

Class PA442

Book .H4

PRESENTED BY

1826

GRÆCUM LEXICON

MANUALE:

2165
4280

PRIMUM A

BENJAMINE HEDERICO

INSTITUTUM;

MOX ASSIDUO LABORE

SAM. PATRICII

AUCTUM MYRIADE AMPLIUS VERBORUM;

DEINDE

INNUMERIS VITIIS REPURGATUM, PLURIMISQUE NOVIS SIGNIFICATIBUS VERBORUM LOCUPLETATUM,

CURA

JO. AUGUSTI ERNESTI;

ATQUE ITERUM

RECENSITUM, ET QUAMPLURIMUM IN UTRAQUE PARTE AUCTUM,

A

T. MORELL, S.T.P.

THESAURI GRÆCÆ POSSEΩS AUCTORE.

EDITIO NOVA,

PRIORIBUS AUCTIOR ET EMENDATIOR.

EDINBURGI:

VENEUNT APUD STIRLING & KENNEY, ET GULIELMUM TAIT, EDINBURGI; ET COWIE, LOW, & SOC. LONDINI.

MDCCCXXVI.

PA442
.H4
1826

Gift
John Meigs
N. 28 04.

Excudebat Duncanus Stevenson,
Academiæ Edinensis Typographus.

H.K.S. 26.F.05

GEORGIO DUNBAR, A.M. S.R.S.E.

ET

IN ACADEMIA JACOBI VI. SCOTORUM REGIS

LINGUÆ GRÆCÆ PROFESSORI;

VIRO,

OB FELICEM IN MUNERE FUNGENDO SUCCESSUM,

NEC NON

SOLERTIAM ET INDUSTRIAM

QUIBUS

LINGUÆ GRÆCÆ MONUMENTA

INGENUÆ JUVENTUTI EXPLICAT,

ATQUE

REM METRICAM PRÆCLARE ILLUSTRAVIT,

DE OMNIBUS ISTIUS LINGUÆ STUDIOSIS

OPTIME MERENTI;

HANC NOVAM LEXICI HEDERICIANI EDITIONEM

SUMMA CUM OBSERVANTIA

D. D. D.

EDITORES.

STUDIOSIS MONITUM.

De hac nova Hedericiani Lexici Editione pauca monenda visum est. Inprimis, vocabula, quæ Appendicem hactenus occupabant, suo quodque loco summa cura interseruimus; errores, quibus fere omnes priores Editiones scatebant pro virili expurgavimus, nostramque et numero verborum et significationum locupletavimus.

In corrigendo locos Auctorum minus recte laudatos multum laboris insumptum; et, quod pergratum lecturis fore speramus, multa nova exempla ex Apollonio Rhod. Æschylo, Pindaro, Thucydide, aliisque adjuncta, interpretatione Latina fere comitante.

Ex parte quam Analyticam Hedericus nominavit multa delevimus, quippe quæ ad formas declinationum et conjugationum cuidam tyronum bene notas pertinerent. Quod nunquam in prioribus factum, quantitatem supra vocales ancipites sæpe notavimus. Quod ad chartam et typos attinet, ut nitidissima evadat, neque magnitudine nec forma terrorem discentium incutiat, sed magis alliciat, Librariis maximæ curæ fuit.

Ceterum, ut conatus nostri, qualescunque sint, multum adjumenti ad Linguam Græcam nobilissimam a nostratibus indies magis cultam, bene intelligendam adferant, quæ humanitatem, quæ philosophiam, quæ libertatem, quæ rerum divinarum scientiam εἰς πείρατα γαίης attulerit, iterum iterumque precamur.

A. CRAIG, A. M.
G. DUNCAN, E. C. P.

Edinburgi, Kal. Sextil.
MDCCCXXVI.

BENJ. HEDERICI PRÆFATIO.

ALTERUM hoc Lexicon est, Lector benevole, quod juventuti bonarum artium studiosæ commodare sategi. Græcum, ut vides, illud est, et, velut in priori disciplinas atque veterum Scriptorum monumenta, quæ Scholas fere occupatas habent, dilucidare pro viribus sum annisus: ita hoc, quod jam exhibeo, literas in primis Græcas adjuvare studui. Neque vero operam hanc, ut quidem confido, præter rem necessitatemque suscepisse jure existimari potero. Etenim, quæ linguæ Græcæ cum præstantia sit, tum utilitas, pariter atque ad omne propemodum studiorum genus necessitas, ab aliis jam ostensum est pluribus; attamen Lexicon, quo illa contineatur, satisque idoneum Scholis, adhuc deesse, experiuntur identidem, quibus hanc eruditionis partem tradere juventuti incumbit. Quotquot enim hujus generis libri exstant, vel mole sua usum sufflaminant sui, vel jejunitate, qua laborant, sæpius destituunt paullo serius literis Græcis operaturos, vel ordinis etiam implicatione linguæ adhuc minus gnaros plus justo fatigant, efficiuntque haud raro, ut tot illi tantisque difficultatibus præpediti non sine indignatione ac tædio in hoc studiorum genere versentur.

Singulas igitur illas, quantum quidem fieri potuit, amoliturus ante omnia, librum in tres partes dispescui, Hermeneuticam scilicet, Analyticam, atque Syntheticam: primaque adeo illa, quæ ad intelligendos omnis generis scriptores, quos antiquiora quidem tempora dedere, facere debet, eam vocabulorum copiam concludere allaboravi, quam ad negotium hoc, amplum licet ac vastum satis, suffecturam omnino putavi. Certe, quæ ex ingenti Henrici Stephani Thesauro, volumine satis etiam grandi, Joannes exhibet Scapula, ea tantum non omnia hic etiam suppeditavi. Quinimmo ipsorum non solum numerum, sed in primis etiam, quas obtinent, significationes ex Suida, Polluce, Suicero, Leighio, scriptoribusque similibus aliis, non parum hinc inde adauxi. Ac veluti has pro ea, qua differunt, varietate, suis fere distinxi numeris, clarius ita ordinatiusque, ut spero, se oblaturas cuique: sic voces potissimum ipsas ordine, quem vocamus, alphabetico disponere visum est. Equidem virtutes naturalis illius, quo voces derivatæ primigeniis, compositæ simplicibus subjiciuntur, non ignoro, neque me præterit etiam, quantopere eum in Stephano aliisque dilaudent bene multi; sed non æque tamen intricatus hic alter est, longeque omnino facilius linguæ nondum satis peritis vocabula, quæ inquirunt ipsi, subgerit. Et, si omnino ad indagandam genuinam vocis potestatem momenti maximi est, nosse originem ejusdem, singulis etiam vocabulis hanc subjeci, ut adeo nec adminiculo isto, necessario certe ad feliciorem cujusvis scriptoris interpretationem, destitutos Lexico hoc usuros conqueri possint, qui ordinis naturalis laudem id atque virtutem ferme præcipuam habere solent.

Veluti autem hæc primæ Lexici hujus partis ratio est; ita altera illa, cui Analyticæ ut dixi, nomen feci, ea vocabula grammatice, quomodo loqui consuevimus, resoluta complexus sum, quæ difficultatibus suis, sive a dialecto aliqua, sive aliunde subortis solicitare tironum patientiam possunt. Est certe eadem hæc opera, quæ liberalius paullo a Schrevelio juventuti navata, ipsum tam acceptum huic reddidit, ut unus fere ex sui ordinis Lexicographis in Scholis huc usque locum vindicaverit sibi. Ac tametsi non desint, qui eandem ignaviæ potius subsidium habeant, quam ut emolumenti quidquam juventuti illam credant adferre, eo quod hæc a penitiori grammatices studio, ad quod tamen potissimum solidior linguæ cognitio redit, ea ipsa plerumque avocetur: attamen, qui rectius justiusque rem expendunt, satius utique existimant, velificari nonnihil discentium a labore molestiore aversioni, quam quidem committere, ut miseri succumbant inscitiæ suæ, vel etiam, quod

sæpius usu in Scholis evenire videmus, difficultatibus his absterriti linguæ pulcherrimæ studium plane abjiciant. Ne igitur habeant, quod et ipsi suo quasi jure desiderare possint, etiam hac in re illis deesse nolui. Quin potius non solum vocabula prope omnia, quæ Schrevelius ex Appendice Scapulæ Lexico subnexa, Pasoris in Hesiodum Indice, aliisque hujus commatis operibus attulit, in partem hanc alteram conjeci: sed ea quoque ex Jo. Vorstii Veterum Poëtarum Græcorum Poëmatis, celeberrimi item viri, Dn. Jo. Davidis Schreberi, Hortulo Græco ex omnibus Plutarchi Operibus adornato, et clarissimi Dn. Hieronymi Freyeri Fasciculo Poëmatum Græcorum, libellis vere aureis atque ad perdiscendam Græcam linguam accommodatissimis, passim locupletavi. Attamen, ne nimis etiam indulsisse discentium inertiæ videri possim, satis habui, digitum in cibum hunc intendere, præmansum vero ipsum atque tantillum laboris recusantibus, ut eundem sumere ipsi dedignentur, inserere in ora utique supersedi.

Tertia libri pars, quæ Syntheticæ titulum præfert, iis destinata est, quibus Latina sermone Græco, eoque prosaico, reddere collibet, adjutusque a scriptoribus laudatissimis, Benzio, Posselio, Devario, Scheidio, aliisque; hic quoque eum vocum formularumque loquendi apparatum, suis fere ubique auctoritatibus munitum, subgessi; qui, nisi me omnia fallunt, ad institutum hoc, quantum quidem in Scholis illud exigi, vel certe usui hodie esse solet, abunde suppeditabit. Et, si omnino contingat, ut quædam adhuc desideres, ea tamen forsitan hæc erunt, quæ omissa facile pati, vel iis etiam, quæ allata sunt, compensare non incommode poteris. Ita quippe sæpius nomina illa a verbis deducta, qualia sunt *Accumulator*, *Admodulator*, *Adoptator*, item *Accumulatrix*, *Admodulatrix*, et similia, perinde qualia *Accumulatio*, *Admodulatio*, *Adoptatio*, et quæ sunt hujus generis alia, frustra hic quæsiveris. Præterquam enim quod magna eorum pars ipsa civitate Latina deficitur, adeoque sola formationis innititur analogia, certe, si Græce eadem reddenda sunt, alia fere per participia, alia per infinitivos verborum, a quibus descendunt, tuto enunciari possunt. Ita videlicet *Accumulatorem*, vel ipsius Demosthenis exemplo, rectius ἐπισωρεύοντα, *Admodulatricem*, προσῳδάδουσαν, et *Accumulationem*, qua ipsum in primis accumulandi actum significat, τὸ ἐπισωρεύειν interpretaberis, quam ut nomina vel plane nova confingas, vel sua etiam carentia auctoritate usurpes. Quumque adeo hæc talia a verbis allatis, si quidem ipsis opus sit, nec suo ista loco reperiantur, formare perquam sit facile, operæ chartæque tanto justius eorum me omissione pepercisse arbitror, quo magis Lexicon hoc manus jam implet, nomenque suum pæne excedit. Nec alia quoque causa fuit, cur nomina etiam, quæ propria Grammatici vocant, omiserim, utpote quæ ipsa quoque facile Græce efferri possunt, dummodo ex grammatica constet, quæ literarum utriusque linguæ natura sit atque cognatio. At vero, quod in prima præcipue parte nec auctores addiderim vocibus, nec locutionum etiam, quas hæ ex se progignunt, subjecerim exempla, forsitan mirabuntur, qui ex his propemodum solis Lexici perfectionem æstimare solent. Sed et his adferendis locus plane defuit. Nec vero etiam video, si vel maxime ipse suppetivisset, ecquis eorum in Lexico hermeneutico sit usus. Sua enim scriptori cuivis interpretando auctoritas sufficit, et, qui ex vocum significationibus tam distincte copioseque subministratis sensum effati alicujus Græci indagare nequit, eum vel plane a grammatica non instructum, vel rei, quam continet illud, prorsus ignarum esse oportet. Secus statuendum esse de Lexico synthetico facile largior, quum Græce scripturus utique non solum de vocis, qua usurus est, probitate, sed et de constructionis, qua gaudet eadem, ratione certus esse debeat. Quare id etiam mihi quam maxime commendatum habui, ut ne facile in tertia hujus libri parte vox aliqua sine auctore suo compareat, vel constructionis etiam exemplum non habeat adjunctum. Quod si tamen vel hic etiam alterutrum, immo utrumque deesse nonnunquam deprehendas, auctorem quidem vocis idoneum me fugisse non inficior, licet de bonitate ejus Lexicographorum saltem præstantissimorum auctoritas dubitare me non siverit; constructionis vero modus ideo a me neglectus est, quod regulas ille notissimas atque adeo Græcæ etiam linguæ cum Latina communes sequatur.

Atque hæc fere ea sunt, Lector benevole, quæ te scire, e re tua, immo et mea, esse existimavi. Tute labori etiam huic meo, si merebitur, fave: sin minus, eum ante ne damnes, quam cogitaveris, contingere haud raro, ut tuo arbitrio stare non possis. Vale.

EX PRÆFATIONE

JOANNIS AUGUSTI ERNESTI.

In causis, propter quas tam pauci ad linguæ Græcæ vel mediocrem scientiam perveniant, Moses Solanus * jure numerat vitia Lexicorum, quibus puerilis ætas utitur. Eorum duo maxime impediunt verum verborum intellectum. Primum est, quod significationes sæpe numero vel prorsus alienæ verbis tribuuntur, vel parum accurate distincteque traduntur: alterum, quod tam pueriliter atque inepte Latinis vocabulis exprimuntur Græca, ut intellectus impediatur potius interpretando, quam adjuvetur. Quod fit maxime, hanc ob causam, quod interpretatio nimis etymologiæ rationibus accommodatur, neglecto usu loquendi, qui solus in hoc genere dominatur, in primis in compositis ex præpositione una pluribusve. in quibus incredibile dictu est, quam pueriliter peccetur; item ex εὖ, φίλος aliisque. Talibus igitur erroribus, vitiis ineptiisque cum plena sint Lexica vulgaria, quæ sunt in tironum manibus, nec ultra ea plerique sapiant, qui in Scholis literas Græcas docent, mirum esse non potest, si tam pauci bene proficiunt in eo genere literarum, nec plus consequuntur plerique, quam ut Græcorum scriptorum orationem possint ad verbum, scilicet e sui quisque Lexici præscripto, Latine interpretari, h. e. ut non modo nihil intelligant, cum interea se credant intelligere, sed etiam ipsos scriptores Græcos stultissimos putent, vehementerque contemnant.

Hoc tantum malum potuisset caveri, si ab initio viri excellenti Græcarum literarum scientia præditi, voluissent se demittere ad hanc curam, ut tironibus in eo genere consulerent, nec eos imperitis hominibus per talia Lexica corrumpendos permitterent. Sed dum ii hujus laboris molestiam defugiunt, eumque nec sua doctrina dignum, nec satis sibi honestum putant, invadunt eam provinciam homines imperiti, inscitiaque sua plus nocent literis, quam illi deinde exquisita sua doctrina prodesse possunt. In quo Græca lingua imprimis iniqua fortuna usa est. Nam Latinæ quidem literæ cum instaurari cœpissent, summi homines, Erasmi, Camerarii, Melanchthones, aliique, non dubitarunt causam suscipere tironum, et plures libellos edere, quibus ii, vel ad intelligendum Latine, vel adscribendum adjuvarentur: neque ea res ipsis dedecori, sed imprimis honesta, juventuti autem maxime utilis fuit. Vere hoc me puto affirmare: si quis vel istorum, vel ex eo ordine, pari cura complexus Græca, Lexicon in tironum usum confecisset, in quo Græca verba primum accurate, deinde perspicue, hoc est, bene Latine (neque enim ullo modo perspicuitas esse potest interpretationis sine puritate sermonis ejus, quo in interpretando utaris, semperque sub illa ad verbum, sive potius ad etymologiam verborum, facta male Latina interpretatione latet inscitia sensus), denique ex usu loquendi optimorum scriptorum, non e verborum notatione, si quis ergo hoc facere sustinuisset, non dicam plus gloriæ consecutus esset, sed multo plus literis Græcis profuisset, quam doctissimis in quemvis scriptorem commentariis, quos non nisi doctiores legerent, quibus pleraque dudum ipsis nota satis et perspecta fuerant. Etenim, in omni genere disciplinæ, quis nescit, quantum referat, statim ab initio veris et accuratis notionibus imbui? Quam deinde non modo paucis contingit, ut male percepta dediscendi facultas detur, sed quam pauci eo sunt vel ingenio ut facile possint, vel animo, ut velint, falsa et prava dediscere. Nimis firmiter coalescunt

* In Præf. ad Plutarch. Briani.

teneris insita animis, nec facile avelli possunt, et quæ pueri arripuimus, ea fere ita amplectimur atque tenemus, ut nobis eripi vix patiamur. Mihi quidem, quoad literas docui, plus prope laborandum, plus certe molestiæ exhauriendum fuit in expugnandis male susceptis prima pueritia opinionibus, dedocendisque ac detrahendis perversis verborum notionibus, quam veris tradendis atque explicandis.

Itaque cum rogatus essem, ut Hedericiani Lexici Græci, quod nunc maxime versatur in manibus tironum, putaturque esse in hoc compendiario genere optimum, ejus igitur ut recensendi curam susciperem; eam provinciam, quanquam duram et tædii plenam defugiendam non putavi, qui vitiis ejus, et ortis inde apud tirones noxis, sæpe doluissem, iisque tollendis, omninoque opere illo emendando locupletandoque, plurimum adjumenti me allaturum discentibus putarem. Non is ego sum, cui aut jucundum, aut adeo opus sit, de aliis detrahere, et hac via ad famam contendere. Melioribus artibus laudem parare didici. Itaque non libenter dico, quod præsens institutum dicere cogit: Hedericum illum, virum bonum cetera et laboriosum, sed Græce doctum, et ad tale Lexicon rite conficiendum satis a lectione Græcorum scriptorum instructum non fuisse. Totus ille, id quod per totum opus observare licuit, e Scapula aliisque vulgaribus Lexicis pendebat, tot præclaras doctorum hominum de verbis plurimis, post Stephanum et Scapulam, observationes ignorabat, nec ipse e lectione ipsorum scriptorum meliora didicerat. Itaque non modo totidem verbis e Scapula in suum Lexicon retulit verborum interpretationes parum idoneas aut perspicuas, sed subinde etiam ne assecutus quidem est ejus aliorumque Lexicographorum mentem, vitiisque operarum se decipi passus est: unde manarunt innumera peccata. [*Aliquot exempla Cl. auctor protulit, sed hæc apud illum quærenda mitto.*]—— Jam incredibile dictu est, quam sæpe, quam absurde interpretatus sit, plerumque post alios, verba composita ex ἀμφὶ, ἐκ, σὺν, κατὰ, ὑπὸ, παρὰ, περὶ, πρὸ, &c. exprimens has præpositiones e vulgari significatione, non ex usu scriptorum in verbo quoque; in quo sane est mira varietas. Idemque notavimus in aliis generibus compositorum. Φιλότιμητος est ineptum Nonni verbum in Joannis Μεταφράσει; sed id ineptius vertitur in Scapulæ Lexico *sectionis amans, incisione gaudens*, sequaci Hederico. Similiterque peccatur in verbis compositis Poëtarum, inprimis tragicorum; quorum vim ex illis interpretationibus nemo adsequatur. Illud quoque parum scienter factum erat, ut significationes πολυσήμων parum recte digererentur atque ordinarentur, activa et media, eorumque significatio, itemque temporum significatio diversa, cum v. c. præsens activam, aor. 2. neutram vim habet, &c. non discerneretur; quod hodie in Lexicis ferri non potest, cum sit ad accuratam linguæ Græcæ scientiam scriptorumque intelligentiam pernecessarium.

Enimvero hæc et alia omnia correcta sperabam me reperturum in editione *Sam. Patricii*, Scholæ Carthusianæ apud Londinenses Hypodidascali, qui Hedericianum Lexicon bis recoxit, et magnam diligentiæ laudem apud suos (vid. Scott. præf. ad Append. Steph.) etiam apud exteros tulit: præsertim qui in præfatione dicat, se diligenter hoc opus correxisse, vivatque in insula ea, quæ sibi Græcarum literarum principatum vindicare videtur, in qua Græce doctissimi homines pæne nasci videantur; adeo mature ibi omnes Græcos scriptores vel difficillimos intelligunt et emendare possunt. Sed omnia alia deprehendi, intellexique Patricium Britannum non plus in Græcis potuisse Hederico Germano. Hujus quidem peccata fere omnia sanctissime conservata sunt eaque novis aucta.

Prima igitur nobis cura fuit, ut talia peccata tolleremus, corrigeremusque, si quid parum vel recte, vel accurate, vel perspicue scriptum esset in significationibus vocabulorum tradendis. In quo tamen difficultas quædam objecta est a ratione ipsa talis Lexici, in quo singula tantum verba explicantur: quod nonnulla vocabula, inprimis adverbia, separatim commode explicari non possunt, facilioremque interpretationem habent cum verbo, cui adjungi solent. Tum in verbis, quæ Grammatici proprie dicunt, operam dedimus, primum ut activa et media, etiam tempora interdum, ex usu optimorum scriptorum, distingueremus, deinde ut significationes in πολυσήμοις digereremus diligentius, et, quoad fieri posset, a propria et prima significatione quomodo ceteræ ducerentur, ipso ordine indicaremus, v. c. σμύχω, τύφω, πομπεύω, πύργος, σηκὸς, τίθημι, ἴδρις, δημιεργὸς, προτείνω. Auximus etiam priorem significationum numerum e nostris aliorumque observatis, qui veteres scriptores Græcos illustraverunt. Sed maxime in hac parte laboravimus hoc, ut accurate exponeremus verba e præpositionibus composita, in quibus explicandis omnium adhuc Lexicorum stultitia ac-

cusanda est, tribuentium interdum præpositionibus aliquam vim, ubi ex usu loquendi veterum nullam habent, aut falsam adeo, aut ita exprimentium, scilicet e vulgatissima cujusque significatione, ut nemo intelligere possit. Nos in omnibus usum secuti sumus, comparandis, ubi non statim vera significatio succurreret, aut aliquid dubitationis oriretur, exemplis idoneis. Itaque et subinde notavimus, in eodem verbo, modo redundare præpositionem, nec ullam vim habere, modo addere verbo aliquid significationis. Quædam tamen, sed perpauca, fuere, in quibus analogia et conjectura sequenda esset, quod nullum exemplum veteris scriptoris vel ipsi notatum habebamus, vel ab alio notatum reperiebamus: in quibus si forte aberravimus, nobis ut ignoscatur, rogamus. Atque pari ratione usi sumus in aliis compositorum generibus, ut e φίλος, χαίρω, &c. ut facile quivis intelliget, qui vel in his, quæ e. c. posuimus, nostra cum superioribus velit comparare. Denique ipsis verbis locupletare hoc Lexicon studuimus. Et, quia Patricius primum verba septingenta, deinde hoc ipso majorem numerum se addidisse professus est, dedimus alicui hoc negotii, ut secundæ editionis Patricianæ exemplum cum Lipsiensi editione compararet, notaretque verba non prodita ab Hederico. Quo facto vidimus, non modo illud, quod ante diximus, quædam vitiose posita esse, sed etiam numerum ab eo traditum vix effici. Unde orta nobis suspicio, numerata ab eo esse etiam ea, quibus partem secundam auxisset, quæ sane numeranda non erant. Sed id acuratius exquirere, quando parum referebat, insuper habuimus. Posthæc addidimus ea, quæ e nostris lectionibus notata permulta habebamus, item quæcunque viros doctos subinde indicare repereramus, nondum in Lexicis prodita esse, quæ et ipsa non pauca erant, plurima etiam in Reimari, V. Cel. in Dionem Cassium Indice notata, ut nondum relata in Lexica: cujus viri exemplum utinam imitentur posthæc, quicunque scriptorem Græcum recoquent. Denique adhibuimus Dan. Scotti, V. C. Appendicem ad Thesaurum Stephani, Londini, 1745. duobus Voll. in fol. editam, ex qua permagnus verborum numerus accessit. [*Sequuntur quædam ad illud opus castigationes, quas itidem hic missas feci.*]———Atque etiam ea verba vel ab Scotto vel ab aliis posita omisimus, quæ reperiuntur quidem vel in Glossariis antiquis, ut Hesychio, vel in scriptore aliquo vetere, ceterum manifeste corrupta sunt, nec ullum alium auctorem idoneum habent, quod genus verborum si admittere voluissemus, exemplo Stephani et aliorum, haud probando, haud parvus numerus verborum accessisset. Sed vel sic decem millium summam explevimus. Nec nunc spicilegium, idque magnum deest, et post multa alia supplementa, tamen plurimum supererit, quod addatur: adeo non modo inexhaustæ sunt Græcorum in verbis divitiæ, sed difficile est omnia animadvertere ac notare, quæ nondum in Lexica sunt illata. Nam illa Græcorum felicitas in componendis verbis tantam copiam verborum genuit, ut eam nullum Lexicon capere possit. Nec forte opus esset omnia Lexicis inferri, ut bene monet ad Charitonem Dorvillius, nisi de eorum significatione, inprimis Attica, subinde certarent Grammatici, multoque, de nostra sententia, magis, nisi in iis intelligendis imperitiores, adsuete vulgari rationi, hærerent. Varum eadem multitudo compositorum talium, sæpe non obscurorum, et nihil insolentis, nec in forma, nec in sensu, habentium, facit, ut difficile sit, omnia observare. Mihi quidem hoc sentio accidisse in pluribus scriptoribus, e quibus volui notare, quæ nondum in Lexicis essent, ut prætermitterem quædam, quia non suspicabar, a Lexicis abesse. Nominatim in Josepho id mihi usu venisse vidi. Nam in Scotti Excerptis quædam reperi, quæ ipse non notavissem. At ipse contra in meis Excerptis habui, quæ illum effugissent, ut ἐμποδιστής, ἐμπόδισμα, προσκαινεργέω, παρόρμημα, ὁμοπράγμων, &c. Itaque vix sperandum est, unquam Lexicon extiturum tale, in quo omnia verba Græca reperiantur, nisi paullatim omnes Græci scriptores Indicibus instruantur plenis et Reimariano, de quo supra dixi, similibus. Sed de Lexico Græco majore parando atque instruendo, fortasse alibi dabitur occasio dicendi.

Et hæc fere sunt, quæ in castigando locupletandoque hoc Lexico secuti sumus, quibusque, ut speramus, perfecimus, ut et latius ejus usus pateret, et tutius usurpari a tironibus posset. Unum restat, de quo admonendum videtur. Singulis verbis etymologiam addere instituit Hedericus. Id nos non totum mutavimus: sed correximus tamen in nonnullis, plane autem sustulimus, ubi unusquisque tiro sua sponte videre posset, unde verbum ductum aut compositum esset; in quibus addi etymologias, ut εὐποιέω esse ex εὖ et ποιέω, εὐπάσχω ex εὖ et πάσχω, &c. putidum sane et nimis puerile sit: eaque ratione tantum compendifecimus, ut cum tot millia vocabulorum, tot novæ significationes, accesserint, tamen aliquot plagulis brevior sit hæc editio superiori. Atque etiam in altera parte deleri cura-

vimus per idoneum virum ea, quæ nemo vel quærat, vel quærere debeat. Nam in eo genere nonnisi rara et difficilia debebant notari: vulgaria, et quæ quisque, formas declinationum et conjugationum rite tenens, ipse sua sponte adsequi possit, poni, non modo inutile et supervacuum, sed etiam, in quod usu didici, noxium est. Etenim ad ignaviam proniores, qui sunt plerique, libenter abutuntur ista ratione, putantes, hanc esse ad lectiones præparationem, quam vocant, si in tali libello quærant singula verba, et inde descripta recitent a magistris interrogati: qua stultitia committunt, ut nunquam recte percipiant teneantque conjugationum formas. Scr. Lipsiæ a. d. VIII. Kal. Sept. A. C. CIↃIↃCCLIV.

[*Alteram partem, quam* Syntheticam *vocavit Hedericus, plane sublatam voluit Ernesti, totamque igitur illam partem intactam se fatetur reliquisse: sed et hanc etiam, tironum gratia, quibus non potest esse non necessaria (saltem ut in optima olim schola mihi visum fuit), haud minus auctam ac locupletatam dedi.* THOMAS MORELL.]

EXPOSITIO NOTARUM

QUÆ IN PRIORE LEXICI HUJUS PARTE INTER ALIAS OCCURRUNT.

Gl. V. seu *Gloss. Vet.* Glossaria Veterum a Labbeo edita.
Ern. Jo. Aug. Ernesti.
Etym. seu *E. M.* Etymologicum Magnum.
Hes. Hesychius, Alexandrinus.
Lex. Gr. Lexicographi Græci, sc. Hesychius, Suidas, Auctor Etymologici Magni, Varinus, Phavorinus.
P. Sam. Patricius, Anglus.
Ph. et *Phil.* Philoxenus, Glossographorum facile princeps.
Poll. Julius Pollux.
R. seu *Rob.* Gulielmus Robertsonus, Anglus.
Steph. Henr. Stephanus, Gallus.
Suic. Jo. Casp. Suicerus, Tigurinus.
Suid. Suidas.
V. L. Vetus Lexicon.

Atque hos Lexicographos ad eas voces allegare placuit, de quarum auctoritate aliunde, quam ex ipsis, non constat; quum e contrario Philoxenus et Glossaria Veterum eo laudentur nomine, quod multas easque aptissimas vocum significationes suppeditant, quæ alibi non facile sunt obviæ.

LEXICI

MANUALIS GRÆCI

PARS PRIMA.

Α, vel ἄ, prima litera Alphabeti Græci, quæ Ἄλφα dicitur, et nomen adepta est ab Hebræorum Aleph. (2) Nota numeralis significans *unum*, et cum lineolâ inferne positâ, ͵α, *mille*. (3) In Apocalypsi Joan. 1, 8. eum notat, qui omni principio prior atque antiquior est.

ἀ-, in compositione est, (1) Στερητικὸν, *privativum*, ut ex ἄ, et βέβαιος, *stabilis*, fit ἀβέβαιος, *instabilis*: cum ν interjecto, (si vocabulum cui ἀ præfigitur a vocali initium habet) euphoniæ gr. ut ἄξιος, *dignus*, ἀνάξιος, *indignus*: ὄλβος, *divitiæ*, ἄνολβος, *pauper*. Quædam verò aliquando τῷ ν carent, ut ἄσσμος, ἄοικος, ἀοζος, ἄϋλος, &c. Quamplurima etiam mutant terminationem, ut ex ἠδὺς, ἀηδὴς· ex γεραὸς, ἀγήραος· ex ῥεῖν, ἄῤῥεων· ex γνωμὴ, ἀγνώμων. Tale est et ἀ, quod ὀλίγον vel μικρὸν denotat, ut ἀφυὴς, i. e. μικροφυὴς, ab ἀ et φυὴ· ἄμαθὴς, *indoctus*, vel parum doctus, ab ἀ et μανθάνω· pro δὺς etiam, ut ἄβατος, accessu difficilis: interdum etiam κακὸν significat, ut ἀτερπὴς, ἄβουλος, ἀδωρα δῶρα, &c. (2) Ἐπιτατικὸν, *intensivum*, ut ἄξυλος, ap. *Hom.* (vid. voc.) ἀστεγὴς, i. e. πολυστεγὴς, ap. *Apoll.* ἀχανὴς in immensum hians, *Hes.* (3) Ἀθροιστικὸν, *collectivum*, ut ἄπαξ· et vicinâ significatione pro ἅμα vel ὁμοῦ, ut ἀδελφὸς, ἀκοιτις, ἀλοχος, &c. (4) Πλεοναστικὸν, *abundans*, *supervacaneum*, ut ἄσσαχυς, ἀστεροπὴ, ἀάσχετος, &c.

ᾰ, ah! ᾰ, ᾰ, ah! ah! Vox admirantis, lamentantis: ᾰ, ᾰ, vel ᾱ, ᾱ, ha, ha, ridentis.

ᾱ, ah! o! oh! ᾱ, ᾱ, ah! ah! oh! oh! Vox miserantis, admirantis.

ἀ, nominat. sing. f. g. articuli præpos. *Dorice*, pro ἡ, a masculino ὁ.

ᾱ, *cui*, dat. sing. f. g. art. postpos. *Dorice*, pro ᾗ, ab ὅς, *qui*.

ᾱ, *quæ*, nom. vel acc. plur. n. g. articuli ejusd.

ἀβάτος, ῠ, ὁ καὶ ἡ, (pen. comm.) valde noxius, *Od.* 22, 91. (ubi ἀ ὑπερστερητικὸν, *Eustath.* sc. ab ἀ priv. et ἄβατος, *innoxius.*) (2) innoxius. Ab ἀ priv. et ἄτη (vel ἀάτη) *noxa*. (Vid. *Thes. Gr. P.* et *Dawes*, p. 381.)

ἀβῆγκς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, *Od.* 11, 574. fractu difficilis, robustus, non fractus, firmus. Ex ἀ priv. et ἄγω, *frango*.

ἄαδε, (pro ᾔδε, *Schrev.*) *molestus fuit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi

ἀαδέω, ἀαδέϊν, non placere, ingratum esse. (Ab ἀ pr. et ἀδεῖν, *placere*, *Steph.*) Exp. etiam (2) turbare, molestiâ afficere; (3) injuriâ affici, lædi, *Ern.* (4) inopiâ laborare; cibo abstinere, *Hes. Suid.* Ex ἀ int. et ἀδέω, *tædio afficior*. Vel ab ἀηδεῖν, ex ἀ priv. et ἡδὺς, *jucundus*. (Fit ab ἄαδα, *Laconice* pro ἐνδεία, *Steph.*)

Ἀᾰ́ΖΩ, f. ἄσω, calidum halitum efflo, exhalo. (Lædo, seu violo, *Dawes.*)

ἀάθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. *Poët.* pro ᾐθη, ab ἄω, *decipio*.

ἀάθικτος, ῠ, ὁ καὶ ἡ, incorruptibilis, damno non obnoxius. Ex ἀ pleon. et ἀθικτος, *intactus*.

Ἀᾰ́ΜΙΝΣ, θος, ἡ, instrumentum quoddam aucupatorium; venabulum.

ἀανὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, qui perfici nequit. Ex ἀ priv. et (ἄνω *Poët.* pro) ἀνύω, *perficio*.

ἀάομαι, lædo, *Il.* 9, 116. Hinc ἄᾶται.

ἄαπτος, ῠ, ὁ καὶ ἡ, non tangendus, intactus, *Gl. V. Il.* 1, 567. (2) inaccessus, *Od.* 22, 70. Ex ἀ priv. et ἅπτομαι, *tango*. (3) Illæsus, lædi nescius. Ex ἀ int. Vel (4) qui valde potest lædere. Ex ἀ priv. et ἄπτω, vel ἰάπτω, *noceo*.

Ἀαεὼν, ὁ, Aaron. Nomen viri Hebræum indecl. *Montanus*, al. *præceptor*.

ἄασα, *læsi*, a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἄσα. ἀδσάμην, a. 1. ind. med. *per Dialys.* pro ἠσάμην, ab ἄω. Vide *Cl.* ad *Il.* 9, 116. et *Dawes*, p. 180.

ἄᾶσθην, *offensus sum*, a. 1. ind. pass. ab ἄω.

ἀάσι, 3. pl. præs. ind. act. v. ἀημι.

ἀάσκω, f. ἀσω, lædo, noceo, adficio damno. Ex ἀ pleon. et ἀτάω, (*al.* ἄω,) *noceo*.

ἀασμὸς, ῠ, ὁ, halitus calidi effiatio, exhalatio. Ab ἀάζω, *halo*.

ἀάσατος, ον, immensus, *Call. si lectio sana*. Ex ἀ intens. et ἄσατος.

ἀάσχετος, ῠ, ὁ καὶ ἡ, qui retineri nequit; (2) nemini cedens; (3) intolerandus, *Il.* 5, 892. (4) insuperabilis. Ex ἀ pleon. et ἄσχετος, idem.

ἄᾶται, 3. sing. præs. ind. pass. ἄαμαι, (act. ἀημι) *Hesiod.*

ἄᾶτος, ῠ, ὁ καὶ ἡ, innoxius. Ab ἀ priv. (2) valde noxius. Ab ἀ intens. et ἄτη, *noxa*. (3) insatiabilis, *Hes.* Ab ἀ priv. et ἄᾶω, *satiasse*. (Vide *Thes. Gr. P.*)

ἀάτω, f. ἀσω, noceo, lædo. Ex ἀ pl. et ἄτω.

Ἀβαδδὼν, perditio, vastatio. Nomen Heb. indecl.

ἄβαζος, ῠ, ὁ καὶ ἡ, mutus; (2) taciturnus, quietus. Ex ἀ priv. et βάζω, *loquor*.

ἀβάζω, f. ἀσω, præclare ago.

ἀβᾶθὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, profunditate carens. Ex ἀ priv. et βάθος, *profunditas*.

ἄβαι, nom. plur. *Dor.* pro ᾖβαι, ab ἥβη.

ἄβαιον, parvum, exiguum. Ex ἀ pl. et βαιὸν.

ἀβαιέω, f. ήσω, sileo, sc. ob ignorantiam; (2) ignoro, nescio. Ex ἀ priv. et βάζω.

ἀβαιέως, *adv.* placide, quiete. Ab ἀβαιὴς.

ἀβαιήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, mutus; (2) stultus. Ab ἀβαιέω.

ἀβᾶκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, taciturnus, mutus; (2) quietus, placidus. Ex ἀ pr. et βάζω.

ἀβάκησαν, a. 1. ind. act. v. ἀβακέω.

ἀβακίζω, f. ἴσω, taceo; (2) quietus sum. Ab ἀβακὴς.

ἀβάκιον, ῠ, τὸ, abaculus, &c. Dim. ab ἄβαξ, q. v.

ἀβακίσκος, ῠ, ὁ, tessella pavimenti. Ab eodem.

ἀβάκχευτος, ῠ, ὁ καὶ ἡ, alienus a Baccho, i. e. tristis; Bacchi numinis expers, aut male bacchans. (Vino carens; vid. *Thes. Gr. P.*) Ab ἀ priv. et βακχεύω, *bacchor*.

Ἄβᾰ́ΛΕ, *adv.* utinam, *Hes.* (2) heu, phy! *Ep.*

ἄβαξ, ακος, ὁ, abacus; (2) tabula mathematica, in quâ lineæ atque figuræ describi solent; (3) tabula calculatoria; (4) tabula aleatoria; (5) tabula, s. mensa, cui vasa imponuntur. *Gl. V.* abacus, armarium.

ἄβαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀβακὴς, *Eustath.*

ἀβάπτιστον, ῠ, τὸ, terebella, instrumentum medicorum. Ex ἀ priv. et βαπτίζω.

ἀβάπτιστος, ῠ, ὁ καὶ ἡ, immersabilis, qui mergi non potest; vel non mergitur; (2) non baptizatus. Ex iisd.

ἄβαπλος, ῠ, ὁ ᾗ ἡ, intinctus; (2) cujus acies durata non est. Ex ἀ pr. et βάπλω, *tingo*.

ἌβᾰΡ, ἄρος, τὸ, placentæ genus.

Ἀβαρβάρεια, ας, ἡ, nomen Nymphæ, *Hom.*

ἀβᾶρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non onerosus; *Met.* non molestus. Ex ἀ pr. et βάρος, *onus*.

ἀβᾶρὶς, εως, ἡ, continentis habitator. Ex ἀ priv. et βάρις, *navis*; adeoque proprie, cui non est navis.

ἄβας, *pubis*, gen. sing. *Dor.* pro ᾕβης, ab ἥβη.

ἀβάσαι, *præclare egisse*, a. 1. infin. act. verbi ἀβάζω, *præclare ago*.

ἀβάσανίστος, ῠ, ὁ καὶ ἡ, inexploratus, non examinatus, non spectatus, non tortus, qui non punitur, *Hes.* (2) expers doloris, qui nullis doloribus cruciatur. Ex ἀ priv. et βασανίζω, *exploro*, *torqueo*.

ἀβασανίστως, *adv.* temere, re non examinatâ.

ἀβασίλευτος, ῠ, ὁ καὶ ἡ, rege carens, regi non subditus. Ex ἀ priv. et βασιλεύω.

ἀβάσκαλος, ῠ, ὁ καὶ ἡ, invidiâ vacuus, non invidens; (2) non mendax, verus. Ex ἀ priv. et βασκαίνω.

ἀβάσκαντον, ῠ, τὸ, fascini amuletum. Ex iisd.

ἀβάσκαντος, ῠ, ὁ καὶ ἡ, invidiâ carens, ab invidiâ tutus. *Gl. V.* infascinabilis. Ex iisd.

ἀβασκάντως, *adv.* citra invidiam. *Gl. V.* sine fascino, infascinate, præfiscine.

ἀβασκάνως, *adv.* idem.

ἀβάστακτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, q. d. importabilis, portatu impossibilis. Ex α priv. et βαστάζω, *porto*.

ἄβᾶτον, ᾱ, τὸ, adytum. Ab ἄβατος.

ἄβᾶτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, invius, accessu vel aditu difficilis; (2) sacer, non adeundus; (3) desertus, desolatus; (4) παρθένια ἄβατα; sic et ἴππος ἄβατος, sc. quæ non conscenduntur, *Lucian*. Ex α priv. et βαίνω. Hinc

ἀβᾰτόω, ῶ, f. ώσω, desertum reddo.

ἀβάφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non tinctus. Ex α priv. et βάπτω, *tingo*.

'ΑΒΒΑ, pater. Nomen Syr. indecl.

ἄββαλε, a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἀπέβαλε, vel etiam ἀνέβαλε, ab ἀποβάλλω, vel ἀναβάλλω.

ἀββέλυπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non exsecrabilis.

ἀβέβαιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inconstans, qui facile mutatur, instabilis, infirmus.

ἀβεβαιότης, ητος, ἡ, infirmitas. *Gl. V.* instabilitas. Ab iisd.

ἀβεβαίως, *adv.* inconstanter.

ἀβέβηλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non profanus, sacer, sacrosanctus, quem non fas est adire.

'Αβέλ, Abel. Nomen viri Hebræum indeclinabile. *Vanitas*.

ἀβελτερία, ας, ἡ, stultitia, amentia, insipientia. Vel ἀβελτηρία, vecordia. *Gl. V.* ruditas. Ab ἀβέλτερος.

ἀβελτεροκόκκυξ, γος, ὁ καὶ ἡ, stultus; (2) vanus. Ex ἀβέλτερος, et κόκκυξ, *cuculus*.

ἀβέλτερος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, stultus, insipiens, vecors, melius non cognoscens. *Gl. V.* stolidus.

ἀβέρβηλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, incompositus, vel idem quod ἀβύρβηλος, *Hes. Suid.*

'Αβιά, Abia. Nomen viri Hebr. indec. *Pater meus est Dominus*.

'Αβιάθαρ, Abiathar. Nomen viri Hebr. indec. *Pater excellens*.

ἀβίαστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non coactus, sine violentiâ. Hinc τὸ ἀβίαστον, ᾱ, libertas. Ex α priv. et βιάζω, *cogo*.

ἀβιάστως, *adv.* sine violentiâ, libere, non coacte. Ab ἀβίαστος

'Αβιληνὴ, ῆς, ἡ, Abilene. Nomen regionis in Syriâ, *vel* Palæstinâ.

ἄβιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui non suppetit victus, *Il.* 13, 6. Ex α priv. et βίος, i. e. *βίοτος, victus*. (2) dives. Ex α intens. (3) longævus. Ex α intens. et βίος, *vita*. (4) inermis. Ex α priv. et βιός, *arcus*. (5) valde robustus. Ex α inten. et βία, *vis*. (6) non violentus, non injurius. Ex α pr.

'Αβιούδ, Abiud. Nomen viri Hebr. indec. *Pater decoris*, seu *Decus patris*.

ἀβίωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non vitalis, sine vitâ; (2) malus, injucundus, molestus. ἀβίωτον et ἀβίωτα, *pl.* vita non vitalis, i. e. misera.

ἀβιώτως, *adv.* cum tædio vitæ. Ab ἀβίωτος.

ἀβλαβεια, ας, ἡ, incolumitas; (2) innocentia. Ab ἀβλαβής.

ἀβλαβέως, et ἀβλαβῶς, *adv.* innoxie, *pass.* citra noxam, illæse. Ab

ἀβλαβὴς, έος, ὁ ἡ, innoxius, innocuus, non nocens; (2) noxæ expers, illæsus. Ex α priv. et βλάπτω.

ἄβλαστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, noxæ expers; (2) innocuus. Ex iisd.

ἀβλαστέω, ῶ, f. ήσω, male germino, non succresco. Ex α priv. et βλαστέω.

ἀβλαστὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, male germinans, infecundus. Ex iisd.

ἄβλαστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

ἀβλεμὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, audaciâ carens, imbellis, iners, imbecillus. Ex α priv. et βλεμαίνω, a βλέμμα, *Eustath.* (Vid. *Thes. Gr. P.*) Hinc

ἀβλεμέως, *adv.* imbeciliter, ignave, *al.* negligenter. Sed et pro ἀμελέως, *E. M. Suid.* ab ἀμελὴς, q. v.

ἀβλεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, despectus, vilis, indignus qui videatur. Ex α priv. et βλέπω, *video*.

ἀβλεπτέω, f. ήσω, non video, conniveo, cæcutio; (2) pecco. Ex iisd. Hinc

ἀβλέπτημα, ατος, τὸ, peccatum, erratum.

ἀβλεψία, ας, ἡ, cæcitas; (2) inconsideratio. Ex α priv. et βλέπω.

ἄβλης, ητος, ὁ καὶ ἡ, nondum jactus, *Il.* 4. 117. (male jactus, *E. M.*) Ex α priv. et βάλλω, *jacio*.

ἄβλητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nondum missus, nondum jactus; (2) non ictus, non vulneratus, illæsus. *Il.* 4, 540. Ex iisd.

ἀβληχρὶς, ὶδ, ubi nulli sunt balatus, *Ep.* Ex α priv. et βληχή.

ἄβληχρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, al. ἀβλήχρὸς, ᾰ, ὁν, debilis, infirmus; (2) fortis. Ex α priv. vel pleon. et βληχρὸς, *debilis*.

ἀβλίμαστος, (seu ἀβλίμαστος,) ὁ καὶ ἡ, intactus. Ab α priv. et βλιμάζω, *tango, premo*.

ἀβλόει, *sacrifica*, 2. sing. præs. imper. act. *contracte* pro ἀβλόεε, a verbo ἄβλοεω.

ἀβοηθησία, ας, ἡ, auxilii defectus. Ex α priv. et βοηθέω, *auxilior*.

ἀβοήθητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, auxilio destitutus; (2) remedio carens, immedicabilis. Ex iisd.

ἀβοητὶ, *adv.* sine clamore, sine pugnâ. Ab α priv. et βοή.

ἀβόητος, ον, ubi nullus est clamor, vel sine pugnâ, *Nonn.* Ex α et βοή.

ἀβολέω, occurro, obvium habeo, convenio, pro ἀντιβολέω, *Apoll.* Hinc

ἀβόλησα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἠβόλησα, a verbo ἀβολέω, *occurro*.

ἀβολήτωρ, ορος, ὁ, qui occurrit, s. convenit, *E. M.* Ab ἀβολέω.

ἄβολος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, (pullus equinus) qui nondum amisit dentes ætatis indices. Ex α priv. et βάλλω, *jacio*.

ἄβοτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pascuis carens, non pastus. Ex α priv. et βόσκω, *pasco*.

ἀβωκόλητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, injucundus, (vid. *Thes. Gr. P.*) fastidiosus, repudiandus, *Ern.* Ex α priv. et βωκολέω, *demulceo*.

ἀβωλεῖ, *adv.* inconsulte, temere. Ex α priv. et βωλὴ, *consilium*.

ἀβωλεύτως, *adv.* inconsulto, sine deliberatione. Ex α priv. et βωλεύω, *consulto*.

ἀβωλέω, f. ήσω, nolo; (2) non consulto. Ex α priv. et βωλὴ, *consilium*.

ἀβωλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, nolens, invitus; (2) inconsultus. Ex α priv. et βούλομαι, vel βωλή.

ἀβωλησία, ας, ἡ, nolentia. Ex α priv. et βούλομαι. Potius ex ἀβωλέω. Et hinc

ἀβώλητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, invitus, non voluntarius; (2) quem nolumus, qui nobis invitis accidit.

ἀβωλήτως, *adv.* involuntarie, præter voluntatem; (2) fortuito.

ἀβωλία, ας, ἡ, consilii inopia; (2) temeritas, imprudentia; (3) amentia, stultitia; (4) consilii pravitas. Ex α priv. et βωλή.

ἄβωλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, consilii expers; (2) stultus. *Gl. V.* incogitans, inconsultus; id. quod δύσβωλος, *Soph.*—vel κακόβωλος, *Thucyd.*

ἀβωλοτάτα, *adv.* inconsultissime, inconsideratissime, *Herodot.*

ἀβώλως, *adv.* temere; imperite, male, inconsulte, sine ratione. Ab ἄβωλος.

ἀβῶτιω, gen. sing. *Ion.* pro ἀβώτου, ab

ἀβώτης, ᾱ, ὁ, bobus carens. Ex α et βῶς, *bos: al.* egenus. Ex α priv. et βοτὸν, *pecus, E. M.*

"ΑΒΡΑ, vel ἄβρα, ας, ἡ, ancilla honestior, pedissequa.

'Αβραὰμ, Abraham. Nomen viri Hebr. indec. *Pater excelsus* vel *Pater multitudinis*.

ἀβράκησαν, *sonuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἠβράκησαν, ab ἀβρακέω.

'Αβραγὶς, ίδος, ἡ, urbs, vel promontorium Lampsaci, *Apoll.*

ἄβραχε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤβραχε, ab ἀβρέχω, *sono*.

ἀβρεκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non madefactus, ubi non pluit. Ex α priv. et βρέχω.

ἀβρίζομαι, delicato cultu utor, delicate me orno. Ab ἁβρός.

ἀβρίζω, f. ίσω, mox a cibo dormito; (2) dormito. Ex α inten. et βρίζω.

ἀβρῖβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, sine pondere, levis. Ex α priv. et βρίθω, *sum gravis*.

ἀβρίζει, a. 1. inf. act. v. ἀβρίζω.

ἀβρικτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, insomnis, vigil; (2) surdaster, ex parte tantum audiens. Ab ἀβρίζω.

ἀβροβάτης, ᾱ, ὁ, molli incessu utens. Ex ἁβρὸς, et βαίνω.

ἀβροβλὸς, ὁ, ἡ, qui mollioris vitæ est, delicatus. ἀβροβίων 'Αράβων γένος, *Dionys.* 968.

ἀβροδμὸς, ᾱ, ὁ, ἡ, molles gemitus edens.

ἀβροδαὶς, ὁ, id. quod ἀβροδίαιτος, *Ath.*

ἀβροδιαιτάομαι, ῶμαι, vitam mollem et delicatam ago. Ex ἁβρὸς et δίαιτα.

ἀβροδίαιτος, ᾱ, ὁ ἡ, molliter et delicate vivens. *Gl. V.* ἀβροδίαιτον, delicatum.

ἀβροείμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, delicate vestitus. Ex ἁβρὸς et εἶμα, *vestis*.

ἀβρόκαρπος, ᾱ, ὁ ἡ, molles et delicatos fructus ferens. Ex ἁβρὸς, et καρπός.

ἀβρομιμάω, f. ήσω, capillos orno; (2) molli comâ sum; (3) deliciosus sum. Ex ἀβρόμης.

ἀβροκόμης, *Dor.* ἀβροκόμας, ᾱ, ὁ, qui molli et delicatâ comâ est. Ex iisd.

ἀβρόκομος, ᾱ, ὁ ἡ, idem et ex iisd. *Suid.*

ἀβρομία, ας, ἡ, tenebræ. Ab ἄβρομος, quia tenebræ strepitu carent.

ἄβρομος, ᾱ, ὁ ἡ, abstinens a vino, abstemius.

ἄβρομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, strepitum magnum edens, tumultuosus, *Il.* 13, 41. Ex α inten. et βρόμος, *strepitus*.

ἀβρότηνος, ᾱ, ὁ ἡ, molli et subtili stamine contextus. Ex ἁβρὸς, et πήνη, *Ern.* πῆνος, *Hes.*

ἀβρόπλυτος, ᾱ, ὁ ἡ, molli et opulento ornatu condecoratus.

ἁβρὸς, ὰ, ὸν, mollis, delicatus; (2) lautus; (3) festivus; (4) gravitatem præ se ferens.

ἀβροσταγὴς, έος, ὁ ἡ, mollitie diffluens. Ex ἁβρὸς, et στάζω, *stillo*.

ἀβροσύνη, ης, ἡ, mollities, deliciæ, luxus; (2) splendor, nitor. Ab ἁβρός.

ἀβροτάζω, f. άσω, noctu vagor; (2) aberro, *Il.* 10, 56. Ab ἀβρότη, *nox*.

ἀβροτέω, nocte occurro, (2) pecco. Ab eod.

'ΑΒΡΟΤΗ, ης, ἡ, nox, aliquando cum nomine νὺξ, (*Il.* 14, 78.) Quasi ex α priv. et βροτὸς, *homo*, quia noctu homines latent, et nox illis quasi favet.

ἀβροτήμων, ονος, ὁ, peccator. Ab ἀβροτέω.

ἀβρότης, ητος, ἡ, mollities. Ab ἁβρὸς.

ἀβροτῖμος, ὁ ἡ, delicatus, pretiosus. Ex ἁβρὸς et τιμὴ, *decus, pretium*.

ἀβροτονίνος, ίνη, ινον, confectus ex abrotono.

ἀβροτονῖτης, ᾱ, ὁ, ut ἀβροτονίτης οἶνος, vinum abrotonites. Ab

'ΑΒΡΟΤΟΝΟΝ, ᾰ, τὸ, abrotonum, genus herbæ perpetuo virentis. Angl. *Southernwood*.

ἄβροτος, ᾱ, ὁ ἡ, immortalis, incorruptus, divinus, *Hom.*—carens mortalibus, *Æsch.*—sensu non præditus, *Suid.*—inhumanus, *Hes.*

ἀβροχαΐτης, ᾱ, ὁ, *Dor.* ἀβροχαίτας, qui tenerâ et molli comâ est. Ex ἁβρὸς, et χαίτη.

ἀβροχία, ας, ἡ, siccitas, pluviæ defectus. Ab

ἄβροχος, ᾱ, ὁ ἡ, immadidus, non madefactus. Ex α priv. et βρέχω, *madefacio*.

ἀβροχίτων, ωνος, ὁ ἡ, molli tunicâ indutus.

ἀβρόχως, *adv.* sine pluviâ.

"ΑΒΡΥΝΑ, vel ἄβρυνα, ων, τὰ, mora. (f. ab ἁβρὸς, *Steph.*)

ἀβρύνω, ἀβρύνομαι, ornor, deliciis indulgeo, nitesco, cultum mihi comparo, glorior, insolesco. Ab ἁβρὸς.

ἄβρωμος, ᾱ, ὁ ἡ, sine fætore, sine salsugine. Ex α priv. et βρῶμος, *fætor*.

ἀβρῶς, *adv.* molliter, delicate. Ab ἁβρὸς.

ἀβρῶς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ, idem quod

ἄβρωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non voratus, non exesus; (2) cariem non sentiens; (3) esui ineptus. *Gl. V.* ἄβρωτον, irrosum, inesum. Ex α priv. et βρώσω, *voro, edo*.

'Αβυδος, ἡ, Abydus. Nomen urbis.

ἄβυθος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄβυσσος.

'ΑΒΥΡΒΗΛΟΣ, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multus, magnus, satietatem adferens; (2) impudens, invisus, *Hes. Suid.* • 'ΑΒύρβητον, *E. M.*

ἀβυβλᾶκη, ἡ, barbarium ἐπίτειμμα, et edulium, *Alex.* ap. *Athen.* Hinc

ἀβυεταποιὸς, ὁ καὶ ἡ, qui vel quæ confucit ἀβυετάκην, *Demetr.* ib.

ἄβυσσος, *adj.* fundo carens; ut passim usurpatur. Sed et substantivè, ἡ, abyssus, infinitæ profunditatis vorago; (2) in *Sacris*, gehenna, infernus; (3) *Trop.* affluentia rerum. Ex α priv. et βυσσὸς, *Ion.* pro βυθὸς.

ἀβυσσοτόκος, ον, abyssum habens s. pariens, *Cyr.*

ἀγάασθαι, præs. inf. med. *Poët.* pro ἄγασθαι, ab ἄγαμαι.

"Αγᾶβος, ᾱ, ὁ, Agabus. Nomen viri.

ἀγάγας, *qui duxit*, a. 2. part. act. *Ion.* pro ἀγαγὼν, et hoc *Att.* pro ἀγὼν, ab ἄγω.

ἀγαγὶν, *duxisse*, a. 2. inf. act. *Dor.* pro ἀγαγεῖν, et hoc *Att.* pro ἀγεῖν.

ἀγάγετε, 2. pl. a. 2. imper. act. *Att.* pro ἄγετε.

ἀγάγοι, 3. sing. a. 2. opt. act. *Att.* pro ἄγοι.

ἀγαγῶ, *ducam*, f. 2. ind. act. *Att.* pro ἄγω.

ἀγάζυλος. ᾱ, ὁ καὶ ἡ, invidus; (2) qui valde æmulatur, *Steph.* Ex ἄγαν et ζῆλος.

ἀγάζομαι, admiror, suspicio; (2) veneror; (3) indignor, succenseo, *Il.* 14, 111; (4) invideo. Ἀγάζομαι σῦ τὸ φρόνημα, σὲ τῦ φρονήματος, ἀνδρὸς ἀρετῆς, ἀγασθεὶς τοῖς λόγοις. Ab ἄγαω.

ἀγαθαρχία, ας, ἡ, boni principium. Ex ἀγαθὸς, et ἀρχὴ, *principium.*

ἀγαθεύς, Pind. p. 9. Vid. ἀγάθεος.

ἀγαθιωρέω, ῶ, admirabundus intueor. Ex ἄγαν, et θεωρέω, *contemplor.*

ἀγαθίζομαι, bona dico, bonis omnibus prosequor. Ab ἀγαθὸς, *bonus.*

ἀγαθικὸς, ἡ, ὸν, probus; (2) recte et cum virtute factus. Ab eod.

ἀγαθοδότης, ου, ὁ, bonorum dator. (Et ἀγαθοδοτὶς, ἡ, *Steph.*)

ἀγαθοεργέω, benefacio, bene ago. Ex ἔργον.

ἀγαθοεργία, ας, ἡ, beneficentia. Ex iisd.

ἀγαθοθελεία, ας, ἡ, bonorum electio sive voluntas, adfectus eligendi bona, *Suid.* Ex θέλω.

ἀγαθοποιέω, f. ήσω, bene recteque ago; (2) beneficio adficio; (3) prosum.

ἀγαθοποιΐα, ας, ἡ, beneficentia, boni efficientia; (2) beneficiorum collatio; (3) benefactum. Ab

ἀγαθοποιὸς, ὄν, ὁ καὶ ἡ, bonum, vel bona efficiens; (2) munificus, beneficus. Ex ποιέω.

ἀγαθοτρεπὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, bonos decens; (2) benignus. Ex ἀγαθὸς et τρέπω.

ἀγαθοτρεπῶς, *adv.* ut bonum decet; (2) benigne.

ἀγαθόῤῥοτος, ον, purè fluens. Ex ἀγαθὸς, et ῥέω, *Synes.*

ἈΓΑΘΟΣ, ἡ, ὸν, bonus, probus; (2) fortis, strenuus; (3) prudens; (4) præstans, excellens; (5) peritus alicujus rei; (6) utilis; (7) faustus, secundus, felix; (8) lautus, opiparus; (9) benevolus; (10) frugifer; (11) purus; (12) dives; (13) servit et ironiæ in allocutionibus.——Ἀγαθὸν, ᾧ, τὸ, bonum; (2) commodum, emolumentum; (3) hinc formula ἐπ' ἀγαθῷ, auspicato, item bono consilio; (4) ap. *Scriptores Eccl.* S. Cœna.—Ἀγαθὰ, τὰ, divitiæ, opes; (2) res secundæ; (3) virtutes. Hinc

ἀγαθοσύνη, (et ἀγαθωσύνη, *Steph.*) ης, ἡ, bonitas, *Gl. V.* adfectus ad benefaciendum proximo, *N. T.*

ἀγαθοτέλεια, ας, ἡ, boni efficientia, boni perfectio. Ab

ἀγαθοτελὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, boni efficiens; (2) perfecte bonus. Ex ἀγαθὸς et τέλος.

ἀγαθότης, ητος, ἡ, bonitas, probitas, benevolentia. Ab ἀγαθός.

ἀγαθυγέω, ῶ, f. ήσω, benefacio. Ab ἀγαθυγεγὸς. Hinc

ἀγαθυγεγὴς, beneficus. Ex ἀγαθὸς et ἔργον.

ἀγαθυεργία, ας, ἡ, *Ion.* ἀγαθυεργίη, beneficentia; (2) bonum opus.

ἀγαθυεργικὸς, ἡ, ὸν, beneficus, benignus.

ἀγαθυεργὸς, ὁ, ἡ καὶ ἡ, beneficus, benignus.

ἀγαθοφυὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, natură, seu indole bonus. Ex ἀγαθὸς et φυή. Hinc

ἀγαθοφυΐα, ας, ἡ, bonitas a naturâ provenions.

ἀγαθυθλὴς, *gavisus*, a. 1. part. pass. verbi ἀγαθύνω, I. ῦνῶ, benefacio, bonum efficio; (2) beneficio adficio; (3) exhilaro; et ἀγαθύνομαι, bene adfectus sum.

ἀγαθῶς, *adv.* bene; (3) utiliter; (3) valide.

ἀγαθώτατος, *optimus*, super. ab ἀγαθὸς, *bonus.*

ἀγαίεται, 3. s. præs. med. v. ἀγαίομαι.

ἀγαιὸς, αια, αιον, admirabilis; (2) invidiosus. *Gl. V.* invidus; (3) elegans. Ab ἀγάω, *demiror.* (Potius ab ἄγαν, *E. M.*)

ἀγαίω, et quod usitatius, ἀγαίομαι, admiror; (2) obstupefacio, perterrefacio; (3) succenseo, indignor; (4) invideo. Ab ἀγάω.

ἈΓΑΙΩΝ. ονος, ὁ, Sol, *V. L.*

ἀγακλὴς, ές, ὁ ᾗ, ἡ, valde gloriosus, percelebris. Ex ἄγαν et κλέος, *gloria.*

ἀγακλειτὸς, ἡ, ὸν, valde celebris, præclarus, inclytus, *Il.* 2, 564. Ex iisd.

ἀγακλειῶς, *adv.* studio gloriæ, celeberrime, valde glorioso, *Hipp.* Ab ἀγακλὴς.

ἀγακλήεις, εσσα, εν, *Apoll.* Vid. ἀγακλὴς.

ἀγακλυτὸς, ἡ, ὸν, percelebris, inclytus. Ex ἄγαν, et κλυτὸς, *celebris.*

ἀγακτιζω, bene condo, perf. p. ἀγακτισμένη (vel ἀγακλιμένη) τόλις, urbs pulchre extructa, *Pind.* Ex ἄγαν et κτίζω.

ἀγάλακτες, ων, οἱ, collactanei, s. qui idem lac suxerunt; (2) consanguinei; (3) æquales, ætate pares; (4) simul educati; (5) fratres; (6) sacrorum gentilitiorum participes; (7) lacte carentes. Ex α notante ὁμῶ, et γάλα, *lac.*

ἀγαλακτία, ας, ἡ, lactis penuria; (2) lactis abundantia. Ex α priv. vel intens. et γάλα.

ἀγάλακτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, lacte carens; (2) collactaneus, *Ern.* Ex iisd.

ἀγαλακτοσύνη, ης, ἡ, cognatio, quasi lactis communicatio; (2) lactis inopia. Ab α pro ὁμῶ, vel α priv. *Ern.*

ἄγαλλες, Vid. ἀγαλλὲς, *E. M*

ἀγαλλητὸν, ῦ, τὸ, delectabile; (2) admirabile. Ab ἀγάλλω.

ἀγαλλίαμα, τος, τὸ, exultatio præ gaudio magno, *Ph.* exultatio, al. *Gl. V.* jubilum. Ab ἀγαλλιάομαι.

ἀγαλλιάσθη, *exultate*, 2. pl. præs. imperat. med. *contr.* pro ἀγαλλιάεσθε.

ἀγαλλίασις, εως, ἡ, exultatio, lætitia, *N. T.*

ἀγαλλιάω, ῶ, et frequentius ἀγαλλιάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, exulto, gestio, tripudio. *Gl. V.* ἀγαλλιῶμαι, jubilo. Ab ἀγάλλω.

ἈΓΑΛΛΟΧΟΝ, ου, τὸ, lignum Indicum, odoratum et gustu austeriori, *Dioscr.*

ἈΓΑΛΛΩ, f. ἄλῶ, orno, insignio, facio delectabile; et ἀγάλλομαι, glorior, oblecto me aliquâ re, gaudeo, gestio, exulto; a. 1. inf. ἀγῆναι, decorare.

ἄγαλμα, τος, τὸ, ornamentum, oblectamentum; (2) simulacrum, statua, imago, *Il.* 4, 144. (3) res ornata, ut victima sertis, auro ornata; (4) de liberis, ut ἄγαλμα μητρὸς, Νηρέως ἀγάλματα, &c. *Eurip.* Ab ἀγάλλω.

ἀγαλμάτιον, ου, τὸ, simulacrum parvum, imagunicula, statua parva. Dim.

ἀγαλματογλύφος, ου, ὁ, marmorarius, *Ph.* sculptor. Ab ἄγαλμα, et γλύφω, *sculpo.*

ἀγαλματοποιεῖον, ῶ, statuas conficio. Hinc

ἀγαλματοποιητικὸς, ἡ, ὸν, conficiens statuas. Hinc ἡ ἀγαλματοποιητικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars statuaria, s. conficiendi statuas et simulacra.

ἀγαλματοποιΐα, ας, ἡ, simulacrorum confectio, *Ern.* Ab

ἀγαλματοποιὸς, ὁ καὶ ἡ, statuarum et simulacrorum fabricator, statuarius. *Gl. V.* fictor simulacri, sigillarius.

ἀγαλματουργία, ας, ἡ, ars statuaria, s. conficiendi statuas et simulacra. Hinc

ἀγαλματουργὸς, ὁ, ἡ, ὸν, conficiens statuas, vel pertinens ad confectionem statuarum. Ab

ἀγαλματουργὸς, ῶ, ὁ καὶ ἡ, statuarius. Ex ἔργον.

ἀγαλματοφορέομαι, ῦμαι, quasi simulacrum gestor, in animo circumferor. Exp. etiam decorari, insigniri, *Hes.*

ἀγαλμάτων, ῶ, f. ώσω, in statuam verto; (2) simulacrum facio. Ab ἄγαλμα.

ἀγαλμοτύπτης, ές, idem quod ἀγαλματοποιὸς, *Maneth.* Ex ἄγαλμα et τύπτω.

ἀγάμαι, admiror, *Il.* 3, 180. (2) probo, laudo. a. 1. ἠγάσθην, part. ἀγασθεὶς, admiratus. ἀγαμαί σε τῦτο, σῦ τῦτο, τῆς ἀρετῆς. Ab ἀγάω.

Ἀγαμέμνων, ονος, ὁ, Agamemnon.

ἀγαμένως, *adv.* mirabiliter, mirifice, cum admiratione. Ab ἀγαμαι, part. ἀγάμενος.

Ἀγαμήδης, ους, ὁ, Agamedes.

ἀγάμητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cælebs, nuptiarum expers. Ex α priv. et γαμέω, *nubo.*

ἀγᾶναία, ας, ἡ, cælibatus. Ab ἄγαμος.

ἀγάμιον, ᾱ, τὸ, id. et ab eod.

ἄγαμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cælebs, qui uxorem non duxit, vel quæ non nupsit, *Ph.* cælebs, *Il.* 3, 40. (2) viduus, qui uxore mortua factus est cælebs.

ἈΓΑΝ, *adv.* nimis, immodice, nimium, valde vehementer: aliquando nominis adjectivi formam induit cum articulo, ut τὸν ἄγαν φόβον, *Plut.*

ἈΓΑΝΑΚΤΕΩ, ῶ, f. ήσω, indignor, stomachor, ægre fero, conqueror, succenseo, excandesco, ringor. Ἀγανακτεῖν τινι, πρός τινα, κατά τινος. Hinc

ἀγανάκτησις, εως, ἡ, indignatio, stomachatio.

ἀγανακτητὸς, ἡ, ὸν, indigne ferendus, querendus. Ab eod.

ἀγανακτικὸς, ἡ, ὸν, querulus, qui facile queritur et ægre fert casus incommodos. Ab eod.

ἀγανακτικῶς, *adv.* irate, ægre.

ἀγᾶνὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, mitis, lenis, placidus, comis. Ex α intens. et γάνος, *lætitia.*

ἀγανῆσι, *Ion.* pro ἀγαναῖς, ab ἀγανὸς.

ἀγάννιφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, valde nivosus, nivalis, *Il.* 1, 419. Ex ἄγαν et νιφομαι.

ἀγανοβλέφᾶρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, blandos habens oculos. Ex ἀγανὸς, et βλέφαρα, *palpebræ.*

ἀγάνοφας, acc. pl. *Dor.* pro ἀγήνορας, ab ἀγήνωρ.

ἄγᾶγος, fractus, vel qui facile frangitur, *Suid.* Ab ἄγω, frango.

ἀγᾶνὸς, ἡ, ὸν, mitis, placidus, blandus, *Il.* 2, 164. (2) desiderabilis. Ex α intens. et γάνος.

ἀγανοφροσύνη, ης, ἡ, comitas, mansuetudo, lenitas, jucunditas, *Il.* 24, 471. Ab

ἀγανόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, mitis, blandus, mansuetus, placidus, *Il.* 20, 467. Ex φρήν.

ἀγανώπης, ᾱ, ὁ, qui blandis est oculis. Ex ἀγανὸς et ὤψ. Hinc

ἀγανῶτις, ίδος, ἡ, placidum aspectum habens, blando adspectu intuens.

ἀγαπάζοντι, *Dor.* pro ἀγαπάζεσι, ab

ἀγαπάζω, amo, comiter excipio, amplexor; (2) curo, condo, *de funere.* Ab

ἈΓΑΠΑΩ, f. ήσω, amo, diligo; (2) amice et hilare excipio; (3) osculor; (4) præfero; (5) contentus sum, adquiesco, probo. ἠγάπα, εἰ δύναιτο τὴν χώραν ἀδῄωτον διαφυλάττειν, *Xenoph. Hist.* 3. contentus erat si modò regionem a direptione immunem servare posset. ἀγάπησον, dilige, *Ph.* a. 1. act. ἀγαπηθεὶς, dilectus, *Ph.* a. 1. part. pass. ἠγαπημένος, dilectus, *Ph.* dilectissimus, perf. part. pass. Ἠγαπᾶν τὰ χρήματα, αντὶ, s. σχεῖν ἐκτίνειν, μᾶλλον ἢ, præferre; τοὺς παῖδας, sorte contentus esse.

ἀγάπη, ης, ἡ, amor, dilectio, caritas; (2) osculum. Ἀγάπαι, convivia Christianorum sacra. Ab ἀγαπάω.

ἀγάπημα, τος, τὸ, dilectio; (2) res, s. persona, quæ amatur. Ab eod.

ἀγαπήνως, ορος, ὁ, fortis, strenuus, virtutis amans, *Il.* 8, 114. Ex ἀγαπάω, et ἠνορέη, *fortitudo.*

ἀγάπησις, εως, ἡ, dilectio. Ab ἀγαπάω.

ἀγαπησμὸς, ῦ, ὁ, idem, et ab eod.

ἀγαπητέον, sc. ἐστὶ, adquiescendum est, contentum esse oportet. Ab eod.

ἀγαπητὸς, ἐα, ἐον, amandus. Ab eod.

ἀγαπητὸς, ἡ, ὸν, vim diligendi habens.

ἀγαπητῶς, *adv.* amanter, benevole.

ἀγάπητος, ἡ, ὸν, dilectus, carus, amabilis; (2) unicus, s. unigenitus; (3) vir cum diaconissâ habitans, ut ἀγαπητὴ, virgo habitans cum monachis cælibatum professis; (4) ἀγαπητόν ἐστι, boni consulendum est, non respuendum est. Ab ἀγαπάω.

ἀγαπητῶς, *adv.* grate, amabiliter; (2) cupide, libenter; (3) satis. (ἀγαπητῶς ἔχειν, contentus esse, *Herodian.*) (4) vix, ægre, *Ern.*

ἀγαπάτω, *diligam*, 1. sing. præs. opt. act. *Att.* pro ἀγαπῶμι.

ἀγαπωμένη, ης, ἡ, amasia, amica. Ab

ἀγαπώμενος, ᾱ, ὁ, amasius, amicus. Ab ἀγαπάω.

ἀγαπῶν, præs. part. a. *con.* pro ἀγαπάων.

Ἄγαρ, ὁ, Agar. Nomen servæ Hebr. indeclinabile. *Peregrina*, sive *Timida.*

ἈΓΑΡΙΚΟΝ, ου, τὸ, agaricum. Nomen fungi arboris.

ἀγάῤῥηκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, valde ingratus, et invisus, *Phav.* Ex ἄγαν et ῥήτος.

ἀγάῤῥοος, *contr.* ἀγάῤῥους, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, celeriter fluens, æstuosus, *Il.* 2, 845. Ex ἄγαν, et ῥέω, *fluo.*

ἀγασαιμεν, *admiratus sim*, a. 1. opt. med.

ἀγάσαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἠγάσαντο, ab ἀγαμαι.

ἀγασθαι, præs. inf. med. verbi ἄγαμαι.

ἀγασθεὶς, *admiratus*, a. 1. part. pass.

ἀγάστος, ᾱ, ὁ, inclytus, celebris. Ab ἄγαμαι.

ἄγασμα, τος, τὸ, veneratio; (2) res veneratione digna. Ab eod.

ἀγάσσομαι, *admirabor*, f. 1. ind. med. verbi ejusd.

ἀγασσάμενος, a. 1. part. med. *Poët.* pro ἀγασάμενος.

ἀγάσταχυς, υ, abundans spicis, prægrandes spicas habens, *Naz.*

ἀγάστονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multum gemens, valde suspirans; (2) luctuosus. Ex ἄγαν et στόνος.

ἀγαστὸς, ἡ, ὸν, admirandus; (2) stuporem adferens. Ab ἄγαμαι, *admiror.*

ἀγάστωμ, ορος, ὁ, frater uterinus; (2) gemellus; (3) consanguineus. Ex α notante ὁμὸ, et γαστὴρ, *venter.*

ἀγαστῶς, adv. admirabiliter.

'ΑΓΑΣΥΛΛΙΣ, ίδος, ἡ, frutex unde liquor ammoniacus elicitur, *Diosc.*

ἀγατὸν, *adv.* admirabiliter, *Hom. Ap.* 515.

ἀγαύομαι, admiror. Ab ἀγάω.

ἀγαυος, ἡ, ὸν, admirabilis, præclarus, nobilis; (2) superbus, arrogans. Ab eod.

ἀγαυρίαμα, τος, τὸ, elevatio animi. Ab ἀγαυρίάω, ῶ, valde admiscens. A seq.

ἀγαυρὸω, gen. sing. *Ion.* pro ἀγαυροῦ.

ἀγαυρὸς, ἡ, ὸν, superbus, insolens, ferox; (2) elegans; (3) inops; (4) delicatus. Ex α intens. et γαῦρος, *superbus.*

ἀγάβρηκτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, valde sonans. Ex ἄγαν, et βρίγομαι, *sono.*

'ΑΓΑ'Ω, ῶ, et *usitatius*, άομαι, ῶμαι, demiror, stupeo; (2) invideo; (3) odi. ἀγασθαί τινος τὴν τρόνοιαν.

ἄγαβαι, ων, τὰ, mansiones, s. stationes, in quas οἱ ἄγαροι, peracto diei penso, divertebant. Ab ἄγαρος.

ἀγαρεία, ας, ἡ, servitûs coacta et invita, ministerium, officium expressum, *Ph.* prensatio. Ab ἄγαρεύω.

ἀγαρεῖον, ὁ, τὸ, *Ion.* ἀγαρηῖον, cursus angarorum. Ab eod.

ἀγαρευτὴς, ὁ, ὁ, qui alium cogit ad cursum, aut ad aliud servitium præstandum. Ab eod.

ἀγαρεύω, f. εύσω, angario, jubeo currere, vel aliquid ferre; (2) adigo, impello. Ab

'ΑΓΓΑ'ΡΟΣ, ὁ, ὁ, nuncius, vel tabellarius regum Persarum, qui in statione suâ positus literas ab altero angaro acceptas alteri tradebat, ut ita celerius perferrentur; (2) quivis, qui aliquid bajulat, vel perfert; servus, minister, operarius.

ἀγαρηοδρόμος, ὁ, ὁ, ἡ, bajulo velut ἀγαρεύς.

ἀγαρήδιον, ὁ, τὸ, vasculum. Dim. ab ἀγαρεῖον.

ἀγαριολογέω, ῶ, venas lego. Ex ἀγαρεῖον, *vena*, et λέγω, *lego.* Hinc

ἀγαριολογία, ας, ἡ, ipse actus venas legendi.

ἀγαρεῖον, ὁ, τὸ, vas liquoris capax, receptaculum; (2) vena. Ab ἄγαρος.

ἀγαριοσπερμος, ὁ, ἡ, ὸν, et ἀγαριόσπερμάτος, ὁ, ὁ ἡ, ὸν, vasculo, sive vasculis semen inclusum habens. Ex ἀγαρεῖον, et σπέρμα, *semen.*

ἀγαρεώδης, εος, ὁ ἡ, ὸν, vasis formam vel capacitatem habens. Ab ἀγαρεῖον.

ἀγγελέουσι, *nunciabunt*, 3. plur. f. 1. ind. act. *Ion.* pro ἀγγελοῦσι, ab ἀγγέλλω.

ἀγγελέων, f. 1. part. act. *Ion.* pro ἀγγελῶν.

ἀγγελία, ας, ἡ, nuncium, denunciatio; (2) mandatum a nuncio perlatum; (3) rumor, relatio. Ab ἀγγέλλω, *nuncio.* Hinc

ἀγγελίας, ὁ, ὁ, nuncius, *Il.* 3, 206.

ἀγγελιαφορέω, tabellarius sum, nuncio. (*Sch.* ad *Æsch. Pr.* 965.)

ἀγγελιαφόρος, ὁ, ὁ ἡ, nuncius, tabellarius. *Gl. V.* famiger. Ab ἀγγελία et φέρω.

ἀγγελίειαι. ἡ, nuncia, *Orph. H.*

ἀγγελίζομαι, nuncio.

ἀγγελίη, *res quæ nunciatur*, item *potestas renunciandi oracula*, *Ion.* pro ἀγγελία.

ἀγγελικὴ, ἧς, ἡ, saltatio quædam, quæ exercebatur inter pocula. Ab ἀγγέλλω.

ἀγγελικὸς, ὴ, ὸν, angelicus, ad angelum pertinens. Ab ἄγγελος.

ἀγγελιώτης, ὁ, ὁ, idem quod ἄγγελος, *Hom.*

ἀγγελιῶτις, ἡ, idem, *Call.*

ἀγγελόντων, g. pl. part. pr. act. qui *Attice* etiam poni solet pro 3. pl. præs. imp. act. ab

'ΑΓΓΕ'ΛΛΩ, f. ελῶ, p. ἤγγελκα, nuncio, certiorem facio, a. 1. ἠγγειλα, in med. ἠγγειλάμην. ἀγγέλλειν τί τινι, νικὴν εἰς τὴν πόλιν, τινὶ περί τινος.

ἀγγέλμα, τος, τὸ, nuncium, res quæ nunciatur. Ab ἀγγέλλω.

ἄγγελος, ὁ, ὁ ἡ, nuncius, nuncia, *Il.* 1, 333. (2) angelus, sc. nuncius Dei; (3) nuncium. Ab eod.

ἀγγελτήρια, ας, ἡ, nuncia, *Sibyl.*

ἀγγεῖσιν, *vasis*, dat. pl. cum ν ἐφελκ. Ab ἄγγος.

ἀγγεῖον, ναος, *Ion.* pro ἀγγεῖον.

ἀγγεθήκη, ης, ἡ, apotheca vasorum; (2) capsa et theca poculi. Ex ἄγγος et θήκη.

ἀγγοτήναι, ων, αι, favi, seu cellæ apum, *Hes. Suid.* Ex ἄγγος, et τήνη, *tela*, quia in modum telæ structæ sunt. Unde

ἀγγοτηνία, ας, τὰ, idem, *Hes. Suid.*

ἄγγος, εος, τὸ, vas quodlibet, ut dolium, urna, &c. *Il.* 2, 471. (2) uterus, *Hippoc.*

'ΑΓΓΟΥ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, cucumis.

ἄγγυρον, ου, τὸ, idem.

'ΑΓΓΟΥΡΟΣ, ου, ὁ, placentæ genus, *Hes.*

ἀγγύϊος, ὁ, ὁ, f. ίσω, irrito, dolore adficio. Ab

'ΑΓΓΡΙΣ, ἡ, dolor, *Hes. Phav.*

ἀγγρισμὸς, ὁ, ὁ, irritatio, *Gl. V.* Ab ἀγγύϊος.

ἀγγρισπὴς, ὁ, ὁ, irritator, *Gl. V.* Ab eod.

'ΑΓΓΥΛΗ, ης, ἡ, lorum in modum catenæ intortum. (ἀγκύλη, *Steph.*)

ἄγε, *adv. hortantis*, age, agedum, agesis, eja, *Il.* 1, 61. Ab ἄγω.

ἀγείοχα, perf. ind. act. *Bœot.* pro ἀγήοχα, ab ἄγω.

ἄγεμεν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἦγεμεν, ab ἀγείρω.

ἀγείθατος, ὁ καὶ ἡ, inhonoratus; (2) valde honoratus, *Rob.* Ex α priv. vel intens. et γέρας.

'ΑΓΕΙ'ΡΩ, f. ερῶ, p. ἤγερκα, *Att.* ἀγήγερκα, pass. ἀγήγερμαι, congrego, colligo; (2) mendicando corrogo, circulatorum more peto; (3) vagor victoriæ, aut alius rei causâ. ἀγείρειν τὰ χρήματα, δωτίνας ἐκ τῶν πόλεων, τὴν δύναμιν.

ἀγείσατος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, suggrunda non instructus. Ex α priv. et γεῖσσον, *suggrunda.*

'ΑΓΕΙ'ΤΗΣ, ου, ὁ, injurius, *Hes. Etym. Ern.*

ἀγείτω, 3. sing. imperf. ind. med. *Dor.* et *contr.* pro ἠγείτο, ab ἄγομαι, *duco.*

ἀγείτων, ονος, ὁ καὶ ἡ, vicinum non habens.

ἀγέατος, ον, immadidus, durus, *Ep. Hes.*

ἀγελάζω, f. άσω, congrego. ἀγελάζεσθαι, congregari, gregatim vivere. Ab ἀγέλη, *grex.*

ἀγελαιονομικὸς, ὴ, ὸν, ad pecorum curam pertinens. Ex ἀγέλη, et νομέω, *curo.*

ἀγελαῖος, αῖα, αῖον, armentalis, qui est e grege, *Gl. V.* gregarius, gregalis, *Il.* 11, 728. (2) congregabilis, socialis; (3) e trivio, vilis; (4) imperitus, rudis. Ab ἀγέλη.

ἀγελαιοτροφία, ας, ἡ, pecuaria, *Ern.* gregaria nutritio, *Plat.*

ἀγελαιοτροφικὸς, pecuarius, *Ern.* qui gregarie ali solet. Ab

ἀγελαιὼν, ῶνος, ὁ, locus armenti, locus in quo pascuntur armenta. Ab ἀγέλη.

ἀγελαρχέω, ῶ, f. ήσω, præsum armento, vel gregi. Ex ἀγέλη, et ἀρχὴ, *principatus.*

ἀγελάρχης, ου, ὁ, armenti præfectus, armentarius, gregarius, *Ph.* (2) taurus, armenti dux. Ex iisdem.

ἀγέλαρχος, ου, ὁ, idem et ex iisdem, *Suid.*

ἀγελαστέω, ῶ, f. ήσω, risu abstineo, non rideo. Ex α priv. et γελάω, *rideo.*

'ΑΓΕΛΑΣΤΗ Σ, ου, ὁ, anguilla, *Hes.*

ἀγελαστὶ, *adv.* sine risu, citra risum, serio. Ab ἀγέλαστος.

ἀγελαστία, ας, ἡ, risûs abstinentia; (2) vultus tetricus. Ab eod.

ἀγέλαστος, ὁ, ὁ ἡ, risu non dignus; (2) risûs expers, non ridens; (3) tetricus, severus. Ex α priv. et γελάω.

ἀγελεία, ας, ἡ, Epith. Palladis, quasi dux populi, vel quæ prædam ducit; *Il.* 4, 128. *Gl. V.* Ex ἄγω, et λαὸς, vel etiam ex ἄγω, et λεία, *præda*, quasi prædatrix.

'ΑΓΕ'ΛΗ, ης, ἡ, armentum, grex, proprie boum, deinceps etiam equorum, luporum, avium, hominum, &c. *Il.* 2, 480.

ἀγεληδὸν, *adv.* gregatim; (2) turmatim, catervatim. Ab ἀγέλη.

ἀγέληθεν, *adv.* ex armento, e grege. Ab eod.

ἀγελητὶς, ίδος, ἡ, congregatilis. Ab eod.

ἀγελήτης, ου, ὁ, qui ex armento, s. grege est.

ἀγέλως, ωτος, ὁ, ὁ ἡ, non ridens, severus. Ab α priv. et γελάω, *rideo.*

ἀγέμεν, *ducere*, præs. inf. act. *Ion.* pro ἄγειν.

ἀγεμονεύειν, præs. inf. act. *Dor.* pro ἡγεμονεύειν.

ἀγεμόνι, dat. s. *Dor.* pro ἡγεμόνι, ab ἡγεμών.

ἄγεν, *ducebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἦγεν, vel *Dor.* pro ἄγειν, ab ἄγω.

ἀγενεαλόγητος, ου, ὁ ἡ, ἡ sine genealogiâ, sine serie generis; vel cujus prosapia enarrari non potest.

ἀγένειαι, ας, ἡ, ignobilitas; (2) vilitas; (3) animus ignobilis, non generosus. Ab ἀγενὴς.

ἀγένειος, ου, ὁ ἡ, ἡ, imberbis. Ex α priv. et γένειον, *barba.*

ἀγενὴς, ἐος, ὁ ἡ, ἡ, ignobilis, humili loco natus; (2) degener, ignavus, minime generosus; (3) abjectus, vilis, humilis, improbus; (4) qui est sine prole. Ex α priv. et γένος.

ἀγένητος, ου, ὁ ἡ, ἡ, non generatus, non creatus; (2) non generans; (3) ignobilis.

ἀγενιάδας, ὁ, generosus. Ex α inten. et γενιάδας, idem.

ἀγένιεια, (sive ἀγένννια, *Suid.*) ας, ἡ, ignobilitas generis; (2) ignavia, ἀναιδεία, *Ern.* Ab

ἀγενὴς, εος, ὁ ἡ, ἡ, ignobilis, idem quod ἀγενὴς. Ex α priv. et γενάω.

ἀγενησία, ας, ἡ, sterilitas, orbitas. Ex α priv. et γέννησις, *generatio.*

ἀγένητος, ου, ὁ ἡ, ἡ, non genitus, non creatus. Ex α priv. et γενάω, *genero.*

ἀγεννῶς, *adv.* ignobiliter; (2) timide, ignaviter, parum viriliter. Ab ἀγεννὴς.

ἄγετε, *duc*, 2. sing. præs. imperat. med. *Dor.* et *Ion.* pro ἄγεσο, ab ἡγέομαι.

ἄγεο, 2. sing. præs. imper. pass. *Ion.* pro ἄγεσο, ab ἄγω.

ἀγέομενοι, *qui ducuntur*, nom. plur. præs. part. m. *Dor.* pro ἡγούμενοι, ab ἡγέομαι.

ἀγέρασσος, ὁ, ὁ ἡ, sine munere, præmio carens, *Il.* 1, 118. Ex α priv. et γέρας.

ἀγερέθω, colligo, congrego. Vocabulum poëticum, *Il.* 2, 303. Ab ἀγείρω.

ἀγέρεσθαι, præs. inf. pass. *Att.* pro ἀγείρεσθαι, ab ἀγείρω.

ἄγερθεν, *congregati sunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Ion.* et *Bœot.* pro ἠγέρθησαν.

ἀγέρθην, 1. sing. a. 1. *Ion.* pro ἠγέρθην.

ἀγέρμος, ὁ, ὁ, congregatio. Idem quod ἀγυρμός.

ἀγέροντο, *congregati sunt*, 3. pl. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἠγέροντο.

ἀγέρρω, congrego, *Æol.* pro ἀγείρω.

ἀγερσιαυθῶλις, qui mactatoriam securim in sese concitat, quasi ἐγερσιαυθῶλις, *Steph.* ex *E. M.* idem quod ἀγύρτης, et κυδιάστὴς, *Hes.*

ἄγερσις, εως, ἡ, collectio. Ab ἀγείρω.

ἀγερώσατο, *neglexit*, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἠγερώσατο, ab ἀγερόμαι.

ἀγερωχία, ας, ἡ, superbia, ferocia. *Gl. V.* arrogantia; (2) strenuitas. Ab

'ΑΓΕ'ΡΩΧΟΣ, ὁ, ὁ ἡ, ἡ, superbus, ferox, *Il.* 2, 654. *Gl. V.* protervus, insolens; (2) valde honoratus. Ab α int. (vel ἄγαν) γέρας ἔχων, *Eustath.* ἀγείρω ὀχὴν, *Hes.* ἄγαν αὐχεῖν, vel γεγουχεῖν, *E. M.* Hinc

ἀγερώχως, *adv.* superbe, ferociter.

ἄγες, 2. s. pr. ind. *Dor.* pro ἄγεις, ab ἄγω.

ἀγεσθαι, *duci*, præs. inf. pass. verbi ejusd.

ἀγεσίλαος, ὁ, ὁ, Epith. Plutonis, quasi ductor populi, quoniam mortales omnes ad se ducit. *Item* nomen proprium. Ab ἄγω, et λαὸς, *populus.*

ἀγεσίλας, ὁ, ὁ, idem et ab eod.

ἀγέσκεν, *ducebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* et *cum* ν ἐφελκ. pro ἦγε.

ἀγέυστατος, ὁ, ὁ, dux exercitûs. Ab ἄγω, et στρατὸς.

ἀγέτης, ου, ὁ, dux, ductor. Ab ἄγω, *duco.*

ἀγετοὶ, admirabiles, *Hes.* Ab ἀγάω, *admiror.*

ἀγέτρια, ας, ἡ, obstetrix, *Hes.* Ab ἀγέτης.

ἀγευστία, ας, ἡ, jejunium, inedia. Ab

ἄγευστος, ὁ, ὁ ἡ, ἡ, qui gustari non potest, vel gustatus non fuit. *Gl. V.* insipidus; (2) qui non gustavit. *Gl. V.* impastus, jejunus. Ex α priv. et γεύομαι, *gusto.*

ἀγεωμέτρητος, ου, ὁ ἡ, ἡ, geometriæ ignarus. Ex α priv. et γεωμετρία, *geometria.*

ἀγεωργησία, ας, ἡ, agriculturæ neglectus, imperitia. Ex α priv. et γεωργέω, *agrum colo.* Unde

ἀγέωργητος, ου, ὁ ἡ, ἡ, incultus, desertus.

ἄγη, ης, ἡ, admiratio cum stupore conjuncta; (2) honor, veneratio; (3) gaudium; (4) diffidentia; (5) æmulatio; (6) stupor. Ab ἀγάω.

ἀγὴ, ῆς, ἡ, fractura, contusio; (2) littus, ubi fluctus frangitur; (3) fractio fluctûs; (4) pernicies. Ab ἄγω.

ἄγη, *fractus est*, 3. sing. a. 2. ind. pass. *Ion.* pro ἤγη, ab ἄγνυμι.

ἀγηγέαται, *Il.* 4, 211. 3. pl. perf. ind. pass. *Att.* et *Ion.* pro ἠγερμένοι εἰσὶ, ab ἀγείρω.

ἀγήγερκα, perf. ind. act. *Att.* et *Ion.* pro ἤγερκα.

'ΑΓΗΛΑ'ΖΩ, servo, *Hes. Etym.*

ἀγῆλαι, a. 1. inf. act. v. ἀγέλλω, *Eurip.*

ἀγηλᾶτέω, vel ἀγηλᾶτίω, ῶ, f. ήσω, fugo, abigo, ut piaculum. Ab ἄγος vel ἄγος, piaculum, et ἐλάω. (2) impello, ago. Ab ἀγήλατος. Unde

ἀγηλατίζω, f. ίσω, persequor, fugo, abigo.

ἀγήλᾶτος, vel ἀγήλᾶτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ. Exp. ὁ τοὺς ἀσεβεῖς ἐλαύνων, ab ἄγος. (2) ὁ ἄγαν ἐλαυνόμενος, validâ manu impulsus. Plur. ἀγήλατοι, fulmina. Ex ἄγαν et ἐλαύνω.

ἀγήλειος, ὁ, ὁ, prædator, *Hes.* Ex ἄγω, et λεία, *præda.*

ἄγημα, τος, τὸ, agmen ; cohors prætoria ; agmen delectorum equitum, peditumve ; (2) stupor, *Gl. V.* ubi etiam, vehementia. Ab ἄγω, vel ἀγη.

ἀγηνορέω, ῶ, f. ήσω, superbio, insolesco.

ἀγηνορία, ας, ἡ, virilitas, strenuitas ; (2) audacia ; (3) arrogantia ; *Il.* 9, 696. Ab ἀγήνωρ, ορος, ὁ, admodum virilis, ob fortitudinem admirandus, strenuus, fortissimus ; (2) audax, præfidens ; (3) superbus, arrogans ; *Il.* 2, 276. Ex ἄγαν, et ἀνήρ.

ἀγήοχας, *Il.* 1. 98. *duxisti*, 2. sing. perf. ind. act. *Att.* pro ἦχας, ab ἄγω.

ἀγήραντος, ὁ ϰ᾽ ἡ, idem quod ἀγήρεως, immortalis, *Ep.*

ἀγήρᾶος, ὁ, ἡ ϰ᾽ ἡ, senectutis expers, *Il.* 2, 447. *Gl. V.* insenescibilis ; (2) incorruptus. Ex α priv. et γῆρας, *senectus*.

ἀγήρᾱτος, ὁ, ἡ ϰ᾽ ἡ, idem et ex iisdem.

ἀγήρατον, ι, τὸ, *Dioscor.* 4, 59. Ageraton herba, *Plin.* l. 27, 84. c. 4. Angl. *maudlin tansie*. Ex iisdem.

ἀγήρως, ω, ὁ ϰ᾽ ἡ, idem quod ἀγήρεως.

ἈΓΗΣ, έος, ὁ ϰ᾽ ἡ, scelestus, *frequentius* ἐναγής. Ab ἄγος.

ἀγήσανδρος, ου, ὁ, Epith. Plutonis, quasi ducens homines, s. viros. Ab ἄγω, et ἀνήρ.

ἀγήσασθαι, narrasse, a. 1. inf. med. *Dor.* pro ἠγήσασθαι, ab ἡγέομαι.

ἀγησι, 3. s. pr. ind. act. v. ἄγημι.

ἀγησίλαος, ου, ὁ, idem quod ἀγεσίλαος.

ἀγησίχορος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, ducens, vel moderans chorum. Ex ἄγω, et χορός.

ἀγητής, dux, ductor, *Dor.* pro ἡγητής.

ἀγητός, ἡ, ὁν, admirabilis, *Il.* 5. 788. Ab ἀγάω, *admiror*.

ἁγιάζω, f. άσω, sanctifico, consecro ; (2) veneror ; (3) Deo sacrifico et sancte adoleo. Ab ἅγιος.

ἁγίασμα, τος, τὸ, sanctificatio, purificatio ; (2) sanctimonia ; (3) templum Dei. Ab ἁγιάζω.

ἁγιασμός, ῦ, ὁ, idem et ab eod.

ἁγιαστήριον, ι, τὸ, sanctuarium. Ab eod.

ἁγιαστία, ας, ἡ, sanctitas, sanctimonia.

ἁγίζω, f. ίσω, sanctifico, consecro ; (2) adoleo, sancte uro. Ab ἅγος, *veneratio*, vel etiam pro ἁγιάζω.

ἀγίνἐσκω, idem quod ἀγινέω, *Ion. Hom.*

ἀγίνεω, ago, duco, *Il.* 18. 692. Ab ἄγω.

ἀγίνω, idem et ab eod.

ἁγιόγρᾰφα, ων, τὰ, Scripta sancta, pars ultima sacrorum librorum. Ex ἅγιος, et γράφω.

ἁγιογρᾰφος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, a divinis viris scriptus. Ex iisd.

ἅγιον, ου, τὸ, sanctuarium ; pars templi Hierosolymitani, solis sacerdotibus adeunda. Ab ἅγιος.

ἁγιοπρεπής, έος, ὁ ϰ᾽ ἡ, sanctis conveniens. Ex ἅγιος, et πρέπει.

ἁγιοπρεπῶς, *adv.* convenienter sanctis.

ἅγιος, ία, ιον, sanctus, sacer ; (2) purus ; (3) venerandus. Ab ἅγος. Hinc

ἁγιοσύνη, ης, ἡ, sanctitas, sanctimonia.

ἁγιότης, ητος, ἡ, idem et ab eod.

ἁγιόω, ῶ, f. ώσω, sanctifico, sanctum reddo.

ἁγιστία, ας, ἡ, sanctimonia, puritas ; (2) cultus deorum, sacrorum peractio, sacrum, res divina ; ceremoniæ. Ab

ἁγιστεύω, f. εύσω, sanctifico ; (2) veneror ; (3) pietatem colo ; (4) castimoniam servo. Ab ἅγος.

ἁγιστέω, ῶ, f. ήσω, idem et ab eod.

ἁγιστία, ας, ἡ, idem quod ἁγιστία.

ἁγίως, *adv.* sancte. Ab ἅγιος.

ἁγιωσύνη, ης, ἡ, aliis ἁγιοσύνη, quod vide.

ἀγκάζω, f. άσω, ulnis amplector, ulnis attollo, in ulnas sumo. Ab ἀγκαί.

ἀγκᾶθεν, *adv.* pro ἀνέϰαθεν, quod vide ; (2) in ulnis, *Æsch. Eumen.* 80.

ἈΓΚΑΙ, ῶν, αί, ulnæ, *Il.* 5, 371.

ἀγκᾰλέω, *Poët.* pro ἀναϰαλέω, *revoco*.

ἀγκᾰλη, ης, ἡ, ulna, *Gl. V.* gremium. Ab ἀγκαί.

ἀγκαλιάζω, idem quod ἀγκάζω, *E. M.*

ἀγκαλιδαγωγέω, ῶ, f. ήσω, manipulos, s. fasciculos veho. Ab

ἀγκαλιδαγωγός, ὄν, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui manipulos, s. fasciculos navigio, aut super jumento vehit ; (2) bajulus. Ex ἀγκαλίς, et ἄγω.

ἀγκαλιδοπώλης, ου, ὁ, qui manipulos vendit, *E. M.*

ἀγκαλιδοφορέω, ῶ, f. ήσω, manipulos porto, fasciculos gesto. Ab

ἀγκαλιδοφόρος, et ἀγκαλιδηφόρος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui manipulos, s. fasciculos portat ; (2) bajulus. Ex ἀγκαλίς, et φέρω.

ἀγκαλίζω, usitatius ἀγκαλίζομαι, ulnis amplector, in ulnis gesto. Ab ἀγκάλη.

ἀγκαλικώς, *adv.* ulnatim, amplexabunde.

ἀγκᾰλίς, ίδος, ἡ, ulna, *Il.* 18, 555. *Call.* in *Dian.* 73. (2) manipulus, fasciculus. Ab ἀγκαλίζω. Unde

ἀγκαλίσμα, τος, τὸ, quod ulnis amplexamur, quod in ulnis gestamus, quantum complecti ulnis possumus.

ἄγκᾰλος, ου, ὁ, fasciculus. Ab ἀγκάλη.

ἈΓΚΑΛΠΙ, *Dor.* pro ἀναϰαλῶ, præcipitium ; (2) fovea, *Hes.*

ἀγκὰς, *adv.* in ulnis. ἀγκὰς ἔχειν, *Theoc.* amplecti. Ab ἀγκαί.

ἄγκεα, *valles*, nom. pl. ab ἄγκος, εος.

ἀγκεισαι, *recubas*, 2. sing. præs. ind. med. *Poët.* pro ἀνάϰεισαι, ab ἀνάϰειμαι.

ἀγκερᾰέτσσι, *supra cornua*, *Poët.* pro ἀνακερᾰέτεσσι, et ἀνακερᾰέτσσι, pro ἀνακερᾰέτεσι, quod est ex ἀνὰ, *supra*, et κέρας, *cornu*.

ἈΓΚΗΘΗ Σ, έος, ὁ ϰ᾽ ἡ, innoxius, *Hes.*

ἈΓΚΗ Σ, έος, ὁ ϰαὶ ἡ, resonans, *Hes.*

ἀγκίον, ι, τὸ, vallis parva. Dim. ab ἄγκος.

ἀγκιστρεία, ας, ἡ, piscatio, quæ fit hamo. Ab ἀγκιστρεύω.

ἀγκιστρευτής, οῦ, ὁ, hamiota, piscator hamo utens. Ab ἀγκιστρεύω.

ἀγκιστρευτικὸς, ὴ, όν, piscatorius, ad piscationem pertinens. Hinc ἡ ἀγκιστρευτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars piscatoria. Ab eod.

ἀγκιστρεύω, f. εύσω, inesco, allicio. *Gl. V.* uncino, hamo, adhamo. *Metaph.* venari, *Hes.* Ab ἀγκιστρεύω.

ἀγκιστρώδης, εος, ὁ ϰ᾽ ἡ, hamatilis, *Gl. V.* ἀγκιστρόδετος, ὁ ϰ᾽ ἡ, hamo vinctus, s. captus, *Ep.*

ἀγκιστροειδὴς, έος, ὁ ϰ᾽ ἡ, hamatus, aduncus in hami modum. Ab ἄγκιστρον et εἶδος.

ἈΓΚΙΣΤΡΟΝ, ου, τὸ, hamus ; (2) uncus quilibet.

ἀγκιστρος, ου, ὁ, idem.

ἀγκιστροφάγος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, hamivorus ; (2) avarus. Ex ἄγκιστρον, et φάγος, *vorax*.

ἀγκιστρόω, ῶ, f. ώσω, capio hamo. ἠγκιστρωμένος, hamo captus ; perf. part. pass. Ab ἄγκιστρον.

ἀγκιστρωτὸς, ὴ, όν, hamatus, hami formam habens ; (2) hamis consertus. Ab ἀγκιστρόω.

ἀγκλείναι, pro ἀναϰλείναι, *Hom.*

ἄγκλειτον, pro ἀνάϰλειτον, *jactabundum*.

ἈΓΚΛΕΥΩ, servo, *Farin.*

ἄγκλῖμα, τος, τὸ, locus in nave ad quem reclinatur gubernator. Ab

ἀγκλίνω, *Poët.* pro ἀναϰλίνω.

ἈΓΚΛΟ Σ, ὴ, όν, obliquus, tortuosus, *Hes.* (pro ἀγκύλος, *Steph.*)

ἈΓΚΩΝΗ, ης, ἡ, ulna, quod tamen usitatius in plurali est ; *Il.* 14. 213. Unde

ἀγκωνίζω, idem quod ἀγκαλίζομαι, *Steph.*

ἀγκομίζειν, *Poët.* pro ἀναϰομίζειν.

ἀγκονεύω, id. quod

ἀγκονέω, ῶ, f. ήσω, studiose in opere versor, opus accelero. Ex ἀνὰ, et κονέω, *moveo*.

ἀγκονίς, ίδος, ἡ, ministra, serva, *V. Lex.* Ab

ἄγκονος, ου, ὁ, minister, famulus, *Hes.* Ab ἀγκονέω.

ἌΓΚΟΣ, εος, τὸ, vallis, convallis.

ἀγκρεμάνυμι, suspendo. ἀγκρεμάσας, aor. 1. part. Dicitur pro ἀναϰρεμάσας, qualia plura.

ἀγκρίνει, *Poët.* pro ἀναϰρίνει.

ἀγκρισις, pro ἀνάϰρισις, *Æsch.*

ἀγκρύομαι, pro ἀναϰρύομαι, *Theoc.*

ἀγκρύσομαι, *Poët.* pro ἀναϰρύσομαι, ab ἀναϰρύω.

ἀγκταλιάζω, f. άσω, suffoco, strangulo, *Hes.* Ab ἄγχω, *ango*.

ἀγκτὴς, ῆος, ὁ, id quo constringimus aliquid, quale vinculum ; fibula ; (2) locus in collo, in quo fit suffocatio. Ab eod. Hinc

ἀγκτηριάζω, f. άσω, anctere constringo.

ἀγκτηριασμὸς, ου, ὁ, constrictio per anctere.

ἀγκυλέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, jaculor. Ab

ἈΓΚΥΛΗ, ης, ἡ, jaculi genus ; (2) amentum ; (3) curvatura cubiti ; (4) flexus poplitis, *Phil.* poples ; (5) genus poculi ; (6) adstrictio, vel contractio articuli ; (7) vitium linguæ ; (8) antennarum cornua ; arcus.

ἀγκυλιδωτὸν, ῦ, τὸ, ansulatum, vel ansulam habens. A præc.

ἀγκυλίζομαι, jaculor. Ab ἀγκύλη. Unde

ἀγκύλιον, ι, τὸ, hamus, s. annulus catenæ ; (2) genus scuti, ancile ; (3) vitium linguæ.

ἀγκυλιστὴς, οῦ, ὁ, jaculator. Ab ἀγκυλίζομαι.

ἀγκυλοδιᾰφᾰγον, ι, τὸ, palpebrarum commissura. Ex ἀγκύλη, et βλέφαρον, *palpebræ*.

ἀγκυλόγλωσσον, ι, τὸ, linguæ impedimentum. Ex ἀγκύλη, et γλῶσσα, *lingua*.

ἀγκυλόγλωσσος, ι, ὁ ϰ᾽ ἡ, præpeditam habens linguam. Ex iisd.

ἀγκυλόδους, οντος, ὁ ϰ᾽ ἡ, curvis dentibus, Epith. falcis, *Opp.* Ex ἀγκύλη, et ὀδούς.

ἀγκυλοειδὴς, ές, cavus, depressus et simul tortuosus, *de locis*, *vallibus*.

ἀγκυλόεις, id. quod ἀγκύλος, *Poët.*

ἀγκυλομήτεω, gen. sing. *Ion.* pro ἀγκυλομήτᾱ, ab

ἀγκυλομήτης, ου, ὁ, dolosis consiliis utens, versipellis, versutus, *Gl. V.* habens curva consilia, *Il.* 2, 205. Ex ἀγκύλος, et μῆτις, *consilium*. Hinc

ἀγκυλόμητις, ιος, ἡ, quæ obliqua agitat consilia, versuta, vafra.

ἀγκυλόομαι, ῶμαι, incurvo ; (2) laboro ἀγκυλίω, morbo, s. vitio linguæ. Ab ἀγκύλη.

ἀγκυλοστις, οδος, ὁ, curulis sella, *Phil.*

ἈΓΚΥΛΟΣ, η, ον, curvus, aduncus, tortuosus.

ἀγκυλοτόμιον, ι, τὸ, instrumentum chirurgicum, quo ἀγκύλη, s. vitium linguæ tollitur. Ab ἀγκύλη, et τέμνω, *seco*.

ἀγκυλότοξος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui curvo arcu utitur, *Il.* 2, 848. Ex ἀγκύλος et τόξον.

ἀγκυλοχείλαι, nom. pl. ab

ἀγκυλοχείλης, ου, ὁ, curva habens labra, vel curvum habens rostrum. Ex χείλος.

ἀγκυλόχειλος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, habens curvum labrum, *Gl. V.* Ex iisd.

ἀγκυλοχῆλαι, nom. pl. ab

ἀγκυλοχήλης, ου, ὁ, habens curvas chelas, aduncos ungues. Ex ἀγκύλος, et χηλὴ, *chela*.

ἀγκυλῶω, ῶ, f. ώσω, curvo, tortuosum reddo. ἠγκυλωμένος, curvatus, curvus, perf. part. pass. Ab ἀγκύλος.

ἀγκύλω, curvo, retro flecto. Ὀπισθότονος δὲ κατόπιν ἀγκύλει τὸν ἀνθρωπον, *Aret.* 1,6.

ἀγκύλως, *adv.* adunce, tortuose. Ab ἀγκύλος.

ἀγκύλωσις, εως, ἡ, incurvatio, recurvatio ; (2) morbus quidam articularis. Ab ἀγκυλόω.

ἀγκυλωτὸς, ὴ, όν, incurvus. Ab eod.

ἈΓΚΥΡΑ, ας, ἡ, ancora ; (2) præsidium, columen ; (3) uncus ; (4) membrum genitale.

ἀγκυρίζω, f. ίσω, supplanto. Ab ἄγκυρα.

ἀγκύριον, ι, τὸ, ancora parva. Dim. ab eod.

ἀγκύρισμα, τος, τὸ supplantatio, genus artificii in luctâ ; (2) instrumentum, quo ficus decerpuntur. Ab ἀγκυρίζω.

ἀγκυροβολέω, ancoram jacio ; (2) insero ita, ut tenaciter hæreat.

ἀγκυροβόλιον, ι, τὸ, ancora, s. instrumentum ad jaciendam ancoram. Ex ἄγκυρα, et βολέω.

ἀγκυροειδὴς, έος, ὁ ϰ᾽ ἡ, ancoræ formam habens. Ex ἄγκυρα et εἶδος.

ἀγκυρομήλη, ης, ἡ, hamus, s. uncus.

ἀγκυρωχία, ας, ἡ, ancoræ retentio. Ex ἔχω.

ἀγκυρόω, ῶ, f. ώσω, ancorâ firmo. Ab ἄγκυρα.

ἀλκυρωτὸς, ὴ, όν, ancoris firmatus, fundatus.

ἈΓΚΩΝ, ῶνος, ὁ, cubitus, flexus brachii ; *Il.* 5, 582. (2) quælibet curvatura ; (3) cornua citharæ ; (4) jugum montis.

ἀγκωνίζομαι, sinuo me, sinuor. Ab ἀγκών.

ἀγκωνίσκος, ου, ὁ, parvus cubitus ; (2) catenatio, commissura ; (3) instrumentum torturæ et carnificinæ. Dim. ab eod.

ἀγκωνόδετος, ου, ὁ, cubital, *Gl. V.* Ex ἀγκών.

ἀγλαείθειρος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, splendidam comam habens. Ex ἀγλαὸς, et ἔθειρα, *coma*.

ἀγλαΐα, ας, ἡ, splendor, nitor ; (2) pulchritudo ; (3) ornatus, decus ; (4) voluptas, lætitia ; (5) una ex tribus Gratiis. Ab ἀγλαὸς.

ἀγλαϊάων, gen. pl. *Æol.* pro ἀγλαΐων, ab ἀγλαΐα.

ἀγλαϊσίσθαι, *Il.* 10, 331. f. 1. inf. med. *Att.* pro ἀγλαΐσεσθαι, ab

ἀγλαΐζω, f. ίσω, illustro, splendidum reddo ; (2) honesto, decoro, orno. Inde ἀγλαΐζομαι, illustror ; (3) splendeo, splendesco, niteo ; (4) gaudeo. Ab eod. Hinc

ἀγλάϊσμα, τος, τὸ, ornamentum.

ἀγλαϊσμός, ῦ, ὁ, ornatus, splendor.
ἀγλαΐστος, ἡ, ὀν, optabilis, pretiosus.
ἀγλαόγυιος, ᾱ, ὁ ᾱ ἡ, pulchra membra habens ; (2) pulchra membra faciens. Ex ἀγλαός et γυῖον, *membrum*.
ἀγλαόδενδρος, ᾱ, ὁ παῖ ἡ, quod pulchras fert arbores. Ex ἀγλαός et δένδρον, *arbor*.
ἀγλαοθήλης, ἐος, ὁ ᾱ ἡ, tener. Ex ἀγλαός et τίθηλα, a θάλλω, *vireo*.
ἀγλαόθρονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, splendidâ sede residens.
ἀγλαόθωκος, ᾱ, ὁ ᾱ ἡ, pulchram sedem, vel splendidum solium habens.
ἀγλαόκαρπος, ᾱ, ὁ ᾱ ἡ, qui pulchrum habet fructum ; (2) formosus ; (3) fertilis, *Opp.*
ἀγλαόκοιτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, splendidum lectum habens ; (2) valde honoratus.
ἀγλαόκομος, ᾱ, ὁ ᾱ ἡ, pulchros habens pueros.
ἀγλαόχαιμος, ᾱ, ὁ ᾱ ἡ, pulchram ducens choream ; (2) qui ornat et decorat comitatum aliquem. Epith. *vocis*, s. *cantûs*, ap. *Pind.*
ἀγλαομήτης, ᾱ, ὁ, consilio clarus, prudentiâ insignis. Ex ἀγλαός et μῆτις, *consilium*.
ἀγλαόμητις, ιος, ἡ, consilio clara.
ἀγλαομητίαν, ας, ἡ, præclarum et illustre consilium, magnus senatus. (Vox suspecta, *Hes.*) Ex iisd.
ἀγλαόμορφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, conspicuus formâ, splendidam formam habens. Ex μορφή.
ἀγλαόπαις, αιδος, ὁ καὶ ἡ, pulchros pueros, aut liberos habens.
ἀγλαόπεπλος, ὁ ᾱ ἡ, splendidâ veste, *Cal.*
ἀγλαόπιστος, ᾱ, ὁ ᾱ ἡ, præclare fidelis.
'ΑΓΛΑΟΣ, ᾱ, ὁ, splendidus, clarus, fulgens, limpidus, illustris, insignis.
ἀγλαοτίμιος, ᾱ, ὁ ᾱ ἡ, valde honoratus. Ex ἀγλαός et τιμή, *honor*.
ἀγλαοτρίαινα, ᾱ, ὁ, tridente inclytus. Neptuni Epith. *Find.*
ἀγλαοφᾶρος, ες, splendidâ veste, *Sib.* A φᾶρος.
ἀγλαοφθόγγος, πρæclarus, celeberrimus.
ἀγλαόφωνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, præclaram vocem habens. Ex ἀγλαός et φωνή, *vox*.
'ΑΓΛΑΡΟΣ, ᾱ, ὁν, stultus, *Hes.* ubi ἀγλαενός, *Voss.*
'ΑΓΛΑΣΙΝΟΣ, η, ον, pulcher, venustus, formosus, *Hes.*
ἀγλαυεύς, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ubi gratæ auræ flant. Ex ἀγλαός et αὖρα, *aura*.
ἀγλαφόεις, ᾱ, ὁ ᾱ ἡ, inelegans, invenustus.
ἀγλαφόως, *adv.* ineleganter, invenuste.
ἀγλαῶπις, ιδος, ἡ, pulchros habens oculos. Ex ἀγλαός et ὤψ, *oculus*.
ἀγλαῶς, splendide, liberaliter. Ab ἀγλαός.
ἀγλαῶψ, ωπος, ὁ ᾱ ἡ, adspectu splendidus, pulchros oculos habens. Ex iisd.
ἀγλευκής, ές, ὁ ᾱ ἡ, minime dulcis, insuavis, insipidus. Ex α pr. et γλεῦκος, *mustum*.
ἄγλευκος, ᾱ, ὁ ᾱ ἡ, idem et ex iisdem.
ἀγλήνος, ᾱ, ὁ ᾱ ἡ, pupillas non habens ; cæcus. Ex α priv. et γλήνη, *pupilla oculi*.
ἀγλίδιαι, ων, τὰ, spicarum divisiones in allio. Ab
ΑΓΛΙΟΝ, ου, τὸ, allium.
'ΑΓΛΙΗ, ης, ἡ, subalba cicatrix in oculis. ἀγλῖθες, ων, αἱ, alliorum capita, s. nuclei. Ab ἀγλίδιον.
ἄγλιτος, ᾱ, ὁ ᾱ ἡ, non lentus, non viscosus. ἀγλῦκής, ές, ὁ ᾱ ἡ, amarus, expers dulcedinis. Ex α priv. et γλυκύς, *dulcis*.
ἀγλύομαι, ῶμαι, f. ῶσομαι, lædor, offendor, *Hes.*
ἄγλυφος, ᾱ, ὁ ᾱ ἡ, non sculptus, non cælatus, *Gl. V.* Ex α priv. et γλύφω, *sculpo*.
ἀγλωσσέω, ῶ, f. ήσω, lacero conviciis, maledico.
ἀγλωσσία, vel ἀγλωττία, ας, ἡ, inopia loquendi, taciturnitas. Ab
ἄγλωσσος, vel ἄγλωττος, ᾱ, ὁ ᾱ ἡ, linguam non habens, elinguis ; (2) qui loqui non potest, qui obmutuit ; (3) dicendi imperitus ; (4) barbarus. Ex α pr. et γλῶσσα.
ἄγμα, τος, τὸ, fragmentum. Ab ἄγω.
'ΑΓΜΕΙΟΝΕΣ, ων, οἱ, bubones, s. tumores in inguinibus, *Hes.*
'ΑΓΜΗ, ης, ἡ, focus, *Hes.* calculus, *Voss.*
'ΑΓΜΗΡΟΣ, ᾱ, ὁν, quietus, *Hes.*
ἀγμίζω, f. ίσω, frango, concutio. Ab ἄγμα.
ἄγμός, ᾱ, ὁ, fractio ; (2) locus præceps ac præruptus ; (3) littus. Ab ἄγω, *frango*.
ἀγνᾶ, *castæ*, dat. sing. f. g. *Dor.* pro ἁγνῇ.
ἀγναίος, αία, αῖον, purus, castus, *Hes.* Ab ἁγνός.
ἀγναμπτοπόλεμος, ᾱ, ὁ ᾱ ἡ, qui invicti est roboris, bello insuperabilis, ex *Hes.*
ἄγναμπτος, ᾱ, ὁ ᾱ ἡ, qui flecti nequit, durus, inexorabilis.
ἄγναπτος, ᾱ, ὁ ᾱ ἡ, a fullone nondum purgatus, impexus. Ex α priv. et γνάπτω.
ἄγνεφος, ᾱ, ὁ ᾱ ἡ, idem. *Ph.* rudis. Ex iisd.
ἀγνείᾱ, ας, ἡ, castitas, pudicitia, castimonia, puritas ; (2) expiatio, lustratio. Ab ἁγνίζω.
ἄγνευμα, τος, τὸ, idem et ab eodem.
ἀγνευτήριον, ᾱ, τὸ, locus, in quo fit expiatio ; (2) monasterium ; (3) sacrarium, *Gl. V.*
ἀγνευτικός, ἡ, όν, castitatem servans, non proclivis in Venerem. ἀγνευτικόν, piaculare, *Gl. V.* ab eod.
ἀγνεύτρια, ας, ἡ, piatrix, *Gl. V.* ab eod.
ἀγνεύω, f. εύσω, castus sum, castitatem colo ; (2) purus sum ab aliquâ re ; (3) purum reddo, expio. Ab ἁγνός.
ἀγνήκαμεν, *ignoravimus*, 1. pl. perf. ind. act. *Æolic.* pro ἠγνοήκαμεν, ab ἀγνοέω.
ἁγνής, έος, ὁ ᾱ ἡ, idem quod ἁγνός.
ἁγνίζω, f. ίσω, purifico, lustro, expio ; (2) adoleo ; (3) corrumpo. Ab ἁγνός. Hinc
ἁγνισμα, τος, τὸ, purificatio, lustratio, expiatio, *Ph.* ἁγνίσματα, piacula ; (2) combustio in sacris.
ἁγνισμός, ῦ, ὁ, idem et ab eodem.
ἁγνιστήριον, ᾱ, τὸ, locus, ubi fit expiatio, s. lustratio. Ab eodem.
ἁγνιστής, ῦ, ὁ, purificus, *Gl. V.* Ab eod.
ἁγνιστικός, ἡ, όν, explandi vim habens.
ἁγνίτης, ᾱ, ὁ, expiatus a scelere ; (2) qui alium expiat. Ab eodem.
ἀγνόβιτος, ᾱ, ὁ ᾱ ἡ, justum ignorans, *Hes.* Ex ἀγνοέω, et βίτην.
ἀγνοέω, ῶ, f. ήσω, ignoro, non intelligo. Ex α priv. et νοέω, *intelligo*.
ἀγνόημα, τος, τὸ, ignoratio ; (2) peccatum per ignorantiam commissum, erratum. Ab ἀγνοέω.
ἀγνοητέον, ignorandum. Ab eodem.
ἀγνοια, ας, ἡ, ignorantia, inscitia, imperitia, imprudentia. Ab eodem.
ἀγνοιέω, *Il.* 1, 536. idem quod ἀγνοέω.
ἀγνοίσιν, *ignoret*, 3. sing. præs. conjunct. act. *Ion.* et *Poët.* pro ἀγνοιῇ, ab ἀγνοιέω.
ἀγνομάντις, ὁ ᾱ ἡ, castus vates.
ἀγνοῦν, præs. part. act. pro ἀγνοῦσα.
ἀγνοτοιός, ᾱ, ὁ ᾱ ἡ, purificans, purum reddens. Ex ἁγνός, et τοίεω.
ἀγνοτόλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, purus. Ex πολέω, *versor*.
ἀγνόῤῥοιος, pure fluens ; pro ἀγνόῤῥους.
ἀγνόῤῥυτος, ον, idem quod ἀγνόῤῥοιος, *Æsch.*
'ΑΓΝΟΣ, ᾱ, ὁν, castus, pudicus, purus, nullo scelere pollutus ; *cum gen.* ut ἁγνὸς γάμων, ἁγνὸς φόνου. οὐχ ἁγνόν, nefas, *Soph. Oed. Col.*
"ΑΓΝΟΣ, ου, ἡ, vitex, salix amerina, agnus castus ; (2) piscis quidam ; (3) avis, *Suid.*
ἀγνοτελής, έος, ὁ ᾱ ἡ, absolute purus. Ab ἁγνὸς et τέλος.
ἀγνοτερής, ές, castus, *Orph.* nisi sit pro ἀγνοτελής.
ἀγνότης, ητος, ἡ, castitas, puritas, sanctitas.
"ΑΓΝΥΘΕΣ, ων, lapides, quos stamini inter texendum appendunt textores.
ἀγνῦμι, s. ἀγνύω, f. ᾰξω, a. 1. ἔαξα, p. act. ἔαχα, p. m. ἔαγα, a. 2. pass. ἐάγην. Ab ἄγω.
ἀγνώδης, ες, ὁ ᾱ ἡ, q. d. viticeus. Ab ἄγνος.
ἀγνωμονεύω, idem quod ἀγνωμονέω, ap. *Plut.* (si vera lectio) *Ern.*
ἀγνωμονέω, ῶ, f. ήσω, ignoranter et imperite ago ; (2) inique et improbe ago ; (3) ingrate me gero, *Gl. V.* ἀγνωμονῶν, tergiversor, fidem rumpo. ἀγνωμονεῖ, inficiatur, *Gl. V.* Ab ἀγνώμων.
ἀγνωμόνως, *adv.* stulte ; (2) ingrate.
ἀγνωμος, ὁ ᾱ ἡ, stultus, imperitus ; (2) malignus ; (3) ingratus. Ex α et γνώμη.
ἀγνωμοσύνη, ης, ἡ, mens consilii expers ; (2) stoliditas ; (3) improbitas ; (4) inficiatio debiti, *Ph.* perfidia, fraus, fraudatio. Ab ἀγνώμων, ονος, ὁ ᾱ ἡ, mente et consilio carens, stolidus ; (2) improbus, malignus ; (3) inclemens, qui veniam non dat ; (4) non agnoscens debitum, ingratus ; (5) carens dentibus qui gnomones dicuntur, amosus ; (6) sententiam contrariam habens. Ex α pr. et γνώμη. (7) Qui est ejusdem sententiæ, *Hes.* ubi ἀ pro ὁμῶ, *Steph.*
ἀγνωρίζω, f. ίσω, ignoro. (Vox suspecta, *Steph.*) Ex α pr. et γνωρίζω, *cognosco*. Hinc
ἀγνώριστος, ᾱ, ὁ ᾱ ἡ, non agnitus, qui non innotuit, incertus, incognitus.
ἀγνώσασκε, 3. sing. a. 1. act. *Ion.* pro ἠγνόησε, ab ἀγνοέω.
ἀγνώς, νῶτος, ὁ ᾱ ἡ, ignotus, incognitus ; (2) inglorius ; (3) ignarus, inscius. Ex α priv. et γιγνώσκω.
ἀγνῶς, *adv.* pure, caste, sancte. Ab ἁγνός.
ἀγνωσία, ας, ἡ, ignorantia, ignoratio ; (2) ignobilitas. Ex α priv. et γνῶσις, *cognitio*.
ἀγνωσιάσκω, ignoro ; supponitur propter ἀξιώσασσε, *Od.* 23, 95. rectius ἀξιώσεσε, quod est imperf. *Ion.* Ab
ἀγνώσσω, ignoro, nescio. Ex α priv. et γιγνώσκω, *cognosco*.
ἄγνωστος, ᾱ, ὁ ᾱ ἡ, incognitus, ignotus ; (2) ignobilis, inglorius ; (3) obscurus, in sermone.
ἀγνώστως, ignobiliter, inglorie, *Steph.*
ἄγνωτος, ᾱ, ὁ ᾱ ἡ, idem.
ἀγόγγυστος, ᾱ, ὁ ᾱ ἡ, non murmurans, non mussans, *Suid.* Ex α priv. et γογγύζω.
ἀγοήτευτος, ᾱ, ὁ ᾱ ἡ, qui fascinari non potest. Ex α priv. et γοητεύω. Hinc
ἀγοητεύτως, *adv.* citra præstigias et fucum.
ἄγοι, 3. sing. præs. opt. act. v. ἄγω.
ἀγοίατο, 3. pl. pr. opt. pass. *Ion.* pro ἀγοιντο.
ἀγόμφωτος, ᾱ, ὁ ᾱ ἡ, nullis compactus clavis ; (2) incompactus.
ἀγόνᾰτος, ᾱ, ὁ ᾱ ἡ, genu carens, non geniculatus. Ex α priv. et γόνυ.
ἄϝον, 1. sing. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἦϝον. Ab ἄγω.
ἀγονέω, ῶ, f. ήσω, sterilesco ; (2) sterilis sum, infecundus sum. Ex α priv. et γόνος.
ἀγονία, ας, ἡ, sterilitas, infertilitas, *Gl. V.* Ab ἄγονος.
ἀγονόμβοθος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, mulus, seu mula, *Hes.* Ex ἄγονος, et μόχθος, quoniam sterile animal.
ἄγονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non natus, *Il.* 3, 40. (2) sterilis, infecundus ; (3) *Exp.* male genitus, ap. *Soph.*) *cum gen.* ut βίος ἄγονος κακῶν. Ex α priv. et γόνος.
ἄγοντι, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro ἄγουσι, ab ἄγω.
ἄγοος, ὁ ᾱ ἡ, indefletus. Ab α pr. et γόος, *luctus*.
'ΑΓΟΡΑ, ᾶς, ἡ, forum judiciale ; (2) concio populi ; (3) forum rerum venalium ; (4) annona, commeatus ; (5) nundinæ ; (6) idem quod ἀγορητύς, *Il.* 2, 370.
ἀγορᾶσαυθαι, præs. inf. med. *Poët.* pro ἀγορᾶσασθαι, ab ἀγοράομαι, *Il.* 1, 72.
ἀγοράζω, f. άσω, in foro rerum venalium versor, emo, mercor ; (2) consulto, delibero, ἡγόρασα, emi, *Gl. V.* a. 1. act. ἀγορασθέν, emptum, *Ph.* a. 1. part. pass. ἀξαγορασθείη, ematur, *Ph.* a. 1. opt. pass. Ab ἀξορᾶ.
ἀγοραῖος, ᾱ, ὁ ᾱ ἡ, forensis, qui in foro est, vel ad forum pertinet ; (2) Deus fori præses, cujus statua in foro stat, colitur ; (3) patronus causarum ; (4) mercator imprimis pusillus, qui emit, quæ statim vendat ; (5) subrostranus, concionalis.
ἀγόραιος, ᾱ, ὁ ᾱ ἡ, (sub. ἡμέρα) dies, quo forum agitur, conventus ; (2) qui forensibus sordibus et artibus inquinatus est. Ab eod. Hinc
ἀγοραίως, *adv.* circumforaneorum modo ; (2) scurriliter, non graviter.
ἀγοραναμέω, ῶ, f. ήσω, ædilitatem gero, præfectum fori, s. annonæ ago.
ἀγοραναμία, ας, ἡ, ædilitas, agoranomi munus.
ἀγοραναμικός, ἡ, όν, ædilitius, ad agoranomum pertinens.
ἀγοραναμιον, τὸ, id. quod ἀγοραναμία. Ab
ἀγοράνομος, ᾱ, ὁ, ædilis, magistratus, qui foro rerum venalium præest, præfectus annonæ. Ex ἀγορά et νέμω, *distribuo*.
ἀγοράομαι, ώμαι, f. ήσομαι, concionor ; (2) consulto ; (3) dico. Ab ἀγορά.
ἀγοράσδειν, *Dor.* pro ἀγορᾶζειν, ab ἀγοράζω.
ἀγοραστίαν, emptur.io, emere cupio. Ab eod.
ἀγοραστία, ας, ἡ, emptio. Ab ἀγοράζω.
ἀγόρασις, εως, ἡ, idem et ab eodem.
ἀγόρασμα, τος, τὸ, res venalis. Ab eod.
ἀγορασμός, ῦ, ὁ, merces, res venalis ; (2) emptio. Ab eod.
ἀγορᾶσομεν, *ememus*, 1. plur. f. 1. ind. act.
ἀγόρασον, *eme*, 2. sing. a. 1. imperat. act.
ἀγοραστής, ῦ, ὁ, emptor, opsonator. Ab ἀξαγοράζω. Hinc
ἀξαγορασταιτέος, ᾱ, όν, ad emptionem pertinens.
ἀγοραστός, ή, όν, emptitius, emptus, *Gl. V.*
ἀγοράσφαια, ας, ἡ, emptrix, *Gl. V.* Ab eod.
ἀξαγορεύεμεν, pr. inf. act. *Ion.* pro ἀξαγορεύειν, ab ἀξαγορεύω, f. εύσω, concionor in foro, *Il.* 1, 109. (2) orationem quamlibet habeo ; (3) dico, loquor, denuncio ; (4) appello, nomen impono. ἀγορεύειν τινί, ὑπὲρ, s. περί τινος. ἐγὼγε τὼς τοιούτως κακῶς ἠγόρευον, *Luc. vituperabam*. ἀγορὰς ἀγορεύον, *concliones habebant*, *Il.* 2, 781. Ab ἀγορά.
ἀγορέω, ῶ, f. ήσω, idem et ab eodem. Usitatum in compositis.
ἀγορέων, *fororum*, gen. pl. *Ion.* pro ἀγορῶν.

ἀγορὴν, *forum*, *Ion.* pro ἀγορά.
ἀγορῆθεν, *adv.* e foro, e concione.
ἀγορήνδε, *adv.* in forum, *Il.* 1, 53.
ἀγορήσατο, *concionatus est*, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἠγορήσατο, ab ἀγορέω.
ἀγορητής, οῦ, ὁ, orator, concionator, *Il.* 1, 247. Ab ἀγορέω.
ἀγορητὺς, ύος, ἡ, eloquentia, concionandi facultas. Ab eod.
ἄγορος, ου, ὁ, congregatio, exercitus; (2) concionator, *Rob.* Ab ἀγορά.
"ΑΓΟΣ, vel ἄγος, εος, τὸ, veneratio; (2) res sacra, quam veneramur; (3) puritas; (4) lustratio, purificatio; (5) piaculum, scelus; (6) cubitus.
ἀγὸς, ὸν, ὁ καὶ ἡ, dux, *Il.* 3, 231. Ab ἄγω.
ἀγραστέω, ῶ, f. ήσω, immundus sum, sordibus inquinatus sum, unde apud *Il.* 6, 506. ἀγοστήσας, ut aliqui Veterum legebant, pro ἀπροστήσας. Ab ἄγος, vel ἀγος.
'ΑΓΟΣΤΟΣ, ου, ὁ, interior pars manuum, vola; (2) extrema pars manûs; (3) cubitus, ulna; (4) palma, *Il.* 11, 425.
"ΑΓΡΑ, ας, ἡ, captura; (2) venatio; (3) piscatio; (4) res, quam capimus aut venamur, præda.
ἀγραῖος. 'Αγραΐα" Ἄρτεμις, Diana capturæ præses; venatrix. Ab ἄγρα.
ἀγραμματία, ας, ἡ, literarum imperitia. Ab ἀγράμματος, ου, ὁ ἡ, illiteratus, indoctus, expers literarum. Ex α priv. et γράμμα.
ἀγραπτος, ου, ὁ ἡ, non scriptus.
ἀγραυλέω, ῶ, f. ήσω, ruri, seu in agro pernocto, excubo die vel nocte. *Gl. V.* ruro, rusticor, villico; item, vigilo. Ab ἀγραυλος.
ἀγραυλὴς, ές, idem quod ἄγραυλος, sc. sub dio, quod fit in agro, *Nic.* Ab eod.
ἀγραυλία, ας, ἡ, stabulatio in agro, pernoctatio ruri. Ab eod.
ἄγραυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, in agro stabulans, *Il.* 10, 155. Ex ἀγρὸς, et αὐλὴ, *stabulum*.
ἀγραυλἤοντες, nom. pl. part. præs. pro ἀγραυλέοντες, ab ἀγραυλέω.
ἀγραφίον· ἀγραφὶς δίκη, lis non scripti aut delati nominis. Vide *Poll.* A seq.
ἄγραφος, ου, ὁ ἡ, non scriptus, ut lex non scripta, ut crimen ἄγραφον· stellionatus; quod nullum certum nomen habet, contra quod e nulla certa lege actio est, cujus delatio est εἰσαγελία; (2) quod sine scriptura ac litteris fit, ut ἄγραφος διαθήκη, nuncupatio. *Gl. V.* item qui nondum adscriptus est alicui numero, societati, &c. Ex α priv. et γράφω, s. γραφὴ, *scriptura*. Hinc
ἀγράφως, *adv.* extra scripturam, sine scripto.
ἄγρει, *Il.* 5, 765. et in pl. ἀγρεῖτε, *Od.* 20, 149. imper. age, agesis, agite. Ab ἀγρέω.
ἀγρεῖος, εία, εῖον, rusticus. Ab ἀγρὸς.
ἀγρειτᾶων, ῶν, sum violentus, *R.* Ab ἀγρέω.
'ΑΓΡΕΙΦΝΑ, sive ἀβρῶφνη, ης, ἡ, furcilla, rastellum, *Suid.*
ἀγρέμμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in venatione captus est. Ab ἄγρα.
ἄγρεμον, τὸ, ridica; hasta, *Æsch.* Ab ἄγρα.
ἀγρεῶν, όνος, ὁ, vel ἀγρεμων, ονος, venator, *Hes. Suid.* Ab ἄγρα.
ἀγρεσίαι, ας, ἡ, venatio, captura. Ab eod.
ἀγρέται, ων, οἱ, duces, *Hesych.*
ἀγρευμα, τος, τὸ, quod venatu captum est, præda; (2) res omnis studio ac labore parta; (3) spolium; (4) rete, reticulum, *Æsch.* Ab ἀγρεύω.
ἀγρεὺς, έως, ὁ, venationi præfectus, ut Pan et Apollo. Ab ἄγρα.
ἄγρευσις, εως, ἡ, venatio; (2) prædatio. Ab ἀγρεύω.
ἀγρευτέον, ὦν, infero injuriam, *Hes.* ubi, ἀγρευτεῖ· ὑβρίζει. Ab ἀγρευτής.
ἀγρευτὴρ, ῆρος, ὁ, venator. Ab ἀγρεύω.
ἀγρευτὴς, οῦ, ὁ, idem et ab eodem.
ἀγρευτικὸς, ἡ, όν, venandi peritus. *Gl. V.* captiosus. A præc.
ἄγρευτος, ὁ καὶ ἡ, venationis studiosus, *Sch.* ap. *Arist.*
ἀγρεύω, f. εύσω, venor, venatu capio feras, pisces, aves, &c. (2) capto, allicio. 'Αγρεύειν ἰχθῦς, δόξαν, ὕπνον. ἀγρευθεὶς δ' ἤγρευσε, ipse captus cepit. Ab ἄγρα.
ἀγρέω, ῶ, idem et ab eodem.
ἀγρηθὲν, *adv.* ex venatione. Ab ἄγρα.
ἀγρην, acc. sing. *Ion.* pro ἄγραν.
ἄγρηνον, ου, τὸ, rete; (2) vestis lanea, reti similis. Ab ἄγρα.
ἀγρία, ας, ἡ, aquifolia; arboris nomen.
ἄγρια, τὰ, (sub. ζῶα) feræ; (2) pro ἀγριότητα, *Il.* 24, 41. (3) *adv.* pro ἀγρίως.
ἀγριάζω, ferus sum, efferor, *Hes.* Ab ἄγριος.
ἀγριαίνω, f. ανῶ, agreste reddo; (2) effero, exaspero. *Gl. V.* ferum facio, irrito, instigo; item asper sum, ἀγριαίνομαι, ferocio, sævio, *Gl. V.* 'Ασσυριάσεται βασιλεὺς τῇ Νότῳ, *Dan.* 11, 11. Ab eod.
ἀγριαμπελος, ου, ἡ, labrusca, *Ph.*
ἀγριάμπη, ης, ἡ, bryonia herba, *Hes.*
ἀγριὰς, άδος, ἡ, agrestis. Ab ἀγρὸς. Unde
ἀγριδιον, ου, τὸ, agellus, villula, *Gl. V.* Dim.
ἀγριελαία, ας, ἡ, agrestis oliva, oleaster.
ἀγριέλαιος, ου, ὁ ἡ, ἡ, oleaster; (2) ex agresti olivâ, s. oleastro confectus. Ex ἠisdem.
ἀγρίευς, ὁ, rusticus, *Hes.*
ἀγρίζομαι, irritor, ferocio, asperè ago.'
ἀγρίτκος, ου, idem quod ἄγροικος, *Mosch.*
ἀγριμαιος, αία, αιον, ferinus, ferus. Ab ἄγριος.
ἀγριμέλισσα, ης, apis sylvestris, *Hes.*
ἀγριόεις, εσσα, εν, agrestis; (2) ferum reddens. Ab ἄγριος.
ἀγριόθυμος, ου, ὁ ἡ, ἡ, fero animo præditus.
ἀγριοκάρδαμον, ου, τὸ, nasturtium agreste, herba Iberis.
ἀγριοκάρυον, τὸ, nux sylvestris, *Hes.*
ἀγριοκήπιον, ου, τὸ, hortulus incultus. Ex ἄγριος, et κῆπος, *hortus*.
ἀγριομελινδράνα, id. q. στύχνος, solanum.
ἀγριόμηλα, ων, τὰ, mala sylvestria.
ἀγριομορφος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui adspectu agresti et truculento est, ferinam faciem habens. Ex μορφὴ.
ἀγριομυρίκη, ης, ἡ, myrica agrestis.
ἀγριόμωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ferociter, rustice stultus, *Suid.* Ex ἄγριος, et μωρὸς, *stultus*.
ἀγριοπηγοὶ, ὧν, οἱ, carpentarii, plaustrorum artifices; (2) ex quibusvis agrestibus lignis opera conficientes. Ex ἄγριος et πήγνυμι.
ἀγριοποιὸς, ὸς, ὁ καὶ ἡ, ferum reddens, feritatem inducens; (2) flagitiosus, immanis. Ex ἄγριος et ποιέω.
ἀγριοριζάγκος, ου, ὁ, origanum silvestre.
ἀγριοσέλινον, ου, τὸ, apium silvestre.
ἀγριοσκόροδον, ου, τὸ, saliunca.
ἀγριοστεγνοὶ, ὧν, οἱ, carpentarii, plaustrorum artifices; (2) ex quibusvis agrestibus lignis opera conficientes. Ex ἄγριος et τήγνυμι.
ἀγριοσταὶς, ὸς, ὁ καὶ ἡ, ferum reddens, feritatem inducens; (2) flagitiosus, immanis. Ex ἄγριος et ποιέω.
ἀγριοσφάϊλινον, ου, τὸ, origanum silvestre.
ἀγριοσφάϊλος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, ferociter, rustice stultus, *Suid.* Ex ἄγριος, et μωρὸς, *stultus*.
ἀγριοστηγοὶ, ὧν, οἱ, carpentarii, plaustrorum artifices; (2) ex quibusvis agrestibus lignis opera conficientes. Ex ἄγριος et πήγνυμι.
ἀγριοσταὶς, ὸς, ὁ καὶ ἡ, ferum reddens, feritatem inducens; (2) flagitiosus, immanis. Ex ἄγριος et ποιέω.
ἀγριοσφάϊλινον, ου, τὸ, apium silvestre.
ἀγριοσφάϊλος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, ferociter, rustice stultus, *Suid.* Ex ἄγριος, et μωρὸς, *stultus*.
ἀγριοσφάκελος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, ferociter, rustice stultus, *Suid.* Ex ἄγριος, et μωρὸς, *stultus*.
ἀγριοσφάκ

ἀγυμνάστως, *adv.* inexercitate, imperite.
ἀγύναικος, ὁ, qui uxore caret, cœlebs. Ex α priv. et γυνὴ, *mulier*.
ἀγύναιος, ἀγύννης, et ἄγυνος, ὁ, ὁ, idem et ex iisdem.
ἀγυρέω, ῶ, congrego, colligo in unum, *Hes.*
ἀγυρίζω, f. ίσω, idem et ab
ΑΓΥΡΙΣ, εως, ἡ, cœtus, multitudo congregata.
ἀγύρισμὸς, ὃ, ὁ, congregatio, collectio. Ab ἀγυρίζω.
ἀγυρμὸς, ὃ, ὁ, cœtus, turba; (2) strepitus; (3) circuitio colligendæ stipis caussâ; (4) mendicitas. Ab ἄγυρις.
ἀγυρτάζω, f. άσω, congrego, cogo in unum, colligo, *κρήματα, Od.* 19, 284. agyrtam, circulatorem ago. Ab ἀγύρτης.
ἀγύρτειος, ας, ἡ, circulatio, præstigiæ, impostura; (2) mendicitas; (3) cœtus, congregatio. Ab
ἀγυρτεύω, idem quod ἀγυρτάζω, τὸν ἀγύρτην agere, *Athen.*
ἀγυρτὴς, ῆρος, ὁ, et ἀγύρτης, ου, ὁ, qui congregat ac cogit in unum; (2) circulator et præstigiator circumforaneus; (3) mendicus, qui stipem colligit; (4) jactus quidam tesserarius; (5) confusaneus. Ab ἄγυρις. Hinc
ἀγυρτικὸς, ἡ, ὁν, futilis, mendax, vanus, de trivio.
ἀγυρτὸς, ὃ, ὁ, congregatus, collectus. Ab eod.
ἀγυρτρίαι, ἡ, circulatrix, mendica.
ἀγυρτώδης, εος, ὁ, ἡ, ή, confusaneus. Ab eod.
ἀδραζε, *Poët.* pro ἀνάχαζε, ab ἀναχάζω, *recedo.*
ἀδρακάω, relaxo, *Poët.* pro ἀναχαλάω.
ἄδρασδε, *recede*, 2. s. præs. ind. act. *Dor.* pro ἄδραζε, ab ἀδράζω, pro ἀναχάζω.
ἄδρανος, ὁ, ἡ, mane gelidum ac pruinosum, diluculum, crepusculum, *Suid.* Ex ἄδρα et αὖρα.
ἀδρεῖος, εία, εῖον, propinquus, vicinus, *Suid.* Ab ἄδρα.
ἀδρεμάχος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, cominus pugnans. Euphon. causâ pro ἀγχίμαχος. Ex ἄδρα, et μάχομαι, *pugno.*
ΑΓΧΙ, *adv.* prope, juxta; (2) brevi.
ἀδρίἄλος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, mari vicinus, maritimus, littoralis. Ex ἄδρα, et ἅλς, *mare.*
ἀδριβάθης, ἐος, ὁ καὶ ἡ, vicinus profundo, qui prope fundum est; (2) prope littus, vel ripam profundus; (3) profundus, altus, præaltus, *Gl. V.* ἀδριβαθὲς, τὸ, altitudo, profunditas, *Steph.* Ex ἄγχι et βάθος.
ἀδριβαίνω, f. ήσω, prope accedo.
ἀδριβᾶτέω, ῶ, f. ήσω, prope accedo; (2) ambigo, dubito. Ex iisd.
ἀδριβᾶτης, ου, ὁ, qui propius accedit.
ἀδριβέβακα, *prope accessi*, 1. sing. perf. ind. act. *Dor.* pro ἀδριβέβηκα, ab ἀδριβαίνω.
ἀδρίγειος, ου, ὁ καὶ ἡ, terræ nostræ vicinus; (2) conterminus, propinquus. Ex ἄδρι, et inus. γέα, *terra.*
ἀδριγείτων, ονος, vicinus.
ἀδρίγυος, ου, ὁ καὶ ἡ, arvis nostris vicinus; (2) vicinus. Ex ἄδρι, et γύα, *arvum.*
ἀδριθάλασσος, et ἀδριθάλαττος, ου, ὁ καὶ ἡ, vicinus mari, maritimus. Ex Θάλασσα.
ἀδριθάνης, ἐος, ὁ καὶ ἡ, morti vicinus, semimortuus. Ex ἄδρι, et inus. Θανέω, *morior.*
ἀδρίθεος, ου, ὁ ἡ, ή, propinquus, similis Deo.
ἀδρίθρονος, ὁ καὶ ἡ, sedem alteri propinquam habens.
ἀδρίθυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, propinquus foribus; (2) vicinus, proximus. Ex ἄδρι et Θύρα.
ἀδρικέλευθος, ου, ὁ ἡ, ή, qui prope viam est.
ἀδρικυκησάτης, ου, ὁ, cominus pugnans, *Il.* 2, 604. (2) in pugnâ statarià præstans. Ex ἄδρι, et μάχομαι, *pugno.*
ἀδρίμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
ἀδρίμολος, ου, ὁ καὶ ἡ, e propinquo veniens; (2) qui prope accedit; *Il.* 4, 529. Ex ἄδρι, et μολέω, s. μόλω, *venio.*
ἀδρινέφης, εος, ὁ ἡ, ή, nubibus propinquus; (2) altus. Ex ἄδρι, et νέφος, *nubes.*
ἀδρίνοια, ας, ἡ, solertia, ingenii acumen, sagacitas. Ab
ἀδρίνοος, *contr.* ἀδρίνους, ου, ὁ καὶ ἡ, qui quasi mentem in propinquo habet, ingeniosus, perspicax, solers, sagax. Hinc
ἀδρινόως, *adv.* solerter, sagaciter, ingeniose.
ἀδρίνοον, herba quædam.
ἀδρίπλοος, *contr.* ἀδρίπλους, ου, ὁ ἡ, ή, prope navigans, brevis, non longinquus.
ἀδρίπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, prope accedens; (2) propinquus.
ἀδρίπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, prope nos pedem habens; (2) propinquus.
ἀδρίπτολις, εως, ὁ καὶ ἡ, urbi propinquus.
ἀδρίῤῥοος, *contr.* ἀδρίῤῥους, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus fluenta prope sunt, vicina fluenta habens.
Ἀγχίσαο, *Æol.* pro Ἀγχίσου, ab Ἀγχίσης.
ἀγχισβατέω, ῶ, contendo, pugno. Ex *Varin.*
Ἀγχίσης, ου, ὁ, Anchises, nom. propr. viri.
ἀγχίστορος, ου, ὁ καὶ ἡ, propinquus, adfinis genere. Ex ἄγχι, et στόρος, *satio, semen.*
ἄγχιστα, *adv.* proxime; (2) maxime, *Il.* 2, 58. Superlat. ab ἄγχι.
ἀγχιστίαι, ας, ἡ, propinquitas, adfinitas, proximitas; (2) jus propinquitatis; (3) jus successionis legitimæ; jus succedendi ab agnatorem. Ab ἀγχιστεύω.
ἀγχιστίου, ου, τὸ, idem et ab eodem.
ἀγχιστεὺς, έως, ὁ, vicinus, proximus; (2) cognatus, genere propinquus, affinis; ἀγχιστεῖς, cognati, *Gl. V.* Ab ἄγχιστα.
ἀγχιστεύω, f. εύσω, genere propinquus sum; (2) propinquitatis jure succedo; (3) jure propinquitatis hereditatem cerno, aut peto; (4) jure cognationis rem venditam redimo; (5) jure propinquitatis uxorem duco, vel retineo. Ab ἀγχιστεύς.
ἀγχιστήνεος, ήνη, ῆνον, prope stans; (2) densus. Ex ἄγχι, et ἵσταναι, *stare.*
ἀγχιστὴρ, ῆρος, ὁ, vicinus, propinquus; (2) auctor, causa alicujus rei, *Soph. Trach.* 255. Ab ἄγχιστα.
ἀγχιστικὸς, ἡ, όν, ad propinquitatem pertinens. Ab eod.
ἀγχιστίνδην, *adv.* secundum gradum propinquitatis, pro jure propinquitatis. Ab eodem.
ἀγχιστίνος, ίνη, ῖνον, prope stans; (2) coacervatus, *Il.* 5, 141. Ex ἄγχι et ἵστημι.
ἄγχιστος, η, ὁ καὶ ἡ, proximus, propinquissimus. Ab ἄγχι.
ἀγχίστροφα, *adv.* celeriter. Ab
ἀγχίστροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, conversioni mutationique propinquus; (2) subinde mutabilis, versatilis, volubilis; (3) qui versatili ingenio est. Hinc τὸ ἀγχίστροφον, ου, inconstantia. Ex ἄγχι, et στρέφω, *verto.*
ἀδριστρόφως, *adv.* subitâ et repentinâ conversione seu mutatione. Ab ἀδρίστροφος.
ἀγχιτέλεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, appropinquans, cujus eventus prope est. Ex τέλος.
ἀγχιτέρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, metæ proximus; (2) conterminus, finitimus, vicinus. *Philox.* affinis.
ἀγχίτοκος, ου, ὁ καὶ ἡ, in propinquo natus. Ex ἄγχι, et τίκτω, *pario.*
ἀγχιφᾶνὴς, ὁ ᾖ, ή, ex propinquo apparens; (2) propinquus. Ex φαίνομαι.
ἀγχίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, propior. Ab ἄγχι.
ἀγχόθεν, *adv.* cominus, e propinquo.
ἀγχόθι, *adv.* prope, *Il.* 14, 412.
ἀγχονάω, ῶ, f. ήσω, strangulo, suffoco; (2) suspendo.
ἀγχόνιος, strangulans, ad strangulandum comparatus. Epith. laquei. Ab
ἀγχόνη, ης, ἡ, suffocatio, strangulatio; (2) laqueus, funis, restis; (3) suspendium; (4) res, quæ angit et cruciat. Ab ἄγχω.
ἀγχονὴ, ῆς, ἡ, ipsa actio strangulandi. (Rejicit hanc distinctionem *Steph.*)
ἀγχονιμαῖος, ας, ὁ, ad laqueum pertinens, *Steph.*
ἀγχονιστὴς, οῦ, ὁ, necator, quasi ab ἀγχονίζω, quod esset *strangulo.*
ἄγχορος, ου, ὁ καὶ ἡ, conterminus. Ab ὄρος.
ἄγχος, suffocatio, strangulatio. Ab ἄγχω.
ἀγχοτάτω, *adv.* proxime. Ab ἄγχι.
ἀγχότερος, έρα, ερον, propinquior. Ab eod.
ἀγχόθι, *adv.* prope. · Genitivo adjungitur, *Il.* 24, 709. Dativo, *Aret.* 2, 7.
ἄγχω, 2. s. pr. imper. pass. *Att.* pro ἄδρεο, et hoc *Ion.* pro ἄγχεσο, ab ἄγχω.
ἄγχουσα, ης, ἡ, anchusa, herba quædam vim suffocatoriam habens. *Gl. V.* ebulum, vaccinium, *Angl.* alkanet. Ab ἄγχω.
ἀγχουσίζω, f. ίσω, anchusâ inficio, anchusâ coloro. Ab ἄγχουσα.
ΑΓΧΩ, f. ξω, neco, strangulo, suffoco, fauces constringo, *Il.* 3, 371. (2) constringo, coarcto quovis modo; (3) mœrore adficio. ἄγχομαι, angor.
ἀγχώμαλος, *adv.* æqualiter, æquâ vi. Ab
ἀγχώμαλος, ὁ καὶ ἡ, propemodum æqualis; (2) æqualis. Ex ἄγχι et ὁμαλός. Hinc
ἀγχωμάλως, *adv.* ferme æqualiter; (2) ex æquo, æquo Marte.

ἄγω, f. ἄξω, p. ἦχα, *Att.* ἀγήοχα, duco, adduco, adfero. ἤγαγον, duxi, aor. 2. ἤγαγεν, detulit, *Philox.* ἀχθεὶς, perductus, *Philox.* aor. 1. part. pass. ago; (2) æstimo, duco; (3) appendo; (4) rego; (5) accipio, aufero, rapio, abigo; (6) habet et alias significationes quæ e constructione pendent. Δι' αἰτίας ἄγειν, accusare; ἄγειν πένθος, lugere; ἠρέμην, quiescere; ἀπαστίαν, jejunare; γέλωτα, ridere; ἐπὶ τῷ θανάτῳ, rapere; εἰς ὑποψίαν, adducere; ἐν ἰσότιμῃ, æstimare; διὰ φροντίδος, curare; διὰ μνήμης, mandare; δι' εὐχῆς, optare; δι' ἀδῆς, venerari; παρ' ὀδὸν, παρὰ πολὺ, nihili, plurimi facere; ἄγειν καὶ φέρειν τὸς πολεμίους, *Isocrat.* in *Archid.* agitare et diripere; ἐπ' ἀγκυρῶν, in ancoris stare.—Ἄγομαι, *duco, ducor*; ἀγέσθαι φόνου, accusari; καλῶς, erudiri; ἐν τιμῇ, honorari; νίὸν γυναῖκα πρὸς γάμου, despondere; differt etiam act. et med. ἄγω νύμφην et ἄγομαι, hoc de sponsâ, illud vero de patre nuptiarum auctore dicitur.
ἄγω, f. ξω, frango, rumpo, pro quo usitatius dicitur ἄγνυμι, quod videndum.
ἀγωγαῖος, α, ον, quo duci potest vel solet, *Ep.* Ab ἄγω.
ἀγωγεὺς, έως, ὁ, dux viæ; (2) qui litem intendit, actor; (3) lorum equi, habena.
ἀγωγὴ, ῆς, ἡ, ductus, adductio; (2) abductio; (3) portatio, importatio; (4) vectio, vectura; (5) opus, quod vehitur; (6) sensus, v. g. legis; (7) eductio; (8) mutatio; (9) institutio, educatio, disciplina, secta; (10) ratio victûs, diæta; (11) ratio vitæ; (12) cultura herbarum et arborum; (13) contextus et structura orationis; (14) via; (15) profectio novæ nuptæ ad maritum. Ab ἄγω, *duco.*
ἀγώγιμος, ὁ καὶ ἡ, duci, aut vehi facilis, ductilis; (2) proclivis, pronus; (3) qui advehi, vel importari potest, vel solet; ἀγώγιμα, merces; (4) in quem jus est prehensionis; (5) qui a creditore domum, velut in servitutem ductus est. Ab ἀγωγή.
ἀγώγιον, ου, τὸ, onus, quod plaustro vehitur.
ἀγώγιον, ου, τὸ, lenocinium, illecebræ.
ἀγωγὸς, ὁ καὶ ἡ, dux viæ; (2) valens ad ducendum vel alliciendum; (3) habens vim educendi, eliciendi, ciendi; (4) *subst.* aquæ ductus. Ἀγωγότερος, *Aret. Chron.* 1, 2.
ἀγώμενος, *demirans*, præs. part. med. *contr.* pro ἀγαόμενος, ab ἀγάομαι.
ΑΓΩΝ, ῶνος, ὁ, certamen, solennes ludi, certamina ludorum; (2) locus, in quo certamen editur, *Il.* 23, 273. (3) cœtus, multitudo certamen spectantium, *Il.* 23, 617. (4) bellum, belli certamen, *Il.* 23, 530. (5) concertatio quævis; (6) judicium, actio forensis; (7) cum quis reus est; (8) periculum, discrimen; (9) molestia; (10) templum, *Il.* 7, 288. (11) exercitatio ad certamen.
ἀγωνάρχης, ου, ὁ, qui ludis et certaminibus præest, præses certaminis, agonotheta. Ex ἀγών, et ἄρχων, *princeps.*
ἀγωνία, ας, ἡ, certamen; (2) palæstra; (3) sollicitudo, angor, trepidatio. Ab ἀγών. Hinc
ἀγωνιάζω, f. άσω, certo; (2) trepido.
ἀγωνιάτης, ὁ, certator; (2) trepidator. Ab
ἀγωνιάω, ῶ, certo; (2) anxius sum, doleo; (3) vereor, timeo; (4) periclitor. ἀγωνιῶντα, suspensum, *Phil.* Ab ἀγωνία.
ἀγωνιδᾶται, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἠγωνισμένοι εἰσὶ. Πολλοὶ μὲν γὰρ ἄνδρες Σπαρτιήται ἀγῶνες ἀγωνίδανται, multæ enim pugnæ, viri Spartiatæ, pugnatæ sunt, *Herod.* 9, 34. Ab ἀγωνίζω.
ἀγωνίευμαι, f. 1. ind. med. *Dor.* pro ἀγωνίεμαι, quod *Attice* dicitur pro ἀγωνίσομαι.
ἀγωνίζομαι, certo, certamen ineo, dimico, prælior, prælium ineo; (2) ago fabulam; (3) certo judicio, caussam dico; (4) in aliquâ re trituræ versatus sum. Ἀγωνίζεσθαι μάχην, κίνδυνον, περίσιν, τὰ τοιαῦτα, αὐτῶ, τῦτο πρός τινα, περί, s. ὑπὲρ δόξης· ἑστιάσιον, in ludis funebribus. Ab ἀγών.
ἀγώνιος, ὁ, ὁ ᾖ, ή, ad certamen pertinens; (2) trepidationem, s. angorem adferens; (3) cognomen Mercurii, certaminum præsidis. Ab eod.
ἀγώνιος, ὁ, ὁ ᾖ, ή, angulo carens. Ex α pr. et γωνία, *angulus.*

ἀγωνῖσαι, certavisse, a. 1. inf. act.
ἀξῶνισαι, certato, 2. sing. a. 1. imperat. med.
ἀγώνιστις, εως, ἡ, concertatio. Ab ἀγωνίζομαι.
ἀγώνισμα, τος, τὸ, certamen; (2) præmium certaminis; propositum, omninoque præmium alicujus rei ut virtutis; (3) studium, diligentia; (4) quicquid ostentandæ artis ingeniive causâ fit; (5) actio fabulæ; (6) recitatio; (7) res quâ quis maxime in certamine confidit, argumentum gravissimum. Ab eod.
ἀγωνισμὸς, οῦ, ὁ, idem et ab eod.
ἀγωνιστῆον, certandum, *Phil.* Ab ἀγωνίζομαι.
ἀγωνιστήριον, ου, τὸ, locus certaminis; (2) quod datur certatoribus. Ab eod.
ἀγωνιστὴς, οῦ, ὁ, certator, pugil, athleta, *Call.* (2) propugnator; (3) ludio, histrio, actor scenicus. Ab eod.
ἀγωνιστικὸς, ὴ, όν, certatorius; (2) aptus ad certamina. Ab ἀγωνιστής.
ἀγωνιστικῶς, *adv.* certatorie, certatorum more.
ἀγωνοδίκης, ου, ὁ, designator, judex certaminis. Ex ἀγὼν, et δίκη.
ἀγωνοθεσία, ας, ἡ, constitutio certaminis; (2) munus agnothetarum. Ex ἀγὼν, et τίθημι.
ἀγωνοθετέω, ῶ, f. ήσω, certaminibus præsum; (2) certamina, s. ludos instituo, edo; (3) cieo, moveo, auctor sum alicujus rei. Ab
ἀγωνοθέτης, ου, ὁ, certaminum arbiter, s. moderator, agnotheta, qui præest ludis scenicis, *Gl. V.* munerarius. Ex ἀγὼν, et θέτης.
ἀγωνοθέτις, ή, fœm. ab ἀγωνοθέτης, *Soph.*
ἀγώνυμος, id. quod φερώνυμος, *Hes.*
ἄδα, orco, dat. sing. *Dor.* pro ᾅδῃ, ab ᾅδης, orcus.
ἀδαγμὸς, οῦ, ὁ, pruritus, *Hes.* (2) cruciatus, *Suph.* Ab ἀδάζω.
ἄδαδος, ου, ὁ ἡ, ἡ, tædam non habens. Ex α priv. et δᾶς, tæda.
ἀδαδοῦχητος, ου, ὁ ἡ, ἡ, cui fax prælata non est. Ex α priv. δᾶς, et ἔχω.
ἀδαημονία, ας, ἡ, imperitia. Ab
ἀδάημων, ονος, ὁ ἡ, ἡ, imperitus, indoctus, inscius; *Il.* 5, 654.
ἀδᾶὴς, ἐος, ὁ ἡ, ἡ, ignarus, imperitus. Ex α priv. et δαίω, *scio.*
ἀδᾶήτος, ου, ὁ ἡ, ἡ, incognitus. Ex iisd.
ἀδαΐδαλτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non varius, non variegatus; (2) artificio carens. Ex α priv. et δαιδάλλω, *variego.*
ἀδαΐστος, ὁ καὶ ἡ, indivisus, integer. Ex α priv. et δαίω, *divido.*
ἀδαΐκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non dilaceratus, *Hes.*
ἀδάϊκτον, purum, mundum. A δαΐζω.
ἀδάϊος, ου, ὁ ἡ, ἡ, bello non devastatus. Ex α priv. et δᾴος, *hostilis.*
ἀδαΐος, ου, ὁ ἡ, ἡ, largus, *Hes.* ab ἄδην, *Ern.* sed f. pro ἀδαίον, *Steph.*
ἀδαΐος, αία, αῖον, qui satiat, abundans, largus, satietatem adducens. Ab ἄδω; (2) non ustus. Ex α priv. et δαίω, *uro.*
ἀδαΐῃ, *adv.* imperite. Ex α priv. et δάϊος, *peritus.*
ἄδαιτος, ου, ὁ ἡ, ἡ, non epulandus, ex quo non comeditur. Epith. victimæ humanæ. Ab α priv. et δαίς. (Vid. *Thes. Gr. P.*)
ἀδαίτρευτος, ου, ὁ ἡ, ἡ, indivisus, de cibo. Ex α priv. et δαιτρεύω, *divido.*
ἄδαιτρος, ου, ὁ ἡ, ἡ, idem, et ex iisd. *Hes.*
ἄδακρυς, υος, ὁ ἡ, ἡ, non lacrimans, lacrimarum expers, qui sine lacrimis fit, lacrimis carens. Ex α priv. et δάκρυ.
ἀδακρυΐτι, *adv.* sine lacrimis. Ab ἄδακρυς.
ἀδακρύτος, ου, ὁ ἡ, ἡ, non lacrimans, *Gl. V.* illacrimabilis, inflectus; (2) multum lacrimans, multis lacrimis dignus. Ab eod.
ἀδᾶλὴς, ές, illæsus, integer. A δηλέω, *Dor.* δαλέω, *Ern.* Sanus, innocuus, *Hes. Phav.*
Ἀδὰμ, ὁ, Adam. Nomen primi hominis, Hebr. indeclinabile. *Homo.*
ἀδάμαντίνος, ίνη, ινον, adamantinus; (2) validissimus, firmissimus; (3) solidissimus, durissimus. Ab ἀδάμας.
ἀδάμαντόδετος, ου, ὁ ἡ, ἡ, adamante ligatus, compactus clavis ferreis; (2) tenax, firmus. Ex ἀδάμας, et δέω, *ligo.*
ἀδάμας, αντος, ὁ, adamas, lapis durissimus, ferrum. Ex α priv. et δαμάω.
ἀδάμαστὶ, *adv.* indomite, effrænate, *Ern.* Ex iisd.
ἀδάμαστος, ου, ὁ ἡ, ἡ, indomitus, qui domari nequit, qui domitus non est; indomabilis, *Gl. V. Il.* 9, 159, (2) ἡ, quæ nondum nupsit, non compressa; (3) Epitheton Minervæ. Ex α priv. et δαμάζω.
ἀδάμαστος, ου, ὁ ἡ, ἡ, indomitus; (2) refractarius, *Hesych.* Ex α priv. et δαμάω.
ἀδαμυνῆς, έος, ὁ καὶ ἡ, fortis, robustus, validus, durus. Ex iisd.
ἀδαξέω, ήσω, pruritum moveo. A δάκνω.
ἀδαξῆσαι, *prurire*, a. 1. inf. act.
ἀδάζω, et ἀδαξόομαι, ἀδαξάομαι, *Ern.* ἀδαχτῶ, *Hes.* prurio, appeto, cupio. Ab eod.
ἀδαπάνητος, ου, ὁ ἡ, ἡ, inexhaustus, inconsumptus. Ex α priv. et δαπανάω.
ἀδάπανος, ου, ὁ ἡ, ἡ, sumptum non faciens; (2) sine sumptu. Ex iisdem.
ἀδαπάνως, *adv.* sine sumptu. Ab ἀδάπανος.
ἄδαπτος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui dilaniatus non est; (2) qui dilaniari nequit; (3) nudus, excoriatus; (4) apella. Ex α priv. et δάπτω.
Ἀδάρκης, ου, ὁ, adarces, salsugo quædam gelata seu concreta.
ἄδαρτος, ου, ὁ ἡ, ἡ, flagris non cæsus, *Gl. V.* incæsus. Ex α priv. et δέρω, *flagris cædo.*
ἄδασμος, ου, ὁ ἡ, ἡ, tributum non solvens.
ἄδασος, ου, ὁ ἡ, ἡ, non divisus. Ex α priv. et δαΐζω.
Ἀδαχέω, ῶ, pruriginem excito, titillo, scabo.
ἀδδεὶς, audax, *Poët.* pro ἀδεὴς, ab ἀδεής.
ἀδδεὴς, pro ἀδεὴς, quod vid. *Hom.*
ἀδδηκότες, vid. ἀδηκότες.
Ἄδδηλος, ου, ὁ, sinus, *Hesych.*
ἄδδην, affatim, multum, *Poët.* pro ἄδην.
ἀδδηφάγος, pro ἀδηφάγος, quod vide.
Ἄδδι, ὁ, Addi. Nomen viri Hebr. indecl. *Viator.*
Ἀδδίξ, mensura quatuor chœnicas capiens.
ἄδε, huc, *Dor.* pro ᾅδε.
Ἀδεάζω, suspiro, succlamo. Ex *Hes.*
ἀδεέστερον, *adv.* securius, tutius. Ab
ἀδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, metu carens, metus expers; (2) periculo carens; (3) audax, intrepidus; (4) contumax, temerarius; (5) tutus, securus. Ex α priv. et δέος, *metus.*
ἀδεὴς, ἐς, non indigus. Ex α priv. et δεῖσθαι, *Ern.* Hinc
ἀδέητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.
ἄδει, *cantat*, 3. sing. præs. ind. act. verbi ᾄδω, quod *contr.* dicitur pro ἀείδω, *canto.*
ἀδεῖ, *dulci*, dat. sing. *Dor.* pro ἡδεῖ, ab ἡδύς.
ἀδειαν, ας, ἡ, metûs vacuitas, securitas, fiducia; (2) libertas, immunitas, licentia, facultas; (3) vacatio. Ab ἀδεής.
ἀδειὴς, *Il.* 7, 117. *Dor.* pro ἀδεής.
ἀδείμαντος, ου, ὁ ἡ, ἡ, impavidus, intrepidus; (2) spectris liber, terriculamentorum expers. Ex α priv. et δείμα, *metus.* Hinc
ἀδειμάντως, *adv.* impavidè.
ἀδείμος, ου, ὁ ἡ, ἡ, id. q. ἀδείμαντος.
ἀδεῖν, *placere*, præs. inf. act. *Poët.* pro ἀδεῖν, ab ἀδέω, *placeo;* vel *placuisse*, a. 2. inf. act. ab ἄδω, immo etiam ab eod.
ἄδειπνος, ου, ὁ ἡ, ἡ, incœnatus. Ex α priv. et δεῖπνον, *cœna.*
ἀδεισιδαιμονία, ἡ, sine superstitione, *Hipp.*
ἀδέκαστος, ου, ὁ ἡ, ἡ, muneribus non corruptus, incorruptus. Ex α priv. et δεκάζω.
ἀδεκάστως, *adv.* incorrupte, sincere; (2) sine ullâ participatione.
ἀδεκάτευτος, ου, ὁ ἡ, ἡ, non decimatus. Ex α priv. et δεκατεύω, *decimo.*
ἄδεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non acceptus, non admissus; (2) qui non accepit; (3) expers; (4) incredibilis. Ex α priv. et δέχομαι.
ἀδελφεὰ, soror, *Soph. Œd. Col.* 535.
ἀδελφεοκτόνος, fratricida. Ex κτείνω.
ἀδελφεὸς, *Il.* 2, 409. et ἀδελφειὸς, *ib.* 5, 21. frater, pro ἀδελφός.
ἀδελφὴ, ῆς, ἡ, soror, germana; (2) *Adject.* similis, congrua. Ab ἀδελφός.
ἀδελφιδῆ, ῆς, ἡ, neptis ex sorore, vel ex fratre. Ab ἀδελφός.
ἀδελφίδιον, ου, τὸ, fraterculus. Ab eod.
ἀδελφιδοῦς, contr. quod usitatius, ἀδελφιδῆς, οῦ, ὁ, filius fratris, vel sororis, nepos ex fratre vel sorore; (2) patruelis, *Gl. V.* ἀδελφιδοῖ, fratrueles. Ab eod.
ἀδελφίζω, f. ίσω, fratrem meum appello.
ἀδελφίζεσθαι, conjungi proximitate. Ab eod.
ἀδελφίκειος, ὴ, όν, fraternus, germanus; (2) adfinis. Ab eod.
ἀδελφικῶς, *adv.* fraterne.
ἀδελφίζιος, ους, ὁ, fraterna communio et societas, fraternitas, germanitas. Ab ἀδελφός.
ἀδελφόθεος, ου, ὁ, frater Dei, s. Christi. Cognomen D. Jacobi.
ἀδελφοθήρος, ου, ὁ, patruus, patris frater. Ab ἀδελφός.
ἀδελφοκτονέω, ῶ, f. ήσω, fratrem occido.
ἀδελφοκτονία, ας, ἡ, fratricidium, sororicidium, *Gl. V.* Ab
ἀδελφοκτόνος, ου, ὁ ἡ, ἡ, fratricida. Ex ἀδελφὸς, et κτείνω.
ἀδελφόπαις, δος, ὁ ἡ, ἡ, nepos, vel neptis ex fratre, vel sorore, *Gl. V.* fratris filius.
ἀδελφοποιέω, ῶ, fratrem reddo, vel facio, *Suid.* Ex ἀδελφὸς, et ποιέω, *facio.*
ἀδελφοποιὸς, ὁ ἡ, ἡ, fratres faciens. Epith. Amoris.
ἀδελφὸς, *frater*, *Æol.* pro ἀδελφός.
Ἀδελφός, ου, ὁ, frater; (2) cognatus, consanguineus, adfinis; (3) proximus; (4) Christianus; (5) popularis; (6) qui ejusdem est sectæ; (7) *Adject.* ὸς, ὴ, όν, geminus; (8) similis, congruens; τοῦτον ἀδελφὰν, et τύτοις ἀδελφᾶι, his similia; (9) germanus. Hinc
ἀδελφότης, ητος, ἡ, fraternitas, germanitas, *Gl. V.* (2) congregatio seu cœtus fratrum.
ἀδέμαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, corpore exutus; (2) mortuus. Ex α pr. et δέμας, *corpus.*
ἀδέμεν, *canere*, præs. inf. act *Ion.* pro ᾄδειν.
ἀδέμενιος, ου, ὁ ἡ, ἡ, expers cubilis, qui cubile non habet. Ex α pr. et δέμνιον, *lectus.*
ἀδενδρος, et ἀδένδρεος, ου, ὁ ἡ, ἡ, purus ab arboribus, arboribus carens. Ex α priv. et δένδρον.
ἀδενώδης, et ἀδενοειδὴς, έος, ὁ ἡ, ἡ, glandulosus. Ab ἀδήν.
ἀδέξιος, ου, ὁ ἡ, ἡ, minime, seu parum dexter; (2) incivilis. Ex α priv. et δεξιά.
ἀδεξιώτως, *adv.* sine dexterarum apprehensione, sine ullâ blandâ salutatione. Ex iisd.
ἀδέρκτης, εος, ὁ ἡ, ἡ, non videns; (2) invisibilis, obscurus. Ex α priv. et δέρκω.
ἄδερκτος, ου, ὁ ἡ, ἡ, idem et ex iisd.
ἀδέρκτως, *adv.* limis et conniventibus s. aversis oculis.
ἀδέσμιος, ου, ὁ ἡ, ἡ, non ligatus, non vinctus, liber. Ex α pr. et δέσμιος, *ligatus.*
ἄδεσμος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.
ἀδέσποτος, ου, ὁ ἡ, ἡ, sine domino, *Gl. V.* indominabilis; (2) sine auctore. Ab α pr. et δεσπότης, *herus.* Hinc
ἀδεσπότως, *adv.* sine hero.
ἄδετος, ου, ὁ ἡ, ἡ, non ligatus.
ἀδευκὴς, έος, ὁ ἡ, ἡ, amarus; (2) inopinatus. Ex α priv. et δεῦκος, *dulcedo.*
ἀδέ̓ληητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inelaboratus, rudis, crudus. Ex α priv. et δεῦέω.
Ἀδέ̓ω, ῶ, placeo; (2) gratificor. Ὡς ὄφελεν ᾧανατός μοι ἀδεῖν κακὸς, *Il.* 3, 173.
ἀδέω, ῶ, f. ήσω, tædio adficior. Vid. ἀδηκότες.
ἀδεῶς, *adv.* sine metu; (2) tuto; (3) impune, licenter, *Gl. V.* (4) imprudenter. Ab ἀδεής.
ἄδη, 3. s. a. 2. conj. act. v. ἀδέω, *placeo.*
ἀδήϊος, η, ον, non perturbatus, inoffensus, quietus, *Apoll.* Ab α priv. et δηΐς.
ἀδηκότες, *Il.* 10, 98. *qui laboribus defessi fuerunt*, nom. pl. part. perf. act. *Ion.* pro ᾐδηκότες, ab ἀδέω, vel ἀηδέω.
ἄδηκτος, ου, ὁ ἡ, ἡ, non morsus, immorsus, *Gl. V.* (2) cariem non sentiens; (3) non mordax, *Diosc.* ἀδηκτότατη, *Hesiod. Op.* 418. Ex α priv. et δάκνω, *mordeo.*
ἀδήκτως, *adv.* sine morsu, sine ægritudine.
ἀδήλητος, ου, ὁ ἡ, ἡ, illæsus, incolumis, ab omni noxâ integer. Ex α priv. et δηλέω, *lædo.*
ἀδηλία, ας, ἡ, incertitudo; (2) ignorantia. Ab
ἄδηλος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui non apparet, imperspicuus, non manifestus, obscurus, occultus; (2) incertus, dubius. Hinc
ἀδηλότης, ητος, ἡ, incertitudo, obscuritas.
ἀδηλόφλεβος, ου, ὁ ἡ, ἡ, habens venas obscuras, cujus venæ non apparent. Ex ἄδηλος, et φλὲψ, *vena.*
ἀδηλόω, ῶ, f. ώσω, obscuro; (2) ignotum reddo. Ab ἄδηλος.
ἀδήλως, *adv.* obscure, non manifeste; (2) incerto.
ἀδημιούργητος, ὁ καὶ ἡ, rudis, imperfectus. Ex α et δημιουργέω.
ἀδημοκράτητος, ὁ καὶ ἡ, a statu populari reip. abhorrens. Ex α priv. et δημοκρατέομαι.
Ἀδημονέω, ῶ, f. ήσω, gravissime angor, præ dolore pæne exanimor; (2) terreor, terrefio, pavesco. ἀδημονῆσαι τὰς Ψυχὰς, *Xen.* Hinc
ἀδημονία, ας, ἡ, anxietas animi, ingens

mæror, cura, sollicitudo. *Gl. V.* angor, tædium.

ἀδημονάω, ῶ, idem quod *ἀδημονέω*.

ἄδημος, ᾱ, ὁ ᾗ ὁν, absens a populo, seu patriâ, peregrinans. Ex α priv. et *δῆμος*.

ἀδημοσίευτος, ᾱ, non publicatus.

"ΑΔΗΝ, *adv.* adfatim, abunde, largiter; (2) ad satietatem usque; (3) vehementer.

'ΑΔΗ'Ν, *ένος*, ὁ, glandula, tonsilla.

ἀδηνέως, *adv.* sine consilio; (2) simpliciter, citra dolum; (3) negligenter, incuriose; (4) sine molestiâ. Ab

ἀδηνής, *ές*, ὁ ᾗ ὁν, qui est sine consilio. Ex α priv. et *δῆνος*, *consilium*.

ἀδηφεῖτος, ᾱ, ὁ ᾗ ὁν, idem et ex iisdem.

ἀδηφίτως, *adv.* sine contentione; (2) sine controversiâ, sine dubio.

"ΑΔΗΣ, ᾱ, ὁ, orcus, tartarus, inferi; (2) Pluto, deus inferorum; (3) mors; (4) sepulchrum. *Φεύγωσι γάρ τοι χ' οἱ θρασεῖς, ὅταν πέλας ἤδη τὸν ᾅδην εἰσορῶσι τοῦ βίου. Soph. Antig.* 586.

ἀδής, *ές*, ὁ καὶ ἡ, jucundus, insuavis. Ex α priv. et *ἡδύς*, *suavis*.

ἀδήσεις, 2. sing. f. 1. indic. act. v. *ἀνδάνω*.

ἀδήσω, *placebo*, f. 1. ind. act verbi *ἀνδάνω*.

ἀδηφάγεω, ῶ, f. *ήσω*, ad satietatem usque comedo; (2) vorax sum.

ἀδηφαγία, *ας*, ἡ, voracitas, edacitas, insatiabilis edendi aviditas; (2) esus ad satietatem usque. Ab

ἀδηφάγος, ὁ καὶ ἡ, ad satietatem comedens, edax, cibo se ingurgitans, gulosus, vorax; (2) in quem magni erogantur sumptus; (3) insatiabilis. *Gl. V.* edax. Ex *ἄδην*, et *φαγεῖν*.

ἀδήωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non vastatus. Ex α pr. et *δήω*, *vasto*.

'ΑΔΙΑ', ᾶς, ἡ, dolor; (2) focus, ara, *Hesych.*

ἀδιάβαστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inaccessus; (2) qui transiri, s. trajici, nequit. Ex α priv. et *διαβαίνω*.

ἀδιάβλητος, ᾱ, ὁ ᾗ ὁν, irreprehensibilis, omnis calumniæ expers. Ex α pr. et *διαβάλλω*.

ἀδιαβλήτως, sine reprehensione, infamiâ.

ἀδιαβόλητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisdem.

ἀδιάγνωστος, ᾱ, ὁ ᾗ ὁν, ad dignoscendum difficilis. Ex α pr. et *διαγινώσκω*, *dignosco*.

ἀδιάδοχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, jugis, perpetuus, *proprie* successoribus carens. Ex α et *διάδοχος*.

ἀδιάδρασος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inevitabilis. Ex α priv. et *διαδιδράσκω*, *effugio*.

ἀδιάθετος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui dispositus non est, indispositus, inordinatus; (2) intestatus. Ex α priv. et *διατίθημι*, *dispono*.

ἀδιαθέτως, ab intestato, *Gl. V.* A præc.

ἀδιαίρετος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, indiscretus, indivisus, inseparabilis, individuus, partium expers.

ἀδιαίτητος, ὁ καὶ ἡ, alienus, insuetus, *Suid.* Ex α priv. et *διαιτάομαι*.

ἀδιάκλειστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non interclusus. Ex α priv. et *διακλείω*, *intercludo*.

ἀδιακόνητος, ον, cui non obeditur, paretur.

ἀδιακόνιστος, ον, spissus, crassus, et propterea stupidus, item invulnerabilis. Ex α et *διακονίζω*.

ἀδιάκοσος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, indiscretus, individuus, non interruptus, non diremptus. Ex α priv. et *διακόπτω*.

ἀδιακόπως, *adv.* sine divisione, non interruptè.

ἀδιακόσμητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inordinatus, qui composite distinctus non est. Ex α pr. et *διακοσμέω*, *ordino*.

ἀδιακρισία, *ας*, ἡ, malum judicium, confusio rerum.

ἀδιάκριτος, ᾱ, ὁ, qui discerni, s. distingui non potest; (2) indistinctus, indiscretus; (3) non judicatus, non dijudicatus, qui est sine disceptatione; (4) qui nescit, quid cuique loco et tempori conveniat, imperitus, stultus. Ex α priv. et *διακρίνω*.

ἀδιακρίτως, *adv.* non distincte, promiscue, sine judicio, perperam.

ἀδιαλείπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non intermissus, indesinens, assiduus, perpetuus, continuus, *Philox.* Ex α pr. et *διαλείπω*, *intermitto*.

ἀδιαλείπτως, *adv.* sine intermissione, jugiter, indesinenter.

ἀδιάλλακτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, implacabilis, irreconciliabilis, cum quo in gratiam rediri non potest; inexorabilis, *Philox.* Ex α priv. et *διαλλάττω*.

ἀδιαλλάκτως, *adv.* implacabiliter, odio capitali.

ἀδιάλυτος, ὁ καὶ ἡ, indissolubilis, *Ph. ἀδιάλυτα*, inexplicabilia. Ex α pr. et *διαλύω*.

ἀδιαλώβητος, ᾱ, ὁ ᾗ ὁν, non mutilatus, illæsus. Ex α priv. et *διαλωβάω*.

ἀδιαμέριστος, ον, indivisus.

ἀδιανέμητος, ᾱ, ὁ ᾗ ὁν, non dissectus; (2) indivisus. Ex α priv. et *διανέμω*.

ἀδιανόητος, ᾱ, ὁ ᾗ ὁν, non intelligendus; (2) stultus, insulsus. Ex α priv. et *διανοέομαι*, *cogito*.

ἀδιανοήτως, *adv.* obscurè; (2) stultè, imperitè.

ἀδίαντον, ᾱ, τὸ, herba perpetuo virens, capillus Veneris. Ab *ἀδίαντος*, *non adspersus*, quia folium ejus aquâ perfusum non madescit. Angl. *maiden-hair*.

ἀδίαντος, ᾱ, ὁ ᾗ ὁν, non humectatus, siccus. Ex α priv. et *διαίνω*, *humecto*.

ἀδιάνυστος, ὁ ᾗ ὁν, inextricabilis, *Gl. V.* qui perfici non potest. Ab α priv. et *διανύω*.

ἀδιάπαυστος, ᾱ, ὁ ᾗ ὁν, non desinens. Ex α priv. et *διαπαύομαι*, *cesso*.

ἀδιαπαύστως, *adv.* indesinenter, subinde, sine intermissione.

ἀδιάπλαστος, ᾱ, ὁ ᾗ ὁν, nondum formatus, informis, rudis. Ex α priv. et *διαπλάσσω*.

ἀδιάπνευστος, ον, qui aliquid sine respiratione facit, assiduus. Ex α et *διαπνέω*, *respiro*.

ἀδιαπνεύστως, *adv.* sine respiratione, assiduè.

ἀδιαπτωσίας, *ας*, ἡ, vacuitas ab errore.

ἀδιάπτωτος, ᾱ, ὁ ᾗ ὁν, qui non labitur; (2) stabilis, firmus; (3) in quo error non admittitur. Ex α pr. et *διαπίπτω*, *intercido*.

ἀδιαπτώτως, *adv.* sine lapsu et errore.

ἀδιάρθρος, ᾱ, ὁ ᾗ ὁν, inarticulatus, articulis et nodis non distinctus; (2) non perspicuus. Ex α priv. et *ἄρθρον*, *articulus*.

ἀδιάρθρωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex α priv.et *διαρθρόω*, *articulatim discerno*.

ἀδιαρθρώτως, *adv.* confusè, obscurè.

ἀδιάρριπτος, ον, propriè, vento non perflatilis, non perflatus; (2) imperitus, stultus. Ex α et *διαρρίπτω*, *perflo*.

ἀδιάσειστος, ᾱ, ὁ ᾗ ὁν, inconcussus, *Gl. V.* Ex α priv. et *διασείω*, *concutio*.

ἀδιασκέδαστος, ον, non dissipatus.

ἀδιάσκευος, ᾱ, ὁ ᾗ ὁν, incompositus, inornatus, incultus, neglectus, non instructus. Ex α priv. et *διασκεύω*.

ἀδιάστασος, ᾱ, ὁ ᾗ ὁν, indistractus, indivisus. Ex α priv. et *διαστάομαι*, *distraho*.

ἀδιαστάτως, indistracte, sine divulsione.

ἀδιάστατος, ᾱ, ὁ ᾗ ὁν, nullis intervallis discretus, nondum distinctus, indivulsus; (2) dimensione carens. Ex α pr. et *διάστατος*.

ἀδιαστάτως, *adv.* sine intervallo; (2) sine controversiâ.

ἀδιαστίντως, *adv.* indistincte, *Gl. V.*

ἀδιάστολος, ον, confusus, obscurus. Ab α priv. et *διαστέλλω*.

ἀδιάστροφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non distortus, non perversus; (2) inconcussus.

ἀδιαστρόφως, *adv.* firmiter, inconcussè.

ἀδιάσχιστος, ᾱ, ὁ ᾗ ὁν, non diffissus, indivisus. Ex α priv. et *διαχίζω*, *diffindo*.

ἀδιάτακτος, ᾱ, ὁ ᾗ ὁν, inordinatus, confusus. Ex α priv. et *διατάσσω*, *ordino*.

ἀδιάτμητος, ᾱ, ὁ ᾗ ὁν, non dissectus, indivisus; (2) insecabilis. Ex α priv. et *διατέμνω*, *disseco*.

ἀδιάτομος, ᾱ, ὁ ᾗ ὁν, idem et ex iisd.

ἀδιατρεπτος, ᾱ, ὁ ᾗ ὁν, immotus, firmus. Ex α priv. et *διατρέπτω*, *muto*.

ἀδιατρέπτως, *adv.* firmissime, constanter.

ἀδιατρεψία, *ας*, ἡ, constantia, firmitas in proposito tenendo; (2) pervicacia; (3) impudentia. Ex iisdem.

ἀδιατύπωτος, ᾱ, ὁ ᾗ ὁν, non figuratus, informis. Ex α pr. et *διατυπόω*, *informo*.

ἀδιαφθαρσία, *ας*, ἡ, incorruptibilitas, integritas, quum quis corrumpi non potest. Ex α priv. et *διαφθείρω*.

ἀδιάφθαρτος, ᾱ, ὁ ᾗ ὁν, incorruptus, integer; (2) corruptioni non obnoxius. Ex iisd.

ἀδιαφθορία, *ας*, ἡ, idem quod *ἀδιαφθαρσία*.

ἀδιάφθορος, ᾱ, ὁ ᾗ ὁν, incorruptus, integer; inviolatus, *Ph.* Ex iisdem.

ἀδιαφθόρως, *adv.* incorruptè.

ἀδιαφορέω, ῶ, f. *ήσω*, rem aliquam pro media habeo; (2) non studiosus sum in aliquâ re, neglectim transmitto, contemno, negligo. Ex α priv. et *διαφορέω*. Hinc

ἀδιαφόρησις, *εως*, ἡ, contemptus, neglectus.

ἀδιαφορία, *ας*, ἡ, indifferentia, quum quis rem pro media habet, negligentia, rei alicujus neglectus vel contemptus. Ex

ἀδιάφορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, medius, promiscuus; (2) qui nihil momenti habet, negligens et discrimen rerum non attendens.

ἀδιαφόρως, *adv.* indifferenter; (2) licentius, promiscue, *Ph.*

ἀδιάφραστος, ᾱ, ὁ ᾗ ὁν, non interseptus, non septus. Ex α pr. et *διαφράσσω*, *intersepio*.

ἀδιάφρακτος, *adv.* sine sepimento.

ἀδιάχυτος, ᾱ, ὁ ᾗ ὁν, qui non diffunditur, qui non dissolvitur. Ex α pr. et *διαχύω*.

ἀδιαχώριστος, ᾱ, ὁ ᾗ ὁν, inseparabilis. Ex α priv. et *διαχωρίζω*, *separo*.

ἀδιάψευστος, ᾱ, ὁ ᾗ ὁν, qui falli, aut decipi nequit. Ex α pr. et *διαψεύδομαι*, *fallo*.

ἀδίδακτος, ᾱ, ὁ ᾗ ὁν, indoctus, ignarus; indocilis, *Gl. V.* (2) a se ipso doctus.

ἀδιδάκτως, nullo docente, citra doctrinam.

ἀδιεκδίκητος, ᾱ, ὁ ᾗ ὁν, indefensus. Ex α priv. et *διεκδικέω*, *defendo*.

ἀδιεκδύτως, *adv.* sine tergiversatione. Ex α priv. et *διεκδύνω*, *elabor*.

ἀδιεξέταστος, ᾱ, ὁ ᾗ ὁν, qui perquiri nequit; (2) inenarrabilis. Ex α pr. et *διεξετάζω*.

ἀδιεξίτητος, ᾱ, ὁ ᾗ ὁν, qui percursus non est, transitu carens, qui percurri nequit oratione et cogitatione. Ex α pr. et *διέξειμι*.

ἀδιεξόδευτος, ᾱ, ὁ ᾗ ὁν, viam non inveniens; (2) inextricabilis, impervius, invius, *R.* Ex α priv. et *διεξοδεύω*, *exeo per*.

ἀδιέξοδος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qua transiri nequit; (2) unde exire non licet; (3) detentus. Ex α priv. et *διέξοδος*.

ἀδιέργαστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inelaboratus, incultus. Ex α priv. et *διεργάζομαι*, *elaboro*.

ἀδιερεύνητος, *ές*, ὁ καὶ ἡ, inexploratus, inscrutabilis, impervestigabilis, *Vet. Lex.* Ex α priv. et *διερευνάω*, *pervestigo*.

ἀδιερεύνητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, impervestigatus, imperscrutabilis. Ex iisd.

ἀδιευκρίνητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, indistinctus. Ex α priv. et *διευκρίνω*, *bene secerno*.

ἀδιήγητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inenarrabilis, inexplicabilis. Ex α pr. et *διηγέομαι*, *enarro*.

ἀδιήθητος, ον, non colatus. Ab α et *διηθέω*, *percolo*.

ἀδικαίαρχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, injustus magistratus. Ex α priv. et *δικαιαρχία*.

ἀδικαιοπραγέω, ῶ, f. *ήσω*, inique, vel injuste ago, *R.* Ex α pr. et *δικαιοπραγέω*. Hinc

ἀδικαιοπραγία, *ας*, ἡ, injusta actio, *R.*

ἀδίκαστος, ᾱ, ὁ ᾗ ὁν, non judicatus, indemnatus. Ex α pr. et *δικάζω*, *in jus voco*.

ἀδικέσσαι, a. 1. inf. act. *Ion.* et *Æol.* pro *ἀδικῆσαι*, a verbo

ἀδικέω, ῶ, f. *ήσω*, injuste ago, contra fas ac jus ago, scelus admitto, injuriâ adficio, injurius sum in aliquem, lædo, noceo, *ἀδικοῦμαι*, lædor, injuriam patior, *Gl. V. τοῖς ἀδικουμένοις*, injuriam accipientibus, *Ph.* pr. part. pass. *ἠδικημένος*, injuriam passus, p. part. pass. *ἀδικηθείς*, idem, a. 1. part. pass. *'Αδικῶ τοῦτό σε, σε εἰς τοῦτο, περί σε, περὶ τὰς Θεὰς πάνθ' ὅσα ἠδίκησέ με, Dem. Οἵ γε με πρόσθεν τολμῶς' ἀδικείν, Eur. Med.* 165. Ex *ἄδικος*.

ἀδίκηλος, ᾱ, *ἀδδίκηλος*, ον, fine effigie. Ex α priv. et *δίκηλον*, *Man.*

ἀδίκημα, *τος*, τὸ, injusta actio, scelus, maleficium; (2) injuria; læsio, *Gl. V.*

ἀδικητέος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, injurius, injuriosus, proclivis ad inferendam injuriam. Ab eod.

ἀδίκητος, ον, idem; (2) inultus, *Ern.*

ἀδικία, *ας*, ἡ, injustitia, injuria, iniquitas, *Ph.* Ex *ἄδικος*.

ἀδικοδοξία, *ας*, ἡ, absurdum convitium, injusta maledicentia, *Suid.* Ex *ἄδικος*, *injustus*, et *δόξα*, *gloria*.

ἀδικοπραγέω, ῶ, f. *ήσω*, injuste, inique ago. Ex α priv. *δίκη*, *jus*, et *πραγέω*, pro *πράττω*.

ἀδικοπραγία, *ας*, ἡ, injusta actio.

ἄδικος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, injustus, iniquus, *tam de re, quam de homine*, improbus, injurius. *ἀδικώτατος*, periniquus, iniquissimus, *Gl. V.* (2) præter modum magnus, ut *Lat.* improbus. Ex α priv. et *δίκη*.

ἀδίκως, *adv.* injuste, inique, per injuriam, immerito, abs re, injuriâ.

'ΑΔΙΝΟ'Σ, ᾱ, ὁν, confertus, densus, multus, frequens; *Il.* 2, 87. (2) continuus, non intermissus; (3) non magnus, gracilis; (4) mollis; *Od.* 1, 92. (5) miserabilis, gemitu dignus.

ἀδινώς, confertim; (2) miserabiliter; (3) sensim, paullatim. Ab *ἀδινός*.

ἀδινώτερον, *adv.* miserabilius. Ab eod.

ἀδιόδευτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, invius, impervius. Ex α priv. et *διοδευτός*, *pervius*.

ἀδιοίκητος, ᾱ, ὁ ᾗ ὁν, nondum constitutus,

aut in ordinem redactus. **A** διοικέω.

ἄδιον, *suavius*, *Dor.* pro ἥδιον, ab ἡδύς.

ἀδίοτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, incustoditus, administratore et rectore carens. Ex α priv. et διέπω.

ἀδιόρθωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inemendabilis, non correctus. Ex α priv. et διορθόω, *corrigo.*

ἀδιόριστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, indistinctus, promiscuus. Ex α priv. et διορίζω, *distermino.*

ἀδιορίστως, *adv.* indistincte, promiscue.

ἀδίστακτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, indubitatus, certus. Ex α priv. et διστάζω, *dubito.*

ἀδιστάκτως, *adv.* haud dubie, *Gl. V.* aliquando activè, sine dubitatione petere quid.

ἄδιψος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non sitiens; (2) sitim extinguens. Ex α priv. et δίψα, *sitis.*

ἀδμὴς, μῆτος, ὁ ἡ, indomitus, non subactus, *Od.* 4, 637. Ex α priv. et δαμάω.

ἀδμήτις, ἴδος, ἡ, indomita, nondum subacta, *Il.* 23, 655. (2) nondum a viro compressa, *Suid.* Ex iisdem.

ἀδμήτος, ᾱ, ὁ ἡ, et η, ον, idem quod ἀδμὴς, *Hom.*

ἄδοιμι, *placuerim*, a. 2. opt. act. verbi ἀδέω.

ἀδόκητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inopinatus, improvisus; (2) qui expectationem fallit. Ex α priv. et δοκέω, *video*r.

ἀδοκήτως, et ἀδόκως, *adv.* inopinato, ex improviso.

ἀδοκία, ας, ἡ, inopinatus eventus, *Hes.*

ἀδοκίμαστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non probatus, non exploratus. Ex α pr. et δοκιμάζω, *probo.*

ἀδοκιμάστως, *adv.* temere, inexplorato.

ἀδόκιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, reprobus, non probatus, rejectus; (2) adulteri*n*us.

ἀδολεσχέω, ῶ, f. ήσω, loquax sum, deblatero, garrio. Καὶ ταῦτα ὢν ἀνὴρ ὃς ἀδολεσχεῖν δοκῶ, præsertim cum ego sim is qui hominum opinione inepte garriam, *Xen. Œcon.* 11, 2. (2) meditor. Ab ἀδόλεσχος.

ἀδολεσχης, ᾱ, ὁ, nugator, garrulus; (2) sophista; (3) fabulosus. Ab eodem.

ἀδολεσχία, ας, ἡ, intempestiva loquacitas, continua garrulitas, nugatio. *Gl. V.* argutia; (2) assidua meditatio, *Gl. V.* exercitatio. Ab eod.

ἀδολεσχικὸς, ἡ, ὸν, garrulus.

ἄδολέσχος, ᾱ, ὁ ἡ, ν. garrulus, loquax, qui ad nauseam usque semconatur; verbosus, *Gl. V.* Ab ἄδος, *satietas*, et λέσχη, *sermocinatio.*

ἄδολος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, doli expers, dolo carens, candidus; (2) non callidus; (3) non adulteratus. Ex α priv. et δόλος.

ἀδόλως, *adv.* sincere, candide, sine dolo, incorrupte. *Ph.* sedulo.

ἄδον, imperf. ind. act. *Dor.* pro ἦδον, ab ἄδω, *cano.*

'Ἄδονὰ, *voluptas*, *Dor.* pro ἡδονή.

ἀδονεύτος, ᾱ, ὁ ἡ, inconcussus, immobilis. Ex α priv. et δονέω, *agito.*

ἀδόνητος, ᾱ, ὁ ἡ, inconcussus, immotus. Ex α priv. et δονέω, *agito.*

ἀδοξάστως, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, insperatus; (2) nihil opinans. Ex α priv. et δοξάζω, *opinor.*

ἀδοξέω, ῶ, f. ήσω, inglorius sum, ignobilis sum; (2) malæ sum famæ, male audio; (3) non honestum puto; (4) non habeo in pretio, improbo. ἠδόξεν ἀναιμωτὶ φεύγειν, *Joseph.* Ex α pr. et δόξα, *opinio.*

ἀδοξία, ᾱ, infamia, dedecus, ignominia. Ab ἄδοξος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inopinabilis; (2) ignobilis, inglorius; (3) ignominiâ notatus. Ex α priv. et δόξα, *gloria*, *opinio.*

ἀδόξως, *adv.* inglorie, ignominiose, probrose.

ἀδοραπία, ας, ἡ, cessatio, sive vacatio a bello et armis; (2) ignavia, socordia, otium. Ex α priv. et δόρυ, *hasta.*

ἀδορὰς, sine excoriatione. Ex α pr. et δέρος.

ἄδορος, ὁ ἡ, non excoriatus. Ex iisd.

ἀδορύληστος, ὁ ἡ, qui hastâ capi nequit; (2) hastâ non captus; (3) invictus, inexpugnabilis. Ex α pr. δόρυ et λαμβάνω

ἀδορυφόρητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, satellitibus hastatis non stipatus. Ex α priv. et δορυφορέω.

ἄδος, εος, τὸ. et ἄδος, ᾱ, ὁ, satietas; (2) defatigatio, fastidium, *Il.* 11, 88. Ab ἄδω, *satio.*

ἄδος, ᾱ, ὁ, gaudium. Ab ἄδω, *placeo.*

ἄδοτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, indotatus, cui nihil datum est. Ex α priv. et δίδωμι.

ἀδούλευτος, ᾱ, ὁ ἡ, qui uni domino servivit, non iterum venditus alii, *Hes.* Ex α priv. et δουλεύω.

ἀδουλία, ας, ἡ, servorum inopia, quum quis servum non habet. Ab ἄδουλος, ᾱ, ὁ ἡ, servos non habens, *Gl. V.* sine servo.

ἀδούλωτος, ὁ καὶ ἡ, non redactus in servitutem; (2) invictus; (3) servitutis impatiens. Ex α priv. et δουλόω.

ἀδούπητος, ᾱ, ὁ ἡ, ν. expers strepitûs. Ex α priv. et δοῦπος, *sonitus.*

ἀδρακὴς, έος, ὁ ἡ, ν. cœcus; (2) cæcutiens. Ex α priv. et δέρκω.

ἀδρᾶνεια, ας, ἡ, imbecillitas, ignavia; inertia, socordia, *Ph.* Ab ἀδρανής.

ἀδρᾶνέω, ῶ. f. ήσω, debilis sum, langueo. Ab

ἀδρᾶνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, infirmus, imbecillus. *Ph.* segnis, inefficax, socors, ignavus, iners, ineptus, futilis. Ex α priv. et δραίνω, *facio.*

ἀδρεμία, ας, ἡ, idem quod ἀδρᾶνεια.

'Ἀδράστεια, et *Ion.* 'Ἀδρήστεια, ας, ἡ, Nemesis. Nomen Deæ gentilis.

ἄδραστος, ᾱ, ὁ ἡ, a fuga alienus; (2) infectus, irritus, inevitabilis, *Gl. V.* Ex α priv. et δράω, *fugio*, *facio.*

'ΑΔΡΑΧΝΗ, ης, ἡ, adrachne. Arbor unedoni similis.

ἀδρέπτανος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, falce carens. Ex α priv. et δρέπανον, *falx.*

ἀδρεπὴς, ὁ καὶ ἡ, ν. ἀδρεπίδολος, ὁ καὶ ἡ, felix in assequendis rebus magnis. Ex ἀδρὸς et ἐπίδολος.

ἄδρεπτος, ᾱ, ὁ ἡ, non carptus; (2) quem decerpere non licet. Ex α pr. et δρέπω.

ἀδρέω, ῶ, f. ήσω, ad maturitatem vigoremque perduco. Unde ἠδρεπώς, adultus. Ab ἀδρὸς, *multus.*

ἀδρηνία, ας, ἡ, maturitas. Ab ἀδρέω.

ἀδρησις, εως, ἡ, desidia, *Varin.* Ex α priv. et δρᾶω.

ἄδρηστος, *minime fugitivus*, *Ion.* pro ἄδρᾶστος.

'Ἀδρίας, ᾱ, ὁ, Adria, mare Adriaticum.

ἀδρίμυος, ος, ὁ καὶ ἡ, minime acerbus, non amarus. A δριμύς.

ἀδροβατικὸς, ἡ, όν, terram, s. solum calcans. Ex ἀδρὸς et βαίνω.

ἀδρόβολος, ᾱ, ὁ ἡ, ν. qui crassis, seu grandibus glebis est; (2) plenus glebis; (3) fertilis, uber. Ex ἀδρὸς et βῶλος.

ἀδρομερὴς, έος, ὁ ἡ, ν. crassis particulis constans, crassus. Ex ἀδρὸς, et μέρος, *pars.*

ἀδρομισθος, ον, qui permagnam mercedem exigit; velut meretrices deviæ.

'ΑΔΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, multus, abundans, magnus, crassus, opulentus, validus, vehemens, largus, maturus, adultus, *Philox.* grandis, gravis, *Xen. Œcon.* 17, 10.

ἀδροσία, ας, ἡ, inopia roris, siccitas. A δρόσος.

ἀδροσύνη, ης, ἡ, magnitudo; (2) robur; (3) proceritas; (4) crassitudo; (5) abundantia, exuberantia. Ab ἀδρός.

ἀδρότης, ητος, ἡ, idem et ab eod.

ἀδροτέρως, copiosius.

ἀδροχώρητος, vel ἀδροχῶρος, ᾱ, ὁ ἡ, qui uberem regionem habitat.

ἀδρόω, ad maturitatem perduco; ἀδρόομαι, ομαι, ad maturitatem pervenio, adolesco. Βλαστάνει τε γὰρ ἀδρύεται, *Plat.* Ab ἀδρός.

ἄδρυνσις, εως, ἡ, crassatio; (2) maturitas, perfectio fructuum. Ab

ἀδρύνω, f. ὔνῶ, crassum reddo; (2) in justam magnitudinem adduco; ἀδρύνομαι, crassesco, turgesco; (2) superbio. 'Αδρύνει τὲς ὄγκως, τὸν καρπὸν, *Theophr.* Ab ἀδρὸς.

ἀδρυς, ὕος, ὁ ἡ, ν. carens arboribus.

ἀδρύφακτος, ᾱ, ὁ ἡ, non circumseptus, cancellis non circumdatus; (2) incustoditus; (3) carens judicio. Ex α priv. et δρύφακτος.

ἁδὺ, *dulce*, nom. sing. n. g. *Dor.* pro ἡδύ.

ἁδυγέλως, *dulce ridens*, *Dor.* pro ἡδυγέλως.

ἁδυγλωσσος, *dulciloquus*, *Dor.* pro ἡδύγλωσσος.

ἁδυεπὴς, *dulciloquus*, *Dor.* pro ἡδυεπής.

ἁδυλόγος, *suaviloquus*, *Dor.* pro ἡδυλόγος.

ἁδυμελὴς, *dulcisonus*, *Dor.* pro ἡδυμελής.

ἀδυνάμαι, non possum.

ἀδυνᾶμία, ας, ἡ, imbecillitas; (2) virium defectus ad aliquid agendum; (3) impotentia. Ex α priv. et δύναμις.

ἀδυνᾶμίη, *impossibilitas*, *Ion.* pro ἀδυναμία.

ἀδύνᾶμος, ᾱ, ὁ ἡ, imbecillis, viribus defectus. Ex iisd.

ἀδυνασία. et ἀδυναστία, ας, ἡ, imbecillitas.

ἀδυνασὶ, *adv.* impossibiliter, invalide.

ἀδυνάτέω, ῶ, f. ήσω, non possum. *Gl. V.* ἀδυνατεῖ, nequit. ἀδύνατῶ γράφειν. ἀδὲν ἀδυνατήσει ὑμῖν, *Matt.* 17, 20. Ab eod.

ἀδύνατος, ᾱ, ὁ ἡ, ν. non potens, invalidus ad aliquid, impotens, infirmus, *Philox.* Al. *Gl. V.* inops. Imprimis Athenis sic dicti, qui ob corporis debilitatem labo rare non poterant, eâque de causâ stipendium publice, obolum in dies accipiebant; unde Patres Gr. sic vocant viduas, pupillos aliosque publice alendos, *Ern.* (2) τὸ ἀδύνατον, quod fieri nequit, impedimentum. Ex α priv. et δυνατός.

ἀδυνάτως, *adv.* impossibiliter; (2) invalide, sine viribus; (3) inscitè, ineptè.

ἄδύοσμος, *suaviter olens*, *Dor.* pro ἡδύοσμος.

ἀδύπνοος, *dulce spirans*, *Dor.* pro ἡδύπνοος.

ἀδὺς, *suavis*, *Dor.* pro ἡδύς.

ἀδυσώπητος, ᾱ, ὁ ἡ, ν. impudens; (2) inexorabilis, *Ph.* Ex α priv. et δυσωπέω, *precore adficio.*

ἀδυσωπήτως, *adv.* sine pudore, irenverecunde.

ἄδυτον, ᾱ, τὸ, adytum, sacrarium, *Gl. V.* Ab ἄδυτος, ᾱ, ὁ ἡ, ν. ad quem non patet ingressus; (2) non occidens. Ex α priv. et δύνω, *vel* δῦω, *subeo.*

'Ἄ ΑΩ, f. ἄσω, a. 1. inf. ἆσαι, imperat. m. ἆσαι, satio, expleo.

ἄδω, f. ἄσω, p. act. ᾆκα, p. pass. ᾆσμαι, cano, canto; (2) celebro; ἀδειν τὴν φωνὴν, τὸν ἐλεγείαν, τῷ Θεῷ ἄσματα. Pro ἀείδω.

ἀδῶ, *placebo*, f. 2. ind. act. verbi ἀνδάνω sive ἄδω, *placeo.*

ἀδώμητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui structus non est. Ex α priv. et δωμάω, *extruo.*

ἀδὼν, *qui placuit*, a. 2. part. act. verbi ἄδω.

'ᾍδων, όνος, ἡ, luscinia, *Mosch.* pro 'ἀηδών.

'Ἀδωνείη, *Adonici*, gen. sing. ab 'Ἀδώνειος.

'Ἀδωνιάζω, sacra Adonidis celebro.

"Ἄδωνις, *Adonim*, acc. sing. ab "Ἀδωνις, *Adonis.*

ἀδώρητος, ᾱ, ὁ ἡ, ν. indonatus. Ab ἄδωρος.

ἀδωρία, ας, ἡ, quum quis donis corrumpi se non sinit, integritas. Ab eod.

ἀδωροδόκητος, ὁ ἡ, ν. qui muneribus non corrumpitur. *Gl. V.* immunis. Ex α priv. et δωροδοκέω, *muneribus corrumpo.*

ἀδωροδόκητως, integre, incorrupte.

ἀδωροδοκία, ας, ἡ, abstinentia a donis accipiendis, integritas.

ἀδωροδοκος, ον, id. quod ἀδωροδόκητος, *Ep.*

ἀδωρόλητος, ὁ ἡ, ν. incorruptus donis.

ἄδωρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, donorum expers, qui munera non accipit; (2) qui non dat; (3) incorruptus muneribus; (4) muneris mali et inauspicati. Ex α priv. et δῶρον, *munus.*

ἀδώρως, *adv.* gratis, sine præmio; (2) incorrupte.

ἀδώτιτος, ᾱ, ὁ ἡ, ν. muneribus non corruptus, *Hes.* Ex α priv. et δότις, *donatio.*

ἀδώτης, ᾱ, ὁ, qui nihil dat. Ex α priv. et δώτης, *dator.*

ἄεδνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, dotis expers; (2) multa dotatus, *Hes.* Ex α priv. vel intens. et ἔδνα, *dos.* Hinc

ἀεδνωτος, ᾱ, ὁ ἡ, ν. indotatus; (2) innupta.

ἀεθλευτὴς, ῆος, ὁ, certator. Ab

ἀεθλεύω, f. εὔσω, certo, dimico, pugno (2) mala perfero, malis exerceor. 'Αεθλεύειν βασιλῆϊ, πρὸ ἄνακτος. 'Ογόν' ἄνδρες ἀγῶνι ἀεθλεύωσιν, *Hesiod. Theog.* 435. Ab ἄεθλος.

ἀεθλεύωσιν, *colluctentur*, 3. pl. præs. conj.

ἀεθλέω, ῶ, f. ήσω, certo, dimico. Ab eod.

ἀεθλητὴς, ῆος, ὁ, certator. Ab ἀεθλέω.

ἀεθλητὴς, ᾱ, ὁ, idem et ab eod.

ἄεθλιον, ᾱ, τὸ, certaminis præmium; (2) certamen ipsum. Ab eod.

ἄεθλιος, ᾱ, ὁ ἡ, ν. præmium reportans; (2) aptus ad certamen. Ab eod.

ἀεθλοθέτης, ᾱ, ὁ, certaminis auctor; (2) qui certaminum curam agit. Ex ἄεθλον, *certamen*, et τίθημι, *pono.*

ἄεθλον, ᾱ, τὸ, præmium certaminis; (2) labor. Ab ἄεθλος.

ἀεθλοντικία, ας, ἡ, victoria, quæ ex certamine reportatur, *Rob.* Ex ἄεθλον, et νίκη, *victoria.*

"ΑΕΘΛΟΣ, ᾱ, ὁ, certamen; (2) labor.

ἀεθλοσύνη, ης, ἡ, certamen, concertatio; (2) miseria. Ab ἄεθλος.

ἀεθλοφόρος, ᾱ, ὁ ἡ, ν. qui præmium ex certamine reportat. Ex ἄεθλον et φέρω.

'ΑΕΙ, *adv.* semper, perpetuo, *Il.* 1, 51. (2) sine intermissione; (3) usque ad, donec; (4) subinde; (5) perpetuâ quâdam successione. Hinc ὁ ἀεὶ, sc. ὤν, qui semper est; ἀεὶποτε, semper; ἐς ἀεὶ, idem; δεῦρ' ἀεὶ, huc usque. In composit. interdum ι adjicitur, ut ἀείναος, pro ἀέναος.

ἀειβλαστέω, f. ήσω, semper germino. Ex ἀεὶ, et βλαστάω, *germino.* Unde

ἀειβλαστὴς, έος, ὁ ἡ, ν. semper germinans.

ἀειλᾰ́στησις, εως, ἡ, perpetuo germinatio.
ἀειλᾰ́ω, semper adfluo, perpetuo scaturio, *Hes.* Ex ἀεί & βλύω, *scaturio.*
ἀειλερῦής, έος, ὁ καὶ ἡ, semper scaturiens; (2) semper germinans. Ex ἀεὶ & βερύω.
ἀειγενετᾶν, *sempiternarum*, gen. plur. *Æol.* pro ἀειγενετῶν. Ab
ἀειγενέτης, ᾱ, ὁ, sempiternus, Ex ἀεὶ, & γενέτης, *genitor.*
ἀειγενὴς, έος, ὁ ᾗ, ές, qui semper fuit et erit, sempiternus. Ex ἀεὶ, et γίνομαι, *sum.*
ἀειγένητος, ὁ καὶ ἡ, idem.
ἀειδέλεος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inconspicuus, qui non cernitur; (2) obscurus. Ex α priv. et εἰδω. (3) α int. valde conspicuus, *Steph. ex Nic.*
ἀείδειν, *canere*, præs. inf. *Dor.* pro ἀείδειν.
ἄειδε, *cane*, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro ἄείδεσο, a verbo eod.
ἀείδηλος, ὁ καὶ ἡ, valde conspicuus, *Nic.* Ex α int. et εἰδεῖν.
ἀειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui non videtur, qui cerni non potest, obscurus, tenebricosus; (2) deformis. Ex α pr. et εἶδος, *species.*
ἀειδία, ας, ἡ, deformitas, *Suid.* Ex iisd.
ἀειδοδίνητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, semper in vorticem, seu gyrum actus, qui semper circumagitur. Ex ἀεὶ, et δινέω, *gyro.*
ἀείδιος, ία, ον, sempiternus, perpetuus, æternus, perennis, *Gl. V.* Ab ἀεὶ.
ἀειδιότης, ητος, ἡ, æternitas, perpetuitas, perennitas, *Gl. V.* A præc.
ἀείδουσα, præs. part. act. *Dor.* pro ἀείδουσα. ἀείδων, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤειδον.
ἀείδοντι, *Dor.* pro ἀείδουσι, ab ἀείδω.
ἀειδυλία, ας, ἡ, perpetua servitus. Ex ἀεὶ, et δοῦλος, *servus.*
ἀείδομος, ον, semper currens, *Cyr.*
'ΑΕΙΔΩ, f. ἄισω, cano, canto, carmine celebro.
ἀειστὼ, όος, ἡ, sempiternitas, æternitas. Ab ἀεὶ, et ἐστὶ, *est*, vel ἱστάναι, *stare.*
ἀειζωΐα, ας, ἡ, vitæ sempiternitas, æterna vita. Ex ἀεὶ, et ζωὴ, *vita.*
ἀείζωον, ᾱ, τὸ, sedum, *Ph. Angl. Sengreen.*
ἀείζωος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, semper vivens. Ex ἀεὶ, et ζωὸς, *vivus.*
ἀείζωστος, ὁ καὶ ἡ, semper cinctus, semper paratus, pro ἀείζωστος. Ex ἀεὶ, et ζώννυμι.
ἀείζώων, οντος, ὁ, semper vivus, perennis.
ἀειλᾰλέω, ῶ, f. ήσω, semper vireo. Ab
ἀειλᾰλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, semper virens, semper florens. Ex ἀεὶ, et θαλέω, s. θάλλω.
ἀειθᾰνὴς, ὲς, semper moriens, *Man.* Ex ἀεὶ et θνήσκω.
ἀείθερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, semper calidus, s. calefaciens. Ex ἀεὶ, et θέρος, *æstas.*
ἀείκαρπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, semper fructificans, semper fructus habens. Ex ἀεὶ et καρπὸς.
ἀεικέα, *durum*, acc. sing. ab ἀεικὴς, *durus.*
ἀείκεια, et ἀεικία, ας, et *Ion.* ἀεικείη, ἡ, indecentia; (2) contumelia; (3) indignitas, indignum facinus, peccatum. Ab ἀεικὴς.
ἀεικέλιος, et ἀεικέλεος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, indecorus, *Il.* 14, 84. (2) indignus; (3) vilis, contemneudus, contemptus. Ab eod.
ἀεικελίως, *adv.* indecenter, indigne.
ἀεικὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non consentaneus, indecens, indecorus; *Il.* 1, 340. (2) fœdus; *Il.* 10, 453. (3) indignus; (4) durus, asper. Ex α pr. et εἴκω, *similis sum.*
ἀεικίζω, f. ίσω, indecenter aliquem tracto, *Il.* 3, 546. (2) contumelia adficio. ἀεικίζειν τὸν νεκρὸν, τὴν γῆν. Ὡς ὁ μὲν Ἕκτορα δῖον ἀεικίζειν μενεαίνων, *Il.* 24, 22. Ab ἀεικὴς.
ἀεικινησία, ας, ἡ, motus sempiternus. Ex ἀεὶ et κίνησις, *motus.*
ἀεικίνητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, semper motus, qui semper et assidue movetur. Ex ἀεὶ et κινητός.
ἀεικινήτως, *adv.* cum perpetuo motu.
ἀείκωμοι, οἱ, semper lætantes, s. comessantes. *Man.*
ἀεικῶς, *adv.* indecenter, indigne, præter morem. Ab ἀεικὴς, *indecens.*
ἀείλᾰλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, semper loquax. Ex ἀεὶ, et λαλέω, *loquor.*
ἀείλαμπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, semper lucens, et splendens. Ex ἀεὶ, et λάμπω, *luceo.*
ἀειλᾰ́ζὼν, έος, ὁ καὶ ἡ, semper distillans et defluens; (2) perennis. Ex ἀεὶ, et λᾰ́ζω.
ἀείλογέω, ῶ, f. ήσω, semper loquor. Ex ἀεὶ, et λόγος, *sermo.* Unde
ἀείλογία, ας, ἡ, verbositas, multiloquium, loquacitas, vel earundem rerum in loquendo inepta iteratio, vel perpetua garrulitas; (2) facultas, qua quis semper rei gestæ vel gerendæ rationes in promptu habet.
ἄειλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sole carens, opacus. Ex α priv. et εἴλη, *solis splendor.*
ἀείμαχγος, ὁ ᾗ, ές, semper insaniens, *Opp.*
ἀείμενναι, *spirare*, præs. inf. act. *Poët.* pro ἄεμεναι, et hoc *Dor.* pro ἄειν, ab ἄω.
ἀείμνημόνευτος, ον, immortalis memoriæ.
ἀείμνήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, semper memor.
ἀείμνηστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, semper memorandus, *Gl. V.* memorabilis. Ex ἀεὶ et μιμνήσκω.
ἀείμνήστως, *adv.* immortaliter.
ἀεινεόντων, gen. pl. ab. ἀεινεων.
ἀείνεος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, semper fluens; (2) perennis, perpetuus. Ex ἀεὶ et νάω, *fluo.*
ἀείνες, αντος, ὁ, idem et ex iisdem.
ἀεινεῦται, ων, οἱ, semper nautæ, magistratus quidam Milesiorum. Ex ἀεὶ, et ναύτης.
ἀεινηδὴς, ίδος, ἡ, cæcitas, quum oculi alicui semper nubecula sunt obducti. *Etym.* Ex ἀεὶ, et νέφος, *nubes.*
ἀεινπάθεια, ας, ἡ, passio perpetua, nunquam deficiens adfectio. Ab
ἀεινπαθὴς, έος, ὁ ᾗ, ές, semper patiens, sempiternæ passioni obnoxius. Ex ἀεὶ, et πάθος.
ἀείπαις, αιδος, ἡ, semper virgo, *Suid.*
ἀειπᾰλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui semper vibratur, qui perpetuo motu agitur. Ex ἀεὶ, et πάλλω, *vibratio.*
ἀειπαρθένιος, ᾱ, ὁ, semper virgo.
ἀειπλᾰνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, semper vagus, qui perpetuis erroribus jactatur, vagabundus; (2) nugatorius, futilis. Ex ἀεὶ, et πλάνης.
ἀείπλᾰνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisdem.
ἄειρα, *suscepi*, 1. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἦειρα, a verbo ἀείρω, *suscipio.*
ἀείραι, *suscepisse*, a. 1. inf. act. verbi ejusd.
ἀειρέθεος, ὁ καὶ ἡ, semper fluens, *Cyr.* Ex ἀεὶ, et ῥείθεον.
ἀείρον, *suscipe*, 2. sing. a. 1. imperat. act.
ἀείῤῥοος, *contr.* ἀείῤῥους, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, semper et jugiter fluens. Ex ἀεὶ, et ῥέω, *fluo.*
ἀείῤῥοῦσι, et ἀείρυσιν, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.
'ΑΕΙΡΩ, tollo, attollo, erigo, eveho; (2) adfero, præbeo, infero. Ἀείρειν, τεύχεα, Ἄφορυν, οἶνόν τινι· ἀείρεσθαι πόλεμον τῷ βαεβάρῳ, *inferre.*
ἀείς, *lians.* præs. part. act. verbi ἄημι, *flo.*
ἀείσατ' pro ἀείσατο, *cecinit*, 3. sing. a. 1. indic. med. verbi ἀείδω, *cano.*
ἀείσᾶτε, *canite*, 2. plur. a. 1. imperat. act.
ἀείσης, *cecineris*, 2. sing. a. 1. conjunct. act.
ἀείσθενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, semper viribus pollens. Ex ἀεὶ, et σθένος, *robur.*
ἀείσιν, *spirant. Æol.* et *cum* ν ἐφελκ. pro ἀεισι.
ἀείσῖτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui quotidie victum ex publico Athenis in Prytaneo accipiebat. Ex ἀεὶ, et σῖτος, *cibus.*
ἀεισᾰ̃τες, ων, αἱ, noctuæ certi generis. Ex ἀεὶ, et σκᾰλ, *noctua.*
ἄεισμα, τος, τὸ, cantio; (2) laus. Ab ἀείδω, *cano.*
ἀεισόος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, semper servans. Ex ἀεὶ, et σόω, *servo.*
ἀειστρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, semper volubilis. Ex ἀεὶ, et στρέφω, *verto.*
ἀείσῦρτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, semper trahens, vel qui tarde incedit. Ex ἀεὶ, et σύρω, *traho.*
ἀείυπνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, semper dormiens. Epith. mortis, vel mortui. Ex ἀεὶ, et ὕπνος, *somnus.*
ἀειφᾰνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, semper apparens, semper conspicuus. Ex ἀεὶ, et φαίνομαι.
ἀειφλεγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, semper ardens. Ex ἀεὶ, et φλέγω, *uro.*
ἀείφορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, semper ferens; (2) semper vernans; (3) semper ferens fructus. Ex ἀεὶ, et φέρω, *fero.*
ἀειφυεγκήτος, ᾱ, ὁ ᾗ, ές, semper custoditus, seu præsidio instructus. Ex ἀεὶ, et φυγέω.
ἀείφυρουσος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem; (2) semper custodiens. Ex iisdem.
ἀειφυγία, ας, ἡ, perpetuum exilium. Ex ἀεὶ, et φεύγω, *fugio.*
ἀειφυλλία, ας, ἡ, frondium perpetuitas. Ab
ἀείφυλλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, semper frondens, perpetuo virens. Ex ἀεὶ, et φύλλον, *folium.*
ἀείχλωρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, semper virens.
ἀείχρηστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, semper utilis, perpetuo bonus. Ex ἀεὶ, et χρηστὸς, *utilis.*
ἀεκαζόμενος, *invitus*, præs. part. pass. Ab ἀεκαζω, cogo. τόλλ' ἀεκαζομένη, *Il.* 6, 458. Ex α priv. et ἑκὼν.

ἀεικήλιος, ᾱ, idem quod ἀεικέλιος, *Hom.*
ἀεικήλιος, ᾱ, idem quod ἀεχέλιος, *Suid. Steph.* al. *Hes. Eustath. Il.* 6, 77.
ἀείκητι, *adv.* invito, *Gl. V.* ἀεκητὶ, ingratis, *Il.* 11, 666. Ab iisdem.
ἀείκοντε, *invitis*, num. dual. ab ἀέκων, οντος.
ἀεκούσιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, invitus; (2) invito factus, expressus. Ex α priv. et ἑκούσιος, *voluntarius.*
ἀείκων, ουσα, ον, invitus, *Il.* 1, 300. (2) imprudens, imperitus. Ex α pr. et ἑκών.
ἄελίου, g. s. *Dor. Poët.* et *Ion.* pro ἡλίου.
'ΑΕΛΛΑ ης, ἡ, procella, turbo.
ἀελλαῖος, α, ον, procellosus, rapidus.
ἀελλὰς, άδος, idem quod ἀελλαῖος, *Soph.* ap. *Hes.*
ἀελλίω, ῶ, f. ήσω, vi convolvo, vario. Ab ἀέλλα.
ἀελλήεις, εσσα, εν, procellosus, turbinis in morem convolutus. Ab eod.
ἀέλλης, έος, ὁ καὶ ἡ, idem et ab eod.
ἀελλόθριξ, τρῐχος, ὁ καὶ ἡ, densos habens capillos; (2) capillos habens varie intortos. Ab ἄελλα, et θρίξ, *capillus.*
ἄελλομαι, flo, spiro, *Etym.* Ab ἄελλα.
ἀελλόμαχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pugnans cum procella. Ex ἄελλα. et μάχη, *pugna.*
ἀελλόποδες, *Hom. Hymn. in Vener. veloces*, nom. pl. ab ἀελλόπους, *velox, celeripes.*
ἀελλοπόδης, ου, ὁ, id. quod ἀελλόπους, *Call.*
ἀέλλοτος, ὁ καὶ ἡ, velox tanquan procella, *Il.* 8, 409. Ex ἄελλα, et πούς, *pes.*
ἀελλόφτους, οδος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisdem.
Ἄελλω, όος, ους, ἡ, Aëllo. Nomen Harpyiæ. Ab ἄελλα, quasi *procellosa.* Unde
ἀελλώδης, εος, ὁ ᾗ, ες, procellosus; (2) velox.
ἀελπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, insperatus, præter spem; item spe carens. Ex α pr. et ἐλπὶς, *spes.*
ἄελπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem.
ἀέλπτεον, diffidendum. Ab
ἀελπτέω, ῶ, despero. Ab ἄελπτος.
ἀελπτία, ας, ἡ, desperatio. Ab eod.
ἄελπτος, ᾱ, ὁ ᾗ, ον, inspiratus, insperabilis, desperandus. Ex α priv. et ἐλπὶς, *spes.*
ἀέλπτως, *adv.* ex insperato, præter spem.
ἀέλπω, non spero, despero. Καί ῥ' ἤγαγον πρὸς ἄστυ, ἀέλποντες σόον εἶναι, *Il.* 7, 310. Ex α priv. et ἐλπὶς, *spes.*
ἄεμμενος, ατος, τὸ, nervus arcus, chorda, qua tenditur arcus; (2) arcus; (3) vestimentum. Quasi ἄμμα, ab ἄπτω, *necto.*
ἀένεος, *perpetuo fluens*, Poët. pro ἀείναος.
ἀένεος, vel ἀέννεος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ἀέναον ὕδωρ, jugis aqua, *Gl. V.* idem quod ἀείναος, abjecto scilicet ι. Ex ἀεί.
ἀένἄον, εντος, idem quod ἀέναος, *Hesiod.*
ἀενάως, jugiter. A præc.
ἀεννάεσθαι, *perfundi*, præs. inf. pass. *Poët.* pro ἀεννάσθαι, a verbo ἀεννάομαι, *perfundor.*
ἀεννόητος, ον, inopinatus, inexpectatus.
ἀέντων, *flantium*, gen. pl. part. præs. act. verbi ἄημι, *flo.*
ἄεξε, *augebat*, *Ion.* pro ἤεξε, ab ἀέξω.
ἀεξίγυιος, ᾱ, ὁ ᾗ, ον, membra augens; (2) robustius reddens. Ex ἀέξω, *augeo*, et γυῖον.
ἀεξίνοος, ὁ ᾗ, ον, qu. augens mentem, *Proc.*
ἀεξιτόκος, ᾱ, ὁ ᾗ, ον, fœtum augens; (2) prolificus, fœtificus. Ex ἀέξω, et τόκος.
ἀεξιτρόφος, ον, bene nutriens.
ἀεξίφυτος, ὁ καὶ ἡ, plantas augens, plantis gens incrementum. Ex ἀέξω, et φυτόν.
'ΑΕΞΩ, augeo, accumulo, *Il.* 6, 261. (2) proveho, promoveo; ἀέξομαι, cresco. Ἀθηλεον ἀέξει, extollit, *Hesiod. Op.* 6. Ποίη τοσσὸν ὑπὸ ῥαδινοῖσιν ἀέξετο, Id. *Theog.* 195.
ἀέπτος, ον, volare nondum valens, *Æsch.* (*si lectio sana.*)
ἀεργέω, ῶ, f. ήσω, cesso ab omni opere, otior; (2) sum deses, piger.
ἀεργηλὸς, λὴ, λὸν, iners, otiosus, negotiis vacuus. Ab
ἀεργὴς, έος, ὁ ᾗ, ές, qui feriatur ab omni opere, nullum opus agens; (2) iners, piger, deses. Ex α priv. et ἔργον, *opus. Hinc.*
ἀέργητος, ον, idem.
ἀεργία, ας, ἡ, cessatio ab opere, inertia, desidia, pigritia, cessatio ab aratione terræ.
ἀεργίη, *otio*, dat. sing. *Ion.* pro ἀεργίᾳ.
ἀεργὸς, ὴ, όν, idem quod ἀεργὴς.
ἀέρδην, *adv.* portando. Ab ἀείρω, *tollo.*
ἀερδίνὴς, ὲς, volans, qui in aëre versatur, *Ep.* Ex ἀήρ, et δίνη, *vortex.*
ἀερέθω, tollo, *Il.* 2, 449. (2) suspendo; ἀερέθομαι, pendeo, suspensus sum; (3) inconstans sum, dubius sum, pendeo ani-

mi. Τῶς ἑκατὸν Ϝόσωνοι παγχρύσιοι ἠερέθοντο, *Il.* 2, 448. Ab *ἀείρω, tollo.*

'ἀερθείς, *evectus*, a. 1. part. pass. verbi seq.

'ἄερθεν, *Il.* 8, 74. *evecti sunt*, 3. plur. a. 1. indic. pass. *Ion.* et *Bœot.* pro ἤρθησαν, a verbo *ἀείρω, tollo.*

'ἀερίους, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, aërius; multus, immensus. Ab *ἀήρ, aër.* Unde

'ἀερία, ας, ἡ, caligo, aër tenebrosus.

'ἀερίζω, f. ἴσω, aërius sum, aëria natura præditus sum. 'Ἀερίζων ἀτμοῖς, *Diosc.* Ab *ἀέριος.*

'ἀερίοικος, ον, aërius.

'ἀέριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, aërius, qui est in aëre; (2) altus, magnus. Ab *ἀήρ.*

'ἀερίς, ίδος, ἡ, apis, *Hes.* Ubi al. *ἀκρίδες.*

'ἀεριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, aërius; (2) obscurus, caliginosus. Ab *ἀέριος.*

'ἀερκὴς, ὲς, idem quod *ἄερκτος*, s. immensus, *Call.*

'ἄερκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non septus, nullo septo cinctus. Ex α priv. et *ἕρκος, septum.*

'ἀεροβατέω, ῶ, f. ήσω, *proprie*, incedo, vel ambulo per aërem; (2) nugas sublimes capto, superbio. 'Ἀεροβατοῦσι καὶ περιφρονοῦσι τὸν ἥλιον, *Arist. Nub.* 225. Ex *ἀήρ*, et *βαίνω.*

'ἀεροβάτης, ου, ὁ, res sublimes et inanes tractans, superbus, alta petens.

'ἀεροδίνης, εως, ὁ καὶ ἡ, volans, aërem agitans; (2) qui in aëre agitatur. Ex *ἀήρ*, et *δίνη.*

'ἀεροδόνητος, ον, volans, ales. Ab *ἀήρ*, et *δονέω, agito.*

'ἀεροδρομέω, ῶ, f. ήσω, per aërem curro. Ex *ἀήρ*, et inus. *δρέμω, curro.*

'ἀερόεις, εσσα, εν, caliginosus, obscurus. Ab *ἀήρ, aër.*

'ἀεροειδὴς, ὲς, idem, item aërius.

'ἀεροκλίσχης, εος, ὁ ᾗ, sublimis in dicendo, inflato sermone ütens; (2) qui de rebus inanibus et nugatoriis multum et magnificè loquitur. Ex *ἀήρ*, et *λέσχη, sermocinatio.*

'ἀερομαχέω, ῶ, f. ήσω, in aëre pugno.

'ἀερομαχία, ας, ἡ, pugna aëria, quæ fit in aëre, i. e. inanis et imaginaria.

'ἀερόμελι, ιτος, τὸ, aërium mel, quod quidam idem ac manna biblicum esse putant. Ex *ἀήρ*, et *μέλι, mel.*

'ἀερομετρέω, ῶ, f. ήσω, aërem metior; (2) res inanes et captum humanum transcendentes consector. Ex *ἀήρ*, et *μετρέω, metior.*

'ἀερομιγὴς, έος, ὁ ᾗ, permixtus aëri. Ex *ἀήρ*, et *μίγνυμι, misceo.*

'ἀερόμορφος, ον, aërius, aëriformis.

'ἀερονηχὴς, έος, ὁ ᾗ, per aërem, sive in aëre natans. Ex *ἀήρ*, et *νήχω, nato.*

'ἀερονομέω, de saltatore, cum pedibus in aëre velut suspensus est. Ex *ἀήρ*, et *νόμος*, ut χειρονομέω.

'ἀεροπτὴς, έος, ὁ ᾗ, ex aëre delapsus. Ex *ἀήρ*, et *πίπτω, cado.*

'ἀεροπότης, τος, ὁ ᾗ, in aëre volans. Ex *ἀήρ*, et *πέτομαι, volo.*

'ἀεροπορέω, ῶ, f. ήσω, in aëre gradior. Ab

'ἀεροπόρος, ου, ὁ ᾗ, aërigradus, aërivagus. Ex *ἀήρ*, et *πόρος, transitus.*

'ἀεροσκοπία, ας, ἡ, divinatio ex aëre. Ex *ἀήρ* et *σκοπός.*

'ἀεροτόμος, ου, ὁ ᾗ, aërem secans et findens. Ex *ἀήρ*, et *τέμνω, seco.*

'ἀεροφέγγης, ὁ ᾗ, splendens, lucidus, sc. in modum aëris. Ab *ἀήρ*, et *φέγγος, lumen.*

'ἀεροφοίτης, ου, ὁ, aërem colens, in aëre versans. Ex *ἀήρ*, et *φοιτάω, ventito.*

'ἀερόχροος, *contr.* ἀερόχρους, ου, ὁ ᾗ, colorem aëris tenuem ac dilutum habens. Ex *ἀήρ*, et *χρόα, color.*

'ἄερσα, *rōs*, *Dor.* pro ἦερσα.

'ἀερσίλοφος, ου, ὁ, conum habens altum et sublimem. Ex *ἀείρω, tollo*, f. *Æol.* *ἀέρσω*, et *λόφος.*

'ἀερσίνοος, *contr.* ἀερσίνους, ου, ὁ ᾗ, attollens mentem, superbus. Ab *ἀείρω*, et *νόος.*

'ἀερσίπνους, ὁ ᾗ, quod facit ut animi tollantur, spiritus sumantur. Ex *ἀείρω*, et *πνοῦς, spiritus.*

'ἀερσίποδες, *celeres*, nom. pl. *ἀερσίπους, οδος.*

'ἀερσιπότης, ου, ὁ, alte volans. Ab *ἀείρω, tollo*, et *πέτομαι, volo.*

'ἀερσιπότητος, ου, ὁ καὶ ἡ, in sublimi se librans. Ex *ἀείρω* et *ποτάομαι, volo.*

'ἀερσίπους, οδος, ὁ ᾗ, pedes in currendo, s. saltando, in ältum tollens; (2) agilis, celer, *Il.* 3, 327. Ex *ἀείρω, tollo*, et *ποῦς, pes.*

'ἀέρσω, *tollam*, f. 1. ind. act. *Æol.* pro *ἀείρω*, a verbo *ἀείρω, tollo.* Unde

'ἀερσᾰ́ζω, f. ἄσω, tollo, attollo, elevo; (2) äufero. 'Ἠέρσαζε πάσῃ ἐπωμαδὸν, *Apoll.*

'ἀερτάω, idem et ab eod.

'ἀερώδης, ὁ ᾗ, obscurus caliginosus.

'ἀέσαι, *spirasse*, a. 1. inf. act. ab *ἄέω, spiro.*

'ἀεσίμαινε, ης, ὁ, (ut Σαλάσσα, mare) ventis agitatum, inquietum. Ex *ἄω, flo*, et *μαίνομαι, furo.*

'ἀεσίφρονα, *stolidum*, acc. sing. ab *ἀεσίφρων.*

'ἀεσιφροσύνη, ης, ἡ, levitas, stultitia. Ab

'ἀεσίφρων, ονος, ὁ ᾗ, ventosa mente præditus, levis, inconstans; (2) stultus, temerarius. Ex *ἄω, flo*, et *φρὴν, mens.*

'ἀέτειος, ου, ὁ ᾗ, aquilinus. Ab *ἀετός.*

'ἀετιδεὺς, έος, ὁ, pullus aquilæ. *ἀετιδεῖς*, aquilæ pulli. Ab eod.

'ἀετίτης, ου, ὁ, sc. *λίθος*, aëtites lapis. Ab

'ΑΕΤΟΣ, οῦ, ὁ, aquila; (2) fastigium ædificiorum triangulari forma supra tectum elevatum; (3) uniuscujusque radii in rota ferramentum; (4) omen ut *οἰωνός.*

'ἀετοφόρος, ου, ὁ, aquilifer, signifer. Ab *ἀετός*, et *φέρω, fero.*

'ἀετώδης, εος, ὁ ᾗ, aquilinus. Hinc τὸ *ἀετῶδες*, genus aquilinum, item mos aquilinus. Ab *ἀετός, aquila.*

'ἀέτωμα, ατος, τὸ, fastigii quoddam genus in tectis ædificiorum, præcipue templorum. *Gl. V.* fastigium. Vide *ἀετός.*

'ἀεχήνες, ων, οἱ, pauperes, *Hes.* Ex *ἀεὶ, semper*, et *χαίνω, inhio, appeto.*

'ἀέω, (inusit.) spiro; (2) dormio. Unde *ἀέσαμεν, Hom.*

"ΑΖΑ, ης, ἡ, fuligo, sordes ex ignis flammis adhærentes camino; (2) nigredo, ex putredine, squalor; (3) reliquiæ, v. c. lactis in vase arefactæ.

'ἀζαίνω, sicco, exsicco. Ab *ἄζω.* Hinc

'ἀζᾰλεύω, ους, ὁ ᾗ, aridus, siccus.

'ἀζαλέος, *aridus*, gen. sing. *Ion.* pro *ἀζαλέϊ.*

'ἀζᾰλέος, ἐη, έον, *Il.* 7, 239. idem.

'ἀζάνω, arefacio, sicco. Ab eod.

'ἀζηχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *Dor.* pro *ἀζηχὴς*, quod vide.

'ἄζῃ, *siccat*, 3. sing. præs. ind. act. verbi *ἄζω.*

'ἀζῃθέω, ferveo, *Suid.* Ex α intens. et *ζέω.*

'ἀζειρέω, ῶ, sicco, *Hes.* Ab *ἀζαίνω.*

'ἄζειρος, ου, ὁ ᾗ, non variegatus, nullis distinctus coloribus. Ex α priv. et *ζειρός.*

'ἄζεο, *cole*, 2. sing. præs. imper. med. *Ion.* pro *ἄζεσο*, seu *ἄζου*, a verbo *ἄζομαι, colo.*

'ἄζευ, *cole*, 2. sing. præs. ejusd. sed *Dorice.*

'ἄζευστος, ου, ὁ ᾗ, non jugatus; (2) cælebs, virgo; (3) non jugandus, non copulandus. Ex α priv. et *ζεύγνυμι, jungo.*

'ἀζεχὴς, *Hes.* Vid. *ἀζηχὴς.*

'ἀζηλία, ας, ἡ, ab æmulatione vacuitas.

'ἄζηλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, quem nullus æmulatur; (2) levis, vilis, neglectus; (3) qui zelo, s. zelotypiâ, non ducitur; (4) miser, miserandus, *Soph Electr.* (5) detestandus, *Id. Trach.* Ex α priv. et *ζῆλος, zelus.*

'ἀζηλοτύπητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, quem æmulari, aut cui invidere nemo solet. Ab

'ἀζηλότυπος, ᾱ, ὁ ᾗ, zelotypia et invidia carens, a suspicione alienus. Ex α priv. et *ζηλότυπος, invidia, percussus.*

'ἀζήλωτος, ον, præter modum magnus, et supra invidiam aut spem assequendi positus; (2) contemptibilis, non invidendus, *Ern.*

'ἀζήμιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, indemnis, damni expers; (2) impunitus. Inde τὸ *ἀζήμιον*, ν, impunitas; (3) nullâ pœnâ dignus, *Soph. Electr.* 1108. Ex α priv. et *ζημία, damnum.*

'ἀζημίως, *adv.* sine damno; (2) impune.

'ΑΖΗΝ, ένος, barba, *Etymol.*

'ἀζήτητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, indiscussus, de quo quæstio non est habita. Ex α priv. et *ζητέω, inquiro.*

'ἄζητος, ὁ, ἡ, ὀν, augustus, venerandus, *Suid.* Ab *ἄζω, veneror.*

'ἀζηχὲς, *adv.* magno cum clamore, vel indesinenter, incessanter, *Il.* 4, 435. Ab

'ἀζηχὴς, έος, ὁ ᾗ, magnum sonum edens, *Il.* 15, 25. (2) durus et aridus, [quia arida fracta fortius crepitant, *Ern.*] (3) indesinens, continuus, perpetuus, qui fit sine intermissione. Ex α intens. et *ἠχος, sonus.*

"ΑΖΟΙ, ων, οἱ ᾱ αἱ, servi, servæ; famuli, famulæ.

'ἀζυγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, injugatus, cælebs. Ex α priv. et *ζυγὸς, jugum.*

'ἀζυγία, ας, ἡ, q.d. injugatio, cælibatus. Ab

'ἄζυγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod *ἀζυγὴς*, et ab eod. *Philox.* impar, dispar.

'ἄζυμα, ων, τὰ, festum apud Judæos, quo a fermentatis abstinebant. Ab

'ἄζυμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non fermentatus, fermenti expers; (2) sincerus. Ex α priv. et *ζύμη, fermentum.*

'ἀζυμοσάγία, ας, ἡ, usus panis infermentati, *Suid.* Ex *ἄζυμος*, et *σαγήν.*

'ἄζυξ, γος, ὁ καὶ ἡ, qui non est sub jugo; (2) cælebs, innupta; (3) singularis, cum alio non junctus. Ex α priv. et *ζυγὸς, jugum.*

"ΑΖΩ, sicco, arefacio, unde et *ἄζομαι*, aresco. Κεφαλὴν καὶ γούνατα Σείριος ἄζει, *Hesiod.* "Ἔργ. 587. (2.) tristor, curâ et mœrore conficior, *Id.* Θεογ. 98.

"ΑΖΩ, veneror, colo, *Il.* 1, 21. Τεῦξ' ἄρα ἀζόμενος τίμα ἀριδείκετον υἱὸν, *Hesiod.* Θεογ. 532.

'ΑΖΩΛΕ'Ω, ῶ, irascor, *Hes.*

'ἄζωνος, ᾱ, ὁ ᾗ, qui sine zona est, discinctus. Ex α priv. et *ζώνη, zona.*

'ἄζωος, ου, ὁ καὶ ἡ, animal non procreans; (2) vita carens. Ex α priv. et *ζῶον, animal*, vel *ζάω, vita.*

'ΑΖῶθ, nomen proprium viri Hebr. indecl.

'ἀζωρος, ᾱ, ὁ ᾗ, bene temperatus. Ex α intens. et *ζωρὸς, merus.*

'ἄζωστος, ᾱ, ὁ ᾗ, qui non est cinctus. *Gl. V.* discinctus. Ex α priv. et *ζωννύω, cingo.*

'ἄζωτος, ᾱ, ὁ ᾗ, idem et ex iisd.

'ἀή, *spirabat*, 3. s. imp. ind. act. v. *ἄημι.*

'ἀηδὲν, (et contr. *ἀδὲν*, q. v.) ὦ, tædio afficior, fastidio. Ab

'ἀηδὴς, έος, ὁ ᾗ, injucundus, insuavis, tædiosus, odiosus, *Phil.* Ex α pr. et *ἡδύς.*

'ἀηδία, ας, ἡ, insuavitas, injucunditas, molestia, tædium. Ab *ἀηδὴς.*

'ἀηδιζόμενος, f. ίσομαι, tædio adficior, fastidio; (2.) abhorreo. *ἀηδίζεσθαι τῷ ξένῳ*, a novitate rei abhorrere. Ab *ἀηδία.*

'ἀηδίζον, *infestabant*, 3 plur. imperf. indic. act. *Ionice* pro *ἠηδίζον*, a verbo *ἀηδίζω.*

'ἀηδόνειος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, et *ἀηδόνιος*, cantui luscmiæ similis, lugubris. Ab *ἀηδὼν, luscinia.*

'ἀηδονιεὺς, έος, ὁ, lusciniæ pullus; pl. *ἀηδονεῖς.* Ab eod.

'ἀηδονιῆες, nom. pl. *Ion.* pro *ἀηδονίεες.*

'ἀηδονὶς, ίδος, ἡ, lusciniola; (2) luscinia. *Dim.*

'ἀηδὼν, όος, *contr.* ῦς, ἡ, idem quod *ἀηδών.*

'ΑΗΔΩ'Ν, όνος, ἡ, luscinia; (2) tibiarum lingula, *Call. Epigr.* 2, 5.

'ἀηδῶς, *adv.* insuaviter, injucunde; tædiose, *Gl. V.* (2) gravatim; (3) inimicè. Ab *ἀηδὴς.*

'ἀήθεια, ας, ἡ, insolentia, insueta novitas; desuetudo, *Gl. V.* Ab *ἀήθης.*

'ἀηθεὶη, *Ion.* pro *ἀηθείᾳ.*

'ἀήθεσσον, *Il.* 10, 493. *insuetus eram*, 1. sing imp. ind. act. *Ion.* pro *ἠήθεσσον.* Ab *ἀήθεσσω*, insuetus sum. Ab *ἀήθης.*

'ἀηθέω, ῶ, f. ήσω, insuetus sum, non adsuetus sum. Ab eod.

'ἀήθης, εος, ὁ καὶ ἡ, insuetus, insolens; (2) qui non format et instituit mores. Ex α priv. et *ἦθος, mos.*

'ἀηθίζομαι, desuesco, *Gl. V.* non fero propter insolentiam, ap. *Strab.* Ab *ἀήθης.*

'ἀήθως, *adv.* præter morem; (2) inexperte.

'ἀήκητος, εος, ὁ καὶ ἡ, aciem non habens, non acutus, obtusus, hebes. Ex α priv. et *ἀκή.*

'ἄημα, ατος, τὸ, spiritus, flatus, flatus venti, spiraculum. *Call. in Dian.* 55. Ab *ἄω*, s. *ἀημι, spiro.*

'ἀήμεναι, præs. inf. med. *Dor.* pro *ἀῆναι.* Ab

'ἄημι, flo, spiro. *ἀω*, flabat. *ἀείς, ἀέντος*, spirans, part. *ἀημι*, spiro, *ἄηντο*, spirabat. *τοῖον ἀνὴρ οἷόν τε πολυκρύσιον Ἀφροδίτης, Hesiod.* 'Ασπ. 8. Ab *ἄω, spiro.*

'ἀημιερίαι, ας, ἡ, immitis et immansueta animi adfectio. Ex α priv. et *ἥμερος, mitis.*

'ἄη P, *ἄέρος*, ὁ, aër; (2) cœli temperies; (3) ἡ *ἀήρ*, caligo, aër tenebrosus.

'ἄησις, εως, ἡ, ventus, flatus, spiritus. Ab *ἄω, flo.*

'ἀήσατος, ᾱ, ὁ ᾗ, ἡ, invictus; (2) incomparabilis, *Dor.* pro *ἀήσητος, ἀήττητος.* Ex α priv. et *ἠσάσμαι, vincor.*

'ΑΗ'ΣΥΛΟΣ, *ύλη*, ον, molestus; (2) iniquus, injustus, *Il.* 5, 876. Vid. *αἰσύλος.*

'ἀήσυρος, ᾱ, ὁ ᾗ, ἡ, levis, agilis; (2) tenuis; (3) sublimis, in sublimi agens, qui in aëre suspensus fertur. Ex *ἀήρ, aër*, et *σύρω.*

ἀΐητες, accus. plur. ab ἀΐητης, *v. flatus.*
ἀϊτέομαι, volo. Ab ἀΐτης, *avis.*
ἀΐτη, ης, ἡ, ventus, flatus. Ab ἄω, *flo.*
ἀΐτης, ᾱ, ὁ, idem et ab eod. *item* avis, ap. *Arat.*
ἄϊτο, *spirabat*, 3. sing. imp. med. verbi ἄημαι, *flo, spiro.*
ἀϊτόῤῥοος, *contr.* ἀητόῤῥους, ου, ὁ καὶ ἡ, ventis fluens, s. ex quo fluente venti oriuntur. Ex ἀΐτη, *ventus*, et ῥέω, *fluo.*
ἄϊτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vento perflatur, ventis ac flatibus expositus, *Il.* 18, 410. (2) insatiabilis; (3) magnus. Ab ἄω, *flo.*
ἀϊτῶτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inexpugnabilis, invictus, insuperabilis; (2) qui nulli labori succumbit. Ex α priv. et ἠττάομαι, *vincor.*
ἄϊχος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, sine voce. *Ἄϊχος φωνῆ, Aret. de causis et signis diut. morb.* 1, 11. Ab α priv. et ἦχος, *sonus, vox.*
ἄβ᾽ pro ἄτ᾽, ob sequentem adspiratam, et ἀπ᾽ pro ἄπτε, *quippe.*
ἀβάλακτος, s. ἀβάλακτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, maris expers. Ex α priv. et θάλασσα. Unde
ἀβαλάκτωτος, s. ἀβαλακτώτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, maris inexpertus, rei nauticæ rudis, insolens navigandi.
ἀβαλλής, ές, ὁ καὶ ἡ, non virens, aridus. Ex α priv. et θάλλω, *vireo.*
ἀβαλτέως, *adv.* sine calore, seu æstu. Ex α priv. et θάλπω, *calefacio.*
ἀβαμβεῖ, *adv.* intrepide, impavide. Ab
ἀβαμβής, ές, ὁ ᾗ ἡ, qui stupore non percellitur, intrepidus, impavidus. Ex α priv. et βάμβος, *stupor.* Unde
ἀβαμβία, ας, ἡ, terroris vacuitas.
ἀβαμβος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀβαμβής.
Ἀβάνα, *Minerva, Dor.* pro Ἀθήνη, *Call. Lav. Pall.* 79.
Ἀβαναίη. id. quod Ἀθηναίη, Minerva, *Call. Lav. Pall.* 5.
ἀβανασία, ας, ἡ, immortalitas.
ἀβανάταν, acc. sing. f. g. *Dor.* pro ἀβανάτην.
ἀβανάτῃσι, dat. pl. f. g. *Ion. pro* ἀβανάταις.
ἀβαναττίζω, f. ίσω, immortalem reddo.
ἀβαναττισμός, ᾱ, ὁ, immortalitas.
ἄββᾱτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, immortalis; (2) sempiternus, æternus, perpetuus; et *in plurali*, οἱ ἀβάνατοι, Dii immortales; (3) decem millia militum selectorum in exercitu Persarum, qui ita dicebantur, quod uno mortuo, vel occiso, statim legeretur alius, numerusque adeo ipsorum semper constaret sibi. Ex α priv. et θάνατος, *mors.*
ἄβαπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, insepultus, inhumatus. Ex α priv. et θάπτω, *sepelio.*
Ἀ͵ΘΑ͵ΡΑ, ας, ἡ, pultis genus, ap. *Aris.*
ἀβαρσής, ές, ὁ ᾗ ἡ, fiduciæ expers, timidus, trepidus. Ex α priv. et θάρσος, *fiducia.*
ἀβαυμασία, et ἀβαυμασσία, ας, ἡ, vacuitas ab admiratione. Ab
ἀβαύμαστος, ον, expers admirationis. Ab α pr. et θαυμάζω, *miror.* Hinc
ἀβαυμαστί, et ἀβαυμαστεί, *adv.* citra admirationem.
ἀβάφεων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui non spectat. Ex α priv. et θάομαι, *specto.* Unde
ἀβέᾱτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non spectatur, invisibilis, non visus; (2) qui non videt.
ἀβεεί, *adv.* sine Deo, sine numine. Ex α priv. et Θεός, *Deus.*
ἀβεησίη, ης, ἡ, *Ion.* pro ἀβεησία, copia videndi adempta, *Aret. de curat. diut. morb.* I, 4. Ex α priv. et θάομαι, *specto.*
ἀβείητα, nom. pl. n. g. *Ion.* pro ἀβέατα, ab ἀβέατος.
ἀβεΐᾱ, ας, ἡ, impietas. Ex ἄβεος.
ἀβείαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, numine divino non adflatus, non divinus. Ex eod.
Ἀ͵ΘΕΙΡΗ͵Σ, vel ἀβηρῆς, vel ἀβερὲς, accuratus, exquisitus; (2) contemptus, vilis, *Hes.*
Ἀ͵ΘΕ͵ΑΓΩ, f. ξω, mulgeo; (2) sugo. *Hes.*
ἀβέλητος, ὁ καὶ ἡ, quod præter voluntatem fit. Ab ἀβέλω.
ἀβελήτως, *adv.* involuntarie, præter voluntatem, *Ath.*
ἄβελτος, ον, immitis, implacabilis. Ab α pr. et θέλγω, *lenio.*
ἀβ᾽ ἀξις, εως, ἡ, attractio. Ab ἀβέλγω.
ἀβέλω, f. ήσω, nolo. Ex α pr. et θέλω.
Ἀ͵ΘΕΜΒΕ͵Ω, ῶ, lascivio, *Hes.*
ἀβεμέλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, fundamento carens, sine fundamento. Ex α pr. et θεμέλιον.
ἀβέμηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
ἄβεμις, ίδος, ὁ ᾗ ἡ, illicitus, nefastus, *Pind.*
ἀβεμιστία, ας, ἡ, actio nefaria, *App. Bell. Civ.* 2, 77.
ἀβέμιστιος, ου, ὁ καὶ ἡ, injustus. Ex α pr. et θέμις. *jus.*
ἄβεμιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, injustus, nefarius, *Xen. Mem. Socr.* 1, 1, 9.
ἀβεμιστουργία, ας, ἡ, facinus nefarium, scelus. Ex ἀβέμιστος, et ἔργον, *opus.*
ἀβεμιστογαμέω, s. ἀβεμιστογαμέω, incestas nuptias celebro, *Pseudo-Clem.* ap. *Euseb.*
ἀβεμιστογαμία, ας, ἡ, incestæ nuptiæ, *Suid.* Ex ἀβέμιστος et γάμος, *nuptiæ.*
ἀβεμιτόγαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui incestas init nuptias, *Suid.* Ex iisd.
ἀβεμιτοποιός, οῦ, ὁ καὶ ἡ, infanda faciens, infanda gerens *Gl. V.* Ex ἀβέμιστος, et ποιέω.
ἄβεμιστος, ου, ὁ ᾗ ἡ, nefarius, infandus, nefandus, illicitus, *Philox.* Hinc τὸ ἀβέμιτον, ου, nefas. Ex α pr. et θεμιτός.
ἀβεμιτουργέω, ῶ, nefanda patro, *Suid.* Ex ἀβέμιστος, et ἔργον, *opus.*
ἄβεος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui sine Deo est, deum tollit, impius. Ex α pr. et Θεός. Hinc
ἀβεότης, ητος, ἡ, ignorantia Dei, impietas.
ἀβεραπευσία, ας, ἡ, cultus negligentia, item omnino, cum corpus malè habetur; (2) neglectus, contemptus, sc. ejus, quem colere, curare, tueri debebamus. Ex α pr. et θεραπεύω, *colo.*
ἀβεράπευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, incultus qui corpore horrido et inculto est; (2) neglectus; (3) immedicabilis, insanabilis. Ex iisd.
ἀβεργιγενής, έος, ὁ καὶ ἡ, spicas, seu aristas habens, vel generans. Ex ἄβηξ, et γείνομαι.
ἀβεργογενής, έος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
ἀβεργίς, ίδος, spicatus, acutus. Ἡράγγων τέτόμοις ἀβεργίδα ῥίζων, *Nic. Ther.* 849.
ἀβεργής, ές, ὁ καὶ ἡ, inspicatus, acutus; (2) contemptus. Ab ἄβηξ, *spica, arista.* (Prius debet esse ἀβεργείς, posterius repetendum ab α priv. et θέργω, *foveo*, unde θεραπεύω, *Ern.*)
ἀβεργίζομαι, ου, ὁ, aristis vescens, ap. *Diog. Laër.*
ἀβέριζον, *parvi penderunt*, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἠβέριζον, a verbo
ἀβερίζω, f. ίσω, sperno, rejicio, contemno, sc. velut spicas degeneres. Ἀνθρώπων ὠμίληκα, καὶ οὔ ποτέ μ᾽ οἴγ᾽ ἀβέριζον, *Il.* I, 261. Ab ἄβηξ, *spica.*
ἀβερίνη, ης, ἡ, atherina piscis. Ab eod.
ἀβέριξ, ικος, ὁ, arista, cuspis spicæ. Ab eod.
ἀβερίσσω, f. ίξω, idem quod ἀβερίζω.
ἀβέρισσος, ου, ὁ καὶ ἡ, non demessus, qui est adhuc in spica; neglectus. Ab ἀβερίζω, vel ex α pr. et θέρος, *messis.*
ἀβερμαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, non calefactus; (2) qui non calefit. Ex α pr. et θερμαντός.
ἄβερμος, ου, ὁ καὶ ἡ, calore vacans. Ab α pr. et θερμός, *calidus.*
ἀβεσολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, spicilegus, qui aristas, seu spicas colligit. Ex ἄβηξ, et λέγω.
ἀβεφώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, aristatus, aristas habens. Ab ἄβηξ.
ἀβέφωμα, ατος, τὸ, tuberculum in capite nasci solitum, cui subest aliquid humoris. Ab ἀβέφω.
ἀβέσσα, ας, ἡ, inconstantia in pactis, pactorum violatio, perfidia, prævaricatio. Ex α pr. et θέσις, *positio.*
ἀβεσμία, ας, ἡ, transgressio legis, iniquitas, scelus. Ab ἄβεσμος.
ἄβεσμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, legè carens, exlex, qui legem non observat; (2) de quo lex non est posita; (3) illicitus, iniquus.
ἀβεσμόβιος, ον, improbus, nullis legibus obediens.
ἀβεσμόλεκτρος, ον, in incesto matrimonio vivens.
ἄβεσμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, idem quod ἀβέσμιος. Ex α pr. et θέσμός, *lex.*
ἀβεσμοφάγος, ὁ ᾗ ἡ, vetita edens, *Man.*
ἀβέσμως, *adv.* illicitè, nefarie, contra leges.
ἄβεσφατος, ου, ὁ ᾗ ἡ, ineffabilis, ingens, *Il.* 3, 3. Ex α pr. et θέσφατος, *à Deo pronunciatus.*
ἀβετεῖ, *rejicit*, 3. sing. præs. pro ἀβετέει. Ab
ἀβετέω, ῶ, f. ήσω, abrogo, aboleo, irritum facio; (2) rejicio, improbo; (3) sperno; (4) contumeliosè tracto; (5) prævaricor. *Phil.* ἀβετῶ, reprobo, decipio; ἀβετεῖ, refellit, decipit, *idem*; ἠβέτησα, reprobavi, *Gl. V.* decepi; ἠβέτησαν, decepe-

runt, *Phil.* aor. 1. ἠβετημένος, abrogatus, perf. part. pass. *Ἀθετεῖν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, τῶν ὁρκῶν. Οὐκ ἠβέλησεν αὐτὴν ἀβετῆσαι, Marc.* 6, 26. Ex α pr. et θετὸς *positus.* Hinc
ἀβέτημα, ατος, τὸ, abrogatio, improbatio.
ἀβέτησις, εως, ἡ, abrogatio; (2) deceptio.
ἄβετος, ου, ὁ καὶ ἡ, irritus, abdicatus; (2) ineptus, inutilis. *Gl. V.* inhabilis. Ex α pr. et θετός, *positus.*
ἀβέτως, *adv.* scelerate, impie. Ab ἄβετος.
ἀβεωρησία, ἡ, negligentia, in spectando, considerando.
ἀβεωρητὶ, *adv.* sine contemplatione. Ab
ἀβεώρητος, ου, ὁ ᾗ ἡ, non spectabilis, in adspectum non cadens; (2) improvisus; (3) a contemplatione alienus, negligens in cognoscendo, considerando. Ex α pr. et θεωρητός, *spectabilis.*
ἀβεωρήτως, *adv.* non spectabiliter, invisibiliter; (2) imperite, negligenter, temerè.
ἀβέως, *adv.* impie, scelerate, sine Deo.
ἀβήητος, ου, ὁ ᾗ ἡ, non perspicuus, non visus, latens, occultus, *Ion.* pro ἀβέατος.
ἄβηλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, uberibus insuetus, ablactatus; (2) qui lac non suxit. Ex α pr. et θηλή, *papilla.*
ἀβήλυντος, ου, ὁ καὶ ἡ, non femineus, non effeminatus, virilis; (2) indomitus; (3) durus. Ex α pr. et θῆλυς, *femineus.*
ἄβηλυς, εως, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
Ἀ͵ΘΗΝΑ͵, ᾶς, ἡ, Minerva, Pallas.
Ἀθήναζε, *adv.* Athenas. Ab Ἀθῆναι.
Ἀθῆναι, ων, αἱ, Athenæ, urbs Atticæ.
Ἀθηναίη, ης, ἡ, idem quod Ἀθηνᾶ. *Ionic.*
Ἀθηναίον, ου, τὸ, Athenæum, templum Minervæ. Ab Ἀθηνᾶ.
Ἀθηναῖος, αίᾱ, αῖον, Atheniensis.
Ἀθήνη, ης, ἡ, Minerva, Pallas, *Poëtice.*
Ἀθήνηθεν, *adv.* Athenis, *from Athens.*
Ἀθήνησι, *adv.* Athenas, *to Athens.* Ab eod.
Ἀθηνογέρων, οντος, ὁ, senex scholasticus, qui in senectute literis operam navat. Ex Ἀθήνη, Minerva, quæ studiorum præses credebatur, et γέρων, *senex.*
Ἀ͵ΘΗ͵Ρ, έος, ὁ, arista, pars spicæ acuta; (2) spica; (3) spica degener; (4) summa pars cuspidis sagittæ; (5) mucro gladii.
ἀθήρα, ας, ἡ, idem quod ἀθέρα.
ἀθήρευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, a venatore non indágatus; (2) a venatore non captus; (3) sine feris. A θηρεύω, *venor.*
ἀθηρηλοιγός, οῦ, ὁ, ventilabrum, minutissimas paleas dissipans. Ex ἄθηρ, et λοιγός.
ἀθηρία, ας, ἡ, penuria ferarum. Ab ἄθηρος.
ἀθηρόβοωτον, ου, τὸ, ventilabrum; (2) cochlear, quo puls in olla agitatur. Ex ἄθηρ, *arista*, vel ἀθήρα, *puls*, et βρώσκω, *comedo.*
ἄθηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, feris, seu belluis carens; (2) expers venationis; (3) qui capi non potest. Ex α pr. et θήρ, *fera.*
ἀθήρωμα, ατος, τὸ, idem quod ἀθέρωμα.
ἀθησαύριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non repositus in thesauro; (2) qui recondi et adservari nequit; (3) qui nihil reeondit in crastinum, prodigus. Ex α pr. et θησαυρίζω.
ἀθήτευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, nemini mercenarius, qui nulli servit ob mercedem. Ex α priv. et θητεύω, *mercede servio.*
ἀθίγγανος, ου, ὁ καὶ ἡ, abhorrens à tangendo. Ex α pr. et θιγγάνω, *tango.*
ἀθιγής, ὁ καὶ ἡ, intactus. Ex α pr. et θίγω.
ἄθικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, intactus; (2) integer, illibatus, intemeratus. Ab iisd.
ἀθίκτωρ, ορος, ὁ, idem et ex iisd. *Hes.*
ἀθλεύω, f. εύσω, certo, certamen ineo; *Il.* 7, 453. (2) mala tolero, malis exerceor. Ab ἆθλος, *certamen.*
ἀθλέω, ῶ, f. ήσω. *Il.* 7, 453, idem et ab eod. *Ἐαν δὲ καὶ ἀθλῇ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ,* 2 Tim. 2, 5.
ἄθλημα, τος, τὸ, certamen, pugna. Ab ἀθλέω.
ἄθλησις, εως, ἡ, certatio athletica; (2) certamen, seu certatio quævis. Ab eod.
ἀθλητὴρ, ῆρος, ὁ, certator, athleta; (2) certaminum peritus. Ab eod.
ἀθλητὸς, ή, ὁ, idem et ab eod. (2) in quocunque genere peritus et exercitatus; (3) profusus in aliquo genere, ut libidine. Hinc
ἀθλητικὸς, ή, όν, athleticus, ad athletas seu certatores pertinens; (2) robustus ac firmus.
ἀθλητικῶς, *adv.* athleticè, athletarum more.
ἀθλητῶν, *luctatorum*, gen. plur. ab ἀθλητής.
ἄθλιος, ία, ιον, miser, ærumnosus, malis exercitus. Hinc
ἆθλος, *certamen.*

ἀθλιότης, ητος, ἡ, miseria, ærumna.

ἀθλίως, adv. misere, ærumnose, infeliciter.

ἀθλοθεσία, ας, ἡ, præmiorum constitutio, seu propositio; (2) ipsum munus et officium athletarum; (3) item mutua depositio utriusque concertantium, *Aristot.*

ἀθλοθετέω, ῶ, f. ήσω, ludos præbeo; præmium certatoribus propono, sicut athlotheta; vel generaliter, præmia cuilibet propono. Ab ἆθλον, et τίθημι, *pono.*

ἀθλοθέτης, ου, ὁ, munerarius certaminis, s. qui præmium certaminis constituit; (2) qui quodvis præmium proponit. Ex ἀθλον, ου, τὸ, certaminis præmium; (2) præmium quodlibet; (3) merces scelleris, *i. e.* pœna; (4) labor, ærumna; (5) certamen; sic, ἐπὶ Πατρόκλῳ ἆθλα, certamina in honorem Patrocli, *Ælian. Hist. Var.* 13, 14. Ab ἄεθλος.

ἆθλος, ου, ὁ, certamen; (2) labor, laboriosum negotium. Ab eod.

ἀθλοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, victor, qui præmium certaminis reportat, *Il.* 9, 124. Ex ἆθλον, et φέρω, *fero, reporto.*

ἄθολος, ου, ὁ καὶ ἡ, non turbidus, non turbatus, purus, limpidus. Ex α priv. et θολός.

ἀθόλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non turbatus, limpidus, *Hesiod.* Ἔργ. 595. Ex α priv. et θολόω, *turbulentam reddo.*

ἄθορος, ου, ὁ, qui nondum iniit feminam, *Anton.* A θόρος.

ἀθορύβητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non perturbatus; (2) qui non perturbatur. Ex α priv. et θορυβος.

ἀθορύβως, adv. sine tumultu, tranquille.

Ἀθραγένη, ης, ἡ, arbor quædam, ex qua optima igniaria fiunt.

ἄθραυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, infractus, inquassatus; (2) integer, non vulneratus, aut minutus. Ex α pr. et θραυστὸς, *fragilis.*

ἄθρεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non nutritus. Ab α pr. et θρεπτὸς, *nutritus.*

Ἀθρέω, ῶ, f. ήσω, video, cerno, intueor; (2) dispicio, considero, perpendo; (3) circumspicio et cum intentione intueor. Ἀθρεῖν τὰς τῶν ἄλλων συμφορὰς πῶς, πότερον, μή τι γίνηται. Ἀλλ' ἄθρησον σῶμα γυμνωθὲν νέκυς. *Eur. Hec.* 674.

ἄθρημάτων, των, τὰ, munera a cognatis novis sponsis missa, quum se primum conspiciendas præbebant, *Hes.* Ab ἀθρέω.

Ἀθρήνη, ης, ἡ, genus apis, *Suid.*

ἀθρηνί, s. ἀθρηνεῖ, *adv.* sine luctu, sine lacrimis. Ex α pr. et θρῆνος, *luctus.*

ἀθρητὸς, ὁν, diligenter inspiciendus, inquirendus, *Xen. Sympos.* 8, 39.

ἀθρίγγωτος, ὁ καὶ ἡ, non septus, loricatus. Ab α pr. et θρίγγος, *septum, lorica.*

ἄθριξος, ον, illæsus, indeceptus, *Ern.*

ἄθριξ, ἄτειχος, ὁ κ. ἡ, capillis, sive pilis carens, glaber, *Aret.* Ex α priv. et θρὶξ, *pilus.*

ἀθριπόδιστος, ου, ὁ κ. ἡ, a vermibus non arrosus, sive exesus. Ex α pr. θρὶψ, *vermis*, et ἰδιστὸς, *edulis*, quod ab ἔδω, *edo.*

ἀθροίζω, f. οίσω, congrego, colligo, coacervo; et (2) *in passivo*, sum apud me, potens mei. Ἀθροίξειν εἰς ἕνα τόπον, πολλοὺς πολίτας. ἀθροίζεσθαι εἰς ἑαυτὸν, apud se esse. Ἄλλος δὲ Κάδμου λαὸν ὧδ' ἀθροίζετω, *Soph. Œd. Tyr.* 143. Πολλὴν ἀθροίσας ἀσπίδ' Ἀργείων, exercitum, *Eur. Ph.* 78. Ab ἄθροος.

ἀθροίσασα, quæ congregavit, part. f. aor. 1.

ἀθροίσιμος, ω, ὁ κ. ἡ, frequens, celebris, confertus; (2) congregans, congregando inserviens. Ab ἀθροίζω.

ἄθροισις, εως, ἡ, congregatio, coacervatio, conventus, *Phil.* Ab ἀθροίζω.

ἄθροισμα, ατος, τὸ, congeries, collectio, acervus; (2) cœtus, multitudo. *Phil.* globus, caterva. Ab eod.

ἀθροισματικὸς, ὴ, όν, congregativus, collectivus. Ab ἄθροισμα, *collectio.*

ἀθροισμὸς, ὕ, ὁ, idem quod ἄθροισμα.

ἀθροιστήριον, ου, τὸ, congregationis locus.

ἀθροιστὴς, ὕ, ὁ, congregator, collector.

ἀθροιστικὸς, ὴ, όν, vim congregandi habens, collectivus. Ab ἀθροίζω, *congrego.*

ἀθροιστικῶς, *adv.* catervatim, *Gl. V.*

ἀθρόον, *adv.* pro ἀθρόως, quod vide.

Ἄθρους, ὁα, όον, *contr.* ἀθρῆς, *quod minus frequens*, confertus, in unum collectus, coacervatus; (2) universus, simul totus; Ἀθρόον, καὶ ἡδὺν, καὶ γνήσιον ὕπνον ἐδέξατο, *Chrysostom. Homil.* 2. *In* 22, 270. (3) frequens, densus. Comp. ἀθρούστερος, έρα, έρον.

ἄθροος, ου, ὁ καὶ ἡ, nullam edens vocem, vel strepitum. Ex α pr. et θρόος.

ἀθροότης, ητος, ἡ, universitas. Ab ἄθροος.

ἀθρόως, *adv.* confertim; (2) universe, summatim; (3) confestim, celeriter. Ab ἄθροος.

ἄθρυπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, infragilis; (2) non fractus deliciis, non delicatus; (3) non mollis, virilis; (4) non inflatus. Ex α pr. et θρύπτω, *frango.*

ἀθρύπτως, *adv.* non delicate; (2) viriliter.

ἀθῦμέω, ῶ, f. ήσω, animum despondeo, animum abjicio, animo sum dejecto, animo sum fractus; (2) timeo, angor metu. Ἀθυμεῖν τοῖς παροῦσι πράγμασι, ἐπὶ τούτοις, τὴν τελευτήν' ἀθυμῶ ἐπιχειρήσειν. Τοῖς αὐτῶν νεκροῖς ἀθυμοῦντες, ob cædem suorum, *Plut.* Ab ἄθυμος. Hinc

ἀθυμήτης, ου, ὁ, anxius, mœrore adfectus.

ἀθυμία, ας, ἡ, animi dejectio; (2) tristitia; (3) anxietas; (4) desperatio. Ab

ἄθῦμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui animo est dejecto; (2) anxius; (3) mœstus, tristis; (4) pusillanimus, non animosus. Ex α pr. et θυμὸς, *animus.*

ἀθύμως, *adv.* animo dejecto, anxie.

ἀθυρεύομαι, f. εύσομαι, ludo, lusito; (2) saltito. Ab ἀθύρω.

ἀθυρέω, f. ήσω, idem et ex iisdem.

ἀθυρίδωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, fenestris destitutus. Ex α pr. et θυρὶς, *fenestra.*

ἀθυρμία, ατος, τὸ, ludus puerilis; (2) ludus quilibet; (3) oblectamentum; (4) ornamentum, *Il.* 15, 363. Ab ἀθύρω.

ἀθυρμάτιον, ου, τὸ, idem, sed diminutive.

ἀθυρογλωττέω, ῶ, nugas, ludicra loquor; item, petulanter loquor, linguæ non tempero, *Suid.* Ex ἄθυρος, *incontinens*, et γλῶσσα.

ἀθυρογλωττία, ας, ἡ, incontinentia linguæ, garrulitas, studium nugandi, lasciviendi. Ab

ἀθυρόγλωττος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui lingua est effreni, loquax, garrulus.

ἀθυρογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui leges ludos facit, iisque pro sua libidine abutitur. Ex ἀθύρω, et νόμος, *lex.*

ἄθυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, janua carens, janua non clausus; (2) incontinens. Ex α pr. et θύρα, *janua.*

ἀθυροστομίω, id. quod ἀθυρογλωττέω.

ἀθυροστομία, ας, ἡ, oris incontinentia et petulantia. Ab

ἀθυρόστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus os apertum est; (2) qui linguæ temperare nequit, loquax, garrulus. Ab ἄθυρος, et στόμα, *os.*

ἄθυρσος, ον, sine vel cum thyrso, *Eur.* Ex α pr. vel int.

Ἀθύρω, ludo, lusito. Ἀψ αὖτις συνέχευε ποσὶν καὶ χερσὶν, ἀθύρων, *Il.* 15, 364.

ἀθῦρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, janua carens, nullis foribus clausus; (2) incontinens, effrenis, effrenatus, et qui regi nescit. Ab ἄθυρος.

ἄθυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non sacrificatus, non immolatus; (2) qui est sine sacrificio, sacrificiis carens. Ex α pr. et θύω, *sacrifico.*

ἀθώητος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui mulcta imposita non est, impunis. Ab

ἀθῶος, ου, ὁ καὶ ἡ, mulctam non passus, impunis, indemnis, damni expers; (2) innocens, innoxius, insons, criminis expers. Ex α pr. et ϑωὴ, *mulcta.*

ἀθωόω, ῶ, f. ώσω, absolvo mulcta, seu pœna libero; (2) innoxium declaro, probo. Ἀθωοῦν τίνα τοῦ ἐγγκλήματος, τοῦ φόνου. Ab ἀθῶος.

ἀθώπευστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui blanditiis et adulatione emolliri nequit, immitis, misericordiæ expers, incorruptus, qui adulatione et blanditiis, &c. capi non potest. Ex α priv. et ϑωπεύω, *adulor.*

ἀθωρακίστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui thoracatus, aut loricatus non est; (2) inermis. Ex α pr. et ϑωρακίζομαι, *lorica munior.*

ἀθώρηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ebrius, non temulentus. Ex α pr. et ϑωρήσσομαι, *poto.*

ἀθῶως, *adv.* citra mulctam et damnum; (2) innoxiè. Ex ἀθῶος.

ἀθώωσις, εως, ἡ, impunitas; (2) absolutio rei. Ab ἀθωόω, *absolvo.*

Αἰ, heu! hei! eheu! (2) utinam!

αἰ, si, *Dor.* pro εἰ.

αἶ, heu! eheu! *interject.*

αἶα, per aphær. pro γαῖα, terra, *Hom.*

αἴαγμα, τος, τὸ, luctus, gemitus. Ab

αἰάζω, f. άξω, lugeo, lamentor. Ἔμοὶ δὲ τὸν ἐμὸν δαίμον' αἰάζειν πάρα, *Eur. Med.* 1350. Ab αἰ, *heu!*

αἰαιολοῖ, οἱ, qui duas sorores in matrimonio habent, *Phavor. Lexic. Ern.*

Αἰακίδᾶς, *Ion.* pro Αἰακίδου, ab Αἰακίδης.

αἰακτὸς, ὴ, όν, deflendus, gemitu dignus, lamentabilis, luctuosus. Ab αἰάζω, *lugeo.*

Αἴας, *Ajax*, voc. sing. ab Αἴας, αντος.

Αἰάνη Σ, εος, ὁ καὶ ἡ, gravis, acerbus, luctuosus; (2) tenebricosus; (3) perpetuus.

αἰάνος, ὴ, όν, idem.

αἰανῶς, perpetuò; (2) graviter.

Αἴαντε, *Ajaces duo*, Telamonius scilicet et Oïlei: nom. dual. ab Αἴας.

Αἰβοῖ, *vox dolentis seu indignantis*, heu! hei! (2) *admirantis*, papæ!

αἶγα, acc. sing. ab αἴξ.

αἰγάγγειος et αἰγαγγεος, ου, ὁ, capra vel caper silvestris. Ex αἴξ, *capra*, et ἄγγειος.

Αἰγάθιος, *ab Ægis*, *Dor* pro Αἰγήθιος.

Αἰγαῖος, ου, mare Ægæum, *Call. in Del.* 53. Αἰγαίων, ονος, ὁ, Ægæon, centimanus gigas, quem Briareum vocant Dii, *Il.* 1, 402. (2) Neptunus, *Call. Fragm.* 103, 1.

Αἰγᾶνέ Α, ας, ἡ, *Ion.* αἰγανέη, jaculum, spiculum, tragula, *Il.* 2, 774.

αἴγδην, *adv.* subito; (2) impetuose. Ab αἴσσω, *ruo, cum impetu feror.*

αἰγίη, ης, ἡ, pellis caprina. Ab αἴξ, *capra.*

αἴγιος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel ειος, εία, ειον, caprinus, *Il.* 3, 247. Ab eodem.

αἰγίτυρος, ου, ὁ, herbæ nomen, quasi caprætriticum. Ex αἴξ, *capra*, et πυρὸς, *triticum.*

αἰγιτύρινον, ου, τὸ, unguentum populeum, *Rob.* Ab

Αἴγειρος, ου, ὁ, populus, alnus, *Phil.*

αἰγιειροτόμος, ὁ, populorum succisor, *Steph.* Ab αἴγειρος, et τέμνω. *cædo.*

αἰγιελώτης, ου, ὁ, caprarius, quasi caprarum agitator. Ex αἴξ, et ἐλάω, vel ἐλαύνω.

αἴγιος, idem quod αἴγειος.

αἰγιάλειος, έως, ὁ, piscator. Ab αἰγιαλὸς.

αἰγιαλίτης, ου, ὁ, littoreus; (2) in littore habitans. Ab eodem. Hinc

αἰγιαλίτις, ίδος, ἡ, littorea; (2) quæ in littore habitat.

Αἰγιαλὸ Σ, οῦ, ὁ, littus, ora maritima, *Il.* 2, 210. Hinc

αἰγιαλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, littoreus.

αἰγιζότης, ου, ὁ, capras pascens, pastor caprarum. Ex αἴξ, et βόσκω, *pasco.*

αἰγίζοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, capras pascens, caprispascendis aptus. Ex iisd.

αἰγίδ', pro αἰγίδα, acc sing ab αἰγίς.

αἰγίδιον, ου, τὸ, capella, hœdus, *Dim.* Ab αἴξ.

αἰγίζω, f. ίσω, dilacero, dilanio, flo vehementius, tempestate adfligo; (2) capras pasco. Ab αἴξ, *capra*, &c.

Αἰγιθαλὸ Σ, οῦ, ὁ, parus, avis quædam; *Aristoph. Av.* 889. (2) certa herba; (3) quoddam salutationis genus.

Αἰγίθος, ου, ὁ, salus, avis quædam.

αἰγίκνημος, *Dor.* pro αἰγίκνημος, ου, ὁ καὶ ἡ, capricrus, crura caprina habens. Ex αἴξ, *capra*, et κνήμη, *crus.*

αἰγικοπρεὺς, έως, ὁ, caprarius, qui capras satiat, et pascit; (2) cujusvis pecoris pastor; *usitatum plurale* αἰγικορεῖς, pars Atheniensium. Ex αἴξ, *capra*, et κορέω, *satio.*

αἰγίλιψ, ιπος, ὁ καὶ ἡ, prærultus. Ex αἴξ, *capra*, et λείπω, *linquo*, qu. *ad cujus fastigium pervenire capræ nequeant*; sive, ex ἀείξ, *procella*, Hes. *quem fluctus et procellæ attingere nequeunt.*

αἴγιλος, ου, ὁ, herba quædam capris grata. Ab αἴξ, *capra.*

Αἰγίλαν, *Ægili sive Capraríæ*, genit. sing. *Dor.* pro Αἰγίλου. ab Αἴγιλος, Ægilus, *insula maris Ligustici.*

αἰγίλωψ, ωπος, ὁ, vitium oculi capris familiare; (2) festuca, avenæ quoddam genus; (3) herba, quæ hordeum enecat; (4) arboris glandiferæ genus. Ex αἴξ, et ὤψ, *oculus.*

αἰγινόεις, εσσα, εν, capris abundans. Ab αἴξ.

Αἰγιόχοιο, *Ion.* pro Αἰγιόχου, ab

Αἰγίοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, ægida gestans, seu habens, vel etiam a capra nutritus. Jovis

epith. *Il.* 1, 201. Ex αἰγίς, *ægis*, et ἔχω, *habeo*, vel etiam ex αἶξ, *capra*, et ὀχή, *cibus*.

Αἰγίταν, ᾶνος, ὁ, capripan, semicaper Pan, qui sic dicitur, quod caprino fuisse corpore fingitur. *Gl. V.* semicaper. Ex αἶξ, *capra* et Πὰν, *Pan*.

αἰγιπόδης, ης, ὁ. capripes. Ab αἴγιπους.

αἰγίπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, pedibus caprinis prædituus. Ex αἶξ, et πῦς. *pes*.

αἰγίπους, υ, ὁ. idem quod αἰγιπόπους.

αἰγίς, ίδος, ἡ, pellis caprina ; (2) munimentum pectoris, ægis ; (3) genus retis ; (4) quiddam, quod meditullio pini arboris innascitur. Ab αἶξ. *capra*.

αἰγίσκος, ὁ. ὁ. caper juvenis, hœdus. *Dim.*

αἰγλάζω, illumino, *Man.* Ab αἴγλη.

Α'ΙΓΛΗ, ης. ἡ. fulgor, splendor.

αἰγλᾶνται, *Dor.* et *contr.* pro αἰγλήενται, ab αἰγλήεις, ήεσσα, ῆεν. fulgens, splendidus, coruscus, *Il.* 1, 531. Ab αἴγλη.

Αἰγλητής, οῦ, ὁ, idem quod αἰγλήεις, *Epith.* Apollinis.

αἰγλοβολέω, radios vibro s. jacio, *Man.*

αἰγοβοσκός, οῦ, ὁ, caprarius, pastor caprarum. Ex αἶξ, et βόσκω, *pasco*.

αἰγοβότας, *Dor.* pro

αἰγοβότης, ου, ὁ, idem ac αἰγοβοσκός.

αἰγογενής, έος, ὁ καὶ ἡ, caprigenus, *Gl. V.* Ex αἶξ, et γίνομαι, *nascor*.

αἰγοδίωξ, capras persequens. Ex αἶξ, *capra*, et διώκω, *persequor*.

αἰγοθήλης, ες, ὁ. caprimulgus, avis quædam. Ex αἶξ, et θηλὴ, *mamma*.

αἰγόκερως, ατος, τὸ, fœnum Græcum, sic dictum, quod semen habet corniculis simile. Ex αἶξ, et κέρας, *cornu*.

αἰγοκερεύς, έως, ὁ, capricornus. Ex iisd.

αἰγοκερώς, ῶτος, ὁ, idem, et ex iisd.

αἰγοκεφάλος, ου, ὁ, capriceps, caprinum capput habens ; (2) avis quædam. Ex αἶξ, *capra*, et κεφαλὴ, *caput*.

αἰγόλεθρος, ου, ὁ, herba capris noxia. Ex αἶξ, et ὄλεθρος, *perditio*.

αἰγομελὴς, pastor caprarum. Ab αἶξ et μέλει.

αἰγονομεύς, έως, ὁ, caprarius, pastor caprarum.

αἰγονόμιον, ου, τὸ, grex caprarum. Ex

αἰγονόμος, ου, ὁ, caprarius ; (2) locus, qui capris pascua suppeditat. Ex αἶξ, et νέμω.

αἰγόνυξ, ὕχος, ὁ καὶ ἡ, ungulas caprinas habens. Ex αἶξ, et ὄνυξ, *ungula*.

αἰγοπόδης, ου, ὁ, capripes. Ex αἶξ, et ποῦς.

αἰγοπρόσωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, caprinam habens faciem. Ex αἶξ, et πρόσωπον, *facies*.

αἰγὸς, *capræ*, gen. sing. ab αἶξ, *capra*.

αἰγοτειχέω, ῶ, caprarum in morem hirtus sum, *Suid.* Ex αἶξ, et θρὶξ, *pilus*.

αἰγοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, caprivorus, capras comedens. Ex αἶξ, et φαγεῖν, *comedere*.

αἰγόφθαλμος, ου, ὁ καὶ ἡ, oculos habens caprinos. Ex αἶξ, et ὀφθαλμὸς, *oculus*.

Α'ΙΓΥΠΙΟ'Σ, οῦ, ὁ, vultur, *Il.* 7, 59.

Αἰγυπτιάζω, f. άσω, Ægyptios imitor ; (2) vafre me gero, ut Ægyptii ; (3) aduro.

Αἰγυπτιογενής, ές, et **Αἰγυπτογενής**, Ægyptius.

Αἰγύπτιος, ία, ιον, Ægyptius.

αἰγυπτιόω, nigrum reddo, *Hes.*

Αἰγυπτιστί, dolose, more Ægyptiorum ; (2) linguâ Ægyptiacâ. Ab

Α'ΙΓΥΠΤΟΣ, ου, ὁ. Ægyptus, regio Africæ percelebris ; (2) Nilus.

Α'ΙΓΩΛΙΟ'Σ, οῦ, ὁ, ululo.

αἰγῶν, ῶνος, ὁ, caprile. Ab αἶξ, *capra*.

αἰγωτὸς, ή, ὁ, habens oculos caprinos. Ex αἶξ, et ὤψ, *oculus*.

αἴδαο, *Æol.* pro ἀΐδου, ab ἄϊδης.

αἴδε, *quæ*, nom. pl. a masc. sing. ὅδε.

αἰδεῖσθαι, inf. med. *contr.* pro αἰδέεσθαι, ab αἰδέομαι, οῦμαι, f. έσομαι. et ήσομαι, p. ᾔδεσμαι, veneror, revereor, *Il.* 1, 22. (2) timeo, metuo ; (3) pudet me verecundor ; (4) non audeo ; (5) placor, injuriam remitto ; (6) placo, exoro ; ἠδέσθην, a. 1. pass. *veritus sum*. Αἰδεῖσθαι τοὺς πεσεῖσυτέρους, Ἡτοὺς· αἰδοῦμαι τάδε, *pudet*. Ἀλλ' αἰδέσαι μὲν πατέρα τὸν σὸν, ἐν λυγρῷ γήρᾳ πεολείπων, *Soph. Aj.* 506. Ab αἰδώς.

αἰδὴς, *obscurum*, neutr. ab ἀϊδής.

αἰδεσθεν, *Il.* 7, 93. 3. pl. aor. 1. ind. pass. *Ion.* et *Bœot.* pro ᾐδέσθησαν. ab αἰδέομαι.

αἰδήσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, venerabilis, reverentia dignus ; honestus, *Gl. V.* observabilis, *Gl. V.* (2) dignus qui exoret ; (3) inviolatus, intactus. Ab eod. Hinc

αἰδεσιμότης, ητος, ἡ, veneratio.

αἰδεσις, εως, ἡ, veneratio, reverentia ; (2) venia ; (3) misericordia. Ab αἰδέομαι.

αἰδέσσαι. 2. sing. aor. 1. imperat. med. *Poët.* pro αἰδέεσαι, a verbo eod.

αἰδεστικὸς, ἡ, όν, pudicus ; *Ph.* Ab αἰδοῦμαι.

αἰδεστικῶς, *adv.* pudenter, *Ph.* A præc.

αἰδεστὸς, ἡ, όν, reverentia dignus. Ab eod.

αἰδεύμεθα, *reveremur*, 1. plur. præs. ind. méd. *Dor.* pro αἰδεύμεθα, vel **αἰδεύμεθα**. ἀΐδεω, *Ion.* pro ἄϊδυ, ab ἄϊδης

ἀΐδη, *inferno, orco*, dat. sing. ab eod.

ἀΐδηλος, ε, ὁ καὶ ἡ, tenebricosus ; (2) arcanus ; (3) inexpectatus, *Il.* 2, 456. (4) e conspectu tollens, exitialis. Ab ἄϊδης, vel ex α pr. et δῆλος, *manifestus*.

ἀϊδήλως, *adv.* obscure, ut conspectus adimatur ; (2) exitiose. Ab ἀΐδηλος.

αἰδημονίστερος, verecundior. Ab αἰδήμων.

αἰδημονέω, ῶ, f. ήσω, verecundus sum, verecundiam servo. Ab αἰδήμων.

αἰδημόνως, *adv.* verecunde, pudenter. Ab

αἰδήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, verecundus ; pudicus, *Gl. V.* Ab αἰδώς.

ἀΐδης, έος ὁ καὶ ἡ, qui cerni nequit ; (2) abolitus. Ex α priv. et εἴδω, *video*.

Α'ΙΔΗΣ, ου, ὁ, orcus ; (2) mors ; (3) sepulchrum ; (4) inferi. *Call. in Del.* 277.

ἀϊδίζω, perpetuo, *Gl. V.* A seq.

ἀΐδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, perpetuus, æternus. Ab ἀεὶ, *semper*.

ἀϊδιότης, ητος, ἡ, æternitas. Ab ἄϊδιος.

ἀΐδιως, *adv.* sempiterne, in perpetuum.

ἀϊδηγὲς, *tenebricosis*, dat. plur. *Ion.* pro ἀϊδηναις, ab ἀΐδηλη, quod est fem. ab ἄϊδηλος.

ἀΐδηνες, et **ἀϊδνες**, ὴι, ὸν, tenebricosus. Ex α pr. et ἰδεῖν, *videre*.

αἰδοῖ, *contr.* pro αἰδέϊ, ab αἰδὼς, ὁος.

αἰδοιότατος, *maxime venerandus*, superl. *Poët.* pro αἰδοιότατος, ab αἰδοῖος, *venerandus*.

αἰδοῖος, gen. *Ion.* pro αἰδοΐας, ab eod.

αἰδοιώτος, ὴ, όν, ad inguen pertinens. Ab

αἰδοῖον, ὑ, τὸ, inguen, veretrum ; αἰδοῖα, pudenda. Ab αἰδὼς.

αἰδοῖος, οία, οῖον, venerabilis, venerandus ; (2) verecundus, *Il.* 2, 514. Ab eodem.

αἰδοιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, formam inguinis habens. Ab αἰδοῖον.

αἰδοίως, *adv.* cum reverentia. Ab αἰδοῖος.

αἰδόμαι, revereor. Αἰδομένων τ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι, *Il.* 5, 531. Ab αἰδὼς.

αἰδομένω, *reveriti*, dual. ab αἰδόμενος.

ἀΐδος, *orci*, gen. sing. ab ἄϊς, *orcus*.

αἰ δος, εος, τὸ, idem quod αἰδώς.

αἰδοῦ, *reverere*, 2. sing. præs. imp. med. *contr.* pro αἰδέϊου, ab αἰδέομαι.

αἰδοῦς, gen. s. *contr.* pro αἰδόος, ab αἰδώς.

ἄϊδυ, *orci*, gen. sing. ab. ἄϊδης, υ, *orcus*.

αἰδοφοίτης, ου, ὁ, qui ad inferos ventitat. Ex ἄϊδης, *orcus*, *inferi*, et φοιτάω, *ventito*.

αἰδοφρεων, ονος, ὁ καὶ ἡ, verecundam mentem habens, verecundus. Ex αἰδὼς, et φρὴν.

αἰδρείᾳ, ας, ἡ, et **ἀϊδρίᾳ**, inscitia, imprudentia, *Od.* 12, 41. Ex α pr. et ἰδρείᾳ, *scientia*.

αἰδρείῃσι, dat. pl. *Ion.* pro ἀϊδρείαις.

αἰδρῆνης, gen. sing. *Ion.* pro ἀϊδρείας.

αἰδρήεις, ήεσσα, ῆεν, inscius, imprudens.

ἄϊδρις, εως, et *Poët.* ιος, ὁ καὶ ἡ, ignarus, inscius, imperitus, imperito viro similis. ἀϊδρεϊ φωτὶ ἐοικὼς, *Il.* 3, 219. Ex α pr. et ἰδρις, *sciens*.

αἰδροδίκος, ου, propriè justitiæ nescius ; (2) perniciosus, sævus.

αἰδρυτος, υ, ὁ καὶ ἡ, instabilis. Ex α pr. et ἰδρυτὸς, *fundatus*.

αἰδρῶς, *adv.* imperite ; (2) perspicue. Ab ἄϊδρις.

Α'ΙΔΥΛΟΣ, ὑλη, υλον, audax, *Hesych. Suid. Etym.*

αἰδὼ, acc. s. *contr.* pro αἰδόα, ab αἰδὼς.

Ἀϊδωνεὺς. ἐ. Ἀϊδονεὺς, έως, ὁ, Pluto, orcus, *Il.* 5, 190. Ab ἄϊδης. Hinc

Ἀϊδωνῆος, gen. s. *Ion.* pro Ἀϊδωνέος.

Α'ΙΔΩ'Σ, έος, *contr.* ῦς, ἡ, pudor, verecundia ; (2) reverentia, veneratio, observantia ; (3) membrum genitale, inguen, pudenda.

ἀϊδὼς, *adv* invisibiliter ; (2) modo incomprehensibili. Ab ἀϊδὴς.

αἰεὶ, semper, *Poët.* pro ἀεί.

αἰειγενέτων, *Il.* 1, 400. gen. pl. *Poët.* et *Æol.* pro ἀειγενετῶν, ab ἀειγενέτης.

αἰελλοι, οἱ, iidem qui αἰαλοί.

αἰένυπνος, idem quod ἀείυπνος, *Soph.*

αἰετὸς, ὁ, aquilinus, *Opp.*

αἰετὸν, *Il.* 8, 247. *Att.* pro ἀετὸν.

αἰζήϊος, υ, ὁ, juvenilis. Ab

Αἰ ΖΗΟ Σ, ῦ, ὁ, juvenis, qui robore juvenili viget, *Il.* 2, 660.

αἰηνὴς, έος, dirum, lamentabile ; (2) grave valde et molestum ; (3) æternum. Ab ἀεί.

αἰης, *Il.* 2, 162. *Ion.* pro αἴας, terræ.

Αἰήτάω, *Æol.* pro Αἰήτεω, ab

Αἰήτης, ᾱ, ὁ, Æeta, rex Colchorum ; unde

Αἰητίνη, filia, vel neptis ipsius, sc. Medea.

αἰήτος, vide ἄητος, *item* ardens, *Hom.*

αἴθ, ob seq. literam aspiratam pro αἴτ', et hoc pro αἴτε, nom. pl. ab ὅτις, *quæ*.

αἰθάλεος, έα, έον, cineritius, sc. color. Ab

αἰθάλη, ης, ἡ, fuligo, favilla. Ab αἴθω, *uro*.

αἰθαλὴς, ές, splendidus, illustris, *Ern.*

αἰθαλίς, ίδος, ἡ, splendida.

αἰθαλίτης, ᾱ, ὁ, fumosus, fuliginosus, *R.*

αἰθαλίων, ωνος, ὁ, ardens, vel calore solis gaudens : est *Epith.* cicadarum, *Theoc. Id.* 7, 138.

αἰθαλόεις, εσσα, εν, ardens, *Il.* 2, 415. Ἔχων αἰθαλόεντα, πεφαυνὸν, *Hesiod. Θεογ.* 73, et 504. Ab αἰθάλη.

αἰθαλοκομτίαι, ας, ἡ, fumi instar vana jactantia, magniloquentia. Ex αἰθάλη, *fuligo*, et κομπέω, *jacto*.

αἰθᾶλος, ὁ, idem quod αἰθάλη, *Eur.*

αἰθαλόω, ῶ, f. ώσω, uro, comburo ; (2) nigrefacio. Ab αἰθάλη. Hinc

αἰθαλώδης, εος, ὁ, ἡ, fuliginosus, fumeus, obscurus ; (2) in favillas conversus.

αἰθαλωτὸς, ἡ, όν, ustus, combustus.

αἰθᾶν, gen. pl. *Dor.* pro αἰθέων, ab *αἰθὴς, *nigra*, quod est fem. ab αἰθὼς.

αἴθε, utinam, *Il.* 1, 127. *Dor.* pro εἴθε.

αἰθεῤῥωβάτεω, ῶ, f. ήσω, per ætherem incedo. Ex αἰθὴς, *æther*, et inus. βατέω, *vado*.

αἰθερήνης, ισσα, εν, idem quod ἀΐθριος, *Opp.*

αἰθερι, *adv.* in æthere. Ab αἰθὴρ, *æther*.

αἰθέριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vel αἰθέριος, ια, ιον, ætherius. Ab eod. Hinc

αἰθερίως, *adv.* purè, instar aëris, *Steph.*

αἰθερωδὴς, (et αἰθερώδης, *Steph.*) εως, ὁ ἡ, ἡ, idem.

αἰθεροβατέω, ῶ, idem quod αἰθερεμβατέω.

αἰθεροδρόμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, per ætherem currens. Ex αἰθὴρ, *æther*, et inus. δρέμω, *curro*.

αἰθεροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ætheris formam habens. Ex αἰθὴρ, et εἶδος, *forma*.

αἰθερονόμος, ᾱ, ὁ, qui in aëre, aut in altis locis pascitur.

αἰθεροτάλαγκτος, ον, qui in aëre vagatur, ut avis, vel cœlo, ut stellæ. Ex πλάζω, *erro*.

αἰθήτιος, εσσα, εν, ex ustione niger. Ab αἴθω.

Α'ΙΘΗ'Ρ, έρος, ὁ, æther ; (2) aër ; (3) cœlum, Deorum domicilium ; *Il.* 2, 412. (4) inflammatio.

αἰθίνεος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, aptus comburi, quod facile comburitur, *Etym.* Ab αἴθω, *uro*.

Αἰθίοπα, acc. sing. ab Αἰθίοψ.

Αἰθιοπεὺς, έως, ὁ, Æthiops. Hinc

Αἰθιοπῆας, acc. plur. *Ion.* pro Αἰθιοπέας.

Αἰθίοψ, οπος, ὁ, Æthiops, *Il.* 1, 422. (2) fuscus. Ex αἴθω, *uro*, et ὤψ, *facies*.

Αἰθιοπίζω, more Æthiopum utor.

Αἰθιοπικὸς, ἡ, όν, Æthiopicus.

Αἰθίοπις, ίδος, ἡ, Æthiopica fœmina, lingua, &c.

αἰθόκεες, ων, *Hes.* αἰθόλιτες, *Suid.* pustulæ in summa cute, ex igne vel aliunde. Ab αἴθω.

αἰθομένοιο, *Ion.* pro αἰθομένου, ab αἴθομαι.

αἰθόπτα, *ardentem*, acc. sing. ab αἰθοψ.

αἴθος, εος, τὸ, æstus, ardor ; (2) ignis flamma. Ab eod.

αἰθὸς, ὴ, όν, niger, in carbonem redactus, *Eustath.* Ab eod.

αἴθουσα, ης, ἡ, porticus, *Il.* 6, 244.

αἰθύσσω, dat. sing. præs. part. ab αἴθω.

αἰθοψ, οπος, ὁ καὶ ἡ, niger, *Il.* 1, 461. (2) rutilus ; (3) calidus ; (4) splendidus. Ex αἴθω, *uro*, et ὤψ, *facies*.

Α'ΙΘΡΑ, ας, ἡ, aëris serenitas, suda tempestas, *Il.* 17, 645.

αἰθρίαν, ὦ, f. ήσω, conturbo tempestate, seu procella. Ab αἴθρα.

αἰθριγενέτης, ᾱ, ὁ, in æthere natus ; (2) frigus et pruinam, vel etiam serenitatem inducens. Ex αἰθὴρ, et γίνομαι, *nascor*. Unde

αἰθριγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem *Il.* 15, 171. serenificus, sudificus. Est etiam Boreæ epith.

αἰθρηγὸς, *æthræ*, gen. sing. *Ion.* pro αἰθρεας.

αἰθρία, ας, ἡ, aër sudus, serenitas, sudum ;

(2) serenitas nocturna; (3) dium, ut ἐν αἰθρίᾳ, sub dio. Ab αἴθρα.

αἰθριάζω, f. άσω, sereno, serenum induco; (2) in sereno cœlo versor. Αἰθριάζειν τὸν αἰέρα, τὰς νεφέλας. Ab αἰθρία.

αἰθριάω, ῶ, f. άσω, nocturno sereno expono, sub dio per noctem expono. Ab eod.

αἰθρινὸς, ἡ, ὸν, matutinus. Ab eod.

αἰθριοκοιτέω, ῶ, f. ήσω, sub dio cubo. Ex αἰθρία, et κοίτη, *cubile*.

αἰθριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, serenus, sudus; apricus, clarus, *Gl. V.* (2) subdialis, qui est sub dio; ab αἴθρα, *serenitas*; (3) frigidus. Ab αἴθρος, *frigus*.

αἴθριόω, sereno, *Gl. V.* Ab αἴθρα.

αἰθριοβάτης, ᾱ, ὁ, qui in aëre ambulat.

αἰθριοδόνητος, ον, in splendore agitatus, *Man.* Ex αἴθρα, et δονέω.

αἰθριολαμπὴς, ἐς, lucidi ætheris, in æthere splendens, *Man.*

αἰθριοτολεύω, in æthere versor, vel id. quod αἰθριεμβατεύω, *Man.*

αἴθριος, ᾱ, ὁ, pruina, frigus matutinum.

αἰθριος, ᾱ, ὁ, ventus a serena parte cœli flans. Ab αἴθρα.

αἰθριοτόπος, ον, in æthere procreans, *Man.*

αἰθυγμα, ατος, τὸ, fomes, suscitabulum; (2) incitamentum.

Α'ΙΘΥΙΑ, ας, ἡ, mergus, fulica.

αἰθυιόθρεπτος, ον, *Epith.* piscatoris, qui perpetuò in mari versatur, et e mari victum quærit, ut mergi. Ex αἰθυια, et τρέφομαι, *alor*.

αἰθυκτὴρ, ῆρος, ὁ, violentus, impetuosus. Ab αἴθυσσω.

αἰθυλικώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui refert formam pustularum. Ab αἰθύλικες, quod idem est ac αἰθόλικες.

αἴθυσσω, f. ξω, splendeo; (2) calefacio; (3) suscito; (4) moveo, quatio; (5) jacio; (6) extendo; (7) prorumpo. Αἴθυσσων λιπαρῆς ἄνθος ὑπτερθε κόμης, *Ep.* Ab Α'ΙΘΩ, uro, accendo; cremo, *Gl. V.* (2) fulgeo, splendeo; (3) ardeo. Ξέλας ὡς πυρὸς αἰθομένοιο ἔστασ' ἐν δίῳ, *Hesiod.* 'Αστ. 60. αἴθειν ἱερὰ, sacra facere, *Soph. Phil.* 1025.

αἴθω, exspiro. Ab ἀΐω.

αἴθων, ωνες, ὁ, ardens, flagrans; (2) comburendi vim habens; (3) splendidus, fulgidus; (4) fervidus, agilis; (5) niger, seu rutilus. Ab αἴθω.

αἴκ' vel αἴκεν, *Il.* 1, 66. pro ἄϊκα, ἄϊκε, *si quidem*, *Dor.* pro εἴκε.

Α'ΙΚΑ'ΛΑΩ, blandior, adsentior, adulor. Τὰ μὲν, λόγοι αἰκάλλει με, *Arist. Eq.* 211. Hinc

αἰκάλος, ᾱ, ὁ, adulator, adsentator.

'αἴκη, ῆς, ἡ, motus alicujus qui irruit; (2) motus violentus quivis, impetus, *Il.* 15, 709. Ab ἄϊσσω, *ruo*.

Α'ΙΚΙ'Α, ας, ἡ, plaga, verberatio, pulsatio; (2) injuria, quæ fit cædendo, aut pulsando.

αἰκίζω, f. ίσω, verberibus indigne adficio, pulso; (2) virgis supplicii causâ cædo; (3) supplicio adjicio; (4) contumeliose tracto, mutilo, ut statuas. αἰκίζει, cruciat, *Ph.* αἰκίζομαί σε, verbero, affligo te, mulcto te; αἰκίζομαι ὑπό σου, affligor de te, mulctor de te, *Gl. V.* unde et de iis dicitur, qui gravius lugendo se ipsi malè tractant, lacerant, &c. Καὶ νὺν κατ' οἶκους συνδέτους αἰκίζεται, *Soph. Aj.* 65. Ἥ τις τυφάννων ἐστίαν ἡκισμένη, χαίρεις κλύουσα; *Eur. Med.* 1133. A præc.

αἰκίον, ου, τὸ, læsio, damnum. Ab αἰκία.

αἴκισμα, ατος, τὸ, idem quod

αἰκισμὸς, ῦ, ὁ, verbera, pulsatio, plaga, flagellatio. Ab αἰκίζω.

αἰκιστικὸς, ἡ, ὸν, ad pulsandum proclivis, contumeliosus. Ab eod.

αἰκίστρια, ας, ἡ, quæ pulsat. Ab eod.

αἴκλον, ου, τὸ, vespertina cœna; (2) post-cœnium. Ab

Α'ΙΚΛΟΣ, η, ον, vespertinus, *Hes.*

αἴκτὴρ, ῆρος, ὁ, impetuosus, *Opp.* Ab αἴσσω.

αἴκτος, ᾱ, ὁ, inaccessus; (2) ingens. Ex α pr. et ἱκνέομαι, *venio*.

αἰκτῶς, *adv.* indecenter, turpiter, contumeliose, *Il.* 22, 335. Ab αἰκία, vel etiam pro ἀεικῶς, quod suo loco videndum.

αἰλίνε, *adv.* lugubriter, *Call. Apoll.* 20. Ab

αἰλίνος, miser, lamentabilis.

αἰλήεις, ᾱ, ὁ, radix quædam, quâ cati vescuntur. Ab αἴλυρος.

αἰλυρομυρσος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cati seu felis formam habens, *R.* Ex αἴλυρος, et μορφή.

Α'ΙΛΟΥΡΟΣ, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, felis, catus; (2) piscis quidam.

Α'ΙΜΑ, ατος, τὸ, sanguis, cruor; (2) cædes, homicidium; (3) consanguinitas; (4) genus, nati, posteri; (5) gladius, audaci metaphorâ; (6) cæsa corpora.

αἱμαασρία, et αἱμαακρία, parentatio, inferiæ. Ex αἷμα, et κορέω, *satio*.

αἱμαακτὸς, ἡ, ὸν, sanguinolentus. Ab αἷμα.

αἱμαλέος, έα, εον, idem et ab eod.

αἱμαλωτὶς, ίδος, ἡ, color sanguinem præ se ferens. A seq.

αἱμαλώψ, ῶπος, ὁ, cruenta suffusio, præsertim in oculis; (2) cui oculi sunt cruentati. Item adjective, sanguineus, ut χυμὸν αἱμαλῶπα, *Aret.* Ex αἱμαλέος, et ὤψ.

αἱμάξασα, aor. 1. part. act. f. verbi αἱμάσσω.

αἱμαπάτης, ᾱ, ὁ, idem quod αἱμοπότης, *Lys.*

αἱμὰς, άδος, ἡ, sanguis, *Soph. Phil.* 696.

αἱμάσιὰ, ας, ἡ, *Gl.* 18, 358. sepes, proprie quæ spinas habet, *Suid.* maceria e lapidibus temere congestis sine luto aut calce structa. Ab αἱμάσσω, quia scandentes talem maceriam αἱμάττονται· (2) septum quodlibet, *Ern.* Hinc

αἱμασιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ad modum maceriæ structus.

αἱμάσσω, vel αἱμάττω, f. ξω, cruento, lacerando sanguinem elicio; (2) sanguinem fundo, cruentus sum; ἡμαγμένος, cruentatus, perf. part. pass. Ὥστ' ἐν τοιοῖσδε χείρας αἱμάξαι βροτοῖς, *Soph. Aj.* 453.

αἱμαστρόφος, ον, sanguineus, *Ath.*

αἱματεκχυσία, ας, ἡ, sanguinis effusio. Ex αἷμα, et ἐκχυσις, *effusio*.

αἱμάτης νς, ἡ, ensis, gladius, *Etym.* Ab αἷμα.

αἱματήρὸς, ᾱ, ὁν, sanguinolentus, cruentus.

αἱματηρόφορος, ον, idem.

αἱματία, ας, ἡ, jus nigrum apud Lacedæmonios in primis usitatum.

αἱματιάτις, idem quod αἱματῖτις, s. *farta sanguine*, Ath.

αἱματίζω, f. ίσω, sanguinem elicio.

αἱματικὸς, ἡ, ὸν, sanguineus.

αἱματίνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem.

αἱμάτιον, ᾱ, τὸ, exiguus sanguis. *Dim.* ab αἷμα.

αἱματῖτης, ὁ, λίθος, hæmatites, lapis. Hinc αἱματῖτις, ίδος, ἡ, sanguinaria.

αἱματόεις, εσσα, εν, cruentus; (2) purpureus. Ab αἷμα.

αἱματολοιχὸς, ὁ, sanguinem lambens. Ab αἷμα et λείχω, *lambo*.

αἱματοποιητικὸς, ἡ, ὸν, sanguificandi vim habens, sanguificus. Ex αἷμα, et ποιέω.

αἱματοτοτίω, ῶ, sanguinem poto. Ab αἷμα, et πότης, *potator*.

αἱματοτῶτις, ἡ, idem, *Man.*

αἱματορρέω, sanguine fluo.

αἱματορρόφος, ὁ καὶ ἡ, sanguinem sorbens. Ex αἷμα, et ῥοφέω, *sorbeo*.

αἱματορρύτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sanguine fluens. Ex αἷμα, et ῥυτὸς, *fluidus*.

αἱματοστάγης, έος, ὁ καὶ ἡ, sanguine distillans. Ex αἷμα, et στάζω, *stillo*.

αἱματοσφάγης, έος, ὁ καὶ ἡ, jugulatus. Ex αἷμα, et σφάζω, *jugulo*.

αἱματοφλεβοισπάσεις, αἱ, suppressiones supertumescentis sanguinis; (2) plenæ sanguine et tumescentes venæ. Ex αἷμα, *sanguis*, φλὲψ, *vena*, et στάσις, *statio*.

αἱματοφορυσος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sanguine permixtus, sanguinolentus. Ex αἷμα, et φύρω.

αἱματοχαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, sanguine gaudens, sanguinarius. Ex αἷμα, et χαίρω, *gaudeo*.

αἱματόω, ῶ, f. ώσω, cruento, cruore seu sanguine inficio, sanguinolentum reddo; (2) interficio; (3) in sanguinem verto. Καὶ τὰ ἀκόντια ἐδείκνυε μὲν ᾱ, κατέθηκε δὲ ἡματαιωμένα ὄπου, ὡστο τὸν πάππον ὁ ὑστεῖος, *Xen. Cyr.* 1, 17. Ab αἷμα.

αἱματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, sanguinolentus, sanguineus, cruentus. Ab eod.

αἱματωπὸς, ᾱ, ὁ, sanguinem adspectum habens. Ex αἷμα, et ὤψ, *oculus*.

αἱματωτικὸς, ἡ, ὸν, quasi sanguificatio. Ab αἱματόω.

αἱμευτὴς, ᾱ, ὁ, salgamarius. Ab αἷμα.

αἱμηπότης, ᾱ, ὁ, sanguinis potor. Ex αἷμα, et πότης, *potator*, s. *potor*.

αἱμηχὸς, ὰ, ὸν, idem quod αἱματηρός.

αἱμιονιος, ᾱ, τὸ, vas, quo excipitur sanguis. Ab αἷμα.

αἱμοβαφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, sanguine tinctus, cruentus. Ex αἷμα, et βαφὴ, *tinctura*.

αἱμοβόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sanguivorus. Ex αἷμα, et βορὰ, *pabulum*, *cibus*.

αἱμοδιψὴς, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sanguinem sitiens, *R.* Ex αἷμα, et δίψος, *sitis*.

αἱμοδόχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sanguinem recipens. Ex αἷμα, et δέχομαι, *recipio*.

αἱμοδώριον, ᾱ, τὸ, genus herbæ.

αἱμοπλεγχνον, ᾱ, τὸ, quidquid in sanguinis profluvio inducit πλέγχνον, *Hipp.* Ex αἷμα, et πλέγχος.

αἱμοποικίτης, ᾱ, ὁ, qui suo sanguine miscetur; (2) incestus, incestuosus. Ex αἷμα, et μικτὸς, *mistus*.

αἱμονα, acc. sing. per *Aphæresin* pro δαίμονα, ab αἷμων pro δαίμων, *sciens*.

αἱμοστότης, ᾱ. ὁ, sanguinarius, sanguinarius serpens, *Gl. V.* idem quod αἱμαστότης.

αἱμοστυγὴς, ἡ, ὸν, sanguinem exspuens. Ex αἷμα, et πτύω, *exspuo*.

αἱμοσφὲω, idem quod αἱμορροέω, *Man.*

αἱμορραγέω, ῶ, f. ήσω, sanguinem effundo, vel emitto. Ex αἷμα, et ῥήγνυμι.

αἱμορραγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, sanguinis eruptione oppressus, sanguinem stillans, *Soph. Phil.* 825.

αἱμορραγία, ας, ἡ, sanguinis eruptio.

αἱμορραγικὸς, ἡ, ὸν, idem quod αἱμορραγὴς.

αἱμορραντὴρ, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sanguine conspersus. Ex αἷμα, et ῥαντὸς, *adspersus*.

αἱμορρὸέω, et αἱμορρέω, ῶ, f. ήσω, sanguinis profluvio laboro. Γυνὴ αἱμορρόουσα, *Mat.* 9, 20. Ex αἷμα, et ῥόος, *fluxus*.

αἱμορρὸία, ας, ἡ, fluxus sanguinis, sanguinis profluvium.

αἱμορρὸὶς, ίδος, ἡ, hæmorrhois, sanguinis fluxus, sc. per venas ani; (2) genus quoddam serpentum.

αἱμορρὸϊκὸς, ἡ, ὸν, idem quod

αἱ μορρόος, *contr.* αἱμορρύης, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, profluvio sanguinis laborans; (2) ἡ femina menstruum patiens. Ex αἷμα, et ῥέω.

αἱμορρόωδης, ες, idem.

αἱμορρυγία, ας, ἡ, rostri cruentatio. Ex αἷμα, et ῥυγχὸς, *rostrum*.

αἱμορυγχία, ας, ἡ, idem et ex iisd.

αἱμος, ᾱ, ὁ, locus arboribus densus, dumus. Ab αἷμα.

αἱμοσταγὴς, ἐς, sanguine stillans. Ab αἷμα, et στάζω, *stillo*.

αἱμόστομα, τος, τὸ, stillatio sanguinis.

αἱμορρόος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sanguinem metuens; (2) metuens sanguinis missionem. Ex αἷμα, et φόβος, *metus*.

αἱμοφόρυσος, ᾱ. ὁ καὶ ἡ, sanguine inquinatus. Ex αἷμα, et φορύσσω, *polluo*.

αἱμόφυρτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod αἱματόφυρτος.

αἱμοχαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem quod αἱματοχαρὴς.

αἱμόχροος, *contr.* αἱμόχρως, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sanguineo colore infectus. Ex αἷμα, et χρόα.

αἱμόω, idem quod αἱματόω, *Hes.*

αἱμύλια, *adv.* blande, &c. *Hes.* Ab αἱμύλος.

αἱμυλία, ας, ἡ, festivitas, lepor Ab eod.

αἱμύλιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod αἱμύλος.

αἱμύλλω, decipio. Ab αἱμύλος.

αἱμυλομήτης, ᾱ, ὁ, blanditiarum auctor, *Hom. M.*

Α'ΙΜΥ'ΛΟΣ, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, blandus, festivus, lepidus, affabilis; (2) illiciens, blanditiis decipiens.

αἰμωδέω, ῶ, f. ήσω, dentibus stupeo, hebesco, sc. ex acidis aut acerbis cibis, *Ern.* (2) dentium dolore adficior; (3) obsupeo. Ex αἷμα, et ὀδὼς, *dens*.

αἰμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, sanguine suffusus, aut mistus; (2) sanguineus, sanguine præditus. Ab αἷμα.

αἰμωδία, ας, ἡ, dentium dolor, stupor. Ex αἷμα, et ὀδὼς, *dens*.

αἰμωδιασμὸς, ᾱ, ὁ, idem et ex iisdem.

αἰμωδιάω, idem quod αἰμωδέω.

αἰμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *Il.* 5, 49. peritus, gnarus, *Hes.* (2) cruentus. Vel pro δαίμων, *peritus*, vel ab αἷμα, *sanguis*.

αἰμωτὸς, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod αἱματωτός.

αἶνα, infeliciter, graviter, malo fato, *Il.* 1, 414.

αἶναὶ, *graves*, nom. pl. f. g. ab αἰνὸς, ἡ, ὸν.

αἰνάρετης, ᾱ, ὁ, cujus virtus gravis est et perniciosa, *Il.* 16, 31. Ex αἰνὸς, *infelix*, et ἀρετὴ, *virtus*.

Αἰνίᾱς, *Ion.* ab Αἰνίας, *Poët.* pro Αἰνίας, *Il.* 5, 534.

αἰνέϊτε, *contr.* pro αἰνέετε, ab αἰνέω, *laudo.*

αἰνεσία, ας, ἡ, consilium, cohortatio, instinctus. Ab αἶνεσις. Unde

αἰνεσίμολος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, laudabilis, laude dignus.

αἴνεσις, εως, ἡ, laudatio; laus, *Gl. V.* (2) adsensus. Ab αἰνέω, *laudo.*

αἰνέστης, ᾱ, ὁ, laudator.

αἰνετός, ή, ὁ, laudabilis, laude dignus.

αἰνέω, ῶ, f. ήσω. vel ἔσω, laudo; (2) approbo, comprobo; (3) adsentior; (4) renuo, recuso. Αἰνέω σε προθυμίας· σοι, assentior. Αἰνοίης γὰρ ἂν τὰ νῦν ἔπη, *Soph. Aj.* 526. Ἀλλ' ἤνεσ' ἀνδρὶ πάντα, *Eur. Med.* 1160. Ἃ δ' ἤνεσάς μοι δεξιὰς ἐμῆς Ψιγύν, ταῦτά μοι τεράξον, promisisti, *Soph. Phil.* 1388. Ab αἶνος.

αἶνη, ης, ἡ, laus. Ab αἶνος.

αἰνήθεστος, s. αἰνόθεστος, ον, precibus non facile placandus, *Hes.* Ex αἶνος, et θέσ-σομαι, *colo.*

αἶνηθ' pro αἴνησε, et hoc *Ion.* pro ἤνησε, ab αἰνέω.

αἰνῆσιν, *gravibus*, dat. pl. *Ion.* cum ν ἐφελκ. pro αἰναῖς, quod ab αἶνος.

αἰνήσασκε, *laudaverim*, 1. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* et *Poët.* pro αἰνήσαιμι, a verbo αἰνέω.

αἴνιγμα, ἄτος, τὸ, ænigma, obscurus sermo; (2) occulta significatio alicujus rei, *Gl. V.* quæstio, prodigium. Ab αἰνίσσομαι.

αἰνιγμᾰτίζομαι, ænigmatice loquor, obscuro sermone utor. Ab αἴνιγμα. Unde

αἰνιγματιστὴς, οῦ, ὁ, sermone ænigmatico utens.

αἰνιγματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ænigmaticus ænigmatice dictus vel scriptus; (2) obscurus. *Gl. V.* monstrosus. Ab αἴνιγμα.

αἰνιγμᾰτωδῶς, *adv.* ænigmatice, per ænigmata.

αἴνιγμος, ῦ, ὁ, idem quod αἴνιγμα.

αἰνίζομαι, f. ίσομαι, laudo, admiror; *Il.* 13, 374. (2) obscure significo. Ab αἶνος.

αἰνικτήριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ænigmaticus, obscure dictus. Ab αἰνίζομαι.

αἰνικτηρίως, *adv.* ænigmatice, obscure.

αἰνικτός, ή, όν, ænigmaticus, obscurus. Ab αἰνίσσομαι, vel αἰνίττομαι, f. ίξομαι, obscure significo, occulte, s. ænigmatice innuo; (2) alludo ad aliquid etiam sensu reprehendendi et irridendi, ἡνίξατο ἄρα ὁ Σιμωνίδης ποιητικῶς τὸ δικαίον ὁ εἰη, *Plat. de Rep.* 1. Ab αἶνος, *oratio obscura.*

αἰνοβάκχευτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, graviter bacchans; (2) horribili furore percitus. Ex αἶνος, *gravis*, et βακχεύω, *bacchor.*

αἰνοβίας, *Ion.* αἰνοβίης, ᾱ, ὁ, immani robore et vi prædītus; (2) fortis, strenuus. Ex αἶνος, et βία.

αἰνόγᾱμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, infelici, item incesto matrimonio junctus; (2) adulter, furtivis amoribus deditus. Ex αἶνος, *infelix*, et γάμος, *nuptiæ.*

αἰνογένεθλος, ον, in nativitate miser, *Man.*

αἰνογένιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, terribiles malas habens; (2) terribilis, sævus. Ex αἶνος, *terribilis*, et γένειον, *mentum.*

αἰνοδότειρα, ας, ἡ, dirorum malorum datrix. Ex αἶνος, *horribilis*, et δότειρα, *datrix.*

αἰνόθεν, *adv.* a re gravi; *Il.* 7, 97. Ab αἰνός.

αἰνόθεντος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, quem male decent deliciæ; (2) perdite delicatus, valde mollis, luxu diffluens. Ex αἶνος, et θεύτομαι.

αἰνολαμπὴς, ὲς, terribiliter fulgens.

αἰνόλεκτρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, s. αἰνολεχὴς, ὲς, ὁ καὶ ἡ, idem quod αἰνόγαμος.

αἰνολέτης, ᾱ, ὁ, horrendum in modum peditus; (2) grave exitium inferens. Ex αἶνος, *horribilis*, et ὄλλυμι, *perdo.*

αἰνολέων, οντος, ὁ, sævus ac formidabilis leo. Ex αἶνος, *horribilis*, et λέων, *leo.*

αἰνόλυκος, ᾱ, ὁ, horrendus ac sævus lupus. Ex αἶνος, et λύκος, *lupus.*

αἰνομανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, gravi et immani furore percitus. Ex αἶνος, et μαίνομαι.

αἰνόμορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, infelix, miserandus, gravi cum fortuna conflictans. Ex αἰνὸς, *gravis*, et μόρος, *fatum, infortunium.*

αἰνοπάθης, έος, ὁ καὶ ἡ, gravia patiens. Ex αἰνὸς, *gravis*, et πάσχω, *patior.*

Αἰνοπάρεις, exitiosus Paris, *Eur. Hec.* 945.

αἰνοπάτωρ, ῆρος, parens infelix.

αἰνοπέλωρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, valde monstrosus, immanis. Ex αἰνὸς, et πέλωρος.

αἰνοπλὴξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, graviter percutiens. Ex αἶνος, et πλήττω, *percutio.*

αἰνόστομος, ον, infelix, sævi fati homo.

Αἴνος, ᾱ, ὁ, apologus, fabula; (2) proverbium, item dictum quodlibet; (3) adsensio; (4) laus, oratio laudatoria, collaudatio.

Αἰνός, ή, όν, gravis; (2) horribilis, horrendus, terribilis; (3) malus, infelix; (4) vehemens.

αἰνότης, ητος, ἡ, gravitas. Ab αἰνός.

αἰνοτόκεια, ας, ἡ, quæ male peperit, mater infelix, *Mosch. Id.* 4, 27. Ab αἰνὸς, et τίκτω.

αἰνοτόκος, ᾱ, ὁ, cum gravi dolore pariens, vel infeliciter, *h. e.* malos, vel infelices liberos pariens. Ex iisd.

αἰνοτύραννος, ᾱ, ὁ, gravis, horrendus tyrannus, *Steph.*

αἰνούντων, gen. plur. part. præs. act. *contr.* pro αἰνεόντων, a verbo αἰνέω, *laudo.*

Αἰνύμαι, capio, aufero; *Il.* 4, 531. *Hesiod.* Ἄσπ. 41.

αἰνῶς, *adv.* graviter; (2) horrende; (3) valde.

Αἴξ, αἰγὸς, ὁ, vel ὁ, capra, caper; (2) signum cœleste.

αἰξὶς, ίκος, ἡ, motus violentus, impetus fluctus. Ab ἄϊσσω, *ruo.*

αἰξᾶς, nom. s. part. a. 1. act. verbi ἄϊσσω.

αἰξίν, *capris*, dat. plur. cum ν ἐφελκ. ab αἴξ.

αἰξωνεὺς, έως, ὁ, caprarum emptor, *Suid.* Ex αἴξ, et ὠνέομαι, *emo.*

ἄϊσσα, *audiens*; part. *Dor.* pro ἄϊσσα, ab ἄϊω.

αἰολάω, ῶ, vagor, erro. Ab αἰόλος, *varius.*

αἰολέω, ῶ, f. ήσω, vario, variego; (2) verto, volvo. Ab αἰόλος.

Αἰολεὺς, *Poët.* pro Αἰολὶς, ίδος, ἡ, *Æolia.*

αἰολίας, ᾱ, ὁ, nomen piscis, coracinus, *Ath.*

Αἰολίδα, *Æoliam*, acc. sing. ab Αἰολὶς.

αἰολίζω, f. ίσω. vario, variego; (2) versute ago; (3) Æolium more loquor. Ab eod.

αἰόλλω, idem quod αἰολάω. Ὅτ' ὄμμασιν αἰόλλοντσι, mutant colorem, *Hesiod.* Ἄσπ. 399.

αἰολοβέλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, varius et versutus in consiliis. Ex αἰόλος, et βουλὴ, *consilium.*

αἰολοβρόντης, *Dor.* αἰολοβρόντας, qui velocia tonitura excitat, *R.* Ex αἰόλος, et βροντή.

αἰολοδειρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, versicolorem cervicem habens. Ab αἰόλος, et δειρὴ, *cervix.*

αἰολόδερμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, variam habens cutem s. pellem. Ex αἰόλος, et δέρμα.

αἰολοδίπτρος, ὁ καὶ ἡ, Epith. solis. Ex αἰόλος, et δίπτω, *jacio.*

αἰολόδωρος, ᾱ, τὸ, donum varium, ex variis rebus constans. Ao.

αἰολόδωρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, varia donans. Ex αἰόλος, et δῶρον, *donum.*

αἰολοθώρηξ, ηκος, ὁ καὶ ἡ, vario thorace indutus. Ex αἰόλος, et θώραξ, *thorax.*

αἰολομήτης, ᾱ, ὁ, *Dor.* αἰολομήτας, varius consiliis, astutus. Ex αἰόλος, et μῆτις, *consilium.*

αἰολομῆτις, ή, callida.

αἰολομίτρης, ᾱ, ὁ, qui mitram varie ornatam gerit, mitram variegatam habens, *Il.* 5, 707. Ex αἰόλος, et μίτρα. *mitra.*

αἰολόμορφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multiformis. Ex αἰόλος, et μορφὴ, *forma.*

αἰολόπωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, variegatum tergum habens. Ex αἰόλος, et νῶτον, *tergum.*

αἰολοτέλης, ου, ὁ, variis luctæ generibus versatus, *Man.* Ex αἰόλος, et πάλη.

αἰολοτρωλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, velocem equum habens vel maculosum; (2) bene equitans, *Il.* 3, 185. Ex αἰόλος, et τρῶλος, *pullus equinus.*

Αἰολος, ᾱ, ὁ, Æolus, Deus ventorum.

αἰολοσκόπος, ον, varie speculans, *Nax.*

αἰολόστομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, habens os varium; (2) ambiguus, obscurus, perplexa loquens. Ex αἰόλος, et στόμα, *os.*

αἰολόφθογγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, varie sonans, variam vocem edens. Ex αἰόλος, et φθογγὴ, *vox.*

αἰολοχαίτης, ᾱ, ὁ, variun capillum habens. Ex αἰόλος, et χαίτη, *capillus, coma.*

αἴον, imp. ind. act. *Ion.* pro ἤϊον, ab ἄϊω.

Αἰονᾶω, ῶ, f. ήσω, adspergo, perfundo, irrigo. Ἐλαίῳ αἰονᾶν, *Gal.* Hinc

αἰόνημα, τος, τὸ, humectatio, adspersio, irrigatio, *Dio Cass.* 55, 17.

αἰόνησις, εως, ἡ, perfusio. Ab αἰονάω.

αἰπεῖαν, acc. sing. f. g. ab αἰπύς.

αἰπεινὸς, ὴ, ὸν, excelsus, in edito loco positus, *Il.* 2, 573. Ab αἰπὺς, *altus.*

αἶπεῤ, *adv.* ubi, *Dor.* pro ἥπερ.

αἰπήεις, ήεσσα, ήεν, altus. Ab αἰπύς.

αἰπολέω, ῶ, f. ήσω, sum pastor caprarum; (2) versor inter capras. Αἱ δέ τι λῆς με καὶ αὐτὸν ὦμ' αἰπολέοντα διδάξαι, *Theoc. Id.* 8, 85. Ab αἴξ, *capra*, et πολέω, *versor.*

αἰπολικὸς, ὴ, ὸν, caprariis usitatus, utilis; (2) pastoritiæ vitæ deditus. Ab αἰπόλος.

αἰπόλιον, ᾱ, τὸ, grex caprarum. Ab eod.

αἰπόλος, ᾱ, ὁ, caprarius, pastor caprarum, *Il.* 2, 474. Ex αἴξ, *capra*, et πολέω.

αἶπος, εος, τὸ, altitudo, celsitas; (2) cacumen montis; (3) labor. Ab αἰπὺς, *altus.*

αἰπὺς, ὴ, ὺν, altus. Ab αἴπυς.

αἴπυτα, valde noceo. Ab α int. et ἴπτω, *noceo.*

αἰπύδμητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, alte structus. Ex αἰπὺς, et δομέω, *ædifico, exstruo.*

αἰπύκερως, ω, ὁ καὶ ἡ, cornua alta gerens. Ex αἰπὺς, et κέρας, *cornu.*

αἰπυμήτης, ᾱ, ὁ, consilia alta capiens, alta appetens; (2) prudens, callidus; (3) grandiloquus. Ex αἰπὺς, et μῆτις, *consilium.*

αἰπύνωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, altus, excelsus. Epith urbis in alti montis dorso sitæ. Ex αἰπὺς, et νῶτον, *tergum.*

αἰπυπάλνης, ὲς, in summo errans, *Man.* Ex αἰπὺς, et πλάνης.

Αἰπὺς, ία, ὺ, altus, excelsus, in alto positus, *Il.* 2, 538. (2) gravis; (3) ingens; (4) difficilis.

αἰπύτιος, ία, ιον, altus. Ab αἰπύς.

Αἶπυ, ας, ἡ, malleus; (2) securis; (3) lolium, graminis genus, *Angl.* Darnel.

αἴρας, nom. s. a. 1 part. act. ab αἴρω.

αἴρεε, *capiebat*, 3. sing. imp. ind. act. *Ion.* pro ἥρει, a verbo αἱρέω, *capio.*

αἱρεῖθωσι, *capti sint*, *Ion.* pro αἱρεῖθῶσι, ab eodem.

αἱρεῖθη, *captus est*, 3. sing. a. 1. ind. pass. *Ion.* pro αἱρέθη.

αἱρεῖθήσομαι. *capiar*, f. 1. ind. pass.

αἱρεῖθητι, *capiaris*, 2. sing. a. 1. imperat. pass.

αἱρεῖ, 3. s. præs. ind. act. *contr.* pro αἱρέει.

αἱρεῖσθαι, *contr.* pro αἱρέεσθαι, a verbo eod.

αἱρεσιαρχέω, ῶ, f. ήσω, sum auctor sectæ. Ab

αἱρεσιάρχης, ᾱ, ὁ, sectæ auctor ac caput. Ex αἵρεσις, et ἀρχὸς. *princeps.*

αἱρεσιάρχος, ᾱ, ὁ, idem et ex iisd.

αἱρεσιώμαχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, hæreseos, s. sectæ propugnator, qui pro secta pugnat; (2) qui sectas impugnat. Ex αἵρεσις, et μάχομαι, *pugno.*

αἱρέσιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui capi potest, capi aptus. Ab

αἵρεσις, εως, ἡ, expugnatio; (2) optio, electio; (3) conditio; (4) animus, voluntas, propositum; (5) secta, dogma; (6) institutum, vitæ ratio. Ab αἱρέω, *capio, eligo.*

αἱρεσιώτης, ᾱ, ὁ, hæreticus. Ab eod.

αἱρεσιώτις, ίδος, ἡ, hæretica. Ab αἱρεσιώτης.

αἱρετέος, έα, έον, eligendus. Ab αἱρετός.

αἱρέτης, ᾱ, ὁ, electror. Ab αἱρέω.

αἱρετίει, *eligat*, 3. sing. f. 1. ind. act. *Att.* pro αἱρετίσει, a verbo seq.

αἱρετίζω. f. ίσω, eligo, deligo, optabile duco, amplector; (2) sectæ hæreticorum adhæreo; (3) amo, *N. T.* Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιὼν. ἠρετίσατο αὐτὴν, *Psal.* 132, 13. Ab αἵρεσις.

αἱρέτις, ίδος, ἡ, electrix. Ab αἱρέτης.

αἱρετιστὴς, οῦ, ὁ, qui sectam aliquam suscepit; (2) sectator, etiam in politicis. Ab αἱρετίζω.

αἱρετὸς, ὴ, όν, eligendus præ aliis, optabilis, expetendus; (2) electus, delectus, creatus; αἱρετώτερον, potius. Ab αἱρέω.

αἴρευ, 2. s. pr. imp. med. *Dor.* pro αἶρω, ab αἴρω.

Αἱρέω, ῶ, f. ήσω, capio, prehendo, corripio, invado, occupo; (2) deturbo, everto; (3) expugno. subigo; (4) vinco, obtineo, teneo; (5) convinco et damno; (6) interficio, tollo; (7) perdo aliquem. Et αἱρέομαι adhuc; (8) capesso, eligo; (9) antepono, pluris facio; (10) volo;

(11) opinor, censeo; (12) sectam aliquam consector; *ἠχημένοι*, optati, *Gl. V.* p. pass. part. *Αἶψιν τὴν ἀρχὴν, πόλιν τὴν δίκην, γράφην*, vincere judicio; *τί παρὰ τινος αἱρεῖ αὐτὸν τὰ δημόσια γράμματα*, reum peragunt; *αἱρεῖσθαι ὕπνον, σῖτον*, *ἀντὶ πάντων τὸ καλὸν, πόλεμον πρὸ εἰρήνης, ζωὴν θανάτου*, malle; *ἐπὶ τὴν ἀρχὴν*, eligere; *αἱρεθεὶς ἀρχὴν*, evectus ad. *Τὸν ἐμὸν εἶλον βίον πρόδοτον*, prodiderunt, *Soph. El.* 209. *Πόθῳ τῆς νεοδμήτου κόρης αἱρῇ*, *Eur. Med.* 623.

αἱρῆσαι, caperit, vel capiat, 3. sing. præs. conjunct. act. *contr.* pro *αἱρέῃ*, a verbo *αἱρέω*.

αἱρεντιτίχης, ου, ὁ καὶ ἡ, murorum urbis expugnator. Ex *αἱρέω, capio*, et *τεῖχος, murus*.

αἱρέσω, capiam, f. 1. ind. act verbi *αἱρέω*.

αἱρικτὸς, ἡ, ὸν, loliaceus. Ab *αἶρα, lolium*.

αἱρῖνος, ίνη, ινον, idem et ab eod.

αἱρόπινον, ι, τὸ, cribrum, *Etym.* Ex *αἶρα, tollo*, et *πίνος, sordes*.

ἄϊρος, α, ὁ, miser, cui infeliciter nomen Iri inditum. Ex *α* notante *κακὸν*, et Ἶρος, *Irus*.

αἱρύμεθα, contr. pro *αἰειράμεθα*, ab *αἰείρω*.

Α'ΙΡΩ, f. *ἀέρσω*. p. *ἦρκα* tollo, attollo, sursum tollo, evehó ; (2) augeo, amplifico ; (3) capio, sumo ; (4) tollo e medio, interficio, subverto ; (5) proficiscor, abeo ; sic et *αἴρομαι*, med. (6) erigo ; (7) porto, gesto ; (8) suscipio, aggredior ; (9) fero. reporto ; (10) occido. *Αἶψιν φορτίον ἐπὶ τῶν ὤμων. πλέος. s. δόξαν, Ἀφροσ᾽ ναῦν*, solvere ; *ὄγκον*, superbire ; *τραπέζας*, apponere ; *χεῖρας*, supplicis ritu extendere ; *αἴρεσθαι δίκας παρὰ τῶν φονευσάντων, φυγὴν, μισθὸν, πόλεμον, κίνδυνον· ἀεθεὶς εἰς ὕλας, ταῖς ἐλάτσι*.

αἱρώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, lolio plenus, sive lolio permixtus, lolíaceus. Ab *αἶρα, lolium*.

Ἄϊς, *ιδος, ὁ*, orcus, Pluto, *Il.* 1, 3. (2) imbecillis ; (3) invisibilis, qui non videtur. Vel pro *ἀΐδης*, vel ex *α* priv. et *ἴς, virtus*. Vel ex *α* priv. et *εἶδω, video*.

αἷς, dat. pl f. g. art. postpos. ab *ὅς, qui*.

Α'ΪΣΑ, *ης, ἡ*, Parca, fati præses ; (2) fatum ; (3) sors ; (4) pars, portio ; (5) insania ; (6) ævum, vita, *Il.* 1, 416. Servit etiam periphrasi ut, *ἡματος αἴσα*, dies. *Apoll. Rhod.* 4, 961. *ἐλπίδος αἴσα*, spes, *Od.* 19. 84.

Α'ΪΣΑΚΟΣ, *υ, ὁ*, ramus lauri vel myrti, *Hes. Etym.*

Α'ΪΣΑ'ΛΩΝ, ὁ, æsalo, accipitris species.

αἰσὔμαι, canam. 1. sing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro *ἀσὔομαι*, et hoc pro *ᾄσομαι*, ab *ᾄδω*

Α'ΪΣΘΑ'ΝΟΜΑΙ, f. *αἰσθήσομαι*, sentio, *proprie* sensu corporis ; (2) audio ; (3) sentio sensu quolibet ; (4) mente percipio, intelligo, cognosco ; (5) scio ; *ἠσθόμην*, sensi, a. 2. *ἠσθημαι*, sensi, p. pass. *Αἰσθάνεσθαι ψυχῆς, κραυγῆς, φωνῆς. τῇ ἀκοῇ· τὸν ψόφον, φωνὴν, περί τινος. Πολλὰς μὲν θρῄκων ὠδὰς, πολλὰς δὲ ἀντῴδεις ἠσθεν. Soph. El.* 88. *Ἔστι τῷδ᾽ ἀνδρὸς ἠσθέσθ᾽ ἡδικημένην*, lædi, *Eurip. Med.* 26.

αἴσθημα, ατος, τὸ, sensio, ipse sentiendi actus. Ab *αἰσθάνομαι*.

αἴσθησις, εως, ἡ, sensus ; (2) sensio, sentiendi actio vel passio ; (3) cognitio, notitia, intelligentia. Ab eod.

αἰσθητήριον, υ. τὸ, sentiendi instrumentum ; (2) domicilium sensus ; (3) intelligendi et judicandi facultas, *Gl V. αἰσθητήριος*, sensificus. Ab *αἰσθητός*.

αἰσθητικὸς, ἡ, ὸν, sentiendi vim habens, sensu præditus ; (2) qui sentiri potest, qui in sensus cadit. Ab eod.

αἰσθητικῶς, adv. sensibiliter, ut sentias.

αἰσθητὸς, ἡ, ὸν, sensibilis, qui sensu percipi potest. Ab *αἰσθάνομαι*.

αἰσθητῶς, adv. sensibiliter, ita ut sensu percipiatur. Ab *αἰσθητός*.

αἴσθοιντο, 3. pl. a. 2. opt. med. v. *αἰσθάνομαι*.

αἴσθω, audio ; (2) exspiro. *Αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἄϊσθε καὶ ἠεύγεν, Il.* 20, 403. Ab *ἄϊω, audio*, vel *ἄω. flo*.

αἰσίᾶν, gen. pl. *Dor.* pro *αἰσίων*, ab *αἰσία*, fem ab *αἴσιος, faustus*.

αἰσίηισι, faustis, dat. plur. *Ion.* pro *αἰσίαις*.

αἰσιμία, ας, ἡ, divinatio, vaticinium ; (2) officium, quod decet. Ab *αἶσα*. Unde

αἴσιμος, ᾱ. ὁ ᾱ, ἡ, fatalis, *Il.* 8, 72. (2) decens ; (3) bonus, utilis, *Il.* 6, 62.

Α'ΪΣΙΜΟ'Ω, *ῶ*, f. *ώσω*, insumo, impendo, *αἴσονται, canent*, pro *ᾄσονται*, 3 pl. f. 1. ind. med. verbi *ᾄδω, cano*.

αἰσιοποιῶ, obsecundo, secundo, prospere facio, *Gl. V. αἰσιοποιηθήσεται*, prospere abitur, *Gl. V.* f. 1. pass. Ex *αἴσιος*, et *ποιῶ*.

αἴσιος, υ, ὁ καὶ ἡ, ία, ιον, faustus, auspicatus, fortunatus, prosper, secundus. Ab *αἶσα. fatum*.

αἰσιόω, ῶ, f. *ώσω*. auspicatum, *ῆ*. faustum reddo ; (2) auspicium accipio. *Αἰσιούμενοι τὸ χωρίον*. *Αἰσιοῦμαι*, faustum credo seu existimo. Ab *αἰσιος*.

αἰσίως, adv. fauste, auspicate, prospere ; (2) decenter.

ἄϊσσε, ης, ον, inæqualis, impar.

ἄϊσσοντο. 3. pl. imperf. ind. med. verbi Ἀΐ᾽ΣΣΩ. vel *ἄϊττω*, f. *ξω*, ruo, cum impetu feror, ingruo, irruo ; (2) erumpo, prosilio ; (3 festino ; (4) vagor ; (5) impellor. *Ἀΐσσειν κατ᾽ ἴχνος, τοὶς ὄπλοις, ἐπί τινας. Ἀμφὶ δὲ χαῖται ὤμοις ἄϊσσονται. Il.* 6. 510. aor. 1. *ἦξα*, vel *ἤξα*, velut ab *ἀΐσσω*.

αἴστὴρ, ῆρος, ἡ, torris, titio ; (2) qui incendit. Ab *αἴθω, uro*.

ἄϊστος, υ, ὁ καὶ ἡ, de quo nihil sciri potest; obscurus, incertus, *Il.* 14, 258. (2) qui quod de medio sublatus est, ideo conspici nusquam potest, *Ern.* Ex *α* priv. et *ἴστημι, scio*.

αἰστὸν, ῶ. f. *ώσω*, memoriam alicujus aboleo ; (2) deleo, sinpliciter. *Σὺ γὰρ μοῦ πατρὶὸ᾽ ἡίστωσας δόρι, Soph. Aj* 515. (3) interimo ; (4) irritum reddo. Ex iisd.

αἰστώθην, a. 1. ind. pass. *Ion.* pro *ἠίστώθην*, ab *αἰστόω*, *Od.* 10, 259.

αἴστωρ, ορος. ὁ καὶ ἡ, imperitus, inscius, ignarus. Ex *α* priv. et *ἴστωρ, peritus*.

αἰσὔητὴρ, ῆρος, ὁ, adolescens valde robustus, *Il.* 24, 347. *βασιλικὸς νέος, Schol.* (2) decens, moderatus ; (3) pastor ; (4) qui facile huc illucve movetur. Ex *α* intens. et *σύω, ruo*, vel ab *αἶσα, officium*, vel ab *αἴσσω, ruo*.

αἰσὔητὴς, ῆ, ὁ, idem et ex iisd. *Αἰσυητὴς est etiam nom. propr. viri.*

αἰσυλοεργός, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui nefaria perpetrat. Ex *αἴσυλος*, et *ἔργον. opus*.

Α'ΪΣΥΛΟΣ, *ου, ὁ καὶ ἡ*, vel *αἴσυλος, ὕλη, υλον*, iniquus, nefarius, injustus, flagitiosus, *Il* 5. 503.

Α'ΪΣΥΜΝΑ'Ω, *ῶ*, f. *ήσω*, regno, impero. *Ὃς αἰσυμνᾶς χθονὸς, Eurip. Med.* 19.

αἰσυμνητίας, ας, ἡ, regia potestas per electionem alicui data. Ab *αἰσυμνήτης*.

αἰσυμνητὴρ, ῆρος, ὁ, certaminis præses et curator ; (2) rex. Ab *αἰσυμνάω*.

αἰσυμνήτης, ου, ὁ, idem et ab eod. *Od.* 8, 258.

αἰσυμνῆτις, ιδος, ἡ, regina.

αἰσχεσι, dat. plur. ab *αἶσχος, εος*.

αἰσχισις, εος, ἡ. dedecoratio. Ab *αἰσχίω, ῶ*, f. *ήσω*, dedecoro, infamo. Ab *αἶσχος. turpitudo*.

αἰσχισσος. ῃ, ον, turpissimus ; *αἰσχίων*, turpior. Ab *αἰσχρός*.

Α'ΪΣΧΟΣ, *εος, τό*, turpitudo, fœditas, deformitas ; (2) probrum, dedecus, infamia.

αἰσχεανδράποδα, famosa mancipia, *Gl. V.* Ex *αἰσχεός* et *ἀνδράποδον, mancipium*.

αἰσχεόμυδος, ον, idem quod

αἰσχεορρόημων, vid *αἰσχεορρόημων, Man.*

αἰσχεόφημος, ον, turpis famæ. Ex *αἰσχεὸς*, et *φήμη*.

αἰσχρήμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, turpis. Ab *αἰσχρός*.

αἰσχρόβιος, ον, turpiter vivens, *Sibyl.*

αἰσχρογύϊνως, ωτος, ὁ, turpiter ridiculus, *Man.*

αἰσχροδιδάκτης, ᾳ, ὁ, turpium magister, *id.*

αἰσχροεπίαι, turpia loquor, *Steph.*

αἰσχροεπὴς, έος. ὁ ἢ ἡ, qui turpia loquitur. Ex *αἰσχρὸς, turpis*, et *ἔπος, verbum*.

αἰσχροεργέω, ῶ, turpiter ago. Ex *αἰσχρὸς*, et *ἔργον. opus*.

αἰσχροκερδέω, et *αἰσχροκερδίω. ας, ἡ*, turpis quæstus studium. Ex *αἰσχρὸς*, et *κέρδος, lucrum*.

αἰσχροκερδέω, ῶ, f. *ήσω*, turpiter lucrum facio.

αἰσχροκερδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, deditus turpi lucro, turpis lucri cupidus. *Gl. V.* turpilucris.

αἰσχροκερδῶς. adv. cum turpi lucro, faciendo turpe lucrum, turpiter adsectato lucro, studio turpis lucri.

αἰσχρολογέω, ῶ, f. *ήσω*, fœda loquor.

αἰσχρολογία, ας, ἡ, turpiloquium, turpitudo verborum, sermo turpis et obscœnus ; (2) maledicentia fœda, exprobratio rerum fœdarum, *Ern.*

αἰσχρολόγος, ου, ὁ ἢ ἡ, turpiloquus, turpia loquens, obscœnus. Ex *αἰσχρὸς*, et *λόγος*.

αἰσχρόμητις, turpia consilia capiens, ad fœda consilia descendens.

αἰσχρομυθέω, fœda s. turpia loquor.

αἰσχροπέπλος, ον, turpiter vestitus, *Diosc.* A *πέπλον*.

αἰσχροποιέω, ῶ, f. *ήσω*, turpia (imprimis in Venere) facio. Ex *αἰσχρὸς*. et *ποιέω*.

αἰσχροποιΐα, ας, ἡ, fœda actio, turpe et flagitiosum facinus. Ab

αἰσχροποιὸς, οῦ. ὁ καὶ ἡ, turpia perpetrans ; (2) fœdus ; (3) fellator, *Mart.* obscœnus.

αἰσχροπραγέω, ῶ, f. *ήσω*. turpia ago. Ex *αἰσχρὸς*, et *πράττω*. Hinc

αἰσχροπραγία, ας, ἡ, turpis actio.

αἰσχροπρόσωπος, ὁ καὶ ἡ, fœdus ore, vultu, facie.

αἰσχροῤῥημοσύνη, ης, ἡ, turpiloquium, fœda et turpis oratio. Ab

αἰσχροῤῥήμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, turpiloquus, fœda loquens. Ex *αἰσχρὸς*, et *ῥῆμα, verbum*.

αἰσχρὸς, ὰ, όν, turpis, fœdus, deformis ; (2) inhonestus, probrosus. Compar. *αἰσχρότερος*. et *αἰσχίων*. Superlat. *αἰσχρότατος*, et *αἰσχιστος*, turpissimus, fœdissimus. *Αἰσχρὸν φαίνεσθαι*, turpe visu. Ab *αἶσχος*.

αἰσχρότης, ητος, ἡ, turpitudo, fœditas, obscœnitas, dedecus. Ab *αἰσχρὸς. turpis*.

αἰσχρουργέω, ῶ, f. *ήσω*, fœde et turpiter ago.

αἰσχρουργία, ας, ἡ, fœdum facinus. Ab *αἰσχρουργὸς. οὐ. ὁ καὶ ἡ*. fœda patrans. Ex *αἰσχρὸς*, et *ἔργον. opus*.

αἰσχρῶς, adv. turpiter, fœde. Ab *αἰσχρός*.

αἰσχυνέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro *αἰσχύνειν*.

αἰσχύνει, fac te pudeat, 2. sing. imperat. pass. *Ion.* pro *αἰσχύνεσο*. ab *αἰσχύνω*.

αἰσχύνη, ης, ἡ, pudor, verecundia ; (2) ignominia, dedecus ; (3) pudenda. Ab *αἶσχος. pudor*.

αἰσχυνθείην, 1. sing. aor. 1. opt. pass.

αἰσχυνθήμεν, aor. 1. inf. pass. *Ion.* pro *αἰσχυνθῆναι*. Ab

αἰσχύνομαι, pudet me, pudefio, verecundor, *Gl. V. ἠσχύνθη*, pudefactus, veritus est, a. 1. *Αἰσχύνομαι γράφειν, γράφων, τοὶς αἰσχροὶς· τῇ αἰτίᾳ*, ob culpam ; *ἐπί τινι, ἐν τοὶς ἔργοις· τὸν Θεὸν*, revereor.

αἰσχυνομένως, adv. reverenter, *Suid.*

αἰσχυντέον, verecundandum est. Ab *αἰσχύνω*.

αἰσχυντηλία, ας, ἡ, verecundia. Ab

αἰσχυντηλὸς, ἡ, όν, verecundus, pudens, pudicus. Ab *αἰσχύνη. pudor*.

αἰσχυντὴς, ῆος, ὁ, fœda s. turpia perpetrans, ut adulter, &c.

αἰσχυντήσεις, ᾳς, ᾳν, verecundus. Ab *αἰσχύνω*.

αἰσχυντίλιε, ας, ἡ, pudor, verecundia. Ab

αἰσχυντὸς, ἡ, όν, pudendus. Ab *αἰσχύνη, pudor*.

αἰσχύνω, f. *νῶ*, pudefacio, pudorem incutio ; (2) infamo, dedecore adhcio, *Il.* 6, 209. (3) vitium offero, stupro. Hinc *αἰσχύνειν πρόσωτον, γένος, εὐνήν. Αἰσχύνομαι τὰς ἐμαυτοῦ ξυμφορὰς, Aristoph. Plut.* 773. *Αἰσχύνομαί τοι ταὶς πρότερον ἁμαρτίαις Id. Eq.* 1351. Ab *αἶσχος, pudor*.

αἴτας. Dor. pro *αἴτης*.

αἴτε, sive, vel ; *Dor.* pro *εἴτε*.

αἰτέε, 2. sing præs. imperat. act.

αἰτεῦ, pete, 2. s. pr. imp. med. *Dor.* et *Æol.* pro *αἰτοῦ*.

αἰτεύμενος, præs. part. med. *Dor.* pro *αἰτούμενος*, ab

Α'ΙΤΕ'Ω, *ῶ*, f. *ήσω*, peto, postulo, posco. *αἰτοῦμαι*. m. peto utendum, mutuum ; (2) postulo. *Αἰτεῖν τοὺς Θεοὺς τάγαθὰ, τοῦτο παρὰ σοῦ, θυγατέρα πρὸς γάμον· αὐτῶ λαβεῖν, σὲ τὴν γνώμην· αἰτεῖσθαι δίκαια, ἀγαθὰ παρὰ τῶν Θεῶν. Αἰτήσομαι δέ σ᾽ οὐ μακρὸν γέρας λαβεῖν. Soph.*

αἴτημα, ατος. τὸ, petitio ; (2) postulatum, quod petitur. Ab *αἰτέω*.

αἴτημι, idem quod *αἰτέω*.

αἴτης, υ, ὁ, mendicus. Ab *αἰτέω*.

αἴτης, ου, ὁ, socius, qui amatur libidinose. Ab *ἄω. flo*.

αἴτης, petas, 2. sing. præs. conjunct. act *contr.* pro *αἰτέῃς, a* verbo *αἰτέω, peto*.

αἰτῆσαι, petere, seu *petivisse*, aor. 1. infin. act.

αἴτησις, εως, ἡ, petitio, postulatio.
αἰτητής, οῦ, ὁ, petitor, postulator, ap. *Suid.*
αἰτητικός, ἡ, όν, qui amat petere.
αἰττητός, ἡ, όν, petendus, qui peti debet, vel potest. Ab *αἰτέω, peto.*
Αἰ'ΤΙ'Α, ας, ἡ, caussa, ratio, occasio; (2) culpa, crimen; (3) accusatio; (4) controversia, lis; (5) petitio. Alia prætera significat cum certis verbis junctum, quæ simpliciter verbo tribui non possunt.
αἰτιάζω, f. άσω, accuso, culpo. Ab *αἰτία.*
αἰτίαμα, ατος, τὸ, criminatio, accusatio: est et id. quod *αἰτίαι, crimen*, Hes. Ab
αἰτιάομαι, ώμαι, f. άσομαι, caussam attribuo, adsigno, imputo, acceptum fero, caussor, *Gl. V. Il.* 10, 220. αἰτιῶμαι, criminor, accuso, culpo, incuso. Αἰτιᾶσθαι τινὰ ὕβρεως, ἑαυτὸν συμξεξηκότων, αὐτὸν τῆς κακίας' τοὺς Θεούς, acceptum referre; αὐτὸν εἰς ὑπερηφανίαν, de superbia. Τί ταῦτα τοὺς Λάκωνας αἰτιώμεθα; accusamus, *Arist. Ach.* 519. Κοὐκ αἰτιῶμαι κείνον ὡς τοὺς ἐν τέλει, *Soph. Phil.* 384. Ab *αἰτία, caussa.*
αἰτιᾶσις, εως, ἡ, accusatio, querela, litis principium, *Gl. V.* conquestio, incusatio. Ab *αἰτιάζω.*
αἰτιᾶτέον, accusandum est, caussa tribuenda. Ab *αἰτιάομαι.*
αἰτιατικός, ἡ, όν, criminatorius, accusatorius, accusativus; *αἰτιατικὴ*, sc. *πτῶσις*, accusativus casus, ap. *Gramm.* Ab eod.
αἰτιατικῶς, accusatorie; (2) in accusativo.
αἰτιατός, ή, όν, ex alio tanquam ex caussa procedens, effectus; (2) qui pro caussa, s. ratione adfertur. Ab *αἰτία, caussa.*
αἰτίης, *caussæ*, gen. sing. *Ion.* pro *αἰτίας.*
αἰτίζω, f. ίσω, peto, mendico. Ab *αἴτέω.*
αἰτιολογέω, ῶ, f. ήσω, rationem, s. caussam reddo; *αἰτιολογοῦμαι*, idem.
αἰτιολογία, ας, ἡ, caussæ redditio, demonstratio.
αἰτιολογικός, ἡ, όν, peritus reddendi rationem ejus, quod versatur in quæstione; (2) sensualis, rationalis, caussativus, judicialis, *Ph.* Ab
αἰτιολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui caussam, s. rationem reddit, qui sequitur rationem et utitur probationibus. Ex *αἰτία, caussa*, et *λόγος, sermo*, vel *λέγω, dico.*
αἴτιον, ου, τὸ, caussa, ratio; (2) culpa, accusatio; (3) noxa. Ab *αἰτία.*
αἴτιος, ία, ιον, qui in caussa est, culpandus, accusandus; (2) auctor. Ab *αἰτία.*
αἰτιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, causalis, causæ vim habens, vel causam indicans; (2) formalis, in sensu metaphysico. Ab eod.
αἰτιῶντο, 3. pl. præs. opt. med. *contr.* pro *αἰτιάοιντο*, ab *αἰτιάομαι.*
αἶτος, τὸ, hospitium, it. lucus, *Pind. Eust.*
αἰτοῦντι, *petenti*, dat. sing. part. præs. act. *contr.* pro *αἰτέοντι*, a verbo, *αἰτέω, peto.*
αἰτῶμεν, 1. pl. præs. conjunct. *contr.* pro *αἰτέωμεν.*
αἴφνης, *adv.* repente, subito. Ab *ἄφνω, repente.*
αἰφνίδιον, *adv.* idem. Ab *αἴφνης.*
αἰφνίδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, repentinus, improvisus, ex improviso adveniens. Ab eod.
αἰφνιδίως, *adv.* repente, statim, ex improviso.
αἴχθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi *ἀΐσσω.*
αἰχμάζω, f. άσω, vibro, jaculor; *Il.* 4, 324. "Η καὶ πρὸς Ἀτρειδῆσιν ἠχμασος χέρα, *Soph. Aj.* 97. (2) bellum gero, suscipio, *Soph. Trach.* 355 Ab *αἰχμή.*
αἰχμαλωσία, ας, ἡ, captivitas. Ex *αἰχμὴ, bellum*, et *ἅλωσις, captura.*
αἰχμαλωτεύω, f. εύσω, captivum duco. Αἰχμαλωτεύοντες τὰ γυναικάρια, 2 *Tim.* 3, 6. Ab *αἰχμάλωτος.*
αἰχμαλωτίζω, f. ίσω, captivum abduco, in servitutem abduco. Βλέπω δὲ ἕτερον νόμον——*αἰχμαλωτίζοντά* με τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτίας, *Rom.* 7, 23. Αἰχμαλωτισθήσονται εἰς πάντα τὰ ἔθνη, *Luc.* 21, 24. Ab eod.
αἰχμαλωτικός, ἡ, όν, captivus, *Eur.* Ab eod.
αἰχμαλωτίς, ίδος, ἡ, captiva Ab eod.
αἰχμαλωτίσθην, *captivus abductus sum*, a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἠχμαλωτίσθην.
αἰχμαλωτιστής, οῦ, ὁ, captivator, *Gl. V.* qui captivos ducit. Ab *αἰχμαλωτίζω.*
αἰχμάλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, bello captus, manu captus, captivus. Ex *αἰχμὴ, bellum*, et *ἁλωτός, captus.*
αἰχμάσσω, idem quod *αἰχμάζω.*
αἰχμᾶτᾶς, *bellator*, *Dor.* pro *αἰχμητής.*
Αἰ'ΧΜΗ', ῆς, ἡ, cuspis, mucro; (2) hasta, lancea, hastile, spiculum, telum; (3) bellum arma; (4) unguis, *Ern.*
αἰχμήεις, εντος, ὁ, bellicosus.
αἰχμητὰ, *bellator*, voc. sing. ab *αἰχμητής.*
αἰχμητάων, gen. plur. *Æol.* pro *αἰχμητῶν.*
αἰχμητήριος, α, ον, bellicus.
αἰχμητής, οῦ, ὁ, bellator, bellicosus; *Il.* 1, 150. Ab *αἰχμή.*
αἰχμητίς, ίδος, ἡ, bellatrix, perita hastæ.
αἰχμίον, ου, τὸ, hastile, telum, hasta, *Hes.* Dim. ab *αἰχμή.*
αἰχμόδετος, ου, ὁ καὶ ἡ, bello captus et vinctus. Ex *αἰχμὴ*, et *δέω, vincio.*
αἰχμοδόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, hastam gerens, hastatus; (2) satelles. Ex *αἰχμὴ*, et *φέρω.*
Αἴ'ΨΑ. *adv.* statim, continuo, cito celeriter, *Il.* 1. 303.
αἰψηροέλευθος, ου, ὁ καὶ ἡ, celeriter viam conficiens. Ex *αἶψα*, et *κέλευθος, via.*
αἰψηρός, ἁ, όν, celer, velox. Ab *αἶψα.*
Αἰ'Ω, audio; *Il.* 10, 160. (2) effo; (3) intelligo, scio.
Α'ΙΩ'Ν, ῶνος, ὁ, ævum, æternitas; seculum, quasi *ἀεὶ ὤν*, *Gl. V.* (2) vita, tempus vitæ hominis, *Il.* 4, 478. hominum memoria; (3) improbi homines, *N. T.* (4) spinæ medulla.
ἀΐων. *Ionic.* pro *ἀΐών.*
αἰωνίζω, f. ίσω, æternum reddo; (2) perenno, duro perpetuo. Ab *αἰών.*
αἰώνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, et *αἰώνιος, ία, ιον*, æternus, sempiternus, perennis. Ab eod.
αἰωνίως, *adv.* æterne, æternum.
αἰωνοτόκος, ου, seculorum parens. *Synes.* Ab *αἰών*, et *τίκτω.*
αἴωρα, ας, ἡ, exaltatio; (2) gestatio, sc. lectus, sella, in qua gestatur aliquis, ut leniter agitetur corpus; (3) vas pensile; (4) suspendium; (5) restis, quo quis ad suspendium utitur.
αἰωρεῖσθην, imperf. ind. pass. *Ion.* pro *ἠωρεῖσθην.*
Α'ΙΩΡΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, in sublime attollo, sursum tollo, elevo, eveho; (2) suspendo; et ad hæc *αἰωροῦμαι*, pendeo, spe suspensus sum; (3) rebus novis immineo. Αἰωρῶν τι ὑπὲρ τῆς πειρολῆς, αἰωρεῖσθαι τῇ ψυχῇ ἐλπίσι' αἰωρηθεὶς ὑπὲρ μεγάλων, magna aggressus. Hinc
αἰώρημα, ατος, τὸ, elatio, elevatio, exaltatio, subvectio; (2) suspensio; (3) gestatio, agitatio corporis. Vid. *αἰώρα.*
αἰώρησις, εως, ἡ, idem et ab eod.
αἰώρητος, *evectus erat*, 3. sing. plusq. ind. pass. *Ion.* pro *ἠώρητο*, a verbo *αἰωρέω.*
αἰωρίζω, f. ίσω, gesto, *Gl. V.* *αἰωρίζεται*, gestatur. Ab *αἰώρα.*
ἀκᾶ', *tacite*, *Dor.* pro *ἀκῆ.*
Ἀκαδήμεια, sive Ἀκαδημία, ας, ἡ, Academia, gymnasium publicum Athenis. Reperitur etiam Ἀκαδήμιον, τὸ. Ab Ἀκάδημος, *Academus.*
Ἀκαδημαικός, ἡ, όν, Academicus, pertinens ad Academiam; (2) Philosophus Academicus.
ἀκάζω, f. άσω, acuo Ab *ἀκή, acies.*
ἀκαής, έος, ὁ καὶ ἡ, non ustus, ustionem non expertus. Ex *α* priv. et *καίω, uro.*
ἀκαθαίρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexpugnabilis, qui everti seu dirui non potest. Ex *α* priv. et *καθαιρέω, everto.*
ἀκαθαρσία, ας, ἡ, immundities, impuritas, spurcitia, illuvies. Ex *α* priv. et *καθαίρω.*
ἀκαθαρτης, ητος, ἡ, immunditia. Ex iisd.
ἀκάθαρτος, ου, ὁ κ, ἡ, impurus, immundus, spurcus, obscenus, pollutus, scelestus.
ἀκαθαρτοφαγία, ας, ἡ, impurorum comestio, *Suid.* Ex *ἀκάθαρτος*, et *φαγεῖν.*
ἀκάθεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non potest retineri. Ex *α* priv. et *κατέχω, contineo.*
ἀκαθέκτως, *adv.* incontinenter.
ἀκαινα, ης, ἡ, spina; (2) stimulus; (3) virga decempedalis. Ab *ἀκή, acies.*
ἀκαιρέομαι, ῶμαι, opportunitate temporis destituor. Ἐᾷ ὦ καὶ ἐρρονεῖτε, ἠκαιρεῖσθε δὲ, *Phil.* 4, 10. Ab *ἄκαιρος.*
ἀκαιρία, ας, ἡ, intempestivitas, non opportunum tempus; (2) molestia incommodè interpellans; (3) immodestia. Ab eod.
ἀκαίριμος, η, ον, intempestivus.
ἀκαιροδόσος, ου, ὁ, intempestive clamans; (2) loquax, blatero. Ex *ἄκαιρος*, et *βόης.*
ἀκαιρολογία, ας, ἡ, intempestiva sermocinatio. Ex *ἄκαιρος*, et *λόγος, sermo.*
ἄκαιρος, ου, ὁ καὶ ἡ, intempestivus, non opportunus; (2) importunus, tempus opportunum non observans; (3) qui non habet vacuum tempus; (4) immodicus. Ex *α* pr. et *καιρὸς, tempus opportunum.*
ἀκαίρως, *adv.* intempestive, non opportune; (2) immodice.
Ἀ'ΚΑΚΑΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, semen fruticis Ægyptiaci.
ἀκακέμφατος, ου, ὁ καὶ ἡ, mala fama liberatus, qui male audire desiit. Ex *α* priv. et *κακέμφατος, male audiens.*
ἀκάκης, εος, ὁ ἡ, non nocens; (2) nullo malo dignus. Ab *ἄκακος.*
ἀκακήσιος, (*ἀκάκητος*, *Suid.*) Epith. Mercurii ab urbe s. monte, ubi cultus, *Ern.*
ἀκακήτης, ου, ὁ, nihil male faciens; (2) nullo malo dignus; (3) pacificus. Ab *ἄκακος.*
ἀκακία, ας, ἡ, innocentia, simplicitas, mens ab omni malo abhorrens. Ab eod.
ἄκακος, ου, ὁ καὶ ἡ, minime malus, ab omni malo remotus, ab omni malitia alienus; (2) innocens, simplex; (3) apertus. Ex *α* priv. et *κακὸς, malus.*
ἀκακούργητος, ου, ὁ καὶ ἡ, a malo intactus, nullo maleficio læsus aut depravatus. Ex *α* priv. et *κακουργέω, maleficus sum.*
ἀκάκουργος, ου, ὁ κ, ἡ, innocens, a maleficio vacuus, *Suid.* Ex *α* priv. et *κακοῦργος.*
ἀκακόφρων, ονος, ὁ, bonæ seu innoxiæ mentis homo, innocens.
ἀκάκως, *adv.* pure, simpliciter, sine fraude.
ἀκάκωτος, ὁ καὶ ἡ, non affectus malo; molestiæ expers, *Hes.* Ab *α* pr. et *κακάω.*
Ἀ'ΚΑΛΑΝΘΙ'Σ, ίδος, ἡ, carduelis, avis; (2) canis, *Aristoph. Pax*, 1078.
ἀκαλαβρέιτω, *quiete fluentis*, gen. sing. *Æol* pro *ἀκαλαβρείτου.* Ab
ἀκαλαβρείτης, ου, ὁ, placide et quiete fluens, *Il.* 7, 422. Ab *ἀκαλός.* et *ῥέω.*
ἀκαλαβρόος, ον, et *ἀκαλαβρόος*, η, ον, idem.
Ἀ'ΚΑΛΗ'ΦΗ. ης, ἡ, urticæ; (2) spina; (3) concha quædam marina exigua.
ἀκαλλής, έος, ὁ καὶ ἡ, invenustus, deformis, inelegans. Ex *α* priv. et *κάλλος, pulchritudo.*
ἀκαλλιέρητος, ου, ὁ κ, ἡ, qui non litavit. Ex *α* pr. et *καλλιερέω, secunda sacra facio.*
ἀκαλλώπιστος, ου, ὁ κ, ἡ, non comptus, non ornatus; (2) curam pulchritudinis negligens; (3) qui non gloriatur. Ex *α* pr. et *καλλωπιστής, culturæ nimium studiosus.*
Ἄ'ΚΑΛΟ'Σ, ὴ, όν, quietus.
ἀκάλυπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non tectus, inopertus, apertus. Ex *α* pr. et *καλύπτος, tectus.*
ἀκαλύφης, εος, ὁ καὶ ἡ, id. *etiam*, subdialis, sine tecto.
ἀκαλύψεις, acc. plur. *contr.* pro *ἀκαλύψεως*, ab
ἀκάλυψις, εος, ἡ, revelatio.
ἀκαλῶς, *adv.* quiete, leniter, sine strepitu.
ἀκάμαντι, *indefesso*, dat. sing ab *ἀκάμας.*
ἀκαμαντόδετος, ον, adamantinus, *Æsch.*
ἀκαμαντολόγχης, ὁ, ἡ, infatigabilis hasta, s. fortissimus bellator.
ἀκαμαντομάχης, ου, ὁ, infatigabilis pugnator. Ex *ἀκάμας*, et *μάχομαι.*
ἀκαμαντόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, qui pedes habet indefessos. Ex *ἀκάμας, indefessus*, et *πούς, pes.*
ἀκάμας, αντος, ὁ καὶ ἡ, indefessus, infatigabilis. Ex *α* priv. et *κάμνω, fatigor.*
ἀκαμάτῃσι, dat. plur. f. g. *Ion.* pro *ἀκαμάταις*, ab
ἀκάμᾶτος, ου, ὁ καὶ ἡ, labore carens, laborem non sentiens; (2) infatigabilis, indefessus, *Il.* 5, 4. (3) qui non laboravit. Hinc *adv.* *ἀκάματα*, indefesse, sine intermissione, sine lassitudine. Ex iisdem.
ἀκαματοχάρμης, ου, ὁ, indefatigabilis bello. Ex *ἀκάματος*, et *χάρμη, bellum.*
ἀκαμάτως, *adv.* indefatigabiliter, indefesse.
ἀκάμμυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non connivens. Ex *α* priv. et *κομμύω, conniveo.*
ἀκαμπής, έος, ὁ καὶ ἡ, inflexibilis, rigidus. Ex *α* priv. et *κάμπτω flecto.*
ἀκαμπίας, ου, ὁ, qui recta currit. Ex iisd.
ἀκάμπτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, rectus in longitudinem, non reflexus. Ex iisd.
ἄκαμπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inflexus, curvari nescius. Ex iisd Unde
ἀκαμψία, ας, ἡ, rigiditas; (2) constantia.
Ἄ'ΚΑΝΘΑ, ης, ἡ, spina, vepres, sentis; (2) cardnus, ut interpret. *Schol. Theocr.* ad *Id.* 6, 15. (3) aculei piscium, *vulg.* arretes, *Plut. de Valet.* (4) spina dorsi, *Herodot.* 4. (5) difficultas, molestia, salebræ. Unde
ἀκανθεών, ῶνος, ἡ, spinetum, senticetum, dumetum.

ἀκανθήεις, ήεσσα, ήεν, spinosus, spinis abundans. Ab eod.
ἀκανθίας, ᾱ, ὁ, cicadæ species, vel potius epitheton tantum cicadæ, ex eo quod inter spinas cantet; (2) spinax, piscis. Ab eodem.
ἀκανθίζω, f. ίσω, spinosum reddo; (2) spinosus sum, spinis horreo. Ab eod.
ἀκανθικός, ή, όν, spinosus. Ab eod.
ἀκανθίλις, ίδος, ἡ, carduelis: idem quod ἀκανθίς, *Schol. Theocr.* ad *Id.* 7, 141.
ἀκάνθινος, ίνη, ινον, spineus, ex spinis factus et contextus. Ab eod.
ἄκανθιον, ᾰ, τὸ, spina.
ἀκανθίς, ίδος, ἡ, carduelis. Ab eod.
ἀκανθίων, ωνος, ὁ, echinus, *Gal.*
ἀκανθοβάτης, ου, ὁ, per spinas, seu sentes gradiens, spinigradus. Ex ἄκανθα, *spina*, et inus. βατέω, *gradior*, *vado*.
ἀκανθοβάτις, ίδος, ἡ, quæ per spinas incedit.
ἀκανθοβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, spinas jaciens, vel emittens. Ex ἄκανθα, et βολέω, *jacio*.
ἀκανθολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, spinas colligens, spinarum collector, vel collectrix. Ex ἄκανθα, et λέγω, *lego*, i. e. *colligo*.
ἀκανθόνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, dorsum spinis horrens habens; (2) echinus. Ex ἄκανθα, et νῶτος.
ἀκανθοπλήξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, a spina, vel stimulo ictus; (2) pastinacæ radio vulneratus. Ex ἄκανθα, et πλήττω, *percutio*.
ἄκανθος, ου, ἡ, acanthus, frutex, *Angl.* Brank-ursine, vel Bearsbreech; (2) ὁ, echinus, erinaceus. Ab ἄκανθα, *spina*.
ἄκανθος, ου, ὁ καὶ ἡ, carduo fullonio non carminatus. Ab eod.
ἀκανθοστιγής, έος, ὁ καὶ ἡ, spinis cinctus. Ex ἄκανθα, et στίχω, *cingo*.
ἀκανθοφαγίνω, spinis vescor, *Steph.*
ἀκανθοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, spinis vescens. Ex ἄκανθα, et φάγος, *edax*.
ἀκανθοφορέω, f. ήσω, spinas fero. Ex ἄκανθα, et φέρω, *fero*. Hinc
ἀκανθοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, spiniger, spinas ferens.
ἀκανθοφυέω, ῶ, f. ήσω, spinas produco. Ex ἄκανθα, et φύω, *gigno*, *profero*.
ἀκανθοφυλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, spinosa folia habens.
ἀκανθόχοιρος, ου, ὁ, porcus spinis horrens, i. e. echinus terrestris. Ex ἄκανθα, et χοῖρος.
ἀκανθόω, spinosum reddo, *Steph.*
ἀκανθυλλίς, ίδος, ἡ, carduelis. Ab ἄκανθα.
ἀκανθώδης, εος, ὁ ἡ, spinosus, senticosus, sentus, *Gl. V. Metaph.* molestiis plenus. Ab ἄκανθα. Unde
ἀκανθών, ῶνος, ὁ, dumetum, vepretum.
ἀκανίζω, f. ίσω, acanum imitor, acani speciem gero. Ab ἄκανος.
ἀκανικός, ή, όν, acanicus, qui acani est.
ἀκάνιον, ου, τὸ, spinula. Dim. ab eod.
ἀκανόνιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non canonicus, in canonem non relatus. Ex α priv. et κανών.
ἀκανονίστως, *adv.* non canonice, contra canones et regulas ecclesiæ vel conciliorum. Ex iisd
ἄκανος, ου, ὁ ἡ, acanus, spinæ genus.
ἀκαπήλευτος, ον, ὁ καὶ ἡ, qui non cauponatur; (2) integer, simplex, sincerus, non adulteratus. Ex α priv. et καπηλεύω.
ἀκάπηλος, ου, ὁ ἡ, caupone carens. Ex α priv. et κάπηλος, *caupo*.
ἀκάπνιστος, η, ον, *Epith.* mellis, idem quod ἄκαπνος, acapnum. ap. *Plin.*
ἄκαπνος, ου, ὁ ἡ, sine fumo; (2) incruentus, cum est epithet. sacrificii. Ex α priv. et καπνός, *fumus*.
ἀκάρδιος, ου, ὁ ἡ, vecors, sine corde, excors. Ex α priv. et καρδία, *cor*.
ἀκαρεί, *adv.* puncto temporis, momento.
ἀκαρέως, *adv.* idem.
ἀκαρῆ, *adv.* brevissimo tempore, puncto temporis. Ab ἀκαρής.
ἀκάρηνος, ον, caput non habens.
ἀκαρής, έος, ὁ ἡ, ή, brevis, individuus; (2) exiguus; (3) minimum interjectum habens spatium, *Gl. V.* momentarius; ἀκαρὲς, momentum, *Gl. V.* (4) ferè, propè. Ex α priv. et κείρω, *secare*.
ἄκαρι, animal minutissimum, quale innascitur ceræ, caseis, et cuti hominum. Ex iisdem.
ἀκαριαῖος, αία, αῖον, minimus, pauxillus; (2) brevis, momentaneus. Ab ἀκαρής.
ἀκαρίδιος, ου, ὁ ἡ, idem et ab eod.
ΑΚΑΡΝΑ, ης, ἡ, genus plantæ.

ἀκαρδὸς, cerebrum; (2) caput, *Etym.* Ex α pleon. et κάρη, *caput*.
ἀκαρπέω, ῶ, f. ήσω, sterilis vel sine fructu sum, fructum non gigno. Ab ἄκαρπος.
ἀκαρπία, ας, ἡ, sterilitas.
ἀκάρπιστος, idem quod
ἄκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, infructuosus, fructus expers, sterilis; (2) inutilis. Ex α priv. et καρπὸς, *fructus*.
ἀκάρπως, sine fructu; (2) sine prole, de mulieribus.
ἀκάρτιστος, ου, ὁ ἡ, infructuosus. Ex α priv. et καρτῶμαι, *fruiscor*.
ἀκαρτέρητος, ου, ὁ ἡ, intolerabilis. Ex α priv. et καρτερέω, *tolero*.
ἄκαρτος, ου, ὁ ἡ, intonsus. Ex α priv. et καρτὸς, *tonsus*.
ἀκαρφὴς, έος, ὁ ἡ, ὁν, qui arefactus non est, nec succo plane privatus. Ex α priv. et κάρφω, *sicco*.
ἀκαρῶς, *adv.* puncto temporis. Ab ἀκαρὴς.
ἀκάστακε, vel ἀκαστακὲ, quiete, placide, moliter, lente, pedetentim, *Etym. Eust.* Ab ἀκὴν, *tacite*.
ἀκασκαίος, ον, valde ornatus, ap. *Æsch.*
ἀκασκόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, prudens, acuta mente prædituς, *Hes.* Ex ἀκάζω, et φρὴν.
ἀκαταβίαστος, ου, ὁ ἡ, non coactus, *Suid.* Ex α priv. κατὼ et βιάζω, *cogo*.
ἀκατάβλητος, ου, ὁ ἡ, qui dejici non potest; (2) invictus, invincibilis. Ex α priv. et καταβάλλω, *dejicio*.
ἀκατάγγελτος, ὁ ἡ, ἡ, non denunciatus, sine denunciatione illatus, *Plut.* in *Numa*.
ἀκατάγνωστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui damnari, aut reprehendi nequit, in quem reprehensio non cadit. Ex α priv. et καταγινώσκω, *damno*. Hinc
ἀκαταγνώστως, *adv.* sine reprehensione, ut condemnari nequeat, *Ern.*
ἀκαταγώνιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexpugnabilis. Ex α priv. et καταγωνίζω, *certamine vinco*.
ἀκαταδίκαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, indemnatus, *Gl. V.* Ex α priv. et καταδικάζω, *condemno*.
ἀκαταδυμος, ου, ὁ ἡ, ingratus, injucundus, parum arridens.
ἀκαταιτίατος, ου, ὁ ἡ, non accusabilis, culpa vacans, inculpatus. Ex α priv. et καταιτιάομαι, *accuso*.
ἀκατακάλυπτος, ου, ὁ ἡ, non velatus, non opertus, non tectus.
ἀκατάκλαστος, qui frangi nequit, *Hes.*
ἀκατακόμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexornatus, indispositus. Ex α pr. et κατακοσμέω, *orno*.
ἀκατακρῖτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non damnatus, *Ph.* indemnatus; (2) cui indicta caussa pœna infligitur. Ex α priv. et κατακρίνω, *damno*.
ἀκατακρίτως, *adv.* sine judicio, indicta caussa.
ἀκαταληπτικὸς, versus in cujus fine nulla syllaba redundat.
ἀκατάληπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non cessans, non desinens. Ex α pr. et καταλήγω, *desino*.
ἀκαταλήπτως, *adv.* indesinenter.
ἀκατάληπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui comprendi, includi, circumiri non potest, *de locis*; (2) quem assequi quocunque modo non licet; (3) *philosophis*, incomprehensibilis. Ex α priv. et κατάληπτος.
ἀκαταλήπτως, ita ut assequi eum non liceat; *cursu*, ubi est velocissime; *oculis*, ubi est vel tenuissime, vel celerrime; vel *mente*, ubi est obscurissime, *Ern.*
ἀκαταληψία, ας, ἡ, incomprehensibilitas. Ex α pr. et καταλαμβάνω, *comprehendo*.
ἀκατάλλακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, implacabilis. Ex α pr. et καταλλάσσω, *placo*.
ἀκαταλλάκτως, *adv.* implacabiliter.
ἀκατάλληλος, ου, ὁ καὶ ἡ, incongruus, absonus, *Gl. V.* præposterus, mutabilis. Ex α pr. et κατάλληλος, *congruus*.
ἀκαταλλήλως, *adv.* incongrue, inconcinne.
ἀκατάλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, indissolubilis, æternus, perpetuus, invictus. Ex α pr. et καταλύω, *dissolvo*.
ἀκαταμάθητος, η, ον, qui disci, intelligi non potest.
ἀκαταμάκλος, ον, qui propter duritiem contundi aut molliri non potest.
ἀκαταμόχητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexpugnabilis, qui nullis laboribus frangi potest; ineluctabilis, *Ph.* Ex α priv. et καταμάχομαι.

ἀκαταμίστητος, ου, ὁ καὶ ἡ, immensus. Ex α pr. et καταμιστρέω, *dimetior*.
ἀκαταυνόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui intelligi, aut percipi nequit, *Gal. V.* inconsideratus, item immensus. Ex α pr. et κατανοέω, *intelligo*.
ἀκατατάλαιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ineluctabilis, insuperabilis, lucta non superandus, *Gl. V.* inextricabilis. Ex α pr. et καταταλαίομαι, *lucta vinco*.
ἀκατάπαυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, irrequietus, cessare nescius, finem non habens; (2) qui sedari, seu cohiberi nequit. Ex α priv. et καταπαύω, *sedo*.
ἀκαταπαύστως, *adv.* irrequiete, sine quiete; (2) sine fine.
ἀκατάπληκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non attonitus, imperterritus. Ex α pr. et καταπλήττω.
ἀκαταπλήκτως, *adv* intrepide.
ἀκατατόνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, infatigabilis, invictus, implacabilis. Ex α pr. et κατατονῶ, *fatigo*.
ἀκατάπτοτος, ου, ὁ ἡ, ὁν, qui deglutiri nequit. Ex α pr. et καταπίνω, *absorbeo*, *deglutio*.
ἀκαταπτόητος, ου, qui terreri non potest.
ἀκαταραύντος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui sedari et deliniri nequit, implacabilis, implacatus. Ex α pr. et καταραυνῶν, *delinio*, *placo*.
ἀκατάρδευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non rigatus, siccus. Ex α pr. et ἀρδεύω, *rigo*.
ἀκατάστιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui decuti, seu deturbari non potest, firmus, inconcussus. Ex α pr. καταστέομαι, *decutio*.
ἀκατασήμαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non est obsignatus. Ex α pr. et κατασημαίνω.
ἀκατάσκεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inconsideratus. Ex α pr. et κατασκέπτομαι, *considero*.
ἀκατασκέπτως, *adv.* inconsiderate.
ἀκατασκεύαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non elaboratus; (2) informis, rudis, inconditus, incompositus, *Gl. V.* Ex α pr. et κατασκεύαστος, *exstructus*, *conditus*.
ἀκατασκευάστως, *adv.* incondite, incomposite.
ἀκατάσκευος, ου, ὁ καὶ ἡ, solutus, incompositus; (2) non probatus argumentis; (3) carens elocutionis arte; (4) omnino simplex, sine apparatu, magnificentia, ut βίος ἀκατάσκευος. Ex α pr. et κατασκευή.
ἀκατασκεύως, *adv.* sine ulla arte.
ἀκατάσκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, non opacus, non umbrosus; (2) apertus. Ex α pr. et κατάσκιος, *umbrosus*.
ἀκατάσκοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, inconsideratus, qui nihil explorat. Ex α priv. et κατασκοπέω.
ἀκατάσωστος, ου, ὁ ἡ, ή, calumniæ non obnoxius, *Suid.* Ex α pr. et κατασκώπτω.
ἀκατασταστία, ας, ἡ, turba, tumultus, seditio; (2) confusio, opponitur ordini, *N. T.* (*Jac.* 3, 16.); (3) trepidatio; (4) inconstantia, *Ern.* Ex α priv. et καθίστημι, *consisto*.
ἀκατάστατος, ου, ὁ καὶ ἡ, inconstans, incertus, infirmus. Ex iisd.
ἀκαταστάτως, *adv.* incomposite, confuse.
ἀκατάστροφος, ον, finem, exitum non habens.
ἀκατάσχετος, ου, ὁ ἡ, ὁν, qui coërceri nequit. Ex α pr. et κατέχω, seu κατάσχετος.
ἀκατασχέτως, *adv.* incontinenter.
ἀκατάτρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui absumi non potest, *Suid.* Ex α pr. et κατατρέω.
ἀκατάφακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non est cataphractus. Ex α pr. et κατάφακτος.
ἀκαταφρόνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non contemnendus, satis v. c. fortis, doctus. Ex α pr. et καταφρονέω, *contemno*.
ἀκατάψαυστος, intractabilis. A ψαύω.
ἀκατόψεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non vituperatur, vel reprehenditur, *Suid.* Ex α pr. κατὰ, et ψέπτος, *reprehensibilis*.
ἀκατοψέκτως, *adv.* citra reprehensionem.
ἀκατόψευστος, ου, ὁ καὶ ἡ, haud ementitus, non fictus. Ex α priv. κατὰ, et ψεύδω, *mentior*.
ἀκατέργαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, incompositus, rudis, impolitus; (2) inchoatus; (3) qui confici, domari, frangi nequit. *Gl. V.* infectus. Ex α pr. et κατεργάζομαι, *conficio*, *compono*.
ἀκατύναστος, ου, ὁ ἡ, insomnis, vigilans. Ex α pr. et κατυνάζω, *sedo*, *quiesco*.
ἀκατηγόρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, accusationi non obnoxius, irreprehensibilis. Ex α priv. et κατηγορέω, *accuso*.
ἀκατηγορήτως, *adv.* citra reprehensionem, vel accusationem, *Suid.*
ἀκατήχητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non initiatus, qui

prima religionis Christianæ fundamenta nondum percepit. Ex α pr. et κατηχέω.

ἀκάτιον, ου, τὸ, parvi navigii genus, genus naviculæ piscatoriæ; *Gl. V.* cymba. Dim. ab ἄκατος.

ἀκατοπτός, ον, non conspicuus, non oculis expositus, *Heliodor.* 6.

Ἄκᾶτος, ου, ὁ vel ἡ, genus navigii actuarii, *Arist. Eq.* 559. (2) genus poculi.

ἀκατονόμαστος, ος, ὁ ᾗ ή, innominatus, qui nomen non habet; (2) obscurus, ignobilis. Ex α pr. κατὰ, et ὀνομάζω, *nomino.*

ἀκαυλος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui sine caule est, caulis expers. Ex α pr. et καυλὸς, *caulis.*

ἀκαυστηρίαστος, (et -αστος) non signatus cauterio, *Strab.* 5. A καυστηριάζω.

ἄκαυστος, ον, ὁ καὶ ἡ, non ustus; (2) qui aduri nequit. Ex α pr et καυστός.

ἀκαυχησία, ας, ἡ, jactantiæ odium, orationis modestia, *Suid.* Ex α pr. et καυχέω.

ἀκαχέατο, *tristati erant*, 3. pl. plusq. ind. pass. *Ion.* pro ἀκάκηντο, ab ἀκάχημι, tristitia adficio. Hinc ἀκαχήμενος, tristis. Κεφδίην ἀκαχήμενος, *Hesiod. Θεογ.* 99. Ex α pleon. et ἄχος, *tristitia.*

ἀκαχήμενος, *Il.* 5, 24. *animo dolens*, præs. part. pass. verbi ἀκάχημι.

ἀκάχησα, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἠκάχησα.

ἀκαχῆσθαι, perf. infin. pass. *Ion.* pro ἠκαχῆσθαι.

ἀκαχίζω, f. ἴσω, tristitia adficio. Δαιμονίη, μή μοί τι λίην, ἀκαχίζε θυμῷ, *Il.* 6, 486. Ab eod.

ἀκαχμένος, perf. part. pass. *Ion.* et per *Syncop.* pro ἠκαχμένος, ab ἀκάχημι.

ἀκαχμένως, ῶς, f. ήσω, acuo. Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ, *Od.* 1, 99. Ab ἀχμὴ, *acies.*

ἀκάχω, dolore, mœstitia, tristitia adficio. Τὸν δέ μιν θυμῷ ἄκαχον ἰς Τάρταρον εὐρύν, *Hes. Θεογ.* 868. Ex α pleon. et ἄχος.

ἀκίαινος, ου, leguminis genus rotundum ac durum ita, ut ægre frangi queat. Ex α priv. et κίω, *findo.*

ἀκίαστος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui frangi, findi, aut dissolvi nequit. Ex α priv. et κιάζω, *findo.*

ἀκιόμενος, *sanans*, part. præs. med. *Ion.* et *Poët* pro ἀκεόμενος, a verbo ἀκέομαι.

ἀκιρεσόμως, *intonsus*, *Dor.* pro ἀκειρεσόμως, ος, ὁ. non tonsus. Ex α priv. κείρω, *tondeo*, et κόμη, *coma.*

ἀκιρεσόμως, ος, ὁ ᾗ ή, idem et ex iisd.

Ἀκιλδᾶμα, ager sanguinis, *N. T.* Vox Syriaca, indecl.

ἀκίλευθος, ος, invius. Ex α pr. et κέλευθος.

ἀκίλευστος, ος, ὁ ᾗ ή, injussus. Ex α pr. et κελεύω, *jubeo.*

ἀκίλυφος, ος, ὁ ᾗ ή, nullo putamine tectus, non tectus, nudus. Ex α pr. et κέλυφος.

ἀκινοδοξία, ας, ἡ, contemptus vanæ gloriæ. Ex α pr. et κενοδοξία.

ἀκινόδοξος, ος, ὁ καὶ ἡ, vanæ gloriæ non appetens, carens ostentatione.

ἀκενόσπουδος, ος, ὁ ᾗ ή, vanarum rerum non appetens, contemptor. Ab α pr. κενὸς, et σπουδὴ, *studium gloriæ.*

ἀκέντητος, ος, ὁ καὶ ἡ, stimulo, seu aculeo non ictus. Ex α pr. et κεντέω, *stimulo.*

ἄκεντος, ος, ὁ ᾗ ή, stimulo, aculeo, calcaribus carens. Ex α pr. et κέντρον.

ἀκένωτος, ος, ὁ ᾗ ή, non evacuatus. Ex α pr. et κενόω, *vacuo.*

Ἀκέ'ομαι, οὔμαι, f. ἔσομαι, et ήσομαι, sano, medeor, medicor; (2) *metaphor.* expio, sarcio, resarcio, revoco, retracto. Ἀκέσθαι ἕλκος, δίψαν, τὰ διερρωγότα. ὑποθήματα. Συσίαις ἀδικήματα. Ἀποφέρας τῶν φίλων τὰς δι' ἀγνοιαν ἐπιεζάτο γνώμην ἀκέεσθαι, *Xenoph.*

ἀκέραιος, ος, ὁ ᾗ ή, immistus, sincerus, purus, integer, illibatus; (2) innocens, placidus. Ex α pr. et κεράω, *misceo.* Hinc

ἀκεραιότης, ητος, ἡ, simplicitas, integritas.

ἀκεραίως, adv. sincere, *Phil.* Ab ἀκέραιος.

ἀκέρατος, ος, ὁ ᾗ ή, cornibus vacans. Ex α priv. et κέρας, *cornu.*

ἀκεραύνωτος, ος, ὁ ᾗ ή, non tactus, non ictus fulmine. Ex α priv. et κεραυνόω.

ἀκέρδεια, ας, ἡ, detrimentum, damnum. Ab

ἀκερδὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, non lucrosus; (2) damnosus. Ex α pr. et κέρδος, *lucrum.*

ἄκερος, ος, ὁ ᾗ ή, cauda carens. Ex α pr. et κέρας, *cauda.*

ἀκερσία, ας, ἡ, rei pecuniariæ summa inopia. Ex α pr. et κέρμα, *nummulus.*

ἄκερσος, ου, ὁ καὶ ἡ, cornua non habens, cornuum expers. Ex α priv. et κέρας, *cornu.*

ἀκερσεκόμης, ου, ὁ, intonsus, *Il.* 20, 39. Ex α pr. κείρω, *tondeo*, et κόμη, *coma.*

ἀκερσέκομος, ος, ὁ ᾗ ή, idem et ex iisd.

ἀκερχνος, ος, ὁ ᾗ ή, asperitatis expers. Φάρμακον ἀστηρῆ ἀκερχνον, *Arct.* Ab α pr. et πέρχνος.

ἄκερως, ω, ὁ καὶ ἡ, qui cornua non habet, cornibus carens. Ex α priv. et κέρας, *cornu.*

ἀκεσάμην, a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἠκεσάμην.

ἀκέσασθαι, aor. 1. inf. med. v. ἀκέομαι.

ἀκεσίμβροτος, ος, ὁ καὶ ἡ, mortales sanans. Ex ἀκέομαι, *sano*, et βροτὸς, *mortalis.*

ἀκέσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, medicabilis, sanabilis; (2) valens ad sanandum. Ab ἀκέομαι.

ἀκέσιος, ος, ὁ καὶ ἡ, *Epith.* Apollinis, ab arte medendi.

ἀκεσίπονος, ος, ὁ, dolorem mitigans, qui vim medendi habet. Ex ἀκέομαι, et πόνος.

ἀκέσις, εως, ἡ, sanatio, medela.

ἄκεσμα, ατος, τὸ, idem; (2) sanitatis recuperatio. Ab ἀκέομαι.

ἀκέσιμος, ος, ὁ ᾗ ή, sanabilis, medicabilis.

ἀκέσμιος, ου, ὁ, idem quod ἄκεσμα.

ἀκεσσάμην, *Poët.* idem quod ἀκεσάμην.

ἀκεστήριος, ος, ὁ καὶ ἡ, sanans, vim habens sanandi. Ab ἀκέομαι.

ἀκεστὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod

ἀκεστὴς, ᾶ, al. ἀκέστης, ου, ὁ, medicus; (2) sartor; (3) domitor, qui regit. Ab eod.

ἀκεστικὸς, ὴ, όν, ad sarciendum aptus, sarciendi peritus. Ab ἀκέστης.

ἀκεστὶς, ίδος, ἡ, fornacis ferreæ genus, *Diosc.*

ἀκεστορία, ας, ἡ, *Ion.* ἀκεστορίη, medicina, ars medica. Ab ἀκέστωρ.

ἀκεστορικὸς, ὴ, όν, medicinalis. Ab ἀκέστωρ.

ἀκεστὸς, ὴ, όν, sanabilis, medicabilis, sanatu facilis. Ab ἀκέομαι, *sano.*

ἀκέστρα, ας, ἡ, acus. Ab eod.

ἀκέστρια, ας, ἡ, medicatrix; (2) sartrix. *Gl. V.* sarcinatrix. Ab eod.

ἀκέστριον, τὸ, idem quod ἀκέστρα. *Eustath.*

ἀκεστρὶς, ίδος, ἡ, eadem quæ ἀκέστρια.

ἀκεστρὸν, τὸ, medicamentum, *Soph. Hes.*

ἀκέστωρ, ορος, ὁ, medicus. Ab ἀκέομαι, *sano.*

ἀκεσφόρος, ος, ὁ ᾗ ή, remedium adferens, salutaris. Ex ἄκεσις, et φέρω, *fero.*

ἀκεσώδυνος, ος, ὁ καὶ ἡ, dolores sanans, doloribus medens. Ex ἄκεσις, et ὀδύνη, *dolor.*

ἄκευμα, τος, τὸ, idem quod ἄκεσμα.

ἀκεύμενος, *audiens*, part. præs. med. *Æol.* et *Dor.* pro ἀκουόμενος, a verbo ἀκούω, *audio.*

ἀκέφαλος, ος, ὁ καὶ ἡ, caput non habens. *Ph.* truncus; (2) qui caret principio; (3) qui sine auctore certo est; (4) imperfectus; (5) honoris et dignitatis expers; (6) nomen herbæ certæ. Ex α priv. et κεφαλὴ.

ἀκεφάλως, sine capite; (2) sine exordio.

ἀκεῖον, vid. ἀκέομαι, *Apoll.*

ἀκέων, ουσα, tacitus, ne hiscens quidem; *Il.* 1, 33. Ex α pr. et χαίνω, *hisco.*

ἀκέων, adv. tacite. Ex hisd.

Ἀκὴ, ῆς, ἡ, acies ferri; (2) cuspis; (3) quies; (4) urbs Phœniciæ.

Ἄκη, *adv. Dor.* idem quod ἦκα, *Find.*

ἀκήδει, *adv.* negligenter, sine cura, *Æsch.* Ex α, et κῆδος.

ἀκηδεία, ας, ἡ, incuria, neglectus; (2) mœror, tristitia. Ab ἀκηδὴς.

ἀκηδεμόνευτος, ος, ὁ ᾗ ή, quem nemo curat, neglectus. Ex α pr. et κηδεμονεύω, *curo.*

ἀκήδεστον, adv. negligenter, *Apoll.*

ἀκήδεστος, ος, ὁ, καὶ ἡ, non curatus, neglectus, cujus nulla cura habetur; (2) infuneratus, insepultus, inhumatus; *Il.* 6, 60. Ex α pr et κηδεύω, *curo.*

ἀκηδέστως, *adv.* sine ulla cura, temere; (2) sine misericordia, inhumaniter.

ἀκήδευτος, ος, ὁ καὶ ἡ, inhumatus. Ex α pr. et κηδεύω, *funero.*

ἀκηδέως, ῶς, f. ήσω, negligo, non curo. Τῶν δ' ἄλλων ἤ τις εὖ ἀκήδησ', ubi εὖ pro ἕο vel ἑ ponitur, h. e. αὐτοῦ. *Il.* 14, 427. Ab

ἀκηδὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, nullam curam gerens, negligens; (2) neglectus, qui curæ non est; (3) inhumatus, insepultus; (4) tristitia vacuus; (5) securus; *Il.* 21, 123. Ex α priv. vel intens. et κῆδος, *cura.* Hinc

ἀκηδίᾱ, ας, ἡ, vacuitas mœroris; (2) mœroris abundantia; (3) contumelia; (4) incuria; (5) dolor; (6) tristitia.

ἀκηδιάω, ῶ, f. άσω, negligenter ago; (2) animo concido; (3) mœrore gravi adficior. Μὴ ἀκηδιάσωμεν περὶ τὰ παρόντα, *Basil.* Ab eod.

ἀκηδῶς, *adv.* sine sepultura. Ab ἀκηδὴς.

ἀκήκοα, *audivi*, 1. sing. perf. med. *Attice* pro ἤκουα. a verbo ἀκούω.

ἀκήλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui decipi nequit; (2) immutabilis; (3) qui deliniri nequit. Ex α pr. et κηλέω, *mulceo.*

ἀκηλίδωτος, ου, ὁ καὶ ἡ immaculatus, maculæ expers; (2) incorruptus. Ex α pr. et κηλιδόω, *maculo.*

ἄκεμα, ατος, τὸ, sanatio, medela; (2) medicamentum. Ab ἀκέομαι, *sano.*

Ἀκὴν, *adv.* tacite, quiete; *Il.* 3, 95. Ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ, fuerunt taciti. Ex α pr. et χαίνω, *hisco.*

ἄκηστος, ον, horto carens, horti nomine indignus.

ἀκηρᾶσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, purus, incorruptus; (2) illæsus; (3) immortalis. Ex α priv. et κηράω, *misceo.* (α priv. et κὴς vel κηραίνω, *Ern.*)

ἀκήρᾶτος, ος, ὁ καὶ ἡ, idem, *Il.* 15, 498.

ἀκήριος, ν. ὁ καὶ ἡ, exanimis, cor non habens; *Il.* 5, 199. ex α pr. et κῆρ, cor. (2) immortalis, fato lethifero non obnoxius; (3) illæsus, (4) *act.* non lethifer. *Schol.* ap. *Nic.* Ex α pr. et κῆρ, *fatum.*

ἀκηροφᾰνὴς, ὲς, id. quod ἀκεραιοφανὴς.

ἀκηρυκτεὶ, *adv.* nullo feciali misso; (2) implacabiliter. Ab

ἀκήρυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, per caduceatorem non denunciatus; (2) inglorius, ignotus; (3) implacabilis, *Steph.* Ex α priv. et κηρύσσω.

ἀκηρύκτως, *adv.* idem quod ἀκηρυκτεί.

ἀκήρωτος, ον, non ceratus, non oblitus cera. Ab α pr. et κηρὸς *cera.*

ἀκηχέαται, 3. pl perf. ind. pass. *Ion.* pro ἀκήκηνται, ab ἀκαχέω.

ἀκηχεκτο, *tristitia adfecti erant*, 3. plur. plusq. ind. pass. *Ion.* pro ἀκήκηντο.

ἀκηχέδαται, *Il.* 17, 636. 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἀκήκηνται.

ἀκηχεδὼν, όνος, ὁ. dolor, tristitia.

ἀκήχεμαι, vel ἀκήκημαι, tristor. Θυμὸν ἀκηχέμενοι μεγάλ' ἴαχον, *Il.* 18, 29. Ex α pleon. et ἄχος, *mœror.*

ἀκιβδήλευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non adulteratus, sincerus, incorruptus. Ex α pr. et κιβδηλεύω, *adultero.*

ἀκίβδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui scoria nulla admixta est; (2) purus, sincerus. Ex α pr. et κίβδηλος, *cui scoria admixta est.*

ἀκιβδήλως, *adv.* sine scoria; (2) sincere, pure. *Ph.* sedulo.

ἀκινδὴς, ὴ, όν, infirmus, qui se vix movere potest. Ex α pr. et κινέω, *moveo.*

ἀκινδῶδης, εος, ὁ καὶ ἡ, cuspidatus, acuminatus in modum cuspidis Ab ἀκίς.

ἀκινδωτὸς, ὴ, όν, καὶ ἡ, idem et ab eodem.

ἀκίζω, f. ίσω, acuo. Ab eodem.

ἀκίκυς, υος, ὁ καὶ ἡ, impotens, imbecillis; (2) qui non est velox. Ex α pr. et κίκυς.

ἀκίνεγμα, ατος, τὸ, concussio, complosio, *Elym.* Ex α pleon. et τινάσσω, *quatio*, mutato sc. σ in κ.

ἀκίνδᾱνος, ου, ὁ, pudicus, castus, qui cinædus non est, *Suid* Ex α priv. κινέω, *moveo*, et κίνδος, *membrum virile.*

Ἀκινα'κη, ου, ὁ, acinaces, gladius Persicus.

ἀκινδῦνῐ, *adv.* citra periculum, sine periculo.

ἀκίνδῡνος, ου, ὁ καὶ ἡ, sine periculo, liber, extra periculum constitutus. Ex α pr. et κίνδυνος, *periculum.*

ἀκινδυνώδης, ώδες, idem.

ἀκινδύνως, *adv.* sine periculo, secure.

ἀκίνησία, ας, ἡ, immobilitas, quies, privatio motionis. Ex α priv. et κίνησις, *motio.*

ἀκίνητα, *Dor.* pro ἀκινήτη. ab ἀκίνητος.

ἀκινητίω, ῶ, f. ήσω, immobilis sum.

ἀκινητίζω, f. ίσω. immotus sto, caveo ne movear, quiescere cupio. Ab

ἀκίνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, immobilis; (2) qui moveri aut mutari nequit, immotus; (3) non movendus; (4) segnis. Ex α pr. et κινέω, *moveo.*

ἀκινήτως, *adv.* sine motu, citra motionem.

"ΑΚΙΝΟΣ, υ, ὁ, acinus ; (2) herbæ genus.
ἄκῑος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vermibus non obnoxius, a vermibus non arrosus ; (2) incorruptus. Ex α pr. et κίς, *vermis*. ἀκιώτατοι ἱστοδοῆς, *Hesiod.* Ἔργ. 432.
ἀκῑρός, ὰ. ὀν, ignavus, nihil agens ; (2) Boreas, Aquilo, *Ern.*
ἀκῑρῶς, *adv.* remisse, sine motu, *Hes.*
ἀκίς, ίδος, ἡ, cuspis ferrea, spiculum, *Gl. V* metaph. dolor acutus. Dim. ab ἀκή, *acies.*
ἀκίχητα. *Il.* 17, 75 pro ἀκιχήτως, *adv.* ita ut tu consequi nequeas. Ab
ἀκίχητος, υ. ὁ καὶ ἡ, quem non possumus adsequi cursu, telo, &c. qui comprehendi nequit ; (2) inaccessus ; (3) quem mente et cogitatione comprehendere non possumus. Ex α priv. et κίχημι, *comprehendo.*
ἀκίων. ονος, ὁ ᾗ, nullis fultus columnis. Ex α pr et κίων, *columna.*
ἀκιώτατα. *firmissimi*, nom. pl. ab ἀκιώτατος. quod est superlat. ab ἄκιος.
ἀκκῐ́ζομαι, f. ίσομαι, simulare recuso. Ab Ἄκκω, mulierę, quæ simulate recusabat quod maxime cupiebat. Μικρὰ μὲν ἦν ἠκκίσαντο παραιτούμενοι. *Plut.* Hinc
ἀκκισμός, ῦ. ὁ. simulata recusatio.
ἀκκοσῐ́ζειν. perdere cimices, *Ep.* ap. *Steph.*
ἀκλαινής, έος, ὁ ᾗ, illacrymabilis. Ex α pr. et κλαίω, *fleo.*
ἀκλάεστος, *exsors*, *Dor.* pro ἀκλήρωτος.
ἄκλαδες, ἄδος, ἡ, cui sarmenta non sunt fracta. Ex α pr. et κλάω, *frango.* Unde
ἄκλαυστος, ᾱ, ὁ ᾗ, non fractus, infractus.
ἀκλαυστεῖ, s. ἀκλαυστεῖ, *adv.* sine fletu. Ab
ἄκλαυστος, υ, ὁ καὶ ἡ, indeploratus, indefletus *Gl. V.* indefiebilis. Ex α priv. et κλαίω. *fleo.*
ἀκλαυτεῖ. *adv.* idem quod ἀκλαυστεῖ, *Call. in Dian.* 167.
ἄκλαυτος, ᾱ, ὁ ᾗ, idem quod ἄκλαυστος.
ἀκλεής, έος, ὁ ᾗ, inglorius, turpis, fœdus. Ex α pr. et κλέος. *gloria.*
ἀκλεΐᾱς, s. ἀκλείᾳ, ας, ἡ, ignobilitas, infamia. Ab ἀκλεής.
ἀκλειής, έος, ὁ ᾗ, *Poët.* pro ἀκλεής.
ἄκλειστος, ου, ὁ ᾗ, non clausus. Ex α pr. et κλειστὸς. *clausus.*
ἀκλειῶς, *Poët. adv.* sine gloria. Ab ἀκλεής.
ἄκλεπτος, ᾱ, ὁ ᾗ, non furans ; (2) qui non aliud in cordę occultum, aliud in lingua promptum habet. Ex α pr. et κλέπτω.
ἀκλεύς, *adv.* inglorie. Ab ἀκλεής.
ἀκληδονίστως, *adv* sine gloria, fama. Ab α pr. et κληδών, *fama.*
ἀκλήϊστος, s. ἀκλήστος, id. quod ἄκλειστος.
ἀκλήρεω, ῶ. f. ήσω, sum exsors, miseriis adfigor. Ex α pr. et κλῆρος, *sors.* Hinc
ἀκλήρημα, ατος, τὸ, infortunium, calamitas.
ἀκληρία, ας, ἡ, egestas, infelicitas. Ab
ἄκληρος, υ, ὁ ᾗ, exsors ; (2) pauper, egenus ; (3) infelix, miser. Ex α priv. et κλῆρος, *sors.*
ἀκληρωτὶ, s. ἀκληρωτεῖ, *adv.* citra sortem. Ab
ἀκλήρωτος, υ. ὁ ᾗ, sorte non lectus ; (2) exsors, expers. Ex α pr. et κληρόω, *sorte lego.*
ἀκλητὶ, *adv.* sine vocatione. Ab
ἄκλητος, υ. ὁ ᾗ, non vocatus, non invitatus ; (2) nomine carens. Ex α priv. et κλητός.
ἀκλήτως, *adv.* sine invocatione, vel invitatione, *Steph.*
ἀκλινέως, *adv.* in neutram partem vergendo.
ἀκλινής, έος. ὁ ᾗ, non vacillans : (2) firmus, rigidus, qui flecti nequit ; *Ph.* durus. Ex α pr. et κλίνω. Unde
ἀκλινῶς, *adv.* id. quod ἀκλινέως.
ἄκλιτος, υ, ὁ ᾗ, qui non declinatur.
ἀκλίτως, *adv.* indeclinabiliter, sine declinatione.
ἀκλόνητος, υ, ὁ ᾗ, imperturbatus, non agitatus, inconcussus. Ex α pr. et κλονέω.
ἄκλονος, υ, ὁ ᾗ, idem. Ex α pr. et κλόνος, *motus.*
ἄκλοστος, υ, ὁ ᾗ, furum injuriæ non expositus, non deceptus ; (2) non furtivus. Ex α pr. et κλοστὴ, *furtum.*
ἀκλυδώνιστος, υ, ὁ ᾗ, fluctibus non agitatus, tranquillus. Ex α pr. et κλυδωνίζομαι, *fluctibus agitor.*
ἀκλυδωνίστως, *adv.* sine fluctibus.
ἄκλυστος, υ, ὁ ᾗ, non ablutus ; (2) undis non agitatus ; tranquillus, ut portus. Ex α pr. et κλύζω, *abluo.*

ἀκλώνητος, υ, ὁ ᾗ, ramulis carens. Ex α pr. et κλών, *ramulus.*
ἄκλωστος, υ. ὁ ᾗ, nendo non ductus, tortus, seu connexus. Ex α priv. et κλώθω, *neo.*
ἀκμάζω, f. άσω, floreo ætate, ætate sum firma ; (2) sum vegetus et validus per ætatem, polleo robore juvenili ; (3) facio ea, quæ juvenes decent ; (4) polleo, vigeo, floreo re quacumque ; *Gl. V.* vigeo, adolesco, pubesco, viresco, vireo ; ἀκμάζων. vegetus, vigens. *Phil.* ἀκμάζουσα. vivida, fortis, *Phil.* Ἀκμάζειν τὴν ἡλικίαν, νεότητι πολλῇ, πλούτῳ, χρήμασι, τεζῇ στρατιᾷ, πρὸς δύναμιν· ἀκμάζουσα σῖτος, maturum, μηλαι, πόλεμος· ἀκμάζουσα ἡμέρα, νὺξ. Ὄρος, medius. Ab ἀκμή.
ἀκμαῖος, αία, αῖον. vigens, florens ætate, florens re quacumque ; (2) juvenis ; adultus ; (3) vegetus ; (4) maturus, tempestivus ; (5) vigoris plenus ; *Ph.* (6) opportunus ; (7) qui in ipso temporis articulo rem aliquam adgreditur. Ab eod.
ἀκμαίως, *adv.* in flore ; (2) cum vigore ; (3) mature.
ἀκμαστὴς, οῦ, ὁ, strenuus, validus, robustus. Ab ἀκμάζω.
'ΑΚΜΗ, ῆς, ἡ. cuspis, acies, *Il* 10, 173. (2) vigor, maturitas seu flos ætatis, firma ætas, juventus ; (3) punctum, seu articulus temporis, quo aliquid agi debet ; (4) varus.
ἀκμὴν. *adv.* adhuc, etiam nunc ; (2) sedulo, strenue ; (3) eo tempore ; (4) aliquamdiu. Ab ἀκμὴ, vel etiam pro κατ' ἀκμήν.
ἀκμηνός, ή, όν, adultus ; (2) florens ; (3) exuberans. Ab eod.
"ΑΚΜΗΝΟΣ, υ, ὁ ᾗ, jejunus, qui non gustavit, item, qui non bibit, siccus.
ἀκμὴς, ῆτος, ὁ, non defatigatus, non defessus, recens, integer. Ex α pr. et κάμνω, *defatigo.*
ἀκμήτης, ᾱ, ὁ, idem.
ἀκμητὶ, *adv.* sine lassitudine. Ab ἀκμὴς.
ἄκμητος, υ, ὁ ᾗ, ἡ. et ἀκμητος, η, ον, idem.
ἀκμιθέτιον, ᾱ, τὸ, incudis repositorium, *Il.* 18, 410. Ex ἄκμων, et τίθημι.
ἄκμονας, *incudes*, acc. pl. ab ἄκμων.
'Ακμονίδας, *Acmonides*, *Dor.* pro 'Ακμονίδης.
ἄκμων, ονος, ὁ, incus, *Il.* 15, 19. Ex α pr. et κάμνω, *fatigor.*
ἀκναμπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inflexibilis. Ex α pr. et κάμπτω. *flecto.*
ἄκναστος, ᾱ, ὁ ᾗ, fullonem non expertus a fullone non purgatus, subactus. Ex α priv. et κνάπτω.
ἀκναφος, ᾱ, ὁ ᾗ, idem ; *Gl. V.* rudis, impolitus. Ex iisd.
ἀκνημος, ᾱ, ὁ ᾗ, tibiis, seu cruribus carens, qui non habet suras. Ex α priv. et κνήμη, *tibia, crus.*
ἀκνησιὶς, ίδος, ἡ, spina dorsi. Ex α priv. et κνάω, *scalpo*, seu *scabo*, quia animalia eam scabere non possunt.
ἀκνισσος, ᾱ, ὁ ᾗ, insulsus, insipidus ; proprie nidoris expers. Ex α pr. et κνίσση.
ἀκνίσσωτος, ᾱ, ὁ ᾗ, vacuus a nidore, expers sacrificiorum.
ἀκοάς, *auditus*, gen. sing. *Dor.* pro ἀκοῆς.
ἀκοὴ, ῆς, ἡ. auditus ; (2) fama, rumor, sermo ; (3) auris. Ab ἀκέω, *audio.*
ἀκοιλος, ᾱ, ὁ ᾗ, qui cavus non est, in quo est nihil cavum, cavitatis expers. Ex α priv. et κοῖλος, *cavus.*
ἀκοίμητος, ᾱ, ὁ ᾗ, insomnis, non dormiens, pervigil. Ex α priv. et κοιμάω
ἀκοιμήτων, *insomium*, gen. plur. ab ἀκοίμητος.
ἄκοινος, ᾱ, ὁ ᾗ, non communis ; (2) non polutus. Ex α pr. et κοινὸς, *communis.*
ἀκοινωνησία, ας, ἡ, cum nullum est commercium, nulla societas ; (2) nulla benignitas, quæ de suo aliquid impertiat ; (3) excommunicatio. Ex α priv. et κοινωνέω. Unde
ἀκοινώνητος, ᾱ. ὁ καὶ ἡ, incommunicabilis ; (2) sine societate, insociabilis ; (3) parcus, tenax, non communicatus.
ἀκοινωνήτως, *adv.* insociabiliter.
ἀκοίτης, ᾱ, ὁ, unum et idem cubile habens, maritus. Ex α pro ὁμὸ, et κοίτη.
ἀκοιτις, ίδος, ἡ, uxor, marita. A præc.
ἄκοιτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sine cubili, cubili carens ; (2) at τὸ ἄκοιτον, est mel sedimento carens.
ἀκολάκευτος, ου, ὁ ᾗ, qui adulationibus capi nequit. Ex α priv. et κολακεύω, *adulor.*

ἀκόλακος, υ, ὁ ᾗ, alienus ab adulatione. Ex α priv. et κόλαξ, *adulator.*
ἀκολασία, ας, ἡ, intemperantia, luxuria, incontinentia, in quocunque cupiditatum genere, *Gl. V.* protervia. Ex α priv. et κόλασις.
ἀκολασταίνω, intemperanter, seu petulanter ago ; (2) proterve et libidinose vivo. *Gl. V.* nepotor, protervio. Ab ἀκόλαστος.
ἀκολαστέω, ῶ, idem et ab eod. Hinc
ἀκολάστημα, ατος, τὸ, factum petulans ; (2) scelus ; (3) stuprum per proterviam illatum
ἀκόλαστος, υ, ὁ ᾗ, intemperans, protervus, lascivus, libidinosus, flagitiosus ; (2) non punitus ; (3) qui peccatis frena laxat ; (4) audax ; (5) injuriosus ; (6) castigatione dignus. Ex α priv. et κολάζω, *punio.*
ἀκολάστως, *adv.* intemperanter, petulanter. *Gl. V.* impune.
ἀκόλητος, υ. ὁ ᾗ, non glutinatus, *Gl. V.* qui conglutinari vel uniri nequit. Ex α priv. et κολλῶ, *glutino.*
ἄκολλος, υ. ὁ ᾗ, glutinis expers ; (2) qui conglutinari nequit ; (3) qui coire nequit, incoibilis. Ex α priv. et κόλλα, *gluten.*
ἄκολος, υ, ὁ, frustum panis, parva buccella ; (2) cibus. Ex α ex parte priv. et κόλον, *cibus.*
ἀκολουθέω. ῶ. f. ήσω, sequor, comitor ; (2) facio idem aliis, imitor, congruo, similis fio ; (3) obsequor, obtempero. Ἀκολουθεῖν τινι, μετὰ τινος, κατὰ τινα τινος, ἀλλήλοις· τῷ λόγῳ, animo assequi, intelligere. Ab ἀκόλουθος.
ἀκολούθημα, ατος, τὸ, consequentia ; (2) adsectatio, consectatio. Ab ἀκολουθέω.
ἀκολουθησις, εως, ἡ, idem et ab eod.
ἀκολουθητικὸς, ὴ, όν, sequax, proclivis ad sequendum. Ab eod.
ἀκολουθία, ας, ἡ, adsectatio, comitatus ; (2) series, cohærentia ; nexus, consequentia, *Gl. V.* (3) convenientia, congruentia ; (4) officium (5) cærmonia, ritus sacer. Ab
'ΑΚΟΛΟΥΘΟΣ, ου, ὁ ᾗ, pedissequus, vel pedissequa, assecla, comes, adsectator ; (2) consequens, consentaneus, conveniens, congruens, similis ; (3) genus ministri, *Eccles.*
ἀκολουθῦσιν, *sequentibus*, dat. plural. præs. part.
ἀκολούθως, *adv.* consequenter ; (2) convenienter. Ab ἀκόλουθος.
ἀκόλυμβος, ᾱ, ὁ ᾗ, natandi inscius. Ex α priv. et κολυμβάω, *nato.*
ἀκομία, ας, ἡ, comæ defectus. Ab ἄκομος.
ἀκομιστία, ας, ἡ, neglectus, incuria. Ab
ἄκομιστος, ᾱ, ὁ ᾗ, neglectus, squalidus, sine cura necessaria. Ex α priv. et κόμίζω.
ἄκομος, ᾱ, ὁ ᾗ, cui nulla est coma, qui comatus non est. Ex α pr. et κόμη.
ἀκόμπαστος, υ, ὁ ᾗ, alienus a jactantia, et ostentatione. Ex α priv. et κομπος, *jactator.*
ἄκομτος, ᾱ, ὁ ᾗ, idem et ab eod.
ἀκόμψευτος, ον, non curiose ornatus.
ἀκόμψος, υ. ὁ ᾗ, inelegans, non festivus ; (2) vilis, simplex (ineptus, *Steph.*) Ex α pr. et κομψὸς, *scitus, elegans.*
ἀκόμψως, *adv.* ineleganter, illepide.
ἀκονᾶν, præs. inf. act. *contr.* pro ἀκονάειν.
ἀκονάω, ῶ. f. ήσω, acuo, exacuo ; (2) impello, incito. Τὸν πεφαυνὸν ἀκονήσαντες, *Luc.* Ex ἀκόνη, *cos.*
ἀκόνδυλος, ον, expers tuberum. Ab α et κονδύλη.
'ΑΚΟΝΗ, ης, ἡ, cos.
ἀκόνημα, τὸ, incitamentum. Ab ἀκονάω.
ἀκονητὶς, ὶδος, ἡ, qui acuit. *Ph.* cotiaris.
ἀκόνιον, υ, τὸ, coticula. Dim. ab ἀκόνη.
ἀκονιτὶ. *adv.* sine pulvere ; (2) sine pugna, citra laborem, facile. Ex α et pr. κόνις.
ἀκονίτικος, ὴ, όν, ex aconito confectus. Ab
ἀκόνῖτον, υ, τὸ, aconitum, herba venenata, quæ ἐν ταῖς ἀκόναις, seu cautibus nascitur. *Angl.* Wolfsbane, Monkshood.
ἀκόνιτος, υ, ὁ ᾗ, pulveris expers ; (2) qui sine pulvere fit ; (3) non illitus calce, opere tectorio non obductus ; (4) non picatus. Ex α pr. et κόνις, *pulvis, cinis.*
ἀκονίτως, *adv.* sine pulvere ; (2) sine difficultate.
ἄκοντε, *inviti*, nominat. dual. ab ἄκων.
ἀκοντὶ, *adv.* invito, coactè. Ex α priv. et ἑκοντὶ, *sponte.*

ἀκοντίας, ᾶ, ὁ, jaculus, serpentis genus; (2) *in plur.* stellæ, quæ jaculi modo feruntur. Ab ἀκόντιον. Unde

ἀκοντίζω, f. ίσω, jaculor, jaculum vibro, intorqueo; (2) jaculo peto. Ἀκοντίζειν τὸν φεύγοντα, εἰς τοῦτον, τινὰ ἔγχει, τινός. Ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ, *Il.* 4, 496.

ἀκόντιον, ᾰ, τό, medicamentum ad sanandа vulnera ἀκοντίων, s. jaculorum. Ab ἀκοντίζω.

ἀκόντιον, ᾰ. τὸ, jaculum, telum, spiculum, pilum; (2) teli jactus; (3) spina dorsi. Ab ἄκων, *jaculum.*

ἀκόντισις, εως, ἡ, jaculatio, jactus. Ab ἀκοντίζω.

ἀκόντισμα, ατος, τό, idem; (2) jaculum.

ἀκοντισμός, ᾧ, ὁ, jaculatio.

ἀκοντίσσαι, aor. 1. inf. act. *Poët.* pro ἀκοντίσαι.

ἀκοντιστὴς ἥρως, ὁ, jaculator; (2) jaculandi peritus. Ab eod.

ἀκοντίστης, ᾶ, ὁ, idem. Hinc

ἀκοντιστικός, ἡ, όν, jaculandi peritus.

ἀκοντιστὺς, ύος, ἡ, jaculatio, *Il.* 23, 622. (2) jaculandi peritia. Ab ἀκοντίζω.

ἀκοντοβόλος, ᾶ, ὁ, ἡ, jaculi vibrator, jaculator. Ex ἄκων, οντος, et βάλλω, *jacio.*

ἀκοντοδόκος, ᾶ, ὁ, ἡ, qui jacula observat, ut eorum ictus eviteт. Ex ἄκων, et δέχομαι, *recipio*, vel potius δοκάζω, *observo.*

ἀκοντοφόρος, ᾶ, ὁ, ἡ, jaculum ferens. Ex ἄκων, *jaculum*, et φέρω, *fero.*

ἀκόντως, *adv.* invite. Ab ἄκων.

ἀκοπὶ, sine labore, ac molestia. Ab α priv. et κόπος.

ἀκοπίαστος, ᾶ, ὁ, ἡ, indefessus, indefatigabilis; (2) lassitudinem et laborem nullum adferens. Ex α priv. et κοπιάω, *laboro.*

ἀκοπιάστως, *adv.* sine labore.

ἄκοπος, ᾶ, ὁ, ἡ, indefessus; (2) corruptioni non obnoxius. Ex α pr. et κόπος, *labor.*

ἀκόπρισιστος, ᾶ, ὁ, ἡ, qui non est stercoratus, cui fimus non est ingestus. Ex α priv. et κόπρος, *stercus.*

ἄκοπρος, ᾶ, ὁ, ἡ, idem et ex iisd.

ἀκοπρώδης, ώδες, purus a stercore.

ἀκύτως, *adv.* sine lassitudine; (2) sine vermium noxa.

ἀκόρεστος, ᾶ, ὁ, ἡ, inexplebilis, insatiatus, insatiabilis. Ex α pr. et κορέω, *satio.*

ἀκορέστως, sine satietate.

ἀκόρητος, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, *Il.* 7, 117, idem; (2) non ornatus, non mundatus. Ab eod.

ἀκορία, ας, ἡ, insatiabilitas. Ab eod.

ἀκορίτης, ᾶ, ὁ, sc. οἶνος, vinum ex acoro confectum. Ab ἄκορον.

ἄκορνα, ης, ἡ, nomen plantæ cujusdam.

ἄκορον, ᾰ, τό, acorum, herba sive radix quædam medica, *Angl.* THE SWEET-SMELLING FLAG, vel CALAMUS.

ἄκορος, ᾶ, ὁ, ἡ, idem quod ἀκόρητος.

ἀκόρυφος, ου, ὁ, ἡ, verticem, seu fastigium non habens. Ex α pr. et κορυφὴ, *vertex.*

ἄκος, εος, τό, medela, medicina, sanatio, curatio, remedium, *Il.* 9, 250. Ab ἀκέομαι.

ἀκοσμέω, ῶ, f. ήσω, incomposite me gero; (2) improbus sum. Καλάσουσι τοὺς ἀκοσμοῦντας, *Isocr.* Ex α priv. et κοσμέω, *orno.*

ἀκοσμήσεις, εσσα, ῆεν, inornatus. Ab ἀκοσμέω.

ἀκόσμητος, ᾶ, ὁ, ἡ, idem et ab eod.

ἀκοσμήτως, *adv.* confusè, sine ornatu.

ἀκοσμία, ας, ἡ, status rerum perturbatus, res incompositæ; dedecus, *Ph.* Ab eod.

ἄκοσμος, ᾶ, ὁ, ἡ, inornatus, indecorus, incultus, inordinatus, incompositus, incomptus; inhonestus, *Gl. V.* Ex α pr. et κόσμος.

ἀκόσμως, *adv.* idem quod ἀκοσμήτως.

ἀκοστέω, ῶ, f. ήσω, abundo ésu hordei, pascor hordeo. Ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ, *Il.* 6, 506. Ab

ἈΚΟΣΤΗ, ης, ἡ, hordeum; (2) quilibet cibus.

ἄκοτος, ᾶ, ὁ, ἡ, qui simultates non alit. Ex α pr. et κότος.

ἀκουάζω, audio; (2) invocor. Πρῶτα γὰρ καὶ δοιτὸς ἀκουάζεσθον ἐμεῖο, *Il.* 4, 343. Ab ἀκούω.

ἀκουέμεν, *audire*, præs. inf. act. *Ion.* pro ἀκούειν.

ἀκουέτω, *audiat*. 3. sing. præs. imper. act.

ἀκουὴ, ῆς, ἡ, auditus, auditio. Ab eod.

ἀκουκα, 1. s. perf. ind. act. *Ion* pro ἤκουα.

ἀκούοντα, *audientem*, acc. sing. præs. part. act.

ἀκουόντεσσι, dat. pl. part. præs. *Ion.* et *Poët.* pro ἀκούσι.

ἀκούοντι, 3. pl. pr. ind. act. *Dor.* pro ἀκούουσι.

ἀκουρευτος, ᾶ, ὁ, intonsus, *Gl. V.* Ex α priv. et κουρεύω, *tondeo.*

ἄκουρος, ᾶ, ὁ, ἡ, intonsus; (2) qui est sine liberis. Ex α pr. et κείρω, vel κόρος.

ἄκουσ, οντος, ὁ, jaculum, telum. Ab ἄκων.

ἀκούσαιεν, *audiverint*, 3. plur. aor. 1. opt.

ἀκούσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἀκούσας.

ἀκούσας, *qui audivit*, vide antecedens, ἀκούσαις.

ἀκουσάτωσαν, *audiant*, 3. pl. aor. 1. imp. act.

ἀκούσαι, *audies*, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ἀκούσεσαι, vel ἀκούσῃ.

ἀκουσιάζω, cogo. Ab ἀκούσιος.

ἀκουσίβιος, ᾶ, ὁ, ἡ, qui a Deo exauditur. Ex ἀκουσὸς, et Θεὸς, *Deus.*

ἀκούσιος, ᾶ, ὁ, ἡ, vel ἀκούσιος, ία, ον, (prim. prod.) non voluntarius, coactus, invitus, *Gl. V.* Ex α pr. et ἑκὼν, *sponte.*

ἀκουσις, εως, ἡ, auditio. Ab ἀκούω, *audio.*

ἀκουσίως, *adv.* præter voluntatem, invite.

ἄκουσμα, ατος, τὸ, res quæ auditur, auditio; (2) auditio discipuli, quod discipulus ex præceptore audit; (3) fama, rumor. Ex ἀκούω, *audio.*

ἀκουσμάτιον, ᾰ, τὸ, auditiuncula, narratiuncula. Dim. ab ἄκουσμα.

ἀκουστὴς, ᾶ, ὁ, auditor, qui audit; (2) discipulus. Ab ἀκούω. Hinc

ἀκουστικὸν, paratus sum ad audiendum.

ἀκουστικὸς, ἡ, όν, ad auditum pertinens.

ἀκουστικῶς, attente, ad audiendum paratè.

ἀκουστὸς, ἡ, όν, sub auditum cadens. Ab ἀκούω.

ἀκούσωσιν, 3. pl. aor. 1. conj. act.

ἀκουτιεῖς, *audire facies*, 2. sing. f. 1. indic. act. *Att.* pro ἀκουτίσεις. Ab

ἀκουτίζω, f. ίσω, audire facio; *pass.* audior. Ab

ἈΚΟΥΩ, fut. ὑσω, audio, auribus percipio, ausculto; (2) auditor, s. discipulus sum; (3) audiens sum dicto, obtempero; (4) intelligo et interpretor, item sentio; (5) vocor, appellor, dicor; (6) novi, teneo; (7) *est ubi verti potest*, lego: ducta inde significatione, qua olim anagnostæ utebantur, *Ern.* Ἀκούειν τινὸς, Ἡροῦδε, φωνήν τινος· τοῦτο παρά σου, πρός σου, ex; ταῦτα περί σου, περὶ τοῦ πράγματος· σοῦ περὶ τούτων, σὶ ὄντα· ἐσθλὸς, κακὸς, appellor; εὖ ἀκούειν ἀπὸ, ὑπὸ, πρός τινος, laudari; κακῶς, vituperari; ἀκούομαι ὑπό σε audior. Λόγως δ' ἄκυσον, οὓς ἤκω φέρων, *Soph. Phil.* 1255.

ἀκυὼν, *audiam*, f. 2. ind. act. verbi ἀκύω.

ἄκρα, ας, ἡ, summitas, fastigium, culmen; (2) arx; (3) promontorium; (4) littus, omnino de extremitate dicitur, maximè extremitatibus corporis. Ab ἄκρος.

ἀκράαντος, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, imperfectus. Ex α pr. et κραιαίνω, *efficio.*

ἀκρᾰγὴς, ἐς, mutus. Ab α pr. et ῥήγω.

ἀκρᾰδάντος, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, inconcussus, immotus. Ex α pr. et κραδαίνομαι, *metu concutior.*

ἀκρᾰὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, flans in superficie, vehemens. Ex ἄκρος, *summus*, et ἄω, *flo.*

ἀκρᾰῖος, ᾶ, ὁ, summus; (2) qui est in arce; (3) qui præest arci. (Unde Ἀκρόαια, Venus, vid. *Thes. M.*) Ex ἄκρος, *summus*, vel ἄκρα, *arx.*

ἀκραιτᾰλὸς, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, non sentiens crapulum; (2) alienus a crapula; (3) arcens crapulam. Ex α priv. et κραιπάλη, *crapula.*

ἀκρᾰιφνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, purus; (2) alacer; (3) recens. Ex ἀκραῖος, et φαίνομαι.

ἀκρᾰιφνῶς, *adv.* sincere. Ab ἀκραιφνὴς.

ἀκρᾰλίτρος, τὸ, pinguedo, unguentum, *Call. Ep.*

ἀκρᾰαντος, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, imperfectus; (2) irritus, *ut promissum, prædictio.* Ex α pr. et κραίνω, *efficio.*

ἀκραξόνιον, ᾰ, τὸ, summa pars axis. Ex ἄκρος, et ἄξων, *axis.*

ἀκρασία, ας, ἡ, intemperies, intemperantia, incontinentia. Ex α pr. et κρᾶσις. Hinc.

ἀκρᾰσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, intemperans.

ἀκρατεύομαι, fut. εὐσομαι, intemperanter vivo. Ab ἀκρατὴς.

ἀκρατευτικὸς, ἡ, όν, incontinens.

ἀκρᾰτὴς, ίος, ὁ καὶ ἡ, incontinens, intemperans; (2) invalidus, debilis; (3) qui contineri nequit. Ex α pr. et κρατέω, *cohibeo.*

ἀκρατὶ, impotenter, per impotentiam. Ex α pr. et κράτος, *robur.*

ἀκρᾰτίζω, f. ίσω, jento; (2) merum bibo; ἀκρατίζομαι, jento, *Gl. V.* Ab ἄκρατος. Hinc

ἀκρᾰτισμα, ατος, τὸ, jentaculum.

ἀκρατισμὸς, ᾧ, ὁ, idem et ab eod.

ἀκρᾰτίστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non jentavit; (2) qui jentaculo non facile caret; (3) validus. Ex α pr. et κρατίζω, vel α int. et κράτος.

ἀκρᾰτόεις, εσσα, εν, instabilis, intemperans, *Man.* Ab ἀκρατὴς.

ἄκρατον, ου, τὸ, vinum, merum, meracum. Ex α pr. et κεράννυμι, *misceo.*

ἀκρατοποσία, ας, ἡ, meracioris vini potatio. Ex ἄκρατος, et πόσις, *potatio.*

ἀκρατοποτέω, ῶ, f. ήσω, merum bibo. Ab ἀκρατοπότης, ου, ὁ, qui merum potat. Ex ἄκρατος, et ποτέω, *poto.*

ἀκρᾰτος, ου, ὁ, merus, meracus; (2) purus, sincerus; (3) validus, vehemens in utramque partem, immoderatus, immitis; (4) perspicuus. Ex α pr. et κεράω, *misceo*, vel α intens. et κράτος, *robur.*

ἀκρατότης, *Ion.* ἀκρητότης, meracitas.

ἀκρατοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui meracum fert; qui ad ferendum meracum aptus est, *nomen vasis vinarii.* Ex ἄκρατος, et φέρω, *fero.*

ἀκρᾰτὼς, ορος, ὁ, impotens; (2) incontinens. Ex α pr. et κράτος.

ἀκρᾰτῶς, *adv.* incontinenter, intemperanter; (2) graviter, vehementer, impense.

ἀκρᾰτως, *adv.* mere, pure, sine admixtione.

ἀκρατωσύνη, *Poët.* pro ἀκρατοσύνη, intemperantia, instabilitas, *sed nimis licentiose*, Steph.

ἀκραχολία, ας, ἡ, ira repentina et levi de caussa. Ab

ἀκρᾰχολος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad iram valde proclivis, iracundus. Ex ἄκρος, et χολὴ, *ira.*

ἀκρεμονιὸς, ἡ, όν, ramos grandes habens. Ab

ἈΚΡΕΜΩΝ, ονος, ὁ, ramus major, ramus prægrandis; (2) ramus quivis.

ἄκρεος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel ἄκρεος, έα, εον, non carneus. Ex α priv. et κρέας, *caro.*

ἀκρέσπερον, *adv.* summa vespera, extremo vespere. Ab

ἀκρέσπερος, ου, ὁ καὶ ἡ, vesperæ principium faciens, vesperam inducens. Ex ἄκρος, *summus*, et ἕσπερος, *vesper.*

ἀκρη, *summa*, *Ion.* pro ἀκρα.

ἀκρήγυης, εος, ὁ καὶ ἡ, valde juvenis. Ex ἄκρος, et ἡβη, *ætas.*

ἀκρηδὴς, ου, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

ἀκρήδιμος, ον, sine vitta, *Ep.*

ἀκρητοχόλος, id. quod ἀκρόχολος, *Hipp.*

ἀκρία, ας, ἡ, cognomen Minervæ. Ab ἄκρα.

ἀκριάζω, f. άσω, probo, diligenter indago. Ab ἀκριὴς, *accuratus.* Hinc

ἀκριασμὸς, ᾧ, ὁ, accuratio, exquisitum examen.

ἀκριαστὴς, ᾶ, ὁ, diligens explorator, exquisitor. *Gl. V.* scrupulosus. Ab eod.

ἀκρίβεια, ας, ἡ, accuratio, accurata diligentia, summa cura; (2) summum jus; (3) tenacitas, parsimonia; χαλεπῶς ἔφερε τὴν τοῦ πατρὸς ἀκρίβειαν, γλίσχρα καὶ κατὰ μικρὸν αὐτῷ χορηγοῦντος, *Plut. in Pericle*, c. 36. (4) vita exacta; (5) accuratum examen; (6) forma eximia. Ab

ἈΚΡΙΒΗ Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, certus, accuratus, subtilis, exquisitus, diligens, scrupulosus; (2) certus, exploratus; (3) plenus, justus, copiosus; (4) ad rem attentus, tenax. Sic *Angl.* dic. AN EXACT MAN.

ἀκριβοδίκαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, summo jure utens, s. agens. Hinc τὸ ἀκριβοδίκαιον, ᾰ, jus summum. Ex ἄκρος, *summus*, et δίκη, *jus.*

ἀκριβολογέω, ῶ, f. ήσω, accurate perpendo, examino.

ἀκριβολογία, ας, ἡ, accurata discussio, et examinatio. Ab

ἀκριβολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, accurata et curiosa diligentia utens; (2) accurato sermone utens. Ex ἀκριβὴς, et λόγος, *sermo.*

ἀκριβόω, ῶ, f. ώσω, plane cognosco, diligenter exploro; (2) probe calleo, compertum exploratumque habeo; (3) summa cura ac diligentia aliquid facio; (4) facio, ut

aliquis sit accuratus, et exquisitus. *Ἀκριβῶν λόγως, τὰς τάξεις, τὰς αἰσθήσεις, δικαιοσύνην, περί τι· ἠκριβωμένη σύνεσις, Ἡκριβωσε παρ' αὐτὸν τὸν χρόνον τῆ φαινομένῃ ἀστέρος. Matt.* 2, 7. Ab *ἀκρίβης.*

ἀκριβῶς, adv. diligenter, exacte, accurate, exquisite; (2) plane, plene, penitus, perfecte; (3) summo jure; (4) severe, parcè.

ἀκριβωσις, ἡ, diligentia, accuratio.

ἀκρίδιον, ᾱ, τὸ, locustula. Dim. ab *ἀκρίς.*

ἀκριδοθήκη, ας, ἡ, decipula ad capiendas locustas. Ab *ἀκρίς,* et *θήκη, captura.*

ἀκριδοφάγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui locustis victitat, locustas comedens. Ex *ἀκρίς,* et *φάγος.*

ἀκρίζω, f. *ἴσω,* cacumina, seu summa loca perambulo; (2) summis pedibus ambulo; (3) summa cædo. Ab *ἀκρις, summitas.*

ΑΚΡΙ Σ, *ίδος, ἡ,* locusta.

ἀκρις, ιος, ἡ, summitas, cacumen montis. Ab *ἄκρος, summus.*

ἀκρίσια, ας, ἡ, inconsiderantia; (2) res controversa et non judicata; (3) judicii inopia, et temeritas; (4) malum judicium; (5) perturbatio, confusio, turbulentus rerum status. Ex *α* pr. et *κρίσις.*

ἄκρίτα, adv. et *ἀκρίτι,* injudicato, indicta caussa; (2) nullo judicio, sine judicio, sine delectu; (3) indiscrete, confuse, nullo discrimine. Ab *ἄκριτος.*

ἀκριτόβκλος, ον, imprudens.

ἀκριτοβδακρυς, ὁ καὶ ἡ, futiliter aut immense lacrymans. *Epith.* Tantali, *Ep.*

ἀκριτόμυθος, ᾱ. ὁ καὶ ἡ, qui loquitur inconsiderate et sine judicio. Ex *ἄκριτος,* et *μύθος, verbum.*

ἄκριτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, injudicatus, indemnatus; (2) confusus, indiscretus; (3) anceps; (4) qui in controversiam non cadit; (5) qui componi aut discerni non potest; (6) sine ratione et judicio factus, inconsideratus; (7) immodicus, immensus, innumerabilis. Ex *α* priv. et *κριτὸς, judicatus.*

ἀκριτόφυλλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, frondes habens indiscretas; (2) frondosus; multis arboribus consitus, ita ut folia arborum discerni nequeant; (3) umbrosus. Ex *ἀκριτος,* et *φύλλον, folium.*

ἀκριτόφυρτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, confertus, miscellaneus. Ex *ἄκριτος,* et *φύρω, misceo.*

ἀκριτόφωνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, indistinctam et confusam vocem habens. Ex *ἄκριτος,* et *φωνή.*

ἀκρίτως, adv. idem quod *ἄκριτα.*

ἀκρόαμα, ατος, τὸ, acroama, quod auditur; (2) ipsa persona quæ auditur. Ab *ἀκροάομαι.* Hinc

ἀκροαματικὸς, ἡ, ὸν, ad auditionem pertinens; (2) in auditione, s. nuda scientia et contemplatione positum.

'ΑΚΡΟΑ΄ΟΜΑΙ, *ῶμαι,* f. *ἀκροάσομαι,* audio; (2) audio discendi caussa; (3) dicto sum audiens, pareo. *Ἀκροᾶσθαί τινος λέγοντος, τῶν λεγομένων, ἐπωδῆν· τῶν ἀρχόντων, τοῦ προστάττοντος,* parere. *Ἀκροατέον ἡμῖν τῶν πρειττόνων,* cedere oportet.

ἀκρόασις, εως, ἡ, auditio, ipsa audiendi actio; (2) recitatio. Ab *ἀκροάομαι.*

ἀκροᾶτήριον, ᾱ, τὸ, auditorium; (2) locus in quo judices ad cognoscendam caussam conveniunt. Ab eod.

ἀκροᾶτὴς, οῦ, ὁ, auditor, discipulus; (2) qui obedit præceptis. Ab eod. Hinc

ἀκροατικὸς, ἡ, όν, auditorius, ad auditionem pertinens.

ἀκροβᾶμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, erectus in summos pedum digitos; (2) erectus incedens. Ex *ἄκρος,* et *βαίνω, eo, incedo.*

ἀκροβάτέω, ῶ, f. *ήσω,* in digitos pedum erigo, suspensus incedo. Ex *ἄκρος,* et *βατέω, vado.*

ἀκροβαφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, summa parte tinctus, leviter imbutus. Ex *ἄκρος,* et *βάπτω, mergo.*

ἀκροβελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, acutam cuspidem habens. Ex *ἄκρος,* et *βέλος, telum.*

ἀκροβολὶς, ίδος, ἡ, jaculi genus. Ex iisd.

ἀκροβοπατίζομαι, f. *ίσομαι,* sto in summo suggestu, vel tribunali. Ex *ἄκρος,* et *βῆμα.*

ἀκροβλαστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, germen in cacumine habens. Ex *ἄκρος,* et *βλαστὸς, germen.*

ἀκροβολέω, ῶ. f. *ήσω,* e summo jaculor; (2) jaculor. Ex *ἄκρος,* et *βαλλω.* Hinc

ἀκροβολία, ας, ἡ, vēlitatio, præludium pugnæ.

ἀκροβολίζω, et frequentius *ἀκροβολίζομαι,* quacunque jaculor; (2) velitor; (3) velitor verbis et certamen lacesso. *Ἀκροβολίζεσθαι τοῖς ἔπεσι, τοῖς λίθοις.* Ab *ἀκροβολία.* Hinc

ἀκροβολίσιος, ᾱ, idem quod

ἀκροβολισμὸς, οῦ, ὁ, jaculatio; (2) velitatio, præludium pugnæ; (3) irritatio; (4) omnino lapidum aliorumque missilium conjectus.

ἀκροβολιστὴς, οῦ, ὁ, jaculator; (2) veles.

ἀκροβόλος, ᾱ, ὁ, jaculator, sagittarius.

ἀκροβυστία, ας, ἡ. præputium; (2) gentes profanæ, non circumcisæ; (3) corruptio humanæ naturæ. Ab

ἀκρόβυστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, præputiatus. Ab *ἄκρος,* et *βύω, tego,* quod præputium extremam membri virilis partem tegat.

ἀκρογωνιαῖος, αίᾱ, αῖον, angularis, quod in summo angulo est; (2) imus. Ex *ἄκρος,* et *γωνία, angulus.*

ἀκρόγωνος, ον, in extremo angulo positus, *Nax.* Ex *ἄκρος,* et *γωνία.*

ἀκροδακτύλιον, ᾱ, τὸ, summa pars digiti. Ex *ἄκρος,* et *δάκτυλος, digitus.*

ἀκρόδετος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, in summo ligatus. Ex *ἄκρος,* et *δετὸς, ligatus.*

ἀκροδίκαιον, ᾱ, τὸ, summum jus. Ex *ἄκρος,* et *δίκη, jus.*

ἀκρόδρυα, ων, τὰ, fructus arborei, et proprie quidem, qui putamen lignosum habent. *Gl. V.* cacumen rami. *ἀκρόδρυα,* baccæ. Ex *ἄκρος,* et *δρῦς.*

ἀκρόζεστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, leviter fervefactus; (2) leviter coctus. Ex *ἄκρος,* et *ζεστός.*

ἀκροζώνη, ης, ἡ, instita, *Ph.* Ex *ἄκρον,* et *ζώνη, zona.*

ἀκρόθαλπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, in summo calefactus et tostus; (2) leviter calefactus. Ex *ἄκρος,* et *θάλπω, foveo, calefacio.*

ἀκροθιγγάνω, leviter attingo. Ex *ἄκρος, summus,* et *θιγγάνω, tango.*

ἀκροθιγῶς, summis digitis *Gl. V.* summatim, carptim. A præced.

ἀκροθινιάζω, f. *άσω,* summam partem attingo; (2) primitias offero; (3) aliquid pro primitiis offero; (4) deligo quod egregium, optimum. *In med.* deligo mihi, mea causa. Ab

ἀκροθίνιον, ᾱ, τὸ, et quod usitatius, *ἀκροθίνια, ων, τὰ,* primitiæ frugum; (2) primitiæ quælibet; (3) primitiæ manubiarum, quæ Diis offeruntur; (4) manubiæ, spolia. Ex *ἄκρος, summus,* et *θίνος, acervus,* quod primitiæ a summitate acervi sumebantur.

ἀκροθώραξ, ακος, ὁ ἡ, ἡ, leviter ebrius. Ex *ἄκρος,* et *θώρηξαι, inebrio.*

ἀκρόκαεστος, ᾱ, ὁ ἡ, ἡ, in summitate fructum habens. Ex *ἄκρος,* et *καετὸς, fructus.*

ἀκροκελαινιάω, ῶ, in summo, vel superficie nigrico, s. ater sum. Hinc *ἀκροκελαινιόων* pro *ἀκροκελαινιῶν.* Ex *ἄκρος,* et *κελαινός.*

ἀκροκέραια, ων, τὰ, extremitates, s. cornua antennarum. Ex *ἄκρος,* et *κέρας.*

ἀκροκιόνιον, ᾱ, τὸ, summa, seu extrema columnæ pars, fastigium columnæ. Ex *ἄκρος,* et *κίων, columna.*

ἀκροκνέφαιος, ᾱ, ὁ ἡ, ἡ, vespertinus. Ex *ἄκρος,* et *κνέφας, tenebræ, caligo.*

ἀκροκνεφὴς, έος, ὁ ἡ, ἡ, idem et ex iisdem.

ἀκροκόμης, ᾱ, ὁ, ἡ in vertice comam alens; (2) largiter comatus. Ex *ἄκρος,* et *κόμη.*

ἀκροκόμος, ᾱ, ὁ ἡ, ἡ, idem. *ἀκροκόρυφος, ον,* summus. Ex *ἄκρος,* et *κορυφὴ, festigium.*

ἀκροκυματόω, ῶ, summis innato fluctibus. Ex *ἄκρος,* et *κυματόω, undis agito.*

ἀκροκωλία, ας, ἡ, extremitas membrorum, *i. e.* brachiorum, ubi humeris inseruntur. Ex *ἄκρος,* et *κῶλον, membrum.*

ἀκρόλιθον, ᾱ, τὸ, primitiæ manubiarum, s. prædæ; (2) primitiæ quælibet. Ex *ἄκρος,* et *λεῖα, præda.*

ἀκρόλιθος, ᾱ, ὁ ἡ, ἡ, in summitate lapidis positus; (2) summus lapis, s. summitas lapidis. Ex *ἄκρος,* et *λιθος, lapis.*

ἀκρολιπᾶρος, ᾱ, ὁ ἡ, ἡ, per summa pinguis, in superficie pinguis. Ex *ἄκρος, summus,* et *λιπαρὸς, pinguis.*

ἀκρολογίω, ῶ, f. *ήσω,* in summitate lego, seu carpo, summa lego. Ex *ἄκρος,* et *λέγω.*

ἀκρολόγος, ᾱ, ὁ ἡ, ἡ, summa colligens.

ἀκρολοφία, ας, ἡ, summitas collis.

ἀκρολοφίτης, ᾱ, ὁ, qui in summitatibus collium et tumulis versatur. Ab

ἀκρόλοφος, ᾱ, ὁ, summitas collis, cacumen tumuli, s. montis. Ex *ἄκρος,* et *λόφος.*

ἀκρόμαλλος, ᾱ, ὁ ἡ, ἡ, summe villosus. Ex *ἄκρος,* et *μαλλὸς, vellus.*

ἀκρομέλανὴς, έος, ὁ ἡ, ἡ, summe insanus, extrema insania laborans. Ex *ἄκρος,* et *μελάνομαι.*

ἀκρομάσθιον, ᾱ, τὸ, papilla, *Ph.* Ex *ἄκρος,* et *μαστὸς, mamma.*

ἀκρομέθυσος, planè plenus, depositus vino.

ἀκρομόλιβδον λίνον, rete plumbum in extrema seu ima sui parte habens. Ex *ἄκρος,* et *μόλιβδος, plumbum.*

ἀκρομφάλιον, ᾱ. τὸ, media umbilici pars, umbilici meditullium. Ex *ἄκρος,* et *ὀμφαλὸς, umbilicus.*

ἀκρομφάλων, ᾱ, τὸ, idem et ex iisd.

ἄκρον, ᾱ, τὸ, apex, summum cacumen, fastigium, culmen; (2) crepido, margo. *Gl. V.* Ab *ἄκρος.*

ἀκρόνηιον, ᾱ, τὸ, summa, seu extrema pars navis. Ex *ἄκρος,* et *ναῦς, Ion. νηῦς, navis.*

ἀκρονύκτιον, ου, τὸ, prima noctis pars. Ab *ἀκρόνυκτος, ᾱ, ὁ ἡ, ἡ,* vespertinus. A seq.

ἀκρόνυξ, κτος, ἡ, prima pars noctis, primæ noctis tempus. Ex *ἄκρος,* et *νὺξ, nox.*

ἀκρόνὺχος, ᾱ, ὁ ἡ, ἡ. vespertinus.

ἀκροπάγης, έος, ὁ ἡ, ἡ, in summo fixus. Ex *ἄκρος,* et *πηγνύω, figo.*

ἀκροπάθὴς, ᾱ, ὁ ἡ, ἡ in summa parte adfectus. Ex *ἄκρος,* et *πάθος, adfectus.*

ἀκρόπαστος, ᾱ, ὁ ἡ, ἡ, per summa conspersus. *Gl. V. ἀκρόστασον,* parce salsum. Ex *ἄκρος,* et *πάσσω, conspergo.*

ἀκροπενθὴς, ές, summè tristis.

ἀκροπηλὸς, ᾱ, ὁ ἡ, ἡ, valde cœnosus, lutulentus. Ex *ἄκρος,* et *πηλὸς, lutum.*

ἀκροποδητὶ, al. scrib. *ἀκροποδιτὶ, adv.* summis pedibus insistendo, summis pedum digitis. *"Ωσπερ οἱ ἐπὶ τῶν ἀκμαίων ἐπισβαίνοντες ἀκροποδητὶ, Lucian. Dial. Mort.* Ex *ἄκρος,* et *ποὺς, ποδὸς, pes.*

ἀκροποδιτὶ, adv. idem et ex iisd.

ἀκροπολεύω, sublimis meo, *Man.*

ἀκρόπολις, εως, ἡ, arx; (2) quod summum est. Ex *ἄκρος,* et *πόλις, urbs.*

ἀκρόπολος, ᾱ. ὁ ἡ, ἡ, altissimum habens verticem. Ex *ἄκρος,* et *πόλος, vertex.*

ἀκρόπορος, ᾱ, ὁ ἡ, ἡ. extrema parte acutus. Ex *ἄκρος,* et *πείρω, transadigo, infigo.*

ἀκροπορφύρεος, ᾱ. ὁ ἡ, ἡ, in extremitate, vel summitate purpuram habens, purpura prætextus. Ex *ἄκρος,* et *πορφύρεα.*

ἀκροποσθία, ας, ἡ, præputium; (2) glans. Ex *ἄκρος,* et *πόσθη.*

ἀκροπόσθιον, ᾱ, τὸ, idem et ex iisd.

ἀκρόπρωρον, ᾱ, τὸ, summa pars proræ.

ἀκρόῤῥιζος, ᾱ, ὁ ἡ, ἡ, in superficie habens radicem, leviter radicatus. Ex *ἄκρος,* et *ῥίζα, radix.*

ἀκρόῤῥινιον, ᾱ, τὸ, tota nasi summitas, totus ambitus nasi. Ex *ἄκρος,* et *ῥὶν, nasus:*

ἀκροῤῥύμιον, ᾱ, τὸ. summus temo, extrema temonis pars. Ex *ἄκρος,* et *ῥυμὸς, temo.*

"ΑΚΡΟΣ, ρα, ρον, summus, extremus; (2) summus, *i. e.* supremus; (3) summum in aliqua re gradum obtinens, perfectus, præstantissimus, singularis.

ἀκροσᾶπὴς, έος, ὁ ἡ, ἡ, qui in superficie putrescit; (2) qui leviter putrescere et mutari cœpit. Ex *ἄκρος,* et *σήπω, putrefacio.*

ἀκρόσορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, impensè sapiens, peritus.

ἀκροστάθιον, ων, τὰ, hypochondria, ita dicta, quod velut in extremitate costarum sita sint. Ex *ἄκρος,* et *στάθμαι, costarum ossa.*

ἀκροστήθιον, ᾱ, τὸ, summa pars pectoris. Ex *ἄκρος,* et *στῆθος, pectus.*

ἀκροστίχὶς, ίδος, ἡ, initium versus; (2) carmen, in quo deinceps e primis versuum literis aliquid connectitur. Ex *ἄκρος,* et *στίχος, versus.*

ἀκρόστιχον, ᾱ, τὸ, idem et ex iisd.

ἀκροστόλιον, ᾱ, τὸ, summa vel ora navis. Ex *ἄκρος,* et *στόλος. pars navis.*

ἀκροστόμιον, ᾱ, τὸ, summa et extrema pars oris.

ἀκροσφάλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, proclivis ad lapsum; (2) lubricus, pronus, proclivis. Ex *ἄκρος,* et *σφάλλομαι, labor.*

ἀκρόσφυρον, ᾱ, τὸ, extrema malleoli pars; (2) genus calceamenti muliebris. Ex *ἄκρος,* et *σφυρὸν, malleolus pedis.*

ἀκροσχίδὴς, έος, ὁ ἡ, ἡ, summa, vel extrema sui parte scissus, in cacumine divisus. Ex *ἄκρος,* et *σχίδη, fissura.*

ἀκροτελεύτιον, ᾱ, τὸ, finis, seu extremitas carminis. Ex ἄκρος, et τελευτή, *finis*.

ἀκρότης, ητος, ἡ, summitas, extremitas, apex, fastigium. Ab ἄκρος.

ἀκρότητος, ᾱ. ὁ καὶ ἡ, non pulsatus ; (2) non congruens ad numeros, illaboratus, impolitus. Ex α priv. et κρότος.

ἀκροτομέω, ῶ. f. ήσω, summas partes amputo. Ἀκροτομεῖν τὸν σῖτον, de messoribus, *Xen Gl. V.* ἀκροτομεῖ. truncat. Ab

ἀκρότομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ cujus summæ partes sectæ sunt ; (2) durus ; (3) excelsus ; (4) asper et transitu difficilis. Ex ἄκρος, et τέμνω, *seco*.

ἀκρότονος, ᾱ. ὁ καὶ ἡ, in summo tentus ; (2) qui extremas partes, sc. manus et brachia, summa vi intendit. Ex ἄκρος, et τείνω.

ἄκροτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, plausu carens, cui non applauditur. Ex α priv. et κρότος, *strepitus*.

ἀκρουρανία, ας, ἡ, summitas cœli, vertex cœli. *Luc. in Lex.* Ex ἄκρος, et οὐρανὸς, *cœlum*.

ἀκροφάνής, έος, ὁ ᾗ, summo diluculo apparens ; 2) qui tenuem tantum et non plenam lucem habet ; (3) qui apparere incipit. Ex ἄκρος, et φαίνομαι, *appareo*.

ἀκροφυής, έος, ὁ καὶ ἡ, in cacumine provenieus, in summo nascens ; (2) excelsa indole prædituS. Ex ἄκρος, et φυὴ, *natura*.

ἀκροφύλαξ, ἄκος, ὁ, arcis præfectus. Ex ἄκρα, ατος, et φύλαξ, *custos*.

ἀκρόφυλλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, in summitate folia habens. Ex ἄκρος, *summus*, et φύλλον, *folium*.

ἀκροφύσιον, ᾱ, τὸ, follium pars summa seu extrema, quæ fornacis ori immittitur. Ex ἄκρος, et φῦσα. *follis*.

ἀκροχάδις, ίνος, ὁ καὶ ἡ, supra modum laxatus ; (2) ebrius. Ex ἄκρος, et χάλιξ, *vinum*.

ἀκροχάνής, έος, ὁ ᾗ, in summo vel extremo hians, apertus ; (2) immani vastus hiatu. Ex ἄκρος, et χαίνω, *hisco*.

ἀκρόχειρ, ος. ἡ. pars brachii a cubito ad extremos usque digitos.

ἀκροχειρία, ας, ἡ. idem cum ἀκροχειρισμός.

ἀκροχειριασμὸς, ᾶ, ὁ, idem.

ἀκροχειρίζω, ἐως. ἡ. idem.

ἀκροχειρίζομαι, summa manu capto, et quidem proprie, velut pancratiastæ solent. Ex ἄκρος, et χείρ, *manus*. Hinc

ἀκροχειρισμὸς, ᾶ. ὁ, exercitatio pancratiastarum, qua alter alterum manu captat.

ἀκροχειριστὴς, ᾶ, ὁ, qui se exercet ἀκροχειρισμῷ. Ab eodem.

ἀκροχνίσται, ων. οἱ, extremitates ejus partis jugi quæ ζεύγλη dicitur. Ex ἄκρος, et χνίσκος, *anserculus*.

ἀκροχλιάρος, ᾱ, ὁ ᾗ, valde tepidus.

ἀκροχλιάρως, *adv.* valde tepide.

ἀκροχολέω, ῶ, f. ήσω, subito irascor, repente ad iram concitor. Ab ἀκρόχολος.

ἀκροχολία, ας, ἡ, proclivitas ad iram. Ab

ἀκρόχολος, ᾱ, ὁ ᾗ, iracundus, proclivis ad iram ; (2) qui leviter irascitur. Ex ἄκρος, et χολὴ, *ira*.

ἀκροχορδόνιον, ᾱ, τὸ, verruca, *Ph.* Et

ἀκροχορδονώδης, ώδες, verrucosus. Cognomen Fabii Maximi. Ab

ἀκροχορδών, όνος, ὁ, verruca rotunda et callosa, *Gl. V.* verruca, nævus. Ex ἄκρος, et χορδὴ, *chorda*, eo quod vertice suo similis est resectæ chordæ secundum extremitatem.

ἄκρόχωλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, valde claudus.

ἀκρόψιλος, ᾱ. ὁ ᾗ, in summo nudus.

ἀκρόψωλος, ᾱ. ὁ καὶ ἡ, qui in summa tantum parte recutitus est, glandem nudam habet ; libidinosus. Ex ἄκρος, et ψωλὸς.

ἀκροῶντ᾽ pro ἀκροῶνται, *audiunt*, 3. plur. præs. indic med. *contr.* pro ἀκροάονται.

ἄκρῳ. *summi*, gen. sing. *Dor.* pro ἄκρου.

ἄκρυστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non occultus ; incelatus, *Gl. V.* Ex α priv. et κρυστὸς, *occultus*.

ἀκρύσταλλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, glacie carens, non glaciatus ; (2) nihil crystallini habens. Ex α priv. et κρύσταλλος, *glacies*, *crystallus*.

ἀκρωδελία, ας, ἡ, extremitas panis, qui ὀβελίας dicitur. Ex ἄκρος, et ὀβελίας.

ἀκρωλένιον, ᾱ, τὸ, summitas, vel extremitas cubiti ; (2) montis cacumen. Ex ἄκρος, et ὠλένη, *cubitus*.

ἀκρωμία, ας, ἡ, eminentia, vel summitas humeri ; (2) montis vertex. Ex ἄκρος, et ὦμος, *humerus*.

ἀκρώμιον, ᾱ, τὸ, idem et ex iisd.

ἄκρων, ωνος, ὁ, extremitas membri. Ab ἄκρος.

ἀκρωνία, ας, ἡ, partium extremarum amputatio. Ab ἄκρων.

ἀκρώνυξ. ῦχος. ὁ, qui summis fit, seu imprimitur unguibus; (2) summa unguis pars; (3) montis cacumen. Ex ἄκρος, et ὄνυξ, *unguis*.

ἀκρωνύχια, ας, ἡ, extremitas unguium.

ἀκρώνυχος. ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀκρώνυξ. *Ph.* ἀκρώνυχον, articulare.

ἀκρώρεια, ας, ἡ, summitas, sive summa pars montis ; collis jugum, *Gl. V.* vertex montis, *Ph.* Ex ἄκρος, et ὄρος, *mons*.

ἄκρως, summe, excellenter, eximie, *Ph.*

ἀκρωτηριάζω. f. ήσω, extremitates corporis amputo, corpus mutilo, *Gl. V.* trunco, mutilo, decacumino ; ἀκρωτηριάζει, obtruncat, mutilat, detruncat, *Ph.* ἠκρωτηριασμένος. mutilus, *Gl. V.* detruncatus, *Ph.* perf. part. pass. Ἀκρωτηριάζειν τὸ τερέσωτον, τὰς ῥῖνας, τὰς πρώρας τῶν γνῶν, τὰς τριήρεις· ἠκρωτηριασμένοι τὰς ἑαυτῶν ταπεῖνας, labefactantes, *Dem.* Ab

ἀκρωτήριον.

ἀκρωτηρίασις, εως, ἡ, truncatio, mutilatio, *Gl. V.* A præc.

ἀκρωτηριασμὸς, ῦ, ὁ, idem.

ἀκρωτηρίασμα. ατος, τὸ, quod resecatur ab extremo corpore, ut *manus*, *pedes*, &c.

ἀκρωτήριον, ᾱ, τὸ. extremitas, summitas, cacumen, vertex speciatim ; (2) promontorium ; (3) extremitates corporis, ut *manus*. *pedes*, &c. (4) rostrum navis ; (5) pinnæ murorum ; (6) simulacra, vexilla et similia in fastigio ædium, turrium, navium, quæ vel ornamenti vel venti indicandi causa imponuntur. Ab ἄκρος.

ἀκτάζω, vel ἀκταίζω. in littore genio indulgeo, *Plut. Symp.* 4. *Probl* 4. (2) hilari sum animo, exhilaro me. Ab ἀκτή.

ἀκταία, ας, ἡ, sambucus, *Gl. V.* Ab ἀκτή.

ἀκταίνω, erigo, attollo, *Æsch.*

Ἀκταιονίς, ίδος, ἡ, ad Actæonem pertinens, *Ep.*

ἀκταῖος, αίᾳ, αῖον, littoralis, maritimus.

ἀκταιωρέω, ῶ, f. ήσω, littora custodio. Ab

ἀκταίωρος, ᾱ. ὁ ᾗ, littorum custos. Ex ἀκτή, *littus*, et ὄρος, *custos*.

ἀκτέανος, ᾱ. ὁ καὶ ἡ, nihil possessionum habens ; (2) pauper, egenus. Ex α priv. et κτέανον.

ἀκτένιστος, ᾱ. ὁ καὶ ἡ, impexus. Ex α pr. et κτὶς, ινὸς, *pecten*.

ἀκτερίστος. ᾱ, ὁ ᾗ, infuneratus, cui non parentatum est, nec justa facta sunt. Ex α pr. et κτέρια, *exsequiæ*.

ἀκτέριστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

Ἀκτὴ, ῆς, ἡ, littus, *Il.* 2, 395. (2) fruges ; *Il.* 11, 630. (3) sambucus ; *Dioscor.* 4. *Angl.* CIDER.

ἀκτημοσύνη, ης, ἡ, possessionum inopia, paupertas. Ab

ἀκτήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, inops, pauper. Ex α pr. et κτάομαι, *possideo*.

ἀκτησία, ας, ἡ, paupertas, inopia. Ex iisd.

ἄκτητος, ᾱ. ὁ καὶ ἡ, non possessus ; (2) qui adquiri non potest. Ex iisd.

Ἀκτῖ᾽Ν, ῖνος. ὁ, radius solis, *Il.* 10, 537. (2) radius fulminis ; *Luc. in Timon.*

ἀκτινηβολία, ᾱς, ἡ, idem quod ἀκτινοβ. *Man.*

ἀκτινηβόλος, *adv.* in formam radiorum, vel radii. Ab ἀκτίν.

ἀκτινοβολέω, ῶ. f. ήσω, radios ejaculor, *Gl. V.* ἀκτινοβόλῶ, radio ; ἀκτινοβολεισθαι, radiare.

ἀκτινοβολία, ας, ἡ, radiorum ejaculatio. Ab

ἀκτινοβόλος, ᾱ, ὁ ᾗ, radios ejaculans. Ex ἀκτὶν, *radius*, et βάλλω, *jacio*, *jaculor*.

ἀκτινοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, radiatus. Ex ἀκτὶν, et εἶδος, *species*.

ἀκτινοφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, radiatus, *Ph.* Ex ἀκτὶν, et φέρω, *fero*.

ἀκτινωτὸς, ἡ, όν, radiatus, quasi ab ἀκτινόω.

ἀκτιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, littoralis ; (2) cognomen Apollinis et Panis. Ab ἀκτὴ, *littus*.

ἀκτὶς, ῖνος, ἡ, radius ; (2) sambucus ; (3) vas in quo conjiciuntur oboli. Ab ἀκτὶν.

ἄκτιστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non creatus, increatus, inconditus, *Gl. V.* Ex α priv. et κτιστὸς.

ἀκτίτης, ᾱ, ὁ, littoralis, in littore commorans. Ab ἀκτὴ, *littus*.

ἀκτίτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non ædificatus. Ex α pr. et κτίζω, *condo*, *ædifico*.

ἀκτωρ, ορος, ὁ, ductor, princeps, rex, *Æsch.* (2) lorum, vel funis, quo ducimus aliquid. Ab ἄγω.

ἀκτωρέω, ῶ, ago custodiem littorum. Ab

ἀκτωρός, ᾱ, ὁ, littorum custos. Ex ἀκτὴ, *littus*, et ὄρος, *custos*.

ἀκυβέρνητος. ᾱ, ὁ ᾗ, gubernatore carens. Ex α pr. et κυβερνάω. *guberno*.

ἀκυντήριον. ᾱ, τὸ. medicamentum conceptum impediens. Ex α pr. et κύω. Unde

ἄκυος, ᾱ, ἡ. quæ non concipit, sterilis.

ἀκύκλιος. ᾱ. ὁ καὶ ἡ, qui ambitum disciplinarum non comprehendit, indoctus. Ex α pr. et κύκλιος. *circularis*.

Ἀκύλας, ᾱ, ὁ. Aquila. Nomen viri.

ἀκύλιστος. ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui non volvitur ; (2) immotus, stabilis, rigidus. Ex α pr. et κυλίω, *volvo*.

Ἄκῦλος, ᾱ, ἡ. glans ilicis.

ἀκῦμαντος, ᾱ. ὁ καὶ ἡ, fluctibus non agitatus ; (2) sedatus, tranquillus. Ex α pr. et κῦμα. *fluctus*. (3) fœtu carens, sterilis. Ex α pr et κύμα, *fœtus*.

ἀκυμάντως, sine fluctu, tranquille, placide.

ἀκύμαντος. ον, id. quod ἀκύμαντος.

ἄκῦμος, fluctibus non agitatus ; (2) tranquillus, *Eur. Herc. Fur.* 698.

ἀκύμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀκύμαντος.

ἄκυντος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, Veneris expers, Venerem non appetens, aut haud amabile, *Hes.* Ex α pr. et Κύπρις, *Venus*.

ἀκύρεμα. ατος, τὸ, infortunium, quo nihil adquiritur. Ab

ἀκυρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui nihil adquirit ; (2) infortunatus. Ex α priv. et κύρω, *nanciscor*.

ἀκυρία, ας, ἡ, improprietas. Ab ἄκυρος.

ἀκυρίευτος, ᾱ. ὁ καὶ ἡ. nullius dominio subjectus. Ex α pr. et κυριεύω, *dominor*.

ἄκυρμα, ατος, τὸ, idem quod ἀκύρεμα.

ἀκυρολογέω, ῶ, f. ήσω, impropric loquor.

ἀκυρολογία, ας, ἡ, impropriun loquendi genus, sermonis improprietas, et absurditas. Ab

ἀκυρολόγος, ᾱ, ὁ ᾗ, qui impropric loquitur. Ex ἄκυρος, et λόγος, *sermo*.

ἀκυρολόγως, valde impropriè.

ἄκῦρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, auctoritate privatus, jus et potestatem non habens ; (2) irritus ; (3) improprius ; (4) obsoletus ; (5) incertus. Ex α pr. et κῦρος, *auctoritas*. Hinc

ἀκῦρόω, ῶ, f. ώσω, auctoritate privo ; (2) infirmo, irritum reddo, abrogo, antiquo. Ἠκυρώσατε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, *Matt.* 15.

ἀκύρωσις, εος, ἡ, antiquatio, abrogatio.

ἀκύρωτος, ον, non firmatus, sancitus ; irritus.

ἀκυτήριον, ᾱ, τὸ. idem quod ἀκυντήριον.

ἄκῦτος, ᾱ. ὁ ᾗ, idem quod ἄκυβος.

ἀκωδώνιστος. ᾱ. ὁ ᾗ. qui exploratus non est. Ex α pr. et κωδωνίζω. *tintinnabuli sono et strepitu exploro*, veluti solebant explorari equi, an bellicos strepitus ferre possent.

ἀκωκὴ, ῆς, ἡ, mucro, cuspis, acumen, *Il.* 5, 16. Per reduplicationem. Ab ἀκὴ.

ἀκώλιστος, membro aliquo carens, vel truncatus.

ἄκωλος, ᾱ, ὁ ᾗ, membris truncus ; (2) speciatim pédibus carens. Ex α pr. et κῶλον.

ἀκώλυτος, ᾱ, ὁ ᾗ, non impeditus. Ex α pr. et κωλύω *impedio*.

ἀκωλύτως, improhibito, licenter, *Gl. V.*

ἀκωμωδήτως, sine ludibrio. Ex α priv. et κωμωδέω.

Ἀκῶν, οντος, ὁ, pen. corr. jaculum, spiculum, telum, *Il.* 4, 187.

ἄκων, οντος, ὁ, ἄκουσα, ης, ἡ, pen. prod. invitus, a, um. Ex α pr. et ἑκών.

ἄκωνος, ᾱ, ὁ ᾗ, cono et fastigio carens. Ex α pr. et κῶνος, *conus*.

ἄκωπος, ᾱ, ὁ ᾗ, remo carens. Ex α pr. et κώπη, *remus*.

ἄλα, *mare*, acc. sing. ab ἅλς, *mare*.

ἄλαβα, atramentum. Vox Cypria.

ἀλαβάρχης, et ἀλάβαρχος, ᾱ, ὁ, alabarcha, propriè magister scripturæ, vectigalibus præfectus, deinde idem qui Ethnarcha.

ἀλαβαρχία, (s. ἀλαβαρχίη, *Poët.*) principatus sc. Ethnarchæ.

ἀλαβαρχέω, sum alabarcha. Quidam autem volunt ἀρχῶ. in his omnibus, *Ern.*

ἀλάβαστος, et ἀλάβαστρος, id. quod ἀλάβαστρον.

ἀλαβαστροειδὴς, ὲς, alabastri speciem referens.

ἀλαβάστριον, ᾱ, τὸ, parvus alabaster. *Dim.*

ἀλαβαστρεῖτης, ᾱ, ὁ, sc. *λίθος*, alabastrites, sc. lapis. Ab eod.

ἀλαβαστρῖτις, ιδος, ἡ, sc. *λίθος*, idem.

ἀλαβαστροθήκη, ης, ἡ, vas, in quo alabastra reponuntur. Ex ἀλάβαστρον, et θήκη.

'ΑΛΆΒΑΣΤΡΟΝ, ᾰ, τό, alabastrum; (2) genus vasis unguentarii (ex alabastro) sine ansis, myrotheca lapidea; lecythus.

ἀλαβαστροφόρος, ᾰ, ὁ vel ἡ, idem.

ἀλαβαστροφόρος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ alabastra ferens.

ἀλαδής, ές, ὁ καὶ ἡ, in quo nihil est quod prehendi queat, ansa seu manubrio carens; (2) qui prehendi, capi, teneri nequit. Ex α pr. et λαβή. *prehen io.*

ἅλαδ', per *Apostr.* pro ἅλαδε. *adv.* ad mare.

ἁλάδρομος, ον, in mari vagans, ut nauta, mercator.

ἀλαζονεία, ας, ἡ, fastus, ostentatio, jactatio, gloriatio, vaniloquentia, jactantia, insolentia, arrogantia. Ab ἀλαζών.

ἀλαζόνευμα, ατος, τό, gloriatio, jactatio propter aliquod facinus; (2) facinus insolens. Ab

ἀλαζονεύομαι, f. εὑσομαι, me ostento, me vendito, falsa de me prædico, glorior; (2) mentior per jactantiam. Τᾷ ἀλαζονεύεσθαι ἀτοτερέπειν τὼς συνόντας, *Xenoph. τὰ ἤθη. Arist.*

ἀλαζονικός, ή, όν, ad ostentationem pertinens, compositus; (2) ostentator, jactator. Ab ἀλαζών.

ἀλαζονικῶς, jactanter, gloriosè.

ἀλαζονοχαυνοσλύθρος, ᾰ, ὁ, ostentator, animo tamen remisso et nugax. Ex ἀλαζών, *jactator*, χαῦνος, *laxus*, et φλύαρος, *ineptiæ.*

'ΑΛΑΖΩ'Ν, όνος, ὁ καὶ ἡ, inanis jactator, ostentator, gloriosus, superbus, arrogans; (2) mendax; (3) vagus.

ἀλᾶθια, *veritas*, *Dor.* pro ἀλήθεια.

ἀλᾶθίς, a. 1. part. pass. verbi ἀλάω, sive ἄλημι, *vagor*, *erro.*

ἀλᾰθήτος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, qui latere nequit, qui oblivioni mandari non potest; (2) quem nihil latet. Ex α priv. et λανθάνω, *lateo.*

ἀλαίνω, erro, vagor. Ab ἀλάομαι.

ἀλάϊος, αία, άϊον, cæcus, captus oculis. Ab ἄλαός.

ἀλαιός, antiquus. A παλαιός.

ἀλακάτα, *colus*, *Dor.* pro ἠλακάτη.

ἀλάκητος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, strepitum non edens. Ex α pr. et λακέω, *sono*, *strepo.*

'ἀλάλᾱ, vox inarticulata ciendo Marti, quæ a militibus ante pugnam edi solebat.

'ἀλᾰλᾰγή, ῆς, ἡ, lætus clamor; (2) tristis clamor, *Eur. Phœn.* 337.

ἀλᾰλαγμα, ατος, τό, lætus clamor militum; (2) læta vociferatio. Ab ἀλαλάζω.

ἀλαλαγμός, ᾰ, ὁ, idem; (2) hymnus, qui ob partam victoriam canitur. Ab eodem.

ἀλαλάζω, f. ἄξω, clamo alala, fremitum edo inter pugnandum; (2) tollo clamorem lætum; (3) tollo clamorem tristem, ululo; (4) tinnio. *Gl. V.* ululo, tintinno; ἀλαλάζων, tinnulus, *Gl. V.* Κύμβαλον ἀλαλάζον, 1 *Cor.* 13, 1. Ab ἀλαλά.

ἀλαλή, idem quod ἀλαλά.

ἀλάλημαι, *Il.* 23, 73. *erravi*, perf. ind. pass. *Ion.* pro ἠλάλημαι, a verbo ἀλάομαι.

ἀλάλημι, vagor, erro. "Αλλα δὲ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάληται, *Hesiod. Egy.* 100.

ἀλαλητέω, idem.

ἀλαλητός, ᾰ, ὁ, clamor militum dicentium ἀλαλή; (2) fremitus militum quivis in pugna, vociferatio militaris Ab ἀλαλή.

ἀλάλητος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, inerrabilis, ineffabilis, *Il.* 2, 149. Ex α pr. et λαλητός.

ἀλαλκέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἀλαλκεῖν.

ἀλαλκέμεναι, *arcere*, idem, sed *Dor.*

ἀλαλκέω, ῶ, f. ήσω, depello, propulso, arceo. *Il.* 19, 30. Ab ἀλεξέω.

ἀλαλκομενηΐς, ίδος, ἡ, auxiliatrix. Epitheton Minervæ, *Il.* 4, 8. Ex ἀλάλκω, *juvo*, et μένος, *robur.*

ἀλαλκομένιος, nomen mensis, ap. *Bœot.*

ἄλαλκον, I. s. imp. ind. act. *Ion.* pro ἤλαλκον.

ἀλαλκτήριον, ᾰ, τό, remedium, auxilium. Ab ἀλκτήρ, *auxiliator.*

ἀλάλκω, depello, arceo. 'Αλλὰ κύνας μὲν ἀλάλκει Διὸς θυγάτηρ, *Il.* 23, 185. Τρῶσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι, *a* Trojanis, *Il.* 21, 138. Ab ἀλκέω.

ἄλαλος, ὁ καὶ ἡ, qui loqui non potest, mutus. Ex α pr. et λαλέω, vel λάλος.

ἀλάλυγξ, γγος, ἡ, error, vagatio. *Nic. Alexiph.* 18.

ἀλαλύκτημαι, erro; (2) moleste fero; (3) metuo. Οὐδέ μοι ἤτορ ἐμπέδον, ἀλλ' ἀλαλύκτημαι, *Il.* 10, 94. Ab ἀλύσσω.

ἀλάμπετος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, splendoris expers, non splendens, obscurus. Ab

ἀλαμπής, ές, ὁ, ἡ, ὁ, idem. Ex α pr. et λάμπω, *luceo*, *splendeo.*

ἀλάμπετος, ᾰ, ον, idem.

'ΑΛΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, vagor, erro; (2) incertus sum. Ἤτοι ὁ πατρίδιον τὸ Ἀλήϊον οἶος ἀλᾶτο. *Il.* 6, 201.

'ΑΛΑΟ΄Σ, (et 'ἄλᾱός, ap *Hom*) ᾰ, ὁ καὶ ἡ, non videns, cæcus; (2) obscurus, caliginosus, *Steph.*

'ΑΛΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, vagor, erro; (2) incertus sum. Ἤτοι ὁ πατρίδιον τὸ Ἀλήϊον οἶος ἀλᾶτο. *Il* 6, 201.

'ΑΛΑΟ΄Σ, (et 'ἄλᾱός, ap *Hom*) ᾰ, ὁ καὶ ἡ, non videns, cæcus; (2) obscurus, caliginosus, *Steph.*

ἀλαοσκοπιά, ᾶς, ἡ, *Il.* 10, 515. *Ion.* ἀλαοσκοπίη, cæca speculatio. Ex ἀλαός, et σκοπέω, *speculor.*

ἀλαοτόκος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, qui cæcos fœtus gignit; (2) cæcum pariens. Ex ἀλαός, et τίκτω.

ἀλαόω, ῶ, f. ώσω. cæco; (2) ærumnis frango. Νῦν δέ μ' ἐὸν ὀλίγος—ὀφθαλμῶ ἀλάωσεν, *Od.* 9, 516. Ab ἀλαός.

ἀλαπαδνός, ή, όν, vastatu facilis, imbecillis, *Il.* 2, 675. Ab

ἀλαπάζω, f. άξω. vasto, diripio, dissipo, exinanio, solo æquo Νέων δ' ἀλάπαζε φαλάγγας, *Il.* 11, 503. Ἀλαπάζοντα στίχας ἀνδρῶν, *Il.* 5, 166. Ex α pl. et λαπάζω, *vasto.*

ἀλάπαξε pro ἀλάπαξαι, *dissipavi*, vel ἀλάπαξε, *dissipavit*, a. 1. ind. act.

ἅλας, ατος, τό, sal. Ab ἅλς.

ἀλασταίνω, crucior, mœrore adficior. Ab

ἀλαστέω, ῶ, f. ήσω, idem. Καὶ ἀλαστήσας ἔπος ἤυδα, *Il.* 12, 163. Ab ἄλαστος, *gravis.*

ἀλαστροσύνη, ας, ἡ, ultrix conscientia; (2) diræ, mores pestiferi.

ἄλαστος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, non obliviscendus, cujus indelebilis est memoria, *Il.* 12, 163. (2) intolerabilis, gravis, *Il.* 22, 260.

ἀλάστωρ, ορος, ὁ, qui perpetravit non obliviscenda; (2) scelestus, exsecrandus; (3) dæmon acerbus et sanguinarius. Ex α priv et λανθάνομαι, *obliviscor.*

ἀλᾶτο, 3. sing imp. ind. med. *Ion.* pro ἠλᾶτο, et hoc *contr.* pro ἠλάετο, ab ἀλάομαι.

ἄλᾶτο, *salii*ť, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* et *Dor.* pro ἅλατο, a verbo ἁλλομαι, *salio.*

ἁλπωτοπολίς, ας, ἡ. salis venditio; (2) arbitrium vendendi salis. Ex ἅλς, *sal*, et πωλέω, *vendo.*

ἀλαχάνος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, oleribus carens. Ex α priv. et λάχανον, *olus.*

ἀλαῶπις, ιδος, ἡ, cæca, obscura. Ex ἀλαός, et ὤψ, *oculus.*

ἀλαωπός, ῦ, ὁ ἡ, cæcus, obscurus.

ἀλάωσα, a. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἠλάωσα.

ἀλαωσύνη, ης, ἡ, cæcitas; (2) error. Ab ἀλαός, *cæcus.*

ἀλγεινός, ή, όν, molestus, asper, gravis, dolorem adferens. Ἀλγεινόν, τό, et ἀλγεινὰ, τὰ, dolor, ærumna. Ab ἄλγος, *dolor.*

ἀλγεινῶς, moleste, cum dolore.

ἀλγεσιδωρος, ον, dans dolorem, *Opp.*

ἀλγεσιδῶρος, ον, dolore animum afficiens, *Ep.*

ἀλγέω, ῶ, f. ήσω, doleo de animo et de corpore. Ἀλγεῖν παιδὸς τοῖς κακοῖς, ἢτὶ τοῖς κακοῖς τῶν φίλων, θάνατον τινὸς τὴν κεφαλὴν, τὸν δάκτυλον. Τί δῆτ' ἂν ἀλγοίης ἔτ' ἐξειργασμένοις; *Soph. Aj.* 377. Ab eod. Hinc

ἀλγηδών, όνος, ὁ, dolor, cruciatus.

ἄλγημα, ατος, τό, dolor, ægritudo.

ἀλγηρός, ὰ, όν, dolorem adferens, molestus.

ἀλγήσας, a. 1. part. act. verbi ἀλγέω.

ἀλγήσις, εως, ἡ, dolor. Ab ἀλγέω.

ἀλγητικός, ή, όν, dolori exprimendo aptum; (2) dolorem afferens.

ἀλγϊνδεις, εσσα, εν, molestus, acerbus. Ab

ἄλγος, εος, τό, *Il.* 1, 2. dolor; (2) mœror, tristitia; (3) molestia; (4) calamitas, malum. Hinc *Comp.* ἀλγίων, et *Superlat.* ἄλγιστος, molestior, molestissimus.

ἀλγοῦσα, part. præs. act. f. g. *contr.* pro ἀλγέουσα.

ἀλγύνθην, a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἠλγύνθην, a verbo ἀλγύνω.

ἀλγῦνω, f. ῦνῶ, dolore adficio; (2) mœrorem creo; ἀλγύνομαι, doleo, mœreo.

Τοῖσδι δὲ οὐκ ἀλγύνομαι, *Soph. Antig.* 474. Μὴ στένειον ἀλγύνοιμι τοισδε τοις λόγοις, idem, *Trach.* 489. Τούμὸν ἀλγύνει πέαρ, *Eur. Med.* 398. Ab ἄλγος.

ἀλδαίνω, augeo. 'Αθηνᾶ ἄγχι παρίσταμένη μέλ' ἠλδανε ποιμένι λαῶν, *Od.* 18, 69. Ab

'ΑΛΔΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, augeo, do incrementum, foveo, orno, colo.

ἀλδησάσκω, idem.

ἀλδήσκω, f. ἀλδήσω, augeor, cresco, incrementum capio. Ὡσεί τε περὶ σταχύεσσιν ἔέρση ληΐου ἀλδήσκοντος, *Il.* 23, 599.

'ΑΛΕ'Α, ας, ἡ, calor, s tepor, qui est ex sole; (2) calor quilibet; (3) vitatio, declinatio, effugium

ἀλεάζω, f ἄσω. tepeo, caleo, calore fruor; (2) vito. Ab ἀλέα.

ἀλεαίνω, caleo; (2) calefacio. Ab eod.

ἀλέασθαι, *Il.* 13, 436. *vitare*, a. 1. inf med. *Poët.* pro ἀλεύασθαι, a verbo ἀλεύω.

ἀλεγεινός, ή, όν, curæ plenus, molestus, *Il.* 2, 787. (2) tristis; (3) difficilis. Ab ἀλέγω, *curo*: vel, ut alii, ab ἄλγος, *dolor.*

ἀλεγύζω, f. ίσω. curo. Πατρὸς γε δυσωνύμου οὐδὲ ἀλεγίζω, *Hes. Θεογ.* 171. Ab ἀλέγω.

ἀλεγύνω, accuro, apparo. Ab eod.

'ΑΛΕΓΩ, curo, rationem habeo alicujus rei. Θεῶν ὅτιν οὐκ ἀλεγόντες, *Il.* 16, 388. et *Hes.* "Εργ. 249. Οὔ σευ ἔγωγε σκυζομένης ἀλέγω. *Il* 8 483.

ἀλέεινον, imp. ind act. *Ion* pro ἠλέεινον.

ἀλεεινός, ή, όν, tepidus, calidus; (2) æstivus. Ab ἀλέα. *tepor.*

ἀλεείνω, effugio, declino, evito. Ὑπερβασίας ἀλεείνων, *Hes.* "Εργ. v ult. πάτον ἀνθρώπων, *Il.* 6, 202. Ab ἀλέομαι.

ἀλέες, in unum congregati; (2) frequentes, multi simul. Ab ἀλής.

ἀλεή, ῆς, ἡ, fuga. Ab ἀλέω, *vito.*

ἀλείαι. ας, ἡ, piscatus, ut ἁλιεία.

ἀλείαι, ας, ἡ, peregrinatio.

ἀλείαντος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ. qui lævigatus, aut complanatus non est; (2) qui lævigari nequit; (3) non mollitus. A λειαίνω, *lævigo.*

ἄλειαρ, ατος, τό, farina. Ab ἀλέω, *molo.*

ἀλείμμα, ατος, τό. unctio, ipsa actio ungendi; (2) unguentum; (3) incitamentum. Ab ἀλείφω, *ungo.*

ἀλεινός, ή, όν, tenuis, imbecillus; (2) idem quod ἀλεεινός.

ἀλειστήριον, ᾰ, τό, unctuarium, locus in balneo unctui destinatus. Ab eod.

ἀλείστης, ᾰ, ὁ, et ἀλειστῆρ, ῆρος, ὁ. unctor; (2) qui alios ad certamina instruit et exercet; (3) certaminis moderator, excitator, cohortator.

ἀλειστόν, ῦ, τό, suffitus præparatus. Ab eod.

ἀλείς, præs. part. act. verbi ἅλημι.

"ΑΛΕΙΣΟΝ, ᾰ, τό. poculum cælatum, *Il.* 11, 773. (2) poculum.

ἀλειτεία, ας, ἡ, peccatum, *Suid.* Ab ἀλείτω.

ἀλείτης, ᾰ, ὁ, peccator, *Il.* 3, 28.

ἀλειτουργησία, ας, ἡ, immunitas ab obeundis muneribus, vectigalibus. Ex α priv. et λειτουργέω.

ἀλειτούργητος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, immunis, *Gl. V* ἀλείτω, idem quod ἀλιτέω. *Hom.*

ἄλειφα, unguentum pro ἀλειφαρ.

ἄλειφαρ, ατος, τό, unguentum; (2) oleum; (3) adeps; (4) pix et quocunque aliquid oblinitur. Ab eod.

'ΑΛΕΙ'ΦΩ. f ψω, ungo, oleo vel unguento lino, illino; (2) incito, instigo, exhortor. Ἀλείφειν μύρῳ τοῖχον, dealbare. Τῶ ῥ' ἥγε κρέα καλὰ ἀλειψαμένη, *Il.* 14, 175.

ἄλειψις, εως, ἡ, unctio. Ab ἀλείφω.

ἀλείψωσιν, *ungerent* 3. plur. a. 1. conjunct. act. cum ν ἐφελκ. a verbo ἀλείφω.

ἀλεπτήρ, ῆρος, ὁ, propulsator, per Syncop. pro ἀλεξητήρ. Ab ἀλέξω, *arco.*

ἀλεπτόρειος, ᾰ, ὁ ἡ ή. ad gallum, vel gallinam pertinens. Ab ἀλέκτωρ, *gallus.*

ἀλεπτορίς, ίδος, ἡ, gallina. Ab eod.

ἀλεπτοροφόλοφος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, gallinacei cristam habens. Ex ἀλέκτωρ, *gallus*, et λόφος, *crista.*

ἀλεπτοροφωνία, ας, ἡ, gallicinium. Ex ἀλέκτωρ, *gallus*, et φωνή, *cantus.*

ἀλεπτος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, ineffabilis, non dicendus, celandus. Ex α priv. et λέγω, *dico.*

ἀλέπτορος, ὁ ἡ ή, cælebs, innupta, *Eur.* Ex α, et λέπτρον.

ἀλεπτρϐαινα, ἡ, idem.

ἀλεκτρυονοπώλης, ου, ὁ, gallinarum venditor. Ex ἀλεκτρυών, et πωλέω, *vendo.*

ἀλεκτρυοπώλης, ου, ὁ, idem.

ἀλεκτρυοπωλητήριον, ου, τὸ, locus, ubi venduntur gallinæ. Ex iisd.

ἀλεκτρυών, όνος, ὁ καὶ ἡ, gallus, gallina. Ab

ἀλέκτω, ορες, ὁ, gallus. Ex α priv. et λέκτρον. *lectus,* quia cantu suo facit, ut homines lectos relinquant.

ἀλέκτωρ, ορος, ἡ, conjunx; (2) innupta. Ex α congr. vel privat. et λέκτρον, *lectus.*

ἄλεν, *Il.* 22, 11. pro ἄλησαν, *conclusi sunt,* aor 2. pass. *Ion.* verbi ἀλίσκω, *capio.*

ἀλέξαι, *juvisse,* a. 1. inf. act. verbi ἀλέξω.

Ἀλεξάνδρειαι, ας, ἡ, Alexandria, nomen urbis. Ab Ἀλέξανδρος. Hinc

Ἀλεξανδρεὺς, έος, ὁ, civis Alexandrinus.

Ἀλεξανδρίζω. Alexandrum imitor; (2) ejus partes defendo.

Ἀλεξανδρῖνος, ίνη, ῖνον, Alexandrinus. Ab eod.

Ἀλέξανδρος, ου, ὁ, Alexander. Ab ἀλέξω, *juvo,* et ἀνὴρ, *vir,* quasi *fortis auxiliator.*

ἀλεξᾶνεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ventum, frigus arcens. Ab ἀλέξω, *arceo,* et ἄνεμος. *ventus.*

ἀλέξασθαι, a. 1. inf. med. verbi ἀλέξω.

ἀλεξεῖν, pr. inf. act. *contr.* pro ἀλεξέειν.

ἀλεξέμεναι, præs. inf. act. *Dor.* et *Ion.* pro ἀλέξειν.

ἀλεξέω, ῶ, f. ήσω, arceo, depello; (2) opitulor, auxilior, juvo. Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἦμαρ, *Il.* 9, 251. Ab ἀλέξω.

ἀλέξημα, ατος, τὸ, id quod arcet, remedium. Ab ἀλεξέω.

ἀλεξήνωρ, ὁ κ᾽ ἡ, adjuvans homines. *Epith. Æsculapii, Arist.*

ἀλεξήσειε, *avertisset,* 3. singul. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀλεξήσαι.

ἀλέξησις, εως, ἡ, propulsatio; (2) defensio, opitulatio; (3) remedium. Ab eod.

ἀλεξήσω, *Il.* 6, 109. *juvabo,* futur. 1. indic. act. verbi ἀλέξω, pro ἀλεξέω, *juvo.*

ἀλεξήτειρα, ας, ἡ, propulsatrix; (2) auxiliatrix. Ab

ἀλεξητὴρ, ῆρος, ὁ, qui arcet, propulsator; (2) defensor, auxiliator. Ab ἀλεξέω. Hinc

ἀλεξητήριον, ου, τὸ, remedium; (2) amuletum; (3) munimen.

ἀλεξητήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, propulsatorius; (2) defensorius; (3) remedium præstans.

ἀλεξητικὸς, ἡ, όν, arcendi depellendique vim habens. Ab ἀλεξέω.

ἀλεξήτωρ, idem quod ἀλεξητήρ.

ἀλεξίαρη, ης, ἡ, impræcationum expultrix. Ex ἀλέξω, *arceo,* et ἀρὰ, *imprecatio, diræ.*

ἀλεξιαρης, ου, ὁ, impræcationum depulsor.

ἀλεξίβελεμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, arcens, seu depellens sagittas. Ex ἀλέξω, et βέλος, *sagitta.*

ἀλεξίκακος, ου, ὁ καὶ ἡ, arcens, seu depellens malum; *Il.* 10, 20. (2) qui a vitio purgat et liberat. Ex ἀλέξω, et κακόν.

ἀλεξίλογος, ου, adjuvans orationem, dicendi facultatem.

ἀλεξίμαχος, ου, arcens bellum, vim hostilem.

ἀλεξίμβροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, propulsans ab hominibus mala. Ex ἀλέξω, sc. κακὰ, et βροτὸς, *homo.*

ἀλεξίμορος, ου, ὁ καὶ ἡ, arcens mortem. Ex ἀλέξω, et μόρος. *mors.*

ἀλέξιμος, ον, idem quod ἀλεξητήριος, *Nic.*

ἀλέξιον, τὸ, idem quod ἀλεξητήριον, *Id.*

ἀλεξιφάρμακον, ου, τὸ, remedium adversus venenum, amuletum; (2) remedium quodvis; (3) præsidium. Ab

ἀλεξιφάρμακος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ab ἀλέξω, et φάρμακον, *venenum.*

Ἀλέ᾽ Ξω. f. ξήσω, depello, arceo, *Il.* 1, 589. (2) auxilior. Ἀλέξειν τοὶς φίλοις, *Xen. Hell.* 7, 3.

ἀλεὸς, ὸ, ὁ, calidus, tepidus. Ab ἀλέα.

ἀλεόντης, ητος, ἡ, collectio, congeries. Ab ἀλέω, *congrego.*

ἀλεοφρων, ονος, ὁ κ᾽ ἡ, demens, mente captus. Ex ἀλεὸς, pro ἠλεὸς, *stolidus,* et φρὴν, *mens.*

ἀλέταδνος, ου, ὁ κ᾽ ἡ, non habens lora lata. Ex α priv. et λέταδνα, *lora lata.*

ἀλετιδωτος, ου, ὁ κ᾽ ἡ, non squamatus, squamis carens. Ex α priv. et λεπιδωτὸς.

ἀλέτιστος, ου, ὁ κ᾽ ἡ, non decorticatus. Ex α priv. et λετίζω, *decortico.*

ἀλεστέον, molendum est. Ab ἀλέω.

ἀλεστὸς, ἡ, ὁ, molendus. Ab eod.

ἀλέστη, ης, ἡ, acus, gluma. Ab eod.

ἀλεστὴς, οῦ, ὁ, molendinarius, *Gl. V.* Ab ἀλέω. Unde

ἀλεστὸς, ου, ὁ, ipsa molendi actio, molitura.

ἀλεστρεύω, f. εύσω, molo. Ab eod.

ἀλεστρεφὲς, ους, ὁ, ἡ, pistillus, quo sal teritur. Ex ἀλέω, *molo,* et τρέφω, *tero.*

ἀλετρὶς, ίδος, ἡ, molitrix, molitoris uxor.

ἀλετὼν, ῶνος, ὁ, pistrinum. Ab ἀλέω.

ἀλευάμενος, *devitans,* aor. 1. part. med. *Poët.* pro ἀλευσάμενος, a verbo ἀλεύω, *devito.*

ἀλεῦμαι, *vitor,* vel *vito,* præs. indic. pass. vel med. *Dor.* pro ἀλοῦμαι, a verbo ἀλέω. *vito.*

ἀλευρῖτης, ου, ὁ, farinaceus. Ab ἄλευρον.

ἀλευρόμαντις, εως, ὁ, cognomen Apollinis, quod ex farina vaticinia daret. Ex ἄλευρον, et μάντις, *vates.*

ἄλευρον, ου, τὸ, farina. Ab ἀλέω.

ἀλευροποιέω, ῶ, f. ήσω, farinam facio, pinso, molo. Ex ἄλευρον, et ποιέω, *facio.*

ἀλευρότρητος, εως, ἡ, farinæ in cribro tenuiori agitatio, ut tenuissima farina transeat, unde et quidam interpretantur *pollen.*

ἀλευσάξιμην, a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἠλευσάμην.

ἀλεύω, f. εύσω, fugio, vito. Νῦν αὖτ᾽ ἐμὸν ἔγχος ἀλεύαι (al. ἄλευε) χάλκεον, *Il.* 22, 285. Ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν, mortem, *Il.* 14, 462. Ab ἄλεα.

Ἄλέ Ω. ῶ, f. έσω, vel ήσω, molo; (2) caveo, vito; (3) congrego. Ὥσπερεὶ πάχεϊ χρυὸς γυναῖκ᾽ ἄλουσαν, *Arist. Nub.* 1361.

ἀλέωμαθα, 1. pl. præs. conj. med.

ἀλεωρὴ, ῆς, ἡ, evitatio, *Hesiod.* (2) munimentum, tutamen. Ab ἀλέω.

ἀλέως, *adv.* confertim. Ab ἄλις, *satis, abunde.*

ἄλη, ης, ἡ, error, erratio, vagatio; (2) error mentis, insania. Ab ἀλάω.

ἀλητὴς, ἐς, incessans, *Diosc.* Ex α, et λήγω.

ἀληθάργητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui lethargo, seu veterno non corripitur. Ex α priv. et λήθαργος, *veternus.*

ἀληθεῖα, ας, ἡ, veritas. Ex α, et λήθη, *oblivio.*

ἀληθείη, *veritas, Ion.* pro ἀλήθεια.

ἀληθῶς, *adv.* revera, profecto; (2) *adv.* admirantis. Ab eod.

ἀληθευτικὸς, ἡ, όν, verax. Ab ἀληθεύω.

ἀληθεύω, f. εύσω, vera loquor; (2) verus sum; (3) integer, sincerus sum, non fucatus; (4) verum esse doceo, pro vero probo. Ἀληθεύω σοι τοῦτο. Ὥστε ἐχθρὸς ὑμῶν γέγονα ἀληθεύων ὑμῖν; *Gal.* 4, 16. Ab

Ἀ ΛΗΘΗ Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, verus, verax; (2) certus; (3) rectus, conveniens, idoneus; (4) memor; (5) sincerus. Hinc

ἀληθίζω, et ἀληθιζομαι, vera dico.

ἀληθίη, pro ἀλήθεια, *Diosc.*

ἀληθινολογίω, ας, ἡ, veritas, ap. *Plat.*

ἀληθινὸς, ὴ, όν, verus, verax; (2) non fictus, non fucatus; (3) certus, firmus. Ab eod.

ἀληθινῶς, *adv.* vere, veraciter.

ἀληθογνωσία, ας, ἡ, veri cognitio. Ab ἀληθὴς, et γνῶσις, *cognitio.*

ἀληθοειπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, veriloquus, verax. Ex ἀληθὴς, et ἔπω, *dico.*

ἀληθόμαντις, εως, ὁ, vates verus. Ex ἀληθὴς, et μάντις, *vates.*

ἀλήθω, f. ἀλήσω, molo. Ab ἀλέω, *molo.*

ἀληθὼς, *adv.* vere. Ab ἀληθὴς, *verus.*

ἀλήϊος, ου, ὁ καὶ ἡ, segetes non habens; (2) sine prædа; (3) pauper. Ex α priv. et λήϊον, *seges,* vel λήϊη, *prædа.*

ἀλήϊστος, ου, ὁ καὶ ἡ, tutus a prædonum injuria. Ex α pr. et λῃστὴς, *prædo.*

ἄληκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, indesinens, qui nunquam cessat. Ex α pr. et λήγω, *desino.*

ἄληκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, communis, sorte non divisus, *Il.* 2, 453. Ex α pr. et λαγχάνω, *sortior.*

ἀλήλιπαι, *molui,* 1. sing. perf. ind. act. *Att.* pro ἤλεσα.

ἀλήλιπεμένος, perf. part. pass. *Att.* pro ἠλεσμένος.

ἀλήλιμμαι, *vagor,* perf. pass. ind. *Æol.* pro ἄλημαι· vel *erravi, Att.* pro ἤλημαι.

ἀλήλιμμαι, *unctus sum,* 1. sing. perf. ind. pass. *Att.* pro ἤλειμμαι, a verbo ἀλείφω, *ungo.*

ἀλήλιφα, 1. sing. perf. ind. med. *Att.* pro ἤλειφα.

ἄλημα, ατος, τὸ, vagatio, erratio; (2) fraus, machinatio; (3) homo astutus, et fraudulentus. Ab ἀλάομαι, *erro.*

ἀλήμεναι, præs. inf. act. *Dor.* pro ἀλῆναι.

ἀλήμεν, erro, congrego. Ἀργείους ἐκέλευσα ἀλήμενοι ἐνθάδε πάντας, *Il.* 5, 823.

ἀλημοσύνη, ης, ἡ, error, vagatio; (2) peritia regionum e peregrinationibus multis et diuturnis.

ἀλήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, erro, vagus. Ab eod.

ἀλῆναι, *Il.* 2, 374. *captum esse,* aor. 2. inf. pass. verbi ἁλίσκω, pro ἀλόω, *capio.*

ἄληπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui captus non est; (2) qui capi aut vinci nequit; (3) irreprehensibilis; (4) incomprehensibilis. Ex α pr. et λῃπτὸς, *captus.*

ἀλήπτως, *adv.* more eorum, qui capi nequeunt; (2) sine reprehensione, absque crimine vel condemnatione.

ἀλῆς, έος, ὁ καὶ ἡ, congregatus, confertus. Ab ἄλις, *affatim.*

ἀλήσιον, quidquid moli potest. Ab ἀλήθω.

ἄλησις, ἡ, id. quod ἄλη, ap. *Arat.*

ἀλήστευτος, ου, latronibus non obnoxius. Ab α pr. et λῃστεύω. *prædor.*

ἄληστος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄλαστος.

ἄλητai, 3. sing. aor. 1. conj. med. verbi ἅλλομαι, *salio.*

ἀλήτας, *vagus, Dor.* pro ἀλήτης.

ἀλητεία, ας, ἡ, idem quod ἄλη.

ἀλητεύω, f. εύσω, vagor, erro. Ξεῖνός τις δύστηνος ἀλητεύει κατὰ δῶμα. mendicantium more vagatur, *Odyss.* 17, 501. Ab

ἀλήτης, ου, ὁ, vagus, erro. Ab ἀλάομαι.

ἀλητιόδοτος, ον, mendicivorus. *Epitheton* Iri, *Nax.*

ἀλήτις, ιδος, ἡ, erratrix, vagabunda. Ab ἀλήτης, quod ab ἀλάομαι.

ἀλητοειδὴς, ὲς, farinæ similis, *Hipp.* Ab ἄλητον, ου, τὸ, farina.

ἀλθαία, et *Ion.* ἀλθαίη, ας, ἡ, malvæ silvestris genus. Ab ἄλθω, *sano.*

ἀλθαίνω, medeor. Ab eod.

ἀλθέξις, εως, ἡ, sanatio. Ab eod.

ἄλθετο, *sanabatur,* 3. sing. imp. pass. *Ion.* pro ἤλθετο, *Il.* 5, 425.

ἀλθεὺς, έος, ὁ, medicus. Ab

ἀλθέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ἀλθαίνω.

ἀλθήεις, εσσα, ῆεν, sanitati utilis, saluber. Ab eod.

ἀλθήσκω, f. θήσω, sano, medeor. Ab eod.

ἀλθητήριον, ου, τὸ, medela, remedium.

ἄλθος, εος, τὸ, sanatio, medela, medicamentum. Ab

Ἄ ΛΘΩ. sano; (2) augeo.

ἁλίαι, ας, ἡ, congregatio, cœtus, consilium. Ab ἅλις, *satis, abunde.*

ἁλίαι, ας, ἡ, vas, in quo sal terebatur, aut reponebatur. Ab ἅλς, *sal.*

ἁλιαδὴς, ου, ὁ, piscator, *Soph. Aj.* 879.

ἁλιάετος, ου, ὁ, aquila marina. Ex ἅλς, *mare,* et ἀετὸς, *aquila.*

ἁλιαῖος, έος, ὁ καὶ ἡ, per mare flans. Ex ἅλς, *mare,* et ἄημι, *flo.*

ἁλιαίετος, ου, ὁ, idem quod ἁλιάετος.

ἁλιανθὴς, ὲς, in mari florens, *Ep.* Ex ἅλς, et ἀνθέω.

ἁλιᾶρος, ου, ὁ καὶ ἡ, sale conditus. Ab ἅλς.

ἁλιὰς, ἀδος, ἡ, navicula, cymba; (2) piscatrix. Ab eod.

ἁλίαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inevitabilis, *Il.* 2, 727. (2) vehemens; (3) non desinens. Ex α pr. et λιάζω, *propero, agito, exeo.*

ἁλιβάωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui thure accenso honos non est habitus. Ex α pr. et λιβανωτὸς, *thus.*

ἁλίβας, αντος, ὁ, mortuus, defunctus; (2) fluvius apud inferos; (3) acetum, quasi vinum mortuum; ἁλίβαντες, anni. Ex α pr. et λιβὰς, *fons,* quasi expers vitalis humoris.

ἁλίβατος, ου, ὁ καὶ ἡ, marigradus. Ex ἅλς, *mare,* et inus. βατέω. *gradior.*

ἁλίβατος, altus, *Dor.* pro ἁλίβαντος, q. v.

ἁλιβδύω, f. ύσω, submergo in mari; (2) occulto. Ex ἅλς, *mare,* et δύω, *mergo.*

ἁλίβεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, mari immersus, madefactus. Ex ἅλς, et βέβεγμαι. Unde

ἁλίβεος, ου, idem quod ἁλίβεκτος, *Lyc.*

ἁλίβρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, mariinn quendam fremitum edens, quasi marifremus. Ex ἅλς, *mare,* et βρέμω, *fremo.*

ἁλιβρόχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui a mari abluitur.

ἁλίβροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, et ἁλιβρὼς, salem comedens; (2) a mari exesus. Ex ἅλς, *sal;* vel *mare,* et βρώσκω. *comedo.*

ἁλίγδυπος, ον, idem quod ἁλιδ. *Opp.*

ἁλιγειτων, ονος, ὁ καὶ ἡ, mari vicinus. Ex ἅλς, et γειτὼν, *vicinus.*

ἁλιγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, mari genitus, vel natus. Ex ἅλς, *mare,* et γίνομαι, *nascor.*

Ἁ ΛΙΓΚΙΟΣ, ου, ὁ, similis.

ἁλιδίνης, έος, ὁ καὶ ἡ, qui in mari versatur, qui per mare circumagitur. Ex ἅλς, et δίνη.

ἁλίδυσπος, ον, sonorus. *Epith.* maris.

ἁλίδρομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, per mare currens. Ex ἅλς, *mare*, et δρομέω, *curro*.

ἁλιδύω, submergo in mari. Ex ἅλς, et δύω.

ἁλιείᾱ, ας, ἡ, piscatio, piscatus. Ab ἁλιεύς.

ἁλιείς, pro ἁλιέες, vel ἁλιέας, *piscatores*, nom. vel accusat. plural. ab ἁλιεύς, έως.

ἁλιεργής, ές, in mari laborans, piscator; (2) purpureus, quasi e mari factus.

ἁλιεργής, έος, ὁ καὶ ἡ, mari cinctus. Ab ἅλς, *mare*, et ἔργος, *septum*.

ἁλίευμα, ατος, τὸ, piscatio; (2) captura. Ab ἁλιεύω.

ἁλιεύς, έος, ὁ, piscator; (2) marinator. Ab ἅλς, *mare*.

ἁλιευτής, ᾶ, ὁ, idem. Ab ἁλιεύω. Hinc

ἁλιευτικός, ή, όν, piscatorius, ad piscationem, seu piscatorem pertinens. Hinc ἡ ἁλιευτική, scil. τέχνη, ars piscatoria.

ἁλιευτικῶς, *adv.* more piscatorio.

ἁλιεύω, f. εύσω, piscor. Ὑπάγω ἁλιεύειν, *Joan.* 21, 3. Ab ἁλιεύς.

ἁλίζω, f. ίσω, congrego, colligo; (2) sale condio, conspergo. Ἁλίζειν στρατόν, ἀλλ ἀλισθήσεται, sale condietur. Ἐὰν τὸ ἅλας μωρανθῇ ἐν τίνι ἁλισθήσεται; *Matt.* 5, 13. Ab ἅλς, *sal*, vel ἅλας, *satis*, vel ἁλής, *confertus*, *Ern.*

ἁλίζωνος, ᾱ, ὁ ᾗ, ἡ, mari cinctus, bimaris. *Epith.* isthmi. Ex ἅλς, *mare*, et ζωννύω, *cingo*.

ἁλίζωος, ον, in mari vivens, *Ep.*

ἁλιήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, per mare remigans; (2) marinus. Ex ἅλς, et ἐρέσσω, *remigo*.

ἁλιήτωρ, ορος, ὁ, piscator Ab ἅλς, *mare*.

ἁλιηχέω, *marisonum*, accus. sing. ab

ἁλιηχής, έος, ὁ καὶ ἡ, marisonus. Ex ἅλς, *mare*, et ἠχος, *sonus*.

ἁλίθιος, *stultus*, *Dor* pro ἠλίθιος.

ἅλιθος, ᾱ, ὁ ᾗ, ἡ, minime lapidosus. Ex α priv. et λίθος, *lapis*.

ἁλιθρέμμων, ον, in mari nutritus, *Cyr.*

ἁλιζείς, ίδος, ἡ, salsilago, salsugo. Ab ἅλς.

ἁλίκλυστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui mari alluitur: ut littus, urbes maritimæ; qui in mari habitat, ut Nymphæ; in mari situs est, ut insulæ. Ex ἅλς et κλύζω, *alluo*.

ἁλίκοος, ή, ον, maritimus. Ab ἅλς, *mare*.

ἁλίκοος, *quantus*, *Dor.* pro ἡλίκος.

ἁλίκρᾱς, ατος, ὁ καὶ ἡ, mari s. salsugini marinæ commistus. Ex ἅλς, et κεράω, *misceo*.

ἁλικρείων, οντος, maris regnum obtinens.

ἁλικρηπίς, ίδος, ἡ, maritima, habens fundamentum a mari. Ex ἅλς, et κρηπίς.

ἁλικρόκαλος, ον, calculis e mari in littus ejectis obsitus. Ex ἅλς, et κροκάλη, *lapillus litoralis*.

ἁλίκτυπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, mari, seu undis marinis resonans, marisonus; (2) ventus, qui in mari strepitum excitat; (3) est et *Epith.* maris ipsius; (4) piscator, *Eur. Orest.* 373. Ex ἅλς, et κτυπέω.

ἁλικώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, salsus. Ab ἁλικίς.

ἁλιμέδων, οντος, ὁ, mari imperans, maris imperator. Ex ἅλς, et μέδω, *regno*.

ἁλίμενος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, portu carens. *Gl. V.* importuosus. Ex α priv. et λιμήν, *portus*.

ἁλιμένωτος, ον, idem, *Hes.*

ἁλιμηδής, έος, ὁ καὶ ἡ, in mari artem exercens, e mari quæstum faciens. *Epith.* mercatoris. Ex ἅλς, et μῆδος.

ἁλίμικτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, mari permistus. Ex ἅλς, *mare*, et μίγνυμι, *misceo*.

ἄλλιμος, ᾱ, ὁ ᾗ, ἡ, maritimus; (2) aridus. Ab ἅλς, *mare*.

ἅλιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, famem pellens. Ex α priv. et λιμός, *fames*.

ἁλιμυδήεις, ισσα, ῆεν, in mare cum sonitu fluens, *Il* 21, 190 Ex ἅλς et μύδω.

ἁλιμυδής, ές, circumlutus, vel idem quod ἁλιμυρήεις, *Apoll* 2, 556.

ἁλινδόω, ῶ, f. ήσω, volvo, voluto. Ab ἁλίνδ.

ἁλινδήθρα, ας, ἡ, volutabrum.

ἁλίνδησις, εως, ἡ, volutatio in pulvere.

ἁλινέω, et ἁλίνω, ungo, lino.

ἁλινήκτειρα, ας, ἡ, in mari natans. Ex ἅλς, *mare*, et νήκω *nata*. Unde

ἁλινηχής, έος, ὁ ᾗ, ἡ, idem.

ἁλίνιτρον, ᾱ, τὸ, salpetrum, salpetræ. Ex ἅλς, et νίτρον, *nitrum*.

ἅλινος, ίνη, ινον, ex sale confectus. Ab ἅλς.

ἅλινος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, quod retibus caret, vel retibus non fit. Ex α priv. et λίνον, *rete*.

ἁλινός, όν, venustus, lepidus.

ἅλιξ, *statura*, *Dor.* pro ἥλιξ.

ἁλίοιο, *Ion.* pro ἁλίου, ab ἅλιος.

ἁλιόκαυστος, *sole tostus*, *Dor.* pro ἡλιόκαυστος.

ἅλιος, *sol*, *Dor.* pro ἥλιος.

ἅλιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vel ἅλιος, ία, ιον, marinus, maritimus; (2) vanus, irritus, *Il.* 4, 26. Ab ἅλς, *mare*.

ἁλιοτρεφής, έος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, in mari nutritus. Ex ἅλς, et τρέφω, *nutrio*.

ἁλιόω, f. ώσω, vanum, seu irritum reddo. Οὐδ' ἁλίωσε βέλος, frustra misit, *Il.* 16, 737. Ab ἅλς, *mare*.

ἁλίπεινα, ων, τὰ, quæ constant ex medicamentis non pinguibus. Ab ἁλιπής.

ἁλιπερής, έος, ὁ καὶ ἡ, squalidus; (2) supplex. Ab eod.

ἁλίπαστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sale conspersus; (2) mari, seu unda marina conspersus. Ex ἅλς, *mare*, seu *sal*, et πάσσω, *conspergo*; sed ἁλίπαστος, non unctus, non saginatus.

ἁλίπεδον, ᾱ, τὸ, solum, quod aliquando mari coopertum fuit; (2) quilibet campus; (3) planities sive ager juxta mare. Ex ἅλς, *mare*, et πέδον, *campus*.

ἁλίπτης, έος, ὁ καὶ ἡ, pinguedine s. oleo carens; (2) macilentus; (3) siccus, aridus. Ex α priv. et λίπος, *pinguedo*.

ἁλίπλαγκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, marivagus, pontivagus; (2) mari circumfusa (de insula), *Soph. Aj.* 602. Ex ἅλς, et πλαγκτός, *vagus*.

ἁλιπλᾰ̈νής, έος, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex ἅλς, et πλάνος, ερτο, *vagus*. Hinc

ἁλιπλανία, ας, ἡ, vagatio in mari.

ἁλιπλήξ, γος, ὁ ᾗ, ἡ, mari percussus, *Call.*

ἁλίπλοος, *Il.* 12, 26. *contr.* ἁλίπλους, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, per mare navigans, seu natans. Ex ἅλς, *mare*, et πλόος, *navigatio*.

ἁλίπνοος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, odorem maris habens, mare redolens; (2) per mare, in mari flans. Ex ἅλς, et πνέω, *spiro*.

ἁλιπόρφυρος, ᾱ, ὁ ᾗ, ἡ, marinæ purpuræ colorem habens, purpureus. Ex ἅλς, *mare*, et πορφύρα, *purpura*.

ἁλιῤῥᾰ́γης, ές, in quo undæ s. fluctus franguntur. *Epith.* scopuli, *Ern.* Ab ἅλς, et ῥήγνυμι, *frango*.

ἁλιῤῥαίστης, ᾱ, ὁ, maris corruptor, *Epith.* Draconis, *Nax.*

ἁλιῤῥάντος, ον, mari conspersus, *Ep.* Ex ἅλς, et ῥαίνω.

ἁλιῤῥήκτος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἁλιῤῥαγής, *Ep.*

ἁλιῤῥόβιον, ᾱ, τὸ, fluctus marinus.

ἁλιῤῥόβιος, ον, marinus. Ab

ἁλιῤῥοβος, ᾱ, ὁ ᾗ, ἡ, marifluus, in mari fluens; (2) qui fluctibus marinis agitatur; (3) *Subst.* ὁ, fluctus maris Ex ἅλς, *mare*, et ῥόθος, *undarum strepitus*.

ἁλίῤῥοος, *contr.* ἁλίῤῥους, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, marifluus, circa mare, ad mare, in mare vel in mari fluens. Ex ἅλς, *mare*, et ῥέω, *fluo*.

ἁλίῤῥυτος, ον, marinus, quod mari alluitur.

"ΑΛΙΣ, *adv.* satis, abunde; (2) adfatim, magna copia; (3) confertim, coacervatim.

ἅλις, ίδος, ἡ, salsugo. Ab ἅλς, *sal*.

Ἅλις, *Elis*, *Dor.* pro Ἦλις.

'ΑΛΙΣΓΕΩ, ῶ, f. ήσω, contamino, polluo, *Malach.* 1, 12. *Dan.* 1, 8. Hinc

ἁλίσγημα, ατος, τὸ, contaminatio, pollutio, contagio ex cibo vetito.

ἅλισις, εως, ἡ, salitura, *Gl. V.* Ab ἁλίζω.

'ΑΛΙΣΚΩ. f. ἁλώσω, p. ἑάλωκα, capio; (2) deprehendo; (3) convinco, reum perago; (4) damno; (5) vinco; ἑάλω, captus est, *Gl. V.* a. 2. Ἁλίσκειν τὴν πόλιν· ἁλῶναι τῆς κόρης ἔρωτι, ἐπὶ κακοῖς ἔργοις, μανίᾳ, ἀπάτῃσι, capi; κλοπῆς, μιᾷ ψήφῳ, damnari; ἁλίσκεσθαι ψευδομένους, convinci; τὴν γραφὴν, damnari; ἀπὸ τῶν ληστῶν, capi. Γυναῖκες δὲ ὅσαι ξυνείποντο αὐτοῖς, ἑάλωσαν πᾶσαι· καὶ τὰ παιδάρια καὶ ἡ λεία πᾶσα ἑάλω. Mulieres, quotquot eos sequebantur, omnes captæ sunt. Pueri quoque et præda omnis abducta, *Arrian.* 1, 1 Ἀστεῖῶν οὗτος ἥλωκε, convictus est impietatis, *Dem.*

"ΑΛΙΣΜΑ, τος, τὸ, alisma, planta.

ἁλίσμικτος, ον, maris fluctibus verberatus, *Lyc.* al. ἁλίσμικτος:

ἅλισμός, ᾱ, ὁ, salitura, ipse actus saliendi. Ab ἁλίζω, *salio*. Unde

ἁλισθήσομαι, fut. 1 ind. pass. v. ἁλίζω.

ἁλίσπαρτος, ὁ καὶ ἡ, sale conspersus (per contumeliam); (2) graviter per injuriam verberatus, et vix sanabilia vulnera inde habens; ap. *Com. Ern.*

ἁλιστέφανος, ον, idem quod ἁλιστεφής, *Hom.*

ἁλιστεφής, ές, mari cinctus.

ἁλίστονος, ον, a maris allapsu strepens, resonans. Ex ἅλς, et στένω.

ἁλιστός, ή, όν, salitus, sale conditus.

ἁλίστρεφα, ας, ἡ, volutabrum, locus ubi se volutant animalia. Ab ἁλίω, *voluto*.

ἁλίστρεπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, marivagus. Ex ἅλς, *mare*, et στρέφω, *verto*.

ἁλιστρεφής, έος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

ἁλίσω, *volvam*, f. 1. ind. act. verbi ἁλινδέω, pro ἁλίω, *volvo*.

ἁλιταίνω, pecco, offendo, lædo. Ab ἁλιτέω.

ἁλιτάνευτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui supplicari non potest; (2) qui supplicando exorari non potest, inexorabilis; (3) cui preces adhibitæ nullæ sunt. Ex α pr. et λιταγεύω, *supplico*.

ἁλιτενής, έος, ὁ καὶ ἡ, mari adjacens; maritimus; (2) demissus, humilis; (3) vadosus. Ex ἅλς, *mare*, et τείνω, *tendo*.

ἁλιτέρεμνον, ονος, ὁ καὶ ἡ, mari finitimus, seu conterminus. Ex ἅλς, et τέρμα, *terminus*.

ἁλιτεύω, f. εύσω, pecco. Ab

'ΑΛΙΤΓΕΩ, ῶ. f. ήσω, pecco, delinquo; (2) scelus admitto; (3) violo; (4) offendo; (5) decipio, fallo. Hinc ἁλιτήμενος, peccans, peccator, nocens. Διὸς ὃ ἁλίτηται ἐφετμὰς, *Il.* 24, 586. Hinc

ἁλίτημα, ατος, τὸ, peccatum, scelus, flagitium.

ἁλιτημοσύνη, ης, ἡ, idem.

ἁλιτημένος, part. perf. pass. *Ion.* pro ἡλιτημένος.

ἁλιτήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, peccator, peccatrix, *Il.* 24, 156. (2) inexorabilis.

ἁλιτήμωρος, ᾱ, al. ἁλιτήμορος, ᾱ, ὁ ᾗ, ἡ, mente captus, stultus. Ex ἁλιτέω, et μῶρος.

ἁλιτήριος, ᾱ, ὁ, peccator, sceleratus, flagitiosus; (2) qui voto ac spe excidit, qui scopum non est adsecutus.

ἁλιτηριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, exsecrabilis, exitiosus. Ab ἁλιτήριος.

ἁλιτηρός, όν, sceleratus, fœdus. Ab ἁλιτέω.

ἁλιτόκαρπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vanam seu inanem habens prolem. Ex ἁλιτέω, et καρπός, *fructus*.

ἁλίτοντο, *offendebant*, 3. pl. imp. ind. med. *Ion.* pro ἠλίτοντο, a verbo ἁλίτομαι.

ἁλιτόξενος, ον, qui hospitem violavit.

ἁλιτοφροσύνη, ης, ἡ, peccatum; malus animus. Ex ἁλιτέω, et φρήν, *Ep.*

ἁλιτραίνω, pecco, sclerate ago. "Ως τέ ται ἀφραδίης ἁλιτραίνεται ὀφρανὰ τέκνα, *Hesiod.* Ἔργ. 328. Ab ἁλιτρός.

ἁλιτρεφής et ἁλιοτρεφής, ές, mari nutritus, *Call.* et *Hom.*

ἁλιτρία, ας, ἡ, scelus. Ab ἁλιτρός.

ἁλιτρόβιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, improbè vivens. Ab ἁλιτρός, et βίος, *vita*.

ἁλιτρόνοος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, dira et scelesta consilia agitans. Ex ἁλιτρός, et νόος, *mens*.

ἁλίτροπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui huc illuc in mari jactatur. Ex ἅλς, *mare*, et τρέπω, *verto*.

ἁλιτρός, ᾱ, ὁ, nefarius, peccator, sceleratus, *Il.* 8. 361. Ab ἁλιτέω. Hinc

ἁλιτροσύνη, ης, ἡ, improbitas, audacia.

ἁλίτροφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui ex mari alitur, v. g. piscatu, vel eu piscium marinorum. Ex ἅλς, *mare*, et τρέφω, *nutrio*.

ἁλίτυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vel ἁλίτυπτος, ύτη, υτον, in mari vexatus, in mari absumptus, vel attritus. Ex ἅλς, et τεύω, *vexo*.

ἁλίτυπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, a mari percussus. Ex ἅλς, et τύπτω, *percutio*, *verbero*.

ἁλίτυστος, idem et ex iisd.

ἁλίτυφος, ᾱ, ὁ, caseus sale aspersus, *Ep.*

ἁλιφθορίαι, ας, ἡ, *Ion.* ἁλιφθορίη, perditio in mari, naufragium. Ab

ἁλιφθορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, in mari perdens, prædo marinus. Ex ἅλς, *mare*, et φθείρω, *perdo*.

ἁλίφλοιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, quasi mari-cortex, seu sali-cortex, species quercus. Ex ἅλς, et φλοιός, *cortex*.

ἁλίφρων, ονος, ὁ, satis prudens, *Naum.* ap. *Stob.*

ἁλίχλαινος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ex mari lænam habens, purpuratus. Ex ἅλς, et χλαῖνα, *læna*.

'ΑΛΙΩ, f. ίσω, volvo, voluto.

ἁλίως, *adv.* frustra. Ab ἅλιος, *irritus*.

ἁλκᾶ, *robur*, *Dor.* pro ἀλκή. Unde

ἁλκάζω, fortiter ago, pugno, *Etym.*

ἁλκαία, ας, ἡ, cauda leonis, quia caudam quatiendo leo sibi robur addere solet; item cæterorum animalium. Ab eod.

'Αλκαίοιο, *Alcæi, Ion.* pro 'Αλκαίου.

ἄλκεα, ἄεος, τὸ, auxilium, remedium, tutamen, munimentum, præsidium, *Il. 5*, 644. Ab ἀλκή.

ἀλκίη, ας, ἡ. alcea, malvæ silvestris genus.

'Αλκείδαο, *Alcidæ*, gen. sing. *Æol.* pro 'Αλκείδου, ab 'Αλκείδης, *Alcides*, i. e. *Herculeo*.

ἀλκέω. ω, f. ήσω. arceo, auxilior. Ab

'ΑΛΚΗ, ῆς, ἡ. robur, vires, validitas; (2) fortitudo, strenuitas; (3) auxilium, remedium; (4) impetus, dum conferuntur manus; quia tum res venit ad vim pugnantium; 5) ardor fortis malum illatum a se propulsandi, *Ern.*

ἀλκήεις, ήεσσα, ῆεν. robustus; (2) fortis, strenuus. Ab ἀλκή, *robur*.

ἀλκὶ *roburi*, dat. sing ab ἄλξ, *robur*.

ἀλκιόδιος, herba quædam faciens contra ictum serpentum, species anchusæ.

'ΑΛΚΙΒΙΟΣ, idem.

ἄλκιμα. *Dor.* pro ἀλκίμη, ab ἄλκιμος.

ἀλκίμαχος. ι, ὁ καὶ ἡ. strenuus in pugna, strenue pugnans. Ex ἀλκὴ et μάχομαι.

ἄλκιμος, ι. ὁ καὶ ἡ, *Il. 3*, 338. vel ἄλκιμος, ίμη, ιμον, robustus, fortis. Ab ἀλκή, *robur*

ἀλκείφρων, ονες, ὁ καὶ ἡ. fortis et prudens. Ex ἀλκὴ, et φρὴν. *mens*

'Αλκμαιονίδαι. *Alcmæonidæ*, nom. pl. ab 'Αλκμαιονίδης. *Alcmæonides, filius vel unus ex posteris Alcmæonis.*

ἀλκτὴρ, ῆρος. ὁ. defensor, propugnator, *Il.* 14, 485. Ab ἀλκέω Hinc

ἀλκτήριον, ι, τὸ, auxilium, remedium.

ἀλκυών, όνος, ἡ. halcedo, avis marina. Ex ἅλς. *mare*, et κύω. *gravida sum*, quoniam in mari nidificat et parit.

ἀλκυόνειον. sive ἀλκυόνιον, ι, τὸ. spuma maris concreta, admistis sordibus tenuissimis, ex qua nidificant halcyones.

ἀλκυόνειος, ι, ὁ καὶ ἡ, halcedonius. Ab ἀλκυών.

ἀλκυονὶς ίδος. ἡ. idem quod ἀλκυών. et (2) *adjective* halcyonia, tranquilla. Ab eod.

ἀλκυονίτιδες, αἱ, dies, quæ Halcyonia dicuntur.

ἀλκυών, όνος, ἡ. halcedo, sive halcyone. Ex ἅλς, et κύω. Vide ἀλκυών.

ἄλκω. vel ἀλάλκω. f. ξω, id. quod ἀλκέω.

ἀλλὰ. sed, ast, at, quin. ἀλλὰ γὰρ. quin, *Ph.* ast enim, ἀλλὰ δὴ καὶ. quinimo, *Gl. V.* sed et; ἀλλ' ἐτειδὴ, quoniam vero, *Ph.* ἀλλὰ μὴν, quin, verum etiam, *Ph.* imo, vero, sed enim, *Gl V.* ἀλλ' ὅμως, attamen, *Ph.* quare, quapropter, *Ern.*

ἀλλαγή, ῆς, ἡ. commutatio, permutatio; (2) contractus, commercium; (3) vicissitudo; (4) mansio iter facientium. Ab ἀλλάττω.

ἄλλαγμα. ατος. τὸ, idem et ab eodem.

ἀλλαγμός, οῦ, ὁ. id. quod ἄλλαγμα, *Man.*

ἀλλακτικὸς. ἡ, όν, ex pacto sequens, pacto consentaneus. Ab eod.

ἀλλακτὸν, ὄν. τὸ. lignum quo gestabantur onera. Sic dictum a permutatione gestationis ex humero in humerum. Ab ἀλλάσσω.

ἀλλάλοισι, *Dor.* et *Ion.* pro ἀλλήλοις.

ἀλλαλοφονία. *Dor.* pro ἀλληλοφονία.

ἄλλαν, *aliam, Dor.* pro ἄλλην. ab ἄλλος.

ἀλλαντοποιέω. ῶ, f. ήσω, farcimina, vel lucanicas facio. Ab

ἀλλαντοποιὸς, ὄ, ὁ, qui facit lucanicas, fartor. Ex ἀλλᾶς, et ποιέω. *facio.*

ἀλλαντοπωλέω, vendo farcimina.

ἀλλαντοπώλης. ου. ὁ. qui facit lucanicas, seu farcimina quævis vendit. *Gl V.* ἀλλαντοπῶλαι, fartores. Ex ἀλλᾶς, et πωλέω, *vendo.*

ἀλλὰξ. *adv.* permutatim, mutatis vicibus, vicissim. Ab ἀλλάττω.

ἀλλάξαιτο, 3. sing. a. 1. opt. med. v. ἀλλάσσω.

ἄλλαξις. εως. ἡ, mutatio, permutatio.

'ΑΛΛΑ'ΞΣ, άντος, ὁ, lucanica, botulus, farcimen.

'ΑΛΛΑ'ΣΣΩ. seu ἀλλάττω. f ἄξω. muto, immuto, commuto; (2) permuto, vendo; (3 excuso, a culpâ libero; ἀλλάσσομαι. mutor, et muto; ἠλλάγην, mutatus est, a 2. pass. ἠλλαγμένος. mutatus, *Gl. V.* 'Αλλάσσειν χρυσὸν ἀργυρίου, τὸ ἑαυτοῦ εἶδος εἰς πολλὰς μορφὰς, χρειάν' ἀλλάσσειν τὸν σῖτον, νομισμα χρημάτων, ἡδονὰς ἀντὶ τῶν δικαίων· τὴν ἐλευθερίαν τῆς σφαγῆς. cæde redimere; τοσοῦτον ἠλλαπτο ὑπὸ τῶν δεινῶν, *Luc.*

ἀλλαχῆ, *adv.* alibi, alio. Ab ἄλλος.

ἀλλαχόθεν, *adv.* aliunde. Ab eod.

ἀλλαχόθι, *adv.* alibi. Ab eod.

ἀλλαχόσε. *adv.* alio, aliorsum, alium in locum, alibi. Ab eod.

ἀλλαχῦ, *adv.* alibi; (2) alio. Ab eod.

ἀλλάων, *Æol.* pro ἄλλων, ab ἄλλος.

ἄλλεγον, *Il.* 23, 253 *congregabam*, imperf. ind act. *Poët.* et *Ion.* pro ἀνέλεγον, a verbo ἀναλέγω, *congrego.*

ἀλλέες, *Poët.* pro ἀολλέες, ab ἀολλής.

ἀλλέξαι, *congregasse*, a. 1. inf. act. *Poët.* pro ἀναλέξαι. a verbo ἀναλέγω, *congrego.*

ἀλλεπαλληλία, ας, ἡ, alternitas; (2) continuitas. Ab

ἀλλεπάλληλος, ι, ὁ καὶ ἡ, alternus; (2) creber, continuus. Ex ἄλλος, ἐπὶ, et ἀλλήλων.

ἄλλῃ, *adv.* aliter, alia ratione; (2) alio, ad alium locum; (3) alibi, alio in loco. Ab ἄλλος.

ἀλληγορέω, ῶ. f. ήσω. aliud verbis, aliud sensu ostendo; (2) aliter interpretor, ac verba præ se ferunt. "Α τινός ἐστιν ἀλληγορούμενα, *Gal.* 4, 24. Ex ἄλλο, *aliud*, et ἀγορεύω, *prædico.* Hinc

ἀλληγόρημα, ατος, τὸ, interpretatio allegerica. Ab

ἀλληγορητὴς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, interpres allegoriæ.

ἀλληγορία. ας, ἡ. figura, qua aliud dicitur, aliud intelligitur. Hinc

ἀλληγορικὸς. ἡ, όν, allegoricus, per allegoriam dictus.

ἀλληγορικῶς, *adv.* allegorice.

ἀλληγορούμενα, nom. pl. præs. part. pass. n. g. ab ἀλληγορέω.

ἄλληκτος, *non cessans*, *Æol.* pro ἄληκτος.

ἀλληλέγγυοι, ων, οἱ. qui mutua fidejubent, satisdant. Ex ἀλλήλων, et ἐγγύη, *sponsio.* Hinc

ἀλληλέγγυον, ι, τὸ, mutua fidejussio.

ἀλληλεγγύως, *adv.* cum mutua fidejussione.

ἀλλήληστι, *Ion.* pro ἀλλήλαις.

ἀλληλίζω, aliud atque aliud loquor, seu dico, *Hes.* Ab ἀλλήλων.

ἀλληλογονία, ας, ἡ, mutua procreatio, *Suid.* Ex ἀλλήλων, et γίνομαι, *nascor.*

ἀλληλογραφία. ας. ἡ, mutua scriptio. Ex ἀλλήλων. et γράφω.

ἀλληλοδιάδοχος, ὁ καὶ ἡ, continua serie succedens. Ab ἀλλήλων,, et διάδοχος, *successor.*

ἀλληλοδωδόται. οἱ, qui se mutuo devorant. Ab ἐδωδὴ, *cibus.*

ἀλληλοκτονεῖν, mutuo se interficere. Ab ἀλλήλων, et κτείνειν.

ἀλληλομαχεῖν, mutuo pugnare. Ex ἀλλήλων. et μάχομαι. pugno. Hinc

ἀλληλομαχία. ας, ἡ, mutua pugna.

ἀλληλοτομέω, ῶ. f. ήσω. mutuo seco. Ex ἀλλήλων, et τέμνω. *seco.*

ἀλληλοτυπέω, ῶ. f. ήσω. mutuo ferio. Ex ἀλλήλων, et τυπέω, *ferio, verbero.* Hinc

ἀλληλοτυπία, ας, ἡ, mutua conflictio.

'Αλληλούϊα, Alleluja, laudate Dominum. Vox Hebraica.

ἀλληλουχέω, ῶ. f. ήσω, connecto, coaduno.

ἀλληλουχία, ας, ἡ, cohærentia mutua, series rerum inter se connexarum, *Gl. V.* compago, compages. Ab

ἀλληλοῦχος, ι, ὁ καὶ ἡ. mutuam connexionem habens. Ex ἀλλήλων. et ἔχω. *habeo.*

ἀλληλοφαγεῖν, mutuo vorare se. Ex ἀλλήλους, et φαγεῖν. *comedere.* Hinc

ἀλληλοφαγία, ας, ἡ, mutua devoratio.

ἀλληλοφάγοι, ων, οἱ καὶ αἱ, mutuo se devorantes.

ἀλληλοφθονία, ἡ, mutua invidia.

ἀλληλοφθορεῖν. mutuo se destruere, perdere. Ex ἀλλήλων, et φθορὰ. *perditio.*

ἀλληλοφθορία. ας, ἡ, mutua consumptio, mutua perditio. Ex iisd.

ἀλληλοφονία, ας, ἡ, mutua cædes. Ab

ἀλληλοφόνοι, ων, οἱ καὶ αἱ, mutuo se interficientes, mutua cæde pereuntes. Ex ἀλλήλων. et φόνος. *cædes.*

ἀλληλοφόνται, οἱ, idem.

ἀλληλοφυεῖς, ῶν, οἱ καὶ αἱ, ex se invicem enascentes, mutuum ortum habentes Ex ἀλλήλων, et φυή, *natura*, sive φύω, *nascor.*

ἀλλήλων, *dat.* ἀλλήλοις, αις, οις, *acc.* ἀλλήλας, invicem, mutuo; alius alium, alter alterum. Ab ἄλλος, *alius.*

ἀλλήλως, *adv.* mutuo, *Gl. V.* A præc.

ἄλλην, *adv.* aliorsum; ἄλλην καὶ ἄλλην, hinc atque illinc, alias atque alias. Ab eodem.

ἄλληστος, ον, idem quod ἄληστος, *Ep.*

ἀλλογενὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, aliunde genus habens, alienigena, peregrinus, ex alia tribu, aliave gente oriundus. Ex ἄλλος, et γένος.

ἀλλόγλωσσος, ι, ὁ καὶ ἡ, aliena lingua utens; (2) externus, peregrinus. Ex ἄλλος, et γλῶσσα, *lingua.*

ἀλλογνοῶν, despiens, delirans. Ex ἄλλος, et γινώσκω. *cognosco.*

ἀλλόγνωτος, ι. ὁ καὶ ἡ. aliis cognitus, nobis ignotus, externus, peregrinus. Ex ἄλλος. et γνωτος, *no'us.*

ἀλλοδαπὸς, ὴ, όν, externus, extraneus, peregrinus, *Il.* 3, 48. Ab ἄλλος, *alius*, et δάτεσθον, *solum.*

ἀλλοδημία, ας, ἡ, peregrinatio. Ab ἄλλος, et δῆμος.

ἀλλοδοξέω, ῶ, f. ήσω, aliud opinor, quam verum est. Ex ἄλλος, et δόξα, *opinio.* Hinc

ἀλλοδοξία, ας, ἡ, opinionis diversitas.

ἀλλοεθνὴς, ές, ὁ καὶ ἡ. alius gentis, alienigena, externus. Ex ἄλλος. et ἔθνος. *gens.*

ἀλλοειδὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, aliam formam habens. Ex ἄλλος, et εἶδος *forma.*

ἀλλόθι, *adv.* aliunde. Ab ἄλλος.

ἀλλόθι, *adv.* alibi, alio loco. Ab eodem.

ἀλλόθροος, ι, ὁ καὶ ἡ, alia voce utens; (2) extrenus. Ex ἄλλος. et θροὸς, *vox.*

ἀλλοιρνίαι. ας, ἡ, varietas et mutatio vini. Ex ἄλλος, et οἶνος, *vinum.*

ἀλλοιόθετος. ι. ὁ καὶ ἡ. varie positus. Ex ἀλλοῖος, *varius*, et τίθημι, *pono.*

ἀλλοῖος. οἵα. οἷον, alius atque alius, diversus, varius. Ab ἄλλος. Hinc

ἀλλοιόστροφος, ον, e diversis versibus compositum carmen.

ἀλλοιότης, ητος, ἡ, diversitas, variatio.

ἀλλειοτροπέω, ῶ, f. ήσω, varie muto. Ab ἀλλοιότροπος, ι, ὁ καὶ ἡ, variis moribus præditus. Ex ἀλλοῖος, et τρόπος, *mores.*

ἀλλοιόω, ῶ, f. ώσω, diversum reddo, muto, immuto, vario; ἀλλοιόομαι, οῦμαι, mutor. 'Αλλοιοῦσθαι τὰς γνώμας, *Thuc.* Ab ἀλλοῖος.

ἀλλοιώδυς, ύος, ὁ καὶ ἡ, mutabilis.

ἀλλοίωσις, εως, ἡ, mutatio, immutatio.

ἀλλοιωτικὸς, ἡ, όν. immutativus, ad mutandum aptus Ab

ἀλλοιωτὸς, ὴ, όν. mutabilis, mutationis capax. Hinc τὸ ἀλλοιωτὸν, οῦ, mutabilitas.

ἀλλοκότατος, ον, idem quod ἀλλόκοτος, *Eur.*

ἀλλόκοτος. ι, ὁ καὶ ἡ, monstrosus, prodigiosus; (2) inusitatus; (3) absurdus, rationi non consentaneus; (4 peregrinis moribus præditus. Ex ἄλλος, et τόκος, *partus.*

"ΑΛΛΟΜΑΙ. f οῦμαι, salio, salto; ἤλατο, a. 1. Κὰν εἰς τῦφ' ἄλλοιτο, *Xen.* 'Ανήρεστ'—ψύλλαν ὁτόσους ἄλλοιτο τοὺς αὐτῆς τόδας, scil. περὶ, *Arist. Nub* 145.

ἀλλοπρόσαλλος, ι. ὁ καὶ ἡ ab alio ad alium se transferens, nunc huic, nunc illi adhærens; mutabilis, inconstans, *Epith.* Martis, sc. fortunæ bellicæ, *Gl V.* versipellis, *Il.* 5, 831. Ex ἄλλος, πρὸς, et ἅλλος, *alius.*

"ΑΛΛΟΣ, η, ον, alius, a, ud; (2) alter; (3) reliquus.

ἄλλοσι, *adv.* alio, alium in locum.

ἄλλοτε, *adv.* alias, alio in tempore.

ἀλλοτερῶς, *alienus, Æol.* pro ἀλλότριος.

ἄλλοτι, *adv.* utrum? numquid? Ab eod. "Αλλο τι ἢ; num, numquid? quasi esset, τί ἄλλο ἢ; quid aliud, quam? "Αλλοτι τῆ πεῖ πλείστου ποιῇ ὅτως ὅτι βέλτιστοι οἱ νεώτεροι ἔσονται, id est, *numquid hoc plurimi facis, quomodo juniores evadant, quam optimi?* quasi esset. τί ἄλλ' ἢ πεῖ πλείστου ποιῇ; *quid aliud, nisi plurimi facis?*

ἀλλοτριόγαμος, ι, ὁ καὶ ἡ, qui alienum sectatur torum, *Suid.* Ex ἀλλότριος, et γάμος.

ἀλλοτριοπίσσοτος, ι. ὁ καὶ ἡ, alienarum rerum inspector, alieni speculator, curas alienas agens, ardelio, qui sese alienis et nihil ad se attinentibus rebus immi cet. Ex ἀλλότριος, et ἐπίσκοπος. *inspector.*

ἀλλοτριολογέω aliena, absurda loquor.

ἀλλοτριομορφοδίαιτος, η. ον, aliam semper speciem habens. *Epith.* Naturæ.

ἀλλοτριονομέω, ῶ, f. ήσω, alieno more vivo, alienas leges imitor. Ex ἀλλότριος, et νόμος, *lex.*

ἀλλοτριοτραγέω, ῶ, f. ήσω, alienas res ago, aliena negotia curo; (2) res novas molior, descisco a fide. Ex ἀλλότριος, et πράττω, *facio.*

ἀλλοτριοπρᾰ́γία, ας, ἡ, alienorum cura.
ἀλλοτριοπραγμοσύνη, ης, ἡ, mala sedulitas in aliénis. Ex ἀλλότριος, et πρᾶσσω.
ἀλλότριος, ία, ιον, alienus, non proprius, qui est alterius; (2) peregrinus, extraneus; (3) non consentaneus. Ab ἄλλος. Hinc
ἀλλοτριότης, ητος, ἡ, alienus animus, abalienatio animi.
ἀλλοτριοῦσιος, ᾱ. ὁ καὶ ἡ, diversæ naturæ, *Suid.* Ex ἀλλότριος, et ὐσία.
ἀλλοτριοφαγέω, ῶ, alienis vivo.
ἀλλοτριοφᾰ́γος, ᾱ, ὁ, ἡ, aliena comedens, aliena vivens quadra. Ex ἀλλότριος, et φᾰ́γος, *vorax.*
ἀλλοτριοφθονέω, ῶ, alienis bonis invideo.
ἀλλοτριοφρονέω, diversa sentio, diversas partes sequor; item, alieno sum animo.
ἀλλοτριόω, ῶ. f. ώσω, alieno, abalieno, alienum reddo; ἀλλοτριωθέντα, abalienata, *Ph.* a. 1. part. pass. Ἀλλοτριοῦντες σωμάτων τὴν στόλιν, evacuantes, *Thuc.* Ab ἀλλότριος. Unde
ἀλλοτρίως, *adv.* aliene.
ἀλλοτρίωσις, εως, ἡ, alienatio, abalienatio.
ἀλλοτροπέω, ῶ, f. ήσω, muto, immuto. Ab ἄλλος, et τρέπω. *verto.*
ἀλλοτυπωτος, ον, aliis characteribus, *Man.*
ἀλλοφάνης, ους, ὁ καὶ ἡ, qui alius et diversus apparet. Ex ἄλλος, et φαίνομαι, *appareo.*
ἀλλοφᾰ́σσω, aliud loquor; (2) animo turbato et anxio sum; (3) desipio. Ex ἄλλος, et φᾰ́σσω, *dico.*
ἀλλοφᾰ́στος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ. ab alio interfectus. Ex ἄλλος, et φᾰ́ω. *occido.*
ἀλλοφερᾰ́ζω, aliter dico, pronuncio.
ἀλλοφερονέω, ῶ, f ήσω, aliud ago, s. in animo habeo; *Il.* 23, 697. mentem non ad ld attendo, quod cerno; (2) insanio; (3) examinor. Ex ἄλλος, et φρήν, *mens.*
ἀλλόφρων. ονος, ὁ καὶ ἡ, diversa sentiens. Ex ἄλλος, et φρήν.
ἀλλοφυής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui alius naturæ est.
ἀλλοφυλιστμός. ῦ, ὁ. ritus extraneus, vel alienigenarum; (2) degeneratio in alienos mores. Ab
ἀλλόφῡλος. ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui est ex alia tribu, qui diversæ est gentis, seu nationis, externus, peregrinus, diversi generis, seu diversæ naturæ, *Gl. V* extraneus, alienigena. Ex ἄλλος. et φυλή, *tribus.*
ἀλλοφωνία, ἡ, diversitas linguæ.
ἀλλόφωνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, alia vel peregrina voce utens. Ex ἄλλος, et φωνή, *vox.*
ἀλλοχρόεω, ῶ, f. ήσω, alium atque alium colorem induo, colorem muto, alio colore sum. Ab
ἀλλόχροος. *contr.* ἀλλόχρως, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui est alio colore, in quo color subinde mutatur, *Ph.* ἀλλόχροος, discolor, ἀλλόχροοι, discolores. Ex ἄλλος, et χρόα, *color.*
ἀλλόχρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, aliam corporis speciem gerens. Ex ἄλλος, et χρόα, vel χρώς.
ἄλλοθι, *adv.* alibi; (2) alio; (3) aliorsum, *Il.* 11, 486. Ab ἄλλος.
ἀλλύεσκε, *resolvebat, Poët.* pro ἀνέλυε; (2) *dissolvebat, Od.* 2, 105, et 19, 150.
ἄλλυτος, *insolubilis, Poët.* pro ἀνάλυτος, *Ep.*
ἄλλως, *adv.* aliter, aliorsum, alio modo, alia ratione; (2) alioqui; (3) præcipue; (4) frustra, incassum. Ab ἄλλος.
ἄλλωστε, *adv.* ἄλλως τε, præsertim, *Gl. V.* præsertim cum, *Ph.* Ab eod.
ἅλμα, ατος, τὸ, saltus. Ab ἅλλομαι, *salio*
ἅλμᾰς, ᾰδος, ὁ καὶ ἡ, in muria conditus, al. tepidus, *Hes.*
ἅλμενος, *saltans*, præsens part. med. *per Syncop.* pro ἀλλόμενος, a verbo ἅλλομαι.
ἅλμευσις, εως, ἡ. muria; (2) actio servandi in muria Ab ἁλεύω.
ἁλμευτής. ῆ, ὁ, qui condituras facit in muria, salgamarius; (2) salsamentarius. Ab eod.
ἁλμεύω, f. εύσω, muria condio, in muria servo. Ab ἅλμη.
ἅλμη, ης, ἡ, salsugo, salsilago; (2) mare. Ab ἅλς, *mare.* Hinc
ἁλμήεις, ήεσσα, ῆεν, salsus, salsuginosus.
ἁλμοστόνις, ἡ, muriam bibens.
ἁλμυρίζω, salsus sum.
ἁλμυρίς, ίδος, ἡ, salsilago, aqua salsa, muria.
ἁλμυρός, ρᾱ, ρόν, salsus. Ab ἅλμη.
ἁλμυρότης, ητ, salsugo.
ἁλμυρώδης, ους, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἁλμυρός.
ἁλμώδης, ους, ὁ καὶ ἡ, idem et ab eod.
ἅλξ, ἁλκός, ἡ, occurrit dativus *ἁλκί*, robur.
ἁλοαῖος. *tritus*, a. 1. part. pass. ab ἁλοάω.
Ἁλοάω, ῶ, f. ήσω. et άσω, trituro; (2) comminuo; (3) cædo, percutio. Οὐ σιμώσεις βοῦν ἁλοώντα, 1. *Corinth.* 9, 9. Λίθοις ἁλοῶν τινα. *Ælian.*
ἄλοβος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non habens λοβόν. *Epith.* victimæ, cujus exta, velut jecur, cor, non habent caput, *Ern.* Ex α priv. et λοβός.
ἀλογεύομαι, a ratione aberro, non sum compos rationis. Ab ἄλογος. Unde
ἀλογέω, ῶ, f. ήσω, adspernor, negligo, non curo; ἀλογούμεν, ratione destituor.
ἀλογία, ας, ἡ, rationis privatio; (2) incogitantia; (3) contemptus; (4) silentium.
ἀλογιστὶ, *adv.* sine ratione. Ex α priv. et λογίζομαι.
ἀλογιστία, ας, ἡ, incogitantia, temeritas. Ab
ἀλόγιστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sine ratione et consilio aliquid faciens, inconsideratus; irrationabilis, *Gl. V.* qui est nullius pretii. Ex α priv. et λογίζομαι, *rationem ineo.*
ἀλογίστως, *adv* inconsiderate, incogitanter.
ἀλογοβίητον, indiscussum, *Gl. V.* Ex α priv. et λογοβιτῶ, *ratiocinor, discutio.*
ἄλογος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, rationis expers; (2) *in neut.* a ratione alienum; (3) sermonis expers; hoc est, cum quis non loquitur, aut qui orationem alterius non audit, ut surdus; (4) nefandus, non dicenaus; (5) irritus; (6) innumeratus; (7) *in neut.* incommodum, molestum, ap. *Plat.* Ex α priv. et λόγος.
ἀλογοτροφεῖον, ᾱ, τὸ, brutorum animantium stabulum. Ex ἄλογος, et τροφεῖον.
ἀλόγως, *adv.* sine ratione; immerito, *Ph.* (2) brutorum more; (3) absurde.
Ἁλόη, ης, ἡ, Aloë, herba.
ἀλοηδάεινον, ᾱ, τὸ, medicina ad solvendum ventrem alioën Ab ἀλόη.
ἀλόησις, εως, ἡ, tritura, *Ph.* Ab ἀλοᾶν.
ἀλοητὸς, ᾱ. ὁ. tritura; (2) triturandi tempus. Ab ἀλοάω. *trituro.*
ἀλόθεν, *adv.* e mari. Ab ἅλς, *mare.*
ἀλοίαι, 3. s imp. ind. act. *Ion.* et *contr.* pro ἠλοίασ, ab
ἀλοιάω, ῶ. f. ήσω, percutio, contundo. Γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἀλοίαι, *Il.* 9, 564. Ab ἀλοάω.
ἀλοιδορητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, conviciis non obnoxius. Ex α pr. et λοιδορέω, *convicior.*
ἀλοιδορήτως, *adv.* sine conviciis.
ἀλοιδορος, ον, idem.
ἀλοίην. *captus sim*, 1. sing. a. 2. ind. pass. verbi ἁλίσκω. pro ἁλόω, *capio.*
ἀλοιητὴρ, ῆρος, ὁ, contusor, percussor, pulsator. Ab ἀλοιάω.
ἀλοίμαι. *saliverim*, 1. sing. aor. 2. optat. med. *Dor* pro ἡλοίμην, a verbo ἅλλομαι.
ἀλοιμὸς. ᾱ. ὁ, tectorium parietum, *Eust.* Ab ἀλείφω.
ἀλοΐτις, ίδος, ἡ, aloë Gallica. Ab ἀλόη.
ἀλοιτὸς, ᾱ, ὁ, peccator. Ab ἀλιτέω, *pecco.*
ἀλοιφὴ, ῆς, ἡ, pinguedo, unguentum, oleum, *Il.* 9, 208. Ab ἀλείφω, *ungo.*
ἀλοκίζω, f. ίσω, sulco. Ab ἄλοξ.
ἀλόντε, *capti*, nom. dual. a. 2. partic. act. verbi ἁλίσκω. pro ἁλόω, *capio.*
ἄλοξ, οκος. ὁ, sulcus; vulnus, *Eurip. Herc. Fur.* 164; (2) nuptiæ, conjugium; (3) pudendum muliebre, *Ern.* Idem quod αὖλαξ.
ἀλοπήγων, ωνος, τὸ, salinæ, locus in quo sal concrescit. Ab
ἁλοπηγὸς, ᾶ, ὁ, qui in salinis salem concrescere facit, salarius. Ex ἅλς, *sal*, et πήγνυμι, *compingo.*
ἅλοπος, ᾱ. ὁ καὶ ἡ, cortice carens; (2) squamarum expers. Ex α priv. et λέπος. ζλος, *clavus, Dor.* pro ἦλος.
ἁλοσάχνη, ης, ἡ, arida spuma maris. Ex ἅλς, *mare*, et ἀχνὴ, *spuma.*
Ἁλοσύδνη, ης. ἡ. una Nereidum; (2) epitheton Thetidos, *Il.* 20, 207. Ex ἅλς, *mare*, et ὕδωρ. *aqua.*
ἁλόσυδνος. ᾱ. ον, Exp. marinus, *Apoll.*
ἁλοσύνη, ης, ἡ. dementia. Apud *Nicand.*
ἁλότριψιν, ίδος, ὁ, pistillus, quo sal teritur. Ex ἅλς, *sal*, et τρίβω, *tero.*
ἁλουργὴς, έος. ὁ καὶ ἡ, purpureus; (2) violaceus. Ex ἅλς, *mare*, et ἔργον, *opus.*
ἁλουργιαῖος, ᾱ, ον, idem.
ἁλουργὶς, ίδος, ἡ, vestis purpurea. *Gl. V.* palmaris. Ex iisd.
ἁλουργὸν, τὸ, purpureus color; (2) purpura. Ex iisd.

ἁλυεγοπώλης, ᾱ, ὁ, venditor purpuræ. Ex ἁλυεργὸν, et πωλέω, *vendo.* Hinc
ἁλυεργοπωλικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars vendendi purpuram.
ἁλυεργοπώλιον, ᾱ, τὸ, locus ubi purpura venditur. Ab eod.
ἁλυεργὸς, ή, όν, purpureus, marinæ purpuræ colore tinctus. Ex ἅλς, *mare*, et ἔργον.
ἅλυς. *captus*, *Il.* 2, 374. a. 2. part. pass. verbi ἁλίσκω. pro ἁλόω. *capio.*
ἀλυσία, ας, ἡ, illuvies, quum quis non lavatur. Ex α priv et λύω, *lavo.*
ἀλυτέω, ῶ, f. ήσω, illotus sum, abstineo a lotionibus.
ἄλυτος, ᾱ. ὁ καὶ ἡ, illotus. Ex α priv. et λύω, *lavo.*
ἄλοσος. ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cristam non habens, *Il.* 10, 258. Ex α priv. et λόφος, *crista.*
ἀλύχευτος, ᾱ. ὁ καὶ ἡ, partu non editus; (2) non conceptus, aut genitus. Ex α priv. et λοχεύω, *pario.*
ἄλοχος, ᾱ, ὁ, sterilis; (2) virgo, quæ nondum peperit; (3) conjux, uxor. Ex α priv. vel pro ὁμῶς, et λέχος, *lectus.*
Ἀλύω. f. ύσω. capio (insuitatum). Unde
ἀλύσκω sumit tempora quædam.
ἀλύω, *erra*, 2 sing. imperat. med. *Poët.* pro ἀλᾶν, et ἀλάομαι, *vagor.*
ἀλπνὸς, ή, όν, suavis; ἅλπνιστος, *superl.* pro ἀλπνίστατος, *Pind.*
ἅλς. ἁλὸς. sal; (2) mare; ἅλες, sales, lepores. Ἁλῶν ἐχουσινὴμεν, eodem convictu usi sumus, *Luc.*
Ἁλσηΐδες, ων, αἱ, nemorenses. Cognomen Nympharum. Ab ἄλσος, *nemus, lucus.*
Ἁλσήτιδες, αἱ, idem.
ἀλσίνη, ης, ἡ, alsine, herba in lucis nasci solita. *Angl.* CHICKWEED. Ab eod.
ἄλσις, vel ἅλσις, εως. ἡ, saltatio; (2) palpitatio. Ab ἅλλομαι. *salio*
ἀλσοκομικὸς, ή, όν, qui pertinet ad saltuarios. Ab
ἀλσοκόμος, ᾱ, ὁ, qui luci curam gerit, luci custos, saltuarius. Ex ἄλσος, et κομέω.
Ἄλσος, εος, τὸ, lucus, nemus, saltus.
Ἀλσώδης, ους, ὁ καὶ ἡ. nemorosus, frondosus.
ἀλτῆρες, ων, οἱ, halteres, instrumenta exercitii gymnastici. Ab ἅλλομαι. *salio.*
ἀλτικὸς, ή, όν, saltatorius, ad saltum pertinens; (2) agilis; (3) *Subst.* saltator, *Gl. V.* ἀλτικοὶ saltatores. Ab eodem.
ἅλτις, ή, idem quod ἄλσος, *Pind. Hes.*
ἅλτο, *Il.* 1, 531. *salüit*, 3. sing a. 1. ind. med. *Ion.* et *per Syncop.* pro ἥλατο.
ἁλύγω, ᾱ, ὁ καὶ ἡ. qui sine flagello est, *Hes.* Ex α pr. et λύγος, *flagellum.*
ἁλύζω, jactor, hæsito.
Ἁλυΐη, ης, ἡ, lignum, cui infigitur stiva.
ἁλυκὶς, ίδος, ἡ. salsula aqua.
ἁλύκος, ή, όν, salsus. Ab ἅλς, *sal.* Hinc
ἁλυκότης, ητος, ἡ, salsugo, salsedo.
ἁλυκρὸς, ρᾱ, ρόν *Ἁλυκρὸς. E. M.*
ἁλυκτάζω, f. άσω, rationem solvendi me non invenio; (2) metuo, anxius sum, animo concido. Ab ἀλύω, *animo inquieto sum.*
ἁλυκτέω, ῶ, f. ήσω, non sum quietus. Ab ἄλυκτος.
ἁλυκτοπέδη, ης, ἡ, indissolubilis pedica. Ex ἄλυκτος, et πέδη, pedica.
ἁλυκτοπέδησι, dat. pl. *Ion.* pro ἁλυκτοπέδαις.
ἄλυκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, insolubilis; (2) inevitabilis. Ex α pr. et λυκτὸς. pro λυτός.
ἁλυκτοσύνη, ης, ἡ, status incompositus, tumultuatio. Ab ἄλυκτος.
ἀλύμαντος, ᾱ. ὁ καὶ ἡ, cui detrimentum inferri nequit; (2) illæsus. Ex α priv. et λυμαίνω.
ἀλύξας, a. 1. part act. verbi ἀλύσκω.
ἄλυξις, εως, ἡ, evitatio, effugium; (2) anxietas. Ab ἀλύσκω.
ἀλύξω, fut. 1. ind act. verbi ἀλύσκω.
ἀλῦπητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tristitia non adfectus; (2) qui tristitia adfici nequit. Ex α pr. et λυπέω. *tristitia adficio.*
ἀλυπήτως, *adv.* citra dolorem.
ἀλυπία, ας, ἡ, vacuitas doloris, animus ab omni ægritudine liber. Ab ἄλυπος.
ἄλυπος, ᾱ. ὁ καὶ ἡ, doloris et tristitiæ expers. Ex α pr. et λύπη. *tristitia.*
ἀλύπως, *adv* sine dolore et molestia, absque animi ægritudine.
ἁλύρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui sine lyra est. Ex ω pr. et λύρα, *lyra.*
ἄλυς, υος, ὁ, propriè error; (2) solicitudo, anxietas animi, mœror. Ab ἀλύω.
ἁλυσηδὸν, *adv.* catenatim, *Man.* Ab ἅλυσις.

ἀλυσθαίνω, viribus destituor; (2) dolore adficior ex anxietate et inquietudine. Ab ἄλυς.

ἀλυσθενεία, ας, ἡ, imbecillitas.

ἀλυσθένω, idem quod ἀλυσθαίνω, *Hes.* sed vitiose.

ἀλυσίδωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, catenatus, catena vinctus. Ex ἄλυσις, *catena*, et δετὸς, *vinctus*.

ἀλυσιδωτὸς, οῦ, ὁ, ex hamis consertus. *Epith.* loricæ

ἀλύσιον, ᾱ, τὸ, catenula. *Dim.* ab ἄλυσις.

ἄλυσις, vel ἅλυσις, εως, ἡ, catena; (2) compages, *Hetiod.* 7. Ex α pr. et λύω, *solvo*.

ἄλυσις, εως, ἡ, anxietas animi, mœror. Ab ἀλύω.

ἀλυσιτελίαι, ας, ἡ, incommodum. Ab

ἀλυσιτελὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, inutilis, quasi qui non solvit vectigalia. Ex α priv. λύω, et τέλος.

ἀλυσιτελῶς, *adv.* inutiliter. Ab ἀλυσιτελὴς.

ἀλυσκάζω, id quod ἀλύσκω. Οὐ γάρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι, *Il.* 5, 253.

ἀλύσκω, f. ὑξω, evito, fugio. Αὐτή τε χ' ἡ ξυναιμος ὃν ἀλύξειν μόρου κακίστου, *Soph. Antig* 494. Θεάσους τοῦδ' οὐκ ἀλύξεις. *Id. El.* 629 Ἀλύξεται αἵθουσα λιμὸν, *Hesiod.* Ἔργ. 361. Ab ἀλέομαι.

ἄλυσμὸς, ὃ, ὁ, anxietas animi, mœror. Ab ἀλύω. Hinc

ἀλυσμώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, anxius, mœstus.

ἄλυσσον, ᾱ, τὸ, *Dioscor.* 3, 105. Alysson nomen accepit quod a cane commorsos rabiem sentire non patitur, potus ex aceto adalligatusque, *Plin.* 24. § 57. c. 11. *Angl.* MADWORT.

ἀλύσσω. f. ξω, anxius sum; (2) indignor; (3) rabie percitus sum, insanio, non sum compos mentis; (4) tremo. Οἱ κ' ἐμὸν αἷμα πιόντες, ἀλύσσοντες περὶ θυμῷ, *Il.* 22, 70. Ab ἀλύω.

ἀλυσταίνω, imbecillus sum. Ab eod.

ἄλυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, indissolubilis, insolutus; (2) inexplicatus. Ex α et λύω.

ἀλύτως, *adv.* indissolubiliter.

ἄλυχνος, ον, sine lychno, *Eur.*

ἈΛΥΏ, *propriè*, vagor, erro; (2) animo per varias rerum imagines tacitè erro. Unde (3) animo inquieto, fracto, incerto consilii, hincque adeo sollicito, mœsto sum: item ad desperationem furoremve redigor; (4) nihil ago, a negotiis vacuus sum; ei enim licet indulgere cogitationum varietati; (5) læto hilarique animo sum. Ἦ ἀλύεις ὅτι Ἴρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην; exultas, *Od.* 18, 332. Ab ἄλυς.

ἀλυώδης, ώδες, amœnus. *Epith.* loci ap. *Hipp.*

Ἄ, ΑΔΦΑ, τὸ, prima litera Alphabeti Græci; (2) qui primas in re aliqua tenet; (3) principium.

ἀλφάζω, excogito, *Varin.* Ab ἄλφα.

ἀλφαίνω, invenio, *Eur. Med.* 297. Ab eod.

ἀλφαίω, idem et ab eod.

ἀλφάνω, idem et ab eodem. Φθόνον τοῖς ἀστῶν ἀλφάνεσι δυσμενῆ, sibi conciliant ab, *Eur. Med.* 297.

ἀλφεσίβοιαι, ων, αἱ, virgines, quæ propter formam sponsos invenerunt, atque ab his boves, *i. e.* lautam rem familiarem, dono accepere, *Il.* 18, 593. (2) plurium bonum pretio dignæ; (3) bene dotatæ; (4) formosæ. Ex ἀλφέω, *invenio*, et βοῦς, *bos*.

ἀλφέω, ῶ, invenio. Ab ἄλφα.

ἀλφὴ, ῆς, ἡ, inventio; (2) honor. Ab eod. Hinc

ἀλφητὴς, οῦ, ὁ, inventor, excogitator; (2) vir honoratus; (3) piscis quidam

ἀλφητῆφιν, dat. pl. *Ion.* pro ἀλφησταῖς.

ἄλφι, τὸ, indecl. farina, *Hes. Suid.* Ab ἄλφιτον.

ἀλφιταμοιβὸς, οῦ, ὁ, permutator farinæ, pistor. Ex ἄλφιτον, et ἀμείβω. *permuto.*

ἀλφιτεῖον, ᾱ, τὸ, pistrinum. Ab ἄλφιτον.

ἀλφιτεὺς, έως, ὁ, farinam faciens. Ab eod.

ἀλφιτικὸς, ἡ, όν, polentarius, *Gl. V.*

ἀλφιτοθήκη, ης, ἡ, theca servandæ farinæ.

ἀλφιτόμαντις, εως, ὁ, ἡ, e farina vaticinans. Ex ἄλφιτον, et μάντις, *vates*.

ἌΛΦΙΤΟΝ, ᾱ, τὸ, farina hordeacea, *Il.* 11, 630. (2) polenta; (3) τὰ ἄλφιτα, ad victum necessaria.

ἀλφιτοτοιία, ας, ἡ, farinæ confectio; (2) molitura; (3) ars conficiendi pultem. Ex ἄλφιτον, et τοιέω, *facio*.

ἀλφιτοπώλης, ᾱ, ὁ, farinæ venditor. Ex ἄλφιτον, et πωλέω, *vendo*.

ἀλφιτοπωλὶς, ίδος, ἡ, farinæ venditrix.

ἀλφιτοσκόσος, ᾱ, ὁ, farinæ inspector, seu vaticinans ex farina. Ex ἄλφιτον, et σκοπέω, *inspicio*.

ἀλφιτόχρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, farinæ colorem habens. Ex ἄλφιτον, et χρόα, *color*.

ἈΛΦΟΣ, ὁ, ἡ, ὀν, albus, *Hes.*

ἀλφὸς, ὕ, ὁ, species albæ vitiliginis; impetigo, *Gl. V.* Ab ἀλφὸς, *albus*.

ἄλφω, invenio, *Il* 21, 79. Ab ἄλφα.

ἀλῶ, *ceperim*, 1. sing. a. 2. conj. act. verbi ἁλίσκω.

ἀλωὰ, ᾶς, ἡ, area, in qua trituratur frumentum; (2) locus vitibus, vel arboribus consitus, arbustum, arboretum, vinea; *Il.* 5, 90. (3) campus frumentarius; (4) seges, sata. Ab ἄλως.

ἀλῶαι. ων, τὰ, festum arvale in honorem Cereris Athenis celebrari solitum. Ab eodem.

ἀλωαῖος, α, ον, et ἀλωάς, άδος, ἡ, arealis. *Epith.* Cereris.

ἀλώβητος. ᾱ, ὁ καὶ ἡ, illæsus, nulla injuria adfectus. Ex α pr. et λωβέω.

ἀλωεινὸς, ἡ, όν, arealis, idem quod ἀλώϊος.

ἀλωεὺς, έως, ὁ, qui in area frumentum terit; (2) vinitor; (3) agricola. Ab ἄλως.

ἀλῴη, *Il.* 9, 588. *captus sit, caperetur*, 3. sing. a. 2. opt. act. *Dor.* et *Att.* pro ἁλοίη, verbi ἁλίσκω pro ἅλωσ. *capio*.

Ἀλωεὺς, *Aloei*, *Ion.* pro Ἀλωέος, ab Ἀλωεὺς, nom. propr.

ἄλωθι, 2. sing. a. 2. imp. pass. v. ἅλνμι.

ἀλῴϊος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, arealis, cujus usus est ad areas; qui fit, agitur in area. Ab ἄλως.

ἄλωκα, *cepi*, *Ion.* pro ἥλωκα, ab ἅλνμι.

ἄλων, ωνος, ὁ, area. Ab ἄλως.

ἀλῶναι, a. 2. inf. med. verbi ἐλόμαι.

ἀλωνεύομαι, trituro frumentum in area, *Suid.*

ἀλώνητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sale emptus; (2) mancipium, quia Thraces olim mancipia sale emebant. Ex ἅλς, *sal*, et ὠνέομαι, *emo*.

ἀλωνία, ας, ἡ, area. Ab ἄλων.

ἀλωνίζω, f. ίσω, in area verso, seu commoror. Ab eod.

ἀλώνιος, ία, ιον, qui areæ vel ex area est. *Gl. V.* ἀλώνιον, area. Ab eod.

ἀλωτεκάω. ῶ, idem quod ἀλωτεκίζω.

ἀλωτεκὴ, ῆς, ἡ, vulpina pellis, *contr.* pro ἀλωτεκείη. Ab ἀλώπηξ. *vulpes*.

ἀλωτεκία, ας, ἡ, defluvium capillorum; (2) defluvium pilorum quorumlibet; (3) vulpis latibulum, seu cavernula. Ab eod.

ἀλωτεκίας, ᾱ, ὁ, vulpinaris; (2) piscis quidam. Ab eod.

ἀλωτεκίασις, εως, ἡ, idem quod ἀλωτεκία.

ἀλωτεκίζω, f. ίσω, vulpinor, astute ago, dolis utor. Οὐκ ἔστιν ἀλωτεκίζειν, οὐδ' ἀμφοτέροις γίγνεσθαι φίλον, *Aristoph. Vesp.* 1232. Ab ἀλώπηξ.

ἀλωτέκιον, ᾱ, τὸ, vulpecula. *Dim.*

ἀλωτεκὶς, ίδος, ἡ, catulus vulpis; (2) canis e vulpe et cane progenitus; (3) vitis genus. Ab eod.

ἀλωτέκερως, ᾱ, ἡ, vulpina cauda, genus herbæ. Ex ἀλώπηξ, et οὐρὰ, *cauda*. *Angl.* FOXTAIL.

ἀλωτεκώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, vulpinus, vulpinaris; (2) vulpem imitans; (3) fraudulentus, astutus, dolis et imposturis utens. Ab

ἈΛΩΠΗΞ, εκος, ἡ, vulpes; (2) homo astutus; (3) piscis quidam; (4) avis quædam; (5) genus saltationis; (6) idem quod ἀλωτεκίαι; (7) *Plur.* partes musculosæ circa clunes, vel etiam interiores musculi lumborum.

ἀλωτὸς, ὀν, fraudulentus, *Soph.* ap. *Hes.*

ἀλωτόχρους, *contr.* ἀλωτόχρους, ὁ καὶ ἡ, vulpicolor, vulpis colorem habens; (2) canus. Ex ἀλώπηξ, et χρόα. *color*.

ἌΛΩΣ, ω, ἡ. area, in qua teritur frumentum; (2) corona, seu circulus siderum; (3) circulus lucidus circa solem, aut lunam; (4) circumferentia clypei; (5) circulus quidam in scutis.

ἁλώσιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui facile capi, vel expugnari potest. Ab

ἅλωσις, εως, ἡ, captura, excidium. Ab ἅλνμι.

ἁλωσομένης, *expugnandæ* seu *expugnaturæ*, gen. s. part. f. 1. indic. med. v. ἁλόω.

ἁλωτὸς, ὴ, όν, idem quod ἁλώσιμος.

ἀλώφητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, indesinens, jugis, adsiduus. Ex α priv. et λωφάω, *respiro*.

ἌΜΑ, *adv.* una cum, simul cum, eodem tempore. Dativo jungitur. Ἅμα τῷ βασιλεῖ ἀναδειχθῆναι, *Herod.* 3, 2.

ἀμαγγάνευτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, mangonio carens; (2) purus, sincerus. Ex α priv. et μαγγανεύω. *præstigiis utor*.

Ἀμαδρυάδες ων, αἱ, Hamadryades, genus Nympharum, quæ cum arboribus, imprimis quercubus nasci et interire credebantur. Ex ἅμα, *simul cum*, et δρῦς, *quercus, arbor*.

Ἀμαζονὶς, ἡ, Amazonis, *Apoll.*

ἀμαθαίνω, in ignorantia versor, indoctus sum. Ἀμαθαίνειν ταῦτα seu εἰς ταῦτα, *Plat.* Ab ἀμαθὴς.

ἀμαθεῖ, *adv.* sine disciplina, sine doctrina.

ἀμάθεια, ας, ἡ, inscitia, ignorantia, imperitia rerum; (2) rusticitas; (3) imprudentia, inconsiderantia; (4) stupiditas. Ab

ἀμαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, indoctus, literarum rudis; (2) rusticus; (3) imperitus, ignarus, nescius; (4) insuetus; alienus ab aliqua re; qui non didicit aliquid facere. Ex α στερ. vel μειωτ. et μαθέω, *disco*.

ἀμαθία, ας, ἡ, idem quod ἀμάθεια.

ἀμαθίτιδες, ων, αἱ, idem quod gaudentes arena littorea. *Epith.* quarumdam corbarum. Ab ἄμαθος.

ἀμαθόεις, εσσα, εν, arenosus. *Il.* 2, 76.

ἄμαθος, ᾱ, ἡ, arena; (2) campi pulvis. A ψάμμος, vel ψάμαθος. *arena*.

ἀμαθῦνω. redigo in pulverem; (2) perdo, destruo. Πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει, *Il.* 9, 589. Ab ἄμαθος.

ἀμαθώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, arenosus. Ab eod.

ἀμαθῶς, *adv.* inscite, imperite, indocte; (2) rustice, more hominis imperiti.

ἀμαίευτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, obstetricis manum non expertus. *Epith.* virginis, *Nonn.* Ex α priv. et μαίω, *obstetrix*.

ἈΜΑΙΜΑΚΕΤΟΣ, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inexpugnabilis, indomitus, invictus; *Il.* 6, 179. (2) qui animo in prælia prono est; (3) immensus.

ἀμαλακισία, ας, ἡ, firmitas. Ex α priv. et μαλακίζω.

ἀμάλακτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui molliri nequit, durus, rigidus. Ex α priv. et μαλάττω.

ἀμαλάττω, perdo, corrumpo, destruo. Ὃν ποτε γνάθοις Τρίτωνος ἡμάλαψε κάρχαρος κύων, scil. cetus, *Lycoph.* 34. Ab ἀμαλός.

ἀμαλδύνω, corrumpo, consumo, ut molle; (2) demolior, everto, solo æquo; (3) deleo, oblitero. Τεῖχος ἀμαλδῦναι, *Il.* 12, 18. ἀμαλδύνηται, *Il.* 7, 463. Ab eod.

ἈΜΑΘΕΙΑ, ας. ἡ, capra cœlestis, quæ Jovem lactasse dicitur.

ἀμαλθεύω, dito, *Hes.* Ab ἀμάλθεια.

Ἄ, ΑΜΑΛΛΑ, ης, ἡ, manipulus, fasciculus manipulorum. *Plut.* Hinc

ἀμαλλεύω, f. εύσω, in manipulos colligo.

ἀμάλλιον, ᾱ, τὸ, funis ad ligandos manipulos.

ἀμαλλοδετὴρ, ῆρος, ὁ, manipulorum ligator, *Il.* 18, 552. Ex ἄμαλλα, et δέω, *ligo*.

ἀμαλλοδέτης, ᾱ, ὁ, idem et ex iisd.

ἀμαλλοφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, manipulos ferens.

ἈΜΑΛΟΣ, ή, όν, mollis, tener; (2) debilis, imbecillis.

ἀμαλόω, ῶ, f. ώσω, aboleo. Ab ἀμαλός.

ἀμαλῶς, *adv.* molliter; (2) imbecille.

ἈΜΑΜΥΞΙ, υκος, sive ἀμάμυξις, vel ἀμάμαξυς, ἡ, vitis quoddam genus.

ἀμᾶν, *contr.* pro ἀμάσειν, ab ἀμάω.

ἀμάνδαλος, ον, evanidus, *Alcæ.*

ἈΜΑΝΙΤΑΙ, fungi.

ἀμάντευτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non vaticinans; (2) de quo nemo vaticinatus est aut vaticinatur; (3) qui vatibus non paret; (4) futurum non prospiciens, facultate divinandi carens. Ex α priv. et μαντεύω, *vaticinor*.

ἌΜΑΞΑ, vel ἅμαξα, ης, ἡ, currus, plaustrum; (2) septemtriones, a figurâ plaustri.

ἀμαξαία, ας, ἡ, currus, *Ion.* Ab ἅμαξα.

ἀμαξάριον, ᾱ, τὸ, parvus currus. *Dim.*

ἀμαξεία, ας, ἡ, veles, onus, quod vehitur curru. Ab eod.

ἀμαξεύω, f. εύσω, plaustrum duco, aurigor. Ab eod.

ἀμαξήλατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vehicularis, seu plaustraria via. Ex ἅμαξα, et ἐλαύνω.

ἀμαξηπόδης, ων, οἱ, idem quod ἀμαξοπόδης, quod vide.

ἀμαξήρης, ες, ὁ καὶ ἡ, plaustrarius, plaustralis. Ab ἅμαξα.

ἀμαξητὸς, ᾱ, ὁ, via vehicularis. Ab eod.

ἀμαξηφόρητος, ον, qui in plaustris fertur.

ἀμαξία, ας, vel ἀμαξίη, ᾶς, ἡ, via, qua plaustrum agitur. Ab eod.

ἀμαξιαῖος, αία, αῖον, plaustralis, plaustrum implens. Ab eod.
ἀμαξιεύς, έως, ὁ, auriga, aurigator; (2) compactor, faber curruum.
ἀμαξικός, ή, όν, plaustralis, ad plaustrum pertinens.
ἀμάξιον, ι, τὸ, plaustellum. Dim. ab ἅμαξα.
ἀμαξίς, ίδος, ἡ, idem et ab eod. Unde
ἀμαξίτης, ι, ὁ, plaustralis, curulis.
ἀμαξίτος, ὕ, ἡ, via vehicularis, seu plaustraria, per quam agitur, vel agi potest currus, seu plaustrum; (2) via publica.
ἀμαξόβιος, ι, ὁ καὶ ἡ, in plaustro vivens. *Ep.* Scytharum. Ex ἅμαξα, et βίος, *vita.*
ἀμαξοβίτης, ι, ὁ, idem et ex iisdem.
ἀμάξοικοι, ων, οἱ, in curribus degentes. Ex ἅμαξα, et οἰκέω, *dego, habito.*
ἀμαξοκυλισταί, ῶν. οἱ, quasi currus devolutores, quomodo quidam Megaris dicebantur. Ex ἅμαξα, et κυλίω, *volvo.*
ἀμαξοπηγίαι, ῶν, plaustra fabricor. Et
ἀμαξοπηγία, ας, ἡ, plaustrorum fabricatio. Ab
ἀμαξοπηγός, ὕ, ὁ ἡ, curruum fabricator. Ex ἅμαξα, et πήγνυμι, *fabricor.*
ἀμαξοπλήθης, έος, ὁ καὶ ἡ, plaustrum implens. Ex ἅμαξα, et πλήθω.
ἀμαξοτόδες, ων, οἱ, quasi d. plaustripedes, arbusculæ, in quibus versantur rotarum axes. Ex ἅμαξα, et πούς, *pes.*
ἀμαξοτροχία, ας, ἡ, curriculi orbita. Ex ἅμαξα, et τροχός, *orbita.*
ἀμαξυργία, ας, ἡ, plaustri fabricatio. Ab
ἀμαξουργός, ὕ, ὁ, plaustrorum fabricator. Ex ἅμαξα, et ἔργον, *opus.*
ἅμαρ, *dies, Dor.* pro ἦμαρ.
ἈΜΆΡΑ, ας, ἡ, aquæductus, sulcus in prato, per quem aqua ducitur irrigandæ terræ caussa; (2) cloaca, meatus subterraneus; (3) fossa; (4) fons.
ἀμαρακίνος, ίνη, ινον, amaracinus, ex amaraco confectus, aut amaraco conditus.
ἀμάρακόειδής, ὁσσα, ὁεν, amaraco similis. Ab
ἈΜΆΡΑΚΟΝ, ι, τὸ, et ἀμάρακος, ι, ὁ, amaracum, amaracus, herba. *Angl.* Marjoram.
ἀμαραντῖνος, η, ὁ καὶ ἡ, qui est ex amaranto. Ex α priv. et μαραίνω, *marcesco.*
ἀμαράντιος, α, ον, idem quod ἀμαραντινος. *Apoll.*
ἀμάραντος, ι, ὁ καὶ ἡ, immarcescibilis; (2) amarantus, flos. *Ph.* veneria. *Angl.* Flower-Gentle.
ἀμαρασκαπτὴρ, ῆρος, ὁ, fossor sulcorum, *Man.*
ἀμαργάρεος, ι, ὁ καὶ ἡ, margaritis carens. Ex α priv. et μάργαρον.
ἀμάρευμα, τὸ, aquæ, aut sordes, quæ per aquarum sulcum, aut cloacam defluunt. Ab
ἀμαρεύω, f. εὔσω, permeo more aquarum, quæ peraquarios sulcos derivantur.
ἀμάρῐα, ας, ἡ, idem cum primitivo ἀμάρα.
ἀμαριαῖος, αία, αῖον, qui per aquarios sulcos influit. Ab ἀμάρα.
ἀμάρῐς, ίδος, ἡ, idem quod ἀμάρα.
ἈΜΑΡΤΆΝΩ, f. ἀμαρτήσω, p. ἡμάρτηκα, ab inusitat. ἀμαρτέω, aberro, *proprie* a scopo, vel via; (2) erro, fallor, allucinor, pecco, delinquo, peccatum admitto; ἡμαρτον, peccavi, *Gl. V.* a. 2. Ἀμαρτάνειν τῆς ὁδοῦ, παντὸς δικαίου, τῆς πραξεως, τῆς ἐλπίδος· ἐν λόγοις, ἐν πολέμῳ· εἰς τοὺς γονεῖς· περὶ τοῦτο· ἀμαρτανόμενα περὶ τὴν πόλιν, τῇ τοῦ αἴρος ἀκρασίᾳ, depravata. Οὐ γὰρ εἶχος οὐτ' ἐμὲ ὑμῶν ἁμαρτεῖν τοῦτο γ'· οὔθ' ὑμᾶς ἐμεῦ, non consequi, *Soph. Phil.* 240.
ἁμαρτὰς, άδος, ἡ, peccatum, *Herodot.* 1, 119. Ab ἁμαρτάνω.
ἅμαρτεν, *erravit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἥμαρτεν, cum ν ἐφελκ. ab ἁμαρτάνω.
ἁμαρτηθὲν, *peccatum*, a. 1. part. pass. n. g. ἁμάρτημα, ατος, τὸ, peccatum, erratum, lapsus. Ab eod.
ἁμαρτηρὸς, ὰ, ὸν, erroneus. Ab eod.
ἁμαρτήσω, *peccabo*, 1. sing. f. 1. ind. act.
ἁμαρτητικὸς, ὴ, όν, qui sæpe offendit in aliqua re; offensator, *Gl. V.* Ab eod.
ἁμαρτία, ας, ἡ, peccatum, culpa, delictum, error, noxa. Ab eod.
ἁμαρτίνοος, ι, ὁ καὶ ἡ, mente errans, cujus mens est prava; (2) furiosus. Ex ἁμαρτάνω, et νόος.
ἁμαρτοεπὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, errans verbis. Ex ἁμαρτάνω, et ἔπος, *verbum.*
ἁμαρτόλογος, ον, idem.
ἁμαρτοσύνη, ἡ, idem quod ἁμαρτία, *Ep.*
ἁμαρτοῦχητος, ι, ὁ καὶ ἡ, carens testibus, *Gl. V.* intestabilis. Ex α priv. et ματυχέω, *testor.*
ἁμάρτυρος, ι, ὁ ᾗ ἡ, idem. Ex α priv. et μάρτυς, *testis.*
ἁμαρτύρως, *adv.* sine testimonio.
ἁμαρτωλὴ, ἡ, idem quod ἁμαρτία. *Theogn.*
ἁμαρτωλὸς, ὸν, ὁ ᾗ ἡ, peccator, vel peccatrix; qui peccatis deditus est, noxius. Ab ἁμαρτάνω.
ἀμαῦρῠγή, ῆς, ἡ, fulgor, splendor emicans. Et
ἀμαύρυγμα, ατος, τὸ, idem. Ab
ἈΜΑΡΥΣΣΩ, splendeo, fulgeo. Ὑπ' ὀρῷσι τῦς ἀμάρυσσε, *Hes. Θεογ.* 827.
ἀμαυς, nos, *Dor.* pro ἠμᾶς.
ἈΜΑΣ, άδος, ἡ, navis, *Etym.*
ἀμάσας, *Dor.* pro ἀμήσας, ab ἀμάω, *meto.*
ἀμάστης, ου, ὁ καὶ ἡ, non mansus. Ex α priv. et μασσάομαι, *mando, manduco.*
ἀμᾶσθαι, inf. med. *contr.* pro ἀμάεσθαι.
ἀμαστίγωτος, ι, ὁ καὶ ἡ, non flagellatus; (2) flagris non examinatus. Ex α priv. et μαστιγόω, *flagello.*
ἀμασυκᾶδὲς, ων, αι, mala, seu pira, quæ una cum ficis florent et proveniunt. Ex ἅμα, *simul*, et συκῆ, *ficus.*
ἀμάσῠκον μῆλον, malum simul cum ficu florens. Ex iisd.
ἁματροχάω, ῶ, simul curro. Ex ἅμα, *simul*, et τρέχω, *curro.* Hinc
ἁματροχία, ας, ἡ, rotarum concursus.
ἀμαυρόβιος, ι, ὁ καὶ ἡ, otiosè, molliter, adeoque obscurè vivens. Ex ἀμαυρὸς, et βίος, *vita.*
ἀμαυρόκαρπος, ι, ὁ καὶ ἡ, nigrum fructum ferens. Ex ἀμαυρὸς, et καρπὸς, *fructus.*
ἈΜΑΥΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, obscurus; (2) evanidus; elanguidus; (3) ignobilis; (4) obsoletus, *Gl. V.*
ἀμαυρότης, ητος, ἡ, obscuratio. Ab eod.
ἀμαυρόω, ῶ, f. ώσω, obscuro, obfusco, obliteró, et tantum non extinguo; deformo, decoloro. *Gl. V.* ἀμαυροῦμαι, evanesco, dispareo. Ἀμαυροῦν τὴν πεάξιν τινὸς, ὑπὸ πλήθους ἡμαυρωμένος τὸ ἀξίωμα, dignitate, τὰς ὄψεις. Τὰ δὲ φορτί ἀμαυρωθείη, *Hes.* Ἔργ. 691. Ab ἀμαυρὸς.
ἀμαυρωθείη, *interierit*, 3. sing. a. 1. opt. pass. verbi ἀμαυρόω.
ἀμαυρῶς, *adv.* obscure, ita, ut oculis vix percipi queat. Ab eod.
ἀμαύρωσις, εως, ἡ, obscuratio; (2) hebetatio, obtusio. Ab ἀμαυρόω.
ἀμαυρωτικὸς, ὴ, όν, obscurandi vim habens, obscurans, hebetans. Ab eod.
ἀμαχάνιλα, *difficultas, Dor.* pro ἀμηχανία.
ἀμάχανος, *Dor.* pro ἀμήχανος, *Theocr.* 1, 85.
ἀμάχεϊ, *adv.* sine pugnâ, sine controversiâ. Ex α pr. et μάχη, *pugna.*
ἀμαχητὶ, *adv.* idem et ab eodem.
ἀμαχί, idem.
ἀμάχετος, pro ἀμάχητος, idem quod
ἄμαχος, ο, ὁ καὶ ἡ, qui non pugnat, non litigiosus; (2) invictus, inexpugnabilis; (3) qui difficulter expugnari potest, qui difficulter fieri potest, difficilis. Ex α pr. et μάχη.
ἈΜΑΩ, ῶ, f. ήσω, meto; (2) colligo, accumulo; (3) abscindo, demeto; (4) fructum et utilitatem percipio. Ἀμᾶν ἔρεος ἀλλότριον· ἀμᾶσθαι καρπὸν, κάματον ἀλλότριον ἐς σφετέρην γαστέρα, immittere. Ἴδε, ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν τῶν ἀμησάντων τὰς χώρας ὑμῶν, *Jac.* 5, 4.
ἀμβαίνειν, *Poët.* pro ἀναβαίνειν.
ἀμβάλεν, *differ, fac distuleris*, 2. sing. a. 2. imp. med. *Dor.* et *Poët.* pro ἀναβάλου. Ab
ἀμβάλλομαι, *differo, Poët.* pro ἀναβάλλομαι,
ἄμβασας, *imposuit in*, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Dor.* et *Poët.* pro ἀνέβησε.
ἀμβάσιν, *ascendes*, 2. sing. f. 1. ind. med. *Poët.* et *Dor.* pro ἀναβήσῃ, ab ἀναβαίνω.
ἄμβασις et ἀμβάτης. vide ἀνάβασις.
ἌΜΒΗ, ης, ἡ, supercilium petræ, superciliosa prominentia petræ, crepido.
ἌΜΒΙΞ, ικος, ὁ, olla; (2) cadus; (3) calix.
ἀμβλήδην, interruptè, velut alternis, aut cum singultu, de lamentante et plorante, unde et vehementer explicant; item cum proœmio. Vide ἀναβάλλω.

ἀμβλίσκω, abortior. Ab ἀμβλύς, *Plut.*
ἀμβλόω, ῶ, f. ἀμβλώσω, p. ἠμβλωκα, obtundo et hebeto; (2) abortior; abortum pario. Ἀμβλοῦνται γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ, *Theophr.*
ἀμβλυγώνιος, ι, ὁ καὶ ἡ, obtusum angulum habens. Ex ἀμβλὺς. et γωνία, *angulus.*
ἀμβλυντικὸς, ὴ, όν, hebetativus, hebetandi vim habens. Ab ἀμβλύνω.
ἀμβλύνω, f. ὔνῶ, obtundo, hebeto; (2) tardo, impetum frango; ἀμβλύνομαι, hebesco, *Gl. V.* ἀμβλύνειν τὴν δύναμιν, *Plut.* τὴν ὄρεξιν, τὸ ἄλγος, *Aret.* Ab
ἀμβλυόεις, εσσα, εν, obscurans, *Man.* Ab ἀμβλύς.
ἈΜΒΛΥΣ, εῖα, ὺ, *genit.* έος, είας, έος, obtusus, hebes, cujus acies est obtusa; (2) cæcutiens, cujus acies oculorum obtusa est; (3) languidus, remissus.
ἀμβλυντέρως, obtusius; (2) remissius, negligentius, minus cupidè.
ἀμβλύτης, ητος, ἡ, hebetudo; (2) tarditas ingenii, inscitia; (3) remissio animi, ignavia. Ab ἀμβλύς.
ἀμβλυωγμὸς, ῦ, ὁ, hebetudo oculorum. Ab
ἀμβλυωπέω, ῶ, f. ήσω, cæcutio, sum obtusis et hebetibus oculis. Ab
ἀμβλυωπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, hebetem habens oculorum aciem. Ex ἀμβλὺς, et ὤψ.
ἀμβλυωπία, ας, ἡ, visus obtusus, hebes oculorum acies. Ab
ἀμβλυωπὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, hebetem habens oculorum aciem. Ex ἀμβλὺς, et ὤψ, *visus.*
ἀμβλυώσσω, vel ἀμβλυώττω, f. ώξω, cæcutio, obtusum cerno, caligo, hebetem habeo oculorum aciem. Ab ἀμβλύς.
ἀμβλωθῆ, 3. sing. a. 1. conj. pass. verbi ἀμβλόω.
ἀμβλωθρίδιον, ι, τὸ, partus abortivus; (2) medicamentum ad partum abigendum. Ab ἀμβλόω.
ἄμβλωμα, ατος, τὸ, abortus, *Hes.* hebetatio, item abortio, *Nax.* Ab ἀμβλόω.
ἀμβλωπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cæcutiens, qui hebetibus est oculis. Ex ἀμβλὺς, et ὤψ.
ἀμβλώσει, 3. sing. f. 1. ind. act. v. ἀμβλόω.
ἀμβλωσιεις, εως, ἡ, abortio. Ab ἀμβλόω.
ἀμβλωσμὸς, ῦ, ὁ, abortio, abortus, *Aret.*
ἀμβλωσσος, ὁ καὶ ἡ, abortiens, *Man.*
ἀμβλωψ, ὁ καὶ ἡ, cæcutiens, *Eur.* Ex ἀμβλὺς, et ὤψ, *oculus.*
ἀμβολάδην, *vid.* ἀναβολάδην et ἀμβλήδην.
ἀμβολὴ, ῆς, ἡ, rejectio, dilatio. Pro ἀναβολὴ.
ἀμβολιεργὸς, ὸ, ὁ, dilator operis, cunctator. Ex ἀμβολὴ, et ἔργον.
ἀμβολίη, ης, ἡ, dilatio. Ab ἀμβολή.
ἀμβροσίαι, ῶν, ἡ, ambrosia, clubus Deorum. Ab ἄμβροτος.
ἀμβροσίαν, *ambrosiarum*, gen. plur. *Dor.* pro ἀμβροσίων, ab ἀμβροσία, *ambrosia*, sive *cibus Deorum.*
ἀμβρόσιος, ία, ον, immortalis, divinus; (2) dulcis; (3) placidus. Ab eod.
ἀμβροτέω, ῶ, aberro, pro ἀβροτέω, ab ἄβροτος.
ἄμβροτος, ι, ὁ καὶ ἡ, immortalis; (2) divinus; (3) incorruptus. Ex α pr. et βροτὸς, *mortalis*, inserto μ.
ἀμβροτόω, aberro. Ab ἄβροτος, *nox*, inserto μ.
ἀμβωμοῖσι, *Poët.* et *Ion.* pro ἀνὰ βωμοῖς.
ἌΜΒΩΝ, ωνος, ὁ, umbo, quidquid in plano protuberat; (2) acclivitas et fastigium montis; (3) pulpitum, suggestus, cathedra.
ἀμβώσας, a. 1. part. act. *Poët.* et *Ion.* pro ἀναβοήσας, ab ἀναβοάω.
ἀμέ, me, *Dor.* pro ἐμὲ, ab ἐγὼ, *ego.*
ἀμέγαρτος, ι, ὁ καὶ ἡ, immensus, magnus; (2) invidia carens; (3) cui non invidetur; (4) non invidendus. Ex α et μέγας, vel μεγαίρω, *invideo.*
ἀμεγέθης, ους, ὁ καὶ ἡ, magnitudine carens, non magnus. Ex α pr. et μέγεθος.
ἀμέθεκτος, ι, ὁ καὶ ἡ, non tactus, non communis, cujus quis non potest fieri participeps, *Suid.* Ex α priv. et μέθεκτος, *participeps.*
ἀμεθέκτως, *adv.* citra participationem, *Suid.*
ἀμεθεξία, ας, ἡ, qu. d. imparticibilitas, quum quis alicujus rei particeps fieri nequit, *Suid.* Ex α pr. et μέθεξις.
ἀμέθοδος, ι, ὁ καὶ ἡ, via et compendio carens. Ex α pr. et μέθοδος, *via.*
ἀμέθυσος, ι, ὁ καὶ ἡ, non ebrius; (2) ebrietatem arcens; (3) herba et gemma ebrietati resistens. Ex α pr. et μεθύω, *inebrio.*

ἀμεθυστίζω, refero colore aut alia similitudine amethystum.
ἀμέθυστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀμέθυσος.
ἀμείξετο, 3. sing. imp. ind. med. verbi ἀμείβω, f. ψω, muto, commuto, permuto; (2) alterno; (3) succedo; (4) prætereo, transeo; (5) remuneror, gratiam refero, par pari refero; (6) respondeo; ἀμείβομαί σε, rependo tibi, *Ph.* Ἀμείβειν ὄνομα ἀντὶ ὀνόματος, χεῖμα, γῆν τοῦ οὐρανὺ γόνυ γονυ· ἀλλήλους· τὴν ὁδόν· ἴσα ἴσοις, τίνα τῆς φιλίας· ἀμείβεται φόνος, vicissim fit cædes; τοιούτοισι ἀμείψατο Κροῖσον, *Herodot.* respondit; χρηστοῖσί τινα, gratiam referre. ἀμείψον δώματα τάδε, domos has exi, *Eur. El.* 750. Hinc
ἀμείσων, οντος, ὁ, trabs ædificium sustinens.
ἀμειδής, ἐος, ὁ καὶ ἡ, tristis, non ridens. Ex α pr. et μειδάω, *subrideo.*
ἀμειδητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ab eod.
ἀμείλικτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, implacabilis, asper, durus. Ex α pr. et μειλίσσω.
ἀμείλιχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ab eod.
ἀμεινότερος, pro ἀμείνων, *Alcæ.*
ἀμείνων, ὁ καὶ ἡ, et τὸ ἄμεινον, ονος, melior, commodior, aptior, potior. *Compar.* irreg. ab ἀγαθός.
ἀμείρω, privo aliquem portione. Ex α pr. et μείρω, *distribuo.*
ἀμείρθην, aor. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἠμείφθην.
ἀμείυτεται, *transibit*, 3. sing. f. 1. ind. med. verbi ejusd.
ἀμείψις, εως, ἡ, mutatio; (2) compensatio; (3) responsio. Ab ἀμείβω.
ἀμείωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non imminutus, integer; (2) de quo nihil imminui potest. Ex α pr. et μειόω, *minuo.*
ἀμέλαθρος, ον, extorris, *Man.* Ex α priv. et μέλαθρον.
ἀμέλγες. *Dor.* pro ἀμέλγεις. Ab
Ἀμέλγω, f. ξω, mulgeo; (2) fructus immaturos decerpo, ut fur. Ἀμέλγεις τῶν ξένων τοὺς καρπίμους, *Arist. Eq.* 326. Μυρίαι ἐστήκασιν ἀμελγόμεναι γάλα λευκὸν, *Il.* 4, 434.
ἀμέλει, *ne cura*, 2. sing. imper. act. *contr.* pro ἀμέλεσ, a verbo ἀμελέω, *non curo*; item *adv.* certe, profecto, utique, plane, sane, omnino, *Gl. V.* etenim, nimirum. Unde
ἀμέλεια, ας, ἡ, negligentia, incuria.
ἀμελετησία, ας, ἡ, ignavia, negligentia, incogitantia. Ex α priv. et μελετάω, *meditor.*
ἀμελέτητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non exercitatus, *Gl. V.* ἀμελέτητον, extemporaneum.
ἀμελέω, ῶ, f. ήσω, supersedeo, curæ non habeo, negligo, contemno. Ἀμελεῖν τῆς ὑγιείας, περί τινος. Πῶς ἐπὶ τοῖς φθιγμένοις ἀμελεῖν καλόν; *Soph. El.* 239. Ἀμελῶ τοῦ ὀργίζεσθαι, missam facio, *Xen.* Ab ἀμελής.
ἀμελημένος, *neglectus*, part. perf. pass. *Ion.* pro ἠμελημένος, a verbo ἀμελέω.
ἀμελής, ἐος, ὁ καὶ ἡ, qui curam non gerit, negligens; (2) qui negligitur, cujus cura non geritur. Ex α pr. et μέλει, *curæ est.*
ἀμελησίαι, ας, ἡ, securitas. Ab ἀμελέω.
ἀμελητέον, non oportet curare, negligere oportet. Ab eod.
ἀμελητέος, έα, έον, negligendus, contemnendus. Ab eod.
ἀμελητὶ, *adv.* negligenter, sine curâ et studio. Ab ἀμελέω.
ἀμελλητὶ, sine morâ, sine cunctatione. Ab
ἀμέλλητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non futurus; (2) non differendus; (3) qui non differtur. Ex α pr. et μέλλω, *futurus sum.*
ἀμελλήτως, *adv.* sine mora.
ἀμέλξης, 2. s. a. 1. conj. act. ab ἀμέλγω.
ἀμελξίς, εως, ἡ, mulsio. Ab ἀμέλγω.
ἀμελῶς, *adv.* sine cura et studio, negligenter, contemptim. Ab ἀμελής.
ἄμεμπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inculpatus, irreprehensibilis; (2) non querulus. Ex α pr. et μέμφομαι, *queror.*
ἀμέμπτως, *adv.* inculpate, ita ut queri nemo possit; (2) sine querelis.
ἀμεμφὴς, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄμεμπτος. Hinc
ἀμεμφίαι, ας, ἡ, nulla querela, probri aut sceleris immunitas; (3) de facto, quod reprehensione caret.
ἀμέμφως, *adv.* sine querela.
ἀμενηνὸς, ἡ, ὸν, debilis; (2) evanidus, qui cito perit. Ex α priv. et μένος, *robur*, vel μένω, *maneo.* Hinc
ἀμενηνόω, ῶ, f. ώσω, imbecillem reddo, debilito. Ἀμενήνωσεν δὲ οἱ αἰχμὴν κυανοχαίτα Ποσειδάων, *Il.* 13, 562.
ἀμενητὶ, *adv.* impatienter, *Suid.* Ab ἀμενής.
ἀμένεα, *dies*, *Dor.* pro ἡμέρας.
ἀμένῃσιν, dat. pl. *Dor.* et *Ion.* pro ἡμέραις.
ἀμερδὲς, ἐος, τὸ, nox intempesta. Ab ἀμορδής.
Ἀμέργω, f. ξω, exsugo, *proprie* amurcam exprimo; (2) stringo.
ἀμερδέω, f. σω, privo visu, excæco; (2) obscuro; (3) obtundo. Κύκνου γλυκερῆς αἰῶνος ἀμερδής, spoliaveris, *Hesiod* Ἀσπ. 331. Αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερδής, *Il.* 22, 58. Ex α pr. et μερδω, *intueor.*
ἀμερὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, individuus; (2) indivisus, partes non habens. Ex α pr. et μέρος, *pars.*
ἀμερία. ας, ἡ, cum res non habet partes, nec dividi potest. Ab ἀμερής.
ἀμεριμνάω, ῶ, f. ήσω, securus sum, animo sum libero. Ab ἀμέριμνος.
ἀμεριμνία, ας, ἡ, securitas. Ab eod.
ἀμέριμνον, τὸ, pro ἀμεριμνία, *Herodian.*
ἀμέριμνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, securus, vacuus curis. Ex α pr. et μέριμνα, *cura.*
ἀμερίμνως, *adv.* sine cura, secure.
ἀμέριστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, individuus, qui dividi nequit, indivisus. Ex α pr. et μερίζω.
ἀμερμηνεῖ, *adv.* citra curam et sollicitudinem. Ex α pr. et μέρμηνα, *cura.*
ἀμέρσαι, aor. 1. inf. act. *per Syncop.* pro ἀμερίσαι, ab ἀμερίζω.
ἀμέρσης, 2. sing. aor. 1. conj. act. verbi ἀμέρδω.
ἀμερσίγαμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui nuptiis privat. Ex ἀμέρσα, *privo*, et γάμος, *nuptiæ.*
ἀμερσίνοος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, mente privans. Ex ἀμέρσα, *privo*, et νόος, *mens.*
ἀμερσίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, id. (2) noxius, *Hes.*
ἀμερσῶς, *adv.* non per partes, ex toto, integre. Ab ἀμερής.
ἀμερώσας, *qui mansuefecit*, a. 1. part. act. *Dor.* et *Æol.* pro ἡμερώσας, ab ἠμερόω.
ἄμες, *nos*, *Dor.* pro ἡμεῖς, ab ἐγὼ, *ego.*
ἄμεσος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, medio carens, immediatus. Ex α pr. et μέσος, *medius.*
ἀμέσως, *adv.* sine medio, immediate.
ἀμεταβάτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, intransitivus. Ex α pr. et μεταβαίνω, *transeo.*
ἀμεταβάτως, *adv.* intransitive.
ἀμεταβλησία, ας, ἡ, immutabilitas, incommutabilitas. Ex α pr. et μεταβάλλω.
ἀμετάβλητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, immutabilis.
ἀμεταβόλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
ἀμετάγνωστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, immutabilis, *Ph.* qui sententiam non mutat. Ex α pr. et μεταγινώσκω, *sententiam muto.*
ἀμετάδοτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui nihil impertit, haud munificus, avarus. Ex α priv. et μεταδίδωμι, *dono.*
ἀμεταδότως, *adv.* nemini quidquam impertiendo.
ἀμετάθετος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, immutabilis, constans. Ex α pr. et μετατίθημι.
ἀμετακίνητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, immotus, constans, certus. Ex α priv. et μετακινέω, *commoveo.*
ἀμετακινήτως, *adv.* immutabiliter.
ἀμετάκλητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, irrevocabilis, qui revocari nequit. Ex α priv. et μεταλέω.
ἀμετάλητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cujus expositio adferri non potest. Ex α priv. et μεταλητός.
ἀμεταμέλητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cujus nos non pœnitet. Ex α priv. et μεταμέλομαι.
ἀμεταμελήτως, *adv.* sine ulla pœnitentia.
ἀμετανόητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, animum mutare nescius; (2) quem non pœnitet. Ex α priv. et μετανοέω, *resipisco.*
ἀμετανοήτως, *adv.* sine ulla pœnitentia; (2) non mutato animo, firma sententia.
ἀμετάστατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui aliquid persuaderi non potest. Ex α priv. et μεταπείθω.
ἀμεταπείστως, *adv.* pertinaciter, contumaciter.
ἀμετάπλαστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non transformatus; (2) qui transformari nequit. Ex α priv. et μεταπλάσσω, *muto.*
ἀμετάπτωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui cadere, s. offendere nequit; (2) constans; immutabilis. Ex α priv. μετὰ, et πταίω, *labor.*
ἀμετάπτωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui transire in aliam speciem ac degenerare nequit; (2) immutabilis. Ex α priv. et μεταπίπτω.
ἀμεταπτώτως, *adv.* sine lapsu.
ἀμετάστατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, immutabilis, constans. Ex α priv. et μεθίστημι, *muto.*
ἀμεταστρεπτὶ, *adv.* sine conversione. Oculo irreforto, *Plut.* de Legg. 10. Ex α priv. et μεταστρέφω.
ἀμεταστρεπτὶ, *adv.* idem et ex iisd.
ἀμετάστροφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui converti nequit, immutabilis. Ex iisd.
ἀμετάστροτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, immutabilis, mutationis, seu conversionis expers; (2) inexorabilis, inflexibilis. Ex α priv. et μεταστρέπω, *converto.*
ἀμετάβροος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, immutabilis, qui transferri nequit. Ex α priv. et μεταφέρω.
ἀμεταχείριστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, intractabilis. Ex α priv. et μεταχειρίζω, *tracto.*
ἀμετέρα, *nostra*, *Dor.* pro ἡμετέρα.
ἀμετωίστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui non evagatur, *Suid.* Ex α priv. et μετοιωίζω.
ἀμέτοχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non particeps, expers. Ex α priv. et μετέχω, *habeo cum aliquo.*
ἀμέτρητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, immensus, immodicus. Ex α priv. et μετρέω, *mensuro, metior.*
ἀμετρήτως, *adv.* sine mensura, sine modo.
ἀμετρὶ, *adv.* idem.
ἀμετρία, ας, ἡ, excessus mensuræ, immoditia; (2) intemperies. Ab ἄμετρος.
ἀμετροβάθης, έος, ὁ καὶ ἡ, immense profundus. Ex ἄμετρος, et βάθος.
ἀμετρόβιος, ον, longævus, *Man.*
ἀμετροεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, sine modo loquax, immoderatus in verbis. Ex ἄμετρος, et ἔπω, *loquor.*
ἀμετροκάκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, immense malus, qui est malitiâ immensâ. Ex ἄμετρος, et κακὸς, *malus.*
ἀμετροστόης, ᾱ, ὁ, immodice bibens, *Ep.*
ἄμετρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, mensura carens; (2) certam mensuram non habens; (3) immoderatus, immodicus. *Gl. V.* abnormis, enormis. Ex α priv. et μέτρον.
ἀμέτρως, *adv.* immodice. Ab ἄμετρος.
ἀμευσιτήτης, έος, ὁ καὶ ἡ, respondens verbis seu sermonibus, mutuos sermones reddens, mutuo compellans. Ex ἀμεύω, et ἔπω, *dico.*
ἀμεύσιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pertransibilis, pervius. Ab ἀμεύω.
ἀμευσίπορος, ὁ καὶ ἡ, gressus repetens. Ex ἀμεύω. et πόρος, *transitus.*
Ἀμεύω, f. εὔσω, transeo, pertranseo, vado; (2) muto.
ἀμὴ, ἧς, ἡ, falx; (2) ligo. Ab ἀμάω, *meto.*
ἀμῆγε, *adv.* ubique; (2) quoquo modo; (3) quodammodo, quadantenus. Ab ἀμός.
ἀμηγέπη, *adv.* idem et ab eod.
ἀμηγέπου, *adv.* quemcumque ad locum.
ἀμηγέπου, *adv.* ubique, ubivis. Ab eod.
ἀμηγέπως, *adv.* aliquo modo. Ab eod.
ἀμὴν, *adv.* Hebr. vere. *Gl. V.* certe.
ἀμήνιτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non iratus, ira vacuus. Ex α priv. et μηνίω, *irascor.*
ἀμηνίτως, *adv.* sine ira, animo placido.
ἀμήξῡτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, colo non deductus, perpetuus; (2) imperfectus. Ex α priv. et μηξύω, *revolvo, filum deduco.*
ΑΜΗΣ, ητος, ἐ ᾱ, ὁ, genus placentæ lacteæ.
ἀμήσεις, 2. sing. f. 1. ind. act. v. ἀμάω. Unde
ἀμητὴς, ῆρος, ὁ, messor; (2) deletor.
ἀμητίσκος, ᾱ, ὁ, parvus ἄμης. *Dim.*
ἀμητος, ᾱ, ὁ, messis, collectio frugum; (2) ipsa metendi actio. Ab ἀμάω, *meto.*
ἀμητὸς, ῦ, ὁ, messis tempus. Ab eod.
ἀμήτωρ, ορος, ὁ, qui caret matre, sive sine matre natus, ut Minerva; sive matre orbatus; (2) matrem sævam, seu negligentem habens; (3) obscura et sordida matre natus; (4) cujus mater ignoratur. Ex α priv. et μήτηρ, *mater.*
ἀμηχανέω, ῶ, f. ήσω, sum inops consilii, sum anxius animi; (2) non possum. Ἀμηχανεῖν τῶ ἔρωτι, περί τινος, τοῦτο. Ἔνθα ἀμηχανήσεις, χρήματος οὐδενός, *Herodot.* Ab
ἀμηχάνης, έος, ὁ καὶ ἡ, inops consilii, anxius.
ἀμηχάνητος, ον, invictus.
ἀμηχανία, ας, ἡ, mentis et consilii inopia; (2) difficultas et angustiæ rerum.
ἀμηχανίη, *Ion.* pro ἀμηχανία.
ἀμηχανόεργος, ον, male fabricans machinas. *Epith.* Satyrorum, *Hes.*
ἀμηχανοπεῖσθαι, male fabricari machinas, vel ineptas machinas conficere. Ex

α priv. et μηχανοτοιὸς, *machinarum fabricator.*

ἀμηχάνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui nullum commentum suppetit ad aliquid agendum, stupidus, minime solers ; (2) nullis machinis expugnabilis, omnia artificia et commenta superans et irrita reddens ; (3) cujus magnitudo et præstantia æstimari non potest, inæstimabilis, singularis ; (4) impossibilis, *Gl. V.* intractabilis. Ex α priv. vel κακὸν notante, et μηχανὴ, *machina.*

ἀμηχάνως, *adv.* impossibiliter.

ΑΜΙ'Α, ας, ἡ, piscis genus.

ἀμίαντος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, immaculatus, impollutus. Ex α priv. et μιαίνω, *polluo.*

ἀμιγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non mixtus, purus, sincerus. Ex α priv. et μίγνυμι, *misceo.*

ἀμιγῶς, immixtim, *Gl. V.* citra mixturam, pure. A præc.

ἀμίθητος, *semideus, Dor.* pro ἡμίθεος.

ἀμιθρεῖν, per *Metath.* pro ἀριθμεῖν, *Hes.* ex *Call.*

ἄμικτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀμιγὴς ; (2) abhorrens ab alio ; (3) inhospitalis, difficilis aditu, trux ; (4) qui commerciis caret.

ἀμίκτως, *adv.* sine mistura, pure, sincere.

'ΑΜΙΛΛΑ, ης, ἡ, certamen, contentio ; (2) studium.

ἀμιλλάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, certo, contendo, enitor ; (2) æmulor, invideo. 'Αμιλλᾶσθαι περὸς τινα, τινι περί τινος, σπουδὴ λόγου, περὸς τὴν τύχην, ἐπὶ τὰ θηρία, ὑπέρ τινος, περὶ δόξης, ἱππικῆς. Τόνδ' ἀμιλλῶμαι λόγον, *Eur. Hec.* 277. Ab ἄμιλλα. Hinc

ἀμίλλημα, ατος, τὸ, certatio, contentio.

ἀμιλλητὴς, ῆρος, ὁ, certator, contentiosus.

ἀμιλλητήριον, ου, τὸ, locus, in quo certatur.

ἀμιμητόβιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inimitabilem vivens vitam. Ex ἀμίμητος, et βίος, *vita.*

ἀμίμητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inimitabilis. Ex α priv. et μιμητὸς, *imitabilis.*

ἀμίν, *nobis*, dat. pl. *Dor.* pro ἡμῖν.

ἀμιξία, ας, ἡ, dicitur esse inter eos, quibus nihil est commercii ; (2) confusio ; (3) truculentia animi et morum. Ex α pr. et μῖξις, *mistio.*

ἄμιστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui simul cum equis est, equis adjunctus ; et in *Ptur.* ἄμιστοι, pedites equitibus juncti ; (2) ipsi equi desultorii ; (3) equites desultorii ; (4) celeritatem equorum cursu æquans, *Soph. Antig.* 985. Ex ἅμα, *simul*, et ἵστος, *equus.*

'ΑΜΙ'Σ, ίδος, ἡ, vas urinarium, matula.

ἀμίσσαλλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, difficilis et morosus, *Etymol.* Ex α priv. μίσγω, *misceo*, et ἄλλος, *alius*, quasi qui aliis non misceatur.

ἀμισγὴς, ὲς, idem quod ἀμιγὴς, *Nic.*

ἀμίσητος, έος, ὁ καὶ ἡ, carus, sine odio, non odiosus. Ex α priv. et μίσος, *odium.*

ἀμισθεὶ, *adv.* gratis, sine mercede.

ἀμισθὶ, *adv.* idem. Ab

ἄμισθος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sine mercede, gratuitus ; (2) non mercenarius, stipendio carens, mercedis expers. Ex α priv. et μισθὸς.

ἀμίσθωτος, ον, mercede non conductus ; (2) non corruptus, de judice.

ἀμίστυλλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui nondum sectus est in frusta. Ex α priv. et μιστύλλω.

ἄμισχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, carens pediculo, sine caule. Ex α priv. et μίσχος, *pediculus.*

ἄμιτος, ᾱ, ὁ ἡ, mitram, seu zonam non habens. *Epith.* virginis immaturæ. Ex α priv. et μίτρα.

ἀμιτροχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, cujus tunica cincta non est. Ex α priv. μίτρα, et χιτών.

ἀμιχθολόεις, όεσσα, όεν, inaccessus, impervius. Ex ἄμικτος, et ἄλς, *mare.*

ἄμμα, ατος, τὸ, nexus, vinculum, amentum. Ab ἅπτω, *necto.*

ἄμμες, *nos*, acc. plur. *Æol.* pro ἡμᾶς.

ἄμμε, *nos*, accus. plur. *Poët.* pro ἡμᾶς.

ἀμμέγα, *permagnum, Poët* pro ἀνὰ μέγα.

ἀμμείναε, *qui expectavit*, a. 1. part. act. *Poët.* pro ἀναμείναε, a verbo ἀναμένω.

ἄμμεναι, *satiatum esse*, præs. infin. pass. *Dor*, pro ἆσιν, a verbo ἄω.

ἀμμενος, pr. part. med. *Dor.* pro ἡμενος, ab ἧμαι.

ἀμμένομεν, 1. plur. præs. ind. act. *Æol.* et per *Syncop.* pro ἀναμένομεν.

ἀμμέσον, *in medio, Poët.* pro ἀνὰ μέσον.

ἀμμέων, gen. pl. *Æol.* pro ἡμῶν.

'ΑΜΜΙ, εως, τὸ, nomen seminis cujusdam cumino minoris. *Angl.* BISHOPSWEED.

ἄμμιγα, *adv.* simul, una cum, qs. permixtim. Qs. ex ἀνὰ et μίγνυμι, *misceo.*

ἀμμίγδην, *adv. Poët.* pro ἀναμίγδην.

ἄμμιν, seu ἄμμι, dat. plur. *Dor.* pro ἡμῖν.

'ΑΜΜΙΟΝ, ᾱ, τὸ, minium.

ἀμμίξας, *qui miscuit*, a. 1. part. act. *Poët.* pro ἀναμίξας, a verbo ἀναμίγνυμι.

ἀμμοβάτης, ᾱ, ὁ, per arenam incedens ; (2) dipsas, serpentis genus. Ex ἄμμος, *arena*, et βαίνω, *vado, incedo.*

ἀμμοδύτης, ᾱ, ὁ, arenam subiens, serpens quidam. *Gl. V.* arenarius serpens. Ex ἄμμος, et δύω, *subeo.*

ἀμμοδυώτης, ᾱ, ὁ, idem et ex iisd.

ἀμμοιρία, ας, ἡ, infortunium, calamitas. Ab

ἄμμοιρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, expers, non particeps ; (2) immortalis, lethali fato non obnoxius, *Hes.* Ex α priv. et μοῖρα, *pars*, item *fatum.*

ἀμμολύντρον, ᾱ, τὸ, arena nitro immista. Ex ἄμμος, et νίτρον, *nitrum.*

ἀμμοσία, ας, ἡ, infortunium, calamitas. Ab

ἄμμορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, expers ; (2) infelix. Ex α priv. et μόρος, *portio, fatum.*

ἄμμος, ᾱ, ἡ, arena, sabulum. A ψάμμος.

ἀμμοχρῦσος, ᾱ, ὁ, gemma, in qua aurum videtur arenis mistum. Ex ἄμμος, et χρυσὸς, *aurum.*

ἀμμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, arenosus, sabulosus. Ab ἄμμος.

'Αμμων, ωνος, ὁ, Ammon, *seu* Hammon, cognomen Jovis. Ab ἄμμος, *arena*, ut vulgo creditur.

'ΑΜΝΑΜΟΣ, ᾱ, ὁ, nepos, *Suid. Etymolog.* (2) omninoque proles, filius.

ἀμνάμων, *immemor, Dor.* pro ἀμνήμων.

ἀμνάσει, 3. sing. f. 1. ind. act. *Dor.* et per *Syncop.* pro ἀναμνήσει.

ἀμνὰς, άδος, ἡ, agna. Ab ἀμνὸς, *agnus.*

ἄμναστος, *ignotus, Dor.* pro ἄμνηστος.

ἀμνείος, είᾳ, είον, agninus.

ἀμνὴ, ῆς, ἡ, agna.

ἀμνημόνευτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, immemorabilis ; (2) immemoratus, silentio præteritus. Ab

ἀμνημονεύω, non memoro, mentionem non facio ; (2) obliviscor. 'Αμνημονεύειν τῶ καθήκοντος. Ab ἀμνήμων.

ἀμνημοσύνη, ης, ἡ, oblivio. Ex α priv. et μνημοσύνη, *memoria.*

ἀμνημόνως, *adv.* sine recordatione. Ab ἀμνήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, immemor, oblivionis. Ab α, et μενάω.

ἀμνησικακεῖαω, ῶ, f. ήσω, illatæ injuriæ oblivisor ; (2) non ulciscor.

ἀμνησικακία, ας, ἡ, injuriæ oblivio. Ab

ἀμνησίκακος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, injuriæ immemor, *Suid.* (2) vindictæ non studiosus. Ex α pr. et μνησίκακος.

ἀμνησικάκως, *adv.* sine illatæ injuriæ memoria, *Suid.* (2) absque vindictæ studio.

ἀμνηστεύω, ας, ἡ, oblivio præteritorum. Ab ἄμνηστος.

ἀμνήστευτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, innuptus, a. Ex α pr. et μνηστεύω, nuptias ambio.

ἀμνηστία, ας, ἡ, abolitio, *Phil.* Idem quod ἀμνηστεία.

ἄμνηστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, oblivione deletus. Ex α pr. et μνάομαι, *recordor.*

'ΑΜΝΙΟΝ, ᾱ, τὸ, membrana fœtum involvens ; (2) vas ad excipiendum sanguinem.

ἀμνὶς, ίδος, ἡ, agna. Ab ἀμνὸς.

ἀμνοκόσος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pastor, seu tonsor ovium. Ex ἀμνὸς, et κόπτω, *seco.*

ἀμνοκῶν, ῶνος, ὁ, agni mentem habens ; (2) simplex, fatuus. Ex ἀμνὸς, et νοέω, pro νόῶ, *intelligo.*

'ΑΜΝΟ'Σ, ᾱ, ὁ, agnus.

ἀμνοφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ovis fœta. Ex ἀμνὸς, et φέρω, *fero.*

ἀμογγὶ, adv. sine labore. Ab

ἀμόγητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, indefessus, *R.* Ex α pr. et μόγος, *labor*, ἄερumna.

ἀμόθεν, unde ? (2) ab aliqua parte, ex parte. Ab ἀμός.

ἀμοῖ, idem.

ἀμοῖ, *adv.* in aliquem locum. Ab ἀμῆ.

ἀμοιβαδὶς, *adv.* vicissim, alternatim. Ab ἀμείβω.

ἀμοιβαῖος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ὁ, ἡ, alternus, mutuus, quod permutari potest. Ab ἀμοιβή.

ἀμοιβαίως, *adv.* alternis, vicissim ; alternatim, *Gl. V.*

ἀμοιβὰς, άδος, ἡ, mutatoria. Ab ἀμοιβή.

ἀμοιβὴ, ῆς, ἡ, mutatio, permutatio ; (2) vicissitudo ; (3) compensatio, retributio. *Gl. V.* vicis, talio. Ab ἀμείβω.

ἀμοιβήδην, *adv.* vicissim, per vices, alternatim. Ab ἀμοιβή.

ἀμοιβηδὶ, et ἀμοιβηδὶς, *Hom. adv.* idem et ab eod.

ἀμοιβηδὸν, *adv.* idem et ab eod.

ἀμοιβὸς, ὸν, ὁ καὶ ἡ, mutuus. Ab ἀμείβω.

ἀμοιρέω, ῶ, f. ήσω, expers sum, careo, destituor. 'Αμοιρεῖν τῆς ἀληθείας, συμφορᾶς, χάριτος. Ab ἄμοιρος.

ἀμοίρημα, ατος, τὸ, quando quis exsors est rei ; (2) infortunium. Ab eod.

ἄμοιρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, expers, carens. Ex α pr. et μοῖρα, *sors.*

ἀμολγάζω, meridior, *Hes.* Ab ἀμολγός.

ἀμολγαῖος, αίᾳ, αῖον, lacteus, qui mulgetur, pastoritius. Ab ἀμέλγω, *mulgeo.*

ἀμολγεὺς, έως, ὁ, mulctra. *Gl. V.* mulctrale. Ab eod.

ἀμόλγιον, τὸ, mulctra, *Theoc.* Ab ἀμέλγω.

ἀμολγὸς, ὅ, ὁ, tempus, quo mulgetur ; (2) vespera ; (3) nox extrema. Ab eod.

ἀμόλυντος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, impollutus, intemeratus, *Gl. V.* Ex α pr. et μολύνω, *polluo.*

ἀμομφήτος, ον, et

ἄμομφος, ον, inculpatus, non reprehendendus. Ab α, et μέμφομαι.

ἀμὸν, *nostrum, Dor.* pro ἡμέτερον.

'ΑΜΟ'ΡΑ, ας, ἡ, similago cocta cum melle.

ἀμορξίνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tenebricosus, obscurus ; (2) pastoralis. Ab ἀμορξὸς. Unde

ἀμορξὰς, άδος, ἡ, pedissequa, sectatrix, comes.

ἀμορξεὺς, έως, ὁ, pastor ; (2) sequax.

ἀμορξεύω, f. εύσω, sequor, adsector, comitor.

ἀμορξὴς, et ἀμορξὲς, media nox, *Etym.* Ex α intens. et ὀρθνὴ, quasi ἀμορθνὴς.

ἀμορξῖος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tenebricosus. Ab

'ΑΜΟΡΒΟ'Σ, ὁ, ὄν, tenebricosus, obscurus ; (2) comes, adsecla, sectator.

ἀμοργεὺς, έως, ὁ, qui exsugit oleas ; (2) qui exprimit amurcam. Ab

ἀμόργη, ης, vel ἀμοργὴ, ῆς, ἡ, amurca, oleæ expressæ recrementum ; (2) herba quædam purpurea. Ab ἀμέργω, *exsugo.*

ἀμοργίδιον, ᾱ, τὸ, vestimentum ex amorgide.

ἀμόργινος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, purpureus, ruber.

ἀμόργις, ίδος, ἡ, vestimentum purpurei coloris.

ἀμοργὸς, ὴ, ὸν, qui exsugit ; (2) frondator, lignator. Ab ἀμόργη.

ἀμορία, ας, ἡ, conterminatio, confinium. Ex ἅμα, *simul*, et ὅρος, *terminus.*

ἀμορῖτης, ᾱ, ὁ, panis mellitus, et dulciarius. Ab ἀμόρα.

ἀμορμεύω, idem quod ἀμορξεύω.

ἄμορος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, expers, infelix, non particeps ; (2) infortunatus, calamitosus. Ex α priv. et μόρος, *portio, fatum.*

ἀμορφόστροφος, deformior. Ab ἄμορφος.

ἀμορφία, ας, ἡ, absentia formæ, deformitas, deformatio, *Gl. V.* Ab

ἄμορφος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, formam non habens, informis, deformis, squalidus, incultus. Ex α priv. et μορφὴ, *forma.*

ἀμόρφως, *adv.* deformiter, turpiter.

ἀμορφώτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui formatus non est, formam non habens. Ex α priv. et μορφόω, *formo.*

ἄμος, per *Syncop.* pro ἄμαθος, arena.

'ΑΜΟ'Σ, ᾱ, ὁ, unus, aliquis ; (2) meus, noster.

ἀμὸς, *Dor.* pro ἡμέτερος, *noster.*

ἀμοτον, *adv.* insatiabiliter. Ab ἄμοτος.

ἄμοτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, quod limimentis vulnerariis oppleri nequit ; (2) inexplebilis, insatiabilis. Ex α priv. et μοτὸς.

ἀμουσία, ας, ἡ, imperitia, inelegantia ; (2) discrepantia modulorum musicorum.

ἀμουσολογίαι, ας, ἡ, inerudita et intempestiva oratio. Ex ἄμουσος, et λόγος, *oratio.*

ἄμουσος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, musis non initiatus ; (2) musicorum modulorum imperitus ; (3) indoctus, rudis ; (4) insulsus, illepidus, rusticus. Ex α priv. et μοῦσα, *musa.*

ἀμούσως, *adv.* imperite, inscite, illepide.

ἀμογθεὶ, *adv.* citra laborem. Ab ἄμοχθος.

ἀμοχθὶ, *adv.* idem et ab eod.

ἄμοχθος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, labore carens, laboris expers. Ex α priv. et μόχθος, *labor.*
ἀμόχθως, v. ἀμοχθεῖ, *Man.*
ἀμπαιανίζω, f. ίσω, pæanam recanto. Ex ἀνὰ, et παιανίζω, *pæanem canto.*
ἀμπαιδες, ων, οἱ, puerorum curatores apud Lacedæmonios. Ex ἀνὰ, et παῖδες, *pueri.*
ἄμπαλος, *resortitio*, Poët. pro ἀνάπαλος.
ἀμπαλών, a. 2. part. act. *Poët.* pro ἀναπαλών.
ἀμπαύω, vide ἀναπαύω, et sic etiam cætera, in quibus αμ per Syncopen ponitur pro ανά. Ἀμπαύεσθαι ἐπὶ τῆς κλίνης, *Herodot.*
ἀμπεδιηγής, ὲς, campestris, *Æsch.* A πέδιον.
ἀμπεδίον, *per campum*, Poët. pro ἀνὰ πέδιον, *Il.* 5, 87.
ἀμπείρας, *transgressus*, aor. 1. part. act. *Poët.* pro ἀναπείρας.
ἀμπέλαγος, *Poët.* pro ἀνὰ πέλαγος, in pelago, *Apoll. Rhod.* 4, 1744.
ἀμπέλειος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, viteus, vitigineus, vinealis. Ab ἄμπελος. Unde
ἀμπελεών, ῶνος, ὁ, vinetum, vinea.
ἀμπελικός, ἡ, όν, vinearius, *Gl. V.*
ἀμπέλινος, ᾱ, ὁ, ἡ, et ἀμπέλινος, ίνη, ινον, viteus, vinealis.
ἀμπέλιον, ᾱ, τὸ, viticula, *Dim.*
ἀμπελίς, ίδος, ἡ, vitis, *Gl. V.* viticula; (2) avis quædam. Ab eod.
ἀμπελίτης, ιδος, ὁ, vinealis. Ab eod.
ἀμπελογενής, ους, ὁ καὶ ἡ, vitigineus, vites gignens. Ex ἄμπελος, et γίνομαι, *nascor.*
ἀμπελόεις, όεσσα, όεν, vitifer. Ab ἄμπελος.
ἀμπελοεργός, *contr.* ἀμπελουργός, ὕ, ὁ καὶ ἡ, vinitor. Ex ἄμπελος, et ἔργον, *opus.*
ἀμπελόκαφτον, ᾱ, τὸ, herba quædam, quæ et ἀπαφίνη, *Diosc.* Ex ἄμπελος, et καφτός, *fructus.*
ἀμπελολευκὴ, ῆς, ἡ, alba vitis.
ἀμπελομιξία, ας, ἡ, commistio cum vitibus. Ex ἄμπελος, et μίγνυμι, *misceo.*
ἀμπελόπρασον, ᾱ, τὸ, porrum agreste, quod nascitur in vineis; species allii. Ex ἄμπελος, et πράσον, *porrum. Angl.* VINELEEK.
"ΑΜΠΕΛΟΣ, ᾱ, ἡ, vitis; (2) vinea.
ἀμπελουργεῖον, ᾱ, τὸ, vinea.
ἀμπελουργέω, ῶ, f. ήσω, vites colo, vel puto, vinitorem ago; (2) ex aliquo prædari, cum *Accus.* Ἀμπελουργοῦσί τινες τὴν τόλιν, *Æschin.* Ex ἄμπελος, et ἔργον.
ἀμπελουργία, ας, ἡ, vineæ cultura, putatio vitium.
ἀμπελουργημα, ατος, τὸ, vitium cultura.
ἀμπελουργικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars vitium colendarum. Ab
ἀμπελουργὸς, ὕ, ὁ καὶ ἡ, vinitor.
ἀμπελοφάγος, ὁ, ᾗ, ἡ, vites rodens, exedens.
ἀμπελοφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vitifer, vini ferax. Ex ἄμπελος, et φέρω, *fero.*
ἀμπελοφῦτης, ᾱ, ὁ, vitisator, *Gl. V.* Ex ἄμπελος, et φύω, *sero.*
ἀμπελοφῦτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vitibus consitus. Ex ἄμπελος, et φύτος, *satus.*
ἀμπελοφῦτωρ, ορος, ὁ, vitium sator. Ab ἄμπελος, et φύτωρ, sator.
ἀμπελώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, vinealis, *Gl. V.* ἀμπελὼν, ῶνος, ὁ, vinea. Ab ἄμπελος.
ἀμπέλως, acc. pl. *Dor.* pro ἀμπέλους.
ἄμπεμψιν, 2. sing. aor. 1. ind. act. *Poët.* pro ἀναπέμψεις, a verbo ἀναπέμπω.
ἀμπετᾶλλον, *sursum vibrans*, a. 2. part. act. *Ion.* et *Poët.* pro ἀναπαλὼν, ab ἀναπάλλω, *vibro, evibro.*
ἀμπέσαι, *induisse*, a. 2. inf. act. *Lacon.* vel *Æol.* pro ἀμφιέσαι, ab inus. ἀμπέω, pro ἀμφιέννυμι.
ἀμπέτᾶσον, *fac explicueris*, 2. s. a. 1. imp. act. *Poët.* pro ἀναπέτασον, ab ἀναπετάζω.
ἀμπεχόνη, ης, ἡ, cultus corporis, vestitus; (2) vestimentum, indumentum exterius.
ἀμπέχονον, ᾱ, τὸ, indumentum. Ab
ἀμπέχω, f. ἀμφέξω, circumdo, occupo; (2) induo, amicio. Πέπλους ποικίλους ἠμπίσχητο, induit, *Eur. Med.* 1162. Ex ἀμφὶ, et ἔχω, *habeo.*
ἀμπηδάω, pro ἀναπηδάω, *Hom.*
ἀμπισχνεύμαι, idem quod ἀμπέχω. Ex ἀμφὶ, et ἴσχω, pro ἔχω.
ἀμπίσχω, idem et ex iisd.
ἀμπλακέω, f. ήσω, erro, pecco. Ab inus. πλακέω. Hinc
ἀμπλάκημα, ατος, τὸ, peccatum.
ἀμπλάκητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non aberrans.
ἀμπλακία, ας, ἡ, erratum, peccatum, *Poët.*
ἀμπλάκιον, ᾱ, τὸ, idem. Τὸ δὴ νέαις ἀλόχοις ἔχθιστον ἀμπλάκιον, *Pind. Pyth.* 11, 41.
ἀμπλάκιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, peccato carens, justus. Ex α priv. et πλακία, *error, peccatum.*
ἀμπλακὼν, a. 2. part. act. ab ἀμπλακέω.
ἀμπνύνθη, *respiravit*, 3. sing. aor. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἀνεπνύνθη, a verbo ἄμπνυμαι, *respiro.*
ἀμποτέλειν, pro *urbem*, *Ion.* pro ἀνὰ πόλιν.
ἀμπρεύω, f. εύσω, traho more boum, seu jumentorum; (2) bajulo. Ab
"ΑΜΠΡΟΝ, ᾱ, τὸ, funis, quo boves onera trahunt, helcium.
ἀμπτάμενα, a. 2. part. med. *Poet.* pro ἀναπτάμενα, ab ἀνίπταμαι, *revolo.*
ἀμπύγων, ονος, ὁ, v. ἀμπυξ, *Nic.*
ἀμπυτάζω, f. άσω, religo comas, jubas; (2) freno; (3) corono. Ab ἄμπυξ.
ἀμπυτίζω, f. ίσω, comas religo et addstrictas teneo. Ab eod.
ἀμπυκτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ἄμπυξ in equis.
"ΑΜΠΥΞ, υκος, ὁ, funiculus auratus, quo comæ in equorum frontibus religantur; (2) reticulum muliebre, vitta; (3) rota; (4) operculum vasis.
ἀμπωσις, εως, ἡ, reciprocatio æstus marini; (2) æstus; (3) revocatio humoris ab externis corporis partibus ad interiores. *Gl. V.* gurges. Ex ἀνὰ, et πῶμι pro πίνω.
ἀμπωτίζω, f. ίσω, resorbeo. Ab
ἄμπωτις, εως, vel ιδος, ἡ, id. quod ἄμπωσις.
'ΑΜΥΓΔΑΛΕΆ, ας, *contr.* ἀμυγδαλὴ, ῆς, ἡ, amygdala s. amygdalus, arbor. Hinc
ἀμυγδάλεος, εα, εον, v. ἀμυγδάλινος, *Nic.*
ἀμυγδάλη, ης, ἡ, amygdala, fructus.
ἀμυγδάλινος, ίνη, ινον, amygdalinus, confectus ex amygdalis. Ab eod.
ἀμυγδαλὶς, ίδος, ἡ, amygdala, s. amygdalum, fructus. Ab eod.
ἀμυγδαλίτης, ᾱ, ἡ, amygdalites, similitudinem aliquam habens cum amygdala.
ἀμυγδαλοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, amygdalæ speciem habens. Ex ἀμυγδάλη, et εἶδος.
ἀμυγδαλόεις, όεσσα, όεν, amygdalæ speciem habens. Ab ἀμυγδάλη.
ἀμυγδαλοκατάκτης, ᾱ, ὁ, amygdalarum fractor, homo, vel instrumentum quoddam. Ex ἀμυγδάλη, et ἀγνύω, *frango.*
ἀμύγδαλον, ᾱ, τὸ, amygdalum, fructus.
ἀμύγδαλος, ᾱ, ἡ, amygdalus, arbor.
ἀμυγδαλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, amygdalæ similis.
ἄμυγμα, τος, τὸ, laniatus et laceratio cutis; (2) evulsio capillorum. Ab ἀμύσσω.
ἀμυγνὸς, ὸν, purus, *Soph.* ap. *Suid.*
ἀμυδὶς, *adv.* simul, cum. Ab ἄμα.
ἀμυδρίτις, ίσσα, ίτν, id. quod primitivum 'ΑΜΥΔΡΟΣ, ὰ, ὸν, subobscurus, vix apparens; (2) exilis, tenuis; (3) hebes. Hinc
ἀμυδρότης, ητος, ἡ, hebetudo, languor in pulsu arteriarum.
ἀμυδρόω, ῶ, f. ώσω, obscuro, hebeto, vim detraho.
ἀμυδρῶς, *adv.* obscure; (2) exiliter.
ἀμύδρωσις, εως, ἡ, obscuratio, hebetatio. Ab ἀμυδρόω.
ἀμυελος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, carens medulla. Ex α pr. et μυελὸς, *medulla.*
ἀμύζω, f. ύσω, sugo; (2) lac premo; (3) sicco. Ex α pleon. et μύζω, *sugo.*
ἀμύητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non initiatus, profanus; (2) nondum baptizatus; (3) imperitus, ignarus. *Ph.* ἀμύητοι, profani. Ex α pr. et μυέω, *initio.*
ἀμυθητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ineffabilis. Ex α pr. et μυθέομαι, *dico.*
ἀμυῖδος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, fabularum expers, in quo sunt nullæ fabulosæ narrationes. Ex α pr. et μῦθος, *fabula.*
ἀμυκαλαὶ, ῶν, αἱ, cuspides jaculorum, *Hesiod.* Ab ἀμύσσω.
ἀμῦκτητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, expers mugitus. Ex α pr. et μυκάω, *mugio.*
ἀμυκλαϊσδειν, *Laconice loqui*, præs. inf. act. *Dor.* pro ἀμυκλαΐζειν, a verbo ἀμυκλαΐζω, *Laconice, sive ut Amyclæi, loquor.*
ἀμυκτὴρ, ῆρος, ὁ, naso carens, ap. *Strab.*
ἀμυκτικὸς, ἡ, όν, vim habens dilacerandi et dilaniandi. Ab ἀμύσσω.
ἀμυκτικῶς, *adv.* vellicatim, discerptim.
ἀμύλιον, ᾱ, τὸ, amylium, placentæ genus. Ab ἄμυλος, *non molitus.*
ἄμυλον, ᾱ, τὸ, amylum, farina triticea sine mola facta. Ab
ἄμυλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non molitus. Ex α pr. et μύλη, *mola.*
'ΑΜΥΜΩΝ, ονος, ὁ καὶ ἡ, inculpatus; (2) laudabilis, præclarus, egregius, in quocunque genere, elegans; (3) faustus.
ἀμῦνα, ης, ἡ, ultio, vindicta; (2) injuriæ propulsatio; (3) auxilium. *Ph.* admini culum, ultio. Ab ἀμύνω.
ἀμῦνάθω, auxilior; (2) ultor. Ab eod.
ἀμῦνει, a. 1. inf. act. verbi ἀμύνω.
ἀμυνέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἀμύνειν.
ἀμυνέμενει, *auxiliari*, præsens item, sed *Dorice.*
ἀμυνεῦσι, *auxiliabuntur*, 3. pl. fut. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀμυνοῦσι, a verbo eod.
ἀμύνη, *ultio*, *Ion.* pro ἄμυνα.
ἀμυνίας, ᾱ, ὁ, auxiliatorius; (2) vindictæ cupidus.
ἀμύντειρα, ας, ἡ, ultrix, *Ph.* A seq.
ἀμυντὴρ, ῆρος, ὁ, auxiliator; (2) ultor; (3) propulsator; (4) pars cornu cervini. Ab ἀμύνω.
ἀμυντήριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, auxiliatorius, propulsatorius, expulsorius. Ab ἀμυντὴρ.
ἀμυντικὸς, ἡ, όν, ad injuriam propulsandam aptus. Ab ἀμύνω.
ἀμύντωρ, ορος, ὁ, auxiliator; (2) ultor. Ab
'ΑΜΥΝΩ, ὑνῶ, auxilior, opem fero; (2) defendo aliquem ab injuria; (3) propello, arceo; (4) ulciscor: et adhuc *in Medio* (5) dimico pro, propugno; (6) resisto; (7) par pari refero. Ἀμύνειν αὐτοῖς, περὶ σου τεθνήκοτος. Ἀμύνεσθαι περὶ, ὑπὲρ, πρὸς πατρίδος, pugnare pro; τοὺς ἀδικοῦντας. τινὸ ὑπὲρ τούτου, τινὰ τούτου τοῖς ἴσοις, ὁμοίοις. Εἶδὸς δ' ἀμύνω τοῖσδε τοῖς λόγοις τάδε, *Soph. Œd. Col.* 1228. Οἵ τε ἓξ' ἀμύνουσιν κακὰ, *Id. Ph.* 603. Ἕως ἡμύναιο ὁ Θεὸς τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν, *Josuæ* 13, 13. *Ph.* ἀμύνεται, ulciscitur, refutat.
ἀμυξὶ, *adv.* vellicatim, discerptim.
ἀμυξὶ, υχεως, ἡ, vellicatio, laniatio, laceratio.
ἀμυξις, εως, ἡ, idem, scarificatio. Ab
'ΑΜΥΣΣΩ, ῶ, ξω, rado unguibus, vellico, lacero, discerpo; (2) lancino; (3) scarifico; (4) exulcero animum, saucio mentem alicujus. Σὺ δ' ἐνδοθὶ θυμὸν ἀμύξεις κωμόωνος, *Il.* 1, 243. Τὴν γνμώνην ἀμύξει, *Æschin.*
ἀμυσταγώγητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, mysteria non edoctus, ad sacra arcana non admissus. Ex α priv. et μυσταγωγέω.
ἀμυστηρίαστος, ὁ καὶ ἡ, non initiatus, *Sch.* ap. *Theoc.*
ἀμυστὶ, *adv.* raptim, sine labiorum compressu, patente ore. Ex α pr. et μύω.
ἀμυστίζω, f. ίσω, hiante ore et largo haustu bibo. Ab
ἄμυστις, ιδος, vel ιος, ἡ, potandi genus, quum poculum largius ἀμυστὶ, sive sine respiratione et labiorum compressione exhauritur; (2) poculi genus, *Eurip. Rhes.* 419. Ab ἀμυστί.
ἄμυστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀμύητος.
ἀμυσχρὸς, ὰ, ὸν, nullo contaminatus scelere et piaculo, *Etym.* pro quo ἀμυγνὸς, *Suid.* Ex α pr. et μῦσος.
ἀμυχὴ, ῆς, ἡ, vellicatio, laceratio; (2) ulcus parvum, vulnus leve, quo summa tantum cutis perstringitur. Ab ἀμύσσω. Hinc
ἀμυχηδὸν, *adv.* idem quod ἀμὺξ.
ἀμυχὶ, *adv.* idem.
ἀμυχιαῖος, α, ον, qui est in superficie, de ulcere levi, vel incisura levi in cute. Ab ἀμυχὴ.
ἀμυχώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, similis ταῖς ἀμυχαῖς, in quo cutis velut carpta et vellicata unguibus videtur. Ab eod.
ἀμφ' pro ἀμφὶ, *præp.* circa.
ἀμφαγάπάζω, caritate amplector, valde diligo. Ex ἀμφὶ, et ἀγαπάω, *diligo.*
ἀμφαγάπάω, f. ήσω, idem et ex iisd.
ἀμφαγείρω, f. ερῶ, undique congrego; *in pass.* coëo ad vel circa aliquem. Θεαὶ δέ μιν ἀμφαγέροντο πᾶσαι, *Il.* 18, 37.
ἀμφαγνύω, ῶ, f. ήσω, ex parte ignoro; (2) dubito. (*Vox incertæ fidei*, Ern.)
ἀμφᾶδὰ, *adv.* palam. Ex ἀνὰ, et φαίνομαι.
ἀμφαδίην, *adv.* idem. Ab ἀμφάδιος.
ἀμφάδιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, manifestus. Ex ἀνὰ, et φαίνομαι, *appareo.*
ἀμφᾶδὸν, *adv.* palam, manifeste, per *Syncop.* pro ἀνφανδὸν.
ἄμφαδος, ον, idem quod ἀμφάδιος, *Apoll.*
ἀμφαίνε, *ostendebat*, 3. sing. imperf. indic. act. *Poët.* pro ἀνέφαινε, a verbo ἀναφαίνω.
ἀμφάκης, *utrinque acutus*, *Dor.* pro ἀμφήκης, *Soph. Elect.* 485.

ἀμφαλάλλημι, circumvagor. Ἀμήχανος ἀμφαλάλληται, *Oppian. Cyneget.* 3, 423.
ἀμφαλλάσσω, muto, idem quod ἀμείβομαι, *Opp.*
ἀμφαμεινῶται, ων, οἱ, servi apud Cretenses indigenæ, sed tamen bello capti; quasi ἀζημιῶται, fama, nomine, nobilitate carentes, *Ern.*
ἄμφανε, *ostendit*, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Poët.* pro ἀνέφανε, a verbo ἀναφαίνω, *ostendo.*
ἀμφαξονίω, ῶ, exorbito, quum ἄξων currus in utrumque latus labat et non firmiter hæret. Ex ἀμφὶ, et ἄξων, *axis.*
ἀμφαρᾴδέω, ῶ, f. ήσω, circumstrepo. Τεύχεά τ' ἀμφαράδησε, *Il.* 21, 408.
ἀμφαρᾴζίζω, idem. Ἄρματα δ' εὐτοίνητα κ' ἄντυγες ἀμφαράζιζον, *Hesiod.* Ἀσπ. 64. Ex ἀμφὶ, et ἀραζος, *strepitus.*
ἀμφαρίστερος, ρα, ον, qui dextra ut sinistra utitur; (2) sinister, infelix. Ex ἀμφὶ, et ἀριστερός, *sinister.*
ἀμφασίη, ας, ἡ, *Poët.* pro ἀφασία, *Hom.*
ἀμφαυξις, εως, ἡ, truncus arboris ramis recisis. Ex ἀμφὶ, et αὐξω.
ἀμφαυτέω, idem quod ἀμφαύω, *Opp.*
ἀμφαύω, circumsono, *Hes.* Ex ἀμφὶ, et αὔω.
ἀμφαφάασθαι, *circumtractari*, præs. inf. pass. pro ἀμφαφᾶσθαι, a verbo seq.
ἀμφαφάω, et ἀμφαφάομαι, contracto; ἀμφαφῶν, *Ion.* et *Poët.* pro ἀμφαφῶν, et ἀμφαφᾶσθαι. Μαλακώτερος ἀμφαφάασθαι Ἕκτωρ, *Il.* 22, 373. Ex ἀμφὶ, et ἀφάω, *tango.*
ἀμφεῖττο, *fovebat*, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ἀμφέπομαι, *foveo.*
ἀμφεκάμπη, *circumtruncatus* seu *circumtonsus est*, 3. sing. aor. 2. ind. pass. verbi ἀμφικείρω.
ἀμφελκύνω, circumtraho, *Hom.*
ἀμφελίσσω, idem quod ἀμφιελίσσω. Hinc ἀμφέλικτος, ον, circumvolutus, convolutus.
ἀμφέλκω, f. ἑλξω, circumquaque traho.
ἀμφελυτέω, involvo, tego. Ab ἀμφὶ, et ἑλυτρον, *involucrum.*
ἀμφελύτρωσις, εως, ἡ, involutio.
ἀμφέξω, *induam*, f. 1. ind. act. verbi ἀμπέχω.
ἀμφεπονήθη, *consumpsit*, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἀμφιτονέομαι, *consumo.*
ἀμφέπω, amplector, circumdo; (2) tracto, versor circa aliquid; (3) curo, foveo; (4) persequor. Ὅσος ὄχλος νὶν ὑστέρῳ ποδὶ πάντολος ἀμφέπει, *Eur. Ph.* 150. Τοὺς δ' ἄμοτος Ξερμὸς αὖτωϊ Τιτῆνας χθονίους, *Hesiod. Θεογ.* 696. Ex ἀμφὶ, et ἔπω, *curo.*
ἀμφέρεσθαι, *rejicere*, præs. inf. med. *Poët.* pro ἀναφέρεσθαι, a verbo ἀναφέρω, *rejicio.*
ἀμφερυθαίνω, idem quod simpl. *Call.*
ἀμφέστηκεν, *circumsteti*, 1. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀμφίστημι, *circumcolloco.*
ἀμφετήτυμος, verus, ut simplex ἐτήτυμος.
ἀμφεφόβηθεν, 3. plur. a. 1. ind. pass. *Bœot.* pro ἀμφεφοβήθησαν, a verbo ἀμφεφοβέω.
ἀμφέφυγες, *evasisti*, 2. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀμφεύγω, *evado.*
ἀμφέχυτο, *circumfusus erat*, 3. sing. plusq. ind. pass. *Ion.* pro ἀμφικέχυτο, ab ἀμφιχύω.
ἀμφηκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, utrimque acutus, anceps. Ex ἀμφὶ, et ἀκὴ, *mucro, cuspis.*
ἀμφηλίξ, ικος, ὁ καὶ ἡ, adolescens ad justam ætatem accedens. Ex ἀμφὶ, et ἡλικία.
ἀμφημερίνος, ἡ, ὀν, quotidianus. Ex ἀμφὶ, et ἡμέρα, *dies.*
ἀμφήμερος, ν, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
ἀμφηρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, undique tectus. Ex ἀμφὶ, et ἐρέφω, *tego.*
ἀμφήρης, ες, ὁ καὶ ἡ, utrimque instructus remis, a cujus utraque parte remigari potest; (2) utrimque instructus dentibus, utrimque comedens. Ex ἀμφὶ, et ἐρέσσω.
ἀμφηρίκωδ, ἡ, ὀν, ambiremis. Ab ἀμφήρης.
ἀμφήριστος, ν, ὁ καὶ ἡ, anceps, controversus. Ex ἀμφὶ, et ἔρις, *contentio.*
ΑΜΦΙ', *præpositio*, circa, circum, circiter, am-, juxta; *aliquando* propter, præ: οἱ ἀμφὶ Σακρεάτην, Socratici; οἱ ἀμφὶ Ὀρφέα, Orphici. Οἱ δ' ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον, Priamus et Panthous, *Il.* 3, 146. Ὀτρύνοντα μάχεσθαι ἀμφὶ μέγαν Πελάγοντα, hortantem ad pugnandum magnum Pelagonta, *Il.* 4, 295. Ἀμφὶ Θυμῷ, præ ira, *Soph. in Achivorum cœtu.* Cum *gen.* de, propter, per; *dat.* circum, propter, prope, apud; *accus.* circa, ad.

ἀμφιάζω, f. άσω, induo. Ἀμφιασθῆναι τὴν στολὴν, *Herodot.* Ab ἀμφιέννυμι.
ἀμφίαλος, ν, ὁ καὶ ἡ, utrimque mare habens, mari circumfusus, in mari situs. Epith insulæ, *Od.* 1, 386. Ex ἀμφὶ, et ἅλς, *mare.*
ἀμφιἀνακτες, ων, οἱ, Poëtæ dithyrambici, ita dicti, quod carmina eorum fere inciperent: Ἀμφὶ μοι αὖθις ἄνακτα——vel etiam, ἀμφί μοι αὖτε Φοῖβε ἄναξ Δήλιε. Ex ἀμφὶ, et ἄναξ, *rex.*
ἀμφιαναστίζω, f. ίσω, procemio utor; (2) hymnos in Apollinem cano, imprimis vero istum Terpandri: Ἀμφί μοι αὐτὸν Ἄναχθ' ἑκατηβόλον ἀδέτω φρήν.
ΑΜΦΙΑΣ, ν, ὁ, genus vini, *Hes.*
ἀμφιάσις, εως, ἡ, amictus, indumentum, vestis; (2) actio induendi. Ab ἀμφιάζω, *induo.*
ἀμφίασμα, ατος, τὸ, idem et ab eod.
ἀμφιασμός, ὁ, idem et ab eod.
ἀμφιαχέω, ῶ, f. ήσω, circumsono. Ex ἀμφὶ, et ἠχέω vel ἰάχω, *sono.*
ἀμφιάχω, idem et ab eod.
ἀμφιαχὼς, υῖα, ὸς, valde clamitans, part. præt. *Il.* 2, 316.
ἀμφιβαίνω, f. βήσομαι, p. βέβηκα, circumeo, lustro; (2) defendo, tueor, sto super vel coram aliquo diductis cruribus, *Ern.* Ἀμφιβαίνει μοι Ξέρσος, πόνος ρρέγας. Ὅς Χρύσην ἀμφιβέβηκας, *Il.* 1, 37.
ἀμφιβάλλη, *circumjecerit*, 3. sing. aor. 2. conj. med. verbi ἀμφιβάλλω.
ἀμφιβάλλω, l. βλήσω, p. βέβληκα, circumjicio, circumpono, induo, accingo; (2) dubito, *Ph.* (3) conjicio, conjector. Ἀμφίβαλλε μαστὸν ὠλένῃσι ματρὸς, *Eur. Ph.* 313.
ἀμφιβᾶς, a. 2. part. act. verbi ἀμφιβαίνω.
ἀμφιβασίαι, ας, ἡ, contentio, altercatio, defensio. Ab ἀμφιβαίνω. Unde et
ἀμφίβασις, εως, ἡ, circumventio, sc. ab hostibus; (2) protectio, defensio; (3) contentio, altercatio.
ἀμφιβατῆς, ῆρος, ὁ, circumventor, *Synes.*
ἀμφιβεβάω, ῶ, circumeo, obeo. Ex ἀμφὶ, et βαίνω, *vado, eo.*
ἀμφιβέβηκας, *circumvisti*, 2. sing. perf. ind. act. verbi ἀμφιβαίνω.
ἀμφίβιος, ν, ὁ καὶ ἡ, in terra et in aqua vivens. Ex ἀμφὶ, et βίος, *vita.*
ἀμφίβλημα, ατος, τὸ, vestimentum, indumentum. Ex ἀμφιβάλλω.
ἀμφιβληστρευτικὴ, ἡ, *sub.* τέχνη, ars piscatorum qui reti utuntur, *Poll.*
ἀμφιβληστρικὸς, ὴ, ὸν, retiformis, retis vim et usum præstans.
ἀμφιβληστροειδὴς, ές, retiformis, *Poll.*
ἀμφίβληστρον, ν, τὸ, rete; (2) tunica; (3) munitio. Ab ἀμφιβάλλω.
ἀμφιβόητος, ν, ὁ καὶ ἡ, circumquaque celebratus. Ex ἀμφὶ, et βοάω, *clamo.*
ἀμφιβολεὺς, έως, ὁ, piscator. Ab ἀμφιβάλλω.
ἀμφιβολία, ας, ἡ, ambiguitas in sermone, dictio duas aut etiam plures res proprie significans, ita ut eandem diverso sensu intelligere possimus. Ab
ἀμφίβολος, ν, ὁ καὶ ἡ, qui undique feritur; (2) ambiguus, dubius, anceps, in utramque partem jactabilis; (3) circumstans, circumjectus. Ab ἀμφιβάλλω.
ἀμφιβολώτερος, ambigue, *Athen.*
ἀμφιβόσκομαι, depascor. Ex ἀμφὶ, et βόσκω.
ἀμφίβουλος, ον, ambiguus, incertus animi.
ἀμφιβρέγχιαι, ων, τὰ, loca circum tonsillas.
ἀμφιβρεχὴς, ές, ὁ, utrimque brevis, ab initio et a fine brevis, pes prosodicus, Amphibrachys, ut *lăbŏrĕ*. Ex ἀμφὶ, et βραχὺς, *brevis.*
ἀμφιβρότος, ν, ὁ καὶ ἡ, hominem undique tegens. Epith. scuti, *Hom.*
ἀμφιβροχος, ν, ὁ καὶ ἡ, undequaque madidus; (2) ebrius, temulentus. Ex ἀμφὶ, et βρέχω.
ἀμφιβώτης, idem quod ἀμφιβόητος.
ἀμφιγάνυμαι, lætor, *Call.*
ἀμφιγέγηθε, *circum obiectatus est*, 3. sing. perf. ind. med. verbi ἀμφιγηθέω.
ἀμφιγενέος, ον, qu. conterraneus, finitimus, *Steph.* ex *Dion.* sed leg. ἀγχίγυοι, v. 215.
ἀμφιγηθέω, ῶ, f. ήσω, et ἀμφιγήθω, valde gaudeo.
ἀμφιγνοέω, ῶ, f. ήσω, aliqua ex parte cognosco; (2) dubito. Ἵνα τεῳ̃ ὧν ἂν ἀμφιγνοῆς, ἔχῃς τοὺς συνδοκιμάζοντας, *Isocr.* Ex ἀμφὶ, et νοέω, *intelligo.*
ἀμφίγογος, ν, ὁ, privignus, qui ex priore uxore est. Ex ἀμφὶ, et γίνομαι, *nascor.*
ἀμφιγυήεις, ήεσσα, ῆεν, utroque pede claudus; (2) epith. Vulcani, *Ph.* Mulciber. Ex ἀμφὶ, et γυιὸς, *claudus.*
ἀμφίγυος, ν, ὁ καὶ ἡ, utrimque acutus; epith. hastæ, quæ superne et inferne habet ferrum, *Il.* 13, 147. (2) fortis, robustus, *Soph. Trach.* 504. Ex ἀμφὶ, et γυιὸς, sive γυῖον, *membrum.*
ἀμφιγυόω, ῶ, f. ώσω, extremas partes amputo; (2) utrimque terræ infigo, utrimque depango. Ex ἀμφὶ, et γυιόω.
ἀμφιδᾴης, έος, ὁ καὶ ἡ, utrimque secans. Ex ἀμφὶ, et δαίω, *seco, divido.*
ἀμφιδαίω, circum accendo. Σέο δ' εὖτε' αὐτῆ τε, πτόλεμός τε ἄστυ τόδ' ἀμφιδάηται, *Il.* 6, 329.
ἀμφιδάκρυτος, ον, flebilis, luctuosus.
ἀμφιδάσασθαι, acc. sing. f. g. ab
ἀμφιδάσυς, δάσεια, δασυ, ubique hirsutus, valdè hirsutus; (2) epith. ægidis, *Hom.*
ἀμφιδέαι, ων, τὰ, armillæ. Ex ἀμφὶ, et δέω.
ἀμφιδέαι, ων, αἱ, catenæ; (2) armillæ; (3) periscelides. Ex iisd.
ἀμφιδέδιαε, 1. s. perf. ind. m. v. ἀμφιδείω.
ἀμφιδέες, ων, αἱ, catenæ; (2) annuli.
ἀμφιδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, admodum meticulosus. Ex ἀμφὶ, et δέος, *metus.*
ἀμφιδέμας, circumædificio. Τὸ ἱερὸν ἀμφιδείμαντο, *Joseph.* Ex ἀμφὶ, et δέμω.
ἀμφιδέξιος, ν, ὁ καὶ ἡ, ambidexter. *Gl. V.* æquimanus; (2) valde aptus, egregius; (3) ambiguus; (4) anceps (de gladio); (5) uterque. Ex ἀμφὶ, et δεξιὸς, *dextra.*
ἀμφιδεξίως, adv. admodum dextre et apte.
ἀμφιδέρκομαι, et ἀμφιδέρκω, circumspicio.
ἀμφιδέρκυμι, *circumspectus es*, 2. sing. aor. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἀμφιδέρκηθι.
ἀμφίδετος, ν, ὁ καὶ ἡ, circumligatus, undique septus. Ex ἀμφιδέω.
ἀμφιδεύτατος, ν, ὁ καὶ ἡ, postremus; (2) minutissimus. Ex ἀμφὶ, et δεύτατος.
ἀμφιδέω, ῶ, f. ήσω, circumligo.
ἀμφιδηριάομαι, ώμαι, decerto, contendo.
ἀμφιδήριος, ν, ὁ καὶ ἡ, anceps, dubius; ut victoria. Ex ἀμφὶ, et δῆρις, *pugna.*
ἀμφιδιαίνω, circum irrigo, madefacio.
ἀμφιδινεύω, circumvolvo.
ἀμφιδινέω, idem, ὥ τέρι χεῦμα φαεινοῦ κασσιτέροιο ἀμιδεδίνηται, *Il.* 23, 562.
ἀμφιδοκεύω, f. σω, speculor; (2) insidior.
ἀμφιδονέω, ῶ, f. ήσω, agito in orbem. Ex ἀμφὶ, et δονέω, *agito.*
ἀμφιδοξέω, ῶ, f. ήσω, ambigo, dubito. Ab ἀμφίδοξος, ν, ὁ καὶ ἡ, anceps, dubius. Ex ἀμφὶ, et δόξα, *opinio.*
ἀμφίδοσος, ν, ὁ καὶ ἡ, pelle undique tectus; (2) excoriatus, seu cui detracta pellis est. Ex ἀμφὶ, et δορὰ, vel δέρμα, *pellis.*
ἀμφίδυλος, ν, ὁ καὶ ἡ, natus utroque parente servo et ipse servus. Ex ἀμφὶ, et δοῦλος.
ἀμφιδρόμια, ων, τὰ, dies quintus a natis infantibus, quo obstetrices illos circa focum ferebant currentes. Ex
ἀμφίδρομος, ν, ὁ καὶ ἡ, circum currens; (2) qui cursu obiri potest; (3) qui in gyrum rotatur. Ex ἀμφὶ, et δρόμος, *cursus.*
ἀμφιδρυτος, ν, ὁ καὶ ἡ, undique laceratus. Ex ἀμφὶ, et δρύπτω, *lacero.*
ἀμφιδρυφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
ἀμφιδρυφος, ν, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
ἀμφίδυμος, ν, ὁ καὶ ἡ, quod utrimque potest subiri, geminos aditus habens. Ex ἀμφὶ, et δύω, *subeo.*
ἀμφιδύς, *indutus*, a. 2. part. act. verbi ἀμφιδύω, f. ύσω, induo. Φράζ' ὅπως μηδεὶς βροτῶν κεῖνο πάροιθεν ἀμφιδύσεται χροΐ, *Soph. Trach.* 614.
ἀμφίεμαι, perf. ind. pass. et
ἀμφιεμένος, part. verbi ἀμφίεννυμι.
ἀμφιελαύνω, circumduco, *Hom.*
ἀμφιέλικτος, ν, ὁ καὶ ἡ, circumvolubilis, circumquaque volubilis.
ἀμφιέλισσος, ἴσσα, ισσον, qui utrimque volvitur, agitur, impellitur, ut navis. Ab ἀμφιελίσσω, f. ίξω, circumvolvo, circumplico.
ἀμφίεμαι, induor. Ab
ἀμφιέννυμι, vel ἀμφιεννύω, f. ἀμφιέσω, induo, circuminduo; ἠμφιεσμένος, indutus, perf. pass. part. Ἡμφίεσε ἐκείνον τὴν ἑαυτοῦ χιτῶνα, *Xen.* Ἴν' ὑμᾶς ἀμφιέσω τὸν συνοφάντην τουτονὶ, *Arist. Plut.* 954. Στολὴν γυναικὸς ἠμφιεσμένον, *Id. Thesm.* 98.
ἀμφιέποντες, præs. part. act. verbi
ἀμφιέπω, circumtracto; (2) circa quidpiam versor, curo; (3) persequor. Ὃς δ' ὁγ'

ἀμφίστον τάφον "Εκτορος ἱπποδάμοιο, *Il.* 24, 804. Ex ἀμφὶ, τὸ ἴστω, *ago, operor.*

ἀμφιβέεγος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui dimidia ex parte irrigatur aquis cœlestibus, et dimidia ex parte solaribus incalescit radiis, adeoque utrumque naturæ opus experitur. *Ep.* soli. Ex ἀμφὶ, et ἔεργον, *opus.*

ἀμφιβέεχομαι, circumvenio, *Hom.*

ἀμφιβεβαμένος, a. 1. part. med. verbi ἀμφιέννυμι.

ἀμφιβέην, 3. sing. aor. 1. conj. act.

ἀμφιβέεσμαι, 1. sing. perf. ind. pass.

ἀμφίβεσμα, ατος, τὸ, vestimentum, indumentum. Ab ἀμφιέννυμι.

ἀμφιεσσεῖς, ίδος, ἡ, pænula, amiculum, stragulum. Ab eod.

ἀμφιέσσω, *induam*, fut. 1. ind. act.

ἀμφιετάζομαι, quotannis recurro, et quasi in orbem redeo. Ex ἀμφὶ, et ἔτος. Unde

ἀμφιετεῖ, *adv.* quotannis, unoquoque anno.

ἀμφίετες, *adv.* idem et ex iisd.

ἀμφιετέω, ῶ, quotannis sacrifico. Ex iisd.

ἀμφιετηρείς, ίδος, ἡ, festum anniversarium.

ἀμφιέτηρος, ον, annuus, anniversarius: item cui quotannis certa die sacra sunt, *Ern.*

ἀμφιετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem.

ἀμφιετίζομαι, idem quod ἀμφιετάζομαι.

ἀμφιέχανα, adhæreo, circumsedeo. Νεκταρέῳ δὲ χιτῶνι μέλαιν' ἀμφίζανε τέρεν, *Il.* 18, 25. Ex ἀμφὶ, et ἰζάνω, *sedeo.*

ἀμφίζευκτος, η, ὁ καὶ ἡ, utrimque junctus. Ex ἀμφὶ, et ζευγνύω, *jungo.*

ἀμφιηκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, utrimque acutus. Ex ἀμφὶ, et ἀκὴ, *acies.*

ἀμφιθάλαμος, η, ὁ καὶ ἡ, utrimque thalamos habens.

ἀμφιθάλασσος, vel ἀμφιθάλαττος, η, ὁ ϰ᾽ ἡ, utrimque mare habens, ab utroque latere mari cinctus, bimaris. Ex ἀμφὶ, et θάλασσα, *mare.*

ἀμφιθαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, circumfloridus, circumvirens; (2) utrumque parentem vivum habens, patrimus et matrimus. Ab

ἀμφιθάλλω, circum vireo, undique vireo, valde floreo; **ἀμφιτέθηλα**, perf. med.

ἀμφιθέατρον, η, τὸ, amphitheatrum, locus, in quo undique spectari possunt, quæ in ipso fiunt. Ex ἀμφὶ, et θέατρον, quod est a θεάομαι, *specto.*

ἀμφίθυτος, η, ὁ καὶ ἡ, qui utrimque poni potest, qui ex omni parte potest statui. Ex ἀμφὶ, et τίθημι, *pono.*

ἀμφιθύω, f. θεύσομαι, circumcurro.

ἀμφίθυτος, ον, utrimque acutus. Ex ἀμφὶ, et θήγω, *acuo.*

ἀμφιθλασθεὶς, aor. 1. part. pass. verbi ἀμφιθλάω.

ἀμφίθλασις, ἡ, contusio undique facta. Ab

ἀμφιθλάω, ῶ, f. άσω, undique frango, contundo, quatio. Ab ἀμφὶ, et θλάω, *frango.*

ἀμφιθοάζω, circumcurro, *Man.*

ἀμφιθορέω, undique assulto.

ἀμφίθρητος, η, ὁ καὶ ἡ, circum concretus et coagulatus. Ex ἀμφὶ, et τρέφω.

ἀμφίθυστος, η, ὁ καὶ ἡ, undique fractus, contusus. Ab ἀμφὶ, et θρύπτω.

ἀμφίθυρος, η, ὁ καὶ ἡ, utrimque januam habens, fores anticas et posticas habens. Ex ἀμφὶ, et θύρα, *janua.*

ἀμφικάλυπτον, f. ὑψω, circumtego. Μ᾽ ἦτοι τὸ σ᾽ οὐρανόθεν σκοτόεν νέφος ἀμφικαλύψῃ, *Hesiod.* Ἔργ. 553. Ex ἀμφὶ, et καλύπτω.

ἀμφικαλύψῃ, 3. sing. a. 1. conj.

ἀμφικάρηνος, η, ὁ καὶ ἡ, utrimque caput habens, biceps. Ex ἀμφὶ, et κάρηνον, *caput.*

ἀμφικάρης, έος, ὁ καὶ ἡ, idem; (2) utrimque ansatus. Ex ἀμφὶ, et κάρη, *caput.*

ἀμφίκαρτος, η, ὁ καὶ ἡ, utrimque, vel ab utraque parte fructum habens.

ἀμφικάτω, f. άσω, circumcirca findo, circumscindo, divido. Τὸ μέλαν δερὸς ἀμφικάτασσας, *Odyss.* 14, 12. Ex ἀμφὶ et κατέω.

ἀμφικάτασσας, aor. 1. part. act. *Poët.* pro ἀμφικάτασας.

ἀμφίκειμαι, jaceo, circumjaceo.

ἀμφικείρω, f. ερῶ, circumtondeo.

ἀμφικελεύθης, ες, ὁ καὶ ἡ, utrimque viam habens. Ex ἀμφὶ, et κέλευθος, *via.*

ἀμφίκερος, ὁ καὶ ἡ, utrimque cornuta. *Ep.* lunæ, *Man.*

ἀμφικεύθω, f. εύσω, diligenter occulto, circumtego. Ex ἀμφὶ, et κεύθω.

ἀμφικεφάλος, η, ὁ καὶ ἡ, utrimque caput habens, biceps; **ἀμφικέφαλος κλίνη**, genus lecti ita dictum, quod utrimque pulvinar habeat. Ex ἀμφὶ, et κεφαλὴ, *caput.*

ἀμφικιδνέρμαι, circumlamentor, passim queror. Ex ἀμφὶ, et κινδέρομαι.

ἀμφικίονες, ων, οἱ, circumcirca columnis fulti. Ex ἀμφὶ, et κίων, *columna.*

ἀμφίκλαστος, η, ὁ ϰ᾽ ἡ, ex omni parte fractus, undique fractus. Ex ἀμφὶ, et κλάω, *frango.*

ἀμφίκλυστος, η, ὁ καὶ ἡ, qui ubique fletur, *Rob.* Ex ἀμφὶ, et κλαίω, *fleo.*

ἀμφικλύζω, circumluo, undique alluo, vel abluo.

ἀμφίκλυστος, η, ὁ καὶ ἡ, qui utrimque abluitur, vel alluitur, circumfluus. Ex ἀμφὶ, et κλύζω, *abluo.*

ἀμφικνεφάλεος, ον, utrimque pulvinum habens.

ἀμφικνεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, undique caliginosus, seu tenebrosus, circumquaque nebulis septus. Ex ἀμφὶ, et κνέφας, *caligo.*

ἀμφίκοιλος, η, ὁ καὶ ἡ, utrimque cavus.

ἀμφίκοιτος, η, ὁ καὶ ἡ, lectum ambiens. Ex ἀμφὶ, et κοίτη, *lectus.*

ἀμφίκολλος, η, ὁ καὶ ἡ, utrimque glutinatus, seu ab utraque parte glutine coagmentatus. Ex ἀμφὶ, et κόλλα, *gluten.*

ἀμφικομέω, curo, orno, ut *simplex.*

ἀμφίκομος, η, ὁ καὶ ἡ, undique comas habens; (2) late comans, undique frondosus. Ex ἀμφὶ, et κόμη, *coma.*

ἀμφίκοπτος, η, ὁ καὶ ἡ, utrimque scindens. Ex ἀμφὶ, et κόπτω, *scindo.*

ἀμφίκορος, η, ὁ καὶ ἡ, medius inter tres fratres, *Hes. Suid.* Ex ἀμφὶ, et κόρος, *puer.*

ἀμφίκουρος, η, ὁ καὶ ἡ, circumquaque rasus; (2) ἡ, quam ab utraque parte viri amplectuntur. Ex ἀμφὶ, et κείρω, vel κοῦρος, *puer.*

ἀμφικραδαίνω, circumcirca vibro, undique quasso.

ἀμφικρανος, η, ὁ καὶ ἡ, utrimque habens caput. Ex ἀμφὶ, et κράνον.

ἀμφικρέμαμαι, f. άσω, circumpendeo. Ex ἀμφὶ, et κρεμάω, *pendeo.* Unde

ἀμφικρεμὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, utrimque pendens.

ἀμφίκρημνος, η, ὁ καὶ ἡ, utrimque præcipitium habens, valde præceps.

ἀμφικτίονες, ων, οἱ, vicini. Ex ἀμφὶ, et κτίζω i. e. οἰκίζω, *habito.*

'**Αμφικτυονίς**, Græcæ civitates, ad concilium Græcorum apud Thermopylas haberi solitum convenientes.

ἀμφικτυονὶς, ίδος, *Epith.* civitatis ad fœdus Amphictyonum pertinentis.

'**Αμφικτυονίαι**, ας, ἡ, fœdus et societas Amphictyonum.

ἀμφικυλίσσαις, aor. 1. part. act. *Æol.* et *Poët.* pro ἀμφικυλίσας, ab

ἀμφικυλίω, f. ῖσω, circumvolvo.

ἀμφικυπτέλλον, η, τὸ, poculum rotundum et utrimque ansas habens. Ex ἀμφὶ, et κύπελλον, *poculum, cyathus.*

ἀμφίκυρτος, η, ὁ καὶ ἡ, utrimque declivis, gibbosus, ut luna apparet nondum semiplena. Ex ἀμφὶ, et κυρτός.

ἀμφιλαβὴς, ὲς, ambiguus.

ἀμφιλαίος, utraque manu lævus.

ἀμφιλάλος, η, ὁ καὶ ἡ, loquax.

ἀμφιλαμβάνω, undique accipio, amplector.

ἀμφιλάσιμος, ας, ἡ, amplitudo, copiositas, exuberantia. Ab

ἀμφιλαβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, amplus, multus, copiosus; (2) undique plenus, exuberans; (3) umbrosus; (4) cingens. Ex ἀμφὶ, et λαμβάνομαι, quasi **ἀμφιλαβὴς**, *qui utraque manu prehendi potest.*

ἀμφιλαφῶς, *adv.* ample, abunde. Ab eod.

ἀμφιλαχαίνω, circumcirca fodio.

ἀμφιλέγω, f. ξω, quasi ab utraque parte dico, in utramque partem dico, discepto, contendo; (2) dubito, ambigo. Hinc

ἀμφίλεκτος, η, ὁ καὶ ἡ, dubius, anceps.

ἀμφιλέκτως, dubiè, ambiguè.

ἀμφίλινος, ον, utrinque lineis vinculis evinctus, *Hes.*

ἀμφιλογέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ἀμφιλέγω.

ἀμφιλογία, ας, ἡ, ambiguitas sermonis, sermo ambiguus; (2) disceptatio. *Gl. V.* altercatio. Ab

ἀμφίλογος, η, ὁ καὶ ἡ, controversus, de quo dubitatur; (2) qui ambigit, dubius. Ex ἀμφὶ, et λόγος, *ratio.*

ἀμφιλόγως, idem quod ἀμφιλέκτως.

ἀμφίλοξος, η, ὁ καὶ ἡ, utrimque obliquus.

ἀμφίλοφος, η, ὁ καὶ ἡ, utrimque cristam, vel collem habens. Ex ἀμφὶ, et λόφος, *crista*, vel *collis.*

ἀμφιλύκη, νύξ, sublustris nox, ultima pars noctis sub exortum auroræ. Ex ἀμφὶ, et λύκη, *lux prima.*

ἀμφίλυκος, antelucanus, *Gl. V.*

ἀμφίμακρος, η, ὁ καὶ ἡ, pes prosodicus ex brevi utrimque longam syllabam habente. Amphimacrus, vel Amphimacer.

ἀμφίμαλλος, η, ὁ καὶ ἡ, utrimque villosus et hirsutus. Ex ἀμφὶ, et μαλλὸς, *vellus.*

ἀμφιμάστιον, prenso.

ἀμφιμασσόμενοι, abstergo, *Hom.*

ἀμφιμάσχαλος χιτὼν, tunica utrimque manicata. Ex ἀμφὶ, et μασχάλη, *ala.*

ἀμφιμάτωρ, *Dor.* pro ἀμφιμήτωρ.

ἀμφιμάχητος, η, ὁ καὶ ἡ, de quo pugnatur, seu pugnandum est; (2) excellens. Ab

ἀμφιμάχομαι, pro aliquo pugno, *R.* '**Αχαιοί** τε Τρῶές τε τείχεος ἀμφεμάχοντο Ἕκτορος ἐκτοῦθι νηῶν, *Il.* 15, 391.

ἀμφιμάχωμαι, 1. sing. præs. conj. med.

ἀμφιμέλαινα, omnino nigræ, nom. plur. f. g. Ab ἀμφὶ, et μέλας, *niger.*

ἀμφιμελῦσσα, *circummugii*, 1. sing. perf. ind. med. verbi ἀμφιμυκάω.

ἀμφιμερίζομαι, divido, in duas partes seco.

ἀμφιμήτριος, η, ὁ καὶ ἡ, quod circum matricem est in utero. Ex ἀμφὶ, et μήτρα, *matrix.*

ἀμφιμήτωρ, ορος, ὁ, frater ex diversa matre.

ἀμφιμιγνὶς, έος, ὁ καὶ ἡ, benè, varie mixtus. Ex ἀμφὶ, et μίγνυμι, *misceo.*

ἀμφιμυκάω, ῶ, circummugio.

ἀμφινεικὴς, et

ἀμφινείκητος, η, ὁ καὶ ἡ, de quo contenditur; (2) contendens. Ex ἀμφὶ, et νεῖκος, *rixa.* Hinc

ἀμφίνεικος, η, ὁ καὶ ἡ, de quo est contentio.

ἀμφινέμομαι, circumquaque pascor; (2) circum habito, incolo, habito. Οὐδέ τις ἄλλος ἀθανάτων, οἵ "Ολυμπον ἀγάννιφον ἀμφινέμονται, *Il.* 18, 186. Ex ἀμφὶ, et νέμω.

ἀμφινοέω, ῶ, f. ήσω, ambigo. Ἐς δαιμόνιον τέρας ἀμφινοῶ τόδε, considero, refero, *Soph. Antig.* 382. Ex ἀμφὶ, et νοέω.

ἀμφίνοος, ον, dubius, *Diog. L.*

ἀμφιξέω, f. ξέσω, circumrado. Unde

ἀμφίξοος, *contr.* **ἀμφίξυς**, η, ὁ καὶ ἡ, utraque parte radens; (2) bene dolans, vel poliens.

ἀμφίον, η, τὸ, indumentum, amictus, pallium. Ab ἀμφιέννυμι.

ἀμφιορκία, ας, ἡ, jusjurandum ab utroque litigatorum præstitum. Ex ἀμφὶ, et ὅρκος.

ἀμφιπάγλης, έος, ὁ καὶ ἡ, circumquaque firmus; (2) firmiter hærens. Ex ἀμφὶ, et πήγνυμι, *compingo.*

ἀμφίπαλτος, η, ὁ καὶ ἡ, peltis densus, *R.* Ex ἀμφὶ, et παλτὸν, *jaculi genus.*

ἀμφιπαλτύω, undique conspergo.

ἀμφιπατάσσω, assiduè, crebro percutio.

ἀμφιπάτορες, οἱ καὶ αἱ, ex diversis patribus, sed eadem matre nati. Ex ἀμφὶ, et πατήρ.

ἀμφιπεδὴς, η, ὁ καὶ ἡ, campis undique cinctus. Ex ἀμφὶ, et πέδον, *solum, terra.*

ἀμφιπελέκη, ης, ἡ, securis anceps, bipennis. Ex ἀμφὶ, et πέλεκυς, *securis.*

ἀμφιπέλεκος, η, ὁ, capulus securis, bipennis, manubrium. Ex iisd.

ἀμφιπέλομαι, adsum, exsisto.

ἀμφιπένομαι, operam pono, occupatus sum in aliqua re. Τὸν μὲν Παφλαγόνες μεγαλήτορες ἀμφιπένοντο, *Il.* 13, 661.

ἀμφιπερικλάω, ῶ, f. άσω, circumvibro.

ἀμφιπερικτίονες, ων, οἱ, circumhabitantes, vicini. Ex ἀμφὶ, et κτίζω, *condo.*

ἀμφιπερικτίονοι, *vicinis*, dat. pl.

ἀμφιπερικλάζω, oberro.

ἀμφιπεριπλέγδην, circumplexè, ita ut circumplectantur, &c.

ἀμφιπερισπερέω, f. ψω, circumverto, converto, undique circumago, *Hom.* Ex ἀμφὶ, et περισπερέω, *converto.*

ἀμφιπερισπερέφα, *circumvertebat*, 3. sing. imp. ind. act. *contr.* et *Ion.* pro ἀμφιπεριστρέφασ. Ab

ἀμφιπεριστρεφάω, circumverto. Ab ἀμφιπερισπερέω.

ἀμφιπερίστρεφος, vel ἀμφιπεριστρόφος, f. σω, vel ξω, circumstrideo.

ἀμφιπεριφθίνυθω, planè corrumpor et pereo.

ἀμφιπερισσύσης, *amplexæ*, gen. sing. aor. 2. part. pass. f. g. a verbo ἀμφιπίτνω.

ἀμφίπτηρος, η, ὁ καὶ ἡ, utrimque mutilus, mancus. Ex ἀμφὶ, et πτερὸς, *mancus.*

ἀμφιπτιάζω, f. άσω, circumcirca premo, vel constringo. Τρεχὺς γὰρ χαλεὶς ἀμφιπτίαζε λύκος, *Theoc. Ep.* 6, 4.

ἀμφιτίπτω, collum alicujus invado et amplector, præ luctu imprimis; amplector. Ὣς δὲ γυνὴ κλαίῃσι φίλον πόσιν ἀμφιτέτυκται, *Odyss.* 8, 523.

ἀμφιτιτύνω, idem: ad genua procumbo, eaque amplector.

ἀμφιτλησής, ές, convolutus, implicitus.

ἀμφίτλητος, η, ὁ καὶ ἡ, idem. Ab ἀμφιτλάω, f. ξω, circumnecto, amplector.

ἀμφιτλήκτος, η, ὁ καὶ ἡ, utrimque percutiens, vel feriens; (2) qui utrimque percutitur. Ex ἀμφί, et πλήσσω, *percutio.*

ἀμφιτλῆξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ. idem et ex iisd.

ἀμφιτλῖξ, *adv.* pedibus alternatim motis. Ab ἀμφιτλίσσω. circumeo.

ἀμφιτλύω, benè eluo, vel abluo, vel subigo.

ἀμφίτνυμα, τὸ, respiratio fortis, et difficilis.

ἀμφίτνοος, η, ὁ καὶ ἡ, lanatus, seu villosus. Ex ἀμφί, et νόσος, *vellus.*

ἀμφιτολεύω, f. εύσω, comitor; (2) famulor alicui; (3) laboro circa quidpiam ceu famulus. Ἓν τίμητη γάρ φασιν Ἐρινύας ἀμφιτολεύειν, *Hesiod.* Ἡμέρ. 39.

ἀμφιτολέω, ῶ, f. ήσω, versor circum; (2) obeo, lustro; (3) ministro, famulor, curo. Θέτιδος ἀμφιτολῶν τιθήναις, *Soph. Œd. Col.* 672. Ex ἀμφί, et πολέω, *versor.* Unde

ἀμφίτολος, η, ὁ καὶ ἡ, famulus, famula; (2) adjutor, adjutrix, *Soph. Trach.* 860.

ἀμφιτονέω, ῶ, f. ήσω, satago, occupor in aliqua re; (2) absumo. Τὸν μὲν Τυδεΐδης δυειλυτὸς ἀμφιτονεῦτο, *Il.* 23, 681.

ἀμφιτορεύομαι, idem quod simpl. *Eur.*

ἀμφιτοτάομαι, ώμαι, circumvolito. Μήτηρ δ' ἀμφιτοτᾶτο δδυρομένη φίλα τέκνα, *Il.* 2, 315. Ex ἀμφί, et πέτομαι, *volo.*

ἀμφίτται, ων, οἱ, milites, qui duobus equis unà ligatis, sine ephippiis vehuntur, ut ex uno in alterum transiliant; desultores. Ex ἀμφί, et ἵππος, *equus.*

ἀμφιτοτοξόται, ων, οἱ, equites sagittarii. Ex ἀμφί, ἵππος, et τόξον, *arcus.*

ἀμφιτρονεύω, undique promineo, seu propendeo, *R.*

ἀμφιτρόστυλος, η, ὁ καὶ ἡ, ab anteriore et posteriore parte columnas habens. Ex ἀμφί. et πρόστυλος.

ἀμφιτρόσωπος, η, ὁ καὶ ἡ, bifrons, cognomen Jani. Ex ἀμφί, et πρόσωπον, *facies.*

ἀμφίτρωμος, η, ὁ καὶ ἡ, utrimque puppim habens. Ex ἀμφί, et πρωμνός, *puppis.*

ἀμφίτταμαι, f. πτήσομαι, circumvolo. Ex ἀμφί, et ἵπταμαι, *volo.*

ἀμφίτολις, quæ urbem cingit, *Æsch.*

ἀμφίτυλος, η, ὁ καὶ ἡ, utrimque portas habens. Ex ἀμφί, et πύλη, *porta.*

ἀμφίτυφος, η, ὁ καὶ ἡ, undique ardens, totus in igne. Ex ἀμφί, et τῦφ.

ἀμφιῤῥεπής, ές, ὁ καὶ ἡ, utramque in partem inclinans; (2) ambiguus, anceps. Ex ἀμφί, et ῥέπω, *propendeo.*

ἀμφιῤῥοθιος, ος, ὁ καὶ ἡ, undique adspersus, probè irrigatus. Ex ἀμφί, et ῥάζω, *adspergo.*

ἀμφιῤῥύτος, et **ἀμφίῤῥυτος**, η, ὁ καὶ ἡ, circumfluus. Ex ἀμφί, et ῥέω, *fluo.*

ἀμφιῤῥώξ, ῶγος, ὁ καὶ ἡ, undiquaque ruptus. Ex ἀμφί, et ῥώξ, *fissura*

ἀμφίς, *adv.* utrimque; (2), in medio; (3) sine, seorsum, extra. Ab ἀμφί.

ἀμφίσβαινα, ης, ἡ, serpentis genus, quasi utrinquegradus, qui videtur duo capita habere. Ab ἀμφιβαίνω, quia ἀμφοτέρωθεν βαίνει.

ἀμφίσβατος, η, ὁ καὶ ἡ, controversus, ambiguus, quasi de quo in utramque partem itur, *Hes. Suid.* Ex ἀμφί, et βαίνω.

ἀμφισβησία, ας. ἡ, *Ion.* ἀμφισβησίη, controversia, contentio. Ab

ΑΜΦΙΣΒΗΤΕΩ, ῶ, f. ήσω, controversor, contendo de aliqua re, contendo in judicio, litigo; (2) ambigo, dubito. Ἀμφισβητεῖν περὶ τῶν λόγων, τοὺς φαινομένους, τοῦτο, τοὐτου, τὴν ἰσότητα τοῦ πράγματος, σοὶ ἀρχῆς, tecum de; μετὰ γένεος, πρὸς ἀλλήλους.

ἀμφισβήτημα, τος, τὸ, controversia, res de qua disceptatur; (2) quæstio; (3) dubitatio. Ab ἀμφισβητέω.

ἀμφισζητήϊος, η, ὁ καὶ ἡ, controversus, dubius. Ab eod.

ἀμφισζήτησις, εως, ἡ, disceptatio, contentio; (2) dubitatio; (3) actionis quoddam genus.

ἀμφισβητικός, ἡ, όν, contentiosus, contentionibus deditus. Ab eod.

ἀμφίσγονος, η, ὁ καὶ ἡ, diverso semine genitus. Ex ἀμφί, et γόνος, *generatio.*

ἀμφίσθμαινε, ης, ἡ, idem quod ἀμφίσβαινα, *Etym.*

ἀμφίσκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, undique umbram habens. Ex ἀμφί, et σκιὰ, *umbra.*

ἀμφίσκω, induo, induor. Ab ἀμφιέννυμι.

ἀμφίσκωμοι, qui circumjacentes pagos inhabitant, *Hes.* Ex ἀμφί, et κώμη, *pagus.*

ἀμφίστᾶμαι, undique circumsto. Ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἕτεοὶ ἀμφίσταντο δὴ, *Il.* 11, 732. Ex ἀμφί, et ἵσταμαι, *sto.*

ἀμφίστανρος, η, ὁ καὶ ἡ, bifurcatus, *Gl. V.*

ἀμφιστειλάμενος, aor. 1. part. med. ab

ἀμφιστέλλω, circumcirca amicio, vel orno; (2) circumcirca adstringo, cohibeo. Κἀμφιστειλαμένα τὰν ξύσιδα τᾶς Κλεοφίσας, *Theocr. Id.* 2, 74. Ex ἀμφὶ, et στέλλω.

ἀμφιστεφὴς, ίος, ὁ καὶ ἡ, coronatus, redimitus; (2) plenus, redundans; (3) sibi mutuo innexus. Ex ἀμφὶ, et στέφω, *corono.*

ἀμφίστομος, η, ὁ καὶ ἡ, versipellis, bilinguis; (2) utrimque acutus. *Gl. V.* anceps. Ex ἀμφὶ, et στόμα, *os, acies.*

ἀμφιστρατόομαι, circum pugno, *Hom.*

ἀμφιστρεφὴς, ές, al. ἀμφιστρεφὴς, ὲς, *Il.* 11, 40.

ἀμφιστρόγγυλος, η, ὁ καὶ ἡ, undique vel plane rotundus.

ἀμφιστροφὴ, ἡ, deflexio, conversio, *Hes.*

ἀμφισωτὸς, ὼ, ὁ καὶ ἡ, undique conspicuus et patens. Ex ἀμφὶ, et ὄψ, *oculus.*

ἀμφιτἀβὴς, aor. 1. part. pass. ab ἀμφιτίνω.

ἀμφιτάλαντος, η, ὁ καὶ ἡ, utrimque libratus. Ex ἀμφὶ, et τάλαντον, *libra.*

ἀμφιτέμνω, seco, v. c. vomere agrum, &c. *Ern.*

ἀμφιτἄπης, ητος, ἡ, tapes utrimque villosus. Ex ἀμφὶ, et τάπης, *tapes.*

ἀμφιτἄπις, ίδος, ἡ, idem et ex iisdem.

ἀμφιτάπος, η, ὁ, idem; (2) ὁ καὶ ἡ, tapetibus circumdatus. Ex iisd.

ἀμφιταφάσσω, turbo, ut ventus mare.

ἀμφιταφὴς, ές, exterritus. Ex τάρβος, *timor.*

ἀμφιτείνω, circum extendo.

ἀμφιτειχὴς, ὁ καὶ ἡ, mœnia circumdans, obsidens.

ἀμφιτέμνω, circumcido. Ex ἀμφὶ, et τέμνω.

ἀμφίτερμος, ον, exterminatus, *Hes.* ex *Soph.*

ἀμφιτίθει, *circumpone*, 2. sing. præs. imp. act. verbi inus. ἀμφιτιθέω, pro

ἀμφιτίθημι, circumpono; (2) involvo, velo. Ἀμφιθεὶς πέρπε πέπλοις, *Eur. Hec.* 434. Δὴ τότ' Ὀδυσσῆος σύκασεν κάρη ἀμφιτιθεῖσα, *Il.* 10, 271.

ἀμφιτινάσσω, f. άξω, utrimque quatio.

ἀμφιτιτταβίζω, circumpipio, *Ar.*

ἀμφίτομος, η, ὁ καὶ ἡ, utrimque scindens, anceps; (2) circumcisus, undiquaque amputatus. Ex ἀμφὶ, et τέμνω, *seco.*

ἀμφίτορνος, η, ὁ καὶ ἡ, utrimque tornatus, utrimque tornando excavatus.

ἀμφιτόρναστος, ον, idem.

ἀμφιτρέμω, undiquaque tremo. Ἀμφὶ δ' ἂρ ἀμῷσιος ἑανὸς τρέμε, *Il.* 21, 507.

ἀμφιτρέφω, circumquaque nutrio, *Steph.*

ἀμφιτρέχω, circumcurro, circumfundo.

ἀμφιτρὴς, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, *Eurip. Cycl.* 703. utrimque perforatus, utraque parte pertusus. Ex ἀμφὶ, et τράω, *foro.*

ἀμφίτρητος, η, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

Ἀμφιτρίτη, ης, ἡ, Amphitrite, conjux Neptuni; (2) mare. Ex ἀμφὶ, et τρίζω, *sono.*

ἀμφιτρομέω, ῶ, f. ήσω, tremo ab omni parte. Ex ἀμφὶ, et τρομέω, *tremo.*

ἀμφιτρυγὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, undique attritus. Ex ἀμφὶ, et τρύω, *tero.*

ἀμφιτρυχὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

ἀμφιφαείνω, v. ἀμφιφάω, *Hom.*

ἀμφιφαὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, plenam ubique lucem habens. Ex ἀμφὶ, et φάω, *luceo.*

ἀμφιφάλαος, η, ὁ καὶ ἡ, circumcirca ornatus clavis seu cuneolis. Ex ἀμφὶ, et φάλος.

ἀμφιφᾰ́ντης, id. quod ἀμφιφαὴς, de astris, est stella mane et vesperi conspicua.

ἀμφιφάω, ῶ, circumcirca luceo, colluceo igni, seu facibus accensis.

ἀμφιφόλιος, ος, ὁ καὶ ἡ, dubiæ et ancipitis flammæ. Ex ἀμφὶ, et φλὸξ, *flamma.*

ἀμφιφοβέω, circa terreo, vel in fugam conjicio, *Hom.*

ἀμφιφορεύς, έως, ὁ, amphora, s. vas utrimque auriculas habens, quibus gestari potest. Ex ἀμφὶ, et φέρω, *fero.*

ἀμφιφύω, ας, ἡ, idem quod ἀμφαυξις.

ἀμφιφῶν, ῶντος, ὁ, placentæ genus, quæ in ædem Munychiæ Dianæ ferebatur, facibus ardentibus circumcirca adfixis. Ab ἀμφιφάω.

ἀμφιχάινω, inhio; (2) absorbeo, devoro. Ex ἀμφὶ, et χαίνω, *hio.*

ἀμφίχαιτος, ὁ καὶ ἡ, utrimque comatus.

ἀμφιχαλκοβάλεος, ὁ καὶ ἡ, æreus, ære ornatus. Vox comica ap. *Aristoph.* Ex ἀμφὶ, χάλκος, et βάλανος, *phaleræ.*

ἀμφιχαράσσω, circumcirca figuro, *Man.*

ἀμφιχέαι, aor. 1. inf. act. *Poët.* pro ἀμφιχεύσαι, a verbo seq.

ἀμφιχέω, ῶ, circumfundo, fundo, seu spargo circa. Καὶ χάριν ἀμφιχέαι περικαλὴ χρυσῆν' Ἀφροδίτην, *Hesiod* "Ἔργ. 65.

ἀμφιχολόομαι, irascor circum vel propter, *Nax.*

ἀμφιχορεύω, f. εύσω, circum choreas ago.

ἀμφίχορος, *contr.* ἀμφιχόρους. η, ὁ καὶ ἡ, utrimque coloratus; (2) bicolor. Ex ἀμφὶ, et χρόα, *color.*

ἀμφιχῦτος, ον, inundatus.

ἀμφιχυθεῖσα, *circumfusa*, a. 1. part. pass. f. g. verbi ἀμφιχύω.

ἀμφίχυτος, η, ὁ καὶ ἡ, circumfusus; (2) terra adgesta utrimque munitus. A seq.

ἀμφιχύω, idem quod ἀμφιχέω.

ἀμφίχωλος, η, ὁ καὶ ἡ, utroque pede claudus. Ex ἀμφὶ, et χωλὸς, *claudus.*

ἀμφοδάεχης, ες, ὁ, magister pagi, *Ph.* Ex ἀμφοδον, et ἔχω, *impero.*

ἀμφοδικός, ἡ, όν, circumbivia, *Man.*

ἀμφόδιον, η, τὸ, parvus vicus, parva platea; ἀμφόδιαι, compitalia, *Ph. Dim.* ab

ἀμφοδον, ου, τὸ, via urbis, platea, vicus; compitum, *Ph.* Ab

ἀμφοδος, η, ὁ καὶ ἡ, bivium, vicus; (2) circuitus. Ex ἀμφὶ, et ὁδὸς, *via.*

ἀμφόδους, οντος, ὁ καὶ ἡ, utrimque dentatus, utrimque dentes habens. Ex ἀμφὶ, vel ἄμυφω, et ὀδὼς, *dens.*

ἀμφοῖν, gen. vel dat. dual. ab ἄμφω.

ἀμφόνιος, *per cædem*, *Poët.* pro ἀνὰ φόνου.

ἀμφορεαφορέω, amphoram gesto, *Arist.*

ἀμφορεαφόρος, η, ὁ καὶ ἡ, amphoræ gerulus, qui amphoras bajulat mercede conductus; (2) mercenarius. Ex ἀμφορεὺς, et φέρω, *fero.*

ἀμφορεύς, έως, ὁ, idem quod ἀμφιφορεύς.

ἀμφορία, ας, ἡ, *Exp.* circumspectio, *Man.*

ἀμφορίδιον, η, τὸ, amphorula, vasculum testaceum vinarium, *Dim.*

ἀμφοτεράκις, *adv.* utroque modo. Ab ἀμφότερος. Unde

ἀμφοτερίζω, f. ίσω, in utramque partem vergo; (2) utrimque cingo, vel attingo.

ἀμφοτερόγλωσσος, vel ωττος, η, ὁ καὶ ἡ, in utramque partem disputans; (2) callidus, acutus in disputando. Ex ἀμφότερος, et γλῶσσα.

ἀμφοτερόδεξιος, η, ὁ καὶ ἡ, ambidexter, qui sinistra pro dextra utitur, et hanc illa debiliorem habet; item ad utrumque paratus.

ἀμφοτερόπλοος, *contr.* ἀμφοτερόπλους, η, ὁ καὶ ἡ, qui ab utraque parte navigari potest. Ex ἀμφότερος, et πλόος, *navigatio.*

ἀμφότερος, έρα, ερον, uterque; ἀμφότεροι, ambo. Ab ἄμφω. Hinc

ἀμφοτέρωθεν, *adv.* utrimque.

ἀμφοτέρωθι, *adv.* utrobique. Ab eod.

ἀμφοτέρως, *adv.* utroque modo. Ab eod.

ἀμφοτέρωσε, *adv.* utroque, in utramque partem. Ab eod.

ἀμφοῦδις, *adv.* in terram, humi. Ex ἀμφὶ, et ἄδος, *solum, humus.*

ἀμφράσσειτο, 3 sing. a. 1. opt. med. *Poët.* pro ἀναφράσαιτο. a verbo ἀναφράζω.

ἀμφυλάω, ῶ, circumlatro, undique oblatro.

ἀμφύω, f. σω, undique adnascor, vel adhæreo. Ab ἀμφὶ, et φύω, *nascor.*

ΑΜΦΩ, οἱ, αἱ, τὰ, ambo, ambæ, *Gen.* et *Dat.* ἀμφοῖν, *Accus.* ἄμφω.

ἀμφωβέλεα, ων, τὰ, vaticinia ex inspectione viscerum. Ex ἀμφὶ, et ὀβελὸς, *verru.*

ἀμφώβολος, missile. Ab ἄμφω, et βολή.

ἀμφώδων, οντος, ὁ καὶ ἡ, utrimque dentes habens. Ex ἀμφὶ, et ὀδὼς, *dens.*

ἀμφώης, ος, ὁ καὶ ἡ, utrimque aures habens; (2) utrimque ansatus. Ex ἀμφὶ, et οὖς, ὠτὸς, *auris.*

ἀμφωλένιον, τὸ, armilla. Ex ἀμφὶ, et ὠλένη, *ulna.*

ἀμφωμοσία, ας, ἡ, juramenti utrimque præstatio, quum utraque litigantium pars jurat. Ex ἄμφω, et ὄμνυμι, *juro.*

ἄμφωτις, ιδος, ἡ, poculi genus, utrimque ansas habens. Ex ἀμφὶ, et οὖς, *auris.*

ἀμφωτίς, ίδος, ἡ, idem; (2) tegmen, vel

munimentum auris ; (3) auris, seu ansa vasis. Ex iisd.

ἀμῳῶτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, utrimque auritus, binas aures habens ; (2) utrimque ansatus.

ἀμωμήτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inculpatus, irreprehensibilis. Ex α priv. et *μωμέομαι, culpo.*

ἀμωμήτως, *adv.* inculpate, irreprehensibiliter.

ἄμωμις, ἴδος, ἡ, herba quædam amomo similis. Ab ἄμωμον.

ἀμωμίτης, ᾱ, ὁ, amomum similitudine aliqua referens. Ab eod.

ἌΜΩΜΟΝ, ᾱ, τὸ, amomum, nomen fructicis.

ἄμωμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, maculæ expers, irreprehensibilis. *Ph.* immaculatus. Ex α pr. et *μῶμος, dedecus, probrum.*

ἀμῶνται, 3. pl. præs. ind. pass. *contr.* pro ἀμέονται, a verbo *ἀμάω, meto.*

ἀμῶς, *metas*, 2. sing. præs. opt. act. *contr.* pro ἀμέοις, a verbo eod.

ἀμῶς, quodammodo. Ex *ἀμός, unus.*

ἀμωσγέπως, *adv.* quodammodo, quovis modo, aliquo pacto ; omnino ; aliquatenus. *Plut. in Pericle.* Ex *ἀμός, γε,* et *πως.*

ἌΜΩΤΑ, ων, τὰ, castaneæ.

ἄν, Conjunctio potentialis, cum Optat. et Conjunctivo, Imperfecto et Aoristis Indicativi addit vim Optativi et Conjunctivi ; (2) Conjunctio conditionalis, pro ἐὰν, si.

ἀνά, Præpos. per, re- P. sus- *Gl. V. apud Poëtas*, super, in, cum ; *ἀνὰ μέσον*, vicissim, alternis, *Ph. ἀνὰ πέντε*, quini, *Phil.*

ἄνα, *surrexit*, 3. sing. aor. 2. ind. act. per *Apocopen* pro ἀνέστα, quod *Ionice* dicitur *ἀνέστη*, a verbo *ἀνίστημι, surgere facio.* Ἄνα, pro *ἀνάσηθι*, surge, *Il.* 6, 331. 9, 247. *Eurip. Troad.* 98.

ἀνάβα, *ascende*, 2. sing. aor. 2 imperat. act. per *Apocopen* pro *ἀνάστα*, quod *Ionice* dicitur *ἀνέστη*, a verbo *ἀναβαίνω, ascendo.*

ἀναβάδην, *adv.* pedibus in altum extensis, seu exporrectis. Ab *ἀναβαίνω*. Vide *Toup.* in *Suid.* 1, 41.

ἀναβᾶδον, *adv.* scansim. Ab eod.

ἀναβαθμιαῖος, ᾱ, ὁν, gradualis, gradatim factus. Et

ἀναβαθμίς, ίδος, ἡ, gradus scalæ. Ab

ἀναβαθμός, ῡ, ὁ, adscensus ; (2) gradus scalæ ; (3) sedile ; (4) reditus Judæorum ex captivitate Babylonica. Ab *ἀναβαίνω*.

ἀναβάθρα, ας, ἡ, scala navis. Ab eodem.

ἀναβάθρον, ᾱ, τὸ, scala ; (2) pulpitum ; (3) subsellium. Ab eod.

ἀναβαίνω, f. *ἀναβήσομαι*, p. *ἀναβέβηκα*, pervado, incedo per, *Hom.* ; (2) adscendo, conscendo ; (3) emergo ; (4) succresco ; *ἀνάβα*, adscende, *Gl. V.* pro *ἀνάβαθι, ἀνάβηθι*, quasi ab *ἀνάβημι*. Ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸν ἵππον, ἐπὶ δένδρον, εἰς τὸ ὄρος, εἰς ἐκκλησίαν. Καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι, *Marc.* 4, 7. Ex *ἀνὰ*, et *βαίνω, gradior, incedo, eo.*

ἀναβακχεύω, valde bacchor.

ἀναβάλλειν (γῆν) egerere terram fodiendo, *Xen.* attollo, *it.* sterno, excutio, ut equus sessorem, *Bud.*

ἀναβάλλεσθαι, *differri*, præs. inf. pass. v. **ἀναβάλλω**, rejicio, retardo, remoror ; resupino, *Gl. V.* protraho, *Gl. V. ἀναβάλλομαι*, differo, procrastino, *Ph.* (2) præludo, *Gl. V. ἀναβάλλεσθαι*, præfari, *Gl. V.* Ἀναβάλλειν τινὰ ἐπὶ τὴν ἵππον, sustollere ; *τινὰ* remorari ; *κρήνη λευκὸν ὕδωρ ἀνέβαλλεν, Callim.* Ἀναβάλλεσθαι τὴν δίκην, *μάχας* (3) induo me vel mihi ; (4) incipio canere ; (5) cano.

ἀναβάντες, *ascendentes*, nom. pl. masc. aor. 2. part. act. verbi *ἀναβαίνω*.

ἀναβαπτίζω, rebaptizo, baptismum itero. Hinc

ἀναβαπτίσεις, εως, ἡ, iteratio baptismi, *Suic.*

ἀναβαπτισμα, τος, τὸ, idem et ab eodem.

ἀναβαπτισμός, ῡ, ὁ, idem et ab eodem, *Suic.*

ἀναβαπτιστής, ῡ, ὁ, q. d. rebaptizator, qui baptismum iterat. Ab eod.

ἀναβᾶς, nom. sing. part. a. 2. v. *ἀναβαίνω*.

ἀναβασιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ubi ascendere possumus. Ab *ἀναβαίνω*.

ἀνάβασις, εως, ἡ, adscensio, adscensus ; (2) clivus ; (3) augmentum. Ab eod.

ἀναβασμός, ῡ, ὁ, adscensus. Ab eod.

ἀναβάσομαι, *conscendam*, 1. s. fut. 1. ind. med. *Dor.* pro *ἀναβήσομαι*, ab *ἀναβαίνω*.

ἀναβαστάζω, f. άσω, tollo in altum ad portandum. Ἐς ὕψος ἀναβαστάσαι τὴν ἀντίπαλον, *Luc.* Ex *ἀνὰ*, et *βαστάζω, porto.*

ἀναβᾶτης, ᾱ, ὁ, qui equum conscendit, *Gl. V.* admissarius equus. Ab *ἀναβαίνω*.

ἀναβατικὸς, ἡ, όν, propriè, equos conscendendi peritus, qui celeriter et facilè se in equum conjicere potest. Ab eod.

ἀναβάτος, ᾱ, ὁ, qui conscendi potest, scansilis. Ab eod.

ἀναβεβιωκώς, perf. part. act. v. ejusd.

ἀναβεβιωκώς, perf. part. act. v. *ἀναβιόω*.

ἀναβεβρῦκει, *scatuit*, 3. sing. perf. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo *ἀναβρύω, scateo.*

ἀνέβηθι, 2. sing. a. 2. imp. act. verbi *ἀναβαίνω*.

ἀναβήσσω, vel *ἀναβήττω*, tussio ; (2) tussi-endo exspuo ; (3) exscreo ; (4) rejicio.

ἀναβιβάζω, f. άσω, adscendere facio, impono, subduco, proveho, eveho, *Ph.* subrigo. Ἀναβιβάζειν ἐφ' ἅρμα, τοὺς παῖδας ἐπὶ ἵππους, εἰς τιμήν. Ὑπὲρ αὐτὸν τὸν σῦραγγον ἀναβιβάζεις τὴν γυναῖκα, extollis, *Luc.*

ἀναβιβρῶσκω, corrodo, exedo.

ἀναβιοῦηη, *reviviscam*, 1. sing. præs. opt. act. *Att.* pro *ἀναβιοίμι*, a verbo

ἀναβιόω, ῶ, f. ώσω, revivisco.

ἀναβίωσις, εως, ἡ, reditus ad vitam, revivi-scentia, resurrectio. Ab *ἀναβιόω*.

ἀναβιώσκομαι, revivisco ; (2) reviviscere facio, vitæ restituo. Ab eod.

ἀναβλαστάνω, f. *ἀναβλαστήσω*, repullulo, regermino, renascor ; (2) germino ; (3) *act.* edo, profero (de terrâ). Ὅταν δὲ κοπῇ, μετὰ τρίτον ἔτος εὐθὺς ἀναβεβλάστηκε, *Theophr.* Ex *ἀνὰ*, et *βλαστάνω*.

ἀναβλαστέω, idem. Hinc

ἀναβλάστημα, ατος, τὸ, adspectus, intuitus in sublime. A seq.

ἀναβλέπω, f. ψω, oculos attollo ; suspicio, *Gl. V.* (2) visum recipio ; (3) intueor, conspicio. Ἀναβλέπειν εἰς τὸν οὐρανὸν, εἰς τινα, πρός τινα. Ἀνέβλεψεν πρὸς αὐτὸν γογγύζον, ὥσπερ οἱ λέοντες, sæve, *Dion.*

ἀναβλήσασαι, nom. pl. part. a. 1. act. f. g. **ἀναβλεψις**, εως, ἡ, visûs recuperatio. Ab *ἀναβλέπω*.

ἀναβλῆδον, *adv.* amictim, in modum amiculi. Ab *ἀναβάλλω*. Unde

ἀναβλησις, εως, ἡ, procrastinatio, dilatio.

ἀναβλητικῶς, tardè, cunctanter.

ἀναβλύζω, f. ύσω, scaturio ; scateo, ebullio, redundo, *Gl. V.* Φλόγες ἐκ γῆς ἀναβλύσασαι, *Aristot.* Ex *ἀνὰ*, et *βλύζω*.

ἀναβλυσις, εως, ἡ, scaturigo. Ab *ἀναβλύζω*.

ἀναβοάω, ῶ, f. ήσω, exclamo, inclamo.

ἀναβοήσαν, aor. 1. part. act. n. g.

ἀναβόησις, ἡ, et *ἀναβόημα*, τὸ, exclamatio.

ἀναβοθρεύω, effodio, effodiendo egero, *Hes.*

ἀναβολάδην, idem quod *ἀναβλητικῶς*.

ἀναβόλαιον, ᾱ, τὸ, amictus, *Ph.* amiculum. Ex *ἀνὰ*, et *βάλλω*.

ἀναβολλαίω, indico. *V. Lex.*

ἀναβολεὺς, έως, ὁ, id, in quod imposito pede adscendimus equum, stapes, stapeda ; (2) homo, cujus ministerio utimur ad hoc ipsum, qui alios in equum levat. *Ph.* strator. Ab eod.

ἀναβολή, ῆς, ἡ, egestio ; (2) terra egesta ; (3) cunctatio, dilatio ; (4) amictus ; (5) proœmium carminis. Ab eod.

ἀναβολικῶς, per dilationem, cunctanter.

ἀναβόλιμος, ον, rejectitius, s. dilatitius, *Hes.*

ἀναβορβορίζω, v. *ἀναβορβορύζω*, exclamo, *Ar.*

ἀνάβος, *Dor.* pro ἀνηβος.

ἀναβουλεύω, f. εύσω, consultationem instituo, delibero, *Ern.*

ἀναβράζω, f. άσω, fervefacio, bullire facio. *Gl. V.* bullio ; fervendo ejicio, de mari, v. c. spumam. Hinc

ἀναβρᾶσις, εως, ἡ, æstuatio, ebullitio.

ἀναβράσσω, vel ττω, idem quod *ἀναβράζω*.

ἀναβραστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, fervefactus, elixus.

ἀναβρέχω, f. ξω, madefacio ; insono, resono, *Hes. Hom.*

ἀναβρέξειαι, *resorbuerim*, 1. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro *ἀναβρέξαιμι*, ab

ἀναβρέχω, f. ξω, resorbeo. Ἀλλ' ὅτ' *ἀναβρέξειε* Θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ, *Od.* 12, 240. Ex *ἀνὰ*, et *βρέχω, sorbeo.*

ἀναβρυάζω, vocifero, exclamo. Ex *βρυάζω, lætor, præ lætitia exclamo.*

ἀναβρυχήσομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, infremo, fremitus, seu rugitus edo ; (2) cum fremitu et rugitu defleo.

ἀναβρύχω, f. ξω, scaturio, subsilio. Ὄθ' ἁλὶς *ἀναβέβρυχεν* ὕδωρ, *Il.* 17, 54.

ἀναβρύω, f. ύσω, idem. Ex *ἀνὰ*, et *βρύω*.

ἀναβρωθείς, εῖσα, ἐν, undique corrosus, a. 1. part. pass. verbi *ἀναβιβρώσκω*.

ἀνάβρωσις, εως, ἡ, corrosio, exesio. Ab *ἀναβιβρώσκω*, f. ώσω, corrodo, exedo.

ἀναβρωτικὸς, ἡ, όν, corrosivus, exedendi, corrodendi vim habens. Ab eod.

ἀναβωλασία, ας, ἡ, glebarum eversio per arationem. Ab *ἀνὰ*, et *βῶλαξ, gleba.*

ἀναγαγγανύω, exclamo, *Hes. E. M.*

ἀνάγαιος, ον, idem quod *ἀνώγαιος, V. T.*

ἈΝΑΓΑΛΑΓΣ, ίδος, ἡ, *Dioscor.* 2, 209. anagallis, *Plin.* 25. § 92. c. 13. morsus gallinæ, herba. *Angl.* BROOK-LIME, PIMPERNEL.

ἀναγαργαρίζω, f. ίσω, gargarizo, fauces colluo. Ex *ἀνὰ*, et *γαργαρίζω*.

ἀναγαργάρισμα, τος, τὸ, gargarizo, fauces colluo. Ex *ἀνὰ*, et *γαργαρίζω*.

ἀναγαργάρισμον, sc. *φάρμακον*, medicamentum, quo fauces colluuntur in angina.

ἀναγγείλαι, a. 1. inf. act.

ἀναγγείλον, 2. sing. a. 2. imperat. act.

ἀναγγελεῖ, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi

ἀναγγέλλω, f. λῶ, renuncio, nuncio, expono, narro. Ἀναγγέλλειν τινί τι, περί τινος. Ἀνηγγέλθη τεθνεὼς αὐτός, ipsum cecidisse, *Plut.* Ex *ἀνὰ*, et *ἀγγέλλω*.

ἀνάγγελος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nuncio carens, cujus ne nuncius quidem relictus est. Ex α pr. et *ἄγγελος, nuncius.*

ἀναγεῖσθαι, *narrare*, præs. inf. med. *Dor.* et *contr.* pro *ἀνηγέεσθαι*, a verbo *ἀνηγέομαι.*

ἀναγελάω, ῶ, f. άσω, rideo.

ἀναγεννάω, ῶ, f. ήσω, regenero. Ἀναγεννήσας ἡμὰς εἰς ἐλπίδα ζῶσαν, 1 *Pet.* 1, 3.

ἀναγέννησις, εως, ἡ, regeneratio ; (2) baptismus ; (3) resurrectio. Ab *ἀναγεννάω*.

ἀνάγευσις, ἡ, ipsa gustandi actio, *V. L.*

ἀναγεύω, f. εύσω, gustare facio, gustandum præbeo. Ex *ἀνὰ*, et *γεύω, gusto.*

ἀναγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, impurus. Ex α priv. et *ἄγος, veneratio.*

ἀναγίνώσκω, f. *ἀναγνώσομαι*, p. *ἀνέγνωκα*, agnosco ; recognosco, *Gl. V.* (2) lego ; (3) persuadeo, impello, induco ; (4) *item pro simpl.* Hom. *ἀνίγνων*, legi, a. 2. Ἀναγινώσκειν βίβλους, τὰ γεγράμματα. τὸν ἐπεινον μεταξουλεύεσθαι, a sententia revocare ; *ἀναγνωσθεὶς χρήμασι*, corruptus, *Herodot.*

ἀναγκάζω, f. άσω, cogo, compello, adigo ; (2) urgeo, vexo. Ἠνάγκασε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, *Marc.* 6, 45. Ab *ἀνάγκη*.

ἀναγκαία, ας, ἡ, necessitas, *Ion.* pro *ἀνάγκη*.

ἀναγκαῖον, ᾱ, τὸ, necessarium, necessitas. Ab

ἀναγκαῖος, αία, αῖον, vel **ἀναγκαῖος**, ᾱ, ὁ ἡ, necessarius, necessario eveniens ; (2) necessarius, cujus usus est necessarius ; (3) necessarius, necessitudine conjunctus. Ab *ἀνάγκη*. Hinc

ἀναγκαιότης, ητος, ἡ, propinquitas generis ; (2) amicitia.

ἀναγκαιοφαγέω, vide *ἀναγκοφαγέω*.

ἀναγκαίως, *adv.* necessario. Θανεῖν *ἀναγκαίως* ἔχει, *Eurip. Herc. Fur.* 502. mori necesse est.

ἀνάγκασον, 2. sing. aor. 1. imper. act. verbi *ἀναγκάζω, compello.*

ἀναγκαστήριος, ᾱ, ὁ ἡ, qui cogit, qui necessitatem imponit. Ab *ἀναγκάζω*.

ἀναγκαστικὸς, ἡ, όν, idem et ab eod.

ἀναγκαστὸς, ἡ, όν, coactus, non voluntarius.

ἀναγκαστῶς, *adv.* coacte.

ἈΝΑΓΚΗ, ης, ἡ, necessitas ; (2) rerum difficultas ; (3) quidquid animum quodammodo cogit ; (4) tormentum, quæstio ; (5) miseriæ e tormentis aliisque vexationibus ; (6) supplicium, mors ; (7) quivis casus adversus ; (8) necessitudo quæ inter cognatos aut amicos intercedit.

ἀναγκιστεῖν, necessario equitare, *Eur.* ap. *Suid.*

ἀναγκιστέω, idem quod *ἀναγκοφαγέω* ; (2) invitus aliquem alo. *Crates* ap. *Ath.*

ἀναγκόσιτος, idem quod *ἀναγκοφάγος* ; (2) qui invitus aliquem alit.

ἀναγκοτροφέω, ῶ, f. ήσω, ingratis vescor ; (2) necessitate coactus me nutrio. Ex *ἀνάγκη*, et *τρέφω, nutrio.*

ἀναγκοφαγέω, ῶ, f. ήσω, coactus comedo ; (2) copiosiore victu uti cogor, ut athletæ ; (3) molestiam aliquam devorare cogor.

ἀναγκοφαγία, ας, ἡ, comedendi necessitas ; (2) victus athleticus. Ab

ἀναγκοφάγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui victu athletico utitur. Ex *ἀνάγκη*, et *φάγος, edax.*

ἀναγκοφορέω, ῶ, necessitate coactus perferro. Ex ἀνάγκη, et φέρω, *fero*.
ἀναγκυλος, ὁ καὶ ἡ, obliquus.
ἀναγλυκαίνω, iterum dulce reddo.
ἀναγλυκανθῶσι, *dulcedinem ceperint*, 3. pl. a. 1. conj. pass. verbi præc.
ἀνάγλυπτος, ὁ, ἡ καὶ τό, sculptus, cælatus, sculpturis cælaturisque asper.
ἀναγλυφή, ἡ, cælatura, signum cælatum.
ἀνάγλυφος, ὁ καὶ ἡ, idem. Ab ἀναγλύφω, f. ψω. sculpo.
ἀναγνάμπτω, f. ψω, flecto, reflecto, curvo, incurvo; (2) solvo, dissolvo, *Il.* 3, 348.
ἀναγνείαι, αις, ἡ, scelus. Ab ἀναγνός.
ἀναγνόντες, *qui agnoverunt*, nom. pl. part. a. 2. act. verbi ἀναγινώσκω, *agnosco*.
ἀναγνος, ὁ καὶ ἡ, impurus; (2) scelestus; (3) impudicus. Ex α pr. et ἁγνός, *purus*.
ἀναγνωρίζω, f. ίσω, recognosco, agnosco, *Act.* 7, 13. Ex ἀνὰ, et γνωρίζω, *cognosco*.
ἀναγνώρισις, εως, ἡ, agnitio rei vel personæ ante notæ.
ἀναγναρισμός, οῦ, ὁ, idem; (2) specimen, documentum. Ab eod.
ἀναγνώρισμα, ατος, τὸ, id ex quo aliquid agnoscitur.
ἀναγνωσία, lecturio, *Gl. V.* Ab ἀναγινώσκω.
ἀνάγνωσις, εως, ἡ, agnitio; (2) recognitio; (3) lectio; ipsa legendi actio; (4) persuasio. Ab eod.
ἀνάγνωσμα, τος, τὸ, agnitio; (2) lectio, quæ legitur, recitatio. Ab eod.
ἀναγνωστήριον, ου, τὸ, lectorium, locus in quo legitur. Ab eod.
ἀναγνώστης, ου, ὁ, lector, cujus munus est prælegere alicui. Ab eod.
ἀναγνωστικός, ὴ, όν, ad legendum aptus.
ἄναγον, *reducebant*, 3. pl. imperf. act. *Ion.* pro ἄνῆγον, a verbo ἀνάγω, *reduco*.
ἀναγορᾶν, *in forum*, pro ἀνὰ ἀγορὰν.
ἀναγόρευσις, εως, ἡ, prædicatio, proclamatio; (2) renuntiatio, declaratio. *Ph.* nuncupatio, recitatio. Ab
ἀναγορεύω, f. εύσω, publice pronuncio, proclamo, per præconem declaro, denuncio, prædico; (2) saluto, declaro, renuncio, ut consulem, imperatorem. Ἀναγορεύειν ἐν τῷ Θεάτρῳ τινὰ αὐτοκράτορα. Νικῶν ἀναγορεύετο, vicisse, *Dem.* Σεβαστόν τε ἀναγορεύει, καὶ πατέρα καλεῖ, *Herod.* Ex ἀνὰ, et ἀγορεύω, *concionor, dico*.
ἀνάγραμμα, τος, τὸ, literarum trajectio et transpositio, qua vocabuli alicujus literis trajectis fit alia (et diversum significans) vox, ut ἀρετὴ, ἐρατὴ, μῦθος, Θυμὸς, &c. Ex ἀνὰ, et γράμμα, *litera*. Unde
ἀναγραμματίζω, f. ίσω, transpositis literis effero et dico. Hinc
ἀναγραμματισμός, οῦ, ὁ, idem quod ἀνάγραμμα.
ἀναγραπτός, ὴ, ὁ καὶ ἡ, perscriptus, literis proditus; (2) in acta, literas publicas, relatus. Ab ἀναγράφω. Unde
ἀναγραφεύς, έος, ὁ, perscriptor, scriba.
ἀναγραφή, ῆς, ἡ, scriptio; (2) commentarius, breviarium, descriptio, enumeratio; (3) perscriptio, acta. *Gl. V.* titulus. Ab
ἀναγράφω, f. ψω, scribo, conscribo, perscribo, literis mando; (2) proscribo, propono; (3) perscribo, in acta refero; (4) inscribo; (5) adscribo; (6) pingo; (7) colores addo imaginibus delineatis. Ἀναγεγράφειν εἰς κατάλογον, τινὰ ἐν τοῖς φίλοις, εἰς τὸν τοῖχον, τὰ ὑποτυπωθέντα. Νόμοι μεγάλοις γράμμασιν ἀναγεγραμμένοι, *Luc.*
ἀναγρεύομαι, venor.
ἀναγρία, ας, ἡ, tempus quo venari non licet. Ex α pr. et ἄγρα, *venatio*.
ἀναγρύζω, f. ύξω, grunnio; (2) hisco, mutio. Ex ἀνὰ, et γρύζω, *grunnio, hisco*.
ἀναγυμνόω, ῶ, f. ώσω, nudo.
΄ΑΝΑΓΥΡΙΣ, εως, ἡ, vel ἀνάγυρος, ου, ὁ, vel ἡ, anagyris, vel anagyrus, frutex.
ἀνάγω, fut. ἀνάξω, tollo, eveho; (2) reduco, refero; (3) defero; (4) redhibeo; (5) offero; (6) abduco; (7) rejicio, remitto; (8) evado; (9) educo, extraho, ejicio; (10) retrocedo; (11) instituo, educo, doceo; (12) indico sceleris auctorem et in eum tendo; (13) acceptum fero, adscribo; (14) idem quod simplex ἄγω. ἀνήγαγον, aor. 2. ἀναχθείς, subductus, evectus, aor. 1. part. pass. Ἀνάγειν τὰς ναῦς πρὸς τὸν ἰσθμὸν, per pelagus deducere, κατάγειν, ad terram appellere; εἰς Θηβᾶς, referre; εἰς τιμὰς, promovere; ἐπὶ τοῦτο, ἔξω βέλους, retrocedere; τῷ βασιλεῖ τὰ περὶ αὐτοῦ, narrare. Ἀνάγεσθαι ἀπὸ τόπου, solvi, ναυσὶ ἐς τόπον. Κινεῖ γὰρ ἀνὼ ὅμιλος, κἀνάγει πάφαι, *Soph. Phil.* 868.
ἀναγωγεῖς, έως, ὁ, quod adligatur alicui rei, quasi ad eam sustollendam. Ab ἀνάγω.
ἀναγωγή, ῆς, ἡ, subductio, subvectio, elatio; (2) exitus e portu; (3) reductio, relatio; (4) rejectio, remissio; (5) redhibitio; (6) institutio, disciplina. Ab eod.
ἀναγώγια, τὰ, festum in honorem Veneris, quo die e Sicilia in Africam abire (ἀνάγεσθαι) creditur.
ἀναγωγίας, ας, ἡ, defectus disciplinæ, mala educatio; (2) vita dissoluta, animus indomitus. Ex α pr. et ἀγωγή.
ἀναγωγικός, ὴ, όν, subvectivus, subvectitius; (2) mysticus, qui à sensibus subvehit ad intellectualia; (3) sensus remotissimos et abstractissimos exquirens. Ab ἀνάγω.
ἀναγωγικῶς, *adv.* mystice.
ἀναγώγιος, ον, in cœlum revocans, vel cœlestia affectans, *Synes.*
ἀναγωγός, ὸς, ὁ καὶ ἡ, in sublime evehens, in theol. mystica. (2) vim alliciendi, attollendi habens.
ἀνάγωγος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui institutus non est; (2) contumax, intractabilis; (3) intemperans, petulans; (4) indoctus, imperitus; (5) ineptus. Ex α pr. et ἀγωγή.
ἀναγώγως, *adv.* contumaciter; (2) petulanter, injuriose, contumeliose; (3) imperite, indocte; (4) inepte; (5) citra inductionem et certum nexum.
ἀναγώνιστος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui non certat, qui certamine non experitur; (2) iners. Ex α pr. et ἀγών, *certamen*.
ἀναδάζομαι, f. άσομαι, et act. ἀναδάζω, divido. Ἀναδασάμενος τὴν χώραν, *Plut.*
ἀναδαίω, f. αίσω, divido.
ἀναδαίρεισον, perspicue, apud *Aristoph.*
ἀναδάκνω, f. δήξω, remordeo; (2) mordeo.
ἀναδάσασθαι, a. 1. ind. med. ἀναδάζομαι.
ἀναδάσεως, ες, idem qui ἀδεκής, *Eth.*
ἀναδασμός, ὸς, ὁ, divisio. Ab ἀναδάζομαι.
ἀνάδασος, ος, ὁ καὶ ἡ, divisus, distributus; (2) viritim æqua portione divisus; (3) rescissus. Ab eod.
ἀναδάστως, inequaliter, nulla portione.
ἀναδέδρομα, *percurri*, 1. sing. perf. ind. med. verbi ἀνατρέχω pro ἀναδέδρομα.
ἀναδεδρομεν, *sursum cucurrimus*, 1. plur. perf. ind. med. *per Sync.* pro ἀναδεδρόμαμεν.
ἀναδείγματα, τὰ, sigilla, seu imagunculæ, quæ in tragicis scenis ostenduntur; (2) lora seu habenæ circa equorum colla. *Hes.* potius ἀναδέγματα, *Steph.* Ab
ἀναδείκνυμι, vel ἀναδεικνύω, f. δείξω, demonstro, ostendo; (2) designo, creo; (3) edo; (4) dico, consecro; (5) instituo, constituo; (6) pando, *de portis*. Ὕπατον ἀναδείξας ἑαυτὸν· ἱερὸν ἀναδειχθὲν Καίσαρι τῷ σεβαστῷ· τὰς πύλας τινί. Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνέδειξεν ὁ Κύριος καὶ ἑτέρους ἑβδομήκοντα, *Luc.* 10, 1.
ἀναδείξαι, *ostendisse*, a. 1. inf. act. Hinc
ἀνάδειξις, εως, ἡ, demonstratio; (2) designatio, creatio; (3) dedicatio, consecratio de qua etiam Scriptoribus Eccles. dicitur in Eucharistia.
ἀναδείπνιε, ων, τὰ, postcœnia, mensa secunda, bellaria. Ex ἀνὰ, et δεῖπνον, *cœna*.
ἀναδέχεσθαι, *recipere*, præs. inf. med. *Ion.* pro ἀναδέχεσθαι, a verbo ἀναδέχομαι.
ἀνάδελφος, ὸς, ὁ καὶ ἡ, fratre carens. Ex α pr. et ἀδελφός, *frater*.
ἀναδέμιον, ædificium instauro; (2) ædifico.
ἀναδενδρὰς, άδος, ἡ, vitis arbustiva, vitis arborem conscendens; labrusca, *Ph.* (2) locus vitibus consitus; (3) arbustum. Ex ἀνὰ, et δένδρον, *arbor*.
ἀναδενδρίτης, ου, ὁ, scil. οἶνος, vinum ex vite arbustiva. Ab ἀναδενδράς.
ἀναδενδρομαλάχη, ης, ἡ, althæa, ibiscus, species malvæ silvestris.
ἀναδέξαι, *ostendisse*, aor. 1. inf. act. *Ion.* pro ἀναδεῖξαι, a verbo ἀναδείκνυμι, *ostendo*.
ἀναδέχω, suspicio; (2) adspicio.
ἀναδέω, f. ἐῶ, excorio; (2) nudo, revelo; (3) aperte dico, differo, in aliud tempus rejicio. Ex ἀνὰ, et δέρω, *excorio*.
ἀναδεσίες, εως, ἡ, religatio. Ab ἀναδέω Hinc
ἀναδεσμεύω, f. εύσω, religo.
ἀναδίσμη, ης, ἡ, ornamentum capitis, rediculum, simile quidpiam diademati.
ἀναδέστος, ὸς, ὁ καὶ ἡ, religatus, revinctus.
ἀναδεύω, f. εύσω, irrigo, imbuo, misceo, subigo. Ἀναδεύω τοῖς ἤθεσι παιδῶν νόμους, *Plut.* Ex ἀνὰ, et δεύω, *irrigo*.
ἀναδέχομαι, f. ξομαι, suscipio, recipio, excipio; (2) suscipio apud me, receptum apud me do; (3) recipio in me, polliceor sc. me præstiturum; (4) recipio in me sc. crimen, offero me crimini, agnosco rem perpetratam; (5) do pœnas; (6) expecto patienter, sustineo; (7) promitto pro infante in baptismo, ago susceptorem. Ἀναδέχεσθαι τίνα φιλοφρόνως, τινὰ ἐπὶ τῶν νώτων, τὸν παῖδα· ἀναδέχομαι ἥξειν, ἐπ' ἐμαυτόν τ' δίκην, τὸ ἔγκλημα· τὴν τιμωρίαν, pœnas dare. Ex ἀνὰ, et δέχομαι.
ἀναδέω, ῶ, f. ήσω, religo, vincio; (2) redimio, corono. Ἀναδεῖν χρυσῷ στεφάνῳ, δᾶδας πρὸς ἕκαστον κέρας· εἰς Θεὸν, referre. Λήρους ἀναδεῖν τοὺς νικῶντας, *Arist. Plut.* 5, 588. Ex ἀνὰ, et δέω, *vincio*. Hinc
ἀνάδημα, τος, τὸ, diadema, corona.
ἀναδῆσαι, *religasse*, aor. 1. inf. act.
ἀναδηχθείς, *remorsus*, a. 1. part. pass. verbi ἀναδάκνω, pro ἀναδήκω, *remordeo*. Unde
ἀνάδηξις, εως, ἡ, morsus, morsio.
ἀναδιδάσκω, f. άξω, doceo; (2) meliora edoceo. Τοῦ Θεοῦ τὸν χρησμὸν ἀναδιδαχθεν αὐτὸν, ὡς ἔχει, *Arist. Eq.* 153.
ἀναδιδόμαι, f. ώσω, reddo; (2) emitto, produco. Ἀναδιδόναι χαρτὸν, ὁσμὴν, τὴν πίστιν, ἐπιστολὴν· ὑφῆφον, permittere ut sententiam dicat. Ex ἀνὰ, et δικάζω.
ἀναδικάζω, denuo judico, sc. judicata, sed irrita.
ἀναδικία, ας, ἡ, lis, seu judicium de re judicata quidem, sed irrita. Ab
ἀνάδικος, ὸς, ὁ καὶ ἡ, in jus retrahendus, priori judicio irrito. Ex ἀνὰ, et δίκη, *jus, lis*.
ἀναδιχτὴς, οῦ, ὁ, species laquei s. pedicæ. A δίκω.
ἀναδινέω, ῶ, f. ήσω, in vorticem, seu gyrum revolvo. Ex ἀνὰ, et δίνη, *vortex*.
ἀναδιπλασιάζω, f. άσω, reduplico. Hinc
ἀναδιπλασιασμὸς, οῦ, ὁ, reduplicatio.
ἀναδιπλόω, ῶ, f. ώσω, duplico, reduplico. Hinc
ἀναδίπλωσις, εως, ἡ, reduplicatio; (2) figura rhetorica. Ab ἀναδιπλόω.
ἀναδοθείς, aor. 1. part. pass. v. ἀναδίδωμι.
ἀναδοιδυκάζω, f. άσω, commisceo, confundo, proprie pistillo in mortario. Ex ἀνὰ, et δοίδυξ, *pistillum*.
ἀναδομὴ, ῆς, ἡ, divisio, *Suid.* ræedificatio, *Steph.* A δέμω.
ἀναδορὴ, ῆς, ἡ, detractio cutis, excoriatio, nudatio. Ab ἀναδέρω, *excorio*.
ἀνάδοσις, εως, ἡ, productio; (2) eruptio, quæ sursum versus fit; (3) scaturigo, pullulatio; (4) distributio. Ab ἀναδίδωμι.
ἀναδοτικὸς, ὴ, όν, distributivus. Ab eod.
ἀνάδοτος, ος, ὁ καὶ ἡ, reddendus. Ab eod.
ἀνάδου, *redde*, aor. 2. imp. med. *Att.* pro ἀνάδοσο, a verbo ἀναδίδωμι.
ἀναδουλόω, f. ώσω, in servitutem retraho.
ἀναδούλωσις, εως, ἡ, revocatio, s. retractio in servitutem. Ex ἀνὰ, et δουλόω, *in servitutem redigo*.
ἀναδοχεῖα, ας, ἡ, idem quod ἀνάδοχος.
ἀναδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio; (2) sponsio, repromissio; (3) susceptio in baptismo. Ab ἀναδέχομαι.
ἀνάδοχος, ος, ὁ καὶ ἡ, receptor, receptum dans alicui; (2) repromissor, sponsor, fidejussor, *Ph.* præs, redhibitor; (3) susceptor in baptismo. Ab eod.
ἀναδράω, idem quod ἀνατράσσω, *Hes.*
ἀναδρομὴ, ῆς, ἡ, recursus; (2) elevatio in altum; (3) germinatio; (4) adscensio, adscensus. Ab ἀνατρέχω.
ἀναδρύπτειν, carpere ungubus, *Hes. Steph.*
ἀναδῦμι, vel ἀναδύω, f. ύσω, exsisto, emergo, prodeo; (2) orior; (3) retrocedo, pedem refero; (4) respuo, recuso, fugio, detrecto; (5) retracto: ἀναδύομαι, recuso. Ἀνέδυ πολὺς ἁλὸς, *Il.* 1, 359. ἀνεδύσατο κῦμα Θαλάσσης, emersit, *Il.* 1, 406. Ex ἀνὰ, et δύω, *subeo*.
ἀναδύνω, idem quod ἀναδύω, *Hom.*
ἀνάδυσις, εως, ἡ, emersio; (2) retrocessio; (3) fuga; (4) perfugium; (5) retractio pacti; (6) emersio in baptismo. Ab ἀναδύω.

ἀνάϊδνος, ν, ἡ, dote carens, indotata. Ex α pr. et ἴδνα, *dos*.

ἀναίρω, tollo, elevo. Ex ἀνὰ, et *ἄειρω, tollo*.

ἀνάϊλατος, ν, ὁ καὶ ἡ, insperatus. Ex α pr. et ἀϊλατος, *insperatus*.

ἀναιρατίζω, fut. ίσω, tollo in altum. Ab *ἀναίρω*.

ἀναζάω, ῶ, f. ήσω, revivisco; ad vitam redeo; (2) resipisco ab improba vita; (3) innovor. Ἐλθοῦσης δὲ τῆς ἐντολῆς, ἡ ἁμαρτία ἀνέζησεν, *Rom.* 7, 9. Ex ἀνὰ, et ζάω.

ἀναζίω, *Poët.* pro ἀναζίω, *Ep.*

ἀναζεύγνυμι vel **ἀναζευγνύω**, f. εὔξω, equos rursum jungo; (2) redeo; (3) moveo, sc. castra; (4) solvo, *de classe*; (5) reduco domum, redeo Ἀναζευγνύειν διὰ τόπου, εἰς τόπον, ἐπ' οἶκον, ἐπ' οἶκον τὰς ναῦας, solvere; τὸν στρατὸν, abducere. Ex ἀνὰ. et ζεύγνυμι, *jungo*.

ἀναζεύξαι, aor 1. inf. act.

ἀναζευξις, εως, ἡ, castrorum motio; (2) reditus domum. Ab ἀναζεύγνυμι.

ἀναζέμαι. τος, τὸ, ebullitio. Ab

ἀναζέω, ῶ, fut ίσω, efferveo, ebullio; (2) fervefacio, et ad hæc *ἀναζέομαι*, scaturio, effundo. Ab ἀνὰ, et *ζέω. effervео*.

ἀναζητέω, ῶ, f. ήσω, requiro; (2) inquiro. Ἀνεζήτουν αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενέσι, *Luc.* 2, 44. Τὰ ὑπὸ γῆν πάντα ἀνεζητικώς, *Plat.* Hinc

ἀναζήτησις, ἡ, inquisitio.

ἀναζυγή, ῆς, ἡ, mutatio castrorum.

ἀναζυγόω, ῶ, jugo exsolvo; (2) aperio, refero, pando. Ab ἀναζεύγνυμι.

ἀναζυμόω, ῶ, f. ώσω, fermento.

ἀναζωγρεύω, ῶ, f. ήσω, delineo, depingo.

ἀναζωγρέω, ῶ, f. ήσω, in vitam revoco, exsuscito; (2) instauro.

ἀναζωννύω, vel **ἀναζώννυμι**, f. ζώσω, succingo. Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, 1 *Pet.* 1, 13.

ἀναζωοποιέω, ῶ, f. ήσω, in vitam revoco.

ἀναζώω, ῶ, f ώσω, refocillo, recreo.

ἀναζωπυρέω, ῶ, f. ήσω, exsuscito, resuscito; (2) in vitam revoco; (3) renovo. Ἀναζωπυρεῖ καὶ τρέφει τὴν ὑγιεινὴν. *Plut.* τὸ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, 2 *Tim.* 1, 6.

ἀναζωπύρησις, ἡ, refectio virium, potentiæ.

ἀναζωπύρωσις, ἡ, refectio virium, potentiæ.

ἀναζωπύρωσις, ἡ, ὁν, refocillandi vim habens. Ab ἀναζώω.

ἀναθαλέω, ῶ, idem quod

ἀναθάλλω, f. αλῶ, repullulo, regermino; (2) vegetor, vigesco, vires reparo; (3) revirescere facio. Ἐγὼ Κύριος ἀναθαλλῶν ξύλον ξηρὸν, *Ezek.* 17, 24.

ἀναθάλπω, f. ψω, refoveo, refocillo.

ἀναθαῤῥέω, ῶ, f. ήσω, fiduciam resumo, animum reddo, erigo. Ἀναθαῤῥύνωμεν τὰς ἀνδρας, *Xen.*

ἀναθαρσέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ἀναθαῤῥέω.

ἀναθαρσύνω, f. υνῶ, idem quod ἀναθαῤῥύνω.

ἀναθείην, *retulerim*, 1. sing. a. 2 opt. act. verbi ἀνατίθημι, pro ἀναθέω, *refero*. Unde

ἀνάθεμα, ατος, τὸ, exsecratio; (2) separatio, alienatio (3) segregatio a communi usu ad usum sacrum; (4) homo exsecrabilis, homo sacer, exitio destinatus. *Ph.* donum.

ἀναθεματίζω, f. ίσω, exsecror, diris devoveo, anathema declaro. Ποιήσαντές τινες τῶν Ἰουδαίων συστροφὴν, ἀνεθεμάτισαν ἑαυτοὺς, *Act.* 23, 12. Ab *ἀνάθεμα*. Hinc

ἀναθεματισμὸς, ῦ, ὁ, exsecratio, anathematismus.

ἀναθεῖναι, *imponere*, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro ἀναθεῖναι, a verbo *ἀνατίθημι, impono*.

ἀναθεμεανίνω, recalefacio, calefacio.

ἀνάθεσις, εως, ἡ, dicatio, consecratio; (2) dilatio, cunctatio, attributio, h. e. cum alicui aliquid velut culpam tribuimus, ad aliquem auctorem, ad causam referimus, *Ern.* Ab *ἀνατίθημι*.

ἀναθέω, ῶ, f. εὔσομαι, sursum curro; (2) recurro; (3) cursito. Ex ἀνὰ, et θέω.

ἀναθεωρέω, ῶ, attente contemplor, diligenter considero. Διερχόμενος γὰρ καὶ ἀναθεωρῶν τὰ σεβάσματα ὑμῶν, *Act.* 17, 23. Hinc

ἀναθεώρησις, εως, ἡ, diligens consideratio, contemplatio.

ἀναθεωρισμὸς, ῦ, ὁ, recognitio. Ab eod.

ἀναθήκη, ης, ἡ, idem quod *ἀνάθεσις, Hes.*

ἀναθηλέω, revireseo. A θάλλω, *vireo*.

ἀνάθημα, ατος, τὸ, donarium Deo in templo suspensum; (2) persona Deo consecrata ac dicata; (3) ornamentum quodlibet. Ab *ἀνατίθημι, sepono*.

ἀναθηματικὸς, ὴ, ὸν, ad consecrandum s. dicandum comparatus, aptus, *Ep.*

ἀναθήσουσι, *seponent*, 3. plur. f. 1. ind. act.

ἀναθλίβω, f. ψω, elido; (2, exprimo.

ἀναθλος, ν, ὁ καὶ ἡ, certaminibus inhabilis, imbecillis. Ex ἀνὰ, et ἆθλος, *certamen*.

ἀναθολόω, ῶ, f. ώσω, perturbo, infusco.

ἀναθολώσις, εως, ἡ, perturbatio, confusio, permixtio, obscuratio. Ab *ἀναθολόω*.

ἀναθορέω, ῶ, exsilio; (2) prosilio; (3) resilio. Ἀναθορεῖν τοῦ σκίμποδος, ἐκ τῆς στιζάδος. Ἀναθορόντες ἔφυγον, *Synes.*

ἀναθορυνέω, irruo, *Ern.*

ἀναθορυβέω, ῶ, tumultuor; (2) rebello.

ἀνάϊερμμα, ατος, τὸ, alumnus, omne quod nutritur, alitur, educatur. Ex ἀνὰ, et *θρέμμα, quod alitur*.

ἀναϊερτος, ὁ καὶ ἡ, alumnus. Ab *ἀναθρέφω*.

ἀνάθρεψις, εως, ἡ, restauratio, reparatio, refectio. Ab eod.

ἀναθρέω, ῶ, f. ήσω. perspicio, attente considero. Ex α intens. et *ἀθρέω. video*.

ἀνάθρησις, ἡ, attenta consideratio, *Tim.* ap. *Polyb.* Ab *ἀναθρέω*.

ἀναθυάσσω, f. θύσσω. exsilio, saltu conscendo; resulto, *Gl. V.* Ὑψι τ' ἀναθύσσων πέτεται, *Il.* 13, 140.

ἀναθυάω, ῶ, macto, sacrifico. Ex ἀνὰ, et *θύω, macto*.

ἀναθυμιάζω, f. άσω, vaporo, suffio, exhalare facio. *Gl. V.* exhalo.

ἀναθυμίαμα, ατος, τὸ, suffitus, suffimen, vapor; (2) respiratio. Ab

ἀναθυμιάω, ῶ, f. άσω. idem quod *ἀναθυμιάζω*. Ἀναθυμιᾶσθαι ἐκ τῆς θαλάσσης, ὑπὸ θερμότητος.

ἀνάθυμμα, τος, τὸ, lusus, ludus, ludicrum; (2) id, quo quis ludit. Ex ἀνὰ, et *ἄθυμαι, lusus*.

ἀνάθυσις, εως, ἡ, immolatio.

ἀναθύω, f. ύσω, opus intermissum resumo; (2) exsultim ludo, lascivio.

ἀναθωύσσω, vociferor, exclamo.

ἀναϊδεια, ας, ἡ, impudentia, importunitas. Ab *ἀναιδὴς*.

ἀναιδείπης, *impudentiæ*, dat. sing. *Ion.* et *per Paragogen* τῦ ρι, ab *ἀναίδεια*.

ἀναιδέομαι, impudentia utor, impudenter me gero. Ab eod.

ἀναιδημόνως, *adv.* sine ulla reverentia, impudenter. Ab eod.

ἀναίδην, *adv.* idem et ab eod.

ἀναιδὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, impudens, inverecundus. Hinc τὸ ἀναιδὲς, ἐος, inverecundia. Ex α pr. et *αἰδὼς, pudor*.

ἀναίδητος, ον, qu. non verecundatus, *Apoll.* Ex α, et *αἰδέομαι*.

ἀναιδῶς, impudenter, *Gl. V.* Ab ἀναιδὴς.

ἀναιθύσσω, quatiendo, movendo excito flammam; (2) accendo; (3) moveo; (4) prorumpo. Ex ἀνὰ, et *αἰθύσσω*.

ἀναίθω, uro, accendo. Ex ἀνὰ, et *αἴθω, uro*.

ἀναίκλια, seu **ἀναίκλεια**, ων, τὰ, incænia, *Hes.* Ex α priv. et *αἴκλον, cœna vespertina*.

ἀναιμακτὶ, sine sanguine, incruente. Ab

ἀναίμακτος, ν, ὁ καὶ ἡ, non cruentus, incruentus. Ex α pr. et *αἱμακτὸς*.

ἀναιμίης, ας, ἡ, sanguinis privatio, defectus. Ab

ἀναιμος, ν, ὁ καὶ ἡ, exsanguis. Ex α pr. et *αἷμα, sanguis*.

ἀναιμόσαρκος, ν, ὁ καὶ ἡ, cujus caro sanguinis est expers. Ex α pr. *αἷμα*, et *σὰρξ, caro*.

ἀναιμόχροος, *contr.* **ἀναιμόχρους**, ν, ὁ καὶ ἡ, qui est colore exsangui, pallidus, *R.* Ex α pr. *αἷμα*, et *χρόα, color*.

ἀναίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, exsanguis. Ex α pr. et *αἷμα, sanguis*.

ἀναιμωτὶ, *adv.* sine cruore. Ex iisdem.

ἀναιμωτὶ, *adv.* idem et ex iisd.

ἀναίνεται, *recusat*, 3. sing. præs. ind. Ab ΑΝΑΙ'ΝΟΜΑΙ, abnuo, renuo, recuso, detracto; (2) inficior; (3) respuo, repudio. Οὐδ' εἴων τ' ἀνήνασθαι πάσιν, licet repudiare, *Eur. Med.* 237. Σὲ δ' ἀναίνεται, ὠδὲ σὰ δᾶῆναι, *Il.* 9, 675.

ἀναῖξας, a. 1. part. act. verbi *ἀναΐσσω*.

ἀναιρεθῆναι, aor. 1. ind. pass. v. *ἀναιρέω*.

ἀναίρεμμα, τος, τὸ, præda, spolium.

ἀναίρεσις, εως, ἡ, ablatio, sublatio; (2) eversio; (3) abrogatio; (4) interfectio, cædes. Ab *ἀναιρέω*. Unde

ἀναιρέτης, ν, ὁ, ablator, sublator; (2) eversor; (3) interfector, interemptor.

ἀναιρετικὸς, ὴ, ὸν, exitialis, lethalis, mortifer.

ἀναιρέω, ῶ, f. ήσω, aufero, tollo; (2) everto; (3) abrogo; (4) tollo de medio, interficio; (5) condemno; (6) capio, in manus sumo; (7) reddo responsum, *de oraculo*; et *in Medio*, (8) tollo, *de liberis*, pro suscipio, vel educo; (9) suscipio, adgredior; (10) excipio, recipio ad me; (11) eligo; (12) demereor, vel concilio mihi aliquem; (13) concipio, gravida fio; (14 vinco, reporto præmium; (15) tollo mortuum, sepelio. Ἀναιρεῖν τι ἐκ τῆς πόλεως, πόλεις, νόμους, ἑαυτὸν ἀναιρεῖσθαι τὴν συγγραφὴν, expungere; παῖδας, tollere; τοὺς νεκροὺς efferre ad sepult. τόλεμον, ἔχθρας, πόνους, suscipere. Ab ἀνὰ. et *αἴρω, capio*.

ἀναίρω, tollo, sursum tollo.

ἀναισθησία, ας, ἡ, defectus sensuum, stupor, stupiditas; (2) stoliditas, dementia. Ex α priv. et *αἴσθησις, sensio*.

ἀναισθητύομαι, f. ύσομαι, idem quod

ἀναισθητέω, ῶ, f. ήσω, careo sensu, non sentio; (2) sum stupidus, vel vecors. Ἐπεισέμιξεν δ' ὑπὲρ ἐμεωτοῦ, τυχὸν μὲν ἀναισθητῶν, *Dem.* Ab

ἀναίσθητος, ν, ὁ καὶ ἡ, carens sensu, expers facultatis sentiendi; (2) qui non sentitur, sensum effugiens, qui non cadit sub sensum; (3) stupidus, stolidus, demens. Ex α pr. et *αἰσθητὸς, sensibilis*.

ἀναισθήτως, *adv.* sine sensu; (2) stupide, stolide; (3) lentè, patienter.

ἀναισιμόω, *impendere*, præs. inf. act. *contr.* pro ἀναισιμόειν, a verbo

ἀναισιμόω, ῶ, f. ώσω, insumo, impendo. Ἀναισιμοῦν ἐκ τῆ τάφη ἡ γῆ, *Her.* Hinc

ἀναισίμωμα, ατος, τὸ, sumptus.

ἀναΐτσω, f. ξω, sursum ruo, surgo, prosilio. Μὴ τεὶ ἀναΐξειαν ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν, *Il.* 4, 114. Ex ἀνὰ. et *ἀΐσσω, tuo*.

ἀναισχυντέω, ῶ, f. ήσω, impudens sum, impudenter ago. Τί ἂν ἓν εἴποι πρὸς ταῦτα τις, ὅτι τοιαῦτα τοῖν ὃδ' ἀναισχυντεῖ; *Arist. Θεσμ.* 715.

ἀναισχύντημα, τος, τὸ, facinus impudens.

ἀναισχυντίας, ας, ἡ, impudentia, inverecundia. Ab

ἀναίσχυντος, ν, ὁ καὶ ἡ, impudens, inverecundus. Ex α pr. et *αἰσχύνω*.

ἀναισχύντως, *adv.* impudenter, inverecunde.

ἀναιτία, ας, ἡ, innocentia.

ἀναιτιολόγητος, ν, ὁ καὶ ἡ, cujus ratio reddi non potest. Ex α pr. et *αἰτιολογέω*.

ἀναίτιος, ν, ὁ καὶ ἡ, caussam non habens, cujus caussa nulla est; qui in caussa non est, cur aliquid fiat. (2) innocens. Ex α pr. et *αἰτία*.

ἀναιτίως, *adv.* sine caussa. Ab *ἀναίτιος*.

ἀνακαγχάζω, f. άσω, cachinnor, effuse rideo. Ἀζούσας ἀνεκάγχασε μάλα Σαρδόνιον, *Plut.*

ἀνακαθαιρέομαι, depono, *V. L.* Ex ἀνὰ, κατὰ, et *αἱρέομαι*.

ἀνακαθαίρω, expurgo, perpurgo. Hinc

ἀνακάθαρσις, εως, ἡ, purgatio; (2) explanatio allegoriarum.

ἀνακαθαρτικὸς, ὴ, ὸν, purgativus. Ab eod.

ἀνακάθημαι, sedeo erectus; (2) recumbo, resideo.

ἀνεκαθίζω, f. ίσω, resideo. Καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς, *Luc.* 7, 15.

ἀνακαινίζω, f. ίσω, innovo, instauro. Ἀνακαινισις τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, *Psal.* 104, 30. Εἰς μετάνοιαν, *Heb.* 6, 6. Ex ἀνὰ, et *καινὸς, novus*. Hinc

ἀνακαίνισις, εως, ἡ, renovatio, instauratio.

ἀνακαινισμὸς, ῦ, ὁ, idem et ab eod.

ἀνακαινόω, f. ώσω, idem quod *ἀνακαινίζω*.

ἀνακαίνωσις, εως, ἡ, idem quod *ἀνακαίνισις*.

ἀνακαίον, ν, τὸ, carcer, in quem conjiciebantur servi mali et liberti, qui a dominis suis defecerant, *Suid. Harpocration*.

ἀνακαίω, f. καύσω, accendo, incendo; (2) incito. Ἀνακαύσωνται τὸ πῦρ, *Herodot.*

ἀνακαλέω, ῶ, f. ήσω p. κέκληκα, inclamo, alta voce appello, voco; (2) invoco; (3) revoco; (4) sarcio, rependo. Ἀνακαλεῖν τὴν εὐεργέτην, ἀγαλθὼν ἀνακαλείσθαι τῇ σάλπιγγι τοὺς στρατιώτας, τοὺς ἐν ὑπερορίαις τὴν στάσιν, labantem reparare.

ἀνακαλινδέω, ῶ, f. ήσω, verso, volvo.

ἀνακαλυπτήριος, dies, quo sponsa facie retecta prodit; (2) munus, quod sponsæ eo die a viro alisque dabatur. Ab

ἀνακαλυπτρα, τὰ, id. quod præc. (2). Ab
ἀνακαλύπτω, f. ψω, revelo, retego, patefacio. 'Ανακαλύπτειν μυστήρια· λόγους, aperte loqui; βλέφαρον. 'Ανακεκαλυμμένῳ προσώπῳ τὴν δόξαν Κυρίου κατοπτριζόμενοι, 2 *Cor.* 3, 18.
ἀνακαλυψις, εως, ἡ, revelatio.
ἀνακάμπτω, f. ψω, reflecto; (2) revertor, redeo; (3) declino, deflecto. Πάλιν δὲ ἀνακάμψω πρὸς ὑμᾶς, *Act.* 18, 21.
ἀνακάμψαι, *reverti*, a. 1. inf. act.
ἀνακάμψιφος, ἐφτος, ἡ, herba quæ amorem reducere credebatur. Ex ἀνακάμπτω, *redeo*, et ἔφως.
ἀνακαμψίπτους, υ, ὁ καὶ ἡ, qui reflexo itinere flat, qui reflexos flatus habet. Ex ἀνακάμπτω, *reflecto*, et πνέος, *flatus*.
ἀνάκαμψις, εως, ἡ, reflexio; (2) reciprocatio. Ab ἀνακάμπτω.
ἀνάκανθος, υ, ὁ καὶ ἡ, spinis, seu aculeis carens. Ex α pr. et ἄκανθα, *spina*.
ἀνακάπτειν, *deglutire*, præs. inf. act. verbi seq.
ἀνακάπτω, f. ψω, devoro, deglutio, absorbeo.
ἀνάκαρ, *adv.* sursum versus, in superiorem partem. Ex ἀνὰ, et κὰρ, pro κάρα, *caput*.
ἀνακάρδιον, υ, τὸ, arbor quædam Indica fructu aviculæ corculo non dissimili. Ex ἀνὰ, et καρδία, *cor*.
ἀνάκαρδος, υ, ἡ, idem et ex iisd.
ἀνάκαυσις, εως, ἡ, accensio, incensio. Ab ἀνακαίω, *incendo*.
ἀνακαχλάζω, ebullio, effervesco, ut *simplex*.
ἀνακάχλασις, εως, ἡ, ebullitio, æstus.
ἀνάκαψις, εως, ἡ, devoratio. Ab ἀνακάπτω.
ἀνακεάζω, f. άσω, findo.
ἀνακείαται, *dicati sunt*, 3. plur. præs. ind. med. *Ion.* pro ἀνάκεινται, a verbo ἀνάκειμαι.
ἀνάκεια, ων, τὰ, festum Dioscurorum, Castoris et Pollucis, qui et Ἀνακες dicti.
ἀνάκειμαι, f. κείσομαι, accumbo, recumbo; (2) consecratus, dicatus sum; (3) deditus, addictus sum; (4) situs, repositus sum; (5) tribuor, adscribor alicui. 'Ανάκειται εἰς ὀλίγους, ἵτ' σοι. πᾶν ἐς σὲ τοὶς βιβλίοις, *συμποσίοις*, incumbere; τῶν θείων, deditus; τῷ θεῷ· ἀνάκειται ὑπομνήματα. Ex ἀνὰ, et κείμαι, *jaceo*.
ἀνάκειον, υ, τὸ, templum Ἀνάκων, seu Dioscurorum. Ab Ἀνακες.
ἀνακείρω, tondeo; (2) abscindo; (3) dissecco, lacero. Ex ἀνὰ, et κείρω, *tondeo*.
ἀνακεκαλυμμένως, *adv.* revelate, aperte. Ab ἀνακαλύπτω.
ἀνακεκραγὼς, perf. part. act. v. ἀνακεράζω.
ἀνακελαδεῖ, strepo, garrio. Ab
ἀνακέλαδος, υ, ὁ. susurrus, strepitus.
ἀνακεράννυμι, vel ἀνακιρνάω, vel ἀνακεράω, commisceo, permisceo; (2) tempero. 'Ανακεκραμένην καινοῖς ἐπιγαμίαις τῶν γενῶν, *Plut.*
Ἀνακες, ων, οἱ, Dioscuri, Castor et Pollux. Ab ἄναξ, unde ἀνακτῶς, *sedulo*, quod Athenienses credebantur consulere.
ἀνάκεστος, υ, ὁ καὶ ἡ, immedicabilis, insanabilis. Ex α pr. et ἀκέομαι, *sano*, *medeor*.
ἀνακεφαλαιοῦται, 3. sing. præs. ind. pass. *contr.* pro ἀνακεφαλαιοῦται.
ἀνακεφαλαιόω, ῶ, f. ώσω, capitulatim et summatim repeto; (2) peroro; (3) partes disjectas in unum corpus colligo; (4) renovo, instauro; (5) impleo, perficio. 'Ανακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ. *Eph.* 1, 10. Ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ ἀνακεφαλαιοῦται, *Rom.* 1, 13. Hinc
ἀνακεφαλαίωσις, εως, ἡ, summaria repetitio; (2) repetitio ante dictorum per capita; (3) consummatio; (4) relatio.
ἀνακεφαλαιωτικὸς, ἡ, ὸν, ad repetitionem pertinens, quo quid repetitur. Ab eod.
ἀνακηκίω, sursum feror, erumpo, prosilio, subsilio. Ἀμφὶ δ' ἄρα σφὶν πεμνοῖσιν κεφάτεσσι πολὺς ἀνακηκίει ἱδρώς, *Il.* 13, 705.
ἀνακήρυκτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, præconis voce renunciatus, designatus. Et
ἀνακήρυξις, εως, ἡ, renunciatio, declaratio per præconem.
ἀνακηρύσσω, vel ἀνακηρύττω, fut. ξω, voce præconis renuncio, promulgo, proclamo; (2) renuncio quovis modo, denuncio; (3) laudo, prædico. 'Ανακηρύσσομαι νενικηκὼς, *Luc.* Ex ἀνὰ, et κηρύττω, *prædico*.
ἀνακινδυνεύω, præs. inf. act. verbi
ἀνακινδυνεύσω, f. εύσω, iterum periclitor, vel periculum adeo. 'Ανακινδυνεύω συμβάλλων ναυμαχίᾳ.
ἀνακινέω, ῶ, f. ήσω, moveo, impello; (2) suscito, excito; (3) excito, i. e. produco. Ex ἀνὰ, et κινέω, *moveo*. Hinc
ἀνακίνημα, ατος, τὸ, idem quod
ἀνακίνησις, εως, ἡ, commotio; (2) suscitatio, *Soph. Œd. Tyr.* 727.
ἀνακίρνημαι, permisceo. Ex ἀνὰ, et κιρνάω.
ἀνακλάζω, f. άγξω, clango, clamo.
ἀνακλαίω, f. αύσω, defleo; (2) vehementer fleo; (3) vicissim fleo; (4) *in medio*, ploratum incipio, quem deinde alii sequuntur. 'Ανακλαίομαι παροῦσι τοῖς εἰωθόσιν, *Soph. Phil.* 933.
ἀνάκλασις, εως, ἡ, reflexio, repercussio. Ab ἀνακλάω. Unde
ἀνακλαστὸς, ὴ, ὸ, fractio, reflexio.
ἀνάκλαστος, ος, ὁ καὶ ἡ, reflexus. Ab eod.
ἀνακλαυθμὸς, ὴ, ὸ, fletus. Ab ἀνακλαίω.
ἀνάκλαυσις, εως, ἡ, deploratio. Ab eod.
ἀνακλαυσμὸς, ὴ, ὸ, fletus. Ab eod.
ἀνακλάω, ῶ, f. άσω, refringo, reflecto, repercutio. Ex ἀνὰ, et κλάω, *frango*.
ἀνακλίπτομαι, retrocedo.
ἀνακλίπτω, rursus furor, *Hom.*
ἀνάκλημα, τος, τὸ, idem quod ἀνάκλησις; (2) pars cantus. Ab ἀνακαλέω.
ἀνάκλησις, εως, ἡ, inclamatio, appellatio; (2) revocatio; (3) revocatio ab exilio; (4) invocatio et evocatio, quæ fit cantu; (5) imploratio et invocatio in auxilium; (6) compellatio, adlocutio. Ab eod.
ἀνακλητικὸν, ὴ, τὸ, cantus tubæ revocantis ignavos ad prælium; (2) signum receptus. Ab eod.
ἀνακλητικὸς, ὴ, ὸν, excitans, evocans, revocans. Ab eod.
ἀνάκλητος, υ, ὁ καὶ ἡ, revocatorius. Ab eodem.
ἀνακλιθῆναι, *reposítum esse*, a. 1. inf. pass.
ἀνακλιθήσονται, 3. plur. fut. 1. ind. pass.
ἀνακλίναι, a. 1. inf. act. verbi ἀνακλίνω.
ἀνακλιντήριον, ὴ, τὸ, lectulus, in quo quiescimus interdiu. Ab
ἀνακλίνω, f. ἰνῶ, p. κέκλῖκα, repono, reclino; (2) discumbere facio; (3) aperio, expando, explico. 'Ανακλίνας αὐτὸν ἐπ' ἀγκώνος, ἐπὶ δείπνου, ἐν τῇ φάτνῃ. 'Ανακλιθήσονται μετ' Ἀβραὰμ, *Matt.* 8, 11. Hinc
ἀνάκλισις, εως, ἡ, discubitus, accubatio, recubatio.
ἀνακλισμὸς, idem; (2) recubitorium.
ἀνακλιτικὸς, ὴ, ὸν, discubitorius, reclinatorius. Ab eod.
ἀνάκλιτος, υ, ὁ καὶ ἡ, idem; et
ἀνάκλιτον, υ, τὸ, *subst.* sella, quæ habet in quod reclinari dorsum possit: recubitorium.
ἀνακλύζω, f. ύσω, alluo.
ἀνακλώθω, f. ώσω, filum retorqueo; (2) involutos fusos revolvo; (3) retracto mutando fatum, de Parca.
ἀνάκλωσμα, τὸ, revolutio, ap. *Nic.* (si lectio vera, *Etym.*)
ἀνακογχίζω, contineo, cohibeo, fulcio.
ἀνακογχυλιάζω, f. άσω, os, s. fauces colluo, gargarizo. Ex ἀνὰ, et κογχύλιον. Hinc
ἀνακογχυλιασμὸς, ὦ, ὁ, gargarizatio, oris collutio. Et
ἀνακογχυλιαστὸς, ὴ, ὸν, quo fauces colluuntur; (2) qui gargarizari solet, vel potest.
ἀνακογχυλίζω, f. ίσω, idem quod ἀνακογχυλιάζω. Hinc
ἀνακογχυλισμὸς, ὦ, ὁ, gargarizatio.
Ἀνακοί, ῶν, οἱ, iidem qui Ἀνακες.
ἀνάκοιλος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, cavus.
ἀνακοίλωμα, τος, τὸ, cavitas, cavum, v. c. arboris.
ἀνακοιμάομαι, ῶμαι, dormio, cubo.
ἀνακοίνος, *communica*, 2. sing. præs. imp. verbi
ἀνακοινόω, ῶ, f. ώσω, communico aliquid cum aliquo; (2) communico cum aliquo de re aliqua, consulo cum aliquo de re quapiam; ἀνακοινώσασθαι, communicare, *Ph.* 'Ανακοινοῦν τι τῷ φίλῳ, περί τινος, μετά τινος, τινί. Βουλεύσασθε, καὶ τοῖς συμμάχοις ἐλθόντες ἀνακοινώσατε, *Arist. Lys.* 1181.
ἀνακοίνωσις, εως, ἡ, communicatio; (2) schema quoddam rhetoricum.
ἀνακοιρανέω, ῶ, dominor, rego; (2) obeo.
ἀνακολλάω, ῶ, f. ήσω, conglutino, glutine adstringo et contineo. Hinc
ἀνακόλλημα, ατος, τὸ, glutinamentum, quo aliquid constringitur.
ἀνακόλλησις, εως, ἡ, restrictio, quæ fit glutine. Ab eod.
ἀνακολυθία, ας, ἡ, consequentiæ defectus, quum sequentiæ prioribus non respondent. Et
ἀνακόλυθον, υ, τὸ, vitium orationis, quando non sequitur quod superioribus respondeat. Ab
ἀνακόλουθος, υ, ὁ καὶ ἡ, inconsequens, non respondens præcedentibus; (2) non consentaneus, ineptus. Ex α pr. et ἀκόλουθος.
ἀνακολούθως, neglecta consecutione legitima; (2) parum convenienter.
ἀνακολπάζω, succingo, *al.* ἀνακολπίζω, ap. *Aristoph.* nam κολπάζω non reperitur.
ἀνακολυμβάω, ῶ, f. ήσω, emergo, supernato; (2) emergens adfero.
ἀνακομάω, ῶ, comas recipio; (2) refloresco.
ἀνακομιδὴ, ῆ, relatio, reportatio; (2) recuperatio, receptio; (3) reditus; (4) delatio mortuorum ex uno sepulchro in alium. Ab
ἀνακομίζω, f. ίσω, refero; (2) eveho; ἀνακομίζομαι, redeo, revertor, retro trajicio. 'Ανεκομίσαντο τὴν βασιλείαν, receperunt, *Plut.* Τὰ ὅπλα εἰς τὴν ἀκρόπολιν, *Xen.*
ἀνακοντίζω, f. ίσω, ejaculor; (2) erumpo.
ἄνάκοος, *Dor.* pro ἀνήκοος.
ἀνακοσκὴ, ῆς, ἡ, impedimentum; (2) repercussio, reciprocatio. Ab
ἀνακόπτω, f. ψω, retundo, inhibeo; (2) arceo, propulso; (3) elido. 'Ανακόπτειν τὸ ῥεῦμα, σὲ τῆς ὁρμῆς, τοὺς ὀφθαλμούς. Οὐτω μὲν ἀνεκόπην τῆς ὀργῆς, *Luc.* Τίς ὑμᾶς ἀνέκοψε τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι; *Gal.* 5, 7. Ex ἀνὰ, et κόπτω.
ἀνάκουστος, υ, ὁ καὶ ἡ, audibilis, sub auditum cadens. Ex ἀνὰ, et ἀκουστὸς, *audibilis*.
ἀνακυφίζω, f. ίσω, sublevo. Ἐς βραχὺ ἀνεκυφίσθησαν, *Aret.* Hinc
ἀνακύφισις, εως, ἡ, sublevatio, allevatio.
ἀνακύφισμα, ατος, τὸ, idem.
ἀνακύω, inaudio, ausculto. Θέλεις μείνωμεν αὐτὸ, κἀνακύσωμεν γόων; *Soph. El.* 81.
ἀνακεγγυάνω, succlamo, *Hes.* Ab ἀνακράζω.
ἀνακεθαδεύω, vibro, quatio, quasso.
ἀνακεθάω, ῶ, idem.
ἀνακεράζω, f. άξω, exclamo; (2) loquor, proloquor. 'Ανέκραξε φωνῇ μεγάλῃ, *Luc.* 4, 33.
ἀνακεᾶθεὶς, *permixtus*, aor. 1. part. pass. verbi ἀνακεράννυμι, pro ἀνακεράω, *permisceo*.
ἀνάκερασις, εως, ἡ, permistio, commistio, temperatio. Ab ἀνακεράννυμι, *immisceo*.
ἀνακερατὴς, ἐς, admodum firmus, validus. A κράτος, *Hes.*
ἀνακερατὼς, *adv* totis viribus, omni studio. Ex ἀνὰ, et κράτος, *vis*.
ἀνακρέκομαι, sono, loquor. Ex ἀνὰ, et κρέκω, *pectine pulso*.
ἀνακρέμαμαι, suspensus sum, pendeo ex alto.
ἀνακρέμᾶσαν, *suspenderunt*, 3. plur. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἀνεκρέμασαν.
ἀνακρεμάω, ῶ, vel
ἀνακρεμάννυμι, vel
ἀνακρεμαννύω, vel
ἀνακρέμνημι, suspendo in altum; (2) spe suspendo. 'Ανακρέμασαν εἰς ἀκρόστολιν, *Herodot.* Ἀνακρεμάσας ἀπὸ τῶν ἐλπίδων, *Æschin.* Ex ἀνὰ, et κρεμάω.
ἀνάκρησις, ἡ, *Ion.* pro ἀνάκρασις.
ἀνακρῖνω, f. ἰνῶ, quæstionem habeo, scrutor; (2) dijudico; (3) examino, æstimo. 'Ανακρίνειν τὰ σπιθαῖα τῶν πραγμάτων ταῖς ὀδοναῖς, *Isocr.* Ἀνακρίνεται ὑπὸ πάντων, 1 *Cor.* 14, 24. Hinc
ἀνακρῖσις, εως, ἡ, interrogatio; (2) inquisitio, quam singuli magistratus faciunt ante judicia de rebus ad litem pertinentibus; (3) disceptatio, judicium.
ἀνακριτικὸς, ὴ, ὸν, interrogatorius, interrogativus. Ab eod.
ἀνακροταλίζω, plaudo, ut seq.
ἀνακροτέω, ῶ, f. ήσω, plaudo, edo plausum, plausu comprobo, complodo; (2) celebro.
ἀνάκρουσις, εως, ἡ, retractio, inhibitio. Ab
ἀνακρούω, f. ύσω, retro ago, retro pello; (2) reprimo, coërceo; (3) canendi initium facio. Ἀνακρούεσθαι τὴν ναῦν εἰς πέλαγος. τὸ στόμα τῇ ἵππῳ· τὸν αὐτὸν λόγον, exordiri.

ἄνακτα, *regem*, acc. sing. ab ἄναξ, *rex*.

ἀνακτάομαι, ὦμαι, f. ήσομαι, recupero, recipio, reparo; (2) refocillo, recreo; (3) demereor, mihi concilio, mihi amicum facio. Ἀνακτᾶσθαι τὴν ἀρχὴν, τὴν δύναμιν τῷ σώματος, ἀνεστήσατο τὰς πολίτας.

ἀνακτέον, reducendum, subvehendum: ab ἀνάγω.

ἀνακτήσασθαι, a. 1. inf. med. verbi ἀνακτάομαι. Hinc

ἀνάκτησις, εως, ἡ, recuperatio; (2) refocillatio, recreatio; (3) conciliatio gratiæ.

ἀνακτητικός, ἡ, όν, recuperatorius, recuperandi vim habens; (2) recreatorius, refocillatorius. Ab eod.

ἀνακτίζω, f. ίσω, renovo, reædifico, rursum creo, reformo. Ex ἀνὰ, et κτίζω, *creo*.

ἀνάκτισις, εως, ἡ, instauratio.

ἀνακτίτης, ου, ὁ, gemma, quæ alias γαλακτίτης.

ἀνακτόφορος, id. quod ἀνακτόριος, *Christod.*

ἀνακτορεία, ας, ἡ, imperium, regnum, dominatus. Ab ἀνάκτωρ.

ἀνακτόριος, ου, ὁ καὶ ἡ, s. ἀνακτόριος, ία, ον, herilis, *Od.* 15, 396. Ab eod.

ἀνάκτορον, ου, τὸ, regium palatium; (2) templum, inprimis Dioscurorum. Ab eod.

ἀνακτοτελέται, et ἀνακτοτελεῖται, sacerdotes Dioscurorum, omninoque Deorum.

ἀνάκτωρ, ορος, ὁ, rex; (2) herus. Ab ἄναξ.

ἀνακυΐσκω, abortum facio. Ex ἀνὰ, et κύω.

ἀνακυκάω, ῶ, f. ήσω, permisceo, commisceo. Ἀνακυκᾷν τὰ φάρμακα, *Aristoph. Plut.* 302.

ἀνακυκλέω, evolvo, explico, extendo. Ἀνακυκλεῖ δέμας, extende corpus, *Eur. Or.* 231. Vide ἀνακυκλόω.

ἀνακύκλησις, ἡ, idem quod ἀνακύκλωσις.

ἀνακυκλισμός, οῦ, ὁ, idem.

ἀνακυκλόω, ῶ, f. ώσω, cingo, circumdo; (2) repeto; (3) revolvo.

ἀνακύκλωσις, ἡ, per circuitum regressio, circularis circumactio, circulatio. A præc.

ἀνακυλισμός, οῦ, ὁ, revolutio, conversio. Ab ἀνακυλίω, f. ίσω, replico, revolvo; (2) sursum volvo. Ex ἀνὰ, et κυλίω, *volvo*.

ἀνακυμβαλιάζω, f. άσω, cum sonitu everto.

ἀνακυντέω, sterto, *Hes.*

ἀνακυντόω, everto, *Nic.* Et

ἀνακυντόω, ῶ, f. ώσω, subverto, in dorsum reclino et resupino, *Hes.* Ab

ἀνακύπτω, f. ψω, oculos et caput erigo, ut aves bibentes solent; (2) exsisto, emergo; propriè et tropicè ut e malis, curis, &c. (3) orior; (4) spe erigor, animoque recreor. Μὴ δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελὲς, *Luc.* 13, 11.

ἀνακυρίωσις, εως, ἡ, gravitas, auctoritas. Ex ἀνὰ, et κυρόω, *auctoritatem do*.

ἀνάκυρτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ repandus, *Gl. V.* Ex ἀνὰ, et κυρτὸς, *incurvus*.

ἀνακύψατε, *suspicite*, 2. pl. aor. 1. imper. act. verbi ἀνακύπτω, *suspicio*.

ἀνακωδωνίζω, v. simp. *Hes.*

ἀνακωκύω, f. ύσω, deploro, defleo.

ἀνάκωλος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, brevissimus. Ex ἀνὰ, et κῶλον, *membrum*.

ἀνακωλύω, f. ύσω, arceo. Ex ἀνὰ, et κωλύω.

ἀνακωμῳδέω, ῶ, f. ήσω, comice decanto vel dico; (2) comice irrideo.

ἀνακῶς, *adv.* sedulo, regie. Ex ἄναξ.

ἀνακωφόω, ῶ, f. ήσω, surdum reddo.

ἀνακωφόω, ῶ, f. ώσω, idem.

ἀνακωχεύω, f. εύσω, navem in ancoris retineo; (2) retineo, inhibeo, recedo.

ἀνακωχέω, idem, *Hes.* Ab

ἀνακωχή, ῆς, ἡ, est, cum naves in solo tenentur in ancoris, ne a vento illidantur scopulis; recessio navium a litore versus altum in tempestate; (2) inducіæ; sed in hoc sensu scribendum ἀνοκωχὴ potius. Ab ἀνέχω, vel ἀνεέχω, *Etm.*

ἀναλἄβεῖν, aor. 2. inf. act. ἀναλαμβάνω.

ἀναλἄζομαι, f. άσομαι, rursum capio.

ἀναλακτίζω, calcitro, repudio.

ἀναλαλάζω, f. άξω, ululo, exclamo, tripudio, *Xen.*

ἀναλαμβάνω, f. λήψομαι, p. ἀνείληφα, recipio, recupero; (2) reparo, instauro; (3) repeto, itero, revoco; (4) assumo; (5) excipio, sc. convivio, &c. (6) animo voluto, cogito; (7) corrigo; (8) retineo; (9) cohibeo, &c. Ἀναλαμβάνειν τι ἐκ τινος, τόπον τινὶ· εἰς μνήμην, εἰς τὴν διάνοιαν· τὴν ἰσχὺν, ἑαυτὸν, ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς νόσου, ἐκ τῆς νόσου· τινὰ ἐπὶ τὴν ἀφεμάμεαν, τινὰ ἐστιάσεσι καὶ θεοὶς κίνδυνον, suscipere; τὸν ἵππον, sistere; αἰτίαν τὴν ἐπεκθέσεων, culpam objectam delere; τὴν ἀρχὴν, recuperare; τὴν διασκεδασθεῖσαν δύναμιν, resumere; τὴν ἁμαρτίαν αἰσχρὰν ἁμαρτὼν ἀναλαβεῖν πειράσομαι, turpe quod admisi peccatum, emendare conabor, *Soph. Philoct.* 1248. resarcire.

ἀναλἄμπω, f. ψω, resplendeo, reluceo; (2) illustro. Ex ἀνὰ, et λάμπω, *luceo*.

ἀναλγής, ές, ὁ καὶ ἡ, doloris expers, durus, stupidus. Ex α pr. et ἄλγος, *dolor*. Hinc

ἀναλγησία, ας, ἡ, indolentia.

ἀνάλγητος, ος, ὁ καὶ ἡ, sine dolore, expers doloris; (2) crudelis, qui nullo dolore misericordia tangitur; (3) multorum dolorum auctor.

ἀναλγήτως, *adv.* inhumaniter; (2) sine doloris sensu, absque molestia.

ἀναλδαίνω, augeo, do incrementum. Ex α intens. et ἀλδέω, *augeo*.

ἀναλδής, ές, ὁ καὶ ἡ, non-crescens, incrementum non capiens. Ex iisd.

ἀναλδήσκω, succresco, augeor. Ab ἀναλδής.

ἄναλδος, idem quod ἀναλδής, *Hes.*

ἀναλεαίνω, contero. Ex ἀνὰ, et λεαίνω.

ἀναλεγομένων, gen. pl. part. præs. pass. verbi

ἀναλέγω, f. ξω, colligo; ἀναλέγομαι, recito, lego, *Gl. V.* Ἀναλέγειν τὰ πάντα εἰς ἑαυτὸν, *Phil.* Ἀναλέγεσθαι τὰς βίβλους· τὸν χρόνον ταῖς διαδοχαῖς τῶν βασιλευόντων, supputare.

ἀναλειπτος, ὴ, ον, non unctus.

ἀναλειφίη, cum quis non ungitur. Ex α pr. et ἀλείφω.

ἀναλείχω, ξω, lambo, delingo.

ἀνάλειπτα, ων, τὰ, reliquiæ ciborum, quæ sunt sub mensa. Ab ἀνάλειπτος.

ἀναλέκτης, ου, ὁ, collector, *Steph.*

ἀναλεκτίδες, αἱ, conveniunt scapulis tenues analectides altis, *Ovid. de Art. Am.* 3.

ἀνάλεκτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, collectitius, collectus' collectaneus. Ab ἀναλέγω, *colligo*.

ἀναλήθη, ες, falsus.

ἀναλήθως, falsò.

ἀνάλημμα, ατος, τὸ, altitudo; (2) quicquid in edito est, ut horti pensiles, &c. Ab ἀναλαμβάνω.

ἀναληπτικός, ἡ, όν, recuperatorius; (2) refocillatorius, recreatorius. Ab eod.

ἀναληπτικῶς, *adv.* refocillatorie, apte ad refocillandum corpus.

ἀνάληψις, εως, ἡ, resumptio, recuperatio, receptio; (2) virium refectio, reconvalescentia; (3) adoptio; (4) perceptio rei alicujus; (5) schema rhetoricum. Ab ἀναλαμβάνω.

ἀναλθής, ές, ὁ καὶ ἡ, insanabilis, incurabilis. Ex α pr. et ἀλθέω, *sano*.

ἀναλίγκιος, ος, ὁ καὶ ἡ, dissimilis. Ex α pr. et ἀλίγκιος, *similis*.

ἀναλιμάω, ventilo, vanno purgo.

ἀνάλιτος, *discalceatus*, *Dor.* pro ἀνήλιπτος, *Theocr.*

ἀναλίσκουσα, *Dor.* pro ἀνήλίσκουσα, ab ἀνἄλίσκω, f. ἀναλώσω, p. ἀνήλωκα, absumo, insumo, impendo; (2) mercedem do, impensas suppedito; (3) consumo, extinguo, perdo, interficio. Ἀναλίσκειν χρόνον, πόνον, λόγους ἐπί τινι· τὰ χρήματα εἰς τοὺς στρατιώτας, τινὶ ἀργύριον πάλλος, *Isocr.* Ταχὺ δὲ τὰ ἐν τῷ παιδείσω θηρία ἀνήλωκεν, *Xen. Pæd.* 1. Τίνος χάριν τοσοῦδ' ἀνάλωσας λόγου; *Soph. Aj.* 1049. Βλέπετε μὴ ὑπὸ ἀλλήλων ἀναλωθῆτε, *Gal.* 5, 15. Ex ἀνὰ, et ἁλίσκω, *capio*.

ἀναλιχμάομαι, lambo.

ἀνάλκεια, ας, ἡ, impotentia; (2) ignavia, timiditas. Ex α pr. et ἀλκὴ, *robur*.

ἀνάλκιδες, *impotentes*, acc. pl. ab ἄναλκις.

ἀναλκίη, *ignavia*, *Ion.* pro ἀναλκία.

ἄναλκις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, impotens. Ex iisd.

ἀνάλλακτος, ον, immutabilis.

ἀναλλέξας, *qui collegit*, aor. 1. part. act. *Poët.* pro ἀναλέξας, a verbo ἀναλέγω, *colligo*.

ἀναλληγόρητος, ον, propriè, et sine allegoria dictus.

ἀναλλοίωτος, ος, ὁ καὶ ἡ, immutabilis; (2) qui ægre mutatur. Ex α priv. et ἀλλοιωτός.

ἀναλλομαι, assilio, insilio.

ἄναλμος, ος, ὁ καὶ ἡ, salsuginis expers. Ex ἀνὰ et ἅλμη.

ἀναλογάδην, *adv.* secundum proportionem. Ex ἀνάλογος.

ἀναλογεῖον, ου, τὸ, locus in quo reponuntur libri, sc. rationum. Ab eod.

ἀναλογέω, ῶ, f. ήσω, proportione respondeo, similis sum. Ab eod.

ἀναλογία, ας, ἡ, proportio, similis ratio.

ἀναλογίζομαι, ratiocinor, reputo, æstimo. Ἀναλογίζεσθαι τὰς χρόνους, τὰς τόκους· Ἀναλογίσασθε γὰρ, &c. *Hebr.* 12, 3.

ἀναλογικός, ἡ, όν, proportionalis. Ab eod.

ἀναλόγισμα, ατος, τὸ, idem quod

ἀναλογισμός, οῦ, ὁ, ratiocinatio, subductio; (2) cogitatio.

ἀναλογιστικῶς, probabiliter, per conjecturam.

ἀνάλογος, ος, ὁ καὶ ἡ, consentaneus. Ex ἀνὰ, et λόγος, *ratio*.

ἀναλογοῦσα, *quæ similis est*, part. pr. act. f. g. *contr.* pro ἀναλογέουσα, ab ἀναλογέω.

ἀναλόγως, *adv.* convenienter, congruè.

ἄναλος, ος, ὁ καὶ ἡ, insulsus, non salitus. Ex α pr. et ἅλς, *sal*.

ἄνολτος, ος, ὁ καὶ ἡ, inexplebilis, insatiabilis; (2) non augescens; (3) non salitus. Ex α priv. et ἅλω, *alo*, vel ἀλδω, *augeo*, vel ἅλς, *sal*.

ἀναλὐμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἀναλύειν, a verbo ἀναλύω.

ἀναλύζω, ingemisco, singultio.

ἀνάλὐσις, εως, ἡ, resolutio, dissolutio, solutio alicujus compositi; (2) abrogatio, remissio; (3) migratio, discessus, abitus; (4) explicatio; (5) modorum ex figura in figuram resolutio. Ab ἀναλύω.

ἀναλυτὴς, ῆρος, ὁ, liberator.

ἀναλυτικός, ἡ, όν, resolutorius.

ἀναλυτρόω, redimendum concedo, redemtum reddo. *In med.* redimo.

ἀναλὐω, f. ύσω, resolvo, dissolvo, retexo; (2) abrogo; (3) redeo, revertor; (4) abeo, discedo, migro. Ἀναλὐειν τὰ γενόμενα, irrita facere; οἴκαδε, reverti. Πότε ἀναλὐσει ἐκ τῶν γάμων, *Luc.* 12, 36.

ἀναλφάβητος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui ne alphabetum quidem callet, plane illiteratus. Ex α pr. ἄλφα, et βῆτα.

ἀνάλωμα, 1. sing. perf. ind. act. *Ion.* pro ἀνήλωκα, a verbo ἀναλίσκω.

ἀνάλωμα, ατος, τὸ, sumptus, impensa.

ἀναλῶσαι, *consumpsisse*, a. 1. inf. act. verbi ἀναλίσκω, pro ἀναλόω.

ἀνάλωσις, εως, ἡ, consumptio, insumptio, et ἀναλωτὴς, ου, ὁ, consumptor, absumptor, impensor. Ab eod.

ἀναλωτικός, ἡ, όν, absumptivus, consumptivus. Ab

ἄνάλωτος, ος, ὁ καὶ ἡ, invictus, inexpugnabilis. Ex α pr. et ἁλωτὸς, *expugnabilis*.

ἀναλωφάω, ῶ, f. ήσω, respiro, interquiesco, desævio, *Odyss.* 9, 460.

ἀναμάθω, aor. 2. subj. ab ἀναμανθάνω.

ἀναμαιμάω, ῶ, furibundo impetu sursum deorsum feror, furo, *Il.* 20, 490. Ex ἀνὰ, et μαιμάω.

ἀναμαλάσσω, vel ἀναμαλάττω, f. άξω, remollio, de integro mollio, subigo.

ἀναμανθάνω, f. θήσομαι, de integro disco; (2) disco, attendo.

ἀναμαντεύομαι, augurium capio, vaticinor. E μαντεύομαι.

ἀναμάξυτος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui nullis plaustris permeari potest. Ex α pr. et ἅμαξα.

ἀναμαραμίζω, splendesco.

ἀναμαρτησίη, ας, ἡ, cum quis non peccat, innocentia. Ex α pr. et ἁμαρτάνω, *pecco*.

ἀναμάρτητος, ος, ὁ καὶ ἡ, peccati expers, qui sine peccato est; (2) qui peccare nequit, innocens. Ex iisd.

ἀναμαρτήτως, *adv.* sine peccato, juste et rectè.

ἀναμαστοιτὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, qui verbis non peccat, qui falsum non dicit, *Suic.* Ex α priv. et ἁμαρτάνω, *pecco*, et ἔπος, *verbum*.

ἀναμασάομαι, ῶμαι, iterum mando, rumino; (2) diligenter, iterum iterumque cogito, exploro.

ἀναμάσσω, vel ἀναμάττω, f. ξω, pinso, subigo farinam; (2) abstergo; (3) luo, de pœna, et *in med.* (4) exprimo, imitor. Ἀναμάσσειν τι ἑαυτοῦ κεφαλῇ, in periculum se inferre. Ἐν θυείᾳ στρογγύλῃ ἀναμάττειν, mortario rotundo subigebat, *Aristoph. Nub.* 676.

ἀναμαστεύω, f. εύσω, quæro; (2) requiro; (3) diligenter quæro, pervestigo.

ἀναμασχαλιστὴς, ῆρος, ὁ, axillaris. Ex ἀνὰ, et μασχάλη, *axilla*.

ἀνάμαυτος, ος, ὁ καὶ ἡ, fluentis carens, *Hes.* Ex α pr. et νάμα, *fluentum*.

ἀναμαχέσθαι, præs. inf. med. verbi ἀναμαχέομαι, f. έσομαι, vel ήσομαι, rur-

sum, seu denuo pugno, pugnam repeto, item cum effectu; iterum pugnando rem restituo, aciem reparo. Ἀναμάχεται ἡ φύσις τῷ πλήθει τὴν φθορὰν, compensat, *Aristot.* Ex ἀνὰ, et μαχομαι.

ἀνάμαῤῥακτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inascensus, qui conscendi non potest. Ex α pr. et ἀμῤῥακτὸς, pro ἀναῤῥακτὸς, *scansilis.*

ἀναμέλληκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non emulctus; (2) qui nequit mulgeri. Ex α pr. et ἀμέλγω.

ἀνάμελκτος, ον, idem.

ἀναμέλπω, ἡ. ψω, decanto, cano, celebro cantu; (2) exordior hymnum. Ex ἀνὰ, et μέλπω, *cano.*

ἀναμεμιγμένως, *adv.* mixtim, promiscue. Ab ἀναμεμιγμένος.

ἀναμεμίχθαι, *permixti sunt*, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἀναμεμιγμένοι εἰσί, a verbo ἀναμίγνυμι, *permisceo.*

ἀναμένω, f. ενῶ, exspecto; (2) permaneo, constans maneo; (3) maneo aliquem, vel aliquid; (4) differo, moror. Ἀναμένειν τὴν ὥραν, ἐν τοῖς ἤθεσι· κίνδυνοι ἑτέρους ἀναμένουσι. Ἀναμένειν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν ἐρανῶν, 1 *Thess.* 1, 10.

ἀναμεσός, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui est medius aliquo in loco. Ex ἀνὰ, et μέσος, *medius.*

ἀνάμιστος, ὁ καὶ ἡ, plenus, refertus. Hinc ἀναμιστόω, ῶ, f. ώσω, repleo. Κἀτ' ἐκ τέτων ἡ τόλις ἡμῶν ὑπὸ γραμμάτων ἀνεμεστώθη, *Arist. Ran.* 1202.

ἀναμετρέω, ῶ, f. ήσω, metior; (2) denuo metior, remetior; (3) denuo iter per locum facio; (4) narro, commemoro, *in med.* ferè eadem notat: item per mensuram dividere, ut agros colonis. Ἀναμετρεῖν τὸ χωρίον, τὴν Σάλαασαν, τὰς στρέψεις· ἀναμετρεῖσθαι τὰς κινδύνους. Τί ἀῤῥητ' ἀναμετρήσασθαί με δεῖ; *Eur. Or.* 14. Hinc

ἀναμέτρησις, εως, ἡ, dimensio.

ἀναμηρυκάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, rumino, remando. Ἀναμηρυκώμενος τῇ μνήμῃ τὰ βεβρωμένα, *Luc.*

ἀναμηρύομαι, rumino, *V. L.*

ἀναμηρύομαι, f. ύσομαι, fila dilapsa, seu fluentia fuso circumacto recolligo.

ἀναμηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, rursum machinor; rursus molior.

ἀναμίγνυμι, *adv.* mixtim, promiscue. Ab ἀναμίγνυμι, f. ίξω, immisceo, permisceo, commisceo. Ἀναμιγνύναι τὴν ἀρετὴν πρὸς ἀνθρωπείους χρείας, ἀναμιχθέντες τῷ πλήθει, πρὸς ἀλλήλους.

ἀναμιγνύω, idem.

ἀναμίλλητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non controversus; (2) non contentiosus. Ex α pr. et ἀμιλλα.

ἀναμιμνήσκω, in mentem revoco. Ἀναμιμνήσκειν τινὰ τινος, τῆς παιδιάς. Ὅσ ὑμᾶς ἀναμνήσει τὰς ὁδὸς μου, 1 *Cor.* 4, 17. Ἀναμιμνήσκεσθε δὲ τὰς πρότερον ἡμέρας, *Heb.* 10, 32. Ex ἀνὰ, et μνάομαι, *recordor.*

ἀναμίμνω, maneo. Ex ἀνὰ et μένω, *maneo.*

ἀναμινυρίζω, f. ίσω, cantillo, parva sc. et querula voce.

ἀναμίξ, *adv.* promiscue, mixtim.

ἀναμιξις, εως, ἡ, permistio, commistio.

ἀναμίσγω, f. ίξω, permisceo, remisceo.

ἀναμισθαρνέω, ῶ, mercedem capio. Ex ἀνὰ, μισθὸς, *merces*, et ἀρνυμαι, *capio.*

ἄναμμα, ατος, τὸ, quod accensum est, ignitum; (2) fax ardens, seu accensa. Ab ἀνάπτω, *accendo.*

ἀνάμματος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, enodis, vinculo seu nodo carens. Ex α pr. et ἄμμα.

ἀναμμένος, *amictus*, part. perf. pass. *Ion.* pro ἀνημμένος, ab ἀνάπτομαι, *induo.*

ἀναμνάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, reminiscor, recordor. Ἀναμνησθεὶς τὰς τῶ πατρὸς τροκιρέσιος, περί τινος.

ἀναμνάω, ῶ, f. ήσω, suggero, admoneo, in mentem revoco.

ἀναμνησηθώμεν, *recordemur*, sive *recordati simus*, 1. pl. a. 1. conj. pass. verbi ἀναμνήσκομαι, pro ἀναμνάομαι, *recordor.* Hinc

ἀνάμνησις, εως, ἡ, reminiscentia, recordatio; (2) commonefactio.

ἀναμνηστικὸς, ἡ, ὸν, qui reminiscentia valet; (2) facile reminiscens. Ab eod.

ἀναμονὴ, ῆς, ἡ, remansio, sustentatio, toleratio, patientia. Ab ἀναμένω, *remaneo.*

ἀναμόγγυλμι, f. ξομαι, imprimo, inuro.

ἀναμορμύρω, cum murmure ebullio, immurmuro. Πᾶσ' ἀναμορμύρεσκε κυκωμένη, *Odyss.* 12, 238.

ἀναμορφόω, ῶ, f. ώσω, reformo. Hinc

ἀναμόρφωσις, εως, ἡ, reformatio.

ἀναμοχλεύω, f. εύσω, vectibus submoveo, amolior; (2) tollo, submoveo. Τί τάσδε κίνεις κἀνομοχλεύεις τύλας; *Eur. Med.* 1317.

ἀναμπέχονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non habens ἀμπεχόνην, s. centum vestitum; (2) non togatus, seu lænatus. Ex α pr. et ἀμπεχόνη, *cultus*, seu *vestitus corporis.*

ἀναμπλάκητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non errans, peccato carens, justus. Ex ἀνὰ, et πλακία, *error.*

ἀνάμπυξ, ὕκος, ὁ καὶ ἡ, non habens vittam. Ex α priv. et ἄμπυξ, *catena*, vel *vitta aurata.*

ἀναμυρίζω, f. ίσω, semel in baptismo unctum denuo chrismate inungo. Hinc

ἀναμυρισμὸς, ῦ, ὁ, unctio repetita.

ἀναμυχθίζομαι, f. ίσομαι, irrideo; (2) suspiro.

ἀναμύω, f. ύσω, aperio oculos, visum recipio. Ex ἀνὰ, et μύω, *connïveo.*

ἀναμφήριστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, certus, indubitatus, non controversus. Ex α pr. et ἀμφήριστος.

ἀναμφηρίστως, sine dubio.

ἀναμφίβολος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, minime dubius, non ambiguus. Ex α pr. et ἀμφίβολος.

ἀναμφιβόλως, *adv.* sine dubitatione.

ἀναμφιδόξος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, minime dubius. Ex α pr. et ἀμφίδοξος, *dubius.*

ἀναμφιδόξως, *adv.* proculdubio, indubie; (2) omnium consensu.

ἀναμφίστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non indutus, nudus, *Suic.* Ex α pr. et ἀμφιέννυμι, *induo.*

ἀναμφιέστως, *adv.* nude, sine vestibus, *Suic.*

ἀναμφίλεκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non dubius, extra controversiam positus. Ex α pr. et ἀμφίλεκτος, *in controversia positus.*

ἀναμφιλέκτως, *adv.* sine controversia.

ἀναμφίλογος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non dubius, certus, non controversus; (2) carens difficultatibus. Ex α priv. et ἀμφίλογος.

ἀναμφιλόγως, *adv.* sine controversia.

ἀναμφισβητήσιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀναμφισβήτητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non controversus. Ex ἀνὰ, et ἀμφισβητέω, *controversor.*

ἀναμφισβητήτως, *adv.* sine controversia, proculdubio.

ἀναναγκαστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, voluntarius, minime coactus. Ex α pr. et ἀναγκαστὸς.

ἀναναδρίας, ας, ἡ, ignavia. Ab ἀνανδρος.

ἀνανδρεῖς, οἱ, eunuchi, ap. *Hipp.*

ἄνανδρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, parum virilis, ignavus, effeminatus, mollis; (2) viris vacuus, *Soph. Œd. Col.* 939. (3) ἡ innupta, conjugii expers. Ex α pr. et ἀνὴρ, *vir.* Hinc

ἀνανδρόω, ῶ, f. ώσω, ignavum reddo, eviro.

ἀνάνδρως, *adv.* non viriliter, ignave.

ἀνάνδρωτος, ᾱ, ὁ, ἡ, viro viduata, marito orbata. Ab ἀνανδρόω.

ἀνανεάζω, f. άσω, renovo, instauro; ἀνανεάζομαι, muto me in novam formam. Ἀνανεάζειν σαυτὸν αἰεὶ, *Arist. Ran.* 602.

ἀνανέμω, recenseo; (2) distribuo. Ἀνανεμέετο τὴν μητρὸς τὰς μητέρας, *Herodot.* (quæ lectio suspecta est.)

ἀνανεοῦσθαι, præs. inf. pass. *contr.* pro ἀνανεόεσθαι. Ab

ἀνανεόω, ῶ, ώσω, renovo, instauro. Ἀνανεώσασθαι τὰς ξενίας, τὴν ἀρχὴν, τὴν μαχήν. Ἀνανεοῦσθαι δὲ τῷ πνεύματι τῷ νοὸς ὑμῶν, *Ephes.* 4, 23. Ex ἀνὰ, et νεόω, *novo.*

ἀνάνεντος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, remissionis expers, qui non remittitur. Ex α pr. et ἄνεντος.

ἀνανεῦσαι, a. 1. inf. act. v. ἀνανεύω.

ἀνάνευσις, εως, ἡ, recusatio, repulsa; (2) elevatio capitis et oculorum; (3) requies a malis, ac liberatio.

ἀνανεύω, f. εύσω, renuo, abnuo, nutu veto; (2) suspicio, oculos et caput attollo; (3) emergo, respiro ab æerumnis. Ἀνὰ δ' ὀῤῥύσι νεῦον ἑκάστῳ, *Od.* 9, 468.

ἀνανέωσις, εως, ἡ, renovatio, instauratio, regeneratio. Ab ἀνανεόω, *renovo.*

ἀνανηπιεύομαι, repueresco.

ἀνανηπιόομαι, id. quod ἀνανηπιεύομαι, *Gax.*

ἀνανήφω, f. ψω, ad sobrietatem redeo ab ebrietate; (2) resipisco; (3) eum ἐκ, liberor ab aliquo malo, expedio me e malo; item (4) desino. Καὶ ἀνανήψωσιν ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου παγίδος. 2 *Tim.* 2, 26.

ἀνανήχομαι, f. ξομαι, supernato, enato, emergo; (2) recreor e calamitate.

ἀνανθέω, ῶ, f. ήσω, refloresco. Ab

ἀνανθὴς, εος, ὁ καὶ ἡ, flore carens; (2) infirmus. Ex α pr. et ἄνθος, *flos.*

Ἀνανίας, ου, ὁ, nomen viri. Hebr. *Dominus commiseratus est.*

ἀνάνιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, mœrore carens; (2) innocuus, innoxius; (3) superbus. (*Dor.* pro ἀνήνιος, effrænis, superbus. Ex α, et ἡνία, *Steph.*) Ex α pr. et ἀνία, *mœror.* Hinc

ἀνανίως, *adv.* sine dolore et molestia, indolenter.

ἀνανομὴ, ῆς, ἡ, distributio; (2) iterata recensio. Ab ἀνανέμω, *distribuo.*

ἀνανοσέω, ῶ, f. ήσω, in morbum recido, remorbesco. Ex ἀνὰ, et νοσέω, *ægroto.*

ἄνανται, τὰ, acclivia: *adv.* sursum, adverse.

ἀνανταγώνιστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui nullus est æmulus, unde pro invicto. Ex α pr. et ἀνταγωνίζομαι, *depugno.*

ἀνανταπόδοτος, ᾱ, τὸ, ubi consequens in oratione omittitur. Ex α pr. et ἀνταποδίδωμι, *reddo debitum.*

ἀνάντης, εος, ὁ καὶ ἡ, acclivis, arduus, sursum tendens; (2) difficilis. Ex α priv. et ἀντάω.

ἀναντίβλεπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, contra quem non ausit aliquis oculos aperire. Ex α pr. et ἀντιβλέπω, *contra adspicio.*

ἀναντίλεκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, quem contra dici non potest. Ex α pr. et ἀντίλεκτος.

ἀναντιλέκτως, *adv.* citra controversiam.

ἀναντίῤῥητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, quem contra dici nequit. Ex α pr. et ἀντίῤῥητος.

ἀναντιῤῥήτως, *adv.* citra contradictionem.

ἀναντιφώνητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui nihil respondetur; (2) quem contra dici non potest. Ex α pr. et ἀντιφωνέω, *respondeo.*

ἀνάντυτα, *inutiliter*, *Dor.* pro ἀνήνυτα.

Ἄνᾰξ, ακτος, ὁ, rex, ἡ regina; (2) herus, dominus; (3) nomen diis commune, *Eurip. Iphig. Aul.* 739. Ἄναξ κώπης, remex, *Id. Cycl.* 86.

ἄναξα, *regnavi*, 1. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤναξα, a verbo ἀνάσσω, *regno.*

ἀναξαίνω, f. ανῶ, rursum carmino; (2) iterum discerpo, lacero.

ἀναξηραίνω, f. ανῶ, sicco. Hinc

ἀναξήρανσις, εως, ἡ, resiccatio; (2) siccatio.

ἀναξιδώρα, ας, ἡ, munera e terra submittentes. Cognomen Cereris ab ἀνάγω, *submitto*, et δῶρον, *munus.*

ἀναξιοπαθέω, ῶ, f. ήσω, indigna patior; (2) indignum duco, repudio, contemno. Ex ἀνάξιος, et πάσχω.

ἀναξιοπάθημα, idem et ex iisdem.

ἀναξιοπαθοῦσα, a. 2. part. act. f. g.

ἀνάξιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, indignus; (2) inhonoratus, qui nullo habetur loco. Ex α pr. et ἄξιος, *dignus.*

ἀναξίως, idem quod ἀταξιόω, *Eur.*

ἀναξιφορμιγξ, γος, ὁ καὶ ἡ, in cithara regnans. Ex ἀνάσσω, et φόρμιγξ.

ἀναξίως, *adv.* indigne, immerito.

ἀναξυρὶς, ίδος, ἡ, subligaculum, bracca; *in Plur.* ἀναξυρίδες, tibialia. Ex ἀνὰ, et σύρω.

ἀναξῦω, f. ύσω, rado.

ἀναπαιδεύω, f. εύσω, rursus instituo.

ἀνάπαισος, ᾱ, ὁ, pes carminis primam et secundam syllabam breves, tertiam longam habens; (2) versus Anapæsticus. Ab ἀναπαίω, *repercutio.*

ἀναπαισῤῥίδες, ων, αἱ, mallei fabrorum. Ab ἀναπαίω, f. αίσω, repercutio, referio.

ἀναπαλαίω, f. αίσω, luctam redintegro, certamen luctæ reparo; (2) pugnam reparo, instauro. Ex ἀνὰ, et παλαίω, *luctor.*

ἀναπάλειπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, indelebilis. Ex ἀνὰ, et ἀπαλείφω, *deleo, deungo.*

ἀναπάλη, ης, ἡ, genus saltationis. Ex ἀνὰ, et πάλη, *lucta.*

ἀνάπαλιν, *adv.* e contrario, in vice.

ἀναπαλινδρομέω, ῶ, recurro.

ἀναπάλλομαι, exsilio. Ἀναπάλλεται ἰχθὺς Σὶν' ἐπὶ φυκιόεντι. *Il.* 23, 692. *Poët.* pro ἀνεφάλλομαι. Ab ἀνὰ, ἐπὶ, et ἅλλομαι, *salio.*

ἀναπάλλω, f. ἀλῶ, vibro, evibro; vibro alas, ἐ. *e.* volo, *Eur. Or.* 322. (2) percutio, τὰς κῶλά τ' ἀμπάλλετε, pro ἀνα— *Arist. Ran.* 1486. Hinc

ἀνάπαλος, s. ἄμπαλος, ὁ, resortitio, *Pind.*

ἀνάπαλσις, εως, ἡ, vibratio, quassatio.

ἀναπαρίαζω, f. άσω, muto sententiam, pactum irritum facio, more sc. Pariorum. Ex ἀνὰ, et Πάριος, *Parius.*

ἀναπάρτιστος, ον, imperfectus, mancus.

ἀνάπας, ασα, αν, *Gen.* αντος, ἄσης, αντος, omnis, universus. Ex ἀνὰ, et πᾶς, *omnis.*

ἀναπάσσω, f. άσω, adspergo; (2) affero, addo alicui rei; item edo, *in med.*

ἀναπατάσσομαι, idem quod ἀνακορύσσομαι, quod vide.

ἀναπατέω, ῶ, f. ήσω, sursum versus gradior, adverso flumine navigo.

ἀναπαύδητος, ε, ὁ καὶ ἡ, indefatigabilis. Ex α pr. et ἀπαυδάω, *defatigor.*

ἀνάπαυλα, ης, ἡ, quies, requies; (2) cessatio; (3) diversorium, locus quietis; (4) finis periodi, ap. *rhetores*; (5) intervalla respirandi. Ab ἀναπαύω.

ἀνάπαυλις, idem et ab eod.

ἀνάπαυμα, τος, τὸ, requies, intermissio a labore. Ab eod.

ἀνάπαυσις, εως, ἡ, idem et ab eod.

ἀναπαυστήριον, ε. τὸ, locus quietis, seu in quo quies capitur; (2) lituo datum signum ad castra metanda. Ab eod.

ἀναπαυτήριον, ε, τὸ, idem et ab eod.

ἀναπαύω, f. αύσω, requiescere facio, sedo, do requiem, seu laxationem; (2) recreo, refocillo; ἀναπαύομαι, quiesco, requiesco, cesso a re aliqua; (3) donor immunitate; (4) confero me cubitum; (5) morior, excedo e vita. Ἀναπαύειν σαυτὸν, τὸ στρώτευμα, τὰς ἵππους τοῦ βαδίζειν· ἀναπαύεσθαι τῶν πόνων, ἐκ πεμάτων τοῦ βίου, mori. Ἀνάπαυσον μου τὰ σπλάγχνα ἐν Κυρίῳ, *Philem.* 20. Ἀναπέπαυται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ὑμῶν, 2 *Cor.* 7, 13.

ἀναπείθω, f. είσω, persuadeo; (2) sollicito ad mutandam sententiam, ad rebellandum. Τοὺς ἄνδρας ἀναπέπεικεν ὑπ᾽ εἶναι Ξέως. *Arist. Thesm.* 458. Παρὸ τὸν νόμον ὕτος ἀναπείθει τοὺς ἀνθρώπως σίζεσθαι τὸν Θεὸν, *Act.* 18, 13.

ἀνάπειρα, ας, ἡ, experimentum; (2) exercitatio; (3) communis usus; (4) conatus, inceptum; (5) recensio copiarum. Ex ἀνὰ, et πείρα, *experimentum.*

ἀναπειράω, ῶ, f. άσω, vel ήσω, iterum experior, iterum tento (2) tento, experior.

ἀναπείρω, f. ερῶ, transadigo, tranfigo, transfodio.

ἀνάπεισμα τος, τὸ, funis, quo aliquid religatur, et præsertim quidem quo naves religantur ad littus; (2) fiducia adgrediendi aliquid. Ab ἀναπείθω.

ἀναπειστήριος, ε, ὁ καὶ ἡ, persuasorius, aptus ad persuadendum. Ab eod.

ἀνάπειστος, ε. ὁ καὶ ἡ, palam factus, manifestatus; (2) qui in aliam opinionem impellitur. Ab eod.

ναπιμπάζω, f. άσω, iterum numero repeto; (2) animo veso, præterita repeto, rumino. Ὥστε τινὲ ὀνειρον ἀναπεμπαζόμενοι τὴν παρ᾽ ἡμῖν εὐδαιμονίαν, *Luc.* Ἀναπεμπάζων φρενὶ πυχνῇ, *Lyc.* 9.

ἀναπέμπω, f. ψω, remitto; (2) emitto; (3) sursum mitto; (4) exhalo, exhalando sursum mitto. Ἀναπέμπειν κρέμματα, τὶ ἐκ τινος, δυσωδίαν. Ἔτι δὲ τοιῶτε τόδ᾽ ἀνέπεμψεν ἱερὸν, *Arist. Thesm.* 1054.

ἀναπεπλήρωνται. *completæ sunt*, 3. pl. perf. ind. pass. verbi ἀναπληρόω, *compleo.*

ἀναπεπτωμένος. part. perf. pass. per *Sync.* pro ἀναπεπτασμένος. Ab ἀναπετάζω.

ἀναπέπτω, f. ψω, iterum coquo, recoquo.

ἀναπεπτωκὼς, *qui discubuit*, part. perf. act. v. ἀναπίπτω, pro ἀναπέτω.

ἀνάπεσαι, *accumbe*, 2. sing. a. 1. imperat. med verbi ἀναπίπτω, pro ἀναπέτω.

ἀναπεσεῖν, *discumbere*, a. 2. inf. act.

ἀναπετάζω, f. άσω, idem quod sequens.

ἀναπετάννυμι, expando, explico; (2) aperio; (3) laxo. Ἀναπετάσαι ἱστία λευκὰ, τὰς δύρας, τὸ συνιζηκὸς τῶν πόρων. Ἦν ἅπασιν ἀναπετάσης τὰ ὦτα, *Luc.* Ἀνὰ δ᾽ ἱστία λευκὰ πετάσσας, *Odyss.* 10, 506. Ex ἀνὰ, et πετάω, *pando.*

ἀναπετανύω, idem et ex iisd.

ἀναπετάω, ῶ, f. άσω, idem et ex iisd.

ἀναπέτομαι, f. ἀνιτῆσομαι, in altum evolo.

ἀναπέφηνα, *visus sum*, 1. sing. perf. indic. med. verbi ἀναφαίνω, *exhibeo.*

ἀναπηγάζω, f. άσω, emitto in modum fontis et scaturiginis.

ἀναπήγνῦμι, f. ήξω, suffigo, suspendo. Πῆξαι κεφαλὴν ἀναπκολοτίσει, *Il* 18, 177.

ἀναπηδάω, ῶ, f. ήσω, subsilio, sursum salio; (2) prosilio, exsilio; (3) resilio, retrorsum salio. Ἀναπηδᾶν ἐπὶ τὸν ἵππον, πρὸς τὸν πάπον, ἐκ μέσων. Ἐπὶ τὴν καπήλιδ᾽ εὐθὺς ἀνεπηδήσαμεν, *Arist. Ran.* 575. Hinc

ἀναπήδησις, ἡ, exsultatio, procursio.

ἀναπηνίζω, f. ίσω, fuso circumacto recolligo.

ἀνάπηρία, ἡ, q. d. mutilitas, mutilatio, læsio, membri alicujus vitium, s. vitiatio. Ab

ἀνάπηρος, ε, ὁ καὶ ἡ, mutilus, quovis corporis membro mancus, ut cæcus, claudus, &c. Ex ἀνὰ, et πηδός, *mutilus.* Hinc

ἀναπηρόω, ῶ, f. ώσω, mutilo, mutilum reddo.

ἀναπιδύω, f. ύσω, scaturio, erumpo e scaturigine.

ἀναπιέζω, f. σω, iterum premo. Ἀναπιέζει φλέγμονας, *Aret.*

ἀναπιμπλάναι, præs. inf. act. verbi

ἀναπίμπλημι, f. ήσω. repleo, impleo. Ἀναπιμπλήσειν τινα φόβε, φιλίαν ἀπιστίας.

ἀναπίνω, q. d. rebibo, resorbeo, *Hippocr.*

ἀναπιπράσκω, f. άσω, revendo, emptum vendo.

ἀναπίπτω, recumbo, decumbo, procumbo; (2) accumbo ad mensam; (3) supinus sum, (4) animo concido, animum abjicio; (5) frigeo, remissus sum; (6) pœnitentia ducor, sententiam muto. Ἀναπίπτειν ἐπὶ τὴν γῆν, ἐπὶ τῆς γῆς, παρὰ τινα· Νικώμενοι ἐπ᾽ ἐλάχιστον ἀναπίπτουσι, *Thuc.* Ἀλλ᾽ ὅταν πλοῦς, πορευθεὶς ἀνάπεσον εἰς τὸν ἔσχατον τόπον, *Luc.* 14, 10.

ἀναπιστεύω, f. εύσω, confido, spero, bono animo esse incipio.

ἀναπιτνάμεν, præs. inf. act. *Dor.* et *Ion.* pro ἀναπιτνάνα·, ab ἀναπίτνημι, pro ἀναπίτνω, *supinus jacio.*

ἀναπίτνημι, expando, explico. Ab ἀνὰ, et πετάω, *pando.*

ἀναπλάκωτος, ον, *Poët.* pro ἀναμπλ. *Soph.*

ἀναπλάσαντες, *qui formavere*, nom. pl. a. 1. part. act. verbi ἀναπλάσσω, *formo, fingo.*

ἀνάπλασις, εως, ἡ, fictio seu formatio de integro, ut restitutio membri fracti in integrum; (2) regeneratio.

ἀνάπλασμα, τος, τὸ, figmentum id quod fictum est; (2) mendacium, commentum.

ἀναπλασμὸς, ῦ, ὁ, q. d. refictio, reformatio; (2) fictio, formatio de integro; fictio, s. ipsa fingendi actio; (3) fictio rerum, quæ non sunt, aut esse possunt. Ab

ἀναπλάσσω, vel ἀναπλάττω, f. πλάσω, denuo fingo, reformo; (2) fingo, comminiscor, imaginor apud me, quæ non sunt. Ἀναπλάσσειν τὴν οἰκίαν, τι εἰς τεοχίσκως.

ἀναπλέκωνται, *implicant*, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro ἀναπλέκουσι. Ab

ἀναπλέκω, f. ξω, implico, innecto; (2) redimio. Ex ἀνὰ et πλέκω, *plico.*

ἀναπλεύσασθαι, f. 1. ind. med. v. ἀναπλέω.

ἀναπλέω, f. εύσω, provehor in altum, e portu solvo; (2) navigo. Ἐς Τροίην νήισσιν ἀναπλεύσασθαι ἐμελλον, *Il.* 11, 21.

ἀνάπλεως, ω, ὁ καὶ ἡ, plenus, refertus. Ex ἀνὰ, et πλέος, *plenus.*

ἀναπλήθω, f. ήσω, impleo, expleo. Ἀναπλῆθων τινὰ τινος· κακῶν εἴτον ἀναπλήσαντες ὀλωνται, *Il.* 8, 35. Ex ἀνὰ, et πλήθω.

ἀναπλημμυρέω, redundo, exundo.

ἀναπλήρωμα, ατος, τὸ, supplementum, explementum.

ἀναπληρωματικὸς, ἡ, όν, expletivus, explendi vim habens, explendo aptus.

ἀναπλήρωσις, εως, ἡ, expletio, suppletio.

ἀναπλήσω, a. 1. inf. act. verbi ἀναπλήθω. Hinc

ἀναπληστικὸς, ἡ, όν, expletivus.

ἀνάπλοος, *contr. usitatius*, ἀνάπλους, ους, ὁ, evectio e portu; (2) remigatio navalis. Ex ἀνὰ, et πλόος, *navigatio.*

ἀναπλόω, ῶ, f. ώσω, expando, explico.

ἀναπλύνω, f. υνῶ, eluo, iterum lavo. Hinc

ἀνάπλυσις, εως, ἡ, ablutio, elotio.

ἀναπλύσειν, *solvere portu*, præs inf. act. *Ion.* pro ἀναπλεῖν, a verbo ἀναπλόω.

ἀνάπλωσις, ἡ, explicatio, interpretatio.

ἀναπλώω, f. ώσω, idem quod ἀναπλέω.

ἀναπνεῖν, præs. inf. act. verbi ἀναπνέω.

ἀναπνεῦσαι, *Poët.* pro ἀναπνέω.

ἀνάπνευσις, εως, ἡ, respiratio; (2) recreatio, relaxatio. Ab ἀναπνέω.

ἀναπνευστικὸς, ἡ, όν, respirativus, vi respirandi præditus, respirationi serviens. Ab eodem.

ἀνάπνευστος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui respirare non potest; (2) exanimis; (3) flatu venti carens. Ex α pleon. et ἄπνευστος.

ἀναπνέω, f. εύσω, respiro; (2) recreor, relaxor animo; (3) desidero, adspiro ad aliquid; (4) in mente habeo. Ἀνέπνευσε τῆς νόσε, *Soph. Aj.* 274. Ἀναπνεύσωσι δ᾽ ἀρῆίοι υἷες Ἀχαιῶν, *Il.* 11, 799. Ex ἀνὰ, et πνέω, *spiro.* Hinc

ἀναπνοὴ, ῆς, ἡ, respiratio; (2) relaxatio animi.

ἀναπόβλητος, ε, ὁ καὶ ἡ, non rejiciendus, qui amitti, vel rejici non potest, aut debet. Ex α pr. et ἀποβάλλω, *rejicio.*

ἀναπόγραφος, ε, ὁ καὶ ἡ, a publicano non recensus nec scriptus, non census, non inscriptus. Ex α priv. et ἀπογράφω, *censeo.*

ἀναπόδειατος, ε, ὁ καὶ ἡ, improbabilis, quasi indemonstrabilis. Ex α priv. et ἀπόδειατος.

ἀναπόδειατος, *adv.* sine probatione vel demonstratione.

ἀναπόδεκτος, ε, ὁ καὶ ἡ, non recipiendus. Ex α pr. et ἀποδέχομαι, *recipio.*

ἀναποδίζω, f. ίσω, retrocedo, pedem refero; (2) revoco, retro ago; (3) diligenter expendo, exacte perpendo, excutio. Ἀναποδίζειν εἰς τὰ ὀπίσω, τὰ γεαμματέα. Hinc

ἀναπόδισις, ἡ, remeatio, retrocessio.

ἀναποδισμὸς, ῦ, ὁ, diligens inquisitio; (2) regressus, retrogradus motus; (3) resolutio.

ἀναπόδοτος, ε, ὁ καὶ ἡ, non redditus, non reddendus, gratuitus. Ex α pr. et ἀποδίδωμι, *reddo.*

ἀναπόδραστος, ε, ὁ καὶ ἡ, inevitabilis. Ex α pr. et ἀποδράω, *effugio.*

ἀνάποινος, ε, ὁ καὶ ἡ, non redemtus pretio. Ex α priv. et ἄποινον, *pretium redemptionis.*

ἀναποίνως, *adv.* gratis.

ἀναπόκριτος, ε, ὁ καὶ ἡ, cui non respondetur, seu cui non responsum est. Ex α pr. et ἀποκρίνω, *respondeo.*

ἀναπόλαυστος, ε, ὁ καὶ ἡ, jejunus; (2) vacans voluptate; (3) quo frui non licet. Ex α pr. et ἀπολαύω, *fruor.*

ἀναπολεμέω, bellum infero, cieo, *Strab.* 17.

ἀναπολέω, ῶ, f. ήσω, revoco in animum, instauro rem abolitam memoria hominum, in animo volvo; (2) rumino, *de brutis.* Δὶς ταῦτα βέλει καὶ τρὶς ἀναπολεῖν μ᾽ ἔπη; repetere, *Soph. Phil.* 1267.

ἀναπόλησις, εως, ἡ, ipsa actio revolvendi in animo, recordatio, revocatio in mentem, ruminatio. Ab ἀναπολέω.

ἀναπολητικὸς, ἡ, όν, revolvendi facultatem habens. Ab eod.

ἀναπολίζω, aro; (2) celebro carmine vel oratione, ap. *Pind.* propriè, instauro.

ἀναπολόγητος, ε, ὁ καὶ ἡ, inexcusabilis; (2) indefensus. Ex α priv. et ἀπολογέομαι, *excuso.*

ἀναπόλυτος, ε, ὁ καὶ ἡ, non absolutus; (2) indissolubilis; (3) non dimissus. Ex α pr. et ἀπολύω, *solvo.*

ἀναπομπὴ, ῆς, ἡ, sursum missio; (2) effossio. Ex ἀνὰ, et πέμπω, *mitto.*

ἀναπόμπιμος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui remittitur.

ἀναπομπὸς, ἡ, όν, qui mittit ad superos.

ἀναπόνιπτος, ε, ὁ καὶ ἡ, illotus, qui se non abluit. Ex α pr. et ἀπονίπτω, *abluo.*

ἀναποφείομαι, procedo, in locum editiorem imprimis.

ἀναπόσβεστος, inextinctus, semper lucens. Ex α, et ἀποσβέννυμι.

ἀναποσκευὴ, ἡ, impedimentum, *V. L.*

ἀναπόστατος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui desciscere nequit. Ex α pr. et ἀφίστημι, *deficio.*

ἀναποτόμαι, avolo.

ἀναποτιασμὸς, ῦ, ὁ, suspirium, s. lamentatio cum imploratione divini auxilii, *Greg.* (2) divini numinis imploratio.

ἀναπότριτος, ε. ὁ καὶ ἡ, qui detergi nequit; (2) indelebilis. Ex α pr. et ἀποτρίβω.

ἀνάπταισις, εως, ἡ, q. d. reventitio. Ab ἀναπιπράσκω, *revendo.* Unde

ἀναπταίστης, ε, ὁ, qui sibi vendita revendit.

ἀναπράσσω, vel ἀναπράττω, f. άξω, exigo, reposco, recupero. Ἀναπράσσειν τὰ χρήματα. Διὰ δύο ὑποκλέπτεις τὴν μὲν βαλόμενος ἀναπράξαι, τὴν δὲ αὖτος ἀποδοῦναι, *Thuc.*

ἀναπρεσβεύω, legatos mitto.

ἀναπρήθω, f. ήσω, incendo, inflammo; (2) cum gemitu effundo. Δακρὺ ἀναπρήσας, *Il.* 9, 433.

ἀνάπαισος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inoffensus, qui non offendit. Ex α pr. et ἄπταιστος.

ἀναπᾶσθαι, a. 2. inf. med. v. ἀνίπταμαι.

ἀναπτερῶν, *animam addere*, præs. inf. act. *contr.* pro ἀναπτερόειν. Ab

ἀναπτερόω, ῶ, f. ὥσω, alatum facio, pennis, seu alis instruo; (2) excito, instigo, animum actio, in spem erigo. Ἀναπτερῶσαι (δεῖ) πᾶν τὸ σῶμα, *Arist. Lys.* 669. Ex ἀνὰ, et πτερὸν, *ala.*

ἀνάπτημι, sursum volo. Ex ἀνὰ, et πτῆμι, *volo.*

ἀναπτῆναι, a. 2. inf. act. verbi præc.

ἀναπτικός, ἡ, όν, incendendi vim habens, *V. L.* Ab ἄπτω.

ἀναπτοέομαι, οῦμαι, consternor, pavefio, perterreor; ἀνεπτόημαι, spe erigor et animo, perf. pass.

ἀναπτομένειο, *Ion.* pro ἀναπτομένου. Ab ἀνάπτω.

ἄναπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, intactus; (2) suspensus et nexus per fibulam. *Epith.* vestis. Ex α pr. et ἄπτομαι, *tango.*

ἀναπτύξας, a. 1. part. act. v. ἀναπτύσσω.

ἀνάπτυξις, εως, ἡ, expansio, apertio; (2) explicatio, explanatio. Ab

ἀναπτύσσω, f. ξω, expando, explico; (2) aperio; (3) explano, expono; (4) patefacio, revelo. Ἀναπτύξας τὸ βιβλίον, *Luc.* 4, 17. τὰς χεῖρας, πεφλιήματα. Οὐδὲ πᾶν ἀναπτύξαι πρὸς φῶς, *Soph. El.* 641. Ex ἀνὰ, et πτύσσω, *plico.* Hinc

ἀναπτυχὴ, ῆς, ἡ, explanatio, expositio.

ἀνάπτυχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, apertilis, seu adapertilis; (2) apertus; (3) explicatus.

ἀναπτύω, f. ὑσω, exspuo, exspuendo ejicio. *Gl. V.* sputo; (2) despuo, conspuo; (3) contemno. Ex ἀνὰ, et πτύω, *spuo.*

ἀνάπτω. f. ψω, ligo, religo, suspendo ad; (2) circumpono, aspergo; ἀνάπτομαι, induo. Ἀνάπτειν τί τινι, αὐτῷ τὴν χάριν. Ex ἀνὰ, et ἅπτω, *necto.*

ἀνάπτω, f. ψω, p. ἄνῆμμαι, p. pass. ἀνῆμμαι, accendo, incendo. *Metaph.* suscito, stimulo. Ἀνάπτειν ὕλην, πυρὰν· Ἐγὼ ὃ ὅτε σοι πυρὸς ἀνήψα φῶς νόμιμον ἐν γάμοις, *Eur. Ph.* 346. Νέρος οἰμωγῆς ὡς τάχ' ἀνάψει μείζονι θυμῷ, *Id. Med.* 107. Ἤδη ἀνήφθη (τὸ τῦφ), *Luc.* 12, 49. Ex ἀνὰ, et ἅπτω, *incendo.*

ἀνάπτωσις, εως, ἡ, decubitio, accubitio; (2) resupinatio; (3) animi remissio. Ab ἀναπίπτω.

ἀναπυθάνομαι, interrogo, quæro. Hinc

ἀνάπυστος, ὁ καὶ ἡ, pervulgatus, passim auditus, omnibus notus.

ἀναπυρόω, ῶ, f. ὥσω, accendo, inflammo.

ἀναπυρσεύω, incendo.

ἀναπωλέω, ῶ, f. ήσω, rursus vendo, revendo.

ἀνάπωσις, εως, ἡ, discessus et reciprocatio maris; quasi ἀνάποσις, quia resorbetur. Reperitur et ἀνάπωσις. Frequentius ἄμπωτις. q. v.

ἀναραΐζω, f. ἴσω, convalesco, ex morbo recreor. Ex ἀνὰ, et ῥαΐζω, *convalesco.*

ἀναρωιηχὼς, *qui sustulit*, perf. part. act. *Att.* pro ἀνῃρηκὼς, a verbo ἀναιρέω, *tollo.*

ἀναράομαι, ὦμαι, imprecationem, aut votum factum revoco. Ex ἀνὰ, et ἀράομαι, *precor.*

ἀνάρβυλος, ον, discalceatus.

ἀνάργυρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, argento carens, pecunia destitutus; (2) qui largitionibus non corrumpitur; (3) qui gratis aliquid facit, ut medicus gratis sanans. Ex α pr. et ἄργυρος, *argentum.*

ἀναρδυντος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non irrigatus, siccus. Ex α pr. et ἀρδύω, irrigo.

ἀναρθρία, ἡ, articulorum seu artuum debilitas. Ab ἀνάρθρος, *Steph.*

ἄναρθρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inarticulatus, articulis carens. Ex α pr. et ἄρθρον, *articulus.*

ἀναριθμέω, ῶ, f. ήσω, enumero, dinumero. *Gl. V.* ἀναριθμεῖ, renumerat.

ἀναρίθμητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, innumerabilis; (2) immensus; (3) imperitus numerorum, *Eurip. Helen.* 1695. Ex α pr. et ἀριθμητὸς, *numerabilis.*

ἀνάριθμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, innumerus; (2) qui in nullo numero est, vilis. Ex α priv. et ἀριθμὸς, *numerus.*

ἀναρισταω, ῶ, non prandeo; unde ἀνηριστηκὼς, impransus, perf. pass. part. Ab ἀνάριστος.

ἀνάριστητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, impransus.

ἄνάριστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, impransus, non pransus; (2) prandio carens. Ex α priv. et ἄριστον, *prandium.*

ἈΝΑΡΙ'ΤΗΣ, ᾱ, ὁ, piscis e concharum genere.

ἀναριτοτρόφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nutriens, vel alens anaritas. Ex ἀναρίτης, et τρέφω, *nutrio.*

ἄναρχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nullius imperio subjectus; (2) non ortus, principio carens. Ex α pr. et ἄρχω, impero; vel ἄρχομαι, incipio.

ἀναρμόδιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non idoneus, inconvéniens et incongruens. Ex α priv. et ἁρμόδιος, *aptus.*

ἀναρμοδίως, non convenienter.

ἀναρμόζω, f. ὁσω, adapto, copulo. Πρεσβυτέρῳ τὴν πρεσβυτέραν ἀναρμόσας, *Dion.*

ἀναρμοστέω, ῶ, non congruo, non quadro.

ἀναρμοστία, ας, ἡ, incongruentia, inconvenientia; (2) ineptiæ. Ab

ἀνάρμοστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, incongruus, inconvéniens, non quadrans, non habilis, incompositus, ineptus, *Ph.* ἀνάρμοστον, absonum, absurdum. Ex α pr. et ἁρμοστὸς, *aptus.*

ἀναρμόστως, *adv.* incongrue, inconvenienter, inepte.

ἀναρμοττω, idem quod ἀναρμοστέω.

ἀναρτάζω, cum impetu, vi. Ab

ἀναρπάζω, f. ἄσω, sursum rapio, abripio; (2) subito e medio tollo; (3) ad pœnam rapio; (4) e sede evello; (5) diripio; (6) vi opprimo. Ἀνηρτασμένος εἰς Θεοὺς· τρὸ ἄρας, morte præreptus. Ἀλλά μιν αὖτις ἀναρπάξασα θύελλα, *Odyss.* 23, 316.

ἀναρπάσας, a. 1. part. act.

ἀναρπάξανδρος, ὁ καὶ ἡ, homines devorans.

ἀνάρπαστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, abreptus, sursum raptus; (2) repente raptus; (3) oppressus. *Gl. V.* abreptitius.

ἀναρραγήσεσθαι, f. 2. inf. pass. verbi ἀναρρήγνυμι.

ἀναρραιηκὼς, *qui sustulit*, perf. part. act. *Ion.* pro ἀνῃρηκὼς, a verbo ἀναιρέω, *tollo.*

ἀναρράπτω, f. ψω, resarcio, reconcinno; (2) consuo, consarcino. Ex ἀνὰ, et ῥάπτω, *suo.*

ἀναρραψῳδέω, rhapsodi more decanto.

ἀναρρέω, refluo, sursum fluo.

ἀναρρήγνυμι, f. ξω, diffindo, dirumpo, abrumpo, defringo; ἀναρρήγνυμαι, diffringor; (2) erumpo; (3) confero sc. pugnam; ἀνερράγη, erupit, a. 2. ἀνερράγην, passus, patens, *Gl. V.* perf. part. med. Τεῖχος ἀναρρῆχθαι, *Il.* 7, 461.

ἀναρρήγνυω, idem et ex iisd.

ἀναρρήκτως, *adv.* sine disruptione. Ξυνωμόσαμεν, ὅτως ἀναρρήκτως ἔχῃ, rata sint, *Arist. Lys.* 182.

ἀνάρρημα, τος, τὸ, edictum præconis voce enunciatum. Ex ἀνὰ, et ῥέω, *dico.*

ἀναρρήξειν, f. 1. inf. act. v. ἀναρρήσσω.

ἀνάρρηξις, εως, ἡ, disruptio, discissio. Ex ἀνὰ, et ῥήγνυμι, *rumpo.*

ἀνάρρησις, εως, ἡ, renunciatio, creatio, proclamatio; (2) refutatio. Ex ἀνὰ, et ῥέω, *dico.*

ἀναρρήσσω, et ἀναρρήσσω, idem quod ἀναρρήγνυμι.

ἀνάρρινον, ᾱ, τὸ, per nares rediens. Ex ἀνὰ, et ῥὶν, *nasus.*

ἀναρριπίζω, f. ἴσω, ignem extinctum natu resuscito; (2) accendo, suscito, exsuscito. Ἀναριπίζειν πόλεμον, *Chrys.*

ἀναρρίπτέω. ῶ, f. ήσω, sursum, seu in altum jacio, sublime jaculor; (2) temere et præcipitanter adeo; (3) adeo, suscipio; (4) pœnitet me, muto consilium. Ἀναρρίπτειν τὸν κίνδυνον, μάχην, κύβον. Ἀναρρίπτειν ἄλλα πηδῶ, remis percutere, *Od.* 7, 328. Ex

ἀναρρίπτω, f. ψω, id. *Gl. V.* subacto, jacto.

ἀναρρίχωμαι, ὦμαι, f. χήσομαι, manibus et pedibus in altum enitor. Ex ἀνὰ, et ἀρρίχωμαι, vel potius ab antiquo ῥίγω, unde Lat. *rego, arrigo, erigo*, et similia, *Ern.*

ἀναρρίχομαι, idem et ex iisd.

ἀνάρρυψις, εως, ἡ, ipsa actio sursum jaciendi. Ab ἀναρρίπτω.

ἀνάρροια, ας, ἡ, refluxus undarum. Ex ἀνὰ, et ῥέω, *fluo.*

ἀναρροιδέω, ῶ, f. ήσω, resorbeo; (2) absorbeo cum magno stridore, *Odyss.* 12, 104. Hinc

ἀναρροίδησις, εως, ἡ, absorptio.

ἀναρροπία, ας, ἡ, motus versus superiores partes. Ab

ἀνάρροπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sursum vergens; (2) retrocedens, retro fugiens. Ex ἀνὰ, et ῥέπω, *vergo.*

ἀνάρρυς, υ, refluxus. Ex ἀνὰ, et ῥῦς, *fluxus.*

ἀναρρόφέω, vel ἀναῤῥοφέω, ῶ, f. ήσω, resorbeo; (2) absorbeo. Ex ἀνὰ, et ῥοφέω, *sorbeo.*

ἀναῤῥόφησις, εως, ἡ, resorptio, absorptio.

ἀναῤῥοχθίω, cum strepitu retro ruo, *de fluctu.*

ἀνάῤῥυσις, εως, ἡ, redemptio; (2) sacrificium; (3) libertas. Ab

ἀναῤῥύω, f. ύσω, redimo, libero captivum; (2) reparo, resarcio; (3) jugulo, macto, sacrifico. Ex ἀνὰ, et ῥύω, *redimo.*

ἀναῤῥωγώς, *apertus*, perf. part. med. *Ion.* pro ἀνεῤῥωγώς, a verbo ἀναῤῥήγνυμι, *aperio.*

ἀναῤῥώννυμι, vel ἀναῤῥώω, f. ώσω, robur pristinum reddo; ἀναῤῥώννυται, convalescit, *Ph.*

ἀναῤῥώσθέντες, nom. plur. a. 1. part. pass.

ἀνάῤῥωσις, ἡ, confirmatio, convalescentia.

ἀνάσεισος, ᾱ, ὁ, implacabilis; (2) intolerabilis; (3) improbus, sceleratus, q. male congruens civili civitate, *Ern.* (4) illæbatilis; (5) hostis. Ex α pr. et ἄσω, *apto.*

ἀνασειράω, ῶ, f. ήσω, suspendo; ἀνασειρώμαι, suspendor; suspensus sum, pendeo; (2) concilio mihi, adscisco; *Gl. V.* devincio. Ἀναστᾶν τινὰ βρόχῳ· ἑαυτὸν εἴς τινα, præsidium in eo locare; ἀναστᾶσθαι ἐλπισιν, ἐξ ἐλπίδων, ἐκ τοῦ νεμματος τινος, ἑαυτοὺς εἰς τὸν ὄθμιον, τῶ λόγω τινά. Τεχὺ δὲ τὺς πατέρας αὐτῶν ἀνήρτητο. Xen. Hinc

ἀνάρτησις, εως, ἡ, suspensio; (2) obstrictio, devinctio.

ἀνάρτιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, impar. Ex α priv. et ἄρτιος, *par.*

ἀνασεύω, adorno, exstruo, molior.

ἀνασεύκα, arbor eadem quæ φιλλόδρυς.

ἀνασυστὴς, ῆρος, ὁ, vas quo hauritur vinum. Ab

ἀναφύω, et ἀναφύω, f. ύσω, haurio. Ex ἀνὰ et ἀφύω.

ἀναφεία, ας, ἡ, status eorum qui domino carent, ubi nullus est magistratus; (2) soluta licentia. Ab ἄναφος.

ἀνάφορμαι, denuo ordior.

ἄναφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, principio carens, seditiosus. Ex α pr. et ἀρχὴ, *principium*, seu *principatus.*

ἀνασαλεύω, f. εύσω, concutio, quasso, agito; succutio, *Gl. V.* Ex ἀνὰ, et σαλεύω.

ἀνασειράζω, f. άσω, retraho catena; (2) retraho, revoco, averto; (3) refreno, reprimo. Ex ἀνὰ, et σειρὰ, *catena.*

ἀνασεισίφαλλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, concutiens penem. Ex ἀνασείω, et φαλλός.

ἀνασεισμὸς, ᾱ, ὁ, conquassatio, concussio. Ab

ἀνασείω, f. ίσω, concutio, quatio; (2) incito, concito. *Ph.* ἀνασείει, solicitat, concitat. Ἀσχιεῖς ἀνέσεισαν τὸν ὄχλον, *Marc.* 15, 11. Αἰγὶδ' ἀνασείσασα, *Hes.* 344.

ἀνασελγαίνομαι, petulanti injuriâ adficior. Ex ἀνὰ, et ἀσελγέω, *petulanter ago.*

ἀνασεσυρμένος, perf. part. pass. verbi ἀνασύρω.

ἀνασηκόω, ῶ, f. ώσω, addo quod deest; (2) ad æquabilitatem libro; (3) par pari refero, rependo, resarcio.

ἀνασημαίνω, f. ἀνῶ, significo.

ἀνάσιλος, ᾱ, ὁ, ἡ, ἀνάσιλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, comam e fronte, versus verticem capitis, versam habens: quæ forma comæ et ipsa τὸ ἀνάσιλον vel ἀνάσιλον vocatur.

ἀνάσιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, resimus, repandus; (2) informis, deformis. Ex ἀνὰ et σιμὸς.

ἀνασιμόω, ῶ, resimo, resimum facio; (2) odoror, *Ern.*

ἀνασκαλεύω. f. εύσω, sarculo, laxo, refodio, effodio; (2) exsuscito; (3) scrutor, scrutando eruo. Ex ἀνὰ, et σκαλεύω *fodio.*

ἀνασκάπτω, f. ψω, effodio; (2) evello radicitus. Ex ἀνὰ, et σκάπτω. *fodio.*

ἀνασκέπτομαι, f. ψομαι, considero.

ἀνασκευάζω, f. άσω, labefacto, destruo; (2) reædifico, instauro, reparo; (3) refuto. Ἐτάραξαν ὑμᾶς λόγοις, ἀνασκευάζοντες τὰς ψυχὰς ὑμῶν, *Act.* 15, 24.

ἀνασκευαστικὸς, ἡ, όν, instaurandi vim habens; (2) destructivus, refutatorius.

ἀνασκευὴ, ῆς, ἡ, reædificatio, instauratio, molitio; (2) destructio, eversio, refutatio. Ex ἀνὰ et σκεῦος, *instrumentum.*

ἀνασκήπτω, f. ψω, irruo, ingruo.

ἀνασκησία, ας, ἡ, inertia, imperitia. Ex α pr. et ἀσκέω, *exerceo.*

ἀνάσκητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inexercitatus, inexercitus. Ex iisd.

ἀνασκήτως, *adv.* sine exercitio.
ἀνασκίδναμαι, sursum deorsumque dissipor, huc illuc dispergor. Ex ἀνά, et σκεδάω.
ἀνασκινδυλεύομαι, vel ἀναστκινδυλεύομαι, in crucem seu palum tollor, suspendor. Ex ἀνὰ, et σχίζω, *findo*.
ἀνασκιρτάω, ῶ, f. ήσω, exsilio, exsultim ludo, lascivio exsiliendo ; (2) prosilio ; (3) resilio.
ἀνασκολοπίζω, f. ίσω, in crucem tollo, cruci adfigo, suspendo. Ἀνασκολοπίζειν ἐπὶ ξύλα, *Luc.* Ex ἀνὰ, et σκολοπίζω, *cruci adfigo*.
ἀνασκολύπτειν, nudare glandem penis.
ἀνασκοπέω, ῶ, f. ήσω, considero, respicio ; (2) meditor. Πάντ' ἀνασκόπει καλῶς, *Arist.* Θεσμ. 673. Ex ἀνὰ et σκοπέω, *video*.
ἀνασμύχω, f. ξω, lentè absumo vel corrumpo, sive idem quod σμυχῶ.
ἀνασοβέω, ῶ, f. ήσω, sursum rejiciendo expello, excutio. Διαμηχανώμενος τίνα τρόπον ἀνασοβήσει με, *Plat.*
ἀνασπαρέσσω, dilacero.
ἀνάσπασις, εως, ἡ, exscidium ; (2) contractio.
ἀνασπαστήριος, ον, vim vel convellendi vel contrahendi habens.
ἀνάσπαστος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, extractus alicunde; (2) pulsus, ablegatus e loco aliquo, vid. ἀνασπάω, n. 4. (3) cui provincia adimitur et successor mittitur. Ab
ἀνασπάω, ῶ, f. άσω, révello, convello, evello, exscindo ; (2) attollo ut supercilia; (3) contraho ; (4) expello, velut in exilium ; dicitur imprimis de incolis eversæ urbis, cum alio traducuntur, *Ern.* Ἀνεσπάσει αὐτὸν, *Luc.* 14, 5. Τίλος δ' ἑταῖξας διὰ ϑυρῶν σκιᾶ τινι λόγυς ἀνέσπα, prolixe locutus est, *Soph. Aj.* 301.
ἀνασπογγίζω, spongiâ detergo.
ἀνασσα, ης, ἡ, regina, emphatice de quâvis dearum, *Eur. Andr.* 934. Ab ἄναξ, *rex*.
ἀνάσσατοι, *invicti*, *Dor.* pro ἀνήσητοι.
ἀνασσείτασα, a. 1. part. act. f. g. *Poët.* pro ἀνασείσασα, a verbo ἀνασείω, *quatio*.
ἀνασσέμεν, *Ion.* pro ἀνάσσειν.
ἀνάσσον, *regnabam*, 1. sing. imp. ind. act. *Ion* pro ἤνασσον.
ἀνάσσυτος, ον, revulsus, sursum vadens, ruens.
ἀνάσσω, f. άξω, regno, impero; regno, imperio potior. Ἀνάσσειν τινὸς, τινί, ἐν ἀϑανάτοισιν. Μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἀνασσεν, *Il.* 1, 252 Ἀνάσσονται δ' ἐμοὶ αὐτῷ, reguntur *Odyss.* 4, 177. Ab ἄναξ.
ἀνάσσω, *surge*, a. 2. imp. act. per *Syncopen*, pro ἀνάστηϑι, ab ἀνίστημι. Unde
ἀνασσαδόν, *adv.* stando desuper, consurgendo.
ἀνασταλμένος, *sublatus*, perf. part. pass. *Ion.* pro ἀνῃρμένος, a verbo ἀναείλω.
ἀνασταλτικὸς, ἡ, ὸν, reprimendi et cohibendi vim habens. Ab ἀναστέλλω, *reprimo*.
ἀναστὰς, a. 2. part. act. verbi ἀνίστημι.
ἀναστὰς, άδος, ὁ, porticus, ap. *Ap. Rh.*
ἀναστάσιμος, ὁν, ὁ καὶ ἡ, resuscitandi vim habens. Ab
ἀνάστασις, εως, ἡ, surrectio a sedili, vel cubili, vel e somno ; (2) resurrectio a morte ; (3) resurrectio a lapsu ; (4) eversio ; (5) expulsio e sede, evocatio ; (6) erectio, exstructio ; prominentia ; (7) reditus ab exilio ; (8) migratio. Ab ἀνίστημι, *erigo*.
ἀναστατὴρ, ῆρος, ὁ, eversor, vastator. Ab eod.
ἀναστατήριος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, *Epith.* victimæ factæ ob valetudinis recuperationem.
ἀναστάτης, ου, ὁ, eversor.
ἀναστατικὸς, ἡ, ὸν, id. quod ἀναστάσιμος.
ἀναστατικῶς, seditiose. A præc.
ἀνάστατος, ον, ὁ καὶ ἡ, eversus, vastatus ; (2) sede expulsus. Ab eod. Hinc
ἀναστατόω, ῶ, f. ώσω, everto, vasto ; (2) sede pello ; (3) conturbo, seditionem, tumultum excito. Οἱ τὴν οἰκεμένην ἀναστατώσαντες, *Act.* 17, 6.
ἀναστάτωσις, εως, ἡ, eversio ; conturbatio.
ἀναστευρόω, ῶ, f. ώσω, in crucem attollo, cruci adfigo. Ἀναστευροῦντας ἑαυτοῖς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, *Heb.* 6, 6.
ἀναστεύρωσις, εως, ἡ, suspendium, *Gl. V.*
ἀναστεχύω, spicas emitto, et cresco, surgo, *de segete*.
ἀναστῆ, *surgite*, 2. plur. a. 2. imp. act. per *Syncopen*, pro ἀνάστητε, ab ἀνίστημι.
ἀναστηγνόω, ῶ, f. ώσω, adstringo.
ἀναστήλασα, aor. 1. part. act. f. g.
ἀναστέλλω, f. ελῶ, inhiheo, reprimo, coërceo ; (2) sursum tollo ; ἀναστέλλεσθαι, tergiversari, *Gl. V.* item dissimulare, tegere, ap. *Polyb.* ἀνεσταλμένος, alticinctus, *Gl. V.* p. pass. part. Ἀναστάλῆναν εἰς τὰς Ἄλτεις, se receperunt, *Plut.*
ἀναστενάζω, f. άξω, alte ingemisco ; suspiro, *Ph.* (2) vehementer deploro. Ἀναστενάξας τῷ πνεύματι αὐτῷ, *Marc.* 8, 12.
ἀναστενάχω, graviter suspiro. Τὸν τάντες ἀναστενάχυσιν Ἀχαιοὶ, *Il.* 23, 211.
ἀναστένω, gemo, gemitus et suspiria duco.
ἀνάστερος, ον, sine astris, *Man.* Ex α, et ἄστρον.
ἀναστέφω, f. ψω, corono, redimio, cingo.
ἀναστῆ, 3. sing. a. 2. conj. act. verbi ἀνίστημι.
ἀναστηλόω, ῶ, f. ώσω, erigo, statuo cippum. Εἰκόνα χαλκῆν ἀναστηλῶσαι, *Plut.*
ἀνάστημα, τος, τὸ, erectio ; (2) quod adsurgit in altum ; (3) statura ; (4) proceritas ; (5) altitudo montis, ædificii ; (6) animal, ap. LXX. Ab ἀνίστημι, *erigo*.
ἀναστῆναι, *surrexisse*, a. 2. inf. act. verbi ejusd.
ἀναστήσειεν, 3. sing. a. 1. opt. act. *Æol.*
ἀναστήσεται, 3. sing. f. 1. ind. med.
ἀνάστητε, *surgitote*, 2. plur. a. 2 imp. act.
ἀναστίζω, rursum compungo ; (2) pungo.
ἀναστοιχείόω, ῶ, f. ώσω, informo, quasi ab elementis incipiendo ; (2) resolvo, quasi in elementa ; (3) reformo, regenero. Ex ἀνὰ, et στοιχεῖον, *principium*, *elementum*. Hinc
ἀναστοιχείωσις, εως, ἡ, informatio quæ fit a primis elementis ; (2) resolutio qu. in elementa ; (3) renovatio, regeneratio, reformatio.
ἀνάστομος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, apertus, laxus, dehiscens. Ex ἀνὰ, et στόμα, τος. Hinc
ἀναστομόω, ῶ, f. ώσω, laxo, relaxo, capaciorem reddo, aperio ; (2) arcto, angusto, in fauces comprimo ; (3) evacuo, purgo ; (4) lato ore effundo, de fluminibus in mare se exonerantibus. Ἀναστομοῦν τὸ χείλος, τὰς τάφρυς. (5) Fluvium derivo, diduco effossione ripæ, *Arrian. Hist. Alex.* 7, 21.
ἀναστόμωσις, εως, ἡ, laxatio, relaxatio ; (2) arctatio, compressio in fauces ; (3) exacutio palati.
ἀναστομωτήριος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀναστομωτικὸς, ἡ, ὸν, aperiendi vim habens et oris patefaciendi ; (2) exacuendi palati vi pollens. Ab ἀνάστομος.
ἀναστοναχίζω, id. q. ἀναστοναχύω, *Hom.*
ἀναστραγαλίζω, f. ίσω, tesseris ludo.
ἀναστράγαλος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, talo, seu talis carens. Ex α pr. et ἀστράγαλος, *talus*.
ἀναστρατεύομαι, rursus militiam sequor.
ἀναστρατοπεδεία, ας, ἡ, castrorum motio. Ab
ἀναστρατοπεδεύω, castra moveo ; revertor cum exercitu. Ex ἀνὰ, et στρατοπεδεύω.
ἀναστρέφω, f. ψω, inverto, converto ; (2) revertor, regredior, remeo, *Gl. V.* convertor, *Ph.* ἀναστρέφομαι, invertor ; (2) versor ; ἀνεστραμμένον, contortum, *Ph.* p. pass. part. Ἀναστρέψειν τὰ πράγματα, τοὺς στρατιώτας· ἀπὸ τῆς νομῆς· τὸν λόγον, perpendere ; ἀναστρέφεσθαι, τὴν γῆν, ἐν πράγμασι πολιτικοῖς, ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς, περί τι, versari. Ἐπ' ἀλλ' ἀνάστρεφ' εὐρύϑμῳ ποδὶ, *Arist. Thesm.* 994. Τὰς τραπέζας ἀνέστρεψε, *Joan.* 2, 15. Ἐν πᾶσι καλῶς ϑέλοντες ἀναστρέφεσθαι, *Heb.* 13, 18.
ἀναστρολόγητος, ον, expers astronomiæ.
ἀναστροφάδην, *adv.* inverse, præpostere, ordine inverso. Ab ἀναστροφή.
ἀναστροφᾶν, *convertere*, præs. inf. act. *contr.* pro ἀναστροφάειν.
ἀναστροφάω, ῶ, *Poët.* verto, verso ; (2) converto, subverto. Πάντη ἀναστρωφᾶν, *Hes. Scut.* 121. Ab
ἀναστροφὴ, ῆς, ἡ, inversio, conversio ; retrorsum, seu in contrariam partem, reciprocatio ; (2) reditus, reversio ; (3) conversatio, commoratio ; (4) vitæ genus, v. ratio ; (5) tempus, mora. Ab ἀναστρέφω.
ἀνασύνταξις, εως, ἡ, recensio, census cognitio, census iterum habitus. Ab
ἀνασυντάσσω, vel ἀνασυντάττω, f. άξω, recognosco censu, iterum constituo census. Ex ἀνὰ, σὺν, et τάσσω, *ordino*.
ἀνασύρομαι, erumpo, *Hom.*

ἀνάσυρμα, ατος, τὸ, quod sursum retractum est, aut sursum retrahendo retectum. Ab
ἀνασύρω, sursum traho, seu retraho vestes tegentes pudenda ; (2) detego quod latet.
ἀνασφαδάζω, f. άσω, resilio, recalcitro, exsilio. Ex ἀνὰ, et σφαδάζω, *pedes agito*.
ἀνασφάλλω, resurgo ex lapsu, vel morbo ; ἀνέσφηλε, convaluit, a. 1.
ἀνασφῆλαι, a. 1. inf. act. v. ἀνασφάλλω.
ἀνασφραγίζω, f. ίσω, resigno, signum tollo.
ἀνασχεθὼν, attollo, erigo. Ex ἀνὰ, et σχέθω.
ἀνάσχεσις, *suffer*, *Ion.* pro ἀνάσχεσις, seu ἀνάσχυ, a verbo ἀνάσχεω, *patior*.
ἀνάσχεσις, εως, ἡ, emersio, ortus, exortus ; (2) toleratio, tolerantia. Et
ἀνασχετὸς, ἡ, ὸν, tolerabilis. Ab
ἀνασχέω, ῶ, occurrit in futuro ἀνασχήσω, pro ἀνέχω, emergo, orior, existo ; (2) molestiam adfero. Ex ἀνὰ, et σχέω, pro ἔχω, *habeo*.
ἀνασχίζω, f. ίσω, discindo, seco, disseco.
ἀνασχοίμην, 1. sing. a. 2. opt. med.
ἀνασχὼν, a. 2. part. act. verbi ἀνέχω.
ἀνασῴζω, f. ώσω, servo, salvum præsto ; (2) recupero. Ἀνασῴζειν τινὰ φονῆ· ἀνασῴζεσθαι τὴν πατρῴαν δόξαν, στρατηγήματι τὰς ἐκ παραπάξεως ἐλαττώσεις. Ἀνασωϑεὶς εἰς τὴν πάτριδα, restitutus, *Diod.*
ἀνασῴσασθαι, a. 1. inf. med.
ἀνατανύω, idem quod ἀνατείνω, *Call.*
ἀναταράσσω, vel ἀναταράττω, f. άξω, conturbo, perturbo, permisceo ; (2) commoveo, agito. Ὥστε τὴν πόλιν αὖϑις ὑπὸ τῶν λόγων τούτων ἀναταράττεσθαι, *Plut.*
ἀνάτασις, εως, ἡ, extensio, porrectio ; (2) altitudo ; (3) superbia, *Ern.* (4) minæ. Ab ἀνατείνω.
ἀνατάσσω, vel ἀνατάττω, f. άξω, compono ; (2) colloco, ordino. Ἀνατάξασθαι διήγησιν, *Luc.* 1, 1. τὰ μαθήματα, *Plut.*
ἀνατατικὸς, ἡ, ὸν, extensus ; (2) aptus ad extendendum sursum ; (3) vehemens, gravis, minax. Ab ἀνατείνω.
ἀνατατικῶς, *adv.* cum extensione quadam, elato quodam modo ; (2) rigide, imperiose, minaciter.
ἀνατεὶ, *adv.* sine damno, impune. Ex α pr. et ἀτη, *noxa*.
ἀνατείλαντος, *exorti*, gen. sing. part. a. 1. act. verbi ἀνατέλλω, *exorior*.
ἀνατείνω, f. ενῶ, sursum extendo, attollo ; (2) intento, v. c. manus, gladium ; (3) porrigo manum, ut amicitiæ signum ; (4) surrigo, v. c. gladium, quod est signum fatentis se victum, *Ern.* Ἀνατείνειν τὰς ὄψεις πρὸς οὐρανὸν, τὸ ξίφος, τὰς χεῖρας· ἀνατείνεσθαι τὰς μαχαίρας, unde *Met.* minor. Ἐκεινὸς μὲν οὐδεν ἴσχεν ὑμὶν ἀνατείνασθαι φοβερὸν, *Dem.*
ἀνατιχίζω, f. ίσω, reædifico muros, instauro mœnia. Hinc
ἀνατειχισμὸς, ὦ, ὁ, instauratio et refectio murorum.
ἀνατελεῖ, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi ἀνατέλλω, f. ελῶ, p. ἀνατέταλκα, oriri facio, exsistere facio, produco, emitto ; (2) enascor, exsisto, germino, orior, ut sol, luna ; ἀνατείλας, ortus, *Ph.* a. 1. part. Τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει, *Matt.* 5, 45. Conf. *Eurip. Herc. Fur.* 1596. Ἐξ Ἰούδα ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος, *Heb.* 7, 14. Ex ἀνὰ, et τέλλω, *orirì facio*.
ἀνατέμνω, f. εμῶ, disseco, incido.
ἀνατέταλκα, 1. sing. perf. ind. act. verbi ἀνατέλλω.
ἀνατεταμένος, valdè, magna vi.
ἀνατετμημένος, *dissectus*, perf. part. pass. verbi ἀνατέμνω. *disseco*.
ἀνατήκω, f. ξω, liquefacio, liquo ; (2) macero, consumo, tabefacio ; (3) mollio ; (4) attenuo. Ex ἀνὰ, et τήκω, *liquo*.
ἀνατὶ, *adv.* idem quod ἀνατεί.
ἀνατιθέασι, *transferunt*, 3. plur. præs. ind. act. *Ion.* pro ἀνατιθέισι, a verbo ἀνατίθημι.
ἀνατιθέτω, *reponito*, 3. sing. præs. imp. act.
ἀνατίθημι, f. ήσω, sursum pono, tollo ; (2) impono alicui pro onere ; (3) impono, injungo aliquid ; (4) expono, narro, refero ; (5) attribuo, acceptum fero, adscribo ; (6) dedico, consecro ; ἀνατίθεμαι, differo, rejicio in crastinum, retracto, revoco. Ἀνατιθέναι ἐπὶ κρημνὸν τινα, σκεῦη τινι, τινὶ τὰ πράγματα, ταῦτα εὐνοίᾳ ϑεῶν, ἀσσίδας πρὸς τὸν καινὸν νεῶν, εἰς τὸ Ἡραῖον· ἀνατίθεσθαι τὴν πρᾶξιν τινι, committere; τὰ κατηγορημένα, revocare. Ἀνεθέμην αὐτοὶς τὸ εὐαγγέλιον, *Gal.* 2, 2.

ἀνατίλλω, evello, ut comam, spicas.
ἀνατιμάω, ῶ, f. ήσω, augeo pretium, supra modum magni facio. inf. ἀνατιμᾶν, *contr.* pro ἀνατιμάειν. Ex ἀνά, et τιμή, *pretium.*
ἀνατιναγμός, οῦ, ὁ, concussio, motio e loco suo in alium. Ab
ἀνατινάσσω, f. άξω, concutio, vehementer quatio.
ἀνατιταίνω, idem quod ἀνατείνω.
ἀνατιτρέφω, f. ἄνω, perforo, terebro.
ἀνατιτρόω, ῶ, f. ἀνατρήσω, idem. Ἀνατιτρῶται ὑπὸ τῶν σκωλήκων, *Diosc.*
ἀνατλὰς, a. 2. part. act. v. ἀνάτλημι, pro
ἀνατλάω, f. ήσω, perfero, tolero. Ἀνατλᾶν πόνον, *Xen.* τὰ φάρμακα, *Odyss.* 10, 327. εἴτης ὀπτόθεν ἐσσί, καὶ ὁπόσα κήδε' ἀνέτλης, *Ibid.* 14, 47. Ex ἀνά, et τλάω. Hinc
ἀνάτλημα, ατος, τὸ, toleratio, tolerantia.
ἀνάτλημι, idem quod ἀνατλάω.
ἀνατμηθείς, *sectione apertus*, a. 1. part. pass. verbi ἀνατέμνω, *sectione aperio.*
ἀνατοιχέω, ῶ, modo in hoc, modo in illud navis latus jactor. Ex ἀνά, et τοῖχος.
ἀνατοκίζω, f. ίσω, usuram renovo. Ex ἀνά, et τόκος, *usura*, *fœnus.* Hinc
ἀνατοκισμός, οῦ, ὁ, usuræ renovatio anniversaria.
ἀνατολή, ῆς, ἡ, ortus, oriens. Ab ἀνατέλλω.
ἀνατολικὸς, ἡ, όν, orientalis. Ab ἀνατολή.
ἀνατολμάω, ῶ, f. ήσω, audeo.
ἀνατομή, ῆς, ἡ, dissectio, præcipue corporis. Ab ἀνατέμνω, *disseco.*
ἀνατομικὸς, ἡ, όν, ad anatomen pertinens, anatomicus.
ἀνάτονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sursum tendens; (2) nimis in altum tendens. Ab ἀνατείνω.
ἄνατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, illæsus; (2) innocuus. Ex α pr. et ἄτη, *noxa.*
ἀνατρεπτικὸς, ἡ, όν, subversorius, evertendi vim habens. Ab
ἀνατρέπω, f. ψω, subverto, everto, prosterno; ἀνετράπη, sublatus est, *Ph.* a. 2. pass. diruo, tollo, labefacto, confuto, *Ph.* Ἀνατρέπειν τὸ πλοῖον, τὴν πολιτικὴν κοινωνίαν, τὰς πόλεις. Ἀνατρέπουσι τὴν τίνων πίστιν, 2 *Tim.* 2, 18. Ἀνατρέψεις ἔτι τὰν πόλιν, ἃν ἔχεται ῥοπᾶς, quæ vergit ad ruinam, *Arist. Vesp.* 1227.
ἀνατρέφω, nutrio, alo, educo. Ἀνεθρέψατο αὐτὸν ἑαυτῇ εἰς υἱόν, *Act.* 7, 21.
ἀνατρέχω, recurro, redeo currens; (2) attollor, in altum erigor, cresco; (3) augere, v. c. divitiis. Ἀνατρέχειν ἐπὶ τὴν παρεικάσσην τῆς διηγήσεως, πρὸς τὸν οὐρανὸν· τοῖς χρόνοις, altius repetere.
ἀνάτρησις, εως, ἡ, perforatio, perfossio. Ab ἀνατράω, *perforo.* Unde
ἀνατρητὸς, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, perforatus, pertusus.
ἀνατρισίαν, vel potius ἀνατριανίνδω, permisceo, perturbo. A τρίαινα, *fuscina.*
ἀνατρίβω, f. ψω, contero, frico; (2) misceo. Hinc
ἀνάτριπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, attritus.
ἀνάτριψις, εως, ἡ, attritus, frictio. Ab eod.
ἀνατροπεὺς, έως, ὁ, subversor, eversor. Ab ἀνατρέπω, *everto.*
ἀνατροπὴ, ῆς, ἡ, eversio, subversio. Ab eodem.
ἀνατροφὴ, ῆς, ἡ, nutritio, educatio. Ab ἀνατρέφω, *nutrio.*
ἀνατροχάω, ῶ, idem quod ἀνατρέχω.
ἀνατυλίττω, f. ξω, repeto, revolvo animo, verso, reglomero.
ἀνατυτόω, ῶ, reformo, iterum formo; (2) informo aliquid in animo, imaginor. Hinc
ἀνατύπωμα, τὸ, species rei, figura.
ἀνατύπωσις, εως, ἡ, reformatio, formatio; (2) imaginatio.
ἀνατυφόω, f. άσω, conturbo, perturbo. Καὶ τὴν πόλιν ἅπασαν ἡμῶν ἀνατετυφωκὼς, *Arist. Eq.* 310.
ἀναύγητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ater, obscurus, non splendens. Ex α pr. et αὐγὴ, *lux.*
ἀναυδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, mutus, non vocalis; (2) ineffabilis, non fandus. Ex α pr. et αὐδὴ, *vox.* Hinc
ἀναύδητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem.
ἀναυδίαω, ας, ᾱ, loqui non posse, obmutescentia.
ἄναυδος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀναυδής.
ἀναύδως, adv. sine voce, tacite.
ἀναύλα, *adv.* sine tibiis, *Plut.* Ex α, et αὐλός.
ἀναυλεῖ, *adv.* sine naulo. Ex α priv. et ναῦλον, *naulum.*
ἄναυλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tibiarum expers, sine tibiis; (2) imperitus tibiarum. Ex α pr. et αὐλὸς, *tibia.*
ἀναυλοχήτος, ὁ καὶ ἡ, *Epith.* navis parvæ, quæ in iis quæ in portu sunt non numeratur, cujus ratio nulla habetur.
ἀναυμαχίον, ᾱ, τὸ, desertio pugnæ navalis; quum quis ad navale prælium non venerat. Ex α pr. et ναυμαχία.
ἀναὺξας, a. 1. part. act. *Dor.* pro ἀναὔσας.
ἀναυξὴς, ὁ καὶ ἡ, qui non auget; (2) qui non augetur. Ex α pr. et αὔξω. Hinc
ἀναυξησία, ας, ᾱ, quum quid alimentum, aut incrementum non capit, *R.*
ἀναύξητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui non augetur.
ἀναύξω, incresco, multum augeo. Ex α intens. et αὔξω, *cresco.*
ἄναυος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vocis expers. Ex α pr. et αὐω, *clamo.*
ἀναυρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui est sine aura; (2) torrens. Ex α pr. et αὖρα, *aura*, vel α intens. et νάω, *fluo.*
ἀναὔσσω, 3. plur. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀνήὐσσαν, a verbo ἀναὔω, *acclamo.*
ἀναυσία, ἡ, nausea nulla, *Suid.*
ἄναυσος, ον, nautis carens, navibus impervius, *Hes.*
ἀναύχην, ενος, ὁ καὶ ἡ, cervice carens. Ex α pr. et αὐχὴν, *cervix.*
ἀναὐω, accendo. Ex ἀνὰ, et αὔω, *arefacio.*
ἀναὐω, et ἀναΰω, *Theoc.* acclamo. Ab ἀνὰ, et αὔω, *clamo.*
ἀναφαίνω, f. ανῶ, manifesto, ostendo, exhibeo, edo; ἀναφαίνομαι, conspicuus fio, manifestus reddor; ἀναφαίνεται, extat, *Ph.* ἀνεφάνη, exorta est, apparuit, *Ph.* a. 2. ἀναφαινόμενος, extans, *Ph.* Ἀναφαίνεσθαι ἔχων, habere; γράφων, scribere. Ἕτερον οὖ τι λῆμα τοῦτο, κομψότερον ἔτ' ἢ τὸ πρότερον ἀναπέφηνεν, *Arist. Thesm.* 467.
ἀναφαίρετος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui auferri non potest. Ex α pr. et ἀφαιρέω, *aufero.*
ἀναφαλαντίας, ᾱ, ὁ, calvus, recalvus, recalvaster. Ab
Ἀναφάλαντος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem. Hinc
ἀναφαλαντίασις, εως, ἡ, calvities in supercíliis; (2) calvities omnino.
ἀναφαλάντωμα, ατος, τὸ, idem.
ἀναφανδὰ, *adv.* aperte, manifeste, palam. Ab ἀναφαίνω.
ἀναφανδὸν, *adv.* idem et ab eod.
ἀναφαντέντες, a. 2. part. pass. verbi ἀναφαίνω.
ἀναφαντάζω, f. άσω, apparere facio, phantasia adhcio.
ἀναφέρεται, recedo, *V. L.* ex *Theoc.* Ex ἀνὰ, ἀπὸ, et ἔρπω.
ἀναφέρω, f. ἀνοίσω, a. 1. ἀνήνεγκα, sursum fero, sustollo, subveho; (2) perfero, fero, patior; (3) produco, edo, emitto, evomo; (4) offero, confero ad cultum divinum; (5) refero, attribuo; (6) refero, ut ad senatum; (7) refero, commemoro; (8) transfero, rejicio; (9) recreor, reficio me, colligo me, convalesco. Ἀναφέρειν εἰς τόπον, τοὺς ὀδόντας, Ψυσίας τῷ Θεῷ, τὴν τοῦ γένους διαδόχην εἴς τινα, τὸ πρὸς τὴν σύγκλητον, εἰς τὴν σύγκλητον περί τινος, τὸ πρᾶγμα πρός τινα, τὴν αἰτίαν ἐπ' ἄλλον· ἐκ τῆς ἀῤῥωστίας, πληγῆς, μέθης. Ex ἀνὰ, et φέρω, *fero.*
ἀναφεύγω, f. εὔξομαι, sursum fugio; (2) refugio, confugio. Ἀναφεύγειν ὀλεθρον ανόσιον, effugere. Ex ἀνὰ, et φεύγω, *fugio.*
ἀναφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, intactilis; intactus, non tactus. Ex α pr. et ἅφη, *tactus.*
ἀναφθέγγομαι, f. ξομαι, reclamo, respondeo; (2) exclamo, proclamo. Ἀναφθέγγεται χρησμοὺς, *Plut.* Ex ἀνὰ, et φθέγγομαι.
ἀναφθείρομαι, iterum corrumpor, intereo.
ἀναφθεὶς, *accensus* a. 1. part. pass. verbi ἀνάπτω.
ἀναφλασμὸς, οῦ, ὁ, masturbatio. Ab
ἀναφλάω, f. άσω, masturbo. Ex ἀνὰ, et φλάω.
ἀναφλεγμαίνω, rursus ardeo, vel æstuo; (2) rursum intumesco. Ex ἀνὰ, et φλεγμαίνω.
ἀναφλέγω, f. ξω, rursum incendo; rursum comburo; (2) inflammo, excito; ἀναφλέγομαι, exardeo ira.
ἀναφλεχθῆναι, *excandescere*, a. 1. inf. pass.
ἀναφλογίζω, incendo.
ἀναφλύω, f. φλύσω, rursum ferveo; (2) ferveo. Ex ἀνὰ, et φλύζω, *ferveo.*
ἀναφλυκταίνωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ex quo pustulæ non erupere, nec erumpunt, *R.* Ex α pr. et φλυκταινα, *pustula.*
ἀναφλύω, idem quod ἀναφλύζω. *Ph.* ἀναφλύει, emanat.
ἀναφορέω, ῶ, f. ήσω, terreo, minor.
ἀναφοιβάζω, f. άσω, repurgo, februo.
ἀναφοιτάω, ῶ, f. ήσω, rursum eo, redeo, repeto. Εἰς ἀρανὸς ἀνιφοίτησεν, *Herodot.*
ἀναφορὰς, άς, ἡ, elatio sursum versus, subvectio, emersio; (2) relatio; (3) criminis relatio in alium; (4) refugium, præsidium; (5) oblatio; (6) reditus, proventus; (7) erectio ejus quod cecidit; (8) virium et animi collectio; (9) Anaphora, figura rhetorica. Ab ἀναφέρω. Unde
ἀναφορεὺς, έως, ὁ, vectis; (2) lorum; (3) bajulus, qui humeris aliquid gestat.
ἀναφορέω, ῶ, f. ήσω, in altum erigo, adscendere facio, sursum impono. Ab eod.
ἀναφοριχὸς, ἡ, όν, relativus, ap. *Gram.* (2) qui cruenta e pectore extussit, *Diosc.*
ἀναφοριχῶς, relative. Ab ἀναφορά.
ἀνάφορον, ᾱ, τὸ, fulcimentum dossuarium, seu humerarium, vectis humerarius, quo bajuli utuntur. Ab ἀναφέρω.
ἀναφορύσσω, vel ἀναφορύττω, f. ύξω, subigo in modum farinæ; (2) commiseo.
ἀναφράσσω, vel ἀναφράττω, f. άξω, obstipo, occludo; (2) aperio, explico, quod septo clausum erat. Ex ἀνὰ, et φράσσω, *sepio.*
ἀναφρίσσω, vel ἀναφρίττω, f. ξω, horreo pilis; (2) horreo. Ex ἀνὰ, et φρίσσω.
ἀναφροδισίαζ, ας, ἡ, rerum venerearum nulla cupido; (2) invenustas, inelegantia. Ex α priv. et Ἀφροδίτη, *Venus.* Unde
ἀναφρόδιτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non venereus, a re venerea alienus; (2) invenustus.
ἀναφρονέω, ῶ, resipisco.
ἀναφροντίζω, f. ίσω, animo volvo, excogito.
ἄναφρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, spumæ expers, non spumans, non spumosus. Ex α priv. et ἀφρὸς.
ἀναφυγὰν, ἡ, v. ἀνάφυξις, *Æsch.*
ἀναφύμι, idem quod ἀναφύω.
ἀνάφυξις, εως, ἡ, effugium, refugium. Ab ἀναφεύγω, *refugio.*
ἀναφυράω, ῶ, f. ήσω, idem quod ἀναφύρω, commisceo, permisceo, confundo; (2) inquino, fœdo. Ex ἀνὰ, et φύρω.
ἀναφυσάω, ῶ, sursum flo; (2) sufflo, inflo; (3) elatum reddo, superbire facio. Hinc
ἀνάφύσημα, ατος, τὸ, inflatio; (2) evaporatio, spiraculum.
ἀναφύσησις, εως, ἡ, inflatio; (2) spiraculum.
ἀναφυσιάω, ῶ, anhelo, hinc ἀναφυσιόωντες, *Ion.* pro ἀναφυσιῶντες, ἀναφυσιάοντες.
ἀναφυτεύω, resero, *Gl. V.* rursus sero.
ἀναφύω, f. ύσω, renasci facio; (2) produco, emitto; ἀναφύομαι, recresco, *Gl. V.* ἀνεφύη, orta est, *Gl. V.* a. 2. pass. Ex ἀνὰ, et φύω.
ἀναφωνέω, ῶ, f. ήσω, alta voce pronuncio, exclamo, proloquor, pronuncio. Ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, *Luc.* 1, 42. Hinc
ἀναφώνημα, ατος, τὸ, exclamatio, pronunciatio rei alta voce.
ἀναφώνησις, εως, ἡ, idem et ab eod.
ἀναχάζω, f. άσω, retrocedo, grassum retinbeo. Τυδείδης δ' ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀτίσσω, *Il.* 5, 443. Ex ἀνὰ, et χάζω, *recedo.*
ἀναχαίνω, f. ανῶ, hisco, dehisco. Ex ἀνὰ, et χαίνω.
ἀναχαιτίζω, f. ίσω, ferocio, contumaciter efferor, in licentiam erumpo; (2) inhibeo, retro ago, reprimo, *Eurip. Bach.* 1070. Ex ἀνὰ, et χαίτη, *juba.*
ἀναχαλασμὸς, οῦ, ὁ, relaxatio.
ἀναχαλαστικὸς, ἡ, όν, relaxativus, relaxandi vim habens. Ab
ἀναχαλάω, ῶ, f. άσω, relaxo, remitto.
ἀναχαράσσω, vel ἀναχαράττω, f. άξω, denuo sculpo, rursum incido.
ἀναχάσκω, hisco.
ἀναχάσσασθαι, *recessisse*, a. 1. inf. med. *Poët.* pro ἀναχάσασθαι, a verbo ἀναχάζω.
ἀναχειρίζομαι, impedio; (2) tracto, in manu verso. Ex ἀνὰ, et χειρίζομαι, *tracto.*
ἀναχελύσσομαι, exscreo, extussio.
ἀναχέω, f. εύσω, refundo; (2) infundo; (3) conturbo, moveo.
ἀναχλοινόω, ῶ, f. ώσω, induo, vestio. Ex ἀνὰ, et χλαῖνα, *lacna.*
ἀναχλιαίνω, f. ανῶ, tepefacio, calefacio.
ἀναχνοαίνομαι, lanugine obsitus sum; (2)

primam lanuginem emitto. Ex ἀνὰ, et χνοος, *lanugo.*

ἀναχοή, ῆς, ἡ, refusio; (2) meatus. Ab ἀναχέω.

ἀναχορεύω, f. εὐσω, tripudio, salto, choreas ago; (2) celebro cantu et choreis.

ἀναχῶω, ῶ, f. ὥσω, aggero, e terra congesta extruo. Τὴν ὁδὸν ἀνακεχωκότες, *Dem.*

ἀναχρέομαι, interficio, ut καταχρέομαι.

ἀναχρέματος, exscreo s. screatu ejecto. Hinc

ἀναχρέμψις, ἡ, exscreatio, *Hipp.* ebullitio, *H.*

ἀναχρειάνω, f. ἀνῶ, rursum ungo, inungo.

ἀναχρώννῡμι, f. ώσω, colore aliquo inficio, tingo; (2) contagio inficio; (3) ungo.

ἀναχρωννύω, idem. Hinc

ἀνάχρωσις, εως, ἡ, infectio, coloratio; (2) inunctio; (3) contagium.

ἀναχύρωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non paleatus, paleis non mixtus, non aceratus. Ex α pr. et ἀχυρόω, *paleis admisceo.*

ἀναχυθείς, a. 1. part. pass. verbi ἀναχύω.

ἀνάχυσις, εως, ἡ, refusio; (2) maris æstuarium navigabile; (3) confusio; (4) animi viriumque resolutio, mollities. Ab

ἀναχύω, f. ύσω, refundo.

ἀναχωματισμός, ῦ, ὁ, agger. Ex ἀνὰ, et χώμα, *agger.*

ἀναχωνεύω, f. εύσω, conflo; (2) refundo. Ex ἀνὰ, et χωνεύω, *conflo.*

ἀναχώννυμι, idem quod ἀναχόω.

ἀναχωρέω, ῶ, f. ήσω, retrocedo, redeo, revertor; (2) remotus sum a via; (3) abhorreo. Ἀναχωρεῖν ἐπὶ τὰς ναῦς, εἰς φυγήν, ἀπ' οἴκου, ἐκ τινος. Κελεύσαντος βασιλέως σημῆναι τὸ ἀναλητικὸν, ἀνεχώρησαν εἰς τὸ στρατόπεδον, receptui canere, *Diod.* Hinc

ἀναχώρημα, ατος, τὸ, recessus; secessus; (2) locus qui est in secessu.

ἀναχωρησάντων, *digressorum*, gen. plur. a. 1. part. act. verbi ἀναχωρέω.

ἀναχώρησις, εως, ἡ, recessus, secessus; (2) reditus; (3) receptus ex pugna et periculo; (4) locus semotus, solitudo; (5) locus perfugii, perfugium. Ab eod.

ἀναχωρητής, οῦ, ὁ, recessor, secessor; (2) qui in solitudine vivit, eremita, anachoreta.

ἀναχωρίζω, f. ίσω, separo, secerno; (2) facio reverti, aut secedere, in locum reduco, suæ terræ restituo. Ὁ λοχαγὸς αὐτὰς ἀνεχώριζεν, *Xen.*

ἀναψαλάσσω, contundo, retundo.

ἀναψάω, ῶ, f. ήσω, tergo; (2) tergendo demulceo; (3) detergendo colligo et excipio.

ἀναψηλάφησις, εως, ἡ, contrectatio; (2) investigatio, indagatio.

ἀνάψῃς, *adfigas*, sive *adfixeris*, 2. sing. a. 1. conj. act. verbi ἀνάπτω, *adfigo.*

ἀναψηφίζω, f. ίσω, rursus in suffragio mitto; (2) abrogo; (3) retracto. Hinc

ἀναψήφισις, εως, ἡ, repetitio suffragiorum; (2) abrogatio; (3) retractatio.

ἀναψῡχάω, f. ήξω, idem quod ἀναψύχω.

ἄναψις, εως, ἡ, accensio. Ab ἀνάπτω.

ἀναψυκτήρ, ῆρος, ὁ, recreator.

ἀναψυκτικός, ἡ, όν, refrigeratorius, *Gl. V.*

ἀναψύξαι, a. 1. inf. act. verbi ἀναψύχω.

ἀνάψυξις, εως, ἡ, refrigeratio; (2) recreatio, refocillatio.

ἀναψῡχή, ῆς, ἡ, idem. Ab

ἀναψύχω, f. ξω, refrigero, eventilo; (2) abstergo, desicco; (3) refocillo, recreo; (4) animum reduco. Ἀναψύχειν τὰς νέας, reficere; τινὰ σιτῷ καὶ ποτῷ. Ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξε, 2 *Tim.* 1, 16. Οἱ παρὰ γνωσὶ ζοῦσιν ἀνέψυχον ζίλον ἤτορ, *Il.* 13, 84.

ἀνγνοίη, *agnoverit*, 3. sing. a. 2. opt. act. *Dor.* pro ἀναγνοίη, a verbo ἀναγινώσκω, *agnosco.*

ἈΝΔΑΝΩ, placeo. Ἀλλ' οὐκ Ἀτείδη Ἀγαμέμνονι ἤνδανε θυμῷ, *Il.* 1, 24, et 378. Δίκα δὲ σφισιν ἤνδανε βουλή, *Il.* 18, 510.

ἀνδείσθαι, *coronari*, præs. inf. pass. *Dor.* pro ἀναδείσθαι, a verbo ἀναδέω, *corono.*

ἄνδεμα, τος, τὸ, vitta, *Poët.* et *Æol.* per *Syncop.* pro ἀνάδεμα, seu ἀναδήμα, *Ep.*

ἈΝΔΗΡΟΝ, ῆρ, τὸ, summitas, cacumen; (2) fluviorum labrum, s. agger, *Hes.*

ἀνδηπάμενος, *qui religavit*, a. 1. part. med. *Poët.* pro ἀναδησάμενος, a verbo ἀναδέω.

ἀνδίατης, laqueus, *Poët.* pro ἀναδίκτης, *E. M.*

ἄνδιχα, divisim, inter. Ex ἀνὰ, et δίχα.

ἀνδοκάδην, *Æol.* per *Sync.* pro ἀναδοχάδην, alternis vicibus, per successionem, *Hes.*

ἀνδοκεὺς, pro ἀναδοχεὺς, vel ἀνάδοχος, *Id.*

ἀνδραγαθέω, ῶ, f. ήσω, fortiter, seu strenue me gero, virum me præbeo. Ex ἀνὴρ, *vir*, et ἀγαθὸς, *bonus*, *fortis.* Hinc

ἀνδραγάθημα, ατος, τὸ, facinus viro forti dignum, actio fortis viri, res fortiter et præclare gesta, *Gl. V.* facinus; ἀνδραγαθήματα, merita, *Gl. V.*

ἀνδραγαθητής, οῦ, ὁ, qui facinora edit viro forti digna, fortiter se gerens.

ἀνδραγαθίαι, ας, ἡ, strenuitas, fortitudo; (2) actio digna forti viro; (3) officium boni viri; (4) probitas. Hinc

ἀνδραγαθίζομαι, f. ίσομαι, fortiter me gero; (2) bonum virum me præsto.

ἀνδράγρια, ων, τὰ, spolia homini detracta. Ex ἀνὴρ, et ἄγρα, *præda*, *spolium.*

ἀνδραγχνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui viros strangulat, *Eust.* Ex ἀνὴρ, et ἄγχω, *strangulo.*

ἀνδραγχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisdem.

ἀνδράδελφος, ᾱ, ὁ, levir, *Ph.* Ex ἀνὴρ, et ἀδελφὸς, *frater.*

ἀνδρακὰς, *adv.* viritim. Ab ἀνὴρ, *vir.*

ἀνδρακοδιεῦνται, *mancipabuntur*, 3. plur. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ἀνδραποδιεῦνται, quod *Att.* dicitur pro ἀνδραποδίσονται, ab

ἀνδραποδίζω, f. ίσω, in servitutem redigo, captivum abduco liberum hominem; (2) servum alteri furor et meum facio; (3) subjugo, in potestatem redigo, velut urbem. Ab ἀνδράποδον. Hinc

ἀνδραποδισμός, ῦ, ὁ, redactio in servitutem, eo, quo de ἀνδραποδιστῆ, dictum est, modo; (2) plagium.

ἀνδραποδιστὶς, εως, ἡ, idem.

ἀνδραποδιστής, ᾱ, ὁ, qui liberum furatur et in servitutem redigit, vel legitimo domino furatur et suum facit. *Gl. V.* plagiarius. Ab eodem.

ἀνδραποδιστήριος, α, ον, plagio serviens, aptus.

ἀνδραποδιστικὸς, ἡ, όν, idem.

ἀνδραποδοκάπηλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui mancipia vendit, mango, venalitiarius. Ex ἀνδράποδον, ᾱ, τὸ, mancipium. Ex ἀνὴρ, et πέζ, *pes.* Hinc

ἀνδραποδώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ad mancipium pertinens; (2) illiberalis, servilis ingenii, degener, voluptatibus et cupiditatibus serviens. *Gl. V.* flagitiosus.

ἀνδραποδωδία, ας, ἡ, servilis turpitudo, vita flagitiosa.

ἀνδραποδωδῶς, *adv.* serviliter.

ἀνδράρειον, ᾱ, τὸ, homuncio, homo contemnendus. Ab ἀνὴρ, *vir.*

ἀνδραχθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, viro ponderosus, viro gravis, virum gravans, seu onerans, sufficiens ad onerandum virum. Ex ἀνὴρ, et ἄχθος, *pondus.*

Ἀνδρα'χλη, ης, ἡ, scabellum muliebre, foramina habens et subjectos carbones.

Ἄνδραχλος, herba quædam.

Ἀνδρα'χνη, ης, ἡ, portulaca, *herba*, Angl. Purslain.

ἀνδρεία, ας, ἡ, virilis ætas. *Gl. V.* vigor; (2) virilitas; fortitudo. Ab ἀνὴρ, *vir.*

ἀνδρείκελον, ᾱ, τὸ, simulacrum, statua; (2) purpurissum, coloris genus, *Xen.* Ab

ἀνδρείκελος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, viro s. homini similis. Ex ἀνὴρ, et εἶκελος, *similis.*

ἀνδρειόθῡμος, ον, fortis, virili animo præditus.

ἀνδρείον, ᾱ, τὸ, virile robur, fortitudo. Ab

ἀνδρεῖος, εία, εῖον, virilis; (2) fortis, strenuus. Ab ἀνὴρ.

ἀνδρειοφόνητος, ᾱ, ὁ, homicida. Ex ἀνὴρ, et φένω, *occido.*

ἀνδρείως, *adv.* viriliter, strenue. Ab ἀνδρεῖος.

ἀνδρεράστρια, ας, ἡ, virorum amatrix. Ex ἀνὴρ, et ἐράστρια, *amatrix.*

ἀνδρεύομαι, virilem ætatem attingo.

ἀνδρεύμενος, præs. part. pass. *Dor.* pro ἀνδρούμενος, quod est *contr.* ex ἀνδρεόμενος, *vir factus*, a verbo ἀνδρέω, *Herod.* 1, 123.

ἀνδρεῶν, ῶνος, ὁ, idem quod ἀνδρεὼν; (2) domus magna.

ἀνδρέων, *virorum*, gen. plur. *Ion.* pro ἀνδρῶν.

ἀνδρηΐη, *Ion.* pro ἀνδρεῖα, item ἀνδρήϊος, pro ἀνδρεῖος, *Herod.*

ἀνδρηλατέω, ῶ, f. ήσω, in exsilium pello, in exsilium mitto. Ex ἀνὴρ, et ἐλαύνω.

ἄνδρια, ων, τὰ, convivia quædam apud Cretenses, ad quæ soli viri admittebantur.

ἀνδρία, ας, ἡ, idem quod ἀνδρεία.

ἀνδριάντα, acc. sing. ab ἀνδριάς. Unde

ἀνδριαντίσκος, ου, ὁ, parva statua. *Dimin.*

ἀνδριαντογλύφος, ου, ὁ, idem quod

ἀνδριαντοπλάστης, ου, ὁ, statuarius. Ab ἀνδριάς, et πλάστης, *fictor.* Hinc

ἀνδριαντοπλαστικὴ, ῆς, ἡ, scil. τέχνη, ars fingendi statuas.

ἀνδριαντοποιέω, ῶ, f. ήσω, statuas facio. Ex ἀνδριὰς, et ποιέω, *facio.* Hinc

ἀνδριαντοποιητικὴ, ῆς, ἡ, scil. τέχνη, ars conficiendi statuas.

ἀνδριαντοποΐα, ας, ἡ, statuarum confectio, ipsa actio faciendi statuas; (2) ars statuaria. Ab

ἀνδριαντοποιὸς, οῦ, ὁ, statuarius, statuarum artifex. Ab ἀνδριαντοποιέω.

ἀνδριαντουργέω, statuas facio.

ἀνδριὰς, άντος, ὁ, statua, cippus, *Gl. V.*

ἀνδρίζω, f. ίσω, et ἀνδρίζομαι, ætatem virilem ingredior, viriliter ago. Ἀνδρίζεσθε, κραταιῶσθε, 1 *Cor.* 16, 13. τῷ σώματι, roborari, *Luc.*

ἀνδριὰς, ῆ, όν, virilis, ad viros pertinens; (2) virilis, fortis, strenuus; (3) viro forti dignus. Ab ἀνὴρ.

ἀνδρικῶς, *adv.* viriliter, fortiter, strenue; (2) valide, robuste; (3) vehementer.

ἀνδρίον, ᾱ, τὸ, parvus vir, homuncio. *Dim.*

ἀνδρισμός, ῦ, ὁ, idem quod ἀνδρεία, *Poll.*

ἀνδριστὶ, *adv.* viriliter, fortiter, strenue; (2) more virorum, *Theocr.*

ἀνδρίφιλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, viri amans, viri amicus. Ex ἀνὴρ, et φίλος, *amicus.*

ἀνδριφόντης, ου, ὁ, homicida. A φένω.

ἀνδροβαρὴς, ές, viros gravans.

ἀνδροβασμός, ᾱ, ὁ, via angusta, quæ uni tantum homini sufficit, *Hes.* Ex ἀνὴρ, et βαίνω, *vado, eo.*

ἀνδροβατέω, ῶ, cum viris s. pueris consuesco, rem habeo, amore sc. nefando. Ex ἀνὴρ, et βατέω.

ἀνδροβόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, hominem vorans. Ex ἀνὴρ, et βόρος, *vorax.*

ἀνδροβουλος, ὁ καὶ ἡ, virilis consilii, fortis, s. viris insidians.

ἀνδροβρὼς, viros devorans. A βιβρώσκω.

ἀνδροβρωτος, idem.

ἀνδρογενέσιος, ας, ἡ, virorum genitura, hominum propagatio; (2) per viros successio generis. Ex ἀνὴρ, et γένος, *genus.*

ἀνδρογίγας, αντος, ὁ, gigas.

ἀνδρογόνος, ᾱ, ἡ, marem gignens, viripara. Ex ἀνὴρ, et γένομαι, *nascor.*

ἀνδρογύνης, ᾱ, ὁ, idem quod

ἀνδρόγυνος, ᾱ, ὁ, androgynus, semimas, semifemina, semivir, *Gl. V.* (2) castratus; (3) debilis, imbecillis, invalidus; (4) effeminatus, muliebri animo præditus; (5) socors, parum strenuus. Ex ἀνὴρ, et γυνὴ, *femina.*

ἀνδροδαΐκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, viros s. homines perimens. Ex ἀνὴρ, et δαΐζω, *occido.*

ἀνδροδάμανα, acc. sing. *Dor.* pro ἀνδροδάμην.

ἀνδροδάμας, αντος, ὁ, et ἀνδροδάμων, ης, ἡ, virum domans; (2) gemma quædam. Ex ἀνὴρ, et δαμάω, *domo.*

ἀνδροδόμος, ᾱ, ὁ, triclinium, *Hes. Suid.* Ex ἀνὴρ, et δόμος, *domus.*

ἀνδροθλιβ, *adv.* ex viro. Ab ἀνὴρ.

ἀνδροθνὴς, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, homines perdens, vexans, ærumnosus.

ἀνδροκὰς, άδος, ἡ, pars, *Hes. Nic.*

ἀνδροκμὶς, ῖτος, ὁ καὶ ἡ, a viro interfectus; (2) homines perdens, vexans. Ex ἀνὴρ, et κάμνω. Unde.

ἀνδροκμητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ab homine laboratus, seu factus; (2) in quo vir jacet: *epith.* sepulchri.

ἀνδροκτόβαλος, ᾱ, ὁ, homo maleficus, nequam veterator, *Hes. Suid.* Ex ἀνὴρ, et κόβαλος.

ἀνδροκτασία, ας, ἡ, *Ion.* ἀνδροκτασίη, cædes virorum.

ἀνδροκτονέω, viros interficio.

ἀνδροκτονία, ας, ἡ, homicidium. Ab

ἀνδροκτόνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, homicida, virum occidens. Ex ἀνὴρ, et κτείνω, *occido.*

ἀνδρολέτειρα, ας, ἡ, viros perdens.

ἀνδρολήμην, ης, ἡ, virilem habens animi elationem, *Hes.* Ex ἀνὴρ, et λῆμα.

ἀνδρολημψία, ας, ἡ, jus homines prehendendi, quo scil. Athenienses, si civis extra Atticam interfectus esset, tres ejus urbis incolas prehendebant, cædis pœnam daturos, nisi ipse criminis reus traderetur; clarigatio, *Gl. V.* Ex ἀνὴρ, et λαμβάνω, *prehendo.*

ἀνδρολῴδιον, ᾱ, τό, idem et ex iisd.
ἀνδρολογέω, ῶ, f. ήσω, viros lego, delectum militarem habeo. Ex ἀνήρ, et λέγω, *lego*, i. e. *deligo*. Hinc
ἀνδρολογία, ας, ἡ, virorum collectio ad militiam, delectus; (2) collectio quævis, quæ viritim fit.
ἀνδρολογίζω, f. ίσω, idem quod ἀνδρολογέω.
ἀνδρομανής, ές, ὁ καὶ ἡ, viris insaniens, virorum amore insaniens, viros insane appetens, libidinosa. Ex ἀνήρ, et μαίνομαι, *insanio*. Hinc
ἀνδρομανία, ας, ἡ, insanus virorum amor.
ἀνδρομάχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cum viris, vel viro pugnans. Ex ἀνήρ, et μάχομαι, *pugno*.
ἀνδρομεος, έα, εον, virilis; (2) humanus.
ἀνδρομήκης, ες, ὁ καὶ ἡ, staturam et altitudinem viri æquans. Ex ἀνήρ, et μῆκος.
ἀνδρόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, virile robur, vel ætatem virilem, attingo, ad ætatem virilem pervenio, vir fio; *in med.* stupro fœminam; ἀνδρωθείς, adultus, *Gl. V.* ἀνδρωθεῖσα, compressa a viro virgo, a. 1. part. pass. Ab ἀνήρ.
ἀνδρόπαις, αιδος, ὁ, puer virili animo, qui ante ætatem virilem viriliter sentit, cogitat, agit. Ex ἀνήρ, et παῖς, *puer*.
ἀνδροπλαστία, ας, ἡ, virorum formatio. Ex ἀνήρ, et πλάσσω, *formo*.
ἀνδροπληθεια, ας, ἡ, hominum multitudo, seu conventus. Ex ἀνήρ, et πλῆθος, *multitudo*.
ἀνδροπόρος, ᾱ, ὁ, scortum masculinum.
ἀνδροπρεπής, ές, ὁ καὶ ἡ, virum decens. Ex ἀνήρ et πρέπει, *decet*.
ἀνδροπρωρος, ον, hominis faciem habens, *in neut.* humana facies. Ex ἀνήρ, et πρῴρα, prora, metaph. *facies*.
ἀνδροσάβης, ες, ὁ, virilia grandiora habens. Ex ἀνήρ, et σάβη, *pudendum virile*.
ἀνδροσάβων, ονος, ὁ, idem et ex iisd.
ἀνδροσαιμων, ᾱ, τὸ, *Dioscorid.* 3, 173. ruta silvestris, *Plin.* 17, 4. Ex ἀνήρ, et αἷμα, *sanguis*, quia herba hæc digitis trita sanguineo succo fluit. *Angl.* ST. JOHN'S WORT.
ἀνδροσαιμος, ᾱ, ὁ, idem et ex iisd.
ἀνδροσίνις, ίδος, ὁ καὶ ἡ, hominibus noxius, pestifer. Ex ἀνήρ, et σίνω, *noceo*.
ἀνδροσφίγξ, γος, ὁ, statua, quæ viri et Sphingis figuram habet. Ex ἀνήρ, et σφίγξ.
ἀνδροτης, ητος, ἡ, virilitas, fortitudo.
ἀνδροῦσθαι, *fieri virum*, præs. inf. pass. *contr.* pro ἀνδρόεσθαι, ab ἀνδρόομαι.
ἀνδροτύχης, ές, maritum nactus; in matrimonio agens femina.
ἀνδροφαγέω, ῶ, humana carne vescor. Ab
ἀνδροφάγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, humana carne vescens.
ἀνδροφθόρος, ον, ab homine periens, vel ἀνδροκτόβορος, homines perdens, *Soph.*
ἀνδροφονέω, ῶ, f. ήσω, sum homicida; (2) occido:
ἀνδροφονία, ας, ἡ, homicidium. Ab
ἀνδροφόνος, ᾱ, ὁ, homicida, sicarius; ἀνδροφόνος, ἡ, interfectrix viri. A φένω.
ἀνδροφόντης, ᾱ, ὁ, homicida. Ab eod.
ἀνδροφώνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, virilem vocem habens. Ex ἀνήρ, et φωνή, *vox*.
ἀνδρόω, ῶ, f. ώσω, virilem reddo, virile robur submistro. Ab ἀνήρ. Hinc
ἀνδρώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, virilis, virum decens, forti viro dignus; (2) forti animo prædītus, magnanimus.
ἀνδρωδῶς, *adv.* viriliter, fortiter.
ἀνδρωθείς, *vide* ἀνδρόομαι.
ἀνδρών, ῶνος, ὁ, pars domus, in qua viri a mulieribus seorsum agunt; (2) exponitur etiam schola, ubi studiosi sapientiæ eruditiuntur. Ab ἀνήρ.
ἀνδρωνίτις, ίδος, ἡ, idem et ab eod.
ἀνδρῶσις, ώσα, ῶσν, virilis, ad virum pertinens.
ἀνδύεται, *emersit*, 3. sing. præs. ind. med. *Poët.* pro ἀναδύεται, *Hom.* Ab ἀναδύομαι, *emergo*.
ἄνδωκε, *reddidit*, 3. sing. perf. ind. act. *Dor.* et *Poët.* pro ἀνέδωκε, ab ἀναδίδωμι, *reddo*.
ἀνέζη, *conscendit, adscendit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀναβαίνω.
ἀνεῖορ ἐβόησεν, *exclamarunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ἀναβορύζω, *exclamo*.
ἀνέβαχε, *insonuit*, 3. sing. a. 2. act. verbi ἀναβρέχω, *insono*.
ἀνέβωσε, *clamavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἀνεβόησε, a verbo ἀναβοάω.
ἀνεγγυάω, ῶ, f. ήσω, fidejubeo.

ἀνέγγυος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sine sponsione actus; ἀνέγγυος, ἡ, non desponsa. Ex α priv. et ἐγγυος, *satisdationi obnoxius*.
ἀνεγείρω, f. ερῶ, expergefacio, excito; (2) ædifico; ἀνεγείρομαι, resurgo, *Gl. V.* e-vigilo. Ὀδυσῆα ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε, *Il.* 10, 138. Hinc
ἀνέγερτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non experrectus.
ἀνεγέρτως, *adv.* citra restitutionem vitæ.
ἀνεγκάλυπτος, ον, non intectus, s. tectus, *Hes.*
ἀνέγκλητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inculpatus, irreprehensus, *Gl. V.* inaccusabilis. Ex α pr. et ἐγκαλέω, *culpo*.
ἀνεγκλήτως, *adv.* citra reprehensionem, inculpate.
ἀνέγκυος, ᾱ, ὁ, quæ uterum non fert, quæ non est gravida. Ex α priv. et ἔγκυος.
ἀνεγκωμίαστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, illaudatus, nulla laude adfectus. Ex α priv. et ἐγκώμιον, *laus*.
ἀνεγνώμπτοντο, 3. pl. imp. ind. pass. ἀνεγγνάμπτων.
ἀνεγνωρίσθη, *agnitus est*, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἀναγνωρίζω, *notum facio*.
ἀνέγνωσμαι, *lectus sum*, 1. sing. perf. ind. pass. verbi ἀναγινώσκω, pro ἀναγνόω, *lego*.
ἀνέγνωστ, *legistis*, 2. pl. a. 2. ind. act. verbi ejusd.
ἀνέγρετο, *concitabatur*, 3. sing. imp. ind. pass. per *Syncop.* pro ἀνεγείρετο, a verbo ἀνέγρομαι, expergiscor, per *Sync.* pro ἀνεγείρομαι.
ἀνεγχώρητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui fieri, concedi, admitti, nequit; quod locum non habet in rerum natura. Ex α pr. et ἐγχωρέω, *admitto*.
ἀνεδάφιστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui pavitus non est, qui solo æquatus non est. Ex α priv. et ἐδαφίζω, *pavio, solo æquo*.
ἀνεδέγμεθα, *suscepti eramus*, 1. pl. plusq. ind. pass. per *Sync.* pro ἀνεδεδέγμεθα, ab ἀναδέχομαι.
ἀνεδέξατο, *suscepit*, 3. sing. a. 1. ind. med.
ἀνέδειξεν, *demonstravit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀναδείκνυμι, pro ἀναδείκνω.
ἈΝΕ᾽ΔΗΝ, *adv.* licenter, impune; (2) effuse; (3) promiscue; (4) palam, aperte. Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ἐτείδαν βούλονται ἀνέδην τοῖς παῖ αὐτοῖς ξυγγενέσθαι σοφισταῖς. Lacedæmonii vero quotiescunque volunt licentius cum suis sophistis versari, *Plut.* in *Protag.* 342.
ἀνέδραμον, *suspexi*, 1. sing. a. 2. ind. act. per *Metathes.* pro ἀνέδακον, verbi ἀναδέρκω.
ἀνεδραμεῖν, *recurri*, 1. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀνατρέχω pro ἀναδρέμω, *recurro*.
ἀνέδραστος, ον, non stabilis. Ab α et ἕδρα, *basis*.
ἀνέδυ, *prodiit*, 3. sing. imp. ind. act. verbi ἀναδύω.
ἀνεδύσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ἀναδύω, *emergo*.
ἀνέδωκεν, *reddidit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀναδίδωμι, *reddo*.
ἀνέεργε, pro ἀνείργε, *cohibuit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀνείργω, *Il.* 3, 77.
ἀνέζευξεν, *discessit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀναζεύγνυμι pro ἀναζεύγω, *discedo*.
ἀνεζήτεν, *requirebant*, 3. pl. imp. act. *contr.* pro ἀνεζήτουν, ab ἀναζητέω.
ἀνέζω, f. έσω, sublatum in sede colloco et pono. Ἐς δίφρον δ᾽ ἀνέσαντος ἄγων πρὸτὶ Ἴλιον ἱρὴν, *Il.* 13, 657. Ex ἀνά, et ἕζω, *colloco*.
ἀνεζωπύρησε, *revixit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀναζωπυρέω, *revivisco*.
ἀνεθελησίας, ας, ἡ, cum quis non vult, *Suid.* Ex α priv. et ἐθέλω, *volo*.
ἀνεθίλατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, coactus; invitus; (2) inexspectatus; (3) tristis, adversus. Ex iisd.
ἀνέηκεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀνίημι, *remitto*.
ἀνεθάλετε, *reviruistis*, 2. pl. a. 2. ind. act. verbi ἀναθάλλω, *reviresco*.
ἀνεθεῖς, *remissus*, a. 1. part. pass. verbi ἀνίημι, *remitto*.
ἀνέθεστος, ον, non adsuefactus.
ἀνέθη, *laxatus est*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀνίημι, *remitto, laxo*.
ἀνέθηκα, 1. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀνατίθημι, pro ἀναθέω, *repono*.
ἀνεθρεψάμην, *nutrivi*, 1. sing. a. 1. ind. med. verbi ἀναντρέφω, *nutrio*.
ἀνείδεος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, forma carens, informis. Ex α priv. et εἶδος, *forma*.

ἀνειδωλοποιέω, ῶ, f. ήσω, speciem et imaginem fingo, animo propono.
ἀνειδωλοποιΐα, ας, ἡ, imaginum effictio in animo.
ἀνείκαστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui nulla imagine exprimi potest, quem nulla conjectura adsequi possis. *Ph.* inexistimabilis. Ex α priv. et εἰκάζω, *adsimilo*.
ἀνεικάνιστος, ον, qui imagine exprimi non potest, ut Deus.
ἀνεικλείθυια, s. ἀνειλήθυια, ας, ἡ, quæ nondum peperit, quæ Lucinæ labores nondum experta est. Ex α priv. et Εἰλείθυια, *Lucina*, parturientium Dea.
ἀνειλέω, ῶ, f. ήσω, evolvo, involutum explico. Ex ἀνά, et εἰλέω, *involvo*. Hinc
ἀνείλημα, ατος, τὸ, evolutio; (2) involutio, involucrum.
ἀνείληπται, *contractum est*, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἀναλαμβάνω.
ἀνείλησις, εως, ἡ, convolutio, *Aret.*
ἀνείλισσω, ut ἀνειλίττω, revolvo.
ἀνείλλω, idem quod ἀνειλέω.
ἀνείλον, *sustuli*, 1. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀναιρέω, pro ἀνέλω, *tollo*.
ἀνειμένος, perf. part. pass. verbi ἀνίημι, solutus; (2) violens, quasi sit solutus fræno, laxans frænum, laxans habenas animo, iræ.
ἀνειμένως, *adv.* remisse, solute, licenter, negligenter. Ab ἀνειμένος.
ἄνειμι, redeo, redibo. Ex ἀνά, et εἶμι, *eo*.
ἀνείμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, non vestitus, nudus; (2) male vestitus. Ex α priv. et εἶμαι, *vestis*.
ἄνειν, *conficere*, præs. inf. act. *Ion.* et *Poët.* pro ἀνύειν, a verbo ἄνυω, *conficio*.
ἀνεῖναι, *remisisse*, a. 2. inf. act. verbi ἀνίημι.
ἀνειπεῖν, edicere, proclamare, publice pronunciare. Ex ἀνά, et εἰπεῖν.
ἀνείργω, f. ξω, arceo, repello, propello, inhibeo. Ex ἀνά, et εἴργω, *cohibeo*.
ἀνείρεσαι, *interrogas*, 2. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro ἀνείρεσσαι, a verbo ἀνείρομαι.
ἀνείρξις, εως, ἡ, inhibitio. Ab ἀνείργω.
ἀνείρυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. Ab ἀνείρυμι, f. ύσω, sursum traho. Ἀνείρυσαι τὰς νῆας, in terram subducere, *Herodot.* Ab ἀνά, et ἐρύω, *traho*.
ἀνείρω, necto, adnecto. Ex ἀνά, et ἴρω, *necto*.
ἀνειρώτευν, *Ion.* pro ἀνειρώτων, *Eust.*
ἀνείσαν, *adscenderunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἀνεισμι.
ἀνεῖσθαι, perf. inf. pass. verbi ἀνίημι.
ἀνείσοδος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inaccessus, ad quem non patet ingressus, *R.* Ex α priv. et εἴσοδος.
ἀνεισφορία, ας, ἡ, immunitas a tributo.
ἀνείσφορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, immunis, qui tributum non solvit. Ex α priv. et εἰσφορὰ, *tributum*.
ἀνείχον, 1. sing. imperf. ind. act. verbi ἀνέχω.
ἀνείω, *remitto*, præs. ind. act. *Poët.* pro ἀνίημι, sive ἀνίημι.
ἀνέκαθεν, adv. desuper, e loco alto; (2) ab origine generis et juxta seriem priscorum, quibus quis ortus est. Ab
ἀνεκάς, *adv.* sursum, superne, eminus. Ex ἀνά, et ἑκάς, *procul*.
ἀνέκβατος, ᾱ, ὁ ᾗ, ἡ, ex quo non est egressus; (2) invius; (3) carens eventu. Ex α priv. et ἐκβαίνω, *exeo*.
ἀνεκδίαστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui vi compelli nequit, inviolabilis. Ex α pr. et ἐκδιάζω.
ἀνεκδιάστως, *adv.* inviolabiliter.
ἀνεκδαφῆ, *adv.* sine excoriatione.
ἀνέκδαφος, ον, non excoriatus. Ab α pr. et ἐκδέφω, *excorio*.
ἀνεκδήμητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui non peregrinatur, seu qui nunquam domo abfuit, aut nunc domi versatur, non peregre. Ex α priv. et ἐκδημέω, *peregrinor*.
ἀνεκδιήγητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inenarrabilis, ineffabilis. Ex α priv. ἐκ, et διηγέομαι, *enarro*.
ἀνεκδιηγήτως, inenarrabiliter. A præc.
ἀνεκδίκητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inultus, indefensus. Ex α priv. et ἐκδικέω, *ulciscor*.
ἀνέκδοτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non editus, non vulgatus; (2) non elocata, *de filia*. Ex α priv. et ἐκδοτος, *editus*.
ἀνέκδρομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, excursum et effugium non habens, impervius. Ex α pr. et ἐκδρόμος, *excursio*.
ἀνεκθέρμαντος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui calefieri non

potest, caloris expers. Ex α priv. et ἐκθερμαίνω, *excalefacio*.

ἀνέκθυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inexpiabilis. Ex α priv. et ἐκθύομαι, *expio*.

ἀνεκπλησίαστος, ον, cœtu populi carens, inanis.

ἀνέκλαγον, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἀνακλάζω.

ἀνεκλάλητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ineffabilis. Ex α priv. ἐκ, et λαλέω, *loquor*.

ἀνέκλειστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non deficiens; (2) perpetuus; (3) inexhaustus. Ex α pr. et ἐκλείπω, *deficio, cesso*.

ἀνεκλείπτως, perpetuo, semper, sine fine.

ἀνέκλινεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀνακλίνω.

ἀνεκλίπτης, ές, ὁ, ἡ, non deficiens, indeficitus. Ex α priv. et ἐκλείπω, *deficiens*.

ἀνεκλόγιστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, a quo rationes non petuntur, cujus rationes subduci non possunt. Ex α priv. et ἐκλογίζομαι.

ἀνεκλογίστως, sine ratione, sine modo, intemperanter.

ἀνέκνιπτος, ον, elotu difficilis. Ex α priv. et ἐκνίπτω, *eluo*.

ἀνεκόμισε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀνακομίζω.

ἀνεκπίτνη, *percussus, repressus est*, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi ἀνακόπτω.

ἀνέκπυστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, manifestus, exauditus; (2) ineffabilis, infandus. Ex α priv. et ἔκπυστος, *exauditus*.

ἀνεκπίμπλημι, repleo, expleo.

ἀνέκπληκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non obstupefactus, imperterritus, impavidus. Ex α priv. et ἐκπλήττομαι, *obstupesco*.

ἀνεκπλήκτως, *adv.* impavide, intrepide.

ἀνεκπλήρωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inexplebilis, *Gl. V.* Ex α priv. et ἐκπληρῶ, *expleo*.

ἀνέκπλυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, indelebilis, non elutus. Ex α priv. et ἐκπλύνω, *eluo*.

ἀνεκποίητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui non potest educi, extrahi, aut expleri. Ex α priv. et ἐκποιέω.

ἀνεκπύητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, quod ad suppurationem perduci non potest. *ἀνεκπύητον ἕλκος, Aret.* Ex α priv. et ἐκπυέω, *suppuro*.

ἀνέκπυστος, non divulgatus, celatus; (2) non divulgandus, celandus.

ἀνέκραγον, 3. pl. a. 2. indic. act. verbi ἀναγράζω.

ἀνεκρίζωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non radicitus evulsus. Ex α priv. et ἐκριζόω, *eradico*.

ἀνεκτικὸς, ἡ, ὸν, patiens, qui tolerare potest. Ab *ἀνέχομαι*.

ἀνεκτὸς, ἡ, ὸν, tolerabilis, commodus. Ab *ἀνέχω*, *tolero*.

ἀνεκτῶς, *adv.* toleraliter, commode.

ἀνέκτραιτος, ον, qui deleri, deteri non potest.

ἀνέκφευκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, quem nemo effugere potest; (2) cui non licet effugere. Ex α priv. et ἐκφεύγω, *effugio*.

ἀνεκφοίτητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non prodiens foras, non emanans. Ex α priv. et ἐκφοιτάω.

ἀνέκφορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, quod efferre non licet. Ex α priv. et ἐκφέρω, *effero*.

ἀνέκφραστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ineffabilis. Ex α priv. et ἐκφράζω, *eloquor*.

ἀνεκφώνητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ineffabilis, qui exprimi, seu verbo pronunciari, non potest. Ex α priv. et ἐκφωνέω, *exclamo*.

ἀνέλαιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sine oleo. Ex α priv. et ἔλαιον, *oleum*.

ἀνέλεγκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, irreprehensibilis; (2) qui refelli non potest, aut non convinci; (3) manifestus. Ex α priv. et ἐλέγχω, *arguo, convinco*.

ἀνελέγκτως, *adv.* sine reprehensione; (2) sine probatione.

ἀνελέγχω, arguo, convinco.

ἀνελεημόνως, *adv.* crudeliter, immisericorditer. Ab

ἀνελεήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, immisericors, durus, rigidus. Ex α priv. et ἐλεήμων.

ἀνελεὴς, ές, immisericors.

ἀνελεῖν, a. 2. inf. act. verbi *ἀναιρέω*.

ἀνελευθερία, ας, ἡ, illiberalitas, illiberalis morositas; (2) avaritia, sordes.

ἀνελευθεριότης, ητος, ἡ, idem. Ab

ἀνελεύθερος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, illiberalis; (2) sordidus, avarus; (3) inhonestus, indecens. Ex α priv. et ἐλεύθερος, *liberalis*.

ἀνελευθέρως, *adv.* illiberaliter; (2) sordide.

ἀνέλευσις, εως, ἡ, reditus.

ἀνελεῶς, *adv.* sine misericordiâ. Ab *ἀνελεής*.

ἀνελθέμεναι, *Dor.* pro ἀνελθεῖν. Ab *ἀνέρχομαι*.

ἀνέλιγμα, ατος, τὸ, convolutio, cincinnus. Ab *ἀνελίττω*.

ἀνελινύω, tempus tero, otior, cesso.

ἀνέλιξις, εως, ἡ, involutio, volutatio; (2) explicatio. Ab *ἀνελίσσω*.

ἀνέλικτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non torquens, non trahens pedem, *i. e.* non incedens. Ex *ἀνελίσσω*, *verso*, et πούς, *pes*.

ἀνελίσσω, vel ἀνελίττω, f. ἴξω, volvo, evolvo, revolvo, voluto, verso; (2) explico, aperio. Ἀνελίσσειν τὰ βιβλία, *Isocrates*.

ἄνελκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui trahi non potest.

ἀνέλκύω, f. ὑσω, idem quod

ἀνέλκω, f. ξω, sursum traho, attollo attrahendo; (2) subduco; (3) extraho, retro traho; (4) traho. Ἀνέλκειν ἰχθὺν ἀγκίστρῳ, τὰς ναῦς. Ὃ δὲ τόξῳ πῆχυν ἀνείλκει, *Il.* 11, 371. et 13, 583. Ex ἀνά, et ἕλκω.

ἀνέλκωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non ulceratus, qui ulcus non sensit. Ex α priv. et ἑλκόω.

ἀνέλλην, ὁ καὶ ἡ, alienus a moribus Græcorum.

ἀνελλήνιστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, alienus a Græca consuetudine, qui Græcis moribus aut imbutus non est, aut iis nequit imbui. Ex α priv. et ἑλληνίζω, *cum Græcis facio*.

ἀνελλιπὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, cui nihil deest, non deficiens; (2) cui nihil detrahi potest; (3) non cessans, perpetuus. Ex α priv. et ἐλλείπω, *deficio*.

ἀνελλιπούς, ό, claudus.

ἀνελόντα, acc. sing. a. 2. part. act. *ἀνέλοντο*, 3. pl. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἀνείλοντο. Ab *ἀναιρέω*, pro *ἀνέλω*.

ἀνελπίζω, spei expers sum.

ἀνέλπις, ὁ καὶ ἡ, qui est sine spe.

ἀνελπίστως, *desperes*, seu *desperaveris*, 2. sing. a. 1. conjunct. act. verbi *ἀνελπίζω*, *despero*.

ἀνελπιστώσας, ες, desperatio. Ab

ἀνέλπιστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, insperatus, præter spem accidens; (2) non sperans, desperans, nullam spem habens. Ex α priv. et ἐλπίς.

ἀνελπίστως, *adv.* sine spe, citra spem, præter spem, insperato.

ἀνέλυτρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non involutus, sine tegmine, velamine. Ex α priv. et ἕλυτρον, *involucrum*.

ἀνέλωσι, 3. pl. a. 2. conj. act. verbi *ἀναιρέω*, pro *ἀνέλω*.

ἀνεμβάτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inaccessus, invius. Ex α priv. et ἐμβαίνω, *accedo*.

ἀνέμεινε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi *ἀναμένω*.

ἀνεμέσητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, carens invidia, non invisus. Ex α priv. et νεμεσάω.

ἀνεμεσήτως, *adv.* citra invidiam.

ἀνεμέω, ῶ, f. ήσω, vomo. Ex ἀνά, et ἐμέω.

ἀνέμητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, indivisus, individuus, non distributus. Ex α priv. et νέμω.

ἀνεμιαῖος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vel ἀνεμιαῖος, αἷα, αἷον, vento plenus, vanus, evanidus, subventaneus; (2) levis, inconstans. Ab ἄνεμος, *ventus*.

ἀνεμιδίον, ᾱ, τὸ, ventulus, *Dim.* Ab eod.

ἀνεμιδιος, ία, ιον, idem quod *ἀνεμιαῖος*.

ἀνεμίζω, f. ίσω, ventis agito. *Gl. V.* ventilo. Ὁ γὰρ διακεινόμενος ἔοικε κλύδωνι Σαλόσσης ἀνεμιζομένῳ καὶ ῥιπιζομένῳ, *Jac.* 1, 6. Ab ἄνεμος.

ἀνέμιος, ία, ιον, idem quod *ἀνεμιαῖος*.

ἀνεμνήσθην, 1. sing. a. 1. ind. pass. verbi *ἀναμιμνήσκομαι*.

ἀνεμοδρόμος, ᾱ, ὁ, cursor, qui ventos cursu æquat, vel velocissimus. Ex ἄνεμος, et δρόμος, *cursus*.

ἀνεμόεις, όεσα, όεν, ventosus, vento plenus. Ab ἄνεμος.

ἀνεμοκοίται, ων, οἱ, qui apud Corinthios incantamentis ventos sedabant. Ex ἄνεμος, et κοίτος, *cubile*.

΄ΑΝΕΜΟΣ, ᾱ, ὁ, ventus; (2) anima.

ἀνεμοσκέπης, ες, ὁ καὶ ἡ, a vento tegens, ventum arcens, ventis inaccessus. Ex ἄνεμος, et σκέπω, *tego*.

ἀνεμόστροφος, ον, a vento agitatus.

ἀνεμοσφάραγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vento perstrepens, *R.* Ex ἄνεμος, et σφάραγος.

ἀνεμοτροφὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, a vento nutritus, a vento auctus et corroboratus. Ex ἄνεμος, et τρέφω, *nutrio*.

ἀνεμοτρεφὴς, ές, ὁ, ἡ, idem et ex iisd.

ἀνεμότροπος, ον, ventis agitatus, *Anac.* Ex ἄνεμος, et τρέπω.

ἀνεμοφθορία, ας, ἡ, corruptio quæ fit a vento. Ab

ἀνεμοφθορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vento periens, a vento corruptus. Ex ἄνεμος, et φθείρω.

ἀνεμοφόρητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, a ventis disjectus, a ventis in diversas partes latus. Ex ἄνεμος, et φορέω, *fero, porto*.

ἀνεμόω, ῶ, f. ώσω, ventilo, vento agitari facio. Ab ἄνεμος.

ἀνεμπλήκτως, *adv.* intrepide, audacter, imperterrite. Ex α priv. et ἐμπλήκτος.

ἀνέμπλοος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non navigans, quiescens. Ex α priv. et ἐμπλέω, *navigo*.

ἀνεμπόδιστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui nihil impedimento est, liber ab obstaculo. Ex α pr. et ἐμποδίζω, *pedes implico*.

ἀνεμποδίστως, *adv.* sine impedimento et obstaculo.

ἀνέμπτωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui incidere non potest; (2) irreprehensus, inculpatus. Ex α priv. et ἐμπίπτω, *incido*.

ἀνεμπρωνητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non demonstratus. Ex α priv. et ἐμφαίνω, *ostendo*. Unde

ἀνέμπρᾶτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, carens efficacia; (2) sine emphasi seu significatione expressa; (3) luculentam speciem non præbens.

ἀνεμφάτως, *adv.* sine efficacia; (2) non expresse.

ἀνεμφύσητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non adflatus divino numine, non fanaticus, non vesanus, non insanus. Ex α priv. et ἐνθουσιάζω.

ἀνενδεής, ές, ὁ καὶ ἡ, indoctus, qui non cogitat aliquid, non memor est; (2) inexcogitatus, imperceptus. Ex α priv. et ἐννοέω, *cogito*.

ἀνενοχλησία, ᾱς, ἡ, tranquillitas, *Bud.* Ab

ἀνενόχλητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non perturbatus, placatus, quietus. Ex α priv. et ἐνοχλέω.

ἄνεντες, nom. pl. a. 2. part. act. v. *ἀνίημι*.

ἀνέντευκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non adfabilis, hominum congressus refugiens, insociabilis, morosus, difficilis, superbus. Ex α priv. et ἐντυγχάνω, *convenio, alloquor*.

ἀνέντρεχὴς, ές, tardus, non velox.

ἀνέντροπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, irreverens, *Gl. V.* Ex α priv. et ἐντρέπομαι, *revereor*.

ἀνεξάκουστος, ον, non audiendus, non auditus, *Ern.*

ἀνεξάλειπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, indelebilis. Ex α priv. et ἐξαλείφω, *deleo*.

ἀνεξάλαπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, immutabilis, invariabilis, constans, *Suid.* Ex α priv. et ἐξαλλάσσω, *muto.*

ἀνεξάντλητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inexhaustus. Ab α priv. et ἐξαντλάω, *exhaurio.*

ἀνεξαπάτητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui decipi, falli non potest. Ex α priv. et ἐξαπατάω.

ἀνεξάρνητος, ον, qui non abnegat.

ἀνεξέλεγκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui refutari et coargui non potest. Ex α priv. et ἐλέγχω, *arguo.*

ἀνεξελέγκτως, citra refutationem, ut nil contra dici queat.

ἀνεξέλευστος, ον, idem quod *ἀνεξίτητος, Hes.* Ex α, et ἐξέρχομαι.

ἀνεξέργαστος, idem quod *ἀνέργαστος.*

ἀνεξερεύνητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, imperscrutabilis. Ex α priv. et ἐξερευνάω, *perscrutor.*

ἀνεξετάζω, ἴ. άσω, exploro, examino.

ἀνεξέταστος, non examinatus, non exploratus, diligenti examine non cognitus. *Gl. V.* inconsultus. Ex α priv. et ἐξετάζω.

ἀνεξεύρετος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui inveniri nequit; (2) non inventus, incompertus. Ex α priv. et ἐξευρίσκω, *invenio.*

ἀνεξήγητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non expositus, non explicatus, non enarratus; (2) inenarrabilis, inexplicabilis. Ex α priv. et ἐξηγέομαι, *explico.*

ἀνεξικακέω, ῶ, ἴ. ήσω, malos tolero.

ἀνεξικακία, ας, ἡ, tolerantia malorum, tolerantia, patientia. Ab

ἀνεξίκακος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ. tolerans malorum, vel injuriarum patiens, *Gl. V.* Ex *ἀνέχομαι, tolero,* et κακὸς, *malus.*

ἀνεξίκακως, cum incommodo.

ἀνεξίκμαστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui exsiccari non potest; (2) qui exsiccatus non est; (3) non exsuccus. Ex α priv. et *ἰκμάζω, humecto.*

ἀνεξίλαστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, implacabilis, qui placari nequit. Ex α priv. et ἐξιλάσομαι, *propitio.*

ἀνεξίνηλος, ον, non delendus, non eluendus.

ἀνεξίτητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, exitum non habens, impervius. Ex α priv. et ἔξειμι, *exeo.*

ἀνεξιχνίαστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, impervestigabilis. Ex α priv. et ἐξιχνιάζω, *investigo.*

ἀνέξοδος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui nullum habet exitum, unde exiri non potest, impervius; (2) cui exitus non permittitur. Ex α priv. et ἔξοδος, *exitus.*

ἀνέξοιστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, quem efferre non licet, non evulgandus. Ex α priv. et *ἐκφέρω.*

ἀνέξομαι, *tolerabo,* f. 1. ind. med. verbi *ἀνέχω.*

ἀνέονται, *laxati sunt,* 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro *ἀνέωνται,* a verbo *ἀνίημι, laxo.*

ἀνέορταστος, ον, parum festus, festo diei non aptus

ἀνέορτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, incultus, incelebris; (2) non feriatus, non hilariter transactus. *Gl. V.* profestus. Ex α priv. et ἑορτὴ, *festum.*

ἄνευς, mutus, vocis expers, *Hes.* (2) tacitus, quietus; (3) quietus ab aliquo incommodo, *cum gen.* ut κακῶν, *Herod.* Ern. Ex α priv. et αὔω, *clamo.*

ἀνεστασίη, ἡ, stupore attonitus, *Hes.*

ἀνεπάγγελτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non vocatus; (2) non denunciatus, non indictus. Ex α priv. et ἐπαγγέλλω, *denuncio.*

ἀνεπαίσθητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui non sentitur. Ex α priv. et ἐπαισθάνομαι, *sentio.*

ἀνεπαισθήτως, *adv.* citra sensum, ita ut non sentiatur.

ἀνεπάϊστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non auditus, qui audiri nequit. Ex α priv. et ἐπάϊστος.

ἀνεπαίσχυντος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inverecundus, impudens. Ex α priv. et ἐπαισχύνομαι, *erubesco.*

ἀνεπαισχύντως, *adv.* inverecunde, impudenter.

ἀνεπάλλακτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non alternans, seriem continuam habens; (2) cui sunt dentes continui. Ex α priv. et ἐπάλλαττω, *alterno.*

ἀνεπάλμενος, *resiliens, Poët.* et per *Syncop.* pro *ἀνεφαλλόμενος,* ab *ἀνεφάλλομαι, resilio.*

ἀνέπαλτο, 3. sing. a. 1. ind. med. per *Syncop.* et *Dor.* pro *ἀνεφήλατο.* Ab eod.

ἀνεπανόρθωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui corrigi aut emendari non potest, non emendabilis; inemendatus. Ex α priv. et ἐπανορθόω.

ἀνέπαφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, intactus, liber, quem attingere nequeas; (2) sincerus, purus. Ex α priv. et ἐφάπτομαι, *attingo.*

ἀνεπαφρόδιτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui sine venere et grātia est, invenustus, illepidus.

ἀνεπαχθής, ἐος, ὁ καὶ ἡ, non molestus; (2) non inviliosus, nullam invidiam faciens. Ex α priv. et ἐπαχθὴς, *onerosus.*

ἀνεπαχθῶς, *adv.* non moleste, non gravate.

ἀνέπεισε, *persuasit,* 3. sing. a. 1. ind. act. verbi *ἀναπείθω.*

ἀνεπέλευστος, ον, non redux. Ab α priv. et ἐπέρχομαι.

ἀνέπεψα, 1. sing. a. 1. ind. act. verbi *ἀναπέπτω.*

ἀνέπεσε, *discubuit,* 3. sing. a. 1. ind. act. verbi *ἀναπίπτω.*

ἀνεπήδησε, *saltavit,* 3. sing. a. 1. ind. act. verbi *ἀναπηδάω.*

ἀνεπηρέαστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inoffensus, injuriæ immunis. Ex α priv. et ἐπηρεάζω.

ἀνεπής, ἐος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nihil dicens, mutus, *Hes. Etym.* Ex α priv. et ἔπος, *verbum.*

ἀνεπίβατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inaccessus, impervius. Ex α priv. et ἐπιβαίνω, *accedo.*

ἀνεπιβούλευτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui insidiari nemo potest, insidiis non obnoxius, ab insidiis tutus. Ex α priv. et ἐπιβουλεύω.

ἀνεπιγράφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, titulo carens, carens inscriptione. Ex α priv. et ἐπιγράφω.

ἀνεπιδεὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, non indigens, nullius rei indigus. Ex α priv. et ἐπιδεής.

ἀνεπιδίκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui est sine ostentatione, non ostentator. Ex α priv. et ἐπιδείκνυμι, *ostendo.*

ἀνεπίδεκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non capax, non admittens, qui recipere non potest; (2) qui non accidit, impossibilis. Ex α priv. et ἐπιδέχομαι, *recipio.*

ἀνεπίδοτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non obligatus. Ex α priv. et ἐπίδοτος, *obligatus.*

ἀνεπίδηκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, minime mordens. Ex α priv. ἐπὶ, et δάκνω, *mordeo.*

ἀνεπίδικος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, purus et controversia vacuus, de quo nulla controversia est; (2) ἡ, puella, de cujus patrimonio et matrimonio contendi inter consanguineos fas non est, *Ern.* Ex α priv. et δίκη, *jus.*

ἀνεπιδίω, resudo, sudorem refundo, *Plut.*

ἀνεπίδοτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nihil proficiens, qui proficere nequit. Ex α priv. et ἐπιδίδωμι.

ἀνεπιείκεια, ας, ἡ, durities, immanitas, iniquitas. Ab

ἀνεπιεικὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, durus, immitis, iniquus, sævus. Ex α priv. et ἐπιεικής.

ἀνεπιεικῶς, adv. inique, immaniter.

ἀνεπιθύμητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vacuus concupiscentia, *Suic.* Ex α priv. et ἐπιθυμέω.

ἀνεπικαλύπτως, *adv.* sine tegmine, nudè; (2) apertè, palam. Ex

ἀνεπίκαυστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, adustione carens, non adustus. Ex α priv. et ἐπικαύω, *aduro.*

ἀνεπίκαυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

ἀνεπίκλητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nulli criminationi obnoxius, irreprehensus, inculpatus. Ex α priv. et ἐπικαλέω, *crimini do, reprehendo.*

ἀνεπικλήτως, *adv.* citra reprehensionem.

ἀνεπικοινώνητος, ον, incommunicabilis.

ἀνεπικούρητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, auxilio destitutus, cui nemo fert opem. Ex α priv. et ἐπικουρέω, *auxilior.*

ἀνεπικρίτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inconsultus, temerarius, inconsulte et temerarie factus. Ex α priv. et ἐπικρίνω, *comprobo.*

ἀνεπίκρυπτος, ον, qui non occultat.

ἀνεπικώλυτος, ον, liber, non interdictus.

ἀνεπικωλύτως, sine impedimento, nemine impediente, liberè, fortiter.

ἀνεπίλητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui reprehendi non potest, reprehensioni non obnoxius. *Gl. V.* irreprehensibilis. Ex α priv. et ἐπιλαμβάνω.

ἀνεπιλήπτως, sine reprehensione, culpa.

ἀνεπίληστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inoblitus, sine oblivione; (2) non absconditus. Ex α priv. et ἐπιλανθάνομαι, *obliviscor.*

ἀνεπιλόγιστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inconsideratus. *Gl. V.* inrecogitatus. Ab ἐπιλογίζομαι.

ἀνεπιλογίστως, *adv.* inconsiderate.

ἀνεπιμέλητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, incuriosus, qui nullam curam habet; incuratus, *Gl. V.* Ex α priv. et ἐπιμελέομαι, *curo.*

ἀνεπίμικτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non permixtus; (2) ab omni commercio sejunctus, nulla commercia exercens. Ex α priv. et ἐπιμίγνυμι.

ἀνεπιμίκτως, *adv.* non admittendo permistionem.

ἀνεπίμονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non permanens, non durabilis. Ex α priv. et ἐπιμένω, *permaneo.*

ἀνεπίμομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inculpabilis.

ἀνεπινόητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inconsideratus; (2) improvisus; (3) incogitabilis, qui mente concipi nequit. Ex α priv. et ἐπινοέω.

ἀνεπίξεστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, impolitus, imperfectus. Ex α priv. et ἐπιξέω.

ἀνεπίπλαστος, ᾱ. ὁ καὶ ἡ, nulla simulatione fucatus, non fictus. Ex α priv. et ἐπιπλάσσω, *illino.*

ἀνεπίπλεκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui aliis non permiscetur, *R.* Ex α priv. et ἐπιπλέκω.

ἀνεπιπλήκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inculpatus, irreprehensus. Ex α priv. et ἐπιπλήττω. Hinc

ἀνεπιπλήκτως, *adv.* sine reprehensione.

ἀνεπιπληξία, ας, ἡ, vacuitas a reprehensione.

ἀνεπίρρεκτος, ᾱ, ὁ ᾗ, nondum confectus, vel libatus. Ex α priv. et ἐπιῤῥέζω, *conficio.*

ἀνεπισήμαντος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non notabilis, nulla nota insignitus; (2) inglorius, obscurus. Ex α priv. et ἐπισημαίνω, *noto.*

ἀνεπισημείωτος, ον, non notatus, s. explicatus, sc. scholiis aut commentariis.

ἀνεπίσκεπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inconsideratus; (2) inexplicatus; (3) neglectus. Ex α priv. et ἐπισκέπτομαι.

ἀνεπισκέπτως, *adv.* inconsiderate, inexplorate.

ἀνεπισκεύαστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, irreparabilis. Ex α priv. et ἐπισκευάζω, *reparo.*

ἀνεπισκότητος, ᾱ, ὁ ᾗ, rectore et inspectore carens, *Suic.* Ex α priv. et ἐπισκοτέω, *inspectorem ago.*

ἀνεπισκοτήτως, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui tenebræ non offunduntur, *Suic.* Ex α priv. et ἐπισκοτέω, *tenebras offundo.*

ἀνεπισπάθμευτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, immunis ab hospitiis præbendis exercitui in transitu, a copiarii et parochi munere immunis. Ex α priv. et ἐπισπαθμεύω.

ἀνεπισσασία, ας, ἡ, inconsiderantia, incogitantia. Ex α priv. et ἐφίστημι, *considero.*

ἀνεπισσάτητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui sine curatore est, incustoditus, inobservatus. Ex α priv. et ἐπιστατέω, *præsum, præfectus sum.*

ἀνεπίστατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui animum non advertimus, nulla diligentia consideratus. Ex α priv. et ἐφίστημι, *considero.*

ἀνεπιστάτως, *adv.* sine animadversione, inconsiderate, incaute.

ἀνεπιστημόνως, *adv.* imperite, inscite, inepte.

ἀνεπιστημοσύνη, ης, ἡ, inscitia, imperitia. Ab

ἀνεπιστήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, insciens, ignarus, nescius; (2) inscius, indoctus, imperitus. Ex α priv. et ἐπιστήμων, *sciens, gnarus.*

ἀνεπιστρεπτεί, *adv.* id. quod *ἀνεπιστρέπτως.*

ἀνεπιστρεπτί, *adv.* sine reditu, sine reversione. Ab

ἀνεπίστρεπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui non mutatur, qui non convertitur. Ex α priv. et ἐπιστρέφω, *converto.*

ἀνεπιστρέπτως, *adv.* ita ut non convertaris, nec faciem convertendo, nec pedem reflectendo.

ἀνεπιστρεφής, ἐος, ὁ καὶ ἡ, securus; (2) negligens, v. c. scelera; (3) inexorabilis, ad veniam flecti nescius. Ex α priv. et ἐπιστρέφω, *converto.*

ἀνεπίστροφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem; (2) qui non redit.

ἀνεπιστρόφως, *adv.* sine retrogressu; (2) incuriosè.

ἀνεπιστρεψία, ας, ἡ, neglectus.

ἀνεπίσχετος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui inhibitus, aut repressus non est; (2) qui inhiberi, aut reprimi nequit, effrenatus. Ex α priv. et ἐπέχω, *contineo.*

ἀνεπισχέτως, sine remissione, ut reprimi nequeat.

ἀνεπίταικτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, injussu aliquid agens; (2) invictus, fortis. Ex α priv. et ἐπιτάττω.

ἀνεπιτάκτως, *adv.* injussu.

ἀνεπίτηκτος, ον, expers intentionis, qui intendi non potest. Ex α priv. et ἐπιτείνω.

ἀνεπιτέυκτος, ον, infelix, non consequens petita. Ab ἐπιτυγχάνω.

ἀνεπιτέχνητος, adv. sine arte; (2) inconsulto, non ex industria. Ex α priv. et ἐπιτέχνητος, *arte factus.*

ἀνεπιτήδειος, ε, ὁ καὶ ἡ, non idoneus, ineptus, *Gl. V.* incongruus, inhabilis, *Ph.* importunus; (2) dissentiens, alienus; (3) non cognatus; (4) incommodus. Ex α pr. et ἐπιτήδειος, *idoneus.* Hinc

ἀνεπιτηδειότης, ητος, ἡ, inhabilitas.

ἀνεπιτήδευτος, ε, ὁ καὶ ἡ, non accuratus; (2) incompositus. Ex α priv. et ἐπιτηδεύω.

ἀνεπιτηδεύτως, *adv.* non accurate, negligenter.

ἀνεπιτίμητος, ε, ὁ καὶ ἡ, irreprehensus; (2) impunis. Ex α priv. et ἐπιτιμάω.

ἀνεπίτροπος, ε, ὁ καὶ ἡ, tutoribus carens; (2) qui non revertitur; (3) qui non curat aliquid. Ex α priv. et ἐπιτρέπω.

ἀνεπιφᾰνής, ές, obscurus, ignobilis.

ἀνεπίφαντος, ον, idem; (2) parum ornatus, non conspicuus.

ἀνεπιφάντως, *adv.* sine ostentatione.

ἀνεπίφθονος, ε, ὁ καὶ ἡ, non invidendus, minime invidiosus. *Gl. V.* sine invidia; (2) non reprehensus; reprehensioni non obnoxius. Ex α priv. et ἐπίφθονος.

ἀνεπιφθόνως, *adv.* non invidiose; (2) citra reprehensionem.

ἀνεπίφραστος, ον, ineffabilis, *Suid.*

ἀνεπιχείρητος, ε, ὁ καὶ ἡ, insuperabilis, inaccessus, quem conatu nullo adsequeris. Ex α priv. et ἐπιχειρέω, *manum admoveo.*

ἀνεπόστυτος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui non inspexit, proprie sc. mysteria Cereris. Ex α pr. et ἐποστεύω, *inspicio.*

ἀνεπόψιος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui non videtur, inadspectabilis, *Suid.* Ex α priv. et ἐπόπτομαι, *inspicio.*

ἀνεπτόμαν, 1. sing. a. 1. ind. med. *Dor.* pro ἀνεπτάμην, ab ἀνίπταμαι.

ἀνεπτοίητο, *obstupuerat*, 3. sing. plusq. ind. pass. verbi ἀναπτοιέομαι, *obstupesco.*

ἀνέραστος, ε, ὁ καὶ ἡ, inamabilis; (2) ab amore alienus. Ex α priv. et ἐράω, *amo.*

ἀνέργαστος, ε, ὁ καὶ ἡ, inelaboratus, inconditus, rudis, qui factus, seu fabrefactus non fuit. *Gl. V.* infectus. Ex α priv. et ἐργάζομαι.

ἄνεργος, ον, idem quod ἀνέργαστος, ineffi cax, *Eur.* Ex α, et ἔργον.

ἀνερεθίζω, f. ίσω, instigo, irrito. Παντὶ δὲ τρόπῳ ἀνηρέθιστο ἡ πόλις, *Thuc.* τῆς ἀρχαίας ἀρετῆς, excitari ad, *Xen.*

ἀνέρειστος, ε, ὁ καὶ ἡ, non fresus, s. fractus, mola sc. aut pistillo; (2) non cribratus; (3) qui cribrari non potest. Ex α priv. et ἐρείκω, *frango.*

ἀνερείπτω, f. ψω, rapio sursum, corripio, *Il.* 20, 234.

ἀνερεϊψαμένη, part. a. 1. med. f. g. ab eod.

ἀνερεύγω, f. ξω, eructo, emitto. Ἀνερεύγεσθαι εἰς ἄλλα, *Apoll.*

ἀνερευνάω, ῶ, f. ήσω, investigo, scrutor, invenio.

ἀνερίνασστος, ε, ὁ καὶ ἡ, non caprificatus, cui non sunt admoti fructus caprifici, ut maturescat. Ex α pr. et ἐρινός, *caprificus.*

ἀνέριστος, ε, ὁ καὶ ἡ, de quo non contenditur. Ex α priv. et ἐρίζω, *contendo.*

ἀνερμάτιστος, ε, ὁ καὶ ἡ, non saburratus, saburra non stabilitus; (2) non fulcris fixus. Ex α priv. et ἐρματίζω.

ἀνερμήνευτος, ε, ὁ καὶ ἡ, inexplicabilis, ineffabilis. Ex α priv. et ἑρμηνεύω.

ἀνερμηνεύτως, *adv.* ut explicari nequeat, modo inscrutabili.

ἀνέρομαι, interrogo, rogito, percontor.

ἀνερπύζω, f. ύσω, sursum serpo; (2) adrepo; (3) eo.

ἀνέρπω, idem. Ex ἀνά, et ἕρπω, *serpo.*

ἀνερρᾴχην, 1. sing. a. 2. ind. pass. verbi ἀναρρήγνυμι, pro ἀναρρήγην.

ἀνερρήμενος, *consutus*, part. perf. pass. *Ion.* pro ἀνερράμενος, verbi ἀναράπτω, *consuo.*

ἀνέρρωγε, *rescissum est*, 3. sing. perf. ind. med. verbi ἀναρρήγνυμι.

ἀνερυθριάω, f. άσω, erubesco.

ἀνερύω, f. ύσω, sursum traho; (2) retraho. Ἀνά θ' ἱστία λεύσ' ἐρύσαντες, *Odyss.* 9, 77. ubi ἀνὰ per *Tmes.* disjung.

ἀνέρχομαι, f. ἀνελεύσομαι, adscendo, scando, conscendo. *Gl. V.* subeo; (2) redeo; a. 2. ἀνῆλθον, part. ἀνελθών.

ἀνερωτάω, ῶ, f. ήσω, interrogo; (2) sæpe rogo. Καί μιν ἀνηρώτων, *Odyss.* 4, 251.

ἀνερωτίζω, idem quod ἀνερωτάω, *Suid.*

ἄνες, 2. sing. a. 2. imper. act. verbi ἀνίημι.

ἀνέσαιμι, 1. sing. a. 1. opt. act. v ἀνέζω.

ἀνεσθίω, exedo, erodo, *Hipp.*

ἀνεσία, ἡ, idem quod ἄνεσις, *Suid.*

ἄνεσις, εως, ἡ, relaxatio, *Ph.* requies, remissio, otium, imprimis diebus festis; (2) segnis et diffluens otio vita; (3) immodica libertas, lascivia; (4) condonatio, v. c. debitorum, delictorum. Ab ἀνίημι.

ἀνέσιμος, ον, otiosus.

ἀνέσπερος, ε, ὁ καὶ ἡ, vespere carens. Ex α priv. et ἕσπερος, *vesper.*

ἀνέσπομαι, sursum versus sequor, *Hes.*

ἀνέσσυτο, 3. sing. plusq. ind. pass. per *Metath.* pro ἀνασείστο, ab ἀνασσύω.

ἀνέσταν, 3. pl. a. 2. ind. act. v. ἀνίστημι.

ἀνεστήξασι, *resurrexerunt*, 3. plur. perf. ind. act. *Ion.* pro ἀνεστήκασι, a verbo ἀνίστημι.

ἀνέσσην, *surrexi*, 1. sing. a. 2. ind. act.

ἀνέσσιος, ε, ὁ καὶ ἡ, domo et sede propria carens. Ex α priv. et ἑστία, *domus.*

ἀνεστραμμένως, *adv.* perverse, præpostere. Ab ἀναστρέφω, *verto.*

ἀνέσχετο, 3. sing. a. 2. ind.med. v. ἀνέχω.

ἀνετάζω, f. άσω, inquiro, quæstioni subjicio. Ἀπέστησαν ἀπ' αὐτῆ οἱ μέλλοντες αὐτὸν ἀνετάζειν, *Act.* 22, 29. Ἐκέλευσεν —— μάστιξιν ἀνετάζεσθαι αὐτόν, ibid. 24.

ἀνέταιρος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui nullos habet amicos, carens sodalibus. Ex α priv. et ἑταῖρος, *sodalis.*

ἀνέτειλα, a. 1. ind. act. verbi ἀνατέλλω.

ἀνετέος, έα, έον, remittendus, laxandus; (2) condonandus, ignoscendus. Ab ἀνίημι, *remitto.*

ἀνετρεπίοωστος, ε, ὁ καὶ ἡ, immutatus; (2) immutabilis. Ex α priv. et ἑτερεόω, *muto.*

ἀνετύθετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ἀνατίθημι. Unde

ἀνετειὸς, ή, όν, vim habens remittendi, resolvens; (2) remissionem indicans.

ἀνέτοιμος, ε, ὁ καὶ ἡ, imparatus, invitus.

ἀνετοίμως, *adv.* imparate.

ἄνετος, ε, ὁ καὶ ἡ, laxus; (2) patens, omnibus apertus; (3) remissus, dissolutus; (4) solutus omni imperio; *Gl. V.* otiosus. Ab ἀνίημι, *remitto.*

ἀνέτως, *adv.* solute, laxe, remisse, licenter; otiose.

"ΑΝΕΥ, *adv.* absque, sine, præter, citra; (2) injussu alicujus.

ἀνευάζω, f. άσω, evan clamo; evo; (2) ovando celebro. Ex ἀνὰ, et εὐάζω, idem.

ἀνευδε, *adv.* absque, sine. Ab ἄνευ.

ἀνευθεν, *adv.* idem et ab eod. Ἀνευθεν ἐὼν, *quanquam absens sit*, *Il.* 2, 64. Μὴ σύ γ' ἀνευθεν ἐμεῖο λιλαίεσθαι πολεμίζειν Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν, *Id.* 16, 89.

ἀνεύθετος, ε, ὁ καὶ ἡ, non appositus. Ex α priv. et εὔθετος, *appositus.*

ἀνευθυνία, ας, ἡ, immunitas a reddenda ratione. Ab

ἀνεύθυνος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui rationes non reddit; (2) crimine carens, sine pœna, non obnoxius, noxa solutus. *Gl. V.* insons, innocens. Ex α priv. et εὐθύνω.

ἀνευθύνως, *adv.* sine rationibus reddendis, non redditis rationibus.

ἄνευστος, ε, ὁ καὶ ἡ, non optabilis, non optandus, *Ep.* (2) non optans, non petens. Ex α priv. et εὔχομαι, *opto.*

ἀνευλᾰβὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, irreligiosus; (2) non timens, irreverens; (3) incautus, non circumspectus. Ex α priv. et εὐλαβής.

ἀνευταράδεκτος, ε, ὁ καὶ ἡ, non acceptus, non admissus, ingratus, *Suic.* Ex α priv. εὖ, et παραδέχομαι, *accipio.*

ἀνεύρεσις, εως, ἡ, inventio. Ab ἀνευρίσκω.

ἀνεύρετος, ε, ὁ καὶ ἡ, non inventus, incompertus, irrepertus; (2) quod inveniri, s. excogitari, nequit. Ab

ἀνευρίσκω, f. ήσω, reperio, invenio, adinvenio. Πυκνὸς τεποικίλας λόγῳ ἀνεῦρον εὖ διιζητημένας, *Arist.* Θεσμ. 445.

ἀνεῦρον, *inveni*, 1. sing. a. 1. ind. act.

ἄνευρος, ε, ὁ καὶ ἡ, enervis, non nervosus; (2) debilis, infirmus, sine vi. Ex α priv. et νεῦρον, *nervus.*

ἀνευρύνω, dilato, amplio, diffundo. Hinc

ἀνεύρυσμα, τὸ, idem quod ἀνευρυσμὸς, *Gal.*

ἀνευρυσμὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, dilatatio.

ἀνευρημέω, ῶ, f. ήσω, celebro faustis ominibus prosequens; (2) lamenta edo seu clamorem cum ejulatu, præ dolore exclamo. Ex ἀνὰ, vel etiam α priv. et εὐφημέω, *celebro.*

ἀνεύφραντος, ον, non lætabilis, molestus.

ἀνευφωνέω, ῶ, cum planctu et gemitu ejulo; *R.* Ex α priv. et εὐφωνος, *canorus.*

ἀνεύχομαι, deprecor, *R.*

ἀνεφαίνετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ἀναφαίνομαι.

ἀνεφάλλομαι, resilio. Ab ἀνὰ, ἐπὶ, et ἅλλομαι, *salio.*

ἀνεφάνατο, 3. sing. a. 1. indic. med. ἀναφαίνομαι.

ἀνέφαστος, ε, ὁ καὶ ἡ, intactus. Ex α pr. et ἐφάπτομαι, *attingo.*

ἀνέφελος, ε, ὁ καὶ ἡ, non nubilus, serenus.

ἀνέφικτος, ε, ὁ καὶ ἡ, incomprehensibilis; intactus, *Ph.* inaccessus, quo perveniri nequit. Ex α priv. et ἐφικτός.

ἀνιεμώνης, 3. s. a. 1. ind. act. verbi ἀναφωνέω.

ἀνεχάζετο, *recedebat*, 3. s. imp. ind. med. verbi ἀναχάζω.

ἀνεχέγγυος, ε, ὁ καὶ ἡ, ab αρ. et ἐγγύη, ut fidejussor minime idonens, *Thucyd.*

ἀνεχθέντος, *attracti*, gen. sing. a. 1. part. pass. a verbo ἀνάγω, aliis ab ἀνέχω, al. ab ἀναφέρω.

ἀνεχοίμαν, *sustineam*, 1. sing. præs. opt. med. *Dor.* pro ἀνεχοίμην, a verbo ἀνέχω.

ἀνέχοιτο, 3. sing. præs. opt. med.

ἀνεχώρησα, 1. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀναχωρέω.

ἀνέχω, f. ἀνέξω, s. ἀνασχήσω, p. ἀνέσχηκα, sursum tollo, in altum erigo; (2) promineo, orior; (3) retineo, inhibeo; ἀνέχομαι, patior, sustineo, tolero, fero; (4) suscipio. Ἀνέχειν χείρας, τὰς ἑαυτῆ ναυς· τῆ πολέμῳ, cessare. Ἀνέχεσθαι δυσχερῆ, πολλὰ κακὰ, Ψύχη, Θάλπη· ἀπ ἀνέχομαι ξὸν, ἀνέχω τὸ ἴσον ἔχειν. Ἄνεσχον σοὶ φάος, σωτήριον, attuli, *Eur. Med.* 482. Ex ἀνὰ, et ἔχω, *habeo.*

ἀνέψανος, ε, ὁ καὶ ἡ, incoctilis. Ex α pr. et ἕψω, *coquo.*

ἀνέψητος, ε, ὁ καὶ ἡ, incoctus, non coctus, non elixus. Ex iisd.

ἀνεψιὰ, ᾶς, ἡ, consobrina, patruelis.

ἀνεψιαδῆ, ῆς, ἡ, filia consobrini, vel consobrinæ, vel patruelis, sive amitæ.

ἀνεψιαδὴς, ῆ, ὁ, sobrinus, *Ph.* Ab

'ΑΝΕΨΙΟ Σ, ᾶ, ὁ, *Ph.* consobrinus, sobrinus, adfinis, frater patruelis; ἀνεψιοὶ ἐκ δύο ἀδελφῶν ἄῤῥένων, *ex duobus fratribus maribus* patrueles, sobrini, consobrini, *Gl. V.* ἐκ δύο ἀδελφῶν θηλειῶν, *ex duabus sororibus*, amitis, *Gl. V.* Hinc

ἀνεψιότης, ητος, ἡ, consobrinitas, sobrinitas.

ἀνέψυχθεν, 3. plur. a. 1. ind. pass. *Bœot.* pro ἀνεψύχθησαν, ab ἀναψύχω.

ἄνευ, *adv.* mute, tacite. Ab ἄνευος.

ἀνέῳγα, *aperui*, 1. sing. perf. ind. med. *Att.* pro ἀνέῳγα, a verbo ἀνοίγω, *aperio.*

ἀνέῳγμαι, *apertus sum*, perf. ind. pass.

ἀνεῳγμένως, *apertos.* acc. plur. part. perf. pass.

ἀνεωγότως, *adv.* patule, *Gl. V.* Ab ἀνέῳγε, patet. Ab ἀνοίγω, *aperio.*

ἀνέωντα, *dimissi sunt*, 3. plur. perf. ind. pass. *Att.* pro ἀνεῖνται, a verbo ἀνίημι.

ἀνέῳξα, *aperui*, 1. sing. a. 1. ind. act. *Att.* pro ἤνοιξα, a verbo ἀνοίγω, *aperio.*

ἄνεως, ω, ὁ, silens, mutus. Ex α priv. et αὔω, *clamo.*

ἀνέῳχα, 1. sing. perf. ind. act. *Att.* pro ἤνοιχα.

ἀνεώχθησαν, *aperti sunt*, 3. plur. a. 1. ind. pass. *Att.* pro ἠνοίχθησαν, a verbo eod.

ἄνη, ης, ἡ. perfectio, absolutio; *Æschyl. in Sept.* 724. (2) factum. Ab ἄνω, *perficio.*

ἀνῆ, 3. sing. a. 2. conj. act. v. ἀνίημι.

ἀνηβᾶν, præs. inf. act. *contr.* pro ἀνηβάειν.

ἀνηβάσκω, idem quod

ἀνηβάω, ῶ, f. ήσω, repubesco; (2) pubesco. Νῦν δεῖ ἀνηβῆσαι πάλιν, *Arist. Lys.* 671.

ἀνηβητήριος, ε, ὁ καὶ ἡ, repubescens, revigescens. Ab ἀνηβάω.

ἄνηβος, ἦβ, ὁ καὶ ἡ, impuber, qui nondum ad maturam s. justam pervenit ætatem. Ex α priv. et ἥβη.

ἀνήγαγον, *subduxi*, 1. sing. a. 2. ind. act. *Att.* pro ἀνήγαγον, ab ἀνάγω.

ἀνήγγειλαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ἀναγγέλλω.

ἀνηγεμόνευτος, ε, ὁ καὶ ἡ, duce et rectore carens. Ex α priv. et ἡγεμονεύω, *duco.*

ἀνήγετος, ε, ὁ καὶ ἡ, epith. somni, ex quo

excitari aliquis nequit. Ex α priv. et ἔγερμαι, *excito*.

ἀνήδονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, illætabilis, injucundus, insuavis, gravis, molestus. Ex α priv. et ἡδονή, *voluptas*.

ἀνήδυντος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, insuavis, insulsus, incondītus. Ex α priv. et ἡδύνω.

ἀνήδυστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

ἀνηδώς, adv. moleste, *R.* Ex α priv. et ἡδύς.

ἀνήιεσαν, *redierant*, 3. plur. plusq. ind. act. *Att.* pro ἀνήισαν, a verbo ἀνίημι, *redeo*.

ἀνῆκ, *dimisisset*, 3. sing. a. 2. conjunct. act. *Poët.* pro ἀνῇ, a verbo ἀνίημι, pro ἀνέω.

ἀνηκέστυντος, *adv.* mores non bene exprimens, servans, *de poëta*. Ab α priv. et ἠθικός.

ἀνήλιβες, ἴνη, ινον, anethinus, ex anetho confectus. Ab

ΤΑΝΗΘΟΝ, ου, τὸ, anethum, herba, *Angl.* DILL.

ἀνηθοτοίητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non moratus, citra decorum; (2) non instructus bonis moribus. Ex α priv. et ἠθοποιέω.

ἀνηΐξε, 1. sing. a. 1. ind. act. v. *ἀναΐσσω*.

ἀνῆκα, *adscendi*, perf. ind. act. v. *ἀνήκω*.

ἀνῆκε, 3. sing. perf. ind. act. verbi ἀνίημι.

ἀνηκείς, pro *ἀνήκων*, *Hes.* vel aciem non habens, *Steph.* Ex α, et ἀκή.

ἀνήκεστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, insanabilis, *Ph.* intolerabilis, intolerandus, atrox, implacabilis, gravis. Omnia gravia mala dicuntur *ἀνήκεστα*; (2) irrevocabilis, ubi pœnitentiæ locus non est. Ex α priv. et ἀκέομαι, *sano*

ἀνηκέστως, *adv.* insanabiliter, atrociter; (2) nullo pœnitentiæ loco relicto.

ἀνηκοΐα, ας, ἡ, auditionis defectus; (2) imperitia; (3) contumacia. Ab

ἄνηκοος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui non audit, expers auditûs; (2) ignarus, imperitus; (3) qui audire monentem non vult, contumax. Ex α priv. et ἀκούω, *audio*

ἀνηκουστέω, ῶ, f. ήσω, non audio; (2) non obtempero, non sum dicto audiens. *Ἀνηκούστειν τοίς στρατηγοίς*. Οὐδ' ἄρα τατρὸς ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων, *R.* 15, 236.

ἀνηκουστία, ας, ἡ, surditas; (2) contumacia, dedignatio aurem præbendi. Ab

ἀνήκουστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non exaudibilis, qui audiri nequit; (2) non auscultandus, non admittendus; (3) qui non audivit. Ex α priv. et ἀκούω, *audio*.

ἀνηκόως, *adv.* sine auditione; (2) ignare, imperite. Ab *ἀνήκοος*.

ἀνήκω, convenio, *Ph.* *ἀνήκει*, attinet, pertinet; *ἀνήκεν*, competit, pertinet, attinet, *Id.*; (2) ascendo, evado, pervenio; (3) conjunctus sum cum aliquo, ut cognatione, &c. Τῶτο ἐς ὐδὲν ἀνήκει, nullius est momenti; ἐς τῶτο ϑράσος ἀνήκει, ἐς τὰ κρῶτα, ad maximos honores. Ex ἀνὰ, et ἥκω, *accedo*.

ἀνήκων, ωσα, ον, adscendens, perveniens; (2) elatus. Ab *ἀνήκω*.

ἀνηλάκατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, destitutus colo, colum non tractans; (2) coli tractandi imperitus. Ex α priv. et ἠλακάτη.

ἀνήλατο, 3. sing. a. I. ind. med. verbi *ἀνάλλομαι*.

ἀνηλάτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inobediens, contumax, nondum domitus. Ex α priv. et ἐλαύνω.

ἀνηλεγέως, *adv.* contemptim. Ab

ἀνηλεγής, έος, ὁ καὶ ἡ, non curans; (2) negligens. Ex α priv. et ἀλέγω, *curo*.

ἀνηλείης, έος, ὁ καὶ ἡ, immisericors, crudelis, immitis. Ex α pleon. et *νηλείης*.

ἀνηλέητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non miserandus. Ex α priv. et ἐλεῶ, *misereor*.

ἀνήλιφος et **ἀνήλιφος**, ὁ καὶ ἡ, non unctus, non oblitus; (2) non venenatus.

ἀνήλιψία, ας, ἡ, squalor, qui contrahitur ob diutius intermissa balnea, et unctionem. Ab *ἀνηλιφής*.

ἀνηλιῶς, *adv.* immisericorditer, crudeliter.

ἀνῆλθεν, *rediit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *contr.* et cum *ν* ἐφελκ. pro *ἀνῆλυϑε*, ab *ἀνέρχομαι*.

ἀνηλιάζω, f. άσω, soli expono.

ἀνήλικος, impuber.

ἀνήλιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, opacus, sine sole. Ex α priv. et ἥλιος, *sol*.

ἀνήλιτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, excalceatus, discalceatus, sine calceis. Ex α priv. et ἥλιψ, *calceus*.

ἀνηλιφής, έος, ὁ καὶ ἡ, non unctus, non illitus. Ex α priv. et ἀλείφω, *ungo*.

ἀνήλῦσις, εως, ἡ, adscensus. Ab *ἀνέρχομαι*.

ἀνηλώθην, *absumptus sum*, 1. s. a. 1. ind. pass. v. *ἀναλίσκω*, pro *ἀναλόω*, *absumo*.

ἀνήλωκα, *insumpsi*, 1. sing. perf. ind. act.

ἀνῆμεν, *dimisimus*, 1. plur. a. 2. ind. act. pro *ἀνείμεν*, a verbo *ἀνίημι*, pro *ἀνέω*, *dimitto*.

ἀνήμελκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non mulctus, qui non mulgetur. Ex α priv. et *ἀμέλγω*, *mulgeo*.

ἀνήμερος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, immansuetus, immitis, agrestis, ferus, ferox. Ex α priv. et ἥμερος, *mitis*. Hinc

ἀνημερότης, ητος, ἡ, inclementia, *Gl. V.*

ἀνημερόω, ῶ, f. ώσα, mansuefacio, cicuro.

ἀνημιωβολαίος, αία, αῖον, semiobolaris, valens pretium semiboli. Ab

ἀνημιωβόλιον, ᾱ, τὸ, semiobolus. Ex *ἀνὰ*, et ἡμιώβολος.

ἀνήμυκτος, ον, qui unguibus carptus scissusque non est, *Hes.*

ἀνῆν, *relaxavi*, 1. sing. a. 2. verbi *ἀνίημι*.

ἀνήναεσθαι, a. 1. inf. med. verbi *ἀγελνίομαι*.

ἀνήνεγκα, 1. sing. a. 1. ind. act. verbi *ἀναφέρω*.

ἀνηνεμία, ας, ἡ, ventorum vacuitas, tranquillitas, malacia. Ab *ἀνήνεμος*.

ἀνήνεμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sine ventis, tranquillus. Ex α priv. et *ἄνεμος*, *ventus*.

ἀνηνίχθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass.

ἀνήνηται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi *ἀναινέω*.

ἀνήνοϑα, 1. sing. perf. ind. med *Att.* et per *Epenthes*. τῶ, ο, pro ἤνϑα, ab *ἀνθέω*.

ἀνήνοϑε, *ἀνήλυϑε*, per *Sync.* *ἀνηλϑα*, *Dor.* *ἀνηνϑα*, per *Epenth.* *ἀνήνοϑα*, *Steph.*

ἀνήνορα, *inertem*, accus. singul. ab *ἀνήνωρ*, *iners*.

ἀνήνυστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui perfici nequit. Ex α priv. et *ἀνύω*, *perficio*.

ἀνήνυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

ἀνήνωρ, ορος, ὁ, non virilis, ignavus, iners. Ex α priv. et *ἀνήρ*.

ἀνῆπται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi *ἀνάπτω*.

ΤΑΝΗΡ, ἀνέρος, per *Syncop.* *ἀνδρὸς*, vir; (2) homo; (3) vir, *i. e.* virilem ætatem habens; (4) vir, *i. e.* virili animo præditus, strenuus, fortis; (5) vir, *i. e.* maritus; (6) ille, ipse.

ἀνηρέϑη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi *ἀναιρέω*.

ἀνήρεικτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non fractus. Ex α priv. et *ἐρείκω*, *frango*.

ἀνηρεί-ψαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi *ἀνερείπτομαι*.

ἀνηρεῖσϑαι, έος, ὁ καὶ ἡ, altus, alte tectus; (2) tecto carens. Ex *ἀνὰ*, vel α priv. et *ἐρείκω*.

ἀνηρηκώς, part. perf. act. verbi *ἀναιρέω*.

ἀνήρης, ες, virilis, *Hes.* ex *Æsch.*

ἀνηριθμησάμην, *enumeravi*, 1. sing. a. 1. ind. med. verbi *ἀναριθμέω*, *enumero*.

ἀνήριθμος, ον, idem quod *ἀνάριθμος*.

ἀνηρός, per *Sync.* pro *ἀνιαρὸς*, ærumnosus, *Nic. Sch.* illæsus, innocens, *E. M.*

ἀνηροσίνη, ης, ubi nulla aratio, *Sibyl.*

ἀνήροτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inaratus. Ex α priv. et *ἀρόω*, *aro*, *Od.* 9, 110.

ἀνήρπασε, *rapuit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi *ἀναρπάζω*, *rapio*.

ἀνηρώτεον, *interrogabant*, 3. plur. imperf. ind. act. *Dor.* et *Ion.* pro *ἀνηρώτων*, a verbo *ἀνερωτάω*, *interrogo*.

ἀνησιδώρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, munera emittens, spargens. Ex *ἀνίημι*, *dimitto*, et *δῶρον*, *munus*.

ἀνησίστρος, ὡρα, ωρον, idem. A *δῶρον*.

ἀνήσσητος, vel *ἀνήττητος*, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, invictus, insuperabilis. Ex α priv. et *ἡσσάομαι*.

ἄνηστις, εως, ὁ καὶ ἡ, jejunus; (2) non jejunus, *R.* Ex α pleon. vel priv. et *νῆστις*.

ἀνήσω, 1. sing. f. 1. ind. act. verbi *ἀνίημι*.

ἀνήφαιστος, ον, ignis expers, qui fit sine igni.

ἀνήχϑην, 1. sing. a. 1. ind. pass. verbi *ἀνάπτω*.

ἀνηχέω, ῶ, f. ήσω, resono. *Ἀνήχει μολπὴν*, *Epigr.* Ex *ἀνὰ*, et ἠχέω, *sono*.

ἀνήχϑην, 1. sing. a. 1. ind. pass. verbi *ἀνάγω*.

ἀνήω, 1. sing. a. 2. conjunct. act. *Æol.* pro *Ion.* *ἀνέω*, et hoc pro *ἀνῶ*, a v. *ἀνίημι*.

ἀνϑαλέϑομαι, ῆμαι, f. ήσομαι, in locum alterius eligo, sufficio in locum alicujus; (2) antefero, antepono. Οὐδεὶς στέφανον *ἀνϑαιερήσεται*, *Eur. Hec.* 655. Ex *ἀντὶ*, et αἱρέομαι, *capio*.

ἀνϑαλίσκομαι, contra, vicissim damnor. Ex *ἀντὶ*, et *ἁλίσκομαι*.

ἀνϑάμιλλος, æmulus, qui alicui in certamine est adversarius. Ex *ἀντὶ*, et *ἅμιλλα*, *certamen*.

ἀνϑάπτομαι, f. ψομαι, contra manus injicio; (2) e contrario attingo; (2) præsto, efficio; (4) increpo, reprehendo. *Ἀνϑάπτεσϑαι πολέμῳ*, ἔργοις, suscipere; *ϑρέσιν*, affligere; *τῶν πραγμάτων*, res publicas administrare. Ταχὺς βαδιστὴς τερμόνων ἀνϑήπτειρο, attigit, *Eur. Med.* 1182. Τῆς σῆς παιδίας ἀνϑηψάμην, sauciavi, *Ibid.* 1363. Ex *ἀντὶ*, et ἅπτομαι, *tango*.

ἀνϑάψω, 2. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* et *Att.* pro *ἀνϑάψασο*, ab *ἀνϑάπτομαι*.

ἀνϑεῖ, 3. sing. præs. ind. act. *contr.* pro *ἀνϑέει*, ab *ἀνϑέω*.

ἀνϑείλοντο, *in alterius locum delegerunt*, 3. pl. a. 2. ind. med. verbi *ἀνϑαιρέω*, pro *ἀνϑέλω*.

ἀνϑεινός, ή, όν, floridus. Ab *ἄνϑος*, *flos*.

ἀνϑεκτέον, inhærendum, amplectendum, consequendum, vindicandum, resistendum est. Ab *ἀντέχομαι*, *amplector*, &c.

ἀνϑελιγμός, ᾧ, ὁ, volutatio, convolutio contraria; (2) contrarius vortex. Ex *ἀντὶ*, et *ἑλίσσω*, *volvo*.

ἀνϑέλιξ, ῖκος, ἡ, pars auris, in cujus medio cavitas, s. *κόγχη*, est. Ex *ἀντὶ*, et ἕλιξ.

ἀνϑελκάντως, *adv.* in contrariam partem trahendo. Ab *ἀνϑέλκων*.

ἀνϑέλκω, f. ξω, contra traho, in diversum traho; (2) manum distineo; (3) distineo, remoror; (4) resisto. *Ἀνϑέλκειν πρὸς αὐτὸν τὴν δύναμιν ἕκαστον τοῖς ἄλλοις νεύροις*, resistere. Ex *ἀντὶ*, et ἕλκω, *traho*.

ἀνϑέμενος, *qui reposuit*, a. 2. part. med. *Poët.* pro *ἀναϑέμενος*, a verbo *ἀνατίϑημι*.

ἀνϑεμίζομαι, defloror. Ab *ἄνϑος*, *flos*.

ἀνϑεμίς, ίδος, ἡ, argemona, hodie chamomilla, *Angl.* CHAMOMILE. *Gl. V.* *ἄνϑεμις*, ligustrum. Ab eodem.

ἀνϑεμόεις, όεσσα, όεν, floridus. Ab eod.

ἄνϑεμον, ᾱ, τὸ, flos; *ἀνϑέμια*, flores.

ἀνϑεμορρύτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, a flore fluens. Ex *ἄνϑεμον*, et ῥύω, *fluo*.

ἀνϑεμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, floridus. Ab eod.

ἀνϑεμουργός, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ex floribus opus suum conficiens, ut apis, *R.* Ex ἔργον.

ἀνϑεμώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, floridus, florens, vernans. Ab *ἄνϑεμον*, *flos*.

ἄνϑεξις, εως, ἡ, retentio, amplexus mutuus. Ab *ἀντέχομαι*, *retineo*.

ἀνϑέξομαι, 1. sing. f. 1. ind. med. verbi *ἀντέχω*.

ἄνϑεο, *depone*, 2. sing. a. 2. imper. med. *Ion.* et *Poët.* pro *ἀνάϑεσο*, a verbo *ἀνατίϑημι*.

ἀνϑερεῶν, ῶνος, ὁ, mentum, locus sub mento qui barba vestitur et efflorescit. Sic dictus a flore barbæ, quòd ibi maxime vigeat. Quandoque de muliere dicitur per Catachresin. Ab *ἄνϑος*.

ΤΑΝΘΕΡΙΚΟΣ, ᾱ, ὁ, asphodeli fructus, s. caulis; (2) albacum. Hinc

ἀνϑερικώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, antherici formam habens.

ἀνϑερίξ, ικος, ἡ, arista. Ab *ἀϑήρ*.

ἄνϑεσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. *Poët.* pro *ἀνέϑεσαν*, ab *ἀνατίϑημι*.

ἀνϑεστιότητος, ον, *Ath.*

ἀνϑέστηκα, 1. sing. perf. ind. act. verbi *ἀνϑίστημι*.

ἀνϑεστήρια, ων, τὰ, floralia, s. festa Bacchi, Dionysia. Ab *ἄνϑος*, *flos*. Hinc

ἀνϑεστηριών, ῶνος, ὁ, Antheserion, octavus anni mensis, Dionyso, seu Baccho sacer.

ἀνϑεστιάω, ῶ, f. άσω, vicissim et mutuo convivio accipio. Ex *ἀντὶ*, et *ἑστιάω*.

ἀνϑεσφόρεια, ων, τὰ, festum Proserpinæ. Ex *ἄνϑος*, *flos*, et φέρω, *fero*, quòd Pluto istam Deam flores legentem rapuerat.

ἀνϑεσφόρος, ον, florea serata gerens.

ἀνϑέτο, *superposuit*, 3. sing. a. 2. ind. med. *Poët.* pro *ἀνάϑετο*, a verbo *ἀνατίϑημι*.

ἀνϑεῦσαν, *florentem*, acc. sing. part. præs. act. f. g. *Dor.* pro *ἀνϑοῦσαν*, a verbo *ἀνθέω*.

ἀνϑεῦσι, 3. pl. *Dor.* pro *ἀνϑοῦσι*.

ἀνϑέω, ῶ, f. ήσω, floreo; (2) floreo, *metaphorice*, velut artes florent; (3) scateo, exubero. Ὥστε ἥσσαττε μὲν χαλκῷ, ἠνθει δὲ φοινικίσι πᾶσι ἡ στρατιὰ, *Xen. Cyr.* 6, 24. *Ἀνθεῖν πολλαις τε καὶ ἀγρίαις ἐπιθυμίαις*, *Luc.* Πεὶν σφῶιν ὑπὸ

ἀμφιτάφοισιν ἰούλους ἀνθῆσαι, *Odyss.* 11, 319. Ab ἄνθος.

ἄνθη, ης, ἡ, flos, florescentia. Ab eod.

ἀνθηδών, όνος, ἡ, apis, *Gl. V.* vespa. Ex ἄνθος, et ἔδω, *edo.*

ἀνθήλη, ης, ἡ, panicula, *i. e.* lanosus flos panici, milii et similium.

ἀνθήλιον, ᾱ, τὸ, flosculus, *Dim.* Ab ἀνθήλη.

ἀνθήλιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, soli obversus, vel oppositus. Ἀνθήλιον πρόσωπον ἐκφαίνει Θεῶν, *Eurip. Ion.* 1550. Deorum ostendit faciem solis instar splendentem.

ἄνθημα, ατος, τὸ, florum proventus et copia. Ab ἀνθέω.

ἀνθημᾰτῐκός, ἡ, όν, floridus, floribus ornatus.

ἀνθήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, floridus. Ab eod.

ἀνθηρογραφέω, ῶ, floride scribo.

ἀνθηρός, ρᾱ, ρόν, floridus. Ab ἄνθος, *flos.*

ἀνθηρῶς, floridè.

ἀνθησις, εως, ἡ, florum productio, ipsa florendi actio. Ab eod.

ἀνθησίχρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, floridi coloris, *Ath.*

ἀνθησσάομαι, ᾶμαι, vicissim vincor, vicissim succumbo ; (2) cedo. Ex ἀντὶ, et ἡσσάομαι.

ἀνθητικός, ἡ, όν, ad florendum aptus ; (2) florendi vim habens ; (3) floribus fœcundus. Ab ἄνθος, *flos.*

ἀνθηφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, floriger, florifer, *Ep.*

ἀνθίας, ᾱ, ὁ, piscis quidam, *Aristot.*

ἀνθιερόω, ῶ, f. ώσω, vicissim consecro, *R.* Ex ἀντὶ, et ἱερόω, *sacro.*

ἀνθίζω, f. ίσω, floribus orno ; (2) coloro, variego. Ab ἄνθος, *flos.*

ἀνθῐνός, ἡ, όν, floridus. Ab eod.

ἀνθιπτάζομαι, equitans obcurro ; (2) contra aliquem equo invehor. Ex ἀντὶ, et ἱππάζω.

ἀνθιπτασία, ας, ἡ, decursio equestris.

ἀνθιπτεύω, f. εύσω, idem quod ἀνθιππάζω. Ἀνθιπτεύειν ἀλλήλοις, *Xen.* Ex ἀντὶ, et ἱππεύω, *equito.*

ἀνθιστάμενος, præs. part. pass. verbi ἀνθίστημι.

ἀνθίστατο, *resistebat*, 3. sing. imperf. act.

ἀνθίστημι, f. ἀντιστήσω, resisto, repugno ; ἀντέστη, obstitit, restitit, *Ph.* a. 2. τῷ βουλήματι αὐτοῦ τίς ἀνθέστηκε ; *Rom.* 9, 19. Ἀνθέστασαν τροπαῖον, *Thuc.* e regione statuerunt. Ex ἀντὶ, et ἵστημι, *statuo.*

ἀνθοβαφὴς, ὲς, pulchrè coloratus.

ἀνθοβάφος, ᾱ, ὁ, tinctor. Ex ἄνθος, *flos*, et βάπτω, *tingo.*

ἀνθοβολέω, ῶ, f. ήσω, flores jacio, spargo ; (2) fragro, redoleo. Ab

ἀνθοβόλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, flores jaciens, vel emittens ; (2) fragrans ; (3) florulentus. Ex ἄνθος, *flos*, et βάλλω, *jacio.*

ἀνθοβόσκων, flores alens, *Hes.* Ex ἄνθος, *flos*, et βόσκω, *alo, pasco.*

ἀνθοβῐαιτος, ον, floribus vescens, *Epith.* apis, *Ep.*

ἀνθοβομον, ᾱ, τὸ, flos odoratus, floris odor. Ex ἄνθος, *flos*, et ὄζω, *oleo.*

ἀνθοκάρηνος, ον, floribus caput redimitum habens, *Opp.*

ἀνθοκομέω, flores edo.

ἀνθοκόμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, floriger.

ἀνθοκρατέω, floribus abundo, *Lucian.*

ἀνθοκρόκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, subtemen habens quod flores varii coloris exprimit, *Epith.* vestis pictæ. Ex ἄνθος, et κρόκη.

ἀνθολκὴ, ῆς, ἡ, tractus in contrariam partem ; (2) repugnandi studium. Ex ἀντὶ, et ἕλκω.

ἀνθολογέω, ῶ, f. ήσω, flores decerpo, flores colligo.

ἀνθολογία, ας, ἡ, florum collectio, florilegium.

ἀνθολόγιον, ᾱ, τὸ, idem. Ab

ἀνθολόγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, florilegus, flores decerpens. Ex ἄνθος, et λέγω.

ἀνθομιλέω, versor cum aliquo.

ἀνθομολογέω, ῶ, f. ήσω, paciscor, conventum et pactum ineo ; (2) laudo, celebro ; (3) gratias ago. Ἀνθομολογεῖτο τῷ Κυρίῳ, *Luc.* 2, 38. χάριν τινι. Ex ἀντὶ, et ὁμολογέω, *confiteor.* Hinc

ἀνθομολόγησις, εως, ἡ, laus, celebratio.

ἀνθομολογία, ας, ἡ, repromissio, *Gl. V.*

ἀνθονόμος, ὁ καὶ ἡ, flores depascens.

ἀνθοτἄλῐζω, f. ίσω, contra armo. Ex ἀντὶ, et ὁπλίζω, *armo.*

ἀνθοτοιός, ᾱ, ὁ, florificus, flores procreans. Ex ἄνθος, *flos*, et ποιέω, *facio.*

ἀνθοτωλέω, ῶ, f. ήσω, flores vendo.

ἄνθορες, *exsiliit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἀνέθορε, a verbo ἀνεθορέω, *exsilio.*

ἀνθορίζω, f. ίσω, contrariam definitionem facio, contrario modo definio, *Ph.* ἀνθορίζει, restipulat. Ex ἀντὶ, et ὁρίζω, *definio.*

ἀνθορισμός, οῦ, ὁ, restipulatio, *Ph.* A præc.

ἀνθορμέω, ῶ, f. ήσω, sto contra in statione. ἀνθορμεῖν πρὸς τινα, ἀλλήλοις, *Thuc.* Ex ἀντὶ, et ὁρμέω, *sto in statione.*

"ΑΝΘΟΣ, εος, τὸ, flos ; (2) præcipuum rei alicujus ; (3) decor corporis, orationis, &c. (4) ornamentum ; (5) color venustus.

ἀνθοσμίας, ᾱ, ὁ, ut οἶνος, vinum habens odorem suavem, fragrans ; (2) floriger, floribus abundans, ut pratum. Ex ἄνθος, et ὀσμὴ, *odor.*

ἀνθοσύνη, ης, ἡ, floriditas. Ab ἄνθος, *flos.*

ἀνθοφορέω, ῶ, f. ήσω, flores fero.

ἀνθοφόρεια, ων, τὰ, idem quod ἀνθεσφόρια. Ab

ἀνθοφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, floriger, florifer. Ex ἄνθος, et φέρω, *fero.*

ἀνθοφυής, έος, ὁ καὶ ἡ, florulentus, producens flores. Ex ἄνθος, et φύω, *gigno.*

ἀνθρᾰκεύς, έως, ἡ, carbonarius. Ab ἄνθραξ.

ἀνθρακεύω, f. εύσω, carbones conficio. Ἀπιλλᾶται ὡς πυρὶ χρὴ τὰς μυσαρὰς γυναῖκας ἀνθρακεύειν, *Arist. Lys.* 342.

ἀνθρακιὰ, ᾶς, ἡ, carbonum congeries.

ἀνθρακίας, ᾱ, ὁ, ater, ut carbonarius. Ab eod.

ἀνθρακίζω, f. ίσω, in carbones redigo ; (2) carbonis, s. carbunculi speciem habeo.

ἀνθρᾰκινος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, niger, ut carbo, carbonis colorem habens.

ἀνθρᾰκῖτις, ίδος, ἡ, pruna ; (2) ignis e congestis carbonibus.

ἀνθρακοῦς, οῦσσα, οῦν, e carbonibus factus.

ἀνθρακοπώλης, ου, ὁ, carbonum venditor. Ex ἀνθραξ, et πωλέω, *vendo.*

ἀνθρακόω, ῶ, f. ώσω, in carbones redigo, in carbones converto. Ab ἀνθρακεύς.

ἀνθρακώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, carbonem referens, carbonis more ardens. Ab eod.

"ΑΝΘΡΑΞ, ακος, ὁ, carbo ; (2) carbunculus, gemma ; (3) carbunculus, ulcus ; (4) species piscis.

ἈΝΘΡΗΝΗ, ης, ἡ, crabro, vespa.

ἀνθρήνιον, ᾱ, τὸ, favus vespæ. Ab ἀνθρήνη.

ἀνθρηνιώδης, favi ad instar cellulis distinctus, multicavus, *Plut.*

ἀνθρηνοειδὴς, ὲς, referens crabronem s. vespam. Ex ἀνθρήνη, et εἶδος, *Theoph.*

ἀνθρωπ', pro ἄνθρωπε, ab ἄνθρωπος.

ἀνθρωποβρίσεια, ας, ἡ, studium placendi hominibus. Ab

ἀνθρωπάρεσκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui studet hominibus placere, qui aurem captat popularem ; (2) placens hominibus. Ex ἄνθρωπος, *homo*, et ἀρέσκω, *placeo.*

ἀνθρωπάριον, ᾱ, τὸ, homulus, homuncio, *Dim.*

ἀνθρωπεῖη, ης, *contr.* **ἀνθρωπῆ, ῆς, ἡ,** humana pellis.

ἀνθρώπειος, εἶα, ειον, humanus, ad homines, vel humanum genus pertinens.

ἀνθρωπείως, adv. humano more, hominum more, ut homines decet, humanitus.

ἀνθρωπέομαι, ἐσμαι, f. ήσομαι, homo fio.

ἀνθρωπεύομαι, humano more ago, ea quæ hominis sunt usurpo, ex humana natura ago. Ab ἄνθρωπος.

ἀνθρώπησις, εως, ἡ, incarnatio, *Suic.* Ab ἀνθρωπέομαι.

ἀνθρωπίζω, f. ίσω, homines imitor, humaniter ago ; (2) hominem facio, et in *pass.* homo fio, incarnor. Ab ἄνθρωπος.

ἀνθρωπῖνος, ἡ, όν, humanus, ad homines pertinens. Ab eod.

ἀνθρωπικῶς, *adv.* humano more, ut hominem decet.

ἀνθρώπινος, ίνη, ινον, humanus, ad homines pertinens, humanæ naturæ conveniens.

ἀνθρωπίνως, *adv.* humanitus, humano more, homini convenienter.

ἀνθρώπιον, ᾱ, τὸ, homuncio, homulus, homunculus, *Dim.* Ab ἄνθρωπος.

ἀνθρωπίσκος, ᾱ, ὁ, idem et ab eod.

ἀνθρωπισμός, οῦ, ὁ, humanitas, humani et compositi mores. Ab ἀνθρωπίζω.

ἀνθρωποβόρεος, ῶ, ἡ, ὁν, homines voro. Ab ἀνθρωποβόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, homines vorans. Ex ἄνθρωπος, et βορὰ, *cibus.*

ἀνθρωποβόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ab hominibus devoratus, *Suic.* Ex ἄνθρωπος, et βρώσκω, *edo.*

ἀνθρωπόγλωσσος, vel **ἀνθρωπόγλωττος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ,** qui humana loquitur lingua. Ex ἄνθρωπος, et γλῶσσα, *lingua.*

ἀνθρωπογναφεῖον, ᾱ, τὸ, balneum, *Suic.* Ex ἄνθρωπος, et γναφεῖον, *officina fullonis.*

ἀνθρωπογονία, ας, ἡ, hominum generatio. Ex ἄνθρωπος, et γόνος, *generatio.*

ἀνθρωποδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Deus ex homine factus. Ex ἄνθρωπος, et δαίμων.

ἀνθρωπόδηκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ab homine morsus. Ex ἄνθρωπος, et δάκνω, *mordeo.*

ἀνθρωποδίδακτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ab homine doctus, *Suic.* Ex διδάσκω, *doceo.*

ἀνθρωποειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, humanam formam habens. Ex ἄνθρωπος, et εἶδος, *forma.*

ἀνθρωποειδῶς, *adv.* humana specie.

ἀνθρωποθῡμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, hominum animum, vel iram habens. Ex ἄνθρωπος, et Θυμός.

ἀνθρωποθυσία, ας, ἡ, hominum immolatio. Ab

ἀνθρωποθύω, f. ύσω, hominem immolo vel sacrifico. Ex Θύω, *sacrifico.*

ἀνθρωποθυτέω, idem.

ἀνθρωποκτονέω, ῶ, f. ήσω, hominem vel homines occido. Ab

ἀνθρωποκτόνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, hominem vel homines occidens, homicida. Ex ἄνθρωπος, et κτείνω, *occido.*

ἀνθρωπολατρεία, ας, ἡ, hominum cultus, *Suic.*

ἀνθρωπολατρέω, ῶ, hominem colo, *Suic.*

ἀνθρωπολάτρης, ᾱ, ὁ, hominum cultor. Ex ἄνθρωπος, et λάτρης, *servus.*

ἀνθρωπόλῐθρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, homicida ; (2) homini perniciosus. Ex ἄνθρωπος, et ὀλέθρος.

ἀνθρωπολόγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, de hominibus loquens. Ex ἄνθρωπος, et λέγω, *dico.*

ἀνθρωπολογῶ, ὁ καὶ ἡ, hominem perdens, *Naz.*

ἀνθρωπομορφίανοι, ων, οἱ, hæretici, Deo humanam formam tribuentes, *Suic.*

ἀνθρωπομορφίται, ων, οἱ, iidem.

ἀνθρωπόμορφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, humanam formam habens, *Suic.* Ex ἄνθρωπος, et μορφὴ.

ἀνθρωπομορφόω, ῶ, f. ώσω, humanam formam tribuo. Ab ἀνθρωπόμορφος.

ἀνθρωπονομάκτης, ᾱ, ὁ, ad homines pascendos pertinens, *R.* Ex νέμω, *pasco.*

ἀνθρωπόομαι, ῶμαι, homo fio ; (2) homo sum. Ab ἄνθρωπος.

ἀνθρωποπάθειαι, ας, ἡ, humanus adfectus.

ἀνθρωποπαθείως, ῶ, f. ήσω, humano more adficior. Ab

ἀνθρωποπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, humanis adfectibus obnoxius. Ex ἄνθρωπος, et πάθος.

ἀνθρωποπαθῶς, *adv.* humano adfectu ; (2) humano more.

ἀνθρωποποιΐα, ας, ἡ, humanarum formarum fabricatio. Ab

ἀνθρωποποιός, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, hominum, s. humanarum formarum fictor. Ex ἄνθρωπος, et ποιέω, *facio.*

ἀνθρωποπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, hominem decens, homini conveniens. Ex ἄνθρωπος, et πρέπει, *decet, convenit.*

ἀνθρωποπρεπῶς, *adv.* convenienter humanæ naturæ.

"ΑΝΘΡΩΠΟΣ, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, homo. Hinc

ἀνθρωπότης, ητος, ἡ, humanitas, humana natura ; (2) genus humanum.

ἀνθρωποτόκος, ᾱ, ὁ, quæ hominem peperit, hominipara, *Suic.* Ex τίκτω, *pario.*

ἀνθρωποτῠγία, ας, ἡ, hominum fabricatio. Ab

ἀνθρωποτῠγός, ᾱ, ὁ, hominum fabricator. Ex ἄνθρωπος, et ἔργον, *opus.*

ἀνθρωποφαγέω, ῶ, homines voro. Ab

ἀνθρωποφάγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, hominum vorator, homines vorans, humana carne vescens. Ex ἄνθρωπος, et φάγος, *vorax.*

ἀνθρωποφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, hominis naturam habens. Ex ἄνθρωπος, et φυὴ, *natura.*

ἀνθρωπώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, humanus.

ἀνθῠβρίζω, f. ίσω, vicissim contumelia adficio. Ex ἀντὶ, et ὑβρίζω, *contumelia adficio.*

ἀνθυλακτέω, ῶ, f. ήσω, vicissim latro, oblatro. Ex ἀντὶ, et ὑλακτέω, *latro.*

ἀνθύλλιον, ᾱ, τὸ, anthyllium, flosculus.

ἀνθυλλὶς, ίδος, ἡ, idem, ab ἄνθος.

ἀνθυπάγω, recriminor, vicissim accuso. Ex ἀντὶ, et ὑπάγω, *accuso.*

ἀνθυπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, mutua commutatio. Ex ἀντὶ, et ὑπαλλάττω, *commuto.*

ἀνθυπατεία, ας, ἡ, proconsulatus.

ἀνθυπατεύω, f. εὑσω, proconsul sum, pro consule provinciam administro. Γαλλίωνος δὲ ἀνθυπατεύοντος τῆς Ἀχαΐας, *Act.* 18, 12.

ἀνθυπατικός, ἡ, όν, proconsularis. Ab ἀνθύπατος, ου, ὁ, proconsul. Ex ἀντὶ, et ὕπατος, *consul.*

ἀνθυπείκω, f. ξω, cedo, vicissim do locum. Ex ἀντὶ, et ὑπείκω, *cedo.* Hinc

ἀνθύπειξις, εως, ἡ, cessio, qua vicissim alicui locum damus; (2) submissio, obsequium.

ἀνθυπερβάλλω, invicem supero.

ἀνθυπηρετέω, ῶ, f. ήσω, ei, qui mihi obsecutus est, vicissim obsequor, obsequium reddo. Ex ἀντὶ, et ὑπηρετέω, *obsequor.*

ἀνθυπισχνέομαι, contra polliceor.

ἀνθυποβάλλω, suggero contra, objicio loquenti. Ex ἀντὶ, et ὑποβάλλω, *subjicio.*

ἀνθυποκαθίστημι, in locum alicujus substituo, sufficio. Ex ἀντὶ, et ὑποκαθίστημι.

ἀνθυποκρίνομαι, vicissim simulo. Ex ἀντὶ, et ὑποκρίνω, *simulo.*

ἀνθυπόμνυμαι, litem differo præstito juramento, est rei jurantis, se justa de causa abesse. Ex ἀντὶ, et ὑπόμνυμι.

ἀνθυποστεύω, f. εὑσω, vicissim suspicor, contra suspectum habeo. Ex ἀντὶ, et ὑποστεύω.

ἀνθυποστρέφω, revertor.

ἀνθύπτοντος, subjunct. mod. ap. *Gramm.*

ἀνθυποτιμάομαι, mulctam tertio loco æstimo. Vid. ὑποτιμῶμαι.

ἀνθυπουργέω, ῶ, f. ήσω, penso beneficium, remunero. Ex ἀντὶ, et ὑπουργέω. Hinc

ἀνθυπούργημα, ατος, τὸ, mutuum officium.

ἀνθυποφέρω, f. ἀνθυποίσω, a. 1. ἀνθυπήνεγκα, statim objicio, refero. Ἀνθυποφέρομεν αὐτοῖς, *Nax.* Ex ἀντὶ, et ὑποφέρω, *subjicio.* Hinc

ἀνθυποφορὰ, ᾶς, ἡ, exceptio, s. quæ objectioni opponitur.

ἀνθυποχώρησις, εως, ἡ, reditus, recessus, regressus. Ex ἀντὶ, et ὑποχωρέω, *sensim redeo.*

ἀνθυφαίρεσις, εως, ἡ, spoliatio, subductio, quum quid vicissim subducitur; (2) adsumptio, quæ opponitur Prolepsi. Ex ἀντὶ, et ὑφαιρέω, *subtraho.*

ἀνθυφίσταμαι, pariter sustineo, vel suscipio aliquid. Ab ἀντὶ, et ὑφίσταμαι.

ἀνθώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, flore plenus, florulentus. Ab ἄνθος, *flos.*

ἀνθωμολογέητο, 3. sing. imperf. ind. med. *contr.* pro ἀνθωμολογέετο, a verbo ἀνθομολογέομαι, *palam confiteor.*

ἀνθωραΐζομαι, f. ίσομαι, vicissim decorem ostento, æmula pulchritudine certo. Ex ἀντὶ, et ὡραΐζω, *decoro.*

ʼΑΝΙ΄Α, ας, ἡ, tristitia, mœror.

ἀνιάζω, f. άσω, tristitiam adfero, mœrore adficio. Τρώων δ' ὀς κτείατισσιν ὑπερφιάλως ἀνιάζει, *Il.* 18, 300. Ab ἀνία.

ἀνιαρὸς, ρὰ, ρὸν, mœrorem adferens, tristis, mœstus; (2) gravis, adversus, comp. ἀνιαρότερος, reperitur tamen et ἀνιαρίστερος. Ab eod.

ἀνιαρῶς, *adv.* moleste, acerbe, cum mœrore, misere.

ἀνιασθῶ, a. 1. conj. pass. verbi ἀνιάζω.

ἀνιάσι, *sursum jaciunt*, 3. plur. præs. ind. act. *Att.* pro ἀνιᾶσι, a verbo ἀνίημι.

ἀνίατος, ᾱ. ὁ καὶ ἡ, insanabilis, immedicabilis. Ex α priv. et ἰάομαι, *medeor.*

ἀνιάτρευτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non sanabilis; (2) non sanatus. Ex α priv. et ἰάομαι, *sano.*

ἀνιατρολόγητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ignarus eorum, quæ de medicina disseruntur, rationis medicæ expers. Ex α priv. et ἰατρολογέω.

ἀνιατῶς, *adv.* insanabiliter. Ab ἀνίατος.

ἀνίαχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, streperus, resonans, tumultuosus. Ab

ἀνιάχω, et ἐω, resono, clamo; (2) alta voce celebro, de poëtis. Ex ἀνὰ, et ἰάχω, *clamo.*

ἀνιάω, ῶ, idem quod ἀνιάζω, ἀνιῶμαι, mœreo, discrucior, lugeo, *Gl. V.* ʼΑνιᾶσθαι τῶ πράγματι, διά τι. Ἡμᾶς δὲ τὰς φρονοῦντας ἡνία ξυνὼν, *Soph. Aj.* 273.

ἀνιγρὸς, ᾱ, ὁ, molestus, contristans, malus; pro ἀνιαρὸς.

ἀνίδιος, ὁ καὶ ἡ, nihil habens proprium. Ex α priv. et ἴδιος, *proprius.*

ἀνιδιτὶ, et ἀνιδιτὶ, *adv.* sine sudore, sine labore. Ex ἀνὰ, et ἰδίω, *sudo*, vel ἰδῶς.

ἄνιδρος, ον, sudoris expers.

ἀνιδρόω, ῶ, f. ώσω, resudo, denuo sudorem emitto. Ex ἀνὰ, et ἰδρόω, *sudo.*

ἀνίδρυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non fixus, instabilis, sine fundamento. Ex α priv. et ἱδρύω.

ἀνιδρωτὶ, *adv.* sine sudore vel labore, *Herodian.* 2, 14. Ex α priv. et ἱδρόω, *sudo.*

ἀνίδρωτος, ον, qui non sudavit.

ἀνιεὶς, *relaxans*, pr. part. act. v. ἀνίημι.

ἀνίεμαι, nudo, vestes ab inferioribus partibus reduco, retraho: hinc (2) excorio, *Od.* 2, 299. Vid. ἀνίημι.

ἀνιέρειος, ον, cui sacra non fiunt, *Suid.*

ἀνίερος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, profanus, pollutus. Ex α priv. et ἱερὸς, *sacer.*

ἀνιερόω, ῶ, f. ώσω, sacrum facio, consecro, voveo. Ex ἀνὰ, et ἱερόω, *sacro.* Hinc

ἀνιέρωσις, εως, ἡ, consecratio, dedicatio.

ἀνίεσκε, *relaxabat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἀνίη, a verbo ἀνίημι, *relaxo.*

ἀνιεῦνται, *relaxantur*, 3. pl. pr. ind. pass. *Dor.* et *Ion.* pro ἀνίενται, ab ἀνιέω, pro ἀνίημι.

ἀνίη, *mœror, Ion.* pro ἀνία.

ἀνιηθεὶς, aor. 1. partic. passiv. verbi ἀνιάω.

ἀνίημι, f. ἀνήσω, p. ἀνεῖκα, remitto, relaxo; (2) emitto, submitto; (2) dimitto, relinquo; (4) omitto, intermitto; (5) condono, remitto; (6) stimulo, urgeo. ʼΑνίενοι τὴν ψυχὴν, τὰ σώματα ἐπὶ ῥαδιουργίαν, τῆς φιλονεικίας· τὸ περόωντον, exporrigere; τὸν πόλεμον, τὶ τῆς ὀργῆς, omittere; τῇ τύχῃ, condonare; τῶ προσύγειθαι, desistere; τὰ σήμαντρα, obsignatas literas aperire. Πάντων τὰ δεσμὰ ἀνίθη, *Act.* 16, 26. Νῦν γὰρ ἅπας ἐνθάδε κίνδυνος ἀνεῖται σοφίας, versatur, *Arist. Nub.* 953. In *med.* edo, submitto; in *pass.* permittor; concedor; (2) consecror; (3) ab omnibus adiri possum, omnibus expositus sum; (4) negligenter, dissolute vivo, *Ern.* Ex ἀνὰ, et ἵημι, *mitto.*

ἀνίην, *tristitiam*, acc. sing. *Ion.* pro ἀνίαν.

ἀνιηρὰ, *tristia*, neut. plur. *Ion.* pro ἀνιαρά.

ἀνιήσεις, *molestet*, 3. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀνιήσαι, a verbo ἀνιάω, *molesto.*

ἀνίησι, 3. sing. pr. ind. act. verbi ἀνίημι.

ἀνίκα, *quando, Dor.* pro ἡνίκα.

ἀνίκατος, *invictus, Dor.* pro ἀνίκητος.

ἀνίκεὶ, *adv.* sine certamine, atque adeo sine parta victoria.

ἀνικήτευτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui supplicatum non est; (2) non supplex. Ex α priv. et ἱκετεύω, *supplico.*

ἀνίκητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, invictus, insuperabilis. Ex α priv. et νικάω, *vinco.*

ἀνικμῶ, f. άσω, humecto; (2) exsicco. Ab

ἄνικμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, siccus, humore carens, squalidus, aridus. Ex α priv. et ἰκμάς.

ἀνίλαστος, ον, non placatus.

ἀνίλεως, ω, ὁ καὶ ἡ, immisericors. Ex α priv. et ἵλεως, *Att.* ἵλαως, *misericors.*

ἀνίλλομαι, dedignor, despicio, *Suid.* Ex ἀνὰ, et ἴλλω, *oculis conniveo.* Unde

ἀνίλλωπα, ατος, τὸ, adspectus, despectus, *Poll.*

ἀνίμαστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, loris non cæsus. Ex α priv. et ἱμάσσω, *loris cædo.*

ἀνιμάω, ῶ, f. ήσω, fune sursum traho, extraho, haurio; (2) elevo, sustollo, eveho. ʼΑνιμᾶν ἀλλήλης τοὶς δόρασι, τὸ σῶμα τῇ ἀριστερῇ τὸ ἀγκύριον, τὴν ἀλήθειαν. ʼΑνιμήσθω ὁ ἰχθὺς, *Luc.* Ex ἀνὰ, et ἱμὰς, *lorum.*

ἀνίμησις, εως, ἡ, extractio, quæ fit fune, aut loro, extractio in altum. Ab ἀνιμάω.

ἀνίον, *habena, Dor.* pro ἡνίον.

ἀνίπλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, impubes. Ex α priv. et ἵπλος, *prima lanugo pubescentium.*

ἀνίοχος, *auriga, Dor.* pro ἡνίοχος.

ἀνιπτέω, equito, equos ago.

ἄνιπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui est sine equo. Ex α priv. et ἵππος, *equus.*

ἀνίπτάμαι, f. πτήσομαι, sursum volo. Ex ἀνὰ, et ἵπταμαι, *volo.*

ἀνιπτόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, illotos pedes habens; (2) qui ob puritatem lotione non eget. Ex α pr. νίπτω, *abluo*, et πούς, *pes.*

ἄνιπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, illotus. Ex νίπτω.

ἄνις, *adv.* sine, absque. Bœot. pro ἄνευ.

ἀνισάζω, f. άσω, compenso, adæquo. Ex ἀνὰ, et ἰσάζω, *æquo.*

ἀνισοειδὴς, ἐς, q. d. qui disparem formam habere videtur.

ἀνισόμετρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sine justa *vel* æquali mensura. Πολυτροπίη ἀνισόμετρος, *Aret.* Ab α pr. ἴσος, *æqualis*, et μέτρον, *mensura.*

ἀνισοσαμὸς, ῶ, ὁ, compensatio, remuneratio. ʼΑΝΙΣΟΝ, ᾱ, τὸ, anisum.

ἄνισος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inæqualis, impar, diversus, superior. Ex α priv. et ἴσος. Hinc

ἀνισότης, ητος, ἡ, inæqualitas, dissimilitudo.

ἀνισότῑμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inæqualis dignitatis. Ex α priv. et ἰσότιμος.

ἀνισοφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, dissimilis naturæ. Ex α priv. ἴσος, *æqualis*, et φυὴ, *natura.*

ἀνισόω, ῶ, f. ώσω, idem quod ἀνισάζω.

ἀνιστάμενος, præs. part. pass. verbi ἀνίστημι.

ἀνίστη, 3. sing. imperf. ind. act. Ab

ἀνίστημι, f. ήσω, surgere facio, erigo, excito jacentem, vel mortuum; (2) everto, subverto; (3) exstruo, ædifico; (4) excito, exstimulo; ἀνίσταμαι, surgo, resurgo, exsurgo; ἀνίστη, surrexit, a. 2. ʼΑνιστάναι πόλιν, ædificare; τοὺς δήμους, ex suis sedibus ejicere; ἐς τὴν ἀρχὴν, promovere; τὸ στραπάτεδον, movere; τινὰ ἀπὸ τῆς ἐργασίας, submovere; πόλεις ἐκ βάθρων, evertere. ʼΑλλ' οὔτοι τὸν γ' ἐξ ἄδου παγκοίνου λίμνας πατρὸς ἀνιστάσεις, οὐτε γοώσιν, ἤτε λιτοὶς, *Soph. El.* 136. Ex ἀνὰ, et ἵστημι.

ἀνιστορέω, ῶ, f. ήσω, interrogo, sciscitor; (2) commentor. Οὐδ' ἀνιστόρουν μακρὰν, *Soph. Trach.* 321. Ex α priv. et ἱστορέω.

ἀνιστορησία, ας, ἡ, historiarum ignoratio. Ex α priv. et ἱστορία, *historia.*

ἀνιστόρητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui historias non novit; (2) cujus nulla in historia fit mentio. Ex α priv. et ἱστορέω, *memoriæ trado.*

ἀνιστορήτως, *adv.* sine cognitione historiæ.

ἀνίστω, *surge*, 2. sing. præs. imp. pass. *Att.* et *Ion.* pro ἀνίστασο, ab ἀνίστημι.

ἀνίσχεο, *sustine*, 2. sing. præs. imper. act. *Ion.* pro ἀνίσχεσο, a verbo ἀνίσχω, *erigo.*

ἀνίσχιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, clunium tumore vacans. Ex α priv. et ἰσχίς, *lumbus.*

ἀνίσχυρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, invalidus, infirmus. Ex α priv. et ἰσχυρὸς, *validus.*

ἀνισχὺς, ύος, ὁ καὶ ἡ, infirmus. Ex α priv. et ἰσχὺς, *robur.*

ἀνίσχω, attollo; (2) orior; (3) emitto, produco; (4) sustineo. Πᾶσι θεοῖσι χεῖρας ἀνίσχοντες, *Il.* 8. 347. ʼΑν δ' ἴσχων τελαμῶνα, *Il.* 5. 798. Ex ἀνὰ, et ἴσχω.

ἀνίσωσις, *adv.* inæqualiter. Ab ἄνισος.

ἀνίσωσις, εως, ἡ, adæquatio, exæquatio. Ex ἀνισόω, *adæquo.*

ἀνίχθυς, υος, ὁ καὶ ἡ, qui est sine piscibus. Ex α priv. et ἰχθὺς, *piscis.*

ἀνιχνεύω, f. εὑσω, pervestigo, indago, persequor. ʼΑλλά τ' ἀνιχνεύων ϑέει ἐμπεδον, ὄφρα κεν εὕρῃ, *Il.* 22, 192. Διὰ γῆς καὶ θαλάσσης ἀνιχνεύων, *Plut.* Ex ἀνὰ, et ἰχνεύω.

ἀνίχνευτος, idem quod

ἀνιχνίαστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui investigari nequit, impervestigabilis. Ex α priv. et ἰχνιάζω.

ἀνιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, molestus, gravis. Ab ἀνία, *molestia.*

ἀνιώμεσθα, 1. plur. præs. ind. pass. verbi ἀνιάω.

ἀνιῶν, *tristitiarum*, genit. pl. ab ἀνία.

ἀνιωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, rubiginem non sentiens, æruginem non contrahens. Ex α priv. et ἰὸς, *rubigo.*

ἀνιῶτο, *mœstum reddat*, 3. s. præs. opt. med. *contr.* pro ἀνιάοιτο, a verbo ἀνιάω.

ʼΑννα, ης, ἡ, Anna, nomen mulieris Hebr. *Gratiosa.*

ʼΑννας, ᾶ, ὁ, Annas, nomen viri Hebr. *Gratiosus.*

ἄννειν, *perficere*, præs. inf. act. *Poët.* pro ἀνεῖν, a verbo ἄνω, pro ἀνύω, *perficio.*

ἀννέφελος, *sine nubibus*, pro ἀνέφελος.

ἀνοδίαι, ας, ἡ, iter impervium. Ex α priv. et ὁδὸς, *via.*

ἄνοδμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, odore carens, non odoratus. Ἄνοδμα ἕρεα, *Aret.* Ex α priv. et ὀδμὴ, *odor.*

ἄνοδος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, invius; (2) ἡ, jugum montis, *Polyb.* (3) via sursum ferens, adscensus. Ex ὁδὸς, *via.*

ἀνόδους, οντος, ὁ καὶ ἡ, edentulus, cui dentes sunt rari, aut nulli. Ex α priv. et ὀδοὺς.

ἀνοδύρομαι, lamentor, vehementer deploro. Ex ἀνὰ, et ὀδύρομαι.

ἀνόδυρτος, ον, indeploratus.

ἄνοζος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, enodis, sine nodo. Ex α priv. et ὄζος, *nodus.*

ἀνόημων, ονος, ὁ καὶ ἡ, non compos mentis; stultus, insipiens. Ex α priv. et νόημων.

ἀνοησία, ας, ἡ, insipientia. Ex α priv. et νόησις, cogitatio.

ἀνοηταίνω, desipio, insipiens sum, imprudenter et temere ago.

ἀνοητεύω, f. εὐσω, idem. Ab

ἀνόητος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, demens, insipiens, mente carens, stultus; (2) qui intelligi nequit. Ex α priv. et νοητός, intelligibilis.

ἀνοήτως, adv. imprudenter, stulte.

ἀνόθευτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, germanus, non fictus, legitimus, non spurius. Ex α priv. et νοθεύω, nothum reddo, adultero.

ἄνοια, ας, ἡ, et Ion. ἀνοίη, amentia, stultitia. Ab ἄνους, amens.

ἀνοιγμα, ατος, τὸ, apertio, reseratio.

ἀνοιγνύω, idem quod

ἀνοίγω, f. ξω, p. pass. ἀνέῳγμαι, aperio, resero, pando, expando, patefacio, Gl. V. ἀνοίγνυμαι, pateo, Gl. V. perf. pass. Πύλας ἀνοίξας τῶν τέκνων ὄψει φόνον, Eur. Med. 1316. Ἀνεῴχθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παραχρῆμα, Luc. 1. 64. Ἀνῴξε δὲ Βύβλινον αὐτοῖς, relevi, Theoc. 14, 15. Ex ἀνά, et οἴγω, aperio.

ἀνοιδαίνω, tumefacio; (2) tumeo, intumesco. Ab ἀνοιδέω.

ἀνοιδέω, Ion. et Poët. pro ἀνοιδέω.

ἀνοιδέω, ῶ, f. ήσω, intumeo, intumesco, turgeo; (2) irascor. Ἀνοιδέει θυμός, Herodot. Ex ἀνά, et οἰδέω, tumeo.

ἀνοίδησις, εως, ἡ, tumor. Ab ἀνοιδέω.

ἀνοιδίσκω, idem quod ἀνοιδαίνω.

ἀνοίκειος, είᾳ, ειον, et ἀνοίκειως, ὁ, ὁ καὶ ἡ, non familiaris, non domesticus; (2) non conveniens, non congruus; (3) improbabilis, incredibilis. Ex α priv. et οἰκεῖος, familiaris, aptus. Hinc

ἀνοικειότης, ητος, ἡ, nulla familiaritas; (2) mores a familiaritate alieni.

ἀνοίκητος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, inhabitabilis. Ex α priv. et οἰκέω, habito.

ἀνοικίζω, f. ίσω, instauro, reædifico; (2) migro, habitationem transfero. Ἀνοικίζειν τὰς πόλεις· ἀνοικίσασθαι εἰς Ὄλυνθον, Thuc. Ab ἀνοικος.

ἀνοικισμός, οῦ, ὁ, instauratio. Ab ἀνοικίζω.

ἀνοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, instauro ædificium. Ἀνοικοδομήσω τὴν σκηνὴν Δαβὶδ τὴν πεπτωκυῖαν, Act. 15, 16. Ex ἀνὰ, et οἰκοδομέω.

ἀνοικονόμητος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, prodigus; (2) male dispositus. Ex α priv. et οἰκονομέω.

ἄνοικος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, extorris, sine domo.

ἀνοικτιρέμων, ὁ καὶ ἡ, immisericors.

ἀνοίκτιστος, ον, indefletus, Ep.

ἀνοικτὸς, ἡ, ὸν, apertus; (2) apertilis. Ab ἀνοίγω.

ἄνοικτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, immisericors. Ex α priv. et οἶκτος, misericordia.

ἀνοικτρὸς, ὁ, ὁ καὶ ἡ, non miserandus, immiserabilis. Ex α priv. et οἰκτρὸς, miserandus.

ἀνοίκτως, adv. immisericorditer. Ab ἄνοικτος.

ἀνοιμώζω, f. ξω, ingemisco, fleo, edo gemitum. Ex α priv. et οἰμώζω, fleo. Hinc

ἀνοιμωκτεὶ, s. ἀνοιμωκτὶ, sine fletu.

ἀνοίμωκτος, ον, indefletus.

ἀνοίξαι, a. 1. inf. act. verbi ἀνοίγω.

ἀνοίξαντες, nom. plur. a. 1. part. act.

ἀνοίξις, εως, ἡ, apertio, reseratio; (2) ostium. Ab ἀνοίγω, aperio.

ἀνοισις, εως, ἡ, revectio. Ab ἀναφέρω, refero.

ἀνοιστέον, referendum est. Ab eod.

ἀνοιστρέω, ῶ, f. ήσω, incito, stimulo.

ἀνοίστω, 1. sing. f. 1. ind. act. v. ἀναφέρω.

ἀνοκωχὴ, induciæ. Ab ὀκωχή.

ἀνολίσα, ας, ἡ, miseria.

ἀνόλιος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, infelix, miser. Ab

ἀνόλος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, idem, etiam stolidus. Ex α priv. et ὄλος.

ἀνόλεθρος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, ab exitio et damno immunis, Il. 13, 761. Ex α priv. et ὄλεθρος, perditio.

ἀνολκὴν, ῆς, ἡ, tractio quæ fit sursum versus. Ab ἀνέλκω, sursum traho. Hinc

ἀνολκητὸν, ὕ, τὸ, id quo aliquid sursum trahitur.

ἀνολύζω, f. ξω, cum clamore ploro, ejulo, exclamo. Ἀνωλόλυξε τὸν νεανίαν, Soph. El.

ἀνολοφύρομαι, deploro, lamentor.

ἀνόμαι, perficior, Poët. et Ion. pro ἀνύσμαι, Hom. Dicitur de re quæ jam in opere est et procedit.

ἀνομβρέω, ῶ, f. ήσω, pluo, pluendo emitto; (2) scaturio; (3) effundo tanquam pluviam, effundo more imbris.

ἀνομβρήεις, ήεσσα, ήεν, pluvialis, pluvius, pluviosus.

ἀνομβρία, ας, ἡ, pluviæ, seu aquarum inopia. Ab

ἄνομβρος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, imbribus carens. Ex α priv. et ὄμβρος, pluvia.

ἀνομέω, ῶ, f. ήσω, inique ago, leges transgredior. Ἀνομεῖν ἐς ἱερὸν, Herodot. Ex α priv. et νόμος, lex. Hinc

ἀνόμημα, ατος, τὸ, iniquitas, flagitium.

ἀνόμημα, ας, ἡ, legum contemtus, iniquitas. Ab ἄνομος.

ἀνομιῶ, idem quod ἀνομέω.

ἀνομιλέω, versor cum aliquo; (2) concumbo cum aliqua vel aliquo.

ἀνομίλητος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, insociabilis. Ex α priv. et ὁμιλέω, conversor.

ἀνόμιλος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, illegitimus. Ab ἄνομος.

ἀνόμιχλος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, innubilis, innubis, nebula vacans. Ex α priv. et ὁμίχλη, nebula.

ἀνομμάτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, oculorum expers. Ex α priv. et ὄμμα, oculus.

ἀνομοειδὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, qui est diversæ speciei, specie dissimilis. Ex α priv. et ὁμοειδής.

ἀνομοιόπτωτος, ον, dissimiliter desinens.

ἀνόμοιος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, dissimilis, absimilis, dispar. Ex α priv. et ὅμοιος, similis.

ἀνομοιόστοιχος, ον, e dissimilibus compositus ac mixtus.

ἀνομοιότης, ητος, ἡ, dissimilitudo.

ἀνομοιόχρονος, ον, disparem quantitatem habens; de syllabis.

ἀνομοιόω, ῶ, f. ώσω, dissimilem facio.

ἀνομοίως, adv. inæqualiter, non perinde, non æqualiter.

ἀνομοίωσις, εως, ἡ, dissimilitudo.

ἀνομολογέω, ῶ, f. ήσω, fateor, adsentior; (2) concedo. Ἀνομολόγηται παρὰ τοῖς ἀληθῆ δοξάζουσι, Philo.

ἀνομολογία, ας, ἡ, incongruentia, inconvenientia; (2) dissensio inter aliquos de re aliqua. Ex α priv. et ὁμολόγος, consentiens.

ἄνομος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, exlex, lege carens; (2) iniquus; (3) improbus. Ex α priv. et νόμος, lex.

ἀνόμως, adv. inique, improbe, Eur.

ἀνόνητος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, inutilis, futilis; (2) injucundus. Ex α priv. et ὄνημι, juvo.

ἀνονόμαστος, ον, obscurus, ignobilis.

ἄνους, contr. usitatius, ανους, ὁ, ὁ καὶ ἡ, amens. Ex α priv. et νόος, mens.

ἀνόπαια, s. ἀνοπαία, ας, ἡ, anopæa, avis ex aquilarum genere.

ἀνόπιν, adv. retro, retrorsum. Ex ἀνὰ, et ὀπίσω, retro.

ἄνοπλος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, inermis. Ex α priv. et ὅπλα, arma.

ἀνόπλως, sine armis.

ἄνοπτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, invisibilis. Ex α priv. et ὄπτομαι, video.

ἀνόρᾶτος, ον, idem.

ἀνοργάζω, f. άσω, commoveo; (2) exsilio.

ἀνόργανος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, instrumentorum expers. Ex α priv. et ὄργανον, instrumentum.

ἀνοργία, ας, ἡ, quando quis orgiis s. sacris non est initiatus. Ex α priv. et ὄργια.

ἀνοργίαστος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, sacris non initiatus.

ἄνοργος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, ira carens. Ex α priv. et ὀργὴ, ira.

ἀνορέα, ας, ἡ, fortitudo, strenuitas, Dor. pro ἡνορέη. Ab ἀνὴρ, vir.

ἀνορεκτέω, ῶ, f. ήσω, fastidio cibos. Ab

ἀνορέκτος, ὁ, ὁ, cibum fastidiens, cujus stomachus omnia respuit. Ex α priv. et ὀρέγομαι, appeto.

ἀνορέκτως, adv. sine ulla ciborum appetentia, Gal.

ἀνορεξία, ας, ἡ, morbus, quum stomachus omnia respuit, fastidium cibi. Ex iisd.

ἀνορθόω, ῶ, f. ώσω, surrigo, rursum erigo.

'Ανορθώσω αὐτὴν, Act. 15, 16. Παραχεῖμα ἀνωρθώθη, Luc. 13, 13.

ἀνορμάω, ῶ, f. ήσω, animo incitor, commoveor, magno impetu in aliquid feror.

ἄνορμος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, stationem navium non habens, incommodus stationi navium. Ex α priv. et ὅρμος, statio navium.

ἀνόρνυμι, excito.

ἀνόρουσε, surrexit, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἠνόρουσε, ab

ἀνορούω, f. ούσω, exsurgo, prosilio. Ὁ δ' ἐξ ὑπνοιο μάλα κραιπνῶς ἀνόρουσε, Il. 10, 162. Ὁ δ' ἄρ' ἐκ λίμνης ἀνορούσας, Il. 21. 246. Ex ἀνὰ, et ὀρούω.

ἀνορρῳδύγιος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, cui cauda deest; (2) qui inter volandum non regitur cauda. Ex α priv. et ὀρρῳδύγιον.

ἀνόρρωδος, ον, tecto carens, non tectus.

ἀνορταλίζω, incipio in altum ferri, Arist. Eq. 1240.

ἀνορύξας, a. 1. part. act. verbi

ἀνορύσσω, vel ἀνορύττω, f. ξω, effodio, quod defossum erat, eruo e terra; (2) exstirpo, subverto. Τῶν δ' ἀποθανόντων τοὺς νεκροὺς ἀνορύξαντες ἐξέῤῥιψαν ὑπὲρ τοὺς ὄρχους, Plut. Τοὺς ὑδρίας ἀνορύττω, Arist. Av. 609.

ἀνορχέομαι, ὑμαι, f. ήσομαι, exulto, exsilio; (2) salto.

ἄνορχος, ον, testiculis carens. Ex ὄρχης.

ἀνόρω, excito.

ἀνόσητος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, non ægrotus. Ex α priv. et νοσέω, ægroto.

ἀνόσιος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, non sanctus, impius, sceleratus; profanus, scelestus, nefarius, Gl. V. Ex α priv. et ὅσιος, sanctus.

ἀνοσιότης, ητος, ἡ, impietas. Ab ἀνόσιος.

ἀνοσιουργέω, ῶ, f. ήσω, impia perpetro, impie ago. Hinc

ἀνοσιούργημα, τος, τὸ, impium factum, scelerata actio.

ἀνοσιουργία, ας, ἡ, idem.

ἀνοσιούργος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, impie et scelerate agens. Ex ἀνόσιος, et ἔργον, opus.

ἀνοσίως, adv. impie, scelerate. Ab ἀνόσιος.

ἄνοσμος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, sine odore, non odoratus. Ex α priv. et ὀσμὴ, odor.

ἄνοσος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, immunis a morbis. Ex α priv. et νόσος, morbus.

ἀνόσως, sine morbo.

ἀνόστεος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, sine ossibus, exossis. ἀνόστεος περόλη, Aret. Ex ὀστέον, os.

ἀνόστητος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, reditus expers. Ex α priv. et νόστος, reditus.

ἀνόστιμος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

ἄνοστος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

ἄνοστος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, exos, Gl. V. ossibus carens. Ex α priv. et ὀστῦν, os.

ἀνότιστος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, siccus, non humidus. Ex α priv. et νοτίζω, humecto.

ἀνοτοτύζω, lamentor per ὀνοματοποιΐαν, e sono lamentantis.

ἀνούατος, ον, sine auribus, Theoc. Ex α, et οὖας.

ἀνουθέτητος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, repudians admonitionem. Ex α pr. et νουθετέω, admoneo.

ἄνους, ὁ, ὁ καὶ ἡ, amens, demens, vecors, stultus, Ph. mente captus, sine sensu, al. Gl. V. Ex α priv. et νοῦς, mens.

ἀνύσιος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, carens substantia. Ex α priv. et ὑσία, substantia.

ἀνύστατος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, non vulneratus. Ex α priv. et ὑτάω, vulnero.

ἀνυστητὶ, adv. sine vulnere.

ἀνύχευτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, expers coitus, qui non coit. Ex α priv. et ὀχεύω, coëo.

ἀνοχὴ, ῆς, ἡ, tolerantia. Ab ἀνέχω, tolero.

ἀνοχλίζω, f. ίσω, vecte submoveo, vel elevo.

ἄνοχλος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, inoffensus, nulla molestia adfectus, turba, seu hominum multitudine carens. Ex α priv. et ὄχλος, turba.

ἀνοχμόω, f. άσω, gesto tollens in altum, sublatum gesto. Ex ἀνὰ, et ὀχμάζω.

ἀνοχύρωτος, ον, non munitus.

ἀνοψία, ας, ἡ, opsonii penuria. Ab

ἄνοψος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, opsonio carens. Ex α priv. et ὄψον, opsonium.

ἀνπάω, pro ἀναπάω, Pind.

ἄνστα, 2. sing. a. 2. imp. act. Dor. et Poët. pro ἀνάστηθι, a verbo ἀνίστημι.

ἀνστὰς, a. 2. part. act. Poët. pro ἀναστάς.

ἀνστῆμεναι, a. 2. inf. act. Dor. et Att. pro ἀναστῆναι.

ἀνστήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. Poët. pro ἀνεστήτην.

ἀνστρέφεται, 3. sing. præs. ind. pass. Poët. pro ἀναστρέφεται, ab ἀναστρέφω.

ἀνσχιθείν, *emergere*, præs. inf. act. verbi ἀνσχιθέω, quod *Poët.* dicitur pro ἀνίσχω, *emergo*.

ἄνσχες, *tolera*, 2. sing. a. 2 imp. med. *Poët.* et *Ion.* pro ἀνάσχεσο, *s.* ἀνάσχου, ab ἀνασχέω, sive ἀνάσχημι, pro ἀνίσχω, *sustineo*.

ἀνσχήσεσθαι, f. 1. inf. med. *Poët.* pro ἀνασχήσεσθαι.

ἄνσχοιτο, *toleraret*, 3. sing. a. 2. opt. act. *Poët.* pro ἀνάσχοιτο.

ἄντα, *adv.* coram, e regione, *Il.* 2, 626. Ab ἀντί.

ἀνταγορεύω, vicissim emo; (2) permuto.

ἀνταγορεύω, adversarium me gero, liti me offero; (2) obloquor. Ex ἀντὶ, et ἀγορεύω.

ἀνταγωνίζομαι, f. ἰσομαι, decerto; (2) repugno. Περὶ τὴν ἁμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι, *Hebr.* 12, 4. Hinc

ἀνταγώνισμα, ατος, τὸ, adversatio, obstaculum, *Suic.*

ἀνταγωνιστὴς, οῦ, ὁ, qui cum aliquo certat, adversarius; æmulus, *Gl. V.* Ab eod.

ἀνταγωνιστῶς, more adversantium.

ἀνταδελφος, ε, ὁ, qui est loco fratris. Ex ἀντὶ, et ἀδελφὸς, *fratcr.*

ἀνταδικέω, ῶ, f. ήσω, injuriam illatam ulciscor, vicissim injuria adficio.

ἀντάδω, occino; (2) cantu provoco, cantu respondeo. Ex ἀντὶ, et ᾄδω.

ἀνταείρω, adversus aliquem aliquid tollo, vel suscipio. Ἀνταείρειν τὰς χεῖρας τινι, πόλεμον βασιλεῖ, πρός τινα. Ex ἀντὶ, et ἀείρω, pro αἴρω.

ἀντάειρε, *contrarius*, *Dor.* pro ἀντήεις.

ἀνταίος, αία, αῖον, adversus; (2) hostis infensus; (3) exorabilis, propitius, *Apoll. Rhod.* 1, 1141. Ab ἀντὶ, vel ἄντα.

ἀνταίρω, idem quod ἀντιαείρω; (2) *Gl. V.* rebello; (3) arma contrafero, etiam *in med.* omnino que; (4) resisto, repugno.

ἀνταιτέω, peto, ambio, pro aliquo, suffragor petenti honores.

ἀνταιτιάομαι, contra accuso.

ἀνταικολυθέω, ῶ, f. ήσω, vicissim sequor.

ἀνταικολυθία, ἡ, mutuus comitatus.

ἀνταικοντίζω, contra jaculor.

ἀνταικύω, f. ύσω, vicissim audio.

ἀνταικροάομαι, idem.

ἀνταιολαλάζω, f. άξω, reclamo, vicissim, vel contra clamorem attollo.

ἀνταλλαγμα, ατος, τὸ, commutatio; (2) expiatio; (3) pretium redemptionis. Ab ἀνταλλάσσω, vel ἀνταλλάττω, f. άξω, muto, permuto. ἀντήλλαξε τῇ δικαιώσει τῶν ὀνομάτων ἀξίωσιν εἰς τὰ ἔργα, *Plut.*

ἀνταμείβετο, 3. sing. imp. ind. pass. *Ion.* pro ἀντημείβετο, ab

ἀνταμείβομαι, f. ψομαι, gratiam rependo, compenso, remunero.

ἀνταμείβω, submuto, *Gl. V.* Σὺ δ' ἀντάμειψαί μ', *Eur. Ph.* 293. Ἀθέοις ἔργοις γὰρ ἀνταμειψόμεσθά σ', ὥσπερ εἰκὸς, ἀντὶ τῶν δὶ, *Arist.* Θεσμ. 728. Hinc

ἀντάμειψις, εως, ἡ, retributio, compensatio; permutatio, submutatio, *Gl. V.*

ἀνταμοιβὴ, ῆς, ἡ, idem et ab eod.

ἀνταμοιβὸς, ὁ καὶ ἡ, remuneratorius.

ἀνταμύνομαι, vicissim auxilior; (2) obsisto rursum; (3) me ulciscor. Ex ἀντὶ, et ἀμύνω, *auxilior*.

ἀνταμφοδεύω, obviam eundo aberro. Ex ἀντὶ, et ἄμφοδος, *bivium, circuitus*.

ἀνταναβιβάζω, vicissim impono.

ἀνταναγινώσκω, vicissim lego; (2) relego. Hinc

ἀνταναγνώστης, ου, ὁ, qui vicissim legit, qui relegit, recognitor.

ἀνταναγω, et ἀνταναγομαι, ex adverso in hostem prodeo, obviam hosti prodeo. Ἀνταναγον ναυσὶ, *Thuc.* Ex ἀντὶ, et ἀνάγω.

ἀνταναδίδωμι, remitto, ut in reciprocatione serræ.

ἀνταναιρέομαι, ῦμαι, vicissim sumo, seu accipio. Ex ἀντὶ, et αἱρέω, *capio*.

ἀνταναίρεσις, ή, idem quod ἀνθυφαίρεσις.

ἀνταναίρω, contra attollo, sustollo, erigo; (2) contra destruo. Ex ἀντὶ, et αἴρω, *tollo*.

ἀνταπάλασις, εως, ἡ, repulsus, repercussio; (2) motio reciproca et refracta; (3) figura rhetorica.

ἀνταναπλασμὸς, οῦ, ὁ, idem.

ἀνταναπλαστικὸς, ἡ, όν, reciprocus. Ab

ἀνταναπλάω, ῶ, f. άσω, refringo, reflecto, repercutio. Ex ἀντὶ, et ἀναπλάω, *refringo*.

ἀνταναστὴ, ῆς, ἡ, repercussio. Ab

ἀνταναστάω, repercutio.

ἀνταναλίσκω, f. λώσω, vicissim consumo.

ἀνταναμένω, vicissim exspecto.

ἀνταναπληρόω, ῶ, f. ώσω, suppleo, expleo. Ἀνταναπληροῦ τὰ ὑστερήματα τῶν Ἀλυξέων τῷ Χρυσῷ ἐν τῇ σαρκί μου, *Col.* 1, 24.

ἀνταναπλήθω, idem quod

ἀνταναστήσαι, a. 1. inf. act. v. ἀνταναίσσω.

ἀνταναφέρω, refero.

ἀνταναφὸς, ὁ, ὁ καὶ ἡ, in alius viri locum substitutus, succedaneus, vicarius. Ex ἀντὶ, et ἀνὴρ.

ἀντάνειμι, ex adverso insurgo, contra surgo. Ἀνταναῆναι αὐτῷ, *Thuc.* Ex ἀντὶ, et ἄνειμι.

ἀνταναίστημαι, f. ἀνταναστήσομαι, contra insurgo, adversus quempiam insurgo, resisto, reluctor. Ἀνταναστῆναι ἔρωτι, *Plut.*

ἀνταναίστημι, e regione excito.

ἀνταναίσχω, orior, contra exorior.

ἀνταναίσωμος, ατος, τὸ, parilis quantitas, v. c. numerus militum occisis par. Ex ἀντὶ, et ἀνισόω, *æquo*.

ἀνταναύω, pro ἀνταναύω. *Call.*

ἄνταξ, *adv.* vicissim, *Hcs.* Ab ἀντί.

ἀνταξιος, ία, ιον, existimatione par, æqualis pretii, *Il.* 1, 135. Ex ἀντὶ, et ἄξιος, *dignus*. Hinc

ἀνταξιόω, ῶ, f. ώσω, paria rependo.

ἀνταπαιτέω, ῶ, f. ήσω, reposco.

ἀνταπαμείβομαι, respondeo.

ἀνταπαστράπτω, f. ψω, contra fulguro, ex adverso fulguro, fulgoro adversus fulgurantem. Ex ἀντὶ, et ἀπαστράπτω, *refulguro*.

ἀνταποδείκνῦμι, contra demonstro.

ἀνταποδίδωμι, vicissim reddo; (2) rependo, retribuo; (3) *in pass. dicitur* de opposito *ap. philosophos.* Ἀνταποδιδόναι τὸ ὁμοιον, par pari referre. Δίκαιον παρὰ Θεῷ ἀνταποδοῦναι τοῖς θλίβουσιν ὑμᾶς θλῖψιν, 2 *Thess.* 1, 6. Ἀνταποδοθήσεται γάρ σοι ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων, *Luc.* 14, 14. Hinc

ἀνταποδοθήσομαι, 1. sing. fut. 1. ind. pass.

ἀνταπόδομα, ατος, τὸ, retributio.

ἀνταπόδοσις, εως, ἡ, retributio, satisfactio.

ἀνταποδοτέον, reddendum.

ἀνταποδοτικὸς, ἡ, όν, retributivus.

ἀνταποδοτικῶς, consecutive, in consequente.

ἀνταποδύομαι, vicissim me accingo, contra aliquem accingor.

ἀνταποδώσω, f. 1. ind. act. verbi ἀνταποδίδωμι.

ἀνταποκρίνομαι, respondeo; (2) altercor. Καὶ ἐκ ἰσχύσων ἀνταποκριθῆναι αὐτῷ πρὸς ταῦτα, *Luc.* 14, 6. Hinc

ἀνταποκρίσις, εως, ἡ, responsio.

ἀνταποκτείνω, vicissim occido, contra in terficio.

ἀνταπολαμβάνω, vicissim accipio. ἀνταπολαμβάνειν χάριν, *Dem.*

ἀνταπόλλῦμι, vicissim perdo.

ἀνταπολογοῦμαι, vicissim excuso, defendo.

ἀνταποστέμτω, vicissim dimitto, seu amando.

ἀνταποστέρδω, crepitum ventris emittenti vicissim oppedo.

ἀνταποστέλλω, vicissim emitto, remitto.

ἀνταποστροφὴ, ἡς, digressus, divortium duarum rerum in diversas partes situs.

ἀνταποτάφρεύω, vicissim vallo includo.

ἀνταποτειχίζω, vicissim obstruo.

ἀνταποτίνω, f. ίσω, vicissim solvo, rependo.

ἀνταποφαίνω, vicissim ostendo, demonstro.

ἀνταποχὴ, ῆς, ἡ, scriptum quo debitum creditori fatetur debitor, aut quo quis se obligat. Ex ἀντὶ, et ἀποχὴ.

ἀνταπτέσθαι, *capessere*, præs. inf. med. *Ion.* pro ἀνθάπτεσθαι, ab ἀνθάπτομαι.

ἀνταπτύω, ῶ, vicissim repello; (2) retrudo, repello. Hinc

ἀνταπτύησις, εως, ἡ, repulsio, renixus, relisio.

ἀνταπτύστης, ου, ὁ, conjuratus.

ἀνταρκέω, ῶ, f. ήσω, par sum ad resistendum; (2) resisto, ad ultimum usque resisto.

ἀνταρκτικὸς, ἡ, όν, septemtrionali oppositus. Ex ἀντὶ, et ἀρκτικὸς, *septemtrionalis*.

ἀνταρσις, εως, ἡ, insurrectio, ipsa actio attollendi manus adversus aliquem. Ex ἀνταίρω, *attollo*. Unde

ἀνταρτὴς, ου, ὁ, qui manus attollit adversus legitimum regem, rebellis.

ἀνταστάζομαι, f. άσομαι, vicissim saluto, resaluto, vicissim amplector.

ἀνταστράπτω, idem quod ἀνταπαστράπτω.

ἀνταυγάζω, resplendeo. Hinc

ἀνταυγασία, ας, ἡ, lucis, s. splendoris reflexio, *Gl. V.* reluminatio.

ἀνταυγέω, ῶ, lucem, seu splendorem reflecto.

ἀνταυγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, lucis seu splendoris reflexionem habens. Ex ἀντὶ, et αὐγὴ.

ἀνταυδάω, ῶ, vicissim loquor, respondeo.

ἀνταφαιρέω, ῶ, vicissim aufero.

ἀνταφίημι, vicissim dimitto, aut emitto.

ἀνταχάτης, ου, ὁ, lapis, seu gemma achates, quum uritur, myrrham redolens, s. succini species bituminosa. Ex ἀντὶ, et ἀχάτης.

ἀντάω, ῶ, f. ήσω, obvius fio, occurro; (2) consequor, nanciscor. Ἀντᾶν τι ὑπό τινος, pati; τινὸς, consequi. Μή σοι γέ τε δύστηνος ἀντήσας θάνοι, *Soph. Aj.* 533. Ab ἀντὶ, vel ἄντα.

ἀντεβόλησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. Ab ἀντιβολέω, *occurro*.

ἀντεγγράφω, rescribo in locum ejus, quod deletum est; (2) in aliorum loco suffricio. Ex ἐγγράφω, in literas refero.

ἀντεγείρω, contra erigo, alterius loco erigo.

ἀντεγκαλέω, ῶ, vicissim criminor, recriminor, recriminando objicio; (2) excuso culpam alicujus. Ex ἀντὶ, et ἐγκαλέω.

ἀντέγκλημα, ατος, τὸ, recriminatio.

ἀντεγκληματικὸς, ἡ, όν, ad recriminandum pertinens.

ἀντεγχειρίζω, vicissim trado.

ἀντεικάζω, f. άσω, vicissim adsimilo, comparo. Ἀντήκασ' αὐτὸν πάρνοτι, *Arist. Vesp.* 1300.

ἄντειλας, 2. sing. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἀνέτειλας, ab ἀνατέλλω.

ἄντεινον, 2. sing. a. 1. imp. act. *Poët.* pro ἀνάτεινον, ab ἀνατείνω.

ἀντειπεῖν, *contradicere*, sive *contradixisse*, a. 2. inf. act. verbi ἀντέπω. Ἀντειπεῖν δίκαιον λόγον τινὶ, πρὸς τοὺς λόγους τινος. Οὐ βούλομαι τὸν μάντιν ἀντειπεῖν κακῶς, *Soph. Antig.* 1065.

ἀντείρεσθαι, præs. infin. med. verbi

ἀντείρομαι, vicissim interrogo; item (2) contra dico, fut. ἀντιερήσομαι. Ex ἀντὶ, et εἴρω, *interrogo*.

ἀντεισάγω, f. άξω, vicissim introduco, vel in alterius locum introduco. Ἀντεισάγειν τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, *Nax.* Hinc

ἀντεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, introductio, quæ fit vicissim, vel in alterius locum; *Ph.* subrogatio.

ἀντεισβάλλω, contra irrumpo, bellum infero.

ἀντεισέρχομαι, f. ἐλεύσομαι, vicissim ingredior, in alterius locum subeo, succedo.

ἀντεισφέρω, contra infero, in locum alterius infero, refero, v. c. gratiam. Ἀντεισφέρειν τῷ θέληματι τὸ θέλημα, *Nax.*

ἀντεκδρομώτης, a. 2. part. act. verbi ἀνεκτρέχω.

ἀντεκθλίβω, rursus, vicissim extero, exprimo.

ἀντεκκλέπτω, vicissim furor, furto eripio.

ἀντεκκομίζω, rursus effero.

ἀντεκκόπτω, f. ψω, vicissim exscindo.

ἀντέκλινεν, *ex adverso innuebat*, 3. sing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo ἀντικλίνω.

ἀντεκπλέω, vicissim emitto.

ἀντεκπλέω, classe exeo, obviam navigantibus obnato.

ἀντέκτασις, εως, ἡ, contentio, collatio, comparatio. Ex

ἀντεκτείνω, contendo, confero, comparo.

ἀντεκτίθημι, contra expono.

ἀντεκτινω, vicissim luo, rependo.

ἀντέκτισις, εως, ἡ, repensio, mulcta. Ab

ἀντεκτίσω, f. ίσω, idem quod ἀντεκτίνω.

ἀντεκτρέφω, vicissim enutrio et educo.

ἀντεκτρέχω, procurro, prorumpo, sc. in hostes.

ἀντεκφέρω, vicissim effero et exporto.

ἀντελαττοῦμαι, vicissim vincor.

ἀντέλεγτεν, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἀντιλέγω.

ἀντελιγμὸς, οῦ, ὁ, conversio et replicatio contraria. Ex ἀντὶ, et ἑλίσσω, *volvo*.

ἀντέλλοισα, præs. part. act. f. g. *Dor.* pro ἀντέλλουσα, a verbo ἀντέλλω, *orior*.

ἀντελοιδόρει, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἀντελοιδόρει, ab ἀντιλοιδορέω.

ἀντελπίζω, f. ίσω, novam spem concipio; (2) contra spero. Ex ἀντὶ, et ἐλπίζω.

ἀντεμβάλλω, vicissim injicio, vel in locum alterius repono; (2) rependo, refundo; (3) contra irruo, contra impetum facio.
ἀντεμβολιάζω, substituo, addo supplementum, vicissim impono.
ἀντεμβολή, ῆς, ἡ, injectio unius in locum alterius. Ex ἀντεμβάλλω.
ἀντεμμάσσομαι, rependo, *Hes.*
ἀντεμπίμπρημι, vicissim incendo.
ἀντεμπλέκω, f. ξω, mutuo implico, s. amplector.
ἀντεμπλήθω, f. ήσω, vicissim impleo. Τήν τ' αἰχίαν αὐτοῦ ἀντεμπλήσαντες τῶν ἐπιτηδείων, *Xen.*
ἀντεμπλοκή, ῆς, ἡ, mutuus complexus, complexus mutuo hærentium. Ab ἀντεμπλέκω.
ἀντενμφαίνω, contra dico, refellere tento.
ἀντεμφάσις, εως, ἡ, diversitas apparitionis, sive species externæ.
ἀντεναγωγή, ῆς, ἡ, compensatio; (2) mutua accusatio. Ex ἀντί, et ἐναγωγή.
ἀντεναντίωσις, εως, ἡ, figuræ nomen, quum per contrarium dicimus, quod velut per adfirmationem dictum intelligi volumus. Ex ἀντί, et ἐναντίωσις, *repugnantia.*
ἀντενδείκνυμι, contra indico, contrariam indicationem habeo. Hinc
ἀντένδειξις, εως, ἡ, obnunciatio, consilii capti et agitati diremptio.
ἀντενδύομαι, vicissim induor, seu induo me.
ἀντενέδρα, ῶν, αἱ, mutuæ insidiæ. Ex ἀντί, et ἐνέδρα, *insidiæ.*
ἀντενεδρεύω, contra insidior.
ἀντενεργέω, ῶ, ἀντενεργέω, efficacem vim habere contra aliquid; operari adversus aliquid. Ex ἀντί, et ἐνεργέω, *operor.*
ἀντενεχυράζομαι, vicissim pignus capio.
ἀντενέχυρον, ου, τὸ, pignus, quod contra datur, vel accipitur.
ἀντεξάγω, vicissim educo, e contrario educo; (2) resisto, repugno. Ἀντεξήγον τὰς Ῥωμαίους οἱ ὕπατοι, *Plut.*
ἀντεξαετίσω, ῶ, f. ήσω, vicissim exposco.
ἀντεξαπατάω, vicissim decipio.
ἀντέξειμι, contra prodeo in aciem.
ἀντεξελαύνω, f. λᾶσω, vicissim invado; (2) repello. Ἀντεξελάσας ἐπείνους ἱππεῦσι ἀγαθοῖς, *Plut.*
ἀντεξέρχομαι, idem quod ἀντέξειμι.
ἀντεξετάζω, f. άσω, contra, vel ex adverso examino, vicissim examino; (2) contendo, comparo; ἀντεξετάζομαι, contra examinor; ad causam accurro, judicio me sisto, adversor. Hinc
ἀντεξέτασις, εως, ἡ, collatio, comparatio.
ἀντεξεταστικός, ή, ὁ, idem et ab eod.
ἀντεξορμάω, ῶ, f. ήσω, contra irruo et impetum facio. Hinc
ἀντεξόρμησις, εως, ἡ, impetus acierum in primo concursu; (2) contrarius incursus.
ἀντεπάγω, refero, *Gl. V.* reduco in aciem adversus aliquem; contra eo; (2) vicissim duco contra aliquem
ἀντεπᾴδω, contra accino.
ἀντεπαινέω, ῶ, vicissim laudo.
ἀντεπανάγω, vicissim reduco, e contrario reveho, occurro.
ἀντεπανέρχομαι, rursus redeo.
ἀντέπειμι, occurro, contra eo, ut ἀντέξειμι.
ἀντεπεισάγω, vicissim seu e contrario induco.
ἀντεπείσοδος, ου, ἡ, mutuus, seu alternus ingressus, aditus alternus. Ex ἀντί, et εἴσοδος, *ingressus.*
ἀντεπεισφέρω, vicissim adfero vel addo.
ἀντεπεξάγω, ex adverso progredior; (2) in occursum ruo; invadenti hostiliter occurro.
ἀντεπέξειμι, idem.
ἀντεπεξελαύνω, idem.
ἀντεπεξέρχομαι, idem.
ἀντεπεξῆσαν, *ierant*, 3. plur. plusq. ind. med. *Att.* pro ἀντεπεξήεισαν, ab ἀντεπέξειμι.
ἀντεπέξοδος, eruptio in hostes irruentes. Ex ἀντί, et ἔπέξοδος, *hostilis aggressio.*
ἀντεπεξορύσσομαι, obnitor, renitor, *Gl. V.*
ἀντεπεπώτησις, εως, ἡ, restipulatio, *Gl. V.*
ἀντεπεπωτῶ, ῶ, restipulor, *Gl. V.*
ἀντεπηχέω, ῶ, vicissim resono.
ἀντεπιβαίνω, contra adscendo; (2) adversor.
ἀντεπιβουλεύω, insidiantibus e diverso insidior, contra insidias tendo.
ἀντεπιγράφω, in locum alterius, v. c. nomen, inscribo.
ἀντεπιδείκνυμι, vicissim ostendo.
ἀντεπίθεσις, ἡ, insidiæ vicissim factæ.
ἀντεπιθυμέω, ῶ, et ἀντεπιθυμοῦμαι, contra cupio, rivalis, competitor sum. Ἀντεπιθυμεῖσθαι τῆς ξυνουσίας, *Xen.*
ἀντεπικηρύττω, contra proscribo aliquem.
ἀντεπικουρέω, ῶ, contra auxilior, vicissim auxilior.
ἀντεπικρατέω, vicissim vinco.
ἀντεπιλαμβάνομαι, contra nitens retineo.
ἀντεπιμελέομαι, ῆμαι, vicissim curam gero.
ἀντεπιμέλλω, contra cunctor in re aliqua, vicissim cunctor.
ἀντεπιμετρέω, ῶ, remetior, eadem mensura retribuo.
ἀντεπινοέω, ῶ, vicissim, seu contra alium excogito et comminiscor.
ἀντεπίξηνον, altera mensa coquinaria, *Æsch.* Ex ἀντί, et ἐπίξηνον.
ἀντεπιτίλεω, contra tendo, obnavigo, hostium classi occurro.
ἀντεπιῤῥέω, vicissim adfluo.
ἀντεπίῤῥημα, pars parabaseos chori, respondens ἐπιῤῥήματι.
ἀντεπισκώπτω, repungo dicterio.
ἀντεπισφάλλω, per epistolam rescribo, respondeo.
ἀντεπιστρατεύω, vicissim bellum infero.
ἀντεπιστρέφω, vicissim, vel contra converto.
ἀντεπιτροπή, ῆς, ἡ, conversio mutua, vel contraria, vel in contrariam partem.
ἀντεπιτίθημι, contra injungo, vicissim impono.
ἀντεπιτοιχίζω, vicissim munitionem excito.
ἀντεπιτίθημι, vicissim vel contra aliquid impono; (2) rescribo, contra do mandata alicui ad aliquem.
ἀντεπιφέρω, refero, *Gl. V.* ἀντεπενεχθεὶς, relatus, *Gl. V.*
ἀντεπιφορά, ᾶς, ἡ, relatio, *Gl. V.* A præc.
ἀντεπιχειρέω, ῶ, contra aggredior, vicissim molior; (2) contra invado; (3) contra argumentor. Hinc
ἀντεπιχείρησις, εως, ἡ, ex adverso aggressio.
ἀντέραινε, *contra spirabat*, 3. sing. imperf. ind. cum ν ἐφελκ. a verbo ἀντανέω.
ἀντερασνίζω, f. ίσω, vicissim corrogo, vicissim exigo; ἀντερανιζόμενον, quod sic exigitur.
ἀντέρασ-ης, ου, ὁ, rivalis, æmulus alicujus in amore. Ex ἀντί, et ἔρασ-ης, *amator.*
ἀντερᾶσειρα, ας, ἡ, pellex, *Gl. V.* Ex ἀντί, et ἐράσειρα, *amatrix.*
ἀντερεθω, ῶ, redamo, vicissim amo, mutuo amore prosequor
ἀντερυολαβέω, ῶ, contendo cum aliquo in redemptura operis faciendi.
ἀντερείδω, renitor; (2) innitor; (3) certo cum aliquo. Ἀντερείδε νῦν βάσιν σὴν, siste, *Soph. Phil.* 1394.
ἀντερεῖν, *contradicere*, præs. inf. act. *contr.* pro ἀντερέειν· ἀντήκειν, *contradixi.*
ἀντερείσασ, a. 1. part. act. masc. gen. *Æol.* pro ἀντερείσαντ-ος, a verbo ἀντερείδω. Unde
ἀντέρεισις, εως, ἡ, renixus, obluctatio.
ἀντέρεισμα, τος, τὸ, idem et ab eod.
ἀντερεῖδάνω, contra contendo.
ἀντερέζω, contendo cum aliquo, certo cum aliquo per æmulationem.
ἄντερις, ιδος, ἡ, obluctatio. Ex ἀντί, et ἔρις, *contentio.*
ἀντέρομαι, vicissim interrogo. Ἐγώ σε ἀντερήσομαι, *Nax.*
ἀντερύσασθαι, a. 1. inf. med. v. ἀντερύω.
ἀντέρως, ωτος, ἡ, amor mutuus.
ἀντερωτάω, ῶ, f. ήσω, vicissim interrogo, vicissim percontor.
ἀντερώτησις, εως, ἡ, mutua interrogatio, interrogatio quæ fit vicissim.
ἄντεσθαι, præs. inf. med. verbi ἄντομαι.
ἀντέ-ην, 1. s. a. 2. ind. act. v. ἀντίστημι.
ἀντεσταλμένος, *in contrarium versus*, partic. perf. pass. verbi ἀντιστέρω. Hinc
ἀντεσταλμένως, *adv.* vice versa.
ἀντέστατα, 3. sing. perf. indic. pass. *Poët.* pro ἀνατέστατα, ab ἀνατείνω.
ἀντέτεινε, *erexit*, 3. sing. a. 1. ind. act.
ἀντετύτυξο, *Il.* 8, 163. *similis eras* seu *fucras*, 2. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi ἀντιτύχω.
ἀντετόρησιν, *Il.* 5, 337. *transfixit*, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀντιτορέω.
ἀντευεργετέω, ῶ. vicissim benefacio, gratiam refero. Hinc
ἀντευεργέτης, ου, ὁ, qui gratiam refert.
ἀντευεργετικός, ή, όν, beneficium reddens, seu referens.
ἀντεύκρατος, ου, ὁ *καὶ ἡ*, temperato oppositus. Ex ἀντί, et εὔκρατος, *temperatus.*

ἀντευνοέω, ῶ, vicissim benevolus sum.
ἀντευπάσχω, vicissim beneficium accipio.
ἀντευποιέω, ῶ, beneficium rependo.
ἀντεφέροντο, *referebantur*, 3. pl. imp. ind. pass. v. ἀντιφέρω.
ἀντεφεστιάω, ῶ, vicissim convivio accipio.
ἀντεφίλασε, *redamavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀντεφίλησε, ab ἀντιφιλέω.
ἀντεφοδιάζω, et ἀντεφοδιάζομαι, ingruo, irruo. Ab ἀντί, et ἐφοδιάζω.
ἀντεφορμέω, ῶ, naves in statione habeo ad prælium paratas.
ἀντέχησε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀντιχέω.
ἀντεχω, f. ἀνθέξω, detineo, inhibeo, prohibeo, *Gl. V.* retineo, duro, possum; ἀντέχομαι, retineo, sufficio, *Gl. V.* vendico; sufficio; ἀντέσχεν, inhibuit, *Ph.* Ἀντέχειν τῷ πόνῳ, sustinere; τί τίνι, suppeditare; τοῖς πολεμίοις, resistere; ἀντέχεσθαί τινος πραγμάτος, adhærere. Ἔφως με ἀπόλυσι, καὶ οὐκ ἐτ' ἀντέχω πρὸς τὸ δεινόν, *Luc.* Ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν, 1. *Thess.* 5, 14.
ἀντέω, *Il.* 7, 423. *Ion.* pro ἀντάω, obviam eo, occurro. Ab ἀντί.
ἀντημείσετο, *respondebat*, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἀνταμείβομαι.
ἀντημοιδός, ὁ καὶ ἡ, remuneratorius.
ἄντην, *adv.* coram; (2) ex adverso; (3) manifeste, aperte. Ab ἀντί.
ἀντήρης, εος. ὁ καὶ ἡ, qui vicissim remigat; (2) qui vicissim datur. Ex ἀντί, et ἐρέσσω.
ἀντηρίς, ίδος, ἡ, sublica, fulcrum subjectum ædificio; ἀντήρίδες, tibicines, *Gl. V.* Ab ἀντερείδω.
ἀντήρισε, 3. s. a. 1. ind. act. v. ἀντερίζω.
ἀντησις, εως, ἡ, occursus, supplicationes, supplices preces. Ab ἀντάω, vel ἀντέω.
ἀντησπσις, ἡ, pro ἄντησις, *E. M.*
ἀντηχέω, ῶ, f. ήσω, resono.
ἀντηχούσης, ᾳ-ς, præs. part. act. verbi ἀντηχέω.
ἀντί, *præp.* pro, loco, vice, *Ph.* contra; *in Comp.* re, vicissim, et quandoque parilitatem significat, ut ἀντίθεος, Deo par; interdum ante, dudum.
ἀντία, *adv.* ex adverso, contra. *Neutrum plur.* ab ἀντίος.
ἀντιάασθε, 2. plur. imp. indic. med. *Ion.* et *Poët.* pro ἀντιάσθε, ab ἀντιάω.
ἀντιάγχη, ης, ἡ, q. d. præfocatio obluctans et resistens; (2) tumor inveteratus faucium, qui discuti nequit. Ex ἀντί, et ἄγχω, *suffoco.*
ἀντιάζω, f. άσω, obviam procedo; (2) obtestor. Ἀντιάζειν τὸν στράτον, occurrere. Καί σ' ἀντιάζω πρὸς τ' ἐφεστίου Διὸς, *Soph. Aj.* 492. Ἀλλ' ἀντιάζω μή με καταλίπῃς μόνον, *Id. Phil.* 805. Ab ἀντίος.
ἀντιᾶμοιβός, idem quod ἀνταμοιβός.
ἀντιάνειραι, ας, ἡ, virago, viris æquiparanda, *Il.* 3, 189. Ex ἀντί, et ἀνήρ, *vir.*
ἀντιάξει, 3. sing. f. 1. ind. *Dor.* pro ἀντιάσει, ab ἀντιάω.
ἀντιάξων, ονος, ὁ, axis, seu polus, qui nostro oppositus est; (2) ova australis nobis incognita. Ex ἀντί, et ἄξων, *axis.*
ἀντιάομαι, intersum, *Il.* 24, 62.
ἀντιάομην, *occurrebam*, imperf. ind. med. *Ion.* pro ἠντιάόμην.
ἀντιάς, άδος, ἡ, tonsillæ. Ab ἀντίος.
ἀντιάσας, *qui occurrit*, vel *assecutus est*, *Il.* 1, 67. a. 1. part. act. verbi ἀντιάζω, non ἀντιάω; hujus enim penultima in aoristis et futuris longa est.
ἀντιάσειν, *occursurum esse*, f. 1. inf. act.
ἀντιαχέω, ῶ, reclamo, contradico.
ἀντιάχω, idem quod ἀντιαχέω, *Orph.*
ἀντιάω, ῶ, f. ᾶσω, obviam eo, vel venio, occurro; (2) adsequor, consequor; (3) precor, supplico. Ἔτι γὰρ πολέμοιο μενοίνα ἀντιάων, *Il.* 13, 215. Ab ἀντί.
ἀντιβάδην, obnixè, contra nitendo
ἀντιβαίνω, refragor, adversor, obnitor; obsto.
ἀντιβάλανος, ᾳ, ἡ, galla, *Hes.* Ex ἀντὶ, et βάλανος, *glans.*
ἀντιβάλλω, contra jacio, ex adverso jacio; (2) inter se confero, reputo. *Gl. V.* confero, recognosco, retracto. Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους; *Luc.* 24, 17.
ἀντιβασιλεύς, έως, ὁ, prorex, qui regis locum obtinet. *ap. Hist. Rom.* interrex.
ἀντιβάσις, εως, ἡ, contra itio, occursus; (2) refragatio. Ab ἀντιβαίνω.

ἀντιβάτης, ου, ὁ, repagulum januæ, quod veluti renititur et obsistit. Ab eod.
ἀντιβατικὸς, ἡ, όν, obvius. Ab eod.
ἀντιβῆναι, a. 1. inf. act. verbi ἀντιβαίνω.
ἀντιβίαι, *adv.* contra, e contrario, ex adverso; (2) coram, in conspectu. *Dativus fœm.* ab ἀντίβιος.
ἀντιβιάζομαι, f. άσομαι, reluctor vim adhibens, vi obsisto.
ἀντιβιβρώσκω, vicissim comedo.
ἀντιβίη, *contraria, Ion.* pro ἀντιβία.
ἀντιβίην, *adv.* idem quod ἀντιβίαι.
ἀντίβιον, *adv.* idem. Ab
ἀντίβιος, ία, ιον, et ἀντίβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, contrarius, adversus. Ex ἀντὶ, et βία, *vis.*
ἀντιβλάπτω, f. ψω, vicissim noceo, lædo.
ἀντιβλέπω, f. ψω, ex adverso intueor; (2) adversis oculis adspicio; (3) renitor, obsisto.
ἀντίβλεψις, εως, ἡ, obtutus. Ab ἀντιβλέπω.
ἀντιβοάω, ῶ, reclamo, contra clamo, respondeo. Ex ἀντὶ, et βοάω.
ἀντιβοηθέω, f. ήσω, vicissim auxilior.
ἀντίβοιος, ου, ὁ καὶ ἡ, bovis pretium æquans, tantum valens, quantum valet bos. Ex ἀντὶ, et βοῦς, *bos.*
ἀντιβολέω, præs. inf. act. verbi
ἀντιβολῆν, ῶ, f. ήσω, occurro, consequor, intersum; (2) supplico, oro, *Gl. V.* ἀντιβολῶ, oro, quæso, precor, sodes, obsecro, obtestor. Μάχης κωφοτιμοῦς ἀντιβολήσαι, *Il.* 4, 342. Ἴδι μοι παραστηθ', ἀντιβολῶ πρὸς τῶν θεῶν, *Arist. Vesp.* 1377. Ex ἀντὶ, et βάλλω, *jacio.*
ἀντιβολὴ, ῆς, ἡ, occursus; (2) conflictus; (3) collatio. Ab ἀντιβάλλω.
ἀντιβόλησα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἀντεβόλησα, ab ἀντιβολέω. Unde
ἀντιβολήσις, εως, ἡ, supplicatio, postulatio, adhortatio, deprecatio.
ἀντιβολίας, ας, ἡ, idem et ab eod.
ἀντιβουκολέω, lenibus verbis demulceo, sc. illudentem.
ἀντιβρᾶδύνω, vicissim cunctor.
ἀντιβροντάω, ῶ, f. ήσω, contra tonantem tono, obtono.
ἀντιγεγανῶσι, ῶ, reclamo.
ἀντιγενεαλογέω, ῶ, f. ήσω, e diverso progeniem recenseo.
ἀντιγηροτροφέω, ῶ, vicissim in senectute alo.
ἀντιγνωμοσύνη, ῆς, contra sentio, dissentio, refragor. Ab
ἀντιγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui contrariæ est sententiæ seu opinionis. Ex ἀντὶ, et γνώμη.
ἀντίγραμμα, τος, τὸ, contrarium scriptum; (2) littera alia sibi respondens.
ἀντιγραφὴ, ῆς, ἡ, exscriptio, descriptio, *Gl. V.* rescriptum. ἀντιγραφαὶ, constitutiones, *Ph.* item accusatio ejus, a quo ante reus factus sis; denique lites, controversiæ.
ἀντίγραφον, ου, τὸ, exemplar, exemplum, v. c. libri.
ἀντίγραφος, ου, ὁ καὶ ἡ, scriptus; transcriptus, descriptus. Ab
ἀντιγράφω, f. ψω, rescribo, scripto respondeo.
ἀντιδάκνω, f. δήξομαι, remordeo.
ἀντίδειπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, vicarius alicujus in sumenda cœna, alterius loco in cœna suffectus. Ex ἀντὶ, et δεῖπνον, *cœna.*
ἀντιδεξιόομαι, ώμαι, f. ώσομαι, vicissim amice excipio, vicissim dextram porrigo, item vicissim gratificor, liberaliter, comiter tracto.
ἀντιδέομαι, contra tueor, non timeo aliquem; quod aliis ἀσκαεδαμύττειν, *Ern.*
ἀντιδέχομαι, f. ξομαι, vicissim accipio.
ἀντιδημαγωγέω, ῶ, vicissim mihi populum concilio, *R.*
ἀντιδημιεργέω, ῶ, f. ήσω, vicissim (simile quid) fabricor, opus contrarium fabricor, *Suic.*
ἀντιδιαβαίνω, vicissim transeo, sc. mare.
ἀντιδιαβάλλω, vicissim criminor.
ἀντιδιαίρεσις, εως, ἡ, dīvisio in contraria, ut, virtus, vitium, &c. Ab
ἀντιδιαιρέω, ῶ, in opposita divido, opponо.
ἀντιδιάκονος, ου, ὁ ἡ, vicissim serviens. Ex ἀντὶ, et διακονέω, *servio.*
ἀντιδιαλλάσσομαι, vel ἀντιδιαλλάττομαι, permuto, velut captivos, muto in contrarium, contrario modo, v. c. narro.
ἀντιδιαπλέκω, contra involvo; *metaph.* replico, obtexo.
ἀντιδιασάλλω, distinguo. Hinc
ἀντιδιασολὴ, ῆς, ἡ, discrimen, differentia, distinctio.
ἀντιδιατάσσω, vel ἀντιδιατάττω, contra statuo, seu decerno.
ἀντιδιατιθέμενος, *contrario animo adfectus,* præs. part. pass. verbi
ἀντιδιατίθημι, contrarie dispono, repello, ulciscor. Hinc ἀντιδιατιθέμενος, resistens, contrario animo adfectus. Ἐν πραότητι παιδεύοντα τοὺς ἀντιδιατιθεμένους, 2 *Tim.* 2, 25.
ἀντιδιδάσκω, alia, contraria doceo.
ἀντιδίδοται, 3. sing. præs. ind. pass. verbi
ἀντιδίδωμι, f. ώσω, do vicissim, rependo; (2) mutuo dare, cum sc. uterque dat; (3) offero permutationem fortunarum, v. gr. ἀντίδοσις. Ἃ δ' ἀντίδοῦναι δεῖ σ' ἀπαιτούσης ἐμοῦ, ἀκουσον, *Eur. Hec.* 278. Τῷ θεσμοθέρᾳ δ' ἡμὶν ἀγαθὴν τούτων χάριν ἀντιδοὴτην, *Arist. Θεσμ.* ult.
ἀντιδιέξειμι, contra enarro, dissero.
ἀντιδιεξέρχομαι, idem.
ἀντιδιΐστημι, distinguo in contraria.
ἀντιδικάζω, f. άσω, contra judicio contendo. Hinc
ἀντιδικασία, ας, ἡ, adversatio, *Gl. V.*
ἀντιδικέω, ῶ, f. ήσω, ad causam occurro, judicio me sisto; (2) contra litigo, *Gl. V.* ἀντιδικέω, adversor, reluctor. Ab ἀντίδικος.
ἀντιδίκησις, εως, ἡ, refragatio, *Gl. V.*
ἀντιδικία, ας, ἡ, contra litigatio, oppositio litigantium inter se. Ab
ἀντίδικος, ου, ὁ καὶ ἡ, adversarius in lite, litigans, contra agens; (2) hostis, adversarius. Ex ἀντὶ, et δίκη, *lis.*
ἀντιδιοξύττω, contra cuniculos ago.
ἀντιδογματίζω, f. ίσω, contraria dogmata introduco, vel tueor.
ἀντιδοκέω, ῶ, contra censeo, contrariam sententiam habeo.
ἀντιδοξάζω, f. άσω, opinionis contrariæ sum, contrarium dogma foveo; (2) glorifico.
ἀντιδοξέω, ῶ, f. ήσω, contrariam sententiam habeo, vel sequor; (2) refragor. Ab
ἀντίδοξος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui est contrariæ sectæ vel opinionis. Ex ἀντὶ, et δόξα, *opinio.*
ἀντίδορον, ου, τὸ, cuticula, quæ subjicitur et opponitur tergori et pelli, *Suid.* Ex ἀντὶ, et δέρας, *pellis.*
ἀντίδοσις, εως, ἡ, retributio, remuneratio; (2) verbum forense actionis, qua is qui recusat tributum vel munus impositum, propterea quod id suas facultates superet, defert alium, qui censum habeat, cui tributum illud conveniat, eoque negante, permutationem rei familiaris se cum illo facturum promittit. Sic est hæc vox accipienda in *Isocratis* orat. περὶ ἀντιδόσεως, *Ern.* Ab ἀντιδίδομαι. Unde
ἀντίδοτον, ου, τὸ, remedium veneni, medicamentum, quod adversus malum aliquod datur.
ἀντίδοτος, ου, ὁ ᾗ, ἡ, qui remedii gratiā contra malum dātur; vicissim datus, contradatus, *Nonn.*
ἀντίδοτος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ἀντίδοτον.
ἀντιδουλεύω, idem quod
ἀντιδωλέω, vicissim servio.
ἀντίδουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui loco servi est; (2) vicissim serviens, seu ministrans.
ἀντίδυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, contra sonans. Ex ἀντὶ, et δῦπος, *sonus.*
ἀντιδράω, f. άσω, vicissim facio; (2) rependo.
ἀντιδυσχεραίνω, contra irascor.
ἀντιδωρέω, ῶ, f. ήσω, remuneratio, retributio. Ex ἀντὶ, et δῶρον, *donum.*
ἀντίδωρον, ου, τὸ, idem et ex iisd. scriptores eccl. de eulogiis utuntur.
ἀντιδωρῶμαι, remuneror.
ἀντιζέσθαι, *castra castris opposita habere,* præs. inf. med. *Ion.* pro ἀνθίζεσθαι, a verbo ἀνθίζω.
ἀντιζηλοῦμαι, æmulor.
ἀντιζήτέω, contra, pariter quæro me quærentem.
ἀντίζυγος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex adverso respondens; (2) adversus, oppositus. Ex ἀντὶ, et ζυγός.
ἀντιζυγόω, renitor.
ἀντίη, *adversa, Ion.* pro ἀντία, ab ἀντίος.
ἀντιθάλπω, vicissim, mutuo foveo.
ἀντίθεος, ου, ὁ καὶ ἡ, æquiparandus Deo, similis Deo, divinus, semideus, *Il.* 1, 262. (2) Diis inimicus.

ἀντιθεραπεύω, f. εύσω, vicissim colo et observo, mutua observantia colo.
ἀντιθερμαίνω, f. ανῶ, contra calefacio.
ἀντίθεσις, εως, ἡ, oppositio. Ab ἀντιτίθημι.
ἀντιθετὸς, ὴ, ὸν καὶ ὁ, ἡ, contra positus, oppositus. Ab eod.
ἀντιθυσιόμενος, *qui contra aliquem est cursurus,* f. 1. part. med. verbi
ἀντιθύω, contra currentem curro, occurro.
ἀντιθλίβω, f. ψω, vicissim premo, contra premo.
ἀντίθρονος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex opposito sedens. Ex ἀντὶ, et θρόνος, *thronus, sedile.*
ἀντίθροος, ου, ὁ καὶ ἡ, vicissim, vel contra sonans. Ex ἀντὶ, et θρόος, *clamor, tumultus.*
ἀντιθύτερος, ου, ὁ καὶ ἡ, vicem januæ præstans. Ex ἀντὶ, et θυρὰ, *janua.*
ἀντίθυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, januæ oppositus, januæ obversus. Ex iisd.
ἀντικαθέζομαι, bellum gero contra aliquem.
ἀντικάθημαι, in conspectu hostium castra habeo; castra castris oppono.
ἀντικαθίζω, f. ίσω, ex adverso colloco; (2) *in med.* ex adverso sedeo; (3) castra castris opposita habeo.
ἀντικαθίστημι, contra statuo, adversus aliquem statuo, oppono; (2) substituo, sufficio in locum alterius; subrogo, *Gl. V.* ἀντικαθίστημι, repræsentat, *Ph.* ἀντικαθίσταμαι, suffero, sufficio, *Gl. V.* ἀντικαθίσάμενος, altercator, *Gl. V.* Οὕτω μέχρις αἵματος ἀντικατέστητε, *Heb.* 12, 4.
ἀντίκαινος, ον, similis et par novo, *Hes.*
ἀντικακουργέω, ῶ, vicissim malum infero, *Suic.*
ἀντικακόω, idem.
ἀντικαλέω, ῶ, vicissim voco, invito. Μή ποτε καὶ αὐτοί σε ἀντικαλέσωσι, *Luc.* 14, 12.
ἀντικανονίζω, contra canones constituo, vel decerno, *Suic.* Ex ἀντὶ, et κανὼν, *canon.*
ἀντικάρδιον, ου, τὸ, cavum illud, quod sub pectore est, carneum molleque os ventris. Ex ἀντὶ, et καρδία, *cor.*
ἀντικαρτερέω, resisto incommodo, perfero incommodum.
ἀντικατάθνήσκω, invicem morior, *Æsch. si lectio sana.*
ἀντικαταλαμβάνω, e regione occupo.
ἀντικαταλέγω, lego in locum aliorum; *de militibus.*
ἀντικαταλείπω, vicissim relinquo, v. c. liberos, hæreditatem liberis.
ἀντικαταλλαγὴ, ῆς, ἡ, permutatio. A seq.
ἀντικατάλλαγμα, τὸ, remuneratio, compensatio.
ἀντικαταλλάσσομαι, vel ἀντικαταλλάττομαι, commuto, permuto.
ἀντικαταλλάσσω, permuto, *Gl. V.*
ἀντικαταμύω, contra s. vicissim conniveo.
ἀντικατανλήττω, vicissim perterrefacio.
ἀντικατασκευάζω, contra apparo, v. c. bellum, naves.
ἀντικατάστασις, εως, ἡ, restitutio, refectio, redhibitio; (2) dimicatio, refutatio, contra disputatio. Ab ἀντικαθίστημι.
ἀντικαταστρατοπεδεύω, castra castris oppono.
ἀντικατάσχεσις, εως, ἡ, retentio, v. c. urinæ, &c. Ex ἀντὶ, et κατασχέω, *retineo.*
ἀντικατατείνω, contra contendo, contra dissero.
ἀντικατατρέχω, vicissim incursionibus infesto.
ἀντικαταφρονέω, contemnentem me contemno.
ἀντικατηγορέω, ῶ, f. ήσω, vicissim accuso. Hinc
ἀντικατηγορία, ας, ἡ, mutua accusatio, recriminatio.
ἀντικάτηχθαι, præs. inf. med. *Ion.* pro ἀντικάθηχθαι, a verbo ἀντικάθημαι.
ἀντικατίζεσθαι, præs. inf. med. *Ion.* pro ἀντικαθίζεσθαι, a verbo ἀντικαθίζω.
ἀντίκειμαι, f. είσομαι, ex adverso situs, seu positus sum, oppositus sum; obsto, refragor, officio, *Gl. V.* ἀντίκειται, obest, *Gl. V.* ἀντικείμενος, adversarius, obtrectator, objectus, adversus, *Gl. V.* ἀντικεῖσθαι, obesse, officere, *Ph.* Καὶ εἴ τι ἕτερον, τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ ἀντίκειται, 1 *Tim.* 1, 10.
ἀντικειμένως, *adv.* more eorum, quæ opposita sunt, ex opposito.

ἀντικέλευθος, ʊ, ὁ καὶ ἡ, obvius; (2) adversus, oppositus. Ex ἀντί, et κέλευθος.
ἀντικελεύω, f. εὔσω, contra jubeo, vicissim jubeo; (2) contraria jubeo.
ἀντίκεντρον, τό, par stimulo, stimuli vim habens, incitamentum.
ἀντικηδεύω, colo in modum, v. c. patris.
ἀντικήδομαι, rursus colo.
ἀντικηρύττω, contra prædico, dico, edico.
ἀντικίνεω, ῶ, f. ήσω, contra moveo, vicissim moveo.
ἀντικιχρέω, ῶ, vicissim commodo.
ἀντικλάζω, f. γξω, reboo, clangorem vicissim moveo.
ἀντικλαίω, contra, vicissim ploro.
ἀντικλάω, refringo, *de radiis solis.*
ἀντίκλειθρον, ʊ, τό, adulterina clavis, *Gl. V.* Ex ἀντί, et κλεῖθρον, *claustrum.*
ἀντικλίνω, contra declino et dejicio; (2) ex adverso adnuo.
ἀντικνήμιον, ʊ, τό, pars suræ opposita, pars cruris anterior. *Ph.* tibia. Ex ἀντί, et κνήμη, *tibia.*
ἀντικολάζω, vicissim punio; (2) contra supplicio adficio, sc. loco præmii.
ἀντικολακεύω, f. εὔσω, vicissim adulor, adsentando par pari refero.
ἀντικομίζομαι, f. ἴσομαι, vicissim reporto; vicissim recipio. Ex ἀντί, et κομίζω, *fero.*
ἀντικομπάζω, contra, vicissim me jacto.
ἀντικόντωσις, εως, ἡ, renixus, qui fit conto, quum quis loco cruris conto corpus fulcit. Ex ἀντί, et κόντος, *contus.*
ἀντικοπή, ῆς, ἡ, repulsus, ipse repellendi actus; (2) conflictatio, collisio. Ab
ἀντικόπτω, f. ψω, retundo, refero, repercutio; (2) propulso.
ἀντικορύσσομαι, vel ἀντικορύττομαι, oppugno; (2) ad prælium me comparo. Ex ἀντί, et κορύσσω, *galea armo.*
ἀντικοσμέω, ῶ, vicissim orno; (2) contra orno, instruo, apparo. Hinc
ἀντικόσμησις, ἡ, apparatus ad bellum contra aliquem.
ἀντικράζω, contra clamo.
ἀντικρᾶτέω, vicissim impero, *Ep.*
ἀντικρίνω, comparo.
ἀντίκρισις, εως, ἡ, repulsus, impulsus contrarius, seu in contrariam partem; (2) obstaculum. Ab
ἀντικρούω, f. ὄσω, retundo, repello; (2) incurro, offendo; (3) resisto, repugno, dissentio; (4) occupo, præter opinionem evenio.
ἀντικρύ, *adv.* e regione contra, *Il.* 3, 359.
ἄντικρυς, *adv.* plane, perspicue, aperte. Οὐ περιπλοκὰς, οὐδὲ περιαγωγὰς, ἀλλ' ἀντικρυς ἴσῃ, *Plut. Fab. Max.* c. 3. Ab ἀντί.
ἀντικτάομαι, ῶμαι, f. κτήσομαι, emo pecunia, vel alterius rei permutatione mihi comparo.
ἀντικτερίζω, contra, vel vicissim funero.
ἀντικτόνος, ον, vicissim interficiens.
ἀντικτυπτέω, contra fragorem, strepitum edo.
ἀντίκτυπος, ʊ, ὁ καὶ ἡ, obstrepens, contra sonans. Ex ἀντί, et κτύπος, *sonitus.*
ἀντικυμαίνομαι, undabundus jactor, contra aliquid. Ex ἀντί, et κυμαίνω, *fluctuo.*
ἀντικύρεια, ας, ἡ, potestas opposita. Ex ἀντί, et κύρος, *auctoritas.*
ἀντικυρέικον, ʊ, τό, helleborus, sic dictus ab Anticyra.
ἀντικύρσας, a. 1. part. act. verbi
ἀντικύρω, f. ύσω, incido in aliquem, nanciscor, offendo. Ex ἀντί, et κύρω, *incido.*
ἀντικωλύω, impedio.
ἀντικλᾶξὶς, ίος, ὁ, scuti fibula, vel uncus scuti fibulam accipiens. Ab ἀντιλαμβάνω. Unde
ἀντιλάβη, ῆς, ἡ, apprehensio; (2) apprehensionis ansa; (3) sententia brevis hemistichio potissimum comprehensa.
ἀντιλάβεσις, 2. sing. a. 2. opt. act. verbi ἀντιλαμβάνω.
ἀντιλαγχάνω, resortior, vel vicissim sortior; (2) denuo judicio experior in eadem causa.
ἀντιλάζομαι, prehendo; (2) opitulor.
ἀντιλαπτίζω, f. ίσω, recalcitro.
ἀντιλαμβάνω, recipio, vicissim accipio, velut beneficium; (2) rem aliam alterius loco accipio; (3) intelligo, percipio, *quo sensu usitatius est med.* ἀντιλαμβάνομαι, *quod præterea significat* (2) prehendo, manum injicio; (3) teneo; (4) capesso. *Gl. V.* suscipio; (5) affecto, vindico mihi; (6) corripio, reprehendo; (7) opitulor, sustineo cadentem, *cum genit.* Ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν πραγμάτων, *Dem.* Κάπειτ' ἐπαρθεὶς ἀντελάβετο τοῦ θρόνου, *Arist. Ran.* 795. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, *Luc.* 1, 54.
ἀντιλάμπω, f. ψω, e contrario, splendeo, s. fulgeo; (2) splendorem reflecto; refulgeo, renideo, *Gl. V.*
ἀντιλεγόμενον, acc. part. præs. pass. ab
ἀντιλέγω, f. ξω, contradico; (2) nego, recuso; (3) ambigo; (4) altercor, dissentio, reclamo, *Gl. V.* Κἀγὼ βούλομαι μῦθόν τιν' ὑμῖν ἀντιλέξαι τῷ Μελανίωνι, contra hunc narrare, *Arist. Lys.* 809. Hinc
ἀντίλεκτος, ʊ, ὁ καὶ ἡ, controversus, dubius. Et
ἀντίλεξις, εως, ἡ, contradictio, in tragœdiis et comœdiis opponuntur μονῳδίαις, suntque partes, quibus duo aut plures colloquuntur, *Ern.*
ἀντιλεσχαίνω, oggannio, adversus aliquem effutire aliquid.
ἀντιλέων, ὁ, similis leoni.
ἀντιλήκτικος, est genus versus Iambici, ap. *Aristoph.*
ἀντίληξις, εως, ἡ, quod resortitio, cum in causa ea, in qua v. c. ob vadimonium ante desertum, damnatus sis, iterum adversus actorem et victorem experiare. Ab ἀντιλαγχάνω.
ἀντιληπτέος, α, εον, suscipiendus. Ab ἀντιλαμβάνω.
ἀντιληπτέος, ᾶ, ὄν, suscipiendus, apprehensivus; (2) ad percipiendum aptus, comprehensibilis; (3) sustinendo, s. opitulando aptus.
ἀντιλήπτωρ, ορος, ὁ, defensor, adjutor, propugnator. Ab eod.
ἀντίληψις, εως, ἡ, apprehensio; (2) opitulatio, subsidium, patrocinium; (3) reprehensio, objectio; (4) perceptio sementis; (5) perceptio alicujus commodi.
Ἀντιλίβανος, ʊ, ὁ, Antilibanus, mons Libano oppositus. Ex ἀντί, et Λίβανος.
ἀντιλιπαντέω, vicissim supplico, *R.*
ἀντιλόβιον, ʊ, τό, pars auris contra posita λοβῷ. Ex ἀντί, et λοβός, quod vide.
ἀντιλοβίς, ίδος, ἡ, idem et ab eod.
ἀντιλογία, contradico, nego, *Soph.*
ἀντιλογητέος, id. quod ἀντιλογικὸς, *Phav.*
ἀντιλογία, ας, ἡ, contradictio, disputatio doctorum hominum, s. altercatio, convicium. Ab ἀντιλέγω.
ἀντιλογίζομαι, f. ίσομαι, vicissim, vel rursum cogito; contendo, *Gl. V.* Ab eod.
ἀντιλογικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars contentiosa et concertatoria Sophistarum. Ab eod.
ἀντιλογικὸς, ἡ, όν, contradictorius; (2) refutandi peritus; (3) argutus. Ab eod.
ἀντιλογικῶς, contra dicendi causa, contra dicentium modo.
ἀντίλογος, ον, contra dicens, contrarius.
ἀντιλοιδορέω, ῶ, f. ήσω, convicium regero, *Gl. V.* ἀντιλοιδορῶ, remaledico. Οἱ λοιδορούμενοι οὐκ ἀντιλοιδόρει, 1 *Pet.* 2, 23.
ἀντιλοιδῶ, ῶ, ήσω, vicissim molestus sum, vicissim negotium facesso. Hinc
ἀντιλοίδησις, εως, ἡ, molestia, quæ vicissim alicui exhibetur.
ἀντίλοιδος, ʊ, ὁ καὶ ἡ, lyræ respondens, lyræ consonans. Ex ἀντί, et λύρα, *lyra.*
ἀντίλυτρον, ʊ, τό, redemptionis pretium. Ex ἀντί, et λύτρον, quod idem significat. Hinc
ἀντιλυτρόω, ῶ, f. ώσω, vicissim redimo.
ἀντιμαίνομαι, furo contra aliquem per furorem alicui adversor.
ἀντιμαρτύθω, contra disco; vicissim disco.
ἀντιμαρτύρέω, ῶ, f. ήσω, contrarium testor; (2) reclamo; (3) palam attestor. Ἀντιμαρτυρῶ πρὸς αἴσθησιν, *Plut.*
ἀντιμάχησις, εως, ἡ, depugnatio adversus aliquem; repugnatio, refragatio, *Gl. V.* Ab
ἀντιμάχομαι, pugno adversus aliquem; (2) repugno, reluctor, adversor. Ἀντιμάχεται τῇ κράσει, τότω.
ἀντίμαχος, ʊ, ὁ καὶ ἡ, qui pugnat adversus aliquem; adversarius. Ex iisd.
ἀντιμεθέλκω, f. ἑλξῶ, in contrariam partem traho. Τῇ καὶ τῇ θαμινῶς ἀντιμεθελκόμενος, scil. βίος, *Epigramm.*
ἀντιμεθίστημι, in contrariam partem transfero; (2) vicissim loco moveo; ἀντιμεθίσταμαι, in locum discedentis subeo. Ψηφίσματα καὶ νόμον ζητοῦσ' ἀντιμεθίστασθαι, *Arist. Θεσμ.* 369.
ἀντιμεμφεύομαι, f. εὔσομαι, vicissim erga aliquem juveniliter, vel adolescentis more ago.
ἀντιμελίζω, f. ίσω, contra modulor.
ἀντιμέλλω, contra cunctor, vicissim cunctor.
ἀντιμέμφομαι, f. ψομαι, vicissim querer et expostulo.
ἀντιμένω, contra perduro, permaneo resistendo.
ἀντιμερείας, vel ἀντιμερίας, ας, ἡ, partis unius pro alia positio. Ex ἀντὶ, et μέρος, *pars.*
ἀντιμεσηγενέω, ῶ, in opposito cœli umbilico sum.
ἀντιμεταβάλλω, in contrarium muto.
ἀντιμετάβασις, εως, ἡ, obluctatio in transitu. Ex ἀντί, et μεταβαίνω, *transeo.*
ἀντιμεταβολὴ, ῆς, ἡ, mutatio in contrarium.
ἀντιμεταλαμβάνω, vicissim accipio; (2) suscipio, velut odium. Hinc
ἀντιμετάληψις, εως, ἡ, participatio, quæ vicissim fit; (2) commutatio, quum vices redduntur.
ἀντιμεταλλεύω, idem quod ἀντιδιορύττω.
ἀντιμεταῤῥέω, refluo.
ἀντιμετασπάω, alio traduco.
ἀντιμετάστασις, εως, ἡ, in contrariam partem translatio, seu transmutatio. Ab
ἀντιμεθίστημι.
ἀντιμετασσομαι, pugno, prælior contra aliquem.
ἀντιμεταχωρέω, progredior in contrarias partes.
ἀντιμετέχομαι, vicissim seu contra ambio.
ἀντιμετρέω, ῶ, f. ήσω, vicissim metior; (2) rependo. Τῷ γὰρ αὐτῷ μέτρῳ, ᾧ μετρεῖτε, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν, *Luc.* 6, 38.
ἀντιμετρηθήσεται, 3. sing. f. 1. ind. act.
ἀντιμέτρησις, εως, ἡ, æqua remensio.
ἀντιμέτωπος, ʊ, ὁ καὶ ἡ, oppositam frontem habens. Ex ἀντί, et μέτωπον, *frons.*
ἀντιμηνίω, f. ίσω, vicissim irascor, ob illatam injuriam irascor.
ἀντιμηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, machinis machinas oppono, repugno, vim defendo, vim vi repello.
ἀντιμηχάνημα, remedium adversus vim, fraudes, insidias, machinationes.
ἀντιμίμησις, εως, ἡ, imitatio hostium, h. e. cum vim vi, fraudes fraudibus defendas.
ἀντίμιμος, ʊ, ὁ καὶ ἡ, qui aliquem imitatur æmulatione; (2) similis. Ex ἀντί, et μιμέω, *imitor.*
ἀντιμισέω, ῶ, f. ήσω, contra odi. Κεῖνος ὑμῶν ἀντιμισεῖ τοὺς πονηροὺς ἀνδρας ἀεὶ, *Arist. Lys.* 820.
ἀντιμισθία, ας, ἡ, merces, meritis respondens, remuneratio; *Gl. V.* mercedis retributio. Ex ἀντί, et μισθὸς, *merces.*
ἀντιμισθωτὸς, ὸς, ὁ καὶ ἡ, qui est vice mercenarii, qui pro alio mercede est conductus. Ex iisd.
ἀντιμοιρέω, vicissim sortiri, *i. e.* partem accipere tantam, quantam alter accepit.
ἀντιμολέω, ῶ, f. ήσω, obviam eo, obvio, contra aliquem eo.
ἀντίμολος, ʊ, ὁ καὶ ἡ, contrarius in cantu, diversi cantus. Ex ἀντί, et μολπή.
ἀντίμορφος, ʊ, ὁ καὶ ἡ, adversam formam imitans, *veluti speculum.*
ἀντιμυκάομαι, vicissim mugio.
ἀντιμυκτηρίζω, f. ίσω, vicissim subsanno, seu irrideo, vicissim naso suspendo.
ἀντιναυπηγέω, ῶ, f. ήσω, contra seu vicissim naves fabricor, contra machinor in navium fabricatione.
ἀντινήχομαι, nato contra, seu adversum.
ἀντινίκάω, vicissim vinco victorem.
ἀντινομία, ας, ἡ, legis adversus legem repugnantia, legum inter se pugnantia, legum contrarietas, leges contrariæ. Ex ἀντὶ, et νόμος, *lex.* Hinc
ἀντινομικὸς, ἡ, όν, pertinens ad ἀντινομίαν, habens legum contrarietatem.
ἀντινομοθετέω, ῶ, f. ήσω, legem fero adversum.
ἀντινουθετέω, ῶ, f. ήσω, vicissim admoneo.
ἀντίνωτος, ʊ, ὁ καὶ ἡ, oppositum tergum habens. Ex ἀντί, et νῶτος, *tergum.*
ἀντιξοεῖν, contrarium esse. A seq.
ἀντίξοος, ʊ, *contr.* ἀντίξους, ʊ, et ἀντιζος,

ᾱ, ὁ καὶ ἡ, adversus, contrarius. Ex ἀντί, et ξέω.

ἀντιξύω, f. ὑσω, vicissim scalpo, seu distringo, mutuum scabo.

ἀντίον, *adv.* ex adverso, e regione, contra.

ἀντίον, ᾱ, τὸ, liciatorium, lignum teres, quo circumacto textores licium intendunt, *Gl. V.* insubulum, insubula; (2) magnus malus nauticus. Ab ἀντί.

ἀντιόομαι, οὖμαι, obsisto, adversor. Ἀντιοῦσθαι τοῖς τινὸς πράγμασι, τινὶ ἐς μάχην. Ἀντιοῦμαι τὸν βάρβαρον, *Herodot.* Ab

ἀντίος, ία, ίον, adversus, ex adverso stans, qui est in conspectu; (2) obvius.

ἀντιοῦσθαι, præs. inf. med. *contr.* pro ἀντιόεσθαι, a verbo ἀντιόομαι.

ἀντιόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, contraria sentiens. Ex ἀντί, et φρήν, *mens.*

ἀντιόω, ῶ, adversor, repugno. Ab ἀντίον.

ἀντιόων, præs. part. act.

ἀντιπάγης, έος, ὁ καὶ ἡ, e contrario compactus, ex adverso fixus. Ex ἀντί, et πηγνύω, *compingo.*

ἀντιπάθεια, ας, ἡ, naturalis dissensio et repugnantia. Ab

ἀντιπαθής, ές, ὁ καὶ ἡ, contrariam adfectionem habens, contrarius. Hinc τὸ ἀντιπαθές, έος, remedium adversus aliquid. Ex ἀντί, et πάθος, *adfectus.*

ἀντιπαίδιαι, ας, ἡ, pubertas. Ab ἀντίπαις.

ἀντιπαίζω, obludo, ludo contra ludentem; (2) vicissim jocor, colludo.

ἀντίπαις, αιδος, ὁ καὶ ἡ, puer jam adultus, adolescens, valde juvenis, *Gl. V.* pueraster, juvenis. Ex ἀντί, et παῖς, *puer.*

ἀντιπαίω, f. αίσω, contra percutio, vicissim percutio, repercutio, resisto.

ἀντιπαλαιής, ῆς, ὁ, ἡ, colluctator.

ἀντιπαλαίω, f. αίσω, reluctor, obluctor, resisto.

ἀντιπαλαμάομαι, idem.

ἀντιπάλαιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, obluctator, adversarius in lucta; (2) adversarius, hostis, inimicus, æmulus; (3) æquas vires habens, viribus par; (4) oppositus, contrarius. Unde de pugna ambigua, de timore mutuo dicitur. Ex ἀντί, et πάλη, *lucta.*

ἀντιπάλως, *adv.* æquis viribus, æquo Marte.

ἀντιπανουργέω, fraudes fraudi oppono.

ἀντιπαραβάλλω, confero inter se, comparo. Ἀντιπαραβάλλει τὰ ἑαυτοῦ ταῖς ἐκείνου πράξεσι, *Plut.* Ἀντιπαραβάλλομαι, se æquiparo. Hinc

ἀντιπαραβολή, ῆς, ἡ, collatio, comparatio.

ἀντιπαραγγελία, ας, ἡ, ipse actus, quo quis renuhciat mulieris παραγγελίαν, seu denunciationem de graviditate ex se negat; (2) omnino, certamen, velut candidatorum, &c. ejusque professio, denunciatio, *Ern.* Ab

ἀντιπαραγγέλλω, mulieris παραγγελίαν contradico; (2) competitor sum alicui magistratum petenti; (3) denuncio, sc. me arma capere contra hostes.

ἀντιπαραγραφή, ῆς, ἡ, formula, qua quis occurrit ei, qui exceptione utitur, replicatio, *Gl. V.* replicatio, prosecriptio, perscriptio. Ab

ἀντιπαραγράφω, exceptione utenti occurro, *Ph.* remancipo.

ἀντιπαράγω, ex adverso procedo; (2) hostium exercitum captans, cum exercitu ipse adequito. Hinc

ἀντιπαραγωγή, ῆς, ἡ, copiarum suarum copiis hostium oppositio; (2) prælium; (3) *in pl.* inimicitiæ, factiones.

ἀντιπαραδίδωμι, reddo, trado alteri, sc. quod et ipse ab alio accepi.

ἀντιπαράθεσις, εως, ἡ, rerum contentio, seu comparatio. Ex ἀντί, et παρατίθημι.

ἀντιπαραινέω, vicissim cohortor.

ἀντιπαρακαλέω, ῶ, in contrariam partem hortor; (2) vicissim hortor, animo.

ἀντιπαρακελεύω, f. εύσω, vicissim hortor; (2) contraria suadeo.

ἀντιπαράκειμαι, in locum alterius pono.

ἀντιπαρενοχλέω, ῶ, vicissim molestia adficio.

ἀντιπαραπλέω, vicissim præternavigo; (2) adversus hostem tendens navigo.

ἀντιπαρασκευάζω, vicissim instruo, contra suborno.

ἀντιπαρασκευή, ῆς, ἡ, apparatus qui fit ex parte contraria. Ex ἀντί, παρὰ, et σκευή.

ἀντιπαράστασις, εως, ἡ, contrariis frontibus conflictio; acies contra instructa; (2) genus argumentationis rhetoricæ, quo in refellendo magna cum vi nituntur, *Ern.* Ex ἀντί, et παρίστημι, *sisto.*

ἀντιπαρασχεδαστικός, ή, όν, quo quid negatur non simpliciter, sed cum diligenti explicatione ac demonstratione.

ἀντιπαρασχεδιάζω, castra contra castra pono.

ἀντιπαρασχεδιάσω, inf. act. verbi ἀντιπαρέχω, pro ἀντιπαρασχέω, *retribuo.*

ἀντιπαράταξις, εως, ἡ, acies contra instructa.

ἀντιπαρατάσσω, vel ἀντιπαρατάττω, contra colloco in acie, aciem contra instruo: unde in voce med. apud *Thucyd.* lib. 1. καὶ οἱ Μακεδόνες ἵπποις ἀντιπαρετάξαντο ὡς κωλύσοντες.

ἀντιπαράτασις, εως, ἡ, contentio; (2) comparatio, collatio. Ab

ἀντιπαρατείνω, contendo, compono, comparo; (2) prætendo, ex adversum; *item* aciem contra instruo.

ἀντιπαρατίθημι, contra pono, oppono; (2) confero, *Acc.* et *Dat.* Τὰς ἄλλας νύκτας τε καὶ ἡμέρας τὰς τοῦ βίου τοῦ ἑαυτὸν ἀντιπαραβέντα ταύτῃ τῇ νυκτὶ, &c. comparatione cum hac nocte, *Plat. in Apol.*

ἀντιπαραχωρέω, ῶ, alicui invicem cedo, *Gl. V.* ἀντιπαραχωρῶ, reconcedo.

ἀντιπάσσομαι, contra eo, insequor.

ἀντιπαρέκτασις, εως, ἡ, idem quod ἀντιπαράτασις.

ἀντιπαρεκτείνω, contra oppono secundum longitudinem, v. c. murorum, aciei.

ἀντιπαρεξάγω, contra duco exercitum in hostes, infesto exercitu eo in hostes. Ex ἀντὶ, παρὰ, ἐξ, et ἄγω, *duco.*

ἀντιπαρεξέρχομαι, idem; (2) decedo invicem via alicui; (3) adversor; (4) persequor; (5) subinde me oppono.

ἀντιπαρεξετάζω, contra disquiro et perscrutor, oppono; (2) vicissim compono, ex adverso comparo.

ἀντιπαρέρχομαι, ex adverso prætereo. Καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἀντιπαρῆλθεν, *Luc.* 10, 31.

ἀντιπαρέχω, refero, retribuo.

ἀντιπαρηγορέω, ῶ, consolor; (2) in contrariam partem cohortor, contra suadeo, dissuadeo.

ἀντιπαρήκω, contrario gradu incedo, contravenio, me contra infero. Ἀντιπαρήκει δὲ τοῖς τιθημένοις ὁ πόντος, *Aristot.* de Mundo.

ἀντιπαρῆλθε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀντιπαρέρχομαι, *prætereo.*

ἀντιπαρίππευω, contra adequito, equestrem aciem admoveo.

ἀντιπαρίστημι, repræsento, *Ph.*

ἀντιπαρρησιάζομαι, f. άσομαι, vicissim liberè loquor.

ἀντιπάσχω, contra patior, contrariam adfectionem habeo; (2) vicissim beneficio adficior, vel maleficio, *cum dat.* ἀντιπάσχειν ταῖς δυσουρίαις, *Diosc.*

ἀντιπαταγέω, ῶ, contra vel vicissim strepo, seu fragorem edo, obstrepo.

ἀντιπατέω, ῶ, vicissim, vel contra calco, seu conculco.

ἀντιπάτριος, ᾱ, ὁ, inimicus patri, epith. Jovis ap. *Theoc.*

ἀντιπελαργέω, ῶ, f. ήσω, vicem rependo, beneficium retribuo. Ex ἀντὶ, et πελαργὸς, *ciconia*, quæ parentes senio confectos vicissim alere creditur. Hinc

ἀντιπελάργησις, εως, ἡ, idem quod

ἀντιπελαργία, ας, ἡ, beneficii accepti remuneratio.

ἀντιπέμπω, f. ψω, remitto. Ἀντιπεμπῆσαι ταῖς φωναῖς ἦχον.

ἀντιπερίλησις, εως, ἡ, repercussio.

ἀντιπερονθός, ότος, τὸ, talio, beneficium vel maleficium redditum. Ab ἀντιπάσχω.

ἀντιπερονθότως, *adv.* beneficio vel maleficio recipiendo, cum sensu respondente actioni vel affectionæ alienæ. Ab eod.

ἀντιπερὸς, αία, αῖον, ex adverso situs, *Il.* 2, 635. Ex ἀντὶ, et πέραν, *trans.*

ἀντιπέραν, *adv.* e regione, ex adverso, trans.

ἀντιπέρας, et ἀντιπέρα, *adv.* idem.

ἀντιπέρηθεν, *adv.* idem.

ἀντιπεριάγω, in contrarium converto, in diversum circumago.

ἀντιπεριΐστημι, comprimo, coarcto, intra cohibeo; et περιΐσαμαι, comprimor, cohibeor; (2) resisto contrario modo; (3) circumobsisto.

ἀντιπεριλαμβάνω, vicissim amplector.

(63)

ἀντιπερίσπασμα, ατος, τὸ, stratagema quum hostes alibi detinentur, vel domum revocantur ad tuendam patriam. Ab

ἀντιπερισπάω, ῶ, retraho, revoco; (2) retracto; (3) in contrariam partem vim convertere cogo.

ἀντιπερίστασις, εως, ἡ, dicitur in humano corpore, quum e loco superiore spiritus coërcetur infra, aut contra. Ab ἀντιπερίστημι.

ἀντιπερισφέρω, contrario circumverto, circumagendo verto in contrariam partem. Hinc

ἀντιπεριτροχή, ῆς, ἡ, circumactio e contrario, vel circumactio in partem contrariam.

ἀντιπεριχωρέω, circumvenio hostem, circumeo a tergo.

ἀντιπεριψύχω, vicissim refrigero.

ἀντιπεριωθέω, ῶ, comprimo, coarcto, cohibeo intra. Hinc

ἀντιπεριώσις, εως, ἡ, obnixus et compressio.

ἀντίπετρος, ον, valde durus ut saxum; saxi locum tenens.

ἀντιπεφάσθαι, perf. inf. pass. v. ἀντιφάω, *occido pro altero.*

ἀντιπηδάω, ῶ, f. ήσω, vicissim et ipse salio.

ἀντίπηξ, γος, ἡ, arca lignea, cista, *Eurip. Ion.* 19, et 1338. Ex ἀντὶ, et πήγνυμι.

ἀντιπηδάω, ῶ, f. ώσω, mutilum reddo, mutilo.

ἀντιπίεζω, f. έσω, vicissim premo, prementem premo.

ἀντιπίμπλημι, rursus, vicissim impleo.

ἀντιπίμπρημι, vicissim incendo, vicissim uro.

ἀντιπίπτω, contra irruo, obnitor, repugno. Ὑμεῖς ἀεὶ τῷ πνεύματι τῷ ἀγίῳ ἀντιπίπτετε, *Act.* 7, 51. (2) secus, contra spem evinere. Ex ἀντὶ, et πίπτω, *ruo.*

ἀντίπλασος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, similiter, s. e simili materia fictus; (2) ad exemplar alterius fictus. Ex ἀντὶ, et πλάσσω, *fingo.*

ἀντιπλέκω, retorqueo, *Gl. V.*

ἀντίπλευρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui adverso est latere. Ex ἀντὶ, et πλευρά.

ἀντιπλέω, contra navigo, navi occurro.

ἀντιπληκτίζω, contra percutio.

ἀντιπλήξ, ὁ καὶ ἡ, percussus, ictibus crebris obnoxius, ut litus.

ἀντιπληρόω, ῶ, f. ώσω, vicissim impleo; (2) vires exhaustas repleo; (3) suppleo quod deest.

ἀντιπλήσσω, vel ἀντιπλήττω. f. ήξω, repercutio, referio.

ἀντίπλοια, ας, ἡ, navigatio, quæ fit averso utrinque remorum actu et impulsu; (2) æquabilitas, parilitas. Ex ἀντὶ, et πλέω, *navigo*, s. πλόος, *navigatio.*

ἀντιπνέειν, præs. inf. act. verbi

ἀντιπνέω, reflo, contrarium flatum emitto; (2) adversus sum. Ἀντιπνέειν ἀνέμοισι, *Phocyl.* Ex ἀντὶ, et πνέω, *flo.* Unde

ἀντίπνοη, ης, ἡ, reflatus, flatus contrarius.

ἀντίπνοια, ας, ἡ, idem.

ἀντίπνοος, *contr.* ἀντίπνους, ου, ὁ καὶ ἡ, spirans adversus, reflans.

ἀντιπνόως, *adv.* in contrarium.

ἀντίποδες, ων, οἱ, adversipedes, *Ph.* Ab ἀντίπους.

ἀντιποθέω, ῶ, f. ήσω, mutuo alicujus desiderio tangor.

ἀντιποιέω, ῶ, f. ήσω, contra facio; (2) *in Pass.* contra fio, vicissim fio; (3) *in Med.* vindico, mihi attribuo; (4) adfecto, adsequi conor; *item* utor aliqua re.

ἀντιποίησις, εως, ἡ, studium alicujus rei comparandæ, ut ἀρετῆς.

ἀντίποινον, ου, τὸ, pœna pro delicto. Ex ἀντὶ, et ποινὴ, *pœna.*

ἀντιπολεμέω, ῶ, f. ήσω, belligero adversus; (2) armis lacessitus vicissim infesto.

ἀντιπολέμιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, bellum contra aliquem gerens, hostis. Ex πόλεμος, *bellum.*

ἀντιπόλεμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

ἀντιπολίζω, urbem vel munimenta urbis instar exstruo, ad oppugnandam urbem. Ex

ἀντίπολις, urbs urbi opposita et æmula.

ἀντιπολιορκέω, ῶ, f. ήσω, vicissim obsideo, obsessorem obsidione cingo, obsideo eum a quo obsidebar antea.

ἀντιπολιτεία, ας, ἡ, contraria factio, proprie in reip. administratione; ἀντιπολιτεῖαι, simultates, *Ph.* Ex ἀντὶ, et πόλιτεία.

ἀντιπολιτεύομαι, f. εὑσομαι, adversor alicui in administranda republica ; (2) contrariam factionem sequor ; (3) contrario modo rempubl. administro ; (4) reclamo, refragor, intercedo. Ἀντιπολιτεύεσθαι τοῖς παλαιοῖς βασιλεῦσι, *Plut.*

ἀντιπορεύομαι, f. εὑσομαι, et ἀντιπορέω, contra eo, vado in contrariam partem ; (2) resisto, refragor.

ἀντιπορεύω, ῶ, f. ήσω, vasto vicissim.

ἀντίπορθμος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, oppositus ex ulteriori parte freti. Ex ἀντὶ, et πορθμός.

ἀντίποδος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, contra gradiens, in contrariam partem tendens ; (2) oppositus, e regione situs. Ex ἀντὶ, et πόδος.

ἀντίπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, adversa vestigia figens ; (2) pedes nobis obvertens. Ex ἀντὶ, et ποῦς, *pes.*

ἀντιπραktικός, ἡ, όν, adversarius, inimicus.

ἀντίπραξις, εως, ἡ, refragatio ; (2) oppugnatio. Ab ἀντιπράσσω, vel ἀντιπράττω, f. ξω, contra seu contraria facio, in contrarium laboro ; (2) resisto, repugno, renitor, *Gl. V.* officio.

ἀντιπρεσβεύομαι, f. εὑσομαι, e contrario legatos mitto. Ex ἀντὶ, et πρέσβευς. Hinc

ἀντιπρεσβευτὴς, οῦ, ὁ, prolegatus, *Gl. V.*

ἀντιπρήσσειν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἀντιπράσσειν, a verbo ἀντιπράσσω.

ἀντιπροκάλλομαι, contra propono et nomino designandum. Ex ἀντὶ, et προσκάλλω. Hinc

ἀντιπροκλὴ, ἧς, ἡ, nominatio alterius contra alterum, ut rejectio judicum.

ἀντιπρόειμι, ex adverso prodeo, s. progredior.

ἀντιπροήισαν, *obviam prodierant*, 3. pl. plusq. ind. act. *Att.* pro ἀντιπροῆισαν.

ἀντιπροθυμοῦμαι, curo alterum, alterius vice curo.

ἀντίπρωτα, ων, τὰ, quæ vili pretio venduntur. Ex ἀντὶ, et πρώτα, *sine mercede.*

ἀντιπρῶτος, vicissim do, retribuo, *Hes.*

ἀντιπροκαλέομαι, ὔμαι, vicissim provoco ; (2) optione provoco, vicissim conditionem fero, vel offero, vicissim conditionem stipulor. *Gl. V.* ἀντιπροκαλεῖσθαι, restipulari. Hinc

ἀντιπρόκλησις, εως, ἡ, mutua provocatio, stipulatio vicissim facta conditionem ferenti.

ἀντιπροπίνω, mutuo propino.

ἀντιπροσαγορεύω, resaluto, vicissim saluto.

ἀντιπροσαμάομαι, ῶμαι, e contrario aggero.

ἀντιπρόσειμι, contra in aciem eo.

ἀντιπροσιτέω, resalutare.

ἀντιπροσελαύνω, e contraria parte adequito.

ἀντιπροσέρχομαι, e contraria parte adcurro, accedo.

ἀντιπροσκυνέω, vicissim adoro, veneror.

ἀντιπροσρέω, resaluto, mutuo alloquor.

ἀντιπρόσωπος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, oppositam faciem habens ; (2) contraria fronte alium adspiciens. Ex ἀντὶ, et πρόσωπον, *facies.*

ἀντιπρόταξις, ἡ, opposita propositio. Ab ἀντιπροτείνω, vicissim porrigo, v. c. manum.

ἀντιπροτίθημι, contra vicissim propono, v. c. edicta.

ἀντίπροφος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, qui proram habet in aliquem conversam ; (2) adversus alicui, s. faciem obversam alicui habens. Ex ἀντὶ, et πρῶρα.

ἀντίπτωσις, εως, ἡ, figura, quum casus pro casu ponitur. Hinc

ἀντιπτωτικῶς, casuum permutatione facta.

ἀντίπυγος, ὁ καὶ ἡ, adversas clunes habens.

ἀντιπυκτεύω, repugno, adversor, obluctor.

ἀντίπυλος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, oppositam januam, s. portam habens. Ex ἀντὶ, et πύλη.

ἀντιπυθάνομαι, contra interrogo, percunctor.

ἀντίπυργος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, quod turri opponi et comparari potest. Ex ἀντὶ, et πύργος.

ἀντιπυργόω, contra munio, turres ædifico.

ἀντιρητορεύω, contra concionor.

ἀντιρρέπω, in contrariam partem vergo.

ἀντιρρῆναι, contradici.

ἀντίρρησις, εως, ἡ, contradictio, responsio contradicens alicui ; (2) refutatio. *Gl. V.* altercatio, refragatio, controversia. A præc.

ἀντιρρητικὸς, ἡ, όν, refutatorius. Ex iisd.

ἀντίρρινον, ὑ, τὸ, herba quædam ita dicta, quod semine sit vituli naribus simili. Ex ἀντὶ, et ῥὶν, *nasus. Angl* CALVESSNOUT, SNAP-DRAGON.

ἀντιρροπία, *Ion.* ἀντιῤῥοπίη, nisus in contrariam partem, æquilibrium.

ἀντίῤῥοπος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, in contrariam partem vergens ; (2) æquipollens, æquale pondus, seu momentum habens ; *Gl. V.* æquilibris. Ex ἀντὶ, et ῥέπω, *vergo.*

ἀντιρρόπως, *adv.* æquipollenter.

ἀντιρυσσωθεῖ, a. 1. inf. m. *rependi.* Ab ἀντιρύομαι, *Theog.*

ἀντισάξω, f. άσω, contra æquo, oppono adæquando. Ex ἀντὶ, et ἰσάζω, *æquo.*

ἀντισείομαι, vicissim colo.

ἀντισειμύνομαι, f. νοῦμαι, gravitati gravitatem oppono, liberaque contumacia respondeo, gravitatem præ se ferenti pari gravite occurro ; (2) vicissim glorior et me jactito.

ἀντισηκόω, ῶ, f. ώσω, quasi ad æquilibrium rependo, ex æquo rependo. Hinc

ἀντισήκωμα, τὸ, æquipondium ; remuneratio.

ἀντισήκωσις, εως, ἡ, adæquatio in pondere ; (2) repensio, remuneratio.

ἀντισημαίνω, f. ανῶ, contra significo, significationem do in contrariam partem ; (2) contrarium et adversum futuri præsagium edo.

ἀντισιωπάω, alternis sileo, ut et alius loqui possit.

ἀντισκώπτω, f. ψω, vicissim mordacibus dictis incesso. Ex ἀντὶ, et σκώπτω, *cavillor.*

ἀντισοφίζομαι, f. ίσομαι, sophismatibus certo contra, sophismatibus contra sophistam argumentor ; (2) fraudem fraudi opponeo. Hinc

ἀντισοφιστὴς, οῦ, ὁ, qui contra sophismatibus certat ; (2) qui ingeniosis commentis utitur ad aliquid evertendum, qui sapienter oppugnat.

ἀντισόω, f. ώσω, æquo, comparo ; (2) permuto. Ex ἀντὶ, et ἰσόω, *æquo.*

ἀντίσπασις, εως, ἡ, tractio in contrariam partem, abstractio in diversum : revulsionem medici vocant in arte suâ.

ἀντίσπασμα, ατος, τὸ, causa dissidii vel discordiæ ; (2) quicquid contra dicitur, vel dici potest, quicquid alicui opponitur, ut sententiam mutet, adversatio, *Ern.*

ἀντισπαστικὸς, ἡ, όν, antispastis constans : ἀντίσπασος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, in contrarium abstractus ; (2) contra nitens ; (3) pes prosodicus, syllaba brevi et duabus longis, interjecta brevi, constans. Ab

ἀντιστάω, f. άσω, in contrariam partem traho, seu vello, in diversum averto ; (2) contrarius sum, repugno ; (3) reprehendo. Ἀντίσπασε πέτρης σκιῆ, prehendit, *Apollon. Rhod.* 11, 598. Ex ἀντὶ, et στάω, *traho.*

ἀντιστεύδω, f. εὑσω, contra contendo, contrarium efficere enitor, repugno, obsisto.

ἀντιστοδάζω, obtrecto, *Ph.* (2) contra aliquem studeo, studio meo adversor alicui.

ἀντίστοδος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, cineris vicem præstans, qui est pro cinerula, s. spodio. Ex ἀντὶ, et στοδὸς, *cinis.*

ἀντισταθμάω, ῶ, f. ήσω, rependo, e contrario pondero. Ex ἀντὶ, et σταθμός.

ἀντισταθμίζω, f. ίσω, rependo, in æquilibrio repono, *Gl. V.* repenso. Ab

ἀντίσταθμος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, æquale pondus habens, æqualis ponderis ; (2) æquipollens, æquivalens, æqualis, seu paris momenti. Ex ἀντὶ, et σταθμὸς, *libra, statera.*

ἀντιστὰς, a. 2. part. act. v. ἀνθίστημι.

ἀντισταστιάζω, f. άσω, contrariam factionem moveo, vel sequor. Ex ἀντὶ et στάσις, *factio.* Hinc

ἀντισταστιαστὴς, οῦ, ὁ, qui est contrariæ factionis.

ἀντιστάσιος, ejusdem ponderis, par.

ἀντισασιώτης, ὑ, ὁ, qui est contrariæ factionis.

ἀντίστασις, εως, ἡ, resistentia, obluctatio, renixus, obstaculum, *Gl. V.* (2) compatio ; (3) intentio ; (4) factio contraria. Ab ἀνθίστημι. Hinc

ἀντιστατέω, ῶ, f. ήσω, obsisto, obluctor, reluctor, contra eo in prælium ; (2) factiosus sum ; factiones cogo.

ἀντιστάτης, ὑ, ὁ, reluctator, adversarius.

ἀντιστατικὸς, ἡ, όν, reluctativus, ad reluctandum valens, vim reluctandi habens.

ἀντίστεγνον, ὑ, τὸ, spina dorsi, quæ pectori opponitur. Ex ἀντὶ, et στέγνον, *pectus.*

ἀντιστήναι, a. 2. inf. act. v. ἀνθίστημι.

ἀντιστήριγμα, ατος, τὸ, fulcimentum, seu firmamentum contra quidpiam. Ab

ἀντιστηρίζω, f. ίξω, contra fulcio ; (2) protego.

ἀντιστοιχέω, ῶ, f. ήσω, oppositus sum e regione.

ἀντιστοιχεία, ας, ἡ, duarum rerum opposita collocatio. Ab

ἀντίστοιχος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, e regione oppositus ; (2) æqualis. Ex ἀντὶ, et στοῖχος, *ordo.*

ἀντιστοίχως, *adv.* oppositi serie.

ἀντίστομος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, os, seu faciem adversam habens. Ex ἀντὶ, et στόμα, *os.*

ἀντιστρατεύω, f. εὑσω, expeditionem suscipio contra aliquem ; (2) adversor alicui, repugno ; ἀντιστρατεύομαι, adversus milito, *Gl. V.* Βλέπω δὲ ἕτερον νόμον ἐν τοῖς μέλεσί μου ἀντιστρατευόμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου, *Rom.* 7, 23.

ἀντιστρατηγέω, ῶ, f. ήσω, imperatoris locum obtineo ; (2) sum hostium dux. Ab

ἀντιστράτηγος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, qui est loco imperatoris, vicem gerens imperatoris. *Gl. V.* proprætor, pro prætore ; (2) contrariæ partis imperator, hostium imperator.

ἀντιστρατοπεδεύω, f. εὑσω, castra ex adverso metor.

ἀντιστρατοπέδευσις, ἡ, castrametatio adversus castra hostium.

ἀντιστρέφω, f. ψω, in contrarium verto ; obverto, converto, reciproco, retorqueo, *Gl. V.* (2) retrorsus ago, seu repello. Hinc

ἀντιστροφὴ, ἧς, ἡ, inversio, conversio retrorsum, reciprocatio ; (2) schema rhetoricum ; (3) dramatis, et odæ Pindaricæ pars.

ἀντίστροφος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, oppositus, e regione situs, obversus. *Gl. V.* reciprocus ; (2) contrarius ; (3) ex adverso respondens ; (4) æquipollens.

ἀντιστρόφως, *adv.* converso, reciproce ; (2) contrario modo.

ἀντισυγκρίνω, comparo.

ἀντισυλλογίζομαι, f. ίσομαι, contrario syllogismo refuto. Hinc

ἀντισυλλογισμὸς, οῦ, ὁ, syllogismus contrarius.

ἀντισυμποσιάζω, rursus convivio accipio.

ἀντισυμφωνέω, ῶ, f. ήσω, vicissim consentio.

ἀντισφαιρίζω, f. ίσω, pila contra ludo.

ἀντισφάττω, f. άξω, vicissim occido.

ἀντισχηματίζω, eadem figura contra utor, imitor figuram alterius. Hinc

ἀντισχηματισμὸς, ὁ, imitatio ejusdem figuræ.

ἀντίσχειν, pr. inf. act. v. ἀντίσχω.

ἀντισχυρίζω, f. ίσω, e contrario firmo, seu corroboro, obfirmo ; (2) obnitor ; (3) e contrario adfirmo, contendo. Δεῖ δὲ ἀντισχυρίζεσθαι πρὸς ἀμφότερα, *Plut.*

ἀντισχύω, f. ύσω, obnitor viribus, contra nitor, obluctor, resisto.

ἀντίσχω, teneo ante, oppono. Ἀντίσχεσθε τραπέζας ἰῶν ὠκυμόρων, *Odyss.* 22, 74.

ἀντισώζω, f. ώσω, vicissim servo ; (2) instauro.

ἀντίταγμα, τὸ, quod alicui opponitur, quo vim alterius arcemus.

ἀντιτακτικὸς, ἡ, όν, vim repugnandi habens.

ἀντιταλαντεύω, f. εὑσω, rependo, æquali pondere retribuo.

ἀντιτάλαντος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, qui paris, seu æqualis est ponderis ; (2) paris momenti ; (3) æqualis. Ex ἀντὶ, et τάλαντον.

ἀντιτάλλω, f. λῶ, contra vireo ; (2) virere facio, alo, *Ion.* pro ἀντιθάλλω, nisi vitiosa est hæc lectio pro vera ἀντιτάλλω, *Ern.* Vide *Il.* 24, 280.

ἀντιταμίας, ὑ, ὁ, proquæstor.

ἀντίταξις, εως, ἡ, aciei instructio adversus hostem ; (2) repugnantia. *Gl. V.* refragatio. Ab ἀντιτάσσω.

ἀντίτασις, εως, ἡ, reluctatio, obsistentia. Ab ἀντιτίνω.

ἀντιτάσσω, vel ἀντιτάττω, f. άξω, ex adverso instruo ad prælium ; (2) oppono ; ἀντιτάσσομαι, refragor, *Gl. V.* Ἀντιτάσσεσθαι καλοῖς καὶ ἀγαθοῖς, τινὶ περί τινος, πρός τινα. Ὁ Θεὸς ὑπερηφάνοις, ἀντιτάσσεται, *Jac.* 4, 6.

ἀντιτείνω, f. τενῶ, in contrariam partem tendo, seu traho ; (2) vicissim tendo, obtendo, oppono ; (3) renitor, repugno,

refragor; (4) oppositus sum. *Ἀντιτίνειν τινί, τι ἀντί τινος, πρός τι.*

ἀντιτειχίζω, f. *ίσω*, contra mœnibus munio; (2) contra munio, munitionem oppono. Ex *ἀντί*, et *τειχίζω*, *munio*. Hinc

ἀντιτείχισμα, *ατος*, *τό*, munitio alteri oppositus.

ἀντιτείρω, f. *ψω*, vicissim delecto, vicissim delectationem adfero.

ἀντιτέτυγμαι, similis sum; **ἀντετέτυζο**, 2. s. plusq. p. pass. *Hom.*

ἀντίτευχος, *ου*, *ὁ* *ᾗ* *ἡ*, contrarius. Ex *ἀντί*, et *τεῦχος*, *instrumentum*.

ἀντιτεχνάζω, f. *άσω*, alterius artificiis alia oppono, contra machinor.

ἀντιτεχνάω, *ῶ*, f. *ήσω*, idem. Ab *ἀντίτεχνος*.

ἀντιτεχνάω, *ῶ*, f. *ήσω*, aliquem in arte quapiam æmulor, eandem artem exerceo. Hinc

ἀντιτέχνησις, *εως*, *ἡ*, æmulatio alterius eandem artem profitentis; (2) contraria machinatio, contraria molitio: et

ἀντίτεχνος, *ου*, *ὁ* *καὶ* *ἡ*, adversarius alicui in arte quaplam; (2) æmulus; (3) contrarius commodis alicujus. Ex *ἀντί*, et *τέχνη*, *ars*.

ἀντιτίλλω, *ῶ*, f. *ήσω*, vicissim honoro; (2) contra æstimo. *Ἀντιτιμῆσαί τινα πᾶσι τοῖς καλοῖς· Ἐγὼ δὲ τινος ὑμῖν ἀντιτιμήσομαι*, *Plat.* Hinc

ἀντιτίμημα, *ατος*, *τό*, æstimatio litis, quam reus actoris æstimationi opponit; multa, quam reus sibi contra actorem statuit.

ἀντιτίμησις, *εως*, *ἡ*, idem et ab eod.

ἀντίτιμος, *ου*, *ὁ* *καὶ* *ἡ*, quem aliquis vicissim punit, qui vicissim pœnas luit. Ab *ἀντίτίω*.

ἀντιτιμωρέω, *ῶ*, f. *ήσω*, vicissim punio, pœnas reposco.

ἀντιτινάσσω, vicissim percutio, concutio.

ἀντιτίνω, vicissim luo, vicissim pendo:

ἀντίτῖσις, *εως*, *ἡ*, mutua pœnæ luitio:

ἀντίτῖτος, *ου*, *ὁ* *καὶ* *ἡ*, vicissim punitus, vicissim pœnam passus. Ab

ἀντιτίω, f. *ίσω*, vicissim punio, seu ulciscor, vicissim pœnas sumo; (2) *in Pass.* vicissim pœnas luo.

ἀντιτολμάω, *ῶ*, f. *ήσω*, contra audeo, adversor alicui sumpta audacia, audacter obsisto.

ἀντίτολμος, *ον*, adversarius.

ἀντίτονος, *ου*, *ὁ* *καὶ* *ἡ*, in contrarium tendens, renitens. Ab *ἀντιτείνω*.

ἀντιτοξεύω, contra sagittas mitto.

ἀντιτορέω, *ῶ*, f. *ήσω*, transfodio, perfodio. *Εἶδαρ δὲ δόρυ χροὸς ἀντετόρησεν*, *Il.* 5, 337.

ἀντίτος, pro *ἀντίτιτος*, *per Syncopen*, vicissim punitus; repensus. *Τόν' ἄνιτα ἔργα γένοιτο παιδὸς ἑμεῖ*. *Il.* 24, 213.

ἀντιτρέφω, f. *ψω*, vicissim alo, alimenta reddo.

ἀντιτρέχω, curro contra, seu in contrariam partem.

ἀντιτρυτανεύω, f. *εύσω*, rependo, compenso.

ἀντιτυγχάνω, vicissim adipiscor, vicissim adsequor. *Τυγκικὸς ἆρ' ἀντετύτυξο*, *Il.* 8, 163. Vide supra *ἀντιτεύχομαι*.

ἀντιτυπέω, *ῶ*, f. *ήσω*, repercutio, relido; (2) renitor, resisto:

ἀντιτύπτης, *ους*, *ὁ* *καὶ* *ἡ*, ictum repellens, repercutiens; (2) durus, difficilis, refractrarius:

ἀντιτυπία, *ας*, *ἡ*, renixus; (2) durities, asperitas; (3) contrarietas, *Ph.* repercussio:

ἀντίτυπον, *ου*, *τό*, exemplum, exemplar, typus, et figura; (2) exemplum ex alio expressum:

ἀντίτυπος, *ου*, *ὁ* *καὶ* *ἡ*, ictum repellens, repercutiens; (2) refractarius, durus, asper; (3) contrarius, adversarius; (4) eandem formam et figuram habens, similis. Ex

ἀντιτύπτω, repercutio, *Gl. V.*

ἀντιτύπτως, *adv.* repercussive, cum repercussione; (2) cum renixu; (3) dure, aspere.

ἀντιτύχοις, 2. sing. a. 2. opt. act. verbi *ἀντιτυγχάνω*, pro *ἀντιτεύχω*, *consequor*.

ἀντιφάρμακον, *ου*, *τό*, resistens venenis, antidotum quod venenis resistit; *Ph.* remedium. Ex *ἀντί*, et *φάρμακον*, *venenum*.

ἀντιφάσις, *εως*, *ἡ*, responsio; (2) contradictio. Ab *ἀντίφημι*.

ἀντιφατικός, *ἡ*, *όν*, contradictorius. Ab eod.

ἀντιφάω, f. *άσω*, occido loco alterius. *Τρεῖς ἑνὸς ἀντιτεθᾶσθαι*, *Il.* 13, 447. *Αἶψ' ἅμα πάντες Ἕκτορος ὠφέλεσ' ἀντὶ Ἀοῆς ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι*, *Il.* 24, 254.

ἀντιφερίζω, obviam me offero; (2) contendo, concerto, oppono, æquiparo me, par sum, ut *ἰσοφαρίζω*, quod vide. *Ἦφαις᾽, οὔτις σοί γε θεῶν δύνατ᾽ ἀντιφερίζειν*, *Il.* 21, 357. *Τῶ δὲ κἀτ᾽ αἰῶνος κακὸν ἐσθλῷ ἀντιφερίζει*, *Hes. Θεογ.* 609.

ἀντιφερίζαι, *obviam se obtulisse*, a. 1. inf. act. *Poët.* et *Dor.* pro *ἀντιφερίσαι*.

ἀντίφερνα, *ων*, *τὰ*, ea, quæ vicissim a marito sponsæ dotis loco dantur. Ex *ἀντί*, et *φερνή*.

ἀντιφέρω, oggero, regero, *Gl. V.* *ἀντιφέρομαι*, obviam me fero, offero me, occurro, resisto. *Οὔ τέ ποτ᾽ ἀντιφέροντο μάχῃ*, contra ferebantur, *Il.* 5, 701. *Ἀργαλέος γάρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι*, resisti, *Il.* 1, 589.

ἀντιφεύγω, alterius loco fugio, in exilium eo.

ἀντίφημι, respondeo; (2) contradico.

ἀντιφθέγγομαι, f. *ξομαι*, obloquor, contradico; (2) vicissim sonum edo; resono, *de echo*; *Gl. V.* responden, reclamo.

ἀντίφθεγμα, *ατος*, *τό*, echo.

ἀντίφθογγος, *ου*, *ὁ* *καὶ* *ἡ*, vicissim sonum edens; (2) contrarium sonum edens. Ex *ἀντί*, et *φθόγγος*, *sonus*.

ἀντιφιλέω, *ῶ*, f. *ήσω*, redamo, vicissim amo. *Χρύσιοι πάλαι ἄνδρες, ὃν᾽ ἀντεφίλησ᾽ ὁ φιλητὸς*, *Theoc.* 12, 16. Ab *ἀντίφιλος*. Hinc

ἀντιφίλησις, *εως*, *ἡ*, redamatio, mutuus amor.

ἀντιφιλοδοξέω, *ῶ*, f. *ήσω*, gloriæ cupiditate certo cum aliquo. *Ἀντιφιλοδοξοῦντες οἱ τῶν ἐλεφάντων ἐπισάται πρὸς τὸν Ἀσδρυβάλα*, *Polyb.* Ex *ἀντί*, et *φιλοδοξέω*.

ἀντιφιλονεικέω, *ῶ*, f. *ήσω*, ex adverso contendo; (2) pertinaciter et contentiose resisto.

ἀντιφιλοσοφέω, contraria statuo, doceo, contrariæ sectæ addictus sum.

ἀντιφιλοσοφία, *ας*, *ἡ*, sectæ philosophorum alteri contraria. Ab

ἀντιφιλόσοφος, *ου*, *ὁ* *καὶ* *ἡ*, sectæ contrariæ addictus, philosophus alteri contraria defendens.

ἀντιφιλοτιμέομαι, *ούμαι*, invicem certo, seu contendo; (2) ex adverso largior; (3) munificentia cum aliquo certo.

ἀντιφιλοτροφία, *ας*, *ἡ*, *ὁ*, idem et ex iisdem.

ἀντιφίλτατος, *η*, *ον*, superl. ab *ἀντίφιλος*, *amicissimus*.

ἀντίφιλος, *ου*, *ὁ* *καὶ* *ἡ*, amicus invicem, mutuus amor. Ex *ἀντί*, et *φίλος*, *amicus*.

ἀντιφλέγω, vicissim illustro, vel uro, *Ern.*

ἀντιφωνέω, vicissim interficio.

ἀντίφονος, *ου*, *ὁ* *καὶ* *ἡ*, cædem compensans; (2) qui pro cæde penditur. Ex *ἀντί*, et *φόνος*, *cædes*.

ἀντιφορικῶς, *adv.* idem quod *ἀντιφορικῶς*.

ἀντιφορτίζομαι, f. *ίσομαι*, pro pretio rerum venditarum alias merces emo et mecum absporto. Ex *ἀντί*, et *φορτίζω*, *onero*.

ἀντιφράζω, f. *άσω*, per contrarium loquor; (2) contraria appellatione nomino. Hinc

ἀντίφρασις, *εως*, *ἡ*, oppositio, objectio; *Ph.* adversitas; (2) figura grammatica, qua quid ex contrario appellatur.

ἀντίφραξις, *εως*, *ἡ*, obstructio, oppositio. Ab

ἀντιφράσσω, vel *ἄττω*, f. *ξω*, contra obstruo, obstructioni obstructionem oppono; (2) obstruo; (3) oppono. *Ἐκλείπει ἡ σελήνη διὰ τὸ ἀντιφράττειν τὴν γῆν αὐτῇ*, *Alex. Aphr.*

ἀντιφρουρός, *ου*, *ὁ* *καὶ* *ἡ*, qui est loco custodis; (2) contrariam, aut æqualem custodiam habens. Ex *ἀντί*, et *φρουρός*, *custos*.

ἀντιφυλακή, *ῆς*, *ἡ*, mutua custodia, custodia quæ fit ex altera parte.

ἀντιφυλάσσω, vel *ἀντιφυλάττω*, f. *ἄξω*, contra, vel vicissim custodio; *ἀντιφυλάσσομαι*, vicissim caveo.

ἀντιφυτεύω, f. *εύσω*, vicissim gigno.

ἀντιφωνέω, *ῶ*, f. *ήσω*, contra clamo, contra dico; obloquor, *Soph. Steph.* (2) proclamo; (3) reclamo; (4) respondeo, etiam literis, *γράμματα ἀντιτεφωνημένα*; (5) constituo me soluturum, expromitto. Hinc

ἀντιφώνησις, *εως*, *ἡ*, contradictio; (2) sonus contrarius; (3) expromissio; pecunia constituta, *Ph.*

ἀντιφωνίας, *ας*, *ἡ*, responsio; (2) sonus contrarius:

ἀντίφωνος, *ου*, *τό*, ecloga ex Psalmo aliquo in Liturgiis Græcorum, qua sacerdoti chorus respondet. Ab

ἀντίφωνος, *ου*, *ὁ* *καὶ* *ἡ*, contra sonans; (2) respondens; (3) qui est contrariæ vocis, dissonus. Ex *ἀντί*, et *φωνή*, *vox*.

ἀντιφωτισμός, *οῦ*, *ὁ*, adversum lumen, *i. e.* quod sit ante oculos positum.

ἀντιχαίρω, pariter gaudeo.

ἀντιχαλεπαίνω, obsævio, contra sævio; (2) vicissim succenseo.

ἀντιχάρις, invicem gratificans, a. 2. part. pass. *Soph.* Ab *ἀντιχαίρω*.

ἀντιχαρίζομαι, f. *ίσομαι*, gratiam repono, beneficium rependo, mutuam gratiam refero. Ab

ἀντίχαρις, *ιτος*, *ἡ*, beneficii remuneratio. Ex *ἀντί*, et *χάρις*, *gratia*.

ἀντιχασμῳδέομαι, *οῦμαι*, vicissim oscito.

ἀντίχειρ, *ειρος*, *ὁ*, pollex. Ex *ἀντί*, et *χείρ*, *manus*, quod solus tantum valeat, quantum reliqui quatuor digiti, s. quod oppositus est et adversus manui.

ἀντιχειροτονέω, *ῶ*, f. *ήσω*, contraria scisco suffragia ferendo, refragor. Hinc

ἀντιχειροτονία, *ας*, *ἡ*, refragatio, suffragatio contraria.

ἀντίχθων, *ονος*, *ἡ*, opposita pedibus nostris terra, terra antipodum. Ex *ἀντί*, et *χθών*.

ἀντίχορδος, *ου*, *ὁ* *καὶ* *ἡ*, contrarias chordas habens, contrarium sonum chordis edens; (2) contrarius; (3) consonus, respondens. Ex *ἀντί*, et *χορδή*, *chorda*.

ἀντιχορεύω, contrario motu feror, *Synes.*

ἀντιχορηγέω, *ῶ*, sum antichoragus, in choragio certo, vel æmulor.

ἀντιχόρηγος, *ου*, *ὁ* *καὶ* *ἡ*, antichoragus, æmulus alterius choragi, qui in choragio certat cum alio chorago, de choragii aliarum tribuum, qui eodem tempore fabulas edunt suo sumtu, *Ern.* Ex *ἀντί*, et *χορηγός*.

ἀντιχορεία, *ας*, *ἡ*, opposita chori pars; (2) quod opposita chori pars canit. Ex *ἀντί*, et *χορός*, *chorus*.

ἀντιχράω, pr. inf. act. *contr.* pro *ἀνλιχράειν*, a verbo *ἀνλιχράω*, *sufficio*. Unde

ἀντίχρησις, *εως*, *ἡ*, mutuus usus.

ἀντίχριστος, *ου*, *ὁ*, Antichristus, Christi adversarius, pseudochristus.

ἀντιχρόνισμα, *ατος*, *τό*, temporis pro tempore positio. Ex *ἀντί*, et *χρόνος*, *tempus*.

ἀντιχρονισμός, *οῦ*, *ὁ*, idem et ex iisdem.

ἀντιψάλλω, psallo vicissim; (2) alteri in psallendo respondeo; (3) plaudo vicissim. *Τοῖς σοῖς ἐλέγοις ἀντιψάλλων ἐλεφαντίδετον φόρμιγγα*, *Arist. Av.* 225. Hinc

ἀντίψαλμος, *ου*, *ὁ* *καὶ* *ἡ*, qui vicissim canitur, ex adverso respondens carmini.

ἀντιψεύγω, vicissim invideo.

ἀντιψηφίζομαι, f. *ίσομαι*, contra decerno, contra statuo, seu scisco; *Gl. V.* refragor.

ἀντίψηφος, *ου*, *ὁ* *ᾗ* *ἡ*, adversarius, qui alteri refragatur.

ἀντίψυχος, *ου*, *ὁ* *καὶ* *ἡ*, vicem animæ præstans, qui pro altero se devovet et mori cupit; (2) qui pro anima, s. vita datur. Ex *ἀντί*, et *ψυχή*, *anima*.

ἀντιψύχω, f. *ξω*, vicissim refrigero.

ἀντιωθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi *ἀντιόομαι*.

ἀντλέω, *ῶ*, f. *ήσω*, haurio, exhaurio; (2) infundo; (3) exhaurio laborem, exantlo. *Πατρῴων κῆησιν Αἰγισθος δόμων ἀντλεί*, *Soph. El.* 1304. *Οἱ ἀντλητότες τὸ ὕδωρ*, *Joan.* 2, 9. Ab *ἄντλος*.

ἄντλημα, *ατος*, *τό*, haustus; (2) vas ad hauriendum; (3) perfusio. Ab *ἀντλέω*.

ἀντλῆσαι, a. 1. inf. act. verbi *ἀντλέω*.

ἀντλήσαντες, *qui hauserunt*, nom. pl. part.

ἄντλησις, *εως*, *ἡ*, haustus, actio hauriendi.

ἀντλητήριον, *ου*, *τό*, vas ad hauriendum, haustrum. Ab eod.

ἀντλητής, *οῦ*, *ὁ*, haustor. Ab eod.

ἀντλητός, *ή*, *όν*, idem et ab eod.

ἀντλία, *ας*, *ἡ*, sentina; (2) ministerium et pœna hauriendi sentinam; *Gl. V.* haustus:

ἀντλίον, *ου*, *τό*, haustrum:

ἄντλον, *ου*, *τό*, sentina. Ab *ἄντλος*.

ΑΝΤΛΟΣ, ου, ὁ, sentina; (2) mare, *Eurip. Hec.* 1024. (3) manipulorum acervus.

ἀντοικοδομέω, alterius loco ædifico, si quid collapsum, vel periculum sit, ne diruatur, v. c. murus in obsidione; (2) murum vel munitionem exstruo oppositam alteri munitione, *App. Bell. Civ.* 2, 61. Hinc

ἀντοικοδομία, ας, ἡ, extructio muri talis.

ἄντοικος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex adverso habitans.

ἀντοικτίζω, f. ίσω, et ἀντοικτίρω, e diverso, vel vicissim misereor.

ἀντοίομαι, contra, aliter opinor.

ἀντολή, et ἀντολίη, *ortus, Ion.* pro ἀνατολή.

ἄντομαι, occurro, obvius fio; (2) supplico. Ἐρεμὴν τε Νόμιον ἄντομαι, *Arist.* Θεσμ. 986. Διὸς κόρος ἤντετο Ζώγκῃ, *Il.* 4, 133. Ab ἄντα.

ἀντομματέω, ῶ, oculis rectis adversis intueor; (2) obnitor, obsisto, *Suic.* Ex ἀντί, et ὄμμα, *oculus, adspectus.*

ἀντομνύω, et ἀντόμνυμι, f. ἀντομόσω, contra juro, juro vicissim, propriè de juramento calumniæ. Hinc

ἀντομοσία, ας, ἡ, jusjurandum de calumnia a parte rei, vel accusatoris.

ἀντομόω, ῶ, contra juro; (2) adjuro vicissim, adhortor. Ex ἀντί, et ὁμόω, *juro.*

ἀντονομάζω, f. άσω, transnomino, nomen commuto; (2) contrario, vel alio nomine appello crimen objectum. Hinc

ἀντονομασία, ας, ἡ, pronominatio, figura, qua nomen proprium ponitur pro communi, aut contra.

ἀντοργίζομαι, ἴ ισομαι, vicissim irascor.

ἀντορύσσω, vel ἀντορύττω, f. ξω, contra, e diverso fodio.

ἀντορχέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, vicissim vel contra salto, saltationem alterius imitor, ut simiæ faciunt. Ex ἀντί, et ὀρχέομαι, *salto.*

ἀντοφείλω, f. οφειλήσω, seu οφλήσω, p. ωφείληκα, seu ὤφληκα, vicissim debeo, debitor sum alicui ob acceptum aliquod officium.

ἀντοφθαλμέω, ῶ, f. ήσω, contra intueor; (2) obluctor, obnitor; (3) audacter contra eo, non timeo. Ἀντοφθαλμεῖν τῷ ἀνέμῳ, *Act.* 27, 15. Ab

ἀντόφθαλμος, ου, ὁ καὶ ἡ, adversis oculis intuens, obtuens; (2) oppositus oculis, coram.

ἀντοχή, ῆς, ἡ, mutua retentio. Ab ἀντέχω.

ἀντοχυρόω, ῶ, f. ώσω, e contrario munio.

ἀντραίος, αία, αῖον, cavernosus. Ab ἄντρον.

ἀντριάς, άδος, ἡ, quæ libenter in antris versatur. Ab eod.

ἀντροδίαιτος, ου, ὁ ᾗ, ἡ, in spelunca vivens.

ἀντροειδής, έος, ὁ ᾗ, ἡ, antri formam habens. Ex ἄντρον, et εἶδος, *forma.*

ΑΝΤΡΟΝ, ου, τὸ, antrum, caverna, spelunca.

ἀντροπαία, ας, ἡ, pro ἀνατροπαία, s. ἀναστροπή, mutatio, *Æsch. si lectio sana.*

ἀντροφυής, έος, ὁ καὶ ἡ, in antris natus. Ex ἄντρον, et φύω, *nascor.*

ἀντροχάεις, ὁ ᾗ, ἡ, antris gaudens, libenter in antris agens.

ἀντρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, antris plenus, cavernosus. Ab ἄντρον.

ἄντυγες, *habenæ,* nom. plur. ab ἄντυξ.

ἀντυγωτός, ή, ὁ καὶ ἡ, colligatus, ut orbes rotarum ferro. Ab

ΑΝΤΥΞ, γος, ἡ, orbiculus additus summæ sellæ currûs, e quo habenæ suspendi possunt, si currus sistendus sit, *Ern.* (2) currus; (3) ambitus aliarum rerum; orbis, fornix; (4) jugum citharæ. Ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας, *Il.* 5, 262. *Ph.* ἄντυγες, clitellæ.

ἀντυτουεγεῖν, *vicissim inservire,* præs. inf. act. *Ion.* et *contr.* pro ἀνθυπουργέειν.

ἄντω, occurro, obvius fio. Ab ἀντί, vel ἄντα.

ἀντωδή, ῆς, ἡ, cantus, qui alteri occinitur, cantus alteri respondens. Ex ἀντί, et ᾠδή.

ἀντωδός, ή, ὁ, qui cantu mutuo respondet, qui occinit. Ex ἀντί, et ἀοδός, *cantor.*

ἀντωθέω, ῶ, f. θήσω, vel ώσω, repello, renitor, obnitor.

ἀντωλοσία, ας, ἡ, idem quod ἀντολοσία.

ἀντωνέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, vicissim, vel contra emo; (2) in auctione mercor contra licendo; (3) emo loco alterius.

ἀντωνυμία, ας, ἡ, pronomen, pars orationis. Ex ἀντί, et ὄνομα, *nomen.* Hinc

ἀντωνυμικός, ἡ, όν, ad pronomen pertinens, pronominalis: reperitur et ἀντωνυμιακός.

ἀντωνυμικῶς, *adv.* usu vel loco pronominis, pronominaliter.

ἀντωπέω, ῶ, obtueor, contra intueor:

ἀντωπής, ές, idem quod ἀντωπός, *Man.*

ἀντώπιος, ου, ὁ καὶ ἡ, obtuens; (2) adversus:

ἀντωπόν, *adv.* adversa facie, e regione, ex adverso. Ab

ἀντωπός, ή, ὁ καὶ ἡ, ex adverso intuens; (2) splendidus; (3) similis, par. Ex ἀντί, et ὤψ, *oculus.*

ἄντωσις, εως, ἡ, occursus; (2) repulsus. Ab ἄντω, *obvio,* vel ἀντωθέω, *repello.*

ἀντωφελέω, ῶ, f. ήσω, vicissim adjuvo; (2) refero gratiam, beneficium rependo.

ἀνύβριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, contumeliæ expers. Ex α priv. et ὕβρις, *contumelia.*

ἀνυγίαστος, ον, insanabilis. Ab α priv. et ὑγιάζομαι.

ἀνυγραίνω, humecto, madefacio. Ex ἀνά, vel α pleon. et ὑγραίνω, *madefacio.*

ἀνυδάτος, ον, sine aqua, *Man.* Ab α et ὕδωρ.

ἀνυδρεύομαι, ex fonte haurio, exhaurio. Ex ἀνά, et ὑδρεύω, *aquor.*

ἀνύδρευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non rigatus. Ex α priv. et ὑδρεύω, *rigo.*

ἀνυδρία, ας, ἡ, aquæ inopia, ariditas. Ab

ἄνυδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, aridus, siccus, aquâ carens. Ex α priv. et ὕδωρ, *aqua.*

ἀνύδρων, *arentium,* gen. plur. ab ἄνυδρος.

ἄνυε, *perficiebat,* 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤνυε, a verbo ἀνύω.

ἀνύκτερος, ου, ὁ καὶ ἡ, non caliginosus, *Suic.* Ex α priv. et νύκτερος, *nocturnus.*

ἄνυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, silvâ carens, non silvosus; (2) expers materiæ, incorporeus. Ex α priv. et ὕλη, *materia, silva.*

ἀνυμέναιος, ου, ἡ, carens honoribus nuptialibus, justos hymeneos non passa. Ex α priv. et ὑμέναιος.

ἄνυμες, *perficiebamus,* 1. pl. imp. ind. act. *Dor.* et per *Sync.* pro ἤνυομεν, ab ἀνύω.

ἀνυμνέω, ῶ, f. ήσω, celebro, laudo, decanto. Ex ἀνά, et ὑμνέω, *celebro hymno.*

ἀνύμφευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, innupta. Ex α pr. et νυμφεύω, *nubo.*

ἄνυμφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui sponsam non habet, expers connubii; (2) quæ nuptum dari nequit, illocabilis. Ex α priv. et νύμφη.

ἀνυπαίτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, insons, innocens. Ex α priv. et ὑπαίτιος, *noxius, sons.*

ἀνύπαρκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non existens, commentitius; (2) qui in rerum natura esse nequit. Ex α priv. et ὑπάρχω, *existo.* Unde

ἀνυπαρξία, ας, ἡ, interitus, essentiæ privatio.

ἀνύπεικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, immitis, indomitus, non cedens. Ex α pr. et ὑπείκω, *obedio.*

ἀνυπεξαιρέτως, *adv.* sine exceptione.

ἀνυπέρβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, insuperabilis; inexsuperabilis, *Gl. V.* (2) incredibilis; (3) eximius. Ex α priv. et ὑπερβάλλω, *supero.*

ἀνυπερβλήτως, *adv.* magnopere, summoperè, vehementissime.

ἀνυπερθέτως, ου, ὁ καὶ ἡ, minime superbus.

ἀνυπερθέτως, ου, ὁ καὶ ἡ, qui differri et procrastinari nequit. Ex α priv. et ὑπερτίθημι, *differo.* Hinc

ἀνυπερθέτως, *adv.* sine mora, absque dilatione et cunctatione. *Gl. V.* incunctanter.

ἀνυπεύθυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, innoxius; (2) legibus non obnoxius, qui rationem reddere non tenetur. Ex α priv. et ὑπεύθυνος, *reus.*

ἀνυπευθύνως, *adv.* cum summâ libertate agendi, quæ velis, ut rationem reddere nemini cogare, seu ita ut non sis obnoxius; (2) libere, quasi nemini sis obnoxius.

ἀνυπήκοος, ου, ὁ καὶ ἡ, non obediens, non obtemperans. Ex α priv. et ὑπήκοος.

ἀνύπνους, ου, ὁ, imberbis. Ex α priv. et ὑπήνη, *barba.*

ἀνυπηρέτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ministris carens. Ex α priv. et ὑπηρέτης, *minister.*

ἀνυποδάτος, *Dor.* pro ἀνυπόδητος.

ἀνυποδησία, et ισία, ας, ἡ, pedum nuditas:

ἀνυποδητέω, ῶ, calceis careo, non sum calceatus. Ab

ἀνυπόδητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non calceatus, qui est nudis pedibus. Ex α priv. et ὑποδέω.

ἀνυπόθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, non suggestus, non suppeditatus; (2) non suppositus, non spurius. Ex α pr. et ὑποτίθημι, *suppono.*

ἀνύποιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, intolerabilis, non ferendus. Ex α priv. ὑπὸ, et οἴστος.

ἀνυποίστως, *adv.* ita ut sufferri nequeat, intolerabiliter.

ἀνυποκρίτος, ου, ὁ καὶ ἡ, minime simulatus, non fucatus, *Gl. V.* non fictus, sincerus. Ex α priv. et ὑποκρίνομαι, *simulo.*

ἀνυποκρίτως, *adv.* sine simulatione.

ἀνυπομένητος, ου, ὁ καὶ ἡ, intolerabilis, *Gl. V.*

ἀνυπομόνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui sustineri nequit, intolerabilis, item impatiens. Ex α priv. et ὑπομένω.

ἀνυπονόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non suspicans, incuriosus, v. c. futuri; (2) non suspectus; non provisus; inopinatus.

ἀνυπονοήτως, *adv.* non suspiciose; (2) non suspecte; inopinato et inseperato.

ἀνυπόπτευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non suspectus, suspicione vacans. Ex α priv. et ὑπόπτομαι.

ἀνύποστος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem, et *act.* nihil mali de aliquo cogitans.

ἀνυπόττως, *adv.* citra suspicionem.

ἀνυποσημείωτος, ου, non annotatus.

ἀνυποστάτος, ου, ὁ καὶ ἡ, intolerabilis; (2) cujus impetus sustineri nequit; (3) *Theologis,* qui non potest subsistere, subsistentiam non habens; (4) fundamento carens, *Polyb.* Ex α priv. et ὑφίστημι, *subsisto.*

ἀνυποστόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in dicendo nihil timet, nullâ utitur dissimulatione, qui libere loquitur, non prævaricans. Ex α priv. et ὑποστέλλομαι.

ἀνυποστόλως, *adv.* sine timore, libere; (2) citra prævaricationem; (3) nihil remittendo.

ἀνυπόστρεπτος, ου, idem quod

ἀνυπόστροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, irremeabilis, irreparabilis, *Ph.* Ex α priv. et ὑποστρέφω, *reverto.*

ἀνυπότακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, refractarius, *Gl. V.* indomitus. Ex α priv. et ὑπότακτος.

ἀνυποτίμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non census, non æstimatus; (2) cui lis æstimata non est, mulcta, vel pœna non æstimata; (3) impunitus, unde (4) effrænis, insolens, impius. Ex α priv. et ὑποτιμάω, *censeo, æstimo.*

ἀνυπατιμήτως, *adv.* impune; (2) licenter, libere.

ἀνυπόστροφος, ον, idem quod ἀνυπόστροφος, *Orph.*

ἀνύσυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, non simulatus, sincerus; sine suspicione; sine vitio occulto; proprie sub cujus cicatrice nullum vitium latet. Ex α priv. et ὕσυλος.

ἀνύσους, οδος, ὁ καὶ ἡ, qui pedibus celeriter confecit, *Hes.* Ex ἀνύω, *perficio,* et πούς.

ἀνυσάμαν, *confeci,* 1. sing. a. 1. ind. med. *Dor.* et *Ion.* pro ἠνυσάμην, a verbo ἀνύω.

ἀνύσας, *qui perfecit,* a. 1. part. act.

ἄνυσε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤνυσε.

ἀνυσίεργος, ου, ὁ καὶ ἡ, laboriosus; efficax in agendo. Ab ἄνυσις, et ἔργον.

ἀνύσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, expeditus, efficax; (2) utilis. Ab ἀνύω, *perficio.*

ἀνυσίμως, *adv.* efficaciter, strenue, perfecte; (2) utiliter, cum effectu.

ἄνυσις, εως, ἡ, perfectio; effectio, *Gl. V.* efficacitas, effectus, efficacia, *Gl. V. Il.* 2, 347. (2) profectus, commodum. Ab ἀνύω.

ἀνύσσας, *qui perfecit, Poët.* pro ἀνύσας.

ἀνυστέον, perficiendum. Ab eod.

ἀνυστικός, ἡ, όν, efficax, effectum magnum et celerem habens. Ab eod.

ἀνυστός, ἡ, όν, qui effici potest, facilis, promptus. Ab eod.

ἄνυτο, 3. sing. imp. ind. pass. *Ion.* pro ἤνυτο, a verbo ἀνύω, *perficio.*

ἀνύτω, et ἀνύττω, iter facio, proficiscor, subaud. ὁδόν. Idem quod ἀνύω.

ἀνυφαίνω, retexo, *Gl. V.* Ex ἀνά, et ὑφαίνω.

ἀνύφαμμος, ου, ὁ καὶ ἡ, arenosus.

ἀνύφαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, rudis, non textus, intextus, *Gl. V.* Ex α priv. et ὑφαντός, *textus.*

ἀνυψόω, ῶ, f. ώσω, elevo, erigo, sublevo. Ex ἀνά, et ὑψόω, *erigo.*

ΑΝΥΩ, f. ύσω, perficio, efficio, conficio, perago; (2) prosum, confero; (3) impleo; (4) perdo; (5) lucror; (6) iter facio, consumo, *in Med.* festino; (7) impetro; (8) consequor, lucror. Σιγῇ τύμβον

ἔργον ἤνυτον, *Soph. Trach.* 323. Τῷδ' εὐσημοσύνα κοιναὶ ἤνυσεν ἐς φίλευς ἀέθλους, id. *Phil.* 1135. Οὐ γὰρ δίω τούτου γε ζώοντος ἀνύσασθαι τάδε ἔργα, perfectum ri, *Odyss.* 16, 373.

ΑΝΩ, *adv.* sursum, supra, in loco, vel ad locum. Hinc ὁ, ἡ, τὸ, ἄνω, superior, superius; ἄνω τε καὶ κάτω, sursum et deorsum, *Eurip. Bach.* 740.

ἀνώ, *deseram*, s. *deseruerim*, 1. sing. a. 2. conj. act. verbi *ἀνίημι*, pro *ἀνέω*, *desero*.

ἄνωγα, 1. sing. perf. ind. med. *Ion.* pro *ἤνωγα*, a verbo *ἀνώγω*.

ἀνωγίμεν, pr. inf. act. *Ion.* pro *ἀνώγειν*.

ἀνώγεων, ω, ἐ ἀνώγεων, ω, τὸ, cœnaculum. Ab

ἀνώγεως, ω, ὁ καὶ ἡ, qui supra terram est, editior domus locus. Ex *ἄνω*, et *γῆ*, *terra*.

ἀνωγή, ἡ, jussum, adhortatio. Ab *ἀνώγω*.

ἀνώγηθι, 2. sing. pr. imp. act. verbi *ἀνώγημι*.

ἀνώγμασι, 1. sing. perf. ind. pass. verbi *ἀνοίγω*.

ἀνώγουν, *jubebam*, 1. sing. imperf. ind. act. *Ion*, et *contr.* pro *ἤνώγεον*, a verbo *ἀναγέω*.

ΑΝΩΓΩ, jubeo, hortor, suadeo, instigo. Τί δῆτ' *ἀνώγας*; *Soph. Phil.* 53. Σὺ πᾶν λαὸν *ἀνώγει*, *Il.* 2, 280.

ἀνώγων, imp. ind. act. *Ion.* pro *ἠνώγων*.

ἀνώδινος, ε, ὁ καὶ ἡ, partus dolores non sentiens; doloris expers. Ex α priv. et *ὠδίν*.

ἄνωδος, ον, non canens, *Epith.* avis.

ἀνωδυνία, ας, ἡ, doloris absentia. Ab

ἀνώδυνος, ε, ὁ καὶ ἡ, doloris expers; (2) ἡ, quæ dolores partus non sentit, sine dolore pariens; (3) dolores pellens. Ex α priv. et *ὀδύνη*, *dolor*.

ἀνωδύνως, *adv.* sine dolore. Ab *ἀνώδυνος*.

ἄνωθεν, *adv.* desuper, superne, e loco superiori; (2) cœlitus, e cœlo; (3) a principio, altius repetendo; (4) denuo, rursum. οἱ ἄνωθεν dicuntur majores nostri, omnino veteres, antiqui, prisci. Ab *ἄνω*.

ἀνωθέω, ῶ, f. *θήσω*, vel *ώσω*, sursum impello; (2) repello, retrudo. Οἱ μὲν *ἀνώσαντες* πλέον ἐς πόλιν, *Odyss.* 15, 552. Ἀνῶσαι εἰς πολεμίους τὴν πόλιν, objectare, *Thuc.* Ex *ἀνὰ*, et *ὠθέω*, *pello*. Hinc

ἀνώθησις, εως, ἡ, impulsio sursum versus; (2) repulsio.

ἀνωΐστι, *adv.* clam, inopinato, insperato. Λάθῃη, *ἀνωΐστι*, δόλῳ, οὐλομένης ἀλόχοιο, *Od.* 4, 92. Ab

ἀνώϊστος, ε, ὁ καὶ ἡ, inopinatus, improvisus. Τῶ δ' ἀε *ἀνώϊστον* κακὸν ἤλυθε δῖος Ἀχιλλεύς, *Il.* 21, 39. (2) incognitus, *Apoll. Rhod.* 4, 255. (3) res de qua refertur, *Herodot.* 6, 66. Ex α pr. et *οἶδα*, *μαι*.

ἀνωΐστως, *adv.* inopinato, præter opinionem; (2) non suspecte.

ἀνωΐχθην, 1. sing. a. 1. ind. pass. per *Dialysin* pro *ἀνώχθην*, ab *ἀνοίγω*.

ἀνῴχται, *apertus est*, 3. sing. perf. ind. pass.

ἀνώλεθρος, ε, ὁ καὶ ἡ, interitus expers, interitui non obnoxius. Ex α priv. et *ὄλεθρος*, *perditio*.

ἀνωλοφυρτος, ον, indefletus. Ab α priv. et *ὀλοφύρομαι*.

ἀνωμαλής, ἐος, ὁ καὶ ἡ, non planus, salebrosus, confragosus; (2) inæqualis, non æquabilis. Ex α priv. et *ὁμαλὸς*, *planus*. Hinc

ἀνωμαλία, ας, ἡ, asperitas; (2) inæqualitas; (3) inconstantia; (4) aberratio a regula. Hinc *Angl.* ANOMALY.

ἀνωμάλος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem quod *ἀνωμαλής*.

ἀνωμαλότης, ητος, ἡ, idem quod *ἀνωμαλία*.

ἀνωμάλως, *adv.* salebrose; (2) inæqualiter, inæquabiliter; (3) contra regulam.

ἀνωμάλωσις, εως, ἡ, inæqualis distributio.

ἄνωμος, ε, ὁ καὶ ἡ, humero carens. Ex α priv. et *ὦμος*, *humerus*.

ἀνωμοτί, *adv.* sine jurejurando. Ab

ἀνώμοτος, ε, ὁ καὶ ἡ, injuratus; (2) non addictus jurejurando, citra jusjurandum. Ex α priv. et *ὀμνυμι*, *juro*.

ἄνων, præs. part. act. verbi *ἄνω*, pro *ἀνύω*.

ἄνωνις, *Dioscorid.* anonis, herba genus. *Angl.* REST-HARROW, or CAMMOCK.

ἀνωνόμαστος, ε, ὁ καὶ ἡ, quasi innominabilis, nefandus; (2) qui sine nomine est. Ex α priv. et *ὀνομάζω*, *nomino*.

ἀνωνυμεί, et **ἀνωνύμει**, *adv.* sine nomine.

ἀνωνυμίη, sine nomine, *Arat.* Ab

ἀνώνυμος, ε, ὁ καὶ ἡ, expers nominis, sine nomine; (2) non nominatus, incelebris; *ἀνώνυμα*, etiam dicuntur, quæ narrantur, suppresso nomine ejus a quo veniunt, aut ad quem pertinent; ut indicium *ἀνώνυμον*. Ex α priv. et *ὄνομα*, *nomen*.

ἀνώξαι, *Jussisse*, a. 1. inf. act. verbi *ἀνώγω*.

ἀνωξίς, εως, ἡ, jussum. Ab *ἀνώγω*.

ἀνώπιον, ε, τὸ, locus editior et a conspectu semotus. Ex α priv. et *ὤψ*, *oculus*.

ἀνωρθώθην, *in altum erectus sum*, 1. sing. a. 1. ind. pass. verbi *ἀνορθόω*, *surrigo*.

ἀνωρία, ας, ἡ, intempestivitas. Ab

ἄνωρος, ε, ὁ καὶ ἡ, intempestivus; (2) immaturus, præcox. Ex α priv. et *ὥρα*, *tempus*.

ἀνώρορος, ε, ὁ καὶ ἡ, tectum non habens. Ab α priv. et *ὄροφος*, *tectum*.

ἀνωρόφια, ας, ἡ, unda, quæ ad summam navis marginem attollitur. Ex *ἄνω*, et *ῥόθος*.

ἀνώρρωστος, ε, ὁ καὶ ἡ, sursum vergens, resupinus. Ex *ἄνω*, et *ῥοστὸν*, *inclinatio*.

ἀνωρύομαι, magno cum ululatu exclamo; (2) graviter ejulo, lamentor. Ex *ἀνὰ*, et *ὠρύομαι*, *ululo*.

ἀνωτάμενος, part. a. 1. med. verbi *ἀνωτίω*, pro *ἀνώθω*, *propello*.

ἀνῶτα, *retulisse*, a. 1. inf. act. *Ion.* pro *ἀνοῖσαι*, a verbo *ἀναφέρω*, pro *ἀνοίω*, *refero*.

ἀνώτατος, η, ον, summus, supremus, *Gl. V.* *ἀνωτάτω*, *adv.* in supremo loco. Ab *ἄνω*.

ἀνωτεγέϊκος, η, ὁν, supernus, *Ph.* aliter, *Gl. V.* superans. Ab

ἀνώτερος, α, ον, superior, *Gl. V.* Ab *ἄνω*.

ἀνωτέρω, *adv.* superius. A præced.

ἀνωφελής, ἐος, ὁ καὶ ἡ, inutilis, infructuosus, incommodus, *Gl. V.* *ἀνωφελῆ*, irrita, *Ph.* (2) damnosus. Ex α priv. et *ὠφελέω*, *juvo*.

ἀνωφέλητος, ε, ὁ καὶ ἡ, non adjutus, nullo commodo affectus; (2) inutilis. Ex iisdem.

ἀνωφελῶς, *adv.* inutiliter, nullo commodo.

ἀνωφερείαι, ας, ἡ, adscensus, acclivitas. Ab

ἀνωφερὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, ad superna tendens, sublimis, sursum ferens. Ex *ἄνω*, et *φέρω*.

ἀνώφορος, ε, ὁ καὶ ἡ, sursum tendens. Ex *ἄνω*, et *φοιτάω*, *eo*.

ἀνωφορέω, sursum fero, veho.

ἀνώφορος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem quod *ἀνωφερής*. Ex *ἀνῶρα*, 1. sing. perf. indic. act. verbi *ἀνοίγω*.

ἄνωχθι, *jubete*, pro *ἀνώχθητε*, *Eurip. Herc. Fur.* 241. A verbo *ἀνώγημι*, *jubeo*.

ἀνωχθι, *jube*, 2. sing. præs. imper. act. per *Sync.* pro *ἀνώγηθι*, *Il.* 10, 63.

ἀνώχθω, *jubeto*, 3. sing. præs. imper. act. per *Sync.* pro *ἀνωγέτω*, *Il.* 11, 189.

ἀνώχυρος, ε, ὁ καὶ ἡ, non munitus, intutus, indefensus. Ex α priv. et *ὀχυρός*.

ἄξαμι, *fregerim*, 1. sing. a. 1. opt. act. v. *ἄγω*, vel *ἄγνυμι*, *frango*.

ἄξας, a. 1. part. act. verbi *ἄγω*, *duco*.

ἄξε, *age*, pr. imper. verbi poëtici *ἄξω* pro *ἄγω*.

ἄξεια, *fregerim*, 1. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro *ἄξαμι*, a verbo *ἄγω*, *frango*.

ἄξενος, et *ἀξείνιος*, *sine hospite*, *Poët.* pro *ἄξενος*, q. v. *Hes. Call.*

ἀξεναγώγητος, ε, ὁ καὶ ἡ, non ductus ab hospite, non receptus. Ex α priv. et *ξεναγωγέω*, *hospitor*.

ἀξενία, ας, ἡ, inhospitalitas, inhumanitas erga peregrinos.

ἄξενος, ε, ὁ καὶ ἡ, sine hospite; (2) inhospitalis, inimicus, sævus hospitibus; (3) cui non est hospes, a quo suscipiatur. Ex α priv. et *ξένος*, *hospes*.

ἄξεστος, ε, ὁ καὶ ἡ, radendo non politus. Ex α priv. et *ξεστός*, *rasus*.

ἀξία, ας, ἡ, dignitas, meritum, dignatio; (2) æstimatio, justum pretium. Ab *ἄξιος*.

ἀξιαγάστητος, ον, amore dignus.

ἀξιάγαστος, ε, ὁ καὶ ἡ, admiratione dignus; (2) fide dignus; *Gl. V.* memorabilis; *ἀξιάγαστον*, operæ pretium, memorabile, *Gl. V.* Ex *ἄξιος*, et *ἀγαστὸς*, *admirabilis*.

ἀξιάκουστος, ε, ὁ καὶ ἡ, auditu dignus; (2) memorabilis. Ex *ἄξιος*, et *ἀκούω*, *audio*.

ἀξιαπερόπτος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex *ἄξιος*, et *ἀπερόομαι*, *audio*.

ἀξιαρήγητος, ε, ὁ καὶ ἡ, dignus memoratione, memorabilis. Ex *ἀφηγέομαι*.

ἀξιαπαίνετος, ε, ὁ καὶ ἡ, dignus laude. Ex *ἄξιος*, et *ἐπαινετὸς*, *laus*.

ἀξιεπιθύμητος, ε, ὁ καὶ ἡ, dignus, qui expetatur. Ex *ἄξιος*, et *ἐπιθυμέω*, *desidero*.

ἀξιέρασσος, ε, ὁ καὶ ἡ, dignus amore, amabilis. Ex *ἄξιος*, et *ἐράω*, *amo*.

ἀξιεῦμαι, *dignum censeo*, 1. sing. pr. indic. m. *Dor.* pro *ἀξιοῦμαι*, ab *ἀξιόομαι*.

ἀξινάειον, ε, τὸ, parva ascia; *Gl. V.* dolabella. Dim. ab

ἈΞΙΝΗ, ης, ἡ, ascia, dolabra, securis. Εἵλετο καλὴν *ἀξίνην* εὔχαλκον, ἐλαίνῳ ἀμῳὶ πελέκκῳ, *Il.* 13, 616.

ἀξινίδιον, ε, τὸ, ascia parva. Dim. ab *ἀξίνη*.

ἀξινομαντεία, ας, ἡ, divinatio per secures. Ex *ἀξίνη*, et *μαντεία*, *divinatio*.

ἀξιοβίωτος, ον, idem quod *βιωτός*.

ἀξιοδάκρυτος, ον, deflendus, deplorandus, lacrimabilis.

ἀξιοεπιθύμητος, ον, appetendus, studio dignus, amabilis. V. *ἀξιεπιθύμητος*.

ἀξιόεργος, ον, dignus labore; *item* par labori, operi.

ἀξιόζηλος, ε, ὁ καὶ ἡ, dignus æmulatione, imitatione, appetitione; (2) optabilis, præclarus. Ex *ἄξιος*, et *ζῆλος*, *æmulatio*.

ἀξιοζήλως, *adv.* laudabiliter, præclare.

ἀξιοζήλωτος, ε, ὁ καὶ ἡ, id. quod *ἀξιόζηλος*.

ἀξιοθάνατος, ον, morte dignus.

ἀξιοθαύμαστος, ε, ὁ καὶ ἡ, dignus admiratione. Ex *ἄξιος*, et *θαυμάζω*, *admiror*.

ἀξιοθέατος, ε, ὁ καὶ ἡ, spectatu dignus, spectabilis. Ex *ἄξιος*, et *θεάομαι*, *specio*.

ἀξιοθέητος, *Ion.* pro *ἀξιοθέατος*.

ἀξιοθρηνος, ε, ὁ καὶ ἡ, dignus lamentatione, lamentabilis. Ex *ἄξιος*, et *θρῆνος*.

ἀξιοκοινώνητος, ε, ὁ καὶ ἡ, dignus quocum communicemus, dignus cujus consortium expetamus. Ex *κοινωνέω*.

ἀξιόκτητος, ε, ὁ καὶ ἡ, dignus qui quæratur et possideatur, digno vel justo pretio quæsitus, vel quærendus. Ex *ἄξιος*, et *κτάομαι*.

ἀξιόλεκτος, ε, ὁ καὶ ἡ, dictu dignus, laudabilis. Ex *ἄξιος*, et *λέγω*, *dico*. Unde

ἀξιόλογος, ε, ὁ καὶ ἡ, mentione dignus, memorabilis, laudabilis; (2) non adspernandus, magni pretii, *Ph.* honestus, egregius; *ἀξιόλογον*, operæ pretium, *Gl. V.* *ἀξιολογώτατος*, dignissimus, perfectissimus, *Ph.*

ἀξιολόγως, *adv.* egregie, præstanter, ita ut sit mentione dignum, laudabiliter.

ἀξιομακάριστος, ε, ὁ καὶ ἡ, dignus, quem beatum omnes prædicent. Ex *ἄξιος*, et *μακάριστος*, *beatus*.

ἀξιομάχητος, ε, ὁ καὶ ἡ, par viribus, idoneus ad pugnam. Ex *μαχέομαι*, *pugno*.

ἀξιομιμέομαι, imitor. Ex *μιμέομαι*, idem.

ἀξιομίσητος, ὁ, ἡ, et *ἀξιόμισος*, ον, odio dignus, *Æsch.*

ἀξιομίσητος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex *ἄξιος*, et *μισῶ*, *odi*.

ἀξιομνημόνευτος, ε, ὁ καὶ ἡ, memorabilis, commemorabilis, *Gl. V.* Ex *ἄξιος*, et *μνημονεύω*, *memoro*.

ἀξιόμοιρος, ον, visu dignus, *Man.* A *μοῖρα*.

ἀξιόνικος, ε, ὁ καὶ ἡ, victoria dignus, *Gl. V.* *ἀξιόνικον*, palmarium. *ἀξιονικότερος*, *Herodot.* Ab *ἄξιος*, et *νίκη*, *victoria*.

ἀξιοπιστία, ας, ἡ, verisimilitudo, species, auctoritas fide digna, *Ph.* honestas. Ab

ἀξιόπιστος, ε, ὁ καὶ ἡ, fide dignus, gravis; (2) verisimilis, certus, *Ph.* severus, honestus, idoneus. Ex *ἄξιος*, et *πίστις*, *fides*.

ἀξιοπιστοσύνη, ης, ἡ, fidei dignitas, *Man.*

ἀξιοπίστως, *adv.* fideliter, ita ut fide sit dignum.

ἀξιοπόινος, ε, ὁ καὶ ἡ, pœna dignus; (2) qui meritas pœnas accipit. Ex *ἄξιος*, et *ποινή*.

ἀξιοπρεπηγία, ας, ἡ, rerum honestarum susceptio, actio.

ἀξιοπρέπεια, ας, ἡ, dignitas. Ab *ἀξιοπρεπής*.

ἀξιοπρεπὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, dignus, decorus, laude dignus. Ex *πρέπω*, *convenio*.

ἀξιοπρεπῶς, *adv.* digne, decore.

ἀξιοπροστάτευτος, ον, imperio dignus.

ΑΞΙΟΣ, ία, ιον, dignus; (2) æstimabilis, pretium et æstimationem habens; (3) salubri pretio parandus; etiam pro *ἐντάξιος*, æquiparandus, *Hom.* Ἐπ' *ἀξίοισιν*, id. quod *ἀξίως*, merito, *Eurip. Or.* 1335.

ἀξιόσκεπτος, ε, ὁ καὶ ἡ, dignus consideratione, seu animadversione, considerandus. Ex *σκέπτομαι*, *considero*.

ἀξιοστόδαος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, dignus studio, dignus quem studiose sectemur. Ex ἄξιος, et σπεύδω, *studeo.*

ἀξιος-στρατήγητος, ον, dignus imperatore; imperatori laudem gignens.

ἀξιος-στρατηγικός, οῦ, ὁ καὶ ἡ, idem.

ἀξιος-στράτηγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem.

ἀξιοτέκμαρτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, probatus sufficientibus argumentis. Ex ἄξιος, et τεκμαίρομαι.

ἀξιότης, ητος, ἡ, dignitas; (2) dignatio.

ἀξιοτίμητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pretiosus, *Ph.* Ex ἄξιος, et τιμᾶμαι, *aestimo.*

ἀξιόχρεως, ω, ὁ καὶ ἡ, qui est solvendo; (2) fide dignus; (3) idoneus ad aliquid; (4) dignus; (5) satis magnus et amplus. Ex ἄξιος, et χρέος, *debitum, munus,* &c.

ἀξιόω, ῶ, f. ώσω, dignum censeo, dignor; (2) peto, postulo; (3) existimo, puto; (4) statuo, instituo, aggredior; (5) oportet me, decet me; τὸ ἀξιόν, opinio; ἀξιοῦμαι, mereo, *Gl. V.* dignus habeor; ἀξιωθῆ meruerit, *Ph.* Ἀξιώμενος θύγατρος τῆς σῆς, τῆς βελτίς, τιμωρίας, τῶν δωρεῶν, τοῦ ἐπαπειλεῖν, πάντων πρὸς σοῦ βουλευμάτων. Οὐκ ἠξίωσαν τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων, *Soph. Phil.* 61. Οὐδὲ ἐμαυτὸν ἠξίωσα πρὸς σε ἐλθεῖν, *Luc.* 7, 7. Πλείονος γὰρ δόξης ἔτος παρὰ Μωσῆν ἠξίωται, *Heb.* 3, 3. Ab ἄξιος.

ἀξίφος, ense carens, quod sine gladio peragitur.

ἀξίφυλλος, *Æsch.* lege ἀξιόφυλλος, vel ἀεξίφυλλος, *Pau.* αὐξίφυλλος, *Heath.*

ἀξίωμα, ατος, τὸ, dignitas, auctoritas; dignatio, honos, meritum, *Ph.* (2) enunciatio, effatum, pronunciatum; (3) voluntas; (4) supplex oratio, preces. Ab ἀξιόω.

ἀξιωματικός, ἡ, όν, habens auctoritatem, auctoritate prædituş; (2) dignatione et majestate venerandus; honorarius, *Gl. V.* in precibus consumtus, sc. sermo, &c. *Ern.*

ἀξιωματικῶς, *adv.* cum auctoritate, cum dignitate; (2) pro axiomate, *ap. Dial.*

ἀξίως, *adv.* meritò, digne, prout dignum est; (2) satis levi et salubri pretio. Ab ἄξιος.

ἀξιώσαι, 1. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀξιώσαιμι, a verbo ἀξιόω. Unde

ἀξίωσις, εως, ἡ, petitio, oratio, postulatio, desiderium, rogatio, postulatum, *Gl. V.* (2) dignatio, prærogativa, *Gl. V.* (3) opinio, imprimis de se, virtutibusque suis; (4) significatio, vis verborum; (5) salutatio honorifica, omninoque honos, qui alteri habetur.

ἀξόανος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sculptili imagine carens. Ex α priv. et ξόανον, *sculptum, politum.*

ἀξόμαι, 1. sing. f. 1. ind. med. et ξόανον, 2. sing. a. 1. imperat. act. v. ἄγω.

ἀξονίλᾶτος, ου, axe agitatus. Ex ἄξων, et ἐλαύνω.

ἀξόνιος, ία, ιον, ad axim pertinens. Ab ἄξων.

ἄξοος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non politus. Ex α priv. et ξέω, *rado, polio.*

ἀξυγκρότητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui conflatus, seu coactus non est; (2) qui confiari, seu cogi nequit. Ex α pr. et συγκροτέω.

ἀξύλευτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, in quem nemo lignatum ivit, e quo nemo ligna collegit. Ex α priv. et ξυλεύω, *lignor.*

ἀξυλία, ας, ἡ, ignorum inopia.

ἀξύλιστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, unde nemo ligna petiit. Ab

ἄξυλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non lignosus, ligno carens; (2) lignis plenus, ex quo nemo ligna petiit. "Οτε τοῦ ἀϊδήλου ἐν ἀξύλῳ ἐμπίσῃ ὕλῃ, *Il.* 11, 155. Ex α priv. vel intens. et ξύλον, *lignum.*

ἀξύμβλητος, ον, ὁ καὶ ἡ, non conferendus; (2) quod intelligi non potest, de quo nemo potest conjecturam facere. ἀξύμβλητον ἀνθρώποισι μαθεῖν, *Soph. Trach.* 707. Ab α pr. et συμβλητός, vel ξυμβλητός.

ἀξύνετος, vid. ἀσύνετος.

ἀξῦρος, ᾱ, ὁ, irrasus, *Gl. V.* intonsus. Ex α priv. et ξύρομαι, *rador.*

ἄξω, 1. sing. f. 1. ind. act. verbi ἄγω.

"ΑΞΩΝ, ονος, ὁ, axis, *Il.* 16, 378.

ἀοδμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, odore carens, inodorus. Ex α priv. et ὀδμὴ, *odor.*

ἀοζέων, s. ἀοζῶν, ministro, *Hes. Suid.*

ἀοζοί, s. ἀοζοὶ, ministri, *Call. ap. Hes.*

ἀοζος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui est sine nodis, enodis; (2) ramosus, plenus ramorum; (3) nodosus; (4) qui multa ligna comburit. Ex α pr. vel intens. et ὄζος, *nodus arboris.*

ἀοί, dat. sing. *Dor.* pro ἠοῖ. Ab ἠώς.

ἀοιδᾶν, gen. plur. *Dor.* pro ἀοιδῶν, ab ἀοιδὴ, ἧς, ἡ, cantus; (2) carmen; (3) fama; (4) cantatrix. Ab ἀείδω, *cano.*

ἀοιδιάω, ῶ, cano, canto. Καλὸν ἀοιδιάει, *Odyss.* 10, 227. Ἡ δ' ἔνδον ἀοιδιάασ' ὅτι καλῇ, *Odyss.* 5, 61. Ab eod.

ἀοίδῑμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, celebris, decantatus.

ἀοιδοδέτης, ᾱ, ὁ, poëta, qui componit cantilenas. Ex ἀοιδὴ, et τίθημι, *pono.*

ἀοιδομάχος, ᾱ, ὁ, qui cantando certat.

ἀοιδοτόλος, ᾱ, ὁ, qui versatur circa carmina, poëta. Ex ἀοιδὴ, *carmen,* et πολέω.

ἀοιδός, ᾱ, ὁ, cantor; (2) poëta; (3) cantûs peritus. Ab eod.

ἀοιδοσύνη, ης, ἡ, cantio, cantilena. Ab ἀοιδός.

ἀοίκητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non habitatus, inhabitabilis, *Gl. V.* Ab

ἄοικος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, domo carens; (2) extorris; (3) pauper. Ex α pr. et οἶκος.

ἀοίμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, invius, vagus. Ex α pr. et οἶμη, *via.*

ἀοινέω, υνο abstineo, non utor.

ἀοινία, ας, ἡ, abstinentia a vino.

ἄοινος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vino carens; (2) abstemius. Ex α pr. et οἶνος, *vinum.*

ἀοκνία, ας, ἡ, strenuitas.

ἄοκνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, impiger; (2) intrepidus; indefessus, *Gl. V.* Ex α pr. et ὄκνος.

ἀόκνως, *adv.* impigre. Ab ἄοκνος.

ἀολλέω, ῶ, f. ήσω, confertos reddo, congrego. Καὶ δ' ἀῤ ἀόλλησαν (alii ἀόλλισσαν) κατὰ ἄκυ γεφυράς, *Il.* 6, 287.

ἀολλήθην, *adv.* confertim, simul. Ab

'ΑΟΛΛΗΣ, έος, ὁ καὶ ἡ, confertus, congregatus; ἀολλέες, conferti, densi.

ἀολλίζω, f. ίσω, idem quod ἀολλέω. Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἀολλίσθησαν Ἀχαιοί, *Il.* 19, 54. Ab ἀολλής.

ἄοπλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inermis. Ex α priv. et ὅπλα, *arma.*

ἄοσσος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui nullam vocem edit, mutus; (2) invisibilis. Ex α pr. et ὀΰω.

ἀόστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, invisibilis. Ex α pr. et ὄπτομαι, *video.*

'ΑΟΡ, s. ἄος, ορος, τὸ, ensis, *Gl. V.* spatha.

ἀορασία, ας, ἡ, cæcitas. Ex α pr. et ὁράω.

ἀόρατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, invisibilis; (2) quem nefas est videre; (3) *act.* qui non videt.

ἀοράτως, *adv.* invisibiliter. A præc.

ἀοργησία, ας, ἡ, vacuitas ab iracundia, lenitudo. Ex α priv. et ὀργὴ, *ira.*

ἄοργητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui non irascitur, aut irasci solet. Se iisd.

ἀοργήτως, *adv.* sine ira, lente, leniter.

ἀορεῖς, ων, αἱ, mulieres, *Hes.* (2) tripodes.

ἀορίσαινω, hæsito, dubito. Ab ἀόρισος.

ἀορίσσω, ω, f. ήσω, indefinitus sum. Ab eod.

ἀορισία, ας, ἡ, infinitas. Ab eod.

ἀορισιστός, ή, όν, indefinitivus. Ab eod.

ἀόρισος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, infinitus, indefinitus, indeterminatus. Ex α priv. et ὁρίζω.

ἀορίστως, *adv.* infinite, indeterminate.

ἄορνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, avibus carens; (2) Avernus, lacus. Ex α pr. et ὄρνις, *avis.*

'ΑΟΡΤΗ', ῆς, ἡ, arteria magna, quæ a sinistro cordis sinu oritur.

ἀορτηθείς, suspensus, appensus, affixus, a. 1. part. pass. ab ἀορτέσθαι, *suspendi.*

'ΑΟΡΤΗ'Ρ, ῆρος, ὁ, lorum seu funis, quo ensis, vel clypeus, vel pera appenditur.

ἄορτο, *sublatus erat,* 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἤορτο, ab ἀείρω, *tollo.*

ἀορτεῦον, ου, τὸ, pars pulmonis utrimque suspensa. Ab ἀορτήρ.

ἀόρχης, ᾱ, ὁ, cui testiculi exsecti sunt, eunuchus. Ex α pr. et ὄρχις.

ἀοσμία, ας, ἡ, odoris defectus, odor nullus; (2) odor malus, fœtor. Ab

ἄοσμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, odoris omnis expers; (2) odore gravis et fœtidus; (3) *Subst.* ὁ, id. quod ἀοσμία. Ex α pr. et ὀσμή.

ἀοσσέω, ῶ, auxilior, *Steph.* adjuvo, *Mosch.* Unde

ἀοσσητής, ῆρος, ὁ, auxiliator, adjutor, qui juvat ἄνευ ὀσσης, nec omine, nec augurio aliquo impulsus, sed sponte.

ἄουτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, illæsus. Ex α pr. et ἀτάω. (2) carens auribus, auditu. Ex α pr. et ἓς.

ἀοχλησία, ας, ἡ, vacuitas a turbis. Ex α priv. et ὄχλος, *turba.*

ἀόχλητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui turba et molestia vacat. Ex iisd.

ἀοψ, οτος, ὁ καὶ ἡ, visûs expers, cæcus. Ex α priv. et ὄπτομαι, *video.*

ἀπαγγείλατε, 2. pl. a. 1. imper. act. ejusd.

ἀπαγγελεύς, ὁ, internuncius, *Man.*

ἀπαγγελία, ας, ἡ, narratio; (2) recitatio, quæ fit memoriter; (3) phrasis; (4) oratio; (5) notatio, explicatio. Ab

ἀπαγγέλλω, f. ελῶ, annuncio, refero, narro; (2) pronuncio; (3) enuncio; (4) memoriter recito; (5) salutem nuncio ab aliquo; ἀπήγγειλεν, retulit, *Ph.* a. 1. ἀπηγγέλθη, relatum est, *Ph.* a. 1. pass. Ex ἀπὸ, et ἀγγέλλω, *nuncio.* Hinc

ἀπαγγελτέον, pronunciandum, renunciandum.

ἀπαγγελτὴρ, ῆρος, ὁ, index renuncius.

ἀπαγγελτικόν, ἔ, τὸ, enunciatio. Ab eod.

ἀπαγγελτικός, ἡ, όν, renunciativus, enunciativus, commemorans, explicans.

ἄπᾰγε, *adv.* apage, apagesis; (2) aufer; (3) absit, ne feceris. Ex ἀπὸ, et ἄγε.

ἀπάγιος, έος, ὁ καὶ ἡ, qui compactus non est. Ex α priv. et ἐπάγνυμι à πήγνυμι.

ἀπαγινέω, abduco, aufero. Ἀπαγινεῖν φοςτία, ἀεγύρειον, φόρον, pendere tributum, *Herodot.* Ex ἀπὸ, et ἄγω, *duco.*

ἀπαγκαλίζω, in ulnis foveo. Ab ἄγκαλα.

ἀπαγκυλόω, ῶ, f. ώσω, curvo, obliquo.

ἀπαγκωνίζομαι, f. ίσομαι, cubitos intendo. Ex ἀπὸ, et ἄγκων, *cubitus.*

ἀπαγλαΐζω, f. ΐσω, deturpo, dehonesto. Ex ἀπὸ, et ἀγλαΐζω, *illustro.*

ἀπαγόρευμα, ατος, τὸ, interdictum magistratûs, edictum prohibitorium.

ἀπαγόρευσις, εως, ἡ, interdictum, prohibitio.

ἀπαγορευτίκός, prohibitorius, vetans.

ἀπαγορεύω, f. εύσω, abdico, interdico, renuncio, succumbo, *Gl. V.* Ἀπαγορεύει, execrat, *Ph.* ἀπηγορευμένον, interdictum, *Ph.* ἀπηγορευμένος, intestabilis, *Ph.* Ἀπαγορεύειν τινὶ φόνου πρὸς τὰς πόνους, abhorrere; μὴ στιφανῦν. Κἀπαγορεύετε μήτ' ἐξελθεῖν, μήτ' ἐγκύψασαν ἀλῶναι, *Arist. Thesm.* 797.

ἀπαγρεύω, f. εύσω, eripio, aufero, propriè quidem venatione.

ἀπαγριόω, ῶ, f. ώσω, agreste reddo, effero, exaspero; ἀπαγριῶμαι, efferor, exasperor. Ex ἀπὸ, et ἄγριος, *agrestis.* Hinc

ἀπαγρίωσις, εως, ἡ, efferatio, exasperatio.

ἀπαγροικίζομαι, ad mores rusticos reducor.

ἀπαγρος, ᾱ, ὁ, infelix et infortunatus venator, *Hes.* Ex ἀπὸ, et ἄγρα, *venatio.*

ἀπαγχονέω, ab ἀγχόνη, et

ἀπαγχονίζω, f. ίσω, strangulo, suffoco.

ἀπάγχω, f. ἀγξω, idem; *in med.* strangulare se, laqueo sibi gulam frangere; (2) ita ægro animo aut irato esse, ut parum absit quin tibi laqueo vitam finias. Ὃ μὲν λάει νεθρὸν ἀπάγχων. *Odyss.* 19, 230. Καὶ ἀπελθὼν, ἀπήγξατο, *Matt.* 27, 5. Ex ἀπὸ, et ἄγχω.

ἀπάγω, f. ἄξω, abduco, avoco; (2) abduco in carcerem, ad supplicium; (3) reduco; (4) pendo, solvo. Ἀπάγειν τινὰ ἐπὶ τὴν βελτὴν, deducere in senatum; τινὰ τῆς ἐπιβουλίας, abducere; φόρον, βασμὸν, pendere; οἴκαδε, reducere. Κλαύσετ' ἄρα ὅσις σ' ἀπάξει, τυπτόμενος τῇ λαμπάδι, *Arist. Thesm.* 923. Εἰ μὲ ὅτος ἐκ τῶν σῶν ἀπάξεται βία, *Soph. Phil.* 979. Μετὰ πολλῆς βίας ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν ἀπήγαγε, *Act.* 24, 7. Ex ἀπὸ, et ἄγω, *duco.*

ἀπαγωγὴ, ῆς, ἡ, abductio; (2) abductio in carcerem; (3) reductio; (4) pensio tributi; (5) reductio, ut ad impossibile, ad absurdum; (6) libellus, quo quis magistratui aperit, aliquem in judicium esse rapiendum. A præc.

ἀπαγωγὸς, ὁ, ὁ, expulsor, abductor.

ἀπαγώνιος, *Æsch.* rectius ἐπαγώνιος.

ἀπᾰδεῖν, *displicere,* s. *displicuisse,* a. 2. inf. act. verbi ἀπάδω.

ἄπᾰδις, ιος, ἡ, vis mentis, providentia, *ap. Pind.*

ἀπάδω, in cantu discrepo; (2) dissentio, discrepo; ἀπάδει, abhorret, discrepat; ἀπᾴδων, abhorrens, *Gl. V.* Ex ἀπὸ, et ᾄδω, *cano.*

ἀπαειρόμενος, *discedens,* part. præs. med. verbi ἀπαείρω, *discedo.*

ἀπαείρω, f. ερῶ, tollo ab, attollo; *Metaph.* discedo. Μή μ' ἀπαειρόμενον πόλεως πεδίονδε νοήσῃ, *Il.* 21, 563. Ex ἀπὸ, et ἀείρω, *tollo.*

ἀπαθανατίζω, fut. ίσω, reddo immortalem. Ex ἀθανατίζω, idem. Hinc

ἀπαθανάτισις, εως, ἡ, consecratio, relatio in deos.

ἀπάθεια, ας, ἡ, adfectuum vacuitas; (2) indolentia; (3) stupor. Ab ἀπαθὴς.

ἀπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non obnoxius adfectibus, carens passionum et adfectuum animi perturbatione; unde et placidus, lenis,

velut ἔρως ἀπαθὴς; (2) illæsus; (3) nullis malis obnoxius; (4) expers, et immunis alicujus rei; (5) non commotus. Ex α priv. et πάθος, *adfectus animi*. Hinc
ἀπαθητος, ον, ὁ καὶ ἡ, q. impatibilis, patiendi necessitati non obnoxius.
ἀπαθῶς, *adv.* sine ulla passione, s. adfectu, ut ἀπαθῶς ἐρᾶν, non amore capi ejus quem videas.
ἄπαι, *Præpos. Poët.* a, ab, pro ἀπό.
ἀπαιγιεῤῥομαι, in alnum commutor. Ab αἴγιρος.
ἀπαιδαγώγητος, ὁ κ᾽ ἡ, qui regi nequit; (2) indocilis, intractabilis; (3) qui rectorem non habet. Ex α pr. et παιδαγωγέω.
ἀπαιδαγωγήτως, *adv.* sine institutione; (2) indocte, imperite.
ἀπαιδάγωγος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀπαιδαγώγητος.
ἀπαιδευσία, ας, ἡ, inscitia, imperitia. Ex α pr. et παιδεύω, *instituo*. Unde
ἀπαίδευτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, ineruditus, imperitus, indoctus.
ἀπαιδεύτως, *adv.* imperite, indocte.
ἀπαιδία, ας, ἡ, orbitas liberorum. Ab ἄπαις.
ἀπαιδοῤῥομαι, præputium mihi reseco, *Poll.* (2) glandem penis nudatum habeo; unde (3) libidinosus sum, *Ern.* Ex τὰ αἰδοῖα.
ἀπαιδοτρίβητος, ὁ, ὁ ᾗ ἡ, sub magistro non exercitatus; (2) inexercitatus. Ex α pr. καὶ, *puer*, et τρίβω, *exerceo*.
ἀπαιθαλόω, ῶ, f. ώσω, comburo, torrefacio.
ἀπαιθριάζω, ἴ. ώσω, sub dio ago; (2) sereno, serenum reddo. Ex ἀπό, et αἰθριος.
ἀπαιθρόσω, ventilo, concutio facem, sc. ignis excitandi causâ.
ἀπαίνῦμαι, aufero. Κῦδος ἀπαίνυτο, *Il.* 15, 595. Ex ἀπό, et αἴνυμαι, *capio*.
ἀπαιολᾶω, et ἐω, decipio, fraudo. Ab αἰολος.
ἀπαιόλη, ης, ἡ, fraus. *Aristoph. Nub.* 1150.
ἀπαιόλημα, το, idem, *Arist. Nub.* 729.
ἀπαιόλησις, ἡ, fraudatio, imprimis in mercede, usura, &c.
ἀπαιρεθέω, *privarer*, 1. sing. a. 1. conj. pass. *Ion.* pro ἀφαιρεθῶ, a verbo ἀφαιρέω.
ἀπαιρεῤῥημένοι, *fraudati*, nom. plural. part. perf. pass. *Ion.* et *Att.* pro ἀφῃρημένοι.
ἀπαίρω, tollo, aufero; (2) discedo, abeo, solvo, discedo navi; (3) morior. Ἥωϊς μὲν ἐκ γῆς τῆσδ᾽ ἀπαίρομεν φυγῇ, discedimus, *Eur. Med.* 938. Καὶ τοσοῦτον ἀπὸ τῆς αὐτῶν ἀπάραντας, a patria, *Luc.* Ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ᾽ αὐτῶν ὁ νυμφίος, *Luc.* 5, 35.
ἄπαις, αιδος, ὁ καὶ ἡ, liberis carens. Ex α priv. et παῖς, *puer*.
ἀπαίσιος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, infaustus, inauspicatus, mali augurii, obscœnus, *Ph.* Ex ἀπό, et αἶσα, *sors*, *fatum*.
ἀπαισίως, *adv.* infauste.
ἀπαΐσσω, f. ξω, prosilio cum impetu; (2) aberro. Κεἰ μὴ τόδ᾽ ὄμμα καὶ φρένες διασφόροι γνώμης ἀπῆξαν τῆς ἐμῆς, resiluerunt, *Soph. Aj.* 447. Ex ἀπό, et αἴσσω, *prosilio*.
ἀπαισχύνομαι, pudorem exuo.
ἀπαιτέω, ῶ, f. ήσω, reputo, postulo, exigo. Ἀπαιτεῖν τι παρά τινος, τινὰ ἀργύριον. Τάθ᾽ ὑπ᾽ ἀπήτων τῶ πατρὸς, *Soph. Phil.* 361. Εἰ καὶ νύ κεν οἴκοιθεν ἄλλο μείζον ἀπαιτήσειας, *Il.* 23, 593. Hinc
ἀπαίτησις, εως, ἡ, exactio, repetitio.
ἀπαιτητέος, ία, έον, repetendus, efflagitandus. Ab eod.
ἀπαιτητικὸς, ἡ, όν, repetens, agens repetitorem. Ab eod.
ἀπαιτίζω, f. ίσω, postulo, exigo. Χρήματ᾽ ἀπαιτίζοντες, ἕως π᾽ ἀπὸ πάντα δοθεῖν, *Od.* 2, 78. Ab ἀπαιτέω.
ἀπειρεώω, ῶ, ἀπειρεώμαι, immineo, impendeo, dependeo. Ἔπῃ δὲ ζώνῃσι δεδεκοντὸ δοιὼ ἀσπῴσευντ᾽, *Hesiod.* Ἀσπ. 234. Ex ἀπό, et αἰωρέω, pro αἴρω, *tollo*.
ἀπακοντίζω, f. ίσω, jaculor.
ἀπακριβόω, ῶ, f. ώσω, diligenter aliquid facio, elaboro accurate; (2) studiose exquiro; (3) exacte respondeo. Ex ἀπό, et ἀκριβὴς, *accuratus*.
ἀπακτέος, ία, έον, retrahendus, abducendus. Ab ἀπάγω, *abduco*. Unde
ἄπακτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, ablatus, abductus.
ἀπακτόω, abduco, *Soph.* ubi al. πακτόω.
ἀπάλα, *mollis*, *Dor.* pro ἁπαλὴ, ab ἁπαλός.
ἀπάλαιστος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, luctâ invictus, insuperabilis, *R.* Ex α pr. et παλαιστὴς.
ἀπαλαιστρος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, palæstræ imperitus. Ex α priv. et παλαίστρα, *palæstra*.

ἀπαλαλκέμεν, *Dor.* pro ἀπαλάλκειν. Ab ἀπαλάλκω, arceo, depello. ὡς ἐσθ᾽, ὃς σῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι, *Il.* 22, 348.
ἀπάλαμος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, industria carens; (2) consilii inops; (3) difficilis. Ex α pr. et παλάμη, *ars*, *via*.
ἀπαλαμοῦμαι, ῶμαι, deerro, vagor. Αὐτὸς δ᾽ ἀπαλήσεται ἄλλη χώρῃ αἰδρείῃ ἰὼν, *Hesiod.* Ἀσπ. 400. Ex ἀλάομαι, *erro*.
ἀπαλαοσέω, ῶ, f. ήσω, indignor, *Hes.*
ἀπαλγέω, ῶ, f. ήσω, dedoleo, dolere desino; (2) animum despondeo, despero; (3) de stupore et inscitia summa. Οἵτινες ἀπηλγήκοτες ἑαυτὸν παρέδωκαν τῇ ἀσελγείᾳ, *Eph.* 4, 19.
ἀπάλγησις, εως, ἡ, cessatio doloris, remedium contra dolorem, *Heliod.* 6.
ἀπάλεϊψον, 2. sing. a. 1. imp. act. ab
ἀπαλείφω, f. ψω, deungo; (2) deleo, obtero. Δίκη δ᾽ ἀπαλειψον ἄμυναν, *Phocyl.*
ἀπαλεξέω, idem quod ἀπαλέξω, *Hom.*
ἀπαλεξήσεις, ἡ, propugnaculum, auxilium.
ἀπαλεξίκακος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, à quo malum depelli non potest. Ex ἀπὸ, ἀλέξω, *depello*, et κακὸν, *malum*.
ἀπαλέξω, propulso, repello; (2) auxilior, *Il.* 24, 371. Ex ἀπὸ, et ἀλέξω, *depello*.
ἀπαλεύομαι, devito, evito, effugio. Ex ἀπὸ, et ἀλεύω, *vito*.
ἀπαληθεύω, f. εύσω, verum prædico.
ἀπαλήσεται, 3. sing. f. 1. ind. med. verbi ἀπαλάομαι.
ἀπαλθέομαι, f. ήσομαι, curo. Οὐ δέ κεν ἐς δικάστης περιτελλομένης ἐνιαυτὸς ἴλεσ ἀπαλθήσεται, *Il.* 8, 405, et 419. Ex ἀπὸ, et ἀλθέω, *curo*.
ἀπαλίας, ου, ὁ, hædus tenellus et delicatus. Ab ἁπαλὸς, *mollis*, *tener*.
ἀπαλλάγ᾽ ης, ἡ, discessus, migratio; (2) reconciliatio; (3) liberatio; (4) effugium; (5) alienatio, cum rem, quocunque modo, è jure nostro emittimus.
ἀπαλλακτικὸς, ἡ, όν, liberandi vim habens, salutaris.
ἀπαλλακτικῶς ἔχειν, liberari, defungi velle.
ἀπαλλάξ, *adv.* vicissim.
ἀπαλλαξείω, defungi cupio, volo discedere, liberari. Ἀπαλλαξείοντες τῆ Μηδικῆ πολεμῆ, *Thuc.* Desiderativum à fut. 1. verbi ἀπαλλάσσω, *discedo*.
ἀπάλλαξις, εως, ἡ, discedendi facultas, discessus; (2) liberatio; (3) amissio; (4) alienatio. Vid. ἀπαλλαγή. Ab
ἀπαλλάσσω, vel ἀπαλλάττω, f. άξω, dimitto, abire jubeo; (2) libero; (3) amoveo, dimoveo; (4) tollo è medio; (5) defungor vita; ἀπαλλάσσομαι, abeo, discedo; ἀπηλλαγμένος, liberatus, perf. part. pass. ἀπηλλάγη, dicessit, a. 2. pass. Ἀπαλλάττειν ἀπό τινος, discedere; ἐκ τῆς χώρης, τινὰ τῆς ὀφθαλμίας· ἀπαλλάττεσθαι δηλοσύνης, τῶν κακῶν ἐς τὰ οἰκία. Δίκαιός εἰμι τῶνδ᾽ ἀπηλλάχθαι κακῶν, *Soph. Antig.* 496. Μηδέ σ᾽ ἐκ γόνων ποτὲ τῶν νῦν ἀπαλλάξειαν οἱ κάτω θεοὶ, *Id. El.* 291. Ἀπήλλαγμαι φόβου πρὸς τῆσδε, quod ad hanc, *ibid.* 785. Καὶ νῦν ἀπαλλαχθέντε τῶν μακρῶν λόγων, omissis, *ibid.* 1335.
ἀπαλλοτριόω, ῶ, f. ώσω, abalieno; ἀπηλλοτριωμένος, abalienatus, *Gl. V.* p. part. pass. Ἀπηλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας τῦ Ἰσραὴλ, *Ephes.* 2, 12. Hinc
ἀπαλλοτρίωσις, εως, ἡ, abalienatio.
ἀπαλόθριξ, τρίχος, ὁ κ᾽ ἡ, mollem comam habens.
ἀπαλοιάω, ῶ, f. ήσω, idem quod
ἀπαλοιόω, ῶ, f. ήσω, contero, confringo; (2) tero, trituro. Ἀμφοτέρω δὲ τίνοντε καὶ ὀτέρε λᾶας ἀναιδὴς ἄχεις ἀπηλοίησεν, *Il.* 4, 522. Ex ἀπὸ, et ἀλοάω, *tero*.
ἀπαλοιφὴ, ῆς, ἡ, litura. Ab ἀπαλείφω.
ἀπαλοκουρὶς, ίδος, ἡ, tenera et delicata virgo, *Athen.*
ἁπάλον, *adv.* molliter, delicate, *Hom.*
ΑΠΑΛΟΣ, ὴ, όν, tener, mollis, delicatus.
ἀπαλοστερκὴς, ὁ, ὁ καὶ ἡ, carne mollis, molli carne præditus. Ex ἁπαλὸς, et σάρξ, *caro*.
ἀπαλότης, ητος, ἡ, teneritas, mollities. Ab ἁπαλὸς.
ἀπαλοτρεφὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, delicate nutritus, saginatus. Ex τρέφω.
ἀπαλοτρόφος, ον, delicatis vestibus utens.
ἀπαλόφρων, mollis animo præditus. Ab ἁπαλὸς, et φρὴν.
ἀπαλόχροος, ον, contr. χρους, ου, ὁ καὶ ἡ, cute tenera et molli præditus. Ex χρόα, *cutis*,

ἀπαλόψυχος, ον, id. quod ἀπαλόφρων, *Ep.*
ἀπαλύνω, f. ὔνῶ, tenerum reddo, emollio, *Gl. V.* mollio, mollifico; ἀπαλύνομαι, mollesco, *Gl. V.* Ab ἁπαλὸς.
ἀπάλως, *adv.* molliter; (2) delicate.
ἀπαμαλδύνω, perdo, corrumpo, deleo, oblitero, demolior, everto, solo æquo.
ἀπαμαυρόω, ῶ, f. ώσω, tenebras offundo.
ἀπαμάω, f. ήσω, meto, abscindo. Ἀπ᾽ ἔματα νηλεῖ χαλκῷ βίνάς τ᾽ ἀμήσαντες, *Odyss.* 21, 300. Ab ἀπὸ, et ἀμάω, *meto*.
ἀπαμβλακεῖω, *Hes.* deerro vel aberro, *Steph.* potius ἀπαμπλακεῖω, q. v. *Soph.*
ἀπαμβλόω, abortior, *Plut.* ubi al. ἐπαμβλόω.
ἀπαμβλύνω, hebeto, obtundo, *Hom. Hymn.* Ex ἀπὸ, et ἀμβλύνω.
ἀπαμβρῶτο, aberro, deero. Σαρπηδὼν δ᾽ αὖτε μὲν ἀπήμβροτε δῃοῖ φαεινῶ, *Il.* 16, 466. Ex ἀπὸ, et ἀμβρῶτο, pro ἀβρῶτο.
ἀπαμείβετο, 3. sing. imp. ind. med. verbi ἀπαμείβομαι, f. ψομαι, respondeo, vices sermonis meas alteri, qui suas deponederat, rependo, *Ern.* Ex ἀπὸ, et ἀμείβω, *respondeo*.
ἀπαμείρω, separo, privo, aufero; *Pass.* privor; (2) expers sum, careo. Ἐννάετες δὲ θεῶν ἀπαμείρεται αἰὲν ἐόντων, *Hes.* Θ. 801.
ἀπαμελέω, ῶ, negligo, prorsus negligo.
ἀπαμέρδω, privo, ut simplex.
ἀπαμμένος, *suspensus*, part. perf. pass. *Ion.* pro ἀφαμμένος, à verbo ἀφάπτω.
ἀπαμπίσχω, exuo.
ἀπαμπλακέω, aberro, *Soph. Trach.* 1139.
ἀπαμύνω, propello, arceo; (2) resisto. Ὡς ὁ μὲν Αἰτωλοῖσιν ἀπήμυνεν κακὸν ἦμαρ, *Il.* 9, 593. ἀπαμύνεσθαι τὴν πενίαν, *Herodot.* Ὁ δ᾽ ἐκ ἀπαμύνετο χερσὶ, *Odyss.* 11, 578.
ἀπαμφιάζω, vestimenta detraho, nudo, spolio.
ἀπαμφιασμὸς, ὅ, ὁ, denudatio.
ἀπαμφιέννῦμι, f. φιέσω, id. q. ἀπαμφιάζω.
ἀπαμφίσιον, idem. Ex ἀπὸ, et ἀμφίσιον.
ἀπανεύἰνατο, 3. sing. a. 1. ind. med. *Poët.* et *Dor.* pro ἀπανήνατο.
ἀπανήνασθαι, a. 1. inf. med. Ab
ἀπαναίνομαι, respuo, renuo, recuso, rejicio; ἀπαναίνετοι, aspernatur, *Ph.* Ῥηΐδιον δ᾽ ἀπανήνασθαι, παρὰ δ᾽ ἔργα βόεσσιν, *Hesiod.* Ἔργ. 452. Θεῖ εὐνὴν, *Odyss.* 10, 297.
ἀπαναισχύνομαι, impudenter attento, impudenter ago.
ἀπαναισχυντέω, ῶ, f. ήσω, impudenter me gero, impudentia utor; ἀπηναισχύντησε, depuduit, *Ph.* a. 1.
ἀπαναλίσκω, f. αλῶσω, absumo, detero, erogo. Ex ἀπὸ, et ἀναλίσκω. Hinc
ἀπανάλωσις, εως, ἡ, consumptio.
ἀπανδάσιος, εως, ἡ, migratio, transmigratio. Ab ἀπανίσημι.
ἀπανδρόω, ῶ, f. ώσω, virilem reddo; ἀπανδρούμαι, virilitatem, seu viriles annos adsumo.
ἀπάνευθε, *adv.* sine, procul, seorsim. Ex ἀπὸ, et ἄνευ, *sine*.
ἀπανθέω, ῶ, f. ήσω, defloresco, emarcesco, florem amitto, flore exuor. Hinc
ἀπάνθησις, εως, ἡ, deflorescendi actio; (2) florum marcor et fluxus.
ἀπανθίζω, f. ίσω, defloro, decerpo. Hinc
ἀπάνθισμα, ατος, τὸ, actio decerpendi florem.
ἀπανθισμὸς, ὅ, ὁ, linea subtilis et visum effugiens; (2) defloratio.
ἀπανθρακίζω, f. ίσω, carbones accendo; (2) torreo, asso; (3) anthracas, s. pisces ita dictos, comedo. Ex ἀπὸ, et ἄνθραξ, *carbo*, s. *piscis genus*. Hinc
ἀπανθρακὶς, ίδος, ἡ, piscis genus cui convenit assatio; (2) placentæ, seu lagani genus.
ἀπανθράκισμα, ατος, τὸ, quidvis tostum in prunis.
ἀπανθρακόω, ῶ, f. ώσω, in carbones verto, seu redigo, exuro.
ἀπανθρωπεύομαι, inhumaniter, vel crudeliter ago.
ἀπανθρωπία, ας, ἡ, inhumanitas, crudelitas. Ab
ἀπάνθρωπος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, inhumanus, crudelis; (2) hominum frequentia carens.
ἀπανθρώπως, *adv.* inhumaniter, crudeliter.
ἀπανισταμένης, *discedentis*, pr. part. med. f. g.
ἀπανίστω, ῶ, idem quod sequens.
ἀπανίσημι, f. ήσω, excito alicunde, surgere facio; ἀπανίσταμαι, surgo, exsurgo,

discedo, migro. Ἀπανίσαμαι ἀπὸ τῆς πόλιος, *Herodot.* Ex ἀπό, et ἀνίσημι.

ἀπανοίγω, idem quod simplex, *Hom.*

ἀπάνυεργος, ον, tenuis, non exquisitus.

ἀπανύεργος, adv. simpliciter, tenuiter, sine arte.

ἀπαντᾶν, præs. inf. act. *contr.* pro ἀπαντάειν, a verbo ἀπαντάω.

ἀπαντάχῃ, *adv.* ubique, passim. Ab ἅπας.

ἀπανταχόθεν, adv. undique, undiquaque, quaquaversum. Ab cod.

ἀπανταχόθι, adv. idem quod ἀπανταχῇ.

ἀπανταχόσε, adv. quaquaversum.

ἀπαντοχῇ, adv. in omnem partem, quoquoversus ; (2) ubique. Ab ἅπας.

ἀπαντάω, ῶ, f. ήσω, obviam procedo, occurro ; (2) me confero quo ; (3) pervenio ; (4) respondeo ; (5) congruo ; (6) evenio ; contingo ; (7) ap. LXX. percutere, interficere ; (8) supplico, veneror. Ἀπαντᾶν τοῖς πολεμίοις, εἰς τὸν ἀγῶνα· εἰς τὴν τίμησιν, deprecari ; πρὸς σε, ἐπὶ τὴν μνησίκακιαν· πρὸς τὸ δικαστήριον· τοῖς εἰρημένοις. Ex ἀπό, et ἀντάω.

ἀπάντη, ubique, undiquaque. Ab ἅπας.

ἀπάντημα, ατος, τό, occursus, congressus ; (2) pernicies, *Sym.* Ab ἀπαντάω. Unde

ἀπάντησις, εως, ἡ, occursus ; (2) responsio ; (3) supplicatio, dies festus ; (4) apparatus, comitatus ; (5) consuetudo, congressio.

ἀπαντιπερὶ, adv. e regione.

ἀπαντίον, adv. idem. Ex ἀπὸ, et ἀντί.

ἀπαντλέω, ῶ, f. ήσω, exhaurio ; (2) minuo ; (3) lenio, *Eur. Alcest.* 354.

ἀπάντομαι, resisto. Ab ἀπαντάω.

ΑΠΑΞ, *adv.* semel ; (2) omnino, prorsus.

ἀπαξάπας, ασα, απαν, simul omnis, universus, cunctus. Ex ἅπαξ, et πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis.*

ἀπαξαπλῶς, *adv.* universe, in universum, omnino. Ex ἅπαξ, et ἁπλῶς.

ἀπαξίω, ας, ᾳ, ἡ, indignitas. Ab ἀπάξιος.

ἀπάξιος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, indignus. Hinc

ἀπαξίόω, ῶ, f. ώσω, dedignor, indignum reputo ; (2) recuso. Οὐδ' αὐτὴν τῶν καλλίστων ἀπηξίωσε, *Aristot.* Hinc

ἀπαξίωσις, εως, ἡ, dedignatio, contemptio, despicientia.

ἀπᾶορος, *remotus*, *Dor.* pro ἀπήορος.

ἀπασπος, ον, non cognatus, alienus.

ἀπαράλᾶτος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, non transitorius ; (2) perpetuus ; qui non transit in alium, v. c. honos ; (3) qui non violatur, inviolabilis, *Epith.* legis ; (4) *act.* qui non fallit, peccat, legem violat. Ex ἀπὸ, et παραβαίνω.

ἀπαραβᾶτος, *adv.* citra transgressionem.

ἀπαράβλαστος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, nullum sobolem proferens ; (2) non renascens, non recrescens, a radice non regerminans. Ex α priv. et παραβλαστάνω, *circumpullulo.*

ἀπαράβλητος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, incomparabilis ; (2) dissimilis ; (3) insociabilis. Ex α pr. et παράβλητος, *comparabilis.*

ἀπαραγγέλτως, *adv.* injussu. Ex α priv. et παραγγέλλω, *jubco.*

ἀπαραγόᾶτος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, qui definiri, seu circumscribi nequit, *Polyb.*

ἀπαράγωγος, ον, perpetuus, constans. Ab α priv. et παράγω, *prætereo.*

ἀπαράδεκτος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, non receptus ; (2) qui accipi nequit ; (3) non recipiens. Ex α priv. et παραδέχομαι, *recipio.*

ἀπαράθετος, ὁ καὶ ἡ, *Epith.* libri in quo nulla ex aliis loca afferuntur ; *ap. Diog. L.* Ex α priv. et παρατίθεμαι.

ἀπᾶραι, *sustulisse*, aor. 1. inf. act. verbi ἀπαίρω.

ἀπαραιρημένος, part. perf. pass. *Ion.* et per *reduplic.* pro ἀφῃρημένος. Ab ἀφαιρέω.

ἀπαραίτητος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, inexcusabilis ; (2) implacabilis, inexorabilis, severus, qui nec precibus nec pretio flecti potest ; (3) inevitabilis, necessario subeundus. Ex α priv. et παραιτέομαι, *deprecor.*

ἀπαραιτήτως, *adv.* inexorabiliter ; (2) ut evitari nequeat, necessario.

ἀπαρακάλυπτος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, non occultatus, apertus, manifestus. Ex α priv. et παρακαλύπτω, *oculo.*

ἀπαρακαλύπτως, *adv.* manifeste, aperte ; (2) impudenter.

ἀπαράκλητος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, inconsolabilis ; (2) non vocatus, se offerens, spontaneus. Ex α priv. et παρακαλέω, *consolor, advoco.*

ἀπαρακολούθητος, ον, innumerabilis, quem mens nulla assequi potest.

ἀπαρακολυθήτως, temere, sine consilio.

ἀπαράλειπτος, ον, non deficiens, perennis, perpetuus.

ἀπαράλεκτος, ον, cui superflui crines dempti ac velut ablecti non sunt, *Steph.* al. id. quod ἀπαράθιλτος.

ἀπαράλλακτος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, immutabilis ; (2) non differens, per omnia similis. Ex α priv. et παραλλάττω, *muto.*

ἀπαραλλάκτως, *adv.* absque ulla differentia, similiter per omnia, constanter.

ἀπαραλλαξία, ας, ἡ, immutabilitas, constantia. Ex α priv. et παραλλάττω, *muto.*

ἀπαραλόγιστος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, qui decipi nequit ; (2) non decipiens, non confictus ad decipiendum. Ex α priv. et παραλογίζομαι.

ἀπαραλογίστως, *adv.* ita, ut non decipiaris, vel decipi possis.

ἀπαράλογος, ον, non absurdus, non adeo inopinatus.

ἀπαραμίλλητος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, incomparabilis, qui in certamen et contentionem non venit, nihil par habens. Ex α priv. *παρὰ*, et ἀμιλλάομαι, *contendo.*

ἀπαραμύθητος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, qui verbis flecti, vel persuaderi nequit, ferus ; (2) inconsolabilis. Ex α priv. et παραμυθέομαι.

ἀπαράμῡθος, idem.

ἀπαραμυθήτως, *adv.* inconsolabiliter.

ἀπαραπόδῐστος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, non præpeditus, liber ab impedimentis, non intricatus. Ex α priv. et παραποδίζω, *pedes implico.*

ἀπαραπόδιστος, *adv.* sine impedimento.

ἀπαραποίητος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, non adulteratus, germanus, genuinus, verus. Ex α priv. et παραποιέω, *falso adsimilo, adultero.*

ἀπαραποίητος, *adv.* genuine, non simulate.

ἀπᾶρας, a. 1. part. verbi ἀπαίρω, *tollo.*

ἀπαρασάλευτος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, inconcussus, immotus, firmus. Ex α priv. et παρασαλεύω.

ἀπαρασαλεύτως, *adv.* instar rei inconcussæ.

ἀπαρασήμαντος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, non designatus ; (2) incelebris. Ex α priv. et παρασημαίνω.

ἀπαρασημείωτος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, non insignitus, non adnotatus. Ex α priv. et παρασημείωμαι, *insigniо.*

ἀπαράσημος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, nullo insigni notus ; (2) incorruptus, illæsus, integer, sanus. Ex α priv. et παράσημος.

ἀπαρασκευασία, ας, ἡ, negligentia.

ἀπαρασκεύᾱστος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, imparatus. Ex α priv. et παρασκευάζω, *paro.*

ἀπαράσκευος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, idem ; item simplex, tenuis, frugalis, de genere vitæ. Ex α pr. et παρασκευή, *apparatus.*

ἀπαρασκεύως, *adv.* imparate, sine præmeditatione.

ἀπαράστιεστος, ον, implacabilis. Ab α priv. παρὰ, et στένδομαι.

ἀπαράσσω, vel **ἀπαράττω**, f. ἄξω, abscindo, amputo ; (2) depello, deturbo. Ἀντικὺ δ' ἀπάραξε, *Il.* 16, 116. Ἀπήραξον δὲ χαμᾶζε *Il.* 14, 497. Οὐδ' ἀπαράξει κράτα βίᾳ ὄϊκλι μολὼν τῦ συγγεῦ, *Soph. Trach.* 1032. Ex ἀπό, et ἀράσσω.

ἀπαρασχηκάτισος, ον, qui mutari non potest.

ἀπαρατήρητος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, inobservatus ; (2) inobservabilis. Ex ἀπό, et παρατηρέω.

ἀπαρατηρήτως, *adv.* sine observatione, negligenter.

ἀπαράτιλτος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, qui vulsus non est, hirsutus. Ex ἀπό, et παρατίλλω, *vello.*

ἀπάρᾶτος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, execrabilis, execrandus ; (2) deprecandus. Ex ἀπό, et ἀράομαι.

ἀπαράτρεπτος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, indeclinatus ; (2) indecfinabilis ; (3) non declinans, nec oblique faciens. Ex α pr. et παρατρέπω.

ἀπαρατρέπτως, *adv.* recta, rigide, severe, nullo diverticulo.

ἀπαράτρῡτος, ον, inconcussus, illæsus. Ex α priv. παρὰ, et τρύω, *tero, defatigo.*

ἀπαράφθαρτος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, incorruptus, *Suic.* Ex α pr. et παραφθείρω, *corrumpo.*

ἀπαράφθορος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

ἀπαραφυλάκτως, *adv.* incaute. Ex α pr. et παραφυλάσσω, *observo.*

ἀπαραχάρακτος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, non perperam signatus ; (2) non adulterinus ; (3) illæsus, inviolatus. Ex α priv. et παραχαράσσω.

ἀπαράχῡτος, ον, merus. *Epith.* vini.

ἀπαραχώρητος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, nihil cedens, pertinax. Ex α priv. et παραχωρέω, *cedo.*

ἀπαραχωρήτως, pertinaciter, constanter.

ΑΠΑΡΓΙΑ, ας, ἡ, herbæ certæ nomen.

ἀπάργματον, τὸ, primitiæ. Ex ἀπὸ, et ἄρχω, *initium.*

ἀπαργυρίζω, f. ίσω, ære muto, vendo. Τὸν οἶνον καὶ τὰ ὄψα ἀπαργυρίζων, *Themist.* Ex ἀπό, et ἄργυρος, *argentum.* Hinc

ἀπαργυρισμός, ῦ, ὁ, æstimatio rei in pecunia numerata.

ἀπαργυρόω, ῶ, f. ώσω, in argentum verto, argento muto ; ἀπαργυρῶσθαι, in argentum verti.

ἀπαρεγχείρητος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, inviolabilis, non movendus, vel matandus, quem comprehendere manibus non licet, adversus quem nihil moliri possumus, inexpugnabilis, *Suic.* Ex α pr. et παρεγχειρέω.

ἀπαρεγχειρήτως, *adv.* ut nemo audeat aggredi rem, perfecte ; *ap. Diod. Sic.*

ἀπαρέγχῡτος, ον, id. quod ἀπαράχυτος.

ἀπαρεμπόδῐστος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, minime implicitus, non impeditus, qui impediri non potest. Ex α priv. et παρεμποδίζω, *impedio.*

ἀπαρέμφᾶτος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, q. d. minime de clarativus, cui nulla subest declaratio, infinitus ; ἀπαρέμφατον, infinitivum, *Gl. V.* Ex α priv. et παρεμφαίνω.

ἀπαρεμφάτως, *adv.* absque declaratione, indefinite, per modum infinitivum.

ἀπαρενθύμητος, ον, attentus, diligenter cogitans.

ἀπαρενθυμήτως, *adv.* diligenter, cogitate.

ἀπαρένοχλητος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, minime perturbatus. Ex α priv. et παρενοχλέω, *perturbo.*

ἀπαρέσκω, f. έσω, displiceo, improbor ; (2) improbo, repudio ; et (3) ἀπαρέσκομαι, ægre fero. Hinc

ἀπάρεστος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, ingratus, injucundus, ita ut non placeat. Ab ἀρέσκω, *placeo.*

ἀπαρηγόρητος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, non amplius virgo, devirginatus. Ex α priv. et παρηγορέω, *consolor.*

ἀπαρηγορήτως, *adv.* inconsolabiliter.

ἀπαρήγω, f. ξω, juvo, auxiliando propulso.

ἀπαρθένευτος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, non decens virginem. Ex α priv. et παρθενεύω.

ἀπάρθενος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, non amplius virgo, devirginatus. Ex α pr. et πάρθενος.

ἀπαρθρόω, sejungo, ut sit peculiaris pars, velut articuli sunt ἀπηρθρωμένοι.

ἀπαρθρῶ, 1. sing. a. 1. conj. pass. v. ἀπαίρω.

ἀπαριθμέω, ῶ, pernumero, percenseo ; (2) numero, enumero, recenseo. Ἀπαριθμησάμενος ἅπαν τὸ στράτευμα, *Xen.*

ἀπαριθμήσας, a. 1. part. act. verbi præc.

ἀπαρίθμησις, εως, ἡ, enumeratio, recensio.

ἈΠΑΡΙΝΗ, ης, ἡ, Aparine, herba quædam. *Angl.* CLEAVERS, GOOSE-GRASS.

ἀπαρκέω, ῶ, f. έσω, sufficio, satis sum.

ἀπαρκής, ους, ὁ καὶ ἡ, sufficiens. A præc.

ἀπαρκτίας, ᾳ, ὁ, ventus septentrionalis. Ex ἀπὸ, et ἄρκτος, *septentrio.*

ἀπαρνέομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, abnego. Οὐ μὴ σὶ ἀπαρνήσομαι, *Marc.* 14, 31. Hinc

ἀπάρνησις, εως, ἡ, abnegatio, *Gl. V.*

ἀπαρνητής, ᾶ, ὁ, abnegator, *Gl. V.*

ἄπαρνος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, qui pernegat.

ἀπάρνῦμαι, aufero. Ex ἀφνύμαι, *capio.*

ἀπαρόδευτος, ον, non accessus, per quem via non datur, non munita est, &c. Ex ὁδεύω, *iter facio.*

ἀπᾶρον, 2. sing. a. 2. imp. act. v. ἀπαίρω.

ἀπαρόρμητος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, qui nulla re incitatur, immotus, languidus, stupidus. Ex α priv. et παρορμάω, *incito.*

ἀπαρρύνω, ῶ, f. ώσω, masculum reddo.

ἀπαρρησίαστος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, qui libere loqui non audet ; (2) qui omni fiducia laudabili destituitur, adeoque semper inter spem metumque vivit ; (3) libertate privatus. Ex α priv. et παρρησιάζομαι, *libere et ingenue dico.*

ἀπασσις, εως, ἡ, profectio, abitio, discessus. Ex ἀπό, et ἄϊσω, *tollo*, sc. *sarcinam.*

ἀπαστάω, ῶ, f. ήσω, suspendo ; (2) dirimo, sejungo, seorsim suspendo ; (3) colloco ; (4) proficiscor ; (5) perficio, consummo. Ἀπαστᾶν τὰς ἑλπίδας ἐκ τινος, *Luc.* ἀπαστῶμαι, separor, disto. Hinc

ἀπάστησις, εως, ἡ, appensio.

ἀπαστί, *adv.* plane, omnino ; *al.* ἀπάστι, ab hoc tempore, *nullo idoneo auctore.* Ex ἀπὸ, et ἄρτι, *nunc.*

ἀπαστίᾱ, ας, ἡ, supellex, qua se instruunt proficiscentes ; (2) profectio ; (3) auctio bonorum. Ex ἀπό, et ἄϊσω, *tollo.*

ἀπαστιζόντως, *adv.* absolute et perfecte, consummato et completo numero. Ab

ἀπαρτίζω, f. ίσω, perfectum et absolutum reddo, omnibus numeris expleo ; (2) quadro, æquiparo, adæquo ; (3) in jure antiquo, transigo ; (4) divido, disjungo ; (5) definio, finior ; (6) præparo ; *Gl. V.* perficio, consummo ; ἀπαρτίζεται, peragitur, *Ph.* ἀπαρτισθέντων, peractis, *Ph.* a. 1. part. pass. Ἀπαρτίζειν πρὸς τὸ μέγεθος καὶ τὸ ἀξίωμα τῆς ἀρχῆς, *Aristot.* Ex ἄρτιος, et

ἀπαρτιλογίαν, plane et perspicue loquor.

ἀπαρτιλογίαι, ας, ἡ, integra summa, rotunda ratio. Ex ἀπὸ, ἄρτιος, et λόγος.

ἀπάρτισις, εως, ἡ, perfectio, consummatio. Ab ἀπαρτίζω.

ἀπαρτισμός, ὁ, ὁ, consummatio. Ab eod.

ἀπαρτισικός, ἡ, όν, absolutorius, ad perfectionem et absolutionem alicujus rei pertinens. Ab eod.

ἀπαρτίως, *adv.* accurate, perfecte.

ἀπαυρεύεν, auferendum, *Aristoph.*

ἀπαύρτω, idem quod

ἀπαύρτω, f. ξω, idem quod

ἀπαύρω, f. ύσω, haurio, detraho.

ἀπαυχαΐζω, f. αΐσω, antiquum reddo ; (2) antiquo nomine appello ; (3) antiquitatis formam tribuo.

ἀπαυχαιόω, ῶ, f. ώσω, antiquum reddo, obsolescere facio ; ἀπαυχαιῶμαι, antiquor, obsolesco. Ex ἀπὸ, et ἀρχαιος, *antiquus.*

ἀπάχεισθαι, præs. inf. med. v. ἀπάχεχομαι.

ἀπαχῆς, ής, ές, primitiæ.

ἀπάχεχμαι, ατος, τὸ, idem. Ex ἀπὸ, et ἀχή.

ἀπαχῆς, *adv.* statim, ab initio.

ἀπάχρωμαι, f. άχρωμαι, primitias solvo et decerpo ; (2) libamenta facio ; (3) primas partes recipio, primitias occupo. Ἀλλ' ὁγ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλεν, *Odyss.* 14, 442. Ex iisd.

ἄπαχος, ος, ὁ, dux, præfectus, *ap. Æsch.*

ἄπας, ασα, αν, *Gen.* αντος, άσης, αντος, omnis, universus ; (2) omnino, cum additur numero ; ἅπαντες, universi. Ex α collect. et πᾶς, *omnis.*

ἀπαυβολόομαι, ῶμαι, fuliginem excutio. Ex ἀπὸ, et αὐβολή, *fuligo.*

ἀπαυσέων, gen. pl. *Ion.* pro ἀπασῶν, ab ἅπας.

ἀπαυσαρίζω, f. ίσω, desilio, desulto ; (2) exsilio gaudio.

ἀπαυσαίρω, palpito, singultio, *ut simplex.*

ἀπάσσω, id. quod ἀπαΐσσω, resilio, aberro, *Soph. Aj.* 447.

ἀπαχῶ, *adv.* jejune. Ab ἄπαχος.

ἀπασία, ας, ἡ, jejunium ; (2) de eo qui nondum cibum sumpsit, ἀσιτία, *Ern.* Ab eod.

ἄπασος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui non gustavit ; (2) jejunus. Ex α pr. et πάω, *gusto.*

ἀπασράπτω, f. ψω, fulguro, corrusco.

ἀπασχολέω, ῶ, f. ήσω, negotium facesso ; (2) impedio, occupo, abstraho.

ἀπασχολία, ας, ἡ, occupatio, *ut simplex.*

ἀπατᾶ, *defraudat*, 3. sing. præs. ind. act. *contr.* pro ἀπατάει.

ἀπατᾶγι, *adv.* sine strepitu, seu crepitu. Ex α pr. et πάταγος, *strepitus.*

ἀπατᾶτω, 3. sing. præs. imper. act. *contr.* pro ἀπαταέτω. Ab

Ἀ̓ΠΑΤΆΩ, ῶ, f. ήσω, fallo, decipio, impono, seduco. Μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω, κενοῖς λόγοις, *Eph.* 5, 6. Καὶ Ἀ̓δὰμ οὐκ ἠπατήθη, 1 *Tim.* 2, 14.

ἀπάτερθε, et ἀπότερθεν, *adv.* procul, seorsum. Ex ἀπὸ, et ἄτερ, *sine.*

ἀπατεών, ῶνος, ὁ, deceptor, veterator. Ab

ἀπάτη, ης, ἡ, deceptio, fallacia, fraus ; (2) delectatio, suavitas inanis. Ab ἀπατάω.

ἀπατηθῆναι, a. 1. inf. pass. v. ἀπατάω.

ἀπατήλιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, fallax, deceptorius, fraudulentus, dolosus. Ab ἀπάτη.

ἀπατηλός, ἡ, όν, idem et ab eod.

ἀπάτημα, ατος, τὸ, fallacia, impostura, fraus ; (2) oblectamentum. Ab ἀπατάω.

ἀπατήνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, virum decipiens. Ex ἀπατάω, et ἀνήρ, *vir.*

ἀπατήσει, 3. sing. f. 1. ind. act. v. ἀπατάω.

ἀπάτησις, εως, ἡ, deceptio. Ab eod.

ἀπατητικός, ἡ, όν, ad decipiendum aptus.

ἀπάτητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non calcatus ; (2) qui calcari nequit. Ex πατέω, *calco.*

ἀπατιμάζω, et

ἀπατιμάω, ῶ, f. ήσω, dedecore afficio.

ἀπατμίζω, f. ίσω, exhalo, emitto vaporem.

ἀπατῶντες, nom. pl. part. præs. act. *contr.* pro ἀπατάοντες. Ab ἀπατάω.

ἀπάτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, sine patre natus ; (2) patre orbatus ; (3) posthumus ; (4) abdicatus a patre aut neglectus ; (5) spurius, extra matrimonium natus ; (6) obscuro, sordido patre natus ; (7) cujus pater ignoratur.

ἀπαυαίνω, exsicco, *Call.*

ἀπαυγάζω, f. άσω, lucem edo, splendorem reddo. Ex ἀπὸ, et αὐγή, *splendor.* Hinc

ἀπαύγασμα, ατος, τὸ, effulgentia, splendor.

ἀπαυγασμός, ῦ, ὁ, idem et ab eod.

ἀπαυγή, ῆς, splendor, lucis effulgentia. Ex ἀπὸ, et αὐγή, *fulgor.*

ἀπαυδᾶν, pr. inf. act. pro ἀπαυδάειν. Ab

ἀπαυδάω, ῶ, f. ήσω, renuncio ; (2) veto, interdico, prohibeo ; (3) deficio, defatigor.

ἀπαυδήσαντες, nom. plur. a. 1. part. act.

ἀπαυθαδιάζομαι, f. άσομαι, arroganter me gero ; (2) pertinaci contumacia utor.

ἀπαυθαδιᾶσθαι, f. 1. inf. med. *Att.* pro ἀπαυθαδίσασθαι. Ab

ἀπαυθαδίζομαι, f. ίσομαι, idem.

ἀπαυθημερίζω, f. ίσω, eo ipso die redeo.

ἀπαύλιος, ον, τὸ, dies quo sponsus apud socerum seorsim a sponsa pernoctat. Ex ἀπὸ, et αὐλὴ, *domicilium, stabulum.*

ἀπαυλίζομαι, f. ίσομαι, seorsim stabulor, seorsim stationem habeo ; (2) seorsim pernocto. Ex iisd.

ἀπαυλιῆριος, ία, ιον, qui die ἀπαυλίων a sponsa mittitur sponso. Ab ἀπαυλία.

ἀπαυλόσυνος, innoxius, qui non nocet, *Ern.* seorsim stabulans, *Steph.*

ἀπαυράω, ῶ, q. d. respirationem aufero, i. e. occido ; (2) aufero, eripio ; (3) fruor. Ab αὖρα.

ἀπαυρίσκω, accipio, fruor. A præc.

ἀπαυτί, *adv.* indesinenter, incessanter. Ab

ἄπαυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, indesinens, non cessans, irrequietus ; (2) fine carens, perpetuus. Ex α pr. et παύω, *finio.*

ἀπαυτίκα, *adv.* statim, illico.

ἀπαυτομαντίζω, f. ίσω, sponte subministro.

ἀπαυτομολέω, ῶ, f. ήσω, perfuga sum.

ἀπαυχενίζω, f. ίσω, cervicem incido, s. frango ; contumaciter reluctor ; (3) fræno. Ex ἀπὸ, et αὐχήν, *cervix.*

ἀπαφαυαίνω, exsicco, *Suid.*

ἀπαφίσκω, fallo, decipio. Ab ἀπάφω.

ἀπαφορίζω, f. ίσω, despumo. Ex ἀφορίζω.

Ἀ̓ΠΆΦ Ω, decipio, fallo. Μή τις με βροτῶν ἀπάφοι' ἐτέσσιν, *Odyss.* 23, 216.

ἀπαχθείς, a. 1. part. pass. v. ἀπάγω.

ἀπαχλυόμενος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, caligine offuscatus, *Aret.* Ex ἀπὸ, et ἀχλύς, *caligo.*

ἀπαχλόω, idem quod simpl. *Call.*

ἀπαχρειόομαι, obsolesco, inutilis fio. Ab ἀχρεῖος, *inutilis.*

ἀπάχρυας, a. 1. part. act. *Ion.* pro ἀφάψας, à verbo ἀφάπτω, *necto.*

ἀπέβα, *successit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἀπέβη, à verbo ἀποβαίνω, pro ἀποβάω.

ἀπέβαλε, 3. s. a. 2. ind. act. v. ἀποβάλλω.

ἀπέβη, *discessit*, 3. sing. a. 2. ind. act. et

ἀπεβήσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. v. ἀποβαίνω.

ἀπεγαλακτίσθην, 1. sing. aor. 1. ind. pass. verbi ἀπογαλακτίζω, *ablacto.*

ἀπέγγονος, ᾱ, ὁ, pronepos. Ex ἀπὸ, et ἔγγονος, *nepos.*

ἀπεγγυαλίζω, f. ίσω, vel ίξω, in manus porrigo, præbeo.

ἀπεγλυκάνθη, *dulcis evasit*, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi ἀπογλυκαίνω, *dulcem reddo.*

ἀπεγνωκότως, *adv.* desperate, per desperationem. Ex ἀπογινώσκω, *despero.* Unde

ἀπεγνώθη, 3. sing. a. 1. ind. pass.

ἀπεδανός, ῆ, ὁ καὶ ἡ, pro ἠπεδανός, *Steph.*

ἀπεδάσσατο, *divisisti*, 2. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* et Poët. pro ἀπέδασαι, s. ἀπεδάσω. Ab ἀποδάζομαι.

ἀπέδειξα, 1. sing. a. 1. ind. act. v. ἀποδείκνυμι.

ἀπεδειροτόμησεν, 3. s. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. Ab ἀποδειροτομέω, *caput amputo.*

ἀπέδεξατ' pro ἀπέδειξατο, *recepit*, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ἀποδέχομαι, *recipio.*

ἀπεδέω, abedo, ambedo, derodo.

ἀπεδήμησα, *peregre profectus sum*, 1. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀποδημέω.

ἀπεδίδε, 2. sing. imp. ind. pass. v. ἀποδίδωμι.

ἀπεδίδεν, 3. pl. imp. ind. act. *Ion.* pro ἀπεδίδοσαν.

ἀπέδιλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, calceis carens, excalceatus. Ex α priv. et πέδιλον, *calceus.*

ἀπεδίλωτος, ον, idem quod ἀπέδιλος, *Call.*

ἀπεδοκίμασε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀποδοκιμάζω, *reprobo.*

ἀπέδοντο, 3. pl. a. 2. ind. med. verbi ἀποδίδωμι.

ἄπεδος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, planus, campestris. Ex α idem quod ὀμὸς, et πέδον, *Steph.*

ἀπέδοσθε 2. pl. a. 2. v. ἀποδίδωμι.

ἀπέδρα, *aufugi*, 1. sing. aor. 1. ind. act. *Att.* et per *Apocopen*, pro ἀπέδρασα, a verbo ἀποδιδράσκω pro ἀποδράω, *aufugio.*

ἀπεδύσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ἀποδύω.

ἀπέδω, abedo, inus. sed hinc ἀπηδέσθη, a. 1. pass. Βρύκεσθ' ἀπέδεσθαι φησὶ μὺς τὺς δακτύλους, *Arist. Av.* 26.

ἀπέδως' ob seq. aspiratam, et ἀπέδωκ' pro ἀπέδωκε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀποδίδωμι.

ἀπέειτεν, *negabat*, 3. sing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἄπειπεν, a verbo ἀπέπω, *nego.*

ἀπέέργεν, *arcebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἄπειργεν, a verbo ἀπείργω, *arceo.*

ἄπεζος, ον, pedem non habens.

ἀπεζωσμένος, *exauctoratus*, partic. perf. pass. verbi ἀποζώννυμι, *exauctoro.*

ἀπέην, *aberat*, 3. sing. imperf. ind. *Poët.* pro ἀπῆν, a verbo ἄπειμι, *absum.*

ἀπέθανον, 1. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀποθνήσκω.

ἀπέθετο, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀποτίθημι.

ἀπέθηλε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀποθάλλω.

ἀπεθίζω, f. ίσω, desuefacio ; ἀπειθισμένος, desuetus, *Ph.* perf. part. pass.

ἄπει, *abi*, 2. sing. præs. imp. pro ἄπιθι. Ab ἄπειμι.

ἀπειθεχρία, ας, ἡ, inobedientia, recusatio. Ex α priv. et πειθαρχέω, *obedio.*

ἀπείθεια, ας, ἡ, contumacia. Ab ἀπειθής.

ἀπείθεω, ῶ, f. ήσω, non pareo ; (2) incredulus sum. Ὁ δὲ ἀπειθῶν τῷ υἱῷ, *Joann.* 3, 36. Ab eod.

ἀπείθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. *Pon.* pro ἀφείθη, a verbo ἀφίημι, *dimitto.*

ἀπειθής, έος, ὁ καὶ ἡ, contumax, inobediens ; (2) incredulus. Ex α priv. et πείθω.

ἀπείθια, ας, ἡ, persuasionis obedientiæque contraria contumacia, diffidentia ; (2) incredulitas ; (3) intractabilitas. Ab ἀπειθής.

ἀπείθως, *adv.* non obedienter, &c.

ἀπεικάζω, f. άσω, adsimilo ; (2) comparo.

ἀπεικασία, ας, ἡ, adsimilata et expressa figura. A præc.

ἀπείκασμα, ατος, τὸ, simulacrum, imago.

ἀπεικονίζω, f. ίσω, effingo ad imaginem, seu exemplar. Ἀνάγκη πρὸς τὴν ἐπαέρωντα τὸν δεχόμενον ἀπεικονίζειν, *Philo.* Hinc

ἀπεικόνισμα, ατος, τὸ, adumbratio, imago, effictio ad exemplar ; (2) effigies ; specimen, simulacrum, *Gl. V.*

ἀπεικώς, υῖα, ός, absimilis, surdus, inconcruus. Ab ἀπείοικα.

ἀπειλείσεσα, part. pr. act. *Poët.* pro ἀπειλέουσα. Ab

Ἀ̓ΠΕΙΛΈΩ, ῶ, f. ήσω, minor, minitor, interminor ; (2) graviter præcipio, cum minis jubeo ; (3) glorior ; (4) voveo. Μεγάλαις ζημίαις ἀπειλῶν κατὰ τοῦ μὴ ὑπακούοντος, *Plut.* Hinc

ἀπειλή, ῆς, ἡ, comminatio, minæ ; (2) gloriatio.

ἀπείλημα, ατος, τὸ, minæ.

ἀπειληπτέος, ᾱ, ὁ, comminatrix. Ab ἀπειλητής.

ἀπειλήτην, *minati sunt*, 3. dual. a. 1. ind. act. *Ion.* et per *Sync.* pro ἀπειλησάτην.

ἀπειλητής, ῆος, ὁ, minator, minax. Ab ἀπείλεω.

ἀπειλητήριος, ία, ον, minax. Ab eod.

ἀπειλητικός, ἡ, όν, idem et ab eod.

ἀπειλητικῶς, minaciter.

ἀπειληφόρος, ον, minax.

ἀπειληφασιν, *receperunt*, 3. pl. plusq. ind. act. *Att.* pro ἀπολελήφεισαν ab ἀπολαμβάνω.

ἄπειμι, f. έσομαι, absum. Ex ἀπὸ, et εἰμί.

ἀπείμι, abeo, proficiscor ; (2) abibo. Ex ἀπὸ, et εἶμι, *vado, eo.*

ἀπειτάμην, 1. sing. a. 1. ind. med.

ἀπείτε, *abdicavit*, 3. sing. a. 1. vel 2. ind. act. Ab

ἀπειτεῖν, abnuere, interdicere ; (2) deponere honorem, abdicare se magistratu ; (3) repudiare ; (4) deficere, desperare ; (5) negare alicui ; (6) dissuadere, *Med.*

ἀπείτασθαι, repudiare, negare, &c. Τοῖσι

Ἀπεῖσιν ἀπατεῖν διὰ τῆς χώρας ὑμετέρας μὴ διαφυτᾶν, *Arist. Av.* 564.

ἀπειραγαθία, ας, ἡ, nimia, *item* infinita beneficentia, *item* nimia magnificentia, imperitia; *Gl. V.* infirmitas. Ab

ἀπειράγαθος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, infinite bonus; (2) imperitus. Ex ἄπειρος et ἀγαθὸς, *bonus.*

ἀπειραγάθως, *adv.* imperite.

ἀπειρᾶκις, *adv.* infinitis modis seu vicibus.

ἀπείραντος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, infinitus; pro ἀπέραντος.

ἀπείραστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, intentatus; (2) qui tentari nequit. Ex α priv. et πειράζω, *tento.*

ἀπείρατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inexpertus; (2) intentatus, cujus periculum non est factum. Ex α priv. et πειράω, *tento.*

ἀπειραχῶς, *adv.* infinitis modis. Ab ἄπειρος.

ἀπείργω, f. ξω, arceo, excludo, prohibeo; (2) deterreo, abigo; (3) inhibeo; (4) dirimo; (5) relinquo, prætereo; (6) propulso.

ἀπειρέσιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, et **ἀπειρέσιος**, ία, ιον, infinitus, immensus. Ab ἄπειρος.

ἀπειρέω, ῶ, f. ήσω, defatigor, viribus concido.

ἀπειρηκώς, fessus, *Gl. V.* part. perf. act. ἀπειρηκέω, interdictus, *Gl. V.* odiosus, *Heliod.* 4, 180. v. ἀπερέω.

ἀπίειρος, ᾱ, ὁ ᾗ, ἡ, idem quod ἀπείρατος· (2) inexpertus.

ἀπειρία, ας, ἡ, imperitia. Ex α priv. et πεῖρα.

ἀπειρίδιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, indeterminatus. Ex α priv. et πέρας, *terminus.*

ἀπείριτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, infinitus. Ex iisd.

ἀπείρξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἀπείργω.

ἀπειρξις, εως, ἡ, repulsio, cohibitio.

ἀπειρογάμος, ᾱ, ὁ ᾗ, ἡ, nuptiarum expers, cælebs. Ex ἄπειρος et γάμος.

ἀπειρόγνωστος, ον, immensa scientia prædituς.

ἀπειροδάκρυς, υ, sine fine et modo plorans.

ἀπειροδύναμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, infinitam habens potestatem, *Suicer.* Ex ἄπειρος et δύναμις.

ἀπειρόζυγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, expers jugi, *Suicer.*

ἀπειροθάλασσος, vel **ἀπειροθάλαττος**, ᾱ, ὁ ᾗ, ἡ, maris seu navigandi inexpertus.

ἀπειροκακέω, ῶ, f. ήσω, malitia careo, simplicitate utor. Ab

ἀπειρόκακος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, malorum inexpertus; (2) minime malus, simplex.

ἀπειροκαλεύομαι, ineptio, inepte ago, *Æsch. ap. Steph.*

ἀπειροκαλέω, ineptio, parum eleganter, frigide facio, loquor.

ἀπειροκαλία, ας, ἡ, ignorantia boni honestique. *Gl. V.* insolentia, infirmitas. Ab

ἀπειρόκαλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, decori ignarus, ineptus; insolens, *Ph.* Ex ἄπειρος et καλός.

ἀπειροκάλως, *adv.* inepte, præter decorum.

ἀπειρολεχὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, expers tori, cælebs. Ex λέχος, *lectus.*

ἀπειρομάχητος, ος, ὁ καὶ ἡ, *Dor.* ἀπειρομάχας, imperitus prælii. Ex ἄπειρος et μάχη.

ἀπειρομεγέθης, ες, immensus.

ἀπείρονα, *infinitum*, acc. sing. ab ἀπείρων.

ἀπειροπάθεια, ας, ἡ, multitudo perturbationum; (2) vacuitas a perturbationibus seu molestiis; prosperitas vitæ nullas clades passæ. Ab

ἀπειροπαθής, ές, ὁ καὶ ἡ, multis perturbationibus obnoxius; (2) vacuus a turbis animi, a molestiis. Ex ἄπειρος et πάθος.

ἀπειροπλάσιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multiplex, innumerabilis modus. Ab ἄπειρος.

ἀπειρόπλους, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, navigationem non expertus, navigationis imperitus. A πλοῦς.

ἀπειροπόλεμος, ᾱ, ὁ ᾗ, ἡ, rei militaris imperitus.

ἀπειροπολέμως, *adv.* contra rationem belli bene gerendi, *Appian. de Rebus Hispan.* 58.

ἄπειρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, imperitus; (2) infinitus, immensus, interminatus. Ex α pr. et πεῖρα, *experimentum*, vel πέρας, *terminus.* Hinc

ἀπειροσύνη, ης, ἡ, inexperientia, inscitia.

ἀπειροτόκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, quæ non peperit, sterilis, *Suicer.* Ex ἄπειρος et τίκτω, *pario.*

ἀπειρωδίν, ῖνος, ἡ, dolores partûs non experta. Ab ὠδὶς seu ὠδίν, *parturientium dolor.*

ἀπείρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, infinitus, fine carens. Ab ἄπειρος.

ἀπείρως, *adv.* imperite. Ἀπείρως ἔχειν, ignarus esse, *Herodot.* 2, 45. (2) infinite, immense. Ab eod.

ἀπεισαγγελία, ας, ἡ, denunciatio læsæ majestatis.

ἀπείσε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀπείμι.

ἀπεισέω, ῶ, f. ήσω, recuso parere, aut verbis fidem habere.

ἄπεισον, ᾱ, τὸ, pertinacia, contumacia. Ab

ἀπειστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nulla persuasione flexibilis, contumax. Ex α priv. et πείθω.

ἀπείχεν, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἀπέχω.

ἀπεκάλει, *nominabat*, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἀπεκάλεε, ab ἀποκαλέω.

ἀπεκάλυψε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀποκαλύπτω.

ἀπέκγονος, ᾱ, ὁ, abnepos. Ab ἔκγονος, *nepos.*

ἀπεκδέχομαι, f. ἐξομαι, exspecto; (2) intelligo, colligo aliquid ex aliqua oratione. Τὴν ἀποκάλυψιν τῶν υἱῶν τῦ Θεῦ ἀπεκδέχεται, *Rom.* 8, 19. Ex ἀπὸ, ἐκ, et δέχομαι, *capio.* Hinc

ἀπεκδοχὴ, ῆς, ἡ, expectatio; collectio alicujus sententiæ vel sciti ex aliqua oratione.

ἀπεκδύω, et **-δῦμι**, f. ύσω, exuo; (2) *in med.* accingor ad aliquid, qu. depositis vestibus. Ex ἀπὸ et ἐκδύω. Hinc

ἀπέκδυσις, εως, ἡ, ipse exuendi actus.

ἀπεκλαίοντο, 3. plur. imperf. pass. v. ἀποκλαίω.

ἀπέκλαυθλάνω, obliviscor.

ἀπέκλασε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀποκλάω.

ἀπεκλέγομαι, reprobo, non eligo.

ἀπέκλεισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἀποκλείω.

ἀπεκλελαθόμην, 1. sing. aor. 2. ind. med. *Poët.* et *Att.* pro ἀπεξελαθόμην, ab ἀπεκλανθάνω.

ἀπεκλογὴ, ῆς, ἡ, reprobatio. Ab ἀπεκλέγομαι.

ἀπεκλέω, f. ύσω, eluo, abluo, eluendo abstergo.

ἀπεκλύω, f. ύσω, resolvo; (2) debilito; (3) libero. Ex ἐκλύω, *resolvo.*

ἀπέκνοψε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀποκόπτω.

ἀπεκρίθη, *respondit*, 3. sing. a. 1. ind. pass. **ἀπεκρίναντο**, 3. sing. a. 1. ind. med. v. ἀποκρίνομαι.

ἀπεκροῦσε, ῶ, f. ήσω, exhaurio, exsorbeo.

ἀπεκρυψάμην, 1. sing. a. 1. ind. med. verbi ἀποκρύπτω.

ἀπέκτακα, præt. ab ἀποκτείνω, (**ἀπέκταγκα**, *V. T.*) præt. m. ἀπέκτονα.

ἀπέκτανεν, 3. sing. aor. 2. ind. act. cum ν add. Ab ἀποκτείνω.

ἀπεκτείνω, extendo, diffundo, prolato.

ἀπέκτητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, impexus. Ex πεκτέω.

ἄπεκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem. A πέκω, *pecto.*

ἀπελλάζω, concionor, quod et **ἀπελλάζω** scribitur, et vocabulum Laconicum est.

ἀπελλάμετο, 3. sing. imperf. ind. med. v. ἀπολλάμπω.

ἀπελασία, ας, ἡ, abactio, depulsio, *Hes.* Ex ἀπελαύνω.

ἀπέλασος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inaccessus, cui appropinquare non est tutum. Ex πελάζω.

ἀπελᾶτης, ᾱ, ὁ, abigens, abigator, abactor, *Ph.* Ab ἀπελαύνω.

ἀπελαύνω, f. ᾰσω, expello, abigo, arceo, abduco; (2) redeo, regredior. Τῆς ἐμῆς ἀπηλάθην χρὸς τῶν ἐμαυτῦ στερεμάτων, a mea sobole, *Soph. Œd. Col.* 591. (2) ἀπῆλαυνε ἐς τὰς Σάρδεις, *Herod.* 1, 77.

ἀπέλαυσα, 1. sing. aor. 1. ind. act. ab ἀπολαύω.

ἀπελαφρόνω, sublevo. Ex ἀπὸ et ἐλαφρός.

ἀπέλαω, *Poët.* pro ἀπελαύνω. *Arist.*

ἀπέλεγμα, ατος, τὸ, refutatio, confutatio, reprobatio, contemptio: et

ἀπέλεγμος, ᾱ, ὁ, idem; (2) probrum: et

ἀπέλεγξις, εως, ἡ, idem. Ab

ἀπελέγχω, f. ξω, redarguo, refuto, confuto. Ἀπέλεγξαι τινὰ ψευδόμενον, *Chrys.*

ἀπέλεθεν, *adv.* vehementer, procul, *Hom.*

ἀπέλεθρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, immensus. Ἴν' ἀπέλεθρον ἔχοντας, *Il.* 5, 245. Ex α priv. et πέλεθρον, *jugerum.*

ἀπελέκητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non dedolatus, securi non complanatus. Ex α priv. et πέλεκυς.

ἀπελεύσθαι, a. 2. inf. med. *Ion.* pro ἀφελέσθαι, ab ἀφαιρέω pro ἀφέλω.

ἀπελευθερία, ας, ἡ, manumissio, adsertio in libertatem, *Vulg. Lex.*

ἀπελεύθερος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, libertinus.

ἀπελευθέριος, ᾱ, ὁ, idem. Ab

ἀπελεύθερος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, libertus, libertate donatus. Ex ἀπὸ et ἐλεύθερος, *liber.* Hinc

ἀπελευθερόω, ῶ, f. ώσω, libero, manumitto.

ἀπελευθέρωσις, εως, ἡ, manumissio.

ἀπελευθερωτὴς, ᾶ, ὁ, manumissor.

ἀπέλευσις, εως, ἡ, abitus, discessus. Ab ἀπέρχομαι.

ἀπελεύσονται, 3. pl. f. 1. ind. med. v. ἀπέρχομαι.

ἀπέληγεν, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἀπολήγω.

ἀπελήλακε, 3. sing. perf. ind. act. *Att.* pro ἀπήλακε, a verbo ἀπελαύνω, pro ἀπελάω.

ἀπελήλατο, *abactus fuerat*, 3. sing. plusq. perf. ind. pass.

ἀπελήλυθε, *abiit*, 3. sing. a. 2. ind. act. et **ἀπελθε**, *abi*, 2. sing. a. 2. imperat. act. verbi ἀπέρχομαι, pro ἀπέλυθα, *abeo.*

ἀπέλιπον, 1. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀπολείπω.

ἀπελλάζω, vide ἀπελάζω.

Ἀπέλλαι, ῶν, αἱ, *fana*; (2) conciones.

ἀπελοίατο, *Ion.* pro ἀφελοίντο, aor. 2. optat. med. verbi ἀφαιρέω, aufero, *Herodot.* 1, 70.

ἀπελόμενοι, *qui eripuerunt*, nom. pl. a. 2. part. med. *Ion.* pro ἀφελόμενοι, a verbo ἀφαιρέω.

Ἄπελος, ᾱ, ὁ, ulcus; (2) vulnus.

ἀπέλπίζω, f. ίσω, despero; (2) ad desperationem adduco; (3) dispero. Δαιμίζεττε μηδὲν ἀπελπίζοντες, *Luc.* 6, 35.

ἀπελπίσας, *qui vicissim speravit*, a. 1. part. act. verbi præced.

ἀπέλπισμὸς, ᾶ, ὁ, desperatio.

ἀπελύθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἀπολύω.

ἀπελυμαίνοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. v. ἀπολυμαίνω.

ἀπέλυσε, *absolvit, dimisit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀπολύω.

ἀπελῶζήθη, *contumeliam accepit*, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἀπολωάω.

ἀπέμαθον, *dedidici*, 1. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀπομανθάνω, pro ἀπομαθέω, *dedisco.*

ἀπεμαράνθη, *emarcuit*, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἀπομαραίνω.

ἀπέμεσσε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* et *Poët.* pro ἀπέμεσε, ab

ἀπεμέω, ῶ, f. ήσω, revomo, evomo, vomitu ejicio. Ex ἀπὸ et ἐμέω, *vomo.*

ἀπεμνήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. ἀπομνάομαι.

ἀπεμόργνυμι, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἀπομόργνυμι.

ἀπεμπολέω, ῶ, f. ήσω, vendo, venundo; (diciturque imprimis de meretricibus;) (2) ut emptum abduco, seu rapio; (3) trado, projicio. Hinc

ἀπεμπολὴ, ῆς, ἡ, venditio; (2) nundinatio; (3) negotiatio.

ἀπεμπολητὴς, ᾶ, ὁ, venditor, seu qui lucrum e venditionibus facit, institor.

ἀπεμυθεόμην, 1. sing. a. 2. ind. med. verbi ἀτομυθέω.

ἀπεμφοαίνω, abhorreo, dissimilis sum. Hinc

ἀπέμφασις, εως, ἡ, declaratio, expositio, demonstratio, R.

ἀπεμφερὴς, ές, ὁ ᾗ, ἡ, dissimilis, absimilis.

ἀπέναντι, *adv.* coram; (2) e regione, contra.

ἀπεναντίον, *adv.* idem.

ἀπεναντίως, *adv.* contra.

ἀπεναρίζω, spolio, aufero, *Hom.*

ἀπενέγκασθαι, *abstulisse*, a. 1. inf. med. v. ἀποφέρω, pro ἀπενέγκαι, *aufero.*

ἀπενεγκάσα, part. a. 2. fem. gen.

ἀπενεχθείς, a. 1. part. pass. *Ion.* pro ἀπενεχθείς.

ἀπενείχθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἀπενέχθη.

ἀπενέπω, seu **ἀπεννέω**, interdico, veto; (2) dehortor; (3) deprecor; (4) adversor.

ἀπενεχθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ἀποφέρω.

ἀπενθεῖν, *abiisse*, a. 2. inf. act. *Dor.* pro ἀπελθεῖν, a verbo ἀπέρχομαι, pro ἀπελεύθω.

ἀπενθὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, luctu carens. Ex α priv. et πένθος, τὸ, *luctus.* Hinc

ἀπένθητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, quem luctu nemo prosecutus est, vel prosequitur; (2) indefletus.

ἀπενιαυτίζω, f. ίσω, per annum absum, vel cesso. Ἀπενιαυτίζετον τρεῖς ἐνιαυτούς, *Plut.* Ex ἀπὸ et ἐνιαυτός, *annus.* Hinc

ἀπενιαυτισμός, οῦ, ὁ, q. d. abannatio, i. e. exsilium seu omnino absentia et discessus in unum annum.

ἀπενόσφισεν, *separavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo ἀπονοσφίζω, *separo.*

ἀπέντες. *qui dimiserunt*, nom. pl. a. 2. part. act. *Ion.* pro ἀφέντες, a verbo ἀφίημι.

ἀπεξαμαρτάνω, delinquo, pecco.

ἀπεξεδυσάμην, 1. sing. a. 1. ind. med. verbi ἀπεξδύω

ἀπεξελαθόμην, *oblitus sum*, 1. sing. a. 2. ind. med. verbi ἀπεκλανθάνω, pro ἀπεκλήθω.

ἀπεξεργάζομαι, perficio, absolvo.

ἀπεξηραμένος, perf. part. pass. *Ion.* pro ἀπεξηραμένος, ab ἀποξηραίνω.

ἀπέοικα, absimilis et dissimilis sum, abhorreo, repugno rectæ rationi ; p. med. Ex ἀπὸ et ἔοικα, *similis sum.* Hinc

ἀπεοικότως, *adv.* absimili modo, diversimode ; (2) non verisimiliter, absurde.

ἀπεικὼς, ῦῖα, ὸς, absimilis, dissentaneus, absurdus, incongruus.

ἀπέοντα, acc. sing. *Ion.* pro ἀπόντα, ab ἀπών, *absens.*

ἀπέπαντος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ad maturitatem non perductus. Ex α pr. et πεπαίνω, *coquo.*

ἀπέπιεος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

ἀπεπλάγχθη, *resiliit, aberravit*, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἀποπλάζω.

ἀπέπλυναν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἀποπλύω.

ἀπέπνευ, *spirabat*, 3. sing. imperf. ind. act. *contract.* pro ἀπέπνεε, a verbo ἀποπνέω.

ἀπέπνευσε, *exspiravit*, 3. sing. a. 1. ind. act.

ἀπέπνιξε, 1. sing. a. 1. ind act. verbi ἀποπνίγω.

ἀπέπομαι, abdico, renuncio. Ἀπειτάμεθα τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης, 2 *Cor.* 4, 2. Ex ἀπὸ et ἔπω, *dico.*

ἀπεπτάμην, 1. sing. a. 2. ind. med. verbi ἀφίσταμαι.

ἄπεπτην, 1. sing. a. 2. ind. act.

ἀπεπτέω, ῶ, cibum non concoquo. Ab ἄπεπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non coctus ; (2) qui coquinequit. Ex α priv. et πέπτω.

ἀπέπτως, *adv.* crude.

ἀπεραντολογία, ας, ἡ, verbositas inepta, vana loquacitas. Ab

ἀπεραντολόγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nullam finem loquendi faciens, verbosus, loquax.

ἀπέραντος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, infinitus ; (2) qui difficulter trajici potest. Ex α priv. et περαίνω, *termino.*

ἀπεράντως, *adv.* infinite.

ἀπέρασις, εως, ἡ, rejectio per vomitum. Ab ἀπὸ, et ἐράω, *fundo, vomo.*

ἀπέρασος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, infinitus, non habens exitum ; (2) qui transiri nequit, impervius. Ex α priv. et πέρας, *finis*, vel περάω, *transeo.*

ἀπέρατος, ον, *Aristoph.* al. ἀπέραντος.

ἀπεράτωτος, ον, finem, exitum non habens. Ex α priv. et περατόω.

ἀπερεγάζομαι, f. άσομαι, efficio, facio, conficio. Τὰ ξύλινα τᾶ τείχεος, τίνες ἀπιεργάσανν' ! *Arist. Av.* 1139. Hinc

ἀπεργασία, ας, ἡ, effectio, absolutio ; (2) amolitio, ut morbi curatio.

ἀπεργάθω, separo, abscindo. Ἀπὸ δ' αὐχένος ὦμον ἐέργαθεν, *Il.* 5, 147.

ἀπεργάσιος, ία, ἴον, peragendus.

ἀπεργαστικὸς, ἡ, όν, operosus, efficax.

ἀπεργαστικῶς, *adv.* efficaciter, operose.

ἀπεργεῖν, *Ion.* pro ἀπείργειν, ab ἀπείργω.

ἀπεργμαι, 1. sing. perf. ind. pass.

ἀπέργω, idem quod ἀπείργω.

ἀπερείδω, f. ρείσω, firmiter figo, defigo ; ἀπερείδομαι, incumbo, innitor ; (2) repono, depono ; (3) confero in alium, ut culpam. Ἀπηρεισάμην τὴν ὄψιν ἐς τὸ ἀτενὲς, *Luc.* Ἀπερείδοιτο ἐπὶ τὰς τελευταίας συνθήκας, *Polyb.*

ἀπερείσασθαι, *effudisse*, a. 1. inf. med.

ἀπερείσι', pro ἀπερείσια, et hoc per *Metathesin* pro ἀπειρσια. Ab

ἀπερείσιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, infinitus, multus, per *Metathes.* pro ἀπειρέσιος. Ab ἄπειρος.

ἀπέρεισις, εως, ἡ, innixus, actio innitendi. Ab ἀπερείδω.

ἀπερεύγω, f. εὔξω, eructo, sursum ructo ; (2) effundo, emitto, *de fluviis.*

ἀπέρευξις, εως, ἡ, eructatio, *Aret.*

ἀπέρεω, inusitatum ; sed hinc ἀπέρεκτος, p. act. deficior ; tam de hominibus cum fatigati sunt, quam de rebus cum deesse cœperunt ; ἀπέρεται, p. pass. interdictum est ; ἀπερῶ, negabo, renuam, f. 2. quod *Ion.* ἀπερέω.

ἀπερημόω, ῶ, f. ώσω, desolo, eremum facio ; ἀπερημώμενοι, desolor, *Gl. V.*

ἀπερητῶ, f. ύσω, reprimo, cohibeo.

ἀπερίδλεπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non circumspectus seu cautus ; (2) non illustris, non spectatus ; (3) cujus non facilis circumspectus, qui non facile cavetur. Ex α et περιδλέπω.

ἀπερίδλητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non vestitus, purus, nudus. Ex α pr. et περιδάλλω.

ἀπερινόητος, ον, insuperabilis, non facile circumveniendus. Α περινέομαι, *vinco.*

ἀπερίγραπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non circumscriptus ; (2) incomprehensibilis ; (3) perpetuus, æternus. Ex α priv. et περιγράφω, *circumscribo.*

ἀπεριγράπτως, *adv.* incircumscripte, *Suic.*

ἀπεῖριγᾶρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non circumscriptus.

ἀπεριγράφως, *adv.* idem quod ἀπεριγράπτως.

ἀπερίεργος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non exquisitus ; (2) non superfluus, non supervacaneus ; (3) incuriosus.

ἀπερίεργως, *adv.* non exquisite, incuriose.

ἀπερίήγητος, ον, non explicatus.

ἀπερικήτητος, ον, quem nullus strepitus aut sonus circumsonat.

ἀπερικάθαρτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non mundatus, immundus. Ex α priv. et περικαθαίρω.

ἀπερικάλυπτος, ᾱ, ὁ ϰ ἡ, detectus, apertus, sine dissimulatione.

ἀπερικόπτως, *adv.* sine molestia, nemine impediente ; (2) sine ambitione luxuriosa in vestitu, &c.

ἀπερικτύητος, ᾱ, ὁ ϰ ἡ, idem quod ἀπερικήτητος.

ἀπερικάλαστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, infans, fari nescius ; (2) quem non facile verbis compescas ; (3) qui blaterandi finem non facit, garrulus. Ex α priv. vel intens. περὶ, et λαλέω, *loquor.*

ἀπερίληπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nullo loco vel tempora circumscriptus nec comprehensus, *Gl. V.* item finem non habiturus, sc. de oratione, *ap. Jos.* Ex περιλαμδάνω, *comprehendo.*

ἀπερίμερίμνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui nullas animo curas versat, inconsideratus. Ex μέριμνα.

ἀπερίμερίμνως, *adv.* inconsiderate.

ἀπερινόητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui mente comprehendi nequit. Ex α pr. et περινοέω.

ἀπερινοήτως, *adv.* temere atque inconsiderate ; (2) præter opinionem.

ἀπερίοδος, ον, periodis carens, non periodo expressus, *de oratione.*

ἀπερίοπτος, ον, negligens. Α περιόπτομαι, *circumspicio.*

ἀπεριόπτως, *adv.* negligenter. A præc.

ἀπερίορίστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, indeterminatus, indefinitus. Ex α pr. et περιορίζω.

ἀπερίπτυκτος, non tectus, obvolutus.

ἀπερίπτωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui talis est ut non incidat, vel impingat ; immunis lapsûs aut erroris ; ultra offensiones adversæ fortunæ positus. Ex α priv. et περιπίπτω.

ἀπερισάλτιγκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui tubarum clangore non circumsonat ; (2) quem nihil circumsonat. Ex α priv. et περισαλπίζομαι.

ἀπερίσκεπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non circumspectus, inconsideratus. Ex α priv. et περισκέπτομαι.

ἀπερισκέπτως, *adv.* inconsiderate, imprudenter ; incaute, *Gl. V.*

ἀπερισκεψία, ἡ, negligentia, imprudentia.

ἀπερισκόητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inconcussus ; (2) non distractus, qui non occupatur multis, non distinetur ; (3) otiosus. Ex α et περισπάω.

ἀπερισπάστως, *adv.* sine ulla distractione seu cura, otiose, tranquille, constanter ; (2) assidue ; (3) omissa omni alia cura, &c.

ἀπερισσία, ας, ἡ, cum in aliqua re nil redundat. Ex α priv. et περισσὸς, *abundans, superfluus.*

ἀπερισσόχρονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, suppar ætate, qui non excedit alium tempore. Ex α priv. περισσὸς, *excedens*, et χρόνος, *tempus.*

ἀπερίσπαστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, quem nihil circumstat, premit, urget, distrahit ; (2) omnis periculi expers, *Polyb.* (3) desertus, derelictus. Ex α priv. et περιίστημι, *circumsto.*

ἀπερίστεπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui non circumvertitur ; (2) qui circumagi nequit. Ex α priv. et περιστρέφω, *circumago.*

ἀπερίτμητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non circumcisus. Ex α pr. et περιτέμνω, *circumcido.*

ἀπερίστρεπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui circumagi nequit, qui non commutatur, non volubilis, non versatilis ; (2) non revertens ; (3) non curans. Ex α priv. et περιστρέφω, *circumago.*

ἀπερίστροπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

ἀπέριττος, vel ἀπέρισσος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, supervacaneum nil habens ; (2) magnificentia et copia in cultu et victu carens ; (3) simplex, elegans ; (4) negligenter factus. Ex α pr. et περιττός.

ἀπερίττως, *adv.* negligenter, simpliciter, sine solicita cura elaborandi vel ornandi.

ἀπερίττωτος, ᾱ, ὁ ϰ ἡ, excrementis carens, quæ περιττώματα.

ἀπερίφειος, έος, ὁ καὶ ἡ, non orbiculatus. Ex α pr. et περιφέρω, *circumfero.*

ἀπέρξας, a. 1. part. act. verbi ἀπορρέζω.

ἀπέρρι, *abi in malam rem*, 2. sing. præs. imperat. act. verbi ἀπέρρω, *Æol.* pro ἀπείρω.

ἀπέρρω, abeo, facesso in malam rem.

ἀπερρωγώς, perf. part. med. v. ἀποῤῥήγνυμι.

ἀπερυθιάω, ῶ, f. άσω, pudorem depono, impudenter ago. Ἀλλὰ περίττον ἦν εὐθὺς τότε ἀπερυθριάσαι γε μᾶλλον, ἢ σχεῖν πράγματα, *Aristoph. Nub.* 1218. Ex ἐρυθριάω, *erubesco.*

ἀπερυκόμενος, *prohibens*, præs. part. med. Ab

ἀπερύω, f. ξω, repello, propulso, abigo. Ἀπερύσειν τὺς λύκους ἀπὸ τῶν πρδάτων, *Xen.* τινὸς τὺς ἐπιχειροῦντας ἀδικεῖν τινα. Αὐτὰρ βελέων ἀπερύκοι ἑφαὴν, *Il.* 4, 542.

ἀπερυσιδόων, ῶ, rubiginem ingenero, rubigine consumo ; ἀπερυσιδῶμαι, rubiginem sentio.

ἀπερύω, f. ύσω, abstraho, detraho. Ῥηϊδίην δ' ἐστέφιν ἐρύσαι, *Odyss.* 14, 134.

ἀπέρχομαι, f. ελεύσομαι, a. 2. ῆλθον, abeo, discedo ; (2) morior. Ἀπελθεῖν τῶν οἰκείων, abesse a domesticis ; τῷ λόγῳ, omittere ; τῷ βίῳ, mori ; ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ἐς τὴν πόλιν, πρός τινα.

ἀπερωεύς, έως, ὁ, qui impetum alicujus impedit seu inhibet. Ab

ἀπερωέω, ῶ, cohibeo ; (2) discedo.

ἀπερωήσειας, 2. s. a. 1. opt. act. *Æol.* Τῶ κε τάχα συγεῶς πολέμω ἀπερωήσειας, *Il.* 16, 723.

ἀπέρωτος, ον, durus, asper, immitis. Ab ἀπὸ et ἔρως.

ἄπες, *dimitte*, 2. sing. a. 2. imperat. *Ion.* pro ἄφες, a verbo ἀφίημι, *dimitto.*

ἀπέσαξα, 1. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀποσάττω.

ἀπέσδεσε, 2. sing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἀπέσδης, ab ἀποσδέννυμι, pro ἀποσδέω.

ἀπέσδεσεν, *extinxit*, 3. sing. a. 1. ind. act.

ἀπέσδην, a. 2. verbi ἀποσδέννυμι, *extinctus sum, interii.* Χρόνῳ δ' ἀπέσδη, *Eurip. Med.* 1218.

ἀπεσδίω, abedo, exedo, erodo.

ἀπεσκίμφθαι, a. 1. inf. pass. verbi ἀποσκίπτω.

ἀπεσκολυμμένος, perf. part. pass. verbi ἀποσκολύπτομαι.

ἀπέσομαι, 1. sing. f. 1. ind. med. v. ἄπειμι.

ἀπέσπασα, 1. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀποσπάω.

ἀπέσσδθεν, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Æol.* vel *Bœot.* et *Poët.* pro ἀπεσύθησαν, ab ἀποσύομαι.

ἀπέσσῦτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Poët.* pro ἀπεσέσευτο.

ἀπεσᾶλκε, 1. sing. a. 2. ind. pass. verbi ἀποσφάλλω.

ἀπέσαλκε, *misit*, 3. sing. perf. ind. act.

ἀπεσαλμένοι, *missi*, nom. plur. perf. part. pass.

ἀπέσᾶσαν, *destituerunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἀπέσησαν, a verbo ἀφίημι.

ἀπέσειλε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀποσείλλω.

ἀπεσίεησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀποσιέω.

ἀπέσῃ, 1. sing. a. 2. ind. act. v. ἀφίημι.

ἀπέσῖχον, 1. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀποστίχω.

ἀπέσολε, 3 sing. perf. ind. med. verbi ἀποστέλλω.
ἀπεσταλμένος, perf. part. pass. verbi ἀποστέλλω.
ἀπέστραφεν, *averti*, 1. sing. a. 2. ind. act.
ἀπέστρεψε, *avertit*, 3. sing. a. 1. ind. act.
ἀπέσω, *absit*, 3. sing. præs. imperat. act. verbi ἄπειμι.
ἀπεσῶν, ῆς, οἱ, ἡ, absentia. Ab ἄπειμι.
ἀπεσφάλην, 1. sing. a. 2. ind. pass. verbi ἀποσφάλλω.
ἀπεσχαφόμαι, pass. Vid. simpl. exp. act. *Eustath.*
ἀπέσχηκα, *abfui*, 1. sing. perf. ind. act. v. ἀπέχω pro ἀποσχέω, *abstineo.*
ἀπέσχον, *abstinui*, 1. sing. a. 2. ind. act.
ἀπέτᾶμεν, 1. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀποτίμνω.
ἀπετίθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἀποτίθημι.
ἀπέτηλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, carens foliis. A πέταλον.
ἀπετίνυδον, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἀποτινύω.
ἀπέτρεψεν, 1. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀποτρέψω.
ἀπετρωτῶντο, *non audebant*, 3. pl. imperf. ind. pass. *contr.* pro ἀπετρωπάοντο, ab ἀποτρωπάω.
ἀπευδιασμός, ῦ, ὁ, serenitas, tranquillitas cœli, aëris, maris. Ex ἀπό, et εὐδία.
ἀπευδοσέω, ῶ, f. ήσω, improbo, repudio.
ἀπευθανατίζω, f. ίσω, felicem mortem oppeto, honesta morte perfungor. Ex ἀπό et εὐθάνατος, *bene et honeste moriens.*
ἀπευθής, έος, ὁ καὶ ἡ, fama inauditus, incognitus ; (2) imperitus. Ex ἀπὸ et συνθάνομαι, *audio.*
ἀπευθύς, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
ἀπευθύνω, adæquo ; (2) rego, dispono, dirigo ; (3) corrigo, emendo ; (4) punio. Ἀπευθύνειν τὴν πόλιν, *Soph. Œd. Tyr.* 103. Σὲ τὸν τὰς χέρας δεσμοῖς ἀπευθύνοντα, προσμολεῖν καλῶ, *idem Aj.* 72.
ἀπευκος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, tædis inutilis, ex quo tædæ fieri nequeunt. Ex α priv. et πεύκη, *tæda.*
ἀπευκταίος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod
ἀπευκτός, ἡ, όν, abominandus, exsecrandus ; (2) vitandus, aversandus. Ab ἀπεύχομαι.
ἀπευνάζω, f. άσω, sopio.
ἄπευρος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, inauditus. Ex α priv. et συνθάνομαι, *audio.*
ἀπευτακτέω, idem quod εὐτακτέω.
ἀπεύτυκτος, ον, idem quod ἀπευκτός.
ἀπεύχομαι, f. ξομαι, deprecor, precor, seu opto non evenire ; (2) abominor, exsecror. Τᾶτο μέντοι μὴ γένοιτο μηδαμῶς ἀπεύχομαι, abominor, *Aristoph. Thesm.* 721.
ἀπευωνίζω, fut. ίσω, vilem reddo. Ex ἀπό, et εὐωνος, *vilis.*
ἀπέφευγον, 3. pl. imperf. ind. act. v. ἀποφεύγω.
ἀπεφηνάμην, *ostendi*, 1. sing. a. 1. ind. med. v. ἀποφαίνω.
ἀπέφηνε, *ostendit*, 3. sing. a. 1. ind. act.
ἀπεσθεσμένος, perf. part. pass. verbi ἀποσβέννυμι.
ἀπερθέγξατο, 3 sing. a. 1. ind. med. verbi ἀποσθέγγομαι.
ἀπέρθιτο, *interierat*, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi ἀπορθίω, *corrumpo.*
ἄπερθος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, sæpe coctus, ut ἄπεφθος χρυσός, aurum excoctum, obryzum. Pro ἄφεπτος, decoctus.
ἀπέρῡγον, 1. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀποφεύγω.
ἀπέχει, *sufficit*, impersonal. *alias* 3. sing. præs. ind. act. v. ἀπέχω, *abstineo.*
ἀπεχθαίρω, f. ἀρῶ, odio prosequor ; (2) invisum reddo. Τὼς δέ τ' ἀπεχθήρει, ὡς νῦν ἐκπαγλ' ἐφίλησα, *Il.* 3, 415.
ἀπεχθάνομαι, fut. χθήσομαι, invisus sum, odio sum ; (2) odi, infensus sum. Ὄσις, ὦ δύστην', ἀπέχθῃ πᾶσι καὶ τοῖς γείτοσιν, *Aristoph. Lys.* 702.
ἀπέχθεια, ας, ἡ, inimicitia, odium, simultas. Ab ἀπεχθής.
ἀπεχθέμεναι, *odio prosequi*, præs. inf. act. *Dor.* pro ἀπέχθειν· a verbo ἀπέχθω.
ἀπέχθηαι, *odio sis*, 2 sing. præs. conj. pass. *Ion.* pro ἀπέχθῃσαι, seu ἀπέχθῃ.
ἀπέχθημα, ατος, τὸ, res odiosa et invisa.
ἀπεχθής, έος, ὁ καὶ ἡ, invisus, infensus. Ex ἀπό et ἔχθος, *invidia, odium.*
ἀπεχθήσομαι, *odio ero*, 1. sing. fut. 1. ind. med. verbi ἀπεχθάνομαι, *odio sum.*
ἀπεχθητικός, ἡ, όν, qui hominum odia solet incurrere. Ab ἀπεχθής.
ἀπέχθομαι, fut. θήσομαι offendor ; (2) sum hostis ; (3) tristor ; (4) odio sum ; ἀπέχθημαι, *idem.* Κρῖσον δέ μοι νῦν πρός σ' ἀπέχθεσθαι, *Eur. Med.* 290. Ὅταν τοι ἀπέχθωνται περὶ κῆρι, *Il.* 4, 53. Ab eod.
ἀπεχθόμην, 1. sing. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἀπεχθόμην.
ἀπεχθός, *adv.* odiose, invise. Ab eod.
ἀπεχθοῦτο, *satis erat*, imperf. pro ἀπέχρη.
ἀπέχρη, *satis erat*, imperf. ind. verbi impersonalis ἀπόχρη, *satis, est.*
ἀπεχῡδόω, ῶ, f. ώσω, munio.
ἀπέχω, f. ἀφέξω, abstineo ; (2) disto, absum, differo ; (3) recipio, reporto ; (4) satis sum, sufficio ; ἀπέχομαι, abstineo. Οὖνε τ' ἀπέχει, καὶ γυμνασίων, abstineas, *Aristoph. Nub.* 416. Τοσοῦτον ἀπέχετο τῶ τι καταπεράξασθαι ὃν ἐδύνατο, tantum abfuit, ut conficeret, *Them.* Οὐδ' ἀπέχοντο ἀδ' ἀπὸ τῶν φίλων, *Plut.* τὸ λέγειν, *id.* Ex ἀπό et ἔχω.
ἀπεψίω, *Ion.* pro ἀφεψέω.
ἀπεψία, ας, ἡ, indigestio. Ex α priv. et πέψις, *coctio.*
ἀπεψύχοντο, 3. pl. imperf. ind. med. verbi ἀποψύχω.
ἀπέψω, decoquo, coquo.
ἀπέων, *absens*, *Ion.* pro ἀπών, ab ἄπειμι.
ἀπέωσε, *repulit*, 3. sing. aor. 1. indic. act. *Att.* pro ἄπωσε, a verbo ἀπωθέω, *repello.*
ἀπῆ, *absit*, 3. sing. præs. conj. verbi ἄπειμι.
ἀπήγαγεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Att.* et cum ν ἐφελκ. pro ἀπῆγεν, ab ἀπάγω.
ἀπήγγειλε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀπαγγέλλω.
ἀπήγημα, τὸ, *Ion.* pro ἀφήγημα.
ἀπηγήσασθαι, *narrasse*, a. 1. inf. med. *Ion.* pro ἀφηγήσασθαι, a verbo ἀφηγέομαι.
ἀπηχέμην, 1. sing. a. 1. ind. med. verbi ἀπάχω.
ἀπηχορέω, ῶ, f. ήσω, accusationi respondeo. Ex ἀπὸ et ἀγορέω, *concionor.* Hinc
ἀπήχημα, ατος, τὸ, responsio ad accusationem ; (2) narratio, relatio.
ἀπηχορία, ἡ, idem quod ἀπηχόρημα, *V. L.*
ἀπήχυγξε, 3. sing. perf. ind. act. v. ἀπάχυγκα.
ἀπήωλος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, gubernaculo carens. Ex α priv. et πηδάλιον, *gubernaculum.*
ἀπήων, 1. sing. plusq. perf. ind. med. verbi ἄπειμι.
ἀπηωθέω, ῶ, f. ήσω, excolo, percolo, per colum trajicio, deliquo. Ex ἀπὸ et ἠθέω. Hinc
ἀπήωμα, ατος, τὸ, cremor percolatus ; (2) quicquid percolatum est.
ἀπῆϊα, præt. med. ab ἄπειμι, *Plat.*
ἀπῆκεν, *dimisit*, 3. sing. perf. ind. act. *Ion.* et cum ν ἐφελκ. pro ἀφῆκε, a verbo ἀφίημι.
ἀπήκοος, idem quod ἀνήκοος, *Hes.*
ἀπηκριβωμένως, *adv.* absolute, ad amussim. Ab ἀπηκριβωμένος, quod est ab ἀποκριβόω.
ἄπηκτος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, incompactus ; (2) non concretus. Ex α priv. et πηγνύω, *compingo.*
ἀπήλασε, *abegit*, 3. sing. perf. ind. act. verbi ἀπελαύνω, pro ἀπελάω, *abigo.*
ἀπήλασα, *abegi*, 1. sing. a. 1. ind. act. et ἀπήλαυνον, 1. sing. imperf. ind. act. verbi ἀπελαύω.
ἀπηλεγέω, non curo, contemo :
ἀπηλεγέως, *adv.* sæve, intrepide, atrociter. Ab
ἀπηλεγής, έος, ὁ καὶ ἡ, nullius curam gerens, nullius respectum habens ; (2) sævus, atrox. Ex ἀπὸ et ἀλέγω, *non curo.*
ἀπήλθον, 1. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀπέρχομαι.
ἀπηλιωσῆς, ῆ, ὁ, alienus a judiciis et litibus, seu causis judiciariis, alienus a foro. Ex α priv. et ἠλιαία, *quod erat forum certum Athenis.*
ἀπηλλιθόω, ῶ, f. ώσω, facio fatuum, ad fatuitatem redigo.
ἀπηλιώτης, ᾱ, ὁ, ventus subsolanus. Ex ἀπὸ et ἥλιος, *sol.*
ἀπηλλάξην, 3. sing. a. 2. ind. pass. v. ἀπαλλάττω.
ἀπηλλοτρίωκε, 3. sing. perf. ind. act. v. ἀπαλλοτριόω.
ἀπηλοήσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀπελοιάω.
ἀπήλπιξε, 3. sing. perf. ind. act. verbi ἀπελπίζω.

ἀπήμαντος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, illæsus. Ex α priv. et πημαίνω, *lædo, damnum affero.*
ἀπήμαρτεν, 3. sing. a. 2. ind. act. *Poët.* et cum ν ἐφελκ. pro ἀφήμαρτεν, ab ἁφαμαρτάνω.
ἀπημελημένος, perf. part. pass. v. ἀπαμελέω.
ἀπημελημένως, *adv.* neglectim. Ab ἀπημελημένος, *neglectus*, quod est ab ἀπαμελέω.
ἀπῆμεν, 1. pl. plusq. perf. ind. act. per *Sync.* pro ἀπήειμεν, a verbo ἄπειμι, *abeo.*
ἀπημοσύνη, ης, ἡ, incolumitas. Ab ἀπήμων.
ἀπήμῡνεν, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. ab ἀπαμύνω.
ἀπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, nullo damno adfectus, illæsus, salvus, incolumis ; (2) non nocens ; innoxius. Ex α priv. et πῆμα, *damnum.*
ἀπῆν, 1. sing. imperf. ind. verbi ἄπειμι.
ἀπήνεγκε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀποφέρω.
ἀπήνεια, ας, ἡ, crudelitas, sævitia. Ab ἀπηνής.
ἀπήνειος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, vento carens. Ex ἀπὸ et ἄνεμος, *ventus.*
ἀπηνεμάμην, 1. sing. a. 1. ind. med. verbi ἀπαναίνομαι.
ἀπηνέος, *atrocis*, gen. sing. ab ἀπηνής, *atrox.*
ἀπηνιόω, reddo ἀπηνέα, *Suid.*
ἀπηνιώθη, *obstupefactus est*, 3. sing. a. 1. ind. med. v. ἀπηνιόομαι, *Dan.* 4. 18.
ΑΠΗΝΗΣ, ης, ἡ, rheda, curriculum viatorium.
ΑΠΗΝΗΣ, έος, ὁ καὶ ἡ, crudelis, immitis, sævus ; durus, trux, *Gl. V.*
ἀπῆνθεν, *abiit*, 3. sing. a. 2 ind. act. *Dor.* et cum ν ἐφελκ. pro ἀπῆλθε, ab ἀπέρχομαι.
ἀπήντησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀπαντάω.
ἀπηνῶς, *adv.* inclementer, *Gl. V.* Ab ἀπηνής.
ἀπῆξαν, 3. plur. aor. 1. v. ἀπέσσω, qu. v.
ἀπήορες, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, desuper impendens ; (2) altus, sublimis, in alto situs. Ex ἀπὸ et ἀείρω, *tollo.*
ἀπήορος, ᾰ, ὁ ὠ ἡ, idem et ex iisd. item distans, remotus.
ἀπήραξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἀπαράσσω.
ἀπηρεισάμην, a. 1. ind. med. v. ἀπερείδω.
ἀπήρης, έος, ὁ καὶ ἡ, nullo membro captus, aut mutilus. Ex α priv. et πηρός, *mutilus.*
ἀπήρθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi ἀπαίρω.
ἄπηρος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, pera carens, sacco destitutus. Ex α priv. et πήρα, *pera.*
ἀπήρος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀπήρης.
ἀπηρτημένος, perf. part. pass. verbi ἀπαρτάω.
ἀπήρτισμαι, 1. sing. perf. ind. pass. verbi ἀπαρτίζω.
ἀπηρτισμένως, *adv.* plane, perfecte. Ab eod.
ἀπηρυθριασμένως, *adv.* impudenter, deposito pudore, perfricta fronte. Ab ἀπηρυθριασμένος, quod est ab ἀπερυθριάω.
ἀπήρωτος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, non mutilatus, integer, illæsus. Ex α priv. et πηρός.
ἀπήσων, f. 1. part. act. *Ion.* pro ἀφήσων, ab ἀφίημι.
ἀπήυρα, *auferebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἀπήυρας, a verbo ἀπαυράω, *aufero.*
ἀπῆῦρα, *privavi*, a. 1. ind. act. per *Sync.* pro ἀπήυρησα.
ἀπηύρων, 3. pl. imperf. ind. act. *contr.* pro ἀπήυραον.
ἀπηχέω, ῶ, f. ήσω, dissono, absono ; (2) resono. Ab α priv. et ἠχέω. Hinc
ἀπήχημα, ατος, τὸ, resonantia ; imprimis quæ in fine auditur, durante aliquamdiu sono. Unde (2) pro effectu alicujus rei naturali.
ἀπηχής, έος, ὁ καὶ ἡ, absonus ; (2) ingratus, odiosus. Ex ἀπὸ et ἠχος, *sonus.*
ἀπήχησις, εως, ἡ, idem quod ἀπήχημα.
ἀπήχθετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ἀπάχθομαι sive ἀπεχθάνομαι.
ἀπήχθημαι, *odio exceptus fui*, perf. ind. pass.
ἀπήχθην, *abductus fui*, 1. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἀπάγω, *abduco.*
ἀπήχθηρε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀπεχθαίρω.
ἀπηχθόμην, a. 2. ind. med. Vid. ἀπήχθετο.
ἀπηχῶς, *adv.* absurde, odiose.

ἀπῃωρεῦντ', *suspensi erant*, pro ἀπῃωρεῦντο, 3. plur. imperf. ind. pass. *Dor.* pro ἀπῃωρεῦντο, *contr.* ex ἀπῃωρέοντο, a verbo ἀπαωρέω.

ἀπῄωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, suspensus, elevatus; (2) distans. Ex ἀπὸ et αἰωρέω, *suspendo*.

'Απία, ἡ, Apia dicta olim quæ nunc Peloponnesus. Alii appellativum esse volunt, *Il.* 1, 270. *Item* Scythis dicitur Tellus, Dea, *ap. Herod.*

ἀπιάλλω, ἡ. ἄλλω, dimitto, *Thuc.*

ἀπίασι, 3. pl. præs. ind. act. *Ion.* pro ἄπεισι, ab ἄπειμι.

ἀπίδω, 1. sing. a. 2. conj. verbi ἀπείδω.

ἀπίεμεν, *emittemus*, 1. pl. præs. ind. act. *Ion.* pro ἀφίεμεν, a verbo ἀφίημι.

ἀπίενα, *abire*, præs. inf. act. verbi ἀπεῖμι.

ἀπίεσαν, *emittunt*, 3. pl. præs. ind. med. *Ion.* pro ἀφίενται, a verbo ἀφίημι, *emitto*.

ἀπίεσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. v. ἀπείμι.

ἀπίης, *abeas*, 2. sing. præs. conjunct. act.

ἀπίθανος, ε, ὁ καὶ ἡ, improbabilis; (2) cui non creditur, non paretur. *Gl. V.* ineptus. Ex α priv. et πιθανὸς. Hinc

ἀπιθανότης, ητος, ἡ, improbabilitas; (2) defectus auctoritatis in suadendo, jubendo.

ἀπιθάνως, *adv.* improbabiliter; (2) inscite, absurde.

ἀπιθεῖν, præs. inf. act. *contr.* pro ἀπιθέειν.

ἀπιθέω, ῶ, f. ήσω, inobediens sum, non obtempero. 'Απιθεῖν τῷ ἀρχοντι, *Xen.* Ex α priv. et πείθω, *persuadeo*.

ἀπίθησα, 1. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἠπίθησα.

ἀπιθύνω, dirigo, *Gl. V.* 'Απιθύνειν τῆς ὄψιος τὸ διάφορον, *Aret.*

ἀπίκαται, 3. pl. perf. pass. *Ion.* pro ἀφίκαται, et hoc pro ἀφιγμένοι εἰσὶ, ab ἀφικνέομαι.

ἀπίκη, 2. sing. aor. 2. conj. med. *Ion.* pro ἀφίκῃ.

ἀπικνέεσθαι, *Ion.* et *contr.* pro ἀφικνέεσθαι.

ἀπικόμενος, a. 2. part. med. *Ion.* pro ἀφικόμενος.

ἄπικρος, ε, ὁ καὶ ἡ, non amarus, amaritudinis expers. Ex α pr. et πικρὸς, *amarus*.

ἀπικρόχολος, ε, ὁ καὶ ἡ, non biliosus, flavæ bilis expers. Ex α pr. πικρὸς, et χολή.

ἀπιλλήθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἀπιλλέω.

ἀπίλλω, vel ἀπείλλω, arceo, excludo. Ex ἀπὸ et ἴλλος, *oculus*.

ἀπιμελής, ἐος, ὁ καὶ ἡ, pinguedinis expers.

ἀπίμελος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem.

ἀπίνυς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, purus a sordibus. Ex α priv. et πῖνος, *sordes*.

ἀπινύσσω, desipio; (2) efflo. Κῆρ' ἀπινύσσων, *Il.* 15, 10. Δοκέεις δέ μοι ἐκ ἀπινύσσειν, *Odyss.* 6, 258. Ex α pr. et πινύσσω.

ἀπίξεται, veniet, 3. sing. f. 1. ind. m. *Ion.* pro ἀφίξεται, ab ἀφικνέομαι.

ἄπιον, 3. pl. a. 2. ind. act. ab ἀπείμι.

ἄπιον, ιι, τὸ, pirum. Ab

"ΑΠΙΟΣ, ε, ἡ, pirus; (2) Apios, Thymalli species. *Angl.* KNOBBED SPURGE.

ἄπιος, ία, ιον, longinquus. Ab ἀπό.

ἀπισόω, ῶ, f. ώσω, adæquo, exæquo. Εἴτε διήκειεν ἀπισῶσαι αὐτὸς, *Luc.*

ἀπίσσωτος, ε, ὁ καὶ ἡ, non picatus. Ex α pr. et πίσσα, *pix*.

ἀπισάνει, *discedere*, præs. inf. act. verbi ἀφίσημι.

ἀπισέστασι, *defeccerunt*, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἀφίστανται, ab eod.

ἀπισέω, ῶ, f. ήσω, diffido. Οὐτι σοὶς ἀπισήσω λογοις, *Eur. Med.* 927. Πῶς ἀπιστήσω λογοις τοις τοῦδ', ὃς σὺνεῖς ὧν ἐμοὶ παρῆνεσεν; *Soph. Phil.* 1339. Ab ἄπιστος.

ἀπίσημι, *ad defectionem solicito*, *Ion.* pro ἀφίσημι.

ἀπίσητικός, ἡ, ὁν, incredulus.

ἀπισία, ας, ἡ, diffidentia, incredulitas; (2) incredibilitas; (3) perfidia. Ab eod.

ἀπισόκορος ον, infidelis, *Sibyl.*

ἄπιστος, ε, ὁ καὶ ἡ, incredulus, infidelis, qui non credit; (2) incredibilis; (3) infidus, cui non creditur; perfidus. Ex α pr. et πίστις, *fides*. Hinc

ἀπιστοσύνη, ης, ἡ, perfidia.

ἀπίσως, *adv.* fraudulenter, perfide, infide, incredibiliter. Ab eod.

ἀπισχναίνω, emacio, extenuo.

ἀπισχνόω, f. ώσω, idem.

ἀπισχνίζομαι, f. ίσομαι, obnitor; (2) ad fortitudinem me compono; (3) denego acrius, abnuo, pernego.

ἀπίσχω, abstineo; (2) aversum tenco, amoveo. Ex ἀπὸ et ἴσχω, *habeo*.

ἀπίσωσις, εως, ἡ, adæquatio. Ab ἀπισόω.

ἄπιτ' pro ἄπιτε, 2. pl præs. imperat. act. verbi ἀπείμι.

ἀπίτης, ε, ὁ, ut οἶνος ἀπίτης, vinum e piris factum. Ab ἄπιον, *pirum*.

ἀπίττωτος, ε, ὁ καὶ ἡ, id. quod ἀπίσσωτος.

ἀπίχθυς, υος, ὁ καὶ ἡ, qui non vescitur piscibus. Ex ἀπὸ et ἰχθὺς, *piscis*.

ἀπίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, non pinguis. Ex α pr. et πίων, *pinguis*.

ἀπλάκητος, ὁ καὶ ἡ, qui nihil peccat, *Hes.* e *Soph.* (*nisi verum est* ἀμαλ.) Ab α et πλάζομαι, *Ern.*

ἀπλάνεια, ας, ἡ, stabilitas, vacuitas ab errore. Ab

ἀπλάνης, έος, ὁ καὶ ἡ, non erraticus, non vagabundus. Ex α pr. et πλάνη, *error*.

ἀπλάνητος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd. *Suic.*

ἀπλανὼς, *adv.* sine errore.

ἁπλαστος, ε, ὁ καὶ ἡ, informis, ineffigiatus; (2) simplex. *Gl. V.* infictus. Ex α pr. et πλαστὸς, *fictus*.

ἁπλάστως, *adv.* simpliciter, non ficte, non dissimulanter. Ab eod.

ἁπλατὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, latitudine carens. Ex α pr. et πλάτος, *latitudo*.

ἁπλοτος, ε, ὁ καὶ ἡ, inaccessus. Ex α pr. et πλέω pro πελάω, *appropinquo*.

ἁπλοῦς, *Dor.* pro ἁπλοῦς.

ἁπλοενέκτητος, ον, non fraudatus.

ἁπλετομεγέθης, ες, immensus.

ἄπλετος, ον, magnus, inaccessus, *Apoll.*

ἁπλευρος, ε, ὁ καὶ ἡ, cui latus non est stipatum. Ex α pr. et πλευρὰ, *latus*.

ἄπλευστος, ον, innavigabilis.

ἁπλήγιος, ε, ὁ καὶ ἡ, simplex, innocens, innocuus. Ab

ἁπληγὶς, ίδος, ἡ, vestis simplex. Ab ἁπλόος.

ἁπλήθης, έος, ὁ καὶ ἡ, non plenus; (2) strigosus, *R.* Ex α priv. et πλῆθος, *plenitudo*.

ἄπληκτος, ε, ὁ καὶ ἡ, non percussus. Ex α pr. et πλήττω, *percutio*.

ἀπλημμελὴς, ὲς, delicti expers, insons. Ab α priv. et πλημμελέω.

ἀπλήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, inexplebilis. Ex α priv. et πλέος, *plenus*.

ἁπλῆξ, γος, ὁ καὶ ἡ, non percussus, non læsus. Ex α priv. et πλῆξ, *percussor*.

ἀπλήρωτος, ε, ὁ καὶ ἡ, inexpletus, non completus. *Gl. V.* incompletibilis, insatiabilis. Ex α pr. et πληρόω, *impleo*. Hinc

ἀπληρώτως, *adv.* insatiabiliter.

ἀπλησιόμωλος, ἡ. εὐσωμωλ, sum insatiabilis; (2) sum avidus. Ab ἄπλητος.

ἀπλησίας, ας, ἡ, inexplebilitas, insatiabilitas. *Ph.* avaritia; (2) immensitas. Ab eod.

ἀπλήσιονος, ον, insatiabilis vini.

ἄπλητος, ε, ὁ καὶ ἡ, inexplebilis, insatiabilis; (2) immensus. Ex α pr. et πλήθω.

ἁπλήστως, *adv.* inexplebiliter, insatiabiliter, avare, *Gl. V.* (2) immense.

ἄπλητος, ε, ὁ καὶ ἡ, inaccessus; (2) immensus. *Poët.* ἄπλετος. Ab eod.

ἁπλόη, ης, ἡ, simplicitas, candor. Ab ἁπλόος.

ἁπλόθριξ, χος, ὁ καὶ ἡ, qui promissum vel porrectum capillum habet; (2) qui raro est capillitio. *Gl. V.* recto capillo. Ex ἁπλόος, et θρὶξ, *capillus*.

ἅπλοια, ας, ἡ, tempus quo navigari non potest. Ex α pr. et πλόος, *navigatio*.

ἁπλοΐζομαι, fut. ίσομαι, simplicitate utor. 'Απλοΐζεσθαι πρὸς τινα, *Xen.* Ab ἁπλόος.

ἁπλοΐκτος, ἡ, όν, simplex, non versutus; (2) inadfectatus. Ab eod.

ἁπλοϊκῶς, *adv.* simpliciter, citra dolum.

ἁπλοΐς, ίδος, ἡ, vestis simplex. Ab ἁπλόος.

ἅπλοκος, ε, ὁ καὶ ἡ, non plicatus. Ex α priv. et πλέκω, *plico*.

ἁπλοκύων, ὁ, Cynicus verissimus. Ex ἁπλόος, et κύων, *canis*.

'ΑΠΛΟΌΣ, όη, όον, usitat. ἁπλῆς, ῆ, ῦν, simplex; (2) candidus, ingenuus; sincerus, *Gl V.* (3) stultus; (4) plane verus et extra controversiam positus.

ἅπλους, *contr.* ἅπλους, ὁ καὶ ἡ, navigatione carens; (2) impar navigationi, innavigabilis. Ex α pr. et πλόος, *navigatio*.

ἁπλοσχήμων, eandem simplicem speciem habens.

ἁπλότης, ητος, ἡ, simplicitas, candor. Ab ἁπλόος.

ἁπλουστέρως, *adv.* simplicius. Ab eod.

ἄπλουτος, ε, ὁ καὶ ἡ, divitiis carens, pauper. Ex α priv. et πλοῦτος, *divitiæ*.

ἁπλόω, ῶ, f. ώσω, explico, expando, extendo; ἁπλῶμαι, pandor, *Gl. V.* ἁπλῶσθαι, porrigi, *Ph.* ἡπλωμένος, patulus, *Gl. V.* perf. part. pass. ἁπλωσον, expande, *ib.* a. 1. imperat. Ab ἁπλόος.

ἀπλυσία, ας, ἡ, immundities, illuvies; (2) spongia, quæ elui nequit. Ex α priv. et πλύνω, *lavo*. Unde

ἄπλυτος, ε, ὁ καὶ ἡ, illotus, immundus.

ἅπλωμα, τος, τὸ, expansio, dilatatio.

ἁπλῶς, *adv.* simpliciter; (2) non accurate, negligenter; (3) temere, frustra; (4) uno modo; (5) omnino, prorsus; (6) ingenue, candide; (7) necessario. Ab ἁπλόος.

ἄπλωτος, ε, ὁ καὶ ἡ, innavigabilis. Ex α priv. et πλώω, *navigo*.

ἀπνεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valde spirans; (2) non spirans, flatu destitutus. Ex α intens. vel priv. et πνέω, *spiro*.

ἀπνεύματος, ε, ὁ καὶ ἡ, a vento non perflatus. Ex α priv. et πνεῦμα, *spiritus*.

ἀπνευσὶ, *adv.* uno spiritu, sine respiratione; (2) confertim; (3) sine labore.

ἀπνευστία, ας, ἡ, spiritus repressio. Ab ἄπνευστος. Hinc

ἀπνευστιάζω, f. άσω, spiritum reprimo et contineo.

ἄπνευστος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui respirare non potest, sine anhelitu, exanimis. Ex α pr. et πνέω, *spiro*.

ἄπνοια, ας, ἡ, ubi nullus est flatus; (2) sedata tempestas, tranquillitas a ventis. Ab

ἄπνοος, ου, *contr.* ἄπνους, ε, ὁ καὶ ἡ, flatu, seu respiratione carens, flatum non emittens; (2) mortuus; exanimis. Ex α priv. et πνέω, *spiro*.

ἄπνευ, *mortuum*, acc. sing. *contr.* pro ἄπνοον.

'ΑΠΟ', *præpos.* a, ab, abs, de, e, re-dis-, *Ph.* Soli Gen. jungitur.

ἄπο, *adv.* longe, procul. Ab ἀπό.

ἀποαίνυμαι, aufero, detraho, adimo. Τὰ κταμένων ἀποαίνυμαι, *Il.* 13, 262. Θεὸς δ' ἀποαίνυτο νόσον, *Odyss.* 12, 419.

ἀποαιρεῖσθαι, pr. inf. pass. *Ion.* et *contr.* pro ἀφαιρεῖσθαι.

ἀποαίρεο, *aufer*, 2. sing. præs. imp. med. *Ion.* pro ἀφαίρεσο, seu ἀφαίρεν. Ab

ἀποαιρέομαι, ῦμαι, aufero, *Ion.* pro ἀφαιρέομαι, aufero, adimo. Δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι, *Il.* 1, 230. Μήτε σὺ τόνδ', ἀγαθὸς περ ἐὼν, ἀποαίρεο κύρην, *ibid.* 275. Ex ἀπὸ, et αἱρέομαι.

ἀποβαδίζω, f. ίσω, abeo, discedo.

ἀποβάθρα, ας, ἡ, scala navalis. Ex

ἀποβαίνω, descendo; (2) discedo, abeo; (3) evenio, contingo, accido; ἀπέβη, evenit, *Gl. V.* a. 2. ἀποβὰς, digressus, *Ph.* part. a. 2. 'Αποβαίνειν ἐς τὴν γῆν, τῆς νήσου, παρά τινος, τῦ ἵππου, ἀπὸ τῶν πλοίων. Τροίας πεδίων ἀπέβησαν, *Eur. Hec.* 143. Ἄριστοι ἀνδρες ἀποβαίνουσι, evadunt, fiunt, *Luc.* Τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα, *Eur. Med.* 1422.

ἀποβάλητε, 2. pl. a. 2 conj. act. Ab

ἀποβάλλω, abjicio; (2) amitto; (3) repudio, rejicio; ἀποβλῆθείς, repulsus, *Ph.* a. 1. part. pass. ἀποβλήθεισα, explosa, *Ph.* 'Αποβάλλειν τὴν τυφανίδα, τὰ ἀγαθὰ, τὰ πατρῷα, σφετέρων. Μὴ ἀποβάλητε ἓν τὴν παῤῥησίαν ὑμῶν, *Heb.* 10, 35.

ἀποβαπτω, ψω, intingo, immergo. 'Αποβαπτειν εἰς ὕδωρ, *Diosc.*

ἀποβάσις, εως, ἡ, descensus, *Ph.* digressio; (2) exitus, eventus. Ab ἀποβαίνω.

ἀποβασάζω, deporto, *Ph.* ἀποβασαχθεὶς, devectus, *Ph.* a. 1. part. pass.

ἀποβεβληκότων, *eorum qui abjecerunt*, gen. plur. part. perf. act. verbi ἀποβάλλω.

ἀποβεβλιζειν, veru detrahere, *Ath.*

ἀποβήναι, a. 2. inf. act. verbi ἀποβαίνω, *descendo*.

ἀποβήσομαι, *descendam*, f. 1. ind. med.

ἀποβήτω, vel ἀποβήττω, f. ξω, extussio, tussiendo ejicio.

ἀποβιάζομαι, fut. άσομαι, vim adfero, vi cogo; (2) enitor, de muliere parturiente. 'Αποβιάζεσθαι ταῖς ἐπιμελείαις, *Xen.*

ἀποβιβάζω, fut. άσω, descendere in terram facio; (2) trajicio. 'Αποβιβάσας εἰς νῆσον, *Aristid.* Ἐς τὴν Τανάγραν ἀπεβίβασεν αὐτὺς, *Thuc.*

ἀποβιόω, ῶ, f. ώσω, de vita decedo, morior; ἀποβιώσας, defunctus, *Gl. V.* a. 1. part. Ex ἀπὸ et βίος, *vita*.

ἀποβιώναι, *mori*, præs. inf. act. verbi ἀποβίομαι, idem quod præced.

ἀποβίωσις, εως, ἡ, mors, obitus, interitus. Ab ἀποβιόω.

ἀποβλάστω, f. ψω, lædo; (2) privo. Ἀποβλαφθῆναι φίλης, *Soph.*
ἀποβλαστάνω, f. στήσω, germino, egermino.
ἀποβλάστημα, ατος, τό, germen; (2) proles. A præc.
ἀποβλαστησις, εως, ἡ, germinatio. Ab eod.
ἀποβλαστηθείς, a. 1. part. pass. verbi ἀποβλάστω.
ἀποβλεπτικός, ἡ, όν, qui adjecit, vel amisit; (2) qui abjiciendus est. Ab
ἀπόβλητος, ε, ὁ καὶ ἡ, abjectus, abjiciendus, respiuendus, *Ph.* rejectus, amotus; ἀπόβλητα, rejectanea, *idem.* Ab ἀποβάλλω.
ἀποβλίττω, f. σω, exprimendo aufero, detero. Οὐ' ἀπέβλιτε θυμαλγίων με, *Arist. Av.* 504.
ἀποβλύζω, f. ύσω, scaturio, emitto aquas; (2) vomo, evomo. Ἀποβλύζων ἐν νηστείῃ ἀλεγεινῇ, *Il.* 9, 487. Ex ἀπὸ et βλύζω.
ἀποβολεύς, έως, ὁ, abjector, rejector. Ab ἀποβάλλω. Unde
ἀποβολή, ῆς, ἡ, abjectio, rejectio, ejectio, amissio, repudium, projectio, jactura, *Ph.*
ἀποβολιμαῖος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, rejectaneus, *Gl. V.* rejectitius. Ab eod.
ἀποβοσκομαι, depasco. Ἀιᾰβροσίων μελέων ἀπεβόσκετο, *Arist. Av.* 755. Ex ἀπὸ et βόσκω, pasco.
ἀποβυκολέω, ῶ, f. ήσω, abgrego, a grege abduco; (2) aberrare facio, decipio. Τῷ ξυνατρὶ τὴν παῖδά τινος ἀποβυκολῆσαι, *Xen.* Μὴ ἀποβυκοληθῆ, *Luc.* Hinc
ἀποβυκόλημα, ατος, τό, e grege alieno abductio; (2) impostura, deceptio.
ἀποβυκολίζω, f. ίσω, idem quod ἀποβυκολέω.
ἀποβράζω, f. άσω, fervendo, seu æstuando exspuo, per æstum exspuo; (2) exæstuo, defervesco. Hinc
ἀπόβρασμα, ατος, τό, spuma; (2) furfur tritici.
ἀποβράσσω, vel ἀποβράττω, idem quod ἀποβράζω.
ἀπόβρεγμα, ατος, τό, dilutum; (2) aqua, qua quid perfusum est. Ab
ἀποβρέχω, f. ξω, perfundo, madefacio, intingo.
ἀποβρίζω, f. ίξω, crapulam edormio; (2) dormio. Ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν, *Odyss.* 9, 151.
ἀποβρίθω, f. ίσω, degravo; (2) præ pondere devergo.
ἀποβροχθ, ῆς, ἡ, perfusio, madefactio. Ab ἀποβρέχω.
ἀποβροχθίζω, sorbeo, glutio, voro. Ex ἀπὸ et βρόχθος, *guttur, fauces.*
ἀποβροχίζω, illaqueo, laqueis implico. Ex ἀπὸ et βρόχος, *laqueus.*
ἀποβρύκω, f. ύξω, demordeo, abedo.
ἀποβρωθείς, a. 1. part. pass. verbi ἀποβιβρώσκω, abedo, comedendo consumo.
ἀποβύω, f. ύσω, obturo, onstruo.
ἀποβώμιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui non in altari peragitur, sed in terra, sc. (2) impius, contemptor deorum. Ex ἀπο et βωμός, *altare.*
ἀπόβωμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ab altari remotus, profanus, *Hes.* Ex iisd.
ἀπόγαιον, ᾱ, τό, funis, quo navis in terra alligatur. Ab
ἀπόγαιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, a terra remotus, terrestris, *Gl. V.* Ex ἀπὸ et γαῖα, *terra.*
ἀπογαιῶσθαι, in terram verti. Ex ἀπὸ et γαῖα.
ἀπογαλαχτίζω, f. ίσω, ablacto, a lacte depello. Ex ἀπὸ et γάλα, *lac.* Hinc
ἀπογαλαχτισμός, ῦ, ὁ, ablactatio.
ἀπογείαι, ας, ἡ, ventus, qui e terra ortus, in mare fertur.
ἀπόγειον, ᾱ, τό, funis, quo navis alligatur in littore, *Ph.* ἀπόγεια, retinacula; (2) summa planetæ altitudo et maxima a terra distantia. Ab
ἀπόγειος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, a terra remotus; *Ph.* terrestris. Ex ἀπὸ et γαῖα, vel γῆ, *terra.*
ἀπογειόω, ῶ, f. ώσω, imbrico, imbricatim, vel suggrundiorum modo tego. Ex ἀπὸ et γείσιον, *suggrunda.*
ἀπογεμίζω, impleo.
ἀπογέμω, demo, ex eo quod plenum est, minus plenum reddo, *Hes.* Ex ἀπὸ et γέμω, *impleo.*
ἀπογεννάω, ῶ, genero, produco, *Vet. Lex.*
ἀπογέννημα, τό, proles, fœtus.
ἀπογέννησις, ῆ, idem.
ἀπογεύομαι, f. εύσομαι, degusto.
ἀπογεφύω, ῶ, f. ώσω, ponte jungo, pontem impono. Ex ἀπὸ et γέφυρα, *pons.*
ἀπογηράσκοντας, acc. pl. præs. part. act. Ab
ἀπογηράσκω, f. ράσω, consenesco.
ἀπογίγνομαι, seu ἀπογίνομαι, absum; (2) decedo; (3) morior.
ἀπογινώσκω, f. γνώσομαι, p. γνωκα, rejicio, non agnosco, repudio; (2) censeo, statuo aliquid non esse faciendum; (3) absolvo; (4) despero; ἀπιγνωσμένος, perditus, *Ph.* perf. part. pass. Ἀπογινώσκειν τὴν γεραϊὴν, τὴν ἔνδειξιν' τινὰ τὴ ἐγκλήματος, absolvere; ἑαυτῶν, τῆς πάτριδος, τὴν σωτηρίαν, desperare.
ἀπογλαυκόω, ῶ, f. ώσω, cæsium reddo. Ex ἀπὸ et γλαυκὸς, *cæsius.* Hinc
ἀπογλαύκωσις, εως, ἡ, glaucoma, glaucedo. Ab
ἀπόγλυκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui exiguus est clunibus, depygis. Ex ἀπὸ et γλυκὸς, *clunis.*
ἀπογλυκαίνω, dulce reddo, edulco; ἀπογλυκαίνεσθαι, dulcescere.
ἀπογλωττίζω, elinguo, *Gl. V.* mutum reddo. Ex ἀπὸ et γλῶττα, *lingua.*
ἀπόγνοια, ας, ἡ, desperatio. Ab ἀπογινώσκω.
ἀπογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui dentes ætatis indices amisit. Ab eod.
ἀπογνῶς, 2. sing. a. 2. conj. act. v. ἀπογινώσκω.
ἀπόγνωσις, εως, ἡ, desperatio; (2) negatio, vel absentia. Ab eod.
ἀπογνώστης, ου, ὁ, desperator. Ab eod.
ἀπογομῶ, exonero, *Gl. V.* Ex ἀπὸ et γομόω, *onero.*
ἀπογονή, ῆς, ἡ, soboles, proles, progenies, propago; posteritas, *Ph.* Ab
ἀπόγονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nepos, et qui longius distant, unde ἀπόγονος τριτος, pronepos; ἀπόγονος τέταρτος, abnepos. Historici tamen et pro *filio* dixere. Ex ἀπὸ et γείνομαι, *nascor.*
ἀπογραφή, ῆς, ἡ, descriptio; (2) census; (3) enumeratio, professio, *Gl. V.*
ἀπόγραφον, ᾱ, τό, exemplum libri vel tabulæ, descriptum, exscriptum.
ἀπόγραφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ab exemplari, vel ad exemplar descriptus, s. effictus. Ab
ἀπογράφω, f. ψω, describo; (2) in tabulas refero; (3) depingo; (4) ἀπογεγράφθαι, nomen do, seu profiteor quacunque de causa, in primis in censu. Πρὸς τὴν γραϊτείαν ἀπογεγράφθαι, *Diod.* Παγηγύρει κ' ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων ἐν ὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων, *Heb.* 12, 23.
ἀπογυιόω, ῶ, f. ώσω, enervo, membra debilito, deartuo, delumbo. Μή μ' ἀπογυιώσῃς, *Il.* 6, 265. Ex ἀπὸ et γυῖον.
ἀπογυμνάζομαι, exerceor, exerceo me.
ἀπογυμνάζω, exerceo, *Æsch.* et
ἀπογυμνόω, ῶ, f. ώσω, nudo, denudo. Μή σ' ἀπογυμνωθέντα κακὸν κ' ὀνείνοσα θείη, *Odyss.* 10, 301.
ἀπογυμνωθείς, a. 1. part. pass.
ἀπογύμνωσις, εως, ἡ, denudatio.
ἀπογυναίκωσις, εως, ἡ, effœminatio. Ex ἀπὸ et γυνὴ, *fœmina.*
ἀπογωνιόμαι, ᾱμαι, f. ώσομαι, in angulum me colligo. Ex ἀπὸ et γωνία, *angulus.*
ἀπόδαε, *pedibus carentem*, accus. sing. ab ἄπους.
ἀποδάζομαι, f. άσομαι, divido, distribuo, partior, impertio. Ἀποδασάμενος τῆς στρατιῆς μέριον, *Herodot.* Ἅμα τ' ἀμφὶς Ἀχαιοὶς ἀλλ' ἀποδάσσεσθαι, *Il.* 22, 118. Ex ἀπὸ et δαιω, *divido.*
ἀποδαιμονίζω, fut. ίσω, furo, insanio. Ex ἀπὸ et δαίμων, *dæmon.*
ἀποδάκνω, f. δήξω, demordeo, præmordeo.
ἀποδακρύω, f. ύσω, lacrimis prodo; (2) illacrimo; (3) lacrimarum more destillo. *Gl. V.* delacrimo.
ἀποδᾰμεῖν, *peregre proficisci*, præs. inf. act. *Dor.* pro ἀποδημεῖν, a verbo ἀποδημέω.
ἀποδάπτω, demordeo, reseco.
ἀποδάσμιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui tributum pendit. Ab
ἀποδασμός, ῦ, ὁ, divisio, partitio; (2) pars, portio. Ab ἀποδάζομαι, *divido.*
ἀποδασύς, ύος, ἡ, idem.
ἀποδάσσασθαι, a. 1. inf. med. *Poët.* pro ἀποδάσασθαι, a verbo ἀποδάζομαι.
ἀποδαυλίζω, titione dedolo, vel contundo; (2) contundo. Ex ἀπὸ et δαυλὸς, *titio.*
ἀποδέδεγμαι, 1. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποδέχομαι.
ἀποδεδεγμένος, *receptus*, part. perf. ejusd.
ἀποδεδειλιακότως, *adv.* timide, meticulose, eorum more, qui animo concidere. Ab ἀποδεδειλιακὼς, quod est ab ἀποδειλιάω.
ἀποδεδράκασι, *aufugerunt*, 3. plur. perf. ind. act. verbi ἀποδιδράσκω, pro ἀποδράω.
ἀποδεής, έος, ὁ καὶ ἡ, inferior, deficiens, vacuus, cui aliquid deest. Ab ἀποδέω, *absum.*
ἀποδειδίσσομαι, vel ἀποδειδίττομαι, imperf. ἀποδειδισσόμην, deterreo, absterreo. Ἀπὸ γὰρ δειδίσσετο πάσρος εὐρεῖ, *Il.* 12, 53.
ἀποδείκνῡμι, f. ξω, ostendo, demonstro, rationibus probo; (2) efficio, reddo; (3) creo, designo, mando; (4) edo, pario, *de fœmina*; ἀποδεδειγμένον, probatum, *Gl. V.* item quod ad certos usus destinatum et accommodatum est. Ὁ Θεὸς ἡμᾶς τὸς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους, 1 *Cor.* 4, 9. Hinc
ἀποδεικτικός, ἡ, όν, demonstrativus.
ἀποδεικτικῶς, *adv.* demonstrative.
ἀπόδεικτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, demonstrabilis, probabilis.
ἀποδειλίασις, ῆ, timor. Ab
ἀποδειλιάω, ῶ, f. άσω, reformido; præ timore refugio. Πρὸς τὸν θάνατον ἀποδειλιᾶς, *Luc.*
ἀποδείξει, a. 1. inf. act. verbi ἀποδείκνυμι.
ἀπόδειξις, εως, ἡ, demonstratio, declaratio, probatio; (2) specimen. Ab ἀποδείκνυμι.
ἀποδειτνέω, ῶ, ἀποδειπνῆσαι, percœnare, *Gl. V.*
ἀποδιτνίδιος, ον, e cœna reliquus.
ἀπόδειτνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui cœnam finiit, qui cœnatus est; (2) cœnæ expers. Ex ἀπὸ et δεῖτνον, *cœna.*
ἀποδείρειν, *excoriare*, præs. inf. act. *Poët.* pro ἀποδέρειν, a verbo ἀποδέρω, *excorio.*
ἀποδειροτομέω, ῶ, f. ήσω, obtrunco, cervicem abscindo, decollo, abscindo a cervice. Τῆς δ' ὁτι δὴ Περσεὺς κεφαλὴν ἀπεδειροτόμησεν, *Hesiod.* Θεογ. 280. Ἀποδειροτομήσω Τρώων ἀγλαὸν τέκνον, *Il.* 18, 336.
ἀποδειχθείς, aor. 1. part. pass. verbi ἀποδείκνυμι.
ἀποδεκάτευσις, ῆ, edecumatio, *Gl. V.* Ab ἀποδεκατεύω, ἀποδεκατεύοντας, decimantur, *Ph.*
ἀποδεκατόω, ῶ, f. ώσω, decimo, decimas accipio; (2) decimas do. *Gl. V.* edecumo. Ἐντολὴν ἔχουσιν ἀποδεκατῶν τὸν λαὸν κατὰ τὸν νόμον, *Hcb.* 7, 5. Hinc
ἀποδεκάτωσις, εως, ἡ, decimatio, decimarum exactio.
ἀποδέκεσθαι, præs. inf. med. *Ion.* pro ἀποδέχεσθαι, a verbo ἀποδέχομαι.
ἀποδεκτέος, έα, έον, recipiendus, admittendus. Ἀλλ' ἀποδεκτέα ταῦτ' ἐστὶν ὁμως, *Arist. Lys.* 502. Ab ἀποδέχομαι. Hinc
ἀποδεκτήρ, ῆρος, ὁ, idem quod
ἀποδέκτης, ᾱ, ὁ, receptor, coactor tributi et vectigalis. *Gl. V.* ærarii tribunus.
ἀπόδεκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, dignus, qui admittatur et recipiatur; (2) acceptus, gratus, probatus.
ἀποδέκτως, *adv.* gratè, jucundè, rectè.
ἀποδενδρόομαι, ώμαι, aboresco.
ἀποδέξαι, *demonstrasse*, a. 1. inf. act. *Ion.* pro ἀποδεῖξαι, a verbo ἀποδείκνυμι.
ἀπόδεξις, *demonstratio*, pro ἀπόδειξις.
ἀπόδερμα, ατος, τό, cutis, seu pellis, detracta; (2) spolium. Ab ἀποδέρω. Hinc
ἀποδερματόω, ῶ, fut. ώσω, excorio, corium detraho.
ἀποδέρω, f. ῥᾶ, deglubo, excorio, *Gl. V.* (2) verberibus cædo. Καθὸτ' ἀπεδειρόμην, *Arist. Vesp.*
ἀπόδεσις εως, ἡ, religatio. Ab ἀποδέω.
ἀποδεσμεύω, f. εύσω, religo, devincio.
ἀποδεσμέω, ῶ, f. ήσω, idem. Ab
ἀποδεσμός, ῦ, ὁ, fasciculus, linteum; (2) fascia circa caput mulierum, vel mam-

mas earum continens, *Gl. V.* alligamen. Ab ἀποδέω.

ἀποδεσμεύω, ῶ, f. ώσω, colligo, religo. Ab ἀποδεσμός.

ἀποδεχθείς, a. 1. part. pass. verbi ἀποδέχομαι, f. ξομαι, excipio, recipio, admitto ; (2) probo, approbo ; (3) commendo, lauco. Ἀποδεξάσθαι γνώμην χρησιμωτάτην, dare ; λαμπρὸν ἔργον, edere ; στρατείαν, expeditionem facere ; ἐμοὶ τὰ περὶ αὐτῶν ἀποδέχεται, a me sententia dicta est ; ἐς τὰς ὑπηκόους εὐεργεσίας, conferre.

ἀποδέχω, *recipe*, 2. sing. præs. imper. *contr.* pro ἀποδέχεο, ex ἀποδέχεσο.

ἀποδέω, ῶ, f. ήσω, religo, alligo, præligo, adnecto. Ex ἀπὸ et δέω, *ligo*.

ἀποδέω, absum, ἀποδεῖ, abest, deest. Τοσοῦτον ἀποδέω τοῦ διδοικέναι τὸν θάνατον, ὥστε ἤδη καὶ ἔχειν αὐτὸ ἔρωτα, tantum abest, ut extimescam, *Plat.* Ex ἀπὸ, et δέω, *deficio*.

ἀποδηλόω, ῶ, f. ώσω, manifestum reddo, declaro.

ἀποδημέω, ῶ, f. ήσω, absum domo seu patria, peregrinor, peregre proficiscor. Πέρσεσιν ἡμὶν ἐσιν ἀποδημιῶν ἀνὴρ, *Arist. Lys.* 101. Ἀποδημήσειν εἰς χώραν μακρὰν, *Luc.* 15, 13. Ab ἀπόδημος. Hinc

ἀποδημητής, οῦ, ὁ, peregrinator.

ἀποδημητικὸς, ἡ, όν, peregrinari solitus.

ἀποδημία, ας, ἡ, peregrinantis absentia, peregrinatio. Ab

ἀπόδημος, ος, ὁ καὶ ἡ, peregre agens, absens a domo vel patria. Ex ἀπὸ et δῆμος.

ἀπόδῖα, ας, ἡ, pedum carentia. Ex α pr. et πὺς, *pes*.

ἀποδιαιρέομαι, divido, disjungo.

ἀποδιαιτάω, ῶ, fut. ήσω, arbitrio absolvo. Ἀποδιαιτᾶν τινὸς τὴν δίκην, *Dem.* Ex ἀπὸ et δίαιτα, *arbitrium*.

ἀποδιασπάλλω, dispesco, intersepio, divido.

ἀποδιατρίβω, fut. ψω, immoror, consumo tempus.

ἀποδιδάσκω, f. ξω, dedoceo.

ἀποδιδόειν, præs. inf. act. verbi ἀποδίδωμι, adeoque pro ἀποδιδόναι, ab ἀποδίδωμι.

ἀποδιδόντες, *retaliantes*, nom. plur. præs. part. act.

ἀποδιδράσκω, f. δράσω, aufugio.

ἀποδίδωμι, f. ώσω, reddo ; (2) attribuo, adsigno ; (3) permitto, concedo ; (4) explico, narro, definio ; (5) *imprimis eleganter* facio, efficio, perficio ; (6) *in med.* vendo ; ἀποδόναι, dependere, *Ph.* a. 2. inf. Ἀποδιδόναι τὸ σῶμα τῇ γῇ, χάριν, ὅρκως τινὶ τὸ πρωτεῖον' ἐς τὸν δῆμον, deferre ; τῆς ἀξίας ἀποδιδόσθαι, vendi ; ἐμαυτὸν τῷ ἰδίῳ, τινὶ τὴν ὁμοιόν, referre. Ὅσις ἀποδόσηται (s. ut nonnulli ἀποδώσεται) μοι τὴν ψῆφον, *Luc.* 'Αναξ. c. 4. Οὐκ ἀποδώσει ταχέως ὁ Ζεὺς τὸ σκήπτρον τῶν Δερυκολάπτῃ, *Arist. Av.* 486.

ἀποδιίσημι, dirimo, distinguo ; ἀποδιΐσαμαι, disto, intervallo sejungor.

ἀποδικάζω, f. άσω, absolvo ; abjudico, *Gl. V.*

ἀποδικέω, ῶ, f. ήσω, caussam meam defendo. Ex ἀπὸ et δίκη, *jus*.

ἀποδίκω, abjicio, removeo, repello.

ἀποδινέω, ῶ, f. ήσω, devolvo.

ἀποδίομαι, idem quod simplex δίω, expello.

ἀποδιοπομπέω, ῶ, et ἐομαι, οῦμαι, ablego, procul amando ; (2) abjicio ; (3) expurgo, expio, lustro ; (4) invocando Jove depello. Ex ἀπὸ, Διὸς, *Jovis*, et πέμπω, *mitto*. Hinc

ἀποδιοπόμπησις, εως, ἡ, sacrum piaculare, piamentum.

ἀποδιορίζω, segrego suis limitibus ; (2) separo. Οὗτοί εἰσιν οἱ ἀποδιορίζοντες ἑαυτοὺς, *Judæ*, 19.

ἀποδισκεύω, discum dejicio ; (2) disci more jacio. Ex ἀπὸ et δίσκος, *discus*.

ἀποδιφθογγόω, ῶ, in diphthongum conflo, sive contraho. Ex ἀπὸ et δίφθογγος.

ἀποδιφθόγγωσις, εως, ἡ, conflatio in diphthongum.

ἀποδιωθέω, expello, extrudo.

ἀποδιώκτρια, ἡ, expultrix, propulsatrix.

ἀποδιώκω, f. ώξω, abigo, expello. Hinc

ἀποδίωξις, εως, ἡ, expulsio.

ἀποδοκίμης, 2. sing. a. 1. opt. pass. v. ἀποδίδωμι.

ἀποδοθῆναι, *reddi tum esse*, a. 1. inf. pass.

ἀποδοκεῖ, non videtur ; ἀπέδοξε, non visum est, non placuit. Ex

ἀποδοκέω, ῶ, displiceo, *R.* Ex ἀπὸ et δοκέω.

ἀποδοκιμάζω, f. άσω, improbo, non approbo, rejicio ; reprobo, *Gl. V.* ἀποδοκιμάζεσθαι, refutari, *Ph.* Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, *Matt.* 21, 42. Hinc

ἀποδοκιμασία, ας, ἡ, improbatio, rejectio ; repulsio, repulsa, *Gl. V.*

ἀποδοκιμαστέος, έα, έον, reprobandus.

ἀποδοκιμάω, ῶ, improbo, abjicio, *R.* Ab

ἀποδόκῖμος, ος, ὁ καὶ ἡ, minime probus, non probandus, adulterinus. Ex ἀπὸ et δόκιμος, *probus*.

ἀπόδομαι, ατος, τὸ, munus, donum, oblatio. Ab ἀποδίδωμι.

ἀποδόμεναι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro ἀποδοῦναι, a verbo ἀποδίδωμι, *reddo*.

ἀποδόντωσις, εως, ἡ, sordium circa dentes expurgatio. Ex ἀπὸ et ὀδὼς, *dens*.

ἀπόδος, *redde*, 2. sing. a. 2. imper. act.

ἀποδόσῖμος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui reddi, aut restitui debet. Ab ἀποδίδωμι.

ἀπόδοσις, εως, ἡ, redditio, retributio, persolutio ; (2) enarratio, explicatio ; (3) propositio προτάσει respondens. Ab eod.

ἀποδοστὴς, ῆρος, ὁ, redditor, *R.* ab eod.

ἀπόδουλος, ος, ὁ καὶ ἡ, ex servo genitus. Ex ἀπὸ et δοῦλος, *servus*.

ἀποδοῦναι, *reddidisse*, a. 2. inf. act. v. ἀποδίδωμι, communiter formatus.

ἀποδοχεῖον, ου, τὸ, receptaculum, receptorium. Ab ἀποδέχομαι

ἀποδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio, admissio ; (2) honos, qui (in excipiendo) habetur ; (3) approbatio. Ab eod.

ἀποδρηχεύω, recipio, exigo, vectigal sc. *ap. Jos. e lectione C. Vat.*

ἀποδοχεὺς, έως, ὁ, exactor.

ἀποδρὸμὸς, ὦ, obliquo, incurvo. Κεῖτ' ἀποδρομώσας ταχὺν αὐχένα, *Odyss.* 9, 372.

ἀπόδρεγμα, ατος, τὸ, quod manu decerptum prehenditur. Ab ἀποδρέττω.

ἀποδρεθῆν, *dormisse*, aor. 2. inf. act. per *Metath.* pro ἀποδαρθεῖν, a verbo ἀποδαρθάνω.

ἀπόδρεθι, 2. sing. a. 2. imp. act. verbi ἀποδρῆμι.

ἀποδραίη, *aufugerit*, 3. sing. a. 2. opt. ind. act. verbi ἀποδιδράσκω, pro ἀποδράω.

ἀποδρᾶς, a. 2. part. act. verbi ἀποδρῆμι.

ἀποδράσεια, *aufugerim*, 1. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀποδράσαιμι. Ab ἀποδιδράσκω.

ἀποδρασιὸς, εως, ἡ, fuga, vitatio, desertio. Ab ἀποδράω.

ἀποδράττω, et ἀποδρέττομαι, decerpo.

ἀποδράω, ῶ, f. άσω, fugio, aufugio, effugio. Ὅτε γὰρ δὴ τὸ σὸν ὄμμ' ἀπέδραν, *Soph. Aj.* 167. Ἐκ νηὸς ἀποδρὰς ἤλυθ' ἐμὸν πρὸς σαθμὸν, *Odyss.* 16. 65.

ἀποδρέπω, f. ψω, et ἀποδρέπομαι, decerpo, *Ph.* ἀποδρέπεται, decerpit.

ἀποδρῆναι, *aufugisse*, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro ἀποδρᾶναι, a verbo ἀποδιδράσκω.

ἀποδρομὴ, ῆς, ἡ, perfugium.

ἀπόδρομος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui recurrit, cursu revertens ; (2) cursu inferior. Ex ἀπὸ et τρέχω, vel *potius*, δρέμω, *curro*.

ἀποδρύπτω, f. ψω, dilacero, dilanio, discerpo. Ἀποδρύψωσι δὲ πάντα, *Od.* 17, 480.

ἀποδρύφω, f. ψω, *idem*.

ἀποδρώην, *aufugerem*, 1. sing. præs. opt. act. *Att.* pro ἀποδράοιμι, a verbo ἀποδιδράσκω.

ἀποδυρόμὸς, ῦ, ὁ, deploratio, *Gl. V.* A seq.

ἀποδύρομαι, f. δυρέμαι, lamentor, graviter conqueror ; defleo, deploro, ejulo, *Gl. V.* ἀποδύρονται, queruntur, *Ph.*

ἀπόδυς, præs. part. act. verbi ἀπόδυμι, idem quod ἀποδύω, quod vide.

ἀπόδῦσις, εως, ἡ, ipsa actio exuendi, vestimentorum depositio. Ab ἀποδύω.

ἀποδυσπετέω, ῶ, f. ήσω, stomachor, ægre fero, impatienter agitor ; (2) renitor, resisto, difficulter cedo. Hinc

ἀποδυσπέτησις, εως, ἡ, stomachatio in rebus adversis, impatientia.

ἀποδυτήριον, ου, τὸ, locus ubi vestimenta exuuntur, *Gl. V.* spoliarium, consternium. Ab

ἀποδύω, f. ύσω, exuo, spolio, despolio, detraho ; *in med.* exuo me ; (2) amoveo, repudio ; (3) accingor, aggredior. Ἀποδὺσ τὰς καυηφόρους ἐμῷ ἁδῷ, *Aristoph. Vesp.* 1151. Ὑπ' ὀργῆς γὰρ πονηρὰς καὶ ταύτην (ἐξουσίδα) ἀπέδυν ἐγὼ, *id. Lys.* 1024. Ἀπέδυσάς μὲ τὸ παιδίον τυνῦτο ὄν, *id.* Θεσμ. 751.

ἀποδῶ, 1. sing. a. 2. conj. act, verbi ἀποδίδωμι

ἀποδώη, 1. sing. aor. 2. opt. act, *Att.* pro ἀποδοίην.

ἀποδωσέμεναι, idem quod simplex.

ἀπόδωτος, *pedibus carentium*, gen. plur. ab ἄπους.

ἀποδῶς, *redderis*, 2. sing. a. 2. conj. act.

ἀπόεικε' pro ἀπόεικτε, *fac refutaveris*, 2. sing. a. 2. imper. act. verbi ἀποέπω, *refuto*.

ἀποείπω, nego, *Hom.*

ἀποένυμι, exuo, spolio. Ex ἀπὸ et ἔννυμι.

ἀποεργαθῶ, separo, prohibeo, coërceo. Ab

ἀποέργω, arceo, *Poët.* pro ἀπέργω, seu ἀπείργω. Ὄθι κλυὺς ἀποέργει αὐχένα τε ϛῆθός τε, *Il.* 8. 325. Ex ἀπὸ et ἴεργω, *arceo*.

ἀποέρῶ, f. σω, perdo, corrumpo abreptum. Ἔνθα μὲ κῦμ' ἀποέρσει, *Il.* 6, 348.

ἀποέρσεα, 1. sing. a. 1. ind. act. *Poët.* et *Æol.*

ἀποζάω, ῶ, f. ήσω, parce et tenuiter vivo, vitam quoquo modo ago ; inf. ἀποζῆν.

ἀποζεύγνυμι, vel ἀποζευγνύω, f. εὔξω, disjungo, sejungo, separo, divido ; ἀπεζευγμένον, sejunctum, *Ph.*

ἀπόζεσμα, ατος, τὸ, decoctum. Ab

ἀπόζεω, ῶ, f. έσω, fervefacio.

ἀποζυγόω, dejugo, *Gl. V.*

ἀποζῶ, redoleo, oleo. Ex ἀπὸ et ὄζω, *oleo*.

ἀποζωγρεύω, ῶ, f. ήσω, effingo, depingo, *Ph.* ἀποζωγραφεῖ, depingit.

ἀποζώννυμι, s. ἀποζωννύω, f. ζώσω, discingo, zonam aufero ; (2) exauctoro, *Gl. V.* decingo. *Ph.* ἀπέζωσεν, discinxit, a. 1.

ἀποζωσθῆναι, a. 1. inf. pass.

ἀποθάλλω, defloresco.

ἀποθἄνέειν, a. 2. inf. act. verbi ἀποθνήσκω.

ἀποθανοῖσα, *mortua*, a. 2. part. act. f. g. *Dor.* pro ἀποθανοῦσα.

ἀποθαρρέω, fut. ήσω, confido, magnopere fido.

ἀποθαρσέω, ῶ, *idem*.

ἀποθαυμάζω, f. άσω, demiror, suspicio. Ἄφαρ δ' ἀποθαύμασ' ὀνειρον, *Odyss.* 6, 49.

ἀποθεᾶσμαι, ῶμαι, despecto ex alto.

ἀποθειάζω, numine divino adflor.

ἀποθεμελιόω, ῶ, funditus everto.

ἀποθέμενος, aor. 2. part. med. verbi ἀποτίθημι.

ἀπόθεν, *adv.* longe, seorsim, eminus, extra, procul ; unde ὁ, ἡ, τὸ ἀποθεν, remotus, a, um. Ab ἀπό.

ἀπόθεος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui sine deo est ; (2) impius. Ex ἀπὸ et θεὸς, *deus*.

ἀποθεόω, ῶ, f. ώσω, facio deum, in deos vel divos refero, consecro, divinos honores tribuo, *Gl. V.* divino, deum facio ; ἀποθεῶμαι, deus fio, ad deos abeo. Ex iisd.

ἀποθεραπεία, ας, ἡ, cultus, veneratio ; (2) cura post remedia vehementiora ; (3) cura post exercitationem adhibita. Ab

ἀποθεραπεύω, f. εύσω, curo, sano ; (2) colo.

ἀποθεράπευσις, ἡ, curatio.

ἀποθερίζω, f. ίσω, demeto ; (2) abscindo, succido.

ἀπόθερμος, ος, ὁ καὶ ἡ, caloris expers, *Aret.* Ex ἀπὸ et θερμὸς, *calidus*.

ἀποθέσθαι, aor. 2. infin. med. verbi ἀποτίθημι.

ἀποθεσίμιος, repositus, reconditus.

ἀπόθεσις, εως, ἡ, depositio, abjectio ; (2) expositio partus ; (3) finis, *vox grammaticorum*. Ab ἀποτίθημι.

ἀποθεσπίζω, f. ίσω, vaticinor, oraculum profero, edo. Hinc

ἀποθέσπισις, εως, ἡ, oraculum.

ἀπόθεστος, ος, ὁ καὶ ἡ, detestabilis, abominandus, contemptus. Ex ἀπὸ et θέσσομαι, *desidero*.

ἀπόθετος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui reponi solet in apothecis ; (2) repositus, reconditus, conditus. Ab ἀποτίθημι.

ἀποθευσόμενος, f. 1. part. med. verbi ἀποθέω, f. θεύσομαι, curro, aufugio.

ἀποθεωρέω, ῶ, f. ήσω, longe prospecto ; (2) speculor, exploro ; (3) diligenter animadverto.

ἀποθέωσις, εως, ἡ, relatio inter deos, seu divos, consecratio. Ab ἀποθεόω.

ἀποθήκη, ης, ἡ, repositorium, receptorium ; (2) horreum, granarium. Ab ἀποτίθημι.

ἀποθηλασμὸς, ῦ, ὁ, exsuctio, suctus, quod ex ἀποθηλάζω.

ἀποθηλύνω, effœmino, emollio.

ἀποθηρόω, ῶ, effero, efferatum reddo, ad feritatem, seu crudelitatem incito.

ἀποθησαυρίζω, f. ίσω, recondo, congero pro thesauro. Ἀποθησαυρίζοντας ἑαυτοῖς θε-

μέλιον καλὸν ἐς τὸ μέλλον, 1 *Tim.* 6, 19. Hinc

ἀποθησαυρισμός, ῦ, ὁ, coacervatio pecuniarum, aut alius rei.

ἀποθήσομαι, 1. sing. f. 1. ind. med. v. ἀποτίθημι.

ἀπόθητος, υ, ὁ καὶ ἡ, non concupitus, qui non desideratur, *Gl. V.* inamabilis. Ex ἀ pr. et ποθέω, *desidero, concupisco.*

ἀποθινόω, ῶ, f. ώσω, cumulo; (2) aggere obstruo; (3) exaggero. Ex ἀπὸ et θίς.

ἀπόθλασμός, ῦ, ὁ, fractio, fractura. A seq.

ἀποθλάω, extundo; *Gl. V.* defringo.

ἀποθλίβω, f. ψω, exprimo; (2) elido; (3) adfligo vehementer; (4) excludo, abigo. Οἱ ὄχλοι συνέχωσί σε καὶ ἀποθλίβουσι, *Luc.* 8, 45. Hinc

ἀπόθλιμμα, ατος, τὸ, succus expressus.

ἀπόθλιψις, εως, ἡ, expressio; (2) elisio; (3) adflictio, calamitas. Ab eod.

ἀποθνήσκω, 3. sing. præs. opt. verbi ἀποθνήσκω, f. 2. m. θανοῦμαι, morior; ἀποθανεῖν, emori, *Ph.* a. 2. inf. ἀποθανόντος, defuncto, *Ph.* ἀποθνήσκων, moribundus, *Gl. V.* ἀποθνήσκει, decedit, *Ph.*

ἀποθορεῖν, præs. inf. act. *contr.* pro ἀποθορέειν. Ab

ἀποθορέω, ῶ, desilio. Ἀποθορόντες ἀπὸ τῶν ἵππων, *Herod.* Ex ἀπὸ et θορέω, *salio.*

ἀποθύνειν, 3. pl. præs. inf. pass. v. ἀποθύω, *curro, aufugio.*

ἀποθραύω, s. ὑνομαι, fiduciam adfero, animum reddo, *in med.* animum sumo.

ἀπόθρυσις, εως, ἡ, fractura, perfractio; (2) friatura, comminutio. Et

ἀπόθρυσμα, ατος, τὸ, fragmentum. Ab

ἀποθρύω, f. αὐσω, confringo, perfringo; (2) frio.

ἀποθρώνεω, ῶ, f. ήσω, vehementer lugeo, lamentor.

ἀποθριμάζω, f. άσω, folia fici arboris decerpo et colligo; (2) aufero. Ex ἀπὸ et θρίον, *folium fici.*

ἀπόθριξ, τρῖχος, ὁ καὶ ἡ, impubes; (2) depilis, carens pilis. Ex ἀπὸ et θρίξ, *pilus.*

ἀπόθρισμα, τος, τὸ, frustum, segmentum.

ἀποθρομδεῖν, exgrumare, degrumari, *Gl. V.* Ex ἀπὸ et θρόμδος, *grumus.*

ἀπόθρονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, a throno veniens, a sede emanans. Ex ἀπὸ et θρόνος, *thronus.*

ἀποθρύπτω, f. ψω, frango luxu et deliciis.

ἀποθρώσκωσιν, 3. pl. præs. conj. verbi ἀποθρώσκω, desilio; (2) resilio; (3) exsilio.

ἀποθυμέω, ῶ, animum despondeo. Ex ἀπὸ et θυμός, *animus.*

ἀποθυμίαστος, ή, exhalatio, evaporatio. Ab ἀποθυμιάω, ῶ, fut. άσω, evaporo, exhalo; (2) odorem cieo.

ἀποθύμιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ingratus animo, invisus, mœlestus. Ex ἀπὸ et θυμός, *animus.*

ἀπόθυμος, ον, remissus, negligens.

ἀποθυννίζω, expungo, repudio, decipio.

ἀποθυρέω, ῶ, evalvo, *Gl. V.* Ex ἀπὸ et θύρα, *valvæ, Gl. V.*

ἀποθυρόω, ῶ, excludo, foras ejicio.

ἀποθυτάνιον, ᾱ, τὸ, genus poculi. Ex ἀπὸ et θυσία, *sacrificium*, quod ejus in hoc usus.

ἀποθύω, f. ύσω, polluceo, in sacrificium absumo; (2) offero. Δεκάτην τῶν ἐκ τῆς λείας τῷ Διῒ ἀπέθυσε, *Xen.*

ἀποθώμεθα, 1. pl. aor. 2. conj. med. verbi ἀποτίθημι.

ἀποίδησις, ή, tumor. Ex ἀπὸ et οἰδέω.

ἀποίητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sine arte factus, *Gl. V.* inhabilis. Ex α pr. et ποιέω, *facio.*

ἀποικέω, ῶ, f. ήσω, aliunde habitatum venio; (2) migro in coloniam; (3) procul habito. Ἀποικεῖν ἐκ τὸν πόλεως, εἰς τόπον, μακρέαν. Ex ἀπὸ et οἶκος, *domus.* Unde

ἀποικία, ας, ἡ, colonia, transmigratio.

ἀποικίζω, f. ίσω, in coloniam deduco; (2) migrare amando, facio, procul habitare facio. Υἱὸς εἷς ἑτέρων ἀπαιρίσμενος συγγένειαν, adoptatus, *Plut.* Ex ἀπὸ et οἰκίζω.

ἀποίκιλος, ον, simplex.

ἀποίκιλτος, ον, non variegatus.

ἀποικίς, ίδος, ἡ, in coloniam missa.

ἀποικισμός, ῦ, ὁ, coloniæ deductio; (2) deportatio; (3) migratio. Ab ἀποικίζω.

ἀποικοδομέω, ῶ, f. ήσω, obstruo; (2) destruo, demolior. Ἀποικοδομεῖν τὰς ὁδὰς, *Thuc.*

ἀποικονομέω, ῶ, f. ήσω, ab administratione, seu dispensatione removeo; (2) removeo.

ἄποικος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, *proprie* domo absens, aut domo emissus, ejectus; (2) colonus, in coloniam missus; (3) peregrinus, externus. Ex ἀπὸ et οἶκος, *domus.*

ἀποικτίζω, f. ίσω, misereor, defleo, defleo miserabiliter; (2) conqueror.

ἀποίμαντες, ον, ες, carens pabulo, seu pascuis, seu pastore.

ἀποιμώζω, f. ώσω, ejulo, lamentor; (2) defleo, lamentor. Αὐτὴ πρὸς αὐτὴν πάτερ' ἀποιμώξῃ φίλον, *Eur. Med.* 31. Ποῖ ἀποιμώξαι (δοκεῖς) κακά; *Soph. Phil.* 277.

ἀποινάν, præs. inf. act. *contr.* pro ἀποινάειν. Ab

ἀποινάω, ῶ, f. ήσω, debita pœna eximo; (2) redimo; (3) pecuniam exigo. Ab ἄποινον.

ἀποινόδορτος, ον, donivorus, *Lycurg.*

ἄποινον, ᾱ, τὸ, pretium, aut munus, quod loco pœnæ debitæ offertur, seu quo pœna debita pensatur; (2) pœna; (3) pecunia, cujus usus est in recompensatione rerum. Ex ἀπὸ et ποινὴ, *pœna.*

ἀποινὶ, *adv.* sine pœna. Ex iisdem.

ἀποίνητος, ον, impunitus. Ex iisd.

ἀποινόδικος, ον, ultor, ultrix.

ἄποιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sine qualitate, qualitatis expers. Ex α priv. et ποῖος, *qualis.*

ἀποίστατον, 2. vel 3. dual. fut. 1. ind. act. verbi ἀποῤῥέω.

ἀποισίον, auferendum, perferendum. Ex ἀπὸ et οἰσίον, *ferendum.*

ἀποισῶ, 1. sing. fut. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀποίσω, a verbo ἀποφέρω.

ἀποιωνίζομαι, abominor, *Gl. V.*

ἀποίχομαι, f. οιχήσομαι, abeo, discedo.

ἀποιχόμενος, præs. part. med.

ἀποκαθαίρω, expurgo, abstergo.

ἀποκαθαρίζω, purgo, mundo, *Suic.* Hinc

ἀποκάθαρμα, ατος, τὸ, expurgamentum, repurgamentum, purgamentum, excrementum; (2) piaculum, piamentum.

ἀποκάθαρσις, εως, ἡ, expurgatio, repurgatio, purgatio; (2) expiatio, lustratio.

ἀποκαθαρτικός, ὴ, όν, purgatorius, expurgativus, purgandi vim habens; (2) expiatorius. Ab eod.

ἀποκαθέζομαι, resideo, *Gl. V.* ἀποκαθέζεται, absidet, *Ph.*

ἀποκαθεύδω, f. θευδήσω, seorsim dormio, secubo; (2) obdormio.

ἀποκαθηλόω, ῶ, refigo. Hinc

ἀποκαθήλωσις, εως, ἡ, qs. d. refixio.

ἀποκάθημαι, deses sum, desideo; (2) languidus sum; (3) seorsim sedeo; ἀποκαθήμενος, sessilis, reses, *Gl. V.*

ἀποκαθίζομαι, sedem repeto; (2) seorsim sedeo.

ἀποκαθιστᾶ, *restituit*, 3. sing. præs. indic. act. *contr.* pro ἀποκαθιστάει, a verbo ἀποκαθιστάω.

ἀποκαθιστᾶνω, et

ἀποκαθιστάω, idem quod ἀποκαθίστημι, *Ph.* ἀποκαθιστᾶν, remancipo, resarcio; ἀποκαθιστᾶν, repræsentare, *Ph.* ἀποκατασταθῆσαι, repræsentare, *Ph.* a. 1. inf.

ἀποκαθίστημι, reddo, *Ph.* restituo, repræsento, redintegro; ἀποκαθίσησιν, exhibet, redintegrat, *Ph.*

ἀποκαθίσων, *restituebam*, vel *restituebant*, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ind. act. *contr.* pro ἀποκαθίσαον, a verbo ἀποκαθιστάω.

ἀποκαίνυμαι, vinco, supero, Τῷ δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπεκαίνυτο πάντας ἀρίστους, *Odyss.* 8, 127.

ἀποκαίριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, intempestivus; (2) absurdus. Ex ἀπὸ et καιρὸς, *tempus.*

ἀποκαίω, f. αὐσω, aduro, exuro.

ἀποκαλέω, ῶ, f. ήσω, præ malo deficio, succumbo malo; (2) succumbo; (3) male me habeo; (4) ignaviter fugio. Ex ἀπὸ et κακὸν, *malum*, vel κακὸς, *ignavia.* Unde

ἀποκακίζω, malus fio, degenero.

ἀποκαλέω, ῶ, voco, appello, *Gl. V.* sevoco; (2) invoco; (3) interdico, veto; ἀποκαλέμμεν, devoco, *Gl. V.* Ἀποκεκλήκαμεν Διογενεῖς Θεὸς μήπετι γε τὴν ἐμὴν διατεμεῖν τόλιν, clamando vetuimus, *Arist. Av.* 1267.

ἀποκαλλωπίζω, ornatu privo.

ἀποκαλυπτικὸς, ὴ, όν, qui revelare, seu patefacere solet, aut potest. Ab

ἀποκαλύπτω, f. ψω, detego, revelo. Σὰρξ καὶ αἷμα ἐκ ἀπεκάλυψέ σοι, *Matt.* 16, 17. Ἀποκαλύπτεται ὀργὴ Θεὸῦ, *Rom.* 1, 18.

ἀποκαλυφθῆναι, a. 1. inf. pass.

ἀποκάλυψις, εως, ἡ, revelatio, detectio, patefactio.

ἀποκάμνω, f. ἄμῶ, defatigo, deficio, fatisco; ἀποκαμοῦσα, lassa, defessa, *Ph.* a. 2. part.

ἀποκάμπτω, f. ψω, deflecto; (2) deflecto me a recto cursu, *Ph.* ἀποκάμψαι, degenerare. Ex ἀπὸ et κάμπτω. *Jacto.*

ἀπόκαμψις, εως, ἡ, deflexus. A præc.

ἀποκαπνίζω, fut. ίσω, suffio, suffumigo. Hinc

ἀποκαπνισμός, ῦ, ὁ, exceptio rei suffitæ per infundibulum sive arundinem.

ἀποκαπύω, efflo, *Hom.*

ἀποκαραδοκέω, ῶ, f. ήσω, solicite et quasi exserto capite exspecto. Hinc

ἀποκαραδοκία, ας, ἡ, solicita et anxia exspectatio.

ἀποκαρατομέω, caput abscindo.

ἀπόκαρμα, ατος, τὲ, quod tondendo resecatur. Ab ἀποκείρω, *detondeo.*

ἀποκαρτόω, ῶ, fructum edo, pullulo.

ἀπόκαρσις, εως, ἡ, tonsura. Ab ἀποκείρω.

ἀποκαρτερέω, f. ήσω, inedia mortem mihi conscisco; (2) non sustineo, animo deficio, impar sum dolori. Hinc

ἀποκαρτέρησις, εως, ἡ, mortis oppetitio per inediam; (2) tolerantia doloris victa, abruptio patientiæ præ dolore.

ἀποκαρφολογέω, ῶ, f. ήσω, paleas, seu festucas alicunde lego.

ἀποκαταδαίνω, descendo.

ἀποκαταλλάσσω, vel ἀποκαταλλάττω, f. άξω, reconcilio. Καὶ δὶ αὐτὸ ἀποκατηλλάξαι τὰ πάντα εἰς αὐτὸν, *Col.* 1, 20.

ἀποκατάσᾶσις, εως, ἡ, circuitus solis, lunæ, et aliarum stellarum errantium anno vertente in eodem signo; (2) restitutio in pristinam formam, vel statum, *Gl. V.* restitutio, redhibitio. Ab ἀποκαθίστημι.

ἀποκατάσχεσις, εως, ἡ, detentio, *Ph.* abstentio. Ab ἀποκατέχω.

ἀποκατέοντει, *resident*, 3. pl. præs. indic. med. *Ion.* pro ἀποκάθηνται. Ab ἀποκαθήμαι.

ἀποκατεχάθην, 1. sing. a. 2. ind. pass. v. ἀποκαθίζημι.

ἀποκατατίθημι, depono.

ἀποκατοφαίνω, de speculo, figuram reddente rei objectæ inspicienti.

ἀποκατέχω, detineo, *Ph.* ἀποκατασχεθῆναι, detineri, *id.*

ἀποκαυλέω, ῶ, f. ήσω, decaulesco, caulem amitto. Ab ἀπόκαυλος. Hinc

ἀποκαύλησις, εως, ἡ, caulis amissio et abjectio, extirpatio.

ἀποκαυλίζω, f. ίσω, decutio, decurto; (2) revello una cum caule. Ἀποκαύλιζε τὸ περίεχον τῆς ἐμβολῆς, educebat, *Thuc.* Ex ἀπὸ et καυλὸς, *caulis.* Unde

ἀπόκαυλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, caule reciso non germinans.

ἀπόκαυσις, εως, ἡ, exustio. Ab ἀποκαίω.

ἀποκείλαι, aor. 1. ab ἀποκέλλω.

ἀπόκειμαι, f. κείσομαι, seponor, reponor; (2) statutus sum; (3) immineo, impendeo; ἀπόκειται depositum est, *Gl. V.* ἀποκείμενος, conditus, repositus, conditivus, *Gl. V.* ἀποκείμενον, reconditum, *Ph.* Ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανεῖν, *Heb.* 9, 27.

ἀποκείρω, tondeo, detondeo; (2) amputo, abscindo; (3) privo, spolio, imminuo. Ἀποκείρειν τὰ πρόσωπα, τὰς κεφαλάς. Στὰς ἀπάνευθε συρῆς ξανθὴν ἀπεκείρατο χαίτην, *Il.* 23, 141.

ἀποκεκαλυμμένως, *adv.* aperte, palam. Ab ἀποκεκαλυμμένος, quod est ab ἀποκαλύπτω.

ἀποκεκλέατο, 3. pl. plusq. ind. pass. *Ion.* pro ἀποκέκλειντο. Ab ἀποκλείω.

ἀποκεκλεισμένως, acc. pl. part. perf. pass.

ἀποκεκληρωμένως, distributè, discretè.

ἀποκεκρυμμένον, *occultatorum*, gen. plur. part. perf. pass. verbi ἀποκρύπτω, *occulto.*

ἀποκεκρυμμένως, *adv.* occultè. Ab eod.

ἀποκεκύλισαι, 3. sing. perf. ind. pass. v. ἀποκυλίω.

ἀποκέλλω, deflecto, declino a via, quæ ad portum tendit; (2) declino a recta via.

ἀπόκενος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vacuus, inanis. Hinc

ἀποκενόω, ῶ, f. ώσω, exinanio, evacuo.

ἀποκεντέω, ῶ, f. ήσω, compungo, transfigo,

ἀπόκεντρος, ον, extra centrum, *Man.*

ἀποκένωσις, εως, ἡ, exinanitio, vacuitas, *Gl. V.*

ἀποκερδαίνω, lucrifacio, lucror ex aliqua re.

ἀποκερματίζω, fut. ίσω, in æris minutulos nummos redigo; (2) facultates dissipo.

ἀποκέρσω, *detondebo*, 1. sing. f. 1. ind. act. *Æol.* pro ἀποκερῶ, a verbo ἀποκείρω.

ἀποκεφαλίζω, f. ίσω, caplte privo, caput amputo ; *Ph.* decollo. Ἰωάννην ἐγὼ ἀπεκεφάλισα, *Luc.* 9, 9. Ex ἀπὸ et κεφαλή.

ἀποκεφάλισμα, ατος, τὸ, capitis amputatio; (2) sordes, quibus caput repurgatum fuit. Ab ἀποκεφαλίζω.

ἀποκεφαλισμός, ὁ, capitis amputatio.

ἀποκηδεύω, et

ἀποκηδέω, ῶ, fut. ήσω, negligo, non curo, luctum finio. Ex ἀπὸ et κῆδος, *cura.*

ἀποκήρυκτος, ε, ὁ καὶ ἡ, abdicatus, excommunicatus.

ἀποκήρυγμα, τος, το, et

ἀποκήρυξις, εως, ἡ, venditio per præconem; (2) proscriptio ; (3) abdicatio ; (4) excommunicatio. Ab

ἀποκηρύσσω, vel ἀποκηρύττω, fut. ξω, per præconem vendo, auctionor ; (2) proscribo ; (3) abdico ; (4) finibus expello, in exsilium ejicio ; (5) excommunico ; (6) edicto publico interdico. Ἀποκηρύσσειν τὰ ὄντα, τὰ παρῶν, τῆς παννυχίδος. Πόσου τοῦτον ἀποκηρύττεις, *Luc.*

ἀποκιδνημι, dissipo.

ἀποκιλλάσκω, avoco. Ab ἀποκαλέω.

ἀποκινδυνεύω, f. εύσω, periculum facio, periclitor ; (2) periculum adeo, aleam subeo. Ἀποκινδυνεύειν περί τινος, πρός τινα.

ἀποκινέω, ῶ, f. ήσω, amoveo, removeo, *Gl. V.* ἀποκινῶ, dimoveo, (*verius* demoveo) summoveo ; ἀποκινηθείς, amotus, *Ph.* ἀποκινηθέντες, emoti, *Ph.* ἀποκινηθῆναι, *Ph.* a. 1. inf. pass. Hinc

ἀποκινήσασκε, *submovisset*, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* et *Poët.* pro ἀπεκίνησε.

ἀποκίνησις, εως, ἡ, remotio, emotio, *Ph.*

ἀπόκιος, ε, ὁ, recessus, discessus, fuga ; (2) genus saltationis. Ἀλλ' εὗρε τιν' ἀπόκιον ἀπὸ τῦ δεσπότυ, *Arist. Eq.* 20.

ἀποκισσοῦμαι, ῶμαι, in hederam degenero, hedera fio. Ex ἀπὸ et κισσός.

ἀποκίω, abscedo, *Hom.*

ἀποκλάζω, f. άγξω, clango, clangorem edo; (2) cano, veluti cum clangore quodam.

ἀποκλαίω, f. αύσω, defleo.

ἀποκλᾶξαι, *qui exclusit*, aor. 1. part. act. *Dor.* pro ἀποκλείσας, ab ἀποκλείω, *excludo.*

ἀποκλάξον, *exclude*, 2. sing. a. 1. imperat. act. *Dor.* pro ἀπόκλεισον, a verbo eod.

ἀπόκλᾱροος, *exsors*, *Dor.* pro ἀπόκληρος.

ἀπόκλασμα, τος, τὸ, abruptio. Ab

ἀποκλάω, ῶ, f. άσω, defringo ; ἀποκλᾶ, præfringit, *Gl. V.*

ἀπόκλεισις, εως, ἡ, exclusio, interclusio.

ἀποκλείσμα, ατος, τὸ, locus, quo aliquid includitur ; (2) res, qua aliquid includitur ; (3) carcer.

ἀπόκλεισος, ε, ὁ καὶ ἡ, inclusus. Ab

ἀποκλείω, excludo, arceo, prohibeo ; (2) includo ; (3) claudo. Ἀποκλεισθαι τῆς ὁδῦ, τῦ ἄστος, τὴν ὀψιν. Ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀπεκλείσμαι τῶν πυλῶν, *Arist. Lys.* 426.

ἀποκλέττω, f. ψω, furor, surripio.

ἀποκληρονόμος, ε, ὁ, expers hæreditatis, exhæredatus.

ἀπόκληρος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem ; (2) exsors, expers, liber. Ex ἀπὸ et κλῆρος, *hæreditas.* Hinc

ἀποκληρόω, ῶ, f. ώσω, sortior, sorte lego ; (2) sorte distribuo ; (3) segrego, sorte privo, exhæredo. Τοῖς δὲ στρατιώταις χώραν τῆς Ἰταλίας ἀπεκλήρωσε πολλὴν, *Plut.*

ἀποκλήρωσις, εως, ἡ, electio, seu creatio, quæ fit per sortes ; delegatio, deputatio, *Ph.*

ἀπόκλητος, ε, ὁ καὶ ἡ, vocatus, evocatus. Ab ἀποκαλέω, *evoco.*

ἀπόκλιμα, τος, τὸ, declivitas.

ἀποκλινθείς, a. 1. part. pass. *Poët.* pro ἀποκλιθείς. Ab

ἀποκλίνω, declino, inclino, vergo, deflecto ; (2) inclino animo ad aliquid ; (3) deflecto, deficio ab aliquo ; ἀποκλίνει, devertit, *Ph.* Ἀποκλίνειν πρὸς τὰ ἤττω, εἰς εἰρήνην, τὸ ῥαθυμεῖν· ἀποκλίνεσθαι εἰς ὕπνον, εἰς ὀχθην.

ἀπόκλισις, εως, ἡ, inclinatio. Ab ἀποκλίνω.

ἀποκλύζω, f. ύσω, eluo, abluo ; deluo, *Gl. V.* Ἀποκλύζεται τὰ νοσώδη, *Aristot.*

ἀπόκναισις, εως, ἡ, molestatio, vexatio. Ab

ἀποκναίω, f. αίσω, tædio adficio, adfligo ; (2) obtundo ; (3) exhaurio, accido. Ὁ ἐν ἔρως τῆς γυναικὸς οὐ μετρίως ἀποκναίει με, *Luc.*

ἀποκνάω, ῶ, f. ήσω, scalpo, abrado.

ἀποκνέω, ῶ, f. ήσω, pigror, metu ab aliquo deterreor ; (2) per ignaviam aliquid adgredi recuso.

ἀπόκνησις, εως, ἡ, detrectatio alicujus rei ex ignavia aut metu. Ab ἀποκνέω.

ἀποκνίζω, f. ίσω, vellico, ungue aliquid abscindo, vel abrumpo ; (2) ungue vulnero ; (3) dedolo, extenuo. Hinc

ἀπόκνισις, εως, ἡ, vellicatio, abscissio quæ fit ungue.

ἀπόκνισμα, ατος, τὸ, frustum rei alicujus proprie ungue abscissum ; (2) segmentum.

ἀποκογχίζω, f. ίσω, concha aut testa excipio, aut in ipsam diffundo ac repono. Ex ἀπὸ et κόγχη, *concha.*

ἀποκοιμάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, seorsim dormio, secubo, seorsim cubo ; (2) dormio.

ἀποκοιμίζω, idem quod

ἀποκοιτέω, ῶ, f. ήσω, secubo, obnocto ; emaneo, *Gl. V.* Ab

ἀπόκοιτος, ε, ὁ, ἡ, secubans, seorsim dormiens. *Ph.* ἐμανens ; discretus lectus, *id.* ἀπόκοιτοι, emansores, *Gl. V.* emansiones, *Ph.* Ex ἀπὸ et κοίτη, *cubile.*

ἀποκολακεύω, eblandior, *Gl. V.*

ἀποκολάπτω, f. ψω, tundendo aufero ; pertundo ; (3) insculpo.

ἀποκολοβόω, fut. ώσω, detrunco, mutilo ; (2) infringo.

ἀποκολοβῶ, ῶ, fut. ώσω, sinuo, in sinus excavo.

ἀποκολυμβάω, ῶ, fut. ήσω, enato, natando evado.

ἀποκομάω, ῶ, f. ήσω, comis nudo, tondeo. Ex ἀπὸ et κόμη, *coma.*

ἀποκομιδή, ῆς, ἡ, asportatio ; (2) deportatio ; (3) reditus. Ab

ἀποκομίζω, f. ίσω, asporto, porto, deporto ; aufero, *Gl. V.* ἀποκομισθείς, latus, *Ph.* ablatus, a. 1. part. pass. Κόσμον εἰς τὸ ἱερὸν ἀποκομίζειν, *Aristot.* Ἀπεκομίζοντο πέμπτῳ μηνὶ τὰς ἐκ τῦ φρερίυ, *Xen.*

ἀπόκομμα, τος, το, frustum, fragmentum ; ἀποκόμματα, segmenta, præsegmina, *Gl. V.* Ab ἀποκόπτω.

ἀποκομπάζω, f. άσω, insolentius me effero, vel jacto.

ἀποκοπίσης, g. sing. a. 2. part. pass. f. g. verbi ἀποκόπτω.

ἀποκοπή, ῆς, ἡ, abscissio, amputatio ; præfectio, defectio, *Gl. V.* (2) figura grammatica, qua a fine vocis aliquid aufertur.

ἀπόκοπος, ε, ὁ καὶ ἡ, abscissus ; (2) spado, debilis, imbecillis ; *Ph.* eviratus ; castratus, *Gl. V.* Ab

ἀποκόπτω, f. ψω, abscindo, amputo, recido, præcido, minuo ; (2) repello, abjungo, separo, avoco, abstraho. Ἀπέκοψεν αὐτῦ τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν, *Joan.* 18, 10.

ἀποκορεύομαι, οσατο, *Gl. V.*

ἀποκορέω, ῶ, f. ώσω, detondeo.

ἀποκορυζάω, ῶ, f. άσω, emungo, *Gl. V.* Ab

ἀποκορυζόω, ῶ, f. ώσω, in verticem attollo ; (2) paucis rem expedio. Ex ἀπὸ et κορυφή.

ἀποκοσμέω, ῶ, f. ήσω, ordine collocata aufero ; (2) ornatum aufero, ornatu privo ; *omninoque* privo, *sed re pulchra, ut regno*, &c. ἀποκοσμῶσι, dedecorant, *Ph.* Ex ἀπὸ et κόσμος, *ornatus.*

ἀποκόσμιος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui procul a cœtu hominum degit, qui in secessu seu monasterio vivit. Ex ἀπὸ et κόσμος, *mundus.*

ἀποκοτταβίζω, f. ίσω, effundo cum sonitu, quod a potu in poculo remanserat. Hinc

ἀποκοτταβισμός, ῦ, ὁ, certamen illud potorum, quo postquam biberant, reliquum sic e poculo ejiciebant, ut resonaret.

ἀποκουρέω, fut. εύσω, detondeo.

ἀποκουρή, ῆς, ἡ, tonsura.

ἀποκούριμος, ον, tonsus, vel tondendus.

ἀποκουρίζω, f. ίσω, levo, sublevo, exonero. Οὐδὲν παθέων ἀποκουρίζεσθ', *Eur. Hec.* 105. Ἀποκουρίζων πολυπράγμονος ὄχλυ τὴν πόλιν, *Plut.*

ἀποκόψιμον, f. 1. inf. act. v. ἀποκόπτω. Unde

ἀποκόψιμος, succedaneum, *Gl. V.*

ἀποκραδάζω, e ramo ficulneo aufero. Ex ἀπὸ et κράδη, *ramus ficulneus.*

ἀποκραιπαλάω, ῶ, crapulam edormio, seu exhalo. Ἐξυπνισθεὶς καὶ ἀποκραιπαλήσας, *Plut.* in *Anton. cap.* 30.

ἀποκραιπαλίζομαι, f. ίσομαι, *idem.* Ex ἀπο et κραιπάλη, *crapula.* Unde

ἀποκραιπαλισμός, ῦ, ὁ, crapulæ exhalatio, reditus ad sobrietatem.

ἀποκρανίζω, f. ίσω, caput amputo et resceo. Ex ἀπὸ et κρᾶνον, *caput.*

ἀποκρατέω, ῶ, f. ήσω, cohibeo, compesco ; (2) retineo.

ἀποκρεμάω, ῶ, f. άσω, suspendo ; ἀποκρέμαμαι, dependeo, *Gl. V.*

ἀποκρεόω, in carnem muto, carnem facio. Ex ἀπὸ et κρέας, *Att.* κρέως.

ἀπόκρεως, ω, ὁ, carnisprivium, tempus, quo a carne abstinetur. Ex iisd.

ἀποκρημνος, ε, ὁ καὶ ἡ, abruptus, præruptus, præceps ; ἀπόκρημνον, præceps, *Ph.* abruptum, præcipitium, *Gl. V.* Ex ἀπὸ et κρημνός, *præcipitium.*

ἀποκρίδον, *adv.* selectim, separatim :

ἀποκριθείς, a. 1. part. pass. verbi ἀποκρίνομαι.

ἀποκριθῆναι, *respondisse*, aor. 1. inf. pass.

ἀποκριθῶνω, f. ὐνῶ, secerno, excerno.

ἀπόκριμα, τος, τὸ, responsio, responsum ; (2) condemnatio ; sententia.

ἀποκρίνασθ, *respondisse*, a. 1. inf. med.

ἀποκρινθέντε, *semoti*, nom. dual. part. a. 1. pass. *Poët.* pro ἀποκριθέντε, ab

ἀποκρίνω, f. ίνῶ, secerno, eximo, separo, deligo, eligo ; (2) incerno, excerno ; (3) rejicio, improbo, abjudico ; ἀποκρίνομαι, respondeo ; *in pass.* desino, pertineo, vergo. Ἀποκρίνειν ἓν δυοῖν κακοῖν· Ἀποκρίνεσθαι τί τινι, πρός τινα. Σὺ δ' ἀπόκριναί μοι τοδί, *Arist. Θεσμ.* 747. Ἀπεκρίθη ἐς τῦτο πάντα, convertebantur, *Thuc.* Hinc

ἀποκρίσιμι, dat. pl. cum ν ἐφελκ. Ab

ἀπόκρισις, εως, ἡ, responsio, responsum ; (2) excretio, seu ipsa actio excernendi.

ἀποκριτικός, ἡ, όν, excretivus. Ab eod.

ἀπόκριτος, ε, ὁ καὶ ἡ, selectus ; ἀπόκριτον, excretum, *Gl. V.* Ab eod.

ἀποκροτέω, ῶ, f. ήσω, crepito, plausito :

ἀποκρότημα, ατος, τὸ, digitorum concrepitatio. Ab

ἀπόκροτος, ε, ὁ καὶ ἡ, durus, asper, rigidus ; (2) pavitus. Ex ἀπὸ et κρότος, *pulsus.*

ἀποκρύεσθαι, præs. inf. med. v. ἀποκρύω.

ἀπόκρυσις, εως, ἡ, depulsio, repulsio, propulsatio :

ἀποκρυσικὸς, ἡ, όν, repulsivus, depulsivus, vim depellendi habens :

ἀπόκρυσος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui repellitur, seu rejicitur. Ab

ἀποκρύω, f. ύσω, repello, depello, propulso, reprimo ; (2) excutio ; et ἀποκρύομαι, propulso, refello, refuto. Ἀποκρύειν τί τινος, ἀποκρύεσθαι τῦ ὕπνυ, *Xen.*

ἀποκρύπτασκε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἀπέκρυπτε, ab

ἀποκρύπτω, fut. ψω, abscondo, occulto, contego, operio, celo, obscuro ; (2) dignitate et præstantia supero, vinco ; ἀποκρύπτομαι, deliteo, delitesco, celo, *Gl. V.* ἀποκεκρυμμένον, abditum, abstrusum, absconsum, reconditum, *Ph.* ἀπέκρυψεν, abdidit, *idem.* Ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν, καὶ συνετῶν, *Matt.* 11, 25. Οὐδὲν ἀποκρύψομαι σε, *Plut.* Ἀποκρύπτειν τί τινα, πρός τινα, περί τινος. Ex ἀπὸ et κρύπτω, *abscondo.* Hinc

ἀποκρυφή, ῆς, ἡ, latebra, latibulum.

ἀπόκρυφος, ε, ὁ καὶ ἡ, occultus, absconditus ; ἀπόκρυφον abditum, absconditum, absconsum, secretum, arcanum, *Ph.* obscurum, *Gl. V.*

ἀπόκρυψις, εως, ἡ, absconsio, occultatio, *Gl. V.* latitatio.

ἀποκρυχαλλῶμαι, in glaciem concresco, congiacio.

ἀποκτάμεν, aor. 1. inf. act. *Ion.* pro ἀποκτεῖναι, a verbo ἀποκτίνω.

ἀποκτανθῆναι, *interfectum esse*, a. 1. inf. pass.

ἀποκτάομαι, ῶμαι, possessionem alicujus rei amitto ; alieno, a dominio meo emitto, emancipo.

ἀπόκτητος, ον, alienatus.

ἀποκτεῖναι, a. 1. inf. act.

ἀποκτείνας, *qui interfecit*, a. 1. part. act. ab

ἀποκτείνω, f. ενῶ, interficio, occido ; perimo, *Gl. V.* Ἐζήτευν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, *Joan.* 5, 16.

ἀποκτενεῖτε, 2. plur. f. 2. ind. act.

ἀποκτενῶ, ind. act. verbi ἀποκτείνω.

ἀποκτένω, *idem.*

ἀποκτίννῦμι, et ἀποκτινύω, *idem.*

ἀποκτιννύντα, acc. sing. præs. part.

ἀποκτονέω, ῶ, f. ήσω, *idem* et ab eod.
ἀπόκτισις, ή, colonia. Ex ἀπὸ et κτίζω.
ἀποκτυπέω, ῶ, f. ήσω, sonum edo, vel cieo.
ἀποκυδεύω, aleam tento, fortunæ casum subeo.
ἀποκυθιστάω, desilio, præcipitem me do.
ἀποκυίω, ῶ, pario, gigno; ἀποκυήσασα, enixa, connixa, *Ph.* effœta, al. *Gl. V.* a. 1. part. act. Ἡ δὲ ἁμαρτία ἀποτελεσθεῖσα ἀπκύει θάνατον, *Jac.* 1, 15. Hinc
ἀποκύησις, εως, ή, partus, puerperium.
ἀποκυΐσκω, pario, fœtum depono. Ex ἀπὸ et κύων, *in utero gesto.*
ἀποκυλίζω, f. ίσω, devolvo, volvendo amoveo, volvendo amolior. Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τὸ μνημείου; *Marc.* 16, 3.
ἀποκυλινδέω, ῶ, f. ήσω, *idem.*
ἀποκυλίσει, 3. sing. fut 1. ind. act. verbi ἀποκυλίζω.
ἀποκυλίω, f. ίσω, devolvo; (2) amoveo.
ἀποκυμαίζω, undis agito, *R.* Ex ἀπὸ et κῦμα, *fluctus.*
ἀπόκυνον, ου, τὸ, frutex, qui canes in primis ab ipsis comestus necare traditur. Ex ἀπὸ et κύων, *canis. Angl.* DOGSBANE.
ἀποκυρτόω, gibbosum reddo.
ἀποκυρόω, ῶ, f. ώσω, abrogo, irritum facio, auctoritate privo; ἀποκυροῦ, abroget, *Ph.* Ex ἀπὸ et κυρόω, *auctoritatem do.* Hinc
ἀποκύρωσις, εως, ή, abrogatio, *Gl. V.*
ἀποκύω, gigno.
ἀποκωλύω, fiendo conficio.
ἀποκωλύω, f. ύσω, prohibeo, veto, impedio.
ἀποκώλυσις, ή, impeditio.
ἀποκωφόω, ῶ, mutum reddo; (2) exsurdo, surdum reddo.
ἀπολἄβωμεν, 1. pl. aor. 2. conj. act. verbi ἀπολαμβάνω.
ἀπολαγχάνω, sortior. Ἀπολαγχάνειν τῶν κτημάτων, τῆς γῆς, τῶ μέρος τινός.
ἀπολαιμοτομέω, ῶ, jugulum incido.
ἀπολαιμότομος, ον, cui gula incisa est.
ἀπολακτίζω, f. ίσω, calce ferio, calce repello; (2) despicio, sperno. Hinc
ἀπολακτισμός, ῦ, ὁ, calcitratio.
ἀπολαλέω, ῶ, f. ήσω, garrio, effutio; (2) renuo, sermone recuso.
ἀπολαμβάνω, f. λήψομαι, recipio, recupero, *Gl. V.* (2) seduco; (3) intercludo, intercipio, dirimo; (4) capio, accipio; ἀπείληφεν, recipit, *Ph.* ἀπολάβωσιν, consequerentur, *idem.* Ἀπολαμβάνειν τὴν ἀρχὴν, τὸν μισθὸν, τὰς ὄρκους, τί παρά τινος· τί πρὸς λόγον, reducere.
ἀπολαμπρύνω, splendidum reddo, illustro. *pass.* ἀπολαμπρύνεται, gloria quæritur, paratur.
ἀπολάμπω, f. ψω, emico, effulgeo, resplendeo; (2) ejaculor, emitto. Ὀρθαὶ παντοίαι ἀστίνες ἀπολάμπουσιν, *Arist. Av.* 1015. Χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή, *Il.* 14, 183.
ἀπολαμπθέντες, nom. pl. a. 1. part. pass. *Ion.* pro ἀποληφθέντες, qu. a fut. λάμψω, pro λήψω, ab ἀπολαμβάνω.
ἀπολἄπτω, f. ψω, lambendo absorbeo.
ἀπόλαυσις, εως, ή, fruitio, usus, commodum, fructus, quem ex aliqua re percipimus; (2) voluptas, oblectatio:
ἀπόλαυσμα, ατος, τὸ, oblectamentum:
ἀπολαυστικός, ή, όν, in voluptate vivens; (2) voluptatem adferens. Ab
ἀπολαυστός, ή, όν, ad voluptatem pertinens. Ab
ἀπολαύω, f. αὐσω, fruor; commodum, fructum, emolumentum capio; (2) *in deteriorem partem,* damnum capio, punior. Φίλων ἡδίσης καὶ ποθεινοτάτης ὄψεως ἀπολαῦσαι, *Philo.* Ἀπολαύσομαι τί γ', εἰ διαφθερῶμαι; *Arist. Av.* 178.
ἀπολαχθέντες, *Dor.* pro ἀποληφθέντες.
ἀπολαχεῖν, a. 2. inf. act. v. ἀπολαγχάνω, *sortior.*
ἀπολάω, in lapidem verto, al. lapido, *Steph.*
ἀπολεαίνω, lævigo, complano; (2) contero, comminuo.
ἀπολέγω, f. ξω, deligo, seligo; (2) decerpo; (3) rejicio, repudio; (4) declaro; (5) intercido, veto. Ἀπολέγειν τὴν ἐν τῇ ψυχῇ δυσγένειαν· ἀπολεγέσθαι τὴν δέησιν, πονον· τὴν ψυχήν, despondere.
ἀπολεῖ, *peribis*, f. 2. ind. med. *Att.* pro ἀπολῇ, a verbo ἀπόλλυμι pro ἀπολέω, *perdo.*
ἀπολείβω, distillo, fundo. Καιροσίων δ' ὀθονέων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον, *Od.* 7, 107.
ἀπόλειμμα, τος, τὸ, reliquum, reliquiæ. Ab *ἀπολείπω, relinquo.*

ἀπολειτὴς, ὲς, pro ἀπολειτόμενος, s. ἀπολελειμένος, *Hipp.*
ἀπολείπω, f. ψω, relinquo, derelinquo; (2) desero, destituo; (3) supero, vinco, præsto, a tergo relinquo; (4) desisto, desino; *eleganter cum particip.* (5) absum, *in formula,* parum abest, *cum gen. et infin.* Μικρὸν ἀπέλιπε τῶ μὴ πίπτειν, ἀπολείπεσθαι τῆς κυρίας, vadimonium deserere; τῆς ἐπιβολῆς, abesse. Ἧπό σε ταχέως ἀπέλιπε τὰ χρήματα; *Arist. Plut.* 832. Ἀπὸ γὰς βίον αὐτίκα λείψω, *Soph. Phil.* 1150.
ἀπολεῖς, 2. sing. f. 2. ind. act. verbi ἀπόλλυμι.
ἀπολείσθε, *peribitis*, 2. plur. f. 2. ind. act.
ἀπολειτεργέω, ῶ, munere defungor.
ἀπολείχω, f. ξω, lingendo, s. lambendo tollo, aufero. Οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἀπέλειχον τὰ ἕλκη αὐτῦ, *Luc.* 16, 21.
ἀπόλειψις, εως, ή, relictio, derelictio; (2) defectus, deliquium. Ab ἀπολείπω.
ἀπόλεκτος, ου, ὁ καὶ ή, electus, eximius. Ab ἀπολέγω.
ἀπολελαμμένος, part. perf. pass. verbi ἀπολαμβάνω.
ἀπολέλαυκα, 1. sing. perf. ind. act. verbi ἀπολαύω.
ἀπολελεγμένως, *adv.* negligenter.
ἀπολελοιπότες, nom. pl. perf. part. med. v. ἀπολείπω, *relinquo.*
ἀπολελυμένος, perf. part. pass. v. ἀπολύω.
ἀπολελυμένως, *adv.* solute, absolute, libere. Grammaticis dicitur etiam de positivo adjectivorum gradu. Ab ἀπολύω.
ἀπολέμητος, ου, ὁ καὶ ή, bello non vexatus, bello non lacessitus. Ab
ἀπόλεμος, ου, ὁ καὶ ή, imbellis, inhabilis ad bellum; (2) inexpugnabilis; (3) pacificus.
ἀπολέμως, *adv.* non pugnaciter et instanter.
ἀπόλεμια, τος, τὸ, corium, pellis. Ex ἀπὸ et λέπω. Unde
ἀπολεπίζω, f. ίσω, decortico.
ἀπολεπισμὰ, τος, τὸ, cortex resectus, item minutæ partes olerum, plantarum resectæ.
ἀπολεπτύνω, f. υνῶ, in mucronem colligo; (2) extenuo.
ἀπολέπω, f. ψω, decortico.
ἀπολέσαι, a. 1. inf. act. v. ἀπόλλυμι.
ἀπολέσθαι, a. 2. infin. med.
ἀπολέσκομαι, pereo; quasi hinc sit ἀπολέσκετο, imperf. quod tamen *Ionicum* est pro ἀπώλετο, ab ἀπόλλυμι.
ἀπόλεσσεν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἀπόλεσαν.
ἀπολέσω, *perdam*, 1. sing. f. 1. ind. act.
ἀπολευκαίνω, dealbo, candefacio. Ex ἀπὸ et λευκὸς, *albus.*
ἀπολήγει, *desinat*, 3. sing. præs. opt. verbi ἀπολήγω, desino. Ἀλλά τε καὶ περὶ δηρὸ πεπαρμένη ἐκ ἀπολήγει ἀλκῆς, *Il.* 21, 577.
ἀποληκέω, ῶ, crepo, crepitum edo.
ἀπολῆκυθίζω, f. ίσω, detraho ληκύθιον, seu ornamentum oratorium.
ἀπόληξις, εως, ή, finis, clausula.
ἀπολήξω, ῶ, f. ήσω, nugor, deliro.
ἀπόληται, 3. sing. a. 2. conj. med. v. ἀπόλλυμι.
ἀπολῆφθεὶς, part. a. 1. pass. v. ἀπολαμβάνω. Unde
ἀπόληψις, εως, ή, receptio, retentio, recuperatio; (2) interclusio, suppressio.
ἀπολιαίνομαι, livesco, *Hipp.*
ἀπολιβάζω, f. άξω, recedo, aufugio. Οὐκ ἀπολιβάξεις, ὦ κἀκιστ' ἀπολούμενος; *Arist. Av.* 1473. Ab ἀπολείβω, *destillo.*
ἀπολιγαίνω, strepitum facio, turbas excito. Ἧν δ' ἀπολιγαίνῃ, τὰς ἀγοραναμους καλῶ, *Arist. Ach.* 973.
ἀπολιθόω, ῶ, f. ώσω, in lapidem verto, lapidescere facio; ἀπολιθοῦμαι, lapidesco. Ex ἀπὸ et λίθος, *lapis.* Hinc
ἀπολίθωσις, εως, ή, mutatio in lapidem.
ἀπολιμπάνω, relinquo. Ab ἀπολείπω.
ἀπολινόω, ῶ, f. ώσω, lino vincio. Hinc
ἀπολίνωσις, εως, ή, ligatio, proprie quæ fit lino.
ἀπολιόρκητος, ον, qui obsideri, expugnari non potest.
ἄπολις, ίδος, ὁ καὶ ή, extorris, patria pulsus. Ex α priv. et πόλις, *urbs.*
ἀπολισθαίνω, delabor; (2) non attingo, non adhæresco.
ἀπολισθέω, ῶ, f. ήσω, delabor; (2) lapsante gressu, ut in loco lubrico, aberro ab eo, quod petebam; (3) non attingo, non adhæresco; (4) labor.

ἀπόλιστος, ον, sine urbe, *Man.* Ex α et πόλις.
ἀπολιταργίζω, celeri gradu a foribus me proripio, celeriter aufugio, me abripio; ἀπολιταργιῶ, f. 1. *Att.* pro ἀπολιταργίσω. Ex ἀπὸ, λίγη, *janua*, et ἀργὸς, *celer.*
ἀπολίτευτος, ου, ὁ καὶ ή, nequaquam civilis, non urbanus, sine politia. Ex α priv. et πολιτεύω, *versor in republica.*
ἀπολίτης, ου, ὁ, qui civis esse desit; (2) alienus a reip. negotiis. Ab ἄπολις, *extorris.*
ἀπολιτικὸς, ὴ, όν, qui non est πολιτικὸς, qui est reip. ignarus. Ab eod.
ἀπολιχμάω, ῶ, delambo, delingo. Ἔνταυθοὶ νῦν κεῖσο μετ' ἰχθύσιν, οἵ σ' ὠτειλῆς αἷμ' ἀπολιχμήσονται ἀκηδέες, *Il.* 21, 123.
ἀπολλήγω, *desino*, *Poët.* pro ἀπολήγω.
ἀπόλλῦμι, s. ἀπολλύω, perdo, vasto; f. 1. ἀπολέσω, f. 2. ἀπολῶ, p. ἀπολώλεκα, a. 1. ἀπώλεσα· ἀπόλλυμαι, pereo, intereo, dispereo; ἀπώλετο, periit, *Gl. V.* a. 2. Τὸ μὲν σῶζει τὰς τόλεις καὶ τἄλλα πάντα, τὸ δὲ ἀπόλλυσι καὶ ἀνατρέπει, *Plat.* Ἐν τοῖσι δεινοῖς ψυμὸν ἐκ ἀπώλεσεν, *Soph. El.* 26. Ἀλλά με λόγοις ἀπώλλυς, *ibid.* 1376.
ἀπόλλῦται, 3. sing. præs. ind. pass.
ἀπολογαριάζω, rationem ineo, computo. Ab ἀπολογίζομαι.
ἀπολογαριασμὸς, ῦ, ὁ, supputatio. A præc.
ἀπολογεῖται, 3. sing. præs. ind. med. *contr.* pro ἀπολογέεται, ab
ἀπολογέομαι, ῆμαι, f. ήσομαι, defendo sermone; (2) excuso. Ἀπολογεῖσθαι πρὸς τὰ ἐγκλήματα, περί τινος, τῶ δήμω, ὑπέρ τινος. Εὐθυμότερον τὰ περὶ ἐμαυτῶ ἀπολογοῦμαι, *Act.* 24, 10. Ex ἀπὸ et λόγος, *sermo.* Hinc
ἀπολόγημα, ατος, τὸ, excusatio; (2) refutatio.
ἀπολογησαμένῳ, dat. sing. a. 1. part. med.
ἀπολογητικὸς, ὴ, όν, defensorius, ad defensionem pertinens. Ab eod.
ἀπολογία, ας, ή, defensio; excusatio, purgatio, satisfactio, *Ph.* Ex ἀπὸ et λόγος.
ἀπολογίζομαι, f. ίσομαι, rationes reddo, seu refero; (2) imputo, impensum refero; (3) rationem ineo, ratione inita colligo. Καὶ τἄλλα διοιεῖν ἀπελογίζετο κατ' ἐνιαυτὸν, *Xen.* Hinc
ἀπολογισμὸς, ῦ, ὁ, rationis redditio et relatio; (2) expensi relatio; (3) rationum codex; (4) narratio, expositio rei qua apparet rem bene actam; (5) mentis abalienatio.
ἀπόλογος, ου, ὁ, narratio longa et verbosa; (2) fabula, apólogus, narratio ficta. Ex ἀπὸ et λόγος, *sermo.*
ἀπόλοιτος, ου, ὁ καὶ ή, reliquus.
ἀπόλοιτο, *pereat*, 3. sing. a. 2. opt. med.
ἀπολολύζω, f. ύξω, clamore et vociferatione lætitiam præ me fero.
ἀπολοῦμαι, f. 2. ind. med. v. ἀπόλλυμι.
ἀπόλουμα, ατος, τὸ, lavacrum, s. quod lavando abluitur, sordes e lotione.
ἀπόλουσις, εως, ή, lotio. Ab
ἀπολούω, f. ὕσω, abluo. Πάτροκλον λούσειαν ἀπὸ βρότον αἵματόεντα, *Il.* 18, 345. Ἀπόλουσαι τὰς ἁμαρτίας σου, *Act.* 22, 16.
ἀπολοφύρομαι, ejulatibus prosequor, deploro.
ἀπολοχμόομαι, ῶμαι, fut. ώσομαι, frutico, fruticesco, densis fruticibus silvesco. Ex ἀπὸ et λόχμη.
ἀπολυθήσισθε, 2. plur. f. 1. ind. pass. verbi ἀπολύω.
ἀπολυμαίνεσθαι, præs. inf. pass. verbi ἀπολυμαίνομαι, purgor; (2) corrumpo. Λαὼς δὲ Ἀτρείδης ἀπολυμαίνεσθαι ἀνωγεν, *Il.* 1, 313. Hinc
ἀπολυμαντὴρ, ῆρος, ὁ, corruptor, perniciem adferens, pernicies.
ἀπολυπραγμόνητος, ον, nihil laboris habens.
ἀπολυπραγμονήτως, *adv.* sine multo labore.
ἀπολυπράγμων, ον, non curiosus.
ἀπολῦσαι, a. 1. inf. act. v. ἀπολύω.
ἀπολύσιμος, ου, ὁ καὶ ή, liberativus, absolutivus. Ab ἀπολύω.
ἀπόλῦσις, εως, ή, liberatio, absolutio; (2) refutatio; (3) discessus, profectio; (4) decessus, obitus; (5) confectio sc. negotiorum. Ab eod.
ἀπόλυσον, *dimitte*, 2. sing. a. 1. imper. act.
ἀπολύσωσι, 3. plur. a. 1. conjunct.
ἀπόλῦτος, ου, ὁ καὶ ή, solutus, liberatus. Ab eod.
ἀπολυτρόω, ῶ, f. ώσω, redimo; (2) accepto pretio dimitto. Χρημάτων ὀλίγων τὸν Ἕκτορος νεκρὸν ἀπελύτρωσας, *Luc.* Hinc

ἀπολύτρωσις, εως, ἡ, redemptio.
ἀπολύτως, *adv.* solute, libere; (2) absolute.
ἀπολύω, f. ὑσω, solvo, exsolvo, sejungo; (2) absolvo reum; (3) dimitto, remitto; do veniam abeundi; (4) libero, dato pretio redemtionis; et (5) ἀπολύομαι, diluo, refuto; (6) discedo, proficiscor; (7) dimitto redemtum ab altero. Ἀπολύειν σαυτὸν αἰτίας, τὸν φονέα, τὰ κατηγορημένα, τὴν γυναῖκα. Ἐμὲ ἀπόλυσον ταύτης τῆς ἐπιμελείας, *Xen.* Ἀπολύσθαι τὰς διαβολὰς, *Plat.*
ἀπολωβάω, ῶ, f. ήσω, injuria adficio, contumelia lacesso. Μανίᾳ γὰρ ἀλὲς ἡμῖν ὁ κλεινὸς Νύκτερος Αἴας ἀπολωβήθη, *Soph. Aj.* 216.
ἀπόλωλα, 1. sing. perf. ind. med. *Att.* pro ἀπώλωα.
ἀπολωλει, 3. sing. plusq. ind. med. *Att.* pro ἀπώλει.
ἀπολώλεκα, p. ind. act. *Att.* pro ἀπώλεκα.
ἀπολωλεκέναι, *perdidisse*, inf. perf. ejusd.
ἀπολωλὸς, neutr. sing. part. perf. med.
ἀπολωλότα, *perdita*, acc. pl. n. g. part.
ἀπολωτίζω, f. ίσω, veste exuo.
ἀπολωτίζω, detrano, avello, more eorum, qui lotum carpunt, h. e. optimum quodque.
ἀπολωφάω, ῶ, f. ήσω, sedo, cessare facio.
ἀπομαγδαλίαι, ας, ἡ, s. ἀπομαγδαλιὰ, ᾶς, ἡ. Vide μαγδαλίαι, quod idem est. Ab ἀπομάσσω, *abstergo*. Unde
ἀπόμαγμα, ατος, τὸ, abstergimentum, sive id, quod ex abstersione colligitur.
ἀπομαδαρόω, tondeo.
ἀπομαδίζω, idem.
ἀπομάθημα, τὸ, quod oblivioni dedimus: ἀπομαθησις, εως, ἡ, doctrinæ oblivio. Ab ἀπομανθάνω, *dedisco*.
ἀπομαθοῖσα, a. 2. part. act. f. g. *Dor.* pro ἀπομαθοῦσα, ab ἀπομανθάνω.
ἀπομαίνομαι, f. νῆμαι, furo, insanio; (2) furere, insanire desino.
ἀπομακρύνω, longè removeo.
ἀπομάκτης, ᾳ, ὁ, abstersor. Ab ἀπομάττω.
ἀπομαλακίζομαι, fut. ίσομαι, effeminatus sum, ob mollitiem ad rem quampiam parum animatus sum. Ex ἀπὸ et μαλακίζω.
ἀπομαλθακίζομαι, idem.
ἀπομαλθακόομαι, idem.
ἀπομανείσα, a. 2. part. pass. f. g. v. ἀπομαίνομαι.
ἀπομανθάνω, dedisco. "Ωστε ἀπέμαθον καὶ ταῦτα, ἃ πρὸτὸ ὤμην εἰδέναι, *Plat.*
ἀπομαντεύομαι, divino.
ἀπομάξη, *absterges*, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* et *Att.* pro ἀπομάξεσαι, ab ἀπομάττω.
ἀπόμαξις, εως, ἡ, abstersio. Ab ἀπομάσσω.
ἀπομαρᾶναι, tabefacio; ἀπομαραίνομαι, deficio, collabor.
ἀπομαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, testor, attestor.
ἀπομάσσω, vel ἀπομάττω, f. ξω, abstergo; (2) exprimo, effingo, mentior aliquem, i. e. similis ei plane sum; *in med.* (3) veneficiis defixum et devotum libero. Καὶ τὸν κονιορτὸν τὸν κολληθέντα ἡμῖν ἐν τῇς πόλεως ὑμῶν ἀπομασσόμεθα ὑμῖν, *Luc.* 10, 11.
ἀπομαστιγόω, ῶ, f. ώσω, flagello, vehementer flagello.
ἀποματαίζω, fut. ίσω, crepitum ventris emitto.
ἀπομάχομαι, propugno, propulso hostes, pugnam sustineo; item, arceo *simpliciter*.
ἀπόμαχος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, qui est extra pugnam; (2) pugnæ inutilis. Ex ἀπὸ et μάχη, *pugna*.
ἀπομεθύσκομαι, ebrius esse desino, ebrietate liberor, crapulam dormio. Ex ἀπὸ et μεθύσκω.
ἀπομειλίσσω, vel ίττω, fut. ίξω, demulceo, delinio, placo.
ἀπομείρεται, 3. sing. præs. ind. med. verbi ἀπομείρομαι, f. ερῦμαι, præbeo, distribuo; (2) sortior. Ἠὼς γάρ τ' ἔεργόν τρίτην ἀπομείρεται αἶσαν, *Hesiod.* "Εργ. 576.
ἀπομείωσις, εως, ἡ, diminutio. Ex ἀπὸ et μείωσις, quod idem significat.
ἀπομελαίνω, denigro, nigrum reddo.
ἀπόμελι, ιτος, τὸ, decoctum dulcissimorum favorum aceto mixtorum. Ex ἀπὸ et μέλι, *mel*.
ἀπομέμαρμαι, 1. sing. perf. ind. pass. v. ἀπομείρομαι.
ἀπομεμάχη, 3. sing. perf. ind. act. v. ἀπομάσσω.

ἀπομέμβραμαι, fut. ψομαι, accuso, incuso; (2) reprehendo. Ἀπομεμφομένων δ' ἑτέρων αὐτὸν ἐπὶ ταῖς παραβάσεσι τῶν ὅρκων, *Plut.*
ἀπομένω, f. νῶ, remaneo; (2) permaneo; (3) maneo. Κῆν ἀπομένωσι, si convalescant a morbo, *Aret.*
ἀπομερίζω, f. ίσω, dispertio, divido, separo; tribuo, *Gl. V.* Ex ἀπὸ et μερίζω.
ἀπομεριμνίζω, fut. ίσω, depositis curis dormio.
ἀπομετρέω, f. ήσω, metior, dimetior, *Gl. V.* demetior. Hinc
ἀπομέτρημα, ατος, τὸ, dimensum, *Ph.*
ἀπομηκύνω, f. υνῶ, longum facio, produco.
ἀπομηνίσαντος, g. s. a. 1. part. act. verbi ἀπομηνίω, f. ίσω, irascor. Κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι πομπένι λαῶν, *Il.* 2, 762. Ex ἀπὸ et μῆνις, *ira*.
ἀπομίγνυμι, f. ίξω, misceo, commisceo.
ἀπομιμεῖσθαι, *imitari*, præs. inf. m. *contr.* pro ἀπομιμέεσθαι, ab
ἀπομιμέομαι, ῦμαι, imitor, effingo. Ἀπομιμεῖσθαι βροντὰς καὶ κεραυνὸς, *Plut.* Hinc
ἀπομίμημα, τὸ, imitatio, simulacrum.
ἀπομίμησις, εως, ἡ, imitatio, expressio ad exemplar alicujus.
ἀπομιμνήσκομαι, fut. μνήσομαι, recordor. Τῶ οἱ ἀπεμνήσαντο καὶ ἐν θανάτοιό περ αἴσης, *Il.* 24, 428. Ab ἀπομιμνάομαι.
ἀπόμιξις, ῆ, commistio. Ab ἀπομίγνυμι.
ἀπόμισθος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, cui merces non datur, cui merces aut stipendium detrahitur; (2) mercede aliquid faciens, mercenarius. Ex ἀπὸ et μισθὸς, *merces*. Hinc
ἀπομισθόω, f. ώσω, eloco mercede conducta, eloco; (2) conduco:
ἀπομίσθωμα, ατος, τὸ, res mercede conducta, aut locata.
ἀπομνάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, recordor; (2) memorem me ostendo beneficii referendo gratiam, vel injuriæ ulciscendo. Ex ἀπὸ et μνάομαι, *memini*.
ἀπομνημόνευμα, ατος, τὸ, dictum memorabile; (2) res, quæ memoratur, historia; (3) commentarii rerum gestarum:
ἀπομνημόνευσις, ἡ, commemoratio. Ab
ἀπομνημονεύω, f. εὑσω, recordor, reminiscor; (2) memoriter recito; *Gl. V.* commemoro; (3) idem quod ἀπομνάομαι (2)
ἀπόμνησαι, 2. sing. a. 1. imp. med. verbi ἀπομνάομαι.
ἀπομνησικακέω, ῶ, f. ήσω, memor sum injuriæ; (2) non sum memor injuriæ.
ἀπόμνυμι, s. ἀπομνύω, f. ἀπομόσω, abjuro, jurejurando nego, ejuro; ἀπομόσαι, inficiari, dejerare, *Gl. V.* a. 1. Ἀτώμοσ' ἀγνὲ Ζηνὸς ὑψίστου σέθεν, *Soph. Phil.* 1289.
ἀπόμοιρα, ας, ἡ, pars, portio; (2) pars reditus, ab agro, v. c. decimæ. Ex ἀπὸ et μοῖρα, *portio*.
ἀπομονόω, ῶ, f. ώσω, derelinquo, desero; (2) privo, separo, excludo; (3) non comprehendo, v. c. studio.
ἀπόμοργμα, ατος, τὸ, quod est expressum ex alio; ut signum annulo expressum.
ἀπομόργνυμι, s. ἀπομοργνύω, f. ξω, exprimo; (2) abstergo; (3) lacrimor. Στόργῳ δ' ἀμεῖ τερόωπα, καὶ ἄμφω χεῖρ' ἀπομόργνυ, *Il.* 18, 414. Hinc
ἀπόμορξις, εως, ἡ, abstersio; (2) expressio.
ἀπομῶσαι, aor. 1. inf. act. verbi ἀπόμνυμι. Unde
ἀπόμωσις, εως, ἡ, abjuratio, inficiatio.
ἀπομωτικῶς, ejurandi sensu.
ἀπόμωσος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, Musis alienus; (2) indoctus. Ex ἀπὸ et Μῶσα, *Musa*.
ἀπομώσως, *adv.* indoctè. Ab eod.
ἀπόμυγμα, τος, τὸ, excretio muci. Ab ἀπομύττω.
ἀπομύζεις, ιδος, ἡ, fellatrix. Ex ἀπὸ et μύζεις.
ἀπομυθέομαι, ῆμαι, fut. ήσομαι, dehortor, dissuadeo, prohibeo. Μάλα γάρ τοι ἔγωγε τόλλ' ἀπεμυθέομην, *Il.* 9, 109. Ex ἀπὸ et μῦθος, *verbum*.
ἀπήμων, ων, ὁ, abactor muscarum; (2) cognomen Jovis. Ex ἀπὸ et μυῖα, *musca*.
ἀπομυκόομαι, ῶμαι, mugio.
ἀπομυκτηρίζω, subsannando repudio.
ἀπομυλλαίνω, intorqueo, incurvo. Ex ἀπὸ et μυλλὸς, *curvus*.
ἀπομυξίας, ας, ἡ, id quod emungendo detrahimus. Ab
ἀπομύσσω, vel ἀπομύττω, fut. ξω, mungo, emungo; (2) decipio. Ἀπομύσσειν τὴν ῥῖν' τῇ χειρὶ, *Epigr.*
ἀπομύω, f. ὑσω, claudo, tego.
ἀπομυωλούγωτος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, bullas non excitans, non erumpens in bullas. Ex ω priv. et τομυωλυγόω, *bullo*.
ἀπομωρόω, ῶ, fatuum reddo. Ex ἀπὸ et μωρὸς, *stultus, fatuus*.
ἀπομωσία, ας, ἡ, abjuratio, inficiatio per jusjurandum. Ab ἀπόμνυμι.
ἀπομωσίος, ᾱ, ὁν, abjurativus. Ab eod.
ἀπόμωτος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, q. d. abjurabilis; (2) vitandus, fugiendus. Ab eod.
ἀπονάω, migro, sedem muto, alio habitatum eo.
ἀπόναμαι, vel ἀπόνημι, f. ἀπονήσομαι, utilitatem ex aliqua re capio; (2) fruor. Μηδὲ ποτ' ἀγλαΐας ἀπονοίατο τοιάδ' ἀνύσαντες ἔργα, *Soph. El.* 213. Σὺ δὲ τῶν δ' ἀπόναιο, *Il.* 24, 556. Ex ἀπὸ et ὄνημι, *fruor*.
ἀπόναντο, 3. plur. imperf. ind. med.
ἀπονασκάω, et όω, torpesco, torpeo, piger sum.
ἀπονάσσωσιν, 3. pl. aor. 1. conj. act. *Poët.* pro ἀπονάσωσι, ab
ἀπονάω, f. άσω, commigro, ad habitandum me confero; (2) migrare facio. Ἀτὰρ οἱ περικαλλέα κέρην ἄψ ἀπονάσσωσιν, *Il.* 16, 85.
ἀπονέεσθαι, *redire*, præs. inf. med. verbi ἀπονέομαι.
ἀπονεκρόομαι, emorior, item obrigeo (frigore) et emorior.
ἀπονέμησις, εως, ἡ, distributio; attributio, adsignatio, deputatio, *Ph.*
ἀπονεμητικός, ᾱ, όν, distributivus.
ἀπονεμητὴς, ᾶ, ὁ, distributor, *Gl. V.* Ab
ἀπονέμω, f. μῶ, tribuo, attribuo, adsigno, dispertio, *Gl. V.* ἀπονεμηθεὶς, disputatus, *Ph.* a. 1 part. pass. ἀπονενεμημένος, deputatus, tributus, *Gl. V.* p. part. pass. Ἀπονέμειν χάριν τινι, agere gratias; εὐεργεσίαν, referre; ἑκάστῳ τὸ κατ' ἀξίαν, συγγνώμην τινι, tribuere. Εἶτ' ἀπενέμοντ' ἐνταῦθα τὰ ψηφίσματα, *Arist. Av.* 1294. Τῷ γυναικείῳ ἀπονέμοντες τιμὴν, 1 *Pet.* 3, 7.
ἀπονενομένος, part. perf. pass. verbi ἀπονοέομαι.
ἀπονενοημένως, *adv.* dementer, fatue, desperate. Ab ἀπονοέω.
ἀπονέομαι, f. νήσομαι, abeo; (2) redeo, revertor. Ex ἀπὸ et νέω.
ἀπονεοττεύω, f. εὑσω, nidifico; (2) nidificationem relinquo.
ἀπόνευμαι, ατος, τὸ, declivitas.
ἀπονευρόω, ῶ, enervo, nervos incido. Hinc
ἀπονεύρωσις, εως, ἡ, enervatio, nervorum incisio; (2) coitio multorum nervorum; (3) tendo.
ἀπονεύω, f. εὑσω, abnuo, respuo, aversor; (2) nuto, ad ruinam inclino, declino, flecto, vergo, inclino. Ἀπονεύειν πρὸς τὸν αἰθέρα, *Philo.* πρὸς τὴν γεωμετρίαν, *Plat.*
ἀπόνημαι, f. ονήσομαι, utilitatem ex aliqua re capio; (2) fruor. Σὺ δὲ τῶν δ' ἀπόναιο, *Il.* 24, 556. Ex ἀπὸ et ὄνημαι, *juvor*. Vide ἀπόναμαι.
ἀπόνηρος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, minime malus, non depravatus, noxa carens. Ex α priv. et πονηρὸς, *malus*.
ἀπονηστίζομαι, jejunium finio.
ἀπονητὶ, *adv.* facile, sine labore, *Xenoph. Cyropæd.* 2, 9. Ab
ἀπόνητος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, illaboratus; (2) labore carens, facilis. Ab ἄπονος.
ἀπονήχομαι, f. νήξομαι, nato; (2) enato. Ἀπονήξασθαι πρὸς ῥεῦμα, *Plut.*
ἀπονία, ας, ἡ, Ion. ἀπονίη, vacatio e labore; (2) aversatio laboris, laborum detrectatio; (3) desidia, inertia. Ab ἄπονος.
ἀπονίζω, f. ίσω, abluo, abstergo. Τὴν ἀπονίζουσα φρεσὰ μέμνη, agnovi, *Odyss.* 23, 75. Αὐτοὶ δ' ἰδεῖῳ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσσῃ ἑσῆάντες, *Il.* 10, 572.
ἀπονικάω, f. ήσω, vinco, supero.
ἀπονικήσαι, a. 1. inf. act.
ἀπόνιμμα, ατος, τὸ, malluvium:
ἀπονιπτὴρ, ῆρος, τὸ, *idem*. Ab
ἀπονίπτω, f. ψω, abstergo, abluo. Ἀλλώ μιν ἀμφίπολοι ἀπονίψατε, *Odyss.* 19, 317. Ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἀποτρέχων, ἀπονίψομαι, *Arist. Av.* 1168.
ἀπονοέομαι, ῆμαι, f. ήσομαι, nihil pensi habeo, mentem et rationem abjicio; (2) insolesco, vesana quadam mente efferor; dicitur de omnibus generibus robustioris

improbitatis, ut maledicere improbè, incestare, &c. de quibus Latini furorem dicunt, *Ern.* ἀσυνεγνωμένος, temerarius, demens, desperatus. Ex ἀπὸ et νόος, *mens.*

ἀπονοέω, ad amentiam, &c. redigo ; *Gl. V.* ἀπονοῶ, amento.

ἀπόνοια, ας, ἡ, amentia, vecordia. *Ph.* dementia ; (2) vesania, confidentia, insolentia et animi elatio ; contumacia, *Ph.* Ex iisd.

ἀπονομάζω, f. άσω, denomino, appello.

ἀπονομή, ῆς, ἡ, partitio, distributio. Ab ἀπονέμω.

ἄπονος, ε, ὁ καὶ ἡ, labore carens ; (2) minime impeditus ; (3) lenis ; (4) non dolens ; (5) facilis. Ἀπονώτερος, *compar.* legitur apud *Thucyd.* et ἀπονώτατος, apud *Aretum.* Ex α priv. et πόνος, *labor.*

ἀπονοσάομαι, a. 1. part. act. *Dor.* pro ἀπονοσήσας, ab

ἀπονοσέω, ῶ, f. ήσω, redeor, revertor. Μὴ δ' ἀπὸ δυσφήμοιο τάφοι ἀπονοσήσαντα, *Hesiod.* Ἔργ. 733. Ἂψ ἀπονοσήσειν τροτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν, *Il.* 8, 499.

ἀπονοσήσας, *qui alicunde redit*, aor. 1. part. act.

ἀπονοστήσειν, *rediturum esse*, f. 1. inf. act.

ἀπονόστησις, εως, ἡ, reversio, reditus.

ἀπονοσφίζω, f. ίσω, separo, sejungo ; (2) privo. Ὅ ξυλλαβέων με, κἀπονοσφίσας ὅπλων, *Soph. Phil.* 978.

ἀπονυκτερεύω, pernocto foris, abnocto.

ἀπονύμφιος, ε, ὁ, qui a contrahendis sponsalibus, h. e. ducenda uxore abhorret ; (2) qui mulierum commercio non delectatur :

ἀπόνυμφος, ε, ὁ, idem. Ex ἀπὸ, et νύμφη.

ἀπονυσσάζω, f. άξω, obdormisco, dormito ; (2) negligenter ago ; (3) secubo, foris cubo.

ἀπονυχίζω, f. ίσω, ungues reseco. Hinc

ἀπονυχισμα, ατος, τὸ, unguium resegmen.

ἀπόνως, *adv.* facile, sine labore. Ab ἄπονος.

ἀπονωτίζω, exdorsuo, *Gl. V.* (2) fugo ; (3) fugio. Ex ἀπὸ et νῶτος, *dorsum.*

ἀπόξενος, ε, ὁ καὶ ἡ, inhospitalis, inhospitus. Ex ἀπὸ et ξένος, *hospes.* Hinc

ἀποξενίζω, idem quod

ἀποξενόω, ῶ, f. ώσω, peregre abigo, expello ; (2) facio exsulem, in exsilium ablego ; (3) abalieno ; (4) abdico : ἀποξενόομαι, ῶμαι, extra patriam dego, peregrinor ; (2) reus agor peregrinitatis ; (3) externum me simulo. Ἀπεξενῶντο πολὺν χρόνον ἔξω τῆς οἰκίας, *Aristot.* Hinc

ἀποξένωσις, εως, ἡ, peregrinatio, migratio in externam regionem ; (2) commoratio extra patriam.

ἀποξεστέος, α, ον, repudiandus, abjiciendus, *Aret.* Ab eod.

ἀποξέω, f. ξω, abrado, dedolo, *Gl. V.* (2) polio, expolio.

ἀποξηραίνω, exsicco, arefacio ; ἀποξηραίνομαι, exaresco, *Gl. V.*

ἀποξυρίζω, idem quod simplex.

ἀποξυλίζω, f. ίσω, lignum, seu quod est ligneum detraho ; (2) ligno spolio.

ἀποξύνω, f. υνῶ, acidum reddo ; (2) acutum reddo, exacuo ; ὀξύνομαι, acesco. Ἀποξύνσιν ἐρεπμὰ, *Odyss.* 6, 269.

ἀποξυράω, ῶ, f. ήσω, novaculo rado, detondeo.

ἀποξυρέω, ῶ, f. ήσω, idem. Ὅς ἐμ' ἀπεξύρησε πρῶτον, *Arist.* Θεσμ. 1052.

ἀποξύρομαι, rador, detondeor.

ἀπόξυρος, ε, ὁ καὶ ἡ, abrasus ; (2) exesus. Ex ἀπὸ et ξυρὸς, *acutus, aptus ad radendum.*

ἄποξυς, εως, ὁ καὶ ἡ, acuminatus, mucronatus, in mucronem fastigiatus. Ex ἀπὸ et ὀξὺς, *acutus.*

ἀποξύσας, a. 1. part. act. v. ἀποξύω. Unde

ἀπόξυσμα, ατος, τὸ, quod abrasum est, ramentum.

ἀποξυσφόω, ῶ, f. ώσω, hebeto, aciem aufero. Ab

ἀποξύω, f. ύσω, abrado, derado ; (2) destringo ; (3) abstergo ; (4) lævigo ; (5) detraho ; *in med.* exuo, depono.

ἀποπαγήσομαι, *concrescam*, 1. sing. f. 2. ind. pass. verbi ἀποπήγνυμι, pro ἀποπήγω.

ἀποπαίζω, f. ξω, et σω, ludo, lusito ; (2) ludere desino.

ἀποπαλαιόω, ῶ, f. ώσω, abrogo, antiquo.

ἀποπαλέω, pro ἀποπάλλω, *Hipp.* ap. *Steph.*

ἀποπάλλω, evibro, jaculor. Ὀφεὶς τὴν κιονίδα, ἄλλοτε μὲν προσφυομένην ἐς πλάτος τῷ ᾐρανῷ, ἄλλοτε δὲ ἀποπαλλομένην βίῃ ὠκέως, *Aret.*

ἀπόπαππος, ε, ὁ, abavus. Ex ἀπὸ et πάππος, *avus.*

ἀποπαππόω, ῶ, in pappos verto.

ἀποπαπταίνω, circumspicio.

ἀποπαρθενεύω, f. εύσω, idem quod

ἀποπαρθενόω, ῶ, devirgino, virginitate privo. Ex ἀπὸ et παρθένος, *virgo.*

ἀπόπαστος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui non gustavit, jejunus. Ex ἀπὸ et πάω, *gusto.*

ἀποπατέω, ῶ, f. ήσω, a via recedo, a via defecto ; (2) ventrem exonero, caco, excerno. Hinc

ἀποπάτημα, ατος, τὸ, excrementum, quod ejectum est, merda :

ἀπόπατος, ε, ὁ, secessus, quem quærimus ad levandum ventrem, locus ubi venter exoneratur ; (2) evacuatio ventris.

ἀποπαύειν, 2. sing. præs. imper. med. *Ion.* pro ἀποπαύεσο, s. ἀποπαύω.

ἀποπαυσις, εως, ἡ, et *Ion.* ιος, finis, cessatio, vel decessio, *Aret.*

ἀποπαύσωμαι, 1. sing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀποπαύσομαι, cessabo, *Soph. El.* 233.

ἀπόπειρα, ας, ἡ, experimentum ; (2) conatus, inceptum. Ex ἀπὸ et πεῖρα. Hinc

ἀποπειράζω, f. άσω, tento, periculum facio ; (2) conor, nitor. Ἀποπειράζοντας τῶν ἀγρωτήρων, *Aristoph. Mir. Auscult.*

ἀποπειράω, ῶ, f. άσω, experior, pericli tor. Ἀποπειρασθαι γνώμης τινες, τῶν μαντέων, τότε. Ἰδὼν δ' αὐτὸς ἀποπειράσομαι, *Arist. Ran.* 657. Ἀποπειρᾶσαι τοὺς νεωσὶν ἐξέλοντο. *Thuc.* Ab eod.

ἀποπέκω, f. ξω, detondeo.

ἀποπελεκάω, ῶ, f. ήσω, securi aufero ; (2) securi dolo et complano. Πελεκάνιες, οἱ τοὶς ῥύγχεσιν ἀπιτελέκηναν τὰς πύλας, *Arist. Av.* 1161.

ἀπόπεμπτος, ε, ὁ καὶ ἡ, dimissus ; (2) dignus, qui rejiciatur ob improbitatem. Ab ἀποπέμπω.

ἀποπεμπτοῦν, ῶν, fut. ώσω, quintam partem persolvo. Ex ἀπὸ et πέμπτον, *quinta pars.*

ἀποπέμπω, dimitto, potestatem abeundi concedo ; (2) dimitto cum comitatu ; (3) amando, ablego ; (4) in exsilium mitto ; (5) remitto ; (6) emitto, evulgo ; (7) rejicio, repudio ; (8) non agnosco : ἀποπέμπομαι, abominor, *Eur. Hec.* 72. Ἀποπέμπειν τινὰ ἐς τὸν τόσον, ἐξ ὀφθαλμῶν τὰ πρόρρητ' ἐκ τότε, evulgare, *Arist. Ran.* 361. Κἀπεμπόμην πρὸς ταῦτα, καὶ τὸ πᾶν φράσαν, hac de causa, *Soph. El.* 682.

ἀποπεμψεῖ, 3. sing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀποπέμψει.

ἀποπεμψις, εως, ἡ, dimissio ; (2) missio ; (3) rejectio, repudiatio ; (4) repudium.

ἀποπενθέω, ῶ, f. ήσω, lugeo ; (2) elugeo.

ἀποπεπλάνησε, 3. sing. perf. ind. act. verbi ἀποπλανάω.

ἀποπέπλευκε, 3. sing. perf. ind. act. verbi ἀποπλέω.

ἀποπέπτικας, 2. sing. perf. ind. act. verbi ἀποπτύω.

ἀποπέπτωκε, 3. sing. perf. ind. act. verbi ἀποπίπτω pro ἀποπτόω, *decido.*

ἀποπεραίνω, f. ανῶ, ad finem perduco, effi cio, perago.

ἀποπερατόω, ῶ, f. ώσω, idem.

ἀποπεράω, ῶ, trajicio alicunde.

ἀποπεῤῥάδω, f. 2. ἀποπαῤῥῶ, crepitum ventris emitto.

ἀποπερισπάω, ῶ, f. άσω, averto ; (2) circumductum abstraho.

ἀποπέτομαι, avolo ; (2) revolo. Εἰς τάπὶ Θράκης ἀπαπτέτω, κἀπεῖ μάχῃ, *Arist. Av.* 1575. Οἰκαδ' οἴκαδ' ἀποπετώμεθα, *id. Pace*, 719. Ἀποπετήσει ῥᾶττον εἰς Ἐλύμινον, *ibid.* 1165.

ἀποπεφασμένως, *adv.* palam, manifeste. Ab ἀποπεφασμένος, quod est ab ἀποφαίνω.

ἀποπήγνυμι, f. ξω, frigore cogo et adstringo, concrescere facio. Εὐθὺς γὰρ ἀποπήγνυσι ταντικινήμιαι, *Arist. Ran.* 126.

ἀποπηδάω, ῶ, f. ήσω, desilio ; (2) resilio ; (3) aufugio, celeriter abscedo. Ἀποπηδῷ ἀπὸ τῆ πυρὸς, *Theophr.*

ἀποπιέζω, f. έσω, exprimo, comprimo. Hinc

ἀποπίεσμα, ατος, τὸ, retrimentum ab expresso succo reliquum, fraces.

ἀποπίμπλημι, fut. πλήσω, impleo, expleo ; (2) satio, saturo.

ἀποπινόω, ῶ, f. ώσω, sordibus emaculo ; (2) sordibus inquino.

ἀποπίπτω, decido. Ἐπεί κέ τις ἀποπίσσιον ὁρμαθὸν ἐκ πέτεγης, *Odyss.* 24, 7.

ἀποπιστεύω, f. εύσω, fido, credo.

ἀποπλάζω, f. γξω, a. 1. pass. ἀπεπλάγχθην, aberrare, vel evagare facio ; ἀποπλάζομαι, aberro, evagor. Ἣ μὲν ἀποπλάγχθεῖσα, γαμεῖ πίσι, *Il.* 13, 583.

ἀποπλανάω, ῶ, f. ήσω, aberrare facio, evagor ; (2) impello in errorem, decipio ; ἀποπλανῶμαι, aberro. Ἀποπλανᾶν τῆς ὑποθέσεως, ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως. Ἀποπλανᾶν ὑ βέλομαι τὸν λόγον, *Luc.* Ἀπαπλανήθησαν ἀπὸ τῆς πίστεως, 1 *Tim.* 6, 10. Hinc

ἀποπλανησις, εως, ἡ, aberratio, evagatio ; (2) Figura certa rhetorica.

ἀποπλανίης, ὁ, errabundus, *Ep.*

ἀπόπλανος, ε, ὁ, impostor. Ex ἀπὸ, et πλάνος.

ἀποπλάσσω, ορες, ὁ, efficior, *Man.*

ἀποπλεῖσαι, præs. inf. act. *Poët.* pro ἀποπλέειν, ab

ἀποπλέω, f. εύσω, navi discedo, solvo.

ἀποπλήθω, f. ήσω, impleo, expleo ; (2) saturo, satio.

ἀποπληκτικὸς, ὴ, ὸν, attonitus ; (2) ad apoplexiam pertinens. Ab

ἀπόπληκτος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui laborat apoplexia ; (2) insanus, amens, attonitus. Ab ἀποπλήσσω, *percutio, attonitum reddo.*

ἀποπλήκτως, *adv.* insane, stupide, stolide.

ἀποπληρόω, ῶ, f. ώσω, impleo, compleo ; (2) perficio, præsto ; (3) expleo, satio, saturo. Hinc

ἀποπλήρωσις, εως, ἡ, expletio.

ἀποπληρωτὴς, οῦ, ὁ, qui aliquid complet ac perficit, executor. Ab eod.

ἀποπλήσσω, vel ἀποπλήττω, f. ξω, percutio ; (2) repercutio ; (3) attonitum reddo, perterrefacio : ἀποπλήσσομαι, linquor animo, *Soph. Antig.* 1189.

ἀποπλίσσομαι, vel ἀποπλίττομαι, f. ξομαι, absilio, saltu me proripio, seu aufugio. Ex ἀπὸ et πλίσσω, *gradior.*

ἀπόπλοος, *contr. usitatius*, ἀπόπλους, ε, ὁ, discessus, proprie navi. Ab ἀποπλέω.

ἀποπλουτίω, ῶ, f. ήσω, divitias amitto, divitias absumo, vel profundo. Ex ἀπὸ et πλοῦτος, *divitiæ.*

ἀπόπλυμα, τος, τὸ, aqua sordida, in qua aliquid lavamus. Ab

ἀποπλύνω, f. υνῶ, abluo. Οἱ δὲ ἁλιεῖς ἀποβάντες ἀπ' αὐτῶν ἀπέπλυνον τὰ δίκτυα, *Luc.* 5, 2.

ἀποπλύνειν, *renavigare*, præs. inf. act. verbi *Ionici* ἀποπλώω pro ἀποπλέω.

ἀποπνείσα, *respirans*, præs. part. act. fem. gen. *Poët.* pro ἀποπνέουσα, a verbo ἀποπνέω.

ἀπόπνευσις, εως, ἡ, exhalatio, exspiratio. Ab

ἀποπνέω, f. εύσω, efflo, exhalo, spiro. *Gl. V.* redoleo, prospiro ; (2) efflo animam, morior ; (3) pedo, flatum ventris emitto. Δεινὸν ἀποπνείσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο, *Hesiod. Theog.* 324. Θυμὸν ἀποπνείων, *Il.* 4, 524.

ἀποπνιγησόμενος, part. f. 2. pass. Ab

ἀποπνίγω, fut. ξω, suffoco, strangulo ; (2) vexo, discrucio. Ὀθ' ὑτοσί με νῦν ἀποπνίξει βάλεται, *Arist. Vesp.* 1128.

ἀποπνίξαις, aor. 1. part. act. *Æol.* pro ἀποπνίξας.

ἀποπνοὴ, ῆς, ἡ, exhalatio, exspiratio, efflatio. Ab ἀποπνέω.

ἀπόπνοια, ας, ἡ, flatus, exhalatio. Ab eod.

ἀποποιέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, abduco, rejicio, alienum a me facio. *Gl. V.* ἀποποιοῦμαι, ablego ; (2) improbo, non admitto, repudio ; (3) renuncio alicui amicitiam. Ex ἀπὸ et ποιέω, *facio.* Hinc

ἀποποίησις, εως, ἡ, abdicatio, rejectio, repudiatio.

ἀποποιητικὸς, αία, αῖον, depulsorius, ad pellendum aptus ; (2) depulsor malorum ; (2) emissarius, de hirco, *Levit.* xvi. Ab ἀποπέμπω. Unde

ἀποποιμίω, ῶ, depello prodigia : et

ἀποποιμὴ, ῆς, ἡ, dimissio ; (2) missio ; (3) rejectio, repudiatio ; (4) ablegatio ; (5) procuratio, aut depulsio prodigii, sceleris ; (6) status dies, quo sacrificabatur.

ἀποπονέω, ῶ, f. ήσω, finem laborandi facio, laborare desino. Ἀλλ' ἐκ τ' ὀδὺν πρᾶγμά σοι' τὰ πλείσα γὰρ ἀποπεπόνηκας, *Arist. Thesm.* 252.

ἀποποντόω, in mari submergo.

ἀποπορδή, ῆς, ἡ, crepitus ventris. Ab ἀποπέρδω, pedo.

ἀποπορεία, ας, ἡ, abitus, discessus; (2) reditus, reversio. Ab

ἀποπορεύομαι, f. εὑσομαι, discedo, abscedo, abeo, transeo. Ἀποπορεύεσθαι πρὸς τὰς ἐναντίας, *Arist.* Hinc

ἀποπορευτέον, abeundum est.

ἀποπορευτικός, ὀν, ἀπόρευμα φυτευτήρια, plantæ particula stipitis suffultæ, *Theophr.*

ἀποπρεσβεία, ας, ἡ, expositio actorum in legatione; (2) renunciatio legationis. Ab

ἀποπρεσβεύω, f. εὑσω, acta in legatione expono.

ἀποπρίαμαι, emo. Ex ἀπὸ et πρίαμαι, *emo.*

ἀποπρισμα, ατος, τὸ, scobs, scobis, *Gl. V.* Ab

ἀποπρίω, f. ἰσω, serra deseco, serra abscindo.

ἀποπρίω, *eme*, a. 1. imp. pro ἀποπρίασο.

ἀποπρὸ, *adv.* procul. Ex ἀπὸ et πρό.

ἀποπροαιρέω, promo, sumo, *Hom.*

ἀποπροβάλλω, procul abjicio.

ἀποπροεῖκας, 3. sing. aor. 1. ind. verbi ἀποπροΐημι.

ἀποπροημένα, τὰ, rejecta, postposita. Vox Stoicorum de malis corporis et fortunæ; opponuntur προηγμένοις.

ἀποπροθι, s. ἀποπροθεν, e longinquo, eminus; (2) sine. Ab ἀποπρὸ.

ἀποπροθεν, procul, longè fugio.

ἀποπροθι, *adv.* procul, longe. Ab ἀποπρὸ.

ἀποπροΐημι, emitto. Τὸν δὲ τέταρτον ἀποπροεῖκας πόλινδε, *Odyss.* 14, 26. Ἰὸν ἀποπροΐεις βάλλε γῆθος παρὰ μαζὸν, *ibid.* 22, 82.

ἀποπροκλείπω, relinquo longe.

ἀποπρονοσφίζω, f. ἰσω, separo.

ἀποπροοστοίμαι, proprie nego ad me pertinere, repudio, rejicio.

ἀποπροσαπτίζομαι, f. ἰσομαι, facìem purgo, sordes faciei abstergo. Ex ἀπὸ et πρόσωπον, *facies.*

ἀποπροτέμνω, f. μῶ, abscindo. Νῶτα (υἱὸς) ἀποπροτεμὼν, *Odyss.* 8, 475.

ἀποπτόμενος, a. 2. part. med. v. ἀπόπταμαι, pro ἀφίπταμαι, *avolo.*

ἀποπτανύσαι, *Ion.* pro ἀποστάνυσαι.

ἀποπτάνω, circumspicio.

ἀποπτερίζω, f. ἰσω, calce peto. Ex ἀπὸ et πτέρνα, *calcaneus.*

ἀποπτερύσσομαι, fut. ξομαι, alas pando et quatio.

ἀποπτήναι, aor. 2. inf. med. verbi ἀφίπταμαι.

ἀποπτής, ῆς, ὁ, spectator, qui ex editìore loco aliquid spectat. Ab ἀπόπτομαι.

ἀποπτήσομαι, *avolabo*, f. 2. ind. verbi ἀφίπταμαι.

ἀποπτοῶ, ῶ, exterrefacio, obstupefacio.

ἀπόπτολις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, extorris, exsul. Ex ἀπὸ et πόλις, *urbs.*

ἀποπτόμαι, f. ψομαι, despicio, despecto, ex altiore loco adspicio.

ἄποπτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui spectari ex alto potest; (2) qui videri alicunde potest; (3) qui eminus conspicitur. Ab ἀπόπτομαι.

ἀποπτύρω, absterreo, deterreo, *Gl. V.*

ἀποπτυστικὸς, ἡ, ὁν, aspernator, contemptor: ἀπόπτυστος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, aspernandus, aversandus, detestandus. Ab

ἀποπτύω, spuo, exspuo; (2) respuo, aversor. Ἀποπτύει δ' ἀλὸς ἴκνιον, *Il.* 4, 426.

ἀπόπτωμα, ατος, τὸ, casus, prolapsio, ruina. Ab ἀποπίπτω.

ἀπόπτωσις, εως, ἡ, idem et ab eod.

ἀποπυδαρίζω, saltare nates calce feriendo. Ἀπεπόδαρισε μόθωνα, *Arist. Eq.* 694.

ἀποπυντικὸς, ἡ, ὁν, purulentus. Ex ἀπὸ et πύος, *pus.*

ἀποπυΐσκομαι, purulentus flo.

ἀποπυθάνομαι, fut. πεύσομαι, sciscitor ex aliquo, interrogo.

ἀποπυργίζω, in modum turris exstruo.

ἀποπυρίας, ου, ὁ, ut ἀποπυρίας ἄρτος, panis, qui super carbonibus coquitur. Ex ἀπὸ et πῦρ, *ignis.*

ἀποπυρίδες, ων, αἱ, pisces quidam. Ex iisd.

ἀποπυρίζω, fut. ἰσω, asso, igni torreo. Ex iisdem.

ἀποπυρόω, ῶ, f. ώσω, inflammo, incendo; ἀποπυρόομαι, ῶμαι, ignesco. Ex iisd.

ἀποπυτίζω, fut. ἰσω, respuo, spuendo ejicio vel eructo. Ἀποπυτίζει τὴν θάλασσαν, *Aristot.* Ab ἀποπτύω.

ἀποραφανίδωσις, εως, ἡ, raphani in podicem intrusio, raphani per podicem trajectio, quæ pœna erat mœchorum. Ex ἀπὸ et ῥαφανιδοῦσθαι, raphano in anum immisso cruciari, a *ῥάφανος, raphanus.*

ἀποργὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, iracundus. Ex ἀπὸ et ὀργὴ, *ira.*

ἀποργίζω, fut. ίσω, irrito; et ἀποργίζομαι, irascor. Ex iisd.

ἀποργυκάω, f. γξω, desterto.

ἀποργύω, præbeo; (2) extendo, protendo, *Hipp.*

ἀποδεῖ, 3. sing. præs. ind. act. *contr.* pro ἀποδέει. Ab ἀποέω.

ἀποδεομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, dubito, perplexus sum. Ἀποδεόμενος δὲ ἐγὼ εἰς τὴν περὶ τούτου ζήτησιν, *Act.* 25, 20. Ex α pr. et πόρος, *ratio excogitata efficiendi alìquid.*

ἀπόδευτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qua iter non est, invius. Ex α priv. et πορεύομαι, *eo.*

ἀποδέω, ῶ, f. ήσω, ad angustias detrusus inexplicabiles hæsito; (2) dubito, æstuo, nescio quo me vertam; (3) nequeo, non possum; (4) egeo, destitutus sum. Ἀποδεῖν τῷ πράγματι, τὴν αἰτίαν' τινὸς, egere. Οὐδὲις πώποτε λόγων ἠπόδησεν, *Isocr.* Μήτιν' ἀποδήσειν ἀγορεύων ἐγχείων, *Hesiod. Theog.* 393. Ab ἄποδος. Hinc

ἀπόδημα, ατος, τὸ, res, de qua quæritur, dubitatio in medium allata; (2) dubitatio.

ἀποδηματικὸς, ἡ, ὁν, dubitandi vim habens.

ἀποδηματικῶς, vi dubitandi.

ἀποδητητὸς, ἡ, ὁν, qui dubitare solet, dubitator, hæsitator. Ab eod.

ἀπόδηθος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, inexpugnabilis; (2) incolumis. Ex ἀπὸ et πέρθω, *diruo, everto.*

ἀποδηόω, f. ώσω, erigo; (2) dirigo, directum reddo. Ex ἀπὸ et ὀρθὸω, *erigo.*

ἀπόδηωσις, εως, ἡ, planatio, *Gl. V.* A præc.

ἀποδία, ας, ἡ, inopia consilii, res dubiæ et perplexæ, anxietas, angustia, difficultas; (2) inopia, egestas. Ab ἄποδος.

ἀποδιανέω, ῶ, f. ώσω, avem reddo. Ex ἀπὸ et ὄρνις, *avis.*

ἀποδινίθιον, ῶ, f. ώσω, idem et ex iisd. Hinc

ἀποδινίθωσις, εως, ἡ, conversio seu transformatio in avem.

ἀποδυόμεναι, nom. pl. præs. part. pass. f. g. Ab

ἀπόδυομι, excito, concito; et ἀπόδυόμαι, prodeo cum impetu, concitus alicunde feror. Εἰ ἐτεόν με ὦρσεν ἄνεξ, Διὸς υἱὸς, ἀποδυόμενον Αυκίηθεν, *Il.* 5, 105.

ἄποδος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, invius, non pervius; (2) difficultatibus impeditus; (3) consilii inops, stupidus, hebes; (4) difficilis; (5) pauper, inops, egenus, indigus; (6) perplexus, dubius. Ex α priv. et πόδος, *via, transitus.*

ἀπόδυσε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ab

ἀποδύω, f. ύσω, prosilio, erumpo; (2) discedo. Ἰδαῖος δ' ἀπόρεσε, λιπὼν περικαλλέα δίφρον, *Il.* 5, 20.

ἀποδύρεσθην, 1. sing. a. 2. opt. pass. v. ἀποδύρομαι.

ἀποδραυσμὸς, οῦ, f. ήσω, pigresco, ignavia impedior, quo minus aliquid suscipiam.

ἀποδρᾶδες, αἱ, murices, *Aristot. Steph.*

ἀποδραίνω, spargo, adspergo, irroro. Ἀποδραίνειν τῷ Ὑορῖ, *Herodot.* τὴν ὑγρότητα, *Aristot.* Ex ἀπὸ et ῥαίνω, *perfundo.*

ἀποδράω, destruo; (2) careo. Μὴ γὰρ ὀν' ἔλθοι ἀνὴρ ὅστις ἀέκοντα βίηφι Κτήματ' ἀποδράσειε, *Odyss.* 1, 404. Τὸν δ' ἔθελον φθῖσαι, καὶ ἀποδρᾶσαι φίλον ἦτορ, *Odyss.* 16, 428.

ἀποδρᾶξ, id, quod amputatum, seu avulsum est. Ab ἀποδράσσω.

ἀποδρᾶξις, εως, ἡ, modus ludendi pila, quo hæc fortiter solo allisa ei remittebatur, qui miserat. Ab eod.

ἀποδρᾶπτεῖν, obturo, obstruo.

ἀποδράπτειν, præs. inf. act. verbi

ἀποδράπτω, f. ψω, consuo, consuendo obstruo. Ἀποδράπτειν τὸ βαλάντιον, *Plut.* τὸ στόμα, *Æschin.*

ἀποδράσσω, vel ἀποδράττω, f. ξω, amputo, revello.

ἀποδραψωδέω, ῶ, f. ήσω, metro dico, recito, canto.

ἀποδρέμομαι, latius evagor, aberro.

ἀποδρέω, f. εὑσω, effluo, defluo; (2) emano, promano, profluo. Φήσας δὲ ἀποδρεῖν φύλλα τῶν σεφάνων, *Dem.* Ὅτιν δ' ἀποδρεῖ μνῆσις εὖ πεποιθότος, beneficii, *Soph. Aj.* 523.

ἀποδρέω, veto. Ex ἀπὸ et ῥέω, inus. *dico.*

ἀποδρήγμα, ατος, τὸ, segmentum, fragmentum avulsum, *Hesych.* Ab

ἀποδρήγνυμι, vel ἀποδρηγνύω, f. ξω, abrumpo, disrumpo, frango; (2) abrumpo, divello; (3) erumpo. Δεσμὸν ἀποδρήξας ἄνεν πέδιοιο κρεμάνων, *Il.* 6, 507. Ἀποῤῥῆξαι τῆς ἱερήνης τὴν συμμαχίαν, *Æsch.* Τὸν βίον, *Eur.*

ἀποδρηθὲν, *vetìtum est*, ἀποδρηθεὶς, vetitus, item abdicatus, repudiatus; ἀποδρηθῆσεσθαι, dissolvi, de induciis ap. *Lys.*

ἀποδρίμα, τὸ, interdictum, *Gl. V.* diverbium. Ex ἀπὸ et ῥέω, *dico*, inus.

ἀποδρῆξαι, a. 1. part. act. verbi ἀποδρήγνυμι. Unde

ἀποδρῆξις, εως, ἡ, et *Ion.* ιος, eruptio, *Aret.*

ἀποδρησις, εως, ἡ, interdictio; (2) renunciatio; (3) inopia, *Hes.* sed videtur esse debere ἀπόρησις; (4) defatigatio, *Ern.*

ἀποδρῆσσαν, vel ἀποδρῆτταν, f. ξω, idem quod ἀποδρήγνυμι.

ἀποδρῆστος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, vetitus; (2) arcanus; (3) inenarrabilis, ineffabilis; (4) contumeliosus, in contumeliam dictus aut factus, et quidem majorem; (5) nefandus; ἀποδρῆτον, penetrale, secretum, arcanum, inauditum, nefandum, *Ph.* ἀποῤῥητα, sacra, *idem.* arcana, *Gl. V.* item merces quas exportare non licet, (idque maxime) denique maledicta graviora, quæ lege nominatim vetita erant, ut ἀνδροφόνος, ῥιψασπις, &c. Ab ἀποῤῥέω.

ἀποδρῆτως, *adv.* clam, secreto; (2) ita ut dici nequeat, s. non debet.

ἀποδρίγιον, ῶ, f. ήσω, exhorreo, extimesco. Οἱ παῖδες μὲν ἐς οἶκον ἀπεῤῥίγασι νέεσθαι, *Odyss.* 2, 52.

ἀποδρίζόω, ῶ, f. ώσω, radicitus evello. Ex ἀπὸ et ῥίζα, *radix.*

ἀπόδριμμα, ατος, τὸ, retrimentum, *Gl. V.* Ab ἀποδρίπτω.

ἀποδρίνόω, ῶ, fut. ήσω, lima aufero, limo. Ex ἀπὸ et ῥίνη, *lima.* Hinc

ἀποδρίνιμα, τὸ, limatura.

ἀποδριπίζω, f. ίσω, flatu discutio, depello, abigo.

ἀποδρίπτω, f. ψω, abjicio, rejicio, projicio, *Gl. V.* (2) dicitur et ut jacio ap. *Lat.* de maledicta in aliquem conferentibus: ἀπεῤῥιμμένος, abjectus, despectus, spretus, *Gl. V.* perf. part. pass. Μηνίθμὸν ἀποῤῥῖψαι, *Il.* 16, 282. Ἀπωσὸς γῆς ἀποῤῥιφθήσομαι, *Soph. Aj.* 1031. Hinc

ἀποδρῖψάντω, acc. sing. a. 1. part. act.

ἀποδρῖψις, εως, ἡ, abjectio, projectio.

ἀποδρόη, ῆς, ἡ, profluviurn, defluvium; (2) effluxus, profluentia, emanatio; (3) succus alicunde effluens. Ex ἀπὸ et ῥέω, *fluo.*

ἀποδροιος, ας, ἡ, idem et ex iisd.

ἀποῤροιδέω, ῶ, f. ήσω, cum sonitu eructo seu emitto.

ἀποῤροος, *contr. usitatius*, ἀπόῤρους, ὁ, ὁ καὶ ἡ, profluens, manans, emanans. Ex ἀπὸ et ῥέω, *fluo.*

ἀποῤροφάω, ῶ, et ἀποῤροφέω, ῶ, f. ήσω, absorbeo, exhaurio.

ἀποῤρύπτω, f. ψω, abluo, sordibus expurgo.

ἀπόῤρυτος, ὁ καὶ ἡ, effluens, defluens. Ab ἀποῤρύω, f. ύσω, effluo, defluo.

ἀποῤρωγὰς, άδος, ἡ, rupta, seu ruptura avulsa. Ab ἀποῤῥήγνυμι.

ἀποῤῥὼξ, ῶγος, ὁ καὶ ἡ, abruptus, præruptus; *substant.* fragmentum avulsum, pars, portio, emanatio, stillamentum, latex, rivus. Ἀποῤῥῶγες τῶ σπλάγχνω, *Aret.* Ab eod.

ἀποῤύσσω, seu ἀποῤύττω, f. ξω, defodio.

ἀποῤυψις, ἡ, detersio, ut simplex.

ἀποῤφανίζω, f. ίσω, orbo, orphanum reddo. Ἀποῤφανισθέντες, ἀφ' ὑμῶν πρὸς καιρὸν ὥρας, 1 *Thess.* 2, 17. Ex ἀπὸ et ὀρφανὸς.

ἀπόῤῥυθρος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, nulla purpura insignis. Ex α priv. et πορφύρα, *purpura.*

ἀποῤχέομαι, ῆμαι, fut. ήσομαι, desulto, id est, imperite saltando perdo. Ἀπωχήσασο τὸν γάμον, *Herodot.*

ἀπόρας, adv. perplexe; (2) tenuiter. Ab ἄπορος.

"ΑΠΟΣ, εος, τὸ, labor, lassitudo.

ἀποσαλεύω, f. εὑσω, e portu in altum proveho; (2) in salo sto, jactis ancoris commoror; unde additur interdum, ἐπ' ἀγκυρῶν, ἐπ' ἀγκυραῖς; (3) me stabilio. Ἀποσαλεύσας ἡμέραν καὶ νύκτα ὑπὲρ τῆ σταστοῖδι, *Thuc.*

ἀποσαρκόω, ῶ, f. ώσω, in carnem concrescere facio; ἀποσαρκόομαι, ῶμαι, in car-

nem concresco, in carnem vertor; (2) me totum carni dedo, carnis voluptates sector. Ex ἀπό et σάρξ, *caro*.

ἀποσάττω, f. ξω, depono clitellas, deonero.

ἀποσαφέω, ῶ, f. ήσω, declaro, significo, ostendo. Ex ἀπό et σαφής, *clarus, manifestus*.

ἀποσβέννυμι, et ἀποσβεννύω. f. σβέσω, exstinguo, cessare facio. Hinc

ἀπόσβεσις, εως, ἡ, et *Ion.* ιος, extinctio. Ἡν δὲ συμμικοὶ πρὸς ἀπόσβεσιν ἐῶσι, *Aret.*

ἀποσβέσασκω, 3. pl. aor. 1. conj. *Poët.* pro ἀποσβέσωσι. Ab ἀποσβέννυμι.

ἀποσειράμενος, a. 1. part. med. verbi ἀποσείω.

ἀπόσειτος, ος, ὁ, ἡ, excussio; (2) saltatio quædam impudica. Ab

ἀποσείω, f. είσω, excutio; (2) *in med.* concutiendo a me repello; (3) amolior, ablego; (4) de medio tollo. Ἀποσείσασθαι τὸ γῆρας, *Arist. Lys.* 673.

ἀποσεμνύνω, magnifice celebro; (2) *in med.* jacto me, ostendo, vendito, arrogans sum.

ἀποσεύω, idem quod ἀποσείω, quod vide.

ἀποσήθω, excutio, cribro.

ἀποσηκόω, ῶ, f. ώσω, in stabulo includo, includo tanquam in stabulo. Ex ἀπό et σηκός, *stabulum*.

ἀποσημαίνεσθαι, *designare*, præs. inf. med. verbi

ἀποσημαίνω, f. ανῶ, indico, significo; ἀποσημαίνομαι, annoto.

ἀπόσηπτω, f. ψω, putrefacio.

ἀπόσηψις, ἡ, putrefactio.

ἀποσίγητος, ἡ, reticentia, taciturnitas.

ἀποσιμόω, ῶ, simum redo; (2) de loco cavo elevo sursum; (3) extollo, effero.

ἀποσιτέω, ῶ, (ἀποσιτίζω, *Ern.*) a cibo abstineo. Ab ἀπόσιτος.

ἀποσιτία, ας, ἡ, abstinentia a cibo, inedia; (2) cibi fastidium. Ab eod.

ἀποσιτικός, ἡ, όν, abstinentiam a cibo inducens. Ab eod.

ἀπόσιτος, ος, ὁ καὶ ἡ, a cibo abstinens, abhorrens a cibo. Ex ἀπό et σῖτος, *cibus*.

ἀποσιωπάω, ῶ, f. ήσω, sileo, taceo; (2) reticesco, conticesco. Καὶ μεταξὺ λόγων ἀποσιώπα, καὶ διέλειπε, *Plut.* Hinc

ἀποσιώπησις, εως, ἡ, reticentia; (2) figura rhetorica.

ἀποσκάπτω, defodio, fodiendo detraho.

ἀποσκαρίζω, f. ίσω, palpitans pedes in adversum jacto; (2) palpitans animam efflo, *Anthol. Judic.* cap. 4. (3) cachinnum tollo. Ἀποσκαρίζω ἐγὼ γέλωτι τήμερον, *Menand.*

ἀποσκεδάω, seu ἀποσκεδάω, f. άσω, dissipo, dispello. Ὡς εἰπὼν, ἄλλης μὲν ἀπεσκέδασαν βασιλῆας, *Il.* 19, 309. Ἀλλ' αὐτὸς αὐτὸ τᾶτ' ἀποσκεδῶ μῦθος, *Soph. Œd. Tyr.* 137.

ἀποσκεδάννυμι, seu ἀποσκιδαννύω, idem.

ἀποσκιπτάζω, detego, retego, *Gl. V.* ἀποσκιτασμένα, detecta, *Ph.*

ἀποσκιτασμός, οῦ, ὁ, certa fractura cranii. Ex ἀπό et σκιταρνίζω, *ascia percutio*.

ἀποσκίπτομαι, f. ψομαι, ex alto speculor.

ἀποσκίπτω, detego. Ex ἀπό et σκίπτω, *tego*.

ἀποσκευάζω, f. άσω, vasa aufero; (2) abjicio, depono, excutio; (3) onus ventris depono; (4) rejicio, repudio, non admitto; (5) amolior, de medio submoveo; (6) ablego, amando; (7) de medio tollo, neco; (8) demolior, everto; (9) refuto, refello. Ἀποσκευασάμενοι ἀνεβαίνομεν εἰς Ἱερουσαλήμ, *Act.* 21, 15. Ex ἀπό et σκεῦος.

ἀποσκευή, ῆς, ἡ, vasa viatoria et sarcinæ; (2) impedimenta exercitus; (3) amolitio, sublatio de medio; (4) exoneratio alvi, et ipse locus, ubi alvus exoneratur. Ex iisd.

ἀπόσκημμα, ατος, τὸ, firmamentum, fulcimentum; (2) decubitus, id est, humor, qui, relicta ea parte, quam infestabat, in aliam transit. Ab

ἀποσκήπτω, f. ψω, idem quod ἀποσκήπτω.

ἀπόσκηνος, ος, ὁ καὶ ἡ, sematum ab aliis tentorium seu tabernaculum habens; (2) procul ab alio habitans. Ex ἀπό et σκηνή.

ἀποσκηνόω, ῶ, fut. ώσω, seorsim, seu longe remotum tabernaculum habeo; (2) seorsum habito; (3) tentorium moveo.

ἀποσκήπτω, f. ψω, decumbo in, incumbo, innitor; (2) decido, allidor; (3) evado, erumpo; (4) desino. Ἀποσκήψαντος εἰς φλαῦρον, *Herodot.* 33, 10.

ἀποσκηψίας, ου, ὁ, ἡ, et *Ion.* ιος, decubitus, eruptio, *Hippocr.* Ab ἀποσκήπτω.

ἀποσκιάζω, f. άσω, obumbro. Hinc

ἀποσκίασμα, ατος, το, obumbratio; (2) umbra.

ἀποσκίασμός, οῦ, ὁ, idem et ab eod.

ἀποσκιδνάμαι, dissipor. Μυρμιδόνας δ' ὲκ εἶα ἀποσκιδνᾶσθαι Ἀχιλλεύς, *Il.* 23, 4.

ἀποσκίμπτω, fulcio.

ἀποσκιρρόω, ῶ, fut. ώσω, in scirrhum induro, induro; ἀποσκιρρῶσθαι, occallescere. Hinc

ἀποσκίρρωμα, ατος, τὸ, durities, quæ in scirrhum abiit.

ἀποσκιρτάω, ῶ, f. ήσω, resilio.

ἀπόσκλημι, exaresco; (2) morior; (3) tabefio; (4) obduresco; ἀποσκληκῶς, tabidus, *Gl. V.* perf. part. pass. Ex ἀπό et σκλέω.

ἀποσκλῆναι, *emortuum esse*, a. 2. inf. act.

ἀποσκληρόω, ῶ, fut. ώσω, duro, induro, obduro; ἀποσκληρῶμαι, obduresco, induresco.

ἀποσκληρύνω, induro; præduro, *Gl. V.* ἀποσκληρύνομαι, induresco.

ἀποσκολάπτω, f. ψω, decortico, excorio; (2) detrunco, mutilo; (3) circumcido.

ἀποσκοτεύω, f. εύσω, diligenter considero et intueor, contemplor.

ἀποσκοτέω, fut. ήσω, ex alto despicio; (2) eminus contueor; (3) custodio, observo, *Gl. V.* speculor, *pro* ignoro, *Jos.* Ab

ἀπόσκοτος, ος, ὁ, eminus intuens. Ex ἀπό et σκέπτομαι, *specutor*.

ἀποσκοραικίζω, f. ίσω, ad corvos abire jubeo, contumeliose repello; (2) in locum desertum amando; (3) vilipendo, contemptui habeo. Hinc

ἀποσκοραικισμός, οῦ, ὁ, amandatio alicujus in malam rem, contumeliosa repulsio; (2) increpatio.

ἀποσκοτίζω, f. ίσω, obtenebro, obscuro; (2) in tenebras submoveo corpus, quo obumbrabam aliquid, amoveo.

ἀποσκοτόω, ῶ, f. ώσω, obtenebro, obscuro, tenebris obductum oculis eximo; (2) adumbro, picturam umbra decoro. *Ph.* ἀποσκοτῶ, obsto, obsum. Ex ἀπό et σκότος, *umbra*.

ἀποσκυβαλίζω, f. ίσω, rejicio, repudio, tamquam rem contemnendam.

ἀποσκυδμαίνω, irascor, succenseo. Ἥ ῥα μὴ δὴ πάμπαν ἀποσκύδμαινε θεοῖσιν, *Il.* 24, 65.

ἀποσκύζω, f. ύσω, irrito.

ἀποσκυθίζω, f. ίσω, Scythico more tondeo; (2) contumeliosa tonsura illudo.

ἀποσκυλεύω, f. εύσω, idem.

ἀποσκωμμα, ατος, τὸ, dicterium mordax, irrisio per scommata. Ab

ἀποσκώπτω, f. ψω, scommata jacio, scommate incesso. Ἀποσκώπτειν ἐς τὸς φιλοσοφώτερους, *Luc.*

ἀποσμάω, ῶ, f. ήσω, detergo, abstergo. Ἀποσμᾶν τὸν ῥυτῆρ, *Luc.*

ἀπόσμηγμα, ατος, τὸ, retrimentum. Ab

ἀποσμήχω, f. ξω, detergo. Ἀφειδῶς τὰ τρύβλια τῷ λιχανῷ ἀποσμήχων, *Luc.*

ἀποσμικρύνω, ad parvitatem redigo, imminuo. Τὸ μεῖζον ἀποσμικρύνεται, πρὸς τὸ τατεινότερον κατασκώμενον, *Luc. pro imagine.*

ἀποσμίλευμα, τὸ, segmen scalpello factum, quod scalpello undique resecatur. Ab

ἀποσμιλεύω, f. εύσω, scalpello amputo, seu reseco; (2) scalpro purgo; (3) polio, expolio.

ἀποσμύχω, f. ξω, igni latente absumo; (2) lenta tabe absumo; (3) dolore occulto et diuturno conficio.

ἀποσοβέω, ῶ, abigo, expello Ἀποσοβῆσαι τὸν γέλων, *Aristoph. Ran.* 45. Οὐκ ἀποσοβήσεις; ἐ ταχέως, εὐρὰξ, πατάξ; *id. Av.* 1263.

ἄποσος, ος, ὁ καὶ ἡ, quantitatis expers. Ex α priv. et πόσος, *quantus*.

ἀποσπάδιον, ου, τὸ, excerptum, decerptum. Ab ἀποσπάω, *extraho, evello*.

ἀποσπάδων, οντος, ὁ, cui testiculi sunt avulsi, vel exsecti. Ab eod.

ἀποσπαράσσω, lacerando avello.

ἀποσπαργανόω, ῶ, f. ώσω, fascia exsolvo.

ἀποσπασβιάζω, palpito, vibro, pulso. Ex ἀπό et σπαίω, *palpito*.

ἀπόσπασις, εως, et *Ion.* ιος, avulsio, evulsio, *Aret.* Ab ἀποσπάω. Unde

ἀποσπασμός, ατος, το, pars rei avulsa; (2) evulsio. *Gl. V.* lacinia; fragmentum.

ἀποσπασμός, οῦ, ὁ, idem.

ἀποσπασμάτιον, ου, τὸ, particula excerpta, seu avulsa. Dim. ab ἀπόσπασμα.

ἀποσπάω, ῶ, f. άσω, abstraho, avello ab aliqua re, imprimis uxorem abduco ab aliquo; (2) ἀποσπάσαι, recedere. Ἀποσπάσθαι τῆς μνήμης Σεῦ, *Basil.* Πῶς σ' ἀποσπάσω πικρᾷ τεῦ αἰόλῳ κυώδοντος; *Soph. Aj.* 1043. ἀποσπασθῆις, avulsus, item regressus, *Gl. V.* a. 1. part. pass.

ἀποσπείρω, dissemino.

ἀποσπένδω, f. σπείσω, libo, effundo, *Ph.* delibo; ἀπέσπεισεν, delibavit, *Ph.* a. 1. Πολλὰ δ' Ἀθήνη εὐχετ' ἀποσπένδων, *Odyss.* 3, 394.

ἀποσπερμαίνω, semino, semen jacio.

ἀποσπερματίζω, f. ίσω, semen emitto, semine genitali polluor.

ἀποσπεύδω, f. εύσω, ab aliqua re deterreo, dehortor. Τῶν Μαντινέων τινες ἀπέτρεπον καὶ ἀπέσπευδον, *Thuc.*

ἀποσπογγίζω, f. ίσω, spongia abstergo, seu detergo. Hinc

ἀποσπόγγισμα, ατος, τὸ, purgamentum, sordes spongia detersæ.

ἀποσποδέω, ῶ, f. ήσω, cinerem detergo; (2) ictu decutio; (3) in cinerem redigo; (4) de medio tollo. Ἀποσποδῆσαι τὰς ὄνυχας τῶν δακτύλων, attrivisse, *Aristoph. Av.* 8.

ἀπόσποδος, ος, ὁ καὶ ἡ, alienus et excludendus a libationibus; (2) impius, profanus. Ex ἀπό et σπενδή.

ἀπόσπορος, ος, ὁ καὶ ἡ, satus ab aliquo, ab aliquo oriundus. Ab ἀποσπείρω, *semino*.

ἀποσπουδάζω, f. άσω, studiosus alicujus rei esse desino; (2) negligo, contemno, repudio. Ἀποσπουδάζειν τῶν κοινῶν, *Philost.*

ἀπόσσυτος, ος, ὁ καὶ ἡ, excitatus. Ab ἀποσσύομαι.

ἀπόσταγμα, ατος, τὸ, liquor defluens; (2) distillatio; (3) stiria, stilla. Ab ἀποστάζω.

ἀποστάδα, *adv.* eminus. Ab ἀφίστημι.

ἀποστάδην, *adv.* idem et ab eod.

ἀποστάζω, fut. ξω, distillo, stillatim fundo. Ἀποστάζει λόγων αὐτῶν χρυσός, *Luc.*

Ἀποσταλμάω, ῶ, fut. ήσω, dependo, appensum trado.

ἀποσταλάζω, distillo. Ab ἀποστάζω.

ἀποσταλάω, ῶ, idem et ab eod.

ἀπόστασις, ἡ, stillatio, distillatio. Ab eod.

ἀποστασία, ας, ἡ, defectio, discessio, discidium, *Gl. V.*

ἀποστάσιον, ου, τὸ, repudium; (2) derelictio justi domini; unde ἀποστασίου δίκη.

ἀπόστασις, εως, ἡ, abscessio, defectio; rebellio, segregatio, abitus, discidium, prævaricatio, *Ph.* venditio per libram. Ab ἀφίστημι.

ἀποστατέον, desistendum est. Ab ἀφίσταμαι.

ἀποστατέω, ῶ, f. ήσω, non adsum, non præsto sum; (2) deficio, desero. Οὐτοσὶ πάλαι πάρειμι, κὐκ ἀποστατῶ φίλων, *Arist. Av.* 320. Ab ἀποστάτης.

ἀποστατὴς, ῆτος, ὁ, qui deficit, qui secessionem facit; (2) retractator, faciens desistere. Ab ἀφίστημι. Unde

ἀποστάτης, ου, ὁ, transfuga, desertor; (2) rebellis; (3) religionis Christianæ desertor, apostata.

ἀποστατικὸς, ἡ, όν, rebellis, contumax, *Gl. V.* suppuratorius. Ab ἀποστάτης.

ἀποστάτις, ιδος, ἡ, rebellis, defectrix.

ἀποσταυρόω, ῶ, f. ώσω, vallis, seu palis ligneis in terram depactis munio s. cingo; (2) adfigo cruci.

ἀποσταφιδόω, ῶ, fut. ώσω, in uvam passam converto, seu muto. Ex ἀπό et σταφίς, *uva*.

ἀποστεγάζω, f. άσω, detego; (2) tego, operio undique. Ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅτι ἦν, *Marc.* 2, 4. Hinc

ἀποστέγασμα, ατος, τὸ, tegmen, operculum; (2) protectio.

ἀποστεγνόω, ῶ, f. ώσω, tego.

ἀποστέγω, intus coërceo, cohibeo; (2) arceo, inhibeo, propulso.

ἀποστείβω, abeo.

ἀποστείχω, f. ξω, abeo, discedo. Οἶκαδ' ἀποστείχειν, *Odyss.* 11, 131.

ἀποστελέγισμα, ατος, τὸ, strigmentum.

ἀποστελεῖ, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi ἀποστέλλω, fut. ελῶ, mitto; (2) mitto cum mandatis; (3) amando, ablego; (4) vi submoveo, *ap. Thuc.* ἀποστέλλει, renun-

ciat. ἀποτέλεσθαι, *pass. etiam dicuntur*, quos abeuntes prosequuntur ; ἀποταλεῖς, directus, *Ph* a. 2. part. pass. Τίνος μ' ἔκαται γῆς ἀποτάλλεις ; *Eur. Med.* 282. Φυγὰς ἀποταλεὶς ὁρμίμα λώβᾳ, *id. Ph.* 323. Ex ἀπὸ et τάλλω, *mitto.*

ἀποτενόω, ῶ, f. ώσω, angustum reddo. Ex ἀπὸ et τενός, *angustus.*

ἀποτεναντικός, ἡ, όν, ad brevitatem, in pauca verba redigens sententiam.

ἀποτεπτικός, ἡ, όν, pertinens ad ademptionem coronæ. Ab ἀποτέφω, *adimo coronam.*

ἀποτέρνω, f. ξω, ejicio ex animo amorem, desino amare ; (2) sustineo, tolero, *Suid.*

ἀποτερέω, ῶ, f. ήσω, privo, fraudo, defraudo, abnego, *Gl. V.* ἀποτερεῖ, inficiatur, *Ph.* Ἀποτερεῖν τινα τὰ χρήματα, τοῦ χρήματος· ἀποτερεῖσθαι συντυχίας τινος. Ἀποτέρηκας τὸν βίον τὸ τῆς ἐλὰν, *Soph. Phil.* 954. Τῶ μόνω τέκνω μὲ περιόψεσθ' ἀποτερεμμένην ; *Aristoph. Thesm.* 705. Ἀποτερεῖς τὸν πατέρα τῆς τυραννίδος ; *id. Av.* 1611. Hinc

ἀποτερήσις, εως, ἡ, privatio, defraudatio.

ἀποτερητής, οῦ, ὁ, fraudator, fraudulentus, inficiator, *Ph.* Ab eod.

ἀποτερητίς, ίδος, ἡ, fraudatrix.

ἀποτερητικός, ἡ, όν, fraudativus, ad fraudandum valens. Ab eod.

ἀποτερίζω, et ἀποτερίσκω, privo.

ἀποτερόω, ῶ, f. ώσω, corona privo : ἀποτεφοκνέμαι, corona privor ; *med.* coronam depono.

ἀποτέφω, f. ψω, idem. Ex ἀπὸ et τέφω.

ἀποτεφῆ, 3. sing. a. 2. conj. act. v. ἀφίσημι.

ἀποτηθίζω, f. ίσω, ex pectore depromo, aut eloquor. Ex ἀπὸ et τῆθος.

ἀπότημα, ατος, τὸ, abscessus, apostema, *Gl. V.* vomica, suppuratio, ulcus ; (2) spatium et intervallum quo absistimus ; (3) locus remotior ac secretior. Ab ἀφίσημι. Hinc

ἀποτηματίας, ου, ὁ, qui abscessu seu apostemate laborat.

ἀποτηματίζω, resisto, subsisto. Ab eod.

ἀποτηματικός, ἡ, όν, separativus. Ab eod.

ἀποτημάτιον, ου, τὸ, parvum apostema, parvus abscessus. Dim. Ab eod.

ἀποτηματώδης, ους, ὁ καὶ ἡ, apostematis seu abscessus naturam habens. Ab eod.

ἀποτῆναι, a. 2. inf. act. v. ἀφίσημι.

ἀποτηρίζω, fut. ξω, fulcio, sustento. Τοῖς σκέλεσι τὰς μηρὰς ἀποτηριζόμενοι, *Aristot.*

ἀποτῆσαι, a. 1. inf. act. v. ἀφίσημι.

ἀποτηρόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med.

ἀποτιλῶσι, ῶν, splendidum reddo.

ἀποτίλω, f. ψω, splendeo, niteo, rutilo, illustro, splendorem emitto. Ἀποτίλοντες ἀλείφασος, *Od.* 3, 408. *Gl. V.* reniteo.

ἀπότιτχε, 2. sing. a. 2. imperat. act. verbi ἀποτείχω.

ἀποτλεγγίζω, destringo, abrado strigile. Hinc

ἀποτλέγγισμα, ατος, τὸ, strigmentum.

ἀποτολεύς, έως, ὁ, qui classi præest, magistratus rei nauticæ præfectus.

ἀποτολή, ῆς, ἡ, missio ; (2) dimissio ; (3) remissio ; (4) profectio navi ; (5) munus apostolicum.

ἀποτολικός, ἡ, όν, ad apostolos pertinens ; (2) apostolos decens ; (3) ab apostolis profectus.

ἀποτολιμαῖος, αία, αῖον, missitius, emissitius.

ἀπότολος, ου, ὁ, apparatus classium et expeditio maritima ; classis, *Gl. V.* (2) imperator classis ; (3) literæ dimissoriæ ; (4) qui cum mandatis ab aliquo mittitur ; (5) Apostolus ; et (6) *adjective*, ὁ καὶ ἡ, qui huc illucve mitti solet ; *Gl. V.* missus. Ab ἀποτέλλω.

ἀποτομιατίζω, fut. ίσω, memoriter recitare jubeo ; (2) allicio ad loquendum ; (3) memoriter recito, refero. Ἠξέωντο οἱ γραμματεις —— ἀποτομιατίζειν αὐτὸν περὶ πλειόνων, *Luc.* 11, 53. *Gl. V.* dicto. Ex ἀπὸ et τόμα, *os.*

ἀποτομίζω, f. ίσω, idem ; (2) os obstruo ; (3) aciem retundo, hebeto. Πελέκων λεζῶν ἀποτομισμένον ὑπὸ τῦ πληγείν, *Philostr.* Ex iisd.

ἀποτομόω, ῶ, os obturo, occludo ; (2) aciem hebeto ; (3) ore facto aperio. Hinc

ἀποτόμωσις, εως, ἡ, apertio facto ostio ; (2) apertura, patefactio.

ἀτοτοργος, ου, ὁ καὶ ἡ, amoris expers ; (2) inimicus. Ex α pr. et στοργὴ, *amor.*

ἀποτραχίζω, f. ίσω, testulis in urnam conjectis damno, relego.

ἀποτραύω, f. ώσω, in testam muto ; (2) induro in testæ modum.

ἀποτρατεύω, f. εύσω, dimittor a militia, exauctoror ; ἀποτρατεύομαι, emereor, *Gl. V.* ἀποτρατευσάμενος, emeritus.

ἀποτρατήτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, dux exauctoratus, imperatoris vel ducis loco motus.

ἀποτρατοτιδεύω, f. εύσω, castra moveo, castris motis revertor.

ἀποτραφείης, 2. sing. a. 2. opt. pass. et ἀποτράφω, *averto*, a. 2. conj. pass. verbi ἀποτρέφω.

ἀποτρεχέλω, ῶ, f. ώσω, torqueo.

ἀποτρέφω, f. ψω, averto ; (2) obverto ; (3) retro ago, retro flecto ; (4) converto ; (5) discedo, alio iter flecto ; ἀποτρέφομαι, devertor, avertor, averser, abhorresco, fastidio, *Gl. V.* ἀποτραμμένος, aversus, *Ph.* part. perf. pass. ἀποτρέψας, a. 1. part. act. Ἀποτρέψοντα τὸν λαὸν, *Luc.* 23, 14. Ἀποτρεφομένων τὴν ἀλήθειαν, *Tit.* 1, 14. Νυνὶ δ' ἀποτρέψαντες αὖ ὀρνιθομαντείαν, *Aristoph. Av.* 1289. Ἀποτρέφεται τὸν δῆμον, aversa refugit, *id. Pace*, 681. Hinc

ἀποτροφὴ, ῆς, ἡ, aversio, aversatio ; (2) perfugium, receptus ; unde v. c. ἀποτροφὴ τῦ βίυ, ratio vitæ tolerandæ ; (3) effugium ; (4) depulsio, purgatio ; (5) Figura rhetorica.

Ἀποτροφίας, ας, ἡ, cognomen Veneris homines ab inconcessa libidine avertentis.

ἀπότροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, aversus, abhorrens ; (2) *Subst.* Figura gramm. literæ abjectæ nota.

ἀποτυγέω, ῶ, f. ήσω, abhorreo, avertor. Ἀποτυγέντες τὸ πονηρὸν, *Rom.* 12, 9.

ἀποτυγέντες, nom. pl. part. præs. act.

ἀποτυφελίζω, depello, deturbo. Τ'εἰς δ' αὐτὸν ἀπετυφέλιξεν Ἀπόλλων, *Il.* 16, 703.

ἀποτύφω, f. ψω, adstringo.

ἀποῦ, *dissecserim*, 1. sing. a. 2. conj. act. v. ἀφίσημι.

ἀποτυπάζω, f. άσω, ficus decerpo ; (2) exploro more eorum qui ficus carpunt ; (3) ficus comedo.

ἀποτυλῶσαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro ἀποτυλῆσαι. Ab

ἀποτυλόω, ῶ, f. ήσω. despolio, deprædor, depeculor, spoliando aufero, eripio, *Gl. V.* ἀποτυλῶ, expilo.

ἀποτυμβεῖλάω, ῶ, concurro, occurro. Ex ἀπὸ et συμβάλλω, coëo.

ἀποτυμβολείνω, f. ίύσω, dehortor, dissuadeo.

ἀποτυνάγω, disgrego, dispello.

ἀποτυνάγωγος, ου, ὁ καὶ ἡ, synagoga motus, cui interdictum est synagoga. Ex ἀπὸ et συναγωγὴ, *synagoga.*

ἀποτυόμενος, ου, idem.

ἀποτυόμαι, erumpo, prosilio, exsilio. Ex ἀπὸ et τεύω, cieo, *agito.*

ἀποτυφλυγόω, ῶ, f. ώσω, in fistulam converto ; ἀποτυφλυγῶσθαι, in fistulam verti.

ἀποτυφλίζω, sibilo, cum sibilo emitto.

ἀποτυφίσσω, sive ἀποτυφίττω, f. ίξω, exsibilo, sibilis ejicio.

ἀπότυφλωμα, ατος, τὸ, id quod detractum seu abrasum est, frustum alicunde abrasum, evulsum, excussum ; (2) locus desquamatus. Ab

ἀποτῦφω, detraho, retraho ; abstraho, subtraho, subduco, *Gl. V.*

ἀποτυφωτίω, ῶ, desum sodalitati, absum a sodalitio seu convivio.

ἀποτύχασις, εως, ἡ, destructio.

ἀποτυφάγγις, a. 2. part. pass. v. ἀποτυφάζω.

ἀπότυφαγμα, ατος, τὸ, fæculentum, quod per colum transmissum est. Ab

ἀποτυφάζω, seu ἀποτυφάττω, fut. ξω, jugulo, macto ; (2) interficio. Αὖτη δ' ἀποτυχγήσεται μαλ' αὐτίκα, *Aristoph. Thesm.* 757.

ἀποτυφαιρίζω, fut. ίσω, ejaculor et pilam repello ; (2) retorqueo et relido in modum pilæ.

ἀποτυφαίρισις, ἡ, excussio.

ἀποτυφαιρόω, in globi formam redigo.

ἀποτυφακελίζω, fut. ίσω, infestor seu laboro σφακέλω, sive membri inflammationem passi mortificatione ; (2) σφάκελον induco ; (3) debilito, putrefacio.

ἀποτυφᾶλείς, a. 2. part. pass. verbi ἀποτυφάλλω, subverto, pessundo ; (2) a via aberrare facio, seduco ; (3) facio excidere ab incepto, impedio. Ἀποτυφάλλεσθαι τῆς ὁδῦ, τῆς ἐλπίδος. Μίγα δέ ς φιμς ἀποτυφήλειε πόνοιο, *Il.* 5, 567.

ἀποτυφαλμέω, ῶ, collabor, concido. Ὁ δὲ ἵππος ἀπὸ τῆς πληγῆς ἀποτυφαλμήσας, *Polyb.*

ἀποτυφᾶξ, ᾶγος, ὁ, ἡ, excelsum præcipitium, præcipitium in rupibus a se divulsis. Ab

ἀποτυφάω, f. 1. inf. act. verbi

ἀποτυφάττω, f. ξω, idem quod ἀποτυφάζω· ἀποτυφάττει, enecat, *Ph.*

ἀποτυφενδονάω, ῶ, seu ἀποτυφενδονέω, ῶ, fut. ήσω, funda torqueo, funda tortum emitto. Ἀποτυφενδονῆντες ἀλλήλους, *Luc.*

ἀποτυφενδόνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, funda emissus ; (2) funda repulsus. A præced.

ἀποτυφενδονίζω, idem quod ἀποτυφενδονάω.

ἀποτυφήλιε, 3. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀποτυφήλαι. Ab ἀποτυφάλλω.

ἀποτυφωνέω, in cunei formam redigo.

ἀποτυφίγγω, f. ξω, stringo, adstringo, comprimo, coarcto, restringo, *Gl. Vet.* Οἷς μὲν τὰς σιαγόνας ἀποτυφίγξατε, *Luc.*

ἀποτυφιγξις, εως, ἡ, constrictio.

ἀποτυφραγίζω, fut. ίσω, resigno ; (2) signo ; (3) reddo, perfero. Ταῦθ'ὁντα δὴ τῦτο τῶ Ψεφατόντιω ἀποτυφραγίσει, *Diog. Laërt* Hinc

ἀποτυφράγισμα, ατος, τὸ, signaculum, sigillum.

ἀποτυφραγιστής, οῦ, ὁ, resignator, *Gl. V.* et ἀποτυφραίνομαι, odoror, olfacio.

ἀποτυχάζω, f. άσω, scarifico, venam aperio. Τὴν φλέβα ἀποτυχάσαι, *Hippocr.*

ἀποτυχαλιδόω, ῶ, plagas erigo, et furcis fulcio. Ex ἀπὸ et σχαλὶς, *furcula, qua attoluntur retia.*

ἀποτυχάω, ῶ, idem quod ἀποτυχάζω.

ἀποτυχιδιάζω, f. άσω, ex tempore dico ; (2) temere et inconsulte ago.

ἀποτυχεῖν, a. 2. inf. act. v. ἀποτυχέω.

ἀπότυχε, *abstine*, 2. sing. aor. 2. imperat. med. *Ion.* pro ἀπόσχεσο, seu *Attice* ἀπόσχυ.

ἀποτυχεσία, ἡ, abstinentia, temperantia. Ab ἀποτυχέω, abstineo. Ab ἀπέχω.

ἀποτυχήσασι, *arcebunt*, 3. plur. fut. 1. ind. act.

ἀποτυχίζω, fut. ίσω, abscindo, reseco, fissu avello, abrumpo. Ἀποτυχίξειν τινὰ τῆ λόγυ, *Arist.* Hinc

ἀπότυχις, ιδος, ἡ, *Aret.* (propago, *Ern.*) id. quod

ἀπότυχῖσις, εως, ἡ, abscissio, avulsio, quæ scindendo aut findendo fit.

ἀποτυχοινίζω, f. ίσω, fune circumscriptum sejungo ; (2) sejungo, separo. Ex ἀπὸ et χοινίζω, *fune circumscribo.*

ἀποτυχολάζω, f. άσω, vaco rei alicui.

ἀποτυχόμενος, aor. 2. part. med. verbi ἀποτυχέω.

ἀποσῶζω, fut. ώσω, servo, sanitati restituo. Πρὸς τὰς μὲν ἔν σὲ τὴν δὲ τ' ἔμπυον βάσιν παύσοντας ἄλγυς, κἀποσώζοντας, νόσυ, *Soph. Phil.* 1369.

ἀποσωθῆναι, a. 1. inf. pass.

ἀποτᾶγὴ, ῆς, ἡ, renunciatio. Ab ἀποτάττω.

ἀποτάδην, *adv.* extente, prolixe. Ab ἀποτείνω.

ἀποτᾶθείς, a. 1. part. pass. v. ἀποτίνω.

ἀποτᾶκείς, a. 2. part. pass. v. ἀποτήκω.

ἀπότακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad certum usum sepositus. Ab ἀποτάττω.

ἀποτομιεύω, f. εύσω, recondo.

ἀποτάμνω, *Ion.* pro ἀποτέμνω, quod vide.

ἀπόταξις, εως, ἡ, renunciatio.

ἀπότασις, εως, ἡ, extensio ; (2) consilium, propositum, argumentum, materia tractanda. Ab ἀποτείνω.

ἀποτάσσω, seu ἀποτάττω, fut. ξω, colloco certo in loco, sepono, secerno ; (2) centurio, in stationibus certis pono ; (3) destino, despondeo ; ἀποτάττομαι, renuntio, jubeo valere, a me submoveo, abstineo ; (4) vale dico, *de abeunte.* Τὰς δὲ λοιπὰς σημαίας ὁ στρατηγὸς ἀποτάττει, *Polyb.* Ἐπίτεξιλὸν μοι ἀποτάξασθαι τοις εἰς τὸν οἶκόν μυ, *Luc.* 9, 61.

ἀποτάτω, *adv.* longissime. Ab ἀπὸ, *a, ab.*

ἀπόταυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, tauro carens.

ἀποταυρόω, ῶ, f. ώσω, taurum facio ; et ἀποταυρεύομαι, taurinas iras concipio, tauri in modum efferor. Καί τοι τοκάδος δέεγμα λεπίνης ἀποταυρεῦται δμωσίν, *Eur. Med.* 188.

ἀπότᾶφος, ου, ὁ καὶ ἡ, privatus sepulchro ; (2) seorsum ab aliis sepultus. Ex ἀπὸ et τάφος, *sepulchrum.*

ἀποτάφρευσις, εως, ἡ, circumvallandi actio, circumvallatio. Ab

ἀποταφρεύω, f. ίύσω, circumdo fossa, muro includo, murum duco, circumvallo, mu-

nio. Ἐλεῖν δὲ ὁ δυνάμενος ἀπεπάφρειε, *Appian.*

ἀποτεθῆιεν, *reserventur*, 3. pl. aor. 1. opt. pass. per *Sync.* pro ἀποτεθείησαν. Ab ἀποτίθημι.

ἀποτείνω, extendo, produco in longum, v. gr. orationem, convivium; (2) intendo; ἀποτείνομαι, invehor, *Gl. V.* Οἱ δ' ἔτι τούτων μακρωτέρως ἀποτείνεσι μισθὸς παρὰ θεῶν, *Plat.*

ἀποτειχωθῶ, 1. sing. a. 1. conj. pass. verbi ἀποτειχόω.

ἀποτειχίζω, f. ίσω, muro obstruo, muro intersepio; (2) muro arceo, exitu vel aditu; vallum condo adversus aliquem, urbem circumvallo. Ἀπετείχισε τὰς καταδρομὰς τῶν Θρακῶν, *Plut.* Hinc

ἀποτείχισις, εως, ἡ, obstructio per murum; (2) murorum ablatio.

ἀποτείχισμα, ατος, τὸ, murus circumductus ad obstruendum munimentum loci.

ἀποτειχισμὸς, οῦ, ὁ, obstructio quæ fit muro circumducto; (2) circumvallatio, munitio.

ἀποτεκνόω, liberis orbo.

ἀποτελείδω, ῶ, perficio; (2) consecro, sacro, initio.

ἀποτέλεσμα, ατος, τὸ, effectio, effectus; (2) effectus stellarum; (3) eventus. Ab ἀποτελέω. Hinc

ἀποτελεσμωτικὸς, ἡ, όν, effectum habens; unde ἡ ἀποτελεσμωτικὴ, scilicet τέχνη, scientia docens ἀποτελέσματα, *imprimis* ars auguralis.

ἀποτελεσμωτικῶς, cum vi efficiendi, effective.

ἀποτελεστικὸς, ἡ, όν, efficiendi vim habens.

ἀποτελευτάω, ῶ, f. ήσω, finem habeo, desino; (2) finem do, termino.

ἀποτελεύτησις, ἡ, finis, determinatio.

ἀποτελέω, ῶ, f. έσω, officio, perficio, præsto; consummo, *Gl. V.* Ἀποτελεῖν τὸν νομιζόμενον τὸν καιρὸν, producere; εἰς τὴν ἡλικίαν, adhibere. Ἡ δὲ ἁμαρτία ἀποτελεσθεῖσα ἀποκτύει θάνατον, *Jac.* 1, 15.

ἀποτέμνω, f. εμῶ, abscindo; deseco, recido, reseco, *Gl. V.* Κρᾶτ' ἀπὸ πάντα καὶ ἄεθρα τεμὼ χερί, *Soph. Phil.* 1198.

ἀποτεμὼν, f. 1. part. act.

ἀποτέξεσθαι, f. 1. inf. med. v. ἀποτίκτω.

ἀποτέξις, εως, ἡ, partus. Ab ἀποτίκτω.

ἀποτερματιῶ, f. ίσω, definio, determino; (2) extermino, excludo. Hinc

ἀποτερματισμὸς, οῦ, ὁ, definitio, determinatio, descriptio.

ἀποτερμίζω, f. ίσω, finio, definio. Ex ἀπὸ et τέρμα, *terminus.*

ἀποτετσαμένος, perf. part. pass. verbi ἀποτείνω.

ἀποτέτμητο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἀποτέτμητο. Ab ἀποτέμνω.

ἀποτευγμα, ατος, τὸ, res quæ male et præter animi sententiam successit; (2) damnum. Ab ἀποτυγχάνω, *non adsequor.*

ἀποτευκτικὸς, ἡ, όν, qui solet aberrare et frustrari. Ab eod.

ἀπότευξις, εως, ἡ, repulsa, sinister et infelix successus; *Gl. V.* offensatio. Ab eod.

ἀποτεφρόω, ῶ, f. ώσω, in cinerem redigo.

ἀποτηγανίζω, f. ίσω, e sartagine comedo.

ἀποτήκω, f. ξω, liquo; (2) macero, tabefacio, consumo.

ἀποτῆλε, *adv.* procul. Ex ἀπὸ et τῆλε.

ἀπότηξις, εως, ἡ, distillatio quæ fit humore liquefacto. Ab ἀποτήκω.

ἀποτίδᾶτος, *Dor.* pro ἀπρόσδατος, *Soph.*

ἀποτιεῖ, 3. sing. f. 1. ind. act. *Att.* pro ἀποτίσει. Ab ἀποτίω, *luo.*

ἀποτίθημι, depono, repono, *Gl. V.* ἀποτίθεμαι, omitto, depono, recondo, condo, *Gl. V.* Ἀποτίθεσθαι τὴν ἀρχὴν, ἐχθρὰν, ὀργὴν, ἐπ' ἀνθρώκαν, εἰς ἀγγεῖον.

ἀποτίκτω, partum emitto; (2) gigno.

ἀποτίλλω, evello, revello. Hinc

ἀπότιλμα, ατος, τὸ, id quod avulsum est, seu vellendo abstractum.

ἀποτιμᾶν, præs. inf. act. *contr.* pro ἀποτιμάειν, verbi

ἀποτιμάω, ῶ, f. ήσω, æstimo; (2) æstimatum do; (3) pignus conductionis domus do; at ἀποτιμάομαι, pignus ejusmodi accipio; (4) ignominia adficio, *Gl. V.* ἀποτιμῶμαι, censeor. Ἀποτιμήσασθαι τὸ χωρίον, *Dem.* Hinc

ἀποτίμημα, ατος, τὸ, pignus, quod dotis loco datur; (2) pignus, quod dare cogebatur, qui domum pupilli ab Archonte conducebat.

ἀποτίμησις, εως, ἡ, descriptio, census, *Gl. V.* æstimatio; (2) vectigal, tributum.

ἀποτιμητὸς, ὴ, όν, qui pignus conductionis certo pretio æstimatum accipit. *Gl. V.* censor.

ἀπότιμος, ος, ὁ καὶ ἡ, honore carens, inhonoratus; (2) oppigneratus. Ex α priv. et τιμὴ, *honor.*

ἀποτίναγμα, ατος, τὸ, id quod decutitur seu excutitur. Ab

ἀποτινάξασθαι, a. 1. inf. med. verbi

ἀποτινάσσω, vel ἀποτινάττω, f. ξω, excutio, decutio; ἀποτίναξεν, deoussit, *Ph.* a. 1. Τὸν κονιορτὸν ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἀποτινάξατε, *Luc.* 9, 5.

ἀποτινυύμενος, præs. part. med. verbi

ἀποτίνυῦμι, pœnas sumo. Ἢ νέας ἐν σόντω Κρονίδης ἀποτίνυυται αὐτῶν, *Hesiod. Op.* 245. Ab ἀποτίω.

ἀποτινύω, persolvo, luo, *Gl. V.*

ἀποτίνω, luo pœnas, solvo, dependo. Τρεῖς δραχμὰς τῷ ἰδιώτῃ, δύο δ' ἄλλως ἀποτίνειν εἰς τὸ δημοσιῶν, *Plut.*

ἀποτισάμενος, a. 1. part. med v. ἀποτίω.

ἀπότισει, *luet*, 3. sing. f. 1. ind. act.

ἀπότισις, εως, ἡ, restitutio, redhibitio, *Gl. V.* Ab ἀποτίω.

ἀπότιτθος, ος, ὁ ϰ ἡ, a matris uberibus amotus. Ex τιτθὸς, *mamma.*

ἀποτίω, fut. ίσω, punio; (2) persolvo, luo, rependo, reddo; ἀπέτισεν, luit, *Ph.* Ἐτείδὰν ἀποτίσω τὰ τρία τάλαντα, ἃ ὤφελον, *Dem.* Τὰ παράνομα τάντ' ἀνόσια Διὸς ἀποτίνεται, *Aristoph. Thesm.* 692. Ἀποτίνειν ἀργύριον ἐκ κεφαλῆς, h. e. post, *id. Vesp.* 1246.

ἀποτμήγων, f. ξω, abscindo. Πολλὰς δὲ κλιτὺς τότ' ἀποτμήγυσι χαράδραι, *Il.* 16, 391.

ἀποτμὴξ, ῆγος, ὁ ϰ ἡ, abscissus, abruptus. Ab ἀποτμήσσω.

ἀποτμήξας, aor. 1. part. act. verbi ἀποτμήγω.

ἀπότμησις, εως, ἡ, prosectio, abscissio. Ab ἀποτέμνω.

ἀποτμήσσω, abscindo, abrumpo.

ἄποτμος, ος, ὁ καὶ ἡ, miser, infelix. Ex α priv. et στότμος, *sors.*

ἀπότοκος, ος, ὁ καὶ ἡ, enascens, enatus. Τοιγαροῦν τὸ ἀπότοκα τῶδε γοσήματα ὠφυκτα γίγνεται, *Aret.* Ab ἀποτίκτω.

ἀποτολμάω, ῶ, f. ήσω, confidenter audeo, confidenter aggredior; facinorose audeo. Ἡσαΐας δὲ ἀποτολμᾷ, *Rom.* 10, 20.

ἀπότολμος, ος, ὁ καὶ ἡ, audax. Ex ἀπὸ et τόλμα, *audacia.*

ἀποτομὰς, άδος, ἡ, abrupta, abscissa; (2) jaculi genus. Ab ἀποτέμνω.

ἀποτομεύς, έως, ἡ, abscissor. Ab eod.

ἀποτομὴ, ῆς, ἡ, abscissio, scissura; prosectio, *Gl. V.* (2) jaculum parvum.

ἀποτομίαι, ας, ἡ, abscissio, incisio; (2) nimius rigor, severitas nimia, qua res omnes ad vivum resecantur; *Ph.* crudelitas, al. *Gl. V.* temeritas, severitas, acerbitas.

ἀπότομος, ος, ὁ καὶ ἡ, abscissus, abruptus, præruptus; (2) durus, rigidus, severus, inexorabilis; *Ph.* crudelis, immanis, acerbus, durus; ἀποτομώτατος, durissimus, *Gl. V.* Ab eod.

ἀποτόμως, *adv.* abscisse, abrupte; (2) severe, rigide; (3) plane, præcise, temere.

ἀποτοξεύω, f. εύσω, sagitta appeto; (2) sagitta arceo, propulso.

ἀποτορνεύω, f. εύσω, detorno; (2) expolio, elaboro, exorno; (3) in orbem redigo.

ἄποτος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui sine potu vivit; (2) ad potandum non idoneus. Ex ἀπὸ et πίνω, *bibo.*

ἀποτραγεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἀποτρώγω. Unde

ἀποτραγήμα, ατος, τὸ, cibi reliquiæ.

ἀποτραχηλίζω, f. ίσω, strangulo, frango collum. *Gl. V.* decollo, detrunco. Ex ἀπὸ et τράχηλος, *collum.*

ἀποτραχύνω, exaspero; (2) audeo.

ἀποτρεπτικὸς, ἡ, όν, avertendi seu depellendi vim habens; (2) dissuasorius, dehortatorius. Ab

ἀποτρέπω, f. ψω, averto; (2) avoco, revoco, deterreo, dehortor; ἀποτρέπομαι, pedem averto, retro converto; (3) aversor, repudio, repello. Ἀποτρέπειν τῇ γάμῳ, τῶν ἀμαρτημάτων. Ὅπως ἀποτρέψαις ἂν ἀντιδικῶν δίκην; *Aristoph. Nub.* 774. Οὐδὲν τούτων ἀτέτρεπτ σε, μὴ ἀλλ πίνειν παρ' αὐτὸ, prohibüit, quo minus, *Luc.* ἀποτετραμμένος, alienus ab aliqua re; ἐκ ἀποτετραμμένος, non alienus, immo cupiens aliquid facere.

ἀποτρέχω, currendo abeo, recurro, revertor.

ἀποτρεψις, εως, ἡ, aversio. Ex ἀποτρέπω.

ἀποτριαδίζω, idem quod

ἀποτριαδῶ, tres ictus infligo; (2) vinco, supero; (3) triumphum cano.

ἀποτριάσσω, f. άξω, idem.

ἀποτρῖβή, ῆς, ἡ, attritus, detritus. Ab

ἀποτρίβω, f. ψω, detero, attero, contero; (2) aboleo, expello; (3) frictu seu tritu abstergo; ἀποτρίβομαι, detergo, diluo; (4) submoveo, amolior, *Gl. V.* ἀπότριψον, defrica. Πλευρὰ ἀποτρίψυσι, *Odyss.* 17, 232. Ἀποτρίξειν διαβολὰς, *Diod. Sic.* Hinc

ἀπότριμμα, ατος, τὸ, quod deterendo decidit, ramentum deterendo detractum. *Gl. V.* retrimentum, recrementum.

ἀποτριτόω, ῶ, f. ώσω, ad tertiam partem redigo. *Ph.* ἀποτριτοῦσθαι, decoquit.

ἀποτρῖχες, ων, οἱ καὶ αἱ, impuberes. Ex ἀπὸ et θρῖξ, *crinis, pilus.* Unde

ἀποτρίχω, f. θρίξω, pilos avello. Εἶδετε παῖ' ἄκρας ὡς αὐτέθριξε τρίχας, *Eur.*

ἀπότριψις, εως, ἡ, detersio; tritura, *Ph.* Ab ἀποτρίβω.

ἀποτροπάεσθαι, præs. inf. med. verbi ἀποτροπάομαι.

ἀποτροπάτιος, ος, ὁ καὶ ἡ, malorum depulsor; (2) averruncus; (3) averruncandus, avertendus, abominandus, fugiendus, odio dignus. Ab ἀποτροπή.

ἀποτροπάομαι, ῶμαι, aversor, declino. Ex ἀπὸ et τροπάω, *verto.*

ἀποτροπάω, ῶ, averto. Ἡμεῖς πέρ μιν ἀποτρωπῶμεν ὀπίσσω αὐτάθεν, *Il.* 20, 119.

ἀποτροπὴ, ῆς, ἡ, aversio; (2) amolitio, depulsio; (3) dehortatio, dissuasio. Ab ἀποτρέπω, *averto.*

ἀποτροπίασμα, ατος, τὸ, sacrificium quod fit malorum avertendorum causa, piaculum, piamentum, expiatio.

ἀποτροπιασμὸς, οῦ, ὁ, amolitio iræ deorum; (2) aversatio. Ab eod.

ἀποτρόπιος, ον, avertendi vim habens.

ἀπότροπος, ος, ὁ καὶ ἡ, aversandus, abominandus, refugiendus; (2) separatus ac quasi exterminatus; (3) depulsor mali, averruncus, averruncator. Ab ἀποτρέπω.

ἀπότροφος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui procul a parentibus nutritus fuit; (2) peregrinus; (3) qui philosophiæ non est alumnus. Ex ἀπὸ et τρέφω, *nutrio.*

ἀποτρυγάω, ῶ, f. ήσω, vindemio.

ἀποτρύχω, f. ξω, attero, consumo, exhaurio. Ἀποτρύχειν ἑαυτὸν, *Plut.*

ἀποτρύω, f. ύσω, detero, attero; (2) abjicio; (3) defatigo, conficio laboribus. Φαμὶ γὰρ ἂν ἀποτρύειν ἐλπίδα τῶν ἀγαθῶν χρῆναί σε, *Soph. Trach.* 126.

ἀποτρώγω, f. ξομαι, abedo, avello morsu; dentibus exscindo.

ἀπότρωκτος, ον, demorsus, resectus; Grammatici de Apocope dicunt.

ἀποτυγχάνω, aberro, non adsequor; (2) frustror; (3) perdo, amitto; et (4) ex voto non succedo, præter spem evenio; repulsam fero, *Gl. V.* ἀπέτυχον, deceptus sum, *Ph.* a. 2. ἀποτυχὼν, deceptus, *Ph.* part. Ἀποτυγχάνειν τῆ σκόπω, τῆς ἐλπίδος, *Dem.*

ἀποτυλόω, ῶ, f. ώσω, callum obduco; ἀποτυλῶμαι, occaleo, *Gl. V.* ἀποτυλῶσθαι, callescere.

ἀποτυμπανίζω, f. ίσω, fustibus concido; (2) tympanis et fidiculis extendo; (3) crudeliter interficio.

ἀποτυπόω, ῶ, f. ώσω, effingo, exprimo, *Gl. V.* ἀποτυπῶ, effingo; ἀποτυποῖ, effingit, *Ph.* Πρὸς τὴν τῦ παραδείγματος ἀποτυπέμενος φύσιν, *Plat.*

ἀποτύπτεσθαι, præs. inf. med. verbi ἀποτύπτω, fut. ψω, verberare desino. *In med.* verberare me desino, plangere desino.

ἀποτυφλόω, ῶ, f. ώσω, excæco; (2) obturo, sc. fontem, fenestram.

ἀποτύχημα, ατος, τὸ, infortunium Ab ἀποτυγχάνω. Unde

ἀποτυχία, ας, ἡ, spei frustratio, repulsa.

ἀποτυχίζω, a lapide assulas et cementa malleo rostrato decutio ad eum complanandum. Ex ἀπὸ et τύχος, seu τύπος; quod vide.

ἀποτυχόντως, *adv.* præter spem, præter votum. Ab ἀποτυγχάνω.

ἀποτύχων, aor. 2. part. act. verbi ἀποτυγχάνω.
ἀπυλόω, ῶ, f. ώσω, cicatrice obduco. Ex ἀπὸ et ὐλέω, *cicatricem duco*. Hinc
ἀπύλωσις, εως, ἡ, cicatricis inductio.
ἀπυλωτικός, ἡ, όν, cui vis inest cicatricem inducendi.
ἀπυεργίω, ῶ, f. ήσω, extremum agmen duco, a tergis agmen duco. Ex ἀπὸ et ὐραγέω.
ἀπυεράμενος, a. 1. part. med. per *Sync.* pro ἀπυεισάμενος. Ab ἀπυεῖζω, pro ἀφοείζω, *definio*.
ἀπυεωνόθιν, cœlitus.
ἀπύερας, ἁ. 1. part. act. per *Sync.* pro ἀπυείσας, a verbo ἀπυείζω.
ἀπυείω, ῶ, f. ήσω, urinam reddendo ejicio, in urina dejicio, cum urina excerno. Ex ἀπὸ et ὐρέω, *urinam mitto*.
ἀπύρησις, εως, ἡ, et *Ion.* ιος, ipsa actio mingendi, vel urinam reddendi. Ἀπυρήσιος περιθυμίη, *Aret.*
ἀπυρίζω, f. ίσω, aufero, adimo, separo, *Il.* 22, 489. Ab ἀφοείζω, *aufero*.
ἄπυρος, ὐ, ὁ καὶ ἡ, qui abest a terminis. Ex ἀπὸ et ὄρος, *terminus*.
ἀπυρόω, ῶ, f. ώσω, destituor vento secundo adverso vento utor. Ex ἀπὸ et ὄρος.
ἄπυς, οδος, ὁ καὶ ἡ, pedibus carens.
ἀπύσα, *absens*, præs. part. f. g. v. ἀπειμι.
ἀπυσία, ας, ἡ, absentia; (2) detrimentum. Ab ἀπειμι, *absum*.
ἀπυσιάζω, f. άσω, bonorum partem do alicui. Ex ἀπὸ et ὐσία, *bona, facultates*.
ἀποφᾶγων, comedo.
ἀποφαίνω, ostendo, demonstro, palam facio; (2) probo; (3) exhibeo, profero; (4) defero; (5) effio, reddo, effectum exhibeo; (6) declaro, explico; ἀποφαίνομαι, pronuncio, decerno, sententiam dico. Ἀποφαίνειν γνώμην περί τινος, τὴν διαθήκην, τὶ πρὸς τὸ δημόσιον, τίς τὸ κοινόν.
ἀποφανῦμες, 1. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀποφανοῦμεν, ab ἀποφαίνω.
ἀπόφανσις, εως, ἡ, enunciatio seu pronunciatio; (2) sententia, breve dictum; (3) rei quæsitæ probatio; (4) index, recensio, commentarius. Ab ἀποφαίνω.
ἀποφαντικός, ἡ, όν, enunciativus, pronunciativus, adfirmationem aut negationem habens, qui sive adfirmans, sive negans aliquid pronunciat; (2) qui aliquid negat. Ab ἀποφαντός. Unde
ἀποφαντικῶς, *adv.* enunciative, more eorum qui de aliqua re aliquid pronunciant.
ἀποφαντός, ἡ, όν, enunciatus, pronunciatus. Ab ἀποφαίνω.
ἀπόφασθε, 2. pl. a. 1. imp. med. verbi ἀπόφημι.
ἀπόφασις, εως, ἡ, negatio; (2) descriptio bonorum, qua particulatim indicatur, quantum quis in bonis habeat. Ab ἀπόφημι.
ἀποφάσκω, nego, inficior; (2) enuncio aliquid; (3) interdico. Ex ἀπὸ et φάω.
ἀποφατικός, ἡ, όν, negativus, negans.
ἀποφατικῶς, *adv.* negative.
ἀπόφατις, ἡ, idem quod ἀπόφασις, *Eur.*
ἀποφαυλίζω, f. ίσω, pro vili habeo, parvi, flocci facio.
ἀποφεῖδομαι, pascor, seu alor ex, pasco, seu alo me ex. Ex ἀπὸ et φείδω, *alo*.
ἀποφειρόατο, 3. pl. præs. opt. pass. *Ion.* pro ἀποφειροῖντο. Ab
ἀποφέρω, aufero, abduco, tollo; (2) refero, reporto; (3) pendo, persolvo; (4) adfero; (5) renuncio, designo, nomen alicujus edo; (6) refero; ἀποφέρομαι, effluo, emano, expiro, *Gl. V.* Ἀποφέρειν τὸν φόρον, solvere; νόσος ἀπήνεικε αὐτόν, necavit; παρανόμων γραφὴν κατά τινος, accusare. Ἀποφέρε τα σκεύη λαβὼν ταυτὶ πάλιν, *Arist. Pace*, 287. Καὶ ταῦτ' ἀποφέρειν τάντα κὐκ ἀπόστερῶ, reddere *id. Conc.* 449.
ἀποφεύγω, f. ξομαι, effugio, evado; (2) absolvor. Ἀποφύγειν τὸν τόπον, νόσον, πάθος, αἰτίαν· τὸ ἐγκλημα, δίκην, ψηφίσματα, absolvi. Εὖ γνῶθι, ὅτι σοὶ κῆρα τάνδ' ἀποσώσειν, *Soph. Phil.* 1158. Εἰ μή τι τύτων δόντες ἀποφευξέμεθα, *Arist. Av.* 933. Hinc
ἀποφευκτικός, ἡ, όν, effugiendi peritus; (2) qui habet fortunam, ut facile effugiat.
ἀποφευξις, εως, ἡ, effugium, evasio.
ἀποσηλικίζω, decerpo, seu deligo ficus immaturas; (2) vim adfero, cogo, *Suid.* Ex ἀπὸ et φήληξ, *ficus immatura*.

ἀπόφημι, f. φήσω, contradico; (2) nego, inficior; (3) profiteor, effero; (4) censeo, autumo; (5) declaro; (6) demonstro. Ἀλλ' ὑμεῖς ἔχεσθε καὶ ἀγγελίην ἀπόφασθε, *Il.* 9, 645.
ἀπόφημος, ὐ, ὁ καὶ ἡ, qui est mali ominis, inommatus. Ex ἀπὸ et φήμη, *omen*.
ἀποφῆναι, a. 1. inf. act. verbi ἀποφαίνω.
ἀποφθακμα, ατος, τὸ, pharmacum abortum faciens. Ex ἀποφθείρω, *corrumpo*.
ἀποφθέγγομαι, f. ξομαι, eloquor, sententiose dico; vaticinor, oraculum edo. Ἐπῆξε τὴν φωνὴν αὐτῦ, καὶ ἀπεφθέγξατο αὐτοῖς, *Act.* 2, 14. Hinc
ἀποφθεγκτήριον, ὐ, τὸ, revelatio, *Man.*
ἀπόφθεγκτος, ὐ, ὁ καὶ ἡ, a sermone remotus et separatus, indignus quem alloquamur.
ἀπόφθεγμα, ατος, τὸ, dictum sententiosum et breve, apophthegma. Hinc
ἀποφθεγματικός, ἡ, όν, peritus apophthegmata loquendi; (2) qui apophthegmatis loquendis gaudet. Ab ἀποφθέγγομαι.
ἀποφθείρω, corrumpo, perdo; (2) corruptum fœtum edo, abortum pario. Ἀποφθείρειν τὸν ἔμβρυον, *Hippocr.*
ἀποφθίμενος, part. præs. med. per *Syncop.* pro ἀποφθιμένος. Ab ἀποφθίω.
ἀποφθινύθω, perdo, profligo; (2) pereo, intereo. Ἀποφθινύθουσι δὲ λαοὶ, *Il.* 5, 643.
ἀποφθίνω, fut. ισω, intereo, pereo; (2) corrumpo, perdo. Οὔτ' ἀνδρὸς ἀποφθίσει Ἀΐδαο, οὔτε γυναικός, *Hes. Op.* 664. Ex ἀπὸ et φθίνω.
ἀποφθίσεις, *perdideris*, 3. sing. aor. 1. opt. act. verbi ἀποφθίνω, s. ἀποφθίω.
ἀποφθίσθω, 3. sing. præs. imper. med. vel pass. per *Syncop.* pro ἀποφθιέσθω. Ab ἀποφθίω, f. ίσω, perdo, inficio; pereo, ἀποφθίμενος, perditus, interfectus, mortuus. Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀτίφθιθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι, *Odyss.* 5, 110. Ex ἀπὸ et φθίω.
ἀποφθορὰς, ᾶς, ἡ, abortus, editio fœtus in utero corrupti. Ab ἀποφθείρω.
ἀποχιμόω, ῶ, f. ώσω, fiscella capistro; (2) os obturo.
ἀποχλαυρίζω, f. ίσω, floccifacio; (2) derideo; (3) malum averset.
ἀποχλαυρίξασα, a. 1. part. act. f. g. *Dor.* pro ἀποχλαυρίσασα. Ab ἀποχλαυρίζω.
ἀποχλεγμαίνω, ardere, seu æstuare desino, inflammari tumore desino, tumorem depono.
ἀποχλεγματίζω, f. ίσω, pituita purgor, pituitam elicio. Ex ἀπὸ et φλέγμα. Hinc
ἀποχλεγματισμός, ῦ, ὁ, purgatio a pituita; (2) id, quo utimur, ad eliciendam pituitam.
ἀπόχλησις, τὸ, debitum, *Dem.* ap. *Hes.*
ἀποχλοιών, ῶ, f. ώσω, decortico. Ex ἀπὸ et φλοιὸς, *cortex*.
ἀποχλύζω, efflo, ebullio.
ἀποφυσάζω, expurgo; (2) oracula reddo.
ἀποφυσιάω, ῶ, f. ήσω, abeo, abscedo, resilio, recedo; (2) non frequento; (3) renuncio; (4) morior. Ἀπεφοίτα τῶν ἐκκλησιῶν, *Philostr.* Hinc
ἀποφοίτησις, εως, ἡ, abitio, discessus.
ἀπόφονος φόνος, injusta, inconveniens cædes. Ex ἀπὸ et φόνος, *cædes*.
ἀποφορὰ, ᾶς, ἡ, ablatio; (2) lucrum, emolumentum; (3) vectigal, tributum; (4) pensio, pensitatio; (5) exhalatio, exspiratio, effluxio; (6) reditus, proventus; (7) graveolentia. Ab ἀποφέρω, *aufero*.
ἀποφόρητος, ον, auferendus; τὰ ἀποφόρητα, dona convivis data.
ἀπόφορος, ὐ, ὁ καὶ ἡ, infirmus, imbecillis, qui non est oneri ferendo; (2) non tolerandus, aversandus. Ab eod.
ἀποφορτίζομαι, f. ίσομαι, exonero, onus abjicio. Ἐπεὶδὴ γὰρ ἦν τὸ πλοῖον ἀποφορτισόμενον τὸν γόμον, *Act.* 21, 3. Ex ἀπὸ et φορτος, *onus*.
ἀποφραγνῦμι, sive ἀποφραγνύω, obstruo, obturo, communio velut septo. Ex ἀπὸ et φράσσω, *sepio*.
ἀποφραξις, ἡ, obturatio, obstructio.
ἀποφρὰς, άδος, ἡ, nefastus, sceleratus, infandus, inauspicatus; ἀποφράδες, nefasti dies, *Ph.* Ex ἀπὸ et φράζω, *loquor*.
ἀποφράσσω, sive ἀποφράττω, fut. άξω, obstruo, obturo, intersepio. Ἀποφράσσειν τὸ σῶμα.
ἀπόφριχτος, ο καὶ ἡ, inhorrescens, exterritus, *Arct.* Ex ἀπὸ et φρικτὸς, *horrendus*.
ἀποφυὰς, άδος, ἡ, appendix; (2) ramulus adnascens majoribus. Ab ἀποφύω.
ἀποφυγεῖν, aor. 2. inf. act. verbi ἀποφεύγω.
ἀποφῦγη, ῆς, ἡ, effugium. Ab eod.

(87)

ἀποφύλιος, ὐ, ὁ καὶ ἡ, tribum non habens, peregrinus. Ex ἀπὸ et φυλὴ, *tribus*.
ἀποφυλλὰς, άδος, ἡ, *Nic.* Vide ἀποφύλλισις.
ἀποφυλλίζω, folia, seu frondes, amputo, *Gl. V.* defolio. Ex ἀπὸ et φύλλον. Hinc
ἀποφύλλισις, εως, ἡ, foliorum amputatio, frondatio.
ἀποφυσάω, ῶ, f. ήσω, efflo; (2) perflo; (3) flatu expello, flatu dissipo, flatu dejicio; (4) respuo. Ἀποφυσῶσθαι πλέτυ, μεγέθει, *Philo*.
ἀπόφυσις, ας, ἡ, eminentia; (2) bulla. Ab ἀπόφυσις, εως, ἡ, excrescentia, pars ab alia enata et procedens; (2) pars ossis extuberans. Ab ἀποφύω.
ἀποφυτεία, ας, ἡ, transplantatio, quum stolo evulsus seritur. Ab
ἀποφυτεύω, f. εύσω, stolonem evulsum sero; (2) transplanto.
ἀποφύω, emitto surculum; ἀποφύομαι, enascor, exorior, abnascor; (2) adnascor.
ἀποφώλιος, ὐ, ὁ καὶ ἡ, vanus, irritus; (2) monstrosus, prodigiosus; (3) indoctus. Ex ἀπὸ et φωλεὸς, *lustrum, in quo feræ latent*.
ἀπόφωλος, idem quod ἀποφώλιος, *Man.*
ἀποχάζω, f. άσω, abscedo, recedo. Ἀλλ' ἀποχάζειο βόθεν, *Odyss.* 11, 94.
ἀποχαλάμωμος, ὐ, ὁ, relaxatio. Ab
ἀποχαλάω, ῶ, f. άσω, relaxo, remitto, resolvo. Ἀποχαλᾶν τὴν φροντίδα.
ἀποχαλινόω, ῶ, f. ώσω, frenum detraho, effreno. *Gl. V.* refreno.
ἀποχαλκεύω, f. εύσω, æra tego; (2) fabricor.
ἀποχαλκίζω, f. ίσω, ære privo, seu spolio.
ἀποχαραπώω, ῶ, f. ώσω, vallo, seu aggere includo.
ἀποχαράξις, εως, ἡ, vestigii impressio. Ab
ἀποχαράσσω, s. ἀποχαράττω, f. ξω, scarifico, derado; (2) impresso vestigio signo, vel noto.
ἀποχαρίζομαι, f. ίσομαι, elargior.
ἀποχειμάξει, hiems desinit, desæviit. Ex ἀπὸ et χειμάζω, *hiemo*.
ἀποχειρίζω, f. ίσω, manum amputo, manu privo.
ἀποχειροβίωσις, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, manibus victum quærens, manuum labore victitans, artem sellularium exercens. Ex ἀπὸ et χειροβίωσις.
ἀποχειροβιώσιμος, ὐ, ὁ καὶ ἡ, idem, *Gl. V.* mechanicus.
ἀποχειροτονέω, ῶ, f. ήσω, suffragio meo improbo, vel antiquo; (2) veto, abrogo; (3) plebiscito absolvo. Ἀποχειροτονηθῆναι πρὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, *Arist. Pace*, 665. Τὰ πεπραγμένα ἀκύσας ὁ δῆμος ἀπεχειροτόνησε Μειδίᾳ, *Dem.* Hinc
ἀποχειροτονία, ας, ἡ, antiquatio, quæ fit suffragio; (2) abrogatio.
ἀποχετεύω, f. εύσω, per canalem in alium locum deduco, derivo; (2) averto rem molestam.
ἀποχέω, et ἀποχεύω, effundo.
ἀποχή, ῆς, ἡ, distantia; (2) scriptum, quo pecuniam debitam creditor se accepisse testatur. *Gl. V.* apocha acceptilatio; (3) abstinentia. Ex ἀπὸ et ἔχω, *habeo*.
ἀποχλωείος, ὐ, ὁ, cui color faciei mutatur ex pudore aut insania, proprie in pallorem. Ex ἀπὸ et χλωρὸς.
ἀπόχορδος, ὐ, ὁ καὶ ἡ, absonus. Ex ἀπὸ et χορδὴ, *chorda*.
ἀποχόω, ῶ, f. ώσω, terra aggesta averto; (2) aggere communio.
ἀποχρᾶ, sufficit, satis est. Ab ἀποχράομαι.
ἀποχραίνει, colorare, *Steph.*
ἀποχρᾶν, præs. inf. act. *Dor.* pro ἀποχρῆν, a verbo imperf. ἀπόχρη, *satis est*. Ab ἀποχράομαι, ἀμαι, f. ήσομαι, abutor; (2) utendo consumo, usu attero; (3) vehementer utor; (4) utor; ἀποχρᾶσθαι, usurpat, *Ph.* (5) interficio; (6) contentus sum. Ἀποχρᾶσθαι τῷ στρατοπέδῳ, *Aristot.*
ἀπόχρεμμα, ατος, τὸ, excreatum. Ab ἀποχρεμπτομαι, f. ψομαι, exscreo, screatu ejicio. Hinc
ἀποχρεμπτικός, ἡ, όν, exscreabilis.
ἀπόχρεμψις, εως, ἡ, excreatio.
ἀποχρεώμενος, *contentus*, *Ion.* pro ἀποχρώμενος, quod est ab ἀποχράομαι.
ἀπόχρη, fut. ήσει, satis est, sufficit. Ἐμοὶ μὲν ἀπόχρη ταῦτα, καὶ ψηφίζομαι, *Arist. Av.* 1609. Ex ἀπὸ et χρῆμι pro χράομαι.
ἀπόχρησις, εως, ἡ, abusus; (2) interfectio, occisio. Ab ἀποχράομαι.
ἀποχρίω, f. ίσω, detraho, seu derado, quod inunctum fuit; (2) derado. *Gl. V.* relino.

ἀποχρυσόω, ῶ, f. ώσω, inauro, deauro. Ex ἀπό et χρυσός, *aurum.*
ἀποχρώντως, *adv.* satis, abunde. Ab ἀποχρῶν, *sufficiens*, quod est ab ἀποχρᾶ.
ἀποχρωσις, εως, ἡ, coloratio, tinctura. Ex ἀπό et χρόω, *coloro.*
ἀποχυθείς, part. a. 1. pass. v. ἀποχύω.
ἀποχυλίζω, f. ίσω, succum extraho.
ἀπόχυμα, ατος, τό, id, quod effusum est.
ἀποχυρόω, ῶ, f. ώσω, munio. Ex ἀπό et ὀχυρός, *munitus.*
ἀπόχυσις, εως, ἡ, effusio; (2) spicæ emissio in trumento. Ab
ἀποχύω, effundo, profundo.
ἀποχυλίσω, f. εύσω, claudum reddo.
ἀποχωλόω, ῶ, f. ώσω, idem.
ἀποχωρέω, ῶ, f. ήσω, abscedo, discedo, recedo, decedo, *Gl. V.* Ἀποχώρησον δόμων, *Arist. Ach.* 460. Δεῦρ' ὡς ἐμ' ἀποχώρησον, accede, *id. Av.* 1653. Ἀποχωρήσας ἀπ' αὐτῶν, *Act.* 13, 13. Hinc
ἀποχώρημα, ατος, τό, retrimentum.
ἀποχώρησις, εως, ἡ, abscessus, discessus, decessus; (2) egestio.
ἀποχωρίζω, f. ίσω, sejungo, secerno, segrego, revoco, sequestro, abstraho, abjugo, *Gl. V.* Ἐγένετο ἐν παροξυσμὸς ὥστε ἀποχωρισθῆναι αὐτὸς, ἀπ' ἀλλήλων, *Act.* 15, 39. Hinc
ἀποχωριστὴς, οῦ, ὁ, sevocator, *Gl. V.*
ἀπόχωσις, εως, ἡ, munitio, quæ fit aggere. Ab ἀποχόω.
ἀποψαλίζω, forfice reseco.
ἀποψάλλω, perstringendo evello.
ἀποψάω, f. ήσω, abstergo, detergo. Ἀλλ' ἀποψήσασ' ἐγὼ κωΐοι γε πάνυ πόνηρος εἰ, *Arist. Lys.* 1036.
ἀποψεύδομαι, f. ψεύσομαι, mentior, fingo, confingo.
ἀπόψημμα, ατος, τό, ramentum, strigmentum, purgamentum. Ab ἀποψήχω, *derudo.*
ἀπόψημα, ατος, τὸ, quod abstergendo, seu radendo detractum est. Ab ἀποψάω. Unde
ἀπόψησης, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, detersus, derasus.
ἀποψηφίζομαι, suffragio meo absolvo, absolvo; (2) suffragio meo antiquo, abrogo, repello suffragio meo aliquem a magistratu; (3) censeo; (4) sententiam fero. Εἰ γὰρ ἀποψηνεῖσθε τοῦτο, absolveretis, *Dem.* νόμον, abrogare.
ἀποψήφισις, εως, ἡ, suffragiorum iteratio.
ἀποψήχω, f. ξω, derado, detergo, destringo.
ἀποψιλόω, ῶ, f. ώσω, nudo, privo; (2) deglabro, depilo. Hinc
ἀποψίλωσις, εως, ἡ, nudatio; (2) depilatio.
ἀπόψις, εως, ἡ, adspectus; conspectus, prospectus, *Gl. V.* Ex ἀπό et ὄπτομαι.
ἀποψοφέω, ῶ, magnum strepitum edo; (2) crepitum ventris emitto, pedo.
ἀπόψυγμα, ατος, τὸ, id, quod excernitur, stercus. Ab
ἀποψύχω, f. ξω, frigefacio; (2) restinguo; (3) exspiro, animam efflo, morior, *Gl. V.* derigeo; (4) animi deliquium patior; (5) exsicco, depurgo; (6) excerno, alvum exonero; (7) consumo. Ἔς' ἀπέψυξεν βίον, *Soph. Aj.* 1050. Ἀποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου, *Luc.* 21, 26.
ἀποψωλέω, ῶ, f. ήσω, præputium detraho, glandem nudo; (2) apellam facio. Ex ἀπὸ et ψωλὸς, *apella*, *verpus.*
ἀπώμνυς, 2. sing. imp. ind. act. *Poët.* pro ἀπώμνυε. Ab ἀπόμνυμι.
ἀπωπαῖ, *adverbium annuentis et approbantis.*
ἀπραγία, ας, ἡ, cessatio a rebus agendis. Ex α priv. et πράσσω.
ἀπραγμάτευτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, circa quem studium adhibitum non fuit, non curiose excogitatus, levi labore partum. Ex α priv. et πραγματεύω.
ἀπραγμόνως, *adv.* sine molestia; (2) incuriose; (3) modeste, quiete; (4) sine affectatione imperii, potentiæ.
ἀπραγμοσύνη, ης, ἡ, vacatio a negotiis; (2) tranquillitas a negotiis vacui; (3) negligentia, *Gl. V.* otium, incuriositas, incuria. Ab
ἀπράγμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, negotiis vacuus, quietus; (2) a negotiis abhorrens, iners; (3) qui placidis est moribus et nulli negotium facessit; (4) qui lites non amat, fugitans litium; (5) ignarus rerum et incuriosus. Ex α priv. et πράγμα, *negotium.*
ἀπραγόπολις, εως, ἡ, urbs negotiis vacua, otii altrix. Ex α pr. πρᾶγος, *negotium*, et πόλις, *urbs.*
ἀπρακτέω, ῶ, nihil proficio; (2) non impetro, quod peto; (3) nihil ago, otiosus sum. Παρὰ ἀνθρώποις ἀπρακτεῖν, *Xen.*
ἄπρακτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, infectus, non factus; (2) inultus, impunitus; (3) qui nihil efficit, inefficax, et qui effici nequit; (4) intractabilis; (5) ignavus, otiosus, *Gl. V.* (6) in quo a laboribus et negotiis abstinetur, ut ἄπρακτοι ἡμέραι, feriæ, *Gl. V.* (7) unde nil redit, ut γῆ ἄπρακτος, non vectigalis. Ex α priv. et πρακτός.
ἀπράκτως, *adv.* re infecta, irrite, sine profectu.
ἀπραξίᾱ, ας, ἡ, cessatio a rebus agendis; (2) otium; (3) ignavia, inertia; (4) justitium. Ex α priv. et πρᾶξις, *actio.*
ἀπρασία, ας, ἡ, emptorum penuria quum nihil vendere possumus. Ex α priv. et πράω, *vendo.*
ἄπρατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui nondum venditus est; (2) qui non venditur. *Gl. V.* invenalis, non vendibilis. Ex iisd.
ἀπρἆΰντος, ον, implacabilis. Ex α priv. et πρᾶΰνω.
ἀπρέπεια, ας, ἡ, indecentia, indecorum, dedecus, fœditas, *Gl. V.* Ab ἀπρεπής.
ἀπρεπέστερον, *adv.* indecentius.
ἀπρεπέως, *adv.* indecenter, contra decorum, *Ion.* pro ἀπρεπῶς.
ἀπρεπής, ές, ὁ καὶ ἡ, indecens, indecorus. Ex α priv. et πρέπω, *convenio.*
ἀπρεπῶς, *adv.* indecenter, *Gl. V.* dedecore, illicite.
ἀπρήκτοισι, dat. plur. *Ion.* et *Poët.* pro ἀπράκτοις.
ἄπρηκτος, idem quod ἄπρακτος, *Ion.*
ἀπριάτην, *adv.* non redempto, sine pretio, gratis. Ex α priv. et πρίαμαι, *emo.*
ἀπρίγδα, idem quod ἀπρίξ.
ἀπριπτβλητος, ον, enixè percussus, *Æsch. Heath.*
ἀπρίξ, *adv.* tenaciter, ita ut serra dissecari nequeat, tenaciter, mordicus, totis viribus, enixe, firmiter. Ex α priv. et πρίω.
ἀπροαιρεσία, ας, ἡ, temeritas, inconsiderantia. Ex ἀπό et προαιρέω.
ἀπροαίρετος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, involuntarius, qui non fit consulto. Ex iisd.
ἀπροαιρέτως, *adv.* involuntarie, non sponte, non consulto, non de industria.
ἀπροβούλευτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, temerarius, inconsultus. Ex α priv. et προβουλεύω.
ἀπροβουλεύτως, *adv.* inconsulto, non præmeditate.
ἀπροβούλητος, ον, idem quod ἀπροβούλευτος.
ἀπροβουλία, ας, ἡ, temeritas. Ex ἀπὸ, πρὸ, et βουλὴ, *consilium*, *deliberatio.*
ἀπροβούλως, improvide, incaute.
ἀπροδιηγήτως, sine duce. Ex α, πρὸ, διὰ et ἡγέομαι.
ἀπροδιορίστως, *adv.* indefinite. A διορίζω.
ἀπροθέτως, *adv.* sine certo consilio, temere. Ex α priv. et προτίθημι, *propono.*
ἀπρόθυμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, minime alacer, tardus. Ex α priv. et προθυμος.
ἀπροθύμως, *adv.* non alacriter, non libenter, tergiversando.
ἀπροΐδητος, ἐος, ὁ καὶ ἡ, improvisus, non prævisus, inopinatus. Ex α priv. et προείδω.
ἀπροικος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, dotis expers, indotatus. Ex α priv. et προῖξ, seu προῖξ, *dos.*
ἀπροκαλύπτως, *adv.* sine velamento et colore quæsito, prætextu nullo, aperte, palam. Ex α priv. et προκαλύπτομαι.
ἀπροκαταπευάστος, ον, necessaria præstructione, aut præparatione carens.
ἀπρόκοπος, ον, sine progressu, *Man.*
ἀπρόλογος, ον, prologo carens.
ἀπρομήθεια, ας, ἡ, incogitantia, temeritas.
ἀπρομόητος, ον, non prædictus.
ἀπρονοησία, ας, ἡ, imprudentia. Ex α pr. et προνοέω, *ante mente percipio.*
ἀπρονόητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non provisus; (2) qui providentia non regitur; (3) improvidus, imprudens. Ex iisd.
ἀπρονοήτως, *adv.* imprudenter, incaute, non proviso eventu.
ἀπρονόμευτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non direptus, in quem excursiones non sunt factæ, ante nondum pastus. Ex α priv. et προνομεύω, *prædatum* vel *pabulatum egredior.*
ἀπρόοπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, improvisus. Ex α priv. et προόπτομαι, *provideo.*
ἀπροόπτως, *adv.* ex improviso, præter expectationem.
ἀπροόρᾱτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non provisus, improvisus. Ex α priv. et προοράω, *provideo.*
ἀπροοράτως, *adv.* ex improviso, de improviso.
ἀπροορατωσία, ή, vacuitas a temeritate in assentiendo, abstinentia a temeraria assensione. Ex α, et προτίστω. Unde
ἀπροόρατωτος, ον, non temere adsentiens.
ἀπροσάντητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ad quem non patet accessus, inaccessus. Ex α priv. et προσαντάω, *in occursum eo.*
ἀπροσαύδητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non compellatus, insalutatus. Ex α priv. et προσαυδάω.
ἀπροσδόκητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inaccessus. Ex α priv. et προσδοκάω, *ad quem accessus patet.*
ἀπροσδόκητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui nemo resistere potest, inaccessus. Ex α priv. et προσδόκαλλω, *applico*, *adorior.*
ἀπροσδεὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, qui nulla re indiget. Ex α priv. et προσδεὴς, *indigens.*
ἀπρόσδεικτος, et
ἀπρόσδεκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui admittendus non est. Ex α priv. et προσδέχομαι.
ἀπροσδιόνῡσος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui nihil ad rem facit; (2) absurdus. Ex α priv. πρὸς et Διόνυσος, *Bacchus.*
ἀπροσδιορίστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, indefinitus. Ex α priv. et προσδιορίζω, *definio.*
ἀπροσδιορίστως, *adv.* indefinite.
ἀπροσδόκητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inexspectatus, inopinus. Ex α priv. et προσδοκάω, *exspecto.*
ἀπροσδοκήτως, *adv.* præter exspectationem, ex improviso, inopinato.
ἀπροσέγγιστος, idem quod ἀπροσέλευστος.
ἀπρόσεκτος, ον, negligens.
ἀπροσέλευστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inaccessus, ad quem accedere non licet. Ex α priv. et ἔρχομαι.
ἀπροσεξία, ας, ἡ, negligentia, segnities. Ex α priv. et προσέχω, *deditus sum rei alicui.*
ἀπροσηγόρευτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, insalutatus. Ex α priv. et προσηγορεύω, *saluto.*
ἀπροσηγορία, ας, ἡ, silentium, taciturnitas; (2) neglectum salutandi officium. Ab
ἀπροσήγορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, quem nemo appellare nec salutare ob severitatem audet, qui propter morum asperitatem non est adfabilis; (2) qui non libenter salutat. Ex α pr. et προσήγορος, *salutator.*
ἀπρόσηλος, vel ἀπεσήλος, ον, non expositus solis calori, *Hes.*
ἀπρόσθικτος, ον, intactus. Ab α priv. et προσθίκτος.
ἀπροσίδητος, ον, non adspectabilis, *Man.*
ἀπρόσικτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inaccessus, *R.* non adsequendus. Ex α priv. et προσίκομαι, *accedo.*
ἀπρόσιτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inaccessus, *Gl. V.* inaccessibilis, *Gl. V.* Ex α priv. πρὸς, et εἶμι, *eo.*
ἀπρόσκεπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, improvisus, inconsideratus. Ex α pr. et προσκέπτομαι.
ἀπροσκέπτως, *adv.* inconsiderate.
ἀπρόσκλητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, dicitur actio contra eum instituta, qui non est rite vocatus in judicium. Ex α priv. et προσκαλέω.
ἀπροσκλινὴς, ὲς, non inclinans se, non adsentiens, non amans, non studiosus.
ἀπροσκλινῶς, sine adsensione, accessione ad partes alicujus, studio alicujus rei.
ἀπρόσκλιτος, ον, id. quod ἀπροσκλινὴς.
ἀπροσοστέως, sum ἀπρόσοστος, et improvidus, *Steph.*
ἀπρόσοστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui inoffenso gradu procedit; (2) inoffensus. Ex α priv. et προσπόπτω, *allido.*
ἀπροσπότως, *adv.* sine offendiculo.
ἀπροσχορὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, satietatem nullam adferens, *Suic.* Ex α pr. et προσχορὴς.
ἀπρόσλητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non adsumptus, *Suic.* Ex α priv. et προσλαμβάνω, *adsumo.*
ἀπρόσλογος, ον, ineptus, abhorrens a re proposita, alienus.
ἀπροσλόγως, ineptè. A πρὸς λόγον, *apte.*
ἀπρόσμαστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, intractabilis, qui tangi nequit, intactus. Ex α priv. et προσμάσσω, *attingo.*
ἀπρόσμαχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inexpugnabilis, invictus; (2) intolerabilis. Ex α priv. et προσμάχομαι, *expugno.*
ἀπροσμήχανος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, contra quem nullæ valent machinæ, inexpugnabilis. Ex α pr. et μηχάνη, *machina.*
ἀπρόσμικτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui nullum cum

alio commercium est. Ex α priv. et πρασμίγνυμι, admisceo.
ἀπροσόδευτος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui nullis adiri viis potest, inaccessus. Ex α pr. et πρόσοδος.
ἀπρόσοιστος, ος, ὁ καὶ ἡ, intolerandus, non ferendus. Ex α pr. et προσφέρω, tolero.
ἀπροσοίστως, adv. intolerabiliter.
ἀπρόσοιτος, idem quod ἀπρόσοιστος, Hes.
ἀπροσόμιλος, idem.
ἀπρόσοντος, ον, idem quod
ἀπροσόρατος, ος, ὁ καὶ ἡ, adspectu difficilis, horrendus, difficilis aditu. Ex α pr. et προσόρατος.
ἀπροσόρμιστος, ον, stationem navium non habens.
ἀπροσπάθης, έος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀπροσκλινής.
ἀπροσπαθῶς, idem quod ἀπροσκλινῶς.
ἀπροσπέλαστος, ος, ὁ καὶ ἡ, inaccessus. Ex α pr. et προσπελάζω, adpropinquo.
ἀπροσπόριτα, ων, τὰ, quæ patrifamilias per filium non adquiruntur, bona adventitia. Ex α pr. et προσπορίζω, adquiro.
ἀπρόσπτωτος, ον, in quo nihil offensionis est, planus, tutus. Ab α priv. et προσπταίω.
ἀπροσπτωσία, ας, ἡ, securitas ab hostili impetu. Ex α pr. et προσπίπτω.
ἀπρόσπτωτος, ος, ὁ καὶ ἡ, in quem impetus fieri nequit, quem adoriri non est tutum.
ἀπρόσρητος, ος, ὁ καὶ ἡ, non ulli adfabilis; (2) in quo salutationibus supersedetur. Ex α pr. et πρόσρησις.
ἀπροστάτευτος, ος, ὁ καὶ ἡ, rectore et adjutore carens. Ex α pr. et προστατεύω.
ἀπροστάπτως, ον, idem.
ἀπρόσομος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui acuta cuspide præfixus non est, non acutus in summa sui parte. Ex α pr. et πρόσομος.
ἀπρόσφορος, ος, ὁ καὶ ἡ, incommodus, inconveniens. Ex α pr. et πρόσφορος.
ἀπρόσφυλος, peregrinus, alienus, abhorrens.
ἀπροσφώνητος, inexorabilis, qui flecti nequit.
ἀπρόψαυστος, intactus, non tangendus.
ἀπροσωποπλάττης, ου, ὁ, respectu personarum carens. *Vulg. Lex.* Ex α pr. et προσωπολήπτης· reperitur et ἀπροσωπόλητος.
ἀπροσωποπλάπτως, *adv.* citra personarum respectum.
ἀπρόσωπος, ος, ὁ καὶ ἡ, impersonalis, cum personæ non fit mentio; (2) qui personam, i. e. larvam non habet; (3) qui faciem pulchram non habet, adspectu turpis, deformis. Ex α pr. et πρόσωπον.
ἀπροσώπως, *adv.* sine persona, impersonaliter.
ἀπροτίλλατος, ον, pro ἀπρόσιλλατος, insparatus, *Opp. Cyneget.* 3, 422.
ἀπροτίμαστος, ος, ὁ καὶ ἡ, intactus, incontaminatus, *Il.* 19, 262. Ex α priv. et προτιμάσσω, *attingo.*
ἀπροτίοπτος, ος, ὁ καὶ ἡ, quem adspicere non licet, invisibilis; idem quod ἀπρόσοπτος, *Man.* Ex α priv. πρός, et ὄπτομαι, *video.*
ἀπροφάνες, *adv.* repente, *Orph.*
ἀπροφάνης, ες, improvisus.
ἀπροφάσιστος, ος, ὁ καὶ ἡ, prætextu et excusatione carens; (2) qui sine prætextu et simulatione aliquid agit, inflexibilis, implacabilis. Ex α priv. et προφασίζομαι, *prætexo.*
ἀπροφασίστως, *adv.* sine prætextu et excusatione; (2) præcise, simpliciter, ἀποτόμως.
ἀπρόφατος, ος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀπροφάσιστος; (2) non prædictus, ex improviso accidens. Ex α pr. πρό, et φάω, *dico.*
ἀπροφάτως, *adv.* sine prætextu.
ἀπροφύλακτος, ος, ὁ καὶ ἡ, incustoditus; (2) nulla caution prævisus. Ex α priv. et προφυλάσσω, *custodio.*
ἀπροφυλάκτως, *adv.* incaute, improvide.
ἀπταισία, ας, ἡ, immunitas a peccato. Ex α priv. et πταίω.
ἄπταιστος, ος, ὁ καὶ ἡ, non impingens. *Gl. V.* irreprehensibilis. Ex iisdem.
ἀπταίστως, *adv.* sine offensione, citra offensionem, sine peccato.
ἀπτερέως, velocissime; id. quod ἀπτέρως, *Apoll.* Ex α pro ἄμα, et πτερόν.
ἄπτερος, ος, ὁ καὶ ἡ, non alatus, alas non habens. *Gl. V.* implumis. Ex α priv. et πτερόν, *ala.*
ἀπτέρυγος, ος, ὁ καὶ ἡ, alas non habens. Ex α pr. et πτέρυξ, *ala.*
ἀπτερύομαι, alas quatio, signum lætitiæ in volatilibus. Ex α int. et πτερύομαι.
ἀπτέρως, *adv.* celerrime. Vid. ἀπτερέως.
ἀπτέρωτος, ος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄπτερος; (2) velox.
ἄπτισθον, 2. dual. imp. med. verbi ἄπτομαι, *tango.*
ἀπτὴν, ῆνος, ος, ὁ καὶ ἡ, involucris, implumis. Ex α pr. et πτηνὸς, *volucris.*
ἀπτῆσι, dat. plur. ab ἀπτήν.
ἀπτικὸς, ὴ, όν, tangendi vim habens. Ex ἅπτομαι, *tango.*
ἄπτιλος, ος, ὁ καὶ ἡ, implumis, non volucris. Ex α pr. et πτίλον, *penna, pinna.*
ἄπτισος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui pinsus et tusus non est; (2) integer, indivisus. Ex α pr. et πτίσσω, *pingo.*
ἀπτοεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in dicendo intrepidus; (2) mordax in verbis, audax. Ex α priv. πτοέω, *perterrefacio*, et ἔπος, *verbum;* vel ex ἅπτομαι, *tango*, et ἔπος, *verbum.*
ἀπτόητος, ος, ὁ καὶ ἡ, intrepidus; impavidus, *Ph.* Ex α pr. et πτοέω, *consterno.*
ἀπτοίητος, ος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
ἀπτολέμιστος, ον, idem quod ἀπτόλεμος, *Ath.*
ἀπτόλεμος, ος, ὁ καὶ ἡ, imbellis. Ex α pr. et πτόλεμος, pro πόλεμος, *bellum.*
ἅπτομαι, f. ψομαι, tango, hæreo, attingo, *Gloss. Vet.* ἅπτεται, tetigit, attigit, *idem.* ἅπτεσθαι πολιτικῶν πραγμάτων, πολιτείας, λόγων, μουσικῆς, πολέμου. Μὴ τῶν ἀρίστων ἅπτεται βελευμάτων, *Soph. Antig.* 185. Ὡς μὲ χρεμὸς ἅπτεται φρενῶν, *Aristot. Eq.* 1233.
ἅπτος, ὴ, όν, qui tangi potest, sub tactum cadens, tractabilis. Ab ἅπτω, *tango.*
ἅπτω, f. ψω, necto, annecto, alligo, apto; ἧπται, aptavit, a. 1. ἡμμένος, aptatus, annexus, perf. part. pass.
ἄπτω, f. ψω, accendo; ἅπτομαι, accendor; ἡμμένος, accensus, perf. part. pass. Τὴν λίβον ταύτην ἑώρας, ἀφ' ἧς τὸ πῦρ ἅπτεσι; *Arist. Nub.* 766. Ἧπαί μιν νόσος, *Soph. Trach.* 1027.
ἀπτὼς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ, qui non cadit, stabilis, firmus, constans. Ex α pr. et πίπτω.
ἄπτωτος, ος, ὁ καὶ ἡ, indeclinabilis, carens πτώσει, i. e. *casu.*
ἀπτώτως, *adv.* citra lapsum, sine defectu. Ab ἀπτώς.
ἀπτωχεύτως, sine pauperie.
ἄπυγος, ος, ὁ καὶ ἡ, nates non habens, perexiles nates habens. Ex α pr. et πυγή.
ἀπύθμενος, fundum non habens.
ἄπυκνος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui densus, seu creber non est. Ex α priv. et πυκνὸς, *densus.*
ἀπύλωτος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui porta clausus, seu munitus non est, qui obstrui nequit, patens; (2) effrænis, *de lingua.* Ex α pr. et πύλη, *porta.*
ἀπυνδάκωτος, ος, ὁ καὶ ἡ, fundo carens. Ex α priv et πύνδαξ, *fundum.*
ἄπυος, ος, ὁ καὶ ἡ, inulceratus, qui sine ulcere, sive sine pure est. Ex α priv. et πύον, *pus.*
ἄπυργος, ος, ὁ καὶ ἡ, turres non habens, turribus non munitus. Ex α priv. et πύργος.
ἀπύργωτος, ος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
ἀπυρέκτος, ος, ὁ καὶ ἡ, non febricitans, febri non laborans. Ex α priv. et πυρέσσω.
ἀπυρεξίη, ας, ἡ, carentia febris, τὸ non laborare febri. Ex iisd.
ἀπύρετος, ος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀπύρεκτος. Ex α priv. et πυρετός.
ἀπύρηνος, ος, ὁ καὶ ἡ, nucleum non habens. Ex α priv. et πυρὴν, *nucleus.*
ἀπυρομήλιν, ης, ἡ, spicillum, quod nucleum, i. e. acumen non habet. Ex α priv. πυρὴν et μήλη, *spicillum.*
ἄπυρος, ος, ὁ καὶ ἡ, ignis expers, ignem non expertus. Ex α priv. et πῦρ, *ignis.*
ἀπύρως, *adv.* sine igni.
ἀπύρωτος, ος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄπυρος. Ex α priv. et πύρωτος, *ignitus.*
ἄπυρος, ος, ὁ καὶ ἡ, fando inauditus, de quo nihil fama, aut auditione cognoscitur; (2) qui fando non audivit. Ex α priv. et πυνθάνομαι, *audio.*
'ΑΠΥ'Ω, sono, sonitum reddo; (2) vociferor, clamo; (3) loquor; (4) dico. Τί ποτ' ἀπύων; *Eur. Hec.* 156.
ἀπφὰ, vel ἀπφία, frater, vel soror, velut a blandientibus ipsi sic appellantur, *Suid. Hes.*
ἀπφάριον, ου, τὸ, amasius. Ab eod.
ἀπφίον, ου, τὸ, amasia. Ab eod.
'ΑΠΦΥ'Σ, ύος, ὁ, pater, qui ita dicitur a blandientibus.
ἀπφὼ, idem. Ab ἀπφός; (2) nunc, etiamnum; (3) occultus, absconditus, quæ vox Hebræa est.
ἀπώγων, ωνος, ὁ, ἡ, imberbis. Ex α priv. et πώγων, *barba.*
ἀπωδεῖα, ῶν, f. ήσω, in cantu discrepo; (2) sum absonus. Ab
ἄπωδος, ος, ὁ καὶ ἡ, absonus, dissonus; (2) abhorrens; (3) non placens. Ex α priv. et ᾠδὴ, *canlus.*
ἀπωδύρετο, 3. sing. imp. med. verbi ἀποδύρομαι.
ἄπωθεν, *adv.* procul, eminus. Ab ἀπὸ *ab.*
ἀπωθέω, ῶ, f. ώσω, vel -ωθήσω, repello, abjicio, detrudo, *Gl. V.* ἀπωθῶ, detrudo, repello, repudio, depello, trudo; ἀποθέμαι, expellor, repellor, propellor; (2) pello, depello, depulso, propulso, retrudo, repudio; ἀπώθησεν, dispulit, *Ph.* a. 1. act. ἀποθηκέναι, depulsitasse, *Gl. V.* ἀπώσασθαι, propellere, *Ph.* a. 1. med. ἀπωσθεὶς, repudiatus, repulsus, abactus, *Gl. V.* a. 1. part. pass. ἀπωσθῆναι, depelli, *Ph.* a. 1. inf. pass. Ἀνδρὸς τοῦδ' ἀπώσαντες κράτη, *Soph. Aj.* 446. Αὐθαδίαν φίλης ἀπωθῇ, *Eur. Med.* 622. Φυγάδα δ' ἀπωθεῖ τῆσδε Πολυνείκην χθονὸς, *id. Ph.* 76. Σὺ μὲν πολέμιος ἀπωσαμένη μετ' ἐμοῦ τῶ φίλω χρέωσον, *Arist. Pace*, 776.
ἀπώθητος, ον, repudiatus, repulsus.
ἀπωκισμένος, perf. part. pass. verbi ἀποικίζω.
ἀπώλεια, ας, ἡ, exitium, perditio, amissio. Ab ἀπόλλυμι, *perdo.*
ἀπώλευτος, ος, ὁ καὶ ἡ, non domitus eruditusque, ut pulli domari erudirique solent. Ex α priv. et πωλεύω, *pullos equinos domo.*
ἀπώλεσα, 1. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἀπόλλυμι.
ἀπωλόμην, a. 2. ind. med.
ἀπώλοντο, *extincti sunt*, 3. plur. a. ejusd.
ἀπωμοσία, ας, ἡ, abjuratio, inficiatio per jusjurandum. Ab ἀπόμνυμι, *abjuro.*
ἀπώμοσις, εως, ἡ, idem et ab eod.
ἀπωμοτικὸς, ὴ, όν, ad ἡ, abjurativus.
ἀπωμοτικῶς, *adv.* abjurative.
ἀπώμοτος, ος, ὁ καὶ ἡ, vitandus, lege interdictus. Ab eod.
ἀπὼν, *absens*, part. præs. verbi ἄπειμι, *absum.*
ἀπώρυξ, ῦγος, ὁ, canalis sub terra fossus; (2) propago in vite; (3) propago; (4) scissura, fissura. Ab ἀπορύσσω, *defodio.*
ἀπωχήσαο, 2. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἀπωχήσασο vel ἀπωχήσω, ab ἀπωχέομαι.
ἀπώωτος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui callum non obduxit, adeoque nondum coiit. Ex α pr. et πῶος, *callus.*
ἀπωσάμην, a. 1. ind. med. verbi ἀπωθέω.
ἀπώσις, εως, ἡ, repulsio, rejectio, deturbatio. Ab ἀπωθέω, *pello.*
ἀπώσμὸς, ῦ, ὁ, idem et ab eod.
ἀπωσόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. verbi ἀπωθέω.
ἀπωστικὸς, ὴ, όν, vim habens expellendi:
ἀπωστὸς, ὴ, όν, expulsus, detrusus. Ab eod.
ἀπωτέρος, έρα, έρον, remotior, et ἀπώτατος, άτη, ατον, remotissimus. Ab ἀπὸ, *procul.*
ἀπωτέρω, *adv.* remotius, et ἀπωτάτω, remotissime. Ab ἀπώτερος, et ἀπώτατος.
ἀπώχοντο, 3. pl. imp. ind. med. verbi ἀποίχομαι.
"ΑΡ', apud *Poëtas* pro ἄρα, ergo, utique, certe.
"ΑΡΑ, utique, nempe; (2) tandem; (3) forte; (4) nam, *adjectio*, ut quis *nam?* (5) igitur, ergo, cum γε, vel ἔν, ut ἆραγε, ἆρα ἔν, *igitur, quamobrem?*
ἆρα, *adv.* an, utrum. Hinc (2) ἆρά γε, utrum, numquid? (3) ἆρα ἔν, utrum, nonne igitur? (4) ἆρα μὴν, numquid? (5) ἆρ' ἄν, nonne? ἆρ' ἔν, ὄ, nonne?
'ΑΡΑ', ᾶς, ἡ, preces; (2) preces supplices; (3) diræ, imprecatio; (4) noxa, damnum.
ἀραβδος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui est sine virga, seu baculo. Ex α priv. et ῥάβδος, *virga.*
ἀραβδεῦσαι, *concutientes non sine stridore*, nom. pl. part. præs. act. *Dor.* pro ἀραβδεῦσαι, ab
ἀραβδεύω, ῶ, f. ήσω, strepitum, seu fragorem edo. Λευκὰς ἀραβδεῦσαι ὀδόντας, *Hesiod. Scut.* 249. Ab ἀράβδος.
ἀράβδησι, *insonuit*, 3. sing. a. 1. ind. act.
'Αραβία, ας, ἡ, Arabia, regio Asiæ. Ab Ἄραψ.

'Αραβίζω, f. ίσω, Arabice loquor; (2) partibus Arabum faveo. Ab eod.
'Αραβιστής, ή, όν, Arabicus; (2) repentinus et procellosus. Ab ἄραβος.
'Αράβιος, α, ό καὶ ἡ, idem; (2) Arabs.
"ΑΡΑΒΟΣ, ε, ὁ, strepitus, stridor dentium in frigore aut consternatione.
ἄραγμα, τος, τὸ, et
ἄραγμος, ου, ὁ, collisio, pulsatio, strepitus. Ab ἀράττω, pulso.
ἀραβέω, commoveo, conturbo, Hes.
"ΑΡΑΔΟΣ, ε, ὁ, pulsus cordis post vehemens exercitium.
ἄραι, sustulisse, a. 1. inf. act. verbi αἴρω.
ἀραιά, ᾶς, ἡ, venter et intestina, ubi est multa ἀραιότης. Ab ἀραιός.
ἀραιότερος, α, ὁ καὶ ἡ, meatus seu foramina rara habens. Ex ἀραιὸς et πόρος.
'ΑΡΑΙΟ'Σ, ὰ, ὸν, rarus; (2) tenuis; (3) angustus; (4) imbecillis.
ἀραιός, α, ον, imprecationibus et diris devotus. Ab ἀρᾶ, imprecatio,
ἀραιόσαρκος, ου, ὁ καὶ ἡ, raram seu laxam carnem habens. Ex ἀραιὸς et σάρξ, caro.
ἀραιόστεμος, ου, rarum stamen habens.
ἀραιόστυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, raras columnas habens. Ex ἀραιὸς et στύλος, columna.
ἀραιοσύγκριτος, quibus corpus est laxe concretum, cui libera corporis transpiratio est. Ex ἀραιὸς et συγκρίνομαι, concresco.
ἀραιότης, ητος, ἡ, raritas, laxitas spongiosa. Ab ἀραιός.
ἀραιόφυλλος, ου, rara folia habens.
ἀραιημένος, perf. part. pass. Att. et Ion. pro ἠραιμένος, a verbo αἱρέω, capio.
ἀραιῶς, adv. rare, raris intervallis, leviter.
ἀραιόω, ῶ, f. ώσω, rarefacio; ἀραιοῦμαι, raresco, rarefio. Ab eod. Hinc
ἀραίωμα, ατος, τὸ, interstitium, rima, hiatus, raritas.
ἀραίωσις, εως, ἡ, laxatio, rarefactio, attenuatio.
ἀραιωτικὸς, ἡ, όν, rarefaciendi vim habens.
ἀρακίδες, species leguminis.
'ΑΡΑΚΤΟ'Ν, ῦ, τὸ, attramenti sutorii species.
ἀράμενος, a. 1. part. med. verbi αἴρω.
ἄραρεν, 3. plur. a. 1. ind. act. Ion. pro ἤραξαν, a verbo ἀράσσω, amputo.
ἄραρε, 3. sing. f. 1. ind. act. Dor. pro ἤραξε.
ἄραρο, amabas, 2. sing. imperf. ind. med. Ion. et Dor. pro ἤρατο, a verbo ἔραμαι.
ἀράομαι, ώμαι, precor, facio vota; (2) imprecor, maledico. "Η σε πολλάκις θεοῖς ἀράσθαι ζῶντα πρὸς δόμοις μολεῖν, Soph. Aj. 509. Ab ἀρᾶ, precor.
ἄραρα, me accommodavi, 1. sing. perf. ind. med. Poët. pro ἦρα, a verbo ἄρω, apto.
ἀράρισε, 3. sing. imperf. ind. act Ion. pro ἤραρισε. Ab
ἀραρίσκω, apto. Ab ἄρω.
ἀραρεῖσθαι, convenissent, 3. pl. a. 2. opt. m. Att. et Ion. pro ἀρεῖντο, a verbo ἄρω.
ἄραρον, 1. sing. a. 2. ind. act. Att. pro ἦρον. ἀραρώ, apto. Ab ἄρω.
ἀραρότως, et ἀρηρότως, apte, commodè.
ἀραρῶς, adv. idem.
ἀραρῶς, qui se accommodavit, qui placuit, perf. part. med. Att. pro ἠρῶς, a verbo ἄρω.
ἄρας, qui sustulit, aor. 1. part. act. verbi αἴρω.
ἀράσιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, exsecrandus, detestabilis. Ab ἀράομαι.
ἄρασθαι, solvisse, a. 1. inf. med. verbi αἴρω.
'ΑΡΑ'ΣΣΩ, vel ἀράττω, f. ξω, pulso, illido. "Ονείδεσιν ἤρασσον ἔνθεν κἀνθεν, Soph. Aj. 736. "Ηρασσον κακοῖς τοὺς πᾶσιν, ib. 373. Πρώτην ἀράξας νύσσαν ὡς πτηνὸς βέλεμνον, Lycurg. 15.
ἀράσσει, 3. sing. præs. ind. med. contr. pro ἀράσσεται, ab ἀράσσομαι.
ἀρατροφορέω, ῶ, aratrum fero. Ex ἄρατρον, aratrum, et φορέω, fero.
ἀράτω. 3. sing. a. 1. imperat. act. v. αἴρω.
'ΑΡΑΧΙ'ΔΝΑ, νς, ἡ, planta quædam.
ἀραχναίη, ἡ, aranea, Ep.
ἀραχναίος, αία, αῖον, ad araneam pertinens; (2) ab aranea factus. Ab ἀράχνης.
ἀράχνιος, εία, ειον, idem et ab eod.
ἀράχνη, ης, ἡ, aranea; (2) tela aranea.
ἀραχνήεις, εσσα, εν, idem quod ἀραχναίος, Nic. Ab
'ΑΡΑ'ΧΝΗΣ, ου, ὁ, araneus vel aranea.
ἀραχνικὸς, ἡ, όν, idem quod ἀραχναίος.
ἀράχνιον, ου, τὸ, aranea tela; (2) araneus vel aranea; (3) vitium olivis et vitibus peculiare. Ab ἀράχνης.
ἀραχνιόω, ῶ, et ἀραχνιόομαι, ῶμαι, araneis squaleo, araneis vitior. Ab eod.
ἀραχνιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀραχνικὸς (2) araneæ speciem imitans. Ab eod.
"ΑΡΑΨ, ᾰβος, ὁ, Arabs.
"ΑΡΒΗΛΟΣ, ε, ὁ, scalprum, culter sutorius.
'ΑΡΒΥ'ΛΗ, ης, ἡ, genus quoddam calceamenti cavi et profundi, idoneique in primis ad lutum calcandum. Hinc
ἀρβυλίς, ίδος, ἡ, idem; (2) calceus venatorius.
ἀρβυλοπτερος, ε, ὁ καὶ ἡ, alas adfixas habens calceis. Ex ἀρβύλη et πτερὸν, ala.
ἀργαίνω, albico, albesco. Ab ἄργος, albus.
ἀργαλέος, έα, έον, difficilis, molestus, qui alicui operosus est. Ab ἔργον, opus; aliis ab ἄλγος, dolor, quasi ἀλγαλέος.
ἀργαλέως, adv. difficulter, ægre.
'ΑΡΓΑ'ΣΤΗΣ, άντος, ὁ, ἡ, genus quoddam serpentis; (2) qui callidioris quam pro ætate est ingenii; (3) qui ferinis et violentis moribus est.
ἀργεῖαι, ῶν, αἱ, genus prætiosorum calceamentorum, quæ Argis conficiebantur. Ab "Αργος.
ἀργείης, ε, ὁ, albus. Ab ἄργός.
ἀργεινὸς, idem quod ἀργινὸς, Steph.
'Αργείος, εία, ειον, Argivus. Ab "Αργος.
'Αργειφόντης, ε, ὁ, Argi occisor, Epitheton Mercurii. Ab "Αργος et φόντης, pro φονητὴς, occisor.
ἀργέλαφοι, οἱ, extremæ et inutiles rei partes.
ἄργεμα, ατος, τὸ, albugo, vel oculi ulcusculum, quod in iridis circulo nascitur. Ab ἄργος.
ἀργεμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Argivorum sacerdos, Epith.
ἀργεμώνη, ης, ἡ, argentea phiala, item argenteum vas quodvis. Ab eod.
ἀργεννὸς, η, ον, albus. Ab eod.
ἀργεοσάντης, ε, ὁ, Argivorum sacerdos, Epith.
ἀργές, ἀργέτος, pro ἀργὴς, ἀργῆτος, Hom.
ἀργεστὴς, ῆος, ὁ, albus, splendidus.
ἀργεστὸς, ὴ, ὸν, albus; (2) velox; ἀργέστης, ventus quidam. Ab eod.
ἀργέτι, albo, dat. sing. ab ἀργὴς, pro ἀργῆτι.
ἀργεῦσα, cesso, ferior, pigresco, Gl. V.
ἀργέων, ῶν. f. ήσω, otior, Gl. V. feriatus sum, cesso, vaco. Οἷς τὸ κεῖμαι ἔκπαλαι οὐκ ἀργεῖ, 2 Pet. 2, 3. Οὐδὲν γὰς αὐτοῖς ἄργισται τῶν πεπράτισθαι δεομένων, Xen. Ab ἀργὸς, otiosus.
ἀργήεις, ήεσσα, ῆεν, albus. Ab ἄργός.
ἀργής, s. ἀργὴς, vide ἀργάς.
ἀργὴς, ῆτος, ὁ, albus; (2) velox. Ab ἀργός.
ἀργησὴς, ῆρος, ὁ, vide ἀργεσὴς, Hes. Steph.
ἀργία, ας, ἡ, otium; (2) segnities, socordia; (3) festivitas qua Deo otiamur, Appian. Bell. Civ. 1, 55. Ab ἀργὸς, otiosus.
ἀργικέραυνος, ε, ὁ καὶ ἡ, albicans, seu lucidum. Ex ἀργὸς, albus, et κεραυνὸς, fulmen.
ἀργικὸς pro ἀργὸς, (2) vel 'Αργεῖος, Eur.
'ΑΡΓΙΛΛΟΣ, seu ἄργιλος, ε, ὁ, argilla, terra alba et pura. Hinc
ἀργιλλώδης, seu ἀργιλλῶδης, εος, ὁ καὶ ἡ, argillosus, argillaceus; (2) sordidus.
ἀργινόεις, εσσα, όεν, albus, candidus, splendidus. Ab ἀργὸς, albus.
ἀργιόδους, οντος, ὁ καὶ ἡ, albos dentes habens. Ex ἀργὸς, et ὀδὼς, dens.
ἀργιόδων, οντος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
ἀργίτης, οδος, ὁ καὶ ἡ, celer, velox; (2) albis pedibus.
ἄργμα, ατος, τὸ, primitiæ. Ab ἄρχομαι.
ἀργμένος, qui cœpit, qui inceptus est, perf. part. pass. Ion. pro ἠργμένος, ab ἄρχομαι.
ἀργολογέω, ῶ, verba otiosa et supervacua facio.
ἀργολογία, ας, ἡ, sermo otiosus et supervacuus.
ἀργοναύτης, ε, ὁ, Argonauta, qui in navi Argo Jasonem comitatus est. Ex 'Αργὼ, Argo navis, et ναύτης, nauta.
ἀργοποιὸς, ὸ, ὁ καὶ ἡ, inertiam adferens; inertem reddens. Ex ἀργὸς, otiosus, et ποιέω.
"ΑΡΓΟΣ, εος, τὸ, Argos, urbs Peloponnesi celeberrima, unde et pro ipsa Græcia quandoque ponitur; (2) ε, ὁ, Argus pastor centum oculis prædituς, a Mercurio demum occisus.

'ΑΡΓΟ'Σ, ὴ, όν, albus; (2) otiosus, piger; (3) incultus, *Gl. V.* segnis, desidiosus, socors, lentus; (4) rudis, de lapide non cæso.
ἀργοτροφέομαι, otiose et molliter vivo.
ἀργοτρόφος, ον, inutilis homo, fruges consumere natus.
ἀργόχρως, ωτος, albus, *Cyr.*
ἀργυραγχη, ης, ἡ, quum quis numeribus corruptus tacet, et ab argento quasi suffocatur. Ex ἄργυρος, *argentum*, et ἄγχω, *suffocatio.*
ἀργυραμοιβικῶς, *adv.* argentariorum more. Ab inus. ἀργυραμοιβικὸς, quod est ab
ἀργυραμοιβὸς, ὁ, ὁ, nummularius, argentarius, trapezita, qui monetam minutiorem vel æream argentea permutat. Ab ἄργυρος, *argentum*, et ἀμείβω, *muto.*
ἀργυράσπις, ίδος, ὁ καὶ ἡ, argentum clypeum habens. Ex ἄργυρος et ἀσπὶς, *clypeus.*
ἀργυρεῖον, ου, τὸ, argentarii officina; (2) argentifodina. Ab ἄργυρος, *argentum.*
ἀργύρειος, ου, argenteus, *Gl. V.* Ab eod.
ἀργυρείος, εία, εῖον, idem.
ἀργύρεος, έα, έον, *contr.* ἀργυρᾶς, ᾶ, ᾶν, idem.
ἀργύρεος, idem.
ἀργυρεύω, f. εύσω, argentum effodio. Ab eodem.
ἀργυρηλάτης, ε, ὁ, argenti cusor Ex ἄργυρος et ἐλαύνω.
ἀργυρίδιον, ε, τὸ, pecunia. Ab ἄργυρος.
ἀργυρίζω, fut. ίσω, pecunia corrumpo. *Im med.* capturas facio, nundinor, lucror; corrumpi me patior.
ἀργυρικὸς, ἡ, όν, pecuniarius. Ab eod.
ἀργυροθήκη, ης, ἡ, argenti seu pecuniæ theca. Ex ἄργυρος et θήκη.
ἀργυροκόπος, ε, ὁ, argenti cusor; (2) argentarius. Ex ἄργυρος et κόπτω, *sectio.*
ἀργύριον, ε, τὸ, argentum, pecunia, nummi argentei; (2) nummus argenteus minutior. Ab ἄργυρος.
ἀργυρὶς, ίδος, ἡ, argentea phiala, item argenteum vas quodvis. Ab eod.
ἀργυρισμὸς, ε, ὁ, capturarum consectatio, quæstus, pecunia capta. Ab ἀργυρίζω.
ἀργυρῖτης, ε, ὁ, qui pecunia abundat.
ἀργυρίτις, ίδος, ἡ, quæ pecunia abundat; (2) quæ argento abundat, ut terra.
ἀργυροδόκος, ε, ὁ καὶ ἡ, arcum argenteum habens. Ex ἄργυρος et βίος, *arcus.*
ἀργυρογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, argenti spectator, sive explorator, qui argentum ad Lydium lapidem probat. Ex ἄργυρος et γνώμων.
ἀργυροδέκτης, ε, ὁ, argenti seu pecuniæ receptor, *Naz.* A δέχομαι.
ἀργυροδίνης, ε, ὁ, argenteos, i. e. limpidos, ac claros habens vortices. Ab ἄργυρος, et δίνη, *vortex.*
ἀργυροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, argenti speciem habens. Ex ἄργυρος et εἶδος, *species.*
ἀργυρόηλος, ε, ὁ καὶ ἡ, argenteis clavis distinctus. Ex ἄργυρος et ἧλος, *clavus.*
ἀργυροθήκη, ης, ἡ, id. quod ἀργυροθήκη.
ἀργυροκάπηλος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui argentariam exercet. Ex ἄργυρος et κάπηλος.
ἀργυροκοπεῖον, ε, τὸ, officina argentaria, in qua nummi argentei cuduntur. Ab
ἀργυροκοπέω, ῶ, f. ήσω, argentum signo. Ab
ἀργυροκόπος, ε, ὁ καὶ ἡ, argentarius, argenti signator; monetarius, *Gl. V.* Ex ἄργυρος et κόπτω, *cudo, cædo, ferio, tundo.*
ἀργυροκοπιστὴς, ῆρος, ὁ, idem.
ἀργυρολογέω, ῶ, f. ήσω, pecuniam posco et exigo. Ab ἀργυρολόγος.
ἀργυρολόγητος, ε, ὁ καὶ ἡ, ad pecuniam colligendam institutus. Ab ἀργυρολογέω.
ἀργυρολογία, ας, ἡ, pecuniæ exactio. Ab
ἀργυρολόγος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui pecuniam colligit. Ex ἄργυρος et λέγω, *colligo.*
ἀργυρομιγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, argento mixtus. Ex ἄργυρος et μίγνυμι, *misceo.*
ἀργυροπέζα, ας, ἡ, quæ pedes argenteos, i. e. candidos et formosos, habet. Ex ἄργυρος et πέζα.
ἀργυροπέζος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui pedes argento similes habet. Ex iisd.
ἀργυρόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, argenteis pedibus prædituς sive instructus. Ex ἄργυρος et πῦς, *pes.*
ἀργυροπράκτης, ε, ὁ, nummularius. Ab ἄργυρος et πράττω, *facio.*
ἀργυροπραξικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, argentaria, sc. ars. Ab
ἀργυροπρακτικὸς, ὴ, όν, ad argentum clabo-

randum faciens, seu pertinens. Ex ἄργυρος et πράττω, *facio.*

ἀργυροστάτης, ου, ὁ, nummularius. Ex ἄργυρος et πράτης, *venditor.*

ἀργυροστωλέω, ῶ, f. ήσω, pecunia numerata vendo. Ex ἄργυρος et στωλέω, *vendo.*

ἀργυροῤῥύτης, ου, ὁ, qu. dic. argentifluus, fluenta habens argentum vehentia. Ex ἄργυρος et ῥύω, *fluo.*

"ΑΡΓΥΡΟΣ, ου, ὁ, argentum; (2) pecunia; (3) vasa argentea.

ἀργυροστερνής, ές, furax. Ex ἄργυρος et στέρνον.

ἀργυρότοιχος, parietes argento ornatos habens.

ἀργυροτόξος, ου, ὁ καὶ ἡ, argenteo arcu decorus. Ex ἄργυρος et τόξον, *arcus.*

ἀργυροτράπεζα, ης, ἡ, mensa argentaria; (2) mensa argentea.

ἀργυροῦν, *argenteum*, nom. sing. n. gen. *contr.* pro ἀργύρειον, ab ἄργυρεος, *contr.* ἀργυροῦς.

ἀργυροφάλαρος, ου, ὁ καὶ ἡ, argenteis phaleris insignis. Ex ἄργυρος et φάλαρα.

ἀργυροφανής, έος, ὁ καὶ ἡ, instar argenti splendens. Ex ἄργυρος et φαίνομαι, *splendeo.*

ἀργυροφεγγής, έος, ὁ καὶ ἡ, argento splendens. Ex ἄργυρος et φέγγος, *splendor.*

ἀργυροφύλαξ, κος, ὁ, argentarius, *Gl. V.* Ex ἄργυρος et φύλαξ, *custos.*

ἀργυροχάλινος, ου, ὁ καὶ ἡ, argenteis frenis ornatus. Ex ἄργυρος et χαλινός, *frenum.*

ἀργυρορυχεῖον, οῦ, τὸ, ἡ, argentum fundo, vel conflo, de vascularibus. Ab ἀργυρορυχός, ου, ὁ, argenti fusor, faber argentarius. Ex ἄργυρος et χέω, *fundo.*

ἀργυρῶδες, ους, τὸ, deargento. Ab ἄργυρος. Hinc ἀργυρώδωμα, ατος, τὸ, vas argenteum.

ἀργυρώνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, argento emptus, servus. Ex ἄργυρος et ὠνέομαι, *emo.*

ἀργυρῷ, dat. sing. ab ἀργυρῶς.

ἀργύφεος, ου, ὁ καὶ ἡ, albus propter texturam, ex alba textura constans; (2) albus. Ex ἀργὸς *albus*, et ὑφή, *textura.*

ἀργυφής, έος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

ἄργυφος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

'ΑΡΓΩ, όος, ἡ, Argo, navis Jasonis; (2) sidus quoddam.

ἀργῶς, *adv.* otiose, segniter; (2) temere, frustra. Ab ἀργὸς, *otiosus.*

ἄρδα, inquinamentum. Hinc

ἀρδαλός, ὁ καὶ ἡ, immundus. Hinc

ἀρδαλόω, ῶ, inquino, contamino.

ἀρδάνιον, ου, τὸ, vas fictile; (2) vas ex quo pecudes bibunt; (3) vas, quod ante fores defunctorum ponebatur, ut ex eo se adspergerent introëuntes. Ab ἄρδω.

ἀρδεία, ας, ἡ, irrigatio, s. e pluvia, s. e rivis. Ab eod.

ἀρδεῖν, præs. inf. act. *Att.* et *Dor.* pro ἄρδειν.

ἀρδευσις, εως, ἡ, irrigatio. Ab ἀρδεύω.

ἀρδευτής, ῦ, ὁ, rigator, *Man.* Ab

ἀρδεύω, f. εύσω, rigo, irrigo; (2) adaquo. "Ἀρδευόμενα τοῖς ψυχροῖς, *Theophr.* Ab ἄρδω.

ἄρδην, *adv.* funditus, plane, omnino. Εἰ δυνηθείη τὸν ἐχθρὸν ἄρδην ἀφανίσαι, *Polyb.* 1. *cap.* 82. Ab αἴρω, *tollo.*

"ΑΡΔΙΣ, εος, ἡ, cuspis teli; (2) arma, quibus cominus pugnabant.

ἄρδμος, ἡ, ὁ, irrigatio; (2) adaquatio.

ἄρδοντι, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro ἄρδουσι. Ab

"ΑΡΔΩ, f. σω, rigo, irrigo; (2) potum præbeo, adaquo. "Ἄρδειν τὰς κάπας, ἵππον. Ἐξένεγκέ μοι ταχέως οἶνον χοᾶ, τὸν νῦν ἐν' ἀρδω, *Arist. Eq.* 96. "Ἄρδω σ' ὅτως ἀναζλαστάνης. id. *Lys.* 387.

ἀρεία, ᾶς, ἡ, *Poët.* ἀρειή, minæ. Ab ἀρά.

ἀρειάω, minor, *E. M.*

'Αρειβύσανος, ὁ, fimbria Martis.

'Αρειικος, ἡ, ὁν, Mavortius, *Gl. V.* Ab "Αρης, *Mars.*

'Αρειμάνης, έος, ὁ καὶ ἡ, Marte furens, bellicosus. Ex "Αρης, *Mars*, et μαίνομαι, *furo.*

'Αρειμάνιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

'Αρειομάνης, έος, ὁ καὶ ἡ, Arianus, Arii studio furens. Ab "Αρειος, *Arius*, hæresiarcha, et μαίνομαι, *furo.*

'Αρειομανίτης, ου, ὁ, idem et ex iisd.

'Αρειοπαγίτης, ου, ὁ, Areopagita, senator Areopagi; (2) proverbialiter homo tetricus, severus et taciturnus. Ab

'Αρειοπάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, Areopagus, curia Athenis, qs. Martis collis. Ex "Αρης, *Mars*, et πάγος, *collis.*

"Αρειος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, Martius; (2) Marti sacer, s. ad Martem pertinens; (3) bellicosus. Ab "Αρης.

'Αρειότολμος, ου, ὁ καὶ ἡ, Marte audaciam sumens, Martius; (2) bellicosus. Ex "Αρης, *Mars*, et τόλμα, *audacia.*

ἀρείται, 3. sing. f. 2. ind. med. v. αἴρω.

ἀρείτολμος, ου, bellicosus, *Ep.* Vid. ἀρειοτ.

'Αρείφατος, ου, ὁ καὶ ἡ, Martius, bellicosus, fortis, proprie in bello, sive a Marte interemptus. Ex "Αρης, *Mars*, et φάω.

'Αρείων, ονος, ὁ καὶ ἡ, καὶ τὸ ἄρειον, præstantior, proprie Marte; (2) melior, potior, præstantior. Ab "Αρης, *Mars.*

ἀρέμβατος, immotus, constans. Ab α pr. et ῥεμβάζω.

"Αρεος, *Martis*, gen. sing. ab "Αρης, *Mars.*

ἀρέσαι, a. 1. inf. act. verbi ἀρέσκω.

ἀρέσαίμαν, 1. sing. a. 1. opt. med. *Dor.* pro ἀρεσαίμην.

ἀρέσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἤρεσαντο.

ἀρέσειε, 1. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀρέσαιμι.

ἀρέσθαι, *sustulisse*, a. 2. inf. med. v. αἴρω.

ἀρέσκεια, ας, ἡ, comitas adsentatrix, lepos in sermone, facetosa urbanitas, blanditia. *Gl. V.* venustas. Ab ἀρέσκω, *placeo.*

ἀρέσκευμα, ατος, τὸ, blanda et adulatoria appellatio. Ab

ἀρεσκεύομαι, comiter appello, comiter cum aliquo ago. 'Αρεσκεύεσθαί τινι τῇ κρίσει, τοῖς ποιήσι, Ἡσιόδῳ ἱερεῖς, *Xen.*

ἀρεσκόντως, adv. grate.

ἀρέσκος, ἐσκη, ἐσκον, blandus, placendi studiosus, gratiæ occupator. Ab

'ΑΡΕΣΚΩ, f. έσω, placeo, amicum reddo; (2) placeo; ἀρέσκομαι, adquiesco, placet conditio, satis fit mihi; ἀρέσῃ, libeat, *Gl. V.* a. 1. conj. ἀρέσαι, placitum, id. ἀρέσασαν, placitus, id. ἀρέσασι, placet, libet, juvat, id. ἀρέσκομαι, placo, id. Σὲ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει; *Arist. Ran.* 103. Τὸ χρῶμα τοῦτο μ' ὐκ ἀρέσκει τῆς κόρης, *Arist. Thesm.* 413. Οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες Θεῷ ἀρέσαι οὐ δύνανται, *Rom.* 8, 8.

ἀρέσομαι, *placebo*, 1. sing. f. 1. ind. med. v. ἀρέσκω pro ἀρέσω, *placeo.*

ἀρεσσάμενος, a. 1. med. *Poët.* pro ἀρεσάμενος.

ἀρέστης, ητος, ὁ, libum, genus placentæ diis gratum. Ab ἀρέσκω. Hinc

ἀρεστήριον, ου, τὸ, sacrificium gratum.

ἀρεστόν, ῦ, τὸ, decretum, placitum. Ab ἀρέσκω.

ἀρεστός, ή, όν, gratus, æquus; placidus, *Gl. V.* Ab eod.

ἀρεστῶς, *adv.* grate.

ἀρετάνιον, idem quod ἀρετάν.

ἄρετ' pro ἄρετο, 3. sing. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἤρετο, a verbo αἴρω, *tollo.*

ἄρετοι, 3. sing. præs. ind. med. v. ἄρω.

ἀρεταλογίαι, ἡ, sermo de virtute, *Man.* Ex ἀρετή et λόγος.

ἀρετάν, gen. pl. *Dor.* pro ἀρετῶν.

ἀρετάων, ῶ, virtutis felicitatem adsequor; (2) feliciter procedo; (3) virtutis studiosus sum; (4) virtutis laudem quæro. Οὐκ ἀρετᾶ κακὸς ἐὼν, *Od.* 8, 329. Ab

'ΑΡΕΤΗ, ῆς, ἡ, virtus; industria, fortitudo, navitas, *Gl. V.*

"Αρευς, *Martis*, gen. sing. *Dor.* pro "Αρεως, ex "Αρης, ab "Αρης, *Mars.*

ἀρέων, gen. plur. *Ion.* pro ἀρῶν, ab ἀρά, *preces.*

"Αρη, pro "Αρηα, *Martem*, acc. sing. ab "Αρης.

ἄρηαι, 2. s. a. 2. conj. med. *Ion.* pro ἄρῃ.

ἀρηγίμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἀρήγειν.

ἀρήγοισα, præs. part. act. *Dor.* pro ἀρήγουσα.

'ΑΡΗΤΩ, f. ξω, auxilior, opem fero, proprie in bello; ἀρήγειν, opitulari, *Ph.* "Αρήγειν τοῖς φίλοις, *Xen.* Καί τέ μι φησὶ μάχῃ Τρώεσσιν ἀρήγειν, *Il.* 1, 521.

ἀρηγών όνος, ὁ καὶ ἡ, auxiliator; (2) defensor. Ab ἀρήγω.

ἀρηΐβοος, ου, ὁ καὶ ἡ, bellicosus, proprie agilia in prælio. Ex "Αρης, *Mars*, et βοῦς, *velox.*

'Αρήϊος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod "Αρειος.

'Αρηΐσαιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, id. quod 'Αρείσαντος.

'Αρηΐφιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, Marti carus, Martis amicus; (2) cui Mars est carus, bellator. Ex "Αρης, *Mars*, et φίλος, *amicus.*

ἀρῆν, ut hinc fit ἀρνὸς, ἀρνὶ, ἄρνα, ἄρνες, per *Syncop.* pro ἀρένος, &c. agnus, agna.

"Αρην, *Martem*, acc. sing. ab "Αρης, "Αρηος.

ἀρῆξαι, a. 1. inf. med. verbi ἀρήγω.

ἀρῆξις, εως, ἡ, auxilium. Ab ἀρήγω.

ἄρηρε, 1. sing. perf. ind. med. *Att.* pro ἦρα. Ab ἄρω.

ἀρήρειν, 1. sing. plusq. ind. med. *Att.* pro ἤρειν.

"ΑΡΗΣ, ος, (et ητος, *Steph.*) ὁ, Mars; Gradivus, *Gl. V.* (2) prælium; (3) bellum; (4) vulnus, plaga, ferrum, &c.

ἀρῆς, gen. sing. *Ion.* pro ἀρᾶς.

ἀρησόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. verbi ἀράομαι.

ἄρηται, 3. sing. a. 2. conj. v. αἴρω.

ἀρήτειρα, ας, ἡ, sacerdos. Ab ἀρά, *preces.*

ἀρητήρ, ῆρος, ὁ, precator; (2) sacerdos. Ab eodem.

'Αρητιάς, άδος, ἡ, Martia, bellicosa. Ab "Αρης, *Mars.*

ἀρητός, ή, όν, funestus, noxius, perniciosus. Ab ἀράομαι, *damno adficio.*

ἀρηφαίνων, *Martem præ se ferens*, qs. part. præs. act. ab ἀρηφαίνω, ex "Αρης, et φαίνω, *ostendo.*

ἀρῆϊς, *sublatus*, a. 1. part. pass. v. αἴρω.

ἄρθεν, *sublati sunt*, 3. plur. a. 1. ind. pass. *Ion.* et *Bœot.* pro ἤρθησαν, a verbo eod.

ἄρθης, 2. sing. a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἤρθης.

ἀρθήσονται, *surgent*, 3. plur. f. 1. ind. pass.

ἄρθητι, *sublatus esto*, 2. sing. a. 1. imperat. pass.

ἀρθμιέω, ῶ, f. ήσω, amicitiæ vinculo jungor cum aliquo. 'Ηὺ αὖτ' ἐν φιλότητι διέτμαγεν ἀρθμήκοντας, *Il.* 7, 302. Ab ἄρθμιος.

ἀρθμία, ας, ἡ, amicitia, concordia.

ἄρθμιος, ᾱ, ὁ, amicus. Ab eod.

ἀρθμός, ῦ, ὁ, amicitia. Ab ἄρω et θυμός.

ἀρθρεικός, ή, όν, articularis, articulis quadrans et conveniens; (2) articulis laborans, podagricus, chiragricus, articularis.

ἀρθρετικός, ή, όν, idem.

ἀρθρίτις, ίδος, ἡ, morbus articularis, dolor articulorum. Ab

"ΑΡΘΡΟΝ, ου, τὸ, artus, articulus, naturalis ossium compages; copula, *Gl. V.* (2) Articulus, vox Grammaticorum. Hinc

ἀρθρόω, ῶ, f. ώσω, articulo, fingo, formo.

ἀρθρῶσαι, *formaverit*, 3. sing. a. 1. opt. act.

ἀρθρώδης, ους, ὁ καὶ ἡ, articulosus.

"ΑΡΙ, particula inseparabilis, quæ vocabulis præfixa significationem eorum auget per Valde, vehementer, multum, cito, statim, facile; ut ἀρίδηλος, valde clarus, valde manifestus.

'ΑΡΙ'Α, ας, ἡ, arbor quædam sero florens. *Angl.* THE WHITE BEAM TREE.

ἀρίγνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, valde notus, clarissimus, qui facile nosci potest. Ex ἄρι, *valde*, et γινώσκω, *nosco.*

ἀριδάκρυος, ου, ὁ καὶ ἡ, multum lacrimans, propensus ad lacrimandum. Ex ἄρι et δάκρυ, *lachrymæ.*

ἀρίδακρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, idem et ab eod.

ἀριδάκρῦτος, ου, multum lacrimabilis et multum lacrimans, *Hes.*

ἀριδείκετος, ου, ὁ καὶ ἡ, præclarus, valde inclytus. Ex ἄρι et δείκνυμι, *ostendo.*

ἀρίδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, valde clarus, præclarus, valde manifestus. Ex ἄρι et δῆλος.

ἀριδήλως, *adv.* manifeste.

ἀρίζηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, multum æmulandus; (2) valde clarus, manifestus, ζ posito pro δ. Ex ἄρι et ζῆλος, *æmulatio.*

ἀριζήλως, *adv.* clare, manifeste; (2) studiose.

ἀριζήλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, valde æmulandus. Ex ἄρι et ζηλόω, *æmulor.*

ἀριήκοος, ου, ὁ καὶ ἡ, obediens, dicto audiens; (2) acute audiens. Ex ἄρι et ἀκούω.

ἀριθμεῦνται, 3. pl. præs. ind. pass. *Dor.* pro ἀριθμέονται. Ab

ἀριθμέω, ῶ, f. ήσω, numero. 'Αλλ' ἄγε δὴ τὰ χρήματ' ἀριθμήσω, *Odyss.* 13, 215. 'Αλλα καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι ἠριθμηνται, *Luc.* 12, 7. Ab ἀριθμός. Hinc

ἀριθμηθήμεναι, a. 1. inf. pass. *Dor.* pro ἀριθμηθῆναι.

ἀρίθμημα, τὸ, numerus.

ἀριθμησις, εως, ἡ, numeratio, enumeratio.

ἀριθμητική, sc. τέχνη, ης, ἡ, arithmetica, ars numerorum et numerandi. Ab

ἀριθμητικός, ή, όν, numerandi peritus; (2) ad arithmeticam pertinens.

ἀριθμητικῶς, modo numerandi. Ab

ἀρίθμητος, ή, όν, numerabilis; (2) paucus; (3) dicitur et de paucis eleganter. Ab ἀριθμέω.

ἀρίθμιος, ου, adnumerandus, *Suid.*

'ΑΡΙΘΜΟ Σ, ῦ, ὁ, numerus; (2) homo nullius pretii.
ἀρικύμων, ονος, ἡ, quæ facile fit gravida; (2) fœcunda. Ex ἄρι et κύω.
ἄριν, ινος, ὁ καὶ ἡ, naso, seu naribus carens; (2) non sagax. Ex α pr. et ῥὶν, *nasus.*
ἄρῑνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
ἀριοβαρζάνιος, ᾱ, ὁ, nomen emplastri. Ab Ariobarzane.
ἀρῑτιμεος, ον, valde amarus.
ἀριτερτίες, nom. pl. ab ἀριτερτής.
ἀριτερτίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, decus eximium.
ἀριτερτέως, *adv.* valde decenter. Ab
ἀριτέρτης, εος, ὁ καὶ ἡ, valde decorus; (2) valde illustris et excellens. Ex ἄρι, *valde*, et πρέπω, *decorus sum, convenio.*
ἄρις, ινος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄριν.
'ΑΡΙ Σ, ἴδος, ἡ, instrumentum fabrile; (2) herba quædam, *Angl.* FRIERS-COWL.
ἀρίσᾱμος, *bello clarus*, *Dor.* pro ἀρίσημος.
ἀρίσημος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, clarus, conspicuus; (2) illustris, insignis. Ex ἄρι, *valde*, et σῆμα, *signum.*
ἀριωθᾱεμᾶτος, victor certamine curuli.
ἀρισκυδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valde indignans, seu iracundus, *Etymol.* Ex ἄρι et σκύζομαι.
ἄρισα, *adv.* optime, *Gl. V.* Ab ἄριστος.
ἀρίσαβλος, ᾱ, ὁ, optime decertans, præstantissimus in certaminibus. Ex ἄριστος, *optimus*, et ἄθλος, *certamen.*
ἀρισᾰρχεῖον, τὸ, templum Dianæ sacrum. Ab
ἀρισᾰρχέω, ῶ, optime impero, optime gero magistratum. Ex ἄριστος et ἄρχω, *impero.*
ἀρισᾰβῶλος, ον, abundans uvis.
ἀρίσᾰω, ῶ, f. ήσω, prandeo. 'Ηρώτα αὐτὸν Φαρισαίός τις ὅπως ἀρίσήση παρ' αὐτῷ, *Luc.* 11, 37. Ab ἄριστον, *prandium.*
ἀρισεία, ας, ἡ, fortitudo, strenuitas; ἀρισεία, fortia facta, *Gl. V.* Ab 'Αρης, *Mars.*
ἀρισεῖον, ᾱ, τὸ, præmium, proprie fortitudinis ergo datum. Ab eod.
ἀρισερᾶ, ᾶς, ἡ, sc. χεὶρ, sinistra sc. manus. *Ph.* scæva. Ab
'ΑΡΙΣΤΕΡΟ Σ, ρᾶ, ρὸν, sinister; (2) infaustus; (3) stultus.
ἀρισεροστάτης, ᾱ, ὁ, qui a sinistra stat. Ex ἀρισερὰ, et στατὸς, *qui stetit.*
ἀρισερόχειρ, ειρος, ὁ καὶ ἡ, qui tantum sinistram habet; (2) qui sola sinistra utitur, *R.* Ex ἀρισερὰ et χεὶρ, *manus.*
ἀρισεύσασκε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἠρίστευε, ab ἀρισεύω.
ἀρίσευμα, τος, τὸ, præclarum facinus.
ἀρισεύουσα, præs. part. act. f. g. *Dor.* pro ἀρισεύουσα.
ἀρισεύς, έος, ὁ, princeps; (2) omnium fortissimus. Ab ἀρίστευω.
ἀρισεύσασα, a. 1. part. act. fem. g.
ἀρίστευτικὸς, ἡ, όν, qui quasi a natura ita est comparatus, ut omnium fortissime se gerat; (2) strenuus. Ab
ἀρίστεύω, f. εύσω, fortissime me gero; (2) strenuum me præsto; fortiter facio, *Gl. V.* (3) excello; (4) dominor. Τὰ πρῶτα καλλιστεῖ' ἀρίστεύσας ἕρατὸς, nactus summa præmia, *Soph. Aj.* 435. Ab ἄριστος.
ἀρίστης, nom. pl. *Ion.* pro ἀρίστες, ab ἀρίστης.
ἀρίστῐον, τὸ, *Ion.* pro ἀρίστιον, *Herod.*
ἀρίστητὴρ, ῆρος, ὁ, pransor, qui prandere solet.
ἀρίστίζω, f. ίσω, prandio excipio, prandium præbeo; (2) prandeo, *in act. et med.* Ab ἄριστον.
ἀρίστίνδην, *adv.* optimos quosque deligendo, secundum delectum virtutis. Ab ἄριστος.
ἀρίστόβολος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cujus optimum est consilium: est et nom. propr. viri. Ex ἄριστος et βολὴ, *consilium.*
ἀρίστογένθλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui optimos generat. Ex ἄριστος et γενέθλη, *origo, ortus.*
ἀρίστογόνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, parens optimæ prolis. Ex ἄριστος et γόνος, *soboles.*
ἀρίστόδειτνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, prandium cœnæ conjunctum, ad cœnam perductum. Ex ἄριστον et δεῖτνον.
ἀρίστοεπὴς, recte loquor, dico.
ἀρίστοεπὴς, ὲς, recte loquens.
ἄρίστον, ου, οι, optimates, primores, summates, proceres, viri præcipui ac præstantissimi. Ab ἄριστος.
ἀρίστοκλεὴς, ὲς, percelebris, *Ep.*
ἀρίστοκρᾰτία, ας, ἡ, status reipublicæ, quæ ab optimatibus gubernatur. Ex ἄριστος et κρατὸς, *impero.*
ἀρίστοκρατέω, ῶ, f. ήσω, optime impero; et (2) ἀριστοκρατέομαι, οῦμαι, sub optimatum regimine vivo, ab optimatibus gubernor. 'Αριστοκρατεῖσθαι δῆλος εἶ ζητῶν, *Arist. Av.* 123. Ex iisd.
ἀριστοκρατία, ίας, ἡ, idem quod ἀριστοκράτεια.
ἀριστοκρατικὸς, ἡ, όν, ad aristocratiam, sive imperium optimatum pertinens; (2) aristocratiæ studiosus. Ab eod.
ἀριστοκρατικῶς, *adv.* ut convenit aristocratiæ, more optimatum remp. gubernantium.
ἀριστολόχεια, ᾱ, ἡ, idem quod ἀριστολοχία, *Nic.*
ἀριστολοχία, ας, ἡ, herba puerperis opitulans. Ex ἄριστος et λοχὸς, *gravida.* Angl. BIRTHWORT.
ἀριστόμαντις, εως, ὁ καὶ ἡ, optimus, seu præstantissimus vates. Ex ἄριστος et μάντις.
ἀριστόμᾰχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, præstantissimus in prælio. Ex ἄριστος et μάχη, *prælium.*
'ΑΡΙΣΤΟΝ, ᾱ, τὸ, prandium.
ἀριστονομία, ας, ἡ, optimatum regimen, seu imperium. Ex ἄριστος et νομὸς, *præfectura.*
ἀριστόνοος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, benevolus, optima mente præditus. Ex ἄριστος et νόος, *contr.* νοῦς.
ἀριστοποιέω, ῶ, prandium facio, cibum apparo; ἀριστοποιέομαι, ώμαι, prandeo. Ex ἄριστον et ποιέω, *facio.*
ἀριστονεὺς, έος, ὁ, optimus operarius, *Man.*
ἀριστοπόνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, optime laborans. Ex ἄριστος et πόνος, *labor.*
ἄριστος, ίστη, ίστον, optimus, præstantissimus, proprie Marte, sive armis; (2) optimus, generaliter; egregius; (3) maxime idoneus. Ab 'Αρης, *Mars.*
ἀριστοσαλπιγκτὴς, ᾱ, ὁ, præstantissimus tubicen. Ex ἄριστος et σαλπιγκτής.
ἀριστοτέχνης, ᾱ, ὁ, optimus et præstantissimus artifex. Ex ἄριστος et τέχνη, *ars.*
ἀριστοτόκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui vel quæ optimos parit. Ex ἄριστος et τίκτω, *pario.*
ἀριστοφάνειον, τὸ, nomen emplastri, v. *Steph.*
ἀριστοφόρεον, τὸ, vas, in quo prandium fertur, *Steph.*
ἀριστόχειρ, ειρος, ὁ καὶ ἡ, manibus strenuus, fortissimus. Ex ἄριστος et χεὶρ, *manus.*
ἀριστᾠδιος, ίνος, ὁ καὶ ἡ, optimos parturiens, *Ep.*
ἀριστωτὸς, ᾗ, ὁ, tempus prandii, *Hes.* Ab ἄριστον.
ἀριστοσφαλὴς, έος, ὁ ᾗ, valde lubricus; (2) fallax. Ex ἄρι, *valde*, et σφάλλω, *decipio.*
ἀριστοφαδὸς, pro ἀριστοφαδὴς, *Hom.*
ἀριστοφαδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valde manifestus, insignis. Ex ἄρι et φραδὴς, *prudens.*
ἀριστοφαδῶς, *adv.* valde perspicue.
ἀρῑφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, valde prudens. Ex ἄρι et φρὴν, *mens.*
ἀρκεῖ, *sufficit*, 3. sing. præs. ind. act. *contr.* pro ἀρκέει. Ab ἀρκέω.
ἄρκειον, ᾱ, τὸ, personata, *Plin.* l. 25, § 58. c. 9. herba quædam palustris, *Angl.* BURDOCK. Ab ἄρκτειον.
ἄρκιος, ία, ιον, ursinus. Ab ἄρκτειος.
ἀρκέσει, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi ἀρκέω.
ἀρκεσθησόμεσθα, *arcebimur*, 1. plur. f. 1. ind. pass. *Dor.* pro ἀρκεσθησόμεθα.
ἀρκεσίγυιος, roborans membra. Ex ἀρκέω et γυῖον.
ἄρκεσις, εως, ἡ, auxilium; (2) utilitas.
ἀρκεσμα, ατος, τὸ, auxilium.
ἀρκετὸς, ἡ, όν, sufficiens. Ab ἀρκέω.
ἀρκετῶς, *adv.* sufficienter.
ἀρκευθὶς, ίδος, ἡ, bacca juniperi maturitate nigrescens, *Gl. V.* juniperus, juniperum. Ab
'ΑΡΚΕΥΘΟΣ, ᾱ, ὁ, juniperus, arbor et fructus.
'ΑΡΚΕΩ, ῶ, f. έσω, propulso; (2) auxilior, opitulor; (3) sufficio, satis sum, (4) par sum; (5) contentus sum, adquiesco; ἀρκεῖ, sufficit, satis est, *Ph.* ἀρκείσθω, contenti estote, *Gl. V.* imperat. ἀρκέσθητι, contentus esto, *Ph.* a. 1. imp. pass. Πέφυκεν ἀσθλὸς, ὡσ' ἀρκεῖν φίλοις, *Soph. El.* 324. Οὐδ' ἔρχα μεῖον χειρὸς ἀρκίσας ἐμῆς, conficiens, *idem, Aj.* 439. 'Αρκεῖσθε τοῖς ὀψωνίοις ὑμῶν, *Luc.* 3, 14.
ἀρκίλοι, ursorum catuli, *Eust.* ἀρκτύλοι, *Poll.*
ἄρκιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sufficiens; (2) satis dignus, ab ἀρκέω; (3) septentrionalis. Ab ἄρκος, ursa, pro ἄρκτος.
ἀρκίντως, *adv.* sufficienter, satis, abunde. Ab ἀρκίων, quod est ab ἀρκέω.
ἀρκτεία, ας, ἡ, consecratio virginum Dianæ. Ab ἀρκτεύω.

ἀρκτεῖος, εία, εῖον, ursinus. Ab ἄρκτος.
ἀρκτέος, έα, έον, incipiendus. Ab ἄρχω.
ἀρκτεύω, f. εύσω, in ursæ occisæ nonorem virgines Dianæ consecro. Ab ἄρκτος.
ἀρκτὴ, ἡ, *Sub.* δορὰ, ursina pellis, *Steph.*
ἀρκτικὸς, ἡ, όν, septemtrionalis. Ab eod.
ἀρκτομῦς, ὑος, ὁ, mus ursinus, sic dictus, quod velut ursus binis pedibus incedit, *R.* Ex ἄρκτος, *ursus*, et μῦς, *mus.*
'ΑΡΚΤΟΣ, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ursus, ursa; (2) signum cœleste; (3) piscis quidam; (4) pars orbis septemtrionalis.
'Αρκτοῦρος, ᾱ, ὁ, Arcturus, stella post Ursæ majoris caudam. Ex ἄρκτος et οὐρὰ.
'Αρκτοφύλαξ, ᾰκος, ὁ, Arctophylax, custos Ursæ, sidus quod et Bootes. Ex ἄρκτος et φύλαξ.
ἀρκτῷος, ώα, ῷον, arctous, septemtrionalis. Ab ἄρκτος.
ἄρκυον, ᾱ, τὸ, reticulum, *Gl. V.* Ab ἄρκυς.
ἀρκυοστασία, ας, ἡ, retium collocatio; retium tentio, *Poll.* Ex ἄρκυς et στάσις.
'ΑΡΚΥΣ, υος, ἡ, rete; ἄρκυες, casses, *Gl. V.*
ἀρκυοφύσιον, ᾱ, τὸ, locus, ubi tenduntur retia. Ex ἄρκυς et φύσις, *statio.*
ἀρκύσᾰτα, ων, τὰ, loca, ubi retia tenduntur, *item* retia ipsa. Ab
ἀρκύσατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vel η, ον, retiarius, retium tentor; ἀκρυστὰτη μηχανὴ, rete, *Eurip.* Ex ἄρκυς et σατὸς, *qui stat.*
ἀρκυωφείον, ῶ, f. ήσω, retia custodio, sto ad retia, seu ad indaginem. Ab
ἀρκυωφὸς, ᾱ, ὁ, retiarius, custos, qui retia custodit. Ex ἄρκυς et ὄφος, *custos.*
'ΑΡΜΑ, ατος, τὸ, currus, vehiculum, quadrigæ; (2) pondus, onus.
ἁρμαλιὰ, seu *Ionice*, ἁρμαλιὴ, cibus, alimentum, demensum. Ab ἄρω, *adapto.*
ἁρμάμαξα, ης, ἡ, carruca, carpentum, paulo commodius quam ἅρμα. Ab ἅρμα.
ἁρμάτειος, εία, ειον, ad currum pertinens, curulis, *Eurip. Orest.* Ab ἅρμα.
ἁρματεύω, f. εύσω, aurigo, aurigor. Ab eod.
ἁρματηλασία, ας, ἡ, agitatio currus. Ex ἅρμα et ἐλαύνω, *agito.*
ἁρματηλατέω, ῶ, f. ήσω, aurigo, currum ago. Ab
ἁρματηλάτης, ου, ὁ, auriga, agitator currus, *Ph.* quadrigarius, al. *Gl. V.* vehicularius. Ex iisd.
ἁρματνίκη, ης, ἡ, curulis victoria, *Pind.*
ἁρμάτιον, ᾱ, τὸ, curriculum, *Gl. V.* curriculus, *Dim.* ab ἅρμα. Unde
ἁρματίται, ῶν, οἱ, bigales, bigarii.
ἁρματοδρομία, ας, ἡ, certamen curule. Ex ἅρμα et δρόμος, *cursus.*
ἁρματόδρομος, ᾱ, ὁ, curru certans auriga. Ab eod.
ἁρματόεις, όεσσα, όεν, curulis. Ab ἅρμα.
ἁρματομαχία, ᾶς, ἡ, ex curru pugno. Ex ἅρμα et μάχομαι, *pugno.*
ἁρματοπηγέω, ῶ, currus fabricor. Ab
ἁρματοπηγὸς, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, curruum fabricator, plaustrorum compactor. Ex ἅρμα et πήγνυμι, *compingo.*
ἁρματοποιὸς, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, curruum fabricator. Ex ἅρμα et ποιέω, *facio.*
ἁρματοτροφέω, ῶ, fut. ήσω, equos curules alo. Ex ἅρμα et τρέφω, *alo.*
ἁρματοτροφία, ας, ἡ, equorum curulium nutritio. Ex iisd.
ἁρματοτροχία, ας, ἡ, et ἁρματοτροχιὰ, ᾶς, ἡ, orbita. Ex ἅρμα et τροχὸς, *rota.*
ἁρματυλίας, ας, ἡ, aurigatio; vox Comica Aristophanis, in qua confunduntur ἁρματηλασία et ἁρματωλία, peccatum.
ἅρμενα, nom. vel acc. pl. præs. part. pass. n. g. per *Sync.* pro ἀρόμενα, ab ἄρω.
ἁρμενίζω, velifico, *Gl. V.* A seq.
ἅρμενον, ᾱ, τὸ, velum navis, carbasus; (2) instrumentum; armamentum, *Gl. V.* Ab ἄρω, *apto.*
ἅρμενος, ᾱ, ὁ, idem et ab eodem.
ἅρμη, ης, ἡ, compages, commissura. Ab ἁρμὸς, quod ab ἄρω, *apto.*
ἁρμηλατέω, ῶ, f. ήσω, aurigor; (2) aurigatione certo in certamine curuli. Ab
ἁρμηλάτης, ᾱ, ὁ, auriga. Ex ἅρμα et ἐλαύνω.
ἁρμίως, *adv.* confestim. Ab ἁρμοῖ.
ἁρμίως, idem quod ἁρμοῖ, *Gal.*
ἁρμογὴ, ῆς, ἡ, apta junctura, seu commissura, compages, coagmentatio, aptus ordo, aptatio. Ab ἁρμόζω.
ἁρμοδίας, ᾱ, ὁ, *al.* pl. f. g. ab
ἁρμόδιος, ία, ιον, aptus, concinnus, idoneus;

Ph. adfabilis ; ἁρμάδιον, congruum, *Gl. V.* Ab eod.

ἁρμοδίως, *adv.* competenter, *Gl. V.* A præc.

ἁρμόζοισα, præs. part. act. *Dor.* pro ἁρμόζουσα.

ἁρμοζόντως, *adv.* apte, convenienter, congruenter.

ἁρμόζω, f. ὑσω, quadro, convenio, congruo ; (2) apto, adapto ; (3) jungo connubio, do nuptum. Ἁρμόζεσθαι τὰς νόμως τοῖς πολίταις. "Α δ' ἁρμόσει μοι τῶ παρόντι νῦν χρεόν, σήμαιν', *Soph. El.* 1306. Ἡρμοσάμην γὰρ ὑμᾶς ἐνὶ ἀνδρὶ, 2 *Cor.* 11, 2. Ab ἁρμός.

ἁρμοῖ, *adv.* modo, nuper.

ἁρμοῖ, *adv.* convenienter, congruenter. Ab ἁρμός.

ἁρμολογέω, ῶ, coagmento, coapto. Ἁρμολόγησε τάφον, *Epigr.*

ἁρμολόγησις, εως, ἡ, compaginatio, *Gl. V.*

ἁρμολογία, ας, ἡ, coaptatio, conjunctio.

ἁρμολόγος, ὁ, ὁ, coagmentarius, *Ph.* Ex ἁρμὸς et λέγω, *eligo.*

ἁρμονία, ας, ἡ, compages ; (2) concentus, harmonia. Ab ἁρμός.

ἁρμονίης, gen. sing. *Ion.* pro ἁρμονίας.

ἁρμονικὸς, ὴ, ὸν, ad harmoniam pertinens ; (2) musicæ peritus. Ab ἁρμονία.

ἁρμόνιος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, conveniens. Ab eod.

ἁρμὸς, ῦ, ὁ, commissura, compages, articulus. Ab ἄρω, *apto*, mutato spiritu.

ἁρμοσία, ας, ἡ, gubernatio. Ab ἁρμόζω.

ἁρμοσις, εως, ἡ, aptatio, compaginatio, *Gl. V.* Ab eod.

ἁρμοσμα, τος, τὸ, idem et ab eod.

ἁρμόσσω, vel ἁρμόττω, f. ὁσω, idem quod ἁρμόζω. Ἁρμόσσειν τινι, πρός τι. Τὸδε πρὸς τὰς συνουσίας ἁρμόττει, *Isocr.* Ab ἁρμὸς.

ἁρμοσαι, 3. sing. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἡρμοσται.

ἁρμοστὴς, ῆος, ὁ, moderator, magistratus, gubernator. Ab eod.

ἁρμοστὶς, ῖδος, ἡ, pellis agni, pellis ovina cum lana ; *Ph.* pellis lanata. Ab ἄρης.

ἄρνας, *agnos*, acc. plur. ab ἄρης, ἀρνὸς.

ἀρνίων, ου, τὸ, locus, ubi agninæ carnes venduntur, *Hes.* Ab eod.

ἄρνιος, εἶαι, εἶον, agninus. Ab eod.

ἀρνιὸς, ῆ, ὸν, agnus adultus, aries. Ab eod.

ἀρνιοῦσθαι, præs. inf. med. Ab ἀρνέομαι.

ἀρνοβοΐνης, ου, ὁ, agnis vescens. Ex ἄρης et βοῖνη, *convivium.*

'ΑΡΝΕΟΜΑΙ, ῆμαι, f. ἡσομαι, recuso, nego, inficior, denego, detrecto. Οὐκ ἠρνήσω τὸ ὄνομά μου, *Apoc.* 3, 8.

ἀρνευτὴρ, ῆρος, ὁ, urinator. Ab ἄρις, *agnus*, ad cujus imitationem urinator in caput desilire solet.

ἀρνησάμενοι, nom. pl. a. 1. part. med.

ἀρνήσασθαι, a. 1. inf. med.

ἀρνησίθεος, ου, ὁ καὶ ἡ, Deum negans, atheus, infidelis. Ex ἀρνέομαι, *nego*, et Θεὸς, *Deus.*

ἀρνήσιμος, ον, negandus. Ab ἀρνέομαι.

ἀρνησις, εως, ἡ, negatio, recusatio. Ab ἀρνέομαι.

ἀρνῆται, 3. sing. præs. conj. *contr.* pro ἀρνέηται.

ἀρνητικὸς, ὴ, ὸν, negativus. Ab eod.

ἀρνιον, ου, τὸ, agnellus. Dim. ab ἄρις, *agnus.*

ἀρνόγλωσσον, ου, τὸ, plantago, seu lingua agnina. Ex ἄρις et γλῶσσα, *lingua. Angl.* PLANTAIN.

ἀρνόγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, idem et ex iisd.

ἀρνὸς, *agni*, gen. sing. ab ἄρις, *agnus.*

ἀρνοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui agnum devorat, vel comedit. Ex ἄρις et φάγος, *edax.*

ἀρνόφυλλον, ου, τὸ, q. d. agnifolium, cytisus, herba, qua agni delectantur. Ex ἄρις et φύλλον, *folium.*

"ΑΡΝΥΜΑΙ, capio, consequor, recipio. Ὧν ἐγὼ μεθῆσ' ἐρον, ὅτ' κπέτ' ἀρκεῖ, τὴν μάθησιν ἀρνυμαι, cum nil prodest, *Soph. Trach.* 724. Καιρὸς — πολυ παρὰ πόδας κεφάτος ἄρνυται, suppeditat, *idem, Phil.* 833.

ἀρνύσθην, 3. plur. a. 1. ind. pass. *Ion.* et per *Syncop.* pro ἠρνύσθησαν.

ἀρνωδὸς, ὅ, ὁ, cantor, cui agnus propositus est præmium. Ex ἄρις et ἀείδω, *cano.*

ἀρνῶν, ῶνος, ὁ, agnile, *Gl. V.* Ab ἄρις.

ἀρξάμενος, a. 1. part. med. v. ἄρχομαι.

ἀρξώμαι, *incipiam*, 1. sing. f. 1. ind. med. *Dor.* et *Æol.* pro ἄρξομαι.

ἀρόῃς, 2. sing. præs. conj. act. v. ἀρόω.

ἀρόϊμαι, 1. sing. a. 2. opt. med. *Dor.* pro ἀροίμην. Ab αἴρω.

ἀροίμεθα, *retulerimus*, 1. pl. a. 2. opt. m.

ἄροιο, *tuleris*, 2. sing. a. ejusd.

ἄρομα, τος, τὸ, idem quod ἄρσις, *Hes.*

ἀρόμμεναι, præs. mf. act. *Poët.* et *Dor.* pro ἀρόμεναι.

"ΑΡΟΝ, ου, τὸ, arum, herba, *Angl.* CUCKOW-PINTLE, WAKE-ROBIN.

ἄρον, *tolle*, 2. sing. a. 2. imperat. act. verbi αἴρω.

ἀροντο, *tulerint*, 3. plur. a. 2. ind. med.

ἄρος, ὁ, ὁ, utilitas, apud *Æschylum.*

ἀρόσῃς, 2. sing. a. 1. conj. act. v. ἀρόω.

ἀρόσιμος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, arabilis, segetibus accipiendis aptus. Ab

ἄρσις, εως, ἡ, aratio ; (2) agricultura ; (3) ager frumentarius. Ab ἀρόω.

ἀροτὴρ, ῆρος, ὁ, arator ; (2) pater. Ab ἀρόω.

ἀρότης, ου, ὁ, idem et ab eod.

ἀροτήσιμος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, arabilis. Ab eod.

ἀροτήσιος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, ad arationem pertinens. Ab eod.

ἀρότοιο, *arationis*, gen. sing. *Ion.* pro ἀρότου.

ἄροτος, ὁ, ὁ, aratio, *Gl. V.* (2) seges, sementis ; (3) generatio prolis. Ab eod.

ἀροτὸς, ὁ, ὁ, tempus arandi. Ab eod.

ἀροτὸς, ὴ, ὸν, arabilis. Ab eod.

ἀροτραίος, α, ον, Cerealis, rusticus, *Ep.*

ἀροτρεὺς, έως, ὁ, arator. Ab eod.

ἀροτρεύτης, ῆρος, ὁ, arator. Ab

ἀροτρεύω, f. εὑσω, aro. Ab ἀροτρεύς.

ἀροτρητὴρ, ῆρος, ὁ, rusticus, arator.

ἀροτριάσω, f. ἀσω, aro. Ab ἄροτρον. Hinc

ἀροτρίασις, εως, ἡ, aratio, aratura, *Ph.*

ἀροτριάω, ῶ, fut. ἀσω, id. quod ἀροτριάζω. Ἐπ' ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾶν, 1 *Cor.* 9, 10.

ἀρότριος, ου, ὁ καὶ ἡ, rusticus, arationi favens, &c.

ἀροτρίωμαι, ατος, τὸ, ager aratus.

ἀροτρίωσις, εως, ἡ, aratio. Ab ἀροτρίω, id. quod ἀροτριάω.

ἀροτροειδὴς, ἐς, aratri figuram habens.

ἄροτρον, ου, τὸ, aratrum. Ab ἀρόω.

ἀροτροπόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, aratro laborans.

ἀροτρόσυς, οδος, ὁ, vomer. Ex ἄροτρον et σὺς, *pes.*

ἀροτροσφρείω, aratrum traho.

ἀρῦν, præs. inf. act. *contr.* pro ἀρόειν.

ἄρουρα, ης, ἡ, arvum, arata terra, ager; *Gl. V.* seges ; (2) terra, tellus ; (3) terræ mensura centum cubitorum. Ab ἀρόω, Hinc

ἀρουραῖος, αἶα, αἷον, ruralis.

ἀρούριον, ου, τὸ, agellus, Dim. Ab ἄρουρα.

ἀρουροτόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, in arvo laborans, agricola. Ex ἄρουρα et τόνος, *labor.*

ἀρῦσι, *tollent*, 3. pl. f. ind. act. verbi αἴρω.

'ΑΡΟΩ, ῶ, f. ὁσω, aro. Εἰ δέ κεν ἠελίοιο τρόπαις ἀρόῃς χθόνα δίαν, *Hes. Op.* 477.

ἀρπάκτην, *adv.* raptim. Ab ἁρπάζω.

ἁρπαγέντα, acc. sing. a. 2. part. pass. verbi ἁρπάζω.

ἁρπάγη, ῆς, ἡ, raptus, ipsa rapiendi actio ; rapina. Ab eod.

ἁρπάχη, ης, ἡ, harpago, irpex, instrumentum, quo e puteis āttolluntur vasa aquaria.

ἁρπαγμαιαῖος, α, ον, idem quod

ἁρπάγιμος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, rapto quæsitus.

ἁρπαγμὸς, ὁ, ὁ, ipsa rapiendi actio, raptus.

ἁρπάζοντε, n. dual. part. præs. act. verbi

'ΑΡΠΑΖΩ, f. ἀσω, vel ἄξω, rapio ; prædor, *Gl. V.* ἡρπασα, rapui, *idem.* a. 1. ἡρπαγμένος, raptus, *Ph.* p. part. pass. Ἐκ μέσων, ὡς ἕτος εἰπεῖν, τῶν κόλπων ἡρπασαν, *Luc.* Καὶ ὧδείς δύναται ἁρπάζειν ἐκ τῆς χειρὸς τῦ πατρὸς μυ, *Joan.* 10, 29. Καὶ ἡρπάσθη τὸ τέκνον αὐτῆς πρὸς τὸν Θεὸν, *Apoc.* 12, 5. Πέρων ἔχθρων ἁρπάσαι *Soph. Aj.* 2. hostium consilia præripere, *Cic. Off.* 1, 30. Hinc

ἁρπάκτειρα, ἡ, raptrix.

ἁρπακτὴρ, ῆρος, ὁ, raptor.

ἁρπακτήριος, α, ον, rapax, *Lycurg.*

ἁρπακτὴς, ὴ, ὁ, id. quod ἁρπακτὴρ. Hinc

ἁρπακτικὸς, ὴ, ὸν, rapiendi peritus, rapax.

ἁρπακτικῶς, *adv.* rapaciter ; (2) raptim.

ἁρπακτὸς, ὴ, ὸν, ereptus. Ab ἁρπάζω.

ἁρπακτὺς, ὑος, ἡ, raptus, direptio. Ab eod.

ἁρπαλέος, έα, έον, rapax, rapidus ; (2) celer. Ab eod.

ἁρπαλέως, *adv.* rapide ; (2) raptim.

ἁρπαλίζω, aufero, *Æsch.*

ἁρπάλλιμος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, desideratus ; (2) qui rapitur. Ab eod.

ἅρπαξ, ἄγος, ὁ, rapax, raptor. Ab ἁρπάζω.

ἁρπάξαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἁρπάξας.

ἁρπάξασα, *quæ rapuit*, a. 1. part. act. f. g.

ἁρπαξίοις, ὁ, ὁ καὶ ἡ, rapto vivens. Ex ἅρπαξ et βίος, *vita, victus.*

ἁρπαξῶ, 1. sing. fut. 1. ind. act. *Dor.* pro ἁρπάξω.

ἁρπασμα, ατος, τὸ, rapina. Ab ἁρπάζω.

ἁρπασικὸς, ὴ, ὸν, rapax. Ab eod.

ἅρπασὸν, ὄ, τὸ, harpastum, genus pilæ grandioris. Ab

ἁρπαστὸς, ὴ, ὸν, raptitius. Ab ἁρπάζω.

ἁρπάω, rapio ; ἁρπάομαι, idem, falce utor, *Hes.*

ἁρπεδὴς, solo æquale, planum. Ex ἄρω et πέδον, *solum.* Hinc

ἁρπεδίζω, solo æquo, complano, pavio, *Hes.*

ἁρπεδόεις, όεσσα, όεν, planus. Ab eod.

ἁρπεδόνη, ης, ἡ, laqueus, funis. Ab ἁρπεδών. Hinc

ἁρπεδονίζω, f. ίσω, prædor, illaqueo.

ἁρπεδὼν, όνος, ὁ, funis, laqueus. Ab ἁρπάζω.

ἅρπεζα, ης, ἡ, pes, vel imum montis. Ex ὄρος, *mons*, (vel potius ἄρω, *apto*, *Ern.*) et πέζα, *pes.*

ἅρπη, ης, ἡ, falx ; (2) avis quædam, harpe, e genere aquilarum. Ab ἁρπάζω.

ἅρπις, seu ἅρπις, ίδος, ἡ, crepidæ, aut calcei genus. A ῥαπίζω, *suo*, quasi ῥαπὶς.

ἅρπυια, ας, ἡ, Harpyia, monstrum rapax fictitium ; (2) procella. Ab ἁρπάζω.

ἁρπυιόγυνος, ον, aviformis, *Lyc.*

ἅρπυς, υος, ὁ, amor, *Hes.* Ab eod.

ἀρράβδωτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, non virgatus. Ex ἀ priv. et ῥάβδωτός.

'Α'ΡΡΑΒΩ'Ν, ῶνος, ὁ, arrhabo, arrha, pignus.

ἀρραβωνίζω, arrabone confirmo contractum emptionis, *Steph.*

ἀῤῥᾶγὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, non fractus ; (2) infragilis. Ex α priv. et ῥήσσω, *frango.*

ἀῤῥαδιάργητος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, non temerarius. Ex α priv. et ῥαδιαργέω.

ἄῤῥαιστος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, non corruptus, incorruptus. Ex α priv. et ῥαίσω, *corruptus.*

ἀῤῥάξειν, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Dor.* et *Poët.* et cum ν ἐφελκ. pro ἠραξε. Ab ἀράσσω.

ἀῤῥάφους, ὁ, ὁ καὶ ἡ, insutilis, inconsutus, *Gl. V.* Ex α priv. et ῥάπτω, *suo.*

ἀῤῥαφὴς, ἐς, idem.

ἀῤῥεκτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, infectus, imperfectus. Ex α priv. et ῥέζω, *facio.*

ἀῤῥενικὸς, ὴ, ὸν, masculinus. Ab ἄῤῥην, *mas.*

ἀῤῥενικῶς, *adv.* masculine, masculino genere, apud *Grammaticos.*

ἀῤῥενογονία, ας, ἡ, masculorum generatio ; seu procreatio ; virilis sexus, *Ph.* A seq.

ἀῤῥενογόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, mares generans. Ex ἄῤῥην, *mas*, et γείνομαι, *genero.*

ἀῤῥενόθηλυς, εος, ὁ καὶ ἡ, mas et femina, incerti seu ambigui sexus. Ex ἄῤῥην et θῆλυς.

ἀῤῥενοκοίτης, ου, ὁ, qui cum maribus cumbit. Ex ἄῤῥην et κοίτη, *cubile.*

ἀῤῥενοκυέω, prolem masculam edo.

ἀῤῥενομανέω, ῶ, f. ήσω, masculos depereo, *Suic.* Ex ἄῤῥην et μαίνομαι, *insanio.*

ἀῤῥενοτοκέω, ῶ, f. ήσω, partum virilem edo. Ab

ἀῤῥενοτόκος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, masculum pariens vel generans. Ex ἄῤῥην et τίκτω, *pario.*

ἀῤῥενοφθορέω, ῶ, f. ήσω, masculos corrumpo, *Suic.* Ex ἄῤῥην et φθείρω, *corrumpo.*

ἀῤῥενόω, ῶ, f. ήσω, masculum reddo ; ἀῤῥενῶσθαι, masculum evadere. Ab ἄῤῥην. Hinc

ἀῤῥενώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, masculus, fortis.

ἀῤῥενωδῶς, *adv.* masculè, fortiter.

ἀῤῥενωνυμέως, masculino nomine appello.

ἀῤῥενωπὸν, ὄ, τὸ, mascula facies ; (2) animus virilis et generosus. Ab

ἀῤῥένωπος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui virili facie est ; (2) fortis, virilis. Ex ἄῤῥην et ὤψ.

ἀῤῥενωπῶς, *adv.* viriliter, strenue.

ἀῤῥενῶψ, et ἀῤῥενώπεως, ὁ, ὁ, idem quod ἀῤῥενωπὸς, sed in malam partem utrumque, *Steph. Eust.*

ἀῤῥενῶς, έος, ὁ καὶ ἡ, non vergens quoquam, in neutram partem inclinans. Ex α pr. et ῥέπω, *inclino, vergo.*

ἀῤῥεπῶς, *adv.* non vergendo in alterutram partem.

ἀῤῥενψία, ας, ἡ, animus in neutram partem magis inclinans. Ex α priv. et ῥέπω.

ἄῤῥηκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non fractus. Ex α pr. et ῥήσσω, *frango.*

ἀῤῥήκτως, *adv.* firme, stabiliter.

ἀῤῥήκτοισι, dat. pl. *Poët.* pro ἀῤῥήκτοις.

ἀῤῥήκτου, gen. sing. *Dor.* pro ἀῤῥήκτου.

ἀῤῥησυνύη, ης, ἡ, taciturnitas, silentium. Ab

ἀῤῥήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, tacitus, taciturnus, mutus. Ex α priv. et ῥῆμα, *verbum.*

"Α῾ΡΡΗΝ, ενος, ὁ, mas, masculus ; (2) ὁ καὶ ἡ, fortis, virilis.

ἀῤῥησία, ας, ἡ, silentium. Ex α pr. et ῥέω.

ἀῤῥητοποιΐα, ας, ἡ, nefandum facinus, imprimis fœda Venus. Ab

ἀῤῥητοποιός, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nefanda perpetrans. Ex ἄῤῥητος, *nefandus,* et ποιέω, *facio.*

ἄῤῥητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non dictus, indictus ; inauditus, ineffabilis ; (2) non dicendus, celandus ; (3) non dicendus ex lege, de conviciis gravioribus lege prohibitis. Unde ἄῤῥητα, fœda convicia ; (4) infandus, nefandus, nefastus, *Gl. V.* (5) fœdus, odiosus. Ex α priv. et ῥέω.

ἀῤῥητουργία, ίας, ἡ, nefandum facinus, nefanda libido. Ex ἄῤῥητος et ἔργον, *opus.*

ἀῤῥήτως, *adv.* infande, ineffabiliter, arcane.

ἀῤῥησοσέω, ῶ, sacra arcana fero.

ἀῤῥησοφία, ας, ἡ, arcanorum gestatio. Ab

ἀῤῥησόφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nefanda et arcana gestans. Ex ἄῤῥητος et φέρω, *fero.*

ἀῤῥηχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, admodum aptus sepimentis. Ex α intens. et ῥηχός, *sepimentum.*

ἀῤῥίγητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, exhorrescere nescius, impavidus. Ab

ἄῤῥιγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non frigens, frigori, non obnoxius. Ex α pr. et ῥῖγος, *frigus.*

ἀῤῥίζος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, radicibus carens, radices nullas agens. Ex α priv. et ῥίζα, *radix.*

ἀῤῥίζωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex α priv. et ῥιζόω, *radices ago.*

ἄῤῥιν, ινος, ὁ καὶ ἡ, naso, aut naribus carens ; (2) malum habens nasum, non sagax. Ex α priv. et ῥῖν, *nasus.*

ἄῤῥις, ινος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

"Α῾ΡΡΙΧΑ῾ΣΘΑΙ, manibus et pedibus sursum tendere, *Hes.* al. ἀναῤῥιχᾶσθαι.

"Α῾ΡΡΙΧΟΣ, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cophinus, vas vimineum.

ἄῤῥοια, ας, ἡ, retentio mensium, seu menstrui. Ex α priv. et ῥοή, *fluxus.*

ἀῤῥοτός, όν, idem quod ἀῤῥεπτής, *Steph.*

ἀῤῥυθμέω, dissono, *Call.* Ex α pr. et ῥυθμός.

ἀῤῥυθμία, ας, ἡ, dissonantia, discrepantia. Ab ἄῤῥυθμος.

ἀῤῥυθμοτόνης, ᾱ, ὁ, qui non bibit ad rhythmum et mensuram, sed plenis poculis et sine ordine. Ex ἀῤῥυθμος et πίνω, *bibo.*

ἀῤῥύθμως, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, numeris et modulatione carens, inconcinnus. Ex α priv. et ῥυθμός.

ἀῤῥύθμως, *adv.* sine numeris, inconcinne.

ἀῤῥύτανται, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non sorditatus, non contaminatus. Ex α pr. et ῥύτος. Unde

ἀῤῥύτατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non sordidus.

ἀῤῥύτωτος, ον, idem.

ἀῤῥυσίασος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui pignori opponi non potest. Ex α priv. et ῥυσιάζω.

ἀῤῥύσονται, *haurient,* 3. pl. f. 1. ind. med. *Poët.* pro ἀναῤῥύσονται, a verbo ἀναῤῥύω.

ἀῤῥυτίδωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui rugas non habet. Ex α priv. et ῥυτιδόω, *corrugo.*

ἀῤῥωδέω, non timeo, contemno. Ex α pr. et ἐῤῥωδέω, *timeo,* ap. *Ammon.* sed *Herod.* dixit pro ἀῤῥωδέω.

ἀῤῥώξ, ῶγος, ὁ καὶ ἡ, non fractus, non scissus. Ex α priv. et ῥώξ, *fissura.*

ἀῤῥωσέω, ῶ, f. ήσω, infirmus sum, adversa valetudine laboro ; *Gl. V.* ἀῤῥωσῶ, ægroto, languesco. Ex α priv. et ῥώννυμι. Hinc

ἀῤῥώσημα, ατος, τὸ, languor, ægritudo.

ἀῤῥωσία, ας, ἡ, infirmitas, morbus, ægritudo, invaletudo, *Gl. V.*

ἄῤῥωστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, infirmus, ægrotus. Ab eod.

"Α῾ΡΣ, ἀρνὸς, ὁ καὶ ἡ, agnus, agna.

ἀερσάμενος, a. 1. part. med. *Æol.* pro ἀείρᾰμενος.

ἄερσαντες, nom. plur. aor. 1. part. act. *Æol.* pro ἄραντες. Ab ἄειρω.

ἀερσενικός, ή, όν, masculinus ; ἀερσενικὸν, masculinum, auripigmentum, *Gl. V.*

ἀερσενογενής, ὲς, masculini generis.

ἀερσενόθηλυς, idem quod ἀῤῥενόθηλυς.

ἀερσενοκοίτης, idem quod ἀῤῥενοκοίτης.

ἀερσενόμορφος, ον, masculina facie præditus.

ἀερσενόπαις, ὁ καὶ ἡ, cui masculus est filius. Ex ἄερσην et παῖς, *filius.*

ἀερσενοπληθής, ὲς, plenus maribus.

ἄερσην, *Attice* idem est quod ἄῤῥην, unde et reliqua ab ἄερσην incipientia sub ἄῤῥην, videnda sunt.

ἄερσις, εως, ἡ, elevatio, subvectio ; (2) ablatio, detractio ; (3) onus, tributum. Ab ἀείρω, *tollo.*

ἄερσον, a. 1. imp. act. *Æol.* pro ἄρον. Ab ἀείρω.

ἄερσω, 1. sing. f. 1. ind. *Æol.* pro ἀρῶ.

'ΑΡΤΑ῾ΒΗ, ης, ἡ, genus mensuræ Persicæ sive Medicæ medimum Atticum capiens.

ἀρτᾰμεῖος, ῶ, f. ήσω, concido in frusta ; (2) trucido. Ab

"ΑΡΤΑΜΟΣ, ᾱ, ὁ, lanius ; (2) coquus.

ἀρτάνη, ης, ἡ, laqueus ; (2) suspendium. Ab

'ΑΡΤΑ῾Ω, ῶ, f. ήσω, suspendo, appendo ; et (2) ἀρτάομαι, ώμαι, pendeo ex aliquo, spem in aliquo collocatam habeo.

ἀρτεμέα, *integrum,* acc. sing. ab ἀρτεμής.

ἀρτεμέω, ῶ, f. ήσω, incolumis sum, valeo, sum integris viribus. Ab

'ΑΡΤΕΜΗ῾Σ, ές, ὁ καὶ ἡ, incolumis, integer, sanus, salvus. Hinc

ἀρτεμία, ας, ἡ, incolumitas, salus, sanitas.

ἀρτεμιδόβλητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, a Diana, sive Luna percussus, lunaticus, lymphaticus, *R.* Ex "Αρτεμις, *Diana,* et βλητός.

"Αρτεμις, ιος, vel ίδος, ἡ, Diana, qs. ab ἀρτεμής, quod puerperas servet.

'ΑΡΤΕΜΙΣΙ῾Α, ας, ἡ, Artemisia, herba. *Angl.* MUGWORT.

'Αρτεμίσιον, ᾱ, τὸ, Dianæ statua, festum, aut templum ; urbs Dianæ sacra. Ab "Αρτεμις.

'ΑΡΤΕ ΜΩΝ, ονος, ὁ, artemo, velum navis majus.

ἀρτεπίβαλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pani insidians ; nomen muris in *Batrach.* Ex ἄρτος, *panis,* et ἐπίβαλος, *insidiator.*

ἀρτέω, ῶ, f. ήσω, paro, apparo. Ab ἄρτιος.

ἀρτημαα, ατος, τὸ, quidquid pendet ex aliquo loco suspensum, appensum, etiam monilia, inaures ; (2) de centro, ad quod nituntur partes corporis, v. c. terræ, quia ex eo corpus quasi suspensum est. Ab ἀρτάω.

'ΑΡΤΗ῾Ρ, ῆρος, ὁ, calceamenti genus ; (2) instrumentum bajulorum.

'ΑΡΤΗΡΙ Α, ας, ἡ, arteria, spiritus semita, spiritus conceptaculum, *Gl. V.* vena vitalis.

ἀρτηριακός, ή, όν, arteriacus, ad arteriam pertinens ; (2) raucus. Ab ἀρτηρία.

ἀρτηριοτομία, ας, ἡ, arteriæ dissectio. Ex ἀρτηρία et τέμνω, *seco.*

ἀρτηριώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, arteriosus.

"ΑΡΤΙ, *adv.* modo, paulio ante, nuper ; (2) nunc, jamprimum ; (3) in compositione notat perfectionem, brevitatem, vel novitatem ; ἕως ἄρτι, huc usque ; ἀπ' ἄρτι, s. ἀπάρτι, ex hoc tempore, jam nunc.

ἀρτιάζω, f. άσω, ludo par impar ; (2) præparo. Στασῆρι δ' οἱ Ψεράποντες ἀρτιάζομεν χρυσοῖς, *Arist. Plut.* 816. Ab ἄρτιος.

ἀρτιάκις, *adv.* pariter, pari numero, secundum numerum parem. Ab eod.

ἀρτιασμός, οῦ, ὁ, lusus eorum, qui ludunt par impar, micatio. Ab ἀρτιάζω.

ἀρτιζλαχὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, recens germinans. Ex ἄρτι et βλάσανω, *germino.*

ἀρτιθρεχὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, nuper irrigatus. Ex ἄρτι et βρέχω, *irrigo.*

ἀρτίγαμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui modo uxorem duxit, vel recens nupta. Ex ἄρτι et γάμος, *nuptiæ.*

ἀρτιγένειλλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, recens genitus, modo natus. Ex ἄρτι et γενέθλη.

ἀρτιγένειος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, *Epith.* lanuginis. Ex ἄρτι et γένειον, *barba.*

ἀτιγένητος, ές, ὁ καὶ ἡ, modo natus. Ex ἄρτι et γείνομαι, *nascor.*

ἀρτιγέννητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex ἄρτι et γεννάω, *genero, gigno.*

ἀρτιγλυφὴς, ές, recens sculptus, *Theoc.*

ἀρτίγονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, modo natus, recens genitus. Ex ἄρτι et γόνος, *generatio.*

ἀρτιγραφὴς, ές, modo scriptus.

ἀρτιδαὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, qui nuper didicit ; (2) qui nuper discere cœpit ; (3) qui nuper cognitus et mente perceptus est. Ex ἄρτι et δαῆναι, *disco.*

ἀρτιδάκρυος, υος, ὁ καὶ ἡ, qui modo lachrymavit. Ex ἄρτι et δάκρυ, *lachryma.*

ἀρτιδίδακτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, recens doctus, qui modo didicit. Ex ἄρτι et διδάσκω, *doceo.*

ἀρτίδιον, τὸ, parvus panis, *Dim.* Ab ἄρτος.

ἀρτίδομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, recens exstructus. Ex ἄρτι et δέμω, *struo.*

ἀρτιέπεια, ας, ἡ, verum dictum ; (2) vera dicendi studium.

ἀρτιεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, verborum concinnator, in dicendo perfectus ; (2) garrulus et consummatæ loquacitatis ; (3) veridicus. Ab ἄρτιος et ἔπω, *dico.*

ἀρτιζυγία, ας, ἡ, recens conjunctio.

ἀρτίζω, f. ίσω, compono, perficio ; (2) paro, instruo. Ὕδατι δ' ἐν μέσσῳ νύμφαι χορὸν ἀρτίζοντο, *Theoc.* 13, 43. Ab ἄρτιος.

ἀρτίζωος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui est brevis vitæ. Ex ἄρτι et ζωή, *vita.*

ἀρτιθᾶλὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, recens ortus, ut fios, planta, &c. Ex ἄρτι et θάλλω.

ἀρτιθάνὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, modo mortuus, recens mortuus. Ex ἄρτι et θνήσκω, *morior.*

ἀρτίπολλος, ον, recens, s. accurate conglutinatus. Ab ἄρτι et πόλλα.

ἀρτικεοτέω, et ἀρτικεοτέομαι, consono, *Ep.*

ἀρτιλοχεύτος, ον, recens partu editus, recens natus, *Ep.*

ἀρτιμάθὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, qui nuper discere cœpit ; (2) qui nuper certior factus est. Ex ἄρτι et μανθάνω, *disco.*

ἀρτιμελὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, qui membris est integris et perfectis. Ex ἄρτιος et μέλος.

ἀρτίνοος, ὁ καὶ ἡ, cui mens est sana.

ἀρτιοπέρισσος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, par impar. Ex ἄρτιος et περισσός, *impar.*

ἄρτιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, par, ut numerus ; (2) integer, perfectus, omnibus partibus suis constans ; (3) integer, sanus, incolumis ; (4) consentaneus ; (5) consummatus plenæque instructus ad omnia pietatis officia ; (6) paratus ad aliquid faciendum.

ἀρτιπάγὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, recens compactus et coagmentatus. Ex ἄρτι et πηγνύω.

ἀρτίπαις, αἰδος, ὁ, adultus puer. Ex ἄρτι et παῖς, *puer.*

ἀρτίπλεκτος, ον, recens ditatus.

ἀρτίπος, idem quod ἀρτίπους, *Hom.*

ἀρτίπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, pedibus integer et valens, integros pedes habens. Ex ἄρτι et πῦς, *pes.*

ἄρτισις, εως, ἡ, cultus, ornatus. Ab ἀρτίζω.

ἀρτίσκαπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, recens fossus, nuper effossus. Ex ἄρτι et σκάπτω, *fodio.*

ἀρτίσκος, ᾱ, ὁ, parvus panis, pastillus, *Athen. Dim.* ab ἄρτος.

ἀρτισομέω, ῶ, f. ήσω, expedite et articulate loquor. Ab

ἀρτίσομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui distincte, plane, et perfecte verba pronunciat, minime blæsus ; (2) qui jam fari potest. Ex ἄρτι, vel ἄρτιος et σῶμα, *os.*

ἀρτισφάτευτος, ον, tiro.

ἀρτισυζυγία, ας, ἡ, idem quod ἀρτιζυγία.

ἀρτιτελὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, recens initiatus. Ex ἄρτι et τέλη, *mysteria.*

ἀρτίτοκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nuper natus. Ὦὰ ἐκ ζώων ἀρτίτοκα, *Aret.* Ex ἄρτι et τίκτω.

ἀρτιτόκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui, vel quæ nuper peperit. Ex iisd.

ἀρτίτομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nuper cæsus, nuper vel recens sectus. Ex ἄρτι et τέμνω, *seco.*

ἀρτιτόμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui nuper secuit, seu incidit ; (2) qui nunc secat. Ex iisd.

ἀρτιτρεφὴς, ές, *Epith.* infantis.

ἀρτίτροπος, puerilem ætatem vix egressus.

ἀρτίτυπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, recens formatus. Ex ἄρτι et τύπος, *forma, figura.*

ἀρτίυπτυχρος, ον, vepallidus. Ab ἀρτὶ, ὑπὸ, et ὠχρός.

ἀρτιφᾶνὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, qui visum modo recuperavit. Ex ἄρτι et φάος, *lux.*

ἀρτιφᾰὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, nuper in lucem editus. Ex ἄρτι et φαίνω, *in lucem profero.*

ἀρτίφᾰτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, recens peremptus. Ex ἄρτι et φάω, *interficio.*

ἀρτιφρονέω, sana mente prædito sum. Ab ἀρτίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, mente integra, sana prædito. Ex ἄρτι et φρήν.

ἀρτιφυὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, recens natus. Ex ἄρτι et φύω, *nascor.*

ἀρτίφῠτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nuper plantatus, vel natus. Ex iisd.

ἀρτίφωνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui vox est integra

et perfecta; (2) qui verba accurate et integre pronunciat. Ex ἄρτι et φωνή, *vox.*

ἀρτίχανῆς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui recens hiare coepit. Ex ἄρτι et χαίνω, *hisco.*

ἀρτιχαρακτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, recenter sculptus, seu insculptus. Ex ἄρτι et χαράσσω.

ἀρτίχειρ, ειρος, ὁ καὶ ἡ, cui manus sunt integræ et perfectæ; (2) qui utraque manu utitur. Ex ἄρτι et χείρ, *manus.*

ἀρτίχνυς, υος, recens lanuginosus, *Ep.*

ἀρτιχορυστος, ὁ, ὁ ἢ ἡ, recens choreis celebratus. Ex ἄρτι et χορεύω, *choros agito.*

ἀρτίχριστος, ον, recens unctus.

ἀρτίχυτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, recens fusus. Ex ἄρτι et χύω, *fundo.*

ἀρτίως, *adv.* modo, nuper, recens, paullo ante; (2) integre, perfecte, prorsus; (3) aptè, ut cohæreat. Ab ἄρτιος.

ἀρτόδειγμα, ατος, τὸ, specimen frumenti in pane ex eo confecto. Ex ἄρτος et δείγμα.

ἀρτοδοτέω, ῶ. f. ήσω, panem do, panem distribuo. Ex ἄρτος et δίδωμι, *do.*

ἀρτοζήτης, ους, ὁ, cibum quærens, ad cibum veniens.

ἀρτοθήκη, ης, ἡ, locus, in quo panis reponitur, panarium. Ex ἄρτος et θήκη.

ἀρτοκοπεῖον, ου, τὸ, pistrinum. Ex ἄρτος et κόπτω, *conficio.*

ἀρτοκοπέω, ῶ, f. ήσω, pistrinum exerceo.

ἀρτοκοπικός, ἡ, όν, ad pistrinum pertinens. *Gl. V.* pistrinicus, Cerealis.

ἀρτοκόπιον, ου, τὸ, idem quod ἀρτοκοπεῖον. Ab

ἀρτοκόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, pistor, pistrix. Ex ἄρτος et κόπτω, *scindo, pinso.*

ἀρτόκρεας, ατος, τὸ, panis carni mixtus, cibus pane et carne constans. *Ph.* visceratio. Ex ἄρτος et κρέας, *caro.*

ἀρτολάγανον, ου, τὸ, panis genus delicatum. Ex ἄρτος et λάγανον, *laganum.*

ἀρτολάγυνος πῆρα, pera panem et lagenam habens. Ex ἄρτος et λάγυνος, *lagena.*

ἀρτοπαιεῖον, ου, τὸ, panificium, *Gl. V.* Ab

ἀρτοπαιέω, ῶ, f. ήσω, conficio panem, artem pistoriam exerceo; (2) in panes formo. Ab ἀρτοποιός. Hinc

ἀρτοποιΐα, ας, ἡ, panificium, pistura.

ἀρτοποικός, et **ἀρτοποιητικός**, ἡ, όν, ad pistoriam, s. pistrinum, pertinens; pistorius.

ἀρτοποιός, ῶ, ὁ καὶ ἡ, unde panis coquitur; (2) pistor, vel pistrix. Ex ἄρτος et ποιέω, *facio.*

ἀρτοπτεῖον, ου, τὸ, vas, vel officina ubi panes coquuntur. Ex ἄρτος et ὀπτάω, *coquo.*

ἀρτοπτης, ου, ὁ, qui panes coquit. Ex iisd.

ἀρτοπωλεῖον, ου, τὸ, taberna, in qua panes venduntur. Ab

ἀρτοπωλέω, ῶ, f. ήσω, panes vendo. Ex ἄρτος et πωλέω, *vendo.*

ἀρτοπώλης, ου, ὁ, qui panem vendit. *Gl. V.* panarius. Ex iisd.

ἀρτοπώλιον, ου, τὸ, locus, ubi panis venditur. Ex iisd.

ἀρτοπῶλις, ίδος, ἡ, quæ panem vendit.

ἌΡΤΟΣ, ου, ὁ, panis; (2) quivis cibus.

ἀρτοσιτέω, ῶ, f. ήσω, pane vescor. Ex ἄρτος et σιτέω, *nutrio.*

ἀρτοτροφέω, ῶ, f. ήσω, pane alo. Ex ἄρτος et τρέφω, *alo.*

ἀρτοφαγέω, ῶ, f. ήσω, pane vescor. Ex ἄρτος et φαγεῖν, *edere.* Hinc

ἀρτοφάγος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, panivorus, qui pane vescitur.

ἀρτοφόρεον, ου, τὸ, vas, quo panis fertur; panarium, *Gl. V.* Ex ἄρτος et φέρω, *fero.*

ἀρτοχάριτες, ων, αἱ, placentarum genus. Ex ἄρτος et χάρις, *gratia.*

ἈΡΤΥΛΙΆ, ας, ἡ, testamentum, *Hes.*

ἄρτυμα, ατος, τὸ, condimentum; conditura, pulmentum, *Gl. V.* Ab ἀρτύω. Hinc

ἀρτυματώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, in condiendis cibis usum habens.

ἀρτύναι, οἱ, quidam Argivorum magistratus; ἄρτυναι, idem Epidauriorum, *Hes.*

ἀρτύνω, apto, adorno. Ἀρτύνειν τὴν ἐπιβολήν, parare, *Herodot.* Οἱ δέ τε συεγνῆσιν σφέας αὐτὰς ἀρτύναντες, *Il.* 12, 43.

ἄρτυσις, εως, ἡ, ipsa actio condiendi. *Gl. V.* conditura. Ab eod.

ἀρτυτικά, ῶν, τὰ, fructus cinaræ.

ἀρτυτικόν, οῦ, τὸ, conditaneum, *Gl. V.* Ab

ἄρτυτος, ὁ, ὁ, condimentarius, conditaneus, conditus, *Gl. V.* Ex ἀρτύω.

ἈΡΤΥ΄Ω, f. ύσω, apparo, adorno, instruo; (2) condio; ἠρτυμένον, conditum, *Gl. V.* perf. part. pass.

ἀρυβάλις, ίδος, ἡ, idem quod ἀρύβαλλος, *Hes. E. M.*

ἀρύβαλλος, ου, ὁ, marsupium quoddam plexile, quod trahendo clauditur, et aperitur, crumena. Ex ἀρύω, *traho*, et βάλλω, *jacio.*

ἀρυσάμενος, a. 1. part. med. verbi ἀρύω.

ἀρυστάνη, ης, ἡ, cyathus. Ab ἀρύω.

ἀρυστὴρ, ῆρος, ὁ, quoddam mensuræ genus, cyathus; (2) haustrum. Ab eod.

ἀρύσιχος, ὁ, idem quod ἀρυστὴρ, *Hes. Ath.*

ἀρυστρεύς, ῆ, qu. haustrix, *Ep.*

ἀρύταινα, ης, ἡ, genus cyathi aut poculi; (2) haustrum. Ab eod.

ἀρυταινοειδής, ὲς, una e tribus laryngis cartilaginibus. Vide *Steph.*

ἀρυτὴρ, ῆρος, ὁ, cochlear; (2) haustrum.

ἀρυτίδωτος, ον, non rugosus, *Ep.* Ex α et ῥυτίς.

ἀρύτω, idem quod sequens ἀρύω.

ἈΡΥ΄Ω, f. ύσω, haurio, ex profundo traho; ἀρύομαι, haurio, *Gl. V.* ἀρύεται, exantlat, *Ph. In med.* est etiam destringo, extraho, sc. gladium; item orior, de sole et stellis

ἀρχάγγελος, ου, ὁ, archangelus, princeps angelorum. Ex ἄρχων et ἄγγελος, *angelus.*

ἀρχαγίτας, *dux*, *Dor.* pro ἀρχηγέτης.

ἀρχάθεν, *antiquitus*, *Dor.* pro ἀρχῆθεν.

ἀρχαί, ῶν, αἱ, primitiæ. Ab ἀρχή, *initium.*

ἀρχαΐζω, f. ίσω, antiquitatem, seu antiquos imitor, antiquo, *Gl. V.* Ab ἀρχαῖος.

ἀρχαϊκός, ἡ, όν, antiquitatem, seu antiquam rusticitatem præ se ferens, sine moribus; (2) stultus, simplex. Ab eod.

ἀρχαϊκῶς, *adv.* antiquo more loquendi et vivendi.

ἀρχαιογονία, ας, ἡ, antiqua origo, antiquitas. *Gl. V.* origo originalis. Ab

ἀρχαιόγονος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, primigenius, primordialis. Ex ἀρχαιος et γίνομαι, *nascor.*

ἀρχαιογραφος, ου, ὁ, antiquarius, *Ph.* Ex ἀρχαιος et γράφω, *scribo.*

ἀρχαιοειδής, ὲς, antiquitatem redolens.

ἀρχαιόθεν, *adv.* antiquitus, *Gl. V.*

ἀρχαιολογέω, ῶ, f. ήσω, de rebus antiquis dissero; (2) antiquo sermone utor.

ἀρχαιολογία, ας, ἡ, historia de rebus antiquis. *Gl. V.* origo, *verius*, origines, antiquitates.

ἀρχαιολογικός, ἡ, όν, qui antiquitatem rimatur; antiquitatis peritus. Ab

ἀρχαιολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, de rebus antiquis disserens; (2) antiquo sermone utens. *Ph.* ἀρχαιολόγοι, Attellani. Ex ἀρχαιος et λόγος.

ἀρχαῖον, ου, τὸ, sors usurarum; (2) bonum avitum, bona, unde pro sorte et capite fructus et reditus manat. Ab ἀρχαῖος.

ἀρχαιοπίνης, ὲς, antiquitatem redolens. Ab ἀρχαιος et πίνος.

ἀρχαιοπλουτος, ου, ὁ καὶ ἡ, jam inde a majoribus dives. Ex ἀρχαιος et πλοῦτος, *divitiæ.*

ἀρχαῖος, αία, αῖον, pristinus, antiquus, vetustus; (2) stultus, ineptus, fatuus, simplex; (3) rusticus. Hinc

ἀρχαιότης, ητος, ἡ, antiquitas, vetustas.

ἀρχαιοτροπία, ας, ἡ, prisca vivendi ratio. Ab

ἀρχαιότροπος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, antiquis moribus præditus, ap. *Thuc. sed in contumeliam.* Ex ἀρχαιος et τρόπος, *mos.*

ἀρχαιοτρόπως, *adv.* more antiquo. A præc.

ἀρχαιρεσία, ας, ἡ, magistratuum electio seu creatio; (2) magistratuum eligendorum tempus; (3) magistratus electi. *Gl. V.* ἀρχαιρεσίαι, comitia. Ex ἀρχὴ et αἵρεσις.

ἀρχαιρέσιον, ιου, τὸ, comitia consularia. *Gl. V.* comitia. Ex iisd. Unde et

ἀρχαιρεσιάζω, f. άσω, ad magistratus creandos convenio, magistratum creo; (2) magistratum peto (quo sensu et *in med.* dicitur); (3) gratiam hominum capto; ambitione utor.

ἀρχαιρεσιακός, ἡ, όν, comitialis, *Gl. V.*

ἀρχαισμός, ὁ, ὁ, veterum, seu priscorum imitatio; (2) antiqua loquendi ratio. *Ph.* antiquitas. Ab ἀρχαΐζω.

ἀρχαίως, *adv.* antique, antiquo more; (2) stulte. Ab ἀρχαιος.

ἄρχανος, ὁ, piscis nomen, *Aristot.*

ἀρχάριος, α, ὁ, tiro, novellus, incipiens, *Suic.* Ab ἄρχομαι.

ἀρχάς, gen. sing. *Dor.* pro ἀρχῆς.

ἀρχέγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, primigenius, prior natu; (2) priscus. *Gl. V.* primævus; (3) auctor generis; item causa genitrix, causa gignendi. Ex ἀρχὴ et γόνος.

ἀρχεδίκης, ου, ὁ, proprie auctor juris, justus possessor.

ἀρχεῖον, ου, τὸ, magistratuum curia; (2) tabularium publicum, archivum. Ab ἀρχή.

ἀρχεῖος, εία, εῖον, antiquus, priscus.

ἀρχέκακος, ου, ὁ καὶ ἡ, auctor, seu origo malorum. Ex ἀρχὴ et κακός, *malus.*

ἀρχέλαος, ου, ὁ καὶ ἡ, populi rector; (2) nomen proprium. Ex ἀρχὴ et λαός, *populus.*

ἀρχέναυς, ωος, ὁ καὶ ἡ, qui nunc primum navigat; (2) navi imperans. Ex ἀρχὴ et ναῦς, *navis.*

ἀρχέπλοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, penes quem administrandarum ac dispensandarum divitiarum potestas est; (2) dominus divitiarum et pristinæ fortunæ restituendus. Ex ἀρχὴ et πλοῦτος, *divitiæ.*

ἀρχέπολις, εως, ὁ καὶ ἡ, civitati imperans, *R.* Ex ἀρχὴ et πόλις, *civitas.*

ἀρχεσίμολπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui cantui præest. Ex ἀρχὴ et μολπή, *cantus.*

ἀρχεσίφωτος, ου, auctor luminis, *Epith.* solis, *Cyr.*

ἀρχέσπερος, ου, ὁ καὶ ἡ, vesperæ principium afferens. Ex ἀρχὴ et ἵσπερος.

ἀρχέτης, ου, ὁ, regius, *Eur.*

ἄρχετο, 3. sing. imp. ind. med. *Ion.* pro ἤρχετο.

ἀρχέτυπία, ας, ἡ, exemplar, idea, *Bud.*

ἀρχέτυπον, ου, τὸ, exemplar primigenium, exemplar primum, ad quod reliqua effinguntur; *Ph.* principale. Ab

ἀρχέτυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, archetypus, qui alteri dat initium, qui primam rei alicujus formam exhibet. Ex ἀρχὴ et τύπος.

ἄρχευ, imp. med. *Dor.* pro ἄρχω.

ἀρχεύω, f. εύσω, impero. Ab ἀρχή.

ἀρχέχορος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui præest choro, choragus. Ex ἀρχὴ et χορός.

ἈΡΧΗ, ῆς, ἡ, principium, exordium, initium, fundamentum; (2) principatus, imperium, dominatus, magistratus; (3) causa, origo; *in accus. adverbialiter*, principio, ante omnia, in primis, primo, statim; *in plur.* angeli.

ἀρχηγενής, ὲς, ὁ καὶ ἡ, auctor.

ἀρχηγετεύω, f. εύσω, principatum obtineo, præsum:

ἀρχηγετέω, ῶ, f. ήσω, auspicor, incipio. Ab

ἀρχηγέτης, ου, ὁ, præses, princeps, dux; (2) auctor. Ab ἀρχηγός.

ἀρχηγέτις, ίδος, ἡ, præses, princeps, dux femina.

ἀρχηγικός, ἡ, όν, principalis, præcipuus. Ab

ἀρχηγός, ῦ, ὁ καὶ ἡ, præses, dux, auctor, magister, inventor, causa rei. Ex ἀρχὴ et ἡγέομαι, *dux sum, præeo.*

ἀρχῆθεν, *adv.* ab initio, antiquitus, denuo, *Ph.* Ao ἀρχή.

ἀρχθέντα, acc. sing. a. 1. part. pass. verbi ἄρχω.

ἀρχιάτρος, ου, ὁ, medicorum princeps, primarius inter medicos; *Gl. V.* archiater. Ex ἀρχὴ et ἰατρός, *medicus.*

ἀρχιβύκολος, ου, ὁ καὶ ἡ, bubulcorum princeps. Ex ἀρχὴ et βύκολος, *bubulcus.*

ἀρχίβυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, princeps consilii.

ἀρχιγένεθλος, ου, ὁ καὶ ἡ, auctor vitæ.

ἀρχιγραμματεύς, έως, ὁ, scribarum præfectus, inter scribas primarius; ἀρχιγραμματεῖς, cancellarii.

ἀρχιδεσμοφύλαξ, ακος, ὁ, custos et princeps, s. præfectus carceris.

ἀρχιδιάκονος, ου, ὁ, archidiaconus, primarius inter diaconos. Ex ἀρχὴ et διάκονος.

ἀρχιδικαστής, οῦ, ὁ, præses, s. præfectus judicum. Ex ἀρχὴ et δικαστής, *judex.*

ἀρχίδικος, ου, ὁ καὶ ἡ, præses judicii, qui exercet judicium, judex quæstionis. Ex ἀρχὴ et δίκη, *jus.*

ἀρχίδιον, ου, τὸ, imperiolum, parvum imperium, parvus magistratus. Dim. ab ἀρχή.

ἀρχιερεσία, ας, ἡ, principatus inter remiges, remigatio, *Suid.* Ex ἀρχὴ et ἐρεσία.

ἀρχιέρομαι, ῶμαι, summus sacerdos sum, summo sacerdotio fungor.

ἀρχιεροτεύω, f. εύσω, idem.

ἀρχιερατικός, ἡ, όν, pontificius, ad summum sacerdotem pertinens. Ab ἀρχιερᾶομαι.
ἀρχιέρεια, ας, ἡ, pontificatus maximus.
ἀρχιερεύς, έως, ὁ, summus pontifex, summus sacerdos. Ex ἀρχή, et ἱερεύς. Hinc ἀρχιερέως, *nomin. Attice*, idem.
ἀρχιερωσύνη, ης, ἡ, summum sacerdotium, *Gl. V.* pontificatus. Ab ἀρχιερεύς.
ἀρχισταλίρος, ᾱ, ὁ, princeps sodalium.
ἀρχιευνοῦχος, ου, ὁ, eunuchorum præfectus, seu princeps. Ex ἀρχὴ et εὐνοῦχος, *eunuchus*.
ἀρχίζωος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vitæ initium præbens, vitæ auctor. Ex ἀρχὴ et ζωὴ, *vita*.
ἀρχιθάλασσος, ου, maris imperator, *Epith.* Neptuni, *Ep.*
ἀρχιθεωρίων, ονος, ὁ, princeps. Hinc
ἀρχιθεώρησις, ἡ, munus, s. dignitas architheorica.
ἀρχιθεωρία, ᾱς, ἡ, idem, *Hes. Poll.*
ἀρχίθεωρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, præfectus eorum, qui sciscitatum oracula mittebantur.
ἀρχιθιασίτης, ὁ, dux chori Bacchici, *in ant. inscript.*
ἀρχικέραυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, auctor fulminis.
ἀρχικλώψ, ὁ, et ἀρχίκλοπος, princeps furum, *Steph.*
ἀρχικὸς, ἡ, όν, primarius, princeps, *Gl. V.* principalis; (2) peritus imperandi, aptus ad regendum; (3) imperans. Ab ἀρχή.
ἀρχικυβερνήτης, ου, ὁ, præfectus summus.
ἀρχικυνηγὸς, οῦ, ὁ, magister rei venaticæ.
ἀρχιλῃστὴς, οῦ, ὁ, princeps prædonum, s. latronum. Ex ἀρχὴ et λῃστὴς, *latro, prædo*.
ἀρχιμάγειρος, ου, ὁ, præfectus, s. magister coquorum. Ex ἀρχὴ et μάγειρος, *coquus*.
ἀρχιμανδρίτης, ου, ὁ, Archimandrita, præfectus cœnobii, abbas. Ex ἀρχὴ et μάνδρα.
ἀρχιμανδρῖτις, ιδος, ἡ, abbatissa, *Gl. V.* præfecta cœnobii.
ἀρχίμιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, mimorum princeps; (2) princeps histrionum.
ἀρχιοινοχοεία, ἡ, dignitas et officium ejus, qui principatum inter pocillatores tenet. Ab
ἀρχιοινοχόος, ου, ὁ, princeps pocillatorum.
ἀρχιπατερώται, οἱ, principes familiarum.
ἀρχιπειρᾶτης, ου, ὁ, piraturam princeps, archipirata. Ex ἀρχὴ et πειρατής.
ἀρχίπλανοι, οἱ, principes Scythorum, *Luc.*
ἀρχιποιμὴν, ένος, ὁ, pastorum princeps.
ἀρχιτοσία, ᾱς, ἡ, principatus bibendi; (2) primus bibendi locus. Ex ἀρχὴ et τόσις, *potio*.
ἀρχιπρεσβευτὴς, οῦ, ὁ, princeps legationis.
ἀρχιραβδοῦχος, ου, ὁ, lictor primus, summus lictor, *Ph.* Ex ἀρχὴ et ῥαβδοῦχος.
ἀρχιστοτοιὸς, οῦ, ὁ, pistorum princeps; (2) pistor. Ex ἀρχὴ, σῖτος et ποιῶ.
ἀρχιστράτηγος, ου, ὁ, imperator exercitus, princeps militiæ, summus imperator.
ἀρχισύμβολον, ου, τὸ, inter symbola principeps, *Suic.* Ex ἀρχὴ et σύμβολον, *symbolum*.
ἀρχισυνάγωγος, ου, ὁ, princeps synagogæ.
ἀρχισωματοφύλαξ, ᾰκος, ὁ, præfectus satellitum, princeps stipatorum, præcipuus custos corporis.
ἀρχιτεκτονέω, ῶ, f. ήσω, fabricor, architector. Ab ἀρχιτέκτων.
ἀρχιτεκτόνημα, ατος, τὸ, opus ab architecto fabricatum, structura. Ab ἀρχιτεκτονέω.
ἀρχιτεκτονία, ας, ἡ, architectonica ars.
ἀρχιτεκτονικὴ, sc. τέχνη, ars architectonica, architectura. Ab
ἀρχιτεκτονικὸς, ἡ, όν, architectonicus, ad architecturam pertinens. Ab
ἀρχιτέκτων, ονος, ὁ, architectus, fabrorum princeps, structor, machinator.
ἀρχιτελώνης, ου, ὁ, magister publicanorum.
ἀρχιτρίκλινος, ου, ὁ, architriclinus, symposiarcha, qui præest apparando convivio.
ἀρχιϋπασπιστὴς, οῦ, ὁ, princeps satellitum.
ἀρχίφυλοι, præfecti, s. principes tribuum.
ἀρχιφὼψ, ῶπος, ὁ, princeps furum; nomen magistratus, ap. *Diodor.*
ἀρχίφωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, princeps, s. auctor luminis. Ex ἀρχὴ et φῶς, *lumen*.
ἄρχμενος, præs. part. pass. per *Sync.* pro ἀρχόμενος.
ἀρχογλυπτάδης, ου, ὁ, magistratus ambiens, *Etym. Eust.* Ex ἀρχὴ et γλύφω, *sculpo*.
ἀρχοιδὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, principii formam habens; (2) primigenius; (2) primarius. Ex ἀρχὴ et εἶδος, *forma, species*.
ἀρχολᾶδος, ου, ὁ καὶ ἡ, magistratuum hospes, susceptor. Ex ἀρχὴ et λαμβάνω.
ἀρχολίπαρος, ου, ὁ καὶ ἡ, magistratum ambiens; (2) ex magistratu pinguescens. Ex ἀρχὴ et λιπαρὴς, studiosus, vel λιπαρὸς, *pinguis*.
ἄρχομαι, f. ξομαι, incipio, cœpto, inchoo, cœpi, *Gl. V.* ἀρχομένη, ineuntis, *Ph.* ἠρξάμην, orsus sum, cœpi, inchoavi, a. 1. med. *Gl. V.* ἀρξάμενος, orsus, exorsus, part. a. 1. med. *Gl. V.* "Αρχεσθαί τινος, ἐπ τινος, ὑπό τινος, τὴν ἀρχὴν. τὸ γράφειν.
ἀρχοντιάω, ῶ, principatum ambio, *Suic.* Ab ἄρχων.
ἀρχοντικὸς, ἡ, όν, ad magistratum pertinens.
ἀρχὸς, οῦ, ὁ, princeps, dux; (2) podex, intestinum rectum. Ab
ἄρχω, f. ξω, perf. pass. ἦργμαι, incipio, initium facio; (2) principium, auctor, vel origo sum; (3) priores partes occupo, prior aliquid incipio; (4) principatum obtineo, impero, dominor, præsum; (5) magistratu fungor; ἄρχομαι, incipio; (6) sum sub dominatu, sum subditus, pareo, obtempero; ἀρχομένων, subjectorum, *Ph.* "Αρχειν τῆς μάχης, τῆς διαφορᾶς, τὴν ἀρχήν. Οὐκ ἔστιν εὖ ἄρχειν μὴ ἀρχθέντα, nemo potest bene imperare, nisi ipse sub imperio fuerit, *Aristot.* Ab ἀρχή.
ἀρχώμεσθα, 1. pl. præs. conj. med. *Dor.* pro ἀρχώμεθα.
ἄρχων, οντος, ὁ, principatum, s. imperium obtinens, princeps, *Ph.* præpositus, moderator, rector, præses, magistratus. Ab ἄρχω.
"ΑΡΩ, f. ἀρῶ, apto, adapto; (2) congruo, quadro. Νῆ' ἄρσας ἐρέτησιν ἐεικοσίν, *Od.* 1, 280.
ἀρωγὴ, ῆς, ἡ, auxilium, remedium. Ab ἀρήγω.
ἀρωγοναύτης, ου, ὁ, nautarum auxiliator, sive fautor. Ex ἀρωγὸς et ναύτης, *nauta*.
ἀρωγὸς, ὸ, ὁ καὶ ἡ, auxiliator, vindex; (2) defensor. Item *adj.* ut Πυρὶ μὲν ὧν καίειν τὸ πάθος ἀρωγόν, *Aret.* Ab ἀρήγω.
"ΑΡΩΜΑ, ατος, τὸ, aroma, odoramentum, suavitas odorum, *Gl. V.* ἀρώματα, odores, *Ph.*
ἀρωματίζω, f. ίσω, aromata resipio; (2) aromatis imbuo. Ab ἄρωμα. Unde
ἀρωματικὸς, ἡ, όν, aromaticus, odoratus.
ἀρωματίτης, ᾱ, ὁ, aromaticus, et aromatibus confectus. Ab eod.
ἀρωματίτις, ιδος, ἡ, ex aromatibus confecta, aromatica, sc. τόσις.
ἀρωματοπώλης, ου, ὁ, aromatum venditor. *Gl. V.* odorarius. Ex ἄρωμα et πώλης.
ἀρωματοφόρος, ῶ, f. ήσω, aromata fero. Ab
ἀρωματοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, aromata ferens. Ex ἄρωμα et φέρω, *fero*.
ἀρωματώδης, ες, odoratus, aromata redolens, *Ath.*
ἀρώσιμος, ου, ἀρεμαῖος.
ἄρως, *heros, Dor.* pro ἥρως.
ἅς, *quas*, acc. pl. artic. postpos. ὅς, *qui*.
ἅσσα, a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἧσα, ab ἄτω.
ἄσσα, *cecini*, 1. sing. a. 1. ind. act. v. ἄδω.
ἀσαγήνευτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nondum captus, *Suic.* Ex α priv. et σαγηνεύω, *irretio, capio*.
ἀσαγής, ους, ὁ καὶ ἡ, oneribus ferendis non adsuetus, *Suic.* Ex α priv. et σάγη.
ἀσαίνω, idem quod ἀσάζω.
ἀσακτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non conculcatus, non oneratus. Ex α priv. et σάττω, *conculco, onero*.
ἀσαλαμίνιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, rei nauticæ imperitus, maris expers. Ex α priv. et Σαλαμίνιος, quia Salaminii rei navalis fuere peritissimi.
ἀσαλέα, ας, ἡ, tranquillitas, securitas; (2) incogitantia, *Etym.* Ab ἀσαλής.
ἀσάλευτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inconcussus, immotus, inquassatus. Ex α pr. et σαλεύω.
ἀσαλεύτως, *adv.* intrepide, constanter.
ἀσαλὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, tranquillus, cura vacuus, *Etym.* Ex α pr. et σάλα, *cura*.
ἀσάλπιγκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tuba non proclamatus. Ex α pr. et σάλπιγξ, *tuba*.
'ΑΣΑΜΙΝΘΟΣ, ᾱ, ὁ, pelvis, solium, labrum, in quo veteres se lavabant, balneis nondum repertis.

ἀσαῦν, præs. inf. act. *contr.* pro ἀσάειν, ab ἀσάω, *fastidio adficio*.
ἀσανδάλωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sandaliis carens. Ex α priv. et σανδάλιον, *sandalium*.
ἄσανος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non blandiens, sc. more canum caudam agitantium, *Hes.* Ex α priv. et σαίνω, *agito*.
ἀσάομαι, ῶμαι, nauseo, fastidio. Ab ἄσημ.
ἀσαπής, έος, ὁ καὶ ἡ, non putrefactus, putredini non obnoxius. Ex α pr. et σήπω.
ἀσαρίτης οἶνος, asarites, s. vinum ex asaro herba confectum. Ab ἄσαρον.
ἀσαρκέω, gracilis, s. macilentus sum.
ἀσαρκία, ας, ἡ, macies, gracilitas. Ab
ἄσαρκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, carnis expers; (2) gracilis, macilentus. Ex α priv. et σὰρξ, *caro*.
ἀσαρκώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem. *Aret.*
'ΑΣΑΡΟΝ, ᾱ, τὸ, asarum, nardus silvestris. *Angl.* ASARABACCA.
ἀσάρωτος, ον, qui non verritur. τὸ ἀσάρωτον, pavimentum, ex marmore, &c. quod non purgatur verrendo. Ab α et σαρόω.
ἄσας, 2. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἧσας, ab ἄδω.
ἀσάφειαι, ας, ἡ, obscuritas. Ab
ἀσαφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, obscurus; (2) incertus.
ἀσαφῶς, *adv.* obscure.
ἀσέβεσος, η. ον, et ἀσέβεστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inextinguibilis, inexstinctus, nunquam cessans. *Ph.* calx. Ex α pr. et σβέννυμι.
ἀσβολαίνω, fusco. *Gl. V.* ἀσβολαίνεται, fuscatur. Ab
'ΑΣΒΟΛΗ, ης, ἡ, fuligo, favilla. Hinc
ἀσβολίεις, ίεσσα, ίεν, fuliginosus.
ἀσβολος, ᾱ, ὁ, idem quod ἀσβόλη. Hinc
ἀσβολόω, ῶ, f. ώσω, fuligine inficio.
ἀσβολώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀσβολίεις.
ἀσέβεια, ας, ἡ, contemptus cultus divini, impietas. Ab ἀσεβής.
ἀσεβέω, ῶ, fut. ήσω, irreligiosus et impius sum, impie ago; impie tracto aliquem; *in pass.* impiè tractari, et impiè fieri. Ἐξελέγξαι —— περὶ πάντων τῶν ἔργων ἀσεβείας αὐτῶν, ὧν ἠσέβησαν, *Judæ* 15. Ab eod.
ἀσέβημα, ατος, τὸ, facinus impium, facinus nefarium. *Gl. V.* nefas. Ab ἀσεβέω.
ἀσεβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui numen divinum, vel Deum non colit; irreligiosus, impius, qui Deum non novit. Ex α pr. et σέβω, *colo*.
ἀσεβίσμος, εως, ἡ, actio impia et nefaria. Ab ἀσεβέω.
ἀσεβῶς, *adv.* impie, *Ph.* Ab ἀσεβὴς.
ἄσειρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, habena carens; (2) non vinctus. Ex α pr. et σειρὰ, *catena*.
ἀσείσωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
ἄσεισος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inconcussus, immotus, non quassatus. *Gl. V.* inquassatus; (2) qui quassari et concuti nequit. Ex α priv. et σείω, *quatio*.
ἀσελγαίνω, petulanter et lascive ago; (2) petulanter aliquem injuria adficio; (3) protervæ libidini indulgeo. Οὐκ εἰς ἐμὲ ἠσέλγαινε μόνον, *Dem. Gl. V.* lascivio:
ἀσέλγεια, ας, ἡ, petulantia, protervitas, improbitas; (2) petulans et proterva injuria, lascivia, luxus, impudentia.
ἀσελγέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ἀσελγαίνω.
ἀσελγέως, *adv.* proterve, petulanter, improbe, libidinose. Ab
'ΑΣΕΛΓΗΣ, έος, ὁ καὶ ἡ, petulans insolens, protervus, improbus, petulanter injurius; (2) lascivus. *Ph.* ganearius, libidinosus, luxuriosus, obscœnus, flagitiosus, impudicus, incestus, al. *Gl. V.*
ἀσελγίκερως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, cornibus lasciviens, item magna cornua habens. Ex ἀσελγὴς et κέρας, *cornu*.
ἀσελγομανέω, ῶ, per lasciviam insanio, insana impudicitia teneor, vel prurio. Ex ἀσελγὴς et μαίνομαι, *insanio*.
ἀσελγῶς, *adv.* idem quod ἀσελγέως.
ἀσέληνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, illunis; (2) obscurus. Ex α priv. et σελήνη, *luna*.
ἄσεμνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, minime venerandus, inhonoratus; (2) incastus, impudicus, *Gl. V.*
ἀσέμνως, *adv.* parum decorè.
ἀσεπτέω, impius sum. Ab
ἀσεπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, impius, irreligiosus. Ex α priv. et σέβω, *colo*.
ἀσεύομαι, *canam*, f. 1. med. *Dor.* pro ἄσομαι, a verbo ἄδω, *cano*.
ἀση, ης, ἡ, fastidium, nausea; (2) molestia

animi; (3) sordes; (4) dolor. Ex ἄδω, *satio*.

ἀσῇ, 2. sing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro ἄσῃ, ab ἄδω.

ἀσηθείην, 1. sing. a. 1. opt. pass. verbi ἀσάομαι.

ἀσηθῇς, 2. sing. a. 1. conj. pass.

ἀσήκορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, fastidiens e satietate.

ἀσήμαντος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non signatus, nullo sigillo obsignatus; (2) incustoditus; (3) incertus; (4) rectore carens. Ab ἄσημος.

ἀσημείωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non notatus aut insignitus. A σημειόω.

ἄσημος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui signum, seu nota non est impressa; (2) obscurus; (3) qui nihil significat. Ex α pr. et σῆμα.

ἀσημότης, ητος, ἡ, ignobilitas. A præc.

ἀσήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄσημος.

ἀσήμως, *adv.* obscure; (2) ignobiliter. Οὐ πάνυ ἀσήμως, *Aret.*

ἄσηπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, putredine non vitiatus, incorruptus. Ex α priv. et σήπω, *putrefacio*.

ἀσηρὸς, ός, idem quod ἀσηρὸς (2), *Suid.*

ἀσηρὸς, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, fastidium adferens, molestus; (2) impurus. Ab ἄσηρ. *Item* (3) nullus habens vermes, *Suid.* A σῆρες, *vermes*.

ἀσηρῶς, *adv.* moleste. Ab ἀσηρός.

ἀσήρωμαι, 2. sing. a. 1. conj. med. v. ἀσάομαι.

ἀσθείς, a. 1. part. pass. verbi ἄδω.

ἀσθένεια, ας, ἡ, imbecillitas, debilitas; (2) ægritudo, languor, infirmitas, fragilitas, *Gl. V.*

ἀσθενέω, ῶ, f. ήσω, imbecillis, infirmus sum; (2) langueo, ægroto; (3) nihil ago. Καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ πίστει, *Rom.* 4, 19.

ἀσθενέωσις, εως, ἡ, idem quod ἀσθένεια.

ἀσθένημα, ατος, τὸ, idem.

ἀσθενής, έος, ὁ καὶ ἡ, imbecillis, invalidus; debilis, æger, infirmus, ægrotus, tenuis, *Gl. V.* Ex α pr. et σθένος, *robur*.

ἀσθενικὸς, ἡ, όν, imbecillis, languidus, valetudinarius; (2) pauper. Ab ἀσθενής.

ἀσθενοποιὸς, όν, languidum faciens.

ἀσθενόῤῥιζος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, imbecilli radice hærens. Ex ἀσθενὴς et ῥίζα, *radix*.

ἀσθενούντων, gen. pl. præs. part. act. *contr.* pro ἀσθενούντων, ab ἀσθενέω.

ἀσθενόψυχος, ον, imbecillis animo.

ἀσθενόω, ῶ, f. ώσω, infirmum reddo, debilito, robur viresque alicujus frango. Ab ἀσθενής.

ἀσθενῶς, *adv.* imbecilliter, invalide.

ἄσθη, *detrimentum passus est*, 3. sing. a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἤσθη, a verbo ἄω.

ἄσθμα, ατος, τὸ, flatus, spiritus, anhelitus, anhelatio; (2) respiratio difficilior, suspirium.

ἀσθμάζω, f. άσω, anhelo. Ab ἄσθμα. Hinc

ἀσθμαίνω, anhelo, halo. Ἐν γὰρ τοῖσι παροῦσμοῖσι ἀσθμαίνουσι καὶ οἰδοῦσι, *Aret.*

ἀσθματικός, ἡ, όν, ad anhelationem, s. respirationem pertinens; (2) suspiriosus, difficulter spirans; *Gl. V.* anhelator.

ἀσθμοτοκος, ον, anhelans, *Man.* pro ἀσθματικός.

Ἀσία, ας, ἡ, Asia, nomen regionis.

Ἀσιανός, ᾱ, ὁ, Asianus. Ab Ἀσία.

Ἀσιάρχης, ου, ὁ, Asiarcha, princeps Asiæ. Ex Ἀσία et ἄρχων, *princeps*.

Ἀσιατογενὴς, ὲς, Asiaticus.

ἀσιγησίαε, ας, ἡ, tacendi impotentia. Ex α priv. et σιγάω, *taceo*.

ἀσίγητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non tacens, non silens, tacere non valens, garrulus. Ex iisd.

ἄσιγμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, stridore carens; (2) carens litera Sigma. Ex α priv. et σιγμός, *stridor*, vel σίγμα, sigma.

ἀσίδηρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui sine ferro est; (2) qui sine ense est.

ἀσίης, gen. sing. *Ion.* pro ἀσίας, ab ἄσιος.

ἀσιτικὸς, ἡ, ὁ καὶ ἡ, delicatioris cibi non appetens; (2) non injucundus.

Ἀσίνη, ης, ἡ, herba quædam aliis sese implicans.

ἀσινὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, illæsus, nullo malo adfectus, innocuus, *Æschyl. Agam.* 1530. *Gl. V.* sine vitio. Ex α priv. et σίνω, *nocco*.

ἀσινῶς, *adv.* innocue, innoxie, sine noxa.

ἄσιος, ία, ιον, limosus. Ab ἄσις, *limus*.

Ἀσίῤῥακος, ᾱ, ὁ, locustæ genus, carens pinnis.

Ἄσις, εως, ἡ, limus, sordes, cœnum.

ἀσιτέω, ῶ, f. ήσω, cibum non capio, abstineo a cibo, panem non comedo.

ἀσιτίη, ας, ἡ, inedia, esuries, jejunium, abstinentia a cibo; (2) inopia frumenti s. commeatus. Ab

ἄσιτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui cibum non sumpsit, jejunus, impastus. Ex α priv. et σῖτος, *cibus*.

ἀσίτως, *adv.* jejunè. A præc.

Ἀσκαλάβος, ᾱ, ὁ, stellio, animalculum lacertæ simile.

ἀσκαλαβώτης, ᾱ, ὁ, idem.

Ἀσκάλαφος, ᾱ, ὁ, avis nomen.

ἀσκαλάφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, valde durus. Ex ἀσκαλὴς et ἀφή, *Suid.*

ἀσκαλεύτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non fossus, non circumfossus, seu sarritus. Ex α priv. et σκαλεύω.

ἀσκαλὴς, ὲς, idem; (2) valde durus.

ἄσκαλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex α priv. et σκάλλω, *fodio*.

ἄσκαλτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ab eod.

Ἀσκαλωπᾶς, ᾶ, ἡ, gallinago, avis gallinæ magnitudine.

ἀσκαμωνία, ας, ἡ, genus herbæ medicæ.

Ἀσκάνθης, ᾱ, ὁ, vilis lectus, lectus non habens stoream, grabbatus; (2) scamnum, sellæ genus.

ἀσκαφαδμυκτεῖ, et **ἀσκαφδαμυκτί**, *adv.* oculis fixus, oculis intentis, ita ut non nicteris:

ἀσκαφδαμυκτέω, ῶ, non conniveo, non nictor, fixis et immotis oculis intueor. Ab

ἀσκαφδαμυκτὸς, ὸ, ὁ καὶ ἡ, non nictans, non connivens. Ex α priv. et σκαφδαμύσσω.

ἀσκαφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non exsultans, non palpitans. Ex α priv. et σκαίρω. *salio*.

ἀσκαφθμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

ἀσκαφιδώτης, έος, ὁ καὶ ἡ, scatens ascaridibus, seu vermibus sic appellatis. Ab ἀσκαρίς.

ἀσκαρίζω, fut. ίσω, salio, exsulto. Ex α pleon. et σκαρίζω, *salto*.

Ἀσκαρὶς, ίδος, ἡ, genus lumbricorum.

ἀσκάριστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non saliens, non exsultans. Ab ἀσκαρής.

Ἄσκαρος, ᾱ, ὁ, calceorum, seu sandaliorum genus, *Hes.* (2) genus quoddam crepitaculi, *Pollux*.

ἀσκαφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non fossus. Ex α pr. et σκάπτω, *fodio*.

ἀσκελθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, illæsus, incolumis. Ex α priv. et σκέλθω, *habeo*.

ἀσκελία, ἡ, idem quod ἀσκηνία.

ἀσκέλιον, idem quod ἀσκέλιον.

ἀσκελὲς, *adv.* dure, graviter. Ab ἀσκελής.

ἀσκελέως, *adv.* duriter; (2) assidue; (3) graviter; (4) sine cruribus; (5) pari mensura. Ab

ἀσκελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui non obduruit; (2) qui supra modum exaruit, vel obduruit, prædurus; (3) cruribus carens; (4) immobilis, adsiduus, indesinens. Ex α pr. vel intens. et σκέλλω, vel σκέλος, *crus*.

ἀσκέπαρνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, rudis, impolitus, non elaboratus, non exasciatus, securi non tactus. Ex α priv. et σκέπαρνον.

ἀσκεπὴς, ὲς, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, *Ph.* intectus. Ex α priv. et σκεπάζω, *tego*.

ἀσκεπὴς, ὲος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui tectus non est, operimento carens. Ex α priv. et σκέπας, ους.

ἀσκεπτὴς, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex α et σκέπη.

ἄσκεπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

ἀσκεπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inconsideratus, non circumspectus; (2) inconsultus, incognitus, *Gl. V.* Ex α priv. et σκέπτομαι, *contemplor*. Hinc

ἀσκεπτως, *adv.* inconsiderate, temerarie, inconsulto, temere.

Ἀσκερὰ, ας, ἡ, et **ἀσκερικὸν**, ῦ, τὸ, calceamenti Attici genus, quod hirsutum erat et commodum tempore hiemali.

ἀσκευὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, imparatus.

ἀσκευος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vasis utensilibusque carens, omni instrumento ac suppellectile carens, non instructus, inops; (2) simplex et omni apparatu carens. Ex α et σκεῦος.

ἀσκευώρητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sagaci curiosaque perscrutatione non excussus. Ex α pr. et σκευωρέω, *perscrutor*.

Ἀσκέω, ῶ, f. ήσω, colo, exerceo, percolo, meditor, *Gl. V.* ἀσκῆμεν, erudimus, *Ph.* ἤσκησα, percolui, *Ph.* a. 1. (2) polio; ἠσκημένος, politus, *Ph.* p. part. pass. Ἀσκεῖν ἀνδρείαν, ἀληθείαν· τὸν υἱὸν τὸν ἐπιχώριον τρόπον, *Aristoph. Plut.* 47. Ἐν τούτῳ δὲ αὐτὸς ἀσκῶ, scil. ἐμαυτὸν, *Act.* 24, 16. Σὴν ἀρετὴν (Εὐτελίη) τιμῶσιν, ὅσοι τὰ δίκαι' ἀσκεῦσιν, *Epigr.*

ἀσκηθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non læsus, incolumis.

ἀσκημία, ατος, τὸ, quod exercemus, institutum. Ab ἀσκέω.

ἀσκηνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tentorio sive tabernaculo carens; (2) subdialis, sub dio positus; (3) non fictus. Ex α priv. et σκηνὴ, *scena, tentorium*.

ἀσκήνως, *adv.* non ficte.

ἄσκησις, εως, ὁ, exercitatio, institutio, industria, cultus. *Gl. V.* studium; (2) vita monastica. Ab ἀσκέω.

ἀσκητέος, έα, έον, exercendus. Ab eod.

ἀσκητήριον, ᾱ, τὸ, locus, in quo exercitatio instituitur, gymnasium; (2) cœnobium, monasterium. Ab eod.

ἀσκητὴς, ᾶ, ὁ, q. d. exercitator. *Gl. V.* curator; (2) athleta; (3) qui in rerum divinarum meditatione se exercet. *Ph.* ἀσκηταὶ, cælibes. Ab eod. Hinc

ἀσκητικὸς, ἡ, όν, ad exercitationem comparatus; (2) exercitationi vacans; (3) meditationi sacræ incumbens; (4) discendi cupidus, sapientiæ studiosus.

ἀσκητὸς, ὴ, όν, elaboratus arte, affabre factus; (2) ornatus; (3) qui exercitatione adquiri ac disci potest ac debet. Ab ἀσκέω.

ἀσκήτρια, ας, ἡ, virgo, seu quævis mulier meditationibus sacris vacans, monialis. *Gl. V.* ἀσκήτριαι, sanctimoniales. Ab ἀσκητὴς.

ἀσκίαστος, ον, qui occultari non potest.

ἀσκίδιον, ᾱ, τὸ, parvus uter. *Dim.* ab ἀσκός.

ἀσκίον, ᾱ, τὸ, idem et ab eod.

ἀσκιος, ία, ιον, umbrosus, opacus, qui densam habet umbram; (2) umbra carens; inopacus, *Gl. V.* Ex α int. vel pr. et σκία.

ἀσκίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, scipione non nitens, qui sine baculo incedit, cui adhuc vegeta est senecta. Ex α priv. et σκίτων.

ἀσκίτης, ᾱ, ὁ, ut **ἀσκίτης ὕδρωψ**, species aquæ intercutis, sive hydropis, in quo humor aquosus cum exiguo spiritu in membrana abdominis interiore inter peritonæum et intestina, velut in utre quodam continetur. Ab ἀσκός.

ἀσκληπιάδαι, medici. Ab Ἀσκληπιὸς, οῦ, ὁ, Æsculapius.

ἀσκοκήλης, ᾱ, ὁ, herniosus, *Gl. V.* Ex ἀσκὸς et κήλη, *hernia*.

ἀσκοπήρα, ας, ἡ, marsupium, pera, crumena. Ex ἀσκὸς et πήρα, *pera*.

ἄσκοπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inconsideratus, non circumspectus; (2) mente et cogitatione non perceptus; (3) multus, longus; (4) inopinatus; (5) non feriens scopum. Ex α pr. et σκοπέω, *considero*.

ἀσκοπουτίνη, ης, ἡ, lagena coriacea. Ex ἀσκὸς et πυτίνη, *lagena*.

ἀσκόπως, *adv.* inconsiderate; (2) inopinate.

ἀσκοῤῥιδινοτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non agitans membra. Ex α priv. et σκοῤῥιδινάομαι, *pandiculor*.

Ἀσκὸς, ὅ, ὁ, uter, utris, pellis; follis, culeus, *Gl. V.*

ἀσκοτεινὸς, όν, non tenebrosus.

ἀσκὺμεες, 1. plur. præs. ind. act. *Dor.* et *contr.* pro ἀσκέομεν, ab ἀσκέω.

ἀσκεῤῥῶτις, ἡ, ursa minor.

ἀσκοφόρεα, utres fero in sacris Bacchanalibus, *E. M.*

ἀσκοφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, utrem ferens. Ex ἀσκὸς et φέρω, *fero*.

ἀσκυλεύτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, insopliatus, non spoliatus. Ex α pr. et σκυλεύω, *spolio*.

ἄσκυλτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, infatigabilis, *Gl. V.* Ex α priv. et σκύλλω, *fatigo*.

ἀσκύλτως, *adv.* ita, ut non vexeris, aut fatigeris. Ex α pr. et σκύλλω, *vexo*.

Ἄσκυρον, ᾱ, τὸ, hyperici genus, herba. *Angl.* ST. PETER'S WORT.

ἀσκώλιον, ου, τὸ, Ascolia, festum Bacchi Athenis. Ab ἀσκὸς, quia super ἀσκὸς, unico pede saltabant, ut lapsi risum excitarent. Hinc

ἀσκωλιάζω, f. άσω, super utrem salio; (2) salto unico pede innitendo; (3) claudico. Hinc

ἀσκωλιασμὸς, ὅ, ὁ, saltatio **ἀσκωλιαζόντων**.

ἄσκωμμα, ατος, τὸ, pellis muniens remos, qua parte scalmo incumbunt; (2) lorum, quo remus scalmo alligatur. Ab ἀσκὸς.

ᾄσμαι, τος, τὸ, cantus, canticum, cantilena, carmen. Ab ἄδω, *cano*.

ἀσμιάφαγος, ον, strepitum non edens, *Opp.*

ἀσμάτιον, ου, τὸ, cantiuncula. Ab ᾆσμα.
ἀσματοκάμπτης, ου, ὁ, cantuum inflexor, qui variis carminum inflexibus utitur, velut poëtæ Dithyrambici solent; vox Aristophanica. Ex ᾆσμα et κάμπτω.
ἀσματόκομπος, ον, cum grandiloquentia et fastu canens, *Tzetz.*
ἀσματοτοιός, όν, cantilenas faciens, *E. M.*
ἀσμενίζω, f. ίσω, libens suscipio, comiter accipio; (2) adquiesco. Ab ἄσμενος.
ἀσμενίσιμι, 1. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀσμενίσαιμι.
Ἄσμενος, ένη, ενον, gaudens, alacris. *Gl. V.* ultroneus, libens.
ἀσμένως, *adv.* cum gaudio, libenter; jucunde, *Gl. V.*
ᾆσμα, ατος, τὸ, quod ᾄδω, *cano.*
ἀσολοικίζω, *adv.* sine solœcismo.
ἀσόλοικος, ου, ὁ καὶ ἡ, vitio carens, non solœcus, non barbarus.
ἀσολοίκως, *adv.* sine vitio; (2) simpliciter.
ἀσοφία, ας, ἡ, insipientia, stultitia. Ab ἄσοφος.
ἄσοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, insipiens, imperitus.
ἀσόφως, *adv.* insipienter, stulte.
Ἀσπάζομαι, fut. ἀσομαι, amplector, amplexor, comiter excipio, amanter complector, saluto, complector, cupide apprehendo; ἀσπασαι, saluta, *Gl. V.* a. 1. imp. m. Καί μ' εὐθὺς ἐν κύκλῳ ϛραϊτὸς ἐκ-δέχνται πᾶς ἡσπάζετο; *Soph. Phil.* 355. Μηδένα κατὰ τὴν ὁδὸν ἀσπάσησθε, *Luc.* 10, 4.
ἀσπάθητος, ον, qui non σπάθῃ colliditur, *Steph.*
ἀσπαίρω, trenio, palpito. Ex α pleon. et σπαίρω, *palpito.*
Ἀσπάλαθος, ου, ὁ, frutex multis spinis horrens.
Ἀσπάλαξ, ακος, ὁ, talpa; (2) herbæ genus.
ἀσπαλιεία et ἀσπαλεία, ἡ, piscatus (*pro quo vitiose vulgo ἀσπάλια, Ern.*). Unde
ἀσπαλιεύς, έως, ὁ, piscator. Ab ἄσπαλος.
ἀσπαλιεύομαι, f. εύσομαι, piscor. Hinc
ἀσπαλιευτής, ῆ, ὁ, piscator.
ἄσπαλος, ου, ὁ, piscis, *Hes.* Ex α pr. σπάω, *traho*, et ἅλς, *mare.*
ἀσπαραγγία, ας, ἡ, asparagi plantarium. Ab
Ἀσπάραγος, ου, ὁ, asparagus.
ἀσπαρίζω, fut. ίσω, tremo, palpito. Ab ἀσπαίρω.
ἄσπαρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non satus, non seminatus, inseminatus; (2) cui semen non committitur, qui non seminatur. Ex α priv. et σπείρω, *semino.*
ἀσπάρτως, *adv.* semente non facta, citra sationem.
ἄσπασαι, 2. sing. a. 1. imp. med. verbi ἀσπάζομαι.
ἀσπάσασθαι, *salutavisse*, a. 1. inf. med.
ἀσπάσησθε, 2. pl. a. 1. conj. med.
ἀσπάσιος, ία, ιον, et ἀσπάσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, amplectendus, optatus, gratus, acceptus. Ab ἀσπάζομαι.
ἀσπασίως, *adv.* grate, lubenter, comiter, amice, amanter.
ᾆσπασμα, ατος, τὸ, res, quam amplexamur. Ab ἀσπάζομαι.
ἀσπασμός, οῦ, ὁ, amplexatio, amplexus; salutatio. Ab eod.
ἀσπαστικόν, οῦ, τὸ, salutatorium, quod erat locus extra basilicam, ubi peregrini excipiebantur:
ἀσπαστικός, ἡ, όν, salutatorius, *Gl. V.* Ab
ἀσπαστός, ἡ, όν, quem quis amplecti velit; amplectendus, optatus, gratus, jucundus; divinam speciem præ se ferens:
ἀσπαστύς, ύος, ἡ, salutatio, *Call.* Ab ἀσπάζομαι.
ἀσπαστῶς, *adv.* lubenter. Ab ἀσπαστός.
ἀσπεισος, ου, ὁ καὶ ἡ, irreconciliabilis, implacabilis. Ex α priv. et σπένδω, *fœdus ineo.*
ἄσπειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, sine semine et prole, semine carens. Ex α priv. et σπεῖρα, *semen.*
ἀσπερχές, *adv.* sedulo, studiose, sine cessatione, diligenter, continue. Ex α int. et σπέρχω, *urgeo.*
ἄσπετος, ὁ καὶ ἡ, quem adsequi nequeas; (2) multus, immensus. Ex α priv. et ἑπομαι.
ἀσπιδαποβλής, ῆτος, ὁ, qui aspidem, sive clypeum abjecit, desertor militiæ; vox Comica. Ex ἀσπίς et ἀποβάλλω, *abjicio.*
ἀσπιδής, έος, ὁ καὶ ἡ, in clypei modum rotundus. Ab ἀσπίς.
ἀσπιδηφόρος, ον, idem quod ἀσπιδοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, clypeum ferens, scutatus, scutiger. Ex ἀσπὶς et φέρω, *fero.*
ἀσπίδιον, ου, τὸ, parvus clypeus, clypeolus, scutulum. *Dim.* ab ἀσπίς.
ἀσπιδισκάριον, ου, τὸ, parma. *Gl. V.* parmula. Ab
ἀσπιδίσκη, ης, ἡ, idem et ab eod. *Hes.*
ἀσπιδίσκιον, ου, τὸ, idem et ab eod.
ἀσπιδιώτας, *Dor.* pro
ἀσπιδιώτης, ου, ὁ, scutatus, clypeum gerens.
ἀσπιδόδηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ab aspide morsus, sive ictus. Ex ἀσπὶς et δάκνω, *mordeo.*
ἀσπιδόδυστος, ον, scutum pulsans, item scutatus. Ex ἀσπὶς et δύω.
ἀσπιδοειδής, ές, idem.
ἀσπιδοβλεμμων, ον, bello vivens, bellicosus.
ἀσπιδόν, *adv.* clypeatim, testudine facta, *Suid.* Ab eod.
ἀσπιδοπηγεῖον, ου, τὸ, locus, ubi clypei compinguntur. Ab ἀσπιδοπηγός.
ἀσπιδοπήγιον, ου, τὸ, idem et ab eod.
ἀσπιδοπηγός, ῆ, ὁ, clypeorum compactor, seu fabricator. Ex ἀσπὶς et πηγνύω, *compingo.*
ἀσπιδοποιΐα, ας, ἡ, clypeorum fabricatio. Ab
ἀσπιδοποιός, ῆ, ὁ, clypeorum fabricator, *Gl. V.* scutarius. Ex ἀσπὶς et ποιέω, *facio.*
ἀσπιδοτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vescitur aspidibus, sive serpentibus. Ex ἀσπὶς et τρέφω.
ἀσπιδοῦχος, ου, ὁ καὶ ἡ, clypeum tenens, clypeatus. Ex ἀσπὶς et ἔχω.
ἀσπιδοφερέσβων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui clypeo se alit, qui bello vivit bellicosus. Ex ἀσπὶς et φέρεσθαι, *alo.*
ἀσπιδοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, clypeum gerens, clypeatus. Ex ἀσπὶς et φέρω, *fero.*
ἀσπίζω, fut. ίσω, clypeo protego, defendo. Ab ἀσπίς.
ἄσπιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, immaculatus, intemeratus, sine macula. Ex α pr. et σπῖλος.
ἀσπίλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
Ἀσπὶς, ίδος, ἡ, clypeus, scutum, clypeatorum agmen; (2) aspis, serpentis genus.
ἀσπισμάων, gen. pl. *Æol.* pro ἀσπισσῶν, ab ἀσπισμός.
ἀσπισμός, ῆρος, ὁ, idem quod ἀσπισής, *Soph.*
ἀσπισής, ῆ, ὁ, clypeatus miles. Ab ἀσπίς.
ἀσπίσωρ, ορος, ὁ, idem.
ἄσπλαγχνος, ου, ὁ καὶ ἡ, non habens cor; (2) timidus, ignavus; (3) immitis, crudelis, inhumanus. *Gl. V.* immisericors. Ex α pr. et σπλάγχνον, *viscera.*
ἄσπληνον, ου, τὸ, medicamentum ad curanda lienis vitia; (2) herba quædam. Ab
ἄσπληνος, ου, ὁ καὶ ἡ, lienis expers. Ex α priv. et σπλὴν, *splen.*
ἀσπονδεί, *adv.* sine amicitia; (2) sine sacrificio, sine libationibus:
ἀσπονδέων, ῶν, f. ήσω, fœdus, aut inducias non servo; (2) fœdus non admitto. Ab
ἄσπονδος, ου, ὁ καὶ ἡ, fœderis, seu induciarum expers; (2) qui est sine libamento; (3) irreconciliabilis. Ex α priv. et σπένδω, *libo.*
ἀσπορία, ης, ἡ, ubi nulla seminatio est, *Sibyll.*
ἄσπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, non seminatus, inseminatus; (2) seminis expers. Ex α pr. et σπείρω, *semino.*
ἀσπόδυσος, ου, ὁ καὶ ἡ, neglectus, *Gl. V.* insedulus, improperatus. Ex α pr. et σπουδή.
ἀσπουδεί, *adv.* sine cura, sine studio, negligenter. Ex iisd.
ἀσπουδή, *adv.* sine molestia. Ex iisd.
Ἄσπρος, ου, ὁ, quercus species.
ἀσσάριον, ου, τὸ, assarium, assis, quarta pars unciæ. Vox Lat.
ἀσσίστα, *adv.* proxime, *Æsch.* ap. *Hes.* Ab ᾆσσον.
ᾆσσομαι, idem quod ἀσσόομαι, *Aret.*
Ἄσσον, *adv.* prope, propius. Item, *Adj.* prope, fere omnia, pleraque. Ὧν τοῖς ξυγγράμμασι ᾆσσόν μοι πρόσθεν γεγράφαται, *Aret.* Hinc ἀσσοτέρω, propius, et ἀσσοτάτω, proxime.
ἀσσότατος, η, ον, proximus. Ab ᾆσσον.
ἀσσότερος, α, ον, propior. Ab eod.
ἀσσότερον, *propius*, *Æol.* pro ἀσσότερον, comp. ab ᾆσσον, *prope.*
ἀσσόω, idem quod ἀσσάω.
ἀστάγης, έος, ὁ καὶ ἡ, non stillatus, vel stillativus, non destillans, sed copiose fluens. Ex α pr. et στάζω, *stillo.*
ἀστάθης, έος, ὁ καὶ ἡ, instabilis. Ex α pr. et ἵστημι, *sisto.*
ἀστάθμευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, immunitatem habens a tributis publicis; (2) qui caret castris. Ex α pr. et στασμεύω.
ἀστάθμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, instabilis, incertus; (2) improvisus, inopinatus, *Gl. V.* inconsideratus; (3) a quo nemini cautum est, quod omnibus accidere potest. Ex α priv. et στασμητός.
Ἀστακός, οῦ, ὁ καὶ ἡ, astacus, cancer marinus. *Gl. V.* locusta, squilla.
ἀστακτεί, *adv.* non stillatim; (2) affatim; (3) cum multis lacrymis. Ab
ἄστακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non destillans. Ex α priv. et στάζω, *destillo.* Unde
ἀστάλακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non stillatus, non stillativus, non destillans.
ἀστάλης, ου, ὁ καὶ ἡ, non instructus, vestimentis non indutus. Ex α priv. et στέλλω.
Ἀστανδής, ου, ὁ, nuntius, s. tabellarius Persarum, angarus.
ἀστασία, ας, ἡ, instabilitas, inconstantia. Ex α priv. et στάσις, *statio.*
ἀστασίαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, seditione carens, nullis seditionibus turbatus. Ex iisd.
ἀστατέω, ῶ, f. ήσω, inconstans sum, vacillo; (2) incertis sedibus vagor, 1 *Cor.* 4, 11.
ἄστατον, ου, τὸ, instabilitas, inconstantia.
ἄστατος, ου, ὁ καὶ ἡ, instabilis, inconstans.
ἀστάτως, *adv.* inconstanter. Ab ἄστατος.
ἀσταφίς, ίδος, ἡ, uva passa. Ex α pleon. et σταφίς.
ἀσταφύλινος, ου, ὁ, pastinaca herba; (2) genus quoddam insectī. Ex α pleon. et σταφυλίνος, quod idem significat:
ἀσταφύλιος, ου, uvis carens.
ἄστάχυς, υος, ὁ, spica, arista, culmus, *Gl. V.* Ex α pleon. et στάχυς, *spica.*
ἀστέγαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non tectus, non coopertus. Ex α priv. et στεγαστός, *tectus.*
ἀστεγής, έος, ὁ καὶ ἡ, non tectus; (2) multis tectis clausus. Ex α priv. vel intens. et στέγω, *tego.*
ἄστεγος, ου, ὁ καὶ ἡ, tecto ædibusque destitutus; (2) qui non retinet arcana in pectore, loquax; (3) qui sustineri nequit, intolerabilis. Ex α priv. et στέγω, *tego.*
ἀστείζομαι, f. ίσομαι, urbanitate sermonis utor, festivus sum, jocor. Ab ἄστυ.
ἀστειολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, eloquens, disertus, *Ph.* Ex ἀστεῖος et λέγω, *dico.*
ἀστειολογία, ης, ἡ, urbanitas, lepos orationis.
ἀστειογνώμων, ονος, lepore orationis utor.
ἀστειορρημοσύνη, ης, ἡ, idem quod ἀστειολογία, *Steph.*
ἀστεῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, urbanus, festivus, lepidus, comis, venustus, elegans, honestus, bellus. Ab ἄστυ. Hinc
ἀστειοσύνη, ης, ἡ, urbanitas; (2) festivitas:
ἀστειότης, ητος, ἡ, festivitas, elegantia, sales, facetiæ, *Gl. V.*
ἄστειττος, ον, non tritus, *Soph.* Ex α et στείβω.
ἀστεισμός, οῦ, ὁ, urbanitas; (2) festivitas; (3) Figura rhetorica. Ab ἀστείζομαι.
ἀστείως, *adv.* festive, urbane. Ab ἀστεῖος.
ἄστεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄστιγος. Hinc
ἀστέκνως, *adv.* intolerabiliter, intoleranter.
ἀστελέχης, ους, ὁ καὶ ἡ, caudice, trunco carens. Ex α priv. et στέλεχος.
ἀστέλεχος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
ἀστέμβακτα, lamentabiliter, flebiliter. Ab
ἀστέμβακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, contumeliis probrisque carens; (2) firmus, stabilis. Ex α priv. et στέμβω, *contumelia adficio, moveo.*
ἀστεμβής, έος, ὁ καὶ ἡ, immotus, firmus; (2) non perturbatus, stupore non attonitus, metu non perculsus. Ex iisd.
ἀστεμφέως, idem quod ἀστεμφῶς, *Steph.*
ἀστεμφής, έος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
ἀστεμφῶς, *adv.* immote, rigide, firmiter.
ἀστενακτεί, *adv.* sine gemitu:
ἀστεναχτί, *adv.* idem. Ab
ἀστένακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non gemebundus; (2) qui non gemit, qui sine gemitu aliquid agit. Ex α priv. et στένω, *gemo.*
ἀστενάκτως, *adv.* sine gemitu, ita, ut non ingemiscas.
ἀστέον, canendum est, *Aristoph.* Ab ᾄδω.
ἄστεπτος, ον, non coronis ornatus, honoratus, *item*, cultus. Ex α et στέφω.
ἀστεργάναος, ορος, ὁ, non grata marito.
ἀστεργής, ὁ καὶ ἡ, inamabilis; (2) inexorabilis, implacidus. Ex α priv. et στέργω.
ἀστέριος, ου, ὁ καὶ ἡ, stellans, sidereus. Ab ἀστήρ.
ἀστεριάς, ου, ὁ, stellarius. Ab eod.

ἀστερίζω, f. ίσω, in stellam verto. Ab eod.
ἀστέριον, ου, τὸ, phalangium. Ab eod.
ἀστέριος, ου, ὁ καὶ ἡ, stellans. Ab eod.
ἀστερίσκος, ου, ὁ, stellula, asteriscus; (2) herba quædam. *Dim.* ab ἀστήρ.
ἀστεροειδής, ές, stellatus. Ab εἶδος.
ἀστερόεις, όεσσα, όεν, stellatus, stellis distinctus et ornatus; *Gl. V.* sidereus. Ab eod.
ἀστερόμματος, ον, *Epith.* noctis, stellata, *proprie*, oculorum loco stellas habens.
ἀστεροπῇ, dat. sing. *Dor.* pro ἀστεροπῇ.
ἀστεροπή, ῆς, ἡ, fulgur. Ab ἀστεράπτω. Hinc
ἀστεροπητής, οῦ, ὁ, fulgurator, fulminator.
ἀστέρος, idem quod, vel pro ἀστέριος, *Lyc.*
ἀστεροσκόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, stellarum contemplator. Ex ἀστὴρ et σκοτὸς, *spectator.*
ἀστεροφεγγὴς, ές, stellis fulgens.
ἀστερωπός, οῦ, ὁ καὶ ἡ, stellarum faciem habens, stellatus. Ex ἀστὴρ et ὤψ, *facies.*
ἀστέφανος, ου, ὁ καὶ ἡ, coronam non habens, coronam non redimitus.
ἀστεφάνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.
ἀστὴ, ῆς, ἡ, civis femina. Ab ἄστος.
ἄστηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, cippum non habens, *Epith.* sepulti vel sepulchri. Ex α priv. et στήλη, *cippus.*
ἀστὴν, ήνος, ὁ καὶ ἡ, infortunatus, infelix, ærumnosus, qui nullam stationem nec sedem habet, *Hes.* Ex α priv. et στῆναι, *stare.*
ἄστηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd. *Hes.*
ἀστὴρ, έρος, ὁ, stella.
ἀστήρικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, instabilis, infirmus. Ex α priv. et στηρίζω, *stabilio.*
ἀστὴς, οῦ, ὁ, cantor, *Gl. V.* Ab ᾄδω, *cano.*
ἀστιατικὸς, ὴ, όν, pro ἀστικὸς, *Steph.*
ἀστίβητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non calcatus, non tritus; (2) non pervius. Ex α priv. et στείβω, *calco.*
ἀστίβητος, ον, idem quod ἀστιβὴς, *Lyc.*
ἀστικὸς, ὴ, όν, canorus, *Gl. V.* Ab ἀστὴς.
ἀστικὸς, ὴ, όν, qui in urbe habitat; (2) urbanus, civilis, scitus, festivus; (3) prudens, circumspectus. Ab ἄστυ, *urbs.*
ἀστικῶς, *adv.* festive, urbane, prudenter.
ἄστικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui punctus non est; (2) nullo stigmate signatus. Ex α priv. et στικτὸς, *punctus.*
ἀστίοχος, ου, ὁ, vas rotundum, quod infusa pice, sulphure, et stuppa, injectoque igne ejaculabatur, *Hes.*
ἀστοιχείωτος, ον, *prop.* elementis carens; (2) rudis literarum, indoctus. Ex α priv. et στοιχεῖα.
ἄστοιχος, ου, ὁ καὶ ἡ, in quo versus seu ordines nulli sunt. Ex α priv. et στοῖχος, *ordo, versus.*
ἄστολος, ον, veste carens, non stolatus, *Soph.* ap. *Plut.*
ἄστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui os non habet; (2) qui loquendi facultate destitutus est; (3) ingratus ori. Ex α priv. et στόμα, *os.*
ἀστόμωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui exactus non est; (2) qui non tinctus est, postquam candefactus fuit. Ex α priv. et στομόω.
ἄστονος, ον, dolore vacuus; (2) valde tristis. Ex α priv. et στένω.
ἀστόξενος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus majores erant cives, quum ipse sit peregrinus. Ex ἀστὸς et ξένος, *peregrinus.*
ἄστοργος, ου, ὁ καὶ ἡ, naturalis amoris expers; *Ph.* inamabilis, sine affectione. Ex α priv. et στοργὴ, *amor naturalis.*
ἀστὸς, οῦ, ὁ, civis. Ab ἄστυ.
ἀστοχέω, ῶ, f. ήσω, non recta ad scopum tendo; aberro a scopo; (2) non gratificor, desum alicui, ap. *Polyb.* Περὶ τὴν πίστιν ἠστόχησαν, 1 *Tim.* 6, 21. Ὧν τινες ἀστοχήσαντες, *ibid.* 1, 6. Ab ἄστοχος. Hinc
ἀστόχημα, ατος, τὸ, erratum, proprie ejus, qui non recte ad scopum tendit.
ἀστοχία, ας, ἡ, quum quis non bene collineat, quum quis aberrat a scopo; (2) opinionis et spei frustratio. Ab
ἄστοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non bene collineat; (2) qui non bene conjicit. Ex α priv. et στοχάζομαι, *collineo.*
ἀστόχως, *adv.* more eorum, qui non bene conjiciunt.
Ἀστραβή, ῆς, ἡ, sella lignea, ephippium; (2) asinus, mulus.
ἀστραβηλάτης, ου, ὁ, agaso, mulio. Ex ἀστράβη et ἐλαύνω, *agito.*
ἀστράβηλος, ου, ὁ, idem quod στράβηλος.
ἀστραβὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, non tortus, seu tortuosus; (2) qui non fallit, certus. Ex α pr. et στρέφω. Hinc
ἀστραβίζω, et ἀστραβαλίζω, complano.
ἀστραγαλίζω, f. ίσω, talis ludo. Ab ἀστράγαλος.
ἀστραγάλιον, ου, τὸ, taxillus, parvus talus. *Dim.* ab ἀστράγαλος.
ἀστραγαλίσις, ἡ, idem quod ἀστραγαλισμὸς, *Aristot.*
ἀστραγαλίσκος, ου, ὁ, taxillus, *Ph.* Ab eod.
ἀστραγαλισμὸς, οῦ, ὁ, lusus taxillorum, vel aleæ. Ab ἀστραγαλίζω. Unde
ἀστραγαλιστικὸς, vel ἀστραγαλιτικὸς, ὴ, όν, talarius.
ἀστραγαλίτης, ου, ὁ, astragalo similis.
Ἀστραπαλος, ου, ὁ, vertebra, spondylus; (2) talus lusorius.
ἀστραγαλωτὸς, ὴ, όν, talaris, *Philox.* A præced.
ἀστραπαῖος, εία, εῖον, fulguralis. Ab
ἀστραπὴ, ῆς, ἡ, fulgur, coruscatio. Ab ἀστράπτω.
ἀστραπηφόρος, ω, f. ήσω, fulgura fero. Ὑφ' ἁρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς ἀστραπηφόρει, *Arist. Pace*, 721. Ex ἀστραπὴ et φέρω, *fero.* Ab
ἀστραπηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, fulgura ferens.
ἀστραποειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, coruscus, *Gl. V.* Ex ἀστραπὴ et εἶδος, *forma.*
ἀστραπτεὺς, έως, ὁ, fulgurator, *Epith.* Jovis.
ἀστράπτης, ου, ὁ, fulgurator, *Orph.*
ἀστραπτικὸς, ὴ, όν, fulgurans.
Ἀστράπτω, f. ψω, fulguro; (2) fulgeo, corusco, mico; (3) ejaculor, emitto, spiro. Κωτάχαλκον ἄτταν πέδιον ἀστράπτει, *Eur. Ph.* 111. Ἥστραπτε χαλκῷ, *Xen. Cyr.* 6, 24.
ἀστράρχης, ου, ὁ καὶ ἡ, princeps siderum.
ἀστραρχος, ηι, ον, astrorum princeps, *Epith.* Lunæ, *Orph.*
ἀστρατία, ας, ἡ, militiæ vacatio; (2) desertio militiæ; (3) pax. Ex α priv. et στρατὸς, *exercitus.*
ἀστράτευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, immunis a militia; (2) qui non militavit. Ex α priv. et στρατεύω.
ἀστρατηγησία, ας, ἡ, imperatoriæ artis imperitia. Ex α priv. et στρατηγέω.
ἀστρατήγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, imperitus ducendi exercitum; (2) duce carens. Ex iisdem.
ἀστρατηγήτως, *adv.* sine duce, sine imperio.
ἀστρατηγικὸς, ὴ, όν, imperatoriæ artis ignarus, malus imperator. Ex α priv. et στρατηγὸς, *imperator.*
ἀστρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui flecti nequit; (2) durus, immobilis. Ex α pr. et στρέφω.
ἄστρεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui flecti aut torqueri nequit; (2) quem vertere, aut circumagere non licet. Ex iisd.
ἀστρίαι, et ἄστριες, taxilli. Vid. ἄστριξ. Hinc
ἀστρίζω, f. ίσω, taxillis ludo.
ἀστρικὸς, ὴ, όν, sideralis. Ab ἄστηρ.
ἄστριξ, ικος, ὁ, taxillus; talus lusorius, *Call. Steph. Dim.* ab ἀστράγαλος.
ἀστροβάκος, ου, ὁ, astronomus, qui de astris loquitur. Ex ἄστρον et βάζω, *loquor.*
ἀστροβλὴς, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, sideratus, a sidere perculsus. Ex ἄστρον et βάλλω, *jacio.*
ἀστροβλησία, ας, ἡ, sideratio. Ex iisd.
ἀστροβολέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, sidere percellor. Ex iisd.
ἀστροβόλητος, ου, ὁ ἢ ἡ, sideratus. Ex iisd.
ἀστροβολία, ας, ἡ, idem quod ἀστροβλησία.
ἀστροβολίζεσθαι, siderari, *Gl. V.* ἀστροβολιζόμενοι, siderati, *Gl. V.* Ex ἄστρον et βολή.
ἀστροβολισμὸς, οῦ, ὁ, sideratio. A præc.
ἀστρογείτων, ονος, ὁ καὶ ἡ, ita editus, ut astris vicinus videatur. Ex ἄστρον et γείτων.
ἀστρογονητία, ας, ἡ, astrologia præstigiatrix, *Suic.* Ex ἄστρον et γονητία, *præstigiæ.*
ἀστροδιαιτος, ον, sub dio etiam noctu agens. *Epith.* pastoris.
ἀστροειδὴς, ές, sideribus similis, sc. motu, aut alia re.
ἀστροθερία, ας, ἡ, plures stellæ simul positæ, quæ astrum, sive sidus efficiunt; (2) constellatio, positus siderum. Ex ἄστρον et θέσις, *positus, positio.*
ἀστροθετέω, stellas quasdam vicinas conjungere, (imaginem ἀστερισμὸν vocant) eisque nomen tribuere.
ἀστροθέτημα, τὸ, asterismus, astrum ipsum.

ἀστροθέτης, ου, ὁ, qui conjungit stellas et iis nomen facit.
ἀστρόθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad stellarum positum pertinens. Ex ἄστρον et τίθημι, *pono.*
ἀστροθύτης, ου, ὁ, qui astris sacrificat, astrorum cultor. Ex ἄστρον et θύω, *sacrifico.*
ἀστροκύνης, ου, ὁ, canis siderius, *Steph.*
ἀστρολογέω, ῶ, f. ήσω, astrologiam tracto, profiteor.
ἀστρολόγημα, τὸ, constellatio, horoscopus.
ἀστρολογία, ας, ἡ, astrologia, scientia astrologorum.
ἀστρολογικὸς, ὴ, όν, ad astrologiam pertinens, astrologicus. Ab
ἀστρολόγος, ου, ὁ, qui ex astris futura prædicit, astrologus. Ex ἄστρον et λόγος, *sermo.*
ἀστρόμαντις, εως, ὁ, qui ex astrorum contemplatione futura prædicit. Ex ἄστρον et μάντις, *vates.*
ἄστρον, ου, τὸ, sidus, astrum; (2) stella; (3) canis, canicula. Ab ἀστὴρ.
ἀστρονομέω, ῶ, astronomiam tracto.
ἀστρονομία, ας, ἡ, astrorum scientia, astronomia.
ἀστρονομικὸς, ὴ, όν, ad astronomiam pertinens, astronomicus.
ἀστρονόμος, ου, ὁ, astrorum scientiæ peritus, astronomus. Ex ἄστρον et νέμω, *distribuo.*
ἀστροπλὴξ, siderosus, *Ph.* Ex ἄστρον et πλήσσω, *ferio.*
ἀστροπολέω, ῶ, f. ήσω, circa astrorum scientiam versor. Ex ἄστρον et πολέω.
ἀστρόβιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui radiculæ succo elotus purgatusque non est. Ex α priv. et στρωβίζω, *radiculæ succo purgo.*
ἀστροφαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, stellis, s. in modum stellarum resplendens. Ex ἄστρον et φάω, *splendeo.*
ἀστροφόρητος, ον, id. quod ἀστροφόρος, *Synes.*
ἀστροφόρος, ου, ὁ, astrifer. Ex ἄστρον et φέρω.
ἀστροχίτων, ὁ καὶ ἡ, stellis, velut tunica indutus, stellis amictus. Ex ἄστρον et χιτών.
ἀστρῶος, ου, ὁ καὶ ἡ, sidereus. Ab ἄστρον.
ἀστρωτὸς, ὴ, όν, sidereus, sideris modo splendens. Ab ὤψ.
ἀστρωσία, ας, ἡ, cubatio sine stragulis. Ex α priv. et στρωννύω, *sterno.*
ἄστρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui stratus, seu instratus non est, stragula non tectus, item sine stragulis cubans. Ἄστρωτος ὑπνὴ χαμαὶ, *Aret.* Ex iisd.
Ἄστυ, υος, τὸ, urbs, astu, s. asty; peculiariter Athenæ.
ἀστυάναξ, κτος, ὁ, urbis princeps, *Æsch.* item nom. propr. filii Hectoris et Andromaches, *Hom.*
ἀστυβοώης, ου, ὁ καὶ ἡ, per urbem clamitans. Ex ἄστυ et βοάω, *clamito.*
ἀστυγειτονέω, in vicinia (urbis) habito.
ἀστυγειτονικὸς, ὴ, όν, idem quod
ἀστυγείτων, ονος, ὁ καὶ ἡ, urbi vicinus, vicinus, conterminus, finitimus, propinquus; confinis, proximus urbi, *Gl. V.*
ἀστυδρομέω, per urbem vagor.
ἀστυκὸς, ὴ, όν, qui in urbe habitat, oppidanus; (2) urbanus, scitus. Ab ἄστυ.
ἀστῦλος, ου, ὁ καὶ ἡ, columnis carens.
ἀστυμέριμνος, ου, ὁ, mundanas res curans, *Synes.*
ἀστυνομέω, ædilis sum.
ἀστυνομία, ας, ἡ, viarum ædificiorumque publicorum curam gerendi munus, ædilitas.
ἀστυνομικὸς, ὴ, όν, ad astynomos, s. ædiles pertinens.
ἀστυνόμιον, ου, τὸ, edictum ædilitium.
ἀστυνόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui viarum ædificiorumque curam gerit, ædilis, curator urbis. Ex ἄστυ et νέμω, *distribuo, colo, rego.*
ἀστυοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, urbem tuens, seu protegens. Ex ἄστυ et ἔχω, *habeo.*
ἀστυπολέω, ῶ, per urbem incedo, in publicum prodeo, in forum, &c. Ex ἄστυ et πολέω, *versor.*
ἄστυφον, s. ἀστυφὲν, ῦ, τὸ, oppidulum, *Dim.*
ἄστυτος, ου, ὁ, qui penem erigere seu extendere nequit. Ex α priv. et στύρμαι.
ἀστυφέλικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non disturbatus, inconcussus, immotus; (2) non dissectus. Ex α pr. et στυφελίζω, *disturbo.*
ἀστύφελος, ου, ὁ καὶ ἡ, minime durus, non asper, vel salebrosus.
ἀστυφὴς, ῆς, ἡ, astrictionis vacuitas. Ex α pr. et στύφω, *astringo.*

L. of C.

ἀσυψία, ας, ἡ, idem et ex iisd.
ἀσυγγενής, ὁ καὶ ἡ, nihil adfinitatis habens, alienus genere.
ἀσυγγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, non propensus ad ignoscendum ; (2) qui veniam non dat ; (3) immitis, immisericors.
ἀσύγγνωστος, ε, ὁ καὶ ἡ, indignus venia, indignus cui ignoscatur.
ἀσυγγνώστως, *adv.* ita ut ignosci non possit, vel debeat.
ἀσύγγραφος, ον, *Epith.* pecuniæ sine syngrapha datæ.
ἀσυγχύμναστος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui simul non exercetur, vel qui simp. non exercetur.
ἀσυγκέραστος, ε, ὁ καὶ ἡ, intemperatus, *Gl. V.* Ex α pr. et συγκεράννυμι, *commisceo.*
ἀσύγκλειστος, ε, ὁ καὶ ἡ, non conclusus ; (2) qui concludi nequit. Ex α priv. et συγκλείω, *concludo.*
ἀσύγκλωστος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui nendo connexus non est ; (2) qui connecti nequit. Ex α priv. et συγκλώθω, *consuo, necto, connecto.*
ἀσυγκόμιστος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui comportatus, seu collectus non est. Ex α pr. et συγκομίζω, *conveho, comporto.*
ἀσύγκρατος, ε, ὁ καὶ ἡ, simplex, non mixtus ; (2) qui cum altero conciliari, coire, non potest, planè contrarius.
ἀσύγκριτος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui concretus non est ; (2) qui concrescere, aut coalescere nequit ; (3) qui cum alio commercium non habet ; (4) qui cum alio contendi et comparari nequit ; incomparabilis, *Gl. V.* Ex α pr. et συγκρίνω, *coagmento.*
ἀσυγκρίτως, *adv.* citra concretionem, more eorum, quæ concreta non sunt.
ἀσυγκρότητος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui conflatus, seu coactus, item compactus non est ; (2) qui conflari, aut cogi non potest. *Gl. V.* sine sustentatione. Ex α priv. et συγκροτέω, *confio.*
ἀσυγκροτήτως, *adv.* dispersè, negligenter.
ἀσύγχυτος, ε, ὁ καὶ ἡ, non confusus, non permixtus, distinctus. Ex α priv. et συγχύω.
ἀσυγχύτως, *adv.* citra confusionem, distincte.
ἀσυγχώρητος, ε, ὁ καὶ ἡ, non concedendus, non permittendus ; (2) venia non dignus, cui non est ignoscendum ; (3) qui ad veniam dandum non est propensus, non conciliandus, placendus, &c. (4) nimium severus, inclemens. Ex α priv. et συγχωρέω, *concedo.*
ἀσυγχωρήτως, *adv.* ita, ut venia dari non possit, citra veniam.
ἀσύζευκτος, ον, insociabilis, abhorrens, qui coire cum altero non potest.
ἀσυκοφάντητος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui sycophantose delatus non est ; (2) qui calumniose deferri nequit. *Gl. V.* sine calumnia. Ex α priv. et συκοφαντέω.
ἀσυκοφαντήτως, *adv.* citra calumniam.
ἀσυλαίος, αία, αῖον, ad asylum pertinens. Ab ἄσυλον.
ἀσυλάρχης, ε, ὁ, inviolabilis et sacer magistratus, qualis apud Romanos tribuni plebis erant. Ex ἄσυλος et ἀρχή.
ἀσῦλεί, *adv.* tuto, sine spoliationis periculo ; (2) ita ut sine scelere summo violari nequeas. Ab ἄσυλος.
ἄσύλητος, ε, ὁ καὶ ἡ, non spoliatus, inviolatus, firmus, item non violandus.
ἀσυλία, ας, ἡ, sanctitas loci ; (2) jus libertatis et veniæ, quod quis apud aras consequitur ; (3) asylum ipsum, ap. *Jos.*
ἀσύλληπτος, ὁ καὶ ἡ, qui comprehendi non potest. *Gl. V.* incomprehensus ; ἡ, quæ concipere nequit. Ex α priv. et συλλαμβάνω.
ἀσυλλογία, ας, ἡ, privatio facultatis s. impotentia concipiendi. Ex iisd.
ἀσυλλόγιστος, ε, ὁ καὶ ἡ, non probe collectus, et ratiocinando conclusus ; ἀσυλλόγιστον, inexplicabile, *Gl. V.* Ex α priv. et συλλογίζομαι, *ratiocinando colligo.*
ἀσυλλογίστως, *adv.* sine ratiocinatione ; (2) inconsiderate, imprudenter.
ἄσῦλον, ε, τὸ, asylum, locus a violatione tutus. Ab
ἄσῦλος, ε, ὁ καὶ ἡ, inspoliatus, tutus, *Gl. V.* intemeratus ; (2) a violentiâ tutus, sacer, inviolabilis. Ex α priv. et σύλη, *spolium.*
ἄσύλωτος, ον, idem. Ex α priv. et συλάω.
ἀσύμβαντος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem quod
ἀσύμβατος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui compositionem non admittit, a pacificatione alienus ; (2) non conveniens, non congruens, non cohærens. Ex α priv. et συμβαίνω, *convenio.* Hinc
ἀσυμβάτως, *adv.* animo a compositione alieno.
ἀσύμβλητος, ε, ὁ καὶ ἡ, non comparandus, impar ; (2) non adsequendus, obscurus. Ex α priv. et συμβάλλω.
ἀσύμβολος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui symbolam non confert ; (2) iners, inutilis ; (3) qui nihil in medium attulit. Ex iisd.
ἀσυμβόλως, *adv.* sine symbolo, gratis.
ἀσυμβούλευτος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui nemine consultore utitur ; (2) quem nemo consilio adjuvat ; ἀσυμβούλευτον, insuasum, *Ph.* Ex α priv. et συμβούλεύω, *consilium do.*
ἀσύμβουλος, ε, ὁ καὶ ἡ, consilio vacans, inconsultus. Ex α priv. et συμβουλή, *consilium.*
ἀσυμμετρία, ας, ἡ, symmetriæ carentia ; (2) chorda in circulo. Ab
ἀσύμμετρος, ε, ὁ καὶ ἡ, inconcinnus, incongruus. *Gl. V.* immoderatus ; (2) qui nullam quantitatis proportionem, sive nullum commensum habet cum alio.
ἀσυμμέτρως, *adv.* sine symmetria.
ἀσυμμιγής, ὲς, qui misceri cum altero non potest.
ἀσύμμικτος, ον, idem. A μίγνυμι.
ἀσυμπάθής, ές, ὁ καὶ ἡ, qui compactus, et coagmentatus non est. Ex α priv. et συμπήγνυμι, *compingo.*
ἀσυμπάθεια, ας, ἡ, vacuitas ab adfectu, inclementia, nulla misericordia. Ab
ἀσυμπαθής, ές, ὁ καὶ ἡ, adfectu, seu naturæ consensu carens, cui nullus est consensus adfectuum cum alio ; (2) qui commiseratione alieni mali non tangitur ; *Ph.* inclemens, immitis. Ex α priv. et συμπαθής.
ἀσυμπαθῶς, *adv.* sine misericordia.
ἀσύμπλεκτος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui copulatus non est, qui non est consertus ; (2) qui complicari aut connecti nequit. Ex α priv. et συμπλέκω, *complico.*
ἀσυμπλήρωτος, ε, ὁ καὶ ἡ, incompletus ; (2) qui compleri nequit. Ex α priv. et συμπληρόω, *compleo.*
ἀσύμπλοκος, ον, qui conjungi, coire cum altero non potest ; insociabilis.
ἀσύμπτωτος, ον, qui non considit, et compressus est, *Steph.* Ex α et συμπίπτω.
ἀσυμπώρωτος, ε, ὁ καὶ ἡ, non consolidatus. Ex α priv. et συμπωρόω.
ἀσυμφάνής, ές, ὁ καὶ ἡ, non conspicuus, non perspicuus. Ex α priv. et συμφανής.
ἀσυμφανῶς, *adv.* obscure, tecte, ænigmatice.
ἀσύμφορος, ε, ὁ καὶ ἡ, incommodus, inutilis, damnosus. Ex α priv. et σύμφορος.
ἀσυμφόρως, *adv.* inutiliter, damnose.
ἀσύμφυής, ές, ὁ καὶ ἡ, non coalescens.
ἀσύμφυλος, ε, ὁ καὶ ἡ, nullam cognationem habens ; (2) abhorrens, alienus ; (3) non quadrans. Ex α priv. et σύμφυλος.
ἀσύμφυρτος, ε, ὁ καὶ ἡ, non commixtus, non confusus. Ex α priv. et σύμφυρτος.
ἀσύμφύτος, ον, alienus, abhorrens ab alterius natura.
ἀσυμφωνία, ας, ἡ, inconsensus, *Gl. V.* Ab
ἀσύμφωνος, ε, ὁ καὶ ἡ, absonus, discors, dissentiens. *Gl. V.* abhorrens, inconveniens, incongruens, inconsonans. Ex α priv. et σύμφωνος, *consonus.*
ἀσυμφώνως, *adv.* absone, inconvenienter, inconcinniter ; absurde.
ἀσυνάγωγος, ε, ὁ καὶ ἡ, alienus a synagoga, exclusus a synagoga. Ex α priv. et συναγωγή, *synagoga.*
ἀσυναίρετος, ον, non contractus. Vox *Grammaticorum.*
ἀσυναιρέτως, *adv.* incontracte, sine contractione. Ex α priv. et συναιρέω, *contraho.*
ἀσύναγτος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui congregari non potest, insociabilis. Ex α priv. et συνάγω.
ἀσυναλγής, ὁ καὶ ἡ, ab omni commiseratione alienus, *Suic.* Ex α priv. et συναλγέω.
ἀσυναλείπτως, *adv.* sine Synalœphe, sine elisione. Vox *Gramm.*
ἀσυναλλαγτος, ε, ὁ καὶ ἡ, cum quo contrahi, vel commercium haberi non potest ; (2) cui nihil est commercii cum vita civili ; (3) insociabilis. Ex α priv. et συναλλάττω.
ἀσύναπτος, ε, ὁ καὶ ἡ, non conjunctus, non cohærens ; (2) qui conjungi nequit, incoibilis, insociabilis. Ex α priv. et συνάπτω.
ἀσυναρθρος, vox *Gramm.* qui articulo non copulatur substantivo.
ἀσυνάρθρως, *adv.* sine articulo.
ἀσυναριθμητος, qui connumerari non potest.
ἀσυνάρτητος, ε, ὁ καὶ ἡ, non connexus, non cohærens ; (2) non consentaneus, non conveniens. Ex α priv. et συναρτάω, *connecto.* Hinc
ἀσυναρτήτως, *adv.* non connexe.
ἀσύνδετον, ε, τὸ, conjunctionis copulativæ defectus. Figura Grammatica. Ab
ἄσύνδετος, ε, ὁ καὶ ἡ, non connexus, non copulatus. Ex α priv. et συνδέω, *copulo.*
ἀσυνδέτως, *adv.* sine copula ; (2) modo Asyndeti.
ἀσύνδηλος, ε, ὁ καὶ ἡ, non manifestus, non cognitus.
ἀσυνδυασος, ε, ὁ καὶ ἡ, non copulatus ; (2) qui copulari, aut conjungi nequit ; (3) cælebs. Ex α priv. et συνδυάζω.
ἀσυνδυάσως, *adv.* sine coitu, sine copulatione.
ἀσυνείδητος, ε, ὁ καὶ ἡ, inconsciens, *Gl. V.* Ex α priv. et συνειδέναι, *conscire.*
ἀσυνειδότως, *adv.* inconscio animo. Ex α pr. et σύνοιδα, *conscius sum.*
ἀσυνείπαστος, ον, obscurus, nulla conjectura aut ingenio assequendus.
ἀσυνεσία, ας, ἡ, insipientia, mentis in judicando nulla vis, inscitia. Ex α priv. et συνίημι, *intelligo.*
ἀσυνετέω, ῶ, desipio ; (2) non intelligo. Ab
ἀσύνετος, ε, ὁ καὶ ἡ, insipiens, inconsultus ; qui in judicando non est perspicax. *Gl. V.* imprudens. Ex α priv. et συνετός.
ἀσυνετοποιέω, stultè facio, dementer ago.
ἀσυνέτως, *adv.* dementer, stulte.
ἀσυνηγόρητος, ε, ὁ καὶ ἡ, patrocinio destitutus. Ex α priv. et συνηγορέω, *patrocinor.*
ἀσυνήθεια, ας, ἡ, insolentia, novitas insueta. *Gl. V.* desuetudo. Ab
ἀσυνήθης, ες, ὁ καὶ ἡ, insuetus, insolens. Ex α priv. et συνήθης, *consuetus.*
ἀσυνήθως, *adv.* insolenter.
ἀσυνήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, ignarus, *Æsch.* Ex α et συνίημι.
ἀσυνθεσία, ας, ἡ, transgressio et violatio pactorum, seu fœderis. Ex α priv. et συντίθημι, *compono.*
ἀσυνθετίω, sum ἀσύνθετος, non sto pactis, *V. T.*
ἀσύνθετος, ε, ὁ καὶ ἡ, non compositus aut concretus, simplex ; incompositus, *Gl. V.* (2) qui fœdera et pacta non servat ; (3) qui pacta non iniit, qui non est pactus, qui fœdus non fecit, cum quo nemo pactum inire potest, ab omni commercio cum aliis abhorrens ; (4) implacabilis. Ex iisd.
ἀσυνθέτως, distracte, divulse, per Tmesin.
ἀσυνίσως, ορος, ὁ, inconscius, *Gl. V.*
ἀσύννους, parum prudens.
ἀσυνόδευτος, ον, non comitatus.
ἀσύνοπτος, ον, obscurus, quem oculis adsequi non licet.
ἀσυνουσίαστος, ε, ὁ καὶ ἡ, cum nemine versans, cum nemine consuetudinem habens. Ex α pr. et συνουσία, *conversatio.*
ἀσύνταικτος, ε, ὁ καὶ ἡ, inordinatus, indispositus ; (2) immunis a muneribus. Ex α priv. et συντάττω, *compono.*
ἀσυνταξία, ας, ἡ, ordinis perturbatio. Ex α priv. et σύνταξις, *ordo.*
ἀσυντέλεστος, ον, imperfectus.
ἀσυντελής, ές, ὁ καὶ ἡ, imperfectus, ad finem non perductus ; (2) inutilis, qui nihil prodest ; (3) immunis, ἀσυντελῆ χωρία, immunes fundi, *Gl. V.* Ex α priv. et συντελέω, *perficio.*
ἀσυντελῶς, *adv.* imperfecte.
ἀσύντονος, ε, ὁ καὶ ἡ, non contentus, laxus, remissus, languidus. Ex α priv. et συντείνω.
ἀσυντόνως, *adv.* sine contentione, remisse.
ἀσύντριπτος, ε, ὁ καὶ ἡ, inquassatus, *Gl. V.* A συντρίβω, *contero.*
ἀσυνύπαρκτος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui simul non subsistit. Vox *Eccles. Suic.* Ex α pr. et συνυπέρχω.
ἀσυρής, ές, ὁ καὶ ἡ, scelestus, temerarius ; (2) abjectus, sortis infimæ. Ex α priv. et σύρω.
ἀσύριχτος, ε, ὁ καὶ ἡ, non exsibilatus, intactus a sibilo. Ex α pr. et συρίσσω.
ἀσυσκεύαστος, ε, ὁ καὶ ἡ, non complicatus,

ut sarcina, non convasatus ; (2) incondi-tus, non digestus. Ex α priv. et συσκευάζω.

ἀσυστασία, ας, ἡ, non consistentia, non cohærentia ; confusio, discordia. Ab

ἀσύστατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, male compactus, non cohærens, qui consistere non potest, parum sibi constans ; ἀσύστατα, repugnantia. Ex α priv. et συνίστημι.

ἀσυστόλως, *adv.* citra Systolen sive correptionem. Ex α priv. et συστολή.

ἀσύστροφος, ον, inconcinnus, incompositus.

ἀσύφηλος, ὁ καὶ ἡ, vilis, abjectus ; (2) stolidus, *Ph.* absurdus. (*Reperitur et* ἀσύμφηλος, *sed dubia scriptura, Ern.*) Ex ἄτυ et φῆλος, *impostor* (potius ex α priv. et σοφὸς, *Ern.*).

ἄσυχα, *quiete, Dor.* pro ἡσυχᾳ.

ἀσυχίμως, acc. pl. *Dor.* pro ἡσυχίμους.

ἀσυχίω, gen. sing. *Dor.* pro ἡσυχίου.

ἀσφᾶδαστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, expers jactationis pedum, seu convulsionis modo huc, modo illuc. Ex α pr. et σφαδάζω.

ἀσφαδάστως, *adv.* sine palpitatione, ita, ut non convellaris, nec pedibus terram pulses.

ἀσφακέλιστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non infestatus σφακέλῳ, quod vide.

ἄσφακτος, ον, non mactatus. Ex α priv. et σφάττω.

ἀσφάλεια, ας, ἡ, securitas ; (2) cautio, pignora, sponsores ; cautela, *Gl. V.* (3) fides publica, salvus conductus, libera potestas huc illucve commeandi ; (4) præsidium firmum, munitio ; (5) veritas, certitudo ; stabilitas, *Gl. V.*

ἀσφαλέως, *adv.* tuto, secure, sine periculo ; (2) certo, haud dubie ; (3) diligenter, accurate. Ab

ἀσφαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, minime lubricus ; (2) tutus, non periculosus ; (3) qui non potest everti et dejici, firmus ; (4) tutus adversus fortunæ incursus, seu insidias ; cautus, *Gl. V.* ἀσφαλὲς, cautum, *Gl. V.* Ἀσφαλίσεσθαι, ἐς κίνδυνον, minus periculosi, *Aret.* Ex α priv. et σφάλλω, *supplanto, everto.*

ἀσφαλίζω, fut. ίσω, tutor, firmo, stabilio, proprie in lubrico lapsantem ; (2) confirmo, adfirmo, pro certo adsevero ; (3) tutum reddo, munio ; (4) caveo sponsoribus, sive pignoribus ; (5) propulso, arceo ; ἀσφαλίζομαι, caveo, communio, munio, *Gl. V.* ἡσφαλίσω, cavisti, *Ph.* a. 1. med. ἡσφαλισμένον, munitum, cautum, perf. pass. Τὰς πόδας αὐτῶν ἡσφαλίσατο εἰς τὸ ξύλον, *Act.* 16, 24. Τὰς καταφορὰς τῶν μαχαιρῶν ἀσφαλίζεται, *Polyb.* Ab ἀσφαλὴς. Unde

ἀσφάλιος, ᾱ, ὁ, stabilitor, *Epith.* Neptuni, quia inconcussa terræ fundamenta servat.

ἀσφαλίσασθε, 2. pl. a. 1. imperat. med. v. ἀσφαλίζω.

ἀσφάλισις, ἡ, stabilitio, munitio, firmatio.

ἀσφάλισμα, ατος, τὸ, cautela, *Gl. V.* munitio ; ἀσφάλισμα πλοίου, saburra, *Gl. V.* ἀσφαλίσματα, instrumenta, *Ph.* Ab ἀσφαλίζω, *caveo.*

ἀσφαλτίτης, ᾱ, ὁ, et in fem. gen.

ἀσφαλτίτις, ίδος, ἡ, sc. λίμνη, bitumen fundens. Ab

ἄσφαλτος, ᾱ, ἡ, bitumen. Hinc

ἀσφαλτόω, ῶ, f. ώσω, bitumine illino.

ἀσφαλτώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, bituminosus.

ἀσφάλτωσις, εως, ἡ, illitio bitumine, q. d. bituminatio. Ab ἀσφαλτόω.

ἀσφαλῶς, *adv.* tuto, firmiter, stabiliter, certe. Ab ἀσφαλὴς.

ἀσφαραγίω, ῶ, valde strepo. Ex α intens. et σφαραγίω, *strepo.*

ἀσφάραγος, ᾱ, ὁ, sonus, strepitus ; (2) asparagus.

ἄσφιγκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui constringi nequit ; (2) non constrictus. Ex α pr. et σφίγγω, *constringo.*

Ἀσφόδελος, ᾱ, ὁ, asphodelus, planta, habens folia longa et caulem esculentum, Proserpinæ et Manibus sacra ; *Ph.* ebulum. *Angl.* KING'S SPEAR, OR ASPHODEL.

ἀσφοδελὸς, ῆ, ὁ καὶ ἡ, asphodelum generans, ubi asphodelus invenitur. Ab ἀσφόδελος.

ἀσφοδελώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, asphodelo similis, qui de asphodeli genere est. Ab eod.

ἀσφράγιστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non signatus, non obsignatus ; (2) non custoditus ; (3) non baptizatus. Ex α pr. et σφραγίζω.

ἀσφυκτέω, ῶ, arteriarum pulsu careo, venæ mihi conciderunt. Ab

ἄσφυκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non pulsans, pulsu destitutus, ubi pulsus tam exilis est, ut deprehendi nequeat. Ex α priv. et σφύζω, *pulso.*

ἀσφυξίας, ας, ἡ, privatio seu defectio pulsus in animali. Ex α pr. et σφύξις.

ἀσχαλάω, ῶ, idem quod sequens ἀσχάλλω. Ἀσχαλάων παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, *Il.* 2, 297.

Ἀσχάλλω, doleo, mœreo, tristor ; (2) indignor, ægre fero. Ἦν τ' ἐνὶ θυμῷ τίνων ἀσχάλλῃς, *Odyss.* 2, 193.

ἄσχετος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, intolerabilis ; (2) qui cohiberi nequit. Ex α priv. et σχέω, pro ἔχω, *habeo.*

ἀσχέτως, *adv.* immoderate. A præced.

ἀσχημάτιστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, figura carens, figuras, seu schemata non habens, non figuratus ; (2) male figuratus. Ex α pr. vel ναιὸν notante, et σχηματίζω, *figuro.*

ἀσχηματίστως, *adv.* sine figuris.

ἀσχήματος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀσχημάτιστος. Ex α priv. et σχῆμα, *figura.*

ἀσχημονέω, ῶ, f. ήσω, indecore ago ; ἀσχημονήσαντες, deformati, *Ph.* a. 1. part. Ἀσχημονεῖν ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτῦ, 1 *Cor.* 7, 36.

ἀσχημόνως, *adv.* indecore, indecenter.

ἀσχημοσύνη, ἡ, fœda actio cum turpibus gestibus ; (2) deformitas, turpitudo. Ab

ἀσχήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, figura, seu forma carens, indecorus, turpis ; *Gl. V.* inhonestus, ignominiosus, indecorus. Ex α priv. et σχῆμα, *figura.*

ἀσχιδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non fissus, fissura carens, indivisus, individuus. Ex α priv. et σχίζω.

ἀσχίδωρος, ᾱ, ὁ, idem quod σύαγρος, ap. Siculos, *Ath.* ex *Æsch.*

ἀσχιζὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀσχιδὴς.

ἀσχίον, ᾱ, τὸ, tuber terræ, *Theophr.*

ἄσχιστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀσχιδὴς (2) qui scindi nequit. Ex iisd.

ἀσχολέω, ῶ, negotium facesso, occupo, in opere detineo. *Gl. V.* ἀσχολῶ, avoco ; ἀσχολέομαι, occupatus sum, *Ph.* ἀσχοληθεὶς, districtus, *idem.* negotiis distringor. Ἀσχολεῖσθαι περὶ τί, *Æsop.* Ἀσχόλητος, καὶ ἀσχολημένῃ, τῇ Δεδίκῃ, *Herod.* Ab ἄσχολος.

ἀσχόλημα, τος, τὸ, negotium, occupatio.

ἀσχολία, ας, ἡ, idem. Ab

ἄσχολος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui otium non est, occupationibus et negotiis districtus. Ex α priv. et σχολὴ, *otium.*

ἀσχόλως, *adv.* sine otio.

ἀσῶ, 2. sing. præs. imp. pass. pro ἀσάω, ab ἀσάομαι.

ἀσῴδης, εος, ὁ καὶ ἡ, fastidio et nausea laborans, ex repletione cibum fastidiens ; (2) arenosus, palustris, *Ern.* Ἀσῴδες τῦρ, *Aret.* Ex ἄση et ἄδω.

ἀσωματοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, corpoream formam non habens, incorporeus, *Suic.* Ex α pr. et σωματοειδὴς, *corpori similis.*

ἀσώματος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, incorporeus. Ex α priv. et σῶμα, *corpus.* Hinc

ἀσωματότης, ητος, ἡ, incorporea natura, *Suic.*

ἀσωμάτως, *adv.* sine corpore.

ἀσωμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, incorporeus, incorporalis, cui corpus non est. Ex α pr. et σῶμα, *corpus.*

ἄσωστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄσωτος.

ἀσωτεία, ας, ἡ, luxus, luxuria, prodigalitas, profusio ; (2) nequitia. Ab ἄσωτος.

ἀσωτεῖον, ᾱ, τὸ, locus, in quo homines luxuriose epulantur ac libidines exercent, ganeum. Ab eod.

ἀσωτεύομαι, f. εύσομαι, luxuriose vivo, omnia per luxum profundo. *Gl. V.* luxurior, prodigo, helluor. Ab eod.

ἀσωτία, ας, ἡ, idem quod ἀσωτεία. *Gl. V.* luxus, luxuria, lascivia.

ἀσωτοδιδάσκαλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, luxuriosorum magister. Ex ἄσωτος et διδάσκαλος.

ἀσωτοτοσία, ας, ἡ, luxuriosa potatio, crapula. Ex ἄσωτος et πόσις, *potatio.*

ἀσώτως, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui servari seu sospitari nequit, de cujus salute spes nulla est, perditus, desperatus, *Ph.* ganearius, lascivus, luxuriosus, prodigus, profusus, sumptuosus, helluo, exoletus, balatro. Ex α priv. et σῴζω, *servo.*

ἀσώτως, *adv.* luxuriose, luxuriosorum more ; *Gl. V.* prodige. Ab ἄσωτος.

ἀσωφρονίστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non castigatus aut emendatus ; (2) qui non castigat et emendat. Ex α priv. et σωφρονίζω.

ἄτασις, *damnis*, dat. plur. *Ion.* pro ἄταις.

ἀτάω, stupeo, obstupesco, cum stupore admiror.

ἀτακτέω, ῶ, f. ήσω, inordinatus sum, ordinem non servo ; (2) in manipulo, aut turma me non contineo ; (2) inhoneste et petulanter me gero, flagitiose vivo. *Gl. V.* ἀτακτῶ, tumultuor. Οὐκ ἠτακτήσαμεν ἐν ὑμῖν, 2 *Thess.* 3, 7. Ab ἄτακτος.

ἀτάκτημα, ατος, τὸ, quod ab aliquo petulanter factum est ; (2) confusio ; (3) turbatus rerum status. Ab ἀτακτέω.

ἀτακτιδακεύω, inordinate, seu intempestive lacrimor ; (2) affatim lacrymor. Ex ἄτακτος et δακεύω, *lacrimor.*

ἄτακτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inordinatus, in quo nullus servatur ordo, perturbatus, confusus ; (2) qui in numerum non est redactus, de milite ; (3) incompositis moribus ; (4) qui nulla moderatione utitur ; (5) curiosus et qui præter officium ac decorum aliquid facit. *Ph.* inquietus, inordinatus, petulans ; ἀτακτότεροι, tumultuosiores, *Ph.* Ex α priv. et τάκτω, *ordino.*

ἀτάκτως, *adv.* inordinate, incomposite, indigeste ; (2) more ejus, qui incompositus est moribus ; (3) nulla moderatione ; (4) petulanter.

ἀταλαίτωρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, laborum et ærumnarum expers ; molestiis carens ; (2) segnis, iners ; (3) qui ex tempore et sine demonstratione dicitur ; (4) facilis et manifestus. Ex α priv. et ταλαίτωρος.

ἀταλαιτώρως, *adv.* segniter, negligenter, incuriose.

ἀταλαιτώρητος, ον, durus, immisericors.

ἀταλαιτωρήτως, *adv.* sine misericordia.

ἀτάλαντος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, paris ponderis ; (2) æqualis, par, similis. Ex α similitudinis, et τάλαντον, *pondus.*

ἀταλάφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, puerilia sapiens, tener, impotens. Ex ἀταλὸς et φρήν.

ἀτάλλω, delicate nutrio ; (2) cresco, adolesco ; (3) præ gaudio exsulto. Ἀτάλλειν νέαν ψυχὴν, *Soph. Aj.* 560. Ab

Ἀτ'ΑΛΟ Σ, ᾱ, ὁν, tener, puerilis, juvenilis.

ἀταλόφρων, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀταλάφρων.

ἀταλόψυχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pusilli, et angusti animi ; (2) animi mollis et teneri. Ex ἀταλὸς et ψυχὴ, *anima.*

ἀτα͡μίευτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non reconditus, qui non reconditur ; (2) qui nihil recondit ; (3) non providens res in futurum necessarias ; (4) qui vim suam uno impetu effundit, qui abutitur potentia, opibus, imperio, ad crudelitatem, luxuriam, &c. Ex α priv. et ταμιεύω, *recondo.*

ἀτα͡μιεύτως, *adv.* more eorum, quæ non reconduntur, non recondendo.

ἀταξία, ας, ἡ, confusio ; (2) incontinentia ; (3) ordinis in militia desertio. *Gl. V.* enormitas, tumultuatio. Ex α priv. et τάξις, *ordo.*

ἀτάξιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, confusus, minime regularis. Ἀτάξιοι σφυγμοὶ, *Aret.* Ab eod.

ἀταπείνωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, celsus, minime abjectus. Ex α pr. et ταπεινὸς, *humilis.*

Ἀτ'ΑΡ, *conj.* sed, verum, cæterum, at.

ἀταραπτέω, constanti, impavido animo sum.

ἀταραπτοτοιοκοσίνη, ης, ἡ, actio imperturbata. Ex ἀτάραπτος et ποιέω, *facio.*

ἀτάραπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, imperturbatus, qui perturbari nequit, tranquillus, quietus. Ex α priv. et ταράττω, *turbo.*

ἀταράπτως, *adv.* sine pavore.

ἀταραξία, ας, ἡ, status animi imperturbatus, tranquillitas animi. Ex α priv. et ταραξὶς.

ἀτάραχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vacuus a perturbationibus ; (2) intrepidus ; (3) sedatus ac defæcatus. Ex α pr. et ταράττω, *turbo.*

ἀταράχως, *adv.* citra perturbationem, intrepide, tranquillè.

ἀταρβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, intrepidus, minime pavidus et meticulosus. Ex α priv. et τάρβος, *terror.*

ἀτάρβητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem ; (2) inculpatus, irreprehensus. Ex α priv. et ταρβέω.

ἀταρβήτως, *adv.* intrepide, impavide.

ἀταριχευτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non conditus, aut macceratus sale. Ex α priv. et ταριχεύω.

ἀτάρμυκτος, ᾱ, ·ὁ καὶ ἡ, qui oculos non claudit ; (2) intrepidus, impavidus. Ex ἄτρε et μυω, vel α priv. et ταρμύσσω.

ἄταρνον, ᾱ, τὸ, ferrum in modiolo rotæ. Ex α priv. et τείρω, *tero*.

ἀταρπίτος, et ἀταφτός, ῦ, ἡ, via ; ut ἀτραπιτὸς et ἀτραπὸς, *Ern*.

ἀτάρτηρος, ᾱ, ὁν, et ἀτάρτερος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, noxius, damnosus ; (2) contumeliosus. Ex α priv. et ἀτηρός, *noxius*.

ἀτάρχυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, insepultus. Ex α priv. et ταρχύω, *sepelio*.

ἀτασθαλίη, ης, ἡ, improbitas, amentia, vesania, vecordia, petulantia.

ἀτασθάλλων, inepte ago, proterve me gero. Ab

'ΑΤΑ΄ΣΘΑΛΟΣ, ᾱ, ὁ καὶ η, magnorum damnorum auctor, improbus, scelestus, perniciosus, injustus, impius.

ἄταυρος, ᾱ, ὁ ᾱ, ἡ, qu. a tauro non tactus, virum non experta. Ex α priv. et ταῦρος. Hinc

ἀταύρωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem ; (2) ἡ, expers conjugii femina, *Æschyl. Agam.* 252.

ἀταφία, ας, ἡ, inopia sepulchri, jactura sepulchri. Ab

ἄτᾱφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sepulchro carens, non sepultus ; inhumatus, insepultus, *Gl. V.*

'ΑΤΑ΄Ω, ῶ, f. ήσω, lædo, noceo, noxam seu damnum infero.

"ΑΤΕ, utpote, quippe, quia, quasi, quum, veluti ; ἄτε δή, utpote, quippe, *Ph.*

ἄτεγκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui tinctus et madefactus non est ; (2) qui tingi et humectari nequit ; (3) cujus cor emolliri non potest ; (4) qui nullis consolationibus mitigari potest, qui nullam consolationem admittit ; (5) qui nulla miseratione movetur.

ἀτέγκτως, *adv.* ita ut humectari et aqua tingi nequeat ; (2) duriter, rigide.

ἀτειφής, έος, ὁ καὶ ἡ, indomitus. Ex α pr. et τείφω, *domo*.

ἀτείχιστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sine muris ; (2) non circumvallatus ; (3) non munitus. Ex α priv. et τεῖχος, *murus*.

ἀτέκμαρτα, *adv.* sine certis signis, indiciis aut argumentis, absque conjectura, *Rob.* ab

ἀτέκμαρτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui ad finem et exitum perduci nequit ; (2) de quo nulla certa conjectura fieri potest, obscurus ; (3) inconsideratus ; (4) nullas conjecturas sequens ; (5) ex cujus volatu nullum augurium capi potest. Ex α priv. et τέκμαρ.

ἀτεκμάρτως, *adv.* sine conjectura, nullam sequendo conjecturam. Ab ἀτέκμαρτος.

ἀτέκνιμον, ὁ καὶ ἡ, sterilis, *Man.*

ἀτεκνέω, ῶ, f. ήσω, liberis, seu prole careo, sterilis sum.

ἀτεκνία, ας, ἡ, orbitas. Ab

ἄτεκνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, liberis, seu prole carens. Ph. orbus, sine liberis, sterilis. Ex α priv. et τέκνον, *proles, filius, filia*.

ἀτεκνόω, ῶ, f. ώσω, liberis et prole orbo ; (2) sterilem efficio. Ab eod.

ἀτέλεια, ας, ἡ, imperfectio ; (2) immunitas a publicis oneribus. Ex α priv. et τέλος.

ἀτελείωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, imperfectus ; (2) qui effici nequit. Ab ἀτέλης.

ἀτέλεσα, *adv.* frustra ; (2) sine fine. Ab

ἀτέλεστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, infectus, imperfectus ; (2) rudis, *Ph.* (3) infinitus, *Ph.* (4) non initiatus, non baptizatus. Ex α priv. et τέλος, *finis*.

ἀτελεσφόρητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ad maturitatem non perductus. Ex ἀτελὴς et φέρω, *fero*.

ἀτελεύτητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, interminatus, ad finem non perductus ; (2) fine carens, æternus ; ἀτελεύτητον, sempiternum, *Gl. V.* Ex α pr. et τελευτάω, *finio*.

ἀτέλευτος, idem.

ἀτελὴής, gen. sing. *Ion.* pro ἀτελείας.

ἀτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, imperfectus ; (2) mutilus ; (3) immunis a pendendo vectigali ; (4) immunis ; (5) qui nihil perficit ; (6) non sumptuosus, *Ph.* inefficax. Ex α pr. et τέλος, *finis, vectigal*.

ἀτελὴν, *Ion.* pro ἀτελείαν, *Herod.*

ἀτελώνητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ex quo vel de quo vectigal non penditur. Ex α pr. et τελωνέω, *vectigal exigo*.

ἀτέμβιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, querulus, miser. Ab

'ΑΤΕ΄ΜΒΩ, contristo, tristitia adficio ; (2) privo, frustror. 'Εξ ὃ ἀτέμβει Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν 'Αχαιῶν, *Odyss.* 2, 90. "Αμεμφ γαρ ἀτέμβονται γεότητος, *Il.* 23, 445.

ἀτενὲς, *adv.* intentis, seu fixis oculis, valde attente ; (2) omnino ; (3) confestim ; (4) valde, vehementer ; (5) simpliciter. Ab

ἀτενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, intentus ; (2) admodum intentus ; (3) qui intentis et fixis oculis aliquid intuetur ; (4) qui eumdem semper tenorem servat, rigidus, inflexilis ; (5) pervicax, obstinatus. Hinc

ἀτενίζω, fut. ίσω, intentis oculis adspicio, oculos defigo, *Gl. V.* contemplor, contueor, intueor ; ἀτενίζων, intuens, *Ph.* 'Ατενίζειν τινὶ, εἰς τινὰ, εἰς τὸ πρόσωπόν τινος. 'Ατενίσαντες εἰς αὐτὸν ἅπαντες, *Act.* 6, 15.

ἀτενισμὸς, οῦ, ὁ, intuitus fixus et rigidus, obtutus, intuitus, *Gl. V.* Ab ἀτενίζω.

ἀτενὼς, *adv.* idem quod ἀτενές. Ab ἀτενὴς.

ἄτεξ, ῆ, sterilis, orba, *Suic.* Ex α priv. et τίκτω, *pario*.

"ΑΤΕΡ, *adv.* sine, citra, extra, præter, absque.

ἀτεραμνίη, ης, ἡ, incoctilis natura, *Ion.* Ab

ἀτέραμνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, durus, præfractus, indomitus, pervicax, qui non facile mutatur, fatigatur, vel mollitur ; (2) inhabilis concoctioni, *Gl. V.* ἀτέραμνοι, capitones. Hinc

ἀτεραμνότης, ητος, ἡ, durities et pervicacia in concoquendo, incoctilitas.

ἀτεράμων, *duri*, gen. sing. *Dor.* pro ἀτεράμνου.

ἀτεραμωΰδης, εος, ὁ καὶ ἡ, natura incoctilis.

ἀτεράμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀτέραμνος.

ἀτερηδόνιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, a teredinibus non exesus ; (2) teredinibus non obnoxius. Ex α pr. et τερηδονίζομαι.

ἄτερθε, *sine*, *Æol.* pro ἀτερθεν.

ἄτερθε, s. ἀτερθεν, absque, sine, præter. Ab ἄτερ.

ἀτερμάτιστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, interminatus, infinitus ; (2) infirmus, instabilis ; (3) incertus, fundamento carens. Ex α pr. et τέρμα, *terminus*.

ἀτέρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

ἄτερος, prim. prod. *alter*, *Att.* pro ὁ ἕτερος.

ἀτερπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, insuavis, injucundus. Εἴ τις ὑπερβάλλοι τὸ μέτριον, τὰ ἐπιτερπέστατα ἀτερπέστατα ἂν γίγνοιτο, *Stob.* Ex α pr. et τέρπω, *delecto*.

ἄτερπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

ἀτερπὼΐα, ας, ἡ, molestia. Ex α priv. et τέρψις, *delectatio*.

ἀτευστέω, ῶ, f. ήσω, non attingo, non adsequor ; (2) aberro ; (3) spe frustror. Ab

ἄτευστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui consecutus non est, voti non compos. Ex α pr. et τυγχάνω, *adsequor*.

ἀτευχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, armis destitutus, inermis. Ex α pr. et τεῦχος.

ἀτεχνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, rudis, imperitus, sine arte. *Gl. V.* iners ; (2) qui est sine fraude. Ex α pr. et τέχνη, *ars, fraus*.

ἀτεχνία, ας, ἡ, imperitia, nulla ars, *Gl. V.* inertia. Ex iisd.

ἀτεχνίτευτος, ον, non elaboratus arte.

ἀτεχνὼς, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inartificialis ; (2) calidus, astutus ; (3) imperitus ; (4) artibus dolosis carens, *Ph.* rudis, iners. Ex α pr. vel intens. et τέχνη, *ars, dolus*.

ἀτέχνως, *adv.* sine artificio, sine arte, imperite, negligenter ; infabre, *Gl. V.*

ἀτεχνῶς, *adv.* utique, certe ; (2) prorsus, omnino ; (3) valde, vehementer ; (4) sine versutia, simpliciter ; (5) ferè ; (6) fortasse, ni fallor. Ab ἀτεχνὴς (quatenus hoc dicitur pro ἀτενὴς, *Hed.*).

ἀτέω, lædo, noceo, damno adficio.

ἄτη, ης, ἡ, damnum, noxa ; ærumna, *Gl. V.* (2) peccatum ; (3) Ate, dea hominibus nocens. Ab ἀτάω, *lædo*.

ἀτηκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non liquescens ; (2) non liquefactus. Ex α pr. et τηκτός.

ἀτημέλεια, ας, ἡ, negligentia, incuria, contemptus.

ἀτημελέω, ῶ, f. ήσω, negligo. Ab

ἀτημελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, incuratus, inornatus, neglectus. Ex α pr. et τημελής.

ἀτημέλητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem.

ἀτημελήτως, *adv.* negligenter, incuriose ; (2) inornate, inscite, inculte.

ἀτημελίαι, ας, ἡ, idem quod ἀτημέλεια.

ἀτημελῶς, *adv.* idem quod ἀτημελήτως.

ἀτηρὸς, ός, idem quod ἄτηρος, *Ep.*

ἀτηρία, ᾱς, noxa, calumnia, *Suid.*

ἀτηρὸς, idem quod ἄτηρος, *Æsch.*

ἄτηρος, ᾱ, ὁν, noxius, contumeliosus, ærumnosus. Ab ἀτάω, *noceo*.

'Ατθὶς, ίδος, ἡ, Attica, v. c. dialectus.

ἀτίετος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inultus ; (2) qui non valet punire ; (3) qui non punit aut ulciscitur, *Rob.* Ex α pr. et τίω, *punio*.

ἀτίζω, f. ίσω, vilipendo ; (2) privo. Ex α priv. et τίω.

ἀτιθάσσευτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui mansuefieri nequit, intractabilis, indomitus. Ex α pr. et τιθασσεύω, *mansuefacio*.

ἀτίθασσος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, asper, intractabilis.

ἀτιμαγέλαας, *Dor.* pro ἀτιμαγέλης.

ἀτιμαγελίω, ῶ, gregem sperno, armentum fastidio ; (2) seorsim pascor a grege ; (3) segregor, separor a grege. Vid. *Erasm. Adag.* p. 44. b. Ex ἀτιμάω et ἀγέλη. Unde

ἀτιμαγέλης, ᾱ, ὁ, qui spernit gregem ; (2) refractarius et gregem domini deserens.

ἀτιμάζεσκε, 3. sing. imperf. act. *Ion.* pro ἠτίμαζε. Ab

ἀτιμάζω, f. άσω, contemno, dedignor ; (2) contumelia adficio ; (3) honore privo, nihil honoris tribuo, *Ph.* contumelior, dehonesto, infamo, deformo ; ἠτιμασμένον, dehonestatum, *Ph.* perf. part. pass. 'Ατιμάζειν τινά. 'Ατιμάζεσθαι πρός τινος, ὑπό τινος. 'Υμεῖς δὲ ἠτιμάσατε τὸν πατρὸν, *Jac.* 2. 6. Ex α pr. et τίω.

ἀτιμαλφέω, nullum honorem invenire, *Hes.* Ex α, τιμὴ et ἀλφέω.

ἀτιμασθῆναι, a. 1. inf. pass.

ἀτιμασμὸς, ὁ, idem quod ἀτίμωσις, al. ignominia, *Steph.*

ἀτιμαστέος, έα, έον, qui contemni debet, contemnendus. Ab ἀτιμάζω.

ἀτιμαστὴς, ῆ, ὁ, contumeliosus, *Ph.* A præc.

ἀτιμαστὴς, ῆος, ὁ, idem.

ἀτίμαστος, ον, inhonoratus, *Mimn.*

ἀτιμάω, ῶ, f. ήσω, despicio, vitupero, dehonesto. *Ph.* ἀτιμῶ, dehonesto, inhonoro. Μὴ νῦν ἀτίμαε Τεῦκρον, *Soph. Aj.* 1148. 'Ητίμηται, ὅτι ἐψεύσατο, *Dem.* Ab ἄτιμος.

ἀτίμητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inhonoratus, contemptus, neglectus ; (2) non æstimatus ; (3) qui non æstimari solet, *Epith. δίκης*, causæ, in qua leges pœnam constituerunt, ut non sit opus τιμήσει actoris vel judicis. Ab ἀτιμάω.

ἀτιμία, ας, ἡ, ignominia, infamia, contumelia, famositas, ignobilitas, dehonestamentum, dehonestatio, *Ph.* Ab

ἄτίμιος, ᾱ, ὁ, inhonoratus, *Ph.* Ex α pr. et τιμὴ, *honor*.

ἀτιμοπενθὴς, ὲς, contumeliam lugens.

ἀτιμοποιὸς, ᾱ, ὁ, qui alium ignominia adficit, ignominiosus. *Gl. V.* famosus. *Ph*, capitalis. Ex ἄτιμος et ποιέω, *facio*.

ἄτῖμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inhonoratus, honore carens ; (2) ab omni honore exclusus. *Ph.* famosus, ignobilis, infamis, al. *Gl. V.* inhonoratus, intestabilis, infimus. Ex α pr. et τιμὴ, *honor*. Hinc

ἀτιμόω, ῶ, ignominia adficio, infamia noto. 'Απέστειλαν ἠτιμωμένον, *Marc.* 12, 4.

ἀτιμωρησία, ας, ἡ, impunitas, *Ph.* Ex α priv. et τιμωρέω, *punio*. Unde

ἀτιμωρητὶ, et -εἰ, *adv.* impune. Ab

ἀτιμώρητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, de quo pœna non est sumpta ; (2) cujus injuriam nemo ultione prosecutus est, inultus ; (3) cui auxilium non est latum ; (4) malus, improbus, *Gl. V.* inultus, impunitus.

ἀτιμωρήτως, *adv.* impune.

ἀτίμως, *adv.* sine honore ; (2) ignominiose, cum infamia. Ab ἄτιμος.

ἀτιμωσις, εως, ἡ, ignominiosa damnatio. Ab ἀτιμόω. Unde

ἀτιμωτικὸς, ἡ, όν, ignominiosum reddens, ad contumeliam valens.

ἀτιμωτικῶς, cum ignominia et infamia.

ἄτιν' pro ἅτινα, *quæ* neutr. plur. Ab ὅστις.

ἀτίνακτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inconcussus, immotus, non agitatus, inquassatus, *Gl. V.* Ex α priv. et τινάσσω, *concutio*.

ἀτισαυδέω, ῶ, contemno virum, *Hes.* Ex ἀτίζω et ἀνὴρ, *vir*.

ἀτιταλλέμεναι, præs. inf. act. *Dor.* pro ἀτιτάλλειν.

ἀτιτάλλω, delicate nutrio, curo ; (2) augeo. Πάντεσσι καλοὶς ἀτιτάλλει" Αδωνιν, *Theoc.* 15, 111. Ab ἁταλὸς, *mollis*.

ἀτιτήω, ῶ, f. ήσω, injuria adficio. Ex α priv. et τίεω, s. τίω, *punio*.

ἀτῖτος, ᾱ, ὁ, inhonoratus. Ex α priv. et τίω, *honoro*.

ἀτῖτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inhonoratus ; (2) impunitus, inultus. Ex α priv. et τίω.

ἀτίω, idem quod ἀτίζω, *Suid.*

ἀτλαγγείων, gen. plur. ab

Ατλαγενής, έος, ὁ καὶ ἡ, Atlante genitus. Ex Ἄτλας et γείνομαι, *nascor*.

Ἄτλας, αντος, ὁ, Atlas, nomen proprium; (2) extrema colli vertebra; (3) qui aliquid more Atlantis cælifieri bajulat; (4) statua aliquid capite sustinens; (5) qui non est audax; (6) qui nihil patitur. Ex α priv. vel pleon. et τλῆμι, *perfero*.

ἀτλᾶτος, *intolerabilis*, *Dor.* pro ἄτλητος.

ἀτληνσία, ας, ἡ, intolerantia, impatientia. Ab ἀτλητίαω, ῶ, fut. ήσω, tolerare, vel perpeti non possum; (2) sum intolerabilis; (3) metuo, animo sum abjecto. Ab

ἄτλητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, intolerabilis, intoleran-dus. Ex α priv. et ταλάω, s. τλῆμι.

ἀτμῶ, *vaporî*, dat. sing. *Dor.* pro ἀτμῇ, ab ἀτμὴ, *vapor*.

ἀτμενίαα, ας, ἡ, servitus; (3) infortunium, calamitas; (3) administratio.

ἀτμένιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, laboriosus. Ab

Ἄτμενος, ᾱ, ὁ, famulus, servus.

ἀτμεύω, servio. Pro ἀτμενεύω, ab ἄτμενος.

ἀτμὴ, ῆς, ἡ, vapor. Ab ἀτμός.

ἀτμὴν, ένος, ὁ, idem quod ἄτμενος.

ἄτμητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non sectus, sectionem non passus; (2) non exsectus, non castratus; (3) indivisibilis. *Gl. V.* imputatus, incæduus. Ex α priv. et τέμνω, *seco*.

ἀτμιάω, ῶ, exhalo, vaporo. Ab ἀτμός.

ἀτμιδώκης, ᾱ, ὁ, vaporem habens, vaporo-sus. Ex ἀτμὶς et ἔχω, *habeo*.

ἀτμιδώδης, ώδες, idem.

ἀτμίζω, f. ίσω, vaporo, exhalo. Ab ἀτμός.

ἀτμὶς, ίδος, ἡ, flatus, halitus, exhalatio, vapor, fumus. Ab eod.

ἄτμισις, ή, vaporatio, vaporum emissio.

ἀτμισμὸς, ῦ, ὁ, idem, *Steph.*

ἀτμοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, fumi speciem ha-bens, vapori similis. Ex ἀτμὸς et εἶδος.

ἀτμοειδῶς, *adv.* in fumi, seu vaporis mo-dum.

Ἀτμὸς, ῦ, ὁ, flatus, vapor, halitus, fu-mus. Hinc

ἀτμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, plenus vaporis, vapo-riferus, vapores multos emittens.

ἄτοιχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, parietem non habens.

ἀτοκεῖ, *adv.* sine prole; (2) sine usura.

ἀτόκιον, ᾱ, τὸ, medicamen sterilitatem in-ducens. Ab

ἄτοκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui conceptionem im-pedit, qui sterilitatem adfert. Ab

ἄτοκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui nondum peperit; (2) qui non parit, sterilis; (3) mutuo datus sine usura. Ex α priv. et τίκτω, *pario*.

ἀτόκως, *adv.* idem quod ἀτοκεῖ (2).

ἀτολμάω, gen. sing. *Dor.* pro ἀτολμήτου.

ἀτολμάω, ῶ, f. ήσω. inaudax sum, timidus sum, formido. Hinc

ἀτόλμητος, ον, non audendus, non sustinendus.

ἀτολμία, ας, ἡ, timiditas, formido, igna-via. Ab

ἄτολμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, audacia carens, timi-dus, imbellis, formidolosus. Ex α pr. et τόλμα.

ἀτόλμως, *adv.* timide. A præced.

ἄτομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, insectilis, individuus; (2) qui sectus non est; (3) ἡ, corpuscu-lum minutissimum, quod divisionem non admittit; (4) momentum, tempo-ris spatium brevissimum. Ex α pr. et τέμνω, *seco*.

ἀτονέω, ῶ, f. ήσω, deficio, infirmus sum, langueo; *Ph.* ἀτονεῖ, deficit.

ἀτονία, ας, ἡ, defectus, defectio, imbecilli-tas, infirmitas. Ab

ἄτονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, incontentus, infirmus, inefficax, lassus, *Ph.* Ex α pr. et τείνω.

ἀτόνως, *adv.* leviter, remisse.

ἀτὸξευτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, quem sagitta non pos-sis attingere; (2) qui sagitta non est ic-tus. Ex α priv. et τοξεύω, *sagitta ferio*.

ἄτοξος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui sine arcu est; (2) qui arcu uti nequit. Ex α priv. et τόξον, *arcus*.

ἀτόπασος, ον, qui conjici nequit, *Hes.* Ex α et τοπάζω.

ἀτόπημα, ατος, τὸ, factum vel dictum in-eptum atque absurdum. *Ph.* flagitium, facinus. Ab ἄτοπος.

ἀτοπηματοποιὸς, ὸν, ὁ, facinorosus, *Gl. V.* Ex ἀτόπημα et ποιέω, *facio*.

ἀτοπία, ας, ἡ, insolentia, insolita novitas; (2) turpitudo, malitia, fœditas; (3) ab-surditas, inconvenientia. Ab

ἄτοπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, insolens, novus, etiam mirabilis; (2) incommodus, importunus; (3) absurdus; (4) stolidus; (5) improbus. *Gl. V.* absurdus, insonsequens; i-tem facinorosus, flagitiosus, *Gl. V.* Ex α priv. et τόπος, *locus*.

ἀτόπως, *adv.* absurde, inconvenienter, in-epte. A præced.

ἀτόρευτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, incælatus, *Gl. V.*

ἄτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, insatiabilis. Ex α pr. et ἄδω.

ἀτραγῳδὴς, εος, ὁ καὶ ἡ, tragœdiæ non si-milis; (2) indecens. Ex α priv. et τραγῳδός.

ἀτραγῳδητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tragico fastu et ostentatione carens; (2) qui tragice de-cantatus, aut exaggeratus non est. Ex iisdem.

ἀτραγῳδως, *adv.* sine tragico tumore, sine strepitu, tumultu; leniter, modeste.

ἀτράκτιον, ᾱ, τὸ, fusus, *Gl. V.* Ab ἄτρακτος.

ἀτρακτοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, fuso similis. Ex ἄτρακτος et εἶδος, *forma*, *species*.

Ἄτρακτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, fusus, colus; (2) jaculum, sagitta. Hinc

ἀτρακτυλὶς, ίδος, ἡ, spinæ genus, *Gl. V.* colus. *Angl.* THE DISTAFF-THISTLE.

ἀτράνωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui declaratus non est, non manifestus, obscurus. Ex α pr. et τρανόω, *perspicuus*.

ἀτράπεζος, ᾱ, ὁ, ἡ, expers convivii, *Man.*

ἀτράπελος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter mo-veri potest; (2) morosus. Ex α priv. et τρέπω.

ἀτραπίζω, eo, vado, viam carpo, iter facio, *Hes.* Ab ἀτραπὸς, *via*.

ἀτραπίτὸς, ᾱ, ὁ, idem quod ἀτρᾳπὸς, ᾱ, ὁ, via trita, semita, callis, tra-mes, *Ph.* Ex α intens. et τραπέω, *calco*.

ἀτραυμάτιστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, invulneratus; (2) invulnerabilis. Ex α priv. et τραυ-ματίζω.

Ἀτραφαξις, εως, ἡ, atriplex, genus oleris. *Angl.* ORACHE.

ἀτραφάξυς, υος. ἡ, idem.

ἀτράχηλος, collo carens, *Ep.*

Ἀτρείδαι, *Atrídæ*, *Dor.* pro Ἀτρεΐδαι.

Ἀτρείδαι, *Atrídæ*, nom. dual.

ἀτρείκεια, ας, ἡ, veritas. Ab

Ἀτρεκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, verus, certus; (2) accuratus.

ἀτρεκίη, ης, ἡ, *Ion.* pro ἀτρείκεια.

ἀτρεκῶς, *adv.* vere. Ab ἀτρεκὴς.

ἀτρέμα, *adv.* sine aliquo motu, quiete, tranquille; (2) intrepide. Ab ἄτρεμος.

ἀτρεμαίος, αία, αῖον, quietus. Ab ἀτρέμα.

ἀτρέμας, *adv.* idem quod ἀτρέμα.

ἀτρεμίζεσθαι, præs. inf. med. verbi

ἀτρεμέω, ῶ, f. ήσω, immotus maneo. Ἀτ-ρεμεῖ ἡ χολὴ, *Aret.* Ab ἄτρεμος.

ἀτρεμὴς, ές, imperterritus, immotus.

ἀτρέμητος, ον, immotus, *Hes.* Ex α et τρέμω.

ἀτρεμίη, ας, ἡ, quies, audacia. Ab eod. Hinc

ἀτρεμίζω, immotus subsisto; (2) stabilio, firmo. Ἀτρεμίζειν τὴν ψυχὴν. *Herodot.*

ἄτρεπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, immutabilis, immo-tus, firmus, constans; (2) rectus. Ex α pr. et τρέπω, *verto*. Hinc

ἀτρεπτότης, ητος, ἡ, immutabilitas, nulla conversio, *Suic.*

ἀτρέπτως, *adv.* immutabiliter; (2) recte.

ἀτρεῖος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, intrepidus. Ex α pr. et τρέω, *tremo*.

ἀτρείστως, *adv.* intrepide. Ab ἄτρειστος.

ἀτρειψία, ας, ἡ, id. quod ἀτρεπτότης, *Suic.* Ex α priv. et τρέπω, *verto*.

ἄτρητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non cavus, non perfo-ratus nec pertusus, non terebratus; (2) cui meatus ani coaluit.

ἀτρήτως, *adv.* sine foramine, more eorum, qui foramine carent.

ἀτρήχυντος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, asperitatis expers. Ἀτρήχυντον ἕλαιον, *Aret.* Ab α priv. et τρηχύνω, *Ion.* pro τραχύνω, *exaspero*.

ἀτρίακτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, invictus.

ἀτρίζασος, ον, idem quod ἀτρὶψ, *Xen.*

ἀτριβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non tritus, inusitatus; (2) inexercitatus, imperitus. Ex α priv. et τρίβω, *tero*.

ἀτριδὶ, *adv.* sine mora, sine detrimento, *Steph.*

ἀτρίζων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, pallio carens trito; (2) non tritus in aliqua re.

ἀτρίητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀτριβὴς; (2) indomitus, laboris inexpertus. Ex iisdem.

ἄτριχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sine capillis, capillis ca-rens. Ex α pr. et θρὶξ, *capillus*.

ἀτρὶψ, ῖος, ὁ, imperitus, in re aliqua non versatus. Ex α pr. et τρίζω, *tero*.

ἀτρομέω, ῶ, f. ήσω, non trémo. Ab

ἄτρομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, intrepidus. Ἄτρομον μένος, *Il.* 5, 126. Ex α pr. et τρομέω.

ἀτροπία, ας, ἡ, male morata natura, im-probitas, malignitas; (2) temeritas; (3) immutabilitas; (4) nox intempesta, me-dia nox. Ab

ἄτροπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, immutabilis, perpetu-us, æternus; (3) ἡ, una Parcarum, A-tropos. Ex α pr. et τρέπω, *verto*.

ἀτροφέω, ῶ, f. ήσω, tabefio, non nutrior, *Gl. V.* tabesco. Ex α pr. et τρέφω, *nutrio*.

ἀτροφία, ας, ἡ, alimenti defectus; inedia, *Gl. V.* (2) tabes; (3) morbus. Ab

ἄτροφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, impastus; (2) non alens. Ex α priv. et τροφὴ, *alimentum*.

ἀτρύγετος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sterilis, infructuosus. *Epith.* maris. Ab

ἀτρυγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui vindemiari non potest, ineptus vindemiæ. Ex α priv. et τρυγὴ, *vindemia*.

ἀτρυγηφάγος, ον, helluo, *Hes.*

ἀτρυγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, fœce carens; (2) purus. Ex α priv. et τρυξ, *vinum recens*.

ἀτρύμιων, ον, idem quod ἀτρυτος.

ἀτρύτητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non perforatus, nul-lo foramine pervius. *Gl. V.* infossus; (2) solidus. Ex α pr. et τρύτα, *foramen*.

ἀτρύτονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ærumnosus; (2) qui multos subit labores nec iis frangitur. Ex ἀτρυτος et τόνος, *labor*.

ἄτρυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, indefessus, indomitus; (2) vehemens; (3) ingens. Ex α pr. et τρύω, *tero*. Hinc

ἀτρυτώνη, ης, ἡ, indomita, *Epith.* Miner-væ.

ἀτρύτως, *adv.* sine defatigatione, fortiter, constanter.

ἀτρύφερος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, minime mollis, non delicatus, deliciis non addictus; (2) in-cultus. Ex α pr. et τρυφὴ, *deliciæ*.

ἀτρύφητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem.

ἄτρυφος, idem; (2) delicatus, ap. *Ath.*

ἀτρώς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ, invulneratus; (2) il-læsus; (3) inoffensus. Ex α pr. et τι-τρώσκω, *vulnero*.

ἀτρωσία, q. d. invulnerabilitas, corpus quod vulnerari nequit, quale fuit Cœneo.

ἄτρωτος, idem quod ἀτρώς.

ἀτρώτως, *adv.* sine vulnere; (2) invicte.

Ἄττα, ων, τὰ, aliqua, quædam; (2) *vo-cula* in sermone plane abundans.

Ἄττα, vox, qua juniores senes compel-lant, sodes, amabo, pater.

ἀττάγας, s. ἀτταγᾶς, avis picto dorso, gal-linago, rusticula, coturnix, attagen.

Ἀττᾶγη᾽Ν, ῆνος, ὁ, idem.

Ἀττᾰράχος, vel ἀττάραγος, ᾱ, ὁ, pustula, seu minutum fragmentum, quod pani nimium cocto deraditur, aut spon-te decidit, mica.

Ἀττατᾶι, *interjectio*, atat.

Ἀττατᾶιᾶ᾽Ξ, *interjectio flentis*.

Ἀττε᾽λαβος, ᾱ, ὁ, locustæ species.

ἀττέλεβος, ᾱ, ὁ, idem.

ἀττελεβόφθαλμος, ον, locustæ oculus ha-bens.

Ἀττικὴ, ῆς, ἡ, Attica, Atticus ager.

ἀττικίζω, partes Atheniensium sequor; (2) Atticorum dicendi genus imitor. Ab Ἀττικός.

ἀττικισμὸς, ῦ, ὁ, sermo Atticus, Attica dialectus. Ab ἀττικίζω.

Ἀττικὸς, ὴ, ὸν, Atticus.

ἀττικιστὶ, *adv.* Attice, more Attico.

ἀττικουργέω, more Attico facio, elaboro.

ἀττικουργὴς, ὲς, more Attico factus.

Ἀττῶ, prosilio, subsilio, subsulto. Ἀττων δεῦρο κάκεισε, *Dem.*

ἀτυζηλὸς, ὴ, ὸν, terribilis, terrificus. Ab

Ἀτῦ᾽ζΩ, f. ξω, terreo, metu percello; (2) perturbo; (3) obstupefacio, stupore percello, attono. Πατρὸς φίλα ὄψια ἀτυχθεὶς, *Il.* 6, 486.

ἄτυπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, infectus. Ex α priv. et τεύχω, *fabricor*.

ἀτύμβευτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, carens sepultura, insepultus, non humatus, *R.* Ex α pr. et τυμβεύω, *tumulo*.

ἀτυμβος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem.

ἄτῡτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui non satis expedite lingua utitur, non satis verba exprimens, aërem nempe non recte feriendo; (2) decenti et justa membrorum proportio-ne destitutus. Ex α priv. et τύπος.

αὐτύττητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, incæsus, *Gl. V.* Ex α priv. et τύπτω, *cædo.*

ἀτύπωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non formatus, non expressus; (2) rudis. Ex α priv. et τυπόω.

αὐτυφάννευτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, liber a tyrannis, sive a dominatu tyrannico. Ex α priv. et τυφαννεύω, *tyrannus sum.*

αὐτύφωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui in caseum densatus et coagulatus non est; (2) qui lac coagulari non sinit. Ex α pr. et τυφόω.

αὐτυφία, ας, ἡ, humilitas, modestia, vacuitas a fastu. Ab

ἄτῠφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, minime fastuosus.

ἀτύφως, *adv.* sine fastu, modeste, quasi sine jactantiæ fumo.

αὐτυχέω, ῶ, fut. ήσω, miser sum, non adsequor. Ab αὐτυχής. Hinc

αὐτύχημα, ατος, τό, miseria, infortunium.

αὐτύχης, εος, ὁ καὶ ἡ, infelix; (2) impos voti. Ex α priv. et τύχη, *fortuna.*

αὐτύχησις, εως, ἡ, et

αὐτυχία, ας, ἡ, casus adversus, infortunium; (2) culpa, flagitium, ap. *Polyb.* Ex α priv. et τύχη, *fortuna.*

αὐτυχῶς, *adv.* infeliciter; (2) præter votum.

ἄτων, f. ἀσω, lædo, noceo. Ab ἄτη, *noxa.*

ΑΥ᾽, *adv.* rursum; (2) retro, retrorsum; (3) vice versa, contra; (4) vicissim; (5) vero, pro δέ; (6) αὖ, αὖ, vox ficta latratum canis exprimens.

αὐαίνω, vel αὐαίνομαι, f. ἀνῶ, arefacio, exsicco. Ἀχιλεὺς αὐανῶ βίον, *Soph. El.* 819. Ab αὖω, *sicco.*

αὐαλέος, έα, έον, siccus, aridus; (2) squalidus, horridus, *de capillis.* Ab αὖος.

αὐάνθης, 2. sing. aor. 1. ind. pass. *Ion.* pro ηὐάνθης, a verbo αὐαίνω.

αὔανος, ᾱ, ὁ, placentarum genus, *Poll.*

αὐανσις, εως, ἡ, arefactio; (2) senium et tabes plantarum. Ab αὐαίνω.

αὐαντή, ῆς, ἡ, nomen morbi ap. *Hes.*

αὐαντικός, ή, όν, exsiccans aliquid. Ab eod.

αὐασμός, ᾱ, ὁ, exsiccatio; (2) siccitas.

αὐγάζω, f. άσω, illustro; (2) video, adspicio; (3) splendeo, illucesco. Εἰς τὸ μὴ αὐγάσαι αὐτοὺς τὸν φωτισμὸν, 2 *Cor.* 4, 4. Οὐδὲ πρὸς ἄλλως αὐγάσαι, *Hesiod.* "Εργ. 476. Ab αὐγή.

αὐγαλέος, α, ον, splendidus, *Diosc.*

αὐγάσδεο, *inspice*, 2. sing. præs. imperat. med. *Dor.* pro αὐγάζεο, et hoc *Ion.* pro αὐγάζεσο, seu αὐγάζε, a verbo αὐγάζομαι.

αὐγάσαι, *respicies*, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro αὐγάσεσαι, s. αὐγάσῃ.

αὐγασμα, ατος, τό, splendor. Ab αὐγάζω.

αὐγασμός, ᾱ, ὁ, idem et ab eod.

αὐγέω, ῶ, f. ήσω, splendeo. Ab αὐγή.

ΑΥΓΗ᾽, ῆς, ἡ, splendor, lux; jubar, lumen, *Gl. V.* (2) locus illustratus; (3) oculus; (4) diluculum.

αὐγήεις, ήεσσα, ῆεν, splendidus; (2) oculorum acie valens. Ab αὐγή.

αὐγήτειρα, ας, ἡ, illuminatrix, *Epith.* Lunæ.

αὐγοειδής, ές, splendidus, *Suid.*

αὐδαζόμαι, loquor, proloquor.

αὐδαξάσθαι, a. 1. inf. med. *Ion.* pro αὐδήσασθαι.

αὐδάσομαι, f. 1. ind. med. *Dor.* pro αὐδήσομαι. Ab

αὐδάω, ῶ, f. ήσω, vocem edo, loquor; (2) alloquor. Χρὴν ἀντὶ τούτων αὐτὸν αὐδᾶσθαι νεκρόν, *Soph. Phil.* 430. Ab αὐδή.

ΑΥ᾽ΔΗ᾽, ῆς, ἡ, vox, oratio, sermo; (2) nuncium.

αὐδήεις, ήεσσα, ῆεν, voce præditus, vocalis; (2) clarus, celebris, qui voce hominum celebratur. Ab αὐδή.

αὐδήσασκε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ηὐδησε, a verbo αὐδάω.

αὐδῆρα, ας, ἡ, aquæ penuria. Ab

ἄϋδερος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, aqua carens. Ex α pr. et ὕδωρ, *aqua.*

αὐθάδειαι, ας, ἡ, arrogantia; (2) morositas; (3) amor suî; (4) pertinacia; (5) temeritas; *Ph.* contumacia, præsumptio, temeritas, insolentia. Ab

αὐθάδης, εος, ὁ καὶ ἡ, sibi placens, se ipsum admirans; (2) superbus; (3) contumax; procax, insolens, præfractus, cerebrosus, petulans, ferox, *Gl. V.* Ex αὐτὸς et ἁδέω.

αὐθαδία, ας, ἡ, idem quod αὐθάδειαι. Hinc αὐθαδιάζω, f. άσω, contumacem reddo, et αὐθαδιάζομαι, pertinaciter resisto.

αὐθαδιζόμαι, insolenter, temere ago; *Gl. V.* præsumo.

αὐθαδικός, ή, όν, idem quod αὐθάδης.

αὐθάδισμα, ατος, τό, procacitas, contumacia, protervia. A præc.

αὐθαδίσ-ομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, contumaci ore et temerario. Ex αὐθάδης et ὁμα, *os.*

αὐθαδῶς, *adv.* contumaciter, pertinaciter.

αὐθαιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui est ejusdem sanguinis. Ex αὐτὸς et αἷμα, *sanguis.*

αὐθαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd. *R.*

αὐθαιρέτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, voluntarius, ultroneus, *Gl. V.* Ex αὐτὸς et αἱρέω, *eligo.*

αὐθαιρέτως, *adv.* sponte, ultro.

αὐθέκαστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, severus, rigidus; (2) justus. Ex αὐτὸς et ἕκαστος.

αὐθεντέω, ῶ, auctoritatem in aliquem usurpo, dominor, auctoritate utor; (2) auctoritate mea probo; (3) auctorem me præbeo. *Gl. V.* αὐθεντῶ, auctoro. Αὐθεντεῖν ἀνδρός, 1 *Tim.* 2, 12. Ab αὐθέντης.

αὐθέντημα, ατος, τό, auctoramentum, *Gl. V.* A præced.

αὐθέντης, ᾱ, ὁ, qui sua manu se perimit; (2) auctor cædis; (3) auctor quilibet; (4) dominus, auctor, qui sua auctoritate aliquid facit. Ex αὐτὸς et ἕντεα, *arma* sive ἵεσθαι, *mittere.* Hinc

αὐθεντία, ας, ἡ, potestas, auctoritas, jus.

αὐθεντικός, ή, όν, authenticus, auctoritate munitus. *Gl. V.* αὐθεντικὸν, auctoratitium, authenticum.

αὐθεντικῶς, *adv.* cum auctoritate, authentice.

αὐθεμερίνευτος, ον, facilis explicatu.

αὐθημερίζω, eodem die perficio.

αὐθημερινός, *adv.* eodem die, eo ipso die.

αὐθήμερος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, eodem die factus, qui est ejusdem diei, subitus, extemporalis. Ex αὐτὸς et ἡμέρα, *dies.*

αὐθημερινός, idem.

αὐθι, *adv.* illic, ibi; (2) huc. Ab αὐτόθι. Quandoque etiam id. quod αὖθις.

αὐθιγενής, έος, ὁ καὶ ἡ, indigena, in aliquo loco natus; (2) perennis, *de fonte.* Ex αὐθι et γίνομαι, *nascor.*

αὐθιμένης, εος, ὁ καὶ ἡ, indigena, nativus, *Lex. Vulg.* Ex αὐθι et μένω, *maneo.*

αὐθιν, *adv.* idem quod

αὖθις, *adv.* denuo, rursus, iterum; (2) posthac, in posterum; (3) retro. Hinc (4) ὁ ἡ, τὸ, αὖθις, sequens, posterus. Ab αὖ.

αὐθόμαιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, consanguineus; (2) frater. Ex αὐτὸς et αἷμα, *sanguis.*

αὐθομολογέομαι, ῶμαι, ultro profiteor, mea sponte significo.

αὐθύπαρκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, per se subsistens. Ex αὐτὸς et ὑπάρχω, *subsisto.*

αὐθυπόστᾶτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex αὐτὸς et ὑφίστημι, *subsisto.*

αὐθυπόστακτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui per se est Subjunctivi modi. Ex αὐτὸς et ὑποτάσσω.

αὐθυποτάκτως, *adv.* ita ut per se sit Subjunctivi modi.

αὐθωρεῖ, *adv.* ea ipsa hora, eadem hora. Ex αὐτὸς et ὥρα, *hora.*

αὐϊλάχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, clamans, ut canes latrantes; (2) clamosus, *R.* Ex αὖ et ἰάχω.

αὐλαία, ας, ἡ, aulæum, cortina, velum scenæ. Ab αὐλή, *aula.*

αὐλακιεργάτης, ᾱ, ὁ, sulcorum efficiens, *Epith.* vomeris. Ex αὖλαξ, *sulcus*, et ἐργάτης, *operarius.*

αὐλακίζω, f. ίσω, sulco, hiulco, imporco, *Ph.* Αὐλακίζειν τὸ χωρίον, *Arist.* Ab

ΑΥ᾽ΛΑΞ, ακος, ἡ, sulcus, lira, *Gl. V.*

αὐλακισμός, ᾱ, ὁ, sulcatio, *Gl. V.* αὐλακισμοί, insectiones. Ab αὐλακίζω.

αὐλάρχης, ᾱ, ὁ, aulæ princeps, *Suic.* Ex αὐλή et ἄρχων, *princeps.*

αὐλείαι, ας, ἡ, aulæ janua. Ab αὐλή.

αὔλειον, ᾱ, τό, vestibulum, atrium. Ab eod.

αὔλειος Θύρα, janua atrii, h. e. viæ proxima, antica.

αὐλειος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vestibularis, atriensis.

αὐλείτης, ᾱ, ὁ, villicus. Ab αὐλή.

αὐλέω, ῶ, f. ήσω, tibia cano. Ab αὐλός.

ΑΥ᾽ΛΗ᾽, ῆς, ἡ, locus subdialis; (2) atrium; (3) stabulum, caula, ovile; (4) domus regia, s. principis aula.

αὐλημεια, ατος, τό, carmen ad tibiarum sonum. Ab αὐλέω.

αὐλησεῦντι, *tibia laudabunt*, 3. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* pro αὐλήσουσι, ab αὐλέω. Unde

αὐλησις, εως, ἡ, ipsa tibiarum inflatio.

αὐλησον, *tibia cane*, 2. s. a. 1. imperat. act.

αὐλητής, ῆρος, ὁ, tibicen. Ab eod.

αὐλήτης, ᾱ, ὁ, idem et ab eod.

αὐλητική, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars inflandi tibias, seu canendi tibiis. Ab

αὐλητικός, ή, όν, ad tibicinem pertinens.

αὐλητικῶς, *adv.* more tibicinum.

αὐλητρίδιον, ᾱ, τό, tibicinula. *Dim.* ab

αὐλητρίς, ίδος, ἡ, tibicina. Ab αὐλητής.

αὐλιάς, άδος, ἡ, incola, *Ep.*

αὐλίζομαι, fut. ίσομαι, diversor, stabulor, pernocto, dormio; (2) custodio, castra loco. *Gl. V.* commoror. Αὐλίζεσθαι ἀπό τινος, abesse; ἐπὶ τῆς γῆς, jacere. Ab αὐλή.

αὐλικός, ή, όν, tibialis, fistularis; (2) tibicen, fistulator. Ab αὐλός.

αὔλιον, ᾱ, τό, stabulum; (2) domicilium. Ab αὐλή.

αὐλιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ad stabulum pertinens, vel ducens. Ab eod. Unde

αὖλις, ίδος, ἡ, aula; (2) tentorium; (3) cubile, lectus; (4) stabulum, caula, ovile.

αὐλίσκος, ᾱ, ὁ, parva tibia, fistula. *Dim.* ab αὐλός.

αὐλισμός, ᾱ, ὁ, pernoctatio, stabulatio. Ab αὐλίζομαι.

αὐλοειδής, ές, tibiæ formam habens, *Bud.*

αὐλοθετέω, ῶ, f. ήσω, fistulas, seu tibias compingo. Ex αὐλός et τίθημι, *compono.*

αὐλοθήκη, ης, ἡ, loculus tibiarum.

αὐλοποιητική, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars conficiendi tibias.

αὐλοποιητικῶς, *adv.* ex arte tibiarum conficiendarum.

αὐλοποιΐα, ας, ἡ, ars tibiarum conficiendarum.

αὐλοποιῖνη, ης, ἡ, idem. Ab

αὐλοποιός, ᾱ, ὁ, qui fistulas conficit; *Gl. V.* tibiarius. Ex αὐλὸς et ποιέω, *facio.*

αὐλοστρατής, έος, ὁ καὶ ἡ, aulæ conveniens. Ex αὐλὴ et πρέπω, *convenio.*

Ἀτλο Σ, ᾱ, ὁ, tibia; (2) follis; (3) pars hastilis, annulus fibulæ; (4) sanguinis e naribus torrens.

αὔλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, materiæ expers. Ex α priv. et ὕλη, *materia.*

αὐλοστρύτης, ᾱ, ὁ, qui tibias perforat. Ex αὐλὸς et τρύπα, *foramen.*

αὐλοφορέω, ῶ, f. ήσω, domus custos, *Hes.*

αὐλῳδία, ας, ἡ, tibiarum cantus, tibiæ sonus.

αὐλῳδικός, ή, όν, tibialis, fistularis. Ab

αὐλῳδός, ᾱ, ὁ, cantor, auletes, tibicen. Ex αὐλὸς et ᾠδή, *cantus.*

αὐλών, ῶνος, ὁ, vallis, convallis, locus planus circa montem. Ab αὐλός.

αὐλωνιάς, άδος, ἡ, in vallibus commorans, habitans, v. c. Nympha.

αὐλωνίζω, in convalle dego, *Suid.*

αὐλωνίσκος, ᾱ, ὁ, parva vallis. *Dim.* ab αὐλών, *Theophr.*

αὐλωνοειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, vallis figuram habens, anfractuosus, habens speciem seu formam αὐλῶνος, *Diod.* Ex αὐλὼν et εἶδος.

αὐλῶπις, ίδος, ἡ, angusta, oblonga, quasi in fistulam abiens. *Epith.* galeæ. Ab

αὐλωπός, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, fistulæ instar oblongos habens oculos; (2) piscis quidam. Ex αὐλὸς et ὤψ, *oculus.*

αὐλωτός, ή, όν, fistulatus, tibiis instructus. Ab αὐλός.

αὐξάνω, f. ξήσω, augeo, incrementum do; αὐξάνομαι, cresco, glisco, olesco, intergrasco, augesco, *Gl. V.* αὐξῆσαι, augere, *Ph.* a. 1. pass. part. αὐξηθέντα, creta, *Ph.* a. 1. pass. part. ηὐξῄμένος, ampliatus, *Ph.* perf. part. pass. (2) *interdum tamen est* cresco. Ταῖς κατὰ μικρὸν προσθήκαις αὐξάνεσθαι, *Greg.* Ἰάσων ἕτως αὐτὸν αὐξήσε, *Isocr.* Αὐξάνονται αἱ πόλεις ἐν ταῖς ἡσυχίαις, *id.* Ab αὔξω.

αὔξε, 2. sing. præs. imper. act. ab αὔξω.

αὔξη, ης, ἡ, incrementum. Ab eod.

αὐξηθείς, a. 1. part. pass. verbi αὐξάνω.

αὔξημα, ατος, τό, incrementum, *Gl. V.*

αὐξῆσαι, a. 1. inf. act. verbi αὐξάνω.

αὐξήσις, εως, ἡ, incrementum, augmentum, auctus, *Gl. V.* Ab αὐξάνω.

αὐξῆται, 3. sing. perf. ind. pass. *Ion.* pro ηὔξηται.

αὐξητής, ᾱ, ὁ, augens, *Orph.*

αὐξητικός, ή, όν, augendi vim habens, auctificus; (2) crescens, crescendi vim habens, *Gl. V.* augmentarius. Ab eod.

αὐξητικῶς, *adv.* augendi causa.

αὐξιθέλης, ές, virediatem largiens, virescens. Ex αὔξω et θάλλω.

αὐξιλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ad augendum et incrementum accommodatus. Ab αὐξάνω.

αὔξις, εως, ἡ, auctus, incrementum, augmentum. Ab eod.

αὐξιτέρῳσος, alens ; αὐξίτερῳσος, adolescens.
αὐξιφανής, ἐς, crescens, *Epith.* Lunæ, *Man.*
αὐξόμενος, πραες. part. med. verbi
αὐξω, f. ξήσω, augeo, amplifico, cumulo. *Gl. V.* cresco, glisco ; αὔξομαι, cresco, olesco, *Gl. V.* Ἐνδοξω τεοστθήκη τῇ Ἑλληνικῇ αὔξειν τὴν ἀρχήν, *Aristid.* Τὰ μὲν γὰρ σώματα τοις συμμέτροις πόνοις, ἡ δὲ ψυχὴ τοις σπουδαίοις λόγοις αὔξεσθαι πέφυκε, *Isocr.* Ab ἀέξω, *augeo.*
αὐδνη, ης, ἡ, siccitas, ariditas, *Etym.* (2) clamor, *Var.* Ab αὔω, *sicco*, vel *clamo.*
αὖος, αὔα, αὔον, siccus, aridus ; (2) qui (terrore) obriguit, obstupefactus. Ab αὔω.
αὐοτης, ητος, ἡ, siccitas, ariditas. Ab αὖος.
ἀϋπνία, ας, ἡ, insomnia, vigiliæ, pervigilatio. Ab
ἄϋπνος, ε, ὁ καὶ ἡ, insomnis, somnum non capiens, vigil, pervigil ; (2) in quo somnus non capitur. Ex α priv. et ὕπνος, *somnus.*
ΑΥ'ΡΑ, ας, ἡ, aura, ventus lenior ; (2) exspiratio ex humido prodiens ; (3) ventus.
αὐρίζω, procrastino, in crastinum diem differo ; (2) algeo, *Etym.* Ab αὔριον.
αὔριον, *adv.* cras, crastino die. Unde ὁ, ἡ, τὸ, αὔριος, *crastinus.*
αὐροσυκάς, άδος, ἡ, vitis, *E. M.*
ἀΰσαι, *clamasse*, a. 1. inf. act. verbi ἀΰω.
ἄϋσε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤϋσε.
αὐσαλέος, έα, έον, siccus, aridus ; (2) squalens, squalidus. Ab αὖος.
αὐσηρία, ας, ἡ, austeritas, tetricitas. Ab
ΑΥ'ΣΤΗΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, austerus, severus, agrestis ; tetricus, durus, *Gl. V.* Hinc
αὐσηρότης, ητος, ἡ, austeritas, severitas.
αὐσηρῶς, *adv.* austere ; (2) severe ; (3) tenuiter.
αὖτ', *rursus*, pro αὖτε.
αὐτὰ, *ipsa*, *Dor.* pro αὐτή.
ἀὐτὰ, *pugna*, *Dor.* pro ἀὐτή.
αὐτάγαθος, idem quod αὐτοάγαθος, *Cyr.*
αὐτάγγελος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui sibi est nuncius, qui sua ipse nunciat ; (2) qui ultro nuncius venit. Ex αὐτὸς et ἀγγέλλω, *nuncio.*
αὐτάγγελτος, ε, ὁ καὶ ἡ, nuncius, qui rei interfuit, qui non alio utitur nuncio. Ex iisdem.
αὐτάγιστος, ε, ὁ καὶ ἡ, sui ipsius admirator, *R.* Ex αὐτὸς et ἀγαμαι, *admiror.*
αὐτάγιστος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd. *R.*
αὐτάγρετος, ε, ὁ καὶ ἡ, a se ipso collectus, sumptus, electus ; (2) ultro oblatus ; (3) sponte collectus, congregatus. Ex αὐτὸς et ἀγείρω, *congrego.*
αὐτάδελφος, ε, ὁ, frater germanus, frater ex utroque parente.
αὖται, ἅς, nom. plur. f. g. ab ὅστος, *hic.*
αὐταιώρητος, ον, qui a se ipso in sublime evehitur, *Hes.*
αὐτὰν, acc. sing. f. g. *Dor.* pro αὐτήν.
αὐτανδεὶ, *adv.* cum ipsis viris. Ab
αὐτανδρος, ε, ὁ καὶ ἡ, cum ipsis hominibus, seu viris. Ex αὐτὸς et ἀνὴρ, *vir.*
αὐτανεψιός, οῦ, ὁ, consobrinus, patruelis ; fratris, vel sororis filius.
ΑΥ'ΤΑ'Ρ, sed, autem ; (2) cæterum ; (3) deinde.
αὐταρέσκεια, ἡ, nimius amor sui, suarumque rerum. Ab
αὐτάρεσκος, ε, ὁ καὶ ἡ, sibi placens. Ex αὐτὸς et ἀρέσκω, *placeo.*
αὐτάρκεια, ας, ἡ, animus sua sorte contentus, sufficientia ; (2) frugalitas :
αὐταρκέω, ῶ, sufficio, satis sum, duro ; αὐτάρκησον, contentus esto, *Ph.* a. 1. imperat. Ab
αὐτάρκης, ες, ὁ καὶ ἡ, contentus, frugalis ; (2) sibi sufficiens, habens necessaria, nec aliena ope indigus ; (3) opportunus, commodus, idoneus. Ex αὐτὸς et ἀρκέω.
αὐταρκία, ας, ἡ, idem quod αὐτάρκεια.
αὐτάρκως, *adv.* sufficienter, contente, satis ; abunde, prolixe, commode, *Gl. V.*
αὐταρχέω, ῶ, f. ήσω, ipse summæ rerum præsum. Ab
αὐτάρχης, ε, ὁ, qui summæ rerum præest, qui summam rerum potestatem obtinet. Ex αὐτὸς et ἄρχω, *princeps.* Hinc
αὐταρχία, ας, ἡ, summa rerum potestas.
αὐτάρχος, ε, ὁ, idem quod αὐτάρχης.
αὐτᾶς, gen. sing. f. g. *Dor.* pro αὐτῆς.
αὐτάων, *ipsarum*, gen. plur. *Dor.* pro αὐτῶν.
αὖτε, *adv.* rursum, iterum, postea. Ab αὖ.
αὐτέη, *ipsa*, *Ion.* pro αὐτή.
αὐτενέργητος, ε, ὁ καὶ ἡ, ipse per se operans et efficiens. Ex αὐτὸς et ἐνεργέω, *operor.*
αὐτεξέσιον, ε, τὸ, liberum arbitrium. Ab
αὐτεξέσιος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui sui juris, sive suæ potestatis est; (2) de imperio infinito, de regno, cujus potestas nullis limitibus circumscribitur. Ex αὐτὸς et ἐξεσία.
αὐτεξεσιότης, ητος, ἡ, libera potestas.
αὐτεξεσιώς, *adv.* libere.
ἀὐτεον, *exclamabant*, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤὐτεον, a verbo ἀὐτέω, *exclamo.*
αὐτεπάγγελτος, ε, ὁ καὶ ἡ, sponte aliquid indicans, vel pollicens ; *Ph.* ultroneus, *Isocr.* etiam qui cœnam condicit. Ex αὐτὸς et ἐπαγγέλλω.
αὐτεπίβελος, ε, ὁ καὶ ἡ, suis ipsius captus insidiis. Ex αὐτὸς et ἐπίβελος.
αὐτεπίσκοπος, ὁ, sui juris, sui ipse curam gerens.
αὐτεπίστατος, ε, ὁ καὶ ἡ, quem quis sibi ipse accersivit atque attraxit.
αὐτεπιτάκτης, ε, ὁ, qui ipse per se aliquid injungit, qui jure suo jussa imponit. Ex αὐτὸς et ἐπιτάσσω, *impero.*
αὐτεπίτακτος, ὁ, idem.
αὐτεπιτακτικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars suo imperio regendi. Ab
αὐτεπιτακτικὸς, ὴ, ὸν, ad imperium absolutum pertinens. Ab αὐτεπιτάκτης.
αὐτεπιτακτικῶς, *adv.* more eorum, qui per se jubendi potestatem habent.
αὐτεπώνυμος, ὁ καὶ ἡ, cui idem nomen est impositum cognominis. Ex αὐτὸς et ὄνομα.
αὐτερέτης, ε, ὁ, miles, qui ipsemet remigat.
ἀὐτευν, 3. pl. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἤὐτευν, ab
ἀὐτέω, ῶ, clamo. Ab αὔω.
ἀὐτὴ, ῆς, ἡ, clamor, vox pugnæ commissæ; (2) pugna. Ab ἀὐτέω.
αὐτὴν, *ipsa*, *Att.* pro αὐτή.
αὐτήκοος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui suis aliquid auribus audivit ; (2) qui sui est juris. Ex αὐτὸς et ἀκέω, *audio.*
αὐτήμαε, *adv.* eodem die.
αὐτῆς, ἐῆσι, dat. pl. f. g. *Ion.* pro αὐτοῖς.
αὐτὶκ', *statim*, pro αὐτίκα.
αὐτίκα, *adv.* mox, statim, protinus, illico, continuo, extemplo, illicet, actutum, *Gl. V.* (2) exempli causa ; (3) primum, jam primum ; (4) vicissim.
αὐτὶς, *adv.* idem quod αὖθις.
αὐτίτης, ε, ὁ, hornus, qui unius ejusdemque anni est ; (2) purus, merus ; (3) solus in solitudine vivens. Ex αὐτὸς et ἔτος, *annus.*
αὐτίχ', pro αὐτίκ', ob sequentem adspirationem.
ΑΥ''ΤΜΗ, ῆς, ἡ, halitus, spiritus ; (2) vapor ; (3) fumus ; (4) ardor.
αὐτμὴν, ένος, ὁ, idem.
αὐτοάγαθος, ε, ὁ καὶ ἡ, ipse per se bonus. Hinc
αὐτοαγαθότης, ητος, ἡ, ipsamet bonitas.
αὐτοαγιότης, ητος, ἡ, sanctitas naturæ interna, *Suic.*
αὐτοαδάμας, αντος, ὁ, ipsissimus adamas, *Suic.*
αὐτοαλήθεια, ας, ἡ, ipsa veritas.
αὐτοαληθῶς, *adv.* verissime.
αὐτοάνθρωπος, ε, ὁ, homo ipse per se.
αὐτοάπειρος, ε, ὁ καὶ ἡ, per se infinitus, *Suic.*
αὐτοαπλότης, ητος, ἡ, ipsa simplicitas, *Bud.*
αὐτοαρετὴ, ῆς, ἡ, ipsa virtus, *Suic.*
αὐτοβοάω, ῶ, ipse me mea voce prædico, ipse mei præconem ago. Ex αὐτὸς et βοάω.
αὐτοβοεὶ, *adv.* ipso clamore, primo statim clamore. Ex αὐτὸς et βοὴ, *clamor.*
αὐτοβοηδὸς, ὴ, ὸ, qui sibi ipse sufficit, consulere potest.
αὐτοβόητος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui ipse sua voce de se testatur. Ab αὐτοβοάω.
αὐτοβορέας, ε, ὁ, ipse Boreas.
αὐτοβούλος, ε, ὁ καὶ ἡ, sua sponte, suo instinctu per se aliquid volens ; *Ph.* arbiter. Ex αὐτὸς et βυλὴ, *consilium.*
αὐτόγα, *hic profecto*, *Dor.* pro αὐτόγε.
αὐτογένεθλος, ε, ὁ καὶ ἡ, cui ex se ipso genus est, qui a se ipso est. Ex αὐτὸς et γενέθλη, *origo, genus.*
αὐτογενὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex αὐτὸς et γίνομαι, *nascor.* Unde
αὐτογένητος, ε, ὁ καὶ ἡ, ex se genitus.
αὐτογέννητος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem.
αὐτογνωμονέω, ῶ, f. ήσω, ex animi mei sensu et arbitratu facio ac judico. Ab
αὐτογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui suam dumtaxat sententiam sequitur. Ex αὐτὸς et γνώμη, *sententia.*
αὐτογνωμόνως, *adv.* suo arbitrio, consilio.
αὐτόγνωστος, ε, ὁ καὶ ἡ, suam sententiam secutus. Ex αὐτὸς et γιγνώσκω, *cognosco.*
αὐτόγονος, ε, ὁ καὶ ἡ, ipse per se genitus, a se ortum habens. Ex αὐτὸς et γόνος.
αὐτογραμμὴ, ῆς, ἡ, linea mathematica.
αὐτόγραφον, ε, τὸ, scriptum propria manu exaratum. Ab
αὐτογράφος, ε, ὁ καὶ ἡ, propria manu scriptus. Ex αὐτὸς et γράφω, *scribo.*
αὐτόγυον, ε, τὸ, aratri dentale, lignum, cui vomer includitur. Ex αὐτὸς et γύα.
αὐτοδαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui ex se ipso et sine magistro didicit. Ex αὐτὸς et δαίω, *disco.*
αὐτοδαΐκτος, ε, ὁ καὶ ἡ, a se ipso interfectus. Ex αὐτὸς et δαΐζω, *occido.*
αὐτόδαιτος, idem quod αὐτόδειτνος.
αὐτόδακ, *adv.* mordicus, ipsis dentibus.
αὐτόδειτνος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui vocatus secum ipse adfert, quæ cœnet, (*sive potius*, pauper, parasitus, *ut* αὐτόσιτος, *Ern.*) Ex αὐτὸς et δεῖπνον.
αὐτοδεκαέτης, solidis decem annis. Ex αὐτὸς, δέκα, *decem*, et ἔτος, *annus.*
αὐτοδέσποτος, ὁ, dominus absolutus, summus.
αὐτόδηλος, ε, ὁ καὶ ἡ, per se manifestus.
αὐτοδημιεργητος, ον, a se factus.
αὐτοδιακονία, ας, ἡ, quum quis sui ipsius ministerio, non alieno, utitur. Ab
αὐτοδιάκονος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui ipse sibi ministrat et famulatur. Ex αὐτὸς et διάκονεω, *ministro.*
αὐτοδίδακτος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui sua ipsius industria aliquid didicit, a se ipso doctus ; (2) suapte natura aliquid faciens.
αὐτοδιδάκτως, *adv.* naturæ instinctu.
αὐτοδιήγητος, ε, ὁ καὶ ἡ, ab ipso seu per se narratus, ab ipso auctore commemoratus. Ex αὐτὸς et διηγέομαι, *narro.*
αὐτοδιηγήμενος, ε, ὁ, ipse ex sua persona narrans. Ex iisd.
αὐτοδικαιοσύνη, ης, ἡ, ipsa justitia.
αὐτοδικέω, ῶ, f. ήσω, mihi ipsi jus dico. Ex αὐτὸς et δίκη, *jus.*
αὐτοδίκη, ης, ἡ, litigatio per se ipsum, et non per alium. Ex iisd.
αὐτόδικος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui se ipso judice utitur. Ex iisd.
αὐτόδιον, *adv.* statim, e vestigio. Ex αὐτὸς et ὁδὸς, *via.* (Scribend. αὐθόδιον.)
αὐτοδόξα, ας, ἡ, opinio, vel gloria ipsa per se spectata.
αὐτοδόξαστος, ον, proprie et magis opinabilis.
αὐτόδρομος, ε, ὁ καὶ ἡ, per se et sua natura currens ; (2) qui per se et sua natura movetur. Ex αὐτὸς et inus. δρέμω, *curro.*
αὐτοδύναμος, ὁ καὶ ἡ, per se potens. Ex αὐτὸς et δύναμαι, *possum.*
αὐτόδωρον, ε, τὸ, donum ipsum, totum.
αὐτοειδὴς, ἐς, prorsus similis.
αὐτοεῖναι, ipsum esse, per seipsum esse.
αὐτοέκαστος, ε, ὁ, pro se quisque.
αὐτοέλικτος, ε, ὁ καὶ ἡ, sua sponte volutatus, qui per se contorquetur, vel vorticibus circumagitur. Ex αὐτὸς et ἑλίσσω.
αὐτοενεργητικὸς, ὴ, όν, formam passivam, sed activam significationem habens.
αὐτοεντεὶ, *adv.* propria manu. Ab
αὐτόεντης, ε, ὁ, interfector, percussor ; (2) qui sibi ipsi manum infert ; (3) dominus, ap. *Eur. Ern.* Ex αὐτὸς et ἰέω, *mitto.*
αὐτοεξεσία, ας, ἡ, libera potestas.
αὐτόεστες, *adv.* eodem anno. Ab
αὐτοετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, eodem anno, qui ejusdem anni est. *Gl. V.* anniculus. Ex αὐτὸς et ἔτος, *annus.*
αὐτοζήμιος, ον, qui se ipse punit.
αὐτοζήτητος, qui se ipse offert, qui non quæsitus reperitur.
αὐτοζωὴ, ῆς, ἡ, ipsa vita, cum quis per se vivit. Ex αὐτὸς et ζωὴ, *vita.*
αὐτόζως, *adv.* per se vivens, *Bud.*
αὐτοθάνατος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui ipse sibi mortem infert. Ex αὐτὸς et θάνατος, *mors.*
αὐτοθελεὶ, *adv.* ultro. Ab
αὐτοθελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, quod ipse quis vult, voluntarius. Ex αὐτὸς et θέλω, *volo.*
αὐτοθέμεθλος, ε, ὁ καὶ ἡ, per se habens fundamentum. Ex αὐτὸς et θέμεθλον.
αὐτόθεν, *adv.* illic, istinc, inde, ex isto loco; indidem, *Gl. V.* (2) ab hoc tempore ; (3) ex tempore, confestim, protinus ; (4) jam inde. Ab αὐτός.
αὐτόθεος, ε, ὁ καὶ ἡ, per se Deus, vel Dea ;

(2) Deus verissimus, *Suic.* Ex *αὐτὸς* et Θεὸς, *Deus.*

αὐτοθήριον, *ου*, *τὸ*, ipsa bellua, *Suic.*

αὐτόθι, *adv.* illic, istic, ibi; inibi, *Gl. V.* Ab *αὐτός.*

αὐτόθροος, *ου*, *ὁ ἢ ἡ*, ex sua ipsius voce profectus, quem quis de se ipso dicit. Ex *αὐτὸς* et *θρέω*, *clamor*, *loquor.*

αὐτοῖσι, *ipsibus*, gen. sing. *Ion.* pro *αὐτῷ.*

αὐτοκάδδαλος, *ου*, *ὁ καὶ ἡ*, utcumque subactus; (2) brevi tempore et levi opera compactus, tumulturarie factus. Ex *αὐτὸς* et *κάδος*, *farina*, de qua proprie dicitur.

αὐτοκάθαρσις, *εως*, *ἡ*, ipsamet purgatio, per se purgatio. Ex *αὐτὸς* et *κάθαρσις.*

αὐτοκαλος, *ου*, *ὁ καὶ ἡ.* per se bonus, *Suic.*

αὐτοκάνδαλος, *ον*, tumulturarius, *Lyc.*

αὐτοκασιγνήτη, *ης*, *ἡ*, soror germana.

αὐτοκασιγνητος, *ου*, *ὁ καὶ ἡ*, fortuna germanus.

αὐτοκατάκριτος, *ου*, *ὁ καὶ ἡ*, suopte judicio condemnatus. Ex *αὐτὸς* et *κατακρίνω.*

αὐτοκατασκεύασος, *ον*, non factus opera humana, natus.

αὐτοκέλευθος, *ου*, *ὁ καὶ ἡ*, per se iter faciens.

αὐτοκέλευστος, *ου*, *ὁ καὶ ἡ*, injussus, sua sponte. Ex *αὐτὸς* et *κελεύω*, *jubeo.*

αὐτοκελής, *ἐς*, (a *κέλομαι*) idem.

αὐτοκέρας, *ατος*, *ὁ καὶ ἡ*, ipse per se mixtus ac temperatus. Ex *αὐτὸς* et *κεράννυμι.*

αὐτοκέφαλον, *ου*, *τὸ*, ipsum caput.

αὐτοκινησία, *ας*, *ἡ*, motus ultroneus, motus, quo res aliqua sua sponte, vel suopte impulsu movetur, aut moveri potest. Ex *αὐτὸς* et *κίνησις*, *motus.*

αὐτοκίνητος, *ου*, *ὁ καὶ ἡ*, qui per se movetur, aut moveri potest, suapte natura mobilis. Ex *αὐτὸς* et *κινέω*, *moveo.*

αὐτόκλαδος, *ου*, *ὁ καὶ ἡ*, ipse cum suis ramis.

αὐτόκλητος, *ου*, *ὁ καὶ ἡ*, a se ipso vocatus, qui non invitatus ad epulas venit.

αὐτοκλήτως, *adv.* suâ ipsius vocatione.

αὐτοκμής, *ῆτος*, *ὁ καὶ ἡ*, a se ipso fabricatus et elaboratus. Ex *αὐτὸς* et *κάμνω.*

αὐτόκομος, *ου*, *ὁ καὶ ἡ*, ipse per se comatus, sua sponte comatus. Ex *αὐτὸς* et *κόμη.*

αὐτόκοτον ἰμάτιον, *ου*, *τὸ*, vestis comica, vulgo *συρία* dicta. Ex *αὐτὸς* et *κόπτω*, *succido.*

αὐτοκρανὴς, *έος*, *ὁ καὶ ἡ*, ipse per se mistus et temperatus; (2) cui aliunde temperamentum accersere opus non est. Ex *αὐτὸς* et *κεράννυμι*, *misceo.*

αὐτοκρας, *ατος*, *ὁ*, *ἡ*, *καὶ τὸ*, idem.

αὐτοκράτειρα, *ης*, *ἡ*, imperatrix, liberum arbitrium habens.

αὐτοκρατὲς, *έος*, *τὸ*, libera potestas.

αὐτοκρατὴς, *έος*, *ὁ καὶ ἡ*, qui sui juris est, qui pro suo arbitrio de re aliqua statuit. Ex *αὐτὸς* et *κράτος*, *potestas.*

αὐτοκρατορεύω, imperator sum, summum imperium teneo.

αὐτοκρατορία, *ας*, *ἡ*, libera potestas, potestas *αὐτοκράτορος*, *Gl. V.* principatus.

αὐτοκρατορικὸς, *ἡ*, *όν*, ex libero arbitrio manans; (2) imperatorius, pertinens ad imperatorem; imperialis, *Gl. V.*

αὐτοκρατορικῶς, *adv.* pro suo arbitrio, plena potestate.

αὐτόκρατος, *ὁ*, vinum sapore medium inter dulcem et austerum.

αὐτοκρᾰτωρ, *ορος*, *ὁ καὶ ἡ*, qui sui juris est, qui liberam plenamque potestatem habet, ut legatus, dux belli. Unde (2) Imperator Rom. a Græcis sic vocatur. Ex *αὐτὸς* et *κράτος*, *potestas.*

αὐτοκρὴς, *Ion.* pro *αὐτοκρανὴς.*

αὐτοκτίνων, ipse interficio me.

αὐτόκτιστος, *η*, *ὁ καὶ ἡ*, sua sponte structus. Ex *αὐτὸς* et *κτίζω.*

αὐτόκτιτος, *η*, *ὁ καὶ ἡ*, idem et ex iisd.

αὐτόκτονος, *η*, *ὁ καὶ ἡ*, qui se ipsum interfecit, qui sibi manus intulit. Ex *αὐτὸς* et *κτείνω*, *occido.*

αὐτοκτόνως, *adv.* sua cæde manu.

αὐτοκυβεργητὶ, *adv.* sua ipsius gubernatione.

αὐτοκύλισος, *ου*, *ὁ καὶ ἡ*, per se volutus, suapte natura volubilis.

αὐτοκύριος, *η*, *ὁ καὶ ἡ*, per se dominus.

αὐτόκωλος, *ου*, integro corpore, *Simon.* A *κῶλον.*

αὐτόκωστος, *ου*, adnatum capulum habens ensis.

αὐτολάλητος, *ον*, secum loquens.

αὐτολεξεὶ, *adv.* verbo tenus, ad verbum. Ex *αυτὸς* et *λέξις*, *verbum.*

αὐτολετὴς, *ῆρος*, *ὁ*, peremtor. Ex *ὄλλυμι.*

αὐτολήκυθος, *ου*, *ὁ καὶ ἡ*, pauper; (2) parasitus.

αὐτολίθινος, *η*, *ὁ καὶ ἡ*, lapideus, saxeus; (2) durus, qui flecti nequit.

αὐτολόγος, *ου*, *ὁ*, ipsum verbum, filius Dei.

αὐτολόγχευτος, *η*, *ὁ καὶ ἡ*, per se genitus. Ex *αὐτὸς* et *λοχεύω*, *pario.*

αὐτολυρίζω, f. *ίσω*, ipsemet lyra cano.

αὐτομαθὴς, *έος*, *ὁ καὶ ἡ*, qui ex se ipso didicit; qui nullo præceptore usus est. Ex *αὐτὸς* et *μανθάνω*, *disco.*

αὐτομαθῶς, *adv.* discendo a et ex se ipso, sine præceptore.

αὐτομάνης, *ὲς*, ex ipso furibundus, *Man.* Ex *αὐτὸς* et *μαίνομαι.*

αὐτομαρτυρέω, *ῶ*, f. *ήσω*, de me ipso testor.

αὐτομάρτυς, *υος*, *ὁ καὶ ἡ*, qui sibi ipsi testis est, seu testimonium exhibet.

αὐτομάτει, *adv.* sponte, ultro. Ab *αὐτόματος.*

αὐτομάτην, *adv.* idem et ab eod.

αὐτομάτι, *adv.* idem et ab eod.

αὐτοματία, *ας*, *ἡ*, fortunæ temeritas, eventus fortuitus. Ab *αὐτόματος.*

αὐτοματίζω, f. *ίσω*, sponte facio; injussus non coactus. Hinc

αὐτοματισμὸς, *ῦ*, *ὁ*, actio, quæ sponte fit.

αὐτόματος, *η*, *ὁ καὶ ἡ*, ex se ipso aliquid faciens, non alieno impulsu, spontaneus, ultroneus; (2) fortuito eveniens. Ex *αὐτὸς* et *μάτην*, *frustra*, vel *μάομαι*, *excitor.*

αὐτομαυργοὶ, *οἱ*, qui *αὐτόματα* faciunt. Ab *ἔργον.*

αὐτομαυργὸς, *ῦ*, *ὁ*, faber *αὐτομάτου*, artifex operis se ipsum moventis. Ex *αὐτόματος* et *ἔργον*, *opus.*

αὐτομάτως, *adv.* sponte, ultro, sine alieno impulsu; (2) temere, fortuito.

αὐτομαχέω, *ῶ*, per me pugno; (2) per me ipse, non per alium, litigo ac judicio contendo. Ex *αὐτὸς* et *μάχομαι*, *pugno.*

αὐτομήτωρ, *ορος*, *ἡ*, ipsissima mater.

αὐτομήτωρ, *ορος*, *ὁ καὶ ἡ*, eadem matre natus.

αὐτομολέω, *ῶ*, fut. *ήσω*, ad hostes deficio, transfugio, meos desero et ad hostes deficio, ut ipsis militem; (2) rio in aliquid, amplexor aliquod. *Αὐτομολεῖν πρός τινα*, *ἐς τινα*, *ἐκ τινος.* Ab *αὐτόμολος.* Unde

αὐτομολία, *ας*, *ἡ*, transfugium, defectio, qua quis sponte ad hostes transit; (2) stolo, seu soboles e trunco vitis propullulans.

αὐτόμολος, *ου*, *ὁ καὶ ἡ*, qui sua sponte et a nullo incitatus it; (2) qui sua sponte ad partem alteram transit ac deficit; transfuga, *Ph.* perfuga, al. *Gl. V.* Ex *αὐτὸς* et *μολέω*, *venio*, *eo.*

αὐτομόλως, *adv.* more transfugæ, in modum proditoris ac transfugæ, *Hes.* ex *Soph.*

αὐτονομέομαι, *οῦμαι*, f. *ήσομαι*, meis legibus utor, meique juris sum:

αὐτονομία, *ας*, *ἡ*, potestas vivendi suis legibus, vel suo jure utendi. *Gl. V.* privilegium. Ab

αὐτόνομος, *ου*, *ὁ καὶ ἡ*, qui suis legibus vivit; magister morum, *Ph.*

αὐτονόμως, *adv.* suis vivendo legibus, suo utendo jure.

αὐτοντιμωρούμενος, *ου*, *ὁ*, se ipsum puniens. Ex *αὐτὸς* et *τιμωρέομαι*, *punio.*

αὐτονυκτὶ, *αὐτονυχεὶ*, et *αὐτονύχι*, ea ipsa nocte.

αὐτόξυλος, *ου*, *ὁ καὶ ἡ*, ex ipso ligno adhuc rudi confectus; (2) qui est e vernaculo ligno. Ex *αὐτὸς* et *ξύλον*, *lignum.*

αὐτοοδέτερον, *ου*, *τὸ*, per se, sive absolute neutrum. Vox *Gramm.* Ex *αὐτὸς* et *ἑοδέτερος.*

αὐτοπάγης, *ες*, a semet ipso factus sibi.

αὐτοπάθεια, *ας*, *ἡ*, innata passio; (2) reciprocatio, qua persona agit et patitur. Ab

αὐτοπαθὴς, *έος*, *ὁ καὶ ἡ*, ex se, vel intrinsecus patiens; (2) reciprocus. Ex *αὐτὸς* et *πάθος*, *passio.*

αὐτοπαθῶς, *adv.* cum passione innata, patiendo intrinsecus; (2) ex proprio adfectu; (3) ex vero animi sensu.

αὐτόπαις, *αιδος*, *ὁ καὶ ἡ*, filius genuinus.

αὐτοπαράκλητος, *ὁ*, qui sponte aliquid facit, non indigens adhortatione.

αὐτοπάρακτος, *η*, *ὁ καὶ ἡ*, a se ipso productus. Ex *αὐτὸς* et *παράγω*, *produco.*

αὐτοπαραξία, *ας*, *ἡ*, per se ipsum productio, *Suic.* Ex iisd.

αὐτοπάτωρ, *ορος*, *ὁ*, qui a se est, nullo patre natus.

αὐτοπήμων, *ὁ*, sibi ipsi nocens. A *πῆμα.*

αὐτόπιστος, *η*, *ὁ καὶ ἡ*, per se fidem faciens, per se credibilis. Ex *αὐτὸς* et *πίστις*, *fides.*

αὐτοποδητὶ, *adv.* idem quod *αὐτοποδὶ*, *Luc.*

αὐτοποδὶ, *adv.* suis pedibus.

αὐτοποδία, *ας*, *ἡ*, actio, quum quis suis pedibus iter facit. Ex *αὐτὸς* et *πούς*, *pes.*

αὐτοποίητος, *η*, *ὁ καὶ ἡ*, a se ipso factus. Ex *αὐτὸς* et *ποιέω*, *facio.*

αὐτοποιὸς, *ῶ*, *ὁ*, sua sponte et per se factus, seu faciens.

αὐτόπολις, *εως*, *ἡ*, civitas, quæ suis ipsius legibus utitur, urbs, quæ per se sola civitatis nomine censetur. Ex *αὐτὸς* et *πόλις.*

αὐτοπόνητος, *η*, *ὁ καὶ ἡ*, per se elaboratus. Ex *αὐτὸς* et *πονέω*, *laboro.*

αὐτοπόνος, *ον*, idem quod *αὐτοπόνητος*, *Nic.*

αὐτόπους, *οδος*, *ὁ καὶ ἡ*, qui suis ipsius pedibus iter facit; (2) sine duce incedens. Ex *αὐτὸς* et *πούς*, *pes.*

αὐτοπραγία, *ας*, *ἡ*, actio, quum quis per se et suo arbitrio aliquid facit; (2) potestas vivendi, ut velis. Ex *αὐτὸς* et *πράττω.*

αὐτοπραγματεύτως, *adv.* sine arte.

αὐτόπρεμνος, *η*, *ὁ καὶ ἡ*, *Epith.* arboris, quæ cum ipsis radicibus evellitur, *Soph. Ant.* 725. Ex *αὐτὸς* et *πρέμνον*, *stirps.*

αὐτοπρεπὴς, *έος*, *ὁ καὶ ἡ*, se ipsum decens, sibi ipsi conveniens; (2) difficilis; (3) magnus. Ex *αὐτὸς* et *πρέπω*, *convenio.*

αὐτοπροαίρετος, *η*, *ὁ καὶ ἡ*, libero arbitrio agens; *Gl. V.* ultroneus, voluntarius.

αὐτοπροαιρέτως, *adv.* suo ipsius arbitratu, sua sponte.

αὐτοπρόσωπον, *η*, *τὸ*, scriptum, in quo auctor ex sua persona docet, nulla extrinsecus adsumpta. Ab

αὐτοπρόσωπος, *η*, *ὁ καὶ ἡ*, non personatus; (2) personam, qualis est, veram gerens. Ex *αὐτὸς* et *πρόσωπον*, *persona.*

αὐτοπροσώπως, *adv.* in, vel sub propria persona; (2) coram.

αὐτοπτέω, *ῶ*, ipse meis oculis cerno. Ab

αὐτόπτης, *η*, *ὁ*, qui suis oculis vidit, oculatus testis. Ex *αὐτὸς* et *ὄπτομαι*, *video.*

αὐτοπτος, *η*, *ὁ ἢ ἡ*, ipse visus et deprehensus. Ex iisd.

αὐτοπυρίτης, *ου*, *ὁ*, sc. *ἄρτος*, panis cui furfur non est ademptus; opponitur qui est ex polline.

αὐτόσυρος, *η*, *ὁ καὶ ἡ*, idem. Ex *αὐτὸς* et *συρός.*

αὐτοπώλης, *ου*, *ὁ*, qui non vendit ab alio empta. Unde

αὐτοπωλικὴ, *ἡς*, mercatura rerum non aliunde emptarum, ut frugum in agro suo nataram.

αὐτοσέγμων, *ονος*, *ὁ καὶ ἡ*, quod ipsi sibi struit, sive sibi conciliat aliquis. Ex *αὐτὸς* et *ῥέζω*, *struo.*

αὐτόσορος, *η*, *ὁ καὶ ἡ*, tectum ex se ipso habens, se ipsum contegens, *Opp.* Ex *αὐτὸς* et *ὀροφή.*

αὐτορρίζος, *η*, *ὁ καὶ ἡ*, cum ipsa radice, cujus radix non avulsa est; (2) radices, fundamenta habens a se.

αὐτορριφὴς, *ἐς*, sua sponte cadens, labens.

αὐτόρρους, *ου*, sponte profluens, *Pind.*

αὐτόρρυτος, *η*, *ὁ καὶ ἡ*, idem. Ex *αὐτὸς* et *ῥύω*, *fluo.*

ΑΥ″ΤΟΣ, *ῆ*, *ὸ*, ipse, ipsa, ipsum; (2) ipsemet; (3) qui sponte aliquid facit; (4) solus, ab aliis non adiutus; (5) idem; (6) ego; (7) dominus. Hinc *Superl.* *αὐτότατος*, ipsissimus.

αὐτόσαρκες, *οἱ καὶ αἱ*, cuticulam nimis curantes, voluptarii. A *σὰρξ*, *caro.*

αὐτόσε, *adv.* illuc, huc; (2) eodem.

αὐτοσίδηρος, *η*, *ὁ καὶ ἡ*, ferreus.

αὐτόσιτος, *η*, *ὁ καὶ ἡ*, qui ipse sibi cibum comparat; (2) qui cum alio cœnaturus ipse suas secum adfert dapes; (3) pauper; (4) parasitus. Ex *αὐτὸς* et *σῖτος.*

αὐτοσκεύασος, idem quod

αὐτόσκευος, *η*, *ὁ καὶ ἡ*, rudis, simplex et inconditus, nullo constans artificio.

αὐτοσπόρος, *ον*, a seipso semen habens, *Æsch.*

αὐτόσσυτος, *η*, *ὁ καὶ ἡ*, sponte excitus, veniens. Ex *αὐτὸς* et *σύομαι*, *excito.*

αὐτοστᾰδία, *ας*, *ἡ*, pugna stataria, qua nimirum pede collato cum hoste pugnatur. Ex *αὐτὸς* et *στάδιος*, *stataria*, *stabilis.*

αὐτόστεγος, *η*, *ὁ καὶ ἡ*, qui ipse sibi tecti loco est, vel tecto natura sua instructus; (2) perfectus, absolutus.

αὐτόστοιχος, *η*, *ὁ καὶ ἡ*, qui solus secum meditatur, qui ipse ad se animum advertit, *Suid.*

αὐτόστολος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui sine navi trajicit, ipse sibi navis est, *de natante.*
αὐτοσύνος, ον, tacite gemens.
αὐτοσφάτηγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, summus dux belli, qui auspicia habet.
αὐτόσχολος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, per se et suapte natura columnis fultus.
αὐτοσφάγης, ες, ὁ καὶ ἡ, ipse a se jugulatus, qui se ipse occidit. Ex αὐτὸς et σφαγή.
αὐτοσχεδὰ, *adv.* illico ; (2) cominus.
αὐτοσχεδία, ας, ἡ, sc. μάχη, pugna, quæ cominus fit. Ab αὐτοσχέδιος.
αὐτοσχεδιάζω, f. άσω, ex tempore et tumultuarie facio, sive (2) temere, inconsulte, v. c. judico, loquor, &c. (3) sponte ago. Αὐτοσχεδιάζειν περὶ τῶν πραγμάτων, *Isocr.* εἰς τὰ σώματα, *Æschin.* Ab eod. Hinc
αὐτοσχεδίασμα, ατος, τὸ, opus ex tempore et tumultuarie factum.
αὐτοσχεδιασμὸς, οῦ, ὁ, dictio extemporalis :
αὐτοσχεδιαστὴς, οῦ, ὁ, qui extemporalem habet orationem ; (2) qui ex tempore et tumultuarie aliquid facit :
αὐτοσχεδιαστὶ, *adv.* ex tempore, non præmeditate :
αὐτοσχεδιαστικὸς, ὴ, όν, extemporalis.
αὐτοσχεδιὴν, idem quod αὐτοσχέδιος, *Hom.*
αὐτοσχέδιος, ία, ιον, et αὐτόσχεδος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, extemporalis, ex tempore factus, inelaboratus, tumultuarius, *Gl. V.* αὐτοσχέδιον, præ oculis dictio.
αὐτοσχεδίως, *adv.* ex tempore, tumultuarie ; (2) temere, fortuito casu ; (3) sponte sua.
αὐτόσχολος, *adv.* cominus. Α σχεδόν.
αὐτοτέλεια, ας, ἡ, perfectio, absolutio ; (2) integritas. Ab αὐτοτελὴς.
αὐτοτέλεσος, ὁ καὶ ἡ, per se perfectus. Ab
αὐτοτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in se finem suum habens ; (2) per se finem faciens seu imponens ; (3) per se absolutus et consummatus ; (4) ipse sibi sufficiens, cui propriæ vires ad aliquid perficiendum sufficiunt, *Ph.* αὐτοτελὲς, absolutum. Ex αὐτὸς et τέλος, *finis.*
αὐτοτελῶς, *adv.* absolute, perfecte.
αὐτότεχνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, per se peritus, per se artem tenens. Ex αὐτὸς et τέχνη, *ars.*
αὐτότοκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, editus cum ipso partu. Ex αὐτὸς et τίκτω, *pario.*
αὐτότροφος, idem quod αὐτόσιτος.
αὐτότυπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, a se ipso impressus.
αὐτῆ, *adv.* ibi, illic ; (2) hic. Ab αὐτός.
αὐτοὐπερέσιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, per se supra-essentialis, *Suic.* Ex αὐτὸς et ὑπερέσιος.
αὐτουργέω, ῶ, f. ήσω, per me facio. Ab αὐτουργὸς. Hinc
αὐτέργημα, τὸ, quod quis ipse facit.
αὐτέργητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, extemporalis, inelaboratus ; (2) sponte natus.
αὐτουργία, ας, ἡ, operatio ejus, qui per se aliquid efficit.
αὐτουργικὸς, ὁ, qui sua manu victum quærit potius, quam ab alio datis fruitur.
αὐτουργὸς, ὁ καὶ ἡ, qui per se facit et operatur, non aliena opera utens ; (2) qui manu sua victum sibi quærit ; (3) opifex ; (4) qui sua manu cædit, pulsat, vel pugnat. *Gl. V.* auctor rei. Ex αὐτὸς et ἔργον.
αὐτόγυτος, ον, subito, ex tempore factus.
αὐτόθι, s. αὐτόφιν, *adv.* ibi ; (2) ipsis pro *Dativo* αὐτοῖς.
αὐτοφιλαυθρωπία, ἡ, humanitas ipsissima.
αὐτοφίλαυτος, ον, sui valde amans.
αὐτόφλοιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ipsum corticem adhuc habens, nondum a cortice sejunctus.
αὐτοφονευτὴς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui se ipsum perimit, vel peremit. Ex φονεύω.
αὐτοφόνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem.
αὐτόφοντης, ᾱ, ὁ, idem ; (2) qui alii sua manu cædem infert. Ex iisd.
αὐτοφόνως, *adv.* suo ictu, sua manu.
αὐτόφορτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui ipse voravit. Ex αὐτὸς et φέρω, *voro.*
αὐτόφορτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cum ipso onere et mercibus. Ex αὐτὸς et φόρτος, *onus.*
αὐτοφυέργητος, ον, a semet ipso servatus.
αὐτοφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, nativus, opere non factus, arte carens ; (2) genuinus, germanus. *Gl. V.* spontaneus, naturalis. Ex αὐτὸς et φύω, *nascor.*
αὐτόφυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ex se ipso natus, ex se ipso procreatus. Ex αὐτὸς et φυτὸς.
αὐτοφυῶς, *adv.* suapte natura, sponte naturæ ; (2) native, genuine ; (3) sine arte, elaboratione. Ab αὐτοφυὴς.
αὐτόχρωνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui sua ipse voce utitur ad dicendum. Ex φωνή.
αὐτόχρωρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, deprehensus in ipso furto, deprehensus in ipsa re, sive scelere, ita ut non sit inficiando. *Gl. V.* manifestarius ; ἐπ' αὐτοφώρῳ, in furto, in scelere ipso ; *Gl. V.* manifesto.
αὐτοῤῥῶς, τὸ, ipsa lux ; (2) Spiritus Sanctus.
αὐτόγλᾶφις, ίτος, ἡ, ipsa per se gratia, *Suic.*
αὐτόχειρ, ρος, ὁ καὶ ἡ, qui sua manu aliquid facit ; (2) qui sua manu victum quærit ; (3) qui sua manu vim facit, cædem patrat ; (4) quod propria manu patratur ; (5) qui se ipsum interfecit ; (6) αὐτόχειρ τινός, est etiam qui aliquem sua manu capit, v. c. in prælio. Hinc
αὐτοχειρὶ, *adv.* propria manu, suo Marte.
αὐτοχειρία, ας, ἡ, homicidium manu suapatratum ; neque solum in semet ipso, sed et in aliis, *unde interdum* facinus *possis vertere :*
αὐτοχειρίᾳ, *adv.* sua ipsius manu :
αὐτοχειρίζω, f. ίσω, propria manu facio :
αὐτόχειρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui se ipsum occidit.
αὐτοχειροτόνητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, suo ipsius suffragio electus, per se creatus. Ex αὐτὸς et χειροτονέω, *creo.*
αὐτοχείρως, idem quod αὐτοχειρί.
αὐτοχθὼν, ονος, ὁ καὶ ἡ, ex ipsa terra ortus, ex ipsa tellure oriundus ; (2) indigena, domesticus ; patricius, *Ph.* αὐτόχθονες, aborigines, Ph. Ex αὐτὸς et χθών.
αὐτοχόλωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui sua sponte iram concipit ; (2) sibi ipsi iratus. Ex αὐτὸς et χολόω, *irascor.*
αὐτοχόωνος, ὁ καὶ ἡ, crassa Minerva fusus, veluti sua sponte fusus. Ex αὐτὸς et χωνεύω.
αὐτόχρημα, *adv.* re ipsa, re vera, plane, omnino. Ex αὐτὸς et χρῆμα, *res.*
αὐτόχροος, *contr.* ως, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nativi coloris ; *Gl. V.* αὐτόχρωος, nativa.
αὐτόχυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, per se et sponte sua fusus, vel diffusus. Ex αὐτὸς et χύω.
αὐτοχώνευτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod αὐτοχόωνος. Ex αὐτὸς et χωνεύω, *fundo.*
αὐτόχωνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem.
αὐτωπία, ας, ἡ, quum quis suis oculis vidit, oculata fides. *Gl. V.* in conspectu. Ex αὐτὸς et ὄψις, *visus.*
αὑτῷ, *sibi ipsi*, dat. sing. *Att.* pro ἑαυτῷ.
αὕτως, sive αὐτως, *adv.* sic, hoc modo ; (2) eodem modo, pariter ; (3) utcumque ; (4) temere, frustra. Ab αὐτός.
αὐφένα, *cervicem, Dor.* pro αὐχένα.
αὐχενίσας, ᾱ, ὁ, cervicosus, *Gl. V.* Ab αὐχήν. Unde
αὐχενίζω, f. ίσω, cervicem incido, cervicem frango ; (2) loro caput equi constringo :
αὐχενισ-τὴρ, ῆρος, ὁ, gulam frangens, *Epith.* laqueator, *Suic.* Ab
αὐχὴν, ένος, ὁ, ad cervicem pertinens.
ΑΥ'ΧΕ'Ω, ῶ, fut. ήσω, glorior, jacto me. Αὐχεῖν τὴν εὐγένειαν, *Aristid.* Ξέρξης λίαν αὐχεῖ ἐπὶ γαστέρι. *Hom. Batr.* 57. Hinc
αὐχὴ, ῆς, ἡ, gloriatio, animi elatio.
αὐχήεις, ήεσσα, ῆεν, jactabundus, gloriabundus, ad jactantiam comparatus ; (2) alacris, cui cervix erecta est. Ex αὐχὴ vel αὐχήν.
αὔχημα, τος, τὸ, gloriatio, jactatio, fastus.
ΑΥ'ΧΗ'Ν, ένος, ὁ, cervix ; (2) angustia loci, locus angustus ; (3) pars clavi et gubernaculi, in quam gubernator incumbit. *Gl. V.* αὐχένες, gubernaculum ; αὐχὴν πλοίου, gubernaculum, *Gl. V.* αὐχὴν πηδαλίου, temo, *Ph.*
αὐχητικὸς, ὴ, όν, idem quod αὐχήεις.
αὐχμάω, ῶ, fut. ήσω, areo præ æstu ; (2) squaleo. Ab αὐχμός.
αὐχμέω, ῶ, f. ήσω, idem et ab eod.
αὐχμαλέος, ον, et
αὐχμήεις, ήεσσα, ῆεν, squalidus. Ab eod.
αὐχμηρὸς, ρὰ, ρὸν, squalidus, hispidus, hirsutus, *Gl. V.* (2) obscurus, caliginosus ; (3) siccus ; (4) pauper. Ab eod.
αὐχμηρόμυης, ᾱ, ὁ, comam squalidam habens.
ΑΥ'ΧΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, siccitas ex æstu vehementi ; (2) squalor, situs, pædor, illuvies.
αὐχμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, æstuosus, aridus præ æstu ; (2) squalidus. Ab αὐχμος.
ΑΥ'Ω, vel αὔω, sicco, arefacio, accendo.
αὔω, et per *Dialys.* ἄΰω, clamo, resono, boo. Αὖε δ' ἑταίρους. *Il.* 11, 461.
αὔως, Aurora, dies ; *Æol.* pro ἀως, *Sapph.* et communiter ἠώς.
ἀφ', pro ἀπὸ, ob sequentem aspiratam.
ἀφαγίζω, f. ίσω, purifico, expio ; (2) consecro ; (3) spolio, exuo. Ex ἀπὸ et ἁγίζω.
ἀφαγιστεύω, f. εύσω, idem. Ἀφαγιστεύσας ἅ χεῖν, *Soph. Antig.* 253. Ab eod.
ἀφαγνίζω, idem et ab eod. Hinc
ἀφαγνισμὸς, οῦ, ὁ, purificatio, consecratio.
ἀφάδιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui non placet, ingratus ; (2) hostis, inimicus. Ex ἀπὸ et ἀδέω, *placeo.*
ἀφαιμαξις, εως, ἡ, sanguinis detractio. Ab ἀφαιμάσσω, vel ἄττω, sanguinem elicio, sanguinem detraho. Ex ἀπὸ et αἱμάσσω.
ἀφαιρεθεὶς, a. 1. part. pass. verbi ἀφαιρέω.
ἀφαιρεῖται, *aufert*, 3. sing. præs. ind. med.
ἀφαίρεμα, ατος, τὸ, quod aufertur ; (2) ablatio ; (3) quod pro donario eximitur et seligitur. Ab ἀφαιρέω. Hinc
ἀφαιρεματικὸς, ὴ, όν, ablativus, abstractivus.
ἀφαίρεσις, εως, ἡ, ademptio, ablatio, abstractio ; (2) Figura grammatica, quum principio vocabuli aliquid detrahitur ; (3) id, quod ex cæsi animalis interaneis extrahitur. Ab ἀφαιρέω.
ἀφαιρέτις, ereptrix, *Epith.* Parcæ.
ἀφαιρέτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui auferri potest ; (2) exemptilis. *Fœm.* quoque ἀφαιρετὴ, occurrit. Ab
ἀφαιρέω, ῶ, f. ήσω, aufero, adimo, detraho ; (2) vindico, adfero ; (3) eximo. *Ph.* ἀφαιρεῦμαι, adimo, demo, deripio, detraho, aufero, eximo, subtraho ; ἀφείλετο, abstulit, dempsit, *Gl. V.* a. 2. ἀφῃρημένων, detractis, *Ph.* perf. part. pass. Ἀφαιρεῖν τί τινος, τί τινι, τί τινα, ἀπό τινος. Κἀγὼ μὲν αἰεὶ βασιλέων ὑμιμμένων ὀργὰς ἀφῄρων, *Eur. Med.* 456. Ἄνθρωπ', ἀφαιρήσει με τὴν τραγῳδίαν ; auferes ? *Aristot. Ach.* 469. Εἰ τἀλλὰ κεῖνος ὤτλ' ἀφαιρήσοιτό μ', *Soph. Phil.* 374. Τὸν βίον μή μ' ἀφέλῃς, *ibid.* 926. Ex ἀπὸ et αἱρέω, *capio.*
ἀφαίρημα, ατος, τὸ, idem quod ἀφαίρεμα.
ἀφαιρηστεῦμαι, f. 1. ind. med. v. ἀφαιρέω.
ἀφαιρητικὸς, ὴ, όν, idem quod ἀφαιρετικός.
ἈΦΑ'ΚΗ, ης, ἡ, leguminis et quidem in specie viciæ genus, *Gl. V.* vicia. *Angl.* YELLOW VETCHLING.
ἀφάλλομαι, desilio, ex uno loco in alium salio, resilio ; exsilio, desilio, *Gl. V.* Ex ἀπὸ et ἅλλομαι, *salio.*
ἄφαλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, clavis, seu scutulis ex auro splendentibus non insignis ; (2) sine cono, aut crista. Ex α priv. et φαλός.
ἄφαλσις, εως, ἡ, resultatio. Ab ἀφάλλομαι.
ἄφαλτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, resiliens. Ab eod.
ἀφαμαρτάνω, f. ήσω, aberro ; (2) privor. Ἀφαμαρτάνεσθαι τῆ σωσῆ ὁδῶ, *Prov.*
ἀφάμαρτι, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἀφήμαρτε.
ἀφαμαρτοεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, errans in verbis ; (2) futilis. Ex ἀφαμαρτάνω et ἔπος.
ἀφανδάνω, displiceo. Ex ἀπὸ et ἀνδάνω.
ἀφάνεφον, non manifestum, *Gl. V.*
ἀφάνεια, ας, ἡ, obscuritas ; (2) incertitudo. Ab
ἀφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, obscurus, non manifestus ; occultus, latens ; (2) incertus. *Gl. V.* ignotus ; (3) ignobilis ; (4) qui e medio sublatus est, periit, discerptus a bestiis, &c. Ex α priv. et φαίνω, *ostendo.* Hinc
ἀφανίζω, fut. ίσω, ab adspectu removeo, e conspectu aufero, ex oculis tollo ; (2) perdo, interficio ; (3) inquino, polluo, contamino ; (4) quovis modo corrumpo, deformo, vasto, excido ; (5) levo, imminuo, v. c. laborem, ne sentiatur ; (6) in exilium pello ; (7) in deos refero, *cum additur* ἐξ ἀνθρώπων ; (8) abeo, e conspectu discedo, *int.* ἠμαυτὸν, ἀφανίζομαι, evanesco, abolesco, pereo, &c. Ab ἄφανης.
ἀφάνισις, εως, ἡ, abolitio, ex conspectu hominum ablatio. Ab ἀφανίζω. Unde
ἀφανισμὸς, οῦ, ὁ, evanescentia ; interitus, exterminium, *Gl. V.* obscuratio rei, v. c. veritatis.
ἀφανισ-τὴς, οῦ, ὁ, destructor, exterminator, vastator, corruptor.
ἀφανιστικὸς, ὴ, όν, vim habens e medio tollendi.
ἀφανιστὸς, ὴ, όν, destructilis, *Gl. V.*
ἀφαντασίαστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui nullis perturbatur visis et insomniis. Ex α priv. et φαντασία, *apparitio, visio.*
ἀφαντασίωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui non habet vim perspicuas rerum imagines concipiendi. Ex iisdem.

ἀφάνταες, υ, ὁ καὶ ἡ, visionibus carens. Ex α pr. et φάντασος.
ἄφαντος, ι, ὁ καὶ ἡ, ab aspectu remotus, qui non videtur ; (2) qui discessit, abiit quocunque modo et quacunque de causa ; (3) cujus memoria nulla est, qui funditus extinctus est. Ex α priv. et φαίνω, *ostendo*.
ἀφανῶς, *adv.* ita, ut non appareat, occulte, clanculum. *Gl. V.* obscure, pedetentim.
ἀφάπτω, f. ψω, suspendo ; (2) alligo ; (3) admoveo, applico. Ex ἀπὸ et ἅπτω, *necto*.
"ΑΦΑΡ, *adv.* statim, continuo, facile.
ἀσᾶρεῖ, vel ἀφαρῖ, *adv.* festinanter et inconsiderate, statim, celeriter. Ab ἄφαρ.
'ΑΦΑΡΕΥ'Σ, έως, ὁ, pinna, quam thynnus fœmina sub ventre habet.
'ΑΦΑ'ΡΚΗ, ης, ἡ, apharca, arbor semper virens.
ἀφαρμάκευτος, υ, ὁ καὶ ἡ, medicamenti expers, sine medicamentis. Ex α priv. et φαρμακεύω.
ἀφάρμακος, υ, ὁ καὶ ἡ, non venenatus, non infectus. Ex α priv. et φάρμακον, *venenum*.
ἀφάρμακτος, υ, ὁ καὶ ἡ, veneficio non infectus. *Gl. V.* innocuus. Ex α priv. et φαρμάσσω.
ἀφαρμόζω, f. όσω, non convenio, dissonus sum. Ex α pr. et ἁρμόζω, *quadro*.
ἀφαρμόστως, idem et ex iisd.
ἀφαρμοζόωλος, υ, ὁ, jusculum ex tempore, vel cito factum. Ex ἄφαρ et ζωμός.
ἄφαρος, υ, ὁ καὶ ἡ, investis ; (2) inaratus, incultus. Ex α pr. et φάρος, *vestis exterior*, it. *aratio*, *Etym*. Unde
ἀφάροτος, υ, ὁ καὶ ἡ, inaratus, *Etym*.
ἀφαρύω, ῶ, aro, *Suid*. Ex ἀπὸ et ἀρόω.
ἀφαρτάζω, f. άσω, vel ἄξω, abripio, eripio, diripio, arripio, rapto ; deripio, *Gl. Vet.* ἀφαρτάζει, deripere, *Ph.* ἁρῆραται, diripuit, *Ph.* aor. 1. "Αναξλεύας ἱερῶν τὸν ἱερέα τὰς φθοὶς ἀφαρτάζοντα, *Arist. Plut.* 676.
ἀφάρτερος, έρα, ερον, celerior. *Comparat.* ab ἄφαρ.
ἀφασία, ας, ἡ, loquendi impotentia, obmutescentia, stupor, præ quo loqui non possumus. Ex α pr. et φημί, *loquor*.
ἀφάσσω, vel ἄττω, tango, contrecto. Ἐν χερσὶν ἀφάσσειν, *Apoll*. Ab ἀφή, *tactus*.
ἀφᾶτος, ὁ καὶ ἡ, ineffabilis, non dicendus. *Gl. V.* nefandus ; (2) incelebris.
ἀφάτως, *adv.* ineffabiliter. Ab ἄφατος.
ἀφαυαίνω, arefacio, exsicco. Δίνει γὰρ, ὡς ἔοικεν, ἀφαυαγθῆσομαι, *Arist. Conc.* 146.
'ΑΦΑΥΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, imbecillis, debilis.
ἀφαύω, f. αύσω, sicco, uro ; ἀφαύομαι, siccor, inedia exaresco. "Αφαυε τῶν φασήλων, ὦ γύναι, τερὶς χρίνιασς, *Arist. Pace* 1153. Ex ἀπὸ et αὖω, *sicco*.
ἀφάω, ῶ, tango, contrecto. Ex ἀπὸ et ἀφή.
ἀφεγγής, έος, ὁ καὶ ἡ, cæcus, obscurus, lumine carens. Ex α pr. et φέγγος.
ἀφεδράζω, eloco, *Gl. V.* Ex ἀπὸ et ἑδράζω.
ἀφεδρεία, ας, ἡ, idem quod ἀφέδρος.
ἀφεδρεύω, f. εύσω, sellæ insideo, in sella sedeo. Ex ἀπὸ et ἕδρα, *sella*. Unde
ἀφέδρος, υ, ὁ, purgatio menstrua mulierum.
ἀφεδρών, ῶνος, ὁ, latrina, cloaca, *Gl. V.*
ἀφέηται, *dimiseritis*, 2. plur. a. 2. conjunct. act. *Ion.* pro ἀφῆτε, ab ἀφίημι.
ἀφειδείς, a. 1. part. pass. a verbo eod.
ἀφειδέω, ῶ, f. ήσω, non parco ; (2) contemno, nullam curam habeo. Ἀφειδεῖν τῶν ἀλλοτρίων, τῶν σωμάτων. Ab ἀφειδής.
ἀφειδέως, *Ion.* et ἀφειδείως, pro ἀφειδῶς, non parce, ad satietatem, nemine parcendo, liberaliter. Ab eod.
ἀφειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, non parcens, profusus. *Gl. V.* largus ; (2) rigidus, asper, *Gl. V.* Ex α priv. et φείδομαι, *parco*.
ἀφειδόσανται, *securum, qui non pepercit*, acc. sing. a. 1. part. act. verbi ἀφειδέω.
ἀφειδία, ας, ἡ, crudelitas ; (2) imparsimonia. Ab ἀφειδής.
ἀφειδωλία, ἡ, munificentia, profusio, *Poll.* Ex α et φειδωλός.
ἀφειδῶς, *adv.* sine parsimonia, *Gl. V.* (2) aspere, crudeliter. Ab ἀφειδής.
ἀφείθης, 2. sing. a. 1. ind. pass. v. ἀφίημι.
ἀφεῖλεν, 3. sing. a. 2. ind. act. v. ἀφαιρέω.
ἀφείμαι, 1. sing. perf. pass. verbi ἀφίημι.
ἀφείμεν, 1. pl. a. 2. opt. per *Sync.* pro ἀφείημεν.
ἀφεῖναι, *dimisisse*, aor. 2. infin. act.
ἀφεῖς, *derelinquens*, a. 2. part. act.

ἀφεκτέον, abstinendum est. Ab ἀπέχομαι.
ἀφεκτικός, ἡ, όν, abstinens. *Gl. V.* distans.
Ab ἀπέχομαι, *abstineo*, vel ἀπέχω, *disto*.
ἀφέλεια, ας, ἡ, simplicitas. Ab ἀφελής.
ἀφελεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἀφαιρέω.
ἀφελεῖται, *auferet*, 3. sing. f. 2. med.
ἀφελέσθαι, *abstulisse*, aor. 2. inf. med.
'ΑΦΕΛΗ'Σ, ές, ὁ καὶ ἡ, simplex ; (2) tenuis, frugalis.
ἀφελκόω, ῶ, f. ώσω, exulcero, vulnero ; ἀφελκοῖ, exulcerat, *Ph.* Ex ἀπὸ et ἕλκος.
ἀφέλκυσις, εως, ἡ, deductio, *Gl. V.* Ab ἀφελκύω. f. ύσω, abstraho, retraho, avoco, abduco ; ἀφείλκυσεν, abstraxit, *Ph.* ἀφελκύσει, detrahere, *Ph.* Ex ἀπὸ et ἑλκύω
ἀφέλκω, abstraho, substraho, detraho, *Gl. V.* ἀφέλκεται, detrahit, *Ph.* ἀφέλκεσθαι, detrahi, *Ph.* Κᾶπα πενὸν τὸν Σύλακον οἰκαδ' ἀφέλκων, *Arist. Av.* 509. Φέρε δὴ κατίδω ποῖ τὰς λίθους ἀφέλξουσιν, *id. Pace*, 361.
ἀφέλκωσις, εως, ἡ, exulceratio. Ab ἀφελκόω.
ἀφελόμενην, a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἀφειλόμην.
ἀφελότης, ητος, ἡ, simplicitas. Ab ἀφελής.
ἀφέλωμαι, 1. sing. a. 2. conj. med. verbi ἀφαιρέω.
ἀφελών, *auferens*, a. 2. particip. act.
ἀφελῶς, *adv.* simpliciter, nude, sine artis affectione. Ab ἀφελής.
ἀφέμαι, ατος, τὸ, id quod dimittitur. Ab ἀφίημι, *dimitto*.
"ΑΦΕΝΟΣ, υ, ὁ, vel ἄφενος, εος, τὸ, divitiæ, opes, qs. reditus annui, lucrum.
ἀφέντες, nom. plur. a. 2. part. act. verbi ἀφίημι.
ἀφέντι, *relinquenti*, dat. aor. ejusd.
'ΑΦΕ'ΝΤΙΝΔΑ, ης, ἡ. nomen lusus.
ἀφεξίς, εως, ἡ, abstinentia. "Αφεξις δειμέων, *Aret.* Ab ἀπέχω, *abstineo*.
ἀφέξω, 1. sing. f. 1. ind. act. v. ἀπέχω.
ἀφερετος, υ, ὁ καὶ ἡ, conclusus, inclusus, velut carcere. Ex ἀπὸ et εἴργομαι.
ἀφερμηνεύω, f. εύσω, enarro, explico.
ἀφερπύζω, idem quod
ἀφέρπω, f. ψω, abeo. Ex ἀπὸ et ἕρπω.
ἀφερτος, υ, ὁ καὶ ἡ, non ferendus, non tolerabilis, minime tolerandus ; ἀφέρτερος, ἀφέρτατος, minus, minime ferendus.
ἀφερῶ, *serpendo abibo*, f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀφέρψω, a verbo ἀφέρπω.
ἀφές, a. 2. imper. act. verbi ἀφίημι.
ἀφέσιος, υ, ὁ, q. d. dimissor, liberator. *Epitheton Jovis*. Ab ἀφίημι, *dimitto*.
ἀφεσις, εως, ἡ, dimissio uxoris, &c. (2) carceres, ultima meta ; (3) remissio debiti, v. c. delicti, pœnæ ; *Gl. V.* emancipatio. Ab eodem.
ἀφεσμός, ὁ, examen, congregatio apum ; (2) agmen. Ex ἀπὸ et ἑσμός, *examen*.
ἀφεσσαίην, *dimitterem*, 1. s. a. 2. opt. act. *Poët.* pro ἀφιεσαίην, a verbo ἀφίεμι.
ἀφεσσάτι, *cessant*, 3. plur. præs. ind. act. pro ἀφιεσᾶσι, a verbo ἀφίεμι, *cesso*.
ἀφέσσατε, *cessaveritis*, 2. plur. imper. perf. act. per *Syncop.* pro ἀφεσήκατε,
ἀφεσήκω, absisto, absum.
ἀφέσιος, υ, ὁ καὶ ἡ, absens, qui a domo abest ; (2) non domesticus, alienus. Ex ἀπὸ et ἑσία.
ἀφέσιος, ον, sodalibus privatus, vel sodalitio amotus, *Poll.*
ἀφέτε, 2. pl. a. 2. imper. act. verbi ἀφίημι.
ἀφετος, έα, έον, dimittendus. A præc.
ἀφετήρ, ῆρος, ὁ, dimissor. Ab eod.
ἀφετηρία, ας, ἡ, sc. γραμμὴ, δύρα, &c. carceres, unde equi cursu certaturi dimittuntur ; (2) principium ineundæ viæ, aut profectionis ; (3) quodlibet principium.
ἀφετήριον, ίου, τὸ, portus unde navigatur, *Strabo*, *lib.* 10. Ab
ἀφετήριος, υ, ὁ καὶ ἡ, missilis, qui mittere, seu dimittere potest, missorius, seu immissorius. Ab ἀφίημι.
ἀφέτης, υ, ὁ, emissor ; (2) manumissus, e servitute dimissus, libertus. Ab eod. Hinc
ἀφετικός, ἡ, όν, emissorius, remittendi vel emittendi potestatem et vim habens.
ἄφετος, υ, ὁ καὶ ἡ, dimissus, liber ; (2) solutus et cujusque libidini expositus ; (3) pro derelicto habitus ; (4) absolutus. Ab ἀφίημι.
ἄφευκτος, ον, non effugiendus. Unde
ἀφεύκτως, *adv.* sine ullo effugio, inevitabili lege.

ἀφεύω, f. εύσω, accendo, inflammo. Ἀποξυρεῖν ταδί, τὰ κάτω δ' ἀφεύειν, *Arist. Thesm.* 223. "Αφευσεν αὐτόν, *ibid.* 597. Ex ἀπὸ et εὐω, *uro*.
ἀφεψέω, ῶ, fut. ήσω, decoquo. Ex ἀπὸ et ἑψω.
ἀφεψή, ῆς, ἡ, coctio, decoctio. Ab eod.
ἀφέψημα, ατος, τὸ, decoctum. Ab eod.
ἀφέψησις, ἡ, coctio, decoctio. Ab ἀφεψέω.
ἀφεψιώμαι, non confabulor, non in cœtu versor, *Hes.* ex *Soph.*
ἀφεψις, εως, ἡ, coctio, decoctio.
ἀφέψω, idem quod ἀφεψέω.
ἀφέωκα, *remisi*, 1. sing. perf. ind. act. *Att.* pro ἀφεῖκα, a verbo ἀφίημι.
ἀφέωνται, 3. plur. perf. ind. pass. *Att.* pro ἀφεῖνται.
ἀφεώρα, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἀφῶρα, et hoc pro ἀφῆρε. Ab ἀφοράω.
ἀφή, ῆς, ἡ, tactus, contrectatio ; (2) commissura ; (3) ictus, plaga ; (4) accensio, incensio ; (5) color lepræ. Ab ἅπτομαι, *tango*, vel ἄπτω, *incendo*.
ἀφηβάω, ῶ, f. ήσω, ex pubertate egredior, depubesco. Ab ἄφηβος. Hinc
ἀφηβηκώς, ότος, ὁ, vergens ad senectutem.
ἄφηβος, υ, ὁ καὶ ἡ, qui pubertatem excessit. Ex ἀπὸ et ἥβη, *adolescentia*.
ἀφηγέομαι, ἠσάμαι, fut. ήσομαι, duco, sum dux, præco ; (2) narro, enarro, commemoro. Ἀφηγείσθαι τῆς χολῆς· πᾶν τὸ γιγνόδς, τὴν συμεροάν. Ex ἀπὸ et ἡγέομαι.
ἀφήγημα, ατος, τὸ, narratio.
ἀφηγηματικός, ἡ, όν, narratione constans, narrationem continens.
ἀφηγηματικῶς, *adv.* modo narrationis.
ἀφηγήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, dux viæ.
ἀφηγητής, οῦ, ὁ, narrator ; (2) dux viæ.
ἀφηδύνω, f. υνῶ, jucundum reddo.
ἀφῆκα, *dimisi*, a. 1. ind. act. verbi ἀφίημι.
ἀφῆκω, f. ήξω, pervenio. Ex ἀπὸ et ἥκω.
ἀφήλατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ἀφέλλομαι.
ἀφῆλιξ, ικος, ὁ καὶ ἡ, qui florentes annos exegit, adultæ ætatis, *Ph.* (2) impuber. *Ph.* minor ; 'Αφηλικέστερος, adultior, jam senior, quæ antiqua est significatio, *Ern.* Ex ἀπὸ et ἥλιξ, *coævus*.
ἀφηλιώτης, υ, ὁ, subsolanus, *Gl. V.* Ex ἀπὸ et ἥλιος, *sol*.
ἀφήμαρτον, a. 2. ind. act. verbi ἁφαμαρτάνω.
ἀφήμενος, υ, ὁ, sedens procul, sedens seorsim. Ex ἀπὸ et ἧμαι, *sedeo*.
ἀφημερεύω, f. εύσω, interdiu absum ; (2) diem unum absum. Ex ἀπὸ et ἡμερεύω.
ἄφημος, υ, ὁ καὶ ἡ, qui fama celebris non est, non nominatus, non memoratus. Ex α priv. et φήμη, *fama*.
ἀφήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
ἀφήμως, *adv.* tacite ; (2) decore (indecore, *Ern.*).
ἀφηνιάζω, f. άσω, habenas detracto, et executio, frena respuo ; (2) contumax sum, non pareo, contumaciter recedo. "Αρεστῆς δ' ἀφηνιάσαντας, spernentes, *Philo*. Ex ἀπὸ et ἡνία, *frenum*. Hinc
ἀφηνιαστός, ή, ό, frenorum excussio, ferocia habenas non admittens ; (2) contumacia ; (3) rebellatio.
ἀφηνιοσῆς, ή, ό, habenarum excussor ; (2) ferox. Ab eod.
ἀφηνιώω, ῶ, idem quod ἀφηνιάζω.
ἀφηρέθην, a. 1. ind. pass. verbi ἀφαιρέω.
ἀφηρωΐζω, ἀφηρῴζω, et *Dor.* ἀφηροΐζω, heroum honore adficio, in numerum heroum refero. Ab ἥρως. Ex ant. inscr.
ἀφησυχάζω, ad quietem redigor, conquiesco.
ἀφῆτε, 2. plur. aor. 2. conj. act. verbi ἀφίημι, *dimitto*.
ἀφητόριος, α, ον, qui est Apollinis, ἀφήτορος, *Steph.*
ἀφήτωρ, ορος, ὁ, emissor, jaculator, *Epith.* Apollinis ; (2) vaticinator. Ab ἀφίημι.
ἀφητωρεία, ας, ἡ, vaticinatio ; (2) jaculatio Ab ἀφήτωρ.
"ΑΦΘΑΙ, ῶν, αἱ, ulcera maligna in oris superficie ; *item* in ore uteri.
ἀφθαρσία, ας, ἡ, incorruptibilitas ; (2) immortalitas. Ex α priv. et φθάρσις, *corruptio*.
ἀφθαρτίζω, f. ίσω, incorruptibilem reddo ; (2) immortalem reddo. Ab
ἄφθαρτος, υ, ὁ καὶ ἡ, incorruptibilis, immortalis, *Ph.* incorruptus, inviolatus, illibatus, intemeratus, al. *Gl. V.* Ex α priv. et φθείρω, *corrumpo*.

ἀφθάστως, *adv.* celerrime, ut adsequi nemo possit. Ex α et φθάω.
ἄφθαω, ῶ, aphtis laboro. Ab ἄφθαι.
ἄφθεγκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non vocalis.
ἄφθιτος, a. 1. part. pass. verbi ἄπτομαι.
ἄφθη, *conflagravit*, 3. sing. a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἤφθη, a verbo ἅπτω, *incendo.*
ἀφθιτόμητις, ιος, ὁ καὶ ἡ, qui consilium habet incorruptum. Ex ἄφθιτος et μῆτις.
ἀφθιτόμυθος, ον, æternum invisus, *Man.*
ἄφθιτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, incorruptibilis. Ex α priv. et φθίω, *corrumpo.*
ἄφθιτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, aphthis laborans. Ab ἄφθαι.
ἄφθογγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, mutus, non vocalis.
ἀφθονέω, non invideo, *Eur.*
ἄφθονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, invidiæ non obnoxius. Ex α priv. et φθονέω, *invideo.*
ἀφθόνως, *adv.* sine invidia.
ἀφθονία, ας, ἡ, invidiæ carentia; (2) *usitatius* abundantia; copia, *Gl. V.* Ex α priv. et φθόνος, *invidia.*
ἄφθονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, invidia carens; nulli invidens, sine invidia, *Gl. V.* (2) copiosus. *Gl. V.* opimus. Et iisd.
ἀφθόνως, *adv.* sine invidia, copiose, affatim.
ἀφθορία, ας, ἡ, incorrupta conditio. *Ph.* pudicitia. Ab
ἄφθορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, incorruptus. Ex α pr. et φθείρω, *corrumpo.*
ἀφθώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄφθιτος.
ΑΦΙ΄Α, ας, ἡ, genus plantæ.
ἀφιδρόω, ῶ, f. ώσω, desudo, exsudo, sudorem emitto. Ex ἀπὸ et ἱδρώς, *sudor.*
ἀφίδρυμα, ατος, τὸ, statua; simulacrum, delubrum, effigies, *Ph.* Ab ἀφιδρύω.
ἀφιδρύω, idem quod ἀφιδρόω.
ἀφίδρυσις, εως, ἡ, collocatio, dedicatio. Ab ἀφιδρύω, fut. ύσω, statuo, colloco, firmum stare facio. *Gl. V.* erigo. Ex ἀπὸ et ἱδρύω.
ἀφίδρωσις, εως, ἡ, sudatio, desudatio; (2) sudoris evocatio. Ab ἀφιδρόω.
ἀφιερίζω, f. ίσω, sacrum et sanctum reddo, purifico. Ex ἀπὸ et ἱερός, *sanctus.*
ἀφιερόω, ῶ, f. ώσω, consecro, dedico, devoveo; ἀφιερωθέντες, dicati, *Ph.* ἀφιερωμένος, sacrosanctus, *Ph.* Ex iisd. Hinc
ἀφιέρωμα, ατος, τὸ, donarium.
ἀφιέρωσις, εως, ἡ, consecratio, dedicatio.
ἀφιζάνω, f. ήσω, e sede surgo ac descendo.
ἀφίζω, idem. Ex ἀπὸ et ἵζω, *sedere facio.*
ἀφίημι, f. ήσω, p. εἶκα, dimitto, repudio; (2) absolvo, remitto; (3) omitto, missum facio; (4) permitto, sino; (5) emitto; (6) projicio, conjicio; (7) jacio; ἀφίεμαι, dimittor, *Gl. V.* emereor; ἄφεις, sine, omitte, dimitte, remitte, *Gl. V.* aor. 2. part. ἀφεμένος, solutus, *Ph.* perf. part. pass. ἀφεθείς, missus, *idem.* a. 1. part. pass. Ἀφίνει τινὰ ἐπὶ τόπον, τὴν ψυχὴν, τὴν γυναῖκα, τινὰ τῶ ἐγκλήματος, τινὰ τῶ χρέως· ἀφίεσθαι τῆς δόξης, sententiam repudiare; τῶ ἐγκλήματος, absolvi. Τὰ μὲν περισσεύοντα τῶν λόγων ἄφες, *Soph. El.* 1301. Ἀφίενται παῖδες εἰδὲ σοι φυγῆς, liberati sunt, *Eur. Med.* 1002. Ex ἀπὸ et ἵημι.
ἀφίενται, *remittuntur*, 3. pl. præs. ind. act.
ἀφικάνω, advenio, pervenio. Ἡ μὲν δὴ πρὸ τείχος ἐστιγομένη ἀφικάνει, *Il.* 6, 388.
ἀφικέσθαι, a. 2. inf. med. verbi ἀφικνέομαι.
ἀφίκευ, 2. sing. a. 2. imperat. med. *Dor.* pro ἀφίκω.
ἀφίκνει, *adveneris*, 2. sing. a. 2. conjunct. med. per *Paragogen*, pro ἀφίκῃ.
ἀφικνέομαι, ἥμαι, f. ἀφίξομαι, pervenio, advenio, adsequor. Ἀφικνεῖσθαι ἐς τοσοῦτον τύχης· δὶς μαχης τινι, prælium committere cum; ἐς λόγης τινι, ἐς λέσχην περί τινος, colloqui; ἐς διαπειράν τινος, periculum facere; ἐς χειρῶν νόμον, manus conserere. Καίγω πόλιν σὴν ὡς τάχιστ' ἀφίξομαι, *Eur. Med.* 757. Τίν' ἐς γῆν βαιβῶρων ἀφίγμεθα ταχεῖ πεδίλῳ; *Arist. Thesm.* 1108. Ex ἀπὸ et ἱκνέομαι, *venio.* Hinc
ἀφίκτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, supplex.
ἀφιλάξενος, ον, non amans consilium, *Ep.*
ἀφιλάγαθος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, minime amans bonorum aut bona. Ex α priv. φίλος, et ἀγαθός.
ἀφιλανθρωπία, ας, ἡ, inhumanitas, inclementia. Ab
ἀφιλάνθρωπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inhumanus, inclemens. Ex α pr. φίλος et ἄνθρωπος.
ἀφιλανθρώπως, *adv.* inhumane, inclementer, inhumaniter.
ἀφιλαργυρία, absum ab avaritia.
ἀφιλαργυρίαι, ας, ἡ, vacuitas ab avaritia. Ex α pr. φίλος et ἀργυρος, *argentum.*
ἀφιλέταιρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui suos sodales odit, inimicus sodalium.
ἀφιλέχθρως, *adv.* sine amore inimicorum.
ἀφιλήδονος, ον, voluptatem contemnens.
ἀφίλητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inamabilis, *Gl. V.* Ex α priv. et φιλῶ, *amo.*
ἀφιλίαι, ας, ἡ, amicorum defectus; (2) inimicitiæ.
ἀφιλίωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui conciliari nequit, cum quo familiaritas iniri non potest. Ex α pr. et φίλος, *amicus.*
ἀφιλοδοξία, ας, ἡ, gloriæ contemptus. Ab
ἀφιλόδοξος, ὁ καὶ ἡ, minime gloriæ cupidus, non ambitiosus. Ex α pr. φίλος et δόξα.
ἀφιλοδόξως, *adv.* sine gloriæ cupiditate.
ἀφιλοεργέω, ῶ, f. ήσω, in otio dego.
ἀφιλοθεάμων, ονος, ὁ ἡ, ἡ, non cupidus spectandi, spectaculorum non amans.
ἀφιλοθεΐα, ας, ἡ, impietas, *Suic.* Ab
ἀφιλόθεος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, Dei non amans, *Suic.*
ἀφιλοικτίρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, immisericors, immitis. Ex α pr. et φιλοικτίρμων.
ἀφιλοξαλίαι, ας, ἡ, rerum honestarum negligentia, vel inscitia. Ab
ἀφιλόκαλος, ον, rerum honestarum minimè studiosus.
ἀφιλοκομπέω, ῶ, fastum contemno, *Suic.*
ἀφιλοκομπίαι, ας, ἡ, arrogantiæ et fastus contemptus, *Suic.* Ab
ἀφιλόκομπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, alienus ab arrogantia et fastu, *Suic.*
ἀφιλομαθής, ές, ὁ καὶ ἡ, discendi non cupidus; (2) imperitus, *Suic.* Hinc
ἀφιλομαθίαι, ας, ἡ, ruditas, imperitia, *Suic.*
ἀφιλομάχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, a pugna abhorrens, *Suic.* Ex α pr. et φιλόμαχος.
ἀφιλονίκητος, ον, idem quod
ἀφιλόνεικος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, a contentione alienus, non pertinax. Ex α priv. et φιλόνικος.
ἀφιλονίκως, *adv.* sine contentionis studio.
ἀφιλοξενέω, ῶ, ab hospitalitate alienus sum, *Suic.* Ex α priv. et φιλοξενέω.
ἀφιλοπλουτία, ας, ἡ, divitiarum contemptus.
ἀφιλοπόλεμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, belli non amans, non bellicosus.
ἀφιλόπονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, instudiosus, sine studio, *Ph.* Ex α pr. et φιλόπονος.
ἄφῖλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, amicis carens; (2) ab amicitia alienus. Ex α pr. et φίλος, *amicus.*
ἀφιλοσόφητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, philosophiæ et literarum expers. Ex α pr. et φιλοσοφέω.
ἀφιλόσοφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, a philosophia alienus; (2) philosophiæ non conveniens.
ἀφιλοσοργίαι, ας, ἡ, a caritate sui alienus, *Suic.* Ab
ἀφιλόσοργος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non amans, a caritate alienus. Ex α pr. et φιλόσοργος.
ἀφιλοτεκνίαι, ας, ἡ, contemptus liberorum. Ex α priv. et φιλοτέκνος, *amans liberorum.*
ἀφιλοτιμίαι, ας, ἡ, animus ab honorum cupiditate alienus. Ab
ἀφιλότῖμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, liber ab ambitione; (2) illiberalis, qui laudem non meretur.
ἀφιλοχρημάτιστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui pecuniam non amat, qui opes contemnit, *Suic.*
ἀφιμαντόω, ῶ, vestes exuo, veste exuo, vestimentis spolio. Ex ἀπὸ et ἱμάτιον.
ἄφῐξις, εως, ἡ, adventus, accessus, intervenitus; (2) discessus, profectio. Ab
ἀφίξομαι, f. 1. ind. med. verbi ἀφικνέομαι.
ἀφιππάζομαι, f. άσομαι, equo aufugio. Ex ἀπὸ et ἵππος, *equus.*
ἀφιππεύω, f. εύσω, idem et ex iisd.
ἀφίπτασαι, vel ἀφιπτίαι, ας, ἡ, inscitia equitandi; (2) fuga quæ fit equo.
ἀφίππος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, equitandi imperitus; (2) equitari non aptus. Ex iisd.
ἀφιπποτοξότης, ᾱ, ὁ, sagittarius equester.
ἀφίπταμαι, avolo; *Gl. V.* morior. Ex α priv. et ἵπταμαι, *volo.*
ἀφισάνω, et ἀφισέω, idem quod
ἀφίστημι, sejungo, elongo, abscedo, absisto, *Gl. V.* ἀφίσταμαι, absto, absisto, desero; abscedo, discedo, recedo, desisto, suppuro, *Gl. V.* ἀποστήσον, remove, *Ph.* a. 1. imperat. ἀποστῆσαι, per libram vendere; ἀποστήσασθαι, libra appensum accipere; ἀστῆναι, destitit, *Ph.* a. 2. Ἀφισάναι τινα τῶν πολεμικῶν, ἀπό τινος, τὴν διάνοιαν τῶν ἐχομένων, avocare; ἀφίσασθαι τῆς ἀρχῆς, abdicare; ἀφεστάναι φρενῶν, deficere, *Soph. Phil.* 867. Παμπόλυ τῶν τῦ πατρὸς ἐγαλημάτων ἀφεστηκώς, remotus, *Luc.* Τὸ γὰρ ἀποστῆναι καλεπὸν φύσεος, ἣν ἔχει τις ἀεὶ, *Arist. Vesp.* 1446.
ἀφίσταμαι, perf. inf. pass. verbi ἀφιστένομαι.
ἀφλαστον, ᾱ, τὸ, summa pars puppis. Ex α priv. et φλαστὸς, *qui contundi nequit.*
ἀφλεβός, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, venis carens, seu privatus. Ex α priv. et φλὲψ, *vena.*
ἀφλεγμαντος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inflammatione carens; (2) inflammationem prohibens. Ex α pr. et φλεγμαίνω, *inflammo.*
ἄφλεκτος, ὁ καὶ ἡ, non ustus; (2) non coctus, non tostus. Ex α pr. et φλέγω.
ἀφλόγιστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non ustulatus. Ex α priv. et φλογίζω, *ustulo.*
ἄφλογος, ον, igni carens.
ἄφλοιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cortice carens, vel privatus. Ex α pr. et φλοιὸς, *cortex.*
ἀφλοισμός, ῦ, ὁ, (et ἀφλυσμός) spuma. Ab ἄφρος, mutato φ in λ.
ἀφλύωρος, ον, nugis, garrulitate abstinens.
ἀφλυκταίνωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pustulas non sentiens, ex quo pustulæ non erumpunt. Ex α priv. et φλυκταινόομαι, *in pustulas erumpo.*
ἀφνειόομαι, ditesco. Ab
ἀφνειός, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀφενός· ἀφνειότερος, ditior; ἀφνειέστατος, ditissimus.
ἀφνεός, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, dives, opulentus; ἀφνεώτερος, ditior. Ab ἄφνος.
ἀφνέω, ῶ, ditesco, *Eust.* Ab ἀφνεός. Hinc
ἀφνήμων, ονος, ὁ, dives, opulentus.
ἄφνος, εος, τὸ, idem quod ἄφενος, q. vide.
ἀφνύνω, et ἀφνύω, dito. A præced.
ἄφνω, *adv.* repente, subito; protinus, *Gl. V.* Ab ἀφανῶς.
ἀφόβητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, metu non perculsus, non metuens. Ex α priv. et φοβέομαι.
ἀφοβία, ας, ἡ, securitas, imperterritus animus. Ab
ἄφοβος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, metu carens, intrepidus; interritus, *Gl. V.* (2) metum non adferens. Ex α priv. et φόβος, *metus.*
ἀφοβόστομαχγχος, ον, audax, timoris expers.
ἀφόβως, *adv.* sine metu, intrepide.
ἀφόδευμα, ατος, τὸ, stercus, *Gl. V.*
ἀφοδευτήριον, ᾱ, τὸ, latrina, *Steph. Nic.*
ἀφοδεύω, f. εύσω, caco, alvum exonero. Ab
ἄφοδος, ᾱ, ἡ, discessus, digressus; (2) reditus; (3) secessio ad exonerandam alvum; (4) latrina; (5) excrementum, stercus. Ex ἀπὸ et ὁδὸς, *via.*
ἀφοίτητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui frequentari nequit, inaccessibilis. Ex α priv. et φοιτάω.
ἄφολκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, levis. Ἄφολκότερος, *Strabo, lib.* 15. Ex ἀπὸ et ἕλκη, *pondus.*
ἀφόμοιος, ᾱ, ὁ ἡ, ἡ, absimilis, dissimilis, ficto similis. Ex ἀπὸ et ὅμοιος. Hinc
ἀφομοιόω, ῶ, f. ώσω, similem reddo, adsimilo.
ἀφομοίωμα, ατος, τὸ, similitudo alicujus rei ficta, simulacrum, effigies, *Gl. V.*
ἀφομοίωσις, εως, ἡ, adsimilatio. Ab eod.
ἀφοπλίζω, f. ίσω, exarmo, armis spolio; (2) arma exuo. Οἱ δ' ἔντε' ἀφοπλίζοντο ἕκαστος κάλκεια, *Il.* 23, 26. Ex ἀπὸ et ὅπλον, *arma.*
ἀφορέω, ῶ, f. άσω, intueor, respicio, *Gl. V.* adspecto. Ἀτενὲς ἀφόρα ἐς ἐμὲ, *Luc.* Ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν, *Heb.* 12, 2.
ἀφόρδιον, ᾱ, τὸ, excrementum. Ab ἄφοδος, *inserto* ρ. (si sana lectio).
ἀφόρητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, intolerabilis, molestus. Ex α pr. et φορέω. Hinc
ἀφορητότης, ητος, ἡ, intolerabilitas, *Gl. V.*
ἀφορήτως, *adv.* ut tolerari nequeat.
ἀφορία, ας, ἡ, infœcunditas, sterilitas frugum, sterilitas agrorum, quum non sunt frugiferi. Ab ἄφορος.
ἀφορίζω, 3. sing. f. 1. ind. act. *Att.* pro ἀφοερίσει, ab ἀφορίζω.
ἀφορίζω, f. ίζω, separo, segrego, distinguo; (2) finio, termino; (3) designo, adsigno, attribuo. *Gl. V.* delego, destino, determino, limito; (4) extermino, excommunico; (5) repudio; (6) alicui adjudico aliquid, ut virtutem, &c. ἀφορίζομαι, destinor, deportor, deputor; *Gl. V.* aboleo, perdo; ἀφώρισεν, delegavit, *Ph.* a. 1. act. ἀφωρισμένος, destinata, *Ph.* perf. part. pass. Ἀφώρισε τὲς μαθητὰς, *Act.* 19, 9. Ἀφορεῖ αὐτὲς ἀπ' ἀλλήλων, ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορείζει τὰ πρόβατα ἀπο τῶν ἐρίφων, *Matt.* 25, 32. Ex ἀπὸ et ὁρίζω, *definio.* Hinc
ἀφόρισμα, ατος, τὸ, suis terminis descriptum et definitum.

ἀφορισμένος, part. perf. pass. *Ion.* pro ἀφωρισμένος.

ἀφορισμός, ῦ, ὁ, determinatio, distinctio, separatio; (2) brevis sententia. Ab eod.

ἀφοριστικός, ἡ, όν, secernendi et distinguendi vim habens. Ab eod.

ἀφοριστικῶς, *adv.* distinguendi causa.

ἀφορμακτος, ον, *Nic.*

ἀφορμάω, ῶ, proripio me ex aliquo loco; (2) discedo, proficiscor. Δέδοκται ὡς τάχιστα τῆσδ' ἀφορμᾶσθαι χθονός, *Eur. Med.* 1240.

ἀφορμέω, ῶ, f. ήσω, e statione navium discedo, solvo, enavigo. Ἀφώρμησαν ἐντεῦθεν εἰς τὴν Λιβύην, *Polyb.*

ἀφορμή, ῆς, ἡ, impetus; (2) perfugium, auxilium; (3) materia alicujus rei perficiendæ, occasio, opportunitas; (4) pecunia, et res familiaris universa; (5) merces, mercatus, negotiatio. Ex ἀπὸ et ἐρμή. Unde

ἄφορμος, ον, erumpens, profugus, abiens.

ἀφορμιγκτος, ὁ καὶ ἡ, qui cithara caret. Ex α priv. et φόρμιγξ, *cithara.*

ἀφορολόγητος, ὁ, ἡ καὶ ἡ, a quo non exigitur tributum. Ex α priv. et φορολογέω.

ἄφορος, ὁ, ἡ καὶ ἡ, sterilis, non frugifer. Ἄφοροι γυναῖκες, *Hippocr.* Ex α priv. et φέρω.

ἀφόρυκτος, ὁ, ἡ καὶ ἡ, impollutus, non inquinatus. Ex α priv. et φορύσσω, *polluo.*

ἀφοσιόω, ῶ, ἀφοσιόομαι, ῶμαι, expio; (2) sacro, devoveo; (3) justa facio; (4) abominor; (5) perfunctorie ago; *unde est,* leviter defungor, velut auspicandi tantum causa; (6) deprecor, recuso. Πάλιν τὸ πρὸς τὰς Ἡσιὸδου ἀφοσιῶ, *Æschin.* Ex ἀπὸ et ὅσιος, *sanctus.* Hinc

ἀφοσίωμα, ατος, τὸ, piaculum.

ἀφοσίωσις, εως, ἡ, expiatio. Ab eod.

ἄφω, 2. sing. a. 2. imp. med. *Att.* pro ἄφσο et hoc *Ion.* pro ἄφισο, ab ἀφίημι.

ἀφώνητα, acc. sing. præs. part. act. *Poët.* pro ἀφῶντα, ἀφώνταω. Ab ἀφάω.

ἀφραδέοντι, dat sing. præs. part. act. v.

ἀφραδέω, ῶ, fut. ήσω, inconsulte ago; (2) stulte loquor, insanio. Ab ἀφραδής.

ἀφραδέως, *adv.* stulte, temere, inconsiderate.

ἀφραδής, έος, ὁ καὶ ἡ, temerarius, inconsultus. Ex α priv. et φραδής, *consultus.*

ἀφραδία, ας, ἡ, imprudentia, temeritas, stultitia, imperitia. Ab ἀφραδής.

ἀφραδμόνως, idem quod ἀφραδέως.

ἀφράδμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀφραδής. Ex α priv. et φράδμων, *circumspectus.*

ἀφράζω, desipio. Ex α pr. et φράζω, *dico.*

ἀφραίνω, f. ανῶ, insanio, desipio. Ἀφραίνεις, Μενέλαε διοτρεφές, *Il.* 7, 109. Ex α priv. et φρήν, *mens.*

ἄφραπτος, ὁ, ἡ καὶ ἡ, non septus; (2) non munitus. Ex α priv. et φραπτός, *septus.*

ἀφράσμων, idem quod ἀφράδμων.

ἀφρασμόνως, *adv.* idem quod ἀφραδμόνως.

ἄφρατος, ὁ, ἡ καὶ ἡ, ineffabilis; (2) improvisus, inexspectatus; (3) occultus. Ex α priv. et φράζω, *dico.* Hinc

ἀφρατότης, ητος, ἡ, ineffabilitas.

ἀφρατῶς, ους, ἡ, idem quod ἀφραδία.

ἀφράτως, *adv.* inconsiderate; (2) ex improviso. Ab ἄφρατος.

ἀφρέω, ῶ, fut. ήσω, spumo, spumesco. Ab ἄφρος, *spuma.*

ἀφρηλόγος, ον, spumilegus, *Ep.*

ἀφρήτωρ, ορος, ὁ, qui est extra tribum; (2) osor civilis societatis. Ex α pr. et φράτωρ, *contribulis.*

ἀφρίζω, fut. ίσω, spumo, spumam excito, *Marc.* 9, 18. Ab ἄφρος, *spuma.* Hinc

ἀφρισμός, ῦ, ὁ, spumatio.

Ἀφρική, ῆς, ἡ, Africa. Quasi ex α pr. et φρίκη, *frigus.*

ἀφρικτί, *adv.* sine horrore. Ab α et φρικτός.

ἀφριόεις, εσσα, εν, spumosus, *Ep.*

ἀφρόγαλα, ακτος, τὸ, spuma lactis, lac spumosum, lac, quod cunctum in spumam abiit. Ex ἄφρος et γάλα, *lac.*

ἀφρογένεια, ας, ἡ, spuma genita. *Epith.* Veneris. Ex ἄφρος, *spuma,* et γίνομαι.

ἀφρογενής, έος, ὁ καὶ ἡ, spuma prognatus.

ἀφροδισιάζω, ῶ, τὰς, res Venereæ; (5) festum Veneris. Ab Ἀφροδίτη.

ἀφροδισιάζω, et ἀφροδισιάζομαι, utor rebus Veneris, Venerem exerceo; (2) *passive* muliebria patior. Ab eod.

ἀφροδισιακός, ἡ, όν, Venereus; (2) ὁ sc. λίθος, gemma Aphrodisiaca. Ab eod.

ἀφροδισίας, άδος, ἡ, Acoron, Veneria.

ἀφροδισιασμός, ῦ, ὁ, rerum Venerearum usus. Ab ἀφροδισιάζω.

ἀφροδισιαστικός, ἡ, όν, Venereus, salax, libidinosus. Ab eod.

ἀφροδίσιος, ία, ιον, ς. ἀφροδίσιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem. Ab

Ἀφροδίτη, ης, ἡ, Venus, Dea amoris; (2) Venerea libido; (3) venustas, gratia.

ἀφρόκομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, spumicomus, spumantes capillos habens. Ex ἄφρος et κόμη.

ἀφρολόγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qu. spumilegus. Ex ἄφρος et λέγω, *colligo.*

ἀφρονέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, non sapio, amens sum. Ex α priv. et φρήν, *mens.* Hinc

ἀφρόνησις, εως, ἡ, dementia.

ἀφρόντερον, ᾱ, τὸ, spuma nitri, aphronitrum.

ἀφροντις, ίδος, ὁ καὶ ἡ, curæ expers, securus. Ex α pr. et φροντις, *cura.*

ἀφροντιστία, ας, ἡ, negligentia. A præc.

ἀφροντιστέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, non curo negligo. Ab ἄφροντις.

ἀφροντιστί, *adv.* sine cura.

ἀφρόντιστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, curis vacuus, securus; (2) curis abundans. Ex α pr. vel intens. et φροντίζω, *curo.*

ἀφροντίστως, *adv.* sine cura, secure; (2) negligenter, contemptim.

ἀφρόνως, *adv.* insipienter, imprudenter. Ab ἄφρων.

ἀφρόντος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, incustoditus, nullo præsidio munitus. Ex α pr. et φρουέω.

ἄφρουρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem; (2) immunis ab excubiis. Ex α pr. et φρουρὰ, *custodia.*

ἀφροφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, spumam ferens, spumans. Ex ἄφρος et φέρω, *fero.*

ἀφροφυής, έος, ὁ καὶ ἡ, spumam innatam habens. Ex ἄφρος et φύω, *nascor.*

ἀφρύη, ης, ἡ, apua, piscis e spuma nasci solitus. Ab ἄφρος.

Ἀφρώ, ῦς, ἡ, Venus, idem quod Ἀφροδίτη.

ἀφρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, spumosus. Ab eod.

ἄφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, amens, desipiens, stolidus, stultus, imprudens. Ex α pr. et φρὴν, *mens.*

ἀφυβρίζω, f. ίσω, desævio, petulantiam meam compesco, injuria, vel contumelia adficere desino. Ex ἀπὸ et ὑβρίζω.

ἀφυγιάζω, sanum reddo, sano. Hinc

ἀφυγιασμός, ῦ, ὁ, sanatio.

ἀφυδραίνω, abluo.

ἀφύδιον, τὸ, *Dim.* ex

ἀφύη, ης, ἡ, apua, piscis quidam. Pro ἀφρύη.

ἀφυής, έος, ὁ καὶ ἡ, natura minime aptus ad aliquid; (2) indoctus, imperitus. Ex α priv. et φυὴ, *natura.* Hinc

ἀφυΐα, ας, ἡ, natura ad aliquid inepta.

ἄφυκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, fuco carens.

ἀφυκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inevitabilis, necessarius. Ex α priv. et φεύγω, *fugio.*

ἄφυκτως, *adv.* sine spe fugæ.

ἀφυλακτέω, ῶ, f. ήσω, mihi non caveo, incaute me gero. Ab

ἀφύλακτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui sibi non cavet, incautus, securus; (2) incustoditus, non observatus. Ex α priv. et φυλάττω, *custodio.*

ἀφυλάκτως, *adv.* incaute; (2) incustodite.

ἀφυλαξία, ας, ἡ, custodiæ defectus; (2) incuria custodum et excubitorum. Ex α pr. et φύλαξ, *custos.*

ἀφυλίζω, f. ίσω, defæco. Ex ἀπὸ et ὑλίζω.

ἀφύλισμα, ατος, τὸ, sedimentum, crassamentum. Ab ἀφυλίζω.

ἄφυλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, foliis carens.

ἀφύξιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui hauritur; (2) exhaustus. Ab ἀφύσσω, *haurio.*

ἀφυξῶ, *hauriam,* 1. sing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀφύξω, a verbo ἀφύσσω, *haurio.*

ἀφυπνίζω, f. ίσω, expergefacio, e somno excito. Ex ἀπὸ et ὕπνος, *somnus.* Unde

ἄφυπνος, ον, expergefactus.

ἀφυπνόω, ῶ, fut. ώσω, sopior, obdormisco. Πλείονταν δὲ αὐτὸν ἀφύπνωσε, *Luc.* 8, 23.

ἀφύρητος, non mixtus vel subactus. Ab α et φυράω.

ἀφυσητός, ῆ, ὁ, haustus; (2) sordes, cœnum, Ab ἀφύω, *haurio.*

ἀφύσητος, ον, non inflatus. Ab α et φυσάω.

ἀφυσιολόγητος, ον, alienus a scientia naturali, non consentiens doctrinæ naturali.

ἄφυσμος, ῦ, ὁ, haustio, exhaustio. Ab ἀφύω.

ἄφυστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, expers flatuum, non inflans. Ex α priv. et φύσα, *follis.*

ἀφύσσαι, a. 1. inf. act. *Poët.* pro ἀφύσαι. Ab ἀφύω.

ἀφύσσω, fut. ξω, p. χα, haurio, hauriendo promo, colligo. Ἄξυνος καὶ πλῆτον ἀφύξειν, *Il.* 1, 171. Οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσόμενοι, *Il.* 3, 295. Ab ἀφύω.

ἀφυστερέω, ῶ, f. ήσω, subtrahor; (2) defraudor. Ex ἀπὸ et ὑστερέω, *posterior sum.*

ἀφύτευτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non plantatus, non satus; (2) non consitus. Ex α priv. et φυτεύω, *planto.*

Ἀφύω, f. ύσω, p. υκα, haurio, hauriendo promo; (2) dealbor. Εἰς ἄγχι' ἀφύσσαι δῶρα Διωνύσου πολυγηθέος, *Hesiod.*

ἀφωδής, εος, ὁ καὶ ἡ, apuam referens, in apuæ modum albidus. Ab ἀφύη.

ἀφυῶς, *adv.* natura inhabili; (2) male temperate. Ab ἀφυής.

ἀφωμοιωμένος, part. perf. pass. verbi ἀφομοιόω.

ἀφώνητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, privatus facultate edendi vocem. Ex α priv. et φωνέω, *vocem edo.*

ἀφωνία, ας, ἡ, defectus vocis; (2) silentium. Ab

ἄφωνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, mutus, voce destitutus. Ex α priv. et φωνὴ, *vox.*

ἀφώνως, *adv.* mute, sine ullo vocis usu, vocem non emittendo.

ἀφώρατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non deprehensus in furto; (2) non deprehensus. Ex α priv. et φωράω, *in furto deprehendo.*

ἀφωρίζον, 1. sing. imperf. ind. act. verbi ἀφορίζω.

ἀφωρισμένως, *adv.* separatim. Ab ἀφορίζω.

ἀφώτιστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, lucis expers; (2) non illuminatus; (3) mysteria religionis Christianæ non edoctus; (4) non baptizatus. Ex α pr. et φωτίζω, *illumino.*

ἀφῶσιν, 3. pl. a. 2. conj. act. v. ἀφίημι.

ἀχαΐα, ἡ, *Epith.* Cereris, *Ar. Schol.*

Ἀχαΐα, ας, ἡ, Achaia. Nomen regionis.

Ἀχαΐς, ΐδος, ἡ, et Ἀχαιΐς, idem.

Ἀχαϊκός, ἡ, όν, et Ἀχαιϊκός, Achaicus, pertinens ad Achæos. Ab eod.

Ἀχαιός, ὁ, Achæus, Achivus.

ἀχάλινος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, effrenatus; (2) freno carens.

ἀχαλίνωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex α pr. et χαλινός.

ἀχάλκευτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui non est ex ære fabricatus. Ex α pr. et χαλκεύω.

ἀχαλκέω, ῶ, f. ήσω, sum sine ære, pecuniam non habeo. Ab

ἀχάλκης, ὁ καὶ ἡ, ære carens; (2) non habens pecuniam. Ex α pr. et χαλκός.

ἄχαλκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem.

ἀχανδής, ὲς, pauper, *Anac.*

Ἀχαΐνη, ης, ἡ, genus mensuræ frumentariæ apud Persas; (2) cista frumentaria.

ἀχανής, έος, ὁ καὶ ἡ, non hians; unde (2) mutus, ob defectum virium vel animi; qui hiscere non potest. Ab α priv. et χαίνω· (3) at *a int.* valde hians, vastum hiatum habens; *unde* et (4) non tectus, *de ædificio;* (5) vastus, immensus.

ἀχάραικτος, ὁ καὶ ἡ, nullas sibi impressas habens notas, nullis notatus signis; (2) ineffigiatus, informis. Ex α priv. et χαράσσω.

ἀχαρακωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vallo non munitus. Ex α pr. et χαρακόω, *vallo munio.*

ἀχάρις, ιτος, ὁ καὶ ἡ, ingratus, insuavis, invenustus, illepidus, insulsus, molestus; (2) tristis, durus, acerbus; (3) ingratus, officii immemor. Ex α priv. et χάρις, *gratia.*

ἀχαρίστεω, ῶ, f. ήσω, ingratus sum; (2) non gratificor, non indulgeo, non obsequor; et (3) *in Passivo,* non accipio debitam gratiam. Ἀχαριστεῖν πρὸς τὰς φίλας ἀδικόν ἐσι, *Xen.*

ἀχαριστία, ας, ἡ, animus ingratus, animus beneficii immemor. Ab

ἀχάριστος, ὁ, ἡ καὶ ἡ, ingratus, injucundus. Ex α priv. et χάρις, *gratia.*

ἀχαρίστως, *adv.* ingrate, animo ingrato; (2) gravate, non libenter. Ab ἀχάριστος.

ἀχαρίτη, ης, ἡ, ingratus animus.

ἀχαρίτως, *adv.* ingrato animo.

ἀχαρίτωτος, ον, invenustus, indecorus. Ab α et χαριτόω.

ʼΑΧΑΊΤΗΣ, ᾱ, ὁ, achates, gemma.

ἄχει, 3. sing. imperf. ind. act. *Dor.* et *contr.* pro ἤχει, ab *ἠχέω.*

ἄχειλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, labiis carens; (2) qui sine ora, sive margine est.

ἀχείμαντος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tranquillus, nullis tempestatibus agitatus. Ex α priv. et χείμα, *hiems.*

ἀχείμαστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

ἄχειρ, ος, ὁ, ἡ, καὶ τὸ, manibus carens, mancus. Ex α priv. et χεὶρ, *manus.*

ἀχειραγώγητος, ον, immansuetus, sævus.

ἀχειρής, έος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

ἀχειρία, ᾱς, *opp.* εὐχειρία, defectus manus, tarditas manus.

ἀχειρουργώγητος, ον, non cultus manu humana.

ἀχειρόπλαστος, ον, non fictus manu.

ἀχειροποίητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non manu, vel manibus factus; (2) non humano structus opere. Ex α priv. et χειροποίητος.

ἀχειροποιήτως, *adv.* sine manuum opera.

ἄχειρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄχειρ.

ἀχειρότευκτος, ον, non factus manu humana.

ἀχειροτόνητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui nullis electus est suffragiis. Ex α priv. et χειροτονητός.

ἀχείρωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui subigi non potest, insuperabilis; (2) manu non factus.

ἀχέοισα, part. præs. act. f. g. *Dor.* pro ἠχέουσα. Ab *ἀχέω, doleo.*

ʼΑΧΕΡΔΟΣ, ᾱ, ὁ, spina quædam.

ἀχερονταῖος, άδος, ἡ, Acherusa, infernalis, *Ep.*

ἀχερόντιος, α, ον, Acherusius, *Ar.*

ʼΑΧΕΡΩΙᾶ**Σ**, ίδος, ἡ, populus alba.

ʼΑχέρων, οντος, τὸ, Acheron fluvius. Ex ἄχος, *dolor*, et ῥόος, *fluvius.*

ἀχέουσιν, *resonant*, 3. plur. præs. ind. act. *Dor. Æol.* et cum ν ἐφελκ. pro ἠχέσι.

ἀχεύω, f. εὔσω, doleo, ægre fero. Θυμὸν ἀχεύων, *Il.* 5, 869.

ἀχέω, ῶ, f. ήσω, idem et ab eod.

ἀχέω, *resono*, *Dor.* pro ἠχέω.

ἀχήν, ένος, ὁ καὶ ἡ, pauper, mendicus. Ex α priv. et ἔχω, *habeo.* Hinc

ἀχηνία, ας, ἡ, pauperies, mendicitas.

ἀχηρής, έος, ὁ καὶ ἡ, doloriferus, molestus. Ab ἄχος.

ἄχης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀχήν.

ἀχήσῃ, *Dor.* pro ἠχήσῃ, ab *ἠχέω.*

ἀχθεινός, ἡ, ὸν, gravis, onerosus; (2) molestus; (3) invisus; (4) laboriosus. Ab ἄχθος.

ἀχθεινῶς, *adv.* molestè, graviter.

ἀχθεῖς, *ductus*, a. 1. part. pass. v. ἄγω.

ἀχθέσει, 2. sing. f. 1. ind. med. *Att.* pro ἀχθέσῃ, a verbo obsol. *ἀχθέω, doleo.*

ἀχθηδών, όνος, ἡ, dolor, tristitia. Ab eod.

ἀχθῆναι, *adduci*, a. 1. inf. pass. v. ἄγω.

ἀχθηρής, έος, ὁ καὶ ἡ, onerosus, gravis, molestus. Ab *ἀχθέω.*

ἀχθηρῶς, *adv.* gravate, gravatim.

ἀχθήσομαι, *dolebo*, f. 1. ind. med. verbi ἀχθόμαι, f. 3 ήσομαι, vel 3 ήσομαι, gravor, pondere premor, ingemo sub pondere; (2) gravate fero, ægre et molestè fero; (3) succenseo. ʼΑχθεσθαι περί τινος πράγματος. ʼΑνὴρ δ' ὅταν τοὶς ἑνδον ἀχθηται ξυνὼν, *Eurip. Med.* 244. Τοὶς πρέσβεσι, *Arist. Ach.* 62. Οὕτω τοὶς παισὶν ἀχθομαι, *Soph. Phil.* 961. Πόλλ' ὑπὲρ ἡμῶν τῶν γυναικῶν ἀχθομαι, *Arist. Lys.* 10. Σαπρὸν τὸ σκοινὸν, ὁμως γε μέν τοι τρίβόμενον ἐκ ἀχθεται, *id. Vesp.* 1333. Ab ἄχθος.

ʼΑΧΘΟΣ, εος, τὸ, pondus, onus; (2) dolor, gravis molestia.

ἀχθοφορέω, ῶ, f. ήσω, onera fero, onera sustineo. Ex ἄχθος et φέρω, *fero.*

ἀχθοφορία, ας, ἡ, *Ion.* ἀχθοφορίη, molestia in oneribus ferendis. Ab eod.

ἀχθοφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui sarcinas et onera fert, bajulus, sarcinarius. Ex iisd.

ἀχὶ, vel **ἄχι**, *adv.* facile, *Suid.*

ἄχι, *ubi*, *Dor.* pro ᾗ, vel ἧχι.

ʼΑχιλῆα, acc. sing. *Ion.* et *Poët.* pro ʼΑχιλλέα, ab ʼΑχιλλεύς.

ἀχίλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sine succo, aut nutrimento; (2) pabulo destitutus; (3) pabulo abundans. Ex α pr. vel int. et *χιλός.*

ἀχίτων, ονος, ὁ, ἡ, qui tunicam non habet.

ἀχλαινία, ας, ἡ, defectus læneæ. Ab

ἄχλαινος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui est sine læna, vel veste. Ex α pr. et χλαίνη, *lena.*

ʼΑΧΛΑΞ, ακος, ὁ, arena lapidosa, glarea; (2) lapillus.

ἀχλέοντος, ον, idem quod

ἄχλοος, ἄχλως, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, virore destitutus. Ex α pr. et χλόα, *herba virens.*

ἀχλυόεις, εσσα, εν, caliginosus. Ab *ἀχλύς.*

ἀχλυοτάζω, ἡ, caliginosos pedes habens, *Tyrph.*

ʼΑΧΛΥ Σ, ύος, ἡ, caligo; (2) tenebræ; (3) nebula; (4) oculorum caligatio.

ἀχλύω, f. ύσω, et *ἀχλυόω*, f. ώσω, caligo, obtenebror; (2) obtenebro. Ab *ἀχλύς.*

ἀχλυώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, caliginosus, nebula obtectus. Ab eod.

ʼΑΧΝΑ, vel **ἄχνη**, ης, ἡ, gluma, acus; (2) fumus, fuligo; (3) spuma; (4) sordes; (5) tenuissima et minima pars alicujus rei.

ἄχνεος, ᾱ, *contr.* ἄχνους, ὁ καὶ ἡ, lanugine carens, imberbis; (2) impuber.

ἀχνύμαι, f. ύσομαι, doleo. Ab ἄχος.

ἀχνύμενος, præs. part. med.

ἀχνύς, ύος, ἡ, *Meton.* Ab ἄχνυμαι.

ἀχοί, *Echo*, dat. sing. *Dor.* et *contr.* pro ἠχοῖ, ab ἠχὼ, *Echo.*

ἀχολία, ας, ἡ, mens non biliosa, nulla bilis. Ab

ἄχολος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, bile, seu felle carens. Ex α pr. et χολὴ, *fel, bilis.*

ἄχομαι, idem quod *ἀχνύμαι, Hom.*

ἀχορδος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sine fidibus. Ex α pr. et χορδὴ, *chorda.*

ἀχόρευτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, carens choreis; (2) illætabilis. Ex α priv. et χορεύω, *choreas duco.*

ἀχορηγία, ας, ἡ, inopia commeatus, s. apparatus. Ex α pr. et χορηγέω, *sumptus præbeo.*

ἀχορήγητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui non subministratur, non suppetit, egens. Ex iisd.

ἄχορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod *ἀχόρευτος.*

ἀχόρτατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, insatiatus, inexplebilis, inexplebilis. Ex α pr. et χορτάζω.

ʼΑΧΟΣ, εος, τὸ, mœror, dolor, tristitia.

ἀχραής, έος, ὁ καὶ ἡ, impollutus, incontaminatus, purus, intactus. Ex α priv. et χράω.

ἀχραντής, έος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

ἀχράαντος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

ʼΑΧΡΆ Σ, άδος, ἡ, pirus silvestris; (2) fructus piri silvestris.

ἀχρειόγελως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, temere, vel sine causa ridens; (2) qui ob inutilia ridet; (3) ineptus, stultus. Ex *ἀχρεῖος* et γέλως.

ἀχρείον, *adv.* leviter, indecore. Ab *ἀχρεῖος.*

ἀχρειοποιός, ᾱ, ὁ, inutilia faciens.

ἀχρεῖος, είᾳ, είον, inutilis; (2) ineptus. Ex α pr. et χρεία, *utilitas.*

ἀχρειόω, ῶ, f. ώσω, inutilem reddo; (2) *in Pass.* inutilis fio. Ab *ἀχρεῖος.*

ἀχρείως, *adv.* turpiter. Ab eod.

ἀχρήϊος, ήϊσσα, ήϊον, inutilis. Ab eod.

ἀχρηΐσος, idem quod *ἀχρηστος, Mus.*

ἀχρηματία, ας, ἡ, inopia pecuniæ. Ab *ἀχρήματος*, ὁ, ἡ καὶ ἡ, carens pecunia, inops. Ex α priv. et χρήματα, *opes.*

ἀχρημονέω, ῶ, fut. ήσω, pecunia careo, sum inops.

ἀχρημοσύνη, ης, ἡ, inopia, pecuniæ defectus. Ab

ἀχρήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem quod *ἀχρήματος.*

ἀχρηΐς, ΐδος, inutilis, molestus, *E. M.*

ἀχρηΐσιμος, ᾱ, ὁ, ἡ, idem quod *ἀχρηστία.*

ἀχρήϊσιμος, ον, inutilis.

ἀχρηστέω, ῶ, f. ήσω, p. πκα, inutilis sum; (2) inusitatus sum.

ἀχρηστία, ας, ἡ, inutilitas; (2) desuetudo, omissio usurpationis. Ab

ἄχρηστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inutilis, incommodus; (2) inusitatus; (3) improbus.

ἀχρήστως, *adv.* inutiliter; (2) inusitate.

ἄχρι, vel **ἄχρις**, *adv.* usque ad, tenus, quoad; (2) donec.

ἄχρισος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non unctus, non illitus. Ex α priv. et χρίω, *ungo.*

ἀχρόω, f. ήσω, sum coloris expers; (2) nativum colorem amisi; (3) sum pallidus. Ab ἄχροος.

ἄχροια, ας, ἡ, coloris carentia, nullus color; (2) pallidus color; (3) color amisso colore nativo. Ab eod.

ἄχροος, ον, exsanguis, coloris expers.

ἀχρονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, expers temporis, æternus.

ἀχρόνως, *adv.* sine tempore, citra temporis principium; (2) subito, statim.

ἀχρονοτριβής, έος, ὁ καὶ ἡ, celeriter seu subito factus; (2) qui tempus non terit. Ex α pr. et χρονοτριβέω, *tempus tero.*

ἄχροος, *contr.* ἄχρους, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, coloris expers, nullo colore imbutus; (2) qui nativum colorem amisit, decolor. Ex α pr. et χρόα, *color.*

ἀχρυσοπέτηλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, carens veste aurea.

ἀχρύσος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, auro carens, pauper.

ἀχρωμάτιστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nullo colore imbutus, coloris expers. Ex α pr. et χρωματίζω, *colore imbuo.*

ἀχρωμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex α priv. et χρῶμα, *color.*

ἀχρωσος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem; (2) inverecundus, impudens. Ex α pr. et χρώζω.

ἀχυλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, exsuccus; (2) insipidus; (3) fatuus. Ex α pr. et χυλὸς, *succus.*

ἀχύμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem.

ἀχύμωτος, ον, idem.

ἀχύντος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, longe lateque et in multas partes fusus, copiose fluens. Ex α intens. et *χύνω, fundo.*

ἀχύρεινος, η, ον, e paleis constans.

ἀχυρεμία, ας, ἡ, acervus palearum. Ab *ἄχυρον.*

ἀχυροδόκη, ης, ἡ, locus ubi paleæ volitantes coguntur, palearium. Ex *ἄχυρον* et δέκομαι, pro δίκομαι, *recipio.*

ἀχυροθήκη, ης, ἡ, idem.

ʼΑΧΥΡΟΝ, ᾱ, τὸ, palea, acus, festuca; (2) folliculus tritici.

ἀχυρότριψ, ῖβος, ὁ καὶ ἡ, paleam terens. Ex *ἄχυρον* et τρίβω, *tero.*

ἀχυροφαγέω, paleas comedo.

ἀχυρόω, f. ώσω, paleis sterno et respergo; (2) paleis immiseco. Ab *ἄχυρον.*

ἀχυρτίδες, αἱ, paleolæ, *Ep.*

ἀχυρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, acerosus. Ab eod.

ἀχυρῶν, ῶνος, ὁ, acervus palearum; (2) receptaculum palearum. Ab eod.

ἀχύρωσις, εως, ἡ, qu. dic. paleatio, constructio quæ fit paleis, paleata constructio. Ab *ἀχυρόω.*

ἀχὼ, *Echo*, *Dor.* pro ἠχώ.

ἀχώνευτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non conflatus, qui confiari nequit. Ex α priv. et χωνεύω, *conflo.*

ʼΑΧΩ' Ρ, ῶρος, ὁ, manans capitis ulcus; sordes capitis.

ἀχώρητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui comprehendi non potest, immensus. Ex α priv. et χωρέω, *capio.*

ἀχώριστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inseparabilis. Ex α priv et χωρίζω, *separo.*

ἀχωρίστως, *adv.* inseparabiliter, indivise.

ἀχωρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui sine loco est, extorris, cui igni et aqua interdictum est.

ʼΑΨ, *adv.* retro, retrorsum, in aversum; (2) rursus, iterum; (3) ἂψ δ' αὖθις, rursus autem.

ἀψάλακτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui tactus non est; (2) qui tangi nequit; (3) immotus, immobilis. ʼΑστὴλθεν ἀψάλακτος, inultum tulit, *Aristoph. Lys.* 270. Ex α pr. et ψαλάσσω, *tango.*

ἄψαλτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, fidium pulsu vel cantu carens. Ex α pr. et ψάλλω, *cano.*

ἀψάμαθος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, arenis carens, non sabulosus. Ex α pr. et ψάμαθος.

ἄψαμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem.

ἄψαο, *tetigisti*, 2. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* et *Dor.* pro ἥψω, a verbo ἅπτω, *tango.*

ἄψασθαι, *tetigisse*, aor. 1. inf. med. verbi ejusd.

ἀψαυσίᾳ, ῶ, f. ήσω, non tango, non attingo. Ab ἄψαυστος.

ἀψαυστί, *adv.* citra tactum. Ab eod.

ἄψαυστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, intactus, illibatus; (2) non tangendus; (3) qui non tetigit. Ex α priv. et ψαύω, *tango.*

ἀψεγής, έος, ὁ καὶ ἡ, irreprehensus. Ex α priv. et ψέγω, *reprehendo.*

ἀψεγέως, *Ion.* ἀψεγέως, sine reprehensione.

ἄψεκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

ἀψεύδεια, ας, ἡ, veracitas, veritas.

ἀψευδέω, ῶ, f. ήσω, verum dico, non mentior.

ἀψευδέως, *adv.* vere, citra mendacium, revera. Ab

ἀψευδὴς, ἐς, mentiri nesciens, verax.

ἀψευσέω, ῶ, f. ήσω, non mentior, veritatem loquor.

ἄψευστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non mentiens, minime fallax. Ex α pr. et ψεύδω, *mentior.*

ἀψηφὶς, ἐς, curis vacuus, *Hes.*

ἄψηκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non rasus; (2) non detersus; (3) durus, non mollis. Ex α pr. et ψήχω, *rado.*

ἀψηλάφητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, intactus.

ἀψήφιστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui non tulit suffragium; (2) non computatus. Ex α priv. et ψηφίζω, *suffragor.*

ἄψηφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, suffragio carens.

ἀψηφοφόρητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui nondum suffragium tulit. Ex ἄψηφος et φορέω, *fero*.
ἀψιδοειδής, ἐς, in modum apsidis formatus seu structus. Ex ἀψίς et εἶδος.
ἀψιχάδιος, ον, vim habens in animum.
ἀψιχορία, ας, ἡ, fastidium. Ab
ἄψιχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, fastidiosus. Ex ἅπτω et νόσος, *satietas*.
ἄψιλος, ον, non nudus, vel glaber, *Hes.*
ἀψιμαχήσω, ῶ, f. ήσω, velitor, proludo ad pugnam.
ἀψιμαχία, ας, ἡ, velitaris pugna, velitatio, leve certamen, quo nil decernitur; (2) quælibet rixa. Ab
ἀψίμαχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pugnam leviter attingens, veles. Ex ἄψις *tactus*, et μάχη.
ἀψιμισία, ας, ἡ, odium vel simultas non diuturna. Ex ἄψις et μῖσος, *odium*.
Ἀψίνθιον, ᾱ, τὸ, absinthium, herba amara. *Angl.* WORMWOOD. Hinc
ἀψινθίτης, ᾱ, ὁ, sc. οἶνος, absinthites, vinum absinthio conditum.
ἄψινθος, ᾱ, ὁ, absinthium.
ἀψίς, ἡ, ἀψίδος, ἡ, connexio, vinculum; (2) testudo, fornix, arcus; (3) ligneus rotæ circulus. Ab ἅπτω, *necto*.
ἄψις, εως, ἡ, tactus; (2) contrectatio. Ab ἅπτομαι, *tango*.
ἀψίχολος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui cito irascitur, sed iram etiam facile deponit. Ex ἄψις et χολή, *ira*.
ἄψορρον, *adv.* retro, retrorsum; (2) iterum.
ἀψόρροος, *contr.* ἀψόρρους, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, retrograda seu reciproca fluenta habens, refluus. Ex ἄψ et ῥόος, *fluentum*.
ἀψορρόος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, retrogradus, retro vestigia referens. Ex iisd.
ἄψος, εος, τὸ, junctura membrorum; (2) membrum. Ab ἅπτω, *connecto*.
ἀψοφητί, *adv.* sine strepitu; *Antonin.* 1, 6. sed in sensu metaphorico. Ab
ἀψόφητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nullum edens sonum vel strepitum. Ex α priv. et ψοφέω.
ἄψοφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem.
ἀψυδρακίωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non infestatus pustulis quæ ὑδρακες dicuntur.
ἄψυκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui refrigerari nequit; (2) qui refrigerationem non sentit. Ex α priv. et ψύχω, *refrigero*.
ἀψυχέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, animæ expers sum; (2) animo linquor, exanimor.
ἀψυχία, ας, ἡ, τὸ inanimum esse; (2) animi deliquium; (3) timiditas, ignavia. Ab
ἄψῡχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, anima carens, inanimus; (2) timidus, ignavus. Ex α priv. et ψυχή, *anima*.
Ἄω, f. ἀήσω, flo, spiro.
ἀώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, inodorus, non olens. Ex α priv. et ὄζω, *oleo*.
ἀῶθεν, *mane, Dor.* pro ἠῶθεν.
ἀωρέω, ῶ, f. ήσω, non custodio, negligo.
ἀωρί, *adv.* intempestive.
ἀωρία, ᾱ, intempestivitas, immaturitas.
ἀωρόλειος, ον, cui cutis intempestive lævis et glabra fit, *Suid.*
ἄωρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, intempestivus, *act. et pass.* (2) indecorus; (3) difficilis custoditu; (4) non curans, negligens. Ex α priv. et ὥρα, *tempus*, sive ὄρος, *custos*, vel ὥρα, *cura*.
ἀώριος, idem.
ἀωρόνυκλος, ον, media nocte veniens, abiens, &c.
ἀωρότοκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, immaturo seu intempestivo partu editus. Ex ἄωρος et τόκος.
ἄωρτο, *Il.* 3, 272, *pependerat*, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. per *Syncop.* et *Ion.* pro αἴωρητο, a verbo αἰωρέω, *sursum volo*.
ἀὼς, *aurora, Dor.* pro ἠώς.
ἀωτεύω, f. εύσω, flores decerpo; (2) texo; (3) dormio. Ab
ἀωτέω, ῶ, f. ήσω, idem. Ab
Ἄωτον, ᾱ, τὸ, flos; (2) præstantissimum cujusque rei.
ἄωτος, ᾱ, ὁ, idem.
ἄωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, aures non habens; (2) ansa carens. Ex α priv. et ᾶς, ὠτὸς, *auris*, *ansa*.

Β

Β, Secunda litera Alphabeti, quæ βῆτα dicitur ab Hebræorum Beth; (2) nota numeralis significans *duo*, et cum lineola inferne posita (β,), *duo millia*.
βᾶ, *incede*, 2. sing. a. 2. imperat. *Dor.* et per *Apoc.* pro βῆθι, a βαίνω, *eo*.
Βαάλ, ὁ καὶ ἡ, Baal, Bal, Bel. Nomen Hebr. ἄκλιτον, *Dominus*.
ΒΑΆΞ, mollis, *Suic.*
ΒΑΆΡΑΞ, radix quædam.
βαβάζω, f. άσω, ex ἀβῶ, inarticulate loquor, vocem inarticulatam edo. *Gl. V.* βαβάζειν, lallare. A βάζω.
ΒΑΒΑΙ', *interjectio admirantis*, papæ! (2) βαβαί, βαβαιάξ. idem.
βαβαιάξ, ὁ, idem quod βάβαξ, *Aristoph.*
βαβάκτης, ᾱ, ὁ, loquax, garrulus, nugator, (2) insanus; (3) saltator. A βαβάζω.
βαβάλιον, ᾱ, τὸ, cunabula. A βαβάζω.
βαβαλισγήσια, ων, τὰ, cunæ. Ab eod.
βάβαλον, ᾱ, τὸ, pudenda.
βάβαξ, ακος, ὁ, garrulus, nugator, loquax; (2) vanus; (3) impudens. A βάζω. Unde βαξ, et per reduplicationem βάβαξ.
βαβάξαι, saltare, *Hes.*
βαβῆσιες, vel βαβῆττες, gingivæ, *Hes.*
Βαβυλών, ῶνος, ἡ, Babylon, urbs. Hebræis *confusio*.
βάγμα, ατος, τὸ, sermo, oratio; (2) rumor fama; (3) vaticinium. A βάζω.
βαγώας, ὁ, eunuchus. Vox Persica.
βάδαν, *pedetentim, Dor.* pro βάδην.
βάδας, ὁ, cinædus, *Hes.*
βαδδίν, linea vestis, stola. Vox Hebræa.
βάδδομαι, *V. L.* βάδομαι, *Hes.* deligo.
βάδην, *adv.* pedetentim, gradatim, lento gradu. A βαίνω.
βαδίζοντι, *Dor.* pro βαδίζουσι.
βαδίζω, f. ίσω, p. ικα, vado, eo. Βαδίζειν ὁδὸν, ὁδῶ, πρὸς, ἐπὶ, εἰς οἰκίαν' εἰς τὸ πολίτευμα, se conferre; ἐπὶ τὸ βῆμα. Ἀπάσῃ τῇ σφατείᾳ βαδίζειν ἐπὶ τὲς πολεμίες, *Luc.* Διὰ ταῦτα τὸν βάδον βαδιζομεν, *Aristoph. Av.* 42. Ab eod.
βαδιξῶ, 1. sing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro βαδίσω.
βαδίσιμαι, 1. sing. f. 1. ind. med. *Att.* pro βαδίσουμαι.
βαδίσις, εως, ἡ, ambulatio, ingressus. A βαδίζω. Hinc
βάδισμα, ατος, τὸ, gressus, incessus.
βαδισμός, ᾱ, ὁ, idem et ab eod.
βαδισματίας, ᾱ, ὁ, idem quod βαδισικός.
βαδισέον, *adverb. posit.* eundum est, *Aristoph. Ran.* 671. Ab eod.
βαδιστής, ᾱ, ὁ, tolutarius, cursor. Ab eod.
βαδισικός, ή, όν, qui ambulare potest, qui veloces pedes habet. Ab eod.
βαδιστός, ή, όν, per quem incedi potest.
βαδιῶ, ῶδο, f. idem ac βαδιῶμαι, et eadem dialecto formatum in activo.
βάδος, ᾱ, ὁ, iter; (2) gressus. Ab eod.
ΒΑΆΩ, f. άσω, et ἀξω, loquor, dico, facio verba, rationem habeo.
βαθέην, acc. sing. *Ion.* pro βαθεῖαν.
βαθεῖ, *profundo*, dat. sing. *contr.* pro βαθέϊ.
βάθεσσιν, dat. plur. *Ion.* et *Poët.* pro βάθεσι, a βάθος, εος.
βαθέως, *adv.* profunde, alte; (2) graviter.
βαθμηδόν, *adv.* gradatim. A βαθμός.
βαθμίς, ίδος, ἡ, gradus; (2) basis. Ab eod.
βαθμός, ῦ, ὁ, gradus; (2) limen; (3) gradus dignitatis; (4) statio pœnitentium. A βαίνω, *scando*.
ΒΑΘΟΣ, εος, τὸ, profunditas; (2) locus penitior, locus intimus; (3) acies militaris; (4) εἰς βάθος, penitus, introrsum, alte, profunde.
βαθεῖδιον, ᾱ, τὸ, *Dim.* ex
βάθρα, ας, ἡ, scala domus vel navis. A βαίνω.
βαθρεῖα, ή, idem quod βάθρον, *Æsch.*
βάθρον, ᾱ, τὸ, scala; (2) fundamentum, basis; (3) scannum, subsellium. Ab eod.
βαθυαγκής, ές, ὁ καὶ ἡ, profundas valles habens. Ex βαθὺς et ἄγκος, *vallis*.
βαθυαλής, ές, longe vel graviter spirans, *Nic.*
βαθύβουλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, profundi consilii, prudentissimus. Ex βαθὺς et βουλή, *consilium*.
βαθύγειος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cujus solum profundum est; fertilis, pinguis. Ex βαθὺς et γαῖα.
βαθυγένειος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, profundam barbam habens, egregie barbatus. Ex βαθὺς et γένειον, *barba, mentum*.
βαθύγειος, ω, ὁ καὶ ἡ, idem quod βαθύγειος.
βαθυγήρως, ω, ὁ καὶ ἡ, provectam senectutem agens; decrepitus, valde senex. Ex βαθὺς et γῆρας, *senectus*.

βαθύγλωσσος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, eloquens. Ex βαθὺς et γλῶσσα, *lingua*.
βαθύγνοος, ον, profundam caliginem habens, *Nax.*
βαθυγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, homo abstrusi ingenii et consilii; taciturnus. Ex βαθὺς et γνώμη, *sententia*.
βαθυδίνης, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, profundos vortices habens. Ex βαθὺς et δίνη, *vortex aquarum*.
βαθύδοξος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, gloriosissimus, celeberrimus. Ex βαθὺς et δόξα, *gloria*.
βαθύζωνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, infra cinctus. Ex βαθὺς et ζώνη, *zona*.
βαθυζώνους, acc. pl. *Dor.* pro βαθυζώνως.
βαθυθέριξ, τριχος, ὁ καὶ ἡ, denso vellere insignis. Ex βαθὺς et θρὶξ, *capillus*.
βαθυκαμπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, longe lateque curvatus, valde curvus. Ex βαθὺς et καμπή.
βαθυκήτης, εος, ὁ καὶ ἡ, piscosus; (2) profundus, altus; (3) in profundis recessibus cetos habens. Ex βαθὺς et κῆτος.
βαθυκλεὴς, ὲς, illustris.
βαθύκληρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, opulentus.
βαθύκολπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, profundum sinum habens. Ex βαθὺς et κόλπος, *sinus*.
βαθυκόμης, ᾱ, ὁ, bene comatus.
βαθυκρημνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, profunda præcipitia habens. Ex βαθὺς et κρημνός.
βαθυκρηπὶς, ίδος, ὁ καὶ ἡ, profundum fundamentum habens. Ex βαθὺς et κρηπίς.
βαθυκτίτων, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, prædives. Ex βαθὺς et κτίτων, *possessio, opes*.
βαθυκῦμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, habens undas profundas. Ex βαθὺς et κῦμα, *unda*.
βαθύλειμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, læta pascua habens. βαθυλείμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem.
βαθυλήϊος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ferax, fertilis. Ex βαθὺς et λήϊον.
βαθύμαλλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, villosus.
βαθυμήτης, ᾱ, ὁ, prudentissimus. Ex βαθὺς et μῆτις.
βαθύνους, ᾱν, idem quod βαθύφρων, *Epith.* Nestoris, *Ep.*
βάθυνσις, εως, ἡ, excavatio. A βαθύνω.
βαθύνω, f. υνῶ, p. υγκα, excavo, profundum facio. A βαθὺς.
βαθύξυλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, opacus, densus arboribus. Ex βαθὺς et ξύλον, *lignum*.
βαθυπέδιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, seu βαθυπέδιος, ία, ιον, latum campum seu planitiem habens. Ex βαθὺς et πεδίον, *campus*.
βαθύπεπλος, ον, promissum peplum habens. *Call.*
βαθύπικρος, ᾱ, ὁ ᾗ, ἡ, valde amarus.
βαθυπλεκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valde nexus, perplexus. Ex βαθὺς et πλέκω, *necto*.
βαθυπλόκαμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, comam densis cincinnis nexam habens.
βαθυπλόεσσος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, prædives.
βαθύπλυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem.
βαθύπνοος, ον, longe seu valde spirans, *Nic.*
βαθυπτόλεμος, ᾱ, ὁ ᾗ, ἡ, qui magnum et grave bellum movet. Ex βαθὺς et πόλεμος.
βαθύπρωρος, ἡ, navis alta prora.
βαθυρρείτης, gen. sing. *Æol.* pro βαθυρρείτου, a
βαθυρρείτης, ᾱ, ὁ ᾗ, ἡ, profunde fluens, profundum alveum habens. Ex βαθὺς et ῥέω.
βαθυρριζία, ας, ἡ, radicis profunditas:
βαθύρριζος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, altas radices habens. Ex βαθὺς et ῥίζα, *radix*.
βαθύρροος, *contr.* βαθύρρους, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, profunde fluens. Ex βαθὺς et ῥέω, *fluo*.
βαθύρρωγμος, ον, profundam scissuram habens, *Call.*
βαθὺς, εῖα, ὺ, profundus; (2) longus et extremus; (3) crassus; (4) plenus; (5) *in compositione*, profundus, magnus, gravis. *Comp.* βαθύτερος, βαθίων, et βάσσων. *Superl.* βαθύτατος, et βάθιστος. A βάθος.
βαθυσκαφὴς, έος, ὁ ᾗ, ἡ, alte effossus. Ex βαθὺς et σκάπτω.
βαθύσκιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, umbrosus. Ex βαθὺς et σκία.
βάθυσμα, τὸ, profunditas, altitudo. A βαθύς.
βαθύσοφος, ᾱ, ὁ ᾗ, ἡ, qui profunde seritur; (2) in quo profundæ sationes fieri possunt.
βαθύστερνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui altum est pectus; (2) profundos habens recessus. Ex βαθὺς et στέρνον, *pectus*.
βαθυστόμιγξ, γος, ὁ καὶ ἡ, fulcimentum profundum habens, alte defixus.
βαθύστομος, ον, altas fauces habens.
βαθύστρωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, alte stratus, molli-

ter stratus. Ex βαθὺς et στρώννυμι, sterno.

βαθύσχοινος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, densos juncos ferens, juncis obsitus, juncosus.

βαθυτέρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, ad profundum depressus, *Epith.* navis, *Opp.*

βαθύτης, ητος, ἡ, profunditas. A βαθύς.

βαθύτριχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, villosus, multos et prolixos capillos habens. Ex βαθὺς et θρίξ, *capillus.*

βαθύφρονος, ον, gravi seu alto obrutus somno, *Nic.*

βαθύφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, profunda mente præditus, callidus, prudens. Ex βαθὺς et φρὴν, *mens.*

βαθύφυλλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, profunda folia habens, frondosus. Ex βαθὺς et φύλλον, *folium.*

βαθύφωνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, profundus labio, ex quo non exit vox distincta. Ex βαθὺς et φωνὴ, *vox.*

βαθυχαῖος, ον, valde nobilis. Ex βαθὺς et χάος.

βαθυχαιτήεις, εσσα, εν, idem quod βαθυχαίτης, *M. Mus.*

βαθυχαίτης, ᾱ, ὁ, qui densam habet cæsariem. Ex βαθὺς et χαίτη, *coma.*

βαθύχειλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, profunda habens labia.

βαθυχεύμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, profundæ effusionis, *Procl.*

βαθύχθων, ονος, fertilis, pinguis.

βαθυχήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, opulentissimus, *Man.*

βαθύχροος, contr. βαθύχρως, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, profunde coloratus, qui denso et saturo est colore. Ex βαθὺς et χρόα, *color.*

βαῖεν, *iverint*, 3. plur. aor. 2. opt. act. per *Syncop.* pro βαίησαν, a verbo βαίνω, *eo.*

βαίηρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, palmeus. A βάϊον.

ΒΑΪ´ΝΩ, f. βήσω, vel βήσομαι, p. βέβηκα, gradior, incedo, eo; (2) abeo; (3) coëo, ineo, de animalibus; (4) *in perf. etiam* situs et fixus sum, fundatus sum. Βαίνειν ἐπὶ σμικροῦ, basin exiguam habere; ἐν ῥυθμῷ, πρὸς ῥυθμόν· μεγάλα, ἴσα, ἄδρα, superbe, æquis passibus, molliter; εὖ, bene succedere; ἄνδρας ἐπὶ τὰς καμήλας ἔβησεν, imposuit; βεβηκὼς ἐν δάπεδῳ, fundata. "Ὃν δὴ πάλαι ἂν ἑξότε δεῖρας ἐγὼ μὴ μοι βεβήκει, mortuus sit, *Soph. Phil.* 494.

βαΐον, ᾱ, τὸ, *Dim.* a βάϊς.

βαιὸν, *adv.* paullisper, parum. A βαιός.

ΒΑΙΟ΄Σ, ᾱ, ὸν, parvus, modicus, paucus, unus.

βαϊοφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, palmifer. Ex βαΐον et φέρω, *fero.*

ΒΑΪ΄Σ, ᾱ, ἡ, ramus palmæ.

ΒΑΪ΄ΤΑ, ης, ἡ, læna consuta ex corio seu pellibus.

βαϊφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod βαϊοφόρος.

ΒΑΙΩ΄Ν, ονος, ὁ, piscis gobio adsimilis, alias βλέννος dictus.

ΒΑΚΑΝΟ΄Ν, ου, τὸ, raphani sive brassicæ semen.

ΒΑ΄ΚΗΛΟΣ, ᾱ, ὁ, homo magna statura, præditus, sed excors et effeminatus; (2) eunuchus, spado; (3) mollis.

βακίζειν, de Bacide loqui seu Bacidem crepare, *Aristoph.*

βακκάριον, ου, τὸ, unguentum ex baccari. A

ΒΑ΄ΚΚΑΡΙΣ, εως, ἡ, baccar, seu baccaris, herba odorata.

βακτηρεύω, f. εύσω, baculo nitor. A

ΒΑΚΤΗΡΙ΄Α, ας, ἡ, baculus, scipio.

βακτήριον, τὸ, idem.

βακτηρίδιον, ου, τὸ, bacillum.

βάκτερμα, ατος, τὸ, nixus in baculum; (2) baculus ipse, quo nitimur. A

βακτερεύω, f. εύσω, idem quod βακτηρεύω.

βάκτρον, ου, τὸ, idem quod βακτήριον.

βακτροστοσωίτης, *Epith.* Cynici, baculum gestantis et mendicantis.

βακχεία, ας, ἡ, bacchatio. A Βάκχος.

Βακχεῖον, ου, τὸ, templum Bacchi. Ab eod.

Βακχεῖος, εία, εῖον, furore Bacchico adflatus; (2) Bacchicus, ad Bacchum pertinens; sed *subst.* ὁ, Bacchicus, pes poëticus syllaba brevi et duabus longis constans.

βακχεύτης, ου, ὁ, idem quod βακχεύτωρ.

βακχεύματα, ων, τὰ, Bacchanalia. Ab eodem.

Βάκχευς, ᾱ, ὁ, Bacchus, *Orph.*

βακχευτὴς, οῦ, ὁ, bacchicus. A βακχεύω.

βακχευτικὸς, ἡ, όν, bacchativus, ad bacchationem pertinens. Ab eod.

βακχεύτωρ, ορος, ὁ, bacchator. Ab eod.

βακχεύω, f. εύσω, debacchor, orgia celebro; (2) βακχεύομαι, furiosus sum.

βάκχη, ης, ἡ, furore percita; (2) sacerdos Bacchi.

βακχία, ας, ἡ, debacchatio, insania.

Βακχιάδαι, οἱ, Bacchiadæ, Milesii, item Corinthii, sic dicti a Baccho, *Ap.*

βακχιάζω, bacchor.

Βακχικὸς, ἡ, όν, Bacchicus. A

Βακχιακὸς, ἡ, όν, et Βάκχιος, α, ον, idem.

ΒΑ΄ΚΧΟΣ, ᾱ, ὁ, furore percitus; (2) Bacchus, Deus vini; (3) orgia celebrans; (4) coronæ quoddam genus.

Βάκχων, ονος, ὁ, Bacchulus. *Dim.* a Βάκχος.

Βαλκεὰμ, ὁ, Nomen Hebræum ἄλκιτον. *Vetustas populi.*

Βαλὰν, ὁ, Nomen Hebræum ἄλκιτον. *Exinaniens.*

Βαλανάγκεα, ας, ἡ, claustrum, cui inseritur pessulus. Ex βάλανος et ἄγρα.

ΒΑΛΑΝΕΙ΄ΟΝ, ου, τὸ, balineum, balneum.

Βαλανεὺς, έως, ὁ, balneator. A βαλανείον.

Βαλανεύτρια, ας, ἡ, balneatrix. Ab eod.

Βαλανεύω, f. εύσω, aquam in balneo administro; (2) servio, ministro. Ἀλλ' εἰ ταῦτα δοκεῖ, κἀγὼ Ἰμαυτῷ βαλανεύσω, *Aristoph. Pace*, 1112. Ab eod.

Βαλανηρὰ, ᾶν, τὰ, quæ glandium genere comprehenduntur. A βάλανος.

Βαλανηφαγέω, glandibus vescor.

Βαλανηφάγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui glandes edit, qui glandibus vescitur. Ex βάλανος et φαγεῖν.

Βαλανηφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui glandes fert, glandifer. Ex βάλανος et φέρω, *fero.*

Βαλανΐζω, f. ίσω, glandes excutio; (2) glandem sedi subjicio.

Βαλάνινος, ίνη, ινον, qui e glande fit.

Βαλανὶς, ίδος, ἡ, balneatrix.

Βαλανίτης, ᾱ, ὁ, glandem referens. A

ΒΑ΄ΛΑΝΟΣ, ᾱ, ἡ, glans, fructus, quercus; (2) fructus similis quivis; (3) arbor glandifera; (4) animalculum quoddam aquatile; (5) medicamentum quoddam in glandis formam effigiatum, quod sedi imponitur ad dejiciendam alvum; (6) extrema pars penis; (7) obex, pessulus.

Βαλανόω, ῶ, f. ώσω, obice objecto, obsero. Νῦν μὲν γὰρ ἔτος βεβαλάνωκε τὴν Ὑδραν, *Aristoph. Conc.* 361. A βάλανος.

Βαλαντίδιον, ου, τὸ, *Dim.* a

ΒΑΛΑΝΤΙΟΝ, ου, τὸ, crumena, marsupium.

Βαλαντιστομέω, crumenas seco. A

Βαλαντιστόμος, ου, ὁ, crumenarum sector, fur zonarum; saccularius. Ex βαλάντιον et τέμνω, *seco.*

Βαλανώδης, ες, glandibus plenus; τὰ βαλανώδη, glandes, *V. L.*

ΒΑΛΑΥΣΤΙΟΝ, ου, τὸ, flos mali silvestris Punici.

Βαλὴν, ὁ, βαλλὴν, O rex. Unde

Βαληναῖος, vel βαλληναῖος, regius.

ΒΑΛΒΙΣ, ίδος, ἡ, repagulum, locus unde ii qui cursu certant emittuntur.

βάλε, 2. sing. aor. 2. imperat. act. verbi βάλλω.

βάλε, et βάλεν, *demisit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔβαλε.

βαλέειν, a. 2. inf. act. *Ion.* et *Poët.* pro βαλεῖν.

βαλεόντι, dat. sing *f.* 2. part. *Ion.* pro βαλόντι.

βαλέω, 1. sing. a. 2. conj. *Ion.* pro βαλῶ.

βαλῆς, *jeceris*, 2. sing. a. 2. conj. act.

βαλήσω, *jaciam*, fut. 1. ind. act.

βαλιὸς, ὰ, όν, et βαλίος, ία, ίον, varius, maculosus; (2) velox, rapidus. A βάλλω.

βάλλεαι, 2. sing. præs. conj. pass. *Ion.* pro βάλλῃ.

βάλλεο, præs. ῖmp. med. *Ion.* pro βάλλου.

βαλλέσκετο, *jaciebat*, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* et *Poët.* pro ἐβάλλετο.

βάλλετο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐβάλλετο.

βάλλευ, præs. imp. med. *Dor.* pro βάλλου.

βαλλέω, inus. pro βάλλω, unde βαλλησαν, et ἐβάλλησα, *jeci*, 1. sing. a. 1. ind. *Ion.* et *Poët.* pro ἐβάλλησα, a verbo inus. βαλλέω.

Βαλλητὴς, ἡ, jactus, ut λιβίνη βαλλητὸς, *Ath.*

βάλοι, 3. sing. a. 2. opt. act. verbi βάλλω.

Βαλλίζω, f. ίσω, tripudio. Quasi ex βάω, *eo*, et ἄλλομαι, *salio*, vel potius a βάλλω.

Βαλλισμὸς, ᾱ, ὁ, tripudium. A βαλλίζω.

ΒΑ΄ΛΛΩ, f. βλήσω, p. βέβληκα, jacio, jaculor; (2) ferio, figo, saucio; (3) attingo; (4) projicio; (5) emitto, profundo; (6) pono, immitto; (7) trado, committo; (8) condo, ædifico; (9) verro, flecto. Βάλλειν πέτρους, petere; λόγους, lacessere; σκοτὸν, s. ἐπὶ σκοτὸν, attingere; ῥάκεα, effundere; ἐν θυμῷ, s. ἐν φρεσὶ, cogitare; βάλλεσθαι εἰς νῦν, animum advertere; ἐφ' ἑαυτῇ, apud se cogitare, τὰ ἐξ ὑμοῦ.

ΒΑΛΑΩΤΗ΄, ῆς, ἡ, marrubium nigrum. *Angl.* STINKING HOREHOUND.

βαλοῖσαι, nom. pl. a. 2. act. f. g. *Dor.* pro βαλοῦσαι, a verbo βάλλω.

βαλσαμείνη, ης, ἡ, balsamine, herba quædam. Ab

ΒΑ΄ΛΣΑΜΟΝ, ου, τὸ, balsamum. Hinc βαλσαμώδης, εος, ἡ, cassia quædam, odore simili odori balsami.

βαλῶ, *jaciam*, f. 2. ind. act. verbi βάλλω.

βάλλομεν, 1. plur. a. 2. conj. act. a βάλλω, *jacio, dejicio.*

βᾶμα, *incessus, gressus, Dor.* pro βῆμα.

βᾶμβα, *tinctura, Dor.* pro βᾶμμα.

ΒΑΜΒΑΙ΄ΝΩ, inarticulate loquor, balbutio, confusum quemdam sonum edo; (2) dentibus præ metu crepito.

βαμβαλίζω, tremo labiis, strideo.

βαμβάλων, idem.

βᾶμεν, 1. pl. a. 2. conj. act. *Dor.* pro βῶμεν, a verbo βαίνω, *eo.*

βάμμα, τος, τὸ, tinctura. A βάπτω, *tingo.*

βαμμάτιον, τὸ, *Dim.* a βάμμα, *Ath.*

βᾶν, *iverunt*, 3. plur. a. 2. ind. act. *Ion.* et per *Syncop.* pro ἔβαναν, a βαίνω.

βαναυσία, ας, ἡ, ars, quæ ad caminum exercetur; (2) opus, quod ad ignem conficitur; (3) mechanica, ars illiberalis; (4) inepta et prodiga magnificentia:

βαναυσικὸς, ἡ, όν, ad artifices mechanicos pertinens. A

ΒΑ΄ΝΑΥΣΟΣ, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, artifex mechanicus et illiberalis, propriеque, qui opus suum ad ignem conficit, qui manibus sibi victum quærit, sellularius, sedentarius; (2) inepte magnificus; (3) trivialis, vilis; (4) negligens.

βαναυσοτεχνέω, opificium exerceo.

βαναυσεργέω, idem.

βαναυσεργὸς, ὸν, ὁ, qui manu opera conficit, quæ sunt artis sedentariæ et sellulariæ. Ex βάναυσος et ἔργον, *opus.*

βαναύσως, *adv.* more βαναύσων. A βάναυσος.

βάντες, nom. pl. a. 2. part. act. v. βαίνω.

βάξις, εως, ἡ, fama, sermo. A βάζω.

βαπτίζω, f. ίσω, mergo, immergo, aqua obruo; (2) abluo, lavo; (*quibuscunque in rebus tropice mergere dicitur Latinis, inde et pro* opprimere, urgere, v. c. tributis, ære alieno, ebriare, *Ern.*) (3) baptizo, *significatu sacro.* Βαπτίζειν εἰς τὴν λίμνην, *Heliod.* l. 5. Ψυχὴ τοῖς μὲν συμμέτροις αὔξεσθαι πόνοις, τοῖς δὲ ὑπερβάλλουσι βαπτίζεσθαι, *Plut.* de educat. Τῇ συμφορᾷ βεβαπτισμένος, *Heliod.* l. 2. Τοῖς νεῶς κινδυνεύουσης βαπτίζεσθαι, *Æsop.* A βάπτω.

βαπτισθῆναι, *baptizari*, aor. 1. inf. pass.

βαπτισθήσεσθε, 2. plur. f. 1. ind. pass.

βάπτισις, εως, ἡ, lavacrum. A βαπτίζω. Unde

βάπτισμα, ατος, τὸ, immersio, intinctio; (2) baptismus.

βαπτισμὸς, οῦ, ὁ, idem.

βαπτιστήριον, ου, τὸ, lavacrum; (2) baptisterium, locus, ubi baptismus peragitur.

βαπτιστὴς, οῦ, ὁ, qui immergit, qui abluit; (2) baptizator, baptista.

βαπτὸς, ὴ, όν, tinctus, infectus colore aliquo; (2) hauriendus; (3) gemma quædam. A βάπτω.

βαπτρία, ας, ἡ, tinctrix. Ab eod.

ΒΑ΄ΠΤΩ, f. ψω, mergo, immergo; (2) tingo, intingo; (3) lavo; (4) haurio, impleo hauriendo; (5) pereo, de navi. Βάπτειν τι ἐς ὕδατα· ἔγχος πρὸς Ἀργείων στρατῶ, *Soph. Aj.* 95.

ΒΑ΄ΡΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, fovea in terra excavata; (2) hiatus terræ profundior; (3) locus apud Athenienses, in quem malefici præcipitabantur; (4) pernicies. Hinc

βαραθρόω, ῶ, f. ώσω, in barathrum præcipito:

βαραθρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, barathro similis; (2) profundæ altitudinis, voraginosus.

βαρβαρίζω, f. ίσω, barbaris faveo; (2) barbaros imitor; (3) barbarice loquor. A βάρβαρος.

H

βαρβαρῐκός, ἡ, όν, barbaricus, ad barbarorum mores accedens. A *βάρβαρος*.

βαρβαρικῶς, *adv.* barbare, barbarorum more.

βαρβαρισμός, ῦ, ὁ, barbarismus. A *βαρβαρίζω*.

βαρβαρι-ὶ, *adv.* barbaros imitando, barbarice. Ab eod.

βαρβαρόγλωσσος, ὁ καὶ ἡ, barbare loquens.

βαρβαρογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem quod *βαρβαρόθυμος*. *Sibyl.*

βαρβαρόκτονος, ὁ ϗ ἡ, barbaris interfectus.

ΒΆ'ΡΒΑΡΟΣ, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, barbarus, pronuntiatione insuavi et peregrina utens; omnineque peregrinus, cujus orationem non intelligimus; (2) ineruditus, imperitus; (3) agrestis; (4) non Græcus.

βαρβαροφωνία, ας, ἡ, vitium, cum quis linguam barbare pronunciat. A

βαρβαρόφωνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui barbare verba linguæ alicujus effert. Ex *βάρβαρος* et *φώνη*, *os.*

βαρβαρότης, ητος, ἡ, barbaries.

βαρβαροφωνέω, ῶ, f. ήσω, barbare loquor; (2) barbaro sermone utor. A

βαρβαρόφωνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, barbaram vocem habens. Ex *βάρβαρος* et *φωνή*, *vox.*

βαρβαρόω, ῶ, f. ώσω, barbarum reddo, efferо, agrestem, ferum facio; (2) barbaronum potestati subjicio. A *βάρβαρος*.

βαρβάρως, *adv.* barbare. A *βάρβαρος*.

ΒΑ'ΡΒΙΛΟΣ, ᾱ, ἡ, barbilus. Nomen arboris.

βαρβῐτίζω, f. ῐσω, barbitum pulso, barbito cano. A

ΒΑ'ΡΒΙΤΟΝ, ᾱ, τὸ, barbitum, instrumentum musicum multis chordis intentum.

βάρβῐτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem.

βαρβῐτῳδός, ᾱ, ὁ, qui barbito canit. Ex *βάρβῐτος* et *ᾠδός*, *cantor.*

βάρδῐστος, *tardissimus*, nom. sing. superl. per *Metathes.* pro *βράδῐστος*, a *βραδύς*, *tardus.*

βαρεῖσθω, *gravetur*, 3. sing. præs. imperat. pass. *contr.* pro *βαρείεσθω*, a

βαρέω, ῶ, f. ήσω, gravo, degravo, deprimo pondere. A *βαρύς*.

βαρέως, *adv.* graviter, moleste, valde.

βαρηκοέω, difficultur audio.

βάρημα, ατος, τὸ, gravitas, pondus. A *βαρέω*.

βαρθολμαῖος, ᾱ, ὁ, Bartholomæus. Nomen Hebræum. *Filius haurientis aquam.*

βαρίαι, ας, ἡ, et *Ion.* βαρίη, gravitas. 'Υπὸ βαρίης τῦ ἥρεος, *Aret.* A *βάρος*, *pondus.*

ΒΑ'ΡΙΣ, ιος, vél ίδος, ἡ, *proprie* quodvis ædificium, οἰκοδόμημα, respondetque Lat. *mœnia.* Deinde de variis speciebus dicitur, ut navi; (2) turri; (3) domo turrita et regia; (4) muro; (5) porticu; (6) sphæra.

βαρνάβας, ᾶ, ὁ, Barnabas. Nomen Hebræum. *Filius consolationis.*

ΒΑ'ΡΟΣ, ους, τὸ, pondus, onus; (2) molestia; (3) auctoritas, gravitas.

βαρσαβᾶς, ᾶ, ὁ, Barsabas. Nomen Hebræum. *Filius quietis.*

βαρτιμαῖος, ᾱ, ὁ, Bartimæus. Nomen Hebræum. *Filius Timæi.*

βαρυαλγής, ὲς, graviter spirans, *Opp.*

βαρυαλγής, έος, ὁ καὶ ἡ, gravi dolore percitus, graviter dolens; it. gravem dolorem inferens. *Epith.* Furiarum. Ex *βαρύς* et *ἄλγος*.

βαρυάλγητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem; (2) qui gravem dolorem adfert.

βαρύαρος, ον, firmiter compactus, *Hes.* Ex *βαρύς* et *ἄρω*.

βαρυβάμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, graviter means, *Man.* A *βαίνω*.

βαρυβόας, gravi clamore boans. Ex *βαρύς* et *βοάω*, *clamo.*

βαρυβρεμέτης, ᾱ, ὁ, graviter fremens, tonans; *Fœm.* βαρυβρεμέτειρα.

βαρύβρομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, graviter fremens, vel strepens. Ex *βαρύς* et *βρέμω*, *fremo.*

βαρυβρῶς, ῶτος, valde mordens, acerbus.

βαρύγδουπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, graviter sonans. Ex *βαρύς* et *δυπέω*, *sono.*

βαρύγλωσσος, vel βαρύγλωττος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cujus lingua gravis est; (2) maledicus.

βαρυγνάθτος, et βαρύγνεος, ον, tardus.

βαρύγυιος, ον, gravans, conficiens membra; item, membra gravatus, tardus.

βαρυδαιμονέω, ῶ, f. ήσω, gravi fortuna premor, miser sum:

βαρυδαιμονία, ας, ἡ, gravis fortuna. A

βαρυδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, infelix, miser.

βαρύδακρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, graviter lacrymans.

βαρυδάκρυος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

βαρύδεσμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, gravi vinculo ligatus.

βαρυδότειρα, ἡ, graviter adfligens, vexans.

βαρύδυπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod *βαρύγδουπος*.

βαρυεγκέφαλος, ᾱ, ὁ, gravedo.

βαρύζηλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, æmulus, invidus; (2) invidiosus; (3) infestus.

βαρυηκοΐα, ἡ, hebetudo aurium.

βαρυήκοος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui hebetes sunt aures. Βαρυήκοοι νότοι, *Hippocr.* Ex *βαρύς* et *ἀκοή*, *auditus.*

βαρυηχής, έος, ὁ καὶ ἡ, gravisonus. Ex *βαρύς* et *ἠχος*, *sonus.*

βαρυθυμέω, ῶ, f. ήσω, irascor, animum despondeo.

βαρυθυμία, ας, ἡ, ira; (2) abjectio animi. A

βαρύθῡμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, difficilis, animo ferox; (2) abjectus animo.

βαρυθύμως, *adv.* irate, ægre.

βαρύθω, f. ύσω, gravor, premor. Βαρύθει δέ Δ' ὑσ' αὐτῆς, *Hesiod.* "*Εργ.* 213. A *βαρύς*.

βαρυκάρδιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, excors. Ex *βαρὺς* et *καρδία*.

βαρυκέφαλος, ᾱ, ὁ ϗ ἡ, grave caput habens. Ex *βαρὺς* et *κεφαλή*.

βαρύκλαυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, gravem strepitum edens. Ex *βαρὺς* et *κλαυτός*, *sonitus.*

βαρύκοτος, ὁ καὶ ἡ, invisus.

βαρυκτυπής, ὲς, id. qu. *βαρύκτυτος*, *Sibyl.*

βαρύκτῦτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, gravistrepus, graviter fremens. Ex *βαρὺς* et *κτυπέω*, *resono.*

βαρύλαιλαψ, valde sonans, fremens.

βαρύλλιον, ᾱ, τὸ, pondusculum. *Dim.* a *βάρος*.

βαρυλόγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, maledicus.

βαρύλυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, graviter dolens; (2) gravem dolorem adferens. Ex *βαρὺς* et *λύτη*, *dolor.*

βαρυμάνιος, *Dor.* pro *βαρυμήνιος*.

βαρύμασθος, ον, mammosus.

βαρυμηνιάω, valde irascor.

βαρυμήνιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, iracundus, valde iratus. A

βαρύμηνις, ιος, ὁ καὶ ἡ, idem.

βαρύμιτον, τὸ, idem quod *βάρῐτον*.

βαρύμοχθος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, laboriosus.

βάρυθι, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Ion.* et *Bœot.* pro ἐβαρύνθησαν, a *βαρύνω*.

βαρύνοσος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, gravi morbo laborans; (2) graves morbos adferens.

βαρυντικός, ἡ, όν, gravandi vim habens. A

βαρύνω, f. υνῶ, gravo, premo; (2) molestia adficio. Βαρύνειν τὲς δικασὰς, τινὲ τινι' βαρύνεσθαι χαμάτοις, χόλῳ, γήρᾳ ὑπό τινος. A *βαρύς*.

βαρύοντος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, gravi testa, s. tergore onustus. Ex *βαρὺς* et *νῶτος*, *dorsum.*

βαρυοδμίαι, ας, ἡ, et *Ion.* βαρυοδμίη, gravelentia. A

βαρύοδμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, graviter olens.

βαρύοπτος, *gravisonus*, *Dor.* pro *βαρύοπης*.

βαρυόργητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui gravi ira exardescit. Ex *βαρὺς* et *ὀργή*, *ira.*

βαρύοσμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod *βαρύοδμος*.

βαρυπαθέω, ægre fero.

βαρυπενθής, έος, ὁ καὶ ἡ, tardus ad parendum. Ex *βαρὺς* et *πείθω*.

βαρυπενθής, έος, ὁ καὶ ἡ, gravi luctu oppressus. Ex *βαρὺς* et *πένθος*, *luctus*. Hinc

βαρυπένθεια, ας, ἡ, gravis luctus.

βαρύπενθος, idem quod *βαρυπενθής*.

βαρυπεσής, ὲς, graviter cadens, *Æsch.* A *πίπτω*.

βαρυπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, gravi detrimento adfectus; (2) gravia detrimenta adferens. Ex *βαρὺς* et *πῆμα*, *damnum.*

βαρυπνίω, graviter flo. Ex *βαρὺς* et *πνέω*.

βαρύπνοος, ᾱ, ὁ, grave olens.

βαρύστοτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, miser, infelix. Ex *βαρὺς* et *πότμος*.

βαρύστυς, υν, gravis, s. gravipes, *Ep.*

βαρυστερής, έος, ὁ καὶ ἡ, valde decorus; (2) sumptuosus. Ex *βαρὺς* et *πρέπω*.

βαρύτυπανος, ᾱ, ὁ, sonus in musicis, qui velut regiones primas spissus retentat.

βαρὺς, εῖα, ὺ, ponderosus, gravis; (2) robustus; (3) gravis, de sono; (4) violentus; (5) molestus, onerosus; (6) opulentus, potens, amplus. A *βάρος*.

βαρυσίδηρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, gravis ferro.

βαρυσαθμέω, ῶ, f. ήσω, pondus et gravitatem addo. A *βαρύσαθμος*.

βαρυσαθμίζω, f. ίσω, idem et ab eod.

βαρύσαθμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, graviter ponderans, gravis. Ex *βαρὺς* et *σαθμός*, *libra.*

βαρυστενάχω, f. άξω, graviter gemo.

βαρύστομος, ον, profundo ore, *Opp.* A *στόμα*.

βαρύστονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, graviter suspirans; (2) infelix; (3) luctuosus.

βαρυστόνως, ægre, magno cum gemitu.

βαρυσύμφορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, infelix. Ex *βαρὺς* et *συμφορά*.

βαρυσυμφορώτατα, *adv.* infelicissime.

βαρυσφάραγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui gravem edit strepitum, gravistrepus.

βαρύσωμος, ον, robustus. A *σῶμα*.

βαρυταρβὴς, ὲς, terribilis.

βαρύτης, ητος, ἡ, gravitas, acerbitas, dolor. A *βαρύς*.

βαρύτῖμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, gravis pretii, pretiosus. Ex *βαρὺς* et *τιμή*, *pretium.*

βαρύτλητος, ον, intolerabilis.

βαρυτονέω, ῶ, gravi tono profero. Hinc

βαρυτόνησις, pronunciatio cum tono gravi. A

βαρύτονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, gravitonus, qui gravi tono pronunciatur. Ex *βαρὺς* et *τόνος*.

βαρυτόνως, *adv.* gravi tono. A *βαρύτονος*.

βαρύϋμνος, hymnus grave sonans.

βαρύφθογγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, gravum sonum edens.

βαρύφλοισβος, ον, graviter sonans, *Procl.*

βαρύφορτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, gravis, onustus.

βαρυφρονέω, ῶ, f. ήσω, graviter mente sum adfectus. A *βαρύφρων*. Hinc

βαρυφροσύνη, ης, ἡ, ægritudo animi.

βαρύφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, æger animo. Ex *βαρὺς* et *φρήν*, *mens.*

βαρύφυλλος, ον, gravia folia habens, s. gravis foliis, *Ep.*

βαρυφωνία, ας, ἡ, gravis vox, gravitas vocis. A

βαρύφωνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui vox est gravis. Ex *βαρὺς* et *φωνή*, *vox.*

βαρύχειλος, ον, vaste loquens.

βαρύχθων, ονος, ὁ καὶ ἡ, gravem humum habens, *Æsch.*

βαρύψῡχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui ignavo est animo. Ex *βαρὺς* et *ψυχή*, *anima.*

βαρυώδης, ες, graviter olens, *Nic.*

βαρυώδυνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui graves dolores patitur; (2) qui graves dolores adfert. Ex *βαρὺς* et *ὀδύνη*, *dolor.*

βαρυωπέω, ῶ, f. ήσω, visu sum obtusiore. Ex *βαρὺς* et *ὤψ*, *oculus.*

βᾶς, *qui ivit*, a. 2. part. act. verbi *βαίνω*, seu potius *βᾶμι*, ex *βάω*, *eo.*

βᾶσαν, acc. sing. a. 2. part. act. f. g.

βασανεύω, idem quod *βασανίζω*, *Hes.*

βασανηδὸν, *adv.* in tormentis, *Man.* Ab eodem.

βασανιζόμενος, *qui cruciatur*, præs. part. pass. verbi

βασανίζω, f. ίσω, exploro, probo, examino; (2) torqueo ad eruendam veritatem, quæstionem habeo de aliquo; (3) torqueo, adfligo quocumque modo. Βασανίζειν ταὶς ἐμπειρίαις ἔφασκε, τὸν ἀλάζονα. Βασανίζε γὰρ τὸν πεῖδα τυτονὶ λαβὼν, *Aristt. Ran.* 636. 'Εγὼ δὲ βασανιῶ τῦτον μόνος, *id. Ach.* 110. A *βάσανος*.

βασανισμὸς, ὕ, ὁ, exploratio, quæstio, tormenta, cruciatus. A *βασανίζω*.

βασανιστέον, ferendum. 'Αλλὰ βασανιστέον τόδε σοι τὸ πάθος μετ' ἐμέ, *Aristt. Lys.* 481. Ab eod.

βασανιστήριον, ᾱ, τὸ, instrumentum ad explorandum; (2) locus in quo habetur quæstio; (3) locus cruciatus quivis. Ab eod.

βασανιστὴς, ῦ, ὁ, explorator; (2) tortor. Ab eod. Hinc

βασανίστρια, ας, ἡ, exploratrix; (2) tortrix.

ΒΆ'ΣΑΝΟΣ, ᾱ, ἡ, lapis, quo probatur aurum, lapis Lydius; (2) exploratio, probatio, inquisitio, examen; (3) quæstio per tormenta; (4) tormenta; (5) cruciatus quivis.

βασεῦμαι, *ibo*, 1. sing. f. 1. ind. med. *Dor.* et *Æol.* pro *βήσομαι*, a verbo *βαίνω*.

βασεῦνται, *progredientur*, 3. plur. f. ejusd.

βασίλεια, ας, ἡ, regina. A *βασιλεύς*.

βασιλεῖα, ας, ἡ, regnum; (2) diadema. Ab eod. Hinc

βασιλειάω, ῶ, f. άσω, regnum adfecto.

βασιλείδης, ᾱ, ὁ, regis filius, *Suid.* Ab eod.

βασιλείδιον, ᾱ, τὸ, regulus. *Dim.* a *βασιλεύς*.

βασίλειον, ᾱ, τὸ, regia, regia domus. A

βασίλειος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, regalis. A *βασιλεύς*.

βασιλεύεμεν, præs. inf. *Ion.* pro *βασιλεύειν*.

ΒΑΣΙΛΕΎΣ, έως, ὁ, rex; (2) regulus, avis.

βασιλεύτερος, ᾱ, ὁ, qui regiam majestatem magis præ se fert, quam cæteri, augustior; (2) regno dignior. A βασιλεύς.

βασιλευτός, ή, όν, qui regnum ferre natura aptus est. A

βασιλεύω, f. εύσω, regno, impero, rex sum; (2) regnum adipiscor; (3) regem creo. Βασιλεύειν τῆς Ἀσίας, ἐν Πέρσαις· βασιλευθῆναι ὑπό τινος. Πάσης γῆς βασιλεύσεις, *Arist. Eq.* 1048. A βασιλεύς.

βασιλή, ή, regnum, *Hes.* ex *Soph.* Ab eod.

βασιλῆϊ, *regi*, dat. sing. *Ion.* pro βασιλεῖ.

βασιλήϊδα, *regiam*, acc. sing. a βασιλῆϊς.

βασιλῆϊς, ίδος, ή, regia. A βασιλεύς.

βασιλίζομαι, f. ίσομαι, regis more ago, regiam speciem præ me fero. Ab eod.

βασιλικός, ή, όν, regius, regalis. Hinc βασιλική, ῆς, ή, regia domus; (2) basilica, ædificium amplum transigendis negotiis destinatum. Ab eod.

βασιλικῶς, *adv.* regie, regaliter.

βασιλίνδα, ης, ή, ludi genus, in quo, qui forte rex factus, facienda imperat.

βασίλιννα, ης, ή, regina, apud *Men.*

βασίλις, ίδος, ή, regina. A βασιλεύς.

βασιλίσκος, ου, ὁ, regulus; (2) avicula quædam; (3) serpens quidam; (4) stella in corde Leonis. *Dim.* a βασιλεύς.

βασίλισσα, ης, ή, regina.

βάσιμος, ᾱ, ὁ καὶ ή, pervius; (2) accessibilis; (3) accessus; (4) stabilis, fixus, constans. A βάσις.

βάσις, εως, ή, gressus, gradus, incessus; (2) pes, planta pedis; (3) fulcimentum, fundamentum. A βαίνω, *eo*, *incedo*.

ΒΑΣΚΑΙ'ΝΩ, fut. ανῶ, fascino; (2) invideo; (3) criminor, reprehendo. Βασκαίνειν τινι, τί τινι, ἐπί τινι.

βασκανητικός, ή, όν, invidiæ pronus.

βασκανία, ας, ή, fascinatio; (2) invidia, invidentia; (3) obtrectatio. A βάσκανος.

βάσκάνιον, ᾱ, τό, fascinum; (2) odium. A βάσκανος, ᾱ, ὁ καὶ ή, fascinator, fascinatrix; (2) invidus; (3) obtrectator, malevolus; (4) invisus, intolerandus. A βασκαίνω.

βασκάνως, *adv.* invide, animo invido.

βασκοσύνη, ης, ή, fascinatio, fascinum.

βάσκω, vado. Poëticum.

βασμός, ῦ, ὁ, idem quod βαθμός.

βασύνται, *gradientur*, 3. pl. f. 1. ind. med. *Æol.* pro βήσονται, a verbo βαίνω.

βάσσα, *concavitas*, *Dor.* pro βῆσσα.

ΒΑΣΣΑ'ΡΑ, ας, ή, genus calceamenti; (2) Baccha; (3) meretrix; (4) vulpes.

βασσάρειος, είᾱ, ειον, vulpinus. A βασσάρα.

βασσαρεύω, Bacchico s. lymphato furore agitari, *Ath.* A βασσάρα.

βασσαρικός, ή, όν, Bacchicus. Ab eod.

βασσάριον, ου, τό, *Dim.* a βασσάρα.

βασσαρίς, ίδος, ή, Baccha; (2) vulpes femina; (3) meretrix. Ab eod.

βάσσαρον, pro βασσύτερος, s. βαθίων, *E. M.*

βασσαγή, ῆς, ή, onus, quod portatur.

βάσσαγμα, ατος, τό, gestamen. A

ΒΑΣΤΑ'ΖΩ, f. άσω, vel *Dor.* ᾰξω, porto, bajulo; (2) examino, exploro, proprie scilicet, onus; (3) exporto; (4) tolero, suffero; (5) e medio tollo, deleo, sepelio. Βαστάξειν τι ἐπὶ τῶν ὤμων, *Aristot. Œcon. Epig.* Πάντα δ' ἐβάστασεν φρενί, *Arist. Thesm.* 444.

βαστατικῶς, *adv.* bajulantis modo.

βαστήν, ῦ, τό, calceus.

βαστάσαι, a. 1. inf. act. verbi βαστάζω.

βαστάσαι, dat. pl. a. 1. part. act.

βάστασμεν, 1. pl. præs. conj. act. *Dor.* pro βήσομεν.

βαταλίζομαι, f. ίσομαι, turpiter et effeminate vivo. A

ΒΑ'ΤΑΛΟΣ, ᾱ, ὁ, mulierosus, effeminatus, cinædus; (2) tibicen quidam effeminatus Ephesius; (3) podex.

βατάνιον, ᾱ, τό, patella. *Dim.* a πατάνα.

βᾶτε, ἴτε, 2. pl. a. 2. imper. act. *Dor.* pro βῆτε, *i*, βαίνω.

βατεύω, f. εύσω, coëo, de maribus, ut βατεύομαι, de feminis. A βατέω.

βατέω, ῶ, idem; (2) calco, pro πατέω, a βαίνω.

βάτηγ, 3. dual. a. 2. ind. act. v. βαίνω.

βατής, ῆρος, ὁ, qui incedit; (2) meta; (3) limen. Ab eod.

βατήριος, ίᾱ, ιον, scansorius. A βατήρ.

βατία, ας, ή, rubus. A βάτος.

ΒΑΤΙΑ'ΚΗ, ης, ή, poculi genus.

βατιδοσκότος, et βατιοσκότος, idem qui ὀψοφάγος. Ex βάτις, vel βατία, *piscis*, et σκίπτομαι.

βάτινος, ίνη, ινον, rubeus, e rubo. A βάτος.

βάτιον, ου, τό, parvus cadus. *Dim.* a βάτος.

βατίς, ίδος, ή, herbæ nomen; (2) piscis quidam, raia, *Gl. V.* avis quædam.

βατοδρόπος, ᾱ, ὁ καὶ ή, rubos decerpens. Ex βάτος et δρέπω, *decerpo*.

βατόεις, εσσα, εν, id. quod βατώδης, *Theoc.*

ΒΑ'ΤΟΣ, ου, ή, rubus, sentis.

ΒΑ'ΤΟΣ, ᾱ, ὁ, batus, mensura liquidorum apud Hebræos.

βατός, ή, όν, pervius, accessu facilis. A βαίνω, *eo*.

βατράχειος, ᾱ, ὁ καὶ ή, q. d. ranalis, ad ranas pertinens. A βάτραχος.

βατράχεος, α, εν, id. quod βατράχειος, *Ath.*

βατραχίζω, f. ίσω, p. ιχα, in morem ranæ nato. Ab eod.

βατράχιον, ου, τό, ranunculus; (2) genus herbæ, *Plin.* l. 25. c. 13. § 109. cujus succo inficiebant faciem ante inventas personas. Scribitur et βατράχειον, unde et color sic dictus. *Angl.* CROWFOOT. *Dim.* ab eod.

βατραχίς, ίδος, ή, vestis habens colorem, qui ex βατραχίῳ fit.

βατραχίσκος, ου, ὁ, pars quædam in cithara.

βατραχίτης, ου, ὁ, sc. λίθος, batrachites lapis.

βατραχομυομαχία, ας, ή, ranarum et murium pugna, titulus carminis Homero tributi. Ex βάτραχος, μῦς, et μάχη.

ΒΑ'ΤΡΑΧΟΣ, ου, ὁ, rana.

βατταρίζω, f. ίσω, balbutio, lingua titubo et hæsito; (2) blatero, garrio. A βάττος. Hinc

βατταρισμός, οῦ, ὁ, titubantia et hæsitantia linguæ, linguæ offensio in loquendo.

βατταριστής, οῦ, ὁ, titubator, hæsitator, qui impedite loquitur.

βαττολογέω, ῶ, f. ήσω, idem quod βατταρίζω. Ex βάττος et λόγος, *sermo*.

βαττολογία, ας, ή, inanis eorundem repetitio; (2) loquacitas. A βαττολογέω.

ΒΑ'ΤΤΟΣ, ου, ὁ, Battus, princeps Cyrenæorum, balbus et exili voce præditus.

ΒΑΤΥ'ΛΗ, ης, ή, femina nana.

βάτων, 3. sing. aor. 2. imp. verbi βαίνω.

βατώδης, εος, ὁ καὶ ή, rubeus, rubo similis. A βάτος.

βαυβάω, ῶ, f. ήσω, dormio; (2) sopio. A βαυβῶ, ὁος, *contr.* οῦς, ὁ, Baubo, nutrix Cereris.

βαυβόειν, præs. inf. act. *Dor.* pro βαυβύζειν.

ΒΑΥ'ΖΩ, f. ξω, latro, baubor. βαύξει, τὸν σῶμα βάλλωσι Ψόγοι, *Ar. Thesm.* 902.

βαυκαλάω, ῶ, f. ήσω, sopio cantu nutricum more. A βαυβάω.

βαυκαλίζω, f. ίσω, idem quod βαυκαλάω.

βαυκάλιον, ου, τό, vas angusti oris. A βαύζω.

βαυκάνις, εως, ή, vas ad refrigerandum.

βαυκίδες, genus calceamentorum.

βαυκίζω, f. ίσω, delicior, lascivio. A βαυκός.

βαύκισμα, ατος, τό, deliciæ. A βαυκίζω.

βαυκισμός, οῦ, ὁ, genus lascivæ saltationis.

βαυκοπανῦγοι, οἱ, gloriosi veteratores, *Aristot.*

ΒΑΥΚΟ'Σ, ή, όν, jucundus, delicatus.

βαύνη, ή, idem quod βαύνος, *Hes.*

ΒΑΥ'ΝΟΣ, ου, ὁ, fornax, caminus.

βαῦσιον, ου, τό, officina tinctoris, s. infectoris. A βάπτω.

βαφεύς, έως, ὁ, tinctor. Ab eod.

βαφή, ῆς, ή, immersio; (2) tinctura; (3) color; (4) macula. Ab eod.

βαφικός, ή, όν, tinctorius. Hinc ἡ βαφική, sc. τέχνη, ars tinctoria. Ab eod.

βάψας, aor. 1. part. act. v. βάπτω.

βάψις, εως, ή, tinctio, ipse tingendi, aut mergendi actus. Ab eod.

ΒΑ'Ω, inus. unde βῆμι et βαίνω, *eo*.

ΒΔΑ'ΛΛΩ, fut. αλῶ, mulgeo; (2) sugo. Hinc

βδάλσις, εως, ή, mulctus; (2) suctus.

βδέλλα, ης, ή, hirudo, sanguisuga; *Prov.* 30, 15. (2) arbor quædam. Ab eod.

βδέλλιον, ου, τό, arbor quædam Arabica; (2) lacryma istius arboris. *Dim.* a βδέλλα.

βδελλολάφυγξ, ὁ, convicium in parasitum.

βδέλλω, idem quod βδάλλω.

βδέλυγμα, ατος, τό, exsecratio, abominatio; (2) res exsecranda. A βδελύσσω.

βδελυγμία, ας, ή, abominatio; (2) nausea. Ab eod.

βδελυγμός, οῦ, ὁ, idem quod βδέλυγμα.

βδελυκτός, ή, όν, abominabilis, exsecrabilis.

βδελύκτροτος, idem. A βδέλυγμα et τρέπω.

βδελυρεύομαι, idem quod βδελύσσομαι.

βδελυρία, ας, ή, summa impudentia, ingens protervia; (2) scurrilitas; (3) vita impura et flagitiosa. A βδελυρός.

βδελυρός, ᾱ, όν, qui est frontis prostitutæ, protervus, flagitiosus, impurus, fœdæ libidini deditus. A βδέω.

βδελυρῶς, *adv.* impure, flagitiose. Ab eod.

βδελύσσομαι, vel βδελύττομαι, f. ξομαι, execror, abominor, detestor, proprie ob fœtorem; (2) formido, exhorreo. Βδελύττομαι γὰρ τῆς λόγης, *Arist. Ach.* 592. Οὕτω τὰς γυναῖκας ἐβδελύχθη πεῖνος, *id. Lys.* 797. A βδέω.

βδελυχρός, ᾱ, όν, idem quod βδελυρός.

βδέννυμαι, alvum evacuo. Ab eod.

βδέπμα, ατος, τό, flatus ventris.

ΒΔΕ'ΩΝ, f. έσω, vel ήσω, pedo, flatum ventris emitto; (2) fœteo, puteo.

βδόλος, ου, ὁ, flatus ventris; (2) crepitus; (3) fœtor extinctæ lucernæ. A βδέω.

βδύλλω, id. quod βδέω; (2) timeo, tremo. Τί βδύλλεθ' ἡμᾶς; *Arist. Lys.* 356.

βέβαα, 1. sing. perf. ind. act. *Ion.* pro βέβηκα, a βαίνω.

βεβαιότιμος, ᾱ, ὁ καὶ ή, firmus et constans in fide. Ex βέβαιος et τίμιος, *fides*.

ΒΕ'ΒΑΙΟΣ, ᾱ, ὁ καὶ ή, et αιος, αία, αιον, firmus, stabilis; (2) de quo fiducia concipitur, de quo nobis aliquid certo persuademus. Hinc

βεβαιότης, ητος, ή, firmitas, stabilitas.

βεβαιόω, ῶ, f. ώσω, stabilio, firmo, firmum reddo; (2) confirmo; (3) præsto, ut ei habere liceat, cui sponsione et stipulatione evictionis cautum est; (4) fidem facio, adfirmo. Βεβαιῶν τὴν εἰρήνην, *Nomæs*, τὴν ἀρχήν τινι. Ab eod.

βεβαίως, *adv.* firme; (2) certo, explorato.

βεβαιώσαι, *confirmasse*, a. 1. inf. act.

βεβαίωσις, εως, ή, confirmatio, firmamentum. A βεβαιόω.

βεβαιωτής, οῦ, ὁ, confirmator, sancitor.

βεβαιωτικός, ή, όν, confirmativus. Ab eod.

βεβακώς, perf. part. act. *Dor.* pro βεβηκώς, a βαίνω.

βεβάλους, *profanos*, acc. pl. *Dor.* pro βεβήλους.

βέβαμεν, 1. pl. perf. ind. act. per *Sync.* pro βεβήκαμεν, a βαίνω.

βεβαμμένος, part. perf. pass. verbi βαφέω.

βεβαφηδής, perf. part. act. *Ion.* pro βεβαφηκώς.

βέβασαν, *ingressi erant*, 3. pl. plusq. ind. act. *Ion.* et per *Syncop.* pro ἐβεβήκεισαν.

βέβαφε, 3. sing. perf. ind. act. v. βάπτω.

βεβάως, perf. part. act. *Ion.* pro βεβηκώς, a βαίνω.

βέβηκας, *ivisti*, 2. sing. perf. ind. act.

βεβηλόω, ῶ, f. ώσω, profano, contamino.

βεβηλοῦσις, εως, ή, profanatio. A βεβηλόω.

βεβιασμένως, *adv.* coacte. A βιάζω.

βεβίηκε, 3. sing. perf. ind. act. verbi βιάω.

βεβίωμαι, 1. sing. perf. ind. pass. v. βιόω.

βεβλαδε, 3. sing. perf. ind. med. v. βλάπτω.

βέβλαμμαι, 1. sing. perf. ind. pass.

βεβλάφηκε, 3. sing. perf. ind. act. verbi βλαβάνω.

βέβλαφε, 3. sing. perf. ind. act. v. βλάπτω.

βέβληαι, *vulneratus es*, 2. sing. perf. indic. pass. *Ion.* pro βέβλησαι, a βάλλω.

βεβλήαται, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro βέβληνται.

βεβλήατο, *vulnerati fuerant*, 3. pl. plusq. pass. *Ion.* pro βεβλημένοι ἦσαν.

βεβλήκως, *jaculatus es*, 2. sing. perf. ind. act.

βέβληται, *decumbit*, 3. sing. perf. ind. pass.

βεβλῶνται, *clamati sunt*, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro βεβόηνται, a βοάω.

βέβοκα, *pavi*, perf. ind. act. verbi βόσκω.

βεβολήαται, *ejecti sunt*, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro βέβληνται, a βάλλω.

βεβολημένος, perf. part. pass. v. βολέω.

βέβολκα, 1. sing. perf. ind. m. v. βέλομαι.

βεβόλημαι, 1. sing. perf. ind. pass. verbi βολεύω.

βεβουλευμένως, *adv.* consulto.

ΒΕΒΡΑ'Χ, ᾰχος, ή, species piscis.

βέβρεγμαι, 1. sing. perf. ind. pass. v. βρέχω, *rigo*.

βεβρέμηκε, *strepuit*, 3. sing. perf. ind. act. verbi βρέμω, *strepo*.

ΒΕ'ΒΡΗΚΕΣ, pars illa, quæ inter maxillas est.

βέβριθι, 3. sing. perf. ind. med. v. βρίθω.

βεβριθότι, *onusto*, dat. sing. perf. part. med.
βεβριτμένος, *obrutus*, perf. part. pass.
βέβροχας, 2. sing. perf. ind. act. *Att.* pro βέβρεχας, a βρέχω.
βέβρυχε, 3. sing. perf. ind. act. v. βρύχω.
βεβρωθα, *comedi*, perf. ind. med.
βεβρώθοις, 2. sing. perf. opt. med. a βρώσκω.
βεβρῶθω, f. ὦσω, comedo, depasco. A βρῶθω, inusitato.
βέβρωκας, 2. sing. perf. ind. act. verbi βρώσκω, βιβρώσκω, βεβρωμι, βρόω, vel βρόω.
βέβρωκε, *pavit*, 3. sing. perf. ind. act.
βεβρώκοσιν, dat. pl. perf. part. act.
βεβρῶς, *qui comedit*, perf. part. act. per *Sync.* pro βεβρωκώς, a verbo eod.
βεβωμένος, *celebris, clarus*, perf. part. pass. *Ion.* et *Dor.* pro βεβοημένος, a verbo βοάω.
βεβῶς, perf. part. act. *Att.* et *Ion.* pro βεβηκώς, a βαίνω.
Βεελζεβούλ, ὁ, Beelzebub. Nomen Hebr. ἄκλιτον. *Dominus muscarum.*
βέη, 3. sing. a. 2. conj. act. *Ion.* pro βῇ, a βαίνω.
βειντιάω, ῶ, Venerem appeto, coire cupio. A βείνω, in usu βινητιάω.
ΒΕΙ'ΝΩ, in usu βινέω, ineo, coëo.
βείομαι, *vivam*, 1. sing. f. 1. ind. m. *Poët.* pro βείσομαι, a verbo inus. βίω, *vivo.*
βείω, pro βέω. *Ion.* βᾶ, vado, *Hom.*
βείων, ἴνερτο, 1. sing. a. 2. conj. *Poët.* pro βᾶ, a βαίνω.
βεκκισόλληρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, delirus, stupidus; (2) antiquus, quasi ante βέκκον, *panem*, et σιλλήνην, *lunam.*
ΒΕ'ΚΚΟΣ, ᾱ, ὁ, panis, Phrygum lingua; (2) amens, stultus, delirus.
βέκυλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pecuinus, ovillus, *Suid.*
βέλεκκος, idem quod βέλεκος, *Aristoph.*
ΒΕ'ΛΕΚΟΣ, legumen, lathyro simile, *Suid.*
βέλεμνον, ᾱ, τὸ, telum, sagitta. A βέλος.
βελενῖτης, ᾱ, ὁ, lapis, qui sagittæ effigiem habet. Ab eod.
ΒΕ'ΛΕΝΟΣ, ᾱ, ὁ, piscis quidam.
βέλεσσιν, dat. pl. *Ion.* et *Poët.* pro βέλεσι, a βέλος, *telum.*
βελεσσιχάρης, ἐος, ὁ καὶ ἡ, sagittis sive jaculis gaudens. Ex βέλος et χαίρω, *gaudeo.*
Βελιάλ, ὁ, Belial. Nomen Hebræum ἄκλιτον. *Sine jugo*, vel *neguam.*
βελόδακον, ᾱ, τὸ, q. d. telorum remedium, dictamnus. Ex βέλος et ἀκέομαι, *sano.*
βελοθήκη, ης, ἡ, pharetra. Ex βέλος et θήκη, *theca.*
βελομαντία, ας, ἡ, genus vaticinationis, quum sagittæ nominibus inscriptæ mittuntur in pharetram miscenturque, ut videatur, cujus nomen primum exeat, ex eoque consilium capiatur. Ex βέλος et μαντεία.
βελόνη, ης, ἡ, acus; (2) piscis quidam. A βέλος.
βελονίς, ίδος, ἡ, acicula. *Dim.* a βελόνη.
βελονοειδής, ές, ὁ καὶ ἡ, acus formam habens. Ex βελόνη et εἶδος, *species.*
βελονοποικίλτης, ᾱ, ὁ, qui acu vestes variegat. Ex βελόνη et ποικίλλω, *variego.*
βελονοπώλης, ᾱ, ὁ, qui acus vendit. Ex βελόνη et πωλέω, *vendo.* Unde
βελονοπωλίς, ίδος, ἡ, quæ acus vendit.
βελοποιία, ας, ἡ, telorum fabricatio. A βελοποιός, ᾱ, ὁ, telorum fabricator.
ΒΕ'ΛΟΣ, εος, τὸ, telum, jaculum, sagitta, et quicquid vulnerat; (2) fulmen; (3) ictus et dolor ex ictu illatus.
βελόστασις, εως, ἡ, locus ad tela constitutus; (2) machina bellica, aries, balista. Ex βέλος et στάσις, *statio.*
βελοσφενδόνη, ης, ἡ, phalarica; (2) sagitta. Ex βέλος et σφενδόνη, *funda.*
βελοτόκος, ᾱ, ὁ, dictamnus, pulegium silvestre, quod sagittarum et partuum remedium sit. Ex βέλος et τόκος, *partus.*
βελυλκέω, ῶ, f. ήσω, tela extraho.
βελυλκία, ας, ἡ, teli infixi extractio.
βελυλκικός, ἡ, όν, ad telorum extractionem pertinens. A
βελυλκός, ἡ, όν, tela missilia extrahens. Ex βέλος et ἕλκω, *traho.*
ΒΕ'ΛΤΕΡΟΣ, έρα, ερον, melior. Compar. irreg. ab ἀγαθός.
βελτιόω, ῶ, fut. ώσω, meliorem reddo. A βελτίων.
βέλτιστα, *adv.* optime.
βέλτιστος, ίστη, ιστον, optimus. Superlat. ab ἀγαθός.
βελτίων, nom. et acc. pl. comp. n. g. *Ion.* et *Att.* pro βελτίονα. A
βελτίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, melior.
βελτίωσις, εως, ἡ, in meliorem statum restitutio; (2) emendatio; (3) profectus. A βελτιόω.
βεμβεύω, f. εύσω, idem quod βεμβηκίζω.
βεμβέω, ῶ, f. ήσω, idem et ab eod.
βεμβηκιάω, idem quod
βεμβηκίζω, f. ίσω, in gyrum ago, circumago, volvo. "Ιν ἐσ' ἡσυχίας ἡμῶν περόσθεν βεμβηκίζωσιν ἑωυτὸς, *Ar. V.* 1506. A
ΒΕ'ΜΒΗΞ, ηκος, ἡ, turbo, trochus.
βέμβιξ, ικος, ἡ, idem.
βεμβικιτώδης, ες, turbinis formam habens.
βεμβίς, ίδος, apum species, *Nic. Sch. item Dim.* pisciculus, *Hes.*
βεμβράς, idem quod βεβρᾶς, piscis genus.
βεμβρεύω, f. εύσω, idem quod βεμβεύω.
βεμβρέω, ῶ, f. ήσω, idem quod βεμβέω.
βένθος, εος, τὸ, profunditas fundum. A βάθος.
Βενιαμίν, ὁ, Benjamin. Nom. Hebr. ἄκλιτον. *Filius dextræ*, vel *dierum.*
βέντιστος, *optimus, Dor.* pro βέλτιστος.
βέομαι, *vivam*, 1. sing. f. 1. ind. *Poët.* pro βείσομαι, a verbo inus. βείω, *vivo.*
ΒΕ'ΡΒΕΡΙ, τὸ, concha uniones continens. Vox Indica.
βερέθρεον, barathrum, fossa, *Att.* pro βάραθρον.
βερέσκυθος, ον, stultus, *Aristoph.*
ΒΕ'ΤΙΟΝ, ᾱ, τὸ, betium, herba; (2) dictamnus.
ΒΕΥ'ΔΟΣ, εος, τὸ, vestis genus varium, purpureum.
βεῦδος, τὸ, idem quod βεύδος, *Sapph.*
ΒΗ˜, vox ovium balantium.
βῆ, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔβη.
βῆγμα, ατος, τὸ, quod tussiendo exspuitur; (2) tussis ipsa. A βήσσω, *tussio.*
βήζω, clamo βᾶ, ut oves; (2) clamo. A βῆ.
Βηθαβαρᾶ, ᾶς, ἡ, Bethabara. Vox Hebr. *Domus transitus.*
Βηθανία, ας, ἡ, Bethania. Vox Hebr. *Domus adflictionis.*
Βηθεσδᾶ, Bethesda. Vox Syr. *Domus misericordiæ*, s. *beneficentiæ.*
βῆθι, *vade*, 2. sing. a. 2. imp. v. βαίνω.
Βηθλεέμ, ἡ, Bethlehem. Vox Hebr. ἄκλιτος. *Domus panis.*
Βηθσαϊδᾶ, et Βηθσαϊδάν, ἡ, Bethsaida. Vox Hebr. ἄκλιτος. *Domus piscationis.*
Βηθφαγή, ῆς, ἡ, Bethpage. Vox Hebr. *Domus ficuum præcocium.*
βῆκα, ων, τὰ, oves, *Hes.* A βῆ.
ΒΗΛΟ˜Σ, ᾱ, ὁ, limen domus.
βῆμα, ατος, τὸ, gressus; (2) vestigium; (3) tribunal, suggestus. A βαίνω. Hinc
βηματεύω, ῶ, f. ήσω, pedibus calco, ingredior.
βηματεύω, f. ίσω, per passus metior, per gressus distinguo; (2) rem divinam in bemate, sive suggestu perago. Ab eod. Hinc
βηματιστής, ᾱ, ὁ, mensor itinerum.
βήμεναι, a. 2. inf. act. *Dor.* pro βῆναι, a βαίνω.
βῆν, *ivi*, 1. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔβην.
ΒΗ˜Ξ, βηχός, ἡ, tussis.
ΒΗ˜ΡΗΣΣ, ων, αι, mazæ factæ e farinis percolatis; (2) gladii recti.
βηρύλλιον, ᾱ, τὸ, beryllus, gemma. *Dim.* a
ΒΗ˜ΡΥΛΛΟΣ, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem; (2) herbæ genus.
βησάμενος, a. 1. part. med. a βαίνω.
βῆσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔβησαν.
βῆσε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔβησε.
βήσεσθαι, *iturum esse*, f. 1. inf. med.
βήσετο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐβήσετο.
βήσομαι, *progredior*, 1. sing. f. 1. ind. med.
βήσομεν, *ibimus*, 1. pl. f. 1. ind. act.
ΒΗ˜ΣΣΑΙ, ῶν, αι, loca in montibus, per quæ gradi possumus; (2) saltus; (3) convalles, valles profluæ; reperitur et *Sing.*
βησσήεις, ήεσσα, ῆεν, saltuosus. A βῆσσαι.
βήσσης, *vallibus*, dat. plur. *Ion.* pro βήσσαις.
ΒΗ˜ΣΣΟΣ, εος, τὸ, caverna.
βήσσω, vel βήττω, f. ξω, tussio. Ὁ γὰρ ἀνὴρ τὴν νύχθ' ὁλην ἐβηττε, τειχίδων ἐστέρας ἐμπλησμένος, *Arist. Conc.* 56. A βῆξ.
βηταμεύς, ᾱ, ὁ, saltatio concinno gressu, seu ad sonum. Ex βάω et ἁρμόζω.
βητάρμων, ονος, ὁ, saltator ad sonum.
βήτην, 3. dual. a. 2. ind. *Poët.* et *Ion.* pro ἐβήτην.
βηχικός, ἡ, όν, ad tussim pertinens. A βῆξ.
βήχιον, ᾱ, τὸ, tussilago, *Plin.* l. 26. c. 6. § 16. tussicularis herba, *Cæl. Aur. Angl.* COLTSFOOT. Ab eodem.
βηχώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, tussi laborans. A βῆξ.
ΒΙ'Α, ας, ἡ, vis, robur; (2) violentia, violentus impetus; (3) injuria, contumelia violenta.
βιάζεο, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro βιάζεσο, et
βιάζευ, 2. sing. præs. imper. med. *Dor.* pro βιάζῃ.
βιάζω, f. άσω, usitatius βιάζομαι, vim adfero, urgeo; (2) opprimo; (3) vi efficio; (4) pervinco; (5) stupro, stuprum infero. Βιάζεσθαι ῥᾴων τοταμῷ, *Eccl.* 4, 31. adversus flumen navigare, h. e. frustra agere. A βία.
βιαιοκλὰψ, ῶπος, ὁ, vi extortus.
βιαιομάχης, ᾱ, ὁ, violentus pugnator, strenuus bellator, proprie qui vi corporis, non dolo, pugnat. Ex βίαιος et μάχομαι.
βιαιομαχχείν, vi certare. A præc.
βίαιος, αία, αιον, et βίαιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, violentus, injurius, vehemens; (2) coactus. A βία.
βιαιότης, ητος, ἡ, violentia. A βίαιος.
βιαίως, *adv.* vi, violenter. Ab eod.
βιαχμής, ἐος, ὁ καὶ ἡ, ad vitam sufficiens, vitam et victum suppeditans. Ex βίος et ἀρκέω, *sufficio.*
βίαχρος, ᾱ, ὁ, victui, seu commeatui præfectus. Ex βίος et ἄρχος.
βιᾶσθαι, *cogere*, præs. inf. med. verbi βιάω.
βιάσθαι, 3. sing. præs. imper. m. per *contr.* pro βιαέσθω, a verbo eod.
βιασμός, ῦ, ὁ, violatio, vis adhibita. A βιάζω.
βιαστής, ῦ, ὁ, violator, qui vim infert; *Dor.* βιατής, fortis, strenuus, ap. *Pind.* Ab eodem.
βιασχιος, ᾱ, ὁν, violentus. A βιαστής.
βιᾶτής, idem quod βιαστὴς, *Pind.* A
βιάω, ῶ, et βιάομαι, βιῶμαι, vim infero, violo. A βία.
βιβάζω, f. άσω, venire facio; (2) admitto, admissario admoveo. A βαίνω, *eo.*
βιβᾶς, præs. vel a. 2. part. act. verbi βίβημι, pro βαίνω, s. βάω, *eo.*
βιβάσθω, vado, transeo, ambulo. Ab eod.
βίβασις, εως, ἡ, genus saltationis apud Lacedæmonios. A βιβάω.
βιβαστής, ῦ, ὁ, admissarius. Ab eod.
βιβάω, ῶ, eo, gradior, incedo. A βαίνω.
βίβημι, idem et ab eod.
βιβλαρίδιον, ᾱ, τὸ, libellus. *Dim.* a βιβλάριον.
βιβλάριον, ᾱ, τὸ, idem. *Dim.* a βίβλος. Unde
βιβλιακός, ἡ, όν, in librorum lectione versatus; (2) biblicus, ad libros pertinens.
βιβλιαφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tabellarius.
Βίβλινος, ίνη, ινον, Biblinus, natus in Biblinis montibus Thraciæ; (2) charta ceus.
βιβλιογραφία, ας, ἡ, librorum scriptio. A
βιβλιογράφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, librorum scriptor. Ex βιβλίον et γράφω, *scribo.*
βιβλιοθήκη, ης, ἡ, bibliotheca, libraria. Ex βιβλίον et θήκη, *theca, repositorium.*
βιβλιοκάπηλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, venditor librorum, qui libros venales habet.
βιβλίον, ᾱ, τὸ, liber; (2) scheda; et *in Plur.* τὰ βιβλία, Biblia, Scriptura sacra. A βίβλος.
βιβλιοπώλης, ᾱ, ὁ, bibliopola, venditor librorum. Ex βιβλίον et πωλέω, *vendo.*
βιβλιοτάφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui libros occultat, et illis lucem invidet. Ex βιβλίον et θάπτω.
βιβλιοφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, libellio, tabellarius. Ex βιβλίον et φέρω, *fero.*
βιβλιοφυλάκιον, ᾱ, τὸ, locus ubi libri custodiuntur et adservantur. Ex βιβλίον et φυλακὴ, *custodia.*
ΒΙ'ΒΛΟΣ, ᾱ, ἡ, liber; (2) liber arboris, *Ern.*
βιβλοφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod βιβλιοφόρος.
βιβρώσκω, f. βρώσω, p. βέβρωκα, edo, comedo, depasco. A βρώσκω.
βιεῦντες, nom. pl. præs. part. act. *Dor.* pro βιεύντες.
βιημάχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vi et robore, non arte, pugnans. Ex βία et μάχη, *pugna.*
βίης, gen. sing. *Ion.* pro βίας.
βίησατο, *cogebat*, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐβιήσατο, verbi βιάω, *cogo.*
βίηφι, νί, per *Paragogen*, *Poët.* et *Ion.* pro βίᾳ.
βικίδιον, ᾱ, τὸ, idem quod sequens.
βικίον, ᾱ, τὸ, urceolus. *Dim.* a βίκος.

ΒΙ'ΚΟΣ, ου, ὁ, urna ansata; (2) urceus; (3) doliolum.

ΒΙΝΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, ineo, coëo.

βιντιάω, ῶ, coire cupio, libidinor. A *βινέω*.

βιοδότης, ου, ὁ, vitæ dator. Ex *βίος* et *δίδωμι*.

βιοδώρεα, ας, ἡ, victum largiens, altrix. Ex *βίος* et *δῶρον*, *donum*. Unde

βιόδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, victum largiens, altor.

βιοδώτης, ου, ὁ, id. qu. *βιοδότης*, et ex iisd.

βιοδώτωρ, ορος, ὁ, idem.

βιοθάλμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui diuturnæ vitæ est, longævus. Ex *βίος* et *θάλλω*, *vigeo*.

βιοθανατέω, violenta morte pereo.

βιοθάνατος, qui violenta morte periit.

βιοθρέμμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, vitam alens et sustentans. Ex *βίος* et *τρέφω*, *alo*.

βιοθρέπτειρα, ας, ἡ, vitæ nutrix.

βιοί, 3. sing. præs. ind. act. *contr.* pro *βιόει*.

βιόλυτος, ον, vi solutus, *Man.* A *βία* et *λύω*.

βιομηχανίας, ας, ἡ, industria in vita sustentanda et victu comparando. A

βιομήχανος, ου, ὁ καὶ ἡ, docilis et ad vitæ munera ingeniosus, qui omnia ad vitam sustentandam machinatur. Ex *βίος* et *μηχανή*, *machina*.

βιοπλάνης, ου, ὁ καὶ ἡ, qui victus parandi caussa huc illuc vagatur, mendicus.

βιοπορισπικός, ἡ, όν, victum parans et suppeditans. Ex *βίος* et *πορίζω*, *paro*.

ΒΙ'ΟΣ, ου, ὁ, vita; (2) victus; (3) facultates; (4) certa vivendi ratio; (5) annona; (6) res omnis ad vitam sustentandam necessaria; (7) vulgus, populus.

βιός, ᾶ, ὁ, arcus; (2) nervus arcus. A *βία*.

βιοσόος, ου, ὁ καὶ ἡ, vitam servans, salutifer. Ex *βίος* et *σόω*, *servo*.

βιοστερής, έος, ὁ καὶ ἡ, cui victus et ad vitam sustentandam necessaria non suppetunt. Ex *βίος* et *στερέω*, *privo*.

βιοτεία, ας, ἡ, vitæ institutum. A *βιοτή*.

βιοτέρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, vitam definiens, *Man.*

βιοτεύω, vivo; (2) victum quæro. A

βιοτή, ῆς, ἡ, vita; (2) vivendi ratio. A *βίος*.

βιότης, ητος, ἡ, idem et ab eod.

βιοτήσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, vitalis. A *βιοτή*.

βιοτικός, ἡ, όν, vitalis, ad vitam sustentandam pertinens. *Dim.* a *βίοτος*.

βιότιον, ου, τὸ, parvus victus. Ab eod.

βιότιον, *victus*, gen. sing. *Ion.* pro *βιότου*.

βίοτος, ου, ὁ, vita; (2) victus; (3) facultates. A *βίος*.

βιὼς, a. 2. part. act. verbi inus. *βίωμι*.

βιῶσθαι, *vivere*, præs. inf. m. a verbo *βιόω*.

βιοφθορία, ἡ, pernicies vitæ, pestis. A

βιοφθόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, vitam corrumpens. Ex *βίος* et *φθείρω*, *corrumpo*.

βιόχρησος, ου, ὁ καὶ ἡ, vitæ utilis.

βιόω, ῶ, f. ώσω, vivo. Ab hoc *βίωμι*, unde usitata ἐβίων, *βιῶς*, *βιῶναι*. A *βίος*.

βίτιννος, crepidæ, sandalia, *Suid.*

βιῶσαι, *urgerent*, 3. plur. imperf. opt. *Ion.* pro *βιῷντο*, a verbo *βιάω*.

βιῶτην, *viverem*, 1. sing. præs. opt. act. *Att.* pro *βιοίην*, a *βιόω*.

βίωτι, *vive*, 2. sing. a. 2. imper. act.

βιῶναι, a. 2. inf. act. verbi inus. *βίωμι*.

βιώνης, ου, ὁ, qui bona alicujus sub hasta emit, sector. Ex *βίος* et *ὠνέομαι*, *emo*.

βιῶσαι, *vixisse*, a. 1. inf. act. verbi *βιόω*.

βιώσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, spem vitæ habens; (2) vitalis. A *βιόω*.

βιωσίμως, *adv.* vitaliter.

βίωσις, εως, ἡ, ipsa vivendi actio; (2) vita anteacta. Ab eod.

βιώσκομαι, vivisco. Ab eod.

βιωτικός, ἡ, όν, vitalis, ad vitam sustentandam pertinens; (2) civilis, laicus. A *βίος*.

βιωτικῶς, *adv.* ut fit in communi vita, populariter. A *βιωτικός*.

βιωτός, ἡ, όν, vitalis. A *βίος*.

βιώτω, *vixerit*, 3. sing. a. 2. imp. act. verbi *βίωμι*, pro *βιόω*, *vivo*.

βιωφελὰς, έος, ὁ καὶ ἡ, vitæ utilis. Ex *βίος* et *ὠφελέω*, *prosum*.

βλαβεὶς, *lædus*, a. 2. part. pass. v. *βλάπτω*.

βλαβεμαυγνὰς, ὲς, in damnum splendens, *Man.* A *βλάβερὸς* et *αὐγή*.

βλαβερὸς, ρὰ, ρὸν, noxius, damnosus. A *βλάβη*.

βλαβερῶς, *adv.* perperam.

βλάβη, ης, ἡ, noxa, damnum, detrimentum. A *βλάπτω*, *noceo*.

βλαβήεις, ήεσσα, ήεν, noxius.

βλάβος, εος, τὸ, idem quod *βλάβη*.

βλάδω, antiquum pro *βλάπτω*.

βλαδῶ, *nocebo*, 1. sing. f. 2. ind. act.

βλαδὰ, ῶν, τὰ, immatura, fatua, *Hes.* A *βλαδὸς*, *germen*.

βλαδάζω, ᾳὰ, ᾳὸν, flaccidus, dissolutus. A *βλάζω*, *stultus sum*.

βλαδὺν, *adv.* tarde. Ab eod.

βλάζω, stultus sum. A *βλάξ*.

βλαινώδης. Vide *βλεννώδης*.

βλαισοτόδης, ες, ὁ, idem quod *βλαισότους*, *Suid.*

βλαισότης, οδος, ὁ vel ἡ, pedibus mancus, vel oblæsus. Ex *βλαισὸς* et *πῦς*, *pes*.

ΒΛΑΙΣΟ'Σ, ὴ, όν, valgus, distorta habens crura. Hinc

βλαισότης, ητος, ὁ, distortio.

βλαισόω, ῶ, f. ώσω, p. ωκα, distorqueo.

βλαίσωσις, εως, ἡ, distortio. A *βλαισόω*.

βλάκευμα, ατος, τὸ, quod per socordiam fit; (2) arrogantia; (3) stupor, dementia.

βλακεύω, f. εύσω, socordiæ me dedo, torpeo, stupeo. A *βλάξ*.

βλακεία, ας, ἡ, socordia, stupor. Ab eod.

βλακικὸς, ἡ, όν, ignavus, socors, piger, stultus. Ab eod.

βλακικῶς, *adv.* ignave, tarde.

βλακώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ignavus. Hinc

βλακωδῶς, *βλακωδέστερον*, *adv.* ignave, ignavius, *Pollux*. A *βλάξ*.

βλάμμα, τος, τὸ, detrimentum. A *βλάπτω*.

βλανὸς, idem quod *βλεννός*.

ΒΛΑ'Ξ, *βλακὸς*, ὁ, piscis quidam inutilis; (2) stultus, ignavus iners, socors, supinus.

βλάπτη, 3. sing. præs. conj. act. v. *βλάπτω*.

βλαπτήριος, α, ον, noxius, *Opp.*

βλαπτικὸς, ἡ, όν, noxius, lædens, nocens. A

ΒΛΑ'ΠΤΩ, f. ψω, lædo, noceo, damno adficio. Οὐ νῦν με πρῶτον ἔβλαψε δόξα, *Eur. Med.* 293. Βλαπτεῖς δέ τοι σὺ σέαυτον, *Arist. Av.* 1648.

ΒΛΑΣΤΑ'ΝΩ, f. *βλαστήσω*, p. βεβλάστηκα, germino, fruticor, pullulo; (2) originem duco; (3) produco, profero. Τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν βλαστάνει βουλεύματα, manant, *Arist. Lys.* 409.

βλαστίον, ου, τὸ, germen, propago. A *βλαστάνω*.

βλάστη, ης, ἡ, idem et ab eod.

βλάστημα, ατος, τὸ, idem et ab eod.

βλαστήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem quod *βλαστικός*, *Nic.*

βλαστησάτω, *germinet*, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi *βλαστάνω*, pro *βλαστέω*. Unde

βλάστησις, εως, ἡ, germinatio; (2) fructuum inchoatio.

βλαστήσω, *germinabo*, 1. sing. f. 1. ind. act.

βλαστητικὸς, ἡ, όν, germinandi vim habens; (2) ad germinandum propensus. Ab eod.

βλαστικὸς, ἡ, όν, idem et ab eod.

βλαστοκοπέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, germina detraho, germina corrumpo. Ex *βλαστὸς* et *κόπτω*, *seco*.

βλαστολογέω, ῶ, f. ήσω, perf. ηκα, lego germina, pampino. Ex *βλαστὸς* et *λέγω*.

βλαστολογία, ας, ἡ, germinum collectio, pampinatio. A *βλαστολογέω*.

βλάστον, τὸ, idem quod *βλαστὸς*, *Hes.*

βλαστὸς, ὁ, germen. A *βλαστάνω*.

βλασφημέω, ῶ, f. ήσω, impie loquor, maledictis lacesso. Βλασφημεῖν περί τινος, εἰς τινα, κατά τινος.

βλασφημία, ας, ἡ, blasphemia, maledicentia. A

βλάσφημος, ου, ὁ καὶ ἡ, blasphemus, maledicens. Ἀπὸ τῦ βλάπτειν τὴν φήμην.

βλασφημοσύνη, idem quod *βλασφημία*, *Synes.*

ΒΛΑ'ΤΤΙΟΝ, ου, τὸ, os anterius narium purpuræ; (2) concha Indica.

ΒΛΑΥ̃ΤΑΙ, ῶν, αἱ, genus calceamenti. Hinc

βλαυτίον, ου, τὸ, solea, crepida, sandaliolum.

βλαυθεὶς, *læsus*, aor. 1. part. pass. verbi *βλάπτω*.

βλαυγονία, ας, ἡ, fœtus, seu partus læsio. Ex *βλάπτω* et *γονή*, *genitura*.

βλάψις, εως, ἡ, læsio. A *βλάπτω*.

βλαψίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, cui mens est læsa, stolidus. Ex *βλάψις* et *φρήν*, *mens*.

βλεῖμην, *percussersim*, 1. sing. aor. 2. opt. act. verbi *βλῆμι*, *percutio*, a *βάλλω*.

βλεῖς, *percussus*, a. 2. part. act. verbi ejusd. vel *jactus*, a. 2. part. pass. per *Sync.* pro *βαλεὶς*.

βλεχέλευρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *Hes.* mucosus; (2) ignavus; (3) deceptu facilis. Ex *βλαξ* et *μύξα*, *mucus*.

βλεμεαίνω, trucibus oculis circumspicio, minor. A

βλέμμα, τος, τὸ, adspectus, intuitus, vultus. A *βλέπω*.

ΒΛΕ'ΝΝΑ, ης, ἡ, mucus.

βλεννός, ἡ, όν, ignavus. A *βλέννα*.

βλεννώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, mucosus. A *βλέννα*.

βλεπτδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, retortis oculis horrificoque aspectu intuens; (2) strabus; (3) attonitus. Ex *βλέπω* et *δαίμων*, *dæmon*.

βλέπησις, εως, ἡ, adspectus.

βλέπτσια, *Dor.* pro *βλέπτσα*.

βλέπος, εος, τὸ, *Aristoph.* Vid. *βλέμμα*. A *βλέπω*.

βλεπτικὸς, ἡ, όν, acute cernens.

βλεπτὸς, ἡ, όν, spectabilis, *Soph.* Ab eod.

ΒΛΕ'ΠΩ, fut. ψω, adspicio, intueor; (2) specto, pertineo; (3) sedulo caveo; (4) rationem habeo; (5) vivo. Βλέπειν φιλοφρονῶς πρός τινα, amice intueri; πρός, s. εἰς τινα, exspectare aliquid ab; ἀπό, cavere. Βλέπεσι εἰς σὲ κἀμέ, *Arist. Av.* 316.

βλεσὸς, ἡ, όν, valgus, varus, incurvus; (2) cui membra sunt soluta, paralyticus; (3) cui lingua est impedita, blæsus. A *βλαισός*.

βλεσ-πηλὶς, potius *βλυσ-πηλὶς*, ίδος, ἡ, scaturiens, *Ep.*

ΒΛΕ'ΤΥΤΕΣ, *Hes.* nugæ.

βλεφαρίζω, f. ίσω, nicto, crebro conniveo.

βλεφάρις, ίδος, ἡ, cilium, pili palpebrarum; (2) palpebræ. A

ΒΛΕ'ΦΑΡΟΝ, ου, τὸ, palpebra, pellis tegens oculos.

βλεφαροξύστον, τὸ, chirurgicum instrumentum, *Gorr.* A *βλέφαρον* et *ξύω*.

βλέψις, εως, ἡ, intuitus. A *βλέπω*.

βλῆδην, *adv.* jactim, jaciendo. A *βάλλω*.

βλητέος, a. 1. part. pass. verbi ejusd.

βλῃθῆναι, *projici*, a. 1. inf. pass. verbi ejusd.

βλῃθῆσαι, *conjiciaris*, 2. sing. f. 1. conj. pass.

βλῆμα, ατος, τὸ, jactus, ictus; (2) vulnus; (3) plaga. Ab eod.

βλημάζω, alias *βλιμάζω*, *βλημάττω*, contrecto, tactu exploro; *impr.* mammas fœminæ contrecto. *Vox comica.* Unde appeto.

βλήμενος, *ictus*, perf. part. pass. per *Sync.* pro *βεβλημένος*, a *βάλλω*.

βλῆσθαι, pro *βεβλῆσθαι*, perf. inf. pass.

βλησείζω, f. ίσω, jacto cum vi et impetu. Βλησείζεσθαι ἐν τῇ πλατίῃ κοίτῃ, *Aret.* A *βάλλω*. Hinc

βλησισμὸς, ῦ, ὁ, jactatio assidua et vehemens corporis, v. c. ægrotantium.

βλήσω, *jaciam*, f. 1. ind. act. verbi *βάλλω*.

βλητὴρ, ῆρος, ὁ, jaculator, *Ep.*

βλητίζω, dejicio, vinco.

βλητὸς, 3. sing. pluq. ind. pass. *Ion.* pro ἐβέβλητο, a verbo *βάλλω*.

βλητὸς, ὴ, όν, ictus, attonitus, apoplecticus. Vox medicorum de iis qui e lateris inflamatione difficulter respirant, et livores in latere habent, velut e percussione. A *βάλλω*.

βλῆτρον, ου, τὸ, clavus ferreus, pessulus.

βλητρόω, immitto, v. c. clavum.

βλήττω, favos apum eximo, ap. *Plut.*

ΒΛΗΧΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, f. ήσομαι, balo ut ovis; (2) vagio ut infans.

βλήχεσθαι, *balare*, v. *βλήχομαι* pro *βληχάομαι*.

βλῆχη, ης, ἡ, balatus. A *βληχάομαι*.

βλήχημα, ατος, τὸ, idem et ab eod.

βλῆχρον, ου, τὸ, filix, herba. A *βλῆχρός*.

βλῆχρον, ου, τὸ, leguminis genus. Ab eod.

ΒΛΗΧΡΟ'Σ, ὰ, όν, debilis, imbecillus; (2) validus, robustus.

βληχάδης, εος, ὁ καὶ ἡ, q. d. balatorius; (2) mente similis ovi. A *βληχάομαι*.

βλήχων, ωνος, ἡ, pulegium, herba.

βληχωνίας, ου, ὁ, ut *βληχωνίας κυκεὼν*, potio cui pulegium admistum.

βλιμάζω, idem quod *βλημάζω*. Οἶδ' ὡνῦντ' βλιμάζοντές, *Arist. Av.* 536.

βλιμάττω, idem quod *βλημάττω*, *Ar. Sch.*

ΒΛΙ'ΤΟΝ, ου, τὸ, blitum, olus insipidum; (2) fœmina fatua.

βλιτομάμας, ου, ὁ, stultus, fatuus.

ΒΛΙ'ΤΤΩ, f. *βλίσω*, exprimendo aufero, ut mel è favis. Ἦν μὴ τὶς ὥστιε σφηκιὰν βλίττῃ με κἀεβίζῃ, *Arist. Lys.* 478.

βλιχανώδης, (s. *βλιχώδης*) pituitosus.

βλοεσισμὸς, ὁ, e *Gal.* laudat *Phav.* et interp. ἀπορίαν.

βλοσεροόγκιος, α, ον, acerrime pungens.

βλοσυρόφρων, sævus, immitis. A *φρήν*.

βλοσῠ́ρεῖο, gen. sing. *Ion.* pro βλοσυρεῦ, a

ΒΛΟΣΥΡΟ΄Σ, ρ̄ᾶ, ρ̄ὸν, terribilis adspectu, torvus, truculentus; (2) auctoritate prædi-tus.

βλοσυρῶπις, ῐ́δος, ἡ, habens oculos truces. Ex βλοσυρὸς et ὤψ, *oculus*. Unde

βλοσυρωπότ-ης, ου, ὁ, ἡ, ὸν, terribilis adspectu.

ΒΑΥ΄ΖΩ, f. βλύσω, scaturio, mano; (2) effundo.

βλύσσω, et βλύττω, idem.

βλυσμός, ῠ̄, ὁ, scatebra. A βλύζω.

βλυσμηρίς, ῐ́δος, ἡ, q. d. scaturitrix, scaturiens et fluens. A βλύζω.

βλύω, f. ύσω, p. υκα, idem quod βλύζω.

βλωθρός, ρ̄ᾶ, ρ̀ὸν, celsus, procerus; (2) viridis; (3) tener. A βλώσκω, *adscendo*.

βλωμύδιον, ου, τὸ, parva buccella, offula, frustulum. *Dim.* a βλωμός.

βλωμύλιος, sc. ἄρτοι, panes qui incisuras habent, a Romanis dicti quadrati, *Philem.* ap. *Ath.*

ΒΛΩΜΟ΄Σ, ῐ̄, ὁ, buccella, fragmentum panis, portio.

βλῶσις, -ιος, ἡ, adventus. A βλώσκω.

ΒΛΩ΄ΣΚΩ, f. ώσω, p. ωκα, advenio; (2) adscendo; (3) cresco.

βλώσω, *veniam*, f. 1. ind. act. verbi βλώσκω.

βοᾷ, 3. sing. præs. ind. act. *contr.* pro βοάει.

βοάᾳ, 3. sing. præs. ind. act. *Poët.* pro βοάει.

βοάασκον, 1. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐβόων.

βοάγγειον, ου, τὸ, scutum ex boum agrestium pelle. Ex βοῦς et ἄγριος, *agrestis*.

βοαθόος, *bellator*, *Dor.* pro βοηθός.

Βοανεργές, Boanerges. *Syr. Filii tonitrui.*

βοάνθῐμον, τὸ, al. βάφθαλμον, vel χρυσοφθάλμιον, *Gal.*

βόαξ, ακος, ὁ, piscis quidam, qui et βόηξ dicitur. A βοάω.

βοάρμακον, ου, ἡ, *Epith.* Minervæ, *Sieph.* A βοῦς et ἄρω.

βοᾶσαι, 2. sing. præs. ind. pass. *Dor.* pro βοᾴῃ, a βοάω, *clamo*.

βοάσασ, *Dor.* pro βοήσας.

βοᾶσι, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro βοῶσι.

βοᾶτις, ῐ̄, clamosa, *Æsch.*

βοαύλιον, ου, τὸ, boum stabulum, bubile. Ex βοῦς et αὐλή, *aula*.

βοαύλιον, τὸ, idem quod βοαύλιον, *Ap.*

ΒΟΑ΄Ω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, boo, clamo; (2) vociferor; (3) clamando dico, cum clamore dico; (4) inclamo, clamando voco; (5) celebro; (6) usurpatur et de inanimatis. Τήνδε δ' ἐκτοσθεν βοᾶν ἔα τάδ' αὐτῆς καὶ τὰ τῶν φίλων κακὰ, *Soph. El.* 805. Τίς ὁ βοῶν τὸν δεσπότην; *Arist. Av.* 60.

βοείαι, ας, ἡ, pellis bubula; (2) scutum, sive clypeus e corio bubulo factus. A βοῦς.

βοειακὸς, ὴ, ὸν, e bubula pelle factus; (2) bubulus. A βοῦς.

βοειακὸς, ὴ, ὸν, idem et ab eod.

βόειος, εία, ειον, bovinus, bubulus. Ab eod.

βόεος, έα, εον, idem et ab eod.

βόες, *boves*. nom. plur. a βοῦς, *bos*.

βεὺς, έως, ὁ, lorum e corio bubulo. Ab eod.

βοὴ, ῆς, ἡ, clamor; (2) pugna. A βοάω.

βοῆ, 3. sing. præs. conj. act. v. βοάω.

βοηγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, bove genitus. Ex βοῦς et γείνομαι, *nascor*.

βοηδρομέω. ῶ, f. ήσω, currens vociferor; (2) auxilior.

βοηδρόμιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, auxiliaris. A βοηδρόμος, ου, ὁ, ad clamorem alicujus accurrens, auxiliator, opitulator. Ex βοάω et δρόμος, *curro*.

βοήθεκτος, ου, ὁ, præfectus auxiliorum.

βοήθει, *succurre*, 2. sing. præs. imper. act. *contr.* pro βοήθει, a verbo βοηθέω.

βοήθεια, ας, ἡ, adjumentum, auxilium; (2) depulsio malorum; (3) persecutio fugientium, &c. A

ΒΟΗΘΕ΄Ω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, auxilior, opitulor, succurro; (2) occurro hostibus, propugnatum advenio; (3) patrocinor. Βοηθεῖν τινι τῶν ὁπλίτας, ἐπὶ τὸς πολεμίους, adversus; ἓς τινα τόπον procurrere.

βοήθημα, ατος, τὸ, auxilium; (2) remedium. A βοηθέω.

βοηθηματικὸς, ὴ, ὸν, auxiliatorius, auxiliandi vim habens. A βοήθημα.

βοηθητικὸς, ὴ, ὸν, auxiliaris, qui auxiliari potest, aptus ad auxiliandum. A βοηθέω.

βοηθὸς, ὸ, ὁ, auxiliator, opitulator. Ab eodem.

βοηλασία, ας, ἡ, boum abactio; (2) præda. Ex βοῦς et ἐλαύνω, *abigo*.

βοηλατέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, boves agito; (2) boves abigo. A βοηλάτης.

βοηλάτης, ου, ὁ, bovum agitator, bubulcus; (2) boum abactor. Ex βοῦς et ἐλαύνω.

βοηλάτις, ῐ́δος, ἡ, boum agitatrix. A βοηλάτης.

βόημα, ατος, τὸ, clamor. *Dor.* βόαμα. A βοάω.

βοῆν, *clamare*, *Dor.* et *contr.* pro βοάειν.

βοηνόμος, ου, ὁ, boum pastor, bubulcus. Ex βοῦς et νέμω, *pasco*.

βοής, ῆος, ὁ, clamosus vociferator, *Luc.*

βόησον, 2. sing. a. 1. imper. act. v. βοάω.

βοητὺς, ύος, ἡ, clamor. Ab eod.

βοθρεύω, f. ύσω, obruo. A βόθρος, *fovea*.

βόθριον, ου, τὸ, parva scrobs. *Dim.* ab eod.

βοθροειδὴς, ές, in scrobis modum cavatus.

ΒΟ΄ΘΡΟΣ, ου, ὁ, fovea, scrobs.

βοθρώσσθαι, lacunam facere, *Gal.* A βόθρος.

βόθυνος, ου, ὁ, idem. A βαθύνω, *excavo*.

βοϊδάριον, ου, τὸ, bucula. A βοῦς.

βοΐδης, ὁ, stolidus, fatuus, *Man.* Ab eod.

βοιδιον, ὁ. βοΐδιον, ου, τὸ, idem et ab eod.

βοίκος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, bubulus. Ab eod.

βοίκλεψ, τος, ὁ, boum fur. Ex βοῦς et κλέπτω, *furor*.

βοϊστὶ, *adv.* bubulci more.

βοιωτιάζω, et βοιωτίζω, Bœotorum partibus faveo, studeo.

βοκέβριος, ὁ, bubulcus, *Ep.*

βολαιος, αία, αῖον, impetuosus; (2) irritetus. A βολὴ, *jactus*.

βολαύγιον, ου, τὸ, jactus lucis, *Man.* A βολὴ et αὐγὴ.

βολαυγὴς, ὲς, splendidus, *Man.* Ab iisd.

βολβάριον, ου, τὸ, bulbulus, parvus bulbus. *Dim.* a βολβός.

βολβῖνη, ης, ἡ, bulbi species, *Theoph.*

βόλβιον, ου, τὸ, idem et ab eod.

βόλβιτον, ου, τὸ, stercus bubulum; (2) fimus. A βάλλω, *jacio*, quoniam ejicitur.

βολβοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, bulbosus, bulbum referens. A

ΒΟΛΒΟ΄Σ, ῐ̄, ὁ, bulbus; (2) radix quævis rotunda.

βολβώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, bulbosus. A βολβός.

βολέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, jacio. A βάλλω. Hinc

βολεὼν, ῶνος, ὁ, fimetum, sterquilinium.

βολὴ, ῆς, ἡ, jactus; (2) ictus, plaga. A βάλλω.

βολίζω, f. ίσω, p. ιζα, bolidem demitto. A βολὶς, ίδος, ἡ, jaculum, sagitta; (2) funis cum alligato plumbo, quo nautæ profunditatem maris explorant. A βάλλω.

βολίτινος, ίνη, ινον, stercoreus. A βόλιτον.

βόλιτον, ου, τὸ, stercus, fimus. A βάλλω.

βόλιτος, ου, ὁ, idem et ab eod.

βολοκυτᾶρία, ας, ἡ, jactus tessararum in alea.

βόλος, ου, ὁ, jactus vel tesseræ aut tali, vel retis, unde et captura; (2) dentitio.

βομβαίνω, sonum bombo similem edo. A βόμβος.

βόμβαξ, et βομβαλοβόμβαξ, *adv.* voces fictæ. *Aristoph.*

βομβαύλιος, ᾱ, ὁ, tibicen. Vox Comica. Ex βόμβος et αὐλὸς, *tibia*.

βομβεύτρι, *Dor.* pro βομβεῦσι, a

βομβέω, ῶ, f. ήσω, bombum edo. A βόμβος.

βομβηδὸν, *adv.* edendo bombum.

βομβήεις, ήεσσα, ῆεν, bombum edens; (2) stridulus. Ab eod.

βόμβησις, εως, ἡ, editio bombi. A βομβέω.

ΒΟ΄ΜΒΟΣ, ου, ὁ, bombus, sonus, quem edunt apes; (2) strepitus quivis.

βομβύλιον, τὸ, *Dim.* a βόμβυξ, *Aristot.*

βομβύλιος, ᾱ, ὁ, genus apis streperæ, *item* insectum quodlibet streperum; ampulla olearia, *Hes.* A βόμβος.

βομβυλιώδης, ὁ, ἄσω, p. ασα, ventris murmur edo. A

βομβύλιος, ᾱ, ὁ, idem quod βομβύλη; (2) insecta canora omnia; (3) genus poculi. A βόμβος.

βομβυλὶς, ίδος, ἡ, bulla, *Hes.*

βόμβυξ, υκος, ὁ, bombyx, vermis. Ab eod.

ΒΟ΄ΝΑΣΟΣ, ᾱ, ὁ, animal silvaticum, monops.

βοοβοσπὸς, ῦ̄, ὁ, boum pastor, bubulcus. Ex βοῦς et βόσκω, *pasco*.

βοόγληνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pulchris oculis præditus. Ex βοῦς et γλήνη, *pupilla, oculus*.

βοοδρομτὴρ, ῆρος, ὁ, boves domans s. vincens, *Call.* A δρμάω

(118)

Βοόζ, ὁ, Booz, s. Boas. Nomen Hebr. ἀκλινον. *In quo robur est.*

βοοζύγιον, ου, τὸ, boum jugum. Ex βοῦς et ζυγὸς *jugum*.

βοοθύτης, ου, ὁ, qui bovem mactat. Ex βοῦς et θύω, *macto*.

βοοκλόπος, ὁ, boum raptor. A κλέπτω.

βοόκρανος, bovinum caput habens, *Nonn.*

βοόκρανος, ὁ, idem.

βοοκτᾰσία, ας, ἡ, boum occisio. Ex βοῦς et κτείνω, *occido*.

βοονόμος, ὁ, bubulcus.

βοοσσόος, ον, boves incitans, *Cal.*

βοόσᾰσις, ῆ, idem quod βόσκασις, *Call.*

βοοσφαγίμ, ας, ἡ, boum mactatio. Ex βοῦς et σφάττω, *macto*.

βοοτρόφος, ᾱ. ὁ καὶ ἡ, qui boves alit, vel pascit. Ex βοῦς et τρέφω, *alo*.

ΒΟΡΑ΄, ᾶς, ἡ, esca, pabulum, proprie brutorum.

βορβορέος, α, ον, cœnosus, lutosus, *Steph.* A βόρβορος.

βορβορίζω, f. ίσω, cœnum refero; (2) cœno inquino. A βόρβορος.

βορβοροθῦμος, ὁ καὶ ἡ, cœnosus, stercus olens.

βορβοροκοίτης, ου, ὁ, ἡ, qui cubat in cœno. Ex βόρβορος et κοίτη, *cubile*.

ΒΟ΄ΡΒΟΡΟΣ, ου, ὁ, cœnum, limus, lutum.

βορβορόω, ῶ, f. ώσω, cœno contamino. A βόρβορος.

βορβοροτάραξις, εως, ὁ, turbulentus, qui statum civitatis fœdum et turbulentum reddit. Vox Comica. Ex βόρβορος et ταράσσω, *commoveo*.

βορβορυγὴ, ῆς, ἡ, idem quod

βορβορυγμὸς, ῦ̄, ὁ, intestinorum strepitus. A

ΒΟΡΒΟΡΥ΄ΖΩ, f. ύσω, strepo, proprie de intestinis crepitantibus.

βορβοροπτὸς, ῦ̄, ὁ καὶ ἡ, qui cœni speciem refert, fœdus, turpis. Ex βόρβορος et ὄψ.

βορέικο, *Boreæ*, gen. sing. *Æol.* pro βορέου, a

ΒΟΡΕ΄ΑΣ, ου, ὁ, boreas, aquilo; (2) septemtrio.

βορέηθεν, *adv.* a plaga septemtrionali, a septemtrione. A βορέας.

βόρειος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, borealis, septemtrionalis.

βορὴν, *pabulum*, acc. sing. *Ion.* pro βορᾶν.

βόρος, έα, εον, edax, vorax. A βορά.

βορὸς, έᾱ, έον, idem et ab eod.

βορρᾶς, ᾶ, ὁ, boreas. A βορέας.

βόσις, εως, ἡ, pastus, cibus. A βόω, *pasco*.

βοσκάδιος, ία, ιον, pascens, altilis. A seq.

βοσκὰς, ἄδος, pascens, a βόσκω; (2) avis quædam marina; (3) piscis quædam species.

βοσκὴ, ῆ, pastus, *Æsch.*

βόσκημα, ατος, τὸ, pecus; (2) pascua. A βόσκω, *pasco*.

βοσκησία, εως, ἡ, pastio. Ab eod.

βοσκήσω, *pascam*, f. 1. ind. act.

βοοσκησείσθε, *pascemini*, 2. pl. f. 1. ind. m. *Dor.* pro βοσκήσεσθε, a βοσκέω, vel βόσκω.

βόσκοντι, pro βόσκουσι, a βόσκω.

βοσκὸς, ῦ̄, ὁ, pastor, *V. L.* bubulcus.

βόσκω, f. βοσκήσω, pasco. Αἱ δ' ἐλπίδες βοσκουσι φυγάδας, ὡς λόγος, *Eur. Ph.* 399. Βόσκω κέφοις τνέῤῥασιν, *Soph. Aj.* 559. "Α (παιδάρια) ἐγὼ μόλις ςῆφανηλακῶν' ἔβοσκον, *Arist. Thesm.* 455. A βόω.

βόσιμορος, frumenti Indici genus, *Strabo*, lib. 15. Quasi dicas βόσεως μόρον, *morum esculentum*.

βοσπόρμαῖος, ὁ, boves profligans, *Tryph.* A ῥαίω.

Βοσπόριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, Bosporius. A

Βόσπορος, ου, ὁ, Bosporus, quasi boum trajectus, fretum. Ex βοῦς et πόρος.

ΒΟ΄ΣΤΡΥΞ, χος, ὁ, cincinnus, cirrus muliebris; (2) capillus, cæsaries.

βοστρυχηδὸν, *adv.* in cincinni modum, in formam cirri. A βόστρυξ.

βοστρυχίζω, f. ίσω, in cincinnos plecto, capilium compono, calamistro. Ab eod.

βοστρύχιον, ου, τὸ, cincinnulus, *Dim.* ab eod.

βοστρυχόομαι, ῶμαι, unde βεβοστρυχωμένος, cincinnatus.

βόστρυχος, ου, ὁ, idem quod βόστρυξ.

βοστρυχώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, cincinni seu cirri formam habens. A βόστρυχος.

βόσω, *pascam*, f. 1. ind. act. a βόω.

βοτάμια, ων, τὰ, pascua. A βόω.

βοτάνη, ης, ἡ, herba, gramen. Ab eodem. Hinc

βοτανηφάγος, ον, herbas comedens, *Opp.*

βοτανίζω, f. ίσω, herbas carpo, vello.

βοτανικὸς, ὴ, ὸν, herbarius, ad herbas pertinens. Hinc ἡ βοτανικὴ, ῆς, sc. τέχνη, botanica, peritia herbarum. Ab eod.

βοτάνιον, ᾰ, τὸ, herbula, herba pusilla, *Dim.*

βοτανισμὸς, οῦ, ὁ, evulsio herbarum. A βοτανίζω.

βοτανολογέω, ῶ, f. ήσω, herbas lego, colligo. Ex βοτανὴ et λέγω.

βοτανώδης, ους, ὁ καὶ ἡ, herbaceus, herbosus, herbis abundans. A βοτάνη.

βότειρα, ας, ἡ, femina pastoris. A βοτήρ.

βοτὴρ, ῆρος, ὁ, pastor. A βόσκω.

βοτηρικὸς, ἡ, ὸν, pastoralis. A βοτήρ.

βοτὸν, ᾰ, τὸ, pecus, armentum, quod pascitur. *Plur.* τὰ βοτὰ, ῶν, oves. A βόσκω.

βοτὸς, ὕ, ὁ, pascuum, alimentum. Ab eod.

βοτρυδίον, ᾰ, τὸ, racemulus ; (2) acinus. *Dim.* a βότρυς.

βοτρυδὸν, *adv.* dense instar racemi.

βοτρυηρὸς, ᾰ, ὁ, qui e botrufero genere est, τὸ βοτρυηρὲς, pro ipsis botris, *Steph.*

βοτρυηφόρος, et βοτρυοφόρος, idem quod βοτρυηρὸς, *Eust.*

βοτρυόδωρος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, racemos elargiens, dans uvas, botrorum largitor. Ex βότρυς et δῶρον, *donum.*

βοτρυόεις, όεσσα, όεν, racemosus, racemi instar collectus et intortus. A βότρυς.

βοτρυόκοσμος, ὁ καὶ ἡ, racemis ornatus.

βοτρυόομαι, ῶμαι, racemor. Ab eod.

βοτρυόπαις, αιδος, ὁ καὶ ἡ, vitis, quæ botros, ut liberos fert. Ex βότρυς et παῖς.

βοτρυοσταγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ab uvis distillans. Ex βότρυς et στάζω, *stillo.*

βοτρυοστέφανος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, botrorum sertis redimitus. Ex βότρυς et στέφανος.

βοτρυοχαίτης, ᾰ, ὁ, botros crinibus implexos habens. Ex βότρυς et χαίτη, *coma.*

ΒΟΤΡΥΣ, υος, ὁ, botrus, uva ; racemus ; (2) nomen herbæ ; (3) *Metaph.* usurpatur de capillis. Hinc

βοτρυώδης, ους, ὁ καὶ ἡ, racemosus.

βοτρυφόρος, ὁ καὶ ἡ, uvas ferens.

βῦ, *particula* augendi, ut βέλμος, βάπαις.

βωάγωγ, ος, ὁ καὶ ἡ, pastor, armenti ductor. Ex βῶς et ἄγω, *ago, duco.*

βώβᾶλις, ίδος, ἡ, bubala, vacca silvestris. A βώβᾶλος, ᾰ, ὁ, bubalus, bos silvestris. A βῶς.

βωβάρας, ᾰ, ὁ, qui instar bovis est gravis ; (2) tardus, stupidus. Ex βῶς et βάρος.

βωβασικὸν ἕλκος, ulcus præhumidum, *Gorr.* ex *Aret.*

Βωβάσις, ή, Isis, *Ep.*

βωβόσιον, ᾰ, τὸ, locus, ubi pascuntur boves. Ex βῶς et βόσκω.

βώβοσις, ους, ἡ, voracitas. Ex iisd. Unde

βωβότας, *boum pastor, Dor.* pro βωβότης.

βωβότης, ᾰ, ὁ, boum pastor, bubulcus.

βώβοτος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, pabulo abundans.

βώβυσις, εως, ἡ, magna fames ; (2) tristitia, acerbus dolor. Ex βῶ et βρῶσις.

ΒΟΥΒΩΝ, ῶνος, ὁ, inguen ; (2) tumor circa inguina, vel etiam in quacunque corporis parte.

βωβωνιάω, ῶ, laboro tumore circa inguen ; (2) laboro tumore quovis. A βωβών.

βωγάιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui valde jactat, magnus jactator. Ex βῶ et γαίω, *glorior.*

βωγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, bove genitus. Ex βῶς et γίνομαι, *nascor.*

βώγλωνος, ον, bubulas pupillas habens, *Nonn.*

βώγλωσσον, ᾰ, τὸ, lingua bubula, herba. Ex βῦς et γλῶσσα, *lingua. Angl.* BUGLOSS, BORAGE.

βώγλωσσος, ᾰ, ὁ, idem ; (2) solea, piscis.

βωδέριον, ᾰ, τὸ, bovinum corium. Ex βῶς et δέρω, *excorio.*

βώδορος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, boves excorians. Ex βῶς et δέρω, *excorio.*

βωδρομέω, ῶ, f. ήσω, accelero, cursu incitato curro. Ex βῦ et δρόμος, *cursus.*

βωδρομία, ας, ἡ, cursus citatus, s. incitatus.

βωθερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui a bobus depascitur. Ex βῶς et θέρος, *æstas, messis.*

βωθοίνης, ᾰ, ὁ, boum vorator. *Epith.* Herculis. *Anthol. Steph.* 4, 8, 10.

βώθοος, ὁ, insiliens vaccis. *Epith.* tauri.

βωθυσία, ας, ἡ, immolatio boum. Ex βῶς et θύω, *macto.*

βωθυτέω, ῶ, f. ήσω, boves macto et immolo ; (2) sacrifico. Ἔνθα βωθυτεῖν μᾶλλον πρέπει, *Eur. Hec.* 263. Ex iisd.

βωθύτης, ᾰ, ὁ, qui boves mactat. Ex iisd.

βώθυτος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, ad boum mactationem pertinens. Ex iisd.

βωϊερεύω, ει βωτελέω, idem quod βωθυτέω, *Hes.*

βωκαῖος, ᾰ, ὁ, bubulcus ; (2) agricola, rusticus, messor. A βῶς.

βωκάπαιι, ῶν, αἱ, boum præsepia. Ex βῶς et κάπη, *præsepe.*

βωκάρδιος, ᾰ, ὁ, sc. λίθος, bucardia, sc. gemma. Ex βῶς et καρδία, *cor.*

βώκεντρον, ᾰ, τὸ, stimulus, quo boves impelluntur. Ex βῶς et κέντρον, *stimulus.*

βωκέρεως, idem quod βώκερως, *Nic.*

βωκέρως, fœnum Græcum.

βώκερως, ω, ὁ καὶ ἡ, bubulis præditus corniubus ; (2) fœnum Græcum. Ex βῶς et κέρας, *cornu.*

βωκέφᾶλος, ᾰ, ὁ ᾗ, taurino et magno capite præditus ; (2) equus Alexandri Magni.

βωκίνευμ, boves abigere, *Varin.*

βωκολέω, ῶ, f. ήσω, boves pasco ; (2) pasco ; (3) *pass.* erro, vagor ; (4) inani spe lactare; *item,* blandis verbis, narratiunculis, &c. fallo, ac decipio; *item,* demulceo, delinio. Κατωκόφα βίλας με βωκολήσεται, *Arist. Pace,* 153. Βωκολεῖν τὸν δῆμιον, *id. Conc.* 81. A βωκόλος. Unde

βωκόλημα, ατος, τὸ, lenimen, solamen.

βωκόλησις, εως, ἡ, delinitio, deceptio.

βωκολητὴς, οῦ, ὁ, deceptor, *Hes.* A βωκολέω.

βωκολία, ας, ἡ, armentum, grex boum.

βωκολιάζω, f. άσω, et άξω, *Dorice,* pastoritium carmen cano. Ab eod.

βωκολιαστὴς, *Dor.* pro βωκολιάζειν.

βωκολιασμὸς, οῦ, ὁ, pastoritii carminis modulatio. A βωκολιάζω.

βωκολιαστὴς, οῦ, ὁ, pastoritii carminis modulator. Ab eod.

βωκολικὸς, ἡ, ὸν, pastoritius, pastoralis. A βωκόλος. Unde

βωκόλιον, ᾰ, τὸ, armentum boum.

βωκολὶς, ἡ, ad boves pascendos apta, v. c. herba.

βωκολισμὸς, οῦ, ὁ, pastoralis cantilena.

βωκόλος, ᾰ, ὁ, bubulcus, armentarius. Ex βῶς et κόλον, *cibus.*

βωκορυζᾶω, ἡ, magna gravedo.

βωκόρυζος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, admodum mucosus ; (2) stolidus. Ex βῶ et κορύζα.

βῶκος, ᾰ, ὁ, bubulcus ; (2) messor. A βῶς.

βωκράνιον, ᾰ, τὸ, vitis nigra. A βώκρανον.

βώκρανον, τὸ, caput bubulum ; (2) galea facta ex corio bubulo. Ex βῶς et κράνον.

βώκρανος, ον, bubulum caput habens.

βωλαῖος, αία, αῖον, consiliarius. A βωλή.

βωλαρχέω, ῶ, f. ήσω, consilii vel curiæ sum princeps. Ex βωλὴ et ἄρχω.

βώλαρχος, ὁ, consilii publici princeps.

βωλαρόρως, acc. pl. *Dor.* pro βωληφόρους.

βῶλει, *vis,* 2. sing. præs. ind. *Att.* pro βούλῃ.

βωλεία, ἡ, munus senatorium.

βωλεῖον, ᾰ, τὸ, curia, *Herodot.* A βωλή.

βῶλεο, *velis,* 2. sing. præs. imper. *Dor.* pro βῶλε, seu βώλεσο, a verbo βώλομαι.

βωλεύεο, *consultare,* 2. sing. præs. imper. med. *Ion.* pro βωλεύεσο, a βωλεύω.

βωλεύησθε, 2. sing. præs. conj. act. *Ion.* pro βωλεύῃς.

βωλευμάτιον, τὸ, *Dim.* q. d. consiliolum, cogitatum, *Ar.*

βωλευόμενος, *volens,* præs. part. med. *Dor.* et *Poët.* pro βωλόμενος, a verbo βώλομαι.

βώλευσαι, 2. sing. a. 1. imper. med. verbi βωλεύω.

βωλεύσαντε, nom. dual. a. 1. part. act.

βώλευσιν, *consultavit,* 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* et cum ν ἐφελκ. pro ἐβούλευσε.

βώλευσις, εως, ἡ, consultatio ; (2) accusatio, (1) insidiarum vitæ nostræ factarum ; (2) pecuniæ in publicum per calumniam petitæ, *Harpoc.* Ab eod.

βωλευτήριον, ᾰ, τὸ, consilii locus, curia, senatus. Ab eod.

βωλευτὴς, οῦ, ὁ, consultor, senator. Ab eod.

βωλευτικὸς, ἡ, ὸν, consultus ; (2) senatorius, ad senatum pertinens. Ab eod.

βωλευτὸς, ἡ, ὸν, in deliberationem cadens. Ab eodem.

βωλεύω, f. εύσω, p. ευκα, consulto, delibero, consilia agito. Βωλεύειν νεώτερα περί τινος, ὀλεθρόν τινι, moliri. Ὅσις σεαυτῷ ξύμπαντι βωλεύσας ὄνον, *Soph. Aj.* 1074. Ἀλλ' ἀμείνονι βεβέλευμαι τάδε, *Eur. Med.* 893. Τί βεβέλευται περὶ τῶν στονδῶν ἐν τῇ σήλῃ παραγεγράψαι ἐν τῷ δήμῳ τῆμερον ὑμὶν ; *Arist. Lys.* 515. A βωλή.

βωλέων, *consiliorum,* gen. pl. *Ion.* pro βουλῶν.

ΒΟΥΛΗ, ῆς, ἡ, consilium, consultatio ; (2) curia, consilium, *Lucian.* de Saltat.

βώλημαι, 2. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro βούλῃ.

βωληθείην, *voluerim,* 1. sing. a. 1. opt. pass.

βωληθεὶς, *qui voluit,* a. 1. part. pass.

βώλημος, ατος, τὸ, voluntas, arbitrium propositum. A βωλή.

βωλῆσιν, *consiliis,* dat. pl. *Ion.* pro βωλαῖς.

βωλήσιος, εως, ἡ, voluntas. A βωλή. Unde

βωλητικὸς, ἡ, όν, voluntarius.

βωλητὸς, ἡ, όν, sub voluntatem cadens ; τὸ βωλητὸν, voluntas.

βωληφόρος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, consultor, consiliarius. Ex βωλὴ et φέρω, *fero.*

βωλιμία, ας, ἡ, bovina, i. e. ingens, fames. Ex βῦ et λιμὸς, *fames.*

βωλιμίασις, εως, ἡ, idem quod βωλιμία. A βωλιμιάω, ῶ, f. άσω, fame ingenti et intolerabili premor. A βωλιμία.

βώλιμος, ᾰ, ὁ, idem quod βωλιμιά.

βώλιος, ᾰ, ον, consultus, *Æsch.*

ΒΟΥΛΟΜΑΙ, f. βωλήσομαι, volo, cupio ; (2) malo ; (3) opto.

βωλομᾶχος, ὁ, pugnandi semper cupidus ; idem quod Ἠμερομαχῶν.

βωλυτὸς, ᾱ, ὁ, vespera, tempus, quo boves solvuntur. Ex βῦς et λύω, *solvo.*

βώμασος, vel βέμασος, ᾰ, ὁ, uva quædam a crassitudine ita dicta. Ex βῦ et μαστός.

βωμελία, ας, ἡ, q. d. bubula fraxinus, species fraxini. Ex βῦς, seu βῦ et μελία.

βουμέλιος, ᾰ, ὁ, idem et ex iisd.

βουμόλγος, ᾰ, ὁ, bumulgus, qui vaccas mulget. Ex βῦς et ἀμέλγω, *mulgeo.*

βουμυκαὶ, et βέμυκοι, mugitus. A βῦς et μυκὴ, mugitus.

βούνεθρος, ᾰ, ὁ, hinnulus magnus. Ex βῦ et νεβρὸς, *hinnulus.*

βουνιὰς, napi genus. A βουνός.

βουνίζω, fut. ίσω, accumulo, adgrego. Ab eodem.

βούνιον, ᾰ, τὸ, idem quod βουνιάς.

βουνὶς, ίδος, ἡ, scil. γῆ, terra collibus frequens. A βουνός.

βουνοβατέω, ῶ, per colles incedo. Ex βουνὸς et βατέω, *vado.*

βουνοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, montosus. Ex βουνὸς et εἶδος, *species.*

βούνομος, a bobus depastus.

βουνόμος, bobus pascendis aptus. Ex βοῦς et νέμω, *pasco.*

βουνοπατέω, ῶ, f. ήσω, colles calco, per colles ingredior. Ex βουνὸς et πατέω.

ΒΟΥΝΟΣ, ου, ὁ, collis, tumulus, clivus ; (2) tumulus, acervus.

βουνώδης, ους, ὁ καὶ ἡ, collibus, seu tumulis frequens, clivosus, colli similis. A βουνός.

βούραις, αιδος, ὁ, puer vel adolescens grandis, et apicularum epitheton, quia e bobus nascuntur. Ex βῦ et παῖς, *puer.*

βουράλειος, ον, magnus.

βούράλις, ίδος, ὁ καὶ ἡ, multam luctam habens. Ex βῦ et πάλη, *lucta.*

βούράλος, ᾰ, ὁ, magnus luctator ; (2) magnus ; (3) magnus asinus. Ex iisd.

βουτάμμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, boum possessor, pecoris dives. Ex βῦς et πάω, *possideo.*

βούτειναι, ῶν, ἡ, magna fames. Ex βῦ et τείνω, *fames.*

βουτλανόκτισος, ον, vaccivagus, *Lyc.*

βουτελᾶτης, ᾰ, ὁ, bubulcus. Ex βῦς et πελάζω, *propinquo.*

βυτλάσης, ᾰ, ὁ, qui boves fingit.

βούπλευρον, ᾰ, τὸ, herba quædam. Ex βῦς et πλευρὰ, *latus.*

βούπληκτρον, ᾰ, τὸ, bovis stimulus.

βουπλὴξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex βῦς et πλήττω, *ferio.*

βουτοίμην, ενος, ὁ, boum pastor, bubulcus.

βουτόλος, ᾰ, ὁ, idem. Ex βῦς et πολέω, *versor.*

βουτόρος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, ad boves transfigendos aptus. Ex βῦς et τείρω, *transfigo.*

βούτραγις, εως, ἡ, insectum ex cantharidum genere, scarabæo simile ; (2) oleris silvestris species. Ex βῦς et πέγθω, *inflammo,* quia a bobus in herba devorata eos inflammat ac rumpit.

βούτραφος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, qui bovem in prora habet ; (2) in quo bos antecedit. Ex βῦς et τρέφω, *prora.*

ΒΟΥΤΡΑΣΣΟΣ, ᾰ, ὁ, fructus, qui claudit spathe, s. elate, i. e. palma suo involucro inclusa.

ΒΟΥΣ, βοὸς, ὁ καὶ ἡ, taurus, vacca ; (2) bovina pellis ; (3) flagellum factum e corio bubulo, item scutum ; (4) piscis quidam ; (5) numisma Atticum bovis imagine signatum.

βουσακαφέω, subruo, proruo. A σκάπτω.

βουσάθιον, ᾰ, τὸ, bubile. Ex βῦς et ἵσαμαι.

βούσαθμον, ᾰ, τὸ, idem.

βούσαθμος, ᾰ, ὁ, id. quod βούσαθμον, *Eur.* Ex βῦς et σαθμὸς.

βουσασία, ας, ἡ βούσᾶσις, εως, ἡ, idem.

βουσᾶσιον, ᾱ, τό, idem. Ex βῦς et σᾶσις.
βουστροφηδόν, *adv.* vertendo et flectendo se more boum arantium. Ex βῦς et στρέφω.
βούστροφος, ον, aratus.
βουσφαγέω, ῶ, fut. ήσω, boves macto. Ex βῦς et σφάζω, *macto.*
βουσφαγία, ας, ἡ, boum mactatio. Ex iisd.
βούτας, *pastor*, *Dor.* pro βώτης.
βούτης, ου, ὁ, pastor boum, bubulcus. A βῦς.
βούτιμος, ον, ὁ, bovis pretium æquans. Ex βῦς et τιμή, *pretium.*
βούτομον, ου, τό, butomen, herba sive frutex palustris. Ex βῦς et τέμνω, *seco.*
βούτομος, ου, ὁ, idem et ex iisd.
βούτορος, ου, ὁ καὶ ἡ, boves penetrans et transfigens. Ex βῦς et τορέω.
βουτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, boves alens. Ex βῦς et τρέφω, *alo.*
βούτυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, boves cædens, qui boves mactat; (2) species animalculi. Ex βῦς et τύπτω, *ferio.*
βουτύρινος, ίνη, ινον, e butyro factus. A
βούτυρον, ου, τό, butyrum. Ex βῦς et τυρός.
βουφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, boves vorans; (2) valde vorax, valde edax.
βούφθαλμον, ου, τό, buphthalmum, herba. Ex βῦς et ὀφθαλμός, *oculus*, quia flores ejus oculis bovinis similes sunt. *Angl.* OX EYE.
βουφονέω, ῶ, f. ήσω, boves macto. A βουφόνος.
βουφόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui boves cædit et mactat; (2) sacerdos boves immolans. Ex βῦς et φονῶ, *cædes.*
βουφορβέω, ῶ, f. ήσω, boves pasco.
βουφορβία, ων, τά, armenta. A
βούφορβος, ου, ὁ, qui boves pascit, bubulcus. Ex βῦς et φέρβω, *pasco.*
βουφόρτος, ον, onustus valde gravibus sarcinis, *Ep.* A βῦς et φέρω.
βουχανδής, ές, ῆς, valde capax, amplissimus, de cratere, lebeto, &c. Ex βῦς et poëtico χανδάνω, *capio.*
βουχέτιος, α, ον, a Βάχετα, n. pl. urbe Epiri, *Call.*
βούχιλος, ον, herbosus, alendo pecori aptus. A χιλός.
βοφήν, 1. sing. præs. opt. *Att.* pro βοῷμαι, a verbo βοάω, *clamo.*
βόων, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* et *contr.* pro ἐβόασαν.
βοώνης, ου, ὁ, boum emptor, sive ad sacra, sive in macellum nomine publico, nomen curationis publicæ, ejusdem valde honestæ. Ex βῦς et ὠνέομαι, *emo.*
βοώνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, bove emptus. Ex iisd.
βοώντι, *clamantibus*, dat. plur. præs. part. act. *Dor.* pro βοῶσι, a verbo βοάω.
βοώπης, ου, ὁ, et βοώπις, ιδος, ἡ, magnos, (i. e. pulchros) oculos habens. Ex βῦς et ὤψ, *oculus.*
βοωτέω, aro, *Hes. Op. et Dier.* 389. A βῦς.
βοώτης, ου, ὁ, bubulcus.
βόωψ, βόωπος, piscis quidam. Ex iisd.
βραβεία, ας, ἡ, actio moderandi certamen et constituendi de eo; (2) dijudicatio et disceptatio. A βραβεύς.
βραβεῖον, ου, τό, victoriæ præmium. Ab eod.
βραβεύετω, *palmam ferat*, 3. sing. præs. imp. act. verbi βραβεύω, *palmam fero.*
ΒΡΑΒΕΥ Σ, έως, ὁ, qui dat præmium certaminis, judex certaminis; (2) arbiter rerum aliarum et præmia diribens.
βραβευτής, οῦ, ὁ, idem.
βραβεύω, f. εύσω, præmium do certaminis, certaminis sum arbiter et moderator; (2) moderor, dispenso; *simpliciter*, tribuo, præbeo, do. Βραβεύειν τὴν δίκην, *Plut.* A βραβεύς.
ΒΡΑ΄ΒΥΛΟΝ, ου, τό, prunum Damascenum.
βραγχαλέος, έα, έον, raucus. A βράγχος.
βραγχάω, idem quod βραγχιάω, *Poll.*
βράγχη, ἡ, *Suid.* Βράγγος, τό, *Hes.* morbus in suibus.
βράγχια, ων, τά, branchiæ, quibus pisces spirant; (2) fauces porci. Ab eod.
βραγχιάω, ῶ, raucesco. Ab eod.
βραγχιοειδής, ές, branchiis similis.
ΒΡΑΓΧΟΣ, ου, ὁ, vel εος, τό, raucedo, raucitas.
βράγχυ, laqueis irritus hæreo, *E. M.*
βραγχώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, raucus. A βράγχος.
βραδέως, *adv.* tarde, sero; (2) segniter, cunctanter. A βραδύς.
βρᾰδέος, τό, idem quod βραδύτης, *Xen.*
βραδύγλωσσος, vel βραδύγλωττος, ος, ὁ καὶ ἡ, tardiloquus, qui tardioris est linguæ. Ex βραδὺς et γλῶσσα, *lingua.*
βραδυδίνης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui tardo vortice circumagitur; (2) tardus ad motum. Ex βραδὺς et δίνη, *vortex.*
βραδύκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, tardos, seu seros dans fructus. Ex βραδὺς et καρπὸς, *fructus.*
βραδυκίνητος, ον, tardus, tarde incedens.
βραδύνοια, ας, ἡ, tarditas mentis et ingenii. A
βραδύνους, *contr.* βραδύνους, ου, ὁ καὶ ἡ, qui tarda est mente et ingenio. Ex βραδὺς et νόος, *mens.*
βραδῦνω, f. ῦνῶ, tardo, cunctor. A βραδύς.
βραδυπειθής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui tarde et ægre sibi persuaderi sinit. Ex βραδὺς et πείθω.
βραδυπετέω, ῶ, fut. ήσω, tarde coquo; (2) tarde concoquo. Ex βραδὺς et πέπτω, *coquo.*
βραδυπτερύω, ας, ἡ, tarda et imbecilla concoctio. Ex iisd.
βραδυπλοέω, f. ήσω, tarde navigo. Ἐν ἱκανοῖς δὲ ἡμέρας βραδυπλοοῦντες, *Act.* 27, 7. Ex βραδὺς et πλέω, *navigatio.*
βραδύπνοος, ου, ὁ καὶ ἡ, spiritum ægre trahens, *Aret.* Ex βραδὺς et πνόος, *spiritus.*
βραδυπορέω, ῶ, f. ήσω, tarde progredior.
βραδυπόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, tarde, seu lente pertransiens. Ex βραδὺς et πορεύομαι, *transeo.*
βραδύτης, ητος, ἡ, tardigradus; (2) lentus. Ex βραδὺς et τῦς, *pes.*
ΒΡΑΔΥΣ, εῖα, ύ, *Gen.* έος, είας, έος, tardus, segnis; (2) tardus ingenio. *Comp.* βραδίων, vel βράσσων, vel βραδύτερος, *Superl.* βραδίστος, vel βραδύτατος.
βραδυσκελής, έος, tardigradus, tarde incedens. Ex βραδὺς et σκέλος, *crus.*
βραδυσπομέω, ῶ, f. ήσω, impedite et difficulter loquor. Ex βραδὺς et στόμα, *os.*
βραδύτης, ητος, ἡ, tarditas, cunctatio; (2) segnities. A βραδύς.
βραδυτόκος, ου, ὁ, ἡ, tarde pariens. Ex βραδὺς et τίκτω, *pario.*
βραδύφωνος, ον, idem quod βραδύγλωσσος, *Cyr.*
βραδυχρόνιος, ου, serus.
ΒΡΑ΄ΖΩ, f. άσω, ferveo, bullio. Βεβρυθῆ τὸν ἔνδον τῦ ζήφηκος, *Aret.*
ΒΡΑ΄ΘΥ, υος, τό, sabina s. savina, herba.
βράκανα, τά, olera agrestia quæ non facile purgantur.
βράκος, pro ῥάκος, *Theocr.*
βραυθείς, a. 1. part. pass. v. βράζω.
βράσμα, ατος, τό, ebullitio, fervor; (2) agitatio, velut aquæ ferventis. A βράζω.
βρασματίας, ου, ὁ, qui fit cum ebullitione; (2) ebullitioni similis. A βράσμα.
βρασματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, imfnodicus, qui quasi fervet. Ab eod.
βρασμώδης, ες, ὁ, idem quod βράσμα.
βράσσων, idem quod βράζω.
βράσσων, pro βραδίων, *Hom.*
βράχε, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔβραχε, a βράχω.
βραχέα, τά, brevia. Quasi a βράχος, εος.
βραχέη, nom. sing. f. g. *Ion.* pro βραχεῖα.
βραχείς, perfusus, a. 2. part. pass. verbi βρέχομαι, seu βρέχω, *madefacio.*
βραχέως, *adv.* breviter; (2) paucis; (3) ad breve tempus.
βραχιόνιον, τό, ornamentum brachii, armilla, *Xen.*
ΒΡΑΧΙ΄ΩΝ, ονος, ὁ, brachium, lacertus; (2) armus vituli.
βραχύβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui brevis est vitæ. Ex βραχὺς et βίος, *vita.* Hinc
βραχυβιότης, ητος, ἡ, vitæ brevitas.
βραχυβλαβής, ές, parum, leviter nocens.
βραχύβολος, ον, parum glebæ habens. *Epith.* prædioli parvi.
βραχυγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, tardus consilio.
βραχύδρομος, ον, tardus, tarde currens.
βραχυετής, έος, ὁ καὶ ἡ, breviloquus, brevitatis in dicendo studiosus. Ex βραχὺς et ἔπος, *verbum.*
βραχυεπως, *adv.* breviter, paucis verbis.
βραχυκαταλληκτέω, ῶ, fut. ήσω, in brevem sc. syllabam desino; (2) pede uno brevior. A
βραχυκατάλληκτος, ος, ὁ καὶ ἡ, in brevem desinens; (2) pede uno brevior. Ex βραχὺς et καταλήγω, *desino, terminor.*
βραχυκομέω, ῶ, f. ήσω, comam brevem gesto. Ex βραχὺς et κόμη, *coma.*

βραχυκωλία, ἡ, membrorum brevitas, cola brevia, *Hermog.*
βραχύκωλος, ος, ὁ καὶ ἡ, brevibus membris constans. Ex βραχὺς et κῶλον, *membrum.*
βραχύλεκτος, ον, brevis in dicendo.
βραχυλογέω, brevis sum in loquendo.
βραχυλογυτέον, brevi oratione utendum, *Steph.*
βραχυλογία, ας, ἡ, breviloquentia. A
βραχυλόγος, ος, ὁ καὶ ἡ, brevis in sermone. Ex βραχὺς et λέγω, *dico*, vel λόγος.
βραχυμέθεια, ας, ἡ, brevitas, tenuitas partium. A βραχυμερής.
βραχυμερής, έος, ὁ καὶ ἡ, cujus partes sunt breves et exiguæ, tenuis. Ex βραχὺς et μέρος, *pars.*
βραχυμοχθής, ές, brevi temporis spatio laborans, *Hipp.*
βραχυμυθία, ας, ἡ, breviloquentia. Ex βραχὺς et μῦθος, *oratio, sermo.*
βραχυντικός, ή, όν, breviandi vim habens. A
βραχῦνω, f. ῦνῶ, corripio, breve reddo. A βραχύς.
βραχύνωτος, ος, ὁ καὶ ἡ, brevis tergo, breve dorsum habens. Ex βραχὺς et νῶτος.
βραχύνοιρος, ος, ὁ καὶ ἡ, pauca habens somnia. Ex βραχὺς et ὄναρ, *somnium.*
βραχυταραλληκτέω, ῶ, f. ήσω, penultimam brevem habeo. A
βραχυταραλληκτος, ος, ὁ καὶ ἡ, cujus penultima brevis est. Ex βραχὺς et ταραλλήγω.
βραχύπνοος, *contr.* βραχύπνους, ου, ὁ καὶ ἡ, breves simulque tardos spiritus ducens. Ex βραχὺς et πνοή, *spiritus.*
βραχύπολις, parva, *Epith.* urbis.
βραχύπορος, ος, ὁ καὶ ἡ, breves meatus habens. Ex βραχὺς et πόρος, *meatus.*
βραχυπότης, ος, ὁ, parum potans. Ex βραχὺς et πότης, *potor.*
βραχύποτος, ος, ὁ, idem et ex iisd.
βραχυρριζία, ας, ἡ, brevitas radicum. A
βραχύρριζος, ος, ὁ καὶ ἡ, breves radices habens. Ex βραχὺς et ῥίζα, *radix.*
ΒΡΑΧΥ Σ, εῖα, ύ, *Gen.* έος, είας, έος, brevis, parvus, exiguus. Hinc (2) ἐν βραχεῖ, brevi, brevi tempore, subito, repente, paucis; (3) κατὰ βραχύ, sensim, paullatim; (4) βραχὺ, aliquantum, interdum, paullisper, parvi momenti.
βραχυσίδηρος, brevis, *Epith.* teli.
βραχυσελήνης, qui parvo sed brevi caudice est. Ex βραχὺς et σελήνος, *caudex.*
βραχυσομία, ας, ἡ, brevitas oris.
βραχύσομος, ὁ καὶ ἡ, qui brevi est ore, sive parvo orificio. Ex βραχὺς et στόμα.
βραχυσυλλαβία, ἡ, brevitas orationis, carminis.
βραχυσύλλαβος, ὁ καὶ ἡ, paucis syllabis constans, *Epith.* pedis, numeri.
βραχυσύμβολος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui parvum seu exiguum symbolum ad convivium confert. *Subst.* ὁ, parva collatio, *Ep.* Ex βραχὺς et σύμβολον, *symbolum.*
βραχυτελής, έος, ος, ὁ καὶ ἡ, brevem finem habens. Ex βραχὺς et τέλος, *finis.*
βραχύτης, ητος, ἡ, brevitas. A βραχύς.
βραχυτομέω, ῶ, f. ήσω, curte recido. A
βραχύτομος, ος, ὁ καὶ ἡ, curte recisus. Ex βραχὺς et τέμνω, *seco.*
βραχυτράχηλος, ος, ὁ καὶ ἡ, breve collum habens. Ex βραχὺς et τράχηλος.
βραχύυπνος, ος, ὁ καὶ ἡ, brevi contentus somno.
βραχυφωνία, ἡ, tenuitas victûs, paucitas.
βραχυφεγγίτης, ος, ὁ, breve et exiguum lumen habens; exiguum lumen præbens, *Suid.* Ex βραχὺς et φέγγος.
βραχύφυλλος, ος, ὁ καὶ ἡ, brevia habens folia.
βραχυχρόνιος, ος, ὁ καὶ ἡ, brevi tempore durans. Ex βραχὺς et χρόνος, *tempus.*
βραχύωτος, ος, ὁ καὶ ἡ, breves habens auriculas. Ex βραχὺς et οὖς, *auris.*
ΒΡΑ΄ΧΩ, sono, sonitum seu crepitum edo, strepo. Est onomatopœia. Hinc ἔβραχε et βράχε, apud poëtas.
βρέγμα, ατος, τό, sinciput. A βρέχω.
βρεγμός, ῦ, ὁ, idem et ab eod.
ΒΡΕΚΕΚΕ΄Ξ, vox ranarum.
βρέμεσθαι, *fremere*, præs. inf. med. verbi
ΒΡΕ΄ΜΩ, fremo, murmuro. Μυρίοις δ' ὀπλοις βρέμων, *Eur. Ph.* 113.
ΒΡΕ΄ΝΘΙΞ, vel βρένθις, lactuca.
βρένθιον, et βρένθειον, τό, unguentum e floribus. Unde βρενθινός.
ΒΡΕ΄ΝΘΟΣ, ου, ὁ, tumor, fastus; (2) avicula incerta.

βρενθύομαι, et βρενθύνομαι, superbio, elato animo sum, eumque gestu et vultu prodo. *Ap. antiquiores*, vox comica; (2) *ap. posteriores*, varia, quæ ab superbia fiunt, aut cum superbia quadam conjuncta sunt; ut, indignor, irascor, fastidio; aut superborum moribus insunt, ut severo et composito vultu aliquid dicere, v. c. meditari, *Ern.* Ὑπὸ φρονήματος βρενθύεται, *Arist. Pac.* 26. Α βρένθος.

βρέξις, εως, ἡ, pluvia. Α βρέχω.

βρέξαι, *pluere*, a. 1. inf. act. v. βρέχω, *pluo.*

ΒΡΕΤΑΣ, τὸ, simulacrum rude e ligno.

βρεφικός, ἡ, όν, infantilis. Α βρέφος.

βρεφικῶς, *adv.* infantiliter.

βρεφοκτονία, ας, ἡ, infanticidium.

βρεφοκτόνος, ε, ὁ καὶ ἡ, infanticida. Ex βρέφος et κτείνω, *occido.*

ΒΡΕΦΟΣ, εος, τὸ, infans.

βρεφοτροφεῖον, ε, τὸ, locus alendis et educandis infantibus destinatus. Ex βρέφος et τρέφω, *alo.*

βρεφυγένης, infantem efficio, *Ep.* Α βρέφος et ἐγγον.

βρεφύλλιον, ε, τὸ, infantulus. *Dim.* a βρέφος.

βρέχμα, ατος, τὸ, sinciput. Α βρέχω.

βρεχμός, ῦ, ὁ, idem et ab eod.

ΒΡΕΧΩ, f. ξω, madefacio, irrigo, pluo. Ἥρξατο βρέχειν τὺς πόδας αὐτῦ τοῖς δάκρυσι, *Luc.* 7, 38. βρέχειεπὶ δικαίυς καὶ ἀδίκυς, *Matt.* 5, 45.

ΒΡΙ-, *partic.* insep. quæ in *compositione* intensionem notat, redditurque fere per *valde*, vel *vehementer*.

βριαρός, ᾶ, ὸν, fortis, robustus, validus.

βριαρότης, ητος, ἡ καὶ ἡ, robustus.

ΒΡΙΑΩ, ῶ, f. άσω, robustum reddo; (2) robustus sum; (3) extollo; (4) tumesco. Ῥῖα μὲν γὰρ βριάει, ῥέα δὲ βριάοντα χαλέπτει, *Hesiod. Op.* 5.

βριζόμαντις, εως, ὁ καὶ ἡ, qui ex somniorum interpretatione futura prædicit. Ex βρίζω et μάντις, *vates.*

ΒΡΙΖΩ, f. ίσω, vel ξω, post clum dormio. Ἔνθ' ὅτε μὲν βρίζοντα ἴδοις Ἀγαμέμνονα δῖον, *Il.* 4, 223.

βρίκτυος, ε, ὁ καὶ ἡ, vehementer clamans. Ex βρί et ἠπύω, *clamo.*

βρίθος, εος, τὸ, pondus, gravitas. Α βρίθω.

βριθοσύνη, ης, ἡ, idem et ab eod. Ut et

βριθύς, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, gravis.

βριθύκερως, ω, ὁ καὶ ἡ, gravia habens cornua. Ex βριθύς et κέρας, *cornu.*

βριθύνους, *contr.* βριθύνους, ε, ὁ καὶ ἡ, gravem et prudentem mentem habens.

ΒΡΙΘΩ, sum gravis, ingravesco, onustus sum; (2) deorsum vergo præ pondere, inclinor; (3) ingruo, impressionem facio; (4) abundo; (5) gravo. Ἡ χειρὶ βρίθυς, ἢ μακρῇ πλάτῃ βάρει, polles manu, vel opibus, *Soph. Aj.* 130.

βριμάζω, f. άσω, leonis voce utor. Α βριμόομαι, *fremo.* Unde et

βριμαίνω, f. ανῶ, idem; (2) excandesco.

βριμάω, ῶ, fremo, irascor.

βρίμη, ης, ἡ, robur, potentia. Α βριάω.

βριμηδόν, *adv.* cum fremitu, fremebunde.

βρίμημα, ατος, τὸ, fremitus.

βρίμησις, ή, iracundia. Α βρῑ́ et μῆνις.

ΒΡΙΜΟΌΜΑΙ, ὤμαι. f. ώσομαι, fremo, excandesco ira, frendeo. Ἐβριμῶτο τῷ τε Κύρῳ, καὶ τοῖς Μήδοις, *Xen.*

βριμώ, όος, ἡ, Proserpina.

βρισαεμάτος, ε, ὁ καὶ ἡ, currum gravans. Ex βρίθω, *gravo*, et ἅρμα, *currus.*

ΒΡΙΣΣΟΣ, ε, ὁ, echini marini genus.

Βριτομάρτις, Dianæ cognomen.

βρόγχια, ων, τὰ, pulmonis concavitates. Α βρόγχος.

βρογχίᾶ, ἡ, arteria cartilaginea aspera.

βρογχιάζω, f. άσω, p. ακα, deglutio, devoro.

βρογχοκήλη, ης, ἡ, tumor in gutture seu aspera arteria exoriens, tumidum guttur. Α βρόγχος et κήλη, *hernia, ramex.*

ΒΡΟΓΧΟΣ, ε, ὁ, guttur, fauces; (2) aspera arteria.

βρομέω, ῶ, f. ήσω, fremo. Α βρέμω.

βρομιάζω, f. άσω, bacchor. Α Βρόμιος.

Βρόμιος, ε, ὁ, Bromius, cognomen Bacchi. Α βρέμω.

βρομώδης, ίστε, εν, fremens, *Nax.* Α βρόμος.

βρόμος, ε, ὁ, fremitus, fragor; (2) avena.

βρομώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, fremitum, seu sonum edens. Α βρόμος.

βροντάιος, αία, αιον, tonitrualis, tonans.

βροντάω, ῶ, f. ήσω, tono. Α βροντή.

βροντεῖον, τὸ, machina theatralis, qua tonitruum fragores imitantur. Α

ΒΡΟΝΤΗ', ης, ἡ, tonitru.

βρόντημα, ατος, τὸ, idem. Α βροντάω.

βροντησικέραυνος, ε, ὁ καὶ ἡ, tonans et fulminans.

βροντογενής, έος, ὁ καὶ ἡ, filius vel filia tonitrui. Ex βροντή et γένομαι, *nascor.*

βροντόεις, αιδος, ὁ καὶ ἡ, idem.

βροντοποιός, ὸν, ὁ καὶ ἡ, tonitru faciens. Ex βροντή et ποιέω, *facio.*

βροντόφωνος, ον, vocem gravem, tonitrubus similem, habens.

βροτεῖος, ον. pl. f. g. *Dor.* pro βροτέων. Α

βρότειος, ε, ὁ καὶ ἡ, mortalis, humanus. Α βροτός.

βρότιος, έα, εον, idem et ab eod.

βροτήσιος, ε, ὁ καὶ ή, idem et ab eod

βροτοδάμων, *Dor.* pro

βροτοδάμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, calcator hominum. Ex βροτὸς et δᾶμος, *gressus:*

βροτόγηρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, voce humana loquens.

βροτοδαίμων, ὁ, semideus, *Hes.*

βροτοειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui est humana specie; (2) homini similis. Ex βροτὸς et εἶδος, *species.*

βροτόεις, όεσσα, όεν, saniosus, cruore respersus. Α βροτος, *cruor.*

βροτοκλωστέρεια, ἡ, hominibus faticina, *Man.* Α βροτὸς et κλωστήρ.

βροτοκτονέω, hominem interficio. Α βροτοκτόνος, ε, ὁ καὶ ἡ, homicida. Ex βροτὸς et κτείνω, *occido.*

βροτολοιγός, ῦ, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex βροτὸς et λοιγός.

ΒΡΟΤΟΣ, ή, ὄν, mortalis; (2) homo.

ΒΡΟΤΟΣ, ε, ὁ, sanies, cruor; (2) sanguis pulvere permixtus.

βροτοσκόπος, ον, homines eorumque actiones spectans, inspiciens. *Epith.* Furiarum.

βροτόσσυος, ον, salutaris hominibus.

βροτοσυγής, ές, invisus hominibus.

βροτοφθόρος, ον, hominibus perniciosus.

βροτῶν, ῶ, f. ώσω. cruore inficio, cruento; *item*, redo hominem mortalem. *Nazt.*

ΒΡΟΥΤΚΟΣ, seu βοῦκος, ε, ὁ, species locustarum, *Lev.* 11, 22.

βρόχετος, ὁ, laqueus. Α βρόχος.

βροχή, ής, ἡ, pluvia vehementes, nimbus. Α βρέχω, *humecto.*

βροχθίζω, f. ίσω, sorbeo; (2) voro; (3) helluor. Α βρόχθος.

βρόχθος, ε, ὁ, guttur; (2) lagena. Α βρόγχος.

βροχθωδής, έος, ὁ καὶ ἡ, inaquosus, aridus.

βρόχιος μόρος, suspendio, q. d. laquearis mors, *Nonn.*

βροχίς, ίδος, ἡ, laqueus.

βρόχος, ε, ὁ, idem.

βρύαω, sorbeo, voro, deglutio : *inus.* unde ἀναβρύξεις, καταβρύξιεν, apud *Hom.*

βρυάζω, f. άσω, floreo, germino; (2) lætor, exsulto. Α βρύω.

βρύγδην, *adv.* cum stridore dentium; (2) fuse. Α βρύχω.

βρύγμα, ατος, τὸ, morsus. Ab eod.

βρυγμός, ῦ, ὁ, stridor dentium; (2) fremitus; (3) rugitus. Ab eod.

ΒΡΥΚΩ, f. ξω, mordeo; (2) rodo; (3) deglutio. Βρύκασά σε τὺς πνεύμονας, *Arist. Lys.* 367.

βρύλλαω, potito, subbibo; (2) sorbeo, sorbillo; inebrior. Α βρῦν.

ΒΡΥ-Ν, vox infantium potum petentium.

βρυόεις, όεσσα, όεν, *Gen.* όεντος, όεσσης, όεντος, muscosus; (2) mollis, friabilis. Α

ΒΡΥΌΝ, ε, τὸ, muscus. *Angl.* MOSS. (2) alga, *Plin.* l. 23. §. 48. c. 25. *Angl.* SEAWRACK.

βρυοφορος, ε, ὁ καὶ ἡ, muscifer, musci fertilis. Ex βρύον et φέρω, *fero.*

βρυόω, ῶ, f. ώσω, musco oppleo. Α βρύον.

βρύσις, εως, ἡ, quasi d. scaturitio. Α βρύω.

βρύτεα, ων, τὰ, residuum post pressuram calcatarum uvarum. Α βρύτον.

ΒΡΥ-ΤΟΝ, ε, τὸ, cerevisia, potus ex hordeo, vinum hordeaceum.

βρύτος, ε, ὁ, idem.

βρύττω, idem quod βρύχω, edo, devoro.

βρυχαλέος, έα, έον, rugiens. Α βρύχω. Hinc

βρυχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, ejulo.

βρυχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, rugio.

βρυχή, ῆς, ἡ, stridor e contritu, v. c. dentium, fremitus. Hinc

βρυχηδόν, *adv.* cum rugitu, cum fremitu.

βρυχηθμός, ῦ, ὁ, rugitus, ejulatio, gemitus.

βρύχημα, ητος, τὸ, idem.

βρύχιος, ε, ὁ καὶ ἡ, submersus, submersorius. Α βρύω, vel βρέχω.

βρυχμός, ῦ, ὁ, morsus, rosio. Α βρύχω.

ΒΡΥΧΩ, fut. ξω, frendo, strideo, mordeo cum stridore dentium; (2) fremo; (3) mugio; (4) gemo; (5) *med.* furo. Ἔβρυχον τὺς ὀδόντας ἐπ' αὐτόν, *Act.* 7, 54.

βρυχώδης, ες, strepens fluctibus.

ΒΡΥΩ, f. ύσω, scateo; (2) fundo; (3) germino; (4) floreo; (5) abundo, circumfluo; (6) scatere facio; (7) mano. Μήτι ἡ πηγὴ ἐκ τῆς αὐτῆς ὀπῆς βρύει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρόν; *Jac.* 3, 11. βρύων μαλίτταις καὶ τερῶσι, *Arist. Nub.* 45.

βρυώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem quod βρυόεις.

βρυώνη, ἡ, idem quod βρωνία, *Nic.*

βρυωνία, ας, ἡ, vitis genus, bryonia. Α βρύον. *Angl.* BRYONY.

βρυωνίς, ίδος, ἡ, idem et ab eod.

βρωθίλης, *rosus*, a. 1. part. pass. verbi βρώσκω.

βρῶιμα, ατος, τὸ, esca, cibus; (2) quod exesum et erosum est. Α βρώσκω.

βρωμεκόμαι, ῶμαι, f. ήσομαι, propriè, (1) de ruditu asinorum; tum, (2) de clamore aliarum belluarum, ut leonis atque etiam hominum iratorum; (3) fœteo. Α βρῶμος.

βρωμιατίζω, f. ίσω, cibum do. Α βρῶμα.

βρωμιάω, ῶ, f. ήσω, fœteo. Α βρῶμος.

βρώμη, ης, ἡ, cibus, edulium, esca. Α βρώσκω. (2) ruditus. Α βρέμω, *Ern.*

βρωμήεις, ήεσσα, ήεν, rudens. Α βρωμάομαι.

βρώμησις, εως, ἡ, ruditus. Ab eod.

βρωμητής, ῆ, ὁ, q. d. ruditor, rudens.

βρωμητάω, ῶσε, ὁ, idem et ab eod.

βρωμολόγος, ε, ὁ, fœtores loquens. Vox inepta apud *Lucian.*

ΒΡΩΜΟΣ, ε, ὁ, graveolentia, fœtor; (2) virus. Hinc

βρωμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, fœtidus.

βρωσείαν, esurio, edere cupio. Α βρώσκω.

βρώσιμος, ε, ὁ καὶ ἡ, esculentus, edulis. Α βρῶσις.

βρῶσις, εως, ἡ, cibus, edulium; (2) ipsa comedendi actio; (3) erosio, adesio. Α

ΒΡΩΣΚΩ, fut. βρώσω, comedo, depasco, consumo. Βεβρωκὼς κακὰ φάρμακα', gramina, *Il.* 22, 94.

βρωτὴρ, ῆρος, ὁ, comestor, *Nic.* Α βρώσκω.

βρωτικός, ὴ, όν, edulis, cibo aptus.

βρωτός, ὴ, όν, edulis, esculentus, *Æsch.*

βρωτύς, ύος, ἡ, cibus, esca, *Hom.*

ΒΥ-, vox infantis vagientis.

ΒΥ-ΑΣ, ε, ὁ, bubo, avis nocturna.

βυβλάριον, ε, τὸ, chartula ex papyro. *Dim.* a βύβλος.

βύβλινος, ίνη, ινον, chartaceus, papyraceus, junceus. Ab eod.

βυβλίαν, τὸ, papyracea charta, in qua nihil scriptum est; (2) funiculus nauticus. Α

ΒΥ-ΒΛΟΣ, ε, ὁ, papyrus Ægyptia; (2) herba quædam papyro similis; (3) liber.

βύζην, *adv.* dense. Α βύζω.

βύζω, f. ύσω, confertim impleo; (2) vagio; (3) bubulo. Α βύω, *obturo*, vel βῦ, *voce infantium*, vel βῦαι, *bubo.*

βυθιζέσθαι, *demergi*, præs. inf. pass. verbi

βυθίζω, f. ίσω, mergo. Α βυθός.

βύθιος, ία, ιον, qui est in profundo, profundus; unde τὰ βύθια, aquatilia. Ab eod.

βυθίως, *adv.* sub fluctibus. Α βύθιος.

ΒΥΘΟΣ, ε, ὁ, gurges, profundum.

βυθοτρεφής, έος, ὁ καὶ ἡ, in profundo nutritus. Ex βυθὸς et τρέφω, *nutrio.*

ΒΥΚΑ'ΝΗ, ης, ἡ, buccina. Hinc

βυκάνημα, ατος, τὸ, clangor buccinarum.

βυκανίζω, f. ίσω, buccino. Ab eod.

βυκανιστήριον, ε, τὸ, buccina. Α βυκανιστής.

βυκανιστής, ῆ, ὁ, buccinator Α βυκανίζω.

βύκτης, ε, sonans, spirans. Α βύζω.

ΒΥ'ΝΗ, ης, ἡ, hordeum madefactum et tostum ad coquendam cerevisiam, malta.

βυστίω, ῶ, f. ήσω, mergo. Α βάπτω.

ΒΥ'ΡΣΑ, ης, ἡ, corium, pellis.

βυρσαίετος, ε, ὁ, aquila raptrix τῆς βύρσης, *Ar.*

βυρσεύς, έως, ὁ, coriarius. Α βύρσα. Unde

βυρσεύω, f. εύσω, corium apparo, concinno.

βυρσικός, pro βεβυσμένος, oppletus, refertus, *Ar.*

βυρσίνη, ης, ἡ, lorum, *Ar.*

βύρσινος, ίνη, ινον, coriaceus. Ab eod.

βυρσίς, ίδος, ἡ, corium, pellis. *Dim.* ab eod.

βυρσοδεψάω, ῶ, fut. ήσω, corium concinno, tingo. Ex βύρσα et δεψέω.

βυρσοδέψης, ε, ὁ, coriarius. Ex iisd. Hinc

βυρσοδεψικός, ή, όν, ad coriarios pertinens. βυρσοπάκης, ές, ὁ καὶ ἡ, corio contectus, corio compactus. Ex βύρσα et πηγνύω.

βυρσοποιός, ὤ, ὁ, coriarius.

βυρσοπώλης, ου, ὁ, corii venditor.

βυρσοτενής, ές, corio obductus. *Epith.* tympani. A τείνω.

βυρσοτομός, ὄ, ὁ, pellio, *Man.* A τέμνω.

βυρσότονος, ον, idem quod βυρσοτενής.

βυρσόω, ῶ, f. ώσω, corio contego. A βύρσα.

βυσαύχην, ενος, ὁ, qui humeros adducens humeros contrahit, *Arist.*

βύσιος, α, ὁ, mensis quidam apud Delphos. A φύω, *germino*, quia eo omnia germinant.

βύσμα, ατος, τὸ, obturamentum. A βύω.

βύσσινος, ίνη, ινον, byssinus. A βύσσος.

βυσσοδαφής, ές, ὁ καὶ ἡ, in profundum labens præ pondere. Ex βυσσὸς et βάρος.

βυσσοδομεύω, f. εύσω, profunde cogito, machinor. A βυσσὸς et δομεύω.

βυσσόθεν, *adv.* ex imo. A βυσσὸς pro βυθός.

βυσσὸς, ὄ, ὁ, fundum, profunditas. A βυθός.

ΒΥ΄ΣΣΟΣ, α, ή, byssus, lini pretiosissimi genus.

βυσσόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, profunda cogitans. Ex βυσσὸς et φρὴν, *mens.*

βύσσωμα, ατος, τὸ, profunditas. A βυσσός.

βύσσωμα, idem quod βύσμα.

ΒΥ΄Ω, f. ύσω, obturo, obstruo ; (2) impleo ; (3) tego. Χρυσίω τῶν ταῦτα ποιόντων ἐοῦντι τὸ στόμα, *Arist. Pace*, 643. Νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον, *Odyss.* 4, 134.

βώ, 1. sing. a. 2. conj. act. verbi βαίνω.

βωβιον, τὸ, bucula. Ex βοΐδιον, *Dim.* a βοῦς.

βωθεῖν, præs. inf. act. *Ion.* et *contr.* pro βοηθεῖν.

βωκολιαξεῖς, 2. sing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro βωκολιάσεις, a βωκολιάζω.

βωκόλων, *bubulci*, gen. sing. *Dor.* pro βωκόλου.

βῶζον, *bubulcum*, acc. sing. *Dor.* pro βοῦκον.

βῶσος, ὁ, idem quod βωκόλος, *Theocr.*

βωλάκιον, α, τὸ, globula. *Dim.* a

βώλαξ, κος, gleba, *Job.* 7, 5. A βῶλος.

βωλάριον, α, τὸ, idem et ab eod.

βωληδόν, *adv.* in glebæ modum. Ab eod.

βώλιον, α, τὸ, globula. *Dim.* ab eod.

βωλίτης, α, ὁ, boletus, fungi genus.

βωλοκοπέω, ῶ, fut. ήσω, glebas scindo, vel frango, occo. Ex βῶλος et κοπτ, *sectio.*

βωλοκοπία, ας, ἡ, glebarum comminutio, occatio. Ex iisd.

ΒΩ΄ΛΟΣ, α, ὁ, gleba ; (2) ager ; (3) massa ; (4) bolus.

βωλοστροφία, ας, ἡ, glebarum inversio. Ex βῶλος et στρέφω, *verto.*

βωλοτόμος, α, ὁ καὶ ἡ, glebas secans. Ex βῶλος et τέμνω, *seco.*

βωλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, glebosus. A βῶλος.

βωμάκευμα, ατος, τὸ, scurrile factum, aut dictum. A βώμαξ.

βώμαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, sacrilegus, scurra ; (2) ara parva. A βωμός. Unde

βώμευσις, εως, ἡ, aræ exstructio.

βωμαῖος, ον, ad aram pertinens, *Soph.*

βώμιος, α, ὁ ᾗ, ἡ, in ara positus, cultus, *Eur.*

βωμίς, ίδος, ἡ, arula. *Dim.* ab eod.

βωμίσρια, ας, ἡ, quæ ad aram sacra peragit, sacerdos, sacerdotissa. Ab eod.

βωμοειδής, ές, ὁ καὶ ἡ, aræ similis. Ex βωμὸς et εἶδος, *forma, species.*

βωμολόχευμα, ατος, τὸ, scurrile factum aut dictum. A βωμολοχεύω.

βωμολοχεύω, f. εύσω, scurram ago.

βωμολοχέω, idem.

βωμολοχία, ας, ἡ, scurrilitas.

βωμολοχικός, ἡ, όν, scurrilis. A

βωμολόχος, ου, ὁ καὶ ἡ, propriè adsiduus aræ et quasi insidians. Hinc (2) parasitus ; (3) adulator ; (4) scurra ; (5) avis quædam e monedularum genere. Ex βωμὸς et λόχος, *insidiæ.*

βωμονοίκης, ου, ὁ, qui ad aram contendit. Ex βωμὸς et νεικέω, *contendo, rixor.*

ΒΩΜΟ΄Σ, ου, ὁ, basis ; (2) ara.

βῶν, *bovem*, acc. sing. *Ion.* et *Dor.* pro βοῦν.

βωνιτής, ῆ, ὁ, bubulcus. A βοῦς.

βῶξ, κος, ὁ, piscis quidam. A βοάω, *clamo.*

βῶς, *bovcs*, acc. plur. *Dor.* pro βόας.

βῶσαι, *vocare*, a. 1. inf. act. *Ion.* et *Dor.* pro βοῆσαι, a βοάω.

βώσαντι, *Poët.* pro βοήσαντι.

βώσας, a. 1. part. act. *Poët.* pro βοήσας.

βωσῆσαμες, *vocemus*, 1. pl. præs. conj. act. *Dor.* et *Poët.* pro βωσῆωμεν. A

βωσῆω, fut. ήσω, clamo, voco. Τί μὲ βωσῆεις ; vocas? *Arist. Ach.* 964. Ποιήσω τήμερον τὺς δημότας βωσῆιν σ' ἐγὼ πεκτύμενον, *id. Lys.* 688. Τόν τε Μανὴν ἡ Σύρα βωσῆσάτω τῇ χωρίᾳ, *id. Pace*, 1155. A βοάω, *clamo.*

βώτανη, *pastorem*, acc. sing. *Dor.* pro βώτην.

βώτης, pastor, *Fem.* βῶτις. A βόσκω, *pasco.*

βωτιανέιρη, *populosæ*, dat. sing. f. g. a

βωτιάνειρες, ες, ὁ καὶ ἡ, alens et educans viros. Ex βώτης et ἀνὴρ, *vir.*

βῶτις, ίδος, ἡ, femina pastoris. A βώτης.

βώτωρ, ορος, ὁ, pastor. A βόσκω vel βόω, *pasco.*

Γ

Γ, Tertia Alphabeti Græci litera, quæ Γάμμα, ab Hebræorum *Gimel*, dicitur ; (2) nota numeralis, significans *tria* ; at cum lineola inferne apposita (γ,) *tria millia.*

γ', pro γε, per *Apostrophen*, ob sequentem vocalem vel diphthongum.

γᾶ, *Dor.* pro γῆ, *terra*, vel eadem dialecto pro γέ.

Γαββαθᾶ, ἡ, Gabbatha. Vox Hebræa indeclinabilis. *Pavimentum elatum.*

Γαβριὴλ, Gabriel. Nomen Hebr. ἄπκλιτον. *Robur Dei.*

ΓΑΓΑ΄ΤΗΣ, ου, ὁ, gagates, lapis.

ΓΑΓΓΑΛΙΖΩ, f. ίσω, titillo.

γαγγαμεύω, ἐος, ὁ, qui rete in aquam ejectum extrahit, piscator. A γαγγάμη.

ΓΑΓΓΑ΄ΜΗ, ης, ἡ, sagena, rete piscatorium.

γάγγαμον, ε, τὸ, idem.

γαγγαμευτικὸς, ἡ, ὁ, idem quod γαγγαμεύς. Ex γαγγάμη et ἕλκω, *traho.*

γαγγαμὼν, όνος, ὁ, idem quod γάγγαμον, *Æsch.*

γαγγίτης, ου, ὁ, vel γαγγιτὶς, gangites, gemma. A Γάγγης, nom. fluvii.

ΓΑΓΓΑΙ΄ΟΝ, α, τὸ, nervi præter naturam contorsio ; tuberculum circa nervos sub cute nasci solitum, *Ern.*

γαγγυλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ganglio similis ; (2) e gangliorum genere. A γαγγύλιον.

ΓΑΓΓΡΑΙ΄ΝΑ, ης, ἡ, gangræna, partis alicujus corporis mortificatio. Hinc

γαγγραινικός, ἡ, όν, gangrænæ similis.

γαγγραινόομαι, ῶμαι, f. ώσομαι, gangræna laboro, gangræna corripior. Ab eod.

γαγγραίνωσις, εως, ἡ, gangrænæ ingruescentia. A γαγγραινόομαι.

Γαδ, ὁ, Gad. Nom. Hebr. ἄκλιτον. *Turma.*

Γαδαρεὺς, έως, ὁ, Gadarensis. A Γάδαρα, quæ urbs fuit in Cœlo-Syria.

Γαδαρηνὸς, ὴ, ὁ, Gadarenus. Ab eod.

ΓΑ΄ΖΑ, ης, ἡ, gaza, opes, divitiæ ; (2) thesaurus. Vox Persica.

γαζοφυλάκιον, α, τὸ, gazophylacium ; (2) ærarium ecclesiasticum. A

γαζοφύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, thesauri custos.

γαθὲ, *bone*, voc. sing. per *Aphæres.* pro ἀγαθὲ.

γαθέιν, *gaudere*, præs. inf. act. *Dor.* pro γηθεῖν.

γαθέμεναι, præsens ejusd. *Dor.* pro eod.

γάθησεν, *gavisus est*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Dor.* et *Ion.* cum ν ἐφελκ. pro ἐγήθησε.

γαθυλλὶς, vel γηθυλλὶς, ίδος, ἡ, cepæ genus, *Nic.*

γαῖ, *terra*, per *Apostr.* pro γαῖα.

ΓΑΙ΄Α, ας, ἡ, terra, tellus ; (2) regio ; (3) patria.

γαιάοχος, *Dor.* pro γαιήοχος, *Soph. Œd. Tyr.* 160.

γαῖη, *terræ*, dat. sing. *Ion.* pro γαίᾳ.

γαιηγενὴς, ές, terra natus.

γαίηθεν, *adv.* a terra. A γαῖα.

γαιήιος, α, ὁ καὶ ἡ, terrenus, terrestris.

γαιήοχος, α, ὁ καὶ ἡ, terram cingens et continens. Ex γαῖα et ἔχω, *contineo.*

γαιηφάγος, α, ὁ καὶ ἡ, qui terra vescitur.

γαιογράφος, α, ὁ καὶ ἡ, qui terram describit. Ex γαῖα et γράφω, *scribo.*

γαιοδότης, α, ὁ, terræ dator.

Γαΐος, α, ὁ, Gaius, vel Caius. Nomen viri.

γαΐσχος, idem quod γαήοχος.

ΓΑΙΣΟ΄Σ, ὄ, et γαΐσον, γαΐσα, gæsum, contus, armaturæ genus.

γαίτης, ὁ, agricola, *Hes.*

ΓΑΙ΄Ω, glorior, superbio, efferor. Κύδεϊ γαίων, *Il.* I, 405.

γαιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, terreus. A γαῖα.

γαιωμορία. Vide γεωμορία.

ΓΑ΄ΛΑ, γάλακτος, τὸ, lac ; (2) succus plantæ vel arboris apud medicos, ut Lat. *lac.*

γαλαθηνὸς, ἡ, όν, lacteus. A γάλα. Unde

γαλακατιάω, ῶ, lacte abundo, lacte plena sum.

γαλακτίζω, f. ίσω, candorem lactis imitor, candore lac refero.

γαλακτικὸς, ἡ, όν, lac referens, lacteus.

γαλάκτινος, ίνη, ινον, lacteus. Ab eod.

γαλάκτιον, α, τὸ, idem quod γάλα.

γαλακτὶς, ίδος, ἡ, et

γαλακτῖτης, α, ὁ, lapis quidam, ita dictus quod lacteum quendam succum emittat.

γαλακτοδόχος, ον, lacti recipiendo factus, ut multicra.

γαλακτοειδὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, lacteus, lac referens. Ex γάλα et εἶδος, *forma, species.*

γαλακτοθρέμμων, ον, lacte nutritus.

γαλακτονόμος, α, ὁ, pastor. Ex γάλα et νομέω, *curam gero.*

γαλακτόομαι, ώμαι, f. ώσομαι, lactesco, in lac vertor, in naturam lactis degenero.

γαλακτοπίνων, lac bibo.

γαλακτοποιητικὸς, ἡ, όν, lacti augendo aptus.

γαλακτοποιΐα, ας, ἡ, lactis augendi vis.

γαλακτοποσία, ἡ, usus lactis ad bibendum.

γαλακτοπότην, acc. sing. *Dor.* pro γαλακτοπότην.

γαλακτοποτέω, ῶ, f. ήσω, lac bibo. A

γαλακτοπότης, α, ὁ, qui lac bibit. Ex γάλα et πότης, *potor.*

γαλακτοτρεφέω, ῶ, fut. ήσω, lacte alo. Ex γάλα et τροφὴ, *cibus.*

γαλακτοτροφία, ας, ἡ, nutricatio quæ fit lacte.

γαλακτουργία, lacticinia conficio.

γαλακτουργὸς, ὄ, ὁ καὶ ἡ, lacticiniorum confector. Ex γάλα et ἔργον, *opus.*

γαλακτυχέω, ῶ, f. ήσω, lacto. A γαλακτῦχος.

γαλακτυχία, ας, ἡ, lactatio. Ab eod.

γαλακτῦχος, α, ὁ καὶ ἡ, lac habens, lactans, lacte nutriens. Ex γάλα et ἔχω, *habeo.*

γαλακτοφάγος, α, ὁ καὶ ἡ, lacte victitans, lac comedens. Ex γάλα et φαγεῖν, *comedere.*

γαλακτοφόρεως, α, ὁ καὶ ἡ, lacti generando, augendo utilis.

γαλακτοφόρος, ον, lac habens, s. ferens, *Opp.*

γαλακτοχόρος, *contr.* γαλακτότοκος, α, ὁ καὶ ἡ, lactei coloris. Ex γάλα et χρόα, *color.*

γαλακτώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, lacteus, albidus ; unde τὸ γαλακτώδες, εος, lac et lactis serum. A γάλα.

γαλάκτωσις, εως, ἡ, degeneratio in lac.

γαλάναι, gen. sing. *Dor.* pro γαλήνης.

γαλανάω, pro γαληνιάω, *Suid.*

γαλαξίας κύκλος, circulus lacteus in cœlo. Et γαλαξίας λίθος, lapidis genus.

γαλαξίεος, pro γαλαξίας, *Man.*

Γαλάτης, α, ὁ, Galata ; (2) Gallus. Hinc

Γαλατία, ας, ἡ, Galatia ; (2) Gallia.

Γαλατικὸς, ἡ, όν, Galaticus ; (2) Gallicus.

γαλαύγεια, ας, ἡ, cavea ferrea et quoddam carceris genus ; (2) decipula. Ex γαλέη et ἄγεα, *captura.*

ΓΑΛΕ΄Η, ης, *contr.* γαλῆ, ῆς, ἡ, mustela ; (2) catus, felis, *Lev.* 11, 29.

γαλεοειδὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, qui ex mustelino genere est ; (2) mustelæ similis. Ex γαλεὸς et εἶδος, *species.*

γαλεομυομαχία, ας, ἡ, prælium inter felem et mures. Ex γαλέη, μῦς, *mus*, et μάχη.

γαλεὸς, ὄ, ὁ, mustela ; (2) piscis quidam ; (3) stellio ; (4) felis. A γαλέη.

γαλερὸς, ρὰ, ρὸν, tranquillus, serenus ; (2) hilaris. A γαλήνη.

γαλερωπὸς, ὄ, ὁ, oculis lætus et hilaris. Ex γαλερὸς et ὤψ, *oculus.*

γαλεώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem quod γαλεοειδής.

γαλεώτης, ου, ὁ, stellio. A γαλέη.

γαλῆ, ῆς, ἡ, felis ; (2) mustela. A γαλέη, ex quo contractum est.

γαληναῖος, αίσα, αῖον, tranquillus. A γαλήνη.

ΓΑΛΗ΄ΝΗ, ης, ἡ, serenitas, tranquillitas et hilaritas vultus.

γαληνής, έος, ὁ καὶ ἡ, idem quod γαληνός.

γαληνιάω, ῶ, serenus sum, tranquillus sum.

γαληνίζω, f. ίσω, serenus fio, tranquillor.

γαλήνιος, ία, ιον, tranquillus, serenus ; (2) hilaris. A γαλήνη.

γαληνισμὸς, ὄ, ὁ, serenitas. A γαληνίζω.

γαληνιῶσαν, acc. sing. part. præs. act. fem. g. a γαληνιάω.

γαληνόμορφος, ον, tranquillus, *J. Damasc.* γαληνός, ή, όν, idem quod γαλήνιος.

γαληνότης, ητος, ἡ, serenitas, tranquillitas; (2) titulus imperatoris. A γαλήνος. Unde

γαληνόω, ῶ, f. ώσω, sereno, tranquillo.

γαληνῶς, *adv.* tranquille, tranquillo animo.

γαληνωτὸς, ὼ, ὁ καὶ ἡ, serenum et hilarem vultum habens. Ex γαλην-ὸς et ὤψ, *oculus, vultus.*

γαλιάγκων, ὁ καὶ ἡ, qui est breviori brachio, qu. mustelæ cubitum habens, ancus. Ex γαλῆ et ἀγκών.

Γαλιλαία, ας, ἡ. Galilæa. Nomen regionis. Hebr. *limes.* Hinc

Γαλιλαῖος, αία, αῖον, Galilæus.

γάλιον, ᾐ, τὸ, galium, herba. A γάλα, quod lac coaguli modo cogat.

ΓΑΛΙΌΨΙΣ, εως, ἡ, frutex, urticæ similis, urtica mortua, lamium, *Plin.* 22. § 16. c. 14. *Angl.* ARCHANGEL.

γαλλαῖος, αία, αῖον, pertinens ad gallos, qui gallorum est. A

γαλλομάνης, ὁ, qui est in castratorum sacris, *Man.*

ΓΑ΄ΛΛΟΣ, ου, ὁ. γαλλὸς, ὃ, ὁ, gallus, eviratus, spado.

γαλακτέω, ῶ, f. ήσω, lacte abundo, lac habeo. Ex γάλα et ἔχω, *habeo.*

γαλακτία, ας, ἡ, abundantia lactis. Ex iisd.

γάλαος, ή, τῆς γάλοου, et γάλαος, ή, τῆς γάλω, item γάλωος, glos, soror mariti, *Il.* 3, 122. (2) uxor fratris.

γᾶμαι, a. 1. inf. act. per *Sync.* pro γαμῆσαι.

Γαμαλιήλ, ὁ, Gamaliel. Nom. Hebr. ἄκλιτον. *Retributio Dei.*

γαμβρεύω, f. εύσω, connubio jungo, vel socio. Ἐγγεγαμβρευτο δὲ ἤδη καθ' ὁμολογίαν τῷ Ἰεχανίε γένει, *Joseph.*

γάμβρια, ας, τὰ, munus, seu convivium a genero dari solitum. A

γάμβριος, α, ον, pretiosus, v. c. vestitus, qualis rex Persarum generis dabat.

γαμβροστόνος, ὁ, genericida, *Lycurg.* A στένω.

ΓΑΜΒΡΟ΄Σ, ου, ὁ, gener; (2) socer; (3) frater uxoris; (4) sponsus, impr. ap. *Dor.* et *Æol.*

γαμεῖτωσαν, 3. pl. præs. imper. act. verbi γαμέω.

γάμιεν, 3. sing. a. 1. ind. *Ion.* et *Bœot.* pro ἐγάμησεν.

γαμέσσεται, pro γαμέσεται, 3. sing. fut. 1. ind. med. *Poët.* pro γαμήσεται.

γαμετὴ, ῆς, ἡ, uxor. A γαμέω.

γαμέτης, ᾱ, ὁ, maritus.

γαμέτις, ιδος, ἡ, uxor, conjux. Ab eod.

ΓΑΜΕ΄Ω, ῶ, f. ήσω, uxorem duco; (2) nubo. Εἰ καλὸν ἐσμὲν, τί γαμεῖθ' ἡμᾶς; *Arist. Thesm.* 796. Οὐ γὰρ γαμεῖμαι τῷ κασιγνήτῳ ποτὲ, *ib.* 907.

γαμηλία, ἡ, pecunia quam dat novus maritus pro uxore, cum in curiales suos inducit.

γαμηλιάω, idem quod γαμέω, *Ath.*

γαμήλιον, ᾱ, τὸ, munus nuptiale. A γαμέω.

γαμήλιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nuptialis, conjugalis.

Γαμηλιών, ῶνος, ὁ, October, al. Januarius.

γαμηστεύω, nupturio, uxorem ducere cupio, nuptias desidero. A γαμέω.

γαμητὸν, uxor ducenda, vel nubendum, *Steph.*

γαμίζω, f. ίσω, nuptum do. Ab eod.

γαμικὸς, ἡ, όν, nuptialis. A γάμος.

γάμιος, ία, ιον, idem et ab eod.

γαμίσκω, idem quod γαμίζω.

γάμοιο, gen. sing. *Ion.* pro γάμου.

γαμοῖτο, *nubat*, 3. sing. præs. opt. med. *contr.* pro γαμέοιτο. A γαμέω.

γαμοκλοπέω, ῶ, fut. ήσω, furtivas nuptias quæro, uxorem alienam corrumpo. Ex γάμος et κλοπὴ, *furtum.*

γαμοκλοπία, ἡ, furtivæ nuptiæ, adulterium, *Sibyl.*

γαμοκλόπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nuptiarum fur, adulter. Ex iisd.

γαμοπανοπία, ἡ, nuptiarum apparatio.

γάμορος, ὁ, colonus. A γῆ et μείρω, *Æsch.*

γαμόρου, gen. sing. *Dor.* pro γημέρου.

γάμος, ᾱ, ὁ, nuptiæ; (2) connubium, matrimonium, conjugium; (3) uxor. A γαμέω.

γαμοσολέω, ῶ, f. ήσω, nuptias paro. Et

γαμοσολία, ἡ, nuptiarum paratio, *Soph.* A

γαμοσόλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nuptias parans, ornans. Ex γάμος et σόλλω, *orno.*

γαμοτελέω, ῶ, nuptias celebro. Ex γάμος et τελέω, *perficio.*

γαμωμένῃ, dat. sing. præs. part. pass. f. g. verbi γαμέω.

γαμῶσαι, ῶν, αἱ, maxillæ. A γαμψός.

γαμῳηλαὶ, ῶν, αἱ, idem et ab eod.

γαμψὸς, ὴ, όν, incurvus, inflexus, aduncus. A κάμπτω, *flecto.* Hinc

γαμψότης, ητος, ἡ, curvitas, curvatura, flexura.

γαμψωλὴ, ῆς, ἡ, idem et ab eod.

γαμψώνυχες, *quibus curvi sunt ungues*, n. pl. a γαμψώνυξ.

γαμψώνυξ, χος, ὁ καὶ ἡ, cui curvi sunt ungues. Ex γαμψὸς et ὄνυξ, *unguis.*

γαμψώνυχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

γανάω, idem quod γανόω, *Hes.*

ΓΑ΄ΝΟΣ, εος, τὸ, lætitia, voluptas; (2) splendor; (3) hortus; (4) vinum.

γανόω, ῶ, f. ώσω, lætitia adficio; (2) splendeo; (3) lævigo, polio. A γάνος.

γάνῦμαι, lætor, gaudeo. Γάνυσθαι τῷ ἑταίρῳ, *Luc.* Τοῖσιν ἐγὼ γάνυμαι, *Arist. Vesp.* 610. Ab eod.

γανύομαι, f. ὑσομαι, idem et ab eod.

γάνυσμα, τὸ, idem quod γάνος, *Nax.*

γανυτέλεω, ῶ, opipare apparo; (2) lætitiam efficio, jucunditatem adfero. Ex γάνος et τελέω, *perficio.*

γανύδης, ες, (γῆ) plenum solum, *Theophr.*

γάνυμα, ατος, τὸ, lætitia; (2) splendor. A γανόω.

γάνωσις, εως, ἡ, idem quod γάνωμα, *Steph.*

γάτοτος, ου, *Dor.* pro γήποτος, a terra bibendus, hauriendus.

ΓΑ΄Ρ, *Conjunctio postpos.* enim, nam.

ΓΑΡΓΑΙΡΩ, f. αρῶ, splendeo; (2) vibro; (3) palpito; (4) multiplico.

ΓΑΡΓΑΛΙΖΩ, fut. ίσω, titillo; (2) lætitia adficio. Γαργαλίζειν τὸν ἄνθρωπον, *Cebes.*

γαργαλισμὸς, ᾱ, ὁ, titillatio. A γαργαλίζω.

γάργαλος, ᾱ, ὁ, idem et ab eod.

γάργαρα, ων, τὰ, dicitur de multitudine insigni. Alioquin urbs Troadis. A γαγγαίνω.

ΓΑΡΓΑΡΕΩ΄Ν, ῶνος, ὁ, gurgulio, guttur, fistula, qua spiratur.

γαργαρίζω, fut. ίσω, gargarizo. A præc. Hinc

γαργαρισμὸς, ᾱ, ὁ, ipsa gargarizandi actio.

ΓΑ΄ΡΟΝ, ου, τὸ, garum, liquamem piscium sale conditorum.

γάρος, ᾱ, ὁ, idem.

γαρυέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro γηρύειν.

γαρύειν, præs. idem, *Dor.* formatum.

γαρύομαι, *conqueror*, *Dor.* pro γηρύομαι.

γᾶς, *terræ*, gen. sing. *Dor.* pro γῆς, a γῆ.

γάσος, ὁ, veterator, *Hes.*

ΓΑΣΤΗ΄Ρ, έρος, per *Syncop.* γαστὴρ, ἡ, venter; (2) ventriculus in quem cibus recipitur; (3) uterus.

γάστρα, ας, ἡ, fundum vasis, navis, et similium; (2) vas ventricosum. A γαστήρ.

γάστρη ης, ἡ, idem et ab eod.

γαστρίδιον, ᾱ, τὸ, parvus venter. *Dim.*

γαστρίζω, f. ίσω, ventrem expleo, ventrem saburro; (2) opipare et laute accipio; (3) ventrem cædo. Παρὰ ζωινε κύκλω, καὶ γάστριζον σεαυτὸν, *Arist. Vesp.* 1517.

γαστριμαργία, ας, ἡ, ingluvies, helluatio. A

γαστρίμαργος, ᾱ, ὁ, gulosus, cibi avidus. Ex γαστὴρ et μάργος, *insanus.*

γαστριμάργως, cum cibi aviditate.

γάστρις, ιος, ὁ, gulosus, lurco, ventri deditus; (2) lumbricus. A γαστήρ.

γαστρισμὸς, ᾧ, ὁ, ventris impletio, ingluvies. A γαστρίζω.

γαστρόδουλος, ὁ, helluo.

γαστροειδὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, formam ventris habens, ventrosus. Ex γαστὴρ et εἶδος, *forma.*

γαστροκνημία, ἡ, sura, pars tibiæ posterior; (2) pulpa carnis. Ex γαστὴρ et κνήμη.

γαστροκνήμιον, ᾱ, τὸ, idem et ex iisd.

γαστρολογία, ίας, ἡ, liber de ventris cupediis, ridiculi causa Archestrati opus. A

γαστρολόγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui de rebus ventri gratis disserit et eas exponit. Ex γαστὴρ et λόγος, *sermo.*

γαστρομαντεύομαι, f. εύσομαι, ventre vaticinor. Ex γαστὴρ et μαντεύομαι, *vaticinor.*

γαστρονομία, ας, ἡ, lex ventris, jocose de Archestrati libro. Ex γαστὴρ et νόμος, *lex.*

γαστροοίδης, ους, ὁ καὶ ἡ, qui ventre tumidus est. Ex γαστὴρ et οἰδέω, *tumeo.*

γαστορράφία, ας, ἡ, ventris vulnerati connexio. Ex γαστὴρ et ῥάπτω, *suo.*

γαστρόφιλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ventri deditus. Ex γαστὴρ et φίλος.

γαστρόχειρ, ειρος, ὁ καὶ ἡ, manuum labore vivens. Ex γαστὴρ et χεὶρ, *manus.*

γαστρῷδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ventrosus. A γαστὴρ.

γάστρων, ωνος, ὁ, gulosus, lurco. Ab eod.

γαυλικὸς, ἡ, όν, navalis; (2) γαυλικὰ, χρήματα, pecunia de navibus coacta. A

γαῦλος, ᾱ, ὁ, navigii genus; (2) sentina.

ΓΑΥΛΟ΄Σ, ου, ὁ, mulctra, mulctrale, situla.

γαυλὼς, *mulctras*, acc. plur. *Dor.* pro γαυλούς.

γαυνάκη, ἡ, mantile villosum, ap. *Cl. Alex.*

γαυρίαμαι, ατος, τὸ, exsultatio, gloriatio. A

γαυριάω, ῶ, f. άσω, glorior, superbio, efferor, me jacto. Οἱ ἐγαυριῶντο ἐπὶ ξίφεσιν, *Job.* 3, 14. Γαυριῶντες ἐπὶ τῷ συγκοῦσαι τὸν παιδαγωγὸν, *Plut.* A γαῦρος.

γαυριὸς, ή, όν, elatus, superbus. Ab eod.

γαυριόωντες, *superbientes*, nom. plur. præs. part. act. *Poët.* pro γαυριῶντες. A γαυριάω.

γαυροδὴς, ὲς, superbus, *Suid.*

γαῦρος, ρα, ρον, superbus, arrogans, ferox; (2) qui elatus est et aliqua re exsultat. Hinc

γαυρότης, ητος, ἡ, superbia, elatio, ferocia.

γαυρόω, ῶ, f. ώσω, superbio, glorior, efferor. Ab eod.

γαύρωμα, τὸ, idem quod γαυρότης, *Eur.*

γαυσάπος, ὁ, gausape.

ΓΑΥΣΟ΄Σ, ᾱ, όν, vel γαῦσος, η, ον, curvus, tortuosus.

γαυσόω, ῶ, f. ώσω, curvo. A γαυσός.

ΓΕ΄, *Particula*, aliis vocibus fere adnecti solita, certe; (2) cum pronominibus, quidem; (3) abundat, omnino; (4) saltem; (5) καίγε, idem quod γέ; (6) διάγε, tamen; (7) καίτοιγε, etsi; (8) μενοῦνγε, immo vero.

γέα, ας, *contr.* γῦ, ῆς, ἡ, terra; (2) patria. A γαῖα.

γεάοχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, terram complectens. Ex γέα et ἔχω, *contineo.*

γέγαα, 1. sing. perf. ind. med. *Ion.* pro γέγηα, a v. poët. γάω, pro γείνομαι.

γεγάασιν, *geniti sunt*, 3. plur. perf. ejusd.

γεγάατε, *geniti estis*, 2. plur. perf.

γεγαθὼς, perf. part. act. *Dor.* pro γεγηθὼς, et hoc per *Sync.* pro γεγηθηκὼς, a γηθέω.

γεγάμεν, *natum esse*, perf. inf. med. *Dor.* et *Poët.* pro γεγηκέναι, a verbo γάω.

γεγανυμένος, perf. part. pass. verbi γανύω, pro γανόω.

γεγενεαμένος, *genitus*, perf. part. pass. *Dor.* pro γεγενημένος, a verbo γίνομαι, *fio, nascor.*

γεγένημαι, *natus fui*, 1. sing. perf. ind. pass.

γεγενημένον, *factum*, acc. sing. perf. part. pass.

γεγενῆσθαι, *fuisse*, præs. inf. pass.

γεγενοίμην, *Poët.* et *Ion.* pro γενοίμην.

γέγηθα, per *Sync.* pro γεγήθηκα, a γηθέω.

γεγηθόντως, *adv.* cum gaudio, cum lætitia. A γεγηθὼς, quod est a γηθέω.

γεγήρηκα, 1. sing. perf. ind. act. verbi γηράσκω.

γεγόναμεν, *facti sumus*, 1. plur. perf. ind. med.

γεγόνει, *natus fuerat*, 3. sing. plusq. ind. med. *Ion.* pro ἐγεγόνει, a verbo γίνομαι, *sum.*

γέγονεν, *factum est*, 3. sing. perf. ind. med.

γεγραμμένος, perf. part. pass. v. γράφω.

γέγραπται, *scriptum est*, 3. sing. perf. ind. pass.

γεγυμνασιαρχηκὼς, perf. act. verbi γυμνασιαρχέω.

γεγυμνασμένος, perf. part. pass. verbi γυμνάζω.

γέγωνα, præt. m. verbi γνάω, inus. per *Metath.* pro γέγνωα, *Steph.*

γεγωνέμεν, præs. infin. act. *Dor.* pro γεγωνεῖν.

γεγωνέω, ῶ, f. ήσω, clare clamo, clare vociferor. Ab inus. γνάω. Hinc

γεγώνησις, εως, ἡ, vociferatio, altus clamor.

γεγωνίσκω, idem quod γεγωνέω.

γεγωνὸς, ὴ, όν, alto clamore enunciatus, clare pronunciatus. A γνάω.

γεγὼς, *natus*, perf. part. med. pro γεγαὼς, et hoc pro γεγηκὼς, a verbo γάω, *nascor.*

Γεδεών, Gideon. Nomen Hebr. ἄκλιτον. *Evulsor.*

ΓΕ῾ΕΝΝΑ, ης, ἡ, gehenna, locus supplicio-
rum æternorum. Vox origine Hebr.
Vallis Hinnomi.
γεηπονία, ας, ἡ, terræ, seu agri cultura. A
γεηπόνος, ὁ ᾗ ἡ, agricola. Ex γέα et πόνος.
γεηρὸς, ρὰ, ρὸν, terrenus, terrestris. Ex
γέα.
γειαρότης, ᾳ, ὁ, agricola. Ex γέα et ἀρόω.
γειναμένοιο, *natî*, gen. sing. part. aor. 1.
med. *Ion.* pro γειναμένης, a verbo γείνο-
μαι.
γεινάμην, 1. sing. a. 1. med. *Ion.* pro ἐγει-
νάμην.
γείνατο, 2. sing. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro
γείνασο.
γείνασθαι, *natum esse*, a. 1. inf. med. verbi
ejusd.
γείναι, 2. sing. præs. ind. *Ion.* pro γείνῃ.
ΓΕΙ῾ΝΟΜΑΙ, a. 1. ἐγεινάμην, gignor, nas-
cor; (2) *active de mare et femina*, gigno,
procreo; (3) sum.
γειοκόμος, ᾳ, ὁ, agricola. Ex γέα, seu γῆ,
et κομέω, *curo.*
γειομόροι, ων, οἱ, coloni, qui agrum inter se
dividunt. Ex γῆ et μόρος, *portio.*
γειοτόνος, ᾳ, ὁ ᾗ ἡ, agricolâ. Ex γῆ et το-
νέω.
γειοτόμον, ᾳ, τὸ, aratrum. A
γειοτόμος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, qui terram scindit, a-
gricola. Ex γείω, pro γῆ, et τέμνω, *seco.*
γείσιον, ᾳ, τὸ, septum, lorica; (2) suggrun-
dium. A γείσον.
γειστροδίζω, f. ίσω, suggrundia fulcio. A
γειστρυς. Hinc
γειστροδίσις, εως, ἡ, suggrundatio.
γειστροδισμὸς, ατος, τὸ, suggrundiorum ful-
crum.
γειστρυς, οδος, ὁ, idem. Ex γεῖσον et τῦς.
ΓΕΙ῾ΣΟΝ, ᾳ, τὸ, suggrunda, suggrundium.
γείσος, εος, τὸ, idem; (2) capitellum. A
γείσον.
γεισόω, vel γεισσόω, f. ώσω, suggrundo, sug-
grundis imbrico; (2) in suggrundæ mo-
dum conformo. Ab eod. Hinc
γείσσωμα, ατος, τὸ, suggrundatio, sug-
grundamentum, imbricamentum.
γείσσωσις, εως, ἡ, suggrundatio, imbricatio.
γείταινα, ης, ἡ, vicina. A γείτων.
γειτνία, ης, ἡ, vicinitas. Ab eod. Hinc
γειτνιάζω, f. άσω, vicinus sum; (2) adfinis,
cognatus sum.
γειτνίασις, εως, ἡ, vicinitas. A γειτνιάζω.
γειτνιάω, ῶ, f. άσω, idem quod γειτνιάζω.
γειτνιῶσα, *vicina*, præs. part. act. fem. g.
verbi γειτνιάω, *vicinus sum.*
γειτόνευμα, ατος, τὸ, vicinitas, *Aret.*
γειτονεύω, f. εύσω, vicinus sum. A γείτων.
γειτονέω, ῶ, f. ήσω, idem quod γειτνιάω.
γειτόνημα, ατος, τὸ, vicinitas. A γειτονέω.
γειτόνησις, εως, ἡ, idem et ab eod.
γειτονία, ας, ἡ, idem. A γείτων.
γείτοσι, *vicinis*, dat. plur. a γείτων.
γειτόσυνος, ύνη, υνον, vicinus. Ab eod.
ΓΕΙ῾ΤΩΝ, ονος, ὁ ᾗ ἡ, vicinus; (2) adfinis;
(3) similis.
γειώρεας, ᾳ, ὁ, advena; (2) proselytus; al.
γειώρεες. Vox Syro-Chald. ap. LXX.
γελᾶ, *ridet*, 3. s. præs. ind. act. pro γελάει.
γελαῖς, *rides*, 2. sing. præs. ind. act. *Æol.*
pro γελᾷς, et hoc per *contr.* pro γελάεις.
γελᾶν, *ridens*, præs. part. act. *Dor.* pro γε-
λῶν.
γελανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, hilaris. A γελάω.
γελαξῶ, *ridebo*, 1. sing. f. 1. *Dor.* pro γε-
λάσω.
γελάοισα, præs. part. *Dor.* pro γελάουσα.
γελασείω, ridere cupio. Ab eod.
γελάσιμος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, ridiculus, risu dig-
nus.
γέλασμα, ατος, τὸ, risus. Ab eod.
γελάσσαι, a. 1. inf. act. *Poët.* pro γελάσαι.
γελαστικὸς, ὴ, ὸν, ridendi facultate prædi-
tus.
γελαστὴς, ῆ, ὁ, risor, irrisor. Ab eod.
γελασὸς, ὴ, ὸν, risu dignus. Ab eod.
γελασὺς, ὑος, ἡ, risus. Ab eod.
γελάσωμεν, 1. plur. a. 1. conj. act. verbi
ΓΕΛΑ῾Ω, ῶ, fut. άσω, rideo; (2) irrideo;
(3) splendeo, niteo, floreo. Γελώμενος
πρὸς σᾶ γε καὶ τῶν Ἀτρέως διστλῶν σρατη-
γῶν, derisus ab, *Soph. Phil.* 1014. Ἐγέ-
λων μέγα κεκραγότα μ' οἱ Θώμενοι, *Artist. Vesp.* 1278.
γελῆσαι, præs. part. act. f. g. *Dor.* pro γε-
λῆσα. a γελέω, *Ion.* pro γελάω.
ΓΕ῾ΛΓΗ, ης, ἡ, omnis generis merces, sar-
cina variarum mercium; (2) color, tinc-
tura.
γελγηθεύω, f. εύσω, decipio. A γέλγη.
γελγιδόομαι, ῶμαι, in γελγίδας evado, in
nucleos, seu spicas divido, et discerno.
A
ΓΕ῾ΛΓΙΣ, ιος, et γελγὶς, ίδος, ἡ, allii caput,
seu nucleus.
γελγοπωλέω, ῶ, f. ήσω, scruta vendo. Ex
γέλγη et πωλέω, *vendo.*
γελγοπώλης, ᾳ, ὁ, scrutorum venditor.
γελγόπωλις, ίδος, ἡ, scrutorum venditrix.
γελῆς, 2. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro γε-
λᾷς.
γελοιάζω, f. άσω, ridicula dico, jocor. A
γέλοιος.
γελοιασμὸς, ῦ, ὁ, jocatio. A γελοιάζω.
γελοιαστὴς, ῆ, ὁ, jocator, facetus. Ab eod.
γελοιάω, idem quod γελάω, *Hom.*
γελοίης, gen. sing. *Ion.* pro γελοίας.
γελοΐιος, idem quod γελοῖος, *Hom.*
γελοίοιο, *ridiculi*, gen. sing. *Ion.* A
γελοῖος, οίᾳ, οῖον, jocosus, facetus, urbanus;
at γελοῖος, ut Grammaticis placet, ridi-
culus, irridendus.
γελοιότης, ητος, ἡ, ridiculum rei.
γελοίωντες, *ridentes*, *Poët.* pro γελῶντες.
γελοίως, *adv.* ridicule. A γελοῖος.
γελῶ, idem quod γελάω, *Ep.*
γελῶσα, ᾳ, ὁ, scurra, *Ep.*
γέλως, ωτος, vel ω, ὁ, risus; (2) maris se-
renitas. A γελάω.
γελωτοποιέω, ῶ, f. ήσω, risum excito, scurra
sum. Ex γέλως et ποιέω.
γελωτοποιΐα, ας, ἡ, excitatio risus, scurri-
litas. A
γελωτοποιὸς, ῦ, ὁ, scurra.
γεμίζω, f. ίσω, impleo; (2) onus impono.
Γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος, *Joan.* 2, 7.
Ἐπεθύμει γεμίσαι τὴν κοιλίαν αὐτῦ ἀπὸ
τῶν κερατίων, *Luc.* 15, 16. A γέμω.
γεμίσας, a. 1. part. act.
γεμίσατε, *implete*, 2. plur. a. 1. imperat.
act.
γεμισθῇ, 3. sing. a. 1. conj. pass.
γέμισμα, ατος, τὸ, impletio, implementum.
A γεμίζω.
γέμομες, *pleni sumus*, *Dor.* pro γέμομεν.
ΓΕ῾ΜΩ, plenus sum, onustus sum, pro-
prie de navi, tum vero de variis aliis, a-
deoque et de rebus animi. Πόλις δ' ὁμῶς
μὲν Θυμιαμάτων γέμει, *Soph. Œd. Tyr.*
4.
γενάρχης, ᾳ, ὁ, gentis et familiæ auctor;
unde aborigines, γενάρχαι, (2) princeps,
nomen magistratus. Ex γένος et ἀρχή.
γενεὰ, ᾶς, ἡ, generatio; (2) progenies, ge-
nus; (3) tempus spatii, non satis certi:
non tamen infra 25 annos.
γενεαλογέω, ῶ, f. ήσω, genus recenseo, na-
tales progenitorum investigo; (2) annu-
mero in prosapia aliqua. A γενεαλόγος.
γενεαλόγημα, τὸ, idem quod
γενεαλογία, ἡ, genealogia, generis recensio.
γενεαλογικὸς, ὴ, ὸν, ad generis recensionem,
sive ad genealogiam pertinens.
γενεαλόγος, ᾳ, ὁ, qui originem et genus ali-
cujus recenset. Ex γενεὰ et λέγω, *dico.*
γενεήθεν, genere.
γενεῖ᾽ειν, *generatione*, dat. sing. *Ion.* et per
Paragogen τῦ φιν, pro γενεᾷ, a γενεά.
γενέθλη, ης, ἡ, generatio. A γενεά. Hinc
γενέθλιαι, ων, τὰ, natalitia.
γενεθλιάζω, natalitia ago.
γενεθλιακὸς, ὴ, ὸν, ad natalitia pertinens;
(2) genethliacus, planetarius. A γενέθ-
λια.
γενεθλιαλογίαι, ας, ἡ, prædictio ex natali
die, notatio ex sideribus natalitiis. A
γενεθλιαλογέω, genethliacus sum.
γενεθλιαλόγος, ᾳ, ὁ, qui prædictiones e na-
tali die facit. Ex γενέθλια et λέγω, *dico.*
γενεθλιὰς, άδος, ἡ, dies natalis, nativitas.
γενεθλίδιος, ᾳ, ὁ, natalitius.
γενεθλιολόγος, ᾳ, ὁ, idem quod γενεθλιαλό-
γος.
γενέθλιον, ᾳ, τὸ, dies natalis hominis, urbis,
&c. A γενέθλη. Hinc
γενέθλιος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, natalis, natalitius; Θεοὶ
γενέθλιοι, penates.
γενεθλίωμαι, ατος, τὸ, genus, sexus.
γενέθλιον, ᾳ, τὸ, genus, filius vel filia, pro-
les.
γένει, dat. sing. *contr.* pro γένεϊ, a γένος.
γενειάζω, f. άσω, pubesco. A γένειον, *barba.*
γενειᾶν, præs. inf. act. *contr.* pro γενειάειν.
γενειὰς, άδος, ἡ, languo; (2) barba; (3)
genæ. Ab eod.
γενειάσδων, præs. part. *Dor.* pro γενειάζων.
γενειάσκων, barbam emittere incipio. A γε-
νειάω.

γενειάω, ῶ, barbam gesto; (2) pubesco. A
γένειον. Hinc
γενειήτων, acc. sing. *Dor.* pro γενειήτην, a
γενειήτης, ᾳ, ὁ, et γενειάτης, barbatus.
γένειον, ᾳ, τὸ, mentum; (2) barba. A γένυς.
γένιο, *fuisti*, 2. sing. a. 2. med. *Ion.* pro ἐγέ-
νω, a verbo γείνομαι, *sum.*
γενέσεως, *Att.* et *Ion.* pro γενέσιος, a γένεσις.
γενέσθαι, a: 2. inf. med. verbi γείνομαι.
γενέσια, ων, τὰ, natalitia, et quidem propriè
de mortuo cujus natalis celebratur. A
γένεσις.
γενεσιάρχης, ᾳ, ὁ, originis auctor. Ex γένε-
σις et ἀρχή.
γενεσιαργὸς, ὸ, ὁ, originis caussa. Ex γένε-
σις et ἔργον.
γένεσις, εως, ἡ, ortus, origo; (2) creatio; (3)
generatio, nativitas; (4) genitura, posi-
tus cœli tempore nativitatis. A γείνομαι.
γενέτειρα, ας, ἡ, genitrix, parens. A γενε-
τὴρ.
γενετὴ, ῆς, ἡ, ortus, nativitas. A γείνομαι.
γενετὴρ, ῆρος, ὁ, genitor, pater. Ab eod.
γενέτης, ᾳ, ὁ, idem et ab eod.
γενέτωρ, ορος, ὁ, idem et ab eod.
γένετο, *fuit*, 3. sing. a. 2. *Ion.* pro ἐγένετο.
γένευ, 2. sing. a. 2. ind. med. *Ion.* et *Dor.*
pro ἐγένω.
γένῃ, *fueris*, 2. sing. a. 2. conj. med.
γενηΐς, ίδος, ἡ, securis. Ἔχει γὰρ ἤ τε τοῦ
γενῆδος ἣν πλήγμ', οὐ δικέλλης ἐκβολὴν
Soph. Antig. 255.
γενηθεὶς, *natus*, a. 1. part. pass. verbi γείνο-
μαι, *nascor.*
γενήθητι, *nascaris*, 2. sing. a. 1. imp. pass.
γενηθήτω, *fiat*, 3. sing. a. ejusd.
γενήσεται, *erit*, 3. sing. f. 1. ind. med.
γένησθε, *fueritis*, 2. plur. a. 2. conj. med.
γενήσομαι, *ero*, 1. sing. f. 1. ind. med.
γενῆται, ῶν, οἱ, qui ejusdem generis sunt,
gentiles. Ab eod.
γένηται, 3. sing. a. 2. conj. med.
γενητήριος, α, ον, paternus, *Synes.*
Γενητιάδης, α, ον, Genetæus, *Epith.* Jovis,
Ap.
γενητὸς, ὴ, ὸν, creatus, factus. Ab eod.
γενικὸς, ὴ, ὸν, generalis; γενικὴ πτῶσις, ge-
nitivus casus. A γένος.
γενικῶς, *adv.* generaliter. A γενικός.
γέννα, ης, ἡ, genus, progenies. A γείνομαι.
γεννάδας, ᾳ, ὁ, generosus; (2) ingenuus. A
γέννα.
γενναῖος, αία, αῖον, ingenuus; (2) nobili lo-
co ortus; (3) naturalis, avitus, insitus;
(4) generosus, strenuus; (5) vehemens,
validus. Ab eod.
γενναιοστομάτως, *adv.* generose.
γενναιότης, ητος, ἡ, generositas. A γενναῖος.
γενναίως, *adv.* generose, fortiter. Ab eod.
γεννᾶται, *nascceretur*, 3. sing. præs. conj.
pass. *contr.* pro γεννάηται, a γεννάω.
γέννατο, *fuit*, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* et
Æol. pro ἐγένατο, a verbo γείνομαι, *sum.*
γεννάω, ῶ, genero, progigno, *de viris*; pa-
rio, *de mulieribus*; (2) pario, *Metaph.*
γεννηθεὶς, *natus*, masculinum gen.
γεννηθὲν, a. 1. part. pass. n. g. A γεννάω.
γεννηθέντος, gen. sing. a γεννηθείς.
γέννημα, ατος, τὸ, quod natum seu procrea-
tum est, progenies; (2) fructus. A γεν-
νάω.
γεννῆσαι, a. 1. inf. act. verbi γεννάω.
Γεννησαρὲτ, τὸ, Gennesaret. Nomen urbis
Hebr. ἄκλιτον. *Hortus principis.*
γέννησις, εως, ἡ, nativitas, generatio. A
γεννάω. Unde
γεννήτειρα, ας, ἡ, genitrix, parens, mater.
γεννητὴς, ᾶ, ὁ, generator.
γεννητικὸς, ὴ, ὸν, generandi vim habens, ge-
nitalis.
γεννητὸς, ὴ, ὸν, genitus, natus; (2) morta-
lis.
γεννήτωρ, ορος, ὁ, genitor, parens.
γενικὸς, ὴ, ὸν, generosus, fortis.
γενικῶς, *adv.* generose, fortiter.
γενοδότειρα, genetrix, *Epith.* Veneris.
γενώσα, *generans*, præs. part. act. *contr.*
pro γεννάουσα, a verbo γεννάω.
γενοίατο, 3. pl. a. 2. opt. med. *Dor.* pro
γενοίντο.
γενόμενος, *natus*, a. 2. part. med.
γένος, εος, τὸ, genus, progenies, familia; (2)
gens, natio; (3) Genus, cui opponitur
Species. A γείνομαι.
γενῶ, *sis*, 2. sing. a. 2. imper. med.
γενῶμαι, *fiam*, f. 2. ind. med.
γένως, *generis*, gen. sing. *contr.* pro γένεος,
a γένος.
γενέσης, ᾳ, ὁ, genere propinquus, A γένος.

ΓΕ ΝΤΑ, ων, τὰ, carnes, viscera.

ΓΕΝΤΙΑΝΗ, ης, ἡ, gentiana, herba. *Angl.* GENTIAN, or FELWORT.

γέντο, *fuit*, 3. sing. aor. 1. med. *Poët.* pro ἐγένετο, a verbo **γείνομαι**, *sum*, *nascor*.

ΓΕ ΝΥΣ, υος, ἡ, mentum, maxilla. (2) barba.

γένωμαι, *fiam*, a. 2. conj. med. v. **γίνομαι**.

γενώμεθα. *efficeremur*, 1. plur. a. ejusd.

γεοειδής, ές, terreus.

γεόομαι, ἐῶμαι, in terram vertor.

γεῖαχος, ᾱ, ὁ, terram continens, qui terram suo ambitu complectitur. Ex **γέα** et **ἔχω**.

γεράεσσι, vel **γεράᾱσσιν**, dat. plur. *Ion.* et *Poët.* pro **γέρασι**, a **γέρας**, *munus*.

γεραιὰ, ᾶς, ἡ, anus; (2) matrona. A **γεραιός**.

γεραιός; ὰ, ὸν, senilis; (2) *masc.* senex. A **γέρων**.

γεραιόφλοιος, ον, senili cortice, maturus, *Ep.*

γεραίρω, muneror honoris causa, orno. Γεραίρουσι χορεῖσι αὐτὸν ἐγέραιρον, *Herodot.* Μέλπε, καὶ γέραιρε φωνῇ πᾶσα, χορομανεῖ τρόπῳ, *Aristt. Thesm.* 970. A **γέρας**.

γεραίτερος, *senior*, per *Syncop.* pro **γεραιότερος**.

γεράνδενδρον, υ, τὸ, (al. **γερανδρεῖον**) arbor annosa. Ex **γέρων** et **δένδρον**, *arbor*.

γεράνιον, ᾱ, τὸ, grus, machina; (2) geranium, herba, *Plin.* l. 26. § 68. c. 11. A **γέρανος**. *Angl.* CRANESBILL.

γερανίτης, ᾱ, ὁ, sc. **λίθος**, geranites, lapis quidam. Ab eod.

γερανοβοτία, ας, ἡ, grex gruum pascentium. Ex **γέρανος** et **βόσκω**, *pasco*.

γερανομαχία, ας, ἡ, pugna cum gruibus. Ex **γέρανος** et **μάχη**, *pugna*.

ΓΕ ΡΑΝΟΣ, ᾱ, ἡ, grus, avis; (2) saltationis genus; (3) machina scenica; (4) machina tollendis oneribus comparata.

γεραὸς, ᾶ, ὁ, senex; (2) honoratus. A **γέρων**.

γεραῦαι, a. 1. inf. act. verbi **γεραίρω**.

γεραιὸς, ᾶ, ὁν, honorandus, venerandus, augustus. Ab eod.

ΓΕ ΡΑΣ, ατος, τὸ, præmium, munus; (2) honor.

γεράσιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, honoratus, honore et præmio dignus; (2) honorificus; (3) senilis. A **γέρας**.

γερασφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, præmium ferens; (2) præmium capiens. Ex **γέρας** et **φέρω**.

γερατοφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

γερᾴων, gen. pl. *Ion.* pro **γεράτων**, a **γέρας**.

γεγέρεμος, ὁ καὶ ἡ, *Epith.* olivæ, estque decidua, quæ ob maturitatem sponte decidit.

Γεργεσηνὸς, ῆ, ὁ, Gergesenus. Vox Hebr. *Vicinus peregrinationi.*

γέρεα, nom. pl. *Ion.* pro **γέρατα**, a **γέρας**.

γερήνιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, *Epitheton* Nestoris ap. *Hom.* honoratus. A **γέρας**, aut a loco Γερῆνα.

γερηοφορία, ᾱ, honores. A **φέρω**.

γέρον, *senex*, vocat. sing. a **γέρων**, *senex*.

γερονταγωγέω, ῶ, f. ήσω, senem instituo, seniles mores formo. A

γερονταγωγός, ῆ, ὁ, qui senem instituit, seu erudit. Ex **γέρων** et **ἀγωγή**, *ductus*.

γερόντειος, εία, ειον, senilis. A **γέρων**.

γεροντικὸς, ή, όν, idem et ab eod.

γεροντία, ᾱ, senectus.

γεροντιάω, ῶ, senium et delirium resipio, senile delirium resipio. Ab eod.

γεροντικὸς, ή, όν, senilis. Ab eod.

γερόντιον, τὸ, vetulus, senecio.

γεροντικῶς, *adv.* seniliter. A **γεροντικός**.

γεροντοδιδάσκαλος, ᾱ, ὁ, qui senis atque ædeo parum docilis præceptor est. Ex **γέρων** et **διδάσκαλος**, *præceptor*.

γεροντοκομιεῖον, ᾱ, τὸ, locus ubi senes tractantur et curantur. Ex **γέρων** et **κομέω**, *curo*.

γέρουσι, *senibus*, dat. plur. a **γέρων**.

γερουσία, ας, ἡ, senatus. A **γερούσιος**.

γερουσιαστὴς, οῦ, ὁ, senator. A **γερουσία**.

γερούσιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ad senes pertinens; (2) honorabilis. A **γέρων**.

γερράδια, ων, τὰ, storeæ ex vimine, aut junco. A **γέρρον**.

ΓΕ ΡΡΟΝ, ᾱ, τὸ, scutum Persicum ex vimine textum; (2) quodvis defensaculum.

γερροφόρος, miles, qui souto vimineo utitur.

γέρυνος, ὁ, parva rana, *Nic.* al. **γυρῖνος**, et **γερῖνος**, *Eust.*

ΓΕ ΡΩΝ, οντος, ὁ, senex; (2) *in plural.* senatores, curia; (3) colus.

γεσαχία, ᾱς, ἡ pro **γεσυχία**, i. e. **γερουσία**, senatus.

γευθμὸς, ῦ, ὁ, gustus. A **γεύω**.

γεῦμα, ατος, τὸ, idem et ab eod.

γευματίζω, f. ίσω, gusto. A **γεῦμα**.

γεύμεθα, 1. plur. perf. ind. pass. *Ion.* et *Dor.* pro **γεγεύμεθα**, a **γεύω**.

ΓΕΥ ΟΜΑΙ, gusto, experior. Εἰ μὴ γεύσεταί σφι ἡ χώρη τὰ ἀπὸ Διὸς, *Herodot.* irrigetur pluviis. Μὴ διατρίψῃς, ἀλλὰ γεῦσαι τῆς θύρας, *Arist. Ran.* 461. Ἐγευσάμην βραχύ τι μελιτος, 1 *Sam.* 14, 29.

γευσάμενος, a. 1. part.

γεῦσις, εως, ἡ, gustatio. A **γεύω**. Unde

γευστήριον, υ, τὸ, gustandi instrumentum; (2) poculum, quo vinum gustatur.

γευστικὸς, ή, όν, gustatorius.

γευστὸς, ή, όν, gustabilis.

ΓΕΥ Ω, fut. εύσω, gustare facio, gustum præbeo.

ΓΕ ΦΥΡΑ, ας, ἡ, pons; (2) intervallum inter binos instructæ aciei ordines.

γεφυρίζω, f. ίσω, e ponte scommata in aliquem jacio; (2) derideo, cavillor, subsanno. A **γέφυρα**.

γεφύριον, υ, τὸ, ponticulus. *Dim.* a **γέφυρα**.

γεφυρισμὸς, οῦ, ὁ, derisio, cavillatio. A **γεφυρίζω**. Unde

γεφυριστὴς, οῦ, ὁ, cavillator, irrisor.

γεφυροποιέω, ῶ, f. ήσω, pontem facio. A

γεφυροποιὸς, οῦ, ὁ, pontifex, qui pontem facit. Ex **γέφυρα** et **ποιέω**, *facio*.

γεφυρῶν, præs. inf. pro **γεφυρόειν**. A **γεφυρόω**, ῶ f. ώσω, ponte jungo, pontem impono. Γεφυρῶν διάζωσιν, *Polyb.* Τὰς ποταμὸς νεφροῖς, *Luc.* Ex **γέφυρα**.

γεφύρωμα, ατος, τὸ, ipsum opus jungendi ponte fluvium; (2) transitus. A **γεφυρόω**.

γεφύρωσις, εως, ἡ, pontium exstructio.

γεφυρωτὴς, οῦ, ὁ, qui pontes exstruit. Ab eod.

γεωγραφέω, ῶ, f. ήσω, terrarum orbem describo. A **γεωγράφος**.

γεωγραφία, ας, ἡ, descriptio terræ. Ab eod.

γεωγραφικὸς, ή, όν, ad terræ descriptionem pertinens; (2) terræ descriptionis peritus; hinc (3) Γεωγραφικὰ, ῶν, τὰ, commentarii de terræ descriptione. Ab eod.

γεωγραφικῶς, *adv.* geographice, more Geographi.

γεωγρᾶφος, ᾱ, ὁ, qui terram, seu terræ situm describit. Ex **γέα** et **γράφω**, *scribo*.

γεωδαισία, ας, ἡ, terræ divisio, distributio, partitio. Ex **γέα** et **δαίω**, *divido*.

γεώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, terreus, terrenus. A **γέα**.

γεωλοφία, ας, ἡ, tumulus, collis. A **γεώλοφον**.

γεώλοφον, ᾱ, τὸ, collis, tumulus, mons. A

γεώλοφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, e terra instar tumuli, s. collis elevati; (2) *Subst.* ὁ, tumulus; (3) homo crassus, stupidus, inutile terræ pondus. Ex **γέα** et **λόφος**.

γεωμετρέω, ῶ, f. ήσω, terram metior. Γεωμετρήσαι βόλομαι τὸν ἀέρα ὑμῖν, *Arist. Av.* 1001. A

γεωμέτρης, ᾱ, ὁ, Geometra, agri mensor. Ex **γέα** et **μετρέω**, *metior*.

γεωμετρία, ας, ἡ, geometria, terram dimetiendi scientia. A **γεωμέτρης**.

γεωμετρικὸς, ή, όν, ad geometriam, seu Geometram pertinens; (2) geometriæ peritus. Ab eod.

γεωμετρικῶς, *adv.* geometrice, proportione. A **γεωμετρικός**.

γεωμιγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, terræ mixtus; (2) terrenus. Ex **γέα** et **μίγνυμι**, *misceo*.

γεωμορία, ας, ἡ, agricultura. A **γεωμόρος**.

γεωμόριον, υ, τὸ, terræ portio. Ab eod.

γεωμορικὸς, ή, όν, (**νόμος**) agrarius.

γεωμόρος, ᾱ, ὁ, agricola, colonus. Ex **γέα** et **μείρω**, *divido*.

γεωνόμος, ᾱ, ὁ, qui agrum distribuit. Ex **γέα** et **νέμω**, *distribuo*.

γεωντέινης, ᾱ, ὁ, q. d. qui terræ fame laborat, qui parum terræ possidet; (2) famelicus. Ex **γέα** et **τείνα**, *fames*.

γεωντονέω, ῶ, f. terram colo. Ex **γέα** et **πόνος**, *labor*.

γεωντονία, ας, ἡ, agricultura. Ex iisd.

γεωτανικὸς, ή, όν, ad agriculturam pertinens, seu spectans. A **γεωντονία**.

γεωτόνος, ᾱ, ὁ, agricola.

γεωφγέων, ῶ, f. ήσω, terram colo, agriculturam exerceo. Γεωφγεῖν τὴν γῆν, *Dem.* A **γεωφγός**.

γεώφγημα, ατος, τὸ, agricolatio. A **γεώφγέω**.

γεωφγήσιμος, ὁ ἡ, ὸ, ad colendum idoneus, fertilis.

γεωφγία, ας, ἡ, agricultura. A **γεωφγός**.

γεωφγικὸς, ή, όν, ad agriculturam pertinens; hinc Γεωφγικὰ, ῶν, τὰ, libri de agricultura.

γεώφγιον, υ, τὸ, agricolatio; (2) arvum, ager aratus. Ab eod.

γεωφγὸς, ῦ, ὁ, agricola; (2) vinitor; (3) colonus quivis. Ex **γέα** et **ἔφγον**, *opus*.

γεωφγώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, rusticus. Κατὰ τὸ γεωφγώδες, agricolarum, sive rusticorum more. A **γεωφγός**.

γέωφες, ων, οἱ, et **γεῶφαι**, οἱ, qui terram custodiunt, agrorum custodes. Ex **γέα** et **ὄφος**, *custos*.

γεωφυχέω, ῶ, f. ήσω, terram fodio. A

γεωφύχος, ᾱ, ὁ, qui terram fodit, suffossor. Ex **γέα** et **ὀφύσσω**, *fodio*.

γεωτόμος, ᾱ, ὁ, qui terram scindit, agricola. Ex **γέα** et **τέμνω**, *scindo*.

γεωτφωγίον, ᾱ, τὸ, victus e rebus terræ natis; pro *infantibus opponitur* lacti, et est cibus non liquidus quivis. Ex **γέα** et **τφώγω**.

γεωφάνιον, υ, τὸ, locus, in quo metalla nascuntur, seu apparent. Ex **γέα** et **φαίνομαι**.

γῆ, γῆς, ἡ, terra; (2) regia. *Contr.* ex **γέα**.

γηγενέτης, ᾱ, ὁ, terrigena, terræ filius. Ex **γῆ** et **γίνομαι**, *nascor*.

γηγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem; (2) indigena; (3) gigas. Ex iisd.

γήδιον, τὸ, agellus. *Dim.* a **γῆ**.

γήθειον, τὸ, pro **γήθυον**, *Ar.*

γήθει, adv. e terra. Ab eod.

γήθειον, *Ion.* pro **ἐγήθειον**. A

ΓΗΘΕ Ω, ῶ, f. ήσω, gaudeo, lateor. Τίς ἂν τάδε γηθήσειε; *Il.* 9, 77. Γήθησεν δὲ μέγα φρεσὶ Ῥοῖα πελώρη, *Hesiod. Theog.* 173.

γήθησαν, 3. plur. a. 1. ind. *Ion.* pro **ἐγήθησαν**.

γηθήσειε, *lætatus sit*, 3. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro **γηθήσαι**.

γήθος, εος, τὸ, gaudium. A **γηθέω**.

γηθοσύνη, ης, ἡ, idem. A **γήθος**.

γηθόσυνος, ύνη, υνον, lætus, lætabundus.

γηθοσύνως, *adv.* læte, lætabunde.

γηθυλλὶς, ίδος, ἡ, idem; (2) olus porro simile. A

ΓΗΘΥΟΝ, υ, τὸ, genus cepæ.

γήθω, idem quod **γηθέω**.

γήϊνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, terrenus; (2) corruptioni obnoxius; (3) mortalis. A **γῆ**.

γήϊος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ab eod.

γήϊτης, ᾱ, ὁ, agricola, rusticus. Ab eod.

γηκινίαι, ἡ, terræ motus, *Hes.*

γήκινος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui terram quatit, vel movet. Ex **γῆ** et **κινέω**, *moveo*.

γηλεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, humi cubans, cui humi lectus est. Ex **γῆ** et **λέχος**, *lectus*.

γήλοφος, ᾱ, ὁ, tumulus, pro **γεώλοφος**.

γῆμαι, aor. 1. inf. per *Sync.* pro **γαμῆσαι**.

γήμας, *qui uxorem duxit*, part. aor. 1.

γήμασθαι, aor. 1. inf. med. per *Sync.* pro **γαμήσασθαι**.

γηπόρος, ᾱ, ὁ, agricola. Ex **γῆ** et **μείρω**.

γηπχέω, ῶ, f. ήσω, terram habeo, agrum possideo. Ex **γῆ** et **ἔχω**, *habeo*.

γηπχὸς, ᾱ, ὁ, terram habens; (2) terram continens, *de Neptuno*. Ex iisd.

γηπτάτταλος, ᾱ, ὁ, paxillus terræ. Ex **γῆ** et **πάτταλος**, pro **πάσσαλος**, *paxillus*.

γήπτεδον, ᾱ, τὸ, ager, fundus, solum; (2) solum, quod adjacet prædiis urbanis. Ex **γῆ** et **πέδον**, *solum*.

γηπτετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in terram delapsus. Ex **γῆ** et **πίπτω**, *cado*.

γηπτονέω, ῶ, fut. ήσω, agrum colo. A **γηπτόνος**.

γηπτονία, ας, ἡ, agricultura. Ab eod.

γηπτόνος, ᾱ, ὁ, agricola. Ex **γῆ** et **πόνος**.

γηπτονικῶς, *adv.* rustice, more agricolarum.

γήπτοτος, ον, terræ epotandus, *Æsch.*

γήρᾳ, dat. sing. *Ion.* et *Att.* pro **γήραϊ**. A **γῆρας**.

γηραιὸς, αιὰ, αιὸν, senex, senilis, senio confectus, grandævus. A **γῆρας**.

γηραλέος, έα, έον, idem et ab eod.

γηράλεος, α, ον, idem, (2) tristis, acerbus.

γήρᾱμαι, ασαι, τὸ, senescentia; (2) floccus vanescentis floris. A **γηράω**.

γηράναι, præs. inf. act. verbi **γήγημι**, *senesco*.

γηράντεσσι, *senescentibus*, dat. plur. a. 1. part. act. *Poët.* et *Ion.* pro **γηράσι**, et hoc

pro γηράσασι, a γηράσας, verbi γηράω, *senesco.*

γηρᾶς, *senescens*, præs. part. verbi γήρημι.

ΓΗ῞ΡΑΣ, ᾱτος, τὸ, senectus, senium.

γηράσης, *senueris*, 2. sing. a. 1. conj. act. verbi

γηράσκω, f. ἄσω, senesco. A

γηράω, ῶ, idem. Αὐτὸς ἐπεὶ Δυκόεργος ἐνὶ μεγάροισιν ἐγήρα, *Il.* 7, 148. A γῆρας.

γήρειον, ᾰ, τὸ, id quod γήραμα. Ab eod.

γηροβοσκέω, ῶ, f. ήσω, in senectute alo.

γηροβοσκία, ας, ἡ, sustentatio senis.

γηροβοσκός, ή, ὸ καὶ ὁ, senum nutritor, qui aliquem in senectute alit. Ex γῆρας et βόσκω, *pasco, alo.*

γηροκομεῖον, ᾰ, τὸ, locus, quo aluntur senes. A γηροκόμος. Unde

γηροκομέω, ῶ, f. ήσω, curam senis gero.

γηροκομία, ας, ἡ, cura et nutritio senum.

γηροκομικὸς, ἡ, ὸν, ad curam alendi senes pertinens.

γηροκόμος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, qui curam habet senum. Ex γῆρας et κομέω, *curam, gero.*

γηροτροφεῖον, ᾰ, τὸ, locus, in quo senes aluntur. A γηροτρόφος. Unde

γηροτροφέω, ῶ, f. ήσω, in senectute alo.

γηροτροφία, ας, ἡ, actio et cura alendi senes.

γηροτρόφος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, senes nutriens. Ex γῆρας et τρέφω, *nutrio.*

γηρυόναξ, *vocalis, garrulæ*, gen. sing. *Dor.* pro γηρυόνης, a γηρυόνη, *garrula.*

ΓΗ῞ΡΥΣ, υος, ἡ, vox. "Ιαι γῆρυς, *Il.* 4, 437.

γήρῡμα, ατος, τὸ, vox. A γηρύω.

γηρύω, f. ύσω, sono; (2) loquor, dico, conqueror. Γηρύετ' ἀνθρώπων ἀδικον νόον, *Hesiod.* Egy. 258. A γῆρυς.

γήρως, gen. sing. *Ion.* et *Att.* pro γήρατος.

γήτειον, ᾰ, τὸ, idem quod γήθυον.

γήτης, ᾱ, ὁ, agricola, rusticus. A γῆ῎ιτης.

γητομέω, ῶ, f. ήσω, terram scindo, s. findo.

γητόμος, ᾰ, ὁ, qui terram findit, seu scindit. Ex γῆ et τέμνω, *scindo.*

γηϑέγυος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, qui terra vescitur; (2) pauper, qui terræ oleribus se sustentat. Ex γῆ et φάγω, *comedo.*

γήϊκτον, ᾰ, τὸ, exterior pars terræ mollis et minime lapidosa. Ex γῆ et χύω, *fundo.*

γιγαντᾶϊος, αία, αῖον, giganteus. A γίγας.

γιγάντειος, είᾱ, ειον, giganteus. Ab eod.

γιγαντιάω, ῶ, gigantes imitor, gigantum similis sum.

γιγαντολέτειρα, ας, ἡ, gigantum perditrix. Ex γίγας et ὀλετείρα, *perditrix.*

γιγαντολέτης, ᾱ, ὁ, gigantum perditor et extinctor. Ex γίγας et ὄλλυμι, *perdo.*

γιγαντολέτις, ιδος, ἡ, id. qu. γιγαντολέτειρα.

γιγαντολέτωρ, ορος, ὁ, id. qu. γιγαντολέτης.

γιγαντομαχίαι, ας, ἡ, pugna gigantum. Ex γίγας et μάχη.

γιγαντορυστὸς (ā ῥαῖα.) idem quod

γιγαντόρυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui gigantes interficit. Ex γίγας et φονος, *cædes.*

γιγαντώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, giganti similis.

ΓΙΓΑΡΤΟΝ, ᾰ, τὸ, quod in acino vinaceo osseum, s. lapidosum est, granum acini, *Num.* 6, 4. Hinc

γιγαρτώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, plenus γιγάρτων.

ΓΙΓΑ῝Σ, αντος, ὁ, gigas.

ΓΙΓΓΙΔΙΟΝ, ᾱ, τὸ, herbula, pastinacæ silvestri similis.

ΓΙΓΓΙΔΙΣΜΟ῝Σ, ῖ, ὁ, titillatio; (2) risus petulans.

γιγγλυμοειδὴς, έος, ᾶς, ὁ καὶ ἡ, ginglymo similis. Ab εἶδος, *species*, et seq.

ΓΙΓΓΑΥΜΟ῝Σ, ῖ, ὁ, cardo portæ, qui cum ipsa porta vertitur; (2) ossium quædam junctura instar vertebræ.

γιγγλυμοῦσθαι, ginglymo jungi.

γιγγλυμώδης εος, ᾱς, ὁ καὶ ἡ, quasi vertebrosus.

γιγγραίνω, f. ανῶ, cano tibia, quæ gingras dicitur. A γίγγρας. Hinc

γιγγρεαντὸς, ἡ, ὸν, qui ad gingras cantatur.

ΓΙΓΓΡΑΣ, ᾱ, ὁ, parvula quædam tibia lamentabilem sonum edens.

γιγγρασμὸς, ῦ, ὁ, cantus, seu sonitus τοῦ γίγγρα. A γίγγρας.

γίγνομαι, vide γίνομαι.

γιγνώσκω, vide γινώσκω.

γίνεσθαι, *fieri*, præs. inf. med. verbi γίνομαι.

γίνετ', *fiebat*, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* et per *Apostr.* pro ἐγίνετο. A γίνομαι.

ΓΙ῎ΝΝΟΣ, ᾱ, ὁ, equuleus, equus parvulus; (2) fœtus asininus, vel equinus, qui in ventre matris corrumpitur, et inde membris depravatis nascitur.

ΓΙ῎ΝΟΜΑΙ, vel γίγνομαι, f. γενήσομαι, p. m. γέγονα, nascor, gignor; (2) orior; (3) sum, fio; (4) accido, evenio, contingo. Γενέσθαι πρός τινος, μετά τινος, ab aliquo stare; ἀπό τινος, opponere; ἐπὶ πᾶμα, incidere; ἐν ποιήσει, versari; ἐξ ἴσου, æquare, τινὶ δι' ἔχθρας, inimicus esse; ἐπὶ ταὐτὰ τῆς γνώμης, idem sentire; ἐπ' ἐλπίδος, sperare; ἐπὶ τῆς γῆς, appellere.

γινώσκειν, præs. inf. act. *Dor.* pro γινώσκειν.

γινώσκετε, *scitis*, 2. plur. præs. ind. act.

γινώσκοντι, *Dor.* pro γινώσκοντι.

ΓΙΝΩ῝ΣΚΩ, vel γιγνώσκω, f. γνώσομαι, p. ἔγνωκα, nosco, cognosco, agnosco, intelligo, novi; (2) meum agnosco; (3) approbo; (4) censeo, existimo, judico, statuo; (5) sentio; (6) cognosco, coëo cum aliqua. "Εγνως ἄνδρα δυσηχέστατον, *Aristot. Thesm.* 9, 8. "Αδικα ἔγνωκε περὶ ἐμοῦ ὁ Ζεὺς, statuit, *Luc.*

γλαγτερὸς, ᾱ, ὁ, et

γλαγώεις, ὁέσσα, όεν, lacteus. A

γλάγος, εος, τὸ, lac. A γάλα.

γλαγοπῆξ, γος, qui lac concrescere facit, s. in quo lac concrescit. E γλάγος et πήγνυμι.

γλαγότροφος, ον, qui lacte alitur.

γλαγόφθαλμος, lac habens, *Epith.* uberis.

γλαγόων, οντος, ὁ, lactescens et nondum satis adultus. Ab eod.

γλάζω, cano.

γλαικάω, lacte plenus sum.

γλακτοτράγος, ον, pro γαλακτοφάγος, *Hom.*

γλαμάω, ῶ, f. ήσω, gramia laboro, lippio. A γλάμη, ης, ἡ, gramia, lippitudo; (2) oculorum sordes. A λήμη, *lippitudo.*

γλαμυλιάω, ῶ, idem quod γλαμάω. A

γλάμυξος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, oculi, quorum angui scabri sunt, s. scabra lippitudine laborant. A γλαμάω.

γλαμυρὸς, ᾰ, ὸν, gramiosus, lippus.

γλαμυώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem.

γλάμων, ονος, ὁ καὶ ὁ, idem. A γλάμη.

ΓΛΑΝΙ῝Σ, ίδος, ἡ, piscis quidam.

γλανὶς, ἡ, Hyæna.

γλαῤῥὶς, ίδος, ἡ, instrumentum architecti.

γλαῦξ, pro γλαῦκα, *noctuam*, acc. sing. a γλαυξ, *noctua.*

γλαυκιάω, ῶ, *Poët.* γλαυκιόω, glaucis oculis terribiliter intueor; (2) glaucesco. A γλαυκὸς.

γλαυκίδιον, τὸ, idem quod γλαυκίσκος, *Ath.*

γλαυκίζω, f. ίσω, ad glaucum colorem accedo; (2) obtuse video. Ab eod.

γλαύκιον, et γλαυκίον, herba quædam; (2) avis a glaucis oculis nomen habens.

γλαυκιόω, *Poët.* pro γλαυκιάω.

γλαυκιόων, præs. part. act. *Poët.* pro γλαυκιῶν.

γλαυκίσκος, ᾱ, ὁ, piscis quidam, qui et γλαυκίδιον. Ab eod.

γλαυκόμματος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, glaucos oculos habens, cæsius. Ex γλαυκὸς et ὄμμα, *oculus.*

ΓΛΑΥΚΟ῝Σ, ἡ, ὸν, glaucus, cæsius, cæruleus.

γλαυκότης, ητος, ἡ, glaucus color. A γλαυκός.

γλαυκοτρυγὴς, ὲς, cæruleum splendorem habens, *Diosc.*

γλαυκόφθαλμος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui cæsiis est oculis.

γλαυκοχαίτης, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cæsiam jubam, vel comam habens. Ex γλαυκὸς et χαίτη.

γλαυκόχροος, *contr.* γλαυκόχρως, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, glauci coloris. Ex γλαυκὸς et χρόα, *color.*

γλαυκόω, ῶ, cæsium reddo. A γλαυκός.

γλαυκώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, noctuæ speciem gerens. Ab eod.

γλαύκωμα, ατος, τὸ, vitium in oculo, glaucedo, suffusio, glaucoma. A γλαυκόω.

γλαυκῶπις, ίδος, ἡ, cœsios habens oculos. Minervæ *Epith.* Ex γλαυκὸς et ὤψ.

γλαυκωπὸς, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, glaucis oculis præditus.

γλαύκωσις, εως, ἡ, idem quod γλαύκωμα.

γλαυκῶψ, ῶπος, ὁ καὶ ἡ, qui cæsios oculos habet. Ex γλαυκὸς et ὤψ, *oculus.*

γλαὺξ, κὸς, ἡ, ulula, noctua. A γλαυκός.

γλαύσσω, splendeo, cerno. Ab eod.

γλάφω, τὸ, spelunca, antrum, caverna. A γλάφω.

γλαφυρῆσι, et γλαφυρῆς, *Ion.* pro γλαφυρεώς.

γλαφυρία, ας, ἡ, elegantia, concinnitas. A

γλαφυρὸς, ᾰ, ὸν, cavus, profundus; (2) scitus, elegans, venustus; (3) lautus; (4) aptus, appositus. A γλάφω.

γλαφυρῶς, *adv.* scite, eleganter, venuste.

ΓΛΑ῎ΦΩ, f. ψω, cavo; (2) sculpo.

γλευκαγωγὸς, ὸν, ὁ καὶ ἡ, mustum vehens. Ex γλεῦκος et ἄγω, *fero, veho.*

γλεύσινος, ίνη, ινον, musteus. A γλεῦκος.

ΓΛΕΥ῎ΚΟΣ, εος, *contr.* γλεῦκος, τὸ, mustum, decoctum, defrutum; (2) dulce, h. e. potus quilibet dulcis factitius.

γλεῦξις, εως, ἡ, idem.

γλευκοπότης, ᾱ, ὁ, musti, dulcioris potionis amans.

γλήμη, ης, ἡ, lippitudo. A λήμη.

γλήνεα, ων, τὰ, res ornatæ, pretiosæ, spectaculo dignæ. A γλήνη.

ΓΛΗ῎ΝΗ, ης, ἡ, pupilla oculi; (2) oculus; (3) pupa; (4) puella; (5) cavitas ossis quæ aliud os recipit.

γλήνης, εος, τὸ, stella; (2) lumen. A γλήνη.

ΓΛΗ῎ΧΩΝ, ωνος, ἡ, pulegium, herba. *Angl.* PENNYROYAL.

γληχωνίτης, ᾱ, ὁ, sc. οἶνος, vinum e pulegio confectum. A γλήχων.

ΓΛΙ῎Α, ας, ἡ, gluten.

ΓΛΙ῎ΝΟΣ, s. γλεῖνος, genus aceris campestris, gallica.

γλισχαίνω, f. ανῶ, viscosum sive lentum reddo. A γλίσχρος.

γλισχαντιλογιξεπίτριτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui damnosæ et levis litis est. Ex γλίσχρος, ἀντιλογία, *lis*, ἐξ, *ex*, et ἐπίτριτος, *quod conter è potest.* Vox Comica.

γλίσχασμα, ατος, τὸ, viscositas. A γλίσχος.

γλισχρεύομαι, f. εύσομαι, parcus et tenax sum.

γλισχρία, ίας, ἡ, miseria. Ab eod.

ΓΛΙ῎ΣΧΡΟΣ, ρα, ρον, lentus, viscosus, tenax, glutinosus; (2) lubricus; (3) tenax, parcus; (4) strictus; (5) jejunus; (6) valde sordidus; (7) ærumnosus; (8) gulosus; (9) suavis; (10) humilis; (11) adulator.

γλισχρότης, ητος, ἡ, viscositas, lentor, tenacitas; (2) lubricitas; (3) parcitas. A γλίσχρος.

γλισχρόχολος, ον, glutinosus et biliosus; γλισχρόχολα, excrementa glutinosa, et biliosa. A χολὴ, *bilis.*

γλισχρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, lentus, tenax, viscosus. Ab eod.

γλίσχρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui aliquid discupit; (2) infelix, infortunatus. Ab eod.

γλίσχρως, *adv.* tenaciter, more viscosorum; (2) lubrice; (3) parce, tenuitur; (4) vix, difficulter, ægre. Ab eod.

ΓΛΙ῎ΧΟΜΑΙ, cupio, adfecto, appeto Γλίχεσθαί τινος, τι, περί τινος. Τῶν ἐναντίων ἡ φύσις γλίχεσθαι, *Aristot.*

γλοιάζω, connivendo oculos obvolvo.

γλοιὰς, άδος, ἡ, equa maligno ingenio.

γλοίνης, ητος, ὁ, invalidus. A

ΓΛΟΙΟ῝Σ, ᾱ, ὸν, invalidus; (2) sordidus; (3) malignus, malis imbutus moribus; *Subst.* (4) sordes olei, strigmenta.

γλοιόω, ῶ, f. ώσω, lentum et viscosum reddo; *pass.* lentesco, viscosus fio. A γλοιός.

γλοιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, strigmentosus, glutinosus, viscosus. Ab eod.

γλοιωδῶς, *adv.* more eorum, qui nuunt capite, inter dormiendum; (2) conniventer.

γλῶτις, ωνος, τὰ, naticulæ, corpora duo dura in cerebro ad latera illius eminentia. A

ΓΛΟΥΤΟ῝Σ, ῖ, ὁ, nates, clunes.

γλυκάζω, f. άσω, dulce reddo; (2) dulcesco. A γλυκύς. Hinc

γλυκαίνω, f. ανῶ, dulce reddo.

γλύκανσις, εως, ἡ, q. d. dulcificatio. A γλυκαίνω.

γλύκασμα, ατος, τὸ, dulcedo. A γλυκάζω.

γλυκασμὸς, ῦ, ὁ, idem et ab eod.

γλυκεῖα, ας, ἡ, radix prædulcis, al. γλυκυῤῥίζος; ab Hippocrate vocatur γλυκύμηλον.

γλυκερεῖο, *dulcis*, gen. sing. *Ion.* pro γλυκερέος, a γλυκερός.

γλυκερὸς, ρὰ, ρὸν, dulcis.

γλυκεροχρὼς, ὸ καὶ ἡ, formosus, tener.

γλυκόεις, όεσσα, όεν, dulciusculus, subdulcis.

γλυκύδακρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, dulces fundens lachrymas. Ex γλυκὺς et δάκρυ, *lachryma.*

γλυκυδερκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, dulce videns, aut adspiciens, qui dulcis adspectus est. Ex γλυκὺς et δέρκω, *video.*

γλυκύδωρος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, qui suavia, vel dulcia largitur. Ex γλυκὺς et δῶρον, *donum.*

γλυκυηχής, έος, ὁ καὶ ἡ, dulcisonus. Ex γλυκὺς et ἠχέω, *sono.*

γλυκυθυμία, ας, ἡ, animæ suavitas, animi hilaritas. A

γλυκύθῡμος, ε, ὁ καὶ ἡ, exhilarans; (2) delicatus; (3) placido et miti animo prædditus. Ex γλυκὺς et θῡμός.

γλυκύκαρπος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui dulcem fructum fert. Ex γλυκὺς et καρπὸς, *fructus.*

γλυκυμείλιχος, ε, ὁ καὶ ἡ, dulciter mitis, dulciloquus. Ex γλυκὺς et μείλιχος, *blandus.*

γλυκύμηλον, ε, τὸ, malum prædulce. Ex γλυκὺς et μῆλον.

γλυκυστάζθενος, ον, virginea suavitate prædditus.

γλυκύσικερος, ε, ὁ καὶ ἡ, dulcedinem amarori permixtam habens. Ex γλυκὺς et σικερὸς, *amarus.*

γλυκύσπονδος, ον, dulce spirans, *Cyr.*

γλυκυῤῥίζα, ης, ἡ, dulcis radix, glycyrrhiza. Ex γλυκὺς et ῥίζα, *radix.* Hinc *Angl.* LIQUORICE.

γλυκλύῤῥιζον, ε, τὸ, idem et ex iisd.

γλυκύῤῥοος, ον, dulcifluus, *Cyr.*

ΓΛΥΚΥ Σ, εῖα, ὐ, *Gen.* έος, έως, έος, dulcis; (2) jucundus.

γλυκύσιδη, glycyside, planta quædam.

γλυκύσερυθρος, ε, ὁ καὶ ἡ, sapore dulci simul et acerbo prædditus.

γλυκύτης, ητος, ἡ, dulcedo; (2) Schema oratorium.

γλυκυτεράχηλος, ε, ὁ καὶ ἡ, dulcem cervicem seu dulce collum habens.

γλυκύφθογγος, ον, dulce sonans.

γλυκυφωνία, ας, ἡ, dulcis vox, cantus dulcis. A

γλυκύφωνος, ε, ὁ καὶ ἡ, cui dulcis est vox. Ex γλυκὺς et φωνὴ, *vox.*

γλυκύχυλος, ον, dulcem succum habens.

γλύμμα, ατος, τὸ, scalptura, cælatura, quod scalptum est. A γλύφω.

γλυπτὴρ, ῆρος, ὁ, scalptor, cælator.

γλύπτης, ε, ὁ, idem et ab eod.

γλυπτὸς, ὴ, όν, sculptilis; (2) scalptus.

γλύσσων, a γλυπίων, pro γλυκύτερος, a γλυκὺς, *Arist.*

γλυφάνιον, gen. sing. *Ion.* pro γλυφάνε. A

γλύφᾰνον, ε, τὸ, scalprum, instrumentum ferreum, quo metalla scalpuntur et cælantur.

γλύφᾰνος, ε, ὁ, scalptura, cælatura.

γλυφεῖον, ε, τὸ, scalprum.

γλυφεὺς, έως, ὁ, scalptor.

γλυφὴ, ῆς, ἡ, scalptura, cælatura.

γλυφὶς, ίδος, ἡ, incisura et crena sagittæ. A

γλύφω, f. ψω, scalpo, cælo. Γλύφειν τὰς ναῦς, *Arist.* A γλάφω.

γλῶβες, αἱ, spicæ seu aristæ, *Hes. Scut.* 398. *Al.* πτερυγλῶχες.

ΓΛΩ ΣΣΑ, *Attice*, γλῶττα, ης, ἡ, lingua; (2) dicendi facultas; (3) sermo unicuique genti peculiaris; (4) vocabulum peregrinum obscurum et exoletum; (5) lingua seu lingula tibiæ; (6) calceamentorum vincula.

γλωσσαλγέω, ῶ, f. ήσω, lingua doleo; (2) lingua prurio. Ex γλῶσσα et ἀλγέω, *doleo.*

γλωσσαλγία, ας, ἡ, linguæ dolor; (2) linguæ prurigo; (3) loquax maledicentia. Ex γλῶσσα et ἄλγος, *dolor.*

γλωσσαργία, ας, ἡ, garrulitas, loquacitas; (2) linguæ ignavia. A γλωσσαργός.

γλωσσαργὸς, ὴ, ὁ καὶ ἡ, garrulus, locutuleius, blatero, nugator. Ex γλῶσσα et ἀργός.

γλωσσάριον, ε, τὸ, lingula. *Dim.* a γλῶσσα.

γλώσσασπις, ίδος, ὁ καὶ ἡ, qui lingua pro clypeo utitur, qui sua se defendit facundia. Ex γλῶσσα et ἀσπὶς, *clypeus.*

γλωσσηματικὸν, ὴ, τὸ, vocabulum peregrinum, aut rarum, explicatione indigum. A γλῶσσα.

γλωσσηματικῶς, voce antiqua, rara, exquisita.

γλωσσογάστωρ, ορος, ὁ, qui linguæ ministerio ventrem alit, qui lingua victum quærit. Ex γλῶσσα et γάστηρ, *venter.*

γλωσσογράφος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui de glossematum interpretatione scribit. Ex γλῶσσα et γράφω, *scribo.*

γλωσσοειδὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, linguæ similis. Ex γλῶσσα et εἶδος, *species.*

γλωσσοκάτοχος, ε, ὁ καὶ ἡ, linguam continens. Ex γλῶσσα et κατέχω, *contineo.*

γλωσσοκομεῖον, ε, τὸ, vas, quod lingulas tibiarum recipit; (2) receptaculum quodvis. A

γλωσσόκομον, ε, τὸ, theca condendis lingulis tibiarum idonea; (2) loculus, cui Ægyptii includebant cadavera condita; (3) marsupium; (4) arca in templo collocata, in quam conjiciebatur pecunia. Ex γλῶσσα et κομέω, *curo.*

γλωσσοκρατέω, ῶ, f. ήσω, linguam coërceo, taceo. Ex γλῶσσα et κρατέω, *contineo.*

γλωσσομανία, ἡ, linguæ incontinentia, petulantia, &c.

γλωσσοσοφέω, ῶ, f. ήσω, linguam agiliter verso, blatero. Ex γλῶσσα et σοφέω.

γλωσσότμητος, ε, ὁ καὶ ἡ, cui lingua præcisa est. Ex γλῶσσα et τέμνω, *seco.*

γλωσσοτομέω, ῶ, f. ήσω, linguam amputo.

γλωσσοχαειτέω, ῶ, f. ήσω, lingua blandior. Ex γλῶσσα et χάειτ, *gratia, blanditiæ.*

γλωσσῴδης, ες, ὁ καὶ ἡ, lingulatus; (2) linguæ similis; (3) linguax, locutuleius.

γλῶττα, ης, ἡ, vide γλῶσσα.

γλωττιζὸς, ὴ, όν, ad linguam pertinens.

γλωττισμὸς, ὁ, ὁ, et γλώττισμα, ατος, τὸ, osculum, quo linguæ basiantium se contingunt mutuo. Ab eod.

γλωττοδεψέω, ῶ, fello, ore morigeror. Ex γλῶττα, pro γλῶσσα et δεψέω.

γλωττόκομον, ε, τὸ, id. quod γλωσσόκομον.

γλωττοτοιέω, verba fingo, formo, sed talia fere, qualia philosophi solent.

γλωττοσοφέω, ῶ, idem quod γλωσσοσοφέω.

ΓΛΩΧΙ Ν, ετ γλωχὶς, ίνος, ὁ, cuspis teli, angulus, acies.

γναθμὸς, ὅ, ὁ, mala, maxilla. A γνάθος.

ΓΝΑ ΘΟΣ, ε, ὁ, mala, maxilla; (2) dentes; (3) bucca. Hinc

γναθὼν, ῶνος, ὁ, parasitus; (2) nomen proprium. Ab eod.

γναμπτοῖσι, dat. pl. *Ion.* pro γναμπτοῖς. A γναμπτὸς, ὴ, όν, incurvus, flexibilis. A

γνάμπτω, f. ψω, inflecto carpendo vel vellicando polio. A κάμπτω.

γνάπτω, f. ψω, carpendo vel vellicando polio. Ab eod.

γνάπτωρ, ὁ, politor, *Man.* A γνάπτω.

γναφάλιον, ε, τὸ, herba, cujus foliis nonnulli pro gnaphalo utuntur. A γναφάλον.

γναφάλον, ε, τὸ, floccus fullonico carduo detractus e panno inter pectendum; (2) tomentum, quod culcitris infarcitur. A γνάπτω.

γναφεῖον, ε, τὸ, officina fullonis, fullonica. A γναφεύς.

γναφεὺς, έως, ὁ, fullo; (2) piscis quidam.

γναφευτικὴ, sc. τέχνη, ης, ἡ, fullonica, sc. ars. A γναφεύς.

γναφευτικὸς, ὴ, όν, ad fullones pertinens.

γναφεύω, fullonicam exerceo. Ab eod.

γναφικὸς, ὴ, όν, fullonicus, *Ep.*

γνάφος, ε, ὁ, carduus fullonis. A γνάπτω.

γνάψις, εως, ἡ, politio, quæ fit a fullonibus carpendo et vellendo. Ab eod

γνήσιος, ία, ιον, vel γνήσιος, ε, ὁ καὶ ἡ, legitime genitus; (2) genuinus, sincerus. A γίνομαι. Hinc

γνησιότης, ητος, ἡ, sinceritas, germanitas.

γνησίως, *adv.* legitime, genuine. Ab eod.

γνοίην, 1. sing. a. 2. opt. act. v. γιγνώσκω.

γνῶς, σκεν, a. 2. part. act. verbi ejusd.

γνόφαλλον, ε, τὸ, idem quod γνάφαλον (2), *Alcæ.*

γνοφερὸς, ᾱ, όν, tenebrosus, caliginosus.

γνοφόω, ῶ, f. ήσω, obtenebro.

ΓΝΟ ΦΟΣ, ε, ὁ, caligo, tenebræ; (2) turbo. Hinc

γνοφώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, caliginosus. Ab eod.

γνῦξ, *adv.* genu flexo. A γόνυ, *genu.*

γνῶ, *cognovit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* et *Poët.* pro ἔγνω, a verbo γινώσκω.

γνώμαες, *mentis*, gen. sing. *Dor.* pro γνώμης. A γνώμη, *mens.*

γνωμάτευμα, τὸ, decretum, judicium.

γνωματεύω, f. εύσω, sententiose loquor; (2) dignosco, judico. A γνώμη.

γνώμενται, a. 2. inf. act. *Dor.* pro γνῶναι.

γνώμη, ης, ἡ, sententia, mens; (2) voluntas; (3) consilium; (4) sententia, s. dictum aliquod insigne; (5) rogatio ad populum, relatio ad senatum; (6) senatus auctoritas, sc. cum intercessione tribuni senatus consultum impeditur. A γινώσκω.

γνωμηδὸν, *adv.* per singulorum sententias.

γνωμίδιον, ε, τὸ, sententiola.

γνωμικὸς, ὴ, όν, sententiosus. A γνώμη.

γνωμοδοτέω, ῶ, f. ήσω, consilium do, sententiam pronuncio. Ex γνώμη et δίδωμι, *do.*

γνωμολογέω, ῶ, fut. ήσω, sententiose dico, sententias loquor. A γνωμολόγος. Unde

γνωμολογία, ας, ἡ, dictio sententiæ; (2) sententiarum collectio.

γνωμολογικὸς, ὴ, όν, sententiis utens.

γνωμολογικῶς, *adv.* sententiose.

γνωμολόγος, ε, ὁ καὶ ἡ, sententiis frequenter utens. Ex γνώμη et λόγος.

γνωμονικὸς, ὴ, όν, peritus, sciens, doctus; (2) ad sciatherica pertinens. Hinc ἡ γνωμονικὴ, sc. τέχνη, Gnomonica, quæ est ars conficiendi solaria. A γνώμων.

γνωμονικῶς, *adv.* gnomonice.

γνωμοσύνη, ης, ἡ, scientia, acumen judicii.

γνωμοστατέω, sententiis acutis utor.

γνωμοστατικὸς, ὴ, όν, frequens acutis sententiolis.

γνωμοτύτος, ον, cum consilio excusus, seu fabricatus, *Ar.* A γνώμη et τύπτω.

γνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, cognitor; (2) index, nempe in solario; (3) norma, amussis; (4) dens, ætatis index. A γινώσκω.

γνῶναι, a. 2. inf. act. verbi γινώσκω.

γνωριζέσθω, 3. sing. præs. imp. pass. A γνωρίζω, f. ίσω, noscito, agnosco, cognosco; (2) probo, exploro; (3) notum facio, indico; (4) in memoriam revoco. Γνωρίζειν τὰς λέγοντας, ὁπόῖοι καὶ τινές εἰσι, *Isocr.* γνωρίζεσθαι πρὸς τινος, *Luc.*

γνώριμος, ε, ὁ καὶ ἡ, notus, cujus notitiam habemus; (2) notus, familiaris; (3) clarus, celebris; (4) discipulus. A γνωρίζω.

γνωρίμως, *adv.* familiariter.

γνώρισμα, ατος, τὸ, indicium, nota; (2) proprietas; (3) insigne, ornamentum, decus.

γνωρισμὸς, ὁ, agnitio e signis, &c.

γνωριστικὸς, ὴ, όν, notitiam præbens, indicans. A γνωρίζω.

γνωρίω, *notum faciam*, 1. sing. fut. 1. ind. act. *Att.* pro γνωρίσω, a verbo γνωρίζω.

γνώσαι, 2. sing. fut. 1. ind. med. *Ion.* pro γνώσεσαι.

γνώσῃ, 2. sing. f. 1. ind. med. *Att.* et *Ion.* pro γνώσεσαι, a γινώσκω.

γνωσθεὶς, *cognitus*, a. 1. part. pass.

γνωσθήτω, *notum sit*, 3. sing. a. 1. imper. pass.

γνωσιμαχέω, ῶ, f. ήσω, repugno sententiæ meæ eamque muto, pœnitentiam ago, resipisco. Ex γνῶσις et μάχομαι, *pugno.*

γνωσίμαχος, inimicus sententiæ; nomen hæreticorum. Ex iisd.

γνῶσις, εως, ἡ, cognitio, notitia; (2) cognitio judicis; (3) scientia, doctrina, sapientia; (4) coitus cum fœmina. A γινώσκω.

γνώσομαι, 1. sing. f. 1. ind. med. verbi γινώσκω.

γνώστης, ε, ὁ, cognitor, ariolus. Ab eod.

γνωστικὸς, ὴ, όν, cognoscendi facultate prædditus. Hinc οἱ Γνωστικοὶ, qui in mysteria Dei altius quam cæteri se penetrasse credebant, iique vel Christiani recte sentientes, ut ap. *Clem. Alex.* sæpe, vel hæretici, ap. *Epiphan. Ern.* A γνωστὴς.

γνωστὸς, ὴ, όν, notus, cognitus; (2) amicus.

γνωτὴ, ῆς, ἡ, soror. A γνωτός.

γνωτὸς, ὴ, ὁ, notus; (2) consanguineus, propinquus, frater. A γινώσκω.

γνωτοφόντις, ἡ, interfectrix fratris, propinqui.

γνῶτω, *noscito*, 3. sing. a. 2. imper. act.

γνώωσι, 3. pl. a. 2. conj. act. *Poët.* γνῶσι.

γοάοντι, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro γοῶσι. A

ΓΟΑ Ω, ῶ, fut. ήσω, et γοάομαι, ῶμαι, gemo, deploro, defleo. Γοᾶσθέ μ', ὦ γυναῖκες, *Arist. Thesm.* 1045.

γόγγρος, ε, congrus, vel conger, piscis; (2) arborum tuberculum rotundum, olivæ simile.

γογγροειδὴς, ὲς, congro similis.

γογγροκτόνος, ὁ, qui congrum occidit.

γογγρών, ῶνος, ἡ, tumor gutturis, aliarumque nervosarum partium.

γογγύζω, f. ύσω, murmuro, musso.

γογγύλευμα, ατος, τὸ, coagmentum rotundum, opus teres, orbis. A

γογγυλεύω, f. εύσω, rotundo, rotundum efficio. A γογγύλος.

γογγυλέω, ῶ, f. ήσω, idem et ab eod.

γογγύλη, ης, ἡ, rapum rotundum; *Angl.* TURNIP; (2) maza rotunda. Ab eod.

γογγυλίδιον, ου, τὸ, rapulum; (2) pillulæ minutæ. *Dim.* a γογγύλη.
γογγυλίζω, f. ίσω, idem quod γογγυλεύω.
γογγύλιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod γογγύλος.
γογγυλίς, ίδος, ἡ, rapa. A γογγύλος.
γογγύλος, η, ον, rotundus. A στρογγύλος.
γογγυλοσκηνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tabernaculum seu domicilium habens rotundum. Ex γογγύλος et σκηνὴ, *tabernaculum.*
γογγυλωτὸς, ἡ, ὸν, qui rotunda est facie, rotundus visu seu adspectu. Ex γογγύλος et ὤψ, *oculus, vultus.*
γογγυσμὸς, οῦ, ὁ, murmur, mussitatio, fremitus. A γογγύζω.
γογγυστὴς, οῦ, ὁ, murmurator. Ab eod.
γογγυστικὸς, ἡ, όν, ad murmurationem propensus.
γοᾶδνος, ον, q. d. luctu dotatus, lugens. Ex γόος et ἔδνον.
γοερὸς, ρὰ, ρὸν, lugubris, flebilis, lamentabilis. A γοάω.
γοερῶς, *adv.* lamentabiliter.
γοέμεναι, præs. inf. act. *Dor.* pro γοᾶν, a γόημι, idem quod γοάω, *gemo.*
γοέων, ονος, ὁ, ἡ, gemibundus, lamentabilis. Ab eod.
γοητλάνης, ες, ὁ καὶ ἡ, q. d. luctigavus. Ex γόης et πλάνη, *error.*
ΓΟΉΣ, ητος, ὁ, incantator, præstigiator; (2) impostor quivis. Hinc
γοητεία, ας, ἡ, præstigiæ, incantamentum.
γοήτευμα, ατος, τὸ, idem.
γοητευτικῶς, incantandi, fascinandi causa.
γοητεύω, f. εύσω, incanto, fascino, incantatione et præstigiis decipio; (2) illicio, pellicio. Ἐξαπατῶντες καὶ γοητεύοντες, *Plat.* A γόης.
γοητικὸς, ἡ, όν, incantatorius. Ab eod.
Γολγοθᾶ, Golgotha, Nomen *Syr.* ἄκλιτον. *Locus calvariæ.*
Γόμορρα, ας, ἡ, Gomorrha. Nomen urbis Hebr. *Habitatio.* Hinc
Γόμορρος, ου, ὁ, ἡ, Gomorrhæus.
γόμος, ου, ὁ, onus navis; (2) merces. A γέμω.
γομοῦχος, ου, ὁ καὶ ἡ, sarcinarius. Ex γόμος et ἔχω.
γομόω, ῶ, f. ώσω, onero. A γόμος.
γομφάριον, ου, τὸ, parvus clavus; (2) piscis quidam. A γόμφος. Hinc
γομφίασις, εως, ἡ, mobilitas dentium, morbi genus.
γομφιασμὸς, οῦ, ὁ, confractio, vel stupor dentium. Ab eod.
γομφιόδοντος, ον, circa molares dentes strepens, *Ep.*
γόμφιος, ου, ὁ, dens molaris. A γόμφος.
γομφόδετος, ον, clavis firmatus. A δέω, *ligo.*
γομφοστάγης, ες, idem; (2) accuratus, exquisitus. A πήγνυμι.
ΓΌΜΦΟΣ, ου, ὁ, cuneus; (2) clavus; (3) piscis quidam. Hinc
γομφοτήριον, ου, τὸ, clavus ligneus; id quo fit coagmentatio, clavus, *Steph.*
γομφότομος, ου, ὁ, clavis fixus. Ex γόμφος et τέμνω, *seco.*
γόμφωμα, ατος, τὸ, coagmentatio per clavos.
γόμφωσις, εως, ἡ, idem.
γομφωτὴς, ἡ, ὸν, coagmentatus, compactus. A
γομφόω, ῶ, fut. ώσω, clavis compingo; (2) compingo quovis modo. A γόμφος.
γονατίζω, fut. ίσω, geniculo, genua flecto; (2) in genua procumbere facio. A γόνυ.
γονάτιον, ου, τὸ, geniculum. *Dim.* ab eod.
γονατόδεσμος, ου, ὁ, genuale, scil. ligaculum, periscelis. Ex γόνυ et δεσμός.
γονατόομαι, ώμαι, f. ώσομαι, geniculor, in geniculum nodor. A γόνυ, *genu.*
γονατώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, geniculatus, geniculis cinctus, nodis geniculatus. Ab eodem.
γονεία, ας, ἡ, fœtificatio. A γονεύς.
γονεῖς, *parentes*, nom. pl. *contr.* pro γονέες. A
γονεὺς, έως, ὁ, parens. A γονὴ, *genitura.*
γονὴ, ῆς, ἡ, genitura; (2) semen genitale; (3) fœtus, soboles. A γίνομαι.
γονῆος, gen. sing. *Ion.* pro γονέος, a γονεύς.
γόνιμος, ε, ὁ καὶ ἡ, genitalis; (2) prolificus, fœcundus; (3) generosus. Ab eod.
γονίμως, *adv.* fœcunde.
γονιμότης, ητος, ἡ, fœcunditas.
γονιμώδης, ώδες, fœcundus.
γονόεις, όεσσα, όεν, fœcundus, fertilis. A γίνομαι, *nascor.*
γονοποιέω, fœtifico. Ex γονὴ, s. γόνος et ποιέω.
γονοποιΐα, ας, ἡ, fœtura, fœtificatio.
γονόῤῥοια, ας, ἡ, seminis genitalis profluvium. A
γονόῤῥοιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui seminis fluxum patitur. Ex γονὴ s. γόνος et ῥέω, *fluo.*
γονορῥύα, idem quod γονόῤῥοια.
γονορῥύας, ου, ὁ, ἡ, fluxum seminis patior.
γονορρύης, ᾱ, ὁ, idem quod γονόῤῥοιος.
γόνος, ου, ὁ, soboles, proles; (2) generatio; (3) genus; (4) genitura, semen. A γίνομαι, *nascor.*
γονὸς, οῦ, ὁ, locus, vel solum fertile. Ab eod.
ΓΌΝΥ, υος, et γόνᾰτος, et *Poët.* γενὸς, τὸ, genu; (2) internodium.
γονυαλγὴς, ὁ καὶ ἡ, genuum dolore laborans.
γονυκλινέω, ῶ, f. ήσω, genu flecto. A
γονυκλίνης, εος, ὁ καὶ ἡ, genua flectens. Ex γόνυ et κλίνω, *flecto.*
γονυκλισία, ας, ἡ, genuflexio, supplicatio quæ fit genibus flexis. Ex γόνυ et κλίσις.
γονύχεστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, blæsus; (2) cui genua trepidant; (3) timidus; (4) cinædus, mollis. Ex γόνυ et χεύτος.
γονυτετέω, ῶ, f. ήσω, ad genua accido. A
γονυτετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, accidens ad genua alicujus. Ex γόνυ et πίπτω.
γοοπλάνης, ες, luctivagus, *Nonn.*
γόος, ου, ὁ, luctus. A γοάω.
γόργειος, εία, ειον, Gorgonius. A Γοργώ.
γοργεύω, f. εύσω, gradum cito, festino. A γοργὸς.
γοργιάζω, Gorgiæ dictionem tumidam et artificia imitor.
γοργίειος, α, ον, γοργόνειος, et γοργονώδης, idem quod γόργειος.
γοργολόφα, ης, ἡ, galeam habens ex capite Gorgonis, caput Gorgonis in cono galeæ gestans. Ex Γοργὼ et λόφος.
γοργολόφος, ᾱ, ὁ, idem et ex iisd.
γοργόνειος, εία, ειον, idem quod γόργειος.
γοργόνωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, in tergore Gorgonis caput pictum habens. Ex Γοργὼ et νῶτος.
γοργόομαι, ῶμαι, f. ώσομαι, agiliorem et vivaciorem me præbeo; (2) ferocio, efferor. A
ΓΟΡΓΌΣ, ή, όν, velox, vividus; (2) torvus.
γοργότης, ητος, ἡ, celeritas; (2) torvitas. A γοργός.
Γοργώς, *Gorgonis*, gen. sing. *contr.* pro Γοργόος, a nom. Γοργὼ, *Gorgo.*
γοργώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, interfector, vel idem.
γοργωπὸς, ὁ καὶ ἡ, Gorgonis interfectrix.
γοργωφόνη, ης, ἡ, Gorgonis interfectrix.
γοργωφόνος, ὁ καὶ ἡ, interfector, vel idem.
Γοργὼ, ὼος, *contr.* ῶς, ἡ, celeritas; (2) Gorgo, una filiarum Phorci, Medusa scilicet, vel Stheno, vel Euryale, quæ junctim Γοργόνες dicuntur. A
γοργὼν, όνος, ὁ, idem; (2) animal noxium in Africa.
γοργῶπις, ιδος, ἡ, adspectu horrenda, ut Gorgo.
γοργωπὸς, ὸν, ὁ, adspectu horrendus, ut Gorgo. Ex Γοργὼ et ὤψ, *oculus, vultus.*
γόν, igitur; (2) certe, quidem; (3) saltem; (4) etiam. Ex γε et ὄν.
γνυάζομαι, fut. άσομαι, genua amplectens oro. Τῶν ὕπερ ἑνθαδ' ἐγὼ γνυάζομαι ἠ παρεόντων, *Il.* 15, 665. A γόνυ.
γένεαῦ', pro γένεατο, acc. plur. *Ion.* pro γόνατα.
γνυαλγὴς, ὲς, idem quod γονυαλγής.
γένεσμα, τος, τὸ, supplicatio.
γενείσιν, *fertilibus*, dat. plur. *Ion.* pro γονεῖς. A γενὲς, *fertilis.*
γενόομαι, ώμαι, genua amplector supplex.
γενοπαχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, genua pinguis, tumida habens genua. Ex γονὺ et παχὺς, *crassus.*
γενὸς, ὴ, όν, fertilis; (2) *Substantive* solum fertile vel ferax.
γένων, gen. pl. *Ion.* pro γονύων, a γόνυ.
γόων, idem quod γοάων, *Hom.*
γοώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, lugubris. A γοάω.
γοᾶσα, *contr.* pro γοάουσα, a γοάω.
γοᾶδδην, *adv.* expresse, quasi depictim. A γράφω.
ΓΡΆΒΙΟΝ, ου, τὸ, tædæ genus.
ΓΡΑΙ᾽Α, ας, ἡ, anus, vetula; (2) cutis circa umbilicum, quia in ea rugæ senectutem indicant; (3) una Γραιῶν, quæ certæ Deæ gentilium erant. *Hes.* Ceres.
γραία, ας, ἡ, arca panaria. A γράω, *edo.*
γραΐδιον, ου, τὸ, anicula. *Dim.* a γραῖα.
Γραικίτης, ὁ, Græcus, *Lyc.*
γραϊκὸς, ἡ, όν, anilis. A γραῖα.

ΓΡΑΙΚΟ᾽Σ, ή, όν, Græcus, a, um.
γραίνω, f. ᾶνῶ, comedo, quasi a γράω, *edo.*
γραιόομαι, ώμαι, anus fio, senesco. A γραῖα.
γραῖς, ίδος, ἡ, anus. Ab eod.
γράμμα, ατος, τὸ, litera, scriptum; (2) *antig. pro* libro; (3) scriptum quodcunque, ut tabulæ publicæ, leges, libri rationum, &c. et *in plurali* (4) epistola, literæ; (5) literæ, doctrina; (6) acta publica, tabulæ; (7) chirographum.
γραμμάδιον, ου, τὸ, scrupulum, vigesima quarta pars unciæ. A γράμμα.
γραμματεία, ας, ἡ, scriptura, literatura.
γραμματεῖον, ου, τὸ, tabella, libellus, codicillus, album; (2) volumen quodcunque; (3) testamentum, testamenti exemplum; (4) chirographum, cautio; (5) ludus literarius; et *in plural.* (6) acta et documenta publica; (7) rationes argentarii.
γραμματεύς, έως, ὁ, scriba; (2) magistratus nomen, variæ in variis civitatibus potestatis; (3) *in S. lib.* legis divinæ interpres, Theologus, Theologiæ Doctor.
γραμματεύω, f. εύσω, sum scriba, scribæ munus gero. A γραμματεύς.
γραμματίδιον, ου, τὸ, epistolium *impr.* amatorium; (2) schedula testificantis; (3) tabella, libellus. *Dim.* a γράμμα.
γραμματίζω, f. ίσω, literas, initia linguæ trado, i. e. legendi et scribendi scientiam.
γραμματιστεύομαι, f. εύσομαι, grammaticum, seu literatorem ago. A γραμματικός.
γραμματικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, grammatica, sc. ars. Ab eodem.
γραμματικὸς, ἡ, όν, literator, grammaticus; (2) calculo, numeris tractandis peritus.
γραμματικῶς, *adv.* grammatice.
γραμμάτιον, ου, τὸ, id. quod γραμματίδιον.
γραμματιστὴς, οῦ, ὁ, grammaticæ præceptor. A γραμματίζω.
γραμματοδιδασκαλεῖον, ου, τὸ, ludus literarius. A
γραμματοδιδάσκαλος, ου, ὁ, qui literas docet, ludi literarii magister. Ex γράμμα et διδάσκαλος, *magister.*
γραμματοεισαγωγεὺς, έως, ὁ, publicarum literarum promulgator; (2) ad literas introductor. Ex γράμμα et εἰσαγωγεύς.
γραμματόκον (μέλασμα), atramentum, *Ep.* A τίκτω.
γραμματοκύφων, ωνος, ὁ, pueros docens, sc. legere vel scribere (vilis et contemptibilis ut γραμματιστής). Ex γράμμα et κύφων, a κύπτω.
γραμματολιπερίφιδες, οἱ, literarum depravatores, *Ep.*
γραμματοφορέω, ῶ, f. ήσω, literas fero. A
γραμματοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, tabellarius. Ex γράμμα et φέρω.
γραμματοφυλάκιον, ου, τὸ, locus, ubi scripta publica adservantur. Ex γράμμα et φύλαξ, *custos.*
γραμμὴ, ῆς, ἡ, linea; (2) carceres sive initium curriculi, quod olim ducta linea notabatur; (3) tabula, in qua latrunculis ludebatur. A γράφω. Hinc
γραμμίζω, f. ίσω, latrunculis ludo.
γραμμικὸς, ἡ, όν, linearis; (2) linearum peritus. Ab eod.
γραμμισμὸς, οῦ, ὁ, ludus latrunculorum. A γραμμίζω.
γραμμοποίκιλος, ον, lineis variis distinctus, virgatus, scutulatus.
γραμμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, lineæ similis. A γραμμὴ.
γραολογία, ας, ἡ, aniles nugæ, fabulæ aniles.
γραοτρεπὴς, ές, aniculas decens, anilis.
γραοσόβης, ου, ὁ, qui vetulas abigit, proprie ab emendis piscibus. Vox Comica. A γραῖα et σοβέω, *abigo.*
γραοφίλος, ὁ, aniculæ amans.
γράσις, ιδος, ἡ, senecta, seu exuviæ serpentis, cicadæ, et similium; (2) avis species.
γραπτὴρ, ῆρος, ὁ, scriptor. A γράφω.
γράπτης, ου, ὁ, rugosus. Ab eod.
γραστὸς, ὴ, όν, scriptus, exaratus. Ab eod.
γραπτὺς, ύος, ἡ, inscriptio corporis vulneribus; (2) scarificatio. Ab eod.
ΓΡΆΣΟΣ, ου, ὁ, sordes, quæ in ovium lanis colliguntur; (2) alarum fœtor.
ΓΡΆΣΣΟΣ, ου, ὁ, clamor militum in conflictu primo.
γράστις, εως, ἡ, gramen. A γράω.
γράσων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, hircosus, cui fœtent alæ; (2) fatuus, stultus, demens. A γράσος.

γραῦς, αὐός, ἡ, anus. A *γραῖα*.
γραφεῖδιον, ου, τὸ, stilus; (2) penicillus.
γραφεῖον, ου, τὸ, idem. A
γραφεύς, έως, ὁ, scriptor; (2) pictor.
γραφή, ῆς, ἡ, scriptura, scriptio; (2) pictura; (3) accusatio.
γραφήτωσαν, 3. pl. a. 2. imper. pass. verbi γράφω.
γραφίδιον, ου, τὸ, stilus. *Dim.*
γραφικός, ὴ, όν, scriptorius, (2) pingendi peritus.
γραφικῶς, *adv.* graphice, expresse.
γραφίς, ίδος, ἡ, stilus. A
ΓΡΑΦΩ, f. ψω, scribo; (2) pingo; (3) insculpo; (4) fero legem ad populum, sancio. Γράφω σε μυρίας δραχμὰς, accuso, *Aristoph. Av.* 1057. Γράφεσθαί τινα παράνομον, ἐπί τινος, accusare coram; δίκην, impingere.
γραφωεῖον, scripturio.
γράψης, 2. sing. a. 1. conj. act. v. *γράφω*.
γράψον, *scribe*, 2. sing. a. 1. imper. act.
ΓΡΑΩ, ῶ, f. ἄσω, comedo.
γραώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, anilis. A *γραῦς*.
γρηγορέω, ῶ, f. ήσω, vigilo. Ab *ἐγρηγορέω*.
γρηγόρησις, εως, ἡ, vigilantia. A *γρηγορέω*.
γρηγορικός, ὴ, όν, vigil, pervigil. Ab eod.
γρηγορός, όν, vigil, *Sibyl.*
γρηγορῶς, perf. part. med. *Ion.* pro ἐγρηγορώς, a verbo γρηγορέω, *vigilo.*
γρῆϊς, ϊδος, ἡ, ὁ καὶ ἡ, anilis; (2) antiquus. A *γραῖα*.
γριπάομαι, et γριφάομαι, it. γρίπομαι, et γρίφομαι, ap. *Hipp.* vellico, lancino, de doloribus e spasmo.
γριπεύς, έως, ὁ, piscator; (2) qui consuit, vel sarcit retia. A *γρίπος*.
γριπεύω, piscor. A præc.
γριπίζω, f. ίσω, piscor. A *γρίπος*. Hinc
γρίπισμα, ατος, τὸ, lucrum, captura.
ΓΡΙΠΟΣ, υ, ὁ, rete.
γρίπων, ὁ, piscator. A *γρίπος*.
γριφεύω, f. εύσω, griphos dissolvo. A
γρίφος, υ, ὁ, vel γρίφος, εος, τὸ, rete; (2) sagena; (3) convivalis quæstio ænigmatica; (4) ænigmaticus et ambiguus sermo quivis, griphus. A *γρίπτος*.
γριφώδης, εως, ὁ καὶ ἡ, gripho similis; (2) intricatus. A *γρίφος*.
ΓΡΟΝΩΝ, primum rudimentum tibicinum, modulus, quem primum docentur, scil. qui tibias inflare discunt.
ΓΡΟΣΦΟΣ, υ, ὁ, teli genus, pilum, hastæ cuspis, quam terræ infigimus; (2) glans qualis funda excutitur.
γροσφομάχος, ὁ, miles levis armaturæ, veles.
γροσφοφόρος, υ, ὁ, idem.
γρῦνος, ὁ, griphus, *Lycurg.*
ΓΡΥ, vel γρῦ, quicquid minimum est; (2) sordes, quæ sunt sub unguibus; (3) genus quoddam parvi numismatis; (4) vox suum; item eorum, qui dedignantur respondere.
γρύζω, f. ύξω, grunnio; (2) hisco, leniter loquor, allatro. Οὐ γὰρ γρύξειν εἶᾶθ' ἡμᾶς, *Arist. Lys.* 511. A *γρῦ*.
γρυστὸν, (ἔστιν ὑμῖν;) hiscere audetis? *Ar.* A *γρύζω*.
γρύλλη, ης, ἡ, grunnitus. Ab eod.
γρυλλίζω, f. ίσω, grunnio. A *γρύλλη*.
γρυλλισμὸς, οῦ, ὁ, grunnitus. A *γρυλλίζω*.
γρυλλίων, ονος, ὁ, idem. *Dim.* a
γρύλλος, υ, ὁ, idem quod *γρυλλισμός*.
γρυμαία, ας, ἡ, peræ quoddam genus; (2) res vilis et minimi pretii. A *γρῦ*.
γρυμαιοπώλης, ου, ὁ, qui peras et scruta vendit. Ex *γρυμαία* et *πωλέω*, *vendo*.
γρυπαίετος, ὁ, adunca aquila: potius avis mixta ex aquilarum et gryphum genere, *Ar.*
γρυπαίνω, incurvor. A *γρυπός*.
γρυπὸς, ὴ, ὁ, qui naso, vel rostro est aduncо.
γρυπὸς, ὴ, ὁν, incurvus, aduneus, inflexus. A *γρύπη*. Hinc
γρυπότης, ητος, ἡ, incurvitas, aduncitas, peculiaritier nasi.
γρυσμὸς, ὁ, grunnitus. A *γρύζω*.
γρυτάω, ῶ, f. ώσω, aduncum reddo, incurvum et inflexum facio. Ab eod.
γρύτωσις, ἡ, incurvatio, inflexio, *Steph.*
γρυτάομαι, ωμαι, τὰς, scruta. A *γρῦ*.
γρύτη, ης, ἡ, idem et ab eod.
γρυτοπωλεῖον, locus ubi scruta venduntur.
γρυτοπώλης, ου, ὁ, scrutorum venditor. Ex *γρύτη* et *πωλέω*.
ΓΡΥΨ, υπὸς, ὁ, gryps, gryphus.
ΓΡΩΝΗ, ης, ἡ, et γρῶνος, ὁ, caverna, saxum exesum, excavatum.

ΓΥ'Α, ας, ἡ, arvum, jugerum; (2) via; (3) fossa.
γύαια, ων, τὰ, funes, quibus naves terræ alligantur. A *γύα*.
γυάλαι, ων, αἱ, pocula. Vox Megarica.
γυάλιον, gen. sing. *Ion.* pro *γυάλα*.
ΓΥΆΛΟΝ, ου, τὸ, cavitas; (2) vola; (3) vallis. Hinc
γυαλὸς, ὴ, όν, qui manu comprehendi potest.
γυαλοχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui facit membra apta ad ferendos labores; (2) vegetus. Ex *γύϊον*, *membrum*, et ἀχέω, *sufficio*.
γύης, υ, ὁ, dentale, pars aratri. A *γύα*.
γυήτης, υ, ὁ, claudus. A *γυιός*.
γυιαλθὴς, ές, membra sanans, *Nic.* A *γυῖον* et ἄλθω.
γυιαλκὴς, (παλαισμοσύνη) lucta quæ nititur membrorum robore, *Opp.*
γυιοβαρὴς, ές, membra gravans, male afficiens.
γυιοδόρος, υ, ὁ καὶ ἡ, membra depascens. Ex *γυιον* et βορὸς, *edax*.
γυιοδάμας, α, ὁ, *Poët.* et *Dor.* qui membra domat. Ex *γυιον* et δαμάω, *domo*.
γυιόκολλος, υ, ὁ καὶ ἡ, membra, pedes constringens.
γυιοκόρος, υ, ὁ καὶ ἡ, membra depascens; (2) membra fatigans. Ex *γυιον* et κείρω.
ΓΥΙ'ΟΝ, υ, τὸ, membrum, in primis majus, ut pes manusve.
γυιοπάγης, ὲς, qui membra facit torpida, rigida, ut frigus.
γυιοπέδη, ης, ἡ, pedica.
γυιὸς, ὴ, όν, claudus. A *γυῖον*.
γυιοτάκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, membra tabefaciens. Ex *γυῖον* et τήκω, tabesco.
γυιοτόρος, ὁ καὶ ἡ, membra transfigens, lacerans.
γυιοφᾰ́γος, υ, ὁ καὶ ἡ, membra exedens. Ex *γυῖον* et φαγέϊν, *comedere*.
γυιόω, ῶ, f. ώσω, membra frango; (2) claudum reddo; (3) enervo. A *γυιός*.
γυιωθὲὶς, aor. 1. part. pass. verbi *γυιόω*.
γυλιούχη, ενος, ὁ καὶ ἡ, cervicem prælongam et gracilem habens. Vox Comica. Ex *γυλιὸς*, et *αὐχὴν*, *cervix*.
ΓΥΛΙΟ Σ, ῦ, ὁ, et γύλιος, vasculum militare, vimineum in primis, in quo cibus adservabatur.
γυμνάζω, f. άσω, exerceo. A *γυμνὸς*.
γυμνὰς, άδος, ἡ, exercitationi dedita. Ab eod.
γυμνασία, ας, ἡ, exercitatio. A *γυμνάζω*.
γυμνασιαρχέω, ῶ, f. ήσω, exercitationibus præsum, sum gymnasiarcha. A
γυμνασιάρχης, υ, ὁ, gymnasii præfectus, gymnasiarcha. Ex *γυμνάσιον* et ἄρχω, *princeps*.
γυμνασιαρχία, ας, ἡ, gymnasii præfectura.
γυμνασιάρχος, υ, ὁ, idem et ex iisd.
γυμνάσιον, ου, τὸ, exercitatio; (2) palæstra, gymnasium, locus, in quo se nudi exercent. A *γυμνάζω*.
γύμνασις, εως, ἡ, exercitatio. Ab eod.
γύμνασμα, ατος, τὸ, idem et ab eod.
γυμναστὴς, οῦ, ὁ, præfectus pueris exercendis.
γυμναστικὸς, ὴ, όν, exercitatorius. Ab eod.
γυμναστικῶς, *adv.* more palæstrico.
γυμνήλιος, ὴ, όν, inops. A *γυμνός*.
γυμνῆς, ήτος, ὁ, miles levis armaturæ, veles. Ab eod.
Γυμνησίαι et Γυμνήτιδες, insulæ Baleares.
γυμνητεία et γυμνητία, ἡ, levis armatura, i. e. milites levis armaturæ. A *γυμνὴς*.
γυμνητεύω. f. εύσω, sum miles levis armaturæ; (2) nudus sum. Γυμνητεύομεν τῷ κολακίζομεν, 1 *Cor.* 4, 11. Ab eod.
γυμνήτης, ου, ὁ, idem quod *γυμνὴς*.
γυμνητικὸς, ὴ, όν, levis armaturæ; (2) qui nudus degit. A *γυμνήτης*.
γυμνικὸς, ὴ, όν, gymnicus. A *γυμνὸς*.
γυμνίτης, ὁ, nudus, *Lyc.*
γυμνοδερκέομαι, ῆμαι, nudus conspicior. Ex *γυμνὸς* et δέρκω, *conspicio*.
γυμνόκαρπος, υ, ὁ καὶ ἡ, cujus fructus nudi sunt, qui non habet fructus involucro tectos. Ex *γυμνὸς* et καρπὸς, *fructus*.
γυμνοπαιδίαι, αις, ἡ, nudorum puerorum exercitatio. *Plut.* in *Lycurg.* cap. 15. Ex *γυμνὸς* et παὶς, *puer*.
γυμνοποδέω, ῶ, f. ήσω, nudis pedibus incedo; (2) nudipedalia exerceo. A *γυμνόπους*.
γυμνοποδὴς, idem quod *γυμνόπους*.
γυμνοποδία, ας, ἡ, incessus nudis pedibus; (2) saltationis genus; (3) nudipedalia. A *γυμνόπους*.

γυμνόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, qui nudis pedibus est, vel incedit. Ex *γυμνὸς* et πῦς.
ΓΥΜΝΟ Σ, ὴ, όν, nudus; (2) inermis; (3) destitutus rebus quibusvis; pauper, inops; (4) solus; (5) puer imberbis; (6) manifestus, apertus.
γυμνοσοφισταὶ, ῶν, οἱ, Indorum sapientes, qui nudi vitam voluptatis expertem agebant. Ex *γυμνὸς* et *σοφιστὴς*, *sapiens*.
γυμνόσπερμος et γυμνοσπέρματος, υ, ὁ καὶ ἡ, cujus semen nudum, i. e. nullis involucris tectum est.
γυμνότης, ητος, ἡ, nuditas; (2) paupertas. A *γυμνὸς*.
γυμνόω, ῶ, fut. ώσω, nudo; (2) spolio, privo; (3) aperio, detego. Ab eod. Hinc
γυμνωθέντα, acc. s. m. g. a. 1. part. pass. v. *γυμνόω*.
γύμνωσις, εως, ἡ, nudatio; (2) nuditas.
γυνὰ, *mulier*, *Dor.* pro *γυνή*.
γύναι, *o mulier!* voc. sing. ab inus. *γύναιξ* pro *γυνή*.
γυναικάδελφος, ὁ, uxoris frater.
γυναικάνηρ, mollis, effeminatus. Ex *γυνὴ*, γυναικὸς, *mulier*, et ἀνὴρ, *vir*.
γυναικάριον, υ, τὸ, muliercula. *Dimin.* a *γυνή*.
γυναικεῖον, υ, τὸ, gynæceum, conclave mulierum. A
γυναικεῖος, ία, εῖον, muliebris. Hinc τὰ γυναικεῖα, ων, menstrua.
γυναικείως, *adv.* muliebriter.
γυναικίας, ου, ὁ, muliebris, effeminatus.
γυναικίζω, f. ίσω, cultu gestuque feminam reddo; (2) effemino. *In med.* cultu femineo utor; (2) muliebriter, effeminate vivo, muliebria patior.
γυναικικὸς, ὴ, όν, effeminatus, muliebris.
γυναικίσις, ὴ, imitatio muliebris.
γυναικισμὸς, οῦ, ὁ, superstitio, metus aliave pars indolis muliebris. A *γυναικίζω*.
γυναικιστὶ, *adv.* muliebriter.
γυναικόβουλος, ὁ καὶ ἡ, muliebriter consulens, a muliere excogitatus, muliebris.
γυναικοειδὴς, έος, ὲς, ὁ καὶ ἡ, qui est specie muliebri. Ex *γυνὴ* et εἶδος, *species*.
γυναικόθῡμος, υ, ὁ καὶ ἡ, qui muliebri est animo. Ex *γυνὴ* et θυμὸς, *animus*.
γυναικοθύμως, *adv.* muliebriter.
γυναικοϊέρακες, ων, οἱ, qui mulieribus, ut accipitres avibus inhiant. Ex *γυνὴ* et ἱέραξ.
γυναικοκήρυκτος, ον, a muliere celebratus, laudatus.
γυναικόκλαψ, adulter.
γυναικόκοσμοι, ων, οἱ, magistratus, qui Athenis mulieres petulantiores multa adficiebant. Ex *γυνὴ* et κόσμος.
γυναικοκρασία, ἡ, mollitudo muliebris.
γυναικοκρατέομαι, ούμαι, f. ήσομαι, feminarum imperio regor, feminæ pareo. Ex *γυνὴ* et κρατέομαι, *regor*. Unde
γυναικοκρατία ίας, ἡ, muliebre imperium.
γυναικομανέω, ῶ, amore mulierum insanio. Γυναικομανῶ γὰρ, περξενῶ δ' ὑμῶν ἀεὶ, *Arist. Thesm.* 583. A seq.
γυναικομανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, mulierum amore insanus, mulierosus. Ex *γυνὴ* et μαίνομαι, *furo*. Hinc
γυναικομανία, ίας, ἡ, insanus mulierum amor.
γυναικόμῑμος, υ, ὁ καὶ ἡ, mulieres imitans. Ex *γυνὴ* et μῖμέομαι, *imitor*.
γυναικόμορφος, υ, ὁ καὶ ἡ, mulieris formam habens. Ex *γυνὴ* et μορφὴ, *forma*.
γυναικονομία, ας, ἡ, mulierum disciplina. A
γυναικονόμοι, ων, οἱ, magistratus modestiæ matronali præfecti. Ex *γυνὴ* et νόμος.
γυναικοπαθὴς, ὴ, ὁ καὶ ἡ, muliebria patior, effeminor. Ex *γυνὴ* et πάσχω, *patior*.
γυναικοπάτης, ὁ, venator mulierum.
γυναικοπλὴθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, mulieribus plenus. Ex *γυνὴ* et πλήθω, *plenus sum*.
γυναικοπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, mulieres decens. Ex *γυνὴ* et πρέπει, *decet*.
γυναικοπρεπῶς, *adv.* muliebriter, ita ut mulieres decet.
γυναικὸς, *mulieris*, gen. sing. a *γυνή*.
γυναικοφίλας, *Dor.* pro
γυναικοφίλης, υ, ὁ, mulierum amator; (2) effeminatus. Ex *γυνὴ* et φίλος, *amicus*.
γυναικόφρων, muliebriter sentiens, cogitans.
γυναικόφωνος, υ, ὁ καὶ ἡ, muliebrem vocem habens. Ex *γυνὴ* et φωνὴ, *vox*.
γυναικώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, muliebris, effeminatus. A *γυνή*.
γυναικὼν, ῶνος, ὁ, mulierum conclave. Ab eodem.
γυναικωνῖτης, υ, ὁ, idem.

γυναικωνῖτις, ίδος, ἡ, idem ; (2) cœtus mulierum. A γυναικών.
γυναιμανής, idem quod γυναικομανής.
γύναιον, ε, τὸ, muliercula. *Dim.* a γυνή.
γύνανδρος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui masculi et feminei sexus est. Ex γυνὴ et ἀνὴρ, *vir.*
ΓΥΝΗ, γυναικός, γυναικί, γυναῖκα, γύναι, mulier, femina ; (2) uxor. Hinc
γύννις, et γυνίς, ίδος, ὁ, mollis, effeminatus.
γυπαίετος, ε, ὁ, aquila vulturis speciem referens. Ex γὺψ, *vultur*, et ἀΐετὸς, s. αἰετὸς, *aquila.*
γυπάριον, ε, τὸ, avis nidus. A
γυπὸς, οῦς, vel γύπη, ης, ἡ, vulturis nidus ; (2) tugurium ; (3) lustrum, domicilium subterraneum. A γύψ.
γύπινος, ίνη, ινον, vulturinus, qui e vulture est. Ab eod.
γυρωλέος, έα, έον, inflexus, curvus. A γυρέω.
ΓΥΡΓΑΘΟΣ, ε, ὁ, canistrum e vimine.
γυρεία, ας, ἡ, fossio, scrobs, repastinatio, ambitus. A
γυρεύω, f. εύσω, in orbem verso ; (2) fodio ; (3) in scrobibus condo. A γυρός.
γυρητόμος, ε, ὁ καὶ ἡ, in orbem scissus. Ex γῦρος et τέμνω, *scindo.*
γυρητόμως, in orbem findens. Ab eod.
γυρινοί, ranæ rotundæ minores et imperfectæ. A γῦρος. Ἐξ ὕδατος πατέρες βοόωσι γυρίνων, *Aratus*, 947.
γυρίος, ία, ίον, orbicularis. Ab eod.
ΓΥΡΙΣ, εως, ἡ, pollen.
γυρόδρομος, ε, ὁ, in orbem currens, aut motus. A γῦρος et *inus.* δρέμω, *curro.*
γυρολιθὸς, ἐς, circularem formam habens, rotundus, *Steph.*
ΓΥΡΟΣ, ᾱ, ὁ, gyrus, circulus, ambitus ; (2) rotundus ; (3) *Subst.* ὁ, scrobs.
γῦρος, ε, ὁ, gyrus, circulus, ambitus ; (2) placentæ quoddam genus. A γυρέω.
γυρόω, ῶ, fut. ώσω, incurvo ; (2) in gyrum colligo, in orbem verto ; (3) in scrobem condo. A γυρός.
γύρωμα, τος, τὸ, circumactio in orbem ; (2) circus. A γυρόω.
γύρωσις, εως, ἡ, idem et ab eod.
ΓΥΨ, γυπὸς, ὁ, vultur.
ΓΥΨΟΣ, ε, ὁ, gypsum, res calci cognata. Hinc
γυψόω, ῶ, f. ώσω, gypso illino, gypso obduco.
γῦψ, *ego*, per *Aphæresin*, pro ἐγώ.
ΓΩΛΕΑ, ᾶν, τὰ, speluncæ et latibula, seu lustra ferarum.
γωλεϊον, ε, τὸ, gurges, *Lyc.*
γῶν, *saltem*, *Ion.* pro γέ.
γῶνατα, nom. vel acc. pl. *Dor.* pro γόνατα.
ΓΩΝΙΑ, ας, ἡ, angulus ; (2) locus abditus.
γωνιάζω, f. άσω, idem quod γωνιόομαι.
γωνιαῖος, αία, αῖον, angularis. A γωνία.
γωνιασμὸς, οῦ, ὁ, angulus concurrentium parietum. A γωνιάζω.
γωνίδιον, ε, τὸ, parvus angulus ; (2) locus angustus et abditus. *Dim.* a γωνία.
γωνιοζωμεῦχ, ὁ, quasi angularis bombyx, *Ep.*
γωνιοειδὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, anguli formam habens, angularis. Ex γωνία et εἶδος, *forma.*
γωνιόομαι, ῶμαι, f. ώσομαι, angulo, in angulum formo, angularem reddo. A γωνία.
γωνιόφυλλος, ε, ὁ καὶ ἡ, angulosa folia habens. Ex γωνία et φύλλον, *folium.*
γωνισμὸς, οῦ, ὁ, idem quod γωνιασμός.
γωνιώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, angulosus, angularis. A γωνία.
γωνιωδῶς, *adv.* in formam anguli.
ΓΩΡΥΤΟΣ, ε, ὁ, pharetra.

Δ

Δ, QUARTA Alphabeti litera, quæ Δέλτα, ab Hebræorum *Daleth*, dicitur ; (2) nota numeralis significans *quatuor* ; et cum lineola inferne apposita (δ,), *quatuor millia.*
δὰ, *particula* inseparabilis, augens significationem vocum, quibus componitur : v. gr. δάσκιος, valde umbrosus, ex δὰ, et σκιὰ, *umbra* ; δαφοινὸς, cædis admodum avidus, ex δὰ, et φόνος, *cædes.*
Δᾶΐδ, ὁ, David. Nomen Hebr. ἄπκλιτον. *Dilectus.*
δαϊκάω, mordeo. Ex δήκω, id. inusitat.
δᾶϊγμα, τὸ, *Dor.* pro δῆγμα, *Nic.*
ΔΑΪΣ, ύδος, ἡ, *Theocrit. Idyll.* 2, 110. ubi exponunt (1) glacies ; (2) simulacrum cereum ; (3) ornamentum quoddam muliebre ; (4) corolla.
ΔΑΪΣΙΞ, ιτος, ἡ, mensuræ genus.
δαΐκμα, ατος, τὸ, facula. A δαίω, *uro.*
δαδοκοπέω, ῶ, f. ήσω, faces incido, sc. e picea. Ex δᾶς et κόπτω, *scindo.*
δαδουργέω, ῶ, f. ήσω, tædas confício. A δαδουργὸς, ὸν, ὁ, qui tædas conficit. Ex δᾶς et ἔργον, *opus.*
δαδυχέω, ῶ, f. ήσω, facem præfero, præluceo ; (2) illumino, illustro. A δαδοῦχος.
δαδυχία, ας, ἡ, facis gestatio. Ab eod.
δαδυχίης, gen. sing. *Ion.* pro δαδυχίας.
δαδυχος, ε, ὁ, facem, seu tædam gestans. Ex δᾶς et ἔχω, *habeo.*
δαδοφορέω, ῶ, f. ήσω, facem, seu tædam gesto. A
δαδοφόρος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem quod δαδοῦχος.
δαδόω, ῶ, f. ώσω, in tædam converto.
δαδώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, tædaceus ; (2) tædæ similis ; (3) tædis abundans. Ab eod.
δᾶδων, gen. plur. a δᾶς, *tæda.* A δαΐς.
δᾰδωσις, εως, ἡ, in tædam mutatio. A δαδόω.
Δάειραι, ἡ, Proserpina, Atticis dicta, *E. M.*
δαειρίτης, ε, ὁ, Proserpinæ sacerdos.
δαείς, *doctus*, a. 2. part. pass. verbi δαίω.
δαείω, disco. A δαέω.
δαέω, ῶ, disco, doceor ; (2) scio. A δαίω.
δάζομαι, f. δάσομαι, p. δέδασμαι, divido ; (2) lacero, diseco. Ab eod.
δάη, ης, ἡ, pugna. A δαίω, *incendo.*
δαηθμὸς, οῦ, ὁ, incendium. Ab eod.
δάημεναι, a. 2. inf. pass. *Dor.* pro δαῆναι, a δαίω.
δαημόνεσσι, *peritis*, dat. plur. *Ion.* et *Poët.* pro δαήμοσι, a δαήμων, *peritus.*
δαημοσύνη, ης, ἡ, peritia, scientia. A δαήμων.
δαήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, doctus, gnarus, peritus. A δαίω.
δαῆναι, a. 2. inf. pass. verbi δαίω.
ΔΑΗΡ, έρος, ὁ, levir, mariti frater.
δαῆσω, *discam*, f. 1. ind. act. verbi δαίω.
δαὶ, vero. A δὲ, *Att.* in interrog.
δαιδαλέοιο, gen. sing. *Ion.* pro δαιδαλέου.
δαιδαλέος, έα, έον, vel δαιδάλεος, vel δαιδάλεως, artificiosus, artificiose factus ; (2) varius.
δαιδαλεόδμος, ον, suavissime olens. *Epith.* unguenti. Ex ὀδμή.
δαιδαλεύτρια, ἡ, artifex, artificiosa femina.
δαιδάλλω, f. αλῶ, artificiose facio ; (2) variego.
δαίδελμα, τος, τὸ, opus artificiosum et egregium. A δαιδάλλω.
δαιδαλογλώσσος, ὁ καὶ ἡ, varia loquens, *Syn.*
ΔΑΪΔΑΛΟΣ, ε, ὁ, Dædalus, artifex summe ingeniosus ; (2) artificiosus ; (3) varius.
δαιδαλόχειρ, εος, ὁ καὶ ἡ, artificiosas manus habens, solers. Ex Δαίδαλος et χείρ.
δαιδαλόφωνος, ε, ὁ καὶ ἡ, artificiose resonans. Ex Δαίδαλος et φωνὴ, *vox.*
δαιδαλόω, ῶ, idem quod δαιδάλλω.
δαΐδων, *facum*, gen. pl. a δαΐς, *fax.*
δαΐε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔδαιε, a δαίω.
δαΐζω, f. ίσω, vel ίξω, divido, partior ; (2) discerpo, lanio ; (3) occido. A δαίω.
δαιθμὸς, et δαΐθμὸς, ὁ, divisio. Ex δαίω et δαΐζω.
δαΐκτης, et δαίκτωρ, ὁ, vi cogens, domans, infestus, hostilis. A δαΐζω.
δαΐκτὸς, ὸν, *Anac.* 42, 10. al. δαϊκτὴν, laniatricem, *Pausan.*
δαιμονάω, ῶ, f. ήσω, sum dæmoniacus ; (2) insanio, furore correptus sum.
δαιμονιάζω, f. άσω, idem. A δαίμων.
δαιμονιαστὸς, ἡ, όν, a dæmone obsessus, aut adflatus, aut vexatus. Ab eod.
δαιμονιάω, ῶ, idem quod δαιμονάω.
δαιμονίζω, fut. ίσω, pro dæmone habeo ; et δαιμονίζομαι, a dæmone possideor, vexor, torqueor. Ab eod.
δαιμονίη, *Ion.* pro δαιμονία, a δαιμόνιος.
δαιμονικὸς, ὴ, όν, dæmonicus, qui est dæmonis. Ab eod.
δαιμόνιον, ε, τὸ, dæmonium, i. e. spiritus impurus, diabolus in *N. T.* apud Profanos, numen ; (2) larva ; (3) genius ; (4) fortuna. Ab eod.
δαιμονιόληπτος, ον, a dæmone afflatus.
δαιμόνιος, ε, ὁ καὶ ἡ, divinus ; (2) félix ; (3) augustus ; (4) admiratione dignus ; (5) præter modum magnus ; (6) miser, miserandus. Ab eod.
δαιμονιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, dæmoniacus.
δαιμονίως, *adv.* vehementer, mirum in modum.
δαιμονοβλαβεία, ἡ, ira, vel pœna divina.
δαιμονολάτρης, ε, ὁ, dæmonum cultor. Ex δαίμων et λάτρις, *cultor.*
δαιμονομανία, ας, ἡ, insanus dæmonum amor. Ex δαίμων et μαίνομαι, *insanio.*
δαιμονοφόρητος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui a dæmone agitatur, dæmoniacus.
ΔΑΪΜΩΝ, ονος, ὁ καὶ ἡ, Deus ; (2) spiritus potens, sed Deo inferior ; (3) genius ; (4) fortuna cum bona, tum adversa ; (5) diabolus, in *N. T.*
δαίνυ, 2. sing. præs. imperat. act. per *Apocopen*, pro δαίνυθι, a δαίνυμι.
δαίνυμαι, convivor, epulor. A δαίω. Hinc
δαίνυμι, epulas do, convivium præbeo.
δαίνυθ' pro δαίνυντο, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐδαίνυντο, a δαίνυμαι.
δαίνυσθ' pro δαίνυσθαι, *epulari*, perf. inf. med.
δαΐξαι, *divisisse*, a. 1. inf. act. verbi δαΐζω.
δᾶϊος, ία, ιον, peritus, prudens ; (2) hostilis. Ab eod.
Δαΐρα, ἡ, pro Δάειρα, Proserpina.
δαίρεω, flagello, verbero, cædo. A δέρω.
δαΐς, ίδος, ἡ, tæda ; (2) pugna, prælium, bellum. A δαίω.
δαὶς, δαιτὸς, ἡ, epulum, convivium.
δαισάμενος, a. 1. part. med. verbi δαίω.
δαίσιμος, ε, ὁ καὶ ἡ, edulis, vescus. Ab eod.
δαῖτα, *cibum*, acc. sing. a δαὶς, *cibus.*
δαιτᾰλεὺς, έως, ὁ, conviva ; (2) epulo. A δαίτη.
δαιταλεγία, ας, ἡ, coquendi ars. Ex δαίω et ἔργον, *opus.*
δαιταλόω, ῶ, f. ώσω, convivor, epulor. A
δαίτη, ης, ἡ, epulum, epulæ. A δαίω.
δαίτηθεν, *adv.* e convivio. A δαίτη.
δαίτις, ίδος, ἡ, fax major ; (2) alliorum capita colligata. A δαίω, *uro.*
δαιτρεύω, fut. εύσω, divido cultro ; (2) coquum ago. A δαιτρός.
δαιτροπόνος, ε, ὁ καὶ ἡ, pistor, coquus. Ex δαιτρὸς et πονέω.
δαιτρόν, *adv.* divisim. A δαιτρός.
δαιτρὸς, οῦ, ὁ, qui carnes dividit, coquus. A δαίω.
δαιτρουσύνη, ης, ἡ, scientia ministrandi more δαιτρεύ. A δαιτρός.
δαιτυμονεὺς, ὁ, id. quod δαιτυμὼν, *Nonn.*
δαιτυμὼν, όνος, ὁ, epulo, conviva ; (2) qui convivium instruit. A δαίω.
δαιτὺς, ύος, idem quod δαὶς.
δαΐφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, bellicosus ; (2) prudens. Ex δαΐς et φρὴν, *mens.*
δαΐχθείς, a. 1. part. pass. verbi δαΐζω.
ΔΑΪΩ, f. αΐσω, perf. m. δέδηα, plusq. perf. ἐδεδήειν, disco ; (2) epulum præbeo ; (3) divido ; (4) incendo, uro ; (5) epulor, edo.
ΔΑΚΑΡ, genus cassiæ.
δάκε, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔδακε, a δάκνω.
δακέειν, a. 2. inf. act. *Poët.* pro δακεῖν.
δακέθῡμος, ε, ὁ καὶ ἡ, mordens animum ; (2) gravis, molestus. A δάκνω et θυμός.
δάκετον, ε, τὸ, animal venenosum. A δάκος.
δακνάζω, idem quod
ΔΑΚΝΩ, fut. δήξω, perf. δέδηχα, aor. 2. ἔδακον, mordeo ; (2) pugno. Ἀλλ' ὅ γὰρ ἂν σε μυρίοις ὀνείδεσι δάκοιμι, *Eur. Med.* 1347. Δηχθεὶς πρὸς ἃ ἐξήπυσεν, ægre ferens, *Soph. Phil.* 377.
δακνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, mordax. A δάκνω.
δακόντος, gen. sing. a. 2. part. act. verbi δάκνω.
δάκος, εος, τὸ, animal venenosum. Ab eod.
ΔΑΚΡΥ, ὕος, τὸ, lacrima ; (2) humor, vel succus e plantis distillans.
δακρύγελως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, fletu misto ridens. Ex δάκρυ et γέλως, *risus.*
δακρύδιον, ε, τὸ, lacrimula. *Dim.* a δάκρυ.
δάκρυμα, ατος, τὸ, lacrima, fletus.
δακρυντὸς, ὴ, όν, lacrimabilis flebilis.
δακρυογόνος, ον, lacrimas ciens, lacrimabilis. *Epith.* Martis, *Æsch.*
δακρυόεις, όεσσα, όεν, *Gen.* όεντος, όεσσης, όεντος, lacrimosus, lacrimabundus.
δακρυόεν, *adv.* lacrimis effusis. A δακρυόεις.

δάκρυον, ου, τὸ, idem quod δάκρυ, *Hom.*
δακρυοτιτὴς, ἐς, lacrimis cadentibus, *Æsch.*
δακρυοτοιὸς, ὴ, ὸν, lacrimas ciens. Ex δάκρυον et ποιέω.
δακρυόσταστος, ὴ, ὸ καὶ ἡ, lacrimis stillans, lacrimosus.
δακρυότιμος, ον, merito defletus, *Orph.*
δακρυστλάω, lacrimis exundo. Ex δάκρυ et πλάω, pro πλέω, *fluito.*
δακρυῤῥόος, ου, fut. ήσω, lacrimis fluo, lacrimor. A
δακρύῤῥοος, ου, ὸ καὶ ἡ, lacrimis fluens, lacrimas fundens. Ex δάκρυ et ῥέω, *fluo.*
δακρύσας, a. 1. part. act. verbi δακρύω.
δάκρῡσι, *lacrimis*, dat. plur. a δάκρυ, *lacrima.*
δακρυσίστακτος, idem quod δακρυόσταστος.
δακρυτὸς, ὸν, lacrimabilis, *Æsch.*
δακρυχέω, f. ύσω, lacrimas fundo.
δακρύω, f. ύσω, lacrimor, deploro. Ἐδάκρυσά γ' ἐμῶν πατέρων κάκην, *Arist. Av.* 547. A δάκρυ.
δακρυώδης, εος, ὸ καὶ ἡ, lacrimosus.
δακτυλήθρα, ας, ἡ, digitale, digitorum involucrum; (2) tormentum digitis manuum et pedum adhiberi solitum; (3) annuli pala. A δάκτυλος. Unde
δακτυλιαῖος, αία, αῖον, digitalis.
δακτυλίδιον, ου, τὸ, annellus. A δακτυλίς.
δακτυλικὸς, ὴ, ὸν, digitalis; (2) dactylicus, dactylicis pedibus constans.
δακτυλικῶς, *adv.* per dactylos.
δακτυλιογλυφὶα, ας, ἡ, annulorum scalptura sive cælatura. A
δακτυλιογλύφος, ου, ὸ καὶ ἡ, qui annulos scalpit, aut cælat. Ex δακτύλιος et γλύφω.
δακτυλιοθήκη, ης, ἡ, annulorum theca, sive repositorium. Ex δακτύλιος et θήκη, *theca.*
δακτύλιος, ου, ὸ, annulus. A δάκτυλος.
δακτυλιουργὸς, ὸν, ὸ, annulorum artifex, seu faber. Ex δακτύλιος et ἔργον, *opus.*
δακτυλὶς, ίδος, ἡ, digitalis. A δάκτυλος.
δακτυλῖτις, ίδος, ἡ, dactylitis, herbæ genus.
δακτυλιώτης, ου, ὸ, digitus annularis.
δακτυλοδυσπὼν, ῶνος, ὸ, digito monstro. A
δακτυλοδείκτης, ου, ὸ, qui digito monstrat. Ex δάκτυλος et δείκνυμι, *monstro.*
δακτυλοδεικτος, ου, ὸ καὶ ἡ, qui digito monstratur.
δακτυλοδειξὶα, ἡ, demonstratio facta digito.
δακτυλοειδὴς, ὲς, digito similis.
δακτυλοδόχμη, ης, ἡ, palmus minor. Ex δάκτυλος et δοχμὴ, *palmus.*
ΔΑ΄ΚΤΥΛΟΣ, ου, ὸ, digitus; (2) pes metricus, e syllaba longa et duabus brevibus constans; (3) fructus palmæ; (4) gramen aculeatum; (5) conchæ genus.
δακτυλότριπτος, ον, digito tritus.
δακτυλωτὸς, ὴ, ὸν, digitatus. A δάκτυλος.
δακὼν, a. 2. part. act. verbi δάκνω.
Δᾶλε, *Dele*, voc. sing. *Dor.* pro Δῆλε, a Δῆλος.
δαλεῖτο, *lædebat*, 3. sing. imperf. ind. med. *Dor.* et *Ion.* pro ἐδηλεῖτο, a verbo δηλέω.
δαλεὸς, ὰ, ὸν, torridus, calidus. A δαλός.
δάλιον, ου, τὸ, torris, titio. A δαλός.
Δάλιος, *Dor.* pro Δήλιος, *Delius.*
Δαλμανυθὰ, ἡ, Dalmanutha. Nomen regionis Hebr. ἄκλιτον. *Hæreditas pauperis.*
δαλματικὴ, ἡ, vestis sacerdotalis, ferè clavata.
δᾶλὸς, ὴ, ὸ, titio, torris; (2) funale. A δαίω.
δαμὰ, pro δαμάει, a δαμάω. Unde
δαμάζω, f. άσω, domo; (2) interficio. Ὁ αὐτὸς ἑαυτὸν ἑοῖς βελτέοισι δαμάζει, *Epigr.*
δαμᾶλη, ης, ἡ, juvenca, vitula, bucula. Ab eodem.
δαμαλήβοτος, ου, ὸ καὶ ἡ, depastus a juvencis. A δαμᾶλη et βόσκω, *pasco.*
δαμαληβώτης, ου, ὸ καὶ ἡ, bucularum, seu juvencarum esor, qui buculas devorat.
δαμαλίζω, idem quod δαμάζω.
δάμαλλις, ιος, ἡ, juvenca, vitula, bucula.
δαμάλλω, lacero, avidè voro.
δάμαρ, αρτος, ἡ, uxor. A δαμάω, quia domatur jugo mariti.
δαμάσαι, a. 1. inf. act. verbi δαμάω.
δαμάσδειν, *Dor.* pro δαμάζειν.
δαμασίβροτος, ου, ὸ καὶ ἡ, domitor mortalium. A δαμάω et βροτὸς, *mortalis.*
δάμασις, εως, ἡ, domitio, domitura; (2) colum. A δαμάζω.
δαμασπίφορος, ονος, ὸ καὶ ἡ, qui domat mentem. Ex δαμάζω et φρὴν, *mens.*
δαμασίφως, ωτος, ὸ καὶ ἡ, hominum domitor. Ex δαμάζω et φὼς, *vir.*
Δαμασσὸς, ὸ, ἡ, Damascus. Urbs Syriæ. Hinc Δαμασσηνὸς, ὴ, ὸν, Damascenus.
δάμασσα, *Ion.* et *Poët.* pro ἐδάμασα, a δαμάζω.
δαμαστήριον, ου, τὸ, tormentum, quo quis cogitur fateri, aut facere, quæ nolit. A δαμάζω.
δαμασσώνιον, ου, τὸ, herba quædam.
δαμάστειρα, ης, ἡ, victrix, domitrix, domina.
δαμάστωρ, ορος, domitor, victor. A
ΔΑΜΑ΄Ω, ὼ, f. άσω, p. ακα, aor. 2. ἔδαμεν, domo, subigo; (2) adfligo; (3) occido. Εἰ δὴ ὁμῶ πόλεμός τε δαμᾷ καὶ λοιμὸς Ἀχαιὲς, *Il.* 1, 61. Αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνγε δαμάσσεται ὠκὺς ὶὸς, *Il.* 12, 478.
δαμείη, *domitus sit*, 3. sing. aor. 2. opt. pass. verbi δέμω, vel δάμνω, pro δαμάω.
δάμεν, 3. pl. a. 2. ind. pass. *Poët.* et *Bœot.* pro ἐδάμησαν, a verbo δαμάω.
δαμένται, nom. dual. a. 2. part. pass.
δαμήμεναι, a. 2. inf. pass. *Dor.* pro δαμῆναι.
δαμναίμεν, *domer*, 1. sing. præs. opt. pass. *Dor.* pro δαμναίμην, a δάμνημι.
δαμνάω, ῶ, idem quod δαμάω.
δάμνημι, idem et ab eodem.
δάμνησι, 3. sing. præs. ind. act. verbi δάμνημι.
δαμνίππος, ον, eques, bene equitans.
δᾶμον, acc. sing. *Dor.* pro δῆμον, a δῆμος.
δαμόσαν, acc. sing. *Dor.* pro δημόσιν.
δαμωσάμενος, ὸ, pl. a. 1. conj. med. *Dor.* pro δημιωσάμενος, a verbo δημιόομαι.
ΔΑΝΑ΄Η, ης, ἡ, laurus Alexandrina; (2) nomen mulieris.
Δαναΐδαι, ῶν, οἱ, Argivi. A Δαναοί.
δανάκη, ης, ἡ, nummus quidam barbaricus; (2) obolus Charonti solvi solitus. A δαίω.
Δαναοὶ, ων, οἱ, Danaï, sive Græci a Danao, Beli filio, sic dicti.
δανειακὸς, ὴ, ὸν, mutuus. A δάνειον.
δανειᾶω, f. είσω, mutuum do, fœnero. Ἐς χοιρίδιον μοὶ νῦν δανείσον τρεῖς δραχμὰς, *Arist. Pace*, 374. *In med.* mutuum sumo. A
δάνειον, ου, τὸ, fœnus, mutuum, æs alienum. A δάνεος, *donum.*
δανείσασθαι, a. 1. inf. med. verbi δανείζω.
δάνεισμα, ατος, τὸ, pecunia fœneratitia; (2) ipsa fœneratio. A δανείζω.
δανεισμὸς, ὸ, ὸ, fœneratio, mutuatio.
δανειστὴς, οῦ, ὸ, fœnerator, creditor. Hinc
δανειστικὸς, ὴ, ὸν, fœneratorius, fœnerativus.
δανίζω, idem quod δανείζω, *Ep.*
Δανιὴλ, ὸ, Daniel. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. *Judex Dei.*
ΔΑ΄ΝΟΣ, εος, τὸ, donum; (2) mutuum; (3) mors, Macedonibus.
δᾶνός, ὴ, ὸν, aridus. A δαίω, *uro.*
δάος, ου, vel δαὸς, οῦ, ὸ, lumen; (2) ignis; (3) lampas; (4) lupus, Phrygibus; (5) Davus. Ab eod.
δαπανᾶν, præs. inf. pro δαπανάειν.
δαπανάσαμαι, 1. sing. a. 1. opt. act. A
ΔΑΠΑΝΑ΄Ω, ὼ, f. ήσω, consumo, impendo, sumptus facio; (2) exhaurio; (3) splendide vivo et bona abligurio. Δαπανᾷν τὴν ἰσίαν, πολλὰ εἰς ἡδονὰς, τὴν πόλιν. Hinc
δαπάνη, ης, ἡ, sumptus, impendium.
δαπάνημα, ατος, τὸ, impensa, sumptus.
δαπανηρὸς, ὰ, ὸν, sumptuosus; (2) in quem magni sumptus fiunt. A δαπάνη.
δαπανηρῶς, *adv.* sumptuose, magnis sumptibus.
δαπανητικὸς, ὴ, ὸν, consumendi vim habens. Ab eod.
δαπάνος, ου, ὸ καὶ ἡ, consumptor, consumendi vim habens; (2) sumptuosus, profusus.
ΔΑ΄ΠΕΔΟΝ, ου, τὸ, pavimentum; (2) solum.
δαπίδιον, ου, τὸ, parvus seu vilis tapes. A
δάπις, ίδος, ἡ, tapes, tapetum. A τάπης.
δαπτὸς, ὴ, ὸν, vorax: at δαπταὶ μυῖαι, mordaces muscæ. A δάπτω.
δάπτειος, ου, ὸν, lacerator, edax. Ab eod.
ΔΑ΄ΠΤΩ, f. ψω, voro, dilanio, dilaniando voro. Πέπλον δὲ λεπτοὶ λευκὸν ἐδαπτον σάρκα τῆς δυσδαίμονος, *Eur. Med.* 1192.
δάρατος, ου, ὸ, panis non fermentatus, *Nic.* ap. *Ath.*
δαρδάπτω, f. ψω, idem quod δάπτω, cum reduplicatione. Καὶ τὰς πλευρὰς δαρδάπτουσι, *Arist. Nub.* 710. Τοιγοῦν τοίνυν μὲ δαρδάπτει πόθος Εὐριπίδη, invadit, *id. Ran.* 66.
δαρθήσομαι, 1. sing. f. 2. ind. pass. δέρω.
δάρσικος, ου, ὸ, nummus aureus Persicus.
ΔΑΡΘΑ΄ΝΩ, f. δαρθήσομαι, a. 2. ἔδαρθον, dormio. Ἐδαρθὲν ἐν τρεδόμῳ, per *Metath.* pro ἔδαρθεν, *Odyss.* 23, 143. A
δαρθέω, ῶ, dormio, *inusitatum.*
δαρδὸς, ὴ, ὸ καὶ ἡ, longævus. Ex δαρὸς, pro δηρὸς, et βίος, *vita.*
δάρσις, εως, ἡ, excoriatio. A δέρω, *excorio.*
δαρτὸς, ὴ, ὸν, excoriatus. Ab eod.
δᾶς, δᾶδὸς, ἡ, tæda, fax. Ex δαΐς.
δάσαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐδάσαντο, a δάζω.
δάσασε, a. 1. part. act. *Dor.* pro δήσας, a δέω.
δασάσκετο, 3. sing. a. 1. ind. med. *Poët.* et *Ion.* pro ἐδάσατο, a δάζω.
δασεῖται, 3. sing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro δάσεται.
δασέως, *adv.* aspirate. A δασύς.
δασθήσομαι, *dividar*, f. 1. ind. pass. verbi δάζω.
ΔΑ΄ΣΚΙΔΟΣ, ου, ὸ, dascillus, piscis quidam.
δάσκιος, ου, ὸ καὶ ἡ, umbrosus, valde umbrosus. Ex δὰ et σκιά.
δάσμα, ατος, τὸ, partitio. A δάζομαι, *divido.*
δάσμευσις, εως, ἡ, idem et ab eod.
δασμογράφος, ου, ὸ, tributi scriba, *Steph.*
δασμολογέω, ῶ, f. ήσω, tributum colligo; et δασμολογοῦμαι, tributum pendo. Δασμολογεῖν τὲς νησιώτας, *Isocr.* παρὸ τῶν ἄλλων ἑραστῶν, *Dem.*
δασμολογία, ας, ἡ, tributi collectio. A
δασμολόγος, ου, ὸ καὶ ἡ, tributorum collector. Ex δασμὸς et λέγω, *colligo.*
δασμὸς, οῦ, ὸ, divisio; (2) portio; (3) tributum, vectigal. A δάζομαι.
δασμοφόρέω, ῶ, f. ήσω, tributum solvo, seu pendo. A
δασμοφόρος, ου, ὸ καὶ ἡ, qui tributum pendit, tributarius. Ex δασμὸς et φέρω, *fero.*
δάσος, εος, τὸ, locus silvosus, fruticetum. A δασύς.
ΔΑΣΠΛΗ΄Σ, ῆτος, ὸ καὶ ἡ, difficilis, gravis, atrox. Ex δὰ intensivo, et πίμπλημι, *repleo*, quasi malo augens; vel a πελάζω, quasi accessu nocens.
δασπλήτις, εως, ἡ, gravis; (2) accessu difficilis. A δασπλής.
δάσσαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. *Ion.* et *Poët.* pro ἐδάσαντο, v. δάζω.
δασυγένειος, ὸ, barbatus. A γένειον.
δασύθριξ, ιχος, ὸ καὶ ἡ, qui denso capillo est. Ex δασὺς et θρὶξ, *capillus.*
δασύκερκος, ου, ὸ καὶ ἡ, cui villosa est cauda. Ex δασὺς et κέρκος, *cauda.*
δασυκέρκως, *Dor.* pro δασυκέρκους.
δασύκνημος, ον, idem quod δασυκνήμων, *Ep.*
δασυκνήμων, ὸ, hirsutos pedes habens.
δασύμαλλος, ου, ὸ καὶ ἡ, lanosus, cui densum est vellus. Ex δασὺς et μαλλός.
δασύνω, f. υνῶ, denso, pilosum reddo; (2) spiritu aspero vocabulum signo. A δασύς.
δασύξυλος, ον, arboribus densus, *Cyr.*
δασυπόδειος, ου, ὸ καὶ ἡ, leporinus. A
δασύπους, οδος, ὸ, lepus; (2) cuniculus. Ex δασὺς et πῦς, *pes.*
δασύστομος, ον, hirsutum anum habens.
δασυτώγων, ωνος, ὸ καὶ ἡ, densam barbam habens, hispida et hirsuta barba prædituus.
ΔΑΣΥ΄Σ, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, densus; (2) pilosus, hirsutus. Hinc δασὺ πνεῦμα, spiritus asper, sive densus, apud Grammaticos.
δασύσκιος, ου, ὸ καὶ ἡ, densam umbram faciens. Ex δασὺς et σκιά.
δασυσμὸς, οῦ, ὸ, densatio, densitas. A δασύνω.
δασύστερνος, ου, ὸ καὶ ἡ, hirsutum pectus habens. Ex δασὺς et στέρνον, *pectus.*
δασύτης, ητος, ἡ, densitas; (2) pilositas; (3) adspiratio vocis apud Grammaticos. A δασύς.
δασυτόνως, idem quod δασέως, ap. *Gramm.*
δασύτριχος, ου, ὸ καὶ ἡ, idem quod δασύθριξ.
δασύφλοιος, ου, ὸ καὶ ἡ, densum, vel hirsutum habens corticem. Ex δασὺς et φλοιός.
δασύφυλλος, ον, foliis densus, *Cyr.*
δασυχαίτης, ου, ὸ, densam jubam, seu comam habens.
δατέομαι, ᾶμαι, f. ήσομαι, divido, partior;

(2) absumo, comedo, portiones ciborum appositas devoro. Ἀποβιβρώσκειν δὲ διὰ κτήσιν δατέονται χρηματαί, *Hes. Theog.* 606. Ἀρμαλιὴν δατίεσθαι, *id.* Ἡμ. 3.

δατέοντο, 3. plur. imperf. ind. *Ion.* pro ἐδατέοντο, *contr.* ἐδατεῦντο.

δατεῦντο, *Ion.* pro ἐδατεῦντο.

δατεώμεθα, *diviserimus*, 1. pl. præs. conj.

δατήιος, α, ον, dividens.

δάτησις, εως, ἡ, divisio, partitio. A δατέομαι.

δατητῆς, ῆ, ὁ, divisor, distributor. Ab eod.

ΔΑΤΙΣΜΟΣ, ῆ, ὁ, Datismus, i. e. barbarismus vel solœcismus, v. gr. χαίρομαι, pro χαίρω, quo loquendi genere in Græcia utebatur Datis, Persarum satrapa.

δατύσκον, helluor, voro. A δαίω.

δαυκίτης, ᾱ, ὁ, sc. οἶνος, vinum dauci radice conditum. A

ΔΑΥ̃ΚΟΣ, ᾱ, ἡ, herba quædam Cretica.

δαύλια, τὰ, s. γαύλια, mulctralia. A *Fab.* in *Call.*

δαυλός, ἡ, ὀν, densus. Ex δὰ et ὕλη, *silva.*

δαυλός, ῆ, ὁ, titio, torris. *Æol.* a δαλός.

δαύω, dormio, *Sapph. Fragm.* 199.

Δαφναῖος, ᾱ, ὁ, Daphnæus, *Epitheton* Apollinis. A δάφνη.

δαφνέλαιον, ᾱ, τὸ, laurinum oleum.

ΔΑΦΝΗ, ης, ἡ, laurus; (2) nomen proprium Nymphæ in laurum conversæ.

δαφνήεις, ήεσσα, ήεν, laureus. A δάφνη.

δαφνηφάγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, lauri comestor. Dicuntur ita vaticinantes.

δαφνηφορέω, ῶ, fut. ήσω, laurum fero; (2) sum laureatus. A

δαφνηφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, lauriger.

δαφνιακός, ἡ, όν, laureus, laurinus. A δάφνη.

δαφνικός, ἡ, όν, idem et ab eod.

δάφνινος, ίνη, ινον, idem et ab eod.

δαφνὶς, ίδος, ἡ, laurea; (2) bacca laurina.

δαφνίτης, ᾱ, ὁ, idem quod δαφναῖος; (2) qui laurum aliqua similitudine refert. Ab eod.

δαφνίτις, ίδος, ἡ, planta quædam lauro quodammodo similis. A δαφνίτης.

δαφνογηθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, lauro gaudens. Ex δάφνη et γηθέω, *gaudeo.*

δαφνοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, lauri speciem gerens. Ex δάφνη et εἶδος, *species.*

δαφνόκομος, ὁ καὶ ἡ, laureatus.

Δαφνοτώλης, ὁ, *Epith.* Apollinis.

δαφνόστιχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, lauris umbrosus.

δαφνοφορέω, ῶ, f. ήσω, idem quod δαφνηφορέω. A

δαφνοφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, lauriger.

δαφνοφόρως, *adv.* cum lauro, seu laurea.

δαφνώδης, ες, lauris consitus.

δαφνὼν, ῶνος, ὁ, lauretum, locus consitus lauris. A δάφνη.

δαφόινος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, valde funestus, cruentus. Ex δὰ intens. et φόνος, *cædes.*

δαφοινὸς, ὴ, όν, cædis avidus, valde cruentus; (2) rufus, valde fulvus. Ex iisd.

δαψίλειαι, ας, ἡ, copia, abundantia.

δαψιλείομαι, f. είσομαι, copiose et abundanter subministro; (2) valde solicitus sum.

δαψιλέως, *contr.* δαψιλῶς, *adv.* copiose, abundanter, laute. A

ΔΑΨΙΛΗΣ, έος, ὁ καὶ ἡ, dapsilis, largus, copiosus.

δάωμεν, 1. pl. a. 2. conj. act. verbi δαίω.

ΔΕ, *conj.* vero, autem; (2) sed, verum; (3) enim; (4) igitur; (5) sane.

δέας, τὸ, idem quod δέος, *Hes.*

δέατai, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro δεδέαται, et hoc pro δέδενται, a δέω.

δέγμενος, perf. part. pass. *Æol.* pro δεδεγμένος. A δέχομαι.

δέδαα, perf. ind. act. *Ion.* pro δεδάηκα. A δαίω.

δεδάηκα, *didici, novi*, 1. sing. perf. ind. act.

δεδαίαται, *divisi sunt*, 3. pl. perf. ind pass. *Ion.* pro δέδαινται, a verbo δαίω, *divido.*

δεδαϊγμένος, perf. part. pass. verbi δαΐζω.

δέδαιμαι, *divisus sum*, perf. ind. pass. v. δαίω.

δεδάκρυσαι, 2. sing. perf. ind. pass. verbi δακρύω.

δεδάμασμαι, 1. sing. perf. ind, pass. verbi δαμάζω.

δέδαον, *divisi*, 1. sing. a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἔδαον, a verbo δαίω, *divido.*

δεδάρθηκα, perf. ind. act. verbi δαρθάνω.

δέδασμαι, 1. sing. perf. ind, pass. verbi δέχω.

δέδασμαι, perf. ind. pass. A δάζω.

δεδαὼς, *doctus*, perf. part. med. al. perf. part. act. *Ion.* pro δεδαηκὼς, a verbo δαίω.

δεδέημαι, 1. sing. perf. ind. pass. verbi δέομαι.

δεδειγμαι, perf. ind. pass. verbi δείκνυμαι.

δεδεικα, *timui*, perf. ind. act. verbi δείδω.

δεδείπνημαι, 1. pl. perf. ind. med. a δειπνέω.

δεδεῖσαι, a. 1. inf. act. *Ion.* pro δεῖσαι, a δείδω.

δέδεκα, 1. sing. perf. ind. act. verbi δείκνυμι.

δέδεκται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi δέχομαι.

δεδέμεθα, 1. sing. perf. ind. pass. v. δέω.

δεδεμένην, acc. sing. perf. part. pass. f. g.

δεδέμηκα, 1. sing. perf. ind. act. v. δέμω.

δέδεντο, 3. pl. plusq. ind. pass. *Ion.* pro ἐδέδεντο, verbi δέω, *ligo.*

δεδέξεται, *mox capiet*, 3. sing. paulo post. fut. ind. pass. verbi δέχομαι, *capio.*

δέδεξο, 2. sing. perf. imper. pass.

δέδεγκα, *vidi*, perf. ind. act. verbi δέρκω.

δέδεσθαι, perf. ind. pass. verbi δέω.

δέδετο, 3. sing. plusq. ind. pass. *Ion.* pro ἐδέδετο.

δεδέχαται, *ceperunt*, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro δεδεγμένοι εἰσὶ, a verbo δέχομαι.

δέδηα 1. sing. perf. ind. med. v. δαίω.

δέδηγμαι, perf. ind. pass. verbi δάκνω.

δεδηλώκαμεν, 1. plur. perf. ind. act. verbi δηλόω.

δεδημιούργηται, 3. sing. perf. ind. pass. v. δημιουργέω.

δέδημαι, *ligatus sum*, perf. ind. pass. A

δεδῆσθε, 2. pl. perf. opt. pass. pro δεδημένοι εἶητε, a δέω, *ligo.*

δεδήσομαι, 1. sing. paulo post. fut. ind.

δέδηκα, 1. sing. perf. ind. act. v. δάκνω.

δεδήλημαι, 1. sing. perf. ind. pass. verbi δήλομαι, seu δηλέω.

δέδῃ, pro δέδιε, 1. sing. perf. ind. med. v. δείδω.

δεδίηχθι, 2. sing. a. 2. imper. pass. v. διδίττομαι.

δεδιδάχθαι, perf. infin. pass. v. διδάσκω.

δεδιηκόνησε, 3. sing. perf. ind. act. verbi διακονέω.

δεδιήτηται, *arbitratus sum*, pro δεδιαίτηκα, 1. sing. perf. ind. act. verbi διαιτάω.

δέδιδι, 2. sing. a. 2. imper. pass. verbi δίττομαι.

δεδιδαύλωμαι, perf. ind. pass. verbi δικαιόω.

δέδιμεν, *veremur*, 1. pl. perf. ind. med. per *Syncop.* pro δεδίαμεν, a verbo δείδω.

δεδιότας, *adv.* timidè.

δεδίσκομαι, idem quod δεδίττομαι.

δεδίττομαι, f. ίξομαι, terreo, terrefacio; (2) metuo, trepido, timeo. Τῷ χάσματι δεδιττόμενος, *Luc.* A δείδω.

δεδιωγμένοι, nom. pl. part. perf. pass. verbi διώκω.

δεδιώκηται, 3. sing. perf. ind. pass. *Att.* pro διώκηται, a verbo διοικέω.

δέδμανθ' pro δέδμανται, 3. plur. perf. ind. pass. *Dor.* pro δέδμηνται, a δέμω.

δεδμήκατο, *domiti sunt*, 3. plur. plusq. ind. pass. *Ion.* pro ἐδεδμήντο, a verbo δαμάω.

δέδμηκα, *ædificavi*, perf. ind. act. per *Syncop.* pro δεδέμηκα, a verbo δέμω.

δέδμημαι, perf. ind. pass. per *Syncop.* pro δεδέμημαι, ab inus. δέμω, pro δαμάω.

δέδμητο, 3. sing. plusq. ind. pass. *Ion.* et per *Syncop.* pro ἐδεδέμητο, a δέμω.

δέδογμαι, 1. sing. perf. ind. pass. v. δοκέω.

δέδοικα, *timui*, perf. ind. med. *Ion.* pro δέδοικα.

δέδοιγμεν, 1. pl. perf. ind. med. per *Sync.* pro δεδοίκαμεν, a δέδοικα, euphoniæ gr. pro δέδοιδα, a δείδω.

δεδοίκαμες, *timuimus*, *Dor.* pro δεδοίκαμεν.

δεδοίκηκα, perf. ind. act. verbi δοκέω.

δεδόκημαι, 1. sing. perf. ind. pass.

δεδοκιμάσμεθα, 1. pl. perf. ind. pass. verbi δοκιμάζω.

δέδοκται, *visum est*, 3. sing. perf. ind. pass. verbi δοκέω, *videor.*

δεδόνατο, *percussus erat*, 3. sing. plusq. ind. pass. *Dor.* et *Ion.* pro ἐδεδόνητο. A δονέω.

δεδοξασμένος, perf. part. pass. v. δοξάζω.

δέδορκα, 1. sing. perf. ind. med. v. δέρκω.

δέδοται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi δίδωμι, *do.*

δεδουλευκα, 1. sing. perf. ind. act. verbi δουλεύω.

δεδουλωμένοι, perf. part. pass. verbi δουλόω.

δέδυτα, 1. sing. perf. ind. med. verbi δυτέω, *sono.*

δέδοχα, perf. ind. act. v. δόκω, pro δοκέω.

δέδρακα, 1. sing. perf. ind. act. v. δράω.

δεδραμήκαμεν, 1. sing. perf. ind. act. v. τρέχω.

δέδραται, *excoriatus est*, 3. sing. perf. ind. pass. per *Metath.* pro δέδαρται, a δέρω.

δέδρομα, *vidi*, 1. sing. perf. ind. med. per *Metath.* pro δέδορκα, a verbo δέρκω, *video.*

δέδρομας, 2. sing. perf. ind. med. v. τρέχω.

δεδρομωμένος, part. perf. pass. verbi δρομόω.

δέδυκας, *subiit*, 1. sing. perf. ind. act. verbi δύω vel δύνω.

δεδύκει, 3. sing. plusq. ind. act. *Ion.* pro ἐδεδύκει.

δεδύνημαι, 1. sing. perf. ind. pass. verbi δύναμαι.

δεδυσύχηκε, 3. sing. perf. ind. act. verbi δυσυχέω.

δέδωκας, 2. sing. perf. ind. act. v. δίδωμι.

δεδώρηται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi δωρέομαι.

δεέλος, *Poët.* pro δῆλος, *Hom.* idem quod δείελος, *Ern.*

δέη, 3. sing. præs. conjunct. act. verbi δεῖ, *oportet.*

δεήθητε, 2. pl. a. 1. imper. pass. a δέομαι.

δέημα, ατος, τὸ, precatio, preces. A δέομαι.

δεήσαν, a. 1. part. act. n. g. v. δεῖ, *oportet.*

δέησι, dat. sing. *contr.* pro δεήσει. A

δέησις, εως, ἡ, obsecratio; indigentia, *Harpocr.* A δέομαι.

δεήσομαι, 1. sing. f. 1. ind. med. v. δέομαι.

δεητικὸς, ἡ, όν, precatorius, rogatorius; (2) supplex. Ab eod.

δεῖ, f. δεήσει, aor. 1. ἐδέησε, oportet, convenit, opus est. Δεῖ σ' ὅπως πατρὸς δείξῃς ἐν ἐχθροῖς οἷος ἐξ οἵου τεράσης, *Soph. Aj.* 588. Ἔρρειν δεῖν πιεραίον εἶναι, tentandum putavit, *Plat.* Οὐδὲν ἐτιτεχνήσεως αὐτῷ δεῖ, *Aristot.* Πολλᾶ δεῖ ὕττως ἔχειν, multum abest, *Plat.* Οὐδὲν γὰρ δεήσει μὰ ταῦτα ἔχοντα, *Luc.* A δέω. Unde

δεῖα, ας, ἡ, penuria, indigentia, *Hes.*

δείγμα, ατος, τὸ, exemplum; (2) specimen alicujus rei, quod ostendituræ emturientibus; (3) locus in Piræeo, ubi specimina talia proponebantur mercium. A δείκνυμι.

δειγματίζω, f. ίσω, palam traduco, in exemplum propono. Ἀπεκδυσάμενος τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας ἐδειγμάτισεν ἐν παῤῥησίᾳ, *Col.* 2, 15. A δείγμα.

δείδεκτ', pro δείδεκτο, 3. sing. plusq. indic. pass. *Ion.* et *Poët.* pro ἐδέδεκτο, a verbo δέχομαι.

δειδέχαται, *exceperunt*, 3. plur. perf. ind. pass. *Ionice*, pro δεδεγμένοι εἰσὶ, a verbo eodem.

δειδήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, timidus, meticulosus.

δειδία, ας, ἡ, nox obscura, nox obscuritate sua terrorem incutiens, *Suid. Eust.*

δείδια, *timui*, 1. sing. perf. ind. med. *Poët.* pro δείδια, a verbo δείδω, *timeo.*

δειδίζω, timeo. A δείδω.

δειδίδι, *timueris*, 2. sing. perf. imper. med. *Poët.* pro δείδιθι, et hoc pro δείδιε.

δείδιμεν, *timuimus*, 1. pl. perf. ind. med. *Poët.* pro δείδιαμεν.

δειδίξεται, *perterrebit*, 3. sing. f. 1. ind. m. *Poët.* pro δειδίξεται, a διδίττομαι.

δειδιότες, nom. plur. perf. part. med. verbi δείδω.

δειδίσκομαι, timeo; (2) humaniter excipio.

δειδίσσω, præs. imp. *Ion.* pro δειδίσσου. A

δειδίσσομαι, vel δειδίττομαι, f. ίξομαι, terreo; (2) metuo. Ὣς ῥα τὸν ἐκ ἑδύναντο δύω Αἴαντε κορυσ'ὰν Ἕκτορα Πριαμίδην ἀπὸ νεκρὸν δειδίξασθαι, *Il.* 18, 163, 164. Δαιμόνι' ἤ σε ἔοικε, κακὸν ὥς, δειδίσσεσθαι, *Il.* 2, 190.

δείδοικα, *timui*, 1. sing. perf. ind. med. *Poët.* vide δέδοιγμεν.

ΔΕΙ'ΔΩ, f. δείσω, timeo, paveo, trepido. Δείδειν τὴν τίσιν, περί τινος, ὑπέρ τινος, περὶ τοῖσιν Ἕλλησι, ἀμφί τινι. Ἦν σὺ μὴ δείσῃς πόθ', *Soph. El.* 1322. Ὑπὲρ λῃσῶν δέδοικε, *Isoc.*

δειελέω, ῶ, f. ήσω, meridior, *Odyss.* 17, 599.

δειελήσας, ubi exponunt etiam cœnatus.

δειελινὸς, ἡ, όν, pomeridianus; (2) vespertinus.

δειελίτης, ὁ, maleficus, *Varin.*

δείελον, ᾱ, τὸ, merenda; (2) crepusculum.

δείελος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vespertinus. A δείλη.

δεικανάειν, præs. inf. act. verbi inus. δεικανάω, *ostendo.*

δεικανᾶσθαι, comiter et benigne excipere, salutare, apud *Il.* 15, 86. ubi δεικανόωντο, pro ἐδεικανῶντο, quasi a δέκομαι, *Ion.* pro δέχομαι, ap. *Theoc.* autem est vel porrigere vel simile quid.

δεικελιστής, ᾱ, ὁ, qui velut imaginem quotidianæ vitæin scena repræsentat, mimus; quasi a δεικελίζω, *simulacrum repræsento.* Hujus verbi fut. 1. δεικελίξω, *Dor.* unde ὁ δεικελίστας, *Dor.* idem quod δεικελιστής.

ΔΕΙ᾽ΚΕΛΟΝ, ου, τὸ, simulacrum.

δεικηλίσας, ᾱ, ὁ, idem quod δεικελιστής.

δείκηλον, ου, τὸ, idem quod δείκελον.

ΔΕΙ᾽ΚΝΥΜΙ, vel δεικνύω, f. δείξω, ostendo, monstro, indico, declaro, manifesto, pro δείκω. Καὶ δεῖξον ἀνθρώποισι τὰ ἐπιτίμια τῆς δυσσεβείας οἷα δωρέωνται θεοί, *Soph. El.* 1398. Δείκνυμι οἰκοδομῶν, me ædificare, *Plat.*

δεικνύναι, præs. inf. act. v. δείκνυμι.

δεικτηριάς, άδος, ἡ, prostibulum ap. Alexandrinos.

δεικτήριον, ου, τὸ, pulpitum, suggestum. A δείκνυμι. Unde

δείκτης, ου, ὁ, ostensor, demonstrator.

δεικτικός, ἡ, όν, demonstrativus, ostensivus.

δεικτικῶς, *adv.* demonstrative.

δειλανόομαι, timidus sum. A δειλός.

δείλαιος, αία, αιον, timidus. Ab eod.

δειλαιος, *timidus, Dor.* et *Att.* pro δείλαιος.

δειλαιότης, ητος, ἡ, timiditas. Ab eod.

δειλακρείον, ονος, ὁ ᾗ, ἡ, extreme timidus, *Aristoph.* A

δείλακρος, ρα, ρον, *Aristoph.* idem. Ex δειλός et ἄκρος, *summus.*

δείλαν, *vesperi, Dor.* pro κατὰ δείλην.

δειλανδρέω, ῶ, f. ήσω, terreor, paveo. Ex δειλός et ἀνήρ, *vir.*

δειλανδρίαι, ας, ἡ, timiditas. Ex iisd.

δείλεπο, quod a δείλομαι, in vespertinum tempus vergo, *Hom.*

δειλιάτω, *formidet*, 3. sing. præs. imperat. act. *contr.* pro δειλιάέτω, a verbo δειλιάω.

ΔΕΙ᾽ΛΗ, ης, ἡ, tempus pomeridianum; (2) vespera; (3) diluculum; (4) crepusculum.

δειλήμαον, ονος, ὁ ᾗ, ἡ, timidus, meticulosus. A δειλός.

δειλία, ας, ἡ, timiditas. Ab eod.

δειλιάζω, f. άσω, formido, ob ignaviam refugio. Ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σε δειλιάσουσι, *Psal.* 104, 7. A δειλιᾶν.

δειλιαίνω, f. ανῶ, terrefacio.

δειλίασις, εως, ἡ, pavor, formido. A δειλιάω, ῶ, fut. άσω, formido, ob ignaviam refugio. A δειλία.

δειλινοιο, g. sing. *Poët.* et *Ion.* pro δειλινοῦ.

δειλινόν, ᾱ, τὸ, merenda. A δείλη.

δειλινόν, *adv.* vesperi, vespertino tempore.

δειλινός, ή, όν, pomeridianus. Ab eod.

δείλομαι, ᾶμαι, f. ώσομαι, timeo, paveo. A

ΔΕΙΛΟ᾽Σ, ή, όν, timidus, ignavus; (2) miser; (3) debilis; (4) improbus, malus.

δειλότης, ητος, ἡ, timiditas. A δειλός.

δειλόψῡχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, timidus, timidi animi.

δεῖμα, ατος, τὸ, timor, metus.

δειμαίνω, fut. ανῶ, timeo. Δειμαίνειν τὴν δύναμίν τινος, περὶ ἑαυτῶν ὑπέρ τινος. Δειμαίνω τὸν σὸν ἄλκαρ, *Eur. Ph.* 264.

δειμαλέος, έα, έον, timidus; (2) terribilis.

δειμάομαι, ώμαι, timeo, *Hes.* A δεῖμα.

δείμας, aor. 1. part. act. verbi δέμω.

δειματόεις, όεσσα, όεν, timidus, pavidus.

δειματοφάγης, ές, terribilis, *Æsch.*

δειματόω, ῶ, f. ώσω, terrefacio. Ἐδειμάτωσε τὸν Ἴωνας, *Herodot.* Ab eod. Hinc

δειματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, terribilis, terrificus.

δειμάω, idem quod δέμω, *Herod.*

δειμός, ᾱ, ὁ, terror, metus. A δείδω. Hinc

δειμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, terribilis, terrificus.

δεῖν, *oportere*, præs. inf. act. verbi impers. δεῖ, *oportet.*

ΔΕΙ᾽ΝΑ, ὁ, ἡ, τὸ, *Gen.* δεῖνος, *Dat.* δεῖνι, *Acc.* δεῖνα, quidam.

δεινὰ, *adv.* vehementer. A δεινός.

δεινάζω, f. άσω, ægre fero, indignor. Ab eod.

δεῖναι, vortices, alias δῖναι, *Hes.*

δείναρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, summopere acutus. Ex δεινὸς et ἄκρος, *acutus.*

δεινεύω, f. εύσω, contorqueo, in gyrum circumago. A δεινός.

δεινέω, ῶ, f. ήσω, idem et ab eod.

δείνημα, τὸ, volutatio, *Man.*

δείνησις, εως, ἡ, conversio. A δεινέω.

δεινοβίης, ᾱ, ὁ, fortissimus. A δεινὸς et βία.

δεινοθέταν, *Dor.* pro δεινοθέτην. A

δεινοθέτης, ᾱ, ὁ, graviter adficiens, maleficus, noxius. Ex δεινὸς et τίθημι.

δεινοῖο, *terribilis*, gen. sing. *Ion.* pro δεινοῦ.

δεινοκάκθεκτος, magna vi coërcens, præpotens. Ex δεινὸς et κατέχω.

δεινολεχὼς, ὲς, infelix conjugii.

δεινόλῑνος, ον, infelix. Ex δεινὸς et λίνον, *filum*, sc. *Parcarum.*

δεινολογέομαι, ῆμαι, fut. ήσομαι, graviter conqueror. Ex δεινὸς et λέγω, *dico.*

δεινολογία, ας, ἡ, oratio amplificans et exaggerans rei indignitatem. Ex iisd.

δεινοπάθεια, ας, ἡ, querela. A δεινοπαθής.

δεινοπαθέω, ῶ, f. ήσω, ægre fero. Ab eod.

δεινοπαθής, έος, ὁ καὶ ἡ, gravi adfectus injuria, ægre ferens. Ex δεινὸς et πάσχω.

δεινοποιέω, ῶ, f. ήσω, augeo crimen amplificando dicendo. Ex δεινὸς et ποιέω, *facio.*

δεινόπους, ὁ καὶ ἡ, celer; (2) cujus adventus gravis est.

δεινοπροσωπέω, ῶ, terribili sum visu, seu adspectu. Ex δεινὸς et πρόσωπον, *vultus.*

ΔΕΙΝΟ᾽Σ, ἡ, όν, *universe*, qui est in aliquo genere multus, vehemens, excellens; *unde speciatim*, (2) dirus; (3) gravis; (4) solers; (5) peritus; (6) validus; (7) magnus; (8) nefarius, improbus; (9) terribilis; (10) graviter aliquid faciens; (11) splendidus.

δεῖνος, ου, ὁ, gyrus, turbo; (2) vortex, gurges; (3) populi genius; (4) saltationis genus. A δῖνος.

δεινότης, ητος, ἡ, atrocitas, acerbitas; (2) calliditas, solertia; (3) eloquentia, dicendi vis. A δεινός.

δεινόω, ῶ, fut. ώσω, contorqueo, in orbem ago; (2) exaggero. Δεινώσας πάντα ἐπὶ τὸ μεῖζον, *Thuc.* ἔοικεν ἐνταῦθα δεινῶσαι τὰς τῆς πατρίδος συμφοράς, *Plut. in Pericle*, 28. Videtur hoc loco exaggerasse patriæ calamitates. A δεῖνος.

δεινὼ, *terribiles*, nom. dual. a δεινὸς, *terribilis.*

δεινωπὸς, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, torvus. Ex δεινὸς et ὤψ.

δεινῶς, *adv*, vehementer, graviter; (2) terribiliter; (3) mire; (4) accurate; (5) indigne.

δείνωσις, εως, ἡ, conversio; (2) exaggeratio.

δεινωτικῶς, *adv.* cum exaggeratione. A δεινόω. Unde

δεινωτὸς, ἡ, όν, conversus; (2) tornatus.

δεινῶψ, ωπος, ὁ καὶ ἡ, terribilis adspectu. Ex δεινὸς et ὤψ, *oculus, vultus.*

δείξαις, 2. sing. a. 1. opt. act. verbi δείκνυμι.

δεῖξε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔδειξε.

δείξις, εως, ἡ, ostensio, ostentatio; (2) indicium; (3) argumentum. A δείκνυμι.

δεῖξον, 2. sing. a. 1. imperat. act. verbi δείκνυμι.

δείξω, *ostendam*, 1. sing. f. 1. ind. act.

δειπνάριον, ου, τὸ, cœnula. *Dim.* a δεῖπνον.

δειπνεῦντες, *Dor.* pro δειπνοῦντες. A

δειπνέω, ῶ, f. ήσω, cœno; (2) comedo. Ἀπὸ τραπεζῶν δειπνεῖν, *Plato.* δειπνήσει πολυτελῆ δεῖπνα, *Luc.* Ab eod.

δείπνημι, unde δειπνάναι, idem et ab eod.

δειπνητὸς, ή, ὁ, idem quod δείπνητος.

δειπνήσω, *cœnabo*, 1. sing. f. 1. ind. act. v. δειπνέω.

δειπνητήριον, ου, ὁ, cœnaculum, cœnatorium.

δειπνητικὸς, ἡ, όν, ad cœnam pertinens, cœnæ instruendæ peritus.

δειπνητικῶς, *adv.* lautè, opipare.

δείπνητος, ἡ, όν, lautus in epulando.

δείπνητος, ου, ὁ, cœnæ tempus. A δείπνειν.

δειπνίδιον, ου, τὸ, cœnula. *Dim.* a δεῖπνον.

δειπνίζω, f. ίσω, cœnam præbeo. Δειπνίζοντες Ἕλεξέαι, *Herod.* Τοιούτοις πολλοῖς δειπνίζεσαι, *Xen.* Ab eod.

δειπνίτις, ή, convivalis, *Epith. σολῆς*, qua in cœna utebantur.

δειπνοκλητόριον, τὸ, epulæ, convivium.

δειπνοκλήτωρ, ορος, ὁ, qui convivas ad cœnam vocat, vocator. Ex δεῖπνον et κλήτωρ.

δειπνολογία, ας, ἡ, sermo de cœna. A

δειπνολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui de cœnis loquitur. Ex δεῖπνον et λέγω, *dico, loquor.*

δειπνολόχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui conviviis insidiatur; (2) parasitus, lurco. Ex δεῖπνον et λόχος.

δειπνομανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui insano cœnarum amore ducitur. Ex δεῖπνον et μαίνομαι, *insanio.*

ΔΕΙ᾽ΠΝΟΝ, ου, τὸ, cœna; (2) cibus; (3) convivium, epulum.

δειπνοποιέω, ῶ, f. ήσω, cœnam paro.

δειπνοποίημα, ἡ, apparatio cœnæ vel convivii.

δειπνοποιὸς, ὁ, ἡ, ὁ, qui cœnam aut convivium parat. Ex δεῖπνον et ποιέω, *facio.*

δειπνοσοφιστὴς, ᾶ, ὁ, qui inter cœnam de rebus eruditis disserit. Ex δεῖπνον et σοφιστής.

δειπνοσύνη, ης, ἡ, cœna. Fictum ridiculi causa in Parodia, εὖ εἰδὼς δειπνοσυνάων, ut *Hom.* εὖ εἰδὼς τοξοσυνάων. A δεῖπνον.

δειπνύντα, acc. sing. præs. part. act. *contr.* pro δειπνέοντα, a δειπνέω.

δειπνοφορία, ας, ἡ, cœnæ portatio. A

δειπνοφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cœnam ferens, ad cœnam ferendam comparatus. Ex δεῖπνον et φέρω, *fero.*

δείραιος, α, ον, jugosus, *Lycurg.*

δειρὰς, άδος, ἡ, jugum montis. A δειρή.

δείρας, a. 1. part. act. verbi δέρω.

δειραχθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, collo onerosus. Ex δειρὴ et ἄχθος, *onus.*

δείρειν, præs. inf. *Ion.* pro δέρειν, a δέρω.

δειρὴ, ῆς, ἡ, collum; (2) cervix. A δείρη.

δειρίάω, ῶ, probris scindo. Laconicum. A δαίρω, *verbero.*

δειροκύτελλον, ᾱ, τὸ, poculum oblongo collo. Ex δειρὴ et κύτελλον, *poculum.*

δειρόταις, ὁ καὶ ἡ, ex collo pariens, *Lycurg.*

δειροτέδη, ης, ἡ, monile, torquis, collare. Ex δειρὴ et τέδη, *pedica.*

δειρὸς, ᾶ, ὁ, collis, *Hes.* A δέρη.

δειροτομέω, ῶ, f. ήσω, decollo, caput amputo. Ex δειρὴ et τέμνω, *seco.*

ΔΕΙ᾽ΣΑ, vel δείσσα, ης, ἡ, humor; (2) stercus; (3) fœtor, *L. G.*

δεισαλέος, έα, έον, stercoreus. A δεῖσα.

δεισαλία, ας, ἡ, impuritas.

δείσαντι, nom. dual. a. 1. part. act. verbi δείδω.

δεῖσε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔδεισε.

δεισήνωρ, ὁ καὶ ἡ, virum metuens, *Æsch.*

δεῖσθαι, præs. inf. *contr.* pro δέεσθαι, a verbo δέομαι.

δεισιδαιμονέω, superstitiosus, religiosus sum.

δεισιδαιμονία, ας, ἡ, metus deorum, superstitio; (2) religio. A δεισιδαίμων.

δεισιδαιμόνιος, *adv.* religiose.

δεισιδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, superstitiosus. Ex δείδω, *metuo*, et δαίμων.

ΔΕ᾽ΚΑ, οἱ, αἱ, τὰ, decem. Hinc οἱ δέκα, decemviri.

δεκάβοιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, decem boum pretio estimabilis. Ex δέκα et βοῦς.

δεκαγονίας, ας, ἡ, generatio ad decimum usque gradum. Ex δέκα et γονή, *generatio.*

δεκαγράμματος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, decem literis constans. Ex δέκα et γράμμα. *litera.*

δεκαδάκτῡλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, decem digitos habens, non numeratis pollicibus.

δεκαδάρχης, ᾱ, ὁ, decurio; (2) decemvir. Ex δέκα et ἀρχὴ, *principatus.*

δεκαδαρχία, ας, ἡ, decemviratus; (2) decurionatus. A

δεκάδαρχος, ᾱ, ὁ, idem quod δεκαδάρχης.

δεκαδέλτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, decem tabularum.

δεκαδεῦς, έως, ὁ, decurialis. A δέκα.

δεκαδικὸς, ἡ, όν, denarius. Ab eod.

δεκαδύχος, ᾱ, ὁ, decemvir. Ex δέκα et ἔχω.

δεκαδύο, duodecim. Ἄπλιτον.

δεκάδωρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, decem palmos longus. Ex δέκα et δῶρον, *palmus.*

δεκαεννέας, novemdecim.

δεκαεξ, οἱ, αἱ, τὰ, sexdecim.

δεκαεπτὰς, οἱ, αἱ, τὰ, septemdecim.

δεκαετηρὶς, ίδος, ἡ, decennalis. A δεκαετής.

δεκαέτηρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisdem.

δεκαετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex δέκα et ἔτος.

δεκαετία, ας, ἡ, decennium. A δεκαετής.

δεκαέζω, f. άσω, do decimam; (2) munere corrumpo; (3) corrumpo, perverto. Τὴν στεῖραν ἐδέκαζε χρυσᾶν ἑκάστῳ διανέμων, *Plut.* A δέκα.

δεκάκις, *adv.* decies. Ab eod.

δεκάκλινος, ον, decem lectos habens.

δεκακότῡλος, ον, decem cotylos habens.

δεκακυμία, ας, ἡ, decumanus, i. e. magnus fluctus. Ex δέκα et κῦμα, *fluctus.*

δεκάκωλος, ον, decem versiculis constans.

δεκάλιτρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui decem librarum vel obolorum est. Ex δέκα et λίτρα.

δεκάλογος, ᾱ, ἡ, Decalogus, decem præcepta Dei. Ex δέκα et λόγος, *verbum, sermo.*

δεκαμηνοειδὲς, αία, αἷον, decimum mensem agens, decimestris. Ex δέκα et μήν.

δεκάμηνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

δεκαμιαῖος, αία, αῖον, qui decem minarum est. Ex δέκα et μνᾶ, *mina*.
δεκάμνες, idem et ex iisd.
δέκαμνον, ου, τό, merces decem minarum.
δεκάμφορος, ον, decem amphora sapiens.
δεκαναῖα, ας, ἡ, decem naves.
δεκανίομαι, οῦμαι, humaniter excipio, *Hes.* A *Dor.* δέκομαι pro δέχομαι.
δεκανία, ἡ, idem quod δεκαναῖα, ap. *Strab.*
δεκανία, ας, ἡ, decuria. A δέκα.
δεκαποτὼ, οἱ, αἱ, τὰ, octodecim.
δεκαπάλαι, *adv.* q. d. decies olim.
δεκάπεντε, quindecim. Ex δέκα et πέντε.
δεκάπηχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, decem cubitorum.
δεκαπλασιάζω, f. άσω, decuplo.
δεκαπλάσιος, α, ὁ καὶ ἡ, decuplus. A δεκαπλοῦς.
δεκαπλέθρος, α, ὁ καὶ ἡ, qui decem jugerum est. Ex δέκα et πλέθρον, *jugerum*.
δεκαπλοῦς, decuplus. A δέκα.
δεκάπολις, εως, ἡ, decem habens civitates; (2) regio quædam Judææ. Hinc
Δεκαπολίτης, ὁ, ὁ, qui ex regione Decapoli est.
δεκάπους, οδος, ὁ ᾗ, ἡ, qui decem pedum est.
δεκαπρωτίαι, ας, ἡ, decemprimatus. A
δεκάπρωτοι, ων, οἱ, decemprimi senatores.
δεκάρχης, ου, ὁ, decurio. Ex δέκα et ἄρχων.
δεκαρχία, ας, ἡ, decurionatus. A δεκάρχης.
δεκαρχικὸς, ἡ, όν, decurionalis. Ab eod.
δεκὰς, άδος, ἡ, decas, numerus denarius; (2) decuria. A δέκα.
δεκάσπαλμος, ου, ὁ καὶ ἡ, decem scalmis instructus. Ex δέκα et σκαλμὸς, *scalmus*.
δεκασμὸς, οῦ, ὁ, decimatio; (2) decimæ; (3) corruptio munerum largitione. A δεκάζω.
δεκάσπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, in quo decem sementes factæ sunt; (2) decennalis. Ex δέκα et σπόρος, *satio*.
δεκαστάτηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, decem stateribus valens. Ex δέκα et στατὴρ, *stater*.
δεκάστεγος, ου, ὁ καὶ ἡ, decem taoulata habens. Ex δέκα et στέγος, *tectum*.
δεκάστολος, ου, ὁ καὶ ἡ, decem columnas habens. Ex δέκα et στύλος, *columna*.
δεκάσχοινος, ου, ὁ καὶ ἡ, decem schœnos longus, vel latus. Ex δέκα et σχοῖνος, *schœnus*.
δεκατεῖος, αία, εῖον, qui decimo die v. c. venit.
δεκαταλαντία, ας, ἡ, decem talenta. A
δεκατάλαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui decem talentorum est, qui decem talenta ponderat.
δεκατέσσαρες, ων, οἱ καὶ αἱ, quatuordecim.
δεκατεύματα, τὰ, decimæ, *Call.*
δεκάτευσις, εως, ἡ, decimatio. A δεκατεύω.
δεκατευτήριον, ου, τὸ, locus, in quo decimæ persolvuntur. Ab eod.
δεκατευτὴς, οῦ, ὁ, decimator, qui decimas exigit; (2) decumanus. Ab eod.
δεκατεύω, f. εύσω, decimo, decimam partem excerpo; (2) decimum quemque interficio. Δεκατεύειν τὴν ὑσίαν, *Herodot.* A δέκα.
δεκάτη, ης, ἡ, decima pars, decima.
δεκατηλογία, ας, ἡ, decimarum exactio.
δεκατηλόγιον, ου, τὸ, locus, in quo decimæ colliguntur. A
δεκατηλόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, decimarum exactor. Ex δέκα et λέγω, *colligo*.
δεκατημόριον, ου, τὸ, decima pars. Ex δέκα et μόρος, *portio*.
δεκατηπόριος, ον, decimifer, *Call.*
δέκατος, αστη, ατον, decimus. A δέκα. Hinc
δεκατόω, ῶ, fut. ώσω, decimas accipio; (2) decimo. Δεδεκάτωκε τὸν Ἀβραὰμ, *Heb.* 7, 6. δεδεκάτωται, *ib.* v. 9.
δεκατώνης, ου, ὁ, qui decimas redimit, decumanus, genus publicani. Ex δεκάται et ὠνέομαι, *emo*.
δεκαφύλιος, ου, id. quod δεκαπλάσιος, *Call.*
δεκαφύλος, ου, ὁ καὶ ἡ, decem tribus habens, in decem tribus divisus. Ex δέκα et φυλὴ, *tribus*.
δεκάχαλκον, τὸ, decem chalci, decem ærei nummi, denarius. Ex δέκα et χαλκός.
δεκάχιλοι, αι. α, decies mille. Pro δεκακισχίλιοι, *Homerus*. Ex δέκα et χίλιοι, *mille*.
δεκάχορδος, ου, ὁ καὶ ἡ, decem chordas habens. Ex δέκα et χορδή.
δεκέμβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, decem instructus rostris. Ex δέκα et ἔμβολη, *rostrum*.
δεκέτηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, decennalis.
δεκέτης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem. Fœm. δεκέτις.
δέκευ, *accipe*, *Dor.* et *Ion.* pro δέχυ, a δέχομαι.
δεκήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, decem ordines remorum habens navis. Ex δέκα et ἐρέσσω, *remigo*.
δέκομαι, *capio*, *Ion.* pro δέχομαι.
δεκτέος, έα, έον, accipiendus, excipiendus, recipiendus. A δέχομαι.
δεκτὴς, ῆρος, ὁ, qui aliquos accipit vel suscipit. Ab eod.
δέκτης, ου, ὁ, acceptor; (2) mendicus.
δεκτικὸς, ἡ, όν, ad recipiendum aptus.
δέκτο, *Ion.* pro ἐδέξατο. A δέχομαι.
δεκτὸς, ἡ, όν, acceptus, gratus. Ab eod.
δέκτριαι, ας, ἡ, acceptrix, susceptrix, receptrix. A
δέκτριος, α, ὁ, susceptor. A δεκτός.
δέκτωρ, ορος, ὁ, idem.
δελεάζω, f. άσω, inesco, esca capio; (2) escam imponо; (3) *Metaphorice* allicio. Δελεάζοντες ψυχὰς ἀστηρίκτους, 2 *Pet.* 2, 14. Ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας ἐξελκόμενος καὶ δελεαζόμενος, *Jac.* 1, 14. A
ΔΕ'ΛΕΑΡ, ατος, τὸ, esca, qua animalia capiuntur; (2) illecebræ quævis; (3) fraus, dolus.
δελέασμα, ατος, τὸ, inescamentum, quod escæ loco imponitur hamo vel laqueis, illectamentum. A δελεάζω. Hinc *Dim.*
δελεασμάτιον, ου, τὸ, inescamentum exiguum.
δελεασμὸς, οῦ, ὁ, illectamentum. A δελεάζω.
δελέαστρα, ας, ἡ, decipula, laqueus, transenna, in quam esca imponitur. Ab eodem.
δελεαστὴς, έως, ὁ, inescator, qui esca decipit. Ab eod.
δελεάστρακ, γος, ὁ καὶ ἡ, escam rapiens.
ΔΕ'ΛΕΤΡΟΝ, ου, τὸ, laterna, fax.
δέλευρον, τὸ, idem quod δέλεαρ.
δελητήριον, ου, τὸ, idem.
δελήτιον, ου, τὸ, idem.
ΔΕ'ΛΤΑ, τὸ, litera quarta Alphabeti Græci; (2) pars Ægypti sic dicta, quod hujus literæ imaginem referat; (3) pudendum muliebre.
δελτάριον, ου, τὸ, tabellula. *Dim.* a δέλτος.
δελτίον, ου, τὸ, parvi pugillares, tabellulæ. *Dim.* ab eod.
δελτογράφος, ὁ, qui aliquid in literas refert.
δέλτοισιν, *libellis*, dat. plur. *Ion.* et cum γ ἐφελκ. pro δέλτοις, a δέλτος, *liber*.
δέλτος, ου, ὁ, pugillares, qui a forma literæ Δ plicabantur; (2) liber quilibet; (3) tabula legum; (4) testamentum; (5) tabula pictoria. A δέλτα.
δελτόω, ῶ, f. ώσω, in formam literæ Δ plico vel effingo. Ab eod.
δελτωτὸς, ἡ, όν, in formam triangularem literæ Δ effectus. Hinc δελτωτὸν, triangulum, signum quoddam cœleste, et δελτωτοὶ, libri in Δ figuram complicati. A δελτόω.
δελφάκειος, ον, porcinus. A δέλφαξ.
δελφακινὸς, ἡ, όν, idem.
δελφάκιον, ου, τὸ, porcellulus lactens; (2) pudendum muliebre. *Dim.* a δέλφαξ.
δελφακόομαι, succresco in porcam.
ΔΕ'ΛΦΑΞ, ακος, ὁ καὶ ἡ, porcellus.
δελφὶν, ῖνος, ὁ, delphin, piscis; (2) nauticum instrumentum, quo utebantur ad demergendas naves.
δελφινίζω, delphinos imitor.
δελφίνιον, ου, τὸ, delphinium, herba. *Angl.* LARKSPUR; (2) templum Apollinis hoc nomine Athenis fuit, et hinc judicium ἐπὶ δελφινίῳ. A δελφὶν.
δελφινίσκος, ου, ὁ, delphinulus. *Dim.* a δελφὶν.
δελφοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, delphini formam habens. Ex δελφὶν et εἶδος.
δελφινόσημος, ον, delphino signatus; (2) mensa Delphica, abacus marmoreus.
δελφινοφόρος, ον, delphinas ferens, *Æsch.*
δελφὶς, ῖνος, ὁ, idem quod δελφὶν.
δελφὶς, ίδος, ἡ, Delphica, *Eur.*
ΔΕΛΦΥ'Σ, ύος, ἡ, vulva, uterus.
δέλων, inesco.
δέμας, τος, τὸ, vinculum; (2) fasciculus. A δέω.
ΔΕ'ΜΑΣ, τὸ, corpus. *Nomen indeclinabile.*
δεμάτιον, ου, τὸ, parvus fasciculus. A δέμας.
δέμειν, *ædificare*, præs. inf. act. verbi δέμω.
ΔΕ'ΜΝΙΟΝ, ου, τὸ, stratum, lectus.
δεμνιοστήρης, ου, ὁ, qui strata custodit. Ex δέμνια et τηρέω, *observo*, *custodio*.
ΔΕ'ΜΩ, ædifico, struo; est insuitatum sicut et δέμομαι. In usu hæc, ἔδειμα, ἐδειμάμην, δέδμηκα.
δενδάλις, ἡ, quidam flos, *Steph.* Ex *Ap. Sch.*
δενδίλλω, oculos huc illuc verto; (2) oculis nuo, vel adnuo. A δινέω et ἴλλος, *oculus*.
δένδρεα, *arbores*, nom. plur. a δένδρεον, *arbor*.
δενδρεόθρεπτος, ον, arbores nutriens, *Diog. Laërt.*
δένδρεον, ου, τὸ, arbor. A δένδρον.
δενδρήεις, ήεσσα, ήεν, nemorosus, arboribus abundans. A δένδρον, *arbor*. Hinc
δενδριάδης, ἡ, όν, arboreus, *Ep.*
δενδρίζω, arboresco, arboris figura sum.
δενδρικὸς, ἡ, όν, arboreus.
δένδριον, ου, τὸ, arbuscula.
δενδρίτις, εως, ἡ, vitis arborescens, *Strabo* 5.
δενδροβατέω, ῶ, f. ήσω, arbores scando. Ex δένδρον et βαίνω, *scando*.
δενδροειδὴς, έος, ές, ὁ καὶ ἡ, arboris figuram habens. Ex δένδρον et εἶδος, *species*.
δενδροκολάπτης, ου, ὁ, picus. A κολάπτω, *tundo*, *scalpo*.
δενδροκόμης, ὁ, ὁ, idem quod δενδρόκομος, *Ep.*
δενδρόκομος, ου, ὁ καὶ ἡ, arboribus ornatus. Ex δένδρον et κομάω, *orno*.
δενδροκοπέω, ῶ, f. ήσω, arbores exscindo. Ex δένδρον et κόπτω, *cædo*.
δενδρολάχανα, ων, τὰ, olera arborescentia. Ex δένδρον et λάχανον, *olus*.
δενδρολίβανος, ου, ἡ, thus arbor, seu arbor ipsa, quæ thus fert; (2) rosmarinus coronarius.
δενδρομαλάχη, ης, ἡ, malva arborescens, althæa. Ex δένδρον et μαλάχη, *malva*.
ΔΕ'ΝΔΡΟΝ, ου, τὸ, arbor; (2) stirps.
δενδροστήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, arboribus nocens. Ex δένδρον et πῆμα, *damnum*.
δένδρος, εος, τὸ, (unde δένδρεσι) idem quod δένδρον.
δενδρότης, ητος, ἡ, arborum incrementum.
δενδροτομέω, ῶ, fut. ήσω, arbores exscindo, vasto, populor. Ex δένδρον et τέμνω, *seco*.
δενδροφορία, ας, ἡ, feracitas arborum.
δενδροφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, arborum ferax. Ex δένδρον et φέρω, *fero*.
δενδροφύτευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, arboribus consitus. Ex δένδρον et φύω, *nascor*.
δενδρυάζω, fut. άσω, quercus subeo, inter quercus me abscondo. A δένδρον.
δενδρύδιον, ου, τὸ, arbuscula. Ab eod.
δενδρύφιον, ου, τὸ, idem et ab eod.
δενδρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, arboreus, arborarius, arborosus; (2) ad arboris magnitudinem accedens. Ab eod.
δενδρώεις, ώεσσα, ώεν, arboribus abundans.
δενδρῶν, ῶνος, ὁ, arbustum, arboretum, locus arboribus consitus.
δενδρῶτις, ἡ, arboribus densa.
δενυάζω, f. άσω, maledico, probris incesso, *Eurip. Rhes.* 926. A δένυος.
δενυαστὸς, ἡ, όν, convitiis et maledictis obnoxius. Ab eod.
ΔΕ'ΝΝΟΣ, ου, ὁ, probrum, contumelia.
δέξαι, 2. sing. a. 1. imper. med. A δέχομαι.
δεξαμενὴ, ῆς, ἡ, receptaculum; (2) lacus; (3) cisterna; (4) piscina. A δέχομαι.
δεξάμενος, a. 1. part. med. v. δέχομαι.
δέξασθαι, *recipisse*, a. 1. inf. med.
δέξασθε, *suscipite*, 2. pl. a. 1. imper. med.
δέξατο, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐδέξατο.
δεξιὰ, ᾶς, ἡ, sc. χειρ, dextra sc. manus; (2) fides per dextram data; (3) pacta, conventa; (4) potentia et auxilium.
δεξιάδνη, *adv.* a dextra. A δεξία.
δεξιάομαι, ώμαι, dextra prehendo, dextra prehensum amplector, saluto. Præsupponitur propter Homericum δεξιόωντο, quod est pro δεξιῶντο, ἐδεξιώντο, ex ἐδεξιάοντο.
δεξίδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, dono accipiens. Ex δέχομαι et δῶρον, *donum*.
δεξίμηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, oves excipiens, vel suscipiens. Ex δέχομαι et μῆλον, *ovis*.
δεξιόβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui dextra manu telum jacit. Ex δεξιὸς et βάλλω, *jacio*.
δεξιόγυιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui dextra et agilia membra habet. Ex δεξιὸς et γυῖον.
δεξιολάβος, ου, ὁ, satelles, stipator. A δεξιὰ et λαμβάνω, *sumo*.
δεξιόομαι, ώμαι, f. ώσομαι, dextram jungo, dextra prehendo; (2) humaniter, ac comiter excipio. A δεξιά.

ΔΕΞΙΟ΄Σ, ὰ, ὸν, dexter; (2) faustus, prosper; (3) solers, acutus, ingenii dexteritate præditus; (4) scitus, eruditus, catus, urbanus, lepidus; (5) agilis, promptus, expeditus.

δεξιόσειρος, ᾱ, ὁ, scil. ἵππος, equus jugali equo ad dextrum latus alligatus. Hinc metaphorice δεξιόσειρος Ἄρης apud *Sophoclem*. Mars in dexterum cornu inclinans. Est a *σειρά, habenæ*.

δεξιοστᾰτης, ου, ὁ, qui a dextra stat; (2) qui in dextra chori parte præsidet. Ex δεξιὸς et ἵστημι, *sisto*.

δεξιότης, ητος, ἡ, dexteritas, solertia. A δεξιός.

δεξιοτοιχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, in dextra parte navis remigans. Ex δεξιὸς et τεῖχος.

δεξιώσοντο, 3. plur. imperf. ind. med. *Poët.* pro ἐδεξίωντο, a δεξιόομαι.

δεξίτορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ignem suscipiens, vel excipiens. Ex δέχομαι et πῦρ, *ignis*.

δέξις, εως, ἡ, modus alicujus excipiendi, tractandi.

δεξιτερὸς, ᾰ, ὸν, dexter. A δεξιός.

δεξίωμα, ατος, τὸ, id, quod comiter accipimus, et quasi dextra prehendimus, res grata, jucunda, expetita; (2) exceptio liberalis, modus liberalis excipiendi adeuntem. A δεξιόομαι.

δεξιώνομος, ον, faustus.

δεξιῶς, *adv.* dextre; (2) prospere; (3) solerter.

δεξίωσις, εως, ἡ, idem quod δέξις, et ferè in bonam partem; amplexus, gratulatio, etiam si cui occurrimus gratulabundi, eumque amplectimur. A δεξιόομαι.

δεξιώτᾰτα, *adv.* commodissime. A δεξιώτατος, quod est *Superl.* a δεξιός.

δέξομαι, 1. sing. fut. 1. ind. med. verbi δέχομαι.

δέξωνται, 3. pl. a. 1. conj. med.

δέος, ους, τὸ, pro δέος.

δέομαι, f. δεήσομαι, oro, rogo; (2) indigeo, mihi opus est; δεόμενος etiam qui aliquem cupiunt conventum. Δέομαι τοίνυν γ' ὑμῶν τινὶ τἀνν μικρὸν, *Aristt. Nub.* 428. πτωχικῶ βακτηρίᾳ, *id. Ach.* 452. Παιδαγωγὸς γάρ ἐσθ' ὁμὴν τῷ παιδὶ καλῶ ὄντι μοὶ, *Luc. Vitar. Auct.* 12. Δεῖ, *opus est*.

δέον, οντος, τὸ, decens, æquum, commodum; (2) deficiens; (3) necessarium. Ab eodem.

δέον, *ligabant*, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔδεον, a verbo δέω, *ligo*. Hinc

δέοντως, *adv.* decenter; (2) commode.

δέος, δέους, τὸ, metus. A δείδω.

δεπάεσσιν, dat. pl. *Ion.* pro δέπασι, a δέπας.

ΔΕ΄ΠΑΣ, ᾰτος, τὸ, poculum; (2) patera.

δεπαστεαίος, ᾱ, ον, potulentus, *Lycoph.* 489.

δέπαστον, ου, τὸ, poculum, crater. A δέπας.

δεραγχής, ἐος, ὁ καὶ ἡ, collum constringens et suffocans. Ex δέρη et ἄγχω, *strangulo*.

δέραιον, ου, τὸ, collare, torques. A δέρη.

δεραιοστέδη, ης, ἡ, laqueus, quo aves capiuntur, laqueus aucupatorius. Ex δέραιον et πέδη, *pedica*.

ΔΕ΄ΡΑΣ, ᾰτος, τὸ, pellis, corium.

Δέρβη, ης, ἡ, Derbe. Nomen urbis Hebr. *Stimulus*.

δερβιστὴς, ῆρος, ὁ, pellis, corium, *Suid. Pleonasmo τοῦ β*. A δέρας.

δέργμα, ατος, τὸ, adspectus. A δέρκω.

δεργμὸς, οῦ, ὁ, idem et ab eod.

ΔΕ΄ΡΗ, ης, ἡ, cervix, collum.

δέρις, collum, *Hes.* A δέρη.

δερκίσκετο, apud *Homerum* est a δέρκομαι, *video*, imperfectum Ionicum, ut τύπτισκον, et τυπτέσκετο.

δερκίσκομαι, idem quod δέρκομαι, *Hom.*

δερκευνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, inter dormiendum videns. Ex δέρκω et εὐνὴ, *cubile*.

δερκιάομαι, ῶμαι, video. A δέρκω.

δερκιώονται, *vident*, 3. pl. præs. ind. med. *Poët.* et *contr.* pro δερκιάονται.

ΔΕ΄ΡΚΟΜΑΙ, vel δέρκω, video, *Poët.*

δερκομενέων, *Æol.* pro δερκομένων.

δερκομένοιο, *Ion.* pro δερκομένου.

δέρμα, τος, τὸ, pellis, cutis. A δέρω.

δερματικὸς, ἡ, ὸν, coriaceus, *Lycurg.*

δερμάτινος, ίνη, ινον, coriaceus. A δέρμα.

δερμάτιον, ου, τὸ, pellicula. *Dim.* a δέρμα.

δερματεργικὸς, ἡ, ὸν, e corio conficiens.

δερματοφαγίων, pellem edo.

δερματοφορέω, ῶ, f. ήσω, pellem gesto, pelle amictus sum. Ex δέρμα et φέρω, *fero*.

δερματώδης, ους, ὁ καὶ ἡ, coriaceus; (2) cuteus. A δέρμα.

δερμηστὴς, οῦ, ὁ, animalculum quoddam a consumendis pellibus ita dictum. A δέρμα.

δερμόστρεος, ου, ὁ καὶ ἡ, membranis volitans, cui membranulæ loco pinnarum sunt. Ex δέρμα et πτερὸν, *ala*.

δερμύλλαι, sanguinem poto; (2) excorio. *Lexicogr. Græc.* A δέρμα.

δέρξις, εως, ἡ, visio, ipsa actio videndi. A δέρκω.

δέρος, ους, τὸ, pellis, corium. A δέρας.

δερρίδιον, ου, τὸ, umbraculum coriaceum, umbella ex pellibus confecta. A δέρρις.

δέρρινον, ου, τὸ, cilicium. A δέρρις.

δέρρις, εως, ἡ, pellis; (2) crassum seu vile vestimentum, cilicium. A δέρρις.

δερρίστηρ, ῆρος, ὁ, monile equi, *Hes.* Ab eod.

δέρτρον, ου, τὸ, membrana; (2) omentum; (3) rostrum. A δέρας.

δερχθεὶς, *obtuitus*, aor. 1. part. pass. verbi δέρκω.

δέρω, f. δερῶ, a. 2. ἔδαρον, excorio, pellem detraho; (2) cædo, verbero. Εἴ τις ὑμᾶς εἰς πρόσωπον δέρει, 2 *Cor.* 11, 20.

ΔΕ΄ΣΙΟΣ, ᾰ, ὁ, mensis Junius apud Macedones, ut quidem nonnulli volunt.

δέσις, εως, ἡ, ligatio; (2) nodus; (3) junctura, conjunctio. A δέω.

δέσμα, ατος, τὸ, vinculum. Ab eod.

δεσμευτικὸς, ἡ, ὸν, aptus ad ligandum. A δεσμεύω, fut. εὐσω, ligo, vincio, colligo.

Δεσμεύων ὕδωρ ἐν νεφέλαις, *Job.* 26, 8. A δεσμὸς.

δεσμέω, ῶ, f. ήσω, idem et ab eod.

δέσμη, ης, ἡ, fasciculus. A δέω.

δέσμιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vinctus. Ab eod.

δεσμὶς, fasciculus. *Dim.* a δεσμὸς.

δεσμοβρόχος, ᾱ, ὁ, laqueі vinculum, *Man.*

δεσμὸς, οῦ, ὁ, vinculum, ligamen. A δέω.

δεσμοτόκος, ον, vincula pariens, *Apollin.* A τίκτω.

δεσμοφύλαξ, ᾰκος, ὁ καὶ ἡ, commentariensis, custos vinctorum. A δεσμὸς et φύλαξ.

δεσμόω, ῶ, f. ήσω, vincio, ligo; (2) in carcerem conjicio. A δεσμὸς.

δέσμωμα, ατος, τὸ, vinculum. A δεσμόω.

δεσμωτήριον, ου, τὸ, carcer. Ab eod.

δεσμώτης, ου, ὁ, vinctus, captivus. Ab eod.

δεσμῶτις, ή, captiva, *Soph.*

ΔΕΣΠΟ΄ΖΩ, f. ώσω, dominor, dominium obtineo; (2) et *in passivo* dominio alicujus pareo, adquiror. Hinc

δέσποινα, ης, ἡ, hera, domina regina.

δεσπόσιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, herilis. Ab eod.

δεσποσιονεύσης, ὁ, q. d. herilis navis magister; genus libertorum Laconicorum, quorum opera in navibus utebantur.

δέσποσμα, τὸ, imperium, *Man.* A δεσπόζω.

δεσποσύνη, ης, ἡ, dominium, imperium. A δεσπόσυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, herilis; δεσποσύνη, filia herilis. A δεσπόζω.

δεσποτεία, ας, ἡ, dominium, dominatus.

δεσπότειρα, ας, ἡ, domina, hera. A δεσπότης.

δεσποτεύω, f. εύσω, idem quod

δεσποτέω, f. ήσω, dominor. Ab eod.

δεσπότης, ου, ὁ, herus, dominus; (2) rex, imperator; (3) rei alicujus possessor. A δεσπόζω. Hinc

δεσποτίαι, idem quod δεσποτείαι, *Poll.*

δεσποτικὸς, ἡ, ὸν, herilis; (2) qui dominari novit; (3) imperiosus, dominandi cupidus.

δεσποτικῶς, *adv.* heriliter, more dominorum.

δεσπότις, ιδος, ἡ, hera, domina. A δεσπότης.

δεσποτίσκος, ὁ, herus, vel blandiendo vel contemnendo.

δεσποτὸς, ἡ, ὸν, dominabilis. A δεσπόζω.

δέτας, gen. sing. *Dor.* pro δέτης, a

δέτη, ης, ἡ, fistula. A δέω.

δετὴς, ῆς, ἡ, faces in fasciculum colligatæ.

δετὸς, ἡ, ὸν, vinctus, ligatus. Ab eod.

δεύαι, idem quod δεῦαι, *E. M.*

δεῦε, imperf. ind. *Ion.* pro ἔδευε, a δεύω.

δεύεαι, *inferior es*, 2. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro δεύῃ, v. δεύομαι, *Poët.* pro δέομαι.

δευήσεαι, 2. sing. fut. 1. ind. med. *Ion.* pro δεύσῃ.

δευήσομαι, *indigebo*, 1. sing, f. 1. ind. med. *Poët.* pro δεήσομαι, a verbo δέομαι.

δεῦσαι, τὸ, idem quod γλεῦκος, *Ern.*

δεῦσμα, ατος, τὸ, irrigatio. A δεύω.

δευοίατο, *indigerent*, 3. pl. præs. opt. *Ion.* et *Poët.* pro δέοιντο, a verbo δέομαι.

δευόμενοι, *madentes*, nom. pl. part. præs. pass. f. g. a verbo δεύομαι, *madefio*.

δευόμενος, pro δεόμενος, a δέομαι, *egeo*.

δεύονθ', 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐδεύοντο, a verbo *Poët.* δεύομαι, pro δέομαι.

δεύοντο, 3. plur. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐδεύοντο, a δεύομαι, vel δεύω.

δεῦρ', pro δεῦρο, *huc*.

ΔΕΥ΄ΡΟ, *adv.* huc; (2) adesdum.

δεύῃ, 3. sing. a. 1. conj. act. v. δεύω.

δευσοποιάω, tingo, inficio, (v. c. fuco) humecto. A δεύω, *idem*.

δευσοποΐα, ης, ἡ, infectio, fucatio, &c.

δευσοποιὸς, οῦ, ὁ, infector, tinctor; (2) bene tinctus; (2) indelebilis. Ex δεύω et ποιέω.

δεύτᾰτος, ᾰτη, ατον, ultimus, postremus.

δεῦτε, *adv.* huc agite, adeste, venite. A δεῦρο.

δευτεραγωνιστέω, ῶ, f. ήσω, secundas fabulæ partes ago; (2) secundam in judicio orationem habeo. A

δευτεραγωνιστὴς, οῦ, ὁ, qui secundas fabulæ partes agit. Ex δεύτερος et ἀγωνίζομαι.

δευτεραῖος, αία, αῖον, secundarius; (2) qui secunda die aliquid agit. A δεύτερος.

δευτερεῖα, τὰ, secundæ partes. Ab eod.

δευτερεῖος, f. εύσω, secundus sum, secundas fero, locum secundum obtineo; (2) dissimilis sum. Ab eod.

δευτεριάζω, f. άσω, secundas partes ago, qs. lampada alicui trado, ut mihi in actu succedat. A δεύτερος.

δευτερίας, scil. οἶνος, vinum secundarium, lora.

δευτέριον, ου, τὸ, secundæ, partus qs. secundarius. Ab eod.

δευτέριος, ία, ιον, secundarius. Ab eod.

δευτερόδολος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui secunda vice dentes indices jacit. Ex δεύτερος et βάλλω.

δευτερογαμέω, secundas nuptias celebro.

δευτερογαμία, ης, ἡ, secundæ nuptiæ.

δευτερόγαμος, bigamus.

δευτεροδεκάτη, ης, ἡ, secundaria decima a Levitis olim sacerdotibus solvenda. Ex δεύτερος et δεκάτη, *decima*.

δευτεροζύγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui est secundæ conjugationis. *Vox Gram.* Ex δεύτερος et ζυγὸς, *jugum*.

δευτεροκοιτέω, ῶ, secundus, vel secunda sum in lecto, socium habeo in cubili. Ex δεύτερος et κοίτη, *cubile*.

δευτερολογέω, ῶ, fut. ήσω, secundo loco sermonem habeo, secundam orationem habeo.

δευτερολογία, ας, ἡ, secunda actio, secundæ dicendi vices.

δεύτερον, *adv.* secundo. A δεύτερος.

δευτερονόμιον, ου, τὸ, repetitio legis, secunda lex, liber quintus Mosis. Ex δεύτερος et νόμος, *lex*.

δευτερόστομος, qui pro mortuo habitus, ideoque justis et exequiis de more honoratus, salvus redit ex bello, vel ex peregrinatione. A δεύτερος et στόμος.

δευτεροπροσωπεῖα, ῶν, sum secundæ personæ. *Vox Gram.* A

δευτεροπρόσωπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui secundæ personæ est. *Vox Gram.* Ex δεύτερος et πρόσωπον, *persona*.

δευτερόστρωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, alter primus, a secundo primus; *Epith.* sabbathi primi a secundo Paschatos die, *Scal.*

ΔΕΥ΄ΤΕΡΟΣ, ᾰρα, ερον, secundus, alter, posterior. Ἐκ δευτέρου, *secunda vice*.

δευτερόσχετος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, secundo loco sequens secundarius. Ex δεύτερος et ἔχω.

δευτεροτόκος, ᾱ, ἡ, quæ secundo parit vel peperit. Ex δεύτερος et τίκτω, *pario*.

δευτερότοκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui secundo partu editus est. Ex iisd.

δευτερουργὸς, ὸν, ὁ καὶ ἡ, qui secundas actionis partes, vel secundum in agendo locum obtinet; (2) manuarius. Ex δεύτερος et ἔργον, *opus*.

δευτερύχος, ὁ, qui secundas tenet.

δευτερόω, f. ώσω, secundo facio; (2) itero, repeto. A δεύτερος.

δευτέρωμα, ματος, τὸ, secundus actus, repetitio.

δευτέρως, *adv.* secundo. Ab eod.

δευτέρωσις, εως, ἡ, secundus actus aut ordo, iteratio, repetitio; (2) traditio.

δευτεωτὴς, οῦ, ὁ, traditionum doctor.

δευτὴρ, ῆρος, ὁ, instrumentum pistorum et coquorum. A

ΔΕΥ΄Ω, rigo, madefacio, imbuo. Ἐρεμνὸν αἷμ' ἔδευσα, effudi, *Soph. Aj.* 376

ΔΕ΄ΦΩ, f. δέψω, excorio; (2) glandem penis denudo.

δεχάμμᾶτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, decem nodos, seu vincula habens. Ex δέκα et ἄμμα.

δέχεται, pro δεδέχεται, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro δεδεγμένοι εἰσί, a verbi δέχομαι.

δεχήθι, *capite*, 2. plur. præs. imper. med.

δεχήμερος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, decem dies durans. Ex δέκα et ἡμέρα, *dies*.

δέχθαι, *suscepisse*, perf. inf. pass. *Ion.* et *Poët.* pro δεδέχθαι, a verbo δέχομαι.

δέχμενος, per *Sync.* pro δεχόμενος.

δέχυμαι, capio. A

ΔΕ΄ΧΟΜΑΙ, fut. δέξομαι, capio, accipio; (2) excipio, suscipio; (3) admitto, recipio; (4) admitto, approbo. Δέχεσθαι χάριν τῶν ὄρκων, τινὰ χώραν, τὰς στρατιώτας τῷ τείχει, τὶ παρά τινος. Ὅσις ξένος δέξαιτο ποντίῳ σάλῳ κάμνοντας, *Arist. Thesm.* 479. Τίς μὲ δέξεται πόλις; *Eur. Med.* 286.

δέψα, ης, ἡ, pellis, corium, *Suid.* A δέφω.

δεψέω, ῶ, f. ήσω, depso, subigo, mollio coriariorum more. Ab eod.

ΔΕ΄Ω, f. δέσω, vel δήσω, ligo, vincio; (2) in vincula conjicio. Κ' ὁτίσω τὼ χεῖρε, δεῖ, a tergo liga, *Arist. Lys.* 437.

ΔΕ΄Ω, δεήσω, absum, opus habeo. Τοσούτᾳ δέομαι χάριτι ἔχειν, *Isoc.* Τατὶ τὸ πρᾶγμα φορτὶν δεῖται πτερῶν, *Arist. Av.* 1581. Ἐλαχίστᾳ ἐδέησαν διαφθάρηναι, parum adfuerunt, quin, *Thuc.* Τί δεῖ μοχλῶν; opus est? *Arist. Lys.* 434. Unde δεῖ, oportet, ἔδει, ἐδέησε.

ΔΗ΄, sane, profecto; (2) porro, vero; (3) igitur, proinde; (4) videlicet, scilicet; (5) demum, dumtaxat; (6) interrogationi servit; (7) ironicum est; (8) abundat.

δῆγμα, ατος, τὸ, morsus. A δήκω, *mordeo*.

δηγμός, οῦ, ὁ, idem et ab eod.

δῆετε, *invenitis*, 2. plur. præs. ind. act. v. δῆω, *invenio*.

δηθὰ, *adv.* diu; (2) frequenter, crebro, *Poët.* A δήν.

δηθαγόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, loquax, qui diu loquitur. Ex δηθὰ et ἀγορεύω, *loquor*.

δηθαίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, longævus, annosus. Ex δηθὰ et αἰὼν, *ævum*.

δηθάκι, vel δηθάκις, *adv.* diu; (2) crebro.

δήθεν, *adv.* videlicet, scilicet. A δή.

δηθύνω, f. υνῶ, tardo, moror, *Il.* 1, 27. A δηθά.

δῄϊάσασκε, *Ion.* pro δῄϊαε, *Ap.*

δῄϊάλωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, bello captus. Ex δῄϊος et ἁλίσκω, *capio*.

δῄϊαω, ῶ, igne ferroque vasto, hostiliter depopulor. Hinc δῄϊάσκον, *Ion.* imperf. pro ἐδῄουν, quod est ex ἐδῄωσον. A δῄϊος.

δῄϊον, acc. sing. *Ion.* pro δαΐον. A

δῄϊος, ία, ιον, hostilis, infestus; et *Subst.* hostis. A δαΐω. Hinc

δῄϊοτὴς, ῆτος, ἡ, pugna; (2) bellum.

δῄϊόω, ῶ, f. ώσω, idem quod δῄϊάω.

δῄΐς, ίδος, pugna; (2) bellum. A δαΐω.

δηκτήριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, mordax. A δήκω.

δήκτης, ου, ὁ, idem et ab eod.

δηκτικὸς, ἡ, όν, idem et ab eod.

ΔΗ΄ΚΩ, f. δήξω, mordeo. Verbum inusit.

δηλαδὴ, *adv.* videlicet, scilicet, profecto. A δῆλον, δῆλα, et partic. δή.

δηλαίνω, lædo, corrumpo. A δηλεω.

δηλεῖες, ἐσσα, εν, idem quod δηλήμων, *Orph.*

δηλεύμενος, *Dor.* pro δηλεύμενος. A

ΔΗΛΕ΄Ω, ῶ, fut. ήσω, lædo, noceo, *impr.* incantando et veneficiis; (2) deludo, decipio. Οὐδεὶς κακοεργὸς δαλεῖται τὸν ἰόντα, *Theoc.* 15, 48. Hinc

δήλημα, ατος, τὸ, nocumentum, pernicies.

δηλήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, nocivus, perniciosus.

δήλησις, εως, ἡ, læsio, maleficium. A δηλέω.

δηλητὴρ, ῆρος, ὁ, qui lædit. Ab eod.

δηλητήριον, ᾱ, τὸ, nocivum (pharmacum) venenum.

δηλητηριώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, nocivus. Ab eod.

δηλίφεων, ονος, ὁ καὶ ἡ, cui mens est oblæsa, stolidus, apud *Naum.*

δηλονότι, *adv.* nimirum, omnino, profecto, quippe. Quasi ex δῆλον et ὅτι.

δηλοποιέω, ῶ, f. ήσω, manifestum reddo. Ex δῆλος et ποιέω.

ΔΗ΄ΛΟΣ, ᾱ, ον, manifestus, perspicuus

Δῆλος, ᾱ, ἡ, Delus, insula. A δῆλος, *manifestus*, quod repente mari enata apparuerit.

δηλόω, ῶ, f. ώσω, manifesto, declaro, indico. Ἐδοξεν ἔν μοι πρὸς σε δηλῶσαι τὸ πᾶν, *Soph. Trach.* 373. A δῆλος.

δήλωμα, ατος, τὸ, indicium. A δηλόω.

δήλως, *adv.* manifeste, aperte, A δῆλος.

δήλωσις, εως, ἡ, declaratio, manifestatio, significatio, enunciatio; (2) ap. LXX. Urim et Thummim. A δηλόω.

δηλωτέον, ostendendum. A δηλέω.

δηλωτικὸς, ἡ, όν, declarativus, aptus ad declarandum, declarandi vim habens.

δημαγωγέω, ῶ, f. ήσω, populum duco, quò volo, populi gratiam capto; (2) aliquem capio, concilio mihi; et *in pass.* ab aliquo capi, delectari, *impr.* oratione. Δημαγωγῶν τὸς πολλὸς, *Plut.* A

δημαγωγία, ας, ἡ, populi ductus et regimen; (2) concio; (3) administratio reipublicæ; (4) popularitas, gratia et auctoritas, qua quis valet apud populum; (5) ars, qua quis utitur ad conciliandum sibi populum. Ab eod.

δημαγωγικὸς, ἡ, όν, popularis, *Ar.*

δημαγωγὸς, ὸ, ὁ, cujus consiliis populus obsequitur, utpote sibi gratiosi, popularis. Ex δῆμος et ἄγω, *duco*

δημαγωγικῶς, populariter, more demagogorum.

δημάζω, ludo.

δημαίδιον, τὸ, popellus. A δῆμος, δήμαξ, δημάδιον.

δημαίρεσις, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, populi precibus et votis expetitus. Ex δῆμος et ἀράομαι, *precor*.

δημαρχέω, ῶ, f. ήσω, tribunus plebis sum, tribunatu plebis fungor. A δήμαρχος.

δημαρχία, ας, ἡ, tribunatus plebis. Ab eodem.

δημαρχικὸς, ἡ, όν, tribunitius. Ab eod.

δήμαρχος, ᾱ, ὁ, tribunus plebis, magistratus plebis quicunque etiam apud Græcos. Ex δῆμος et ἄρχων, *princeps*.

δημεραστὴς, οῦ, ὁ, populi studiosus, popularis. Ex δῆμος et ἐράω, *amo*. Hinc

δημεραστία, ας, ἡ, popularitas.

δημευσία, ας, ἡ, proscriptio. A δημεύω.

δήμευσις, εως, ἡ, idem et ab eod.

δημεύω, f. εύσω, publico; (2) proscribo; et in *pass.* bonorum publicatione, sive proscriptione multor. Δημεύσιν ἡμῶν τὸς ἀγρὸς, *Dion. Hal.* A δῆμος.

δημηγορέω, ῶ, f. ήσω, concionor. Ἐδημηγόρει πρὸς αὐτὸς, *Act.* 12, 21.

δημηγορία, ας, ἡ, concio, oratio.

δημηγορικὸς, ἡ, όν, concionalis, concionatorius.

δημηγόρος, ᾱ, ὁ, concionator, orator; *adject.* concionatorius. Ex δῆμος et ἀγορέω.

δημήδιον, ᾱ, τὸ, popellus, plebecula. A δῆμος.

δημηλάσιος, et δημηλάτος, ον, populiscitu in exilium actus. Ex δῆμος et ἐλαύνω.

Δημήτης, τεῳος, τεῳος, ἡ, et Δήμητερ, ας, Ceres. A δῆ, i. e. γῆ, terra, et μήτηρ, mater. Doribus autem usitatum δᾶ pro γῆ. Unde et Attici Δάματερ *in vocativo*; (2) fruges. Hinc

Δημήτριαι, ων, τὰ, Cerealia, festum Cereris.

Δημητριακὸς, ἡ, όν, Cerealis. Ab eod.

Δημήτριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ab eodem; (2) Demetrius. Nomen viri.

Δημητρίυλλος, vel Δημήτρυλλος, ᾱ, ὁ, hymnus, qui in Cererem canitur. Ex Δημήτηρ et ἴυλλος, *hymnus in Cererem*.

δημιέω, f. ίσω, populo sum addictus, faveo ut Μηδίζω.

δημιεργὸς, pro δημιεργὸς, *Hom.*

δημιοπληθὴς, ὲς, quo populus abundat.

δημιόπρασσω, populo vendit, quæ publicantur. Ex δήμιος et πιπράσκω, *vendo*.

δήμιος, ία, ιον, publicus, plebeius; (2) *subst.* ὁ, servus publicus, lictor, carnifex. A δῆμος.

δημιουργεῖον, ᾱ, τὸ, officina.

δημιουργέω, ῶ, f. ήσω, sum opifex, opificium exerceo; (2) efficio, fabricor, condo.

δημιούργημα, τὸ, opus artificis cujusque, item quicquid ab aliquo effectum est.

δημιουργία, ας, ἡ, rerum popularium administratio; (2) opificium; (3) administratio, gubernatio, effectio.

δημιουργικὸς, ἡ, όν, ad opifices pertinens, fabrilis.

δημιουργικῶς, *adv.* artificiose. A

δημιουργὸς, ὸ, ὁ, vel ἡ, quilibet opifex et artifex; (2) auctor operis, creator; *unde* de Deo, legislatore, architecto, &c. dicitur; *item*, et conciliatrice nuptiarum; (3) administrator, gubernator, præfectus; *unde* interdum est nomen magistratus, v. ἐπιδημιεργὸς et συνδημιεργὸς, *Ern.* Ex δήμιος et ἔργον, *opus*.

δημοβορέω, populum devoro, *Steph.*

δημοβόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui bona populi devorat, vel consumit. Ex δῆμος et βορά.

δημογέρων, οντος, ὁ, senator; (2) qui in populo honoratior est propter ætatem.

δημοδιδάσκαλος, ᾱ, ὁ, populi doctor; (2) concionator ecclesiasticus.

δημόθεν, *adv.* e populo. A δῆμος.

δημοθοινία, ας, ἡ, epulum publicum, sacrificium publicum; (2) dies festus. Ex δῆμος et θοίνη, *epulum*.

δημόθρυς, ὁ καὶ ἡ, rumore vulgi celebratus, vulgatus, popularis. Ex δῆμος et θρῦς, *fremitus*.

δημοκατάρᾱτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, publicæ exsecrationi obnoxius. Ex δῆμος et κατάρατος.

δημοκηδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, poplicola, qui populum colit. Ex δῆμος et κήδομαι.

δημοκηρυξικὸς, ὁ, fecialis.

δημόκοινος, ᾱ, ὁ, publicorum tormentorum minister, tortor. Ex δῆμος et κοινός.

δημοκόλαξ, ᾰκος, ὁ καὶ ἡ, adulator populi.

δημόκομος, ᾱ, ὁ, proprie qui se jactat ad populum. Ex δῆμος et κομπὸς, *jactator*.

δημοκοπέω, ῶ, f. ήσω, populi favorem capto. A δημόκοπος.

δημοκοπία, ας, ἡ, captatio gratiæ populi, popularitas. Ab eod.

δημοκοπὸς, ὴ, όν, ad popularem gratiam captandam aptus, popularis.

δημόκοπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui populum velut concutit obrepens ei arte aliqua, qui popularitate sua populum sibi conciliat, popularis. Ex δῆμος et κόπτω.

δημοκρατέομαι, οῦμαι, populi imperio subsum. Ἔτι δημοκρατεμένης τῆς πόλεως, *Plat.*

δημοκρατία, ας, ἡ, democratia, populi principatus, imperium populare; (2) respublica. Ab eod. Hinc

δημοκρατίζω, fut. ίσω, imperio populari faveo.

δημοκρατικὸς, ἡ, όν, ad democratiam sive imperium populare pertinens.

δημοκρατικῶς, *adv.* juxta popularem statum.

δημόκρᾱτος, ον, popularis.

δημολάκητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, populi sermone jactatus. Ex δῆμος et λακέω, *loquor*.

δημόλευστος, ὁ καὶ ἡ, a populo lapidibus obrutus.

δημολογέω, concionor.

δημολογικὸς, ὁ, concionator plebeius.

δημόμαιμαι, ώμαι, populum lenociniis capto. *Lexicogr. Græci*; propter δαμώματα, *Dor.* apud Aristoph. pro δημώματα, ludicra et carmina publica. A δῆμος.

δημοπίθηκος, ᾱ, ὁ, qui simiam se exhibet erga populum, vel adulatione, vel fraudulentia. Ex δῆμος et πίθηκος, *simia*.

δημόπρακτος, ον, publicus, a populo factus, decretus, &c.

δημοβρῑφὴς, ὲς, a populo jactatus, s. vulgatus, popularis. Ex δῆμος et ῥίπτω.

ΔΗ΄ΜΟΣ, ᾱ, ὁ, populus, plebs, vulgus; (2) partes tribuum Atheniensium dictæ δῆμοι, *impr.* cujus in carcere opera utitur civitas; (3) dicitur tamen et de honestioribus hominibus, qui civitati suas operas præstant.

ΔΗΜΟ΄Σ, ᾱ, ὁ. pinguedo, adeps.

δημοσία, *adv.* publice, in loco publico.

δημοσιακὸς, ἡ, όν, publicus. A δημόσιος.

δημοσίευσις, εως, ἡ, promulgatio, divulgatio. A

δημοσιεύω, f. εύσω, promulgo, divulgo, publico; (2) publica persona fungor, publica civitatis negotia tracto. Δημοσιεύειν τὴν πολιτείαν, *Plat.* A δημόσιος.

δημόσιον, ᾱ, τὸ, ærarium publicum, fiscus; (2) carcer. Ab eod.

δημόσιος, ία, ιον, publicus, solennis; (2) *Subst.* ὁ, minister publicus, publicanus publici redemptor. A δῆμος. Hinc

δημοσιόω, ῶ, f. ώσω, publico; (2) divulgo.

δημοσιώνης, ου, ὁ, vilis, contemptus, *Suid.* male, *Ern.* Ex δημόσιος et ὠνέομαι. Hinc

δημοσιώνιον, ᾱ, τὸ, proventus publicus.

δημοσίως, *adv.* publice. A δημόσιος.

δημοσπορέω, ῶ, fut. ήσω, in populo versor. Ex δῆμος et σπέρω, *verto, verso*.

δημοτελέω, ῶ, f. ήσω, publicis expensis, aut publico nomine facio. A δημοτελὴς.

δημοτελὴς, ὁ καὶ ἡ, publicis expensis factus; (2) publicus. Ex δῆμος et τελέω.

δημοτελῶς, *adv.* publicis impensis; (2) publice.

δημότερος, ον, popularis, civis. Δημότεραι ἐπεπλονέοντο γυναῖκες, *Apoll. Rhod.* 1, 783.

δημοτερπὴς, έος, ῆς, ὁ καὶ ἡ, populo jucundus, populum delectans.

δημοτεύομαι, fut. εὑσομαι, popularis sum, municeps sum, populo alicui accenseor. A

δημιότης, ητ, ὁ, homo plebeius; (2) popularis; *item* eidem δήμῳ adscriptus. A δῆμος.

δημοτικὸς, ἡ, ὸν, plebeius; (2) popularis status amans; (3) popularis. Ab eod.

δημοτικῶς, *adv.* populariter, more populorum seu plebeiorum; (2) humaniter.

δημότις, ητος, ἡ, fœm. a δημότης, *Theoc.*

δημοῦχος, ὁ καὶ ἡ, præses, gubernator, rector populi.

δημοφάγος, ητ, ὁ καὶ ἡ, plebivorus.

δημοφελὴς, idem quod δημωφελὴς, *Diosc.*

δημοφθόρος, populum corrumpens.

δημοχαρὴς, ῆτ, ὁ, qui populo libenter gratificatur. Ex δῆμος et χαρίζομαι, *gratificor.*

δημόω, publico, usibus populi concedo, ap. *Dion.*

δημώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, plebeius, popularis; (2) publicus. A δῆμος.

δημώδιατα, τὰ, *Dor.* δαμώματα, vulgaria carmina, *Arist. Pace*, 798.

δημωφελέω, ῶ, f. ήσω, populo prosum. Ex δῆμος et ὠφελέω, *prosum.*

δημωφελὴς, εος, ὁ καὶ ἡ, populo utilis. Hinc τὸ δημωφελές, έος, publica utilitas.

δημωφελῶς, *adv.* populo utiliter; δημωφελέστατα, ad utilitatem populi aptissime.

ΔΗ᾽Ν, *adv.* diu; (2) dudum, pridem.

δηναιὸς, ὰ, όν, diuturnus, longævus; (2) vetus, qui jam olim fuit. A δήν.

δηνάριον, ητ, τὸ, denarius.

δήνιον, ητ, τὸ, consilium. A

ΔΗΝΟ᾽Σ, έος, τὸ, consilium; (2) ars; (3) vafrities.

δῆξ, δηκτὸς, ἡ, teredo, vermis lignum corrodens. A δήκω, pro δάκνω, *mordeo.*

δηξίθῡμος, ητ, ὁ καὶ ἡ, animum mordens; (2) molestus. Ex δῆξις et θυμὸς, *animus.*

δῆξις, εως, ἡ, morsus. A δήκω, *mordeo.*

δήξω, 1. sing. f. 1. ind. act. verbi δάκνω.

δήϊον, *comburebant*, 3. plur. imperf. ind. act. *contr.* et *Ion.* pro ἐδήϊσον. A

δήϊος, ῶ, fut. ώσω, vasto, hostiliter populor. Δηώσασθαι τὴν νῆσον, *Herodot.* A δῄς, *pugna*, vel δήιος, *hostilis.*

δῆτε, *adv.* saltem. Ex δὴ et τέ.

δήτοθεν, *adv.* undecunque. Ex δὴ et πόθεν.

δήτοτε, *adv.* aliquando, tandem, unquam.

δήτω, *adv.* utique, certe, profecto; (2) nimirum. Ex δὴ et πω, particula enclitica.

δήτωθεν, *adv.* videlicet, scilicet; (2) utique, certe; (3) alicunde, ex aliquo loco.

δήχη, ης, ἡ, pugna, contentio. A δῄς.

δηχάω, ῶ, contendo, pugno. Ab eod.

δηχῖλος, idem.

δηχιν θῆναι, et δηχίσασθαι, ejusdem significationis. Ab inusitatis δηχίνω et δηχίζω.

δηχιν θήτην, *contendebant*, 3. dual. a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἐδηχιν θήτην, a verbo δηχίνω.

ΔΗ᾽ΡΙΣ, εως, ἡ, pugna, prælium, contentio, rixa.

δηρισάντων, *certantibus*, gen. vel dat. dual. a. 1. part. act. verbi δηρίζω, *certo.*

δηρίω, ῖ. ίσω, contendo, certo. A δῄς.

δηρόβιος, ον, longævus, immortalis, *Æsch.*

δηρὸν, *adv.* diu, ad multum tempus. A

δηρὸς, ρὰ, ρὸν, diuturnus, longævus. A δήν.

δῆσαν, 3. pl. a. 1. *Ion.* pro ἔδησαν, a δέω.

δησάσκετο, *colligabat*, 3. sing. imperf. ind. verbi *Poët.* δησάσκομαι, vel potius pro ἐδήσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi δέω.

δήσατε, *colligate*, 2. plur. a. 1. imper. act.

δῆσε, 3. sing. a. 1. *Ion.* pro ἔδησε, a δέω.

δῆτα, *adv.* demum, certe, sane, igitur. A δή, *sane.*

ΔΗ᾽Ω, invenio, vel potius in significatione futuri, inveniam.

Δηὼ, ὸος, *contr.* οῦς, ἡ, Ceres.

δηώσειν, f. 1. inf. act. v. δηόω, pro δηΐω. δῖ, pro δίς, quod vide.

ΔΙΑ᾽, *prærpos.* cum *genitivo*, per; (2) ex; (3) in; (4) post; (5) inter; (6) notat *caussam instrumentalem*, et redditur Latine ablativo; (7) cum nominibus temporis redditur per *quoque*, vel *quaque*, v. g. διὰ δέκα ἐτῶν, decimo *quoque* anno; (8) facit periphrasin *adverbii*, v. gr. διὰ τάχους, celeriter, διὰ βραχέων, breviter; (9) notat *spatium*, vel *intervallum*, διὰ βίου, tota vita, δι᾽ ἔτους, toto anno; (10) cum *accusativo*, per; (11) propter; in *compositione*, notat, (12) *diversitatem*, ut διασκεδάζω, dispergo; (13) *medium*, per quod, ut διαβαίνω, transeo sive eo per; (14) *continuum*, ut διαμένω, permaneo; (15) *vehementiam* aut *excellentiam*, διοῦν, perspicio; (16) *rem fieri inter duos pluresve*, ut διαγωνοθετέω; (17) redditurque adeo per *di*, vel *dis*, *per*, *trans*, *de*, *circum*, *ex*, *post*, *ob*, *contra*, et *sub*, *cum*, *inter*; (18) sæpissime significationem simplicis non mutat.

διαβαδίζω, f. ίσω, pertranseo.

διαβάθρα, ας, ἡ, scala nautica, pons; (2) scala, qua in muros adscenditur. Ex διὰ et βάθρα, *scala.*

διάβαθρον, ητ, τὸ, calceamenti genus.

διαβαίνω, f. ξήσομαι, permeo, transeo, trajicio; (2) divarico. Διαβαίνειν τὸν ποταμὸν εἰς τόπον. Πίστι διέξησαν τὴν Ἐρυθρὴν Θάλασσαν, *Heb.* 11, 29.

διαβάλλω, f. βαλῶ, p. βέβληκα, trajicio, transfero; (2) calumnior; (3) defero; criminor; (4) invidiam facio; unde διαβεβλημένοι, qui male audiunt, invisi sunt. (5) fallo, decipio. Οὐ γάρ με καὶ νῦν διαβεβαλεῖ Κλέων, calumniabitur, *Arist. Ach.* 507. Μή με διαβάλλῃς σφατῶ, *Soph. Phil.* 583. Διέβαλλέ μ᾽ ὁ θεὸς, *id. Av.* 1654.

διαβᾶς, a. 2. part. act. verbi διαβαίνω.

διαβασανίζω, diligenter examino, exploro.

διαβασεύω, transiturus sum.

διαβασιλίζομαι, f. ίσομαι, regis more ago, regiam speciem præ me fero, regnum mihi vindico, regem ago.

διάβασις, εως, ἡ, transitus; (2) divaricatio. A διαβαίνω.

διαβάσκω, circumeo. Ὥσστε βασιλεὺς ὁ μέγας διαβάσκει, *Arist. Av.* 492.

διαβασταζω, f. άσω, porto.

διαβαστάσαι, *portasse*, a. 1. inf. act.

διαβαστήριαι, ων, τὰ, sacrificia pro transitu. A διαβαίνω.

διαβατήριος, ητ, ὁ, qui felicem transitum largitur, *Epith.* Jovis. Ab eod.

διαβάτης, ητ, ὁ, trajector. Ab eod.

διαβάτὸς, ὴ, όν, qui trajici, vel transiri potest.

διαβεβαιόομαι, ῦμαι, affirmo, adsevero. Περὶ τούτων βέλομαί σε διαβεβαιῶσθαι, *Tit.* 3, 8.

διαβεβαίωσις, εως, ἡ, affirmatio, assertio.

διαβῆ, 3. sing. a. 2. conj. act. v. διαβαίνω.

διάβημα, ατος, τὸ, transitus; (2) gressus. A διαβαίνω.

διαβηστίω, transiturio, transire cupio.

διαβήτης, ητ, ὁ, perpendiculum; it. funiculus fabrorum rubrica illitus, quo exprimunt lineam rectam in ligno; (2) circinus; (3) ap. *Medicos*, morbus, cum vitio renum omne serum in corpore proliciunt, et per urinam continuo et copiose effundunt, quasi transitus urinæ. Ab eod.

διαβιβάζω, fut. άσω, trajicio; (2) traduco. Κατὰ τὰς γεφύρας διεβίβασε τὸν στρατὸν, *Her.*

διαβιβάσκω, idem.

διαβιβρώσκω, peredo, exedo, corrodo. Διεβρώθη ἡ κιονὶς, *Aret.*

διαβιόω, ῶ, fut. ώσω, vitam transigo, vitam traduco. Τῶν χαλεπῶν ἀτειρὸς διαβιώσῃ, *Xen.* εὐτυχῆ βίον, *Isoc.* Ex διὰ et βιόω, unde διαβιωτέον.

διαβλαστάνω, fut. στήσω, germino, pullulo. Hinc

διαβλάστησις, εως, ἡ, germinatio.

διαβλέπω, f. ψω, perspicio, visu penetro; (2) despicio. Καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος, &c. *Luc.* 6, 42.

διαβλέψεις, 2. sing. f. 1. ind. act.

διαβλήτωρ, ορος, ὁ, calumniosus, vituperator, *Man.* A διαβάλλω.

διαβοάω, ῶ, f. ήσω, divulgo, celebro. Διεβοήθη πρὸς τοὺς ἐκτὸς ἀνθρώπους, *Plut.*

διαβόητος, ὴ, ὸ καὶ ὴ, celebris, insignis; (2) famosus. A διαβοάω.

διαβολὴ, ῆς, ἡ, criminatio, obtrectatio. A διαβάλλω. Unde

διαβολία, ας, ἡ, idem.

διαβολίῃ, dat. sing. *Ion.* pro διαβολίᾳ.

διαβολικὸς, ὴ, όν, calumniatorius; (2) diabolicus.

διάβολος, ὴ, ὸ, calumniator; (2) diabolus, satan.

διαβολῶς, *adv.* calumniose. A διάβολος.

διαβομβέω, ῶ, f. ήσω, perstrepo.

διαβοᾶς, ᾶτ, ὁ, qui populo libenter gratificatur. Ex διὰ et βοᾶς.

διαβοστρυχόω, cincinnis orno.

διαβουλεύω, ῶ, f. ήσω, permulceo, delineo; (2) decipio. Διαβεβουλεῦ αὐτὸς ἢ ἐτελαπάξει, *Luc.*

διαβουλεύομαι, f. εὑσομαι, delibero, decerno.

διαβούλιον, ητ, τὸ, idem et ex iisd.

διαβουλος, ὴ, ὸ καὶ ὴ, dubius, consilii dubii vel duplicis, *Hes.*

διαβρέχω, fut. ξω, perfundo, adspergo, humecto, irroro.

διαβρεχὴς, ῆτ, ὁ, humefactus.

διαβρίθω, f. ίσω, gravo.

διαβροχὴ, ῆς, ἡ, perfusio, humectatio.

διάβροχος, ὴ, ὸ καὶ ὴ, madidus, uvidus. A διαβρέχω.

διάβρωμα, τος, τὸ, quod exesum est vetustate.

διάβρωσις, εως, ἡ, peresio. A seq.

διαβρώσκω, idem quod διαβιβρώσκω.

διαβρωτικὸς, ὴ, όν, peredendi vim habens.

διαβυνέσθαι, præs. inf. med. verbi

διαβυνέομαι, verbum rarissimum. Ap. *Her.* διαβυνέονται, trajiciunt, transfigunt.

διαβύω, infercio, indo.

διαβῶ, 1. sing. a. 2. conj. act. verbi διαβαίνω.

διαγαληνίζω, f. ίσω, sereno, tranquillo.

διαγαναπτέω, ῶ, fut. ήσω, perægre fero, indignor. Ex διὰ et ἀγαναπτέω, *moleste fero.*

διαγανόω, exhilaro.

διάγανος, η, ον, splendidus, *Man.*

διαγγελία, ᾶ, præceptum, jussum.

διαγγέλλω, f. ελῶ, annuncio, divulgo. Διάγγελλε τὴν βασιλείαν τῷ Θεῷ, *Luc.* 9, 60. Hinc

διάγγελμα, ατος, τὸ, idem quod διαγγελία.

διάγγελος, ὴ, ὸ, internuncius.

διᾶγε, 3. sing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro διῆγε, a διάγω.

διαγείρω, f. ερῶ, congrego, colligo.

διαγελάω, ῶ, f. άσω, derideo; (2) de serenitate et tranquillitate. Ex διὰ et γελάω.

διαγενόμενος, a. 2. part. med verbi διαγίνομαι.

διαγίνομαι, idem quod διαγίνομαι.

διαγιγνόσκω, idem quod διαγινώσκω.

διαγίνομαι, f. γενήσομαι, intersum; (2) intercedo; (3) duro, permaneo; (4) vitam tolero; (5) evado. Ἡμερῶν δὲ διαγενομένων τινῶν, *Act.* 25, 13.

διαγινώσκω, f. γνώσομαι, pernosco, plane cognosco; (2) statuo; (3) delibero. Εἴ γε καῦσαί με διεγνώκατε, *Luc.* Διαγνώσομαι τὰ καθ᾽ ὑμᾶς, *Act.* 24, 22.

διαγκυλέω, ῶ, f. ήσω, digitos amento jaculi insero. Ex διὰ et ἀγκυλέω.

διαγκυλίζω, f. ίσω, idem. Ex διὰ et ἀγκύλη, *jaculi ansa.*

διαγκυλόω, ῶ, f. ώσω, idem et ex iisd.

διαγκωνίζομαι, f. ίσομαι, cubito innitor, in cubitum reclinatus sedeo. Hinc

διαγκωνισμὸς, οῦ, ὁ, reclinatio in cubitum.

διαγλαύκιον, ου, τὸ, collyrium, *Gorr.*

διαγλαύσσω, illumino.

διαγλαύω, idem quod διαγλαύσσω, *E. M.*

διαγλάψασα, *Homerus*, quasi a διαγλάφω, aut διαγλάπτω, inusitato.

διάγλυμμα, τὸ, opus cælatum. A

διαγλύφω, f. ψω, scalpo, insculpo, cœlo.

διαγνοίᾳ, ᾳ, deliberatio, decretum.

διαγνώμη, ης, ἡ, statutum, decretum, plebiscitum; (2) consilium; (3) deliberatio, consultatio. A διαγινώσκω.

διάγνωμι, determino, *Æsch.*

διαγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, dijudicator. Ab eod.

διαγνωρίζω, f. ίσω, notifico, divulgo. Διεγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήματος τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς, *Luc.* 2, 17. Ex διὰ et γνωρίζω.

διάγνωσις, εως, ἡ, discretio; (2) cognitio causæ judicum. A διαγινώσκω.

διαγνώσομαι, 1. sing. f. 1. ind. med. verbi διαγνώσκω, *pernosco.*

διαγνώστης, ητ, ὁ, idem quod διαγνώμων.

διαγνωστικὸς, ὴ, όν, qui est dijudicandi et dignoscendi peritus. Ab eod.

διαγογγύζω, f. ύσω, obmurmuro. Διεγόγ-

γυζον οἱ Φαεισαῖοι τὸ οἱ γραμματεῖς, *Luc.* 15, 2.

διαγρεύω, f. εὑσω, explicate dico, scribo, edissero. Διαγρεύει κακῶς Πλάτωνά, traducit, *Luc.* Ex διὰ et ἀγορεύω.

διάγραμμα, ατος, τὸ, titulus; (2) breviarium; (3) decretum, edictum; (4) descripta tabella; (5) diagramma, figura geometrica, item musicorum tabulæ musicis notis conscriptæ. A διαγράφω, *describo.*

διαγραμμισμὸς, ῦ, ὁ, tesserarii ludi species. A διαγραμμίζω, verbo in ea re usitato, h. e. lineis describio, in areolas divido.

διάγραπτος, ὁ, ἡ, ἡ, (δίαγη,) deleta lis.

διαγραφεὺς, έως, ὁ, qui publico scribendi munere fungitur.

διαγραφὴ, ῆς, ἡ, edictum; (2) descriptio et delineatio, v. c. ædificii; (3) tabulæ rationum; (4) antiquatio captæ controversiæ et sublatio ex actis publicis. A

διαγράφω, f. ψω, describo; (2) conscribo, deligo; (3) deleo, abrogo; (4) præscribo. Διέγραψεν ὁ ἄρχων κατὰ τὸν νόμον τὴν τοῦ ἀμαισζήτησιν, *Dem.*

διαγράψομες, *describemus*, 1. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* pro διαγράψομεν, a verbo διαγράφω, *describo.*

διαγρηγορέω, ῶ. f. ήσω, evigilo. Διαγρηγορήσαντες δὲ εἶδον τὴν δόξαν αὐτοῦ, *Luc.* 9, 32.

διαγριαίνω, f. ανῶ, exacerbo, effero.

διαγρυπνέω, ῶ, fut. ήσω, insomnem noctem transigo. Ἤδη πότ' ἐν μακρῇ χρόνῳ νυκτὸς διηρύτνησα, *Aristt. Ran.* 1048.

διαγρυπνητὴς, ὁ, qui noctem vigilando consumit, vel in custodiis, vel in conviviis, &c.

διαγυμνάζομαι, f. άσομαι, exerceo me.

διάγχω, f. ξω, suffoco, strangulo.

διάγω, fut. traduco, trajicio, transmitto; (2) vitam dego, traduco; (3) rego; (4) abduco; (5) diduco, divarico; (6) procrastino, in longum traho vel duco, διάγειν τὸν βίον μετὰ φρονήσεως, in studio; ἐν ἡσυχίᾳ, ἡδέως· τὴν σφατιὰν, trajicere; ἀπὸ τοῦ λόγου, abducere. Τὸν πάντα χρόνον μετ' ἐμοῦ ζηλωτάτων βίον ἀνθρώπων διάξεις, *Arist. Nub.* 462. Ταῦτα κἂν πείθησθέ μοι, εὐδαιμονῆντες τὸν βιὸν διάξετε, *id. Conc.* 240. Διήγαγες τὰ σκέλη, *Exech.* 16, 25.

διαγωγὴ, ῆς, ἡ, traductio; (2) productio; (3) vita, vitæ institutum; (4) conversatio; (5) oblectamentum; (6) statio. A διάγω.

διαγώγιον, ου, τὸ, transvectionis merces, aut portorium.

διαγωνιάω, ῶ. fut. άσω, valde anxius sum, trepido; (2) vereor. Ex διὰ et ἀγωνιάω.

διαγων.[2]ομαι, f. ίσομαι, certo, dimico, prælior; (2) certo ad finem sive extremam dimicationem; (3) conor. Διαγωνίζεσθαί τινι, πρός τινα. Διαγωνίζομαι πρὸς τὰς πολεμίους, *Xen.*

διαγωνίος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ab angulo ad angulum perductus, diagonalis. Ex διὰ et γωνία, *angulus.*

διαγωνοθετέω, certamen committo inter, &c.

διαδάζομαι, fut. άσομαι, divido, distribuo; unde διεδάσαντο.

διαδάκνω, mordendo lacero.

διαδακρύω, lacrymor.

διαδάπτω, fut. ψω, dilacero; (2) percutio, vulnero. Διὰ δὲ χρόα καλὸν ἔδαπτεν, *Il.* 5, 858.

διαδάσασθαι, a. 1. inf. med. verbi διαδάζομαι.

διαδατέομαι, ῆμαι, fut. ήσομαι, dispertior.

Χεῖρας δὲ διὰ κτῆσιν διατέινετο, *Il.* 5, 158.

διαδείκνυμι, f. δείξω, ostendo, do documentum et specimen.

διαδέκτωρ, ορος, hæreditate acceptus.

διαδεξάμενος, a. 1. part. med. verbi διαδέχομαι.

διαδεξὶος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, faustus, lætus, prosper.

διάδεξις, εως, ἡ, successio, propagatio, ab alio ad alium, ut humorum ex parte in aliam, *Hippocrat.* A διαδέχομαι.

διαδέρκομαι, f. ξομαι, et διαδέξομαι, perspicio, transpicio.

ΔΙΑΔΕΣΜΑ, ατος, τὸ, malva hortensis.

διάδεσμος, ἐσμου, ὁ, fascia, ligamentum.

διαδεσμόω, ῶ, f. ώσω, vincio, ligo.

διάδετος, vinctus.

διαδέχομαι, f. ξομαι, excipio, accipio; (2) succedo. Διαδεξάμενος ἀρχὴν ἐκ ἀδεξον, *Plut.*

διαδέω, f. ήσω, cingo, redimio; (2) corono; (3) connecto; (4) intertexo. Διότι διαδήματι τὴν κεφαλὴν διαδέδετο, *Luc.*

διαδηλέω, ῶ, f. ήσω, valde lædo; (2) premo. Ἤ ὀλίγῳ σε πόνῳ διεδηλήσαντο, *Od.* 14, 37.

διάδηλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, manifestus, perspicuus; (2) valde manifestus, *Aret.*

διαδηλόω, manifesto, declaro.

διάδημα, ατος, τὸ, diadema, fascia candida, qua redimitur caput regum. A διαδέω.

διαδημαιτοφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, diadema gestans.

διαδιδρᾰ́σκω, fut. άσω, aufugio, evito, effugio. Διαδιδρᾰσκουσι ὀλεῖφον, *Aret.* Ex διὰ et διδρᾰ́σκω, *fugio.*

διαδίδωμι, fut. ώσω, trado per manus; (2) distribuo; (3) dissemino, spargo. Τὴν ἐξουσίαν ἑαυτῶν τῷ θηρίῳ διαδώσουσιν, *Apoc.* 17, 13.

διαδικάζω, f. άσω, dijudicio, judicium fero; et quidem *interdum* definitivum, et in *medio* judicio contendo, ut actor.

διαδικαίω, ῶ, f. ώσω, justum censeo, ut justum adfero.

διαδικασία, ας, ἡ, disceptatio; (2) litigium; (3) altercatio; (4) contentio inter duos, uter dignior honore aut munere, ut divinatio *Lat.* (5) controversia de pecuniis publicatis aut publicandis, ap. *Lys.* (6) judicium definitivum, ut vocant. A διαδικάζω. Unde

διαδίκασμα, τος, τὸ, actio, petitio.

διαδικασμὸς, οῦ, ὁ, lis, disceptatio, jurgium.

διαδικεύω, ῶ, f. ήσω, judicio contendo, seu discepto; (2) injuria adficio. A

διάδικος, ῶ, ὁ, litigator. Ex διὰ et δίκη, *lis.*

διδύπλοος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, duplex. Ex διὰ et διπλοος, *duplex.*

διαδιφεύω, curru conficio, *Eur.*

διαδοιδυκίζω, indecenter salio. Ex διὰ et δοίδυξ, *pistillum.*

διαδοκιμάζω, f. άσω, internosco, dijudico.

διαδοκιμαστικὸς, ἡ, όν, cui internoscendi et dijudicandi vis inest; (2) probandi vi præditus. A διαδοκιμάζω.

διαδοκὶς, ίδος, ἡ, lignum transversarium, quod cæteras trabes sustinet. Ex διὰ et δοκὶς, *trabecula.*

διαδονέω, ῶ, f. ήσω, agitando discutio, disturbo.

διαδορατίζομαι, f. ίσομαι, hasta dimico vel pugno. Ex διὰ et δόρυ, *hasta.*

διάδος, 2. sing. a. 2. imper. act. verbi διαδίδωμι.

διαδόσιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui per manus traditur, qui propagatur. A διαδίδωμι.

διάδοσις, εως, ἡ, traditio; (2) divisio, distributio. Ab eod.

διαδοχὴ, ῆς, ἡ, successio, et quicquid fit per vices; (2) liberi, proles. A διαδέχομαι.

διάδοχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, successor, succedens; (2) vicarius; (3) διάδοχα, quæ per vices fiunt.

διαδρᾰ́σει, 3. sing. a. 2. opt. act. verbi διαδρᾰ́σκω.

διαδραματίζω, f. ίσω, fabulam, vel aliquod poëma ago; (2) comœdiæ, tragœdiæ, vel alterius poëmatis dramatici auctor sum. Ex διὰ et δρᾶμα, *fabula.*

διαδραμοῖσα, nom. sing. a. 2. part. act. f. g. *Dor.* pro διαδραμοῦσα, a διατρέχω.

διαδρᾰ́ναι, *aufugisse*, a. 2. inf. verbi inus. διάδρημι, pro διαδρᾰ́σκω, *aufugio.*

διαδρᾰ́σα, nom. sing. a. 2. part. act.

διαδρᾰ́σκω. f. σω, et inus. διάδρημι, aufugio

διαδρασιπολῖσαι, qui reip. munia subterfugiunt; vox *Aristophanica.*

διαδρᾰ́σηται, *diffugiat*, 3. sing. aor. .. conj. med. *Ion.* pro διαδρᾰ́σηται.

διάδρασις, εως, ἡ, effugium, fuga.

διαδρομέω, ῶ, discurro. Ex διὰ et δρόμος.

διαδρομὴ, ῆς, ἡ, discursus, discursio; (2) excursio ad lacessendam pugnam. Ex iisdem. .

διάδρομος, ᾱ, ὁ, idem et ex iisd.

διαδρυφὴς, ἐς, attenuatus, *Nic.*

διαδύνω, f. διαδύσω, subeo per medium; (2) permeo, perlabor; (3) effugio, elabor, vito.

διαδύομαι, idem. Ἀτορῶν, ὅπη ποτὲ διαδύσεται, *Plat.* Δικὴν δῦναι διαδύς, *Dem.*

διαδὺς, *subiens*, a. 2. part. verbi διαδύνω.

διάδυσις, εως, ἡ, permeatio; (2) detrectatio, tergiversatio, latitatio, elusio. A

διαδύω, f. ύσω, idem quod διαδύνω.

διάδω, f. διάσω, dissono. Ex διὰ et ἀδω.

διαδωρέομαι, donando distribuo.

διαείδω, perspicio, cognosco. Unde apud Homerum διαείδεται, et in f. διαείσεται.

διαείμενος, *trajectus*, perf. part. pass. *Ion.* pro διείμενος, a verbo δίημι, *trajicio.*

διαείπω, idem quod διείπω, *Hom.*

διαείσομαι, 1. sing. fut. 1. ind. med. verbi διαείδω.

διαέριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, aërius. Ex διὰ et ἀέριος.

διαζάω, ῶ, f. ήσω, vivo, vitam ago. Ὣ μοι καὶ μάθῃ, ἀφ' ὧν διέζων, ὡς τ' ἔφυν, εὐπαράδιος, *Soph. Phil.* 539. Ἀφ' ὧν διαζῆν ἀνάγκη χρῆν τοσοῦτον, *Arist. Av.* 1440.

διαζεύγνυμι, f. εὔξω, disjungo, disgrego; (2) repudio. Hinc

διαζευγνύω, idem et ex iisd.

διαζευκτικὸς, ἡ, όν, disjunctivus.

διαζευξὶς, εως, ἡ, separatio, disjunctio.

διαζηλεύομαι, æmulor, affecto.

διαζηλοτυπέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, æmulor, invideo.

διαζητέω, exquiro, excogito. Ποικίλως λόγους ἀνευρὼν εὖ διεζητημένους, *Arist. Thesm.* 446.

διαζυγία, ας, ἡ, separatio. Ex διὰ et ζυγία.

διαζύγιον, ᾱ, τὸ, divortium. Ex διὰ et ζυγὸς, *jugum.*

διαζωγραφέω, ῶ, f. ήσω, depingo.

διαζώμα, ατος, τὸ, septum transversum; (2) cingulum, cinctus, zona.

διαζωμεύω, bene decoquo.

διαζώννυμι, fut. ζώσω, præcingo, succingo. Καὶ λαβὼν λέντιον, διέζωσεν ἑαυτὸν, *Joan.* 15, 4. (2) διεζωσμένος τι, *eleganter* instructus, adjutus; ut *Lat.* succinctus.

διαζωννύω, idem et ex iisd.

διαζωσῆρ, ῆρος, ὁ, duodecima dorsi vertebra, secundum *Pollucem.* A διαζώννυμι.

διαζώω, idem quod διαζάω. Ex διὰ et ζῶ.

διάημι, f. ήσω, perflo. Ex διὰ et ἄημι, *flo.*

διαήσει, *transmittet*, 3. sing. f. 1. ind. act. *Poët.* pro διήσει, a διαΐημι, pro δίημι.

διάηται, 3. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro διάησι, a διαΐημι.

διαθαλασσεύω, f. εύσω, mari disjungo.

διαθάλπω, ψω, foveo, calefacio; (2) expassis alis apricor.

διαθαυμάζομαι, ῶμαι, f. άσομαι, dispicio, considero.

διαθειόω, fut. ώσω, sulphure perfumo et expio. Ex διὰ et θεῖον, *sulphur.*

διαθερμαίνω, fut. ανῶ, calefacio; (2) incalesco.

διαθερμασία, ας, ἡ, calor; (2) calor diffusus. Ex διὰ et θερμασία, *calor.*

διάθερμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, fervidus, præcalidus.

διαθερμόω, penitus calefacio.

διάθεσις, εως, ἡ, dispositio; (2) testamentum; (3) adfectio, adfectus; (4) venditio; (5) conditio, ratio; (6) constitutio; (7) caritas; (8) accuratior descriptio; (9) species, habitus externus rei, ut διάθ. οἰκεία, species domus, &c. (10) dispensatio. A διατίθημι.

διαθεσμοθετέω, ῶ, f. ήσω, instituo; (2) designo.

διαθεσμὸς, ῦ, ὁ, interstitium, intervallum, ap. *Hipp.*

διαθετὴρ, ῆρος, ὁ, ordinator, moderator, rector. A διατίθημι.

διαθέτης, ᾱ, ὁ, dispensator, curator; (2) explanator, interpres. Ab eod.

διαθετικὸς, ἡ, όν, adficiendi vim habens; (2) adfectum denotans. Ab eod.

διαθέω, f. εὑσομαι, discurro, percurro, pervagor. Διαθεῖν πρὸς τινα, *Xen.*

διαθήκη, ης, ἡ, testamentum; (2) fœdus, pactum; (3) libri *Vet.* et *Nov. Test.* A διατίθημι.

διαθηλύνω, fut. υνῶ, effemino; (2) prorsus effemino.

διηθηράω, ῶ, venor, venando indago.

διαθηρόω, ῶ, f. ώσω, effero; (2) prorsus effero, exacerbo.

διαθῆς, 2. sing. a. 2. conj. act. verbi διατίθημι.

διαθλάω, perfringo, contusione penetro.

διαθλέω, ῶ, f. ήσω, decerto, laboro.

διαθλίζω, f. ψω, premo.

διαθολόω, ῶ, f. ώσω, perturbo; (2) infusco.

διαθορυβέω, ῶ, f. ήσω, valde tumultuor; (2) tumultuari facio; in turbas conjicio.

διαθραύω, f. αὐσω, confringo, lacero.

διαθρέξαι, a. 1. inf. act. verbi διατρέχω.

διαθρέω, perspicio, *Ar.*

διαθρόω, ῶ, fut. ήσω, tumultuando clamo seu loquor; (2) perturbo.

διαθρυλλέω, ῶ, f. ήσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

διάθρυπτος, ον, tener, delicatus, *Nic.*

διαθρύπτω, fut. ψω, diffringo, comminuo, contero; (2) deliciis frango, effemino; διαθρύπτομαι, delicior; (3) de cantaturo, præludiis mollibus præludente. Διαθρύλεις αὐτὸ πλάσματα, *Luc.*

διάθρυψις, εως, ἡ, enervatio, effeminatio; (2) deliciæ. Α διαθρύπτω.

διάθυρον, ου, τό, obex transversarius ductilis aut versatilis, repagulum. Ex διὰ et θύρα.

διαΐγην, *adv.* cum impetu transcundo. Α διαΐσσω.

διαιθριάζω, f. άσω, dissereno; (2) sub dio ago. Α

δίαιθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, purus, serenus, perspicuus. Ex διὰ et αἴθρα, æthra.

διαιθύσσω, ruo, irruo.

διαίθω, uro, succendo. Διαίθεται πλεύμων, *Arct.* Ex διὰ et αἴθω, *uro.*

δίαιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, sanguinolentus, cruentus. Δίαιμον φλέγμα, *Arct.* Ex διὰ et αἷμα, *sanguis.*

ΔΙΑΪ'ΝΩ, f. ανῶ, humecto, madefacio, irrigo. Οὐδ' ὑτένεσθε διαίνετο χάλκεος ἔντεα, *Il.* 13, 30.

διαιολάω, decipio, fraudo. Ab αἰόλος.

διαίρεσις, εως, ἡ, divisio, distributio; (2) discriminatio et differentiarum constitutio.

διαιρέτης, ου, ὁ, divisor, distributor.

διαιρετικός, ή, όν, vim aut facultatem dividendi sive discriminandi habens; (2) aptus ad dividendum.

διαιρετικῶς, *adv.* cum facultate dividendi; (2) separatim.

διαιρετός, ή, όν, divisibilis, qui dividi potest; (2) separabilis; (3) divisus; (4) fissilis; (5) explicabilis. Α διαιρέω.

διαιρετῶς, *adv.* divisim, separatim.

διαιρέω, ῶ, f. ήσω, divido, distribuo; (2) distinguo; (3) findo, seco; (4) explano, explico; (5) respondeo, v. c. de jure, cum accusatore; (6) *in med.* dissero, interpretor, disputo; (7) *pass.* deligor. Διαιρῶν τὸν ἄνθρωπον κατὰ μέλη πρὸς τοσοῦτων θεῶν εἰκόνας, *Luc.* pro *Imag.* Διείλεν αὐτοῖς τὸν βίον, *Luc.* 15, 12. Ex διὰ et αἱρέω, *capio.*

διαίρω, f. ἄρῶ, tollo, attollo, erigo; (2) aperio sc. os; (3) trajicio, transfreto. Οὐδὲ δίηρε τὸ γόμα, *Dem.* Ex διὰ et αἴρω.

διαισθάνομαι, f. σθήσομαι, persentisco, perspicue percipio, plane sensu percipio. Τά τε ἀδύνατα ἢ τὰ δυνάτα διαισθάνεται, *Plat.*

διαΐσσω, fut. ίξω, cum impetu pertranseo; (2) emico. Διαΐσσουσιν ὀδόντα. *Hipp.*

διαιτάω, ῶ, f. ήσω, memoriam alicujus abolco, deleo, extinguo. Ex διὰ et ἀΐσσω.

διαισχύνομαι, f. ὕμαι, vereor, erubesco.

ΔΙΑΪ'ΤΑ, ης, ἡ, vitæ seu vivendi institutum, vitæ ratio, vitæ genus; (2) victus; (3) certa vivendi ratio, quod ad victum corporis attinet; (4) diæta seu victus ratio a medicis præscripta; (5) judicium, arbitrium; (6) habitatio, domicilium, cubiculum.

διαίτασεν, *peregit*, 3. sing. a. 1. act. *Poët.* et *Dor.* pro διήτησεν, a

διαιτάω, ῶ, f. ήσω, sum arbiter, judico, discepto, disputo; (2) diæta præscripta alio. Διαιτᾶν τὺς νοσοῦντας οἶκοι, *Plut.*

διαιτῶμαι, victito, vitam dego; (2) habito, commoror, versor; (3) victus ratione certa utor. Ὑπὸ δεσπότῃ διαιτώμενος μένει, *Xen.*

διαιτωμένη, *vitam degens*, præs. part. med. f. g. *contr.* pro διαιταομένη, a verbo διαιτάομαι, *vitam dego.*

διαίτημα, ατος, τό, vitæ institutio, et disciplina, vitæ genus, quod quisque sequitur; (2) victus ratio. Α διαιτάω. Unde

διαιτήσιμος, ον, ὁ καὶ ἡ, arbitrarius.

διαιτητήριον, ου, τό, locus in quo judicant arbitri.

διαιτητής, οῦ, ὁ, arbiter.

διαιτητικὴ, ὁ, τέχνη, ης, ἡ, diætetica, medicina victum ordinans.

διαιτητικός, ὁ, λογος, judicium, arbitrium.

διαιωνιεῖ, 3. sing. fut. 1. ind. act. *Att.* pro διαιωνίσει.

διαιωνίζω, f. ίσω, perenno, perpetuo duro, in æternum manco. Α

διαιώνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, sempiternus. Ex διὰ et αἰὼνιος, *æviternus.*

διακαής, ές, ὁ καὶ ἡ, perustus, accensus, ardens. Ex διὰ et καίω, *uro.*

διακαθαίρω, f. αρῶ, in diversis partibus purgo, interpurgo, interputo et interluco, sc. arbores.

διακαθαιρεῖς, *repurgabis*, 2. sing. f. 1. ind. act. *Att.* pro διακαθαρίσεις. Α

διακαθαρίζω, fut. ίσω, perpurgo, purifico, mundo. Διακαθαιρεῖ τὴν ἄλωνα αὐτῦ, *Mat.* 3, 12.

διακάθαρσις, εως, ἡ, interpurgatio, interluctio. Α διακαθαίρω.

διακαθίζω, f. ίσω, confessum instituo ad deliberandum.

διακαίω, f. καύσω, peruro, urendo penetro; (2) accendo; (3) stimulum addo, incito; (4) ira accendo. Ταῦτα διέκαιε καὶ παρώξυνε τὸν Κράσσον, *Plut.*

διακαλλαπίζω, orno.

διακαλύπτω, f. ύψω, detego; (2) patefacio.

διακάμπτω, f. ψω, inflecto, incurvo. Διὰ καμψίς, εως, ἡ, inflexio, incurvatio.

διακαναχάζω, cum murmure descendere, *Eurip.* Vide ἐγκαναχάζω.

διακάρδιος, ου, ὁ ἡ, ὸν, cor transiens. Ex διὰ et καρδία, *cor*

διακαρπόομαι, ῶμαι, fructus decerpo.

διακαρτερέω, ῶ, f. ήσω, ad extremum usque perduro, tolero, perfero.

διακατασκάλλω, infamo, invisum reddo.

διακατάσκοπος, ου, ὁ, obdormisco, dormio.

διακατάσχεσις, ή, conservatio.

διακαταχαράσσω, interficio.

διακατελέγχομαι, magis ac magis redarguo. Εὐτόνως γὰρ τοὶς Ἰουδαίοις διακατηλέγχετο δημοσίᾳ, *Act* 18, 28. Ex διὰ et κατελέγχω, *redarguo.*

διακατέχω, fut. σχήξω, moror; (2) obtineo, possideo. Ex διὰ et κατέχω. Hinc

διακατοχή, ῆς, ἡ, possessio, detentio.

διακάτοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, possessor, detentor.

διακαυλίζω, f. ίσω, caulem amitto, decaulesco. Ex διὰ et καυλὸς, *caulis.*

διάκαυμα, τος, τό, æstus et ardor perurens. Α διακαίω.

διακαυνιάζω, sorte divido, *Ar.*

διάκαυσις, εως, ἡ, perustio, ustio penetrans seu pertransiens. Ab eod.

διακαῶς, *adv.* ardenter, v. c. amare.

διακεδάω, diffindo, discindo, *Hom.*

διάκειμαι, f. κείσομαι, constitutus sum, animatus, affectus ab aliquo et in aliquem.

διακείρω, f. ερῶ, p. ακρα, tondeo, detondeo; (2) intersecco.

διάκεισο, 2. sing. præs. imper. v. διάκειμαι.

διακεκριμένως, *adv.* discrete, distincte. Α διακέκριμένος.

διακεκριμένος, quod est a διακρίνω.

διακελεύομαι, f. εύσομαι, hortor, adhortor, cohortor; (2) præcipio, præcepta do; (3) jubeo. Τοσοῦτον ὑμὶν διακελεύομαι μνημονεύειν, *Isoc.* Hinc

διακέλευσμος, ου, ὁ, et διακέλευσμα, τὸ, adhortatio.

διακενῶς, *adv.* inaniter, frustra, nequicquam.

διάκενος, ου, ὁ ἢ, ἡ, vacuus, inanis; (2) macilentus. Ex διὰ et κενὸς, *inanis.*

διακενόω, ῶ, f. ώσω, evacuo. Α διάκενος.

διακεντέω, ῶ, f. ήσω, pungo; (2) adfigo.

διακένως, *adv.* vane, inaniter. Α διάκενος.

διακένωσις, εως, ἡ, evacuatio; (2) inanitas. Α διακενόω.

διακεραύνιμι, f. ράσω, misceo, permisceo, diluo.

διακερματίζω, in minutas partes seco.

διακέρσαι, a. 1. inf. act. *Æol.* pro διακεῖραι.

διακεφτομέω, ῶ, f. ήσω conviciis proscindo.

διακεχυμένως, *adv.* effusè, sine modo.

διακεχωρισμένως, *adv.* discrete, separate.

διακηρυκεύομαι, f. εύσομαι, per caduceatorem seu præconem pacem peto; (2) mitto legatos de ineundo fœdere. Ex διὰ et κηρυκεύω, *præconis munere fungor.*

διακινγκλίζω, fut. ίσω, imitor κίγκλον, sive moticillam, moveor sive agitor more κίγκλου; (2) concutio, moveo, motito.

διακινδυνεύω, periculum adeo; et *in pass.* in periculum adducor, cum periculo fio.

διακινέω, ῶ, f. ήσω, permoveo, incito, concutio. Διακίνει τὸν νεῶν αὐτὸν, *Arist. Nub.* 477. Χρυσοχάλινον πάταγον ψαλίων διακινήσας φαιδροὶς ὠσὶν, *id. Pace*, 156.

διακλάσσαρας, a. 1. part. act. *Poët.* pro διακλάσας.

διακλαυσιχθὸς, ὴ, ὸν, flebilis, flentis vocem exprimens. Α διακλαίω.

διακλάω, ῶ, f. άσω, frango, confringo, comminuo, findo.

διάκλεισις, ή, interclusio, prohibitio.

διακλείω, f. εισω, discludo, intercipio; (2) ad inopiam redigo.

διακλέπτω, f. ψω, furto diripio et distraho, subduco, supprimo.

διακληδονίζομαι, f. ίσομαι, ominor, vaticinor.

διακληρόω, ῶ, f. ώσω, sorte distribuo seu divido; (2) *in medio* sortior. Hinc

διακλήρωσις, εως, ἡ, distributio, quæ fit sorte; (2) ipsa actio legendi sorte.

διακλίνω, declino, vito.

διακλονέω, ῶ, fut. ήσω, valde percutio; (2) perturbo.

διακλύζω, f. ύσω, perluo, colluo. Hinc

διάκλυσμα, τος, τὸ, id, quo colluimus, seu quo utimur ad colluendum.

διακλυσμὸς, οῦ, ὁ, collutio. Ab eod.

διακναίω, f. αίσω, corrumpo, vitio, fœdo; (2) molestia adficio; (3) tabefacio; (4) macero. Ἵνα μὴ διακναίσῃ τὰς προλόγως ἡμῶν, *Arist. Ran.* 1345.

διακνίζω, f. ίσω, vellicatim rumpo, ungue dirumpo.

διάκοιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, cavus.

διακοινοτοιέω, commune pluribus facio.

διακοιρανέω, ῶ, f. ήσω, regis more obeo et administro.

διακολλάω, ῶ, fut. ήσω, conglutino, coagmento, conferrumino. Hinc

διακολλητικὸς, ὴ, όν, ad conglutinationem, vel ferruminationem pertinens, vel faciens.

διακολυμβάω, ῶ, f. ήσω, transnato.

διακολυμβώντων, gen. pl. præs. part. act. *contr.* pro διακολυμβαώντων.

διακομιδὴ, ῆς, ἡ, transportatio, traductio, trajectio, quæ portando vehendoque fit. Α

διακομίζω, fut. ίσω, transporto, transveho; (2) perfero, ut tabellarius. Hinc

διακομισῆς, οῦ, ὁ, qui aliquid transportat vel transvehit; (2) tabellarius, qui literas perfert.

διακοπτέω, ῶ, f. ήσω, glorior, jacto.

διακονάω, ῶ, f. ήσω, exacuo.

Διακονεῖον, ου, τό, Diaconeum, locus, ubi diaconi congregantur, vel convenire solent. Α διάκονος.

διακονέω, ῶ, f. ήσω, famulor, ancillor, ministrum ago, inservio, ministro, dicitur de legatis inpr. eleganter; (2) cædere. interficere. Ὧς βλακικῶς διακονεῖς; *Arist. Av.* 1328. Διηκόνην αὐτῶ ἀπὸ ὑπαρχόντων αὐτοῖς, *Luc.* 8, 3. Ab eod.

διακονηθείσα, *fœmina, cui alii inserviunt*, a. 1. part. pass. f. g. verbi διακονέω.

διακόνημα, ατος, τὸ, opera a ministro præstita, ministerium; (2) utensile ad supellectilem pertinens. Α διακονέω.

διακονητὴς, οῦ, ὁ, idem quod διάκονος.

διακονία, ας, ἡ, ministerium; (2) officium publicum; (3) legatio; (4) diaconatus in ecclesia; (5) instrumentum ad supellectilem pertinens. Α διάκονος.

διακονίζω, f. ίσω, idem quod διακονέω.

διακονικὸς, ὴ, όν, ministratorius, ad ministerium pertinens; (2) promptus ad exsequendum ministeria, peritus exsequendi ministerium. Hinc τὸ διακονικὸν, sacrarium. Α διάκονος.

διακονικῶς, *adv.* more ministratorio, more eorum qui ministrant

διακόνιον, ου, τὸ, diaconatus; (2) placentæ genus; (3) placentæ crepido; (4) jus quoddam; (5) maza. Α διάκονος.

διακονὶς, ίδος, ἡ, adornatio; (2) textura quædam; (3) homo gracilis. Ab eod.

διακόνισσα, ης, ἡ, diaconissa. Ab eod.

διακονίω, f. ίσω, pulvere perlino; (2) pice perlino; et (3) διακονίομαι, lorico me pulvere more athletæ, in palæstra ad certamen me paro.

διᾶκονος, ου, ὁ καὶ ἡ, minister, famulus; (2) legatus; (3) diaconus ecclesiæ; (4) qui eleemosynas distribuebat pauperibus; (5) qui panem et calicem ministrabat in Eucharistia; *in compar.* (6) διακονέστερος, expeditior et celerior in ministrando. Ex διὰ et κονέω.

διακοντίζω, f. ίσω, jaculor.

διακοπὴ, ῆς, ἡ, intercisio, præcisio, separatio. Α

διακόπτω, f. ψω, discindo, disseco; (2) dirimo, separo; (3) interrumpo, interpello, impedio; (4) perrumpo. Διακόψαι πόταμον, τὰς διαλύσεις, ἀμφισβήτησιν.

διακόρευσις, εως, ἡ, devirginatio, stuprum.

διακορευτὴς, οῦ, ὁ, corruptor virginis. Α διακορεύω, f. εύσω, devirgino, stupro, vitio. Ὅστε με διεκόρευσεν ὥσαν ἑτέτιν, *Arist. Thesm.* 487. Ex διὰ et κορεύω,

διακορέω, ῶ, f. ήσω, idem. Ex διὰ et κορέω.
διακορής, έος, ὁ καὶ ἡ, satur, satiatus, expletus. "Ηγε καινὸς καὶ προσφάτως ἐπὶ τὴν κοινωνίαν, ὲ διακορεῖς δὲδὶ ἐξιστήλης ταῖς ἀναίδην κοινωνίαις, *Plut.* in *Lycurg.* c. 15. Ex διὰ et κόρος, *satietas.*
διακόρησις, εως, ἡ, devirginatio. A διακορέω.
διακορίζω, fut. ίσω, devirgino; (2) intentis oculis vel pupillis intueor. Ex διὰ et κόρη.
διακορυγγάω, ῶ, f. ήσω, strepitum edere cogo. Ex διὰ et κορυγγή, *strepitus.*
διάκορος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem quod διακορής.
διακόρως, *adv.* abunde, adfatim, satis superque.
διακόσιοι, αι, α, ducenti; (2) duceni. Ex διὰ et ἑκατόν, *centum.* Hinc
διακοσιοντάχις, εν, ducentiplex.
διακοσιοστός, ή, όν, ducentesimus.
διακοσμέω, ῶ, fut. ήσω, ordino; (2) distribuo, digero; (3) compono, adorno, exorno. Στρατιὰ ἐταιρυγεως καὶ ἐπιχρύσις ὕπλοις διακεκοσμημένη, *Philo.* A διάκοσμος.
διακοσμηθεῖμεν, *distributi sumus*, 1. plur. a. 1. opt. pass. per *Sync.* pro διακοσμηθείημεν.
διακόσμησις, εως, ἡ, ordinatio; (2) distributio; (3) gubernatio. A διακοσμέω.
διάκοσμος, ε, ὁ, ordo et rerum digestio, numeros omnes concinnitatis habens. Ex διὰ et κόσμος, *ordo.*
διακεράζομαι, f. άσομαι, *Etymolog.* intentis pupillis sive oculis adspicio. Ex διὰ et κόρη, sive κέρη, *pupilla.*
διακέω, audio ut discipulus præceptorem; (2) audio. Διήκουεν Ἀντιόχῳ τῷ ῥήτορος, *Plut.* Διακούσασαί σε, *Act.* 23, 35.
διάκοψις, εως, ἡ, intercisio, dissectio. A διακόπτω.
διακραδαίνω, f. ανῶ, quasso, concutio.
διακράζω, f. ξω, clamo, vocifero. Οἵα πετρίζουσι καὶ τρέχουσι διακεκραγότες; *Arist. Av.* 314.
διακρανῶ, præs. inf. act. v. διακρανόω.
διακρανώσασθαι, *Theocr.* διεκρανώσατε; qu. *Schol.* exponit ἀνεῴξατε, aperuistis, et ἐπηγάσατε, i. e. e fonte manare fecistis. Quasi a *Dor.* κράνα, pro κρήνη, *fons.* Al. quasi pro διακαρεωσατε, ut si caput *dolii* aperuistis. Al. quasi διεκερᾶσατε, i. e. miscuistis.
διακρατέω, ω, f. ήσω, pertinaciter obtineo vel retineo, dilabi e manibus non sino. Hinc
διακράτησις, εως, ἡ, retentio, conservatio.
διακραυγή, ῆς, ἡ, clamor.
διακρέκω, f. ξω, citharam pulso.
διακρημνίζω, præcipito et saxo.
διακρηνόω, fundo, e fonte refundo.
διακροβολογέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, accurate discutio; (2) accurate edissero.
διακριβόω, ῶ, f. ώσω, accurate elaboro.
διακριδόν, *adv.* discrete, distincte, diligenter; (2) præter cæteros, præcipue. A διακρίνω.
διακριθῆτε, 2. pl. a. 1. opt. pass. per *Sync.* pro διακριθείητε, a verbo διακρίνω.
διακριθήμενοι, *discretum esse*, aor. 1. inf. pass. *Dor.* pro διακριθῆναι.
διακριθῆτε, 2. pl. a. 1. conj. pass.
διακρινέει, 3. sing. f. 1. ind. act. *Ion.* pro διακρινεῖ.
διακρινθέντες, *discreti*, nom. pl. a. 1. part. pass. *Poët.* pro διακριθέντες.
διακρίνομαι, discepto, judicio contendo; (2) dubito, hæsito. A
διακρίνω, f. νῶ, discerno, dirimo, secerno; (2) dissipo, discutio; (3) dijudico, discepto; (4) *in pass.* (cum πρὸς) significat etiam adjungo me; (5) deficio. Διακρίνειν τῇ ἐκκοίτῃ τὸ ἀκάθαρτον τὸν πόλεμον, dimicare. Μακεδόνιος τὴν σφυτικὴν διέκρινε, *Herod.* delectum habebat; διακρίνεσθαι μάχῃ. Οὐδὲν διέκρινε μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν, *Act.* 15, 9. Καὶ ὁ διεκρίθητε ἐν ἑαυτοῖς, *Jac.* 2, 4.
διάκρισις, εως, ἡ, discretio, diremptio, discriminatio, secretio; (2) dissolutio; (3) judicium, dijudicatio; (4) certamen.
διακριτικός, ή, όν, discernendi vim habens; (2) segregativus et præditus facultate discutiendi; (3) dissipativus. Ab eod.
διακροβολίζομαι, f. ίσομαι, velitor.
διακροβολισμός, οῦ, ὁ, velitatio.
διακροτέω, pertundo.
διάκρουσις, εως, ἡ, depulsio veluti periculi, calumniæ, &c.
διακρυόσονται, 3. plur. f. 1. ind. med. verbi διακρύω.
διακρυσικός, ή, όν, eludens, fraudulentus. A
διακρύω, f. ύσω, pulsando penetrare facio; (2) *in med. potius*, depello, protelo; (3) rejicio; (4) retro ago, retro impello; (5) impello; (6) interpello; (7) eludo, fallo; (8) differo; (9) recuso. Ταύτῃ διακρυσάμενος αὐτὸς τῇ προφάσει, *Dion. Hal.*
διακτενίζω, pecto.
διακτενισμός, οῦ, ὁ, compositio capillorum.
διακτορία, ας, ἡ, administerium; (2) functio perferendi mandata. A διάκτωρ.
διάκτορος, ε, ὁ, minister; (2) nuncius, internuncius. Mercurii *Epith.* uti et sequens. Ab eod.
διάκτωρ, ορος, ὁ, idem. A διάγω.
διακτυτέω, strepo, sonum gravem edo.
διακυβερνάω, ῶ, f. ήσω, guberno, rego.
διακυβεύω, f. εύσω, alea ludo; (2) aleam, seu periculum adeo.
διακυδάω, ῶ, f. ήσω, permisceo; (2) confundo, perturbo.
διακυκλόω, ῶ, f. ώσω, voluto.
διακυλινδέω, ῶ, f. ήσω, pervolo; (2) in diversas partes volvo.
διακυμαίνω, fluctuare facio, concito.
διακυνοσθελμίζομαι, f. ίσομαι, caninis, i. e. impudentibus oculis adspicio; (2) in faciem procaciter resisto.
διακύπτω, fut. ψω, per aliquem locum, ut rimam vel simile, perspicio, suspicio.
διακυρίττεσθαι, dicuntur arietes inter se cornibus decertantes; (2) *Metaph.* signif. repugnare, *Hes.* Comp. ex διὰ et κυρίττω, *cornu peto.*
διακωδωνίζω, f. ίσω, tinnio; (2) tintinnabuli sono exploro; (3) diligenter exploro, examino; (4) divulgo.
διακώλυμα, ατος, τὸ, impedimentum.
διακωλυτής, οῦ, ὁ, qui vetat, qui impedimento est.
διακωλυτικός, ή, όν, impediendi vim habens. A
διακωλύω, f. ύσω, impedio, prohibeo, veto. Ἐάν τως διακωλύσωμεν ἴοντα φόνον τοῖσιν ὁμαίμοισι, imminentem fratribus, *Soph. Œd. Col.* 1774. Ἡ γὰρ σε λιτεὶ διακωλύσασ' ὀρχφανὰν εἶναι παιδὸς μελέας, *Eur. Hec.* 151.
διακωμῳδέω, ῶ, f. ήσω, comice decanto, dico, vel taxo, mordacibus dictis incesso, subsanno, irrideo.
διακωπηλατέω, remigo.
διακωχή, ῆς, ἡ, intermissio, cessatio; (2) induciæ. A διέχω, *transigo, dirimo.*
διαλαγχάνω, sortior, sortito divido. Θησεῦ σιδήρῳ δῶμα διαλαχεῖν τόδε, *Eurip. Ph.* 68.
διαλακέω, ῶ, disrumpor, cum sonitu dissilio aut crepo. Ex διὰ et ληκέω.
διαλακτίζω, calcitrando repello.
διαλαλέω, ῶ, f. ήσω, colloquor; (2) divulgo. Διελάλουν πρὸς ἀλλήλους, *Luc.* 6, 11. Διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα, *ibid.* 1, 65.
διαλάλησις, ή, colloquium, divulgatio.
διαλαμβάνω, f. λήψομαι, divisim et sigillatim accipio; (2) intercipio, occupo; (3) distinguo, divido, partior; (4) comprehendo, complector; (5) narro, vel dissero; (6) interpello; (7) dirimo, diduco; (8) ornandi causa distinguo, orno; (9) intelligo, capio; (10) statuo, censeo, judico; (11) consulto; (12) administro, rego. Ὁ δὲ διέλαβεν τὰς ὁδὰς φυλακαῖς, *Polyb.*
διαλαμπὴς, ὲς, splendidus, *Nax.*
διαλάμπω, f. ψω, illucesco; (2) excello, splendeo.
διαλανθάνω, f. λήσομαι, p. m. λέληθα, prorsus lateo. Οὐδὲ γὰρ ἐμὲ τοῦτο διέλαθε, *Isocr.*
διαλαχεῖν, a. 2. inf. act. v. διαλαγχάνω.
διαλγέω, ῶ, f. ήσω, vehementer doleo, acri dolore discrucior. A
διαλγής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui perdolet, qui vehementi dolore discruciatur. Ex διὰ et ἄλγος, *dolor.*
διαλεγδόν, *adv.* eximie, præcipue, insigniter. A διαλέγω, *deligo.*
διαλέγομαι, loquor, sermocinor; (2) disputo, dissero. Οὐδ' ἂν διαλεχθεῖην ἀτεχνῶς τοῖς ἄλλοις, *Arist. Nub.* 424.
διαλείγω, f. ξω, deligo, secerno, eligo.
διαλείβομαι, restagno. Ex διὰ et λείβω.
διαλειμμα, ατος, τὸ, interstitium. A
διαλείπω, f. ψω, intermitto, interjicio; (2) disto, absum; (3) *cum participio*, desino. Οὐ διέλιπε καταφιλοῦσά μου τοὺς πόδας, *Luc.* 7, 45. Διαλείποντες συχνοί, *Hipp.*
διαλείχω, f. λείξω, perlambo, perlingo.
διάλειψις, εως, ἡ, intermissio. A διαλείπω.
διαλεκτικεύομαι, subtiliter dissero.
διαλεκτική, ῆς, sc. τέχνη, dialectica, ars disserendi, ars argumentis aliquid demonstrandi. A
διαλεκτικός, ή, όν, dialecticus, disserendi peritus. A διαλέγω.
διάλεκτος, ε, ὁ, modus loquendi peculiaris, idioma linguæ, dialectus. Ab eod.
διαλελαμένος, *distinctus*, perf. part. pass. *Ion.* pro διαλελημένος, a διαλαμβάνω.
διαλελυμένως, *adv.* dissolute.
διαλέξις, εως, ἡ, sermocinatio, dissertatio, colloquium. Ab eod.
διαλεπτολογέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, argute dissero, subtiliter discepto, de rebus parvis argute disputo. Ex διὰ et λεπτολογέω.
διάλεπτος, ε, ὁ καὶ ἡ, pertenuis, perexilis.
διάλευκος, ε, ὁ καὶ ἡ, albo intermixtus et distinctus. Ex διὰ et λευκός, *albus.*
διαλεχθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi διαλέγομαι.
διάλημμα, ατος, τὸ, intercapedo. A διαλαμβάνω.
διάληξις, εως, ἡ, divisio per sortem. A διαλαγχάνω.
διαληπτικός, ή, όν, diligens, accuratus.
διαλήσῃ, 2. sing. f. 1. ind. med. verbi διαλανθάνω.
διάληψις, εως, ἡ, interceptio, intercapedo; (2) consilium, propositum, institutum; (3) disceptatio, ratiocinatio; (4) explicatio rei, quæ tractatur; (5) communicatio; (6) opinio, cogitatio, existimatio; (7) constitutio, decretum. A διαλαμβάνω.
διάλιθος, ε, ὁ ϰ, ἡ, gemmatus, gemmis distinctus. Ex διὰ et λίθος, *gemma.*
διαλιμπάνω, relinquo temporis spatium in medio. A διαλείπω.
διαλινέω, ῶ, f. ήσω, de retibus evado seu effugio. Ex διὰ et λίνον, *rete.*
διαλιπεῖν, a. 2. inf. act. verbi διαλείπω.
διαλιχμάζω, f. άσω, perlambo. A διαλείχω.
διαλλάγη, ῆς, ἡ, differentia; (2) reconciliatio. A διαλλάττω.
διαλλάγηθι, 2. sing. a. 2. imp. pass. verbi διαλλάσσω.
διάλλαγμα, τὸ, reconciliatio, reconciliandi efficiens.
διαλλακτὴρ, ῆρος, ὁ, reconciliator, pacificator. Ab eod.
διαλλακτήριος, ε, ὁ καὶ ἡ, reconciliandi vim habens. Ab eod.
διαλλακτὴς, οῦ, ὁ, reconciliator, pacificator.
διαλλάσσω, vel διαλλάττω, fut. ξω, muto, permuto; (2) prætereo, transeo; (3) differo, discrepo; (4) reconcilio. Καὶ διαλλάττειν πρὸς ἡμᾶς ἀνδράσιν Λακωνικοῖς, fœdus ferire, *Arist. Lys.* 631. Πρῶτον διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου, *Matt.* 5, 24.
διάλλομαι, transilio. Ex διὰ et ἅλλομαι.
διάλμα, ατος, τὸ, saltus. Ex διὰ et ἅλμα.
διαλογή, ῆς, ἡ, delectus, secretio; (2) dinumeratio; (3) oratio; (4) colloquium. A διαλέγω.
διαλογίζομαι, f. ίσομαι, dissero, discepto; (2) discerno, distinguo; (3) rationem cum aliquo ineo; (4) ratiocinor, animo verso. Διαλογίζοντο πρὸς ἑαυτὸς, *Luc.* 20, 14. ἐκ ἑαυτοίς, *Marc.* 2, 8. Ex διὰ et λογίζομαι.
διαλογικός, ή, όν, ad dialogos, sive dialogorum scriptionem pertinens. A διάλογος.
διαλογισμός, οῦ, ὁ, sermocinatio, confabulatio; (2) cogitatio hominis secum ratiocinantis; (3) nugæ, inanis cogitatio; (4) dubitatio. A διαλογίζομαι.
διαλογιστικός, ή, όν, ratiocinativus.
διάλογος, ε, ὁ, sermocinatio, sermo aliquorum inter se differentium aut confabulantium. A διαλέγω.
διαλοιδορέω, ῶ, f. ήσω, et διαλοιδορέομαι, οῦμαι, conviciis lacero, maledictis insector. Hinc
διαλοιδόρησις, εως, ἡ, maledictio, maledicentia; (2) convicium, maledictum.
διαλυγίζω, f. ίσω, flecto. Hinc
διαλύγισμα, ατος, τὸ, flexio.
διαλυμαίνομαι, noceo, detrimentum infero,

(2) dilanio, dilacero, excarnifico. Καταλὶς τῷ χοὶς ἡ τῶν κοτυλῶν τὸ νόμισμα διαλυμαίνεται, *Arist. Thesm.* 355.

διαλύσεις, acc. pl. *contr.* pro διαλύσεας. Α διάλυσις, εως, ἡ, dissolutio ; (2) solutio æris alieni et quicquid debeas, *unde* et gratiæ relatio ; (3) compositio, pacificatio ; (4) fœdus ; (5) mors, interitus. Α διαλύω.

διαλυσίφιλος, ον, amicos solvens, *Ep.*

διαλυτής, ἤ, ὁ, dissolutor. Α διαλύω.

διαλυτικός, ἡ, όν, dissolvendi vim habens, paralyticus, νόσοι διαλυτικοί, *Hippocrat.* Ab eod.

διαλύτος, ὁ, ἡ καὶ ἡ, dissolutus. Ab eod.

διαλυτός, ἡ, όν, dissolubilis, qui dissolvi potest.

διαλύω, f. ύσω, dissolvo, persolvo ; (2) tollo, abrogo ; (3) pacem inter aliquos compono.

διαλφιτόω, ῶ, f. ώσω, farina conspergo. Verbum Aristophanicum. Ex διὰ et ἄλφιτον.

διαλωβάω, ῶ, f. ήσω, mutilo, depravo, fœdo.

διαμαθύνω, vasto, perdo.

διαμαλάττω, f. ξω, emollio, penitus emollio. Ex διὰ et μαλάττω, *mollio.*

διαμαντεύομαι, f. εύσομαι, vaticinor ; (2) oraculum peto, oraculum consulo, augurium capto.

διαμάομαι, ῶμαι, effodio. Ex διὰ et ἀμάω.

διαμαρτάνει, 3. sing. præs. opt. act. Α διαμαρτάνω, f. αρτήσω, aberro ; (2) adsequi nequeo, excido ; (3) fallo. Διημαρτηκότες τῶν ἐλπίδων, *Luc.* τῆς δόξης, *Isoc.*

διαμαρτία, ας, ἡ, error, aberratio. Ex διὰ et ἁμαρτία, *peccatum.*

διαμάρτημαι, το, idem.

διαμαρτυράμενος, *qui etiam atque etiam obtestatus est*, a. 1. part. med. verbi διαμαρτύρομαι.

διαμαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, de scripto contestor ; et *in med.* (2) testor, contestor.

διαμαρτυρία, ας, ἡ, contestatio, obtestatio ; (2) testimonium ; (3) in foro Attico est genus παραγραφῆς, cum actor aut reus testes affert, actionem dari posse aut non posse, intendi posse vel non posse.

διαμαρτύρομαι, testificor, obtestor ; (2) demonstro, doceo, *impr.* in re mala. Ἑτέρους τε λόγους πλείοσι διεμαρτύρετο, *Act.* 2, 40.

διαμασάομαι, et διαμασσάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, mando, commanduco.

διαμάσημα, vel διαμάσσημα, ατος, τὸ, mansum, id, quod mansum, seu commanducatum est. Α διαμασάομαι.

διαμάσησις, εως, ἡ, ipsa actio commanducandi. Ab eod.

διαμάσσω, vel διαμάττω, fut. άξω, subigo, pinso. Ὃν διαμάττειν ἐ κωλύει, *Arist. Av.* 469.

διαμασιγόω, ῶ, f. ώσω, flagello, flagris cædo. Hinc

διαμασίγωσις, εως, ἡ, flagellatio.

διαμασχαλίζω, f. εύσω, lenociniis concilio.

διαμασχαλίσω, suffarcino.

διαμάχη, ης, ἡ, pugna, depugnatio.

διαμάχομαι, f. ήσομαι, έσομαι, et ῦμαι, depugno, acriter pugno ; (2) repugno. Διαμάχεσθαί τινι περὶ τῆς χώρης, ὑπὲρ τῆς ᾠδῆς, πρός τινα, ὑπό τινος, τοῖς λόγοις. Ἀναισάντες οἱ γεγραμμένοι τὲ μέρος τῶν Φαρισαίων διεμάχοντο, *Act.* 23, 9.

διαμάω, ῶ, f. ήσω, demeto, abscindo. Διάμησε χιτῶνα ἐγχεῖ, *Il.* 3, 359.

διαμεβίημι, demitto, *Eur.*

διαμείβω, f. ψω, commuto, permuto. Ἡμεῖς αὐτοὶς ἀ διαμειψόμεθα τῆς ἀρετῆς πλέον, *Luc.*

διαμειδιάω, ῶ, f. άσω, subrideo, aliquantum rideo. Διαμειδία τῷ προσώπῳ, *Plut.*

διαμειρακιεύομαι, f. εύσομαι, adolescenturio ; (2) ludo, exsulto ; (3) juveniliter et jactabunde contendo cum aliquo, &c. Τοῖς σοφισταῖς διαμειρακιευόμενος, *Plut.*

διάμειψις, εως, ἡ, permutatio. Α διαμείβω.

διαμειψόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. verbi διαμείβω.

διαμελαίνω, f. ανῶ, nigro, denigro, nigrefacio.

διαμελεῖσ᾽, adv. membratim, per partes.

διαμελετάω, exerceo aliquid.

διαμελίζω, f. ίσω, membratim concido ; (2) trunco. Hinc

διαμελισμός, οῦ, ὁ, concisio in membra.

διαμέλλησις, εως, ἡ, cunctatio, mora.

διαμελλητής, οῦ, ὁ, cunctator, procrastinator. Α διαμέλλω, f. ήσω, futurus sum ; (2) cunctor, moror ; (3) differo.

διαμεμενηκότες, *qui permanserunt*, nom. pl. perf. part. act. verbi διαμένω, *permaneo.*

διαμέμφομαι, f. ψομαι, incuso, conqueror, accuso. Διαμέμφεσθαί τινα ἀχαριστίας.

διαμένω, fut. ενῶ, p. μεμένηκα, permaneo, perduro. Ὑμεῖς δὲ ἐστε οἱ διαμεμενηκότες μετ᾽ ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου, *Luc.* 22, 28. Διέμενεν εἰς ἡμᾶς, *Plut.*

διαμερίζω, f. ίσω, partior, distribuo. Διεμέριζον αὐτὰ (κτήματα) πᾶσι, *Act.* 2, 45. Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτῶ, *Matt.* 27, 35. Διαμερισθήσεται πατὴρ ἐφ᾽ υἱῷ, *Luc.* 12, 53. Hinc

διαμερισθείσα, *divisa*, a. 1. part. pass. f. g.

διαμερισμός, οῦ, ὁ, partitio ; (2) discidium.

διάμεσος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, intermedius ; (2) qui mediocris fortunæ est. Ex διὰ et μέσος.

διάμεσος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, plenus, refertus. Hinc

διαμεστόω, ῶ, f. ώσω, repleo, impleo.

διαμετρέω, ῶ, f. ήσω, dimetior, admetior ; (2) distribuo. Πεδίον διαμετρήσασθαι σχοινῷ, *Herod.*

διαμετρέσασθαι, *metiri*, a. 1. inf. med.

διαμέτρησις, εως, ἡ, dimensio. Α διαμετρέω.

διαμετρητός, ἡ, όν, dimensus. Ab eod.

διάμετρος, ᾱ, ἡ, sc. γεράμειη, diameter linea dimentiens, per medium secans. Hinc ἐκ διαμέτρου, directe ex opposito. Ex διὰ et μέτρον, *mensura.*

διαμηρίζω, f. ίσω, femora diduco ; (2) femoribus diductis ineo. Διαμηριῶ τὴν Ἶριν αὐτὴν, ὡς ᾱ θαυμάζειν ὅτως, *Aristi. Av.* 1260. Ex διὰ et μηρός. Hinc

διαμηρισμός, οῦ, ὁ, femorum diductio ; (2) coitus.

διαμηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, molior, machinor, conor. Διαμηχανώμενός τινα τρόπον ἀνασοβήσει με, *Plut.*

διαμηχανητέον, elaborandum, quærendum.

διαμίγνῡμι, permisceo.

διαμίσγω, idem.

διαμικρολογέομαι, οῦμαι, nimis μικρολόγος, i. e. sordidus, et scrupulosus sum.

διαμιλλάομαι, ώμαι, f. ήσομαι, magno studio decerto.

διαμινυρίζω, exili voce cantillo.

διαμισέω, ῶ, f. ήσω, perosus sum, penitus odi.

διάμπερος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, arenosus. Ex διὰ et ἄμμος, *arena.*

διαμνημονεύω, f. εύσω, in memoriam revoco, commemoro. Λόγως εἰρημένως αὐτοὶς διαμνημονεύσει, *Luc.*

διαμοιρηδὰ, *adv.* æquis portionibus.

διαμοιράομαι, ώμαι, f. ήσομαι, dispartior, divido. Καὶ τὰ μὲν ἑπταχα πάντα διεμοιρᾶτο, *Odyss.* 14, 434.

διαμονή, ῆς, ἡ, permansio, stabilitas, perennitas. Α διαμένω.

διαμονομαχέω, ῶ, f. ήσω, idem quod μονομαχέω.

διαμορφοσκοπέω, ῶ, f. ήσω, formas specto, de forma aliquorum ex diligenti inspectione judico.

διαμορφόω, ῶ, f. ώσω, deformo ; (2) ad formam fingo, informo, effingo.

διαμόρφωσις, ἡ, effornatio.

διαμοτόω, ῶ, f. ώσω, illitum linteamentum vulneri indo, linteamentum vulneri indo, ne coëat. Ex διὰ et μοτόω.

διαμοχλίζω, vectibus amolior.

ΔΙΑΜΠΑΞ, *adv.* in totum, penitus, prorsus ; (2) semper ; (3) utrimque.

διαμπερής, penitus transfigo. Ex διὰ, ἀνὰ et πείρω, *transfigo.*

διαμπερὲς, *adv.* prorsus, in totum, penitus, perpetuo. Α διαμπερής.

διαμπερέως, *adv.* idem et ab eod.

διαμπερῶσειν, a. 2. inf. act. *Æol.* et *Poët.* pro διανατερᾶσειν, a διανατερῶω.

διαμυδάω, nimio humore, sudore, marcesco.

διαμυθέομαι, vulgo vocor. Hinc

διαμύθησις, εως, ἡ, *Hes.* fallens ratio, paralogismus.

διαμυθολογέω, ῶ, f. ήσω, et διαμυθολογέομαι, confabulor ; (2) disputo, dissero. Διαμυθολογῆσαι πρὸς ἀλλήλους, *Plat.*

διαμυθολογικός, ἡ, όν, fabulosus.

διαμυθολογικῶς, *adv.* fabulose.

διαμυλλαίνω, f. ανῶ, labra torqueo, rictu os distraho ; (2) tortis labris illudo ; (3) pastoritia fistula prosequor. Οὗτος δὲ διεμύλλαινεν, ὡς δὲ δεξιὸς, *Arist. Vesp.* 1304. Ex διὰ et μυλλὸς, *curvus.*

διαμυσ-ίλλω, disseco in frusta.

διαμφίδιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, seorsum positus ; (2) separatus ; (3) diversus ; (4) alienus. Διαμφίδιον μέλος, *Æsch. Prometh. Vinct.* 557. idem quod ἀλλόϊον, διαπαντὸς κεχωρισμένον. Ἀμφὶς γὰς χωρὶς, *Hes.* Α διαμφὶς.

διαμφὶς, *adv.* utrimque ; (2) seorsim. Ex διὰ et ἀμφὶς, *utrimque.*

διαμφισβητέω, ῶ, f. ήσω, controversor, disceptо. Διαμφισβητῆν πρὸς ἀλλήλας περὶ τῆς ἡγεμονίας, *Dim.* Hinc

διαμφισβήτησις, εως, ἡ, dubitatio ; (2) altercatio.

διαμφοδέω, ῶ, f. ήσω, devio, in bivio ab alio divellor. Ex διὰ et ἀμφόδος, *bivium.*

διαμωκάομαι, ώμαι, f. ήσομαι, irrideo, illudo. Hinc

διαμώκησις, εως, ἡ, irrisio, illusio.

διαναβάλλω, differo, protelo, procrastino, prolato. Ex διὰ et ἀναβάλλω, *differo.*

διανα-γινώσκω, lego.

διανα-γκάζω, f. άσω, invitum cogo.

διάναι, *humectasse*, aor. 1. inf. act. verbi διαίνω.

διανακλάω, ῶ, f. άσω, reflecto, refringo.

διανα-πάω, f. αύσω, recreo, interquiescere facio, refocillo, *Hipp.*

διανάσσω, vel διανάττω, interfarcio, farciendo premo, *Strabo*, lib. 4

διανάσσις, ἡ, conatus assurgendi.

διανα-μαχέω, ῶ, f. ήσω, navali prælio dimico. Ex διὰ et ναυμαχέω.

διανάω, perfluo. Ex διὰ et νάω, *fluo.*

διάνδιχα, *adv.* bifariam. Ex διὰ et ἄνδιχα.

διανεῖμαι, a. 1. inf. act. verbi διανέμω.

διανεμηθῆ, 3. sing. a. 1. conj. pass.

διανενέμημαι, 1. sing. perf. ind. pass.

διανέμησις, εως, ἡ, divisio, distributio ; (2) dissipatio, διανέμω.

διανεμητικὸς, ἡ, όν, distributivus. Ab eod.

διανεμόω, ῶ, f. ώσω, ventilo ; (2) ventis expono.

διανέμω, distribuo, divido, partior. Τοῖς πολλοὶς τὰ τῶν ὀλίγων ὑπὸ ψηφισμάτων διανέμων, *Plat.* Ἵνα ἐπὶ πλεῖον διανεμηθῇ εἰς τὸν λαὸν, *Act.* 4, 17.

διανενοημένος, *adv.* cogitate, prudenter.

διάνευμα, τὸ, actus annuendi.

διανεύσαι, tranare. Α διανέω. Ex διὰ et νέω, *nato.*

διανεύω, f. εύσω, annuo, innuo.

διανέω, enato ; (2) evado periculum, molestiam.

διανήθω, f. ήσω, neo.

διάνημα, ατος, τὸ, filum, stamen.

διανηστεύω, jejuno.

διανησιμος, ᾱ, ὁν, jentaculum ; (2) jentaculi sumptio. Ex διὰ et νῆσις, *jejunus.*

διανήχομαι, f. ξομαι, transno, natando pervenio ; (2) pertranseo. Ex διὰ et νήχω.

διάνηψις, εως, ἡ, evaporatio, exhalatio crapulæ. Ex διὰ et νήφω.

διανθέω, ῶ, f. ήσω, perfloreo. Ex διὰ et ἄνθος, *flos.*

διανθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, duplicem florem habens. Ex δὶ, pro δὶς, et ἄνθος, *flos.*

διανθίζω, fut. ίσω, floridum reddo, floridis coloribus pingo, variego.

διανιάω, et ἀομαι, vehementer angeo.

διανίζω, idem quod διανίπτω, f. ψω, perluo, eluo, abluo.

διανίσομαι, transeo.

διανίσσημι, f. σήσω, excito, exsuscito ; (2) excito, incito ; *in med.* assurgo, surgere conor. Ex διὰ et ἀνίσσημι, *erigo.*

διάνιψις, εως, ἡ, lotio, perlutio.

διανοέομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, ratiocinor, mente agito, sentio, statuo. Διανοούμενος πρὸς ἐμαυτὸν, *Plut.* Κακῶς διανοηθεὶς ὑπὲρ τῶν ἰδίων, *Isocr.* Ex διὰ et νοέομαι, *mente agito.* Hinc

διανοηθείς, a. 1. part. pass.

διανόημα, ατος, τὸ, cogitatum, cogitatio ; (2) commentatio ; (3) sententia.

διανοῆσθε, 2. plur. præs. conj. pass. v. διανοέομαι.

διανόησις, εως, ἡ, ipsa actio cogitandi.

διανοητικὸς, ἡ, όν, ad cogitationem pertinens, in cogitatione et commentatione positus ; (2) cogitatione valens, ingeniosus. Ab eod.

διανοητῶς, *adv.* mente et cogitatione.

διάνοια, ας, ἡ, mentis agitatio, cogitatio ; (2) mens, animus ; (3) ingenium ; (4) sententia, sensus. Ex διὰ et νῦς, *mens.*

διανοίγω, f. ξω, adaperio. Διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς, *Luc.* 24, 32. Διηνοίχθησαν αὐτῶ αἱ ἀκοαί, *Marc.* 7, 35.

διανοίχθητι, 2. sing. a. 1. imper. pass.

διανομεύς, έως, ὁ, divisor, distributor, dispensator. A διανέμω.

διανομή, ῆς, ἡ, divisio, distributio, largitio.

διανομοθετέω, ῶ, f. ήσω, fero leges, statuo.

διανοσέω, diu ægroto.

διανοσφίζω, fut. ίσω, disjungo, dirimo, divido.

διανύμενος, præs. part. pass. v. διανέομαι.

διανταίος, αία, αιον, adversus, ex adverso penetrans. Ex διὰ et ἀντί, s. ἀνταιος.

διαντλέω, ῶ, f. ήσω, exhaurio ; (2) tolero, perfero.

διαντλίζομαι, idem.

διανυκτερεύω, f. εύσω, pernocto. Ἦν διανυκτερεύων ἐν τῇ προσευχῇ τῆ Θεῦ, *Luc.* 6, 12.

διάνυσις, εως, ἡ, iter quod conficitur.

διάνυσμα, ατος, τὸ, idem. A διανύω et διανύτω, f. ύσω, absolvo, expedio, perficio. Ἡμεῖς δὲ τὸν πλὸν διανύσαντες, *Act.* 21, 7.

διαξαίνω, carmino, carpo ; (2) cædo.

διάξεις, 2. sing. f. 1. ind. act. v. διάγω.

διαξηραίνω, exsicco.

διαξιφίζομαι, digladior, gladio decerto. Ex διὰ et ξίφος.

διάξυσμα, τὸ, columnæ canaliculus, *strigem* vulgo vocant.

διαξύω, f. ύσω, radendo strias, canaliculos facio.

διαπαγκρατιάζω, άσω, pancratio certo.

διαπαιδαγωγέω, ῶ, f. ήσω, instituo pueros ; (2) moderor ; (3) inservio, accommodo me. Διαπαιδαγωγῆντες ἐν σφίσιν αὐτοῖς τὴν πολιτείαν, *Plut.* Κλεισθένει διαπαιδαγώγει τὸν Ἀντώνιον, *Plut. in Ant.* c. 29.

διαπαιδεύω, fut. εύσω, instituo, erudio, doceo.

διαπαίζω, f. ξω, et σω, illudo, ludificor, irrideo.

διαπαλαίω, f. αίσω, colluctor.

διαπάλη, ης, ἡ, colluctatio.

διαπάλλω, quasso, concutio.

διαπαλύνω, in partes minutas comminuo, conspergo, v. c. farina, nive.

διαπανυχισμός, οῦ, ὁ, pervigilium.

διαπανυχίζω, f. ίσω, totam noctem transigo, pernocto.

διαπαντὸς, *adv.* semper. Ex διὰ et πᾶς.

διαπαπαίνω, circumspicio.

διαπαρακύπτω, f. ψω, oblique adspicio.

διαπαρθενεύομαι, *Ion.* pro διαπαρθενεύω. A

διαπαρθενεύω, f. εύσω, devirgino, vitio virginem.

διαπαρθένια δῶρα, dona quæ dantur pro virginitate adempta. Ex διὰ et παρθένος.

διαπαροξύνω, exaspero, irrito.

διάπαρσις, εως, ἡ, q. d. defixio, transfixio, *Aret.* A διαπείρω.

διάπασμα, ατος, τὸ, medicamentum corpori vel potui inspersum, unguentum, quo crines, &c. adsperguntur. A διαπάσσω.

διαπασσαλεύω, et διαπατταλεύω, distendo clavis ab extrema parte fixis. Διαπατταλευθήσει χαμαὶ, *Arist. Eq.* 370.

διαπάσσω, vel διαπάττω, f. άσω, inspergo.

διαπατάω, ῶ, f. ήσω, fallo, decipio.

διατατέω, conculco.

διάπαυμα, ατος, τὸ, intermissio, cessatio.

διάπαυσις, εως, ἡ, idem. A

διαπαύω, f. αύσω, interquiescere facio, intermissionem do.

διαπείλεω, ῶ, f. ήσω, interminor, interpositis minis territo, minitor.

διαπεινάω, ῶ, f. ήσω, valde esurio.

διάπειρα, ας, ἡ, experientia, periculum. Ex διὰ et πείρα, *periculum.*

διαπειράζω, f. άσω, pertento. Διεπειράτο αὐτὸ τῆς ψυχῆς, *Herodot.*

διαπειράω, ῶ, f. άσω, tento, sollicito ; (2) capto. Διαπειρώμενος τὸ παιδὸς, *Plut.*

διαπείρω, f. ερῶ, transfigo, transadigo. Σφυρῶν σιδηρᾶ κέντρα διαπείρας μέσον, *Eur. Ph.* 26. Ex διὰ et πείρω, *transfigo.*

διαπελεκίζω, f. ίσω, securi percutio seu ferio.

διαπέμπω, f. ψω, transmitto ; (2) dimitto, in varia loca mitto. Διαπέμπειν φίλας πρός τινα, τινί. Κατὰ τὴν χώραν φρυκὰς διεπέμψαν.

διαπενθέω, ῶ, f. ήσω, lugeo. Διαπένθησαν ἐνιαυτὸν ὅλον ἐπὶ τῷ ἀνδρὶ, *Plut.*

διαπεπονημένως, *adv.* elaborate, eleganter.

διαπέπτω, sive διαπέττω, f. ψω, percoquo, penitus coquo.

διαπεραίνω, f. ανῶ, ad finem perduco, absolvo. Σελήνην ἐν μηνὶ τῆς ἑαυτῆς διαπερανέτω κύκλον, *Aristot.*

διαπερᾶναι, a. 1. inf. act.

διαπεραιόω, ῶ, trajicio in ulteriorem oram, transporto, transveho. Ὡς εἰς τοσοῦτον ἦλθον ὥστε καὶ χερσὶν κωλεὰν ἑρυσὰν διαπεραιῶσθαι ξίφη, stringerentur, *Soph. Aj.* 741.

διαπεραίωσις, εως, ἡ, trajectus. A διαπεραιόω.

διαπερᾶσαι, a. 1. part. act.

διαπέρασμα, τὸ, trajectus ; (2) fretum.

διαπέρασιμος, pervius.

διαπεράω, ῶ, f. άσω, transjicio, transmitto. Διαπερᾶν πόλιν, *Arist. Av.* 1265. Ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, διεπέρασε, *Matt.* 9, 1.

διαπέρθω, f. πέρσω, devasto, everto, depopulor, expugno. Τὰς διαπέρσαι, ὅταν τοὶ ἀπέχθωνται περὶ κῆρι, *Il.* 4, 53.

διαπερονάω, ῶ, fibula trajicio, fibula necto.

διαπέρσομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. verbi διαπέρθω.

διαπερῶσιν, 3. pl. præs. conj. act. *contr.* pro διαπεράωσι, a διαπεράω.

διαπετεῖσθαι, f. 2. inf. med. verbi διαπίπτω.

διαπετάζω, fut. άσω, aperio, pando. Ἥξω ταχέως, ὅσον διαπετάσασα ἐκ τῆς κλίνης μόνον, *Aristoph. Lys.* 732.

διαπετάννυμι, f. πετάσω, idem.

διαπέτομαι, f. πτήσομαι, pervolo. Σιωπῇ διαπέτει διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας, volas, *Arist. Av.* 1217.

διαπεττεύω, tesserarum ludo conficio.

διαπεύθομαι, inquiro, *Æsch.*

διάπευσις, ἡ, concoctio. A διαπέπτω.

διάπηγα, ων, τὰ, intercolumnia, columnæ parvæ inter majores dispositæ. A

διαπήγνυμι, fut. ξω, compingo, concinno, confugino. Ex διὰ et πήγνυμι, *compingo.*

διαπηδάω, ῶ, f. ήσω, transilio, saltu supero. Διαπηδᾶν τάφους, *Xen.*

διαπήδησις, εως, ἡ, transitus, qui saltu fit.

διαπηδύω, f. ύσω, scaturio ; (2) *Hes.* διαπηδύει, διαπηδᾷ, transilit.

διαπηνικίζω, f. ίσω, decipio, fallo.

διαπήρωμα, ατος, τὸ, quod mutilatum est. Ex διὰ et πηρόω, *mutilo.*

διαπιαίνω, f. ανῶ, pinguefacio, pinguedine distendo.

διαπίζω, comprimo.

διαπιθηκίζω, f. ίσω, ludo more simiæ. Ex διὰ et πίθηξ, *simia.*

διαπιδύω, scaturio, permeo.

διάπικρος, ον, amarus.

διαπίμπρημι, f. πρήσω, peruro.

διαπίνω, perpoto, epoto, ebibo ; (2) interpoto. Ex διὰ et πίνω, *poto.*

διαπιπράσκω, f. πράσω, divendo.

διαπίπτω, f. πεσοῦμαι, intercido, interlabor, elabor, quasi e manibus ; *unde* (2) excido, de verbis, &c. emano in vulgus ; (3) vanesco, intereo, diffluo. Ἐν τῇ μάχῃ διαπεσόντες, *Xen.* Λόγῳ διαπεσόντος εἰς τὰ σφαγεῖα μικρὰ, *Plut.*

διαπιστεύω, fut. εύσω, credo, concredo, fidei alicujus committo ; (2) διαπιστεύομαι, committitur fidei meæ ; (3) creditur mihi, fides habetur mihi. Ex διὰ et πιστεύω, *credo.*

διαπιστέω, ῶ, f. ήσω, prorsus diffido, fidem non habeo. Νομίζω μᾶλλον ἡμᾶς τούτοις διαπιστήσειν, *Dem.* Ex διὰ et πίστις, *fides.*

διάπλασις, εως, ἡ, formatio, conformatio ; (2) species. A διαπλάσσω.

διαπλάσσω, vel διαπλάττω, f. πλάσω, fingo, formo ; (2) apud *Medicos*, in locum restituo membrum. Τελειώματον ἔργον διαπλάσασθαι, *Philo.* Hinc

διάπλασμα, τὸ, formatio, conformatio.

διαπλασμός, ῦ, ὁ, idem.

διαπλασπός, ή, όν, effingendi formandique vi prædituus.

διαπλατύνω, dilato. Ex διὰ et πλατύνω.

διαπλέκω, fut. ξω, intertexo ; (2) pertexo, contexo ; (3) implico ; (4) diduco ; (5) perrumpo, v. c. exercitum ; (6) dego. Πάρθοι διαπλέξαι μὲν ἐ δυνάμενοι τὸν σφαγὸν, perumpere, *Plut.* Διαπλέκειν τὸν βίον, *Plat.* Hinc

διαπεπλεγμένος, diductа, divaricata. Et διαπλέξασα, *quæ contexuit*, a. 1. part. act. f. g. *Æol.* pro διαπλέξασα.

διάπλεως, ω, ὁ καὶ ἡ, plenus.

διαπλεύσαντες, nom. plur. a. 1. part. act. A

διαπλέω, f. εύσω, navigando transeo, navi transmitto. Τό τε πέλαγος τὸ κατὰ τὴν Κιλικίαν καὶ Παμφυλίαν διαπλεύσαντες, *Act.* 27, 5. Διαπλεῖν τὸν βίον εὖ, *Herod.* transigere.

διαπλήθω, f. ήσω, expleo, compleo.

διαπληκτίζομαι, f. ίσομαι, usque ad plagas pervenio in altercatione ; (2) dimico, pugno. Hinc

διαπληκτισμὸς, οῦ, ὁ, altercatio, qua venitur ad manus.

διαπλήσσω, f. ξω, ictu perfringo, ictu diffringo, diffindo ; (2) dissipo ; (3) διαπλήσσεσθαι, divaricari. Τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσοντες Ἀχαιοὶ, *Il.* 23, 120.

διαπλοκὴ, ῆς, ἡ, simultas ; (2) permistio, confusio. A διαπλέκω.

διάπλοκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, implicitus. Ab eod.

διάπλους, *contr.* διάπλως, ᾱ, ὁ, trajectus, trajectio, transmissio. A διαπλέω.

διαπλώω, *Poët.* navigationem conficio ; (2) emetior, transigo. Ex διὰ et πλέω.

διάπνευμα, τὸ, vapor, exhalatio.

διάπνευσις, ἡ, halitus, exhalatio.

διαπνευστικὸς, ή, ὸν καὶ ός, dissipans, dissipandi vim habens, *Aret.*. A

διαπνέω, f. εύσω, perflo, perspiro ; (2) difflo, dissipo ; (3) interspiro ; (4) flatum ventris emitto. Διαπνεύσαντες τῆς τιμωρίας ἐπ' ὀλίγον, *Philo.* Hinc

διαπνοὴ, ῆς, ἡ, perflatus, dissipatio, perspiratio.

διαποδίζω, fut. ίσω, pedibus dimetior ; (2) examino. Hinc

διαποδισμὸς, οῦ, ὁ, genus saltationis.

διαποιέω, conficio, transigo.

διαποίκιλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, variegatus, variis coloribus distinctus.

διαποικίλλω, vario, variego, varie distinguo.

διαπολεμέω, ῶ, bello decerto, depugno, bello vinco. Ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἐλευθερίας διεπολέμησαν πρὸς τὴν τυραννίδα, *Plut.*

διαπολέμησις, εως, ἡ, decertatio ; (2) debellatio. A præc.

διαπολιορκέω, ῶ, f. ήσω, constanter obsideo.

διαπολιτεία, ας, ἡ, concertatio de rebus ad reip. administrationem pertinentibus. A

διαπολιτεύομαι, f. εύσομαι, concerto de rebus ad administrationem reip. pertinentibus ; (2) in reipublicæ administratione versor.

διαπόλλυμι, fut. ολέσω, p. ολώλεκα, perdo, interimo. Ex διὰ et ἀπόλλυμι, *perdo.*

διαπομπὴ, ῆς, ἡ, transmissio, dimissio.

διαπόμπιμος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, transmissus. A διαπέμπω.

διαπονέω, ῶ, fut. ήσω, elaboro, expolio ; (2) operam do ; (3) exerceo ; (4) factito ; (5) excolo ; (6) *in pass.* laboribus exerceor ; (7) laboro. Διαπεπονημένος, studiosus alicujus artis eamque exercens. Διαπονεῖσθαι ἐν ὅπλοις, *Plut.* Διαπονούμενοι διὰ τὸ διδάσκειν αὐτὸς τὸν λαὸν, *Act.* 4, 2. A διάπονος.

διαπόνημα, ατος, τὸ, labor et exercitatio.

διαπόνησις, εως, ἡ, idem.

διαπονηρεύομαι, callide, improbe facio.

διάπονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, laboriosus, laborum patiens, industrius. Ex διὰ et πόνος, *labor.*

διαπόντιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui per mare fertur, transmarinus ; *item* maritimus. Ex διὰ et πόντος, *mare.*

διαπόνως, *adv.* laboriose, magno cum labore. A διάπονος.

διαπορεία, ας, ἡ, iter per aliquem locum ; (2) intercessio. A

διαπορεύομαι, f. εύσομαι, eo per locum aliquem ; (2) eo, proficiscor ; (3) enarro, ut διέρχομαι. Διεπορεύετο κατὰ πόλεις καὶ κώμας διδάσκων, *Luc.* 13, 22. Διεπορεύοντο τὰς πόλεις, *Act.* 16, 4.

διαπορευσις, εως, ἡ, idem quod διαπορεία.

διαπορέω, ῶ, f. ήσω, hæsito, dubito, ambigo ; (2) dubitationem adfero, addubitans quæro ; (3) nescio ; (4) ægeo, indigeo. Ἐν ἑαυτῷ διηπόρει ὁ Πέτρος, *Act.* 10, 17. Ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου, *Luc.* 24, 4. Ex διὰ et ἀπορέω.

διαπόρημα, τὸ, angor, æstuatio, corporis inquieta jactatio. A præc. Unde

διαπόρησις, εως, ἡ, dubitatio, addubitatio.

διαπορητικὸς, ἡ, όν, dubius, dubitativus.

διαπορητικῶς, *adv.* dubitanter.

διαπορθέω, ῶ, fut. ήσω, devasto, depopulor, everto. Τὴν χώραν καλῶς κατεσκευασμένην διεπόρθησαν, *Thuc.*

διαπορθμευτικῶς, *adv.* transportando, transmittendo.

διαπορθμεύω, f. εύσω, transfreto; (2) transporto; (3) interpretor. Τὴν στρατιὴν ἐκ Χερσονήσου διεπόρθμευσε ἐς Ἄζυδον, *Herodot.*

διαπορφύρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ex quo aliquid purpurei coloris perlucet, purpureus. Ex διὰ et πορφύρα, *purpura.*

διαπορῶλλαι, fut. ελῶ, amando in diversas partes; (2) dimitto, seu emitto nuncium. Hinc

διαποσολὴ, ῆς, ἡ, missio internuncii.

διαπραγματεύομαι, negotior, idem quod πραγματεύομαι. Ἵνα γνῶτίς τί διεπραγματεύσατο, *Luc.* 19, 15.

διαπραθεῖν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro διαπερθεῖν, a verbo διαπέρθω, *devasto.*

διαπράθομεν, 1. plur. a. 2. ind. act. *Ion.* pro διεπέρθομεν.

διαπραξάμενος, a. 1. part. med. verbi διαπράττω.

διάπραξις, εως, ἡ, confectio negotii; (2) negotium ipsum. A διαπράσσω.

διάπρασις, εως, ἡ, venditio, divenditio. A διαπιπράσκω.

διαπράσσω, vel διαπράττω, f. ξω, conficio, efficio; (2) obtineo, impetro; (3) transigo cum aliquo; (4) *in med.* dicitur et de iis, qui pecunia aliquid conficiunt, in malam partem. Διαπράσσειν μοὶ ἐῷ' ἃ ἥκομι, *Dem.* Διαπράσσεσθαι τὴν κατάδασιν παρά τινος, *Luc.*

διαπρέπεια, ας, ἡ, magnificentia, excellentia.

διαπρεπὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ, eximius, illustris, excellens. A

διαπρέπω, decorus sum et excello inter alios. Διαπρέπεις μορφώματι, *Plat.*

διαπρεπῶς, *adv.* decore, eximie, magnifice.

διαπρεσβεία, ας, ἡ, legatorum intercessio. A

διαπρεσβεύω, fut. εύσω, legatos dimitto; et διαπρεσβεύομαι, legatus mittor.

διαπρήθω, f. ήσω, penitus inflammo, peruro.

διαπρήξασθαι, *perfecisse*, a. 1. inf. med. *Ion.* pro διαπράξασθαι, a v. διαπράττω.

διαπρήσσομαι, f. 1. part. act. f. g. et

διαπρήσσουσι, 3. plur. f. 1. ind. act. a διαπρήσσω, *Poëticum*, a διαπρήθω, f. verbi διαπρέπω, *transjicio.*

διαπρίω, f. ίσω, serra disseco. Οἱ δὲ ἀκούσαντες διεπρίοντο, *Act.* 5, 33.

διαπρὸ, *adv.* per totum, penitus.

διαπρύσιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, et διαπρύσιος, ία, ιον, penetrabilis; (2) penetrans; (3) clarus, auditui pervius. A διαπρυσίω.

διαπρυσίως, *adv.* clare, clara voce.

διαπταίω, f. αίσω, offendo, titubo. Ταῦτα καὶ ἴτι τούτων πλείονα διαπταίσας, *Luc.*

διαπτερόω, f. ώσω, alas explico seu expando. Διαπτερώσαι βρόγχον, *Hipp.*

διαπτέρωσις, ή, expansio alarum; (2) purgatio aurium, quæ fere fit penna, ap. *Hipp.*

διαπτίσσω, f. ίσω, tundo, comminuo. Ex διὰ et πτίσσω.

διαπτοέω, ῶ, f. ήσω, perterrefacio. *Poët.* διαπτοιέω; (2) amore incendo; *pass.* vehementi amore capior.

διαπτόησις, et διαπτοίησις, εως, ἡ, pavor, formido; (2) vehemens libido, amor, &c.

διαπτύζω, ventilo, λικμάω. A πτύον.

διάπτυξις, εως, ἡ, explicatio solutio. A διαπτύσσω, f. ξω, explico quod complicatum est; (2) expando, aperio.

διάπτυστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, despuendus, dignus despui. A διαπτύω.

διαπτυχὴ, ἡ, volumen, *Eur.*

διαπτύω, fut. ύσω, despuo; (2) contemno, fastidio. Σὺ δ' ὁ σεμνὸς ἀνὴρ καὶ διαπτύων τὰς ἄλλας, *Dem.*

διάπτωμα, ατος, τὸ, lapsus, ruina; (2) opinionis vel spei frustratio. A διαπίπτω.

διάπτωσις, εως, ἡ, idem et ab eod.

διαπύημα, ατος, τὸ, collectio puris universi, concocto tumore aliquo, qui præter naturam est. A διαπυίσκω pro διαπυέω.

διαπύησις, εως, ἡ, suppuratio. Ab eod.

διαπυητικὸς, ἡ, όν, ad pus movendum accommodatus. Ab eod.

διαπύθω, f. ύσω, penitus putrefacio.

διαπυΐσκω, f. πυήσω, pus moveo, suppuro, ad suppurationem perduco. Ex διὰ et πυέω, *suppuro.*

διαπυκτεύω, fut. εύσω, pugnis decerto; (2) contendo. Τοῖς καταρατοῖς οἰκονόμοις διαπυκτεύων, *Luc.*

διαπύλιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui per portam effertur. Ex διὰ et πύλη, *porta.*

διαπυνθάνομαι, f. πεύσομαι, intelligo, cognosco; (2) scisciter, percontor.

διάπυος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, suppuratus. Ex διὰ et πύον, pus.

διαπυρίζω, f. ίσω, excandefacio; (2) accendo, inflammo; (3) ad iram commoveo. A

διάπυρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, igne excandefactus; (2) fervidus, ardens, vehemens, acer. Hinc τὸ διάπυρον, ardor, fervor. Ex διὰ et πῦρ, *ignis.*

διαπυρόω, ῶ, f. ώσω, idem quod διαπυρίζω.

διαπυρσεύω, f. εύσω, facem accensam præfero.

διαπύρως, *adv.* acriter, vehementer.

διάπυστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, auditus, intellectus, notus. A διαπυνθάνομαι.

διαπυτίζω, idem quod πυτίζω.

διαπύω, suppurare facio, ad suppurationem perduco. Διαπύουν ἤπαρ, *Hipp.*

διαπωλέω, ῶ, f. ήσω, divendo.

διαραίνω, vel διαῤῥαίνω, fut. ανῶ, inspergo, irrigo.

διαράσσω, vel διαράττω, f. άξω, pertundo, perfringo. Διὰ δὲ μέγα σάκος ὀρωρέν, *Hesiod. Scut.* 364.

διάργεμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, *Suid.* partim albus, partim niger. Ab ἀργὸς, *albus.*

διάργω, f. άσω, irrigo; (2) adaquo.

διαργὲς, *inus.* enuncio, *Eur.*

διαρθρόω, ῶ, f. ώσω, articulis suis distinguo; (2) jungo, annecto; (3) effingo, conformo, exprimo; (4) membratim et artuatim compono, absolvo; (6) explico, explano.

διάρθρωσις, εως, ἡ, articulatio, artuum commissura; (2) artuum agilitas. A διαρθρόω.

διαρθρωτικὸς, ἡ, όν, articulandi et membra committendi vim habens. Ab eod.

διαριθμέω, ῶ, fut. ήσω, dinumero, distincte numero, numerando discerno, enumero. Ὅταν διαριθμῶν ἀργυρίδιον τύχῃ, *Arist. Av.* 1628. Hinc

διαρίθμησις, εως, ἡ, dinumeratio, supputatio.

διαρκενόομαι, vide ῥικνόομαι, *Crat.*

διαρκεύομαι, certo cum aliquo.

διάρκεια, ας, ἡ, perpetuitas, continuatio. A διαρκὴς.

διαρκέω, ῶ, f. έσω, sufficienter vires habeo, par sum; (2) duro, perduro, permaneo; (3) suggero, subministro, suppedito, adjuvo. Διαρκεῖν πρὸς τὴ πένθος τὸ μέγεθος, *Luc.* τοῖς γεωργοῦσι, *Plut.* Hinc

διαρκὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, sufficiens, abunde instructus; (2) durans, perdurans.

διαρκῆς, *par sis*, 2. sing. præs. conj. act. *contr.* pro διαρκέσῃς, a διαρκέω.

διαρκῶς, *adv.* sufficienter; (2) perseveranter. A διαρκὴς.

διαρμα, ατος, τὸ, elatio; (2) trajectus. A διαίρω, *tollo.*

διαρμὸζω, f. όσω, disjungo, disgrego.

διαρμόττω, f. όσω, idem.

διαρπάγη, ης, ἡ, direptio. A

διαρπάζω, fut. άσω, vel άξω, diripio. Τὰ σκεύη αὐτῆ διαρπάσαι, *Matt.* 12, 29. Ἐξέλευθε διηρπασμένον ἐκ χειρὸς ἀδικοῦντος, *Jer.* 21, 22.

διαρῤῥαγείης, 2. sing. a. 2. opt. pass. verbi διαῤῥήγνυμι.

διαῤῥαίνω, vide διαραίνω.

διαῤῥαίσει, *vastabit*, 3. sing. f. 1. ind. act. v. διαῤῥαίω, *vasto.*

διαῤῥαίω, vasto, perdo, corrumpo, destruo. Νυὲ δ' ὐδ' ἠὲ διαῤῥαίσει σϝατὸν, ἠὲ σαώσει, *Il.* 9, 78.

διαῤῥαντίζω, f. ίσω, adspergo, conspergo.

διαῤῥέπω, divergo, in utramque partem moveo.

διαῤῥέω, fut. εύσω, per mediam regionem fluo, perfluo; (2) diffluo, dilabor. Πᾶσαν (χώραν) διαῤῥέων, *Isocr.* διαῤῥέειν τευφῆ.

διαῤῥήγνυμι, f. ήξω, diffringo, perrumpo. Τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέῤῥηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, *Matt.* 26, 65. Διεῤῥήγνυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν, *Luc.* 5, 6.

διαῤῥηγνύω, idem. Ex διὰ et ῥηγνύω.

διαῤῥηδὸν, *adv.* palam, clare, dissertis verbis. Ex διὰ et ῥέω, *dico.*

διαῤῥῆξαι, a. 1. part. act. verbi διαῤῥήγνυμι.

διαῤῥῆξις, ἡ, fissio, diruptio, divortium fluminis.

διαῤῥήσσω, f. ξω, diffringo.

διαῤῥιμμα, ατος, τὸ, disjectio, disjectus. A διαῤῥίπτω.

διαῤῥιπίζω, f. ίσω, diventilo, difflo; (2) ventilando, vel flando dispergo, disjicio.

διαῤῥίπτω, f. ψω, disjicio, in diversas partes jacio. Πανταχῆ διέῤῥιψον ὀμμα, *Arist. Thesm.* 672. Τί δ' ἂν εἶτα διὰ τ' ἀγάλματ' ἀντὶ τῶν πλαττῶν γράφων διαῤῥίπτοιμι, *ibid.* 781. Hinc

διαῤῥιπτὴς, ἡ, dispersio, dissipatio.

διαῤῥόδος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ex rosis compositus. Ex διὰ et ῥόδον, *rosa.*

διαῤῥοὴ, ῆς, ἡ, meatus, canalis. A διαῤῥέω.

διαῤῥοιαι, ας, ἡ, fluxus, fluentum, meatus; (2) profluvium ventris. Ab eod.

διαῤῥοιζέω, f. ήσω, cum impetu vel stridore fluo, trajicio. Ἐς δὲ πνεύμονας σέρων διεῤῥοίζησεν, cum stridore trajecta est sagitta, *Soph. Trach.* 577. Ab eod.

διαῤῥοίζομαι, f. ίσομαι, alvi profluvio laboro. A διαῤῥοια.

διαῤῥυδάω, diffluo, *Æsch.*

διαῤῥύω, diffluo; unde in usu διεῤῥυηκὼς, διαῤῥυεὶς, διεῤῥυηκαι. Διεῤῥυηκὼς ὑπὸ μαλακίας, *Plut.*

διαῤῥύπτω, f. ψω, sordes eluo, purgo, abstergo.

διάῤῥυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, irriguus. A διαῤῥέω.

διαῤῥωγὴ, *Ion.* διαῤῥεωγὴ, ῆς, ἡ, interruptio, fissura, rima, hiatus.

διαῤῥῶξ, ῶγος, ὁ καὶ ἡ, disruptus, fissus. A διαῤῥήγνυμι.

διάρσις, εως, ἡ, elatio in altum. A διαίρω.

διαρτάζω, idem quod διαρτάω. *Æsch.*

διαρταμέω, ῶ, f. ήσω, concido in frusta; (2) trucido.

διαρτάω, ῶ, f. ήσω, in altum tollo; (2) diduco, dirimo, intervallo aliquo intercipio; (3) distineo; (4) decipio, fallo. Ex διὰ et ἀρτάω.

διαρτίζω, f. ίσω, compingo, fingo, formo.

διαρυβμίζω, f. ίσω, coapto.

διαρυμζονάω, dissipo, disjicio.

διαρύω, vel διαῤῥύω, fut. ύσω, traduco trahendo. Διαρύσαι τὰς νέας τὸν ἰσθμον, *Herodot.* Ex διὰ et ῥύω, *traho.*

διάρχω, impero usque ad certum finem.

διασαίνω, adulor; de cane, caudam movente.

διασαλακωνίζω, f. ίσω, mollitie diffluo, delicias facio, molli gradu incedo.

διασαλεύω, f. εύσω, vehementer concutio, quatio, commoveo.

διασαλπίζω, f. ίσω, pervulgo, divulgo.

διασαρδωνίζω, Sardonium risum rideo; (2) subsanno.

διασαυλόομαι, ῶμαι, *inus.* unde διασαυλόμενος, ένη, ενον, delicians, luxui deditus.

διασαφέω, ῶ, f. ήσω, do intelligendum, manifestum reddo. Διεσάφησαν τῷ κυρίῳ αὐτῶν πάντα τὰ γενόμενα, *Matt.* 18, 31.

διασαφηνίζω, fut. ίσω, accurate et dilucide explico; (2) explano, declaro.

διασάφησις, εως, ἡ, declaratio, explicatio. A διασαφέω.

διασαφητέον, explanandum, declarandum, *Theophr.*

διασαφητικὸς, ἡ, όν, declarativus, explicativus. Ab eod.

διασεισμὸς, ῦ, ὁ, concussio magistratus, quæ fit muneribus, corruptio magistratus donatione munerum. A διασείω.

διάσεισος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, concussus. Ab eod.

διασείω, vehementer concutio; (2) terreo auctoritate; (3) muneribus corrumpo; (4) discutio. Μηδένα διασείσητε, *Luc.* 3, 14. Ὅλον σε διασείων ταῖς ἐλπίσι, *Luc.*

διασήθω, cribro, incerno; (2) abrado, expungo, deleo.

διασηκόω, ῶ, f. ώσω, pondus manu æstimo, manu sublatum pondero.

διασημαίνω, f. ανῶ, signum do, manu designo; (2) nota insignio, signo noto. Διεσήμηνεν αὐτοῖς ὡσχίας καὶ σιωπᾶν, *Plut.* Διασημαίνει τῷ ἑρμωγότος μέρεσς, *Aret.*

διάσημος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, insignis, illustris. Ex διὰ et σῆμα, *signum.*

διασήπω, f. ψω, putrefacio, putredine ac tabe consumo. Διασαπὲν ἔντερον, *Aret.*

Διάσια, ων, τὰ, Jovialia, festum in honorem Jovis Milichii Athenis. A Gen. Διὸς, et ἄσια, *calamitates*, quoniam has Athenienses Jovis Milichii ope quondam effugerant.

διασιγάομαι, sileo, reticeo.

διασιγάσομαι, *reticebo*, 1. sing. f. 1. indic. med. *Dor.* pro διασιγήσομαι, a verbo διασιγάω, *reticeo, sileo.*

διασιλλαίνω, irrideo, convitiis proscindo.

διασιλλόω, ῶ, f. ώσω, idem.

διασιωτάω, ῶ, f. ήσω, silentium tenèo, conticesco, obticesco. Ex διὰ et σιωτάω, *sileo.*

διασκαίρω, transnato, pernato.

διασκαλιδεύω, f. εύσω, sarculo terram verso. Ex διὰ et σκαλίς, *sarculum.*

διασκανδικίζω, *Aristoph.* Euripidis more me gero. Ex διὰ et σκάνδιξ, *olus vile,* quod vendere solebat Euripidis mater.

διασκάπτω, f. ψω, perfodio, fodiendo everto.

διασκαριφῆσαι, aves dicuntur unguibus terram scalpentes; διασκαριφήσασθαι, dissolvere.

διασκεδάζω, f. άσω, dissipo, disjicio, dispergo; (2) divulgo, dissemino.

διασκεδάω, ῶ, fut. άσω, et διασκεδάννυμι, idem *in pass.* est etiam, pereo ap. *Plut.* Διασκεδᾶν γὴν καὶ νόμως, *Soph. Antig.* 293. Πολλῶν δικαιῶν σῴησιν διασκεδῶ, *Arist. Vesp.* 229.

διασκεπάζω, tego, obscuro.

διασκέπτομαι, f. ψομαι, dispicio, considero; (2) contemplor, inspecto; (3) perspicio, consulto, delibero. Ἀλλ' ἐοικ' ἡμῖν ἅπαντά πως διεσκέφθαι καλῶς, *Arist. Thesm.* 694.

διασκευάζω, f. άσω, adorno, compono, instruo; (2) emendo, corrigo; (3) *in med.* distrahere, v. c. rem familiarem. Τὸν μὲν γὰρ λαβοῦσα τύχη βασιλικῶς διεσκεύασε, *Luc.*

διασκευή, ῆς, ἡ, ornamentum; (2) apparatus; (3) ordo militaris. Ex διὰ et σκευή.

διασκευωρέω, ῶ, f. ήσω, captiose machinor, insidiose fabrico, dolose tracto; (2) conservo, tueor.

διάσκεψις, εως, ἡ, consideratio, deliberatio. A διασκέπτομαι.

διασκέω, ῶ, f. ήσω, exorno.

διασκηνάω, ῶ, vel διασκανέω, ῶ, fut. ήσω, diversandi caussa tentoria pono; (2) dispertior tentoria; (3) castra metior; (4) tentoria dissolvo, vasa colligo.

διασκηνίπτω, dissipo, dispergo. Πάντα διεσκήνιψε, *Nic. Ther.* 193.

διασκηρίπτω, suffulcio.

διασκιδάσαι, 3. pl. præs. ind. act. verbi διασκίδνημι, dissipo, dispergo. Διασκιδάσαί τε νῆας, *Hesiod. Theog.* 875.

διασκιρτάω, ῶ, f. ήσω, exsulto, exsilio, persulto.

διασκοπέω, ῶ, f. ήσω, contemplor, speculor; (2) contemplor animo, considero rem; (3) exploro hominem, specto, experior. Διασκοπεῖν σιωπῇ, *Arist. Thesm.* 667. Διασκοπῶν ἡδομαι τὰς λημνίας ἀμπέλους, *id. Pace,* 1170.

διασκοπιάομαι, ῶμαι, speculor, ex specula observo.

διασκορτίζω, f. ίσω, dissipo, dispergo. Διεσκόρτισεν ὑπερῳφάνως διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν, *Luc.* 1, 51. Διασκορπισθήσεται τὰ πρόβατα τῆς ποιμνῆς, *Matt.* 26, 31. Hinc

διασκορτισμός, οῦ, ὁ, dispersio, dissipatio.

διασκώπτω, f. ψω, scommata et dicteria jacio. Ταῦτα μὲν δὴ ὕτω διεσκώπτοντο, *Xen.*

διάσμα, ατος, τὸ, licium. A διάζωμαι.

διασμᾶν, præs. inf. act. *contr.* pro διασμάειν. A διασμάω, ῶ, extergo, detergo.

διασμέω, ῶ, idem.

διασμήχω, f. ξω, extergendo perpurgo.

διασμιλεύω, f. εύσω, scapello perpurgo; (2) accurate expolio.

διασμύχω, f. ξω, lento et latente igne exuro, et cætera quæ ab ἀποσμύχω.

διασοβέω, ῶ, f. ήσω, dispello, discutio, disturbo.

διασοφίζομαι, f. ίσομαι, astu utor, sophistice ago. Διασοφίζεται, λέγων, Μεγεστὶ θεοί, καὶ μὴ 'στοδίδῃ, *Arist. Av.* 1625.

διασταβάω, ῶ, fut. ήσω, licium inculco τῇ στάβλῃ, instrumento quodam textorio; (2) prodige licia telæ addo; (3) dilapido, profuse insumo. Διασταβῆσαι τὴν ὑσίαν, *Plut.*

διασταραικτὸς, ὴ, ὸν, dilaniatus, dilaceratus. A

διασταράσσω, vel διασπαράττω, f. ξω, dilacero, dilanio, discerpo.

διασταύσιμος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui divelli et distrahi potest. A διαστάω.

διάστασις, εως, ἡ, divulsio.

διάστασμα, ατος, τὸ, distractio, divulsio.

διαστασμός, οῦ, ὁ, idem et ab eod.

διαστάω, ῶ, dilacero, divello, dirimo. Εὐλαβηθεὶς ὁ χιλίαρχος μὴ διασπασθῇ ὁ Παῦλος ὑπ' αὐτῶν, *Act.* 23, 10. Διαστασθεὶς τὸν βίον ἐτελεύτησε, *Isocr.*

διασπείρω, f. ερῶ, dispergo, dissemino, dissipo. Πῶλοι διεστερήσαν εἰς μέσον δρόμον, *Soph. El.* 750. Πάντες τε διεσπάρησαν κατὰ τὰς χώρας, *Act.* 8, 1.

διασπεύδω, f. σω, excito ad properandum, festinare jubeo; *in med.* festino.

διασποδέω, idem quod simplex.

διασπορά, ᾶς, ἡ, disseminatio, dispersio; (2) in S. Literis, Israëlitæ vel Judæi extorres, et diversis locis domicilium habentes. A διασπείρω.

διασπορεύς, έως, ὁ, dispersor. A præced.

διασπουδάζω, f. άσω, ambitiose ago aliquid vel expeto; unde et de ambitu dicitur, διασπουδάσαντες, per ambitum sc. creati sunt. *Dicitur et in med.*

διασσάδον, *adv.* eminus, interjecto spatio, intercedente utrimque intervallo. A διΐστημι, *separo.*

διασταθμάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, metor, dispono. Ex διὰ et σταθμάω, *pondero.*

διασταλήσονται, 3. pl. f. 2. ind. pass. verbi διάστελλω.

διάστελλω, εως, ἡ, fœdus, pactum; (2) distinctio. A διαστέλλω. Unde

διαστελτικὸς, ὴ, ὸν, ad distinguendum aptus, distinguendi causa factus.

διαστελτικῶς, *adv.* ad distinguendum accommodate.

διασταφιάζω, f. άσω, discordiam vel seditionem inter aliquos excito, dissidiis segrego. Ὁ δὲ Μάνλιος διεσταφίαζε τὴν πόλιν, *Plut.* A διάστασις.

διάστασις, εως, ἡ, intervallum; (2) diremptio, distractio in duas partes; (3) dissidium, animorum disjunctio; (4) mutatio in iis, quæ degenerant; (5) apta et concinna rerum dispositio; (6) drachma data arbitris ab actore. A διΐστημι.

διαστατέω, ῶ, disto; (2) dissidiis implico.

διαστατικὸς, ὴ, ὸν, dirimendi vim habens. A διαστάτος, ὴ, ὸν, distans, diremptus. A διΐστημι.

διασταυρόω, vallo intersepio, munio.

διάστειλον, 2. sing. a. 2. imper. act. verbi διαστέλλω.

διαστείχω, permeo, pervado; (2) discedo. Διαστείχων πόλιν, *Eur.*

διαστέλλω, f. ελῶ, diduco; (2) divido, separo, distermino; unde διαστέλλει, pro dissentire, ap. *Polyb.* (3) dispono, distinguo; *unde et pro* interpungo; (4) mando, edico, præcipio; (5) interdico. Διέστειλας αὐτὸς σεαυτῷ εἰς κληρονομίαν ἐκ πάντων λαῶν, 1 *Reg.* 8, 53. Διεστείλατο αὐτοῖς, ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν, *Marc.* 7, 36.

διάστενος, ε, ὁ καὶ ἡ, angustus.

διάστιγμα, ατος, τὸ, stellis distinctus, stellatus. Ex διὰ et ἀστὴρ, *stella.*

διάστιγμα, ατος, τὸ, distantia, intervallum. A διΐστημι. Hinc

διαστιγματίζω, f. ίσω, paulisper subsisto et cesso, intervallum facio.

διαστιγματισὸς, ὴ, ὸν, intervallus distinctus.

διαστηρίζω, stabilio, firmo.

διαστῆσαι, a. 1. inf. act. v. διΐστημι.

διαστήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. *Ion.* pro διεστήτην.

διαστίζω, f. ξω, distinguo punctis et notis; (2) in punctum desino.

διαστίλλω, mico, pelluceo, intermico. Αἴτε Φείναξες διαστίλλεσθαι πρὸς τὸν ἥλιον, *Arist. Pace,* 565.

διάστιξις, εως, ἡ, interpunctio. A διαστίζω.

διαστοιβάζω, f. άσω, constipo.

διαστοιχίζω, fut. ίσω, ordine colloco et dispono.

διαστολεὺς, έως, ὁ, instrumentum chirurgicum quo os ægrotantis aut alia compressa diducuntur. A διαστέλλω.

διαστολὴ, ῆς, ἡ, distinctio; *unde* et interpunctio; (2) divisio, discretio, distractio; (3) pacificatio, reconciliatio animorum; (4) eminentia. Ab eod.

διαστομόω, ῶ, f. ώσω, diduco ore patefacto. Ex διὰ et στόμα, *os.* Hinc

διαστόμωσις, εως, ἡ, diductio et apertio oris.

διαστομωτεὶς μᾶλλον, specillum, quo os clausum diducitur. Ab eod.

διαστοχάζομαι, f. άσομαι, conjector.

διαστράπτω, f. ψω, corusco, fulguro, quasi diffulguro. Ex διὰ et ἀστράπτω, *fulguro.*

διαστρατεύομαι, conficio stipendia; legitimè stipendia, seu annos militiæ, absolvo; διαστρατευσαμένοι, emeriti veterani.

διαστρατηγέω, ῶ, munus imperatoris obeo.

διαστρεβλάω, torqueo, tormentis distraho.

διάστρεμμα, τὸ, depravatio, perversitas. A

διαστρέφω, f. ψω, perverto, distorqueo; (2) depravo. Ζητῶν διαστρέψαι τὸν ἀνθύπατον ἀπὸ τῆς πίστεως, *Act.* 13, 8. Διαστρέψων τὰς ὁδὸς Κυρίε τὰς εὐθείας, ℔. v. 10.

διαστροβέω, ῶ, fut. ήσω, rapido vortice circumago, impetuose pervado.

διαστροφὴ, ῆς, ἡ, distortio, obliquitas; (2) iniquitas, perversitas. A διαστρέφω.

διάστροφος, ε, ὁ καὶ ἡ, distortus; (2) perversus, præposterus. Διάστροφος ποικίλως κεφαλὴ, *Aret.* Ab eod.

διαστρώννυμι, vel διαστρωνύω, *sterno,*

διάστυλος, ε, ὁ καὶ ἡ, columnis fultus. Ex διὰ et στύλος. Hinc

διαστυλόω, ῶ, f. ώσω, columnis fulcio.

διασυνίσημι, commendo, jucundum reddo; (2) constituo, instituo, *Gl. V.*

διασύρομαι, vel διασύρομαι, transeo. *Poët.* ut hinc sit διέσυρτο.

διασῦρέω, idem quod διασύρω, *Ath.*

διασυριγμὸς, οῦ, ὁ, exsibilatio, irrisio. A διασυρίζω, sibilum edo.

διασυριστὸς, ὴ, ὸν, distractio; (2) Diasyrmus, figura rhetorica, qua dictio ad duo diversa significata trahitur; (3) obtrectatio, cavillatio. A διασύρω.

διασυρτικὸς, ὴ, ὸν, aptus ad obtrectandum, obtrectatorius. Ab eod.

διασῦρω, obtrecto, calumnior, graviter reprehendo. Ὃν ἂν σὺ λοιδορήμενος καὶ διασύρων, *Dem.*

διασφάγη, ῆς, ἡ, hiatus in jugulo, seu gutture dissecto; (2) hiatus quilibet.

διάσφαγμα, τὸ, idem. A

διασφάζω, vel διασφάττω, jugulum seco, disseco.

διασφαιρίζω, fut. ίσω, in modum pilæ disjicio.

διασφακτὴρ, ῆρος, ὁ, jugulum alicui resolvens, aptus ad resolvendum jugulum. A διασφάζω.

διασφαλίζω, f. ίσω, munio, tutum reddo.

διασφάλλω, aberrare facio, fallo. Διέσφηλε τὴν τέχνην, *Æschin.* Διασφαλῆναι τῆς πρὸς τινος συμμαχίας, *id.*

διασφὰξ, γος, ἡ, interstitium, quo duæ rupes diruptæ distant a se invicem, montis hiatus et scissura, rupes hians et diducta; (2) vallis, quasi a διασφάζω.

διασφενδονάω, vel διασφενδονέω, f. ήσω, funda dissipo, disjicio.

διασφενδονίζω, f. ίσω, idem.

διασφετερίζεσθαι, sibi vendicare. Ex διὰ et σφέτερίζω, *meum facio.*

διασφηκόω, ῶ, f. ώσω, in vespam converto, vespæ figuram tribuo. Vide σφηκόω.

διασφηνόω, ῶ, cuneis diffindo.

διασφίγγω, f. ξω, perstringo, valde stringo, cohibeo, colligo.

διάσφιγξις, εως, ἡ, colligatio. Διάσφιγξις κραταιὴ, *Aret.*

διάσφυξις, εως, ἡ, pulsus *arteriarum, Aret.* Ex διὰ et σφύζω, *salio.*

διασχάω, f. σω, pertundo. Διασχάσαι φλέβα, *Aret.* Ex διὰ et σχάω, *scalpro aperio.*

διασχεδάστης, ε, ὁ, dissipator, *Steph.*

διασχεδαστικὸς, ὴ, ὸν, dissipandi vim habens, *id.*

διασχηματίζω, f. ίσω, figuro.

διασχίζω, f. ίσω, diffindo, discindo, dissecco. Διέσχισαι τῷ καλῷ, separatur ab honesto.

διασχὶς, ίδος, ἡ, dissectio, fissio.

διάσχισμα, ατος, τὸ, frustum ex dissectione. A διασχίζω.

διασχολέω, f. ήσω, negotiis distineo, occupo.

διασχὼν, a. 2. part. act. verbi διασχέω.

διασῴζω, f. ώσω, servo, salvum et incolumem tueor, conservo; *in pass.* effugio, salvus perfugio. Ἐρωτῶν αὐτὸν ὅπως ἐλθὼν διασώσῃ τὸν δῆλον αὐτῷ, *Luc.* 7, 3. Διεσώθησαν δι' ὕδατος, 1 *Pet.* 3, 20.

διασώσεις, *servaveris,* 3. sing. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro διασώσαι.

διασώσῃ, *servaverit,* 3. sing. aor. 1. conj. act.

διασωστικὸς, ὴ, ὸν, hominum vitæ conservandæ studiosus, *Epith.* Imperatoris.

διατάγη, ῆς, ἡ, ordinatio, sanctio, mandatum; (2) ministerium. A διατάττω. Hinc

διάταγμα, ατος, τὸ, edictum, sanctio.

διατάκτης, ε, ὁ, dispositor.

διατάκτως, οος, idem et ab eod.

διαταλαιτωρέω, ῶ, f. ήσω, ærumnis et miseriis usque premor.

διαταμιεύω, f. εύσω, in penu custodio.

διατάπτω, disseco, discindo, *Ion.* et *Poët.* pro διατέμνω.

διάταξις, εως, ἡ, edictum, constitutio; (2) ordinatio; (3) ordo militaris, acies. A διατάσσω.

διαταράσσω, vel διαταράττω, f. ξω, perturbo. Διετράχθη ἐστὶ τῷ λόγῳ αὐτὸ, *Luc.* 1, 29.

διάτασις, εως, ἡ, contentio virium et vocis; (2) contentio, seu oratio invectiva; (3) distentio. A διατείνω.

διατάσσω, vel διατάττω, fut. άξω, ordino, dispono; (2) statuo, constituo; (3) impero, præcipio. Διατάσσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτῶ, *Matt.* 11, 1. Ἐποίησε τὰ διαταχθέντα αὐτῶ. *Luc.* 17, 9.

διαταφρεύω, fut. εύσω. fossam duco ad dirimendum, fossa dirimo, vel separo; (2) perfodio.

διαταχέως, *adv.* repente, derepente, *Strabo*, lib. 7. A διὰ et ταχύς.

διατέγγω, f. ξω, humecto, mollio.

διατεθυλλιμένα, *divulgata*, nom. pl. perf. part. pass. n. g. verbi διαθρυλλέω.

διατεθρυμμένως, *adv.* delicate, molliter; (2) dissolute. A διατεθρυμμένος, quod est *particip. perf. passivi* a διαθρύπτω.

διατείνας, a. 1. part. act. verbi

διατείνω, protendo, extendo, porrigo; (2) duro; (3) pertineo, specto; (4) διατείνομαι, omnes nervos intendo, enitor, allaboro; (5) adfirmo, adsevero; (6) oratione contendo cum aliquo, sæpe per contentionem interrogo. Διατείνει ταῦτα διὰ παντὸς βίᾳ, *Aristot.* Διατεινάμενοι οἱ μὲν τὰ πέλτα, οἱ δὲ τὰ τόξα, *Xen.*

διατειχίζω, f. ίσω, dirimo, distermino muro interjecto. Ἡ δὲ ὑψηλὴ ῥὶς διατετείχικε τὰ ὀμματα, *Xen.* Hinc

διατείχισμα, ατος, τὸ, murus in id structus, ut separet quædam, murus intersepiens.

διατεκμαίρομαι, a. 1. διετκμηράμην, certis notis ostendo; (2) conjicio, conjecturis adsequor. Ἔργα τάτ' ἀνθρώποισι θεοὶ διετεκμήραντο, *Hesiod. Op.* 396.

διατελυτάω, idem quod διατελέω, *Hom.*

διατελέω, ῶ, f. έσω, perago, traduco ævum vel vitam; (2) permaneo, persevero. Διατετελεκὼς τὰ ἐν τοῖς ἱρηΐοισι δέκα ἔτη, *Xen.* Ἄσιτοι διατελειτε, *Act.* 27, 33.

διατελής, ὁ καὶ ἡ, perpetuus.

διατελῶς, *Ion.* διατελέως, *adv.* semper.

διατέμνω, f. τεμῶ, disseco, divello, perrumpo, discindo. Διατετμημένοτα τὴν πολιτείαν, *Æschin.*

διατενής, ές, ὁ καὶ ἡ, pertendens, contendens. A διατείνω.

διατερσαίνω, exsicco, inarefacio.

διατεταμένως, *adv.* magna contentione, enixe. A διατείνω.

διατετραίνω, perf. inf. act. v. διατάπτω.

διατετυπχθαι, perf. inf. pass. verbi διατυπόω.

διατετραίνω, vel διατιτραίνω, perforo, pertorebro, pertundo.

διατήκω, f. ήξω, liquo, liquefacio; (2) tabefacio, mollio.

διατηρέω, ῶ, f. ήσω, servo, conservo, tueor; (2) servo, observo; (3) attente observo, caveo. Διετήρει πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς, *Luc.* 2, 51. Hinc

διατήρησις, εως, ἡ, observatio, conservatio.

διατίθημι, f. θήσω, dispono, compono; (2) administro quamcunque rem; κακῶς διατίθεναι, male pronunciare, male agere; (3) constituo; (4) aliquo modo adficio; (5) tracto; et *in medio*, (6) testor, testamento mando; (7) pacisco, pactum ineo, fœdus pango; (8) satisfacio; (9) vendo, venum expono; (10) *in pass.* significat et habitum animi et mores, ut φιλοτίμως διατιθῆναι, cupidum honoris esse; (11) statum et conditionem, ut ἀγῶν' ἀδοξότερον διατιθεμένος, certamen tenue, minus gloriosum. Ἡ διαθήκη, ἣν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, *Heb.* 8, 10. Διάθες τάδε κόσμῳ, dispone eleganter, *Arist. Av.* 1336.

διατιλάω, ῶ, f. ήσω, caco, excerno.

διατίλλω, pervello, evello. Hinc

διάτιλμα, ατος, τὸ, pervulsio, evulsio.

διατιμάω, ῶ, f. ήσω, æstimo; (2) probo, in honore habeo, euro. Διατετίμηται Ἀθηνᾶ, *Æschyl.* Hinc

διατίμησις, εως, ἡ, æstimatio.

διατιμητικὸς, ἡ, όν, æstimandi vim habens, i. e. rei venalis pretium constituendi.

διατινάσσω, fut. άξω, discutio, quassatione discutio; (2) quatio, vibro. Κάρα τε διετίναξε' ἄνω κάτω, *Eur.*

διατιθαλέος, έα, έον, fervidus, ignitus, candens.

διατιτραίνω, vide διατετραίνω.

διατλάω, vel διάτλημι, f. ήσω, perfero, perpetior.

διατμήγω, f. ξω, disseco, discindo.

διατμήσσω, idem. Ex διὰ et τμήσσω, *seco.*

διατμίζω, f. ίσω, in vaporem resolvo, perspiro. Διητμίσθη τὸ ξύμπαν σκῆνος, *Aret.*

διατοιχέω, ῶ, f. ήσω, modo in hoc, modo in illud navis latus jactor. Ex διὰ et τοῖχος.

διατόιχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, a pariete ad parietem pertinens. Ex iisd.

διατομή, ῆς, ἡ, incisura. A διατέμνω.

διάτομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, dissectus, discissus; (2) æquali portione divisus. A διατέμνω.

διατονθρύζω, murmuro, fremo.

διατόνιος, ων, τὸ, circuli, annuli. A διατείνω.

διάτονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, distentus, extentus; (2) contentus, vehemens. Ab eod.

διατοξεύω, f. εύσω, sagitta penetro, vel trajicio; (2) jaculor, telum vibro.

διατορέω, ῶ, f. ήσω, perforo, perterebro.

διάτορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, penetrans; (2) trajectus; (3) qui clare audiri potest, acutus, sonorus. Ex διὰ et τορός, *penetrans.*

διατραγῶν, ῶ, f. ώσω, reddo clarum et perspicuum, declaro, manifesto.

διατραχηλίζω, f. ίσω, præcipitando collum frango; (2) præcipito.

διατρέτω, f. τρέψω, distorqueo, perverto; (2) averto, avoco, deterreo; (3) persuadeo; (4) confundo, perterreo, ad inopiam consilii redigo. Διέτρεψε τρὸς ὀλίγον τὸ μειράκιον, *Herodian.*

διατρητικώτατα, efficacissime sc. ad persuadendum, ap. *Cl. Alex.*

διατρέφω, fut. θρέψω, alo, nutrio, enutrio. Ἀπὸ ἀρετοποίας οἰκίαν διατρέφει, *Xen.*

διατρέχω, f. ξομαι, p. δεδράμηκα, discurro, percurro, cursu pertraneo.

διατρέω, ῶ, f. έσω, intremisco; (2) pertèrrefactus diffugio; (3) perterrebro, perforo. Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, *Il.* 11, 486. Ex διὰ et τρέω, tremo, vel τράω, *perforo.*

διάτρησις, εως, ἡ, perforatio, pertusio. A διατρέω. Unde

διάτρητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, perforatus, foraminibus pertusus.

διατρῖβή, ῆς, ἡ, mora, productio temporis in longum, procrastinatio; (2) commoratio in aliquo loco, conversatio; (3) studium vel opera, quæ alicui rei impenditur, exercitium, occupatio; (4) Philosophorum congressus et disputatio; (5) locus in quo διατριβὴ fit; (6) schola, locus, in quo literæ discuntur. A

διατρῖβω, f. ψω, absumo, attero, perdo; (2) moror, commoror; (3) tempus tero in aliqua re; (4) procrastino, differo. Διατρίβειν χρόνον, ἕτις, τὸν βίον, ἓν τινι, ἑτί τινι, περὶ τὰ μαθήματα, πρὸς Ῥυσίαις, *Plut.* Διέτριβον δὲ ἐκεῖ χρόνον ἐκ ὀλίγον σὺν τοῖς μαθηταῖς, *Act.* 14, 28. Hinc

διάτριμμα, ατος, τὸ, intertrigo.

διατριτικὸς, ἡ, όν, ex attritu ortus, atterendi vim habens.

διάτριτος, ᾱ, ὁ, morbus seu febris tertia quaque die veniens. Ex διὰ et τρίτος.

διάτριχα, *adv.* trifariam, tripliciter.

διατρομέω, tremens, al. διάδρομος, dissiliens, *Eur.*

διατροπή, ῆς, ἡ, pudor, confusa facies; (2) confusio, perturbatio; (3) commiseratio. A διατρέπω.

διάτροπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, perversus; (2) qui perverti solet; (3) mutabilis. Ab eod.

διατροφή, ῆς, ἡ, alimentum, victus, cibus. A διατρέφω.

διατροχάζω, curru vehor, et quidem fere celeriter, propere.

διατρύγιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, frumento consitus inter vitium ordines; (2) frugifer. Ex διὰ et τρύγη, *triticum.*

διατυπάω, ῶ, f. ήσω, perterebro, perforo, pertundo; (2) penetro, transfigo; (3) excavo. Hinc

διατύπημα, ατος, τὸ, perforatio, foramen.

διατυπητός, ἡ, όν, perforatus.

διατρυφάω, ῶ, f. ήσω, delicate vivo, luxuriior, luxu diffluo. Διατρυφήσῃ παιδείᾳ τεθραμμένος, *Plut.*

διατρυφείς, a. 2. part. pass. verbi διαθρύπτω.

διατρώγω, f. τρώξομαι, peredo, perrodo, erodo.

ΔΙΑΤΤΑΩ, ῶ, percribro.

διάττω, prosilio, desilio huc et illuc, emico. Ex διὰ et ἅττω, *prosilio.*

διαυτάω, ῶ, f. ώσω, constituo, sancio; (2) formo, reformo; (3) apud me constituo, animo concipio. Διαυτὺν νόμως, *Luc.* Hinc

διαύτωσις, εως, ἡ, informatio; (2) constitutio, statutum, testamentum; (3) figura rhetorica.

διαυαίνομαι, exsiccor.

διαυανθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi διαυαίνομαι.

διαυγάζω, f. άσω, diffulgeo, transpareo; (2) illucesco. Ἕως ἧμέρα διαυγάσῃ, 2 *Pet.* 1, 19. Hinc

διαύγασμα, ατος, τὸ, diluculum.

διαυγασμὸς, ῦ, ὁ, splendor translucens.

διαύγεια, ας, ἡ, idem. A

διαυγὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, pellucidus, translucidus, limpidus. Ex διὰ et αὐγὴ, *splendor.*

διαυγία, ας, ἡ, splendor pellucens.

διαυγάω, illucesco: ἡμέρα διαυγῶσα, diluculum.

διαυλαξίζω, f. ίσω, persulco, peraro.

διαύλειον, ᾱ, τὸ, diaulium, quum omnibus in scena tacentibus tibicen intus canit. Ex διὰ et αὐλὸς, *tibia.*

διαύλιον, ᾱ, τὸ, idem quod διαύλειον.

διαυλίσκος, ᾱ, ὁ, canaliculus in dioptris, quo visus dirigitur. Ex iisd.

διαυλοδρομέω, ῶ, quum ad calcem seu metam perventum est, rursum ad carceres redeo. A

διαυλοδρόμος, ᾱ, ὁ, qui diaulum currit, qui cursum circensem, i. e. διστάδιον, peragit.

δίαυλος, ᾱ, ὁ, circumactus curriculi hujusmodi, ut, quum ad metam pervenissent, flectentes eo rursum recurrant, unde cursum inierant, cursus duplex, a carcere ad metam, et a meta ad carcerem; (2) mensura duorum stadiorum; (3) studium abeundi, sed et mox redeundi. Ex διὰ et αὐλὸς, quod vide.

διαυλωνία, ας, ἡ, locus angustus, in quo aves silvestres capiuntur. A δίαυλος.

διαυλωνισμὸς, ῦ, ὁ, transitus per longos meatus.

διαυχενίζομαι, f. ίσομαι, cervicem erigo; (2) elata cervice incedo. Ex διὰ et αὐχὴν, *cervix.*

διαυχένιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cervicalis. Ex iisd.

διαυχέω, glorior.

διαφαγεῖν, peredere, exedere, edendo consumere.

διαφαίνω, f. ἀνῶ, ostendo, demonstro; (2) eluceo; et διαφαίνομαι, in'er alia conspicuus sum; (3) transparens et pellucidus sum; (4) in conspectum venio, conspicuus fio. Διεφάνη ἀξὲν πρὸς αὐτὸ ἰσχύος πέρι, ἢ ἀσθενείας, *Thucyd.* 1. 2. c. 51.

διαφανείᾳ, et διαφανίᾳ, *adv.* ᾱ, ὁ, splendor, perspicuitas, pelluciditas.

διαφάνης, ές, ὁ καὶ ἡ, pellucidus, candens; (2) illustris, celebris, clarus. A διαφαίνω.

διαφανέστατα, *adv.* clarissime.

διάφανσις, εως, ἡ, interlucentia; (2) transparentia. Ab eod.

διαφάνῶς, *adv.* pellucide, perspicue, clare, manifeste; (2) cum concentu suavi.

διαφαρμακεύω, fut. εύσω, medeor, medicamentum purgans præbeo, potionibus medicatis purgo.

διάφᾰσις, εως, ἡ, idem quod διάφανσις.

διαφαυλίζω, f. ίσω, pro vili habeo, floccifacio.

διαφαύω, f. αύσω, illucesco.

διαφεγγὴς, ές, splendidus.

διαφενάκισις, εως, ἡ, deceptio, impostura.

διαφερόντως, *adv.* excellenter, egregie, vehementer; (2) magis, maxime. A

διαφέρω, f. διοίσω, a. 1. διήνεγκα, differo, in diversas partes fero; (2) dissipo; (3) divulgo; (4) traduco, agito bellum, ætatem, &c. (5) fero, perfero, sustineo; (6) differo, discrepo; (7) antecello, excello, præsto; (8) confero prosum; et (9) διαφέρομαι, jactor, diffundor; (10) dissideo,

dissentio ; (11) contendo, ambigo, litigo ; (12) etiam sententia judicum dicitur *διαρέεσθαι*. *Διαρέειν τὰς ψυχὰς*, distrahere, *ἐν ἑαυτῷ*, cogitare, *ἀπὸ τούτου, ἐπὶ τόπον*, traducere; *γυναικῶν ὠδῖν*, differre; *τῶν ἄλλων τινι*, antecellere in ; *ἡμῖν*, prodesse ; *ἀνθρώπῳ, πρὸς πολεμικὰ*, præstare : impers. *ὦ μέλισσα διαφέρει*, cujus maxime interest. *Οὐδὲν διοίσεις Χαιρεφῶντος τῇν φύσιν*, discrepabis, *Arist. Nub.* 533.

διαρεύγω, f. *εὔξομαι*, effugio, evito. *Εἴπερ τὰ χρέα διαφευξεῖμαι*, *Arist. Nub.* 442. *Οὐ ῥᾴδιος ὕτως ἂν αὐτὸς διέφυγες*, *idem. Vesp.* 459. Hinc

διαρεύξις, εως, ἡ, effugium.

διαρημίζω, f. *ἴσω*, spargo famam, divulgo, nomen indo, quod vulgetur mox. *Διαρημίζειν τὸν λόγον*, *Marc.* 1, 45. *Διαφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ*, *Matt.* 9, 31.

διαρθᾰρῇ, 2. sing. a. 2. conj. pass. v. *διαφθείρω*, *corrumpo*.

διαρθείρω, ερῶ, corrumpo ; (2) stupro ; (3) interficio ; (4) *de legibus est* abrogare, *de judiciis*, eludere, perfringere ; *in fœtu*, elidere per abortum. *Πεᾶγμα κάλλιστον διαρθείρετε διὰ τὰ σχήματα*, *Arist. Pace*, 325. *Τὰς ᾽ᾳδὰς τέ μου καὶ τὰς ἀτόσας ἐλπίδας διέφθορεν*, *Soph. El.* 308. Ex *διὰ* et *φθείρω*.

διαρθενεύομαι, per invidiam in periculum et mala adducor, ap. *Jos.*

διαρθορᾶ, ᾶς, ἡ, corruptio, corruptela ; (2) stupratio, vitiatio ; (3) abortus ; (4) internecio, strages, cædes, pernicies ; (5) mors. A *διαφθείρω*.

διαρθορεύς, έως, ὁ, corruptor ; (2) stuprator. Ab eod.

διαρθορέω, ῶ, diripio, vasto.

διαρίνημι, f. *ήσω*, dimitto. *Διαρεῖναι τὴν δύναμιν*, *Dem.* Ex *διὰ*, *ἀτὸ*, et *ἵημι*.

διαριλονεικέω, ῶ, f. *ήσω*, pervicaciter contendo.

διαριλοτιμέομαι, οῦμαι, f. *ήσομαι*, contendo et magno studio conor aliquid efficere.

διαρλείγω, f. *ξω*, exuro. Ex *διὰ* et *φλέγω*.

διάρλυξις, ἡ, effusio, ebullitio. A *φλύω*.

διαροιζάζω, f. *άσω*, vaticinor.

διαροινίσσω, rubefacio, cruento.

διαροινός, idem quod *διαροινός*, *Orph.*

διαροιτάω, ῶ, f. *ήσω*, pervagor, percrebresco. *Τᾷ ἔργᾳ λόγος μείζων διεφοίτησεν εἰς Ῥώμην*, *Plut.* Ex *διὰ* et *φοιτάω*.

διαροράω, ᾶς, ἡ, differentia, discrimen ; (2) dissidium, dissensio, controversia, contentio, inimicitia. A *διαφέρω*.

διαροράω, ῶ, f. *ήσω*, differo, disjicio, distraho ; (2) diripio, spolio ; (3) discutio ; (4) digero ; et *in pass.* exhaurior, resolvor, dissipor. *Διαφορεμένης τῆς αὐτῆς χώρας ὑπὸ τῶν λησῶν*, *Dem.* *Ἴν᾽ ὑπὸ τέτων διαφορηθῶ* dilanier, *Arist. Av.* 360. *Διαφορήσω σ᾽*, εἴτι γοῦσει, *id. Eq.* 294. A *διαφορά*. Hinc

διαρόρημα, ατος, τὸ, quod dissipatur, seu disjicitur ; (2) ludicrum, ludibrium.

διαρόρησις, εως, ἡ, dissipatio, v. c. per sudorem, resolutio ; (2) dissolutio. Ab eod.

διαρορητικός, ἡ, όν, discutiendi vim habens, v. c. per sudorem. Vox medica.

διάρορον, ʋ, τὸ, differentia ; (2) simultas, odium ; (3) pars adversa ; (4) controversia ; (5) sumptus, impensæ ; (6) ipsa pecunia, et pretium rei ; (7) tributum ; (8) utilitas.

διάρορος, ʋ, ὁ καὶ ἡ, differens, diversus ; (2) præstans, excellens ; (3) commodus, conferens ; (4) dissidens, dissentiens, atque etiam inimicus, hostis. A *διαφέρω*.

διαροτότης, ητος, ἡ, idem quod *διαροράω*.

διαρόως, *adv.* differenter, cum differentia; (2) diverse, varie, multifariam.

διάρραγμα, ατος, τὸ, intersepimentum, quod intersepit, seu intersepiendo discludit ; (2) membrana, quæ cor et pulmonem a jecore et liene distinguit, præcordia.

διαρράγνῡμι, sive *διαρράγνῡμαι*, sepio, munio, obstruo. *Διερράγνυτο ξύλοις πολλοῖς τὸ στρατόπεδον*, *Plut.* A

διαρράζομαι, med. (al. *διαπιεράζω*, *Cl.*) consilium confero, *Hom.*

διαρράσσω, vel *διαρράττω*, f. *άξω*, intersepio, septo interjecto discludo et separo.

διαρραδέως, *adv.* liquide, aperte.

διαρρέττω, inhorresco.

διαρροντίζω, f. *ίσω*, curo, curam suscipio et adhibeo.

διαρροῦτᾰν, secundum Suidam est, suffragia ferre et sortiri. A calculo, qui *φρυκτὸ ψῆφος* dicebatur, et *φρυκτὸς κύαμος*.

διαρυάς, άδος, ἡ, fissura.

διαρυγγάνω, effugio, evado. *Διεφύγγανον ἐκ τῶν δικαστηρίων*, *Thuc.* A *διαφεύγω*.

διαρῦγή, ῆς, ἡ, effugium. Ex *διὰ* et *φυγή*.

διαρύγνυσι, 3. sing. a. 2. opt. act. verbi *διαφεύγω*.

διαρυή, ῆς, ἡ, interstitium inter artus, intervallum, fissura. A *διαφύω*.

διαρυλάξαι, a. 1. inf. act. v. *διαφυλάσσω*.

διαρυλάσσω, vel *διαρυλάττω*, f. *άξω*, conservo, custodio, tueor, retineo. *Διαφυλάσσειν τὴν πόλιν*, *Eur.*

διαρυράω, ῶ, f. *άσω*, subigo, pinso.

διαρυσάω, ῶ, f. *ήσω*, perflo ; (2) flatu discindo ; (3) effio. Hinc

διαρύσησις, εως, ἡ, perflatic, dissipatio.

διάρυσις, εως, ἡ, interstitium inter artus ; (2) fissura, rima, res intercurrens et discriminans. A *διαφύω*.

διαρύσσω, exhaurio. Ex *διὰ* et *ἀρύσσω*.

διαρυτεύω, sero, planto.

διαρύω, fut. *ύσω*, internascor ; (2) enascor, orior. Ex *διὰ* et *φύω*. *nascor*.

διαρωνέω, ῶ, f. *ήσω*, voce seu sono dissideo, dissentientem sonum edo ; (2) dissideo, discrepo ; *Διαφωνῶ τοῦτα ἀλλήλοις*, *Arist.* (3) a nimia vocis contentione obmutesco ; *unde* (4) animam ago, efflo, morior, pereo, *Ern.*

διαρώνησις, εως, ἡ, dissonantia, discrepantia.

διαρωνητικός, ἡ, όν, qui est ingenio ad dissensionem propenso.

διαρωνία, ας, ἡ, vocis seu soni discrepantia; (2) dissensio, discordia. A

διάρωνος, ʋ, ὁ καὶ ἡ, discrepantem vocem seu sonum habens, dissonus ; (2) dissentiens. Ex *διὰ* et *φωνή*, *vox*.

διαφάνως, *adv.* diverse ab aliquo. Ex iisd.

διαφάνσκω, illucesco.

διαφαντίζω, f. *ίσω*, lucidum reddo, illumino, illustro ; (2) in lucem profero.

διαχαίνω, hisco, magno hiatu diducor.

διαχάλασμα, τὸ, interstitium, hiatus.

διαχαλάω, ῶ, f. *άσω*, laxo, dissolvo ; (2) resolvo, dissipo, aperio.

διαχαράττω, f. *ξω*, describo, exaro.

διαχαρίζομαι, dilargior.

διαχάσκω, hisco.

διαχέω, a. 1. inf. act. verbi *διαχέω*.

διαχειμάζω, fut. *άσω*, hiemem traduco, hiberno.

διαχειραγωγέω, traduco.

διαχειρίαι, αις, ἡ, administratio, tractatio.

διαχειρίζω, f. *ίσω*, in manibus habeo, administro, rego, gero, tracto ; *in med.* interficio. *Διαχειρίζειν τὰ πράγματα*, *χρήματα, πολλὰ τῶν κοινῶν*. *Ὃν ὑμεῖς διεχειρίσασθε κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλε*, *Act.* 5, 30.

διαχείρισις, εως, ἡ, idem quod *διαχειρία*.

διαχειρισμός, ῦ, ὁ, idem.

διαχειροτονέω, ῶ, f. *ήσω*, suffragio meo declaro, utra res ex propositis mihi placeat.

διαχειροτονία, ας, ἡ, dijudicatio, qua una e duabus rebus alteri suffragio præfertur.

διαχέω, f. *εύσω*, diffundo, dispergo, et dissipo fundendo ; (2) divulgo ; (3) perfundo, transfundo ; (4) disseco, in frusta seco ; (5) frango, minuo, v. c. impetum, iram; *unde et* lenio, placo ; (6) perdo. *Καὶ μὲν διέχευσαν ἅπαντα*, *Il.* 7, 316.

διαχλευάζω, irrideo.

διαχλιδάω, ῶ, f. *ήσω*, luxui deditus sum, in deliciis vivo.

διαχόω, f. *ώσω*, aggerem perduco ; (2) aggere arceo.

διαχράομαι, ῶμαι, f. *ήσομαι*, utor ; (2) sustento me ; (3) interficio ; (4) mutuo sumo. *Διαχρᾶσθαι ξενικοῖσι ἔθεσι, κήρυξι, ἀδωλίᾳ*. *Διεχρήσαντο τοιῦτῳ μόρῳ*, *Herod.*

διαχρᾶσθαι, præs. inf. pro *διαχράεσθαι*, a *διαχράομαι*.

διάχρισμα, ατος, τὸ, id, quo perungimur, unguentum ; (2) perunctio. A

διαχρίω, f. *ίσω*, perungo, perlino.

διαχρόω, f. *ώσω*, coloro ; (2) contamino.

διάχρῡσος, ʋ, ὁ καὶ ἡ, auro distinctus, aurum intextum habens, inauratus.

διαχρώννῡμι, vel *διαχρωνύω*, f. *χρώσω*, id. quod *διαχρόω*.

διάχῡσις, εως, ἡ, diffusio, effusio ; (2) profusio, prodigalitas ; (3) lætitia, voluptas, risus, placatio.

διαψυτικός, ἡ, όν, diffundendi vim habens, (2) prodigus. A

διαχύω, f. *ύσω*, diffundo, effundo ; (2) late spargo, placo, exhilaro ; *unde διαχυμένοι*, læti, hilares, *præsertim* in conviviis, ludo ; item voluptuarii.

διαχώνῡμι, vel *διαχωνύω*, idem quod *διαχόω*.

διαχωρέω, ῶ, f. *ήσω*, pervado ; (2) excerno, onus ventris pono ; (3) admittor, probor, *de* nummis. Hinc

διαχώρημα, ατος, τὸ, excrementum ; (2) hiatus.

διαχώρησις, εως, ἡ, ipsa excrementi actio, egestio.

διαχωρητικός, egerendi vim habens (per alvum).

διαχωρίζω, f. *ίσω*, disgrego, discerno, disjungo. Hinc

διαχώρισις, εως, ἡ, idem quod

διαχωρισμός, ῦ, ὁ, separatio, sejunctio.

διαχωριστικός, ἡ, όν, separandi vim habens, qui discernit ac separat. Ab eod.

διάχωρος, ʋ, ὁ, intervallum quod est inter cohortes, aut centurias, manipulorum interstitium. Ex *διὰ* et *χῶρος*, *locus*.

διάχωσις, ἡ, aggeris oppositio. A *διαχόω*.

διαψαθέλλω, idem quod *διαψαλάττω*, *Hes.*

διαψαίρω, f. *αρῶ*, perpurgo ; (2) perflo, perspiro ; (3) distraho ; (4) dissolutus sum, diffluo ; (5) quietus sum. *Αὖραι διαψαίρυσι πλεκτάνην καπνῦ*, *Arist. Av.* 1721.

διαψαλάττω, dimitto ad scrutationem.

διαψάλλω, f. *αλῶ*, tango ; (2) psallo.

διάψαλμα, ατος, τὸ, cantus et melodiæ immutatio. A *διαψάλλω*.

διαψάω, ῶ, f. *ήσω*, radendo et tergendo penetro ; (2) perforo, perfodio, effodio.

διαψίγω, f. *ξω*, vitupero, reprehendo.

διαψεύδομαι, fut. *εύσομαι*, fallo, decipio, mentior. *Διαψευσθεὶς ὑπὸ τῆς ἀῤῥωστίας*, *Isocr.* in orat. ad Philip. *διεψεύσθη τῶν λογισμῶν*, *Plut. in Lyc.* opinione sua est falsus.

διαψηλαφάω, ῶ, f. *ήσω*, pertrecto.

διαψηφίζομαι, fut. *ίσομαι*, calculum in urnam conjicio, sententiam fero. Ex *διὰ* et *ψηφίζω*, *calculis computo*. Hinc

διαψήφισις, εως, ἡ, suffragiorum latio ; (2) disquisitio ; (3) recensio civium populatim tributimque citatorum, examen, quod singuli populi de popularibus instituunt, inquirentes, num quis revera cives sit, an verò peregrinus et perperam adscriptus.

διαψιθυρίζω, f. *ίσω*, murmuro, susurro.

διαψυκτικός, ἡ, όν, vim refrigerandi, reficiendi habens. A

διαψύχω, f. *ξω*, refrigero, recreo, reficio ; (2) aëri seu vento perflandum expono. *Τὰς ναῦς διαψύξαι*, *Thuc.*

διάω, vel *διάημι*, perflo, perspiro. Ex *διὰ* et *ἀω*, vel *ἀημι*.

δίᾱξαμος, ʋ, ὁ καὶ ἡ, bipes. Ex *δὶς* et *βαίνω*.

δίᾱξᾰφος, ʋ, ὁ καὶ ἡ, bis tinctus. *Epitheton* purpuræ ; (2) vestis purpurea, purpura prætexta. Ex *δὶς* et *βάπτω*, *tingo*.

δίβολος, ʋ, ὁ καὶ ἡ, dupliciter injectus ; (2) anceps ; (3) duplex. Ex *δὶς* et *βάλλω*.

δίβυλος, ʋ, ὁ καὶ ἡ, qui duplicis est consilii. Ex *δὶς* et *βυλὴ*, *consilium*.

δίβροχος, ʋ, ὁ καὶ ἡ, bis madefactus, bis tinctus. Ex *δὶς* et *βρέχω*, *madefacio*.

διγαμέω, alteras nuptias celebro.

διγαμία, ας, ἡ, secundæ, seu iteratæ nuptiæ. A

δίγᾰμος, ʋ, ὁ καὶ ἡ, qui secundo jungitur matrimonio. Ex *δὶς* et *γάμος*.

δίγαμμα, duplex gamma. Æolica litera, figura et vi similis Latinæ F. Sic dicta quod duorum Γ sibi superimpositorum formam gerat.

διγένειος, ʋ, ὁ καὶ ἡ, qui mento est bipartito. Ex *δὶς* et *γένειον*, *mentum*.

διγενής, ές, ὁ καὶ ἡ, qui duorum est generum ; (2) qui duplicis est sexus. Ex *δὶς* et *γένος*, *genus*.

δίγληνος, ʋ, ὁ καὶ ἡ, binas pupillas habens. Ex *δὶς* et *γλήνη*, *pupilla*.

δίγλυφος, ʋ, ὁ καὶ ἡ, bis incisus, gemina sculptura incisus. Ex *δὶς* et *γλύφω*, *sculpo*.

δίγλωσσος, vel *δίγλωττος*, ʋ, ὁ καὶ ἡ, bilinguis, duarum linguarum peritus ; (2) bilinguis, fallax. Ex *δὶς* et *γλῶσσα*.

δίγνωμος, ʋ, ὁ καὶ ἡ, qui duplicis seu dubiæ est sententiæ, anceps. Ex *δὶς* et *γνώμη*.

διγόνατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, duplici geniculorum nodo cinctus. Ex δίς, et γόνυ, *genu*.
διγονία, ας, ἡ, partus geminus, seu partus geminatio et iteratio. A
δίγονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, geminus, seu bis genitus. Ex δίς et γίνομαι, *nascor*.
δίγυιος, vel δίγυος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui duorum jugerum est. Ex δίς et γύα.
δίδαγμα, ατος, τὸ, documentum. A διδάσκω.
διδακτήριον, ᾱ, τὸ, idem et ab eod.
διδακτικὸς, ἡ, όν, aptus ad docendum, docendi peritus. Ab eod.
διδακτὸς, ἡ, όν, doctus, peritus; (2) qui doceri potest; (3) qui disci potest; (4) docendus, quem docere licet; (5) arte excogitatus, exquisitus. Ab eod.
διδακτρεγν, ᾱ, τὸ, præmium, quod magistro pro doctrina tradit ur, Minerval, didactrum. Ab eod.
διδάκτυλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui duorum est digitorum. Ex δίς, *bis*, et δάκτυλος.
διδακτῶς, *adv.* per doctrinam.
διδάξαι, a. 1. inf. act. verbi διδάσκω.
διδάξει, *docebit*, 3. sing. f. 1. ind. act.
διδάξεις, ως, ἡ, doctrina, docendi actus. A διδάσκω.
διδάξω, a. 1. conj. act. v. διδάσκω.
διδασκαλεῖον, ᾱ, τὸ, locus, ubi docetur, gymnasium, schola. A διδάσκαλος. Unde
διδασκαλία, ας, ἡ, doctrina, institutio.
διδασκαλικὸς, ἡ, όν, q. d. doctorius, ad doctrinam pertinens; (2) docendi peritus.
διδασκαλικῶς, *adv.* more docentium.
διδασκάλιον, ᾱ, τὸ, idem quod διδακτρεγν. A
διδάσκαλος, ᾱ, ὁ, magister literarum, aut morum; (2) magister quilibet; (3) poëta comicus, tragicus, aut dithyrambicus. A διδάσκω.
διδασκέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro διδάσκειν.
διδασκέμενει, idem, sed *Dor.*
διδάσκειν, 2. sing. præs. imper. pass. *Dor.* pro διδάσκου.
διδασσήσαι, a. 1. inf. act. v. διδασκέω, *Att.* pro
ΔΙΔΑΣΚΩ, f. ξω, doceo, erudio, instituo; (2) *in pass.* disco, certior fio; (3) *in med.* eruiendum curo, loco. Διδάσκειν τὴς πολίτας τὰ συμφέροντα, τινὰ περί τινος, τινὰ μίσθῳ δρᾶμα, edere. Ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα. *Joan.* 14, 26.
διδαχὴ, ἡς, ἡ, doctrina, instructio, admonitio. A διδάσκω.
διδαχθῆς, 2. sing. a. 1. conj. pass. verbi διδάσκω.
διδεῖσαι, *ligant*, 3. pl. præs. ind. act. *Poët.* pro διδέασι, vel διδεῖσι, a δίδημι.
διδεῖω, vel διδῆμι, ligo. A δέω.
δίδη, *ligabat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* et *Poët.* pro ἐδίδη.
διδόμεν, *damus*, 1. pl. præs. ind. act. per *Epenthes.* pro δίδωμεν, a δίδωμι.
δίδοί, *dat*, 3. sing. præs. ind. act. *contr.* pro δίδοῖ, a διδόω, pro δίδωσι; *do.*
διδόμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro διδόναι.
δίδοτι, 3. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro δίδωσι.
δίδοτω, *dato*, 3. sing. præs. imperat. act.
δίδυ, *da*, 2. sing. præs. imperat. med.
δίδυν, *Ion.* et *Poët.* pro διδόναι.
διδόω. Unde διδόσομεν, διδόσειν, ἐδίδεν. Idem quod δίδωμι.
διδράσκω, fugio, aufugio. A δράω.
διδράσω, f. 1. ind. act. verbi διδράσκω.
δίδραχμον, ᾱ, τὸ, didrachmum, nummus duas continens drachmas. (Alexandrinis autem idem est, quod al. τετράδραχμον, quia drachma Alex. valet duas Atticas, *Ern.*) Ex δίς et δραχμή.
δίδραχμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, valens duas drachmas. Ex iisd.
διδυμάονες, nom. dual. a διδυμάων.
διδυματόκος, ᾱ, ὁ, ἡ, et διδυμοτόκος, gemellipara, quæ gemellos peperit. Ex δίδυμος et τίκτω, *pario*.
διδυμάων, άονος, ὁ, geminus. A δίδυμος.
διδυμεύω, f. εύσω, geminam habeo prolem.
διδυμογενὴς, ές, eodem partu editus.
διδυμόθροος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, duplici voce resonans. Ex δίδυμος et θρόος, *vox*.
ΔΙΔΥΜΟΣ, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, geminus, duplex; *in plurali*, (2) gemini, gemelli; (3) testiculi.
διδυμότης, ητος, ἡ, duplicitas; (2) gemina natura; (3) geminatio. A δίδυμος.
διδυμοτοκέω, ῶ, f. ήσω, geminos pario.
διδυμοτοκία, ας, ἡ, geminorum partus. A διδυματόκος, ᾱ, ὁ, ἡ, idem quod διδυματόκος.
διδυμόχροος, *contr.* διδυμόχρως, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, bicolor. Ex δίδυμος et χρόα.
δίδωθι, imperat. act. *Poët.* et *Æol.* pro δίδοθι.
ΔΙΔΩΜΙ, f. δώσω, dono, do; (2) concedo, permitto; (3) do nuptum, do in patrimonium; (4) offero, porrigo; (5) dedo; (6) tribuo, adscribo alicui, *in bonam partem*, ut doctrinæ laudem, &c. (7) *in partem deteriorem*, affligere, ut διδόναι τινὶ σοφίας ἀριστεῖον, δυναστείαν, εἰς χεῖρας, ἑαυτὸν, dedere; πληγὰς, infligere; τῷ ῥεύματι, projicere, ἀμφιδέας περὶ τὸς πόδας, injicere. Οὐκ οἶσθ' ὅτω μ' ἔδωκας εἰς χεῖρας ποτὲ, *Soph. El.* 1563. Γαμικὴν χλαῖδα διδότω τὶς δεῦρό μοι, *Arist. Av.* 1699.
διδῶν, *dare*, præs. inf. act. *Dor.* pro διδεῖν, et hoc *Ion.* et *Poët.* pro διδόναι.
διδωρεος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui duorum palmorum est. Ex δίς et δῶρεον, *palmus*.
δίε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔδιε, a δίω, pro δείδω, *timeo*.
διεζίζασε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi διαζίζω.
διεζώχθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi διαζώλλω.
διεγγυὰς, ᾶς, ἡ, fidejussio. Ex διὰ et ἐγγύη.
διεγγυάω, ῶ, sponsione facta recipio et libero, quod sit in assertione, repignero; (2) oppignero; (3) *in medio*, spondeo, promitto, facturum me recipio. Διεγγυήσαντες τὰ σώματα χεημάτων, *D. Hal.* Hinc
διεγγύησις, εως, ἡ, fidejussionis intercessio.
διεγείρω, f. ερῶ, excito, suscito, expergefacio; (2) exstimulo. Ἐν αἷς διεγείρει ὑμῶν ἐν ὑπομνήσει τὴν εἰλικρινῆ διάνοιαν, 2 *Pet.* 3, 1. Θάμασα διηγείρετο, *Joan.* 6, 18.
διεγερθεὶς, a. 1. part. pass. v. διεγείρω.
διέγερσις, εως, ἡ, excitatio. A διεγείρω.
διεγερτικὸς, ἡ, όν, excitandi vim habens, concitandi vi prædituS. Ab eod.
διεγεγγοφέω, ῶ, f. ήσω, vigilo, expergiscor.
διεδάσσατο, *distribuit*, 3. sing. a. 1. ind. m. *Poët.* a διαδάζω.
διέδεξε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro δίεδειξε, a δείκνυμι.
διεδιδόμην, 1. sing. imp. ind. pass. v. διαδίδωμι.
διέδοξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi διαδοκέω.
διέδρα, 3. sing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro διέδρη, a διάδρημι, *effugio*.
διεδρία, ας, ἡ, dissidium. A διέδρος.
διέδριον, ᾱ, τὸ, sellula, *Dim.* a διέδρον.
διέδρον, ᾱ, τὸ, bisellium, sellæ genus. A διέδρος, ᾱ, ὁ ᾗ, ἡ, dissidens. Ex διὰ et ἕδρα, *sella*.
διέδωκαα, 1. sing. a. 1. ind. act. verbi διαδίδωμι.
διέζωσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi διαζώννυμι.
διέθετο, 3. sing. a. 2. med. verbi διατίθημι.
διέθηκα, 1. sing. a. 1. ind. act.
διεῖ, *transmittebat*, 3. sing. imperf. ind. act. verbi διέω, aut διΐημι, *transmitto*.
διεξευγμένως, *adv.* divise, disjuncte.
διεθίζω, f. σω, adsuefacio; et διεθίζομαι, assuefacio. Διεθίζει χρόνῳ μαπρῷ τὸ ἀλγημα, *Aret.*
διειδέναι, pernoscere.
διειδὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, conspicuus, clarus. Ex διὰ et εἶδος, *forma*.
διειλὰς, 3. sing. a. 2. ind. verbi διαιρέω.
διειλημμένως, *adv.* distincte, divisim; (2) præcise, præcisa formula. A διειλημμένος, quod est a διαλαμβάνω.
διείλησις, εως, ἡ, turbo, convolutio. Ex διὰ et εἰλέω, *volvo*.
διειλύω, vel διειλύσσω, clam evolvo; *in pass.* clam abeo, aufugio.
διείμι, transeo, permeo, transmitto; (2) penetro; (3) prosequor; (4) percurro oratione; (5) narro, percenseo. Ἅπαντα γὰρ διείμι σοι τὸν ἀέρα, narro *Arist. Av.* 1398. Ex διὰ et εἶμι, *eo*.
δίειμι, usque sum, pergo esse. Ex διὰ et εἰμὶ, *sum*.
διείπω, enuncio, expono; (2) administro.
διείργω, f. ξω, diduco, dirimo, intersepio, separo. Βραχεῖ πόρῳ διείργεται τῆς Ἀττικῆς ἡ νῆσος, *Plut.*
διείρεο, imp. med. *Ion.* pro διείρα, a διείρομαι, inquiro, interrogo. Ex διὰ et εἴρω, *dico*.
διείρω, trajicio, infero, innecto; (2) transadigo, transuo.
διειρωνύξενος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, simulato hospitio fallens, sub hospitalitatis specie decipiens. Vox Comica Aristophanis de Laconibus. Ex διὰ, εἰρωνεία, *simulatio*, et ξένος, *hospes*.
διεισδύνω, f. δύσω, subeo, ingredior. Ex διὰ εἰς, et δύνω, *ingredior*.
διεκβαίνω, exeo per, inter.
διεκβάλλω, per medium emitto, trajicio. Hinc
διεκβολὴ, ῆς, ἡ, trajectus, saltus; (2) eruptio; (3) exitus per locum angustum et interceptum, et exitus quicunque.
διεκβόλιον, ᾱ, τὸ, medicamentum ejiciens fœtum.
διεκδικέω, ῶ, f. ήσω, tueor, defendo, sive armis, sive oratione.
διεκδρομὴ, ῆς, ἡ, excursus; (2) percursus. Ex διὰ et ἐκτρέχω, *excurro*.
διέκδῦμι, et διεκδύω, exeo, erumpo. Hinc
διεκδύσις, εως, ἡ, ambages, fuga et strophæ tergiversationum, exitus, eruptio.
διέκειτο, 3. sing. imperf. indic. med. verbi διάκειμαι.
διεκθέω, f. θεύσομαι, discurro, excurro.
διεκθρώσκω, perrumpo, erumpo.
διεκλύω, resolvo, exsolvo.
διεκπὰν, 1. sing. a. 2. pass. verbi διακπόττω.
διεκπαίω, proruo, prorumpo, cum impetu egredior.
διεκπατέω, e via s. semita digredior, *Diog. Laërt.*
διεκπεραίνω, fut. ανῶ, absolvo et ad finem perduco rem institutam; (2) percurro.
διεκπεράω, ῶ, f. ήσω, vel άσω, ex loco aliquo per alium transeo; (2) exeo; (3) transjicio, transeo; (4) transjicio, transfigo.
διεκπερδικίζω, f. ίσω, perdicis more decipio et effugio. Ex διὰ, ἐκ, et πέρδιξ, *perdix*.
διεκπίττω, per medium elabor, et evado; (2) per rimam et foramen evado; (3) intercido. Διεκπίττω ἐκ τῶν σφατοπέδων, *Plut.*
διεκτλέω, fut. εύσω, impetum classe facio, carptim, h. e. irruendo, et mox recedendo, et deinde iterum impetum faciendo. Unde talis impetus dicitur
διέκτλοος, *contr.* διέκπλους, ᾱ, ὁ, et distinguitur a μάχη, *Ern.*
διεκπλώω, præs. inf. act. *Ion.* et *Poët.* pro διεκπλεῖν, a διεκπλέω.
διεκπνέω, f. εύσω, exspiro per, perflo. Hinc
διεκπνοὴ, ῆς, ἡ, perflatus, exspiratio, pertransitus.
διεκπορεύομαι, fut. εύσομαι, egredior, exeo per, transeo per; (2) progredior.
διεκπροαλὴς, ές, e superiori loco pondere suo ruens.
διέκπτωσις, εως, ἡ, elapsus, effugium. A διεκπίττω.
διεκρέω, f. ρεύσω, perfluo, effluo per.
διέκροος, *contr.* διέκρους, ᾱ, ὁ, meatus per quem aliquid effluit, ostium, exitus aquæ. A διεκρέω.
διεκτάσις, ἡ, pandiculatio. A διεκτείνω.
διεκτέμνω, f. εμῶ, disseco; (2) exseco.
διεκτρέχω, exurro per, percurro.
διεκφοίνης, εος, ὁ καὶ ἡ, pellucidus; (2) illustris, clarus. Ex διὰ et ἐκφαίνης.
διεκχεύγω, effugio.
διεκχέω, effundo. Διεκχὴν τὸ αἷμα, *Aret.*
διελάθδον, 1. sing. a. 2. ind. act. verbi διαλανθάνω.
διελάλεν, *divulgabant*, 3. plur. imperf. ind. act. *contr.* pro διελάλεον, a διαλαλέω.
διελασία, ας, ἡ, decursio militaris. A διελαύνω.
διέλᾶσις, εως, ἡ, idem et ab eod.
διελαύνω, f. λάσω, perequito, equitando iter perago; (2) decurro in armis; (3) transfigo, transjicio. Ὃν σὺ δορατίῳ διέλασας, *Luc.*
διελέγετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi διαλέγομαι.
διαλέγχω, f. ξω, redarguo, refuto; (2) discepto. Διελέγχων ἅπαντας, *Luc.*
διελεῖν, *divisisse*, a. 2. inf. act. verbi διαιρέω.
διελεύσεται, *penetrabit*, 3. sing. et
διελευσόμεθα, *transibimus*, 1. pl. f. 1. ind. med. verbi διέρχομαι.
διελέχθην, 1. sing. a. 1. ind. pass. verbi διαλέγω.
διελιλυθότα, acc. sing. perf. part. m. verbi διέρχομαι, *transeo*.
διέλης, 2. sing. a. 2. conj. act. v. διαιρέω.
διελθεῖν, a. 2. inf. act. verbi διέρχομαι.
διελιννύω, cesso, desino.
διελίττω, pervolvo, excutio, sc. librum.

διελκυσμός, ὁ, pertractio. A διέλκω.
διελκυσίνδα, ης, ἡ, puerorum lusus, in quo una pars singulos alterius partis ad se pertrahere satagit. A διελκύω.
διελκύω, f. ύσω, traho per, v. c. annulum, *præcipue dicitur*, de navibus quæ per isthmum trahuntur. Vide δίολκος.
διέλκω, f. ξω, diduco.
διελλαμβάνω, undique amplector, λόγος διενειλιγμένος, oratio intricata, obscura.
διελοιδεῦντο, *conviciis adficiebantur*, 3. pl. imp. ind. pass. verbi διαλοιδορέω.
διέλοντο, 3. pl. a. 2. ind. med. pro διείλοντο, a διαιρέω, *divido*.
δίεμαι, humecto. A δίνημι.
διεμαρτυράμην, 1. sing. a. 1. ind. m. verbi διαμαρτύρομαι.
διεμάχετο, 3. sing. imperf. med. verbi διαμάχομαι.
διεμβάλλω, injicio, immitto.
διεμερίσθην, 1. sing. a. 1. ind. pass. verbi διαμερίζω.
διεμμένω, f. ενῶ, constanter permaneo in.
διεμπιπλάω, s. διεμπίμπλημι, s. διεμπιπλάω, f. πλήσω, impleo.
διεμπολάω, ῶ, f. ήσω, coëmo, mercor; (2) divendo. Τί μὲ κατὰ σπότον ποτὲ διεμπολᾶ λόγοισι πρός σ' ὁ ναυβάτης; dictis obscuris ducit, *Soph. Phil.* 580.
διεμφαίνω, f. ανῶ, ostendo.
διενείκαι, a. 1. inf. act. *Poët.* pro διενέγκαι, a διαφέρω, *conficio*.
διενεγκόντος, 3. pl. plusq. ind. pass. verbi διανοέομαι.
διενήνοχε, *distulit*, 3. sing. perf. ind. med. *Att.* verbi διαφέρω, *differo*.
διενθυμέομαι, cogito diligenter, cum cura et sollicitudine.
διενιαυτίζω, f. ίσω, peranno, per totum annum duro; (2) per totum annum alicui rei incumbo.
διενίσσομαι, f. ενσήσομαι, refragor disserendo.
διενοήθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi διανοέομαι.
δίενος, ου, ὁ καὶ ἡ, biennis, bimus, qui est duorum annorum. Ex δὶ νει δῖς, et ἔνος.
διενοχλέω, molestus sum.
διεντέρευμαι, ατος, τὸ, commentum, *Ar.*
διεξάγω, f. άξω, traduco; (2) rego, administro; (3) transigo; (4) dirimo. Διεξάγειν τὸν βίον, τὴν ἀμφισβήτησιν, *Polyb.*
διεξαγωγή, ῆς, ἡ, transactio, compositio, controversiæ diremptio; (2) exactio, finis rei. A διεξάγω.
διεξάϊξε, *cum impetu transiit*, 3. sing. a. 1 ind. act. *Dor.* pro διεξῆϊξε, a διεξαΐσσω.
διεξάνθημα, ατος, τὸ, pustula. Διεξανθήματα μικρὰ, *Aret.* Ex διὰ et ἄνθημα.
διεξατμίζω, per vaporem emitto, evaporo.
διεξάτμισε, f. άξω, erumpo, prosilio, raptim emico.
διέξειμι, transeo; (2) narro, edissero, mente revolvo; (3) perlego. Ex διὰ, ἐξ, et εἶμι, *eo*.
διέξεισιν, 3. pl. præs. ind. act.
διεξέργω, prohibeo, arceo.
διεξεκαΐνω, f. άσω, transeo.
διεξελευσόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. verbi διεξέρχομαι.
διεξελέγχω, refello.
διεξέλευσις, ή, idem quod διέξοδος.
διεξελήλυθα, *transii*, perf. ind. med.
διεξελθεῖν, *transiisse*, a. 2. inf. act.
διεξελίσσω, dissolvo. Φακέλους ῥάβδων διεξελίσσουσι, *Herod.*
διεξερέομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, interrogo, percontor.
διεξερευνάω, ῶ, f. ήσω, pervestigo, perscrutor. Διεξερευνώμενος χώραν, *Plat.* Hinc διεξερευνητὴς, ῆ, ὁ, perscrutator, indagator.
διεξερεύξω, f. ύσω, erepo, prorepo. A διεξέρπω, f. ψω, penetro, rependo.
διεξέρχομαι, f. ελεύσομαι, pertranseo, pervalo; (2) percurro narrando, explico; (3) percurro legendo; (4) considero, perpendo. Διεξελθεῖν κατηγορίαν κατά τινος βίᾳ, *Luc.* accusare. Ὅσους πονήσας χῷ διεξελθὼν πόνους, *Soph. Phil.* 1409.
διεξέχονται, 3. pl. præs. ind. act.
διεξετάζω, f. άσω, diligenter inquiro.
διεξηγέομαι, narro, demonstro, explico.
διεξιεμένοι, *enarrare*, præs. inf. act. *Dor.* pro διεξιέναι, a verbo διέξειμι.
διέξιος, ου, ἡ, idem quod διέξοδος.
διεξίπμι, dimitto, emitto per.
διεξιτέον, pertranseundum, percurrendum, *Steph.*
διεξοδεύω, exitum reperio, exeo.
διεξοδικός, ἡ, όν, pervius; (2) qui aliquid ordine et prolixe narrat et explicat, ἱστορία διεξοδική, *Plut.* in *Fab.* A διέξοδος.
διεξοδικῶς, *adv.* narratione et explicatione verbosa, perspicua.
διέξοδος, ου, ἡ, bivium, trivium; (2) effugium, exitus latior; (3) transactio; (4) explicatio verbosa, et enarratio rei; (5) cursus; (6) excretio per alvum; (7) expeditio bellica.
διεξυράω, per urinam emitto.
διεορτάζω, f. άσω, festum celebro.
διεπέρασε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi διαπεράω.
διέπτεσον, 1. sing. a. 2. ind. act. verbi διαπίπτω.
διεπτέρωδε, *divit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro διέφρασε, a verbo διαφράζω, *dico*.
διεπτέρωσε, explico, præcipio, moneo.
διεπτόησκω, illucesco.
διέπτοντι, *Dor.* pro διέπτασι, a διέπτω.
διεπτάθομες, *perdidimus*, 1. plur. a. 2. ind. act. *Dor.* pro διεπεράθομεν, a διαπέρθω.
διέπτησσον, *efficiebant*, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* pro διέπτασσον, a verbo διαπτάσσω.
διέπτατο, 3. sing. a. 2. ind. med. verbi διίπταμαι.
διέπω, administro, rego, guberno. Διέπειν ἀγῶνα, *Herodot.* σρατὸν, *Il.* 2, 207. Ex διὰ et ἔπω, *curo*.
διεργάζομαι, f. άσομαι, conficio. Καὶ μήσέ γ' αὐτὸν καὶ τόλιν διεργάσῃ, perdas, *Soph. Œd. Col.* 1412.
διερεθίζω, f. ίσω, valde irrito. Hinc
διερέθισμα, ατος, τὸ, irritamentum.
διερείδω, f. είσω, infigo, et διερείδομαι, innitor. Κἀγὼ σκολιῶ σκίμπωνι χεῖρας διερεισαμένα, *Eur. Hec.* 65. Διερεισμένη τὸ σχῆμα τῇ βακτηρίᾳ, *Aristot. Conc.* 150.
διερέσσω, vel διερέττω, f. ξω, remigo per.
διερευνάω, ῶ, fut. ήσω, indago, perscrutor. Τὰς μυχὰς τῆς θαλάσσης διερεύνων, *App.*
διερευνητὴς, ῆ, ὁ, inquisitor, scrutator.
διερῆν, acc. sing. f. g. *Ion.* pro διεράν.
διερίζω, f. ίσω, contendo, certo.
διερμήνευσις, ή, interpretatio.
διερμηνευτὴς, ῆ, ὁ, interpres. A διερμηνεύω.
διερμηνεύω, f. εύσω, interpretor. Διερμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτὸν, *Luc.* 24, 27.
διέρομαι, interrogando pergo, interrogo.
διερός, ρὰ, ρὸν, humidus, madidus; (2) recens. A διαίνω, *humecto*.
διερπύζω, f. ύσω, penetro reptando.
διέρπω, f. ψω, idem.
διερρηγνύμην, 1. sing. imp. ind. pass. verbi διαῤῥήγνυμι.
διερρήγνυτο, 3. sing. imperf.
διέρρηξε, *dirupit*, 3. sing. a. 1. ind. act.
διερρημένως, negligenter. A διαῤῥίπτω.
διέρριψε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi διαῤῥίπτω.
διέρυθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, rubro colore distinctus, cui ruber color permistus est. Ex διὰ et ἐρυθρός, *ruber*.
διερύκω, f. ύξω, inhibeo, impedio; (2) dirimo quasi medium me interponendo. Διερύκων ἀψιμαχίαν τινὰ, *Plut.*
διέρχομαι, f. ελεύσομαι, transeo, pertranseo, prætereo; (2) dissero, enarro, oratione percurro; (3) transigo, conficio; (4) pervado, dimano; (5) exire, prætereire, *de certo die ac tempore*; (6) nihil prætermittere, v. c. in narrando, vexando, &c. Διέρχεσθαι τὸν βίον διὰ θεοσεξείας, pie transigere. Διελθόντες δὲ τὴν νῆσον, *Act.* 13, 6. Περὶ ἐμοῦ διῆλθε λόγος, *Plat.* Τὸν βίον, *id.* πρὸς ἑαυτὸν, reputare, *Isocr.*
διερωτάω, ῶ, fut. ήσω, interrogo. Διερωτήσαντες τὴν οἰκίαν Σίμωνος, *Act.* 10, 17.
διεσάφησα, 1. sing. a. 1. ind. act. v. διασαφέω.
διεσθίω, f. ίσω, exedo, corrodo, erodo.
διέσις, εως, ἡ, divisio; (2) transmissio; (3) perfusio; (4) quarta pars toni musici, quod est elementum toni minimum. *Unde* (5) minima rei pars, *Ern.* A διίημι, *divido*, vel δίημι, *perfundo*.
διεσκέδασε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. διασκεδάω.
διεσκεμμένως, *adv.* prudenter. A διασκέπτομαι, *contemplor*.
διεσκόρτισε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi διασκορτίζω.
διεσπάραξαν, 3. plur. a. 1. ind, act. v. διασπαράσσω.
διεσπάρην, 1. sing. aor. 2. ind. pass. verbi διαστείρω, *dispergo*.
διεσπασμένως, sparsim, diversis partibus. A διασπάω.
διεσπουδασμένως, accurate, diligenter.
διέσπευε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi διασπείρω.
διέσσυτο, *mota est*, 3. sing. plusq. ind. pass. *Poët.* pro διεσίσυτο, a διασείω.
διεσταλάμην, 1. sing. a. 1. ind. med. v. διασέλλω.
διέσχην, 1. sing. a. 2. ind. act. verbi διίσχημι.
διέσχις, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi διασχίζω.
διεσχαμμένος, perf. part. pass. v. διασχέω. Hinc
διεσχαμμένως, *adv.* distorte.
διεσχέφην, 1. sing. a. 2. ind. pass.
διεσῶς, *dissilui*, perf. part. act. *Ion.* et *Att.* pro διεσακώς, a διίσκημι.
διεσφαλμένως, cum noxa.
διέσχε, *divisit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi διέσχω pro διέχω.
διεσώθην, 1. sing. a. 1. ind. pass. verbi διασώζω.
διέσωσε, *servavit*, 3. sing. a. 1. ind. act.
διέταξα, 1. sing. aor. 1. ind. act. verbi διατάσσω.
διεταράχθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi διαταράσσω.
διετεκμηραντο, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi διατεκμαίρω.
διετέλει, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro διετέλεε, a διατελέω.
διετετάχατο, 3. pl. plusq. ind. pass. *Ion.* pro διατεταγμένοι ἦσαν, a διατάσσω.
διετήρει, *conservabat*, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro διετήρεε, a διατηρέω.
διετηρίς, ίδος, ἡ, biennium. Ex δὶς et ἔτος.
διετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, bimulus, biennis. Διετὴς ὁ τόκος τῶν ἐλεφάντων ἐστὶ, *Arist.* de Gen. Animal. l. 4. ¶ Διετὴς et Διέτης, prior, de eo dicitur, qui perannet; posterior de bimo, *Casaubon.* ad *Sueton. Vesp.* c. 5.
διετήσιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, per totum annum durans; anniversarius. Ex διὰ et ἔτος.
διετία, ας, ἡ, biennium. Ex δὶς et ἔτος.
διετίζω, f. ίσω, totum annum duro, annum compleo; (2) bimatum compleo.
διέτμαγεν, 3. pl. a. 2. ind. act. *Dor.* pro διέτμαγησαν, a διατμήγω.
διέτμαξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro διέτμηξεν.
διετὴς, pro διετέος, gen. sing. a διετής.
διετρῖδον, 1. sing. imperf. ind. act. verbi διατρίδω.
διέτρυψεν, *dilapidavit*, 3. sing. a. 1. ind. act.
διευηγετέον, benefacio.
διευθετέω, ῶ, f. ήσω, suo quodque loco digero et dispono; (2) boni consulo.
διευθέτησις, ή, compositio, bona administratio.
διευθυμέω, ῶ, f. ήσω, pergaudeo, bono et hilari sum animo.
διευθυντὴς, et διΐθυντὴς, idem quod
διευθυντὴς, et διΐθυντὴς, ῆ, ὁ, director, gubernator, *Man.* A
διευθύνω, f. υνῶ, dirigo; (2) corrigo, emendo; (3) examino, discepto; (4) refuto; (5) inquiro disputando. Διευθύνειν τὸν λόγον, *Luc.*
διευρεινέω, ῶ, f. ήσω, discerno, distinguo; (2) dijudico, disputo, discutio, accurate examino. Ex διὰ et εὐρεινὴς, *dijudicatu facilis*. Hinc
διευρείνησις, εως, ἡ, discretio, discussio.
διευλαβέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, metuo; (2) caveo; (3) vereor; (4) colo.
διευνάζω, sopio; (2) vitam adimo.
διευπραγέω, res bene, feliciter gero, fortuna secunda utor.
διευρετίζω, fut. ίσω, huc et illuc vagor, sive Euripi more huc illuc agitor et reciprocor.
διευρύνω, f. υνῶ, dilato.
διευστοχέω, adsequor quod petii, volui.
διευσχημονέω, decore ago, decorum conservo.
διευτονέω, ῶ, f. ήσω, validus sum, valeo viribus, possum. Ex διὰ et εὔτονος.
διευτυχέω, ῶ, f. ήσω, usque quaque prospera utor fortuna.
διέφαυσεν, *illuxit*, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. verbi διαφαύσκω.
διεφθάρην, 1. sing. a. 2. ind. pass. verbi διαφθείρω.
διέφθαμαι, 1. sing. perf. ind. pass.

διεφθαρμένως, *adv.* corrupte, vitiose.
διεφθος, ε. ὁ καὶ ἡ, decoctus, concoctus. Ex διὰ et ἑφθὸς, *coctus.*
διέφυ, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi διαφῦμι.
διεχειρίσατθε, 2 plur. a. 1. ind. med. verbi διαχειρίζω, *interficio.*
διέχευαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. διαχέω.
διεχὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, disjunctus, discretus. Ex διὰ et ἔχω, *habeo, teneo.*
διεχθεύω, f. εὑσω, inimicus sum, inimicitias gero.
διεχθήσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi διαχεράομαι.
διέχω, disjungo ; (2) pertineo ad locum aliquem ; (3) disto. Διέχων ἀπ' ἀλλήλων, *Thuc.* Ex διὰ et ἔχω, *habeo.*
διεψευσμένως, fallaciter, fallendi causa, falso.
διέψευσαι, 3. singul. perf. ind. pass. verbi διαψεύδομαι.
διέψω, coquo, concoquo ; bene calefacio.
διζέο, *quære,* 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro δίζεσο, a δίζημαι.
δίζηαι, *quæris,* 2. singul. præs. indic. act. *Poët.* pro δίζεαι, et hoc *Ion.* pro δίζεσαι.
δίζηται, quæro, investigo. A δίζω.
διζήμεθα, *quærimus,* 1. pl. præs. ind. act.
δίζημαι, idem quod δίζω.
δίζήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, quæsitor, investigator, *Nonnus.* A δίζημι.
δίζυγος, ε, ὁ καὶ ἡ, bijugis ; (2) duplex. Ex δὶς et ζυγὸς, *jugum.*
δίζυξ, υγος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
ΔΙΖΩ, ambigo, dubito ; (2) quæro ; (3) do operam, studeo. Δίζε γαῖ', ἠὲ μάχοιτο, &c. *Il.* 16, 713.
δίζων, *geminum,* nom. sing. g. n. *Dor.* pro δίζων, et hoc *contr.* pro δίζοον, a δίζοος.
δίζωος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui geminam vitam habet, vitæ geminæ, vel duplicis. Ex δὶς et ζωὴ, *vita.*
διήγειρα, 1. sing. aor. 1. ind. act. verbi διεγείρω.
διηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, narro, commemoro, dissero. Τίς ἂν ἓν τὸ σῶγμ' αὐτοῖς διηγήσαιτο ; *Arist. Av.* 205. Διεστείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ διηγήσωνται, *Marc.* 9, 9.
διήγημα, ατος, τὸ, narratio ; (2) expositio, commemoratio. A διηγέομαι.
διηγηματικὸς, ἡ, όν, qui narrationibus delectatur, fabulator ; (2) ad narrationem pertinens, narrativus. A διήγημα.
διηγηματικῶς, *adv.* narrative, narratione verbosa.
διηγημάτιον, ου, τὸ, narratiuncula. *Dim.* a διήγημα.
διήγησις, εως, ἡ, narratio, commemoratio, sed longior quam διήγημα. A διηγέομαι.
διήειν, 1. sing. plusq. ind. m. *Att.* a δίειμι.
διήερίος, pro διαέριος, ε, ὁ καὶ ἡ, aërius, per aërem gradiens vel volans, qui est in aëre, ad aërem pertinens. Ex διὰ et ἀέριος, *aërius.*
διηθέω, ῶ, f. ήσω, percolo ; (2) idem transmitto, ut lumen de corporibus pellucidis. Ex διὰ et ἠθέω, *colo.*
διήθλω, idem et ex iisd.
διήθησις, εως, ἡ, percolatio.
διηκόνευν, 3. pl. imperf. ind. act. *contr.* pro διηκόνεον, a διακονέω.
διηκριβωμένως, *adv.* accurate. Ex διὰ et ἀκριβωμένως, *accurate.*
διήκω, f. ήξω, pervado, pertranseo. Ἰσθμὸς εἰς τὸν πόντον διήκει, *Aristot.*
διήλθον, 3. pl. a. 2. ind. act. v. διέρχομαι.
διηλιόω, ῶ, f. ώσω, insolo, sole peruro.
διήλλαττον, imperf. indic. act. verbi διαλλάττω.
διηλόω, ῶ, f. ώσω, clavum adigo per, clavo transfigo per.
διήλυσις, εως, ἡ, excursus ; (2) separatio. A διέρχομαι.
διημαρτήκασι, 3. plur. perf. ind. act. verbi διαμαρτάνω.
διημεφεύω, f. εύσω, diem transigo, diem totum duro.
διημερόω, ῶ, f. ώσω, mitigo, emollio.
ΔΙΗΜΙ, humecto, perfundo, diluo.
διήνεγκε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi διαφέρω.
διηνεκέτσιν, dat. pl. *Poët.* pro διηνεκέσι, a διηνεκὴς.
διηνεκέως, *adv.* continua et perpetua serie, jugi et continuo tenore, continuo, perpetuo, identidem. A διηνεκὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, continuus, perpetuus. Hinc εἰς τὸ διηνεκὲς, vel διηνεκὲς in perpetuum, jugiter. Ex διὰ et ἠνεκὴς.
διηνεκῶς, *adv.* idem quod διηνεκέως.
διήνεμος, ον, ventosus, vento expositus.
διήνοιξε, 1. sing. aor. 1. ind. act. verbi διανοίγω.
διῆξε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro διήιξε, a διαΐσσω.
διηπειρώω, ῶ, f. ώσω, in continentem redigo, continenti adjungo.
διηπόρει, 3. sing. imperf. ind. act. verbi διαπορέω.
διηπόρων, *mirabantur,* 3. plur. imperf. ind. act. *contr.* pro διηπόρεον, a διαπορέω.
διήρεισε, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Poët.* pro διήρεισσε, a διερείσσω.
διηρημένος, *divisus,* quod est a διαιρέω.
διηρημένως, *adv.* divisim, distincte. A præc.
διήρης, εος, ὁ ᾗ ἡ, biremis. Ex δὶς et ἐρέσσω, *remigo.*
διήρθησαν, 3. sing. perf. ind. pass. v. διαιρέω, *distinguo.*
διημεμένευον, imp. ind. act. verbi διερμηνεύω.
διήρτασε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi διαρτάζω.
διήρχθην, 1. sing. a. 1. ind. pass. verbi διέρχομαι.
διηρχόμην, 1. sing. imp. ind. med. verbi διέρχομαι.
διῆσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi δίημι.
διητάτο, 3. sing. imperf. ind. med. *contr.* pro διητᾶτο, a διαιτάομαι.
διήτησα, 1. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐδιαίτησα, a διαιτάω.
διηχέω, ῶ, f. ήσω, persono. Hinc
διηχὴς ής, ἡ, facultas illa, qua, velut vehiculo, sonitus ad auditum pervehitur.
διθάλασσος, vel διθάλαττος, ε, ὁ καὶ ἡ, bimaris, qui utrimque mari adluitur. Ex δὶς et θάλασσα, *mare.*
διθεία, ας, ἡ, duplex numen, duo dii. Ex δὶς et θεῖον, *numen.* Hinc
διθεῖται, ων, οἱ, qui duos deos statuunt.
διθήκτος, ε, ὁ καὶ ἡ, utrimque acutus. Ex δὶς, vel δὶς, et ἠκτὸς, *acutus.*
διθέοντος, ον, geminum thronum habens, *Æsch.*
διθυμία, ας, ἡ, dissensio, discordia. A
διθύμιος, ε, ὁ καὶ ἡ, discors. Ex δὶς et Θυμὸς, *animus.*
διθυραμβικὸς, ἡ, όν, ad dithyrambos pertinens. A διθύραμβος.
διθυραμβικῶς, *adv.* poëtarum dithyrambicorum more, dithyrambica licentia et audacia.
διθυραμβογενὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, quasi duabus januis in lucem editus. Ex διθύραμβος et γένομαι, *nascor.*
διθυραμβοδιδάσκαλος, ε, ὁ, dithyramborum poëta. Ex διθύραμβος et διδάσκαλος.
διθυραμβοποιέω, ῶ, f. ήσω, dithyrambos scribo et compono.
διθυραμβοποιΐα, ας, ἡ, dithyramborum scriptio.
διθυραμβοποιὸς, ῦ, ὁ, dithyramborum poëta, seu scriptor. Ex διθύραμβος et ποιέω.
Διθύραμβος, ε, ὁ, Dithyrambus, cognomen Bacchi ; (2) genus carminis in honorem Bacchi. Ex δίθυρος, *biforis,* et ἐμβαίνω, *ingredior,* quia Bacchus primum ex Semele et deinde ex femore Jovis natus, adeoque bis in vitam ingressus fingitur. Hinc
διθυραμβώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, dithyrambicam audaciam, seu dithyrambicum tumorem præ se ferens.
δίθυρος, ε, ὁ καὶ ἡ, duas januas habens, biforis. Ex δὶς et Θύρα, *janua.*
δίθυρσον, τὸ, duplex thyrsus.
διϊαεύω, bene dormio, dormio.
διΐδρος, ε, ὁ καὶ ἡ, persudans. Ex διὰ et ἱδρὼς, *sudor.*
διΐδρόω, ῶ, f. ώσω, persudo.
διΐημι, transmitto, trajicio ; (2) dimitto.
διϊθυντὴς, ῆ, ὁ, rector, moderator. A
διϊθύνω, dirigo, rego, moderor.
διϊκμάζω, f. άσω, humecto.
διϊκνέομαι, οῦμαι, f. διΐξομαι, pervado, permeo ; (2) pertingo, pervenio ; (3) oratione percurro, enarro. Διϊκνέμενος ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς τε καὶ πνεύματος, *Heb.* 4, 12.
διϊκτικὸς, ἡ, όν, permeabilis, *Arist.*
διΐξομαι, 1. sing. f. 1. ind. med. verbi διϊκνέομαι.
Δΐιος, ε, ὁ καὶ ἡ, Jovialis. A Ζεὺς, Διός.
διϊπετὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, a Jove dilapsus, qui cœlitus decidit ; (2) continuus instar torrentis, seu limpidus, &c. ap. *Hipp.* Ex Διός, *Jovis,* et πίπτω.
Διϊτόλια, Jovialia, festum Athenis.
διϊτολιώδης, εος, ες, unde τὰ διϊτολιώδη, prisca, obsoleta, apud *Aristoph.*
διϊππασία, ας, ἡ, certamen equestre. Ex διὰ et ἱππασία, *equitatio.*
διϊππεύω, equo pervado, v. c. flumen, equo transeo.
διΐπταμαι, f. διϊπτήσομαι, pervolo.
διΐπταμένος, *pervolans,* præs. part. med.
διΐπτημι, idem quod διΐπταμαι.
διϊσθμόω, ῶ, f. ήσω, isthmum trajicio. Ex διὰ et ἰσθμὸς, *isthmus.*
διϊσθμονίζω, f. ίσω, per isthmum traduco, sive traho. Ex iisd.
διϊχάνει, præs. inf. act. verbi
διΐχημι, f. χήσω, seorsum statuo ; (2) dirimo, distinguo, separo ; at (3) διΐχημαι, disto ; (4) differo, dissentio. Διέχη ἀπ' αὐτῶν, *Luc.* 24, 51. Ex διὰ et ἵχημι.
διϊσχναίνω, extenuo.
διϊσχυρίζομαι, f. ίσομαι, adfirmo, vehementer contendo. Ἡ δὲ διϊσχυρίζετο ὕτως ἔχειν, *Act.* 12, 15.
διϊσχύω, f. ύσω, viribus superior sum.
διΐσχω, idem quod διέχω.
διϊχθεὶς, perf. inf. pass. v. διϊχνέομαι.
διϊχνεῖν, pervestigare, investigare, *Steph.*
διτακξίμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro δικάξειν.
δικάζω, f. άσω, jus dico, judico ; (2) litigo, in jus voco ; (3) *in med.* jus meum persequor, judicio eum aliquo contendo. Κατὰ μέγεθος ἀδικήματος ἐκάστῳ δικάζειν, *Herodot.* A δίκη.
δικαία, ας, ἡ, *Ion.* pro δίκη, justitia.
δικαιαρχία, ας, ἡ, justum imperium ; (2) justorum imperium. Ex δίκαιος et ἀρχή.
δικαιεῦμαι, præs. ind. *Dor.* pro δικαιοῦμαι.
δικαιοδοσία, ας, ἡ, juris administratio, jurisdictio ; (2) caussa idonea. Ex δίκαιος, et δόσις, *datio,* a δίδωμι, *do.*
δικαιοδοτέω, ῶ, f. ήσω, jura reddo. Ex δίκαιος et δίδωμι, *do.* Hinc
δικαιοδότης, ε, ὁ, jurisdictionem exercens magistratus, juridicus.
δικαιόσθε, 2. pl. præs. imper. pass. verbi δικαιόω.
δικαιοκρισία, ας, ἡ, justum judicium. Ex δίκαιος et κρίσις, *judicium.*
δικαιοκρίτης, ε, ὁ, justus judex. Ex δίκαιος et κριτὴς, *judex.*
δικαιολογέω, ῶ, judicio contendo ; (2) accuso ; (3) defendo. Ἡδέως ἂν σοι δικαιολογησαίμην ὑπὲρ τῶν ἐγκλημάτων, *Luc.*
δικαιολογία, ας, ἡ, caussæ suæ defensio, id, quod pro caussæ fundamento dici potest ; (2) accusatio.
δικαιολογίζω, causam alterius defendo. *In med.* me defendo, causam meam defendo, ap. *Lucian. Eyn.*
δικαιολογικὸς, ad defendendum pertinens, ad defendendas causas idoneus.
δικαιολόγος, ε, ὁ, advocatus, caussidicus, caussarum orator. Ex δίκαιος et λέγω, *dico.*
δικαιόνομος, ὁ, juridicus, præfectus jure dicendo.
δικαιόπολις, εως, ὁ καὶ ἡ, justitiam in suis urbibus colens. Ex δίκαιος et πόλις, *urbs.*
δικαιοπραγέω, ῶ, f. ήσω, juste ago. Ex δίκαιος et πράττω, *facio.* Hinc
δικαιοπράγημα, ατος, τὸ, juste factum.
δικαιοπραγία, ας, ἡ, actio ex æquo et bono, actio justa. Ex δίκαιος et πράττω.
δίκαιος, αία, αιον, justus, æquus ; (2) dignus ; (3) legitimus ; (4) probus, innocens ; (5) verus, *sed in causis forensibus ;* (6) lenis, mitis ; (7) non præter modum magnus, v. ἄδικος ; (8) τὰ δίκαια, suum cujusque jus, item res familiaris cujusque. A δίκη, *jus.* Hinc
δικαιοσύνη, ης, ἡ, justitia, æquitas ; (2) conformitas cum lege ; (3) vita pia et sancta ; (4) liberalitas, beneficentia, benignitas. Ex Hebraismo, ut (5) justificatio.
δικαιότης, ητος, ἡ, justitia.
δικαιόω, ῶ, f. ώσω, justum et æquum censeo ; (2) censeo, judico, statuo ; (3) absolvo, justum et innocentem pronuncio ; (4) condemno ; (5) punio, supplicio adficio. Ὁ δὲ θέλων δικαιῶν ἑαυτόν, *Luc.* 10, 29. Οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου, *Gal.* 2, 16. Οὐκ ἐν τούτῳ δεδικαίωμαι, 1 *Cor.* 4, 4. A δίκαιος. Hinc
δικαιωθέντες, nom. plur. a. 1. part. pass.
δικαίωμα, ατος, τὸ, juste factum ; (2) jus ; (3) privilegium ; (4) præsidium et firma-

mentum caussæ ; (5) quæstio juris ; (6) instrumentum, litis cautio, caussificatio.

δικαίως, *adv.* juste, per fas ; (2) merito, jure.

δικαίωσις, εως, ἡ, defensio ; (2) postulatum ; (3) arbitrium ; (4) supplicium.

δικαιωτήριον, ϗ, τὸ, locus, ubi (1) judicium exercetur ; (2) pœnæ sumuntur.

δικᾶν, apud *Herodotum* est pro **δικάσειν**, non a **δικάω**.

δικανικός, ἡ, όν, forensis, judicialis ; (2) juris peritus. A **δίκη**.

δικάρηνος, ϗ, ὁ καὶ ἡ, biceps. Ex **δίς** et **κάρηνον**, *caput*.

δικαρπέω, ῶ, f. ήσω, biferus sum, bis fructum fero. Ex **δίς** et **καρπὸς**, *fructus*.

δίκαρπος, ϗ, ὁ καὶ ἡ, bis fructum gignens.

δίκας, gen. sing. *Dor.* pro **δίκης**.

δικάσης, 2. sing. a. 1. conj. act. verbi **δικάζω**, *jus dico*. Unde

δικάσιμος, ϗ, ὁ καὶ ἡ, in quo judicatur, aut jus dicere licet, judicio præstitutus.

δικαστολίη, ης, ἡ, *Ion.* pro **δικαστολία** in *Epigramm.* judicium, lis, caussa, controversia. A

δικαστόλος, ϗ, ὁ, judex, qui versatur circa jus ; (2) rex. Ex **δίκη** et **στολέω**, *versor*.

δικάσσαι, a. 1. inf. act. *Poët.* pro **δικάσαι**, a **δικάζω**.

δικαστήριον, ϗ, τὸ, forum judiciale ; (2) judicium ; (3) consessus judicum ; (4) tribunal.

δικαστηρίδιον, τὸ, *Dim.* a præc.

δικαστής, οῦ, ὁ, judex. A **δικάζω**.

δικαστικὸν, οῦ, τὸ, merces judicum, sportulæ judiciales. A **δικαστής**.

δικαστικός, ἡ, όν, ad judicem pertinens, judicialis, judiciarius ; (2) judicandi peritus.

δικαστικῶς, *adv.* judicum more, ut fit in judiciis. A **δικαστικός**.

δικάστρια, ας, ἡ, femina judex.

δικατάληκτος, ϗ, ὁ καὶ ἡ, dupliciter desinens. Ex **δίς** et **κατάληκτος**, *desinens*.

δικάω, idem quod **δικάζω**, *Herod.*

ΔΙ'ΚΕΛΛΑ, ης, ἡ, ligo, bidens, instrumentum rusticum. Hinc

δικελλίτης, ϗ, ὁ, qui ligone utitur, fossor.

δικέρως, ὁ καὶ ἡ, duo cornua, sive duos apices habens. Ex **δίς** et **κεραία**, *apex*.

δικέρως, ϗ, ὁ καὶ ἡ, bicornis. Ex **δίς** et **κέρας**, *cornu*.

δίκερως, ϗ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

δίκερως, ω, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

δικέφαλος, ϗ, ὁ καὶ ἡ, biceps. Ex **δίς** et **κεφαλή**, *caput*.

ΔΙ'ΚΗ, ης, ἡ, jus, justitia, fas ; (2) dea judiciorum præses, Dice ; (3) ritus, mos, consuetudo ; (4) dica, judicium, caussa, actio, lis ; (5) supplicium, pœna.

δικηγόρος, ὁ, causidicus, *Bud.*

δίκελον, ϗ, τὸ, imago, *proprie* statua Jovis. Ex **Διός** et **εἴκελον**, *simulacrum*. Vide **δείκελον**.

δίκησιν, dat. plur. *Ion.* pro **δίκαις**.

δίκησις, εως, ἡ, vindicta. A **δίκη**.

δικηόρος, ϗ, ὁ, juris defensor, *Epith.* Jovis ; *item* judicialis, v. c. dies ; *item* judex, ultor injuriæ alteri factæ.

δικλίδιον, ϗ, τὸ, liticula, controversiola. *Dim.* a **δίκη**.

δίκλειδος, ϗ, ὁ καὶ ἡ, utrimque clausus.

δίκλιδος, ϗ, ὁ καὶ ἡ, idem. A

δικλὶς, ίδος, ἡ, fores geminæ, valvæ bifores ; (2) quæ duplici clave obseratur. Ex **δίς** et **κλείω**, *claudo*.

δικογραφία, ας, ἡ, caussarum scriptio, seu concinnatio. A

δικογράφος, ϗ, ὁ, caussarum scriptor, qui orationes judiciales conficit, quas alii recitent. Ex **δίκη** et **γράφω**, *scribo*.

δικοδοσία, ας, ἡ, caussæ dictio. Ex **δίκη** et **δίδωμι**, *do*.

δίκοκκος, ϗ, ὁ καὶ ἡ, duplici grano prædituς. Ex **δίς** et **κόκκος**, *granum*.

δικολέκτης, ϗ, ὁ, caussidicus. Ex **δίκη** et **λέγω**, *dico*.

δικολογέω, ῶ, f. ήσω, caussas dico ; (2) judiciales præceptiones do.

δικολογία, ας, ἡ, de jure disceptatio. A

δικολόγος, ϗ, ὁ, caussidicus. Ex **δίκη** et **λέγω**, *dico*.

δίκολπος, ϗ, ὁ καὶ ἡ, duos sinus habens. Ex **δίς** et **κόλπος**.

δικόνδυλος, ϗ, ὁ καὶ ἡ, duos nodos habens, qui binis nodis adducitur. Ex **δίς** et **κόνδυλος**, *nodus et articulus digiti*.

δικορραφέω, ῶ, f. ήσω, caussas consuo, *Arist. Av.* 1441. A

δικορράφια, ἡ, causarum consarcinatio.

δικορράφος, ϗ, ὁ, caussarum consarcinator, calumniator. Ex **δίκη** et **ῥάπτω**, *suo*.

δίκορος, ϗ, ὁ καὶ ἡ, biceps. Ex **δίς** et **κόρση**, *caput*.

δικόρυμβος, ϗ, ὁ καὶ ἡ, binos corymbos, seu vertices habens. Ex **δίς** et **κόρυμβος**.

δικόρυφος, ϗ, ὁ καὶ ἡ, qui duplicem verticem habet ; (2) qui duplici est capillorum discrimine. Ex **δίς** et **κορυφή**.

δικόρυφος, ϗ, ὁ καὶ ἡ, duas carunculas concavas circa cirros habens ; (2) qui geminas cotylas capit. Ex **δίς** et **κοτύλη**.

δικόω, ῶ, f. ώσω, supplicio addicio. Apud *Cic.* **ἐδικώθησαν**. A **δίκη**.

δικραής, έος, ὁ καὶ ἡ, biceps. Ex **δίς** et **κεφάλαι**, *caput*.

δίκραιος, ϗ, ὁ καὶ ἡ, bicornis, bifidus.

δικραιότης, ητος, ἡ, q. d. bicornitas, bifiditas. A **δίκραιος**.

δικραιόω, in duas partes divido, bifidum facio.

δίκρειρος, ϗ, ὁ καὶ ἡ, biceps ; (2) bifidus ; (3) bicornis. Ex **δίς** et **κεραία**.

δίκρανον, ϗ, τὸ, fuscina.

δίκρανος, ϗ, ὁ καὶ ἡ, biceps. Hinc

δικρανόω, ῶ, f. ώσω, bifurcum reddo, biceps facio.

δικρᾶτὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, q. d. bipotens, divisum habens imperium. Ex **δίς** et **κρατέω**, *impero*.

δίκρεος, *contr.* **δίκρεως**, et **δικρέος**, *contr.* **δικρεῦς**, biceps, bifidus, bifurcus.

δικρέσσος, ὁ καὶ ἡ, geminam habens fimbriam, fimbriatus, cirratus. Ex **δίς** et **κρόσσος**, *fimbria*.

δίκρεστος, ϗ, ὁ καὶ ἡ, bis pulsans ; (2) qui utrimque impellitur. Ex **δίς** et **κρεστός**.

δίκρηνος, ϗ, ὁ καὶ ἡ, duos habens fontes aquæ salientis. Ex **δίς** et **κρηνός**.

ΔΙ'ΚΤΑΜΟΝ, vel **δίκταμνον**, ϗ, τὸ, et **δίκτομνος**, ϗ, ἡ, dictamnum, seu dictamnus, herba. *Angl.* DITTANY.

δίκτης, ὁ, indagator, inspector, defensor. A **δίζομαι**.

δικτυαγωγός, ὁ, ὁ, retiarius. Ex **δίκτυον** et **ἄγω**, *duco*.

δικτυάλωτος, ϗ, ὁ καὶ ἡ, reti captus, irretitus. Ex **δίκτυον** et **ἁλίσκω**, *capio*.

δικτυοβόλος. Vide **δικτυοβόλος**.

Δίκτυνα, Diana, **ἀπὸ τῶν δικτύων**, a retibus, quia venatrix.

δικτύδιον, ϗ, τὸ, reticulum, rete parvum. *Dim.* a **δίκτυον**.

δικτεύς, έως, ὁ, piscator retiarius. Ab eod.

δικτυοβόλος, ϗ, ὁ καὶ ἡ, qui rete jacit, piscator retiarius. Ex **δίκτυον** et **βάλλω**.

δικτυόβλητος, ϗ, ὁ καὶ ἡ, retium instar positus, reticulatus. Ex **δίκτυον** et **τίθημι**.

δικτυόκλωστος, ϗ, ὁ καὶ ἡ, in retia plexus, in retia fili modo intextus. Ex **δίκτυον** et **κλώθω**, *neo, nexo*.

ΔΙ'ΚΤΥΟΝ, ϗ, τὸ, rete ; (2) plaga, cassis ; (3) media cribri pars.

δικτυοπλόκος, ϗ, ὁ καὶ ἡ, qui retia texit. Ex **δίκτυον** et **πλέκω**.

δικτυοστοιός, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, qui retia conficit.

δικτυσλκὸς, ἕ, ὁ, qui rete trahit, piscator retiarius. Ex **δίκτυον** et **ἕλκω**, *traho*.

δικτυόω, ῶ, fut. ώσω, ad retis formam compono et fabrico, reticulatum facio. A **δίκτυον**.

δικτυώθης, ες, et

δικτυωτός, ἡ, όν, reticulatus. A **δικτυόω**.

δίκυελος, ὁ καὶ ἡ, binas rotas habens, sc. currus : unde et pro carpento tali dicitur.

ΔΙ'ΚΩ, jacio, dejicio.

δίκωλος, ϗ, ὁ καὶ ἡ, bimembris. Ex **δίς** et **κῶλον**, *membrum*.

δικωπία, ας, ἡ, scapha, quæ duobus tantum remis agitur. A

δίκωπος, ϗ, ὁ καὶ ἡ, duos remos habens. Ex **δίς** et **κώπη**, *remus*.

διλήκυθλον, ϗ, τὸ, gemina lecythus, binæ lecythi. Ex **δίς** et **λήκυθος**, *lecythus*.

δίλημμα, ατος, τὸ, dilemma, syllogismus ab utraque parte feriens adversarium, syllogismus cornutus, complexio. Ex **δίς** et **λῆμμα**, quod est a **λαμβάνω**, *sumo*.

διλογέω, ῶ, f. ήσω, bis idem dico.

διλογία, ας, ἡ, sermonis ambiguitas ; (2) duplex vocis in eodem loco significatio. *Figura Gram.*

δίλογος, ϗ, ὁ, bilinguis, fallax.

δίλογχος, ϗ, ὁ καὶ ἡ, duas gestans lanceas. Ex **δίς** et **λόγχη**, *lancea*.

δίλοφος, ον, duas cristas, item duplicem verticem habens.

διλοχία, ας, ἡ, dupliris decuria. Ex **δίς** et **λόχος**, *decuria*.

διμάχαι, οἱ, duplicem pugnam committentes, qui equites et pedites depugnant, prout necessitas exigit. Ex **δίς** et **μάχομαι**, *pugno*.

διμάχαιρος, ον, duobus gladiis armatus.

διμέδιμνον, ϗ, τὸ, mensura capiens duos modios. Ex **δίς** et **μέδιμνος**.

διμερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, bipartitus, bimembris. Ex **δίς** et **μέρος**, *pars*.

διμερῶς, *adv.* bipartito. A **διμερὴς**.

διμέτρητος, ον, duas amphoras capiens.

δίμετρος, ϗ, ὁ καὶ ἡ, duas habens seu continens mensuras, qui duabus mensuris seu dimensionibus constat. Ex **δίς** et **μέτρον**.

διμετώπος, ϗ, ὁ καὶ ἡ, bifrons ; (2) anceps.

δίμηνος, ϗ, ὁ καὶ ἡ, bimestris. Ex **δίς** et **μήν**.

διμήτωρ, ορος, ὁ, duas matres habens. Ex **δίς** et **μήτηρ**.

δίμιτος, ϗ, τὸ, duplici zona cinctum ; (2) duplex germen. Ex **δίς** et **μίτος**.

διμναίος, αία, αῖον, qui duarum minarum est, duarum minarum pretium æquans. Ex **δίς** et **μνᾶ**, *mina*.

δίμοιρος, έος, ὁ καὶ ἡ, duas habens partes. Ex **δίς** et **μοῖρα**, *pars*. Hinc

διμοιρία, ας, ἡ, duæ partes, duplum ; (2) bes in hæreditatibus ; (3) cohors dimidia in militia.

διμοιρίτης, ϗ, ὁ, qui duplam portionem capit, cui duplex portio, dupla annona, duplum stipendium datur ; (2) qui **δημοιρίαν** præest.

δίμοιρος, ϗ, ὁ καὶ ἡ, idem quod **διμοιρής**.

δίμορφος, ϗ, ὁ καὶ ἡ, biformis. Ex **δίς** et **μορφή**.

δίμορφωτος, ον, biformis, *Man.* A **μορφή**.

δίμυξος, ϗ, ὁ καὶ ἡ, duo ellychnia habens. Ex **δίς** et **μύξα**, *ellychnium*.

δινάζω, in gyrum agor, vorticosus sum, ut τόπος **δινάζων**, gurges.

δινάιος, α, ον, idem quod **δινήεις**, *Ep.*

δίνασε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* et *Dor.* pro **ἐδίνησε**.

δινέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro **δινεῖν**.

δινεύσετ' pro **δινεύσετε**, *volutabat se*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro **ἐδίνευε**.

δίνευμα, τὸ, circumactio in gyrum.

δινεύω, f. εύσω, instar vorticis circumago, gyro, verso ; (2) verser, moveo me, voluto me. A **δίνη**.

δίνέω, ῶ, f. ήσω, idem et ab eod. **Δημήτερος ἰερὸν ἄκτὴν δινέμεν**, *Hesiod. Op.* 596.

ΔΙ'ΝΗ, ης, ἡ, vortex ; (2) æris turbo.

δινήεις, εσσα, εν, *Gen.* εντος, έσσης, εντος, vorticosus. A **δίνη**.

δίνησις, εως, ἡ, in vorticem seu gyrum circumactio. A **δινέω**.

δῖνος, ϗ, ὁ, vortex ætherius, turbo ; (2) gyrus ; (3) vertigo ; (4) saltationis genus ; (5) vasculi species ; (6) area, in qua fruges teruntur. A **δίνη**.

δίνω, idem quod **δινέω**.

δινώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, turbineus, vorticibus plenus. A **δίνη**.

δινώεις, εσσα, εν, vorticosus, *Eur.*

διωτὸς, ἡ, όν, turbinatus, tornatus ; (2) tessellatus ; (3) rotundus. A **δινόω**.

δίξοος, ϗ, ὁ καὶ ἡ, bifidus, bifurcus. Ex **δίς** et **ξέω**, *rado, scalpo*.

δῖξός, ἡ, όν, geminus, *Ion.* pro **δισσός**.

διό, *conj.* ideo, propterea, proinde, quamobrem. Ex **διά**, et **ὅ**, *quod*.

διόβλητος, ϗ, ὁ καὶ ἡ, a Jove tactus, seu fulmine ictus. Ex **Ζεύς**, *Gen.* **Διός**, et **βάλλω**, *jacio*. Unde

διόβολος, ϗ, ὁ καὶ ἡ, a Jove missus.

διογενήτωρ, ορος, τὸ, Jovis parens, Jovis natalis.

διογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, e Jove genitus, s. ortus ; (2) generosus, divus, nobilissimus. Ex **Διός** et **γένομαι**, *nascor*.

διογένητος, ϗ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

διογκόω, ῶ, f. ώσω, tumefacio, inflo, tumidum reddo ; **διογκόομαι**, ῶμαι, turgeo.

διόγκωσις, εως, ἡ, tumefactio. A **διογκόω**.

διόγνητος, ϗ, ὁ καὶ ἡ, idem quod **διογένητος**.

διοδεία, ας, ἡ, et **διόδευσις**, εως, ἡ, transitus.

διοδεύσιμος, ϗ, ὁ ἡ, pervius, permeabilis. A

διοδεύω, fut. εύσω, iter facio per, transeo. **Διώδευε κατὰ πόλιν καὶ κώμην**, *Luc.* 8, 1. **Διοδεύσαντες δὲ τὴν Ἀμφίπολιν**, *Act.* 17, 1. Ex **διὰ** et **ὁδεύω**.

διοδοιτοφέω, fut. ήσω, permeo. Ex **δίοδος** et **πείρω**, *transeo*.

διόδος, ᾰ, ἡ, transitus. Ex διὰ et ὁδός.
δίοζος, ὁ, ᾗ, ὁν, duos ramos habens. Ex δίς et ὄζος, *ramus*.
Διόθεν, *adv.* a Jove. A Ζεύς, *Gen.* Διός.
διογμος, ὁ, reclusio, ap. *Æsch.* (*si locus sanus, Ern.*). *Ch.* v. 24. ubi legendum videtur διύγμος.
διόγνῡμι, fut. ξω, aperio, pando, resero. Ἀλλὰ τὰς γναθους διόγνυτε, *Arist. Conc.* 849. Ex διὰ et οἴγω, *aperio*.
διόγω, f. ξω, idem et ex iisd. Βοᾶ διογεῖν κλεῖθρα, *Soph. Œd. Tyr.* 1296:
διοδαΐνω, intumesco, inturgesco; (2) intumesco ira; (3) emano, erumpo.
διοδέω, ῶ, f. ήσω, intumesco. Διοιδέσαι φλέβες, *Aret.* Διωδηκει ἐκ τῆς φαρμακοποσίας τὰ σπλῆνα, *Luc.*
διοδής, ές, ὁ καὶ ἡ, tumidus, turgidus.
διοιζέω, ῶ, f. ήσω, seorsim habito; (2) rego, administro; (4) instituo. Διοιζεῖν τὴν πόλιν, τὰ πρὸς τὴν πόλιν, τὸν βίον· τεραυοίας διοικῆται, administrantur.
διοικήσαι, a. 1. inf. act.
διοίκησις, εως, ἡ, administratio, moderatio; (2) quævis provincia, in qua præses jus dicit et conventus habet; (3) administratio multarum provinciarum; apud *Scriptores Ecclesiasticos*, diœcesis. A διοικέω. Unde
διοικητής, ῆς, ὁ, administrator, procurator, *impr.* fisci.
διοικήτειρα, ᾱ, promacondo, cellæ penuariæ præposita.
διοικίζω, f. ίσω, dissocio, incolas dispergo, sparsim colloco.
διοικοδομέω, fut. ήσω, ædificando separo et discrimino.
διοικονομέω, ῶ, f. ήσω, persevero regendo.
διοικῦντας, acc. plur. præs. part. act. *contr.* pro διοικέοντας, a διοικέω.
διοινοχέω, vinum ministro convivis.
διοινόω, ῶ, f. ώσω, vino refercio. Ex διὰ et οἶνος, *vinum*.
διοίξις, εως, ἡ, apertio, patefactio. A διοίγω.
διοίσω, 1. s. f. 1. ind. act. v. διαφέρω, *differo*.
διοιστεύω, f. εύσω, sagittam mitto per, jaculor.
διοιστρέω, vehementi cupiditate ac prope insana incendo.
διοιχνέω, ῶ, f. ήσω, pererro, permeo. Διοίχνει δυσφάτους αἰνιγμάτων οἴμας, *Lycurg.* 10.
διοίχομαι, f. οἰχήσομαι, pereo, intereo.
διόκτυπος, ὁ, fulmine ictus.
διολυσις, ἡ, remissio.
διολισθαίνω, labor per; (2) dilabor e manibus; (3) labor, cado.
διολισθέω, ῶ, f. ήσω, idem. Διολισθεῖν τὰς χρήσας, *Arist. Nub.* 433.
διολκή, ῆς, ἡ, distractio, tractio per. A διέλκω, *distraho*.
Δίολκος, ᾰ, ὁ, tractus in Isthmo Corinthiaco, ubi naves ex Ionio in Ægæum et vicissim trahebantur. Ab eod.
διόλλῡμι, s. διολλύω, f. ολέσω, p. ολώλεκα, disperdo. Τὸ κάλλος αὐτῆς τὸν βίον διώλεσε, *Soph. Trach.* 472.
δίολος, ὁ καὶ ἡ, perpetuus.
διόλυ, *adv.* perpetuum, *Gl. V.*
διομαλίζω, f. ίσω, complano, lævigo, æqualem reddo.
διομαλύνω, idem.
διοιμβρος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, imbre madidus; (2) madidus. Ex διὰ et ὄμβρος, *imber*.
διόμνῡμι, f. ομόσω, vel ομοῦμαι, dejero; (2) juro; (3) jurejurando adfirmo.
διομνύω, idem. Ex διὰ et ὀμνύω, *juro*.
διομολογέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, confiteor; (2) paciscor, ex pacto promitto; (3) constituo; (4) adfirmo; (5) transigo; (6) decido; (7) a te contendo, ut hoc fateris. Διομολογησάμεθα τὴν δικαιοσύνην ἀρετὴν εἶναι, *Plat.*
διομολόγησις, ἡ, confessio, pactum, transactio.
δίον, 1. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔδιον, a δίω.
διονομάζω, f. άσω, denomino, appello. Hinc διωνομασμένος, celeber, in utramque partem.
διονύσια, ων, τὰ, sacra bacchica, bacchanalia. A Διόνυσος, *Dionysus*, s. *Bacchus*.
διονυσιάζω, f. άσω, bacchanalia ago, festum Bacchi celebro. Ab eod.
διονυσιακὸς, ἡ, ὸν, Bacchicus, Bacchanalis.
διονυσιάς, άδος, ἡ, herba quædam. Ab eod.
Διονύσιον, ᾰ, τὸ, templum Bacchi. Ab eod.
Διονύσιος, ία, ιον, Bacchicus. Ab eod.
διονυσισκος, ᾰ, ὁ, q. d. Bacchulus; (2) ossea eminentia, quæ prope tempora nascitur. *Dim.* ab eod.
ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ᾰ, ὁ, Dionysus, Bacchus.
διόπαις, αιδος, ὁ, Jovis filius. Ex Ζεὺς, *Gen.* Διὸς et παῖς, *filius*.
διόπεμπτος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, a Jove missus. Ex Ζεὺς, Διὸς, et πέμπω, *mitto*.
διόπερ, *conjunct.* quapropter, quare, proinde, idcirco. Ex διὰ, *propter*, et ὅπερ, *quod*.
διοπετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, a Jove delapsus, de cœlo descendens. Ex Ζεὺς, Διὸς et πίπτω.
διοπομπέομαι, οῦμαι, expio, ablego, procul amando, exigo, et procul amoveo, rejicio, negligo. Ex Διὸς, *Jovis*, et πομπὴ, *missio*.
δίοπος, ᾰ, ὁ, administrator, inspector; (2) curator navis; (3) rex, *Æschyl.* in *Pers.* 44. Vide *Eust.* ad *Il.* 2. et *Od.* 17. A δίομαι.
διόπος, ὁ καὶ ἡ, qui habet duo foramina. Ex δίς et ὀπὴ, *foramen*.
διοπτεύω, f. εύσω, inspicio, curo, custodio, *impr.* navem; (2) speculor, exploro. Ex διὰ et ὀπτομαι, *video*.
διοπτὴρ, ῆρος, ὁ, inspector; (2) dispensator; (3) excubitor; (4) instrumentum geometricum, cujus ope rerum altitudo æstimatur. A διόπτομαι.
διόπτης, ᾰ, ὁ, qui pervidet, et prospicit, inspector. Ab eod.
διόπτομαι, f. όψομαι, pervideo, perspicio.
διόπτρα, ας, ἡ, dioptra, instrumentum geometricum; (2) instrumentum librandis aquis aptum; (3) speculum matricis. A διόπτομαι.
διοπτευτὸς, ἡ, ὸν, ad spectanda remotiora aptus.
διοράω, *contr.* pro διοράειν, a διοράω.
διορατικὸς, ἡ, ὸν, perspicax. A διοράω.
διοράω, ῶ, transpicio; (2) perspicio; (3) internosco. Διοραᾷν πρός τινα, *Isocr.*
διοργάνωσις, εως, ἡ, partium instrumentalium in corpore humano coagmentatio. Ex διὰ et ὄργανον, *instrumentum*.
διοργίζω, f. ίσω, ira accendo vel inflammo.
διόργυιος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, duas ulnas longus. Ex διὰ et ὄργυια.
διορθεύω, recte quid facio.
διορθόω, ῶ, f. ώσω, corrigo, emendo. Διορθῶμεν τὸ χρέος, reddo, *Phal.* Hinc
διόρθωμα, ατος, τὸ, correctio, emendatio.
διορθῶν, *corrigens*, *contr.* pro διορθόων, a διορθόω.
διόρθωσις, εως, ἡ, idem, vel ipsa corrigendi vel emendandi actio, membri luxati repositio. Ab eod. Unde
διορθωτὴς, οῦ, ὁ, corrector, qui emendat.
διορθωτικὸς, ἡ, όν, qui corrigere potest.
διορίαι, αϛ, ἡ, definita et præscripta dies; (2) discrimen. A δίορος. Unde
διορίζω, f. ίσω, disterimino; (2) extermino; (3) definio, distinguo; (4) explico, explano disserendo; (5) statuo, decerno, adfirmo, *quo sensu* (2. 3.) *et in med. dicitur*. Δικαιότατον διορίζεσθαι περί τινος, *Isocr.* Hinc
διόρισμα, ατος, τὸ, distinctio, definitio.
διορισμὸς, οῦ, ὁ, idem et ab eod.
διορισμένως, *adv.* distincte, definite.
διόρῡμαι, procedo. Ex διὰ et ὄρνυμι.
δίορος, ᾰ, ὁ, diremptor, discriminator. Ex διὰ et ὄρος, *terminus*.
δίορυφος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, duplici tecto instructus, duplicem concamerationem, vel contignationem habens. Ex δίς et ὄροφος.
διορύσσω, vel διορρύσσω, f. ώσω, in serum converto, in serosam qualitatem muto.
διόρρυσις, ἡ, idem quod διόρυσις.
διορυχὴ, ῆς, ἡ, fossa, perfossio. A διορύττω.
διορυχῆναι, a. 2. inf. pass. verbi διορύσσω.
διόρυγμα, ατος, τὸ, fossa per aliquem locum ducta; (2) fovea. Ab eod.
διορύσσω, vel διορύττω, f. ξω, perfodio. Ὅπου κλέπται ἢ διορύσσουσι καὶ κλέπτουσι, *Matt.* 6, 19.
διορχέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, persalto, usque ad finem salto, desalto; (2) peritia saltandi cum aliquo certo.
διόρωσις, εως, ἡ, conversio in serum.
Δίος, *Jovis*, gen. sing. a Ζεὺς, *Jupiter*.
δῖος, δῖα, δῖον, a Jove oriundus; (2) divus, (3) generosus. A Ζεὺς, *Gen.* Διός.
διόσδοτος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, a Jove datus. Ex *Gen.* Διὸς et δίδωμι, *do*.
διοσημείαι, vel διοσημίαι, αϛ, ἡ, signum a Jove datum; (2) prodigiosa tempestas; (3) prodigium, ostentum. Ex Ζεὺς, Διὸς, et σημεῖον, *signum*.
Διόσκοροι, ων, οἱ, Jovis filii, Castor et Pollux; (2) reges. Ex Ζεὺς, Διὸς, et κόρος.
Διόσκυροι, ων, οἱ, iidem; (2) apostemata sub auribus emergentia (παρῳτίδες) in gravi morbo salutem indicantia.
διόσμος, ᾰ, ὁ, vis illa, quæ odorum sensum ad odoratum transmittit. Ex διὰ et ὀσμὴ, *odor*.
διόσπυρα, et διόσπυρον, genus cerasi, *Theophrast. Hist. Plant.* 3, 13. Est etiam diospyron alio nomine lithospermon dicta herba. *Plin.* 27. § 74. c. 11. *Angl.* STONECROP.
διόσσος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, ex gemino constans osse. Ex δίς et ὀστέον, *os*.
διοσφραίνω, odore (s. suavi, s. fœdo) perfundo, imbuo; *unde* inquino fœdis sordibus.
διότι, *conjunctio*, quoniam, quamobrem, quare. Ex διὰ, *propter*, et ὅτι, *quod*.
διοτρεφέσσι, dat. pl. *Ion.* pro διοτρεφέσι, a διοτρεφής.
διοτρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, a Jove nutritus, Jovis alumnus. Ex Ζεὺς, *Gen.* Διὸς, et τρέφω, *alo, nutrio*.
διυφέω, ῶ, fut. ήσω, permingo, permeio. Hinc
διυφητικὸς, ἡ, ὸν, vim habens urinam ciendi.
διοχέτεια, ᾱ, aquæ deductio.
διοχετεύω, f. εύσω, per canalem aquam deduco, aquam per tubam duco.
διοχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, quo duo vehi possunt. Ex δίς et ὄχος, *currus*.
διοχλέω, ῶ, f. ήσω, turbo, molestiam exhibeo, molestus sum.
διοχλίζω, idem quod ὀχλίζω.
διοχυρόω, ῶ, f. ώσω, munio, firmo.
δίοψ, οπος, ὁ, dispensator, *Hes.* A διόπτομαι. Hinc
δίοψις, εως, ἡ, transpectus; (2) perspectio.
δίπαις, δος, ὁ καὶ ἡ, duorum liberorum parens; (2) bis puer.
διπάλαισος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, duorum palmorum, bipalmis. Ex δίς et παλαιστὴ, *palmus*.
δίπαλτος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, qui utrimque vibrari potest; (2) utrimque telum vibrans, bina tela tenens; (3) ambidexter. Ex δίς et πάλτὸς, *vibratus*.
διπάλτως, *adv.* utrimque vibrando telum; (2) ambabus manibus, totis viribus.
δίσπυχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, bicubitalis. Ex δίς et πῆχυς, *cubitus*.
διπλάζω, f. άσω, geminus sum; (2) duplico. A διπλόος.
δίπλαξ, ᾰκος, ἡ, læna duplicata; (2) ὁ καὶ ἡ, duas habens crustas. Ab eod. vel etiam ex δίς et πλάξ, *crusta*.
διπλασιάζω, f. άσω, duplico, gemino.
διπλασιασμὸς, οῦ, ὁ, duplicatio; (2) Figura grammatica, qua litera geminatur.
διπλάσιος, ία, ιον, duplo major; (2) duplex, geminus. A διπλόος.
διπλασίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, duplex. Ab eod.
διπλεθρον, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, spatium duorum jugerum; (2) duo jugera. Ex δίς et πλέθρον.
δίπλεθρος, ον, duo jugera æquans.
διπληθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, duplicatus, bis plenus. Ex δίς et πλήθω, *impleo*.
διπλῆρης, ες, plenus, refertus, *Nic.*
διπλόη, ῆς, ἡ, duplicitas; (2) fraus, versutia, deceptio; (3) obscuritas. A διπλόος.
διπλοίματος, ον, duplicato pallio utens.
διπλοΐζω, duplico, ap. *Æsch.* (*si lectio sana, Ern.*) *Ag.* v. 844.
διπλοῖς ἴδος, ἡ, læna duplicata; (2) toga Rom. quæ totum hominem ambit; (3) pallium; (4) chlamys. Ab eod.
ΔΙΠΛΟΌΣ, ῆ, fut. διπλόη, ῆ, n. διπλόον, ῆν, duplex, duplus; (2) versipellis, versutus; (3) magnus.
διπλοσήμαντος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, duas habens significationes. Ex διπλόος et σημαίνω.
διπλόω, ῶ, fut. ώσω, duplico. Διπλώσατε αὐτῇ διπλᾶ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς, *dpoc.* 18, 6.
δίπλωμα, ατος, τὸ, diploma, literæ principum, vulgo *patentes*; (2) vas duplex.
δίπλωσις, εως, ἡ, duplicatio. A διπλόω.
δίπνοος, ον, duo spiracula habens.
διποδία, ἡ, genus saltationis Laconicæ; (2) dimensio versuum per duos pedes, v. c. qui Hexameter vulgo dicitur, κατὰ διποδίαν est trimeter, ut et senarius Iambicus.
διποδισμὸς, οῦ, ὁ, idem.
διποδιάζω, f. ξω, salto per διποδίαν.

διπλάσιος, ία, ιον, qui duobus modis dicitur, bifarius; (2) duplex, geminus. Ex δίς et φάσις, a φάω, dico, aio.

διφάσιος, ία, ιον, qui duobus modis dicitur. Ex δίς et φάω, dico.

διφάτος, η, ὁ καὶ ἡ, qui duobus modis dicitur. Ex δίς et φάω, dico.

ΔΙΦΑ΄Ω, ῶ, quæro, vestigo. Τεὴν διφῶσα καλιὴν, *Hesiod. Op.* 372. Hinc

διφήτωρ, ορος, ὁ, quæsitor, investigator.

ΔΙΦΘΕ΄ΡΑ, ας, ἡ, pellis, exuvium; (2) vestis coriacea; (3) membrana, in qua scribitur.

διφθερίας, ου, ὁ, qui gestat διφθέραν.

διφθέριον, ου, τὸ, ulcus quoddam. Ab eod.

διφθερίτης, ου, ὁ, idem quod διφθερίας.

διφθερίτις, ίδος, ἡ, femina, quæ vestem coriaceam gestat. A διφθερίτης.

διφθεροπώλης, ου, ὁ, qui pellibus negotiatur.

διφθερόω, ῶ, f. ώσω, pelle obtego, corio intego. A διφθέρα.

διφθογγίζω, per diphthongum scribo aut pronuncio.

διφθογγικός, ή, όν, per diphthongum scribo.

διφθογγος, ου, ὁ καὶ ἡ, duplicem sonum habens; (2) ἡ, duæ vocales in unum sonum conflatæ, Diphthongus. Ex δίς et φθόγγος.

διφορέω, ῶ, f. ήσω, biferus sum, bis fructum fero. Hinc

διφόρησις, ή, differentia, discrimen.

δίφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, biferus, bis anno fructum ferens. Ex δίς et φέρω, *fero*.

δίφραξ, ακος, ἡ, sella. A δίφρος.

διφρώς, άδος, ἡ, idem et ab eod.

διφρία, ας, ἡ, aurigatio, currus agitatio vel circumagitatio. A διφρεύω.

διφρελάτειρα, ἡ, currus agitatrix.

διφρευτής, οῦ, ὁ, auriga, currus, seu bigarum agitator, rector plaustri. Ab eod.

διφρεύω, f. εύσω, curru aut bigis vehor; (2) aurigor, moderor currum. A δίφρος.

διφρηλασία, ας, ἡ, currus agitatio, aurigatio. Ex δίφρος et ἐλαύνω, *agito*. Unde

διφρηλάτης, ου, ὁ, currus agitator, auriga.

διφηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui sella lecticaria aliquem gestat. Ex δίφρος et φέρω, *fero*, *gesto*.

διφρίσκος, ου, ὁ, sellæ curulis auriga. *Dim.* a δίφρος.

δίφροντις, ὁ καὶ ἡ, animi dubius.

διφροπηγία, ας, ἡ, vehiculorum fabrica, sellarum fabricatio. Ex δίφρος et πήγνυμι.

ΔΙ΄ΦΡΟΣ, ου, ὁ, locus in curru, in quo parabates et auriga sedebant; (2) bigæ; (3) sella.

διφρηλατέω, ῶ, f. ήσω. currum traho. "Αντυγα διφρηλατεῖ, *Epigr.* Ex δίφρος et ἐλαύω.

διφρηγία, ας, ἡ, bigarum seu sellarum fabricatio. Ex δίφρος et ἔργον, *opus*.

διφροφορέω, ῶ, f. ήσω, curru veho. A διφροφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui sella lecticaria aliquem gestat. Ex δίφρος et φέρω, *fero*.

διφυγής, έος, ὁ καὶ ἡ, bis tostus, qui bis torretur. Ex δίς et φρύγω, *torreo*.

διφυής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui duas habet naturas; (2) bipartitus, geminus. Ex δίς et φυή.

διφυΐα, ας, ἡ, bifida partitio. A διφυής.

δίφυλλος, ον, ὁ καὶ ἡ, bina folia habens, bifolius. Ex δίς et φύλλον, *folium*.

διφωνέω, ῶ, ὁ καὶ ἡ, duplicem habens vocem; (2) duplici voce loquens, bilinguis. Ex δίς et φωνή, *vox*.

διφῶσα, part. *contr.* pro διφάσασα, a διφάω.

διχα, *adv.* bifariam, dupliciter, divisim; (2) sine, absque, seorsim. A δίς.

διχάζω, f. άσω, in duo divido, separo; (2) dissidere facio. Ἦλθον γὰρ διχάσαι ἄνθρωπον κατὰ πατρὸς αὐτοῦ, *Matth.* 10, 35. A δίχα.

διχαίνω, idem.

διχαστὴς, ῆρος, ὁ, unus dentium quatuor anteriorum. A διχάζω, quoniam dentes isti cibum dividunt.

διχῆ, *adv.* divisim, bifariam, dupliciter.

διχηλεύω, fut. εύσω, ungulam bisulcam habeo.

διχηλέω, ῶ, f. ήσω, idem. A

διχηλος, η, ὁ καὶ ἡ, in duas chelas fissus; (2) ungulam habens bisulcam; (3) bisulcus, bifidus. Ex δίς et χηλή.

διχθὰ, dupliciter, bifariam. A δίχα.

διχθάδιος, ία, ιον, duplex. A διχθὰ.

διχθάς, άδος, ἡ, duplex. Ab eod.

διχίτων, ὁ καὶ ἡ, duabus tectus tunicis. Ex δίς et χιτών.

διχόβουλος, η, ὁ καὶ ἡ, discors, dissentiens. Ex δίχα et βουλή, *voluntas*.

διχογνωμέω, ῶ, f. ήσω, dissentio animo, du-

διτόδιαῖος, αία, αῖον, bipedalis, bipedaneus.

διτολίτης, η, ὁ, gemina urbe utens, *Man.*

διτολος, η, ὁ καὶ ἡ, bis versus seu aratus. Ex δίς et τολέω, *verso*.

δίτορος, η, ὁ καὶ ἡ, duas vias seu duos meatus habens. Ex δίς et πόρος, *meatus*.

διτότἄμος, ον, duo flumina habens, qui a duobus fluminibus alluitur.

δίτους, οδος, ὁ καὶ ἡ, bipes. Ex δίς et πούς, *pes*.

διτρόσωπος, η, ὁ καὶ ἡ, biceps, bifrons, anceps. Ex δίς et πρόσωπον.

δίτρυμνος, η, ὁ καὶ ἡ, duplicem puppim habens. Ex δίς et πρύμνα, *puppis*.

δίτρωρος, η, ὁ καὶ ἡ, duplicem proram habens. Ex δίς et πρώρα, *prora*.

δίπτερος, η, ὁ καὶ ἡ, bipennis, binas alas sive pennas habens. Ex δίς et πτερὸν, *ala*.

διπτέρυξ, υγος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

δίπτυξ, υχος, ὁ καὶ ἡ, duplex. Ex δίς et πτύσσω, *plico*.

δίπτυχα, *adv.* dupliciter. A δίπτυχος.

δίπτυχος, η, ὁ καὶ ἡ, duplex, geminus. Hinc δίπτυχον δελτίον, pugillaris duplicatus. A δίπτυξ.

δίπυλος, duas portas habens.

διπύρηνον, η, τὸ, instrumentum chirurgicum, specillum, duo capita habens, aversa parte, et in summa cuspide, velut nucleos. A

διπύρηνος, η, ὁ καὶ ἡ, duos nucleos habens; (2) qui interiore ligno geminus est. Ex δίς et πυρὴν, *nucleus*.

διπυρίτης, ὁ, bis coctus, *Epith.* panis.

δίπυρος, η, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex δίς et πῦρ.

ΔΙΡΚΑΙ΄Α, vel κιρκαία, ας, ἡ, herba quædam.

δίρραβδος, ον, duabus lineis descriptus, notatus.

δίρρυθμος, ον, duos rhythmos habens.

δίρρυμος, η, ὁ καὶ ἡ, duos temones habens. Ex δίς et ῥυμὸς, *temo*.

ΔΙ΄Σ. *adv.* bis, quod in compositis sequente Vocali vel Diphthongo σ fere retinet, sequente Consona vero plerumque amittit, v. gr. δίσκτος, bissextus, δίτυς, bipes. Sed dicitur tamen etiam δὶς βῆς, pro δίσβηος, et δισθανὴς, pro διθανής.

Δίς, Διὸς, ὁ, Jupiter, sed pro hoc Nominativo in usu est Ζεύς.

δισαλία, impuritas. A δεῖσα, *stercus*.

δισάρπαγος, ον, bis raptus, *Lyc.*

δισεγγόνη, ης, ἡ, atneptis. A δισέγγονος.

δισέγγονος, η, ὁ καὶ ἡ, atnepos. Ex δίς et ἔγγονος, *nepos*.

δίσεκτος, η, ὁ καὶ ἡ, bissextus.

δισεξάδελφος, consobrinus, patruelis.

δίσευνος, η, ὁ, qui duas habet uxores. Ex δίς et εὐνὴ, *cubile*.

δίσεφθος, η, ὁ καὶ ἡ, bis coctus, recoctus.

δίσημος, ον, duplicem significationem habens.

δισθάνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, bis moriens. Ex δὶς et θνήσκω, *morior*.

δισσεὺς, έως, ὁ, cometa quidam. A δίσκος.

δισσεύω, f. εύσω, disco ludo, discum jacio.

δισσέω, ῶ, f. ήσω, idem et ab eod.

δίσσημα, τὸ, quod jaculamur, projicimus, ut δίσκον.

δίσσκηπτρος, ον, duo sceptra tenens.

δίσσιος, ον, perumbrosus.

δισσήσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro δισκήσας, a δισκέω.

δισσοβολία, ας, ἡ, disci jactus. A δισσοβόλος.

δισσοβόλος, η, ὁ, disci jaculator. Ex δίσκος et βάλλω, *jacio*.

ΔΙ΄ΣΚΟΣ, η, ὁ, discus, orbis ferreus, ligneus, saxeus, vel plumbeus, quem exercendi corporis caussa jacere solebant olim; (2) orbis solis; (3) vas in quo cibaria apponuntur, patina, quadra; (4) speculum.

δίσκαρα, terminus, qui disci jactu comprehenditur. Ex δίσκος et *Ionico* ἔρος, pro ὅρος, *terminus*.

δισκοφόρος, ου, ὁ, discum ferens.

δισμύριοι, αι, α, bis decies mille, viginti millia; repetitur et δισμύριος, α, ον.

δίσπαπος, η, ὁ, atavus. Ex δὶς et πάππος, *avus*.

δισσιθαμαῖος, αία, αῖον, idem quod

δισσίθαμος, η, ὁ καὶ ἡ, duas spithamas longus; (2) duos dodrantes altitudine æquans. Ex δὶς et σπιθαμὴ, *spithama*.

δισσόνδειος, η, ὁ, geminus, vel duplex spondeus.

δίσσαι, *dual.* n. pl. f. g. a δισσός.

δισσαχῆ, et δισσαχῇ, *adv.* bis. A δισσός.

δισσάρχης, ου, ὁ καὶ ἡ, princeps vel rex geminus. Ex δὶς et ἄρχων, *princeps*.

δισσεύω, f. εύσω, duplex sum. A δισσός.

δισσολογέω, vel διττολογέω, ῶ, f. ήσω. geminato verbo loquor; (2) bis dico; (3) duobus modis effero. Ex δισσὸς et λέγω.

δισσολόγιστος, ον, quod duobus modis pronunciatur, scribitur.

δισσολόγος, ον, gemino sermone utens, *Man.*

δισσὸς, ἡ, ὁν, διττὸς, ὴ, όν, duplex, geminus. A δίς.

δισσυλλαβία, ἡ, duæ syllabæ.

δισσύλλαβος, η, ὁ καὶ ἡ, duabus constans syllabis.

δισσυλλαβῶς, *adv.* per duas syllabas.

δισσυμπωνέω, ῶ, f. ήσω, duarum sum Consonantium. A

δισσύμφωνος, η, ὁ καὶ ἡ, qui duarum est Consonantium.

δισσῶς, *adv.* dupliciter, iterum.

δίσταγμος, ου, ὁ, dubitatio. A δισταζω.

διστάδιος, ον, duo stadia æquans.

ΔΙΣΤΑ΄ΖΩ, f. άσω, dubito, ambigo. Ὀλιγόπιστε, εἰς τί ἐδίστασας; *Matt.* 14, 31.

δισταικτικὸς, ἡ, όν, dubitativus.

δίστἄκτος, ου, ὁ, dubitatio. A δισταζω.

δισταικτικὸς, ἡ, όν, dubitativus. Ab eod.

δίσταμος, ον, bilibris; (2) duplum ponderans.

δισταφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, bis sepultus. Ex δὶς et θάπτω, *sepelio*.

δίστεγία, ας, ἡ, duplex tectum, vel domicilium duobus tectis seu contignationibus duabus instructum. A

δίστεγος, η, ὁ καὶ ἡ, duas contignationes habens. Ex δὶς et στέγη.

δίστίχος, η, ὁ καὶ ἡ, duos ordines habens; (2) ex duobus versibus constans.

δισυχία, ας, ἡ, duplex ordo, bini ordines. A

δίσυχος, η, ὁ καὶ ἡ, idem quod δίστιχος.

δίσχοος, η, ἡ, quæ bis peperit. Ex δὶς et τίκτω, *pario*.

δίσωλος, ον, geminus.

δισωμέω, bilinguis sum.

δίσωμος, η, ὁ καὶ ἡ, geminum os habens; (2) anceps, acutus; (3) duo habens ostia.

δισύλλαβος, η, ὁ καὶ ἡ, idem quod δισσύλλαβος.

δισχιδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, bifidus. Ex δὶς et σχίζω, *findo*.

δισχίλιοι, αι, α, bis mille, duo millia.

δίσχωλος, η, ὁ καὶ ἡ, utroque claudicans pede. Ex δὶς et χωλὸς, *claudus*.

δισώματος, η, ὁ ᾗ, bicorpor. Ex δὶς et σῶμα, *corpus*.

δίσωμος, η, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

διτάλαντος, duo talenta ponderans.

διτοκέω, ῶ, f. ήσω, bis pario; (2) gemellos pario. A

δίτοκος, η, ἡ, quæ bis peperit. Ex δὶς et τίκτω, *pario*.

διτονίζω, duobus diversis tonis utor in pronunciando.

διτταχῶς, *adv.* dupliciter. A διττὸς.

διττολογτσία, ας, ἡ, duplex lingua. A

διττόγλωττος, η, ὁ καὶ ἡ, bilinguis, duplicis linguæ. A διττὸς et γλῶττα, *lingua*.

διττογενέω, ῶ, bis pario, seu bina pario. Ex διττὸς et γένομαι, quod est a γείνομαι.

διττολόγος, ου, idem quod δισσολογέω.

διττὸς, ἡ, όν duplex, *Att.* pro δισσὸς.

δίτυλος, ον, duplicem gibbum habens.

διυγκαίνω, madefacio, humecto. A δίυγρος.

δίυγρος, η, ὁ καὶ ἡ, humidus; (2) uliginosus; (3) mollis, infirmus.

διυλλάζομαι, f. άσομαι, in materiam abeo.

διυλλίζω, fut. ίσω, defæco, per colum transfundo. Οἱ διυλλίζοντες τὸν κώνωπα, *Matt.* 23, 24. Ex διὰ et ὑλίζω, *defæco*.

διύλισις, εως, ἡ, defæcatio, percolatio; (2) baptismus. A διυλίζω.

διυλισμὸς, οῦ, ὁ, idem et ab eod.

διυλισχὴς, ῆρος, ὁ, colum. Ab eod.

διυντνίζω, f. ίσω, expergefacio, e somno excito. Ex διὰ et ὕπνος, *somnus*.

διυφαίνω, intertexo, pertexo.

διφαλαγγάρχης, η, ὁ, præfectus duarum phalangium. Ex διὰ et φαλαγγάρχης.

διφαλαγγαρχία, ας, ἡ, præfectura, qua quis duabus phalangibus præest. A

διφαλάγγαρχος, η, ὁ, idem quod διφαλαγγάρχης.

διφαλαγγία, ας, ἡ, duplicata phalanx; (2) duæ phalanges. Ex δὶς et φαλαγξ, *phalanx*.

διχασία, ας, ἡ, duobus modis dici, sermo duplex et secum non convenions. A

plici sententia distrahor. A διχογνώμων.

διχογνωμονέω, ῶ, f. ήσω, idem et ab eod.

διχογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, ancipiti tractus sententia; (2) cujus sententia dissidet a sententia alterius. Ex δίχα et γνώμη.

διχόθεν, *adv.* a duabus partibus. A δίχα.

διχοθύμιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, dubius animi.

διχοίνικον, ᾱ, τὸ, mensura continens duas chœnicas. A

διχοίνικος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, duas capiens chœnicas. Ex δίς et χοίνιξ, *chœnix*.

διχόλωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, duplicis iræ.

διχόμην, ηνος, ὁ καὶ ἡ, in duas partes mensem secans. Ex δίχα et μήν. Hinc

διχομηνία, ας, ἡ, dimidia mensis pars; (2) plenilunium.

διχομηνιαῖος, ᾱ, ον, sc. ἡμέρα, dies, qui mensem in duas partes æquales dividit; (2) quæ decimo quinto die mensis aliquid facit. Ab eod.

διχόμηνις, ιδος, ἡ, luna plena et soli adversa; (2) medius mensis, Idus. Ab eod.

διχόμηνος, ᾱ, ὁ, idem quod διχόμην.

διχομητής, ους, ὁ καὶ ἡ, duplicis consilii, anceps, dubius. Ex δίχα et μῆτις, *consilium*.

διχόμυθος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui ambigue loquitur; (2) ambiguus. Ex δίχα et μῦθος.

διχονοέω, ῶ, f. ήσω, dissentio, dissideo. Ex δίχα et νόος, *mens*.

διχόνοια, ας, ἡ, duplex seu bifaria sententia mentis, dissensio. Ex iisd.

διχοπία, ας, ἡ, divisio chori in duas partes, chorus in duos partes divisus. Hinc

διχοπιάζω, fut. άσω, in duabus choreis cano.

διχορράγης, ους, ὁ καὶ ἡ, duplicem rupturam habens, dupliciter ruptus. Ex δίχα et ῥήγνυμι, *rumpo*.

διχορρόως, *adv.* in duas partes.

διχοστασία, ας, ἡ, dissensio, seditio, secessio. Ex δίχα et στάσις, *statio*.

διχοστατέω, ῶ, f. ήσω, dissideo, dissentio, discordo; (2) dissensionem facio; (3) contendo; (4) ambigo, dubito. Ὅταν γυνὴ πρὸς ἄνδρα μὴ διχοστατῇ, *Eur. Med.* 15. Ex δίχα et ἵστημι, *sisto*.

διχοτομέω, ῶ, f. ήσω, in duas partes seco, disseco, separo. Διχοτομήσει αὐτὸν, *Matt.* 24, 51. Ex δίχα et τέμνω, *seco*.

διχοτόμημα, ατος, τὸ, una ex duabus partibus æqua proportione divisis; (2) particula, frustum. A διχοτομέω.

διχοτομία, ᾱς, ἡ, divisio in duas partes. A

διχότομος, ον, ὁ καὶ ἡ, dissectus, in duo divisus; (2) dimidiatus.

διχοτόμως, in duo dividens. A δίχα et τέμνω.

διχοφρονέω, dissideo, dissentio.

διχοφροσύνη, ης, ἡ, discordia; (2) inimicitia; (3) seditio. A

διχόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, discors, dissentiens, qui mente est discordi. Ex δίχα et φρήν.

διχόω, divido in duas partes.

διχροια, ας, ἡ, geminus color. A δίχροος.

διχρονέω, ῶ, fut. ήσω, sum duorum temporum, sum anceps, indifferens. A δίχρονος.

διχρονοκατάληκτος, ον, ὁ καὶ ἡ, desinens in ancipitem vocalem.

δίχρονος, ον, ὁ καὶ ἡ, qui duorum temporum est, anceps, indifferens, communis.

δίχροος, *contr.* δίχρους, ουν, ὁ καὶ ἡ, bicolor, qui gemini coloris est. Ex δίς et χρόα.

διχρωμος, ον, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

διχῶς, *adv.* dupliciter. A δίχα.

ΔΙΨΑ, ης, ἡ, sitis; (2) vehemens desiderium.

διψᾶ, *sitit*, vide διψῇ.

διψακός, οῦ, ὁ, morbus renum, quem comitatur maxima sitis; (2) genus herbæ. *Angl.* TEASEL. A δίψα. Unde

διψαλέος, έα, έον, sitibundus, siticulosus.

διψάς, άδος, ἡ, siticulosa, bibula, arida; (2) genus viperæ veneno celerius necantis, prester, causos, melanurus; (3) genus herbæ.

διψάω, ῶ, f. ήσω, sitio; (2) cupio, desidero, appeto. Διψῶν ὑδάτων μᾶλιστα. *Herodot.* Πόλις ἐλευθερίας διψήσασα, *Plat.*

διψῇ, *sitit*, 3. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro διψᾷ, *contr.* ex διψάει, a verbo διψάω.

διψηρός, ᾱ, ὁν, siticulosus, aridus. Ab eodem.

διψῆσαι, 3. sing. a. 1. conj. act. v. διψάω.

διψησις, ή, sitis.

διψητικος, ή, ον, sitim provocans; (2) siticulosus, siticus, sitibundus. A διψάω.

δίψιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, siticulosus, aridus. A δίψα.

δίψιος, εος, τὸ, idem quod δίψα.

διψυχέω, ῶ, f. ήσω, ambigo, ambiguo et duplici sum animo.

διψυχία, ας, ἡ, dubitatio, hæsitatio. A

διψυχος, ᾱ, ὁ, ἡ, animo duplex, qui mentem habet dubiam et inconstantem. Ex δίς et ψυχή, *anima*.

διψυχος, εος, ὁ καὶ ἡ, siticulosus, sitibundus. A δίψα, *sitis*.

διψῶντες, pro διψάοντες, a διψάω.

ΔΙΩ, expello, abigo; (2) timeo; (3) celeriter curro, fugio. Περὶ γὰρ δὴ τοιμένες λαῶν, *Il.* 5, 566. Μή σε, καὶ ὀπλοτέρῳ περ ἐὼν, ἀγερώνδε δίωμαι, Βάλλων χερμαδίοισι, *Odyss.* 21, 370.

διωβόλιον, ᾱ, τὸ, duo oboli. Ex δίς et ὀβολὸς, *obolus*.

διωβόλον, ᾱ, τὸ, idem et ex iisd.

διωγμα, ατος, τὸ, id quod persequimur; (2) sacrum quoddam apud Græcos, a quo viri arcebantur. A διώκω.

διωγμὸς, οῦ, ὁ, persecutio, exagitatio, vexatio. Ab eod.

διώδευσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi διοδεύω.

διώδυνος, ον, acerbus, gravem dolorem adferens.

διωθέω, f. διώσω, vel διωθήσω, dispello; (2) diluo, refello; (3) intrudo per, trajicio impellendo; (4) detrudo, deturbo; (5) ejicio, propulso. Ταῦτα πάντα διεωθέντο, *Dem.* Διωσάμενος τὴν ἀρχὴν, τὸν ὀχλον, *Plut.*

διωθίζω, f. ίσω, idem. Hinc

διωθισμὸς, οῦ, ὁ, impulsio; (2) propulsio.

διωκαλῶ, *Att.* idem quod διώκω.

διωκέμεν, *Ion.* pro διώκειν, a διώκω.

διώκειν, *Dor.* pro διώκειν.

διωκτέος, έα, έον, persequendus. Ab eod.

διώκτης, ου, ὁ, persecutor. Ab eod.

διωκτὸς, ὴ, όν, quem persequi debemus; (2) quem consectari oportet, expetendus.

διώκτρια, ἡ, persecutrix, venatrix.

διωκτὺς, ύος, ἡ, persecutio. A

ΔΙΩΚΩ, f. ξω, et ξομαι, expello, abigo; (2) in exsilium mitto; (3) persequor, insequor; (4) adsequi conor, consector, adfecto, expeto; (5) persequor judicio, accuso, reum ago; (6) persequor oratione, describo. Διώξομαί σε δεινῶς, reum agam, *Arist. Eq.* 367. Φεῦδοι διώκοντές σε ναυτικῶ σόλῳ. discesserunt ut persequantur, *Soph. Phil.* 562. Οὐδὲ ταπεινῶς διώκει τὸν ἑαυτῆς βίον, *Isocr.*

διωλένιος, ία, ον, ulnas expansas habens.

ΔΙΩΛΥΤΙΟΣ, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, magnus; (2) vehemens; (3) late se extendens.

διωμοσία, ας, ἡ, dejeratio; (2) jusjurandum de calumnia. A διόμνυμι.

διώμοτος, ον, perjurus.

Διώνη, ης, ἡ, Dione, mater Veneris.

διωνομασμένος, perf. part. pass. verbi διονομάζω.

διωνυμία, ας, ἡ, duplex nomen. A

διώνυμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, binominis, duo habens nomina; (2) celebris, pervulgatus. Ex δίς et ὄνομα, *nomen*.

Διώνυσος, idem quod Διόνυσος.

διωξάτω, 3. sing. aor. 1. imper. act. verbi διώκω.

διωξιπέλευθος, ον, cursor, festinans.

διωξίππος, ᾱ, ὁ, equorum agitator. Ex διώκω et ἵππος, *equus*.

διωξις, εως, ἡ, persecutio. A διώκω.

διώξωσι, 3. plur. a. 1. conj. act. verbi διώκω.

διωρία, dilatio; (2) intervallum.

διώρισε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi διορίζω.

διωρισμένως, *adv.* definite; (2) seorsim, particulatim.

διόροφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, duplex tectum habens.

διωρυχή, ῆς, ἡ, fossa. A διορύσσω. Unde

διώρυγμα, ατος, τὸ, fossa per aliquem locum ducta.

διωρυκτὴς, οῦ, ὁ, qui parietes perfodit.

διωρυξ, υχος, vel υγος, ἡ, fossa; (2) cuniculus.

διωρύσσω, perfodio.

διωρυχή, ῆς, ἡ, idem quod διώρυξ.

διωσάμενος, a. 1. part. med. verbi διωθέω.

διωσις, εως, ἡ, protrusio, propulsio; (2) dilatatio cum pulsu. A διωθέω.

διωσμος, ου, ὁ, protrusio, extensio. Διωσμὸς χειρῶν, *Aret.* Ab eod.

διωστηρ, ῆρος, ὁ, instrumentum chirurgicum, quo aliquid ex vulnere detruditur; (2) vectis. Ab eod.

διώστη, ης, ἡ, diota, genus vasis duas habentis ansas. A

δίωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, duas habens aures; (2) duas habens ansas. Ex δίς et ὦς, ὠτος.

δμᾶθεν, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Dor.* et *Bœot.* pro ἐδμήθησαν, a δμάω.

δμηθῆσαι, *domita*, a. 1. part. pass. f. g.

δμηθήτω, *dometur*, 3. sing. aor. 1. imper. pass.

δμητὶς, ιος, ἡ, subactio, domitio; (2) ipse domandi actus. A δαμάω.

δμήτειρα, ας, ἡ, domitrix. A δμητήρ.

δμητὴς, ῆρος, ὁ, domitor. A δαμάω.

δμητὸς, ὴ, όν, domitus. Ab eod.

δμήτρα, per *Sync.* pro δμήτειρα, *Hes.*

δμωὴ, ῆς, ἡ, serva, ancilla. A δμώς.

δμωΐος, ον, servilis, *Ep.*

δμωῖς, ΐδος, ἡ, serva, ancilla. Ab eod.

δμωὸς, ᾱ, ὁ, servus. A δμάω.

δμῶς, ῶος, ὁ, idem et ab eod.

δμῶσιν, *servis*, dat. plur. cum ν ἐφελκ.

ΔΝΟΠΑΛΙΖΩ, f. ίσω, agito et percutio, vel excutio manibus; (2) induo. Ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἐδνοπάλιζεν, *Il.* 4, 472.

δνόφερος, έα, εον, caliginosus, ater. A δνόφος.

δνοφερῇσι, dat. pl. *Ion.* pro δνοφεραῖς. A

δνοφερὸς, ρὰ, ρὸν, idem et ab eod.

δνοφόεις, εσσα, εν, id. quod γνόφεος, *Steph.*

ΔΝΟΦΟΣ, ου, ὁ, tenebræ, caligo.

δοάζω, ομαι, dubito, delibero; (2) post dubitationem tandem decerno.

δόγμα, ατος, τὸ, edictum, decretum; (2) placitum, dogma; (3) ritus, institutum. A δοκέω, *censeo*. Hinc

δογματίζω, f. ίσω, dogma aliquod introduco, dogmata trado; (2) ritibus onero; (3) consulto; (4) censeo. Τί ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ δογματίζεσθε; *Col.* 2, 20.

δογματικὸς, ἡ, όν, dogmaticus, qui certam rerum quarundam scientiam dari statuit; (2) ad præcipiendum vel docendum aptus.

δογματιστὴς, οῦ, ὁ, qui dogmatis alicujus est auctor vel defensor. A δογματίζω.

δογματοσταλέω, ῶ, f. ήσω, decretum facio.

δογματοστοΐας, ᾱ, ἡ, inventio sententiarum philosophicarum, confectio systematis philosophici.

δόδρα, ἡ, *Lat.* potio, s. quoddam jusculum, ap. *Auson*.

δοθείς, a. 1. part. pass. v. δίδωμι.

δοθίσιος, *datæ*, gen. sing. a. ejusd. f. g.

δοθῆναι, *datum esse*, a. 1. inf. pass.

ΔΟΘΙΗΝ, ηνος, ὁ, furunculus, tumor in carnosis corporis partibus.

δοθίων, ονος, ὁ, idem.

δοιὰ, *duo*, nom. plur. n. g. *Poët.* pro δύω.

δοιάζω, f. άσω, dubito; (2) consulto, delibero. A δοιή.

δοιδυκοποιὸς, ὁ, pistillorum fabricator, *Steph.*

ΔΟΙΎΔΞ, υκος, ὁ, pistillum mortarii; (2) cochlear, quo contusa eximuntur.

δοιδυκοφόβης, ου, ὁ, pistilli sonum timens.

δοῖεν, 3. plur. a. 2. opt. act. *Bœot.* et *Æol.* pro δοίησαν. A δίδωμι.

δοιὴ, ῆς, ἡ, dubium, dubitatio. A δύω.

δοίη, 3. sing. a. 2. opt. v. δίδωμι.

δοιοὶ, *duo*, nom. plur. masc. gen. *Poët.* pro δύω.

δοῖος, ᾱ, ὁν, geminus. Ab eod.

δοιὼ, *duo*, nom. dual. gen. masc. *Poët.* pro δύω.

ΔΟΚΑΖΩ, f. άσω, observo, expecto, ar bitror. Ὡρᾶν πεπλύσθαι νὺν ἐπὶ κράνεσσι δοκαστείς, *Theoc.* 1, 150.

δοκαστείς, 2. sing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro δοκήσεις, a δοκέω.

δοκεῖς, 2. sing. præs. ind. act. *contr.* pro δοκέεις.

δοκεύω, observo, expecto; (2) insidior. Βῆ σύλακτε δοκεύων, *Hesiod. Scut.* 480. A

ΔΟΚΕΩ, ῶ, f. ήσω, videor, censeo, existimo; (2) probo; (3) in aliqua existimatione sum, laudor, celebror; *unde* δοκῶντες *sunt* clari, &c. *Impers.* δοκεῖ, videtur, placet, volo, ut πῶς δοκεῖς, τί δοκεῖς, πόσον δοκεῖς, sunt formulæ admirandi. *In pass.* δέδοκται, visum est, decretum est. Δοκῶ μοι ἀδύνατος εἶναι, *Plat.* Κἂν ἐγὼ δοκῶ μοι κίνδυνον ὑπομεῖναι, *Xen.* Ἄριστος εἶναι δοκεῖ, *Luc.* Ὡς τότ' ἐδόκει, *Æsch.*

δόκημα, ατος, τὸ, idem quod δόκησις.

δοκησιδέξιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui sibi acutus et dexter videtur, qui se faustum et felicem existimat. Ex δοκέω et δεξιός.

δοκησις, εως, ἡ, existimatio, opinio, suspicio, expectatio. A δοκέω.

δοκησισοφία, ας, ἡ, opinio, quam quis falso de sua sapientia concipit. A δοκησίσοφος, ὁ, ἡ καὶ ἡ, qui sibi videtur sapiens esse, quum non sit. Ex δοκέω et σοφός, *sapiens.*

δοκίδιον, ου, τὸ, trabecula, trabs parva. *Dim.* a δόκος.

δοκιμάζω, f. άσω, exploro, probo, examino, experior; (2) approbo, in pretio habeo; (3) utile judico, consultum censeo; *item simpliciter*, judico, censeo; et *in pass.* (1) tutelæ meæ permittor, togam virilem sumo; (2) de iis quorum vita et mores explorantur, an quis sit ad honores, quos petit, admittendus. Δοκίμαζε τὸν φίλον ἐκ τῆς περὶ τὸν βίον ἀτυχίας, *Isocrat.* Πρὸς ἀνθρώπων δοκιμάζεσθαι; *Plat.* A δόκιμος. Hinc

δοκιμασία, ας, ἡ, probatio, exploratio; (2) *impr.* eorum qui honores petunt; (3) censura; (4) specimen, documentum.

δοκιμαστής, οῦ, ὁ, explorator, examinator, æstimator; (2) approbator. Ab eod.

δοκιμαστικός, ἡ, όν, exploratorius. A δοκιμαστής.

δοκιμή, ῆς, ἡ, experientia. A δόκιμος.

δοκίμιον, ου, τὸ, exploratio. Ab eod.

δόκιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, probus, probatus, acceptus. A δοκέω.

δοκίμως, *adv.* plane, vere.

δοκίς, ίδος, ἡ, trabecula; (2) trabs. A δοκός.

ΔΟΚΟ Σ, ου, ὁ, trabs, tignum; (2) hasta, lancea.

δοκώ, όος, ἡ, opinio. A δοκέω.

δόκωσις, εως, ἡ, cotignatio. A δοκός, verbale.

δολερός, ᾱ, όν, dolosus. A δόλος.

δολερῶς, *adv.* dolose, fraudulenter.

δολίαισι, dat. plur. *Ion.* pro δολίαις, a δόλιος.

δολιεύομαι, f. εύσομαι, fraudulenter ago. A δόλος. Hinc

δολίζω, f. ίσω, adultero, corrumpo.

δολιότης, ὁ ᾧ, ἡ, insidiator, insidioso pede incedens.

δόλιος, ία, ιον, dolosus. A δόλος.

δολιότης, ητος, ἡ, fraudulentia. A δόλιος.

δολιόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, dolosa cogitans, fraudulentus, dolosus. Ex δόλιος et φρήν.

δολιόω, ῶ, f. ώσω, dolo utor, decipio. Ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιῶσαν, (pro ἐδολίευν, *Bœot.*) *Rom.* 3, 13. A δόλιος.

δολίχαυλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, longas tibias seu fistulas habens. Ex δολιχός et αὐλός.

δολιχαύχην, ενος, ὁ καὶ ἡ, longam cervicem habens. Ex δολιχός et αὐχήν, *cervix.*

δολιχεγχής, έος, ὁ καὶ ἡ, longam hastam habens. Ex δολιχός et ἔγχος, *hasta.*

δολιχεύω, f. εύσω, dolichum, quod est curriculum certum, curro, decurro; (2) cursito. Δολιχεύει τὸν τῆς φύσεως δρόμον, *Philo.* A δόλιχος.

δολιχήρετμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui longis remis utitur. Ex δολιχός et ἐρετμός, *remus.*

δολιχογραφία, ας, ἡ, scriptorum prolixitas.

δολιχόδειρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, collum longum habens. Ex δολιχός et δειρή, *collum.*

δολιχοδρομέω, ῶ, fut. ήσω, dolichum, h. e. cursum longissimum decurro. A

δολιχοδρόμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui sexies stadium decurrit. Ex δολιχός et δρόμος, *curro.*

δολιχόκαυλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, longum caulem habens; (2) longum hastile habens.

δολιχόσκελος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, longum cauda habens; *Epith.* versus cujus in fine syllaba redundat.

δολίως, *adv.* dolose.

δολίβατος, ὁ καὶ ἡ, callide strepens.

δολιχόπους, ὁ καὶ ἡ, longos habens pedes, *Ath.*

δολιχός, ης, ες, longus, *Op.*

δολιχόφατις, ὁ καὶ ἡ, idem quod δολιχήφατις.

ΔΟΛΙΧΟ Σ, ὴ, όν, longus, prolixus; (2) multus.

δόλιχος, ου, ὁ, curriculum duodecim, vel quatuor et viginti stadiorum. A δολιχός.

δολιχόσκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, longam projiciens umbram; (2) longus.

δολόεις, όεσσα, όεν, dolosus; (2) dolose factus. A δόλος.

δολοήτωρ, ορος, ὁ, dolosus, *Sibyll.*

δολοκτασία, ᾱς, ἡ, cædes per insidias facta.

δολομήδης, εος, ὁ ᾧ, ἡ, qui dolos meditatur, dolosus. Ex δόλος et μῆδος.

δολομῆτα, voc. sing. a

δολομήτης, ου, ὁ, vafer, dolosus. Ex δόλος et μῆτις, *consilium.*

δολόμητις, ιος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

δολομήχανος, ου, ὁ καὶ ἡ, dolorum machinator. Ex δόλος et μηχανή, *machina.*

δολόμυθος, ου, dolose loquens.

δολοπεύω, fut. εύσω, *Lex. Græc.* fraudem meditor, insidior. A δόλοψ.

δολοπλοκία, ίας, ἡ, dolus. A δολοπλόκος.

δολοπλόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, dolos nectens, versutus, dolosus. Ex δόλος et πλέκω, *necto.*

δολοποιός, όν, idem.

δολόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, doloso pede gradiens. Ex δόλος et πούς, *pes.*

δολορραφέω, dolos suere, dolum procudere. A

δολορράφης, έος, ὁ καὶ ἡ, ex dolis consutus, dolosus. Ex δόλος et ῥάπτω, *suo.*

δολορραφία, ας, ἡ, vafrities. A δολορράφης.

ΔΟ ΛΟΣ, ου, ὁ, dolus, fraus.

δολώντες, part. pro δολεύοντες, a δολέω.

δολοφονέω, ῶ, f. ήσω, dolo et ex insidiis occido. Ex δόλος et φόνος, *cædes.*

δολοφονία, ας, ἡ, cædes dolo et ex insidiis patrata. Ex iisd.

δολοφόνος, ὁ, sicarius.

δολοφραδής, έος, ὁ καὶ ἡ, dolos animo agitans, astutus. Ex δόλος et φράζω, *dico.*

δολοφράδμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

δολοφρονέω, ῶ, f. ήσω, dolos, fraudes cogito. Τὼ νέκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέησα παρέστης, *Il.* 3, 405. Ex δόλος et φρονέω.

δολοφροσύνη, ης, ἡ, doli meditatio, dolus, fraudes. A

δολόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, dolos meditans. Ex δόλος et φρήν, *mens.*

δόλοψ, οπος, ὁ, speculator, explorator, insidiator, ap. *Hes.* Ex δόλος et ὄψις, *visio.* Alioqui Δόλοπες, Thessaliæ incolæ.

δολόω, ῶ, f. ώσω, falso vel dolose ago, dolis capio, decipio; (2) adultero, depravo. Οὐκ ἄρα δεύτερον δολώσεται, *Soph. Phil.* 1276. A δόλος.

δολωθείς, a. 1. part. pass.

δόλωμα, τος, τὸ, fraus.

δόλων, ονος, ὁ, sica, pugio, in baculo ligneo occultus; (2) minimum velum in navi. Ab eod.

δόλωσις, εως, ἡ, fraus, deceptio. A δολόω.

δόμα, ατος, τὸ, donum quocumque modo datum. A δίδωμι.

δομεῖος, αία, αῖον, ad structuram pertinens.

δομέω, ῶ, f. ήσω, ædifico. Ὃ δ' Ἀργυρίτταν παρ' Αὐσονίτιν φυλαμὸν δομήσεται, *Lyc.* 593. A

δομή, ῆς, ἡ, ædificium, structura; (2) murus. A δέμω, *exstruo.*

δόμησις, εως, ἡ, structura. A δομέω.

δομήτωρ, ορος, ὁ, architectus.

δόμονδε, *adv.* domum versus. A δόμος.

δόμος, ου, ὁ, domus. A δέμω.

δομοστάλης, ες, domum labefactans.

δοναθείσα, aor. 1. part. pass. f. g. *Dor.* pro δονηθείσα, a δονέω.

δοναπεῖον, ου, τὸ, arundinetum. A δόναξ.

δοναπεύς, έως, ὁ, arundinosus. Ab eod.

δοναπόεις, εσσα, εν, idem.

δοναπώνα, acc. sing. *Ion.* pro δοναπεία, a δοναπεύς.

δοναποτρεφής, ες, idem quod δοναποτρόφος, *Nonn.*

δοναποτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, arundinifer. Ex δόναξ et τρέφω, *alo.*

δοναπόχλους, *contr.* δοναπόχλους, ου, ὁ καὶ ἡ, arundinibus virens. Ex δόναξ et χλόη.

δονακώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, arundinosus. A

ΔΟ ΝΑΞ, ᾰκος, ὁ, arundo concava et crassa; (2) sagitta; (3) calamus scriptorius; (4) calamus piscatorius; (5) tibia.

δονεύω, f. εύσω, agito. A δονέω.

ΔΟΝΕ Ω, ῶ, f. ήσω, idem; (2) turbo; (3) lacesso. Ῥόμῃ τε καὶ πτεροῖσι καὶ ροιζήματιν αἰθέρ' δονέϊται, *Arist. Av.* 1187.

δόνημα, ατος, τὸ, motus. A δονέω.

δόνησις, εως, ἡ, agitatio. Ab eod.

δόντες, nom. plur. a. 2. part. act. verbi δίδωμι.

δόξα, ης, ἡ, sententia, opinio; (2) fama, rumor; (3) gloria, laus, fama, honor; (4) exspectatio; (5) dignitas; (6) dogma, axioma. A δοκέω.

δοξάζητε, 2. pl. præs. conj. act. verbi δοξάζω.

δοξάζω, f. άσω, glorifico; (2) existimo, opinor, suspicor, conjicio. Δοξάζειν τὸν Θεὸν τ' ἀληθῆ, κακῶς, φρενί. Δοξάζω περὶ ψυλῆς ἴτως, *Thuc.* Ἐδοξάσθη εἶναι σοφώτατος, *Herodot.* A δόξα.

δοξάριον, ου, τὸ, parva gloria, gloriola. *Dim.* a δόξα.

δοξάσαι, a. 1. inf. act. verbi δοξάζω.

δοξασθῶσι, 3. pl. a. 1. conj. pass.

δοξασία, ας, ἡ, opinatio, opinio, conjectura. A δοξάζω.

δόξασμα, ατος, τὸ, quod faciendum videtur.

δοξαστής, οῦ, ὁ, opinator. Ab eod. Hinc

δοξαστικός, ἡ, όν, vi opinandi præditus.

δοξαστός, ἡ, όν, opinabilis. A δοξάζω.

δόξητε, 2. pl. a. 1. conj. act. verbi δοκέω.

δοξοκαλία, ας, ἡ, opinio pulchritudinis suæ. Ex δόξα et καλός, *pulcher.*

δοξοκομπέω, ῶ, f. ήσω, jactito et ostento me. Ex δόξα et κομπέω, *jactito.*

δοξοκοπέω, ῶ, f. ήσω, de fama et gloria laboro, ambio.

δοξοκοσία, ας, ἡ, ostentatio, jactantia; (2) auræ popularis captatio. Ex δόξα et κοτή.

δοξολογέω, ῶ, p. ηκα, laudibus celebro.

δοξολογία, ἡ, collaudatio, glorificatio.

δοξολογος, ου, ὁ καὶ ἡ, collaudans, glorificans. Ex δόξα et λέγω, *dico.*

δοξομάνης, έος, ὁ καὶ ἡ, qui insano gloriæ amore tenetur. Ex δόξα et μαίνομαι.

δοξομανία, ας, ἡ, insanus gloriæ amor.

δοξοματοσόφοι, οἱ, philosophi, sic dicti ob inanem de sua sapientia opinionem, *Ath.*

δοξομιμητής, οῦ, ὁ, imitator rei non certo cognitæ.

δοξομιμητικός, ἡ, όν, imitans rem non satis cognitam, *Plat.*

δοξοπαιδευτικός, ἡ, όν, scientiæ opinionem, inspirans, tradens.

δοξοσοφία, ἡ, inanis opinionis susceptio.

δοξοσοφία, ας, ἡ, opinio, qua quis se ipse sapientem censet. A

δοξόσοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui se ipse sapientem credit. Ex δόξα et σοφός.

δοξοῦσθαι, pro δοξοέσθαι, a δοξόω.

δοξοφόρος, ου, gloria plenus, *Man.*

δόξω, 1. sing. f. 1. ind. act. verbi δοκέω pro δόκω.

δοός, ᾶ, όν, duplex.

δορᾶς, ᾶος, ἡ, pellis detracta; (2) excoriatio. A δέρω, *excorio.*

δορατιαίος, αία, αῖον, hastæ magnitudinem æquans. A δόρυ.

δορατίζομαι, f. ίσομαι, hastis pugno.

δοράτιον, ου, τὸ, hastile, spiculum, jaculum.

δορατισμός, οῦ, ὁ, pugna, quæ fit hastis. A δορατίζομαι.

δορατοηλύφος, ὁ, e ligno structus.

δορατοθήκη, ης, ἡ, locus in quo hastæ reponuntur. Ex δόρυ et θήκη.

δορατομαχέω, hasta pugno.

δοραταπαχής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui hastæ crassitudine est. Ex δόρυ et παχύς, *crassus.*

δορατοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, hastatus, satelles. Ex δόρυ et φέρω, *fero.*

δορίαλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, hasta captus. Ex δόρυ et ἁλίσκω, *capio.*

δορίγαμβρος, ὁ, ἡ, in bellum nupta (sc. a cujus nuptiis bellum natum est), *Æsch. Ag.* 695.

δορίθρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, quem hasta aliquis venatus est, hasta captus. Ex δόρυ et θράω, *venor.*

δορίκμητος, ου, ὁ, ἡ, hastatus, bellicosus, *Æsch. Ch.* 363. Ex δόρυ, *hasta*, et κάμνω, *laboro.*

δορίκτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, captus bello. Ex δόρυ et κτάομαι, *adquiro.*

δορίκτυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, hastifremus, bellicosus. Ex δόρυ et κτύπος, *sonitus.*

δορίλαπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, hasta captus. Ex δόρυ et λαμβάνω, *capio.*

δορίμάνης, έος, ὁ καὶ ἡ, hasta furens; (2) insano belli amore captus, bellandi cupidissimus. Ex δόρυ et μαίνομαι, *furo.*

δορίμαχος, ου, bellicosus.

δορίμηστως, ὁ, belli peritus, amans.

δορίπαλτος, ὁ, hastam quatiens, hastatus.

δορίπετής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui hasta cecidit. Ex δόρυ et πίπτω, *cado.*

δορίσθενος, ου, ὁ καὶ ἡ, fortis, laboriosus in bello. Ex δόρυ et σθένος, *labor.*

δορίς, ίδος, ἡ, cultur quo utuntur coqui ad excoriandum. A δορᾶς, *excoriatio.*

δορίτολμος, ου, ὁ καὶ ἡ, audax bello, strenuus.

δορκάδειος, είᾱ, ειον, e dorcade factus, seu e talo, tibia hinnuli.

δορκαδίζω, dorcadum sive caprearum saltus imitor.

δορκάδιον, ου, τὸ, damula, parva caprea sive dorcas. *Dim.*

δορκαλίδες, ων, αι, flagella e corio caprearum confecta; (2) instrumentum, quo sontes torquebantur. A

δορκὰς, ἄδος, ἡ, caprea, dama, dorcas. A δορξ.

δόρκος, ου, ὁ, capreolus.

δόρκων, ωνος, ὁ, idem ; (2) cervus. A

ΔΟ ΡΞ, κος, ἡ, ὁ, caprea, capra silvestris, dama, dorcas.

δορυδόκος, ου, ὁ, lignum, quod tectum domus sustinet, trabs, *Suid.* sed vox est corrupta, legendumque cum *Valesio*, δορυδόχος.

δορύς, ὑ, ὁ, uter, culeus, saccus e corio confectus. A δέρας, *pellis.*

δορύς, *Poët.* pro δόρατος, a δόρυ.

δορτέω, ῶ, f. ήσω, cœno. Ἵππος λυσάμενος δορτήσομεν ἐνθάδε πάντες, *Il.* 23, 11. A δόρτον.

δόρτη ης, ἡ, tempus vespertinum. Ab eod.

δόρτησις, ι, ὁ, idem quod δόρτησος.

ΔΟΥ ΠΠΟΝ, ι, τὸ, cœna ; (2) pastus ; (3) appetitus cœnandi.

δόρτος, ι, ὁ, idem.

ΔΟΡΥ, *Gen.* δόρατος, *Poët.* δορὸς, et *Ion.* δουρὸς. *Dat.* δορὶ, et δουρὶ, hasta ; (2) lignum.

δορυάλωτος, ι, ὁ καὶ ἡ, bello captus, captivus. Ex δόρυ et ἁλωτός.

δορυβόλος, ου, hastam jaculans, *Epith.* tormenti bellici.

δορυδρέπανον, ι, τὸ, falx præacuta infixa longurio, harpago. Ex δόρυ et δρέπανον.

δορυθαρσὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, bellicosus. Ex δόρυ et θάρσος, *audacia.*

δορυκλυτὸς, ὴ, ὸν, bello inclytus.

ΔΟΡΥ΄ΚΝΙΟΝ, ι, τὸ, dorycnium, herba.

δορύκρανος, ου, ὁ, cuspidatus.

δορύκτητος, ι, ὁ καὶ ἡ, idem quod δορίκτητος.

δορύλητος, ι, ὁ καὶ ἡ, idem quod δορίλητος.

δορύλητος, ι, ὁ καὶ ἡ, bellator.

δορυμάχος, ι, ὁ καὶ ἡ, bellator.

δορυμήκων, ονος, ὁ, peritus rei militaris.

δορύξενος, ὁ καὶ ἡ, qui in bello captus atque dimissus est cum hospitii jure ; ex hoste factus hospes ; (2) qui mittitur legatus de redimendis captivis. Κάμοὶ δὲ πάντων φίλτατος δορύξενων, *Eurip. Med.* 688. conf. *Æschyl. Choëph.* 560. Ex δόρυ et ξένος, *hospes.*

δορύξεον, ι, τὸ, locus ubi hastæ raduntur aut poliuntur, *Hes.* Ex δόρυ et ξέω.

δορύξοος, ι, ὁ, et δορύξυς, qui hastas radit aut polit ; (2) hastarum artifex. Ex iisd.

δορυπάγης, ές, e ligno constructus.

δορυπετὴς, ές, hasta percussus.

δορύπληκτος, ον, hasta interfectus.

δορυπρόπατος, ι, ὁ καὶ ἡ, hasta perculsus. Ex δόρυ et πτοέω, *consterno.*

δορύπυρος, ι, ὁ καὶ ἡ, igneam hastam habens.

δορυσθενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, hasta potens. Ex δόρυ et σθένος, *robur.*

δορυσσόος, ι, ὁ καὶ ἡ, hasta impetuosus, bellicosus. Ex δόρυ et σεύω, *moveo.*

δορύσσω, f. ξω, s. σω, hasta pugno. A δόρυ.

δορυσφόρος, ον, hasta coronatus, bellicosus, *Diog. Laërt.*

δορυτίναικτος, ον, hasta concussus.

δορυτόμος, ον, lignum secans, findens.

δορυφορέω, ῶ, f. ήσω, stipo, comitor ut satelles ; (2) tueor, protego ; (3) servio. Ἐδορυφόρησον τὸν βασιλέα, *Herodot.* Τῆ τῶν πολιτῶν εὐνοίᾳ δορυφορέμενος, *Isocr.* Τὴν ἐκάστου σωτηρίαν τότων δορυφορεῦντες, *Dem.*

δορυφόρημα, ατος, τὸ, satellitium, mutæ personæ in scena. Ἦν Περδίκκας εὐθὺς ἐν δυνάμει μειγίστῃ τὸν Ἀρριδαῖον ὥστε δορυφόρημα ἐξελκόμενος, *Plut.* in *Alexandr.* c. 77.

δορυφόρησις, εως, ἡ, idem.

δορυφορία, ας, ἡ, satellitium.

δορυφορικὸς, ὴ, όν, ad satellites pertinens. A δορυφόρος, ι, ὁ, spiculator, satelles, hastatus.

δὸς, et δόθι, 2. sing. a. 2. act. verbi δίδωμι.

δόσαν, *dederunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔδοσαν.

δόσις, nom. pl. *contr.* pro δόσεις, a δόσις.

δοσίδικος, ι, ὁ καὶ ἡ, qui peccati dat pœnas. Ex δόσις et δίκη, *pœna.*

δοσιλογία, ας, ἡ, aviditas largitionum.

δοσίτυγος, ὁ, ἡ, prostibulum.

δόσις, εως, ἡ, donum, donatio. A δίδωμι.

δόσκον, 1. sing. imperf. ind. act. *Poët.* pro ἐδίδων, a δίδωμι.

δότει, *dedcritis*, 2. plur. a. 2. imper. act.

δότειρα, ας, ἡ, datrix. A δοτήρ.

δοτὴρ, ῆρος, ὁ, dator. A δίδωμι.

δότης, ι, ὁ, idem et ab eod.

δοτικὸς, ὴ, όν, ad dandum propensus.

δοτὸς, ὴ, όν, qui dari potest ; (2) datus.

δότω, *dederit*, 3. sing. a. 2. imp. act. verbi δίδωμι.

δῦ, 2. sing. a. 2. imper. med. *Att.* pro δύσο, et hoc *Ion.* pro δύσαι.

δυλαγωγέω, ῶ, in servitutem redigo. A δυλαγώγος, ι, ὁ καὶ ἡ, servorum ductor. Ex δῦλος et ἄγω, *duco.*

δυλαπατία, ας, ἡ, servorum seductio. Ex δῦλος et ἀπατάω, *seduco.*

δυλάριον, ι, τὸ, servulus. *Dim.* a δῦλος.

δυλεία, ας, ἡ, servitus. Ab eod.

δύλειος, ι, ὁ καὶ ἡ, servilis. Ab eod.

δύλευμα, ατος, τὸ, servitium, servitus.

δύλευσαν, 3. plur. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐδούλευσαν, a δουλεύω.

δυλευσάτωσαν, 3. plur. a. 1. imper. act.

δύλευσις, εως, ὁ, servitium. A δυλεύω, f. εύσω, servio, servus sum. Δυλεύειν ταῖς ἡδοναῖς, *Xen.* τοῖς νόμοις, *Plat.* A δῦλος.

δύλη, ης, ἡ, ancilla, serva. Ab eod.

δυλῆϊνος, gen. sing. *Ion.* pro δυλείας.

δυλικὸς, ὴ, όν, servilis. Ab eod.

δυλικῶς, *adv.* serviliter. A δυλικός.

δύλιος, ι, ὁ καὶ ἡ, servilis. A δῦλος.

δυλὶς, ίδος, ἡ, serva. Ab eod.

δυλιχόδειρος, ι, ὁ καὶ ἡ, longam cervicem, sive longum collum habens. A δυλιχὸς, sive δολιχὸς et δειρὴ, *cervix.*

δυλιχόειος, ισσα, ιον, idem quod δυλιχὸς, *Ep.*

δυλογνώμων, ὁ καὶ ἡ, servili animo prædituς.

δυλογράφιον, ι, τὸ, adsertio in servitutem. Ex δῦλος et γράφω, *scribo.*

δυλοκρατέομαι, a servis me regi patior.

δυλοκρατία, ας, ἡ, servorum imperium in dominos. Ex δῦλος et κρατέω, *impero.*

δυλοπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, servo conveniens, servilis, illiberalis. Ex δῦλος et πρέπω.

δυλοτρεπῶς, *adv.* serviliter, servili more.

ΔΟΥ΄ΛΟΣ, ι, ὁ, servus ; (2) *adjective*, ος, η, ον, servus, a, um.

δυλοσύνη, ης, ἡ, servitus. A δῦλος.

δυλόσυνος, ι, ὁ καὶ ἡ, servilis. Ab eod.

δυλοσώματα, ων, τὰ, mancipia, servi, famuli. Ex δῦλος et σῶμα, *corpus.*

δυλότερος, έρα, ερον, qui magis servitutis jugo premitur. Comparat. a δῦλος.

δυλόω, ῶ, f. ώσω, sonitum edo ; (2) cadendo sono. Δύπησεν δὲ πεσὼν, *Il.* 4, 504.

δύπησεν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* et cum ν ἐφελκ. pro ἐδύπησε.

ΔΟΥ΄ΠΟΣ, ι, ὁ, sonitus, qui ex corpore ad terram adliso oritur ; (2) sonitus quivis ; (3) mors ejus, qui cum strepitu cadit.

δῦρα, *ligna*, nom. vel acc. plur. per *Apoc.* pro δύρατα, *Ion.* pro δόρατα, a δόρυ.

δύρατ' pro δύρατα, vide antecedens δῦρα.

δύρατα, τὰ, ligna, hastæ. A δόρυ.

δυράτειος, έα, εον, ligneus. A δύρατα.

δυρατόγλυφος, ον, lignis compactus, *Lyc.*

δύρειος, ι, ὁ καὶ ἡ, ligneus. A δῦρα.

δυρηνεκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui intra hastæ ictum est. Ex δόρυ et ἠνεκὴς, *longus.*

δυρὶ, dat. sing. *Ion.* pro δορὶ, a δόρυ.

δυρικλειτὸς, ὴ, ὸ καὶ ἡ, hasta clarus, præclarus bellator.

δυρικλυτὸς, ὴ, idem. Ex δόρυ et κλυτός.

δυρίκτητος, ι, ὁ καὶ ἡ, bello captus. Ex δόρυ et κτάομαι, *possideo.*

δυρίλητος, ι, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex δόρυ et λαμβάνω, *capio.*

δύρινος, ίνα, ινον, ligneus. A δῦρα.

δυροδόκη, ης, ἡ, hastæ receptaculum, armarium. Ex δόρυ et δέκομαι, pro δέχομαι.

δυροθήκη, idem. Ex δόρυ et θήκη, *theca.*

δυροστυγὴς, v. δορυστυγὴς, *Opp.*

δυροτόμος, idem quod δορυτόμος, *Ep.*

δυρύπληκτος, idem quod δορύπλ. *Æsch.*

δοχαῖος, αία, αῖον, capax. A δέχομαι.

δοχεῖον, ι, τὸ, receptaculum. Ab eod.

δοχεὺς, έως, ὁ, acceptor. Ab eod.

δοχὴ, ῆς, ἡ, epulum, convivium. Ab eod.

δοχμὴ, ῆς, ἡ, palmus. Ab eod.

δόχμιος, ι, ὁ καὶ ἡ, obliquus. A δοχμός.

δοχμόκορσος, ι, ὁ καὶ ἡ, qui coma est obliqua, seu tortuosa, *Hesych:* Ex δοχμὸς et κόρση *crinis.*

δοχμόλοφος, ον, crista nutans, *Æsch.*

ΔΟΧΜΟ΄Σ, ὴ, όν, obliquus, tortus. Hinc δοχμόω, ῶ, f. ώσω, curvo, inflecto, obliquo. Θήγει δὲ τε λευκὸν ὀδόντα δοχμωθεὶς, *Hesiod. Scut.* 389. *de apro.*

δοχμωθεὶς, a. 1. part. pass. verbi δοχμόω.

δοχὸς, ὴ, όν, capax. A δέχομαι, *capio.*

ΔΡΑ΄ΒΗ, ης, ἡ, herbæ nomen. *Angl.* ARABIAN MUSTARD.

δράγμα, ατος, τὸ, manipulus. A δράσσω.

δραγματολόγος, ι, ὁ, qui manipulos colligit. Ex δράγμα et λέγω, *colligo.*

δραγματεύω, et δραγματεύω, f. εύσω, manipulos colligo. A δράγμα.

δραγμὴ, ῆς, ἡ, manipulus. *Ph.* At *Etymologo* multitudo parvæ pecuniæ.

δραγμὸς, ὸ, ὁ, idem s. prehensio.

δραγμὶς, ίδος, ἡ, pugillus.

δραθεῖν, a. 2. inf. act. verbi δαρθάνω.

δραϊνω, 1. sing. a. 2. opt. act. verbi inusit. δρῆμι pro διδράσκω, *fugio.*

δραίνω, f. ανῶ, facio. A δράω.

δράκαινα, ης, ἡ, dracæna. A δράκων. Hinc δρακαινὶς, ίδος, ἡ, dracunculus, piscis.

δρακεὶς, ύσα, ὰν, a. 2. part. pass. verbi δέρκω.

δράκον, 3. pl. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔδρακον.

δράκοντες, nom. dual. a δράκων. Unde

δρακόντειος, εία, ειον, dracontinus, anguinus.

δρακοντίας, ι, ὁ, anguinus ; (2) lapis quidam. Ab eod.

δρακόντιον, ι, τὸ, nomen herbæ. *Anglice* DRAGONS. (2) genus vitis ; (3) species morbi. Ab eod.

δρακοντογονὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, serpentigena.

δρακοντοέθειρα, ὴ, serpentes in capite gerens. *Epith.* Furiarum.

δρακοντοειδὴς, ὲς, serpentis speciem habens.

δρακοντοειδῶς, *adv.* specie serpentis.

δρακοντολέτης, ι, ὁ, draconis interfector. Ex δράκων et ὄλλυμι, *perimo, occido.*

δρακοντομαλλος, ον, anguinos crines habens.

δρακοντομῖτος, ι, ὁ καὶ ἡ, dracones imitans.

δρακοντόμορφος, idem quod δρακοντοειδὴς.

δρακοντόπους, gigas, sc. e serpentis dentibus natus.

δρακοντόπους, ὁ καὶ ἡ, anguipes, *Steph.*

δρακοντοφόνος, ὁ καὶ ἡ, serpentis interficiens.

δρακοντόφρυος, ον, a serpente custoditus.

δρακοντώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, draconibus, seu anguibus plenus. A δράκων.

δράκος, εος, τὸ, oculus, visus, apud *Nicandrum.* A δέρκω, *video.*

δρακῶ, f. 2. ind. act. per *Metath.* pro δερκῶ, a δέρκω, *video.*

ΔΡΑ΄ΚΩΝ, οντος, ὁ, draco : δράκοντες, catellæ, armillæ.

δρᾶμα, ατος, τὸ, fabula, Tragœdia, vel Comœdia ; (2) narratio ; (3) rei repræsentatio ; (4) actus, seu facinus. A δράω.

δραματίζω, fabulam ago. A δρᾶμα.

δραματικὸς, ὴ, όν, ad fabulam pertinens, fabularis, poëticus, activus. Ab eod.

δραματικῶς, *adv.* scenice.

δραμάτιον, ι, τὸ, fabella, *Dim.*

δραματοποίεω, ῶ, f. ήσω, fabulas scribo. A δραματοποιός.

δραματοποίεια, ας, ἡ, fabularum scriptio.

δραματοποιὸς, ὸ, ὁ καὶ ἡ, fabularum scenicarum scriptor.

δραματουργέω, ῶ, idem quod δραματοποιέω ; (2) aliquid machinor.

δραματουργία, ας, ἡ, idem quod δραματοποίεια. A

δραματουργὸς, ὸ, ὁ καὶ ἡ, idem quod δραματοποιός. Ex δράμα et ἔργον, *opus.*

δραμεῖν, a. 2. inf. act. verbi τρέχω.

δράμημα, ατος, τὸ, cursus. A τρέχω.

δραμῆν, a. 2. inf. act. *Dor.* pro δραμεῖν.

δραμέωσα, *quæ cucurrit*, a. 2. part. act. f. g.

δράναι, aor. 2. inf. act. *Dor.* pro δρῆναι, a δρῆμι, *facio.*

δράναι, *fugisse*, aor. 2. infin. act. verbi διδράσκω.

δρᾶξ, ακὸς, ὁ, pugillus. A δράσσω.

δραξάμενος, a. 2. part. med. a δράσσω.

δρατιτεύω, f. εύσω, fugio, aufugio. Τᾷ δρατιτεύειν δεσμοὶς ἀτίερκτοι, *Xen.* A

δρατίτης, ου, ὁ, servus fugitivus. A διδράσκω.

δρατιτίδαν, *servum fugitivum*, acc. sing. *Dor.* pro δρατιτίδην, a δρατιτίδης.

δρατιτίδης, ου, ὁ, idem et ab ipso.

δρατιτίνδα, ης, ἡ, genus lusus. Ab eod.

δρατίτις, ίδος, ἡ, ancilla fugitiva. A δρατίτης. Unde

δρατιτίσκος, ου, ὁ, servulus fugitivus. *Dim.*

δρατιτοειδ-ής, ές, ὁ καὶ ἡ, fugitivum faciens. Ex δρατίτης et ποιέω, *facio*.

δρατὼν, a. 2. part. act. verbi δρᾶτω.

δρᾶς, a. 2. part. act. verbi διδράσκω.

δρασείω, facturio, facere vel patrare cupio vel cogito. Καὶ ὄλλος ἐστιν ὡς τι δρασείων κακὸν, *Soph. Aj.* 326. A δράω.

δράσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, efficax, strenuus.

δρᾶσις, εως, ἡ, actio. Ab eod.

δρασκιάζω, aufugio, latito. A διδράσκω.

δράσκασις, εως, ἡ, fuga, *Hes.* A præc.

δρασμὸς, οῦ, ὁ, fuga. A διδράσκω, *fugio*.

ΔΡΑ΄ΣΣΩ, seu δράττω, f. ξω, prehendo, manu arripio. Ὁ δρασσόμενος τὴς σοφὴς ἐν τῇ πανηγύρι αὐτῶν, 1 *Cor.* 3, 19. Τῆς ἐλτίδος γὰρ ἐρχομαι δεδραγμένος, fretus, *Soph. Antig.* 241.

δράσαν, acc. sing. *Poët.* et *Dor.* pro δράσην.

δρασίον, faciendum, *Soph.*

δρασὶς, ῆρος, ὁ, servus, minister. *Ion.* δρηστήρ. Unde δρᾳστιρα, famula. A δράω.

δρᾳστήριος, ία, ιον, efficax, strenuus, impiger, industrius, promptus. A δρᾳστήρ.

δρᾳστηριότης, τος, ἡ, strenuitas.

δρᾳστὴς, ου, ὁ, idem quod δρᾳστήρ. A δράω.

δρᾳστικὸς, ἡ, όν, efficax ; (2) ad faciendum paratus, et suus exercitatus. A δρᾳστὴς.

δρᾳστοσύνη, ης, ἡ, strenuitas in agendo, *Ion.* pro δρηστοσύνη. Ab eod.

δρατὸς, pro δαετὸς, *Hom.*

δραχμαῖος, αία, αῖον, drachmæ pretium seu pondus æquans. A δραχμή.

ΔΡΑΧΜΗ΄, ῆς, ἡ, drachma, moneta Rom. denarium æquans ; (2) pondus duarum unciarum.

δραχμικὸς, αία, αῖον, idem quod δραχμαῖος, et ab eod.

δραχμίδιος, ου, ὁ καὶ ἡ. idem et ab eod.

δραχμὶς, ίδος, ἡ. Vide δραχμίς.

ΔΡΑ΄Ω, ῶ, f. άσω, facio ; (2) ministro ; (3) fugio. Δρᾶν τινὰ ἀγαθὸν, κακὸν, εὖ, κακῶς, χάριν, ἁμαρτήματα. Ὁ Ζεὺς με ταῦτ' ἐόρασεν, *Arist. Plut.* 87. Ἀλλὰ δράσω ταῦτα, καί τοι δύσκολός γ' ἔφυσ' ἀνὴρ, *id. Lys.* 1031. Ἄρχια γὰρ ἡμῖς, ὦ γυναῖκες, δρᾶ κακὰ, *id. Thesm.* 462.

δρετάνη, ης, ἡ, falx. A δρέπω.

δρεπανηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, falcem ferens, falcatus. Ex δρετάνη et φέω, *fero*.

δρεπανὶς, ίδος, ἡ, avis, *Plinio* Drepanis. *Gallæ* Falcula riparia.

δρεπανοειδὴς, ές, ὄς, ὁ καὶ ἡ, falcis habens formam, falcatus. Ex δρέπανον et εἶδος.

δρέπᾰνον, ου, τὸ, falx messoria.

δρεπανηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, falcium artifex. Ex δρέπανον et ἔργον, *opus*.

δρεπτὸς, ἡ, όν, qui percipi potest, maturus ; (2) quo quis frui potest ; (3) vindemialis. A

ΔΡΕ΄ΠΩ, f. ψω, et δρέψομαι, decerpo ; *unde* (2) colligo fructus ; (3) vindemio ; (4) meto. Μέλισσαι σικίλα Μωσάων ἄνθεα δρεψάμεναι, *Epigr.*

δρεψεύμεναι, *Dor.* pro δρεψόμεναι, et hoc *Ion.* pro δρεψόμεναι, a δρέπω.

δρέψας, a. 1. part. act. *Ion.* pro δράσας, a δράω.

δρησμὸν, acc. sing. *Ion.* pro δρασμόν.

δρῆστειρα, δρηστοσύνη. Vide δρᾳστὴς, &c.

δρῆσσω, f. 1. ind. act. v. διδράσκω.

δριάω, ῶ, arboribus et herbis vireo. A δρῖος.

δρίλαξ, ακος, ὁ, hirudo, Eleis, *Hes.* A

ΔΡΙ΄ΛΟΣ, ου, ὁ, lumbricus. In *Epigram.*

δρῖλέως, *adv.* acriter, vehementer.

δρῖμύλος, ου, ὁ καὶ ἡ, aliquantum acris seu acerbus, acriusculus. A

ΔΡΙ΄ΜΥΣ, ίζα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, qui acri gustu est, acrem seu pungentem saporem habens ; (2) acer, vehemens ; (3) astutus ; (4) truculentus, iracundus. Hinc

δρῖμύσσω, acri et mordaci humore adficio.

δρῖμύτης, ητος, ἡ, acrimonia, acritudo ; (2) vehementia, acerbitas, asperitas ; (3) acumen, astutia. Ab eod.

δρῖμυφαγία, ας, ἡ, acrium ciborum esus ; (2) vomitus acrium esu provocatus. A

δρῖμυβᾰγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui acribus vescitur, qui acrium esu delectatur. Ex δρῖμὺς et φαγεῖν, *edere*.

δρῖον, ου, τὸ, locus arboribus consitus. A δρῦς, *arbor*. Unde

δρίος, εος, τὸ, silva ; (2) locus quivis arboribus consitus, locus nemorosus.

δρίτης, ης, ἡ, alveus balneatorius ; (2) arca funebris. Vide δρύτη. Ex δρῦς et οἶτος.

δρομᾶδὴν, *adv.* cursim. A δρόμος.

δρομαῖος, αία, αῖον, cursu valens, velox.

δρομαίως, *adv.* cursim.

δρόμας, άδος, ἡ, cursitans, velox, cursorius. Ut δρομὰς κάμηλος, vulgo Dromedarius ; (2) vagum scortum. A δρέμω, vel τρέχω.

δρομεὺς, έως, ὁ, cursor. Ab eod.

δρόμημα, ατος, τὸ, cursus, curriculum.

δρομικὸς, ἡ, όν, cursu valens. Ab eod.

δρομικῶς, *adv.* cursu, celeriter.

δρομικτρυξ, υκος, ὁ, præco, nuncius cursorius. Ex δρόμος et κήρυξ, *præco*.

δρόμος, ου, ὁ, cursus ; (2) fuga ; (3) curriculum. A δρέμω, pro quo usurpatur τρέχω.

δρομοχαίτης, ου, ὁ, setas, vel jubam inter currendum agitans. Ex δρόμος et χαίτη.

ΔΡΟ΄ΜΩΝ, ονος, ὁ, dromo, parvus cancer.

δρότις, ίδος, ἡ, vindemia, *Hes.* A δρέπω.

δροσερὸς, ᾶ, ὸν, roscidus, rorulentus ; (2) tener, mollis. A δρόσος.

δροσίω, idem quod δροσίζω, *Steph.*

δροσίζω, irroro, aspergo.

δροσοβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, rorem jaciens, vel spargens. Ex δρόσος et βάλλω, *jacio*.

δροσοειμαι, ὁ καὶ ἡ, roratus, qui rore vestitus.

δροσόεις, όεσσα, όεν, roscidus, rorulentus.

δροσομέλι, ίτος, τὸ, roscidum mel. Ex δρόσος et μέλι, *mel*.

δροσοτάχνη, ης, ἡ, ros semiconcretus, ros pruinosus. Ex δρόσος et πάχνη, *pruina*.

ΔΡΟ΄ΣΟΣ, ου, ἡ, ros ; (2) (*dicitur de tenerâ udine*, ut δρόσος καὶ χνῶς, *tenera lanugo, Ern.*) aqua, *Eur. Hipp.* 126. (3) pulsus, *Æsch. Ag.* 145. Vide *Etym.* in v. Ἔρσαι.

δροσοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, roriferus.

δροσώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, roscidus, rorulentus.

Δρυάδες, ων, αἱ, Dryades, nymphæ. A δρῦς.

δρυάριον, ου, τὸ, quercus. *Dim.*

δρυηκόπος, idem quod δρυοκόπος, *Lyc.*

δρύινος, ίνη, ινον, quernus, roboreus.

δρυΐτης, ου, ὁ, dryites, lapis. Ab eod.

δρυκάρτον, τὸ, fructus, *Lyc.*

δρυκολάπτης, ου, ὁ, picus. A δρῦς et κολάπτω, *scalpo*.

δρυμὸν, ὄ, τὸ, silva querna, quercetum ; (2) nemus. Ab eod.

δρυμόνιος, α, ον, *Epith.* Dianæ, *Orph.*

δρυμὸς, ὄ, ὁ, idem quod δρυμών.

δρυμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, silvosus. Ab eod.

δρυμὼν, ῶνος, ὁ, idem quod δρυμός.

δρυμὼς, acc. plur. *Dor.* pro δρυμούς.

δρυοβάλανος, ου, ἡ, glans querna.

δρυοβᾰβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, quercu seu quercus cortice tinctus. Ex δρῦς et βάπτω, *tingo*.

δρυόγονος, ου, ἡ, e quercu nata. Nympha Dryas.

δρυοκοίτης, ου, ὁ, in quercu, seu arbore cubans. Ex δρῦς et κοίτη, *cubile*.

δρυοκολάπτης, ου, ὁ, picus arborarius, picus Martius. Ex δρῦς et κολάπτω, *tundo, excavo*, quia arbores rostro tundit et cavat.

δρυοκόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui quercus secat, qs. querciseca ; (2) generis roborei avis. Ex δρῦς et κόπτω, *seco*.

δρυόν, idem quod δρίον, seu δρυμὸν. *Hesiod.*

δρυοπάγης, έος, ὁ καὶ ἡ, e quercubus compactus. Ex δρῦς et πήγνυμι, *compingo*.

δρυοπτερὶς, ίδος, ἡ, herba quædam. Ex δρῦς et πτερὶς, *filix*.

δρύος, ου, ὁ, secundum quosdum pro δρίος.

δρυοτομία, ας, ἡ, arborum amputatio.

δρυοτομικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars amputandi arbores. A

δρυοτόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, quercuum amputator ; (2) arborum amputator ; (3) materiarius, lignarius faber. Ex δρῦς et τέμνω, *seco*.

δρύοχος, ου, ἡ, carina, alveus navis ; (2) securis. Ex δρῦς et ἔχω, *habeo*.

δρύοψ, οπος, ὁ, nomen avis. A δρῦς.

δρυπετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, oliva drupa ; fructus maturus. Ex δρῦς et πίπτω, *coquo*.

δρυπετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, maturus, qui ex arbore cadere solet. Ex δρῦς et πίπτω.

δρύπτω, ετος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

δρυπὶς, ίδος, ἡ, frutex, qui loco foliorum spinas habet. A δρύπτω, *lacero*.

ΔΡΥ΄ΠΤΩ, f. ψω, lacero, lanio. Δρύπτεται παρειὰν, *Eur. Hec.* 651.

ΔΡΥ΄Σ, υός, ἡ, quercus ; (2) robur ; (3) quævis arbor, *impr.* fructifera.

δρύτη, ης, ἡ, loculus, sandapila, capulum. Alii scribunt δρύτη, *Æsch. Choëph.* 999.

δρυτόμος, idem quod δρυοτόμος, *Hom.*

δρύφακτον, ου, τὸ, cancelli, sepes. Ex δρῦς et φάττω, *sepio*.

δρύφακτος, ου, ὁ, idem et ex iisd.

δρυφάκτωμα, ατος, τὸ, idem, *Strabo lib.* 13. A δρυφακτὸν.

δρυφὰξ, άδος, ἡ, unguis ; (2) laniatus, *Hes.* A δρύπτω.

δρυφάσσω, lorico, munio, v. c. veste.

δρυφὴ, ῆς, ἡ, carptio et laceratio, quæ fit unguibus. Ab eod.

δρύψελον, seu δρύψελλον, τὸ, cortex, stirps, *Hes. E. M.*

δρυώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, roboreus, quernus. A δρῦς.

δρώοιμι, 1. sing. præs. opt. act. pro δρῷμι vel δράοιμι, a verbo δράω, *facio*.

δρώντων, gen. plur. præs. part. pro δρώντων.

δρωπακίζω, fut. ίσω, adglutinatione picis calidæ evello pilos, et cutem deglabro. Hinc

δρωπακισμὸς, οῦ, ὁ, dropacis adplicatio.

ΔΡΩΠΑΞ, ακος, ὁ, pix, qua evelluntur pili ; (2) *adjective*, vulsus, glaber.

δῦ, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔδυ, a δύω.

δυαδικὸς, ἡ, όν, dualis. A δυάς.

δυάζω, f. άσω, dubito ; (2) *pass.* coëo, *de duobus, Ern.*

δυὰς, άδος, ἡ, binarius, dualitas. A δύο.

δυασμὸς, οῦ, ὁ, coitus. A δυάζομαι.

δυάω, ῶ, in miseries et calamitates conjicio. Unde *Homericum* δυόωσι, pro δυῶσι, δυάνσι. A δύη. Unde

δυερὸς, ρὰ, ρὸν, laboriosus, ærumnosus, calamitosus ; (2) damnosus, noxius.

ΔΥ΄Η, ης, ἡ, calamitas, infelicitas ; (2) dolor, mœror, anxietas.

δυηπάθεια, ας, ἡ, laborum et ærumnarum perpessio. A

δυηπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, laborum ærumnarumque patiens ; (2) patiens. Ex δύη et πάσχω, *patior*.

δυήπαθος, ον, idem quod δυηπαθὴς, *Hom.*

δύης, 2. sing. præs. conj. act. v. δῦμι.

δῦθι, *subiveris*, 2. sing. a. 2. imper. act.

δυϊκὸς, ἡ, όν, dualis. A δύο.

δυϊκῶς, *adv.* dualiter. A δυϊκός.

δύμεναι, a. 2. inf. act. *Dor.* pro δῦναι. A δῦμι, subeo. A δύνω, vel δύω.

δῦναι, *potes*, 2. sing. præs. ind. per *Apocopen*, pro δύνασαι, vel *Dor.* pro δύῃ, a δύναμαι.

δυνάζομαι, inus. unde ἐδυνάσθην, *potui*.

δύναιτ' pro δύναιτο, 3. sing. præs. opt. A

ΔΥ΄ΝΑΜΑΙ, fut. νήσομαι, possum, valeo ; (2) æstimor, *de nummis* ; (3) efficio. Οὐδενὶ ἀρέσαι δύναται, *Xen.*

δυνάμεις, *virtutes*, nom. pl. *contr.* pro δυνάμεες, a δύναμις.

δυνάμεσθα, *possumus*, 1. pl. præs. ind. act. *Poët.* pro δυνάμεθα, a δύναμαι.

δυναμικὸς, ἡ, όν, valens, efficax.

δύνᾰμις, εως, ἡ, potentia, vis, vires, facultas ; (2) exercitus, copiæ ; (3) multitudo, copia, *ut Lat.* vis, in *plur.* (4) angeli ; (5) miracula, in *N. T.* A δύναμαι. Unde

δυναμόω, ῶ, f. ώσω, confirmo, roboro.

δυναοθῆναι, *potuisse*, a. 1. inf. verbi ejusd.

δύνᾰται, εως, ἡ, potentia. A δύναζομαι.

δυναστεία, ας, ἡ, potentia, dominatio, imperium. A δυνάστης.

δυναστεύοντας, acc. pl. part. A

δυναστεύω, f. εύσω, potentatum obtineo, sum princeps, impero, præsum ; (2) polleo opibus et potentia ; (3) in *pass.* potentiæ seu imperio alicujus subjectus sum. Δυναστεύω Ῥώμης, *Plat.* κατὰ μοναρχίαν, *Gal.*

δυνάστης, ου, ὁ, potentatum obtinens, potens, dominus, dynasta. A δυνάζομαι.

δυναστικὸς, ἡ, όν, ad obtinendum potentatum aptus, potentatum referens. A δυνάστης.

δυνάστις, ίδος, ἡ, mulier potentatum obtinens. Ab eod.

δυνάσωρ, ορος, ὁ, vir obtinens potentatum.

δυνατέω, ῶ, f. ήσω, potens sum. A

δυνατός, ή, όν, potens; (2) possibilis. A δύναμαι.

δυνατῶς, *adv.* potenter, valide.

δῦνε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔδυνε, a verbo δύνω, *ingredior.*

δυνέσεται, *possunt*, 3. plur. præs. ind. med. *Ion.* pro δύνανται, a δύναμαι.

δύνῃ, *possis*, 2. sing. præs. conj.

δύνηαι, *possis*, 2. sing. præs. conj. *Ion.* pro δύνῃ.

δυνηθείην, 1. sing. a. 1. opt. pass.

δυνηρός, ά, όν, potens, pollens. A δύναμαι.

δυνήσεαι, *poteris*, 2. sing. fut. 1. ind. med. *Ion.* pro δυνήσῃ, a δύναμαι.

δυνήσεται, *poterit*, 3. sing. f. ejusd.

δύνοντος, g. sing. præs. part. act. verbi δύνω.

δύντα, *occidentem*, accus. sing. a. 2. part. act.

δύνω, f. δύσω, subeo, ingredior; (2) occido; (3) induo. Θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν, *Il.* 3, 332. A δύω.

ΔΥ'Ο, et *Att.* δύω, *Gen.* δυοῖν, duo.

δυογὸν, τὸ, vox antiq. pro ζυγὸν, ap. *Plat.*

δυοδέκατος, αι, αί, τὰ, duodecimus.

δυοδεκάμηνος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui duodecim mensium est. Ex δυόδεκα et μὴν, *mensis.*

δυοδεκαταῖος, duodecim dies natus, vel duodecimo die; (2) qui duodecimo die aliquid facit.

δυοδέκατος, άτη, ατον, duodecimus.

δυοειδὴς, ές, biformis.

δυοκαίδεκα, duodecim.

δυοκαιδέκατος, άδος, ἡ, duodenarius numerus.

δυοῖν, ῷ, τὸ, *intel.* μέρος, pars altera; respondet quæstioni, *quota pars?* A δύο.

δυοτοκέω, ῶ, f. ήσω, bina pario. Ex δύο et τίκτω, *pario.*

δύπτης, ε, ὁ, urinator, qui aquas subit. A δύπτω, f. ψω, aquas subeo, mergo. Φερωνύμως ἔδυψε Νηρέως τάφος, *Lyc.* 164. A δύω, *subeo.*

ΔΥ Σ, *particula inseparabilis*, notans in compositione ægre, difficulter; (2) male, infeliciter; (3) in, sive non, velut α privativum; (4) intensionem, velut α ἐπιτατικὸν, valde.

δυσαγὴς, ές, male sacer, *Man.*

δυσαγκομίσως, ον, non tollendus, *Æsch.*

δυσάγκριτος, ον, difficilis judicatu, *Æsch.*

δύσαγνος, ε, ὁ καὶ ἡ, male castus, impurus, spurcus.

δυσαγρέω, ῶ, f. ήσω, infelici captura utor, infelix sum in venando vel piscando, &c. Ἀλιεύων καὶ δυσαγρῶν, *Plut.* in *Anton.* cap. 29. Ex δὺς et ἄγρα, *venatio.*

δυσαγρία, ας, ἡ, infelix captura, seu venatio. Ex iisd.

δυσαγωγὸς, ὄ, ὁ καὶ ἡ, qui difficile impellitur, vel ducitur, quo volumus; intractabilis, refractarius. Ex δὺς et ἀγωγὴ, *ductus.*

δυσάδελφος, ὁ καὶ ἡ, infelix in fratribus.

δυσαερία, ας, ἡ, malus aër, aëris tempestas gravis, cœli intemperies. A

δυσάερος, ε, ὁ καὶ ἡ, malum habens aërem.

δυσαής, έος, ὁ καὶ ἡ, graviter spirans. Ex δὺς et ἄω, *spiro.*

δυσάθλιος, ον, valde miser.

δῦσαι, a. 1. inf. act. verbi δύω, vel δύνω.

δυσαίακτος, ε, ὁ καὶ ἡ, graviter et miserabiliter defletus; (2) qui non facile lugetur; (3) lugubris; (4) qui non facile luget. Ex δὺς et αἴαζω, *lugeo.*

δυσαιανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem. Ab αἰανής.

δυσαίνητος, ον, infamis.

δυσαίρετος, ον, difficilis expugnatu.

δυσαισθησία, ας, ἡ, sensuum labefactio. Ex δὺς et αἴσθησις, *sensus.*

δυσαίσθητος, ε, ὁ καὶ ἡ, sensu non valens, hebetem sensum habens; (2) hebes.

δυσαίων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, qui ærumnosa est vita, qui vitam miseram degit.

δυσαλγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, difficilem et gravem adferens dolorem, ægre tolerabilis; (2) qui ægre dolore alterius adficitur. Ex δὺς et ἄλγος, *dolor.*

δυσάλγητος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem quod δυσαλγὴς.

δυσάλικτος, ον, infandus, *Man.*

δυσαλθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, sanatu difficilis; (2) incurabilis. Ex δὺς et ἄλθος, *sanatio.*

δυσάλθητος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem et ab ipso.

δυσαλλοίωτος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui vix mutari potest.

δυσάλυκτος, ε, ὁ καὶ ἡ, vix evitabilis; (2) inevitabilis. Ex δὺς et ἀλύσκω, *evito.*

δυσάλωτος, ε, ὁ καὶ ἡ, difficilis captu; (2) qui ægre vel difficulter corripitur vel tentatur.

δυσάμβατος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter adiri aut scandi potest, impervius. Ex δὺς, ἀνὰ et βαίνω, *scando.*

δυσάμμορος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem quod seq.

δυσάμμορος, ε, ὁ καὶ ἡ, infelix, qui fata habet difficilia, *Hes.* Ex δὺς et μόρος, *fatum.*

δυσαναβίβαστος, ὁ καὶ ἡ, qui haud facile adduci, adsuefieri alicui rei potest.

δυσανάγωγος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui ægre rejicitur, vel exscreatur, non facile exscreabilis; (2) difficilis persuasu. Ex δὺς et ἀνάγω.

δυσανάδοτος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui non facile digeritur et in membra distribuitur.

δυσανάκλητος, ε, ὁ καὶ ἡ, revocatu difficilis, qui ægre revocari potest. Ex δὺς et ἀνακαλέω, *revoco.*

δυσαναπόμιστος, qui ægre reducitur. Ex δὺς et ἀναπομίζω, *reduco.*

δυσανάκρατος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter commiscetur seu temperatur. Ex δὺς et ἀναπεράνυμι, *commisceo.*

δυσανάλγητος, idem quod δυσάλγητος.

δυσανάλητος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui difficile refocillari, aut recreari potest. Ex δὺς et ἀναλαμβάνω, *recupero.*

δυσανάλυτος, ε, ὁ καὶ ἡ, ægre resolubilis, seu dissolubilis. Ex δὺς et ἀναλύω, *resolvo.*

δυσανάλωτος, ον, qui non potest absumi, confici.

δυσανάπτιστος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui vix dissuaderi potest; (2) qui ægre ab opinione potest deduci. Ex δὺς et ἀναπτίθω, *persuadeo.*

δυσανάπλους, ε, non navigabilis, adverso flumine.

δυσανάπλωτος, ον, vix tranabilis.

δυσανάπνευστος, ε, ὁ καὶ ἡ, ægre respirans. Ex δὺς et ἀναπνέω, *respiro.*

δυσανάπορος, ον, difficilis transitu, seu ad quem non facile transitur.

δυσανάσβαλτος, ον, qui ægre e morbo convalescit.

δυσανασχετέω, ῶ, f. ήσω, ægre fero, gravor. Δυσανασχετοῦντες ἐπὶ τοῖς γεγενημένοις, *Plut.* περὶ Ξαναίτ. *Ph.* A

δυσανάσχετος, ε, ὁ καὶ ἡ, toleratu difficilis; (2) intolerabilis.

δυσανασχέτως, *adv.* ægro animo, iniquo animo.

δυσανάτρεπτος, ε, ὁ καὶ ἡ, eversu difficilis. Ex δὺς et ἀνατρέπω.

δυσανασχετίζομαι, ἡ, ὁ, qui difficulter excreat. Ex δὺς et ἀνασχέω, *sursum fero, exscreo.*

δυσάνεκτος, idem quod δυσανάσχετος.

δυσανιάω, anxium reddo; sum molestus, *V. L.*

δυσάνιος, ε, ὁ καὶ ἡ, morosus, difficilis; (2) anxius. Ex δὺς et ἀνία, *mœror.*

δυσάνοδος, ε, ὁ καὶ ἡ, adscensu difficilis; (2) ad quem accedi vix potest.

δυσάνολβος, ον, miser.

δυσανταγώνιστος, ε, ὁ καὶ ἡ, cum quo male et periculose decertatur, fortis, bellicosus. Ex δὺς et ἀνταγωνίζομαι.

δυσαντὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, arduus. Apud *Poëtas* idem quod

δυσάντητος, ε, ὁ καὶ ἡ, cujus malus, seu sinister est occursus; (2) difficilis, sævus. Ex δὺς et ἀντάω, *occurro.*

δυσαντίζλειπτος, ε, ὁ καὶ ἡ, adspectu terribilis. Ex δὺς et ἀντίζλεπω, *contra adspicio.*

δυσαντίλεκτος, ε, ὁ καὶ ἡ, cui vix contradici potest, qui vix refelli potest; (2) cui resisti non potest.

δυσαντιρρήτως, *adv.* ita, ut vix contradici queat.

δυσαντροθάλμητος, ον, cui resisti non potest, invictus.

δυσᾶνωρ, ορος, infelix viro, qui viro infeliciter succedit. *Epith.* nuptiarum.

δυσαξίωτος, ον, inexorabilis.

δυσαπάλαιστος, ον, non facile abluendus.

δυσαπαλλαγία, ἡ, difficultas rejectionis. A

δυσαπάλλακτος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter abjici potest; (2) qui difficulter profligatur, quo vix liberari possumus. Ex δὺς et ἀπαλλάττω, *dimitto.*

δυσαπαλλάκτως, ut haud facile discedere, liberari possis.

δυσαπάντητος, ον, idem quod δυσάντης.

δυσαπάτητος, ε, ὁ καὶ ἡ, difficilis deceptu, qui ægre decipi potest. Ex δὺς et ἀπατάω, *decipio.*

δυσαπιστέω, ῶ, f. ήσω, difficulter diffido, vix non credo.

δυσαποδείκτος, ον, ægre demonstrandus.

δυσαποδίδακτος, ὁ καὶ ἡ, qui ægre dedocetur.

δυσαποκατάστασις, ἡ, ægritudo, languor.

δυσαπόκριτος, ε, ὁ καὶ ἡ, difficilis ad respondendum, cui difficulter responderi potest. Ex ἀποκρίνομαι, *respondeo.*

δυσαποκρίτως, *adv.* ita, ut ægre responderi queat.

δυσαπολόγητος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui ægre defenditur vel excusatur. Ex δὺς et ἀπολογέομαι, *excuso.*

δυσαπολύτως, *adv.* ita, ut difficulter avelli, vel absolvi queat.

δυσαπόνιπτος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui vix deleri, vel elui potest. Ex δὺς et ἀπονίπτω. *eluo.*

δυσαποτάυστος, ε, ὁ καὶ ἡ, cui vix finem imponere possumus, vix sedabilis; (2) strenuus in bello. Ex δὺς et ἀποπαύομαι, *cesso.*

δυσαποτάυστως, *adv.* ita, ut vix finis imponi possit; (2) firmissime.

δυσαπόπλυτος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter abluitur. Ex δὺς et ἀποπλύνω, *abluo.*

δυσαπόστροφος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui vix decidit, seu delabitur. Ex δὺς et ἀποπίπτω, *decido.*

δυσαπόρρυτος, ον, qui elui non potest.

δυσαπόσπαστος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui ægre avellitur. Ex δὺς et ἀποσπάω, *avello.*

δυσαποσπάστως, *adv.* ita, ut ægre avelli possit, more eorum, quæ difficulter avelluntur.

δυσαποτέλεστος, ον, eventum non habens, non finiendus, aut absolvendus.

δυσαπότρεπτος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui cum difficultate avertitur; (2) qui difficulter avocatur, refractarius. Ex δὺς et ἀποτρέπω.

δυσαπότριπτος, ον, qui amoveri non potest.

δυσάπτωλος, ε, ὁ καὶ ἡ, ægre cicatricem ducens. Ex δὺς et ἀπτόλω.

δυσαπτώλωτος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem et ab eod.

δυσαρεσκομαι, displiceo.

δυσάρεσκος, ε, ὁ, ineptus gratiæ aucupator.

δυσαρεσία, ας, ἡ, non sum hilariter adfectus, morosum me præbeo, offenso sum animo. A δυσάρεστος.

δυσαρέστησις, εως, ἡ, displicentia sui et tædium. A δυσαρεστέω.

δυσάρεστος, ε, ὁ καὶ ἡ, cui placere difficulter queas, morosus. Unde τὸ δυσάρεστον, ε, morositas. Ex δὺς et ἀρέστος, *gratus.*

δυσαρέστως, *adv.* morose, iniquo animo.

δυσαρίθμητος, ον, innumerabilis.

δυσάριθμος, ον, vix numerabilis, *Cyr.*

δυσαρμοστόκεια, ας, ἡ, quæ optimam prolem peperit, sed malo fato.

δύσαρκτος, ε, ὁ καὶ ἡ, cui difficile est imperare, contumax. Ex δὺς et ἀρχή.

δυσαρμοσία, ας, ἡ, disconvenientia, discordia. Ex δὺς et ἁρμόζω, *congruo.*

δυσαρχία, ας, ἡ, difficultas imperandi, quando milites imperatori vix obediunt.

δυσάσχετος, ε, ὁ ϰ ἡ, intolerabilitate molestus.

δυσάτιμος, ον, idem quod ἄτιμος.

δυσαυλία, ἡ, inhospitalitas loci.

δύσαυλος, ε, ὁ καὶ ἡ, et δυσαύλιστος, ad commorandum, diversandum parum commodus. Ex δὺς et αὐλή.

δυσαυξὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cui difficulter augescit, auetu difficilis. Ex δὺς et αὔξω.

δυσαύξητος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

δυσαυχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, molestus sese jactando. Ex δὺς et αὐχή.

δυσαφαίρετος, ε, ὁ καὶ ἡ, difficilis ablatu.

δυσαχθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, onerosus, molestus. Ex δὺς et ἄχθος, *molestia.*

δυσβάστακτος, ε, ὁ καὶ ἡ, difficilis portatu.

δυσβατοποιέομαι, ῶμαι, difficilem aditum, transitum, vel receptum facio. Ex δύσβατος et ποιέομαι, *facio.*

δυσβάτος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter adiri, aut scandi potest, inaccessus, impervius. Unde τὸ δύσβατον, ε, adeundi, seu transeundi difficultas. Ex δὺς et βαίνω, *eo.*

δυσβάϋκτος, ον, lamentabilis.

δυσβίοτος, ον, miser, ærumnosus.

δυσβλαστέω, ῶ, difficulter germino. A

δυσβλαστὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, difficulter, tarde, vel male germinans.

δυσβοήθητος, ε, ὁ καὶ ἡ, cui vix succurri potest, ægre medicabilis. Ex δὺς et βοήθεια, *auxilior.*

δυσβόηθος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

δύσβολος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui jactus aleæ male cecidit. Ex δύς et βάλλω, *jacio*.

δυσβολία, ας, ἡ, malum consilium, infelicitas consilii. A

δύσβουλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cujus malum vel infelix est consilium. Ex δύς et βουλή, *consilium*.

δύσβρωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non valde edulis, gratiam in cibis non habens.

δύσβωλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui terra est aspera, vel gleba difficilis. Ex δύς et βῶλος, *gleba*.

δυσγαμία, ἡ, infelix conjugium, *Man*.

δύσγαμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui infeliciter contraxit nuptias. Ex δύς et γάμος, *nuptiæ*.

δυσγάργαλις, ιος, ὁ καὶ ἡ, qui se ægre manibus titillari vel contrectari sinit. Ex δύς et γαργαλίζω, *titillo*.

δυσγαργάλιστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

δυσγάργαλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

δυσγένεια, ας, ἡ, ignobilitas, generis obscuritas; (2) animus degener, ignavia. A

δυσγενής, έος, ὁ καὶ ἡ, ignobilis, qui claro genere non est ortus; (2) degener. Ex δύς et γένος.

δυσγεφύρωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui ponte vix jungi potest, qui ægre fert pontem. Ex δύς et γεφυρόω, *ponte jungo*.

δυσγεώργητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter coli potest. Ex δύς et γεωργέω, *terram colo*.

δυσγνώριστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, agnitu difficilis, qui difficulter agnosci potest. Ex δύς et γνωρίζω, *noscito*.

δύσγνωστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem.

δυσγοήτευτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui non facile fascinari potest; (2) qui non facile vel illecebris, vel stupore adficitur. Ex δύς et γοητεύω, *fascino*.

δυσγράμματος, ον, ineptus ad literas discendas.

δυσγρίπτιστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, scriptum inveniturbus. Ex δύς et γρίπτω, *video*.

δυσδαιμονία, ας, ἡ, infortunium, infelicitas.

δυσδαιμόνως, *adv.* infeliciter.

δυσδάιμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, infelix, infortunatus. Ex δύς et δαίμων, *fortuna, sors*.

δυσδάκρῡτος, ον, lacrimabilis.

δυσδάμαρτος, ον, infelix uxore. A δάμαρ.

δύσδειχτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, demonstratu difficilis. Ex δύς et δείκνυμι, *demonstro*.

δυσδέρκτος, ον, ingratus visu, *Opp*. A δέρκομαι.

δυσδιερκής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter videri potest. Ex δύς et δέρκω, *video*.

δυσδηρίᾱ, τὸ, phalangii quoddam genus, *Nic*.

δυσδιάβατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, transitu difficilis, impervius. Ex δύς et διαβαίνω, *transeo*.

δυσδιάγνωστος, ον, obscurus.

δυσδιάγωγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, difficulter tractandus, regendus, coërcendus. *Δυσδιάγωγον ποιεῖ τὴν πόλιν ἡ πολυτυχία τῶν βαρβάρων*, *Strabo* lib. 16.

δυσδιάθετος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, dispositu seu compositu difficilis; (2) non vendibilis. Ex δύς et διατίθημι.

δυσδιαίρετος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, difficulter divisibilis. Ex δύς et διαιρέω, *divido*.

δυσδιαίτητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cujus arbitrium difficile est, de quo difficile est arbitrari. Ex δύς et διαιτάω, *arbitror*.

δυσδιακόμιστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, portatu difficilis. Ex δύς et διακομίζω, *porto*.

δυσδιάκριτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui discerni, seu dijudicari ægre potest. Ex δύς et διακρίνω, *dijudico*.

δυσδιάλλακτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, difficilis reconciliatu, qui ægre placari potest. Ex δύς et διαλλάττω.

δυσδιάλυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter dissolvi potest; (2) qui iram ægre deponit. Ex δύς et διαλύω, *dissolvo*.

δυσδιανόητος, ον, obscurus, difficilis.

δυσδιάπνευστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui ægre difflatur; (2) qui per spiritales meatus ægre transmittitur. Ex δύς et διαπνέω, *perflo*.

δυσδιατύπωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui ægre ad bonos mores formari potest. Ex δύς et διατυπόω, *formo*.

δυσδιάφευκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui ægre evitari potest. Ex δύς et διαφεύγω, *evito*.

δυσδιαφθόρητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui difficulter succi perspirabili cute digeruntur. Ex δύς et διαφορέω, *digero*.

δυσδιάφυκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ægre evitabilis. Ex δύς et διαφεύγω, *evito*.

δυσδιαφύλακτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui ægre custodiri potest. Ex δύς et διαφυλάττω.

δυσδιαχώρητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter excernit. Ex δύς et διαχωρέω, *excerno*.

δυσδίδακτος, ον, tardus, difficilis eruditu.

δυσδιέγερτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, excitatu difficilis. Ex δύς et διεγείρω, excito.

δυσδιεξίτητος, ον, qui difficulter percurri, seu transiri potest; (2) qui percurrendo vix explicari potest. Ex δύς et διέξειμι, *percurro, transeo*.

δυσδιέξοδος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ægre pervius, unde exiri non potest.

δυσδιερεύνητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, difficilis investigatu. Ex δύς et διερευνάω, *investigo*.

δυσδιήγητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, enarratu difficilis. Ex δύς et διηγέομαι, *enarro*.

δυσδιόδευτος, ον, idem quod δυσδιέξοδος.

δυσδιοίκητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, administratu vel moderatu difficilis. Ex δύς et διοικέω.

δυσδιόρθωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui ægre emendari potest. Ex δύς et διορθόω.

δυσδοκίμαστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, probatu perspectuque difficilis. Ex δύς et δοκιμάζω, *probo*.

δύσδωρος, ον, inauspicato datus, *Opp*.

δύσεται, 2. sing. a. 1. conj. med. *Ion*. pro δύσεσαι, a δύω, *induo*.

δυσεγχείρητος, ον, difficilis conatu.

δύσειδος, ον, ineptus, abhorrens.

δυσειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, deformis, turpis. Ex δύς et εἶδος, *forma*.

δυσειδία, ας, ἡ, deformitas, *Steph*. A δύς et εἶδος.

δυσείκαστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, infeliciter expressus, conjectu difficilis. Ex δύς et εἰκάζω.

δυσείμάτος, male vestitus. Hinc

δυσειματέω, ῶ, f. ήσω, malo, seu sordido vestitu utor. Ex δύς et εἷμα, *vestitus*.

δυσειμονία, ἡ, malus et sordidus vestitus. A

δυσείμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, sordide vestitus, male indutus, pannosus. Ex δύς et εἷμα.

δυσειρεσία, ας, ἡ, difficilis remigatio; (2) remigatio infausta. Ex δύς et ἐιρεσία.

δυσείσοδος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, accessu difficilis, inaccessus. Ex δύς et εἴσοδος, *ingressus*.

δυσείσταλος, ον, idem quod

δυσείσταλτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ægre patens navibus. Ex δύς et εἰσταλάω, *nave intro*.

δυσεκβίαστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui non facile vis adferri potest; (2) pertinax. Ex δύς et ἐκβιάζω, *vi exturbo*.

δυσεκβίβαστος, ὁ καὶ ἡ, qui haud facile ab aliqua re revocari, abstrahi potest.

δυσέκδοτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non facile edendus vel elocabilis, Ex δύς et ἐκδίδωμι.

δυσέκδρομος, ον, a δύς et ἔκδρομος, quod vide, *Nic*.

δυσεκθέρμαντος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui ægre potest calefieri, seu incalescere. Ex δύς et ἐκθερμαίνω, *excalefacio*.

δυσεκκόμιστος, ον, ægre exportandus.

δυσεκκρῑτος, ον, non facile excernendus.

δυσεκλάκητος, ον, non effandus.

δυσεκλειπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ægre deficiens. Ex δύς et ἐκλείπω, *deficio*.

δυσεκλόγιστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui ægre computari potest, adeoque perspectu difficilis est. Ex δύς et ἐκλογίζομαι, *expendo, ratiocinor*.

δυσέκλυστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui ægre solvi vel exsolvi potest, vix exsolubilis. Ex δύς et ἐκλύω, *exsolvo*.

δυσεκλύτως, *adv.* inextricabiliter, *Æsch*.

δυσέκνιπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter eluipotest. Ex δύς et ἐκνίπτω, *eluo*.

δυσεκπέραντος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter absolvi et ad finem perduci potest. Ex δύς et ἐκπεραίνω, *ad finem perduco*.

δυσέκπλεως, ων, unde vix enavigari potest.

δυσεκπλωτος, ον, idem.

δυσέκπλυντος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter eluipotest. Ex δύς et ἐκπλύνω, *eluo*.

δυσέκπλυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

δυσεκτόξευτος, ον, unde evadi, exiri non potest.

δυσεκπύητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, suppuratu difficilis, qui ægre ad suppurandum perducitur. Ex δύς et ἐκπυέω, *suppuro*.

δυσέκπτητος, ον, qui non facile evacuatur.

δυσέκφευκτος, ον, vix effugiendus.

δυσέκφορος, ον, difficilis, durus pronunciatu.

δυσεκφόρως, *adv.* dure ad pronunciandum.

δυσέκφυκτος, ον, inevitabilis, *Man*.

δυσέλεγκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter redargui potest. Ex δύς et ἐλέγχω, *redarguo*.

δυσέλικτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, difficile evolubilis; (2) difficilibus gyris perplexus. Ex δύς et ἑλίσσω, *volvo*.

δυσελκής, έος, ὁ καὶ ἡ, cujus difficulter curantur ulcera vel vulnera. Ex δύς et ἕλκος.

δυσελκία, ας, ἡ, difficilis curatio ulceris, vel vulneris. Ex iisd.

δυσέλκυστος, ον, qui ægre aliquo duci, trahi potest.

δύσελπις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, qui est abjectæ spei.

δυσελπιστέω, ῶ, f. ήσω, prope despero.

δυσελπιστία, ας, ἡ, spes mala. Ex iisd.

δυσελπίστως, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod δύσελπις.

δυσελπίστως, *adv.* cum mala spe, sine spe.

δυσεμεσάτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, in quo incedi ægre potest, qui pedibus calcari nequit.

δυσέμβλητος, ον, qui non facile reponi in locum suum potest.

δυσεμβόλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, difficilis accessu, in quem difficulter invasio fieri potest, item ad quem vix perveniri potest. Ex δύς et ἐμβάλλω, *infício*.

δυσεμετέω, ῶ, f. ήσω, ægre vomo.

δυσέμετος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ægre vomens. A

δυσεμέω, idem quod δυσεμετέω.

δυσεμὴς, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex δύς et ἐμέω.

δυσεμφάτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, malæ et molestæ significationis. Ex δύς et ἐμφαίνω, *significo*.

δυσεντερία, ας, ἡ, intestinorum tormina.

δυσεντερικὸς, ἡ, ὸν, dysentericus; (2) qui dysenteria laborat.

δυσεντεριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem. A

δυσέντερος, idem. Ex δύς et ἔντερον.

δυσέντευκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ad quem non facile patet aditus; (2) inaffabilis. Ex δύς et ἐντυγχάνω, *adeo*.

δυσεντευξία, ας, ἡ, morositas.

δυσένωτος, ον, non facile in unum conjungendus.

δυσεξάγαγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui difficile adducitur, vel exportatur. Ex δύς et ἐξάγω, *educo*.

δυσεξάλειπτος, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter deletur s. obliteratur. Ex δύς et ἐξαλείφω.

δυσεξάλλακτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ægre mutabilis, qui in aliam naturam vix mutari potest. Ex δύς et ἐξαλλάττω, *muto*.

δυσεξανάλωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui non facile consumitur. Ex δύς et ἐξαναλίσκω.

δυσεξαπάτητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, difficilis deceptu. Ex δύς et ἐξαπατάω, *decipio*.

δυσεξαρίθμητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vix numerabilis. Ex δύς et ἐξαριθμέω, *enumero*.

δυσεξέλεγκτος, ον, qui non facile convinci, item demonstrari potest.

δυσεξέλικτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, difficilis explicatu et evolutu. Ex δύς et ἐξελίττω, *evolvo*.

δυσεξέργαστος, ον, difficilis elaboratu. Ex δύς et ἐργάζομαι.

δυσεξερεύνητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cujus difficilis est perscrutatio, qui non facile investigari potest. Ex δύς et ἐξερευνάω, *investigo*.

δυσεξεύρετος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inventu seu adinventu difficilis. Ex δύς et ἐξευρίσκω.

δυσεξήγητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui vix explicari potest. Ex δύς et ἐξηγέομαι, *explico*.

δυσεξήμερος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, difficilis ad cicurandum, qui difficulter cicurari potest. Ex δύς et ἐξημερόω, *cicuro*.

δυσεξήνυστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vix enodabilis; (2) inenodabilis; (3) effectu difficilis. Ex δύς et ἐξανύω, *perficio*.

δυσεξίτηλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter elabitur seu evanescit. Ex δύς et ἐξίτηλος.

δυσεξίτητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, difficilis exitu. Ex δύς et ἐξειμι, *exeo*.

δυσέξοδος, ὁ καὶ ἡ, difficilem exitum habens.

δυσέξοιστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, elatu vel expositu, vel interpellatu difficilis. Ex δύς et ἐξοίσω.

δυσεπανόρθωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vix emendabilis. Ex δύς et ἐπανορθόω, *emendo*.

δυσεπέκτατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter extenditur. Ex δύς et ἐπεκτείνω, *extendo*.

δυσεπήβολος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, conjectu difficilis, quem contingere vix licet, explicatu difficilis. Ex δύς et ἐπήβολος, *compos*.

δυσεπίξᾱστος, ον, aditu difficilis.

δυσεπιβούλευτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui non facile fiunt insidiæ, cui difficile imponitur. Ex δύς et ἐπιβουλεύομαι, *insidior*.

δυσεπικέρτητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui vix auxilium adferi potest Ex δύς et ἐπικερέω, *auxilior*.

δυσεπίκριτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, de quo vix judicari potest. Ex δύς et ἐπικρίνω, *judico.*

δυσεπίμικτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui cum aliis commercium non habet, qui non facile aliis admiscetur. Ex δύς et ἐπιμίγνυμι.

δυσεπινόητος, idem quod δυσδιανόητος.

δυσεπίστροφος, qui non facile converti potest.

δυσεπίσχετος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter inhiberi, contineri, aut retineri potest. Ex δύς et ἐπίσχω, *cohibeo.*

δυσεπίτευκτος, ον, difficilis ad assequendam.

δυσεπιτήδευτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multis difficultatibus implicitus, in quo elaborando summa diligentia requiritur.

δυσεπιχείρητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui non facile invadi potest; (2) confectu difficilis. Ex δύς et ἐπιχειρέω, *manum admoveo.*

δυσέργαστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, factu difficilis. Ex δύς et ἐργάζομαι, *operor.*

δυσεργής, ές, ὁ καὶ ἡ, idem quod δύσεργος.

δυσεργία, ας, difficultas; (2) segnities. A

δύσεργος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, piger ad opus faciendum; (2) difficilis, operosus. Ex δύς et ἔργον, *opus.*

δυσερεύνητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inscrutabilis. Ex δύς et ἐρευνάω, *scrutor.*

δυσέρημος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, desertus, desolatus; (2) difficilis ob solitudinem.

δύσερις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, contentiosus, morosus.

δυσέριστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, de quo, vel cum quo contendere difficile est; (2) in infelici contentione positus. Ex δύς et ἐρίζω.

δυσερμήνευτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, explicatu difficilis. Ex δύς et ἑρμηνεύω, *interpretor.*

δυσερμηνεύτως, *adv.* obscure.

δυσερμία, ας, ἡ, infelicitas, infortunium, *Hes.* A

δύσερμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, infelix. *Suidæ* exspes. Ex δύς et Ἑρμῆς, *Mercurius.*

δύσερως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, invenustus, qui infelici et periculoso amore tenetur, perdite amans.

δυσερώτως, *adv.* perdito amore.

δύσεται, 3. s. pr. ind. v. *Poët.* δύσομαι.

δυσετηρίη, ας, ἡ, sterilitas anni, malus annus. Ex δύς et ἔτος, *annus.*

δυσετυμολόγητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cujus etymologia vix reddi potest. Ex δύς et ἐτυμολογέω, *origines verborum indico.*

δυσευνήτειρα, ἡ, infeliciter cubans, quæ obdormiscere non potest. A

δυσευνήτως, ὁ, male s. periculose cubans.

δυσεύνητος, ον, idem.

δυσεύρετος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inventu, intellectu, numeratu difficilis. Ex δύς et εὑρίσκω, *invenio.*

δυσέρωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ad quem vix pervenire possumus; (2) cui vix pares esse possumus, *Herodian*, 2, 11.

δυσζηλία, ας, ἡ, zelotypia. A δύσζηλος.

δύσζηλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, æmulus, invidus, in malam partem æmulator. Ex δύς et ζῆλος.

δυσζήλως, *adv.* invide.

δυσζήτητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, quæsitu, vel pervestigatu difficilis. Ex δύς et ζητέω, *quæro.*

δύσζωος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cujus misera est vita. Ex δύς et ζωή, *vita.*

δυσηκής, ές, ές, sanatu difficilis. Nam *Hes.* δυσηκῆ exponit δυσίατον. Ex δύς et ἀκέομαι, *curo, sano.*

δυσηκοΐη, ῶ, f. ήσω, difficulter audio; (2) inobediens sum. A δυσήκοος.

δυσηκοΐα, ας, ἡ, difficultas auditus, aurium tarditas; (2) inobsequentia. Ab eod.

δυσήκοος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter audit; (2) inobsequens, inobediens. Ex δύς et ακούω, *audio.*

δυσήλατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vix equitabilis, inequitabilis. Ex δύς et ἐλαύνω, *agito.*

δυσηλεγής, ές, ὁ καὶ ἡ, molestam habens dormitionem; (2) molestus, gravis. Ex δύς et λέγομαι, *cubo, dormio.*

δυσήλιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ad quem sol ægre pervenit, soli minus expositus.

δυσημερίος, α, ον, immansuetus, *Ar.*

δυσημερέω, ῶ, f. ήσω, sum infelix, adversa fortuna utor, res mihi infeliciter cedunt. Ex δύς et ἡμέρα, *dies.*

δυσημερία, ας, ἡ, infaustus dies; (2) infortunium, fortuna adversa. Ex iisd.

δυσημέω, ῶ, f. ήσω, ægre vomo. A

δυσημής, ές, ὁ καὶ ἡ, ægre vomens. Ex δύς et ἐμέω, *vomo.*

δυσήνεμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, gravi vento agitatus, ventis vexatus. Ex δύς et ἄνεμος, *ventus.*

δυσηνίαστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui frenis vix regi potest. Ex δύς et ἡνία, *frenum.*

δυσηνιάστως, *adv.* ita ut frenis vix regi queat. Ex δυσηνίαστος.

δυσήνιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui frenis contineri nequit; (2) morosus; (3) doloris impatiens. Ex δύς et ἡνία, *frenum.*

δυσηνιόχητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, gubernatu difficilis, qui habenis ægre retineri potest. Ex δύς, ἡνία, *frenum*, et ἔχω, *habeo.*

δυσηνίως, *adv.* idem quod δυσηνιάστως.

δυσήνυστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, effectu difficilis, inextricabilis. Ex δύς et ἀνύω, *perficio.*

δυσήνωρ, ορος, ὁ, *Æsch.* Vide δυσάνωρ.

δυσηπίστην, imperf. ind. act. pro δυσηπίστουν. A δυσαπιστέω, *non credo.*

δυσήροτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, aratu difficilis. Ex δύς et ἀρόω, *aro.*

δυσήττητος, ον, invictus, vix vincendus.

δυσήτως, ορος, ὁ καὶ ἡ, tristis, qui animo tristi est. Ex δύς et ἦτορ, *cor.*

δυσηχής, ές, ὁ καὶ ἡ, horrisonus. Ex δύς et ἠχος, *sonus.*

δυσθέλης, ές, ὁ καὶ ἡ, infeliciter aut ægre germinans, ægre virescens. Ex δύς et θάλλω, *vireo.*

δυσθελασής, ές, ὁ καὶ ἡ, calefactu difficilis, frigidus. Ex δύς et θάλπω, *foveo.*

δυσθενατέειν, *iniquo animo mortem ferre*, præs. inf. act. verbi δυσθανατέω.

δυσθενατέως, iniquo animo mortem fero. A

δυσθένατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, difficulter moriens; (2) difficilem mortem inferens; (3) mortifer. Ex δύς et θάνατος, *mors.*

δυσθνής, ές, ὁ καὶ ἡ, misere mortuus, qui infelici morte periit. Ex δύς et θνήσκω.

δυσθεᾶτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, invisus, non visus; (2) horribilis vel infelix adspectu. Ex δύς et θεάομαι, *adspicio.*

δυσθενέω, deficio viribus.

δυσθενία, ἡ, languor corporis, ægritudo animi.

δύσθεος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, impius; odiosus Deo. Ex δύς et θεός, *Deus.*

δυσθεράπευτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ægre sanabilis. Ex δύς et θεραπεύω, *sano.*

δυσθερής, ές, ὁ καὶ ἡ, calefactu difficilis. Ex δύς et θέρω, *calefacio.*

δυσθετέω, ῶ, fut. ήσω, male adficio, languidum reddo. Ex δύς et θέτος.

δύσθετος, ὁ καὶ ἡ, male situs; (2) male adfectus, languens, sibi displicens.

δυσθεώρητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cujus contemplatio difficilis est. Ex δύς et θεωρέω, *contemplor.*

δυσθήρατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, difficilis venatu; (2) difficilis intellectu. Ex δύς et θηράω.

δύσθηρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui parum succedit venatio. Ex iisd.

δυσθησαύριστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, reconditu difficilis, qui ægre recondi, aut adservari potest. Ex δύς et θησαυρός.

δυσθνήκω, infeliciter seu male morior, *Eur.*

δύσθεμφυος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui ægre frangitur. Ex δύς et θραύω, *frango.*

δυσθρήνητος, ον, lamentabilis, *Eur.*

δύσθροος, ον, flebilis, lamentabilis.

δυσθυμέω, ῶ, animum despondeo.

δυσθυμία, ας, ἡ, animi mœror. A

δύσθυμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, graviter animo adfectus; (2) quem pœnitentia facti subit.

δυσθύμως, *adv.* ægro animo.

δυσὶ, *duobus*, dat. plur. a δύο, *duo.*

δυσιᾶτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, incurabilis; (2) curatu difficilis. Ex δύς et ἰάομαι, *curo.*

δύσιδερος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui ægre sudat, cui difficulter elicitur sudor. Ex δύς et ἱδρώς.

δυσιερέω, ῶ, f. ήσω, male sacrifico; (2) sacrificia mihi dira portendunt. Ex δύς et ἱερός, *sacer.*

δυσιθάλασσος, vel δυσιθάλαττος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, mare subiens seu ingrediens. Ex δύω, vel δύνω et θάλασσα, *mare.*

δυσίμερος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ægre amabilis; (2) ægre cupidus; (3) improbus et protervus amator. Ex δύς et ἵμερος, *desiderium.*

δύσιπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, equitatui minus idoneus. Ex δύς et ἵππος, *equus.*

δύσις, εως, ἡ, occasus. A δύνω, *subeo, occido.*

δυσίχνευτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, investigatu difficilis, ægre investigabilis. Ex δύς et ἰχνεύω.

δυσκαής, ές, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter uri, seu cremari potest, ægre ardens. Ex δύς et καίω, *uro.*

δυσκαθαίρετος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui ægre sive difficulter everti potest. Ex δύς et καθαιρέω.

δυσκάθαρτος, ᾱ, ὁ ἡ, purgatu difficilis. Ex δύς et καθαίρω, *purgo.*

δυσκάθεκτος, ᾱ, ὁ ἡ, qui difficulter contineri seu cohiberi potest.

δυσκαμπὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, qui non facile flectitur, inflexibilis. Ex δύς et κάμπτω.

δύσκαμπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

δύσκαπνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, fumum molestum habens. Ex δύς et καπνός, *fumus.*

δυσκαρτέρητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ægre tolerabilis; (2) plane intolerabilis. Ex δύς et καρτερέω, *tolero.*

δυσκαταγώνιστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, expugnatu difficilis. Ex δύς et καταγωνίζομαι.

δυσκατάκλαστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, fractu difficilis. Ex δύς et κλάω, *frango.*

δυσκάτακτος, ᾱ, ὁ ἡ, idem. Ex δύς et καταγύω, *frango.*

δυσκατάλληκτος, ον, obscurus.

δυσκατάλλακτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, difficilis reconciliatu, implacabilis. Ex δύς et καταλλάττω, *reconcilio.*

δυσκατάλυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ægre solubilis. Ex δύς et καταλύω, *dissolvo.*

δυσκαταμάθητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, difficilis ad discendum, obscurus. Ex δύς et καταμανθάνω, *disco.*

δυσκαταμαθήτως, *adv.* ita ut vix addisci, vel intelligi possit.

δυσκαταμάχητος, ᾱ, ὁ ἡ, vix expugnabilis. Ex δύς et καταμάχομαι, *expugno.*

δυσκατανόητος, ᾱ, ὁ ἡ, qui vix potest animadverti. Ex δύς et καταυοέω.

δυσκατάπαυστος, ᾱ, ὁ ἡ, qui vix sedari seu cohiberi potest, irrequietus. Ex δύς et καταπαύω, *sedo.*

δυσκαταπαύστως, *adv.* ita ut vix sedari possit.

δυσκατάπληκτος, ον, terribilis, timendus.

δυσκαταπολέμητος, ον, vix bello subigendus.

δυσκατάπονητος, ον, vix efficiendus.

δυσκατάπρακτος, ον, idem.

δυσκατάτοτος, ᾱ, ὁ ἡ, difficilis deglutitu. Ex δύς et καταπίνω, *deglutio.*

δυσκατάχρτιστος, ᾱ, ὁ ἡ, qui conceptum non perficit. Ex δύς et καταρτίζω.

δυσκατάσβεστος, ᾱ, ὁ ἡ, qui facile extingui nequit. Ex δύς et κατασβέννυμι.

δυσκατασκεύαστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, conditu seu fabricatu difficilis. Ex δύς et κατασκευάζω.

δυσκατάσατος, ᾱ, ὁ ἡ, sedatu difficilis. Ex δύς et καθίστημι, *compono.*

δυσκαταφρόνητος, ᾱ, ὁ ἡ, qui contemni vix potest. Ex δύς et καταφρονέω.

δυσκατέργαστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui effici seu confici ægre potest; (2) difficilis concoctu. Ex δύς et κατεργάζομαι, *conficio.*

δυσκάτοπτος, ᾱ, ὁ ἡ, qui spectari vix potest. Ex δύς et κατόπτομαι, *specto.*

δυσκατόρθωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter ex animi sententia conficitur; (2) qui difficulter emendatur. Ex δύς et κατορθόω.

δυσκατέλωτος, ᾱ, ὁ ἡ, ægre cicatricem ducens. Ex δύς et κατηλόω.

δυσκελάδος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, malum sonum edens, horrisonus; (2) maledicus.

δύσκεν, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔδυσκεν, a δύσκω, pro δύνω, vel δύω.

δυσκερδὴς, ές, ὁ ἡ, non lucrosus, malum lucrum aut non sine summo labore adferens. Ex δύς et κέρδος, *lucrum.*

δυσκηδὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, graves curas habens; (2) difficilis; (3) infestus. Ex δύς et κῆδος, *cura.*

δυσκινησία, ας, ἡ, difficilis motus, seu motus difficultas. Ex δύς et κίνησις, *motus.*

δυσκίνητος, ᾱ, ὁ ἡ, qui difficile movetur, aut moveri potest, tardus; (2) inexorabilis, præfractus. Ex δύς et κινέω.

δυσκινήτως, *adv.* difficulter ad movendum.

δυσκλεὴς, ές, ὁ ἡ, inglorius, infamis. Ex δύς et κλέος, *gloria.*

δύσκλεια, ας, ἡ, obscura fama, gloria pæne nulla. A δυσκλεής.

δυσκλεῶς, *adv.* cum fama non bona, sine gloria.

δυσκληδόνιος, ᾱ, ὁ ἡ, qui male ominis est, male ominatus. Ex δύς et κληδονίζομαι, *ominor.*

δυσκληρέω, ῶ, f. ήσω, difficili sorte premor; (2) sorte a magistratu excludor.

δυσκληρία, ας, ἡ, sors difficilis et aspera, infortunium. A

δύσκληρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, quem sors difficilis premit. Ex δύς et κλῆρος, *sors*.

δύσκλυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inglorius, inhonoratus, celebris. Ex δύς et κλυτός, *clarus*.

δυσκοίλιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui alvus est adstrictior, alvo incommodus. Ex δύς et κοιλία.

δυσκοινώνητος, ον, alienus a societate, asper, immitis.

δυσκοιτέω, ῶ, ægre et non sine molestia cubo. Ex δύς et κοίτη, *cubile*.

δυσκοισία, ας, ἡ, mala et incommoda cubatio. A

δύσκοιτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, male et incommode cubans. Ex δύς et κοίτη, *cubile*.

δυσκολαίνω, morosus sum, indigne fero. Δυσκολαίνει πρὸς ἐμὲ, καὶ βρενθύεται, *Arist. Lys.* 889. A δύσκολος.

δυσκολία, ας, ἡ, difficultas, morositas.

δυσκόλλητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui glutinari difficulter potest, glutine vix sociabilis. Ex δύς et κολλάω, *glutino*.

δυσκολόκαμπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, difficulter flexibilis, qui ægre flectitur, in quo vox varie inflectitur. Ex δύσκολος et κάμπτω.

δυσκολόκοιτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, difficilem somnum efficiens. Ex δύσκολος et κοίτη, *cubile*.

δύσκολος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, difficilis in sumendo cibo ; (2) morosus ; (3) difficilis ; (4) acerbus. Ex δύς et κόλον, *cibus*.

δυσκόλως, *adv.* morose, iniquo animo.

δύσκολπος, ον, infelicem uterum habens. *Epith.* matris fœtum mortuum edentis.

δυσκόμιστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ægre tolerabilis. Ex δύς et κομίζω, *tolero, porto*.

δυσκρασία, ας, ἡ, intemperies. Ex δύς et κρᾶσις, *mixtio*.

δύσκρατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, male temperatus. Ex δύς et κεράννυμι, *tempero*.

δύσκριτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, judicatu difficilis, cujus disceptatio difficilis est. Ex δύς et κρίνω, *judico*.

δυσκρίτως, *adv.* ita ut non facile sit judicare, ita ut difficilis sit disceptatio.

δύσκτητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ægre parabilis, comparatu difficilis. Ex δύς et κτητός.

δυσκυβεία, ῶν, fut. ήσω, infelix sum in ludo tesserario. Ex δύς et κύβος, *tessera*.

δυσκύμαντος, ον, procellosus.

δύσκωφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, surdaster.

δύπλεκτρος, ον, infelici conjugio utens.

δυσλέπης, ες, sine cortice, *Nic.*

δύσλητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, captu difficilis. Ex δύς et λαμβάνω, *capio*.

δυσλόγιστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ratiocinatio difficilis; (2) inconsideratus, qui reputatus et perpensus non est. Ex δύς et λογίζομαι.

δύσκοπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui cervici non convenit, quod difficulter portatur.

δυσλόσως, *adv.* difficulter, periculose.

δύσλυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui vix solvi potest.

δυσλύτως, *adv.* ita, ut vix solvi queat, nexu non facile solubili.

δυσμάθεια, ας, ἡ, tarditas ad discendum, indocilitas. A δυσμαθής.

δυσμαθέω, vix agnosco, *Æsch.*

δυσμαθής, ές, ὁ καὶ ἡ, qui non facile discit, tardus ad discendum. Ex δύς et μανθάνω.

δυσμαθίαι, ας, ἡ, idem quod δυσμάθεια.

δυσμαθῶς, *adv.* non facile discendo.

δυσμανής, ές, ὁ καὶ ἡ, rarefactu difficilis. Ex δύς et μανός, *rarus*.

δυσμαχής, ές, ὁ καὶ ἡ, difficilis. Ex δύς et μάχη, *munus*.

δυσμαχέω, ῶ, f. ήσω, acriter resisto, ita, ut vix sim expugnabilis.

δυσμάχητος, et

δύσμαχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vix expugnabilis, inexpugnabilis. Ex δύς et μάχη, *pugna*.

δυσμείλικτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter seu vix mulceri potest, implacabilis. Ex δύς et μείλισσω, *mellitum reddo, placo*.

δυσμεναίνω, animo erga aliquem sum male adfecto, adversor. Ex δύς et μένος.

δυσμενέσσι, dat. pl. *Ion.* et *Poët.* pro δυσμενέσι. A δυσμενής.

δυσμένεια, ας, ἡ, animus male erga aliquem adfectus, odium, inimicitia, hostilitas. A

δυσμενής, ές, ὁ καὶ ἡ, cujus animus male erga aliquem adfectus est, malevolus, inimicus. Ex δύς et μένος, *animus*.

δυσμενῶς, *adv.* animo male erga aliquem adfecto, inimice, hostiliter. A δυσμενής.

δυσμετάβλητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, difficilis mutatu. Ex δύς et μεταβάλλω, *muto*.

δυσμετάβοτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui difficile et non libenter impertitur. Ex δύς et μεταδίδωμι, *trado*.

δυσμετάθετος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, transpositu, vel mutatu difficilis. Ex δύς et μετατίθημι.

δυσμετακίνητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui non facile transmoveri seu mutari potest. Ex δύς et μετακινέω, *transmoveo*.

δυσμετάκλασος, ον, immisericors, inexorabilis.

δυσμετακόμιστος, ον, idem quod

δυσμετάστρεπτος, ον, vix mutabilis, s. flexibilis.

δυσμετάτρεπτος, ον, idem.

δυσμετάτιτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui ægre de sententia dimoveri potest.

δυσμετεγχείριστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui capi aut teneri ægre potest ; (2) qui vix tractari potest ; (3) insuperabilis. Ex δύς et μεταχειρίζω, *manu tracto*.

δυσμετεχειρίστως *adv.* ita ut vix tractari queat.

δυσμήτωρ, ορος, ον, idem qui δυσαγωγός.

δυσμίετητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, quem metiri non est facile. Ex δύς et μετρέω, *metior*.

δυσμοῖρ, ῆς, ἡ, occasus solis ; (2) occasus quilibet ; (3) finis. A δύνω.

δύσμηνις, ιος, ὁ ᾗ, cujus gravis est ira ; (2) injuriarum acceptarum memor, ægre placabilis. Ex δύς et μῆνις, *ira*.

δυσμήτηρ, ερος, ὁ ᾗ, mala, seu infesta mater.

δυσμήτης, ᾱ, ὁ, mala meditans, mala consilia animo volvens. Ex δύς et μῆτις.

δύσμητις, ιος, ὁ ᾗ, idem et ex iisd.

δυσμήτωρ, ὁ, sævam, &c. matrem habens.

δυσμηχανάω, difficultate laboro, frustra conor.

δυσμικός, ὴ, όν, occidentalis. A δυσμή.

δύσμικτος, ᾱ, ὁ ᾗ, qui non facile cum alio misceri potest. Ex δύς et μικτός.

δυσμίκτως, *adv.* non facile admittendo mixtionem.

δυσμίμητος, ᾱ, ὁ ᾗ, vix imitabilis. Ex δύς et μιμέομαι, *imitor*.

δυσμίσητος, ᾱ, ὁ ᾗ, exosus. Ex δύς et μισέω, *odi*.

δυσμνημόνευτος, ον, difficilis ad tenendum memoria.

δυσμοιρίαι, ἡ, infelicitas.

δύσμοιρος, ᾱ, ὁ ᾗ, infelix. Ex δύς et μοῖρα, *sors*.

δυσμορία, ας, ἡ, miseria, qua quis fatum adversum experitur. A

δύσμορος, ᾱ, ὁ ᾗ, cui difficile fatum obtingit, infelix ; (2) mala infelicique morte periens. Ex δύς et μόρος, *fatum*.

δυσμορφίαι, ας, ἡ, deformitas, forma turpis et indecora. A

δύσμορφος, ᾱ, ὁ ᾗ, deformis, infelici forma prædituς, turpis adspectu.

δύσμυσος, ον, abhorrens a musis, parum suavis.

δυσνίκητος, ᾱ, ὁ ᾗ, qui haud facile vinci potest.

δύσνιπτος, ᾱ, ὁ ᾗ, qui ægre lavari, aut elui potest ; (2) qui ægre deleri potest. Ex δύς et νίπτω, *lavo*.

δυσνοέω, ῶ, f. ήσω, malevolentia prosequor, infensus sum. Ex δύς et νῦς. Hinc

δυσνόητος, ᾱ, ὁ ᾗ, qui ægre intelligi potest, vix intelligibilis, difficilis intellectu.

δυσνοήτως, *adv.* perobscure.

δυσνοία, ᾱ, malevolentia, *Soph.*

δυσνομία, ας, ἡ, malarum legum institutio; (2) improbitas. Ex δύς et νόμος, *lex*.

δυσνομίη, *Ion.* pro δυσνομία.

δύσνομος, ον, abhorrens et legibus nefarius.

δύσνοος, *contr.* δύσνους, ᾱ, ὁ ᾗ, qui mala est mente adversus aliquem, malevolus, inimicus. Ex δύς et νόος, *mens*.

δύσνοστος, ᾱ, ὁ ᾗ, difficilis, infaustus, *Epith.* iter facientis vel itineris.

δυσνύμφευτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, gravis nuptiis. Ex δύς et νυμφεύω, *nuptum do*.

δύσνυμφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui inauspicatas contraxit nuptias, infelix sponsus. Ex δύς et νύμφη, *sponsa*.

δυσξήραντος, ᾱ, ὁ ᾗ, qui difficulter inarescit, difficilis siccatu. Ex δύς et ξηραίνω.

δυσξύμβλητος, ον, obscurus.

δυσξύμβολος, ᾱ, ὁ ᾗ, idem ; (2) cum quo non facile pacta ineuntur ; (3) difficilis moribus, non affabilis. Ex δύς et συμβάλλω.

δυσξύνετος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, imprudens ; (2) difficilis intellectu. Ex δύς et συνίημι.

δύσογκος, ᾱ, ὁ ᾗ, valde gravis. Ex δύς et ὄγκος, *moles*.

δυσοδέω, ῶ, f. ήσω, ægre iter facio, in malam et imperviam viam incido. A δύσοδος.

δυσοδίαι, ας, ἡ, iter impervium sive malum.

δύσοδμος, ᾱ, ὁ ᾗ, malum odorem spirans, olidus, fœtidus. Ex δύς et ὀδμή, *odor*.

δύσοδος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, per quem difficulter iter fieri potest ; (2) invius, avius ; (3) *Subst.* via difficilis, aspera, et salebrosa.

δυσοδοπλόπολος, ον, idem.

δυσοίζω, timeo, suspecto ; ægre fero, *Eur.*

δυσοίκητος, ὁ καὶ ἡ, habitatu difficilis, propemodum inhabitabilis. Ex δύς et οἰκέω.

δυσοικονόμητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, dispensatu difficilis. Ex δύς et οἰκονομέω, *dispensio*.

δύσοικος, idem quod ἄοικος.

δύσοικτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, immisericors.

δύσομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod δυσόδος. Ex δύς et ὁμή, *semita, via*.

δύσοινος, ᾱ, ὁ ᾗ, malum vinum producens ; (2) non ferax vini.

δύσοιστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, quem difficulter ferre queas, ægre tolerabilis. Ex δύς et οἴω.

δυσοίτως, *adv.* ita ut vix feras.

δυσοιωνισμός, ᾱ, ὁ, omen infaustum.

δυσοιώνιστος, ᾱ, ὁ ᾗ, inauspicatus, sinistri auspicii. Ex δύς et οἰωνός, *augurium*.

δύσοκνος, ὁ ᾗ, piger, segnis. Ex δύς et ὄκνος.

δυσόκνως, *adv.* pigre, segniter, gravatim.

δυσόλεθρος, ᾱ, ὁ ᾗ, difficulter interiens.

δυσόμβιος, ον, pluviosus.

δυσομιλος, ᾱ, ὁ ᾗ, cum quo consuetudinem habere et colloqui difficulter possumus, ægre adfabilis. Ex δύς et ὁμιλος, *cœtus*.

δυσομίλητος, ον, idem.

δυσόμματος, ον, hebes, cæcus.

δυσόμοιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, dissimilis.

δυσόνειρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, molestis somniis molestans. Ex δύς et ὄναρ, *somnium*.

δύσοπτος, ᾱ, ὁ ᾗ, qui ægre videtur. Ex δύς et ὀπτομαι, *video*.

δυσόρατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui vix visui est obvius, qui cerni difficulter potest. Ex δύς et ὁράω, *video*.

δυσοργησία, ας, ἡ, gravis ira. A δύσοργος.

δυσοργία, ἡ, irracundia.

δυσόργητος, ον, iracundus.

δυσοργήτως, *adv.* iracunde.

δύσοργος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, iracundus, qui graviter irascitur. Ex δύς et ὀργή, *ira*.

δυσόριστος, ᾱ, ὁ ᾗ, qui definiri et determinari vix potest. Ex δύς et ὁρίζω.

δύσορμος, ᾱ, ὁ ᾗ, stationem navium difficilem et incommodam habens.

δύσορνις, ῖθος, ὁ ᾗ, qui adversi ave (i. e. adversis auspiciis) fit.

δυσοσφαίρος, ω, ον, obscurus, caliginosus.

δυσοσμία, ας, ἡ, malus odor. A δύσοσμος.

δύσοσμος, ὁ καὶ ἡ, malum odorem spirans, fœtidus. Ex δύς et ὀσμή, *odor*.

δυσουρέω, ῶ, f. ήσω, ægre urinam reddo, *Aret.* Ex δύς et ἔρον, *urina*.

δυσουρία, ας, ἡ, difficilis urinæ excretio ; (2) urinæ suppressio. Ex iisd. Hinc

δυσουριάω, ῶ, urinæ difficultate laboro.

δυσουρικός, ὴ, όν, urinæ difficultati obnoxius.

δυσουρίστος, ᾱ, ὁ ᾗ, infelix, qui secundo vento non provehitur. Ex δύς et ἔρος.

δύσουρος, ᾱ, ὁ ᾗ, custoditu difficilis.

δυσπάθεια, ας, ἡ, laborum et ærumnarum perpessio. A δυσπαθής.

δυσπαθής, ές, ὁ καὶ ἡ, laborum miseriarumque patiens. Ex δύς et πάθος, *passio*.

δύσπαις, ὁ ᾗ, infelix proles, vel prole, *Cyr.*

δυσπαίπαλος, ον, asper, *Nonn.*

δυσπάλαιστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vix eluctabilis, superatu difficilis. Ex δύς et παλαίω, *luctor*.

δυσπάλαμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, difficilis et malis instructus artibus, *Hes.* Ex δύς et παλάμη.

δυσπάλης, ές, ὁ καὶ ἡ, difficilem luctam adferens, non facile superabilis, superatu difficilis ; (2) difficilis. Ex δύς et πάλη.

δυσπάλλω, concutio, labefacto, *Scot.*

δυσπαραβούλητος, ον, cui auxilium ferri non potest.

δυσπαράδεκτος, ᾱ, ὁ ᾗ, difficilis admissu seu perceptu. Ex δύς et παραδέχομαι.

δυσπαραδέκτως, *adv.* difficulter ad credendum ; cum ἔχειν, vix credere.

δυσπαραίτητος, ᾱ, ὁ ᾗ, exoratu difficilis ;

(2) inexorabilis, implacabilis. Ex δύς et παραιτέομαι, *exoro.*

δυσπαράκλητος, ον, difficilis ad flectendum.

δυσπαρακολούθητος, ᾱ, ὁ ᾗ, ή, intellectu difficilis. Ex δύς et παρακολουθέω.

δυσπαρακόμιστος, ᾱ, ὁ ᾗ, ή, qui difficulter vehitur equo, vel gestatur, qui difficulter iter facit. Ex δύς et παρακομίζω.

δυσπαραμύθητος, ᾱ, ὁ ᾗ, ή, qui verbis vix flecti potest, qui hortamenta et suasiones ægre admittit. Ex δύς et παραμυθέομαι.

δυσπαραπλέϊσιος, ίᾱ, ὁ καὶ ή, ad præter-navigandum difficile, *Strabo*, lib. 16.

δυσπάρευνος, ον, in quo seu quocum ægre cubatur, non bene dormitur.

δυσπαρηγόρητος, ᾱ, ὁ ᾗ, ή, vix consolabilis, consolatu difficilis, omninoque vehementissimus, velut amor. Ex δύς et παρηγορέω.

δυσπαρήγορος, ον, idem.

δυσπαρηγορήτως, *adv.* q. d. inconsolabiliter, consolationem non admittendo.

δυσπάρθελκτος, ον, inconsolabilis.

δυσπάρθενος, ᾱ, ή, virgo misera.

Δύσπᾶρις, ίδος, ὁ, infaustus et infelix Paris; (2) infaustum et male ominatum nomen habens, ut Paris.

δυσπάρῐτος, ᾱ, ὁ καὶ ή, progressu vel transitu difficilis. Ex δύς et πάρειμι, *progredior.*

δυσπάροδος, ον, difficilis transitu.

δυσπάτητος, ον, asper calcatu.

δυσπείθεια, ας, ή, obsequium coactum et involuntarium, inobedientia, inobsequentia. A

δυσπειθής, έος, ὁ ᾗ, ή, qui ægre paret et obsequitur; (2) refractarius; (3) cui ægre persuaderi potest. Ex δύς et πείθω.

δυσπειθῶς, *adv.* inobsequenter.

δυσπειρία, ᾱς, ἡ, difficultas experientiæ.

δύσπειστος, ᾱ, ὁ καὶ ή, qui ægre sibi persuaderi quidquam sinit. Ex δύς et πείθω.

δυσπείσως, *adv.* ita ut ægre aliquid alicui persuadeatur.

δύσπεμπτος, ον, qui ægre aut non amoveri, submoveri potest.

δυσπέμφελος, ᾱ, ὁ ᾗ, ή, trajectu difficilis; (2) valde turbatus, tempestuosus. Ex δύς et πέμπω, *mitto.*

δυσπενθέω, ῶ, f. ήσω, graviter lugeo. A

δυσπενθής, έος, ὁ ᾗ, ή, graviter lugens. Ex δύς et πένθος, *luctus.*

δυσπεπτέω, ῶ, f. ήσω, difficulter concoquo; (2) ferre non possum. A

δύσπεπτος, ᾱ, ὁ ᾗ, ή, concoctu difficilis. Ex δύς et πέπτω, *coquo.*

δυσπέρατος, ᾱ, ὁ ᾗ, ή, qui difficulter transitur. Ex δύς et περάω, *transeo.*

δυσπεριαθαίρετος, ᾱ, ὁ καὶ ή, qui difficulter detrahi seu demi potest. Ex δύς et περιαθαιρέω, *demo.*

δυσπεριάθαρτος, ᾱ, ὁ ᾗ, ή, qui non facile circumpurgari potest. Ex δύς et περιαθαίρω, *circumpurgo.*

δυσπερίλαπτος, ᾱ, ὁ καὶ ή, qui difficulter comprehendi potest. Ex δύς et περιλαμβάνω.

δυσπερινόητος, ᾱ, ὁ ᾗ, ή, difficilis intellectu. Ex δύς et περινοέω, *intelligo.*

δυσπερίψυκτος, ᾱ, ὁ καὶ ή, qui difficulter refrigerari potest, difficulter refrigescens.

δυσπετέω, ῶ, f. ήσω, res mihi male cadunt, cum malis conflictor, adversis casibus agor; (2) male me habeo; (3) ægre fero.

δυσπέτημα, τος, τὸ, casus adversus, infortunium.

δυσπετής, έος, ὁ καὶ ή, male cadens, adversus; (2) difficilis. Ex δύς et πίπτω, *cado.*

δυσπετῶς, ægre, moleste; (2) infeliciter.

δυσπεψία, ας, ή, difficultas concoctionis. Ex δύς et πέπτω, *coquo.*

δύσπημα, τὸ, damnum, *Æsch.*

δυσπινής, έος, ὁ καὶ ή, sordibus ac illuvie deformis, squalidus, sordidus. Ex δύς et πίνος, *sordes.*

δυσπιστία, ας, ή, credendi difficultas.

δύσπιστος, ᾱ, ὁ καὶ ή, qui difficulter credit, incredulus; (2) creditu difficilis, cui fidem vix adhibeas. Ex δύς et πίστις.

δυσπίστως ἔχω, ægre credo.

δυσπλαγχνος, ον, immitis, sævus.

δύσπλᾰνος, ον, vagabundus, sed misere, *Æsch.*

δύσπλᾰκτος, ᾱ, ὁ ᾗ, ή, qui non facile percellitur, sed perturbatur, qui ægre obstupescit, *V. L.* Ex δύς et πλήσσω.

δυσπλήρωτος, ᾱ, ὁ καὶ ή, complētu, seu perfectu difficilis. Ex δύς et πληρόω, *compleo.*

δυσπλῆτις, ίδος, ή, aspera, *Lyc.*

δύσπλους, ᾱ, ὁ ᾗ, ή, navigatu difficilis; (2) malefidus navibus. Ex δύς et πλόος.

δύσπλυτος, ον, ægre eluendus.

δυσπονέω, ῶ, f. ήσω, spirandi difficultate laboro.

δυσπνοΐη, ας, ή, spiritus difficultas.

δυσπνοϊκός, ή, όν, respirandi difficultate laborans. A

δύσπνοος, *contr.* δύσπνους, idem. Ex δύς et πνέω, *spiro.*

δυσπολέμητος, ᾱ, ὁ καὶ ή, qui bello ægre capi potest. Ex δύς et πολεμέω.

δυσπόλεμος, ᾱ, ὁ ᾗ, ή, vix habilis ad bellum, imbellis, timidus.

δυσπολόκρητος, ᾱ, ὁ ᾗ, ή, obsessu difficilis. Ex δύς et πολιορκέω.

δυσπολύπτωτος, ον, ineptus ad remp. gerendam.

δυσπονής, έος, ὁ καὶ ή, laboriosus, ærumnosus. Ex δύς et πόνος, *labor.*

δυσπόνητος, ᾱ, ὁ ᾗ, ή, qui difficili labore fit. Ex δύς et πονέω, *laboro.*

δύσπονος, infelix, ærumnosus. Πόνοι δύσπονοι, *Soph.*

δυσπονία, ή, difficilis opera, *Man.*

δυσπόρευτος, ᾱ, ὁ ᾗ, ή, impervius, invius, difficilem habens transitum.

δυσπορία, ας, ή, viæ difficultas. A δύσπορος.

δυσπόριστος, ᾱ, ὁ ᾗ, ή, ægre parabilis. Ex δύς et πορίζω, *paro.*

δύσπορος, ᾱ, ὁ ᾗ, ή, qui difficulter transiri potest. Ex δύς et πόρος, *transitus.*

δυσποτμέω, ῶ, f. ήσω, adversa fortuna utor, infelici fato adfligor.

δυσποτμία, ας, ή, sors, seu fortuna adversa.

δύσποτμος, ᾱ, ὁ ᾗ, ή, cui sors est adversa, infelix. Ex δύς et πότμος, *sors.*

δυσπότμως, *adv.* infeliciter, misere.

δύσποτος, ον, amarus, *de potu*, non potabilis.

δυσπραγέω, ῶ, f. ήσω, infeliciter res gero; (2) infelix sum, adversa fortuna utor. A

δυσπραγής, έος, ὁ ᾗ, ή, infelix in rebus agendis; (2) infelix in rebus quibuslibet. Ex δύς et πράττω, *ago.*

δυσπραγία, ας, ή, infelicitas in rebus agendis; (2) infelicitas quævis. A δυσπραγής.

δυσπραγμάτευτος, ᾱ, ὁ καὶ ή, difficulter tractabilis, difficilis, morosus, cum quo rem habere difficile est. Ex δύς et πρᾶγμα.

δύσπρακτος, ᾱ, ὁ ᾗ, ή, factu difficilis. Ex δύς et πράττω, *fucio.* Unde

δυσπραξία, ας, ή, idem quod δυσπραγία.

δυσπρατής, έος, ὁ ᾗ, ή, indecorus, turpis. Ex δύς et πρᾶτος, *decorus sum.*

δύσπρῐστος, ᾱ, ὁ καὶ ή, serra ægre secabilis, sectu difficilis. Ex δύς et πρίω, *serra seco.*

δυσπρόμαχος, ὁ καὶ ή, inhabilis ad defendendum alterum.

δυσπρόπτωτος, ᾱ, ὁ καὶ ή, non facile procidens. Ex δύς et προσπίπτω, *procido.*

δυσπρόσβᾰτος, ὁ καὶ ή, haud facilis accessu.

δυσπρόσβλητος, idem.

δυσπρόσδεκτος, ᾱ, ὁ ᾗ, ή, qui ægre admittitur, seu recipitur. Ex δύς et προσδέχομαι, *admitto.*

δυσπροσήγορος, ᾱ, ὁ ᾗ, ή, non adfabilis, qui difficilem se præbet in colloquiis. Ex δύς et προσηγορέω, *alloquor.*

δυσπροσηγόρως, *adv.* ita ut alloqui difficile sit.

δυσπρόσῐτος, ᾱ, ὁ ᾗ, ή, qui difficulter adiri, seu accedi potest; (2) qui non est adfabilis. Ex δύς et πρόσειμι, *adeo.*

δυσπροσίτως, *adv.* ita ut ægre adiri possit.

δυσπρόσμικτος, et

δυσπρόσοδος, ᾱ, ὁ ᾗ, ή, idem quod δυσπρόσιτος. Ex δύς et πρόσοδος.

δυσπρόσοιστος, ον, idem; intractabilis, vix ferendus.

δυσπρόσοπτος, ᾱ, ὁ ᾗ, ή, adspectu difficilis; (2) qui adspectus infausti est. Ex δύς et προσόπτομαι, *adspicio.*

δυσπροσόρμιστος, ον, quo naves appelli non possunt.

δυσπροστύλαστος, ᾱ, ὁ ᾗ, ή, accessu difficilis, qui ægre adiri potest. Ex δύς et προσπελάζω, *accedo.*

δυσπρόσφορτος, ον, non adfabilis, morosus.

δυσπρόσωπος, ᾱ, ὁ ᾗ, ή, qui deformi facie est, adspectu tristis.

δυσπτύτος, ᾱ, ὁ ᾗ, ή, suppuratu difficilis. Ex δύς et πτύω, *suppuro.*

δυσρᾳγής, έος, ὁ ᾗ, ή, ruptu difficilis. Ex δύς et ῥήγνυμι, *rumpo.*

δύσρηκτος, ον, qui non facile perrumpi potest.

δύσρητος, ᾱ, ὁ ᾗ, ή, qui ægre dici seu pronunciari potest; (2) non facile dicendus. Ex δύς et ῥέω, *dico.*

δυσριγής, έος, ὁ καὶ ή, idem quod

δύσριγος, ᾱ, ὁ καὶ ή, qui frigus ægre tolerat, frigoris impatiens, alsiosus.

δυσρεέω, non bene succedo, non prospere fluo.

δυσσέβεια, ας, ή, impietas. A δυσσεβής.

δυσσεβέω, ῶ, f. ήσω, impius sum. Ab eod.

δυσσέβημα, ατος, τὸ, impium facinus, impietas. A δυσσεβέω.

δυσσεβής, έος, ὁ ᾗ, ή, impius. Ex δύς et σέβομαι, *religiose colo.*

δυσσεβῶς, *adv.* impie.

δύσσιτος, ον, firmus, immobilis.

δύσσο, 2. sing. præs. imper. med. *Poët.* pro δύσεο, et hoc *Ion.* pro δύσεσο, a δύσομαι.

δύσσομαι, *Poët.* subeo aquas, mergor. A δύνω.

δυσσομενάων, *Æol.* et *Poët.* pro δυσομένων. A δύσομαι.

δύσσος, ᾱ, ὁ καὶ ή, qui difficulter servari potest; (2) qui vix abigi potest; (3) quem difficulter persequi possumus. Ex δύς et σόος, *salvus*, vel σόω, *in fugam conjicio.*

δυσσύμβᾰτος, ᾱ, ὁ ᾗ, ή, ægre colens, ægre sociabilis. Ex δύς et συμβαίνω, *coëo.*

δυσσύνακτος, ᾱ, ὁ ᾗ, ή, qui difficulter cogi, seu colligi potest. Ex δύς et συνάγω.

δυσσυνειδητός, ή, όν, et

δυσσύνοπτος, ον, obscurus.

δύσακτος, ᾱ, ὁ ᾗ, ή, ordinatu difficilis. Ex δύς et τάττω, *ordino.*

δυσάλας, ᾶνος, valde miser, ærumnosus.

δύσᾱνον, *Dor.* pro δύσηνον.

δυσάρεχος, ον, valde ventosus, procellosus.

δυσέρμηστος, ᾱ, ὁ καὶ ή, conjectu difficilis, qui difficulter quæri, inveniri, aut comprehendi potest, *Soph. Œd. Tyran.* 109. Ex δύς et τεκμαίρω, *certis signis ostendo.*

δυσεανία, ας, ή, infelicitas liberis. A

δύσεκνος, ᾱ, ὁ καὶ ή, infelix liberis. Ex δύς et τέκνον, *filius*, vel *filia.*

δυσεργής, ὲς, molestus.

δύσηκτος, ᾱ, ὁ καὶ ή, ægre liquabilis. Ex δύς et τήκω, *liquefacio.*

δυσηνία, ας, ή, miseria, ærumna, calamitas. A

δύσηνος, ᾱ, ὁ καὶ ή, infelix, miser, ærumnosus, perditus. Ex δύς et ἵστημι, *sisto*, quasi qui non invenit ubi consistat.

δυσήρετος, ᾱ, ὁ καὶ ή, observatu difficilis, qui ægre custodiri potest. Ex δύς et τηρέω.

δυσίζευτος, ᾱ, ὁ καὶ ή, investigatu difficilis. Ex δύς et ζιζεύω.

δυσιθάσσευτος, ον, ferus, qui se mansuefieri non sinit.

δυσλήμων, ονος, ὁ καὶ ή, ærumnosus.

δύσλητος, ᾱ, ὁ καὶ ή, toleratu difficilis. Ex δύς et τλάω, *tolero.*

δυσοπέω, ῶ, f. ήσω, difficulter pario.

δυσοπής, idem quod δύσοκος, *Call.*

δυσοκήσασα, a. 1. part. act. f. gen. verbi δυσοπέω.

δυσοπία, ας, ή, difficultas pariendi. A

δύσοκος, ᾱ, ὁ καὶ ή, difficulter pariens.

δύσομος, ᾱ, ὁ καὶ ή, difficilis cæsu. Ex δύς et τέμνω, *cædo, seco.*

δύσονος, ον, valde molestus, gravis. A σένω.

δυσοτάζω, f. άσω, difficulter conjicio. Hinc

δυσόπασος, ᾱ, ὁ ᾗ, ή, quem conjectura difficulter adsequi possis, difficilis conjectu.

δύσοστος, ᾱ, ὁ καὶ ή, difficilis, absurdus.

δυσόχασος, ᾱ, ὁ καὶ ή, conjectu difficilis. Ex δύς et σοχάζω, *conjicio.*

δυσράπεζος, ον, nefandis cibis utens.

δυσραπελία, ας, ή, perversitas et malignitas morum, improbi mores; (2) molestia aliquid efficiendi. A

δυσράπελος, ᾱ, ὁ ᾗ, ή, morosus, qui difficulter moveri potest, cujus animus ægre flecti potest, durus, rigidus; (2) qui non facile sedatur; (3) qui suæ calamitatis effugium non invenit. Ex δύς et ἔτραπον, a τρέπω, *verto.*

δυσραπίλως, *adv.* implacide, contumaciter, (2) inconcinne, incondite.

δυσρᾴπτος, ον, non facile loco movendus.

δυσροπία, ας, ἡ, difficultas morum, morositas, malignitas et pravitas animi. A

δύσροος, ον, ὁ καὶ ἡ, qui ingenio et moribus est difficilis; (2) qui transferri et moveri difficulter potest; (3) inutilis; (4) pravus, malignus; (5) contumax. Ex δύς et τρόος, vel τρέω.

δυσρόως, *adv.* maligne, morum quadam perversitate.

δύσροος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter alitur. Ex δύς et τρέφω, *alo.*

δυσρύητος, ον, ὁ καὶ ἡ, terebratu difficilis. Ex δύς et τευτάω, *terebro.*

δυσυχέω, ῶ, f. ήσω, sum infelix. Δυσυχεῖν περὶ τὴν μάχην, *Plut.* ἐν τοῖς ἐρωτικοῖς, *Luc.* A δυσυχής.

δυσύχημα, ατος, τὸ, infortunium, calamitas. A δυσυχέω.

δυσυχής, έος. ὁ καὶ ἡ, miser, calamitosus, infelix. Ex δύς et τύχη, *fortuna.*

δυσυχία, ας, ἡ, miseria, infortunium.

δυσυχῶντας, acc. pl. præs. part. act. *contr.* pro δυσυχέοντας, a δυσυχέω.

δυσυχῶς, *adv.* infeliciter, adversante fortuna.

δυσυτέω, ῶ, ægre dormio, seu obdormisco. A δύσυτος.

δύσυτος, ον, ὁ καὶ ἡ, qui ægre obdormiscit.

δυσυτοδίωκτος, ον, ὁ καὶ ἡ, subductu difficilis. Ex δύς et ὑποδιδράζω, *subduco.*

δυσύτοιστος, ον, ὁ καὶ ἡ, qui ægre sufferri potest, ægre tolerabilis. Ex δύς et ὑποτρέω.

δυσυτόξατος, ον, ὁ καὶ ἡ, cujus impetus vix sustineri potest. Ex δύς et ὑφίεμαι.

δύσφαλτος, ον, ὁ καὶ ἡ, labefactu et subversu difficilis. Ex δύς et σφάλλω, *labefacto.*

δυσφάνής, έος, ὁ καὶ ἡ, vix apparens, obscurus. Ex δύς et φαίνομαι, *appareo.*

δυσφάνταστος, ον, ὁ καὶ ἡ, non facile visiones concipiens. Ex δύς et φαντάζω.

δύσφατος, ον, ὁ καὶ ἡ, nefandus, non dicendus. Ex δύς et φημὶ, *dico.*

δυσφεής, ές, intolerandus.

δυσφημέω. ῶ, f. ήσω, probra et convitia in aliquem jacto; (2) male ominor; (3) ominosa loquor.

δυσφημία, ας, ἡ, maledicentia; (2) obscœnitas verborum.

δυσφήμισος, ον, male ominatus.

δύσφημος, ον, ὁ καὶ ἡ, maledicus, famam et existimationem alicujus lædens; (2) mali ominis, infaustus. Ex δύς et φημί.

δύσφθαρτος, ον, ὁ καὶ ἡ, vix corruptibilis. Ex δύς et φθείρω, *corrumpo.*

δυσφορέω, ῶ. f. ήσω, difficulter porto vel tolero; (2) ægre fero, indignor.

δυσφόρητος, ον, ὁ καὶ ἡ, latu toleratuque difficilis; (2) qui non facile resolvitur.

δυσφορία, ας, ἡ, portandi seu tolerandi difficultas; (2) difficultas trahendi, v. c. spiritum.

δυσφορικός, όν, animi molestiam exprimens, indicans. Vox *Gramm.*

δυσφορμιγξ, γγος, ὁ ἡ, flebilis, luctuosus.

δύσφορος, ον, ὁ καὶ ἡ, portatu difficilis; (2) molestus, gravis. Ex δύς et φέρω.

δυσφόρως, *adv.* ita, ut vix portari queat; (2) moleste, ægre, iniquo animo.

δύσφραστος, ον, ὁ καὶ ἡ, qui vix explicari potest. Ex δύς et φράζω, *expono.*

δυσφράστως, *adv.* obscure in pronunciando, dicendo.

δυσφρονέω, f. ήσω, animum abjicio, animo ægre fero. Ex δύς et φρονέω.

δύσφρεντις, ή, curis plena, sollicita.

δυσφρόνως, *adv.* ægro animo. A δύσφρων.

δυσφροσυνάων, pl. *Æol.* pro δυσφροσυνῶν.

δυσφροσύνη, ης, ἡ, animi ægritudo, anxietas, dolor, solicitudo. A

δύσφρων, æger animo, inimicus, invisus. Ex δύς et φρήν.

δυσφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, difficile nascens, aut proveniens. Ex δύς et φύω, *nascor.*

δυσφυΐα, ας, ἡ, nascendi difficultas, monstrosa deformitas. A præc.

δυσφύλακτος, ον, ὁ καὶ ἡ, custoditu difficilis, qui ægre custodiri potest. Ex δύς et φυλάσσω, *custodio.*

δύσφῦσις, εως, ἡ, mala natura.

δυσφωνία, ας, ἡ, asperitas vocis, seu soni. A

δύσφωνος, ον, ὁ ἡ, malam vocem habens, malum aut insuavem sonum edens. Ex δύς et φωνή, *vox.*

δυσφώνως, *adv.* voce aspera, sono insuavi.

δυσφώρατος, ον, ὁ καὶ ἡ, qui difficile deprehendi potest. Ex δύς et φωράω.

δυσχαλίνωτος, ον, effrænis.

δυσχάριστος, ον, ὁ ἡ, parum gratus. Ex δύς et χάρις, *gratia.*

δυσχειμερίνος, ή, όν, difficilis habitatu ob hibernæ frigora; (2) infestus hiberno frigore. A

δυσχείμερος, ον, ὁ ἡ, idem. Ex δύς et χειμών, *hiems.*

δύσχειμος, ον, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

δυσχείμων, ονος, idem.

δυσχείρωμα, τὸ, res invicta, invincibilis.

δυσχείρωτος, ον, ὁ ἡ, ægre superabilis. Ex δύς et χείρωμι, *subigo.*

δυσχεραινόντως, *adv.* cum indignatione et stomacho. A

δυσχεραίνω, f. ανῶ, moleste fero, gravor; (2) pertæsus sum, indigne fero; (3) rem difficilem esse censeo, addubito, hæsito; (4) rem difficilem reddo; et (5) δυσχεραίνομαι, sum molestus, odiosus, invisus. Δυσχεραίνεις καθ' ἡμῶν, *Plut.* ἐπὶ πεᾴξει, *Luc.* τὸ πρᾶγμα, *Dem.* A δυσχερής. Hinc

δυσχεραντικός, ὴ, όν, difficilis, molestus.

δυσχέρασμα, ατος, τὸ, morositas.

δυσχέρεια, ας, ἡ, difficultas; (2) molestia, tædium, incommodum; (3) sævitia, acerbitas quæcunque.

δυσχερής, έος, ὁ καὶ ἡ, manibus non facile tractabilis; (2) difficilis, arduus; (3) molestus, gravis, odiosus. Ex δύς et χείρ.

δυσχερῶς, *adv.* difficulter; (2) odiose, moleste.

δυσχημάτιστος, ον, ὁ καὶ ἡ, figuratu difficilis. Ex δύς et σχηματίζω.

δύσχιμος, pro δύσχειμος.

δύσχιστος, ον, ὁ καὶ ἡ, difficulter finditur, seu scinditur. Ex δύς et σχίζω, *findo.*

δυσχλαινία, ας, ἡ, mala et detrita læna; (2) quævis vestis squalida. A δύσχλαινος.

δύσχλαινος, ον, ὁ καὶ ἡ, attrita et lacera læna indutus. Ex δύς et χλαῖνα, *læna.*

δύσχορτος, ον, non commode habitandus, non bene munitus.

δυσχραὴς, ές, fœdus, squalidus, et *hinc* invisus.

δυσχρανὴς, ές, idem.

δυσχρηστέω, ῶ, difficilis, aut etiam nullius usus sum. Δυσχρηστοῦμαι, usu rei cujuspiam offendor; (2) impedior. Ἐδυσχρήστουν τὰ τῶν ἀντιτάλων σκάφη, *Polyb.* Ex δύς et χρῶμαι, *utor.* Hinc

δυσχρήστημα, ατος, τὸ, incommodum.

δυσχρηστία, ας, ἡ, difficultas utendi re aliqua, incommoditas. A

δύσχρηστος, ον, ὁ ἡ, cujus difficilis est usus; (2) inutilis, incommodus; (3) mala vaticinans, sinistra oracula reddens. Ex δύς et χράομαι, *utor*, vel *oraculum reddo.*

δυσχρήσως, ita, ut difficile sit uti. Ab eod.

δύσχροια, ἡ, deformis, teter color corporis. A

δύσχροος, *contr.* **δύσχρους**, ον, ὁ ἡ, male coloratus. Ex δύς et χρόα, *color.*

δύσχρως, ωτος, ὁ ἡ, idem.

δυσχυλία, ας, ἡ, saporis injucunditas, sapor insuavis. A

δύσχυλος, ον, ὁ ἡ, difficilem et ingratum habens saporem. Ex δύς et χυλός.

δύσχυμος, ον, ὁ ἡ, difficilem et molestum succum, seu saporem habens.

δύσχωλος, ον, ὁ καὶ ἡ, graviter claudicans.

δυσχωρία, ας, ἡ, difficultas loci, seu regionis, loca difficilia. Ex δύς et χῶρος, *locus.*

δυσχώριστος, ον, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter sejungi aut secerni potest. Ex δύς et χωρίζω.

δυσώδης, εος, ὁ ἡ, graviter olens, fœtidus. Ex δύς et ὄζω, *oleo.* Hinc

δυσωδία, ας, ἡ, malus odor, fœtor.

δυσώλεθρος, ον, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter interit; (2) ægre moriens. Ex δύς et ὄλεθρος.

δυσωνέω, ῶ, f. ήσω, difficilem me præbeo in emendo; nolo tantum dare, quantum petitur. A

δυσώνιος, difficilis emptor, qui morosus est in emendo. Ex δύς et ὠνέομαι, *emo.*

δυσώνητος, ον, male emptus.

δυσώνυμος, ον, ὁ καὶ ἡ, cui malum est et infaustum nomen; (2) cujus nomen odiosum est; (3) infaustus. Ex δύς et ὄνομα.

δυσωπέω, ῶ, fut. ήσω, pudore adficio; (2) flecto, exoro, persuadeo; (3) *omnino* moveo, sed rebus deterioribus, quæ absterrent, &c. *unde est* (4) horribili specie perterreo; (5) hæreo, hæsitabunde adspicio; (6) suspicor, vereor. Τί μάλιστά σε δυσωπεῖ τῶν ὑπὸ Κλεομβρότου πεπιεσμένων; *Plut.* Ex δύς et ὤψ, *vultus, adspectus.* Hinc

δυσώπησις, εως, ἡ, ipsa actio adficiendi aliquem pudore; (2) exoratio, persuasio.

δυσωπητικός, ὴ, όν, vim habens pudoris, timoris, &c. injiciendi.

δυσωπητικῶς, *adv.* ad injiciendum pudorem, &c. accommodate.

δυσωπία, ας, ἡ, pudor, qui nos eos intueri non sinit, qui aliquid a nobis postulant; (2) vitiosus et immodicus pudor; (3) difficultas aliquid certo comprehendendi. Ex δύς et ὤψ, *oculus, adspectus.*

δυσωπικῶς, *adv.* graviter, dure, acerbe, *Ar.*

δυσωρέω, ῶ, f. ήσω, difficulter custodio. Ex δύς et ὄρος, *custos.*

δυσωφήσονται, 3. plur. f. 1. ind. med. verbi δυσωρέω.

δύσωρος, ον, importunus.

δύτης, ου, ὁ, urinator. A δύνω. Hinc

δυτικός, ὴ, όν, urinatorius; (2) qui aquas subire amat, seu solet; (3) occidentalis.

δυτός, ὴ, όν, qui indui potest.

ΔΥΩ, f. δύσω, subeo, ingredior; (2) occido; (3) induo. Καὶ ἥλιον ἀμφὶ σῶμα πλήσεται πέπλον δῦναι, *Lyc.* 217.

δυώδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, duodecim.

δυωδεκαδάρχης, ου, ὁ, qui duodecim viris præest. Ex δυώδεκα et ἄρχων.

δυωδεκάδρομος, ὁ, qui duodecim curricula absolvit.

δυωδεκαεικοσίηχυς, ος, ὁ καὶ ἡ, qui duorum et viginti cubitorum est.

δυωδεκάμηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui duodecim mensium est. Ex δυώδεκα et μὴν, *mensis.*

δυωδεκάπαις, αιδος, ὁ καὶ ἡ, qui duodecim habet filios. Ex δυώδεκα et παῖς, *filius.*

δυωδεκάπηχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, qui duodecim cubitorum est. Ex δυώδεκα et πῆχυς.

δυωδεκάριθμος, ου, ὁ καὶ ἡ, duodecimus numero. Ex δυώδεκα et ἀριθμὸς, *numerus.*

δυωδεκᾶς, άδος, ἡ, duodenarius numerus; (2) *adj.* pro in duodecim partes divisus; (3) pars duodecima.

δυωδεκαταῖος, qui duodecimo v. g. die aut anno aliquid facit aut patitur. A

δυωδέκατος, duodecimus.

δυῶϊν, gen. dual. *Att.* et *Ion.* pro δυοῖν.

δυώνομος, ον, duo nomina habens.

δῶ, acc. sing. per *Apoc.* pro δῶμα.

δῶ, *dederim*, 1. sing. a. 2. conj. v. δίδωμι.

δώδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, pro δυώδεκα.

δωδεκάζυγος, ὁ, ὁ ἡ, duodecim boum pretium valens. Ex δώδεκα et βοῦς, *bos.*

δωδεκάγναμπτος, ον, duodecim flexus habens. *Epith.* curruli.

δωδεκαδάκτυλος, ὁ, ὁ ἡ, duodecim digitos habens. Ex δώδεκα et δάκτυλος.

δωδεκάδαρχος, ὁ, ὁ, idem quod δυωδεκαδάρχης.

δωδεκάδελτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui duodecim tabularum est, qui ex duodecim tabulis constat. Ex δώδεκα et δέλτος, *tabula.*

δωδεκάδραχμος, ον, duodecim drachmas habens, seu valens.

δωδεκάδωρος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui duodecim palmorum est. Ex δώδεκα et δῶρον, *palmus.*

δωδεκάεδρος, ὁ, ὁ ἡ, qui duodecim basium, s. laterum est. Ex δώδεκα et ἕδρα.

δωδεκάεθλος, ον, duodecies victor.

δωδεκαετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui duodecim annorum est, duodecennis. Ex δώδεκα et ἔτος, *annus.*

δωδεκαήμερος, ον, duodecim dies durans.

δωδεκάθεον, ὁ, τὸ, medicamentum quoddam antidoton; (2) herba quædam, a duodecim diis sic dicta. Sunt autem οἱ δώδεκα θεοὶ, Jupiter, Juno, Apollo, Mars, Venus, Ceres, Neptunus, Mercurius, Vulcanus, Minerva, Diana, et Vesta.

δωδεκάθεος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui duodecim deorum est.

δωδεκάκις, *adv.* duodecies. A δώδεκα.

δωδεκάκλινος, ον, duodecim lectos stratos habens.

δωδεκάκλωνος, ον, duodecim ramos habens.

δωδεκάκρουνος, ὁ καὶ ἡ, duodecim habens fistulas, sive scaturigines. Ex δώδεκα et κρουνὸς, *scatebra, fons saliens.*

δωδεκάκωλος, ον, duodecim membra, *versus* habens.

δωδεκάλινος, ον, duodecim filis constans.

δωδεκάμηνος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, idem quod δυωδεκάμηνος.

δωδεκαμήχανος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, duodecim instructus machinis; (2) duodecim artium

peritus, versutus. Ex δώδεκα et μηχανή.

δωδεκάμοιρος, ᾱ. ὁ καὶ ἡ, in duodecim partes divisus. Ex δώδεκα et μοῖρα, *pars*.

δωδεκάπαλαι, dudum.

δωδεκάπηχυς, εως, ὁ ᾰ ἡ, qui duodecim cubitorum est.

δωδεκάπους, οδος, ὁ ᾰ ἡ, qui duodecim pedes habet; (2) qui duodecim pedum est.

δωδεκάρχης, v. δυωδεκάρχης.

δωδεκάσκαλμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, duodecim scalmis instructus. Ex δώδεκα et σκαλμός.

δωδεκάσκυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, duodecim habens pelles. Ex δώδεκα et σκυτὸς, *corium*.

δωδεκαστάδιος, ον, duodecim stadia æquans. Ex δώδεκα et στάδιον.

δωδεκαστάσιος, ον, duodecim libras pendens.

δωδεκαταῖος, αία, αῖον, qui duodecim dierum est; (2) qui dies duodecim alicubi manet, vel alicunde abest. A δώδεκα.

δωδεκατημόριον, ᾱ, τὸ, duodecima pars. Ex δωδέκατος et μόριον, *pars*.

δωδέκατος, άτη, ατον, duodecimus.

δωδεκαφόρος, vitis singulis mensibus uvas ferens.

δωδεκάφυλλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, duodecim folia habens. Ex δώδεκα et φύλλον, *folium*.

δωδεκάφυλον, ᾱ, τὸ, duodecim tribus.

δωδεκέτης, ᾱ, ὁ, qui duodecim annorum est; fœm. δωδεκέτις.

δωδεκήτιδες, *Ion.* pro δωδεκαΐδες, Θυσίαι, quæ et δωδεκίδες dicuntur, sacrificia ex duodecim animalibus.

δωδεκήρης, εος, ὁ ᾱ ἡ, duodecim remorum ordinibus instructus. Ex δώδεκα et ἐρέσσω.

δώη, *dederim*, 1. sing. a. 2. opt. act. *Att.* pro δοίην, a δίδωμι.

δώκησι, *dederit*, 3. sing. a. 2. opt. act. *Ion.* pro δῴη, et hoc *Att.* pro δοίη.

δῶλον, *servum*, acc. sing. *Dor.* pro δοῦλον.

δῶμα, ατος, τὸ, domus; (2) tectum planum. A δέμω, *ædifico*.

δωμάτιον, ᾱ, τὸ, cubiculum, conclave; (2) tectum. *Dim.* a δῶμα.

δωματῖτις, ᾱ, domestica.

δωμάω, ῶ, f. ήσω, ædifico. Οὗ σῆμα δωμήσαντες ἔγχωροι, *Lyc.* 719.

δῶμεν, 1. pl. a. 2. conj. act. verbi δίδωμι.

δώμησις, εως, ἡ, structura, ædificatio. A δωμάω.

δωμητὸς, ὑος, ἡ, apparatus structuræ, structura. Ab eod.

δωμήτωρ, ορος, ὁ, ædificator, conditor. Ab eodem.

δῶμεν, *dederimus*, 1. pl. aor. 2. conj. act. per *Systolen* pro δώωμεν, et hoc *Poët.* pro δῶμεν.

δῶν', *dona*, pro δῶρα, pl. a δῶρον, *donum*.

δωρεὰ, ᾶς, ἡ, donum, munus, ut victus, qui publice alicui præbetur; prima sedes, immunitas, et similia, quæ in primis honoris caussa alicui dantur, sive quæ ita dantur, ut non reddantur. A δῶρον.

δωρεὰν, *adv.* gratis, sine merito; (2) frustra, sine caussa. A δωρεὰ, cujus proprie accusativus est, subaudiendumque venit τὸ κατὰ.

δωρέω, ῶ, f. ήσω, et δωρέομαι, dono. Κροῖσος ἔπεμψεν δύο σατῆρσι δωρέεται, *Herodot.* Ἑλένη σ' ἀδελφὴ ταισδὲ δωρεῖται χοαῖς, *Eur. Or.* 117. A δῶρον, *donum*. Hinc

δωρημα, ατος, τὸ, donum, munus.

δωρηματικὸς, ἡ, όν, munificus, liberalis.

δωρητιχέω, ῶ, ὁν, idem quod δωρητός.

δωρητὸς, ἡ, όν, muneribus placabilis; (2) donatus, dono, sive gratis datus; (3) qui dona accipit. A δωρέω.

Δωρίζω, et Δωριάζω, Dorice loquor; (2) partem corporis nudo, seu nudam conspiciendam præbeo, ut Dorea quondam solebant.

Δωριακὸς, ἡ, όν, Doricus.

Δώριος, ία, ιον, idem. A

ΔΩΡΙΣ, ίδος, ἡ, Doris, regio Græciæ.

Δωρίσδειν, *Dorice loqui*, præs. inf. act. *Dor.* pro Δωρίζειν, a verbo Δωρίζω, *Dorice loquor*.

Δωρισμὸς, ῦ, ὁ, Dorica loquendi ratio.

Δωριστὶ, *adv.* Dorice. A Δωρίς.

δωρίτης, ὁ, *adj.* muneralis, *Plut.*

δωροβόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui dona vorat, donivorus. Ex δῶρον, et βόρος, vel βορός.

δωρογραφὴ, ῆς, ἡ, accusatio ejus, qui remp. administrat ob dona accepta. Ex δῶρον et γράφω, *scribo*.

δωροδοκέω, ῶ, f. ήσω, donis inhio, munera accipio; (2) muneribus corrumpo. Οἱ δωροδοκοῦντες καὶ χρήματα λαμβάνοντες ἀδίκως, *Dem.* Δωροδοκῶ παρὰ σοῦ, *id.* Διδωροδόκηνται ταῦτα, *id.*

δωροδόκημα, ατος, τὸ, munus per corruptionem accumpsi sino. A δωροδοκέω.

δωροδοκία, ας, ἡ, munerum acceptio.

δωροδοκισὶ, *adv.* avide in accipiendis donis.

δωροδόκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, munerum acceptor, donis inhians. Ex δῶρον et δέχομαι.

δωροκοπέω, ῶ, f. ήσω, de donis reseco. Ex δῶρον et κόπτω, *scco*.

δωρολῃπτέω, munera accipio, muneribus me corrumpi sino.

δωρολήπτης, ᾱ, ὁ, qui munera accipit. Ex δῶρον et λαμβάνω, *capio*.

δωρολῃψία, ας, ἡ, munerum acceptio, aviditas.

ΔΩΡΟΝ, ᾱ, τὸ, donum; (2) palmus minor.

δωροξενία, ας, ἡ, quum quis peregrinitatis accusatus donis judicibus datis effugit. Ex δῶρον et ξένος, *hospes, peregrinus*.

δωροστλέω, munera solvo, fero.

δωροφάγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui dona devorat, donivorus. Ex δῶρον et φαγεῖν, *vorare*.

δωροφορέω, ῶ, donum fero, largior. A

δωροφορία, ας, ἡ, munerum oblatio. A

δωροφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui dona fert, seu portat. Ex δῶρον et φέρω, *fero*.

δῶς, ἡ, donatio, donum. Ἀελίτον, a δίδωμι.

δωσέμεναι, f. 1. inf. act. *Dor.* pro δώσειν.

δώσῃ, *tradat*, 3. sing. a. 1. conj. act. *Poët.* pro δώσῃ.

δῶσι, 3. sing. a. 2. conj. act. *Ion.* pro δῷ.

δωσίδικος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui ad pœnam traditur; (2) qui dat pœnas; (3) qui judicio se permittit. Ex δίδωμι et δίκη, *pœna*.

δωσίπυγος, ᾱ, ἡ, meretrix.

δωσῦντι, 3. plur. f. 1. ind. act. *Dor.* pro δώσουσι.

δωσῶ, 1. sing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro δώσω.

Δώσων, ὁ, Doson, qui semper pollicetur se daturum, nec tamen unquam dat, *Dabo, onis*, ex versione Erasmi. A δίδωμι.

δώτειρα, ἡ, datrix, *Ar.*

δωτὴρ, ῆρος, ὁ, donator, dator. Ab eod.

δώτης, ᾱ, ὁ, idem et ab eod.

δωτινάζω, dona colligo et accipio. A δωτίνη.

δωτίναν, acc. sing. *Dor.* pro δωτίνην.

δωτίνη, ης, ἡ, donum, sive munus, quod consumitur, ut vinum, vestis, &c. A δίδωμι.

δωτίνησι, *donis*, dat. plur. *Ion.* pro δωτίναις.

δωτὸς, ὑος, ἡ, cibus, alimenta, donum. A δίδωμι.

δώτωρ, ορος, ὁ, dator, donator. A δίδωμι.

δώωσ' pro δώωσι, *dedissent*, 3. plur. a. 2. conjunct. *Poët.* pro δῶσι, a verbo δίδωμι, *do*.

E

E, QUINTA, apud Græcos litera, quæ ε ψιλὸν, sive ε tenue atque exile dicitur, ad differentiam ἀπὸ τοῦ η, quod ε latum, et pingue sonat; (2) nota numeralis valens *quinque*; et cum addita inferne lineola (ε), *quinquies mille*, seu *quinque millia*.

ἒ, ἔ, *interjectio dolentis*, he! he!

ἑ, *se*, acc. sing. ab ὅ, *sui*.

ἔα, *interjectio querentis*, ah; (2) *admirantis*, hem! Quasi ab imperativo verbi ἐάω, *sino*. Hinc ἔα δὴ, *age igitur*.

ἔα, *eram*, 1. sing. imperf. ind. act. *Ion.* et *Poët.* pro ἦα, et hoc pro ἦν, ab εἰμί.

ἐᾷ, *concedit*, 3. sing. præs. ind. act. pro ἐάει, ab ἐάω.

ἐᾷσι, *sinit*, 3. sing. præs. ind. act. *Poët.* pro ἐᾷ.

ἔαγα, perf. ind. med. *Att.* pro ἦγα, ab ἄγνυμι, *frango*.

ἐάγην, aor. 1. indic. pass. *Att.* pro ἤχθην, ab eodem.

ἔαγμα, τὸ, fragmentum, ab ἄγω.

ἑαδὼς, perf. ind. med. *Att.* pro ἥδα, ab ἅδω, *placeo*.

ἑαδότα, acc. sing. perf. part. med. *Att.* pro ἡδότα.

ἔακα, *permisi*, perf. ind. act. pro εἴακα, ab ἐάω.

ἑάλωκα, *captus sum*, perf. ind. act. *Att.* pro ἥλωκα, a verbo ἁλίσκω, *capio*.

ἐάλων, a. 2. ind. act. *Att.* pro ἥλων, ab eod.

Ἐᾶν, *conjunct.* si; (2) ἐὰν μὴ, nisi; (3) geminatum cum τε notat sive; (4) particula potentialis pro ἄν; (5) ἐάντε, si, dummodo, licet.

ἐᾴδδνον, *placebam*, 1. sing. imperf. ind. act. *Att.* pro ἤνδανον, a verbo ἀνδάνω.

ἠανηφόρος, ὁ καὶ ἡ, *Epith.* Auroræ; quasi splendidam vestem ferentis, *Hes.*

ἑᾶνὸς, ἡ, όν, indutu pulcher; (2) splendidus; (3) tenuis, simplex, coloribus non distinctus; et (4) ἑᾶνὸς, ᾧ, ὁ, amictus, pallium, peplum. Ab ἕω, *induo*.

ἕαντοι, 3. plur. præs. ind. act. *Att.* pro ἧνται, ab ἧμαι, *sedeo*.

ἔαξεν, *fregit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Att.* pro ἔᾶξε, a verbo ἄγνυμι, vel ἄγω, *frango*.

Ἔαρ, ἄρος, τὸ, ver; (2) sanguis; (3) pinguedo. Hinc

ἐαρίζω, f. ίσω, vernum tempus dego; (2) verno, vernam temperiem refero.

ἐαρῖνὸς, ἡ, όν, vernus. Ab eod.

ἐαρόδρεπτος, ον, verno tempore decerptus.

ἐαροτρέπης, ὲς, verno tempore gaudens, *Orph.*

ἐαροτρεφὴς, ὲς, vernus, vere natus, nutritus.

ἐαροτρόφος, ον, et ἐαροτροφὴς, ὲς, idem.

ἐαρόχροος, ον, vernum colorem, i. e. recentem, viridem habens.

ἐάρτερος, ἐρα, ερον, vernus. Ab ἔαρ.

ἐᾶς, *sinis*, pro ἐάεις, ab ἐάω.

ἔασα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἦσα, ab ἀνδάνω, *placeo*.

ἐάσαμεν, *sivimus*, a. 1. ind. act. v. ἐάω.

ἐάσατε, *sinetis*, 2. plur. f. 1. ind. act.

ἐασι, *sunt*, 3. plur. præs. ind. act. *Ion.* pro εἰσὶ, a verbo εἰμὶ, *sum*.

ἔασκε, *dimittebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro εἴαε, v. ἐάω.

ἐάσομεν, *sinemus*, f. 1. ind. act. v. ἐάω.

ἔασσα, *existens*, præs. part. f. g. *Dor.* pro ἔσα, ab εἰμὶ, *sum*.

ἔατε, *eratis*, 2. pl. imperf. ind. *Ion.* pro ἦτε.

ἐᾶτέον, renunciandum vel valedicendum est. Ab ἐάω.

ἑαυτῦ, ῆς, ᾗ, sui ipsius. Ex ἕο pro ἕ, *sui*, et αὐτὸς, *ipse*.

ἐάφθην, *accensus sum*, a. 1. ind. pass. *Att.* pro ἡφθην, ab ἅπτομαι. Vel est per *Ion. Dialys.* pro εἰφθην, a. 1. ind. pass. v. ἕπομαι, *sequor*.

Ἐᾰ́Ω, ῶ, fut. άσω, sino; (2) prætermitto, omitto; (3) desino; (4) valere jubeo, renuncio. Οὐκ ἐῶ ποιεῖν, *Xen.* Μὴτε τὸν ὄχλον ὑβρίζειν ἐᾶς, μήτε ὑβριζόμενος στασιάζεις, *Isocr.*

ἐάων, gen. pl. f. g. *Æol.* pro ἑᾶν, ab ἑός.

ἔβα, *venit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἔβη, a βαίνω.

ἐβάδισε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi βαδίζω.

ἔβαινε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi βαίνω, *eo*.

ἔβαλον, *jeci*, a. 2. ind. act. verbi βάλλω.

ἔβαν, *iverunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. *Bœot.* pro ἔβησαν, a βαίνω.

ἔβαπτετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi βάπτω.

ἐβαπτίσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. verbi βαπτίζω.

ἐβαρυώτησαν, *caligarunt*, 3. pl. a. 2. pass. verbi βαρυόπτομαι, *caligo*.

ἔβασον, *sine*, a. 1. imper. act. *Lacon.* pro ἔασον.

ἐβάσσασα, 1. sing. a. 1. ind. act. verbi βασσάζω.

ἐβάφην, 1. sing. a. 2. ind. pass. v. βάπτω.

ἐβδελυγμένος, part. perf. pass. verbi βδελύσσομαι.

ἑβδελυξάμεθα, 1. plur. a. 1. ind. med.

ἑβδομαγέτης, ᾱ, ὁ, septimo die natus. *Epith.* Apollinis.

ἑβδομαδικὸς, ἡ, όν, septimanus. Ab ἑβδομάς.

ἑβδομαῖος, αία, αῖον, qui septimo die aliquid facit; (2) septimanus. Ab ἕβδομος.

ἑβδομάκις, *adv.* septies. Ab eod.

ἑβδομὰς, άδος, ἡ, numerus septenarius; (2) hebdomas, septimana; (3) septima quæque dies. Ab eod.

ἑβδομάτος, άτη, ατον, septimus. Ab eod.

ἑβδομηκονταετὴς, οῦς, αἱ, ἑτῶν, septuaginta.

ἑβδομηκοντάκις, *adv.* septuagies.

ἑβδομηκοντούτης, septuaginta annos natus; ἑβδομηκοντούτις, fœm.

ἑβδομηκοστὸς, ἡ, όν, septuagesimus. Ab eod.

ἑβδομος, ὁμη, ομον, septimus. Ab ἑπτά.
ἐβεβαιώθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. et
ἐβεβαίωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi βεβαιόω.
ἐβεβλήμην, *ictus eram*, 1. sing. plusq. ind. pass. verbi βάλλω.
ἐβέβλητο, *jacebat*, 3. sing. plusq. ejusd.
ΈΒΕΛΟΣ, seu ἔβενος, ου, ἡ, ebenus, lignum gravissimum.
ἐβενίνεος, ίνη, ινον, ebeninus, ex ebeno factus. Ab ἔβενος, idem quod ἔβελος.
Ἔβερ, vel Ἐβείρ, ὁ, Heber, vel Eber. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *transiens*.
ἔβην, *veni*, aor. 2. ind. act. verbi βαίνω, *venio*.
ἔβησε, *venit*, 3. sing. a. 1. ind. act.
ἐβήσετο, *ibat*, 3. sing. imperf. ind. med. verbi βήσομαι pro βαίνω, *eo*.
ἐβίησατο, 3. sing. a. 1. ind. med. v. βιάω.
ἐβίω, *vivebat*, 3. sing. imperf. indic. act. *contr.* pro ἐβίοε, a verbo βιόω, *vivo*.
ΈΒΙΣΚΟΣ, ου, ἡ, hibiscus, malva althæa, herba.
ἐβίων, *vixi*, a. 2. ind. act. verbi βιόω.
ἐβλάβεον, a. 2. ind. act. verbi βλάπτω.
ἐβλάπτομαι, *dissolutus sum*, perf. ind. pass. *Att.* pro βεβλάκειμαι, a verbo βλακεύω.
ἔβλαμμαι, *læsus sum*, perf. ind. pass. *Att.* pro βέβλαμμαι, a verbo βλάπτω, *noceo*.
ἐβλαφηκότες, nom. pl. part. perf. act. *Att.* pro βεβλαφηκότες, a βλαφάω.
ἐβλάστησεν, *germinavit*, 3. sing. a. 1. indic. act.
ἔβλαστον, *germinavi*, a. 2. ind. act.
ἐβλαστόμησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi βλαστομέω.
ἐβλαψε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi βλάπτω.
ἔβλεπες, 3. singul. imperf. ind. act. verbi βλέπω.
ἐβλητο, *jactus erat*, 3. singul. plusq. ind. pass. per *Syncopen*, pro ἐβέβλητο, a verbo βάλλω.
ἐβόα, 3. sing. imperf. pro ἐβόασε, a βοάω.
ἐβοήθησα, *succurri*, a. 1. ind. act.
ἐβοηθησάμην, 1. sing. a. 1. ind. med. verbi βοηθέω.
ἐβοσκον, 3. pl. imperf. ind. act. v. βόσκω.
ἐβουλατο, *volebant*, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐβούλητο, a verbo βούλομαι, *volo*.
ἐβούλευσε, 3. sing. perf. ind. act. verbi βουλεύω.
ἐβούλευσε, *consuluit*, 3. sing. a. 1. ind. act.
ἐβουλήθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi βούλομαι.
ἐβούλω, *volebas*, 2. sing. imperf. ind. pass. *Att.* et *Ion.* pro ἐβούλεσο, ab eod.
Ἑβραΐζω, f. ἴσω, Ebræorum more loquor, seu vivo. Ab Ἑβραῖος.
Ἑβραϊκός, ἡ, όν, Ebraicus. Ab eod.
Ἑβραϊος, αία, αιον, Ebræus. Ab Ἕβερ.
Ἑβραΐς, ίδος, ἡ, Ebræa. Ab Ἑβραῖος.
Ἑβραϊστί, adv. Ebraice. Ab eod.
ἐβρύσθη, *ebullivit*, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi βρύζω.
ἔβρωχε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi βρέχω.
ἐβρώχουν, *madefeci*, 1. sing. a. 2. ind. act.
ἐβρώξε, *madefecit*, 3. sing. a. 1. ind. act.
ἐβρόντησεν, 3. sing. aor. 1. indic. act. verbi βροντάω.
ἐβρυχᾶτο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi βρυχάομαι.
ἔβρων, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi βρῶμι.
ἐβῶσατο, *vocavit*, 3. sing. a. 1. ind. med. *Dor.* pro ἐβοήσατο, a verbo βοάω.
ἔβωσεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐβόησεν.
ἐβώτθησαν, *celebres facti sunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἐβοήθησαν.
ἐγανώθην, *gavisus sum*, 1. sing. a. 1. ind. pass. verbi γανόω.
ἐγγάγγις, ίδος, ἡ, sc. πέτρη, gangitis, seu gagatis, gemma, *Nic.*
ἔγγαιος, αία, αιον, qui in terra est. Ex ἐν et γαῖα, *terra*.
ἐγγαλακτίομαι, ῦμαι, lactesco, in lac convertor.
ἐγγαληνίζω, f. ίσω, serenus fio, tranquillor. Ex ἐν et γαλήνη.
ἔγγαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, lac habens. Ex ἐν et γάλα, *lac*.
ἐγγαμίζω, f. ίσω, nuptui colloco.
ἔγγαστρίζυθος, ὁ, imum ventrem penetrans.
ἐγγαστρίμαντις, εως, ὁ καὶ ἡ, vaticinator e ventre. Ex ἐν, γαστὴρ, *venter*, et μάντις.
ἐγγαστρίμῦθος, ου, ὁ καὶ ἡ, ventriloquus, qui ex ventre vocem reddit; (2) qui in ventre dæmonem habet, interrogantibus responsa dantem. Ex ἐν, γαστὴρ, et μῦθος.
ἐγγάστριος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in utero seu ventre est. Ex ἐν et γαστὴρ, *venter*.
ἐγγαστρίτης, ου, ὁ, idem qui ἐγγαστρίμυθος.
ἐγγέγαα, 1. sing. perf. ind. med. verbi ἐγγαίνομαι.
ἐγγεγαυῖα, *prognata*, part. perf. f. g.
ἐγγεγύηκα, 1. sing. perf. ind. act. *Att.* pro ἐγγύηκα, ab ἐγγυάω.
ἐγγεγυμνασμένος, perf. part. pass. verbi ἐγγυμνάζω.
ἐγγείνομαι, idem quod ἐγγεννάω, *Hom.*
ἔγγειος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in terra, seu ipso solo est. Ex ἐν et γῆ, *terra*.
ἐγγειότοκος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in ipsa terra nascitur. Ex ἔγγειος et τόκος, *partus*, a τίκτω, *pario*.
ἐγγειόφυλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, habens folia humi serpentia. Ex ἔγγειος et φύλλον, *folium*.
ἐγγελασής, ῆς, ὁ, irrisor. Ab
ἐγγελάω, ῶ, fut. άσω, irrideo. Ἐγγελῶσα τοῖς ποιεμένοις, *Soph. El.* 279.
ἐγγενέτης, ου, ὁ, inquilinus, indigena.
ἐγγενής, ους, ὁ καὶ ἡ, indigena, ingenitus; (2) consanguineus; (3) congenitus, insitus.
ἐγγένηται, *innatus fuerit*, 3. singul. aor. 2. conj. med. verbi ἐγγείνομαι.
ἐγγεννάω, gigno, *ut simplex*.
ἐγγενῶς, *adv.* legitime, genuine, *Soph.*
ἔγγειον, idem quod ἔγγειος, terrestre.
ἐγγέγραμμα, τὸ, id, cui insenescimus. Ab
ἐγγεγράσκω, s. ἐγγηράω, f. άσω, insenesco. ἐγγεγηρακώς, in senectute alo.
ἐγγέγνομαι, s. ἐγγίνομαι, f. γενήσομαι, insum, innascor; (2) intersum, interjicior, *de tempore*; (3) contingo, evenio; et (4) ἐγγίνεται, *impers.* licet, facultas est; (5) pro γίγνομαι. Ἵνα μηδεὶς χρόνος ἐγένηται ᾄρμασι, *Dem.* Ἵνα μὴ αὖθις ἡμῖν τοιοῦτον ἐγγένηται, *Plat.* Ex ἐν et γίγνομαι, *nascor, fio*.
ἐγγιγνώσκω, agnosco inesse. Οὔτε ἦν ἔφατα ἐγγιγνώσκων, *Arct.* Ex ἐν et γιγνώσκω.
ἐγγίζω, f. ίσω, appropinquo, immineo, insto, accedo. Ἐγγίζοντες πρὸς τὴν ἀληθινὴν παιδίσεν, *Cebes.* Ab ἐγγύς, *prope*.
ἐγγίνομαι, vide ἐγγίγνομαι.
ἐγγίον, *adv.* propius. Ab ἐγγύς.
ἐγγισάτωσαν, 3. pl. a. 1. imper. act. verbi ἐγγίζω, *appropinquo*.
ἐγγισα, *adv.* proxime. Ab ἐγγὺς, *prope*.
ἐγγίσομαι, ατος, τὸ, cranii fissura, in qua os adfectum loco naturali dimotum ad interiorem cerebri membranam pertingit. Ab ἐγγίζω, vel ex ἐν et γείσον.
ἔγγλαυκος, ου, ὁ καὶ ἡ, glaucus.
ἐγγλισχρος, ου, ὁ καὶ ἡ, viscosus, glutinosus, lentus, tenax. Ex ἐν et γλίσχρος, *viscosus*.
ἔγγλυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui inest aliqua dulcedo. Ex ἐν et γλυκὺς, *dulcis*. Unde
ἐγγλύσω, dulcedinem infero.
ἐγγλύφω, f. ψω, insculpo. Ἐγγλύφειν ζῶα ἐν λίθοις.
ἐγγλωσσοτυπέω, lingua crepo; (2) semper in ore habeo, jacto. Ex ἐν, γλῶσσα et τυπτέω.
ἐγγλωττογράφος, ου, ὁ, qui lingua victum quærit. Ex ἐν, γλῶσσα et γράφω.
ἐγγόμφωσις, εως, ἡ, compages dentium. Ex ἐν et γομφόω, *compingo*.
ἐγγόνη, ης, ἡ, neptis. Ab ἔγγονος.
ἔγγονοι, οἱ, nepotes, *omninoque*, posteri, progenies. Ex ἐν et γίνομαι.
ἔγγονον, ου, τὸ, fœtus, fœtura. Ab eod.
ἐγγράμματος, ου, ὁ καὶ ἡ, scriptus. Ab ἐγγράφω.
ἔγγραπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem et ab eod.
ἐγγραφὴ, ῆς, ἡ, inscriptio. Ab eod.
ἔγγραφος, ου, ὁ καὶ ἡ, scriptus, scripto constans, in literas relatus; (2) in scriptura sacra exstans. Ab
ἐγγράφω, f. ψω, inscribo; (2) refero in tabulas; *unde* ἐγγεγραμμένα, de quibus lis instituta est in foro; (3) adscribo, addo; (4) conscribillo; (5) sacrifico. Ἐγγράφειν εἰς βιβλίον, εἰς πολιτείαν, εἰς τὸ ᾠφισμα. ἐγγράσεσθαι εἰς ἄνδρας, τὸ διπλᾶν τινι, mulctari. Ex ἐν et γράφω, *scribo*.
ἐγγράφως, *adv.* scripto, in scripto.
ἐγγυαλίζω, f. ίσω, vel ἴξω, in manus trado; (2) trado. Ἔργον, ὃ δὴ Ζεὺς ἐγγυαλίξει, *Il.* 2, 436. Ex ἐν et γύαλον, *manus cavitas*.
ἐγγυαλίξαι, *tradere*, a. 1. inf. act.
ἐγγυάσομαι, 1. sing. f. 1. indic. med. *Dor.* pro ἐγγυήσομαι. Ab
ἐγγυάω, ῶ, spondeo. Ἐγγυᾶν παῖδά τινι, *Herodot.* Ἀλλ' εἶγε ἐγγυᾷς σύ μοι ἤξειν ἐκεῖνον ὡς ἔμ', οἷσω τὰς χύτρας, *Aristot. Plut.* 1203. Οὐδὲ τὶς βύλεται ἐγγύασθαι τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι, *Dem.* Ab ἐγγύη.
ἐγγυβάθος, ον, fundo vicinus.
ἘΓΓΥΗ, ης, ἡ, sponsio, fidejussio.
ἐγγυηθήκη, ης, ἡ, scrinium, in quo velut in in fidejussione nummi deponuntur, et pretiosa supellex. Ex ἐγγύη et θήκη.
ἐγγύησα, a. 1. ind. act. v. ἐγγυάω. Unde
ἐγγύησις, εως, ἡ, fidejussio, vadimonium.
ἐγγυητής, οῦ, ὁ, fidejussor, sponsor. Ab eodem.
ἐγγυητικὸς, ἡ, όν, ad fidejussionem pertinens.
ἐγγυητὸς, ἡ, όν, promissus; unde ἡ ἐγγυητὰ, sponsa, desponsata. Ab eod.
ἐγγύθεν, *adv.* cominus, prope. Ab ἐγγύς.
ἐγγυθήκη, ης, ἡ, idem quod ἐγγυηθήκη.
ἐγγύθι, *adv.* prope. Ab eod.
ἐγγυμνάζω, f. άσω, exerceo. Ἐγγυμνασάμενος πολέμοιο, *Plut.*
ἐγγυοθήκη, ης, ἡ, idem quod ἐγγυηθήκη.
ἔγγυος, ου, ὁ καὶ ἡ, præs; (2) sponsor. Ab ἐγγύη.
ἘΓΓΥΣ, *adv.* prope. Hinc ἐγγύτερος, vel ἐγγίων, *propior*, et ἐγγύτατος, vel ἔγγιστος, *proximus*.
ἐγγύτατα, *adv.* proxime.
ἐγγυτάτω, *adv.* idem et ab eod.
ἐγγυτέρω, *adv.* propius. Ab ἐγγύτερος.
ἐγγύτης, ητος, ἡ, propinquitas, vicinitas. Ab ἐγγύς.
ἐγγώνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, angulos habens. Ex ἐν et γωνία, *angulus*.
ἐγγεγραφήκειν, 1. sing. plusq. ind. act. verbi γραφέω, *scribo*.
ἐγείναο, *genuisti*, 2. sing. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐγείνασο, v. γείνομαι, *nascor*.
ἐγείραι, a. 1. inf. act. v. ἐγείρω.
ἐγείρει, 3. sing. a. 1. ind. act.
ἐγειρομένω, *excitati*, gen. sing. præs part. pass. *Dor.* pro ἐγειρομένῳ, a verbo eod.
ἐγειρόρων, mentem excitans, acuens.
ἘΓΕΙΡΩ, f. ἐρῶ, excito, expergefacio; (2) incito, accendo; (3) exstruo, ædifico; (4) vitam reddo, in *N. T.* Μὴτ' ἐπὶ πλείω ᾀρῆνον ἐγείρετε, *Soph. Œd. Col.* penult. Τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆσεται, *Matt.* 17, 23.
ἐγέλαξα, a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐγέλασα, a γελάω.
ἐγέλασσε, *risit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἐγέλασε.
ἐγέμισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi γεμίζω.
ἔγεμον, imperf. ind. act. verbi γέμω, *onustus sum*.
ἐγενυήθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. a γενύάω.
ἐγένησε, *genuit*, 3. sing. a. 1. ind. act.
ἐγενόμην, a. 2. ind. med. verbi γίνομαι.
ἐγένετο, *factus est*, 3. sing. a. 2. med. per *Syncop.* pro ἐγένετο, a verbo eod.
ἐγέρθην, a. 1. ind. pass. verbi ἐγείρω.
ἐγερεθῆναι, *expergisci*, inf. a. ejusdem.
ἐγερεσιβόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, voce excitans. Ex ἐγείρω et βοάω, *clamo*.
ἐγερεσίγελως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, risum excitans. Ex ἐγείρω et γέλως, *risus*.
ἐγερεσιθέατρος, ου, spectatores excitans.
ἐγερεσῖμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *Epith.* somni, e quo evigilamus, cui opponitur somnus mortis.
ἐγερεσίνοος, *contr.* ἐγερεσίνους, ου, ὁ καὶ ἡ, mentem excitans. Ex ἐγείρω et νόος, *mens*.
ἔγερσις, εως, ἡ, excitatio; (2) resurrectio. Ab ἐγείρω.
ἐγερσιφαὴς, ους, ὄες, ὁ, lucem vel ignem excitans; lapis igniarius. In *Epigramm.* πίτνον ἐγερσιφαὴ. Ex ἔγερσις et φάος.
ἐγερσιχόρεος, ον, choreas excitans. *Epith.* Bacchi, *Opp.*
ἐγερτὶ, *adv.* vigilanter. Ab ἐγείρω.
ἐγερτικὸς, ἡ, όν, excitativus, excitandi vim habens. Ab eod.
ἐγεύσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi γεύω.
ἐγηγέρατο, 3. plur. plusq. ind. pass. *Ion.* et *Att.* pro ἐγηγερμένοι ἦσαν, ab ἐγείρω.
ἐγήγερμαι, perf. indic. pass. *Att.* pro ἤγερμαι.
ἐγηγερμένον, *resuscitatum*, acc. sing. part. perf.
ἐγήθην, 1. sing. a. 1. ind. pass. verbi γηθέω.
ἐγημα, *uxorem duxi*, a. 1. ind. act. verbi obsoleti γήμω, *uxorem duco*.
ἐγίνωσκεν, *cognoscebat*, 3. sing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ. verbi γινώσκω.
ἐγκαγχάζω, f. άσω, illudo, cachinnor, effuse rideo.
ἐγκαίειν, præs. inf. act. *Ion.* et *Att.* pro ἐγκαίειν, ab ἐγκαίω, *incendo*.
ἐγκαθαίρω, purgo.

ἐγκαθαρμοΐζω, f. σω, apto, quadro. Τέτων χρὴν ἀτασῶν ἐς τετρημένον ξύλον ἐγκαθαρμόσαι λαβόντας τυτονὶ τὸν αὐχένα, perforato stipite vincire, *Arist. Lys.* 684.

ἐγκαθέζομαι, f. εδσομαι, insideo.

ἐγκαθιέργνῡμι, s. ἐγκαθιεργνύω, et ἐγκαθιέγω, f. ξω, includo. Βίᾳ τῷ πνεύματος τὸ ῥαγδαῖον ἐγκαθίεγειν, *Plut.* Ex ἐν, κατὰ, et εἴργω, *includo carcere.*

ἐγκάθετος, ὁ, ἡ καὶ ἡ, subornatus, clam submissus. Ex ἐν et καθίημι, *immitto.*

ἐγκαθίτης, insidiose, fraudulenter, *Diod. Sic.*

ἐγκαθεύδω, f. εὑσω, indormio, incubo. Οὐκ ἔτ' ἔργον ἐγκαθεύδειν, ὅτις ἔς' ἐλεύθερος, *Arist. Lys.* 617.

ἐγκαθέψω, f. ψήσω, incoquo.

ἐγκαθηβάω, ῶ, f. ήσω, pubesco in, juvenesco in, pubertatem consumo in.

ἐγκάθημαι, insideo ; (2) observo, insidior.

ἐγκαθιδρύω, f. ὑσω, colloco in.

ἐγκαθίζω, f. ίσω, colloco in, v. c. in insidiis ; (2) insideo. Ἐγκαθίζειν εἰς θρόνον, *Plato.*

ἐγκαθίημι, f. ήσω, immitto.

ἐγκάθισμα, ατος, τὸ, sessio in aqua medicata ; (2) insidiæ ; (3) locus depressus, cavus; unde in pronunciatione ἐγκάθισμα est in asperitate vocis, cum vox velut subsidet ; opp. ἀνακοπή, στηριγμὸς, velut offensio ad eminentia loca, *Ern.*

ἐγκαθισμὸς, ὁ, idem. Ab ἐγκαθίζω.

ἐγκαθίστημι, f. ταστήσω, colloco ; (2) constituo in ; (3) interpono ; (4) clam submitto ; *in aor. 2. perf. et pass. etiam* (5) intersum. Ἐγκαθίσαναι τύραννον πόλει, *Dem.* ὁρμὰν, *Luc.*

ἐγκαθοράω, specto.

ἐγκαθορμίζομαι, in portum inveho.

ἐγκαθυβρίζω, f. ίσω, insolens et contumeliosus sum in ; (2) insolens sum.

ἐγκαίνια, ων, τὰ, encænia, festus dies novi operis memoriæ dicatus. Ex ἐν et καινὸς.

ἐγκαινίζω, fut. ίσω, renovo, instauro ; (2) sancio, confirmo ; (3) dedico, consecro. Ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν, *Heb.* 10, 20. ἐγκεκαίνισαι, *ibid.* 9, 18. Ex iisd. Hinc

ἐγκαινισμὸς, ὁ, renovatio, instauratio ; (2) regeneratio ; (3) dedicatio, consecratio.

ἐγκαινόω, ῶ, f. ώσω, innovo ; (2) initio, dedico. Ex ἐν et καινὸς, *novus.*

ἐγκαιρία, ας, ἡ, opportunitas. Ab ἔγκαιρος.

ἔγκαιρος, ος, ὁ καὶ ἡ, opportunus, tempestivus. Ex ἐν et καιρὸς, *tempus.*

ἐγκαίρως, *adv.* opportune, tempestive.

ἐγκαίω, fut. καύσω, inuro ; (2) exuro ; (3) encaustica pingo.

ἐγκαπέω, male tracto, molestia afficio ; *item* segnesco, detrecto, ut ἐγκαπέω, *si vera lectio, Ern.*

ἐγκαλέω, ῶ, et *in med.* ἐγκαλοῦμαι, in jus voco ; (2) peto ab aliquo aliquid actione juris, ut pecuniam ; (3) accuso, sc. in causa capitis. Ἐγκαλῶν δέ μοι φόνος πατρῷος, *Soph. El.* 781. Οὔτ' ἐγκαλοῦντες, οὔτ' ἐγκαλέμενοι ὑφ' ἑτέρων, *Dem.*

ἐγκαλινδέω, ῶ, fut. ήσω, involvo, obvolvo, operio.

ἐγκαλλωπίζομαι, fut. ίσομαι, placeo mihi, glorior. Ἀγαθὸς ὢν ἐγκαλλωπίσασθαι τοῖς αἰσχροῖς, *Plut.* Hinc

ἐγκαλλώπισμα, ατος, τὸ, ornamentum, id, quo gloriamur.

ἐγκαλοσκελὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, qui habet crura in ligno seu numella, *Hes.* Ex ἐν, κᾶλον, *lignum*, et σκέλος, *crus.*

ἐγκαλυττήρια, vox jocantis, qui ob deformitatem sponsæ negabat sibi ἀνακαλυπτήρια convenire, sed ἐγκ.

ἐγκαλύπτω, f. ὑψω, obtego, velo ; (2) *in med.* velo me, faciemque meam aut caput, præ pudore ; (3) pudore suffundor.

ἐγκάλυψις, εως, ἡ, velatio. Ab ἐγκαλύπτω.

ἐγκάμνω, fut. αμῶ, lassesco. Ἐγκάμῃ τὸ θέρμον ἔργον, *Aret.*

ἐγκάμπτω, f. ψω, inflecto.

ἐγκανθέζαι, *Aristoph. Eq.* 105. ἐγπάναξον, infunde cum sonitu ; quasi a καναχή. Vide διακανάξαι.

ἐγκαναχήσασθαι, *Theocr.* ἐγκαναχήσατο, lætus insonuit. Ex ἐν et καναχή.

ἐγκανθὶς, ίδος, ἡ, canthorum radix ; (2) tumor carneus in angulis oculorum. Ex ἐν et κανθὸς, *oculi angulus.*

ἐγκάπτω, f. ψω, voro, devoro.

ἔγκαρ, ἄρος, τὸ, cerebrum ; (2) pediculus. Sed hæc vox cum his significationibus tantum Grammaticorum auctoritate nititur eorum, sc. qui apud *Hom. Il.* 9, 378. pro ἐν καρδὶ legebant ἔγκαρος, minus bene.

ἐγκάρδιον, ου, τὸ, q. d. in quo cor est, medulla ligni ; (2) quod in corde est, τὰ ἐγκάρδια, cogitata mentis, *Cl. Al.* Ex ἐν et καρδία.

ἐγκάρδιος, ος, ὁ, cerebrum. Ex ἐν et κὰρ, *caput.*

ἔγκαρπος, ὁ, ἡ, fructuosus, *Hes.*

ἔγκαρσιος, ον, idem quod

ἔγκαρπος, ος, ὁ καὶ ἡ, fructum in se habens ; (2) fœcundus ; (3) gravidus. Ex ἐν et καρπὸς, *fructus.* Hinc

ἐγκαρπόω, fructum capio, mercedem, &c. *ut simp.*

ἔγκαρσιος, ος, ὁ καὶ ἡ, obliquus.

ἐγκάρσιος, *adv.* oblique.

ἐγκαρσιόω, ῶ, fut. ήσω, patienter vel forti animo fero, constans maneo in re aliqua. Ἐγκαρσιῶ τοῖς ἀλγηδόσιν, *Xen.*

ἔγκας, *adv.* profunde, alte, *Gal.* in *Lex. Hipp.*

ἔγκατα, ων, τὰ, intestina, viscera, *Gen.* 43, 30.

ἐγκαταβαίνω, descendo in, ingredior.

ἐγκαταβιόω, ῶ, fut. ώσω, vitam consumo in.

ἐγκαταγέλαστος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui irridetur, ridiculus. Ex ἐν et καταγελάω, *irrideo.*

ἐγκαταγνῶσκω, consenesco in.

ἐγκαταγράφω, inscribo.

ἐγκατάγω, deduco in.

ἐγκαταδαμάω, subigo, affligendo perdomo, affligo.

ἐγκαταδαρθάνω, indormio.

ἐγκαταδέω, illigo. Ex ἐν et καταδέω, *ligo.*

ἐγκαταδίδυμι, f. δώσω, dimitto.

ἐγκαταδύω, sive ἐγκατέδυμι, subeo in.

ἐγκατεζευγνύμι, f. ζεύξω, adjungo, adapto, accommodo.

ἐγκαταθῆς, *reposueris*, 2. sing. a. 2. conj. act. verbi ἐγκατατίθημι.

ἐγκατακαίω, aduro, inuro.

ἐγκατάκειμαι, f. κείσομαι, insideo, incumbo ; (2) incumbo, sc. oraculi petendi causa.

ἐγκατακεῖσθαι, *insidere*, præs. inf. med.

ἐγκατακερδαννῦμι, vel ἐγκατακεραννῦω, fut. κεράσω, immisceo.

ἐγκατάκλειστος, ον, inclusus. Ab ἐγκατακλείω, f. εἰσω, includo, intercludo.

ἐγκατακλίνω, f. ινῶ, reclino, depono ; unde ἐγκαταπλίνομαι, discumbo, accumbo.

ἐγκατακρύπτω, occulto.

ἐγκατακρύω, infigo.

ἐγκαταλαμβάνω, f. λήψομαι, intus capio ; (2) obstringo, obligo ; (3) intercipio. Ἐγ καταλημμένοι ἐντὸς τείχεος, *Thuc.*

ἐγκαταλέγω, f. ξω, recenseo inter alios, adnumero ; (2) adlego, adscisco ; (3) militibus accenseo ; (4) congero.

ἐγκατάλειμμα, ατος, τὸ, reliquiæ, monumentum. Ab ἐγκαταλείπω.

ἐγκαταλείπω, f. ψω, derelinquo. Ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν Ψυχήν μου εἰς ᾅδου, *Act.* 2, 27. Τῆς χώρας τὴν ἐσωνυμίαν ἐγκαταλιπεῖν, *Thuc.* Hinc

ἐγκαταλειψις, εως, ἡ, derelictio ; (2) cum aliquid alicubi relinquitur.

ἐγκαταλείσω, inungo, illino.

ἐγκατάλυσις, ἡ, interceptio, interclusio ; (2) suppressio humorum evacuandorum in corpore.

ἐγκαταλυμπάνω, idem quod ἐγκαταλείπω.

ἐγκαταλογίζομαι, f. ίσομαι, computo, adnumero.

ἐγκαταμεμιγμένως, *adv.* permixtim, immiscendo. Ab

ἐγκαταμίγνῡμι, vel ἐγκαταμιγνύω, f. ίξω, insero, immisceo. Καὶ τότε ἐγκαταμίξει, *Arist. Lys.* 583.

ἐγκατανέω, habitatum deduco aliquo, colloco alicubi habitandi causa.

ἐγκατάντλησις, εως, ἡ, exhaustio, actio exhauriendi.

ἐγκαταπαίζω, f. ξω, vel σω, illudo.

ἐγκαταπήγνῡμι, f. ήξω, infigo.

ἐγκαταπλέκω, f. ξω, innecto, insero.

ἐγκαταρράπτω, f. ψω, insuo in.

ἐγκατασβέννυσθαι, extingui in, *Steph.*

ἐγκατασκευάζω, f. άσω, intus confício, condo, et perficio.

ἐγκατάσκευος, ος, ὁ καὶ ἡ, concinnus ; (2) locuples ; (3) absolutus. Ex ἐν et κατασκευή.

ἐγκατασκεύως, *adv.* aptè, concinne.

ἐγκατασκήπτω, f. ψω, invado. Hinc

ἐγκατάσκηψις, εως, ἡ, invasio, v. c. morbi, &c.

ἐγκατασκιρρόω, ῶ, f. ώσω, in schirrum induro ; (2) invetero.

ἐγκατασπείρω, f. σπῶ, spargo in, semino in ; (2) dissemino, divulgo.

ἐγκατασπορὰ, ᾶς, ἡ, disseminatio. A præc.

ἐγκατασπηνίζω, insero, interpono, pono in mediis.

ἐγκαταστοιχειόω, ῶ, f. ώσω, una cum primis elementis indo, *Plut.* in *Lycurg.* cap. 13. Ex ἐν, κατὰ, et στοιχεῖον, *elementum.*

ἐγκατασφάζω, trucido in loco aliquo.

ἐγκατασχάζω, f. άσω, scarifico, scalpro aperio.

ἐγκατατάσσω, vel ἐγκατατάττω, f. άξω, inter alios colloco.

ἐγκατατέμνω, concido in loco aliquo.

ἐγκατατίθημι, f. θήσω, depono in, repono seu recondo.

ἐγκαταχόω, et -χώνῡμι, obruo.

ἐγκαταχωρίζω, suo, apto loco pono.

ἐγκατέδω, *intravit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἐγκατέδη, a verbo ἐγκαταδαίνω.

ἐγκατειλέω, ῶ, f. ήσω, involvo, implico.

ἐγκατέλιπον, 1. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐγκαταλείπω, *desero.*

ἐγκατέχω, insisto. Ex ἐν et κατέχω.

ἐγκάτθετο, *conde*, 2. sing. a. 2. imper. *Ion.* pro ἐγκατάθεσο, vel ἐγκατάθη, a verbo seq.

ἐγκάτθετο, 3. sing. a. 2. ind. med. per *Syncop.* pro ἐγκατέθετο. ab ἐγκατατίθημαι.

ἐγκατίζεσθαι, præs. inf. med. *Ion.* pro ἐγκαθίζεσθαι, ab ἐγκαθίζομαι.

ἐγκατιλλώπτω, f. ώψω, irrideo, cum quodam oculorum motu. *Hes.* ἐγκατιλλῶψαι, ἐγκατασμυκτηρίσαι.

ἐγκατοίες, ἐσσα, εν, internus, *Nic.*

ἐγκατοικίω, ῶ, f. ήσω, inhabito, incola sum in. Ἐγκατοικῶν ἐν αὐτοῖς, 2 *Pet.* 2, 8.

ἐγκατοικίζω, f. ίσω, introduco, colloco in vel intus.

ἐγκατοικοδομέω, inædifico ; (2) ædificatione includo, munio ; (3) in carcerem compingo, *item* vivum circum ædifico, includo structis parietibus ut moriatur, *Ern.*

ἐγκάτοικος, ος, ὁ, incola.

ἐγκατορύττω, fut. ξω, defodio.

ἔγκατος, ος, ὁ καὶ ἡ, interior. Ex ἐν et κεῖμαι.

ἐγκαυλέω, ῶ, fut. ήσω, caulesco, caulem emitto, seu gigno, erumpo in caulem. Ex ἐν et καυλὸς, *caulis.*

ἐγκαύλημα, τὸ, *Ar. Sch.* et

ἐγκαύλησις, ἡ, *Theoph.* Vide ἐκκαύλησις.

ἐγκαυλίζω, caulem evello, s. emitto, *Steph.*

ἐγκαυμα, ατος, τὸ, nota insusta ; (2) insustio ; (3) pustula ex ustione contracta ; (4) materia, quæ cito ignem concipit. Ab ἐγκαίω. Unde

ἐγκαυσις, εως, ἡ, exustio ; (2) ardor, æstus aliqua re excitatus.

ἐγκαυστὴς, οῦ, ὁ, inustor ; (2) pictor, qui inustione aliquid pingit. Ab eod.

ἐγκαυστικὸς, ὴ, όν, ad ἐγκαυσιν, sive inustionem pertinens ; (2) ἐγκαύσει pictus ; unde et ἡ ἐγκαυστικὴ, scil. τέχνη, ars inustione pingendi. Ab ἐγκαυστὴς.

ἔγκαυστος, ος, ὁ καὶ ἡ, inustus ; (2) ἐγκαύσει pictus. Ab ἐγκαίω, *inuro.*

ἐγκαυχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, glorior.

ἔγκαφος, ος, ὁ, buccella. Ab ἐγκάπτω.

ἐγκείμαι, f. κείσομαι, jaceo in, insum, inhæreo ; (2) invado, immineo, incumbo, insto, valde cupio. Οἷς ἄγαν ἐγκείμεθα, *Arist. Ach.* 313. Ὅσοι δ' ἐκκείσαισιν ἐγκεῖνται βλάβαις, *Soph. Phil.* 1306.

ἐγκείσεαι, 2. sing. f. 1. ind. *Ion.* pro ἐγκείσῃ.

ἐγκείσει, 3. sing. præs. ind. verbi ἔγκειμαι.

ἐγκεκαινίσται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐγκαινίζω, *dedico.*

ἐγκεκαλυμμένος, *occultus*, perf. part. pass. v. ἐγκαλύπτω.

ἐγκέλᾶδος, ος, ὁ καὶ ἡ, cui inest strepitus ; (2) genus insecti, quod bombum edit.

ἐγκέλευμα, τὸ, adhortamentum, ap. *Xen.*

ἐγκέλευσμα, ατος, τὸ, idem.

ἐγκελευσμὸς, ὁ, hortatio.

ἐγκέλευστος, ος, ὁ καὶ ἡ, jussus. Ab

ἐγκελεύω, f. εὑσω, et ἐγκελεύομαι, hortor, incito.

ἐγκέλλω, f. έλσω, insisto, incumbo.

ἐγκενόω, infundendo evacuo, infundo large. Ex ἐν et κενόω, *vacuo.*

ἐγκέντρια, ων, τὰ, calcaria, *Hes.* Ab ἔγκεντρος. Unde

ἐγκεντρίζω, f. ίσω, stimulo, pungo; (2) insero. Δυνατὸς γάρ ἐστιν ὁ Θεὸς πάλιν ἐγκεντρίσαι αὐτούς, *Rom.* 11, 23. Ἐγκεντρισθήσονται τῇ ἰδίᾳ ἐλαίᾳ, *ib.* 24.

ἔγκεντρις, ίδος, ἡ, aculeus; (2) calcar; (3) graphium, stylus; (4) retinaculum ferreum, quo uti solent in altum nitentes.

ἐγκέντρισις, εως, ἡ, insitio. Ab ἐγκεντρίζω.

ἔγκεντρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, aculeatus, cui aculeus est. Ἐκ ἐν et κέντρον, *stimulus.* Hinc

ἐγκεντρόω, ῶ, f. ώσω, aculeum infigo.

ἐγκεραῦνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui in capite est. Hinc ὁ ἐγκέφαλος, sc. μυελὸς, cerebrum.

ἐγκέχοδα, perf. ind. med. v. ἐγχίζω.

ἐγκεχρημένος, perf. part. pass. verbi ἐγχράομαι.

ἐγκεχυρασμένος, perf. part. pass. verbi ἐγχυράζομαι.

ἔγκηροι, mortalis, *Hes.* ἔγκηροι, θνητοὶ, mortales. Ἐκ ἐν et κῆρ, *Parca, mors.*

ἐγκηρόω, ῶ, f. ώσω, cera obduco. Ex ἐν et κηρός.

ἐγκιθαρίζω, f. ίσω, citharam pulso.

ἐγκιρνάω, immisceo. Ex ἐν et κιρνᾶω, a κεράω.

ἐγκιχλιστεύομαι, fut. εύσομαι, morosus, seu potius improbus sum, ingenio improbo prædītus sum, moribus Cilicum utor, *Lexicogr. Gr.* Ex ἐν et Κίλιξ, *Cilix.*

ἐγκιχλιζόμαι, idem pro eodem.

ἐγκινήμενος, turbans, impediens, *Lexicogr. Gr.* Ex ἐν et κινῶμαι, *moveor.*

ἐγκίρνημι, immisceo, *Pind.*

ἘΓΚΙΣΣΑΏ, ῶ, f. ήσω, coitum maris appeto, concipio. Hinc

ἐγκισσεύομαι, hederæ more volvor, serpo; unde (2) implicor; (3) coëo.

ἐγκίσσησις, εως, ἡ, implicatio; (2) initus, coitus Venereus.

ἐγκισσήσωσι, *coitum appetiverint*, 3. plur. a. 1. conj. act. verbi ἐγκισσάω.

ἐγκλασερίδια, ων, τὰ, inaures.

ἐγκλάω, f. άσω, infringo. Ex ἐν et κλάω.

ἐγκλείω, f. είσω, includo. Ei μὴ γλῶσσαν ἐγκλείσοι φθόγος, præcluderet, *Soph. Antig.* 311. Ἐγκεκλεισμένος τι, aliquid occultans, occulte faciens.

ἔγκλεισμός, ῦ, inclusio, occultatio.

ἔγκλημα, ατος, τὸ, crimen cujus aliquis accusatur; (2) accusatio; (3) querela. Ab ἐγκαλέω.

ἐγκλημᾰτεύω, fut. εύσω, accuso, queror, querulus sum, *Bud.*

ἐγκλημᾰτικὸς, ἡ, όν, litigiosus, accusatorius. Ab ἔγκλημα.

ἐγκλημᾰτικῶς, *adv.* accusatorie. A præc.

ἐγκλημᾰτόομαι, ῶμαι, sarmentis silvesco.

ἔγκληρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, consors, particeps; (2) hæreditarius; (3) dives. Ex ἐν et κλῆρος.

ἐγκλησις, εως, ἡ, criminatio, accusatio, expostulatio. Ab ἐγκαλέω.

ἐγκλητέος, έα, έον, reprehensione dignus.

ἔγκλητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, de quo provocatio est; (2) de quo provocatum est. Ab eod.

ἐγκλιδὸν, *adv.* inclinando.

ἐγκλίμᾰ, ατος, τὸ, inclinatio. Ab ἐγκλίνω, f. ινῶ, inclino. Ἐγκεκλιμένοι τοῖς σπίμποσι, innixi, *Plut.*

ἔγκλισις, εως, ἡ, inclinatio; (2) Modus, apud *Grammaticos.*

ἐγκλιτικὸς, ἡ, όν, qui inclinari potest; (2) encliticus, sive qui accentum in vocem præcedentem reclinat, vel rejicit. Ab eod.

ἐγκλοιόω, ῶ, f. ώσω, includo, seu illigo vinculo, quod collo circumdatur. Ex ἐν et κλοιὸς, *collari*, sive κλοιόω, *indo.*

ἐγκλυδάζομαι, fut. άσομαι, intus fluctuo. Hinc

ἐγκλυδασικὸς, ἡ, όν, solitus fluctuare vel æstuare intus, seu æstum intus movens.

ἐγκλύζω, f. ύσω, per clysterem indo.

ἐγκλυσμα, ατος, τὸ, quod per clysterem infunditur, infusio. Ab ἐγκλύζω.

ἐγκνήθω, f. ήσω, intero, immisceo.

ἐγκοιλαίνω, ἡ, ανῶ, incavo, excavo.

ἐγκοίλιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui in ventre est. Hinc τὰ ἐγκοίλια, intestina, viscera. Ex ἐν et κοιλία, *alvus.*

ἔγκοιλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, introrsum cavus.

ἐγκοίλωσις, εως, ἡ, excavatio. Ab ἐγκοιλόω.

ἐγκοιμάομαι, ῶμαι, indormio, incubo.

ἐγκοισυρόομαι, ώμαι, Cœsyræ mores imitor, luxuriose vivo, et in primis nimio cultu ornor, *Aristoph.* ἐγκεκοισυρωμένην, etiam, longo Cœsyrarum ordine ac serie (i. e. nobilitate) superbiens. Ex ἐν et κοισυρόομαι, quod est a Κοισύρα, quæ femina Athenis erat luxu et mollitie diffluens.

ἐγκοιτάω, dormio alicubi.

ἐγκολαΐδιον, idem quod ἐγκολάπτω.

ἐγκόλαμμα, ατος, τὸ, sculptura, cælatura.

ἐγκολαπτὸς, ἡ, όν, insculptus, incisus, proprie tundendo. Ab

ἐγκολάπτω, f. ψω, tundendo insculpo; (2) insculpo, incido. Προμάντειων εἰς τὸ μέτωπον τῷ χαλκῷ λύκιν ἐγκολάπτων, *Plut.* Ex ἐν et κολάπτω.

ἐγκολαβίζω, fut. ίσω, et ἐγκολαβίω, instar κολλάβου deglutio. Εἶτ' ἀποσρέψας τὸν ὦμον, αὐτὸν ἐνεκολάβησας, *Arist. Eq.* 263. Ex ἐν et κόλλαβος, *panis genus.*

ἐγκολπίας, ᾱ, ὁ, ventus, qui e sinu maris oritur. Ex ἐν et κόλπος, *sinus.*

ἐγκολπίζω, f. ίσω, insinuo, in sinum recipio. Πλῆθος ἄλλων σωμάτων, ὡς οἰκεῖα ἐγκεκολπισαι μέρη, *Philo.* Ex iisd.

ἐγκόλπιος, ον, in sinu s. gremio jacens.

ἐγκολπόω, ῶ, f. ώσω, in sinum colligo vel constringo. Ex iisd.

ἐγκομβόομαι, ώμαι, f. ώσομαι, induor; (2) ornor. Τὴν ταπεινοφροσύνην ἐγκομβώσασθε, 1 *Pet.* 5, 5. Ex ἐν et κομβόω, *orno.* Hinc

ἐγκόμβωμα, ατος, τὸ, amictorium servile.

ἔγκομμα, ατος, τὸ, impedimentum, offensio. Ab ἐγκόπτω.

ἐγκομπτέω, jactito me in, ostento me inter, *Plut.*

ἐγκονέσασα, præs. part. act. f. g. Ab

ἐγκονέω, ῶ, f. ήσω, propero, festino, urgeo opus. Οὐ γὰρτον ἐγκονήσεις; *Arist. Av.* 1329. Ex ἐν et κόνις, *pulvis.* Unde

ἐγκονητὶ, *adv.* laboriose, cum labore.

ἐγκονίζω, pulvere conspergo luctatorem.

ἐγκονίομαι, pulvere perfundor, ut luctatores.

ἐγκονίς, ίδος, ἡ, ancilla, famula, ministra.

ἐγκοπεῖς, έως, ὁ, instrumentum, quo lapides secantur. Ab ἐγκόπτω.

ἐγκοπὴ, ῆς, ἡ, incisio, incisura; (2) impedimentum. Ab eod.

ἔγκοπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, laboriosus, *de rebus.* Ex ἐν et κόπος, *labor.*

ἐγκόπτω, f. ψω, incido; (2) impedio, interpello; (3) impingo; (4) figo.

ἐγκορδυλίω, ῶ, fut. ήσω, involvo, *Aristoph.* ἐγκεκορδυλημένος. Ex ἐν et κορδύλη.

ἐγκορύσσω, f. ξω, cornibus peto. Τῷ δὲ δευτέρῳ ἐπὶ πλαγὴν ἀθωμῷῆς κριὸς ἐγκερύϊζεται, incutiet, *Lyc.* 558.

ἐγκοσμέω, ῶ, f. ήσω, ordine colloco, seu dispono. Ex ἐν et κόσμος, *ordo.*

ἐγκόσμιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui est intra mundum qui in mundo versatur. Ex ἐν et κόσμος, *mundus.*

ἐγκοτέω, ῶ, f. ήσω, irascor, æstuo ira. Ex ἐν et κότος, *ira vetus.*

ἐγκότημα, τος, τὸ, ira. Ab ἐγκοτέω.

ἐγκότησις, εως, ἡ, idem et ab eod.

ἔγκοτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui veteres iras animo conditas habet; (2) iratus, pertinaciter infestus. Ex ἐν et κότος, *ira vetus.*

ἐγκοτύλη, ludus quidam. Vide *Steph.*

ἐγκότως, *adv.* irato animo, iracunde, irate.

ἐγκαράδες, stigmata et notæ in facie; ἐγκαράσσω, pictus, *Æsch.*

ἐγκραγγάνειν, *Suidas* ἐκβοᾶν. A seq.

ἐγκράζω, inclamo. Ex ἐν et κράζω, *clamo.*

ἐγκρασίχολος, cui permixta est bilis, biliosus: ἐγκρασίχολοι, pisces quidam. Ex ἐν, κρᾶσις, *mistura*, et χολὴ, *bilis.*

ἐγκράτεια, ας, ἡ, continentia, temperantia, moderatio. Ab ἐγκρατὴς.

ἐγκρατὴς, *continens*, nom. pl. *contr.* pro ἐγκρατέες, ab ἐγκρατὴς.

ἐγκρατεύομαι, contineo me. Εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεύονται, 1 *Cor.* 7, 9.

ἐγκρατέως, *adv.* fortiter, *Theoc.* Ab

ἐγκρατὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui in potestate habet aliquid; (2) superior; (3) potens, validus; (4) qui potitur re aliquâ. Οὐχ ὁ τερέσβυς Πόλυβος regno potitur adhuc? *Soph. Œd. Tyr.* 941. (5) temperans, suimet ipse compos. Ex ἐν et κράτος.

ἐγκρατῶς, *adv.* potenter; (2) temperanter.

ἐγκρεμάννῡμι, ἐγκρεμοννύω, et ἐγκρεμάω, ῶ, fut. άσω, suspendo in. Ex ἐν et κρεμάω.

ἐγκριδοπώλης, ᾱ, ὁ, qui vendit ἐγκρίδας. *Ar.*

ἐγκρικόω, insero, devincio, proprie annulo. A κρίκος.

ἐγκρίνω, f. ινῶ, admitto, adopto, adjungo. Ἐπειδάν τις εἰς τὴν καλυμένην γερουσίαν ἐγκριθῇ, *Dem.*

ἘΓΚΡΙΣ, ίδος, ἡ, opus dulciarium ex simila et oleo, vel oleo, melle, et aqua, *Exod.* 16, 31.

ἔγκρισις, εως, ἡ, admissio, approbatio; (2) sacrum certamen. Ab ἐγκρίνω.

ἔγκριτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, admissus, approbatus, probus. Ab eod.

ἐγκροτέοισι, *pulsantes*, *Dor.* pro ἐγκροτέουσαι. Ab

ἐγκροτέω, ῶ, f. ήσω, pulso cum strepitu, *impr.* de saltantibus.

ἐγκρύπτω, f. ψω, condo, intego, oculo. Ὁμοίως ἐξ ζύμῃ, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψε εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, *Luc.* 13, 21.

ἐγκρυφιάζω, lateo in, *Ar.*

ἐγκρυφίας, ᾱ, ὁ, genus panis qui in cinere occultatus coquitur, panis subcineritius.

ἐγκτάομαι, possideo extra patriam. Unde

ἔγκτημα, ατος, τὸ, et ἔγκτησις, possessio, extra patriæ fines.

ἔγκτητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, adquisitus, comparatus.

ἐγκτητοῦζω, justa facio, funus.

ἐγκτίζω, f. ίσω, in aliquo loco condo.

ἐγκῦδον, magna gloria prædītum, *Hes.* Ex ἐν et κῦδος, *gloria.*

ἐγκυκάω, ῶ, f. ήσω, immisceo, miscendo confundo. Ἐσσῦται ἐγκυκῶσαν ἀλφίτῳ ᾠφόν, *Lyc.* 674.

ἐγκυκλέω, ῶ, circumvolvo; (2) in theatris dicebantur. Ἐγκυκλεῖν, cum per machinam proferebant spectanda, quæ intus acta essent, *Eyn.*

ἐγκύκλημεον, τὸ, id. quod ἐγκύκλημα, *Ar.*

ἐγκύκλημα, τος, τὸ, machina, qua conversa in scenis proferuntur ea, de quibus ἐγκυκλεῖν dicitur. Ab ἐγκυκλέω.

ἐγκύκλιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, circularis, rotundus; (2) trivialis, vulgaris, ad omnes pertinens; (3) anniversarius; (4) certis temporibus velut orbe quodam rediens, solennis. Ex ἐν et κύκλος.

ἐγκυκλοπαιδεία, ας, ἡ, disciplinarum orbis sive complexus. Ex ἐγκυκλος et παιδεία.

ἔγκυκλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, orbicularis, in orbem factus, circularis. Ast τὸ ἔγκυκλον, vestis quædam muliebris. Ex ἐν et κύκλος.

ἐγκυκλόω, ῶ, f. άσω, circo includo, circumago; (2) circumeo, cingo. Ὥσπερ φωνὴ μὲ τὶς ἐγκεκύκλωται, *Arist. Vesp.* 394. Χωρεῖ δὲ πᾶς τις ὄνυξ ἠγκυκλωμένος, *id. Av.* 1185. Ab ἔγκυκλος. Hinc

ἐγκύκλωμα, τὸ, machina quæ et ἐγκύκλημα; (2) actio, qua proferuntur in conspectum per machinam, quæ latebant; quod et ἐγκύκλωσις, εως, ἡ.

ἐγκυλίδωτος, ον, (seu *potius* ἐγκυλινδωτος) involutus, convolutus.

ἐγκυλινδέω, ῶ, f. ήσω, involvo, implico.

ἐγκυλίω, f. ίσω, idem. Ex ἐν et κυλίω.

ἐγκυμονέω, ῶ, f. ήσω, gravida sum, fero uterum.

ἐγκύμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, fœtum habens, prægnans; (2) plenus, refertus. Ex ἐν et κύω.

ἔγκυος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

ἐγκυόμενος, præs. part. verbi ἐγκυέομαι.

ἐγκύπτω, f. ψω, pronus incumbo; (2) incurvo me ad introspiciendum; (3) cognosco.

ἐγκυρέω, ῶ, fut. ήσω, incurro, incido. Ab ἐγκύρω.

ἐγκύρσας, *illapsus*, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἐγκύρας, a verbo ἐγκύρω.

ἐγκυφετὸς, idem quod κυφετὸς, *Steph.*

ἐγκύρω, f. ύρσω, idem quod ἐγκυρέω. Τμητοῖς ὅλκοις ἐγκύρσασι, loris implicari, *Soph. El.* 863. Ex ἐν et κύρω.

ἔγκυσις, εως, ἡ, partus. Ab ἐγκύω.

ἐγκυτὶ, *adv.* ad cutem usque, *Etymologus.* Ex ἐν et κύτος, pro σκύτος, *cutis.*

ἔγκυτον, ου, τὸ, *Laconibus* pro ἔγκατον, intestinum, *Hes.* Ex iisd.

γκύω, fut. ύσω, in utero fero, sum prægnans.
ἐγκωμιάζω, f. άσω, laudo. Ἀνδρὸς ἀρετὴν διὰ λόγων ἐγκωμιάζειν, *Plut.* Ἐγκωμιασθεὶς ἐπ' ἀνδραγαθίαις, *Isocr.* Ab ἐγκώμιον, *laus.* Hinc
ἐγκωμιαστέος, ᾶ, έον, laudandus.
ἐγκωμιαστής, οῦ, ὁ, laudator. Ab eod.
ἐγκωμιαστικός, ή, όν, laudatorius. Ab eod.
Ἐγκώμιον, ου, τὸ, laudatio, præconium.
ἔγνωτον, το, ea pars navis qua remi sunt collocati, *Ath.*
ἐγλυκάνθην, a. 1. ind. pass. verbi γλυκαίνω.
ἔγμεν, *habere*, præs. inf. act. per *Syncop.* pro ἔχέμεν, quod *Dor.* dicitur pro ἔχειν.
ἔγνω, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi γιγνώσκω.
ἔγνωκα, *cognovi*, perf. ind. act. v. ejusd.
ἐγνώκαμεν, *cognovimus*, 1. plur. perfect. ejusd.
ἔγνων, *sapui*, *cognovi*, a. 2. ind. act.
ἐγνωρίζετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi γνωρίζω.
ἐγνῶσται, *notum fecit*, 3. sing. a. 1. ind. act.
ἔγνωσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. verbi γιγνώσκω.
ἔγνωσμαι, 1. sing. perf. ind. pass.
ἐγξέω, ῶ, intus rado; (2) insculpo, inscalpo.
ἐγόγγυζον, *murmurabant*, 3. plur. imperf. ind. act. verbi γογγύζω.
ἐγεάφησαν, *scripti sunt*, 3. plur. a. 2. ind. pass.
ἔγραψε, *scripsit*, 3. sing. a. 1. ind. act.
ἐγκεκύδοιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tumultum excitans bellicum. Ex ἐγείρω, *excito*, et κυδοιμός, *turba.*
ἐγκεμάχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, incitans ad pugnam. Ex ἐγείρω et μάχη, *pugna.*
ἔγρεσο, *excitare*, 2. sing. præs. imper. pass. *Ion.* pro ἔγερσο, a verbo ἔγειρω, pro ἐγείρω.
ἐγρεσίδομος, ον, domum excitans, *Man.* Vid. *Thes. Gr. P. App.*
ἐγρεσίκωμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, excitans comessationem, cognomen Bacchi. Ex ἐγείρω et κῶμος, *comessatio.*
ἐγρήγορε, *vigilavit*, 3. sing. perf. ind. med. v. γρηγορέω.
Ἐγρηγορέω, ῶ, perf. ἐγρήγορα, vigilo. Ἐγὼ δέ γ' ὑμᾶς προσδοκῶς ἐγρηγορὸν τὴν νύκτα πᾶσαν, *Arist. Conc.* 32. Hinc
ἐγρήγορθαι, *suscitatum esse*, perf. inf. med. *Poët.* pro ἐγηγερσθαι, a verbo præc.
ἐγρηγόρθωσιν, 3. plur. perf. ind. med. *Dor.* pro ἐγρηγόρασιν.
ἐγρηγορικός, ή, όν, vigil, pervigil.
ἐγρήγορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ab eod.
ἐγρηγορότως, *adv.* vigilanter, vigilando.
ἐγρήγορσις, εως, ἡ, vigilantia, evigilatio. Ab eodem.
ἐγρηγορτί, *adv.* vigilanter. Ab eod.
ἐγρηγόρως, idem quod ἐγρηγορότως, *Steph.*
ἐγρήσσω, idem quod ἐγρηγορέω.
ἐγρόμαι, *excitor*, *Att.* pro ἐγείρομαι.
ἐγύμναζον, imperf. ind. act. verbi γυμνάζω.
ἐγύμνασμαι, *exercitus sum*, 1. sing. perf. ind. pass. *Att.* pro γεγύμνασμαι.
ἐγυμνώθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi γυμνόω.
ἐγχαίνω, f. ανῶ, inhio; (2) valde derideo. Κοὐκ ἐγχανεῖταί σ' ἐξαπατῶν Ὑπέρβολος, *Arist. Vesp.* 1000. Οὐ γὰρ ἡμῶν γε σφᾶς αὐτῶν ἐγχανεῖται τῇ πόλει, *idem, Eq.* 1309.
ἐγχαλινόω, ῶ, f. ώσω, freno, frenum injicio; (2) freno injecto rego.
ἐγχαλκεύω, f. εύσω, cudo in aliquo, cudendo imprimo. Ab
ἔγχαλκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui æs inest, æreus; (2) cui est pecunia. Ex ἐν et χαλκός, æs.
ἐγχάνδης, ες, capax, hians, *Nic.*
ἐγχάραγμα, ατος, τὸ, vestigium.
ἐγχάραξις, εως, ἡ, insculptura, incisura; (2) scarificatio. Ab
ἐγχαράσσω, vel ἐγχαράττω, f. ξω, insculpo, incido, imprimo. Ex ἐν et χαράσσω, *sculpo.*
ἐγχάσκω, idem quod ἐγχαίνω.
ἐγχέζω, f. έσω, perf. ἐγκέχοδα, caco in.
ἐγχείαι, ας, ἡ, sive ἐγχείη, ης, hasta; (2) peritia hasta certandi. Ab ἔγχος, *hasta.*
ἐγχειβέομος, ὁ καὶ ἡ, bellicosus. A βρίμω.
ἐγχειπέφυνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui fulmine pro hasta uti solet, fulmina jaciens.
ἐγχειμάζω, f. άσω, hiberno in.
ἐγχείμαγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, hasta furens, bellicosus. Ex ἔγχος et μάργος, *insanus.*
ἐγχειρέω, ῶ, f. ήσω, adgredior, tracto. Ἐγχειρεῖν χρὴ ἔργῳ πρέπειν, *Arist. Thesm.* 764. Τῶν ὁδοὺς δὸ' ἐγχειρεῖ πολεμίζειν, *ibid.* 814. Ex ἐν et χείρ, *manus.* Hinc
ἐγχείρημα, ατος, τὸ, coeptum, conatus.
ἐγχειρηματικός, ή, όν, solers in aggrediendo.
ἐγχείρησις, εως, ἡ, tractatio. Ab eod.
ἐγχειρητής, οῦ, ὁ, qui aliquid aggreditur.
ἐγχειρητικός, ή, όν, solers in aggrediendo.
ἐγχειρίδιον, ᾱ, τὸ, enchiridium, libellus; (2) pugio, gladiolus; (3) manubrium.
ἐγχειρίζω, fut. ίσω, in manum do, trado, committo; et *in pass.* in manus sumo, mihi in manus traditur. Ἐγχειρίζειν τὰς πόλεις, *Dem.* Αὐτοῖς χρήματα, καὶ δόξαν, καὶ φίλως ἐνεχείρισε, *Isocr.* Ex iisdem.
ἐγχειρίθετος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, in alicujus manu positus. Ex ἐν, χείρ, *manus*, et τίθημι, *pono.*
ἐγχείριον, ᾱ, τὸ, mantile, sudarium.
ἐγχείρισις, εως, ἡ, idem quod ἐγχειρισμός, ᾱ, ὁ, ipsa actio tradendi in manus. Ab ἐγχειρίζω. Unde
ἐγχειρίτης, ᾱ, ὁ, qui conator, molitor.
ἐγχειρογάστορες, qui manuum labore victitant. Ex ἐν, χείρ et γαστὴρ, *venter.*
ἐγχειροτονέω, ῶ, f. ήσω, inter alios creo manus imponendo.
ἐγχειρουργέω, ῶ, f. ήσω, manibus operor; (2) fabricor; (3) manu facinus perpetro; (4) medicinam manu admoveo.
ἐγχέλειος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, anguillaris. Ab ἔγχελυς, *anguilla.* Unde.
ἐγχελεών, ῶνος, ὁ, vivarium anguillarum.
ἐγχέλιον, ᾱ, τὸ, parva anguilla. *Dim.*
ἐγχελύδιον, το, idem.
ἐγχελυοτόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, anguillarum nutritor. Ex ἐγχελυς et τρέφω.
Ἔγχελυς, υος, et εως, ἡ, anguilla.
ἐγχελυώτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, anguillæ similis. Ex ἔγχελυς et ὠψ, *vultus.*
ἐγχεον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐνέχεον. Ab ἐγχέω.
ἐγχεσίμαχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἐγχείμαχος, *Hes.*
ἐγχεσίμωρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, bellicosus. Ex ἔγχος et μέρα, *cura.*
ἐγχεσίπαλλος, idem quod ἐγχεσίπαλος, *Hes.*
ἐγχεσίπαλτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui hastam vibrat; (2) bellicosus. Ex ἔγχος et πάλλω.
ἐγχεσπάλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
ἐγχεσφόρος, ὁ καὶ ἡ, hastatus, bellicosus.
ἐγχεύντα, acc. sing. part. præs. act. *Dor.* pro ἐγχέοντα. Ab ἐγχέω, f. εύσω, infundo. Ἔγχει δὴ στονδὴν, καὶ τῶν σπλάγχνων ὄρες δεῦρι, *Arist. Pace*, 1111. Ex ἐν et χέω, *fundo.*
ἐγχθόνιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui in terra est, terrenus. Ex ἐν et χθὼν, *terra.*
ἐγχλαινόω, f. ώσω, læna induo. Λεὼς ἐσθῆτα πεῖσι τρόπαιον ἐγχλαινόμενος, *Lyc.*
ἐγχλίως, f. ίσω, delicias habeo in, luxurior in.
ἐγχλοάω, usde ἐγχλοάωσα, idem quod ἐγχλωρόω, *Nic.*
ἔγχλωρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, viridis.
ἔγχνους, *contr.* ἔγχνυς, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, lanuginosus.
ἐγχονδρίζω, f. ίσω, chondro adspergo; (2) cartilaginem coapto. Ab ἔγχονδρος.
ἔγχονδρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, grumosus; (2) cartilagineus.
ἐγχορδος, ut ὄργανα ἐγχορδα, instrumenta chordas habentia. Ex ἐν et χορδή.
ἐγχορεύω, f. εύσω, choros duco in.
Ἔγχος, εος, τὸ, hasta; (2) ensis.
ἔγχυσα, της, ἡ, fucus, anchusa herba.
ἐγχυσίζεσθαι, fuco colorari. A præc.
ἐγχόω, ῶ, f. ώσω, usit. ἐγχωνύω, terra adgesta impleo.
ἐγχραύω, infligo, impingo. Ἐνέχραυε τὸ σκῆπτρον ἐς τὸ πρόσωπον, *Herodot.*
ἐγχρόω, coloro, imbuo; *pass.* ἐγκεχρωσμένοι, collisi.
ἐγχρεμμα, τος, τὸ, quod in aliquem exscreamus. Ab
ἐγχρεμπτόμαι, exscreo in, inspuo in.
ἐγχρεμπτέτισα, a. 1. part. pass. f. g. Ab ἐγχρέμπτω, et ἐγχρέπτω, appropinquare facio, appello; (2) accedo; (3) fulcio me, nitor. Πεισικοπῶ μήτω τίς ἡμῖν ἐγγὺς ἐγχρέμπτῃ βροτῶν, *Soph. El.* 904.
ἐγχυσις, εως, ἡ, inunctio ad, sc. quæ fit ob vulnus, &c. quod et
ἐγχυσμα, ατος, τὸ, unguentum.

ἐγχυσιον, 2. sing. aor. 1. imper. act. verbi ἐγχυσίω.
ἔγχυσος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inunctus, illitus; (2) qui inungitur, seu illinitur, de medicamentis. Ab ἐγχέω.
ἐγχρίψας, *Nicand. in Theriac.* 445. *admovens*, aor. 1. part. act. *Poët.* pro ἐγχρίμψας, verbi ἐγχρίμπτω, *admoveo.*
ἐγχρίω, f. ίσω, inungo, illino; (2) pungo, stimulo. Κολλύριον ἐχρισεν τὺς ὀφθαλμὺς σου, *Apoc.* 3, 18.
ἐγχρονίζω, f. ίσω, diu permaneo in, immoror; (2) inveterasco. Ab
ἔγχρονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, per aliquod tempus durans. Ex ἐν et χρόνος, *tempus.*
ἐγχρόω, usit. ἐγχρωννύω, f. ώσω, colore imbuo, tingo; (2) imbuo velut colore.
ἐγχρώζω, vel ἐγχρώννυμι, idem.
ἔγχρυσος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, aurum in se habens.
ἐγχυλίζω, fut. ίσω, in succum redigo. Ab ἔγχυλος. Hinc
ἐγχύλισμα, ατος, τὸ, succus expressus.
ἔγχυλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, succum in se habens, succulentus; (2) sapidus. Ex ἐν et χυλός.
ἐγχυλόω, ῶ, idem quod ἐγχυλίζω. Hinc
ἐγχύλωσις, εως, ἡ, succi derivatio, *Aret.*
ἐγχυμα, ατος, τὸ, quod infunditur, seu infusum est. Ab ἐγχύω. Hinc
ἐγχυματίζω, f. ίσω, infundo, instillo. Hinc
ἐγχυματισμός, οῦ, ὁ, infusio, instillatio.
ἔγχυμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, succulentus, succi plenus; (2) sapidus. Ex ἐν et χυμός. Hinc
ἐγχύμωμα, ατος, τὸ, sanguinis et humorum in aliquam partem naturalis influsio.
ἐγχύμωσις, εως, ἡ, idem et ab eod.
ἔγχυσις, εως, ἡ, infusio. Ab ἐγχύω.
ἔγχυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, infusus, qui infundi solet aut potest. Ab eod.
ἐγχύτρεια, et ἐγχυτρίσεια, quæ inferias mortuis ferunt; (2) præficæ; (3) quæ in olla exponunt. Ab
ἐγχυτρίζω, in olla pono; (2) occido. Ex ἐν et χύτρα.
ἐγχύω, f. ύσω, infundo. Ex ἐν et χύω.
ἐγχώνυμι, vel ἐγχωννύω, f. χώσω, p. ωκα, terra adgesta impleo.
ἐγχωρέω, ῶ, fut. ήσω, concedo, admitto, do locum. Hinc ἐγχωρεῖ, licet, locus est. Καθ' ὅσον ἐγχωρεῖ, quatenus fieri potest, *Xen.*
ἔγχωρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui natus est in ea regione in qua degit, indigena, domesticus, patrius. Ab
ἔγχωσις, εως, ἡ, idem. Ex ἐν et χῶρος.
ἐγχωσις, εως, ἡ, impletio, quæ fit terra adgesta in locum cavum. Ab ἐγχώω.
ἐγχωσήριος, α, ον, qui inservit ad complendam aggere fossam. Ἐφέρετο δὲ καὶ τάφρων ἐγχωσήρια ὄργανα, *App. Bel. Civ.* 5, 83.
Ἐγὼ, *gen.* ἐμοῦ, per *Aphæresin* μοῦ, ego.
ἔδαεν, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi δαίω.
ἐδάη, *novit*, 3. sing. a. 2. ind. pass.
ἐδαΐζετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi δαΐζω, *divido.*
ἐδαΐσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi δαίομαι, *epulor.*
ἔδαξε, pro ἔδακε, 3. sing. a. 2. ind. act. v. δάκνω.
ἐδάμασσε, 3. sing. a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἐδάμασε, a verbo δαμάω, *domo.*
ἐδάμη, *domitus est*, 3. sing. aor. 2. indic. pass.
ἐδάμνα, *domabat*, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐδάμναε, a verbo δαμνάω.
ἐδανός, ή, όν, jucundus, suavis. Ab ἡδύς.
ἔδαε, ατος, τὸ, unde usitatum εἶδαρ per *Epenthesin* τῦ ι, esca, edulium, cibus. Ab ἔδω, edo.
ἐδαρθον, *dormivere*, 3. pl. a. 2. ind. act. v. δαρθάνω, seu δαρθέω, *dormio.*
ἔδαρσον, *vidi*, 1. sing. aor. 2. ind. act. per *Metath.* pro ἔδρακον, a verbo δέρκω.
ἐδασάμενν, *divisi*, 1. sing. a. 1. ind. med. verbi δάζομαι, *divido.*
ἐδασσάμεθ' pro ἐδασσάμεθα, *divisimus*, 1. pl. *Poët.* pro ἐδασάμεθα.
ἐδαφεί, 3. sing. f. 1. ind. act. *Att.* pro ἐδαφίσει. Ab
ἐδαφίζω, f. ίσω, solo allido, solo æquo. Ab ἔδαφος.
ἐδάφιον, ᾱ, τὸ, parvum pavimentum, *Dim.*
ἔδαφος, εος, τὸ, solum; (2) pavimentum; (3) fundus; (4) contextus sacer. Ab ἕζομαι, *sedeo.*
ἔδαψεν, 3. sing. a. 1. ind. act. a δάπτω.
ἐδδιστε, *timuit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἔδιστε, a verbo δίδω.

ἔδεαι, *edis*, 2. sing. præs. ind. *Ion.* pro ἔδεσαι. Ab ἔδομαι.

ἐδέατρος, ᾱ, ὁ, prægustator; (2) convivii magister et curator. Ab ἔδω.

ἐδέγμην, 1. sing. plusq. ind. pass. *Poët.* et *Ion.* pro ἐδεδέγμην, a δέχομαι.

ἐδεδέατο, *ligati fuerant*, 3. plur. plusq. ind pass. *Ion.* pro ἐδέδεντο, a verbo δέω, *ligo*.

ἐδεδήεις, 2. sing. plusq. indic. med. verbi δαίω.

ἐδεδίειν, *timebam*, 1. sing. plusq. ind. med. v. δείδω.

ἐδεδμήκατο, *structi erant*, 3. pl. plusq. ind. pass. *Ion.* pro ἐδέδμηντο. A δέμω.

ἐδεδοίκει, 3. plusq. ind. med. verbi δείδω.

ἔδει, *oportebat*, 3. sing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἔδει, a verbo δεῖ, *oportet*.

ἐδεήθην, *indigui*, a. 1. ind. pass. verbi δέομαι.

ἐδέησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi δεῖ.

ἐδείθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi δέω.

ἔδει, *oportebat*, imperf. ind. verbi impers. δεῖ.

ἐδείδισαν, *timuerant*, 3. pl. plusq. ind. m. per *Syncop.* pro ἐδεδιείσαν. A δείδω.

ἐδειμε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi δέμω.

ἐδείξας, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi δείκνυμι.

ἔδειρε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi δέρω.

ἐδείθλιον, ᾰ, τὸ, firmamentum, fundamentum; (2) solum, pavimentum. Ab ἕζομαι, *sedeo*.

ἐδείθλον, ᾰ, τὸ, idem et ab eod.

ἔδεκτο, *susceperat*, 3. sing. plusq. ind. act. *Ion.* pro ἐδέδεκτο. A δέχομαι.

ἐδέμεναι, præs. inf. *Dor.* pro ἔδειν. Ab ἔδω.

ἐδέξατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi δέχομαι.

ἐδέρχθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi δέρκω, *video*.

ἔδεσε, 3. sing. imperf. *Ion.* pro ἤδε. Ab ἔδω.

ἔδεσμα, ατος, τὸ, cibus, edulium. Ab ἔδω.

ἐδεσμάτιον, ᾰ, τὸ, idem. *Dim.*

ἐδεσματοθήκη, ης, ἡ, penaria cella.

ἐδεσ-τής, οῦ, ὁ, esor, qui edit. Ab ἔδω.

ἐδεστός, ή, όν, edulis, esculentus. Ab eod.

ἐδεύετο, 3. sing. imperf. ind. verbi δεύομαι.

ἐδεύησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi *Poët.* δεύω, *oro*.

ἐδῆ, 2. sing. f. 2. ind. med. verbi ἕζω.

ἐδήδαται, *comesus est*, 3. sing. perf. indic. pass. *Ion.* pro ἐδέδεσμένος ἐστί.

ἐδηδώς, 3. sing. perf. ind. med. *Att.* pro ἤδει, a verbo εἴδω, *edo*.

ἐδήδοκα, *edi*, 1. sing. perf. ind. act. *Att.* pro ἤδηκα, a verbo inus. ἐδέω.

ἐδηδών, όνος, ἡ, serpigo, phagedæna.

ἐδηδώς, *edens*, perf. part. med. verbi ἔδω.

ἐδηκα, 1. sing. perf. indic. act. *Ion.* pro ἤδηκα, a verbo inus. ἐδέω, *edo*.

ἐδηλήσαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. verbi δηλέω.

ἐδήλων, *manifestabant*, 3. pl. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐδήλεον, a verbo δηλόω.

ἔδησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi δέω.

ἐδητύς, ύος, ἡ, cibus, id quod comeditur.

ἐδήχθην, *punctus*, seu *morsus sum*, 1. sing. a. 1. ind. pass. verbi δάκνω, *mordeo*.

ἐδίδαξε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi δι-δάσκω.

ἔδιδε, *dabat*, 3. sing. imperf. ind. act. ab ἐδίδων, *Dor.* pro ἐδίδουν, a δίδωμι.

ἐδίζετο, 3. sing. imperf. indic. med. verbi δίζω.

ἐδίηνε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi διαίνω.

ἐδίστασε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. δισ-τάζω.

ἐδίψησε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. δι-ψάω.

ἐδίωκον, imperf. ind. act. verbi διώκω.

ἔδμεναι, præs. inf. act. *Dor.* et per *Syncop.* pro ἐδέμεναι, *Poët.* pro ἔδειν, a verbo ἔδω.

ἘΕΔΝΑ, vel ἔδνα, ων, τὰ, munera sponsalia, quæ sponsus sponsæ dat.

ἑδναία, ας, ἡ, cathedra, sedes, *Suid.* Ab ἕζομαι, *sedeo*.

ἔδνας, άδος, ἡ, epulum quod acceptis donis sponsalibus paratur, *Hes.* Ab ἔδνα. Unde

ἐδνάω, idem quod ἐδνόω.

ἔδνιος, ίᾱ, ιον, sponsalis.

ἐδνόω, ῶ, f. ώσω, despondeo.

ἐδνωτή, ῆς, ἡ, quæ sponso jam desponsata est et donata ab ipso donis sponsalibus.

ἐδνωτής, οῦ, ὁ, socer, qui filiam despondet addita dote. Ab eod.

ἐδόθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi δίδωμι.

ἔδοις, *edas*, 2. sing. præs. opt. act.

ἔδοκει, 3. sing. imperf. ind. act. v. δοκέω.

ἐδοκεῦμες, 1. plur. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐδοκεύομεν, v. δοκέω.

ἐδολιῶσαν, *dolo utebantur*, 3. plur. imperf. ind. act. *Bœot.* pro ἐδολίων, a δολιόω.

ἔδομαι, *comedam*, 1. sing. f. 2. ind. med. *Att.* pro ἐδοῦμαι, ab ἔδω.

ἔδον, *dederunt*, 3. plur. a. 2. ind. act. *Dor.* et *Bœot.* pro ἔδοσαν, a δίδωμι.

ἐδονεῖτο, 3. sing. imperf. ind. pass. *contr.* pro ἐδονέετο. A δονέω.

ἔδοντι, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro ἔδουσι. Ab ἔδω.

ἔδοξε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi δόκω, *puto*.

ἕδος, εος, τὸ, sedes, sella; (2) delubrum, templum, ædes; (3) simulacrum; (4) firmamentum, basis; (5) solum. Ab ἕζομαι, *sedeo*.

ἔδοσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. verbi δίδωμι.

ἔδω, *da*, 2. sing. a. 2. imper. med. *Att.* pro ἔδου, et hoc *Ion.* pro ἔδοσο.

ἐδώλευσαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi δωλεύω.

ἐδώμαι, 1. sing. f. 2. ind. med. v. ἔδω.

ἐδώμαι, 1. sing. f. 2. ind. med. v. ἕζω.

ἔδωτον, 3. plur. a. 2. ind. act. v. δωτέω.

ἕδρα, ας, ἡ, sella, sedes; (2) basis; (3) podex hominis; (4) latrina. Ab ἕζομαι.

ἕδρα, *cucurri*, 1. sing. aor. 1. ind. act. per *Apoc.* pro ἐδραμα, a verbo διδράσκω.

ἑδράζω, f. άσω, colloco, stabilio. Ab ἕδρα.

ἑδραθον, *dormivi*, 1. sing. a. 2. ind. act. per *Metathes.* pro ἔδαρθον, a verbo δαρθάνω.

ἑδραῖος, αία, αῖον, sedentarius; (2) stabilis, firmus. Ab ἕδρα. Hinc

ἑδραιόω, ῶ, f. ώσω, stabilio, firmo.

ἑδραίωμα, ατος, τὸ, stabilimentum, firmamentum.

ἑδραίως, *adv.* qu. d. sessim; (2) stabiliter, firmiter.

ἕδρακον, *vidi*, 1. sing. a. 2. ind. act. per *Metath.* pro ἔδαρκον, a δέρκω.

ἑδραμέ, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi τρέχω pro δρέμω, *curro*.

ἑδράμες, *fugimus*, 1. plur. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἐδράμεμεν, a verbo διδράσκω, *fugio*.

ἔδραμον, *cucurri*, 1. sing. a. 2. ejusd.

ἔδραν, *fugerunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. per *Sync.* pro ἔδρασαν, a verbo διδράσκω.

ἕδρανον, ᾰ, τὸ, sedes; (2) basis. Ab ἕδρα.

ἑδρανός, ή, όν, stabilis, firmus. Ab eod.

ἑδρανῶς, *adv.* firmiter, stabiliter.

ἔδρασε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi διδράσκω.

ἕδρασμα, ατος, τὸ, firmamentum, fundamentum. Ab ἑδράζω.

ἑδρᾶσις, ήσσα, ῆεν, sessilis, stabilis. Ab ἕδρα.

ἕδρης, *sellæ*, gen. sing. *Dor.* pro ἕδρας.

ἕδρησα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔδρασα, a δράω, *facio*.

ἵδρησιν, dat. plur. *Ion.* pro ἕδραις.

ἑδριάομαι, sedeo. Unde ἑδριόωντο, pro ἑδριάωντο, ἑδριάοντο.

ἑδριόεις, ή, όν, sessilis, stabilis. Ab eod.

ἑδρίων, ᾱ, τὸ, *Hes.* ἕδριε, idem quod συνέδριε, consessus. Ab eod.

ἑδριόωντο, *sedem habent*, 3. plur. præs. ind. pass. *Poët.* pro ἑδριώνται, a verbo ἑδριάω. ἑδρίται, supplices, *Suid.* Ab ἕδρα.

ἑδροδιαχολεύς, έως, ὁ, instrumentum, quo chirurgi hominis anum diducunt, ut excrementa transmittere possint. Ex ἕδρα et διαχέλλω, *diduco*.

ἑδροσφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui podicem versat, velut luctatores inter luctandum. Ex ἕδρα et φέρω, *verso*.

ἐδύετο, 3. sing. imperf. ind. v. δύομαι.

ἔδυν, *subii*, 1. sing. a. 2. ind. act. v. δύω.

ἐδυνάθη, 3. sing. a. 1. ind. *Dor.* pro ἐδυνήθη, a δύναμαι.

ἐδυνάτατο, *poterant*, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐδύναντο.

ἐδυνάσθην, 1. sing. aor. 1. ind. pass. verbi δυνάζω.

ἐδύνατο, 3. sing. imperf. ind. verbi δύναμαι.

ἔδυνε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi δύνω.

ἐδυνέατο, 3. plur. imperf. ind. *Ion.* pro ἐδύναντο, a δύναμαι.

ἐδυνήθην, *potui*, 1. sing. a. 1. ind. pass.

ἔδυσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi δύω vel δύνω.

ἐδύσσατο, *subiit*, 3. sing. a. 1. ind. med. *Poët.* pro ἐδύσατο.

ἐδυσόχησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi δυσοχέω.

ἐδυσφόρει, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐδυσφόρεε, a δυσφορέω.

ΕΔΩ, fut. 2, med. ἔδομαι, vel ἐδήμαι, perf. ἐδήδοκα, edo; (2) rodo, arrodo. Ἔδεσί τε πίονα μῆλα, *Il.* 12, 319. Τῶν ἤτοι αὐτῶν τέρενα χρόα γῦπες ἔδονται, *Il.* 4, 237.

ἐδωδᾶς, *cibi*, gen. sing. *Dor.* pro ἐδωδῆς.

ἐδωδή, ῆς, ἡ, cibus. Ab ἔδω. Unde

ἐδώδιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, esculentus, edulis.

ἐδωδός, ή, όν, edax. Ab eod.

ἔδωκε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi δίδωμι.

ἐδωλιάσαι, in transtris collocare remiges. Ab

ἐδώλιον, ᾰ, τὸ, sedes; et in *plur.* navium transtra, fori. Ab ἕζομαι, *sedeo*.

ἔδωνται, 3. plur. præs. conj. med. v. ἔδω.

ἐδώρησαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi δωρέω.

ἔδωσαν, *dederunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἔδοσαν, a δίδωμι.

ἕεδνα, et ἔεδνα, ων, τὰ, dona sponsalia. Ab ἔδνα.

ἐεδνώσασθαι, ab ἐεδνῶσθαι, dotatam filiam elocare.

ἐεδνωτής, ῆ, ὁ, qui dotatam elocat; (2) socer, affinis.

ἐείδομαι, adsimilor: unde ἐεισάμενος.

ἐεικοσάδοιαι, τὰ, pretium viginti boum. Ex εἴκοσι et βῦς, *bos*.

ἐείκοσι, *Poët.* pro εἴκοσι.

ἐείκται, *similis est*, 3. sing. perf. ind. pass. *Ionice* pro εἴκται, a verbo ἐίκω, *similis sum*.

ἔειπα, *dixi*, 1. sing. a. 1. ind. act. *Att.* pro εἶπα, ab ἔπω.

ἔειπον, 1. sing. a. 2. ind. act. *Att.* pro εἶπον.

ἕεις, *unus*, *Ion.* pro εἷς.

ἐεισάμενος, a. 1. part. med. *Ion.* pro εἰσάμενος, a verbo εἴδω, *video*.

ἐεισάμην, *adsimilatus sum*, 1. sing. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro εἰσάμην.

ἐείσαο, 2. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro εἴσαο.

ἐείσατην, 3. dual. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro εἰσάτην, a verbo εἶμι, *eo*.

ἐέλδεται, *Ion.* pro ἔλδεται, ab ἔλδομαι.

ἐέλδωρ, *desiderium*, *Ion.* pro ἔλδωρ.

ἑέλμαι, *obvolutus sum*, 1. sing. perf. ind. pass. *Ion.* pro εἵλμαι, a verbo εἴλω, seu ἑέλεω.

ἐέλπετο, *sperabat*, 3. sing. imperf. ind. *Ion.* pro ἤλπετο, a verbo ἔλπομαι, *spero*.

ἐέλσαι, a. 1. inf. act. *Ion.* pro ἐλάσαι, quod per *Syncop.* dicitur pro ἐλάσσαι. Ab ἐλαύνω.

ἐένδυνεν, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐνδυνεν, a verbo ἐνδύω, *induo*.

ἐέργαθε, 3. sing. imperf. *Ion.* pro ἤργαθε, ab ἐργάθω.

ἑέργε, *cohibe*, 2. sing. præs. imperat. act. *Ion.* pro εἴργε. Ab εἴργω.

ἐεργμένοι, nom. plur. perf. part. pass. *Ion.* pro εἰργμένοι.

ἐέσσατο, *muniti erant*, 3. plur. plusq. ind. pass. *Ion.* pro εἴργμένοι ἦσαν.

ἔες, *eras*, 2. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἦς, ab εἰμί, *sum*.

ἑέσθω, *induatur*, 3. sing. a. 2. imper. pass. *Ion.* pro ἕσθω, a verbo ἕννυμι, seu ἑω, *induo*.

ἕεσο, 3. sing. plusq. ind. pass. *Ion.* pro εἶσο.

ἑεύς, suus, ab ἑός, *item* mitis, bonus, *Hom.*

ἕζεε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ζέω.

ἕζετο, 3. sing. ind. med. *Ion.* pro εἵζετο. Ab ἕζομαι.

ἑζη, *vivebat*, *Dor.* et *contr.* pro ἔζαε, a ζάω.

ἑζήλωσα, a. 1. ind. act. verbi ζηλόω.

ἑζημίωμαι, perf. ind. pass. verbi ζημιόω.

ἑζην, *vivebam*, 1. sing. imperf. ind. act. *Dor.* et *contr.* pro ἔζαον, a ζάω.

ἑζήτεε, *quærebat*, pro ἐζήτει, a ζητέω.

ἑζήτευν, *quærebant*, 3. plur. imperf. ejusd.

ἑζόμαι, f. 1. ἕσομαι, f. 2. ἑδοῦμαι, sedeo.

ἑζόμενος, præs. part. med. verbi ἕζομαι.

ἑζύγνυμι, 1. sing. a. 2. ind. pass. verbi ζεύγνυμι.

ἐζωγρημένος, perf. part. pass. verbi ζωγρέω.

ἑζωον, 3. pl. imperf. ind. act. verbi *Poët.* ζάω, *vivo*.

ἔζωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ζωννύω, pro ζώω, *cingo*.

ἐζωσμαι, *cinctus sum*, perf. ind. pass.

ἦη, *sit*, 3. singul. præs. conj. *Ion.* pro ᾖ, ab εἰμί.

ἤεικε, aor. 1. indic. act. *Attice* pro ἦκε, ab ἵημι.

ἤεν, *eram*, 1. sing. vel *erat*, 3. sing. imperf. ind. *Ion.* pro ἦν, ab εἰμί, *sum*.

ἠήδανον, *placebam*, 1. sing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἡδυνον, ab ἁνδάνω.

ἐῶν, *boni*, gen. sing. *Ion.* pro ἐέων, ab ἐύς.
ἐῶσθε, *eras*, 2. sing. imperf. ind. act. *Ion.* et *Æol.* pro ᾖς, a verbo εἰμὶ, *sum*.
ἐῇσι, *sit*, 3. sing. præs. conj. *Ion.* pro ᾖ.
ἐῇσιν, dat. plur. f. g. *Ion.* pro ἑαῖς, ab ἑός, *suus*.
ἔησαν, *siveris*, 2. sing. a. 1. imper. act. *Ion.* pro ἔασον, a verbo ἐάω, *sino*.
ἕητε, 2. pl. a. 2. conj. act. *Ion.* pro ᾖτε, ab ἵημι.
ἔθηκας, 2. sing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἔθηκας, a τίθημι.
ἔθλαλον, *vigui*, a. 2. ind. act. verbi θάλλω.
ἔθνανον, a. 2. ind. act. verbi θνήσκω.
ἐθὸς, ἀδὸς, ὁ καὶ ἡ, adsuetus, amicus. Ab ἔθος.
ἐθωύμαζε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi θαυμάζω.
ἐθωύμασαν, 3. pl. a. 1. ind. act.
ἔθωψα, *sepelii*, a. 1. ind. act. verbi θάπτω.
ἐθεκαράμην, a. 1. ind. med. verbi θεάομαι.
ἐθεάσαντε, *vidistis*, 2. plur. a. ejusd.
ἔθεεν, 3. sing. imperf. ind. act. verbi θέω.
ΕΘΕΙΡΑ, ας, ἡ, coma, cæsaries; (2) juba equorum.
ἐθειράζω, f. άσω, comam alo. Ab ἔθειρα.
ἐθείς, *missus*, a. 1. part. pass. verbi ἵημι.
ἐθελακρηδέα, ας, ἡ, inanis diligentia.
ἐθέλεσκε, *volebat*, *Ion.* pro ἤθελε, a θέλω.
ἐθέλεχθρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui libenter cum aliquo inimicitias exercet. Ex ἐθέλω et ἐχθρός.
ἐθελέχθρως, *adv.* ita ut libenter cum alio suscipiantur inimicitiæ.
ἐθελημὸς, ὕ, ὁ καὶ ἡ, voluntarius. Ab ἐθέλω.
ἐθελήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, volens, lubens.
ἐθελήμως, et ἐθελημῶς, *adverb.* voluntarie, prompte.
ἐθέλησθα, *velis*, 2. sing. præs. conjunct. act. *Æol.* pro ἐθέλῃς, ab ἐθέλω.
ἐθέλησιν, *voluerit*, 3. sing. præs. conj. act. *Ion.* pro ἐθέλῃ.
ἐθελήσω, *volam*, f. 1. ind. act. verbi ejusd.
ἐθελοδουλέω, voluntariam in servitutem me trado.
ἐθελοδουλίε, et ἐθελοδουλείε, ας, ἡ, voluntaria servitus. Ab
ἐθελόδουλος, servus voluntarius. Ab ἐθέλω et δοῦλος.
ἐθελοθρησκείε, ας, ἡ, numinis cultus voluntarius; (2) superstitio.
ἐθελοθρησκέω, ῶ, arbitratu meo numen aliquod mihi fingo et superstitionis cæremoniis colo. Ex ἐθέλω et θρησκεύω.
ἐθέλοι, 3. sing. præs. opt. act. verbi ἐθέλω.
ἐθελοκακέω, ῶ, f. ήσω, rem utro ignaviter gero, tergiverser. Hinc
ἐθελοκάκησις, εως, ἡ, quum milites voluntarie vincere nolunt ob indignationem et malevolentiam erga imperatorem.
ἐθελοκακία, ας, ἡ, idem. Ab
ἐθελόκακος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, malevolus, male rem data opera gerens. Ex ἐθέλω et κακὸς, *malus*.
ἐθελοκάκως, *adv.* de industria ignaviter.
ἐθελοκίνδυνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui sua sponte se periculis objicit, temerarius. Ex ἐθέλω et κίνδυνος, *periculum*.
ἐθελοκωφέω, ῶ, sponte audire nolo. Ab
ἐθελόκωφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui sponte surdus est et audire non vult. Ex ἐθέλω et κωφός.
ἐθελοντηδὸν, *adv.* ultro, sponte. Ab ἐθέλω.
ἐθελοντὴν, *adv.* idem et ab eod.
ἐθελοντὴς, ῆος, ὁ, voluntarius. Ab eod.
ἐθελοντὴς, ῦ, ὁ, idem et ab eod.
ἐθελοντὶ, et ἐθελοντεῖ, *adv.* sponte.
ἐθελόντιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, voluntarius, ultroneus.
ἐθελόξενος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui voluntarie peregrinatur. Ex ἐθέλω et ξένος, *hospes*.
ἐθελοπεριστοιθρησκείε, idem quod ἐθελοθρ.
ἐθελόπονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, laboris cupidus. Ex ἐθέλω et πόνος, *labor*.
ἐθελόπορνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui sua sponte corpus suum prostituit. Ex ἐθέλω et πόρνος.
ἐθελοτρόξενος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, voluntarius hospes, qui ultro hospites recipit. Ex ἐθέλω et τρόξενος, *hospes publicus*.
ἐθελότρεπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cujus voluntas mutabilis est. Ex ἐθέλω ot τρέπω, *verto*.
ἐθελουργίον, alacer sum in labore suscipiendo vel peragendo.
ἐθελουργία, ἡ, alacritas in labore suscipiendo vel conficiendo. Ab
ἐθελουργὸς, ὕ, ὁ καὶ ἡ, qui sponte opus subit, promptus et impiger factor operis. Ex ἐθέλω et ἔργον, *opus*.
ἐθελυσιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, voluntarius. Ab ἐθέλω.
ἐθελυσίως, *adv.* ultro, libenter, sponte.
ἐθέλχθην, a. 1. ind. pass. verbi θέλγω.

ΕΘΕ'ΛΩ, f. ἐθελήσω, volo, opto, possum.
ἔθεν, *sui*, gen. sing. *Æol.* pro οὗ.
ἔθεντο, 3. pl. a. 2. ind. m. verbi τίθημι.
ἐθεραπευε, *medebatur*, v. θεραπεύω, *medeor*.
ἐθέσασθε, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi τίθημι.
ἔθευ, 2. sing. a. 2. imper. m. *Dor.* pro ἔθυ.
ἐθήγεν, *acuebat*, 3. sing. imp. act. a θήγω.
ἐθηεύμεθα, *spectamus*, 1. pl. præs. ind. m. *Dor.* pro ἐθηώμεθα, a θηέομαι.
ἐθήησαντο, *inspexerunt*, 3. pl. a. 1. ind. m. *Ion.* pro ἐθεάσαντο, a θεάομαι.
ἐθηῆτο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐθᾶτο.
ἔθηκα, *posui*, a. 1. ind. act. verbi τίθημι.
ἐθήκαο, 2. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐθήκατο.
ἐθηλα, *florui*, a. 2. ind. act. verbi θάλλω.
ἐθήλασας, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi θηλάζω, *sugo*.
ἐθηλυσύνη, ης, ἡ, mos, consuetudo, adsuetudo. Ab
ἐθήλυων, ονος, ὁ καὶ ἡ, consuetus. Ab ἔθος, *mos*.
ἔθην, a. 1. ind. pass. *Ion.* pro εἴθην, ab ἵημι.
ἔθιζε, 2. sing. præs. imper. act. ab
ἐθίζω, f. ίσω, adsuefacio, instituo; ἐθίζομαι, adsuefio, soleo. Περὶς τὰς πόνως τὰ σώματα ἐθίζοντες, *Luc.* Ἐθισμένος ἀπὸ παλαίμε βιοτεύειν, *Xen.* Ab ἔθος. Unde
ἐθίμιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, consuetus, adsuetus.
ἐθισμα, ατος, τὸ, adsuefactio. Ab ἐθίζω.
ἐθισμὸς, ὕ, ὁ, adsuefactio; (2) consuetudo; (3) institutum. Ab ἐθίζω. Unde
ἐθισ-έον, adsuefaciendum est.
ἐθισ-ὸς, ὴ, ὸν, qui consuetudine parari, assumi potest.
ἔθλασε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi θλάω.
ἐθναγὸς, ὕ, ὁ, dux gentis. Ex ἔθνος et ἀγός.
ἐθνάρχης, ᾱ, ὁ, gentis præfectus, nomen principis, regio minus majusve tetrarchæ nomine. Ex ἔθνος et ἄρχων, *princeps*.
ἐθναρχία, ας, ἡ, præfectura gentis.
ἔθνη, *gentes*, acc. plur. *contr.* pro ἔθνεα, ab ἔθνος.
ἐθνικὸς, ἡ, ὸν, genti alicui peculiaris ac proprius; (2) a fide Christiana alienus, gentilis, ethnicus. Ab ἔθνος.
ἐθνικῶς, *adv.* more gentilium, gentiliter.
ἐθνικὸς, ὕ, ὁ, gentilis, ejusdem gentis.
ἐθνίτης, ᾱ, ὁ, idem et ab eod.
ΕΘΝΟΣ, εος, τὸ, gens, natio; (2) gens a vera fide aliena; (3) societas, ordo atque genus hominum; (4) sexus; (5) multitudo; (6) pars urbis.
ἐθοινείσατο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi δοινόομαι.
ἐθοινῶν, *depascebant*, 3. plur. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐβοίνεον, a verbo δοινάω.
ΕΘΟΣ, εος, τὸ, ritus, mos, consuetudo; (2) lex non scripta.
ἔθυ, 2. sing. a. 2. imper. med. *Att.* et *Ion.* pro ἔθεσο, a τίθημι.
ἐθώυσα, *excitavi*, 1. sing. aor. 1. indic. act. *Poët.* pro ἐθόασα, a verbo inus. θοάω.
ἔθραξε, *conturbavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. per *Syncop.* pro ἐτάραξε, a verbo ταράσσω.
ἔθρεξα, *cucurri*, a. 1. ind. act. verbi τρέχω.
ἐθρέχθην, a. 1. ind. pass. verbi τρέχω.
ἔθρεψα, *alui*, a. 1. ind. act. verbi ejusd.
ἐθρήνευν, *lugebant*, 3. pl. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐθρήνων, a θρηνέω.
ἐθύθην, a. 1. ind. pass. verbi θύω.
ἐθυμώθην, a. 1. ind. pass. verbi θυμόω.
ἐθύνεον, 3. pl. imperf. ind. act. verbi θυνέω.
ἔθυσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi θύω.
ἔθω, p. m. εἴωθα, consuesco, facio aliquid ex consuetudine. Ab ἔθος.
ἔθῶσι, 3. pl. a. 1. conj. pass. verbi ἵημι.
EI', *conjunctio*, si; (2) an, utrum, num; (3) utinam; (4) quod. Hinc (5) εἰ δὲ, quod si; eja; (6) εἰπερ, siquidem, quoniam, sic; (7) εἴγε, si modo; si quid; (8) εἰ δὲ μὴ, sin minus, alioqui; (9) εἰ ἄρα, si forte; (10) εἰ γὰρ, utinam enim; (11) εἰ δὴ, si quidem, si modo; (12) εἴγαγε, si saltem; (13) εἰ δ' ἄγε, agendum; (14) εἰ καὶ, etsi; (15) εἰ μὲν, εἰ δέ, si, sin; (16) εἰ μὴ, nisi; (17) εἴ τις, si quis, εἴ τι, si cujus, εἴ τῳ, si cui; (18) εἴ πως, utinam.
EIA, *adv. hortantis*, eja.
εἶα, idem; (2) ας, ἡ, herba, gramen, *Hes.* et *Suid.*
εἶα, 1. sing. perf. ind. med. v. εἶμι.
εἰάζω, *horior*, *Eur.* ap. *Hes.*
EIAMENH', ης, ἡ, locus humectus, irriguus; (2) locus herbosus, pratum.
εἴαντο, 3. plur. imperf. ind. *Ion.* pro ἧντο, ab ἧμαι.

εἴαον, 1. sir g. imperf. ind. act. verbi ἐάω.
εἴαρ, ver; (2) sanguis, *Poët.* pro ἔαρ.
εἰαρῖνὸς, ἡ, ὸν, vernus.
εἰαρόμαστος, ον, vernantes mammas habens, *Ep.* Ab ἔαρ et μάστος.
εἰαροπότης, ᾱ, ὁ, sanguipota. Ex εἶαρ, *sanguis*, et πότης, *bibax*.
εἰαροτερὴς, ὲς, veris amicus. Ex ἔαρ et τέρπομαι.
εἴασ, *sinebas*, 2. s. imperf. ind. act. *contr.* pro εἴασες, ab ἐάω.
εἴασται, *reliquit*, 3. sing. a. 1. ind. act.
εἴασται, *sinebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro εἶα, quod *contr.* dicitur pro εἴασε.
εἴαται, 3. plur. præs. ind. act. *Ion.* pro ἧνται, ab ἧμαι.
εἴβεται, *distillat*, 3. sing. præs. ind. pass. *Ion.* et *Poët.* pro λείβεται, a λείβω.
εἰβόμιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, stillatitius; (2) stillans. Ab
εἴβω, libo; (2) perfundo; (3) εἴβομαι, destillo; (4) lacrimor. Ἀπὸ βρεχάδεων ἔρος εἴβετο, *Hesiod. Theog.* 910. Ἁ λείβω.
εἴγμα, ατος, τὸ, imago. Ab εἴκω, *similis sum*.
εἰδαίνομαι, adsimilor, similis fio. Ab εἶδος.
εἰδάλιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, speciosus, formosus. Ab eod.
εἰδάλλομαι, idem quod εἰδαίνομαι, *L. G.*
εἶδαρ, ατος, τὸ, esca, cibus. Ab ἔδω.
εἶδε, 2. sing. a. 2. imper. act. v. εἰδέω.
εἰδέα, ας, ἡ, idem quod ἰδέα. Ab εἶδω.
εἰδείην, præs. opt. act. v. εἰδημι.
εἶδεν, 3. sing. a. 2. act. cum ν ἐφελκ. Ab εἶδω.
εἰδέναι, *videre*, pres. inf. act. v. εἰδημι.
εἴδεται, 3. sing. præs. ind. pass. verbi εἰδομαι.
εἰδεχθὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, adspectu deformis, qui adspectu odioso est. Ex εἶδος et ἔχθος.
εἰδέω, scio, inus. in præs. et imperf. Usitata εἰδήσω, εἰδηκα, οἶδα, ἤδειν, ἐὰν εἰδῶ, εἰδῆς, &c. εἰδείην, εἰδέναι, εἰδώς. Ὅσα γὰρ ἤδειε, ἐξέχιας ἅπαντα, *Aristoph. Thesm.* 561.
εἰδὴ, simul, una, *Hom.* al. εἰ δὴ, al. pro ἐπειδή.
εἰδημονιτῶς, et
εἰδημόνως, *adv.* scienter, perite. Ab
εἰδήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, sciens, peritus. Ab εἰδῶ.
εἰδῆς, 2. sing. a. 2. conj. act. v. εἰδέω.
εἰδήτις, εως, ἡ, scientia, peritia. Ab εἰδέω.
εἰδήσω, *sciam*, f. 1. ind. act. v. εἰδέω.
εἰδῆτε, *sciatis*, 2. plur. præs. conj. act.
εἰδικὸς, ἡ, ὸν, specialis; (2) formalis. Ab εἶδος.
εἰδικῶς, *adv.* specialiter, speciatim.
εἰδογραφία, ἡ, q. d. faciei pictura, seu picturatio, *Greg.*
εἰδόθ' pro εἰδότα, acc. sing. perf. part. act. per *Sync.* pro εἰδηκότα, ab εἰδέω.
εἴδομαι, εἴσομαι, εἰσάμην, videor, assimilor.
εἴδομεν, 1. plur. a. 2. ind. act. v. εἰδέω.
εἴδομες, 1. plur. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro εἴδομεν.
εἶδον, *vidi*, 1. sing. a. 2. ind. act.
εἰδοποιέω, ῶ, fut. ήσω, speciem seu formam efficio alicujus rei, repræsento aliquid. Ab
εἰδοποιὸς, ὕ, ὁ καὶ ἡ, specificus, speciem efficiens. Ex εἶδος et ποιέω, *facio*.
εἶδος, εος, τὸ, species, forma, facies; (2) genus; (3) statura; (4) modus; (5) status rei et conditio. Ab εἶδω, *video*.
εἴδοσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. *Bœot.* pro εἶδον, ab εἰδέω.
εἰδότε, *scientes*, nom. dual. perf. part. act. per *Sync.* pro εἰδηκότε.
εἰδότες, *scientes*, nom. plur. perf. part.
εἰδότως, *adv.* scienter. Ab εἰδω.
εἰδοτροφέω, specimen alicujus rei effingo, gestu, motu, &c.
εἰδυῖαι, perf. part. act. f. g. per *Syncop.* pro εἰδηκυῖαι, ab εἰδέω.
εἰδύλλιον, ᾱ, τὸ, Idyllium, parvum poëma. *Dim.* ab εἶδος.
EI'ΔΩ, video, in præs. et imperf. insultatum. Usitata εἶδον, ἐτ ἴδον, a. 2. ἰδοιμι, opt. ἰδεῖν, infin. ἰδὼν, part.
εἰδῶ, 1. sing. præs. conj. act. pro εἰδέω.
εἰδωλεῖον, ᾱ, τὸ, delubrum. Ab εἴδωλον.
εἰδωλικὸς, ὴ, ὸν, paganus, opp. Christianus.
εἰδωλικῶς, *adv.* corporea specie.
εἰδωλόθυτον, ᾱ, τὸ, quod idolo immolatur. Ex εἴδωλον et θύω, *immolo*.
εἰδωλολατρεία, ας, ἡ, idololatria, cultus idoli. Ab

εἰδωλολάτρης, ᾱ, ὁ, idololatra, cultor idoli. Ex εἴδωλον et λάτρης, *servus.*

εἰδωλομανία, ας, ἡ, insanus idolorum cultus. Ex εἴδωλον et μανίομαι, *furo.*

εἴδωλον, ου, τὸ, idolum, simulacrum. Ab εἶδος, *species.*

εἰδωλότλαστος, ον, cujus species efficta est animo, somnio. Ex εἶδος et πλάσσω, *fingo.*

εἰδωλοτοιέω, ῶ, f. ήσω, idola fabrico, simulacra conficio. Ex εἴδωλον et ποιέω, *facio.*

εἰδωλοτοιητικὸς, ἡ, ὸν, ad speciem rei vel corpoream, vel intelligibilem effingendam aptus.

εἰδωλοτοιὸς, ὸ, ὁ καὶ ἡ, idem.

εἰδωλοτεχνικὸς, ἡ, ὸν, idem.

εἰδωλοτοιΐα, ας, ἡ, imaginis fictio; (2) personæ repræsentatio. Ab εἰδωλοτοιέω.

εἰδωλοφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, simulacri speciem habens. Ex εἴδωλον et φαίνομαι.

εἰδωλοφανῆντες, ων, οἱ, idoli speciem referentes. Ex iisd.

εἰδὼς, *qui novit*, perf. part. act. per *Sync.* pro εἰδοκὼς, a verbo εἶδέω.

εἶεν, age vero, esto; (2) satis de hoc, hæc hactenus. Ab εἰμί.

ἐἶεν, *essent*, 3. plur. præs. opt. per *Syncop. Att.* pro εἴησαν, a verbo εἰμὶ, *sum.*

εἶεν, 1. sing. a. 2. opt. act. verbi ἵημι.

ΕΙ᾽ΘΑΡ, *adv.* statim, confestim.

εἴθε, *adv.* utinam. Ab εἰ.

εἴθην, 1. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἴημι.

εἰθιὼς, *adsuetus*, perf. part. act. v. ἐθίζω.

εἴθισα, *adsuevi*, a. 1. ind. act. verbi ejusd.

εἴθισμαι, *adsuetus sum*, perf. ind. pass.

εἶκα, *similis sum*, perf. ind. med. v. εἴκω.

εἶκα, *misi*, 1. sing. perf. ind. act. verbi ἵημι.

εἰκαδάρχης, ᾱ, ὁ, viginti virorum ordinis præfectus. Ab εἰκὰς et ἄρχων, *princeps.*

εἰκαδιστὴ, ῶν, οἱ, q. d. vicesimarii, quo nomine appellabantur Epicurei, quia vicesimum cujusvis mensis diem in honorem Epicuri festum habebant. Ab εἰκάς.

εἰκάζω, fut. άσω, adsimilo; (2) conjicio. Εἰκάζειν ἀπὸ τῦ προσώπε τὴν τῆς ψυχῆς διάθεσιν, a vultu judicare. Τί δῆτα ὑμᾶς δεῖ; Ἀδικῶς εἰκάσειν, *Eur. Ph.* 423. Ab εἶκω, *similis sum.*

εἰκάθω, cedo, pareo. Εἰκάθειν τοῖς κρατῦσι, *Soph. El.* 391. Ab εἶκω, *cedo.*

εἰκαιοβελία, ας, ἡ, vana consultatio; (2) stoliditas. Ex εἰκαῖος et βελὴ, *consilium.*

εἰκαιολέσχης, ὁ, garrulus.

εἰκαιολεσχία, ας, ἡ, garrulitas. Ex εἰκαῖος et λέσχη.

εἰκαιομυθέω, ῶ, f. ήσω, vana loquor. Ex εἰκαῖος et μῦθος, *sermo.*

εἰκαιομυθία, ας, ἡ, vaniloquentia. Ex iisd.

εἰκαιόμῦθος, ὸ καὶ ἡ, vana loquens, garrulus.

εἰκαιορρήμονέω, ῶ, f. ήσω, vana loquor.

εἰκαιορρημοσύνη, ης, ἡ, vaniloquentia. Ab εἰκαιορρήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, vaniloquus. Ex εἰκαιος et ῥῆμα, *verbum.*

εἰκαιος, αία, αῖον, temerarius, qui temere aliquid facit; (2) qui temere se offert; (3) vulgaris, trivialis; (4) vanus, futilis. Ab εἰκῆ.

εἰκαιοσύνη, ης, ἡ, temeritas. Ab εἰκαῖος.

εἰκαιότης, ητος, ἡ, idem et ab eod.

εἰκαιοψόγος, ὸ καὶ ἡ, temere reprehendens.

εἰκὰς, άδος, ἡ, numerus vicenus; (2) viginti; (3) vigesima dies mensis. Ab εἴκοσι.

εἰκᾶσαι, *miserunt*, 3. plur. perf. ind. act. v. ἵημι, *mitto.*

εἰκασία, ας, ἡ, similitudo, repræsentatio imaginis, adsimilatio; (2) conjectura, imaginatio; (3) simulacri effictio. Ab εἰκάζω. Unde

εἴκασμα, ατος, τὸ, simulacrum.

εἰκασμὸς, ῦ, ὁ, conjectura, conjectatio.

εἰκάσσαις, 2. sing. a. 1. opt. act. *Poët.* pro εἰκάσαις. Ab εἰκάζω.

εἰκαστὴς, ῦ, ὁ, conjector.

εἰκαστικὸς, ἡ, ὸν, conjecturalis, dubitativus; (2) adsimilativus. Hinc (3) ἡ εἰκαστικὴ, sc. τέχνη, ars statuaria, et εἰκαστικὰ, sc. ἐπιῤῥήματα, adverbia dubitativa, s. dubitandi.

εἰκαστικῶς, *adv.* per conjecturam.

εἴκατι, *viginti*, *Dor.* pro εἴκοσι.

εἶκε, *cede*, 2. sing. præs. imperat. act. verbi εἴκω.

εἶκειν, *iveram*, plusq. ind. act. v. εἶμι, *eo.*

εἰκελόνειρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, somnio similis; (2) vanus, inanis. Ex εἴκελος et ὄνειρος.

εἴκελος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, similis. Ab εἴκω.

εἰκελόφωνος, ον, vocem similem (sc. alteri) habens.

ΕΙ᾽ΚΗ, *adv.* frustra; (2) temere, sine consilio.

εἰκοβολέω, ῶ, f. ήσω, conjector. Ex εἰκῆ et βάλλω, jacio, qs. *temere telum conjicio.*

εἰκονίζω, fut. ίσω, adsimilo, exprimo. Ab εἰκὼν.

εἰκονικὸς, ἡ, ὸν, iconicus, omnibus lineis exemplar expressus. *Epith.* simulacri staturam archetypi æquantis.

εἰκόνιον, ου, τὸ, exigua statua, parva imago. *Dim.* ab εἰκὼν.

εἰκόνισμα, τὸ, species, simulacrum.

εἰκονισμὸς, ῦ, ὁ, effictio, effigies, imago; (2) Figura rhetorica. Ab εἰκονίζω.

εἰκονογραφέω, ῶ, f. ήσω, rerum personarumve imaginem oratione describo.

εἰκονογραφία, ας, ἡ, descriptio per imagines seu figuras. Ex εἰκων et γράφω.

εἰκονολογΐα, ἡ, idem.

εἰκονομαχία, ἡ, imaginum oppugnatio. Ab εἰκονομάχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui imagines oppugnat atque e templis deturbat. Ex εἰκὼν et μάχομαι, *pugno.*

εἰκονόμορφος, ὁ, vultus simulator, *Man.* Ab εἰκὼν et μορφὴ.

εἰκονοτοιέω, simulacrum facio.

εἰκοντι, *cedunt*, *Dor.* pro εἴκουσι, ab εἴκω.

εἰκὸς, ότος, τὸ, par, decens consentaneum; (2) verisimile, probabile. Ab εἰκὼν.

εἰκοσάβοιον, boves viginti valens. Ex εἴκοσι et βοῦς, *bos.*

εἰκοσάεδρος, ᾱ, ὁ, qui vicenorum sessuum est; (2) qui viginti basibus constat. Ex εἴκοσι et ἕδρα, *basis*, *sedes.*

εἰκοσαετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui viginti annorum est. Ex εἴκοσι et ἔτος, *annus.*

εἰκοσαετΐα, ας, ἡ, tempus viginti annorum. Ex iisd.

εἰκοσατὶς, ίδος, ἡ, quæ viginti est annorum.

εἰκοσάκις, *adv.* vicies. Ab εἴκοσι.

εἰκοσάκλινος, ον, viginti lectos habens.

εἰκοσάκωλος, ον, viginti versibus brevioribus constans.

εἰκοσάκωπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, viginti remos habens. Ex εἴκοσι et κωπὴ, remus.

εἰκοσάμηνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui viginti mensium est, viginti menses durans. Ex εἴκοσι et μὴν, *mensis.*

εἰκοσαπλάσιος, ία, ιον, vigecuplus.

εἰκοσαπρωτΐα, ας, ἡ, viginti primatus. Ab εἰκοσάπρωτοι.

εἰκοσάπρωτοι, ων, οἱ, viginti-primi.

εἰκοσὰς, άδος, ἡ, duæ decades.

εἰκοσάδιον, τὸ, spatium viginti stadiorum.

εἰκοσάφυλλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, viginti habens folia. Ex εἴκοσι et φύλλον, *folium.*

εἰκοσέτης, εος, ὁ, qui viginti annorum est. Fem. εἰκοσέτις, ἡ.

εἰκοσήρεμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, habens viginti remos. Ex εἴκοσι et ἐρετμὸς, *remus.*

εἰκοσήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, habens viginti remorum ordines. Ex εἴκοσι et ἐρέσσω, *remigo.*

ΕΙ᾽ΚΟΣΙ, viginti, *adj.* indeclin.

εἰκοσῖβοιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, viginti boum pretio æstimabilis. Ex εἴκοσι et βοῦς, *bos.*

εἰκοσῖέδρος, idem quod εἰκοσάεδρος.

εἰκοσίκλινος, idem quod εἰκοσάκλινος.

εἰκοσικῆς, viginti sex. Ex εἴκοσι et ἕξ, *sex.*

εἰκοσίμετρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, viginti mensuras capiens. Ex εἴκοσι et μέτρον, *mensura.*

εἰκόσιμνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, viginti minarum. Ex εἴκοσι et μνᾶ, *mina.*

εἰκοσινήρειτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, de quo viginti contendunt. Ex εἴκοσι et ἐρίζω, *contendo.*

εἰκοσιοκτὰς, viginti octo.

εἰκοσιπέντε, viginti quinque.

εἰκοσίπηχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, qui viginti cubitorum est.

εἰκοσιτέσσαρες, ων, οἱ καὶ αἱ, viginti quatuor.

εἰκοσόργυιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui est viginti orgyiarum. Ex εἴκοσι et ὀργυιὰ, *orgyia.*

εἰκόσορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui viginti remis agitur. Ex εἴκοσι et ἐρέσσω, *remigo.*

εἰκοσοῖος, αία, αῖον, vigesimo die provenions. Ab εἰκοσόος.

εἰκοσολόγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui vigesimam partem vectigalis colligit. Ex εἰκοσὸς et λέγω.

εἰκοσὸς, ὴ, όν, vicesimus. Ab εἴκοσι.

εἰκοσώνης, publicanus vicesimæ partis vectigalis. Ex εἴκοσι et ὠνέομαι.

εἰκοτολογέω, ῶ, f. ήσω, probabiliter dico; (2) ex conjecturis dico. Ex εἰκὼς et λέγω, *dico.*

εἰκοτος, *adv.* merito, ut par est, ut consentaneum est. Ab εἰκὸς.

εἴκτην, *similes fuerunt*, 3. dual. a. 2. ind. act. per *Sync.* pro εἰκέτην, a verbo εἴκω.

εἰκτικὸς, ἡ, ὸν, facile cedens. Ab εἴκω, *cedo.*

εἴκτο, *adsimilatus erat*, 3. sing. imperf. ind. pass. per *Syncop.* pro εἴκετο.

εἰκυῖαν, *decoram*, acc. sing. f. g. ab εἰκώς.

ΕΙ᾽ΚΩ, f. ξω, similis sum; (2) cedo, non repugno; (3) morem gero. Εἴκειν τινι τῇ ὀργῇ. Hinc ἔοικε, consentaneum est, par est. Hinc

εἰκὼ, ὸος, *contr.* εἰκῶς, ἡ, imago, effigies.

εἰκὼν, όνος, ἡ, imago, effigies; (2) schema rhetoricum. Ab eod.

εἶκων, *cedens*, præs. part. act. verbi εἴκω.

εἰκὼς, υῖα, ὸς, *similis*, *æquus*, *probabilis*, perf. part. med. verbi εἴκω.

εἰλαδὸν, *adv.* in gyrum, simul, universim, turmatim. Ab ἴλαδον.

εἰλαμὶς, ίδος, ἡ, membrana cerebrum ambiens. Ab εἰλέω, *involvo.*

εἰλαπινάζω, f. άσω, epulor. Ab εἰλαπίνη.

εἰλαπινασ᾽ὴς, ᾶ, ὁ, conviva. Ab εἰλαπινάζω.

ΕΙ᾽ΛΑΠΙ᾽ΝΗ, ης, ἡ, epulum.

εἰλαπινεργὸς, ὁ, repotiorum auctor, *Man.*

εἶλαρ, αρος, τὸ, propugnaculum. Ab εἰλέω.

εἰλάρχης, ᾱ, ὁ, præfectus agminis equitum, ordinum præfectus. Ab εἶλη et ἄρχων.

εἰλάων, idem quod εἰλέω. Εἰλάωτται ὀφθαλμοὶ, *Aret.*

εἶλε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi αἱρέω.

εἴλεγμαι, *dictus sum*, 1. sing. perf. indic. pass. *Att.* pro λέλεγμαι, a verbo λέγω.

ΕΙ᾽ΛΕΙ᾽ΘΥΙΑ, ας, ἡ, Lucina, dea parturientium; (2) partus. Hinc

εἰλείθυιον, ᾱ, τὸ, templum Lucinæ.

εἰλεῖται, 3. sing. præs. ind. pass. ab εἰλέω.

εἰλεὸς, ῦ, ὁ, volvulus, morbus intestinorum; (2) mensa coquinaria; (3) latebra ferarum. Ab εἰλέω, *volvo.*

εἴλετο, 3. sing. a. 2. ind. med. verbi αἱρέω.

εἴλευ, *cepisti*, 2. sing. a. 2. ind. med. *Dor.* pro εἶλω.

εἰλεύντο, 3. pl. imperf. ind. pass. *Dor.* pro εἰλοῦντο, ab εἰλέοντο, ab

ΕΙ᾽ΛΕ᾽Ω, s. εἰλέω, ῶ, fut. ήσω, conglobo, cogo, coarcto, concludo, circumago, volvo, involvo, circumvolvo. Ἥνπερ ἄελλαι χειμέριαι εἰλέωσιν, *Il.* 2, 294.

εἰλέω, insolo, *Eust.* unde εἰλησις. Ab εἶλη.

εἰλεώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ileo sive volvulo laborans. Hinc τὸ εἰλεώδη, ileï cruciatus, sive torsiones. Ab εἰλεός.

εἶλη, ης, ἡ, globus, agmen, grex; (2) foramen. Ab εἰλέω.

εἴλη, ης, ἡ, splendor solis; (2) calor solaris. Ab ἕλη.

εἰληδὸν, *adv.* turmatim. Ab εἰλέω, *verso.*

εἰληθερᾶω, ῶ, f. ήσω, ad solem calesco, insolor, apricor. Ab

εἰληθερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, a sole calefactus. Ab εἶλη, *splendor*, et θέρω, *calefacio.*

εἰλήϊον, in sole calefactum, *Hes.* Ab εἶλη.

εἰλήλαθε, *venit*, 3. sing. perf. ind. med. *Poët.* pro ἐλήλυθε, ab ἐρχομαι.

εἰλήλαθεν, *venerat*, 3. sing. plusq. ind. med. *Poët.* pro ἐληλύθει.

εἰλήλαθμεν, *venimus*, 1. pl. perf. ind. med. per *Sync.* et *Dor.* pro εἰληλάθαμεν, quod *Poët.* dicitur pro εἰληλύθαμεν.

εἴλημα, ατος, τὸ, involucrum, integumentum. Ab εἰλέω, *involvo.*

εἴλημμαι, *adsumptus sum*, perf. ind. pass. *Att.* pro λέλημμαι, a λαμβάνω.

εἴληπται, *adsumptus est*, 3. sing. perf. ind. pass. *Att.* pro λέληπται.

εἴλησις, εως, ἡ, apricatio, æstus. Ab εἴλη.

εἰλητὴς, έως, ἡ, convolutio, circumvolutio.

εἰλητικὸς, ἡ, όν, qui se volvit et trahit inter incedendum, ut serpens, eruca, &c. Ab εἰλέω.

εἰλητὸς, ἡ, ὸν, convolutus; (2) convolubilis.

Εἰλητὴ, ap. *Schol. Arist.* farcimen.

εἴληφα, *sumpsi*, 1. sing. perf. ind. act. *Att.* pro λέληφα, a λαμβάνω.

εἴληχε, *sortitus est*, 3. sing. perf. ind. act. *Att.* pro λέληχε, a λαγχάνω.

εἰλιγγιάω, ῶ, f. ήσω, tentor vertigine. Ab

εἰλιγγος, ὁ, ὁ, vortex, gyrus; (2) tormen intestinorum; (3) vertigo. Ab εἰλίττω.

εἴλιγμα, ατος, τὸ, involutio. Ab eod.

εἴλιγμαι, perf. ind. pass. v. εἰλίττω.

εἰλιγματῶδης, εος, ὁ καὶ ἡ, tortuosus, in tortus, flexuosus. Ab εἴλιγμα.

εἰλιγμὸς, ῦ, ὁ, vortex, gyrus. Ab εἰλίσσω.

εἰλίδον, *adv.* plexim et implicatim, flexuose.

εἰλικοειδὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, flexuosus, anfractuosus. Ex εἶλιξ et εἶδος, *forma.*

εἰλιτόεις, ἐσσα, όεν, tortuosus, voluminibus tortus. Ab εἰλίσσω.

εἰλικρίνεια, ας, ἡ, sinceritas.

εἰλικρινέω, ῶ, f. ήσω, sincerum reddo. Ab εἰλικρινὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, distinctus; (2) sincerus; (3) manifestus. Ex εἶλη, *splendor solis*, et κρίνομαι, *secerno.*

εἰλικτὸς, ἡ, όν, convolutus. Ab εἰλίττω.

εἰλινδέομαι, οῦμαι, versor, volutor. Ab εἰλέω.

εἶλιξ, κος, ἡ, volumen, involucrum; (2) gyrus; et hinc (3) via per ambages; (4) species hederæ; (5) *adj.* implicatus. Ab εἰλίσσω.

εἰλιποδὴς, ες, ὁ, idem quod εἰλίπους, *Hes.*

εἰλίπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, flexipes, curvos pedes habens. Ex εἰλέω et πούς.

εἰλισκιάσεις, εως, ἡ, vertigo; (2) vertigo conjuncta cum offusione oculorum. Ex εἰλίσσω et σκοτόω, *obtenebro.*

εἰλίσσω, vel εἰλίττω, fut. ίξω, circumvolvo, verso. Θοαὶς ἵπποισιν εἰλίσσων φλόγα, *Eur. Ph.* 3. Βιβλίον εἰλισσόμενον, *Apoc.* 6, 14. Ab εἰλέω.

εἰλιτενὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, qui volutatim in altum extenditur. Ex εἰλέω et τείνω.

εἰλίχατο, 3. plur. plusq. ind. pass. *Ion.* pro εἰλιγμένοι ἦσαν, ab εἰλίσσω.

εἶλπεν, 3. sing. imperf. ind. act. ab ἕλκω, *traho.*

εἰλτὸσσα, *tracti*, a. 1. ind. act. v. ἑλκύω.

εἴλλω, vel εἰλλάω, in angustiam cogo. Πλῆθεν ὁμῶς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀσπιστάων εἰλομένων, *Il.* 8, 214. Ab εἰλέω.

εἰλόμενος, *arctatus*, præs. part. act. verbi εἴλω.

εἰλόμην, *elegi*, a. 2. ind. med. v. αἱρέω.

εἶλον, *accepi*, a. 2. ind. act. verbi ejusd.

εἰλπέδον, ὄ, τὸ, campus apricus, locus calori solis expositus. Ex εἶλη et πέδον.

εἶλᾶ, 2. sing. a. 2. imper. med. v. αἱρέω.

εἶλοχε, *dixit*, 3. sing. perf. ind. med. *Att.* pro λέλοχε, a λέγω.

εἰλύσται, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro εἰλυμένοι εἰσί, ab εἰλύω, seu εἴλυμι.

εἰλυθμὸς, ὁ, ὁ, latibulum. Ab εἰλύω. Unde εἴλυμα, ατος, τὸ, involucrum, integumentum; (2) vestis, indumentum.

εἰλυὸς, ὁ, ὁ, latibulum, lustrum.

εἴλὺς, ύος, ἡ, limus, cœnum. Ab ἰλύς.

εἰλυτὶς, εως, ἡ, volutio, volutatio. Ab eod.

εἰλυστάομαι, ῶμαι, volvendo trahor. Ex εἰλύω et στάομαι, *trahor.* Hinc

εἰλύστωμα, ατος, τὸ, motus, quo quid volvendo trahitur.

εἰλύσσω, intego, involvo. Ab εἰλύω.

εἰλύφαζε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi εἰλυφάζω, verso, torqueo. Πάντη τε κλονέων ἄνεμος φλόγα εἰλυφάζει, *Il.* 20, 492. Ab εἰλύω.

εἰλυφάω, ῶ, idem et ab eod. Ἰὴξὴν φλόγα τ' εἰλυφῶντες, *Hesiod. Theog.* 692.

εἰλυφῶντες, *Poët.* pro εἰλυφῶντες.

εἰλυφώσα, part. præs. act. f. g. *Poët.* pro εἰλυφῶσα, et hoc *contr.* pro εἰλυφάουσα.

εἰλύω, vel εἰλύω, et εἴλυμι, f. ύσω, verso, volvo; et (2) εἰλύομαι, volvor; (3) repto, de homine qui incedere nequit; (4) involvo, occulto. Ἐκ κεφαλῆς εἵλυτο διαμπερὲς ἐς πόδας ἄκρους, *Il.* 16, 640. Ab εἰλέω. Unde

εἴλω, sive εἴλω, volvo. Μὴ νῦν περὶ σαὐτὸν εἵλε τὴν γνώμην ἀεὶ, *Arist. Nub.* 759.

ΕΙ''ΛΩΣ, ωτος, ὁ, et Εἰλώτης, ου, ὁ, Helos, Helota, servus Spartanus.

εἰλωτεία, ας, ἡ, helotici ministerii præstatio, servitus; (2) turba servorum, mancipia. Ab

εἰλωτεύω, fut. εὐσω, heloticum ministerium præsto, servio. Εἰλωτεύειν τῇ πόλει, *Isoc.*

εἰλωτικὸς, ὴ, όν, heloticus.

εἰλωτὶς, ίδος, ἡ, serva, ancilla. Ab eod.

εἷμα, ατος, τὸ, vestis. Ab ἕω, *induo.*

εἵμαι, perf. ind. pass. verbi ἕω.

εἱμαεμαι, perf. ind. pass. *Att.* pro μέμαμαι, a μείρω, *divido.* Unde

εἱμαρμένη, ης, ἡ, fatum, divinitus decretum.

εἱμεν, *sumus*, *Poët.* pro ἐσμὲν, ab εἰμί.

εἶμενναι, *esse*, præs. inf. act. *Dor.* pro εἶναι.

εἱμένος, η, ον, coopertus, indutus, *Hom. Soph.*

εἰμὲς, *sumus*, *Dor.* pro ἐσμὲν.

εἶμι, ῆ, ἴσομαι, sum. Ab ἔω.

εἶμι, εο, vado; (2) venio. Ab inus. ἴω, *eo.* ἶν, *in*, *Poët.* pro ἐν.

εἰνάετες, vel εἰναετὲς, *adv.* per novem annos. Ex ἐννέα et ἔτος, *annus.* Hinc

εἰναετίζομαι, novem annos natus sum.

εἰναλόδοντος, ὁ καὶ ἡ, marivagus, *Ep.*

εἰνάπηχυς, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἐννιάπηχυς.

εἰνὰς, προ ἐννὰς, άδος, ἡ, nonarius numerus; nona mensis dies, *Hesiod.*

ΕΙ'ΝΑΤΕΙΡ, vel εἰνάτηρ, ερος, ἡ, fratria, i. e. uxor fratris.

εἰνάτιος, α, ον, *Epith.* Lucinæ. Ab Εἴνατος, mons Cretæ, *Call.*

εἴνατος, pro ἔννατος, nonus.

εἰναφώσσων, ὁ καὶ ἡ, unum, vel novem vela habens. Ex ἕν vel ἐννέα et φώσσων.

εἵνεκα, *propter*, *Poët.* pro ἕνεκα.

εἰνετὴς, ές, novennis.

εἰνὶ, *in*, *Poët.* et *Att.* pro ἐν.

εἰνίκαυτο, 3. plur. aor. 1. ind. med. *Ion.* et *Poët.* pro ἠνείκαντο, vel ἠνέγκαντο, a verbo φέρω.

εἰνόδιος, in via positus. Pro ἐνόδιος.

εἰνοσίφυλλος, in qua folia agitantur, i. e. frondosus. Ab ἐνόθω, *agito*, et φύλλον.

εἰνύω, vel εἴνω, induo. Ab ἕω.

εἶνται, *sederunt*, 3. pl. perf. ind. pass. verbi inusit. ἑω.

εἶξα, *similis sum*, aor. 1. ind. act. verbi εἴκω.

εἶο, *suî*, gen. sing. *Poët.* pro ἕ.

εἰοικυῖα, perf. part. med. f. gen. *Poët.* pro ἐοικυῖα, ab εἴκω.

εἶπα, *dixi*, a. 1. ind. act. verbi ἔτω, *dico.*

εἶπὲ, *dic*, 2. sing. a. 2. imper. act. *Att.* pro εἶπε.

εἰπέμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro εἰπεῖν.

εἶπερ, siquidem, si. Ex εἰ et πέρ.

εἶπετε, *dixit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.*

εἶπῃ, *dixerit*, 3. sing. a. 2. conj. act.

εἶπης, *dixeris*, 2. sing. a. ejusd.

εἶπηφθα, *dixeris*, 2. sing. aor. ejusd. et pro eod. per *Paragogen* τὸ θα.

εἰσάμην, imperf. ind. med. verbi ἔτομαι.

εἶσαν, *dixi*, a. 2. ind. act. verbi ἔπω, *dico.*

εἶσαν, *dizero*, a. 2. conj. act.

εἶσας, si quo modo, si qua ratione, si forte. Ex εἰ et πώς.

εἰσάνας, *pacis*, gen. sing. *Dor.* pro εἰρήνης.

εἰσαοιδώτης, ου, ὁ, quasi insutitius, *Epitheton* Bacchi, *Orph.* A ῥάπτω vel ῥάφη.

εἰσγεβῶ, prohibeo, distrahо. Ab εἴργω.

εἰσγωσάμην, a. 1. ind. med. verbi ἐργάζομαι.

εἰσγώσθην, *confeci*, a. 1. ind. pass.

εἴσγωμοι, perf. ind. pass. ab εἴργω.

εἴσγωμος, ὄ, ὁ, inclusio; (2) conjectio in carcerem; (3) adulteri deprehensi detentio. Ab εἴργω.

εἰσγωμοφύλαξ, ακος, ὁ, carceris custos. Ex εἴσγωμος et φύλαξ, *custos.*

εἰσγωνῦμι, f. ξω, coërceo, carcere contineo. Ab εἴργω.

εἴσγον, præs. part. act. n. g. verbi

ΕΙ'ΡΓΩ, f. ξω, arceo, prohibeo, veto, excludo. Ἦ φόβος τίς εἴργέ νιν; *Soph. Phil.* 570. Εἴργεσθαι γελώτων, *Plut.*

ΕΙ''ΡΓΩ, f. ξω, includo; (2) includo carcere, conjicio in carcerem. Ἐάν τις ἀδίκως εἴρξῃ μοιχὸν, *Dem.*

εἴρεα, ας, ἡ, concio, cœtus audientium. Ab εἴρω, *dico.*

εἴρεαι, *interrogas*, 2. sing. præs. ind. med. *Ionice* pro εἴρῃ, a verbo εἴρομαι pro ἔρομαι.

εἰρέαται, *dicti sunt*, 3. pl. perf. indic. pass. *Ion.* pro ἔρηνται, a ῥέω.

εἰρέτεσθαι, *interrogare*, præs. inf. med. *Ion.* et *Poët.* pro εἰρέσθαι, a verbo εἴρομαι.

εἴρεσο, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro εἴρεσο.

εἴρεσος, ου, ὁ, captivitas, servitus. Ab εἴρω.

εἰρεσθαι, præs. inf. med. verbi εἴρομαι.

εἰρεσία, ας, ἡ, remigatio, remigium. Ab εἴρεσαι.

εἰρεσιώνη, ης, ἡ, ramus oleæ lana velatus, insigne supplicum. Ab εἶρος, *lana.*

εἰρῆσσαι, apud *Hesiodum*, *Theog.* 38. *Ion.* pro ἐρέωσαι, *dicentes*, nom. plur. præs. part. act. f. g. verbi ἐρέω.

εἴρηκε, *dixit*, 3. sing. perf. ind. act. *Att.* pro ἔρρηκε, a ῥέω, *dico.* Unde

εἰρημένος, perf. part. pass. *Attice* pro ἐρρημένος.

εἴρην, ενος, *Lacedæmoniis* puer, qui jam fari potest. Ab eod.

εἰρηναγωγέω, ῶ, fut. ήσω, pacifice deduco. Ex εἰρήνη, *pax*, et ἄγω, *duco.*

εἰρηναῖος, αία, αῖον, pacificus. Ab εἰρήνη.

εἰρηναίως, *adv.* pacate, amice.

εἰρηνάρχης, ου, ὁ, irenarcha, magistratus qui securitatem et quietem tuetur. *Gl. V* Ab εἰρήνη et ἄρχων. Hinc

εἰρηναρχικὸς, ὴ, όν, ad securitatem, quietem præstandam constitutus, factus, &c.

εἰρηνεῖον, ου, τὸ, templum pacis. Ab εἰρήνη.

εἰρηνέω, in pace vivo, pacem ago.

εἰρηνεύοντες, nom. pl. præs. part. act. verbi εἰρηνεύω, f. εύσω, et εἰρηνεύομαι, idem quod εἰρηνέω. Εἰρηνεύετο ἐν ἑαυτοῖς, 1 *Thess.* 5, 13. μετὰ πάντων, *Rom.* 12, 18. Ab

ΕΙ'ΡΗ'ΝΗ, ης, ἡ, pax, quies.

εἰρηνικὸς, ὴ, όν, pacificus, pacatus; (2) pacis studiosus; (3) ad pacem pertinens. Ab εἰρήνη.

εἰρηνικῶς, *adv.* pacifice. Ab εἰρηνικός.

εἰρηνοδίκειαι, αἱ, feciales, quia interpretes sunt pacis et belli.

εἰρηνοποιέω, ῶ, f. ήσω, pacem constituo, pacifico, paco. Εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵματος, *Col.* 1, 20. Ab

εἰρηνοποιὸς, ὸς, ὁ καὶ ἡ, pacificus, qui est ingenio pacis amante; (2) pacificator, pacis conciliator. Ex εἰρήνη et ποιέω, *facio.*

εἰρηνοφύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, pacis custos; (2) pacificator.

εἰρίνεος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, laneus. Ab εἶρος.

εἴριον, ὁ, τὸ, et εἰρίον, lana. Ab eodem.

εἶρις, ίδος, ἡ, Iris, genus aromatis, ap. *Ath.*

εἰρκτεὺν, prohibendum, *Soph.*

εἱρκτὴ, ῆς, ἡ, carcer. Ab εἴργω.

εἱρκτοφύλαξ, ὁ, custos carceris.

εἱρμὸς, ὁ, ὁ, nexus, series. Ab εἴρω, *necto.*

εἱροκόμος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, lanas carpens, vel tractans. Ex εἶρος et κομέω, *curo.*

εἴρομαι, interrogo. Ab ἔρω, *dico.*

εἱροστόκος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, laniger. Ex εἶρος et τοκος, *vellus.*

εἱροστόνος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui lanificio laborem impendit. Ex εἶρος et πονέω, *laboro.*

ΕΙ'ΡΟΣ, εος, τὸ, lana.

εἴρομεν, *sibamus*, 1. pl. imperf. indic. act. *Dor.* pro εἴρομεν, a verbo ἔρπω, *repo.*

εἱροχάρὴς, ὲς, q. d. lætans lana; lanificus, lanam gerens.

εἱρύσται, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro εἴρυνται, a verbo εἰρύω pro ἐρύω.

εἴρυσαν, *sustulerunt*, 3. pl. perf. ind. act.

εἰρύσθαι, præs. inf. act. *Dor.* pro εἰρύειν.

εἴρυντο, 3. plur. imperf. ind. med. verbi εἰρύομαι, servo, conservo. Ab ἐρύομαι.

εἰρύσσασθαι, a. 1. inf. med. *Poët.* pro ἐρύσασθαι, ab ἐρύω.

εἴρυτο, 3. sing. plusq. ind. pass.

εἴρχαται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi εἴργνυμι.

εἶρψε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἕρπω.

ΕΙ'ΡΩ, unde εἴρας, necto.

εἶρω, dico. In præsenti et imperfecto inusitatum, f. ἐρῶ, et per διάλυσιν, ἐρέω, usitatum et perf. εἴρηκα.

ΕΙ''ΡΩΝ, ωνος, ὁ, dissimulator in oratione, dissimulate loquens; (2) cavillator, omnia deridens. Hinc

εἰρωνείαι, ας, ἡ, dissimulatio in oratione; (2) derisio; (3) Tropus rhetoricus.

εἰρωνεύομαι, f. εύσομαι, utor dissimulatione in oratione; (2) derideo. Ἥκουσας αὐτῆς οἷον εἰρωνεύεται; *Arist. Av.* 1216.

εἰρωνευτὴς, οῦ, ὁ, idem quod εἴρων.

εἰρωνευτικὸς, ὴ, όν, dissimulatione utens.

εἰρωνικὸς, ὴ, όν, idem. Ab εἴρων.

εἰρωνικῶς, *adv.* ficte, dissimulate, ironice.

εἰρωτᾶν, 3. sing. præs. ind. act. pro ἐρωτάειν.

εἰρωτᾶν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἐρωτάειν.

ΕΙ'Σ, *præpos.* regens *acc.* in; (2) ad; (3) erga; (4) contra; (5) super; (6) post; (7) propter; (8) apud; (9) per; (10) inter; (11) circiter; (12) quoad; (13) ritu, modo; (14) in *Compositione* notat in, ad, intra; (15) inservit *Periphrasi*, et cum Nomine redditur quandoque adverbialiter, v. g. εἰς τάχος, celeriter, εἰς ἀκριβέστατον, accuratissime, εἰς ὑπερβολὴν, summe, εἰς ὄ, quare, quapropter.

ΕΙ''Σ, μία, ἕν, unus; (2) quidam; (3) alter. Hinc (4) εἷς καθ' εἷς, singuli; (5) ἓν πάρ' ἕν, vicissim; (6) ὑφ ἕν, conjuncte in unum.

εἴς, *eras*, 2. sing. imperf. ind. *contr.* ex *Ion.* ἔες pro ἦς, a verbo εἰμὶ, *sum.*

εἶς, 2. sing. præs. ind. act. verbi εἶμι.

εἶς, *qui misit*, a. 2. part. verbi ἵημι.

εἴσα, *scivi*, a. 1. ind. act. verbi εἴδω.

εἴσαι, a. 1. ind. act. v. ἔννυμι, seu ἔω, *mitto.*

εἰσαγάγῃ, *introduxerit*, 3. sing. a. 2. conj. act. *Att.* pro εἰσάγῃ, ab εἰσάγω.

εἰσαγγελεὺς, έως, ὁ, qui nuntiat adventum alicujus; (2) delator, accusator in scna-

tu. (3) Χάρης ὁ εἰσαγγελὶς, *Plut.* in *Alex.* 46. internuntius, *Justin.* 1, 9. Ab eodem.

εἰσαγγελία, ας, ἡ, accusatio, delatio criminis innominati, sentinellatus.

εἰσαγγελικὸς, vel εἰσαγγελτικὸς, pertinens ad εἰσαγγελίαν, ut lex, modum εἰσαγγελιῶν præscribens.

εἰσαγγέλλω, f. ελῶ, p. ελκα, accuso, defero; (2) renuntio, refero. Τὸ πρᾶγμα τυτὶ δεινὸν εἰσαγγελλόμενον, *Arist. Thesm.* 604.

εἴσαγε, 2. sing. præs. imper. act. verbi εἰσάγω.

εἰσαγείρω, colligo, congrego.

εἰσάγω, fut. ξω, introduco; (2) est verbum forense, quod de judice et actore dicitur; (3) referre in numerum, ordinem, collegium. Hinc "Οταν σε καίρες εἰσάγῃ, opportunum fuerit, *Soph. El.* 39. Οὐδεὶς κατ' ἐμῦ τεθνεῶτος εἰσάξει δικὴν, *Arist. Nub.* 710. Hinc

εἰσαγωγὴ, ῆς, ἡ, introductio.

εἰσαγωγικὸς, ἡ, ὸν, introductorius.

εἰσαγώγιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, importatus, qui alicunde importatur; (2) actio quam intendere licet per legem, quæ jure dari petenti potest.

εἰσαεὶ, *adv.* semper. Hinc ὁ εἰσαεὶ, sempiternus. Ex εἰς et ἀεὶ. *semper.*

εἰσαθῆ, pro εἴσατο, *statuâ honoravit*, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ἔω.

εἰσαθρέω, ῶ, f. ήσω, conspicio, inspicio.

εἰσαίρω, infero, appono. Ex εἰς et αἴρω.

εἰσαϊσσω, f. ξω, irruo aliquo, irrumpo.

εἰσαΐω, audio, inaudio. Ex εἰς et ἀΐω.

εἰσαναντίζω, f. ίσω, jaculor in aliquem locum; (2) jaculis incesso.

εἰσαναύω, exaudio. Τὰτε λέγοντος τὼνδοῖς εἰσήκουσ' ἐγὼ, *Soph. Trach.* 355.

εἰσαντέον, deferendum, *Aristoph.*

εἰσάλλομαι, insilio. Ex εἰς et ἄλλομαι, *salio.*

εἰσαμείβω, ingredior.

εἰσάμενοι, *collocantes*, nom. plur. a. 1. part. med. *Ion.* pro εἰσάμενος, a verbo ἔω.

εἰσάμην, *scivi*, a. 1. ind. med. verbi εἴδω.

εἶσαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ἔω.

εἰσαναβαίνω, fut. βήσομαι, p. βέβηκα, conscendo. Ὑπερῴου εἰσαναβᾶσα, *Il.* 2, 514.

εἰσαναγκάζω, cogo, compello, adigo.

εἰσανάγω, f. ξω, introduco, induco. Εἴρεσον εἰσανάγεσι, *Odyss.* 8, 529.

εἰσαναλίσκω, fut. ώσω, impendo, sumptum facio in aliquid.

εἰσανδρόω, maribus compleo.

εἰσάνειμαι, ingredior.

εἰσανείδω, sursum adspicio, inspicio. Οὐρανὸν εἰσανιδὼν, *Il.* 24, 307.

εἰσανέχω, insurgo, exsurgo.

εἰσανίω, a. 2. part. act. verbi εἰσάνειμι.

εἰσαντλέω, infundo, ingero.

εἰσάπαν, *adv.* omnino, prorsus.

εἰσάπαξ, *adv.* semel. Ex εἰς et ἅπαξ.

εἰσαποδαίνω, evado.

εἰσαποκλείω, includo, exitu intercludo.

εἰσαράσσω, irruere, impetum facere jubeo.

εἰσαρτάζω, abreptum occulto.

εἴσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi εἶδω.

εἰσάττω, insilio, subsilio.

εἰσαῦθις, *adv.* in postremum, posthac.

εἰσαύριον, *adv.* cras, in posterum diem.

εἰσαφίημι, f. ήσω, jacio intro; (2) introduco.

εἰσαφῖκάνω, accedo; (2) redeo. Μάλα δ' ὦκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν, *Od.* 22, 99.

εἰσαφίκηαι, 2. sing. a. 2. conj. med. *Ion.* pro εἰσαφίκῃ, ab

εἰσαφικνέομαι, οῦμαι, f. ίξομαι, idem. Πρὶν Ἴλιον εἰσαφικέσθαι, *Il.* 22, 17.

εἰσβαίνω, f. βήσομαι, p. βέβηκα, ingredior. Οἱ δ' αὖ ὑφ' εἰσβαίνον, καὶ ἐπὶ κλίσι κάθιζον, *Odyss.* 9, 103.

εἰσβάλλω, injicio; (2) invado, ingredior. Εἰσβάλλειν εἰς Θάλασσαν, *Herodot.*

εἴσβασις, εως, ἡ, adscensus; (2) ingressus.

εἰσβάσιος, ᾱ, ὁν, quem ingredi possumus.

εἰσβιάζομαι, fut. άσομαι, vi ingredior; (2) vim infero. Εἰσβιάζονται εἰς τὰς οἰκίας, *Plut.*

εἰσβιβάζω, f. άσω, adscendere facio. Εἰσεβίβασεν τὰς δύλας ναύτας, *Isocr.*

εἰσβλέπω, aspicio, *Theoc.*

εἰσβοηθέω, ῶ, f. ήσω, ingredior ad ferendum auxilium.

εἰσβολὴ, ῆς, ἡ, ingressus, incursus; (2) expeditio militaris; (3) impetus et insultus primus febris, paroxysmus. Ex εἰς et βάλλω.

εἰσγράφω, ascribo, *Poeth.*

εἰσδανίζω, fœneri colloco pecuniam.

εἰσδέχομαι, inspicio. Ex εἰς et δέχομαι.

εἰσδεχόμενος, f. δέξομαι, admitto intro. Κἀγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς, 2 *Cor.* 6, 17.

εἰσδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio. Ab εἰσδέχομαι.

εἰσδραμάσα, a. 2. part. act. f. gen. ab εἰστρέχω.

εἰσδρομὴ, ῆς, ἡ, incursus, ingressio; (2) invasio, irruptio. Ab εἰστρέχω.

εἰσδῦμι, subeo, ingredior, *Ar.*

εἰσδύνω, f. ύσω, subeo, ingredior, penetro.

εἰσδυσις, εως, ἡ, introitus, ingressus; (2) os speluncæ. Ab εἰσδύω.

εἰσδύω, f. ύσω, et εἰσδύομαι, idem quod εἰσδύνω.

εἶσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἔω.

εἴσεσι, *scies*, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro εἴσῃ, ab εἴδω.

εἰσέδω, intromitto, introire sino.

εἰσέδραμον, a. 2. ind. act. verbi εἰστρέχω.

εἰσέδυν, *ingressus est*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi εἰσδυμι, *ingredior.*

εἰσείδω, et ἐσείδω, video.

εἰσειλέω, ῶ, f. ήσω, concludo, cogo in angustiam, redigo in.

εἰσείμι, intro, ingredior. Ex εἰς et εἶμι, *eo.*

εἰσείσι, *immittunt*, 3. plur. præs. ind. act. *Ion.* pro εἰσιεῖσι, a verbo εἰσίημι.

εἰσελαύνω, f. λάσω, invehor, ingredior, irrumpo. Εἰσήλασε μέσον τῶν πολεμίων, *Plut.*

εἰσέλευσις, εως, ἡ, ingressus, introitus. Ab εἰσέρχομαι.

εἰσελεύσομαι, *ingrediar*, f. 1. ind. med.

εἰσελθὲς, *ingredere*, 2. sing. a. 2. imper. act.

εἰσέλθητε, *possitis ingredi*, 2. plur. aor. 2. conj.

εἰσελκύω, rapio, traho aliquo, v. c. in judicium.

εἰσεμπορεύομαι, f. εύσομαι, importandarum mercium caussa me confero aliquo.

εἴσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἔω.

εἰσενέγκης, 2. sing. aor. 1. conj. act. verbi εἰσφέρω.

εἰσενηνόχει, 3. sing. plusq. ind. med.

εἰσένθωμες, 1. plur. a. 2 conj. act. *Dor.* pro εἰσέλθωμεν, ab εἰσέρχομαι.

εἰσενταφιάζω, funero, sepelio in, *Ep.*

εἰσέπειτα, *adv.* vel *conj.* deinde, postea.

εἰσεπέρησε, 3. sing. aor. 1. indic. act. verbi εἰσπεράω.

εἰσεπήδησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi εἰσπηδάω.

εἰσεπιδημέω, ῶ, f. ήσω, peregre veniens aliquo diverto.

εἰσέπτομαι, assequor, *Hom.*

εἰσέρδω, irrepo. Ex εἰς et ἔρπω, *repo.*

εἰσερρέω, ingredior, *Ar.*

εἰσέρχομαι, εως, ἡ, plexus, nodus; (2) insertio.

εἰσερῶ, intro traho, *Hom.*

εἰσέρχομαι, f. ελεύσομαι, ingredior. Κατὰ ποίας πύλας εἰσῆλθες εἰς τὸ τεῖχος; *Arist. Av.* 1214. Εἰσέρχεται αὐτῷ φόβος, *Plat.*

εἰσεσάσαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. verbi εἰσπάω.

εἴσεται, 3. sing. f. 1. ind. med. verbi εἴδω.

εἰσέτι, *adv.* in posterum quoque.

εἰσευτορέω, suppedito, a. 1. inf. εἰσευτορῆσαι, ap. *Diod.* nisi leg. εἰσπορέσαι.

εἰσεφίημι, f. ήσω, intromitto.

εἰσέχω, pertineo, pervado. Εἰσέχει εἰς τὸν οἶκον ἥλιος, *Herodot.*

εἰσηγήσομαι, ήσομαι, f. ήσομαι, auctor sum et causa alicujus rei. *Unde varie dicitur* pro suadere; (2) docere; (3) legem ferre; (4) instituere aliquid; (5) exemplum præire; (6) explicari. Μὴ ὄκνει ταῦτα εἰσηγείσθαι αὐταῖς, *Xen.* Εἰσηγήσατο τὸν νόμον, *Luc.*

εἰσήγησις, εως, ἡ, omnia significat, quæ verbum: h. e. in quo auctoritas aliqua, causa intelligi potest, ut suasio, admonitio; doctrina, &c.

εἰσηγητὴς, οῦ, ὁ, cujuscunque rei quocunque modo auctor, ut suasor, monitor, &c.

εἰσηγορία, ας, ἡ, accusatio, querimonia, *Suid.* Ex εἰς et ἀγορέω, *dico.*

εἰσῆει, 3. sing. plusq. ind. med. verbi εἴσειμι.

εἰσηνθέων, ῶν, f. ήσω, *Att.* εἰσηθῶ, colo, percolo, colando infundo, per colum instillo. *Herodotus* εἰσηθήσαντες, ubi aliqui ἐσηθίσαντες, quasi ab ἐσηθίζω, pro εἰσηθίζω.

εἰσηκούσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. εἰσακούω, *exaudio.*

εἰσήλατο, 3. sing. a. 1. ind. med. v. εἰσάλλομαι.

εἰσῆλθον, *ingressus sum*, 3. sing. a. 2. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo εἰσέρχομαι.

εἰσηνεγκάμην, a. 1. ind. med. verbi εἰσφέρω.

εἶσθα, ἰς, 2. sing. præs. ind. *Æol.* pro εἶς, ab εἶμι.

εἶσθαι, *missum esse*, perf. inf. pass. verbi ἵημι.

εἴσθεσις, ἡ, initium veluti comœdiæ, odæ, &c. Vox scholiastarum.

εἰσθέω, irrumpo. Ex εἰς et θέω, f. θεύσομαι.

εἰσθοέω, ῶ, f. ήσω, insilio.

εἶσι, 3. sing. præs. ind. act. verbi εἶμι.

εἰσίασι, *ingrediuntur*, 3. pl. præs. ind. act. *Ion.* pro εἰσιᾶσι, ab εἴσειμι.

εἰσιέναι, *intrare*, præs. inf. verbi εἴσειμι.

εἰσίζομαι, se colloco in, *Hom.*

εἰσίημι, immitto, intromitto. Ex ἵημι.

εἰσίθμη, ης, ἡ, vicus.

εἰσικνέομαι, *Æsch.* Vide *Thes. Gr. Poët.*

εἰσιστεύω, equo ingredior.

εἰσίστημι, et εἰσίσταμαι, involo. Διὰ τῶν πυλῶν εἰσέστατ' εἰς τὸν ἀέρα, *Arist. Av.* 1178. Ex εἰς et ἵσταμαι, *volo.*

εἰσιτήριος, ἴα, ιον, ad ingressum pertinens, ingressorius. Ab εἴσειμι. Hinc εἰσιτήρια, ων, τὰ, primus anni dies et sacra, quæ initio anni fiebant.

εἰσιτητὸς, ἡ, ὸν, ad quem ingressus patet.

εἰσκαλέω, ῶ, intro voco, advoco, invito. Ἀτορά γ' ἡμῖν πράγματα δαίμων τις εἰσπέπλεκται εἰς τὴν οἰζίαν, *Arist. Vesp.* 1464.

εἰσκαταβαίνω, ingredior, v. c. antrum.

εἰσκέλλω, appello, advenio. Ποίαν δὲ χώραν εἰσεκέλσαμεν σκάφει, *Arist. Thesm.* 884.

εἰσκηρύττω, f. ξω, voce præconis evoco, in concionem voco.

εἰσκλύζω, inundo. Ex εἰς et κλύζω, *inundo.*

εἰσκολυμβάω, innato.

εἰσκομιδὴ, ῆς, ἡ, invectio. Ab εἰσκομίζω.

εἰσκομίζω, f. ίσω, importo, inveho.

εἰσκρίνω, aliquem numerum adscisco, lego, coopto; et (2) εἰσκρίνομαι, ingredior, insinuo me.

εἴσκρισις, εως, insinuatio. Ab εἰσκρίνω.

εἰσκυκλέω, ῶ, f. ήσω, volvendo intus verto, infero. Εἴσω τὶς ὡς τάχιστά μ' εἰσκυκλησάτω, *Arist. Thesm.* 272.

εἰσκύκλημα, ατος, τὸ, machina theatralis, qua e conspectu removebantur ostensa. Ab εἰσκυκλέω.

εἰσκυλίω, f. ίσω, involvo, immitto aliquo. Κακοδαίμων ἐγὼ οἱ' ἐμαυτὸν εἰσεκύλισα πράγματα, *Arist. Thesm.* 658.

εἰσκύπτω, f. ψω, intueor, inspicio.

εἴσκω, adsimilo. Ab εἴκω, *similis sum.*

εἰσκωμάζω, f. άσω, comessabunde et temulenter me infero, irrumpo; (2) tropicè, irrepo, invalesco, sed semper in deteriorem partem, sæpe ap. *Chrys.*

εἰσλάμπω, f. ψω, illuceo, *de Sole radiante.*

εἰσλεύσσω, inspicio, *Soph.*

εἰσμάσσω, vel εἰσμάττω, fut. ξω, imprimo. Μάλα γάρ μι Ἀανὼν ἐσεμάσσατο Θυμὸν, *Il.* 17, 564. *in med.* idem quod

εἰσμαντεύομαι, inserendo digito contrecto, scrutor.

εἰσνέω, innato. Ex εἰς et νέω, *nato.*

εἰσνοέω, ῶ, f. ήσω. Unde εἰσενόησεν, animadverti. Φίλον πατέρ' εἰσενόησεν ἑστοὸν' ἐν δίφρῳ, *Il.* 24, 700.

εἰσοδιάζομαι, f. άσομαι, redeo, *de pecunia.* Ab

εἴσόδιον, ᾱ, τὸ, reditus honorarius, pensio honoraria; in *Plur.* reditus quivis, sumptus.

εἰσόδιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ad introitum pertinens, in ingressu adhiberi solitus; (2) qui itat, ventitat ad, &c. Ab εἴσοδος.

εἴσοδος, ᾱ, ἡ, ingressus, introitus; (2) via, quæ in locum aliquem fert; (3) reditus, tributum, vectigal. Ex εἰς et ὁδὸς.

εἰσοικιόω, ῶ, f. ώσω, concilio, amice jungo, familiarem et amicum reddo.

εἰσοικίω, ῶ, f. ήσω, habitatum aliquo migro.

εἰσοίκησις, εως, ἡ, migratio in locum aliquem.

εἰσοικίζω, f. ίσω, domum introduco, seu recipio; (2) in urbem habitatum mitto; (3) in *med.* in domum immigrare; (4) insinuare se; (3) versari, commorari. Ἐχθὲς εἰσωκίσμεθα, *Arist. Pace* 260.

εἰσοικισμὸς, ᾱ, ὁ, introductio vel receptio in ædes, deductio colonorum.

εἰσοίσεις, 2. sing. f. 1. ind. act. v. εἰσοίσω.

εἰσοίσεος, inferendus, introducendus.

εἰσοιχνέω, ingredior. Οὐδέ μιν εἰσοιχνῦσι κυνηγέται, *Od.* 9, 120.

εἰσοκεὶ, et εἰσοκὲν, *Poët.* donec. Ex εἰς, ὅ, quod, et κὲ, vel κὲν, pro ἄν.

εἴσομαι, *sciam*, f. 1. ind. med. verbi εἴδω.

εἰσομόργνυμι, attingo.

εἰσοπίσω, *adv.* postea. Ex εἰς et ὀπίσω, *retro.*
εἰσόπτομαι, adspicio, intueor, *Hom.*
εἰσόπτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui inspectus est, qui inspici potest. Ex εἰς et ὀπτομαι.
εἰσοπτρεύομαι, f. ισομαι, inspicio in speculum, in speculo faciem intueor. Ab εἰσόπτρον, ὁ, τὸ, speculum. Ex εἰς et ὀπτομαι, *video.*
εἰσορᾶω, ῶ, intueor, adspicio. "Ιππυς τ' εἰσορόων, *Il. 5,* 185.
εἰσορμάω, irruo, invado, *Hom.* Ex ὁρμάω.
εἰσορμίζω, in portum inveho.
εἰσοράων, *videns,* præs. part. act. *Poët.* pro εἰσορῶν, quod *contr.* dicitur pro εἰσοράων.
εἴσος, η, ον, *Poët.* pro ἴσος, æqualis, æquabilis, moderatus. 'Εΐση *Epith.* navis, videtur esse bona, bene ædificata ; diciturque et de singulis, forte et, cum de cibo dicitur, significat bonum, suavem, salubrem, *Ern.*
εἰσοχή, ῆς, ἡ, quod introrsum vergit. Ab εἴσχω.
εἰσπαίω, f. αίσω, feriens insilio, irrumpo.
εἰσπέμπω, f. ψω, immitto, importo.
εἰσπεράω, ῶ, f. άσω, vel ήσω, transeo, transjicio ; (2) adeo.
εἰσπέτομαι, fut. πτήσομαι, involo, volando introeo.
εἰσπετράομαι, vel εἰσπέτομαι, idem.
εἰσπηδάω, ῶ, f. ήσω, insilio, irrumpo. Αἰτήσας δὲ ὧδε εἰσπήδησε, *Act.* 16, 29.
εἰσπίπτω. incido, irruo. Εἰσπίπτω εἰς τὴν πόλιν, *Thuc.*
εἰσπλέω, f. εύσω, navigo introrsum, adnavigo. Εἰσπλέει εἰς τὸν λιμένα, *Plut.*
εἴσπλοος, *contr.* εἴσπλους, ου, ὁ, adnavigatio ; (2) locus per quem intrant naves portum. Ex εἰς et πλέω, *navigatio.*
εἰσπνέω, f. εύσω, inspiro, adflo ; (2) spiritum duco ; (3) amo. Hinc
εἰσπνήλης, ου, ὁ, *Laconibus* amasius, amoris igne adflatus, *Theocr.* 12, 13.
εἴσπνοη, ης, ἡ, inspiratio. Ab eod.
εἰσποιέω, ῶ, fut. ήσω, adscisco ; (2) adopto. Τῶν πραττομένων εἰσποίει ποιγωὸν αὐτόν, *Dinarch.*
εἰσποίησις, εως, ἡ, adoptio. Ab εἰσποιέω.
εἰσποιητός, ἡ, όν, adoptatus. Ab eod.
εἰσπομπή, ής, ἡ, immissio. Ab εἰσπέμπω.
εἰσπορεύομαι, f. εύσομαι, ingredior. Εἰσπορεύονται εἰς Καπερναοὺμ, *Marc.* 1, 21. εἰς τὸ ἱερόν, *Act.* 3, 2. πρὸς αὐτόν, *ib.* 28. 30.
εἰσπράκτωρ, ορος, ὁ, exactor.
εἴσπραξις, εως, ἡ, exactio. Ab
εἰσπράσσω, vel εἰσπράττω, f. ξω, pœnas, pecuniam exigo ; (2) vendico alicui quid. Εἰσπράττεσθαί τινα τὰ χρήματα, ἐγγύην, *Dem.*
εἰσπτύω, f. ύσω, inspuo. Ex εἰς et πτύω.
εἰσρέω, f. εύσω, influo, illabor, interlabor.
εἴσροος, *contr.* εἴσρους, ου, ὁ, influxus, influxio. Ab εἰσρέω.
εἰσρυσις, εως, ἡ, idem et ab eod.
εἶσαι, 3. sing. perf. ind. pass. *Poët.* pro εἶται, ab εἶμαι.
εἰσῆκειν, plusq. ind. act. verbi ἵημι.
εἰσία, *convivio excipiebat,* 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro εἰσίει, a verbo ἐσιάω.
εἰσίθμαι, impono, pono in, seu intra, indo.
εἰσιτμάομαι, in censum defero, *cum accus.*
εἰσοβέομαι, sagittam immitto, sagitta ferio ; *tropice,* alte in animum injicio.
εἰσρέπομαι, f. ψομαι, vertor in, seu intra, recipio me intra, s. intus.
εἰσρέχω, fut. ρεξω, incurro. "Εως ἂν εἰσθρέξωσιν 'Αμφείρεως δόμους, *Lyc.* 1163. Εἰσδραμὼν δὲ ἀπήγγειλεν, *Act.* 12, 14.
εἰσρυτάω, ῶ, fut. ήσω, terebro intro, terebrando perforo ; (2) insinuo me, clam me intro.
εἰσφέρω, f. εἰσοίσω, a. 1. εἰσήνεγκα, infero, ingero. Ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν, *Act.* 17, 20. Εἰσφέρεται ζώων τὸ αἷμα, *Heb.* 13, 11.
εἰσφθίρομαι, clam irrepo. Ex εἰς et φθίρω.
εἰσφοιτάω, ῶ, f. ήσω, ingredior, eo, vado ; (2) sæpe ingredior ; (3) sæpe adeo.
εἰσφορά, άς, ἡ, oblatio ; (2) collatio ; (3) tributum. Ab εἰσφέρω.
εἰσφράσσω, vel εἰσφράττω, fut. άξω, obstruendo includo. Ex εἰς et φράσσω, *obstruo.*
εἰσφρέω, et εἰσφρήμι, fut. ήσω, infero, intromitto ; (2) ingredior intra ἐμαυτόν.
εἰσχειρίζω, trado, in manus do.
εἰσχέω, f. εύσω, infundo.
εἴσω, *adv.* intra ; (2) intus, *Poët.* pro ἔσω. Hinc ὁ εἴσω, interior. Ab εἰς.
εἴσω, *sciam,* f. 1. ind. act. verbi εἶδα.
εἰσωθέω, ῶ, f. εἰσώσω, intrudo, intropello.
εἰσωπὸς, ῦ, ὁ, ante conspectum aliquid habens. Ex εἰς et ὤψ, *vultus.*
ΕΙ'ΤΑ, *adv.* postea, deinde, tum ; (2) anne, numquid, itane? *cum indignatione ;* (3) *in argumentatione* atqui, enimvero ; (4) sed.
εἶτ' pro εἶτα, *deinde.*
εἴτε, et εἴθ', seq. asp. *conj.* sive. Ex εἰ et τε.
εἴτις, *sitis,* 2. plur. præs. opt. per *Syncop.* pro εἴητε, ab εἰμί, *sum.*
εἶτεν, et ἔπειτεν, pro εἶτα, et ἔπειτα, *Ion. adv.* idem quod εἶτα.
εἴτω, *sit,* 3. sing. præs. imper. pro ἔστω, a verbo εἰμὶ, vel *eat,* 3. sing. præs. imper. pro ἴτω, ab εἶμι.
εἰχένει, *cessisse,* perf. inf. act. verbi εἴκω.
εἶχεο, *tenebas,* 2. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro εἶχετο, ab ἔχω.
εἶχον, *habebam,* imperf. ind. act.
εἶω, *usitatum eimi,* vado, eo. Ab ἴω, *eo.*
εἶω, *misissem,* 1. sing. a. 2. conj. act. pro ὦ, ab ἵημι.
εἴωθεν, 3. sing. perf. ind. med. v. ἔθω.
εἰωθότως, *adv.* consuete, more solito. Ab εἰωθὼς, *consuetus.*
εἴων, imperf. ind. act. pro εἴασον, ab ἐάω.
εἴωσι, 3. plur. præs. conj. act. *Poët.* pro ἐῶσι.
'ΕΚ, sequente Consona, et ἐξ sequente Vocali vel Diphthongo, *præpos.* regens Genitivum, e, ex ; (2) a, ab ; (3) de ; (4) per ; (5) propter ; (6) juxta ; (7) post ; (8) extra ; (9) in ; (10) sæpe cum suo casu pro *adverbio,* ponitur, v. g. ἐκ τῦ φανερῦ, aperte, ἐκ τῦ δικαίυ, juste, ἐκ περιαιρέτους, ultro, consulto, ἐκ ῥιζῶν, radicitus ; (11) interdum *abundat,* v. g. ἐξ ἐφανδύθη, cœlitus ; (12) servit *Periphrasi,* ut οἱ ἐκ τῦ Περιπάτυ, Peripatetici, οἱ ἐξ ἐριθείας, rixosi ; (13) notat in *Compositione* ex, vel extra, *item* ab, in, re, seorsum ; (14) *vehementiam ;* (15) *ornatum ;* (16) *contrarium.*
ἐκάδευον, imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐκήδευον, a verbo κηδεύω.
ἑκάεργος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, Apollinis *Epitheton,* longe arcens, procul abigens. Ex ἑκὰς et ἔργω, *arceo.*
ἑκάην, *ustus sum,* a. 2. ind. pass. v. καίω.
ἑκαθαρίσθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. v. καθαρίζω.
ἑκαθεζόμην, imperf. ind. verbi καθέζομαι.
ἑκαθεν, *adv.* procul, eminus. Ab ἑκάς.
ἑκάθευδον, imperf. ind. act. v. καθεύδω.
ἑκαθήμην, imperf. indic. med. verbi κάθημαι.
ἑκάθησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi καθαίρω.
ἑκάθητο, 3. plur. imperf. ind. med. verbi κάθημαι.
ἑκάθιζον, imperf. ind. act. verbi καθίζω.
ἑκάθισε, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐκάθισε.
ἑκαίνυτο, 3. sing. imperf. ind. verbi καίνυμαι.
ἑκάκωσα, a. 1. ind. act. v. κακόω.
ἑκάλει, *vocabat,* 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐκάλεε, a καλέω.
ἑκάλεσσε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἐκάλεσε.
ἑκαλήμην, *vocabar,* imperf. ind. pass. *Æol.* pro ἐκαλούμην.
ἑκαλλωτίσατο, *pulchros oculos fecit,* 3. s. a. 1. ind. med. v. καλλωτίζω.
ἑκαλον, *quietum,* acc. sing. *Dor.* pro ἥκυλον.
ἑκάλυψα, a. 1. ind. act. v. καλύπτω.
ἑκάμμυον, *claudebam,* imperf. indic. act. *Poët.* pro κατέμυον, a verbo καταμύω, *claudo.*
ἑκαμον, a. 2. ind. act. v. κάμνω.
ἑκανον, *occidi,* a. 2. ind. act. v. καίνω.
ἑκαον, *ussi,* a. 2. ind. act. v. καίω, *uro.*
ἑκάρη, 3. sing. a. 2. ind. pass. v. κείρω.
ἑκαστύναντο, 3. plur. a. 1. ind. med. verbi καστύνω.
'ΕΚΑ Σ, *adv.* procul, e longinquo, eminus.
ἑκασάτω, *adv.* longissime. Ab ἑκάς.
ἑκασαχῆ, *adv.* ubique, ubilibet. Ab ἕκαστος.
ἑκασαχόθεν, *adv.* undique. Ab eod.
ἑκασαχόθι, *adv.* ubique gentium, passim.
ἑκασαχόσε, *adv.* quocumque, quoquo versum. Ab eod.
ἑκασαχῦ, *adv.* ubilibet, ubique.
ἑκασέρω, *adv.* ulterius, magis procul. Ab ἑκάς.
ἕκασος, άση, ασον, singuli, quisque. Hinc ὁ vel οἱ καθ' ἕκασον, singuli ; καθ' ἕκαστον, sigillatim ; καθ' ἑκάστην, sc. ἡμέραν, πατ' ἑκάστα, semper, ubique.
ἑκάστοτε, *adv.* semper, ubique. Ab eod.
ἑκαστοτέρω, *adv.* longius. Ab ἑκάς.
ἑκάσω, pro ἐκασάτω, ap. *Hipp.*
ἑκατοβόλον, *longe jaculantem,* acc. singul. *Dor.* pro ἑκατηβόλον, ab ἑκατηβόλος.
ἑκάτοιλον, et ἑκάτιλον, Hecates fanum et statua.
ἑκατάατο, *sedebant,* 3. pl. imperf. ind. *Ion.* pro ἐκάθηντο, a κάθημαι.
ἑκατεράκις, *adv.* alterutra seu utraque vice, bis. Ab ἑκάτερος.
ἑκάτερθεν, *adv.* utrimque. Ab eod.
ἑκατερίς, ίδος, ἡ, genus saltationis, in qua manus alternatim movebant. Ab eod.
ἑκατερομάσχαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, manicis ab utraque axilla dependentibus instructus. Ex ἑκάτερος et μασχάλη, *axilla.*
'ΕΚΑ΄ΤΕΡΟΣ, έρα, ερον, alteruter, alter ex duobus, utervis ; (2) uterque.
ἑκατέρωθεν, *adv.* utrimque. Ab eod.
ἑκατέρωθι, *adv.* in alterutra parte, utrobique. Ab eod.
ἑκατέως, *adv.* alterutro modo ; (2) utroque modo. Ab eod.
ἑκατέρωσε, *adv.* in alterutram partem ; (2) in utramque partem. Ab eod.
'Εκάτη, ης, ἡ, Hecate. Nomen deæ.
ἑκατηβελέταο, gen. sing. *Æol.* pro ἑκατηβελέτου. ab
ἑκατηβελέτης, ου, ὁ, longe jaculans. Ex ἑκὰς et βάλλω, *jacio.*
ἑκατηβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
ἑκατηγόρησα, a. 1. ind. act. verbi κατηγορέω.
ἑκατήσια, τὰ, sacra Hecates.
ἕκατι, propter, causa, *Dor.* pro ἕκητι.
ἑκατογκεφάλας, α, *Dor.* pro ἑκατογκέφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, centiceps.
ἑκατόγκρανος, ὁ καὶ ἡ, idem.
ἑκατόγχειρ, ειρος, ὁ καὶ ἡ, centimanus.
ἑκατόγχειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
ἑκάτοιο, gen. sing. *Ion.* pro ἑκάτης.
ἑκατόμβαια, ων, τὰ, festum in qua hecatombe mactari solebat. Ab ἑκατόμβη.
'Εκατομβαιὼν, ῶνος, ὁ, Hecatombæon, mensis Atheniensium, ita dictus ab hecatombis, quæ tum immolabantur.
ἑκατόμβη, ης, ἡ, sacrificium centum boum seu quorumvis pecorum, hecatombe ; (2) sacrificium solennius quodvis. Ex ἑκατὸν et βῦς, *bos.*
ἑκατόμβοιος, ου, ὁ καὶ ἡ, centum boum, seu ejus nominis nummorum pretio æstimabilis. Ex iisd.
ἑκατόμπεδον, ου, τὸ, templum Athenis, &c. *Steph.*
ἑκατομπλασίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, centuplus. Ab ἑκατόν.
ἑκατόμποδος, ου, centum pedes æquans.
ἑκατόμπολις, εως, ἡ, habens centum civitates.
ἑκατόμπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, centum habens pedes.
ἑκατόμπυλος, υ, ὁ καὶ ἡ, centum, i. e. multas habens portas. Ex ἑκατὸν et πύλη.
'ΕΚΑ΄ΤΟΝ, οἱ, αἱ, τὰ, *adject. indecl.* centum ; (2) multi.
ἑκατόνζυγος, sc. ναῦς, centum transtrorum navis, centiremis. Ex ἑκατὸν et ζύγα.
ἑκατονκάρηνος, ὁ καὶ ἡ, centiceps, *Æsch.*
ἑκατόνσεμνον, υ, augustum, multum, magnum. Ex ἑκατὸν et σεμνὸς, *augustus.*
ἑκατονταέτης, ου, ὁ, centum annorum, qui vixit centum annos. Ex ἑκατὸν et ἔτος.
ἑκατονταετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
ἑκατονταπάρανος, *Dor.* pro ἑκατονταπάρηνος, *centiceps.*
ἑκατονταπεφάλας, apud *Aristoph. Dorice,* idem.
ἑκατοντάκις, *adv.* centies. Ab ἑκατὸν.
ἑκατοντάκλινος, υ, ὁ καὶ ἡ, centum lectis instructus. Ex ἑκατὸν et κλίνη, *lectus.*
ἑκατονταλαντία, ας, ἡ, talenta centum.
ἑκατοντάλαντος, υ, ὁ καὶ ἡ, qui centum talentorum est, centum talenta pondere æquans. Ex ἑκατὸν et τάλαντον, *talentum.*
ἑκατονταόργυιος, υ, ὁ ϗ ἡ, et ἑκατοντόρ. qui centum cubitorum vel orgyiarum est.
ἑκατονταπλάσιος, ία, ιον, centuplus. Ab ἑκατόν.
ἑκατονταπλασίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem.
ἑκατονταπλασίως, *adv.* in centuplum.
ἑκατοντάπυλος, ὁ καὶ ἡ, centum portas habens.

ἑκατοντάρχης, ου, ὁ, centurio. Ex ἑκατὸν et ἄρχων.

ἑκατόνταρχος, ου, ὁ, idem et ex iisd.

ἑκατοντάς, άδος, ἡ, centuria, centenarius.

ἑκατοντατρίκλινος, ον, centum triclinia habens.

ἑκατοντάχιλος, ὁ καὶ ἡ, centimanus.

ἑκατοντάχορος, *contr.* ους, ὁ καὶ ἡ, centuplum reddens. Ex ἑκατὸν et χέω, *fundo*.

ἑκατόντορος, sc. ναῦς, q. d. centiremis. Ex ἑκατὸν et ἐρέσσω, *remigo*.

ἑκατοντόργυιος, ὁ καὶ ἡ, centum annorum.

ἑκατός, ή, ὁ, longe jaculans. *Epitheton* Apollinis. Ab ἑκάς.

ἑκατοστεύω, fut. εύσω, centuplico. Ab ἑκατόν.

ἑκατοστιαῖος, αία, αῖον, centesimus.

ἑκατόστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, centum ostia habens. Ex ἑκατὸν et στόμα, *os*.

ἑκατοστός, ὴ, όν, centesimus. Ab ἑκατόν.

ἑκατοστύς, ύος, ἡ, centuria. Ab eod.

ἑκαύθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi καίω.

ἐκβαδάξαι, excutere, *V. L. Hes.* ex *Soph.*

ἐκβάζω, hortor, *Æsch.*

ἐκβαίνω, f. βήσομαι, p. βηκα, egredior; (2) evenio, accido. Ἔτλη δ᾽ ἑῶν ἀλοιτὸς ἐκβῆναι δίκην, *Lyc.* 136. Κάκισος ἀνδρῶν ἐκβέβηκ᾽ οὐμὸς πόσις, evasit, *Eur. Med.* 229. Εὐτυχὴς τὰ πράγματ᾽ ἐκβέβηκεν, *Arist. Conc.* 503. Ex ἐκ et βαίνω.

ἐκβακχεύω, f. εύσω, et ἐκβακχεύομαι, vehementer bacchor, debacchor; (2) ἐκβακχεύω, in furorem bacchicum impello.

ἔκβαλε, *ejecit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐξέβαλε, ab ἐκβάλλω.

ἐκβαλεῖν, *ejecisse*, a. 2. inf. act.

ἐκβάλλω, ejicio, excutio, elido, *inpr.* fœtum; (2) repudio, explodo; (3) contemno, atque adeo contumelia adficio; (4) erumpo, velut fons e terra. Οὐκ ἂν ἐκβάλοι δάκρυ, effundat, *Eur. Hec.* 304. Σκωμμάτιον εἰπότέ τι ἁλισθόμενος ἐκβάλω, *Arist. Vesp.* 1279. Ἕλωρος ἔνθα ψυχρὸν ἐκβάλλει ποτὸν, *Lyc.* 1033.

ἐκβάλω, a. 2. conj. act.

ἐκβαρβαρόω, ῶ, f. ώσω, barbarum reddo; ἐκβαρβαρίζω, barbarus fio. Ἐξεβαρβάρωσε τὴν πόλιν, *Isocr.*

ἐκβαρβάρωσις, ή, barbaries.

ἐκβασανίζω, cruciatu et tormentis fateri cogo.

ἐκβάσιος, ου, ὁ, excensorius. *Epitheton* Apollinis. Ab

ἔκβασις, εως, ἡ, egressus; (2) eventus, exitus; (3) evasio; (4) figura rhetorica. Ab ἐκβαίνω.

ἐκβασκηρίαι, ἡ, al. ἐκβαπτηρίαι, litus, *Lyc.*

ἐκβεβαιόω, confirmo, *V. L.*

ἐκβεβαίωσις, εως, ἡ, fiducia.

ἐκβέλειος, ον, sine telis capiendus vel captus.

ἐκβέβληκα, perf. ind. act. verbi ἐκβάλλω.

ἐκβέβρωκα, *exibis*, 2. sing. f. 1. ind. med. *Att.* et *Ion.* pro ἐκβήσεται, ab ἐκβαίνω.

ἐκβήττω, f. ξω, extussio.

ἐκβιάζω, f. άσω, et ἐκβιάζομαι, vi exturbo; (2) vi adigo; (3) exprimo, extorqueo.

ἐκβιβάζω, f. άσω, educo; (2) e navi exire facio; (3) exigo. Ἐκβίβασον ἐκ τοῦ βατόμου τερνίβιον, *Arist. Av.* 688. Hinc

ἐκβιβασμός, ὁ, ὁ, exactio.

ἐκβιβαστής, οῦ, ὁ, exactor rei judicatæ, exsequutor sententiæ; (2) apparitor, viator, qui in jus vocat. Ab eod.

ἐκβλαστάνω, f. στήσω, egermino. Ἐκβλαστήσει ἐξοδον χλόης, *Job.* 38, 27.

ἐκβλάστημα, τος, τὸ, germen, quod egerminat. Ab ἐκβλαστάνω.

ἐκβλάστησις, εως, ἡ, egerminatio. Ab eod.

ἐκβλήθησαι, part. f. 1. ind. pass. verbi ἐκβάλλω.

ἔκβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ejiciendus, rejiciendus, ejectitius. Ab ἐκβάλλω.

ἐκβλύζω, f. ύσω, effundo, emano, scaturio.

ἐκβοάω, ῶ, exclamo; (2) proclamo; (3) celebro; (4) cum clamore erumpo.

ἐκβοήθεια, ας, ἡ, proruptio. Ab ἐκβοηθέω.

ἐκβοηθέω, ῶ, f. ήσω, ad opitulandum procurro, auxilium fero.

ἐκβόησις, εως, ἡ, exclamatio. Ab ἐκβοάω.

ἐκβολάς, άδος, ἡ, abortus; (2) purgamentum argenti, scoriæ. Ab ἐκβάλλω.

ἐκβολίζω, radicitus extraho, effodio.

ἐκβολὴ, ῆς, ἡ, ejectio, jactura; (2) alicujus loci, aut fluminis exitus. Ab eod.

ἐκβολιμαῖος, αία, αῖον, expositus, ejectitius. Ab eodem.

ἐκβόλιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem et ab eod.

ἐκβόλιον, ου, τὸ, q. d. ejectorium, i. e. ejectrix medicina, abigens enectos in utero infantes; ἐκβόλιος οἶνος, vinum, quo partus ejicitur. Ab eod.

ἐκβοσκος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem et ab eod.

ἐκβόσκω, f. βοσκήσω, et ἐκβόσκομαι, depasco, absumo.

ἐκβράζω, f. άσω, ebullire seu fervere facio, *Nehem.* 13, 28. Hinc

ἐκβρασμα, ατος, τὸ, quod qs. bulliendo erumpit; (2) papula ardens; (3) fragmentum navis in littus ejectum.

ἐκβρασμὸς, ὦ, ὁ, ebullitio; (2) ejectio.

ἐκβράσσω, æstus impetu ejicio, s. exspuo.

ἐκβροντάω, ῶ, f. ήσω, tonitru emitto, instar fulminis emitto vim.

ἐκβυχάομαι, ῶμαι, vehementer vociferor; (2) rugio, ut leo; (3) ut alia fera.

ἔκβωμα, ατος, τὸ, edulium, quod editur. Ex ἐκ et βιβρώσκω, *edo*.

ἐκβρώσκω, exedo, consumo.

ἐγαμίζω, nuptui colloco, *Matt.* 22, 30.

ἐγαμίσκω, idem. Οἱ υἱοὶ τῦ αἰῶνος τύτυ γαμῦσι καὶ ἐγαμίσκονται, *Luc.* 20, 34

ἐγαυρόομαι, ώμαι, f. ώσομαι, superbus fio, insolesco; (3) effero, jacto, exaggero.

ἐγεγάμει, perf. inf. med. *Poët.* pro ἐγεγαμέμεν, *Dor.* pro ἐγεγαέναι. Ab ἐγείνομαι, *nascor*.

ἐγεγαώς, perf. part. med. verbi ἐγάω.

ἐγελιάω, ῶ, f. άσω, in risum effundor, effuse rideo.

ἔγελος, ους, ὁ, risus effusus.

ἐγενέτης, ου, ὁ, oriundus, ortus ex.

ἐγενννάω, pario.

ἐγενόμεσθα, 1. pl. a. 2. med. *Ion.* et *Poët.* pro ἐξεγενόμεθα. Ab ἐγείνομαι.

ἐγγιγαρτίζω, f. ίσω, nucleum eximo, vinacea eximo. Ex ἐν et γίγαρτον.

ἐγγίγνομαι, vel ἐγγίνομαι, fut. γνήσομαι, enascor, oriundus sum; (2) ἐγγίνεται, datur, licet.

ἐγγλισχαίνω, f. νῶ, viscosum reddo, *Aret.*

ἐγγλυκίζω, dulce reddo.

ἐγγονητέων, f. εύσω, præstigiis illudo.

ἔγγονοι, liberi liberorum. Ab

ἔγγονος, ου, ὁ, ortus, oriundus; (2) ἔγγονοι, proles, et quicquid alicunde natum est; (3) alumnus, discipulus. Ex ἐκ et γονὴ, *proles*.

ἐγγράφω, et ἐγγράφομαι, exscribo, describo. Ὃν ἐγὼ παρὰ τ᾽ Ἀπόλλωνος ἐξεγραψάμην, *Arist. Av.* 588.

ἐγγυγορέω, ῶ, evigilo. Τοῦτ᾽ τὸ κακὸν οὐ φαῦλον ἐξεγήγορεν, *Arist. Av.* 1419.

ἐγγυτεύω, f. εύσω, scrutor, *Hes.* Ex ἐκ et γεύτη, *scrutum*.

ἐκδακρύω, f. ύσω, illacrymor.

ἐκδανείζω, f. είσω, fœnero. Ex ἐκ et δάνος, *mutuum*.

ἐκδαπανάω, ῶ, f. ήσω, expendo. Ἐκδαπανηθήσομαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, 2 *Cor.* 12, 15. Ex ἐκ et δαπάνη, *sumptus*.

ἐκδεδαεμένος, perf. part. pass. verbi ἐκδέχω.

ἐκδεδίκηται, *ultio data est*, 3. singul. perf. ind. pass. verbi ἐκδικέω, *ulciscor*.

ἐκδείκνυμι, ostendo.

ἐκδεής, έος, ὁ καὶ ἡ, cui aliquid deest, imperfectus. Ex ἐκ et δέομαι, *ego*. Unde

ἐκδεια, ας, ἡ, inopia, penuria, defectus.

ἐκδειματόω, ῶ, f. ώσω, terreo, timore percello.

ἐκδειμαίνω, idem.

ἐκδεινόω, augeo dicendo. Ex ἐκ et δεινός.

ἐκδεκατεύω, decimas do.

ἐκδέκεσθαι, præs. inf. med. *Ion.* pro ἐκδέχεσθαι.

ἐκδεκτικὸς, ὴ, όν, exceptivus. Ab ἐκδέχομαι.

ἐκδέκτωρ, ορος, ὁ, susceptor, *Æsch.*

ἐκδεξις, εως, ἡ, exceptio, susceptio; (2) successio. Ab eod.

ἐκδέρω, f. ρῶ, excorio, pellem detraho.

ἐκδερματίζω, idem.

ἐκδεσμεύω, f. εύσω, revincio, religo.

ἐκδέχομαι, f. ξομαι, excipio, succedo; (2) exspecto; (3) suscipio; (4) insidiis aut vi excipere, i. e. capere, interficere. Σὺ μὲν μένων νῦν ἐκείνον ἐνθάδ᾽ ἐκδέχου, *Soph. Phil.* 122.

ἐκδέω, f. ήσω, religo. Ex ἐκ et δέω, *ligo*.

ἐκδηθύνω, f. νῶ, tardo, moror, *Aret.*

ἐκδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, evidens. Hinc

ἐκδηλόω, ῶ, f. ώσω, manifesto; (2) explico.

ἐκδήλως, *adv.* manifeste.

ἐκδηλότατα, *adv.* clarissime.

ἐκδημαγωγέω, concionibus concilio mihi plebem.

ἐκδημέω, ῶ, f. ήσω, e gente vel populo meo peregre absum, peregrinor. Ex ἐκ et δῆμος, *populus*. Hinc

ἐκδημία, ας, ἡ, peregrinatio.

ἐκδημοκοπέω, ῶ, f. ήσω, popularitate populum capio.

ἔκδημος, ου, ὁ καὶ ἡ, peregre agens, peregrinus, longinquus. Ex ἐκ et δῆμος.

ἐκδημοσίευω, palam facio; (2) publico.

ἐκδιαδοχὴ, ῆς, ἡ, successio. Ex ἐκ, διὰ et δέχομαι, *capio*.

ἐκδιαιτάομαι, ῶμαι, descisco a disciplina, genere vitæ, victus. Ex ἐκ et δίαιτα.

ἐκδιαίτησις, εως, ἡ, discessio a disciplina; (2) vita in luxum effusa. A præc.

ἐκδιαπρίζω, resecare veluti serra sæpe feriendo.

ἐκδίβαγμα, τὸ, tirocinium. Ab

ἐκδιδάσκω, f. ξω, edoceo; ἐκδιδάσκομαι, edocendum curo. Λόγω δὲ σε βαρχεῖ τῦτ᾽ ἐκδιδάξω, *Soph. Phil.* 435.

ἐκδιδῶν, *exonerare se*, præs. inf. act. *Ion.* et *Poët.* pro ἐκδιδόναι, a verbo ἐκδίωμι.

ἐκδιδράσκω, effugio.

ἐκδιδρήσκειν, *Ion.* pro ἐκδιδράσκειν.

ἐκδιδύσκω, exuo. Ab ἐκδύω.

ἐκδίδωμι, edo; (2) dedo in potestatem alterius; (3) do nuptui, eloco, *item* nubo; (4) erumpo; (5) in aliquem locum influo, illabor. Τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς, *Matt.* 21, 41.

ἐκδιεκταίω, cum vi emptionem facio.

ἐκδικηγόμαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, enarro, explico. Ἐκδικηγήμενοι τὴν ἐπιφοβῆν τῶν ἐθνῶν, *Act.* 15, 3.

ἐκδιΐζημι, disjungo.

ἐκδικάζω, f. άσω, judicia exerceo.

ἐκδικέω, ῶ, f. ήσω, defendo, vindico, ulciscor. Ἐκδίκησόν με ἀπὸ τῦ ἀντιδίκυ μυ, *Luc.* 18, 3. Ἐξεδίκησε τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτῦ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς, *Apoc.* 19, 2. Ex ἐκ et δίκη, *jus, ultio*. Hinc

ἐκδίκημα, τὸ, scelus, pœna dignum.

ἐκδίκησις, εως, ἡ, ultio, vindicta.

ἐκδικητὴς, οῦ, ὁ, ultor. Ab eod.

ἐκδικητικὸς, ὴ, όν, ulciscendi vim, munus habens.

ἐκδικία, ας, ἡ, defensio, vindicta. Ab eodem.

ἔκδικος, ου, ultor, vindex, defensor; (2) *adj.* injustus. Ex ἐκ et δίκη.

ἐκδιξῦντες, *ulcisscentes*, nom. plur. præs. part. act. *contr.* pro ἐκδικέοντες, a verbo ἐκδικέω.

ἐκδίκως, *adv.* injuste. Ab ἔκδικος.

ἐκδιξῦντι, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* et *Æol.* pro ἐκδικῶσι, ab ἐκδικέω.

ἐκδιόθεν, *adv.* ex Jove, divinitus.

ἐκδιφρεύω, f. εύσω, e curru vel sella excutio.

ἐκδικτέον, propulsare oportet. Ab

ἐκδικάω, f. ξω, expello; (2) vexo, affligo. Ἡμᾶς ἐκδιωξάντων, 1 *Thess.* 2, 15. Hinc

ἐκδιωξις, εως, ἡ, insectatio; (2) expulsio.

ἐκδοκιμάζω, exploro, examino.

ἐκδονέω, ῶ, f. ήσω, emoveo.

ἐκδορὰ, ᾶς, ἡ, excoriatio, evulsio. Ab ἐκδέρω, *excorio*.

ἐκδορία, sc. φάρμακα, ων, τὰ, medicamenta excoriatoria. Ab eod.

ἐκδόσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui edi, seu dedi potest, vel debet, locatitius, elocatus. Ab ἐκδίδωμι.

ἔκδοσις, εως, ἡ, editio; (2) deditio; (3) locatio; (4) dèsponsatio; (5) nauticum fœnus. Ab eod.

ἐκδοτέος, έα, έον, edendus; (2) evulgandus; (3) dedendus.

ἐκδοτικὸς, ὴ, όν, locatus mercede.

ἔκδοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, deditus, traditus, proditus.

ἐκδύς, a. 2. part. act. verbi ἐκδύομαι.

ἐκδοχεῖον, ου, τὸ, receptaculum, cisterna. Ab

ἐκδοχὴ, ῆς, ἡ, exceptio; (2) exspectatio; (3) susceptio; (4) conjectura, ap. *Polyb.* Ab ἐκδέχομαι.

ἐκδρακοντόω, in draconem converto; (2) efferare; in *pass.* gravi ira excandescere.

ἐκδραμεῖν, excurrere.

ἐκδραμὼν, excurrens, ab inus. ἐκδράμω.

ἐκδραῖν, *effugere*, præs. inf. act. *contr.* pro ἐκδράειν. Ab ἐκδράω.

ἐκδραχμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui sex drachmarum est. Ex ἕξ et δραχμὴ, *arachma*.

ἐκδρέπω, ἐκδρέπομαι, decerpo.

ἐκδρομὴ, ῆς, ἡ, excursio, excursus. Ab ἐκτρέχω, *excurro*.

ἔκδρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui extra institutum cursum fertur. Ab eod.

ἐκδυμα, ατος, τὸ, exuviæ. Ab ἐκδύω.

ἐκδῦναι, a. 2. inf. act. verbi ἐκδύνω.

ἐκδυνομένῳ, dat. sing. præs. part. pass.

ἐκδύνω, emergo. Ἐκδῦναι κακῶν, ὄλεθρον, effugere.
ἔκδυσις, εως, ἡ, spoliatio; (2) exitus, emersio, effugium. Ab ἐκδύω vel ἐκδύνω.
ἐκδυσωπέω, absterreo, commoveo, *Jos.*
ἐκδυσώπησις, εως, ἡ, supplicatio.
ἐκδύω, f. ύσω, spolio, exuo. Ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν τορφύρεαν, *Marc.* 15, 20. Ἐξεδύσατο Ἰωνάθαν τὸν ἱστηδύτην, 1 *Sam.* 18, 3.
ἐκδωρεύω, Dorice loqui dedoceo.
ἐκδώσομαι, f. 1. ind. med. verbi ἐκδίδωμι.
ἐκδῶσσα, *dissipavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἐκέδασε. Α κεδάω.
ἐκεῖ, *adv.* illic; (2) illuc, eo. Ab ἐκεῖνος.
ἐκεῖθεν, *adv.* illinc. Ab ἐκεῖ.
ἐκεῖθι, *adv.* illic, ibi. Ab eod.
ἔκειν, *cedere*, præs. inf. act. *Poët.* pro εἶναι.
ἐκείνα, *illa. Dor.* pro ἐκεῖνη, ab ἐκεῖνος.
ἐκεινέων, *illorum*, gen. plur. *Ion.* pro ἐκείνων.
ἐκείνη, *adv.* illic; (2) illa ratione, illa via. Ab
Ἐ̓ΚΕἸΝΟΣ, είνη, εῖνο, ille.
ἐκείνως, *adv.* illo modo. Ab ἐκεῖνος.
ἔκειτο, 3. sing. imperf. ind. verbi κεῖμαι.
ἐκεκάσμην, 1. sing. plusq. ind. pass. verbi κάζω.
ἐκέκλετο, 3. sing. imperf. ind, verbi κέκλομαι.
ἐκέκλιτο, 3. sing. plusq. ind. pass. verbi κλίνω.
ἐκεκλόφειν, 1. sing. plusq. ind. act. *Att.* v. κλέπτω.
ἐκεκοσμέατο, *ornati erant*, 3. plur. plusq. ind. pass. *Ion.* pro ἐκεκόσμηντο, a κοσμέω.
ἐκέκτηντο, 3. plur. plusq. ind. pass. verbi κτάομαι.
ἐκέκτησο, 2. sing. plusq. ind. pass.
ἐκέλευ, 2. sing. imperf. ind. *Dor.* pro ἐκέλευ, a κέλομαι.
ἐκελεύθημεν, 1. plur. a. 1. ind. pass. verbi κελεύω.
ἐκέλευσα, *jussi*, a. 1. ind. act. verbi ejusd.
ἐκέρδανεν, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi κέρδαίνω.
ἐκέρδησα, a. 1. ind. act. verbi κερδέω.
ἔκερσα, *totondi*, a. 1. ind. act. *Æol.* pro ἔκειρα. Α κείρω.
ἐκεχειρία, ας, ἡ, induciæ, vacatio. Ἐκεχειρίαν ἐπαύσιον ἐποιήσαντο, *Thucyd.* Ex ἔχω, *cohibeo*, et χείρ, *manus.*
ἐκεχειροφόρος, fecialis.
ἐκεχήνην, *hiaveram*, 1. sing. plusq. indic. med. *Att.* pro ἐκεχήνειν, ab ἐκχαίνω.
ἔκζεμα, ατος, τὸ, fervida eruptio.
ἔκζεσις, εως, ἡ, idem.
ἔκζεσμα, ατος, τὸ, idem. Ab
ἐκζέω, f. έσω, efferveo, effervesco, ebullio; (2) ebullire facio. Μὴ ἐκζέσης, *Gen.* 49, 4. Ἔκζεστε σκώληκας, *Exod.* 16, 20.
ἔκζεσος, ον, fervens.
ἐκζητέω, -ῶ, requiro, exquiro. Καίτερ μετὰ δακρύων ἐκζητήσας αὐτὴν, *Heb.* 12, 17.
ἐκζητηθῇ, *reposcatur*, 3. sing. aor. 1. conj. pass. verbi ἐκζητέω, *reposco.*
ἐκζήτησις, εως, ἡ, exquisitio, inquisitio.
ἐκζωοῦμαι, οῦμαι, animal fio.
ἐκζωπυρέω, ῶ, f. ήσω, excito, exsuscito sopitum ignem; (2) aliud quidvis. Ἐκζωπυρεῖν συγγένειαν, *Plut.* Hinc
ἐκζωπύρησις, εως, ἡ, exsuscitatio, accensio.
ἔκηα, *combussi*, a. 1. ind. act. verbi καίω.
ἐκηβολίαι, ἡ, peritia jaculandi eminus. Ab
ἐκηβόλος, ε, ὁ καὶ ἡ, longe jaculans. Ex ἑκὰς et βάλλω, *jacio.*
ἔκηδε, 3. sing. imperf. ind. act. v. κήδω.
ἐκήκεον, imperf. ind. act. verbi κηκέω.
ἐκηλίη, ἡ, quies; (2) benigna tractatio. Ab
Ἐ̓ΚΗΛΟΣ, ε, ὁ καὶ ἡ, quietus, mitis, pacificus.
ἐκήλως, *adv.* quiete, pacifice.
ἐκηρύχθην, a. 1. ind. pass. verbi κηρύσσω.
ἐκητι, *adv.* caussa, gratia; (2) voluntarie; (2) sine, absque. Ab ἑκών.
ἐκθαλαττόω, in maris formam redigo; mare facio, sc. e terra continente.
ἐκθαμβέομαι, ῦμαι, obstupesco, expavesco. Ὁ ὄχλος ἰδὼν αὐτὸν ἐξεθαμβήθη, *Marc.* 9, 15. Ab
ἔκθαμβος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui mente attonita stupet, attonitus, stupore perculsus. Ex ἐκ et θάμβος, *stupor.*
ἐκθαμνίζω, exstirpo. Ex ἐκ et θάμνος, *frutex*, *Æschyl. Sept.* 72.
ἐκθαρρέω, ῶ, f. ήσω, valde confido.
ἐκθαρσέω, ῶ, f. ήσω, idem.
ἐκθαυμάζω, f. άσω, valde admiror, prædico.
ἐκθεάομαι, specto.
ἐκθεατρίζω, f. ίσω, per theatrum traduco; (2) arguo; (3) explodo, exigo. Ταχέως ἐξεθεάτρισαν αὐτὸς, *Polyb.*
ἐκθειάζω, f. άσω, deo dedico, consecro; (2) in numerum deorum refero; (3) divinum habeo, valde admiror. Ἐξεθείαζον αὐτὸν, *App.* Hinc
ἐκθειασμός, οῦ, ὁ, consecratio, admiratio. Hinc
ἔκθεμα, ατος, τὸ, aliquid publice expositum, programma publicum. Ab ἐκτίθημι.
ἐκθέμεν, præs. inf. act. *Dor.* pro ἐκθεῖν.
ἐκθεόω, ῶ, deifico, deum efficio; ἐκθεῶσθαι, deum fieri.
ἐκθεραπεύω, fut. εύσω, cultu et observantia concilio, vel demereor; (2) sano, persano. Ὀφίνιον ἐξεθεράπευσε δώροις, *Plut.*
ἐκθερίζω, f. ίσω, meto, demeto, reseco.
ἐκθερμαίνω, f. ανῶ, excalefacio.
ἐκθερμάνασα, a. 1. part. act. f. g. verbi ἐκθερμαίνω.
ἐκθέσθαι, a. 2. inf. med. verbi ἐκτίθημι.
ἐκθεσία, ἡ, expositio, *Man.*
ἔκθεσις, εως, ἡ, explicatio, expositio; (2) editio alicujus dogmatis, vel dogma editum et promulgatum; (3) finis, clausula, *opp.* εἴσθεσις. Ab ἐκτίθημι.
ἐκθέσιμος, ε, ὁ καὶ ἡ, exlex; (2) lege vetitus, illicitus, nefarius.
ἐκθέσιμος, *adv.* illegitime.
ἐκθέσπατα, oracula, *Il.* 5, 64. Ubi tamen aliqui legunt separatim Ἑκὼν ἐκ θέσπατα, ut sit, ἐκ Ἑκὼν θέσπατα.
ἐκθετικός, ἡ, όν, expositivus; (2) expressivus. Ab ἐκτίθημι.
ἔκθετος, ε, ὁ καὶ ἡ, expositus. Ab eod.
ἐκθέω, f. θεύσομαι, excurro, propero.
ἐκθεώσις, ἡ, consecratio, relatio in deos.
ἐκθεωτικός, ἡ, όν, deificus. Ab ἐκθεόω.
ἐκθηλάζω, f. άσω, exsugo.
ἐκθήλυνσις, ἡ, effeminatio; (2) imbecillitas, extenuatio. Ab
ἐκθηλύνω, effemino, emollio, enervo.
ἐκθηρεύω, venor. Ex ἐκ et θήρ, *fera.*
ἐκθηρίζω, effero, exaspero. Ex iisd.
ἐκθηριόω, ῶ, f. άσω, effero, mitem naturam in belluinam muto.
ἐκθησαυρίζω, f. ίσω, e thesauro depromo; (2) thesaurum exhaurio.
ἐκθλίβω, f. ψω, exprimo, elido. Hinc
ἐκθλίμμα, τὸ, elisio; (2) summæ cutis excoriatio e compressione aut collisione.
ἐκθλιψις, εως, ἡ, elisio; (2) expressio foras; (3) figura grammatica, qua litera elidi tur.
ἐκθνήσκω, animo linqui ac pro mortuo jacere; (2) præternaturali morte, ut fame, site, &c. extingui,
ἐκθοινάομαι, epulor, *Æsch.*
ἐκθορέω, ῶ, exsilio, a. 2. ἐξέθορον, ἐξέθορες. Ἐξέθορε Χρυσάωρ τε μέγας, *Hesiodum Theog.* 281.
ἐκθορνύμι, idem, *Aret.* Ex ἐκ et θόρνυμι.
ἐκθορυβέω, ῶ, f. ήσω, perturbo, *Aret.*
ἐκθροέω, ἐκθροῆσαι, enunciare, indicare. Ὃς σφῶϊν θάνατον ἐξ ἀμφοῖν θροεῖ, *Soph. Œd.* 1420. Ab ἐκ et θροέω, *loqui.*
ἐκθρομβόω, ῶ, f. ώσω, in grumos cogo, congelo et concrescere facio. Hinc
ἐκθρόμβωσις, εως, ἡ, concretio.
ἐκθοώσκω, exsilio, prosilio.
ἐκθύω, effervesco, ebullio; (2) evomo, *Hes.* Ab ἐκθύω, *erumpo.*
ἔκθυμα, ατος, τὸ, quod per cutem quasi erumpit, pustula, papula. Ab eod.
ἐκθυμία, ας, ἡ, animi alacritas, animi promptitudo. Ab ἐκθυμος.
ἐκθυμιάω, ῶ, suffio, adoleo, accendo.
ἐκθῦμος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui animo prompto est, alacer. Ex ἐκ et θυμὸς, *anima.*
ἐκθύμως, *adv.* alacriter, prompte.
ἐκθύομαι, placo, expio. Ex ἐκ et θύω.
ἐκθυσιάζω, idem quod ἐκθύω, *Sibyl.*
ἐκθύσιμος, ε, ὁ καὶ ἡ, expiandus. A præc.
ἔκθυσις, εως, ἡ, victimarum oblatio.
ἐκθύω, fut. ύσω, perdo et quasi macto; (2) efferveo, erumpo.
ἐκίνησα, *movi*, a. 1. ind. act. verbi κινέω.
ἐκιον, 1. sing. imperf. ind. act. verbi κίω.
ἐκίεντ, *miscebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐκίρνα, a κιρνάω.
ἐκίχανε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi κιχάνω.
ἐκκαγχάζω, f. άσω, effuse rideo.
ἐκκαθαίρω, f. αρῶ, expurgo, ejicio. Ἐκκαθάραται ἓν τὴν παλαιὰν ζύμην, 1 *Cor.* 5, 7.

ἐκκαθάρατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi ἐκκαθαίρω.
ἐκκαθεύδω, dormio.
ἐκκαιδέκα, οἱ, αἱ, τὰ, sedecim
ἐκκαιδεκάδωρος, ε, ὁ καὶ ἡ, sedecim palmos longus. Ex ἐκκαιδέκα et δῶρον, *palmus.*
ἐκκαιδεκαετηρὶς, ίδος, ἡ, sedecim annorum tempus. Ex ἐκκαιδέκα et ἔτος, *annus.*
ἐκκαιδεκαέτης, ε, ὁ, qui sedecim annorum est. Ex iisd.
ἐκκαιδεκάπηχυς, sedecim cubitos æquans.
ἐκκαιδέκατος, άτη, ατον, decimus sextus.
ἐκκαιδεκάτης, ε, ὁ, idem quod ἐκκαιδεκαέτης.
ἐκκαιδεκήρης, εος, ἡ, sc. ναῦς, navis sedecim ordinum. Ex ἐκκαίδεκα et ἐρέσσω.
ἐκκαιρος, ε, ὁ καὶ ἡ, intempestivus; (2) exoletus. Ex ἐκ et καίρος, *tempus.*
ἐκκαίω, exuro; (2) accendo, *Rom.* 1, 27.
ἐκκακέω, ῶ, fut. ήσω, segnesco; (2) malis succumbo. Αἰτοῦμαι μὴ ἐκκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσί μου, *Ephes.* 3, 13. Ex ἐκ et κακὸς, *malum.*
ἐκκακῶμεν, 1. pl. præs. conj. act. verbi ἐκκακέω.
ἐκκαλαμάομαι, ῶμαι, extraho, evello. Metophora a spicilegio, ἀπὸ τῆς καλαμὴς, *a culmo, spica*; vel etiam, ἀπὸ τῆ ἀστραλευτικῆ καλάμη, *ab arundine piscatoria.* Καὶ παππάζω' ἅμα τῇ γλώττῃ τριώβολον ἐκκαλαμᾶται, *Arist. Vesp.* 607.
καλαμᾶσθαι, præs. inf. pass. *contr.* pro ἐκκαλαμάεσθαι, ab ἐκκαλαμάομαι.
ἐκκαλίσασθαι, a. 1. inf. med. verbi ἐκκαλέω, ῶ, et ἐκκαλῦμαι, *Arist. Conc.* 34. evoco, elicio; (2) excito.
ἐκκαλύπτω, f. ψω, detego, revelo, in theatrum produco spectandum.
ἐκκάμνω, defatigor, labori aut dolori succumbo.
ἐκκανάξαι, evacuare, exhaurire. Ut supra ἐγκανάξαι, infundere.
ἐκκαπηλεύω, fut. εύσω, adultero cauponum more; (2) cauponor.
ἐκκαρπίζω, fructus decerpo et percipio, et ἐκκαρπίζομαι, defrugo, defrugatione evinanio.
ἐκκαρπόομαι, ῶμαι, f. ώσομαι, fructum colligo; (2) exhaurio, extenuo. Hinc
ἐκκάρπωσις, εως, ἡ, fructuum ac commodorum perceptio.
ἐκκαταγγέλλω, indico. Ἐκκαταγγίλας ἀγῶνα, *Plut.*
ἐκκαταλείπω, relinquo, penitus destituo.
ἐκκατάτασις, ἡ, membri luxati per extensionem repositio, *ut simp.* (2) luxatio ipsa.
ἐκκατείδω, *inusitat.* conspicor.
ἐκκατεφάλλομαι, desilio, *Hom.*
ἐκκατιδών, a. 2. part. act. verbi ἐκκατείδω.
ἐκκαυλέω, ῶ, fut. ήσω, caulesco, caulem emitto; (2) in caule marcesco. Hinc
ἐκκαύλημα, ατος, τὸ, id quod caulis instar erumpit; (2) caulis scapus.
ἐκκαύλησις, εως, ἡ, caulis emissio.
ἐκκαυλίζω, caulem evello. Ab eod.
ἐκκαυμα, ατος, τὸ, fomes, suscitabulum; id, quo aut quod accendimus. Ab ἐκκαίω.
ἐκκαυσις, εως, ἡ, accensio, adustio.
ἐκκαυστικὸς, ἡ, όν, inflammandi et accendendi vim habens. Ab eod.
ἐκκαυχάομαι, glorior, *Eur.*
ἐκκεῖμαι, periculo expositus sum.
ἐκκέλευθος, ε, ὁ καὶ ἡ, devius.
ἐκκέλευστος, subornatus; quasi ἐξ ἄλλων κελευθείς.
ἐκκενῶν, pro ἐκκενόειν. Ab
ἐκκενόω, ῶ, f. ώσω, evacuo, exinanio; (2) denudo. Ex ἐκ et κενός.
ἐκκεντάω, ῶ, pungo, stimulo, transfigo, transverbero. Οἵτινες αὐτὸν ἐξεκέντησαν, *Apoc.* 1, 7.
ἐκκεντέω, ῶ, idem.
ἐκκεντίζω, f. ίσω, idem.
ἐκκένωσις, εως, ἡ, egestio, evacuatio. Ab ἐκκενόω.
ἐκκεραΐζω, diripio, populor, vasto.
ἐκκεράννυμι, vel ἐκκεραννύω, fut. ἐκκεράσω, effundendo misceo.
ἐκκεχυμένως, *adv.* liberaliter, benigne; (2) effuse. Ab ἐκχέω.
ἐκκέχυται, *effusus est*, 3. sing. perf. indic. pass. verbi ἐκχύω, vel ἐκχύνω, *effundo.*
ἐκκηραίνω, aufero, *Æsch.*
ἐκκήρυκτος, ε, ὁ καὶ ἡ, voce præconis exterminatus, publice expulsus; (2) expulsus, exactus, ejectus. Ab

ἐκκηρύσσω, vel ττω, fut. ξω, præconis voce extermino, ejicio. Ἐξεκήρυξεν ἐκ τῆς πόλεως, *Æsch.*

ἐκκινέω, ῶ, fut. ήσω, exagito; (2) *item* pro κινέω, *tunde pass.* pro appetere, cum præp. πρός. Σὺ γάρ μ' ἀπευνασθέντος ἐκκινεῖς κακῶ, *Soph. Trach.* 1136. Οὕτως ἀνειδῶς ἐξεκίνησας τόδε τὸ ῥῆμα, *idem, Œd. Tyr.* 363.

ἐκκίω, exeo, egredior, *Hom.*

ἐκκλάω, f. άσω, defringo. Τῇ ἀπιστίᾳ ἐξεκλάσθησαν, *Rom.* 11, 20.

ἐκκλείω, f. ίσω, excludo. Ἐκκλεῖσαι ὑμᾶς ζηλοῦσιν, *Gal.* 4, 17.

ἐκκλέπτω, f. ψω, furto eripio, clam et furtim subduco; diciturque de reis, qui per fraudem periculo et pœna eripiuntur. Μὴ ἐκκλέψῃς λόγον, ne celes, *Soph. Trach.* 444. Τὴν Φιλοκτήτου σε δεῖ ψυχὴν ὅτως λόγοισιν ἐκκλέψῃς λέγων, dictis dicere, *Soph. Phil.* 54. Ἐκκλέψας ἐμὲ, decipiens, *ibid.* 959.

ἐκκλῃζεσθαι, *excludi*, præs. inf. pass. verbi ἐκκλῄζω, f. ίσω, excludo. Ab ἐκκλείω.

ἐκκλησία, ας, ἡ, concio, cœtus convocatus; (2) locus concionis; (3) Ecclesia, cœtus eorum, qui verbum Dei audiunt, eique quocumque modo credunt; (4) cœtus electorum; (5) cœtus fidelium in una aliqua civitate, vel etiam in una aliqua domo; (6) soli pastores et presbyteri, qui Ecclesiæ præsunt; (7) soli auditores; (8) locus in quo cœtus sacer congregatur, templum. Ab ἐκκαλέω. Hinc

ἐκκλησιάζω, concionor; (2) in concione delibero; (3) sum in concione, concioni intersum; (4) in concionem voco. Τοιαῦτα ἐν ἀλλήλοις ἐκκλησιάζοντες, *Thuc.*

ἐκκλησιαστής, οῦ, ὁ, concionator, qui in concione verba facit; (2) qui in concione sententiam dicit; (3) qui in concione adest; (4) nomen unius librorum sacræ Scripturæ.

ἐκκλησιαστικός, ἡ, όν, ad concionem pertinens; (2) ecclesiasticus, ad Ecclesiam Dei pertinens; τὸ ἐκκλησιαστικὸν, apud Athenienses, merces eorum qui concioni interfuerunt.

ἔκκλησις, εως, ἡ, evocatio. Ab ἐκκαλέω.

ἐκκλητεύω, f. εύσω, ob λιτομαστυρίαν, testimonium non dictum in jus voco.

ἐκκλητικός, ἡ, όν, evocandi, item alliciendi et eliciendi vim habens. Ab ἔκκλητος.

ἐκκλητικῶς, *adv.* tanquam evocando, eliciendo.

ἔκκλητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, evocatus; (2) ad quem provocatur; (3) de quo provocatio est; (4) ad certam consultationem destinatus. Ab ἐκκαλέω.

ἐκκλίνω, deflecto. Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν, *Rom.* 3, 12.

ἔκκλισις, εως, ἡ, declinatio. Ab ἐκκλίνω.

ἐκκλύζω, f. ύσω, eluo, abluo. Τὸν ἐπὶ ψυχῇ ῥύπον ἐκκλυζειν, *Luc.* Hinc

ἔκκλυσμα, τος, τὸ, elutio, ablutio.

ἐκκλύω, exaudio, *Hom.*

ἐκκλώζω, exsibilo, explodo.

ἐκκνισεῦντι, *odio enecabunt*, 3. plur. f. 1. ind. act. *Æol.* et *Dor.* pro ἐκκναίσουσι. Ab ἐκκναίω.

ἐκκναισία, idem quod ἐκκναίω, *Theoc.*

ἐκκναίω, odiose strido. Ex ἐκ et κναίω.

ἐκκνίζω, fut. ίσω, excido, expungo, evello, excerpo.

ἐκκοβαλικεύεσθαι, apud *Aristophanem*, fraudulentis adulationibus circumvenire, astute fürari. Ὡστειρεὶ γέροντας ἡμᾶς ἐκκοβαλικεύεται, *Arist. Eq.* 270.

ἐκκοιλίζω, e ventre evimo.

ἐκκοιμάομαι, ῶμαι, somno excitor.

ἐκκοιτάω, ῶ, excubo, dormio foris. Ab ἐκ et κοίτη, *cubile.*

ἐκκοκκίζω, fut. ίσω, cortice ablato granum eximo; (2) spolio, viduo. Ἐκκοκκιῶ τὸ γῆράς σε, *Arist. Lys.* 366.

ἐκκολάπτω, f. ψω, eksculpo, tundendo eximo; (2) excido; (3) excludo ova. Hinc

ἐκκόλαψις, εως, ἡ, excisio, quæ tundendo fit, excisio ovorum.

ἐκκολυμβάω, ῶ, f. ήσω, enato. Μήτις ἐκκολυμβήσας διαφύγοι, *Act.* 27, 42.

ἐκκολύπτω, cortice nudo.

ἐκκομιδή, ῆς, ἡ, exportatio, elatio. Ab

ἐκκομίζω, f. ίσω, eveho, exporto ἐκκομίσας ἐμαυτὸν καὶ χρήματα, *Herodot.* Ἐξεκομίζετο τεθνηκώς, *Luc.* 7, 12. Hinc

ἐκκόμισαι, 2. sing. a. 1. imper. med. verbi

ἐκκομισμός, οῦ, ὁ, exportatio, evectio.

ἐκκομπτάζω, f. άσω, insolesco, me effero.

ἐκκομψεύω, lepidus, venustus, argutus sum in ornatu, sermone, &c.

ἐκκονίω, a pulvere purgo.

ἐκκοπεύς, έως, ὁ, scalprum ad exsectiones.

ἐκκοπή, ῆς, ἡ, excisio. Ab ἐκκόπτω.

ἔκκοπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, fessus, lassatus, lassitudine enervatus. Ex ἐκ et κόπος, *labor.*

ἐκκοπτέω, ἐκκοπεΐζω, et ἐκκοπτάω, stercus edo, alvum levo.

ἐκκόπτωσις, εως, ἡ, alvi laxatio.

ἐκκοπτωτικός, ἡ, όν, laxandi vim habens.

ἐκκόπτω, exscindo, extundo; (2) *omnino* de medio tollo; (3) impedio, et quantum in me est, tollo. Κλαύσει γὰρ ἡν ἁπαξ γε τὸ 'θθελεν 'κκοπῆς, *Arist. Av.* 348.

ἐκκορακίζω, ad corvos ablego, *Suid.* abigo, ejicio, facessere jubeo. Ex ἐκ et κόραξ.

ἐκκορέω, ῶ, fut. ήσω, everro, verrendo expurgo; (2) excutio; (3) deformo corrumpo.

ἐκκορυφόω, ῶ, f. ώσω, summatim dico. Ex ἐκ et κορυφή, *vertex.*

ἐκκουφίζω, f. ίσω, levo, sublevo. Ex ἐκ et κοῦφος, *levis.*

ἔκκυψον, 2. sing. a. 1. imper. act. verbi ἐκκύπτω.

ἐκκαγγάνω, vociferor.

ἐκκράζω, exclamo.

ἐκκρεμαμαι, et ἐκκρεμάννυμαι, dependeo, suspensus sum de, pendeo ab aliquo. Ὁ λαὸς γὰρ ἅπας ἐξεκρέματο αὐτὸ ἀκούων, *Luc.* 19, 48.

ἐκκρεμάννῡμι, ἐκκρεμανύω, et ἐκκρεμάω, suspendo. Ex iisd.

ἐκκρεμής, έος, ῆς, ὁ ᾗ ἡ, pendulus, dependens. A præc.

ἐκκρήμνημι, idem quod ἐκκρεμάννυμι.

ἐκκρίνω, f. ινῶ, excerno, expello, eximo, rejicio; (2) ordine moveo, expungo; (3) ablacto. Ἐκκρίνουσι δὲ τῶν καινῶν ἐνιαύσιον τὸν ἔκγονον, *Aristot.* Hinc

ἔκκρισις, εως, ἡ, excretio; (2) exhaustio; (3) evaporatio, vapor.

ἐκκριτικός, ἡ, όν, excernendi vim habens, excreterius. Ab eod.

ἔκκριτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, selectus, eximius.

ἐκκροτέω, excutio sc. fragore et cum sonitu.

ἔκκρυσις, εως, ἡ, excussio, exturbatio.

ἔκκρυστος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, excussus, exturbatus; (2) stupefactus. Ab

ἐκκρύω, fut. ύσω, expello, excutio; (2) repello, depello; (3) dimoveo, deterreo, deturbo; (4) rejicio a me, procrastino; (5) tero. Ἐκκρύειν τὸν καιρὸν, εἰς τὴν ὑστεραίαν, τὸν σθόνον. Ἐκκρύσω τῶ παρόντος ἐμαυτὸν, *Dem.*

ἐκκτυπέω, cum sonitu erumpo.

ἐκκυβεύω, f. εύσω, jacio aleam, jacta alea pericliter. Ex ἐκ et κυβεύω, *alea ludo.*

ἐκκυβίζω, ῶ, præceps in caput desilio.

ἐκκυκλέω, ῶ, fut. ήσω, evolvo, revelo, conversione machinæ in scena ostendo quod intus agitur.

ἐκκύκλημα, τος, τὸ, machina theatralis, quæ effert res spectandas.

ἐκκυλίζω, idem quod ἐκκυλίω, *Hom.*

ἐκκύλιστος στέφανος, quasi dicas, rotatilis et volubilis corona. A seq.

ἐκκυλίω, ἐκκυλινδέω, et ἐκκυλίνδω, evolvo, devolvo.

ἐκκυμαίνω, fluctuando exundo; (2) fluctuo; (3) ejicio in littus.

ἐκκυμανσις, εως, ἡ, exundatio. A præc.

ἐκκυματίζω, fluctibus ad littus ejicio.

ἐκκυνηγετέω, persequor feras.

ἐκκυνοκυίνες, canes morbo quodam affecti, et hinc a canum societate remoti.

ἐκκύπτω, f. ψω, prospicio; (2) prominео, porrigo appareo.

ἐκκωδωνίζω, ebuccino, divulgo. A κώδων.

ἐκκωκιῶ, evello, *Arr.*

ἐκκωμάζω, f. άσω, procax excedo, abeo, lascive profligo. Ἐξεκώμασε νεανίε ωστ' ἀνδρὸς εἰς ἄλλην χθόνα, *Eur. Andr.* 604.

ἐκκωφέω, ῶ, f. ήσω, surdum facio; (2) hebeto; vim adimo. Ὅσις ἡμῶν τὰς Ἀθήνας ἐκκεκώφηκας βοῶν, *Arist. Eq.* 312.

ἐκκωφόω, ῶ, f. ώσω, idem.

ἐκλαγξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi κλάζω.

ἔκλαγον, *clamavi*, a. 2. ind. act.

ἐκλαγχάνω, sortior. Ὅστις πατρῴας τύμβου ἐκλαγχον χθόνος, *Soph. El.* 762. Κακῶν μέρος ἐξέλαχον, *Arist. Thesm.* 1080.

ἐκλαβόμενος, a. 2. part. med. verbi ἐκλαμβάνω.

ἐκλακτίζω, f. ίσω, calces in sublime jacto, calcibus auram verbero; (2) rejicio calcibus impetendo. Σκέλος ᾠᾳνίου γ' ἐκλακτίζων, *Arist. Vesp.* 1481. Hinc

ἐκλάκτισμα, τος, τὸ, saltationis genus, quod fiebat calcibus in altum jactatis.

ἐκλακτισμός, ῦ, ὁ, idem et ab eod.

ἐκλαλέω, ῶ, f. ήσω, effluo, evulgo, eloquor. Παραγγελίας, μηδενὶ ἐκλαλῆσαι, *Act.* 23, 22.

ἐκλαμβάνω, fut. λήψομαι, percipio, consequor; (2) excipio; (3) deligo. Οἱ πας' ἑκατέρων ἐκλαβόντες, *Philo.*

ἐκλαμπάνω, idem quod ἐκλάμπω.

ἐκλαμπρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, lucidus, fulgidus.

ἐκλαμπρύνω, illustro, et ἐκλαμπρύνομαι, claresco, illustrior fio; (2) glorior.

ἐκλάμπω, f. ψω, eluceo, effulgeo; (2) adfulgeo, illuceo; (3) majore laude enitesco. Ἀφ' ἑξέλαμψε τῶν γυναικῶν ἡ τεφθή, *Arist. Lys.* 390. Οὐθ' ἡλίς τηλαυγὴς ἀκτῖνων σέλας ἐξέλαμψεν, *id. Av.* 1716. Εὐκτιόν ἐκλάμψεσι θυμάτων σέλας, *Lyc.* 1091.

ἔκλαμψις, εως, ἡ, fulgor, splendor enitescens. Ab ἐκλάμπω.

ἐκλανθάνομαι, obliviscor. Ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως, *Heb.* 12, 5. Ex ἐκ et λανθάνω.

ἐκλαξεύω, expolio, exsculpo, *inpr.* saxo. Ἐκλατόμει καὶ ἐκλάξευε, *Æsch.*

ἐκλάπην, a. 2. ind. pass. verbi κλέπτω.

ἐκλάπτω, lambendo ebibo, seu exsorbeo, lambendo exhaurio. Τὸν ἀντίποινον ἐκλάπτω πέτρον, *Lyc.* 1201.

ἔκλασα, *fregi*, a. 1. ind. act. verbi κλάω.

ἐκλατομέω, ῶ, f. ήσω, lapides excido; (2) lapidibus construo.

ἔκλαυσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κλαίω.

ἐκλαχαίνω, f. ανῶ, effodio.

ἐκλαχανίσασθαι, olus decerpere. Ex ἐκ et λάχανον, *olus.*

ἐκλέγω, et ἐκλέγομαι, eligo, deligo; (2) adnoto, colligo; (3) eximo, detraho; (4) exigo, sc. tributum vel vectigal; (5) accipio, v. c. mercedem; (6) Ex *Hebr. in med.* amo, item appeto, probo. Μαρίαμ δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, *Luc.* 10, 42.

ἔκλειγμα, ατος, τὸ, ecligma, medicamentum quod alias electuarium dicitur.

ἐκλεικτόν, ᾦ, τὸ, idem. Ab ἐκλείχω.

ἐκλειστρεύω, ῶ, fut. ήσω, tero minutissime, contero et contundo, ita, ut levissimum evadat. Ex ἐκ, λείος, et τρίβω.

ἐκλειστρικός, ἡ, όν, ecliptucus, defectivus. Ab ἐκλείπω, fut. ψω, derelinquo, desero; (2) omitto, prætermitto; (3) deficio, desum. Ἡ σελήνη δ' ἐξέλιπε τὰς ὁδούς, *Arist. Nub.* 384. Ἵνα μὴ ἐκλείσῃ ἡ πίστις σῦ, *Luc.* 22, 32.

ἐκλείσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. κλείω.

ἐκλείχω, delingo, delambo; (2) in eclipsatie sumo. Ex ἐκ et λείχω, *lingo.*

ἔκλειψις, εως, ἡ, defectus; (2) deliquium solis, vel lunæ, eclipsis. Ab ἐκλείπω.

ἐκλεκτικοὶ, philosophi qui nulli sectæ addicti ex omnibus deligunt, quod maxime placet.

ἐκλεκτός, ἡ, όν, electus; (2) eximius; (3) Ex *Hebr.* sanctus, *item* carus. Ab ἐκλέγω.

ἐκλέλαθον, *latui*, aor. 2. ind. act. *Poët.* pro ἐξέλαθον, a verbo ἐκλανθάνω, pro ἐκλήθω.

ἐκλελάθων, præs. part. act. verbi ἐκλελάθω.

ἐκλέλησθε, 2. pl. perf. ind. pass. verbi ἐκλανθάνω.

ἐκλελυμένως, *adv.* solute; (2) minus ornate, et elaborate. Ab ἐκλύω, *solvo.*

ἐκλεμμα, ατος, τὸ, cortex. Vide λέμμα.

ἐκλεξις, εως, ἡ, delectus, electio.

ἐκλέξασθαι, a. 1. inf. med. verbi ἐκλέγω.

ἐκλεπίζω, fut. ίσω, ex cortice et putamine eximo, decortico, desquamo; (2) excludo, excudo.

ἐκλέπισις, εως, ἡ, corticis detractio; (2) pullorum exclusio.

ἔκλεπτος, ον, valde tenuis.

ἐκλεπτουργέω, ῶ, f. ήσω, minutissima quæque persequor.

ἐκλεπτύνω, extenuo; (2) conficio tabe, macie.

ἐκλέπτω, f. ψω, idem quod ἐκλεπίζω.

ἐκλευκαίνω, f. ανῶ, dealbo.

ἐκλευκος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, valde albus, candidissimus.

ἐκλεψε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi κλέπτω.

ἐκλήγω, f. ξω, desisto, desino ab, cesso ab.

ἐκληθάνω, oblivisci facio. Ab ἐκλήθω.

ἐκλήθην, a. 1. ind. pass. per *Sync.* pro ἐκλήθην, a καλέω.
ἐκλῆθητε, *vocati estis*, 2. pl. a. 2. ind. pass.
ἐκλήθω, unde ἐκλέλαθον, apud *Il.* 2, 600. pro ἐξέλαθον, oblivisci facio.
ἐκλῃΐσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. κληΐζω.
ἐκλήκτωρ, ορος, ὁ, exceptor; (2) susceptor. Ab ἐκλαμβάνω. Unde
ἔκληψις, εως, ἡ, exceptio; (2) susceptio; (3) collectio; (4) conductio. Ab eod.
ἔκλησις, εως, ἡ, oblivio. Ab ἐκλήθω.
ἐκλιθάζω, f. άσω, lapidem jacio.
ἐκλιθολογέω, ῶ, fut. ήσω, lapides eligo, i. e. legendo eximo.
ἐκλικμάω, ῶ, fut. ήσω, ventilo, ventilabro purgo.
ἐκλιμίαι, ας, ἡ, vehemens fames. Ab
ἔκλιμος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, fame confectus, macilentus, jejunus. Ex ἐκ et λιμὸς, *fames*.
ἐκλιμνάω, palude obruo, stagnum facio.
ἐκλιμπάνω, idem quod ἐκλείπω.
ἔκλινα, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi κλίνω.
ἐκλινάτω, *declinet*, 3. sing. a. 1. imper. act.
ἐκλινέω, ῶ, f. ήσω, de retibus evado, seu effugio. Ex ἐκ et λίνον, *linum*.
ἐκλίνθημες, *vecubuimus*, 1. pl. a. 1. ind. pass. *Poët.* et *Dor.* pro ἐκλίνθημεν, a verbo κλίνω.
ἐκλιπαίνω, pinguefacio.
ἐκλιπαρέω, ῶ, f. ήσω, impense oro, obtestor; (2) impense orando exoro.
ἔκλιτεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἐκλείπω.
ἐκλίτης, ου, ὁ ᾗ ή, deficiens, præterm issus. Ab ἐκλείπω.
ἔκλιτητε, 2. plur. a. 2. conj. act. verbi ἐκλείπω.
ἐκλογέομαι, excuso, crimen diluo. Ex ἐκ et λέγω, *colligo*, vel *dico*.
ἐκλογεύς, έως, ὁ, exactor vectigalium, coactor. Ex iisd.
ἐκλογή, ῆς, ἡ, electio; (2) carmen pastorale, ecloga; (3) excerpta; (4) præstantia in quoque genere. Ab ἐκλέγω, *eligo*.
ἐκλογίζομαι, fut. ίσομαι, numero, reputo, perpendo, æstimo. Εἴ τις σωφρόνως τὸν πόλεμον ἐκλογίζοιτο, *Thuc.* Hinc
ἐκλογισμός, ῦ, ὁ, computatio, æstimatio; (2) consilium.
ἐκλογιστής, ᾶ, ὁ, præfectus rationibus.
ἐκλογιστία, ας, ἡ, enumeratio; (2) comparatio; (3) numeratio facta posito calculo.
ἔκλογος, ὁ, narratio, *Æsch.*
ἐκλόγω, fut. ξω, eligo. Ἐκλογεῖν τῶν προεχόντων ποιητῶν τὰς καλλιμέλας γνώμας, *Isocr.*
ἐκλονέοντο, 3. plur. imperf. ind. pass. verbi κλονέω.
ἐκλοτοφόρησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κλοτοφορέω.
ἐκλόω, f. σω, eluo, abluo.
ἐκλοχεύω, f. εύσω, partu edo, enitor. Ὅν ἡ ξύνευνος πατρὸς ἐκλοχεύσει, *Lyc.* 468.
ἐκλοχίζω, f. ίσω, cohortes seligo; (2) in cohortes distribuo.
ἐκλοχμόομαι, ῶμαι, f. ώσομαι, silvesco densis fructibus, fruticor, fruticesco. Ex ἐκ et λόχμη, *locus fruticosus et insidiis aptus*.
ἐκλύζιτο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi κλύζω.
ἐκλυθῶσιν, 3. plur. aor. 1. conj. pass. verbi ἐκλύω.
ἔκλυον, 1. sing. imperf. ind. act. v. κλύω.
ἐκλῦσος, ου, admodum tristis.
ἐκλύσασθαι, aor. 1. inf. med. verbi ἐκλύω. Unde
ἐκλύσις, εως, ἡ, exsolutio, dissolutio, liberatio; (2) imbecillitas, enervatio, debilitatio; (3) deliquium animi viriumque.
ἐκλυσσάω, ῶ, rabie et impetu feror; (2) cupide appeto; nam et λύσσα dicitur de amore insano. Ex ἐκ et λύσσα, *rabies, furor*.
ἐκλυτήριον, τὸ, piaculum libertatis, qui morte sua medetur malis publicis.
ἐκλῦτος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, dissolutus, languidus, effeminatus.
ἐκλύτως, *adv.* solute, expedite.
ἐκλύτωσις, εως, ἡ, redemptio.
ἐκλύω, f. ύσω, exsolvo; (2) dirimo; (3) dissipo; (4) discedo; (5) enervo, debilito; (6) macero; (7) destituo, relinquo; (8) libero. Καὶ μὴν φόβοισι γ' αὐτὸν ἐξελυσάμην, ablegavi, *Soph. Aj.* 531. Μήποτε ἐκλυθῶσιν ἐν τῇ ὁδῷ, *Matt.* 15, 32.
ἐκλωβέω, f. ήσω, injuria afficio. Μόλις δ' ἐρῶ ἃ ἔγωγ' ὑπ' αὐτῶν ἐξελωβήθην μολών, *Soph. Phil.* 329.
ἐκλωπίζω, f. ίσω, veste exuo. Ex ἐκ et λώπη, *vestimentum tenue*.
ἐκμαγγίον, τὸ, mantile, spongia, et quocunque ad abstergendum, expurgandumve utimur; (2) expressum rei alicujus simulacrum.
ἐκμαγεύω, ῶ, f. ώσω, exprimo, effingo.
ἔκμαγμα, ατος, τὸ, massa subacta; (2) expressum rei alicujus simulacrum, velut in cera signum; unde et σφραγὶς exponitur; (3) illud ipsum, quod recipit speciem et figuram; unde ap. *Plat.* materia susceptrix et genetrix formarum variarum sic vocatur. Ab ἐκμάσσω.
ἐκμαίνομαι, perfuro; (2) furo, insanio.
ἐκμαίνω, in furorem ago; (2) amore incendo. Κύπρι, τί μ' ἐκμαίνεις ἐπὶ ταύτῃ; *Arist. Conc.* 961.
ἐκμαιμαζίζω, f. ίσω, (prorsus) beatum prædico.
ἔκμακτρον, τὸ, impressa species, vestigium.
ἐκμαλάσσω, vel ἐκμαλάττω, fut. ξω, emollio.
ἐκμαλθακόω, ῶ, fut. ώσω, emollio; (2) effemino.
ἐκμᾰνής, έος, ὁ ᾗ ή, furiosus; (2) insane cupiens, amans. Ex ἐκ et μαίνομαι, *furo*.
ἐκμανθάνω, f. Ϟήσομαι, perdisco, edisco; (2) cognosco, intelligo. Ἀμήχανον δὲ παντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν ψυχήν τε, καὶ φρόνημα, καὶ γνώμην, *Soph. Antig.* 181. Ἔστιτ' ἀκούσῃ ἐξέμαθον τῶν ῥητόρων, *Arist. Conc.* 244.
ἐκμανθῶ, a. 2. conj. act. verbi ἐκμαίνω.
ἐκμᾰνῶς, *adv.* furiose, ardenter.
ἐκμάξας, *qui abstersit*, a. 1. part. act. v. ἐκμάσσω, *abstergo*.
ἐκμαρᾶς, εως, ἡ, extersio. Ab ἐκμάσσω.
ἐκμαρασμός, ου, ἡ, tabefacio, languidum reddo; (2) extinguo, perimo.
ἐκμαρτυρέω, f. ήσω, testimonium absens edo, mitto.
ἐκμαρτυρία, ας, ἡ, testimonium absentis a judicio. Ex ἐκ et μαρτυρία, *testimonium*.
ἐκμαστεύω, ῶ, τὸ, idem.
ἐκμάσσω, vel ἐκμάττω, f. ξω, et ἐκμάττομαι, extergo, abstergo; (2) exprimo; (3) veneficiis defixum ac devotum aliquem perdo. Ἐξέμαξε ταῖς ᾠδαῖν αὐτῆς τὰς πόδας αὐτῦ, *Joan.* 12, 3. Ἀρκτε τιθήνης ἐκμεμαγμένος τρόπους, *Lyc.* 138.
ἐκμαστεύω, quæro, indago.
ἐκματαίομαι, ῶμαι, vanus fio.
ἐκμεθύσκω, fut. Ϟήσω, ebrium reddo, inebrio.
ἐκμειλίσσω, demulceo, delineo.
ἐκμείρω, sortior, *Hom.*
ἐκμελαίνω, cantus extra numerum, sine numeris.
ἐκμελέτω, 2. sing. præs. imperat. act. pro ἐκμελέτας. Ab
ἐκμελετάω, ῶ, fut. ήσω, meditor, exerceo. Πολιτείαν τὴν ἀρίστην ἐκμελετήσαιμι, *Luc.*
ἐκμελής, έος, ὁ ᾗ ή, socors, iners; (2) qui est extra modulationem, absonus, inconcinnus; (3) viribus carens, invalidus; (4) luxatus. Ex ἐκ et μέλει, *curæ est*, vel μέλος, *carmen*, sive *membrum*.
ἐκμελίζω, f. ίσω, membratim concido, trunco. Ex ἐκ et μέλος, *membrum*. Unde
ἔκμελος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, invalidus, *Hes.*
ἐκμελῶς, *adv.* cum resolutione membrorum, seu laxatione.
ἐκμεμύθηται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐκμυθέομαι.
ἐκμετρέω, ῶ, et ἐκμετρέομαι, emetior, dimensione exquiro, dimetior. Τὴν Κορινθίαν ἐκμετρέμενος γῆθόναι, *Soph. Œd.* 805.
ἐκμέτρησις, εως, ἡ, dimensio.
ἔκμετρος, ᾱ, ὁ ᾗ ή, modum excedens. Ex ἐκ et μέτρον, *mensura*.
ἐκμέτρως, *adv.* modum excedendo, immodice.
ἐκμηκύνω, longum facio, extendo.
ἐκμηνίω, f. ίσω, excandesco ira, indignor.
ἔκμηνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui sex mensium est. Ex ἐκ, pro ἑξ, et μὴν, *mensis*.
ἐκμηνύω, f. ύσω, indico, enuncio.
ἐκμηρύομαι, f. ύσομαι, evolvo; (2) extraho. Ex ἐκ et μηρύω, *volvo*.
ἐκμιαίνομαι, polluor, *nominatim* profluvio seminis. Ex ἐκ et μιαίνω.
ἐκμιμέομαι, ῆμαι, f. ήσομαι, imitando exprimo. Σφιγγὸς κελαινὴς γῆρυν ἐκμιμουμένη, *Lyc.* 7. Πάντα δ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς ποιῆσιν ὅπερ ὀρνιθες, ἐκμιμούμενοι, *Arist. Av.* 1290.
ἐκμισθός, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui merces non datur. Ex ἐκ et μισθός, *merces*. Hinc
ἐκμισθόω, ῶ, f. ώσω, mercede eloco.
ἐκμίσθωτος, *adv.* ita ut merces non detur.
ἐκμίσθωσις, εως, ἡ, locatio, quæ fit pacta mercede. Ab ἐκμισθόω.
ἐκμολέω, ῶ, f. ήσω, exeo, prodeo.
ἐκμόργνυμι, vel ἐκμόργνυμαι, f. ξομαι, exprimo; (2) imprimo; (3) abstergo. Ex ἐκ et μόργνυμι, pro ὀμόργνυμι.
ἐκμορφόω, formam effingo, seu exprimo.
ἐκμυσσόω, carmine aliquid, v. c. leges, complector; (2) doceo, sc. per carmina, proprie.
ἐκμοχθέω, ῶ, f. ήσω, exantlo labores.
ἐκμοχλεύω, vectibus evello, vel excutio.
ἐκμυελίζω, medullam eximo, detraho; (2) *omnino*, detraho, v. c. pinguedinem, conficio. A μυελός.
ἐκμυζάω, ῶ, f. ήσω, exsugo.
ἐκμυζέω, ῶ, f. ήσω, idem. Hinc
ἐκμύζησις, εως, ἡ, exsuctio, ipsa sugendi actio.
ἐκμυκτηρίζω, f. ίσω, irrideo, sannis excipio. Ἐξεμυκτήριζον αὐτὸν, *Luc.* 16, 14.
ἐκμυσίζω, f. ίσω, uno haustu et spiritu ebibo. Ex ἐκ et μύω, *os sive labra claudo*.
ἐκναίω, effluo, *Sibyl.*
ἐκναρκάω, ῶ, f. ήσω, obtorpesco.
ἐκναυλόω, ῶ, f. ώσω, cum navi portu exeo.
ἐκναυσθλόω, ῶ, f. ώσω, naulo accepto exporto; (2) e fluctibus me solvo. Λίγεια δ' εἰς Τέρεινα ἐκναυσθλώσεται, *Lyc.* 726.
ἐκνεάζω, f. άσω, juveniliter excresco.
ἐκνέμεσθαι, depasci; (2) educi vel exire ad pastum. Οὐκ' ἀψορρον ἐκνέμῃ πόδα; retro feres, *Soph. Aj.* 596.
ἐκνευρίζω, fut. ίσω, enervo, nervos incido. Ex ἐκ et νεῦρον, *nervus*.
ἐκνευρόκαυλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui nervosus cauliculus est, nervicaulis. Ex ἐκ, νεῦρον et καυλὸς, *caulis*.
ἐκνεῦσαι, *enatasse*, a. 1. inf. act. verbi ἐκνέω.
ἔκνευσις, εώς, ἡ, declinatio, quum quis inclinato capite ictum evitat; (2) deflexus sive diverticulum. Ab
ἐκνεύω, nutu jubeo; (2) propendeo, evito; (3) diverto, declino. Ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξένευσεν, ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ, *Joan.* 5, 13.
ἐκνέφελος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, e nube prorumpens. Ex ἐκ et νεφέλη, *nubes*.
ἐκνεφίας, ᾱ, ὁ, idem. Ex ἐκ et νέφος, *nubes*.
ἐκνέω, f. εύσω, enato; (2) expedio me a re aliqua difficili et perniciosa.
ἐκνηστεύω, jejuno.
ἐκνήφω, f. Ϟω, crapulam edormio. Ἐξένηψεν ἀπὸ τῦ οἴνυ, 1 *Reg.* 25, 37. Ἐκνήψει ὕτνος ἀῤῥώστημα, *Sirac.* 31, 2. Hinc
ἔκνηψις, εως, ἡ, exhalatio crapulæ.
ἐκνήχομαι, f. ήξομαι, enato.
ἐκνικάω, ῶ, vinco, supero; (2) obtineo.
ἐκνίκημα, τὸ, quod quis vincendo obtinuit.
ἐκνίκησις, εως, ἡ, victio. Ab ἐκνικάω.
ἔκνιξε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἔκνισε, a κνίζω.
ἐκνίττω, fut. Ϟω, eluo; (2) expio; (3) abstergo. Οὐδέποτ' ἐκνίψῃ σὺ τὰ ἐκεῖ πεπραγμένα σαυτῷ, *Dem.*
ἐκνίσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi κνίζω.
ἐκνιτρόω, ῶ, f. ώσω, lavo nitro, nitro perfrico, nitro perfrictum expurgo. Ex ἐκ et νίτρον, *nitrum*.
ἐκνιψίς, εως, ἡ, elusio, abstersio. Ab ἐκνίττω.
ἔκνοια, ας, ἡ, dementia. Ab ἔκνους.
ἐκνομεύω, ῆ, pastio. Ab ἐκνέμω.
ἐκνόμιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, exlex; (2) insuitatus, vehemens, insolens; (3) scelestus, nefandus. Ex ἐκ et νόμος, *lex*.
ἐκνομίως, *adv.* enormiter, præter modum, magnopere, vehementer.
ἔκνομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἐκνόμιος.
ἔκνους, *contr.* ἔκνους, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, excors, demens, stultus. Ex ἐκ et νόος, *mens*.
ἐκνοσπλεύω, f. εύσω, ægrum curo.
ἐκνοσέω, redeo, *Hom.*
ἐκνοσήσαντε, nom. dual. a. 1. part. act. v. ἐκνοσέω.
ἐκνοσφίζω, f. ίσω, separo ex; (2) alieno; (3) rejicio.
ἐκξυλόω, ῶ, f. ώσω, ex alia materia in lignum verto, ex tenero et molli lignosum reddo; et in *passivo*, lignum fio, in lignum mutor.
ἐκοίλαναν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi κοιλαίνω.
ἐκοιμήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass.

ἐκοιμήσαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. verbi κοιμάω.
ἐκοίμισα, a. 1. ind. act. verbi κοιμίζω.
ἐκολάφισα, a. 1. ind. act. verbi κολαφίζω.
ἐκολοβώθην, a. 1. ind. pass. verbi κολοβόω.
ἐκόμιζεν, 3. singul. imperf. ind. act. verbi κομίζω.
ἐκόμιξαν, *duxerunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐκόμισαν.
ἐκομισαντο, 3. pl. a. 1. ind. med.
ἐκόμισσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἐκόμισε.
ἐκόμπασε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κομπάζω.
ἐκόνισσεν, *pulvere fœdavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἐκόνισε, a verbo κονίζω.
ἑκοντί, *adv.* sponte, ultro. Ab ἑκών.
ἐκόπτασα, a. 1. ind. act. verbi κοπτάζω.
ἐκόπτην, a. 2. ind. pass. verbi κόπτω.
ἔκπεττον, *incidebant*, 3. pl. imperf. ind. act. ἐκποτώθην, a. 1. ind. pass. verbi κοπτάω.
ἐκποδίσθην, a. 1. ind. pass. verbi ποδίω.
ἐκποδίσσατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Poët.* pro ἐκποδίσατο.
ἐκόρυσσεν, 3. sing. imperf. ind. act. verbi κορύσσω.
ἐκόσμηθεν, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Bœot.* pro ἐκοσμήθησαν, a κοσμέω.
ἑκοῦσα, *volens*, fem. ab ἑκών, *voluntarius*.
ἑκουσιάζομαι, f. άσομαι, sponte et voluntarie aliquid ago, do, &c. Ab ἑκούσιος.
ἑκουσιασμός, οῦ, ὁ, actio voluntaria, *inpr.* donum tale.
ἑκούσιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, spontaneus, voluntarius. Ab ἑκών.
ἑκουσίως, *adv.* sponte, ultro, voluntarie.
ἔκπαλαι, *adv.* terribilem et stupendum in modum, immaniter, neutr. plur.
ἔκπαλαι, *adv.* idem. neut. sing. Ab
ἔκπαλαι, ος, ὁ καὶ ἡ, terribilis, stupendus, admirabilis. Ab ἐκπλήσσω.
ἐκπαλαίομαι, οῦμαι, admiratione percellor, obstupesco, admiror. A præc.
ἐκπαλλότατα, *terribilissima*, nom. pl. n. g. grad. superlat.
ἐκπαγλόμενος, η, ον, efflictim cupiens. Πατέρα μὲν σὸν ἐκπαγλόμενος, *Eurip. Orest.* τέμων εἴδος ἐκπαγλομένη, *idem, Troad.*
ἐκπάγλως, *adv.* horribiliter, mirifice.
ἔκπαθής, ους, ὁ καὶ ἡ, qui nihil passus est, illæsus, incolumis; (2) immodice adfectus. Ex ἐκ et πάθος.
ἐκπαθῶς, *adv.* cum immodico adfectu.
ἐκπαιδευμα, τὸ, discipulus, filius, *Eur.*
ἐκπαιδεύω, f. εύσω, instituo, erudio; (2) ad adultam ætatem perducere. Ἀς δὴ Πρόξλωσος ἐξεπαίδευε Θρασύς, *Lyc.* 577.
ἐκπαιφάσσειν, more insanorum excurrere, *Il.* 5, 803. Ex ἐκ et παιφάσσω.
ἐκπαίω, f. αίσω, cum impetu egredior, perrumpo.
ἔκπαλαι, *adv.* jam olim. Ex ἐκ et πάλαι.
ἐκπαλαίω, f. αίσω, eluctor; (2) contra leges gymnasticas ago.
ἐκπαλλακίδιοι, ων, οἱ, nothi, spurii, *Hes.* Ex ἐκ et παλλακή, *concubina*.
ἐκπαντὸς, *adv.* omnino, prorsus.
ἐκπαπτάσθαι, præs. inf. pass. *contr.* pro ἐκπαπτάεσθαι, ab
ἐκπαπτάομαι, in pappos abeo vel dissolvor. A πάππος, *lanugo carduorum*.
ἐκπαραβόλως, *adv.* audacissime.
ἐκπαρθενεύω, fut. εύσω, devirgino.
ἐκπαρίσημι, prope adpono; in a. 2. adsto. Ἐκπαρασῆναι τινὶ ἐν τῇ γνώμῃ, *Dem.*
ἐκπαταγέω, persono, obtundo aures alicujus clamore.
ἐκπατάσσω, f. ξω, percello, attonitum reddo. Unde ἐκπεπαταγμένος, perculsus, attonitus.
ἐκπατέω, ῶ, f. ήσω, extra viam tritam evagor, exspatior; (2) inambulo. Ex ἐκ et πάτος, *via*. Unde
ἐκπάτιος, ου, in devia abductus, qui extra semitam est, *Æschyl. Agam.* 49. Ἐκπάτιον, τὸ ἔξω πάτης, *Hesych.*
ἐκπάτριον, ᾱ, τὸ, non patrium, dissimile, *Hes.* Ex ἐκ et πάτριος, *patrius*.
ἐκπαύω, libero a malo aliquo; (2) eripio.
ἐκπαχύνω, f. ὑνῶ, crassum reddo.
ἐκπαφλασμὸς, ῦ, ὁ, stridor.
ἐκπείθω, persuadeo.
ἐκπειράζω, fut. άσω, tento, experior. Καί σε τοσοῦτον τεῶτον ἐκπειράσομαι, percontabor, *Arist. Eq.* 1230.
ἐκπειράω, ῶ, et ἐκπειρῶμαι, idem.
ἐκπέλεκάω, ῶ, f. ήσω, securi exscindo.
ἐκπέλει, *Hes.* ἔξεστι, licet. A πέλω, *sum*.
ἐκπέμπω, fut. ψω, emitto. Διὰ τῆς νυκτὸς ἐξέπεμψαν τὸν Παῦλον, *Act.* 17, 10. Hinc
ἐκπεμψις, εως, ἡ, emissio, legatio.
ἐκπεπαίνω, prorsus percoquo, ad maturitatem plane perduco.
ἐκπεπόρνευκα, perf. ind. act. verbi ἐκπορνεύω, *effuse scortor*.
ἐκπεπότᾶσαι, *evolasti*, 2. s. perf. ind. pass. *Dor.* pro ἐκπεπότησαι, ab ἐκποτάομαι.
ἐκπέπτᾰμαι, expansus sum, præt. pass. v. ἐκπετάζω, s. ἐκπετάννυμι. Hinc
ἐκπεπταμένος, η, ον, *extensus*, seu *expansus*, perf. part. et
ἐκπεπταμένως, *adv.* cum expansione.
ἐκπερᾴνω, ad finem perduco, prætereo.
ἐκπέρᾱμα, τὸ, exitus, *Æsch.*
ἐκπεράω, ῶ, transeo; (2) trajicio, traduco, transporto. Κέδρε παλαιὰν κλίμακ' ἐκπέρα ποδὶ, scande, *Eur. Ph.* 100.
ἐκπερδικίζω, fut. ίσω, decipio, effugio more perdicis. Ex ἐκ et περδίξ, *perdix*.
ἐκπέρθω, f. ἐρσω, everto, devasto. Ἐκπέρσαι Περίαμειο πόλιν, *Il.* 1, 19.
ἐκπερικάγω, circumduco.
ἐκπερίειμι, peragro, lustro. Ex ἐκ, περὶ et εἶμι, *eo*.
ἐκπερίεχομαι, usquequaque circumdo; (2) usquequaque obeo, circumeo; (3) circumvenio, obsideo; (4) graviter constrictum teneo.
ἐκπερίζυξις, εως, ἡ, circuitio, percursio. Ex ἐκ et περιικνέομαι.
ἐκπεριλαμβάνω, f. λήψομαι, p. εἴληφα, undique comprehendo et circumplector.
ἐκπεριοσέω, ῶ, f. ήσω, peragro, lustro.
ἐκπεριοδεύω, undequaque cingo, *Met.* ap. *Jos.*
ἐκπεριπλέω, f. εύσω, circumnavigo.
ἐκπερισπασμὸς, ὅ, ὁ, plenior conversio militum triplici flexione constans. Ex ἐκ et περισπασμός.
ἐκπερισπερέχω, percurro, currendo obeo, seu ab uno ad alterum curro.
ἐκπέρσαι, a. 1. inf. act. verbi ἐκπέρθω.
ἐκπέπτει, *excidit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐξέπεσε, a verbo ἐκπίπτω pro ἐκπίπτω.
ἐκπέρσαι, excoquo.
ἐκπέσοσι, 3. plur. a. 1. conjunct. act. verbi ἐκπίπτω.
ἐκπετάλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, amplus passusque in modum folii. Ex ἐκ et πέταλον, *folium*.
ἐκπετᾶμαι, f. πετήσομαι, evolo.
ἐκπετάννυμι, vel ἐκπεταννύω, seu ἐκπετάζω, extendo; unde ἐξεπέτασα. Ἐκπετάνῦμαι, extendor; unde ἐκπεταμένος, extensus. Ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα, *Rom.* 10, 21.
ἐκπετάομαι, ῶμαι, evolo.
ἐκπετᾶσις, ἡ, expansio. Ab ἐκπετάννυμι.
ἐκπετήσιμος, maturus; (2) volatilis, *Arist. Av.* 1355. Ab ἐκπετάομαι.
ἐκπέτομαι, volo; (2) evolo.
ἐκπέτω, fut. έψω, excoquo. Ἐξέπεψε τὰ σίτια, *Aret.* Ex ἐκ et πέπτω, pro πέπτω.
ἐκπέφρασται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐκφράζω.
ἐκπεφυῖαι, perf. part. med. f. g. v. ἐκφύω.
ἐκπήγνῡμι, vel ἐκπηγνύω, f. πήξω, congelo, conglacio.
ἐκπηδάω, ῶ, exsilio, saltu exeo. Hinc
ἐκπήδημα, τὸ, saltus, procursio.
ἐκπήδησις, εως, ἡ, exitus ejus qui exsiliit.
ἐκπηκτικὸς, ἡ, όν, congelandi et conglaciandi vim habens. Ab ἐκπήγνυμι.
ἐκπηνίσται, *filum educet*, 3. sing. f. 1. ind. med. *Att.* pro ἐκπηνίσεται. Ab
ἐκπηνίζω, f. ίσω, extrico, *Arist. Ran.* 587. A πηνίον.
ἐκπῆξις, εως, ἡ, congelatio, concretio quæ frigore fit. Ab ἐκπήγνυμι.
ἐκπηρόω, ῶ, f. ώσω, mutilo.
ἐκπηχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, qui sex cubitorum est. Ex ἐκ, pro ἑξ, et πῆχυς, *cubitus*.
ἐκπίασμαι, quasi ab ἐκπιάζω, pro ἐκπιέζω. Vide ἐκπίεσμαι.
ἐκπιέζω, f. ίσω, exprimo, premendo expello. Hinc
ἐκπίεσις, εως, ἡ, expressio; (2) compressio, comprehensio.
ἐκπίεσμα, ατος, τὸ, id quod expressum est, succus seu liquor expressus; (2) fractura calvariæ in multas partes.
ἐκπισμὸς, ὅ, ὁ, expressio; (2) oculi prolapsus extra suam cavitatem.
ἐκπιεσ'ήριον, ᾱ, τὸ, in quo aliquid exprimimus, prelum, torcular.
ἐκπιεστὸς, ὴ, όν, expressus; (2) qui exprimi potest.
ἐκπικράζω, idem quod ἐκπικρόω.

ἐκπικραίνω, f. ανῶ, exacerbo, exaspero. Ab
ἐκπικρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vehementer amarus. Hinc
ἐκπικρόω, ῶ, f. ώσω, peramarum reddo.
ἐκπίμπλημι, vel ἐκπιμπλάω, f. πλήσω, impleo, compleo.
ἐκπίνω, ebibo, epoto. Τὸν δὲ λοῖσθον ἐκπιὼν σκύφιον, *Lyc.* 163. Τᾷμὸν ἐκπίνεσ' ἀεὶ ψυχῆς ἄκρατον αἷμα, *Soph. El.* 787. Ἐπεὶδὰν ἐκπίνῃς οἶνα νέα λεπαστῆνα, *Arist. Pace*, 921.
ἐκπίπτω, excido, decido; (2) expellor, explodor, repudior; (3) erumpo, edor, *ut* de oraculis; (4) perire, *item* exitum non habere, irritum esse, *de dictis*, &c. (5) *reperitur tamen et de eventu*, pro evenire, incidere; (6) de mutatione rerum in contrarium aut diversum; (7) digredior. Ἐξέπιπτεν ἐξ ἀέρματος, *Arist. Vesp.* 1416. Λόγων ματαίων ὕπνος ἐκπεσὼν χθονὸς, *Eur. Med.* 450.
ἐκπιτίζω, f. ίσω, pitissando exhaurio. Ab ἐκπίνω.
ἐκπιτνέω, ῶ, excido, decido.
ἐκπλαγείς, a. 2. pàrt. pass. verbi ἐκπλήσσω.
ἐκπάγλης, ους, ὁ καὶ ἡ, perterritus, attonitus; (2) terribilis. Ab ἐκπλήσσω.
ἐκπλαγῶς, *adv.* mirabiliter, egregie.
ἐκπλεθρίζειν, plethrum, seu jugerum cursu metiri. Ab
ἔκπλεθρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, plethri, seu jugeri mensuram excedens. Ex ἐκ et πλέθρον.
ἐκπλεονάζω, f. άσω, redundo.
ἔκπλεος, έα, εον, *Attice* ἔκπλεως, expletus; (2) cumulate expletus; (3) qui sufficit.
ἐκπλευρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sex latera habens. Ex ἑκ pro ἕξ, et πλευρὰ, *latus*.
ἐκπλεῦσαι, a. 1. inf. act. verbi
ἐκπλέω, f. εύσω, enavigo, solvo e portu; (2) impetum classe in hostes facio. Οὐ μὴ ποτ' ἐς τὸν Σκῦρον ἐκπλεύσῃς ἔχων, *Soph. Phil.* 380. Ἡμεῖς δὲ ἐξεπλεύσαμεν μετὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἀζύμων ἀπὸ Φιλίππων, *Act.* 20, 6. Ex ἐκ et πλέω.
ἐκπλέως, *adv.* cumulate, abunde.
ἐκπλήγδην, *adv.* terribiliter. Ab ἐκπλήσσω.
ἐκπλήθω, f. ήσω, expleo, compleo; (2) luo; (3) perfungor. Ὥςτ σ' ἐκπλήσαι χαρᾶς, *Eur. Ph.* 174.
ἐκπληκτικὸς, ὴ, όν, terrorem adferens, horribilis. Ab ἐκπλήσσω.
ἐκπληκτικῶς, *adv.* cum stupore, cum terrore.
ἔκπληκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, attonitus. Ab eod.
ἐκπλημμυρέω, ῶ, fut. ήσω, æstu inundo, restagno;
ἐκπληξις, εως, ἡ, perterrefactio, consternatio, mentis abalienatio; (2) sideratio et arborum tabes. Ab eod.
ἐκπληρόω, ῶ, fut. ώσω, impleo. Ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τεκνοῖς αὐτῶν ἡμῖν, *Act.* 13, 32. Hinc
ἐκπλήρωμα, τὸ, supplementum, complementum.
ἐκπλήρωσις, εως, ἡ, expletio, complementum.
ἐκπληρωτὴς, οῦ, ὁ, qui facit jussa, mandata.
ἐκπλήσσεο, 2. sing. præs. imperat. pass. *Ion.* pro ἐκπλήσσεσο. Ab
ἐκπλήσσω, vel ἐκπλήττω, fut. ξω, percello, perterrefacio, stupefacio; (2) excutio, opprimo, amoveo; (3) de nidore nares suaviter afficiente, quod *Lat.* tangere; *unde* cupiditate incendo; (4) in *pass.* timeo, terreor. Ἔρωτι Ζυμὸν ἐκπλαγὶσ' Ἰάσονος, *Eurip. Med.* 8. Ἐκπλησσόμενος ἀπὸ τῆ διδαχῆ τῦ Κυρίε, *Act.* 13, 12. ἐκπλευθεύω, f. εύσω, lateres eximo.
ἔκπλοος, *contr.* ἔκπλους, ου, ὁ, enavigatio, eruptio navium ex portu; (2) impetus classis in hostes. Ab ἐκπλέω.
ἐκπλύνω, f. υνῶ, eluo. Ἐκπλύναντες τὴν οἰσάτην, *Arist. Lys.* 577. Ἐκπλυθῆ τὸ ἔριον εἰς γάλα, *Aristot.* Hinc
ἔκπλυσις, εως, ἡ, ipsa eluendi actio.
ἔκπλυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vel ἐκπλυτὸς, ὴ, όν, elutus, elotus; (2) colorem non retinens.
ἐκπλώω, f. ώσω, enavigo. Πέντε Συμπληγάδας ἐξέπλωμεν, *Apoll.*
ἐκπνευματόω, ῶ, f. ώσω, in spiritum verto; (2) flatibus extollo. Ex ἐκ et πνεῦμα, *spiritus*.
ἐκπνευσις, εως, ἡ, exspiratio; (2) mors. Ab
ἐκπνέω, f. εύσω, efflo, exspiro; (2) morior. Ὅταν ξενίζων κῆρας ἐκπνεύσῃ βίου, *Lyc.* 807. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀφεὶς φωνὴν μεγάλην, ἐξέπνευσε, *Marc.* 15, 37.

ἐκπνοὴ, ῆς, ἡ, exspiratio, exhalatio. A præced.
ἐκποδὼν, *adv.* e medio, e conspectu, *tropice* e vita ; (2) *cum gen. vertere licet* procul. Ex ἐκ et πούς, *pes.*
ἐκποιέω, ῶ, fut. ήσω, alieno, abalieno ; (2) subduco, libero ab aliqua re ; (3) emancipo, *item* adoptandum do ; (4) sufficio ; (5) perficio, consummo ; (6) *impers.* suppetit, licet. Ἐκποιῶ με τῇ δικαστηρίου, *Herodot.* Hinc
ἐκποίησις, εως, ἡ, alienatio ; (2) emancipatio ; (3) absolutio, perfectio.
ἐκποίητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, emancipatus, in adoptionem datus. Ab eod.
ἐκποικίλλω, f. ιλῶ, vario, varie distinguo.
ἐκποιῶ, f. ίσω, vello crines, vellus adimo. Ἀλλ' ἐκποιῶ σε τὰς πομπάδας, *Aristt. Thesm.* 574.
ἐκπολεμέω, ῶ, fut. ήσω, debello, expugno. Ex ἐκ et πόλεμος, *bellum.* Unde
ἐκπολεμόω, ῶ, ad bellum concito, hostem alicui conciliare, infensum reddere ; in *pass.* infensum fieri alicui. Ἐξεπολεμώθησαν πρὸς τὰς σχατιώτας, *Plut.*
ἐκπολίζω, f. ίσω, urbem exstruo.
ἐκπολιορκέω, ῶ, f. ήσω, obsidione ad deditionem cogo, capio. Ἐκπολιορκηθεὶη δὲ πότερος ἂν ἥττων, *Xen.*
ἐκπολιτεύω, populum ad aliam formam reip., morumve traduco.
ἐκπομπεύω, f. εύσω, me effero ; (2) effero, evulgo, pando secreta. Ἐκπομπεύει τῷ κάλλει, *Luc.*
ἐκπομπή, ῆς, ἡ, emissio ; (2) deductio ; (3) excursio ; (4) relegatio ; (5) repudium. Ab ἐκπέμπω, *emitto.*
ἐκπονέω, ῶ, fut. ήσω, elaboro, excolo, exerceo, conficio ; (2) labores perfero. Ἐκπονεῖν ὑψηλὰ τυχῆ, *Aristt. Av.* 384.
ἐκπονηρεύω, fut. εύσω, pravum et vitiosum reddo, vitio. Ex ἐκ et πονηρός.
ἐκποντίζω, f. ίσω, trajicio mare. Ex ἐκ et πόντος, *mare.*
ἐκπορεύομαι, fut. εύσομαι, exeo, egredior. Ἐξεπορεύετο ἔξω τῆς πόλεως, *Marc.* 11, 19. Hinc
ἐκπόρευσις, εως, ἡ, processio, egressio.
ἐκπορευτός, ὴ, όν, procedens, egrediens.
ἐκπορευτὸς, ὁ, *adv.* per processionem.
ἐκπορθέω, ῶ, f. ήσω, devasto, diripio. Πᾶσαν ἀκτὴν ἐξεπόρθησαν δορί, *Lyc.* 1339.
ἐκπορθήτωρ, ορος, ὁ, vastator. A præc.
ἐκπορία, ας, ἡ, quæstus, negotiatio. Ex ἐκ et πορος, *transitus.*
ἐκπορίζω, f. ίσω, excogito ; (2) quæro, comparo ; (3) suppedito. Τοῖς βουλομένοις τὸν βίον ἐκπορίζειν, victum suppeditare, *Dem.* Πάντα γὰρ πεντόμυες ἄνδρας κἀκπορίζομεν βίου, *Aristt. Vesp.* 1107.
ἐκπορνεύω, f. εύσω, effuse scortor. Αἱ περὶ αὐτὰς πόλεις τὸν ὅμοιον τούτοις τρόπον ἐκπορνεύσασαι, *Judæ* 7.
ἐκπορπάω, s. ἐκποπόω, fibulo, fibula subnecto, *Hes.*
ἐκποτόομαι, ῶμαι, evolo.
ἐκποτοῦμαι, οῦμαι, idem. Ὡς δ' ὅτε ταρφειαὶ νιφάδες Διὸς ἐκποτέονται, *Il.* 19, 357.
ἐκποτισμὸς, οῦ, ὁ, siccitas terræ.
ἐκπρεπὴς, εως, ής, exactio. Ab
ἐκπράσσω, vel ἐκπράττω, fut. ξω, perficio, exigo. Ἐκπράσσειν χρήματα· μητρῷον φόνου, ulciscì.
ἐκπυαίνω, f. υνῶ, demulceo, permulceo.
ἐκπυμνίζω, exstirpo, radicitus evello.
ἐκπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, decorus et insignis inter alios, eximiis, elegans. Ex ἐκ et πρέπω, *decorus sum.* Unde
ἐκπρέπτω, decorus sum, inter alios excello.
ἐκπρεπόντως, *adv.* decenter, ut decet.
ἐκπρεπῶς, *adv.* decore, eximie.
ἐκπρήθω, fut. ήσω, incendo, inflammo ; (2) efflo. Hinc
ἐκπρησις, εως, ἡ, incensio, inflammatio.
ἐκπρησμὸς, οῦ, ὁ, fervor aquæ &c. bullientis s. stridor.
ἐκπρήξας, a. 1. part. act. *Ion.* pro ἐκπράξας ab ἐκπράττω.
ἐκπρίαμαι, eximo ; (2) pecunia corrumpo. Τὼς κινδύνους ἐξεπρίαντο. *Lysias.*
ἐκπρίασθαι, præs. inf. med.
ἐκπρίω, redimo, *Chrys.* ex *Prov. Sol.*
ἐκπρίω, f. ίσω, serra exseco, excido.
ἐκπροθεσμέω, ῶ, f. ήσω, diem præstitutum excedo, in mora sum. Ab
ἐκπρόθεσμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui præstitutum diem non servat. Ex ἐκ et προθέσμιος.
ἐκπροθέσμως, *adv.* post diem præstitutum.
ἐκπροθυμοῦμαι, cupio, valde cupio.

ἐκπροΐημι, emitto, *Euripid. Ion.* 118.
ἐκπροϊζω, fut. ίσω, doto, dote data eloco. Ex ἐκ et προῖξ, *dos.*
ἐκπροκαλέομαι, ὦμαι, evoco, accerso. Ἐκπροκαλεσσαμένη μεγάρων εὐναιετάόντων, *Od.* 2, 400. Ex ἐκ, πρὸ, et καλέω.
ἐκπρολείπω, f. ψω, relinquo, dimitto. Μητέρα δ' ἐκπρολίπης, *Phocyl.*
ἐκπρολίτοις, 2. sing. a. 2. opt. act.
ἐκπρομολέω, ῶ, f. ήσω, egredior.
ἐκπρορρίπτω, decido.
ἐκπροφέω, effluo, *Orph.*
ἐκπροτιμάω, præfero, *Soph.*
ἐκπροφαίνω, ostendo, præ me fero.
ἐκπροφέω, effero, profero.
ἐκπροφύγω, effugio.
ἐκπροχέω, f. εύσω, effundo. Χλοεροὺς ἐκπροχέων πλοκάμους, *Epigr.*
ἐκπτερόμαι, in altum evolo ; (2) attenuo, ut levitate facile attollar
ἐκπτερύσσομαι, f. ξομαι, alas pando et quatio, alas expassas concutio ; (2) gestio.
ἐκπτήσσω, f. ξω, expavefacio, exterrefacio. Οἴκων μ' ὣς τ' ὄρνιν ϑάμβει τῷδ' ἐξέπταξας, *Eur. Hec.* 181.
ἔκπτιλον, τὸ, *Nic.* Vide πτίλον.
ἔκπτοιθος, percello, *Eur.*
ἔκπτυστος, ὁ καὶ ἡ, abominandus, repudiandus.
ἐκπτύω, f. ύσω, exspuo ; (2) respuo, abhorreo, *Gal.* 4, 14.
ἔκπτωμα, ατος, τὸ, prolapsio ; (2) luxatio. Ab ἐκπίπτω. Unde
ἔκπτωσις, εως, ἡ, elapsio, eruptio ; (2) calamitas.
ἔκπτωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, delapsus. Ab eod.
ἐκπυάω, ῶ, f. ήσω, suppuro ; (2) ad suppurationem perduco. Ex ἐκ et πύον. Hinc
ἐκπύημα, ατος, τὸ, puris collectio.
ἐκπύησις, εως, ἡ, suppuratio. Ab eod.
ἐκπυητικὸς, ἡ, όν, vim habens suppurandi seu pus movendi. Ab eod.
ἐκπυίσκω, idem quod ἐκπυέω.
ἐκπυϑάνομαι, f. πεύσομαι, audio ; (2) scisciror. Σκαιῶς αὐτὸ ἐκπυϑάνει, roges, *Arist. Plut.* 60. Περὶν ἐκπύϑωμαι πᾶν τὸ πρᾶγμ', ὅτως ἔχει, *Aristt. Conc.* 749. Ἵν' ἐκπυϑώμεσθα πόϑεν πάρειτι, *Eur. Cyc.* 93.
ἐκπυόω, f. ώσω, idem quod ἐκπυέω.
ἐκπυρηνίζω, fut. ίσω, enucleo, educo velut nucleum ; (2) extraho. Ex ἐκ et πυρὴν, *nucleus.*
ἐκπυρίσκομαι, incendi, incalescere, ap. *Hipp.*
ἔκπυρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, fervidus, æstuosus, ardens. Ex ἐκ et πῦρ, *ignis.* Hinc
ἐκπυρόω, ῶ, fut. ώσω, incendo ; (2) excandefacio. Αὐτῶν τ' ἐκπυροῦσι σώματα, *Eur.*
ἐκπυρσεύω, f. εύσω, igne luceo, ex aliquo loco. Ex ἐκ et πυρσὸς, *fax.*
ἐκπυρώσις, εως, ἡ, inflammatio ; (2) ardor. Ab ἐκπυρόω.
ἔκπυστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, exauditus, cognitus. Ab ἐκπυϑάνομαι.
ἐκπώγων, ονος, ὁ καὶ ἡ, cui barba excrevit, barbatus. Ex ἐκ et πώγων, *barba.*
ἐκπωλέω, ῶ, f. ήσω, vendo.
ἐκπωμα, ατος, τὸ, poculum, phiala. Ab ἐκπίνω.
ἐκπωτόομαι, ῶμαι, evolo.
ἐκπωτισμὸς, οῦ, ὁ, siccitas terræ.
ἐκράανθεν, *impleti sunt*, 3. plur. a. 1. ind. pass. *Bœot.* pro ἐκρεάνθησαν, a κρεαίνω.
ἐκραδίζω, f. ίσω, virgis expello. Ἐκ τῆς πόλεως ἐπικλινεῖς ἐκραδιζέειν τὸς μοχθηρὸς, *Aristt. Lys.* 578. Ex ἐκ et ῥαδίζω.
ἐκράγα, perf. ind. med. verbi κράζω.
ἐκραδον, 3. pl. imperf. ind. act.
ἐκραγή, ῆς, ἡ, diruptio, effractura. Ab ἐκρήγνυμι, *effringo.*
ἐκράηκα, *implevi*, a. 1. ind. act. verbi κραιαίνω.
ἐκραίαινον, 1. sing. imperf. ind. act.
ἐκράϑην, *mixtus sum*, 1. sing. aor. 2. ind. pass. per *Sync.* pro ἐκεράϑην, a κεράννυμι.
ἐκράϊνον, f. ανῶ, spargo ex ; (2) dispergendo effundo. Κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκραΐνει μέσῳ κρατὸς διασταρέντος, effluit, *Soph. Trach.* 795. Ex ἐκ et ῥαίνω.
ἐκράκτε, a. 1. ind. act. verbi κράζω.
ἐκρατωϑτο, *corroborabatur*, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi κρατιόω.
ἐκραύγασεν, *vociferatus est*, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi κραυγάζω.
ἐκρέματο, *pendebat*, 3. sing. imperf. indic. med. verbi κρέμαμαι.
ἐκρέμων, *pendebas*, 2. sing. imperf. ejusd. *Att.* et *Ion.* pro ἐκρέμασο.
ἐκρέω, f. εύσω, effluo ; (2) excido. Ἐξεῤῥύησαν οἱ Θεμιστοκλέους λόγοι τῶν Ἑλλήνων, *Plut.*
ἔκρηγμα, ατος, τὸ, abruptum ; (2) salebra, locus a torrente in campo excavatus ; (3) eruptio aquarum. Ab
ἐκρήγνυμι, vel ἐκρηγνύω, f. ρήξω, effringo, erumpo. Καϑ' ἡμῶς δ' ὅπως' ἐκρήξει μάχη, *Soph. Aj.* 786. Hinc
ἐκρηξις, εως, ἡ, diruptio ; (2) vociferatio.
ἐκρήγνυα, a. 1. ind. act. verbi κραιαίνω.
ἐκρίζωσις, εως, ἡ, eradicatio, exstirpatio.
ἐκριζωτὴς, οῦ, ὁ, eradicator, exstirpator.
ἐκπίμασε, ατος, τὸ, purgamentum, quod ejicitur. Ab ἐκρίπτω.
ἔκρις, ινος, ὁ καὶ ἡ, cui nasus est prælongus, *Aret.* Ex ἐκ et ῥὶς, *nasus.*
ἐκρίνατο, *interpretatus est*, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi κρίνω.
ἐκρινίζω, f. ίσω, naso suspendo, subsanno. Ex ἐκ et ῥὶς, *nasus.*
ἐκρικάζω, f. ίσω, flando excito ; (2) accendo ; (3) flando impello ; (4) excito. Πυεῦμα προσπεσὸν ἄφνω τὴν παρασκευασμένην ὕλην ἐπὶ τὰς πολεμίας ἐξερῥίπτιζε, *Plut.*
ἐκριπτέω, ῶ, projicio, ejicio.
ἐκρίπτω, f. ψω, projicio ; (2) decutio, relego in locum aliquem. Hinc
ἔκριψις, εως, ἡ, projectio, decussio, ipsa actio projiciendi.
ἐκροὴ, ῆς, ἡ, effluxus. Ab ἐκρέω.
ἔκροος, *contr.* ἔκρους, ᾱ, ὁ, ἡ, idem.
ἐκρύσθην, a. 1. ind. pass. verbi κρύω.
ἐκρύσσω, *pepulisti*, 2. sing. a. 1. ind. med.
ἐκροφέω, ῶ, f. ήσω, exsorbeo.
ἐκρυβὴν, 1. sing. a. 2. ind. pass. verbi κρύπτω.
ἔκρυστον, 1. sing. imperf. ind. act.
ἔκρυσις, εως, ἡ, effluxus ; profluvium. Ab ἐκρύω, *effluo.*
ἐκρυφὸν, *occultavi*, 1. sing. perf. ind. act. *Att.* pro κέκρυφα, a κρύπτω.
ἐκρυψα, *abscondi*, 1. sing. a. 1. ind. act.
ἐκρύω, f. ύσω, effluo. Et ἐκρύομαι, eximo, libero. Τὴν τότ' ἐν σφαγαῖς κεμὰς φασγάνων ἐκρύσεται, *Lyc.* 190.
ἐκσαγηνεύω, e sagena, seu reti explico.
ἐκσαλάσσω, idem quod ἐκσαλεύω, *Ep.*
ἐκσαλεύω, agitando seu concutiendo ejicio, cum vi expello.
ἐκσαρκίζω, f. ίσω, excarnifico, carnem separo. Ex ἐκ et σὰρξ, *caro.*
ἐκσαρκόω, ῶ, f. ώσω, carnem excrescere facio, carnem ingenero. Ex iisd. Hinc
ἐκσάρκωμα, ατος, τὸ, carnis excrescentia.
ἐκσαώζω, idem quod ἐκσώζω, *Hom.*
ἐκσείω, f. είσω, excutio, quassando emoveo.
ἐκσημαίνω, f. ανῶ, declaro, aperio.
ἐκσήπω, f. ψω, penitus putrefacio.
ἐκσιφωνίζω, f. ίσω, siphone elicio, vel extraho.
ἐκσκεδάζω, f. άσω, ejectos dissipo, ejicio simul et dispergo.
ἐκσκεδάνῦμι, dissipo, *Ar.*
ἐκσκευώζομαι, f. άσομαι, vasa summota alicunde exporto ; (2) exporto.
ἐκσκορτισμὸς, οῦ, ὁ, dissipatio. Ex ἐκ et σκορτίζω, *dissipo.*
ἐκσμάω, ῶ, f. ήσω, extergo.
ἐκσοβέω, ῶ, f. ήσω, expello, abigo foras.
ἐκσπάω, f. άσω, extraho, expello.
ἐκσπίνδω, fut. σπίσω, libamina effundo, libo.
ἐκσπερματίζω, f. ίσω, semen emitto.
ἐκσπερματόω, ῶ, f. ώσω, ad semen pervenio, semen reddo.
ἐκσπεύδω, festino, festinando pervenio, tendo.
ἐκσπογγίζω, f. ίσω, spongia extergo.
ἐκσπονδυλίζω, cervicem confringo.
ἐκσπονδος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, exclusus a fœdere vel a societate ; (2) fœdifragus ; (3) qui nullo fœdere tenetur. Ex ἐκ et σπονδὴ, *fœdus.*
ἐκσράδιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sex stadiorum. Ex ἕξ, pro ἓξ et στάδιον, *stadium.*
ἐκστᾶσις, εως, ἡ, dimotio rei e statu, in quo erat ; (2) mentis emotio, ecstasis ; (3) abscessus, discessus ; (4) mutatio, qua res in aliam naturam degenerat ; (5) admiratio, stupor. Ab ἐξίστημι, *de statu dejicio.*
ἐκστατικὸς, ἡ, όν, vim rem aliquam e statu suo dimovendi habens ; (2) attonitus, mente alienatus, furiosus ; (3) demen-

tans ; (4) pronus ad iracundiam. Ab eodem.

ἐκτέλλω, fut. λῶ, emitto, extra mitto ; (2) exorno.

ἐκτέγω, f. ψω, coronam aufero, coronam depono ; (2) inanio, evacuor ; (3) corona exorno ; (4) exorno. Πάντας δὲ ξωμεὶς οἱ κατ' Ἀβιδηρα δόμως προσῆλθε, κἀξέστεψε, *Eur. Alc.* 168.

ἐκτηθίζω, fut. ἴσω, ex pectore loquor ; (2) memoriter non e libro aut membrana recito. Ex ἐκ et σῆθος, *pectus*.

ἐκτήκω, *mirabitur*, 3. sing. f. 1. ind. med. *Att.* et *Ion.* pro ἐκτήσεται, ab ἐξίσημι.

ἐκτεραγγίζω, fut. ἴσω, excolo, stillatim exhaurio.

ἐκτερατία, ας, ἡ, eductio exercitus in expeditionem. Ab ἐκτερατόω.

ἐκτερατισις, εως, ἡ, idem et ab eod.

ἐκτερατόω, f. ὑσω, exercitum in expeditionem educo, infesto exeo agmine.

ἐκτερατοτεδεύω, f. εὐσω, castra loco extra.

ἐκτερέω, f. ψω, inverto, immuto. Ἐκτερέψον ὡς τάχιστα τὰς σαυτῆ τερτρυς, *Arist. Nub.* 88. Ἐκτερέψας τὰς ἡμετέρας ἱστίας καλὸς καλῶς, *ibid.* 554.

ἐκτόρμαι, aut ἐκτεύομαι, erumpo ; unde ἔξεσυτο, apud *Il.* 7, 1.

ἐκτυειγγόω, ῶ, fut. ὥσω, aperio et pervium reddo velut fistulam.

ἐκτυερίζω, sibilo, de serpente.

ἐκτυερίσσω, vel ἐκτυρίττω, fut. ξω, exsibilo, explodo.

ἐκσφενδονάω, ῶ, f. ήσω, funda ejaculor ; (2) fundatoris more ejaculor.

ἐκσφενδόνω, ῶ, f. ήσω, idem.

ἐκσφραγίζω, fut. ίσω, ad exemplar signo. Hinc

ἐκσφράγισμα, ατος, τὸ, effigies expressa.

ἐκσχίζω, f. ίσω, scindo ex, exseindo.

ἐκσῴζω, fut. ώσω, e periculo servo, libero, tueor. Τύμβος δ' αὐτὸν ἐκσώσει μόγις Ὀπλοσμίας, *Lyc.* 615. Πρὸς οἶκον τὸν σὸν ἐκσωσόν μ' ἄγων, *Soph. Phil.* 488. Ἵλεσθε τῶδε τῷ κασιγνήτῳ, φίλοι. Ὦ τὸν πατρῷον οἶκον ἐξεσωσάτην, *id. El.* 985.

ἐκσωρεύω, f. εὐσω, accumulo, acervatim addgero.

ἔκτα, *occidit*, 3. sing. imp. vel a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἔκτη, a verbo κτῆμι.

ἐκταγῶ, ῆς, ῆ, delegatio. Ab ἐκτασσω.

ἔκταγεν, 3. sing. perf. ind. act. verbi κτείνω.

ἐκτάδην, *adv.* extense, porrectim. Ab ἐκτείνω.

ἐκτάδιος, α, ὁ καὶ ἡ, extensus, exporrectus ; (2) amplus, qui longe lateque patet. Ab eodem.

ἐκτάδον, *adv.* idem quod ἐκτάδην.

ἐκτασθείς, a. 1. part. pass. verbi ἐκτείνω.

ἔκταθεν, *occisi sunt*, 3. plur. a. 1. ind. pass. *Bœot.* pro ἐκτάθησαν, a κτείνω.

ἐκταῖος, αία, αῖον, sextus ; (2) sextanus. Ab ἕκτος, *sextus*.

ἔκτακε, *occidit*, 3. sing. perf. ind. act.

ἐκτακτοι, οἱ, extraordinarii, *Æsch.*

ἐκτολαντάω, talentis, i. e. magna pecunia, fraudo.

ἐκτόμαι, ατος, τὸ, extensio, productio, id quod extensum est. Ab ἐκτείνω.

ἐκταμένος, perf. part. pass. verbi κτείνω.

ἐκτάμησι, *exciderit*, 3. sing. a. 2. conj. act. *Ion.* pro ἐκτάμῃ, ab ἐκτέμνω.

ἔκταμμαι, perf. ind. pass. verbi κτείνω.

ἐκτάμνω, exseco, excido. Ἰὼ ἐκτάμνειν, *Il.* 11, 515. γήιον, *ib.* 3, 62. τρυμνὸν, *ib.* 12, 149. Ab ἐκτέμνω.

ἔκταν, *occiderunt*, 3. plur. aor. 2. ind. act. *Bœot.* pro ἔπτασαν. a verbo κτῆμι.

ἔκτανε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi κτείνω.

ἐκτανδαρύζω, tremo.

ἐκτανύω, f. ὑσω, extendo. Ab ἐκτείνω.

ἐκτεξις, εως, ἡ, ordinatio, instructio aciei. Ab ἐκτάττω, *ordino*.

ἐκτατεινόω, ῶ, f. ώσω, deprimo, humilem facio.

ἐκταφακτικὸς, ὴ, ὸν, vim turbandi habens, ap. *Medicos*, ventrem.

ἐκτάφαξις, εως, ἡ, perturbatio, ap. *Medicos*, ventris.

ἐκταράττω, vel ἐκταράσσω, f. ξω, perturbo. Οὗτοι οἱ ἀνθρωποι ἐκταράσσουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν, *Act.* 16, 20. Ἐταραχθεὶς πρὸς τὸν τῶν πληγῶν φόβον, *Luc.*

ἐκταφέω, ῶ, fut. ήσω, extimesco ; (2) exterreo.

ἔκτας, *occidisti*, 2. sing. a. 1. ind. act. per *Syncop.* pro ἔκτεινας, a κτείνω.

ἔκτασις, εως, ἡ, extensio, porrectio ; (2) Figura grammatica, qua syllaba brevis producitur. Ab ἐκτείνω.

ἐκτάσσω, vel ἐκτάττω, f. ξω, instruo, in ordine pono. Ἐν τοῖς ὅπλοις ἐκτεταγμένοι πρὸς μάχην, *Philo.*

ἔκτασο, *possedisti*, 2. sing. a. 1. ind. med. *Dor.* pro ἐκτήσω, a κτάομαι.

ἔκτατο, 3. sing. plusq. ind. pass. v. κτείνω.

ἐκτατὸς, ὴ, ὸν, exporrectus, extensus. Ab ἐκτείνω.

ἔκτατο, *possessa erant*, 3. pl. plusq. ind. pass. *Ion.* pro ἔκτηντο, a κτάομαι.

ἐκτεθέντα, *expositum*, acc. sing. a. 1. part. pass. verbi ἐκτίθημι.

ἐκτεθραμμένες, *enutritos*, acc. pl. perf. part. pass. verbi ἐκτρέφω.

ἐκτείνας, a. 1. part. act. verbi ἐκτείνω.

ἔκτεινε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. κτείνω.

ἐκτείνω, f. ενῶ, extendo, protendo ; (2) extraho, educo. Ἤδη γὰρ πολὺς ἐκτέταται χρόνος, *Soph. Aj.* 1419. Μεῖζον' ἐκτενοῦ λόγον, *id. Trach.* 692.

ἐκτειχίζω, f. ίσω, muris cingo. Ἆρα θαυμάζεις ὅτι ὑπὸ τὸ τεῖχος ἐκτετείχισαι ταχύ ; *Arist. Av.* 1170.

ἐκτενόω, pario ; (2) *med.* ἐκτενόομαι, liberos suscipio.

ἐκτέλεσις, idem quod ἐκτελὴς, *Hom.*

ἐκτελεόω, ῶ, f. ωσω, perficio, consummo.

ἐκτελεόωτες, 2. plur. præs. opt. act. verbi ἐκτελέω.

ἐκτελέσαις, *quum complevisset, qui complevit*, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἐκτελέσας.

ἐκτελευτόω, *Dor.* pro ἐκτελευτήσει, ab ἐκτελευτάω, finio.

ἐκτελέω, ῶ, f. ήσω, perficio. Ἐκτελεῖν τὴν δίκην, φόνον, γάμον τινι.

ἐκτελὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, perfectus. Ex ἐκ et τέλος, *finis*.

ἐκτέμνω, fut. εμῶ, excido, exseco ; (2) castro. Ἐγὼ δὲ τὸν λάφυργ' ἂν ἐκτέμοιμί σε, *Arist. Ran.* 584.

ἐκτεινάω, ας, ἡ, extensio ; (2) explicatio ; (3) jugis et adsidua opera ; (4) copia, abundantia. Ab ἐκτείνω.

ἐκτενὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, extensus ; (2) sedulus, diligens ; (3) assiduus, jugis. Ab eod.

ἐκτενίαι, ας, ἡ, idem quod ἐκτένεια.

ἐκτενῶ, 1. sing. f. 1. ind. act. v. ἐκτείνω.

ἐκτενῶς, *adv.* vehementer, impense, prolixe. Ab ἐκτενὴς.

ἐκτεταμένως, *adv.* ordinate, ab ἐκτάσσω.

ἐκτετομένως, *adv.* explicate. Ab ἐκτεταμένος, quod est *partic. pass.* ab ἐκτείνω.

ἐκτεὺς, ἑος, ὁ, sextarius. Ab ἕκτος, *sextus*.

ἐκτεφρόω, ῶ, f. ώσω, in cineres redigo.

ἐκτέφρωσις, εως, ἡ, cinefactio.

ἐκτεχνόομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, contechnor, comminiscor. Ex ἐκ et τέχνη, *ars*.

ἐκτήκω, f. ήξω, eliquo, exprimo liquefactum ; (2) emacero, extabefacio.

ἐκτηξις, εως, ἡ, liquefactio, percolatio.

ἐκτημόριον, ου, τὸ, sextans, sexta pars, sextarius. Ex ἕκτος et μόριον, *particula*.

ἔκτηνται, 3. pl. perf. ind. pass. v. κτάομαι.

ἐκτησάτην, 1. sing. a. 1. ind. med.

ἐκτῆσθαι, perf. inf. pass. *Ion.* pro κεκτῆσθαι.

ἐκτιθεύω, f. εύσω, enutrio, educo.

ἐκτίθημι, f. θήσω, expono, ut e navi, e vehiculo ; (2) expono infantem ; (3) adoptandum do filium ; (4) propono, v. c. edictum, præmium, &c. (5) proscribo aliquem vel aliquid ; (6) edo in publicum, ut librum ; (7) venum expono ; (8) in *med.* aliquo transportandum curo, securitatis causa, *Ern.* Ἐκθεῖναι βρέφος, *id. Ph.* 25. Τὸν δὲ πατέρα Κηφέα, ὃς σ' ἐξέθηκεν, ἀπολέσειαν οἱ θεοὶ, *Arist. Thesm.* 1065. Ἐκτεθεὶς ὑπὸ μητρὸς εἰς τὴν ὁδὸν, *Isocr.*

ἐκτιθηνεύω, f. εύσω, idem quod ἐκτιθεύω.

ἐκτιθηνέω, ῶ, f. ήσω, idem.

ἐκτικὸς, ὴ, όν, in habitu positus ; (2) qui hectico febri laborat. Ab ἔχομαι, *habeo*.

ἐκτικῶς, *adv.* habitualiter, h. e. firmiter, probe.

ἐκτίκτω, fut. τέξομαι, partu edo, edo in lucem.

ἐκτίλλω, evello.

ἐκτιμάω, ῶ, f. ήσω, æstimo, nimio pretio æstimo ; (2) valde honoro ; (3) honoris causa nomine aliquo, præsertim honestiori, appello. Hinc

ἐκτίμησις, ὑ, ὁ, magni honores.

ἐκτίμος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, expers honoris. Ex ἐκ et τιμὴ, *honor*.

ἐκτιναγμὸς, ὗ, ὁ, excussio. Ab ἐκτινάσσω.

ἐκτινάξατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi

ἐκτινάσσω, f. ξω, excutio. Ἐκτινάξατε τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν, *Matt.* 10, 14.

ἐκτινύω, f. τίσω, exsolvo, luo. Ab ἐκτίω.

ἐκτίνω, f. τίσω, idem et ab eod. Ἐκτίνειν τὰ ὀφειλόμενα, *Plat.* Ὅσην κατ' αὐτῶν ὕβριν ἐκτίσαιτ' ἰὼν, retulisset, *Soph. Aj.* 304. Ὦ θυμάτων πρόσταιον ἐκτίνων χάριν δαίμων, *Lyc.* 211. Ab eod.

ἔκτιτε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κτίζω.

ἐκτισις, εως, ἡ, persolutio. Ab ἐκτίω.

ἔκτισμα, ατος, τὸ, mulcta. Ab eod.

ἔκτισαι, 3. sing. perf. ind. pass. v. κτίζω.

ἐκτιστὴς, οῦ, ὁ, qui solvit ; (2) exactor ; (3) vindex. Ab eod.

ἐκτιτθεύω, idem quod ἐκτιθεύω.

ἐκτιτρώσκω, f. τρώσω, abortum facio.

ἐκτίω, luo, punio, solvo, rependo. Ἐνδίκως ἐκτίσῃ πόσιν, *Eur. Med.* 267.

ἐκτμημα, ατος, τὸ, frustum sectione excractum, segmentum. Ab ἐκτέμνω, *exseco*.

ἐκτμησις, εως, ἡ, exsectio, excisio ; (2) castratio. Ab eod.

ἐκτοθεν, *adv.* extra, ex eo, seorsim. Ab ἔκτος.

ἐκτοθι, *adv.* idem et ab eod.

ἐκτοιχωρυχέω, parietes perfodio furandi causa.

ἐκτοκίζω, f. ίσω, fœnori do. ap. *Jos.* ad audendum impello, incito. Ex ἐκ et τόκος, *usura*.

ἐκτολμάω, f. ήσω, audeo.

ἐκτολμήσας, *ausus*, a. 1. part. act.

ἐκτολυτεύσας, a. 1. part. act. verbi ἐκτολυτεύω, f. εύσω, perficio.

ἐκτομεὺς, έως, ὁ, sculptor, excisor, sector. Ab ἐκτέμνω.

ἐκτομὴ, ῆς, ἡ, excisio. Ab eod.

ἐκτομίας, ᾶ, ὁ, exsectus, castratus. Ab eod.

ἐκτομὶς, ίδος, ἡ, sectrix. Ab eod.

ἐκτομος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, idem et ab eod.

ἐκτονέ, 3. sing. perf. ind. med. v. κτείνω.

ἐκτονος, ον, abhorrens a tono, s. musico.

ἐκτοξεύω, f. εύσω, exhaurio, proprie pharetram ; (2) emitto telum. Νομίζων ἐκτετοξεῦσθαι βίαν, *Arist. Plut.* 34. Ex ἐκ et τόξον, *arcus*.

ἐκτοπίζω, f. ίσω, loco moveo, abigo, relego ; (2) peregre abeo. Ἐκτοπίζω ἀπὸ τῆς οἰκίας, *Aristot.* Ab ἔκτοπος.

ἐκτόπιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, peregrinus. Ab eod.

ἐκτοπισμὸς, ὗ, ὁ, discessus, sedis mutatio ; (2) luxatio ; (3) longinquitas loci. Ab ἐκτοπίζω.

ἐκτοπισέον, abigendum.

ἐκτοπισίεος, α, ον, exterminandus.

ἐκτοπισικὸς, ὴ, όν, qui loca mutare solet.

ἔκτοτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, loco suo emotus ; (2) insuitatus. Ex ἐκ et τόπος, *locus*.

ἐκτόπως, *adv.* mirum in modum, incredibiliter, nimium, impendio. A præc.

ἐκτρέφω, ῶ, f. ήσω, tornando elicio.

ἐκτὸς, ἡ, όν, sextus. Ab ἕξ, *sex*.

ἐκτὸς, *adv.* extra. Ab ἐκ vel ἐξ, *ex*.

ἐκτόσθεν, *adv.* extra. Ab ἐκτός.

ἐκτοσε, idem et ab eod.

ἐκτοτε, *adv.* ex eo tempore. Ab ἐκ et τότε, *tunc*.

ἐκτραγῳδέω, ῶ, f. ήσω, tragœdia decanto ; (3) tragice decanto et exaggero.

ἐκτρανόω, declaro, manifesto, *Jun.*

ἐκτράπεζος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, extra mensam constitutus, qui in mensam non infertur. Ex ἐκ et τράπεζα, *mensa*.

ἐκτραπελογάσω, ορος, ὁ, deformem ventrem habens.

ἐκτράπελος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, invenustus, fœdus, aversanaus. Ex ἐκ et τρέπω, *decorus sum*.

ἐκτραπέλως, *adv.* invenuste, fœde.

ἐκτραπῆ, *deflectat*, 3. sing. a. 2. conj. pass. verbi ἐκτρέπομαι, *aversor*.

ἐκτραχηλίζω, f. ίσω, excutio et præcipitem do, de equo ; (2) collum seu cervicem frango ; (3) interficio, nominatim decollo ; (4) in superbiam ago, effero, extollo. Ἐκτραχηλίζεσθαι, excuti et in collum devolvi ; (2) interfici ; (3) superbire ; (4) deliquium pati. Ὁ δὲ ἵππος ἐκτραχηλίζει τὸν μὴ δυναμένης ὀχεῖσθαι, *Plut.* Ex ἐκ et τράχηλος, *collum, cervix*.

ἐκτραχύνω, exaspero, exacerbo.

ἐκτρέπομαι, diverto, deflecto iter ; (2) aversor.

ἐκτρέπω, f. τρέψω, deflecto. Πρός τε πολίμους ἐκτρέπω, *Soph. Aj.* 53. Οὔτος ἐκτρέπεται με νῦν ἅπαντων, *Dem.*

ἐκτρέφω, f. θρέψω, enutrio. Ἐκτρέφει καὶ θάλπει αὐτὴν, *Ephes.* 5, 29. Χ' ἥτις ἐξ-

ἐθέσ-ψε χώραν τήνδε τὴν θρασεῖαν ὕτων, *Arist. Thesm.* 522.

ἐκτρέχω, excurro, raptim proripio. Εἰς τὴν ἰδίαν ἐκτρέχει χώραν, *Aristot.*

ἔκτησις, εως, ἡ, foramen, perforatio, *Aret.* Ex ἐκ et τιτράω.

ἐκτριαίνω, ὤ, f. ὡσω, tridente emoveo.

ἐκτρῖβή, ῆς, ἡ, extritio, deletio.

ἐκτρῖβήσομαι, *perdar*, f. 2. ind. pass. verbi

ἐκτρῖβω, f. ψω, extero. Κατύγκμαι κακὸν κακῶς νιν ὁμοιον ἐκτρίψαι βίον, exigere, *Soph. Œd. Tyr.* 256. Ξὲ γὰς ἐκ ἔστι βροτῶν κάκιον ὅστις ἐκτριβήσεταί ποτε, peribit, *ibid.* 436. Hinc

ἔκτριμμα, ατος, τὸ, id, quo aliquid abstergimus ; (2) mantile, sudarium, &c.

ἐκτρίψαι, a. 1. inf. act. verbi ἐκτρίβω.

ἐκτριψις, εως, ἡ, extritio, deletio. Ab eod.

ἔκτροπή, ῆς, ἡ, deflexio, digressio ; (2) diverticulum ; (3) divortium aquarum, &c. (4) ambages. Ab ἐκτρέπω.

ἐκτροπίας, ου, ὁ, scil. οἶνος, vappa.

ἐκτρόπιον, ου, τὸ, vitium palpebræ eversæ.

ἔκτροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, deflexus ; (2) male moratus ; (3) dissentaneus. Ab eod.

ἐκτροφή, ῆς, ἡ, nutritio, educatio. Ab ἐκτρέφω.

ἐκτροχάζω, f. άσω, excurro, procurro, percurro.

ἐκτρυγάω, ῶ, f. ήσω, vindemio.

ἐκτρυτάω, ῶ, f. ήσω, terebrando egero ; (2) terebrando erumpo. Ἀλλ' ἐκτετρύτηκε λαθῶσα μ' ἐνδοθὲν, *Arist. Conc.* 337. Hinc

ἐκτρύτημα, ατος, τὸ, terebramen, ramenta, quæ terebra educit.

ἐκτρυχόω, ῶ, f. ώσω, detero, attero, consumo, exhaurio. Ex ἐκ et τρυχόω, *tero.*

ἐκτρύχω, idem. Ex ἐκ et τρύχω, *tero.*

ἐκτρώγω, erodo, exedo. Ex ἐκ et τρώγω, *rodo.*

ἔκτρωμα, ατος, τὸ, abortus. Ab ἐκτιτρώσκω. Hinc

ἐκτρωματαῖος, αία, αῖον, abortivus.

ἔκτρωσις, εως, ἡ, abortus. Ab ἐκτιτρώσκω.

ἐκτρωσμός, οῦ, ὁ, abortio. Ab eod.

ἐκτυγχάνω, adsequor, vel sum.

ἔκτυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, expressus ex archetypo.

ἐκτυπόω, ῶ, exprimo, effingo, informo. Hinc

ἐκτύπωμα, ατος, τὸ, effigies expressa.

ἐκτύπωσις, εως, ἡ, expressio, efformatio.

ἐκτυφλόω, ῶ, f. ώσω, excæco. Hinc

ἐκτύφλωσις, εως, ἡ, excæcatio.

ἐκτύφομαι, et **ἐκτυφόομαι**, ώμαι, in fumum evanesco. Ex ἐκ et τύφω, *fumum excito.*

ἐκυδάσσατο, *convitiatus est*, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Poët.* pro ἐκυδάσατο. A κυδάζω.

ἐκύκλωσα, a. 1. ind. act. verbi κυκλόω.

ἑκυρᾶ, ᾶς, ἡ, socrus, mariti mater. Ab ΕΚΥΡΟ Σ, ῦ, ὁ, socer, mariti pater.

ἔκυρσα, a. 2. ind. act. *Æol.* pro ἔκυρσα. A κύρω.

ἐκυρώθην, a. 1. ind. pass. verbi κυρόω.

ἔκυψεν, 3. sing. a. 1. ind. cum ν ἐφελκ. v. κύπτω.

ἐκφαγίν, *exedere*, ἐξέφαγον, ἐκφαγών.

ἐκφαιδρύνω, nitidum ac tersum reddo.

ἐκφάνης, εος, ὁ καὶ ἡ, manifestus, apertus ; (2) splendidus, illustris. Ab

ἐκφαίνω, f. ανῶ, in lucem edo, profero, evulgo ; et (2) ἐκφαίνομαι, in lucem edor ; (3) appareo, conspicuus sum. Ὡς τὸ τυθικὸν Διὸς μαντεῖον ἐξέφηνεν ἀρτίως ἐμοὶ, *Œd. Tyr.* 250.

ἐκφανίζω, f. ίσω, manifestum reddo, aperio.

ἐκφανσις, εως, ἡ, patefactio, evulgatio ; (2) expressio, enarratio, significatio.

ἐκφαντικός, ἡ, όν, enunciativus, enarrativus.

ἐκφαντικῶς, *adv.* enunciative ; (2) expresse, significanter.

ἐκφαντορία, ας, ἡ, doctrina rerum recondita rum interpres. Ab ἐκφαίνω.

ἐκφαντορικός, ἡ, όν, idem quod ἐκφαντικός.

ἔκφαντος, ε, ὁ καὶ ἡ, patefactus, evulgatus.

ἐκφάντωρ, ορος, ὁ, enarrator, interpres, qui arcanum aliquod patefacit.

ἐκφανὼς, manifeste, palam. Ab ἐκφανής.

ἐκφάσις, εων, ἡ, edictum. Ab ἐκφημι.

ἐκφατνίσματα, ων, τὰ, præsepium purgamenta, sordes, quæ e præsepibus ejiciuntur, reliquiæ ciborum. Ab ἐκφατνίζω, quod est ab ἐκ et φάτνη, *præsepe.*

ἐκφάτνωμα, τὸ, lacunar, &c. *Æsch.*

ἐκφαυλίζω, fut. ίσω, pro vili habeo, elevo, contemno. Hinc

ἐκφαυλισμός, οῦ, ὁ, contemptus.

ἔκφαυλος, ον, contemtus, fœdus.

ἐκφερέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἐκφέρειν.

ἐκφερεμύθω, dicta foras elimino, divulgo. Ex ἐκ, φέρω et μῦθος, *verbum.*

ἐκφέρομαι, effero, aufero ; (2) efferor, rapior.

ἐκφέρω, effero, exporto ; (2) effero mortuum ; (3) divulgo, enuntio ; (4) publico, v. c. librum, publice propono, recito, &c. (5) promo, edo ; (6) refero, v. c. ad senatum vel populum ; (7) infero, v. c. bellum ; (8) uterum fero ad maturitatem fœtus, *Ern.* Ἐκφέρειν δεῖγμα τῆς φύσεως, *Isocr.* Πρὸς ὀργὴν ἐκφέρῃ, *Soph. El.* 628. Καὶ γάρ τινες ἐκφέρουσι ταυτονὶ νεκρὸν, *Arist. Ran.* 170.

ἐκφεύγω, effugio. Μικρὸν ἐξέφυγε τῶ μὴ καταπετρωθῆναι, parum abfuit quin, *Xen.* Πῶς γὰρ ἂν τύπτης δοκῆς ἐκφυγεῖν ; *Arist. Av.* 361. Αὐλητῆρος ἐκπεφευγότα λαιψηροῦθορες ῥίφας, *Lyc.* 235.

ἐκφεύξη, 2. sing. f. 1. ind. med. verbi ἐκφεύγω.

ἔκφημι, eloquor ; unde ἔφατο, ἐκφάσθαι.

ἐκφθείρομαι, inauspicato et in perniciem exeo.

ἐκφθίνω, corrumpo, perdo, interficio.

ἐκφλαυρίζω, f. ίσω, idem quod ἐκφαυλίζω. Ex ἐκ et φλαῦρος, *vilis, pravus.*

ἐκφλεγματῶσθαι, in phlegma converti.

ἐκφλέγω, f. ξω, exuro. Αὐτὸς ἐξέφλεξε τὴν πόλιν, *Arist. Pace*, 606.

ἐκφλίζω, idem quod ἐκθλίβω, ap. *Hipp.*

ἐκφλογόω, ῶ, f. ώσω, inflammo, flammam ejaculor.

ἐκφλοίω, decortico, elido, *Nic.*

ἐκφλυαρίζω, contemno, deprimo.

ἐκφλύζω, f. ύσω, ebullio, exundo.

ἐκφλυνδάνω, erumpo. Ex ἐκ et φλύω.

ἐκφλύσσω, fut. ξω, ebullio ; apud *Apollon. Rhod.* ἐκφλύξει, quasi exæstuare, ex corde æstuanti promere.

ἐκφοβέω, ῶ, f. ήσω, exterrefacio, exterreo. Hinc ἐκφοβέομαι, extimesco. Ἵνα μὴ δόξω, ὡς ἂν ἐκφοβεῖν ὑμᾶς διὰ τῶν ἐπιστολῶν, 2 *Cor.* 10, 9. Ab ἔκφοβος. Hinc

ἐκφόβηθρον, ου, τὸ, terriculamentum.

ἐκφόβημα, ατος, τὸ, idem.

ἐκφόβησις, ή, terror, terrificatio.

ἔκφοβος, ου, ὁ καὶ ἡ, exterritus, consternatus. Ex ἐκ et φόβος, *timor.*

ἐκφοινίσσω, vel **ἐκφοινίττω**, f. ξω, rubefacio ; (2) cruento.

ἐκφοιτάω, ῶ, f. ήσω, exeo, egredior, prodeo. Παρὰ τῆς γυναικὸς ἐξεφοίτων λόγοι, *Plut.* Hinc

ἐκφοίτησις, εως, ἡ, egressio ; (2) divulgatio rei.

ἐκφορὰ, ᾶς, ἡ, elatio ; (2) elatio funeris ; (3) divulgatio. Ab ἐκφέρω.

ἐκφορέω, ῶ, f. ήσω, effero, exporto. Ἐκφόρησον αὐτὸν τὸν πλῶτον ἐκ τῆς οἰκίας, *Luc.* Ὅτιν μόνος τὸν ζωμὸν ἐκφορήσεις, *Arist. Eq.* 359. Ab eod. Hinc

ἐκφόρημα, ατος, τὸ, quod exportatum seu egestum est.

ἐκφόρησις, εως, ἡ, exportatio, egestio.

ἐκφόριον, ου, τὸ, terræ proventus, fructus, quem terra edit. *Plur.* τὰ ἐκφόρια.

ἔκφορος, ε, ὁ καὶ ἡ, exportatitius ; (2) divulgatus ; (3) percitus.

ἐκφορτίζομαι, f. ίσομαι, onus abjicio, exonero ; (2) excutio velut onus.

ἐκφράζω, f. άσω, eloquor, edissero, enarro.

ἐκφραστικός, ἡ, όν, cui vis inest expediendi meatus obstructos. Ab ἐκφράσσω.

ἐκφρασις, εως, ἡ, descriptio, expositio, explicatio. Ab ἐκφράζω.

ἐκφραστικός, ἡ, όν, eloquendi facultate præditus. Ab eod.

ἐκφρένω, vel **ἐκφρήμι**, f. φρήσω, emitto foras ; (2) effero.

ἐκφρονέω, ῶ, f. ήσω, curo ; (2) despicio ; (3) animo efferor, omninoque impotenter fortunam fero. Ab ἔκφρων.

ἐκφροντίζω, f. ίσω, excogito ; (2) non curo ; (3) cogito. Ἐκφροντίζειν τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων, *Aristoph.* Ex ἐκ et φροντίς.

ἐκφρόνως, *adv.* stulte, amenter. Ab

ἔκφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui est extra mentem, delirans, amens. Ex ἐκ et φρήν, *mens.*

ἐκφυδής, ἄδος, ἡ, res quæ alii adnata est. Ab ἐκφύω.

ἐκφυγάνευ, effugio.

ἐκφύγγω, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐξέφυγε, ab ἐκφεύγω. Unde

ἐκφυγγὴ, ῆς, ἡ, effugium, fuga.

ἐκφυής, έος, ὁ καὶ ἡ, naturæ modum excedens, sed ferè in bonam partem. Ex ἐκ et φυή.

ἐκφυλάσσω, observo, tueor, *Soph.*

ἐκφυλλοφορέω, ῶ, senatu vel ordine aliquem moveo. Ex ἐκ et φύλλον, *folium*, quo olim suffragia ferebantur, et φέρω.

ἐκφυλλοφορία, ας, ἡ, ejectio e tribu, senatu, vel populo. Ex iisd.

ἔκφυλος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui non est ejusdem tribus ; (2) qui nullius est tribus ; (3) peregrinus, externus, barbarus, a moribus gentis abhorrens ; (4) inusitatus. Ex ἐκ et φυλὴ, *tribus.*

ἔκφυμα, ατος, τὸ, papula. Ab ἐκφύω.

ἐκφυμίαω, f. άσω, sternuto. Ab

ἐκφυσᾶν, præs. inf. act. *contr.* pro ἐκφυσάειν. Ab

ἐκφυσάω, ῶ, exsufflo, vehementer respiro, gravi respiratione laboro ; (2) follibus ventilo ; (3) excito spiritu. Ἐξεφύσησε γὰρ τοσοῦτον πόλεμον, ὥσ-ε, &c. *Aristoph. Pace*, 628. Hinc

ἐκφύσημα, ατος, τὸ, efflatio, exsufflatio ; (2) inflatio, morbus ; (3) id, quod efflatur.

ἐκφύσησις, εως, ἡ, efflatio, exsufflatio.

ἐκφυτία, εως, ἡ, q. d. enascentia, exortus, germinatio ; (2) eruptio germinantium post sementem ; (3) generatio, procreatio ; (4) quæ nata sunt. Ab ἐκφύω.

ἐκφυσις, εως, ἡ, idem, *Ern.*

ἐκφυτεύω, translatum alicunde planto.

ἐκφύω, f. ύσω, et ἐκφυμι, gigno ; (2) nascor. Ἐγὼ δ' ἐλευθέρᾳ μὲν ἐξέφυν πατρὸς, *Soph. Aj.* 487. Ἡμὰς μὲν ὡς δόλως σαῶσ' ἀπ' ἄρ' ἐξέφυσεν, ὃ δ' ἐλευθέρως, *id. Phil.* 987.

ἐκφωνέω, ῶ, f. ήσω, exclamo ; (2) pronuncio, exprimo ; (3) nominatim dico. Hinc

ἐκφώνησις, εως, ἡ, exclamatio ; (2) Figura rhetorica ; (3) pronunciatio, vocis emissio ; (4) diserta alicujus nominatio.

ἐκφωτίζω, f. ίσω, illumino, illustro.

ἐκχαλάω, ῶ, fut. άσω, demitto, laxando emitto, (2) dejicio.

ἐκχαλκεύω, fabricor ex ære aut metallo alio.

ἐκχαραδρόω, ῶ, f. ώσω, cavernosum et salebrosum reddo, torrentibus impetuosis excavo. Ex ἐκ et χαράδρα.

ἐκχαυνόω, ῶ, laxiorem reddo, emollio ; (2) tumidum reddo, *proprie et tropice, Ern.*

ἐκχέω, f. εύσω, effundo, exhaurio ; (2) *pass.* effundor, absumor, pereo. Κἀκχεῖσι τὸ πᾶν σόφισμα, *Soph. Phil.* 14. Θοίναισιν ὅλβον ἐκχέασα, *Lyc.* 773.

ἐκχιλόω, ῶ, fut. ώσω, pabulo privo, vasto ; unde **ἐκκεχιλωμένος**, desolatus.

ἐκχοΐζω, f. οίσω, fodio ; (2) emundo. Ex ἐκ et χόω, *humum egero.*

ἐκχλοϊάομαι, et **ἐκχλοᾶμαι**, pallesco, sed ut aliquid viridis vel luridi admistum sit.

ἐκχολόω, ῶ, f. ώσω, in bilem verto ; (2) bile impleo ; (3) iratum reddo.

ἐκχορδόω, e fidibus excito, h. e. fidibus cano.

ἐκχορεύω, e choro ejicio.

ἐκχρεμπτομαι, exspuo.

ἐκχρᾶν, præs. inf. act. pro ἐκχρέειν.

ἐκχρηματίζομαι, f. ίσομαι, exigo pecuniam. Ex ἐκ et χρῆμα, *pecunia.*

ἐκχρῆσαι, sufficere ; **ἐξέχρησε**, suffecit ; **ἐκχρήσει**, ex usu erit. A χρῆ, ut ἀπόχρη.

ἐκχρησμῳδέω, vaticinor, oraculum reddo.

ἐκχυθέντος, g. sing. a. 1. part. pass. verbi ἐκχύω.

ἐκχυλίζω, f. ίσω, succum elicio ; (2) in succum redigo.

ἐκχυμίζω, f. ίσω, exsugo. Ex ἐκ et χυμός.

ἐκχυμόω, ῶ, a quo **ἐκχυμῶσθαι** aliquid dicitur, cum succos et humores extra vasa sua effundit, ut in suggillatione. Hinc

ἐκχύμωμα, ατος, τὸ, sanguinis sub cutem per grumos effusio, suggillatio.

ἐκχύμωσις, εως, ἡ, idem et ab eod.

ἐκχυντο, *effusi erant*, 3. plur. plusq. indic. pass. *Ion.* pro ἐξεκέχυντο. Ab ἐκχύω.

ἐκχύσις, εως, ἡ, effusio. Ab ἐκχύω.

ἐκχύτης, ου, ὁ, effusor. Ab eod.

ἐκχυτος, η, ὁ καὶ ἡ, effusus. Ab eod.

ἐκχυτρίζω, f. ίσω, ex olla effundo, vel eximo ; (2) effundo. Ex ἐκ et χύτρος.

ἐκχύω, effundo ; *pass.* amore ulicujus rei capior ; (2) valde exhilaror, ad lætitiam, risum profundor ; (3) frangor, languesco ; (4) pereo, frustra consumor, de labore, impensa, *Ern.*

ἐκχωνεύω, conflo.

ἐκχωρέω, ῶ, excedo, discedo. Χειμῶνες ἐκχωροῦσιν εὐκάρτω Διΐ, *Soph.* Hinc

ἐκχώρησις, ή, excessus, discessus.

ἐκψήγμα, τὸ, ramentum.

ἐκ-ψύχω, f. ξω, animam efflo, exspiro ; (2) deficio animo.
ἐκῶν-υτος, 3. sing. a. 1. ind. act. v. *κωλύω*.
'ΕΚΩ`Ν, ὥσα, ὸν, voluntarius, qui sponte aliquid facit.
ἐλάα, ας, ἡ, oliva, fructus oleæ. Ab ἐλαία.
ἐλάαν, præs. inf. act. *Poët.* pro ἐλάειν.
ἐλάασκον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤλαον.
ἐλάβεον, a. 2. ind. act. verbi λαμβάνω.
ἐλάδιον, ᾳ, τὸ, pauxillum olei. Ab ἐλαία.
ἐλαθείς, a. 1. part. pass. verbi ἐλαύνω.
ἔλαθον, *latui*, a. 2. ind. act. verbi λανθάνω.
'ΕΛΑΪ`Α, ας, ἡ, oliva, arbor ; (2) olea, i. e. fructus olivæ.
ἐλαίαγνος, ᾳ, ἡ, oleagnus, planta in lacu Orchomeno nascens ; oleaginus, *Theoph.* Ex ἐλαία et ἄγνος, *vitex*.
ἐλαιάγριον, ᾳ, τὸ, olivum agreste, *Pind.*
ἐλαιάεις, άεσσα, άεν, oleosus, oleaceus. Ab ἐλαία.
ἐλαιαλογέω, ῶ, f. ήσω, olivarum fructus colligo. Ex ἐλαία et λέγω.
ἐλαιέλαιορος, ᾳ, ὁ, qui olearum mercaturam exercet. Ex ἐλαία et ἔμπορος, *mercator*. eodem.
ἐλαΐζω, oleas colo ; (2) oleagino colore sum. Ab ἐλαία.
ἐλαινήεις, ήεσσα, ήεν, oleosus. Ab eod.
ἐλαινῆος, ᾱ, ᾶον, olearis, olearius. Ab eodem.
ἐλαΐνεος, έα, εον, oleaginus, ex olea arbore. Ab eod.
ἐλάϊνος, ίνη, ινον, idem et ab eod.
ἐλαιοβοροκος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, oleo tinctus, imbutus. Ex ἐλαία et βρέχω.
ἐλαιόδυτος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, oleo imbutus. Ex ἐλαία et δύω, *imbuo*.
ἐλαιοδόκος, vel ἐλαιοδόχος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, oleum continens. Ex ἐλαία et δέχομαι.
ἐλαιοειδής, olivæ vel oleo speciem habens.
ἐλαιοκομία, olearum cultura. A seq.
ἐλαιοκόμος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, olearium cultor. Ex ἐλαία et κομέω, *curo*.
ἐλαιοκονία, ας, ἡ, albarium ex oleo. Ex ἐλαία et κονία, *albarium*.
ἐλαιολογέω, ῶ, f. ήσω, olivas colligo. Ex ἐλαία et λέγω.
ἐλαιολόγος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, qui olivas colligit.
ἐλαιόμελι, ιτος, τὸ, elæomeli, oleum mel-leum, quod in Syria albipice ex arborum caudicibus effluit. Ex ἐλαία et μέλι, *mel*.
ἔλαιον, ᾳ, τὸ, oleum. Ab ἐλαία.
ἐλαιοπιγής, ές, oleo imbutus, sordidus. Ex ἔλαιον et πίνος.
ἐλαιοτοΐα, ας, ἡ, olivatio. Ex ἐλαία et ποιέω.
ἐλαιοπωλεῖον, ᾳ, τὸ, locus, ubi venditur oleum. Ex ἔλαιον et πωλέω, *vendo*.
ἐλαιοπώλης, ᾳ, ὁ, venditor olei. Ex iisd.
ἐλαιοπώλιον, ᾳ, τὸ, idem quod ἐλαιοπωλεῖον.
ἐλαιοτρίβεῖον, ᾳ, τὸ, trapetum, locus, ubi olivæ teruntur, et oleum exprimitur. Ex ἔλαιον et τρίβω, *tero*.
ἐλαιότρυγον, ᾳ, τὸ, olei fæx, murca. Ex ἔλαιον et τρύξ, *fæx*.
ἐλαιουργεῖον, ᾳ, τὸ, locus, ubi oleum conficitur. Ex ἔλαιον et ἔργον, *opus*.
ἐλαιουργία, ας, ἡ, olei confectio. Ex iisd.
ἐλαιοφόρον, ᾳ, τὸ, vas olearium. Ex ἔλαιον et φέρω, *fero*.
ἐλαιοφόρος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, ferens oleas, olivifer.
ἐλαιοφυής, ές, ὁ καὶ ἡ, oleis consitus, in quo oleæ enatæ sunt. Ex ἐλαία et φύω.
ἐλαιοφυλλοφόρος, ὁ καὶ ἡ, olivæ folia edens.
ἐλαιόφυτος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἐλαιοφυής.
ἐλαιοχριστός, ᾳ, ὁ, olei unctio. Ex ἔλαιον et χρίω, *ungo*.
ἐλαιόω, ῶ, f. ώσω, olivo, olivas colligo ; (2) oleo perungo. Ab ἐλαία.
ἐλαΐς, ίδος, ἡ, oliva, olea arbor. Ab eod.
ἐλαϊσ-ῆς, ᾶ, ὁ, qui oleas colligit. Ab eod.
ἐλαΐων, *oleæ*, gen. sing. *Dor.* pro ἐλαίᾱς.
ἐλαιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, oleosus ; (2) pinguis.
ἐλαιῶν, ῶνος, ὁ, olivetum. Ab eod.
ἐλαιωτὴρ, ῆρος, ὁ, qui olivas colligit, qui olivat. Ab ἐλαιόω.
ἐλαιωτὸς, ἡ, ὸν, oleo perunctus, seu imbutus. Ab eod.
ἔλακον, a. 2. ind. act. verbi λήκω.
ἐλάλων, pro ἐλάλεον. A λαλέω, *loquor*.
ἔλασε, *agitavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤλασε. Ab ἐλαύνω.
'Ελαυδρος, ον, viros capiens. Ex ἐλεῖν et ἀνήρ.
ἐλάνη, ἡ, fax, *Æth.* Ab ἔλη.
ἔλασας, ὁ, nomen avis, ap. *Aristoph.*
ἐλάσαι, *compulisse*, a. 1. inf. act.
ἔλασαν, *Ion.* pro ἤλασαν, *compulerunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ἐλαύνω.
ἐλάσσασκε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤλασε.
ἐλάσσιμε, a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐλάσειμι.
ἐλασσία, expeditionem adfecto et apparo. Ab ἐλαύνω, *agito*. Unde
ἐλασσίας, ας, ὁ, equitatio ; (2) cursio ; (3) expeditio militaris.
ἐλασσίζοντος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, a tonitru agitatus, impetu quodam agitatus, qualis est tonitrus. Ex ἐλαύνω et βροντὴ, *tonitru*.
ἐλάσσιππος, ον, qui equis vehitur, eques. Ab ἐλαύνω et ἵππος.
ἐλάσσις, εως, ἡ, agitatio equorum, seu currus, aurigatio, equitatio ; (2) expeditio ; (3) remigatio ; (4) expulsio, abactio. Ab ἐλαύνω. Unde
ἔλασμα, ατος, τὸ, lamina metalli.
ἐλασμὸς, ὁ, ὁ, idem et ab eod.
ἐλασσάμενος, *qui impulit*, a. 1. part. med. *Poët.* pro ἐλασσάμενος, a verbo ἐλάω.
ἔλασσε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἔλασε.
ἔλασσον, *adv.* minus.
ἐλασσόνως, *adv.* idem. Ab ἐλάσσων.
ἐλασσόω, vel ἐλαττόω, ῶ, diminuo. 'Ελασσοῦμαι τῆς τιμῆς, *Thuc.* Ab ἐλάσσων.
ἐλάσσων, *minorem*, acc. sing. *Att.* et *Ion.* pro ἐλάσσονα, ab ἐλάσσων.
ἐλάσσωμα, ατος, τὸ, diminutio, deterior conditio. Ab ἐλασσόω.
ἐλάσσων, vel ἐλάττων, ονος, ὁ καὶ ἡ, minor ; (2) deterior ; (3) inferior ; (4) paucior. *Comparativus* ab ἐλαχύς.
ἐλαστὴς, ᾶ, ὁ, impulsor, agitator. Ab ἐλαύνω. Hinc
ἐλαστρέω, ῶ, f. ήσω, agito, impello.
ἔλαστρον, τὸ, id quod impellit, unde ἐλαστρέω, *E. M.*
ἐλάσω, f. 1. ind. act. verbi ἐλαύνω, pro ἐλάω.
ἐλατειρα, ας, ἡ, expultrix. Ab ἐλαύνω.
'ΕΛΑ`ΤΗ, ης, ἡ, abies ; palmula, extrema remi pars ; *item* hasta, seu hastile ex abiete, *Hom.* (2) remus, ἐλάτῃ πλεύσασα, *Eur. Phœn.* 217.
ἐλατὴρ, ῆρος, ὁ, agitator, auriga ; (2) placentæ genus. Ab ἐλαύνω.
ἐλάτης, ᾳ, ὁ, agitator ; (2) cursor.
ἐλατήριον, ᾳ, τὸ, quicquid deorsum ventrem purgat ; (2) succus cucumeris agrestis ; (3) cucumer. Ab eod.
ἐλατικὸς, ἡ, όν, impellendi, incitandi vim habens.
ἐλατίνη, ης, ἡ, herba quædam. Ab ἐλάτη.
ἐλάτινος, ίνη, ινον, abiegnus. Ab eod.
ἐλατόμησα, a. 1. ind. act. verbi λατομέω.
ἐλατὸς, ἡ, όν, ductilis, ut lamina metalli. Ab ἐλαύνω.
ἔλαττον, *adv.* minus, parum ; ἔλαττον ἔχειν, vinci, inferiorem esse, injuria affici, multum abire. Ab ἐλάσσων.
ἐλαττονάκις, *adv.* minus, rarius. Ab eod.
ἐλαττονέω, ῶ, minus habeo. Ab eod.
ἐλαττόνως, *adv.* minus. Ab ἔλαττον.
ἐλάττων, idem quod ἐλάσσων.
ἐλαττῶ, idem quod ἐλασσόω. Hinc
ἐλάττωσις, εως, ἡ, diminutio.
ἐλαττωτικὸς, ἡ, όν, diminuens, diminuendi vim habens.
ἐλαυνέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἐλαύνειν.
ἐλαύνοι, *impellat*, 3. sing. opt. verbi ejusd.
'ΕΛΑΥ`ΝΩ, f. ἐλάσω, p. ἐλήλακα, agito, impello ; (2) stimulo, incito ; (3) exerceo, exagito ; (4) fatigo ; (5) vexo, insector ; (6) persequor judicio, accuso ; (7) verbero ; (8) excutio ; (9) excito, cito, moveo ; (10) abigo, expello ; (11) duco, ductile opus facio ; (12) traduco, transfigo ; (13) promoveo, progredior, evado, pervenio ; (14) equito ; (15) vulnero. Κείνος τε λύτη πᾶς ἐλήλακεν κακῆ, *Soph. Ajac.* 275. Κρέων μ' ἐλαύνει φυγάδα γῆσδ' ἔξω χθονὸς, *Eur. Med.* 706. Ἐπ' Ἰνδυς σχεδὸν ἐλάσας ἥλασε, suscepit, *Luc.* Ὑπὸ τῆς συνέσεως τῶν ἔργων ἐλαυνόμενος, *Herodian.*
ἐλάφειος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, cervinus. Ab ἔλαφος.
ἐλαφηβολία, ας, ἡ, cervorum jaculatio, seu venatio. Ab ἐλαφηβόλος.
ἐλαφηβόλια, ων, τὰ, festum in honorem Dianæ venatricis. Ab eod.
'Ελαφηβολιὼν, ῶνος, ὁ, mensis Februarius, ita a figendis cervis dictus. Ab eod.
ἐλαφηβόλος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, qui cervos jaculis figit, venator cervorum ; (2) venator quivis. Ex ἔλαφος et βάλλω, *jacio*.
ἐλαφίνης, ᾳ, ὁ, hinnulus cervinus. Ab ἔλαφος.
ἐλάφιον, ᾳ, τὸ, cornu, vel caro cervi.
ἐλαφοβόσκον, ᾳ, τὸ, elaphoboscon, herba quædam valens contra morsus serpentum. Ex ἔλαφος et βόσκω, *pasco, alo*.
ἐλάφοιο, *cervi*, gen. sing. *Ion.* pro ἐλάφου.
ἐλαφοκτόνος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, cervos occidens. Ex ἔλαφος et κτείνω, *occido*,
'ΕΛΑ`ΦΟΣ, ᾳ, ὁ, vel ἡ, cervus, vel cerva ; (2) placentæ genus.
ἐλαφοσκόροδον, ᾳ, τὸ, allium cervinum. Ex ἔλαφος et σκόροδον. *Angl.* WILD PARSNIP.
ἐλαφρία, ας, ἡ, levitas ; (2) paucitas.
ἐλαφρίζω, f. ίσω, levo, elevo, allevo.
ἐλαφρόστις, celer.
'ΕΛΑ`ΦΡΟΣ, ᾱ, ὸν, levis et celer, velox ; (2) levis, non gravis ; (3) levis, non molestus, non difficilis.
ἐλαφροτὴς, ἡ, levitas, celeritas.
ἐλαφρύνω, f. υνῶ, allevo. Ab ἐλαφρός.
ἐλαφρῶς, *adv.* leviter, celeriter.
ἔλαχεν, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi λαγχάνω.
ἔλαχηνε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi λαχαίνω.
ἐλάχι-στα, *adv.* minime. Ab ἐλάχιστος.
ἐλάχιστος, ίστη, ίστον, minimus, paucissimus, brevissimus. Ab ἐλαχύς.
ἐλαχιστότερος, έρα, ερον, minimo minor. Comp. a superl. ἐλάχιστος.
ἔλαχον, a. 2. ind. act. verbi λαγχάνω.
ἐλαχυπτέρυξ, γος, ὁ καὶ ἡ, breves alas habens.
'ΕΛΑΧΥ`Σ, εῖα, ὺ, parvus, exiguus ; comp. ἐλάσσων, superl. ἐλάχιστος.
ἐλάω, abigo, ejicio. Τόνδε παῖδας γῆς ἐλᾶν Κορινθίας μέλλει Κρέων, *Eur. Med.* 70.
ἐλαών, ῶνος, ὁ, olivetum. Ab ἐλαία.
ἐλάσεαι, 2. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro ἐλᾷ. Ab ἐλάω.
'ΕΛΑΩ`ΜΑΙ, *Poët.* cupio, desidero, appeto.
ἔλδωρ, ορος, τὸ, desiderium, cupido. Ab ἔλδομαι.
ἔλε, *interfecit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro εἷλε, a verbo αἱρέω, pro ἕλω.
'Ελεάζαρ, ὁ, Eleazar. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *Dei auxilium*.
ἐλεάομαι, misereor. Ab ἔλεος, *misericordia*.
'Ελεαπείμ, Eleachim. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *Deus restituet*.
'ΕΛΕΑ`Σ, ὁ, nomen avis.
ἐλεγεία, ας, ἡ, carmen elegiacum.
ἔλεγειον, ᾳ, τὸ, id. Ab ἔλεγος, *lamentatio*.
ἐλεγειοποιὸς, ᾱ, ὁ, scriptor elegiarum. Ex ἔλεγειον et ποιέω, *facio*.
ἐλεγεῖος, εἶα, εῖον, ad mœstitiam factus. Ab ἔλεγος.
'ΕΛΕΓΙ`ΝΟΙ, ων, οἱ, pisces gregales, elegini.
ἐλεγκτικὸς, ἡ, όν, reprehensorius. Ab ἐλέγχω.
ἐλεγκτὸς, ἡ, όν, reprehensibilis. Ab eod.
ἐλεγμὸς, ὁ, ὁ, reprehensio, redargutio.
ἐλεγξάτωσαν, 3. plur. a. 1. imp. act. verbi ἐλέγχω.
ἐλεγξις, εως, ἡ, idem quod ἔλεγμός.
'ΕΛΕΓΟΣ, ᾳ, ὁ lamentatio, vox lugubris ; (2) carmen elegiacum, quo lamentatio continetur.
ἐλεγχεῖη, ης, ἡ, increpatio, probrum.
ἐλεγχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vituperabilis.
ἐλεγχθῇ, 3. sing. a. 1. conj. pass. verbi ἐλέγχω.
ἐλεγχιγάμβος, ον, fidem aut perfidiam conjugis ostendens.
ἐλέγχιστος, η, ον, probris dignissimus, *Hom.* Ab ἔλεγχος.
ἔλεγχος, τος, τὸ, probrum, dedecus, *Il.* 2, 235.
ἔλεγχος, ᾳ, ὁ, elenchus, argumentum, indicium, signum ; (2) criminatio ; (3) accusatio. Νῦν δ' εἰς ἔλεγχον ἔξιμι, experienti doctus, *Soph. Phil.* 97. Ab
'ΕΛΕΓΧΩ, f. ξω, arguo, argumentis demonstro ; (2) refuto ; (3) redarguo, reprehendo ; (4) convinco ; (5) reprimo, coërceo ; (6) adspernor ; (7) sciscitor, percontor ; (8) quæstionem de aliquo habeo. Μή μ' ἐλεγχε πλείοσι λόγοις, interroga, *Soph. El.* 1369. Ἀμηχανῶ δὲ πότερον τὸ σὸν πάθημ' ἐλέγχω πρῶτον, ἢ ξένον ξένα, *id. Phil.* 336.
'ΕΛΕΔΩ`ΝΗ, ης, ἡ, eledona, species polypi.
ἐλέειν, *capere*, a. 2. inf. act. *Poët.* pro ἐλεῖν, a verbo αἱρέω pro ἕλω.
ἐλεεινολογέω, ῶ, f. ήσω, miserabiliter loquor, miserabilem vocem edo. Ex ἐλεεινὸς et λέγω, *dico*. Unde
ἐλεεινολογία, ας, ἡ, oratio miserabilis.
ἐλεεινὸς, ἡ, όν, miserabilis. Ab ἔλεος.
ἐλεεινῶς, *adv.* miserabiliter. Ab ἐλεεινός.

ἐλεέω, ῶ, f. ήσω, misereor; et in *pass.* misericordiam consequor. Οὐδ' ἐλεεῖς τὸ παιδίον ἅλατον ὂν πάθηλον ἕκτην ἡμέραν; *Arist. Lys.* 882. Ἐλέησον αὐτῶν τὴν ὀπὰ *id. Pace*, 359. Ab ἔλεος.

ἐλεηθήσονται, 3. plur. f. 1. ind. pass.

ἐλεηθῶσιν, 3. plur. a. 1. conj. pass.

ἐλεημοσυνικός, ἡ, όν, misericors, benignus.

ἐλεημόνως, misericorditer. Ab ἐλεήμων.

ἐλεημοσύνη, ης, ἡ, misericordia; (2) stips erogata pauperibus, eleemosyna; (3) omne beneficium, quo calamitosos prosequimur. Ab eod.

ἐλεήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, misericors. Ab ἔλεος.

ἐλέησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐλεέω.

ἐλεητικὸς, ἡ, όν, ad misericordiam propensus, misericors. Ab ἐλεέω.

ἐλεητὺς, ύος, ἡ, commiseratio. Ab eod.

ἔλειν, *interficere*, a. 2. inf. act. verbi αἱρέω.

ἑλειοβάτης, ᾱ, ὁ, qui per paludes graditur. Ex ἕλος, *palus*, et βαίνω, *eo*.

ἑλειογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in palustribus locis natus. Ex ἕλος et γίνομαι, *nascor*.

ἑλειονόμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vel ἐλειόνομος, in paludibus degens, palustris. Ex ἕλος et νέμω, *colo*, *habito*.

ἕλειος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, palustris, in paludibus nascens, vel degens. Ab ἕλος.

ἐλειὸς, ῦ, ὁ, glis; (2) sciurus; (3) species accipitris. Ab eod.

ἐλειοσιλίνον, ᾱ, τὸ, apium palustre. A σέλινον, *apium*. Vide ἐλεοσέλινον. *Angl.* SMALLAGE.

ἐλειότροφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, in paludibus altus, crescens. Ex ἕλος et τρέφω, *nutrio*.

ἐλειοχρῦσος, ᾱ, ὁ, aurelia, flos agrestis aurei coloris. Ex ἕλειος et χρυσός.

ἐλείψασκον, *reliqui*, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔλειψα, a λείπω.

ἐλεκτο, *concubuerat*, 3. sing. perf. ind. pass. *Poët.* pro ἐλέλεκτο. A λέγομαι.

Ἐ'ΛΕΛΕΥ, acclamatio bellica, eleleu! Ab Hebr. *Hallelu Jah*, *Ern.*

ἐλελήθεε, *oblitus erat*, 3. sing. plusq. indic. act. *Poët.* pro ἐλελήθει, a verbo λανθάνω.

ἐλέλιζε, *torquebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἠλέλιζε. Ab

ἐλελίζω, f. ίσω, eleleu, seu alala clamo; et ἐλελιζόμαι, defleo cum acclamatione τῦ ἐλελεῦ; (2) torqueo. Τὸν ἐμὸν καὶ σὸν πολύδακρυν Ἴτυν ἐλελιζομένη διερὸς μέλεσι, *Arist. Av.* 220. Ab ἐλελεῦ.

ἐλέλικτο, 3. sing. plusq. ind. pass. verbi ἑλίσσω.

ἐλελίξαις, *qui convolvit*, aor. 1. part. act. *Æol.* pro ἐλελίξας, a verbo ἐλελίζω.

ἐλέλιξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. ἐλελισσακτίτης, ᾱ, ὁ, scil. οἶνος, vinum salvia conditum. Ab

ἐλελίσφακον, ου, τὸ, vel ἐλελίσφακος, ου, ὁ, salvia obversa et implicata mari, salvia femina. A σφάκος, *salvia*. *Angl.* SAGE.

ἑλελίτων, f. ξω, rapido volumine torqueo, convolvo, vel circumago, concutio et tremefacio. Ab εἰλάω, *volvo*.

ἐλέλιχθεν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. *Bœot.* pro ἐλελίχθησαν. Ab ἐλελίζω.

ἐλελίχθημας, ατος, τὸ, rapidus motus et concussio. Ab ἐλελίττω.

ἐλελίχθων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui terram rapido motu concutit. Ex ἐλελίττω et χθών.

ἐλελόγχει, 3. sing. plusq. ind. med. verbi λαγχάνω.

ἐλελοίησαν, *omiserant*, 3. plur. plusq. ind. med. *Att.* pro ἐλελοίπεισαν, a λείπω.

ἔλεν, *invasit*, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro εἶλεν, a verbo αἱρέω, pro ἕλω.

Ἑ'ΛΕ'ΝΗ, ης, ἡ, Helena; (2) vas quoddam.

ἑλενηφόριαι, τὰ, festum quoddam, dictum ἀπὸ τῆς ἑλένης, a vase, in quo mysteria portabantur.

Ἑλένια, τὰ, festum apud Lacedæmonios, in honorem Helenæ.

ἑλένιον, ᾱ, τὸ, herba quædam, quæ e lacrymis Helenæ enata fingitur; *Ph.* inula. Ab Ἑλένη. *Angl.* ELECAMPANE.

ἐλέξατο, *dormivit*, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi λέγομαι, *dormio*.

ἐλεοδύτης, ᾱ, ὁ, mensæ coquinariæ minister. Ex ἕλεος et δύω.

ἐλεόθρεπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, genitus seu nutritus in paludibus. Ex ἕλος et τρέφω, *alo*.

ἐλεοῖσιν, *mensis*, dat. plur. *Ion.* pro ἐλεοῖς.

ἐλεὸν, *adv.* misere, per *Syncop.* pro ἐλεεινόν.

ἐλεὸν, ῦ, τὸ, sive

Ἑ'ΛΕΟ Σ, ῦ, ὁ, mensa coquinaria; (2) avis quædam.

Ἐ'ΛΕΟΣ, ᾱ, ὁ, vel εος, ους, τὸ, misericordia, commiseratio.

ἐλεοσέλινον, ᾱ, τὸ, apium palustre, heleoselinum. Ex ἕλος et σέλινον, *apium*.

ἐλέπϊσα, a. 1. ind. act. verbi λεπίζω.

ἐλέπολις, εως, ἡ, sc. μηχανὴ, machina obsidionalis, machina, qua urbes capiuntur. Ex ἑλεῖν, *capere*, et πόλις, *urbs*.

ἐλέστολις, idem.

ἐλέσθαι, a. 2. inf. med. verbi αἱρέω.

ἑλεσθε, *sumite*, 2. pl. a. 2. imper. med.

ἑλεστὶς, ίδος, ἡ, *dp.* Vid. *Th. Gr. Pr.*

ἐλέτην, 3. dual. a. 2. ind. act.

ἑλετὸς, ἡ, ὁν, prensabilis, apud *Homerum*, *Il.* 9, 409. Ab ἑλεῖν, *prehendere*.

ἕλευ, *eligе*, 2. sing. a. 2. imper. med. *Dor.* pro ἑλοῦ. Ab αἱρέω.

ἐλευθερία, ας, ἡ, libertas. Ab ἐλεύθερος.

ἐλευθεριάω, ων, τὰ, libertatis solennia.

ἐλευθεριάζω, f. άσω, libere vagor, ut servus fugitivus; (2) libertatem usurpo, libere ago. Ab ἐλευθερία. Hinc

ἐλευθεριαστικὸς, ἡ, όν, qui libertatem amat, qui libere agere amat.

ἐλευθεριαστὴς, οῦ, ὁ, liber. Ab ἐλεύθερος.

ἐλευθέριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, liberali ingenio præditus, ingenuus; (2) liberalis, libero homine dignus; (3) servator, liberator. *Epitheton* Jovis.

ἐλευθεριότης, ητος, ἡ, ingenuitas; (2) liberalitas; (3) beneficium a sincero animo profectum. Ab ἐλεύθερος.

ἐλευθερίως, *adv.* liberaliter, ingenue.

ἐλευθεροστομία, αος, τὰ, libertas loquendi. Ab ἐλεύθερος, ος, ὁ καὶ ἡ, cui filii sunt liberi et qui ipse etiam inde liber est.

ἐλευθεροστραξία, ας, ἡ, audacia, *Sibyl.*

ἐλευθεροστράσιον, ᾱ, τὸ, liberi hominis venditio; unde ἐλευθεροστρασίᾳ δίκη, plagii crimen. Ab ἐλεύθερος et πιπράσκω, *vendo*.

ἐλευθεροστρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, liberum hominem decens, liberalis. Ex ἐλεύθερος et στρέπω, *convenio*.

ἐλευθεροστρεπῶς, *adv.* liberaliter, ut hominem liberum et ingenuum decet.

Ἐ'ΛΕΥ'ΘΕΡΟΣ, έρα, έρον, vel ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui vadit quo vult; (2) liber, non servus; (3) liber, immunis, liberatus; (4) liberalis, ingenuus, generosus.

ἐλευθερόσομέω, ῶ, f. ήσω, libere loquor.

ἐλευθερόσομία, ας, ἡ, libertas loquendi. Ab ἐλευθερόσομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui est ore libero, qui loquitur libere quæcumque in buccam veniunt. Ex ἐλεύθερος et στόμα.

ἐλευθεροῦντας, *liberantes*, acc. pl. part. præs. act. *contr.* pro ἐλευθεροόντας. Ab

ἐλευθερόω, ῶ, f. ώσω, libero, manumitto; (2) in libertatem vendico. Ἐλευθερῶν τινα τῆς αἰτίας, τῦ πόνυ. Ἀπὸ βαρβάρων ἠλευθέρωσε τὴν πόλιν. *Plat.* Ab ἐλεύθερος.

ἐλευθεροωθήσεται, 3. sing. f. 1. ind. pass.

ἐλευθέρωσις, εως, ἡ, liberatio. Ab ἐλευθερόω.

ἐλευθερωτὴς, ῦ, ὁ, liberator. Ab eod.

ἐλεύθω, venio. Inusit. pro ἔρχομαι. Unde usitata, ἐλεύσομαι, ἐλήλυθα, ἦλθον. Hinc

Ἐλευθὼ, οος, *contr.* ῦς, ἡ, Lucina, quod invocetur, ut partus veniat in lucem.

Ἐλευσίνια, ων, τὰ, mysteria s. sacra Cereris et Proserpinæ.

ἔλευσις, εως, ἡ, adventus; (2) itio.

ἐλεύσομαι, f. 1. ind. med. verbi ἔρχομαι.

ἐλευστέον, eundum est. Ab eod.

Ἐ'ΛΕΦΑΙ'ΡΩ, decipio, noceo, lædo. Ἐλεφαίρετο φῦλ' ἀνθρώτων, *Hes. Th.* 330.

ἐλεφαντηγωγὸς, ῦ, ὁ, qui elephantem agit, vel ducit. Ex ἐλέφας et ἄγω, *ago*.

ἐλεφαντάρχης, ᾱ, ὁ, dux eorum, qui pugnant ex elephantis, elephantorum præfectus. Ex ἐλέφας et ἀρχή. Hinc

ἐλεφαντάρχια, ας, ἡ, præfectura elephantorum.

ἐλεφάντειος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, elephantinus.

ἐλεφαντίᾶσις, εως, ἡ, elephantiasis, morbus lepræ similis.

ἐλεφαντιασμὸς, ῦ, ὁ, idem. Ab

ἐλεφαντιάω, ῶ, elephantiasi laboro.

ἐλεφάντϊνος, η, ον, eburnus.

ἐλεφαντιστὴς, ῦ, ὁ, elephantorum magister, elephantorum domitor et rector.

ἐλεφαντοτύβετος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ebore revinctus. Ex ἐλέφας et δέω, *vincio*.

ἐλεφαντοκόλλητος, ον, ex ebore compositus, seu ebore ornatus, eburneis sigillis.

ἐλεφαντόκωπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, eburneum capulum habens. Ex ἐλέφας et κώπη.

ἐλεφαντόμαχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cum elephanto pugnans, elephantis infestus. Ex ἐλέφας et μάχομαι, *pugno*.

ἐλεφαντόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, eburneos pedes habens. Ex ἐλέφας et πῦς, *pes*.

ἐλεφαντοφάγος, ὁ καὶ ἡ, elephanti carnem comedens.

ἐλεφαντώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, elephantinus.

Ἐ'ΛΕ'ΦΑΣ, αντος, ὁ, elephas, elephantus; (2) ebur; (3) elephantiasis, morbus; (4) poculi genus. Ὦ ἑξένος, ὦ χρυσός, ὦ ἐπ λευκῶ ἐλέφαντος Αἰετὼ, *Theocr. id.* 15.

ἐλέχθην, a. 1. ind. pass. verbi λέγω.

ἐλεῦψε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi λέπω.

Ἐ'ΛΗ, ης, ἡ, calor, ex sole prodiens, calor solaris; (2) splendor solis.

ἔληα, aor. 1. ind. act. *Poët.* pro ἔλησα. A λάω.

ἔλναι, *ceperis*, 2. sing. a. 2. conj. act. *Ion.* pro ἕλῃ, a verbo αἱρέω.

ἐλήθετο, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐλάθετο, a λανθάνω.

ἐλήλακα, perf. ind. act. *Att.* pro ἤλακα, a verbo ἐλαύνω.

ἐλήλαμαι, perf. ind. pass. *Att.* pro ἤλαμαι.

ἐληλαμένος, perf. part. pass. *Att.* pro ἠλαμένος.

ἐλήλαται, 3. sing. perf. ind. pass. *Att.* pro ἤλαται.

ἐλήλεγται, *redargutus est*, 3. sing. perf. ind. pass. *Att.* pro ἤλεγκται. Ab ἐλέγχω.

ἐλήλεγμαι, *convictus sum*, perf. ind. pass.

ἐληλέδαται, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* et *Att.* pro ἠλασμένοι εἰσί. Ab ἐλαύνω.

ἐληλεθώς, *qui venit*, perf. part. med. *Att.* et *Æol.* pro ἠληλυθώς. Ab ἔρχομαι.

ἐλήλεθμι, plusq. ind. med. *Att.* pro ἠληλυθα.

ἐληλύθειν, plusq. ind. med. *Att.* pro εἰλύθειν.

ἐληλυθυῖα, perf. part. med. *Att.* pro ἠληλυθυία.

ἐλῆξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi λήγω.

ἐλήχθης, 2. sing. a. 1. ind. pass. verbi λαμβάνω.

ἐλθὲ, *veni*, 2. sing. aor. 2. imper. act. per *Sync.* pro ἔλυθε, ab ἔρχομαι.

ἐλθέμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐλθεῖν.

ἐλθὴν, vel ἐλθῆν, *venisse*, a. idem, *Dor.*

ἐλθῆς, 2. sing. a. 2. conj. verbi ἔρχομαι.

ἐλθὸν, *quod venit*, a. 2. part. act. n. g.

ἐλθόντεσσιν, *advenientibus*, dat. plur. a. 2. part. act. *Poët.* pro ἐλθῶσι.

ἐλθοσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. *Bœot.* pro ἦλθον.

ἔλθω, *venerim*, a. 2. conj. act.

ἐλιασθῆ, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. λιάζω.

ἑλίγδην, *adv.* volutim, convolutim, volubiliter. Ab ἑλίσσω, *volvo*.

ἐλιγήσομαι, f. 2. ind. pass. verbi ἑλίσσω.

ἕλιγμα, ατος, τὸ, volutatio, involutio. Ab eod. Hinc

ἑλιγματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, tortuosus, flexuosus, intortus.

ἕλιγμος, ῦ, ὁ, vortex, gyrus. Ab ἑλίσσω.

ἐλιθάσθην, a. 1. ind. pass. verbi λιθάζω.

ἐλιθοβόλεον, imp. ind. act. verbi λιθοβολέω.

ἑλικάμυξ, κος, ἡ, crines in nodum collectos habens. Ex ἕλιξ et ἄμυξ.

ἑλικάς-ερος, ὁ καὶ ἡ, obliquans, *Man.*

ἑλίκη, ης, ἡ, ursa major inter astra; ἑλικὴ, salix *Arcadibus*. Ab ἑλίσσω.

ἑλικηδὸν, *adv.* volutatim, in orbem.

ἑλικίδες, ᾱ, ὁ, tortuosus; unde ἑλικίαι πεφανυσί.

ἑλικοβλέφαρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, proprie cui palpebræ sunt volubiles, tortiles, aut nigræ; (2) pulchros oculos habens, pulchra. Ex ἕλικος et βλέφαρον.

ἑλικόδρομος, ὁ καὶ ἡ, in orbem currens. *Epith.* solis et lunæ.

ἑλικοειδὴς, έος, ῦς, tortilis. Ab ἕλιξ et εἶδος, *species*.

ἑλικοειδῶς, *adv.* tortuose, in gyrum.

ἑλικόεις, όεσσα, όεν, tortuosus. Ab ἑλίσσω.

ἑλικόμορφος, ον, tortuosus, *Orph.*

ἑλικὸς, ἡ, όν, volubilis, tortilis, torticosus; (2) niger. Ab eod.

ἑλικτὴς, ῆρος, ὁ, armilla; (2) inauris.

ἑλικτὸς, ἡ, όν, tortilis, tortuosus. Ab eod.

Ἑλικὼν, ῶνος, ὁ, Helicon, mons Bœotiæ Musis sacer; (2) instrumentum quoddam musicum. Ab eod. Hinc

Ἑλικωνιάδες, ων, αἱ, Heliconiades, Musæ.

Ἑλικώνιος, ία, ιον, Heliconius, ad Heliconem pertinens. Hinc αἱ Ἑλικώνιαι τοφθέναι, eædem sunt, quæ Heliconiades sive Musæ.

ἑλικῶτις, ίδος, ἡ, puella, quæ amantium oculos ad se trahit; (2) cui oculi sunt nigri, vel rotundi, ac mobiles, h. e. pulchri; unde (3) pulchra. Ab

ἑλίκωψ, ωπος, ὁ καὶ ἡ, cui oculi sunt nigri, vel rotundi, vel mobiles, pulchri. Ex ἑλικός et ὤψ, *oculus*.

'ΕΛΙΝΝΥΩ, ὑσω, vito, caveo ; (2) desino, desisto ; (3) maneo, moror ; (4) sedo, cessare facio. *Ἐλινύσας οὐδένα χρόνον, Herodot.*

'ΕΛΙΝΟΣ, ου, ὁ, ramus, apud *Nicandrum*; (2) vitis, ap. *Dionys. P.*

ἑλινύω, idem quod ἐλινύω. Οὐκ ἐλινύειν ἐχεῖν, ἀλλὰ στοτεῖν τὸν ἄνδρα, *Aristoph. Thesm.* 605.

ἕλιξ, ικος, ἡ, volumen, involucrum ; (2 vertex, gyrus ; (3) clavicula ; (4) armilla, annulus ; (5) species hederæ ; (6) ὁ καὶ ἡ, intortus, implicitus ; (7) volubilis; (8) circumiens. Ab εἰλέω.

ἑλίξις, ἡ, linctus. Ab ἐλίσσω, ap. *Hipp.*

ἑλίχρασος, ωτος, ὁ καὶ ἡ, tortuosa cornua habens. Ex ἕλιξ et κέρας, *cornu*.

ἑλιχότροχος, ον, tortuosus, *Procl.*

'Ελιωδ, ὁ, *Eliud*. Nomen viri Hebræum ἀκλιτον, *Laus Dei*.

ἕλιτον, *reliqui*, a. 2. ind. act. verbi λείπω.

'Ελισάβετ, ἡ, *Elisabetha*. Nomen mulieris Hebr. ἄκλιτον. *Deus juravit*.

'Ελισσαῖος, ου, ὁ, *Elisæus*. Nomen prophetæ Hebr. *A Deo salus*.

ἑλισσέμεν, præs. infin. act. *Ionice* pro ἑλίσσειν.

ἑλισσόμενη, part. præs. f. g. med. vel pass. verbi

ἑλίσσω, vel ἑλίττω, f. ξω, volvo, circumvolvo, complico. Σὺν δ' ἑλίσσεται πυκτοὶς ἰμᾶσι, *Soph. El.* 784. Εὖ σχεθέειν περὶ τέρμα καὶ οὐκ ἐτύχησεν ἑλίξας, *Il.* 23, 466. Ab εἰλέω.

ἑλίσσοχος, ον, in quo vertitur axis. *Epith. σφεγγος.*

ἑλισθέν, *relicti sunt*, 3. plur. a. 1. ind. pass. Bœot. pro ἐλείφθησαν, a λείπω.

ἑλίχεσσος, idem quod ἑλικόχρωτος.

ἑλκαίνω, idem quod ἑλκόω, *Æsch.*

ἕλκει, *trahebat*, 3. sing. imperf. indic. act. *Ion.* pro εἵλκε, ab ἕλκω.

ἕλκει, *ulceri*, dat. sing. *contr.* pro ἕλκεϊ.

ἑλκέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἕλκειν.

ἕλκεο, 2. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro εἵλκυε.

ἑλκεσίπεπλος, ου, ὁ καὶ ἡ, longa veste indutus, peplum inter eundum trahens. Ex ἕλκω, *traho*, et πέπλος.

ἕλκετο, 3. sing. imperf. verbi ἕλκω.

ἑλκεχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, cui longa est vestis sive tunica. Ex ἕλκω, *traho*, et χιτών.

ἑλκέω, f. ήσω, apud *Homerum* traho ; (2) discerpo, dilacero ; (3) violo, attento, per vim traho. Σὲ μὲν κύνες ἠδ' οἰωνοὶ Ἑλκήσουσ' ἀϊκῶς, *Il.* 22, 336.

ἑλκηδόν, *adv.* tractim, trahendo. A præc.

ἑλκηθμός, οῦ, ὁ, violentia, tractio, vis. Ab ἑλκέω.

ἕλκηθρον, ου, τὸ, traha ; (2) buris. Ab eod.

ἑλκηματα, τος, τὸ, præda.

ἑλκεποιέω, ῶ, ulcero, exulcero. Ab

ἑλκεποιός, ὁ, ἡ καὶ ὁ, vulnificus ; (2) exulcerans. Ex ἕλκος et ποιέω, *facio*.

'ΕΛΚΟΣ, εος, τὸ, ulcus ; (2) vulnus, imprimis inveteratum.

ἑλκόω, ῶ, f. ώσω, ulcero, exulcero. Unde *pass.* ἑλκοῦσθαι, ἡλκωμένος. Ab ἕλκος.

ἑλκτικός, ἡ, όν, tractorius, attractativus. Ab ἕλκω.

ἑλκτός, ἡ, όν, tractus, ductilis. Ab eod.

ἑλκύδριον, ου, τὸ, ulcusculum. *Dim.* ab ἕλκος.

ἕλκυσις, εως, ἡ, tractio. Ab ἑλκύω, *traho*.

ἕλκυσμα, ατος, τὸ, scoria seu recrementum argenti. Ab eod.

ἑλκυστιῶ, ᾷς, ᾷ, tractio. Ab eod.

ἑλκυσάζω, f. άσω, trahendo rapto.

ἑλκυστήρ, ῆρος, ὁ, tractor ; (2) haustorius ; (3) capistrum ; (4) instrumentum, quo fœtus ex utero trahitur. Ab eod.

ἑλκυστικός, ἡ, όν, vim habens trahendi.

ἑλκύω, f. ύσω, traho. Ἑλκύειν τινὰ εἰς οἶκον. Ὅστω λινεργὴς κλῶσις ἑλκύσει τινά, *Lyc.* 716. Ab

"ΕΛΚΩ, f. ξω, traho, attraho, manu, naribus, pondere, &c. (2) sugo. "Ελκειν τὸ γένος ἀπό τινος. Τί δῆτα μ' ἕλκεις ἀπὸ ἑστίας ἐμᾶς ; *Arist. Thesm.* 625. Ἴσχε συνεχῶν ἡλκαμένην ἕλκειν, κτῆμα πένητι βίῳ, *Epigr.*

ἑλκώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ulcerosus. Ab ἕλκος.

ἕλκωμα, τὸ, ulceratum. Ab ἑλκόω. Hinc

ἑλκωματικός, ἡ, όν, ulcerativus.

ἕλκωσις, εως, ἡ, ulceratio. Ab ἑλκόω.

ἕλλαβε, *sumpsit*, 3. sing. aor. 2. indic. act. *Poët.* pro ἔλαβε, a verbo λαμβάνω.

'Ελλαδικός, ἡ, όν, Græcanicus. Ab 'Ελλάς.

ἑλλαμβάνω, comprehensum, constrictum teneo.

ἑλλαμπρύνομαι, splendesco, claresco ; (2) magnificentiam ostendo, largitionis splendore me illustro ; (3) splendida et magnifica oratione utor. Ex ἐν et λαμπρύνω.

ἑλλαμπτικός, ἡ, όν, illuminativus.

ἑλλαμπτικῶς, *adv.* illuminose.

ἑλλάμπω, f. ψω, illuceo ; illustro, clarum reddo ; (2) illumino, divinitus doceo.

ἑλλάμψασθαι, a. 1. inf. med. verbi præc.

ἑλλαμψις, εως, ἡ, splendor, fulgor, claritas ; (2) illuminatio. Ab ἑλλάμπω.

"Ελλᾶνες, οἱ, *Græci*, *Dor.* pro "Ελληνες, ab "Ελλην, *Græcus*.

'Ελλάνιος, α, ὁ καὶ ἡ, *Dor.* pro 'Ελληνικός.

'Ελλανοδίκαι, ῶν, οἱ, judices sacrorum certaminum apud Græcos, *Dor.* pro 'Ελληνοδίκαι. Ex "Ελλην et δίκη, *judicium*.

'Ελλανοδικέω, ῶ, f. ήσω, judex sum sacrorum certaminum. Ex iisd.

'Ελλάς, άδος, ἡ, Hellas, Græcia ; (2) *adj.* ὁ, Græcanica, Græca, pro 'Ελληνική.

ἑλλάσαι, *Poët.* pro ἐλάσαι, ab ἐλαύνω.

ἕλλαχον, a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἔλαχον, a λαγχάνω.

ἑλλεβοριᾶν, helleboro indigere.

ἑλλεβορίζω, helleboro purgo.

ἑλλεβορισμός, οῦ, ὁ, purgatio helleboro facta, *Arel.* Ab

'ΕΛΛΕΒΟΡΟΣ, ου, ὁ, helleborus, veratrum. *Angl.* HELLEBORE.

ἑλλεδανοΐσιν, d. pl. *Ion.* pro ἑλλεβανοῖς, ab ἑλλεδανος, ου, ὁ, vinculum, restis. Ab ἕλλω, *stringo*.

ἕλλειμα, ατος, τὸ, defectus, delictum, erratum ; (2) reliquum pensionis non persolutæ. Ab ἐλλείπω.

ἑλλειπτής, έος, ὁ καὶ ἡ, cui deest aliquid, imperfectus. Ab eod.

ἑλλειπτικός, ἡ, όν, defectivus.

ἑλλειπτικῶς, *adv.* defective.

ἑλλείπω, f. ψω, relinquo, prætermitto ; (2) deficio. Οὐδὲν ἐλλείψουσιν αὐτοὶ λιπαρᾶς χειρεργίας, *Arist. Lys.* 676. Hinc

ἐλλειψις, εως, ἡ, derelictio, prætermissio ; (2) defectus ; (3) Figura grammatica, qua vox eleganter omittitur. Ab ἐλλείπω.

ἑλλείχω, f. ξω, linctu ingero, lingendo adsumo. Ex ἐν et λείχω, lingo.

ἕλλεσχος, ου, ὁ καὶ ἡ, vulgatus, qui est in omnium ore et sermone. Ex ἐν et λέσχη.

"ΕΛΛΗΝ, ηνος, ὁ, Græcus ; (2) filius Deucalionis, a quo Græci nomen Ἑλλήνων sortiti.

'Ελληνίζω, f. ίσω, Græcos sequor, seu imitor, Græcum refero, Græcus sum ; (2) cum Græcis facio, Græcis faveo ; (3) Græce loquor. Ab "Ελλην.

'Ελληνικός, ἡ, όν, Græcus, Graius, Græcanicus ; (2) Græcos decens ; (3) Græcis favens. Ab eod.

'Ελληνικῶς, *adv.* Græce, Græco more, Græcanice.

'Ελλήνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod 'Ελληνικός.

'Ελληνίς, ίδος, ἡ, Græcia. Ab "Ελλην.

'Ελληνισμός, οῦ, ὁ, imitatio Græcorum ; (2) literæ Græcæ, lepos Græcus ; (3) sermo Græcanicus, seu proprietas verborum Græcorum. Ab 'Ελληνίζω. Unde

'Ελληνιστής, οῦ, ὁ, sectator, seu imitator Græcorum, æmulus et studiosus Græcorum.

'Ελληνιστί, *adv.* ad imitationem Græcorum, ritu et more Græcanico ; (2) Græce, linguâ Græcâ. Ab eod.

'Ελληνοδίκαι, ῶν, οἱ, iidem qui 'Ελλανοδίκαι.

'Ελληνοκρατία, Græcorum gratiam capto ; (2) Græcorum more differo, ap. *Polyb.*

'Ελληνοταμίαι, ῶν, οἱ, quæstores Græciæ, ærarii Græci præfecti. Ex "Ελλην et ταμίας, *dispensator, quæstor*.

ἑλλῆξε, *Poët.* pro ἔληξε, a λήγω.

'Ελλησποντίας, ου, ὁ καὶ ἡ, nomen venti ab Hellesponto spirantis.

'Ελλησπόντιος, ου, ὁ καὶ ἡ, Hellespontinus ; (2) qui ad Hellespontum pervenit. Ab

'Ελλήσποντος, ου, ὁ, Hellespontus, mare, vel potius fretum inter Europam Asiamque. Ex "Ελλη, *Helle*, et πόντος, *mare*, quasi πόντος τῆς "Ελλης, *mare Helles*, quæ in ipso periit.

ἑλλιμενίζω, fut. ίσω, in portu sum, in portu versor ; (2) in portum venio, portum capio ; (3) portorium exigo. Ex ἐν et λιμήν, *portus*.

ἑλλιμένιον, ου, τὸ, portorium. Ex iisd.

ἑλλιμενιτός, ἡ, όν, ad portum seu portorium pertinens. Ἑλλιμενικὰ τὰ, vectigalia e portorio.

ἑλλιμενιστής, οῦ, ὁ, portorii exactor, portitor. Ex ἑλλιμενίζω.

ἑλλιμνάζω, f. άσω, stagno, restagno.

ἑλλιπής, έος, ὁ καὶ ἡ, cui deest aliquid. Ab ἐλλείπω.

ἑλλιπῶς, *adv.* defective, imperfecte. A præc.

ἑλλοβίζω, siliquor. Ab ἕλλοβος.

ἑλλόβιον, ου, τὸ, inauris. Ex ἐν et λοβός.

ἑλλοβοαγθής, έος, ὁ καὶ ἡ, florem in siliqua edens, in folliculo florens. Ex ἕλλοβος, et ἄνθος, *flos*.

ἕλλοβος παρὸν, fructus in folliculo, vel in siliqua clausus. Ex ἐν et λοβός.

ἑλλοβοστέρματος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui semina sunt in folliculo vel siliqua. Hinc ἑλλοβοστέρματα, semina in folliculis clausa. Ex ἕλλοβος et στέρμα, *semen*.

ἑλλοβώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui est e genere siliquatorum vel siliquas ferentium.

ἑλλογεῖν, imputare. Ab ἔλλογος.

ἑλλόγιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, clarus, nobilis ; (2) doctus, facundus. Ex ἐν et λόγος.

ἔλλογος, ου, ὁ καὶ ἡ, rationis particeps, rationalis ; (2) aptus, probandus ; (3) eximius, insignis, clarus.

ἑλλόγως, *adv.* cum ratione, apte. A præc.

ἑλλοπεύω, et ἑλλοπεύω, fut. εύσω, piscor. Φαίης κεν γυίων νιν ὑπ' ὄσσον σθένος ἑλλοπεύειν, *Theocr. Id.* 1, 42. Ab ἕλλοψ, *piscis*.

'ΕΛΛΟΣ, ου, ὁ, hinnulus ; (2) mutus.

ἑλλοσόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, hinnulorum cervinorum peremptor ; (2) cervorum interfector. Ex ἕλλος, *hinnulus*, et φόνος, *cædes*.

ἑλλοχάω, ῶ, f. ήσω, in insidiis lateo, insidior. Ex ἐν et λόχος, *insidiæ*.

ἑλλοχίζω, in insidiis pono. Ex iisd.

ἕλλοψ, οπος, ὁ, qui vocem edere nequit, mutus, ut piscis ; (2) piscis. Ex λείπω et ὄψ, *vox*.

ἕλλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui molestiarum et curarum expers non est. Ex ἐν et λύπη.

ἑλλυχνιασμένος, ellychnium habens. Ab

ἑλλύχνιον, ου, τὸ, ellychnium, funale. Ex ἐν et λύχνος, *lychnus*.

ἑλλυχνιωτόν, linamenti genus apud chirurgos ex materia ellychniorum.

ἕλλω, contineo. Ab εἰλέω, *coarcto*.

ἑλμινθιάω, ῶ, lumbricis infestor.

ἑλμίνθιον, ου, τὸ, lumbriculus ; (2) tinea.

ἑλμινθώδης, ὁ καὶ ἡ, lumbrico similis. Ab

"ΕΛΜΙΝΣ, νθος, ἡ, (*scribitur et* ἕλμυνς) lumbricus ; (2) tinea.

'Ελμωδάν, *Elmodan*. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *Deus mensurabit eos*.

ἑλξίνη, ης, ἡ, helxine, parietaria, herba. Ab ἕλκω, *traho*, eo quod prætereuntium vestes attrahat. *Angl.* PELLITORY OF THE WALL.

ἑλξις, εως, ἡ, tractio, attractus. Ab eod.

ἑλογίσθην, a. 1. ind. pass. verbi λογίζομαι.

ἑλόεον, imperf. indic. act. *Dor.* pro ἐλόουν, a λέω.

ἑλοιδόρει, 3. s. imperf. ind. act. v. λοιδορέω.

ἑλόμαι, *ceperim*, a. 2. opt. act.

ἑλόσαι, a. 2. part. act. *Dor.* pro ἑλῶσα.

ἑλοίτην, a. 2. opt. act. verbi αἱρέω.

ἑλόμην, a. 2. ind. m. *Ion.* pro εἱλόμην.

ἕλον, *cepi*, a. 2. ind. act. *Ion.* pro εἷλον.

"ΕΛΟΣ, εος, τὸ, palus, aqua palustris cœno mixta, *Il.* 4, 483.

ἑλᾶ, 2. sing. a. 2. imper. med. verbi αἱρέω.

ἑλᾶμεν, 1. pl. imperf. ind. act. pro ἐλώομεν, a λέω.

ἑλᾶντες, nom. plur. f. 2. part. act. verbi αἱρέω.

ἑλᾶσ' pro ἑλῶσα. Vide ἑλοῖσα.

ἑλοχεύθην, a. 1. ind. pass. verbi λοχεύω.

ἕλπεαι, 2. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro ἔλπεσαι, ab ἔλπομαι.

ἕλπεο, 2. sing. præs. imper. med. *Ion.* pro ἔλπου.

ἑλπιδοποιέω, spem alicui facio, spe lacto.

ἑλπιδότης, ἑλπιδώτης, ου, ὁ, auctor spei.

ἑλπίζω, f. ίσω, spero ; (2) reor, existimo, *diciturque interdum et in partem deteriorem pro* vereor, metuo ; (3) *et act.* spem facio, *ut* ἐπελπίζω. Τήνδε δ' ἐξοδον ὀλεθρίαν Αἴαντος ἐλπίζει φέρειν, *Soph. Aj.* 810. Τυτὶ μὰ Δί' ἐγὼ τὸ κακὸν οὐδέποτ' ἠλπισα, *Arist. Av.* 962. Ab ἐλπίς.

ἑλπίσει, 3. plur. f. 1. ind. act. *Att.* pro ἐλπίσουσι.

'ΕΛΠΙ' Σ, ίδος, ἡ, spes; (2) exspectatio.
ἐλτιοθεὶς, aor. 1. part. pass. verbi ἐλπίζω. Unde
ἐλτισμα, ατος, τὸ, id, quod speratur, spes.
ἐλτιστικὸς, ἡ, ὸν, in spe positus.
ἐλτιτὸς, ἡ, ὸν, sperabilis, qui sperari potest.
ἐλτιῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro ἐλπίσω.
ἔλπομαι, spero; (2) existimo, puto. Ab ἐλπίς.
ἔλπω, sperare facio, in spem adduco, apud *Homerum, Od.* 2, 90. Ab eod.
ἐλπωὴ, ῆς, ἡ, spes. Ab eod.
ἔλσαι, a. 1. inf. act. per *Sync.* pro ἐλάσαι.
ἔλυμα, seu ἔλυμα, ατος, τὸ, pars aratri in medio, temo, buris; (2) integumentum. Ab ἑλύω, s. ἑλύμι, *involvo, tego.*
'Ελύμαες, α, ὁ, *Elymas.* Nom. magi Arab.
ἐλυμεήνατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi λυμαίνω.
ἐλυμήνω, 2. sing. ejusd. mod. et temp.
ἔλυμος, ου, ὁ, theca citharæ; (2) tibia e buxo; (3) genus leguminis, panicum herba. *Angl.* PANICK. Ab ἑλύω, *involvo.*
ἐλὺσει, *dolebat*, 3. sing. imperf. indic. act. *contr.* pro ἐλύτει, a λυτέω.
ἔλυσα, *solvi*, a. 1. ind. act. verbi λύω; *solvo.*
ἔλυτρον, ου, τὸ, involucrum, integumentum; (2) pars illa, e qua nascitur cilium; (3) crusta in insectis, quæ alas claudit; (4) folliculus seminis; (5) alveus et receptaculum aquarum. Ab eod.
ἔλυτρον, ου, τὸ, idem et ab eod.
ἐλυτρώσω, *liberasti*, 2. sing. a. 1. ind. med. *Att.* et *Ion.* pro ἐλυτρώσασο, a λυτρόω.
ἐλὺω, vel ἑλύω, f. ύσω, involvo, implico, intego. Ab ἐιλέω, *involvo.*
ἔλω, a. 2. conj. act. verbi αἱρέω.
ἐλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, palustris. Ab ἕλος.
ἐλωμεαι, a. 2. conj. med. verbi αἱρέω.
ἐλὼν, *capiens, qui cepit*, a. 2. part. act.
"ΕΛΩΡ, ορος, τὸ, captura; (2) rapina, præda; (3) pœna captionis vel interfectionis. Περιωιδὴν, μὴ δή με ἕλωρ Δαναοῖσιν ἑᾶσης Κύσθαι, *Il.* 5, 684.
ἑλώριον, ου, τὸ, idem.
ἐμαθετε, 2. plur. a. 2. ind. act. verbi μανθάνω.
ἐμαθοσαν, 3. plur. a. 2. *Bœot.* pro ἔμαθον.
ἐμαίμασσε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἐμαίμαξε, a μαιμάω.
ἐμακαφίσε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi μακαφίζω.
ἐμαλάχθην, a. 1. ind. pass. verbi μαλάσσω.
ἐμαλοφόρει, 3. sing. imperf. ind. act. *Dor.* et per *contr.* pro ἐμηλοφόρες, a μηλοφορέω.
ἐμάνην, a. 2. ind. pass. verbi μαίνομαι.
ἐμάξατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi μάσσω.
ἐμὸφανε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi μαφαίνω.
ἐμαφάνθη, 3. sing. a. 1. ind. pass.
ἐμαφγήναντο, 3. plur. a. 1. ind. med. verbi μαφγαίνω.
ἐμαφγάσθην, 3. d. imperf. ind. med. verbi μάφγομαι.
ἐμαυτὸν, ῆς, ὅ, mei ipsius. Ex ἐγὼ, *Gen.* ἐμοῦ et αὐτὸς, *ipse.*
ἐμαχεσάμην, a. 1. ind. med. verbi μάχομαι.
ἔμβα, *progredere*, 2. sing. a. 2. imper. per *Apocop.* pro ἔμβηθι, a verbo ἐμβαίνω.
ἐμβαδίζω, incedo.
ἐμβάδιον, ου, τὸ, calceus, vel solea. Ab ἐμβάς.
ἐμβάδον, *adv.* pedestri itinere. Ab ἐμβαίνω.
ἔμβαθμος δικαστὴς, in *Pand.* ordinarius judex. Ab eod.
ἐμβαθεα, ων, τὰ, calcamenta quædam. Ab ἐμβαίνω.
ἐμβαθυνὲς, *Hes.* sapientes, prudentes, quorum cogitationes sunt profundæ. Ex ἐν et βάθος. Unde
ἐμβαθύνω, f. υνῶ, profundum facio, in profundum extendo; (2) immergo.
ἔμβαινον, imperf. ind. act. *Poët.* pro ἐνέβαινον. Ab
ἐμβαίνω, ingredior, subeo, adeo; (2) ingredior, i. e. gradum facio; (3) insulto; (4) ἐμβῆσαι, intrare facere, injicere. Χρυσοπλλήτοισιν ἐμβιβῶς δίφροις, *Eur. Ph.* 2. εἰς ἄγρφαν, *Plut.* Ex ἐν et βαίνω.
ἐμβακχεύω, bacchor in, insolenter lætor in.
ἐμβαλεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἐμβάλλω.
ἐμβαλλὲς, 3. sing. imp. ind. act. *Poët.* pro ἐνέβαλλε.
ἐμβάλλω, jaculor in aliquem, immitto, injicio; (2) insero, intersero, intercalo; (3) ingredior, irrumpo; (4) hostiliter irruo, impetum in aliquem facio; (5) repono, condo. "Ητις τέχνοισι σοῖσιν ἐμβαλεῖν ξίφος ἔτλης, *Eur. Med.* 1326. Καὐτὸς ὁ Ποσειδῶν ἀτασιν ἐμβάλοι τὰς οἰκίας, subvertat, *Arist. Ach.* 516. "Εμβαλλε χειρὸς πίσιν, *Soph. Phil.* 810. Ἐς τὰς λεπάνας ἐνέβαλον αὐτοῖν τοῖν τοδοῖν, *Arist. Av.* 1151.
ἐμβάλοι, *conjiceret*, 3. sing. a. 2. conj.
ἐμβαμμα, ατος, τὸ, embamma, liquamen, intinctus, jurulentum quod ad intinctus paratur. Ab ἐμβάπτω.
ἐμβάντι, dat. sing. part. ἐμβάς.
ἐμβαπτίζω, f. ίσω, intingo, immergo.
ἐμβαπτεύω, idem.
ἐμβάπτω, f. ψω, idem. Ἐνέβαψεν εἰς τὸν κηδὸν αὐτῆς τὸ τόδε, *Arist. Nub.* 150.
ἔμβαρος, ὁ, stultus, stolidus, *Hes.* ex *Men.* Ab ἐμβαρὸς, *Pr.*
ἐμβαρύθω, f. ύσω, ingravo, gravo.
ἐμβὰς, ἄδος, ἡ, solea; (2) soccus. Ab ἐμβαίνω.
ἐμβὰς, a. 2. part. act. verbi ἐμβαίνω.
ἐμβασιστοίτης, qui intrare facit, aut intrat τὴν κοίτην, cubile.
ἐμβασίστοιτος, ον, cubilia lustrans, *Man.*
ἐμβασίλευον, imperf. ind. act. *Poët.* pro ἐνεβασίλευον, ab
ἐμβασιλεύω, f. εύσω, regno in. Ὁ δ' ἑραννῷ ἐμβασιλεύει, *Hesiod. Theog.* 71.
ἐμβάσιος, ᾱ, ὁ, conscensorius, *Epitheton* Apollinis, qui colebatur in littore a conscensuris navem. Ab ἐμβαίνω. Unde
ἐμβάσις, εως, ἡ, ingressus, introitus, conscensus; (2) solium, in quo lavamus.
ἐμβασίχυτρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, in ollas repens, nom. muris in *Batrachom.* 208. Ex ἐμβαίνω et χύτρα, *olla.*
ἐμβάται, ων, οἱ, cothurni. Ab ἐμβάτης.
ἐμβατεύτιος, ᾱ, ὸν, possessorius. Ab
ἐμβατεύω, fut. εύσω, et ἐμβατέω, f. ήσω, fastuose incedo; (2) invado, ingero me, incolo, *Æschyl.* in *Pers.* 449. (3) quæro, scrutor. Ἐμβατεύειν εἰς τὴν ὑπίαν, *Dem.* εἰς τὴν ναῦν, *id.* Καὶ τοὶ μὲν ἀπτὰς ἐμβατέυσονται λετρὰς Ἰδηροδόσκυς, *Lyc.* 642.
ἐμβατέω, ingredior.
ἐμβάτη, ης, ἡ, solium, vel alveus, sive vas, quo in balneo ad lavandum utuntur. Ab ἐμβαίνω.
ἐμβατήριον, ᾱ, τὸ, genus cantus ad tibiam; (2) ingressus. Ab
ἐμβατήριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ingressivus. Ab ἐμβαίνω.
ἐμβάτης, ᾱ, ὁ, sessor, equitator; (2) miles classiarius. Ab eod.
ἐμβατὸς, ὴ, ὸν, et ἐμβατὸς, ᾗ, ὁ καὶ ἡ, qui adscendi potest; (2) facilis accessu, ad quem accedere licet. Ab eod.
ἐμβάφιον, ᾱ, τὸ, patina profundior. Ex ἐν et βάπτω.
ἐμβάφιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, bibulus. Ex iisd.
ἐμβάψας, a. 1. part. act. verbi ἐμβάπτω.
ἐμβεβαιώσω, ῶ, f. ώσω, constabilio, confirmo. Ἐμβεβαιώσασθαι τὸ νίκημα, *Plut.*
ἐμβεβάκειν, 3. sing. perf. ind. act. *Dor.* pro ἐμβεβήκειν, v. ἐμβαίνω.
ἐμβεβάκων, 3. pl. plusq. ind. act. per *Sync.* pro ἐνεβεβήκεισαν, ab ἐμβαίνω.
ἐμβεβαὼς, part. perf. act. *Att.* et *Ion.* pro ἐμβεβηκὼς. Ab eod.
ἐμβεβηλέω, ῶ, profano, contamino.
ἐμβεῖη, *ingressus sit*, 3. sing. a. 2. conj. act. *Ion.* pro ἐμβᾷ, ab ἐμβαίνω.
ἐμβελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui est intra teli jactum. Ex ἐν et βέλος, *telum.*
ἐμβῆ, 3. sing. a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἐνέβη, ab ἐμβαίνω.
ἐμβῆτω, 3. sing. a. 2. opt. act. *Poët.* pro ἐμβαίη.
ἐμβηθι, *inscende.* 2. sing. a. 2. imper. act.
ἐμβῆναι, *ingressum esse*, a. 2. inf. act.
ἐμβιβάζω, f. άσω, facio ut inscendat; (2) impono; (3) impello; (4) induco, introduco; (5) deduco. Ἐμβιβάζειν τινὰ εἰς πλοῖον, *Plut.*
ἔμβιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vitalis, vivus, animatus, cui vita, seu vitalis vis inest, vividus, vivax. Ex ἐν et βίος, *vita.*
ἐμβιοτεύω, f. εύσω, vivo in, alor. Ἐν ᾗ (δίαιτα) ἐμβιοτεύει ἡ νόσος, *Arct.*
ἐμβιόω, ῶ, idem. Hinc
ἐμβίωσις, εως, ἡ, vita aliquo loco acta.
ἐμβιωτήριον, ᾱ, τὸ, domicilium, sedes.
ἐμβλέμμα, ατος, τὸ, intuitus, rectus adspectus. Ab
ἐμβλέπω, f. ψω, intueor, oculos figo. Ἐμβλέψας μοὶ καὶ μάλα τυφαννικῶς, *Plat.*

ἐμβλημα, ατος, τὸ, emblema, operi alteri insertum ornatus caussa. Ab ἐμβάλλω.
ἐμβλησις, εως, ἡ, injectio.
ἐμβοάω, ῶ, f. ήσω, inclamo, clamorem tollo. Μείζον ἐμβοᾶν τῷ Στέντορος, *Luc.*
ἐμβόησις, εως, ἡ, q. d. inclamatio, clamitatio, *Arct.* Ab ἐμβοάω.
ἔμβοθρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, in foveam depressus locus; (2) qui in fovea est. Ex ἐν et βόθρος.
ἐμβοθρόω, in foveæ vel scrobis formam excavo vel deprimo.
ἐμβολὰς, άδος, ἡ, arbor insita; (2) fructus insitus. Ab ἐμβάλλω.
ἐμβολεὺς, έως, ὁ, aggressor, invasor.
ἐμβολὴ, ῆς, ἡ, irruptio; (2) impressio irruentis aciei vel grandinis; (3) ostium fluminis; (4) rostrum navis *an significet, non certum est, Ern.* Ab eod.
ἐμβόλια, τὰ, retia quædam.
ἐμβολιμαῖος, αία, αῖον, interjectitius, insertus, intercalaris. Ab
ἐμβόλιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, intercalaris, insertus; (2) imperfectus. Ab ἐμβάλλω.
ἐμβολισματὸν, panni hinc inde consuti.
ἐμβολισμὸς, ῶ, ὁ, intercalatio.
ἔμβολος, ᾱ, ὁ, et ἐμβολον, ᾱ, τὸ, rostrum navis; (2) paxillus, fulcimentum; (3) acies cuneata, pars machinæ; (4) porticus in templis Græcorum. *Plur.* οἱ ἔμβολοι, rostra, pro tribunali. Ab ἐμβάλλω.
ἐμβομεῦω, ῶ, f. ήσω, bombos edo; (2) resono in.
ἐμβοᾶδύνω, f. υνῶ, immoror, moror in.
ἐμβοᾶχυν, *adv.* summatim, breviter.
ἐμβρεγμα, ατος, τὸ, liquor, succus, id, in quo aliquid tingitur et madefit; (2) id, quod in liquore aliquo madefactum parti adfectæ applicatur. Ab ἐμβρέχω.
ἐμβρέμει, infremo. Ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀὴτης Ἴστίω ἐμβρέμεται, *Il.* 15, 627.
ἐμβρέχω, f. ξω, impluo, humecto.
ἐμβριθεια, ας, ἡ, gravitas. Ab
ἐμβριθὴς, έος ὁ καὶ ἡ, gravis, ponderosus; (2) majoris momenti; (3) constans, solidus, firmus; (4) ferox. Ex ἐν et βρίθω.
ἐμβριθῶς, *adv.* ponderose, graviter; (2) severe, rigide; (3) ferociter.
ἐμβρομάομαι, ώμαι, f. ήσομαι, fremo, graviter et vultu irato increpo, interminor. Ἐνεβρεμήσατο αὐτοὶς ὁ Ἰησοῦς, *Matt.* 9, 30. τῷ πνεύματι, *Joann.* 11, 33. Ab ἐμβρέμω. Hinc
ἐμβρόμημα, ατος, τὸ, comminatio, indignatio, oratio minarum plena.
ἐμβροντάομαι, ώμαι, attonitus fio, obstupesco: unde ἐμβεβροντῆσθαι, stupere; ἐμβεβροντημένος, stupefactus, stupidus. Hinc
ἐμβροντησία, ας, ἡ, stupor; (2) vesania.
ἐμβρόντητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, attonitus; (2) amens. Ab eod.
ἐμβρεχὴ, ῆς, ἡ, irrigatio, quæ fit intingendo, humectatio. Ab ἐμβρέχω.
ἔμβροχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, illaqueatus, laqueis implicitus. Ex ἐν et βρόχος. *laqueus.*
ἐμβρυοδόκος, ᾱ, ὁ, receptor embryi. Ex ἔμβρυον et δέχομαι, *capio.*
ἐμβρυοθλάστης, ᾱ, ὁ, uncus, seu spiculum ad educendos fœtus. Ex ἔμβρυον et θλάω, *contundo, frango, Cels.* 7, 29. *Galen.* Conf. *Tertull. de* Anima, c. 25.
ἐμβρυονκτόνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, fœtum necans. Ex ἔμβρυον et κτείνω, *neco.*
ἔμβρυον, ᾱ, τὸ, embryon, infans in utero materno adhuc conclusus, crudus et immaturus; (2) fœtus; (3) infans recens natus, vel fœtus, qui ante paucos dies ex utero prodiit. Ex ἐν et βρύω, *pullulo*, quasi ἐν τῇ γαστρὶ βρύον, in ventre sive utero pullulans.
ἐμβρυος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, prolificus, genitalis.
ἐμβρυοτομίαι, ας, ἡ, umbilici sectio in infante recens edito. Ex ἔμβρυον et τέμνω.
ἐμβρυωλκὸς, ὸν, ὁ, instrumentum, quo fœtus ex utero trahitur. Ab ἔμβρυον et ἕλκω.
ἐμβρωμα, ατος, τὸ, jentaculum; (2) erosio, seu id ipsum, quod erosum est. Ex ἐν et βρῶμα.
ἐμβρωματίζω, f. ίσω, cibum do.
ἐμβύθιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, quod est in profundo, profundus, immersus. Ex ἐν et βύθιος.
ἐμβυκανάω, f. ήσω, buccina cano.
ἐμβύω, f. ύσω, obturo, obstruo; (2) impleo; (3) sepulto.
ἐμεγάλυνα, a. 1. ind. act. verbi μεγαλύνω.
ἐμέγαρα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἐμέγηρα. A μεγαίρω.
ἔμειθα, 1. pl. a. 2. ind. med. verbi ἴημι.

ἐμίθην, gen. sing. *Æol.* pro ἐμοῦ, ab ἐγώ.
ἐμιθύνθην, a. 1. ind. pass. verbi *μεθύω.*
ἔμεινα, *mansi*, a. 1. ind. act. verbi *μένω.*
ἔμειο, *mei*, gen. sing. *Poët.* pro ἐμοῦ, ab ἐγώ.
ἐμέλε, imperf. ind. impers. verbi *μέλει.*
ἐμέλησε, *curæ fuit*, a. 1. ind. ejusd.
ἐμεμάλλε, 3. sing. imperf. ind. verbi *μέλλω.*
ἐμεμερκὼς, perf. part. act. verbi *μέρω.*
ἐμεμίγμην, plusq. ind. pass. verbi *μίγνυμι.*
ἐμέμυκτο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi *μέμυκομαι.*
ἐμὲν, *sumus*, 1. pl. præs. ind. *Poët.* pro ἐσμὲν, ab εἰμί.
ἔμεν, *esse*, præs. inf. pro εἶναι, ab eod.
ἔμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro εἶναι, ab ἦμι.
ἐμενοίνα, *curabat*, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐμεινοίνεε, a *μενοινάω.*
ἔμενον, imperf. ind. act. verbi *μένω.*
ἔμενος, a. 2. part. med. verbi *ἦμι.*
ἐμέρισε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi *μερίζω.*
ἐμέσας, a. 1. part. act. verbi ἐμέω, *vomo.*
ἐμεσία, ας, ἡ, vomitus. Ab ἐμέω.
ἐμεσις, εως, ἡ, idem et ab eod.
ἔμεσμα, τος, τὸ, quod vomitu rejicitur.
ἐμετεῖθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi *μεθίημι.*
ἐμετήρια, ων, τὰ, pharmaca vomitoria. Ab ἐμέω.
ἐμετιάω, ῶ, vomiturio. Ab eod.
ἐμετικὸς, ἡ, ὸν, vomitorius, vomitum provocans. Ab eod.
ἐμετοποιέομαι, οῦμαι, vomitum facio.
ἐμετοποιὸς, ὁ, ὸν, ἡ, vomitum ciens. Ex ἔμετος et ποιέω, *facio.*
ἔμετος, ὁ, vomitus, vomitio. Ab ἐμέω.
ἐμετὸς, ἡ, ὸν, vomitu ejectus. Ab eod.
ἐμετῶδες, *adv.* in modum vomitus. Ab ἐμετώδης, quod est ab ἔμετος.
ἐμεῦ, *mei*, gen. sing. *Dor.* pro ἐμοῦ, ab ἐγώ.
Ἐμέ'Ω, ῶ, f. ἑσω, vomo, evomo. Οὐδὲπω τὸ ἵκταρ ἐμέμηκεας, *Luc.* Μέλλω σε ἐμέσαι ἐκ τὸ στόματός μυ, *Apoc.* 3, 16.
ἐμεωῦτὸ, *mei Ipsius*, *Ion.* pro ἐμαυτοῦ ἐμην, *misi*, a. 2. ind. med. verbi *ἵημι.*
ἐμήνα, a. 1. ind. act. verbi *μαίνομαι.*
ἐμήνισ, 3. sing. imperf. ind. act. verbi *μηνίω.*
ἐμήνυθεν, 3. plur. a. 1. ind. pass. *Bœot.* a *μηνύω.*
ἐμήνυσεν, *indicavit*, 3. sing. a. 1. ind. act.
ἐμήσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi *μήδομαι.*
ἐμηχανέατο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐμηχανῶντο, a *μηχανάομαι.*
ἐμίανα, a. 1. ind. act. verbi *μιαίνω.*
ἐμιγον, a. 2. ind. act. verbi *μίγνυμι.*
ἐμίηνα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἐμίαινα, a *μιαίνω.*
ἔμικτο, *mixtus erat*, 3. sing. plusq. indic. pass. *Ion.* pro ἐμέμικτο, a *μίγνυμι.*
ἐμιμήσω, 2. sing. a. 1. ind. med. a *μιμέομαι.*
ἐμίν, *mihi*, dat. sing. *Dor.* pro ἐμοὶ, ab ἐγώ.
ἔμιμνε, 3. singul. imperf. ind. act. verbi *μίμνω.*
ἐμιξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi *μίγνυμι.*
ἐμίσγετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi *μίσγομαι*, id. quod *μίγνυμι.*
ἐμίσησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi *μισέω.*
ἐμισθώσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi *μισθόω.*
ἐμίχθεν, *misti sunt*, 3. plur. a. 1. ind. pass. *Bœot.* pro ἐμίχθησαν, a *μίγνυμι.*
ἐμίχθην, *mistus sum*, 1. sing. ejusd. aor.
ἔμμαθε, *didicit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἔμαθε, a *μανθάνω*, pro *μαθέω.*
ἐμμαίνομαι, furo in, insanio. Περισσῶς τε ἐμμαινόμενος αὐτοῖς, *Act.* 26, 11.
ἔμμαλλος, ὁ, ἡ καὶ ἡ, lanatus, villosus. Ex ἐν et *μάλλος.*
ἐμμελὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, furibundus, lymphatus, furore plenus. Ab ἐμμαίνομαι.
Ἐμμανὴλ, ὁ, *Emmanuel.* Nomen Hebr. ἄλλιτον, *Deus nobiscum.*
ἐμμανῶς, *adv.* furibunde, furenter.
Ἐμμαοὺς, ἡ, *Emmaüs.* Nom. Hebr. ἄλλιτον, *Propugnaculum.*
ἐμμαστέω, dicto citius aliquid facio. Hinc ἐμμαστέωσα, apud *Nicand.* ubi *Schol.* ἐνεργήσασα, i. e. satagens, operosa. Ex ἅμα et ἑπος, *verbum.*
ἐμμαστέως, *adv.* dicto citius, simul cum dicto, prompte, studiose. Ὁ δ' ἄρ' ἐμμαστέως ἀπόρουσεν, *Il.* 5, 836. Ex iisd.
ἐμμάρτυρος, ὁ, ἡ καὶ ἡ, testes habens, testimoniis comprobatus. Ex ἐν, et *μάρτυς.*
ἐμμαρτύρως, *adv.* e testimonio, ut testis idoneus adsit.

ἐμμάσαι, *Hes.* ἐνερεῖσαι, impingere. Ab ἐν et *μάσσω*, *contrectare.*
ἐμμεταιάζω, f. άσω, inania et futilia blatero, *Suidas.*
ἐμμαστέω, insero. Hinc ἐμμαστέων, ap. *Nic.* ubi *Schol. καθιεὶς τὸς δακτύλυς*, demittentes et immittens digitos. *Hes.* ἐμμαστέων, ψηλαφῶν, i. e. contrectans. *Al.* ἐμμαστέων, sed male Ab ἐμμάσαι.
ἐμμαχέομαι, οῦμαι, pugno in.
ἐμμεθόδως, ὁ, ὸ καὶ ἡ, in quo methodus inest; (2) compendiosus, artificiosus.
ἐμμεθόδως, *adv.* methodice, artificialiter, via et ratione compendiaria.
ἐμμεθύσκομαι, inebrior in, vel inter; (2) ebrius sum. Ex ἐν et *μεθύσκω.*
ἐμμειδιάω, ῶ, fut. άσω, subrideo in, vel propter.
ἐμμένειαι, a. 1. inf. act. verbi ἐμμένω.
ἐμμελέιας, ας, ἡ, modulatio; (2) apta modulatio; (3) genus saltationis tragicæ; (4) concinnitas, elegantia. Ab ἐμμελὴς.
ἐμμελεστέρως, *adv.* curiosius, accuratius.
ἐμμελετάω, ῶ, f. ήσω, meditor exerceo me in aliqua re. Hinc
ἐμμελέτημα, ατος, τὸ, id, in quo se aliquis exercet.
ἐμμελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, modulationem habens, canorus; (2) concinnus, scitus, aptus. Ex ἐν et *μέλος*, *carmen.*
ἐμμελῶς, *adv.* concinne, apte; (2) canore.
ἐμμελῳδέω, ῶ, f. ήσω, modulando pronuncio; (2) modis musicis mando.
ἐμμεμανία, part. perf. act. f. g. *Ion.* pro ἐμμεμηνυῖα, ab ἐμμαίνω.
ἐμμεμαὼς, υῖα, ὸς, concitatus, studio incitatus, part. perf. act. *Ion.* pro ἐμμεμηκώς.
ἐμμεμήνα, perf. ind. med. verbi ἐμμαίνομαι.
ἔμμεν, præs. inf. *Ion.* pro εἶναι, ab εἰμί.
ἐμμένεαι, idem, sed *Dorice.*
ἐμμενετικὸς, ὴ, ὸν, qui permanere et perseverare potest, aut solet. Ab ἐμμένω.
ἐμμενέως, *adv.* constanter, alacriter, *Poët.* pro ἐμμενῶς, Ab
ἐμμενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, permanens et constanter perseverans. Hinc τὸ ἐμμενὲς, έος, constantia, stabilitas, et ἐμμενὲς, *adv.* constanter, firmiter, perpetuo. Ab ἐμμένω, fut. ενῶ, permaneo, persevero, v. c. in conditione, pacto, &c. *unde vertitur*, servo, observo; (2) adquiesco. Ἐμμένειεν ταῖς συνθήκαις, τοῖς λελεγμένοις, τοῖς ὅρκοις, ἐν τῇ τάξει. Οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μυ, *Heb.* 8, 9.
ἐμμεσιτεύω, conciliatorem, pacificatorem ago.
ἔμμεσος, ὁ, ὸ καὶ ἡ, intermedius, qui medium habet. Ex ἐν et *μέσος.*
ἔμμετρος, ὁ, ὸ καὶ ἡ, plenus, impletus, refertus. Ex ἐν et *μετρός.*
ἐμμετρέω, metior, ap. *Lucian.* sed verbum est suspectum, *Ern.*
ἔμμετρος, ὁ, ὸ καὶ ἡ, metricus, metro constans; (2) qui metrice scribit. Ex ἐν et *μέτρον*, *metrum.*
ἐμμέτρως, *adv.* carmine, verbis metro vel numero adstrictis, metrice.
ἐμμήνιος, ὁ, ὸ καὶ ἡ, menstruus. Ex ἐν et *μὴν*, *mensis.*
ἔμμηνος, ὁ, ὸ καὶ ἡ, idem. Hinc τὰ ἔμμηνα, ων, menstrua mulierum. Ex iisd.
ἔμμηστος, ὁ, ὸ καὶ ἡ, medullam in se habens. Ex ἐν et *μὴτρα*, *medulla.*
ἐμμὶ, *sum*, *Dor.* pro εἰμί.
ἐμμίγνυμι, vel ἐμμισγνύω, f. ξω, immisceo.
ἐμμιλτος, ὁ, ὸ καὶ ἡ, imbutus rubrica, rubricæ colore rubens. Ex ἐν et *μίλτος*, *minium*, *rubrica.*
ἔμμισθος, ὁ, ὸ καὶ ἡ, mercenarius. Ex ἐν et *μισθός.*
ἐμμονὴ, ῆς, ἡ, duratio. Ab ἐν et *μένω.*
ἔμμονος, ὁ, ὸ καὶ ἡ, stabilis, permanens, constanter perseverans. Ab ἐμμένω.
Ἐμμὼρ, ὁ, *Emmor.* Nomen viri Hebr. ἄλλιτον, *Lutulentus.*
ἐμμοραι, perf. ind. med. per *Metath.* pro μέμορα, a *μείρω*, *sortior.*
ἔμμορος, ὁ, ὸ καὶ ἡ, particeps; (2) qui in fatis est, fatalis. Ex ἐν et *μόρος.*
ἐμμορφος, ὁ, ὸ καὶ ἡ, fórma indútus, informatus; (2) formæ speciem habens. Ex ἐν et *μορφὴ*, *forma.*
ἔμμοτον, ὁ, τὸ, sc. φάρμακον, medicamentum liquidum, quod linteolis concerptis exceptum intra ulcera reconditur. Ab
ἔμμοτος, ὁ, ὸ καὶ ἡ, qui ulcere cavo laborat; (2) cui *μοτὸς* inditus est. Ex ἐν et *μοτός.*
ἔμμουσος, ὁ, ὸ καὶ ἡ, musicus; (2) musicos modulos in se habens. Ex ἐν et Μοῦσα.
ἐμμούσως, *adv.* musice; (2) Musarum instinctu.
ἐμμοχθέω, *Eur.* Vide *Thes. Gr. P. App.*
ἔμμοχθος, ὁ, ὸ καὶ ἡ, laborum et ærumnarum plenus. Ex ἐν et *μόχθος.*
ἐμμύλων, ωνος, ὁ, mola. Ex ἐν et *μύλη.*
ἐμνάσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. *Dor.* pro ἐμνήσατο, a verbo *μνάομαι.*
ἐμνήμυκα, *inclinavi*, perf. ind. act. *Att.* et per *Epenthes.* pro ἤμυκα, a verbo *ἠμύω.*
ἔμνησα, a. 1. ind. act. verbi *μιμνήσκω.*
ἐμνήσθην, *memini*, a. 1. ind. act.
ἐμνώοντο, *memores erant*, 3. plur. imperf. ind. med. *Poët.* pro ἐμνῶντο.
ἐμόγησα, a. 1. ind. act. verbi *μογέω.*
ἐμοιγε, *mihi quidem*, dat. sing. ab ἐγώ.
ἐμόλε, 3. sing. aor. 2. indic. act. verbi *μολέω.*
ἐμόλυνα, a. 1. ind. act. verbi *μολύνω.*
ἐμὸς, ἡ, ὸν, meus. Ab ἐγὼ, *Gen.* ἐμοῦ.
ἐμόχθει, *laboravit*, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐμόχθεε, a verbo *μοχθέω.*
ἔμπα, *Conjunct.* tamen. Ab ἐμπας.
ἐμπαγέντων, gen. pl. a. 2. part. pass. verbi ἐμπήγνυμι.
ἐμπάζεαι, 2. sing. præs. ind. *Ion.* pro ἐμπάζῃ. Ab
Ἐ'ΜΠΑ'ΖΟΜΑΙ, curo, rationem habeo; (2) revereor. Οὔτε θεοσεβὴς ἐμπάζομαι, ἥντινα εἶδα, *Il.* 16, 50. Ὅ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων, *Odyss.* 17, 483.
ἐμπάθεια, ας, ἡ, affectus, commotio. Ab ἐμπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cui insunt affectus seu perturbationes, adfectu commotus. Ex ἐν et *πάθος*, *adfectus.*
ἐμπαθὲς, gen. sing. *contr.* pro ἐμπαθέος.
ἐμπαθῶς, *adv.* cum adfectu, cum perturbationibus. Ab ἐμπαθὴς.
ἐμπαίγμα, ατος, τὸ, illusio, ludibrium.
ἐμπαιγμὸς, ὁ, ὸ, idem. Ab ἐμπαίζω.
ἐμπαιδοτροῦέομαι, ὅμαι, in aliqua re innutritus, diu versatus sum.
ἐμπαίζω, f. ξω, vel σω, illudo. Ἦ ("Ηρα) πᾶσι τοῖς χοροῖσιν ἐμπαίζει, *Arist. Thesm.* 983.
ἐμπαικτέων, gen. pl. *Ion.* pro ἐμπαικτῶν. Ab
ἐμπαίκτης, ὁ, ὁ, illusor, irrisor. Ab ἐμπαίζω.
ἐμπαίζομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. verbi ἐμπαίζω.
ἔμπαιος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, peritus, expertus. Ab ἐμπάζομαι, vel ἐμπαίω.
ἐμπαῖος, ὁ, ὸ καὶ ἡ, incidens, *Æsch. Ag.* 195.
ἔμπαις, αιδος, ἡ, quæ infantem utero gestat, gravida, prægnans, *Hes.* Ex ἐν et παις, *puer.*
ἔμπαισμα, ατος, τὸ, imago, seu pictura incusa, s. impressa. Ab ἐμπαίω.
ἐμπαιστικὴ, sc. τέχνη, ης, ἡ, ars excudendi seu imprimendi imagines, *Athen.* 1, 40.
ἐμπαιστὸς, ὴ, ὸν, cui imagines sunt impressæ.
ἐμπαιχθήσεται, 3. sing. f. 1. ind. pass. verbi ἐμπαίζω.
ἐμπαίω, f. αίσω, incudo, imprimo, sc. percussu.
ἐμπαλάσσω, f. ξω, inquino, involvo.
ἐμπαλὶν, *adv.* contra, e diverso, vice versa; (2) retro, retrorsum. Ex ἐν et πάλιν.
ἐμπάλλω, cum vi injicio, immitto.
ἐμπαλύνω, f. υνῶ, p. υγκα, inspergo.
ἐμπανηγυρίζω, f. ίσω, publicos festosque conventus celebro in vel ob.
ἔμπαξ, ακος, ὁ, curator; (2) tutor; (3) educator. Ab ἐμπάζομαι, *curo.*
ἐμπαραβάλλομαι, injicio, indo, infero.
ἐμπαρασπενύζω, præparo, efficio.
ἐμπαράσπευος, ὁ, ὸ καὶ ἡ, præparatus, instructus. Ex ἐν et *παρασπενή.*
ἐμπαρατίθημι, depono aliquo loco.
ἐμπαρέχω, præbeo; (2) permitto, concedo; (3) accommodo; (4) expono. Οὐ δὲ ἂν ἐμπαρασχεῖν ἑαυτὸν τοίστω, *Luc.*
ἐμπαρίημι, remitto, laxo. Ἐμπαρειμένη ὠδῖσι, partus doloribus fracta.
ἐμπαροινέω, ῶ, f. ήσω, temulenter aliquid facio, per ebrietatem alicui injuriam infero, insulto, ludibrio habeo; (2) *absol.* insolenter se gerere; insolenter abuti alicujus benignitate. *Pass.* ab temulento insolenter tractari.

ἐμπαῤῥησιάζομαι, libere, magno animo disero, dico de re aliqua.
ἅπας, *adv.* omnino, prorsus ; (2) *conjunct.* tamen. Ex ἐν et πᾶς, *omnis.*
ἐμπάσσω, et ἐμπάττω, f. άσω, inspergo ; (2) intexo. Πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους, *Il.* 3, 126.
ἐμπατέω, ingredior, *Æsch.*
ἔμπεδα, *adv.* tuto, accurate. Ab ἔμπεδος.
ἐμπεδέω, ῶ, f. ήσω, compedibus constringo.
ἐμπεδόκυκλος χρόνος, tempus quod firmis jugibusque orbibus volvitur, *Nonnus.*
ἐμπεδολύθιαι, perpetuæ noxæ, *Man.*
ἐμπεδόμηνις ἀνάγκη, necessitas stabilis consilii. Ex ἔμπεδος et μῆτις, *consilium.*
ἐμπεδόμοχθος, ος, ὁ καὶ ἡ, laboriosus, ærumnosus. Ex ἔμπεδος et μόχθος.
ἐμπεδοπαθής, ές, firmum robur habens, constans. Ex ἔμπεδος et σθένος.
ἐμπεδόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui mente firma præditus est, qui mente captus non est. Ex ἔμπεδος et φρήν, *mens.*
ἐμπεδόφυλλος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui folia non amittit, sed perpetuo retinet. Ex ἔμπεδος et φύλλον, *folium.*
ἐμπεδόω, ῶ, f. ώσω, stabilio ; (2) firmiter et constanter servo, seu observo. Τόνδ' ὅρκον, ὃ κατώμοσ' ἐμπεδώσομεν, *Eur. Iph. in Taur.* 793. Ab ἔμπεδος.
ἐμπέδως, vel ἐμπεδῶς, *adv.* firmiter, certo.
ἐμπείραμος, *Poët.* pro ἔμπειρος, peritus.
ἐμπειρεύω, ῶ, peritus sum, calleo ; ut ἐμπειρεῖν χώρας, regionis et loci peritum esse. Ab ἔμπειρος.
ἐμπειρία, ας, ἡ, peritia, experientia ; (2) empirice, secta medicorum. Ab eod.
ἐμπειρικὴ, ῆς, ἡ, empirice, medicorum secta.
ἐμπειρικὸς, ὴ, όν, qui solum ex experientia aliquid tractat ; (2) ὁ, medicus ejusmodi.
ἐμπειρικῶς, *adv.* empiricorum more.
ἐμπειροπόλεμος, ος, ὁ καὶ ἡ, belli peritus, in bello exercitatus, veteranus. Ex ἔμπειρος et πόλεμος, *bellum.*
ἔμπειρος, ος, ὁ καὶ ἡ, usu peritus ; (2) peritus. Hinc τὸ ἔμπειρον, ου, peritia. Ex ἐν et πεῖρα, *experientia.*
ἐμπειροτόκος, ὁ, mulier quæ jam antea peperit.
ἐμπείρω, f. ερῶ, p. αρκα, infigo. Σπλάγχνα δ' ἄρ' ἐμπείραντες, *Il.* 2, 426.
ἐμπείρως, *adv.* perite, more eorum qui rei periti sunt ; (2) scite, apte.
ἐμπέλα, *appropinqua*, 2. sing. præs. imper. act. *contr.* pro ἐμπέλασι, a verbo ἐμπελάω.
ἐμπελάδην, *adv.* prope ; (2) cum impetu.
ἐμπελαδόν, *adv.* prope ; (2) appropinquando. Ab
ἐμπελάζω, f. άσω, appropinquo, pervenio ; (2) admoveo ; (3) committo, congredi facio. Αἰεὶ κατθανεῖν ἐπευχόμην περὶ τῆσδε κοίτης ἐμπελασθῆναί ποτε, *Soph. Trach.* 17. Πᾶ δ' ἐμπελάζεις σ' ἀνδρὶ καὶ παρείσασαι ; *ibid.* 761.
ἐμπελασικῶς, *adv.* cum impetu. Ab *inus.*
ἐμπελασικὸς, quod est ab ἐμπελάζω.
ἐμπελάτειρα, ας, ἡ, meretrix. Ab eodem, propterea quod omnibus corpus admoveat.
ἐμπελάω, ῶ, f. άσω, appropinquo.
ἐμπέλιος, ος, ὁ καὶ ἡ, intus lividus, seu in quo livor inest. Ex ἐν et πέλιος.
ἐμπεπαρμένος, perf. part. pass. v. ἐμπείρω.
ἐμπαροινέω, ῶ, temulentus injuriam s. contumeliam alicui infero, *Luc.* Τὰ ἐμπεπαρωνημένα, contumeliæ ex insolentia. Ex ἐν et παροινέω.
ἐμπεπισευμένος, perf. part. pass. verbi ἐμπείσεύω.
ἐμπεπεραμένος, perf. part. pass. verbi ἐμπιπράσκω.
ἐμπέρᾱμος, ος, ὁ καὶ ἡ, peritus ; (2) qui transit, vel trajicit ; (3) vector. Ex ἐν et πεῖρα, *experientia*, vel περάω, *transeo.*
ἐμπεράμως, *adv.* scite, perite, *Call.*
ἐμπειρὴς, ος, ὁ καὶ ἡ, peritus, *Hes.* ex *Sophocle.* Ex ἐν et πεῖρα, *experientia.*
ἐμπεριάγω, f. άξω, circumdo.
ἐμπεριβάλλω, complector, comprehendo.
ἐμπεριβολος, ος, ὁ καὶ ἡ, ornatus, elegans, artificiosus. Ex ἐν et περιβάλλω.
ἐμπεριγράφω, f. ψω, scripto comprehendo.
ἐμπεριεκτικὸς, ὴ, όν, continens, capax, qui multa comprehendere potest.
ἐμπεριέρχομαι, obeo, perlustro.
ἐμπεριέχω, contineo, comprehendo, complector. Φέρε δὴ, τὰ ἐμπεριεχόμενα, καθ' ἑκάστην ἰδέαν τούτων ἐπισκεψώμεθα, *Longin.*
ἐμπεριεχλείω, inclusum teneo.
ἐμπεριλαμβάνω, intus comprehendo ; (2) comprehendo. Hinc
ἐμπεριληπτικὸς, ὴ, όν, qui comprehendi, capi potest.
ἐμπερίληψις, εως, ἡ, complexus, quo aliquid intra nos continemus, interior coarctatio.
ἐμπερίοδος, ον, periodis constans, *Epith.* orationis.
ἐμπεριπαθέω, ῶ, f. ήσω, indoleo ; (2) stomachor in.
ἐμπεριπατέω, ῶ, f. ήσω, inambulo, incedo ; (2) discepto, proprie inambulando, defendo ; (3) versor inter. Ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐμπεριπατήσω, 2 *Cor.* 6, 16.
ἐμπεριτίθημι, transfigo, configo.
ἐμπεριτίπτω, incido.
ἐμπεριπλέω, navigo alicubi.
ἐμπεριρήγνυμι, disrumpo.
ἐμπερονάω, ῶ, f. ήσω, infibulo, fibula infigo, perforo, trajicio. Hinc
ἐμπερόνημα, ατος, τὸ, vestis fibulis nexa, seu perforando et fibulas trajiciendo confecta.
ἐμπερτερεύομαι, jacto me, ostento me et artem meam, placendi causa.
ἔμπεσε, *inciderat*, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Poët.* pro ἐνέπεσε, ab ἐμπίπτω.
ἐμπισεῖται, *incidet*, 3. sing. f. 2. ind. med.
ἐμπίσωσι, *inciderint*, 3. plur. aor. 2. conj. act.
ἐμπιτᾶλὶς, ίδος, ἡ, edulium ex caseo paratum. Ex ἐν et πίταλον, *folium*, quoniam foliis inductum coqui solet
ἐμπιτάνημι, vel ἐμπιτανύω, f. πιτάσω, explico, extendo.
ἐμπίτασμα, τος, τὸ, aulæum.
ἔμπιτες, 2. sing. a. 2. ind. act. *Dor.* et per *Antithes.* pro ἐνέπιτες, ab ἐμπίπτω.
ἐμπιτεργον, ου, τὸ, saxifraga, herba. Ab ἔμπιτεργος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui in petris et locis saxosis provenit. Ex ἐν et πέτρος.
ἐμπικρανῆς, ές, ὁ καὶ ἡ, amarus. Ex ἐν et πεύκη, *amaritudo picea.*
ἐμπιφύω, *implexa*, part. perf. act. f. g. per *Syncop.* pro ἐμπεφυυῖαι, ab ἐμφύω.
ἐμπεφύη, *innata est*, 3. sing. a. 2. ind. pass. *Poët.* pro ἐνεφύη.
ἐμπεφυυῖαι, *implexa*, idem quod ἐμπεφῦαι, sed magis communiter.
ἐμπήγνυμι, f. πήξω, infigo, depango ; ἐμπήγνυσθαι, concrescere.
ἐμπηδάω, ῶ, f. ήσω, insilio, insulto.
ἐμπήκτης, ου, ὁ, minister, qui tabulas legum a legislatore accipiens in libellos compingit, *Hes.* Ab ἐμπήγνυμι.
ἔμπηξις, εως, ἡ, infictio. Ab eod.
ἐμπηρος, ος, ὁ καὶ ἡ, mutilatus, mutilus.
ἔμπης, *Ion.* idem quod ἔμπας, *tamen.*
ἐμπιέζω, imprimo, insero firmiter.
ἐμπικραίνω, f. ανῶ, exacerbo in ; ἐμπικραίνομαι, amarulentus et infensus sum.
ἐμπικρος, ος, ὁ καὶ ἡ, amarulentus.
ἐμπιλέω, ῶ, f. ήσω, cogo ac constipo in.
ἐμπίμελος, ος, ὁ καὶ ἡ, in quo pinguedo est, pinguis. Ex ἐν et πιμελὴ, *pinguedo.*
ἐμπίμπλημι, vel ἐμπίπλημι, vel ἐμπιπλάω, fut. πλήσω, impleo ; (2) expleo, exsatio. Ἐμπιπλανοί τινα ἀηδίας, καθδίαν τῶ θεῖω ἔρωτος, ἀπὸ πιότητος οἴκου θεῖ ἐμπλησθήσεται. Εὖ γ' οἶσθ' ἤδη ῥηματίων ἐμπίπλαμαι ; *Arist. Ach.* 451.
ἐμπίμπρημι, vel ἐμπίπρημι, vel ἐμπιπράω, f. ήσω, incendo, inflammo.
ἐμπίνω, ebibo, exhaurio ; (2) deglutio ; (3) poto. Ἐμπιεῖν ἐμοιγ' ἀρέσκει, τῶ θεῶ δρῶντος καλῶς, *Arist. Pace*, 1152.
ἐμπίπλαντα, 3. plur. præs. ind. med. verbi ἐμπίπλημι.
ἐμπιπλάω, et ἐμπίπλημι, impleo. Τὰς κοφίνας ἅπαντας ἐκπιπλᾶν πτερῶν, *Arist. Av.* 1315.
ἐμπίπλη, 2. sing. præs. imp. act. *Att.* pro ἐμπίπλησθι.
ἐμπιπρασκόμενος, præs. part. med. verbi ἐμπιπράσκω, f. άσω, vendo.
ἐμπιπράω, et ἐμπίπρημι. Vide ἐμπίμπρημι.
ἐμπίπτω, incido ; (2) invado, irruo ; (3) obvius fio. Ἐμοὶ μὲν οἴκτος δεινὸς ἐμπέπτωκέ τις τῶδ' ἀνδρὸς, *Soph. Phil.* 956.

Ἐμπῖ Σ, ίδος, ἡ, culicis genus.
ἐμπιστεύω, fut. εύσω, fido, confido ; (2) concredo, fidei committo ; et ἐμπιστεύομαι, fidei meæ committitur, concreditur mihi.
ἔμπιστος, ος, ὁ καὶ ἡ, cui fides inest. Ex ἐν et πίστις, *fides.*
ἐμπιτνέω, ῶ, irruo, adgredior, adorior. Ὃς ἄλλοτ' ἄλλον ἐμπιτνῶν, *Soph. Aj.* 58. Τόσσον ἐν ποίμνοις πιτνῶν, *ibid.* 185.
ἐμπλαζόμαι, erro, seu vagor in ; inerro.
ἐμπλακτέις, a. 2. part. pass. verbi ἐμπλέκω.
ἐμπλάσσω, vel ἐμπλάττω, f. άσω, illino, inspergo ; (2) obstruo ; (3) in massam formo ; (4) imprimo, seu imprimendo figuram rei impressæ efficio, infercio. Τὸν κηδὸν ἐμπλάττουσι, *Aristot.*
ἐμπλαστικὸς, ὴ, όν, ad illinendum aptus.
ἔμπλαστος, ὴ, όν, idem. Ab ἐμπλάσσω.
ἔμπλαστρον, ου, τὸ, scil. φάρμακον, emplastrum. Ab eod.
ἐμπλάστρος, ος, ὁ, ἡ, scil. φαρμακεῖα, idem.
ἐμπλαστρώδης, ες, ος, ὁ καὶ ἡ, emplastro similis.
ἐμπλεῖμην, præs. opt. med. v. ἐμπίμπλημι.
ἐμπλείω, idem quod ἐμπλέω, *Aret.*
ἐμπλέκτης, ου, ὁ, ciniflo, *Ph.*
ἐμπλεκτὸν, ὄν, τὸ, structuræ genus apud architectos. Ab ἐμπλέκω.
ἐμπλεκτὸς, ὴ, ὸν, implicitus, *Vitruv.*
ἐμπλεκτέτειαι, ας, ἡ, ornatrix quæ crines intorquet, quæ capillos fucat. Ab eod.
ἐμπλέκω, implico, irretio, intexo ; (2) confundo, permisceo. Ἴχνος ἐμπλέξας λύγοις, *Lyc.* 213. Χεῖρα δ' ἐμπλέξασ' ἑμὴν *Eur. Or.* 253. Ἐμπλακεῖς πόνοις, *Plat.*
ἔμπλεος, *Att.* ἔμπλεως, *Poët.* ἔμπλειος, expletus, plenus.
ἐμπλεόω, ῶ, f. ώσω, impleo ; (2) satio ; (3) refercio. A præced.
ἔμπλευρος, ος, ὁ καὶ ἡ, latera plena habens. Ex ἐν et πλευρὰ, *latus.* Hinc
ἐμπλευρόω, ῶ, f. ώσω, in latus alicujus insilio, costas alicujus insulto.
ἐμπλέω, fut. εύσω, innavigo ; (2) innato. Ἐνέπλεον τῆσι νηυσὶ, *Herodot.*
ἐμπλέως, *adv.* plene. Ab ἔμπλεος.
ἐμπλήδην, *adv.* attonite, stupide ; (2) temere ; (3) sine judicio. Ab ἐμπλήσσω.
ἔμπληκτος, ὁ καὶ ἡ, qui fit verberibus, verberando, ut ὕδρεις ἔμπληκτος. Ἀ πληγή· ἐμπλήδην, *adv.* confertim, plene. Ab ἐμπλήθω, impleo, expleo ; (2) exsaturo. Ἐμπλήθειν τινὰ χαύνης ἐλπίδος, *Plato.* τὴν τόλιν χρημάτων, *Plut.* Ὅταν ἐμπληθῶς ὕδατος πολλῦ, *Arist. Nub.* 375.
ἐμπληκτικὸς, ὴ, όν, stupefaciens. Ab eod.
ἔμπληκτος, ος, ὁ καὶ ἡ, attonitus vel terrore, vel admiratione ; (2) stupidus. Ab ἐμπλήσσω.
ἐμπλήκτως, idem quod ἐμπλήδην, *Thuc.*
ἐμπλήμενος, *qui implevit*, a. 1. part. act. per *Syncop.* pro ἐμπλησάμενος, a verbo ἐμπίμπλημι.
ἔμπλην, *adv.* prope ; *conj.* tamen. Ab ἐμπελάω, *appropinquo.*
ἐμπλησίαζω, ας, ἡ, stupor, stupiditas ; (2) vecordia ; (3) pavor ; (4) admiratio. Ab ἐμπλήσσω.
ἐμπληρόω, ῶ, f. ώσω, impleo. Hinc
ἐμπλήρωσις, εως, ἡ, impletio, expletio.
ἐμπλήσατο, *implevit*, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Poët.* pro ἐνέπλήσατο. Ab ἐμπλήθω.
ἐμπλησθεὶς, *impletus*, a. 1. part. pass.
ἐμπλήσσω, vel ἐμπλήττω, f. ξω, irruo ; (2) obstupefacio. Ἐν συνοχῆ δεσμίοιν ἐμπεπληγμένη, *Arist. Thesm.* 1041.
ἐμπλησὶς, implendus. Ab ἐμπλήθω.
ἐμπλοκὴ, ῆς, ἡ, nodus, implicatio. Ab ἐμπλέκω.
ἐμπλώω, f. ώσω, innavigo, innato, *Aret.*
ἐμπνευματόω, inflo ; (2) flatu seu vi ventorum incito. Ab ἐμπνέω.
ἐμπνευματώδης, ος, ὁ καὶ ἡ, flatus movens.
ἐμπνευμάτωσις, εως, ἡ, inflatio, flatuum ingeneratio. Ab eod.
ἐμπνευματωτικὸς, ὴ, όν, inflandi vi prædictus, flatulentus. Ab eod.
ἐμπνεύσασις, *qui inspiravit*, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἐμπνεύσας, a verbo ἐμπνέω.
ἐμπνεύσας, idem, sed magis communiter.
ἔμπνευσις, εως, ἡ, inspiratus. Ab ἐμπνέω, et *Poët.* ἐμπνεία, f. εύσω, inspiro ; (2) spiro ; *unde* ἐμπνέων, vivus, adhuc spirans ; (3) *Metaph.* inspiro, adspiro, infio. Ἔτι μὲν ἐμπνέει, βραχὺ δ' ἀναξένει, *Eur. Or.* 152. Οὐ γὰρ προδώσω σ'

ᾠδέτοτ', ἥντερ ἐμπνέω, *Arist. Thesm.* 933. Ex ἐν et πνέω, *spiro*.

ἐμπνίγω, f. ξω, suffoco. Hinc

ἔμπνικτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, suffocatus, specialiter in olla furno inclusa.

ἐμπνοή, ῆς, ἡ, flatus venti irruens cum magna vi.

ἐμπνοια, ας, ἡ, ipsa inspirandi actio; (2) spiratio, vita. Ab

ἔμπνοος, *contr.* ἔμπνους, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, spirans in; (2) spirans. Ex ἐν et πνόος, *flatus*.

ἐμπνύθη, *respiravit*, 3. sing. a. 1. ind. pass. *Poët.* pro ἐνεπνύθη, a verbo ἐμπνυμαι.

ἐμποδίζω, fut. ίσω, pedes implico, impedimento sum. Τὸ Δῖον ἐνεπόδιζε μὲ, *Arist. Av.* 971. Ἀλλά γ' αἱ σοφαὶ γνῶμαι ἐμποδίζονται Θαμὰ, *Soph. Phil.* 432. Ex ἐν et πούς, *pes*.

ἐμπόδιον, ᾱ, τὸ, impedimentum. Ab

ἐμπόδιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui est impedimento; (2) obvius. Ex ἐν et πούς, *pes*.

ἐμποδισμα, ατος, τὸ, impedimentum. Ab ἐμποδίζω.

ἐμποδισμός, ῦ, ὁ, idem et ab eod.

ἐμποδιστάτως, ᾱ, ὁ, qui obstat, qui impedimento est. Ex ἐμποδών et ἵστημι, *sisto*.

ἐμποδιστής, ᾶ, ὁ, qui impedimento est.

ἐμποδιστικός, ὴ, όν, qui est impedimento, vel obstaculo. Ab eod.

ἐμποδών, *adv.* ante pedes, in promptu, significatque sæpe simplicem præsentiam; (2) impedimento. Hinc ὁ ἐμποδὼν, obvius, τὰ ἐμποδὼν, præsentia. Ex ἐν et πούς, *pes*.

ἔμποθεν, hinc, *Theocr.* Quasi ἔν ποθ' ἕν.

ἐμποιέω, ῶ, f. ήσω, injicio, indo, incutio, infero, immitto; (2) facio. Ἐμποιεῖν ἐλπίδας ἀγαθάς τινι, *Xen.* Ὅσα χελιδὼν ἦν τις ἐμποιουμένη, depicta, *Arist. Av.* 1306.

ἐμποίησεν, *fecerunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἐνεποίησαν.

ἐμποιητικός, ὴ, όν, efficiens, injiciens, v. c. *terrorem, amorem*, &c.

ἐμποικίλλω, intertexo.

ἐμπολεμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui in grege est. Ex ἐν et ποίμνη, *grex*.

ἐμποινίμιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, puniendus, pœna dignus. Ex ἐν et ποίνιμος, *pœnalis*.

ἐμποίνιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex ἐν et ποινὴ, *pœna*.

ἐμπολαῖος, ᾱ, ὁ, negotiator, mercator; (2) *Epitheton* Mercurii; (3) præses negotiorum. Ab ἐμπολή.

ἐμπολάω, ῶ, f. ήσω, vendo, negotior; (2) comparo. Ex ἐν et πωλέω.

ἐμπολέμιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, bellicus, ad bellum pertinens. Ex ἐν et πόλεμος, *bellum*.

ἐμπόλεμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cujus in bello usus est, aptus ad bellum. Ex iisd.

ἐμπολεύς, έως, ὁ, mercator, negotiator. Ab

ἐμπολέω, ῶ, f. ήσω, vendo in aliquo loco; (2) emo; (3) comparo. Ἀλλ' ὧδέ γ' ἡμπόλησά κω, ὅτ' ἀφῖτ', ὅτε τυρὸν, *Arist Pace*, 367. Hinc

ἐμπολή, ῆς, ἡ, quod sibi aliquis emit, vel comparavit, merces, onera; (2) lucrum ex negotiatione partum.

ἐμπόλημα, ατος, τὸ, idem et ex iisd.

ἐμπόλητος, ον, venditus; (2) emptus, *Soph.*

ἐμπολίζω, f. ίσω, in urbem recipio, de hominibus; et de rebus, locis, quæ mœnibus urbis amplectimur.

ἐμπολις, εως, ὁ καὶ ἡ, cui patria est et certa civitas; (2) eandem civitatem incolens. Ex ἐν et πόλις, *civitas*.

ἐμπολιτεύω, f. εύσω, et ἐμπολιτεύομαι, versor in republica, administro rempublicam; (2) versor in, habito in.

ἐμπολος, ᾱ, ὁ, incola.

ἐμπολόωντο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* et *Poët.* pro ἐνεπολῶντο. Ab ἐμπολάω.

ἐμπονέομαι, f. εύσω, pompatice me in aliqua re effero; (2) publice traduco; (3) in triumpho duco. Ἐμπομπεύειν τοῖς κατορθώμασι, *Dem.*

ἐμπονέω, ῶ, f. ήσω, illaboro alicui rei, operam alicui rei impendo. Ab ἐμπονος.

ἐμπόνημα, ατος, τὸ, labor alicui rei impensus. Ab ἐμπονέω.

ἔμπονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, laborum patiens; (2) qui est in labore. Ex ἐν et πόνος, *labor*.

ἐμπορεῖον, ᾱ, τὸ, emporium.

ἐμπορεύσθωσαν, 3. pl. præs. imperat. pass. verbi

ἐμπορεύομαι, f. εύσομαι, mercaturam facio, negotior, mercor, nundinor; (2) merces aliunde importo; (3) ad negotiationem utor; (4) lucror, *Jac.* 4, 13. Ab ἔμποροι, *mercator*.

ἐμπόρευμα, ατος, τὸ, negotiatio, mercatura. Ab πνέω, ῥέω, ῥύομαι.

ἐμπορευτέος, έα, έον, mercandus, mercium loco importandus. Ab eod.

ἐμπορευτικός, ὴ, όν, rei mercatoriæ peritus, studiosus.

ἐμπορεύω, ῶ, f. ήσω, negotior, mercaturam facio. Ab ἔμπορος. Hinc

ἐμπορευτικός, ὴ, όν, pertinens ad mercatores.

ἐμπορία, ας, ἡ, mercatura, negotiatio, proprie, qua mare trajicitur mercium causa, mercatus, nundinæ; (2) merces ipsa. Ab ἔμπορος.

ἐμπορικός, ὴ, όν, mercatorius, negotiatorius.

ἐμπόριον, ᾱ, τὸ, forum nundinarium, locus ad mercaturam exercendam aptus, emporium. Ab eod.

ἔμπορος, ᾱ, ὁ, vector, qui mare transjicit pro naulo in aliena nave; (3) viator; (4) ὁ καὶ ἡ, mercatorius. Ex ἐν et πόρος.

ἐμποτάω, ῶ, f. ήσω, infibulo, fibula alligo, seu subnecto. Ex ἐν et ποτάω, *fibulo*.

ἐμποτέω, ῶ, f. ήσω, idem. Ἐνεποτήσατο σάγον ἱδρειώδες, *App.* Hinc

ἐμπότημα, ατος, τὸ, infibulatio; (2) quod fibula connectimus, chlamys, &c.

ἐμποτῶ, ῶ, f. ώσω, idem quod ἐμποτάω.

ἐμπορφύρεος, ον, purpureus, pulcher, de floribus.

ἐμπορφυρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, indutus purpura; (2) imbutus colore purpureo; (3) in purpuram vergens. Ex ἐν et πορφύρα.

ἔμποτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, q. d. potabilis, *Arct.* Ex ἐν et πότος.

Ἔ͂ΜΠΟΥΣΑ, ης, ἡ, Empusa, spectrum, quod ab Hecate immissum miseris appareret et in varias se formas mutare crederetur.

ἐμπρακτικός, ὴ, όν, efficax; (2) actuosus.

ἔμπρακτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex ἐν et πράττω, *ago*.

ἐμπράκτως, *adv.* efficaciter; (2) actuose.

ἐμπρεπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, decorus, conveniens, *Hes.* Ab

ἐμπρέπω, decorus et præstans sum inter; (2) decori sum, convenio. Hinc *impers.* ἐμπρέπει, decet. Ἐμπρέπειν μόνοις τοῖς ἀρέχουσι.

ἐμπρήθω, f. ήσω, incendo; (2) inflo. Ἐμπρησον αὐτῆς τὰς κόμας, *Arist. Lys.* 383.

ἐμπρήσιος, 2. sing. f. 1. ind. act.

ἐμπρησθείς, *incensus*, a. 1. part. pass.

ἐμπρησις, εως, ἡ, incensio, inflammatio.

ἐμπρηστικός, ὴ, όν, idem; (2) incendium.

ἐμπρηστής, οῦ, ὁ, qui incendit, incendiarius. Ab ἐμπρήθω.

ἐμπρισθείς, a. 1. part. pass. verbi

ἐμπρίω, f. ίσω, serra incido; (2) serratim incisus sum; (3) constringo, comprimo.

ἐμπρόθεσμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui intra constitutum diem aliquid facit.

ἐμπροθέσμως, *adv.* intra præstitutum tempus.

ἔμπροικος, dotata. Ab ἐν et προῖξ.

ἐμπρομελετάω, fut. ήσω, exerceo ad, v. c. bellum; *in med.* meditor, commentor, v. c. bellum, mortem.

ἔμπροσθεν, adv. ante, coram. Hinc

ἐμπρόσθιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, anterior.

ἐμπροσθόκεντρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, aculeum in anteriore parte habens; (2) cui aculeus est in ore. Ex ἔμπροσθεν et κέντρον.

ἐμπροσθοτονία, ας, ἡ, pronus raptus; (2) inclinatio colli in partes anteriores involuntaria.

ἐμπροσθοτονικός, ὴ, όν, qui laborat inclinatione colli, sive ἐμπροσθοτονία. Ab

ἐμπροσθότονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, in anteriora tendens. Ex ἔμπροσθεν et τείνω, *tendo*.

ἐμπροσθυμηγητικός, ὴ, όν, anteriore parte, seu adversa mingens, ut homo; *opp.* ὀπισθυγητικός. Ex ἔμπροσθεν et ὄρχω.

ἐμπρόσωπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, quem in oculis gerimus; (2) qui est exemplo vel spectaculo. Ex ἐν et πρόσωπον, *facies*.

ἔμπροσω, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui est in prora; (2) in proram inclinatus. Ex ἐν et πρῶρα.

ἐμπτυσθήσεται, 3. sing. f. 1. ind. pass. v. ἐμπτύω.

ἔμπτυσις, εως, ἡ, sputi immissio in aliquid.

ἔμπτυσμα, ατος, τὸ, sputum, vel quod alicui inspuitur. Ab

ἐμπτύω, f. ύσω, inspuo, conspuo. Καὶ ἤρξαντό τινες ἐμπτύειν αὐτῷ, *Marc.* 14, 65.

ἔμπτωσις, εως, ἡ, lapsus, casus, prolapsus in; (2) illapsus, ut lucis in oculos, fenestras; (3) ap. *Gramm.* significat Pleonasmum e litera inserta. Ab ἐμπίπτω.

ἐμπύευμα, ατος, τὸ, purulentus sum; (2) pus exscreo. Ab

ἐμπύη, ης, ἡ, morbus, quum pus ex thorace aut latere per pulmonem proveniens exscreatur. Ex ἐν et πύον, *pus*.

ἐμπύημα, ατος, τὸ, collectio puris, suppuratio; (2) effusio, seu exscreatio puris.

ἐμπύησις, εως, ἡ, idem et ab eod.

ἐμπυΐσκω, idem quod ἐμπύω.

ἐμπυκάζω, f. άσω, intego, tego.

ἐμπύλιος, ᾱ, janitrix. Ab ἐν et πύλη.

ἔμπυος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, in quo pus est, purulentus. Ex ἐν et πύον, *pus*.

ἐμπύρευμα, ατος, τὸ, incensio, inflammatio; (2) suscitabulum, scintilla, fomentum igniarium. Ab

ἐμπυρεύω, f. εύσω, incendo, inflammo. Ὡς σεαυτὸν ἐμπυρεύσων, *Arist. Lys.* 374.

ἐμπυρίζητης, igni aptus, *Hom. Il.* 23, 702.

ἐμπυρίζω, idem. Ex ἐν et πῦρ. Hinc

ἐμπυρισμός, οῦ, ὁ, incensio, inflammatio.

ἔμπυρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ignitus; (2) qui igni admovetur, qui crematur. Ex ἐν et πῦρ, *ignis*.

ἐμπυροσκόπος, ὁ καὶ ἡ, divinans ex igni in sacrificiis, imprimis cum thus in ignem conjicitur.

ἐμπυρόω, ῶ, f. ώσω, inflammo, incendo, exuro, *Steph.*

ἐμπυρρός, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, rufus, ruber. Ex ἐν et πυρρὸς, *rufus*.

ἐμπυτιάζω, f. άσω, coagulo, contraho, condenso. Ab ἐμπυτία et πυτία, *coagulum*.

ἐμπωλέω, ῶ, f. ήσω, vendo in aliquo loco, mercaturam alicubi exerceo; (2) comparo mihi, alicunde emo ad reverendum; (3) comparo, adquiro, lucror. Ὥς κέν' ἐμπωλῶμεν δὲ εἰς ἥμισυ, *Arist. Thesm.* 459. Ex ἐν et πωλέω.

ἐμπωλή, ῆς, ἡ, venditio. A præc.

ἐμπώλημα, ατος, τὸ, quod venditur, seu venum exponitur. Ab ἐμπωλέω.

ἐμπώλησις, εως, ἡ, idem et ab eod.

ἐμπωλόγημαι, a. 1. ind. act. verbi μυθολογέω, *fabulor*.

ἐμυκον, *mugivi*, a. 2. ind. act. verbi μυκάω.

ἐμφαγεῖν, vesci, comesse. Ab ἐν et φαγεῖν.

ἐμφαγών, όντος, pastus, qui comedit.

ἐμφαίνω, f. ανῶ, repræsento, speciem præbeo, præ me fero; (2) verbis ob oculos pono, indico, innuo; (3) refero. Hinc (4) ἐμφαίνει, *impers.* videtur. Ἅπαντες δὲ τῶς ἐμφαίνουσιν οἱ παῖδοι καὶ τὸν τῆ φυτῆ χυλὸν, *Theoph.*

ἐμφανείαι, ας, ἡ, adspectus, apparitio; (2) significatio, demonstratio; (3) significatio præsentiæ, v. c. divinæ, per miracula, ut ἐμφανείαι Θεῖαι, ap. *Jos.*

ἐμφάνης, έος, ὁ καὶ ἡ, qui repræsentatur oculis nostris, conspicuus; (2) manifestus, apertus, qui fit in propatulo. Ab ἐμφαίνω.

ἐμφανίζω, fut. ίσω, repræsento, ante oculos pono, patefacio; (2) certiorem facio, indico; (3) accuso, defero aliquem. Hinc ἐμφανίζομαι, in conspectum venio, apparere; (2) deferor, accusor. Ἐμφανίζειν τί τινι, πρός τινα. Οἵτινες ἐνεφάνισαν τῷ ἡγεμόνι κατὰ τῦ Παύλυ, *Act.* 24, 1. Ab eod. Hinc

ἐμφανισμός, ῦ, ὁ, patefactio, declaratio; (2) delatio, accusatio.

ἐμφανίσιμος, ᾱ, ον, habens emphasin. Ἔστι δὲ ὁ ἰδιωτισμὸς ἐνίοτε τῦ νόσιμα παραπολὺ ἐμφανισικώτερον, *Longin.* 31.

ἐμφανσις, idem quod ἐμφασις.

ἐμφαντάζομαι, intelligo, cogito in re aliqua, ut in illa re latens, comprehensum.

ἐμφαντικός, ὴ, όν, idem quod ἐμφατικός.

ἐμφαντικῶς, *adv.* idem quod ἐμφατικῶς.

ἐμφανῶς, et ἐμφανέως, *adv.* clare, manifeste, palam.

ἐμφαρυγξάμενος, vel ἐμφαρυξάμενος, qui in guttur demisit, devoravit, *Hes.* et *Diosc.* tanquam a themate φαρύσσομαι, quod esset a φάρυγξ, *guttur*.

ἐμφᾶσις, εως, ἡ, repræsentatio, inanis rei exhibitio; (2) simulatio; (3) expressa rei significatio, quum verbis inest tacita quædam vis et significatio; (4) significatio quævis; (5) demonstratio, explicatio; (6) cognitio, ut effectus demonstrationis. Ab ἐμφαίνω.

ἐμφατικός, ὴ, όν, habens emphasin, significans cum emphasi. Ab eod.

ἐμφατικῶς, *adv.* significanter, perspicue.

ἐμφᾶτον, ᾱ, τὸ, per emphasin dictum. *Hesychio* æenigmatice dictum. Ab ἐμφαίνω.

ἐμφέρεια, ας, ἡ, similitudo. Ab

ἐμφερής, ές, ὁ καὶ ἡ, similis, qui refert aliquid. Ab
ἐμφέρομαι, deferor; (2) contineor; (3) intervenio; (4) convenio, similis sum. Ἐμφερόμενος ἐν πελάγει. *Philostr.*
ἐμφερῶς, *adv.* similiter. Ab ἐμφερής.
ἐμφθάρτος, idem quod φθαρτός.
ἐμφιβίγνομαι, f. ξομαι, vocem edo.
ἐμφοβερής, ές, ὁ καὶ ἡ, qui periit in, *Nican.*
ἐμφιλανδονέω, delector aliqua re.
ἐμφιλοκαλέω, ῶ, f. ήσω, in studio rei honestæ versor. Ἐμφιλοκαλεῖν τοῖς σχατιωτικοῖς *Plut.*
ἐμφιλοσοφέω, ῶ, philosophor in, philosophice commentor in, disputo in; (2) studium et operam meam colloco in. Hinc
ἐμφιλοσόφημα, ατος, τό, in quo philosophamur, disputatio philosophica, studium philosophicum.
ἐμφιλόσοφος, ος, ὁ καὶ ἡ, philosophiæ conveniens, ad philosophum pertinens; (2) ad philosophiam aptus, idoneus, de homine.
ἐμφιλοτεχνέω, perite in aliqua re versor, perite et accurate considero, exploro, explico.
ἐμφιλοχωρέω, ῶ, f. ήσω, libenter habito in, libenter commoror in; (2) adhæreo.
ἐμφλάω, intro deprimo; ἐμπεφλασμένος, intro depressus.
ἐμφλεβοτομέω, venam seco in loco aliquo.
ἐμφλέγω, f. ξω, inflammo, comburo.
ἐμφλοιος, ος, ὁ καὶ ἡ, corticem habens. Ex ἐν et φλοιός.
ἐμφλοιοσπέρματος, ος, ὁ καὶ ἡ, cujus semina cortice obtecta sunt. Ex ἔμφλοιος et σπέρμα.
ἔμφλοξ, γος, ὁ καὶ ἡ, inflammatus, ignitus. Ab ἐμφλέγω.
ἐμφοβέομαι, ἐμαι, f. ήσομαι, timeo. Ἐμφοβήσονται περὶ αὐτῶν, *Plut.*
ἔμφοβος, ος, ὁ καὶ ἡ, perterritus, timens. Ex ἐν et φόβος, *timor.*
ἐμφορβίος, ος, ὁ καὶ ἡ, depascens, absumens, *Nicander.* Ex ἐν et φέρβω, *pasco.*
ἐμφορβιόω, ῶ, fut. ώσω, capistro, capistrum injicio. Unde ἐμπεφορβιωμένος, tibicen, apud *Aristophanem, Av.* 868. capistratus, capistro munitus, ut spiritus coërceretur, nec buccæ nimis inflarentur. Ex ἐν et φορβιὰ, *capistrum.*
ἐμφορεῖσθαι, præs. inf. pass. pro ἐμφορέεσθαι, ab
ἐμφορέω, ῶ, f. ήσω, importo; (2) infercio; (3) infligo, incutio. Hinc ἐμφορέομαι, repleor, satior, fruor copiose, etiam in malam partem; item immodice utor, v. c. potestate; nimis inaulgeo, v. c. iræ, *Ern.* Πολλὰς ἐνεφόρει τῷ προσώπῳ πληγὰς, *Plut.* Ἐμφορεῖσθαι τῆς ἀμβροσίας, τῶν ὄψων, *Luc.* Ex ἐν et φέρω.
ἐμφορήσιος, εως, ἡ, usus cibi, potus, largior et ultra satietatem ac necessitatem, nimis avidus; (2) abusus rei bonæ cujuscunque.
ἔμφορτος, ος, ὁ καὶ ἡ, oneratus, onustus. Ex ἐν et φόρτος, *onus.*
ἐμφραγμα, ατος, τό, obturamentum, septum, obex, obstructio. Ab ἐμφράσσω.
ἐμφραγμός, ὁ, ὁ, idem et ab eod.
ἐμφρακτικὸς, ἡ, ὸν, obstruendi vim habens.
ἔμφρακτος, ος, ὁ καὶ ἡ, obstructus, septus, munitus, obturatus. Ab eod.
ἐμφράσσω, vel ἐμφράττω, f. ξω, obturo, obstruo; (2) infercio. Ἐμφράττειν στόμα, *Dem.* Ταῖς αἰτίαις ἐνέφραξας τὰς κατὰ σὺ τιμωρίας, *Æschin.*
ἐμφρόνως, *adv.* prudenter. Ab ἔμφρων.
ἐμφρουέω, ῶ, inter custodias ago. Ab
ἐμφρουρός, ος, ὁ καὶ ἡ, cui præsidia imposita sunt, præsidiis munitus; (2) qui in præsidio est, qui custodit; (3) in custodiam inclusus, in custodiam traditus. Ex ἐν et φρουρὸς, *custos.*
ἔμφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, mentis compos; (2) prudens, sapiens. Ex ἐν et φρήν.
ἐμφυὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, natura insitus, naturalis. Ex ἐν et φυὴ, *natura.*
ἐμφύλιος, ος, ὁ καὶ ἡ, tribulis; (2) intestinus; (3) civilis. Ab
ἔμφυλος, ος, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex ἐν et φυλή.
ἐμφυλλίζω, insero, inoculo.
ἐμφῦναι, a. 2. tanquam ab ἔμφυμι. Unde a. 2. ἐνέφυν, ἐμφύς, ἐμφῦναι, inhærere; (2) amplecti. A φύω.
ἐμφύομαι, inhæresco tenaciter. Ἐνεφύοντο γὰρ ἀλλήλοις, καὶ πατεξέλκυν, *Plut.*
ἐμφύρομαι, immisceo, subigo.
ἐμφυσάω, ῶ, f. ήσω, inflo, inspiro; (2) flatu accendo. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε, scil. αὐτοῖς, *Joan.* 20, 22. Hinc
ἐμφύσημα, ατος, τὸ, insufflatio; (2) id, quod sufflatur, seu inflando immittitur; (3) Spiritus Sanctus; (4) tumor, morbus.
ἐμφύσησις, εως, ἡ, flatus in intestinis.
ἐμφυσητὸς, ἡ, ὸν, ingeneratio, ipsa actio ingenerandi. Ab ἐμφύω.
ἐμφυσιόομαι, ὦμαι, inflor, intumesco, superbio. Ex ἐν et φυσιῶ, *inflo.*
ἐμφυτεία, ας, ἡ, insitio. Ab ἐμφυτεύω.
ἐμφύτευσις, εως, ἡ, idem et ab eod.
ἐμφυτεύω, f. εύσω, insero. Ab
ἔμφυτος, ος, ὁ καὶ ἡ, ingenitus, insitus a natura; (2) nativus, non fucatus; (3) stabilis, pertinax, constans, *sic et Latini* insitus. Ab
ἐμφύω, f. ύσω, ingenero, insero. Θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἵμας παντοίας ἐνέφυσεν, *Odyss.* 22, 348. Ex ἐν et φύω, *gigno.*
ἐμφωλεύω, f. εύσω, lateo in, tenebras quæro in, *Aret.*
ἐμφωνέω, ῶ, f. ήσω, canendo declaro vel indico, *Strabo*, lib. 13. Ab
ἔμφωνος, ος, ὁ καὶ ἡ, voce præditus, canorus. Ex ἐν et φωνή.
ἐμφώτιος, ος, ὁ καὶ ἡ, splendidus. Ex ἐν et φῶς, *lux.*
ἐμψηφίζω, imputo.
ἐμψιθυρίζω, susurro, fremo, obscure et clam loquor cum aliquo, insusurro aliquid. Ab ἐν et ψιθυρίζω.
ἔμφυσος, ος, ὁ καὶ ἡ, cui sonitus inest; (2) cum sonitu factus. Ex ἐν et ψόφος.
ἐμψυξις, εως, ἡ, refrigeratio. Ab ἐμψύχω.
ἔμψυχος, ος, ὁ καὶ ἡ, animatus, spirans. Ex ἐν et ψυχὴ, *anima.*
ἐμψυχοφαγία, ας, ἡ, esus animalium.
ἐμψυχόω, ῶ, f. ώσω, animum indo, animo. Ab ἔμψυχος.
ἐμψύχω, f. ξω, refrigero, frigus ingenero.
ἐμψύχως, *adv.* vive, vivaciter, animate.
'EN, *præpos.* regens Dat. in, *quum significat in loco*; (2) pro εἰς, in, *quum significat in locum*; (3) inter; (4) apud; (5) ex; (6) per; (7) ad; (8) penes; (9) vice; (10) *facit Periphrasin adverbii*; ut ἐν ἡσυχίᾳ, tranquille, ἐν καιρῷ, opportune, ἐν δίκῃ, merito; (11) *verbi*, v. g. ἐν φόβῳ εἶμι, metuo, ἐν δυνάμει εἶναι, posse; (12) *notat tempus*, v. g. ἐν τρισὶν ἡμέραις, spatio trium dierum; (13) *abundat*, v. g. ἐν βέλει πληγεὶς, telo percussus. Hinc etiam (14) ἐν ᾧ, *valet* dum, interea dum, propterea quod, quo facto; (15) ἐν τούτῳ, interea; (16) idem quod ἔνθα, ibi. (17) ἐν δὲ, *significat*, insuper, item.
ἔνα, *vesperi*, *Dor.* pro ἑνῇ.
ἐναβρύνομαι, insolesco.
ἐναγγειοστέρματος, ος, ὁ καὶ ἡ, vasculis semen inclusum habens. Ex ἐν, ἄγγειον, *vas*, et στέρμα.
ἐναγίσιμος, ἐναγισμός, ἐναγίσω, ἐναγιστὴς, ἐναγιστήριος, ἐναγιστικὸς, ἐναγιστικῶς, ἐναγιστρία, ἐναγιστρὶς, ἐναγιστὸς, ἐναγιστύω, ἐναγιστύω, ἐναγιστύω

ἐναλόντες, nom. pl. a. 2. part. act. verbi ἐναλίσκω.

ἐναλύω, immoror cum tædio.

ἐναμέμφητος, ον, peccati minime expers, non purus a peccatis.

ἐναμελλύνω, f. υνῶ, hebeto et obtundo in.

ἐναμέλω, aggero, accervo in re aliqua, ut terram in corpore insepulto.

ἐναμείσω, alterno.

ἐνάμιλλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, certans et contendens cum, non cedens, par, respondens ex æquo, comparandus, par. Ex ἐν et ἅμιλλα.

ἐναμιλλος, *adv.* ita, ut contendi possit, pariter.

ἐναμμα, ατος, τὸ, vinculum. Ab ἐνάπτω.

ἐναμοιβαδίς, *adv.* permutatis vicibus, vicissim.

ἐναναπαύομαι, conquiesco in, acquiesco.

ἐναναφαντίζω, obscuro, deleo.

ἐνανθρωπίαν, ῶ, f. ήσω, inter homines versor. Ex ἐν et ἄνθρωπος. Hinc

ἐνανθρώπησις, εως, ἡ, conversatio inter homines.

ἐνανθρωπίζω, idem quod ἐνανθρωπέω.

ἐνανθρωπότης, ητος, ἡ, incarnatio, *vox Eccles.*

ἔνανσα, *adv.* contra. Ex ἐν et ἄνσα, *coram.*

ἔναντι, *adv.* coram, ante. Ex ἐν et ἀντί.

ἐνάντιος, *adv.* idem quod ἐναντα, *Ap.*

ἐναντίζιον, *adv.* adversus, contra. Ab

ἐναντίζιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, adversarius. Ex ἔναντι et βία, *vis.*

ἐναντιγνωμονέω, contra sentio.

ἐναντιγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui contrariæ est sententiæ, seu opinionis. Ex ἐναντίος, et γνώμη.

ἐναντιοδρομέω, in contrarias partes curro, occurro.

ἐναντιοδύᾱμος, ον, adversus, contrarius; (2) contrariam vim habens.

ἐναντιολογέω, ῶ, f. ήσω, contraria loquor.

ἐναντιολογία, ας, ἡ, contradictio. Ab

ἐναντιολόγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, contraria loquens. Ex ἐναντίος et λέγω, *dico.*

ἐναντίον, *adv.* contra, ex adverso, coram.

ἐναντιόομαι, ῶμαι, fut. ώσομαι, adversor. Ἀλλὰ μὴν ὀδ' ἄλλο σοί τῳ πρᾶγμ' ἡναντιώμεθα, *Arist. Av.* 390. Δῆλός ἐσθ' ὅτος γ' ὅτι ἐναντιώσεταί τι ταὶς διαλλαγαίς, *id. Pace*, 1054. Ab ἐναντίος.

ἐναντιοστὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in contrariam partem lapsus, qui in adversum cecidit. Ex ἐναντίος et πίπτω, *cado.*

ἐναντιοτοιολογικὸς, ἡ, όν, qui semet ipsum cogit contraria dicere, *vox Platon.* de Sophistis.

ἐναντιοτραγῴδης, adversor, ab adversariorum partibus sto.

ἐναντίος, ία, ίον, qui est in conspectu, adversus, oppositus; (2) contrarius. Hinc ἐξ ἐναντίας vel ἐξεναντίας, e regione, ex adverso, et ὁ ἐναντίος, ᾱ, hostis.

ἐναντιότης, ητος, ἡ, repugnantia.

ἐναντιοτροπὴ, ῆς, ἡ, conversio contraria. Ex ἐναντίος et τροπὴ, *conversio.*

ἐναντιόφημος, ον, contraria dicens, sibi non constans.

ἐναντιόφωνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, contrariam vocem edens, contra sonans. Ex ἐναντίος et φωνὴ, *vox.*

ἐναντιπάσχειν, mutuis beneficiis cum aliquo certare. Ex ἐν et ἀντιπάσχειν.

ἐναντίωμα, ατος, τὸ, quicquid adversatur, resistit; (2) adversus casus; (3) repugnantia rerum et factorum. Ab ἐναντιόομαι.

ἐναντιωματικὸς, ἡ, όν, adversativus.

ἐναντιωματικῶς, *adv.* adversative.

ἐναντίως, *adv.* contrarie. Ab ἐναντίος.

ἐναντίωσις, εως, ἡ, repugnantia, contrarietas. Ab ἐναντιόομαι.

ἔναξε, *æquavit*, a. 1. ind. act. verbi ἐνάσσω.

ἐναπαιωρῶμαι, pendeo, s. suspensus sum in.

ἐναπεδιζανύατο, 3. plur. imperf. ind. pass. *Ionice* pro ἐναπεδίκνυντο, ab ἐναποδείκνυμι.

ἐναπεϊλέω, minor.

ἐναπεινιαυτίζω, annum integrum commoror alicubi.

ἐναπεργάζομαι, f. άσομαι, facio, efficio in.

ἐναπερείδω, f. είσω, firmiter infigo; (2) retorqueo.

ἐναπέρεισμα, τὸ, impressio, quod impressum, infixum est.

ἐναποβάπτω, intingo.

ἐναποβλύζω, vomo vel mingo in locum.

ἐναποβρέχω, f. ξω, macero, perfundo.

ἐναπογεννάω, ingenero.

ἐναπόγραφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, adscriptitius, adscriptitiæ conditionis.

ἐναποδείκνῡμαι, ostento; (2) demonstro, probo.

ἐναποδύω, illigo in aliquid.

ἐναποζέω, incoquo, decoquo in.

ἐναποθνήσκω, immorior.

ἐναποκάμνω, frangor animo, deficio in.

ἐναποθωπτέω, f. εύσω, blanditiis delinio in.

ἐναπόκειμαι, repositus sum in, insum.

ἐναποκινδυνεύω, periculum subeo in re aliqua.

ἐναποκλάω, partem defringo; unde ἐναποκέκλασος, de hasta confracta in re aliqua.

ἐναποκλείω, f. είσω, intus includo.

ἐναποκλύζω, f. ύσω, aliquid abluo in, ad abluendum immergo.

ἐναποκρύπτω, includo, intus abscondo.

ἐναπολαμβάνω, intercipio, intercludo.

ἐναπολείπω, relinquo, derelinquo. Hinc ἐναπολείπομαι, relinquor, remaneo in.

ἐναπόλειψις, εως, ἡ, reliquiæ.

ἐναπόλῡσις, εως, ἡ, interclusio, cohibitio, conclusio. Ab ἐναπολαμβάνω.

ἐναπόλλῡμαι, pereo alicubi, in aliqua re.

ἐναπολοῦω, abluo in.

ἐναπομάσσω, vel ἐναπομάττω, f. ξω, in aliquo exprimo. Ἐναπεμάξατο τὸν οἰκεῖον χαρακτῆρα, *Philo.*

ἐναπομένω, persisto, permaneo in.

ἐναπομογνῦμαι, f. ξομαι, imprimo, inuro; (2) abstergo, detergo.

ἐναπόμορξις, ἡ, abstersio, detersio, *Theophr.* ubi al. ἐναπόμιξις.

ἐναπονίζω, abluo in.

ἐναπονίπτω, idem cum præc.

ἐναπόνιψις, εως, ἡ, ablutio in. Ab eod.

ἐναποξύω, erado, radendo eximo.

ἐναποπατέω, ῶ, fut. ήσω, inambulo, congredior. Ἐναποπατεῖν γάρ ἐσ' ἐπιτήδειος πάνυ, *Arist. Pace*, 1227.

ἐναποπλύνω, abluo in.

ἐναποπνέω, f. εύσω, spiro in, immorior.

ἐναποπνίγωθαι, suffocari in, v. c. aqua, *item* fumo.

ἐναποσβέννῡμι, extinguo.

ἐναποσημαίνομαι, imprimo, velut in cera signum.

ἐναποσηρίζομαι, incumbo, decumbo in aliquid.

ἐναποσφάττω, insuper macto, interficio.

ἐναποσφαγίζω, imprimo, velut in ceram.

ἐναποσφάγισμα, τὸ, quicquid impressum est alicui rei.

ἐναποτελέω, ῶ, perficio in; (2) efficio, reddo.

ἐναποτέμνω, f. μῶ, inter abscindo, *Strabo*, lib. 2.

ἐναποτίθημι, f. θήσω, depono in.

ἐναποτρίμαω, in æstimationem accipio rem (speciem ICti vocant) pro pecunia, in solutum.

ἐναποτίω, f. ίσω, persolvo in. Πᾶσι κοινὴν ἐναποτίσαι χρήματα, *Arist. Av.* 38.

ἐναποτυπόω, ῶ, f. ώσω, imprimendo exprimo.

ἐναποφλάω, idem.

ἐναποχεάομαι, abutor.

ἐναποψύχω, f. ξω, efflo animam in, immorior; (2) crepitum ventris emitto in; (3) ventris excrementa ejicio in.

ἐνάπτομαι, f. ψομαι, tango, attingo; (2) alligor, annector, induor. Unde ἐνημμένος, indutus. Πέμψω —— ὄφεις ἐπ' αὐτὸν παιδαλιᾶς ἐνημμένους, *Aristoph. Av.* 1255.

ἐνάπτω, fut. ψω, alligo, illigo, innecto, adjungo; (2) incendo, accendo.

ἐνάρα, ων, τὰ, spolia, arma interfectis detracta. Ab ἐναίρω, *occido.*

ἐναράσσω, vel ἐναράττω, f. άξω, illido. Οἱ περὶ ἐτὶ τὸν βωμὸν αὐτόματοι, καὶ βία τὰ κέρατα ἐναράξαντες ἀποθνήσκουσι, *Pausan.*

ἐνάργει, *operabatur*, 3. sing. imperf. indic. act. *contr.* et *Dor.* pro ἐνήργει, a verbo ἐνεργέω.

ἐνάργεια, ας, ἡ, evidentia, illustratio. Ab

Ἐνάργη Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, clarus, evidens, manifestus. Τελὸς δ' ἐναεργὶς βάξις ἦλθεν Ἰνάχῳ, *Æsch. P. V.* 684. Αἰεὶ γὰρ τὸ πάρος γε θεοὶ φαίνονται ἐναργείς, *Od.* 7, 201. Est etiam βέβαιος, ἀσφαλὴς. Hinc τὸ ἐναργὲς, evidentia.

ἐναργώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, clarus, manifestus. Ἐναργώδεες ὄνειροι, *Aret.* Ab eod.

ἐναργῶς, *adv.* evidenter, perspicue, luculenter. Ab ἐναργής.

ἐναρέσκομαι, delector aliqua re.

ἐναρετος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, virtutis particeps, virtute præditus, commendabilis virtutis ergo. Ex ἐν et ἀρετὴ, *virtus.*

ἐναρέτως, *adv.* honeste, cum virtute.

ἐναρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, exsecrabilis, diris devotus. Ex ἐν et ἀρὰ, *diræ.*

ἐναρηφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, spolia ferens, sive gerens. Ex ἔναρα et φέρω.

ἐνάρθρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, articulatus; (2) perfectus. Ex ἐν et ἄρθρον, *articulus.*

ἐνάρθρως, *adv.* articulate, articulatim.

ἐναρίζω, f. ίξω, interficio; (2) spolio. Οὔ τοι τὸν ἠνάριξεν Οἰταῖοις στόνῡ, *Lyc.* 486. Ab ἔναρα.

ἐναριθμέω, adnumero.

ἐνάρίθμιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, adnumeratus. Ab ἐνάριθμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem.

ἐναρίμβορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, homicida. Ex ἐναίρω et βροτὸς.

ἐνάρῐξις, a. 1. ind. act. *Ion.* et *Dor.* pro ἠνάρισε, ab ἐναρίζω.

ἐνάρκησα, a. 1. ind. act. verbi ναρκάω.

ἐναρκτικὸς, ἡ, όν, inchoativus. Ab ἐνάρχομαι, *incipio.*

ἐναρμόζω, fut. όσω, et ἐναρμόττω, concinno, coapto; (2) adjungo, adapto; (3) convenio, quadro, cohæreo. Εἰς περιόδους ἐναρμόζων ἅπαντα τὰ νοήματα, *Dion. Hal.*

ἐναρμονικὸς, ἡ, όν, ad harmoniæ musicæ modulos compositus. Ab

ἐναρμόνιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem; (2) concinnus; apte compositus, cohærens. Ex ἐν et ἁρμονία, *harmonia, concentus.*

ἐναρμονίως, *adv.* composite ad modulos musicæ.

ἐναρμόξαι, *aptasse*, a. 1. inf. act. *Dor.* pro ἐναρμόσαι, a verbo ἐναρμόζω.

ἐναρξάμενος, a. 1. part. med. v. ἐνάρχομαι.

ἔναρον, *interfecerunt*, 3. plur. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἤναρον, ab ἐναίρω.

ἔνᾱρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, diris devotus. Ex ἐν et ἀρὰ, *diræ.*

ἐναρόφορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pro ἐναρηφόρος, spoliator. Ex ἔναρα et φέρω, *fero.*

ἐνάρχομαι, incipio, auspicor. Ἡμᾶς δὲ χρὴ τῶν δευτέρων λόγων ἐνάρχεσθαι, *Luc.*

ἔναρχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, principium habens; magistratu fungens. Ex ἐν et ἀρχή.

ἔνας, άδος, ἡ, unitas. Ab εἷς, *unus.*

ἐνασθενέω, ῶ, f. ήσω, debilis sum in.

ἐνάσθην, 1. sing. a. 1. ind. pass. verbi νάω, pro ναίω, *habito.*

ἐνασκέω, ῶ, exerceo me in aliqua re; in *med.* disco aliquid, exerceo me in.

ἐνασμενίζω, fut. ίσω, delector aliqua re, adquiesco.

ἐναστιδόω, ῶ, f. ώσω, et ἐναστιδόομαι, ῶμαι, clypeo armo. Ex ἐν et ἀσπὶς, *clypeus.*

ἔνασσε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἔναισε, a verbo νάω pro ναίω.

ἐναστράπτω, f. ψω, q. d. infulguro; (2) interno splendore radio.

ἔναστρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, astris apertus. Ex ἐν et ἄστρον, *astrum.*

ἐναστρωμονέω, ῶ, f. ήσω, turpiter in aliqua re me gero.

ἐνατενίζω, f. ίσω, intueor, oculos defigo in, intentis oculis aspicio.

ἔνατμος, ον, plenus vapore, τὸ ἔνατμον, vapor.

ἔνᾶτος, άτη, ον, nonnus. Ab ἐννέα.

ἐνανγάζω, incendo, ignem scil. vel candelam.

ἐναυδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, voce præditus, vocalis; (2) vivus, spirans. Ex ἐν et αὐδὴ, *vox.*

ἔναυδος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

ἐναυθεντέω, ῶ, f. ήσω, auctoritatem obtineo inter, auctoritate valeo in.

ἐναυλίζομαι, f. ίσομαι, diversor. Ἐναυλιζόμενον τῶν χωρίων, *Thuc.* Ab ἔναυλος, *stabulum.*

ἐναυλικόροιτις, ἡ, rustica.

ἐναύλιος, α, ον, interior, ἡ ἐναυλία, via domus interior.

ἐναυλισάμενος, *moratus*, a. 1. part. med.

ἐναύλιον, ᾱ, τὸ, domicilium. Ex iisd.

ἐναύλισμα, ατος, τὸ, idem.

ἔναυλις, ἡ, tibiæ inserta, *Epith.* γλωσσίδος.

ἐναυλιστήριον, τὸ, diversorium.

ἔναυλος, ᾱ, ὁ, stabulum. Ex ἐν et αὐλή.

ἔναυλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tibiis personans; (2) in tibiam insertus; (3) inhabitans. Ex ἐν et αὐλὸς, *tibia*, seu αὐλή.

ἐναυξάνομαι, innutrior.

ἐναυξὴς, ὁ καὶ ἡ, qui bene crescit, *Theoph.*

ἔναυρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, in quo auræ sunt, auris apertus et pervius. Ex ἐν et αὔρα, *aura.*

ἔναυσμα, ατος, τὸ, id, quo ignis accenditur, igniarium, suscitabulum, fomes, fax, incitamentum. Ab ἐναύω, *incendo.*

ἐναυχένιος, ᾱ, ὁ, ἡ, ad cervicem pertinens, qui in collo est, collo injectus, collo insertus. Ex ἐν et αὐχήν, *cervix.*

ἐναύω, ἡ, αὔσω, incendo, accendo. Τὴν περαυνὸν ἐναυσάμενος ἐκ τῆς Οἴτης, *Luc.*

ἐναφανίζομαι, f. ἰσομαι, obscurus fio. Ὥστε καὶ τἀμυδρὰ φέγγη ἐναφανίζεται τῷ ἡλίῳ περιαυγάζομένα, *Longin.* 17.

ἐναφανίζω, obscuro ; (2) tollo, deleo.

ἐναφάπτω, immitto.

ἐναφεύω, ῶ, f. ήσω, incoquo.

ἐναφίημι, f. ήσω, immitto in alium.

ἐνάφορμος, ον, occasionem, materiam alicujus rei in se habens.

ἐναφώσαω, seu ἐναφώσαω, univelis, *Lyc.*

ἐνηνάμεττον, implico, *Hom.*

ἐνηνόθασι, vel ἐν γόνασι, Ingeniculus, nomen sideris. Ex ἐν et γόνυ, *genu.*

ἔνθαδος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tædam habens, seu qui cum facibus fit, ut nuptiæ. Ex ἐν et δᾷς, *fax.* Hinc

ἐνθαδόω, ῶ, f. ώσω, in tædem converto, vel convertor.

ἐνδαίνῡμαι, vescor, loco scil. aut tempore quo.

ἔνδαις, αιδος, idem quod ἔνδαδος.

ἐνδαιτύομαι, ῡμαι, f. ήσομαι, epulor, convivor. Ex ἐν et δαίς, *epulum præbeo.*

ἐνδάκνω, mordeo, morsus infero.

ἔνδακρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, cui lacrimæ oboriuntur. Ex ἐν et δάκρυ.

ἐνδακρύω, lacrimor, illacrimo.

ἐνδάπιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, indigena. Ex ἐν et δάπεδον, *solum.*

ἔνδασυς, εος, ὁ καὶ ἡ, pilosus, hirsutus.

ἐνδατέομαι, ῆμαι, f. ήσομαι, dispertior ; (2) valde acuso, vitupero, *Ern.* Τὸν ὠλεγίνην χόνδρον ἐνδατεμένη, *Lyc.* 155. *Soph. Œd. Tyr.* 205.

ἐνδαυλιεύομαι, f. εύσομαι, dapsilis et largus sum in.

ἐνδεδομένος, *adv.* remisse, laxatis habenis. Ab ἐνδίδωμι.

ἐνδεδυμένοι, nom. plur. perf. part. pass. v. ἐνδύω.

ἐνδεέστερον, *adv.* non satis, minus quam.

ἐνδεεστέρως, idem. Ab

ἐνδεής, έος, ὁ καὶ ἡ, indigus ; (2) qui non sufficit, cui aliquid deest ; (3) inferior, minor, impar. Hinc τὸ ἐνδεές, defectus. Ex ἐν et δέομαι, *indigeo.*

ἔνδεια, ας, ἡ, indigentia, penuria, inopia, inedia. Ab ἐνδεής.

ἔνδειγμα, ατος, τὸ, documentum, indicium. Ab ἐνδείκνυμι.

ἐνδείκνῡμαι, ostento me, vendito me, specimen præbeo ; (2) defero. Unde ἐνδειξάμενος, delator, accusator. Πολλὴν ἀρετὴν καὶ σωφροσύνην ἐν τῷ βίῳ ἐνδεδειγμένος, *Isocr.*

ἐνδείκνῡμι, ostendo, præ me fero, indico ; (2) defero, accuso.

ἐνδείκτης, ᾱ, ὁ, delator, quadruplator, sycophanta. Ab ἐνδείκνυμι.

ἐνδεικτικὸς, ἡ, όν, ostentatorius. Ab eod.

ἐνδεικτικῶς, *adv.* ostentatorie, ostentabunde, cum ostentatione ; (2) per indicationem.

ἔνδειπτο, 3. sing. plusq. ind. pass. *Poët.* pro ἐνεδέδειπτο. Ab ἐνδείπνυμι.

ἔνδεινος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, gravis.

ἐνδειξις, εως, ἡ, demonstratio, indicium ; (2) delatio, nomen actionis, cujus exemplum in *Lys. or. adv. Andoc.* Ab ἐνδείκνυμι.

ἔνδεκα, undecim, οἱ ἔνδεκα, Athenis undecimviri. Ex ἕν et δέκα, *decem.*

ἐνδεκαετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui undecim annorum est. Ex ἔνδεκα et ἔτος, *annus.*

ἐνδεκάζω, diem festum celebro, qui incidit, sc. in diem decimum.

ἐνδεκάκις, *adv.* undecies. Ab ἔνδεκα.

ἐνδεκάκλινος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, undecim lectis instructus. Ex ἔνδεκα et κλίνη, *lectus,* vel κλίνω, *inclino.*

ἐνδεκάπηχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, qui est undecim cubitorum.

ἐνδεκάπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, undecim pedum ; ut ἐνδεκάπους σκιὰ, de hora diei.

ἐνδεκὰς, άδος, ἡ, numerus undenarius. Ab ἔνδεκα.

ἐνδεκαταῖος, αἵα, αῖον, qui undecima die aliquid facit aut patitur ; (2) qui undecimum diem agit. Ab eod.

ἐνδεκατημόριον, ᾱ, τὸ, undecima pars. Ex ἔνδεκα et μόριον, *pars.*

ἐνδέκατος, ατη, ατον, undecimus.

ἐνδέκεσθαι, *admittere,* præs. inf. med. *Ion.* pro ἐνδέχεσθαι, ab ἐνδέχομαι.

ἐνδεκήρης, εος, ἡ, navis undecim ordinum, undeciremus. Ex ἔνδεκα et ἐρέσσω.

ἐνδελεχήσαι, ας, ἡ, perennitas. Ab ἐνδελεχής.

ἐνδελεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, perennis, continuus. Ex ἐνδελής, pro ἐνιαλὴς, et ἔχω, *habeo.*

ἐνδελεχίζω, f. ίσω, perennis, continuus sum. Ab ἐνδελεχής. Hinc

ἐνδελεχισμὸς, ῦ, ὁ, perennitas, continuatio.

ἐνδελεχῶς, *adv.* adsidue, continenter.

ἔνδεμα, ατος, τὸ, id, quod illigatur, alligamentum ; (2) gestamen collo appensum. Ab ἐνδέω.

ἐνδέμω, obturo, muris vel ædificiis munio, et condo ; (2) exstruo simpliciter ; a. 1. ἐνέδειμα, part. ἐνδείμας.

ἐνδέξιμα, *adv.* dextre, apte ; (2) versus dextram. Ab ἐνδέξιος.

ἐνδεξιόομαι, ῶμαι, dextra manu teneo, vel amplector. Ab eod.

ἐνδέξιος, ία, ιον, qui est ad dextram ; (2) faustus, prosper. Ex ἐν et δεξιὰ, *dextra.*

ἐνδεξίως, *adv.* apte, prospere.

ἐνδέομαι, indigeo, deficior ; unde ἐνδεηθείς, a. 1. part. pass. Ab ἐν et δέω, *absum.*

ἐνδέομαι, illigor ; unde ἐνδεδεμένος, perfect. part. pass. innexus. Ab ἐν et δέω, *ligo.*

ἔνδεσις, εως, ἡ, illigatio, locus ubi aliquid alteri copulatum est.

ἔνδεσμα, ατος, τὸ, vinculum. Ab ἐνδέω.

ἐνδεσμέω, ῶ, f. ήσω, illigo, implico. Ex ἐν et δεσμὸς, *vinculum.*

ἐνδεσμεύω, f. εύσω, idem.

ἔνδεσμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ligatura, volumen, nodus.

ἔνδετος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, constrictus, nodatus. A δέω, *ligo.*

ἐνδέχομαι, admitto, recipio. Hinc ἐνδέχεται, *impers.* convenit, licet, fieri potest ; ἐνδεχόμενος, conveniens ; τὸ ἐνδεχόμενον, contingens. Πάντα γ' ἐνεδέξατο ἐφ' ἑαυτὸν τὰ προειρημένα, *Dem.*

ἐνδεχομένως, *adv.* convenienter, quam fieri potest maxime. *Demosth.* De Cor.

ἐνδέω, f. ἐνδεήσω, deficior. Ἐνέδει τῷ ἀριθμῷ, *Luc.*

ἐνδέω, f. ἐνδέσω, et ἐνδήσω, illigo ; unde ἔνδησον, illiga.

ἐνδεῶς, *adv.* indigenter, non sufficienter, parum, leviter. Hinc μὴ ἐνδεῶς, plane ; ἐνδεῶς ἔχω, indigeo. Ab ἐνδεής.

ἔνδηλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, manifestus, evidens, insignis. Ex ἐν et δῆλος.

ἐνδήλως, *adv.* evidenter.

ἐνδημέω, ῶ, f. ήσω, in populo meo sum, domi sum præsens. Ἐνδημεῦντες ἐν τῷ σώματι, 2 *Cor.* 5, 6. ἐνδημῆσαι πρὸς τὸν Κύριον, *ibid.* 8. Ab ἔνδημος.

ἐνδημία, ας, ἡ, præsentia, quum quis a populo non abest. Ab eod.

ἐνδήμιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, populo cuidam peculiaris, aut solennis. Ab eod.

ἐνδημιουργέω, gigno in, v. c. corpore.

ἐνδημιουσι, dat. pl. *Ion.* pro ἐνδήμιοις, ab ἔνδημιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui in populo est, in civitate vel domi, domesticus, popularis, ut ἐνδήμιος. Ex ἐν et δῆμος, *populus.*

ἐνδιάκασκον, *meridiabantur,* 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐνεδιάοον, a verbo ἐνδιάω.

ἐνδιαβάλλω, criminor, calumnior.

ἐνδιάγω, agito, seu dego in ; (2) versor in.

ἐνδιάζω, meridior. Ἐνδιάζοντο ἐχεῖ διὰ τὴν σκιὰν ἁρέμματα, *Plut.* Ab ἔνδιος.

ἐνδιάθετος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, mente conceptus, internus ; (2) in canonem sacrum receptus. Ex ἐν et διατίθημι, *dispono.*

ἐνδιαθέτως, *adv.* e sententia animi.

ἐνδιαθρύπτεσθαι, præs. inf. pass. verbi ἐνδιαθρύπτω, ludificor, per delicias illudo ; (2) delicate, molliter ago.

ἐνδιαιτόομαι, immoror, inhabito. Hinc ἐνδιαίτημα, ατος, τὸ, locus, qui inhabitatur, habitatio, mansio, hospitium.

ἐνδιαιτημένως, summa vi, cum contentione.

ἐνδιαλλάττω, f. άξω, immuto.

ἐνδιαμένω, immaneo, maneo alicubi.

ἐνδιαπρέπω, ornatus, honoratus sum, splendeo.

ἐνδιάσκευος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ornamentis instructus. Ex ἐν et διασκευή.

ἐνδιασκεύως, *adv.* apte, decenter.

ἐνδιασπείρω, f. σπερῶ, dissero, dissemino in.

ἐνδιατάσσω, vel ἐνδιατάττω, ordino et digero in, seu intus.

ἐνδιατρίβω, tempus tero in, versor in, operam et studium pono in re aliqua, immoror, *imprimis* in laude alicujus rei ε

unde interdum laudo, *verti potest.* Τοῖς ἠθέσι λίαν τοῖς τ' ἀρχαίοις ἐνδιατρίβειν, *Arist. Conc.* 583. Hinc

ἐνδιατριτίνον, immorandum est.

ἐνδιατριτικὸς, ἡ, όν, assiduus in aliqua re.

ἐνδιαφθείρω, eneco in, v. c. utero.

ἐνδιαχειμάζω, hiberno alicubi.

ἐνδιαχρίω, f. ίσω, illino, oblino.

ἐνδιάω, meridior, dormio in meridie ; (2) tranquillus sum. Ab ἔνδιος.

ἐνδιδύσκω, induo. Ἐνδιδύσκετο πορφύραν, *Luc.* 16, 19. Ab ἐνδύω.

ἐνδίδωμι, in manus trado ; (2) præbeo ; (3) cedo, remitto, permitto me, v. c. fluctibus, voluptatibus, &c. cedo precibus, flector ; (4) inclinatus sum ad aliquid, studeo, v. c. rebus novis ; (5) præeo aliis voce, cantu ; ὁ ἐνδιδοὺς, præcentor, *Ern.* Εἰ γὰρ ἐνδώσει τὶς ἡμῖν ταῖσδε καὶν σμικρὰν λαβδὼν, *Arist. Lys.* 675.

ἐνδίεσαν, *incitabant,* 3. pl. imperf. ind. act. pro ἐνδίησαν, a verbo ἐνδίημι.

ἐνδίημι, insequor, persequor, *Hom.*

ἔνδικος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, justus ; (2) judicialis. Ex ἐν et δίκη, *jus.*

ἐνδίκως, *adv.* jure, merito. A præc.

ἐνδικωτέρως, justissime, *Eur.*

ἔνδιναι, ων, τὰ, intestina. Ab ἔνδον, *intus.*

ἐνδινέω, ῶ, f. ήσω, instar vorticis aut turbinis circum ago ; (2) intus converto, seu torqueo, v. c. oculos.

ἔνδιον, ᾱ, τὸ, domicilium, sedes, habitaculum ; (2) meridies. Ab

ΈΝΔΙΟΣ, ία, ιον, meridianus ; (2) sub dio agens.

ἐνδίριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui in curru est, sessor. Ex ἐν et δίφρος, *currus.*

ἐνδογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, intus genitus ; (2) dominatus. Ex ἔνδον et γίνομαι, *nascor.*

ἔνδοθεν, *adv.* ex interiore loco, intrinsecus.

ἐνδόθι, *adv.* intus, in. Ab ἔνδον.

ἐνδοί, *intus, Dor.* pro ἔνδον.

ἐνδοιάζω, f. άσω, dubito. Μέχρις τινὸς ἐνεδοίαζε καὶ μάχης ἠκατήρχεν, *App.* Ex ἐν et δοιὸς, *geminus.* Hinc

ἐνδοιασμὸς, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, dubius.

ἐνδοιαστέον, *adv.* dubie. A præc.

ἐνδοιαστὴς, ου, ὁ, dubitatio. Ab eod.

ἐνδοιασμὸς, ᾱ, ὁ, idem et ab eod.

ἐνδοιαστικὸς, ἡ, όν, ad dubitationem pronus, cum dubitatione conjunctus.

ἐνδοιαστικῶς, *adv.* dubitanter.

ἐνδοιαστὸς, ἡ, όν, dubius. Ab eod.

ἐνδοιαστῶς, *adv.* ambigendo, dubie, non constanter.

ἔνδομα, ατος, τὸ, remissio, laxatio ; (2) indulgentia. Ab ἐνδίδωμι.

ἐνδομάχαν, acc. sing. *Dor.* pro ἐνδομάχην, ab

ἐνδομάχης, ᾱ, *Dor.* ἐνδομάχας, ὁ, intus vel domi pugnans. Ex ἔνδον et μάχομαι.

ἐνδομενίαι, ας, ἡ, supellex.

ἐνδόμησις, εως, ἡ, pila, moles erecta ad mœnia fulcienda. Quasi ab ἐνδομέω.

ἐνδομυχῶ, ῶ, intus lateo, ἐνδομυχῶν κακὸν, latens malum. Ab

ἐνδόμυχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, intestinus, abditus, occultus. Ex ἔνδον et μυχὸς, *penetrale.*

ΈΝΔΟΝ, *adv.* intus.

ἐνδοξάζω, fut. άσω, glorifico, ἐνδοξασθῆναι, glorificari. Ὅπως ἐνδοξασθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, 2 *Thess.* 1, 12.

ἐνδοξασθῆ, 3. sing. a. 1. conj. pass.

ἐνδοξολογέω, ῶ, f. ήσω, gloriam in sermone aucupor.

ἐνδοξόπωλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, equorum pullis inclitus. Ex ἔνδοξος et πῶλος, *pullus.*

ἔνδοξος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nobilis, gloriosus ; (2) opinabilis. Ex ἐν et δόξα, *gloria, opinio.*

ἐνδοξότης, ᾱ, gloria.

ἐνδόξως, *adv.* honorifice, ἐνδοξότατα, honorificentissime. Ab ἔνδοξος.

ἐνδόσθια, ίων, τὰ, intestina. Ab ἔνδον.

ἐνδόσιμον, ᾱ, τὸ, carminis cantus, vel orationis exordium ; (2) incitatio ; (3) occasio ; (4) indulgentia, concessio. Ab

ἐνδόσιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, gratuitus. Ab ἔνδοσις.

ἔνδοσις, εως, ἡ, remissio, laxatio ; (2) inclinatio cedentis onerî ; (3) deditio ; (4) modulationis exordium. Ab ἐνδίδωμι.

ἐνδότατος, άτη, ατον, intimus, penitissimus. *Superl.* ab ἔνδον.

ἐνδοτάτω, *adv.* intime. Ab ἐνδότατος.

ἐνδότερος, έρα, ερον, interior. Comparat. ab ἔνδον.

ἐνδοτέρω, *adv.* interius. Ab ἐνδότερος.

ἐνδοτικὸς, ἡ, όν, incitandi vim habens ; ᾠσμα ἐνδοτικὸν, idem quod ἐνδόσιμον.

ἐνδοτικῶς, *adv.* remisse, moderate.
ἐνδοτέον, ὦν, fut. ήσω, insono, sonum edo in. Ἀντλῳ δ' ἐνδόπησε πεσοῦσα, *Odyss.* 15, 478.
ἐνδρακοντωθείς, instar draconis, *Æsch.*
ἐνδρᾶγής, έος, ὁ καὶ ἡ, efficax, habilis ad faciendum, solers. Ab ἐν et δράω.
ἔνδρομή, ῆς, ἡ, incursus, insultus; (2) certaminis quoddam genus. Ab ἐν et δραμεῖν.
ἐνδρομίδες, αἱ, calceamenti genus, quo utebantur cursores in certamine; (2) vinculum. Ab eod.
ἐνδρομίς, ίδος, ἡ, vestimentum crassius apud *Juvenalem.*
ἔνδροσος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, roscidus, rorulentus; (2) humidus, aquosus. Ex ἐν et δρόσος.
ἔνδρυον, ου, τὸ, cor et medulla arborum; (2) temo; (3) aratrum. Ex ἐν et δρῦς.
ἐνδυάζω, dubito, hæsito, ambigo, *Hes.* Ex ἐν et δύω, *duo.* Hinc
ἐνδυαμιος, ᾱ, ὁ, dubitatio, *Hes.*
ἐνδυαξῆς, *adv.* pro ἐνδυκέως, *Nic.*
ΈΝΔΥΚΕΊΩΣ, *adv.* prompto animo, diligenter. "Ὡς ἄρα παῖγε Ἐνδυκέως ἀνέρας ἀμῳὶ πινυρόμεναι προχέοντοι, *Apoll. Rh.* 1, 883.
ἔνδυμα, ατος, τὸ, indumentum. Ab ἐνδύω.
ἐνδυμι, idem quod ἐνδύω.
ἐνδυναμόω, ῶ, f. ώσω, validum reddo, corroboro, confirmo. Ἐνεδυνάμωσέ με, 2 *Tim.* 4, 17. Ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, *Heb.* 11, 24.
ἐνδυναστέω, f. εύσω, auctoritate valeo aput aliquem, in ditione habeo aliquem; (2) primas partes obtineo; (3) auctoritate mea obtineo, perficio.
ἐνδύντες, nom. plur. præs. part. act. verbi ἐνδυμι.
ἐνδύνω, fut. δύσω, penetro, induo. "Ος ἐμὲ προκόεντ' ἐνέδυσεν, *Arist. Thesm.* 1053. Τὴν ἐξωμίδ' ἐνδύσω σε προσιὼν' ἐγὼ, *id. Lys.* 1022.
ἔνδυο, ocyus, cito, *Suid.* ex *Men.*
ἐνδύομαι, ingredior.
ἐνδύσιμα, a. 2. part. act. fem. gen. verbi ἔνδυμι.
ἐνδύσασθε, 2. plur. a. 1. imperat. med.
ἔνδυσις, εως, ἡ, ingressus, introitus; (2) vestitus. Ab ἐνδύω, *subeo.*
ἐνδυσχέω, ῶ, f. ήσω, infelix et miser sum in. Ἐνδυσχεῖ τῇ πόλει κακῶς βιλευσάμενος, *Plut.*
ἐνδυσώμεθα, 1. plur. a. 1. conj. med. verbi ἐνδυμι.
ἐνδυτής, ῆρος, ὁ, quo quis indui potest.
ἔνδυτον, ᾱ, τὸ, indumentum. Ab ἐνδυτος. ον, indutus.
ἐνδύω, f. ύσω, induo; (2) ingredior, subeo.
ἐνεαρίζω, vernum tempus dego in, ver alicubi transigo. Ex ἐν et ἔαρ, *ver.*
ἐνεβάλον, a. 2. ind. act. verbi ἐμβάλλω.
ἐνεβίασε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐμβιάζω.
ἐνεβριμησάμην, *graviter interminatus sum,* a. 1. ind. med. verbi ἐμβριμάομαι.
ἐνεγγυάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, et ἐνεγγυάω, ῶ, f. ήσω, spondeo. Ex ἐν et ἐγγύη.
ἐνεγγύησα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐνηγγύησα.
ἐνεγγυς, *adv.* prope. Ex ἐν et ἐγγύς.
ἐνείκαι, *tulisse,* a. 1. inf. act. verbi φέρω.
ἐνεικεῖν, *tulisse,* a. 2. inf. act.
ἐνεγκον, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἤνεγκον
ἐνεγκᾶσα, ης, ἡ, patria. Ab ἐνέγκω, *fero.*
ἐνεγκομιάζω, laudibus celebro.
ἐνεδιδύσατο, *induebatur,* 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ἐνδιδύσκω.
ἐνέδρα, ας, ἡ, insidiæ. Ex ἐν et ἕδρα.
ἐνεδρευτής, insidiator, inceptor. A seq.
ἐνεδρευτικός, ή, όν, ad insidias aptus, proclivis.
ἐνεδρεύω, f. εύσω, insidior. Ἐκεῖνος ἐνεδρεύων αὐτὸν ὑπὸ τὴν πόλιν, *Plut.* Τὰ δὲ τῶν ζώων ποτῷ ἐνεδρεύεται, *Xen.* Ab ἐνέδρα.
ἐνεδρεων, ᾱ, τὸ, insidiosum, insidiæ.
ἐνέδρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inquilinus. Ab ἐν et ἕδρα, *sedes.*
ἐνέδυσα, *indui,* a. 1. ind. act. verbi ἐνδύω.
ἐνέηκεν, *immisit,* 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* et *Poët.* pro ἐνῆκεν, a verbo ἐνίημι.
ἐνέζομαι, insideo. Ex ἐν et ἕζομαι, *sedeo.*
ἐνεθεῖς, *dilutus,* a. 1. part. pass. v. ἐνίημι.
ἐνέθηκα, a. 1. ind. act. verbi ἐντίθημι.
ἐνεθίζω, f. ίσω, adsuefacio.
ἐνεθυμήθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἐνθυμέομαι.
ἐνειδέον, ἐνειδεῖς, vidisti in, animadvertisti in. *Part.* ἐνιδών, intuitus.

ἐνείνη, *ensim,* præs. optat. act. verbi ἔνειμι.
ἔνεικα, *propter, gratia, Poët.* pro ἕνεκα.
ἔνεικε, *attuli,* a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἤνεγκα, a verbo *inus.* ἐνείκω, pro φέρω.
ἐνεικονίζω, f. ίσω, specto, vel comparo imagine.
ἐνειλέω, ῶ, implico, involvo. Καθελὼν αὐτὸν ἐνειλήσας τῇ σινδονι, *Marc.* 15, 46. Ἐνειλῆθείς λεοντῆ, *Thuc.* Hinc
ἐνείλημμα, ατος, τὸ, involucrum, volumen.
ἐνειλιδέω, ῶ, f. ήσω, volvo, voluto in.
ἐνειλίσσω, f. ξω, involvo; unde ἐνειλιγμένος, involutus.
ἐνείλλω, idem quod ἐνειλέω, a quo etiam descendit.
ἔνειμε, *distribui,* a. 1. ind. act. verbi νέμω.
ἐνειμεν, 1. plur. præs. indic. act. *Poët.* pro ἔνεμεν. Ab
ἐνειμι, insum. Ex ἐν et εἰμί.
ἐνειργνῦμι, vel ἐνειργνύω, includo; (2) prohibeo. Ab
ἐνείργω, f. ξω, idem.
ἐνείρω, innecto, insero, infibulo, implico; (2) confero, apto.
ἐνεὶς, *qui misit,* a. 2. part. act. verbi ἐνίημι.
ἐνείσθαι, perf. ind. pass.
ἐνείχε, *in animo habebat,* 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐνεῖχε, a verbo ἐνέχω.
ἐνείχθην, *latus sum,* a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἠνέχθην, a verbo ἐνείκω, pro φέρω.
"ΕΝΕΚΑ, *adv.* caussa, propter.
ἐνέκειτο, 3. sing. imperf. ind. v. ἔγκειμαι.
ἐνεκεχόλωτο, *insculpta erat,* 3. sing. plusq. ind. pass. verbi ἐγχολάπτω.
ἔνεκεν, *adv.* idem quod ἕνεκα.
ἐνεκεντρίσθην, a. 1. ind. pass. verbi ἐγκεντρίζω.
ἐνεκίσσων, *concipiebant,* 3. pl. imperf. ind. act *contr.* pro ἐνεκίσσαιον, a verbo ἐγκισσάω.
ἐνεκοττόμην, *impediebar,* 1. sing. imperf. ind. pass. verbi ἐγκόπτω.
ἐνεκότει, *odio habebat,* 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐνεκότες, a verbo ἐγκοτέω.
ἐνέκοψα, a. 1. ind. act. verbi ἐγκόπτω, *impedio.*
ἐνέκρυψε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐγκρύπτω.
ἐνεκτέος, έα, εον, referendus. A φέρω.
ἐνέκυρσε, *incidit,* 3. sing. aor. 1. indic. act. *Æol.* pro ἐνέκυρε, a verbo ἐγκύρω.
ἐνελαύνω, invehor curru, equo ingredior, ap. *Pind.*
ἐνελίπανεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. ab ἐλλιπαίνω.
ἔνεμα, ατος, τὸ, id, quod immittitur seu infunditur, scil. per inferna in alvum. Ab ἐνίημι, *immitto.*
ἐνέμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐνεῖναι. Ab ἐνίημι.
ἐνέμετο, 3. sing. imp. ind. pass. verbi νέμω.
ἐνεμέω, ῶ, f. ήσω, evomo in.
ἐνεμήθης, 2. sing. a. 1. ind. pass. verbi νέμω.
ἐνέμοντο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ejusd.
ἐνεμοῦσθαι, præs. inf. pass. verbi ἐνεμόω.
ἐνενήοντα, οἱ, αἱ, τὰ, nonaginta. Ab ἐννέα.
ἐνενηοντασέτης, έος, ους, ὁ, nonagenarius.
ἐνενηοντάτης, ᾱ, ὁ, idem. Ex ἐνενήκοντα et ἔτος.
ἐνενῶτο, *cogitaret,* 3. sing. imperf. ind. m. *Ion.* pro ἐνενόητο, a verbo ἐνοέω, ῶ.
ἐνενώκασι, 3. pl. perf. ind. act. *Ion.* pro ἐνενοήκασι.
ἐνενῶντο, 3. pl. plusq. ind. pass. *Poët.* pro ἐνενόηντο.
ἐνεξουσιάζω, licentia utor in. Ab ἐν et ἐξουσία.
ἐνεορτάζω, f. άσω, festum celebro. Ex ἐν et ἑορτή.
ἐνεός, ὼ, όν, mutus; (2) surdus; (3) stultus. Ex ἐν et αὐω. *clamo. Xen. Anab.* 1. 4. Hinc
ἐνεότης, ήτ, surditas; (2) defectus vocis.
ἐνεοττοποίησατο, *pullos exclusit,* 3. sing. a. 1. ind. med. verbi νεοττοποιέω.
ἐνεοχμεν, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi νεοχμέω, *innovo.*
ἐνεπαγγέλλομαι, polliceor alicubi.
ἐνεπάγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi ἐμπήγνυμι.
ἐνέπαιζον, 1. sing. imperf. ind. act. verbi ἐμπαίζω.
ἐνεπαίχθη, *illusus est,* 3. sing. aor. 1. ind. pass.
ἐνέπαξε, *infixit,* 3. sing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐνέπηξε, ab ἐμπήγνυμι.
ἐνεπήγετο, 3. sing. imperf. ind. med.
ἐνέπεσον, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἐμπίπτω.

ἐνεπηχέζω, insulto, vexo, calumnior.
ἐνεπιδείκνῦμι, ostendo in re aliqua.
ἐνεπιδημέω, ῶ, f. ήσω, ut peregrinus versor et commoror in.
ἐνεπίδημος, peregrinus in urbe aliqua, advena.
ἐνεπιδίδωμι; idem quod ἐπιδίδωμι.
ἐνεπικύπτω, f. ψω, inclinato capite incumbo; (2) inclinato capite intueor; (3) incumbo; (4) do operam.
ἐνεπιορκέω, ῶ, f. ήσω, perjero in.
ἐνεπίσκημμα, τὸ, actio judicialis, quam intendebant vindicantes sibi aliquid de publicatis bonis. A seq.
ἐνεπισκήπτεσθαι, incumbere. Peculiariter creditores ἐνεπισκήπτεσθαι dicebantur, qui publicatis bonis cujuspiam experiebantur, contra populum, ut hodie contra fiscum, actione pignoratitia petentes et vindicantes sibi partem eorum, quæ sibi quacunque de causa deberentur, *ut uxori dos, creditori creditum.*
ἐνεπλήσθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi ἐμπλήθω.
ἐνέπνευσαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ἐμπνέω.
ἐνεποιήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi ἐνεποιέω.
ἐνέποισιν, 3. pl. præs. indic. act. *Dor.* pro ἐνέπουσι. Ab ἐνέπω.
ἐνέπρησσο, *incendi,* a. 1. ind. act. v. ἐμπρήθω.
ἐνέπτυσα, a. 1. ind. act. verbi ἐμπτύω.
ἐνέπω, et ἤνεπον, dico, cano; (2) calumnior.
ἐνεργάζομαι, injicio, ingenero. Ἐνεργάζεται τοῖς ἄλλοις ἐπιθυμίαν τοῦ ἄρχεσθαι, *Plut.*
ἐνέργειαι, ας, ἡ, actio, efficacia. Ab ἐνεργής.
ἐνεργέω, ῶ, f. ήσω, operor, intus efficio, ago. Hinc ὁ ἐνεργέμενος, ᾱ, ον, a diabolo possessus. Hinc
ἐνέγεγμα, ατος, τὸ, effectus, operatio, facultas.
ἐνεργής, έος, ὁ καὶ ἡ, efficax, acer. Ex ἐν et ἔργον.
ἐνεργητικός, ή, όν, activus; (2) efficax.
ἐνεργητικῶς, *adv.* active; (2) efficaciter.
ἐνεργοδωτέω, vi, (v. c. divina) aliqua commutor in aliam naturam.
ἐνεργολαβέω, quæstum in aliqua re facio; (2) opus faciendum suscipio, conduco.
ἐνεργός, ή, ὁ καὶ ἡ, efficax, acer. Βίᾳ τε δεδόμενοι καὶ ἐνεργοι βυλόμενοι εἶναι, *Herod.* 1. 8. c. 26.
ἐνεργῶς, *adv.* efficaciter. Ab ἐνεργής.
ἐνερείδω, f. εἴσω, impingo, illido; (2) infigo; *in med.* innitor, incumbo. Hinc
ἐνέρεισις, εως, ἡ, compressio, infixio, innixus.
ἐνερεύγω, eructo, irructo. Unde a. 2. ἐνήρυγον.
ἐνερευθής, έος, ὁ καὶ ἡ, ruber, rubicundus. Ex ἐν et ἐρευθος, *rubor.*
ἐνερθε, vel ἐνερθεν, *adv.* infra. Ex ἐν et ἔρα, *terra.*
ἐνεροι, ων, mortui, manes, inferi. Ex iisd.
ἐνεροχρώτες, mortuorum colorem habentes, luridi. Ex ἔνερος et χρόα, *color.*
ἔνερσις, εως, ἡ, innexio, réligatio. Ab ἐνείρω.
ἐνέρτερος, έρα, ερον, inferior. Ab ἔνερος.
ἐνέρυθρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, rubicundus. Ἐνέρυθροι ὀφθαλμοὶ, *Aret.* Ex ἐν et ἐρυθρός.
ἔνεσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἐνίημι.
ἐνεσίμ, ας, ἡ, consilium. Ab
ἔνεσις, εως, ἡ, immissio. Ab ἐνίημι.
ἐνέσται, *inerit,* 3. sing. f. 1. ind. med. per *Syncop.* pro ἐνίσεται, a verbo ἔνειμι.
ἐνέσχετο, 3. sing. plusq. ind. pass. verbi ἐνέχω.
ἐνεσῶτος, gen. sing. perf. part. act. *Ion.* et per *Crasin.* pro ἐνεστηκότος, ab ἐνίστημι.
ἐνεστηκάμην, *institi,* a. 1. ind. med.
ἔνεστι, licet. Ab ἔνειμι.
ἐνεστιάω, ῶ, convivio excipio in, convivium celebro alicubi.
ἐνέστιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui intra lares est, domesticus. Ex ἐν et ἑστία, *lares.*
ἐνεσῶς, perf. part. act. *Ion.* et *Att.* pro ἐνεστηκώς, ab ἐνίστημι.
ἐνετειλάμην, a. 1. ind. med. verbi ἐντέλλω.
ἐνετή, ῆς, ἡ, fibula. Ab ἐνίημι.
ἐνετῆρ, ῆρος, ὁ, instrumentum medicinale, quo infusio perficitur, clyster. Ab eod.
ἐνετύγχανον, imperf. ind. act. verbi ἐντυγχάνω.
ἐνετύλιξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐντυλίσσω.
ἐνέτυχον, a. 2. ind. act. verbi ἐντυγχάνω.
ἐνευδαιμονέω, ῶ, feliciter vivo in, felicem vitam dego in.

ἐνεύδειν, præs. inf. act. *Dor.* pro ἐνεύδειν, ab ἐνεύδω.

ἐνευδιάων, tranquillus, quietus, *Ap.*

ἐνευδοκιμέω, ῶ, inclaresco, clarus sum in.

ἐνεύδω, indormio. Ex ἐν et εὕδω, *dormio.*

ἐνευημερέω, ῶ, prosperor in; ἐνευημέρησε, prospero successu usus est in.

ἐνευθηνείσθαι, abundare in aliqua re.

ἐνευκαιρέω, opportunitate utor in aliqua re.

ἐνευκαταφρόνητος, ον, contemptibilis.

ἐνευλογέω, ῶ, beatum reddo per, beatum prædico.

ἐνεύναιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, in lecto positus, qui est in lecto. Ex ἐν et εὐνή, *cubile.*

ἔνευνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

ἐνεύσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi νέω.

ἐνευστομέω, ῶ, fut. ήσω, concinna suavique melodia cantillo, seu perstrepo in.

ἐνευσχημονέω, ῶ, f. ήσω, decenter me gero in.

ἐνευσχολέω, ῶ, f. ήσω, operam pono in.

ἐνευτυχέω, ῶ, f. ήσω, felix sum in, feliciter ago in.

ἐνεύχομαι, precor in, vel inter.

ἐνευωχέομαι, οῦμαι, convivor in, conviviis indulgeo.

ἐνεφάνισα, 1. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐμφανίζω.

ἐνεφάνθην, 1. sing. a. 1. ind. pass.

ἐνεφορέετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ἐμφορέω.

ἐνέφορξαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ἐμφράττω.

ἐνεφύσησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐμφυσάω.

ἐνέχεα, a. 1. ind. act. verbi ἐγχέω.

ἐνέχεεν, *infudit*, 3. sing. a. ejusd.

ἐνεχείρει, *moliebatur*, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐνεχείρεε, a verbo ἐγχειρέω.

ἐνεχθείσα, a. 1. part. pass. fem. gen. verbi ἐμφέρω.

ἐνεχθῆναι, *illatum esse*, inf. ejusd.

ἐνέχομαι, adhæreo, *Aristoph.*

ἐνέχραε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi ἐγχράω.

ἐνεχυράζω, f. άσω, pignus capiendi potestatem do, *de magistratu*; *at in med.* pignus capio, *de creditore, qui e potestate a magistratu data pignus aufert*; (2) pignus capio, de ministro magistratuum; (3) *denique et de creditore* in activo; (4) pignori depono; (5) beneficium do; in *pass.* beneficio obligor. Μὴ λοιδορεῖσθαι μὴ ἐνεχυραζομένον φέρειν, *Arist. Eccl.* 567. Ab ἐνέχυρον.

ἐνεχυρασία, ἡ, pigneratio.

ἐνεχύρασμα, ατος, τὸ, pignus, oppigneratum. Ab ἐνεχυράζω.

ἐνεχυρασμός, ῦ, ὁ, pigneratio, oppigneratio.

ἐνεχυριάζω, idem quod ἐνεχυράζω; ἠνεχυρίασα, pignori oppositum fuerat.

ἐνεχυρίασις, εως, ἡ, pigneratio.

ἐνεχυρισμός, idem quod ἐνεχυρασμός.

ἐνέχυρον, ᾰ, τὸ, pignus, arrhabo. Ex ἐν et ἐχυρός, *tutus.*

ἐνέχω, insto, urgeo. Hinc ἐνέχομαι, hæreo, teneor, teneor vinctus, obnoxius sum. Ἐνέχεται γὰρ μοι σφόδρα, *Arist. Conc.* 357.

ἐνεψεύω, ῶ, f. ήσω, incoquo, *Aret.* Hinc ἐνέψημα, ατος, τὸ, pulmentum, quod incoquitur, *Aret.*

ἐνεψητέον, *adverb. positionis*, incoquendum est.

ἐνεψίμημα, τὸ, idem quod ἐνέψημα, *Nic.*

ἐνεῴομαι, inferveo. Ἀὺν ἐλαίῳ, ἐνθα πήγανον ἐνεξέεσθη, *Aret.*

ἐνεῴνυμι, adjungo, adapto, *Soph.*

ἐνῆ, seu ἐνῇ, vetus; (2) ἐνῆ καὶ νέᾳ, tricesimus seu ultimus dies mensis; *Atticis, proprie* vetus et nova, sc. luna.

ἐνηβάω, pubesco; (2) juveniliter lascivio, delectationibus indulgeo.

ἐνηβητήριον, ᾰ, τὸ, locus amœnus, in quo juvenes voluptatibus indulgent. Ab

ἔνηβος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, qui in pubertate est, puber. Ex ἐν et ἥβη.

ἐνήδομαι, delector in. Ex ἐν et ἥδω.

ἐνήδονος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, voluptati deditus; (2) cum voluptate conjunctus. Ex ἐν et ἡδονή.

ἐνήδρευον, imperf. ind. act. verbi ἐνεδρεύω.

ἐνηδύνω, exhilaro in, illætifico.

ἐνηδυπαθέω, ῶ, suavitate et voluptate fruor in re aliqua, oblector. Ex ἐν, ἡδύς et πάθος.

ἐνήεια, ας, ἡ, benignitas, mansuetudo. Ab ἐνήης.

ἐνῆεν, 3. sing. imperf. ind. *Poët.* pro ἐνῆν, verbi ἔνειμι.

ἐνήης, εος, ὁ καὶ ἡ, benignus, placidus, mitis. Ab ἐῦς, *bonus.*

ἐνηθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ἐνήημι.

ἐνήκεα, *immisi*, 1. sing. a. 1. ind. act.

ἐνήκοος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, audiendi facultate præditus. Ab ἐνακούω, *inaudio.*

ἐνήλατραι, ων, τὰ, ligna recta, in quibus defiguntur et adiguntur gradus scalæ; (2) clavi rotam in axe continentes; (3) spondæ, et in *sing.* ἐνήλατον, sponda, ap. *Jos.* pars throni in qua sedetur.

ἐνήλικος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, puber. Ex ἐν et ἡλικία.

ἐνήλιξ, ικος, ὁ καὶ ἡ, idem.

ἐνηλλαγμένως, *adv.* ordine permutato, ordine inverso, vicissim. Ab ἐναλλάττω.

ἐνηλύσιον, locus de cœlo tactus, bidental. Ab ἦλυσις, sicut Jupiter *fulminator* dicitur καταιβάτης, quasi *descensor.*

ἐνήλωσις, εως, ἡ, insertio clavorum, *item* clavi ipsi. Ex ἐν et ἥλόω.

ἐνήμεως, insideo.

ἐνήμενος, *insidens*, part. præs. med.

ἐνῆν, 1. sing. imperf. ind. verbi ἔνειμι.

ἐνήνοθα, 1. sing. perf. ind. med. verbi ἐναυθέω.

ἐνήνοχα, *tuli*, 1. sing. perf. ind. med. *Att.* pro ἤνεγκα, a verbo ἐμφέρω.

ἐνήργασ, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ἐναίρω.

ἐνηρεμέω, ῶ, f. ήσω, quiesco in.

ἐνήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, navis remigio instructa. Ex ἐν et ἐρέτσω, *remigo.*

ἔνησα, 1. sing. a. 1. ind. act. verbi νέω.

ἐνῆσαν, 3. plur. imperf. ind. act. verbi ἔνειμι.

ἐνήσιμον, f. 1. inf. act. verbi ἐνίημι.

ἐνηχέω, ῶ, insono; (2) inculco, doceo.

ἔνηχος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, sonans, sonorus. Ex ἐν et ἦχος, *sonus.*

ἐνθ', pro ἔνθα, *hic.*

Ἔ**ΝΘΑ**, *adv.* hic; (2) ibi, illic; (3) ubi; (4) tum.

ἐνθάδ', pro ἐνθάδε, *hic.*

ἐνθάδε, *adv.* hic, istic; (2) huc.

ἐνθαδὶ, *Attice*, idem et ab eod.

ἐνθαεῖον, ῶν, f. ήσω, insideo. Hinc

ἐνθάκησις, εως, ἡ, insessio.

ἐνθαλασσεύω, vel ἐνθαλαττεύω, in mari versor, mare frequento, in mari navigo, duro.

ἐνθάλαττος, ον, marinus.

ἐνθάλπω, foveo, velut in sinu.

ἐνθανατόω, capitis condemno.

ἐνθάσσω, fut. ξω, q. d. insepelio in, vel intra.

ἐνθαῤῥέω, ῶ, et *Attice* ἐνθαῤῥέω, ῶ, confido, bono animo sum in.

ἐνθαῦτα, *hic*, *Ion.* pro ἔνταῦθα.

ἐνθεάζω, et ἐνθεάζομαι, divino spiritu adflatus sum. Ab ἔνθεος.

ἐνθεασιάδης, ᾱ, ὀν, qui fanatico furore agitatur, fanaticus, numine adflatus, qui numine adflari solet. Ab eod.

ἐνθεασιάδως, *adv.* ritu fanatico.

ἐνθεμα, ατος, τὸ, surculus, qui inseritur arbori. Ab ἐντίθημι.

ἐνθεματισμός, ῦ, ὁ, insertio.

ἐνθέμεν, *inserere*, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐνθεῖναι, a verbo ἐντίθημι.

ἐνθέμιον, ᾰ, τὸ, interior pars puppis. Ab eodem.

ἔνθεν, *adv.* hinc; (2) illinc. Ab ἔνθα.

ἐνθένδε, *adv.* idem et ab eod.

ἔνθεο, 2. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔνθεσο, ab ἐντίθημι.

ἔνθεος, et ἔνθυος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, numine adflatus, divinus, fanaticus. Ex ἐν et Θεός.

ἐνθεόπτομος, ον, pius, *Sibyll.*

ἐνθερίζω, f. ίσω, æstatem in aliquo loco dego, per æstatem moror.

ἐνθερμαίνω, f. νῶ, incalesco. Εἴπερ ἐντεθέρμανται πόθῳ, incensus sit, *Soph. Trach.* 372.

ἔνθερμος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, callidus, fervidus.

ἐνθέσ', 2. sing. a. 2. imperat. act. verbi ἐντίθημι.

ἔνθεσις, εως, ἡ, interpositio, insertio; (2) bolus, buccella. Ab ἐντίθημι.

ἔνθεσμος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, qui est intra leges; (2) legitimus, licitus, legi conveniens. Ex ἐν et θεσμός, *lex.*

ἐνθέσμως, *adv.* legitime, ut fas est.

ἔνθετος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, insitus. Ab ἐντίθημι.

ἐνθεῦτεν, *hinc*, *Ion.* pro ἐντεῦθεν.

ἐνθέως, *adv.* sancte, pie; (2) furiose. Ab ἔνθεος.

ἐνθήκη, ἡ, merces, proprie, quæ imponitur navibus.

ἐνθηλυναθέω, ῶ, f. ήσω, muliebria patior in, muliebri libidine tabesco. Ex ἐν, θῆλυς et πάθος, *passio.*

ἔνθηρος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, feras habens; (2) ferinus. Ex ἐν et θήρ, *fera.*

ἔνθης, *veneris*, 2. sing. a. 2. conj. act. *Dor.* pro ἔλθῃς, a verbo ἔρχομαι.

ἐνθλάσις, εως, ἡ, cavitas in capite facta ex contusione. Ex ἐν et θλᾶν, *frangere.*

ἐνθλάω, contundo, s. tundo, premo, ut subsidat, flectatur, cedat interiori parte vel in medio.

ἐνθλίζω, f. ψω, infringo, imprimo, *Nicand.*

ἐνθνήσκω, immorior.

ἐνθορέω, ῶ, insilio.

ἔνθορον, *insilui*, a. 2. ind. act. verbi ἐνθόρω.

ἔνθορος, ον, insiliens, in Venerem ruens, *Nic. Ther.* 99. A θόρω.

ἔνθυε, *imposuerit*, 2. sing. a. 2. imper. med. *Ion.* et *Att.* pro ἔνθεσο, ab ἐντίθημι.

ἐνθυσιάζω, f. άσω, fanatico, seu divino furore agor; ἐνθυσιαζόμενος, lymphaticus. Ab ἔνθεος.

ἐνθυσιᾶν, lymphari, insanire; in *particip.* ἐνθυσιῶν, insaniens. Πολλαχῆ γὰρ ἐνθυσιᾶν ἐαυτοῖς δοκοῦντες, ὑ βακχεύσιν ἄλλα παίζουσιν, *Longin.* 3.

ἐνθυσίασις, εως, fanaticus seu divinitus adflatus. Ab ἐνθυσιάζω.

ἐνθυσιαστὴς, οῦ, ὁ, idem et ab eod.

ἐνθυσιαστικὸς, ἡ, ὀν, numine adflatus, fanaticus.

ἐνθυσιαστικῶς, *adv.* more eorum, qui furoris fanatici instinctu aguntur.

ἐνθυσιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἐνθυσιαστικός.

ἐνθυσιωδῶς, id. qu. ἐνθυσιαστικῶς. A præc.

ἐνθώρασσω, pungo intus, affligo interiori parte.

ἐνθῳέ-ψασθαι, a. 1. inf. med. verbi ἐντρέφω.

ἐνθῳϊοῦσθαι, ficulneis foliis involvi. *Præt.* ἐντεθῳϊῶσθαι. Ab ἐν et θῴον, *ficus folium.*

ἐνθρονίζω, in throno loco. Hinc ἐνθρονίζομαι, in throno sedeo. Ex

ἔνθρονος, ᾰ καὶ ἡ, in solio sedens.

ἐνθρυλλίω, idem quod

ἐνθρυλλίζω, f. ίσω, immurmuro, insusurro. Δήλη τινὸς περσεγωγὸς ἓσ' ἐνεθρύλλισεν τῷ δεσπότῃ, *Arist. Thesm.* 348.

ἔνθρυπτον, τὸ, intritum; (2) placenta. Ab ἐνθρύπτω, f. ψω, comminuo intra, intero.

ἐνθῴσκω, insilio. Ἐνθῴσκων πνοιὰς, *Lyc.* 576.

ἐνθῳμέομαι, οῦμαι, cogito, mente agito, in animo concipio, expendo, considero, reputo. Ταυτί μὲν ἡμὶν ἐντεθῴμηται καλῶς, *Arist. Conc.* 262. Ex ἐν et Θυμός.

ἐνθυμηθέντας, gen. sing. a. 1. part. pass.

ἐνθυμηθῆναι, *animo volvisse*, inf. a. ejusd.

ἐνθύμημα, τος, τὸ, animi conceptus, cogitatio, commentum; (2) argumentum et sententia oratoria, *imprimis* constans interrogatione e contrariis; (3) species syllogismi, enthymema. Ab ἐνθυμέομαι.

ἐνθυμηματικὸς, ἡ, ὀν, enthymema continens; (2) acer in argumentando, argutus orator. Ab ἐνθύμημα.

ἐνθυμημάτιον, τὸ, sententiola argutula.

ἐνθυμηματώδης, εος, ες, ὁ καὶ ἡ, acutis argumentationibus refertus.

ἐνθυμήσεις, acc. pl. pro ἐνθυμήσασ.

ἐνθύμησις, εως, ἡ, cogitatio, consideratio; (2) commentatio. Ab ἐνθυμέω.

ἐνθυμητέον, nom. v. considerandum, *Dem. Phil.* 1.

ἐνθυμία, ας, ἡ, cogitatio. Ab ἐνθυμέω.

ἐνθύμιμα, ῶν, suffio intus.

ἐνθυμίζεσθαι, cogitare, reputare.

ἐνθύμιον, ᾰ, τὸ, quicquid in animo reponitur; (2) piaculum (ἀγος), quicquid in religionem, aut omen trahi potest, s. cogitatio a tali re orta, religio; unde ἐνθύμιον ποιεῖσθαι, in religionem vertere s. in omen. Ab ἐν et Θῦμος.

ἐνθυμιτὸς, ὴ, ὀν, cujus ratio habetur in re aliqua; ἐνθυμιτὸν ποιεῖσθαι religioni ducere, *Herod.*

ἔνθυμος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, qui est animo præsenti, in quo est animus fortis, animosus.

ἐνθύμως, *adv.* fortiter, alacriter.

ἐνθυσιάζω, f. άσω, sacrifico in. Ab ἐνθύω.

ἔνθω, *venerim*, a. 2. conj. act. *Dor.* pro ἔλθω, a verbo ἔρχομαι.

ἐνθωρακίζω, lorico.

ἐνί, *licet*, per *Apoc.* pro ἔνεστι.

ἐνὶ, *in*, *Poët.* pro ἐν.
ἐνιαυγίζομαι, terreor, *Ath.*
ἐνιαύσιμ, *adv.* quotannis. Ab ἐνιαύσιος.
ἐνιαυσιαῖος, αι, ον. annuus.
ἐνιαύσιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, annuus, anniculus, aniversarius. Ab ἐνιαυτός.
ἐνιαυτίζω, annum transigo.
ἘΝΙΑΥΤΟ Σ, ῦ, ὁ, annus.
ἐνιαυτοφορέω, ῶ, fut. ήσω, annuum fructum fero. Ab
ἐνιαυτοφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, annuum fructum ferens. Ex ἐνιαυτὸς et φέρω, *fero*.
ἐνιαύω, f. αύσω, immoror ; (2) indormio.
ἐνιαχῆ, *adv.* nonnullis in locis aut partibus. Ab ἔνιοι.
ἐνιαχῇ, *adv.* alicubi, aliquando, interdum.
ἐνιέλασπαν, impedio, *Hom.*
ἐνίγυιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, uno membro seu pede mutilus, claudus, *Suidas*. Ex ἐν et γυῖον.
ἐνίδε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐνείδω.
ἐνιδρύω, f. ύσω, insudo.
ἐνιδρύω, colloco in ; (2) fundo, firmo.
ἐνιδρύω, f. ύσω, idem quod ἐνιδρύνω. Οἷον δὲ ἥλιον ἐν οὐρανῷ περιχαλλὲς εἰδωλον ἑαυτοῦ καὶ στεληνην, ὁ Θεὸς ἐνίδρυσε, *Plut.*
ἐνιδὼν, *intuitus*, a. 2. part. act. v. ἐνείδω.
ἐνίει, 3. sing. imperf. indic. act. *contr.* pro ἐνίεε, a verbo ἐνίημι pro ἐνίεω.
ἐνιεν, 3. sing. a. 2. ind. act. v. ἐνεμι, *ineo*.
ἐνιένai, *immittere*, præs. inf. act. verbi ἐνίημι.
ἐνίετε, *immittite*, 2. pl. præs. imperat.
ἐνιζάνω, f. ζήσω, insideo.
ἐνιζευγνύω, adjungo ; unde ἐνιζευχθείς.
ἐνίζημαι, τὸ, sedes.
ἐνίζησις, εως, ἡ, q. d. insessio, *Aret.* Ab ἐνίζω, f. σω, insideo. Ἐνίζυσα τῇ γλώσσῃ χολὴ, *Aret.*
ἐνίζω, unum seu unitatem pono, aduno. Ab ἓν, *unum*.
ἐνίημι, immitto, infigo, injicio.
ἐνικαταβάλλω, demergo, *Ap.*
ἐνικατατίπτω, collabor, *Ap.*
ἐνικατατίθημι, depono in, repono.
ἐνικάτθεο, 2. sing. a. 2. imper. med. *Poët.* et *Ion.* pro ἐγκατάθεσο, ab ἐγκατατίθημι.
ἐνικλάω, f. άσω, infringo.
ἐνικλείω, f. είσω, includo.
ἔνικμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, humidus. Ex ἐν et ἰκμὰς, *humor*.
ἐνινεόμαι, ὠμαι, intro, penetro.
ἐνινήθω, f. ήσω, intero radendo ungue, vel radula carptum intero.
ἐνινώσσω, indormio, incubo, *Mosch.*
ἔνικος, ῆ, ὸν, singularis. Ab ἓν, *unum*.
ἐνικῶς, *adv.* singulariter, numero singulari.
ἐνικρίνομαι, pro ἐγκρίνεσθαι, adnumerari ; unde ἐνικριθῆναι.
ἐνίλλω, irrideo oculis, *Eustath.* Hinc
ἐνιλλωπίω, ῶ, f. ήσω, oculos contorqueo, seu distorqueo.
ἐνιλλώττω, sum strabo. Ab eod.
ἐνιοβολέω, ῶ, f. ήσω, veneno inficio. Ex ἐν et ἰοβόλος, *venenum ejaculans*.
ἘΝΙΟ͂Ι, ιαι, ια, aliqui, quidam, nonnulli.
ἔνιοτε, *adv.* interdum ; (2) aliquando ; (3) aliquoties. Ab ἔνιος.
ἐνιπτέλλομαι, tremefio, *Ap.*
ἐνιπτὰς, gen. sing. *Dor.* pro ἐνιαυῆς. Ab
ἐνιπτὴν, ῆος, ἡ, increpatio. Ab ἐνίπτω.
ἐνίπτλειος, *Poët.* pro ἔμπλεως, plenus.
ἐνιπτλήθω, f. ήσω, impleo. Εἰσόκε πάντας ἐνιπλήσωσιν ἐτεύξας, *Od.* 23, 358. ἐνιπλησθῆναι, *ib.* 11, 451.
ἐνιπλήσσω, vel ἐνιπλήττω, terrorem incutio ; (2) irruo, incido.
ἐνιπτάζομαι, equo invehor.
ἐνιπτεύω, f. εύσω, idem.
ἐνιπτήθω, f. ήσω, inuro. Ὡς πυρὶ νῆας ἐνιπτήσω, *Il.* 8, 182.
ἐνιπτάζω, f. άσω, increpo. Ab
ἐνίπτω, f. ψω, dico ; (2) objurgo. Μή μοι, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνείδεσι θυμὸν ἐνίπτει, *Il.* 3, 438. Ex ἐν et ἔπω, *dico*.
ἐνιπτύω, f. ύσω, inspuo.
ἐνισάζω, f. άσω, exæquo. Ex ἐν et ἴσος.
ἐνισείλλω, intus arefacio.
ἐνισκήπτω, f. ψω, innitor, incumbo. Οὐδέ ἐνισκήψαντε καρήατα, *Il.* 17, 437.
ἐνισκίμπτω, f. ψω, infigo. Δόρυ μακρὸν ἴδε ἐνισκίμψῃ, *Il.* 16, 612.
ἔνισπε, *dixit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐνισπέω, ῶ, dico. Ex ἐνὶ pro ἐν, et ἔπω.
ἐνίσπω, dico, enarro ; (2) increpo, objurgo. Εἰ μέν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἐνίσπῃ, *Il.* 2, 80. Ex iisd.
ἐνισσέμεν, *Ion.* pro ἐνίσσειν, ab ἐνίσσω, verbis asperis incesso, objurgo, injuria adficio. Ἔπεσσ' αἰσχροῖσιν ἐνίσσων, *Il.* 24, 238. ἐνισσόμενος, *pass. Odyss.* 24, 162. Ab ἐνίστω.
ἐνίσταμαι, 3. plur. præs. ind. pass. verbi ἐνίστημι.
ἐνίστημι, statuo inter, interpono ; (2) colloco ; (3) hinc ἐνίσταμαι, insisto, insto ; (4) instituo, incipio ; (5) intendo ; (6) immineo, observo ; (7) obsisto, repugno ; (8) intercedo. Ἤδη τῆς τὸ κλῆρε διαδικασίας ἐνεγκεῖν, *Dem.* Ὅσον ἔργον ἐνίσταμαι τὸ μέγεθος, *Isocr.*
ἐνισχνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, gracilis, tenuis.
ἐνισχυρίζομαι, fiduciam colloco, innitor.
ἐνισχύω, f. ύσω, vires sumo, invalesco ; (2) corroboro, validum reddo. Ἐνισχύων αὐτὸν, *Luc.* 22, 43.
ἐνίσχω, detineo, retineo ; ἐνίσχομαι, inhæreo ; (2) hæsito in loquendo.
ἐνιτρέφω, alo, seu nutrio in. Ὅς Σκύρῳ μοι ἐνιτρέφεται φίλος υἱός, *Il.* 19, 326.
ἐνιφιβόλλομαι, pascor in, *Mosch.*
ἐνιχείματτω, f. ψω, appropinquo ; pro ἐγχείμαζω. Ζωὸν ἐνιχειμαθέντα πύλησιν, *Il.* 17, 405.
ἐνκάπτω, avide edo. Ἀλλ' ἐξαρτάσας ὅλην ἐνέκαψε περικυκλίσας τοῖν ποδοῖν, *Arist. Pace*, 7.
ἐνκατεσίζω, sepelio in, *Ap.*
ἐνλείπομαι, *usitatius* ἐλλείπομαι, deficio.
ἐνναέτειρα, ας, ἡ, inhabitatrix. Ab ἐναετὴρ, ῆρος, ὁ, inhabitator, incola. Ex ἐν et ναίετης.
ἐννάετες, *adv.* per novem annos. Ex ἐννέα et ἔτος.
ἐνναετηρίς, ίδος, ἡ, novennium. Ab eod.
ἐνναέτηρος, ᾱ, ὁ, novennis.
ἐνναετὴς, novemnis. Fœm. ἐνναέτις.
ἐνναέτης, inhabitator. Fœm. ἐνναέτις, inhabitatrix. Ab ἐννοίω, *inhabito*.
ἐνναετίζομαι, inhabito, *Call.*
ἐνναέτις, ἡ, inhabitatrix, *Ap.*
ἐνναίεσιν, præs. inf. act. *Poët.* pro ἐναίρειν.
ἐννοίω, inhabito, incolo. Ἔν ἄνδρες ναίεσι πολύῤῥηνες, *Tmesis*, *Il.* 9, 154.
ἐννοκίς, *adv.* novies.
ἐννοκοσιαῖος, ὴ, ὸν, nongentesimus.
ἐννοκόσιοι, αι, ια, nongenti. Ab eod.
ἐννύνυχες, seu εἰνάνυχες, per novem noctes, *Hom.*
ἐννυταῖος, αία, αῖον, qui nono die venit, moritur, &c.
ἐννύτη, *nonæ*, dat. sing. f. g. ab
ἔννυτος, άτη, ατον, nonus. Hinc τὰ ἔννατα, ων, memoriæ mortuorum nono die celebratæ, novemdialia. Ab ἐννέα.
ἐνναυλοχῆμαι, in portu sto, de navi.
ἐνναυμαχέω, ῶ, f. έσω, pugna navali dimico in. Ex ἐν, ναῦς et μάχομαι, *pugno*.
ἘΝΝΕ A, novem.
ἐννεάβοιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, novem boum, seu ejus nominis nummum pretium valens. Ex ἐννέα et βοῦς, *bos*.
ἐννεάγηρως, ω, ον, idem quod ἐννεαγήρως, *Arat.*
ἐννεαγήρως, ω, ὁ καὶ ἡ, qui novem vixit ætates. Ex ἐννέα et γῆρας.
ἐννεάδεσμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui novem vinculis seu junctoris continetur ; (2) multis vinculis ligatus.
ἐννεαδικὸς, ὴ, ὸν, novennarius, nonarius.
ἐννεάζω, f. άσω, juventutem tero in, adolesco in aliquo studio.
ἐννεακαιδέκα, novemdecim.
ἐννεακαιδεκετηρὶς, ίδος, ἡ, cyclus novemdecim annorum. Ex ἐννέα, καὶ, δέκα et ἔτος, *annus*.
ἐννεακαιδεκαταῖος, αία, αῖον, undevicesimo die aliquid agens aut patiens.
ἐννεακαιδέκατος, άτη, ον, undevicesimus.
ἐννεάκεντρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, novem habens stimulos sive aculeos. Ex ἐννέα et κέντρον.
ἐννεάκις, *adv.* novies. Ab ἐννέα.
ἐννεάκερως, ω, ὁ καὶ ἡ, novem habens fistulas aquam fundentes ; (2) nomen fontis Athenis, ante Callirhoë dicebatur.
ἐννεάκλινος, ὁ καὶ ἡ, novem lectis stratis constans.
ἐννεάκλινος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, novemplici lino plexus. Ex ἐννέα et λίνον.
ἐννεάμηνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui novem mensium est. Ex ἐννέα et μὴν, *mensis*.
ἐννεάμυκλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui novem annorum est, robustus, validus, *Hes.* Ex ἐννέα et μύκλοι, rugæ in collis asinorum.
ἐννεάνυχες, *adv.* per novem noctes. Ex ἐννέα et νὺξ, *nox*.
ἐννεάπηχυς, εος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui novem cubitorum est.
ἐννεαπλάτιος, ία, ιον, novemplex.

ἐννεάπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, novem pedes habens.
ἐννεάπυλος, ὁ καὶ ἡ, novem portas habens.
ἐννεὰς, άδος, ἡ, novennarius. Ab ἐννέα.
ἐννεάφθογγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, novem sonos reddens.
ἐννεάφωνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, novem voces habens. Ex ἐννέα et φωνὴ, *vox*.
ἐννεάχιλοι, apud *Hom.* pro ἐννακισχίλιοι, novies mille.
ἐννεάχορδος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, novem chordas habens, novem intentus fidibus. Ex ἐννέα et χορδὴ, *chorda*.
ἐννέμομαι, pascor in.
ἐννεννήκοντα, nonaginta. Ab ἐννέα, *novem*.
ἐννεννηκοντάετης, et ἐννεννηκοντούτης, qui nonaginta annorum est, nonagenarius. Ex ἐννεννήκοντα et ἔτος, *annus*.
ἐννεννηκοστὸς, ὴ, ὸν, nonagesimus. Ab ἐννέα.
ἐννεόργυιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, novem ulnas (orgyas) longus. Ex ἐννέα et ὀργυιά.
ἔννεσε, ὰι, ὸν, attonitus, mutus, in quo vox præ stupore oppressa. Ex ἐν et αὔω.
ἐννεοτροφισθεὶς, ἐννεοτροφηθεὶς, ab adolescentia innutritus.
ἐννεοτεύω, fut. εύσω, nidifico in. Ἐν τε τοῖς βαλαντίοις ἐννεοττεύσεσι, *Arist. Av.* 1113.
ἐννέποισα, *Poët.* et *Dor.* pro ἐνέπουσα, ab ἐννεπω, dico, loquor. Ex ἐν et ἔπω, *dico*.
ἐννεσίη, ας, ἡ, consilium, instinctus. Ab ἐνίημι.
ἐννεσίησι, dat. pl. *Poët.* et *Ion.* pro ἐνεσίαις.
ἐννεύω, f. εύσω, innuo, nutu significo. Ἐννεύουν δὲ τῷ πατρὶ αὐτῷ, *Luc.* 1, 62.
ἐννέωρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, novennis. Ex ἐννέα et ὥρα, *annus*.
ἐννῆμαρ, *adv.* per novem dies. Ex ἐννέα et ἦμαρ, *dies*.
ἐννήσιος, scil. ναῦς, novem ordines remorum habens navis. Ab ἐννέα et ἐρέσσω.
ἔννηφιν, in perendinum, perendie. Ex ἔννη, pro ἐνη, et syllabica adjectione φι.
ἐννοέω, mente concipio, cogito. Ἐπιδεῖξαι ἐθέλω τί ποτε ἐννοεῖ, *Plat.* Μητρὸς ὀδὲν ἐννοέμενοι κακῶν, *Eur. Med.* 46. Ab ἔννοος. Hinc
ἐννόημα, τος, τὸ, animi conceptus, cogitatio, intelligentia.
ἐννόησα, *sensi*, a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἐνόησα, a νοέω.
ἐννοητέον, cogitandum, *Steph.* Ab eod.
ἔννοια, ας, ἡ, cogitatio. Ab eod.
ἔννομα, *adv.* legitime. Ab ἔννομος.
ἐννομολέσχης, ᾱ, ὁ, qui de legibus confabulatur. Ex ἐν, νόμος, *lex*, et λέσχη.
ἔννομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, legitimus, legibus consentaneus, justus ; (2) legi obnoxius.
ἐνόμως, *adv.* legitime, ex lege, secundum legem.
ἔννοος, *contr.* ἔννους, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, mentis compos, sapiens, prudens. Ex ἐν et νόος.
ἔννος, ᾱ, ὁ, vetus. Ab ἔνος, ἐνη.
ἐννοσέμεν, *movisse*, a. 1. inf. act. *Poët.* et *Ion.* pro ἐνόσαι, a verbo ἐνόω.
ἐννοσίγαιος, ᾱ, ὁ, quassator terræ, *Epitheton* Neptuni. Ex ἐνόω et γαῖα, *terra*.
ἐννοσις, εως, ἡ, idem quod ἔνοσις.
ἐννοσίφυλλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, quatiens seu agitans folia seu frondes, in quo frondes seu folia agitantur. Ex ἐνόω et φύλλον.
ἐννοσσεύω, pullos gigno, nidificor.
ἐννοσσοτοιέω, idem.
ἐννότιος, et ἔννοτος, ὁ καὶ ἡ, humidus, irriguus. Ἀ νοτία, *humor*.
ἐννυκτερεύω, f. εύσω, pernocto in.
ἐννῦμι, vel ἔννυμι, induo. Χρὴ καλὰ μὲν αὐτὴν ἔννυσθαι, *Od.* 6, 28. Ex ἐν et ἕω.
ἔννυος, ᾱ, ὁ, ἡ, nurus. Ex ἐν et νυὸς, *nurus*.
ἐννυστάζω, dormio in loco aliquo.
ἔννυτο, 3. sing. imperf. ind. med. v. ἔννυμι.
ἐννυχεύω, excubo, *Soph.*
ἐννύχιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nocturnus. Ex ἐν et νὺξ, *nox*.
ἔννυχον, et ἐννύχιον, *adverb.* noctu ; multa nocte. Ab
ἔννυχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nocturnus. Ex ἐν et νὺξ, *nox*.
ἐννυχώτερον, *adv.* maturius. Ab ἔννυχος.
ἐννύω, induo. Ex ἐν et ἕω, *induo*.
ἐνωθρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, torpidus. Ex ἐν et νωθρὸς, *tardus*.
ἐνώσας, *qui mente concepit*, a. 1. part. act. *Ion.* pro ἐνοήσας, a verbo ἐνοέω.
ἐνοδία, ων, τὰ, casses. Ab ἐνόδιος.
Ἐνοδία, ας, ἡ, Hecate, Diana. Ab eod.
ἐνόδιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, in via positus, obvius ; (2) quod incidit seu offertur in via, aptus itineri, ut ὅπλα. Ἐνόδια, quibus uti solent viatores. Ex ἐν et ὁδὸς.

ἐνοδμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, odoratus. Ex ἐν et ὀδμή, odor.
ἐνοδόω, f. ὁσω, quatio, agito, moto.
ἐνοδῖτις, ἡ, vialis Dea, præses viæ, dux viæ.
ἐνοιδής, ἐος, ὁ καὶ ἡ, intumescens, turgidus, tumidus. Ex ἐν et οἰδος, *tumor*.
ἐνοικήσιμος, ον, habitabilis.
ἐνοικάδιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, domesticus. Ἐνοικάδιοι γαλεοί, *Aret.* Ex ἐν et οἶκος.
ἐνοικιώσαι, *familiarem reddidisse*, aor. 1. inf. act. verbi ἐνοικιόω.
ἐνοικέω, ῶ, f. ήσω, et *Poët.* ἐνοικειόω, incolo, inhabito. Ἄλλοι δ' ἐνοικήσαισι Σικάνων χθόνα, *Lyc.* 951.
ἐνοίκησις, εως, ἡ, inhabitatio. Ab ἐνοικέω.
ἐνοικίδιος, ον, domesticus.
ἐνοικίζω, fut. ίσω, in ædibus colloco, in domum introduco, domo excipio. Ἐνοικίζειν ἀλλότριον.
ἐνοίκισμα, τὸ, inhabitatio.
ἐνοίκιον, ᾰ, τὸ, pretium conductæ domus; merces, quæ hospiti datur, ad quem divertimus. Ab ἔνοικος.
ἐνοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, inædifico.
ἔνοικος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, incola, inquilinus, qui domum aliquo in loco habet. Ex ἐν et οἶκος, *domus*.
ἐνοικτρέω, ῶ, domi maneo, servo.
ἐνοινοβλύειν, vino se largius ingurgitare.
ἐνοινοχοέω, ῶ, f. ήσω, vinum infundo.
ἐνοκλάζω, fut. άσω, genibus flexis subsido. Ὁ δὲ τοὺς ὀπισθίους ἐνοκλάσας ἀνέχει τὴν δέρην, *Philostr. de Cane.*
ἔνολβος, ὁ καὶ ἡ, beatus, prædives, *Man.*
ἐνολιστθαίναν, labor in, nuto.
ἔνολμος, ᾰ, ὁ, divinus vates. Ex ἐν et ὅλμος, pro tripode, quia ex hoc inter alia Apollo olim responsa dabat.
ἐνομήρης, ες, concordans, *Nic.* Ab ὅμηρος.
ἐνομιλέω, ῶ, f. ήσω, in consuetudine alicujus sum, conversor. Μήπω τοῖς τῶν ἐγχωρίων ἐνομιληκὼς ἤθεσι, *Philo.* Ex ἐν et ὁμιλος.
ἐνομόργνυμι, f. ξομαι, abstergo, seu detergo in.
ἐνὸν, *impers.* cum liceat. Ab ἔνεσι.
ἔνοντα, *quæ penes nos sunt*, nom. plur. part. præs. verbi ἔνειμι.
ἐνοπή, ῆς, ἡ, vox, clamor. Ab ἐνέπω.
ἐνοπλίζεσθαι, armari. Στερρὰν ἐνοπλίσασιν ὠλέναις πλάτην, *Lyc.* 205.
ἔνοπλος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, qui in armis est, vel fit. Ex ἐν et ὅπλον, *arma*.
ἔνοπλος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
ἐνοπλισθῶμες, 1. plur. a. 1. conj. pass. *Dor.* pro ἐνοπλισθῶμεν, ab ἐνοπλίζω.
ἐνοποιέω, ῶ, f. ήσω, unum facio, unio. Ex ἐν et ποιέω.
ἐνοποιός, ὄν, ὁ καὶ ἡ, unum faciens, vim uniendi habens. Ex iisd.
ἐνοπτεύομαι, f. εὑσομαι, intueor in speculum.
ἐνοπτρίζω, f. ίσω, in modum speculi illumino. Hinc ἐνοπτρίζομαι, intueor velut in speculo. Ab
ἔνοπτρον, ᾰ, τὸ, speculum; (2) quidquid visum reflectit. Ex ἐν et ὄπτομαι, *video*.
ἐνοράᾶν, præs. inf. act. pro ἐνοράειν, ab ἐνοράω.
ἐνοράσις, ἡ, spectatio, inspectio. Ab
ἐνοράω, ῶ, inspicio, animadverto. Ἦ μέγ' ἐνοᾶ βέλευμ' ἐν ὀφθαλμοῖς γένει, *Arist. Av.* 163.
ἐνόριος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, qui intra terminos est. Ex ἐν et ὅρος, *terminus*.
ἐνόρκιον, ᾰ, τὸ, juramentum. Ab ἐνόρκιος.
ἔνορκιος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, qui jurejurando fit. Ab
ἔνορκος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, juratus, jurejurando comprobatus. Ex ἐν et ὅρκος, *jusjurandum*.
ἐνόρκως, *adv.* jurato.
ἐνορμάω, impello; *in med.* vado, venio. Ex ἐν et ὁρμάω.
ἐνορμίζω, fut. ίσω, et ἐνορμίζομαι, navem in stationem appello, portum teneo, vel capio. Τὴν ναῦν ἐνορμίζει λεμνισκίῳ τινι χαρίεντι, *Synes.*
ἐνορμίτης, ᾰ, ὁ, qui in portu stationem habet. Ex ἐν et ὅρμος, *portus*.
ἐνορύω, f. ύσω, irruo, insilio.
ἐνόρχαν, acc. sing. *Dor.* pro ἐνόρχην.
ἐνορχέων, gen. plur. *Ion.* pro ἐνορχῶν, ab
ἔνορχης, ᾰ, ὁ, qui unum habet testiculum.
ἔνορχος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex ἐν et ὄρχις, *testiculus*.
ἐνόρχης, ᾰ, ὁ, testiculos habens, testiculatus. Ex ἐν et ὄρχις.
ἔνορχις, ιος, idem.
ἐνοσω, excito, concito in; unde occurrunt ἐνώρσας, excitasti, ἐνώρτο, excitabatur. Τῆσιν δὲ γόον τάσσησιν ἐνώρσεν, *Il.* 6, 499. Ἐνώρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν, *Il.* 1, 599.
Ἔνοσις, vel ἔνοσις, ᾰ, ὁ, annus.
Ἔνος, η, ον, vel ἔνος, ἐνη, ἔνον, annus; (2) vetus. Hinc ἔνη ᾗ, νέα, ultima dies mensis lunaris, quasi vetus et nova: pro vespera ἔνη quidam accipiunt, ap. *Theoc.* Vide *Potter. Archæol.* vol. 1. p. 521.
ἐνόσει, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐνόσε, a νοσέω.
ἔνοσις, εως, ἡ, motio, motus. Ab ἐνόθω.
ἐνοσίγειος, ᾰ, ὁ, terræ motor, *Epitheton* Neptuni. Ex ἔνοσις et γαῖα, *terra*.
ἐνοσίχθων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem.
ἐνοσσίσθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi νοσσίζω.
ἐνότης, ητος, ἡ, unitas. Ab εἷς, ἑνός.
ἐνοτοτύζω, fleo, *Eur.*
ἔνοχλα, ων, τὰ, gingivæ interiores, carnes dentes intra ambientes. Ex ἐν et ὄλον.
ἐνοχλισμὸς, οῦ, ὁ, crispatio, v. c. comæ quæ fit calamistro. Ex ἐν et ὀλός.
ἐνοφάνιος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, qui in cœlis est, cœlestis.
ἐνοφέω, ῶ, f. ήσω, meio in; (2) urinam non contineo. Hinc
ἐνοφῆθρα, ας, ἡ, matula, matella.
ἔνουρος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, qui in urina est. Ex ἐν et οὖρον, *urina*.
ἐνὸσιος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, substantialis; (2) substantiæ inhærens; (3) innatus; (4) opulentus. Ab ἔνειμι, *insum*.
ἐνοφείλομαι, debeor in.
ἐνοφθαλμιάω, ῶ, oculos alicui rei adjicio, appeto. Ex ἐν et ὀφθαλμός.
ἐνοφθαλμίζω, f. ίσω, inoculo, gemmam cum exiguo cortice in delibratam arborem insero. Εἴ τις ἐνοφθαλμίσει δένδρον ἐν ὑπὸ πλειόνων διοφορᾶν, *Diosc.* Ex iisd. Hinc
ἐνοφθαλμισμὸς, οῦ, ὁ, inoculatio.
ἐνοχὴ, ῆς, ἡ, obligatio, nexus. Ab ἐνέχομαι, *obligo*.
ἐνόχιον, ᾰ, τὸ, pretium pensionis. Ab eod.
ἐνοχλέω, ῶ, turbo, molestus sum. Νυνὶ δ' ἐνοχλῆσ' ἄγαν, *Arist. Conc.* 303. Ἠνώχλην τὰς πόλεις τὰς ἐν Πελοποννήσῳ, *Isoc.* Οὐ γὰρ ἵνα ἐνοχλῶμεν ὑμᾶς δίς περὶ τῶν αὐτῶν ἐρῶμεν, *Dinarch.* contra *Demosth.* Συνεχῶς ὑπὸ νόσου ἐνοχλούμενον, *Herod.* lib. 3. Ex ἐν et ὄχλος, *turba*.
ἔνοχος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, qui tenetur quasi vinctus et obstrictus; (2) obnoxius, obstrictus, reus. Ex ἐν et ἔχω, *habeo, teneo*.
ἐνόω, ῶ, f. ώσω, unio, aduno. Ab εἷς, ἑνός.
ἐνράπτω, fut. ψω, insuo, includo. Ἐνέρραψέ τε ἐς τὸν μηρὸν, *Herodot.*
ἐνράσσω, f. ξω, illido, irruo, nitendo effringo. Ὁ δὲ Σαμψὼν ἐνέρασσε πύλαις, *Joseph.* Ab
ἐνρήσσω, idem.
ἐνρίγόω, ῶ, frigeo in. Unde ἐνεῤῥίγωσα.
ἐνριζόω, radices ago in.
ἐνρίπτω, conjicio in aliquem.
ἐνρυθμικὸς, ἡ, ὁν, qui certa ratione ordinem servat. Ab
ἐνρυθμὸς, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, particeps rythmi et numerorum. Ex ἐν et ῥύθμος, *rhythmus*.
ἐνσαρῶω, ῶ, verro, jacto. Πόντα δ' ἄοπνος ἐνσαρῶμενος μυχοίς, *Lyc.* 753.
ἐνσείω, f. είσω, incutio, infligo.
ἐνσήθω, incerno, cribro transmitto.
ἐνσημαίνω, et ἐνσημαίνομαι, significo, exprimo, imprimo. Τὴν αἰτίαν ἐνσημαινόμενος, *Themist.*
ἐνσιαλεύω, inspuo. Ex ἐν et σίαλον, *saliva*.
ἔνσιμος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, simus, pressis naribus.
ἐνσινὴς, ές, innexus damnis, *Man.* A σίνω.
ἐνσκευάζω, fut. άσω, instruo, induo, orno. Ἰματίῳ δ' ἀνδρεῖῳ καὶ ὑποδήμασιν ἐνεσκευάζει, *Plut.*
ἐνσκηνοβατέω, ῶ, in scenam vel proscenium produco. Ex ἐν et σκηνὴ, et βατέω.
ἐνσκηπτέμεν, *Ion.* pro ἐνσκήπτειν, ab
ἐνσκήπτω, f. ψω, ingruo, irruo ut fulmen. Τοῖσι τυτέων ἐκγόνοισι ἐνέσκηψε ὁ Ζεὺς λιθίλειαν νοῦσον, *Herodot.*
ἐνσκιατροφέομαι, vitam umbratilem dego.
ἐνσκιρρόομαι, schirrhum duco, in schirrum degenero.
ἐνσκλημι, durefacio, *perf.* indurui, durus sum.
ἐνσορεύζω, f. άσω, in loculo condo, sepelio. Ex ἐν et σορὸς, *tumulus*.
ἔνσοφος, ὁ, intus sapiens, *Man.*
ἐνσπαργανόω, ῶ, fut. ώσω, fasciis involvo. Ἐνσπαργανῶσθαι ἐπιτηδεύμασι, a teneris unguiculis imbui, *Longin.* 44.

ἐνσπείρω, insero, insemino; (2) injicio.
ἐνσπέρμιος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, in quo semen inest; (2) qui copioso est semine. Ex ἐν et σπέρμα, *semen*.
ἐνσποδέω, ῶ, ὁ καὶ ἡ, cineritius, pulverulentus.
ἐνσπόνδος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, fœdere junctus, fœderi inclusus, confœderatus; (2) qui a bello fit amicus. Ex ἐν et σπονδὴ, *fœdus*.
ἐνσπόνδως, *adv.* more confœderatorum.
ἐνστάζω, f. ξω, instillo.
ἐνσταλάζω, f. ξω, idem.
ἐνστάσις, εως, ἡ, exordium et auspicatio rei institutæ; (2) instantia litis et caussæ; (3) instantia, pugnax contentio; (4) propositum, institutum; (5) figura oratoria. Ab ἐνίστημι, *statuo in*.
ἐνστάτης, ᾰ, ὁ, qui in via obsistit.
ἐνστατικὸς, ἡ, ὁν, instans et urgens.
ἐνστατικῶς, *adv.* instanter et pugnaciter, pertinaciter inficiando.
ἐνστερνίζω, in pectore figo; *in med.* in pectoris sinum recipio, amplector, complector. Ex ἐν et στέρνον, *pectus*.
ἐνστερνομαντίης, ᾰ, ὁ, ex cujus pectore dæmon responsa dat. Ex ἐν, στέρνον, et μάντις.
ἐνστερνόμαντις, εως, ὁ, idem quod στερνόμαντις, *Hes.*
ἐνστηθίζω, idem quod ἐνστερνίζω.
ἐνστηρίζω, infigo, adigo in.
ἐνστοιδάζω, instipo.
ἐνστομίζω, f. ίσω, frænum injicio. Ab ἔνστομος.
ἔνστομος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, qui in ore est.
ἐνστόμισμα, ατος, τὸ, frænum. Ab ἐνστομίζω.
ἔνστομος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἐνστόμιος. Ex ἐν et στόμα, *os*.
ἐνστρατοπεδεύω, castra metor s. pono in.
ἐνστρέφω, intorqueo. Ἔνθα τε μηρὸς ἰσχίῳ ἐνστρέφεται, *Il.* 5, 306.
ἐνστύφω, fut. ψω, astringo linguam; (2) spisso.
ἐνσφηνόω, ῶ, f. ώσω, cuneum intrudo, impingo velut cuneum; (2) inspisso, velut adacto cuneo.
ἐνσφραγίζω, f. ίσω, signum imprimo, nota insignio.
ἐνσφρηγίζω, pro ἐνσφραγίζω, *Ep.*
ἐνσχέδιος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, levis, inelaboratus.
ἐνσχέδιος κάθαρσις, *Aret.*
ἐνσχεδὸν, *adv.* directo ordine, *Ap.*
ἐνσχολάζω, f. άσω, immoror, versor in.
ἐνσώματος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, corporeus, corporatus, corporalis. Ex ἐν et σῶμα. Hinc
ἐνσωματόω, ῶ, f. ώσω, corporea natura induo, in corpus immitto.
ἐνσωματωσις, εως, ἡ, animarum in corpora immissio; (2) incorporatio, incarnatio.
ἐνσωρεύω, accumulo, obruo.
ἐνταικείς, a. 2. part. pass. verbi ἐντήκω.
ἐνταλθείς, a. 1. part. pass. verbi ἐντέλλω.
ἔνταλμα, ατος, τὸ, mandatum. Ab ἐντέλλω.
ἐνταμεύω, f. εὑσω, recondo, in thesaurum refero.
ἐντάμνω, incido, *Ion.* pro ἐντέμνω.
ἐντανύω, fut. ύσω, intendo. Νευρὴν ἐντανύσειν, *Od.* 21, 97.
ἐντάσις, εως, ἡ, intensio. Ab ἐντείνω.
ἐνταράσσω, turbo, perturbo.
ἐντάσσω, vel ἐντάττω, interjicio, interpono.
ἐντατικὸς, ἡ, ὁν, intendendi vim habens. Ab ἐντείνω.
ἐντατὸς, ἡ, ὁν, intentus. Ab eod.
ἐνταῦθα, *adv.* hic, illic, huc, eo. Ab ἔνθα.
ἐνταυθοῖ, *adv.* idem et ab eod.
ἐνταφιάζω, f. άσω, funero, ad sepulturam corpus compono. Πρὸς τὸ ἐνταφιάσαί με ἐποίησεν, *Matt.* 26, 12. Ex ἐν et τάφος.
ἐνταφιασμὸς, οῦ, ὁ, funeratio. A præc.
ἐνταφιαστὴς, οῦ, ὁ, funerator, libitinarius.
ἐνταφιοπώλης, ου, ὁ, qui vendit ea, quæ ad sepulturam pertinent, libitinarius. Ex
ἐντάφιος et πωλέω, *vendo*.
ἐντάφιον, τὸ, vestis quæ induitur cadaveri, ornandi et honoris causa. Τὰ ἐντάφια, inferiæ, *Soph. El.* 326.
ἐνταφιος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, sepulcralis, funebris. Ab ἐνθάπτω.
Ἔντεα, ων, τὰ, arma; (2) vasa convivalia.
ἐντειλάμενος, a. 1. part. med. verbi ἐντέλλω.
ἐντείνω, f. ενῶ, intendo; (2) cædo, ferio; (3) versibus exprimere, nude, et addito εἰς ἔπος. Ἐντείνειν ἐν τῇ ποιήσει, *Plat.* πληγὰς, *Luc.* Ἐντείνομαι τόξον, *Xen.* Νόμως ἐπεχείρησεν ἐντείνας εἰς ἔπος εἰπεῖν, leges edere versibus tentavit, *Xen.* Γνώ-

μαις ἐνίτεινε φιλοσόφους, sententias adjecit philosophicas, *Plut.* apud *Sol.*

ἐντειχίδιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui muris se continet, qui muris inclusus est. Ab

ἐντείχιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, muro cinctus. Ab ἐν et τεῖχος.

ἐντειχίζω, f. ίσω, munimentum et murum ædifico.

ἐντείχῐσις, εως, ἡ, muri seu munimenti in loco aliquo excitatio, seu muri exstructio.

ἐντεκμαίρομαι, colligo, conjicio, judico.

ἐντεκνέω, ῶ, f. ήσω, liberos procreo in. Ex ἐν et τέκνον. *filius.*

ἔντεκνος, ον, liberos habens. Ex iisd.

ἐντελειότης, ἡ, perfectio, *V. L.* A τέλειος.

ἐντελείτευ, 3. sing. f. 2. ind. med. verbi ἐντέλλω.

ἐντελευτάω, ῶ, finio vitam in, morior in.

ἐντελέχειᾰ, ᾱς, ἡ, perfectio ; (2) actus. Ab

ἐντελεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, perfectus ; (2) adsiduus. Vide ἐνδελεχής.

ἐντελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, perfectus, absolutus. Ἐντελὲς δεῖπνον, cœna recta, *Luc.* Ex ἐν et τέλος. *finis.*

ἐντέλλω, et ἐντέλλομαι, mando, jubeo. Τοῖς πρόσθεν ἐντελλόμαι διατρέχειν σε ἐκεῖ, 1 *Reg.* 17, 4. Ἐντέταλται ἡμῖν ὁ Κύριος, *Act.* 13, 47.

ἐντελοιίσθιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui plenam et perfectam accipit mercedem. Ex ἐντελὴς et μίσθος, *merces.*

ἐντελῶς, *adv.* perfecte, absolute.

ἐντεμενίζω, dedico signum Dei in æde.

ἐντέμνω, incido ; (2) cæsas seu mactatas hostias immolo, sed heroïbus ; (3) dedico heroï. Ἐντεμεῖν σφάγια Περιφήμῳ, *Plut.* Ex ἐν et τέμνω.

ἐντενὲς, *adv.* contente, *Ap.*

ἐντενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, intentus, contentus. Ab

ἐντενίζω, f. ίσω, oculos defigo. Ab ἐντενής.

ἐντερεῖον, exentero. Ab ἔντερον.

ἐντερικὸς, ἡ, ὸν, intestinalis. Ab eod.

ἐντερώμην, ης, ἡ, interior pars cujuslibet rei, ut medulla, nucleus, &c. (2) intima pars navis. Ab eod.

ἐντεριωνὶς, ίδος, ἡ, idem et ab eod.

ἐντεροστιτλοχήλη, ης, ἡ, tumor scroti intestino et omento simul in ipsum devolutis. Ex ἔντερον et ἐπιτλοκήλη, *hernia*, quum omentum descendit in scrotum.

ἐντεροχήλη, ης, ἡ, ramex, tumor scroti ex delapso in id intestino. Ex ἔντερον et κήλη.

ἐντεροχηλήτης, ᾱ, ὁ, ramicosus, *Gl. V.*

ἐντεροχηλικὸς, idem.

ἔντερον, ᾱ, τὸ, intestinum, ἔντερα γῆς, lumbrici, qui ἑλμοι alias dicuntur, centipedæ. Ab ἐντός.

ἐντερόνεως, ων, τὰ, interiora navis ligna, quæ a carina initium ducunt ; (2) ipsa carina navis. Ab ἔντερον.

ἐντεροστώλης, ὁ, qui viscera, farcimina venadit.

ἔντεσι, *armis*, dat. pl. ab ἔντεα.

ἐντεσίεργος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, subjugalis. *Epith.* mulorum. Ex ἔντεα et ἔεργω, *coërceo.*

ἐντεσιμήσω, ὁ, armorum peritus, bellicosus, *Steph.* Ab ἔντεα.

ἐντεσιμεργὸς, ῶ, ὁ καὶ ἡ, armorum opifex. Ex ἔεργον et ἔντεα.

ἐντέσταται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐντέλλω.

ἐντεταμένος, part. perf. pass. verbi ἐντείνω.

ἐντεταμένως, *adv.* vehementer.

ἐντέτασται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐντείνω.

ἐντετυπωμένη, perf. part. pass. fem. g. verbi ἐντυπόω.

ἐντέτυχηκα, perf. ind. act. verbi ἐντυγχάνω.

ἐντεῦθεν, *adv.* hinc, ex eo, exinde. Ab ἔνθα.

ἐντευθενὶ, *adv.* idem, *Attice*

ἐντευκτικὸς, ἡ, ὸν, qui conveniri et compellari facile potest, adfabilis, comis. Ab ἐντυγχάνω.

ἔντευξις, εως, ἡ, aditus, congressus ; (2) cujus causa fit aditus, ut postulatio, preces, gratiarum actio ; (3) lectio. Ab eod.

ἐντευτλανόω, cum betis coquo. Ex ἐν et τεῦτλον, *beta.*

ἔντερος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, in quo cinis est ; (2) cinereus ; (3) referens id, in quo cinis est. Ex ἐν et τέφρος, *cinis.*

ἐντεχνία, ᾱς, ἡ, peritia, doctrina, eruditio. Ab

ἔντεχνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, doctus, artibus instructus, peritus ; (2) ab arte profectus, artificiosus. Ex ἐν et τέχνη, *ars.*

ἐντέχνως, *adv.* perite, cum magna arte.

ἐντήκω, f. ξω, illiquefacio, instillo ; (2) imprimo. Μισός τε γὰρ παλαιὸν ἐντέτηκε' ἑλμοὶ, *Soph. El.* 1311.

ἐντὶ, *Dor.* pro ἐστὶ vel εἰσὶ, ab εἰμὶ, *sum.*

ἐντίθημι, f. ήσω, impono ; (2) insero, indo, immitto. Ἐνέθηκε δὲ χειρὶ ἄεσπα καρχαρόδοντα, *Hesiod. Theog.* 174.

ἐντίκτω, ingenero, insero. Ἵνα τῆς ἐκείνων ἀρετῆς τοῖς ἀκούουσιν ἐντίκῃ λόγον ἄξιον, *Longin.* 16.

ἐντιλάω, ῶ, f. ήσω, incaco, caco in vel ad ; (2) merda seu stercore inquino.

ἐντιμάομαι, ῶμαι, æstimatum accipio.

ἔντιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui in honore et pretio habetur, spectabilis, honorabilis, honestus, honorificus. Ex ἐν et τιμὴ, *honor.*

ἐντιμότης, ητος, ἡ, dignitas. Ab ἔντιμος.

ἐντίμως, *adv.* honeste, honorifice. Ab eod.

ἐντιναγμὸς, ᾱ, ὁ, incussio. Ab ἐντινάσσω.

ἐντινάσσω, vel ἐντινάττω, f. ξω, incutio.

ἔντμημα, ατος, τὸ, incisura. Ab ἐντέμνω.

ἔντο, 3. plur. a. 2. ind. med. verbi ἵημι, *mitto.*

ἔντοκος, ον, pariens, *Epith.* puerperæ ; sub usuris collocata pecunia sic dicitur, quia quasi gignit.

ἐντολὴ, ῆς, ἡ, mandatum. Ab ἐντέλλομαι.

ἐντολμάω, audeo.

ἔντομα, ων, τὰ, insecta, ut vespæ, formicæ, &c. (2) victimæ, inferiæ. Ab ἐντέμνω.

ἐντομὴ, ῆς, ἡ, incisio. Ab eod.

ἐντόμια, τὰ, insecta.

ἐντομίας, ᾱ, ὁ, eunuchus, spado, exsectus.

ἐντομίδης, ᾱ, ὁ, qui in funere se laniat, aut qui τὰ ἔντομα, i. e. insecta mactat, aut inferias infert.

ἐντομὶς, ίδος, ἡ, incisio, incisura ; (2) laceratio corporis, quæ ab ethnicis in luctu fiebat. Ab eod.

ἔντομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sectus, incisus ; unde (2) ἔντομα, animalcula, insecta, sacra heroica, *Gl. V.* inferiæ.

ἐντονία, ας, ἡ, firmitas, intensio. A seq.

ἔντονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, intentus ; (2) acer, vehemens. Ab ἐντείνω.

ἐντόνως, *adv.* intente ; (2) acriter, enixe.

ἐντοξεύω, sagitta ferio, et tropice animo injicio, velut amorem.

ἐντοπίζω, fut. ίσω, in loco meo me contineo ; (2) in loco aliquo dego, sedem non muto. Ab

ἐντόπιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inquilinus, loci incola. Ex ἐν et τόπος, *locus.*

ἔντοπος, ον, idem.

ἐντορεύω, f. εύσω, perforo ; (2) ferro trajicio ; (3) penetro ; (4) cælo, insculpo, per cælaturam rado.

ἐντορνεύω, torno rado.

ἔντορνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tornatus, torno confectus. Ex ἐν et τόρνον.

ἐντὸς, *adv.* intus, intra. Ab ἐν.

ἐντοσθε, *adv.* intus, intra. Ab ἐντός.

ἐντοσθίδιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ab eod.

ἐντοσθίδιον, ου, τὸ, intestina, viscera.

ἐντοσθιδίζω, ῶ, τὰ, idem et ab eod.

ἐντραγεύω, comedere.

ἐντραπεζίτης, ᾱ, ὁ, parasitus, mensæ adsecla. Ex ἐν et τράπεζα. Hinc

ἐντραπεζίτις, ίδος, ἡ, femina alienas mensas sectans, parasita.

ἐντραπῆ, 3. sing. a. 2. conj. pass. verbi ἐντρέπω.

ἐντραχὺς, in quo asperitas est.

ἐντρεπτικὸς, ἡ, όν, pudefaciendi vim habens, pudore adficiens. Ab ἐντρέπω.

ἐντρεπτικῶς, *adv.* pudore adficiendo.

ἐντρέπω, fut. ψω, pudore adficio, facio, ut præ pudore aliquis faciem avertat. Hinc (2) ἐντρέπομαι, pudore suffundor, verecundor, revereor ; (3) curo, curam habeo ; (4) mutor, flector. Τὴν αἰτίαν τῆς ὀλιγωρίας εἰς ὀλίγως τοὺς μηδενὸς ἀξίους ἀναφέρων τὰς πολλὰς ἐντρέπει, *Plut.* in *Hom.* Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, 1 *Cor.* 4, 14. Ἄνθρωπον μὴ ἐντρεπόμενος, *Luc.* 18, 2.

ἐντρέφω, f. θρέψω, innutrio, nutrio, vel alo in. Μακρῷ χρόνῳ βασιλικῇ ἐξουσίᾳ ἐντεθραμμένην, *Herodian.*

ἐντρέχεια, ας, ἡ, solertia, industria. Ab

ἐντρεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, velox ; (2) solers, acutus, acer, in utramque partem.

ἐντρέχω, incurro ; (2) convenio, quadro ; (3) inhæreo, insideo. Ἐντρέχει ἀγλαὰ γυῖα, *Il.* 19, 385.

ἐντρεχῶς, *adv.* citate, solerter. Ab ἐντρεχής.

ἐντριάνας, cum tridente incedens, *Epitheton* Neptuni, *Pind.* Ex ἐν et τρίαινα.

ἐντριβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, diligenter versatus in aliquâ re, adsuetus, tritus. Ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβὴς, *Soph. Antig.* 183. Ab

ἐντρῑβω, f. ψω, intero, infrico ; (2) infligo, incutio, impingo ; (3) tero. Hinc

ἔντριμμα, τος, τὸ, id, quod infricatur faciei, fucus, cerussa.

ἔντριπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, triplex. Ex ἐν et τρίτος.

ἐντρίστος, ᾱ, ὁ, mediator inter duos ; *Gl. Phil.* sequester, *μεσίτης.*

ἐντριτωνίζω, tribus aquæ portionibus misceo. Vox Comica, *Arist. Eq.* 1189.

ἔντριχον, ᾱ, τὸ, coma apposititia, galericulum. Ab

ἔντριχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui galericulo utitur ob comarum penuriam. Ex ἐν et θρίξ, *coma.*

ἐντρίχωμα, τος, τὸ, pars sub oculis, seu extima palpebra, qua pili longiusculi enascuntur. Ab ἔντριχος.

ἐντρίχωσις, εως, ἡ, palpebra. Ab eod.

ἐντριψὶς, εως, ἡ, infricatio. Ab ἐντρῑβω.

ἔντρομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tremefactus. Ex ἐν et τρόμος, *terror.*

ἐντροπαλίζομαι, convertor, respecto inter eundum.

ἐντροπὴ, ῆς, ἡ, verecundia, pudor, pudefactio, reverentia, respectus ; (2) excusatio Ab ἐντρέπω.

ἐντροπία, *Ion.* ἐντροπίη, idem et ab eod.

ἐντροπίας, ᾱ, ὁ, mutatus, ut ἐντροπίας οἶνος, vappa. Ab ἐν et τροπὴ, *mutatio.*

ἐντροπίδης, ω, αι, calceamenta quædam.

ἔντροφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, innutritus, adsuefactus in. Ab ἐντρέφω.

ἐντρυλίζειν, inclamare in aurem, coturnici sc. victæ in certamine ; nam peculiariter id sic dicebatur, *Poll.*

ἐντρυφάω, ῶ, f. ήσω, oblecto me ; (2) luxuriose utor ; (3) illudo, insulto. Υἱὸς ἐντρυφῶν τῇ μητρὶ, *Plut.* Ἐντρυφήσατε ἐπὶ τῆς γῆς, *Jac.* 5, 5. Hinc

ἐντρύφημα, ατος, τὸ, oblectamentum, deliciæ.

ἐντρώγω, unde ἐντραγεῖν, in a. 2. comedens ingero in ventriculum ; (2) comedo.

ἐντυγχάνω, fut. ἐντύχομαι, aor. 2 ἐντυχον, perf. ἐντετύγκηκα, occurro alicui ; (2) compello, adeo aliquem precandi causa, interpello ; (3) invenio. Τοιοῦτος γὰρ κακοῖς ἐντυγχάνω, *Soph. Aj.* 433. Εἰ γὰρ ἐντύχῃ τις ἡρωϊ τῶν βροτῶν νύκτωρ Ὀρέστῃ, *Arist. Av.* 1497. Τῇ δυνάμει ἡμῶν οὐδὲς πω πολέμιος ἐνέτυχε, *Thucyd.* lib. 2. Hinc οἱ ἐντυγχάνοντες dicuntur, in quos forte fortuna incidimus, qui nobis obviam fiunt. Ἐντυγχάνειν τινὶ κατ' ὄψιν, videre aliquem. Ἐντυγχάνειν ἐπὶ γράμμασι, legere literas, *Herodian* Ἐντυγὼν ποιήμασι, qui legit poëmatas, *Plut.* in *Lyc.*

ἔντυε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤντυε, ab ἐντύω.

ἐντυλίσσω, vel ἐντυλίττω, fut. ξω, involvo. Ἐν ἱματίοις διδάσκειν ἐντετυλίχθαι, *Arist. Nub.* 983.

ἐντυλόω, ῶ, f. ώσω, callum obduco.

ἐντύνασθαι, a. 1. inf. med. verbi ἐντύνω.

ἐντύνω, fut. υνῶ, apparo, adorno, instruo, Πλωτῆρες λαμπαδοῦχον ἐντυνεῖ δρόμον, *Lyc.* 734. Ab ἔντεα, *arma.*

ἐντυπᾶς, *adv.* impresso corporis vestigio ; (2) obvolutim. Ab

ἔντυπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, impressus : *opp.* πρόσγυπος, quod vide.

ἐντυπόω, ῶ, f. ώσω, imprimo ; (2) formam et effigiem imprimo, cælo. Φασὶ τὸν Φειδίαν τὸ ἑαυτοῦ πρόσωπον ἐντυπώσασθαι *Aristot.* Ab ἔντυπος.

ἐντύπωσις, εως, ἡ, humeri acetabulum, ubi iste cum brachio coalescit. Ab ἐντυπόω.

ἐντυρωτής, ῆ, ὁ, impressor, cælator.

ἐντυραννέομαι, ῡμαι, tyranno subjectus sum.

ἐντύφω, incendo ; (2) intus foveo ; (3) foveo.

ἐντυχία, ας, ἡ, congressus, colloquium, compellatio, etiam per literas, legatos. Ab ἐντυγχάνω.

ἐντύω, paro, adorno, instruo. Ab ἔντεα. Ἐνυαλίοιο, gen. sing. *Ion.* pro Ἐνυαλίου. Ab Ἐνυάλιος, ᾱ, ὁ, Mars ; (2) bellicosus, Martius. Ab Ἐνυώ, *Bellona.*

ἐνυβρίζω, f. ίσω, contumelia adficio, injurius et contumeliosus sum in aliquem. Τὸ σὸν φράσον αὖθις πάλιν μοὶ πράγμ' ὅτῳ σ' ἐνύβρισεν, *Soph. Phil.* 341. Hinc

ἐνύβρισμα, ατος, τὸ, contumelia, ludibrium.

ἐνυγροθηρευτὴς, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, piscator. Ex ἔνυγρος et θηρευτὴς, *venator.*

ἐνυγροθηριώδ-ης, ὁ, ὀν, in aqua venans.
ἔνυγρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, humidus, madens; (2) in humido degens, aquatilis.
ἐνυδρεών, hunnesco, madesco.
ἔνυδρί-α, ας, ἡ, aquæ copia, aquatio.
ἐνυδρί-ης, ίδος, ἡ, ἐνύδρις, ίδος, ἡ, lutra.
ἐνυδρόβι-ος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, in aqua vivens, aquatilis. Ex ἔνυδρος et βίος, *vita.*
ἔνυδρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, aquas in se habens; (2) aquis abundans, aquis irriguus; (3) in aquis degens, aquaticus. Ex ἐν et ὕδωρ.
ἐνυδρόω, ῶ, f. ώσω, aquosum reddo.
ἐνυάλι-ον, ᾱ, τὸ, templum Bellonæ, vel etiam Martis. Ab Ἐνυώ.
ἔνυλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui inest materia, ex materia constans, materialis. Ex ἐν et ὕλη.
ἐνυμενόσπερμ-ος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, semen habens membranis inclusum. Ex ἐν, ὑμὴν et σπέρμα.
ἔνυσαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi νύττω.
ἐνυτάσχω, fut. ξω, insum, sum insitus; (2) antecedo. Ex ἐν et ὑπάρχω, *sum.*
ἐνυπνιάζω, et ἐνυπνιάζομαι, somnio. Ἐνυπνιάζει τῶν ζώων μάλιστα ὁ ἄνθρωπος, *Arist.* Ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται, *Act.* 2, 17. Ab ἐνύπνιον.
ἐνυπνιασ-τής, οῦ, ὁ, somniator. Ab ἐνυπνιάζω.
ἐνύπνι-ον, ᾱ, τὸ, insomnium. · Etiam *adverbialiter*, per somnum. Ex ἐν et ὕπνος.
ἐνυπνιώδ-ης, ες, somnio similis, vanus, inanis.
ἐνυποστνίγω, suffoco in, v. c. aqua.
ἐνυπόσατ-ος, ον, cui aliquid puris inest, purulentus.
ἐνυπόστ-ατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui subsistit, reveraque in rerum natura existit. Vox *Eccles.* de humana Christi natura. Ex ἐν et ὑφίστημι, *subsisto.*
ἐνυσάξε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. νυσάζω.
ἔνυσρον, ᾱ, τὸ, magnum intestinum. • Ex ἐν et ὕστερος, *posterior*, quia est in postrema corporis parte.
ἐνυφαίνω, f. ανῶ, intexo.
ἐνύφαντος, ον, intextus. A præc. *Theoc. id.* 15, 83.
ἐνύφασμα, τὸ, quod intextum est, tela auro, &c. intexta. Ab eod.
ἐνυφίστημι, insero. In a. 2. insum, ut pars pro toto.
ΕΝΥΩ, ός, *contr.* οῦς, ἡ, Enyo, Bellona, Dea belli, Martis soror.
ἐνώμα, *quatiebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐνώμαε, a verbo νωμάω.
ἔνωμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui adhuc aliquid cruditatis inest, crudiusculus, acerbus.
ἐνωμοτάρχης, ᾱ, ὁ, qui præsest certo numero militum, qui ἐνωμοτίαι dicebatur.
ἐνωμοτί-α, ας, ἡ, apud *Laced.* certus numerus militum, videlicet viginti quatuor, vel secundum alios viginti quinque. Ab ἐνώμοτος.
ἐνώμοτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, juratus, qui juravit, juramento obstrictus. Ex ἐν et ὄμνυμι.
ἐνωμοτός, *adv.* cum jurejurando, jurato.
ἐνωπαδί-ως, *adv.* coram. Ab ἐνωπή.
ἐνωπαδίως, *adv.* idem et ab eod.
ἐνωπή, ῆς, ἡ, adspectus. Ex ἐν et ὤψ, *oculus.*
ἐνωπῆ, *adv.* manifeste, coram proprie.
ἐνώπι-α, τὰ, apud *Homerum* paries vicinus ostio, aut adversus, qui est in adspectu.
ἐνωπιδίως, *adv.* coram.
ἐνώπιον, *adv.* in conspectu, coram. Ab
ἐνώπιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui in alicujus præsentia aliquid facit, aut dicit. Ab ἐνωπή.
ἐνωραΐζομαι, f. ίσομαι, placeo mihi, ostento me in. Γυναιοι ἐνωραϊζόμενος, *Luc.*
ἔνωρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, in flore ætatis constitutus, tempestivus, vegetus. Ex ἐν et ὥρα, *tempus.*
ἐνῶρσε, *irruit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Æol.* pro ἐνῶρς, a verbo ἐνόρω.
ἐνῶρτο, *irruerat*, 3. sing. plusq. ind. pass.
Ἐνώς, ὁ, *Enos.* Nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *Homo.*
ἐνωτά μιν, *cogitavi*, a. 1. ind. med. per *Crasin*, pro ἐνοησάμην, a νοέω.
ἐνῶσι, 3. plur. præs. conj. v. ἔνειμι, *insum.*
ἕνωσις, εως, ἡ, unitas, unitio. Ab ἑνόω.
ἐνώτη, ἡ, idem quod ἐνώτιον, *Hes.* ex *Soph.*
ἐνωτίζομαι, fut. ίσομαι, auribus percipio. Ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματά μου, *Act.* 2, 14. Ex ἐν et οὖς, *auris.*
ἐνωτικός, ᾱ, ὁν, vim uniendi habens. Ab ἑνόω.
ἐνώτιον, ᾱ, τὸ, inauris, *pl.* ἐνώτια, τὰ, inaures. Ex ἐν et ὠτίον.
ἐνωτίσασθε, a. 1. plur. imperat. med. verbi ἐνωτίζομαι.
ἐνωτοποίητ-ος, ᾱ, ὁ, aures habens ad pedes usque dependentes, ut in iis dormire videatur. Ex ἐν, οὖς et ποιέω.
Ἐνὼχ, ὁ, *Enoch.* Nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *Consecratus.*
ἐνωχλήθην, a. 1. ind. pass. verbi ἐνοχλέω.
ἐνωχρ-ος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, in quo pallor est, pallidus. Ex ἐν et ὠχρός, *pallidus.*
Ἔξ, σι, αἱ, τὰ, sex.
Ἐξ, *præp.* e, ex, sequente vocali, vel diphthongo, quæ ἐκ scribitur sequente consona. Vide ἐκ.
ἑᾰδίζω, *ov*, sex libris constans.
ἔξαγε, *eduxit*, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐξῆγε, ab ἐξάγω.
ἐξάγαγε, 2. sing. a. 2. imper. act. *Att.* pro ἔξαγε.
ἐξάγαστ-ος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, admiratione dignus, admirabilis.
ἐξαγγελεύ-ω, ἑσω, ὁ, nuncius, nunciator. Ex ἐξ et ἀγγελος.
ἐξαγγέλλω, fut. ελῶ, enuncio, prædico, annuncio, narro, expono. Πῶς σὺ αὐτὸ ἐξαγγέλλεις; *Plut.*
ἐξαγγελί-α, ας, ἡ, nunciatio; (2) evulgatio, enunciatio; (3) annunciatio. Ab
ἐξάγγελος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui nunciat iis qui foris sunt, ea, quæ intus sunt, enunciator; (2) index, qui in fabulis aliquid e scena adfert.
ἐξαγγελτικός, ή, ὸν, nunciativus. Ab
ἐξαγγελτ-ος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, patefactus per famam, proditus, enunciatus.
ἐξαγγίζω, f. ίσω, effundo e vase. Ex ἐξ et ἄγγος, *vas.*
ἐξαγίζω, impurum declaro, ob piaculum expello, item extermino simpliciter.
ἐξαγινέω, pro ἐξάγω, *congrego.*
ἐξάγιον, ᾱ, τὸ, sextula, pondus pendens quatuor scrupula. Ex ἐξ et ἀγω, *pendo.*
ἐξάγι-ος, impurus, piaculo obstrictus, exterminatus, exsecratus. Ex ἐξ et ἄγος, *scelus.*
ἐξαγκωνίζω, f. ίσω, medium aliquem comprehendo, ut fit in lucta. Ex ἐξ et ἀγκών.
ἐξαγοράζω, fut. άσω, redimo. Ἐξαγοράζει κόσμου μεγάλης τιμῆς, *Nazian.*
ἐξαγόρευσις, ή, indicatio rei arcanæ. Ab
ἐξαγορεύω, effutio, enarro, confiteor. Ἑκάστη ὃν γόνον ἐξαγόρευεν, *Od.* 11, 233.
ἐξαγριαίνω, effero, exaspero, exacerbo.
ἐξαγριόω, ῶ, fut. ώσω, agrestem reddo; (2) effero, exaspero; (3) item, asper sum Hinc
ἐξαγρίωσις, εως, ἡ, mutatio in naturam silvestrem; (2) efferatio, exasperatio.
ἐξάγω, educo; (2) exporto; (3) subduco; (4) proveho; (5) induco, incito, impello; (6) perduco; (7) exeo; (8) aperio, patefacio. Οἳς ἔξηγον πλαίοντας ἀεὶ, *Arist. Pace*, 743. Ἐξήχθη ὁ περίβολος, extructus, *Thuc.* Ἔτι πλείσον αὐτὸν ἐξαγαγόντος τῷ ῥεύματος, *Herodot.* lib. 3. Ἐξαγειν ἑαυτὸν, mortem sibi consciscere.
ἐξάγω, frango, *Il.* 5, 161. per *Tmes.*
ἐξαγωγεύς, έος, ὁ, deductor, qui v. c. præsidia ex urbibus deducit.
ἐξαγωγή, ῆς, ἡ, eductio; (2) exportatio; (3) demigratio e vita, mors violenta, omninoque finis alicujus rei, exitus. Ab
ἐξάγω.
ἐξαγώγιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui exportatur. Hinc τὰ ἐξαγώγιμα, ων, merces, quæ exportantur, qui effert, educit aliquid, ut cloaca ἐξαγώγιμος sordium. Ab eod.
ἐξαγωνίζομαι, certo.
ἐξαγώνιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sexangulus, qui sex habet angulos. Ex ἐξ et γωνία.
ἐξάγωνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
ἐξαδάκτυλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sex habens digitos. Ex ἐξ et δάκτυλος, *digitus.*
ἐξάδαρχος, ᾱ, ὁ, sex virorum præfectus. Ex ἐξ et ἄρχων, *præfectus.*
ἐξάδελφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, natus ex fratre vel sorore.
ἐξάδραχμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui sex drachmarum est, qui sex drachmis venditur. Ex ἐξ et δραχμὴ, *drachma.*
ἐξαδρύνεσθαι, ad perfectam maturitatem pervenire.
ἐξαδυνατέω, ῶ, elangueo, debilior fio, deficio. Ἐξαδυνατῶν τῷ σώματι, *Plut.*
ἐξᾴδω, excanto, incantatione libero.
ἐξαείρω, extollo, elevo.
ἐξαερόω, ῶ, f. ώσω, in aërem converto, extenuo. Hinc ἐξαερόομαι, in aërem convertor, evanesco, item ab aëre perfiari. Ex ἐξ et ἀήρ.
ἐξάετ-ες, *adv.* per sex annos, sexennio.

ἐξαέτης, ᾱ, ὁ, sexennis. Ex ἕξ et ἔτος.
ἐξαετής, έος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd
ἐξαετί-α, ας, ἡ, sexennium. A præc.
ἐξαήμερος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sex dies habens vel durans. Hinc τὸ ἐξαήμερον, ᾱ, spatium sex illorum dierum, quo mundus a Deo conditus fuit. Ex ἕξ et ἡμέρα, *dies.*
ἐξαθέλγω, emulgeo, exsugo.
ἐξαθερίζω, f. ίσω, vilipendo, contemno.
ἐξαθλος, ὁ, qui certare (ob senectutem, &c.) amplius non potest.
ἐξαθροίζω, congrego, convoco.
ἐξαθῡμέω, ῶ, penitus deficio animo, exanimor.
ἐξαιθριάζω, f. άσω, sereno cœlo expono, sub dio habeo, ad solem expono, insolo.
ἐξαιμάσσω, et ἐξαιμάττω, f. ξω, cruento.
ἐξαιματόω, ῶ, f. ώσω, in sanguinem verto. Ex ἐξ et αἷμα, *sanguis.* Hinc
ἐξαιμάτωσις, εως, ἡ, ipsa actio vertendi in sanguinem, sanguinis effectio vel generatio.
ἔξαιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sanguine destitutus; (2) qui multum sanguinis effudit, exsanguis.
ἐξαίνῡμαι, aufero, privo. Φίλον δ' ἐξαίνυτο θυμὸν ἀμεμφσιέρειον, *Il.* 5, 155. Νηῒ δ' ἐνὶ πεύκινῃ ἐξαίνυτο κάλλιμα δῶρα, *Odyss.* 15, 206.
ἐξαΐξ-πτος, ον, sex equis junctus, sc. currus.
ἐξαιρεθήσαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi ἐξαιρέω.
ἐξαιρεῖσθαι, præs. inf. pass. pro ἐξαιρέεσθαι.
ἐξαιρέσιμος, η, ον, exemptilis. A seq.
ἐξαίρεσις, εως, ἡ, exemptio; (2) eductio; (3) exceptio; (4) locus in portu, in quem merces e navibus exponuntur; (5) actio forensis, qua servum vindicamus, ap. *Harp.* Ab ἐξαιρέω.
ἐξαίρετος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, exemptus e numero, selectus, eximius, peculiaris. Ab eod.
ἐξαιρέτως, *adv.* eximie, præcipue, imprimis.
ἐξαιρεύμην, *Dor.* et *Ion.* pro ἐξηρέμην, imp. ind. pass. verbi
ἐξαιρέω, ῶ, et ἐξαιρέομαι, ῶμαι, eximo, eruo, educo, aufero, extraho; (2) secerno, seligo tanquam præmium, donarium; (3) diripio, populor; (4) everto, expugno. Οὐκ ἔσθ' ὅτως ἂν ἐξελῶ ἐκ τῆς οἰκίας, *Arist. Nub.* 800. Ἐξαιρεῖσθαι τῆς μέμψεως, liberari. Ἡδονεις ἀμεχθον ἐξαίρει βίον, exigit, *Soph. Trach.* 150. Εἴ τις αὐτῶν ἑλπίσιν πενιαῖς πάρος ἐξήρετ', elatus, *id. El.* 1488. Τίς τὴν ἀγαπητὴν παῖδά σ' ἐξηρήσατο; *Arist. Thesm.* 768.
ἐξαιρέομαι, ῶμαι, in lolium vertor. Ex ἐξ et αἷρα.
ἐξαίρω, fut. αρῶ, tollo, effero, extollo; (2) tollo e medio, aufero; (3) effero, exporto; (4) incito, irrito. Ἐξαίρειν τῶ ἵππω τὸν χαλινὸν, *Xenoph.* Εἰς ὄγκον ἐξαρθεῖς, *Plut.*
ἐξαίσιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, iniquus; (2) indecens; (3) ingens, immensus; (4) inauspicatus. Ex ἐξ et αἶσα, *sors.*
ἐξαΐσσω, f. ξω, prosilio, alicunde, cum impetu prodeo. Ἐξηΐξάτην ἕν δύο δράκοντ' ἐκ τῶ νιὸ, *Arist. Plut.* 732.
ἐξαίσιόω, f. ώσω, memoriam alicujus abroleo, facio ut de aliquo nec sciri quidpiam nec cognosci possit; (2) deleo, extinguo.
ἐξαιτέω, ῶ, et in *med.* ἐξαιτοῦμαι, deposco, exposco ad quæstionem; item ad pœnam, supplicium; (2) expeto, postulo; (3) in *med.* est etiam aliquem deprecor ab aliquo, h. e. deprecatione a pœna liberare cupio vel libero. Ἐξήτησεν ἂν μὲ παῖδα τὸν γράφοντα τὰς μαρτυρίας, *Dem.* Ἐξητήσατο ὑμᾶς, *Luc.* 22, 31.
ἐξαίτησις, εως, ἡ, ipsa actio deposcendi aliquem ad supplicium, vel quæstionem; (2) deprecatio pro reo. Ab ἐξαιτέω.
ἔξαιτος, eximius, *Hes. Suid.* pro ἐξαίρετος.
ἐξαίφνας, *repente*, *Dor.* pro ἐξαίφνης.
ἐξαίφνης, *adv.* subito, repente, quasi ex occulto adveniendo.
ἐξαιχμίδιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, repentinus, subitus, improvisus.
ἐξακανθίζω, spinis privo, spinas evello.
ἐξακανθόω, ῶ, f. ώσω, spinosum, seu aculeatum reddo. Ex ἐξ et ἀκανθόω, quod idem notat.
ἐξακέσμαι, ῶμαι, f. ίσομαι, medeor, sano, persano; (2) placo; (3) sarcio. Θώθιλοις Φερσίαν, ἐξακεύμενοι ϑνίαν, *Lyc.* 1180.
ἐξακέσαιο, 2. sing. a. 1. opt. med.
ἐξακέσας, *medicatus*, a. 1. part. act.

ἐξάκεσις, εως, ἡ, sanatio. Ab ἐξακέομαι.
ἐξακεστήριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sanandi vim habens; (2) expiatorius. Ab eod.
ἑξάκις, *adv.* sexies. Ab ἕξ, *sex.*
ἑξακισμύριοι, ιαι, ια, sexagies mille.
ἑξακισχίλιοι, ιαι, ια, sexies mille. Hinc ἑξακισχιλιοστός, ή, όν, sexies millesimus.
ἑξάκλινος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sex lectis instructus. Ex ἕξ et κλίνη.
ἐξακμάζω, fut. άσω, vigorem amitto, flaccesco.
ἐξάκνημος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sex κνήμας, s. radios habens.
ἐξακολουθέω, ῶ, fut. ήσω, sequor, investigo, perequito, proprie et tropice. Καὶ πολλοὶ ἐξακολουθήσουσιν αὐτῶν ταῖς ἀπωλείαις, 2 *Pet.* 2, 2.
ἐξακολούθησις, ή, investigandi, cognoscendi, intelligendi studium.
ἐξακοντίζω, futur. ίσω, jaculor, jaculum emitto. Ἐξακοντίζειν ἐπί τινα, *Plut.* τοῖς δόρασιν, *Xen.* Hinc
ἐξακόντισμα, ατος, τὸ, jaculatio; (2) fulguris genus; (3) scatebra; (4) sanguinis ductus.
ἑξακοσιοστός, ή, όν, sexcentesimus. Ab ἑξακόσιοι, ιαι, ια, sexcenti. Ab ἕξ, *sex.*
ἑξακόσιος, ᾱ, ον, sexcentesimus.
ἐξακτός, ή, όν, educendus. Ab ἐξάγω.
ἐξακυκλος, ον, sex rotas habens, *Epith.* currus.
ἑξάκωλος, ον, sex membra (versiculos breviores) habens.
ἐξαλαόω, ῶ, f. ώσω, excæco.
ἐξαλαπάζω, f. άσω, et άξω, evacuo, exinanio; (2) vasto, diripio, depopulor. Ἔτερος δ' ἑτέρῃ πόλιν ἐξαλαπάξει, *Hesiod. Op.* 187.
ἐξάλαπάξαι, a. 1. inf. act.
ἐξάλαστο, *casiluit*, *Dor.* pro ἐξήλατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ἐξάλλομαι.
ἐξαλδαίνω, germino.
ἐξαλέασθαι, evitare, aor. 1. infin. med. per *Sync.* pro ἐξαλεύασθαι, et hoc pro ἐξαλεύασθαι, inusitato. Οὐ τοῦ ἔτι τῷ ἐϊσ' Διὸς νόον ἐξαλέασθαι, *Hesiod. Op.* 105. Ex ἐξ et ἀλεύομαι, *vito.*
ἐξάλειπτρον, ᾱ, τὸ, vas unguentarium. Ab ἐξαλείφω, f. ψω, unguentum abstergo; (2) deleo unguendo; (3) deleo, oblitero, tollo, v. c. leges; (4) ungo; (5) abjicio ex animo, omitto, veluti spem. Οὐ μὴ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τῆς βίβλου τῆς ζωῆς, *Apoc.* 3, 5. Οὐκ ἂν δυναίμην ἐξαλείψασθαι φρενός, *Eur. Hec.* 590. Εἰς τὸ ἐξαλειφθῆναι ὑμῶν τὰς ἁμαρτίας, *Act.* 3, 19. Ex ἐξ et ἀλείφω, *ungo.*
ἐξαλειφθήναι, a. 1. inf pass.
ἐξαλείψειας, aor. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐξαλείψαιμι.
ἐξάλειψις, εως, ἡ, obliteratio, deletio.
ἐξαλείω, devito, effugio. "Ως ἂν μῆνιν βαρείαν ἐξαλεύσωμαι θεᾶς, *Soph. Aj.* 665.
ἐξαλίτης, ᾱ, ὁ, qui calce, vel alio tectorio illinit, unctor, pro ἐξαλείπτης, *Hipp.*
ἐξαλίσρα, ας, ἡ, volutabrum, locus, ubi equi volutantur, abstergendi pulveris et sudoris causa.
ἐξάλιτρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui sex librarum est. Ex ἕξ et λίτρα, *libra.*
ἐξαλίω, f. ίσω, volvendo ejicio, v. c. pulverem evacuo; ab ἐξαλίσρα abduco. Ἄπαγε τὸν ἵππον ἐξαλίσας οἰκαδε, *Arist. Nub.* 32.
ἐξαλλαγή, ής, ἡ, immutatio, varietas, discrimen. Ab ἐξαλλάττω.
ἐξάλλαξε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐξήλλαξε. Ab ἐξαλλάττω.
ἐξαλλαξις, εως, ἡ, alternatio; (2) diversitas. Ab
ἐξαλλάσσω, vel ἐξαλλάττω, f. ξω, immuto; (2) differo, ἐξαλλαγμένος, inauditus, prodigiosus. Ἐξαλλάττειν τῶν ἐναντίων τὴν ἑαυτῆ γύμνωσιν, *Thuc.* τῆς ἀρχαίας μορφῆς, *Aristot.* Κακοῖσιν ὅσις μηδὲν ἐξαλλάσσεται, semper versatur, *Soph. Aj.* 474.
ἐξαλλοιόω, ῶ, altero, muto.
ἐξάλλομαι, exsilio. Καί ῥα πολὺ προμάχων ἐξάλμενος ἦσι, pro ἐξαλλόμενος, *Il.* 17, 343.
ἐξάλλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ab aliis diversus; (2) insuitatus; (3) egregius; (4) peregrinus.
ἐξαλλοτριόω, ῶ, f. ώσω, abalieno, emancipo et vendo aliis.
ἐξάλλως, *adv.* alio modo; (2) insuitate; (3) mirum in modum, insigniter.
ἐξάλμαα, ατος, τὸ, q. d. exsultatio, desultatio; (2) eruptio; (3) impetus; (4) saltus. Ab ἐξάλλομαι.
ἔξαλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, mari exemptus; (2) extra mare positus; (3) exstans mari. Ex ἐξ et ἅλς, *mare.*
ἐξάλσις, εως, ἡ, exsultus, saltus. Ab ἐξάλλομαι.
ἐξαλύξαι, et ἐξαλύξασθαι, effugere, devitare. Ab ἐξ et ἀλύσκω, *vito.*
ἐξάλῳο, invenio.
ἐξαμάξω, convitior, maledico, *V. L.* Ab ἅμαξα, qu. de plaustro convitia fundo.
ἐξαμαρτάνω, pecco, aberro; (2) peccare facio. Ἐξαμαρτάνειν εἰς τυφάννες ἀνδρας, *Eur. Med.* 308. Ἢ δεινὸν εὖ λέγωσαν ἐξαμαρτάνειν, *Soph. El.* 1045. Βέλομαι δ', ἄναξ, καλῶς, δοῶν ἐξαμαρτεῖν μᾶλλον, ἢ νικᾶν κακῶς, frustrari, *Soph. Phil.* 94.
ἐξαμαρτία, ας, ἡ, peccatum; (2) frustratio, cum quis excidit spe, aut alia qua re.
ἐξαμαυρόω, ῶ, f. ώσω, obscuro, oblitero.
ἐξαμάω, ῶ, f. ήσω, meto; (2) abscindo. Βούκωσά σε τὰς πλεύμονας, καί τἄντερ' ἐξαμήσω, *Arist. Lys.* 369.
ἐξαμβλίσκω, abortio, abortum facio. Ab ἄμβλωσις, ώ, idem. Φεογτίδ' ἐξήμβλωκας ἐξευρημένην, *Arist. Nub.* 137.
ἐξάμβλωμα, ατος, τὸ, abortus.
ἐξάμβλωσις, εως, ἡ, abortio.
ἐξαμβλώσω, f. βλώσω, aborto.
ἐξαμείρομαι, *Æsch.* affluere.
ἐξαμείσετο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐξημείσατο. Ab
ἐξαμείβω, f. ψω, immuto, in varias formas muto; (2) rependo, retribuo. Κακοῖσι ποιναῖς ταῖσδέ μ' ἐξημείψατο, *Æschyl.* Εἰμὶ ξαμείψει χωρὶς ὁμιλάτων ἐμῶν, *Eurip. Orest.* 266. Ex ἐξ et ἀμείβω. Hinc
ἐξάμειπτος, ή, ὁν, ingens, immutatio; (2) vicissitudo.
ἐξαμελγω, f. ξω, emulgeo, exsugo.
ἐξαμελεῖν, præs. inf. act. ab
ἐξαμελέω, ῶ, fut. ήσω, negligo, contemno. Ἐξημέλητο τὰ τῶν θεῶν αὐτοῖς, *Plut.*
ἐξάμετρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sex metris constans; (2) *subst.* versus hexameter. Ex ἕξ et μέτρον, *mensura, metrum.*
ἐξαμηναῖος, αι, ον, semestris. Ab ἕξ et μὴν, *mensis.*
ἐξαμηνόβιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui sex menses vivit. Ex ἐξάμηνος et βίος, *vita.*
ἐξάμηνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, semestris, sex mensium. Hinc τὸ ἐξάμηνον, ᾱ, semestre, sex menses. Ex ἕξ et μὴν, *mensis.*
ἐξαμιλλάομαι, ῶμαι, per contentionem exago, vel exagito, in certamine expo; (2) insequor, vexo. Τίνες πολιτῶν ἐξαμιλλῶνται σε γῆς, *Eur. Or.* 415. Αἳ τόνδ' ἐξαμιλλῶνται φόβῳ, *ibid.* 83.
ἐξαμναῖος, αία, αῖον, qui sex minarum est. Ex ἕξ et μνᾶ, *mina.*
ἑξάμοιρος, ᾱ, τὸ, sexta pars. Ex ἕξ et μόρος, *pars.*
ἐξαμπεύω, f. σω, traho. Χ' ὅπως πόρ' ἐξαμπεύσουσιν τὸν' ἄνευ καυθηλίας; *Arist. Lys.* 289.
ἐξαμύνομαι, defendo, propulso.
ἐξαμυσίσαι, uno spiritu epotare. Ab ἐξ et ἀμυσίζειν.
ἐξαμφοτερίζω, f. ίσω, utraque re excido; (2) in dubium pono, dubium facio.
ἐξαναβαίνω, ascendo, conscendo, *Sibyl.*
ἐξαναγεννάω, *cum gen.* libero, purgo ab aliqua re, ap. *Julian.*
ἐξαναγινώσκω, perlego, legendo evolvo. Ἐξαναγνῶ τὸ βιβλίον, *Plut.*
ἐξαναγκάζω, f. άσω, cogo, compello, excito. Ὁ δ' ἐχθρὸς αὐτὸς ἐξηνάγκασεν, *Arist. Av.* 382.
ἐξανάγνω, educo.
ἐξαναδύομι, ἐξαναδύνω, ἐξαναδύομαι, emergo; (2) detrecto. Ἐξαναδύεσθαι μάχης, *Plut.* Ex ἐξ et ἀνεδύω, *emergo.*
ἐξαναδύς, ᾱ, a. 2. part. act.
ἐξαναζέω, ῶ, f. ήσω, ebullio.
ἐξαναιρέω, eximo, tollo de.
ἐξανακαλύπτω, e tegmentis evolvo.
ἐξανακολυμβάω, ῶ, f. ήσω, emergo, enato.

ἐξαναπαρῶ, f. ύσω, retraho.
ἐξαναπλίσκω, absumo, exhaurio; f. ἐξαναλώσω, p. ἐξηναλωκα, *pass.* ἐξηναλωμαι, a. 1. part. ἐξαναλωθείς.
ἐξαναπλύομαι, f. λύσομαι, eripio, libero; (2) *pass.* penitus resolvor et evanesco.
ἐξαναπνέω, ῶ, renovo, *Strabo*, lib. 9.
ἐξαναπήγω, resipisco, ad me redeo.
ἐξαναπείθω, persuadeo.
ἐξαναπλήθω, ῶ, f. ώσω, repleo, compleo.
ἐξαναπνέω, respiro.
ἐξαναπτω, f. ψω, appendo, suspendo, ad vel ex. Ἐστιν ὧν ἐξανήπτον ἀγκύρας, *Eur.*
ἐξαναπτάζω, abripio.
ἐξαναπτάω, ῶ, evello, demolior.
ἐξανάστασις, εως, ἡ, reditus in vitam; (2) expulsio e sede; (3) eversio; (4) migratio e sedibus suis; (5) resistentia, ap. *Long.*
ἐξαναστέφω, corono.
ἐξαναστρέφω, everto.
ἐξαναστῆναι, a. 2. inf. act. verbi ἐξανίστημι.
ἐξαναστήσῃ, 3. sing. a. 1. conj. act.
ἐξαναστέλλω, exoriri facio, excito. Θόρυβον πολλὴν ἐξαναστέλλει, *Plut.*
ἐξαναφαίνω, ostendo, exhibeo, *Orph.*
ἐξαναφανδόν, *adv.* aperte, clare.
ἐξαναφέρω, reficio me; (2) suffero, sustineo.
ἐξαναχωρέω, ῶ, f. ήσω, recedo ex. Ἐξαναχωρεῖν τὴν ταχιστὴν, *Herodot.*
ἐξαναψύχω, refrigero ventilando; (2) abstergo, sicco; (3) refocillo, recreo.
ἐξανδραποδίζομαι, in servitutem redigo.
ἐξανδραποδισμένοι, nom. pl. f. 1. part. med. *Ion.* et *Att.* pro ἐξανδραποδισμένοι.
ἐξανδραποδισμός, ή, ὁ, abreptio in servitutem.
ἐξανδραποδισμός, ᾱ, ὁ, idem.
ἐξανδρόομαι, ώμαι, vir fio, vir evado.
ἐξάνειμι, egredior, exeo, revertor; unde ἐξανιών, a. 2 part. Θήρης ἐξανίων, *Apoll. Rhod.* l. 3, 69.
ἐξανεμόομαι, ώμαι, flatu turgesco, distendor; (2) flatu siccor. Hinc ἐξηνεμωμένος.
ἐξανίερασος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, infectus, infabricatus, minime concoctus.
ἐξανέρχομαι, egredior, prodeo alicunde.
ἐξανέσην, a. 2. ind. act. verbi ἐξανίσημι.
ἐξανέτειλα, a. 1. ind. act. verbi ἐξανατέλλω.
ἐξανευρίσκω, deprehendo, invenio. Οἷα κἀξανευρίσκεις λέγειν, *Soph. Phil.* 982.
ἐξανέχω, exsto super, emineo, prætendo. Κείθεν δὲ πρότερωσε μέγας καὶ ὑπείροχος ἀγκὼν Ἐξανέχει γαίης, *Apoll. Rhod.* l. 2, 370. Πᾶ πλοὺς ἐξανέχει Πελοπηΐδα γαιην ἰκέσθαι, *id.* l. 4, 1570. Hinc ἐξανέχομαι, perfero, tolero, sustineo.
ἐξανῆκε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐξανίημι.
ἐξανεψιοὶ, οἱ, consobrinorum filii.
ἐξανθέω, ῶ, f. ήσω, effloresco ex; (2) defloresco; (3) scateo, pullulo; (4) mergo; (5) per summa emineo; (6) emitto; a. 1. ἐξήνθησα, perf. part. ἐξηνθηκώς. Οἱ τοιαῦτα ἐξηνθήκατε ποικίλα, *Lucian. Piscat.* 2. Hinc
ἐξάνθημα, ατος, τὸ, quod effloruit; (2) pustula, seu papula.
ἐξανθησις, εως, ἡ, ipsa efflorescendi, prorumpendi actio.
ἐξανθίζω, floridis coloribus tingo. Hinc
ἐξανθίζομαι, utor veste diversicolori, floribus intextis, &c.
ἐξανθισμός, ᾱ, ὁ, eruptio pustularum.
ἐξανθρωπέω, ῶ, f. ήσω, ad humanum cultum traduco.
ἐξανθρωπίζω, ex homine quasi in alienam naturam transmuto; in *pass.* homo esse desino, sed contra ἐξηνθρωπισμένος, ap. *Hipp.* ad naturam humanam accommodata, velut στιγία.
ἐξάνθρωπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, durus, sævus, inhumanus; (2) ex homine ratione prædito insanam belluam efficiens; (3) ex hominum numero tollens. Ex ἐξ et ἄνθρωπος.
ἐξανίημι, remitto, libero. Ex ἐξ et ἀνίημι, *mitto.* Hinc ἐξανήσω, ἐξανεῖς. Sed ἐξανίεσθαι, exsolvi, liberari, et ἐξανίει, remittit, dissolvitur, quasi ab ἀνίων.
ἐξανισάνω, *funditus evertere*, præs. infin. act.
ἐξανίσημι, excito, exsurgere facio; (2) surgere cogo; (3) expello, ejicio; (4) funditus ejicio; (5) irrito, incendo in aliquem. Unde ἐξαναστήσω, ἐξανίστησα, ἐξαναστήσας. At ἐξανίσαμεν, surgo, exsurgo; unde ἐξανέσην, ἐξαναστῆναι, ἐξαναστάς. Χρήζων γεραιὸν ἐξαναστῆσαι δόμως, *Eurip. Med.*

1215. Εὐδὺς ἐξανίσαμαι ὀργῇ βαρείᾳ, efferor, *Soph. Phil.* 365.
ἐξανοίγω, aperio. Εἶτ' ἐξάνοιγε μηχανὰς τὰς Σισύφου, *Arist. Ach.* 395.
ἐξάνοιξις, ἡ, patefactio.
ἐξανοῤθόω, rursus erigo ; (2) in meliorem statum redigo.
ἐξανύστερος, ον, qui est vel fit in latere contrario.
ἐξάντης, ες, sanatus, morbo defunctus, ap. *Hipp.* qu. ἐξω τῆς ἀτης, *Ern.*
ἐξαντλέω, ῶ, f. ήσω, exhaurio, exantlo, exprimo. Ἐξαντλεῖν γόες, *Eur.* Hinc
ἐξάντλημα, ατος, τὸ, haustrus, haustrum.
ἐξανύω, f. ύσω, perficio ; (2) efficio aliquid, prosum. Ἀαβίσκον δ' ὀδύναι ὕτ' ἐνδοθεν, ὅτε θῴρηξ' ἐνεσί μοι ἐξανύσαι βιότῳ, expellere, *Soph. Trach.* 1039. Λίπε δ' ἡμὶν ἔτος, τό κεν ἐξανύσαιμι Πέρρων, *Apoll. Rhod.* 1, 897. *id.* 3, 188, 787, 1189.
ἐξανύτω, idem, *Attice.*
ἐξαπάλαισος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui sex palmorum est. Ex ἓξ et παλαιστή.
ἐξαπαλλάττομαι, unde ἐξαπαλλαγῆναι, subducere se, discedere.
ἐξαπατᾴν, præs. infin. act. pro ἐξαπατάειν, ab
ἐξαπατάω, ῶ, f. ήσω, seduco, decipio. Οὐδ' ὑμὰς ζητῶ ἐξαπατᾶν δὶς καὶ τρὶς ταὐτ' εἰσάγων, *Arist. Nub.* 546. Πολλάκις ἐξηπατήθην ὑπό τε σῦ, *Arist. Eq.* 1099. Τί ἐξαπατᾷς αὐτὸν ξένον ; *id. Thesm.* 899 Ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἀμπελον, *idem, Vesp.* 1281.
ἐξαπάτη, ης, ἡ, fallacia, deceptio.
ἐξαπατῆσαι, *decepisse*, a. 1. inf. act.
ἐξαπατητικός, ἡ, όν, fallax.
ἐξαπατίσκω, fallo, decipio, *Poët.* Ex ἐξ et ἀπατάω.
ἐξαπατύλλω, idem.
ἐξαπατῶντι, *decipiunt*, *Dor.* pro ἐξαπατῶσι.
ἐξαπαφάω, ῶ, f. ήσω, *Poët.* fallo, decipio.
ἐξαπαφίσκω, idem.
ἐξαπάφοιτο, 3. sing. præs. opt. med. verbi ἐξαπάφω, decipio. Ὅππως ἐξαπάφοιτο Διὸς νόον, *Il.* 14, 160.
ἐξάπεζος, ον, sexpes.
ἐξαπείδω, video. Ἐξαπείδομεν τὸν ἄνδρα, τὸν μὲν ὀδαμῆ πορόντ' ἴτι, *Soph. Œd. Col.* 1643. Ex ἐξ, ἀπό, et εἴδω, *video.*
ἐξαπέλευος, ἐως, ὁ καὶ ἡ, cui sex secures præferuntur, ut prætori.
ἐξαπέστειλεν, *ablegavit*, 3. sing. aor. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo ἐξαποστέλλω.
ἐξάπινα, *adv.* repente, ex improviso. Ex ἐξ, α priv. et φαίνομαι, *appareo.* Hinc
ἐξαπίναιος, αία, αιον, vel ἐξαπιναῖος, αία, αῖον, repentinus, subitus, improvisus.
ἐξαπιναίως, *adv.* subito, ex improviso, repente.
ἐξαπίνης, *adv.* idem quod ἐξάπινα.
ἐξαπλάσιος, ία, ιον, sextuplex, sextuplo major ; (2) sexies tantus. Ab ἓξ, *sex.*
ἐξάπλεθρος, ν, ὁ καὶ ἡ, qui sex jugerum est. Ex ἓξ et πλέθρον, *jugerum.*
ἐξάπλευρος, ον, sex latera habens.
ἐξαπλῆ, *adv.* sextupliciter. Ab ἑξαπλόος.
ἐξαπλήσιος, *Ion.* pro ἐξαπλάσιος.
ἐξαπλόος, όη, όον, *contr.* ἑξαπλῆς, ῆ, οῦν, sextuplex. Ab ἓξ.
ἐξαπλόω, ῶ, f. ώσω, expando, explico, explano. Hinc
ἐξάπλωσις, εως, ἡ, explicatio, expansio. Ἐξαπλώσιος τῶν ὑμένων εἰς πλάτος, *Arist.*
ἐξαποβαίνω, descendo ; unde Ἐξαπέβησαν ἑταῖροι νηὸς, *Odyss.* 12, 306.
ἐξαπόδης, ν, ὁ, qui ingreditur sex pedibus ; (2) senos pedes longus. Ex ἓξ et πούς.
ἐξαποδίω, seu ἐξαποδίομαι, insequendo expello, abigo. Unde
ἐξαποδίωμαι, *expellam*, præs. conj. med. *Il.* 5, 763. Ex ἓξ et ἀποδίω, *expello.*
ἐξάποδος, ν, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἑξαπόδης.
ἐξαποδύω, exuo. Εἵματα δ' ἐξαπέδυνε τὰ οἱ πόρε δῖα Καλυψώ, *Od.* 5, 372.
ἐξαπόλλῡμι, seu ἐξαπολλύω, funditus perdo. At ἐξαπόλλυμαι, emorior, pereo. Hinc ἐξαπώλετο. ἐξαπολόμενος, et ἐξαπόλωλα, deperii, interii. Ἐξαπόλωλε δόμων πειμήλια κεἀλε, *Il.* 18, 290.
ἐξαπολοίατο, *funditus perdiderint*, 3. pl. a. 2. opt. med. *Ion.* pro ἐξαπόλοιντο
ἐξαπονοσμαι, ώμαι, revertor. Σὸν δ' ἀνένευσε μάχης ἐξαπονίεσθαι, *Il.* 16, 253.
ἐξαπονίζω, abluo, eluo. Τῶ ποδας ἐξαπένιζεν, *Odyss.* 19, 387.
ἐξαποξύνω, acuo, acutum facio.
ἐξαποστάσιν, excernor, alvum dejicio.
ἐξαποστέλλω, ablego ; unde ἐξαπέστειλα, ἐξαποσταλῆναι, emitti. Ἅμα δὲ τοῖς φυλάτσουσιν αὐτὸν ἐξαπέστειλε, *Polyb.* Hinc
ἐξαποστολή, ῆς, ἡ, emissio, ablegatio.
ἐξαποτίνω, punio. Οὕτω μὲν τῆς μητρὸς ἐμοὶ νύσας ἐξαποτίνοις, *Il.* 21, 412.
ἐξάπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, sex pedes habens.
ἐξαποφαίνω, ostendo.
ἐξαπορθέω, perdo, interimo.
ἐξάπους, ους, ὁ καὶ ἡ, sex puppes habens.
ἐξαπτέρυγος, ν, ὁ καὶ ἡ, sex alas habens. Ex ἓξ et πτέρυξ, *ala.*
ἐξάπτω, adnecto, appendo ; unde ἐξάψω, ἐξῆψα. At ἐξάπτομαι, alligor, annector ; unde ἐξημμένος, aptatus, junctus, dependens, suspensum habens ; ἐξῆπται, dependet. Ἰκέτης ἀφύλλη σόματος ἐξάπτων λιτὰς, *Eur. Or.* 367. Ἐξημμένος ὑπὸ φιλοσοφίας ὥσπερ πυρὸς, *Plat.*
ἐξάπτω, f. ψω, accendo ; unde ἐξαφθεὶς, accensus. Πῦρ εὖδον ἤδη τὸ χρὶν ἐξάπτω φλογί, *Lyc.* 1363.
ἐξαπωθέω, expello, abigo.
ἐξάπωλος, ν, ὁ καὶ ἡ, sex pullos seu equuleos habens. Ex ἓξ et πῶλος, *pullus.*
ἐξάραγμα, ατος, τὸ, collisio, fractura. Ab ἐξαράττω.
ἐξαραιόω, ῶ, f. ώσω, rarefacio, *Aret.*
ἐξαραίρηται, *exemptus est*, 3. sing. perfect. ind. pass. *Ion.* pro ἐξῄρηται, a verbo ἐξαιρέω.
ἐξαράσμαι, ῶμαι, f. άσομαι ; unde ἐξαρᾶσθαι, vota persolvere, *Suid.* dedicare, consecrare.
ἐξάρατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ἐξαίρω.
ἐξαράττω, f. ξω, exturbo, expello, effringo. Εὐθὺς ἐξαράττω πολλοῖς κακοῖς, *Arist. Nub.* 1376.
ἐξαργίω, ῶ, f. ήσω, otiosus sum, obtorpesco ; unde ἐξηργηκέναι, perf. inf. act. et ἐξαργηθεὶς, aor. 1. part. pass. Διὰ τὸ ἐξηργηκέναι τὴν αὐτὸ δύναμιν, *Aristot.*
ἐξάργματα, τὰ, primitiæ. Apud *Apollonium*, membra exteriora, quæ prima amputantur in truncatione. Ab ἐξάρχω.
ἐξαργυρίζω, et ομαι, *med.* in argentum redigo, pecunia vendo, vel permuto. Ex ἐξ et ἄργυρος.
ἐξαργυρισάμενος, a. 1. part. med.
ἐξαργυρῶν, *contr.* pro ἐξαργυρόειν, ab
ἐξαργυρόω, idem. Στρωμνὴν ἐξαργυρῶσαι, *Thuc.* Ex iisd.
ἐξαρεισκύομαι, placo. Ab
ἐξαρίσκομαι, f. ρέσομαι, idem. Ἐὰν τοὺς κυρίως δῶρεις ἐξαρίσηται, *Dem.* τοῖς θεοῖς, *Xen.*
ἐξαρθρέω, ῶ, luxo ; unde ἐξηρθρηκὸς, τὸ, luxatum. Ab ἐξάρθρος. Hinc
ἐξάρθρημα, ατος, τὸ, luxatio.
ἐξάρθρησις, εως, ἡ, idem et ab eod.
ἔξαρθρος, ν, ὁ καὶ ἡ, articulis suis emotus, luxatus ; (2) cui articuli naturaliter prominent et extant. Ex ἐξ et ἄρθρον.
ἐξαρθρόω, ῶ, f. ώσω, artus suis sedibus emoveo. Ab ἔξαρθρος. Hinc
ἐξάρθρωμα, ατος, τὸ, luxatio.
ἐξάρθρωσις, εως, ἡ, idem et ab eod.
ἐξαριθμέω, enumero, recenseo. Ἐξαριθμήσας γονέας συὸς μελαινῆς, *Lyc.* 1255.
ἐξαριθμησις, εως, ἡ, enumeratio.
ἐξάρμιος, ον, sextuplex.
ἐξαρκέω, ῶ, sufficio, satus sum ; ἐξαρκεῖ, sufficit, ἐξαρκέτει, ἐξήρκεσε. Ταῦτα ὁ φίλος πρὸς τὰς φίλας ἐξήρκεσεν, *Xen.*
ἐξαρκὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, sufficiens. Ex iisd.
ἐξαρκύντως, *adv.* sufficienter, abunde.
ἐξάρμα, ατος, τὸ, sublatio ; (2) elevatio poli ; (3) tumor. Ab ἐξαίρω.
ἐξαρμόζω, harmonico concentui non sum consonus ; (2) avello, disjungo.
ἐξαρνέομαι, ήμαι, pernego ; (2) nego. Οὐκ ἐξαρνῆμαι πράττειν, *Æschin.*
ἐξαρνήσαμενος, a. 1. part. med.
ἐξάρνησις, εως, ἡ, negatio, inficiatio.
ἐξαρνητικός, ἡ, όν, inficiandi peritus.
ἐξάρνος, ν, ὁ καὶ ἡ, qui negat, inficiator.
ἐξαρτάζω, fut. άσω, vel ξω, eripio ; unde ἐξήρτασα, et ἐξήρταξα, et *pass.* ἐξήρτασμαι, ereptus fuerat. Ἐξαρτάσομαί σε τοῖς δυνᾷ τὰ ἐντέρα, *Arist. Eq.* 705. Τὸ παιδίον ἐξαρτάσας μοι φεῦδος ἀπὸ τῆ τιτθίη, *id. Thesm.* 698.
ἐξαρσις, εως, ἡ, ademptio, evulsio ; (2) elatio. Ab ἐξαίρω.
ἐξαρτάω, ῶ, suspendo, alligo, annecto ; (2) elevo, tollo. Hinc ἐξαρτάομαι, ῶμαι, pendeo, dependeo ; (3) magnopere deditus sum ; (4) conjungor ; unde ἐξήρτημαι, conjunctus sum, adhæreo. At in *voce media*, ἐξηρτησάμην, ἐξηρτήσω, divinxisti tibi. Ἐξήρτηνται τὼ ἀποζησομένω, *Xen.*
ἐξάρτημα, ατος, τὸ, appendix.
ἐξάρτησις, εως, ἡ, suspensio, *Aret.*
ἐξαρτίζω, fut. ίσω, absolvo ; (2) præparo, perfecte instruo ; *pass.* ἐξηρτισμένος, perfecte instructus. Ὅτε δὲ ἐγένετο ἡμᾶς ἐξαρτίσαι τὰς ἡμέρας, *Act.* 21, 5.
ἐξαρτυμένοι, *instructi*, perf. part. pass. *Ion.* pro ἐξηρτυμένοι, a verbo ἐξαρτύω.
ἐξάρτυσις, ἡ, apparatus, instructio. Ab
ἐξαρτύω, adorno, apparo ; perf. pass. ἐξήρτυται, ἐξηρτυμένος, a. 1. ἐξαρτυθείς, instructus. Παντοδαπᾶ ὅπλων παρασκευῇ ἐξηρτυμένοι, *Herod.*
ἐξάρυσις, εως, ἡ, exhaustio. Ex
ἐξαρύω, fut. ύσω, exhaurio ; (2) exprimo. Οὗτος γὰρ τά γε κείνων κάκ' ἐξήρυσε βωλίων σαφῶς, *Soph. Phil.* 425.
ἐξαρχῆς, *adv.* ab initio. Pro ἐξ ἀρχῆς.
ἐξαρχος, ν, ὁ καὶ ἡ, qui aliquid incipit auctor ac princeps alicujus rei, qui in aliqua re primus est. Ex ἐξ et ἀρχὴ, *initium.*
ἐξάρχω, et ἐξάρχομαι, incipio, auspicor. Οἷον ὑμῶν ἐξάρξω τὴν ἀγαν αὐθαδίαν, *Arist. Thesm.* 711. Στρόμβῳ τὸν αἱματηρὸν ἐξάρχων νόμον, *Lyc.* 251. Βυλὰς τ' ἐξάρχων ἀγαθὰς πόλεμόν τε πορύσσων, *Il.* 2, 273. Vide *Il.* 18, 605. *Odyss.* 4, 19. *Apoll. Rhod.* lib. 1, 362.
ἑξάς, άδος, ἡ, senarius numerus. Ab ἓξ.
ἐξασθενέω, ῶ, fut. ήσω, elanguesco, viribus deficior.
ἐξασθενίζω, f. ίσω, debilito. Ex ἐξ et ἀσθενὴς, *debilis.*
ἐξασκέω, ῶ, fut. ήσω, exerceo ; (2) exorno, perpolio. Ἦν ταῦτα πάντα ἐξησκημένοι ὧσιν οἱ ἱππεῖς, *Xen.*
ἐξασπάδιος, ον, sex stadia æquans.
ἐξάστερον, ν, τὸ, Pleiades. Ex ἓξ et ἄστρον, quoniam tantum sex plerumque stellæ in Pleiade videntur, septima vero obscura est.
ἔξασις, αἱ, flocci extantes in tela, panno, e tramma seu subtemine, ap. *Hipp.*
ἐξάσιχος, ν, ὁ καὶ ἡ, sensis constans ordinibus ; (2) sex constans versibus. Ex ἓξ et στίχος.
ἐξασφάττω, f. ψω, emico, refulgeo. Καὶ ὁ ἰμματισμὸς αὐτῶ λευκὸς ἐξασφάττων, *Luc.* 9, 29.
ἐξάσπιλος, ν, ὁ καὶ ἡ, sex columnas habens.
ἐξασσαλίζω, fut. ίσω, munio, tutum reddo. Ex ἐξ et ἀσφαλής.
ἐξατιμάω, ῶ, prorsus infamia noto.
ἐξατμίζω, fut. ίσω, vaporem elicio, exhalationem subduco ; ἐξατμίζεσθαι, evaporare, exarescere, expirare ; ἐξατμισθεὶς, evaporatus, in vaporem evanidus. Ἐξατμιζέσθαι γὰρ ἀπ' ἀμφοτέρων συμβαίνει, *Aristot.*
ἐξατονέω, ῶ, f. ήσω, deficio, fatigor.
ἐξάττω, exsilio, subsilio. Ex ἐξ et ἅττω, *prosilio.*
ἐξαυαίνω, f. αυῶ, exsicco.
ἐξαυγὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, splendens, candens. Ex ἐξ et αὐγὴ, *splendor.*
ἐξαῦδα, 2. sing. præs. imperat. act. *contr.* pro ἐξαύδασ. Ab
ἐξαυδάω, ῶ, eloquor. Σὲ πάλαι, μᾶτερ τότνι', ἐξηυδώμαν, invocabam, *Soph. Phil.* 394. Σοφὸς πεφυκὼς, ὀδὲν ἐξαυδᾷς σοφὸν, *ibid.* 1232.
ἐξαυδαδιάζομαι, arroganter me gero.
ἐξαυλέω, ῶ, unde ἐξηυλημένοι γλῶτται, sc. αὐλῶν, inveteratæ et detritæ lingulæ tibiarum. Ab
ἔξαυλος, ν, ὁ καὶ ἡ, cui tibia exempta aut fracta est ; (2) qui tibiæ sonum non amplius edit. Ex ἐξ et αὐλὸς, *tibia.*
ἐξαύξεσθαι, immodice augeri.
ἐξαυσῆς, ὁ, fuscina, harpago, *Æsch.* Ab
ἐξαῦσαι, eximere, *Hes.*
ἐξαυτῆς, *adv.* eodem momento, continuo. Ex ἐξ et αὐτῆς, sc. ὥρας.
ἐξαῦτις, *adv.* continuo, statim.
ἐξαυτολομέω, ῶ, transfugio.
ἐξαυχενισμὸς, ῦ, ὁ, contumacia pervicax, quasi ab ἐξαυχενίζομαι, *meam cervicem a jugo vel freno libero.* Ex ἐξ et αὐχήν.
ἐξαυχέω, ῶ, f. ήσω, valde glorior. Οὐ γάρ ποτ', ὦ πατ, τύτ' ἂν ἐξηὐχησ' ἐγὼ, crederim, *Soph. Phil.* 870.

ἐξαυχμόω, et ἐξαυχμόομαι, ῶμαι, squalesco, exaresco. Ex ἐξ et αὐχμός.

ἐξαύω, accendo, torreo.

ἐξαφελείομαι, οῦμαι, adfero ex. Hinc ἐξαφελεῖσθαι τὴς ἐλευθερίαν, apud *Demosth.* quasi ex servitute transdare in libertatem.

ἐξαφανίζω, deleo. Ex ἐξ et ἀφανίζω.

ἐξαφίημι, dimitto. Ἐξαφεῖται τοῦδέ γ', ὡς ἐγὼ κλύω, *Soph. Trach.* 72.

ἐξαφίστημαι, abscedo, absisto, abducor. Ἐξαφίστασθαι λόγων παλαιῶν, *Eur.*

ἐξάφορος, ον, οἱ, qui seni aliquod onus gestant. Ex ἐξ et φέρω, *fero*.

ἐξάφορον, ου, τὸ, lectica, quæ a sex viris gestatur. Ex iisd.

ἐξαφρίζω, f. ίσω, despumo ; ἐξαφρίζομαι, in spumam redigor. Ex ἐξ et ἀφρός.

ἐξαφύω, exhaurio. Ex ἐξ et ἀφύω, *haurio*.

ἐξάχειρ, ειρος, ὁ καὶ ἡ, qui sex manus habet.

ἐξαχῆ, *adv.* sexies, sex modis, in sex partes. Ab ἕξ, *sex*.

ἐξάχοος, *contr.* ἐξάχους, ους, ὁ καὶ ἡ, qui sex congiorum est. Ex ἕξ et χοῦς, *congius*.

ἐξαψίς, εως, ἡ, inflammatio. Ab ἐξάπτω.

ἐξβάλον, a. 2. ind. act. verbi ἐκβάλλω.

ἐξέβαν, *exierunt*, 3. plur. a. 2. ind. act. per *Syncop.* pro ἐξέβησαν, a verbo ἐκβαίνω.

ἐξεγγυάω, ῶ, sponsione, vel fidejussione aliquem ex, vel a custodia libero. Hinc ἐξεγγυάομαι, expromitto. Μηδὲ τὸ λοιπὸν ἐξεγγυᾶν μηδένα, *Dem.* Hinc

ἐξεγγύησις, εως, ἡ, vadimonium, fidejussio, sponsio.

ἐξεγείρω, exsuscito, suscito ; unde ἐξεγεῖραι, excitare, a. 1. Hinc ἐξεγείρομαι, exsurgo. Ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, 1 *Cor.* 6, 14.

ἐξεγένοντο, 3. plur. aor. 2. ind. med. verbi γίνομαι.

ἐξεγερσις, εως, ἡ, excitatio ; (2) expergefactio, surrectio e cubili. Ab ἐξεγείρω.

ἐξέγερμαι, exsurgo, exorior. Ἐκ τοῦ πάχυ καὶ τῆς μέθης ἐξέγερτο, *Arct.*

ἐξέγερτο, 3. pl. imperf. ind. pass. per *Sync.* pro ἐξεγείροντο, ab ἐξεγείρω.

ἐξεδαφίζω, fut. ίσω, e fundamentis eruo et everto ; unde ἐξεδαφισθῆς, desolatum.

ἐξεδιέκμην, imperf. ind. med. verbi ἐκδιέκομαι.

ἐξεδίκησα, a. 1. ind. act. verbi ἐκδικέω.

ἐξέδοτο, 3. sing. a. 2. ind. med. v. ἐκδίδωμι.

ἐξέδρα, ας, ἡ, exhedra, locus, in quo frequentes sedes, v. c. porticus ; (2) popina.

ἐξέδριον, ου, τὸ, exhedrium, parva exhedra. *Dim.* ab ἐξέδρα. Unde

ἐξέδριος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in sede et domicilio suo non est, a sede et domicilio absens, remotus, aut expulsus.

ἐξέδυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐκδύω.

ἐξέδω, exedo ; *med.* ἐξέδομαι, ἐξέδεται, exedet.

ἐξεεν, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ξέω.

ἐξεθαμβήθησαν, *metu perculsi sunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ἐκθαμβέομαι.

ἐξέθλιψα, a. 1. ind. act. verbi ἐκθλίβω.

ἐξέθοντο, 3. plur. a. 2. ind. med. verbi ἐκτίθημι.

ἐξέθορε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐκθορεῖν.

ἐξεθρέψατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi ἐκτρέφω.

ἔξει, ἐξί, 2. sing. præs. imper. act. pro ἔξες, ab ἔξω, pro quo in usu est ἔξεμι.

ἐξειδέναι, nosse, a themate inusitato ; unde et ἐξοίδα, perspectum habeo. Ἐξειδῆσαι, accurate nosse.

ἐξείδιον, ου, τὸ, parvus habitus. *Dim.* ab ἕξις.

ἐξείης, *Poët.* pro ἑξῆς, deinceps, ex ordine.

ἐξεικάζω, effingo, effigiem alicujus exprimo, adsimilo, ad similitudinem alicujus facio. Hinc ἐξεικάζομαι, similis sum ; unde ἐξεικασμένος, imagine expressus. Ex ἐξ et εἰκάζω, *assimilo*.

ἐξεικονίζω, fut. ίσω, exemplari effingo vel exprimo, omnibus lineamentis ad exemplar exprimo. Ex ἐξ et εἰκονίζω, *effingo*.

ἐξείλη, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐξαιρέω.

ἐξειλέω, ῶ, f. ήσω, explico, evolvo.

ἐξείλησις, ἡ, evolutio.

ἐξείλευσα, a. 1. ind. act. verbi ἐξελεύω.

ἐξείλλω, e possessione ejicio. Ἐάν τις ἐξείλλῃ τινὰ τῆς ἐργασίας, *Dem.*

ἐξειλόμην, a. 2. ind. med. verbi ἐξαιρέω.

ἐξείλυσα, contorqueo, *Theoc.*

ἐξείμι, exeo, egredior ; (2) exibo. Hinc ἐξίενται, exire, ἐξιών, exiens.

ἐξεῖμαι, præs. inf. verbi impers. ἐξεστι, *licet*.

ἐξείνισα, *hospitio excepi*, a. 1. ind. act. verbi ξενίζω pro ξενίζω.

ἐξεινίω, enunciare ; ἐὰν ἐξείπω, ἐξείπῃ, renunciet, ἐξεῖπον, edixi vel effatus sum, &c. item dicere simpliciter. Τάχα γὰρ τύχοις ἂν χρησὸν ἐξειπών, *Arist. Av.* 460. Ab ἐξ et inus. ἔπω.

ἐξείπω, *dicam*, *dixerim*, a. 1. conj. act.

ἐξειργασμένος, perf. part. pass. verbi ἐξεργάζομαι.

ἐξειργασμένως, *adv.* perfectè, absolute.

ἐξείργω, f. ξω, cohibeo, excludo ; (2) interpello dicentem. Τὸν συκοφάντας ὁ Σῦριξ ἐξείξετε ; *Arist. Ach.* 831. Ὀφθαλμὸν οὐδεὶς τὸν σὸν ἐξείργει δόμων, *id. Conc.* 11.

ἐξειρύσαι, *extraxisse*, a. 1. inf. act. v. seq.

ἐξειρύω, f. ύσω, extraho.

ἐξείρω, exsero. Ἐξείρειν τὴν γλῶτταν, *Arist.* ἐξειρωνεύομαι, irrideo ; (2) pro joco, ut per jocum dictum accipio.

ἐξεῖς, *qui emisit*, a. 2. part. act. verbi ἐξίημι.

ἐξεῖς, 2. sing. f. 1. ind. act. verbi ἔχω.

ἐξεῖσι, 3. sing. præs. ind. act. verbi ἔξειμι.

ἐξεκαύθησαν, *exusti*, *cremati sunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ἐκκαίω.

ἐξεκέντησα, a. 1. ind. act. verbi ἐκκεντέω.

ἐξεκένωσα, a. 1. ind. act. verbi ἐκκενόω.

ἐξεκκλησιάζω, f. άσω, concionem advoco, concilium habeo.

ἐξεκλάσθην, a. 1. ind. pass. verbi ἐκκλάω.

ἐξεκλείσθην, a. 1. ind. pass. verbi ἐκκλείω.

ἐξεκλεψε, 3. sing. a. 1. ind. act. ἐκκλέπτω.

ἐξεκλίνατε, 2. plur. a. 1. ind. act. verbi ἐκκλίνω.

ἐξεκόλαψα, a. 1. ind. act. verbi ἐκκολάπτω.

ἐξεκομιζέτο, *efferebatur*, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ἐκκομίζω, *effero*.

ἐξεκρέματο, *pendebat*, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ἐκκρέμαμαι.

ἐξελάαν, *expelleré*, præs. inf. act. *Poët.* pro ἐξελάειν, a verbo ἐξελάω.

ἐξέλαβον, a. 2. ind. act. verbi ἐκλανθάνω.

ἐξελαιώω, ῶ, f. ώσω, oleo perungo et imbuo ; (2) in oleum verto.

ἐξελάμβανες, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐκλαμβάνω.

ἐξελάυσι, 3. plur. præs. ind. act. verbi ἐξελάω.

ἐξελάσαι, a. 1. inf. act. verbi ἐξελάω.

ἐξελάσεις, 3. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐξελάσαι.

ἐξελασία, ας, ἡ, expeditio, profectio.

ἐξέλασις, εως, ἡ, expulsio ; (2) discessus ; (3) expeditio militaris. Ab

ἐξελαύνω, f. ἐξελάσω, *Attice* ἐξέλω, p. ἐξελήλακα, expello, abigo ; (2) equo erumpo. Τῆς ἐκ πατρώας ἐξελήλαμαι φυγὰς, *Soph. Œd. Col.* 1287.

ἐξέλασσε, 3. sing. a. 1. *Poët.* pro ἐξέλασε. Ab

ἐξελάω, ῶ, unde ἐξελάαν, expellere, per *Dialysin* ab ἐξελᾶν, idem.

ἐξελᾷ, 2. sing. a. 2. imper. act. verbi ἐξαιρέω.

ἐξελέγοντο, 3. plur. imperf. ind. med. verbi ἐλέγω.

ἐξελέγχω, fut. ξω, redarguo, convinco ; (2) deprehendo, comperio, in lucem profero ; (3) *pass.* ap. *Polyb.* nudare animum. Ἐξελέγξαι πάντας τὰς ἀσεβείας, *Judæ*, 15. Ἀλλὰ πᾶλαι πάντες ἦσαν ἐξελελεγμένοι, *Demosth.* de Corona.

ἐξέλεθ', pro ἐξέλετο, *delegit*, 3. sing. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐξείλετο, a verbo ἐξαιρέω.

ἐξελέλεκτο, *elegit*. 3. sing. a. sequentis.

ἐξελέξω, *elegisti*, 2. sing. aor. 1. ind. med. a verbo ἐκλέγω.

ἐξελεόθαι, a. 2. inf. med. verbi ἐλεάω.

ἐξελευθερικὸς, ὴ, ὸν, libertinus. Ab

ἐξελεύθερος, ου, ὁ καὶ ἡ, *proprie*, qui ob æs alienum in servitutem a creditore redactus, post libertatem recepit ; (2) idem qui ἀπελεύθερος, libertus, libertinus.

ἐξελευθεροσομέω, ῶ, admodum libero ore loquor, apud *Soph.*

ἐξελευθερόω, ῶ, f. ώσω, liberum facio, libertate dono, manumitto.

ἐξέλευσις, εως, ἡ, exitus. Ab ἐξέρχομαι.

ἐξελεύσομαι, *egrediar*, *proditurus sum*, f. ind. med. verbi ἐξέρχομαι, pro ἐξελεύθω.

ἐξελιπάτησαν, 3. plur. plusq. ind. pass. *Att.* et *Ion.* pro ἐξηλάκησαν. ab ἐξελαύνω.

ἐξελήλυθα, *exii*, perf. ind. med. *Att.* pro ἐξῆλυθα, a verbo ἐξέρχομαι.

ἐξελθεῖν, *exire*, a. 2. inf. act. verbi ejusd.

ἐξέλθοι, a. 2. part. act. n. g.

ἐξέλθω, *exiverim*, a. 2. conj. act.

ἐξελιγμὸς, ὁ, evolutio, explicatio, imprimis aciei. Ab ἐξελίσσω.

ἐξελιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, evolvendus, explicandus. Ab eod.

ἐξελιξις, εως, ἡ, idem quod ἐξελιγμὸς et ab eod.

ἐξέλιπον, a. 2. ind. act. verbi ἐκλείπω.

ἐξελίσσω, vel ἐξελίττω, f. ξω, evolvo, explico. Ἐξῆλιξας ἐμὲ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν, *Arist. Nub.* 33.

ἐξελκομένοιο, *extracti*, gen. sing. m. gen. part. præs. pass. *Ion.* pro ἐξελκομένε, v. ἐξέλκω.

ἐξελκόω, ῶ, f. ώσω. exulcero.

ἐξελκτέον, abstrahendum, extrahendum, *Soph.*

ἐξελκυσμὸς, ῦ, ὁ, extractio. Ab

ἐξελκύω, abstraho, extraho. Ἐξελκύσαι τὴν τῶσιν ἱερήνην φίλην, *Arist. Pace*, 294.

ἐξελκων, f. ξω, idem. Ἀμφίχυσον φάσγανον κωπῆς λαβὼν, ἐξέλκυε κολεὸς, *Eur. Hec.* 542. Ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας ἐξελκόμενος, *Jac.* 1, 14.

ἐξέλκωσις, εως, ἡ, laniatio, exulceratio, *Steph.* Ab ἐξελκόω.

ἐξελληνίζω, fut. ίσω, Græcum facio ; (2) a Græcis derivo, a Græco deduco ; (3) ad Græcorum formam et ritum instituo ; (4) ad Græcam facundiam exacte enuncio.

ἐξελόμην, *diripui*, a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐξειλόμην, a verbo ἐξαιρέω pro ἐξέλω.

ἔξελον, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐξειλον.

ἐξελῶ, *eximam*, f. 2. ind. act. verbi ejusd.

ἐξεμαξα, a. 1. ind. act. verbi ἐκμάσσω.

ἐξέμεν, *emisisse*, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐξεῖναι, a verbo ἐξίημι.

ἐξέμεν, *servare*, vel *servaturum* sive *habiturum esse*, f. 1. inf. *Ion.* pro ἔξειν, ab ἔχω.

ἐξεμέω, ῶ, evomo, reddo vomitione.

ἐξεμπάλιν, idem quod ἐμπαλιν, *Hes.*

ἐξεμπολάω, ῶ, f. ήσω, divendo.

ἐξεμπωλημένος, *venditus*, perf. part. pass. *Ion.* pro ἐξεμπεπωλημένος.

ἐξενοίρω, interficio ; inf. ἐξενοιρεῖν, aor. 2. inf. Κύνον σ' ἐξένοιρεῖν, *Hes. Scut.* 329.

ἐξενοίρω, fut. ίσω, vel ἴξω, interficio ; (2) occisum armis spolio. Ἐξενόιριξεν ὁν ποτ' ἀξίνῃ δόλῳ νέους, *Lyc.* 50. Οὐδέ μιν ἐξενοιρίξ· σεθάσσατο γὰρ τόγε Θυμῷ, *Il.* 6, 417.

ἐξενίγκατε, *agile*, *extuleritis*, 2. plur. a. 1. imper. act. verbi ἐκφέρω pro ἐξενέγκατε.

ἐξενίσιμι, a. 1. inf. act. *Poët.* pro ἐξενίγκαι.

ἐξενεχθείς, a. 1. part. pass.

ἐξενέπω, *Poët.* edico, eloquor.

ἐξενεχυριάζω, f. άσω, pigneror ; (2) pignora capio.

ἐξενηνειγμένος, *exportatus*, perf. part. pass. *Ion.* pro ἐξενηνεγμένος, ab ἐκφέρω.

ἐξενόνοχα, *extuli*, *exportavi*, perf. ind. med.

ἐξένηγκα, aor. 1. ind. act. verbi ἐκνήφω, *sobrius fio*.

ἐξένθοις, *exeas*, s. *exiveris*, 2. sing. a. 2. opt. act. *Dor.* pro ἐξέλθοις, ab ἐξέρχομαι.

ἐξένισα, a. 1. ind. act. verbi ξενίζω.

ἐξένυμαι, exuo.

ἐξεντερίζω, f. ίσω, exentero, eximo intestina, item medullam. Ex ἐξ et ἔντερον.

ἐξέντο, 3. plur. a. 2. ind. med. verbi ἐξίημι, *eximo*.

ἐξεπᾴδων, excanto ; (2) incantationibus permulceo.

ἐξεπαίρω, extollo ; (2) effero animo ; (3) impello, incito ; unde ἐξεπάρη, 3. sing. a. 2. conj. Τὰς θεοῖς ἐχθρὰς γυναῖκας ἐξεπαίρωσιν δόλῳ καταλαβεῖν τὸ χρέμαθ' ἡμῶν, *Arist. Lys.* 626.

ἐξεπάλλομαι, exsilio, *Hes.*

ἐξέπαφθον, a. 2. ind. act. verbi ἐκπήθω.

ἐξέπεσον, *excidi*, a. 2. ind. act. verbi ἐκπίπτω, pro ἐκπέτω, *excido*.

ἐξεπέτασα, a. 1. ind. act. v. ἐκπετάννυμι.

ἐξεπεύχομαι, glorior.

ἐξεπικλήσσω, percello, *Eur.*

ἐξέπιστε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐκπίπτω.

ἐξεπίσαμαι, probe novi, percalleo. Ἀκριβῶς ἐξεπισάμενος, *Dem.*

ἐξεπίστασαι, 2. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro ἐξεπίσασαι.

ἐξεπισφραγίζω, signo, imprimo signum.

ἐξεπίτηδες, *adv.* ex industria, de industria, cum ὡς vel ἐκὼν *est* frustra.

ἐξεπιωθέω, fut. ώσω, perf. ἐξεπίωκα, premo, urgeo onere.

ἐξεπλάγην, a. 2. ind. pass. verbi ἐκπλήττω.

ἐξεπλήσσοντο, 3. plur. imperf. ind. pass.
ἐξεπλῆσαι, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐκπλέω.
ἐξεπόνᾶσα, a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐξεπόνησα, ab ἐκπονέω.
ἐξεπορεύοντο, 3. plur. a. 2. ind. med. verbi ἐκπορεύομαι.
ἐξεπράθομεν, *deprædati sumus*, 1. plur. a. 2. ind. act. per *Metath.* pro ἐξεπάθομεν, ab ἐκπέθω.
ἐξέπτην, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi ἐξίπτημαι.
ἐξέραμα, ατος, τό, vomitus. Ab ἐξεράω.
ἐξέρασμα, ατος, τό, idem ; (2) id, quod ejectum est. Ab eod.
ἐξεράω, ῶ, f. άσω, evacuo, expromo. Τὰς νῦν μοι λίθας χαμάζε πρῶτον ἐξεράσατε, *Arist. Ach.* 345. Ex ἐξ et ἔρα, *terra.*
ἐξεργάζεσθαι, *interficere*, præs. infin. med. verbi
ἐξεργάζομαι, f. άσομαι, absolvo, perficio ; (2) operæ pretium facio ; (3) reddo, v. c. placatum, doctum, &c. (4) malo aliquo adficio ; (5) perdo, occido ; unde ἐξείργασο, ἐξειργάσθη. ἐξειργάσμενος. Ταῦτα ξυνβουλεύειν δεῖ, ἃ τοὺς πολεμίους, ὡς πλεῖστα κακὰ ἐργάσεται, *Plat.* Hinc
ἐξεργασθέν, *absolutum*, a. 1. part. pass. n. gen.
ἐξεργασία, ας, ἡ, elaboratio, absolutio ; (2) Figura rhetorica, qua phrases idem significantes eleganter conjunguntur.
ἐξεργασμένος, *factus*, perf. part. pass.
ἐξεργαστικός, ἡ, όν, industrius, rebus agendis idoneus. Ab eod.
ἐξερείνει, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐξερείνυε, *Apoll. Rhod.* 4, 721, 1250. Ab
ἐξερείνω, perquiro, interrogo.
ἐξερεθίζω, f. ίσω, irrito, prorito.
ἐξερείπω, everto, prosterno. Ἀρχίνους ἐξερείποντες, *Hesiod. Scut.* 174.
ἐξερεύνᾱμι, *prostraverit*, 3. sing. aor. 1. opt. act.
ἐξερέοντο, *interrogabant*, 3. pl. imperf. ind. in. *Ion.* pro ἐξηρέοντο, ab ἐξερέομαι.
ἐξέρευμα, ατος, τό, id, quod ructu ejectum est ; (2) ostium fluminis. Ab
ἐξερεύγω, et ἐξερεύγομαι, eructo, ructu effundo, de fluminibus, quo se effundunt in mare ; f. ἐξερεύξομαι, a. 2. ἐξήρυγον. Ὅταν πλύδωνας ἐξερεύγηται γνάθων, *Lyc.* 474. Ἐξερεύγονται ποτὰ, *id.* 725.
ἐξερευνάω, ῶ, f. ήσω, pervestigo, perscrutor, 1 *Pet.* 1, 10. Hinc
ἐξερεύνησις, ἡ, perscrutatio, investigatio.
ἐξερευνητής, οῦ, ὁ, perscrutator, indagator.
ἐξερευνητικός, ἡ, όν, ad investigandum acutus.
ἐξέρευξις, εως, ἡ, eructatio, *Aret.* Ab ἐξερεύγω.
ἐξερέω, ῶ, eloquar, dicam, nempe per διάλυσιν ab ἐξέρω ; ἐξερῶ, et ἐξερέομαι, perquiro. Ex ἐξ et inus. ἔρω, *dico.*
ἐξερημόω, ῶ, fut. ώσω, desolo, vasto. Τὰς ἐξερημωμένας πόλεις κατοικίζειν, *Plat.*
ἐξερίδιομαι, redimo, mercede allicio, *Bud.* Ab ἐρίδιος.
ἐξερινάζω, caprifico. Ex ἐξ et ἐρινάζω.
ἐξερισής, οῦ, ὁ, litigator, contentiosus.
ἐξεριστέντες, nom. plur. a. 2. part. act. verbi ἐξερίπτω.
ἐξερμηνεύω, f. εύσω, interpretor.
ἐξερομαι, interrogo ; unde ἐξείρετο et ἐξήρετο, apud *Homer.* Ex ἐξ et ἔρέω, *dico.*
ἐξερπύζω, f. σω, prorepo.
ἐξερράγην, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi ἐκρήσσω.
ἐξέρρωε. Hinc ἐξέρρε, abi in malam rem.
ἐξερρωσις, ἡ, pro ἐξέρρευσις, effluxio, evacuatio.
ἐξερυθριάω, rubefio.
ἐξέρυθρος, ον, ὁ *vel* ἡ, valde ruber.
ἐξερύκω, inhibeo, *Soph.*
ἐξέρυσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐξερύω.
ἐξερύσασκε, *Ion.* pro ἐξέρυσε.
ἐξερύω, f ύσω, extraho. Χείμαρον ἐξερύσας, *Hesiod. Op.* 624.
ἐξέρχομαι, exeo, egredior. Ἐξήιχοντο εἰς καθ' εἷς, *Joann.* 8, 9.
ἐξερωέω, extra viam concurro, *Hom.*
ἐξερωτάω, interrogo.
ἔξεσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ξέω, *rado.*
ἐξεσθίω, exedo, erodo.
ἐξεσία, ας, ἡ, ablegatio, legatio publica. Ab ἐξίημι, *ablego.*
ἔξεσις, εως, ἡ, expulsio. Ab eod.
ἐξεσκληκα, perf. ind. act. verbi ἐσκλήω.
ἐξέσμων, *extergebam*, imperfect. indic. act. *contr.* pro ἐξέσμαον, a verbo ἐκσμάω.
ἐξέστασε, 3. singul. a. 1. ind. act. verbi ἐκστάω.
ἐξέσυντο, *eruperat*, 3. sing. plusq. perf. pass. per *Metath.* pro ἐξεσύεντο, ab ἐκσύω, vel ἐκσύνω.
ἐξέσαι, *licebit*, f. 1. ind. act per *Syncop.* pro ἐξέσεται, a verbo impers. ἔξεστι.
ἐξέσην, a. 2. ind. act. verbi ἐξίστημι.
ἔξεστι, licet. Hinc ἐξὸν, cum liceat. Ab ἐξ et εἰμὶ, *sum.*
ἐξέστραμμαι, perf. ind. pass. verbi ἐκστρέφω.
ἐξεστραμμένως, *adv.* e transverso ; (2) more eorum, quæ inversa sunt. Ab ἐξεστραμμένος, quod est ab ἐκστρέφω.
ἐξετάζω, fut. άσω, examino, inquiro, perscrutor, exploro, probo, experimentum facio ; (2) æstimo ; (3) comparo, contendo ; (4) recenseo, enumero ; (5) adnumero ; (6) *in pass. dicitur de eo imprimis*, qui in aliquo genere egregia documenta edidit, cognitus, spectatus. Πάσας δ' εἰδέας (τὸ εὖ λεγεῖν) ἐξήτασεν, *Arist. Thesm.* 444. Ἐξετάσατε περὶ τοῦ παιδίου, *Matt.* 2, 8. Ex ἐξ et ἑτάζω, *exploro.*
ἐξετᾶμον, 3. plur. aor. 2. ind. act. verbi ἐκτέμνω.
ἐξετανύσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἐκτανύω.
ἐξετάσαι, a. 1. inf. act. verbi ἐξετάζω.
ἐξέτᾶσις, εως, ἡ, exquisitio, examen ; (2) quæstio, criminis inquisitio ; (3) comparatio ; (4) exploratio ; (5) recensio, lustratio ; (6) specimen et documentum industriæ.
ἐξετασμὸς, οῦ, ὁ, inquisitio ; (2) discussio.
ἐξετασ͂ής, οῦ, ὁ, examinator, inquisitor.
ἐξεταστικὸς, ἡ, όν, qui multus est in indagatione veritatis, vel alicujus rei ; (2) inquirendi peritus. Ab eod.
ἐξεταστικῶς, *adv.* accurate, exquisite.
ἐξετείνα, a. 1. ind. act. verbi ἐκτείνω.
ἐξετίλειον, *perfecerunt*, 3. plur. imperf. ind. act. *Poët.* pro ἐξετέλεον, a verbo ἐκτελέω.
ἐξετελέσθην, *perfectus sum*, a. 1. ind. pass. ἐξετέλεσται, *perfecit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἐξετέλεσε.
ἐξετηρεοτρότων, ῶν, f. ήσω, degenero.
ἐξέτης, ᾱ, ὁ, sexennis. Ex ἓξ et ἔτος.
ἐξέτι, *adv.* ab illo tempore, jam inde.
ἐξέτις, ιδος, ἡ, sex annos nata.
ἐξετμήθην, a. 1. ind. pass. verbi ἐκτέμνω.
ἐξετράπησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi ἐκτρέπομαι.
ἐξέτρωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐκτιτρώσκω.
ἐξετυζλώθη, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐκτυζλόω.
ἐξευθύνω, rationes ab aliquo exigo, muneris, rei gestæ.
ἐξευλαβέομαι, ῆμαι, vereor, caveo.
ἐξευμαρίζω, f. ίσω, rem facilem reddo ; (2) felicem reddo. Ex ἐξ et εὐμαρίζω, *alleuo.*
ἐξευνίζω, f. ίσω, propitium reddo, placo.
ἐξευνοχίζω, f. ίσω, eunuchum facio.
ἐξευτρεῖω, ῶ, fut. ήσω, suppetit mihi ; (2) suggero, suppedito ; (3) consequor, comparo mihi. Ταῦτα δὲ πάντα δύναται πᾶσιν ἐπικουρίαν τοῖς χρείοις ἐξευτρεῖν, *Plat.*
ἐξευρεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἐξευρίσκω.
ἐξευρεκτόων, gen. pl. perf. part. act.
ἐξεύρημα, ατος, τό, solers inventum.
ἐξεύρησις, εως, ἡ, inventio, adinventio. Ab ἐξευρίσκω, f. ήσω, invenio, excogito, comminiscor ; (2) comperio, reperio. Νῦ μοι τὸ κάλλος ἄλγος ἐξεύροι ποτὲ, pariat, *Soph. Trach.* 25. Πῶ τὸν ἄνδρα τὸν ἐξευρήσομεν ; *Arist. Eq.* 145. Τῦτ', ὦ 'γάθ', ἐξεύρητο καὶ σοφώτατα, *id. Av.* 1149.
ἐξευρετικὸς, ἡ, όν, solers, ad inveniendum acutus.
ἐξεύρετος, nom. pl. a. 2. part. act.
ἐξευτελίζω, f. ίσω, vilipendo, floccifacio, tanquam εὐτελὲς ; (2) tenue reddo, facio.
ἐξευτελισμὸς, ὁ, contemtus.
ἐξευτερτίζω, f. ίσω, paro, apparo, instruo.
ἐξεύχομαι, glorior.
ἐξεφαάνθην, aor. 1. ind. pass. *Poët.* pro ἐξεφάνθην.
ἐξεφαναν, 3. pl. a. 2. ind. pass. per *Syncop.* pro ἐξεφάνησαν, ab ἐκφαίνω.
ἐξεφέρομ, 3. plur. imperf. ind. act. verbi ἐκφέρω.
ἐξεφηβος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui pubertatem excessit.
ἐξεφίημι, injicio, immitto ; ἐξεφίεμαι, mando.
ἐξεφοιμεν, 1. pl. præs. ind. act. verbi ἐκφοιέω pro ἐκφέρω.

ἐξεχεβρόγγος, ε, ὁ καὶ ἡ, habens guttur prominens, *Hippocrat.* Ex ἐξέχω et βρόγχος.
ἐξεχέγλυτος, ὁ καὶ ἡ, habens prominentes nates.
ἐξέχεεν, *effundebat*, 3. sing. imperfect. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo ἐκχέω.
ἐξεχὴς, ους, ὁ καὶ ἡ, eminens, prominens. Ab ἐξέχω.
ἐξέχρησε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἐκχράω.
ἐξεχύθην, a. 1. ind. pass. verbi ἐκχύω.
ἐξέχω, emineo, exsto. Περὶν ἥλιοι ἐξέχειν, *Dem.*
ἐξέψυξα, a. 1. ind. act. verbi ἐκψύχω.
ἐξέψω, excoquo.
ἐξέωσαν, *expulerunt*, 3. pl. a. 1. indic. act. *Att.* pro ἔξωσαν, a verbo ἐξωθέω.
ἐξῆβος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui pubertatem excessit, jam grandis et adultus. Ex ἐξ et ἥβη.
ἐξηγάγε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐξάγω.
ἐξήγγειλα, a. 1. ind. act. verbi ἐξαγγέλλω.
ἐξήγειρα, a. 1. ind. act. verbi ἐξεγείρω.
ἐξηγείσθω, *dux esto*, 3. sing. imperat. med. *contr.* pro ἐξηγεέσθω, ab ἐξηγέομαι.
ἐξηγέομαι, ήμαι, dux sum, præsum ; (2) expono, explico, interpretor, *impr.* res sacras, leges ; (3) censeo, dissero ; (4) administro ; (5) educo, diduco ; (6) perficio. Τῶν δ' ἐξηγείσθω, κοσμησάμενος πολίτας, *Il.* 2, 806. Ἐξηγοῦμαι τὸν νόμον, præeo legis verba, *Demosth.* Ἐξηγείσθαι τὰς δυνάμεις ἁπάντων φαμάκων, *Galen.* ad *Glauc.* Χᾶσον μὲν αὐτὸς αὐτὸν ἐξηγήσομαι, *Soph. Œd. Col.* 1515.
ἐξηγέρθην, a. 1. ind. pass. verbi ἐξεγείρω.
ἐξήγημαι, ατος, τό, explicatio, enarratio. Ab ἐξηγέομαι.
ἐξήγησις, εως, ἡ, idem et ab eod.
ἐξηγητὴς, οῦ, ὁ, dux in re aliqua ; (2) sequester, transactor, conciliator ; (3) interpres, enarrator, explicator ; (4) magus ; (5) prudens juris pontificii et sacrorum interpres, omninoque juris divini et humani, qui consulitur de istis rebus. Ab eod. Hinc
ἐξηγητικὸς, ἡ, όν, enarrativus, interpretandi, narrandi peritus. Hinc τὰ ἐξηγητικὰ, ῶν, libri pontificiales.
ἐξηγόρασα, a. 1. ind. act. verbi ἐξαγοράζω.
ἐξηγορίαι, ἡ, tripudium, prædicatio accepti beneficii.
ἐξηγύμενος, præs. part. med. verbi ἐξηγέομαι.
ἐξήεισαν, *egressi erant*, 3. plur. plusq. ind. med. *Att.* pro ἐξήισαν, a verbo ἔξειμι.
ἐξήκειν, *exire*, præs. inf. act. verbi ἐξήκω.
ἐξήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, sexaginta. Ab ἓξ.
ἐξηκοντατὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, sexagenarius. Ex ἐξήκοντα, et ἔτος, *annus.*
ἐξηκοντάκις, *adv.* sexagies.
ἐξηκοντάπεντε, οἱ, αἱ, τὰ, sexaginta quinque.
ἐξηκοντάπηχυς, ὁ καὶ ἡ, sexaginta cubitos æquans.
ἐξηκονταστάδιος, ον, sexaginta stadia explens.
ἐξηκοντατέσσαρες, οἱ καὶ αἱ, sexaginta quatuor.
ἐξηκοντατέτης, ες, sexaginta annos natus.
ἐξηκοσαῖος, qui sexagesimo die venit, agit aliquid.
ἐξηκοσὸς, ὴ, όν, sexagesimus. Ab ἓξ, *sex.*
ἐξηκριδωμένως, *adv.* diligentissime, ad amussim. Ex ἐξ et ἀκριβόω.
ἐξήκω, discedo ; (2) prætereo ; (3) egressus sum. Ὁ δὲ χρόνος ἐξήκει, *Xen.*
ἐξήλασαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ἐξελαύνω.
ἐξήλατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ἐξάλλομαι, *exilio.*
ἐξήλατος, ον, lamina ductili tectus, *Hom.* εὐποίητος, *Hes.*
ἐξηλείφθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass.
ἐξήλιψεν, *delevit*, 3. sing. aor. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. ab ἐξαλείφω.
ἐξῆλθετε, 2. plur. a. 2. ind. act. verbi ἐξέρχομαι.
ἐξηλιάζω, f. άσω, sole aduro, soli expono ; (2) suspendo sub dio. Ex ἐξ et ἥλιος.
ἐξηλίᾶσε, a. 1. ind. act. verbi ἐξηλιάζω.
ἐξηλλαγμένος, perf. part. pass. verbi ἐξαλλάττω.
ἐξηλλαγμένως, *adv.* perverse, abhorrenti modo.
ἔξηλυσις, εως, ἡ, exitus. Ab ἐξέρχομαι.
ἐξήμαρ, *adv.* per sex dies.
ἐξημαρτημένως, *adv.* falso, dolose, perpe-

ram. Ab ἐξημαρτημένος, quod est ab ἐξαμαρτάνω, *pecco.*

ἐξηνιεύω, ὦ, mansuefacio. Hinc

ἐξηνίευσις, εως, ἡ, cicuratio.

ἐξήντα, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐξημίω.

ἐξηνιοῦσος, ἡ, ὁν, permutatorius. Ab ἐξανίζω.

ἐξήνεγκε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐκφέρω.

ἐξήνιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, effrenis. Ex ἐξ et ἡνία, *frenum.*

ἐξήπαξε, 3. sing. imperfect. ind. act. verbi ἐξαπάφω.

ἐξηπερωτεύω, f. εὐσω, decipio, circumvenio falsis verbis.

ἐξηπιαλόω, aggeranda terra continens solum facio.

ἐξηπιαλόω, febri laboro, quæ ἠπίαλος dicitur.

ἐξήπλωτα, 3. sing. plusq. ind. pass. verbi ἐξαπλόω, *explico.*

ἐξῆρα, *sustuli*, a. 1. ind. act. verbi ἐξαίρω.

ἐξηραμμαι, perf. ind. pass. verbi ξηραίνω.

ἐξήρανα, *arefeci*, a. 1. ind. act.

ἐξηράνθην, a. 1. ind. pass.

ἐξῆρες, 2. sing. imperf. ind. act. verbi ἐξαίρω.

ἐξήρετο, 3. sing. imperfect. ind. med. verbi ἐξαίρομαι.

ἐξηρεύνησα, a. 1. ind. act. verbi ἐξερευνάω.

ἐξήρης, εος, ἡ, sc. ναῦς, navis sex ordinum, hexeres. Ex ἐξ et ἐρέσσω, *remigo.*

ἐξηρτισμένος, perf. part. pass. verbi ἐξαρτίζω.

ἐξηρτυμένοι, nom. plur. perf. part. pass. v. ἐξαρτύω, *instruo.*

ἐξήρχον, *incipiebant*, 3. plur. imperf. ind. act. verbi ἐξάρχω.

ἐξηχώσης, *cum impetu latus est*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐξεχέω.

Ἑξῆς, *adv.* deinceps, consequenter, ordine, serie perpetua.

ἐξήτασε, a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐξήτασα, a verbo ἐξετάζω, *examino.*

ἐξητριώζω, fut. άσω, sumendum hinc esse ἐξητριασμένον, quod Galeno apud Hippocratem est τὸ διὰ ἠτρίᾳ, i. e. λεπτῇ ὑφάσματος ᾑθμένον, per tenue linteum percolatum. Ex ἐξ et ἤτριον, *linteum.*

ἐξηττάομαι, ῶμαι, vincor.

ἐξηχέω, ῶ, f. ήσω, persono. Ἀφ' ὑμῶν γὰρ ἐξήχηται ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, 1 *Thess.* 1, 8.

ἐξηώσαι, ῶμαι, fut. άσομαι, sano, sarcio, *Plat.*

ἐξιδιάζομαι, fut. άσομαι, mihi vendico, occupo; (2) alicujus gratiam mihi concilio. Ex ἐξ et ἴδιος.

ἐξιδιαμμός, οῦ, ὁ, usurpatio. A præc.

ἐξιδιόομαι, ὦμαι, proprium mihi facio; unde ἐξιδιώσω, aor. 1. med. peculiarem tibi fecisti, et privatim familiarem.

ἐξιδιοποιέομαι, proprium mihi facio, mancipo, vendico.

ἐξιδιοποίησις, εως, ἡ, usurpatio.

ἐξιδίω, f. ίσω, exsudo; (2) alvum exonero.

ἐξιδρόω, ῶ, f. ώσω, idem.

ἐξιδρύω, f. ύσω, depono, colloco.

ἐξιερόω, ῶ, f. ώσω, consecro, dedico.

ἐξίειν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἐξιέναι. Ab ἐξίημι, emitto; (2) eximo; (3) depono. Hinc ἐξίεμεν, emittere, *Poëtice*; ἐξιᾶσιν, emittunt.

ἐξιθύνω, rego, dirigo. "Ωστε σάθμη δόρυ νῆίον ἐξιθύνει, *Il.* 15, 410. "Ος ῥ' ἐνὶ χερσὶν ἐΰξοα τεχνήεντως Πηδάλι' ἀμειψιπόκε ὄφρα ἐμπεδον ἐξιθύνοι; *Apoll. Rhod.* lib. 1, 562.

ἐξικέσθαιν, *pervenerunt*, 3. dual. a. 2. ind. med. *Dor.* pro ἐξικέσθην, ab ἐξικνέομαι.

ἐξίκετ' pro ἐξίκετο, 3. sing. a. 2. ind. med.

ἐξικετεύω, f. εὐσω, supplico.

ἐξικμάζω, f. άσω, exsicco, arefacio, exsugo; (2) excoquo; (3) exhalo.

ἐξικνεῖσθαι, præs. inf. med. *contr.* pro ἐξικνέεσθαι. Ab

ἐξικνέομαι, οῦμαι, pervenio; (2) assequor, v. c. oculis, mente; (3) exsequor, perficio. Θεῶν δ' ἐξίκετο θῶκος, *Il.* 8, 439.

ἐξικόμην, *pervenī*, a. 2. ind. med.

ἐξίκω, evenio.

ἐξιλάσκομαι, f. άσομαι, propitium reddo, placo.

ἐξίλασις, εως, ἡ, placatio. Ab ἐξιλάσκομαι.

ἐξίλασμα, ατος, τὸ, placamen. Ab eod.

ἐξίλασμός, οῦ, ὁ, placatio, expiatio.

ἐξιλάσομαι, f. 1. ind. med. verbi ἐξιλάσκομαι.

ἐξίλαστήριος, ον, vim placandi habens; unde τὸ ἐξίλαστήριον, piacula iræ divinæ.

ἐξιλεόομαι, οῦμαι, propitio, placo. Ex ἐξ et ἱλεόω.

ἐξιλέωμαι, τὸ, (non ἐξιλέωσμα) placamen.

ἐξίλλειν, ejicere, arcere, interficere.

ἐξίμεναι, præs. inf. act. *Dor.* pro ἐξιέναι, ab ἐξειμι.

ἐξινόω, ῶ, fut. ώσω, evacuo purgationibus, *impr.* bilem; unde ἐξινωμένος, purgatus. Ab ἶνες, *fibræ.*

ἐξιόντων, gen. plur. aor. 2. part. act. verbi ἐξειμι.

ἐξιτόω, ῶ, f. ώσω, exprimo, expurgo. Ex ἐξ et ἴττω, seu ἴτω, *nuceo.*

ἐξιππάζομαι, f. άσομαι, equo vehor, equo exeo.

ἔξιππος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sex equis junctus, *Epith.* currus.

ἐξίπταμαι, evolo.

ἐξιπτυπτός, ἡ, όν, exprimendi vi, item extrahendi et expurgandi præditus. Ab ἐξιτόω.

ἕξις, εως, ἡ, habitus, adfectio constans corporis vel animi. Ab ἔχω.

ἐξισάζω, f. άσω, adæquo, æqualem reddo.

ἐξίσης, *adv.* æqualiter, perinde. Ex ἐξ et ἴσος.

ἐξίσε, *adv.* idem et ex iisd.

ἐξισονομέω, parem portionem capio, par sum aliis; unde ὁ ἐξισονομῶν, dicitur de filio γνησίῳ.

ἐξίσος, ον, æqualis, par.

ἐξισοτιμία, ας, ἡ, æqualitas seu æquatio bonorum. Ex ἐξ et ἰσότιμος.

ἐξισοῦσθαι, *adæquari*, præs. inf. pass. verbi ἐξισόω, ῶ, f. ώσω, adæquo. Ἐξισοῦσαι τὸς πολίτας, *Arist. Ran.* 706.

ἐξίσταντο, 3. plur. imperf. pass. v. ἐξίστημι.

ἐξιστάνω, vel ἐξίσταμι, vel ἐξίσημι, absisto, desisto, cedo; (2) degenero, exolesco; (3) pavesco, stupeo. Ἐξίσταντο πάντες οἱ ὄχλοι, *Matt.* 12, 23.

ἐξίστημι, de statu mentis dejicio, mente alieno; (2) percello, stupefacio; (3) desciscere vel degenerare facio, immuto, corrumpo.

ἐξισῶσαι, exquirere, sciscitari. Ἐξισοῦσαι ὁδὸν βυλευμάτων, *Eur. Hec.* 733.

ἐξίσχιος, ον, cui coxa eminet; (2) omnino membrum, cujus articulus vel nodus eminentior est.

ἐξισχύσητε, *valeatis*, 2. plur. a. 1. conj. act. verbi

ἐξισχύω, fut. ύσω, possum, valeo, *Ephes.* 3, 14.

ἐξίσχω, emineo, promineo; (2) porrigo.

ἐξίσωσις, εως, ἡ, exæquatio. Ab ἐξισόω.

ἐξισωτήν, exæquandum, *Soph.*

ἐξισωτής, οῦ, ὁ exæquator; (2) peræquator, in *Jure Vet.* dicitur, expendens census et æquans, ut æqualiter tributarii pendant tributum.

ἐξίτηλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, evanidus, evanescens, exolescens, fugiens; (2) qui evanuit, deletus est. Ἐξ ἀνθρώπων ἐξίτηλα γίγνεσθαι, *Herod.* lib. 1. c. 1. Οὐ περιοπτέον γένος τὸ Εὐρυσθέος γενέσθαι ἐξίτηλον, *id.* lib. 5. c. 39. Ab ἔξειμι, *exeo.* Unde

ἐξιτήριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ad discessum pertinens.

ἐξίτης, ου, ὁ, senarius, de jactu in talis, qui et Cous dicitur. Ab ἐξ.

ἐξιτητέον, exeundum est, prodeundum est.

ἐξιτόν, exeundum. Ab ἔξειμι.

ἐξιχνευτής, οῦ, ὁ, investigator, speculator.

ἐξιχνεύω, f. εύσω, idem quod simplex.

ἐξιχνιάζω, f. άσω, idem. Hinc

ἐξιχνιασμός, οῦ, ὁ, investigatio, indagatio.

ἐξιχνοσκοπτέων, ῶν, fut. ήσω, investigo, quæro per vestigia. Ex ἐξ, ἴχνος et σκοπέω.

ἐξιχωρίζω, fut. ίσω, humorem serosum aut saniem exprimo. Ex ἐξ et ἰχώρ.

ἐξιωδίμενος, ον, sex modios æquans, *Ar.*

ἐξογκέω, ῶ, idem quod

ἐξογκόω, ῶ, f. ώσω, tumidum reddo, tumefacio. Τάλαινα ψυχὴ ἐξόγκωκεν τάχ', *Eur. Or.* 386. Hinc

ἐξόγκωμα, τος, τὸ, tumor.

ἐξόγκωσις, ἡ, idem.

ἐξοδεύω, iter facio ex aliquo loco; (2) exeo, procedo; (3) excedo ex hac vita.

ἐξοδεία, ας, ἡ, exitus. Ab ἐξοδεύω.

ἐξοδέω, ῶ, fut. ήσω, idem quod ἐξοδεύω; (2) vendo.

ἐξοδία, ας, ἡ, egressio, expeditio, excursio. Ex ἐξ et ὁδός, *via.*

ἐξοδιάζω, fut. άσω, exire facio; (2) erogo, expendo, impendo. Ab ἐξοδία.

ἐξοδιασις, εως, ἡ, ipsa actio expendendi seu impendendi. Ab ἐξοδιάζω.

ἐξοδικός, ἡ, όν, ad exitum pertinens. Ab ἔξοδος.

ἐξοδικῶς, *adv.* obiter.

ἐξόδιον, ᾱ, τὸ, exodium, sive carmen, quod in exitu fabulæ canitur; (2) exitus, finis; (3) festum in *Vet. Testamento*, quod celebrabatur in memoriam exitus ex Ægypto.

ἐξόδιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἐξοδικός.

ἐξοδιστερέω, ῶ, f. ήσω, proficiscor ex aliquo loco, exeo foras, egredior.

ἔξοδος, ᾱ, ἡ, exitus de via; (2) egressio; (3) expeditio militaris; (4) excursio, eruptio; (5) profectio ex aliquo loco; (6) cantilena, quæ in exitu alicujus rei canitur; (7) exitus, finis; (8) finis vitæ; (9) impensæ. Ex ἐξ et ὁδός, *via.*

ἐξοδυνάω, torqueo.

ἐξόζω, oleo, redoleo.

ἐξοίγω, f. ξω, aperio.

ἐξοιδαίνω, idem quod

ἐξοιδέω, ῶ, f. ήσω, extumesco.

ἐξοιδίσκω, tumefacio. Ab ἐξοιδέω.

ἐξοικειόω, ῶ, et ἐξοικειόομαι, ὦμαι, concilio, amice conjungo, familiarem et amicum reddo. Ex

ἐξοικέω, ῶ, f. ήσω, domicilio et sedibus meis exeo, emigro. Ab ἔξοικος. Hinc

ἐξοίκησις, εως, ἡ, emigratio ex ædibus.

ἐξοικήσιμος, ον, habitabilis, ap. *Soph.*

ἐξοικίζω, f. ίσω, domo expello et ejicio; (2) expello; et (3) in *pass.* migro, emigro. Καὶ Λῆμνον ἀρδὴν ἀρσένων ἐξώκισαν, *Eur. Hec.* 876. Φεῦδοι γαρ εἰσιν (οἱ Σκοῖ) ἐξωκισμένοι, *Arist. Pace*, 197. Hinc

ἐξοίκισις, εως, ἡ, expulsio seu ejectio e domo; (2) expulsio ex quocumque loco.

ἐξοικισμός, οῦ, ὁ, idem et ab eod.

ἐξοικοδομέω, ῶ, fut. ήσω, exædifico, inceptum ædificium perficio; (2) ædifico, simpliciter.

ἐξοικοδόμησις, ἡ, exædificatio.

ἔξοικος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, e domo sua ejectus, exsul; (2) qui e domo sua migravit.

ἐξοιμώζω, f. ώσω, ejulo, in ejulatus erumpo.

ἐξοίνησις, ἡ, ebrietas e vino.

ἐξοινίαι, ἡ, idem.

ἔξοινος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui vineum saporem perdidit; (2) vino expletus, ebrius. Ex ἐξ et οἶνος, *vinum.*

ἐξοινόω, vino inebrio.

ἐξοισις, ἡ, divulgatio. Ab ἐκφέρω.

ἐξοίσομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. verbi ἐκφέρω.

ἐξοιστράω, ῶ, œstro exagitor, furore perculsus sum, furo.

ἐξοιστρέω, ῶ, dementio, et *active*, œstro exagito; unde *pass.* ἐξοιστρῶμαι, œstro exagitor.

ἐξοιχνεῦσιν, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro ἐξοιχνεῦσιν, ab

ἐξοιχνέω, ῶ, f. ήσω, egredior.

ἐξοιχόμαι, idem. "Η ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, *Il.* 6, 379.

ἐξοιωνίζομαι, ominor.

ἐξοκέλλω, a. 1. ἐξῶκειλα, inf. ἐξοκεῖλαι, impingo, incurro; (2) erumpo, effundo me; (3) averto alium a portu, a recta via; *dicitur et tropice in partem malam*, incido, sc. in aliquod vitium, malum.

ἐξολέσεις, *perdat*, 3. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐξολέσαι, ab ἐξόλλυμι.

ἐξολέσομεν, 1. pl. a. 1. conj. act.

ἐξολυχωρέω, ῶ, fut. ήσω, prorsus negligo et contemno.

ἐξολισθαίνω, idem quod ἐξολισθέω. Ἀλλ' ὑρίζανον κύκλοις, ὅπως σίδηρος ἐξολισθάνοι μάτην, *Eurip. Phœn.* 1398.

ἐξολισθέω, ῶ, fut. ήσω, elabor, effugio; (2) delabor, prolabor, incido. Ἐξολισθαίνειν τὰς διεξόδους, *Arist. Eq.* 489. Πῶς ἐξολισθεῖν πτηνὸς ὢν δυνήσεται; *id. Pace*, 141. Ὡς μή ποτ' ἐξολίσθῃ ἡμὰς ὁ κίνδυνος, animo excidat, *id. Conc.* 2-6.

ἐξολκή, ῆς, ἡ, extractio. Ab ἐξέλκω.

ἐξόλλυμι, vel ἐξολλύω, fut. ἐξολέσω, prorsus everto, omnino perdo, f. 2. ἐξολῶ, in inf. ἐξολεῖν, perf. ἐξολώλεκα, part. ἐξολωλεκώς, a. 1. opt. ἐξολέσιεν. Εἰθέ με πυρφόρος αἰθέρος ἀστὴρ τὸν βαρβάρων ἐξολέσιεν, *Arist. Thesm.* 1060. Τοὺς Διὸς ἐξολέσειε, σεῖν ἠῶν, σῆμα γενέσθαι. *Od.* 17, 597.

ἐξολοθρευσις, εως, ἡ, pernicies.

ἐξολοθρευτής, οῦ, ὁ, vastator, deletor.

ἐξολοθρευτικός, ἡ, όν, perniciosus. Ab ἐξολοθρεύω, f. εύσω, disperdo, funditus perdo; exterminio. Ἐξολοθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ. *Act.* 3, 23. Ex ἐξ et ὀλεθρος.

ἐξολολύζω, f. ύξω, exululo, ululatus edo.

ἐξολόλυξα, *ululavi*, a. 1. ind. act.

ἐξομαλίζω, f. ίσω, complano, lævigo; (2) manu permulceo. Ex ἐξ et ὁμαλίζω, *planum reddo.*

ἐξομβρέω, ῶ, f. ήσω, pluo, pluendo emitto; (2) effundo tanquam pluviam.
ἐξομβρίζω, f. ίσω, id. Ab eod.
ἐξομβρησις, εως, ἡ, postulatio obsidum vel obstrictio alicujus per obsides, vel obstringendi aliquem tanquam obsidibus datis. Ab
ἐξομηρεύω, f. εύσω, obsides posco, acceptis obsidibus alicujus fidem obstringo; (2) obsidibus datis emereor et adsequor.
ἐξομιλέω, ῶ, consuetudinem habeo.
ἐξόμιλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, alienus, abhorrens a consuetudine. Ex ἐξ et ὁμιλος.
ἐξομματόω, ῶ, fut. ώσω, oculatum reddo, visum restituo; (2) oculos effodio; (3) sordes ex oculis abstergo. Ἀντὶ γὰρ τυφλὰ ἐξωμμάτωται, *Arist. Plut.* 364. Ex ἐξ et ὄμμα, *oculus*. Hinc
ἐξομματώσις, εως, ἡ, elisio oculorum; (2) abstersio sordium, quæ in oculis sunt.
ἐξόμνυμι, et ἐξόμνυμαι, abjuro, ejuro, testimonium. Hinc ἐξομόσασθαι, a. 1. ἐξομόσατο, ἐξομῶμαι, f. 2.
ἐξομόθεν, *adv.* ex eodem loco; (2) ex propinquo.
ἐξομοιόω, ῶ, similem efficio, adsimilo.
ἐξομοίωσις, εως, ἡ, effictio, qua simulacrum alicujus exprimitur. Ab ἐξομοιόω.
ἐξομολογέω, ῶ, et ἐξομολογέομαι, ῶμαι, confiteor; (2) spondeo, polliceor. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι, *Rom.* 15, 9.
ἐξομολογήσιτει, 3. sing. a. 1. conj. med.
ἐξομολόγησις, εως, ἡ, confessio; (2) prædicatio; (3) gratiarum actio.
ἐξομόργνυμι, et ἐξομόργνύμαι, imprimo, exprimo; (2) abstergo. Unde ἐξομόρξομαι, f. 1. ἐξομόρξεται, ἐξωμορξάμην, a. 1. ἐξωμόρξωτο.
ἐξόμορξις, εως, ἡ, impressio.
ἐξομφάλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui prominet seu procidit umbilicus. Ex ἐξ et ὀμφαλός.
ἐξὸν, *licitum, cum liceat*, præs. part. n. g. v. ἔξεσι.
ἐξονειδίζω, f. ίσω, probris incesso. Hinc
ἐξονειδισμός, οῦ, ὁ, exprobratio, irrisio.
ἐξονειδίσικος, ή, όν, ad irridendum pronus, irrisor.
ἐξονειρωγμὸς, οῦ, ὁ, seminis in somno emissio.
ἐξονειρωτικὸς, ἡ, όν, cui semen per somnium effluit. Ab
ἐξονειρόω, idem quod
ἐξονειρώττω, f. ξω, semen in somno emitto.
ἐξονομάζω, fut. άσω, nomine voco; (2) loquor, verba facio.
ἐξονομαίνω, nuncupo, nomine voco; ἐξονομήνης, 2. sing. a. 1. conj.
ἐξονομακλήδην, *adv.* nominatim.
ἐξονυχίζω, f. ίσω, ungues exscindo seu eximo; (2) ungues præcido, seu reseco; (3) exarmo; (4) exquisite expendo, et ad unguem exigo. Ex ἐξ et ὄνυξ.
ἐξοξύνω, f. υνῶ, acidum reddo. Unde ἐξοξύνομαι, acesco.
ἐξοπάζω, præbeo, largior.
ἐξοπίζω, succum exprimo. Ab ὀπός.
ἐξόπισθεν, *Poët.* pro ἐξόπισθεν.
ἐξόπισθεν, *adv.* a tergo. Hinc ὁ ἐξόπισθεν, posterior.
ἐξοπίσω, *adv.* retro; (2) in postremum, postea.
ἐξοπλίζω, armo; (2) exarmo. Ἐξωπλισμένη σφύρα, *App.*
ἐξοπλισία, ας, ἡ, quum aliquis se instruit armis, quum aliquis armis instruitur; (2) exercitatio militaris; (3) procinctus.
ἐξόπλισις, εως, ἡ, idem et ab eod.
ἐξοπλισμὸς, οῦ, ὁ, instructio, qua armis aliquem instruimus. Ab eod.
ἔξοπλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, armatus; (2) exarmatus. Ex ἐξ et ὅπλα, *arma*.
ἐξοπτάω, ῶ, f. ήσω, excoquo, asso, incendo. Εἰ τὴν κάμινον ἐξοπτήσης, μὴ εἰσέλθῃς ἐς τὴν ἀμυδρὴν τύτου, *Herod.* 1. 4, c. 163.
ἔξοπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inassatus, assus.
ἐξοράω, perspicio.
ἐξοργιάζω, ad sacra suscipienda præparo, ad sacrorum cultum expio et idoneum reddo. Ἱερεῖς τοῖς ἐξεργιάζουσιν τὴν Ψυχὴν χρῶνται. *Aristot.*
ἐξοργίζω, f. ίσω, ad iram incito, irrito.
ἐξορθιάζω, sublata voce clamo.
ἐξόρθιος, rectus, erectus, ap. *Sch. Arati.*
ἐξόρθος, idem.
ἐξορθόω, ῶ, erigo; (2) instauro, corrigo. Τὸν σὸν ἐξόρθω βίον, *Soph. Ant.* 83.
ἐξορία, ας, ἡ, exterminatio, exsilium.
ἐξορίζω, extermino, exsilio, mulcto.
ἐξορίνω, irrito, *Æsch.*
ἐξόριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui extra terminos est; (2) exsul. Ex ἐξ et ὅρος, *terminus*.
ἐξορισμὸς, ὁ, exterminatio. Ab ἐξορίζω.
ἐξόριστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, extorris, exsul. Ab eodem.
ἐξορκόω, ῶ, adjuro, adigo ad jusjurandum.
ἐξορκίζω, f. ίσω, adjuro. Ἐξορκίζω σε κατὰ τῦ Θεῦ τῦ ζῶντος, *Matt.* 26, 63.
ἐξορκισμὸς, ὁ, adjuratio. Ab ἐξορκίζω.
ἐξορκιστὴς, οῦ, ὁ, exorcista, adjurator.
ἐξορκιῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro ἐξορκίσω.
ἔξορκος, ᾱ, ὁ, eximium jusjurandum; (2) jusjurandum contrarium aliorum verbis.
ἐξορκῶν, præs. inf. act. pro ἐξορκόειν Ab
ἐξορκόω, ῶ, jurejurando obstringo. Hinc
ἐξόρκωσις, εως, ἡ, jusjurandum.
ἐξορμάω, ῶ, fut. ήσω, impello, extrudo; in *pass.* et *med.* erumpo, proficiscor, egredior; quo sensu et in act. reperitur. Ἐξορμᾶν ναῦν, *Thuc.* εἴκοσιν, *Xen.* Πρώτιστα μὲν χερὶ κῦφον ἐξορμᾷν πόδα, *Arist. Thesm.* 666.
ἐξορμιάω, ῶ, f. ήσω, e statione navium discedo, enavigo, solvo.
ἐξόρμησις, εως, ἡ, eruptio; (2) incitatio, cohortatio.
ἐξορμίζω, fut. ίσω, idem quod ἐξορμέω; (2) sede sua moveo; in *pass.* luxari.
ἔξορμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui e statione solvit.
ἐξορυθόνω, concito, incito.
ἔξορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, exsul, exterminatus. Ex ἐξ et ὅρος, *terminus*.
ἐξόρυφος, ον, sex tabulata habens.
ἐξορύω, exsilio, prosilio. Πάρεδος δὲ Σωῦς ἐκ κλήρος ὁρμᾶσεν, *Il.* 3, 325.
ἐξορρίζω, serum lactis excolo, serum e caseo exprimo. Ex ἐξ et ὀρρός.
ἐξορρῶμαι, in serum vertor.
ἐξορύσσω, vel ἐξορύττω, fut. ξω, effodio; (2) perfodio. Τὰς ὀφθαλμὰς ὑμῶν ἐξορύξαντες, *Gal.* 4, 15. Ex ἐξ et ὀρύσσω.
ἐξορχέομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, exsulto; (2) illudo; (3) enuntio, effutio.
ἐξόρω, excito. Unde ἐξῶρτο, apud *Apollon.*
ἐξόσιες, *oles*, 2. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro ἐξόζεις, a verbo ἐξόζω.
ἐξοσιόω, ῶ, sanctum reddo; (2) expio.
ἔξος, ους, ἐξοσιόω, exosso, ossa eximo; (2) luxo. Ex ἐξ et ὀστέον, *os*.
ἐξοσφαίζω, f. ίσω, testularum suffragiis in exsilium mitto; (2) in exsilium quocumque modo ejicio; (3) rejicio. Ἐξωσφαισμένος ὑπὸ τῦ δήμυ, *Plut.* in *Alcib.* Ex ἐξ et ὀσφακον, *testa*. Hinc
ἐξοσφακισμὸς, ῦ, ὁ, exostracismus, relegatio, quæ per testarum suffragia fiebat; (2) exsilium.
ἐξόσωσις, ή, ossis prominentia, *impr.* circa tempora.
ἐξότε, *adv.* ex quo tempore.
ἐξότης, *adv.* idem. Pro ἐξ ὅτυ pro ἐξ ὅ τινος.
ἐξοτρύνω, exhortor, exstimulo.
ἐξουδενέω, nihil facio, contemno, sperno. Hinc
ἐξουδένησις, εως, ἡ, contemptus.
ἐξουδενητὴς, ῦ, ὁ, contemptor. Ab eod.
ἐξουδενώντος, acc. plur. part. act. *contr.* pro ἐξουδενόοντας, ab
ἐξουδενόω, ῶ, f. ώσω, contemno, sperno, pro nihilo habeo. Ἐξουδένωσεν αὐτὸν ἐν τῇ πατρίδι ἑαυτῦ, 2 *Sam.* 6, 16. Ἵνα πολλὰ πάθῃ, καὶ ἐξουδενωθῇ, *Marc.* 9, 12. Hinc
ἐξουδένωμα, τὸ, contemptus, abjectio.
ἐξουδένωσις, εως, ἡ, idem et ab eod.
ἐξουθενέω, ῶ, f. ήσω, nihili facio, pro nihilo habeo, adspernor. Σοφίαν καὶ παιδείαν ἀσεῖς ἐξουθενήσουσι, *Prov.* 1, 7. Λίθος ὁ ἐξουθενηθεὶς ἀφ' ὑμῶν, *Act.* 4, 11. Ex ἐξ et ὀθεὶς, *nemo, nullus*. Hinc
ἐξουθένημα, ατος, τὸ, quod nihili ducitur; (2) contemptus, neglectus.
ἐξουθενίζω, f. ίσω, pro nihilo duco; (2) in nihilum redigo. Ex ἐξ et ὀθεὶς, *nullus*.
ἐξόλη, ejectio. Ἐξόλης δίκη, nomen actionis, adversus eos, qui bonis aliquem arcent; (2) actio ex interdicto; unde vi dejectus sis; (3) adversus eos qui judicatum non solvunt. Ab ἐξέλλω, *ejicio, arceo*.
ἔξυρα, in angustum coacta. Ab ἔξος.
ἐξυραγίαι, ἡ, extremum agmen.
ἐξυρέω, ῶ, f. ήσω, cum urina ejicio, in urina excerno.
ἐξυρίας, *adv.* secundis ventis, feliciter. Ex ἐξ et ὑρία, *ventus secundus*.
ἐξυρία, ας, ἡ, licentia; (2) auctoritas; (3) potestas, jus; (4) magistratus, facultas. Ab ἔξεσι, *licet*. Hinc
ἐξυσιάζω, f. άσω, potestatem habeo, dominor. Ἡ γυνὴ τῷ ἰδίῳ σώματος ὐκ ἐξυσιάζει, 1 *Cor.* 7, 4. ἐξυσιασθήσομαι, *ib.* 6, 12.
ἐξυσιαστὴς, ᾱ, ὁ, dominus. Ab ἐξυσιάζω.
ἐξυσιαστικὸς, ή, όν, ex auctoritate procedens, auctoritatem præ se ferens. Ab eod.
ἐξυσιαστικῶς, *adv.* cum potestate, imperiose; (2) licenter; ἐξυσιαστικώτερον, licentius.
ἐξοφέλλω, adaugeo, amplifico, accumulo. Ἐξώφελλεν ἐέδναι, *Od.* 15, 18.
ἐξόφθαλμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui oculis est prominentibus, cui oculi exstant.
ἐξοφρυόομαι, ῶμαι, supercilium tollo, seu adlevo; unde ἐξωφρυωμένος, superciliosus.
ἔξοχα, *adv.* excellenter, supra modum. Ab ἔξοχος.
ἐξοχὰς, άδος, ἡ, ani extuberatio, *Gorr.*
ἐξοχετεία, ἡ, emissarium; (2) emissio, deductio aquæ per fossam, canalem, &c.
ἐξοχετεύω, f. εύσω, derivo, et ἐξοχετεύομαι, emano, per canalem effluo.
ἐξοχὴ, ῆς, ἡ, eminentia, prominentia; (2) extuberatio, sive excrescentia in corpore; (3) excellentia, præstantia. Ab ἐξέχω, *emineo*.
ἔξοχον, *adv.* excellenter, eximie. Ab
ἔξοχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, eminens, præeminens; (2) excellens, præstans. Ab ἐξέχω.
ἐξοχυρόω, ῶ, f. ώσω, munio, firmo
ἔξοχως, *adv.* excellenter, eximie.
ἐξυβρίζω, f. ίσω, injuriam facio per insolentiam; (2) præ insolentia omne jus et fas contemno, fœdera violo, abutor potestate, &c. (3) insolenter me gero; (4) extra alveum erumpo; (5) nimia soli ubertate lascivio. Ἐξυβρίσαι ἐυτυχῆναι, *Xen.* εἰς τινα, *Luc.* Hinc
ἐξύβρισις, εως, ἡ, insolentia in quocunque genere; (2) luxuria segetum.
ἐξυγιάζω, et
ἐξυγιαίνω, sano, sanitati restituo.
ἐξυγαίνω, madefacio. Unde ἐξυγρανθεὶς, madefactus, et ἐξυγασμένος.
ἔξυγρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, prorsus humidus seu aqueus.
ἐξυδαρόω, ῶ, fut. ώσω, in aqueam naturam converto, in aquam resolvo. Ex ἐξ et ὕδωρ, *aqua*.
ἐξυδατόω, ῶ, in aquam converto vel resolvo. Unde pass. ἐξυδατῶται, acquiescit. Hinc
ἐξυδάτωσις, εως, ἡ, in substantiam aqueam conversio.
ἐξυδρίας, ᾱ, ὁ, ἄνεμος, ventus cum aquis pluviis erumpens.
ἐξυδρωπιάω, ῶ, hydrope corripior.
ἐξυλακτέω, ῶ, fut. ήσω, latratum emitto, in latratum erumpo. Τὸν μυθοπλάστην ἐξυλακτήσει γόον, *Lyc.* 764.
ἐξυμενίζω, fut. ίσω, eximo membranulam, membranas demo. Ex ἐξ et ὑμήν. Hinc
ἐξυμενιστὴρ, ῆρος, ὁ, cultellus, quo in dissectione membranæ separantur.
ἐξυμνέω, ῶ, hymnis prosequor, celebro.
ἐξυνῆκα, *intellexi*, aor. 1. ind. act. *Att.* pro συνῆκα, a συνίημι.
ἐξυπαλύξω, effugere, vitare.
ἐξυπάλυξις, εως, ἡ, effugium, devitatio.
ἐξυπανίσημι, exorior, *Hom.*
ἐξυπειτίν, monere, jubere.
ἐξύστερθε, *adv.* supra, superne.
ἐξυφηγετέω, ῶ, et ἐξυφηγετέομαι, ῶμαι, ministro, inservio, obedio.
ἐξυφίζω, f. ίσω, expergefacio. Ποιεύμαι ἵνα ἐξυπνίσω αὐτὸν, *Joann.* 11, 11.
ἔξυπνις, ᾱ, ὁ, qui e somno excitat. Ab ἔξυπνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui e somno evigilavit, expergefactus. Ex ἐξ et ὕπνος.
ἐξυπτιάζω, f. άσω, idem quod simplex ὑπτιάζω, supinus sum, supinor; (2) negligens sum. Ἐξυπτιάζων ὄνομα (ὄμμα, *Schutz.*) Πολυνείκης βίαν, Δίς τ' ἐν τελευτῇ τ' ὄνομ' ἐνδατήμενος, *Æschyl.* contra *Theb.* 583. ubi *Schol.* ἐξυπτιάζων, ἀναπτύσσων, ἐτυμολογῶν. Ἐνδατήμενος—— Εἰς δύο διαιρεῖν τὸ ὄνομα.
ἐξύρατο, 3. sing. a. 1. ind. med. v. ξυράω
ἐξύρημαι, *rasus sum*, perf. ind. pass.
ἐξύρησαν, *raserunt*, 3. plur. a. 1. ind. act.
ἐξυφαίνω, pertexo, contexo, texendo absolvo; (2) compono, struo. Unde a. 1. ἐξύφηνα, in conj. ἐξυφήνωσι. Hinc
ἐξύφασμα, τὸ, tela.
ἐξύφηνα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἐξύφανα, ab
ἐξυφαίνω.
ἐξυφηγέομαι, duco, præco.
ἔξω, *adv.* foras; (2) foris; (3) extra; (4) præter; (5) absque, sine. Hinc ἔξω, sc. ὦν, externus, peregrinus; item *Compar.*

ἐξώτερος, ἑρα, ερον, exterior, et ἐξώτατος, άτη, ατον, *extimus*.
ἔξω, *habebo*, f. 1. ind. act. verbi ἔχω.
ἐξωθέω, perf. ind. act. verbi ἐξωδίδεω.
ἐξωθεν, *adv.* extrinsecus, ab externo ; (2) extra, exterius, foris. Ab ἔξω.
ἐξωθέω, ῶ, f. ωθήσω, vel ὦσω, extrudo, expello, ejicio ; (2) e cœtu hominum exturbo ; (3) sedibus expello et extermino. Unde ἐξέωσα, a. 1. et ἔξωσα, inf. ἐξῶσαι, a. 1. pass. ἐξωσθῆναι. Ὅς μ' ἐξέωσε, κατεσθύνησεν πάτερας, *Soph. Œd. Col.* 1325. Μὴ σθονεῖαν ἐξῶσαι γλώσσας ὀδύναν, exprimere, *id. Phil.* 1142. Ἐξῶσαι τὸ πλοῖον εἰς πόλτον, *Act.* 27, 39. Hinc
ἐξώθησις, εως, ἡ, expulsio, ejectio.
ἐξωκεανιστθῆναι, in oceanum egredior. Ex ἐξ et ὠκεανός, *oceanus*. Hinc
ἐξωκεανισμός, ῦ, ὁ, egressio in oceanum.
ἐξωκίσαι, a. 1. ind. act. verbi ἐξοικίζω.
ἐξώκειτος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui foris cubat, emansor ; (2) exocœtus, piscis quidam. Ex ἔξω et κοίτη, *cubile*.
ἐξώλεια, ας, ἡ, internecio, pernicies, exitium. Ab
ἐξόλης, εος, ὁ καὶ ἡ, perditus, deploratus ; (2) perniciosus ; (3) interitu dignus ; (4) cinædus. Τάτας μὲν αὐτὰς καθ' ἑαυτὰς, ἐξώλεις καὶ πανώλεις ἐν γῇ καὶ θαλάττῃ ποιήσαιτε, *Demosth.* de *Cor.* Ab ἐξόλλυμι.
ἐξωλέκειν, plusq. ind. act. verbi ἐξόλλυμι.
ἐξώλισθον, a. 2. ind. act. verbi ἐξολισθάω.
ἐξωμίας, ᾱ, ὁ, qui humerum e pallio, veste exsertum habet. Ab ἐξωμος.
ἐξωμιδιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, superhumeralis ; (2) ab humeris dependens. Ab eod.
ἐξωμιδοποιΐα, ας, ἡ, opificium conficiendi exomidas. Ab
ἐξωμιδοποιός, ῦ, ὁ καὶ ἡ, exomidum confector. Ex ἐξωμίς et ποιέω, *facio*.
ἐξωμίζων, f. ίσω, humero tenus nudo. Ὁμῶς χειροτονητὸν ἐξωμισάσαις τὸν ἕτερον βραχίονα, *Arist. Conc.* 267. Ab ἔξωμος.
ἐξωμίς, ίδος, ἡ, brevis et substricta tunica circa humeros desinens, seu tunica servilis non tegens brachia ; (2) tunica vilis. Ab
ἔξωμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui humeros exsertos habet ; (2) expeditus ; (3) *subst.* idem quod ἐξωμίς. Ex ἐξ et ὦμος, *humerus*.
ἐξωμοσία, ας, ἡ, abjuratio, inficiatio sive exceptio cum jurejurando. Ab ἐξόμνυμι.
ἐξονέομαι, ώμαι, redimo. Χρημάτων ἐξωνοῦντο τὰς συνειλημμένης, *Aristot.*
ἐξώνησις, εως, ἡ, redemptio. Ab ἐξονέομαι.
ἐξώπιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, extra conspectum positus. Ex ἐξ et ὤψ, *oculus*.
ἐξώπλισε, a. 1. ind. act. verbi ἐξοπλίζω.
ἐξώτροικα, ων, parapherna, dona, quæ sponsa extra dotem constitutam fert secum. Ex ἔξω et πρόῖξ, *dos*.
ἐξωραΐζομαι, f. ίσομαι, exorno me.
ἐξώρισμαι, perf. ind. pass. verbi ἐξοργίζω.
ἐξωριάζω, extermino, *Æsch.*
ἐξωρκίζον, imperf. ind. act. verbi ἐξορκίζω.
ἐξωρμήθην, a. 1. ind. pass. v. ἐξορμάομαι.
ἔξωρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, intempestivus ; (2) ætati non conveniens ; (3) qui ex florenti ætate jam excessit ; qui consenuit. Ex ἐξ et ὥρα.
ἐξῶρτο, 3. sing. plusq. ind. pass. verbi ἐξόρνυμι.
ἐξῶσαι, a. 1. inf. act. verbi ἐξωθέω.
ἐξωσις, εως, ἡ, pro ἐξώθησις, expulsio, emotio, luctatio.
ἔξωσμα, ατος, τὸ, expulsio. Ab ἐξωθέω.
ἔξωστὴς, ῆρος, ὁ, expulsor. Ab eod.
ἔξωστος, ᾱ, ὁ, idem. Ἐξώστης ἄνεμος, ventus asper et violentus. Ab eod. Unde
ἐξώστρα, ας, ἡ, machina theatralis, qua impulsu conversa ostendebatur spectatoribus, quid in scena pararetur.
ἐξώτατος, vide ἔξω.
ἐξωτάτω, *adv.* extime. Ab ἐξώτατος, quod est *Superl.* ab ἔξω.
ἐξωτερικός, ἡ, όν, externus ; (2) trivialis. Ab
ἐξώτερος, vide ἔξω.
ἐξωτέρω, *adv.* foras, exterius. Ab eod.
ἐξωτικός, ἡ, όν, peregrinus. Ab ἔξω.
ἐξῴχοντο, 3. plur. imperf. ind. med. verbi ἐξοίχομαι.
ἐξωχρος, valde pallidus.
ἐοι, 3. sing. præs. opt. act. *Poët.* pro εἴη, ab εἰμί.
ἑοί, *ipsi, sibi*, dat. sing. *Poët.* pro οἷ, ab ὅς.
ἑοιγμεν, 1. pl. perf. ind. med. per *Syncop.* pro οἴγαμεν.
ἑοικα, perf. ind. med. *Att.* pro οἶκα.
ἐοικε, *decet*, 3. sing. perf. ab ἔικω.
ἐοίκεσαν, *similes facti erant*, 3. pl. plusq. ind. med. *Att.* pro ᾠκειώσαν.
ἐοικότα, acc. sing. perf. part. med.
ἐοικότως, *adv.* similiter ; (2) convenienter ; (3) recte, jure, merito ; (4) probabiliter. Ab ἐοικὼς, similis, consentaneus, conveniens, meritus, quod est part. perf. med. Ab ἔικω.
ἐοικὼς, *similis*, &c. nom. sing. part. perf. med. verbi ἔικω. Vide præc.
ἐοιμι, *immitterem*, præs. opt. act. v. ἵημι.
ἑοῖο, *sui*, gen. sing. *Ion.* pro ἕϑ, ab ὅς.
ἑοίσαι, præs. part. *Ion.* et *Dor.* pro ἕσαι, ab εἰμί.
ἑοῖσι, *suis*, dat. pl. *Ion.* pro ἑοῖς, ab ὅς.
ἑόλητο, turbabatur, movebatur, *Apol. Rh.* l. 3, 471. al. αἰόλητο. *Hoelx.* αἴολτο pro αἰόλετο, s. αἰόλητο.
ἕολτα, perf. indic. med. *Att.* seu *Ion.* pro ἧλτα, ab ἔλτω.
ἔον, imperf. ind. act. *Poët.* pro ἦν, ab εἰμί.
ἐόν, præs. part. act. n. g. *Ion.* pro ὄν.
ἐόργα, perf. ind. med. *Att.* pro ἔοργα, a verbo inus. ἔργω.
ἐόργασν, *fecerunt*, 3. pl. perf. ind. med. *Att.* et *Bœot.* pro ἐόργασι.
ἐόργει, 3. sing. plusq. ind. m. *Ion.* et *Poët.* pro ἐώργει.
ἑόργνι, νος, ἡ, cochleare, tudicula. Unde ἑοργνῆσαι, cochleari agitare, et ἑοργνίζεσθαι, cochleari agitari, *Lexic. Græc.*
ἑορτάζω, festum celebro. Ἑορτάσατε ἑορτὴν τῷ Κυρίῳ, *Lev.* 23, 31. Ab ἑορτή. Hinc
ἑορτάσιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, solennis, festus.
ἑόρτασμα, ατος, τὸ, festivitas. Ab eod.
ἑορτασμός, ῦ, ὁ, feriæ. Ab eod.
ἑορταστικός, ἡ, όν, solennis. Ab eod.
ἑορταστέον, feriandum est. Ab eod.
Ἑορτή, ῆς, ἡ, festus dies ; (2) celebritas, dies celebris ; (3) feriæ.
ἑόρτιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ad festum pertinens ; (2) solennis. Ab ἑορτή.
ἑορτολόγιον, ᾱ, τὸ, codicillus festorum, liber, in quo festa solennia consignata sunt. Ex ἑορτὴ et λόγος, *sermo, recensio*.
ἑορτώδης, ες, festivus, solennis.
ἑός, ἑή, ἑόν, suus, *de uno* ; (2) meus, *cum verbis primæ personæ* ; (3) tuus, *cum verbis sec. personæ* ; (4) vester, *cum pluralibus et verbis secundæ personæ*. Ab ἕ, *se*.
ἔσσα, præs. part. act. *Ion.* pro ἔουσα, ab εἰμί.
ἐπαγαγεῖν, a. 2. inf. act. *Att.* pro ἐπαγεῖν.
ἐπαγαίομαι, lætor aliqua re, glorior, jacto me.
ἐπαγάλλειο, *exsulta*, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro ἐπαγάλλεσο, ab
ἐπαγάλλομαι, exsulto ; (2) superbio.
ἐπάγαμαι, admiror ; (2) adfecto.
ἐπαγανακτέων, ῶν, f. ήσω, indignor ob.
ἐπαγγειλάμενος, aor. 1. part. med. verbi ἐπαγγέλλω.
ἐπαγγελία, ᾱς, denunciatio ; (2) promissio ; (3) genus quoddam accusationis. Ab
ἐπαγγέλλομαι, in *med.* promitto, polliceor ; (2) profiteor ; *unde* (3) profiteor me inter candidatos, honores ambio, *cum acc.* v. c. ὑπατείαν, consulatum peto. Hinc ἐπαγγειλάμενη, a. 1. Ἦν (ζωὴν αἰώνιον) ἐπηγγείλατο ὁ ἀψευδὴς Θεὸς, *Tit.* 1, 2.
ἐπαγγέλλομαι, *pass.* denuncior, deferor, indicor. Hinc ἐπηγγέλθην, a. 1. ἐπηγγελμένον, perf. part.
ἐπαγγέλλοντι, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro ἐπαγγέλλασι.
ἐπαγγέλλω, edico, denuncio, a. 1. ἐπήγγειλα. Ἐπαγγέλλειν πόλεμον, *Dem.* πρὸς τὸς Θεσμοθέτας, *id.* Hinc
ἐπαγγέλμασι, ατος, τὸ, promissio, pollicitatio ; (2) professio.
ἐπαγγελτικός, ἡ, όν, ad promissionem pertinens. Ab eod.
ἐπαγγελτικῶς, *adv.* per promissionem.
ἐπαγείρω, congrego, colligo, *Il.* 1, 126.
ἐπάγερσις, εως, ἡ, collectio. Ab ἐπαγείρω.
ἐπάγην, a. 2. ind. pass. verbi πήγνυμι.
ἐπαγινέειν, adducere, admovere, *Herodot.*
ἐπαγλαΐζομαι, exsulto ob, insolentius me effero, *Il.* 18, 133. ἐπαγλαϊείσθαι, in *fut. Att.* pro ἐπαγλαΐσεσθαι.
ἐπαγμένος, perf. part. pass. *Ion.* pro ἐπηγμένος, ab ἐπάγω.
ἔπαγον, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐπῆγον.
ἐπαγορεύω, insuper dico, *Steph.*
ἐπάγριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, agrestis, ferox.
ἐπαγρίοω, ῶ, f. ώσω, agrestem reddo, effero. Ab ἐπάγριος.

ἐπαγρυπνέω, ῶ, f. ήσω, invigilo.
ἐπαγχέω, commisceo, *Ar.* Ab ἐπὶ, ἀνὰ, et χέω.
ἐπάγω, induco, infero, inveho ; item *pass.* invehor, impetum facio ; (2) infligo, infero ; (3) adduco, adfero post aliud, adjicio. Hinc (4) ἐπάγομαι, induco, inveho et invehor ; (5) arcesso ; (6) mecum adduco ; (7) impello, incito, allicio ; (8) cito testem, auctorem ; (9) mihi adjungo, dationis meæ facio. Κατακλυσμὸν κόσμῳ ἀσεβῶν ἐπάξας, *2 Pet.* 2, 5. Βούλεσθε ἐπάγειν ἐφ' ἡμᾶς τὸ αἷμα τὸ ἀνθρώπου τοῦτο, *Act.* 5, 28. Δύο γὰρ ἁμαξαν ἐναντίαι ἀλλήλαις τῶς λίθους ἐπήγον, *Thucyd.* l. 1. Ἦ μάλα τίς τοι Ζυμὸς ἐνὶ φρήσιν ἄτιτος, Οἷόν σ' οὐδ' ὁμόσας περ ἐπήγαγον, οὐδέ σε πεῖθω, *Od.* 14, 392. Hinc
ἐπαγωγεύς, unde ἐπαγωγεῖς, certarum litium inductores, *Poll.*
ἐπαγωγὴ, ῆς, ἡ, ingressus ; (2) introductio ; (3) subvectio ; (4) invasio hostilis ; (5) illecebræ ; (6) ordinum series ; (7) criminatio, accusatio ; (8) sociorum comparatio ; (9) frequentia rerum, cum alia super aliam cumulatur. (n. 5. et 8. ex ἐπάγομαι.) Ex ἐπάγω.
ἐπαγώγιον, τὸ, præputium, *Diosc.*
ἐπαγωγὸς, ὴ, όν, qui alliciendi vim habet, blandus, ad persuadendum aptus.
ἐπάγων, οντος, ὁ, trochlea in cujusdam machinæ radice collocata, *Vitruv.*
ἐπαγωνίζομαι, f. ίσομαι, decerto ob. Ἐπαγωνίζεσθαι τῇ πίστει, *Judæ* 3.
ἐπαγώνιος, ου, defensor.
ἐπάδω, *Poët.* ἐπαείδω, accino, incanto. Ἐπάσομαι μέλος τι μελλοδιστινικὸν, *Arist. Conc.* 1147.
ἐπαείρας, a. 1. part. act.
ἐπαείρουτι, *Dor.* pro ἐπαίρουσι, ab ἐπαείρω, elevo ; (2) incito.
ἐπαίξω, adjuvo, *Hom.*
ἔπαθε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi πάσχω, *patior*.
ἐπαθλον, ου, τὸ, præmium certaminis ; (2) præmium quodvis, merces.
ἐπαθροίζω, congrego. Τῶν δὲ ὄχλων προ ἐπαθροιζομένων, *Luc.* 11, 29.
ἐπαιάζω, illacrimor.
ἐπαίγδην, *adv.* cum impetu, impetuose ; (2) in superficie, leviter. Ex ἐπὶ et ἀΐσσω.
ἐπαιγίζω, fut. ίσω, irruo, impetuose spiro. Ex ἐπὶ et αἰγὶς, *procella*.
ἐπαιδίόμαι, ώμαι, erubesco. Hinc ἐπαιδεσθεὶς, ἐπαιδεσθήσομαι. Ex ἐπὶ et αἰδὼς.
ἐπαιδεύθην, a. 1. ind. pass. verbi παιδεύω.
ἐπαικλα, et ἐπάϊκλα, ων, τὰ, bellaria, cœna secunda ; vox *Dorica*. Ex ἐπὶ et αἶκλον, *cibus, cœna*, pro quo etiam αἴκνον, et hinc ἐπαίκνια, dicitur.
ἐπαίμωνες, οἱ, nostro de sanguine creti, *Hes.* Ab αἷμα.
ἐπαινεῖ, 3. sing. præs. ind. act. *contr.* ἐπαινέει, ab ἐπαινέω.
ἐπαινέοντι, *Dor.* pro ἐπαινέουσι.
ἐπαινέσαι, *laudasse*, a. 1. inf. act.
ἐπαινέσειε, 3. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐπαινέσαι.
ἐπαίνεσις, ῆς, laus, *Eur.*
ἐπαινέσσειε, *Poët.* pro ἐπαινέσειε.
ἐπαινέτεος, έα, έον, laudandus.
ἐπαινετήριος, α, ον, laudatorius, *Steph.*
ἐπαινέτης, ᾱ, ὁ, laudator.
ἐπαινετιάω, laudem appeto.
ἐπαινετικὸς, ἡ, όν, qui facile laudat.
ἐπαινετικῶς, *adv.* laudandi causa, laudantium more.
ἐπαινετὸς, ἡ, όν, laudabilis.
ἐπαινετῶς, *adv.* laudabiliter. A præc.
ἐπαινέω, ῶ, laudo ; (2) approbo, adsentior. Ἐπῄνει τὸν Ἀλέξανδρον τῆς μεγαλοψυχίας, *Luc.* Ἐπῄνεσ' ἔργον, καὶ πρόνοιαν, ἣν εἶθε, *Soph. Aj.* 536. Ἧς λέγος γ' ἐπῄνεσα, *Eur. Or.* 1092. Ab ἔπαινος.
ἐπαινήσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἐπαινήσας.
ἐπαινήσῃ, 3. sing. a. 1. conj. act.
ἐπαινῆς, f. ίσω, idem quod ἐπαινέω.
ἔπαινος, ου, ὁ, laus, laudatio.
ἐπαινὸς, ἡ, όν, insignis, celebris ; (2) durus, horrendus, atrox. Ex ἐπὶ et αἶνος, *gravis*.
ἐπαΐξας, a. 1. inf. act. verbi ἐπαΐσσω.
ἐπαΐξασκε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐπάϊξε.
ἐπαιόλημα, ατος, τὸ, impostura, *Arist. Nub.* 727. Ab αἰόλος, *vafer*.
ἐπαιονάομαι, ώμαι, perfundo, irrigo.
ἐπαιονέω, ῶ, f. ήσω, idem.

ἐπαιρέομαι, *Ion.* pro ἐπαίρομαι, seu ἐφαιρέομαι, *Hipp.*

ἐπαίρω, et ἐπαίρομαι, attollo, erigo; (2) effero aliquo animi motu: eadem fere notatur in *med.* In *pass.* est etiam moveor aliqua cupiditate, spe, &c. item audere aliquid, item arrogantem et superbum fieri, insolescere. Unde ἐπάρασθαι, a. 1. ἐπήρθην, impulsus sum, ἐπηρμένος, perf. part. pass. Ἐπαίρειν τὰς ὀρρὼς, seu τὸν αὐχένα, insolenter se gerere, Ἧτις με γῆμαι ἐπῆρε τὴν σὴν μητέρα, impulit, *Arist. Nub.* 42. Ὅσις μ' ἐπάρας ἔργον ἀνοσιώτατον, *Eur. Or.* 286.

ἔπαισε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi παίω.

ἐπαισθάνομαι, sentio; (2) audio, intelligo. Ὀθ' ἥνεν' ὀδὲν τῶνδε ἐπαισθάνη κακῶν, *Soph. Aj.* 553. Οὔτ' ἂν τοτ' ὁμοῦς τῆς ἐμῆς ἐπῄσθετο, *id. Œd. Col.* 1346. Hinc ἐπαίσθημα, ατος, τὸ, sensus.

ἐπαΐσσοντα, acc. sing. præs. part. act. verbi ἐπαΐσσω, fut. ἴξω, irruo; (2) accurro; (3) insequor; (4) percutio; (5) invado; (6) insurgo. Ἦ μέν μοι μάλα πολλοὶ ἐπῄϊσσον μελίηισιν, *Od.* 14, 281.

ἐπάϊστος, ε, ὁ καὶ ἡ, de quo auditum est, qui innotuit, manifestus; (2) deprehensus. Ab ἐπαΐω, *audio.*

ἐπαισχὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, turpis, pudendus, infamis. Ex ἐπὶ et αἶσχος, *turpitudo.*

ἐπαισχύνεσθε, 2. plur. præs. ind. pass. verbi ἐπαισχύνομαι, me pudet, erubesco. Hinc ἐπαισχυνθήσομαι, f. ἐπαισχυνθῶ, ῇς, a. 1. conj. Ἐσ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε, *Rom.* 6, 21. Τὴν ἀλυσὶν μὲ ὀκ ἐπησχύνθη 2 *Tim.* 1, 16.

ἐπαιτέω, ῶ, f. ήσω, mendico, stipem peto; (2) insuper peto, post aliud peto. Ἐπαιτεῖν αἰσχύνομαι, *Luc.* 16, 3.

ἐπαίτης, ου, ὁ, mendicus.

ἐπαίτησις, εως, ἡ, mendicatio; (2) mendicitas. Ab ἐπαιτέω.

ἐπαιτιάσω, ῶ, et άομαι, ῶμαι, caussam adsigno; (2) criminor, culpo. Μήδ' ἐπαιτιῶ τὸμὸν σόμα, *Soph. El.* 635. Φιάλην ἐπῃτιῶντο κλέψαι τὸ Διὸς, *Arist. Vesp.* 1436.

ἐπαίτιος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui est in culpa. Ex ἐπὶ et αἰτία, *culpa.*

ἐπαΐχθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi παίζω.

ἐπᾶϊων, idem quod simplex ἀΐω, *audio.*

ἐπαιωρέομαι, ὦμαι, attollor, efferor; (2) impendeo; (3) suspense ago. Unde ἐπηωρεῖτο, 3. sing. imperf.

ἐπακανθίζειν, acculeatum esse, spinis horrere.

ἐπακήκοα, perf. ind. med. *Att.* pro ἐπήκοα, ab ἐπακούω.

ἐπακμάζω, f. άσω, vigeo, sum ætate vegeta. Ab ἐπακμὴ.

ἐπακμαιοτικὸς, ἡ, όν, invalescens paulatim, sensim effervescens. Ab ἐπακμάζω.

ἐπακμὴς, ε, ὁ καὶ ἡ, vegetus, robustus. Ex ἐπὶ et ἀκμὴ, *robor, vigor.*

ἐπακολυθέω, ῶ, f. ήσω, subsequor; (2) sequor; (3) insto operi; (4) adsector; (5) persequor; (6) animadversione et intelligentia decentem consequor. Ἄφ' ἑνὸς τῶν ἀνδρῶν τις ἡμῖν ὥστις ἐπακολυθεῖ; *Arist. Conc.* 479. Ἵνα ἐπακολυθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτῦ, 1 *Pet.* 2, 21. Hinc

ἐπακολύθημα, ατος, τὸ, quod consequitur ex alio; (2) appendix.

ἐπακολύθησις, εως, ἡ, consequentia, consecutio. Ab eod.

ἐπακολυθητικὸς, ἡ, όν, consecutivus, qui consequitur. Hinc τὸ ἐπακολυθητικὸν, ῦ, consectarium.

ἐπακοντίζω, f. ίσω, jaculor. Hinc

ἐπακοντισμὸς, ῦ, ὁ, jaculatio.

ἐπάκοον, acc. sing. *Dor.* pro ἐπήκοον.

ἐπακοὸς, ῆ, ὁ, auditor. Ab ἐπακούω.

ἐπακουσμὸς, ῦ, ὁ, exauditio. Ab eod.

ἐπακουστὴς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, qui auditur; (2) qui audiri potest; (3) cui præstatur obedientia. Ab eod.

ἐπακούω, f. ύσω, exaudio; (2) obedio, sum dicto audiens; (3) ex præceptore audio, disco; (4) audio. Καισῷ δεικτῷ ἐπήκουσά σω, 2 *Cor.* 6, 2.

ἐπακρίζω, f. ίσω, ad summum perduco; (2) finem induco. Ab ἐπακρὸς.

ἐπάκριος, ε, ὁ, ὴ, ὸν, q. d. cacuminatus, *Epith.* Jovis, qui in montium cacuminibus colebatur. Ab eod.

ἐπακροάομαι, exaudio, ausculto. Ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμιοι, *Act.* 16, 25. Hinc

ἐπακρόασις, εως, ἡ, auscultatio.

ἐπακρος, ε, ὁ καὶ ἡ, in summitate angustus, in acutum desinens.

ἐπακτὴρ, ῆρος, ὁ, venator. Ab ἐπάγω.

ἐπακτὸς, ὴ, όν, illex; (2) advena.

ἐπακτικῶς, *adv.* per inductionem, singula æstimando percurrendoque.

ἐπάκτιος, ε, ὁ καὶ ἡ, littoralis. Ex ἐπὶ et ἀκτὴ, *littus.*

ἐπακτὸς, ὴ, όν, advectitius, adscititius; (2) peregrinus; ἐπακτὸς ὄρκος, jusjurandum delatum; ἐπάκται ἡμέραι, intercalati dies. Ab ἐπάγω.

ἐπάκτρεις, ιδος, ἡ, navigium piraticum, actuariium.

ἐπακτρεύω, ῦ, τὸ, navigium piscatorium. Ab ἐπάγω.

ἐπακτροπλὴς, ητος, ὁ, navigium prædatorium, medium inter ἐπακτρίδα et κέλητα.

ἐπαλαζονεύομαι, jacto me.

ἐπάλαιεν, 3. sing. imperf. ind. act. verbi παλαίω.

ἐπαλαλάζω, f. άξω, lætus acclamo.

ἐπαλάλημι, *Nic.* Vide *Simp.*

ἐπαλάομαι, ῶμαι, pervagor. Πολλὰ παθὼν, καὶ πολλ' ἐπαληθεὶς, *Od.* 15, 176.

ἐπαλαφῶ, ῶ, graviter adficior ob mala.

ἐπαλγάνω, *Nic.* Vide *Simp.*

ἐπαλγὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, qui valde dolet; dolorem adferens. Ἐπαλγεσέρη ἰσχερία, *Aret.* Ex ἐπὶ et ἄλγος.

ἐπάλειμμα, ατος, τὸ, inunctio; (2) id, quo inungimus. Ab

ἐπαλείφω, f. ψω, superinungo, superillino; (2) acuo, exhortor, excito. Βελόμενος αὐτὸν ἐπαλείφειν ἐπὶ τὸν Ἀντίγονον, *Polyb.*

ἐπαλεξέω, f. ήσω, auxilior. Τῷδ' ἐπαλεξήσων Σώσος, *Il.* 11, 428.

ἐπαλετρεύω, molo. Κύζικον ἐνναίοντες Ἰάσονες ἐμυήθον αἰεὶ Παυδήμειο μύλης πελάνης ἐπαλετρεύσειν, *Apoll. Rhod.* lib. 1, 1077.

ἐπαλθεύω, verum reddo; (2) verum esse probo, confirmo; (3) verus sum.

ἐπαλθίζομαι, consentio cum aliqua re, convenio.

ἐπαλθέω, ῶ, curo, sano.

ἐπάλθης, ες, sanitati utilis, saluber, *Nic.*

ἐπαλίνδομαι, volvor, involvor.

ἐπάλκης, ες, validus, robustus. Ex ἄλκος.

ἐπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, permutatio, variatio, vices.

ἐπαλλὰξ, *adv.* permutato ordine, vice versa. Ab ἐπαλλάττω.

ἐπάλλαξις, εως, ἡ, alternatio; (2) indiscretus ab altero ad alterum transitus; (3) motus celerrimus; (4) micatio digitorum; (5) contractus; (6) mixtio. Ab ἐπαλλάσσω, vel ἐπαλλάττω, f. ξω, alterno, varius sum, vicissim hoc atque illo modo procedo; (2) vario, evario; (3) implico. Τὼ δ' ἐρίδος κρατερῆς καὶ ὁμοίϊα πολέμοιο Πείρας ἐπαλλάξαντες, *Il.* 13, 359.

ἐπάλλετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi πάλλω.

ἐπαλληλία, ας, ἡ, series continua et sine intercessione. Ab

ἐπάλληλος, ε, ὁ καὶ ἡ, alius super alium, vel post alium; (2) creber et continuus; (3) qui sine interstitio aut intercapedine succedit alteri; (4) similis. Ex ἐπὶ et ἀλλήλων.

ἐπαλλήλως, *adv.* serie continua et sine intermissione, identidem.

ἐπαλλόκαρπος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui aliarum plantarum fultus sustentaculo fructificat. Ex ἐπὶ, ἄλλος, et καρπὸς, *fructus.*

ἐπαλλόκαυλος, ε, ὁ καὶ ἡ, cujus caulis alii innititur.

ἐπάλμενος, præs. partic. med. *Ion.* et per *Syncop.* pro ἐφαλλόμενος, ab ἐφάλλομαι.

ἐπαλξὶς, εως, ἡ, pinna muri.

ἐπαλξίτης, ε, ὁ, sc. λίθος, lapis pinnalis, lapis, qui est supra pinnam muri positus.

ἔπαλπνος, ον, mitis, suavis.

ἐπάλτο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* et per *Sync.* pro ἐφάλλετο, ab ἐφάλλομαι.

ἐπαλφίτοω, ῶ, unde ἐπηλφίτωσε, farina conspersit.

ἐπαλωτὴς, οῦ, ὁ, triturator, aut qui bobus terentibus seu triturantibus moderatur. Ex ἐπὶ et ἀλοάω, *trituro.*

ἐπαμελξύων, tero plaustris. Γῇ ἐπημαξυμένῃ.

ἐπαμάομαι, ῶμαι, accumulo, coacervo.

ἐπαμβατὴς, ῆρος, ὁ, vector, eques.

ἐπαμβλήδην, *adv.* cum tergiversatione; (2) procrastinando, differendo. Ab ἐπαναβάλλομαι, *differo.*

ἐπαμβλίσκω τὸς καρπὸς, excutio immaturos fructus, *Steph.*

ἐπαμείβω, et ἐπαμείβομαι, permuto; (2) alterno. Τεύχεα δ' ἀλλήλοις ἐπαμείψομεν, *Il.* 6, 230.

ἐπάμεινεν, 3. sing. plusq. ind. pass. *Ion.* pro ἐπήμεινεν.

ἐπαμμένω, *Poët.* pro ἐπαναμένω.

ἐπάμερον, acc. sing. *Ion.* et *Dor.* pro ἐφήμερον, ab ἐφήμερος.

ἐπαμπήσμενος, a. 1. part. med. verbi ἐπαμάομαι, *colligo.*

ἐπαμοιβαδὶς, *adv.* per vices, mutuo, implicite. Ab ἐπαμοιβὸς.

ἐπαμοιβαδὸν, *adv.* idem et ab eod.

ἐπαμοιβὸς, ἡ, όν, alternans.

ἐπαμπέχω, superinduo.

ἐπαμπίσχω, idem.

ἐπαμῦναι, a. 1. inf. act. verbi ἐπαμύνω.

ἐπαμύντωρ, ορος, ὁ, auxiliator; (2) vindex. Ab

ἐπαμύνω, f. υνῶ, defendo ab injuria, ulciscor; (2) auxilior, succurro. Ἐπαμύνειν τοῖς ἐνδεέσιν, *Isocr.*

ἐπαμφέρω, pro ἐπαναφέρω, *Sol.*

ἐπαμφιάζομαι, superinduor.

ἐπαμφιέννυμι, f. ίσω, induo, circuminduo.

ἐπαμφίσκω, idem.

ἐπαμφοτερίζω, f. ίσω, in utramque partem vergo, ancipitem me præbeo; (2) utrique sufficio; (3) in neutras partes transeo, neutrum me præbeo; (4) oratione ambigua utor, et quæ in utramque partem accipi potest.

ἐπαμφοτεριζόντως, *adv.* ambigue.

ἐπαμφοτερίστης, ου, ὁ, in utramque partem proclivis, medius, ambiguus.

ἐπᾶν, *conj.* postquam. Ex ἐπεὶ et ἂν.

ἐπαναβαθμὸς, ῦ, ὁ, gradus.

ἐπαναβαίνω, adscendo, conscendo.

ἐπαναβάλλεσθαι, præs. inf. med. verbi ἐπαναβάλλω, differo; (2) in *med.* induo. Καὶ ῥιμάτια τἀνδρεῖα, τά περ ἐκλέψατε, ἐπαναβάλλεσθε, *Arist. Conc.* 216.

ἐπανάβασις, εως, ἡ, adscensio. Ab ἐπαναβαίνω.

ἐπαναβιβάζω, impono, v. c. equo; (2) adduco, sed in locum editum.

ἐπαναβλησδὸν, *adv.* quasi injectim. Ab ἐπαναβάλλω.

ἐπαναβοάω, ῶ, f. ήσω, acclamo.

ἐπαναγαγεῖν, a. 2. inf. act. *Att.* pro ἐπαναγαγὶν.

ἐπαναγινώσκω, relego, iterum ἐπανάγνωθι, lege; ἐπαναγνῶναι, recognoscere.

ἐπαναγκάζω, f. άσω, cogo, compello.

ἐπανάγκες, τὸ, necesse, necessitas; (2) necessario. Ex ἐπὶ et ἀνάγκη, *necessitas.* Μόνα ἐπανάγκες ἀπηγόευσαν ἐσθίειν εἰδωλόθυτα, *Origen.* contra *Cels.* lib. 8, p. 396. Conf. *Act. Apost.* 15, 28.

ἐπαναγορεύομαι, præconis voce pronuncior.

ἐπανάγω, revoco, retrorsum ago, rejicio, commoveo, proveho in altum, sc. mare navem; in *pass.* in altum navi provehi; ἐπαγήναγον, revocavi, a. 2. Ἐπανάγετέ εἰς τὸ βάθος, *Luc.* 5, 4.

ἐπαναγωγὴ, ῆς, reductio ad aliquid.

ἐπανάγωγος, ὁ καὶ ἡ, redux. *Epith.* Fortunæ.

ἐπαναδέρω, cutem, corium revello.

ἐπαναδίδωμι, cresco, augeor.

ἐπαναδιπλάζω, et ἐπαναδιπλόω, ῶ, reduplico. Hinc

ἐπαναδίπλασμα, ατος, τὸ, idem quod ἐπαναδίπλωμα, ατος, τὸ, id, quod reduplicatum est, replicatum. Ab ἐπαναδιπλόω.

ἐπαναδίπλωσις, εως, ἡ, reduplicatio, replicatio, geminatio; (2) Figura rhetorica, quum eadem vox in una sententia primum et ultimum locum occupat; (3) Figura grammatica, quum syllaba ab initio vocis geminatur; (4) vox medicorum de febri.

ἐπαναδρομὴ, ῆς, ἡ, recursio, recursus; (2) reditus. Ab ἐπανατρέχω, *recurro.*

ἐπαναζευγύω; ἐπαναζεῦξαι, reverti; (2) proficisci.

ἐπαναθεώομαι, ῶμαι, specto.

ἐπαναίρομαι, ὦμαι, suscipio, capesso; (2) occido. Ex ἐπὶ, ἀνὰ, et αἱρέω. Hinc

ἐπαναίρεσις, εως, ἡ, occisio.

ἐπαναίρω, elevo. Unde ἐπανῆρατο, a. 1. m. sustulit.

ἐπαναίσθητος, ε, ὁ καὶ ἡ, sensus valde expers, *Aret.*

ἐπανακαινίζω, f. ίσω, rursus renovo.

ἐπανακαλέω, ῶ, revoco.

ἐπανακάμπτω, f. ψω, reflecto.

ἐπανάκεισμαι, unde f. ἐπανακείσεται, repositus erit, manebit.

ἐπαναπεφαλαιόομαι, ῶμαι, summatim enumero et colligo.
ἐπανακίνεσθαι, rursus miscere.
ἐπανακλαγγάνω, *Xen.* Vide κλαγγάνω.
ἐπανάκλησις, εως, ἡ, revocatio, restitutio. Ab ἐπαναπαλάω.
ἐπανακλίνω, reclino. Ex ἐπὶ et ἀνακλίνω.
ἐπανάκλισις, εως, ἡ, retrocessio; (2) aciei in sinistram partem inclinatio.
ἐπανακοινόω, ῶ, f. ώσω, communico consilii capiendi gratia.
ἐπαναπομίζω, f. ίσω, refero, reduco.
ἐπαναπρέμαμαι, pendeo, suspensus sum.
ἐπαναπρίνω, interrogo, percontor.
ἐπανάπρεσις, εως, ἡ, repulsus, rejectio. Ab
ἐπαναπρέω, f. ύσω, repello; (2) retro inhibeo navim, currum, &c. (3) retrocedere seu remeare cogo.
ἐπαναπτάομαι, ώμαι, recupero; (2) colligo me, i. e. animum, vires, &c.
ἐπαναπυκλέω, repeto, itero, revolvo.
ἐπαναπυκλόω, ῶ, idem. Hinc
ἐπαναπύκλωσις. εως, ἡ, revolutio.
ἐπαναπύπτω, attollor, erigor.
ἐπαναλαμβάνω, apprehendo, arripio; (2) repeto, itero; (3) auxilior, quocunque modo, etiam monendo, corrigendo, asserendo; (4) epilogum facio.
ἐπανάλῃψις, εως, ἡ, repetitio; (2) Figura rhetorica. Ab ἐπαναλαμβάνω.
ἐπαναλίσκω, insumo; ἐπανήλωκα, ultra insumpsi; ἐπανηλωκότες, qui consumpserunt.
ἐπαναλογέω, ῶ, altius repeto, ab initio, accurate explico.
ἐπαναμένω, unde ἐπανάμεινον, expecta, a. 1. imperat. Ἀλλ' ἐπανάμεινον χρόνον, *Aristoph. Nub.* 801.
ἐπαναμιμνήσκω, in memoriam revoco; ἐπαναμνῆσαι, commonefacere, a. 1. Ἐπαναμιμνήσκων ὑμᾶς, *Rom.* 15, 15.
ἐπανάμνησις, ἡ, repetitio, recordatio.
ἐπανανεόω, ῶ, f. ώσω, renovo. Ἐπανανεώσομαι τὸν Θρασυμάχῳ λόγον, *Plat.* Hinc
ἐπανανέωσις, εως, ἡ, renovatio.
ἐπαναπαύω, fut. αύσω, do requiem, reficio, recreo in. Hinc ἀναπαύομαι, requiesco super; (2) adquiesco in. Ἐπαναπαύῃ τῷ νόμῳ, *Rom.* 2, 17. Ἐπαναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν ἡ εἰρήνη ὑμῶν, *Luc.* 10, 6.
ἐπαναπέμπω, sursum pello in locum aliquem.
ἐπαναπηδάω, ῶ, f. ήσω, insilio, insurgo.
ἐπαναπίπτω, decumbo in, v. c. lectum.
ἐπαναπλάττω, fingo, formo.
ἐπαναπλέω, ῶ, crebro navigo; ἐπαναπεπλευκέναι, navigasse; (2) navibus irruo in aliquem.
ἐπαναπνέω, sæpe respiro, apud *Herodot.* ἐπαναπνέειν ἐπὶ τι, effundere verba.
ἐπαναποδίζω, f. ίσω, diligenter perpendo.
ἐπαναποδισμός, ἐπαναποδισέω, in medium revocandum et diligenter expendendum est. Ab ἐπαναποδίζω.
ἐπαναπολέω, ῶ. f. ήσω, iterum revolvo; (2) iterum in memoriam revoco, oratione repeto.
ἐπαναπρήγνυμι, erumpo.
ἐπαναπρίτιζω, suscito ignem flatu; (2) commoveo, sero bellum, belli causas.
ἐπαναπρίπτω, unum super aliud rejicio; ἐπαναπρίπτειν, ejaculari, in sublime jacere.
ἐπαναπυκλέω. f. ύσω, concutio, moveo sursum versus.
ἐπανάσεισις, εως, ἡ, concussio armorum, vibratio, minæ. Ab
ἐπαναστίω, fut. είσω. concutio arma, quod factum initio prælii. Unde (2) terreo, et in *pass.* terribilis sum alii, minis terreo; (3) intento, v. c. arma.
ἐπαναστείρω, insuper sero, denuo semino. Hinc
ἐπαναστορᾶ, ᾶς, ἡ, satio iterata.
ἐπανάστασις, εως, ἡ, seditio, rebellio; (2) eminentia, tumor; (3) eruptio. Ab ἐπανίστημι.
ἐπαναστέλλω, reprimo, inhibeo, compesco, contraho. Αἱ γενέσεις ἐπαναστέλλουσι τὰς φθοράς, *Aristot.*
ἐπανάστημα, ατος, τὸ, prominentia. Ab ἐπανίστημι.
ἐπαναστήσομαι, f. 1. ind. med. verbi ἐπανίσταμαι.
ἐπαναστρεπτός, regressus, a. 2.
ἐπαναστρέφομαι, revertor.
ἐπαναστρέφω, retrorsus ago; (2) subverto; (3) redeo. Hinc

ἐπαναστροφή, ῆς, ἡ, reversio, reflexus; (2) vita et consuetudo.
ἐπαναστόω, servo, iterum servo.
ἐπαναστώνω, iterum exscindo. Ἐπαναστάμενοι αὖθις τὴν φλέβα, *Aret.* Ex ἐπὶ, ἀνὰ et τάμνω.
ἐπανάτασις, εως, ἡ, extensio, intensio; (2) sublatio, evectio. Ab
ἐπανατείνω, intento, sublatum intento alicui; (2) intendo, augeo; ἐπανατείνασθαι; ἐπανατεινάμενος, a. 1.
ἐπανατέλλω, et ἐπαντέλλω, orior, exsisto; (2) prorumpo, exorior. Ποδὸς ἴχνος ἐπαντέλλων, *Eurip. Phœn.* 104. *id. Herc. F.* 1052. Εὐνῆς ἐπαντείλασαν ὡς τάχος, *Æsch. Agam.* 26. Λευκὰς δὲ κόρσας τῇδ' ἐπαντέλλειν νόσῳ, *id. Choëph.* 280.
ἐπανατίθεσθαι, præs. inf pass. verbi ἐπανατίθημι, impono, repono; (2) tribuo alicui, concedo, ut habeat sc. (3) tribuo alicui, ut dederit, acceptum fero.
ἐπανατρέπω, subverto, everto.
ἐπανατρέφω, reficio, *proprie* medicorum verbum; dein *tropice* recreo, quoad rem familiarem.
ἐπανατρέχω, recurro; (2) in sublime excresco; ἐπανέδραμε, succrevit.
ἐπανατρυγάω, f. ήσω, post vindemiam colligo quæ supersunt.
ἐπανατρώω, transfero, removeo, rejicio; (2) refero, renuncio; (3) refero, reduco; (4) repeto, conduplico; ἐπανενεγκεῖν εἰς τὸν Δία, in Jovem removere, a. 2. Οἱ δὲ πρέσβεις ἐπανεφέροντο ταῦτα εἰς Ἀθήνας, *Xen.* Hinc
ἐπαναφορά, ᾶς, ἡ, repetitio, relatio, reductio; (2) Figura rhetorica, qua ab eodem verbo plures sententiæ initium sumunt.
ἐπαναφορικός, ἡ, όν, (σχῆμα) Figura Epanaphoræ similis.
ἐπαναφυσάω, respiro. Σὺ δ', ὦ Τερηδών, ἐπαναφύσα Πειρικὸν, *Arist. Thesm.* 1175.
ἐπαναχέω, gemo, queror.
ἐπανεκχεσμητήριος, ον, exscreationem juvans, de medicamentis.
ἐπανεκχέσμτομαι, exscreo, *inpr.* pituitam.
ἐπανέκχεσμψις, ἡ, exscreatio.
ἐπανακωρέω, recedo; (2) impetum facio; (3) redeo ad priora, post digressionem. Ἐπανακωρήσω τάλιν, μὴ καί τις ὢν ἀνὴρ ὁ τροσιὼν τυγχάνῃ, *Arist. Conc.* 29. Ex ἐπὶ et ἀνακωρέω, *retrocedo.*
ἐπαναχώρησις, εως, ἡ, impetus.
ἐπανήρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, virilis, virilitatem præ se ferens; viripotens. Ex ἐπὶ et ἀνήρ.
ἐπανδρόω, ῶ, fut. ώσω, liberis masculis impleo, frequento, *Apoll. Rhod.* 1, 873.
ἐπανεγείρω, excito, suscito. Hinc
ἐπανέγερσις, εως, ἡ, resurrectio.
ἐπανεθήσομαι, f. 1. ind. pass. verbi ἐπανίημι.
ἐπάνειμι, redeo, revertor; (2) rursus disputo, ad disserendum redeo; ἐπανίωσι, revertantur, a. 2. conj. ἐπανιέναι, redire; ἐπανιών. Ἐπ' ἐκείνης γὰρ ἐπάνειμι, *Luc.*
ἐπανειπεῖν, præconio pronuntiare.
ἐπανείστωρ, præconio promiserunt.
ἐπανείρεσθαι, præs. inf. med. *Poët.* pro ἐπανέρεσθαι, ab ἐπανέρομαι.
ἐπανεῖς, a. 2. part. act. ἐπανίημι.
ἐπανέλευσις, ἡ, reditus.
ἐπανελθεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἐπανέρχομαι.
ἐπανελκύω, attraho.
ἐπανέμω, sæpe vomo.
ἐπανεμεύγομαι, ructo, subinde ructo.
ἐπανέρομαι, rursum interrogo; (2) interrogo. Μηδ' αὖθις ἐπανίῃ μοι, *Arist. Ran.* 434.
ἐπανέρχομαι, redeo, accedo. Ἐν τῷ ἐπανελθεῖν αὐτὸν, *Luc.* 19, 15. Ἐπανελθοντες ἐλπίσι, *Dem.*
ἐπανεφωτάω, ῶ, f. ήσω, interrogo rursum.
ἐπανέχω, antecello; (2) innitor.
ἐπανήκεστος, η, ον, insanabilis, irrevocabilis; de pœna, est ultima, gravissima.
ἐπανήκω, redeo; (2) venio, advenio.
ἐπανήρετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ἐπανέρομαι.
ἐπανθέω, dicitur de rebus, quæ aliquid decoris extrinsecus addunt; (2) de iis quæ medicis ἐξανθήματα dicuntur, quæ et dicuntur ἐπανθεῖν, erumpere e cute, prorumpere, *Ern.* superfloreo; (2) eniteo, effulgeo. Κύκνε τε πολιώτερος δὴ αἰὲν ἐπανθῇσι τείχες, albicant, *Arist. Vesp.* 1059.
ἐπανθίζ, ὁ, floridus, *Man.* Ab ἄνθος.
ἐπάνθησις, εως, ἡ, eruptio pustularum; (2) decus extrinsecus colori, &c. additum.

ἐπανθιάω, effloresco, *Ion.* ώω.
ἐπανθίζω, fut. ίσω, floridis coloribus orno; floribus spargo, floridum reddo. Ἐπάνθιζον χρυσῷ, *Luc.* Hinc
ἐπάνθισμα, ατος, τὸ, eruptio pustularum; (2) quod inest, natat, serpit, in superficie, ut languo in genis, spuma in urina, &c. Ἐπάνθισμα ἀφρῶδες, *Hippocr.*
ἐπανθισμός, ῦ, ὁ, exornatio coloribus floridis, verbis venustioribus et sententiis.
ἐπανθρακίδες, αἱ, pisciculi quæ super carbonibus assantur. Ex ἐπὶ et ἀνθρακες.
ἐπανθρακίζω, f. ίσω, super carbonibus asso. Μόνον θεῶν γὰρ διά σ' ἐπανθρακίζομεν, *Arist. Av.* 1552.
ἐπανιᾶσι, 3. plur. præs. ind. act. *Att.* pro ἐπανιεῖσι, ab
ἐπανίημι, remitto, laxo; ἐπανιεῖς, particip. præs. ἐπανιείς, a. 2. part. f. ἐπανιεῖσα, inf. ἐπανιέναι. Μικρὸν ἐπανεὶς τῶν ὀφρύων, *Luc.*
ἐπανισόω, exæquo.
ἐπανιστάατο, 3. plur. præs. opt. pass. *Ion.* pro ἐπανίσταιντο, ab ἐπανίστημι.
ἐπανίστημαι, assurgo; (2) emineo. Ὀλιγοστοί τινες ἐπανισταμένοι τοῖς δημοτικοῖσιν ὀργέοις, *Arist. Av.* 1590.
ἐπανίστασαι, 3. plur. præs. ind. pass. *Ion.* pro ἐπανίστανται, ab
ἐπανίστημι, excito, erigo; (2) antepono, præficio; (3) in aor. 2. et perf. et med. assurgo, insurgo; (4) rebello, seditionem moveo; (5) ex inferis redeo; (6) exorior, nascor, erumpo, v. c. e cute.
ἐπανιστέον, redeundum est. Ab ἐπάνειμι.
ἐπανιστητέον, idem et ab eod.
ἐπανιών, a. 2. part. act. verbi ἐπάνειμι.
ἐπάνοδος, ᾱ, ἡ, reditus; (2) Figura rhetorica. Ab ἐπὶ, ἀνὰ et ὁδός, *via.*
ἐπανοιδέω, ῶ, f. ήσω, intumesco.
ἐπανορθέμενος, præs. part. pass. *contr.* pro ἐπανορθούμενος. Ab
ἐπανορθόω, ῶ, f. ώσω, in integrum restituo, corrigo, emendo. Σφαλλομένης πλείστα ἐπανορθοῦν, *Xen.*
ἐπανόρθωμα, ατος, τὸ, recte factum; (2) emendatio, restitutio in integrum. Ab ἐπανορθόω.
ἐπανορθώσις, εως, ἡ, idem; (2) Figura rhetorica.
ἐπανορθωτής, οῦ, ὁ, corrector, qui emendat.
ἐπανορθωτικός, ἡ, όν, corrigendi vim habens, ad emendandum pertinens.
ἐπανταινύω, extendo, *Hom.*
ἐπαντέλλωσα, præs. part. act. verbi ἐπαντέλλω, vid. ἐπανατέλλω, *Eur.*
ἐπάντης, εος, ὁ καὶ ἡ, acclivis; (2) excelsus altus. Ex ἐπὶ et ἄντα, *in conspectu.*
ἐπαντιβολέω, precor, supplico.
ἐπαντλέω, ῶ, haustam aquam infundo.
ἐπάντλημα, ατος, τὸ, infusio aquæ vel alius liquoris, fovendi potissimum gratia; (2) fotus, fomentum. Ab ἐπαντλέω.
ἐπάντλησις, εως, ἡ, idem.
ἐπανύω, fut. ύσω, perficio. Unde ἐπηνύσθη, a. 1. pass.
ἐπάνω, *adv.* supra; (2) supra quam.
ἐπάνωθεν, *adv.* desuper. Ab ἐπάνω.
ἐπάνωθι, *adv.* supra. Ab eod.
ἐπάξας, a. 1. part. act. verbi ἐπάγω.
ἐπαξε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐπηξε, v. πήγνυμι.
ἐπάξιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, dignus. Hinc
ἐπαξιόω, ῶ, f. ώσω, postulo, rogo, precor; (2) puto, censeo. Τᾶτ' ἐπαξίωσα δρᾶν, *Soph. Phil.* 799.
ἐπαξίως, *adv.* digne, pro dignitate.
ἐπαξίωσις, ἡ, æstimatio, census.
ἐπαξόνιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui circum axem volvitur. Ex ἐπὶ et ἄξων, *axis.*
ἐπάξω, 2. sing. a. 1. ind. med. *Dor. Att.* et *Ion.* pro ἐπήξω, a πήγνυμι.
ἐπαοιδός, ῆς, ἡ, incantatio. Ex ἐπὶ et ἀοιδή.
ἐπαοιδία, ᾱς, idem.
ἐπαοιδός, ᾱ, ὁ, incantator.
ἐπαον, *sedavi*, a. 2. ind. act. verbi παύω.
ἐπαπειλέω, ῶ, perf. ηκα. minor. Ἐμοὶ τὰ δεῖν' ἐπηπείληκ' ἐπη, *Soph. Aj.* 312.
ἐπαπερείδομαι, innitor. A seq.
ἐπαπερείδω, f. είσω, firmiter figo; *pass.* innitor.
ἐπαπέρχομαι, discedo post, subsequor.
ἐπαποδύομαι, fut. ύσομαι, suscipio. Ἀλλ' ἐπαποδυώμεθα τητοῦ τῷ πράγματι, *Arist. Lys.* 618.
ἐπαποθνήσκω, post aliquem morior.
ἐπαποικίζω. iterum coloniam deduco aliquo. Ex ἐπὶ et ἀποικίζω.

ἐπαποκτείνω, insuper post alium vel alios interficio.
ἐπαπολαύω, fruor, i. e. voluptatem, fructum capio ex re aliqua.
ἐπαπόλλυμι, pessundo porro.
ἐπαπολογέομαι, ῶμαι, insuper defendo ; (2) defendo.
ἐπαπορέω, ῶ, f. ήσω, addubito, insuper dubito ; (2) aliam insuper dubitationem et quæstionem moveo. Hinc
ἐπαπόρημα, ατος, τὸ, addubitatio, quæstio super aliqua re. Hinc
ἐπαπορηματικός, ή, όν, addubitativus.
ἐπαπόρησις, εως, ἡ, addubitatio et quæstio super aliqua re.
ἐπαπορητικῶς, *adv.* dubitanter.
ἐπαπορία, ἡ, ν. ἀπορία, *Hes. Suid.*
ἐπαποῤῥίπτω, 1. plur. præs. conj. act. *contr.* pro ἐπαποῤῥίψωμεν, ab ἐπαποῤῥέω.
ἐπαποστέλλω, mitto post alium.
ἐπάπτηνα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἐπέπτανα, a πατέομαι, *circumspicio.*
ἐπαπτός, seu ἐφητός, acclamo, *Hes.*
ἐπᾶρᾶ, ᾶς, ἡ, imprecatio. Ex ἐπί et ἀρά.
ἐπαρέομαι, ῶμαι, imprecor. Ἐπαρησάμενος Πέρσησι πολλὰς, *Plat.*
ἐπάρης, ασα, αν, ός, ή, τό, a. 1. part. act. v. ἐπαίρω.
ἐπαρᾶσίμως, *adv.* ὁ καὶ ἡ, exsecrabilis. Ab ἐπαράομαι.
ἐπαράσσω. vel ἄττω, item ἐπαῤῥάσσω, ττω, f. ξω, illido ; (2) irruo, incumbo, a. 1. ἐπήραξε, et ἐπῆῤῥαξε.
ἐπάρεται, 2. plur. aor. 1. imperat. act. verbi ἐπαίρω.
ἐπάρᾶτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, exsecrabilis ; (2) diris devotus ; (3) diris sacratus, ne occupetur, habitetur. Ab ἐπαράομαι.
ἐπάργεμος, leucomate seu albugine laborans, de oculo et animante ; (2) cæcus, obscurus. Ἐπάργεμον πάθος, ὀφθαλμὸν τὸ κοινῶς λεγόμενον λεύκωμα, *Eust.* ad *Il.* 3. Ex ἐπί et ἀργέμος.
ἐπάργῡρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inargentatus.
ἐπαρδεύω, et
ἐπάρδω, f. σω, irrigo.
ἐπαρέσιμος, placo, reconcilio.
ἐπάρη, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi πείρω.
ἐπαρήγω, f. ξω, auxilior. Ὀδυσσῆϊ παρίστατο, ἠδ' ἐπαρήγει, *Il.* 23, 783.
ἐπαρηγών, όνος, ὁ καὶ ἡ, adjutor, auxiliator.
ἐπάρηξις, ἡ, auxilium.
ἐπαρήρειν, plusq. ind. med. verbi ἐπάρω.
ἐπαρησάμενος, a. 1. part. med. *Ion.* pro ἐπαρασάμενος. Ab ἐπαράομαι.
ἐπαρθείς, a. 1. part. pass. verbi ἐπαίρω.
ἐπαρθον, a. 2. ind. act. verbi πέρθω.
ἐπαρίστερος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sinister, perversus, ineptus. Hinc
ἐπαριστερότης, ητος, ἡ, q. d. sinisteritas ; (2) ineptia, insulsitas.
ἐπαριστέρως, *adv.* sinistre ; (2) inepte.
ἐπάρκειαι, ας, ἡ, auxilium. Ab ἐπαρκέω.
ἐπάρκεισις, ή, idem.
ἐπάρκεσε, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐπήρκεσε.
ἐπαρκέσει, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi ἐπαρκέω, ῶ, arceo, propulso ; (2) opitulor, opem fero ; (3) suppedito, suggero, f. ἐπαρκέσω, ἐπαρκέσοντα, opem laturum, a. 1. ἐπήρκησα, inf. ἐπαρκέσαι, *Poët.* ἐπαρκέσαι. Ἥδιον ἐς Φᾶλαντον τὰ σφέτερα αὐτῶν βάλοιεν, ἢ τοῖς δεομένοις ἐπαρκέσειεν, *Dem.*
ἐπαρκής, έος, ὁ καὶ ἡ, sufficiens.
ἐπάρκιος, ὁ καὶ ἡ, idem. Ab ἐπαρκέω.
ἐπαρκούντως, *adv.* sufficienter. Ab ἐπαρκέων, ῶν, part. Ab ἐπαρκέω.
ἔπαρμα, ατος, τὸ, locus sublatus, editus ; (2) tumor, tuberculum. Ab ἐπαίρω.
ἐπάρμενον, acc. sing. præs. part. pass. per *Sync.* pro ἐπαρόμενον, ab ἐπάρω.
ἐπαρξάμενος, a. 1. part. med. verbi ἐπάρχομαι.
ἐπάρουρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, agricola, hortulanus.
ἔπαρσις, εως, ἡ, idem quod ἔπαρμα, elevatio ; *item* inflatio, superbia. Ab ἐπαίρω.
ἐπάρσω, f. 1. ind. act. *Æol.* pro ἐπαρῶ, ab ἐπαίρω.
ἐπαρτάω, ῶ, suspendo desuper ; (2) sed ἐπαρτάομαι, ῶμαι, impendeo ; perf. ἐπηρτημένος κίνδυνος, impendens periculum.
ἐπαρτὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, paratus, qui est in promptu. Ex ἐπί et ἀρτέομαι, *paro.*
ἐπαρτίζω, paro, perficio.
ἐπαρτικὸς, ἡ, όν, attollens, inflans. Σίσαρον ὑσώδες μὲν καὶ σωμάχᾳ ἐπαρτικὸν, *Ateï.* Ab ἐπαίρω.
ἐπαρτύω, fut. ύσω, apto, adapto.
ἐπαρυσὴς, ήρος, ὁ, et ἐπαρυστὴρ, ῆρος, ὁ, ἡ, haustrum, infusorium. Ex ἐπί et ἀρύω.
ἐπαρύστωρ, et ἐπαρώρ, haurio, *Steph.*
ἐπαρχία, ας, ἡ, præfectura, provincia. Ab ἔπαρχος.
ἐπαρχικὸς, ή, όν, ad magistratum pertinens, proconsularis.
ἐπαρχιώτης, ου, ὁ, provincialis, f. ἐπαρχεῶτις, τιδος. Ab eod.
ἔπαρχος, ου, ὁ καὶ ἡ, præses, præfectus.
ἐπάρχω, f. ξω, impero, dominor ; (2) sum præfectus. Hinc ἐπάρχομαι, auspicor. Τὴν Εὐρώπης ἐπῆρχον, *Isocr*
ἐπάρω, apto, *Hom.*
ἐπαρωγὴ, ῆς, ἡ, auxilium.
ἐπαρωγὸς, οῦ, ὁ, auxiliator.
ἐπᾶσαι, a. 1. inf. act. verbi ἐπάδω.
ἐπάσαντο, 3. plur. aor. 1. ind. med. verbi πάω.
ἐπασθμαίνω, anhelo.
ἐπαστρέω, ῶ, f. ήσω, exerceo, instruo, adversus aliquem. Σοφίαν ἐπασκεῖ, *Arist. Nub.* 517. Hinc
ἐπασκητὴς, οῦ, ὁ, exercitator, athleta, *Hes.*
ἐπάσμα, ατος, τὸ, incantamentum ; (2) cantilena pueris a nutricibus cantari solita. Ab ἐπάδω.
ἐπασπαίρω, palpito.
ἐπασσύτερος, έρα, ερον, alter post alterum. Οἱ δὲ νυ λαοὶ Θνήσκοσιν ἐπασσύτεροι, *Il.* 1, 383. Ex ἐπὶ et ἀσσον, *prope.*
ἐπασσυτεροτριόδης, ες, idem.
ἐπαστράπτω, fulgeo, emitto splendorem.
ἐπάστεξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πατάσσω.
ἐπαστήθην, a. 1. ind. pass. verbi πατέω.
ἐπαυγάζω, f. άσω, luminis radiis illustro, lucem adfero ; at in *pass.* splendesco ; (2) splendeo. Hinc
ἐπαύγασμα, ατος, τὸ, splendor.
ἐπαυδάω, ῶ, f. ήσω, insuper dico.
ἐπαυθαδίζομαι, f. ίσομαι, in pertinacia perduro, pertinaciter resisto.
ἐπαύλειος, ον, in aulam ferens, *Epith.* januæ.
ἐπαυλέω, præcino, accino. Θρῆνον ἐπηύλει τῷ Πυθαγόρᾳ, *Luc.*
ἐπαυλίζομαι, fut. ίσομαι, stabulor, in loco commoror, in tentorio ago. Τὴν νύκτα ἐπηυλισάμεθα τῇ μάχῃ, *Luc.*
ἐπαύλιον, ᾱ, τὸ, villa, villula ; τὰ ἐπαύλια, repotia, secundus nuptiarum dies.
ἔπαυλις, ή, villa, casa, stabulum, ovile.
ἐπαυλος, ου, ὁ, stabulum.
ἐπαυξάνομαι, et ἐπαύξομαι, cresco. Ab ἐπαυξάνω, et ἐπαύξω, fut. ξήσω, adaugeo. Ἐπαυξῆσαι πατρίδα, *Dem.* Hinc
ἐπαυξὴ, ῆς, ἡ, accretio, incrementum.
ἐπαυξήσις, εως, ἡ, idem.
ἐπαυξὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, crescens paulatim, ut febris. Ἐπαυξέες νόσοι, *Hippocr.* Ab eodem.
ἐπαυρεῖ, 3. sing. præs. ind. act. pro ἐπαυρέει, ab ἐπαυρέω.
ἐπαυρέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἐπαυρεῖν.
ἐπαύρεο, 2. singul. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐπαύρεσο.
ἐπαυρέω, ῶ, ἐπαυρίσκομαι, et ἐπαύρομαι, fruor, utilitatem et fructum percipio ; (2) damnum accipio, pœnas luo ; (3) adsequor, contingo ; (4) consequor, nanciscor. Πάρος χρόα λευκὸν ἐπαυρεῖν, *Il.* 11, 572. Εἴ κ' ἐσθλοῖο κυδερνητῆρος ἐπαύρῃ, *Apoll. Rhod.* l. 2, 174. Οἱ δ' ἀνέμοιο Αὖτις ἐπαυρεῦσιν πρότερον θέον, *id.* l. 4, 964.
ἐπαύρεται, *fruaris*, 2. sing. præs. conj. med. *Ion.* pro ἐπαύρῃ, ἐπαύρησις, vel ἐπαύρεσις, εως, ἡ, fruitio, voluptas, gaudium. Ab ἐπαυρέω.
ἐπαυρίζω, spiro, flatum emitto.
ἐπαύριον, *adv.* cras. Hinc ὁ ἐπαύριος, crastinus.
ἐπαυρίσκω, fruor, idem quod ἐπαυρέω.
ἐπαύροιτο, 3. sing. a. 2. opt. med. verbi ἐπαυρέω.
ἐπαύρωνται, 3. pl. præs. conj. med.
ἐπαυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi παύω.
ἐπαύσατο, 3. sing. a. 1. ind. med.
ἐπαΰσιον, 2. sing. a. 1. imperat. act. verbi ἐπαΰω.
ἐπαῦσαι, 2. sing. a. 1. med. *Att.* et *Ion.* pro ἐπαύσασο, a παύω.
ἐπαϋτίαω, exclamo, *Theoc.*
ἐπαυτίαω, statim.
ἐπαυτοφώρᾳ, in flagranti delicto, in ipso facto. Sic conjunctim sæpe invenitur; pro ἐπ' αὐτοφώρῳ, cujus dativi nominativus τὸ αὐτόφωρον, *ipsum furtum*, est indictus, cum occurrat αὐτόφωρος.
ἐπαυχένιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui cervici imponitur. Ex ἐπί et αὐχὴν, *cervix.*
ἐπαυχίω, ῶ, glorior ob. Ἐπαυχήσας δὲ τοῖσι σοῖς λόγοις, *Arist. Av.* 655.
ἐπαῦω, exclamo, *Theoc.*
ἐπαφαίρεσις, εως, ἡ, detractio iterata. Ab ἐπαφαιρέω, ῶ, insuper demo, seu detraho.
ἐπαφαναίνω, exsicco. Sed hoc verbum præsupponitur tantum, propter ἐπαφανάνθην, ex *Aristophanis Ranis*, ubi tamen alii legunt ἀπαφανάνθην.
ἐπαφάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, contrecto ; (2) demulceo. Ab ἐπαφή.
ἐπαφαυάνθην, a. 1. ind. pass. verbi ἐπαφαυαίνω.
ἐπαφὴ, ῆς, ἡ, contactus, contrectatio. Ex ἐπὶ et ἁφάω.
ἐπάφησις, ἡ, idem.
ἐπάφησεν, a. 1. ind. act. verbi ἐπαφίημι.
ἐπαφίημι, f. ήσω, immitto. Ἐπαφιέναι τὰ παλτὰ, *Xen.*
Ἐπαφρᾶς, ᾶ, ὁ, Epaphras. Nomen viri, decurtatum ab Ἐπαφρόδιτος.
ἐπαφρίζω, spumam agò, spumo.
Ἐπαφρόδιτος, ᾱ, ὁ, Epaphroditus. Nomen viri. *Venustus.*
ἔπαφρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, super quo spuma est.
ἐπαφύω, s. ἐπαφύσσω, insuper fundo, *Hom.*
ἐπαφῶ, a. 2. conj. act. verbi ἐπαφίημι.
ἐπάχθεια, ας, ἡ, molestia, offensa. Ab
ἐπαχθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, gravis, molestus. Ex ἐπὶ et ἄχθος, *pondus.*
ἐπαχθῶς, *adv.* moleste. Ab ἐπαχθής.
ἐπαχλύω, tenebris obscuratus sum. Ὣς τίς τε νέῳ ἐνὶ ἤματι μήνην Ἠ ἴδεν ἢ ἐδόκησεν ἐπαχλύσσαν ἰδέσθαι, *Apoll. Rhod.* 4, 1480.
ἐπάχυνσεν, 3. singul. aor. 1. ind. act. verbi παχύνω.
ἐπαχύνθην, a. 1. ind. pass. verbi παχύνω.
ἐπάων, *conj.* posteaquam. Ab ἐπάν.
ἐπέβη, *accessit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἐπέβη, ab ἐπιβαίνω.
ἐπεβαινον, imperf. ind. act.
ἐπεβαλλε, 3. singul. imperf. ind. act. verbi ἐπιβάλλω.
ἐπεβαλον, *injeci*, a. 2. ind. act.
ἐπεβασε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἐπεβίβασε, a verbo ἐπιβιβάζω.
ἐπέβην, a. 2. ind. act. verbi ἐπιβαίνω.
ἐπεβησα, a. 1. ind. act.
ἐπεβίβασα, a. 1. ind. act. verbi ἐπιβιβάζω.
ἐπεβίων, 3. sing. a. 2. ind. act. ab ἐπιβιόω.
ἐπεβλεψα, a. 1. ind. act. verbi ἐπιβλέπω.
ἐπεβούλευσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιβουλεύω.
ἐπεγγελάω, ῶ, illudo, insulto. Τοῖς Σκυθῶσί τοι φιλοῦσι πάντες κειμένοις ἐπεγγελᾶν, *Soph. Aj.* 1008.
ἐπέγγυος, ὁ καὶ ἡ, per sponsionem factus.
ἐπεγείρει, 2. sing. præs. imperat. act.
ἐπεγείρω, excito. Δεινὸν μὲν τὸ πάλαι κείμενον ἤδη κακὸν ἐπεγείρειν, *Soph. Œd. Col.* 525. Σφῶν δ' αὐτὸν εἶνεκ' ἐπεγερῶ, *Arist. Av.* 84.
ἐπέγνετο, 3. sing. a. 2. ind. med. per *Sync.* pro ἐπεγένετο, ab ἐπιγίνομαι.
ἐπεγχεμὸς, ὁ, et
ἐπέγχεσις, ἡ, expergefactio, incitatio.
ἐπεγχετικὸς, ἡ, όν, incitandi, excitandi vim habens.
ἐπεγχετικῶς, *adv.* ad incitandum apte.
ἐπεγχαράζω, rideo super aliqua re, et quidem in malis alienis.
ἐπεγχάπτω, unde ἐπέγχαψον, superingere, devora insuper.
ἐπεγχελεύω, v. ἐγχελεύω. *Eur.*
ἐπεγχεράννυμι, insuper misceo.
ἐπεγχολάπτω, incido.
ἐπεγχρεμάω, suspendo in, v. c. fumo.
ἐπεγχυλίω, volvo in re aliqua ; *pass.* volutor, hæreo in re aliqua.
ἐπεγνωκόσι, dat. pl. perf. part. act. verbi ἐπιγινώσκω.
ἐπεγνώσθην, a. 1. ind. pass.
ἐπέγνωτε, *cognovistis*, 2. pl. a. 2. ind. act.
ἐπέγρετο, 3. singul. imperf. ind. med. per *Sync.* pro ἐπεγείρετο, a verbo ἐπεγείρω.
ἐπέγρομαι, expergefio, *Theoc.*
ἐπεγχαίνω, inhio, irrideo, in a. 2. ἐπεγχανεῖν, ἐπεγχανὼν.
ἐπεγχαλάω, v. ἐπιχαλάω.
ἐπεγχείρησις, ἡ, conatus, aggressio.
ἐπεγχέω, infundo.
ἐπέγχυμα, ατος, τὸ, quod infunditur, seu infusum est. Ab ἐπεγχύω. Hinc
ἐπεγχυματίζω, instillo, infundo.

ἐπιγχύτης, ᾱ, ὁ, pincerna. Ab eod.
ἐπιγχύω, insuper infundo, iterum infundo.
ἐπιδείξατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi ἐπιδείκνυμι.
ἐπίδηση, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πεδάω.
ἐπιδίδυ, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐπιδίδοω, idem quod ἐπιδίδωμι.
ἐπίδραμε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐπιτρέχω.
ἐπίδρης, *morae*, gen. sing. *Ion.* pro ἐφέδρας.
ἐπίδυν, a. 2. ind. act. verbi ἐπιδῦμι.
ἐπίδωκε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιδίδωμι.
ἐπίεσσι, dat. plur. *Ion.* et *Poët.* pro ἕπεσι, ab ἔπος.
ἐπίζησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιζάω.
ἐπιζήτεσι, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐπιζητέω.
ἐπίθετο, 3. sing. a. 2. ind. med. v. ἐπιτίθημι.
ἐπίθηκε, 3. sing. a. 1. ind. act.
ἐπιθύμησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιθυμέω.
'ΕΠΕΙ, postquam ; (2) quoniam, quandoquidem ; (3) alioqui.
ἐπίγεται, 2. sing. ind. pass. *Ion.* pro ἐπίγῃ.
ἐπίγετο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἠπίγετο.
ἐπιγνὺς, ὁ, qui summo studio rem aliquam properat et urget, *Steph.* Ab ἐπίγω.
ἐπιγνομένοιο, gen. sing. præs. part. med. *Ion.* pro ἐπιγνομένης, ab
'ΕΠΕΙΓΩ, f. ξω, urgeo, impello ; ἐπίγομαι, festino, propero, maturo ; (2) insto. *Ἐπίγει γὰρ μὲ τὰ Θεῖ σαφὲν*, *Soph. Œd. Col.* 1535. *Τὸν εἰκαὸ ἠπειγον πόλον*, *id. Phil.* 499. *Ἐγὼ δὲ πρὸς τὸ δεῖπνον ἠδη πείζομαι*, *Arist. Conc.* 1143.
ἐπιγνωλὴ, ἡ, idem quod ἐπειξις, *E. M.*
ἐπιδὰν, postquam, quoniam. Ab ἐπεί.
ἐπιδὴ, idem quod ἐπεί.
ἐπιδὴπερ, *conj.* quandoquidem.
ἐπιέδοι, 3. sing. præs. opt. act.
ἐπιέδον, *inspexi*, ab inusitato ἐπιέδω.
ἐπιεῖ, *Poët.* quum ; (2) quoniam. Ab ἐπεί.
ἐπιέλθετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi πείθομαι.
ἐπιεμάδες, αἱ, dies nefasti, *V. L.*
ἐπιεικάζω, fut. άσω, conjicio, conjecto ; (2) conjectura adsequor.
ἐπίεικε, seu ἐπίεικεν, quando, postquam, *Poëticum* pro ἐπειδάν.
ἐπίεικελος, assimilis, *Hom.*
ἐπίεκτης, ᾱ, ὁ, instigator. Ab ἐπίεγον.
ἐπειλημμένη, perf. part. pass. f. g. *Att.* pro ἐπιλελημμένη, ab ἐπιλαμβάνω.
ἔπειμι, succedo ; (2) invado. *Ἔπεισί μοι γαλεὴν*, *Luc.*
ἔπειμι, immineo, sum super et post ; unde ἐπεισόμενοι, *Poët.* posteri.
ἐπεῖναι, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐφεῖναι, ab ἐφίημι.
ἐπείνασα, a. 1. ind. act. verbi πεινάω.
ἐπείνυσθαι, præs. inf. pass. verbi ἐπείνυμαι.
ἔπειξις, εως, ἡ, festinatio. Ab ἐπείγω.
ἐπείπερ, *conj.* quoniam, quandoquidem.
ἔπειρε, *transfixi*, a. 1. ind. act. verbi πείρω.
ἐπειράθην, a. 1. ind. pass. verbi πειράω.
ἐπειράσω, *tentasti*, 2. sing. a. 1. ind. med.
ἐπιεράτο, 3. sing. imperf. med. *contr.* pro ἐπειράετο.
ἐπιερέομαι, et ἐπίερμαι, *Ion.* pro ἐπέρομαι, interrogo, *Herod.*
ἐπίερσθαι, præs. inf. med. verbi ἐπείρομαι.
ἐπίερσε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπείρα, et hoc *contr.* pro ἐπείρασε, a πειράω.
ἐπιερύεσθαι, inf. med. *Poët.* pro ἐπιρύεσθαι, ab
ἐπιερύω, attraho.
ἐπιερώατο, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* pro
ἐπιεῶντο, *periculum faciebant*, 3. plur. imperf. ind. pass. pro ἐπειράοντο, a πειράω.
ἐπιεωνείομαι, ironice loquor super aliqua re, derideo.
ἐπιερωτᾶν, *rogare*, præs. inf. act. *Ion.* et *contr.* pro ἐπερωτάειν, a verbo ἐπερωτάω.
ἐπιερώτευν, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπηρώτων, *contr.* ex ἐπηρώτασον.
ἐπιερώτησιν, acc. sing. *Ion.* pro ἐπερώτησιν.
ἔπιεσα, *adsi*, aor. 1. ind. act. verbi ἔπιεμι, *adeo.*
ἐπίεσγμα, ατος, τὸ, *Sophocl.* id quod superinductum est, accessio, incrementum. Ab ἐπισάγω. Sed apud *Sophocl.* alii legunt ἐπίσαγμα, ab ἐπισάττω.
ἐπιεσάγω, super induco, alicunde inveho, adscisco, adopto.
ἐπιεσαγωγὴ, ῆς, ἡ, superinductio, invectio, importatio.
ἐπιεσαγώγιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, invectitius, importatus aliunde.
ἐπιέσακτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, advectitius, adscititius. Ab eod.
ἐπιεσβαίνω, insuper ingredior ; (2) ingredior. *Ἐπιεσβαίνων τῷ ἵππῳ ἐπὶ τὴν Θάλαττα*ν, *Xen.*
ἐπιεσβάλλω, super infundo, v. c. aquam vino ; (2) ingredior ; (3) irrumpo.
ἐπιεσβάτης, ᾱ, ὁ, vector, miles classiarius.
ἐπιεσβέχομαι, f. ξομαι, insuper admitto et recipio intro.
ἐπιέσιμι, super ingredior, invado.
ἐπιεσέρχομαι, idem.
ἐπιεσηγέομαι, ὔμαι, insuper induco ; (2) in usum, consuetudinem induco, invenio ; (3) celebro.
ἐπιέσθεσις, εως, ἡ, initium. *Vox Schol.* Vid. εἴσθεσις.
ἐπιέσθην, a. 1. ind. pass. verbi πείθομαι.
ἐπιεσιν, *adit*, 3. sing. præs. ind. act. verbi ἔπειμι.
'ΕΠΕΙΎΣΙΟΝ, ᾱ, τὸ, aqualiculus ; ima pars ventris, pudendum muliebre, *Lyc.* 1385.
ἐπιεσκαλέω, ῶ, intro voco.
ἐπιεσκρίνομαι, ingredior, insinuo me.
ἐπιεσκυκλέω, ῶ, advolvo ; (2) insero, inculco, et ferè in malam partem, ineptè insero.
ἐπιεσκύκλησις, ἡ, idem quod *ἀναεκύκ*. *Suid.*
ἐπιεσκύπτω, incumbo alicui rei, invado.
ἐπιεσκωμάζω, comissatum ad aliquem invenio ; (2) irrepo aliunde, insinuo me.
ἐπιεσόδιον, ου, τὸ, pars fabulæ quasi adventitia, sive digressio in carmine epico, ad narrationem non necessaria, sed tamen apte cum fabula conjuncta suavitatis, et ornatus causa ; (2) omne acroama adventitium et jucundum. Ab ἐπίσοδος.
ἐπιεσόδιος, ᾱ, ὁ καὶ ὴ, superinductus adventitius. Ab eod.
ἐπιεσοδιώδη, ῶν, tanquam episodion interjicio et intersero. Ab ἐπιεσόδιον.
ἐπιεσοδιώδης, εος, ὁ καὶ ὴ, qui abundat cerebris ἐπιεσοδίοις, quod est in vitio.
ἐπιέσοδος, ᾱ, ὁ καὶ ὴ, ingressio, aggressio.
ἐπιεσπαίω, insilio, irrumpo ; ἐπιεσπέπαιεν, irruit, irrupit, *Aristoph. Plut.* 804.
ἐπιεσπίλνημι, immitto alicui.
ἐπιεσπηδάω, ῶ, f. ήσω, super insilio. *Ἐγὼ δ' ἐπιεσπηδῶν γε τὴν Βελλὴν βίᾳ κυκήσω*, *Arist. Eq.* 363.
ἐπιεσπίπτω, super incido.
ἐπιεσπλέω, navigo in, v. c. portum.
ἐπιεσπνέω, insuper spiro.
ἐπιεσρέω, super influo.
ἐπιεσφέρω, infero, intromitto. *Χρείᾳ δὲ ποίᾳ τόνδ' ἐπισφέρεις λόγον*, *Arist. Thesm.* 1174.
ἐπιεσφέω, et ἐπίσφρημι, insuper intro fero ; (2) superintro. Hinc ἐπιεσέφρησα, a. 1. ἐπισφήσας, et ἐπεισφησάμενος.
ἐπιεσω, *adv.* deinde, postea, tum. Hinc ἐς ἔπειτα, in posterum ; *οἱ ἔπειτα*, posteri, *τὸ ἔπειτα*, posteritas ; (2) nonnunquam abundat ; (3) interrogantis est cum indignatione ; (4) *argumentanti servit*, enimvero, atqui. Ex ἐπὶ et εἶτα.
ἐπείτε, postquam. Ex ἐπεὶ et τέ.
ἔπιτεν, pro ἔπειτα, *Herod.*
ἐπίτρη, idem, ex ἐπεὶ et τοί.
ἐπιτίχθην, a. 1. ind. pass. verbi ἐπίγομαι.
ἐπίτχον, imperf. ind. act. verbi ἐπέχω.
ἐπικάθισα, a. 1. ind. act. verbi ἐπικαθίζω.
ἐπικαλείτο, 3. sing. imperf. pass. *contr.* pro ἐπικαλέετο, ab ἐπικαλέω.
ἐπικαλύφθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ἐπικαλύπτω.
ἐπικέλσαι, egredior, *inpr.* in terram e navi.
ἐπικέρδεα, infamo ; *pass.* infamor, rumoribus differor.
ἐπικεχοηθίω, ῶ, f. ήσω, ad auxiliandum procurro, auxilium fero.
ἐπικηδιάσκω, f. δάξω, amplius doceo et demonstro.
ἐπικλείδωμι, insuper elargior ; ἐπικεδῶναι, a. 2.
ἐπικλινχέομαι, ὔμαι, fut. ήσομαι, insuper commemoro vel enarro, insuper explico.
ἐπικλινχήσις, εως, ἡ, repetita narratio.
ἐπικορεμείν, excurrere adversum. Hinc ἐπικορέμὴ, ῆς, ἡ, excursio, eruptio in aliquem.
ἐπίκριατο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐπέκυντο, *jacebat super*, 3. sing. imperf. med.
ἐπικτέκλετο, 3. sing. plusq. ind. pass. verbi ἐπικαλέω.
ἐπίκτεινα, *adv.* illic ; (2) ultra ; (3) ante.

ἐπικτεθέω, adversus aliquem excurro, erumpo.
ἐπικτένω, f. ἴνῶ, devito, declino, *Steph.*
ἐπικτερφίζω, levo.
ἐπικτλέγομαι, percenseo, perlego.
ἐπικτλύω, exsolvo, debilito, *Steph.*
ἐπικτλώσαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. verbi ἐπικλώθω.
ἐπικτπίνω, insuper ebibo ; (2) ebibo in re aliqua, v. c. dum loquor, inter scribendum.
ἐπίκπλοος, *contr.* ἐπίκπλους, ᾱ, ὁ, enavigatio adversus aliquem. Ex ἐπὶ et ἔκπλοος.
ἐπικρᾴσει, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐπικρατέω.
ἐπικρέμασσε, a. 1. ind. act. v. ἐπικρεμάω.
ἐπικροφέω, f. ήσω, exsorbeo. *Κἀπεκροφήσασ αὐτὸς ἐπιδιαῤῥαγῆν*, *Arist. Eq.* 701.
ἐπίκτακτος, εως, ἡ, extensio, dilatatio. Ab ἐπεκτείνω, idem quod ἐκτείνω, extendo.
ἐπεκτεταμένως, *adv.* intente, vehementer.
ἐπεκτήσω, 2. sing. a. 1. ind. med. verbi ἐπικτάομαι.
ἐπικτρέχω, prorumpo adversum ; (2) excursionibus et latrociniis infesto.
ἐπεκτυπέω, ῶ, f. ήσω, persono. *Πᾶς δ' ἐπεκτύπησ' Ὄλυμπος*, *Arist. Av.* 786.
ἐπικτρέφω, profero, proveho.
ἐπικφύγω, effugio, perfugio.
ἐπικφορὰ, ᾶς, elatio, i. e. pronunciatio.
ἐπικχέω, insuper effundo.
ἐπελάβετο, 3. sing. aor. 2. ind. med. verbi ἐπιλαμβάνω.
ἐπελάθετο, 3. sing. aor. 2. ind. med. verbi ἐπιλανθάνομαι.
ἐπέλασις, εως, ἡ, invasio, impetus. Ab ἐπελαύνω, infesto incursu in aliquem feror, invado ; (2) adequito ; (3) admoveo. *Χρὴ τάχιστα ἀλλήλοις ἐπελαύνειν*, *Xen.*
ἐπελαφρίζω, fut. ίσω, sursum tollo, elevo, attollo.
ἐπελαφρύνω, levo.
ἐπέλεγχος, ᾱ, ὁ, sequens elenchus, elenchus elencho superadditus.
ἐπέλευσις, εως, ἡ, invasio, impetus ; (2) adventus. Ab ἐπέρχομαι, *advenio.*
ἐπελευσικὸς, ὴ, ὸν, superveniens, adventitius ; (2) subito superveniens. Ab eod.
ἐπιλήλοτο, 3. sing. plusq. perf. pass. *Att.* pro ἐπήλατο, ab ἐπελαύνω.
ἐπελθεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἐπέρχομαι.
ἐπελίσσω, flecto, *Hom.*
ἐπέλκω, *Ion.* pro ἐφέλκω, retraho, attraho.
ἐπεπίζω, *cum acc.* in spem adduco ; (2) *cum dat.* spem pono in aliquo ; *item* bene de aliquo spero ; (3) spero.
ἐπέλπομαι, spero.
ἐπέλυον, a. 2. ind. act. verbi ἐπιλύω.
ἐπεμαίετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ἐπιμαίομαι.
ἐπεμάξατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi ἐπιμάσσω.
ἐπεμβαδὸν, *adv.* adscendendo. Ab ἐπεμβαίνω, ingredior ; (2) insulto. *Ἄγαν ἔοικεν ἡμῖν ἐπεμβαίνειν*, *Plut.* *Εἰσήκει προβλῆτος ἐπεμβεβαὼς σκοπίοιο*, *Apoll. Rhod.* l. 4, 1681.
ἐπέμβαλε, 3. sing. a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἐπεν̓έβαλε, ab ἐπεμβάλλω.
ἐπεμβάλλεσθαι, *superinjici*, præs. inf. pass.
ἐπεμβάλλω, intercalo, intersero ; (2) super adjicio, auctarium addo ; (3) urgeo, impello ; (4) in alium irrumpo. *Πολλὰ ἡμεῖς τῶν μέτρων ἕνεκα καὶ τῆς εὐφωνίας ἐπεμβάλλομεν*, *Luc.*
ἐπέμβασις, εως, ἡ, incursus. Ab ἐπεμβαίνω.
ἐπεμβάτης, ᾱ, ὁ, vector equi, currus, navis ; miles classiarius.
ἐπεμβεβαὼς, perf. part. act. per *Crasin.* pro ἐπεμβεβηκὼς, ab ἐπεμβαίνω.
ἐπεμβοάω, ῶ, inclamo, clamorem tollo.
ἐπεμβολὰς, άδος, ἡ, insititia. Ab ἐπεμβάλλω.
ἐπεμβολὴ, ῆς, ἡ, Figura grammatica parenthesi similis, interjectio.
ἐπέμεινα, a. 1. ind. act. verbi ἐπιμένω.
ἐπεμελήθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi ἐπιμελέομαι.
ἐπέμενε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐπιμένω.
ἐπεμέμφετο, 3. sing. imperf. ind. m. verbi ἐπιμέμφομαι.
ἐπεμηνάμην, a. 1. ind. m. v. ἐπιμαίνομαι.
ἐπέμμηνος, ὴ, fœm. vid. ἔμμηνος.
ἐπέμπε, 3. sing. imperfect. ind. act. verbi πέμπω.
ἐπεμπηδάω, insuper insulto calcibus ; (2) insilio ; (3) super aliquem ingredior ; (4) insolenter erga aliquem me gero.

ἐπιμπίστω, super incido; (2) invado, irruo. Τί δῆτα τοίμενας τήνδ' ἐπιμπίστει βάσιν; *Soph. Aj.* 42.

ἐπίμυξα, a. 1. ind. act. verbi ἐπιμύττω.

ἐπιμυξάω, a. 1. ind. act. verbi ἐπιμύττω.

ἐπιμῦσαι, a. 1. ind. act. verbi πίμπω.

ἐπινάχετο, 3. sing. imperf. ind. med. *Dor.* pro ἐπινήχετο, ab ἐπινήχομαι, *supernato.*

ἐπινδύδωμι, do amplius, addo.

ἐπίνδυμα, inuper sonitum edo, *Hom.*

ἐπίνδυμα, ατος, τό, superior vestis, ut toga, pallium.

ἐπινδύτης, ι, ὁ, amiculum, indusium.

ἐπινδύω, f. ύσω, super induo.

ἐπινεύσειν, a. 2. inf. act. verbi ἐπιρέω.

ἐπίνευξις, εως, ἡ, illatio. Scribitur etiam sine γ, ἐπένεξις. Ab ἐπιφέρω, *infero.*

ἐπενείκαντες, nom. pl. a. 1. part. act. *Poët.* pro ἐπινείκαντες, ab ἐπιφέρω.

ἐπένεμα, a. 1. ind. act. verbi ἐπινέμω.

ἐπενέμετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ἐπινέμω.

ἐπένηνεν, 1. sing. imperf. indic. act. verbi ἐπιγνέω.

ἐπενήνοθε, perf. indic. med. *Att.* et per *Epenth.* τὸ ο pro ἐπήνθαι, ab ἐπανθέω.

ἐπένθει, *lugebat*, 3. sing. imperf. indic. act. pro ἐπένθει, a πενθέω.

ἐπένθεσις, εως, ἡ, insertio literæ vel syllabæ; Figura Gramm. Ab ἐπεντίθημι.

ἐπενθορέω, insilio. Unde a. 2. ἐπένθορε, irruit, ἐπενθορὼν, ἐπενθορέσα.

ἐπενθώσαω, insilio, irruo.

ἐπενθυμέομαι, ῆμαι, enthymema enthymemati superaddo.

ἐπενθύμημα, ατος, τὸ, enthymema enthymemati additum. Ab ἐπενθυμέομαι.

ἐπενθύμησις, εως, ἡ, enthymematis ad enthymema adjunctio. Ab eod.

ἐπενθὼν, a. 2. part. act. *Dor.* pro ἐπελθὼν, a verbo ἐπέρχομαι.

ἐπένυσον, f. ύσω, insuper intendo.

ἐπενυτίνομαι, contendo me, ivires. "Ωσπερ εἴχ', ἐπενυσθεὶς ἡρεμεῖ πλευραῖς μέσσον ἔγχος, *Soph. Ant* 1235.

ἐπεντίλλω, mando, jubeo.

ἐπεντίθημι, infero in medium.

ἐπεντρίβω, infligo, sc. plagam, vulnus.

ἐπεντρυφάω, luxuriose aliqua re utor.

ἐπεντρώγω, una comedo, inf. a. 2. ἐπεντραγεῖν.

ἐπέντρωμα, τὸ, et

ἐπέντρωσις, ἡ, voces Epicureæ de voluptatibus quæsitis et superfluis. Ab ἐπεντρώγω, *Casaub.* Al. ab ἐπεντιτρώσκω, *leviter vulnero, stringo*, s. *pungo cutem*, Ern.

ἐπενύτνω, apparo, instruo. 'Αδάμαντος δὲ τὴν ἀρὰ μ' ἐπ' αὐτοῖς χεῖρ' ἐπενύτνυντ' ἐμὴν ἔσοφλεν, *Soph.* 451. Ab ἐπενύτω, idem.

ἐπεξάγω, educo exercitum. Hinc ἐπεξαγωγὴ, ῆς, ἡ, eductio aciei in hostem.

ἐπεξαμαρτάνω, pecco insuper, porro.

ἐπεξανθίσκομαι, effloresco, ἐπεξηνθισμένος, nitidus, pinguis.

ἐπεξαπατάω, fallo, decipio.

ἐπέξειμι, egredior, excedo; (2) erumpo; (3) reum perago, accuso; item impugno, *verbis* male accipio, s. tracto; (4) ulciscor, punio; (5) persequor oratione, scriptis; (6) operam navo; (7) exsequor. 'Αλλὰ πάντ' ἐπέξειτον, *Arist. Ran.* 1181. Ἐς τὴν μάχην ἐπεξιέναι, *Thucyd.* 1. 2, 13. Τὰς τῶν πολεμίων παρασκευὰς λόγῳ καλῶς μεμεθόμενοι, ἀνομοίως ἔργῳ ἐπεξιέναι, *id.* 1. 4, 74.

ἐπεξελαύνω, f. λάσω, in aliquem provehor equo; (2) immitto; (3) erumpere jubeo. Οἱ 'Ολύνθιοι ἐπεξελαύνουσι τὰς ἵππεις, *Xen.*

ἐπεξέλεγχος, ὁ, confutationis (ἐλέγχου) copiosior elaboratio.

ἐπεξέλευσις, εως, ἡ, vindicta, ultio; (2) pœna; (3) executio. Ab ἐπεξέρχομαι.

ἐπεξελευσόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. verbi ἐπεξέρχομαι.

ἐπεξελευτικὸς, ὴ, όν, ultor, ultrix.

ἐπεξελθεῖν, a. 2. inf. act.

ἐπεξεργάζομαι, f. άσομαι, elaboro; (2) effectum opus polio; (3) absolvo; (4) occido.

ἐπεξεργαστὴς, οῦ, ὁ, executor.

ἐπεξεργαστικὸς, ἡ, όν, ad operis expolitionem faciens. Ab eod.

ἐπεξεργαστικῶς, *adv.* cum quadam operis expolitione.

ἐπεξέπω, permeo, pervado, velut calor corpus.

ἐπεξέρχομαι, f. ελεύσομαι, incurso, invado, insulto; (2) percurro, oratione persequor; (3) ulciscor, punio; (4) in jus rapio, accuso, actionem intentatam persequor; (5) perficio, absolvo; (6) exscendo aliquo.

ἐπεξέτασις, ἡ, repetita, altera lustratio, recensio exercitus.

ἐπεξεῦρίσκω, f. ρήσω, ultra adinvenio.

ἐπεξεύρομεν, 1. plur. a. 2. ind. act.

ἐπεξήγησις, εως, ἡ, narrationi juncta narratio; (2) enarratio; (3) Figura, quæ idem variis verbis explicat ornandi vel dilucidius explicandi gratia.

ἐπεξῆς, *deinceps*, *Ion.* pro ἐφεξῆς.

ἐπέξιθι, 2. sing. præs. imperat. act. verbi ἐπέξειμι.

ἐπεξόδια, τὰ, sacra facta ob felicem expeditionis bellicæ suscipiendæ eventum.

ἐπέξοδος, ὁ, ἡ, eruptio, exitus adversus aliquem. Ex ἐπὶ et ἔξοδος, *exitus.*

ἐπέοικε, 3. sing. perf. ind. med. verbi ἐπέοικα.

ἐπεπτίθετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ἐπιπτίθω.

ἐπέρτιν, *insequi*, præs. inf. act. *Ion.* pro ἐφέρτιν, a verbo ἐφέρω.

ἐπεπτιεζέατο, 3. plur. plusq. ind. pass. *Ion.* pro ἐπεπτίεγντο. A πτιέω.

ἐπέπτυσον, a. 2. ind. act. verbi ἐπιπτύσσω.

ἐπέπυστο, *fixerat*, 3. sing. plusq. ind. med. verbi ἐπιπήγνυμι, *figo.*

ἐπέπυθμεν, 1. plur. a. 2. ind. act. per *Sync.* pro ἐπεπύθμεμεν, quod *Ion.* pro ἐπίσμεμεν, a πείθω.

ἐπέπλεον, 3. plur. imperf. ind. act. verbi ἐπιπλέω.

ἐπέπληγον, a. 2. ind. act. *Att.* pro ἔπληγον.

ἐπεπλήκει, a. 1. ind. act. verbi ἐπιπλήσσω.

ἐπέπλων, a. 2. ind. act. verbi ἐπίπλωμι, pro ἐπιπλέω.

ἐπεπόθειν, 1. sing. plusq. ind. med. verbi ἐπιπόθω.

ἐπεπόνθην, 1. sing. plusq. ind. med. *Att.* et *Ion.* pro ἐπεπόνθειν, ab ἐπιπάσχω.

ἐπεπράγεισαν, 3. plur. plusq. ind. med. v. ἐπιπράσσω.

ἐπέπταρον, a. 2. ind. act. verbi ἐπιπταίρω.

ἐπεπτώκειν, 1. sing. plusq. ind. act. verbi ἐπιπίπτω.

ἐπέπυσο, 3. sing. plusq. ind. med. verbi πυνθάνομαι.

ἐπεραιώθην, a. 1. ind. pass. verbi περαιόω.

ἐπέρασος, amabilis, *Suid.*

ἐπεργάζομαι, colo, aro, subigo. Hinc ἐπεργασία, ας, ἡ, jus arandi inter se; (2) aratio, quæ fit ultra terminos; (3) aratio, cultura.

ἐπεργία, ἡ, operatio penes alios, *V. L.*

ἐπερεθίζω, irrito.

ἐπερεθισμὸς, οῦ, ὁ, irritatio, proritatio.

ἐπερείδω, infigo, valde firmo et impingo, imprimo; ἐπερείδομαι, innitor, incumbo. Hinc

ἐπέρεισα, *adegit*, 3. sing. a. 1. ind. act.

ἐπέρεισις, εως, ἡ, illisus; (2) intentio cogitationis in rem aliquam, repugnantia.

ἐπερεύγω, evomo in aliquem.

ἐπερέφω, tego, tectum impono, *Hom.*

ἐπερήρεισμαι, perf. ind. pass. verbi ἐπερείδω.

ἐπέρησα, a. 1. ind. act. verbi περάω.

ἐπέρομαι, f. ρήσομαι, sciscitor. Πρὶν λέγειν ὑμᾶς τοδὶ, ἐπερήσομαί τι μικρὸν, *Arist. Lys.* 98.

ἐπερράγην, a. 2. ind. pass. v. ἐπιρρήγνυμι.

ἐπερρίφην, a. 2. ind. pass. verbi ἐπιρρίφω.

ἐπέρρωσαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi ἐπιρρώννυμι.

ἐπερρώσαντο, 3. plur. a. 1. ind. med.

ἐπερυθριάω, erubesco ob rem aliquam.

ἐπερύω, f. ρύσω, attraho.

ἐπέρχομαι, fut. ελεύσομαι, accedo, advenio, etiam de adventu inopinato transeo; (2) in animum venio; (3) invado, impetum facio; (4) ulciscor; (5) edissero, explico; (6) in concionem dicendi causa prodeo. Εἰθ' ἐπέλθοις ἅπαντά μοι σαφῶς, percurras, seu narres, *Arist. Eq.* 615.

ἐπερωτάω, ῶ, interrogo; (2) consulo.

ἐπερώτημα, ατος, τὸ, interrogatio; (2) sponsio, stipulatio.

ἐπερώτησις, εως, ἡ, idem et ab eod.

ἐπερωτήσω, a. 1. part. act. verbi ἐπερωτάω.

ἐπερωτῶντα, acc. sing. part. præs. act. *contr.* pro ἐπερωτάοντα, ab ἐπερωτάω.

ἐπέσαξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπισάττω.

ἐπεσβαίνω, f. ήσομαι, ingredior; (2) conscendo, sc. navem. Ἐπεσβαίνειν ἐς τὴν θάλασσαν, *Thuc.*

ἐπεσβάλλω, *Att.* pro ἐπεισβάλλω, *Thuc.*

ἐπεσβολέω, convicior, maledico. Ex

ἐπεσβολία, ας, ἡ, convicium. Ab

ἐπεσβόλος, ὴ, ὁ καὶ ἡ, maledicus, conviciator. Ex ἐπὶ, ἐς et βάλλω, *jacio.*

ἐπέσειν, vel ἔπεσε, *cecidit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi πίπτω, pro πέπω.

ἐπεσήθω, per colum adspergo, ap. *Jos.*

ἐπεσθίω, post alium edo, insuper edo. Ἐπεσθίειν μικρῷ σίτῳ πολὺ ὄψον, *Xen.*

ἐπέσθω, *Poët.* pro ἐπεσθίω.

ἐπέσθω, 3. sing. præs. imperat. med. verbi ἕπομαι.

ἐπέσιν, dat. plur. ab ἔπος, *verbum.*

ἐπέσκαζον, imperf. ind. act. verbi ἐπισκάζω.

ἐπέσκασεν, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐπισκάπτω.

ἐπεσκέψασθε, 2. plur. a. 1. ind. med. verbi ἐπισκέπτομαι.

ἐπεσκίασα, a. 1. ind. act. verbi ἐπισκιάζω.

ἐπεσκίρτησε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἐπισκιρτάω.

ἐπεσκότησε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἐπισκοτέω.

ἔπεσον, *cecidi*, a. 2. ind. act. verbi πίπτω.

ἐπέσπεσθαι, præs. inf. med. *Ion.* et *Poët.* pro ἐφέπεσθαι, ab ἐφέπομαι.

ἔπεσσον, a. 2. ind. act. verbi ἐπισσάω.

ἐπέσσεται, *erit*, 3. sing. f. 1. ind. act. *Poët.* pro ἐπέσεται, a verbo ἔπειμι, *sum.*

ἐπεσσεύοντο, 3. plur. imperf. ind. med. *Poët.* pro ἐπεσεύοντο, ab ἐπισεύομαι.

ἐπεσσυμένως, incitate, cum impetu, *Aret.*

ἐπέσσυται, 3. sing. perf. ind. pass. per *Metathes.* pro ἐπέσεισται, ab ἐπεσείω.

ἐπεσσάθην, a. 2. ind. pass. verbi ἐφίσημι.

ἐπέσταλμαι, perf. ind. pass. verbi ἐπιστέλλω.

ἐπέστειλα, *misi*, a. 1. ind. act.

ἐπεστενάχιζε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐπιστεναχίζω.

ἐπέστενε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐπιστένω.

ἐπεστέναντο, 3. plur. a. 1. ind. med. verbi ἐπιστέφω.

ἐπεστὼς, perf. part. act. *Ion.* pro ἐφεστὼς, ab ἐφίσημι.

ἐπέστην, *superveni*, a. 2. ind. act.

ἐπεστήκειτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi ἐπιστηρίζω.

ἐπεστήριξα, *confirmavi*, a. 1. ind. act.

ἐπέστησαν, 3. plur. a. 2. ind. act. verbi ἐφίσημι.

ἔπεσι, *impers.* imminet; (2) licet. Ab ἔπειμι, *immineo.*

ἐπέσιος, ᾱ, ὁ, *Ion.* pro ἐφέσιος, rectius autem ἐπίσιος, domesticus, familiaris; *Epitheton* Jovis. Ex ἐπὶ et ἑσία.

ἐπεσονύχιζε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐπισονυχίζω.

ἐπεσραμμένα, nom. pl. perf. part. pass. n. g. verbi ἐπιστρέφω.

ἐπεσράφην, *conversus sum*, a. 2. ind. pass.

ἐπεσυρέλιζον, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἐπισυρελίζω.

ἐπισχάριος, ον, in foco situs, s. ardens, &c. δαλὸς ἐπισχάριος, titio.

ἔπισχε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐπίσχω.

ἐπίσχετο, *inhibuit*, 3. sing. a. 2. ind. med.

ἐπέτραν, acc. *Poët.* et *Dor.* pro ἐπέτην, ab ἐπέτης.

ἐπετράφθην, a. 1. ind. pass. verbi πετάννυμι, seu πετάζω, *pando.*

ἐπέτειλα, a. 1. ind. act. verbi ἐπιτέλλω.

ἐπετειόκαρπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, quotannis fructificans. Ex ἐπέτειος et καρπὸς. *fructus.*

ἐπετειόκαυλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, singulis annis caulem mutans. Ex ἐπέτειος et καυλὸς.

ἐπέτειος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, anniversarius. Ex ἐπὶ et ἔτος, *annus.*

ἐπετειοφορέω, ῶ, f. ήσω, quotannis fero, seu fructifico. Ab

ἐπετειοφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, singulis annis fructum ferens. Ex ἐπέτειος et φέρω, *fero.*

ἐπετειόφυλλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, singulis annis folia mutans. Ex ἐπέτειος et φύλλον.

ἐπετίρητο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ἐπιτηρέομαι.

ἐπετήδευσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιτηδεύω.

ἐπέτης, ᾱ, ὁ, pedissequus, famulus. Ab ἕπομαι, *sequor.*

ἐπετήσιος, ὁ καὶ ἡ, vel ἐπετήσιος, ία, ιον, per totum annum durans; (2) annuus. Ex ἐπὶ et ἔτος, *annus.*

ἐπετίθην, 1. sing. imperf. ind. act. pro ἐπετίθειν, qu. ab ἐπιτίθημι, *impono.*

ἐπετικὸς, ἡ, όν, qui sequitur; (2) qui paret, seu obsequitur. Ab ἕπομαι.

ἐπετιμᾶε, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐπετίμα, ab ἐπετιμάω.
ἐπετίμησε, 3. sing. a. 1. ind. act.
ἐπετίμων, imperf. ind. act. pro ἐπετίμαον.
ἐπέτις, ιδος, ἡ, pedissequa, famula. Ab ἕπομαι.
ἐπέτροσα, a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἐπέτοσα, ab πετάω.
ἐπετρέπην, a. 2. ind. pass. verbi ἐπιτρέπω.
ἐπετρέψω, a. 1. ind. act. verbi ἐπιτρέπω.
ἐπέτυχον, a. 2. ind. act. verbi ἐπιτυγχάνω.
ἐπεύαδον, aor. 2. ind. act. *Æol.* et *Ion.* pro ἐφῴδον, ab ἐφάδω.
ἐπευάδω, placeo, *Mus.*
ἐπευάζω, lætis vocibus celebro, acclamo.
ἐπευθῦ, *adv.* recta.
ἐπευθύς, *adv.* statim.
ἐπευθύμεῖσθε, 1. plur. imperf. ind. med. verbi στύθομαι.
ἐπευθυμέω, ῶ, f. ήσω, bono seu æquo animo sum in, vel ob.
ἐπευθύνω, dirigo ; (2) rego.
ἐπευκτός, ή, όν, expetendus votis, exoptandus. Ab ἐπεύχομαι.
ἐπευλαβέομαι, ᾶμαι, metuo.
ἐπευξάμενος, a. 1. part. med. verbi ἐπεύχομαι.
ἐπεύξεαι, 2. sing. f. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐπεύξῃ.
ἐπευφημέω, ῶ, f. ήσω, fausta acclamatione utor. Ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ αἰδεῖσθαί θ' ἡδέ τε, *Il.* 1, 22.
ἐπευφήμησα, *laudavi*, a. 1. ind. act.
ἐπεύφημίζω, bene precor ; (2) honoris causa nomen tribuo, v. c. Sulla ἐπευφημίσθη felix, i. e. appellatus est honorifico nomine, *Ern.*
ἐπεύχει, 2. sing. præs. imper. med. *Ion.* pro ἐπεύχυ, ab ἐπεύχομαι.
ἐπευχή, ῆς, ἡ, precatio, preces, votum.
ἐπεύχομαι, f. ξομαι, precor, facio vota ; (2) glorior, jacto me. Τοσοῦτ' ἐλεξε, πάσ δ' ἐπηύξατο σφατός. *Eur. Hec.* 542. Ἐπεύξατο τοῖς θεοῖς, *Plut.* Ἵνα μή τις Ἀχαιῶν καλκοχιτώνων Φθαίη ἐπευξάμενος βάλέεν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθῃ, *Il.* 10, 369.
ἐπευωνίζω, f. ίσω, vilis pretii facio ; (2) vili pretio vendo. Ἐπευώνισαι τὴν ἀγορὰν, *Plut.* Ἐν ἐπ., εὖ et ὠνέομαι.
ἐπευωχέομαι, convivor.
ἐπεφάνη, 3. sing. a. 2. ind. pass.
ἐπέφαντο, 3. plur. plusq. ind. pass. pro πεφασμένοι ἦσαν, a φαίνομαι.
ἐπέφερον, imperf. ind. act. verbi ἐπιφέρω.
ἐπεφνεν, 3. sing. imperf. ind. act. verbi πέφνω.
ἐπεφράδον, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφράζω.
ἐπεφράσατο, 3. sing. a. 1. ind. med.
ἐπεφράσαντο, *Poët.* pro ἐπεφράσατο.
ἐπεφράσω, 2. sing. a. 1. ind. med.
ἐπέφυκον, 3. plur. imperf. ind. act. verbi πέφυκω.
ἐπεφόνευ, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐπεφόνευε, ab ἐπιφονεύω.
ἐπέχεεν, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐπιχέω.
ἐπεχείρησαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi ἐπιχειρέω.
ἐπεχεῖτο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ἐπιχέω.
ἐπέχθην, a. 1. ind. pass. verbi πέκω.
ἐπέχραον, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐπιχράω.
ἐπέχρεισε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιχρέω.
ἐπέχω, f. ἐφέξω, vel ἐπισχήσω, inhibeo ; (2) subsisto ; (3) differo ; (4) adhibeo, applico ; (5) attendo ; (6) do, præbeo ; (7) obtineo, occupo ; (8) re aliqua nitor, fretus sum ; (9) in animo habeo ; (10) nanciscor, incido in ; (11) exagito, facesso negotium ; (12) irruo, invado. Ἐπέχειν πέρι τινος, hæsitare ; ἀπὸ τοῦ αἰκισμοῦ, abstinere ; τινὰ λόγοντα, impedire ; τὴν γνώμην τινὶ, applicare ; ἐπέχεσθαι τινὸς ἡμέρας, intermittere. Οὐ πολὺν χρόνον μ' ἐπέσχον μή μι ναυσολέϊν ταχὺν, permiserunt, *Soph. Phil.* 348.
ἐπέψα, a. 1. ind. act. verbi πέπτω.
ἐπη, *carmina*, nom. plur. *contr.* pro ἔπεα.
ἐπῆ, *insit*, 3. sing. præs. conjunct. verbi εἰμι.
ἐπήβολος, ε, ὁ καὶ ἡ, et ἐπίβολος, *proprie* qui scopum ferit ; (2) qui adeptus est, petita, optata. Ab ἐπιβάλλω.
ἐπήγαγε, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Att.* pro ἐπήγε, ab ἐπάγω.
ἐπηγάγοντο, 3. plur. imperf. ind. pass. *Att.* pro ἐπήγοντο.
ἐπηγγειλάμην, a. 1. ind. med. verbi ἐπαγγέλλω.
ἐπήγειρα, a. 1. ind. act. verbi ἐπεγείρω.
ἐπηγενὶς, ὁ, ductor, *V. L.*
ἐπηγενίδες, ων, αἱ, tabulæ navium a puppi ad proram extensæ, quasi ἐπενεγκίδες. Ab ἐπενεγκεῖν, *inferre.*
ἐπηγορεύων, *Ion.* et *Herodoto* peculiare verbum, pro communi. κατηγορεῖν καὶ ἐπιμέμφεσθαι, incusare, conqueri. Τοῦτο ἐπηγορεύων οἱ, hoc de ipso conquerens, 1, 90. *Port.*
ἐπηγορέω, accuso, incuso ; (2) queror, conqueror. Hinc
ἐπηγορία, ας, ἡ, accusatio, incusatio ; (2) querela.
ἐπῆεν, 3. sing. imperf. ind. *Poët.* pro ἐπῆν, ab εἰμι.
ἐπήϊον, 1. sing. plusq. ind. med. v. ἔπειμι.
ἐπήτανος, ή, όν, annuus, toto anno durans ; (2) copiosus, abundans, largus. Ἐν ἐπ. et ἔτος, *annus.*
ἐπηβηκυῖα, part. perf. act. f. g. v. ἐπαθρέω.
ἐπήϊσαν, *noverunt*, 3. plur. a. 1. verbi ἐπίδω, *Apoll. Rhod.* 1, 1023.
ἐπῆκαν, 3. plur. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐφῆκαν, ab ἐφίημι.
ἐπηκολούθησα, a. 1. ind. act. verbi ἐπακολουθέω.
ἐπήκοος, ε, ὁ καὶ ἡ, audiens, auditor, qui rem aliquam audit vel audivit ; (2) unde aliquid audiri potest. Ex ἐπὶ et ἀκούω.
ἐπήκουσα, a. 1. ind. act. verbi ἐπακούω.
ἐπηκροάντο, ab ἐπακροάομαι.
ἐπήλαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi πάλλω.
ἐπῆλθον, a. 2. ind. act. per *Sync.* pro ἐπήλυθον, ab ἐπέρχομαι.
ἐπήλης, ιδος, ἡ, operculum arcæ vel cistæ ; (2) macula a sole. Ex ἐπὶ et ἥλιος.
ἐπηλυγάζω, et ἐπηλυγάζομαι, obumbro, velut umbraculo tego ; *tropice*, tego, obscuro ; in *pass.* lateo. Ab ἐπήλυξ.
ἐπηλυγίζω, f. ίσω, idem.
ἐπήλυδα, ων, τὰ, advenæ. Τὰ δὲ λοιπὰ ἔθνεα, τῶν ἔστιν, τίσσιν ἐπήλυδά ἐσι, *Herod.* 8, 73.
ἐπήλυδις, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐπέρχομαι.
ἐπήλυξ, γος, ὁ καὶ ἡ, obscurus. A λύγη.
ἔπηλυς, υδος, ὁ καὶ ἡ, advena, extraneus. Ab ἐπελεύθω.
ἐπηλυσίη, ης, ἡ, pro ἐπηλυσία, ας, ἡ, adventus, aditus ; (2) incantatio, quæ fit veneficiis. Ab ἔπηλυς.
ἐπήλυσις, ή, idem.
ἐπηλύτης, ε, ὁ, advena. Ab eod.
ἐπήλυτος, ὁ, idem.
ἐπημάτιος, ον, diurnus, qui interdiu facit quid, aut quod fit, &c. Ab ἡμαρ.
ἐπήμεκναν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ἐπιμείνω.
ἐπημοιδός, ή, όν. permutatorius, mutuus. Ex ἐπὶ et ἀμείβω, *muto.*
ἐπῆν, 3. sing. imperf. ind. verbi ἔπειμι.
ἐπηνέμιος, ε, ὁ καὶ ἡ, ventosus, vanus, evanidus, in ventum abiturus. Ex ἐπὶ et ἄνεμος, *ventus.*
ἐπήνεον, 1. sing. imperf. ind. act. verbi ἐπαινέω.
ἐπήνεσε, 3. sing. a. 1. ind. act.
ἐπήνεσαν, 3. plur. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἐπήνεσαν.
ἐπήνυσαν, 3. plur. a. 1. ind. act.
ἐπηνύθη, perf. ind. med. verbi ἐπανύθω.
ἐπήντησα, a. 1. ind. act. verbi ἐπαντάω.
ἐπηνύσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἐπανύω.
ἐπήρατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi πήγνυμι.
ἐπῆξε, 3. sing. a. 1. ind. act.
ἐπήορος, ε, ὁ καὶ ἡ, sublimis, in alto situs. Ex ἐπὶ et ἀείρω, *tollo.*
ἐπηπείλησε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἐπαπειλέω.
ἐπῆρα, *sustuli*, a. 1. ind. verbi ἐπαίρω.
ἐπήρανος, ον, et
ἐπήρατος, ε, ὁ καὶ ἡ, amabilis. Ex ἐπὶ et ἐράω, *amo.*
ἐπηρεαζόντων, gen. pl. part. præs. act. v. ΕΠΗΡΕΑ'ΖΩ, f. άσω, noceo, damno adficio ; (2) infesto ; (3) calumnior. Ἐπηρεάζοντες ὑμῶν τὴν ἀγαθὴν ἐν Χριστῷ ἀναστροφὴν, 1 *Pet.* 3, 16. Hinc
ἐπηρεασμός, ῦ, ὁ, idem quod ἐπήρεια.
ἐπηρεασμένος, ή, όν, injuriosus ; (2) contumeliosus.
ἐπήρεια, ας, ἡ, *proprie* injuria, *maxime* in contumeliam inferioris ; (2) insultatio ; (3) calumnia sycophantæ ; (4) mulcta ; (5) impetus hostilis ; (6) odium, s. cupiditas judicis alicui nocendi, opp. χάρις, *Attice.*
ἐπηρεμέω, acquiesco in re aliqua.
ἐπῆρεν, *sustulit*, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. pro ἐπῆρε, a verbo ἐπαίρω.
ἐπήρεμος, ε, ὁ καὶ ἡ, ad remigationem accinctus ; (2) remis instructus. Ab ἐπὶ et ἐρέτμος, *remus.*
ἐπήρετο, 3. sing. imperf. indic. med. verbi ἐπέρομαι.
ἐπηρίδεως, *tectos*, acc. pl. ab
ἐπηρίδης, ίος, ὁ καὶ ἡ, tectus, coopertus. Ex ἐπὶ et ἐρίφω, *tego.*
ἐπήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, paratus et instructus, *proprie* ad remigationem. Ex ἐπὶ et ἐρέσσω, *navigo.*
ἐπῆρθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἐπαίρω.
ἐπήριτος, ε, ὁ καὶ ἡ, de quo contenditur ; (2) æmulatione dignus. Ex ἐπὶ et ἔρις.
ἐπήρκει, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐπήρκεε, ab ἐπαρκέω.
ἐπήρκεσεν, 3. sing. aor. 1. indic. act. cum ν ἐφελκ.
ἐπημένος, part. perf. pass. verbi ἐπαίρω.
ἐπῆρσα, a. 1. ind. act. *Æol.* pro ἐπῆρα.
ἐπητημένος, perf. part. pass. v. ἐπαρτάω.
ἐπηρώτα, 3. singul. imperf. ind. *contr.* pro ἐπηρώτα, ab ἐπερωτάω.
ἐπηρώτησαν, 3. pl. a. 1. ind. act.
ἐπηρωτήσων, f. 1. inf. act.
ἐπηρώτων, 3. pl. imperf. ind. act. pro ἐπηρώτουν.
ἐπήσαν, 3. pl. imperf. ind. verbi ἔπειμι.
ἐπησθείεν, 3. pl. opt. aor. 1. pass. *Ion.* et *Boeot.* pro ἐφησθείησαν, ab ἐφήδομαι.
ἐπησθετο, 3. sing. a. 2. ind. med. verbi ἐπαισθάνομαι.
ἐπησκήσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ἐπασκέω.
ἐπήται, 3. sing. præs. conj. med. verbi ἕπομαι.
ἐπητέα, ή, sapientia, facundia.
ἐπητής, έος, ὁ καὶ ἡ, facundus. Ab ἔπω.
ἐπήτριμος, ε, ὁ καὶ ἡ, densus ; (2) confertus. Ex ἐπὶ et τρίχες, *stamen.*
ἐπητύς, ύος, ἡ, facundia. Ab ἐπητής.
ἐπηφί, Ægypti undecimi mensis nomen, *Ep.*
ἐπηχέω, ῶ, obstrepo, insono.
ἐπηχθισμένος, perf. part. pass. verbi ἐπάχθομαι.
ἐπήωρος, ε, ὁ καὶ ἡ, impendens ; (2) sublimis. Ex ἐπὶ et ἀείρω, *tollo.*
'ΕΠΙ', *præpos. cum Genitivo*, super ; (2) sub ; (3) in ; (4) coram ; (5) ad ; (6) versus ; (7) penes ; (8) erga ; (9) per ; (10) cum ; (11) de ; (12) a, in notatione officii, ut ἐπὶ τῶν ἐπισολῶν, ab epistolis ; (13) apud ; (14) inservit periphrasi, ut τὰ ἐπὶ μέρες, particularia, ὁ ἐπὶ τῶν ἱππέων, equitum magister : *cum Dativo*, (15) super ; (16) ad ; (17) penes ; (18) in ; (19) post ; (20) præter ; (21) ob, propter ; (22) adversus ; (23) apud, juxta ; (24) cum ; (25) notat conditionem, ut σπονδὴ ἐπὶ τούτοις ἐγένετο, induciæ his conditionibus fiebant ; et causam, ut ἐφ' ᾧ, propterea quod, et propterea ut, hac conditione ut ; (26) tempus, ut ἐπ' ἤματι, uno die, *vel* per unum diem ; (27) abundat, ut ἐπὶ γογγύλαις διεῖδον, rapis vixit ; (28) facit periphrasin Adverbii, ut ἐπὶ τῇ ἀληθείᾳ, vere : *cum Accusativo*, (29) super ; (30) supra ; (31) ad ; (32) versus ; (33) contra, adversus ; (34) in ; (35) propter ; (36) per ; (37) apud, inter ; (38) notat tempus, ut ἐπὶ τοσοῦτον, scil. χρόνου, tamdiu : (39) *sine Casu*, desuper, superne ; (40) additum adjectivis, ut ἐπὶ μέγα, valde. *In compositione notat*, (41) ad, in, super, contra, imminutionem, intensionem, proclivitatem, et vitiationem, seu depravationem ; sæpe tamen redundat : (42) *cum Gen.* sub, in notatione temporis, ut ἐπ' Αὐγούστου, *Ern.*
ἐπιαγάστατος, ον, charissimus, *V. L.*
ἐπιάλλω, f. αλῶ, immitto ; (2) mitto. Ἐπιάλλειν οἴκαδε, *Thuc.*
ἐπιάλλομενος, præs. part. per *Sync.* pro ἐπιαλλόμενος, ab ἐπάλλομαι.
ἐπιάλτης, ε, ὁ, insultor, insultator ; (2) incubus. Ex ἐπὶ et ἄλλομαι, *salio.*
ἐπιαμβάνω, compluco, gratus sum.
ἐπίασα, *cepi*, a. 1. ind. act. verbi πιάζω.
ἐπιάσθην, *prehensus sum*, a. 1. ind. pass.
ἐπιαύω, dormio inter vel apud. ἦσι συδώσης ἐνθλὸς ἐὼν ἐπίαυεν, *Od.* 15, ult. Al. ἐνίαυεν.
ἐπίαχον, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἐπιάχω, acclamo. Ἐπίαχον, *Il.* 5, 860.

ἐπίβια, *insulta*, 2. sing. a. 2. imper. per *Apoc.* pro ἐπίσηθι, ab ἐπιβαίνω.
ἐπιβάθρα, ας, ἡ, pons qui machinis admovetur ad muros urbium scandendos; (2) aditus ad rem, v. c. scientiam, basis.
ἐπιβαθμίνω, ascendo, aggredior.
ἐπίβαθρον, ου, τὸ, naulum. Ab ἐπιβαίνω.
ἐπιβαίκη, ης, ἡ. 2. opt. act. verbi ἐπιβαίνω.
ἐπιβαινέμεν, *Ion.* pro ἐπιβαίνειν.
ἐπιβαίνω, ἡ, βήσηκα, p. βέβηκα, conscendo. Ἐπιβαίνειν τῆς Λακωνικῆς, *Dem.* ἔτων τεσσαράκοντα, *Plut.* τοῖς τρόμασι, *Thuc.* Κολχίδα γῆν, *Soph.* ἐπὶ τὰς ναῦς, *Thuc.* εἰς λόγον, *Herodot.* Εὐσεβίας ἐπιβαίνοντες, religiose nos gerentes, *Soph. Œd. Col.* 188.
ἐπιβακχεύω, læta voce adclamo.
ἐπιβάλης, 2. sing. a. 2. conj. act. verbi ἐπιβάλλω.
ἐπιβάλλειν, 2. sing. præs. imperat. med. *Dor.* pro ἐπιβάλλῃ, et hoc *Att.* et *Ion.* pro ἐπιβάλλεσο.
ἐπιβάλλω, f. λῶ, injicio; (2) impono, velut mulctam, &c. (3) addo; (4) imprimo, sc. notam, &c. (5) contendo aliquo; (6) urgeo, ingruo; (7) aggredior, capesso; (8) τὰ ἐπιβάλλοντα, quæ ad nos pertinent, officia, et sic ferè in *medio*. Οὐδὲ σύμβολον ἐπέβαλεν Ὀνησίφορος ἀδεὶς σοι παρὼν; *Arist. Av.* 1220. Διὰ τοῦτο ταῖς γυναικωνίτισιν σφενδόνας ἐπιβάλλουσιν, *id. Thesm.* 422.
ἐπιβαλὼν. a. 2. part. act. f. g.
ἐπιβαλῶσι, *injicient*, 3. pl. f. 2. ind. act.
ἐπιβαττίζω, immergo.
ἐπιβάττω, fut. ψω, idem.
ἐπιβαρέω, ῶ, fut. ήσω, adgravo; (2) gravi damno adficio.
ἐπιβᾶς, a. 2. part. act. ab ἐπιβαίνω.
ἐπίβασις, εως, ἡ, scansio; (2) invasio; (3) incessio; (4) iter; (5) actio. Ab ἐπιβαίνω.
ἐπιβασκεύειν, *inducere*, *Il.* 2, 234. præs. inf. act. *Ion.* pro ἐπιβάσκειν, a verbo *Poët.* ἐπιβάσκω, *induco*.
ἐπιβαστάζω, fero in, v. c. manibus.
ἐπιβατεύω, navem ingredior; (2) navigio vehor; (3) in navi milito; (4) adscendo; (5) minitor, insisto, incumbo; (6) invado, occupo, mihi vendico; (7) ineo, congredior, rem veneream habeo, de animalibus. Ἐπιβατεύων τούτῳ τῷ ῥήματος, *Herodot.* Ἐπιβατεύων τῷ Σμέρδιος οὐνόματος, Smerdis nomen usurpans, sibique vendicans, *id.* 3, 63. Ab ἐπιβαίνω.
ἐπιβατήριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, scansorius, ad scandendum pertinens. Ab ἐπιβαίνω.
ἐπιβάτης, ᾱ, ὁ, epibata, vector. Ab eod.
ἐπιβατικὸς, ὴ, όν, ad epibatas pertinens. Ἐπιβατικοὶ, classiarii.
ἐπιβατὸς, ὴ, όν, ad quem patet accessus, qui conscendi potest. Ab eod.
Ἐπὶ Βᾶδ, ἡ, dies quarta et ultima festi Apaturiorum apud Athenienses; (2) postridiana feriarum dies; (3) dies secunda nuptiarum.
ἐπιβδάλλω, rursus mulgeo.
ἐπιβεβαιόω, et ἐπιβεβαιόομαι, ῶμαι, confirmationem addo, post confirmo, confirmo.
ἐπιβεβηκὼς, part. perf. act. verbi ἐπιβαίνω.
ἐπιβήματα, τὰ, genus quoddam saltationis, *Hes.*
ἐπιβήμεναι, aor. 2. inf. act. *Dor.* pro ἐπιβῆναι.
ἐπιβήσεται, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐπιβήσῃ.
ἐπιβησέμεν, *conscensurum esse*, fut. 1. inf. act.
ἐπιβήσεο, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro ἐπιβήσω.
ἐπιβήτωρ, ορος, ὁ, incensor, vel adscensor, qui navem vel equum conscendit, qui nave vel equo vehitur; (2) mobilis, agilis; (3) qui feminam conscendit. Ab ἐπιβαίνω.
ἐπιβιβάζω, f. άσω, impono, facio adscendere. Ἐπιβιβάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος, *Luc.* 10, 34. Ab eod.
ἐπιβιβάσας, a. 1. part. act.
ἐπιβιβῶσαν, insuper edo, edo una, velut opsonium cum pane.
ἐπιβιόω, ῶ, et ἐπιβιῶμαι, supervivo, ultra vivo, superstes sum. Hinc ἐπιβιώσιμαι, ἐπιβιώσεται, ἐπιβιὺς, ἐπιβιῶναι.
ἐπιβλαβὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, noxius, damnosus. Ἐπιβλαβέες κότοι, *Aret.* Ab ἐπιβλάπτω.
ἐπιβλαβῶς, *adv.* damnose, noxie. Ab eod.
ἐπιβλάπτω, f. ψω, insuper noceo et damnum infero.
ἐπιβλαστάνω, super germino, insuper germino; (2) refrutico.
ἐπιβλαστέω, ῶ, f. ήσω, idem. Hinc
ἐπιβλάστησις, εως, ἡ, supergerminatio, secunda germinatio.
ἐπιβλαστικὸς, ὴ, όν, qui supergerminat, vel supergerminandi vim habet.
ἐπιβλασφημέω, convicior insuper, ultro.
ἐπιβλέπω, f. ψω, inspicio. Ἐπιβλέπειν εἰς τοὺς συμφορὰς τὰς ἐκ τῆς ἀδελίας, *Isocr.*
ἐπιβλέψωσι, aor. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐπιβλέψαιμι.
ἐπιβλὴ, ἡ, fibula, *Hes.* Ab ἐπιβάλλω.
ἐπιβλήδην, *adv.* q. d. injectim, superinjectim, injiciendo. Ab ἐπιβάλλω.
ἐπίβλημα, ατος, τὸ, additamentum; (2) panniculus; (3) inserta purpura in fine vestis; (4) ornamentum domus.
ἐπιβλὴς, ῆτος, ὁ, obex, pessulus. Ab eod.
ἐπίβλητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, adjectitius, adventitius. Ab eod.
ἐπιβλὺζ, *adv.* abunde, adfluenter. Ex ἐπὶ et βλύζω, *mano, scaturio.*
ἐπιβόας, ὁ, valde strepens, clamosus. Ab
ἐπιβοάω, ῶ, et ἐπιβοάομαι, ῶμαι, inclamo, invoco, imploro. Κὠτιζοᾶται Θέμιν εὐκταίαν, *Eur. Med.* 168.
ἐπιβοὴθεια, ας, ἡ, auxilium, subsidium. Ab
ἐπιβοηθέω, ῶ, f. ήσω, ad auxilium ferendum supervenio, insuper auxilior, præter alios subvenio.
ἐπιβόημα, ατος, τὸ, acclamatio. Ab ἐπιβοάω.
ἐπιβόησις, ή, idem.
ἐπιβόητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, famosus; in utramque partem, sed magis in malam.
ἐπίβοιον, τὸ, scil. ϑῦμα, sacrificium, quod præter, vel post bovis immolationem fit. Ex ἐπὶ et βοῦς, *bos.*
ἐπιβόλαιον, τὸ, velamen, amictorium. Ab
ἐπιβολὴ, ῆς, ἡ, injectio, impositio; (2) applicatio mentis; (3) impetus; (4) inceptatio; (5) mulcta; (6) tributum, vectigal; (7) impressio notæ in nummo, nota ipsa, insigne, quo quem agnoscimus. Ab ἐπιβάλλω.
ἐπίβολος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, compos, qui aliquid adeptus est. Ab eod.
ἐπιβόλως, *adv.* ingeniose, sapienter; (2) feliciter.
ἐπιβομβέω, ῶ, fut. ήσω, bombis adsono; (2) bombos edo; (3) strepitum facio.
ἐπιβόσκησις, εως, ἡ, depastio.
ἐπιβοσκὶς, ίδος, ἡ, proboscis. Ab
ἐπιβόσκομαι, pascor, depascor.
ἐπιβυκόλιον, τὸ, armentum, *Theoc.*
ἐπιβυκόλος, ᾱ, ὁ, bubulcus.
ἐπιβύλευμα, ατος, τὸ, insidiæ; (2) molimen, adgressio, conatus.
ἐπιβύλευσις, εως, ἡ, insidiatio, insidiæ.
ἐπιβυλευτὴς, ᾶ, ὁ, insidiator. Ab
ἐπιβυλεύω, f. εύσω, insidias struo; (2) insidiose molior; (3) consilium capio, delibero; (4) conjuro. Ἐπιβυλεύειν τῇ τυραννίδι, *Plut.* Θάνατόν τινι, *Thuc.* λαβεῖν, *Dem.*
ἐπιβυλὴ, ῆς, ἡ, consilium adversus aliquem initum, insidiæ. Ex ἐπὶ et βυλή.
ἐπιβύλιος, ον, insidiosus, *Luc.*
ἐπιβυλία, ἡ, idem quod ἐπιβυλή.
ἐπίβυλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, insidiosus.
ἐπιβύλως, *adv.* insidiose. Ab ἐπίβυλος.
ἐπιβραδύνω, cunctor, immoror.
ἐπιβραχὺ, *adv.* ad breve tempus.
ἐπιβρεγμα, τὸ, irrigatio, irroratio.
ἐπιβρέμω, et ἐπιβρέμομαι, admurmuro.
ἐπιβρέχω, perfundo, irroro.
ἐπιβριθὴς, ές, gravis, *Æsch.*
ἐπιβρῖϑω, fut. ῖσω, ingravesco, magno cum pondere irruo, impressionem facio; (2) degravo, deprimo.
ἐπιβρομάομαι, ῶμαι, infrendeo.
ἐπιβρῖσαι, 3. sing. a. 1. conj. act. verbi ἐπιβρίϑω.
ἐπιβρομέω, ῶ, f. ήσω, adfremo, rugio. Ab ἐπιβρέμω.
ἐπιβροντάω, ῶ, f. ήσω, insuper tono, attono, intono. Hinc
ἐπιβρόντητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui tonitrua mentem percellere, attonitus; (2) vecors, vesanus.
ἐπιβροχὴ, ῆς, ἡ, perfusio. Ab ἐπιβρέχω.
ἐπιβρύχω, f. ξω, infremo, fremo.
ἐπιβρύω, f. ύσω, scateo, plenus sum.
ἐπιβύσφα, ας, ἡ, obturamentum; (2) obturatrix, obstructrix. Ab
ἐπιβύω, f. ύσω, obturo, obstruo. Ἐπιβύειν τὸ στόμα τινος κέρμασι, *Aristoph.* Ἐπιβύσασθαι τὰ ὦτα, *Luc.*
ἐπιβωμίζω, fut. ίσω, aræ sacrificandi causa impono. Ex ἐπὶ et βωμὸς, *ara.*
ἐπιβώμιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, altari impositus; (2) ad altare cantari solitus. Ex iisd.
ἐπιβωμιοστατέω, ad aram colloco.
ἐπιβώσασθαι, a. 1. inf. med. *Poët.* pro ἐπιβοήσασθαι, ab ἐπιβοάω.
ἐπιβωσόμεθα, 1. plur. f. 1. ind. med. pro ἐπιβοησόμεθα.
ἐπιβωστρέω, ῶ, f. ήσω, invoco.
ἐπιβώτωρ, ορος, ὁ, pastor.
ἐπίβωτος, pro ἐπιβόητος, infamis, *Anac.*
ἐπίγαιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui super terram est; (2) humi repens. Ex ἐπὶ et γαῖα.
ἐπιγαμβρείας, ας, ἡ, connubiorum junctio. Ab
ἐπιγαμβρεύω, generum assumo, filiam alicui nuptum do; (2) et in *pass.* gener fio, uxorem duco.
ἐπιγαμβρία, ας, ἡ, adfinitas e matrimonio, *Eust.* Ab eod.
ἐπιγαμέω, ῶ, uxorem superinduco, aor. 1. ἐπέγημα. Οὐ γὰρ ἐπεγάμει πόσει πόσιν, *Eur. Or.* 572.
ἐπιγαμία, ἡ, adfinitas, jus connubii. Ab
ἐπίγαμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nubilis.
ἐπιγανύνομαι, vel ἐπιγανύομαι, gaudeo aliqua re, *impr.* malis alterius.
ἐπιγανόω, orno, illustro.
ἐπιγάστριον, ᾱ, τὸ, epigastrium, venter exterior. Ex ἐπὶ et γαστὴρ, *venter.*
ἐπιγάστριος, ον, ventri deditus, ad ventrem spectans.
ἐπιγαυρόω, ῶ, insulto calamitoso.
ἐπιγαυρόομαι, ῶμαι, exsulto, lætor; (2) efferor animo et ferocior reddor.
ἐπίγαυρος, ὁ καὶ ἡ, jactabundus; (2) fortis.
ἐπιγεγονὼς, perf. part. med. verbi ἐπιγίνομαι.
ἐπιγειόκαυλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cujus caulis humilis est, qui non erectum, sed humi stratum caulem habet. Ex ἐπίγειος et καυλὸς.
ἐπίγειον, ᾱ, τὸ, apsis ima planetarum, auge; (2) funis quo navis terræ alligatur. Ab
ἐπίγειος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, terrestris; (2) humi repens. Ex ἐπὶ et γέα, *terra.*
ἐπιγειόξυλλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, a radice tantum foliatus; (2) sparsa humi folia habens.
ἐπιγελάω, ῶ, arrideo; (2) irrideo, insulto. Ἐπιγελάσαι τροθύμως ταῖς χορείαις, *Arist. Thesm.* 988.
ἐπιγεμίζω, f. ίσω, onero, repleo.
ἐπιγένημα, ατος, τὸ, id, quod ad aliquam rem quasi insuper accedit, accessio; (2) vitium vulneri accedens. Ab ἐπιγίνομαι.
ἐπιγενὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, indigena; (2) natus post, adnatus, seu insuper natus.
ἐπιγεννάω, adgenero, insuper genero.
ἐπιγέννημα, τὸ, quod adnatum est; (2) symptoma.
ἐπιγεννηματικὸς, ὴ, όν, adnatus, adjunctus velut natura.
ἐπιγενόμενος, a. 2. part. med. v. ἐπιγίνομαι.
ἐπιγεραίρω, insuper honore adficio.
ἐπιγεύομαι, f. εύσομαι, gusto, degusto.
ἐπιγηθέω, gaudeo, lætor aliqua re.
ἐπιγήτις, ίδος, ἡ, herba quædam humilis. Ab ἐπίγειος.
ἐπιγίγνομαι, vel ἐπιγίνομαι, post nascor; (2) adnascor; (3) succedo, subsequor; (4) advenio, supervenio. Ἐπιγίγνεται γὰρ βυρσοπώλης ὁ Παφλαγών, *Arist. Eq.* 136. Οἱ ἐπιγινομένοι, posteri, *Isocr.*
ἐπιγιγνώσκω, δ. ἐπιγινώσκω, agnosco, cognosco, rescio, novi; (2) decerno, statuo; (3) amo, diligo, *N. T.*
ἐπιγλισχαίνω, viscosius reddo.
ἐπιγλίχομαι, cupio, appeto.
ἐπιγλυκαίνω, reddo dulce; (2) dulcesco.
ἐπίγλυκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, dulcis; (2) subdulcis.
ἐπιγλύφω, f. ψω, insculpo, cælo.
ἐπιγλωσσάομαι, malè loquor de aliquo, malè ominor alicui, male precor. Σὺ δ'ἦν ἃ χρῄζεις, ταῦτ' ἐπιγλωσσᾶ Διός, tu quæ jamdudum cupis, illa Jovi ominaris, *Æschyl. Prom. Vinct.* 927.
ἐπιγλωσσίζομαι, vel ἐπιγλωττίζομαι, idem. Περὶ τῶν Ἀθηνῶν δ' ἐκ ἐπιγλωττίσομαι τοιῦτον ἓδὲν, *Arist. Lys.* 37. Ex ἐπὶ et γλῶσσα, *lingua.*
ἐπιγλωσσὶς, vel ἐπιγλωττὶς, ίδος, ἡ, lingula, lingua minor; (2) membrana cartilaginosa rotunditatis oblongæ in interiore gutturis parte. Ex iisd.
ἐπιγναμπτω, f. ψω, inflecto, intorqueo.
ἐπιγνάμψας, a. 1. part. act.

ἐπίγναθος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, interpolitus, innovatus. Ex ἐπί et γνάσσω, *polio*.
ἐπιγνοίη, 3. sing. a. 2. opt. v. ἐπιγινώσκω.
ἐπιγνόντες, nom. pl. a. 2. part. act.
ἐπίγνωθι, 2. sing. a. 2. imperat. act.
ἐπιγνώμη, ης, ἡ, cognitio; (2) venia. Ab ἐπιγινώσκω.
ἐπιγνωμοσύνη, ης, ἡ, arbitrium, cognitio. Ab ἐπιγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, arbiter, judex; (2) qui veniam dat, veniæ facilis; (3) inspector sive æstimator frumenti. Ab ἐπιγινώσκω.
ἐπιγνώστεθε, *agnoscetis*, 2. pl. f. 1. ind. m.
ἐπίγνωσις, εως, ἡ, cognitio, agnitio, scientia. Ab eod.
ἐπίγνωστός, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cognitus, notus.
ἐπιγονᾶτις, ίδος, ἡ, os latum et rotundum, quo genuum commissura tegitur, patella; (2) femur, genu musculus; (3) vestis genus ad genua pertinens. Ex ἐπί et γόνυ, *genu*.
ἐπιγονεῖον, τὸ, musicum quoddam instrumentum. Ab Epigono inventore, *Poll.*
ἐπιγονή, ῆς, ἡ, instauratio generis; (2) fœtus. Ab ἐπιγίνομαι.
ἐπίγονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, post natus, fœtus succedaneus; (2) secundis nuptiis natus. Hinc ἐπίγονοι, ων, οἱ, posteri filii. Ab eodem.
ἐπιγονατίς, ίδος, ἡ, idem quod ἐπιγονατίς.
ἐπιγονίς, ίδος, ἡ, idem.
ἐπιγονίδιος, ὁ καὶ ἡ, genibus impositus.
ἐπιγράβδην, *adv* strictim, stringendo leviter. Ab ἐπιγράφω.
ἐπίγραμμα, ατος, τὸ, epigramma; inscriptio, sive prosaica, sive metrica; (2) titulus, laus, gloria quam quis fert; alicujus facti, *Appian. Pun.* 94. Ab eod.
ἐπιγραμματογράφος, ᾱ, ὁ, et
ἐπιγραμματοποιός, ᾱ, ὁ, scriptor epigrammatum.
ἐπιγραφεύς, έως, ὁ, quæstor, qui pecuniam in ærarium conferendam describit. Ab eodem.
ἐπιγραφή, ῆς, ἡ, inscriptio, titulus; (2) indictio; (3) descriptio, census. Ab
ἐπιγράφω, f. ψω, inscribo; (2) adscribo, ut autori; (3) acceptum refero; (4) viritim collationem describo; (5) testium nomina edo, quos producturus sum; (6) subscribo. Ἐπιγράφειν τίμημά τινι, *Arist.* Ἐπιγράφεσθαι τοὺς ἀλλοτρίους γνώμους, subscribere, *Dem.* Ἀχθεσθεὶσ', ὅτι αὐτῷ πονηρὸν προσώπων ἐπεγράψατο, *Aristoph. Pace*, 682.
ἐπίγρυπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nasum aliquantum adunicum habens; (2) curvus, aduncus.
ἐπιγυμνάζομαι, insuper exerceo me.
ἐπιδαίομαι, in medium profero, divido.
ἐπιδαίσιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, communis; (2) ad epulandum accommodatus. Ex ἐπί et δαίω, *partior*.
ἐπιδαιτίομαι, ῡμαι, f. ήσομαι, epulor, convivor, *Hes.* Ex ἐπί et δαίω.
ἐπίδαιτρον, ᾱ, τὸ, opsonium. Ex ἐπί et δαιτρός, *coquus*.
ἐπιδάκνω, mordeo, pungo.
ἐπιδάκρυον, τὸ, *Eur.* al. ἐπὶ δάκρυον.
ἐπιδακρύω, f. ύσω, defleo.
ἐπίδαμος, ὁ καὶ ἡ, *Dorice*, pro ἐπίδημος.
ἐπιδανείζω, f. είσω, ultra fœnero.
ἐπιδασύς, εος, ὁ καὶ ἡ, aliquantum densus et hirsutus.
ἐπιδαψιλεύομαι, f. εύσομαι, indulgeo, liberalem nimium me præbeo in dando, &c. addo corollarium seu auctarium.
ἔπιδε, 2. sing. a. 2. imperat. act. v. ἐπείδω.
ἐπιδεδωκότα, acc. sing. perf. part. act. verbi ἐπιδίδωμι.
ἐπιδεής, έος, ὁ καὶ ἡ, indigens.
ἐπίδειγμα, ατος, τὸ, indicium, specimen. Ab ἐπιδείκνυμι.
ἐπιδείελα, *adv.* post meridiem. Ab
ἐπιδείελος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pomeridianus. Ex ἐπί et δείλη.
ἐπιδείκνυμι, vel ἐπιδεικνῦω, et ἐπιδείκνῡμαι, ostendo, demonstro; (2) specimen artis edo, artem ostento, de oratoribus *imprimis*, poëtis, &c. Unde (3) et pro dicere, canere, &c. Σαυτὴν ἐπιδείκνυ τοῖς ξένοις, *Arist. Av.* 672. Hinc
ἐπιδεικτιάω, ῶ, ostendere vel ostentare me cupio, ostento.
ἐπιδεικτικός, ἡ, όν, demonstrativus, ostensivus; (2) utens genere dicendi ad ostendendum ingenium et eloquentiam comparato; quod genus ipsum ἐπιδεικτικὸν dicitur, et oratio ipsa ἐπιδεικτική.
ἐπιδεικτικῶς, *adv.* cum ostentatione; (2) demonstrative; (3) aperte, in propatulo; (4) valde ornate.
ἐπίδειξις, εως, ἡ, demonstratio; (2) ostentatio, artis specimen; (3) oratio, cantus, &c. artis ostentandæ causa. Ab ἐπιδείκνυμι.
ἐπιδειπνέω, secundariam cœnam perago.
ἐπιδείπνιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui post cœnam est, fit, &c. Ab ἐπίδειπνον.
ἐπιδειπνίς, ίδος, ἡ, q. d. post-cœnium, cœna secundaria. Ab eod.
ἐπίδειπνον, ᾱ, τὸ, idem.
ἐπιδέκατος, άτη, ατον, decimus; (2) qui post decem penditur.
ἐπιδεκτικός, ἡ, όν, capax. Ab ἐπιδέχομαι.
ἐπιδελάζω, escam impono.
ἐπιδέμνιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, in strato positus, qui in aut super strato est. Ex ἐπί et δέμνιον, *stratum*.
ἐπιδεξιτερευθέρως, *adv.* dextre et ingenue.
ἐπιδέξιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui est ad dextram, dexter; (2) scitus, elegans; (3) urbanus, lepidus. Hinc
ἐπιδεξιότης, ητος, ἡ, dexteritas.
ἐπιδεξίως, *adv.* scite, decenter, lepide.
ἐπιδεόμαι, f. δεήσομαι, insuper egeo; (2) egeo, indigeo.
ἐπιδέρεται, 3. sing. præs. ind. med. verbi
ἐπιδέρομαι, inspicio.
ἐπίδερτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, visibilis. A præc.
ἐπιδερμάτις, ίδος, ἡ, pellis, quæ est inter digitos anserum et avium hujus generis; (2) cuticula sensu destituta et veræ cuti supertensa. Ex ἐπί et δέρας, *pellis*.
ἐπιδερμίς, ίδος, ἡ, idem et ex iisd.
ἐπίδεσις, εως, ἡ, alligatio, obligatio. Ab ἐπιδέω.
ἐπιδεσμεύω, f. εύσω, innecto, obligo.
ἐπιδεσμέω, ῶ, f. ήσω, idem.
ἐπιδέσμιον, ᾱ, τὸ, fasciola. Ab
ἐπίδεσμος, ᾱ, ὁ, et ἐπίδεσμον, τὸ, ligamen, id, quo vulnus obligatur, fascia.
ἐπιδεσμοχάρης, ες, nodis gaudens.
ἐπιδεστόζω, f. όσω, dominor.
ἐπιδεύεαι, 2. sing. præs. conj. med. *Ion.* pro ἐπιδεύῃ, ab ἐπιδεύω.
ἐπιδεύης, έος, ὁ καὶ ἡ, indigens.
ἐπιδεύῃς, 2. sing. præs. conj. act. v. ἐπιδεύω.
ἐπιδεύομαι, et ἐπιδεύω, indigeo.
ἐπιδευόμενος, *egens*, præs. part. med.
ἐπιδέχομαι, excipio; (2) accipio, admitto.
ἐπιδέω, obligo; (2) alligo.
ἐπιδεῶς, *adv.* parce, non satis. Ab ἐπιδεής.
ἐπίδηλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, manifestus.
ἐπιδήλως, *adv.* manifeste.
ἐπιδημεύω, f. εύσω, advena sum; (2) peregre advenio; (3) domi sum, non absum. Ab ἐπίδημος.
ἐπιδημέω, ῶ, f. ήσω, idem et ab eod. Hinc
ἐπιδήμησις, εως, ἡ, adventus peregre.
ἐπιδημητικός, ἡ, όν, domi et quasi intra populi fines manens. Ab eod.
ἐπιδημίαε, ας, ἡ, adventus, *impr.* deorum.
ἐπιδήμιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, versans in populo; (2) civilis; (3) domesticus; (4) popularis; (5) publicus; (6) peregrinus. Ab eod.
ἐπιδημιεργέω, perficio opus.
ἐπιδημιεργοί, apud *Thuc.* curatores murorum reficiendorum, sed apud *Procopium* imitatores, et semper de opifice.
ἐπίδημος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, advena, non inquilinus; (2) qui peregre venit.
ἐπιδήν, *adv.* diu, multo, pro ἐπὶ δήν.
ἐπιδηρόν, idem, pro ἐπὶ δηρόν.
ἐπιδιαζαίνω, post alium, qui transit, ipse etiam transeo; (2) pertranseo. Ἐπιδιαζὰς τάφον τινὰ, καὶ μονωθεὶς, ἀποθνήσκει, *Thucyd.* 6, 101.
ἐπιδιαγινώσκω, iterum decerno; (2) recognosco.
ἐπιδιαθήκη, ης, ἡ, posterius testamentum. Ab ἐπιδιατίθημι.
ἐπιδιαιρέω, divido, partior, describo.
ἐπιδιαίτησις, εως, ἡ, dispensatio; (2) arbitrium; (3) victus ratio seu ordinatio. Ex ἐπί et διαιτάομαι.
ἐπιδιαίτητος, ον, qui iterum disceptatur, judicatur, v. c. lis.
ἐπιδιάκεισμαι, adquiesco. Ex ἐπί et διάκεισμαι, *constitutus sum*. Τὸ ἐπιδιακείμενον ἀργύριον, *Pollux*. Æs manuarium, *Gell.* 18, 13. *Angl.* STAKES or FORFEITS.
ἐπιδιακινδυνεύω, periclitor.
ἐπιδιακρίνω, insuper discerno, postea discerno.
ἐπιδιαλάμπω, perluceo, eluceo per.
ἐπιδιαμένω, permaneo. Hinc
ἐπιδιαμονή, ῆς, permansio, immoratio.

ἐπιδιανέμω, insuper distribuo.
ἐπιδιανοέω, post excogito.
ἐπιδιαπέμπω, mitto insuper, sc. post alium jam missum.
ἐπιδιαπλέω, f. εύσω, insuper navi trajicio; (2) trajicio.
ἐπιδιαῤῥήγνῡμι, f. ήξω, disrumpo.
ἐπιδιασκευάζω, recognosco, retracto.
ἐπιδιασκεύασις, εως, ἡ, recognitio, retractio.
ἐπιδιασύρω, perstringo, irrideo.
ἐπιδιατάσσομαι, vel ἐπιδιατάττομαι, insuper mando, vel constituo; (2) insuper addo.
ἐπιδιατίθημι, insuper paciscor; (2) depono.
ἐπιδιατρίβω, tempus tero, moram traho.
ἐπιδιαφθείρω, vitio, corrumpo.
ἐπιδιδάσκω, doceo, quod restat, quod alter prætermisit.
ἐπιδιδῡμίς, ίδος, ἡ, propria et intima testiculorum tunica dura, crassa, et admodum valida. Ex ἐπί et δίδυμος, *testiculus*.
ἐπιδίδωμι, insuper do, dono præterea; (2) do, trado, dedo; (3) cresco, augeor; (4) in convivium vocatus venio; (5) in dotem do. Ὀρῶν καθ' ἑκάστην ἐπιδιδόσαν τῶν πολεμίων ἰσχύν, *Thuc.*
ἐπιδιέρχομαι, percenseo, percensendo, obeundo recognosco.
ἐπιδιετής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui biennium excessit.
ἐπιδιζήμαι, insuper quæro.
ἐπιδιήγησις, εως, ἡ, repetita narratio.
ἐπιδιηκάω, litigio de re aliqua.
ἐπιδικάζω, discepto; (2) sententia mea adjudico. Hinc ἐπιδικάζομαι, hereditatem jure peto, vel obtineo; (2) expecto. Hinc
ἐπιδικασία, ας, ἡ, legis actio de hereditate controversa.
ἐπιδικάσιμος, ον, arbiter, familiæ herciscundæ *inpr.* deinde advocatus in quacunque re; denique expetitus aliis, utilitatis causa.
ἐπίδικος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, litigiosus, controversus.
ἐπιδίμοιρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, plus quam duas habens partes.
ἐπιδινέω, ῶ, f. ήσω, in orbem ago, verso.
ἐπιδινήσας, a. 1. part. act.
ἐπιδιορθόω, ῶ, fut. ώσω, corrigo et emendo, quod dixi aut feci.
ἐπιδιόρθωσις, εως, ἡ, correctio eorum, quæ dicta sunt. Ab ἐπιδιορθόω.
ἐπιδιορθωτικός, ἡ, όν, qui ad corrigenda superiora adjicitur, quo corrigere volumus ea, quæ diximus. Ab eod.
ἐπιδιοφέω, insuper mingo, v. c. pus præter dolorem.
ἐπιδιπλασιάζω, f. άσω, duplico, ingemino.
ἐπιδιπλοΐζω, idem.
ἐπιδιπλόω, ῶ, f. ώσω, idem.
ἐπιδίφριας, άδος, ἡ, currus circumferentia. Ex ἐπί et δίφρος, *currus*.
ἐπιδίφριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui super curru est, sedet, aut pugnat; (2) sellularius, ut τέχνη, ars sellularia; (3) ignavus, effeminatus. Ex iisd.
ἐπιδίχα, *adv.* seorsim, separatim.
ἐπιδίψιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, siticulosus.
ἐπιδίω, f. ίσω, insudo.
ἐπιδιώκω, f. ξω, insequor, persequor.
ἐπιδιωξόν, 2. sing. a. 1. imperat. act.
ἐπιδοιάζω, in utramque partem cogito, volvo animo.
ἐπίδομα, ατος, τὸ, adjectio quæ supra justam mensuram datur emptori. Ab ἐπιδίδωμι.
ἐπιδόντες, nom. plur. a. 2. part. act. verbi ἐπιδίδωμι.
ἐπιδοξος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, de quo est aliqua opinio in futurum, item qui exspectatur; (2) celebris, clarus, illustris. Ex ἐπί et δοξα, *opinio*.
ἐπιδοξότης, ήτ, claritudo, *Steph.*
ἐπιδόξως, *adv.* honorifice, gloriose.
ἐπιδορᾶτις, ίδος, ἡ, ferrum lanceæ, cuspis hastæ. Ex ἐπί et δόρυ, *hasta*.
ἐπιδορεάω, cœnam secundariam sumo.
ἐπιδορεΐζομαι, f. ίσομαι, idem.
ἐπιδόρειος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ad cœnam utilis; (2) q. d. post-cœnius. Ex ἐπί et δόρπον.
ἐπιδορτὶς, ίδος, ἡ, q. d. post-cœnium, cœna secundaria.
ἐπιδόρτισμα, ατος, τὸ, quod in secundis mensis apponitur, bellaria.
ἐπιδορτισμός, ᾱ, ὁ, cœnæ secundariæ sumptio. Ab eod.
ἐπίδος, 2. sing. a. 2. imper. act. verbi ἐπιδίδωμι.

ἐπιδόσιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, addititius, ex accessione proveniens. Ab eod.
ἐπίδοσις, εως, ἡ, accessio, additamentum; (2) largitio, erogatio publice facta, donativum, congiarium; (3) incrementum.
ἐπιδοτικός, ἡ, όν, ad superadditionem seu supererogationem propensus. Ab eod.
ἐπιδοῦναι, *addidisse*, a. 2. inf. act.
ἐπιδυτέον, ῶ, f. ήσω, sonitum insuper edo.
ἐπιδοχεῖον, ου, τὸ, receptaculum.
ἐπιδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio, susceptio; (2) successio. Ab ἐπιδέχομαι, *recipio*.
ἐπιδραμόντος, gen. sing. a. 2. part. act. v. ἐπιτρέχω.
ἐπιδραμοῦμαι, vel ἐπιδράττομαι, fut. ξομαι, prehendo, adripio.
ἐπιδρομάδην, *adv.* cursim, *Orph.*
ἐπιδρομὴ, ῆς, ἡ, incursus, irruptio; (2) levis et perfunctoria tractatio rei vel explicatio; (3) affluxus humorum. ap. *Med.* Ab ἐπιτρέχω.
ἐπιδρομία, ας, ἡ, idem.
ἐπίδρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, accessu facilis, planus; (2) incursionibus expositus; (3) in quem accedi solet.
ἐπιδυέτω, 3. sing. præs. imperat. v. ἐπιδύω.
ἐπιδυναστέων, fut. εύσω, post alium obtineo imperium.
ἐπιδυσακύω, graviter audio, *Steph.*
ἐπιδυσφημέω, ῶ, infami appellatione noto.
ἐπιδύω, et ἐπιδύνω, f. ύσω, occido super.
ἐπιδῶμεν, 1. pl. a. 2. conj. act. verbi ἐπιδίδωμι.
ἐπιδώσω, *addam*, f. 1. ind. act.
ἐπιείκεια, ας, ἡ, æquitas, æquum bonum, summi juris moderatio; (2) clementia; (3) modestia, quum quis facile cedit, vel aliquid moderate fert. Ab ἐπιεικής.
ἐπιεικέλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, similis.
ἐπιεικέσι, *humanis*, dat. plur. ab ἐπιεικής.
ἐπιεικίων, ον, æquo et bono ago, sum mitis. Ab
ἐπιεικὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, æquus; (2) decens, consentaneus; (3) clemens, lenis; (4) bonus, modestus; (5) mediocris, non magnus; (6) qui bonus et frugi est; (7) probabilis, verisimilis. Ex ἐπὶ et εἴκω, *similis, vel consentaneus sum.*
ἐπιείκησις, εως, ἡ, pietas. Ab ἐπιεικής. Sed potius ἐπιείκεια legendum, ut sit ab
ἐπιεικίζω, f. ίσω, ex fide bona, ex æquo et bono statuo, seu arbitror. Ab eod.
ἐπιεικτὸς, ὴ, όν, tolerabilis; (2) facile cedens. Ex ἐπὶ et εἴκω, *cedo.*
ἐπιεικῶς, *adv.* non absurde; (2) moderate; (3) clementer. Συνδιατρεῖ παρ' αὐτῷ μετὰ τῶν ἄλλων ἑταίρων ἐπιεικῶς, *Plut.* in *Anton.* cap. 28. (4) valde sufficienter. Ab ἐπιεικής.
ἐπιειμένος, perf. part. pass. *Ion.* pro ἐφειμένος, ab ἐφίενυμι.
ἐπιέλδομαι, desidero, cupio.
ἐπιέλπω, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro ἐπιέλπω, ab
ἐπιέλπομαι, spero, opinor. Οὔ *οἱ* χραισμήσειν ἐπιέλπομαι ἔθνεα Κόλχων, *Apoll. Rh.* 2, 1229.
ἐπιέναι, præs. inf. act. verbi ἔπειμι.
ἐπιέννυμι, induo.
ἐπιέπομαι, insequor.
ἐπιέσσομαι, *Opp.* ἐπιέπομαι, *Apoll. Poët.* pro ἐφέπομαι.
ἐπιέσσασθαι, a. 1. inf. med. *Poët.* pro ἐφέσασθαι, ab ἐφίενυμι.
ἐπίεσμαι, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐπιέω.
ἐπιεσμένης, ἐς, vide simpl. *Nic.*
ἐπιζαφέω, infesto, gravo.
ἐπιζαφελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valde vehemens, ardens, fervidus.
ἐπιζάφελος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
ἐπιζαφελῶς, *adv.* vehementer, ardenter.
ἐπιζέω, ῶ, f. ήσω, vel ήσομαι, supervivo, superstes sum; (2) diu vivo.
ἐπίζεσμα, ατος, τὸ, q. d. infervefactio, genus medicamenti. Ab ἐπιζέω.
ἐπιζεύγνυμι, vel ἐπιζευγνύω, f. ζεύξω, conjungo, insuper innecto, adjungo.
ἐπίζευκτὴς, ῆος, ὁ, catena; (2) series. Ab ἐπιζεύγνυμι.
ἐπίζευξις, εως, ἡ, conjunctio; (2) iteratio; (3) Figura rhetorica, quum eadem vox repetitur cum vehementia. Ab eod.
ἐπιζεφύριος, α, ον, zephyro expositus, *Pind.*
ἐπιζέω, f. έσω, infervesco. Οἷος αὖ μέλας τὶς ὑμὶν θυμάλωψ ἐπίζεσεν, *Arist. Ach.* 325. Οὐ θαυμάσιόν ἐσ', ὃδ' ἐπιζεῖν τὴν χολὴν, *id. Thesm.* 475.
ἐπίζηλος, ὁ καὶ ἡ, æmulandus, invidendus.
ἐπιζηλοτυπέω, ῶ, fut. ήσω, zelotypia laboro. *In vulg.* ap. *Lucian*, sed ibi legendum ἔτι ζηλοτυπέω, *Ern.*
ἐπιζήμιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, damnosus, noxius; (2) cui mulcta est irrogata. Ex ἐπὶ et ζημία.
ἐπιζημιόω, mulctam irrogo.
ἐπιζημίως, *adv.* damnose.
ἐπιζῆν, pro ἐπιζάειν, ab ἐπιζάω.
ἐπιζητέω, ῶ, f. ήσω, requiro, rei amissæ desiderio teneor; (2) posco. Ἐπιζητεῖν τι παρά τινος, *Arist.* Hinc
ἐπιζήτημα, τὸ, quæstio.
ἐπίζητησις, εως, ἡ, requisitio, desiderium.
ἐπιζητήσιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui requiri potest, aut solet, appetibilis. Ab eod.
ἐπίζυγιον, τὸ, pars navis, &c. *Hes.*
ἐπίζυγις, ἡ, loculamentum machinæ in quod inditur ἐπιτοξίς, *Steph.*
ἐπιζυγόω, ῶ, fut. ώσω, claudo, munio. Ab ἐπιζεύγνυμι.
ἐπιζῶστρα, ἡ, balteus. Ex ἐπὶ et ζωστήρ.
ἐπίῃ, 3. sing. a. 2. conj. act. verbi ἐφίημι, *immitto.*
ἐπίηλε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιάλλω.
ἐπιημένω, incumbens inclino, *Hom.*
ἐπιήρανος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, adjutor. Ex
ἐπίηρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, auxiliator; (2) gratiam referens. Ex ἐπὶ et ἐράω.
ἐπιηρσύης, *Ion.* pro ἐπηρσύης.
ἐπιηρσθέντες, nom. plur. a. 1. part. pass. *Ion.* et *Poët.* pro ἐφησθέντες, ab ἐφήδομαι.
ἐπιθαλάμιον, ου, τὸ, carmen nuptiale. Ab ἐπιθαλάμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, nuptialis. Ex ἐπὶ et θάλαμος.
ἐπιθαλασσίδιος, ία, ιον, vel ὁ καὶ ἡ, maritimus. Ex ἐπὶ et θάλασσα.
ἐπιθαλάσσιος, vel ἐπιθαλάττιος, idem.
ἐπιθαλπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, callidus; (2) jucundus, delectabilis. Ex ἐπὶ et θάλπω.
ἐπιθαμβέω, ῶ, f. ήσω, cum stupore attonito admiror, stupeo.
ἐπιθανάτιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, morti destinatus, capitis damnatus. Ex ἐπὶ et θάνατος.
ἐπιθανάτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, mortem accersens, seu adferens, lethifer; (2) morti vicinus.
ἐπιθανάτως, *adv.* ita ut morti vicinus sit.
ἐπιθβίνης, έος, ὁ καὶ ἡ, morti propinquus. Ex ἐπὶ et θνήσκω, *morior.*
ἐπιθαρσέω, ῶ, f. ήσω, fiduciam sumo, confidentior fio.
ἐπιθαρσύνω, f. υνῶ, audacem reddo, animum addo.
ἐπιθαυμάζω, f. άσω, donis honoro.
ἐπιθιάζω, f. άσω, deorum opem contra aliquem imploro; (2) deorum iram alicui imprecor.
ἐπιθιάζω, f. άσω, numine divino adflor, instinctu divino agor; (2) vaticinor; (3) deos precor; (4) imprecor; (5) per deos obtestor, deorum testimonio utor; (6) consecro.
ἐπιθιάσιος, εως, ἡ, afflatus divinus; (2) obtestatio, quæ fit per deos vel deum; (3) precatio, qua dei opem imploramus. Ab ἐπιθιάζω.
ἐπιθιασμὸς, οῦ, ὁ, idem et ex iisd.
ἐπιθίνει, a. 2. inf. act. verbi ἐπιτίθημι.
ἐπίθεμα, ατος, τὸ, id, quod imponitur, seu super imponitur; (2) statua, quæ defuncti sepulchro imponitur; (3) operculum; (4) corona; (5) cinctura. Ab ἐπιτίθημι.
ἐπιθεραπεύω, fut. εύσω, obsequium præsto. Ἐπιθεραπεύων τὴν ἑαυτῶ κάθοδον εἰς τὴν πατρίδα, *Thuc.*
ἐπίθεσις, εως, ἡ, impositio; (2) adgressio, invasio; (3) rerum novarum molitio; (4) conjuratio; (5) insidiæ, impostura; (6) amor, concupiscentia, libido. Ab eodem.
ἐπιθεσπίζω, oraculum reddo in, sancio oraculo, auspicio addico aliquid.
ἐπιθεσπισμὸς, οῦ, ὁ, oraculum, scitum.
ἐπιθετέον, imponendum, aggrediendum. Ab ἐπιτίθημι.
ἐπιθέτης, ου, ὁ, impostor. Ab eod. Hinc
ἐπιθετικός, ἡ, όν, aptus ad fallendum, fallax; (2) adgressu promptus, audax.
ἐπίθετος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, adjectus, adjectivus, qui adjici solet; (2) aliunde invectus; (3) commentitius; (4) simulatus, adfectatus; (5) impositus, qui imponi solet. Hinc τὸ ἐπίθετον ὄνομα, apud *Grammaticos* est nomen adjectivum. Ab ἐπιτίθημι.
ἐπιθέω, adcurro, incurro, irruo.
ἐπιθεωρέω, ῶ, fut. ήσω, prospicio, considero, contemplor.
ἐπιθῇ, 3. sing. a. 2. conj. act. v. ἐπιτίθημι.

ἐπιθήγω, acuo, exacuo.
ἐπιθήκη, ης, ἡ, accessio, additio. Ab ἐπιτίθημι.
ἐπίθημα, τὸ, (al. ἐπίθεμα) operculum, tegmen. Ab eod.
ἐπιθηματόω, ῶ, operculo claudo.
ἐπιθηματεγγία, ας, ἡ, januarum, tectorum, et aliorum operimentorum confectio. Ex ἐπίθημα et ἔργον, *opus.*
ἐπιθηραγία, ας, ἡ, munus quo insignitur qui aliis ἠθράγχοις, vel quatuor elephantis, præest. Ab
ἐπιθήραγχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui aliis ἠθράγχοις præest, qui quatuor elephantos regit.
ἐπίθησι, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi τίθεω.
ἐπιθήσεται, 3. sing. f. 1. ind. med verbi ἐπιτίθημι.
ἐπίθῃ, 2. sing. præs. imperat. act. verbi ἔπειμι.
ἐπιθιγγάνω, et ἐπιθίγω, attingo, tango.
ἐπιθλίζω, f. ίψω, premo.
ἐπίθλιψις, εως, ἡ, compressio, *Aret.*
ἐπίθμεν, 1. plur. a. 2. ind. act. per *Syncop.* pro ἐπίθομεν, a τίθω.
ἐπιθοάζω, insideo; (2) sedeo; (3) insanio, furo, *Eur. Med.* 1409.
ἐπιθολόω, infusco, obfusco, perturbo.
ἐπίθον, *persuasi*, 1. sing. a. 2. verbi τίθω.
ἐπιθορέω, ῶ, adsilio, insilio, supersilio.
ἐπιθορνυμαι, ineo feminam, de equis, &c. A præc.
ἐπιθόρομαι, insilio, *V. L.*
ἐπιθορυβέω, ῶ, f. ήσω, adstrepo, secundo rumore adstrepo, admurmuro.
ἐπιθραύω, effringo, *Ep.*
ἐπιθρέξας, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιτρέχω.
ἐπίθρεπτος, ον, bene nutritus vel auctus, de carne.
ἐπιθρηνέω, allamentor, collamentor.
ἐπιθρομβόω, ῶ, in grumos cogo, coagulo in. Ἢν ἐπιθρομβωθῇ, si coaguletur, *Nicander.*
ἐπιθῴσσω, insilio; (2) subsilio, subsultim progredior.
ἐπιθῦμέω, ῶ, f. ήσω, cupio, concupisco, desidero. Ὦ τῆς μεγάλης σοφίας ἐπιθυμήσας ἄνθρωπε παρ' ἡμῶν, *Aristoph. Nub.* 411. Κερδῶν ἰδίων ἐπιθυμεῖν, *id. Ran.* 359. Ex ἐπὶ et Θυμὸς, *animus.*
ἐπιθύμημα, ατος, τὸ, cupiditas, desiderium. Ab ἐπιθυμέω.
ἐπιθύμησις, εως, ἡ, idem et ab eod.
ἐπιθυμητέρα, ἡ, cupida, affectatrix, *Call.*
ἐπιθυμητὴς, ὁ, qui tenetur alicujus rei desiderio, cupidus. Ab eod. Hinc
ἐπιθυμητικὸς, ἡ, όν, ad concupiscendum propensus, insitam concupiscendi facultatem habens; (2) impellens ad concupiscendum; τὸ ἐπιθυμητικὸν, libido, cupiditas.
ἐπιθυμητικῶς, *adv.* ad desiderium propense; cum ἕξει, cupiditate teneri.
ἐπιθυμητὸς, ἡ, όν, desiderabilis. Ab ἐπιθυμέω.
ἐπιθυμία, ας, ἡ, cupiditas, desiderium, aviditas; (2) libido, cupiditas effrenata.
ἐπιθυμίαμα, ατος, τὸ, suffimentum, quod ad suffiendum adoletur. Ab
ἐπιθυμιάω, ῶ, fut. άσω, suffio, odoramenta adoleo, seu accendo.
ἐπιθῦμιος, ον, cupidus, *Man.*
ἐπιθυμιόδικτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cœnarum appetens. Ex ἐπιθυμέω et δεῖπνον, *cœna.*
ἐπιθῦνω, f. ὔνῶ, corrigo, *Suid.*
ἐπιθύνως, *adv.* recte, *Man.*
ἐπιθυσιάζω, rem divinam facio.
ἐπιθύω, f. ύσω, impetu feror in aliquem; (2) immolo vel sacrifico post alium; (3) immolo, sacrifico.
ἐπίθωνται, 3. plur. a. 2. conj. verbi ἐπιτίθημι.
ἐπιθωρακίδιον, ου, τὸ, vestis, quæ thorasi superinduitur. Ab
ἐπιθωρακίζω, f. ίσω, insuper lorico; (2) lorico; (3) super thoracem aliquid induo.
ἐπιθωρήσσομαι, armor adversus aliquem.
ἐπιθωΰσσω, f. ξω, inclamo, acclamo, vociferando incito. Ἢ μὴν κελεύσω, κἀπιθωΰξω γε πρὸς, *Æsch. P. V.* 73.
ἐπιΐδμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, gnarus.
ἐπιΐσως, ορος, ὁ καὶ ἡ, sciens, peritus.
ἐπιΐζομαι, insideo.
ἐπικαγχάζω, f. άσω, cachinnum sustollo ad aliquid.
ἐπικαγχάλάζω, strepo, de aqua maritima.
ἐπικαθαίρω, perpurgo, abstergo, *Steph.*
ἐπικαθίζομαι, consido in. Ἐφ' οἷς ἂν οὗτος ἐπικαθίζηται μόνος, *Arist. Plut.* 185.

ἐπικαθεύδω, indormio; (2) incubo.
ἐπικάθημαι, insideo; (2) sedeo.
ἐπικαθίζανω, insideo.
ἐπικαθίζω, f. ἴσω, insideo; (2) impono.
ἐπικαθίσαντος, gen. sing. a. 1. part. act. ἐπικάθισμαι.
ἐπικάθισμα, ατος, τὸ, insessus.
ἐπικαθίστημι, substituo, sufficio, a. 1. ἐπικατέστησα, pass. ἐπικατεστάθην, ἐπικατασταθείς, substitutus.
ἐπικαινίζω, f. ἴσω, instauro, innovo.
ἐπικαίνω, confercio, *Æsch.*
ἐπικαιρία, ἡ, opportunitas.
ἐπικάιριος, ὁ καὶ ἡ, opportunus, commodus; (2) præcipuus; (3) temporarius. Ab ἐπίκαιρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex ἐπὶ et καιρός. Hinc
ἐπικαίρως, *adv.* opportune, tempestive.
ἐπικαίω, et ἐπικάω, fut. αὑσω, accendo, incendo; ἐπικεκαυμένος, adustus. Τὰ σώματα ὑπὸ τῆ ἡλίᾳ ἐπικεκαυμένοι, *Plat.*
ἐπικαλαμάομαι, ὤμαι, f. ήσομαι, spicilegium facio; (2) spolio bonis quæ ab aliis relicta sunt. Ex ἐπὶ et καλαμάομαι.
ἐπικαλέομαι, οῦμαι, invoco, imploro; (2) provoco, superiorem appello; ἐπεκαλεσάμην, a. 1. med. *Pass.* ἐπικαλεῦμαι, cognominor; ἐπικληθείς, cognominatus; a. 1. part. (2) postulor, accusor. Ἐπεκαλείτο τὸν Βῶτον, *Plut.*
ἐπικαλέω, ῶ, nomino, appello, cognomino; (2) pro ἐγκαλέω, objicio, vitio verto; (3) invoco, imploro; (4) testem facio. Ἀνδραποδισὰς ἑαυτῶν ἐπεκάλει, *Xen.*
ἐπικάλυμμα, ατος, τὸ, tegmen, operimentum; (2) prætextus. Ab ἐπικαλύπτω.
ἐπικαλυστήριον, ᾱ, τὸ, idem et ab eod.
ἐπικαλύπτω, f. ψω, tego, contego; (2) obscuro. Hinc
ἐπικάλυψις, εως, ἡ, contectio, velatio.
ἐπικαμπὴ, ῆς, ἡ, inflexio, incurvatio, curvamen. Ab ἐπικάμπτω. Hinc
ἐπικαμπὴς, ἐς, flexus, curvus.
ἐπικάμπιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem.
ἐπικαμπὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, inflexus, incurvus. Ab eod.
ἐπικάμπτω, f. ψω, inflecto; (2) persuadeo, animum alicujus ad meam voluntatem inflecto.
ἐπικαμπύλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, incurvus.
ἐπικαμπὼς, *adv.* flexe, curve.
ἐπίκαμψις, ἡ, flexus, conversio, v. c. navis.
ἐπικανθίδες, ων, αἱ, canthorum radices. Ex ἐπὶ et κανθὸς, *canthus.*
ἐπίκαρ, *adv.* ad verticem, in caput.
ἐπικαρδιάω, vide simpl. *Nic.*
ἐπικαρπία, ας, ἡ, fructus, seu fructuum proventus; (2) usus rei fructuosus; (3) quæstus, fœnus; (4) vectigal, quod a fructibus provenit. Ex ἐπὶ et καρπός.
ἐπικαρπίδιος, ον, qui fructibus (pomis) inest, extrinsecus.
ἐπικαρπίζομαι, defrugo, *Theoph.*
ἐπικάρπιον, τὸ, quicquid semen aliquid continet; ἐπικαρπία, τὰ, ramusculi plantarum qui sunt super fructum, *Ath.*
ἐπικάρπιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, frugifer, fructifer, qui semen continet. Ex iisd.
ἐπικαρπολογέω, spicilegium facio.
ἐπικάρσιος, ία, ιον, vel ἐπικάρσιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, obliquus, transversus.
ἐπικαρυσσεύω, insuper condio, condimentum aliud addo.
ἐπικαταβαίνω, descendo.
ἐπικαταβάλλω, deprimo, demitto.
ἐπικατάγνυμι, insuper frango.
ἐπικατάγομαι, post alium applico, vel appello. Ἡ δ' ὑστέρα αὐτῆς ἐπικατάγεται, *Thucyd.* lib. 3, 49.
ἐπικαταδαρθάνω, indormio; ἐπικαταδαρθεῖν, a. 2. indormire, indormisse.
ἐπικαταλείω, f. ίσω, concludo, recondo.
ἐπικαταλίνω, reclino in, repono in.
ἐπικαταλύσαι, a. 1. inf. act. verbi ἐπικαταλύζω, inundo, obruo aquis.
ἐπικαταλυμάομαι, ὤμαι, indormio.
ἐπικαταλυβάω, insequor, persequor.
ἐπικαταλαμβάνω, occupo, anteverto; (2) consequor; (3) opprimo.
ἐπικαταμένω, insuper maneo, immoror, *Xenoph.*
ἐπικαταμωμάομαι, irrideo, subsanno.
ἐπικατανήθω, desilio in, ut aqua, &c.
ἐπικατανίπτω, incumbo in aliquem.
ἐπικατακάσσω, emplastrum impono.
ἐπικατακρήθω, comburo super aliquo.
ἐπικατακράομαι, diris devoveo.
ἐπικατάκρατος, ὁ καὶ ἡ, sacer, exsecrabilis.
ἐπικατακράσσω, vel ἐπικαταρράττω, percutio, impetuose impello; in *pass.* immittor.

ἐπικαταρρέω, influo, illabor ex superiore loco.
ἐπικαταρρήγνυμαι, super aliqua re frangor, discindo, v. c. vestes, a pectore.
ἐπικαταρρίπτέω, super injicio.
ἐπικαταρρύεω, desuper defluo aliquo.
ἐπικατασείω, f. ίσω, super decutio, super deturbo.
ἐπικατασκάπτω, f. ψω, super fodio, diruo super.
ἐπικατασταάω, detraho.
ἐπικαταστεατοπεδύνω, castra loco contra aliquem.
ἐπικατασταστένδω, f. στείσω, libo desuper.
ἐπικαταστρέφω, f. ψω, superinverto, inverto super jaciendo.
ἐπικατασφάττω, f. ξω, insuper jugulo, macto super.
ἐπικατατέμνω, concido, lacero.
ἐπικατατρέχω, irruo in aliquem, hostiliter impetum facio.
ἐπικαταφέρομαι, deferor, delabor super aliquem, præceps ruo.
ἐπικαταφοὰ, ἡ, *vocabulum mathematicum*, præceps locus in octavo, ab horoscopo, signo. Ab
ἐπικατάφορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pronus, proclivis.
ἐπικατακωνύω, adobruo.
ἐπικαταψάω, superficiem v. c. agri leviter rado, sarrio.
ἐπικαταψεύδομαι, mentior adversus aliquem. Καὶ ἄλλα πολλὰ ἐπικαταψευδόμενος ἔλεγεν, *Thucyd.* l. 8, 74.
ἐπικατείδω, inspicio.
ἐπικάτειμι, desuper descendo in, v. c. capite in stomachum.
ἐπικατέχομαι, idem.
ἐπικατεράω, ῶ, defusum, transfusum, seu decapulatum, vel elutriatum superpono, vel indo compositioni.
ἐπικατέχω, retineo.
ἐπικατηγορέω, insuper exprobro; (2) ipsuper explico.
ἐπικατηγόρησις, ἡ, addita rei explicatio, ut in Lat. *Alba longa*, τὸ *longa* est Figuræ ἐπικατηγόρησις.
ἐπικατοικέω, inhabito, incolo.
ἐπικατοροβάω, bene gero insuper.
ἐπικατρύω, et ἐπικαττύομαι, veteramentarii sutoris artem exerceo, coria inveterata et detrita consuo.
ἐπικαυλοόψυλλος, ὁ καὶ ἡ, a caule tantum foliatus. Ex ἐπὶ. καυλὸς, et φύλλον.
ἐπίκαυμα, ατος, τὸ, adustio; (2) id ipsum, quod adustum est; (3) genus ulceris circa nigram oculi partem: inustionem Lat. *Medici* vocant. Ab ἐπικαίω.
ἐπίκαυσις, εως, ἡ, idem et ab eod.
ἐπίκαυστος, ᾱ, et ἐπίκαυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, præustus. Ab eod.
ἐπικαυχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, glorior adversus aliquem; (2) insulto alicui. Hinc
ἐπικαύχησις, εως, ἡ, insultatio.
ἐπικαχλάζω, strepito, de aqua illisa saxis; (2) irrideo, cachinnor.
ἐπικεάω, idem quod ἐπικαίω, quod vid.
ἐπίκειμαι, impositus sum, super impositus sum; (2) imponor, super imponor; (3) jaceo super; (4) incumbo, immineo. Ἐπίκεινται γὰρ ἐγγὺς αὐταῖς, *Arist. Av.* 1024.
ἐπικείρω, attondeo; (2) præcido.
ἐπικέκλομαι, impero, inclamo, Ἀλλ' οὕτως ἀκέοντα τεῷ ἐπικέκλεο παιδὶ, *Apoll. Rhod.* 3, 85. Τοῖς δ' ἑ νὺ σ' γῆιες ἐτύχθη Ῥιγεδανὴ ἑτάροιο φίλοις ἐπικεκλομένοιο, *id.* 4, 1543.
ἐπικεκλημένος, perf. part. pass. v. ἐπικαλέω.
ἐπικεκρυμμένως, *adv.* occulte, obscure.
ἐπικελαδέω, acclamo, *Hom.*
ἐπικέλευσις, ἡ, acclamantium cohortationes. Ab
ἐπικελεύω, et ἐπικελεύομαι, hortor.
ἐπικέλλω, *Poët.* appello, vel appellor, pervenio, f. ἐπικέλσω, a. 1. ἐπέκελσα, ἐπικέλσαι, ἐπικέλσας.
ἐπίκενος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inanis, vanus.
ἐπικεντέω, stimulum addo.
ἐπίκεντρος, ον, in centro, *Man.*
ἐπικερώνυμι, vel ἐπικερόω, admisceo. Hinc
ἐπικερασμὸς, ὁ, ὄν, cui attemperandi vis inest, obtundens vel temperans malignitatem morbi.
ἐπικέρας, vel ἐπίκερας, ατος, τὸ, fœnum Græcum, herba. Ex ἐπὶ et κέρας, *cornu.*
ἐπικερδὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, quæstuosus, lucrosus. Hinc τὸ ἐπικερδὲς, lucrum, quæstus. Ex ἐπὶ et κέρδος, *lucrum.*

ἐπικερτομέουσα, præs. part. act. f. g. *Dor.* pro ἐπικερτομέσσα. Ab
ἐπικερτομέω, ῶ, f. ήσω, maledictis seu probris incesso super aliqua re; (2) falsum timorem incutere alicui cupio; (3) deludo, derideo. Hinc
ἐπικερτόμημα, ατος, τὸ, dictum mordax cum irrisione; (2) objurgatio.
ἐπικερτόμησις, εως, ἡ, idem et ab eod.
ἐπικεύθω, f. εὑσω, oculo, celo.
ἐπικεφάλαιον, ᾱ, τὸ, capitatio, id, quod in capita singula penditur, tributum capitulare, *Ph.* Ex ἐπὶ et κεφάλαιον, *caput.*
ἐπικεφαλαιόω, in summam colligo.
ἐπικήδειος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, funebris. Hinc τὸ ἐπικήδειον, ᾱ, Epicedium, carmen funebre, nænia. Ex ἐπὶ et κῆδος, *funus.*
ἐπικήκαζος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, irritamis. Ex ἐπὶ et κηκάζω, *convitiis insector.*
ἐπικήπιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, hortensis. Ex ἐπὶ et κῆπος, *hortus.*
ἐπικήριον, τὸ, quicquid fato obnoxium est, *Luc.*
ἐπικήριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod
ἐπίκηρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, fato lethifero obnoxius, fatalibus morbis obnoxius; (2) caducus, fluxus. Ex ἐπὶ et κῆρ, *fatum.*
ἐπικηρυκεία, ας, actus mittendi, legatio de pace aut fœdere; (2) alia re. Ab
ἐπικηρυκεύομαι, per caduceatorem, seu præconem pacem peto. Dicitur tamen et de nunciis privatorum; (2) mentionem facio (sc. in senatu vel ap. populum) pacis cum hoste faciendæ; (3) pronuncio, prædico, edico, denuncio.
ἐπικήρυξις, ἡ, pronunciatio pecuniæ, vel denunciatio pœnæ, per præconem.
ἐπικηρύσσω, vel ἐπικηρύττω, f. ξω, per præconem pecuniam publice ei polliceor, qui aliquem vivum mortuumve tradiderit; item, qui alicujus rei judicium fecerit; (2) per præconem edico, denuncio, veluti capitis pœnam; (3) sufficio, substituo. Ἐπεκήρυττον τὰ χρήματα, καὶ τὸ σῶμα, *Plut.*
ἐπικήρως, *adv.* more eorum, qui fatalibus morbis, vel fato etiam mortifero obnoxii sunt. Ab ἐπίκηρος.
ἐπικίδνᾱμαι, dissipor super, dispergor super. Ex ἐπὶ et κίδνημι, *dissipo.*
ἐπικινδυνεύομαι, f. εὑσομαι, in periculo versor, in periculum adductus sum.
ἐπικίνδυνος, ὁ καὶ ἡ, periculosus.
ἐπικινδυνώδης, ες, idem.
ἐπικινδύνως, *adv.* periculose.
ἐπικίρνημι, et ἐπικίρνᾱμαι, admisceo, *Herod.* 1, 51.
ἐπικλάζω, flecto, infringo. Ex ἐπὶ et κλάω.
ἐπικλαίω, fleo super; (2) fleo. Σὲ δ' (χρὴ) ἐπικλαίειν ὕστερον, *Arist. Thesm.* 1072.
ἐπίκλαυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, flebilis lamentabilis. Ab ἐπικλαίω.
ἐπικλάω, ῶ, f. άσω, frango, flecto; (2) animum alicujus flecto; (3) reflecto; ἐπικλασθῆναι, a. 1. pass. frangi, flecti, nempe animo; ἐπικεκλασμένος, reflexus.
ἐπικλεὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, gloriosus, celeber. Ex ἐπὶ et κλέος, *gloria.*
ἐπικλείω, celebro; (2) perhibeo, dico, nomino, appello; (3) invoco.
ἐπικληθείς, aor. 1. part. pass. per *Sync.* pro ἐπικαληθείς, ab ἐπικαλέω. Unde
ἐπίκλημα, τὸ, criminis objectio; (2) accusatio; (3) crimen, quod objicitur.
ἐπίκλην, *adv.* cognomento; (2) prænomine. Ab inusit. nom. ἐπίκλη.
ἐπίκληρος, ᾱ, puella, ad quam universa hereditas pertinet; (2) orba; (3) locuples, opulenta. Ex ἐπὶ et κλῆρος, *sors.*
ἐπικληρόω, ῶ, fut. ώσω, sorte attribuo; (2) decreto aut quocunque modo assigno. Ἐπικληρῶν τὸν ἄρχοντα. *Dem.*
ἐπικλήρωσις, ἡ, sortitio, attributio per sortem.
ἐπικλῆσαι, a. 1. inf. act. per *Sync.* pro ἐπικαλέσαι, ab ἐπικαλέω.
ἐπίκλησις, εως, ἡ, cognomen; (2) invocatio; (3) ignominia. Ab eod.
ἐπίκλητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, advocatus, evocatus, accitus; (2) mobilis, celebris; (3) contributus, adsignatus; (4) conviva extraordinarie vocatus, umbra; (5) reprehensione dignus. Ab eod.
ἐπικλινὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, declinans, deorsum vergens, declivis, devexus.
ἐπίκλινον, *acclina*, 2. sing. acr. 1. imperat. act. verbi ἐπικλίνω.
ἐπικλίντης, ᾱ, ὁ, inclinans, faciens ut quid inclinet. Ab eod.

ἐπίκλιντρον, ου, τὸ, sella, vel lectus, in quo nos reclinare vel recumbere possumus. Ab ἐπικλίνω, acclino, inclino, declino, jaceo super, *Appollon.* ἐπικέκλιται, adjacet; ἐπικεκλιμένος, inclinatus, *Thuc.* Hinc ἐπίκλισις, εως, ἡ, inclinatio; (2) acclinatio. ἐπικλονέω, ῶ, fut. ήσω, concutio, perturbo; (2) valde concutio.

ἐπίκλοπος, ὁ, ἡ καὶ ἡ, furax, avidus furandi; (2) furtivus, occultus, clandestinus; (3) subdolus, vafer, versutiloquus; (4) *subst.* fur. Ex ἐπὶ et κλέπτω, *furor.*

ἐπικλύζω, f. ύσω, proluo; (2) inundo, submergo; (3) *tropice*, ut inundo ap. *Lat.* (4) in aor. 1. abundo.

ἐπίκλυσσα, a. 1. part. act. f. g.

ἐπίκλυστις, εως, ἡ, proluvies, diluvium maris terram obruentis; (2) illuvio, mundatio. Ab ἐπικλύζω.

ἐπικλυσμός, ὁ, inundatio.

ἐπίκλυστος, ον, inundatus, aquis obrutus.

ἐπικλυτός, ὁ καὶ ἡ, celebris, inclytus. Ab ἐπικλύω, audio, celeber sum.

ἐπικλώθω, neo, fatalia stamina duco; ἐπέκλωσεν, destinavit; ἐπεκλώσαντο, destinarunt; ἐπικεκλωσμένα, fato destinata; ἐπικλωσθείς, sorte attributus. Ὃ τι Κρονίων Ὀλύμπιος γαμέοντί τε γεινομένῳ τε, *Od.* 4, 208. Ὅσσ' ἐπέκλωσαν θεοὶ Ἀνδρομάχῃ ἐπικλώσαντες ὀΐζυν. *id.* 20, 196.

ἐπικνάμπτω, inflecto; (2) intorqueo; *propter Homericum* ἐπικνάμψασα, *Il.* 1, 569. sed ibi plerique legunt ἐπιγνάμψασα.

ἐπικνάω, ῶ, et ἐπικνήθω, fut. ήσω, intero. Ἐπικνῶσιν τυρόν, ἔλαιον, σίλφιον, ὄξος, insuper radunt, *Arist. Av.* 539.

ἐπικνίζω, fut. ίσω, in superficie scalpo; (2) per summa incido. Hinc

ἐπίκνισις, εως, ἡ, scarificatio, scalptura; (2) incisio, quæ per summas partes fit.

ἐπικοιλίς, ίδος, ἡ, superior palpebra, cilium.

ἐπίκοιλος, ον, cavus.

ἐπικοιμάομαι, ῶμαι, indormio, incumbo dormiens; (2) negligens, supinus, securus sum in aliqua re.

ἐπικοίμησις, ἡ, decubitus in aliquam corporis partem in somno.

ἐπικοινῆς, *adv.* communiter, *Steph.*

ἐπίκοινος, ὁ, ἡ καὶ ἡ, communis, promiscuus. Hinc τὰ ἐπίκοινα, ων, nomina epicœna, quæ sub una terminatione utrumque sexum denotant.

ἐπικοινόω, et ἐπικοινόομαι, communico.

ἐπικοινωνέω, ῶ, f. ήσω, commune habeo.

ἐπικοίνωνος, ον, particeps.

ἐπικοίρανος, ὁ, rex, princeps, dux, *Orph.*

ἐπικοιτάζομαι, cubile habeo, vel constituo mihi in.

ἐπικοκκῶζω, arrideo. Vox Comica. Unde ἐπικοκκυρία, arridere, adludere solita; *Epith.* Echûs: al. ἐπικοκκυρίαι.

ἐπικολλάω, ῶ, f. ήσω, adglutino. Hinc ἐπικόλλημα, ατος, τὸ, id, quod glutinamentis alicui rei jungitur.

ἐπικολπίδιος, ὁ, ἡ καὶ ἡ, qui in sinu gestatur. Ex ἐπὶ et κόλπος, *sinus.*

ἐπικομίζω, f. ίσω, curo, procuro.

ἐπικομόω, ornatu nimis exquisito excolo.

ἐπίκομος, ὁ, ad aliquid missus, curator, *V. L.*

ἐπικομπάζω, fut. άσω, jactabundis verbis prædico, *Plut.* in *Camill.* c. 22. (2) jactabundis verbis addo.

ἐπικομπέω, ῶ, f. ήσω, jactito, ostento. Ἐπικομπῶν τὰ μέγιστα, *Thuc.*

ἐπικομψεύω, exquisite orno.

ἐπικοπάνον, ου, τὸ, mensæ coquorum, supra quam carnes secari solent. Ab

ἐπικοπή, ῆς, ἡ, incisio, accisio, præcisio, qua arborum extremæ partes præciduntur.

ἐπίκοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, accisus, præcisus, decacuminatus; (2) brevis; *subst.* τὸ, lignum, quod supponitur rei, quæ secatur.

ἐπικόπτης, ου, ὁ, reprehensor. Ab

ἐπικόπτω, f. ψω, incido, præcido, in cacumine cædo; (2) accido, vires attenuo, retundo, reprimo, inhibeo, reprehendo.

ἐπικορέζω, sperno, rejicio, *Gaz.* ap. *Aristot.*

ἐπικόρεμον, τὸ, lignum quod supponitur rei secandæ.

ἐπίκορσος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui supra tempora s. maxillas est. Ex ἐπὶ et κόρση.

ἐπικορύσσομαι, armor adversùm.

ἐπίκοσος, epicus, ut poëta, versus. Ab ἔπος.

ἐπικοσμέω, cohonesto, ornatum addo, *Arist.*

ἐπίκοτος, ira dignus: τὰ ἐπίκοτα, culpanda, ob quæ quis merito irascatur, *Hes.* ex *Soph.* Ex ἐπὶ et κότος.

ἐπικοτταβίζω, f. ίσω, defundo guttas in poculo epoto relictas, ita ut sonitum reddat.

ἐπικότως, *adv.* irate, iracunde, *Hes.* Ab ἐπίκοτος.

Ἐπικούρειος, ὁ, ου, Epicureus, *Ep.*

ἐπικουρέω, ῶ, f. ήσω, auxilior, auxilio venio.

Ἐπικουρεῖν τοῖς δεομένοις, *Luc.*

ἐπικουρῆσαι, a. 1. inf. act.

ἐπικούρησις, εως, ἡ, opitulatio, auxilium.

ἐπικούρημα, τὸ, idem.

ἐπικουρία, ας, ἡ, auxilii latio, *Thuc.*

ἐπικουρικὸς, ἡ, όν, auxiliaris. Hinc τὸ ἐπικουρικὸν, οῦ, auxiliares copiæ.

ἐπικούριος, ου, ὁ καὶ ἡ, auxiliaris. Ab

Ἐπικούρος, ου, ὁ καὶ ἡ, auxiliator, adjutor, opitulator.

ἐπικουφίζω, f. ίσω, allevo. Ἐπικουφίζειν τὴν πενίαν τινος, *Greg.*

ἐπικρεδαόνας, evioro, quatio super.

ἐπικρεάζω, inclamo.

ἐπικρέάθην, *amarus factus sum*, aor. 1. ind. pass. *Poët.* pro ἐπικρεάνθην, a πικρεάνω.

ἐπικρεαίνω, et ἐπικρειαίνω, efficio, perficio. Hinc a. 1. ἐπικρήηνον, seu ἐπίκρηνον, perfice, apud *Homerum*, *Il.* 1, 455. item, confirmo, ratum facio promissum, dictum. Ὅς τεῦτ' ἐπίκρανεν, *Soph. Phil.* 1458.

ἐπικρεάνθην, vide ἐπικρεάθην.

ἐπικρεανίς, ίδος, ἡ, cerebellum. Ex ἐπὶ et κρᾶνον, *caput.*

ἐπίκρεανον, ου, τὸ, quod super caput est, vitta, capitis ligamen, capitis tegumentum muliebre; (2) munimentum, quod capiti imponitur; (3) capitulum columnæ. Ex iisd.

ἐπικρεᾶσις, εως, ἡ, attemperatio. Ab ἐπικρεάννυμι.

ἐπικρεαταίδα, ῶ, f. ώσω, insuper firmo.

ἐπικρέατσια, ας, ἡ, potestas, ditio.

ἐπικρεατέοντα, acc. sing. part. præs. m. g. verbi

ἐπικρεατέω, ῶ, f. ήσω, prævaleo, potior, dominium obtineo, supero, cohibeo. Ἐπικρατεῖν τροφῆς, *Thuc.* τὰς τῆς φύσεως ἁμαρτίας, *Isocr.* Ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἀρίστοι, *Il.* 10, 214. Ex ἐπὶ et κρατέω.

ἐπικρεατέως, potenter, prævalide, *Poët.* pro ἐπικρατῶς. Ab

ἐπικρεᾶτὴς, έος, ὁ, ἡ καὶ ἡ, in potestate sua habens, alicujus rei compos; (2) fortis; potens. Ex ἐπὶ et κράτος.

ἐπικρεατήσεια, 1. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐπικρατήσαιμι. Ab ἐπικρατέω.

ἐπικρεατητικὸς, cohibendi vim habens, *Gal.*

ἐπικρεατήτωρ, ὁ, apud Astrologos ἀστὴρ cujus in themate maximæ vires sunt, *Steph.*

ἐπικρεατίδες, αἱ, sudaria.

ἐπικρεατίδιον, ου, τὸ, sudarium, quo caput obvolvebatur. Ex ἐπὶ et κρᾶς, *caput.*

ἐπικρεατικὸς, ἡ, όν, cui attemperandi vis inest. Ab ἐπικρεάννυμι.

ἐπικρεατύνω, f. υνῶ, confirmo, roboro.

ἐπικρεατῶς, *adv.* valde. Ab ἐπικρεατής.

ἐπικρέκω, digitis citharam vel lyram pulso, posito plectro quo *proprie* κρέκω.

ἐπικρεμάννυμι, ἐπικρεμάνυω, vel ἐπικρεμάω, suspendo super, imminere facio. Hinc a. 1. ἐπικρέμασα· ἐπικρέμασας κίνδυνον, periculum impendere fecisti. Hinc ἐπικρέμαμαι, suspensus sum super, impendeo, immineo; ἐπικρεμάμενος κίνδυνος, impendens periculum; in a. 1. ἐπικρεμασθείς. Hinc

ἐπικρεμὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, impendens.

ἐπικρήηνον, 2. sing. a. 1. imperat. act. per *Epenth.* et *Att.* pro ἐπίκρεανον, ab ἐπικρεαίνω.

ἐπίκρημνος, ου, ὁ καὶ ἡ, præceps, in præcipitium vergens. Ex ἐπὶ et κρημνός.

ἐπικρήνωμεν, 1. plur. a. 1. conj. act. *Att.* pro ἐπικρέάνωμεν, ab ἐπικρεαίνω.

ἐπικρῆσαι, aor. 1. inf. act. per *Syncop.* pro ἐπικρέᾶσαι, ab ἐπικρεάννυμι.

ἐπικρητηρίδιον, ου, τὸ, operculum κρητηριδίσκου sive parvæ crateræ.

ἐπικρίδον, *adv.* cum delectu, de victimis, *Apoll. Rhod.* 2, 301.

ἐπικρίνω, judicio meo approbo, decerno.

ἐπικρίων, ου, τὸ, antenna navis. Hinc τὰ ἐπίκρια, ων, navis tabulata.

ἐπικρῖσις, εως, ἡ, adjudicatio; (2) judicium, juramentum; (3) discretio; (4) censura; (5) dignatio. Ab ἐπικρίνω. Unde

ἐπικρῖτὴς, οῦ, ὁ, arbiter; (2) consultor.

ἐπίκρῖτος, ου, ὁ καὶ ἡ, lectus, delectus, approbatus. Ab eod.

ἐπικροτάω, ῶ, fut. ήσω, applaudo; (2) crepo, crepito, castigo, vitupero, increpo. Νηρηΐδες παρέπτυσον ἐπὶ τῶν δολιχίων ἐπικροτῶσαι, *Luc.*

ἐπίκροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulsatus, propulsatus, proculcatus. Ex ἐπὶ et κρότος.

ἐπίκρυμμα, ατος, τὸ, pulsus, ictus.

ἐπίκρυσις, εως, ἡ, certa percussio ferulis levibus. Ab

ἐπικρύω, f. ύσω, impello, incito. Μᾶλλον ἐπικρύεις σύγε (τὸν ἥλον) *Arist. Thesm.* 1013. (2) idem quod ἐπικρέκω.

ἐπικρυπτικὸς, ὁ, ἡ, ὁν, q. d. occultativus; (2) occultationis significationem habens. Ab

ἐπικρύπτω, f. ψω, abscondo; (2) celo, dissimulo. Hinc

ἐπικρύφιος, ον, occultus, celatus, latitans.

ἐπίκρυφος, ου, ὁ καὶ ἡ, occultatio; (2) sermo ænigmaticus. Ab ἐπικρύπτω.

ἐπικρώζω, adcrocito.

ἐπικτάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, insuper adquiro, ultra adquiro, seu comparo.

ἐπικτένιον, ου, τὸ, lanugo lini adhærens pectini, dum pectinatur linum; (2) locus supra pubem. A κτείς, quod de pube etiam dicitur.

ἐπίκτημα, τὸ, possessio extra patriæ fines, quæ al. ἔγκτημα.

ἐπίκτησις, ἡ, accessio possessionum. Ab ἐπικτάομαι. Unde

ἐπίκτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, adquisitus, possessus.

ἐπικτίζω, f. ίσω, super ædifico, superstruo.

ἐπικτυπέω, ῶ, f. ήσω, insono, strepo, perstrepo; (2) strepitum excito. Πᾶς δ' ἐπέκτυπτο' Ὄλυμπος, *Arist. Av.* 780. Ἀλλ' ὡς μάλιστα τοὶν ποδοῖν ἐπικτυπῶν βάδιζε, *id. Conc.* 483. Ex ἐπὶ et κτυπέω, *sono.*

ἐπικυδαίνω, glorior, effero me.

ἐπικυδεστέρως, *adv.* gloriosius; (2) meliore fortuna et successu.

ἐπικυδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, gloriosus; (2) potens; (3) magna fiducia præditus. Ex ἐπὶ et κῦδος.

ἐπικυέω, ῶ, f. ήσω, superfœto. Hinc

ἐπικύημα, ατος, τὸ, superfœtatio, fœtus qui post alium conceptum concipitur.

ἐπικυΐσκω, et ἐπικυΐσκομαι, idem quod ἐπικυέω, de lepore dict. *Plut.*

ἐπικυκλέω, extrinsecus insero, inculco.

ἐπικύκλιος, sub. σταλῆς, quoddam placentæ genus, *Ath.*

ἐπικυλίδες, ων, αἱ, superiores palpebræ.

ἐπικυλίκειος, ου, ὁ καὶ ἡ, inter pocula dictus vel factus.

ἐπικυλινδέω, ῶ, volvo super, devolvo.

ἐπικυλινδέω, ῶ, f. ώσω, cylindris in superficie æquo et complano. Ex ἐπὶ et κύλινδρος, *cylindrus.*

ἐπικυλίνδω, idem quod ἐπικυλινδέω.

ἐπικυλίω, devolvo in.

ἐπικυμαίνω, fluctuando irruo.

ἐπίκυμα τίζω, f. ίσω, innato. Ex κῦμα.

ἐπικυμάτωσις, ἡ, fluctuatio.

ἐπικύπτω, f. ψω, pronus vel propendens incumbo.

ἐπικυρέω, f. ήσω, incido, nanciscor.

ἐπικυρόω, ῶ, f. ώσω, confirmo, approbo.

ἐπικύρσαι, a. 1. inf. act. *Æol.* pro ἐπικύρσαι, ab ἐπικύρω.

ἐπίκυρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, incurvus. Hinc

ἐπικυρτόω, ῶ, f. ώσω, incurvo.

ἐπικυρτώοντε, nom. dual. part. præs. act. *Poët.* pro ἐπικυρτοῦντε.

ἐπικύρω, f. ύρσω, idem quod ἐπικυρέω, a. 1. ἐπικύρσαι, incidere; ἐπικύρσας, *partic.*

ἐπικύρωσις, εως, ἡ, confirmatio. Ab ἐπικυρόω.

ἐπίκυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, incurvus. Ab ἐπικύπτω.

ἐπικυψέλιος, qui curat alvearia apum, *Epith.* Panis, *Ep.* A κυψέλη.

ἐπικωδωνίζομαι, f. ίσομαι, perpoto.

ἐπικωκύω, f. ύσω, allamentor, allacrimor. Κἀπικωκύω τατερὸς τὴν δυσάλαιναν δαΐτα, *Soph. El.* 285. Ex ἐπὶ et κωκύω, *fleo.*

ἐπικώλυσις, εως, ἡ, impeditio. Ab

ἐπικωλύω, f. ύσω, impedio; (2) insuper impedio, insuper prohibeo. Τίς ἔσαι μ' ὁ ἐπικωλύσων τάδε; *Soph. Phil.* 1230.

ἐπικωμάζω, fut. άσω, commissatum eo ad quem.

ἐπικωμαστικῶς, *adv.* laudantium more.

ἐπικώμιον, ου, τὸ, encomium, laus. Ab

ἐπικώμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, laudatorius. Ab ἐγκώμιον, pro quo etiam *Poëtice* dicitur.

ἐπίκωμος, comissator. Ex ἐπὶ et κῶμος.

ἐπικωμῳδέω, ῶ, f. ήσω, mordacibus dictis incesso, mordeo, noto, taxo, subsanno.
ἐπικωπητήρ, ὁ, v. κωπητήρ, *Suid. Eust.*
ἐπίκωπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, remo admotam habens manum, remigationi accinctus; (2) remigio instructus. Ex ἐπὶ et κώπη.
ἐπικωφῶς, *adv.* more carminis epici.
ἐπικώφωσις, ὁ, surditas.
ἐπιλαβέσθαι, a. 2. inf. med. verbi ἐπιλαμβάνω.
ἐπιλαβή, ἡ, prehensio, *Æsch.*
ἐπιλαγχάνω, super alio seu post alium sorte obtineo; unde ἐπιλαχών, a. 2. sorte suffectus, subjectus, subsortitius.
ἐπιλάζομαι, prehendo, comprehendo.
ἐπιλάθηται, 3. sing. a. 2. conj. med.
ἐπιλαίς, ίδος, ἡ, curruca, avicula, quæ et ὑτολωΐς nuncupatur.
ἐπιλαλέω, interpello, obloquor.
ἐπιλαμβάνω, insuper adsumo, sumo post alium; (2) excipio, succedo, subdo; (3) opprimo, invado; (4) corripio, manum injicio; (5) occupo; (6) attingo, nanciscor; (7) retineo, sisto; (8) obstruo, obturo: ἐπιλαμβάνομαι, prehendo, arripio; (2) reprehendo, corripio; (3) retineo; (4) capto; (5) impedio; (6) opprimo, invado; (7) opem fero. Νυκτὸς ἐπιλαβοῦσης τὸ ἔργον, *Thuc.* Σὺ δ' ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ, *Dem.*
ἐπίλαμπρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, clarus, illustris, manifestus.
ἐπιλαμπρύνω, floreo, in celebritate magna versor, excello, insignem me facio.
ἐπιλάμπω, superfulgeo, luceo super aut post; (2) illustro.
ἐπιλανθανέσθαι, 3. sing. præs. imper. m. v.
ἐπιλανθάνομαι, obliviscor, fut. ἐπιλήσομαι, perf. ἐπιλέλησμαι, a. 2. ἐπελαθόμην. Νήπιος ὅστις τῶν οἰκτρῶς οἰκομένων γονέων ἐπιλάθεται, *Soph. El.* 145. Ταῦτ' ἐπιλέλησται πρὸν μαθεῖν, oblitus est, *Arist. Nub.* 631.
ἐπιλαχείαι, ας, ἡ, turba duplaris, duæ turmæ, agmen militum centum viginti octo. Ex ἐπὶ et ἰλάσχης.
ἐπιλεαίνω, lævigo, polio; (2) commendo aliquid, laudo per assentationem.
ἐπιλέγω, dictis addo; (2) eligo, deligo, seligo: ἐπιλέγομαι, eligo, deligo; (2) lego; (3) recenseo; ἐπελεξάμην, a. 1. med. ἐπιλελεγμένοι, perf. part. pass. delecti. Ἐπιλέγειν τεκμήρια, *Thuc.*
ἐπιλείβω, insuper s. ultra libo; (2) super aliqua re libo; (3) libo.
ἐπιλειόω, lævigo.
ἐπιλείπω, f. ψω, deficio, desum. Κλητῆρες ἐπιλείψωσι τὴς καλημένης, *Aristoph. Vesp.* 1324. Ἐπιλίπου δ' ἂν ἡμᾶς ὁ πᾶς χρόνος, *Isocr.*
ἐπιλείχω, in superficie lambo; (2) lambo.
ἐπίλειψις, εως, ἡ, defectio, penuria. Ab ἐπιλείπω.
ἐπίλεκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, delectus, selectus; (2) miles extraordinarius. Ab ἐπιλέγω.
ἐπιλεκτάρχης, ᾱ, ὁ, præfectus militum extraordinariorum.
ἐπιλέξασθαι, *adv.* cum delectu.
ἐπιλέλαθε, perf. ind. med. *Dor.* pro ἐπιλέληθε, ab ἐπιλανθάνομαι.
ἐπιλελῆσθαι, *oblivioni traditum esse*, perf. inf. pass.
ἐπίλεξις, εως, ἡ, delectus.
ἐπιλέπω, decortico, *Hom.*
ἐπιλευκαίνω, dealbo.
ἐπίλευκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, aliquantum albus, albicans.
ἐπιλεύσσω, adspicio, prospicio.
ἐπιλήθεο, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro ἐπιλήθε.
ἐπιλήθης, ες, oblivionem afferens. Ab ἐπιλήθομαι, obliviscor. Κἀπιλήθομαι κακῶν, *Eur. Hec.* 285.
ἐπίληθον, apud *Hom.* aliqui pro ἐπιληστικὸν, efficax oblivionis. Vid. mox
ἔπιλήθω, apud *Poëtas* oblivisci facio, oblivionem induco; a. 1. ἐπέλησεν, oblivisci fecit. Ab hoc ἐπιλήθω, *participium neut.* ἐπιλήθον, apud *Hom. Odyss.* 4, 221. oblivisci faciens, secundum eos qui ibi non scribunt ἐπίληθον.
ἐπιληΐς, ίδος, ἡ, jure belli parta, v. c. urbs. Ex ἐπὶ et λεία.
ἐπιληκέω, crepitum seu strepitum excito ad, applaudo.
ἐπιλήναιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, in sacris Bacchi usitatus. Ex ἐπὶ et Ληναῖος, *Bacchus.*
ἐπιλήνιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, torcularius, ad torcular pertinens. Ex ἐπὶ et ληνός.
ἐπιληστίζω, f. ίσω, morbo comitiali laboro. Ab ἐπίληπτος.
ἐπιληστικὸς, ὴ, ὸν, morbo comitiali laborans.
ἐπιλήσομαι, idem quod ἐπιλησθήσομαι. Ab ἐπίληπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, reprehensione dignus; (2) correptus a dæmone; (3) laborans epilepsia, sive morbo comitiali; (4) conspicuus. Ab ἐπιλαμβάνω.
ἐπιλήτωρ, ορος, ὁ, reprehensor. Ab eod.
ἐπίληστις, ὴ, oblivio, *Pind.*
ἐπιλήσυμαι, ης, ὴ, oblivio. Ab ἐπιλήθω.
ἐπιλησμονὴ, ης, ἡ, idem et ab eod.
ἐπιλησμοσύνη, ης, ἡ, idem et ab eod.
ἐπιλησμότατος, pro ἐπιλησμονέστατος, *Ar.*
ἐπιλήσμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, obliviosus, quem facile capit oblivio; (2) oblitus, immemor. Ab ἐπιλήθω.
ἐπιλήσομαι, f. 1. ind. med. v. ἐπιλήθομαι.
ἐπιληψικὸς, ὴ, όν, oblivionem afferens.
ἐπιλήψιμος, ᾱ, ὁ, invasio, paroxysmi initium; (2) morbus comitialis, epilepsia; (3) retentio, obstructio, obturatio. Ab ἐπιλαμβάνω.
ἐπιλήψιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, reprehensione dignus. Ab eod.
ἐπίληψις, εως, ἡ, prehensio, apprehensio; (2) invasio, manus injectio, vendicatio; (3) morbus comitialis, epilepsia. Ab eodem.
ἐπιλίγδην, *adv.* strictim, leviter.
ἐπιλιμανίζω, superstagno, restagno.
ἐπιλιπαίνω, pinguedine illino.
ἐπιλίπὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, deficiens. Ab ἐπιλείπω.
ἐπιλλίζω, f. ίσω, oculis innuo; (2) subsanno, derideo. Ex ἐπὶ et ἴλλος, *oculus.*
ἐπίλλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, strabus, pætus.
ἐπιλλώττομαι, conniveo, adnicto.
ἐπιλοβὶς, ίδος, ἡ, jecinoris fibræ, *Hes.* Ex ἐπὶ et λοβὸς, *extrema pars hepatis.*
ἐπιλογὴ, ῆς, ἡ, delectus, electio. Ab ἐπιλέγω, *seligo.*
ἐπιλογίζομαι, computo, supputo; (2) cogito, recogito, reputo. Hinc
ἐπιλογικὸς, ὴ, όν, ad reddendam rationem pertinens; τὰ ἐπιλογικὰ, idem quod ἐπίλογος.
ἐπιλογισμὸς, ὁ, computatio, enumeratio; (2) cogitatio; ἐξ ἐπιλογισμοῦ, prudenter.
ἐπίλογος, ᾱ, ὁ, subjuncta dictorum ratio, dicti alicujus explicatio; (2) epilogus, conclusio. Ab ἐπιλέγω.
ἐπίλογχος, ον, *Epith.* cuspidis in hasta.
ἐπιλοίσιος, ον, libationi serviens, sc. patera.
ἐπιλοιδορέω, convicior, in re, ob rem.
ἐπιλοίμιαι ἆτη, carmina, quæ cantantur post sedatam pestem. Ex ἐπὶ et λοιμός.
ἐπίλοιπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, reliquus. Ab ἐπιλείπω, *relinquo.*
ἐπίλυστρον, ᾱ, τὸ, merces pro lotura, merces balneatoris. Ex ἐπὶ et λύστρον.
ἐπιλυπέω, ῶ, f. ήσω, insuper molestiam adfero; (2) contristo.
ἐπίλυπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, valde mœstus, admodum tristis. Ex ἐπὶ et λύπη, *tristitia.*
ἐπίλυσις, εως, ἡ, explicatio; (2) liberatio.
ἐπιλυτικὸς, nodosas quæstiones solvendi peritus. Ab eod.
ἐπιλύχνος, ὁ, lucerna seu ellychnium.
ἐπιλύω, explico, solvo; (2) *med. etiam* libero ad facultatem alicujus rei.
ἐπιλωάω, ignominia, injuria afficio.
ἐπιλωβεύω, f. εύσω, cavillor, irrideo.
ἐπιλώβης, ες, damnosus, perniciosus, *Nic.*
ἐπιλωβήτως, ον, ignominia affectus, infamis.
ἐπιμάζιος, lactans, de infante. A μάζος.
ἐπιμαιμάω, ῶ, f. ήσω, vehementer cupio. Ἐπιμαίμασσει μάχης, *Lyc.*
ἐπιμαίνομαι, insanio; (2) furiose amo, a. 2. ἐπεμάνην; ἐπιμανεὶς, ἐπιμανέισα.
ἐπιμαίομαι, attingo; (2) instigo; (3) cupio; (4) quæro.
ἐπίμαλθος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, maltha inductus. Ex ἐπὶ et μάλθα.
ἐπιμᾶλλον, *adv.* promptius, propensius, vehementius.
ἐπιμᾰνὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, insanus, furiosus. Ab ἐπιμαίνομαι.
ἐπιμανίκιον, τὸ, manipulus sacerdotis, *Chrys.*
ἐπιμανῶς, *adv.* furiose, vehementer.
ἐπιμανθάνω, disco seu doceor post.
ἐπίμαργος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, insanus.
ἐπιμάρτυρ, ῦρος, ὁ καὶ ἡ, testis factæ rei.
ἐπιμαρτυρέω, testimonium perhibeo; (2) testimonio meo attribuo vel adscribo.
ἐπιμαρτυρία, ας, ἡ, attestatio.
ἐπιμαρτύρομαι, testes appello, cito super aliqua re; (2) testificor, contestor. Οὐχινος ἂν ἔχων τιν' ἐπεμαρτύρατο, *Arist. Vesp.* 1426.
ἐπιμάρτυρος, *Poët.* qui testis est super aliqua re, qui testis adhibetur.
ἐπιμασσάομαι, insuper mando, seu manduco; ἐπιμασσηθεὶς, insuper manducatus.
ἐπιμάσσω, et ἐπιμάσσομαι, tango, attingo, contingo ita ut alius persentiscat; (2) tactu exploro, palpo; (3) prehendo; (4) abstergo.
ἐπιμαστίδιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, mammæ admotus; (2) subrumus. Ex ἐπὶ et μαστός.
ἐπιμάστιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
ἐπίμαστος, ὁ, qui cibum quærit, mendicus, *Hom.*
ἐπιμαχέω, ῶ, f. ήσω, fero auxilium.
ἐπιμαχία, ας, ἡ, societas belli in propulsanda injuria, societas belli subsidiaria. Ab
ἐπίμαχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, oppugnabilis; (2) expugnabilis; *superl.* ἐπιμαχώτατος; (3) qui auxiliatur in pugna. Ex ἐπὶ et μάχομαι, *pugno.*
ἐπιμειδάω, idem quod ἐπιμειδιάω, *Hom.*
ἐπιμειδήσας, a. 1. part. act.
ἐπιμειδίασις, ἡ, arrisio; (2) risus. Ab
ἐπιμειδιάω, ῶ, fut. άσω, subrideo; (2) adrideo.
ἐπιμείλια, τὰ, ap. *Il.* 9, 147. res dotales. Ex ἐπὶ et μειλίσσω, *mulceo.*
ἐπιμελαίνομαι, nigresco, nigredine inficior.
ἐπιμέλεος, αινα, ον, nigricans.
ἐπιμέλεια, ας, ἡ, et *Ion.* ἐπιμελίη, cura, diligentia, studium; (2) curatio, procuratio; (3) curatio muneris. Ab ἐπιμελής.
ἐπιμελέομαι, ῆμαι, fut. ἐπιμελήσομαι, curo, curam gero, studeo, operam do. Ἐπιμελείσθαι τὰ σώματος τῶν οἰκιῶν, res publicas. Ἐπεμελεῖτο δὲ τῶν ὑπαρχόντων ὡς ἀθάνατος, *Isocr.* Ex ἐπὶ et μέλει.
ἐπιμελές, τὸ, cura, *Polyb.*
ἐπιμελέστατα, *adv.* diligentissime. Ab ἐπιμελέστατος, superl. ab ἐπιμελής.
ἐπιμελέστερον, *adv.* diligentius. Ab ἐπιμελέστερος, quod est compar. ab eod.
ἐπιμελήθητι, 2. sing. a. 1. imperat. pass. v. ἐπιμελέομαι.
ἐπιμέλημα, ατος, τὸ, negotium, cujus curam gerimus, res, quæ curæ est; (2) cura.
ἐπιμελὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, qui curam agit; (2) solicitus, diligens; (3) qui curæ est, qui curatur. Ex ἐπὶ et μέλει, *curæ est.*
ἐπιμελητὴς, οῦ, ὁ, curator; (2) procurator. Ab ἐπιμελέομαι.
ἐπιμελητικὸς, ὴ, όν, aptus ad curam gerendam alicujus rei; (2) diligens et peritus curator. Ab ἐπιμελητής.
ἐπιμελλάω, f. λήσω, cunctor.
ἐπιμέλομαι, idem quod ἐπιμελέομαι.
ἐπιμελῶς, *adv.* cura adhibita, diligenter.
ἐπίμεμπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, culpabilis, accusabilis. Ab ἐπιμέμφομαι.
ἐπιμεμφὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, idem et ab eod.
ἐπιμέμφεται, 2. sing. præs. conj. med. *Ion.* pro ἐπιμέμφεσαι, ab
ἐπιμέμφομαι, conqueror super aliqua re, incuso; (2) reprehendo, vitupero. Ἐπιμέμφεσθαι ἑαυτῷ τῆς τόλμης, *Diosc.* Οὐτ' ἂρ ὀγ' εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται, οὔθ' ἑκατόμβης, *Il.* 1, 93. Οὐτε κασίγνητοις ἐπιμέμφομαι, *Od.* 16, 115.
ἐπίμεμψις, εως, ἡ, conquestio, reprehensio.
ἐπιμένω, permaneo, persevero; (2) exspecto; a. 1. ἐπέμεινα, ἐπιμείνας. Ἐπι δὲ Κασταλίας ὕδωρ ἐπιμένει με, *Eur. Ph.* 231.
ἐπιμερὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, vide ἐπιμόριος.
ἐπιμερίζω, f. ίσω, impertior.
ἐπιμερισμὸς, ὁ, partitio.
ἐπίμετος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ἐπίμετον ῥήματα, Verba Deponentia.
ἐπίμετος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, plenus, redundans.
ἐπιμεταπέμπομαι, arcesso novum, v. c. auxilium.
ἐπιμετρέω, ῶ, f. ήσω, super mensuram adjicio; (2) certa mensura mutuo do, quod eadem reddatur mihi; (3) admetior, addo; unde prorogo in tempus aliquod.
ἐπίμετρον, ᾱ, τὸ, quod super mensuram additur, auctarium; (2) quod ex abundanti additur.
ἐπιμήδομαι, f. ήσομαι, excogito.
ἐπιμήθια, ας, ἡ, consilium post rem jam peractam; (2) prudentia. Ab ἐπιμηθεύς.
ἐπιμηθεύομαι, consilium re jam peracta capio. Ab eod.
ἐπιμηθεὺς, έως, qui sero sapit, qui re jam

peracta consilium capit; (2) prudens; (3) Epimetheus. Ex ἐπί et μῆδος, *consilium*.

ἐπιμηθής, έος, ὁ καὶ ἡ, prudens. Ex iisd.

ἐπιμήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, oblongus; (2) sublongus; (3) prælongus; (4) procerus; *Superl.* ἐπιμήκιστος. Ex ἐπί et μῆκος.

ἐπιμηλάδες, αἱ, ovibus admixtæ, *Call. V. L.*

ἐπιμηλίς, ίδος, ἡ, mespili arboris genus; (2) ἀπὶ genus. Ex ἐπί et μηλίς.

ἐπιμηλοβοτὴς, ὁ, idem quod μηλοβοτὴς *sed vox est suspecta.*

ἐπιμήνιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, menstruus, qui singulis mensibus fit. Ex ἐπί et μήν.

ἐπιμηνίω, f. ίσω, irascor.

ἐπιμηντάω, delibero, cogito.

ἐπιμηχανόομαι, ὥμαι, fut. ήσομαι, molior, vel machinor in aliquem.

ἐπιμίγνῡμι, vel ἐπιμιγνύω, f. μίξω, misceo, permisceo; (2) commercium habeo, exerceo.

ἐπίμικτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, permixtus, commixtus; (3) promiscuus. A præc.

ἐπιμιμνήσκομαι, recordor, memini; (2) *cum acc.* mentionem facio, f. ἐπιμνήσομαι, ἐπιμνησθήσομαι, a. 1. ἐπιμνήσασθαι, et usitatius ἐπιμνησθῆναι. Ἐπεὶ δὲ καὶ κολακείας ἐπεύνήσθης, *Luc.* Ex ἐπί et μνάομαι.

ἐπιμίμνω, *Poët.* permaneo alicubi, incumbo.

ἐπιμίξ, *adv.* mistim, promiscue. Ab ἐπιμίγνυμι. Unde

ἐπιμίξαις, aor. 1. partic. act. *Æol.* pro ἐπιμίξας.

ἐπιμιξία, ας, ἡ, permistio, commistio, coalescentia; (2) commercium; (3) congressus, consuetudo. Ab eod.

ἐπίμιξις, εως, ἡ, idem et ab eod.

ἐπιμισγομαι, commercium habeo, in consortium venio; (2) ingredior, accedo. Οὐδὲ τί τῳ πάσαις ἐπιμίσγεται ἀμφιπόλοισιν, *Apoll. Rhod.* 3, 658. Αἰεὶ μὲν Τρῴεσσ' ἐπιμίσγομαι, *R.* 10, 548. Ab ἐπιμίγνυμι.

ἐπιμίσθιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, mercenarius, qui mercede aliquid facit. Ex ἐπί et μισθός.

ἐπιμισθίς, ίδος, ἡ, mercenaria meretrix.

ἐπιμνάομαι, v. ἐπιμιμνήσκομαι, *Ap.*

ἐπιμνημόνευσις, εως, ὁ, actio ipsa obtegendi noibus. Ab inus. ἐπινέφω. pro ἐπινιεφόω.

ἐπιμνήμων, ονος, ὁ, ἡ, memor sum.

ἐπιμνησθέντες, nom. plur. a. 1. part. pass. verbi ἐπιμιμνήσκομαι.

ἐπιμοιρᾶσθαι, præs. inf. med. pro ἐπιμοιράσθαι, ab

ἐπιμοιράω, ῶ, et ἀομαι, ῶμαι, impertior.

ἐπιμοίριος, ον, fatalis.

ἐπιμολέω, invado, *Soph.*

ἐπίμολος, ὁ, qui invadit, *Æsch.*

ἐπιμορφάς, gen. sing. *Dor.* pro ἐπιμορφῆς. Ab

ἐπιμορφή, ῆς, ἡ, objurgatio, reprehensio. Ab ἐπιμέμφομαι.

ἐπίμωμος, ον, vituperandus, vituperio obnoxius.

ἐπιμονή, ῆς, ἡ, permansio, perduratio, perseverantia; (2) mora, cunctatio. Ab ἐπιμένω.

ἐπίμονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, constanter permanens, perdurans. Ab eod.

ἐπιμονόω, ῶ, fut. ώσω, desolo, solum reddo, solitudinem adfero; (2) desero, destituo; unde ἐπιμονωθεὶς, destitutus.

ἐπιμόνως, *adv.* constanter, perseveranter. Ab ἐπίμονος.

ἐπιμόριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, q. d. superparticularis, qui aliam quantitatem continet et præterea partem ipsius. Ex ἐπί et μόριον.

ἐπίμορτος γῆ, tellus, pro qua colenda partem fructuum a domino capit colonus. Ex ἐπί et μορτή.

ἐπιμορφίζω, f. ίσω, vultum variè fingo.

ἐπίμοχθος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, laboriosus, ærumnosus.

ἐπιμόχθως, *adv.* magno cum labore et molestia.

ἐπιμοχλέω, pessulum obdo.

ἐπιμπλείστο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐπιμπλάετο, et hoc pro ἐπίμπλατο, a πίμπλημι.

ἐπίμπλαν, 2. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* et *Att.* pro ἐπίμπλασο.

ἐπίμπρα, 3. sing. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐπίμπρη, a πίμπρημι.

ἐπιμυζῶ, f. ξω, compressis labris gemo.

ἐπιμυθέομαι, ἤομαι, alloquor; (2) exhortor.

ἐπιμυθεύω, et ἐπιμυθεύομαι, adfabulor. Ex ἐπί et μῦθος, *fabula.*

ἐπιμύθιον, ᾱ, τὸ, adfabulatio, epilogus fabulæ. Ex iisd.

ἐπιμύλιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, molaris, in mola cantari solitus, mola superior. Ex ἐπί et μύλη, *mola.*

ἐπιμυλίς, ίδος, ἡ, patella, aut mola genu.

ἐπίμυξις, εως, ἡ, suspirium seu gemitus, qui fit compressis labris. Ex ἐπιμύζω.

ἐπιμύρομαι, humecto. *"Οσσον τ' ἐπιμύρεται ἰσθμὸς, Apoll. Rhod.* 1, 938.

ἐπιμυσσαω, vel ἐπιμύττω, fut. ξω, subsanno, strepitu narium flocci facio.

ἐπιμυῶ, f. ύσω, claudo. Βλέφαρα μόγις τοῖσι ὀρθαλμοῖσι ἐπιμύει, *Aret.*

ἐπιμωμάομαι, vel ἐπιμωμέομαι, vitupero, reprehendo.

ἐπιμώμητος, ον, reprehensibilis, *Hesiod.*

ἐπίμωμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, culpabilis.

ἐπινάσσω, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui sedibus suis relictis se habitatum contulit; pulsus patria, exsul. Ex ἐπί et ναίω, *habito.*

ἐπινάττω, vel ἐπινάσσω, fut. άσω, oppleo, ponitur propter ἐπινενασμένοι, oppletæ; apud *Aristoph.* Ex ἐπί et νάσσω vel νάττω, *impleo.*

ἐπίνειον, ᾱ, τὸ, navalia, statio navium. Ex ἐπί et νεῦος, *navalis.*

ἐπινείσσομαι, idem quod ἐπινίσσομαι.

ἐπινεμέσθαι, præs. inf. pass. verbi ἐπινέμω.

ἐπινέμησις, εως, ἡ, distributio, divisio; (2) indictio. Ab ἐπινέμω.

ἐπινέμω, distribuo, partior; (2) in numeros militares refero, decurio, centurio. Ἐπινέμειν τὰ βοσκήματα, *Plat.*

ἐπινενημένος, partic. perf. pass. verbi ἐπινήθω.

ἐπινενόηκα, perf. ind. act. verbi ἐπινοέω.

ἐπινεύω, f. εύσω, innuo, nutu significo; (2) annuo, adsentior; (3) vergo, deorsum vergo, propendeo. Σὺ μὲν γὰρ ἐπένευσας τάδ', *Eur. Or.* 274.

ἐπίνευσις, ἡ, concessio; (2) instinctus, inspiratio, adflatus.

ἐπινέφελος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nubibus tectus, nubibus obductus; (2) nubilosus, nubis modo innatans. Ex ἐπί et νεφέλη.

ἐπινεφόω, nubibus tego, obnubilo. Ab ἐπινεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, nubibus tectus s. obductus, obnubilus. Ex ἐπί et νέφος.

ἐπινεφρίδιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, quod est in renibus. Ex ἐπί et νεφρός, *ren.*

ἐπίνευσις, εως, ὁ, actio ipsa obtegendi nubibus. Ab inus. ἐπινέφω. pro ἐπινιεφόω.

ἐπινέω, supernato, in superficie aquæ nato; (2) adnato.

ἐπινέω, sive ἐπινήθω, fut. ήσω, fatalibus filis attribuo, fatalia fila nens tribuo, seu destino; ἐπινενησμένα, fato attributa.

ἐπινέω, sive ἐπινήθω, accumulo.

ἐπινήθω, idem quod ἐπινέω, *Luc. Hom.*

ἐπινήϊος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui super navi est aut fit. Ex ἐπί et ναῦς, *navis.*

ἐπινηνέω, accumulo, *Hom.*

ἐπίνηστεον, ᾱ, τὸ, id, supra quod fila deducta glomerantur, fusus, seu fusum.

ἐπινήφω, f. ψω, sobrius sum, maneo.

ἐπινήχομαι, f. ξομαι, innato, in superficie aquæ nato.

ἐπινήχυτος, ον, copiosus, largus.

ἐπινίκιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ad victoriam pertinens. Hinc τὸ ἐπινίκιον, ᾱ, epinicium, carmen triumphale. Ex ἐπί et νικάω.

ἐπίνικος, idem quod ἐπινίκιος, *Pind.*

ἐπινιπτῆρὶς κῦλιξ, poculum, quod post lotas manus extremo convivis apponitur. Ex ἐπί et νίπτεον.

ἐπινισσομαι, adeo, convenio, peragro.

ἐπινίφω, f. ψω, ningo super, nive obruo; (2) in superficie irrigo.

ἐπινοέω, ῶ, f. ήσω, excogito, comminiscor; (2) mente agito, cogito; (3) animadverto; (4) destino, in animum induco. Εἴ γ' ἐπενόησας αὐτὸ καὶ σεμνηθικῶς, *Arist. Av.* 1517. "Ην ταῦθ' ἃ πινοεῖς κατεργάσῃ, *id. Conc.* 247. Hinc

ἐπινόημα, τὸ, commentum.

ἐπινοημάτικός, ἡ, όν, promptus consilio. Ab ἐπινόημα.

ἐπινοητικός, ἡ, όν, idem. Ab ἐπινοέω.

ἐπινόησις, ἡ, inventio consilii.

ἐπίνοια, ας, ἡ, cogitatio; (2) commentum; (3) solertia, qua quis excogitat. Ex ἐπί et νόος, *mens.*

ἐπίνομεν, 1. plur. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐπίνομεν, a πίνω.

ἐπινομή, ῆς, ἡ, jus compascui.

ἐπινομία, ας, ἡ, pastio, jus pascendi in alieno; (2) jus pascendi inter se, pascuarium commercium. Ex ἐπί et νέμω, *pasco.*

ἐπινομὶς, ίδος, ἡ, strena; (2) appendix legum; (3) dialogus quidam *Platonis.* Ex ἐπί et νόμος, *lex.*

ἐπινομοθετέω, ῶ, f. ήσω, insuper sancio, ad leges latas aliquam addo.

ἐπίνομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, hæres, *Hes.* (2) idem quod σύννομος. Ab ἐπινέμω, *distribuo.*

ἐπινοσέω, ultra (superato morbo) ægroto; (2) ægroto.

ἐπίνοσος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, morbis obnoxius.

ἐπινόσως, *adv.* per morbos, cum morbis.

ἐπινοτίζω, fut. ίσω, in superficie humecto; (2) irroro, inspergo.

ἐπινυκτερεύω, f. εύσω, pernocto.

ἐπινυκτὶς, ίδος, ἡ, pustula noctu in eminentioribus corporis partibus erumpens, et noctu maxime etiam crucians; (2) nocturna hominis custodia; (3) commentarium nocturnum. Ex ἐπί et νύξ, *nox.*

ἐπινυμφίδιος, ον, nuptialis.

ἐπινύσσω, vel ἐπινύττω. f. ξω, pungo, fodico; (2) admoveo, impello.

ἐπινυστάζω, f. άξω, capite declivi dormito, insuper dormito.

ἐπινωμάω, ῶ, f. ήσω, insuper distribuo; (2) lustro, inspicio. Οὐδέ τιν' αὐτῷ πωϊνοα κακῶν ἐπινωμᾶεν, *Soph. Phil.* 167.

ἐπινώτιαι, dorsualia. Ab ἐπί et νῶτος.

ἐπινωτίδιον, ᾱ, τὸ, mantica, quæ tergo imponitur. Ab ἐπινώτιος.

ἐπινωτίδιος, ον, humeris impositus, *Ep.*

ἐπινωτίζω, irruo, invado, *Eur.*

ἐπινώτιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, super dorsum positus. Ex ἐπί et νῶτος.

ἐπιξαίνω, exulcero.

ἐπίξανθος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, subflavus.

ἐπιξενίζω, hospitio excipio; in *pass.* diversor (divertor) apud aliquem.

ἐπιξενόομαι, ὥμαι, f. ώσομαι, hospitio excipior; (2) peregrinor, peregre advenio.

ἐπιξέω, in superficie rado seu scalpo.

ἐπίξηνον, mensa coquinaria.

ἐπίξηνος, ὁ, idem quod ἐπίξηνον, *Ar.*

ἐπιξηραίνω, in superficie sicco; (2) exsicco, arefacio. Hinc

ἐπιξηραντικὸς, ἡ, όν, exsiccandi seu arefaciendi vim habens.

ἐπίξηρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, valde siccus. Ἐπίξηρος γαστὴρ, *Aret.*

ἐπιξιφίζω, f. ίσω, protensis ensibus salto.

ἐπιξυννοέομαι, ὥμαι, cogito, excogito.

ἐπίξυνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, communis, promiscuus. Ex ἐπί et ξυνός, idem.

ἐπιξύω, f. ύσω, in superficie rado.

ἐπιοῦδοος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sesquioctavus.

ἐπιοίνιον ἄθλον, vini præmium, *Theog.*

ἐπιοινοχοεύω, vide οἰνοχοεύω. *Hom.*

ἐπιόμνυμι, ἐπιόμνυμαι, insuper juro, *Hom.*

ἐπίονν, a. 2. ind. act. verbi πίνω.

ἐπιόντα, acc. sing. a. 2. part. act. verbi ἔπειμι.

ἐπιόψομαι, fut. ψομαι, inspicio. Τὰς ἂν ἐγὼ ἐπιόψομαι οἱ δὲ πιθέσθων, *Il.* 9, 167.

ἐπιορκέω, ῶ, f. ήσω, pejero. Τὰς θεὰς ἐπιορκῶ, *Æsch.* Ab ἐπίορκος.

ἐπιορκήσης, 2. sing. a. 1. conj. act. verbi ἐπιορκέω.

ἐπιορκητικὸς, ἡ, όν, perjurus. Ab ἐπιορκέω.

ἐπιορκία, ας, ἡ, perjurium. Ab ἐπίορκος.

ἐπιόρκιον, ᾱ, τὸ, idem et ab eod.

ἐπίορκον, *adv.* pejerando. Ab eod.

ἐπίορκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, perjurus.

ἐπιόρκως, *adv.* perjure, neglecto jurejurando.

ἐπιόρομαι, pro ἐφοράομαι, *Hom.*

ἐπιόσσομαι, adloquor, significo; (2) prospicio.

ἐπίπερα, τὰ, interstitium. Ab ἐπί et ὄρος.

ἐπίπερος, ᾱ, ὁ, custos.

ἐπιπόα, a. 2. part. act. f. g. verbi ἔπειμι.

ἐπιπόσιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, venturus; (2) de die in diem sufficiens, quotidianus, nobis sustentandis idoneus; *Script. Eccles.* supersubstantialis. Ab ἐπιῶσα, scil. ἡμέρα, *crastina dies*, quod est partic. verbi ἔπειμι, *succedo, sequor.*

ἐπιόψεται, *videbit*, f. 1. ind. med. verbi ἐπιόπτομαι.

ἐπίπαγος, ᾱ, ὁ, glacies superficiaria; (2) humor in summo concretus; (3) succus, qui inciso arboris cortice emanans concrescit. Ab ἐπιπήγνυμι.

ἐπιπάγχυ, *adv.* prorsus, omnino. Ex ἐπί et πάγχυ, pro πάνυ, *valde.*

ἐπιπαιανίζω, pæanis cantu celebro.

ἐπιπαίζω, deludo.

ἐπίπαισμα, ατος, τὸ, offendiculum, offensio. Ab ἐπιπαίω.

ἐπιπαίω, f. αίσω, impingo, offendo.

ἐπιπακτίς, ίδος, ἡ, herba quædam. Ab ἐπιπήγνυμι.
ἐπιπακτόω, ῶ, f. ώσω, obsero, claudo.
ἐπιπαλαμάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, machinor, (2) simulate applaudo; (3) dolose ago.
ἐπιπάλλω, evibro, concutio, *Æsch.*
ἐπιπαμφαλάω. ῶ, attonitus inspicio, *Apoll. Rhod.* 2, 127. ἐπιπαμφαλάοντες, pro ἐπιπαμφαλῶντες.
ἐπίπαν, *adv.* in universum, omnino.
ἐπίπαξ. *adv.* ut semel dicam, summatim, *Steph.*
ἐπίπαππος, ὁ καὶ ἡ, proavus, *al.* atavus.
ἐπιπαραγίνομαι, supervenio.
ἐπιπαραινέω, ῶ, f. ήσω, accumulo, exstruo, exaggero. Ἐπιπαρήνηναν τῆς ἄλλης πόλεως, *Thuc.*
ἐπιπαραινῶ, f. ήσω, idem.
ἐπιπαρασκευάζω, f. άσω, apparo, præparo.
ἐπιπάρειμι, adsum; ἐπιπαρὼν, adstans.
ἐπιπάρειμι, supervenio; (2) subsequor.
ἐπιπαρεμβάλλω, impetum facio in.
ἐπιπαρέξειμι, sensim exeo; unde ἐπιπαρεξιὼν, paulatim evadens, seu excedens.
ἐπιπαρέρχομαι, progredior, procedo.
ἐπιπάροδος, ἡ, secunda, seu repetita ingressio, *Poll.*
ἐπιπαροξύνω, incito, stimulo, incendo.
ἐπιπαροτρύνω, insuper adhortor.
ἐπιπάσσω, vel ἐπιπάττω, f. άσω, q. d. insuper adspergo, inspergo. Ἀνθῆ παντοίας ἐπιπάττουσα τῇ νύμφῃ, *Lucian.* Hinc
ἐπίπασος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, conspersus condimentis; (2) qui inspergitur.
ἐπιπατάγιον, ῶ, f. ήσω, adstrepo.
ἐπιπατάσσω, infigo, v. c. clavum.
ἐπιπάτωμα, ος, ὁ, vitricus. Ex ἐπὶ et πατήρ.
ἐπιπαφλάζω, f. άσω, inferveo, infervesco; (2) efferveo, æstuo.
ἐπιπεδίστερος, ον, planior, satis planus.
ἐπίπεδος, ν. ὁ καὶ ἡ; æqualis, superficiei planus; (2) latus; (3) campestris. Hinc τὸ ἐπίπεδον, ν, superficies. Ex ἐπὶ et πέδον.
ἐπιπείθω, 2. sing. præs. imperat. pass. *Ion.* pro ἐπιπείθω, ab ἐπιπείθομαι.
ἐπιπειθὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, obediens, morem gerens, obsequens. Ab
ἐπιπείθω, f. ίσω, persuadeo. Hinc ἐπιπείθομαι, persuadeor; (2) credo; (3) obedio, morem gero. Ὅσοις θεοῖς ἐπιπείθονται, *Il.* 1, 218. Ἀλλ' εὖ παραινεῖς κἀπιπείσομαι, *Soph. El.* 1472.
ἐπιπειράω, tento, periculum facio.
ἐπιπελάζω, appropinquo.
ἐπιπέλομαι, incido, *Od.* 15, 407.
ἐπίπεμπτος, ν, ὁ καὶ ἡ, sesquiquintus; (2) quinta pars.
ἐπιπέμπω, f. -ψω, insuper mitto; (2) mitto ad; (3) mitto; (4) immitto. Εἶτα σιτία τις τῆς τειχούσης μᾶλλον ἐπιπέμψειεν ἄν; *Arist. Conc.* 255. Hinc
ἐπίπεμψις, εως, ἡ, missio in aliquem locum.
ἐπιπεντάμοιρος, ν, ὁ καὶ ἡ, quinarius alter.
ἐπιπεπταικὸς. *quod incidit*, perf. part. med. n. g. verbi ἐπιπίπτω, *incido.*
ἐπιπεράω, trajicio, *Od.* 5, 175.
ἐπιπερίστερνα, circumducendo ad me converto.
ἐπίπερος, ν, ὁ καὶ ἡ, subniger, nigricans; (2) maculis nigris distinctus. Ex ἐπὶ et πέρκος, *niger.*
ἐπιπεσὼν, a. 2. part. act. verbi ἐπιπίπτω.
ἐπιπετάννυμι, super extendo vel pando. Ἐπιπετάννυναι τῆσι ἐσχάρῃσι, *Aret.*
ἐπιπετάομαι, ῶμαι, advolo; (2) involo; (3) evolo.
ἐπιπέτομαι, idem.
ἐπίπετρον, ν, τὸ, herba quædam. Ex ἐπὶ et πέτρος, *petra.*
ἐπιπήγνυμι, vel ἐπιπηγνύω, f. ξω, in superficie congelo, in summa parte concresco.
ἐπιπηδάω, ῶ, f. ήσω, insilio, insulto, invado. Κάπειτ' εἰσαῦθίς γ' ἐπεπήδησάν γ' αὐτῷ κειμένῳ, *Arist. Nub.* 550.
ἐπιπήδησις, ἡ, impetus in quem.
ἐπιπήσσω, idem quod ἐπιπήγνυμι.
ἐπίπηχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, qui supra cubitum est. Hinc τὸ ἐπίπηχυ, sc. μέρος, pars cubiti superior. Ex ἐπὶ et πῆχυς
ἐπιπιθηκίζω, simium imitor.
ἐπιπικραίνω, amarum reddo, exacerbo.
ἐπίπικρος, ν, ὁ καὶ ἡ, ad amaritudinem accedens, aliquid amari habens.
ἐπιπίλνημι, conspergo, *Od.* 6, 43.
ἐπιπίνω, subbibo; (2) potum potui addo.
ἐπιπίπτω, irruo, incido, ingruo. Ἐπέπεισε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτὰς, *Act.* 11, 15.
ἐπιπισεύω, concredo, ap. *Jos. si vulg. lectio vera.*
ἐπιπίστωσις, εως, ἡ, confirmatio.
ἐπίπλαε, ων, τὰ, supellex; (2) omne genus instrumenti, ut in bello, arma, tela. Ab
ἐπιπλέω.
ἐπιπλάζομαι, f. χθομαι, erro, vagor. Πόντον ἐπιπλαγχθείς, *Od.* 8, 14. Ex ἐπὶ et πλάζω, *errare facio.*
ἐπίπλασις, εως, ἡ, idem quod
ἐπίπλασμα, ατος, τὸ, medicamentum quod illinitur aut imponitur. Ab
ἐπιπλάσσω, vel ἐπιπλάττω, f. πλάσω, illino; (2) obstruo.
ἐπίπλαστος, ν, ὁ καὶ ἡ, fictus, simulatus, commentitius, dicitur et de medicamentis, emplastris, quæ distinguuntur ab ἐπιστάτοις. Ab ἐπιπλάσσω.
ἐπιπλάστως, *adv.* ficte, simulate.
ἐπιπλαταγέω, ῶ, fut. ήσω, plaudo super re aliqua, alicui applaudo. Τοῖς μὲν ἐπεπλατάγησε, καὶ αὐτίκα δῶρον ἔδωκα, *Theoc. id.* 9, 22.
ἐπιπλατύνω, dilato, expando.
ἐπιπλέιον, *adv.* ut plurimum; (2) ulterius, amplius, copiosius. Ab
ἐπίπλειος, ν, ὁ καὶ ἡ, refertus, plenus.
ἐπιπλήσιον, *adv.* frequentissime, maxime.
ἐπιπλείων, ονος, ὁ καὶ ἡ, amplior, copiosior.
ἐπιπλέκω, f. ξω, permisceo, implico, intrico.
ἐπίπλεκτος, *adv.* amplius, copiosius. Ab
ἐπίπλεος, έα, εον, plenus. Ex ἐπὶ et πλέος, *plenus.*
ἐπίπλευρος, ν, ὁ καὶ ἡ, qui supra latus est, costis superjacens; (2) latera ampla habens. Ex ἐπὶ et πλευρά.
ἐπίπλευσις, ἡ, ingressus navis, vel classis. Ab
ἐπιπλέω, f. εύσω, supernavigo; (2) adnavigo in; (3) classe invado, navigando oppugno; (4) appello, applico; (5) innato, fluito. Αὖθις ἀθροισθέντες ἐπέπλεον τοῖς Κερκυραίοις, *Thuc.* Ἐπιπλεῖν ἁλμυρὸν ὕδωρ, *Od.* 9, 470.
ἐπίπλεως, idem quod ἐπίπλεος.
ἐπιπληγόνην, strictim, *Steph.*
ἐπιπλήθω, impleo.
ἐπιπλήκτης, ου, ὁ, castigator. Ab ἐπιπλήσσω.
ἐπιπληκτικὸς, ή, όν, in castigando asper, ad castigationem pertinens.
ἐπιπληκτικῶς, *adv.* graviter, aspere reprehendendo.
ἐπιπλῆξαι, *increpuisse*, a. 1. inf. act. verbi ἐπιπλήσσω, *increpo.*
ἐπίπληξις, εως, ἡ, increpatio, objurgatio, reprehensio. Ab ἐπιπλήσσω.
ἐπιπληρόω, adimpleo; (2) impleo.
ἐπιπλήσσειο, *increpare*, 2. sing. præs. imperat. pass. *Ion.* pro ἐπιπλήσσεσο, ab
ἐπιπλήσσω, vel ἐπιπλήττω, fut. ξω, increpo, objurgo, castigo, percutio, *Hom.* Πρεσβυτέρῳ μὴ ἐπιπλήξῃς, 1 *Tim.* 5, 1. Τί τόδ' ἐπέπληξας; *Soph. Œd. Col.* 1730. Κἀγὼ 'πιτλήσσω, καὶ λέγω, *id. Aj.* 288.
ἐπιπλοκάς, άδος, ἡ, amplexus, complexio. Ab ἐπιπλέκω. Unde
ἐπιπλοκὴ, ῆς, ἡ, implicatio, implexus; (2) nexus amicitiæ, familiaritas, adfinitas.
ἐπιπλοκήλη, ης, ἡ, hernia, ramex, quum omentum descendit in scrotum. Ex ἐπίπλοον et κήλη, *hernia.*
ἐπιπλομένοιο, gen. sing. præs. part. med. *Ion.* per *Sync.* pro ἐπιπελομένε, ab ἐπιπέλομαι.
ἔπιπλον, ν, τὸ, supellex. Ab ἐπιπλέω.
ἔπιπλον, *impleverunt*, 3. plur. a. 2. ind. act. verbi ἐπιπλάω pro πιμπλάω, seu πίμπλημι.
ἐπίπλοον, ου, τὸ, omentum. Ab ἐπιπλέω, quod reliquis intestinis quodammodo innatat.
ἐπίπλοος, *contr.* ους, ου, ὁ, navigatio adversus aliquem; (2) conflictus; (3) infestus classis adventus. Ab ἐπιπλέω.
ἐπιπλώσιον, 3. pl. præs. ind. *Dor.* pro *Poët.* ἐπιπλώσι, et hoc pro ἐπιπλέυσι.
ἐπιπλώς, *navigans*, aor. 1. part. act. per *Sync.* pro ἐπιπλώσας, ab
ἐπιπλώω, innavigo; (2) navigo adversus. Ab ἐπιπλέω.
ἐπιπνείσασα, præs. part. act. *Poët.* pro ἐπιπνέουσα, ab
ἐπιπνείω, inspiro, respiro. Ab ἐπιπνέω.
ἐπίπνευσις, εως, ἡ, adflatus, inspiratio.
ἐπιπνευστικὸς, ή, όν, inspirationæ, adflatu factus vel constans, *Epith.* μαντικὸς.
ἐπιπνέω, f. εύσω, adspiro, adflo; (2) flo seu spiro super; (3) suggero, inspiro. Σῷσατον Ἀργείων ἐπιπνεύσασ' αἰῶνατι Θήβας, incitans contra, *Eur. Ph.* 796.
ἐπίπνοια, ας, ἡ, adflatus instinctusque divinus. Ab ἐπιπνέω.
ἐπίπνοος, *contr.* ἐπίπνους, ου, ὁ καὶ ἡ, adflatus.
ἐπιπόδιος, ον, pedem irretiens, *Epith.* laqui, pedicæ.
ἐπιποθέω, expeto, desidero; (2) intime amo.
ἐπιπόθησις, εως, ἡ, desiderium.
ἐπιπόθητος, ν, ὁ καὶ ἡ, exoptatus. Ab eod.
ἐπιποθία, ας, ἡ, desiderium. Ab eod.
ἐπιποιέω, ῶ, f. ήσω, adfingo.
ἐπιποίητος, ν, ὁ καὶ ἡ, fictus, commentitius. Ab ἐπιποιέω.
ἐπιποικίλος, ν, ὁ καὶ ἡ, valde varius.
ἐπιποιμαίνω, ὁ καὶ ἡ, vid. ποιμαίνω, *Hom.*
ἐπίπονος, ν, ὁ καὶ ἡ, lanatus, vellere intectus. Ex ἐπὶ et πόκος, *vellus.*
ἐπιπολάζω, fut. άσω, innato; (2) in superficie sum, per summa feror, existo; (3) multus et frequens sum, redundo; (4) invalesco; (5) emergo, emineo. Ab ἐπιπολῆς.
ἐπιπολαμιόῤῥιζος, ν, ὁ καὶ ἡ, cujus radices leviter sunt fundatæ. Ex ἐπιπόλαιος et ῥίζα.
ἐπιπόλαιος, ν, ὁ καὶ ἡ, superficiarius, qui in superficie tantum corporis alicujus existat; (2) levis, non profundus, non penetrans; (3) trivialis; (4) extans, non intus latens; (5) evidens, perspicuus, non obscurus. Ab ἐπιπολῆς.
ἐπιπολαίως, *adv.* in superficie, leviter, non vehementer, summatim.
ἐπιπόλασις, ἡ, superlitio, *V. L.*
ἐπιπολασμὸς, ὁ, ὁ, innatatio cibi in ventriculo; (2) oberratio, pertinax et assidua insultatio, vel impetus. Ab ἐπιπολάζω.
ἐπιπολαστικὸς, ή, όν, fluitans, innatans, redundans. Ab eod.
ἐπιπολαστικῶς, *adv.* abundanter, supra modum.
ἐπιπολεμέω, bellum infero, *Steph.*
ἐπιπολεμόω, excito ad bellum suscipiendum, *Steph.*
ἘΠΙΠΟΛΗ"Σ, *adv.* in superficie, in summitate, supra.
ἐπιπολίαιος, idem quod ἐπιπόλαιος, *Steph.*
ἐπιπολιόομαι, ῶμαι, f. ώσομαι, superne canesco, canus fio.
ἐπίπολος, ὁ, curator, *Soph.*
ἐπιπολύ, *adv.* multum, valde, admodum; (2) diu; (3) magna ex parte. Hinc ὡς ἐπιπολὺ, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, plerumque, fere, pene semper, ut plurimum.
ἐπιπομπεύω, triumpho, pompam duco.
ἐπιπονέω, ῶ, f. ήσω, illaboro alicui rei; (2) labores tolero. Ab
ἐπίπονος, ν, ὁ καὶ ἡ, laboriosus, operosus; (2) labores et molestias adferens, lassescens, lassitudinem sentiens. Hinc τὸ ἐπίπονον, ν, labor, molestia.
ἐπιποντίαι, ας, ἡ, q. d. supermarina, Veneris cognomentum. Ex ἐπὶ et πόντος, *pontus.*
ἐπιπόνως, *adv.* magno cum labore, difficulter, ægre; (2) sedulo, diligenter magno cum studio. Ab ἐπίπονος.
ἐπιποροῦμαι, fut. εὐσομαι, eo ad, proficiscor ad; (2) eo, seu proficiscor per, peragro. Τῶν κατὰ πόλιν ἐπιπορευομένων πρὸς αὐτὸν, *Luc.* 8, 4.
ἐπιποτάομαι, fibulas necto; in *pass.* induor veste fibulis nexa. Hinc
ἐπιπότημα, et *Dor.* ἐπιπότασμα, ατος, τὸ, ornamentum supra fibulam; (2) fibula.
ἐπιποτίς, ίδος, ἡ, fibula. Ex ποτάω.
ἐπιποτόω, vide ἐπιποτάω. Hinc
ἐπιπότωμα, ατος, τὸ, idem quod ἐπιπότημα, *Hes.*
ἐπιποτῷρίζω, f. ίσω, ad purpuram accedo, in purpuram candico. Ab
ἐπιπόρφυρος, ν, ὁ καὶ ἡ, purpureus, purpuræ similis.
ἐπιποτόομαι, ῶμαι, involo, advolo. Ab ἐπιπέτομαι.
ἐπιπράττομαι, addo, insuper facio; (2) exigo, ut ἐπιπράττομαι.
ἐπιπρέπεια, ας, ἡ, decus. Ab ἐπιπρέπω.
ἐπιπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, decorus. Ab ἐπιπρέπω, decorus sum, cum *Dat.*
ἐπιπρεσβεύω, et ἐπιπρεσβεύομαι, legatus mittor, seu eo ad.
ἐπιπρηνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cernuus, in faciem pronus.
ἐπιπρίω, f. ίσω, in superficie serro; (2) ἐπιπρίω τὰς ὀδόντας, dentibus infrendeo.
ἐπιπρὸ, *adv.* longo tractu, perpetim.

ἐπιτροχάω, progredior, provehor.
ἐπιτροχάλλω, superinjicio.
ἐπιτροίηκεν, 3. sing. a. 1. ind. act. *Att.* pro ἐπιτροῆκεν, ab ἐπιτροΐημι, *Il.* 9. 516.
ἐπιτροέμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐπιτροεῖναι.
ἐπιτροθία, longe procurro, provehor.
ἐπιτροϊάλλω, protendo, foras emitto. Ἡ σῶιν τεῶτον μὲν ἐπιτροΐηλε τράπεζαν, *Il.* 11, 627.
ἐπιτροΐημι, insuper mitto.
ἐπίτροικος, ν. ἡ, dotata, quæ cum dote elocatur. Ab
ἐπίτροιξ, quod doti additur, quod doti accedit, *Hes.* Ex ἐπὶ et προῖξ, *dos.*
ἐπιτροκλάλαι, progredior, provehor. Τὴν δέ τις ἄφνω Μυρομένην μεσηγὺς ἐπιτροκλᾶϊ' ἐνοήσεν, *Apoll. Rhod.* 3, 665.
ἐπιτρονέω, idem.
ἐπιτροπίτνω, super incumbo, procumbo ad, v. c. aquam bibendi causa.
ἐπιτροσκάλλω, proficiscor versus, peto locum.
ἐπίτροσθε, vel ἐπίτροσθεν, *adv.* ante, coram.
ἐπιτροσθεσίς, εως, ἡ, appositio, adjectio.
ἐπιτροσθέω, ῶ, f. ήσω, objicio, obtendo; (2) obscuro, officio luminibus, obtenebro; (3) interjectus sum. Ab ἐπίτροσθεν.
ἐπιτροσθησις, εως, ἡ, obumbratio; (2) obtentus. Ab ἐπιτροσθέω.
ἐπιτροσκλάω, adnavigo.
ἐπιτροστίθημι, adjicio, adjungo.
ἐπιτρόσω, procul.
ἐπιτρότερωσι, *adv.* ulterius.
ἐπιτροφοίνω, profero, ostendo; in *pass.* appareo.
ἐπιτροφόω, profero, promoveo.
ἐπιτροχέω, effundo, *Hom.*
ἐπιτροωϊκίτερον, *adv.* maturius.
ἐπιτταίω, adsternuto, sternuto dum aliquid dicitur, vel fit; a. 2. ἐπίτταφον.
ἐπίτταισμα, τὸ, offensio, quum impingitur; (2) læsio pedis ex offensione. Ab
ἐπιτταίω, fut. αίσω, impingo, offendo; (2) titubo, vacillo; (3) labor, collabor, corruo; (4) fallor, frustror.
ἐπίτταμαι, advolo supervolo, pro ἐφιστάμαι, *Hom. Plat.* unde occurrunt ἐπίστατο, ἐπιστάμενοι, ἐπιστήσεσθαι. Ab ἐπὶ et στημι, seu ἵστημι, *volo.*
ἐπιτταρύθμωμαι, idem quod ἐπιτταίω.
ἐπιττεύσθαι, a. 2. inf. med. verbi ἐπίστημι.
ἐπίττησις, ἡ, advolatus; (2) idem quod ἐπίτνευσις.
ἐπίττυγμα, ατος, τὸ, operculum. Ab ἐπιττύσσω.
ἐπίττυξις, εως, ἡ, applicatio operculi.
ἐπιττύσσω, f. ξω, circumplico, circumcirca involvo; (2) circumdo, circumfundo; complector, amplector. Hinc
ἐπίπτυσσος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, dignus, qui insputetur, contemnendus, detestandus. Ab ἐπιπτύω.
ἐπιττυχὴ ῆς, ἡ, operculum; (2) plicatura.
ἐπιττύω, f. ύσω, inspuo, insputo.
ἐπίττωσις, ἡ, casus, κατ' ἐπίτωσιν, forte fortuna.
ἐπιτύπισις, ἡ, suppuratio.
ἐπιτυπθάνομαι, audio (insuper).
ἐπιτυφέσσω, et
ἐπιτυφεταίνω, insuper febricito et quidem gravius paulatim, *Aret.*
ἐπίτυφλος, ad rufum colorem inclinans.
ἐπιτωλέομαι, ἴμαι, obambulo; (2) lustro.
ἐπιτώλησις, εως, ἡ, obambulatio. A præc.
ἐπιτωμάζω, et
ἐπιτωματίζω, f. ίσω, operculo claudo et obturo.
ἐπιτωματιδὸς, ἡ, ὸν, claudens, v. c. corporis poros.
ἐπιτωμόω, f. ώσω, obduro. Hinc
ἐπιτώμωμα, τὸ, callum, clavus in unguibus.
ἐπιτώπωσις, obstinatio; (2) cæcitas.
ἐπιτωτάομαι, advolo, involo, *Ep.*
ἐπιφαδδοροεῖν, virga instigare equum ad cursum, *Poll.*
ἐπιφγίνω, subinde, et per intervallo frigore arripior.
ἐπίφεικνος, ν, ὁ καὶ ἡ, aliquantum rugosus aut incurvus; (2) superne incurvus, aut rugosus.
ἐπιφραθμόω, pigresco, vitam otiose ago.
ἐπιφράίνω, f. ανῶ, inspergo, irroro, infundo.
ἐπιφρακτὸς, ἡ, ὸν, incumbens cum hiatu. Ab ἐπιφράσσω.
ἐπιφρόεμμα, ατος, τὸ, assumentum. Ab ἐπιφράττω.
ἐπιφρανῶ, fut. ίσω, inspergo. Ab ἐπιφράινω.
ἐπιφραπίζω, f. ίσω, refello, reprehendo quasi bacillis percutiendo, arguo, castigo. Hinc
ἐπιφράπτισις, ἡ, reprehensio, vituperatio, castigatio.
ἐπιφράπτισμὸς, ῦ, ὁ, idem.
ἐπιφράπτω, f. ψω, assuo. Οὐδεὶς ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπιῤῥάπτει ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ, *Marc.* 2, 21.
ἐπιῤῥάσσω, vel ἐπιῤῥάττω, fut. ξω, irruo, incumbo.
ἐπιῤῥαψῳδέω, ῶ, f. ήσω, recito more rhapsodorum.
ἐπιῤῥέειν, præs. inf. act. verbi ἐπιῤῥέω.
ἐπιῤῥέζω, f. ξω, sacrifico.
ἐπιῤῥέπτεια, ας, ἡ, pronitas, propensio. Ab
ἐπιῤῥεπτὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui propendet, propensus, proclivis, pronus; (2) felix, succedens. Ab
ἐπιῤῥέπω, f. ψω, propendeo, vergo; (2) vergere facio, inclino. Ἡμὶν δ' αἰτὺς ὁλεθρος ἐπιῤῥέπτῃ, *Il.* 14, 99. Ζεὺς γάρ τοι τὸ τάλαντον ἐπιῤῥέπτει ἄλλοτε ἄλλῳ, *Epigr.*
ἐπιῤῥέω, εὑσω, influo; (2) fluo super; (3) inundo; (4) largior copiose.
ἐπιῤῥήγνυμι, odo, *Hom.*
ἐπιῤῥήδην, *adv.* palam, aperte; (2) nominatim. Ex ἐπὶ et ῥέω, *dico.*
ἐπιῤῥήμων, ατος, τὸ, Adverbium, pars orationis; (2) pars comœdiæ; (3) gestamen quoddam comicum. Ex iisd.
ἐπιῤῥηματικὸς, ὴ, ὸν, adverbialis, adverbii formam habens. Ab ἐπιῤῥήμων.
ἐπιῤῥηματικῶς, *adv.* adverbialiter.
ἐπιῤῥησις, εως, ἡ, vituperatio; (2) accusatio. Ex ἐπὶ et ῥέω, *dico.*
ἐπιῤῥήσσεσκε, 3. sing imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπιῤῥαισσε, ab ἐπιῤῥάσσω, obdo pessulum, irrumpo.
ἐπιῤῥητορεύω, oratorie dico, et eloquenter, *Ath.*
ἐπιῤῥητος, ν, ὁ καὶ ἡ, vituperabilis, reprehensione dignus, probrosus, infamis.
ἐπιῤῥιγόω, idem quod ἐπιριγόω.
ἐπιῤῥίζιον, ν, τὸ, additamentum ad radicem; radicamentum; capillamentum radicum. Ex ἐπὶ et ῥίζα, *radix.*
ἐπιῤῥῖνος, ὁ, naso justo præditus.
ἐπιῤῥιπτέω, ῶ, superjicio, injicio. Ab
ἐπιῤῥίπτω, f. ψω, idem. Ἐπιῤῥίψαντες ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐπὶ τὸν πῶλον, *Luc.* 19, 35.
ἐπιῤῥοὴ, ῆς, ἡ, influxus; (2) abundantia, affluentia. Ab ἐπιῤῥέω.
ἐπιῤῥοθέω, ῶ, fut. ήσω, strepitum seu fremitum edo; (2) tumultuor. Ab
ἐπιῤῥοθος, ν, ὁ καὶ ἡ, auxiliator, adjutor, auxilium ferens cum magna animi alacritate; (2) utilis.
ἐπιῤῥοιαι, ας, ἡ, idem quod ἐπιῤῥοή.
ἐπιῤῥοιζόδην, *adv.* rapido cum impetu et stridore. Ex ἐπὶ et ῥοῖζδος, *stridor.*
ἐπιῤῥοιζέω, adclamo, minor vociferando, cum strepitu irruo. Λεύσσω——σύρσσαν ἅλμην κἀπιῤῥοιζοῦσαν πάσῃ θοινὰς ἀπειλὰς, *Aristoph. Lys.* 217.
ἐπιῤῥοίζω, idem quod ἐπιῤῥοιζέω, *Theoph.*
ἐπιῤῥοστος, ον, idem quod ἐπιῤῥητὸς, *Nic.*
ἐπιῤῥοφάω, ῶ, f. ήσω, sorbeo, sorbitione sumo.
ἐπιῤῥοφέω, ῶ, f. ήσω, idem.
ἐπιῤῥυγχὶς, ίδος, ἡ, curvitas rostri in avibus rapacibus. Ex ἐπὶ et ῥύγχος, *rostrum.*
ἐπιῤῥύζειν, instigare et incitare canes, *Ar.* al. ἐπιῤῥοίζειν.
ἐπιῤῥυθμίζω, fut. ίσω, ad numeros redigo. Ἐς τὸ ἀσφαλὲς καὶ ἀκόσμητον ἑαυτὴν ἐπιῤῥύθμισον, *Lucian. Piscat.* 5.
ἐπιῤῥύομαι, protego, *Æsch.*
ἐπιῤῥυταίνω, commaculo.
ἐπιῤῥύσις, εως, ἡ, confluxio, influxio, adfluxio. Ab ἐπιῤῥέω.
ἐπιῤῥύσος, ν, ὁ καὶ ἡ, qui influit; (2) adventitius; (3) in quem humor influit, irriguus. Ab eod.
ἐπιῤῥύτως, *adv.* per affluxum, instillando.
ἐπιῤῥύω, instillo, *V. L.*
ἐπιῤῥωγολογέω, et ῦμαι, racemos lego.
ἐπιῤῥώνθμι, f. ῥώσω, corroboro.
ἐπιῤῥωσις, ἡ, corroboratio, roboris confirmatio, *Steph.*
ἐπιῤῥώω, concutio, commoveo, *Ap.* Idem quod ἐπιῤῥώνυμι, *Ern.*
ἐπίσαγμα, ατος, τὸ, centones, qui supponuntur clitellis; (2) clitellæ; (3) accessio, incrementum. Ab ἐπισάσσω.
ἐπισαλεύω, f. ύσω, concutior, agitor. Ab
ἐπίσάλος, ν, ὁ καὶ ἡ, qui agitatur, concutitur, mobilis, instabilis.

ἐπισαλπίζω, buccina accino.
ἐπίσαξις, εως, ἡ, cumulatio, adgestio. Ab ἐπισάττω.
ἐπίσαπρος, ρα, ρον, in superficie putridus, al. putricans, *Steph.*
ἐπισάσσω, vel ἐπισάττω, f. ξω, impono clitellas seu stragula; (2) sterno, insterno; (3) impono; (4) constipo, inculco.
ἐπίσειον, τὸ, pubes, pars ima ventris supra pudenda, pudenda ipsa, *Ern.*
ἐπίσειρος, cui ἐπισείονται αἱ τρίχες, ventilantur crines. Personæ quædam comicæ sic inducebantur. Ab
ἐπισείω, incutio; (2) vibro; (3) infero; (4) incutio timorem. Ἰκεσίῃσι σε μὴ πίσειέ μοι τὰς αἱματοπὰς καὶ δρακοντώδεις κόρας, *Eur. Or.* 245. Οὐκ ἀκοσαν ἐπισείσω πόλιν, *ib.* 596.
ἐπισεληνὰ, τὰ, placentæ, in lunæ formam factæ, *Steph.*
ἐπισεῦμαι, et ἐπισεύομαι, concito, impello adversus aliquem.
ἐπισημαίνω, f. ανῶ, indico, indicium faclo; unde Deus dicitur ἐπισημῆναι, ostendere se, adesse, opem ferre; (2) portendo; unde de Deo etiam est promitto, ap. *Jos.* Hinc (3) ἐπισημαίνομαι, quamcunque significationem do; (4) acclamatione testor; (5) applaudo; (6) subscribo, approbo, obsigno. Hinc
ἐπισημασίαι, ας, ἡ, significatio cujuscunque rei, velut futuræ tempestatis, sed *impr.* acclamatio faventium, plausus; (2) dicitur tamen simpliciter de laude, et de reprehensione; (3) indicium motus febrilis.
ἐπισημείδω, ῶ, f. ώσω, adnoto, scribo adnotationes; (2) plausu approbo. Hinc
ἐπισημείωσις, εως, ἡ, adnotatio.
ἐπίσημον, τὸ, insigne, *Aristid.*
ἐπίσημος, ν, ὁ καὶ ἡ, cui signum, seu nota impressa est, signatus; (2) ἐπισημόν τινος est, quod ab aliquo nomen habet; (3) insignis, nobilis, illustris; (4) ἐπίσημον, *dicitur et de* nomine. Ex ἐπὶ et σῆμα.
ἐπισήμως, *adv.* insigniter; (2) perspicue, significanter.
ἐπίσης, adæque. Ex ἐπὶ et ἴσος, ἴση, *par.*
ἐπίσιγμα, ατος, τὸ, canum instigatio. Ab
ἐπισίζω, canes instigo, seu incito sibilo.
ἐπισινὸς, ένος, ὁ καὶ ἡ, cui noceri potest, detrimento obnoxius. Ex ἐπὶ et σίνω.
ἐπίσινος, ν, ὁ, insidiator, clam aliis nocere studens. Ex iisd.
ἐπίσιγον, τὸ, canum in venatione incitamentum, *V. L.* Ab ἐπισίζω.
ἐπισιτιάζω, f. άσω, viaticum sumo. Ab ἐπισίτια.
ἐπισιτίζω, cibaria præbeo; in *med.* idem fere, frumentum, commeatum deporto, suoveho, sed proprie, cibaria, viaticum sumo, paro mihi, deinde locupleto me.
ἐπισιτιούμενος, f. 1. part. med. *Dor.* pro ἐπισιτιζόμενος, *Att.* pro ἐπισιτισάμενος.
ἐπισίτιος, ν, ὁ καὶ ἡ, qui victus caussa alicui operam locat. Hinc τὰ ἐπισίτια, ων, cibaria, commeatus, viatica. Ab ἐπίσιτος.
ἐπισιτισμὸς, ῦ, ὁ, commeatus, cibaria. Ab ἐπισιτίζομαι.
ἐπίσιτος, ν, ὁ καὶ ἡ, idem.
ἐπισιττέω, ῶ, f. ήσω, incito pastorum vel venatorum more. Ex ἐπὶ et σίττα.
ἐπισίφλιον, irrisione dignum, turpe, *Hes.* Ex ἐπὶ et σίφλος, *reprehensio.*
ἐπισκάζω, f. άσω, claudico.
ἐπισκαλμὶς, ίδος, ἡ, lignum sub scalmo.
ἐπισκάπτω, f. ψω, fodio, circumfodio.
ἐπισκεδάζω, f. άσω, dissipo et dispergo; (2) inspergo, spargo.
ἐπισκεδάννῡμι, idem.
ἐπισκελήσις, εως, ἡ, primus equi motus ad gressus glomerandos. Ex ἐπὶ et σκέλος.
ἐπισκεπέω, tego, contego.
ἐπισκεπὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, tectus; (2) a vento. Ex ἐπὶ et σκέπη.
ἐπισκέπτομαι, f. ψομαι, inviso, visito; (2) pœnas sumo; (3) opem fero; (4) adspicio, inspicio, contemplor; (5) lustro, recenseo; (6) considero, animo expendo; (7) disquiro; discepto mecum, commentor. Ἐπισκέψασθε ὕν, ἀδελφοὶ, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρομένους, ἑπτὰ, *Act.* 6, 3. Ὦ Θάνατε, Θάνατε, νῦν μ' ἐπίσκεψαι μολὼν, *Soph. Aj.* 854.
ἐπισκέπω, insuper tego, *Mus.*
ἐπισκευάζω, fut. άσω, sarcio, instauro; (2) insterno clitellas et onera jumentis impono. Ὡς τὸ δεῖπνον αὐτοῖς ἦν ἐπεσκευ-

ἀτιμέινον ἀπαξάπασιν, *Arist. Conc.* 1142. Hinc

ἐπισκευαστής, οῦ, ὁ, instaurator.

ἐπισκευαστός, ἡ, όν, instauratus, redivivus.

ἐπισκευή, ῆς, ἡ, instauratio, refectio.

ἐπίσκεψις, εως, ἡ, inspectio; (2) recensio, quæ fit lustrando et inspiciendo; (3) consideratio, perpensio, cogitatio; (4) disputatio, disquisitio. Ab ἐπισκέπτομαι.

ἐπισκήνιον, ου, τὸ, domicilium super scena; (2) superior scenæ pars. Ab

ἐπίσκηνος, ὁ, ἡ, οὐ, qui super scena est aut fit. Ex ἐπί et σκηνή. *scena.*

ἐπισκηνόω, ῶ, in tentoriis habito. "Ινα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ δύναμις τοῦ Χριστοῦ, 2 *Cor.* 12, 9.

ἐπισκήπτω, fut. ψω, irruo, ingruo in; (2) urgeo, insto; (3) mando, injungo, *inpr.* de mandatis morientium; (4) obtestor, obsecro; (5) innitor, incumbo; (6) *inpr.* est verbum forense, et (maxime *in med.*) significat (1) falsi testimonii accusare; (2) actionem injuriarum intendere, ob verbera vel vulnera consulto illata; (3) reperitur etiam universe pro accusare, ut cædis, ap. *Plat.* Μοὶς' —ἐπέσκηψ᾽ Ἱέρσεις πολέμης δίεπειν, *Æsch. Pers.* 105. Ὑμῖν δὲ ταῦτα πάντ' ἐπισκήπτω τελεῖν, *Soph. Œd. T.* 252. Περὶ τῆς Ἀνύσης τῆσδ' ἐπισκήπτω μόρων, *id. Ant.* 1313.

ἐπισκηπτήτωρ, f. ψω, innitor.

ἐπίσκηψις, εως, ἡ, ipsa incumbendi actio; (2) actio, qua testi crimen falsi testimonii intendimus; (3) oratio, qua moriens a circumstantibus aliquid petit, vel iis quidpiam mandat. Ab ἐπισκήπτω.

ἐπισκία, τὰ, sub. χωρία, umbrosa loca, *Steph.*

ἐπισκιάζω, f. άσω, inumbro, obumbro; (2) tenebras offundo, obscuro. Καὶ ἐγένετο νεφέλη ἐπισκιάζουσα αὐτοῖς, *Marc.* 9, 7. Νεφέλη φωτινὴ ἐπεσκίασεν αὐτοῖς, *Matt.* 17, 5.

ἐπισκιασμός, οῦ, ὁ, obumbratio; (2) tegumentum, velamentum. Ab ἐπισκιάζω.

ἐπισκιάω, ῶ, f. άσω, obumbro.

ἐπίσκιος, ᾱ, ὁ, καὶ ἡ, umbra tectus, umbrosus; (2) umbratilis. Ex ἐπὶ et σκιά.

ἐπισκίως, *adv.* umbrose.

ἐπισκυθρώω, ῶ, f. ήσω, exsulto alicubi, insulto, exsultim ludo.

ἐπίσκληρος, ον, durus, prædurus.

ἐπισκόπα, ἐπισκόπτως, *adv.* tendendo ad scopum, *Suid.*

ἐπισκόπει, 2. sing. præs. imper. act. *contr.* pro ἐπισκόπεις, ab ἐπισκοπέω.

ἐπισκοπεῖον, ᾱ, τὸ, domus episcopi. Ab ἐπίσκοπος.

ἐπισκοπεύω, f. εύσω, episcopus sum.

ἐπισκοπέω, ῶ, fut. ήσω, viso, visito, inviso; (2) inspicio; (3) curator, inspector sum; (4) dispicio mecum, animo verso, considero; (5) video, observo, animadverto; (6) etiam sidera dicuntur ἐπισκοπεῖν propter influxum suum. Ἐπισκοπεῖν δὲ, ταυτοχρὴ κυκλῆσαν ὁμμα, χρὴ χορὸν κατάσασιν, *Aristr. Thesm.* 966. Πᾶν ὃ, τι ἂν μέλλης λέγειν, πρότερον ἐπισκόπει τῇ γνώμῃ, *Isocr.* ad *Dem.* Hinc

ἐπισκοπή, ῆς, ἡ, inspectio, munus inspiciendi; (2) episcopatus; (3) visitatio ad opem ferendam, vel pœnam sumendam, *Luc.* 19, 44. 1 *Pet.* 2, 12.

ἐπισκόπησις, ἡ, idem.

ἐπίσκοπικός, ἡ, όν, episcopalis. Ab

ἐπίσκοπος, ᾱ, ὁ, ἡ, inspector; (2) qui alicui rei curandæ præfectus est; (3) inspector ecclesiæ, episcopus. Ab ἐπισκέπτομαι.

ἐπισκοτάζω, idem quod

ἐπισκοτέω, ῶ, fut. ήσω, obtenebro, tenebras offundo; (2) luminibus obstruo. Ex ἐπὶ et σκότος, *tenebræ.* Hinc

ἐπισκοτήσις, εως, ἡ, obtenebratio, obfuscatio; (2) caligo.

ἐπισκύζομαι, indignor.

ἐπισκύζωνται, 3. plur. præs. conj. med.

ἐπισκυβίζω, f. ίσω, Scythas imitor, inprimis in potando.

ἐπισκυθρωπάζω, tristi, severo vultu sum in aliqua re.

ἐπισκύνιον, ου, τὸ, supercilium; (2) fastus.

ἐπισκώπτω, f. ψω, scommata et dicteria jacio, cavillor. Ἐπισκώπτειν τινὰ, *Xen.* εἰς τὶ, *Plut.*

ἐπισμαραγέω, insono, strepo, fremo.

ἐπισμάω, f. ήσω, abstergo.

ἐπισμῇ, 3. sing. præs. ind. act. *Ion.* pro ἐπισμᾷ, ab ἐπισμάω.

ἐπισμήχω, f. ξω, abstergo, detergo.

ἐπισμυγεδός, ᾱ, ὁν, ærumnosus, miserabilis; (2) tristificus, cor dolore exedens.

ἐπισμυγερῶς, *adv.* ærumnose.

ἐπισοβέω, incedo, *V. L.*

ἐπισόγχως, æquabiliter, ex æquabili superficie constans, *Strabo*, lib. 13. Ex ἐπὶ, ἴσος, et ὄγκος.

ἔπισος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, æqualis.

ἐπισπάδην, haustu, attractu. Ab ἐπισπάω.

ἐπισπάζομαι, amplector, *Steph.*

ἐπισπαίρω, subsulto, velut ab animi deliquio palpitabundus.

ἐπισπᾶσθαι, præs. inf. pass. pro ἐπισπάεσθαι, ab ἐπισπάω. Unde

ἐπίσπασις, εως, ἡ, attractio, adductio.

ἐπισπαστήρ, ῆρος, ὁ, attractor, instrumentum, quo aliquid attrahimus.

ἐπισπαστικός, ἡ, όν, attrahendi vim habens.

ἐπισπαστός, ἡ, όν, quem quis sibi ipse attraxit et accersivit. Ab ἐπισπάω.

ἐπίσπαστρον, τὸ, laqueus, quem quis sibi ipse attraxit et induit; (2) marculus ferreus; (3) funis, quo aliquid attrahitur; (4) velum, quod obducitur aditui. Ab

ἐπισπάω, ῶ, fut. άσω, attraho; (2) consequor, adquiro; (3) in *med.* adsequor, insequor, impello. Ἐγὼ δὲ ᾧ δίχα κείνων πέσοιμι τῶν' ἐπισπάσειν κλέος, *Soph. Aj.* 780. Ἡ Θάλαττα τὴν γαλήνην ἐπισπασαμένη λείαν παρείχεν ἑαυτὴν, *Lucian.*

ἐπισπείρω, f. ερῶ, insuper sero, denuo semino; (2) dissemino; (3) insero, insemino, sero in aliquo.

ἐπίσπεισις, εως, ἡ, libatio, libamen. Ab ἐπισπένδω.

ἐπισπένδω, fut. σπείσω, libo, infundo ex patera.

ἐπισπερχής, ές, ὁ καὶ ἡ, incitatus, festinus, properans studiose aliquid. Ab

ἐπισπέρχω, premo, urgeo. Ἀλλά με λυγροῖ ἐπισπέρχουσιν ἄελλοι, *Apoll. Rhod.* lib. 1, 841. Καὶ ὅτ' ἀνέμοις αὐτοὶ Νωλεμέως χείρεσσιν ἐπισπέρχωσιν ἐρετμοῖς, *id.* 3, 1346.

ἐπισπερχῶς, *adv.* studiose, festinanter.

ἐπισπεύδω, f. εύσω, accelero, propero, festino; (2) festinare cogo, incito; (3) urgeo, exhortor. Ἐπισπεύδων τοῖς ἱεροῖσι, *Herod.* τὸ δρᾷν, *Plat.*

ἐπίσπευ, 3. sing. aor. 2. conj. act. verbi ἐπισπεύω, abeo, *Il.* 2, 359.

ἐπίσπευτο, *comitetur*, 3. sing. aor. 2. opt. med. verbi *Poët.* σπέομαι, pro ἕπομαι.

ἐπισπλαγχνίζομαι, f. ίσομαι, misericordia commoveor super.

ἐπίσπληνος, ον, lienosus.

ἐπισπονδή, ῆς, ἡ, fœdus; (2) induciæ. Ab ἐπισπένδω, *libo.*

ἐπισπορά, ᾶς, ἡ, satio iterata, qua satis prioribus novum superseritur; (2) insitio, satio alicujus in alio. Ab ἐπισπείρω.

ἐπισποφία, ας, ἡ, idem et ab eod.

ἐπίσπορος, ᾱ, ὁ καὶ ὁ, qui inseritur vel reseritur. Ab eod.

ἐπισπουδάζω, f. άσω, festino; (2) incito, instigo. Ἐπισπούδασον ἀπὶ Ψάσσον, *Lucian.*

ἐπισπουδαστής, οῦ, ὁ, accelerator, exactor, qui urget. Ab ἐπισπουδάζω.

ἐπισπώμενος, præs. part. pass. pro ἐπισπαόμενος, ab ἐπισπάω.

ἐπίσσυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, impetuosus, ingruens, incumbens. Ab ἐπισσεύω.

ἐπίσσω, 2. sing. præs. ind. med. *Poët.* pro ἐπίσσασαι, ab ἐπίσσομαι.

ἐπισταγμός, οῦ, ὁ, instillatio. Ab ἐπιστάζω.

ἐπισταδόν, *adv.* constanter; (2) instando; (3) scite, scienter, perite. Ab ἐπίσταμαι.

ἐπιστάζω, f. άξω, instillo; (2) super instillo.

ἐπίσταθμα, ων, τὰ, mansiones, stativa. Ab ἐφίσταμαι.

ἐπισταθμεία, ας, ἡ, stabulatio, diversatio; (2) necessitas hospites accipiendi, vel recipiendi comitatum principis, aut legati. Ab eod.

ἐπισταθμεύω, ῶ, fut. εύσω, stabulor alicubi, stativa habeo, diversor.

ἐπισταθμία, idem quod ἐπισταθμεία, mansio, *it.* munus τῇ ἐπιστάθμῃ, *Bud.*

ἐπίσταθμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, stationarius, mansionum curator. Ab ἐφίσταμαι.

ἐπίσταθμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui ponderi adjicitur. Ex ἐπὶ et στάθμη, *libra.*

ἐπισταλάζω, f. άξω, instillo, irrigo.

ἐπισταλάω, ῶ, idem.

ἐπίσταλμα, ατος, τὸ, mandatum, quod fit per epistolam, commissio. Ab ἐπιστέλλω.

ἐπισταλτικός, ἡ, όν, qui scribendis epistolis operam dat. Ab eod.

ἐπίστᾶμαι, scio, peritus sum; (2) possum, soleo; (3) existimo, credo. Νῦν δὲ καὶ σ' ἀγαθοῖσιν ἐπισταίμεθα μάχεσθαι, *Il.* 13, 238.

ἐπισταμένως, *adv.* scienter, perite; (2) prudenter. Ab ἐπισταμένος.

ἐπίσταξις, ἡ, crebra stillatio, γ. c. sanguinis e naribus.

ἐπιστὰς, *instans*, nom. sing. a. 2. part. ἐπίστασαι, 2. sing. præs. ind. med. verbi ἐπίσταμαι.

ἐπίστασθαι, *supra stare*, præs. inf. med. *Ion.* pro ἐφίστασθαι, a verbo ἐφίστημι.

ἐπιστασία, ας, ἡ, attenta consideratio; (2) præfectura, imperium; (3) cura, inspectio. Ab ἐφίστημι.

ἐπιστάσιος, ᾱ, ὁ, stator, *Epith.* Jovis.

ἐπίστασις, εως, ἡ, inhibitio, cum gradum sistimus; (2) animadversio, consideratio; (3) commentatio; (4) cautio; (5) dubitatio, cogitatio; (6) cura, curatio, inspectio; (7) cohibitio, retensio; (8) impetus; (9) quod insidet, vel supernatat urinæ; (10) pars navis. Ab eod.

ἐπιστάτεια, ας, ἡ, functio. Ab ἐπιστατέω.

ἐπιστατέον, præesse oportet, *Plat.*

ἐπιστατέω, ῶ, f. εύσω, præfectus sum, præsum. Ab ἐπιστάτης.

ἐπιστατέω, ῶ, f. ήσω, idem et ab eod. Ἐπιστατεῖν πάσοι τοῖς τεχνίτασις, *Plut.* τῶν ἔργων, *Xen.* Ἐνταῦθ' ἀρείοις σοιμυίοις ἐπιστάσαν, *Soph. Œd. T.* 1028.

ἐπιστατὴρ, ῆρος, ὁ, rostrum navis. Ab ἐφίστημι.

ἐπιστάτης, ᾱ, ὁ, qui præfectus est alicui rei, qui præest, curator; (2) qui reipublicæ præest; (3) mendicus, qui ad fores stare solet. Ab eod.

ἐπιστατικὸς, ἡ, όν, ad curatorem vel præfectum pertinens. Ab ἐπιστάτης.

ἐπιστατικῶς, *adv.* constanter, fixe.

ἐπιστάτις, ιδος, ἡ, quæ curandis et administrandis negotiis præest. Ab eod.

ἐπίστατον, τὸ, basis crateris, in inscr. Sigæa.

ἐπίστατο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ἐπίσταμαι.

ἐπιστατοῦντες, nom. plur. part. præs. act. v. ἐπιστατέω.

ἐπιστεχόν, idem quod ἐπανθέν, de lanugine barbæ.

ἐπιστέαται, *sciant*, 3. plur. præs. ind. *Ion.* pro ἐπίστανται, a verbo ἐπίσταμαι.

ἐπιστείβω, calco.

ἐπιστείλαι, a. 1. inf. act. verbi ἐπιστέλλω.

ἐπιστείχω, adeo, accedo, advento; (2) ingredior, inambulo.

ἐπιστέλλω, mitto ad; (2) mitto; (3) mitto literas; (4) per literas certiorem facio, literis significo; (3) mando, jubeo; (6) attraho, adduco, f. ἐπιστελῶ, a. 1. ἐπέστειλα, perf. pass. ἐπεσταλμένος, τὰ ἐπεσταλμένα. Διὰ βραχέων ἐπέστειλα ὑμῖν, *Heb.* 13, 22. Τάτων ἐγὼ ἡδίως μὲν ἂν εἶχον ὑμῖν ἕτερα ἐπιστέλλειν, *Thuc.* lib. 7, 14. Ἡ Σελήνη ξυντυχοῦσ' ἡμῖν, ἐπέστειλεν φράσαι, *Aristoph. Nub.* 608.

ἐπιστενάζω, f. άξω, ingemo, ingemisco ob.

ἐπιστενόχω, idem. Ex ἐπὶ et στενόχω, *gemo.*

ἐπιστένω, idem. Τὸ δῆτα λίαν τοισδ' ἐπιστένεις τέκνοις, *Eur. Med.* 929.

ἐπιστεύετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi πιστεύω.

ἐπιστεύθη, 3. sing. a. 1. ind. pass.

ἐπιστεύσαμεν, 1. plur. a. 1. ind. act.

ἐπιστεφανόω, corono.

ἐπιστέφω, ῶ, f. ψω, corona redimito. Κῦρος μὲν κεφαλὴν ἐπιστέψαντο τοτοῖο, *Il.* 1, 470.

ἐπιστέωνται, 3. plur. præs. ind. *Ion.* pro ἐπίστανται, ab ἐπίσταμαι.

ἐπίστη, 2. sing. præs. ind. med. *Att.* pro ἐπίστασαι.

ἐπίστηθι, 2. sing. aor. 2 imperat. act. verbi ἐφίστημι.

ἐπιστήθιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, in pectore recumbens. Ex ἐπὶ et στῆθος, *pectus.*

ἐπιστηλόω, columnam impono.

ἐπίστημα, ατος, τὸ, columna, quæ defuncti erigi solet, stela sepulchralis. Ab ἐφίστημι.

ἐπιστήμη, ης, ἡ, scientia; (2) peritia; (3) ars. Ab ἐπίσταμαι.

ἐπίστημος, hæsitans, cogitabundus. Ab ἐφιστήμων.

ἐπιστημονικὸς, ἡ, όν, cui scientia inest, scientia, præditus; (2) scientiæ cujusque proprius; (3) scientiam efficiens. Ab eodem.

ἐπιστημονικῶς, *adv.* perite.

ἐπίσημόνως, *adv.* scienter, perite, scite.
ἐπισημοσύνη, ἡς, scientia ; (2) peritia. Ab
ἐπίσημων, ονος, ὁ καὶ ἡ, scientia prædituss, sciens, peritus. Ab ἐπίσαμαι.
ἐπισηρίζω, f. ἴξω, magis stabilio ; (2) stabilio et firmo super. Hinc ἐπισηρίζομαι, innitor, incumbo, fulcio me super. Ἐπισηρίζοντες τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν, *Act.* 14, 22. Ἐπισήρισεν ἐπὶ τὸ δόρυ, *Luc.*
ἐπίσηθη, 2. sing. fut. 1. ind. med. a verbo ἐπίσαμαι.
ἐπισητέον, sciendum est. Ab ἐπίσαμαι.
ἐπισητός, ὴ, όν, sub scientiam cadens, quod sciur. Ab eod.
ἐπισίζω, f. ἴξω, notis compungo ; (2) in superficie notis distinguo.
ἐπισίλβω, splendeo, fulgeo, *Lucian.*
ἐπίσιος, ον, pro ἐφέσιος.
ἐπισιχόμαι, accedo, eo, *Nonn.*
ἐπισοβέσκετε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπισόβεον, seu ἐπισόβεον, ab
ἐπισοβέω, ῶ, f. ήσω, irrideo, contumelia adficio, convicior, apud *Apollon. Rhod.* Quasi ἐπισομέω. Ex ἐπὶ et σόμα, *os.*
ἐπισοδάζω, f. άσω, construo, compono, digero super.
ἐπισολάδην, *adv.* ornate, succincte. Ab ἐπισέλλω.
ἐπισολεύς, έως, ὁ, epistolarum scriptor ; (2) epistolarum magister ; (3) tabellarius ; (4) vicarius navarchi ; (5) ducis, ut prætoris, &c. legatus. Ab
ἐπιστολή, ῆς, ἡ, epistola, literæ, quæ ad aliquem mittuntur ; (2) mandatum, jussum, præceptum. Ab eod.
ἐπιστολίζω, vestio, velut veste tego.
ἐπιστολικός, ὴ, όν, epistolaris. Ab ἐπιστολή.
ἐπιστολιμαῖος, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, idem, et ap. *Demosth.* conductitius.
ἐπιστόλιον, ᾰ, τὸ, parva epistola, epistolium, *Dim.* ab eod.
ἐπιστολοφόρος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, qui epistolas fert, tabellarius. Ex ἐπιστόλιον et φέρω.
ἐπιστολογραφικός, ὴ, όν, epistolis scribendis serviens.
ἐπιστολογράφος, ὁ, epistolarum scriptor, *Ath.*
ἐπιστολοειδής, ές, epistolæ similis, *Bud.*
ἐπιστομίζω, f. ίσω, os obturo, et loquentem reprimo ; (2) frænum injicio, inhibeo. Οὐς δεῖ ἐπιστομίζειν, *Tit.* 1, 11. Ὡσὲ ἀπαράπαντος τὰς ἐμὰς ἐχθρὰς ἐπιστομίζειν, *Arist. Eq.* 845. Ex ἐπὶ et στόμα, *os.*
ἐπιστόμιον, ᾰ, τὸ, idem quod
ἐπιστόμισμα, τος, τὸ, obturamentum, præpedimentum, quo os alicui obstruitur ; (2) obstaculum. Ab ἐπιστομίζω.
ἐπισυναχέω, ῶ, f. ήσω, ingemisco.
ἐπισυναχίζω, f. ίσω, idem.
ἐπισόφρυμμι, pro ἐπισρόννυμι, insterno.
ἐπισχεπτέα, ας, ἡ, expeditio adversus aliquem ; (2) copiæ supervenientes ; (3) exercitus.
ἐπισχέπτυσις, εως, ἡ, expeditio. Ab
ἐπισχεπτέω, f. εύσω, expeditionem suscipio adversus, infesto agmine tendo in. Ἐπισχεπτεῦσι πατρίδα τὴν ταύτης, *Soph. Trach.* 366. Δίστλῶν γαῖ αὐτῇ πᾶμ' ἐπεσχεπτεύετο, infestabat, *Eur. Med.* 1188. Ἐπισχεπτεύσειν φασ' ἄνωθεν τῷ Διΐ, *Arist. Av.* 1528.
ἐπισχεπτοπεδεύω, castra moveo adversus.
ἐπισχεπτοπεδίον, castra moveo adversus.
ἐπισχεφείς, aor. 2. part. pass. verbi ἐπισχέφω.
ἐπισχεπτέον, revertendum est, *Aristid.*
ἐπισχεπτικός, ὴ, όν, vim habens convertendi.
ἐπίσχεπτος, ον, spectabilis, qui ora hominum convertat.
ἐπισχέσια, ας, ἡ, solertia, industria, sagacitas, severitas, accurata diligentia.
ἐπισχεφέως, et ἐπισχεφῶς, *adv.* diligenter, accurate ; (2) fraudulenter. Ab
ἐπισχεφής, ές, ὁ καὶ ἡ, solers, industrius, circumspectus, prudens ; (2) perversus ; (3) versutus. Ab
ἐπισχέφω, f. ψω, converto, convertere gressum cogo, retroago ; (2) in diversum converto ; (3) errantem in veram viam reduco ; (4) intorqueo, contorqueo ; (5) vexo ; (6) adduco, attraho, corrugo ; (7) inflecto, incurvo. Ἐπισχέφομαι, pedem refero ; (2) ad meliorem meutem redeo ; (3) curo ; (4) se respicere tandem, ad suæ utilitatis curam tandem converti. Κὼν ἐπισχέψας ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέραμα, 2 *Pet.* 2, 22. Ἡ εἰρήνη ὑμῶν πρὸς ὑμὰς ἐπισραφήτω, *Matt.* 10, 13. Ὀδύνη σε πρὸς τὰ σπλάγχν' ἔοικ' ἐπισρέφειν, *Arist. Plut.* 1131. Ἔλπε δ' ἐπισρέψας μετ' ἐυκνήμιδας Ἀχαιὰς, *Il.* 3, 370.
ἐπισρέψαι, a. 1. inf. act. verbi præced.
ἐπισρογγύλομαι, rotundor, *Nic.* A σρογγύλος.
ἐπισρογγυλος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, in rotundum inclinatus, subrotundus, turbinatus.
ἐπισρογγύλως, *adv.* huc illuc se convertendo, in utramque partem se convertendo ; (2) studiose ; (3) strenue, fortiter.
ἐπισροφώς, έος, ὁ, primus spondylus, qui una cum collo convertitur. Ab ἐπισρέφω.
ἐπισροφή, ῆς, ἡ, conversio ; (2) reversio, reciprocatio ; (3) vortex ; (4) turbatio ; (5) turba, multitudo ; (6) animadversio, cura, respectus ; (7) punitio, ultio ; (8) hospitium. Ὅπως μή τις ἐπισροφὴ γένηται, *Thuc.* lib. 3, c. 71. Ἕλλην πεφυκὼς οἷσιν οὐκ ἐπισροφαί, *Eurip. Helen.* 446. Ἐπισροφὴν ποιεισθαι, animadvertere, punire, apud *Demosth.* Ab eod.
ἐπισροφίας, ας, ἡ, cognomen Veneris, quasi Antevorta, vel Verticordia. Ab eod.
ἐπισροφίδες, ων, αἱ, crines contorti, cincinni. Ab eod.
ἐπίσροφος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, qui convertitur, reciprocus, flexuosus ; (2) qui conversatur cum aliis. Ab eod.
ἐπισρόφως, *adv.* diligenter.
ἐπισρωμα, ατος, τὸ, instragulum. Ab
ἐπισρώννυμι, vel ἐπισρωννύω, fut. σρώσω, insterno, supersterno, strato tego. Ἐπισρωννύσατι τῇ γῇ νιφετὸν, *Luc.*
ἐπισρωφάω, ῶ, versor in, oberro, obeo. Ἐπισρωφῶσι πόλλας, *Odyss.* 17, 486. Ab ἐπισρέφω.
ἐπισυνόκλαν, tristor ob aliquid, contristor, dolore et tristitia adficior propter aliquid.
ἐπισύλιον, τὸ, trabs, aut lapis, qui supra columnam ponitur. Ex ἐπὶ et σύλος.
ἐπίσυφα, f. ψω, adstringo, coërceo.
ἐπίσω, 2. sing. imperf. ind. med. et præs. imperat. *Att.* et *Ion.* pro ἐπίσασο, ab ἐπίσαμαι.
ἐπισώσαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. verbi πισόω.
ἐπισυκοφαντέω, ῶ, f. ήσω, sycophantice aliquem insector.
ἐπισυγκοπέω, convoco, colligo.
ἐπισυλλέγω, fut. ξω, colligo, congrego, congero.
ἐπισύλληψις, εως, ἡ, superfœtatio.
ἐπισυμβαίνω, superaccido, insuper accido, postea accido.
ἐπισυμμαχία, ας, ἡ, jus contrahendi societatem mutuo.
ἐπισυμπίπτω, una incido ; ἐπισυμπίπτει, præterea accidit.
ἐπισυναγαγεῖν, a. 2. inf. act. *Att.* pro ἐπισυναγεῖν, ab
ἐπισυνάγω, f. άξω, adgrego, post alium colligo, insuper colligo ; (2) colligo. Ὃν τρόπον ἐπισυνάγει ὄρνις τὸ νοσσίον ἑαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας, *Matt.* 23, 37. Καὶ ἡ πόλις ὅλη ἐπισυνηγμένη ἦν πρὸς τὴν θύραν, *Marc.* 1, 33.
ἐπισυναγωγή, ῆς, ἡ, adgregatio, congregatio. Ab ἐπισυνάγω.
ἐπισυναλβοίζω, congrego ad locum.
ἐπισυνάπτω, coagmento, conjungo ; (2) adjungo ; (3) committo, sc. prælium. Πόλεμον σὺν δίκῃ ἐπισυνάπτουσι, *Plut.*
ἐπισυναχθιεσῶν, gen. plur. a. 1. part. pass. verbi ἐπισυνάγω.
ἐπισύνδεσις, ή, conjunctio, colligatio.
ἐπισύνδεσμος, ὁ, vinculum, copula.
ἐπισυνδέω, colligo, connecto.
ἐπισυνδίδυμαι, invalesco, accresco.
ἐπισύνειμι, insuper convenio in unum. Unde ἐπισυνιόντες, supervenientes ; ἐπισυνιέναι, convenire.
ἐπισυνέχω, contineo, apto.
ἐπισυνηγμένη, perf. part. pass. f. g. verbi ἐπισυνάγω.
ἐπισύνθεσις, εως, ἡ, cumulata conjunctio, compositio. Ab ἐπισυντίθημι.
ἐπισυνίσταμαι, coëo, conspiro, insurgo in aliquem ; (2) concresco.
ἐπισυννέω, aggero.
ἐπισυνοδοιπορέω, una iter facio.
ἐπισυνοικίζω, colonos addo.
ἐπισυντασσω, vel ἐπισυντάττω, f. άξω, impono aliis jam constructis.
ἐπισυντείνω, contraho.
ἐπισυντήκομαι, contabesco aliquam ob rem.
ἐπισυντίθημι, insuper compono et conjungo ; (2) cumulatim adnecto et adjungo.

ἐπισυντρέχω, accurro, concurro, confluo. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος, *Marc.* 9, 25.
ἐπισύρομαι, impetum facio. Unde ἐπίσυρμαι, incitatus seu concitus sum ; ἐπισυρόμενος.
ἐπισυρίσσω, vel ἐπισυρίττω, f. ξω, sibilo ad, sibilis excipio ; (2) exsibilo ; (3) more gruum clamo.
ἐπίσυρμα, ατος, τὸ, id, quod aliquis post se trahit ; (2) vestigium corporis tractim se agentis.
ἐπισυρρέω, confluo, affluo.
ἐπισύρω, attraho, post me traho ; (2) tractim duco.
ἐπισύσσεις, εως, ἡ, conjuratio, coitio factiosa, seditio, tumultus. Ab ἐπισυνίσταμαι.
ἐπισυσσέλλω, contraho.
ἐπισυσσείρω, f. ψω, una converto ad aliquid suscipiendum contra aliquem.
ἐπισσαγεύς, έος, ὁ, jugulator, mactator.
ἐπισσαγιάζομαι, fut. άσομαι, immolo seu macto super, immolo succedaneam. Ab
ἐπισσάζω, f. άξω, jugulo, seu macto super ; (2) eneco, obtundo.
ἐπισσαχελίζω, insuper sphacelo laboro.
ἐπισσάλής, ές, ὁ καὶ ἡ, qui labefactari potest, lubricus ; (2) instabilis, incertus ; (3) periculosus ; (4) damnosus. Ab
ἐπισσάλλω, suppianto, everto, fallo.
ἐπίσσαλμα, τος, τὸ, res male, infeliciter gesta, infelix eventus.
ἐπισσαλῶς, *adv.* ita ut labefactari possit, lubrice, non sine periculo.
ἐπίσσατος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, perniciosus, exitialis. Ex ἐπὶ et φάω, *occido, Eust.* (2) infamis, ap. *Amm.* A φημί.
ἐπισσάττω, f. άξω, jugulo, seu macto super.
ἐπισσελίτης, ᾰ, ὁ, remex, *Hes.* Ex ἐπὶ et σέλας, *sedes remigum.*
ἐπισσίγγω, f. ξω, adstringo, adductum ad me stringo et arcte complector.
ἐπισφραγίζω, f. ίσω, signum imprimo ; (2) probo, approbo, subscribo ; (3) consigno ; (4) concludo velut sigillo. Hinc
ἐπισφραγιστής, οῦ, ὁ, qui sigillum imprimit, obsignator.
ἐπισφηγίζω, pro ἐπισφραγίζω, *Ep.*
ἐπισφύριον, ᾰ, τὸ, fibula ocreæ ; tegumentum seu fascia malleolorum sive tibiarum. Ex ἐπὶ et σφυρὸν, *malleolus pedis.*
ἐπισχάζω, f. άσω, in superiore parte scarifico, seu cultro aperio.
ἐπίσχε, 2. sing. præs. imperat. act. verbi ἐπίσχω.
ἐπισχεδόν, *adv.* propemodum.
ἐπισχέειν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐπισχεῖν.
ἐπισχεῖν, *adv.* deinceps, ordine. Tanquam ab ἐπίσχω, *inhibeo.*
ἐπισχεσίη, ας, ἡ, prætextus ; (2) mora. Ab ἐπέχω, *inhibeo.*
ἐπίσχεσις, εως, ἡ, retentio, inhibitio, repressio, remora. Ab eod.
ἐπισχετικός, ὴ, όν, inhibendi et reprimendi vim habens. Ab eod.
ἐπισχυματίζω, f. ίσω, effingo, compono.
ἐπισχίδες, ων, αἱ, cunei, quibus aliquid finditur aut distinetur. Ab ἐπισχίζω.
ἐπισχίδιον, ᾰ, τὸ, cuneus, quo aliquid finditur. Ab
ἐπισχίζω, f. ίσω, in superficie aliquid findo, vel scindo, incido.
ἐπισχναίνω, f. ανῶ, arefacio, extenuo. Hinc
ἐπισχναντέον, arefacere oportet.
ἐπισχολάζομαι, vaco.
ἐπισχυρίζω, f. ίσω, corroboro ; (2) omni ope resisto.
ἐπίσχυρος, ᾰ, ὁ, auxiliator.
ἐπισχύω, f. ύσω, vires sumo, invalesco. Οἱ δὲ ἐπίσχυον, *Luc.* 23, 5.
ἐπίσχω, cohibeo, inhibeo, reprimo, retardo ; (2) adhibeo. Ἐπίσχες τῷ δρόμῳ, *Arist. Av.* 1205.
ἐπισχών, a. 2. part. act.
ἐπισωματόω, ῶ, f. ώσω, corpus reddo, corporeum facio.
ἐπίσωμος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, corpulentus ; (2) torosus. Ex ἐπὶ et σῶμα, *corpus.*
ἐπισωρεύω, cumulo, acervatim adgero. Κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τὰς ἰδίας ἑαυτοῖς ἐπισωρεύσουσι διδασκάλους, 2 *Tim.* 4, 3.
ἐπίσωρον, ᾰ, τὸ, ferrum curvum, quo σῶρον munitur, ne citius deteratur.
ἐπιτᾰγή, ῆς, ἡ, mandatum, imperium. Ab ἐπιτάσσω.
ἐπίταγμα, τος, τὸ, subsidiaria cohors ; (2) mandatum. Ab eod.
ἐπιταγματικός, ὴ, όν, subsidiarius.

ἐπιπαπτής, ῆτος, ὁ, qui aliis imperat.

ἐπιπακτικός, ἡ, όν, imperiosus; (2) ad imperium pertinens. Hinc ἐπιπακτικὴ, sc τέχνη, ars imperandi. Ab eod.

ἐπιπακτικῶς, *adv.* imperiose, pro imperio, cum imperio, cum mandato.

ἐπίπακτοι, milites triarii et subsidiarii.

ἐπίπακτος, ον, justus, præscriptus.

ἐπιπαλαιπωρέω, ῶ, f. ήσω, insuper laboro et molestias perfero.

ἐπιπάμφλυ, incido, *Steph.*

ἐπιπανύω, fut. ύσω, intendo, contendo; (2) augeo; (3) enitor, adnitor.

ἐπιπᾶξ, *adv.* deinceps, ex ordine; (2) breviter, ap. *Comicos*; (3) longe, ap. *Tragicos*. Ab ἐπιπάττω, *Etym. M.* Unde

ἐπιπάξις, εως, ἡ, mandatum, imperium.

ἐπιπάραξις, ἡ, perturbatio, interpellatio. Ab

ἐπιπαράσσω, vel ἐπιπαράττω, fut. ξω, interturbo, interpello. Ἐπιπαράττει ἡμῶν τὰς οἰκονομὰς, *Luc.*

ἐπιπάρῤῥολος, ε, ὁ καὶ ἡ, auxiliator, adjutor. Ex ἐπὶ et ῥόθος, *undarum strepitus*.

ἐπίπασις, εως, ἡ, intentio significationis; *item* (2) affirmatio, opp. σίγησις, privatio, diminutio; (3) incrementum; (4) amplificatio, exaggeratio, vehementia; (5) pars Comœdiæ. Ab ἐπιτείνω, *intendo.*

ἐπιπάσσω, vel ἐπιπάττω, f. ξω, colloco seu dispono post; (2) mando, impero, jubeo. Hinc ἐπιπάττομαι, subditus sum alicujus potestati. Ἐν ἐξουσίᾳ καὶ δυνάμει ἐπιτάσσει τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασι, *Luc.* 4, 36. Ἐπέταξεν αὐτοῖς ἀνακλῖναι πάντας, *Marc.* 6, 39. Οἷς εἰ ξυγχωρήσετε, καὶ ἄλλο τι μεῖζον εὐθὺς ἐπιταχθήσεσθε, *Thuc.* lib. 1, 140.

ἐπιπαστικὸς, ἡ, όν, intendendi augendique vim habens, intensivus. Ab ἐπιτείνω.

ἐπιπαστικῶς, *adv.* intensive.

ἐπικάδιος, ε, ὁ καὶ ἡ, funebris, pro subst. sc. λόγος, laudatio funebris. Hinc τὸ ἐπικάδιον, ε, carmen sepulchrale, Epitaphium. Ex ἐπὶ et τάφος.

ἐπικαχάνω, accelero, urgeo.

ἐπικίγγω, irrigo, *Anac.*

ἐπικιθιεσμένος, *adv.* adflatu, seu cum adflatu numinis. Ab ἐπικιθιεσμένος, quod est ab ἐπιθειάζω.

ἐπικίλλαι, a. 1. inf. act. verbi ἐπικέλλω.

ἐπικίνω, intendo, contendo; (2) augeo; (3) inereseo, invalesco; (4) enitor, annitor; (5) torqueo sc. in equuleo, quia ibi homines extenduntur. Hinc ἐπίτεινα, ἐπιτείναι, a. 1. intendere, pass. ἐπιτάθην, conj. ἐπιταθῶ, ἐπιταθῶσι, intendantur. augeantur, perf. ἐπιτεταμένος, intensus. Ἐπιτείνεις μοὶ τὸν ἔρωτα, *Luc.*

ἐπικιχίζω, fut. ίσω, munio adversus impetum hostium; (2) castellum struo, unde hostem infestemus; (3) e propugnaculo decurrendo infesto; (4) excitato muro oppugno; (5) murum addo, muro cingo. Hinc

ἐπικίχισις, εως, ἡ, idem quod

ἐπικίχισμα, ατος, τὸ, propugnaculum contra aliquem munitum; (2) *tropice* quicquid ejusmodi est, ut eo uti ad vexandos alios et infestandos possimus.

ἐπικιχισμὸς, ῦ, ὁ, excitatio muri adversus aliquem. Ab eod.

ἐπικκεκμαίρομαι, quæro, indago conjecturis, &c.

ἐπίκτεκνοι (γυναῖκες), mulieres quæ tandem pariunt, *Hipp.*

ἐπικτενόω, insuper gigno; in *pass.* insuper nascor.

ἐπικτελειόω, idem quod ἐπικτελέω.

ἐπικτελείωσις, εως, ἡ, perfectio, absolutio, peractio; (2) augmentum; (3) procreatio. Ab ἐπικτελειόω.

ἐπικτελέω, ῶ, f. ώσω, offero, v. ἐπικτελέωμαι. Ab ἐπικτελής.

ἐπικτελεσθέντα, acc. sing. aor. 1. part. pass. verbi ἐπικτελέω.

ἐπικτελεστικὸς, ἡ, όν, strenuus, acer, industrius.

ἐπικτελέω, ῶ, f. έσω, perficio, perago, exsequor, præsto; (2) obeo, perfungor; (3) celebro. Μέλλων ἐπικτελεῖν τὴν σκηνὴν, *Heb.* 8, 5. Βελεύω μὲν βραδέως, ἐπικτελεῖ δὲ ταχέως τὰ δόξαντα, *Isocr.* Νῦν σαρσὶ ἐπικτελεῖσθε; *Gal.* 3, 3.

ἐπικτελώμαι, ατος, τὸ, hostia succedanea, quæ post cæteras omnes immolatur, ut priora sacrificia rata fiant. Ab ἐπικτελέω.

ἐπικτελὼς, *adv.* tandem, denique, *Aret.* Ab ἐπικτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ad finem perductus, absolutus; (2) non irritus; (3) maturus. Ex ἐπὶ et τέλος, *finis.*

ἐπικτέλλω, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro ἐπικτέλλε, ab

ἐπικτέλλω, faciendum injungo, jubeo, mando; (2) orior, exsisto. Hinc a. 1. ἐπέστειλα, in med. ἐπεστειλάμην, injunxi. Πάντα μᾶλ' ἀτρεκέως ἀγορευέμεν, ὡς ἐπιτέλλω, *Il.* 2, 10. Ὅ γὰρ ἔνησεν ἐπετείλατο τὴν δὲ κέλευθον, *Apoll. Rhod.* 2, 1098.

ἐπικτέμνω, f. εμῶ, incido, concido; (2) brevius reddo, in compendium redigo. Ὅμως δὲ σὲ ἕνεκα ἐπικτεμοῦμαι τὴν ἀπολογίαν, *Luc.* pro imag.

ἐπίκτεξ, εκος, ἡ, partui vicina, parturiens. Ex ἐπὶ et τίκτω, *pario.*

ἐπικτερατεύομαι, f. εύσομαι, prodigiose adfingo, et adfabulor.

ἐπικτέριος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui terminis seu limitibus præest. Ex ἐπὶ et τέρμα, *terminus.*

ἐπικτερπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, delectationem et voluptatem adferens; (2) deditus rebus voluptatem adferentibus. Ab

ἐπικτέρπω, f. ψω, oblecto, delecto.

ἐπικτερπῶς, *adv.* jucunde, suaviter, ita ut delectationi sit. Ab ἐπικτερπὴς.

ἐπικτερφαίνω, arefacio. Αἱ μέν σ' ἠελίου ψαμάθοις ἐπικτερφαίνουσαι, *Apoll. Rhod.* lib. 4, 607.

ἐπικτεταμένως, *adv.* intense, vehementer. Ab ἐπικτεταμένος, quod ab ἐπικτείνω.

ἐπικτέτακται, 3. sing. perf. ind. pass.

ἐπικτετηδευμένως, *adv.* accurate, perite.

ἐπικτετμημένως, *adv.* concise, &c.

ἐπικτέτμω, deprehendo, *Hom.*

ἐπικτέτραται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐπικτρέπω.

ἐπικτετράφατοι, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐπικτετραμμένοι εἰσί.

ἐπίκτευγμα, ατος, τὸ, adeptio, prosper successus. Ab ἐπικτυγχάνω.

ἐπικτευκτικὸς, ἡ, όν, qui solet adsequi id ad quod contendebat, successu non carens.

ἐπίκτευξις, εως, ἡ, impetratio. Ab eod.

ἐπικτεχνάομαι, ώμαι, f. ήσομαι, insuper machinor; (2) molior, machinor, comminiscor. Hinc

ἐπικτέχνησις, εως, ἡ, machinatio, adinventio; (2) commentum, inventum; (3) solertia.

ἐπικτεχνητὸς, ἡ, όν, arte factus, artificialis.

ἐπικτεχνολογέω, arte et ratione trado, disseruo.

ἐπικτηδειος, είᾳ, (ap. *Lysiam*) ειον, idoneus, aptus, commodus, opportunus; (2) amicus, benevolus, studiosus; (3) necessarius, amicitia conjunctus. Hinc τὰ ἐπικτηδειᾳ, ων, ad vitam necessaria, victus, commeatus. Ab ἐπικτηδὴς.

ἐπικτηδειοτέρως, *adv.* aptius, amicius, &c.

ἐπικτηδειότης, ητος, ἡ, opportunitas et habilitas, aptitudo. Ab ἐπικτήδειος.

ἐπικτηδείως, *adv.* commode, utiliter.

ἐπικτήδιος, idem quod ἐπικτήδειος, *Herod.*

ἐπίκτησις, *adv.* de industria, data opera, studio. Ab ἐπικτηδὴς.

ἐπικτηδεύμα, ατος, τὸ, studium, institutum, quod studiose sectamur, tam in malam, quam in bonam partem; (2) professio; (3) disciplina; (4) vitæ institutum, vitæ genus. Ab ἐπικτηδεύω.

ἐπικτηδευσις, εως, ἡ, studium accuratum, industria, opera; (2) adfectatio. Ab eod.

ἐπικτηδευτὴς, ῦ, ὁ, studiosus, deditus alicui rei.

ἐπικτηδευτὸς, ἡ, όν, adfectatus, nimis accurato studio factus. Ab eod.

ἐπικτηδεύω, f. εύσω, studio et data opera aliquid facio; (2) studeo, operam do, studiose sector in bonam et in malam partem. Hinc ἐπικτηδεύομαι, exerceor, habilis reddor, instruor. Ἐπικτηδεύειν χαραικτῆρά τινος, *Plat.* Ἀλλ' ἐν τοῖς καλοῖς τοὐλλή γ' ἀνάγκη κἀπικτηδεύειν καλὰ, *Soph. El.* 309. Ab ἐπικτηδὴς.

ἐπικτηδέως, *adv.* commode, apte. Ab eod.

ἘΠΙΚΤΗΔΗ΄Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, idoneus, aptus, habilis.

ἐπικτήθη, ης, ἡ, abavia, avi vel aviæ mater.

ἐπικτήκω, f. ήξω, illiquefacio; (2) liquefacto obduco.

ἐπικτηρέω, ῶ, fut. ήσω, diligenter observo. Καιρὸν ἐπικτηρεῖ, *Plat.*

ἐπικτήρησις, a. 1. part. act.

ἐπικτήρησις, εως, ἡ, observatio, animadversio. Ab ἐπικτηρέω.

ἐπικτηρητικὸς, ἡ, όν, qui observare solet, observator. Ab eod.

ἐπικτιθέναι, 3. sing. præs. ind. act. *Ion.* pro ἐπικτίθηται.

ἐπικτιθέω, idem quod

ἐπικτίθημι, impono, super impono; (2) adfero, infero; (3) irrogo, infligo; (4) addo, adjicio; (5) obdo, occludo. Et ἐπικτίθεμαι; (6) impono aliquid faciendum, injungo, mando; (7) manum impono, inchoo, adgredior; (8) hostiliter adgredior, adorior, invado; (9) toto pectore incumbo, penitus deditus sum; (10) cunctor, diem duco, differo. Ταῖς ὑποσχέσεσι τὸν νεανικώτατον ἐπέθηκας, *Plat.* Ἐπιθὲς λαβὼν δὴ καὶ σὺ λιθαναιτὸν, *Arist. Ran.* 888.

ἐπικτίθῃς, 2. sing. præs. conj. act.

ἐπικτίκτω, insuper pario; (2) pario, partum edo.

ἐπικτιλάω, commaculo sordibus.

ἐπικτιμᾶ, 3. sing. præs. ind. act. *contr.* pro ἐπικτιμάει. Ab

ἐπικτιμάω, ῶ, f. ήσω, rei pretium augeo seu intendo; (2) reprehendo, objurgo; (3) celebro. Μάλιστα δ' ἂν εὐδοκιμοίης, εἰ ζαίνοιο ταῦτα μὴ πράττων, ἃ τοὺς ἄλλους ἂν πράττοντας ἐπιτιμῶμεν, *Isocr.*

ἐπικτιμέων, *Ion.* pro ἐπικτιμάων. *Herod.*

ἐπικτίμημα, ατος, τὸ, id, quod alicui vertitur vitio, quod in aliquo reprehenditur.

ἐπικτιμησιμέμ, 1. plur. a. 1. opt. act.

ἐπικτιμήσεσι, dat. plur. ab

ἐπικτίμησις, εως, ἡ, reprehensio, objurgatio, increpatio, interminatio.

ἐπικτιμητέος, reprehendendus, objurgandus, *Hes.*

ἐπικτιμητὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ἐπικτιμητὴς, *Opp.*

ἐπικτιμητὴς, οῦ, ὁ, reprehensor, objurgator, castigator; (2) qui rem æstimatam denuo æstimat.

ἐπικτιμητικὸς, ἡ, όν, ad reprehensionem pertinens, reprehensorius.

ἐπικτιμητικῶς, *adv.* acriter, aspere.

ἐπικτιμήτωρ, ορος, ὁ, punitor, ultor, vindex. Ab ἐπικτιμάω.

ἐπικτιμίᾳ, ας, ἡ, status, civis justus et integer, quum fama ejus et existimatio integra est; (2) increpatio.

ἐπικτίμιον, ε, τὸ, mulcta, pœna; (2) præmium. Ab ἐπὶ et τιμὴ. Unde

ἐπίκτιμος, ε, ὁ καὶ ἡ, cui ad honores accedere licet; (2) cui honos suus integer et illæsus est, honoratus.

ἐπικτιμῶνται, 3. pl. præs. ind. pass.

ἐπικτίμως, *adv.* honeste, honorifice. A præc.

ἐπικτίτθιον, lactens, *Ep.* A τιτθὴ.

ἐπικτίτθιος, ε, ὁ καὶ ἡ, subrumus, lactens. Ex ἐπὶ et τιτθὸς, *mamma.*

ἐπικτλάω, vel ἐπίτλημι, perfero, perpetior. Unde ἐπικτλήτω, *imperat.* toleret, perferat.

ἐπικτμήγω, seu ἐπικτμήσσω, incido, decurto. Ab ἐπικτέμνω.

ἐπίκτοκος, ε, ὁ καὶ ἡ, fœcunda; (2) ἐπίκτοκον δάνεισμα, fœneratio quæstuosa.

ἐπικτολὴς, ῆος, ἡ, ortus siderum. Ab ἐπικτέλλομαι, *orior.*

ἐπικτολμᾶν, præs. inf. act. pro ἐπικτολμάειν. Ab

ἐπικτολμάω, ῶ, f. ήσω, audeo.

ἐπικτολὴ, ῆς, ἡ, amputatio; (2) epitome, compendium. Ab ἐπικτέμνω, *abbrevio.*

ἐπίκτομος, ε, ὁ καὶ ἡ, incisione, seu præcisione brevior factus, præcisus; (2) in compendium redactus; (3) brevis, compendiarius. Ab eod.

ἐπικτόνιον, τὸ, instrumentum, quo chordæ funesve intenduntur; (2) amplificatio. Ab

ἐπίκτονος, ε, ὁ, sc. ἱμὰς, lorum, quo aliquid intenditur; (2) funis, seu rudens, qui a summa mali parte in puppim tentus malum firmat. Ab ἐπικτείνω.

ἐπικτοξάζομαι, f. άσομαι, arcum in aliquem tendo.

ἐπικτοξεύω, idem.

ἐπικτοξὶς, ίδος, ἡ, crena et cavum illud, cui imponitur in arcu sagitta. Ex ἐπὶ et τόξον, *arcus.*

ἐπικτοτίζω, fut. ίσω, in loco et sede mea me contineo, sedem non muto. Ex ἐπὶ et τόπος, *locus.*

ἐπικτραγίαι, ῶν, αἱ, piscium genus. Ex ἐπὶ et τράγος, *caper.*

ἐπικτραγία, ας, ἡ, Veneris cognomen. Ex iisd.

ἐπίκτραγος, ε, ὁ, vitium vitis, quum carbunculatur. Ex iisd.

ἐπιτραγῳδέω, tragice decanto et exaggero. ἐπιτραπεζίδιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui est super mensam, aut super mensa fit. Ab ἐπιτραπέζιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex ἐπὶ et τράπεζα, *mensa*.

ἐπιτραπεζώματα, ων, τὰ, quæ in mensa seu super mensa apponuntur; (2) secundæ mensæ. Ex ἐπὶ et τραπεζόω.

ἐπιτράπια, *Ion.* pro ἐπιτρέπια, *Herod.*

ἐπιτραχήλιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui supra collum est, collaris. Ex ἐπὶ et τράχηλος, *collum*.

ἐπιτρεκύνω, exaspero.

ἐπιτρεπτέον, permittendum est. Ab

ἐπιτρέπω, f. ψω, permitto, traho; (2) committo curæ alicujus. Οὐκ ἂν τοτ' ἄλλῳ τῶν' ἐπίτρεπτον ποιεῖν, *Arist. Plut.* 1078. Ἐμαυτὸν ἐπιτρέπω σοι τυτονὶ γερονταγωγεῖν, *id. Eq.* 1094. Ἢν ἀδικῶνται, δῆλοι ὦσι μὴ ἐπιτρέποντες, neglecturi, *Thuc.* lib. 1, 71. Οἱ τῶν Ἀθηναίων ἐπιτετραμμένοι τὴν φυλακὴν, quibus custodia commissa erat, *id. ibid.* 126.

ἐπιτρέφω, alo super, alendo superinduco, adnasci facio.

ἐπιτρέχω, percurro; (2) adcurro; (3) incurro, incido; (4) incursionem facio. Πολλαὶς μυριάσι ἐπιτρέχειν, adoriri, *Philo.*

ἐπίτρεψον, 2. sing. a. 1. imperat. act. verbi ἐπιτρέπω.

ἐπιτρέψουσι, 3. plur. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐπιτρέψουσι.

ἐπιτρέω, f. ψω, attero, adfligo. Hinc aor. 2. ἐπιτρίβην· ἐπιτριβείης, in conj. pereas; perf. ἐπιτέτριφα, periisti. Οἱ δώδεκα θεοὶ εἶξασιν ἐπιτρίψαι σε, *Arist. Av.* 96.

ἐπιτριηραρχέω, ῶ, f. ήσω, munus trierarchi sustineo; (2) ultra justum tempus munus trierarchi obeo. Hinc

ἐπιτριηράρχημα, ατος, τὸ, tempus, quo quis triremem regit.

ἐπίτριμμα, ατος, τὸ, id, quod atteritur seu adfricatur, protrimentum. Ab ἐπιτρίβω.

ἐπίτριπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, contritus; (2) dignus qui conteratur, vel perdatur; (3) sceleratus, perditus. Ab eod.

ἐπίτρις, *adv.* ter.

ἐπίτριτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sesquitertius; (2) pes poëticus.

ἐπίτριχις, εως, ἡ, ipsa conterendi actio; (2) fluctus. Ab ἐπιτρίβω.

ἐπίτριχος, ὁ καὶ ἡ, perterritus, trepidus.

ἐπιτροπάδην, *adv.* ex commisso, non sponte. Ab ἐπιτροπή.

ἐπιτροπαῖος, αἷα, αῖον, commissus, concessus; (2) curæ alicujus traditus. Ab eod.

ἐπιτροπάω, ῶ, idem quod ἐπιτρέπω.

ἐπιτροπεία, ας, ἡ, præfectura, procuratio.

ἐπιτροπευσις, ἡ, idem.

ἐπιτροπευτικός, ἡ, όν, peritus aliquid procurandi, seu administrandi. Ab

ἐπιτροπεύω, f. εύσω, sum administrator seu præfectus, procuro, administro; (2) tutor sum, in tutela habeo. Hinc (3) ἐπιτροπεύομαι, sum sub tutela. Θαυμάζω δ' ὅπως τὸν δῆμον οἷός τ' εἶμ' ἐπιτροπεύειν ἐγὼ, *Arist. Eq.* 212. Ab

ἐπιτροπή, ῆς, ἡ, ipsa actio τῷ ἐπιτροπεύειν, sive administrandi seu procurandi aliquid, procuratio, tutela; (2) deditio. Ab ἐπιτρέπω.

ἐπιτροπικός, ἡ, όν, ad tutelam pertinens, *Plat.*

ἐπίτροπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui cura alicujus commissa est, procurator, vicarius; (2) tutor; (3) præfectus provinciæ minoris.

ἐπιτροφή, ῆς, ἡ, alimentum, ap. *Jos.*

ἐπιτροχάδην, *adv.* mature, festinanter, more ejus qui currit; (2) summatim, breviter succincte. Ab

ἐπιτροχάζω, f. άσω, percurro.

ἐπιτρόχαλος, ὁ καὶ ἡ, velox, volubilis. Ab

ἐπιτροχασμός, ᾱ, ὁ, percursio; (2) verborum super se invicem effusio ad perturbandum adversarium. Ab ἐπιτροχάζω.

ἐπιτροχάω, vide ἐπιτροχάζω.

ἐπίτροχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, id. qu. ἐπιτροχασμός.

ἐπιτρόχως, *adv.* velociter, cito cursu.

ἐπιτροχώτερον, *adv.* agilius.

ἐπιτρύζω, f. ύσω, admurmuro, accino.

ἐπιτρῶζω, una cum pane comedo.

ἐπιτυγχάνοις, 2. sing. præs. opt. act. verbi ἐπιτυγχάνω, adsequor, nanciscor; (2) attingo; et (3) succedo, feliciter evenio; (4) incido in aliquid; (5) convenio, adloquor. Hinc a. 2. ἐπέτυχον; ἐπιτυχών, adeptus; (6) ὁ ἐπιτυχών, quilibet obvius, vulgaris; perf. ἐπιτετύχηκα, nactus sum; pass. ἐπιτετευγμένον, quo potiti sumus, quod bene successit. Τέτο δ' ἂν ἐπιτυγχάνοις, εἰ λήγοις τῶν πόνων ἔτι πονεῖν δυνάμενος, *Isocr.* ad *Dem.* Ἢν νῦ ἐπιτύχῃ Ξέναις ἕτω σοφός, *Arist. Nub.* 535. Μετρίᾳ γὰρ ἀνδρὸς ἂν ἐπέτυχες πώποτε, *id. Plut.* 245.

ἐπιτυμβίδιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, super sepulchro positus; (2) ad sepulchrum pertinens; (3) galeritus ut alauda. Ab

ἐπιτύμβιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex ἐπὶ et τύμβος, *bustum, sepulchrum.*

ἐπίτυρον, τὸ, edulium quoddam ex confractis olivis, *V. L.*

ἐπιτυφλόω, ῶ, f. ώσω, obcæco.

ἐπιτύφω, f. ψω, accendo in, inflammo.

ἐπιτυχής, έος, ὁ καὶ ἡ, voti compos. Ab ἐπιτυγχάνω.

ἐπιτυχία, ας, ἡ, adeptio, prosper successus.

ἐπιτυχών, a. 2. part. act. verbi ἐπιτυγχάνω.

ἐπιτυχῶς, *adv.* prospero successu, feliciter.

ἐπιτωθάζω, f. άσω, irrideo, derideo, convitior; (2) effuse cachinnor; (3) adsentor, adulor. Hinc

ἐπιτωθασμός, ᾱ, ὁ, adulatio.

ἐπιφαγεῖν, a. 2. post aliquid edere, superedere, una cum pane edere.

ἐπιφαδρύνω, f. υνῶ, exhilaro; (2) splendidum reddo, purgo, lavo.

ἐπιφαίνω, appareo super aliqua re, i. e. dum res geritur; (2) intervenio, supervenio; (3) appareo.

ἐπιφάνει, a. 1. inf. act.

ἐπιφάνεια, ας, ἡ, species superna, superficies; (2) habitus et forma loci, item corporis, seu oris; (3) dignitas, honos, præstantia; (4) celebritas; (5) apparitio Deorum, sive vis divina, in auxilio ferendo, puniendo scelere, &c. conspicua; (6) apparitio Christi in carne; item in judicio mundi; (7) *omninoque* majestas divinæ naturæ in Christo conspicua, divinitas ipsa Christi; sed τὰ ἐπιφάνια, ων, dies, qua Christus baptizatus fuit; item, qua gentibus manifestari cœpit, Magique ad eum accessere. Ab

ἐπιφανής, έος, ὁ καὶ ἡ, conspicuus; (2) illustris, insignis, clarus. Ab ἐπιφαίνω.

ἐπιφανία, ας, ἡ, vel τὰ ἐπιφάνια, ων, idem quod ἐπιφάνεια.

ἐπιφανῶς, *adv.* insigniter, insignem in modum, splendide, magnifice. Ab ἐπιφανής.

ἐπιφαρμακεύω, aliud insuper medicamentum sumo.

ἐπιφάρις, εως, ἡ, species externa, cultus, apparatus, ut magistratuum, &c. (2) adspectus, vultus. Ab ἐπιφαίνω.

ἐπιφάσκω, dico.

ἐπιφατνίδιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, præsepialis. Ex ἐπὶ et φάτνη, *præsepe.*

ἐπίφατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui male audit. Ex ἐπὶ et φημι, *dico.*

ἐπιφαύσκω, luceo, splendeo, effulgeo; et in *Med.* in lucem profero, ostendo. Ex ἐπὶ et φάω, *luceo.*

ἐπιφαύω, f. εύσω, illucesco.

ἐπιφάω, idem.

ἐπιφέρεσα, præs. part. act. f. g. *Dor.* pro ἐπιφέρουσα, ab

ἐπιφέρω, fut. ἐποίσω, a. 1. ἐπήνεγκα, infero, induco; importo, inveho; (2) objicio, accuso; (3) adscribo; (4) impono, superimpono; (5) subjicio, subjungo, post cætera profero in medium, promo; (7) infero, v. c. censum, primitias, &c. Ἐπιφέρομαι. *med.* infero, importo; (2) profero; (3) affero, etiam de dote, quæ affertur a fœmina. Αἰτίαν ἡμῖν ὡς κατασκόποις ἐπίφερεν, *Philo.* Ἐπίφερε πολέμιον ὁμῶν φονίαν, *Arist. Av.* 350. Ἐπισφέρειν τινὶ μανίην, *Herodotea* locutio, insaniam alicui inferre; aliquem insaniæ damnare, *Port.*

ἐπίφευκτος, ον, fugiendus, aversandus, *V. L.*

ἐπιφημίζω, bene ominari, acclamare, assentiri, *Steph.*

ἐπιφημιπτῆς, ῆρος, ὁ, fausta precans, qui bona ominatur adclamans, adsentiens. Ex ἐπὶ et φημι, *dico.*

ἐπίφημι, promitto, *Eur.*

ἐπιφημίζω, f. ίσω, famæ seu nomini alicujus adscribo; (2) adscribo, adsigno, tribuo; (3) pervulgo, dissemino; (4) imprecor, appello, nomino (per acclamationem maxime), *quo sensu et in med. maxime dicitur.* Hinc

ἐπιφήμισμα, ατος, τὸ, omen; (2) favor, acclamatio.

ἐπιφημισμός, ῦ, ὁ, idem. Ab eod.

ἐπιφθάς, a. 2. part. act. verbi ἐπιφθάνω.

ἐπιφθέγγομαι, fut. ξομαι, adsono, acclamo, respondeo. Hinc

ἐπίφθεγμα, ατος, τὸ, acclamatio.

ἐπίφθημι, ἐπιφθάνω, prior assequor, *Hom.*

ἐπιφθονέω, ῶ, f. ήσω, invideo ob, vel super.

ἐπίφθονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, invidiæ expositus, invidiosus; (2) reprehensione dignus.

ἐπιφθόνως, *adv.* invidiose.

ἐπίφθορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, exitialis, lethalis. Ex ἐπὶ et φθορὰ, *exitium.*

ἐπιφθύω, inspuo veneficarum more, *Theoc.*

ἐπιφθύσθοισα, præs. part. act. f. g. *Dor.* pro ἐπιφθύζουσα, ab ἐπιφθύω.

ἐπιφθύω, vel ἐπιφθύζω, inspuo.

ἐπιφιλοσπονέω, ῶ, et ἐομαι, ῶμαι, naviter alicui rei operam do.

ἐπίφλοιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, venas eminentes habens. Ex ἐπὶ et φλοιός.

ἐπιφλογμαίνω, valde ardeo vel tumeo.

ἐπιφλέγω, f. ξω, incendo, inflammo, comburo; (2) illustro. Ἥδετ' ἠῶ ἀΐδηλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην, *Il.* 2, 455.

ἐπιφλογίς, έος, ὁ καὶ ἡ, flammeus, incendens. Ab ἐπιφλέγω.

ἐπιφλόγισμα, ατος, τὸ, vox medica, inflammatio seu pars inflammatione vexata. Quasi ab ἐπιφλογίζω, incendo, quod est ex ἐπὶ et φλοξ, *flamma.*

ἐπιφλογώδης, ώδες, inflammationem habens, rubicundus.

ἐπιφλύω, f. ύσω, nugor, deblatero.

ἐπίφοβος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, metu perculsus, perterritus. Ex ἐπὶ et φόβος, *metus.*

ἐπιφοινιζίω, ad colorem purpureum vergo.

ἐπιφοινίσσω, rubefacio.

ἐπιφοιτάω, ῶ, f. ήσω, venio ad, accedo ad; (2) ventito ad aliquem audiendi caussa; (3) viso; (4) pervado; (5) peragro; (6) in mentem venio; (7) consuetudinem stupri habeo.

ἐπιφοιτίος, ία, ίον, adventitius, *Hippocr.*

ἐπιφοιτίω, idem quod ἐπιφοιτάω. Ἐπιφοιτίει νέσος ἐς τὸν ἄνθρωπον, *Aret.*

ἐπιφοίτησις, εως, ἡ, accessus, adventus; ipsa actio superveniendi; *cum gen. Sid.* inspiratio, adflatus divinus.

ἐπίφοιτος, ᾱ, ὁ, qui incurrit, *Man.*

ἐπιφορὰ, ᾶς, ἡ, vis, impressio; (2) impetus hostilis; (3) vis atque impetus imbris; (4) oratio invectiva et cum impetu prolata; (5) præmium præter stipendium publicum nautis dari solitum a trierarchis; (6) pecuniæ solutio et pœnæ perpessio; (7) humoris impetus in aliquam partem corporis influentis; (8) illatio, quæ adsumptionem sequitur in Syllogismis, conclusio; (9) sententia addita sermoni præcedenti; (10) Figura rhetorica, verbum in fine sententiarum repetens, Anaphoræ opposita. Ab ἐπιφέρω.

ἐπιφορβέω, depasco.

ἐπιφορέω, ῶ, f. ήσω, comporto, adgero, ingero, injicio; (2) gravidam reddo; (3) infero post cætera, postremo loco infero. Οὐ καταρεύξει χαίτισφόρησις τῆς γῆς πολλὴν, *Arist. Pace*, 167.

ἐπιφόρημα, τὸ, mensa secunda, bellaria. *Gallice, le dessert.*

ἐπιφορικὸς, ἡ, όν, vehemens, acer.

ἐπίφορος, ὁ καὶ ἡ, ferens, perferens; (2) secundus, de vento; (3) uterum ferens; (4) proclivis, propensus, pronus. Ab ἐπιφέρω.

ἐπιφόρως, *adv.* prone, propense; (2) vehementer, acriter.

ἐπιφορτίζω, fut. ίσω, onero, onus impono; (2) molestiam exhibeo; (3) in humeros attollo.

ἐπιφραγμα, ατος, τὸ, obturamentum. Ab ἐπιφράσσω.

ἐπιφραδέως, *adv.* consulte, prudenter. Ab

ἐπιφράζω, indico, ut hinc sit ἐπίφραδε, a. 2. indixit; ἐπιφράζομαι, excogito, comminiscor, item, comperio, cognosco, ut hinc sit ἐπιφράσομαι, et *Poët.* ἐπιφράσσομαι. Ἐπιφράσσετ' ὀλεθρον, *Odyss.* 15, 443.

ἐπιφράσσω, vel ἐπιφράττω, f. ξω, obturo, obstruo. Ἐπιφράττομαι τὰ ὦτα, *Luc.*

ἐπιφρίξ, horror maris, apud *Hom.* ἐχέυατο πόντον ἐπιφρίξ, *Il.* 7, 63. ubi vacat præp. *Eust.* sed al. divisim, πόντον ἐπὶ φρίξ, melius.

ἐπιφρίσσω, inhorreo.

ἐπιφροντίζω, curo.

ἐπίφρονα, acc. sing. ab ἐπίφρων. Unde

ἐπιφροσύνη, ης, prudentia; (2) instinctus, adflatus, suggestio.

ἐπιφροσύνησι, dat. plur. *Ion.* pro ἐπιφροσύναις.
ἐπίφρονες, ον, custos, custodiæ impositus.
ἐπίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, mentis compos ; (2) prudens, sapiens. Ex ἐπὶ et φρήν.
ἐπιφυάδες, propagines. Ab ἐπιφύω.
ἐπιφυλακῆδε, custos. Ab
ἐπιφυλάττω, f. ξω, observo.
ἐπιφύλιος, ον, in tribus distributus, *Eur.*
ἐπιφυλλίζω, f. ίσω, racemationem facio, racemor ; (2) accurate exquiro. Ab
ἐπιφυλλίς, ίδος, ἡ, racemulus, qui magno racemo superjacet ; (2) pampinus racemarius ; (3) racematio ; (4) racemus post vindemiam relictus ; (5) parvus racemus, qui sub foliis latet. Ex ἐπὶ et φύλλον.
ἐπιφυλλόκαρπος, ὁ καὶ ἡ, q. d. super folia fructum habens, qui in folii dorso fructum gerit. Ex ἐπὶ, φύλλον et καρπός.
ἐπίφυλλος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, valde foliatus, multa ac magna folia habens. Ex ἐπὶ et φύλλον.
ἐπιφυσάω, ῶ, f. ήσω, inflo.
ἐπιφυτεύω, f. εύσω, supersero.
ἐπίφυσις, εως, ἡ, accretio, incrementum ; (2) unitio ossis cum auo osse. Ab
ἐπιφύω, insuper produco seu edo ; (2) ἐπίφυμαι, et ἐπιφύομαι, adnascor, innascor ; (3) adhæreo, adhæresco ; (4) adorior, invado, insurgo. Hinc perf. ἐπιπεφυκὼς, innatus, ἐπιφυείς, agnatus, post natus, adortus ; quod et ἐπιφύς, inhærens, incumbens ; ἐπιτυθήναι, ingruere.
ἐπιφωνέω, ῶ, fut. ήσω, acclamo ; (2) dictum aliquod iis, quæ dicta sunt, cum acclamatione adjungo. Hinc
ἐπιφώνημα, ατος, τὸ, acclamatio ; (2) epiphonema, dictum superioribus additum cum acclamatione.
ἐπιφωνηματικὸς, ἡ, όν, qui per acclamationem effertur. Ab ἐπιφώνημα.
ἐπιφωνηματικῶς, *adv.* exclamatorie, cum epiphonemate.
ἐπιφωνηπάτιον, τὸ, parvum epiphonema.
ἐπιφώνησις, εως, ἡ, acclamatio, inclamatio.
ἐπιφωράω, ῶ, in furto deprehendo ; (2) deprehendo in quocumque facinore.
ἐπιφώσκω, *de sideribus*, appareo, luceo ; (2) *de die ac nocte*, incipio. Ex ἐπὶ et φῶς.
ἐπιχαίνω, inhio, perf. ἐπιπεχηνὼς, inhians.
ἐπιχαιρέκακος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui honestis delectatur studiis, et virtutem amplectitur. Ex ἐπὶ, χαίρω et ἀγαθός.
ἐπιχαιρεκακία, ἡ, lætitia et gaudium ex aliena calamitate, voluptas ex alienis malis. Ab
ἐπιχαιρέκακος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui gaudet alienis malis, qui gaudium ex aliorum calamitate percipit. Ex ἐπὶ, χαίρω et κακός.
ἐπιχαίρω, *proprie* gaudeo aliqua re ; (2) *plerumque*, ex alterius malis gaudium percipio, insulto calamitoso. Σὲ μὲν οὖ πράσσοντ' ἐπιχαίρω, *Soph. Aj.* 136. Οἷᾳ' οὖν γελάντων, κἀπιχαιρόντων κακοῖς τοῖς τοῦδ', *ibid.* 961.
ἐπιχαλάζαω, ῶ, grandine impeto, insulto seu verbero.
ἐπιχαλάω, ῶ, laxo, resolvo ; (2) demitto, deprimo ; (3) remitto.
ἐπιχαλκεύω, f. εύσω, fabricor et cudo ; (2) insuper fabricor et cudo ; (3) expolio ; (4) auditorum mentes mihi concilio.
ἐπιχαλκίται, οἱ, armati, *Hes.* A χαλκός.
ἐπίχαλκος, ὁ καὶ ἡ, æratus, ære obductus.
ἐπιχάραγμα, τὸ, signum quod monetæ impressum est, ut noctua in nummis Atticis.
ἐπιχαράσσω, vel ἐπιχαράττω, fut. άξω, insculpo, imprimo ; (2) incisuris serratum reddo.
ἐπιχαρεία, ἡ, venustas, lepos.
ἐπιχαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, gaudens et lætus ob aliquid. Ab ἐπιχαίρω.
ἐπιχαρίεις, εν, et ἐπιχάρίτος, ον, idem quod ἐπιχάρις, ιτος, ὁ καὶ ἡ, gratus, gratiosus, amabilis, jucundus, comis, cui gratia inest.
ἐπιχαρίττα, pro ἐπιχαρίτως, *Ar.*
ἐπιχαρίτως, *adv.* gratiose, cum gratia, venuste, lepide. Ab ἐπίχαρις.
ἐπίχαρμα, ατος, τὸ, res lætabilis, felix eventus ; (2) lætitia ipsa, irrisio.
ἐπίχαρσις, εως, ἡ, gaudium ob aliquem rem ; (2) insultatio.
ἐπίχαρτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, ob quem, vel apud quem lætamur, lætitiam ac gaudium nobis adferens ; (2) cujus malis atque infortuniis lætamur. Ὁ πάλαι ἐχθροῖς ἐπίχαρτα πέπονθα, *Æsch. P. V.* 164. Ab ἐπιχαίρω.
ἐπιχατὴς, et ἐπιχητίας, ου, ὁ, qui indiget, inops, *Hes.* A χατέω.
ἐπιχεῖλον, f. ίσω, caco super, perf. ἐπικέχοδα, ἐπικεχοδὼς.
ἐπιχειλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, labra attingens, labris vicinus ; (2) qui super labro aut crepidine est ; (3) qui non est plenus, sed cui aliquid deest. Ex ἐπὶ et χείλος, *labrum.*
ἐπιχειμάζω, f. άσω, hiemem dego in ; (2) in hibernis me contineo. Hinc
ἐπιχείμασις, εως, ἡ, tempestas quæ post diem statutum sequitur.
ἐπιχείρει, 2. sing. præs. imperat. act. pro ἐπιχείρει. Ab
ἐπιχειρέω, ῶ, f. ήσω, manum admoveo, manum injicio ; (2) conor, nitor, aggredior ; (3) argumentis adstruere et probare conor. Καλὸν μὲν ἔργον ἐπιχειρῶσι, *Isocr.* πράγμασι νεωτέροις, *Plut.*
ἐπιχείρημα, ατος, τὸ, quod quis aggreditur seu molitur, molimentum, conatus, inceptum ; (2) argumentum, quo aliquid probare satagimus ; (3) syllogismus dialecticus. Ab ἐπιχειρέω.
ἐπιχειρηματικὸς, ἡ, όν, exercitatus in argumentationibus ; (2) qui novit petitiones athleticas et gladiatorias. Ab ἐπιχείρημα.
ἐπιχείρησις, εως, ἡ, adgressio, molitio ; (2) argumentatio. Ab ἐπιχειρέω.
ἐπιχειρητέα, pro ἐπιχειρητέον, adgrediendum est. Ab eod.
ἐπιχείρια, τὰ, idem quod ἐπίχειρα, *Poll.*
ἐπιχειριζόμαι, manus admoveo ; (2) curationem per chirurgiam tento.
ἐπίχειρον, ου, τὸ, manupretium ; (2) præmium militare ; (3) præmium quodvis. Ex ἐπὶ et χείρ, *manus.*
ἐπιχειρονομέω, manibus tanquam legibus uti, *Hes.* al.
ἐπιχειρονομοῦντες, quasi ἐπιχειρῶν νομοῦντες, *Steph.*
ἐπιχειροτονέω, ῶ, fut. ήσω, scisco, decerno, suffragia fero. Ἐπειδὰν ἐπιχειροτονίστε τὰς γνώμας, *Dem.* Hinc
ἐπιχειροτονία, ας, ἡ, plebiscitum.
ἐπιχερρόνησιάζω, f. άσω, accedo ad figuram cherronesi. Ex ἐπὶ et χερρόνησος.
ἐπιχέω, f. εύσω, infundo, superinfundo, addito οἴνῳ vel ἄκρατον, est in convivio aliquid vini effundere appellato amici vel amicæ nomine. Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος πρεσχόν ἐπίχευε φέρουσα, *Od.* 4, 52. Ἐπὶ δὲ Τρῶϊς τε καὶ Ἕκτωρ Ἠχῇ Ϝαστεσίῃ βέλεα σονόεντα χέοντο, *Tmesis, Il.* 8, 159.
ἐπιχηρεύω, vidua sum, in viduitate vivo.
ἐπιχθόνιος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, terrestris, in terris versans ; (2) indigena. Ex ἐπὶ et χθών.
ἐπιχλευάζω, f. άσω, ludificor, illudo.
ἐπιχνόω, ῶ, sum obsitus lanugine. Τῇ καὶ παρθενικαὶ πισύεσσι σχεδὸν ἠβαιόωντο, Ἀδμῆτες, λευκῇσιν ἐπιχνοάουσαι ἐθείρεσι, *Apoll. Rhod.* lib. 1, 672.
ἐπίχνοος, *contr.* ἐπίχνους, ου, ὁ καὶ ἡ, lanugine tectus ; (2) pulvere velut lanugine obsitus.
ἐπίχολος, ου, ὁ καὶ ἡ, iracundus, biliosus. Ex ἐπὶ et χολὴ, *ira.*
ἐπιχορδὶς, ίδος, ἡ, corpus membranosum in medio intestinorum situm, mesenterium. Ex ἐπὶ et χορδὴ, *intestinum.*
ἐπιχορεύω, saltabundus accedo.
ἐπιχορηγέω, suppedito, subministro, adjicio. Ἐπιχορηγήσατε ἐν τῇ πίστει ὑμῶν τὴν ἀρετὴν, 2 *Pet.* 1, 5. Hinc
ἐπιχορήγημα, ατος, τὸ, quod insuper suppeditatur, additamentum ad priorem suppeditationem ; (2) apparatus, subministratio.
ἐπιχορηγία, ας, ἡ, suppeditatio. Ab eod.
ἐπιχορήσιος, ου, ὁ, ἡ, suppeditatio. Ab eod.
ἐπιχοροδοκέω, ῶσω, f. ήσομαι, utor ; (2) sæpe utor ; (3) familiaris sum alicui.
ἐπιχοάω, invado, vehementi cum impetu adorior, insto, urgeo.
ἐπιχρεμπτόμαι, insuper hinnio.
ἐπιχρέπτομαι, insuper exscreo.
ἐπιχρέμπτομενος, *Ion.* pro ἐπιχρώμενος.
ἐπιχρηματίζω, scisco, ratum facio.
ἐπιχρηματισμὸς, ὁ, scitum, ratificatio.
ἐπιχρηματιστὴς, ου, ὁ, qui sciscit, ratum facit.
ἐπιχρίμπτω, f. ψω, idem quod χριμπτω.
ἐπίχρισις, εως, ἡ, unctio.
ἐπίχρισμα, ατος, τὸ, id, quo illinimur, quo inungimur. Ab ἐπιχρίω.

ἐπίχριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, illitus, inunctus. Ab ἐπιχρίω, fut. ίσω, inungo, illino, *proprie* in superficie.
ἐπιχροὰ, ἡ, color.
ἐπιχροάνίζω, fut. ίσω, immoror ; (2) inveterasco.
ἐπιχρόνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, diuturnus, inveteratus. Ab
ἐπίχρονος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.
ἐπιχρύσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, inauratus, auro obductus.
ἐπιχρώζω, f. ώσω, coloro, colorem induco, et quidem leviter, ut color non alte descendat ; (2) leviter imbuo qua re ; ἐπικεχρωσμένοι, leviter ductus. Δόξας ἐπικεχρωσμένοι, *Plat.*
ἐπιχρωματίζω, idem. A χρῶμα.
ἐπιχρώννῦμι, vel ἐπιχρωννύω, f. ώσω, idem.
ἐπίχρωσις, εως, ἡ, infectio, levis coloratio, levis macula.
ἐπίχυλος, ον, succum faciens nutritium, ad alendum valde aptus.
ἐπιχύνω, vel χύω, infundo, superinfundo. Unde usitate, ἐπίχυντο, ἐπιχυθείς.
ἐπίχυσις, εως, ἡ, infusio ; (2) vasculum quo aliquid infundimus ; (3) dealbatio ; (4) numerus redundans, multitudo ingens.
ἐπιχυτέον, infundendum, *Steph.*
ἐπίχῦτον, τὸ, genus quoddam pemmatis seu placentæ, *Ath.*
ἐπίχῦτος, ου, ὁ, genus quoddam placentæ.
ἐπίχωλος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, aliquantum claudus ; (2) claudus.
ἐπίχωμα, ατος, τὸ, agger, aggestus. Ab
ἐπιχώννυμι, vel ἐπιχωννύω, f. χώσω, aggere munio ; (2) terra aggesta operio.
ἐπιχωρέω, concedo, permitto. Hinc
ἐπιχώρησις, εως, ἡ, concessio, permissio ; (2) cessio.
ἐπιχωριάζω, f. άσω, sum indigena, sum vernaculus ; (2) ad locum aliquem ventito ; (3) frequenter versor apud ; (4) in usu sum alicubi. Ab ἐπιχώριος.
ἐπιχωρίζω, separo, secerno, *Steph.*
ἐπιχώριος, ία, ιον, vel ἐπιχώριος, ου, ὁ καὶ ἡ, indigena, patrius, vernaculus, *de persona et re.* Ex ἐπὶ et χώρος, *locus.*
ἐπιχωρίως, *adv.* more regionis, more patrio.
ἐπίχωσις, εως, ἡ, agger ; (2) aggestio terræ. Ab ἐπιχώω.
ἐπιψάλλω, f. αλῶ, psallo, cano.
ἐπιψαύδην, *adv.* ita ut summis tantum digitis attingas ; (2) strictim.
ἐπιψαύσησι, 3. sing. aor. 1. conj. *Ion.* pro ἐπιψαύσῃ.
ἐπιψαύω, f. αύσω, attingo, attrecto leviter. Ἀφρὸς τοῖς ποσὶν ἐπιψαύειν τῷ ὕδατος, *Lucian.* Κἀξεπεύξασθαι βροτῶν ἀρετῆς ἔκατι τῶν δ' ἐπιψαύσαι μόνον, *Soph. Phil.* 670. Χεῖρα δεξιὰν ὁρᾷς πάσης ἐπιψαύσασαν, *ib.* 1243.
ἐπιψήφω, f. ξω, inhumo, sepelio.
ἐπιψεκάζω, f. άσω, irroro, aspergo ; (2) instillo, *Arist. Pace*, 1150.
ἐπιψεύδομαι, f. εύσομαι, adfingo, ementior. Ἐπιψεύδεσθαι κατηγορίαν ἀπάκοις.
ἐπιψήγμα, ατος, τὸ, strigmentum, ramentum, purgamentum. Ab ἐπιψήχω.
ἐπιψηλαφάω, ῶ, leviter attrecto.
ἐπιψηφίζω, et ἐπιψηφίζομαι, in suffragium mitto, rogo sententias ; (2) suffragio meo comprobo, decerno, *idem in medio sæpius.* Καὶ σὺ, ὦ Πρύτανι, ταῦτα—ἐπιψήφιζε καὶ γνώμας περὶτίθει αὐθις Ἀθηναίοις, *Thuc.* lib. 6, 14. Καὶ Εὐρυδιάδην ὰκ ἐὼν ἐπιψηφίζειν ἄτολμ ἀνδρί, *Herod.* l. 8, 61.
ἐπιψήφισις, εως, ἡ, actio ipsa mittendi in suffragium ; (2) approbatio. A præc.
ἐπιψήχω, in superficie rado, destringo, detergo, *Steph.*
ἐπίψογος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui reprehensionem meretur, in vituperium incurrens.
ἐπιψοφέω, persono, *Call.*
ἐπιψύχω, fut. ξω, refrigero, perflo, perspiro.
ἐπιψωμίζω, bolos in buccam insuper ingero
ἐπιωγαί, loca ubi naves stantes a ventorum injuria tutæ esse possunt. Ex ἐπὶ, ἰών, *flatus*, et ἄγω, *frango.*
ἐπιὼν, a. 2. part. act. verbi ἔπειμι.
ἐπλάγην, a. 2. ind. pass. verbi πλήσσω.
ἐπλάγχθην, a. 1. ind. pass. per *Epenth.* pro ἐπλάχθην, vel ab inusitato verbo πλάγγω, pro πλάζω, *errare facio.*
ἐπλανᾶτο, 3. sing. imperf. indic. med. pro ἐπλανάετο, a πλανάομαι.
ἔπλαξε, 3. singul. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἔπλασε, a πλάσσω.

ἔπλε, 3. sing. imperf. act. per *Syncop.* pro ἔπελε, a πέλω.

ἔπλεο, *eras*, 2. sing. aor. 2. ind. med. per *Syncop.* et *Ion.* pro ἐπέλε, a πέλω.

ἔπλεον, 1. sing. imperf. ind. act. verbi πλέω.

ἐπλεύνασε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πλεονάζω.

ἔπλευτο, *erat*, 3. sing. imperf. ind. med. per *Syncop.* pro ἐπέλετο, a verbo πέλομαι.

ἔπλευ, *eras*, 2. sing. imperf. ind. med. *Dor.* et per *Sync.* pro ἐπέλε.

ἐπλεύσαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. verbi πλέω.

ἐπλήγην, a. 2. ind. pass. verbi πλήσσω.

ἐπλήθην, a. 1. ind. pass. verbi πίμπλημι.

ἐπλήθύνθην, a. 1. ind. pass. verbi πληθύνω.

ἔπλητο, 3. pl. plusq. ind. pass. per *Syncop.* pro ἐπέπλητο, a πίμπλημι.

ἔπληξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πλήσσω.

ἐπλησθήσαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi πλήρόω.

ἔπλησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi πλήθω.

ἐπλήσθην, *impletus sum*, a. 1. ind. pass.

ἔπλητο, 3. singul. imperf. indic. pass. verbi πλήμι.

ἐπλήτησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πλητέω.

ἐπλητίσθητε, 2. pl. a. 1. ind. pass. verbi πλητίζω.

ἔπνευσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πνέω.

ἐπνιγε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi πνίγω.

ἐπνίγη, 3. sing. a. 2. ind. pass.

ἐπνύσθην, *spiratus sum*, a. 1. ind. pass. verbi inus. πνύνω pro πνύω.

ἐπτόγδοος, sesquioctavus.

ἔπτογκίαι, ῶν, αἱ, sarcinæ et onera navis, *Hes.* Ex ἐπί et ὄγκος, *massa, moles.*

ἐπτομμένω, vide ἐγμενίω, *Tryph.*

ἐπτόμιος, ον, *Epith.* Cereris, *Epig.*

ἐπτόδιε, *viaticum*, *Ion.* pro ἐφόδιε.

ἐπτόδυνος, ε. ὁ καὶ ἡ, plenus molestiæ et laboris. Ex ἐπί et ὀδύνη, *labor.*

ἐπτοδῦρομαι, fleo super, defleo, deploro.

ἐπτόζω, oleo, suboleo, fœteo. Unde aor. 1. ἐπώζεσεν.

ἐπτόθησε, vel ἐπόθεσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πτοθέω.

ἐπτοιδάλεος, α, ον, tumidus. Ab

ἐπτοιδέω, intumesco; (2) in superficie tumeo.

ἐπτοιδίσκω, tumefacio; (2) in superficie tumefacio.

ἐπτοίει, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐπτοίεε, a ποιέω.

ἐπτοίησας, *fecisti*, 2. sing. a. 1.

ἐπτοικέω, ῶ, fut. ήσω, aliis ejectis inhabito. Πέμψει ξένην ἐπτοικήσοντας ὀθνείαν κόνιν, *Lyc.* 926.

Ἐπτοικίδιος, ἡ, Ceres, quasi domestica.

ἐπτοικίζω, ædifico, v. c. ad flumen; de urbe, condo.

ἐπτοίκιον, ε, τὸ, suppellex; (2) villa, casa, domicilium. Ex ἐπί et οἶκος, *domus.*

ἐπτοικοδομέω, ῶ, superstruo, ædifico.

ἐπτοικοδομή, ἡ, inædificatio.

ἐπτοικοδομηθέντες, nom. pl. a. 1. part. pass.

ἐπτοικοδόμησις, εως, ἡ, inædificatio, superstructio.

ἐπτοικονομέω, ῶ, accuro, dispenso.

ἔπτοικος, ε, ὁ, colonus, advena. Ex ἐπί et οἶκος.

ἐπτοικτρέω, ῶ, f. ήσω, inhabito.

ἐπτοικτίρω, misereor. Κἀε ἐπτοικτειρῖτέ με, *Soph. Phil.* 1062. Πεῖθ'—τὴν σὴν ὦσ' ἐπτοικτίραι τύχην, *Eur. Hec.* 347.

ἐπτοικτίσω, f. ίσω, commiseror; (2) miserabiliter queror.

ἐπτοίκτιστος, ον, miserabilis.

ἐπτοιμώζω, f. ώξω, illamentor, adgemo.

ἐπτοίνιος, ε, ὁ καὶ ἡ, vinosus. Ex ἐπί et οἶνος, *vinum.*

ἐπτοίσαι, aor. 1. infin. act. verbi ἐπιφέρω pro ἐπτοίω.

ἐπτοίσει, *inferet*, 3. sing. f. 1. ind. act.

ἐπτοιστέον, inferendum. Ab eod.

ἐπτοίχεο, *accede*, 2. sing. præs. imperat. m. *Ion.* pro ἐπτοίχῃ, ab ἐπτοίχομαι.

ἐπτοιχέω, ῶ, eo adversum, irruo, invado; (2) obeo, percurro; (3) adeo, accedo.

ἐπτοίχομαι, idem. Ex ἐπί et οἴχομαι, *abeo.*

ἐπτοιωνίζω, ominor alicui, faveo.

ἐπτοκέλλω, impingo, illido, a. 1. ἐπώκειλα.

ἔπτολος, ον, felix, dives, *Man.*

ἐπτολισθαίνω, et ἐπολισθέω, ῶ, f. ήσω, illabor, incido.

ἐπτολιτεύοντο, 3. pl. imperf. ind. med. verbi πολιτεύομαι.

ἐπτολολύζω, f. ξω, ejulo, lamentor. Μέλος Χάριτες μέλεαι τ' ἐπωλόλυξαν, *Arist. Av.* 789.

ἐπτολοφύρομαι, lamentor, lamentis prosequor.

ἐπτολόλλιτος, ον, miserabilis, *Man.*

ἜΠΟΜΑΙ, sequor; (2) assequor, intelligo; (3) consentio, convenio, respondeo; (4) τὰ ἑπόμενά τινι, quæ cum aliqua re conjuncta sunt, consentanea. "Ἑπέσθαι τινὶ, ἅμα τινὶ, μετά τινος. Τῷ λόγῳ μᾶλλον ἕπεται, rationi consentaneum est. Τάχος γὰρ ἕρχε, καὶ ποδῶν ἅμ' ἕψεται, *Soph. Aj.* 825.

ἐπομβρέω, imbre rigo, irrigo. Hinc

ἐπόμβρησις, ή, irrigatio per imbrem.

ἐπομβρία, ας, ἡ, imbris copia; (2) humiditas. Ab

ἐπόμβρος, ε, ὁ καὶ ἡ, imbrem habens seu pluviam, imbre abundans.

ἑπόμενον, acc. sing. præs. part. med. verbi ἕπομαι.

ἑπόμενος, *adv.* consequenter, exinde, deinde, tum; (2) pedario more sequendo.

ἑπόμνυθι, 2. sing. præs. imperat. act. verbi ἐπόμνυμι, ἐπομνύω, ἐπόμνῡμαι, de re aliqua juro, jurejurando confirmo; (2) insuper vel præterea juro; (3) dejero; (4) juro. Hinc f. ἐπομώμοσα, a. 1. ἐπώμοσα, inf. ἐπομόσαι, part. ἐπομοσάμενος. Λοιδαίς εὐαγγέσσιν ἐπώμοσαν, *Apoll. Rhod.* lib. 2, 717. "Ἰν' ἐπομνύμενον σαώσω σε τῆς ἐκληρίας, *Arist. Plut.* 725.

ἐπομόσσαι, 3. sing. a. 1. conj. act. *Poët.* pro ἐπόμοσσῃ.

ἐπομόργνῦμι, et ἐπομόργνῦμαι, imprimo, inuro.

ἐπομφάλιον, ε, τὸ, quod supra umbilicum est; (2) umbo clypei. Ex ἐπί et ὀμφαλός, *umbilicus.*

ἐπομφάλιος, ε, ὁ καὶ ἡ, umbilicatus, rotundus.

ἐπόνᾶσαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐπόνησαν, a πονέω.

ἐπόνει, 3. sing. imperf. ind. act. pro ἐπόνεε.

ἐπονειδίζω, f. ίσω, probris et convitiis increpo, exprobro.

ἐπονειδίσιος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui probrose objici potest, probrosus. Ab ἐπονειδίζω.

ἐπονειδίσως, *adv.* probrose, cum probro.

ἐπονήθην, a. 1. ind. pass. verbi πονέω.

ἐπονηρεύοντο, 3. plur. imperf. ind. pass. v. πονηρεύομαι.

ἐπονομάζω, f. άσω, cognomino; (2) nomen do, nominatim consecro, et consecro, dico simpliciter; (3) despondeo alicui fœminam.

ἐπονομασία, ας, ἡ, cognominatio.

ἐπονόμαστος, ε, ὁ καὶ ἡ, cognominatus.

ἐπονομάστως, *adv.* nominatim.

ἐπόνην, 3. plur. imperf. ind. act. pro ἐπόνεον, a πονέω.

ἔπονται, 3. plur. præs. ind. med. verbi ἕπομαι.

ἐποξίζω, f. ίσω, coacesco.

ἐποξύνω, instigo.

ἐποξύς, ύ, valde vehemens.

ἐποπτίζω, f. ίσω, revereor, caveo.

ἐπόπτισθεν, *adv.* a tergo, pone.

ἐποποιΐα, ας, ἡ, scriptio carminis heroici. Ex ἔπος et ποιέω, *facio.*

ἐποποϊκός, ἡ, όν, ad epopœiam pertinens.

ἐποποιός, ε, ὁ, heroici carminis scriptor.

ἐποπτεύω, asso insuper.

ἐποπτεία, ας, ἡ, inspectio; (2) cura sacrorum. Ab

ἐποπτεύω, fut. εύσω, inspicio, inspecto; (2) secretiora sacra post annum initiationis inspicio; (3) ferior. Ab ἐπόπτομαι.

ἐποπτής, ὁ, inspector, speculator.

ἐπόπτης, ε, ὁ, inspector, spectator, speculator; (2) qui aliquid inspicit et censura notat; (3) antistes sacrorum. Ab ἐπόπτομαι.

ἐποπτικός, ἡ, όν, ad ἐπόπτην pertinens.

ἐπόπτομαι, f. όψομαι, inspicio, viso, inviso; (2) diligenti facta invisione secerno ac seligo. Οἰκτρὸν γὰρ οἰκτρὸν κεῖν' ἐπόψομαι φάος, *Lyc.* 304. Τίς ἐμὸν ἂν ἐπόψεται πάθος ἀμέγαρτον, ἐπὶ κακῶν παφυσίᾳ; *Arist. Thesm.* 1057. Hinc

ἔποπτος, ὁ καὶ ἡ, conspicuus, aspectabilis.

ἐποπτύω, sibilo, *V. L.*

ἐποράᾶν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἐφοράειν, ab ἐποράω, inspicio, guberno. Ἐπορᾶν τὰ πράγματα, *Herodot.*

ἐπορεγάω, ῶ, f. ήσω, impetu feror et concitor, *proprie* libidinis.

ἐπορεγιάζω, mysteria, orgia celebro.

ἐπορέγομαι, fut. ξομαι, exporrecta manu prenso, protenta manu capto; (2) porrecta manu præbeo.

ἐποργεξάμενος, a. 1. part. med. verbi ἐπορέγομαι.

ἐπορεύετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi πορεύομαι.

ἐπορεύθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass.

ἐποροθιάζω, altum clamorem tollo.

ἐποροθοδάω, alta voce nuncio.

ἐπόρθυν, imperf. pro ἐπόρθευον, a πορθέω.

ἐπορθρεύω, f. εύσω, diluculo surgo.

ἐποροθρίζω, f. ίσω, idem. Hinc

ἐποροθρισμός, ε, ὁ, quod fit matutino tempore, consuetudo matutino tempore surgendi et agendi.

ἐπορίνω, concito adversus quem.

ἐπορίσαντο, 3. plur. aor. 1. ind. med. verbi πορίζω.

ἐποφρίζω, f. ίσω, adjuro, exorcizo. Hinc

ἐποφρισμός, ε, ὁ, adjuratio, exorcismus.

ἐποφρισ'ής, ε, ὁ, adjurator, exorcista. Ab eodem.

ἐποφμέειν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἐφορμέειν, ab ἐφορμέω.

ἐπόφνῖμι, vel ἐποφνύω, concito et paro adversus.

ἐποφνύμενος, præs. part. verbi ἐπόφνυμι.

ἐπόφυσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi

ἐποφόω, f. όσω, impetu seu gradu concitato feror, irruo, hostiliter adsilio.

ἔποφσον, 2. sing. aor. 1. imperat. act. *Æol.* pro ἔπορον, ab ἐπόρω.

ἐποχέομαι, ὄμαι, f. ήσομαι, insulto.

ἐπόρω, incito, concito adversus. Unde a. 1. ἐπῶρσα, ἐπῶρσεν, incitavit. "Αχεμι μάν οἱ ἔπορσον Ἀθηναίην ἀγελείην, *Il.* 5, 765.

ἔπος, εος, τὸ, verbum, vocabulum; (2) carmen heroicum; (3) versus; (4) versus contextus biblici; (5) oraculum; πρὸς ἔπος, statim. Ab ἔπω, *dico.*

ἐποσφαχίζω, f. ίσω, concham vel testulam mitto per superficiem aquæ, quod pueri ludentes facere solent. Ex ἐπί et ὀσφακον.

ἐποσφακισμός, ε, ὁ, ludus, quo conchæ vel testæ per superficiem aquæ mittuntur.

ἐπόσχιον, τὸ, palmes, ex quo quid enascitur. Ab ὄσχος.

ἐποτᾶτο, 3. sing. imperfect. ind. med. pro ἐποτάετο, a ποτάομαι.

ἐποτίσατε, 2. plur. a. 1. ind. act. verbi ποτίζω.

ἐποτοτύζω, defleo, deploro, super aliquem lugeo.

ἐποτρεύεμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἐποτρύνειν.

ἐποτρύνητον, *Il.* 6, 83. 2. dual. præs. sub. verbi

ἐποτρύνω, instigo, excito, incito, a. 1. part. ἐποτρύνας. Μήτ' ἐμὲ Θυμὸς ἐποτρύνειεν ἀεῖδειν, *Apoll. Rhod.* 4, 249.

ἐπτᾶλίς, ίδος, ἡ, vitium gingivarum, quo tuberculum quoddam in iis provenit. Ex ἐπί et ὄλον, *gingiva.*

ἐπτᾶλόω, ῶ, f. ώσω, cicatrice obduco, ad cicatricem perduco. Ex ἐπί et ὠλή, *cicatrix.*

ἐπτᾶλωσις, εως, ἡ, cicatricis obductio.

ἐπτᾶλωτικός, ἡ, όν, efficax cicatricis.

ἐπτερᾶῖος, αία, αῖον, qui in cauda est; (2) cui cauda est, caudatus.

ἐπτερᾶνος, ε, ὁ καὶ ἡ, cœlestis.

ἐπτερέω, meio super; (2) meio, mingo.

ἐπτερίζω, flatu secundo impello; (2) obsecundo. Ex ἐπί et ὄρος, *prosperitas venti.*

ἐπτερίζω, fut. ίσω, vento secundo impello; (2) prospero, perficio. Τρῖχε νῦν, κατὰ τὰς κόραξας ἐπτερίσας, *Arist. Thesm.* 1226. Ab

ἔπτερος, ε, ὁ καὶ ἡ, vento secundo impellens. ἐπτεσιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ad substantiam accedens, substantiæ adjunctus. Ex ἐπί et ὄσία.

ἐπτοφείλω, insuper debeo, a. 1. ἐπωφείλησα.

ἐπτοφέλλω, adaugeo, amplifico, accumulo.

ἐπτοφθαλμέω, ῶ, fut. ήσω, oculos adjicio et concupisco; (2) invidis oculis adspicio, invideo; (3) adnicto.

ἐπτοφθαλμιάζω, idem.

ἐπτοφθαλμιάω, ῶ, idem.

ἐπτοφθαλμίζω, idem.

ἐπτοφθάλμιος, ε, ὁ καὶ ἡ, oculo impositus, supra oculum situs. Ex ἐπί et ὀφθαλμος.

ἐπτοχετία, ας, ἡ, derivatio. Ex ἐπί et ὀχετός, *vivus, canalis.*

ἐπτοχετεύω, per canalem deduco, derivo aliquo.

ἐπτοχεύς, ὁ, retinaculum rotæ decurrentis, *Eust. Ath.*

ἐπτοχεύω, iterum ineo.

ἐποχέω, ὦ, f. ήσω, veho, ἐποχοῦμαι, innitor, invehor. Ab ἔποχος.

ἐποχή, ῆς, ἡ, retentio, repressio; (2) remora, impedimentum; (3) dubitatio; (4) status cœli positusque siderum; (5) initium chronologiæ, epocha, æra. Ab ἐπέχω, *contineo*.

ἔποχος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, qui vehitur curru, seu equo; (2) qui firmiter insidet ad vehendum; (3) cui quis insidet; (4) constans, permanens; (5) obnoxius. Ex ἐπὶ et ὀχέω, *veho, porto*.

"ΕΠΟΨ, οπος, ὁ, upupa, avis.

ἐποψάομαι, ώμαι, una cum pane comedo, opsonii loco vescor. Ab ὄψον.

ἐποψὲ, *adv.* sero, usque in seram.

ἐποψιασμὸς, οῦ, ὁ, inspiciendi vel spectandi cupiditas. Quasi ab ἐποψιάζω, quod est ab ἔοψις.

ἐπόψημα, ατος, τὸ, quod cum pane comeditur.

ἐπόψησις, εως, ἡ, idem. Ab ὄψον, *opsonium*.

ἐποψία, ας, ἡ, inspectio. Ex ἐπὶ et ὄπτομαι, *video*.

ἐπόψιμος, ον, idem quod

ἐπόψιος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, adspectabilis, qui cernitur, visibilis; (2) *Epith.* Jovis. Ab ἐπόπτομαι.

ἔποψις, εως, adspectus, prospectus.

ἐπράδειν, plusq. ind. med. *Ion.* pro ἐπεπόδειν, a πέζω, *pedo*.

ἐπράθην, a. 1. ind. pass. verbi πιπράσκω.

ἔπραθον, a. 2. ind. act. per *Metathesin* pro ἔπαρθον, a πέρθω.

ἔπρασα, a. 1. ind. act. verbi πιπράσκω.

ἐπράχθην, a. 1. ind. pass. verbi πράσσω.

ἔπρηξα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔπραξα.

ἔπρησα, 3. sing. aor. 1. indic. act. *Poët.* pro ἔπρησε, a πρήθω.

ἐπρήσθην, a. 1. ind. pass.

ἐπρησάμην, 1. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐπρασάμην, a πράσσω.

ἐπρήχθην, a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἐπράχθην.

ἐπριάμην, imperf. ind. med. verbi πρίαμαι.

ἐπρίσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi πρίω vel πρίζω, *disseco*.

ἔπριον, 3. sing. imperf. ind. *Att.* et *Ion.* pro ἐπρίαυν, a πρίαμαι.

ἐπρωσάτευ, *finivit*, 3. sing. a. 1. ind. act. per *Sync.* pro ἐπεπράτωσεν, a πεπράτωκα.

'ΕΠΤΑ', septem. Hinc ὁ ἑπτὰ ἀριθμὸς, numerus septenarius.

ἑπταβασίλειον, τὸ, genus unguenti.

ἑπταβόειος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, ex septem bubulis pellibus factus; (2) impenetrabilis, *Il.* 7, 220. Θυμοὺς ἑπταβοείους, animos septemplicem clypeum gestantis Ajacis, *Aristot. Ran.* 1017. Ex ἑπτὰ et βοῦς, *bos*.

ἑπτάβοιος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, septem boves, i. e. nummos bovis imagine signatos valens.

ἑπτάγλωσσος, vel ἑπτάγλωττος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, septilinguis. Ex ἑπτὰ et γλῶσσα.

ἑπταγράμματος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, qui septem literarum est. Ex ἑπτὰ et γράμμα.

ἑπτάγωνα, ων, τὰ, musica instrumenta quædam, q. d. septangula. Ex ἑπτὰ et γωνία.

ἑπταέτης, vel ἑπταετὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, septennis, qui septem annorum est. Hinc

ἑπταετία, ας, ἡ, septennium.

ἑπταήμερος, ὁ καὶ ἡ, qui septem dierum est.

ἑπταῖος, αι, οι, qui septimo die venit, aliudve facit.

ἑπτακαιδέκα, οἱ, αἱ, τὰ, septemdecim.

ἑπτακαιδέκατος, άτη, ατον, decimus septimus.

ἑπτακαιδεκαταῖος, idem quod

ἑπτακαιδεκαέτης, septemdecim annos natus.

ἑπτακαιεικοσαπλάσιος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, septem et viginti partibus major.

ἑπτάκαυλος, ὁ καὶ ἡ, septem caules habens.

ἑπτάκις, vel ἑπτάκιες, *adv.* septies.

ἑπτακισμύριοι, ίαι, ια, septuagies mille.

ἑπτακισχίλιοι, ίαι, ια, septies mille.

ἑπτάκλινος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, septem lectis instructus. Ex ἑπτὰ et κλίνη.

ἑπτακόσιοι, septingenti.

ἑπτακοσιοστὸς, ὴ, όν, septingentesimus.

ἑπτακοσιοστὸς, ὴ, ὁ καὶ ἡ, septisonus, septem sonos edens.

ἑπτάκωλος, ον, septem colis, versiculis constans.

ἑπτάλοφος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, septicollis.

ἑπτάλυχνος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, septem lucernas habens.

ἑπτάμηνα, a. 1. ind. med. verbi πτᾶμι, vel a. 1. ind. med. per *Syncop.* pro ἐπτησάμην, ab ἵπταμαι.

ἑπταμηνιαῖος, αία, αῖον, septimum mensem agens; (2) qui septimo mense in lucem editus est. Ex ἑπτὰ et μὴν, *mensis*.

ἑπτάμηνος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd:

ἑπταμήτωρ, ορος, ἡ, septem filiorum mater.

ἑπτάμιτος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, septem habens chordas.

ἑπταμοῖρος, ᾰ, τὸ, septima pars.

ἑπτάμυχος, ὁ καὶ ἡ, septem habens recessus.

ἑπταξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἔπηξαν, a πάσσω.

ἑπτάπεπτος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, qui septies vel multoties tonderi potest. Ex ἑπτὰ et πέπω.

ἑπτάπηχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, septem cubitis.

ἑπταπλασιάζω, f. άσω, reddo septuplo majorem. Ab

ἑπταπλάσιος, ία, ιον, septuplus. Ab ἑπτά.

ἑπταπλασίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem et ab eod.

ἑπταπλασίως, *adv.* septuplo.

ἑπτάπλευρος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, qui septem latera habet; (2) cui septem costæ sunt.

ἑπτάπλοος, *contr.* ἑπτάπλους, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, septuplex. Ab ἑπτά.

ἑπταπόδης, ᾱ, ὁ, septempedalis. Ex ἑπτὰ et πῦς, *pes*.

ἑπτάπορος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, septem habens vias. *Epith.* Pleiados.

ἑπτάπυλος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, septempedalis.

ἑπτάπυλος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, qui habet septem portas.

ἑπτάπυργος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, qui habet septem turres.

ἔπταρον, a. 2. ind. act. verbi πταίρω.

ἑπτάῤῥοος, *contr.* ἑπτάῤῥους, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, septemfluus; (2) septem ostia habens. Ex ἑπτὰ et ῥόος, *fluentum*.

ἑπτὰς, άδος, ἡ, numerus septenarius.

ἑπτασάδιος, ον, septem stadiis constans.

ἑπτάσολος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, septem modis instructus seu ornatus.

ἑπτάσομος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, septem ora seu ostia habens, septem ostiis in mare influens.

ἑπτατειχὴς, ἐς, *Epith.* portarum Thebanarum, ap. *Æsch.*

ἑπτάτονος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, septem tonos habens, seu septem chordis instructus.

ἑπταφαὴς, ἐς, septem partibus lucens, *Epith.* Zonarum cœlestium.

ἑπτάφθογγος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, septem voces seu sonos edens.

ἑπτάφυλλος, ον, septem folia habens.

ἑπτάφωνος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἑπτάφθογγος.

ἑπταχὰς. *adv.* septempliciter. Ab ἑπτά.

ἑπταχῇ, *adv.* idem et ab eod.

ἑπτάχορδος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, septem fidibus instructus. Ex ἑπτὰ et χορδὴ, *fides*.

ἑπτέργνια, perf. ind. act. verbi πτερνάω.

ἑπτερύγην, a. 2. ind. pass. v. πτερύσσομαι.

ἑπτέτης, ᾰ, ὁ, septennis, septem annos natus. Ex ἑπτὰ et ἔτος.

ἑπτέτις, ιδος, ἡ, septem annos nata.

ἑπτήμερος, ον, septem dies durans.

ἑπτὴν, a. 2. ind. act. verbi πτῆμι.

ἑπτήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, septem remorum ordinibus instructus, septiremis. Ex ἑπτὰ et ἐρέσσω, *remigo*.

ἑπτοίηται, *exterrefactus est*, 3. sing. perf. ind. pass. verbi πτοιέω, *Poët.* pro πτοέω.

ἑπτόμην, *evolabam*, imperf. ind. med. per *Syncop.* pro ἐπετόμην, a verbo πέτομαι.

ἑπτόνωσα, perf. part. act. *Ion.* pro πεπτωκὼς, a πίπτω.

ἑπτός, ὴ, όν, *Ion.* pro ἕβδομος.

ἑπτυθόμην, a. 2. ind. med. verbi πτυθάνομαι.

ἑπτύλλιον, ᾰ, τὸ, versiculus; (2) verbulum; (3) parvum carmen. *Dim.* ab ἔπος.

ἑπτύραγασας, 2. sing. aor. 1. indic. act. verbi πυραγῶ.

"ΕΠΩ, dico, inusitatum: a. 2. εἶπον, εἰπεῖν, εἰπὼν, a. 1. εἶπα, usitata.

"ΕΠΩ, ago, operor; in compositione usitatum.

ἐπωάζω, f. άσω, ovis incubo; (2) ovis incubans cano vel clamo. Ex ἐπὶ et ᾠόν.

ἐπώασις, εως, ἡ, incubatio, incubitus.

ἐπωασμὸς, οῦ, ὁ, idem et ab eod.

ἐπωαστικὸς, ὴ, όν, qui incubare solet oves, *Aristot.*

ἐπωβελίαι, ας, ἡ, sexta pars æstimationis litis, eo quod reus calumniæ in quamlibet drachmam obolo, qui sexta pars drachmæ erat, mulctaretur. Ex ἐπὶ et ὀβολός.

ἐπωδὴ, ῆς, ἡ, incantamentum; (2) carmen; (3) cantio. Ab ἐπάδω.

ἐπώδης, ὠδες, fœtidus, graveolens, ut δυσώδης.

ἐπωδικὸς, ὴ, όν, succinens. Ab ἐπῳδός.

ἐπωδῖναι, parturio.

ἐπώδινον, ᾰ, τὸ, quod ode accinitur, versiculus. Ab ἐπὶ et ᾠδή.

ἐπῳδὸς, ὸς, ὁ καὶ ἡ, incantator, vel incantatrix, pueros ægrotantes carminibus curans; (2) pars carminis lyrici in primis odæ Pindaricæ; (3) versiculus brevior post longiorem; (4) quod vim habet amoris excitandi et conciliandi homines. Ex iisd.

ἐπώδυνος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, dolorem inferens vel adferens; (2) dolens, gravi dolore affectus. Ex ἐπὶ et ὀδύνη.

ἐπωδύνως, *adv.* cum gravi dolore.

ἐπώζω, idem quod ἐπωάζω.

ἐπωθέω, ῶ, f. ἐπώσω, impello.

ἐπωθίζω, f. ίσω, idem.

ἐπώμειλαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ἐπομέλλω.

ἐπωμίνιος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, qui in ulnis, vel sub ulnas fertur. Ex ἐπὶ et ὠλένη.

ἐπώλαν, 3. plur. imperf. ind. act. pro ἐπώλουν, a πωλέω.

ἐπωμιάδιος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, superhumeralis, humeris superimpositus. Ex ἐπὶ et ὦμος.

ἐπωμαδὸν, *adv.* super humeros, in humeris.

ἐπωμίδιον, ᾰ, τὸ, parva epomis. *Dim.* ab

ἐπωμὶς, ίδος, ἡ, superhumerale, i. e. summa humeri pars; (2) humerus; (3) nomen vestis muliebris humeros tegens; (4) pars eminens in navi, cui inscriptum est elogium. Ex iisd.

ἐπωμοσίαι, ας, ἡ, jusjurandum, quod additur ad confirmationem alicujus rei. Ab ἐπόμνυμι.

ἐπώμοτος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, qui juravit, adstrictus juramento; (2) obstrictus. Ὅμνυμι' ἔγωγε, Ζῆν' ἔχων ἐπώμοτον, *Soph. Trach.* 1190. Ζεὺς dicitur ἐπώμοτος, i. τῷ ὅρκῳ ἐγγυητὴς, ut exp. *Suid.* Ab eod.

ἐπώνιον, ᾰ, τὸ, tributum, quod pro aliqua re empta penditur. Ex ἐπὶ et ὠνέομαι.

ἐπωνυμάσω, a. 1. ind. act. verbi ἐπονομάζω.

ἐπωνυμία, ας, ἡ, cognomentum, cognomen; (2) nomen. Ab

ἐπώνυμος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, additus ad nomen, q. supernominis, qui pro cognomine tribuitur, item cognominis; (2) denominatus, qui nomen traxit ab alio; (3) qui nomen dat alii. Hinc τὸ ἐπώνυμον, ᾰ, cognomen. Ex ἐπὶ et ὄνομα.

ἐπωνύμως, *adv.* nomine.

ἐπωπάζω, inspicio, *Hes.* Ab ἐπώπης.

ἐπωπάω, ῶ, idem, *Hes.* Ab eod.

ἐπωπὴ, ἡ, vultus, *Steph.*

ἐπώπης, ου, ὁ, inspector, *Hes.* Ex ἐπὶ et ὄψ, *oculus*.

ἐπῶπις, ιδος, ἡ, pedissequa.

ἐπώρα, ᾱ, sing. imperfect. ind. act. *Ion.* et *contr.* pro ἐφόρεας, ab ἐφοράω.

ἐπωριάζω, curo, solicitus sum, *Steph.* Ex ἐπὶ et ὥρα, *cura*.

ἐπωροξέχατο, 3. plur. plusq. ind. pass. *Ion.* pro ἐπωροξυμένοι ἦσαν, ab ἐπορόξυγα.

ἐπῶρος, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπόρω.

ἐπωρύω, s. ἐπωρύομαι, ululo, infremo.

ἐπωσις, εως, ἡ, impulsio. Ab ἐπωθέω.

ἐπωτιλίομαι, insuper cicatrice obducor, *Aret.* Ex ἐπὶ et ὠτιλή, *cicatrix*.

ἐπωτίδες, αἱ, ligna ex utraque proræ parte prominentia. Quasi auriculæ navis. Ab ἐπὶ et ὦς, *auris*.

ἐπωφέλειαι, ας, ἡ, utilitas. Ab ἐπωφελέω.

ἐπωφελέω, insuper juvo; (2) prosum.

ἐπωφέλημα, ατος, τὸ, utilitas.

ἐπωφελὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, utilis.

ἐπωφέλιμος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, idem et ab eod.

ἐπῴχατο, 3. plur. plusq. ind. pass. *Ion.* pro ἐπωγμένοι ἦσαν, ab ἐποίγω.

ἐπῴχετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ἐποίχομαι.

"ΕΡΑ, ας, ἡ, terra.

ἔραζε, *adv.* humi, in vel ad terram. Ab ἔρα.

ἐραίμαν, 1. sing. præs. opt. med. *Dor.* pro ἐραίμην, ab ἔραμαι.

ἐραισθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ῥαίω.

ἔραμα, τὸ, vomi'us. Ab ἐράω, *inanire*.

ἐρᾶν, præs. inf. act. *contr.* pro ἐράειν.

ἐρανάρχης, ου, ὁ, *proprie*, qui collegio eranistarum præest; (2) qui præest cœnæ collatitiæ. Ex ἔρανος et ἄρχη, *principatus*.

ἐρανέμπολος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, qui in ἐράνῳ mercaturam exercet. Ex ἔρανος et ἐμπολέω.

ἐρανίζω, fut. ίσω, *cum acc.* peto ab amicis collationem, atque adeo obtineo; (2) corrogo, emendico; (3) *cum dat.* confero symbolam, largior eranon; (4) colligo, comporto; (5) in *med.* est eranon peto; (2) *eleganter tropice,* colligere, aucupari et captare, v. c. quæstum, laudem, &c. (3) consequi ab aliquo aliquid. Τὰς φίλας ἐρανίσας, *Dem.* Ab ἔρανος.

ἐρανικός, ή, όν, pertinens ad ἔρανος, qui fit ad corrogandam stipem. Ab eod.

ἐράνιον, ν. τὸ, parva symbola; (2) exigua stips, *Dim.*

ἐρανιστής, ου, ὁ, corrogatio, collectio erani.

ἐρανιστής, ῆ, όν, ὁ, qui est ex numero sodalium, qui singulis mensibus, qui statis temporibus pecuniam conferunt. Ab ἐρανίζω.

ἐρανώδης, *amœnæ,* gen. sing. *Dor.* pro ἐραννῆς. Ab

ἐρανός, ὁ, ὁν, amabilis. Ab ἐράω, *amo.*

"ΕΡΑΝΟΣ, ν, ὁ, collatitia cœna, convivium, in quod quisque symbolam suam confert; reperitur etiam pro cœna lauta non e symbolis; (2) collatio pecuniæ ad juvandum aliquem ut reddatur commodo tempore; (3) collatio quæ ex pacto fit certis temporibus; (4) beneficium, beneficentia; (5) gratia, præmium, merces; *nempe quicquid paulatim variis factis consequimur id eleganter* ἔρανος *dicitur, ut Cicero* gratiam colligere *dixit.* Εἰλαπίν', ἣν γάμος ἑστίᾳ· ἐπεὶ ἂν ἔρανος τάδε γ' ἐξίν· "Ὡς ἐμοὶ ὑβριζόντες ὑπερφιάλως δοκέουσι Δαίνυσθαι κατὰ δῶμα, *Od.* 1, 226. Ab ἐράω, *fundo.*

ἔρασδε, *humi, Dor.* pro ἔραζε.

ἐράσθην, aor. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἠράσθην, ab ἐράω.

ἐρασμόλυρος, ν, ὁ καὶ ἡ, amans carminis seu cantus. Ex ἐράω et μολπή, *cantus.*

ἐρασιπλόκαμος, ν, ὁ καὶ ἡ, studiosus capillitii. Ex ἐράω et πλόκαμος, *cincinni.*

ἐρασις, ιος, ἡ, amatio. Ab ἐράω.

ἐρασιχρήματος, ν, ὁ καὶ ἡ, pecuniæ desiderio flagrans, pecuniam sive opes amans. Ex ἐράω et χρήματα, *opes.*

ἐράσμιος, ν, ὁ καὶ ἡ, amabilis, desiderabilis. Ab ἐράω.

ἐρασσαι. 2. sing. præs. ind. *Poët.* pro ἔρασαι, ab ἐραμμαι.

ἐράσσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. *Poët.* pro ἐράσατο.

ἐρασ'ης, ῆ, ὁ, amator, amans. Ab eod.

ἐρασσός, ή, όν, idem quod ἐραστός, *Sieph.*

ἐραστινός, ή, όν, amabilis, amœnus. Ab

ἐράστος, ή, όν, amabilis, blandus. Ab ἐράω.

ἐραστής, ου, ὁ, fut. ίσω, amo, cupio. Ὁ δὲ κρείων ἐραστίζων, ἰδύει, *Il.* 11, 550. Ab eod.

ἐραστοπλόκαμος, ον, pulchricomus.

ἐραστόχροος, *contr.* ἐραστόχρως, ν, ὁ καὶ ἡ, amabili colore prædituς. Ex ἐραστός et χρόα.

Ἐρᾰτώ, ῦς, Erato, una Musarum.

ἐρατῶπις, ιδος, ἡ, amabiles oculos habens. Ex ἐρατὸς et ὤψ, *oculus.*

'ΕΡΑ'Ω, ῶ, amo, amore prosequor; (2) cupio, adfecto; ἠράσθην, aor. 1. amavi; ἐρασθεὶς, qui amavit; ἐρώμενος, *substantive,* amasius; ἐρωμένη, *substantive,* amasia, amica. Ταλαιπώρων γε πραγμάτων ἐρᾷς, *Arist. Av.* 135. 'Αλλ' ἀναγκαίως ἔχει πατεῖδος ἐρᾶν ἅπαντας, *Eur. Ph.* 361. "Ανδρῶν τυφάνων κῆδος ἠράσθη λαβεῖν, *id. Med.* 700. *item,* defundo, expendo, vomo.

ἐργᾶ, 2. sing. f. 1. ind. med. *Bœot.* pro ἐργάσῃ, ab ἐργάζομαι.

ἐργάζευ, 2. sing. præs. imperat. med. *Dor.* pro ἐργάζου.

ἐργάζομαι, fut. άσομαι, opus facio, laboro, *impr.* in agro, mari; *unde* (2) colo agrum; (3) navigo quæstus causa; (4) quæstum facio; (5) elaboro, efficio, *de arte factis* inprimis, *Ern.* Τὰ δεινὰ κέρδη σημεῖνάς ἐργάζεται, *Soph. Antig.* 332. Τί μ' ἐργάσῃ τὸ δεινόν; *Arist. Lys.* 368.

ἔργαθεν, 3. sing. imperf. *Poët.* pro ἐεργαθεν, ab

ἐργάθω, arceo, aufero, separo. Ab ἔεργω.

ἐργαλεῖον, ν, τὸ, *Ion.* ἐργαλήϊον, instrumentum, ferramentum. Ab ἔργον.

ἐργάνη, ης, ἡ, Minervæ cognomen, q. d. opifex. Ab ἔργον et ἄνω, *perficio.*

ἐργάξῃ, 2. sing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro ἐργάσῃ.

ἐργάσαιο, *operatus sis,* 2. sing. a. 1. opt. med.

ἐργασίαν, facere cupio, *Soph.*

ἐργασθῇ, *operatus sit,* 3. sing. a. 1. conj. pass.

ἐργασία, ας, ἡ, opus; (2) elaboratio, inpr. in operibus artificum; (3) cultus; (4) opificium, opera, labor; (5) concoctio; (6) quæstus, lucrum; (7) factum præclarum. Ab ἐργάζομαι.

ἐργάσιμος, ν, ὁ καὶ ἡ, fabricabilis, qui elaborari potest; (2) confectus, elaboratus; (3) cultus. Ab eod.

ἐργασίων, ωνος, ὁ, agricola, *Ar.*

ἐργασμαι. 1. sing. perf. ind. pass. pro εἴργασμαι.

ἐργασέον, opera danda est, agendum est. Ab eod.

ἐργασ'ής, ῆρος, ὁ, operarius. Ab eod.

ἐργασηριάχης, ν, ὁ, manceps officinæ; tabernarius; institor. Ex ἐργασήριον et ἀρχή.

ἐργασήριον, ν, τὸ, officina, taberna; (2) *in specie* cella meretricia, *quam et Plautus* opificinam *vocat.* Ab ἐργάζομαι.

ἐργασικός, ή, όν, operarius; (2) operosus, efficax; (3) in opere solicitus; (4) opere et labore præstans. Ab eod.

ἐργατύομαι, laboro.

ἐργάτης, ν, ὁ, mercenarius, qui opus facit in quocunque genere et arte; (2) pro ἐργασικός. Ab eod.

ἐργατήσιος, ν, ὁ καὶ ἡ, qui coli et laborari potest. Ab eod.

ἐργατικός, ή, όν, operarius, operosus, ἐργατικῶς, *adv.* operose.

ἐργατίναισι, dat. plur. *Poët.* pro ἐργατίναις, ab

ἐργατίνης, ν, ὁ, operarius. Ab eod.

ἐργάτις, ιδος, ἡ, operatrix; (2) mercenaria. Ab ἐργάτης.

ἐργάω, ῶ, idem quod ἐργάζομαι. Ab ἔργον.

ἔργει, 3. sing. præs. ind. act. verbi ἔεργω, *Ion.* pro εἴργω.

ἐργετίστης, ν, ὁ καὶ ἡ, qui opus urget. Ex ἔργον et ἐπείστης, *instigator.*

ἐργεπιστάτεω, operi præsum.

ἐργεπιστάτης, ν, ὁ, qui operi præest, operum reficiendorum curator. Ex ἔργον et ἐπιστάτης.

ἐργετος, ν, ὁ, sepes, sepimentum, impedimentum, *Hes.* Ab ἔεργω pro εἴεργω, *includo.*

ἐργίζω, operor, *V. L.*

ἔργμα, ατος, τὸ, septum, claustrum. Ab eodem.

ἔργμα, ατος, τὸ, factum, opus, facinus. A ῥέζω, *facio.*

ἔργματι, dat sing. per *Metathes.* pro ῥέγματι, a ῥέγμα, *opus.*

ἐργοδιωκτέω, ῶ, f. ήσω, urgeo opus. Ab

ἐργοδιώκτης, ου, ὁ, qui urget opus. Ex ἔργον et διώκτης, *persecutor.*

ἐργοδοτέω, ῶ, f. ήσω, opus loco. Ab

ἐργοδότης, ν, ὁ, qui opera distribuit, qui pensum dat, operis locator. Ex ἔργον et δότης.

ἐργοεπισ'άτης, ν, ὁ, idem quod ἐργεπισ'άτης.

ἐργοκηδ'ής, ῆ, ὁ, idem.

ἐργολαβέω, ῶ, opus faciendum suscipio, operam loco, redemptoras facio. Aliquando de iis, qui judiciis corrumpendis operam suam locant.

ἐργολαβίης, ας, ἡ, operis faciundi susceptio, redemptura, vel conductio. Ab

ἐργολάβος, ν, ὁ καὶ ἡ, qui opus faciendum suscipit, redemptor. Ex ἔργον et λαμβάνω.

ἐργολήπτης, ν, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

ἐργομωκία, ας, ἡ, adulatio. Ab ἐργόμωκος.

ἐργομωκεύω, et ἐργομωκάω, adsentor, adulor, ancillor.

ἐργόμωκος, ν, ὁ καὶ ἡ, illusor; (2) adulator. Ex ἔργον et μώκος, *illusio.*

"ΕΡΓΟΝ, ν, τὸ, opus, factum, res; (2) difficultas; (3) ædificium; (4) labor in agro, *omninoque* in suo cujusvis officio, artificio, &c. Οὐκ ἄρα ἡμῖν ἔργον ἐσάναι, opus est, *Arist. Av.* 1308. "Εργον δ' οὐδὲν ὄνειδος, ἀεργίη δέ τ' ὄνειδος, *Hesiod.* Εἰ δὴ σοι στὰν ἔργον ὑπείρομαι, ὅττι κεν εἴπῃς, *Il.* 1, 294. "Οφρα καλύψῃ Ὑψηλὼν ὀρέων κορυφὰς καὶ πρώονας ἄκρους, Καὶ πεδιὰ λωτεύντα, καὶ ἀνδρῶν πίονα ἔργα, *Il.* 12, 283.

ἐργοπαρέκτης, ν, ὁ, operis locator. Ex παρέχω.

ἐργοπόνος, ὁ καὶ ἡ, laboriosus, rusticus.

ἐργοσύλος, ν, ὁ, curator, præfectus operis. Ex σύλλω.

ἐργόστεις, inspector operum, qui urget opus, *Hes.* Ex ἔργον et ὀτρύνω, *urgeo.*

ἐργόχειρον, ν, τὸ, opus manuum. Ex ἔργον et χείρ.

ἐργοχειρόω, manibus laboro.

ἔργων, f. ξω, arceo, prohibeo, veto, includo. Εἴργετο ἐκὼν τῆς πόλιος, *Herodot.* Ab εἴργω.

ἐργώδης, εος, ὁ, operosus, difficilis, laboriosus. Ab ἔργον.

ἐργωδίαε, ή, difficultas, molestia, negotium, *Nax.*

ἐργωδῶς, *adv.* difficulter. Ab ἐργώδης.

ἐργώλη, ή, idem quod ἐργωδία, *Ap.*

ἐργώνης, ν, ὁ, manceps, seu conductor operum, *inpr.* publicorum.

ἐργωνία, ή, redemtura operum publicorum. Ex ἀνέομαι.

ἐρδέσκε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ῥέδε.

ἐρδον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ῥεδον. Ab ἔρδω, facio. Ταχθεὶς τόδ' ἔρδειν τῶν ἀναισ'όντων ὕπο, *Soph. Phil.* 7. "Ερδοι τις ἥν ἕκασος εἰδείη τέχνην, exerceat, *Aristoph. Vesp.* 1420. A ῥέζω, quod idem notat.

ἐρέα, ας, ἡ, lana. Ab εἴρος.

ἐρεβεννός, ή, όν, furvus, obscurus. Ab ἔρεβος.

ἐρεβεννοσ'ής, gen. sing. *Dor.* et per *Paragog. Poët.* pro ἐρεβεννός, *contr.* ex ἐρεβέος, ab ἔρεβος.

ἐρεβίνθειος, ν, ὁ καὶ ἡ, cicerinus.

ἐρεβινθιαίος, αία, αῖον, idem.

ἐρεβινθίνος, ίνη, ινον, idem. Ab

'ΕΡΕ'ΒΙΝΘΟΣ, ν, ὁ, cicer, leguminis genus; (2) pudendum virile. Hinc

ἐρεβινθώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ad cicerem pertinens; (2) ciceri similis.

ἐρεβοδιφάω, orci tenebris abscondita scrutor; (2) subterranea scrutor. Ex ἔρεβος et διφάω, *quæro.*

ἐρεβόθεν, *adv.* ex erebo, ex orci tenebris.

"ΕΡΕΒΟΣ, εος, τὸ, erebus, orci tenebræ seu caligo.

ἐρεβώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, tenebrosus; (2) profundus. Ab ἔρεβος.

ἐρεβώπις, ιδος, ἡ, orcinos, nigros, s. terribiles oculos habens.

ἔρεγμα, ατος, τὸ, faba fresa fractaque, molam tamen nondum experta, nec in farinam redacta; (2) legumina quævis eo modo se habentia. Ab ἐρείκω, *frango.*

ἐρέγμινος, ex fabis fresis, *Diosc.*

ἐρεγμός, ῦ, ὁ, idem et ab eod.

ἐρεῖνω, interrogo. Ab ἐρέω, *dico.*

ἐρείθησιν, 3. sing. præs. conj. act. *Ion.* pro ἐρείθῃ, ab ἐρείθω.

ἐρείθιζε, 2. singul. præs. imperat. act. verbi ἐρεθίζω.

ἐρεθιζέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἐρεθίζειν.

ἐρεθίζω, f. ίσω, irrito, lacesso. Κύνας τ' ἄνδρας τ' ἐρεθίζων, *Il.* 17, 658. Ἐμὲ δὲ φρένας ἠερέθισε διαπρὸς φόβος, *Æschyl. P. V.* 188. Ab ἐρείθω.

ἐρεθίσδειν, *Dor.* pro ἐρεθίζειν.

ἐρεθισμα, ατος, τὸ, irritamentum.

ἐρεθισμός, ῦ, ὁ, irritatio, provocatio; (2) rosio. Ab eod.

ἐρεθισ'ής, ῦ, ὁ, irritator, provocator. Hinc

ἐρεθιστικός, ή, όν, irritatorius, proritandi vim habens.

ἐρεθιστικῶς, *adv.* irritantis more, irritando.

'ΕΡΕ'ΘΩ, lacesso, irrito, provoco. Ὀξείαις μελεδῶναι ὀδυρομένην ἐρέθουσιν, *Odyss.* 19, 517.

ἐρεῖ, *dicit,* 3. sing. præs. ind. act. verbi ἐρέω.

'ΕΡΕΙ'ΔΩ, fut. ἐρείσω, figo, firmo, fulcio, trudo; (2) ingruo. Εἰς ὃν ἐρείσας λοιβίην αἴθων λύκος, *Lyc.* 246. Ἀσπὶς δ' ἀσπίδ' ἐρείδει, *Il.* 13, 131.

ἐρείκη, s. ἐρίκη, erice, arbor fruticosa, *Nic.*

ἐρεικτός, ή, όν, confractus, fresus, fissus. Ab

'ΕΡΕΙ'ΚΩ, frango, confringo, contundo; (2) frangor, adfringor. Ἐρεικόμενος περὶ δουρί, *Il.* 13, 441.

ἐρεικώδης, ες, erice abundans, al. disruptus, *V. L.*

ἐρειξις, εως, ἡ, fractio, fissio. Ab ἐρείκω.

ἐρειο, *interroga,* 2. sing. præs. imper. med. *Ion.* et *Poët.* pro ἔρει, a verbo ἔρομαι.

ἐρείομεν, 1. plur. præs. ind. act. *Poët.* pro ἐρέομεν, ab ἐρέω.

ἐρειος, contentiosus, ap. *Theoc.* si sana sit lectio, *Ern.*

ἐρείπιον, τὸ, ruinæ; (2) collapsi ædificii rudera.

ἐρειπιώσις, ή, ruina, *V. L.*

ἐρειπομένης, *diruentis,* gen. sing. præs. part. med. f. g. ab ἐρείπω.

'ΕΡΕΙ'ΠΩ, everto, disturbo, demolior; ἐρειφθείς, a. 1. part. pass. prostratus; a. 2. ab ἐρείπω, ruo, ἔρειπον, eecidi, lapsus

sum. Οὐ γάρ ἐνθ' ὅπως πόλιν πείνην ἐρεί-ψεις, *Soph. Œd. Col.* 1367. Λίσσοις αἰτὼν ἡμιόνειν πάγον, *Lyc.* 1348.

ἐρεῖς, 2. sing. f. 1. ind. act. verbi εἴρω.

ἐρείσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. v. ἐρείδω.

ἐρειστις, εως, ἡ, fultura, innixus.

ἐρεισμα, ατος, τὸ, firmamentum, fulcimentum. Ab ἐρείδω.

ἐρεισμαί, αἱ, pro ἐρείσματα, *Steph.* ex *Vitruv.*

ἐρεῖτε, 2. plur. præs. ind. act. *contr.* pro ἐ-ρέετε.

ἐρεῖτω, *dicat*, 3. singul. præs. imperat. act. *contr.* pro ἐρεέτω, ab ἐρέω.

ἐρείψιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, caducus, ruinosus. Ab ἐρείπω.

ἐρείω, interrogo. Ab ἐρέω.

ἐρεμνός, ἡ, ὀν, tenebricosus, obscurus, caliginosus; (2) terribilis, horribilis. Ab ἔρεβος.

ἐρεξα, *feci*, a. 1. ind. act. verbi ῥίζω.

ἐρέοντο, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἤροντο, ab ἔρομαι.

ἐρέτης, ᾱ, ου, laneus. Ab ἔριος, *lana.*

ἐρέττω. τὰ. alimenta, *V. L.* Ab ἐρέπτω.

'ΕΡΕΊΠΤΩ, et ἐρέπτομαι, edo; (2) tego; (3) orno; (4) corono. "Αρτον ἐρέπτων, *Nonn.*

ἐρέψαιτο, *projectus erat*, 3. sing. plusq. ind. pass. *Att.* pro ἐρέπτο, a ῥίπτω.

ἐρεῦσίας, ας, ὁ, remigatio. Ab ἐρέσσω.

ἐρεύσσεμεναι, præs. inf. act. *Dor.* pro ἐρέσσειν.

'ΕΡΕ'ΣΣΩ, vel ἐρέττω, remigo; (2) impello. Τινὰ δὴ μῆτιν ἐρέσσων, animo volvens, *Soph. Antig.* 164. 'Αλλ' ἐν μεταλλαγᾷ τολυμηχάνε ἀνδρὸς ἐρέσσῃ id. *Phil.* 1134.

'ΕΡΕΣΧΕΛΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, cavillor, scommate illudo, ludificor; (2) contendo, rixor. Hinc

ἐρεσχελία, ας, ἡ, ludificatio; (2) contentiosa disputatio.

ἐρέτης, ου, ὁ, remex. Ab ἐρέσσω.

ἐρετικός, ἡ, όν, ad remos pertinens. Hinc ἡ ἐρετική, ῆς, scil. τέχνη, ars remigandi. Ab ἐρέσσω.

ἐρετμόν, ῦ, τὸ, remus. Ab eod.

ἐρετμός, ῦ, ὁ, idem et ab eod.

ἐρετμώω, ῶ, f. ώσω, remis instruo; (2) remigo. Ab ἐρετμός.

ἐρετριάζω, dicteriis prosequor, cavillor, *Hes.* ἐρέττω, vide ἐρέσσω.

ἔρευγμα, τὸ, ructus. Ab ἐρεύγω. Hinc

ἐρευγματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ructus movens.

ἐρεύγμενος, per *Syncop.* pro ἐρευγόμενος, *Hesiod.*

ἐρευγμώδης, ες, idem quod ἐρευγματώδης.

ἐρευγμός, ᾱ, ὁ, ructatio. Ab ἐρεύγω.

'ΕΡΕΥΓΩ, et ἐρεύγομαι, f. ξεύξομαι, ructo; (2) emitto, vel evolvo, quasi eructando. Ἐρευγόμενοι φύνον αἵματος, *Il.* 16, 162.

ἐρευθεδανον, ᾱ, τὸ, rubia, herba quædam.

ἐρευθήεις, ήεσσα, ήεν, rubicundus.

ἐρευθής, έος, ὁ καὶ ἡ, ruber. Ab ἐρεύθος.

ἐρευθιάω, ῶ, rubeſio, rubesco, sum ruber.

ἐρευθοδανον, ᾱ, τὸ, rubia, herba. Ab

"ΕΡΕΥΘΟΣ, εος, τὸ, rubor. Hinc

ἐρεύθω, f. εύσω, rubefacio. Ὅ δὲ Ϝ' αἵματι γαίαν ἐρεύθων τύπτεται, *Il.* 11, 394.

ἐρευτιχεύς, ἡ, ὀν, ructum movens. Ab ἐρεύγω.

ἐρεύνα, ης, ἡ, indagatio; (2) quæstio per tormenta. Ab

'ΕΡΕΥΝΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, indago, investigo; (2) scrutor, perscrutor, quæro; (3) conor. Ποίης Ϝακλάσσης ὕπ ἐρευνήσει μύκης; *Lyc.* 283.

ἐρευνῆ, 3. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro ἐρευνᾶ.

ἐρευνητήρ, ῆρος, ὁ, scrutator. Ab ἐρευνάω.

ἐρευνητής, ᾱ, ὁ, idem et ab eod.

ἔρευξις, εως, ἡ, eructatio, *Hipp.*

'ΕΡΕ'ΦΩ, fut. ψω, tego, contego, tectum impono. Εἴποτέ τοι καείντ' ἐπὶ νηὶ ἔρεψα, *Il.* 1, 39.

'Ερεχθείδης, ᾱ, Atheniensis, sic dict. ab Erechtheo rege.

ἐρέχθω, scindo, agito, jacto.

ἔρεψα, *coronavi*, a. 1. ind. act. verbi ἐρέφω.

ἐρέψιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tectis idoneus. Ab ἐρέψις, εως, ἡ, tectura, tectum. Ab ἐρέφω.

ἐρέων, ῶ, quæro, interrogo, nuncio; (2) dicam, quæram, nunciabo. "Αλλο δέ τοι ἐρέων, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι, *Il.* 1, 297. Ab ἔρεω, *dico.*

ἐρῇ, *amat*, 3. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro ἐρᾷ, *contr.* ex ἐράει, ab ἐράω.

ἐρημάζισκον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἠ-ρήμαζον, ab

ἐρημάζω, f. άσω, in solitudine vagor, loca deserta frequento. Ab ἔρημος.

ἐρημαῖος, αία, αῖον, solitarius, desertus; (2) privatus, orbatus. Ab eod.

ἐρημάς, άδος, ἡ, orbata, *Ep.*

ἐρήμαται, τὰ, pecora, *Suid.*

ἐρήμη, *sub.* δίκη, vadimonium desertum, *Dem.*

ἐρημία, ας, ἡ, desertum, solitudo; (2) penuria; (3) viduitas, orbitas, &c. (4) absentia. Ab eod.

ἐρημιάς, άδος, ἡ, idem et ab eod.

ἐρημικός, ἡ, όν, solitarius. Ab eod.

ἐρημίτης, ου, ὁ, solitarius, eremita.

ἐρημοδάστυτος, ον, qui per deserta vagatur, qui in desertis agit.

ἐρημοβῶτος, ὁ, qui solus suam causam agit, *V. L.*

ἐρημοκόμης, ὁ, calvus. Ex ἔρημος et κόμη.

ἐρημοδίκιον, ᾱ, τὸ, desertio vadimonii. Ex ἔρημος et δίκη, *causa, lis.*

ἐρημολάλος, ὁ καὶ ἡ, in solitudine loquens, canens.

ἐρημολόγος, ὁ, idem, *Hes.*

ἐρημόνομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, in deserto pastus. Ex ἔρημος et νέμω, *pasco.*

ἐρημοπλάνης, ου, ὁ καὶ ἡ, solivagus, in desertis errans.

ἐρημοπαῖς, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui desertum aliquid reddit, qui vastat. Ex ἔρημος et ποιέω.

"ΕΡΗΜΟΣ, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vel ἔρημος, ήμη, ημον, desertus, solus, solitarius, inhabitatus; (2) incultus; (3) præsidio destitutus, incustoditus, item qui defendi non potest propter absentiam exercitus, aut aliam talem causam; (4) *omninoque* carens aliqua re utili, necessaria; (5) *subst.* ἡ, scil. χώρα, eremus, desertum; (6) ἡ ἐρήμη, scil. δίκη, vadimonium desertum.

ἐρημοσκόπος, ὁ, qui negligenter excubias agit.

ἐρημοσύνη, ἡ, solitudo.

ἐρημοφίλης, et ος, ᾱ, ὁ, solitudinem amans.

ἐρημόω, ῶ, f. ώσω, vasto, desertum reddo; (2) derelinquo. Φύσις ἐρημωθεῖσα τῆς ἐν Ϝεῖ σωτηρίας, *Arist.* Ab ἔρημος.

ἐρημῶται, 3. sing. præs. ind. pass. pro ἐρημόεται.

ἐρήμωσις, εως, ἡ, vastatio, desolatio.

ἐρημωτής, ῆ, ὁ, vastator. Ab eod.

ἐρηνεύδσκος, pecuarius, *E. M.* ex *Soph.*

ἐρηείδαται, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἠρεισμένοι εἰσί, ab ἐρείδω.

ἐρήκεικα, perf. ind. act. *Att.* pro ἤρεικα.

ἐρήκειστο, *nixus erat*, 3. singul. plusq. ind. pass.

ἐρήκεικα, perf. indic. act. *Att.* pro ἤρεικα, ab ἐρίζω.

ἐρήρεισμαι, perf. indic. pass. *Att.* pro ἤρεισμαι.

ἐρήρικα, perf. ind. act. *Att.* pro ἤρεικα.

ἐρηρικώς, perf. ind. act. *Att.* pro ἠρικώς, ab ἐρυτάω.

ἐρήρομαι, f. 1. ind. med. verbi ἔρομαι, seu ἐρέομαι.

ἐρητύετο, 3. sing. imperf. indic. pass. verbi ἐρητύω.

ἐρήτυθεν, 3. plur. a. 1. ind. pass. *Bœot.* pro ἐρητύθησαν.

ἐρητύσασκε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐρήτυσε.

ἐρητύσεις, 3. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐρητύσαι.

'ΕΡΗΤΥ'Ω, inhibeo, cohibeo, reprimo. Πολλὰ κέλευθος ἐρητύει, *Soph. Œd. Col.* 156.

"ΕΡΙ, particula, augens significationem vocum, cum quibus componitur, v. g. ἐρί-βρομος, *valde fremens.*

ἐριαύχην, ενος, ὁ καὶ ἡ, cervicem elatam habens.

ἐριβόας, ᾱ, ὁ, valde clamans, clamosus. Ex ἐρί et βοάω, *clamo.*

ἐριβρεμετάν, gen. plur. *Dor.* pro ἐριβρεμετῶν, ab

ἐριβρεμέτης, ᾱ, ὁ, graviter fremens, valde fremens. Ex ἐρί et βρέμω, *fremo.*

ἐριβρομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

ἐριβρομχθος, ον, magnum guttur habens, *Cal.*

ἐριβρύχεω, gen. sing. *Ion.* pro ἐριβρύχε, ab ἐριβρύχης, ᾱ, ὁ, et ἐριβρυχος, valde mugiens. Ex ἐρί et βρύχω, *mugio.*

ἐριβώλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, valde globosus; (2) fertilis. Ex ἐρί et βῶλος, *gleba.*

ἐρίβωλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

ἐριγάστωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, ventricosus. Ex ἐρί et γαστήρ, *venter.*

ἐριγδοῦπος, gen. sing. *Ion.* pro ἐριγδούπου, ab ἐριγδουπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, valde sonans. Ex ἐρί et δοῦπος, *sonus.*

ἐριγνάθης, ες, valde ridens. Α γνάθος.

ἐριγλήνιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, magnas pupillas habens, *Nonnus.* Ex ἐρί et γλήνη, *pupilla.*

ἔριγμα, ατος, τὸ, faba aliaque leguminis fresa. Ab ἐρίζω.

ἐρίγμη, ης, ἡ, genus pulmenti ex leguminibus contusis. Ab ἐρίζω, *frango.*

ἐριδαίνω, certo, contendo. Εἰ δὴ σῷ ἕνεκα Ϝηνῶν ἐριδαίνετον ὧδε, *Il.* 1, 574. Αὐτὰρ ὅγ' οὔτι παφαλλήθην ἐρίδηνεν, *Apoll. Rhod.* 2, 60. Ab ἔρις.

ἐριδδήσασθαι, *Il.* 23, 279, contendere, a. 1. inf. med. verbi ἐρίζω, f. 2. analogice ἐριδδῶ. Unde novum verbum ἐριδάω, *Poët.* duplicatione ἐριδδάω.

ἐρίδηλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, valde manifestus, *Nonn.*

ἐρίδηνα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἐρίδαινα, ab ἐριδαίνω.

ἐριδῆσασθαι, a. 1. inf. med. verbi ἐριδέω.

ἐριδίνης, έος, ὁ καὶ ἡ, valde vorticosus. Ex ἐρί et δίνη, *vortex.*

ἐρίδιον, ᾱ, τὸ, exigua lana, *Dim.* ab ἔριον.

ἐριδμαίνοντι, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro ἐριδμαίνουσι, quod *Poët.* pro ἐριδαίνουσι.

ἐριδμαίνω, vocabulum *Poët.* pro ἐριδαίνω, contendo, certo; (2) irrito, ad contentionem provoco. Οὓς παῖδες ἐριδμαίνουσιν ἰδόντες, *Il.* 16, 260. Ab ἔρις.

ἐρίδουπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, valde sonans.

ἐρίζες, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤρι-ζε, ab ἐρίζω.

ἐριζέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἐρίζειν.

ἐριζέμεναι, præs. inf. act. *Dor.* pro ἐρίζειν.

ἐρίζοντι, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro ἐρίζουσι.

ἐρίζω, et ἐρίζομαι, contendo, certo; (2) exaspero. Νέῳ οἷος ἐρίζεν, *Il.* 2, 555. "Ως οὔτις τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ' ἀνήρ, *Il.* 5, 172. Ab ἔρις.

ἐρίζωος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vivax, *Hes.* Ex ἐρί et ζωή, *vita.*

ἐριηκόος, ον, diligenter, studiose audiens.

ἐρίηρος, ᾱ, ὁ, valde congruus, amabilis. Sæpe apud *Homerum*, et ἐρίηρες, ἐρίηρας, per *Metaplasmum.* Ab ἐρί et ἄρω, *aplo.*

ἐριηχής, έος, ὁ καὶ ἡ, magnisonus, valde sonans. Ex ἐρί et ἠχέω, *sono.*

'ΕΡΙΘΑ'ΚΗ, ης, ἡ, erithace, cibus apum, vel gluten ad conficiendos favos.

ἐριθακίς, ίδος, ἡ, mercenaria.

ἐρίθακος, ᾱ, ὁ, erithacus, avis quædam solitaria, quæ a quibusdam *Silvia*, ab aliis *Rubecula* dicitur. Ab ἐριθάκη.

ἐριθαλής, έος, ὁ καὶ ἡ, valde virescens, valde pullulans vel frondens. Ex ἐρί et θάλλω, *frondeo.*

ἐριθαλίς, ίδος, ἡ, herba quædam.

ἐριθαλλής, έος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἐριθαλής.

ἐρίθολος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἐριθαλής, *V. L.*

ἐριθεία, ας, ἡ, contentio. Ab ἐριθεύω.

ἐριθεὺς, έως, ὁ, avis eadem quæ ἐριθακός.

ἐριθεύω, et ἐριθεύομαι, litigo, contendo; (2) lanam tracto; (3) laboro; (4) servio. Ab ἔρις, *contentio*, vel ἔριον, *lana.*

ἐριθηλής, έος, ὁ καὶ ἡ, valde virens, pullulans, aut frondens. Ex ἐρί et θάλλω.

ἐρίθος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, lanificus, textor, vel textrix; (2) agricola, messor, minister, famulus, adjutor. Ex ἔριος, *lana*, vel ἔρα, *terra.*

ἐρίθριος, ον, alacrem animum habens, *Orph.*

ἐρίκιδες, αἱ, hordea fresa.

ἐρικλάγκτας, *Dor.* pro

ἐρικλάγκτης, ὁ, valde strepens. Ex ἐρί et κλάγγω.

ἐρίκλαυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, valde lacrimosus.

ἐρίκλυτος, ου, valde clarus.

ἐρικτίανος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, valde dives.

ἐρικτὸς, ἡ, όν, fresus. Ab ἐρίκω.

ἐρίκτυπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, valde sonans.

ἐρικῦδής, έος, ὁ καὶ ἡ, valde illustris, admodum gloriosus. Ex ἐρί et κῦδος, *gloria.*

ἐρικύμων, ον, valde fœcundus. Α κύω.

ἐρίκω, frango; (2) scindo, *Il.* 17, 295.

ἐρικώδης, ὁ καὶ ἡ, disruptus.

ἐριμήκετος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, valde longus. Ex ἐρί et μῆκος, *longitudo.*

ἐριμυιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, valde mugiens. Ex ἐρί et μυκάω, *mugio.*

ἐρινάζω, fut. άσω, caprificos admoveo. Ab ἐρινός.

ἐρινάς, άδος, ἡ, caprificus. Ab eod.

ἐρινασμὸς, ᾱ, ὁ, caprificatio. Ab ἐρινάζω.

ἐριεὐω, ῦ, τὸ, caprificus, fructus, ficus silvestris. Ab
'ΕΡΙΝΕΟΣ, ου, ὁ, caprificus, arbor, ficus silvestris; (2) caprificus fructus.
'ΕΡΙΝΥΣ, υος, ή, Erinnys, Furia, Dea infernalis.
ἐριννώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, furiosus. A præced.
ἐρινεόν, ῦ, τὸ, idem quod ἐριεύον.
ἐρινεος, ᾶ, ὁ, idem quod ἐριεύος.
ἐρινόω, ῶ, f. ώσω, idem quod ἐριεύζω.
ἐριόδους, οντος, ὁ καὶ ἡ, magnos habens dentes. Ex ἔρι et ὀδούς, *dens*.
ἔριον, ου, τὸ, lana. Ab εἴρος.
ἐριόξυλον, ου, τὸ, lana, seu lanugo xyli, id est, gossypii fruticis. Ex ἔριον et ξύλον.
ἐριοπλύτης, ου, ὁ, qui lanas lavat, fullo. Ex ἔριον et πλύνω, *lavo*.
ἐριοπωλέω, ῶ, fut. ήσω, lanam vendo, sum venditor lanæ. Ex ἔριον et πωλέω.
ἐριοπώλης, ου, ὁ, lanæ venditor. Hinc
ἐριοπωλικῶς, *adv.* more eorum qui lanam vendunt.
ἐριοστάλιον, ου, τὸ, locus, ubi lana venditur, emporium lanæ. Ab eod.
ἐρίουσος, ου, et ἐριέυιος, ου, ὁ, valde utilis, Mercurii *Epith.* Ex ἔρι et ὄνημι.
ἐριουργέω, ῶ, f. ήσω, lanificium exerceo.
ἐριουργία, ας, ἡ, lanificium. Ab
ἐριουργός, ου, ὁ καὶ ἡ, lanificium exercens. Ex ἔριον et ἔργον, *opus*.
ἐριοσορέω, laneo vestitu utor, aut lanam fero.
ἐριοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, laniger. Ex ἔριον et φέρω, *fero*.
ἐριόω, exerceo lanificium. Ab ἔριον.
ἔριστι, *cecidit*, 3. singul. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἤριστι, ab ἐρίστω.
ἐρίστευος, ον, robustus. A στευφά.
ἐριστευυσος, ὁ καὶ ἡ, valde spirans, *Diosc.*
ἐρίστην, ης, ἡ, cacumen. Ex ἔρι et πνέω, *flo*, quia valde perflatur.
ἐριστόω, ῶ, fut. ώσω, everto, disturbo. Ab ἐρείστω.
"ΕΡΙΣ, ίδος, ἡ, lis, contentio; (2) Dea contentionum.
ἐρισάλτιγξ, ὁ, ἡ, valde sonans.
ἐρίσαντε, dual. a. 1. part. act. verbi ἐρίζω.
ἐρισθενής, έος, ὁ καὶ ἡ, valde potens, præpotens. Ex ἔρι et σθένω, *possum, valeo*.
ἐρισμα, ατος, τὸ, contentio, certamen. Ab ἐρίζω.
ἐρισμαεράγοιο, gen. sing. *Ion.* pro ἐρισμαεράγυ, ab
ἐρισμαεράγος, ου, ὁ καὶ ἡ, valde tonans. Ex ἔρι et σμαραγέω.
ἐρίσπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad sementem recipiendam aptus. Ex ἔρι et σπορὰ, *satio*.
ἐρισσαφάδιον, gen. sing. *Ion.* pro ἐρισσαφάδυ, ab
ἐρισσάφαδος, ου, ὁ καὶ ἡ, grandifremus. Ex ἔρι et ἄφαδος, *strepitus*.
ἐρισταφύλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, magnas ferens uvas. Ex ἔρι et σταφυλὴ, *uva*.
ἐριστὴς, οῦ, ὁ, litigator. Ab ἐρίζω.
ἐριστικὸς, ὴ, όν, contentiosus. Ab ἐριστός.
ἐριστὸς, ὴ, όν, de quo contenditur. Ab ἐρίζω.
ἐρισσάφαγος, qui magno et elato collo est, *Hes.*
ἐρίσχηλος, ον, contentiosus, *E. M.* Ab ἐρισκελέω.
ἐριταφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, admodum pavidus et meticulosus, *Hes.* Ex ἔρι et τάφος.
ἐρίτιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, pretiosus, valde honoratus. Ex ἔρι et τιμὴ, *honor*.
ἐριφέγγης, ες, valde splendens, *Procl.*
ἐριφιος, ου, ὁ καὶ ἡ, hœdinus. Ab ἔριφος.
ἐρίφιον, ου, τὸ, parvus et tenellus hœdus, *Dim.* ab eod.
ἐριφλοιος, ον, crassum corticem habens, *Epith.* arboris sterilis.
ἐριφοκλόπος, ὁ, hœdi fur, *Opp.*
"ΕΡΙΦΟΣ, ου, ὁ, hœdus. Hinc οἱ ἔριφοι, ων, Hœdi, astrum.
ἐρίφυλλος, ὁ καὶ ἡ, valde foliatus, multa aut magna folia habens. Ex ἔρι et φύλλον.
ἐριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, cui lana inest, lanatus, laniger. Ab ἔριον.
ἐριώδυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, gravem dolorem adferens. Ex ἔρι et ὀδύνη, *dolor*.
ἐριώλη, ης, ἡ, vehemens procella, sive turbo. Ex ἔρι et ἄημι, *flo*, vel εἰλεῖν, *volvere*, ut et ἄελλα. 'Αποσφέψαι ἐριώλας, *Apoll. Rhod.* 1, 1132. Apud *Aristoph.* jocose ἐριώλη dicitur vestis lanosa, quasi ἔριον ἀπώλεια, lanæ pernicies, *Vesp.* 1148.
ἐριώλης, ὁ, unus ex equis Neptuni, *Eust.*
ἐριώπης, ου, ὁ, magnos habens oculos et venustos. Ex ἔρι et ὤψ, *oculus*.
ἐριώπις, ιδος, ἡ, quæ magnos et venustos oculos habet. Ab ἐριώπης.
ἐρκάννη, ης, ἡ, sepes, sepimentum, *Eust.* Ab εἴργω, *includo*.
ἔρκατος, s. ἕρκατος, ου, ὁ, sepes, sepimentum, murus, *Hes.* Ab eod.
ἕρκειος, seu ἑρκεῖος, Jovis *Epitheton*, quasi tutelaris, qui tutatur septa. Ab ἕρκος.
ἑρκίον, ου, τὸ, septum. Ab ἕρκος.
ἕρκιος, seu ἕρκειος, Herceus, *Epith.* Jovis, *Soph.*
ἑρκίτης, ου, ὁ, servus.
ἑρκοβοηευτικὴ, ἡ, servus, retiaria venatio. Ex ἕρκος et βοηεύω.
ἑρκοβοηευτικὴ, ἡ, idem et ab iisdem.
ἕρκος, εος, τὸ, septum, vallum; (2) τὰ ἕρκη, retia. Ab εἴργω, *includo*.
ἑρκτὴ, ῆς, ἡ, carcer. Ab εἴργω, *includo*.
"ΕΡΜΑ, ατος, τὸ, fulcrum, stabilimentum; (2) confidentia; (3) saburra; (4) scopulus, saxum in mari; (5) inauris; (6) monile.
'Ερμάδιον, ου, τὸ, Mercuriale, *Suid.* (nisi legendum 'Ερμίδιον vel 'Ερμάριον, *E. M. Ern.*) Ab 'Ερμῆς.
ἑρμάζω, f. άσω, fulcio; (2) saburro. Ab ἕρμα.
'Ερμαθήνη, statua Mercurii cum Minerva. Ex 'Ερμῆς et 'Αθήνα.
'Ερμαΐζω, Mercurium imitor.
'Ερμαϊκὸς, ὴ, όν, Mercurialis.
ἕρμαιον, ου, τὸ, lucrum insperatum. Ab
"Ερμαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel 'Ερμαῖος, αίου, αῖον, Mercurialis. Hinc τὰ 'Ερμαῖα, ων, Mercurii festum. Ab 'Ερμῆς.
ἕρμακες, saxa mari latentia; (2) cumuli lapidum.
'Ερμᾶς, ᾶ, ὁ, Hermas. Nomen viri.
ἑρμὰς, άδος, ἡ, scopulus occultus in mari. Ab ἕρμα.
ἕρμασις, εως, ἡ, saburra, vel quod saburræ loco ad stabiliendam justo pondere navem adhibetur. Ab ἑρμάζω.
ἕρμασμα, ατος, τὸ, idem et ab eod.
ἑρματίζω, fut. ίσω, saburro, saburra onero. Ab ἕρμα.
ἑρματίτης, ὁ, fulciens, stabiliens. Ab ἕρμα.
'Ερμαφρόδιτος, ου, ὁ, Hermaphroditus, filius Veneris et Mercurii; (2) semimas, ambigui sexus, androgynus. Ex 'Ερμῆς et 'Αφροδίτη, *Venus*.
'Ερμάων, ῶνος, ὁ, Mercurius.
'Ερμείας, ου, ὁ, idem.
'Ερμείας, ου, ὁ, *Poët.* idem.
'Ερμίδιον, ου, τὸ, *Dim.* ab 'Ερμῆς.
ἑρμηνεία, ας, ἡ, interpretatio, elocutio; (2) vocabulum, modus loquendi; (3) *N. T.* facultas interpretandi ea quæ alius peregrina lingua pronunciasset. Ab
'ΕΡΜΗΝΕΥΣ, έως, ὁ, interpres.
ἑρμήνευμα, ατος, τὸ, interpretamentum, interpretatio. Ab ἑρμηνεύω.
ἑρμηνεύσαι, a. 1. inf. act. verbi ἑρμηνεύω.
ἑρμηνευτὴς, οῦ, ὁ, interpres; (2) historicus. Ab eod. Hinc
ἑρμηνευτικὸς, ὴ, όν, interpretatorius, ad interpretationem pertinens. Hinc ἡ ἑρμηνευτικὴ, ῆς, ἡ sc. τέχνη, ars interpretandi.
ἑρμηνεύω, f. εύσω, interpretor, explico; (2) dicitur et de Historicis; (3) propono, demonstro, doceo. Ab ἑρμηνεύς.
'ΕΡΜΗΣ, οῦ, ὁ, Mercurius.
ἑρμὶν, vel ἑρμὶς, ίνος, ὁ, fulcrum tori. Ab ἕρμα.
ἑρμογλυφεῖον, ου, τὸ, officina ejus, qui Mercurii statuas sculpit. Ex
ἑρμογλυφεὺς, έως, ὁ, qui Mercurii statuas sculpit; (2) statuarius quivis. Ex 'Ερμῆς et γλύφω, *sculpo*. Hinc
ἑρμογλυφικὸς, ὴ, όν, ad statuarum confectionem pertinens. Hinc ἡ ἑρμογλυφικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars sculpendi statuas.
ἑρμογλύφος, ου, ὁ, idem quod ἑρμογλυφεύς.
ἑρμοκοπίδης, ου, ὁ, qui mutilat statuas Mercurii. Ex 'Ερμῆς et κόπτω, *amputo*.
'Ερμόπαν, ανος, τὸ, *Pan*. Ex 'Ερμῆς, *Mercurius*, et Πάν, *Pan*, qui a Mercurio fingitur genitus.
'Ερμοπυθηκιάδες, οἱ, Hermosimiæ, seu similæ Hermolyci nepotes, *Ep.*
ἑρνεσίπετλος, ον, frondibus velatus. Ex ἕρνος et πέπλος.
ἑρνοκόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui plantas educat et curat, hortulanus. Ex ἕρνος et κομέω.
"ΕΡΝΟΣ, εος, τὸ, planta, germen; (2) ramus. Hinc
ἑρνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, similis plantæ vel germini; (2) ramosus.

ἐρξαι, a. 1. inf. act. verbi ἔρδω pro ῥέζω.
ἔρξαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro εἷρξαν.
ἐρξεί, *faciet*, 3. sing. f. 1. ind. act.
ἐρξίππης, ου, ὁ, coërcitor, *Herodotus*. Ab εἴργω, *coërceo*.
ἔρογα, *feci*, perf. ind. med. per *Metath.* pro ἔοργα, ab ἔργω.
ἐρόεις, όεσσα, όεν, amabilis. Ab ἐράω.
ἐρομαι, ἠσόμαι, interrogo, rogo, inquiro. Ἀτόμεινοι νῦν ἄττ' ἂν ἐρόμαι, *Arist.* Ab ἐρέω.
"ερος, ου, ὁ, amor. Ab ἔρως.
ἐρσιος, ὴ, Æol. et per *Metathes.* pro ἔορτις, idem quod ἑορτὴ, *Tratt.*
ἔρσεμεν, 1. plur. f. 2. ind. act. verbi εἶρω.
ἔρσειν, *dicent*, 3. plur. f. 2. ind. act.
ἐρσὸν, avis quædam, *Hes.*
ἐρσάκανθα, ης, ἡ, herpacantha, genus herbæ. Ex ἕρπω et ἄκανθα, *spina*.
ἑρπετόδηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, morsus, seu ictus a reptilibus, seu serpentibus. Ex ἑρπετὸς et δάκνω, *mordeo*.
ἑρπετὸς, ὴ, όν, reptilis; (2) serpens, *maxime*. Ab ἕρπω. Hinc
ἑρπετώδης, ὁ καὶ ἡ, qui est naturæ reptilis.
ἑρπηδὼν, όνος, ὁ, idem quod ἕρπης.
ἕρπην, præs. inf. act. *Dor.* pro ἕρπειν.
ἕρπης, ητος, ὁ, morbus a serpendo dictus, eo quod per corpus serpat, estque tumor e bile puriore ortus, cum exulceratione. Ab ἕρπω.
ἑρπηστὴς, οῦ, ὁ, reptator. Ab eod.
ἑρπηστικὸς, ὴ, όν, reptilis. Ab eod.
ἑρπιπώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, repens, serpens; (2) vim serpendi habens, ad serpendum aptus. Ab eod.
ἔρπις, vinum apud Ægyptios.
ἑρπὸς, ὴ, όν, per *Sync.* pro ἑρπετός.
ἑρπύζω, f. ύσω, serpo. Ab ἕρπω.
ἑρπύλλον, ου, τὸ, serpyllum. Ab eod.
ἑρπυσμὸς, οῦ, ὁ, reptatio. Ab ἑρπύζω.
ἑρπυστὴς, ῆος, ὁ, reptator. Ab eod.
ἑρπυστὴς, οῦ, ὁ, idem et ab eod. Hinc
ἑρπυστικὸς, ὴ, όν, reptilis, aptus ad rependum, rependi vim habens.
"ΕΡΠΩ, f. ψω, serpo, repo; item incedo, vado. Πρὸς γὰρ τὸν ἐχονθ' ὁ φθόνος ἕρπει, ad potentem, *Soph. Aj.* 157. Εἰς ὄχλον ἕρπειν παρθένοισιν ὐ καλὸν, *Eur. Or.* 808. "Ἑρπε ποτ' "Ιδαν ἕρπε ποτ' 'Αγχίσαν, *Theoc. Id.* 1, 105. Οὐ γὰρ ἂν σθένοι τὸμὸν δέμας ἕρπειν, οὐδ' ὑφηγητὴ γ' ἄνευ, *Soph. Œd. C.* 502.
ἕρπωμεν, 1. plur. præs. conj. act. *Dor.* pro ἕρπωμεν.
ἐρράβδιθην, a. 1. ind. pass. verbi ῥαβδίζω.
ἐρράγην, a. 2. ind. pass. verbi ῥήγνυμι.
ἐρράδαται, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐρράσμένοι εἰσὶ, a ῥάζω.
ἐρραμμένος, perf. part. pass. verbi ῥάπτω.
ἐρρανισμένος, perf. part. pass. verbi ῥαντίζω.
ἔρρασε, ν, ὁ, aries, *al.* aper. ap. *Lyc.*
ἐρράτισαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ῥατίζω.
ἐρράφθην, a. 1. ind. pass. verbi ῥάζω.
ἐρρωνυμένος, *adv.* per inertiam, segniter. A perf. verbi ῥωννέω.
ἐρράφην, a. 2. ind. pass. verbi ῥάπτω.
ἐρράψαν, *consuerunt*, 3. plur. a. 1. ind. act.
ἔρρε, *pere*, 2. sing. præs. imperat. act. verbi ἔρρω.
ἔρρεε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ῥέω.
ἐρρέφθην, a. 1. ind. pass. verbi ῥέω, *dico*.
ἐρρέξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ῥέζω.
ἐρρέτω, *abeat in malam crucem*, 3. singul. præs. imperat. act. verbi ἔρρω.
ἔρρευν, 3. pl. imperf. ind. act. *Dor.* et *Ion.* pro ἔρρυν, *contr.* pro ἔρρεον, a ῥέω.
ἐρρεύσθη, *fluxit*, 3. sing. a. 1. ind. act.
ἐρρόγθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi ῥέω, *dico*.
ἔρρηξαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ῥήσσω, vel ῥήγνυμι, *frango*.
ἔρριγα, *horrui*, perf. ind. med. verbi ῥιγέω.
ἐρρίγησι, 3. sing. præs. conj. act. *Ion.* pro ἐρρίγῃ, ab ἐρρίγω.
ἐρριγοντι, dat. sing. præs. part. act.
ἐρριγόω, ῶ, fut. ώσω, inalgeo, a 1. ἐνεῤῥίγωσα.
ἐρρίγω, horreo, cum horrore trepido. Ab ἔρριγα, quod est perf. med. a ῥιγέω.
ἐρρίζωμαι, perf. ind. pass. verbi ῥιζόω.
ἐρρίμμαι, perf. ind. pass. verbi ῥίπτω.
ἔρρινον, ν, τὸ, medicamentum pulvinar capiti naribus infusum. Ex ἐν et ῥὶν.
ἐρρίσθων, 3. dual. perf. imperat. pass.
ἐρρῖψι, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ῥίπτω.

ἐρρῖψις, εως, ἡ, prostratio et dejectio corporis. Ex ἐν et ῥίψις, *projectio.*
ἐρρύηκα, perf. ind. act. quasi a ῥύεω pro ῥέω.
ἐρρυθμισμένως, *adv.* apte, concinne.
ἐρρυθμος, ον, aptus, concinnus.
ἐρρύσην, 1. sing. aor. 1. ind. act. *Att.* pro ἐρρύσατην, a ῥυτεύω.
ἐρρύσαμην, a. 1. ind. med. verbi ῥύω.
ἐρρύσθην, 1. sing. a. 1. ind. pass.
"ΕΡΡΩ, ægre eo, dolens et adflictus eo; (2) inauspicato et cum pernicie accedo; (3) abeo in malam rem, facesso in malam crucem; (4) pereo, intereo, pessum eo. Ἔρρει ταῦτα ἐκ τῆς ἐαυτῶν χώρας, *Plat.* Καὶ πᾶς δόμος ἐρρέι, *Eur. Med.* 114.
ἐρρωγα, perf. ind. med. *Att.* pro ἐρρηγα, v. ῥήγνυμι seu ῥήσσω, *frango.*
ἐρρωμαι, perf. ind. pass. verbi ῥώννυμι seu ῥωννύω.
ἐρρωμένως, *adv.* robuste, fortiter. Hinc ἐρρωμενέστερος, et ἐρρωμενεστέρως, fortius. Ab ἐρρωμένος, quod est a ῥώννυμι.
ἐρῶν, præs. part. act. verbi ἐράω.
ἐρῥώοντο, 3. plur. imperf. indic. pass. verbi ῥάω, vel ῥώομαι, *ruo.*
'ΕΡΫΘΩΣ, ῦ, ὁ, aper; (2) aries.
ἐρῥώσαντο, 3. plur. aor. 1. ind. med. verbi ῥώννυμι.
ἐρῥῶσθαι, perf. ind. pass.
ἐρῶσο, *vale*, 2. sing. perf. imperat. pass.
ἔρσαι, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἦρσαι, ab ἄρῥω.
ἔρσοις, αἱα, αἷον, roscidus, rore imbutus. Ab
"ΕΡΣΗ, vel ἔρση, ης, ἡ, ros; (2) dicitur ut δρόσος, ad exprimendam teneritudinem alicujus rei, ut agni, graminis, lanuginis.
ἐρσήεις, ήεσσα, ῆεν, rorulentus, roscidus.
ἔρσην, ενος, ὁ, mas, *Ion.* pro ἄρσην.
ἔρσις, vel ἐρσις, εως, ἡ, nexus, plexus, religatio. Ab ἔρσω, *necto.*
ἔρσω, f. 1. ind. act. *Æol.* pro ἐῤῥῶ, ab ἄῤῥω.
ἐρσώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἐρσήεις.
ἐρυγγάνω, eructo. Ab ἐρεύγω.
ἐρυγεῖν, *ructasse*, a. 2. inf. act. verbi ἐρεύγω.
ἐρυγή, ῆς, ἡ, ructus, eructatio. Ab ἐρεύγω.
ἐρυγμαίνω, eructo. Ab ἐρυγμός.
ἐρυγμαιτώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ructus movens.
ἐρύγμηλος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, graviter boans; (2) eructans cibos. Ab eod.
ἐρυγμός, οῦ, ὁ, ructus, eructatio. Ab ἐρεύγω.
ἐρύεσθαι, *liberare*, præs. inf. med. v. ἐρύω.
ἐρυθαίνετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ἐρυθαίνω, rubefacio, ἐρυθαίνομαι, rubeo. Ab ἐρυθος, τὸ, *rubor.* Hinc
ἐρύθημα, ατος, τὸ, rubor; (2) verecundia.
ἐρυθήνας, a. 1. part. act. *Att.* pro ἐρυθάνας.
ἐρυθιάω, ῶ, rubefio. Ab ἐρυθος.
ἐρυθιόωσαν, acc. sing. præs. part. act. *Poët.* pro ἐρυθιῶσαν, ab ἐρυθιάω.
ἐρυθραίνω, rubefacio. Ab ἐρυθρός.
ἐρυθραιος, αἱα, αιον, ruber. Ab eod.
ἐρύθρημα, ατος, τὸ, rubor.
ἐρυθρίας, ου, ὁ, rubicundus, ruber. Ab eod.
ἐρυθρίασις, εως, ἡ, rubor.
ἐρυθριάω, ῶ, fut. άσω, erubesco, rubore suffundor. Ab eod.
ἐρύθριον, ου, τὸ, malagmatis nomen, apud *Ægineetam.*
ἐρυθρῖνος, vel ἐρυθρινὸς, rubellio, piscis nomen.
ἐρυθροδακρής, ές, rubro colore tinctus.
ἐρυθρόγραμμος, ον, ὁ καὶ ἡ, rubeis lineis interstinctus. Ex ἐρυθρὸς et γράμμη, *linea.*
ἐρυθροδάκτυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, rubros habens digitos.
ἐρυθροδάνον, ου, τὸ, rubia, herba, qua tinguntur lanæ. Ab ἐρυθρὸς. *Angl.* MADDER.
ἐρυθροδανώμενος, apud *Hes.* rubra, coccinea, tincta rubiæ radice. Quasi ab ἐρυθροδανόω.
ἐρυθροῖς, ῖδος, ἡ, vel ἐρυθροειδὴς, tunica testium et vasorum spermaticorum, ubi extra ventrem processere, quia rubet. Ab ἐρυθρὸς.
ἐρυθροκάρδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, rubro corde præditus. Ex ἐρυθρὸς et καρδία, *cor.*
ἐρυθρομέρμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui rubeis est comis. Ex ἐρυθρὸς et μέρμα.
ἐρυθρόπελας, idem quod ἐρυσίπελας, *Hes.*
ἐρυθρόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, cui pedes rubent, rubeos pedes habens.
ἐρυθρὸς, ρά, ρὸν, ruber. Ab ἔρευθος.
ἐρυθρόστικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, rubris maculis distinctus. Ex ἐρυθρὸς et στικτός.
ἐρυθρόχροος, ὁ καὶ ἡ, ruber, rubro colore infectus.
ἐρυθρόχρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, rubram cutem habens.
ἐρυθρῳδόης, ες, rubicundus.
ἐρυκακείω, ἐρυκάκησω, coërceo, *Hom.* ἠρύκακε, ἐρυκακείειν, ἐρυκάκεσι. Ab ἐρύκω.
ἐρυκανέω, ἐρυκάνω, inhibeo, detineo, in aliquibus exemplaribus, *Hom.*
ἐρυκτέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἐρύκτειν.
ἐρύκοι, *contineat*, 3. sing. præs. opt. act.
'ΕΡΫΚΩ, ξω, inhibeo, contineo, impedio; (2) servo. Ἵππας μὲν ἔρυξαν ἐπὶ σίγας, *Il.* 3, 313. Ἀλλ' ἀνέδην ὅδε χῶρος ἐρύκεται, *Soph. Phil.* 1153.
ἐρυμὰ, ατος, τὸ, tutamen, præsidium, propugnaculum. Ab ἐρύω, *servo.*
ἐρυμάτιον, τὸ, parvum propugnaculum.
ἐρυμνόνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, dorsum habens munitum seu loricatum. Ex ἐρυμνὸς et νῶτος.
ἐρυμνὸς, ὴ, ὸν, munitus, tutus. Ab ἐρύω.
ἐρυμνότης, ητος, ἡ, munitio, qua quid est munitum. Ab ἐρυμνὸς.
ἐρυμνόω, ῶ, f. ώσω, munio. Ab eod.
ἐρύσαι, a. 1. inf. act. verbi ἐρύω.
ἐρυσαίατο, 3. plur. a. 1. opt. med. *Ion.* pro ἐρύσαιντο, ab ἐρύω, *traho, Il.* 5, 298.
ἐρύσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἐρύσας.
ἔρυσαν, 3. plur. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἦρυσαν.
ἐρυσάμματος, ου, ὁ καὶ ἡ, currum trahens, *Il.* 16, 370. ἐρυσάμματες ἵπποι, pro ἐρυσάμματοι, per *Metaplasmum.* Ex ἐρύω et ἅμμα, *currus.*
ἐρύσης, *traxeris*, 2. sing. a. 1. conj. act.
ἐρυσιάζω, pignoris loco capio. A ῥυσιάζω.
ἐρυσιβώω, ῶ, æruginem creo; ἐρυσιβῶ, ærugine laborat. Ab
ἐρυσίβη, ης, ἡ, rubigo, morbus ex aëre superveniens segetibus. Ab ἔρευθος, *rubor.*
ἐρυσιβόομαι, ῶμαι, ἐρυσιβῶται, ærugine vitiatur. Ab ἐρυσίβη.
ἐρυσίθειξ, τειχος, ὁ καὶ ἡ, cui rufi sunt capilli; (2) vel ἐρύω et θρὶξ, *capillus.*
ἐρύσιμον, ου, τὸ, erysimum, herba. Ab ἐρύω.
ἐρυσιπέλας, ατος, τὸ, tumor de tenui fervente sanguine ortus, ignis sacer, Erysipelas. Ex ἐρύω et πέλας, *prope*, vel *in vicinia*; unde etiam *vicinitraha*, et *vicinirubia*, dicitur. Hinc
ἐρυσιπελατώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, erysipelatis speciem habens, in ignem sacrum vergens.
ἐρυσίπτολις, εος, ὁ καὶ ἡ, custos urbis.
ἐρυσίσκηπτρον, ου, erysisceptrum. Frutex spinosus, alio nomine dictus ἀσπάλαθος.
ἐρυσμὸς, οῦ, τὸ, tutamen, remedium.
ἐρυσσάμενος, a. 1. part. med. *Poët.* pro ἐρυσάμενος, ab ἐρύω.
ἐρύσσομεν, 1. plur. f. 1. ind. act. *Poët.* pro ἐρύσομεν.
ἐρυσὸς, ἡ, ὸν, tractilis; (2) tractus, strictus, Ab ἐρύω.
ἐρυτὴρ, ῆρος, ὁ, qui salvum et incolumem reddit. Ab eod.
ἔρυτο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro εἴρυτο.
'ΕΡΫΤΩ, traho; (2) custodio; (3) vito. Τρῶας ἐς ἱστοδόκμας ἐρύσει, *Il.* 17. 230.
ἔρφος, ους, ὁ, pellis, *Nicander.* Ab ἐρέφω.
ἐρχαται, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro εἰερχμένοι εἰσὶ, ab εἴργω. Hinc
ἔρχατος, ὁ, sepes, septum, murus. Hinc ἐρχατόω, obsepio, concludo; ut hinc sit ἐρχατώοντο, apud *Hom. Odyss.* 14, 15.
ἐρχατόωντο, 3. pl. imperf. ind. pass. *Poët.* et *Ion.* pro ἠρχατώντο
ἔρχιε, 2. sing. præs. imperat. *Ion.* pro ἔρχε, ab ἔρχομαι.
ἔρχυι, 2. sing. præs. imperf. ind. *Dor.* pro ἔρχε.
'ΕΡΧΟΜΑΙ, fut. ἐλεύσομαι, aor. 2. ἦλυθον, per *Sync.* ἦλθον, perf. ἐλήλυθα, venio, eo; (2) aggredior, incipio; (3) invado, persequor; (4) *part.* ἐλθων, *indicat* studium, festinationem ut ἰών. Σὺ δ' εἰς τοσοῦτο τῶν μανιῶν ἐλήλυθας, *Arist. Nub.* 830. Ἔρχομαι ῥᾴσων, dicere aggredior, *Herod.* Ἐρχομένῃ ἔτευι, insequenti anno, *Thucyd.*
ἔρψις, εως, ἡ, reptatio. Ab ἕρπω, *repo.*
ἐρῳδιὸς, οῦ, ὁ, ardea, *Lev.* 11, 19.
'ΕΡΩΕΩ, ῶ, f. ήσω, eo; (2) fluo; (3) impetu feror; (4) cesso; (5) retrocedo; (6) inhibeo; (7) impello. Αἷμά τοι αἷμα κέλαινον ἐρωήσει περὶ δουρί, *Il.* 1, 303.
ἐρωὴ, ῆς, ἡ, impetus; (2) cessatio; (3) retrocessio; (4) fuga. Ab ἐρωέω.
ἐρωήσει, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi ἐρωέω.
ἐρωμαινέσσι, dat. pl. *Ion.* et *Poët.* pro ἐρωμανέεσσι. Ab ἐρωμανὴς.
ἐρωμανέω, ῶ, amore insanio, *Oppian.*
ἐρωμανὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, amore insaniens; (2) amatorius. Ex ἔρως et μαίνομαι.
ἐρωμανία, ας, ἡ, amoris insania, perditus et insanus amor. Ab ἐρωμανὴς.
ἐρωμανῶσ, *adv.* insano et furioso amore.
ἐρωμένη, ης, ἡ, amica. Ab ἐράω, *amare.*
ἐρώμενιον, ου, τὸ, scortulum, *Dim.*
ἐρώμενος, amasius.
ἐρῶν, præs. part. act. pro ἐράων, ab ἐράω.
ἔρως, ωτος, ὁ, amor, quo prosequimur aliquem; (2) Cupido, Amor, Deus amoris; (3) amor quivis. Ab ἐράω.
'Ερωτάριον, ου, τὸ, parvus Cupido, *Dim.*
'ΕΡΩΤΑΩ, ῶ, fut. ήσω, interrogo, rogo, sciscitor; (2) oro, precor; (3) ἐρωτᾶν λόγον est proponere captiosas quæstiones, e quibus concessis conclusiunculæ ducantur, deinde argumentari. Ἠρώτησέ τε πρῶτα μὲν αὐτὸς, πότεροι παῖς νεοσὶ πεφύτευεν, *Arist. Ach.* 654. Σὺ δ' εἰς τί δὴ με τὰτ' ἐρωτήσας ἔχεις; *Soph. Trach.* 403.
ἐρωτεῖν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἐρωτᾶν.
ἐρωτηθεὶς, a. 1. part. pass.
ἐρώτημα, ατος, τὸ, interrogatio, quæstio. Ab ἐρωτάω. Hinc
ἐρωτηματίζω, f. ίσω, interrogo.
ἐρωτηματικὸς, ὴ, ὸν, interrogatorius, interrogativus, qui per interrogationem efferetur; (2) ad interrogationem pertinens.
ἐρωτηματικῶς, *adv.* interrogative.
ἐρωτημάτιον, ου, τὸ, interrogatiuncula, *Dim.*
ἐρώτησαι, a. 1. inf. act. verbi ἐρωτάω.
ἐρώτησις, εως, ἡ, interrogatio, ipsa interrogandi actio; (2) quæstio; (3) propositio. Ab ἐρωτάω.
ἐρωτιὰς, άδος, ἡ, amatoria, amabilis, *Ep.*
ἐρωτιδεὺς, ὁ, amatorculus, pipio, *Anac.*
ἐρωτίδιον, ου, τὸ, amoris festum. Ab ἔρως.
ἐρωτικὸς, ὴ, ὸν, amatorius, ad amorem pertinens, ab amatore proficiscens; (2) in amorem valde propensus; (3) rerum ad amorem pertinentium peritus. Hinc τὰ ἐρωτικὰ, ῶν, festum, quod Amori celebrabatur. Ab eod.
ἐρωτικῶς, *adv.* amatorie. Ab ἐρωτικὸς.
'Ερώτιον, ου, τὸ, parvus Cupido; (2) imaguncula Cupidinis. *Dim.* ab eod.
ἐρωτὶς, ίδος, ἡ, amicula, scortillum.
ἐρωτογράφος, scriptor historiæ amatoriæ, vel carminis amatorii.
ἐρωτοδιδάσκαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, artem amandi, seu amoris præcepta tradens. Ex ἔρως et διδάσκαλος, *doctor.*
ἐρωτόληπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, amore captus; (2) cujus amor auctus est. Ex ἔρως et λαμβάνω.
ἐρωτολῃψία, ας, ἡ, libido, perditus amor, quo quis captus est. Ex iisd.
ἐρωτομανέω, ῶ, f. ήσω, furiose amo. Ab ἐρωτομανὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, perdite et furiose amans. Ex ἔρως et μαίνομαι. Hinc
ἐρωτομανία, ας, ἡ, furiosus amor.
ἐρωτοπαίγνιον, τὸ, poëma, quo lusus amatorius continetur. Ex ἔρως et παίγνιον.
ἐρωτοπλάνος, ὁ καὶ ἡ, amorem fallens, ab amore avocans.
ἐρωτοπλοίω, ῶ, in amore navigo, seu versor. Ex ἔρως et πλόος, *navigatio.*
ἐρωτοποιέομαι, οῦμαι, ad amorem adjicio. Ex ἔρως et ποιέω, *facio.*
ἐρωτοτόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, amorem pariens. Ex ἔρως et τίκτω, *pario.*
ἐρωτοτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, amorem alens. Ex ἔρως et τρέφω, *nutrio.*
ἐρωτύλος, ου, ὁ, amatorculus, parvus amator. Ab ἔρως.
ἐρῳτῶν, 2. sing. præs. opt. pass. *contr.* pro ἐρωτάοιο, ab ἐρωτάω.
ἐς, in, *præpos. Poët.* et *Att.* pro εἰς.
ἕς, *mitte*, 2. sing. a. 2. imperat. verbi ἵημι.
ἐσαγγέλλω, vide εἰσαγγέλλω, et ita vocabula etiam reliqua, in quibus ἐς *Att.* pro εἰς.
ἐσαειράμενος, a. 1. part. med. verbi ἐσαείρω.
ἐσαθρήσειν, 3. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐσαθρήσαι, ab ἐσαθρέω.
ἐσᾶλτο, *insilierat*, 3. sing. plusq. ind. pass. *Dor.* pro ἐσῆλτο, ab ἐσάλλομαι.
ἔσαν, 3. plur. imperf. ind. *Poët.* pro ἦσαν, ab εἰμί.

ἴσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. verbi εἶμι.
ἐσᾶνε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi σαίνω.
ἔσαντα, ex adverso, *Hom.* al. ἐς ἄντα.
ἔσαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. *Ion.* pro εἵσαντο, ab ἔννυμι.
ἐσάπαξ, semel.
ἐσάρτι, *adv.* ad hoc tempus.
ἐσαρτίζω, f. ἴσω, insero, immitto.
ἐσαυγάζω, *Poët.* inspicio, *Ep.*
ἐσαῦτις, pro εἰσαῦθις, alias, *Ap.*
ἐσαφάω, et ἄομαι, immitto manum contrectandi causa.
ἐσαφάσσω, idem.
ἐσάχομαι, a. 2. ind. pass. verbi σήπω.
ἐσαφικνέομαι, *Poët.* pro εἰσαφικέομαι, pervenio ad, accedo.
ἐσάχρι, ad usque, *Ap.*
ἐσάωθεν, 3. plur. a. 1. ind. pass. *Bœot.* pro ἐσαώθησαν, a verbo σαόζω.
ἐσάωσα, *servavi*, a. 1. ind. act.
ἐσβάλλω, pro ἐσβάλλω, *Ar.*
ἐσβάντες, *ingressi*, nom. pl. a. 2. part. act. verbi ἐσβαίνω pro ἐσβαίνων.
ἔσβεσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi σβέννυμι, *exstinguo.*
ἐσβῆν, *incendi*, a. 2. ind. act. verbi σβῆμι.
ἐσβιδεῖν, *influere*, præs. inf. act. *Ion. Poët.* et *Att.* pro εἰσβιδόναι, ab εἰσβιδάω.
ἐσβόμενοι, *Dor.* pro ἐξόμενοι, ab ἔζομαι.
ἐσβώμεθα, 1. plur. perf. conjunct. *Dor.* pro ἐζώμεθα.
ἔσσει, 2. sing. f. 1. ind. m. *Ion.* pro ἔσῃ, ab εἰμί.
ἐσσάσθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi σεβάζομαι.
ἔσσι, 2. sing. f. 1. ind. *Att.* pro ἔσῃ, ab εἰμί.
ἐσσίσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi σίω.
ἐσσίσθην, *motus sum*, a. 1. ind. pass.
ἔσσῖται, 3. sing. f. 1. ind. *Dor.* pro ἔσσται, ab εἰμί.
ἐσταλθεῖν, a. 2. inf. act. *Att.* pro εἰσταλθεῖν, ab εἰσέρχομαι.
ἐσενειχθείς, a. 1. part. pass. *Att.* pro εἰσενειχθείς, ab εἰσφέρω.
ἐσίατατο, 3. sing. a. 1. ind. med. *Att.* pro εἰσίατατο, ab εἰσίαται.
ἐσιεγγύναι, præs. inf. act. *Att.* pro εἰσιεγγυᾶναι, ab εἰσέγγυμι.
ἐσιεράκατο, 3. sing. plusq. ind. pass. *Ion.* pro ἐσίσακτο, a σάττω, *onero.*
ἐσιεσήεσι, 3. sing. plusq. ind. m. verbi σαίρω.
ἐσιεσθαι, *futurum esse*, f. 1. inf. verbi εἰμί.
ἔσιναε, *concitavi*, a. 1. ind. act. verbi σίνω.
ἐσῖμαι, f. 1. ind. med. *Dor.* pro ἔσομαι, ab εἰμί.
ἐσίφθην, a. 1. ind. pass. verbi σίζω.
ἐσίχνιν, *effluere*, præs. inf. act. verbi ἰσίχνω.
ἐσίχνυτο, *infusi erant*, 3. plur. plusq. ind. pass. *Ion.* et *Att.* pro εἰσπέχυντο, a verbo εἰσχέω.
ἔσῃ, *eris*, 2. sing. f. 1. ind. a verbo εἰμί.
ἐσῄθεα, infundo, instillo.
ἐσήκασθεν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. *Bœot.* pro ἐσηκάσθησαν, a σηκάζω.
ἐσήλατο, *insiluit*, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Att.* pro εἰσήλατο, ab εἰσάλλομαι.
ἐσηλυσίη, ἡ, introitus. Ab ἐσέρχομαι.
ἐσήμαινα, a. 1. ind. act. verbi σημαίνω.
ἔσθαι, *misisse*, a. 2. inf. med. verbi ἵημι.
ἔσθας, *vestis*, *Dor.* pro ἐσθής.
ἐσθέμεναι, præs. inf. act. *Dor.* pro ἔσθειν.
ἐσθημεα, ατος, τὸ, vestimentum. Quasi ab ἐσθέω, pro ἔω, *induo.*
ἐσθημένος, perf. part. pass. ab inusit. ἐσθέομαι.
ἐσθής, ῆτος, ἡ, vestis, vestimentum. Ab ἔω, *induo.*
ἐσθησις, εως, ἡ, vestitus. Ab inus. ἐσθέω.
ἐσθίω, edo, comedo ; (2) absumo. Ab ἔσθω. Ἀλλ' ἄγετε, ἐσθίετε βράμην, καὶ πίνετε οἶνον, *Od.* 10, 460. Μηδ' οὕτως ἐσθιε σαυτὸν. *Arist. Vesp.* 287.
ἐσθλοδότης, ᾱ, ὁ, bonorum dator, *Synes.*
ΕΣΘΛΟΣ, ὴ, ὸν, bonus ; (2) frugi, probus ; (3) utilis ; (4) strenuus, fortis ; (5) peritus. Hinc
ἐσθλότης, ητος, ἡ, bonitas ; (2) strenuitas.
ἔσθλυμαι, ατος, τὸ, factum strenuum, facinus præclarum. Ab eod.
ἔσθορε, 3. sing. a. 2. ind. act. *Poët. Ion.* et *Att.* pro εἰσέθορε, ab εἰσθορέω.
ἔσθος, ους, τὸ, vestis. Ab ἔω, *induo.*
ΕΣΘΩ, edo, comedo.
ἔσθω, 3. sing. a. 2. imperat. med. verbi ἵημι.
ἐσιγάθη, 3. singul. a. 1. indic. pass. verbi σιγάω.
ἐσίδῃ, 3. sing. a. 2. conj. act. *Att.* pro εἰσίδῃ, ab εἰσείδω.
ἐσιένai, præs. inf. act. *Att.* pro εἰσιέναι, ab εἰσίημι.
ἐσίναντο, 3. plur. a. 1. ind. med. verbi σίνω.
ἔσιον, a. 2. ind. act. *Att.* pro ἴσιον, ab εἶσειμι.
ἐσιστατέω, equo ingredior.
ἐσιώπα, 3. sing. imperf. ind. act. pro ἐσιώπασε, a σιωπάω.
ἐσκαλέω, ῶ, f. ήσω, invoco, advoco, *Arist.*
ἐσκαμμαι, perf. ind. pass. verbi σκάπτω.
ἐσκάτθετο, 3. sing. a. 2. ind. med. *Att.* et per *Sync.* pro εἰσκατέθετο, ab εἰσκατατίθημι.
ἐσκαφαι, *fodi*, perf. ind. act. verbi σκάπτω.
ἔσκε, *erat*, 3. sing. imperf. ind. pro ἦν, ab εἰμί.
ἐσκέδασε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi σκεδάω.
ἐσκεμμαι, perf. ind. pass. verbi σκέπτομαι.
ἐσκεμμένως, *adv.* considerate, diligenter.
ἐσκευάδαται, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐσκευασμένοι εἰσὶ, a σκευάζω.
ἐσκευασμένος, *paratus*, perf. part. pass.
ἐσκευώρηται, perf. ind. pass. verbi σκευωρέομαι.
ἐσκήνωσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi σκηνόω.
ἐσκίδναντο, 3. plur. imperf. ind. pass. verbi σκίδνημι.
ἐσκίρτα, 3. sing. imperf. ind. act. pro ἐσκίρτασε, a σκιρτάω.
ἐσκίρτων, 3. plur. imperf. ind. act. pro ἐσκίρτασον.
ἔσκλην, *exaruit*, a. 2. ind. act. verbi σκλῆμι.
ἐσκομίσαι, a. 1. inf. act. *Att.* pro εἰσκομίσαι, ab εἰσκομίζω.
ἔσκον, imperf. ind. *Ion.* pro ἦν, ab εἰμί.
ἐσκοτίσθην, a. 1. ind. pass. verbi σκοτίζω
ἔσκωπτεν, 3. sing. imperf. ind. act. verbi σκώπτω.
ἐσλεύσσω, vide εἰσλεύσσω, *Soph.*
ἑσλός, *Dor.* pro ἐσθλός.
ἐσμαράγησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. a σμαραγίω.
ἐσμάσσω, vide εἰσμάσσω, *Hom.*
ἐσμέν, *sumus*, 1. plur. præs. ind. verbi εἰμί.
ἐσμῆγμαι, perf. ind. pass. verbi σμήχω.
ἔσμος, ὁ, ὁ, examen apum ; (2) examen quodvis, multitudo. Ab ἔω, *mitto.*
ἔσο, *esto*, 2. sing. præs. imperat. verbi εἰμί.
ἐσοιδαίνω, intus tumefio. Ἐσοιδαίνει τὸ δέρμα, *Aret.*
ἔσοιντο, 3. plur. f. 1. opt. act. verbi εἰμί.
ἐσομαι, *ero*, f. 1. ind.
ἐσοπτρίζομαι, in speculum inspicio.
ἔσοπτρον, τὸ, vide εἴσοπτρον, *Anac.*
ἐσοπτροειδὴς, ές, speculo similis, *Steph.*
ἐσορᾷν, præs. inf. act. *Att.* pro ἐσορᾶειν, ab ἐσοράω.
ἐσοράω, vide εἰσοράω, *Theoc.*
ἐσορᾷς, 2. sing. præs. ind. act. *Att.* et *Dor.* pro εἰσορᾷς, et hoc *contr.* pro εἰσοράεις.
ἐσορᾶτες, 1. plur. præs. indic. act. *Att.* et *Dor.* pro εἰσορᾶμεν, *contr.* pro εἰσοράομεν.
ἐσορᾷν, *Att.* et *contr.* pro εἰσοράειν.
ἔσῡμαι, f. 1. ind. *Dor.* pro ἔσομαι, ab εἰμί.
ἐσῦντει, *erunt*, 3. plur. *Dor.*
ἐσοφίσατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi σοφίζω.
ἐσόψομαι, f. 1. ind. med. *Att.* pro εἰσόψομαι, ab εἰσόπτομαι.
ἐσπαθημένος, perf. part. pass. v. σπαθάω.
ἐσπάθων, imperf. ind. act. pro ἐσπάθαον.
ἔσπακα, perf. ind. act. verbi σπάω.
ἐσπάραξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi σπαράσσω.
ἐσπαργανωμένον, acc. sing. perf. part. pass.
ἐσπαργάνωσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi σπαργανόω.
ἔσπάρθαι, perf. ind. pass. verbi σπείρω.
ἐσπαρμένος, *satus*, perf. part. pass.
ἔσπασατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi σπάω.
ἔσπε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi σπέω, pro σπάω.
ἔσπερε, a. 1. ind. act. verbi σπέρω.
ἔσπεισα, *libavi*, a. 1. ind. act. verbi σπένδω.
ἐσπίσθην, a. 1. ind. pass.
ἔσπερ, dum, donec, in posterum, *Steph.*
ἑσπέρα, ας, ἡ, vespera ; (2) vespertina ; (3) occidens, occidentalis mundi pars. Hinc ἑσπέρας vel πρὸς ἑσπέραν, vesperi. Ab ἕσπερος. Hinc
ἑσπερία, ας, ἡ, occasus, occidens, Hesperia.
ἑσπερίζω, vesperi edo. Ab ἕσπερος.
ἑσπερῖνός, ἡ, ὸν, vespertinus. Ab eod.
ἑσπέριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vel ἑσπέριος, ία, ιον, vespertinus, vesperi accidens ; (2) occidentalis. Ab eod.

ἑσπερὶς, ίδος, ἡ, occidua, occidentalis, herba quædam noctu fragrantius, quam interdiu spirans. Ἑσπερίδες vero sunt Hesperides, Deæ. Ab eod.
ἑσπέρισμα, ατος, τὸ, vespertina manducatio.
"ΕΣΠΕΡΟΣ, υ, ὁ, vesper, Hesperus, stella Veneris, quæ Hesperus dicitur solem sequens, Phosphorus solem antecedens ; (2) vespera ; (3) vespertinus ; (4) occidentalis, occidentem spectans. "Εσπερος θεὸς, ὁ Ἅδης, ut *Schol.* exp. in *Soph. Œd. Tyr.* 178.
ἔσπεσθαι, præs. inf. med. *Poët.* pro ἕπεσθαι.
ἔσπετο, 3. sing. imperf. indic. *Poët.* pro εἵπετο, ab ἕπομαι.
ἔσπετε, 2. plur. præs. imperat. act. verbi ἔσπω, *dico.*
ἐσπευδον, 3. pl. imperf. ind. act. v. σπεύδω.
ἐσπευσμένως, *adv.* cito, festinanter.
ἐσπιλωμένος, perf. part. pass. verbi σπιλόω.
ἐσπλαγχνίσθην, a. 1. ind. pass. v. σπλαγχνίζομαι.
ἐσπόμεθα, 1. plur. præs. indic. med. *Poët.* pro ἑπόμεθα, ab ἕπομαι.
ἔσπον, *evulsi*, a. 2. ind. act. verbi σπάω.
ἔσπυδα, perf. ind. med. verbi σπεύδω.
ἐσπύδασα, a. 1. ind. act. verbi σπυδάζω.
ἐσπυδασμένως, *adv.* bona fide, serio.
ἔσσα, a. 1. inf. act. *Poët.* pro εἶσαι, ab ἕζω.
ἔσσαι, a. 1. inf. act. *Poët.* pro ἔσαι.
ἐσσαμένη, a. 1. part. med. f. g. *Poët.* pro ἐσαμένη, ab ἔω, vel ἔννυμι.
ἔσσαν, 3. plur. imperf. ind. *Poët.* pro ἦσαν, ab εἰμί.
ἐσσᾶν, præs. inf. act. *Ion.* et *contr.* pro ἠσσάειν, ab ἡσσάω.
ἔσσας, a. 1. part. act. *Poët.* pro ἔσας, ab ἔω, vel ἔννυμι.
ἔσσεαι, 2. sing. f. 1. ind. *Poët.* et *Ion.* pro ἔσῃ, ab εἰμί.
ἐσσεῖται, 3. sing. f. 1. ind. *Poët.* et *Dor.* pro ἔσται.
ἔσσεται, 3. sing. f. 1. ind. *Poët.* pro ἔσεται, ab εἰμί.
ἔσσευε, aor. 1. ind. act. *Poët.* pro ἔσευσα, a σεύω, pro σείω.
ἔσσευμαι, 1. sing. perf. ind. pass. *Ion.* pro σέσευμαι.
ἐσσεύοντο, 3. plur. imperf. ind. pass.
ἔσσην, ηνος, ὁ, rex.
ἔσσῃ, ης, 2. sing. præs. indic. act. *Poët.* pro εἶ, ab εἰμί.
ἔσσο, 2. sing. præs. imperat. *Poët.* pro ἔσο.
ἔσσο, pro ἔσο, 2. sing. plusq. ind. pass. *Ion.* et *Poët.* pro εἶσο, ab ἔω, seu ἔννυμι.
ἐσσόμενα, *futura*, nom. plur. f. 1. part. med. n. g. *Poët.* pro ἐσόμενα, ab εἰμί.
ἔσσον, υ, τὸ, vestimentum. Ab ἔω, *induo.*
ἔσσον, pro ἔσον, *indue*, 2. sing. a. 1. imper. act. *Poët.* a verbo ἔω, vel ἔννυμι.
ἐσσόμαι, *vincor*, *Ion.* pro ἡσσᾶμαι, et hoc *contr.* pro ἡσσάομαι, ab ἡσσάω.
ἔσσυθεν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. *Bœot.* et *Poët.* pro ἐσύθησαν, a σύω, vel σεύω.
ἔσσυμαι, *erupi*, perf. ind. pass. *Poët.* et per *Metath.* pro σέσυμαι.
ἐσσυμένως, *adv.* incitate, cum impetu, cum studio. Ab ἐσσυμένος, a σύω.
ἔσσυται, *irruit*, 3. singul. perf. indic. pass. *Poët.* et per *Metath.* pro σέσυται.
ἔσσω, f. 1. ind. act. *Poët.* pro ἔσω, ab ἔω.
ἐσσώμαι, perf. ind. pass. *Ion.* pro ἠσσώμαι, ab ἐσσόομαι, *Ion.* pro ἡσσάομαι.
ἔσται, perf. indic. act. *Ion.* pro ἕστηκα, ab ἵστημι.
ἐσταλαι, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐσταλμένοι ἦσαν, a στέλλω.
ἐσταλμένος, *vestitus*, perf. part. pass.
ἔσταμεν, *stamus*, 1. pl. præs. ind. act. *Poët.* pro ἵσαμεν, ab ἵστημι.
ἑστάμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἑστάναι, seu ἱστάναι.
ἔσταν, 3. plur. aor. 2. indic. act. *Bœot.* pro ἔστησαν.

ἑσάναι, perf. inf. act. per *Sync.* pro ἑσακέναι.
ἑσαότα, acc. sing. perf. part. act. per *Sync.* pro ἑσαόταν.
ἔσασαν, 3. plur. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro ἔσησαν.
ἑσάσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. *Dor.* pro ἑσήσατο.
ἑσάσι, 3. plur. præs. indic. act. *Poët.* pro ἱᾶσι.
ἑσάτω, *stato*, 3. sing. præs. imperat. act.
ἑσαώς, perf. part. act. pro ἑσακώς.
ἑσαυρωμένον, perf. part. pass. verbi σαυρόω.
ἐσ̓ὲ, *estis*, 2. pl. præs. ind. verbi εἰμὶ, *sum.*
ἑσε, *adv.* donec. Ex ἑς, pro εἰς, et τέ.
ἑσειλα, *misi*, a. 1. ind. act. verbi σέλλω.
ἑσειχον, 3. pl. imperf. ind. act. verbi σείχω.
ἑσελλάδατο, 3. pl. plusq. ind. pass. *Ion.* pro ἐσαλμένοι ἦσαν, a σέλλω.
ἑσένακε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi σενάζω.
ἑσενεν, 3. sing. imperf. ind. act. verbi σένω.
ἑσενωμένως, *adv.* anguste, arcte. Ab ἐστενωμένος, a σενόω.
ἑστεξώθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi στεξόω.
ἑστέρημαι, perf. ind. pass. verbi στερέω.
ἑστεφάνιξα, a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐστεφάνισα. A στεφανίζω.
ἑστεφανῶτο, 3. sing. imperf. ind. pass. *contr.* pro ἐστεφανόετο, a στεφανόω.
ἑστεφάνωται, 3. sing. perf. ind. pass.
ἑστῆδι, 3. sing. imperf. ind. act. verbi σήδω.
ἑστῆσι, *stans*, perf. part. act. *Ion.* et per *Sync.* pro ἑσακὼς, a verbo ἵστημι.
ἔστη, *stetit*, 3. sing. a. 2. ind. act.
ἑστήκαντι, 3. plur. perf. ind. act. *Dor.* pro ἑστήκασι.
ἑστήκω, f. ἑστήξομαι, sto, persto, constanter sto. Ab ἔστηκα, ab ἵστημι.
ἑστῆμος, illud tempus, *Eust.* al. ἐς τῆμος.
ἔστην, a. 2. ind. act. verbi ἵστημι.
ἑστήξει, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi ἑστήκω.
ἑστηριγμένος, perf. part. pass. verbi στηρίζω.
ἑστήριται, 3. sing. perf. ind. pass.
ἑστήριξεν, pro ἑστήριξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ejusd.
ἔστησα, 1. sing. a. 1 ind. act.
ἔστησαν, *steterunt*, 3. plur. a. 2. ind. act.
ἑστηώς, perf. part. act. per *Sync.* pro ἑστηκώς.
ΕΣΤΙΑ, ας, ἡ, focus, lar; (2) domus; (3) ara; (4) asylum; (5) Vesta, Dea. Ἀφ̓ ἑστίας ἀρχεσθαι, consentaneum rei gerendæ initium capere, vid. *Petav.* ad *Synesium*, p. 4. Ἀλλ̓ ἵνα Ἀφ̓ ἑστίας ἀρχόμενος ἐπιτρίψω τινὰ, *Arist. Vesp.* 844.
ἑστιάθην, a. 1. ind. pass. *Ion.* pro εἱστιάθην, ab ἑστιάω.
ἑστίᾱμα, ατος, τὸ, epulum. Ab ἑστιάω.
ἑστιαχεῖον, de domino ædium, item diis, ut laribus, &c. Ab ἑστιαχὸς, quod apud *Hesych.* reponendum pro ἑστιοῦχος, *Ern.*
ἑστίας, άδος, ἡ, Vestalis. Ab ἑστία.
ἑστίασις, εως, ἡ, epulatio, convivatio; (2) epulum, convivium; (3) animi pabulum.
ἑστιατόριον, ου, τὸ, convivatorium, locus, in quo convivium instituitur.
ἑστιάτωρ, ορος, ὁ, convivator, qui convivium præbet. Ab ἑστιάω, ῶ, fut. άσω, lare vel domo excipio; (2) convivio excipio; (3) agito convivia; (4) convivia celebro; (5) pasco animum, oblecto. Ἑστιᾶν δὲ μέλλομεν ξένας τινὰς, *Arist. Lys.* 1060. Τοῖς κόραξιν ἑστιῶν, *id. Thesm.* 949. Ἐνύστιον ἑστιώμεθα, *id. Vesp.* 1212. Ab ἑστία.
ἑστιᾶεν, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἑστίω.
ἑστιάτομων, ονος, ὁ, pater-familias, domus dominus. Ex ἑστία et τάω, *possideo.*
ἑστίηχος, ου, ὁ, domus custos. Εἰ γάρ τιν̓ ἑστίηχον ὤλομεν μόνον, *Longin.* 3.
ἑστιτρώσων, i. σω, intus vulnero. Ἑσέτρωσάν τῷ ὄστίῳ, *Aret.*
ἑστίχετην, 3. dual. a. 2. ind. act. verbi στίχω.
ἑστιχόωντο, 3. plur. a. 2. ind. pass. *Poët.* pro ἑστιχῶντο, a στιχάω.
ἑστιώτις, ιδος, ἡ, domestica, *Soph. Trach.* 954.
ἕσο, *induerat*, 3. sing. plusq. ind. act. *Poët.* seu *Ion.* pro εἵστο, seu εἶτο, ab ἕω, seu ἵνυμι.
ἑσόξεον, imperf. ind. act. verbi σοβέω.
ἑσομώθην, a. 1. ind. pass. verbi σομόω.
ἐσόν, *sunt*, 3. dual. præs. ind. verbi εἰμί.
ἑσονάχιζεν, 3. sing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ. a σοναχίζω.
ἔσοργα, perf. ind. med. verbi σέργω.
ἑσόρεσα, a. 1. ind. act. verbi σορέω.
ἑσόρεται, *stratus est*, 3. sing. perf. ind. pass.
ἑσόρμμαι, perf. ind. pass. verbi σορέω.
ἑσορτοτίδυσα, a. 1. ind. act. verbi σορτοπεδεύω.
ἑσορτόωντο, 3. plur. imperf. ind. m. *Poët.* pro ἑσορτῶντο, a σορτάομαι.
ἑσόρτο, 3. pl. plusq. ind. pass. *Ion.* pro ἑσορμέμενοι ἦσαν, a σρέφω.
ἑσράφην, a. 2. ind. pass. verbi ejusd.
ἑσρέφθην, *versus sum*, a. 1. ind. pass.
ἑσρηνίασα, a. 1. ind. act. verbi σρηνιάζω.
ἑσροφα, *verti*, perf. ind. med. verbi σρέφω.
ἑσρωμαι, perf. part. pass. verbi σρώννυμι.
ἑσρώννυον, 3. plur. imperf. ind. act.
ἔσρωσαν, 3. plur. a. 1. ind. act.
ἑσρωτο, 3. sing. plusq. ind. pass.
ἐστυγον, aor. 2. ind. act. verbi στυγέω, vel στύγω.
ἐστυφέλιξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. a στυφελίζω.
ἔσω, 3. sing. præs. imperat. verbi εἰμί.
ἐσωμυλάμην, a. 1. ind. med. verbi στωμύλλω.
ἔσων, 3. dual. præs. imperat. verbi εἰμί.
ἔσως, ορος, ὁ, clavus, temonis. Ab ἔω.
ἐσὼς, *stans*, perf. part. act. per *Sync.* pro ἑσακὼς, ab ἵστημι.
ἔσωσαν, 3. plur. præs. imperat. act. verbi εἰμί.
ἑσῶτες, *stantes*, nom. plur. perf. part. act. per *Sync.* pro ἑσακότες, ab ἵστημι.
ἑσῴθην, a. 1. ind. pass. verbi σῴω vel σεύω.
ἑσύλα, 3. sing. imperf. ind. act. pro ἐσύλας, a συλάω.
ἐσύλευον, 3. plur. imperf. ind. act. verbi συλεύω.
ἐσυνῆκα, a. 1. ind. act. verbi συνίημι.
ἐσύστερα, *adv.* postea.
ἑσφάγην, a. 2. ind. pass. verbi σφάττω, seu σφάζω.
ἐσφαγμένος, *jugulatus*, perf. part. pass.
ἐσφαίρατο, 3. sing. plusq. ind. pass. verbi σφαιρόω.
ἐσφάλην, a. 2. ind. pass. verbi σφάλλω.
ἐσφαλμαι, *deceptus sum*, perf. ind. pass.
ἐσφαλμένως, *adv.* imperite.
ἐσφαξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi σφάζω.
ἐσφαραγίζον, 3. plur. imperf. ind. act. verbi σφαραγίζω.
ἐσφηκα, *decepi*, a. 1. ind. act. verbi σφάλλω.
ἐσφιγγεν, 3. sing. imperfect. ind. act. verbi σφίγγω.
ἐσφιγξε, *adstrinxit*, 3. sing. a. 1. ind. act.
ἐσχολασις, ἡ, depressio mediæ rei, v. c. ossis. Ab ἐσχολάω, medium, v. c. os deprimo, tundo, ut desidat, ap. *Hipp.* pro ἐσβλάω, vel ἐμβλάω, *Ern.*
ἐσχοιτάω, vide εἰσχοιτάω, *Ar.*
ἐσχραγίσην, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi σφραγίζω.
ἐσχραγίσθητε, 2. plur. a. 1. ind. pass.
ἐσχραγισμένος, *obsignatus*, perf. part. pass.
ΕΣΧΑΡΑ, ας, ἡ, focus et craticula in foco; (2) focus seu craticula in ara; (3) ara *inpr.* Heroum; (4) vagina cerebri; (5) basis ex arrectariis et transversariis compacta; (6) pars balneï; (7) pudendum muliebre; (8) crusta ex adustione vulneri adhærens. Hinc
ἐσχαρεύς, έως, ὁ, qui foco præest in navi.
ἐσχαρὼν, ῶνος, ὁ, focus. Ab eod.
ἐσχάριον, ου, τὸ, foculus; (2) craticula; (3) acerra, thuribulum; (4) basis. Ab eod.
ἐσχάριος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad focum pertinens.
ἐσχαρίς, ίδος, ἡ, craticula. Ab eod.
ἐσχαρίτης, ου, ὁ, focalis, coctus in foco.
ἐσχαρότατα, τὰ, cocta in foco. Ex ἐσχάρα et πέσσω.
ἐσχαρόω, ῶ, crustas obduco, in crustas erumpere facio. Unde perf. ἐσχαρωμένα ἕλκη, incrustata vulnera. Ab ἐσχάρα.
ἐσχάρωσις, εως, ἡ, incrustatio. Ab ἐσχαρόω.
ἐσχαρωτικὸς, ἡ, ὸν, crustas inducens.
ἐσχατᾶω, *Il.* 2, 508. idem quod
ἐσχατεύω, f. εὐσω, extremus, seu ultimus sum; (2) in extremis finibus, sub oris situs sum. Ab ἔσχατος. Unde
ἐσχατιὰ, ᾶς, ἡ, ultimæ cujusque rei partes, seu extremitas; (2) agri privatorum suis terminis distincti et separati, iidemque remotiores et finibus territorii, vel mari montibusve proximi; (3) extrema pars et finis territorii; (4) explicantur etiam per solitudinem, ap. *Hesych. Ern.*
ἐσχατιάω, ῶ, f. άσω, in extrema parte sum. Ab ἐσχατιά.

ΕΤΑ

ἐσχατίζω, fut. ίσω, extremus, seu ultimus sum; (2) tardo. Ab ἔσχατος.
ἐσχάτιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ultimus. Ab eod.
ἐσχατογήρεων, et
ἐσχατόγηως, ων, ὁ καὶ ἡ, extremam senectutem agens, decrepitus. Ex ἔσχατος et γῆρας.
ἐσχατόεις, όεσσα, όεν, ultimus, postremus, in ultimis finibus situs. Ab eod.
ΕΣΧΑΤΟΣ, άτη, ατον, ultimus, postremus; (2) summus. Ἄφερον ἀλλάσθαι γῆς ἐπ̓ ἐσχάτοις ὅροις, *Æschyl. P. V.* 687. Θεήλατες οἰδ̓ ἀτάνευθε νεᾶνιδες, ἐσχάτοι ἄλλων, *Il.* 10, 434.
ἐσχάτως, *adv.* extreme; (2) summe, ita ut nihil supra sit. Ab ἔσχατος.
ἔσχε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἔχω.
ἐσχέθην, *habitus sum*, a. 1. ind. pass.
ἔσχηκα, *habui*, perf. ind. act.
ἐσχηματίζετο, 3. sing. imperf. ind. pass. v. σχηματίζω.
ἐσχηματισμένως, *adv.* figurate.
ἔσχικα, *fidi*, perf. ind. act. verbi σχίζω.
ἐσχίσθην, *fissus sum*, a. 1. ind. pass.
ἐσχόμην, *habui*, a. 2. ind. med. verbi ἔχω.
ἔσχον, *habui*, a. 2. ind. act.
ἕσω, *sedere faciam*, f. 1. ind. act. verbi ἵζω.
ἔσω, *adv.* intra. Ab εἰς.
ἐσωθεν, *adv.* intrinsecus. Ab ἔσω.
ἐσώθην, a. 1. ind. pass. verbi σώζω.
ἐσωπὴ, ῆς, aspectus, *Steph.*
ἔσωσα, *servavi*, a. 1. ind. act.
ἐσωσεν, 3. sing. a. ejusd. cum ν ἐφελκ.
ἐσώτατος, άτη, ατον, intimus, penitissimus, superl. ab ἔσω.
ἐσωφρονίσθην, a. 1. ind. pass. verbi σωφρονίζω.
ἐσωχὰς, άδος, ἡ, excrescentia in ano, seu tuberculum, sed intus latens, cui opponitur ἐξωχὰς, ap. *Hipp.*
ἑτάγην, a. 2. ind. pass. verbi τάσσω.
ΕΤΑΖΩ, f. άσω, examino, inquiro, scrutor. In compositione usitatum.
ἑτάθην, a. 1. ind. pass. verbi τείνω.
ἑταῖρα, ας, ἡ, amica; (2) meretrix. Ab ἑταῖρος.
ἑταιρεῖαι, ας, ἡ, societas, sodalitas, amicitia; (2) factio, societas factiosa; (3) scortatio. Ab ἑταιρεύω.
ἑταιρεῖαρχης, ὁ, sodalitii princeps, *Suid.*
ἑταιρεῖος, είᾱ, εῖον, sodalitius; (2) qui sodalitatibus præest; (3) meretricius. Ab ἑταῖρος.
ἑταιρεύω, f. εύσω, societatem ago, in societate versor; (2) meretricor. Ab eod.
ἑταιρέω, ῶ, f. ήσω, prostituo me, mereo; ἑταιρηκὼς, perf. part. qui meruit, sese prostituit. Ab eod.
ἑταιρήϊος, η, ον, *Ion.* idem quod ἑταιρεῖος.
ἑταιρησις, εως, ἡ, impudicitia. Ab ἑταιρέω.
ἑταιρίαι, ας, ἡ, sodalitium. Ab ἑταῖρος.
ἑταιριδεῖα, ων, τὰ, festum in honorem Jovis sodalitii celebrari solitum. Ab ἑταιρία.
ἑταιρίδιον, ου, τὸ, meretricula, *Plut.*
ἑταιρίζω, sodalem reddo, mihi adjungo, consocio; et ἑταιρίζομαι, sodalis fio; (2) opitulor. Ab eod.
ἑταιρικὸς, ἡ, ὸν, sodalitius; (2) meretricius.
ἑταιρικῶς, *adv.* meretricio more.
ἑταίριος, ία, ιον, idem quod ἑταιρικός.
ἑταιρίς, ίδος, ἡ, scortum, meretrix.
ἑταιρισμὸς, οῦ, ὁ, scortatio, vita meretricia. Ab ἑταιρίζω.
ἑταιριστὴς, οῦ, ὁ, scortator, qui meretricari solet. Ab eod. Hinc
ἑταιρίστρια, ας, ἡ, meretrix.
ΕΤΑΙΡΟΣ, ου, ὁ, sodalis; (2) familiaris; (3) socius; (4) administer, adjutor; (5) nomen, quo compellamus non satis notum; (6) discipulus; (7) commilito.
ἑτάκην, 2. sing. imperf. ind. med. *Dor.* pro ἐτήκου, a τήκομαι.
ἑτάκην, 1. sing. a. 2. ind. pass. verbi τήκω.
ἑταλάνιζεν, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ταλανίζω.
ἑταμμον, i. sing. a. 2. ind. act. verbi τέμνω.
ἑτὰν, *Dor. Voc.* pro ἑτὰς, ab ἕτης, *Ar.*
ἑτανύσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. τανύω.
ἑταξα, a. 1. ind. act. verbi τάττω.
ἑτατένωσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a τατενόω.
ἑτάρα, s. ἑτάρη, ἡ, idem quod ἑταίρα, *Hom.*
ἑτάραξα, 1. sing. aor. 1. ind. act. verbi ταράττω.
ἑταράχθη, 3. sing. a. 1. ind. pass.
ἑταράχθησαν, *perterrefacti sunt*, 3. plur.
ἑταρίαι, idem quod ἑταιρεῖαι, *Steph.*
ἑταιρίζω, pro ἑταιρίζω, *Il.* 13, 455.

ἐταρίσσατο. 3. sing. aor. 1. ind. med. *Poët.* pro ἐτορέσατο, ab ἐταρίζω, pro ἐτωιρίζω.

ἔταρον, acc. sing. *Poët.* pro ἑτωίρον.

ἔταρος, ᾱ, ὁ, idem quod ἑταῖρος.

ἔτᾱσις, εως, ἡ, inquisitio, examen. Composita usitata sunt. Ab ἐτάζω.

ἐτασμός, οῦ, ὁ, inquisitio; (2) tormentum. In compositione usitatum. Ab eod.

ἔτασσον, 2. sing. a. 1. imperat. act. verbi ἐτάζω.

ἐτάφην, a. 2. ind. pass. verbi θάπτω.

ἐτάχυνον, imperf. ind. act. verbi ταχύνω.

ἔτεα. *annos*, acc. plur. ab ἔτος.

ἐτεθήλει, 3. singul. plusq. indic. med. verbi θάλλω.

ἐτέθην, a. 1. ind. pass. verbi τίθημι.

ἐτέθητε, 3. sing. plusq. ind. med. *Ion.* pro ἐτέθητει, a θάπτω.

ἐτεθνήκειν, plusq. ind. act. verbi θνήσκω.

ἐτειᾶι, *adv.* quotannis, *Lyc.* Ab ἔτος.

ἐτείλαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi τέλλω.

ἔτεινα, *extendi*, a. 1. ind. act. verbi τείνω.

ἔτειος, εἶα, ειον, annuus. Ab ἔτος.

ἔτειρεν, 3. sing. imperf. ind. act. cum ῥ ἔρξλκα τείρω.

ἐτέκετο, 3. sing. imperf. ind. pass.

ἔτεκεν, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi τίκτω, pro τέκω.

ἐτεκνοποιήσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi τεκνοποιέω.

ἐτέκνωθεν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. *Bœot.* pro ἐτεκνώθησαν, a τεκνόω.

ἐτελείετο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* et *Poët.* pro ἐτελεῖτο, a τελέω.

ἐτέλειον, 3. plur. imperf. ind. act. *Poët.* pro ἐτέλεον.

ἐτελείωσα, a. 1. ind. act. verbi τελειόω.

ἐτέλεσα, a. 1. ind. act. verbi τελέω.

ἐτέλεσαν, *perfecerunt*, 3. plur.

ἐτελέσθην, a. 1. ind. pass.

ἐτέλεσσα, *Poët.* pro ἐτέλεσα.

ἐτελεύτα, 3. sing. imperf. indic. act. *contr.* pro ἐτελεύτατε, a τελευτάω.

ἔτεμον, a. 2. ind. act. verbi τέμνω.

ἐτεοδμώς, ῶσι, ὁ, fideliter serviens, ita serviens ut bonum servum decet. Ex ἐτεός et δμώς, *servus.*

Ἐτεόκρης, ητος, ὁ, indigena Cretensis, *Hom.*

ἐτεόκριθον, ν, τὸ, genuinum hordeum, hordei genus, quod nunquam vitiatur. Ex ἐτεός et κρῖθη, *hordeum.*

ἐτεόν, *adv.* vere, revera. Ab ἐτεός.

ἐτεός, ά, όν, verus. Ab ἔτος.

ἐτεραλκέως, ῶς, *adv.* ancipite Marte. Ab ἑτεραλκής, έος, ὁ καὶ ἡ, dubius, anceps, q. d. anceps robur. Ex ἕτερος et ἀλκή.

ἑτεραχθής, ἐς, alteri parti gravis; in alteram partem incumbens. Ab ἄχθος.

ἑτεργετεφαλᾶν, desipere, *Poll.* ex *Ar.*

ἑτεριδής, ἐς, v. ἑτεροειδής, *Nic.*

ἑτέρη, *adv. Ion.* alia via, alia ratione, alio modo. Ab ἕτερος.

ἑτερήμερος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, alternis diebus durans; (2) vicissim et mutuas sortes habens, per dies variatus. Ex ἕτερος et ἡμέρα, *dies.*

ἑτεροδᾱείᾱς, ας, ἡ, alterius partis favor, s. studium.

ἑτερογενής, έος, ὁ καὶ ἡ, alienigena; (2) alterius et diversi generis. Ex ἕτερος et γένος, *genus.*

ἑτερόγλαυκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, altero oculo cæsius. Ex ἕτερος et γλαυκὸς, *cæsius.*

ἑτερόγλωσσος, vel ἑτερόγλωττος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui alterius et diversæ linguæ est; (2) lingua ipsa diversa et peregrina. Ex ἕτερος et γλῶσσα.

ἑτερόγναθος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, utrisque mandibulis avide comedens; (2) edax; (3) qui duro ore est. Ex ἕτερος et γνάθος.

ἑτερογνωμοσύνη, ης, ἡ, diversa sententia. Ab ἑτερογνώμων, ὁ καὶ ἡ, qui alterius, seu diversæ est sententiæ. Ex ἕτερος et γνώμη.

ἑτερόγονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, e vario genere natus. Ex ἕτερος et γονὴ, *genitura.*

ἑτεροδιδασκαλέω, ῶ, f. ήσω, diversam doctrinam doceo. Ex ἕτερος et διδάσκω.

ἑτεροδοξέω, ῶ, f. ήσω, alterius sum opinionis, orthodoxis non adsentior.

ἑτεροδοξία, ας, ἡ, opinio diversa; (2) opinio prava. Ab

ἑτερόδοξος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui alterius est opinionis; (2) qui alterius est sectæ. Ex ἕτερος et δόξα, *opinio.*

ἑτεροειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui diversæ est speciei. Ex ἕτερος et εἶδος, *species.*

ἑτεροεθνής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui diversæ est gentis. Ex ἕτερος et ἔθνος.

ἑτεροεργής, ὁ, aliud agens, *Damoc.*

ἑτεροζήλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui alio studio ducitur, alia sectans.

ἑτεροζήλως, *adv.* inique, alieno animo, animo ergo aliam partem magis adfecto.

ἑτεροζυγέω, diversa animalia jungo; (2) adjungor alienigenis.

ἑτεροζύγιος, quibus in jugo non convenit.

ἑτεροζύγιος, *Phocyl.* ῥάθμως ἑτεροζυγος, statera in alteram partem inclinans; (2) diversi generis, de animalibus, *LXX.*

ἑτεροθᾱλής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui altera tantum ex parte viret, vel altero ramo; (2) cujus pater vel mater tantum vivit. Ex ἕτερος et θαλέω, *vireo.*

ἑτεροθελής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui aliud vult. Ex ἕτερος et θέλω, *volo.*

ἑτεροθέγκτως, ὁ, idem quod ἑτεροδόξος, *Suid.*

ἑτεροθρόος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, q. d. altèrisonus, qui diversæ est linguæ; (2) alienigena. Ex ἕτερος et θρόος, *vox.*

ἑτεροῖος, οἶα, οἷον, alius, dissimilis, diversus a reliquis. Ab ἕτερος. Hinc

ἑτεροιότης, τος, ἡ, dissimilitudo.

ἑτεροιόω, ῶ, f. ώσω, altero, immuto.

ἑτεροίως, *adv.* alio et diverso modo, aliter, dissimiliter, diverse.

ἑτεροίωσις, εως, ἡ, alteratio, diversitas, quum rerum qualitates aliæ atque aliæ fiunt.

ἑτερόκαρπος, ον, diversum fructum edens, ut, v. c. surculus insitus stirpi, &c.

ἑτεροκλινής, έος, ὁ καὶ ἡ, versatilis; (2) in alteram partem vergens. Ex ἕτερος et κλίνω, *inclino.* Unde

ἑτερόκλιτον, ν, τὸ, sc. ὄνομα, Heteroclitum, nomen, quod in diversas declinationes cadit.

ἑτερόκλιτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, aliter declinatus, a communi declinandi ratione deflectens.

ἑτεροκλίτως, *adv.* aliter declinando.

ἑτεροκλονέω, ῶ, f. ήσω, in diversum moveo, vel quatio. Ex ἕτερος et κλονέω.

ἑτεροκρανία, ας, ἡ, dolor alteram cranii partem tentans.

ἑτερόκωφος, altera aure surdus. Hinc

ἑτεροκωφόω, altera aure surdus sum.

ἑτερολεξία, ᾱ, ejusdem rei aliis verbis expressio. A λέξις.

ἑτερόμαλλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, altera parte villosus.

ἑτερομάσχαλος, ὁ καὶ ἡ, altera tantum parte manuleatus. Ex ἕτερος et μασχάλη.

ἑτερομετρέω, ῶ, f. ήσω, inæqualiter cresco. Ex ἕτερος et μέτρον, *magnitudo.*

ἑτερομερεία, ᾱ, studium partis alterius. Ab ἑτερομερής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui est alterius partis, in alteram partem inclinans. Ex ἕτερος et μέρος, *pars.*

ἑτερομήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, altera parte longior. Ex ἕτερος et μῆκος, *longitudo.*

ἑτερομήτωρ, ορος, ὁ, frater ex diversa matre. Ex ἕτερος et μήτηρ, *mater.*

ἑτερομόλιος, ὁ καὶ ἡ, quo, vel ad quem altera tantum pars venit, vel accedit; ut ἑτερομόλιος δίκη, in qua adversarii non comparuerunt, *Suid.* Ex ἕτερος et μολέω.

ἑτερόμορφος, ὁ καὶ ἡ, qui formæ diversæ est.

ἑτεροπάθεια, ας, ἡ, alterius partis vexatio. Ex ἕτερος et πάθος, *passio.*

ἑτεροπλάνης, ἐς, ad alteram partem vagans, *Epith.* oculi, *Nic.*

ἑτεροπλοια, τὰ, idem quod ἑτεροπλᾶν.

ἑτεροπλοος, *contr.* ἑτεροπλους, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ab altera tantum parte navigationem præbens; ἑτεροπλουν δάνεισμα, pecunia mutua nautica, qua periculo creditoris transferuntur emptæ merces aliquo, non vero aliæ inde reportantur, ut in ἀμφοτεροπλουν fit. Dicuntur et ἀμεροτεροπλοια, sc. χρήματα, vel δανείσματα.

ἑτεροπλοῦν, τὸ, fœnus nauticum, cum commeatus tantum periculum fœnerator suscepit, *Dem.*

ἑτερόπνοος, ον, alternatim flans, vento minime suo sonans, *Anac.*

ἑτεροπροσωπέω, ῶ, f. ήσω, persona differo.

ἑτεροπροσωπικός, ὴ, όν, qui alius seu diversæ personæ est.

ἑτεροπροσωπικῶς, *adv.* in alia persona. Ab ἑτεροπρόσωπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἑτεροπροσωπικός. Ex ἕτερος et πρόσωπον.

ἑτερορρεπέω, in alteram partem vergo, seu propensus sum. Ex ἕτερος et ῥέπω.

ἑτερορρέπης, έος, ὁ καὶ ἡ, in alteram partem vergens, seu inclinans. Ex iisd.

ἑτερορροπέω, idem quod ἑτερορρέπεω.

ἑτερόρροπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἑτερορρέπης.

ἑτερόρυθμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui alterius rhythmi est. Ex ἕτερος et ῥυθμὸς, *rhythmus.*

Ἕτερος, έρα, ερον, alter; (2) alius; (3) diversus. Καὶ τὸ μὲν ἕτερον τῶν δυοῖν τειχοῖν κατέβαλον, *Thuc.* lib. 7, 24. Ἕτερος ἑτέρᾳ στρατείᾳ, alter alteri præstat, *id.* lib. 7, 64. Ἕτερον τἀλλῶς, diversum seu alienum a vero, *Plat.*

ἑτερόσκιος, quorum alterum latus umbram facit, quorum umbra aut ad septentrionem, aut ad meridiem spectat. Ex ἕτερος et σκιὰ, *umbra.*

ἑτερόστοιχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui alterius est ordinis et diversæ seriei.

ἑτερόστομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, altera tantum parte aciem habens, ex altera tantum parte acutus. Ex ἕτερος et στόμα, *acies.*

ἑτεροστροφικὸς, metra quædam ab alteratione stropharum. Ex ἕτερος et στροφή.

ἑτεροσχήμων, ὁ καὶ ἡ, qui diversæ figuræ est. Ex ἕτερος et σχῆμα.

ἑτερότης, ητος, ἡ, diversitas. Ab ἕτερος.

ἑτερότροπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, aliusmodi, diversus; (2) alius; (3) dissimilis. Κακὸν ἑτερότροπον, *Arist. Thesm.* 724.

ἑτερόωας, ὁ καὶ ἡ, unam aurem habens. Ab οὖας, pro οὖς.

ἑτερούσιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui alterius seu diversæ est essentiæ; (2) alius, diversus. Ex ἕτερος et οὐσία, *essentia.*

ἑτεροφθαλμία, ας, ἡ, vitium, imprimis in equis, quum varios habent oculos. Ab

ἑτερόφθαλμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui alterum oculum amisit; (2) monoculus; (3) qui habet oculos duplicis coloris.

ἑτερόφθογγος, ον, idem quod ἑτερόφωνος, *Synes.*

ἑτεροφρᾰγέντος, ον, qui ab alio custoditur.

ἑτεροφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, aliter sentiens. Ex ἕτερος et φρὴν, *mens.*

ἑτερόφυλος, έος, ὁ καὶ ἡ, diversæ naturæ; (2) alibi natus. Ex ἕτερος et φυὴ, *natura.*

ἑτερόφῡλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui est ex alia tribu; (2) qui diversæ est gentis, alienigena; (3) qui diversæ est naturæ. Ex ἕτερος et φυλὴ, *tribus.*

ἑτεροφωνία, ἡ, diversitas soni, seu vocis.

ἑτερόφωνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, aliam et diversam edens vocem. Ex ἕτερος et φωνὴ, *vox.*

ἑτεροχροέω, alio et diverso colore sum.

ἑτεροχροιότης, ἡ, diversitas coloris. Ab

ἑτερόχροος, *contr.* ἑτερόχρως, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, discolor, diverso præditus colore, versicolor. Ex ἕτερος et χρόα.

ἑτερόχρωμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex ἕτερος et χρῶμα, *color.*

ἑτερόχρως, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

ἑτερόω, ῶ, f. ώσω, altero, muto. Ab ἕτερος.

ἑτέρτεν, 3. sing. imperfect. ind. act. cum ν ἐφίλτατε, a τέρετω.

ἔτερσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi τείρω.

ἐτέρσθην, a. 1. ind pass. verbi τέρσω.

ἑτέρωθεν, *adv.* altera ex parte, diversa ex parte. Ab ἕτερος.

ἑτέρωθι, *adv.* alibi, alio loco. Ab eod.

ἑτερωνυμία, ἡ, diversitas nominis, *Steph.*

ἑτερώνυμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, diversum nomen habens. Ex ἕτερος et ὄνομα, *nomen.*

ἑτερωνύμως, *adv.* diverso nomine, non analogice.

ἑτέρως, *adv.* alio modo, aliter, secus.

ἑτέρωσε, *adv.* alteram in partem; (2) alio.

ἑτεροῦσιος, εως, ἡ, alteratio. Ab ἕτερος.

ἑτετάλμην, plusq. ind. pass. verbi τέλλω.

ἑτετανύσμην, 3. sing. plusq. ind. pass. verbi τανύω.

ἑτετάνυσσο, 3. plur. plusq. ind. pass. *Ion.* pro τετανυμένοι ἦσαν, a τάσσω.

ἑτετύκατο, 3. pl. plusq. ind. pass. *Ion.* pro τετευγμένοι ἦσαν, a τεύχω.

ἔτετμεν, 3. sing. imperfect. ind. act. verbi τέτμω.

ἑτετύχειν, plusq. ind. act. verbi τεύχω.

ἑτέτυντο, 3. singul. plusq. ind. pass. verbi τύπτω.

ἑτετύφεα, plusq. ind. act. *Ion.* pro ἐτετύφειν, a τύπτω.

ἑτετύχοντο, 3. plur. a. 2. ind. med. *Ion.* v. τυγχάνω.

ἔτεχ', pro ἔτεκε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi τίκτω, *pario.*

ἐτέχθην, *natus sum*, a. 1. ind. pass.

ἐτήκετο, 3. sing. imperfect. ind. pass. verbi τήκω.

ἐτήκομεν, imperf. ind. act. *contr.* pro ἐτήκεον, a τηκέω.

Ἕτης, ᾱ, ὁ, socius, amicus; (2) civis; ἕται, sodales. Hinc ὦ ἑτᾶν, ὁ bone.

Ἐτησίαι, ῶν, οἱ, Etesiæ, venti anniversarii.

qui circa decimum vel duodecimum diem ab ortu Caniculæ spirare solent. Ab
ἔτησιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, anniversarius, annuus. Ab ἔτος.
ἐτησίως, *adv.* quotannis.
ἐτητόμακα, perf. ind. act. *Att.* pro ἠτοίμακα, ab ἑτοιμάζω.
ἐτητυμία, ας, ἡ, veritas. Ab
ἐτήτυμος, η, ὁ καὶ ἡ, verus, verax. Hinc ἑτήτυμον, *adv.* vere, revera. Μῦθος ἑτήτυμος, *Od.* 23, 62. Ταῦτα ἐὼν οἷός περ᾽ ἑτήτυμος ἦεν Ἰδόμεναι, *Apoll. Rhod.* lib. 4, 1603. Ab ἔτυμος, per *Epenth.* syllabæ τη, metri causa.
ἐτητύμως, *adv.* vere.
ἔτι, *adv.* adhuc, etiamnum; (2) amplius, præterea; (3) posthac, in postremum; (4) quin, quin etiam; (5) jam, jam nunc; (6) interdum eleganter redundat. Hinc ἔτι μᾶλλον, etiam nunc.
ἐτίθει, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐτίθεε, a τιθέω, pro *τίθημι*.
ἐτίθευ, 2. sing. imperf. ind. pass. *Dor.* pro ἐτίθε.
ἐτίμησα, a. 1. ind. act. verbi τιμάω.
ἐτινάσσετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi τινάσσω.
ἐτίοιμεν, 1. plur. imperf. ind. act. verbi τίω.
ἔτισα, *colui*, a. 1. ind. act.
ἐτιτάνετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi τιταίνω.
ἔτλην, *sustinui*, a. 2. ind. act. verbi τλῆμι.
ἔτμαγεν, 3. plur. a. 2. ind. pass. *Bœot.* pro ἐτμάγησαν, a τμήγω, vel τμήσσω.
ἔτμηγον, *secui*, a. 2. ind. act.
ἔτμηξα, a. 1. ind. act.
ἐτμήθην, aor. 1. ind. pass. verbi τέμνω pro τμάω.
ἑτνηρός, ᾱ, ὁ, pulmentarium ex fresis elixisque leguminibus confectum. Ab
ἕτνος· ἑτνήρυσις, εως, ἡ, trulla, qua pulsauritur; (2) omne instrumentum, quo aliquid hauritur, cochlear, tudicula, *Arist. Ach.* 245. Ab eod.
ἑτνοδόκος, sc. τορύνη, tudicula seu cochlear quo τὸ ἕτνος δεχόμεθα, et ex olla exprimimus, *Ep.*
ἔτνος, εος, τὸ, puls ex leguminibus elixis confecta.
ἑτοιμάζω, f. άσω, paro, expedio, facio, ut in promptu sit. Ἃ ἡτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν, 1 *Cor.* 2, 9. Οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ᾽ οἷς ἡτοίμασαι, *Marc.* 10, 40. Ὅςᾳ᾽ ἱρὸν ἑτοιμασσαίατ᾽ Ἀθήνῃ, *Il.* 10, 572. Ab ἕτοιμος.
ἑτοιμάσατε, *parate*, 2. plur. a. 1. ind. act.
ἑτοιμασία, ας, ἡ, præparatio; (2) basis, sedes firma, firmamentum; (3) promptitudo, alacritas; (4) apparatus ad aliquid agendum, v. c. militaris.
ἑτοιμασ-τής, οῦ, ὁ, apparator; (2) conciliator.
ἑτοιμόδακρυς, ὁ καὶ ἡ, qui facile flet.
ἑτοιμοθάνατος, ὁ καὶ ἡ, paratus ad moriendum, qui facile moritur.
ἑτοιμοκοπία, ἡ, tolerantia laboris, seu studium laborandi, sed inaniter fere et cum ostentatione.
ἑτοιμολόγος, ον, promptiloquus, *Nax.*
ἑτοιμον, ου, τὸ, alacritas, *Eur. Or.* 1106. Ab
ἕτοιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, promptus, paratus; τὰ ἑτοιμα, quæ jam parta sunt, possessiones.
ἑτοιμότης, ητος, ἡ, promptitudo, alacritas; (2) propensio. Ab ἕτοιμος.
ἑτοιμοτρεπής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui facile flectitur. Ex ἕτοιμος et τρέπω.
ἑτοίμως, *adv.* prompte, expedite, parate.
ἑτόλμα, 3. sing. imperf. ind. act. pro ἐτόλμα, a τολμάω.
ἑτόλμησε, *ausus fuit*, 3. sing. a. 1. ind. act.
ἔτον, 2. dual. a. 2. ind. act. verbi ἴημι.
ἔτος, εος, τὸ, annus.
ἑτός, ἡ, όν, verus; (2) bonus. Ab εἰμὶ, *sum.*
ἑτός, adv. frustra, temere, perfunctorie.
ἔτραγον, *rosi*, a. 2. ind. act. verbi τρώγω.
ἔτραπε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi τρέπω.
ἐτράπεσθ, 3. plur. imperfect. ind. act. verbi τραπέω.
ἐτράπετο, 3. sing. a. 2. ind. med. v. τρέπω.
ἐτράπην, *versus sum*, a. 2. ind. pass.
ἑτραπόμην, *verti*, a. 2. ind. med.
ἐτράφην, a. 2. ind. pass. verbi τρέφω.
ἔτραφον, *alui*, a. 2. ind. act.
ἐτρέμε, 3. sing. imperfect. indic. act. verbi τρέμω.
ἔτρεσα, *tremui*, a. 1. ind. act. verbi τρέω.
ἐτρέφετο, 3. sing. imperf. indic. pass. verbi τρέφω, *alo*, *nutrio*.
ἔτρεχε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi τιτρέω, seu τίτρημι.
ἔτρηγον, *stridi*, a. 2. ind. act. verbi τρίζω.
ἐτρύγων, 3. plur. imperf. ind. *contr.* pro ἐτρύγοον, a τρυγάω.
ἐτρύπη, 3. sing. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐτρύπα, *contr.* ex ἐτρύπαε, a τρυπάω.
ἐτρύφην, a. 1. ind. pass. verbi τρύπτω.
ἐτρυφήσατε, 2. plur. aor. 1. ind. act. verbi τρυφάω.
ἔτρωσα, a. 1. ind. act. verbi τιτρώσκω.
ἐτύθην, a. 1. ind. pass. verbi θύω.
ἐτυλίχθη, a. 1. ind. pass. verbi τυλίσσω.
ἐτυμηγόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, veridicus. Ex ἔτυμος et ἀγορεύω, *dico.*
ἐτυμόδρυς, υος, ἡ, quercus proprie dicta. Ex ἔτυμος et δρῦς.
ἐτυμοθρεος, *contr.* ἐτυμόθρους, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, verisonus, veriloquus. Ex ἔτυμος et θρέομαι.
ἐτυμολογέω, ῶ, f. ήσω, originem verbi indico. Ab ἐτυμολόγος.
ἐτυμολογία, ας, ἡ, Etymologia, originis verborum indicatio. Ab eod.
ἐτυμολογικὸς, ὴ, όν, etymologicus, peritus etymologiarum explicandarum.
ἐτυμολόγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui origines verborum indicat. Ex ἔτυμος et λέγω, *dico.*
ἔτυμος, ον, verus. Hinc ἔτυμον, *adv.* vere, revera, et τὸ ἔτυμον, etymum, vera origo alicujus vocabuli.
ἐτυμότης, ητος, ἡ, idem quod ἐτυμολογία.
ἐτυμπανίσθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. v. τυμπανίζω.
ἐτυμώνιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, verus. Ab ἔτυμος.
ἐτύμως, *adv.* vere; (2) ab origine vocis, secundum originem vocis. Ab ἔτυμος.
ἐτύπτεν, a. 2. ind. pass. *Dor.* pro ἐτύπην, a τύπτω.
ἐτύφθην, 3. plur. a. 1. ind. pass. *Bœot.* pro ἐτύφθησαν.
ἔτυχε, 3. sing. a. 2. ind. act. v. τυγχάνω.
ἐτύχθην, *fui*, a. 1. ind. pass.
ἔτυχον, *nactus sum*, a. 2. ind. act.
ἑτῶσιεργός, ὄ, ὁ καὶ ἡ, qui incassum laborat; (2) qui laborem fugit. Ex ἑτῶσιος et ἔργον, *opus.*
ἑτώσιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inanis, cassus, inutilis. Ab ἔτος, *frustra.*
ἑτωσίως, *adv.* frustra.
εὖ, *Dor.* pro ἕ, sui, *Il.* 14, 427.
εὖ, *adv.* bene; (2) recte; (3) facile; (4) feliciter; (5) commode; (6) rite; (7) præclare; (8) pulchre. In compositione notat, (9) facile; et interdum, (10) feliciter. Ab εὐς.
Εὔα, ας, ἡ, Eva. Nomen primæ mulieris Hebr. *Vivificans.*
εὐαγγέλια, τὰ, sacrificium, s. præmium ob lætum nuncium. Ex εὖ et ἀγγελία.
εὐαγγελίζω, et εὐαγγελίζομαι, bonum nuncio, læta nuncio; (2) doctrinam Christi annuncio, evangelium prædico, evangelizo. Εὐαγγελίσασθαι πρῶτον ὑμῖν βέλομαι, *Aristoph. Eq.* 654. Ὡς εὐηγγέλισε τοῖς ἑαυτῆ δέλοις τοῖς προφήταις, *Apoc.* 10, 7. Εὐαγγελιζόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, *Luc.* 8, 1.
εὐαγγελιστικὸς, ὴ, όν, evangelicus, ad evangelium pertinens. Ab
εὐαγγέλιον, ᾱ, τὸ, lætum nuncium; (2) præmium, quod nuncium lætum adferenti datur; (3) annunciatio beneficii Christi, quo homines morte sua ab æterna morte liberavit; (4) doctrina Christiana universa; historia Christi, prout ab evangelistis descripta est. Ex εὖ et ἀγγελία.
εὐαγγελιῶνται, 3. pl. f. 1. ind. med. *Att.* pro εὐαγγελίσονται, ab εὐαγγελίζω.
εὐαγγελιστὴς, οῦ, ὁ, evangelista, evangelii præco; (2) evangelii sive historiæ evangelicæ scriptor. Ab eod. Hinc
εὐαγγελίστρια, ἡ, quæ evangelium docet.
εὐάγγελος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui fausta annunciat.
εὐαγὴς, sanctus sum.
εὐαγῶς, *adv.* sancte, pure, rite. Ab
εὐαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, sanctus, sacer, purus, castus, pius; (2) agilis; (3) secundus; (4) qui facile frangi potest. Ex εὖ et ἄγος, *res sacra*, vel ἄγω, *ago*, s. *frango.*
εὐάγητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, purus, splendidus, clarus, mobilis, qui huc et illuc agitur. (Vox inepta dithyrambica ap. *Aristoph.* incertæ significationis. *Dor.* pro εὐήγητος, *Ern.*) Quasi ab εὖ et ἄγω, vel ab αὐγὴ, *splendor.*
εὐάγκαλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, facilis complexu, facilis portatu. Ex εὖ et ἀγκάλη, *ulna.*
εὐάγκειος, ᾱ, fertilis vallis, *Call.* al. *Epith.* Pindi, pervocalis. Ab ἄγκος.
εὐαγκὴς, ές, in valles devexus, *Pind.*
εὐαγλὶς, ίδος, ὁ καὶ ἡ, bonas seu pulchras spicas habens; (2) bonos nucleos habens.
εὐαγρέω, ῶ, f. ήσω, in captura sum felix; (2) prædæ copiam habeo. Ex εὖ et ἄγρα.
εὐαγρὴς, ές, prospere capiens, *Opp.*
εὐαγρία, ας, ἡ, felicitas et bonus successus in captura, prospera venatio, opima præda. Ex iisd.
εὐαγρος, ον, felix in captura.
εὐαγωγία, ας, ἡ, bona educatio.
εὐάγωγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ductilis, qui facile duci potest; (2) tractabilis, docilis.
εὐαγὼς, *adv.* sancte. Ab εὐαγὴς.
εὐαδὲς, 3. sing. a. 2. ind. act. *Æol.* pro ἤαδε, ab ἀνδάνω.
εὐαδὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, placidus, tranquillus. Ex εὖ et ἄδω, *placeo.*
εὐαδίκητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui facile injuria adfici solet, injuriæ obnoxius; (2) imbecillis. Ex εὖ et ἀδικέω.
εὐαεῖ, dat. sing. ab εὐαὴς.
εὐαεὴς, ές, tranquillum cœlum habens.
εὐαερία, ἡ, tranquillitas cœli. Ex εὖ et ἀήρ.
εὐάζω, f. άσω, evan clamo; (2) sacro furore percitus sum. Ab εὐάω.
εὐαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, salubriter spirans; (2) qui bene a ventis perflatur. Εὖτ᾽ ἂν πρῶτα φανῇ σθένος Ὠρίωνος, χώρῳ ἐν εὐαεῖ, *Hesiod. Op.* 506. Ex εὖ et ἄημι.
εὐαθλίος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, clarus certaminibus, peritus certaminum. Ex εὖ et ἆθλος, *certamen.*
εὐαίνητος, ον, laude dignissimus. Ex εὖ et αἰνέω.
εὐαίρετος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui facile capi potest. Ex εὖ et αἱρέω, *capio.*
εὐαισθησία, ας, ἡ, sensuum vigor. Ex εὖ et αἰσθάνομαι, *sentio.* Unde
εὐαίσθητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sensu valens, sensum acrem habens. Hinc τὸ εὐαίσθητον, ᾱ, sentiendi facultas, sensus acumen.
εὐαισθήτως, *adv.* cum sensuum vigore; *comp.* εὐαισθητοτέρως, ap. *Plat.*
εὐαίων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, beatus, felicis ævi.
εὐαίως, *adv.* feliciter. Vox Comica.
εὐάκεσος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, curatu facilis. Ex εὖ et ἀκέομαι.
εὐακέως, ita ut curari facile possit, *Aret.*
εὐάκτινος, ον, ὁ καὶ ἡ, pulchros habens radios.
εὐακτοκάτου, acc. sing. *Dor.* pro εὐηλάκατον.
εὐαλδὲως, feliciter et cum profectu. Ab
εὐαλδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, bene et feliciter crescens, bonum incrementum accipiens. Ex εὖ et ἀλδέω, *cresco.*
εὐαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, sanatu facilis. Ex εὖ et ἄλυω, *sano*, *medeor.*
εὐάλιος, soli bene expositus, apricus, *Dor.* pro εὐήλιος.
εὐαλλοίωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui facile mutari potest.
εὐαλσὴς, ές, nemorosus. Ex εὖ et ἄλσος.
εὐαλωσίαι, ας, ἡ, Cereris *Epitheton*, quoniam areas frugum copia implet, *Hes.* Ex εὖ et ἀλοάω, *trituro.*
εὐάλωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, captu facilis, expugnabilis. Ex εὖ et ἁλίσκομαι, *capio.*
εὐαμερίαν, acc. sing. *Dor.* pro εὐημερίαν.
εὐάμπελος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pulchre vitibus consitus, bonas vites habens.
εὐάν, vox mulierum Bacchum inclamantium. Hinc Lat. *Evan*, ipse Bacchus.
εὐανάγνωσος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, lectu facilis. Ex εὖ et ἀναγιγνώσκω, *lego.*
εὐαναγωγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui facile rejicitur, sive exscreatur. Ex εὖ et ἀναγωγή.
εὐαναδιδάκτως, *adv.* ut facile meliora sibi persuaderi sinat. Ex εὖ et ἀναδιδάσκω.
εὐανάδοτος, ὁ καὶ ἡ, qui facile digeritur et in membra distribuitur. Ex εὖ et ἀναδίδωμι.
εὐανάκλητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, revocatu facilis; (2) qui facile flecti potest et ab ira revocari. Ex εὖ et ἀνακαλέω, *revoco.*
εὐανακλήτως, *adv.* placabiliter. A præc.
εὐανάλωτος, ᾱ, ὁ, καὶ ἡ, qui facile refocillari, restitui potest. Ex εὖ et ἀναλαμβάνω.
εὐανάλωτος, ον, qui facile absumitur. Ex εὖ et ἀναλίσκω.
εὐανάμνησις, ον, memor.
εὐανάπνευστος, ον, respirationi aptus. Ex εὖ et ἀναπνέω.
εὐανάσβαλτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, facile ex morbo resurgens; facile convalescens. Ex εὖ et ἀνασφάλλω.

εὐανάτρεπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, subversu seu eversu facilis. Ex εὖ et ἀναστρέφω.

εὐανάτροφος, ον, bene nutritus, vigens. Ex εὖ et ἀναστρέφω.

εὐανδρεῖαι, ῶν, f. ἡσω, bonis et strenuis viribus abundo; (2) viribus polleo, vigeo.

εὐανδρία, ας, ἡ, abundantia fortium virorum; (2) virilitas. Ab

εὔανδρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, strenuos seu fortes viros habens, qui a strenuis viris incolitur. Ex εὖ et ἀνὴρ, *vir*.

εὐάνεμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, bonos et prosperos ventos habens; (2) serenus, pulcher; (3) a ventis tutus.

εὐάντητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, emissu facilis; dissolutu et dilutu facilis; facile liquescens. Ex εὖ et ἀνίημι, *remitto*.

εὐανθεῖς, nom. pl. pro εὐανθέες, ab εὐανθής.

εὐάνθινος, α, ον, et

εὐάνθιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, floridus.

εὐανθέω, bene et prospere floreo. Ab

εὐανθής, έος, ὁ καὶ ἡ, pulchre floridus; (2) nitidus, venustus. Ex εὖ et ἄνθος, *flos*.

εὐάνιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui moderate dolores fert, lenis, mitis. Ex εὖ et ἀνία.

εὐάνεικτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, apertu facilis, qui facile reseratur. Ex εὖ et ἀνοίγω.

εὐαντάω, propitius sum, *Call*.

εὐάντης, ες, et

εὐάντητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, facile obvius, expositus; (2) propitius; (3) cui occurrere bonum et faustum est. Ex εὖ et ἀντάω.

εὐαντίληκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui facile refelli potest. Ex εὖ et ἀντιλέγω.

εὐάντυξ, υγος, ὁ καὶ ἡ, pulchram circumferentiam aut orbem habens.

εὐαπάλλακτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, quo facile liberari possumus. Ex εὖ et ἀπαλλάσσω.

εὐαπαλλάκτως, *adv.* ad evadendum apte.

εὐαπάρτιστος, ον, perfectus, absolutus.

εὐαπάτητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui facile decipitur. Ex εὖ et ἀπατάω, *decipio*.

εὐαπήγητον, *facilem narratu*, acc. sing. *Ion.* pro εὐαφήγητον, ab εὐαφήγητος.

εὐαπόβατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, facilis descensu. Ex εὖ et ἀποβαίνω.

εὐαπόδικτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, demonstratu facilis, probabilis. Ex εὖ et ἀποδείκνυμι.

εὐαπόδεκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, acceptus, gratissimus. Ex εὖ et ἀποδέχομαι.

εὐαπόδοτος, ὁ καὶ ἡ, redditu facilis; (2) qui facile excernitur. Ex ἀποδίδωμι.

εὐαποκρίτως, *adv.* ita, ut facile responderi queat. Ex εὖ et ἀποκρίνομαι.

εὐαπολόγητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui facile excusari potest. Ex εὖ et ἀπολογέομαι.

εὐαπόλυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui facile exsolvi potest. Ex εὖ et ἀπολύω, *absolvo*.

εὐαπόβλυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, facile defluens.

εὐαποσείστως, *adv.* ut facile amoveri, repelli possit.

εὐαποσπαστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui facile avelli vel abstrahi potest.

εὐαποτείχισος, ὁ καὶ ἡ, qui circumvallari et munirí facile potest. Ex εὖ et ἀποτειχίζω.

εὐαποῤῥυκτος, qui facile effugi potest. Ex εὖ et ἀποῤῥύγω.

εὐαρδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, bene irrigatus; (2) irrigationi aptus et conveniens. Ex εὖ et ἄρδω.

εὐάρεσκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, blandus, placere cuilibet studens, placidus, obtemperans. Ex εὖ et ἀρέσκω, *placeo*. Hinc

εὐαρεσκοτέρως, *adv.* blandius, *Xen.*

εὐαρέσκως, *adv.* blande.

εὐαρεστέω, ῶ, f. ήσω, bene placeo. Εὐηρέστησε δὲ Ἐνὼχ τῷ Θεῷ, *Gen.* 5, 22. Τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ Θεὸς, *Heb.* 13, 16. Hinc

εὐαρεστήριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, placatorius.

εὐαρέστησις, εως, placabilitas, lenitas, gratiæ conciliatio, studium placendi.

εὐαρεστικὸς, ἡ, ὸν, ad placendum accommodatus.

εὐάρεστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, acceptus, valde gratus, bene placens.

εὐαρέστως, *adv.* ad placitum, grate.

εὐαρίθμητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, numeratu facilis; (2) non multus, paucus.

εὐαρκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ad propulsandum vel auxiliandum idoneus. Ex ἀρκέω.

εὔαρκτος, ον, tractabilis, morigér. Ab ἄρχω.

εὐάρματος, ὁ καὶ ἡ, qui bonum habet currum eoque bene utitur. Ex ἅρμα.

εὐαρμοσέω, sum concinnus, *Hipp.*

εὐαρμοσία, ᾱ, aptitudo, dexteritas, lepos.

εὐαρμοστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, aptus, habilis, dexter, quadrans, commodus; (2) harmonice compositus.

εὐαρμόστως, *adv.* apte, concinne.

εὐαρνος, ον, agnis abundans, bonos agnos habens. Ab ἄρς, *agnus*.

εὐάρατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, aratu facilis; (2) bene aratus. Ex εὖ et ἀρότος.

εὐάρτυτος, ον, bene conditus. Ab ἀρτύω.

εὐαρχία, ας, ἡ, principatus bonus. Ab

εὔαρχος, ὁ καὶ ἡ, bonus ductor et imperator; (2) imperio parens. Ex εὖ et ἀρχή.

εὐσσμε, ατος, τὸ, ovatio, vociferatio bacchantium; (2) vociferatio quævis. Ab εὐάζω.

εὐασμὸς, ὁ, idem et ab eod.

εὐάσιμα, ἡ, Baccha, sacerdos Bacchi.

εὐασίφως, ᾱ, ὁ, ὁ, splendide lucidus, lucidissime fulgens. Ex εὖ et ἀστὴρ, *stella*.

εὐασῆρ, ῆρος, ὁ, evans, qui furit ex Baccho; (2) sacerdos Bacchi.

εὐάσκης, ες, ὁ, ἡ, idem. Ab εὐάζω.

εὐασικὸς, ἡ, ὸν, Bacchicus.

εὐάστωστος, ον, volatilis, *Theophr.*

εὐαυγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, illustris, seu qui undique conspici potest.

εὐαυξὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, auctu perfacilis; (2) auctu insignis. Ex εὖ et αὐξάνω.

εὐαυρος, ον, bene situs, bene ventilatus.

εὐαφήγητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, facilis explicatu, *item* qui facile exprimi verbis potest. Ex εὖ et ἀφηγέομαι.

εὐαφεία, ας, ἡ, mollitudo. Ab

εὐαφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, mollis, tractabilis. Ex ἁφή.

εὐάφορμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, opportunus; (2) excusatu facilis; (3) excusatione dignus. Ex εὖ et ἀφορμὴ.

εὐάφορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, editus, unde longe prospici potest. Ex εὖ et ἀφορέω.

εὐαφῶς, *adv.* decenti tactu, appositissime.

εὐαχεὶς, nom. plur. *Dor.* pro εὐηχέες, ab εὐήχης.

εὐβάστακτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, facilis gestatu, facilis ad ferendum. Ex εὖ et βαστάζω.

εὔβατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui facile adiri, aut transiri potest, pervius.

εὔβιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, bene et commode vivens, compos vitæ facilioris, cui victus facilis est.

εὐβίοτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem.

εὐβλαπτος, ὁ καὶ ἡ, offensioni expositus, qui facile lædi potest. Ex βλάπτομαι.

εὐβλαστέω, ῶ, f. ήσω, bene et copiose germino. Ex εὖ et βλαστάνω, *germino*.

εὐβλάστια, ας, ἡ, copiosa germinatio.

εὐβλαστὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, bene germinans.

εὐβλαστία, ας, ἡ, copiosa germinatio.

εὐβλαστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, bene germinans.

εὐβοήθητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui facile est opitulari, facile medicabilis, qui facile juvatur.

εὐβολέω, ῶ, f. ήσω, felicem aleæ jactum sortior, féliciter aleam jacio. Ab

εὔβολος, ὁ καὶ ἡ, felix jactu. Ex βάλλω, *jacio*.

εὔβοος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, fertilis boum, *Hom.*

εὐβοσία, ας, ἡ, pabuli bonitas, seu ubertas, bonum nutrimentum, fertilitas, pabuli copia. Ex εὖ et βόσκω, *pasco*.

εὐβόστρυχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pulchros habens cincinnos, seu cirros.

εὐβοτος, ὁ καὶ ἡ, bene pastus; (2) pascuis abundans; (3) bonas pecudes habens.

εὐβοτρυς, υος, ἡ εὐβότρυος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pulchros racemos habens, *Anacr.*

εὐβουλεὺς, ῦ, ὁ Ἀΐδης, κατ' εὐφημισμὸν, *Nic.*

εὐβουλία, ας, ἡ, bonum consilium, prudentia, sive scientia dispiciendi, quid et quomodo aliquid faciendum sit. Ab

εὔβουλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, consultus, prudens, qui bene consulit aliis. Ex εὖ et βουλή.

εὐβούλως, *adv.* prudenter.

εὐβρεχέως, larga irrigatione, seu potione, *Nic.*

εὔβροχος, ὁ καὶ ἡ, multos habens laqueos.

εὐβρωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui facile comedi potest, edulis.

εὐβύριος, ον, idem quod εὐσικος, *E. M.*

εὐγάθητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, *Dor.* pro εὐγήθητος, delectabilis. Ex εὖ et γηθέω.

εὔγαιος, ον, terreus, *Epith.* soli, non lapidosi, sed facilis aratu et fertilis.

εὐγάλακτος, ων, οἱ καὶ αἱ, bene lactati. Ex εὖ et γάλα, *lac*.

εὐγάληνος, ον, serenus. Α γαλήνη.

εὐγαλήνως, *adv.* serene.

εὐγάμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, felix in nuptiis.

εὖγε, *adv. laudantis seu adsentientis*, euge, sane, recte; (2) *insultantis vel irridentis*.

εὔγειος, ὁ καὶ ἡ, idem quod εὔγαιος.

εὐγένεια, ας, ἡ, nobilitas; (2) ingenuitas. Ab εὐγενὴς.

εὐγένειος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pulchram barbam habens; (2) barbatus; (3) villosus; (4) generosus, nobilis. Ex γένειον, vel γένος.

εὐγενέτης, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nobili genere ortus, generosus.

εὐγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex εὖ et γένος.

εὐγενὶς, ίδος, ἡ, generosa.

εὐγενῶς, *adv.* generose.

εὐγεώργητος, ον, arabilis, fertilis.

εὐγεὼς, ω, ὁ καὶ ἡ, idem quod εὔγειος.

εὐγηθὴς, ὲς, lætus, *Eur.*

εὐγήθητος, ον, lætus, jucundus, *Eur.*

εὐγηρία, ας, ἡ, commoda senectus, felix senium. Ex εὖ et γῆρας, *senectus*.

εὐγήρυς, έος, ὁ καὶ ἡ, vocalis. Ξύναυλον ὕμνων βοὸν φθεγξάμεθ', εὐγήρυν ἐμὰν ἀοιδὰν, *Arist. Ran.* 213.

εὐγήρως, ω, ὁ καὶ ἡ, senio felix, cui commoda et felix senectus obtigit. Ex εὖ et γῆρας.

εὐγλάγετος, ον, idem quod.

εὐγλαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, lacte abundans et plenus. Ex εὖ et γλάγος, *lac*.

εὐγλαγος, ον, lacteus, *Lyc.*

εὐγλήνης, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pulchras et bonas pupillas in oculis habens; (2) acutum cernens. Ex εὖ et γλήνη, *pupilla*.

εὐγλυπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, bene sculptus; (2) bene cavatus. Ex εὖ et γλύφω.

εὐγλυφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

εὐγλώκινν, ίνος, ὁ καὶ ἡ, bonam habens cuspidem, *Call.*

εὐγλωσσία, ας, ἡ, recte loquendi facultas; (2) facundia, suavitas sermonis. Ab

εὐγλωσσος, vel εὐγλωττος, ὁ καὶ ἡ, disertus, facundus. Ex γλῶσσα. Hinc

εὐγλωττέω, facundus, s. disertus sum.

εὐγμα, ατος, τὸ, votum, precatio; (2) gloriatio. Ab εὔχομαι, *precor*.

εὔγμαι, perf. ind. pass. verbi ejusd.

εὐγναμπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, flexibilis, qui facile flecti potest; (2) bene flexus, *unde in nonnullis rebus vertas* elaboratus, pulcher.

εὐγνωμονέω, fidem bonam agnosco; (2) æquo animo sum. Ab εὐγνώμων.

εὐγνωμόνως, *adv.* ex æquo bonoque, ex bona fide. Ab eod.

εὐγνωμοσύνη, ης, ἡ, æquitas animi, bona mens; (2) æquanimitas; (3) candor. Ab

εὐγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, proba mente prædítus, fidelis, æquanimis; (2) bonus rerum æstimator; (3) qui bonam fidem agnoscit; (4) candidus. Ex εὖ et γνώμη.

εὐγνώριστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, agnitu facilis, qui facile agnosci potest. Ex εὖ et γνωρίζω.

εὔγνωστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, clarus, cognitu facilis; (2) bene notus.

εὐγνώστως, *adv.* clare, perspicue.

εὔγνωτος, idem quod εὐγνωστος. *Steph.*

εὐγομφος, ον, clavatus, clavis firmans.

εὐγόμφωτος, ον, bonis clavis compactus. *Epith.* navis firmæ, *Opp.*

εὐγόνατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pulchra genicula seu internodia habens, bene seu pulchre geniculatus. Ex εὖ et γόνυ, *genu*.

εὐγονέω, sum fœcunditas, *Theophr.*

εὐγονία, ας, ἡ, fœcunditas. Ab εὔγονος.

εὔγονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, fœcundus, ad generandum et procreandum habilis. Ex γονὴ.

εὐγραμμία, ας, ἡ, lineamenta scite ducta, accurata delineatio. Ab

εὔγραμμος, ὁ καὶ ἡ, bene delineatus, lineamentis bene distinctus. Ex γράμμα.

εὐγραφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, bene, seu pulchris literis scriptus; (2) bene scribens, seu pingens. Ex εὖ et γράφω, *scribo*.

εὔγυρος, ον, in orbem actus, rotundus. *Epith.* luctæ.

εὐγώνιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, recte angulatus, angulos bonos et rectos habens. Ex εὖ et γωνία.

εὐδαιδάλος, ον, perpulcher, egregie elaboratus.

εὐδαιμενίσματα, *adv.* felicissime. Ab εὐδαίμων.

εὐδαιμονέω, ῶ, f. ήσω, felix sum, beate vivo. Ab eod. Hinc

εὐδαιμόνημα, ατος, τὸ, res, eventus felix.

εὐδαιμονία, ας, ἡ, felicitas, beatitudo.

εὐδαιμονίζω, f. ίσω, beatum judico, vel prædico.

εὐδαιμονικὸς, ἡ, ὸν, ad felicitatem idoneus; (2) beatus.

εὐδαιμόνισμα, ατος, τὸ, felicitas.

εὐδαιμονισμὸς, οῦ, ὁ, beatitudinis prædicatio.
εὐδαιμονιστέος, έα, έον, fortunatus, existimandus.
εὐδαιμόνως, *adv.* fortunate, feliciter.
εὐδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, fortunatus, felix, beatus; (2) dives, opulentus. Ex δαίμων.
εὐδάκρυτος, ος, ὁ καὶ ἡ, valde luctuosus, lacrymosus.
εὐδάνω, incubo, *Lyc.*
εὐδάπανος, ος, ὁ καὶ ἡ, sumptuosus, largus. Ex εὖ et δάπανος.
εὐδαρκὴς, ὁ καὶ ἡ, bene et acute videns, *Hes.* pro εὐδερκὴς. Ex δέρκω.
εὖδε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ηὗδε, ab εὐδω.
εὐδείελος, ος, ὁ καὶ ἡ, ad occasum, vel etiam ad meridiem situs; (2) clarus; (3) tranquillus. Οἳ νεμόμεσθ' Ἰθάκην εὐδείελον, *Od.* 2, 167. Ex εὖ et δείλη.
εὐδειπνος, ος, ὁ καὶ ἡ, copiosus, delicatus; *Epith.* cœnæ; (2) bene cœnans, qui lautis epulis excipitur, *Eur. Med.* 200.
εὐδένδρος, ος, ὁ καὶ ἡ, arboribus bene consitus. Ex εὖ et δένδρον, *arbor.*
εὐδέρματος, ον, firma vel pulcra pelle munitus, tectus.
εὐδέψητος, ος, ὁ καὶ ἡ, subactu facilis. Ex εὖ et δεψέω, *subigo.*
εὐδηλος, ος, ὁ καὶ ἡ, admodum evidens.
εὕδησι, 3. sing. præs. conj. act. *Ion.* pro εὕδῃ, ab εὐδω.
ΕΥΪΔΙΑ, ας, ἡ, q. d. aëris bonitas; (2) serenitas, sudum, serenum cœlum; (3) pulchra dies; (4) tranquillitas aëris; (5) tranquillitas maris.
εὐδιάβατος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui facile transiri potest. Ex εὖ et διαβαίνω, *transeo.*
εὐδιάβλητος, ος, ὁ καὶ ἡ, quem facile calumniari possumus, calumniæ obnoxius; (2) dignus calumnia. Ex εὖ et διαβάλλω.
εὐδιάβολος, ος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
εὐδιάγνωστος, ος, ὁ καὶ ἡ, facile discernendus.
εὐδιάγωγος, ος, ὁ καὶ ἡ, lætus, hilaris; (2) qui est læti seu jucundi convictus; (3) qui oblectat vitam et tædium adimit. Ex εὖ et διαγωγὴ, *vitæ institutum.*
εὐδιάζομαι, fut. άσομαι, tranquillus sum, tranquille vivo. Hinc et εὐδιαζόμενος, tranquillus, serenus, clemens et tepidus. Ab εὐδία.
εὐδιάθετος, ος, ὁ καὶ ἡ, bene seu pulchre dispositus; (2) bene adfectus animo; (3) qui facile distrahi, qui vendi potest.
εὐδιαθέτως, *adv.* recte atque ordine.
εὐδιαίος, α, ὁ, clavus ligneus in carina navis fixus, quo exempto defluit aqua in sentina collecta; (2) foramen in carina, per quod egeritur sentina. Ab εὐδία.
εὐδιαίρετος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui facile dividi potest, fissilis; (2) perspicuus.
εὐδιαίτερος, α, ον, serenior, tranquillior.
εὐδιαίτητος, ὁ καὶ ἡ, arbitratu facilis, de quo arbitrari s. disceptare facile est. Ex εὖ et διαιτάω, *arbitror.*
εὐδίαιτος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui victu facili est contentus, homo frugi. Ex εὖ et δίαιτα.
εὐδιάκλαστος, ος, ὁ καὶ ἡ, fragilis, fractu facilis. Ex εὖ et διακλάω, *perfringo.*
εὐδιακόμιστος, ον, qui facile trajici potest.
εὐδιάκοπτος, et εὐδιάκοττος, qui facile frangi, comminui, secari potest.
εὐδιάλλακτος, ος, ὁ καὶ ἡ, facile reconciliabilis, placabilis. Ex εὖ et διαλλάττω.
εὐδιαλλάκτως, *adv.* placabiliter.
εὐδιάλυτος, ὁ καὶ ἡ, qui facile dissolvi, frangi potest; (2) pronus ad pacem.
εὐδιανέμητος, ὁ καὶ ἡ, dividuus, qui facile distribui potest. Ex εὖ et διανέμω.
εὐδιανὸς, idem quod εὐδιεινὸς, *Pind.*
εὐδιάντευστος, ον, idem quod seq.
εὐδιάντοος, *contr.* εὐδιάντους, ος, ὁ καὶ ἡ, perflabilis, perflatum facile capiens; (2) qui per spiritales meatus facile transmittitur. Ex εὖ et διαντέω, *perflo.*
εὐδιάρθρωτος, ον, bene articulatus, bene copulatus.
εὐδιάστατος, ος, ὁ καὶ ἡ, direptui facilis, direptioni expositus. Ex εὖ et διαστάζω.
εὐδιαφόρίτιστος, ον, qui facile difflatur, h. e. permittur, aboletur.
εὐδιαφόλως, *adv.* distincte.
εὐδιάτμητος, ον, bene sectus, divisus.
εὐδιάφθαρτος, ον, valde corruptibilis.
εὐδιάφθορος, ος, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex εὖ et διαφθείρω.
εὐδιαφόρητος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui facile sudat; (2) qui facile digeritur. Ex εὖ et διαφορέω.
εὐδιάφυκτος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui facile vitari potest. Ex εὖ et διαφεύγω.
εὐδιάχυτος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui facile diffunditur, et diffluit. Ex εὖ et διαχύω.
εὐδιαχώρητος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui facile egeritur. Ex εὖ et διαχωρέω, *pervado.*
εὐδιάω, ῶ, tranquillus sum, tranquillitate fruor. Hinc εὐδιάων, *Ionice* pro εὐδιῶν, εὐδιάων, *Apoll. Rhod.* 2, 905.
εὐδίδακτος, ος, ὁ καὶ ἡ, docilis.
εὐδιεινὸς, et εὐδιανὸς, ὴ, ὸν, serenus, tranquillus. Ab εὐδία.
εὐδιεινῶς, *adv.* cum serenitate, tranquille.
εὐδιέξοδος, ος, facile excernendus, transpirandus.
εὐδιήγητος, ος, ὁ καὶ ἡ, narratu facilis. Ex διηγέομαι, *enarro.*
εὐδικία, ας, ἡ, bonum jus, judicium sincerum, *Od.* 19, 111. Ex εὖ et δίκη, *jus.*
εὐδίνητος, ος, ὁ καὶ ἡ, facile mobilis. Ex εὖ et δινέω.
εὐδίοδος, ος, ὁ καὶ ἡ, transitu facilis, facile pervius, permeabilis. Ex εὖ et δίοδος.
εὐδιοίκητος, tractabilis, qui facile administrari potest. Ex εὖ et διοικέιν.
εὐδίοπτος, ὁ καὶ ἡ, qui facile perviderі potest, visui facile pervius. Ex εὖ et διόπτομαι.
εὐδιόρθωτος, ος, ὁ καὶ ἡ, emendabilis, emendatus. Ex εὖ et διορθόω.
εὔδιος, ος, ὁ καὶ ἡ, serenus, tranquillus; (2) sereno cœlo utens, ap. *Arat.* Hinc εὐδία, *adv.* tranquille, placide. Ab εὐδία.
εὐδμητος, ος, ὁ καὶ ἡ, bene ædificatus. Ex εὖ et δέμω, *struo.*
εὐδοσέω, ῶ, f. ήσω, adquiesco, oblector; (2) bene volo; (3) bona existimatione sum; (4) probor; (5) celebror. Διὸ εὐδοκῶ ἐν ἀσθενείαις, 2 *Cor.* 12, 10. ἐν σοὶ, *Luc.* 3, 22. ὁλοκαυτώματα, *Heb.* 10, 6.
εὐδοσία, ας, ἡ, benevolentia; (2) bona et propensa voluntas Dei, gratuitus; (3) summum desiderium; (4) decretum, placitum.
εὐδοκιμέω, ῶ, et εὐδοκιμέομαι, οῦμαι, bene audio; (2) clarus sum; (3) felici successu utor; (4) gratiosus sum. Εὐδοκιμεῖν παρὰ τοῖς ἄλλοις, *Isocr.* Ab εὐδόκιμος.
εὐδοκιμηκότως, nom. plur. part. perf. act. verbi εὐδοκιμέω.
εὐδοκίμησις, εως, ἡ, gloriæ adeptio, honor, nominis splendor; (2) approbatio.
εὐδοκίμητος, ον, probus, *Sibyl.*
εὐδόκιμος, ος, ὁ καὶ ἡ, probus, probatus et laudatus.
εὐδοξέω, ῶ, f. ήσω, celebror sermone hominum, sum clarus et illustris. Ab εὔδοξος.
εὐδοξία, ας, ἡ, celebritas, claritas nominis, bona existimatio. Ab
εὔδοξος, ος, ὁ καὶ ἡ, illustris gloriosus, honorificus. Ex εὖ et δόξα.
εὐδόξως, *adv.* cum laude.
εὐδοῦλος, ος, ὁ, bonæ frugi servus; (2) servis benevolus, aut benignus.
εὐδραιὴς, ές, pro εὐδαιμὴς.
εὐδράνεια, ας, ἡ, potentia, vires, robur efficacia. Quasi ab εὐδραινὴς, *efficax.*
εὐδραινὶα, ας, ἡ, idem.
εὐδρομέω, ῶ, bene curro, agilis et pernix cursu sum; (2) inoffenso pede procurro.
εὐδρομία, ας, ἡ, celeritas.
εὐδρομίας, ος, ὁ, qui bene currit, celer. Ab
εὐδρομος, ος, ὁ καὶ ἡ, idem; (2) bene procedens. Ex εὖ et δρόμος, *cursus.*
εὐδροσος, ος, ὁ καὶ ἡ, pulchre roscidus. Ὅσ' ἐπὶ τ' εὐδρόσους τε γῆς τόπους ἔχετε, *Arist. Av.* 246.
εὐδυκέως, *adv.* al. ἐνδυκέως, *Od.* 10, 65.
εὐδύνατος, ον, valde potens.
εὐδυσώπητος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui facile pudore adficitur; (2) facile exorabilis. Ex εὖ et δυσωπέω.
εὐδυσωπήτως, *adv.* facile erubescendo, flexibiliter.
ΕΥΔΩ, dormio. Ὡς ἅπαξ εὕδει λυτρὰ σὰ κηρύγματα; cessabis clamare? *Eur. Hec.* 657. Ὄφρ' εὕδῃσι μένος Βορέαο καὶ ἄλλων Ζαχρειῶν ἀνέμων, *Il.* 5, 524.
εὐδωρητος, ον, bene, s. facile donatus, *Opp.*
εὐδωρος, ον, beneficus, liberalis, *Sibyl.*
εὐέανος, ος, ὁ καὶ ἡ, decenter velatus.
εὐεδρος, ος, ὁ καὶ ἡ, cui tuto insidetur; (2) firmus; (3) tutus; (4) qui firmiter insidet, *Æschyl. Sept. Th.* 94. Ex εὖ et ἕδρα, *sedes.*
εὐέθειρος, bene comata, capillis decora, *Anac.*
εὐει, 3. sing. præs. ind. act. verbi εὐω, *uro.*
εὐειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, speciosus, formosus, scitus, pulcher. Γυναῖκ' εὐειδέ' ἀνῆγες, *Il.* 3, 48. Ex εὖ et εἶδος, *species.*
εὐείκαστος, ος, ὁ καὶ ἡ, conjecti, seu ad conjecturam facilis. Ex εὖ et εἰκάζω.
εὔειστος, ος, ὁ καὶ ἡ, facile cedens, obsequens, morigerus. Ex εὖ et εἶκω, *cedo.*
εὐείπτως, *adv.* cum prompto obsequio, facile, prompte.
εὔειλος, ος, ὁ καὶ ἡ, apricus, ad apricandum aptus. Ex εὖ et εἴλη, *splendor solis.*
εὐειματίω, bene et eleganter sum indutus. Ex
εὐείματος, ος, ὁ καὶ ἡ, bene et eleganter vestitus. Ex εὖ et εἷμα, *vestis.*
εὐειμονέω, idem quod εὐειματέω.
εὐείμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem quod εὐείματος.
εὔειρος, ος, ὁ καὶ ἡ, bonam habens lanam.
εὐείσοδος, ος, ὁ καὶ ἡ, ingressum vel adgressum facilem habens. Ex εὖ et εἴσοδος.
εὐεξόδιος, ος, ὁ καὶ ἡ, facilis egressu. Ex εὖ et ἐξοδεύω, *egredior.*
εὐεξητιτικὸς, ὴ, όν, et
εὐεξοδίτος, ος, ὁ καὶ ἡ, excretu facilis, qui facile ejicitur. Ex εὖ et ἐκπερίνω.
εὐέξιπτος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui facile elui et ablui potest. Ex εὖ et ἐκνίπτω, *eluo.*
εὐέκπλυτος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui facile eluit; (2) qui facile eluitur.
εὐεκπύρωτος, ον, prorsus exustus. Ab ἐκπυρόω.
εὐέκρυπτος, ον, facile eluendus.
εὐεκτέω, ῶ, f. ήσω, sum bona corporis habitudine, sum firmo corporis habitu. Ὁρᾷς ἵν καὶ γυναῖκας δύο ἐστηκυίας ἐπὶ τῆς πέτρας, λιπαρᾶς, καὶ εὐεκτούσας τῷ σώματι, *Ceb. Tab.* Ab
εὐέκτης, ου, ὁ, qui est bona corporis habitudine. Ex εὖ et ἔχω, *habeo.*
εὐεκτικὸς, ὴ, όν, idem. Ab εὔεκτος.
εὐεκτικῶς, *adv.* corpore firmo, bona corporis habitudine.
εὔεκτος, qui bene habito corpore est, strenuus, nitidus. Ex εὖ et ἔχω, *habeo.*
εὐέκφορος, ος, ὁ καὶ ἡ, admodum fertilis.
εὐέλαιος, ος, ὁ καὶ ἡ, olei bene ferax. Ex εὖ et ἐλαία, *oliva.*
εὐέλεγκτος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui facile reprehendi, refelli potest; (2) proclivis ad reprehendendum. Ex εὖ et ἐλέγχω.
εὐέλικτος, ον, flexus, convolutus.
εὐελκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ulcus facile sanatu habens. Ex εὖ et ἕλκος, *ulcus.*
εὐελπὶς, ίδος, ὁ καὶ ἡ, bona spe fretus, bene sperans; (2) de quo bene speratur. Hinc τὸ εὐελπὶ, bona spes. Hinc
εὐελπὶσῖ, *adv.* cum bona spe.
εὐελπὶσία, ας, ἡ, bona spes. Ab eod.
εὐέλπὶστος, ον, idem quod εὐέλπὶς, *Soph.*
εὐέμβατος, ος, ὁ καὶ ἡ, facilis ingressu. Ex εὖ et ἐμβαίνω.
εὐέμβλητος, ον, qui facile invaditur; (2) morbis obnoxius.
εὐέμβολος, ος, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex εὖ et ἐμβολὴ.
εὐέμετος, ὁ καὶ ἡ, vomitum facile movens. Ab
εὐέμέω, ῶ, facile vomo; unde εὐεμέσῃ, a. 1. conj. vomitio bene succedat.
εὐεμὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, facile vomens, proclivis ad vomendum. Ex iisd.
εὐεμπτωσία, ἡ, proclivitas labendi; (2) medicis dicitur de incommodis, quæ facile eveniunt in corpore humano, ut catarrhus, diarrhœa.
εὐέμπτωτος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui facile incidit, seu illabitur; (2) qui facile labitur, peccat. Ex ἐμπίπτω.
εὐεμπτώτως, *adv.* facile incidendo seu illabendo, procliviter.
εὐένδοτος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui facile cedit. Ex εὖ et ἐνδίδωμι, *cedo, præbeo.*
εὐέντευκτος, ος, ὁ καὶ ἡ, aditu facilis, affabilis. Ab εὐτυγχάνω, *adeo, convenio.*
εὐεξάγωγος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui facile avehi potest. Ex εὖ et ἐξάγω, *aveho.*
εὐεξάλειπτος, ος, ὁ καὶ ἡ, delebilis, qui facile deletur. Ex εὖ et ἐξαλείφω, *deleo.*
εὐεξανάλωτος, ον, qui facile consumitur; de cibo, qui facile digeritur.
εὐεξαπάτητος, ος, ὁ καὶ ἡ, facilis deceptu. Ex εὖ et ἐξαπατάω, *decipio.*
εὐέξαστος, ος, ὁ καὶ ἡ, accensu facilis, qui facile accendi potest. Ex εὖ et ἐξάπτω.
εὐεξέλεγκτος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui facile argumentis probari potest, certus, exploratus, bene discussus; (2) qui facile refelli potest. Ex εὖ et ἐξελέγχω.

εὐξέλικτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, facile evolendus, vel explicandus, *Strabo*, lib. 3.

εὐξία, ας, ἡ, bona corporis habitudo. Ex εὖ et ἔχω, *habeo*.

εὐέξοδος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, facilem exitum habens. Ex εὖ et ἔξοδος.

εὐεπαίσθητος, ον, acutos sensus habens, facile sentiens; (2) qui facile sentitur.

εὐεπανόρθωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, correctu et emendatu, sanatu facilis. Ex εὖ et ἐπανορθόω.

εὐέπειαι, vel εὐεπία, ας, ἡ, facundia; (2) apta verborum compositio, nitor et elegantia verborum, *Œd. T.* 932. Ab εὐεπής.

εὐεπήβολος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui aliquid adeptus est.

εὐεπηβόλως, *adv.* manifeste; (2) recte.

εὐεπηρέαστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui facile noceri potest, damnis seu injuriis obnoxius. Ex εὖ et ἐπηρεάζω, *damno adficio*.

εὐεπής, ές, ὁ καὶ ἡ, facundus, disertus, eloquens. Ex εὖ et ἔπος, *verbum*.

εὐεπίβατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui facile conscendi potest; (2) quem facile aggredi, invadere licet. Ex εὖ et ἐπιβαίνω.

εὐεπίβλαστος, ον, conspicuus.

εὐεπιβούλευτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui facile insidiæ strui possunt. Ex εὖ et ἐπιβουλεύω.

εὐεπίγνωστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, facilis cognitu.

εὐεπίνη, acc. sing. *Ion.* pro εὐεπίαν.

εὐεπίθετος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, aggressu vel invasu facilis, expositus insidiis, incursionibus hostium. Ex εὖ et ἐπιτίθημι.

εὐεπιθέτως, *adv.* ad insidias faciendas apte.

εὐεπίλητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, obliviosus, facile oblviscens. Ex εὖ et ἐπιλανθάνομαι.

εὐεπίμικτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sociabilis; facilis aditu, de hominibus, populis, locis, terris, ac portubus. Ex εὖ et ἐπιμίγνυμι, *commisceo*.

εὐεπιμίκτως, *adv.* facile admittendo congressum, seu consortium, s. aditum.

εὐεπίοδος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pronus ad aliquid.

εὐεπιόδως, *adv.* procliviter ad aliquid.

εὐεπιχείρητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, quem adoriri facile licet, aggressu facilis. Ex ἐπιχειρέω.

εὐεπίως, *adv.* facunde.

εὐεργεσία, ας, ἡ, beneficentia, beneficium. Ab εὐέργος.

εὐεργεσιάων, gen. pl. *Æol.* pro εὐεργεσιῶν.

εὐεργέτεαν, acc. sing. *Dor.* pro εὐεργέτην.

εὐεργετέω, ῶ, f. ήσω, benefacio. Εὐεργετεῖν, δεομένης. *Arist. Plut.* 835. Τὴν πόλιν, *Dem.* Ὅσα εὐεργέτησεν ὑμᾶς ὅτος ἀνήρ, *id.* Ab εὐεργέτης.

εὐεργετηθείς, part. a. 1. pass.

εὐεργέτημα, ατος, τὸ, beneficium, item quodvis præclarum factum.

εὐεργέτης, ᾱ, ὁ, benefactor, beneficus. Ex εὖ et ἔργον, *opus*.

εὐεργετητέον, benefaciendum est.

εὐεργετητικός, ἡ, όν, beneficus. Ab eod.

εὐεργετητός, ἡ, όν, beneficus, ad benefaciendum proclivis. Hinc τὸ εὐεργετητόν, ᾱ, beneficium, beneficentia. Ab εὐεργέτης.

εὐεργέτις, ίδος, ἡ, benefica. Ab eod.

εὐεργής, ές, ὁ καὶ ἡ, bene fabricatus; (2) agilis, ad opus faciendum expeditus; (3) qui bene, vel bona operatur; (4) beneficus; (5) bene meritus de aliquo. Ex εὖ et ἔργον.

εὐεργία, ας, ἡ, felix rerum successus; (2) beneficium, ap. *Jos.* si locus sanus, *Ern.*

εὐεργός, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui bene et honeste operatur, qui se bene gerit; (2) expeditus, facilis; (3) bene factus, bene cultus. Ex εὖ et ἔργον, *opus*.

εὐεργῶς, *adv.* efficaciter.

εὐερέθιστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, facile irritabilis, iracundus. Ex εὖ et ἐρεθίζω, *irrito*.

εὐέρετος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, promptus, expeditus. Ex εὖ et εὑρίσκω, *invenio*.

εὐέρκεια, ς. εὐερκία, ας, ἡ, munitio, bona munitio. Ab

εὐέρκης, ές, ὁ καὶ ἡ, bene septus, bene munitus. Ex εὖ et ἕρκος, *septum*.

εὐέρκτης, ὁ, pro εὐεργέτης, benefactor, *Ep.*

εὐέρκως, *adv.* munite, bono septo.

εὐέρμης, ές, ὁ καὶ ἡ, fortunatus, felici rerum successu gaudens. Ex εὖ et Ἑρμῆς, *Mercurius*, qui mercimoniorum habebatur præses, et lucri inde provenientis procurator. Hinc

εὐέρμία, ας, ἡ, fortunæ successus, felicitas, prosperitas.

εὐέρνης, ὁ καὶ ἡ, virens, qui est lætis germinibus; (2) pulchros habens stipites seu truncos; (3) densus arboribus. Ex ἔρνος.

εὔερος, et εὔερις, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, bene lanatus. Ex εὖ et ἔριον, *lana*.

εὐεσπέριδες, αἱ, horti Hesperidum, *Theoph.*

εὐέσπερος, ὁ καὶ ἡ, bene habitans. Ex ἑσπέρα.

εὐεστώ, όος, *contr.* ῶς, ἡ, felicitas, animi tranquillitas, status rerum bonus ac tranquillus, *Æschyl. Prom. Vinct.* 192. Ex εὖ et ἵστημι, *sisto*.

εὐετηρίαι, ας, ἡ, annuorum proventuum felicitas, fertilitas, ubertas. Ex εὖ et ἔτος.

εὐετής, ύος, ἡ, idem et ab eod.

εὐεύρετος, ον, facilis inventu.

εὐέφοδος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, accessu facilis, adortu, oppugnatu.

εὐέψητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, bene coctus; (2) coctu seu concoctu facilis.

εὐζηλία, ας, ἡ, bona æmulatio, æmulatio in bonam partem. Ab

εὔζηλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, æmulator in bonam partem; (2) bonus et felix æmulator, s. imitator.

εὐζήλως, *adv.* bono zelo; (2) feliciter.

εὐζυγής, ές, bene compactus, *Ep.*

εὔζυγος, ὁ καὶ ἡ, bene junctus seu copulatus.

εὐζωής, ἡ, *Dor.* pro εὐζωή, bona et beata vita.

εὐζωΐα, ας, ἡ, idem et ex iisd.

εὐζωμεύω, bene coquo, condio.

εὔζωμος, ὁ καὶ ἡ, jurulentus, in jure seu condiendis cibis gratiam habens. Hinc τὸ εὔζωμον, ᾱ, herba eruca, miræ suavitatis.

εὐζώνοιο, gen. sing. *Ion.* pro εὐζώνου. Ab

εὔζωνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, bene cinctus; (2) formosus; (3) expeditus. Ἀνὴρ εὔζωνος ἐνδεκατοῖος τελεῖ, *Thuc.* lib. 2, 97. Ἥδε γυναῖκας εὐζώνους, *Il.* 9, 366. Ex εὖ et ζώνη.

εὐζωος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cujus vita beata est; (2) vivax. Ex εὖ et ζωή, *vita*.

εὐζωρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, merus, meracus; Comp. εὐζωρότερος, et εὐζωρέστερος, meracior.

εὐηγγέλην, a. 2. ind. pass. verbi εὐαγγέλλω.

εὐηγγελίζετο, 3. sing. imperf. ind. pass.

εὐηγγελισάμην, *evangelizavi*, a. 1. ind. m.

εὐηγενής, ές, *Poët.* pro εὐγενής.

εὐηγεσίαι, ας, ἡ, bonum imperium, bona administratio.

εὐηγορέων, ῶν, f. ήσω, laudo, benedico.

εὐηγορία, ας, ἡ, sermonis elegantia. Ab

εὐήγορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, bene peritus fori; (2) jureconsultus; (3) facundus. Ex ἀγορά.

εὐηγόρως, *adv.* facunde.

εὐήθεια, ας, ἡ, innocentia, probitas, simplicitas; (2) fatuitas, stultitia.

εὐήθεϊα, ἡ, idem. Ab

εὐήθης, ές, ὁ καὶ ἡ, bonis moribus præditus; (2) simplex; (3) fatuus, stultus; (4) mitis, lenis, de morbo, &c.; (5) vilis, contemtibilis, tenuis. Hinc τὸ εὐήθες, simplicitas, *Dem.* Ex εὖ et ἦθος.

εὐηθίζομαι, simpliciter ago; (2) stulte ago. Τί εὐηθίζεσθε πρὸς ἀλλήλους; *Plat.* Ab εὐήθεια.

εὐηθικός, ἡ, όν, simplex; (2) stultus, ineptus.

εὐηθικῶς, *adv.* simpliciter; (2) stulte, inepte.

εὐήθως, *adv.* idem.

εὐήκης, ες, ὁ καὶ ἡ, valde acutus. Ex ἀκή.

εὐηκοέω, ῶ, f. ήσω, facile audio; (2) obedio.

εὐηκοΐαι, ας, ἡ, facilitas audiendi; (2) obsequentia. Ab

εὐήκοος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, facile audiens, auditu valens; (2) qui facile auditur, exaudibilis; (3) obsequens, morigerus; (4) attentus. Ex εὖ et ἀκούω, *audio*.

εὐηκόως, *adv.* obedienter.

εὐήκτην, imperf. ind. act. pro εὐήκτιον, ab εὐηκτέω.

εὐηλάκατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pulchram colum habens; (2) colus tractandæ peritus; (3) pulchras sagittas habens; (4) artis sagittariæ peritus. Ex εὖ et ἠλακάτη.

εὐήλατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, bene ductus; (2) spatiosus, equitabilis, patens, facilis equitatu; (3) bene fabricatus, puta, ex auro, &c. Ex εὖ et ἐλαύνω.

εὐήλιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, apricus, soli expositus.

εὐηλίως, *adv.* serene, placide.

εὐημερέων, ῶ, fut. ήσω, prospero, prosperor, dies feliciter transigo, commode et ex animi sententia vivo, bona sum habitudine, vigeo, gratia et auctoritate valeo. Καὶ ταῖσι Θηβαίαις εἰ ταυῦν εὐημερεῖ, *Soph. Œd. Col.* 616. Ab εὐήμερος.

εὐημέρημα, ατος, τὸ, res, quæ prospere successit, felix inceptum, successus.

εὐημερίαι, ας, ἡ, diei serenitas; (2) cœli temperies; (3) successus, *impr.* in rebus bellicis, prosperitas; (4) secunda fama, gloria. Ab

εὐήμερος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, prosper, felix; (2) mansuetus. Ex εὖ et ἡμέρα, *dies*.

εὐημονία, ἡ, peritia jaculandi. Ex ἥμα.

εὐήνεμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, prosperos ventos habens; (2) amœnus, pulcher. Ex εὖ et ἄνεμος.

εὐήνιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui habenas facile admittit; (2) tractabilis, mitis, lenis; (3) obsequens; (4) non turbulentus. Ex ἡνία.

εὐηνορέα, ας, ἡ, fortitudo. Ex

εὐήνωρ, ορος, ὁ, virilis; (2) viriles seu strenuos faciens, viris animum addens; (3) habens et generans bonos viros; (4) potens; (5) viros ornans ac tuens. Ex εὖ et ἀνήρ, *vir*.

εὐήνυσος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, effectu seu confectu facilis. Ex εὖ et ἀνύω.

εὐηπελής, ές, ὁ καὶ ἡ, mansuetus; (2) obediens, *Hes.* Ex εὖ et πέλομαι. Hinc

εὐηπελίαι, ἡ, prosperitas, bona habitudo.

εὐήρατος, ὁ καὶ ἡ, valde amabilis. Ex ἐράω.

εὐήρεια, ας, ἡ, facilitas in remigando; (2) facilitas in re quavis. Ab εὐήρης.

εὐηρέσησε, a. 1. ind. act verbi εὐαρεστέω.

εὐήρετμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, bonos habens remos, agilis, habilis, de navi proprie. Ex εὖ et ἐρέσσω.

εὐήρης, ες, ὁ καὶ ἡ, idem; (2) qui facile agi, duci potest; (3) tractabilis, mitis. Ex iisdem.

εὐῆρις, ᾱ, affabre elaborata. Ex εὖ et ἄρω.

εὐήροτος, ὁ καὶ ἡ, aratu facilis; (2) bene aratus; (3) bonam habens terram. Ex ἀρόω, *aro*.

εὐητόειος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, animum oblectans. Ex εὖ et ἦτορ, *animus, cor*.

εὐήτριος, ὁ καὶ ἡ, bene textus. Ex ἠτριον.

εὐηχής, ές, ὁ καὶ ἡ, bene sonans, sonorus, bonam vocem habens. Ex εὖ et ἠχος.

εὐήχητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

εὐθαλασσος, ον, mare opportunum habens, ad mare situs, *Epith.* urbis, *Soph. Œd. Col.* 711.

εὐθαλέω, bene vireo seu germino. Ab

εὐθαλής, ὁ καὶ ἡ, florens, floridus. Ex θάλλω.

εὐθαλόεις, εσσα, εν, bene virens, *Call.*

εὐθαλτής, ές, facile incalescens, *Call.*

εὐθαλτικός, bene caleo, *Hom.*

εὐθανασίαι, ας, ἡ, naturalis, facilis, *item* honesta mors. Ex θάνατος. Hinc

εὐθανατέω, ῶ, f. ήσω, felici et honesta morte morior; (2) dicitur et de eo quocum bene agitur, cum moritur, cui optabilis mors est.

εὐθανάτως, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui in lectulo suo moritur, jubente fato; (2) bene et honeste moriens; (3) bonam et honestam mortem adferens.

εὐθανάτως, *adv.* felici morte; (2) facili morte.

εὐθαρσέω, forti animo sum, bene spero.

εὐθαρσείαι, ἡ, fiducia, animi præsentia. Ab

εὐθαρσής, ές, ὁ καὶ ἡ, fiducia præditus, qui fidenti est animo, alacer, confidens. Ex εὖ et θάρσος, *fiducia*.

εὐθαρσῶς, *adv.* cum fiducia, audacter. Ab eodem.

εὐθείη, dat. sing. *Ion.* pro εὐθείᾳ, ab εὐθύς.

εὐθείμελθος, ον, bene fundatus, *Hom.*

εὐθένειαι, vel εὐθενία, ας, ἡ, prosper successus; (2) annonæ ubertas, abundantia et copia rerum.

εὐθενέω, prospero successu utor; (2) sum dives, rebus omnibus abundo. Εὐθενοῦντων τῶν πραγμάτων, *Dem.* Ex θήν, *cumulus*.

εὐθεράπευτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, facile sanabilis.

εὐθέρμαντος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, bene calefactus; (2) bene calescens.

εὐθεσίαι, ας, ἡ, bona corporis habitudo, firma corporis constitutio; (2) de agris vel tempore, fecunditas, fertilitas; ut εὐθέτησις. Ex εὖ et θέσις.

εὐθέσμιος, ον, probe legem observans, *Apoll.*

εὐθετέω, aptus sum; (2) utilis sum; (3) bene habitus sum; (4) concinne dispono, scite digero. Εὐθετεῖς πάντα, *Syn.* Ab εὔθετος. Unde

εὐθετίζω, f. ίσω, concinne dispono.

εὐθετίσας, a. 1. part. act.

εὔθετος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, appositus, aptus; (2) firmus, stabilis. Ex εὖ et τίθημι.

εὐθέτως, *adv.* apte, utiliter.

εὐθεώρητος, ὁ καὶ ἡ, spectatu, cognitu facilis.

εὐθίως, *adv.* statim, confestim. Ab εὐθύς.
εὐθηγής, ές, ὁ καὶ ἡ, bene acutus, facile patiens acui. Ex εὖ et θήγω.
εὐθηκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
εὐθηλέω, εὐθηλαμέμενον, idem quod εὐθηλεν, *s.* εὐθηλήμονα, *Æsch.*
εὐθηλήμων, ονος, bene nutritus, pinguis, *Ep.*
εὔθηλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, mammosus, distentas mammas habens. Ex εὖ et θηλή.
εὐθημονέω, apte et concinne dispono. Εὐθημονεῖν γναθμῳ, *Plut.*
εὐθημοσύνη, ης, ἡ, concinna rerum dispositio, ordo. Ab
εὐθήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, concinnus, bene constitutus, apte seu pulchre dispositus. Ex εὖ et τίθημι, *pono.*
εὐθηνέω, ῶ, et εὐθηνέομαι, οῦμαι, abundo, exubero; (2) prosperis successibus utor, *item*, prospere succedo; (3) vigeo corpore, bene cresco. Ex εὖ et θήνη pro θίν.
εὐθηνοῦντα, acc. s. part. act. pro εὐθηνέοντα.
εὐθηνία, ας, ἡ, vide εὐθένεια.
εὐθήρατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, facilis venatu, qui facile capi potest venando. Ab εὐθήρατος.
εὐθηρία, ἡ, opportunitas aut felicitas venandi.
εὐθήρατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, felix in venando; (2) aptus venationibus, de loco, &c. Ex θήρα.
εὐθησαυρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, felix thesauris, habens egregios thesauros; (2) bene reconditus et custoditus.
εὔθικτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tactu facilis, tractabilis; (2) facetus, dicax. Ex εὖ et θίγω.
εὐθίκτως, *adv.* apte, congrue, facete.
εὐθιξία, ας, ἡ, dexteritas in feriendo scopo; (2) sagacitas in re aliqua conjicienda et adsequenda; (3) felicitas in perficiendo, &c. Ex εὖ et θίγω.
εὔθλαστος, ον, valde fragilis. A θλάω.
εὐθνήσιμος, ον, facilem ac sine dolore mortem efficiens, pro εὐθανάσιμος.
εὔθοινος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, splendida cœna exceptus, lautus. Ex θοίνη.
εὐθορβοῦντος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui facile terretur, perturbatur. Ex θορυβέω.
εὔθραυστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, fractu vel contusu facilis, fragilis; (2) aptus ad vulnera facienda. Ex εὖ et θραύω, *vulnero.*
εὐθωρηκος, ον, firma lorica, septo munitus; (2) bene munitus.
εὐθωμ, τειχος, ὁ καὶ ἡ, bene capillatus; (2) coronatus.
εὐθρονος, ὁ καὶ ἡ, pulchrum thronum habens.
εὔθροος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pulchre sonans, sonorus.
εὐθρυβής, ὲς, fragilis; (2) friabilis, *Diosc.* Ab θρύπτω.
εὔθρυπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, fragilis; (2) friabilis; (3) fractus deliciis, solutus; (4) mollis. Ex εὖ et θρύπτω.
εὐθυ, *adv.* recta; (2) statim. Ab εὐθύς.
εὐθυβολέω, recte jaculor.
εὐθυβολία, ας, ἡ, rectus jactus; (2) recta conjectura. Ab
εὐθύβολος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, oppositus, q. d. recte jactus. Ex εὐθύς et βάλλω, *jacio.*
εὐθηβόλως, recto et destinato jactu, recte.
εὐθύγλωσσος, vel εὐθύγλωττος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, veridicus; (2) qui eloquitur quæ sentit; (3) sincerus, probus, verax.
εὐθύγραμμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, rectis lineis distinctus, directis lineis constans, rectilineus; τὸ εὐθύγραμμον, recta linea, regula lineis ducendis. Ex γραμμὴ, *linea.*
εὐθυδήμων, ὁν. Exp. ἁπλωτία δημότης, ex fæce vulgi, *Hes.* ex *Eur.*
εὐθυδικέω, quasi pede collato et recto certamine confligo; (2) caput causæ peto.
εὐθυδικία, ας, ἡ, intentionis depulsio; (2) judicium rectum et incorruptum. Ab
εὐθύδικος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui in neutram partem muneribus illectus inclinat, recte judicans. Ex εὖ et δίκη, *jus.*
εὐθυδρομέω, ῶ, fut. ήσω, rectum cursum teneo, recto cursu pergo. Εὐθυδρομήσαμεν εἰς Σαμοθράκην, *Act.* 16, 11. Ab
εὐθυδρόμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui recto cursu pergit. *Epith.* stadii.
εὐθυέντερος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui recta sunt intestina. Ex εὐθύς et ἔντερον.
εὐθυεπία, ας, ἡ, rectum minimeque obliquum dicendi genus, *Hes.* Ab ἔπος.
εὐθυθάνατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, subitam mortem inferens, statim interficiens.
εὐθύθριξ, τειχος, ὁ καὶ ἡ, qui crines habet pendentes.
εὐθύκαυλος, ὁ καὶ ἡ, qui rectum habet caulem. Ex εὐθύς et καυλός.
εὐθύλλητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, comparatu, captu facilis. Ex εὐθύς et λαμβάνω.
εὐθυλογέω, recte et proprie loquor. Ab
εὐθυλόγος, ὁ καὶ ἡ, proprie loquens sine circuitione, *Suid.* Ex εὐθύς et λέγω.
εὐθύμακρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, recta in longitudinem tendens.
εὐθυμάχης, ὁ, *Dor.* εὐθυμάχας, qui recta in prælium tendit; (2) vir fortis. Ex εὐθύς et μάχη.
εὐθυμαχία, ας, ἡ, prælium, seu bellum tumultuarium et repentinum. Ex iisd.
εὐθυμάχος, ᾱ, ὁ, tumultuarie pugnans; (2) bellicosus. Ex iisd.
εὐθυμέω, et ἐομαι, bono et læto animo sum. Εὐθυμεῖ τις· ψαλλέτω, *Jac.* 5, 13.
εὐθυμητέον, lætandum, *Xen.*
εὐθυμία, ας, ἡ, lætitia animi, alacritas. Ab
εὔθυμος, ὁ καὶ ἡ, qui est bono et alacri animo.
εὐθύμως, *adv.* alacriter, bono animo.
εὐθύνατε, 2. plur. a. 1. imperat. act. verbi εὐθύνω.
εὐθύνη, ης, ἡ, disquisitio; (2) accusatio; (3) crimen; (4) pœna; (5) γαίας, amelioratio soli, *Theoph.* Pl. εὐθύναι, rationes. Ab εὐθύνω.
εὔθυνος, ᾱ, ὁ, qui rationes exigit.
εὐθυνσις, εως, ἡ, directio, correctio. Ab eod.
εὐθυντὴρ, ῆρος, ὁ, director, corrector.
εὐθυντηρία, ας, ἡ, apud architectos de complanatione soli; (2) pars navis, ab εὐθύνειν, *gubernare*, ut *Lat.* gubernaculum; prius illud ab εὐθύνω, *complano.*
εὐθυντήριος, α, ον, gubernandi vim habens, gubernans.
εὐθυντὴς, οῦ, ὁ, idem.
εὐθυντικὸς, ὴ, όν, directorius, correctorius.
εὐθυντὸς, ὴ, όν, directus. Ab
εὐθύνω, fut. ὕνῶ, complano; (2) guberno, dirigo; (3) reprehendo, redarguo; (4) inquiro, exigo; (5) reum facio, postulo; (6) damno et mulcto. Φίλιππον λαὸν εὐθύνων δορί, *Eur. Hec.* 9. Πρὸς οἶκον εὐθύνοντας ἐνελίαν πλάτην, *ib.* 39. Τῶν μὲν ἰδίᾳ πρὸς τινα ἀδικημάτων εὐθύνθη, damnatus est, *Thuc.* lib. I, 95. Ab εὐθύς.
εὐθυνοειρία, ας, ἡ, somnium aperte ostendens quid futurum sit. Ab
εὐθυόνειρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui aperte videt in somnis quod futurum sit; (2) τὸ εὐθυόνειρον somnium evidens.
εὐθυόνυξ, χος, ὁ καὶ ἡ, rectos ungues habens. Ex εὐθύς et ὄνυξ.
εὐθυόνυχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
εὐθυπλοέω, recta navigo, *Strab.* 11, 13.
εὐθύπλοια, ας, ἡ, recta navigatio, rectus navis cursus. Ex εὐθύς et πλόος.
εὐθυπλοκία, ας, ἡ, recta textura seu connexio. Ex εὐθύς et πλοκὴ, *nexus.*
εὐθύπλους, ον, recta navigans, rectum cursum tenens.
εὐθύπνοος, *contr.* εὐθύπνους, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, recta spirans, cujus flatus in rectum procedit; (2) qui facilem respirationem habet, ap. *Hipp.*
εὐθυπορέω, ῶ, f. ήσω, sum meatibus in rectum porrectis, habeo meatus in rectum protensos; (2) rectam viam sequor, recto itinere progredior.
εὐθυπορία, ης, ἡ, itineris rectitudo, progressio in rectum. Ab εὐθύπορος.
εὐθυπόρου, *adv.* recta, *Hom.*
εὐθύπορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cujus meatus in rectum porriguntur, tramite recto progrediens; (2) rectus. Ex εὐθύς et πόρος.
εὐθυρρήμονέω, recta sine circuitione rem eloquor; (2) rem suo nomine proprio, quamvis turpi, appello.
εὐθυρρήμονος, *adv.* sine circuitione; (2) proprio, quamvis turpi, verbo.
εὐθυρρημοσύνη, ης, ἡ, oratio εὐθυρρήμονες, *s.* consuetudo εὐθυρρημένως loquendi.
εὐθυρρήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui aperte et sine circuitione ulla rem ipsam loquitur; (2) utens verbis turpibus, non consulens auribus honestis. Ex εὐθύς et ῥῆμα.
εὐθυρρίζος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cujus rectæ sunt radices, in rectum protensæ. Ex ῥίζα.
εὐθυρρίνη, ινος, ὁ καὶ ἡ, qui recto est naso, habens nasum justæ proportionis.
εὐθυρρὶς, idem.
εὐθυσσος, ον, thyrsum gerens, *s.* ad modum thyrsi redimitus.
ΕΥ'ΘΥΣ, εῖα, ὺ, *gen.* έος, είας, έος, rectus, non obliquus; (2) apertus, nulla circuitione tectus. Hinc εὐθὺς, *adv.* recta; (2) protinus, confestim, statim; (3) jam inde; (4) inconsulte, inconsiderate; (5) aperte, non dissimulanter.
εὐθυσκοπέω, recte adspicio.
εὐθύτενὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, directus, in directum tendens. Ex εὐθύς et τείνω, *tendo.*
εὐθύτης, ητος, ἡ, rectitudo; (2) æquitas. Ab εὐθύς.
εὐθυτόμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, in rectum secans; εὐθύτομος, *pass.* directo sectus. Ex τέμνω.
εὐθύτονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, in rectum extensus. Ex τείνω.
εὐθύτρητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, in rectum perforatus, recta habens foramina.
εὐθυτρὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, in rectum tendens; (2) rectus. Ex εὐθύς et τρέω.
εὐθύχλοιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, rectum corticem habens; (2) species roboris.
εὐθυφορέομαι, οῦμαι, recta feror.
εὐθύφρων, ον, sapiens, prudens. A φρήν.
εὐθυωρέω, ῶ, f. ήσω, recta linea progredior.
εὐθυωρία, ας, ἡ, rectitudo; (2) proceritas; (3) directio; (4) rectus trames; (5) rectus processus; (6) rectæ lineæ porrectio. Ab εὐθύς.
εὐθυωρὸν, *adv.* secundum lineam rectam; (2) recto tramite, recta via; (3) statim, eadem hora. Ab
εὐθυωρὸς, ὰ, όν, rectus, secundum lineam rectam. Ab εὐθύς.
εὐθώρηκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, bene thoracatus seu loricatus; (2) bene armatus. Ex εὖ et θώραξ, *thorax.*
Εὐϊακὸς, ὴ, όν, Bacchicus. Ab Εὔϊος.
Εὐϊεῖος, ὰ, όν, idem.
εὐϊᾶτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sanatu facilis. Ex εὖ et ἰάομαι, *sano.*
εὐϊλασία, ας, ἡ, propitiatio. Ab εὖ et ἱλάσκομαι, *propitior, placor.*
εὐϊλαττέω, propitius sum; (2) ignosco. Ab
εὐϊλάττος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, propitius, qui facile cohiberi potest, *Suid.* Ex εὖ et ἱλάω, *propitius sum.*
εὐϊματέω, bene, pulchre vestitus sum.
εὐϊμάτος, ον, pulchris indutus vestibus, *Steph.*
εὔϊνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, bene fibratus, nervosus. Ex εὖ et ἶς, *fibra, nervus.*
Εὔϊος, ὁ, Bacchus.
εὐϊπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, bonos seu præstantes equos habens; (2) equitandi peritus; (3) equitatu præstans.
εὐϊχθὺς, ὁ καὶ ἡ, piscosus.
εὐκαὴς, ὁ καὶ ἡ, facile ardens. Ex καίω.
εὐκαθαίρετος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui facile everti potest. Ex καθαιρέω.
εὐκάθεδρος, ὁ, remigio bene instructa, scil. navis.
εὐκάθεκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui facile contineri aut cohiberi potest, facile in ordinem redigendus. Ex εὖ et κατέχω.
εὐκαιρέω, opportunitatem nanciscor; (2) vacat mihi; (3) opulentus sum. Οὐδὲ φαγεῖν ηὐκαίρουν, *Marc.* 6, 31.
εὐκαιρία, ας, ἡ, opportunitas. Ab
εὔκαιρος, ὁ καὶ ἡ, opportunus, tempestivus; (2) cui vacat, otiosus.
εὐκαίρως, *adv.* opportune, tempestive; (2) otiose: εὐκαίρως ἔχειν, vacare.
εὐκάμᾶτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, facilem laborem habens.
εὐκαμπὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, flexibilis, curvus, rotundus. Ex εὖ et κάμπτω.
εὔκαμπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
εὐκαμψία, ας, ἡ, flexibilitas. Ex iisd.
εὐκάρδιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, bonum cor habens, forti animo præditus; (2) stomacho gratus. Ὀρᾷς τὸν ξρασὺν, τὸν εὐκάρδιον, *Soph. Aj.* 364. Ex καρδία.
εὐκαρδίως, *adv.* forti et præsenti animo; (2) prompte, cupide.
εὐκαρπέω, uberes fructus fero.
εὐκαρπίζω, idem.
εὐκαρπία, ας, ἡ, fructuum uber proventus; (2) fœcunditas, fertilitas. Ab
εὔκαρπος, ὁ καὶ ἡ, fructuosus, fœcundus; (2) fœcunditatem adjuvans.
εὐκαταχλάστος, ον, derisu facilis; *al.* ridiculus, contemnendus, *Steph.*
εὐκατάγνωστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, reprehensibilis.
εὐκαταγωγὴτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui facile accusari potest, facile reprehensibilis. Ex εὖ et κατηγορέω, *accuso.*
εὐκαταγώνιστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, expugnatu facilis, parum validus. Ex εὖ et καταγωνίζομαι.
εὐκατάκαυστος, ον, facile comburendus.
εὐκατακόμιστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, deportatu facilis; (2) pronus, proclivis. Ex εὖ et κατακομίζω, *deporto.*

εὐκατασκεμμάτιστος, ον, infirmus, parum validus.
εὐκαταλέγω, rite narro, *Hom.*
εὐκατάληκτος, ον, ὁ καὶ ἡ, comprehensu facilis. Ex εὖ, κατὰ et λαμβάνω.
εὐκατάλλακτος, ος, ὁ καὶ ἡ, facilis reconciliatu, placabilis.
εὐκαταμάχητος, ος, ὁ καὶ ἡ, expugnabilis. A καταμάχομαι.
εὐκατανόητος, ος, ὁ καὶ ἡ, quem facile intelligere possumus. A καταναόω.
εὐκατατρέπτως, ως ὁ καὶ ἡ, placabilis. A καταπραΰνω.
εὐκατάτρητος, ος, ὁ καὶ ἡ, facilis combustu. A κατατίμπτημι.
εὐκατάπτωτος, ος, ὁ καὶ ἡ, proclivis ad lapsum, caducus; (2) debilis. Ex εὖ et καταπίπτω.
εὐκατασήμαντος, ος, ὁ καὶ ἡ, obsignatu facilis. A καταση μαίνω.
εὐκατασκεύαστος, ος, ὁ καὶ ἡ, conditu seu fabricatu facilis.
εὐκατάσκευτος, ον, bene fultus, nixus; (2) impetu ruens.
εὐκατάστατος, ος, ὁ καὶ ἡ, bene constitutus; (2) bene compositus; (3) sedatus, placidus; (4) stabilis. Ex εὖ et καθίστημι.
εὐκατάστρεπτος, ον, volubilis, mobilis.
εὐκατάστροφος, ον, idem.
εὐκατάσχετος, ον, qui firmiter retinetur.
εὐκατατρόχαστος, ος, ὁ καὶ ἡ, proprie volubilis in modum rotæ; (2) volaticus, inconstans; (3) in quem (agrum, v. c.) facile incursio fieri potest; unde (4) contemptibilis. A τροχάζω.
εὐκατάτροχος, ὁ καὶ ἡ, propensus. A τρέχω.
εὐκαταφορία, ας, ἡ, proclivitas. Ab
εὐκατάφορος, ος, ὁ καὶ ἡ, propensus, pronus proclivis. Ex εὖ et καταφέρω.
εὐκαταφρόνητος, ὁ καὶ ἡ, contemptibilis, despicabilis, adspernabilis. A καταφρονέω.
εὐκατάψευστος, ον, in quo facile est mentiri.
εὐκατεργάζομαι, bene subigo, mollio velut lanam, linum.
εὐκατέργαστος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui facile confici aut effici potest; (2) qui facile subigitur, vel aratur; (3) qui facile vincitur, item interficitur.
εὐκάτοπτος, ος, ὁ καὶ ἡ, perspicuus.
εὐκατόρθωτος, ος, ὁ καὶ ἡ, factu facilis. Ex εὖ et κατορθόω.
εὐκάτοχος, ὁ καὶ ἡ, qui facile coërceri potest.
εὐκαυστος, ον, idem quod εὐκατάκαυστος.
εὔκαυτος, ον, idem.
εὐκέαστος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui facile findi, frangi potest. Ex εὖ et κεάζω.
εὐκέκαστος, ος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
εὐκελάδοος, ος ὁ καὶ ἡ, bene sonans; (2) sonorus.
εὔκεντρος, ος, ὁ καὶ ἡ, bene aculeatus.
εὐκέραος, ος, ὁ καὶ ἡ, pulchra habens cornua. A κέρας.
εὐκέρασος, ὁ καὶ ἡ, bene mistus; (2) bene dilutus et temperatus. A κεράννυμι.
εὐκέρως, idem quod εὐκέραος, corniger.
εὐκεφάλος, ος, ὁ καὶ ἡ, egregio capite præditus; (2) capiti conveniens, seu conducens. A κεφάλη.
εὐκηλήτειρα, ας, ἡ, placatrix. Ab εὔκηλος.
εὐκηλία, ας, ἡ, quies, *Hes.* Ab eod.
εὔκηλος, ος, ὁ καὶ ἡ, quietus, mitis. Ab ἔκηλος.
εὐκήλως, *adv.* quiete. A præced.
εὔκητος, ον, pulchros hortos habens, *Pind.*
εὐκινησία, ας, ἡ, facilis motus, agilitas, mobilitas. Ex εὖ et κινέω, *moveo.*
εὐκίνητος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui facile movetur, s. moveri potest, mobilis, agilis. Ex iisd.
εὐκινήτως, *adv.* mobiliter, agiliter.
εὐκίονος, ονος, ὁ καὶ ἡ, pulchras habens columnas.
εὐκλάδος, ον, procerus, late germinans.
εὔκλαστος, ος, ὁ καὶ ἡ, fractu facilis, fragilis. Ex κλάω.
εὐκλεής, ές, ὁ καὶ ἡ, gloriosus. Ex κλέος.
εὐκλεία, vel εὐκλείας, ας, ἡ, s. εὔκλεια, gloria, splendor nominis. Ab εὐκλεής.
εὐκλείζω, f. ίσω, celebro. Ab εὐκλεής.
εὐκλείξαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro εὐκλεῖσαι.
εὐκλεινής, ές, ὁ καὶ ἡ, gloriosus.
εὔκλεισος, ον, bene clausus.
εὐκλεῶς, *adv.* gloriose. Ab εὐκλεής.
εὐκληΐς, ἡ, bene clausa. Ex εὖ et κλείω.
εὐκληρέω, prospera fortuna utor. Ab εὔκληρος.
εὐκλήρημα, ατος, τὸ, prospera fortuna.
εὐκληρία, ἡ, bona sors, prospera fortuna.
εὔκληρος, ος, ὁ καὶ ἡ, fortunatus. Ex κλῆρος.
εὐκλωστος, ος, ὁ καὶ ἡ, nendo bene contortus. Ex εὖ et κλώθω.
εὐκναιπτος, ος, ὁ καὶ ἡ, flexibilis, qui flecti facile potest. Ex εὖ et κνάπτω.
εὔκναπτος, ος, ὁ καὶ ἡ, bene paratus a fullone. Ex κνάπτω.
εὐκνημις, ίδος, ὁ καὶ ἡ, bene ocreatus vel armatus. Ex εὖ et κνημίς.
εὐκνήμος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui bonis seu pulchris tibiis est. Ex κνήμη.
εὔκνισος ον, bene vellicans, *Man.* A κνίζω.
εὐκοίλιος, ος, ὁ καὶ ἡ, bonam alvum faciens. Ex κοιλία, *alvus.*
εὐκοινόβιμητις, ή, communi multorum consilio bene constitutus.
εὐκοινώνητος, ος, ὁ καὶ ἡ, facile communicans, communis, adfabilis. Ex κοινωνέω.
εὐκοινωνησία, ας, ἡ, affabilitas, comitas.
εὐκολία, ας, ἡ, facilitas. Ab εὔκολος.
εὐκόλλητος, ος, ὁ καὶ ἡ, q. d. adglutinabilis, sociabilis. Ex εὖ et κολλάω, *glutinare.*
εὔκολος, ος, ὁ καὶ ἡ, facilis, qui non est stomacho fastidioso; (2) simplex, apertus, ingenuus. Ex εὖ et κόλον, *cibus.*
εὔκολπος, ον, sinuosus, magnum sinum habens.
εὐκόλως, *adv.* expedite, facile; εὐκολώτατα, facillime. Ab εὔκολος.
εὐκόλυμβος, ος, ὁ καὶ ἡ, urinandi peritus.
εὐκομέω, bene recondo, *Ap.*
εὐκόμης, ό, bene comatus. Ex εὖ et κόμη.
εὐκομιδής, ές, ὁ καὶ ἡ, bene curatus; (2) bene tractatus. Ex εὖ et κομίζω, *curo.*
εὐκομίζω, f. σω, bene recondo.
εὐκομίσασθαι, a. 1. inf. med.
εὐκόμιστος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui bene curatur. Ex εὖ et κομίζω, *curo.*
εὔκομος, ος, ὁ καὶ ἡ, idem quod εὐκόμης.
εὐκοπία, ας, ἡ, facilitas. Ab
εὔκοπος, ος, ὁ καὶ ἡ, facilis, qui facili labore fit; (2) qui facili labore aliquid conficit.
εὐκόπως, *adv.* facili labore et negotio.
εὐκοπρώδης, ες, excrementi colorem et naturam habens; τὸ εὐκοπρώδες, excrementa stercorea.
εὐκόρθῖος, ὁ καὶ ἡ, pulchre galeatus. Ex κόρυς.
εὐκοσμέω, ῶ, f. ήσω, modeste me gero, officio fungor; (2) orno bene. Hinc
εὐκοσμία, ας, ἡ, decentia, modestia.
εὐκοσμίως, *adv.* modeste, decenter.
εὔκοσμος, ος, ὁ καὶ ἡ, bene ordinatus, concinnus.
εὐκόσμως, *adv.* concinne, recte.
εὐκραής, ές, ὁ καὶ ἡ, bene temperatus. Νῆσ. δ'. Εὐκραὴς ἄνεμος φέρεν, *Apoll. Rhod.* lib. 4, 892. Ex κεράννυμι.
εὐκραιρος, ος, ὁ καὶ ἡ, pulchra cornua habens. A κραῖρα.
εὐκρᾶς, άτος, ὁ, ἡ καὶ τὸ, bene mixtus, dilutus seu temperatus, *Eur.*
εὐκρασία, ας, ἡ, bona temperies. Ex εὖ et κεράννυμι.
εὔκρατος, ος, ὁ καὶ ἡ, temperatus; (2) sincerus; (3) qui media constat temperatione; (4) qui confundi commiscerique potest. Ex iisd.
εὐκρατῶς, *adv.* firmiter. A κράτος.
εὐκρεκτος, ος, ὁ καὶ ἡ, bene strepens, canorus, sonorus. Ex κρέκω.
εὐκρεκτος, ος, ὁ καὶ ἡ, scaturigine bona præditus. A κρήνη.
εὔκρητος, ον, bene mixtus, temperatus, *Ep.*
εὐκρεῖθος, ος, ὁ καὶ ἡ, bonum habens hordeum.
εὐκρίνεια, ας, ἡ, diluciditas, puritas. Ab
εὐκρινής, ές, ὁ καὶ ἡ, purus, liquidus; (2) ordine collocatus; (3) distinctus; (4) qui e morbo convaluit, omninoque robustus, elegans, velut de corpore. Ex κρίνω.
εὐκρίντος, ος, ὁ καὶ ἡ, bene discernendus.
εὐκρίνω, bene discerno, accuratum delectum habeo; bene secerno et seligo, *Hom.*
εὐκρινῶς, *adv.* distincte, discrete.
εὐκριτος, ον, perspicuus, facile distinguendus, judicandus.
εὐκρόκαλος, ος, ὁ καὶ ἡ, pulchram s. copiosam in littore arenam habens. A κρόκαλη.
εὐκρότᾶλος, ον, suaviter strepens, sonorus. A κρόταλον.
εὐκρότητος, ον, bene conflatus, compactus; (2) laudatus, ap. *Soph. Ern.*
εὐκρύεσος, ον, valde terribilis, *Tryph.*
εὔκρυπτος, ον, facile latens.

εὐκρυφής, ές, ὁ καὶ ἡ, facile se occultans; (2) qui bene latet. Ex εὖ et κρύπτω.
εὐκταίος, αία, αῖον, optabilis, votivus, εὐκταίαν χάριν, donum votivum, *Æsch. Agam.* 1358. Ab εὔχομαι.
εὐκταίως, *adv.* optabiliter.
εὐκτέανος, ος, ὁ καὶ ἡ, dives, opulentus. A κτέανον.
εὐκτεάτος, ον, felicis possessionis, *Cal.*
εὐκτέος, optandus, *Ep.*
εὐκτημοσύνη, ἡ, divitiæ. Ab
εὐκτήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, dives. A κτάομαι.
εὐκτήριος, ος, ὁ καὶ ἡ, precatorius, ad preces pertinens. Hinc εὐκτήριον, oratorium, sacrarium, lararium. Ab εὔχομαι.
εὐκτίζω, f. ίσω, bene ædifico.
εὐκτικός, ὴ, όν, optativus. Ab εὔχομαι.
εὐκτικῶς, *adv.* optative. Ab εὐκτικός.
εὐκτιμένη, perf. part. pass. *Poët.* pro εὐκτισμένη, ab εὐκτίζω.
εὐκτίμενος, bene ædificatus, *Hom.*
εὔκτιτος, ος, ὁ καὶ ἡ, eleganter conditus.
εὔκτιτος, ος, ὁ καὶ ἡ, bene structus.
εὐκτός, ὴ, όν, item εὔκτος, ὁ καὶ ἡ, optabilis, optandus, expetendus. Ab εὔχομαι.
εὐκτῶς, *adv.* optabiliter.
εὐκυδέω, ῶ, f. ήσω, felici successu ludo tesseris. A κύδος.
εὔκυκλος, ος, ὁ καὶ ἡ, rotundus; (2) cum est *Epith.* currus, significat volubilis, εὔτροχος; (3) qui fit in orbem.
εὐκύκλως, *adv.* rotunde.
εὐκυκλωτὸς, ὴ, όν, rotundatus.
εὐκύλιξ, ὁ καὶ ἡ, poculis, i. e. compotationibus, conviviis aptus.
εὐκύλιστος, ος, ὁ καὶ ἡ, volubilis. A κυλίω.
εὐκύμαντος, ον, fluctuosus.
εὐκυρέω, bene ago, *Æsch.* al. εὐκυρόω.
εὐκώλητος, ον, membris bene compactis, s. firmis pedibus, *Nic.*
εὔκωπος, ον, remigio bene instructus, agilis, de navi.
εὐλάβεια, ας, ἡ, metus, reverentia, circumspectio; (2) sollicitudo, anxietas.
εὐλαβέομαι, vereor, caveo religiose; (2) timeo, metuo; (3) caveo, declino religiose; (4) vito, fugio; (5) religione teneor. Εὐλαβεῖσθαι τὴν ἀπό τινος λύμην. Εὐλαβηθεὶς ὁ χιλίαρχος μὴ διασπασθῇ ὁ Παῦλος ὑπ' αὐτῶν, *Act.* 23, 10. Μάλιστα εὐλαβεῖσθε τὰς ἐν τοῖς πότοις συνουσίας, *Isocr.* Ab εὐλαβής.
εὐλαβεστέρως, *adv.* cautius, *Eur.* Ab
εὐλαβής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui bene res capessit, seu adgreditur, circumspectus, cautus; (2) timidus; (3) religiosus; (4) verecundus. Ex εὖ et λαμβάνω, *capio.*
εὐλαβητέον, cavendum est.
εὐλαβία, ας, ἡ, cautio. Ab εὐλαβέομαι.
εὐλαβίη, ἡ, idem quod εὐλάβεια, *Theog.*
εὐλαβίης, gen. sing. *Ion.* pro εὐλαβίας.
εὐλαβῦ, 2. sing. imperat. præs. med. pro εὐλαβεῦ, ab εὐλαβέομαι.
εὐλαβῶς, *adv.* timide, caute; (2) religiose.
εὐλάγης, ες, leporibus abundans. A λαγώς, *lepus.*
εὐλάζω, putresco, vermes produco, *Hes.* Ab εὐλαί.
εὐλάζω, f. εὐλάξω, aro, *Lac.* ap. *Thuc.*
ΕΥ'ΛΑΙ, ῶν, αἱ, vermes, proprie, qui e putredine nascuntur.
εὐλάϊγξ, γος, ὁ, ἡ καὶ τὸ, e bonis pulchrisque lapidibus structus. Ex λάϊγξ.
ΕΥ'ΛΑ'ΚΑ, ας, ἡ, *Vox Lacon.* vomer; (2) bidens, ligo.
εὐλάλος, ος, ὁ καὶ ἡ, bene loquens, facundus, disertus; (2) loquaculus. Ex λαλέω.
εὐλαμπής, ές, ὁ καὶ ἡ, splendens, fulgidus. A λάμπω.
εὐλαμπρος, ον, splendidus.
εὐλάχανος, ον, oleribus abundans, seu fertilis.
εὐλείαντος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui facile levigatur aut complanatur; (2) qui facile conteritur. Ex λειαίνω.
εὔλειμος, ος, ὁ καὶ ἡ, bona prata habens. Ex εὖ et λείμων.
εὐλείμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
εὐλεκτρος, ον, pulcher. *Epith.* feminæ. Εὔλεκτρος Κύπρις, *Soph. Trach.* 515.
εὐλεξις, εως, ὁ καὶ ἡ, bonas dictiones habens.
εὐλέπισος, ος, ὁ καὶ ἡ, desquamatu facilis; (2) qui facile delibratur et cortice spoliatur. A λεπίζω.
εὔλευκος, ὁ καὶ ἡ, valde albus.
εὐλεχὴς, ὲς, idem quod εὔλεκτρος; (2) felix de sponsis, vel conjugibus, vel nuptiis.
εὐληθάργητος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui facile labitur in lethargum. A λήθαργος.

εὔλικτος, ον, brevis, non diu duraturus. A λήγω.

εὐλιματέω, ῶ, f. ήσω, animosus sum, forti sum animo. A λῖμαξ.

εὔλιπτος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui facile capi potest. Ex εὖ et λαμβάνω.

εὐλίπτως, adv. ita ut facile et cito capi possit.

ΕΥΛΗΡΑ, ων, τὰ, lora, habenæ.

εὐλίβανος, ον, thure abundans, thurifer.

εὔλιθος, ε, ὁ καὶ ἡ, pulchros habens lapides.

εὐλίμενος, ὁ καὶ ἡ, bene instructus portu ; *Epith.* portus ipsius, commodus. A λιμήν.

εὐλιπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, præpinguis. A λίπος.

εὐλογέω, ῶ, f. ήσω, laudo, prædico ; (2) bene precor, ominor ; (3) benigne polliceor, per *Hebr. vulgo* benedico. Ἐάν τις αὐτὸς εὐλογῇ, *Arist. Ach.* 376. Ἀλλὰ πολλά τε πάγκαλα, ἕτερά τε πλείστα τὰς γυναῖκας εὐλόγει, *id. Conc.* 454. A λόγος.

εὐλογηθήσονται, 3. pl. f. 1. ind. pass.

εὐλόγηκα, perf. ind. pass. *Ion.* pro εὐλελόγημαι.

εὐλογημένος, *benedictus*, part. perf. ejusd.

εὐλογητὸς, ὴ, όν, cui benigne promissum est ; (2) laudatus, *vulgo* benedictus.

εὐλογία, ας, ἡ, honestus sermo ; (2) laus, prædicatio ; (3) fausta omina, felicitatis promissio, *vulgo* benedictio ; (4) beneficium, munus, eleemosyna ; (5) Sacra Cœna.

εὐλογιστέω, ῶ, f. ήσω, recte ratiocinor ; (2) æquo animo fero.

εὐλογισία, ας, ἡ, ratio bene subducta ; (2) consilium, vel ratio recte inita, prudentia in capiendis consiliis. Ab

εὐλόγιστος, ὁ καὶ ἡ, quem facile reputare et perpendere licet ; (2) qui recte ratiocinatur, prudens, moderatus ; (3) probabilis, idoneus. A λογίζομαι.

εὐλογίστως, adv. prudenter, sapienter, recte.

εὔλογος, ε, ὁ καὶ ἡ, rationabilis, rationi consentaneus, probabilis, rectus, verus ; (2) quod facile parari et haberi potest.

εὐλόγως, adv. recte, apte, opportune, vere.

εὐλογοφάνεια, ἡ, probabilitas causæ, præ textus.

εὐλογοφάνης, ὲς, speciosus, verisimilis.

εὐλογχέω, felix sum, *Hesych.* Ab

εὔλογχος, fortunatus. A λογχή.

εὐλυσία, ας, ἡ, mundities, qua quis bene e lotus est ; (2) purgatio. Ex εὖ et λούω.

εὔλοφος, ε, ὁ καὶ ἡ, fortem cervicem habens ; (2) strenuus ; (3) morigerus ; (4) bene cristatus, pulchram cristam habens.

εὐλόφως, adv. generose, fortiter.

εὔλοχος, ε, ὁ, gravidis vel parturientibus favens ; *Epith.* Dianæ, *Eur. Hipp.* 166.

εὐλύγιστος, ε, ὁ καὶ ἡ, flexilis, qui facile flecti potest. Ex εὖ et λυγίζω.

εὐλύρας, *Dor.* pro εὐλύρης, ε, ὁ, bonam lyram habens ; (2) bene lyra canens ; (3) canorus. Ex εὖ et λύρα.

εὐλύρης, ε, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisdem.

εὔλυτος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui facile solvi potest ; (2) paratus discedere, expeditus. A λύω.

εὐλύτως, adv. expedite, facile.

εὐμάθεια, ας, ἡ, docilitas, celeritas discendi. Ab

εὐμαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, docilis, ingeniosus ; (2) facilis intellectu. Ex εὖ et μανθάνω.

εὐμαθία, ας, ἡ, idem quod εὐμάθεια.

εὐμαθῶς, adv. ita, ut quis facile addiscat, facile discendo.

εὐμάλακτος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui facile emollitur, facile emollescens. Ex εὖ et μαλάσσω.

εὐμαλλος, ον, bene villosus, *Pind.*

εὐμᾶλον, acc. sing. *Dor.* pro εὐμηλον.

εὐμάρα, ᾶς, ἡ, pellis, corium, *Sch. Theoc.*

εὐμάρεντος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui facile marcescit, caducus. A μαραίνω.

εὐμαρέια, ας, ἡ, facilitas ; (2) tranquillitas animi ; (3) latrina, ap. *Iones.*

εὐμαρέως, adv. facile, *Theog.*

εὐμαρὴς, ὲς, ὁ καὶ ἡ, facilis, commodus. A μαίνω.

εὐμαρία, ας, ἡ, idem quod εὐμάρεια.

εὐμαρίζω, f. ίσω, allevo. Ab eod.

εὐμαρίς, ίδος, ἡ, calceamenti genus. Ἀργείον ξίζος ἐκ Διονύτα πέζευγα βαιβάρεις εὐμαρίσιν, *Eurip. Orest.* 1364. Ab εὐμαρὴς, quia facile induitur aut expeditum incessum facit ; sive ab εὐμάρα, quia e corio erant, *Ern.*

εὐμαρῶς, adv. facile, nullo negotio.

εὐμεγέθης, ες, ὁ καὶ ἡ, valde magnus, ingens ; (2) procerus. Ex μέγεθος.

εὐμεθοδικῶς, adv. methodice ; (2) compendiose. Ab

εὐμέθοδος, ε, ὁ καὶ ἡ, in quo methodus et ratio est ; (2) compendiosus, artificiosus.

εὐμεθόδως, adv. idem quod εὐμεθοδικῶς.

εὐμειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, hilaris, lætus. Ex εὖ et μειδιάω.

εὐμείλικτος, ὁ καὶ ἡ, qui facile mulceri, leniri, vel placari potest. A μειλίσσω.

εὐμείλιχος, ε, ὁ καὶ ἡ. idem et ex iisd.

εὐμέλειαι, ας, ἡ, apta modulatio. Ab

εὐμελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, apte modulatus, canorus, A μέλος, *modulatio.*

εὐμελία, ας, ἡ, idem quod εὐμέλεια.

εὐμελίας, ε, ὁ, fraxini, i. e. hastæ e fraxino, peritus. A μελία, *fraxinus.*

εὐμελίην, acc. sing. *Ion.* pro εὐμελίαν.

εὐμελιττέω, apes meæ bene mellificant ; (2) bene mellifico. A μέλιττα.

εὐμελῶς, adv. perite, accurate, egregie.

εὐμένεια, ας, ἡ, benevolentia, animus bene adfectus, clementia, placabilitas. Ab εὐμενὴς.

εὐμενέστερος, adv. benignius. Ab eod.

εὐμενέτειρα, ἡ, benevola, patrona. Ab

εὐμενέτης, ε, ὁ, benevolus, amicus. Ab

εὐμενέω, ῶ, f. ήσω, benevolus sum, propitius sum. Ab

εὐμενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, benevolus, clemens, amicus, benignus. A μένος.

Εὐμενίδες, ίδων, αἱ, Eumenides, Furiæ. Per *Antiphrasin* ab εὐμενὴς.

εὐμενίζω, f. ίσω, benevolum reddo.

εὐμενῶς, adv. benvole, benigne.

εὐμερίστος, ε, ὁ καὶ ἡ, dividuus.

εὐμετάβλητος, ε, ὁ καὶ ἡ, mutabilis. A μεταβάλλω.

εὐμετάβολος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

εὐμεταβλήτως, adv. inconstanter.

εὐμετάδοτος, ε, ὁ καὶ ἡ, facilis ad impertiendum. Ex εὖ et μεταδίδωμι.

εὐμεταδότως, adv. benigne, liberaliter.

εὐμετάθετος, ε, ὁ καὶ ἡ, mutabilis. A μετατίθημι.

εὐμετακίνητος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui facile transmoveri et mutari potest. A μετακινέω.

εὐμετακόμιστος, ε, ὁ καὶ ἡ, transportatu et traductu facilis. A μετακομίζω.

εὐμετάτιτος, ε, ὁ καὶ ἡ, cui facile aliud persuadetur ; (2) qui facile dissuaderi potest. Ex εὖ et μετατίθω.

εὐμεταποίητος, ον, mutabilis.

εὐμετάστατος, ε, ὁ καὶ ἡ, mutationi obnoxius. A μετατίστημι.

εὐμετάστατος, ε, ὁ καὶ ἡ, instabilis, inconstans. A μεθίσταμαι.

εὐμετάστρεπτος, ον, idem.

εὐμετάφορος, ον, mutabilis.

εὐμετοχειρισία, ἡ, mobilitas, placabilitas.

εὐμετοχείριστος, ε, ὁ καὶ ἡ, tractabilis, non difficilis, mitis, placabilis ; (2) qui facile capi potest. A μετοχείζω.

εὐμετοχείρως, adv. ita ut facile tractari queat, placabiliter.

εὐμέτριος, ία, ιον, idem quod

εὐμέτρος, ε, ὁ καὶ ἡ, modum servans, moderatus. A μέτρον.

εὐμήκης, ε, ὁ καὶ ἡ, bene longus. A μῆκος.

εὐμηλος, ε, ὁ καὶ ἡ, ovibus abundans ; (2) pecorum ferax. A μῆλον.

εὔμηρος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui bona seu firma femora habet.

εὐμήρυτα ξύλα, lanæ ad nendum faciles. Ex εὖ et μηρύομαι, *filum diduco.*

εὐμητις, ίδος, ἡ, prudens. A μῆτις.

εὐμηχανία, ας, ἡ, industria, solertia. Ab

εὐμήχανος, ε, ὁ καὶ ἡ, ad machinandum promptus, industrius, ingeniosus. Ex εὖ et μηχάνη.

εὐμηχάνως, adv. ingeniose, artificiose.

εὔμικτος, ον, facilis, bonus sodalis.

εὐμίμητος, ὁ καὶ ἡ, imitabilis. A μιμέομαι.

εὐμίσητος, ε, ὁ καὶ ἡ, invidiosus, invisus. A μισέω.

εὔμιτος, ον, bono stamine factus.

εὔμιτρος, ὁ καὶ ἡ, bene cinctus. A μίτρα.

εὐμνημονέστερος, adv. ad retinendum aptius.

εὐμνημόνευτος, ε, ὁ καὶ ἡ, memoratu facilis, memorabilis. A μνημονεύω.

εὔμνηστος, ε, ὁ καὶ ἡ, cujus facile recordamur, cujus memoria semper nobis obversatur. A μνάομαι.

εὐμοιρέω, ῶ, bona sorte utor.

εὐμοιρία, ἡ, bona sors, felicitas.

εὔμοιρος, ε, ὁ καὶ ἡ, bona sorte utens, felix. A μοῖρα.

εὐμοίρως, adv. felici fato. A præc.

εὐμολπέω, recte cano, *Hom.*

εὐμολπία, ας, ἡ, elegans cantus, elegantia cantus ; (2) suavitas vocis. A μολπή.

εὔμολπος, ὁ καὶ ἡ, bene canens.

εὐμορφία, ας, ἡ, pulchritudo. Ab

εὔμορφος, ε, ὁ καὶ ἡ, formosus, speciosus. A μορφή.

εὐμορφολογῶν, facete, lepide loqui.

εὐμουσία, ας, ἡ, musica elegantia, musicus lepos, et doctrinæ lepos et gratia. Ex εὖ et Μοῦσα, *Musa.*

εὔμουσος, ον, suaviter canens ; (2) venustus, argutus ; (3) eruditus.

εὐμούσως, adv. eleganter, erudite. Ex iisd.

εὐμοχθὸς, ὴ, όν, labore honesto ortus, vel cum eodem conjunctus, *Hesych.*

εὐμυλίη, ἡ, rumor, *Hom.*

εὔμυχος, ον, mugiens. A μυκάομαι.

εὐναζόμαι, dormio, cubo. Ab εὐνή.

εὐνάζω, f. άσω, sopio ; (2) in cubili colloco, cubile statuo ; (3) *de mari*, placare, tranquillum reddere, ponere, sternere ; (4) dormio, quiesco ; (5) cubo. Τὸν τετράπηνν ὕδρον εὐνάσας Φρόνις, *Lyc.* 1313. Γάμους Ἰάσων βασιλικοῖς εὐνάζεται, *Eur. Med.* 18. Καὶ τῶν μὲν ἡμὶν εὐναται δαίμων δόρυ, *Lyc.* 567. Ab εὐνή.

εὐναέτης, ης, ὁ, *Ion.* pro εὐνή.

εὐναίτις, bene seu benigne defluens, *Æsch.*

εὐναιτάω, commode habito, *Hom.*

εὐναίομαι, bene habitor, *Hom.*

εὐναιόμενος, part. præs. ind. pass. verbi εὐναίω.

εὐναῖον, ε, τὸ, stratum lecti, stragulum.

εὐναίος, αία, αῖον, qui procumbere amat.

εὐναίω, bene vel commode habito.

εὐνάς, άδος, jacens, *Steph.*

εὐνάσιμος, ε, ὁ καὶ ἡ, ad cubandum, seu cubile statuendum opportunus. Ab εὐνάζω. Unde

εὐνασ-ήρ, ῆρος, ὁ, concubitor ; (2) maritus.

εὐνασ-ήριον, ε, τὸ, cubiculum, dormitorium ; (2) cubicularis lectus.

εὐνασ-ὴς, ῆ, ὁ, cubicularius.

εὐνάσ-ω, ωσω, ὁ, idem quod εὐνασ-ήρ.

εὐνάτειρα, ας, ἡ, concubitrix ; (2) conjux, marita.

εὐνατὴρ, ῆρος, ὁ, concubitor ; (2) maritus.

εὐνατήριον, ε, ὁ, cubile ; (2) dormitorium.

εὐνάτωρ, ὁ, vide εὐνάσ-ωρ.

εὐνάω, ῶ, fut. ήσω, sopio ; (2) concumbo. Τῆς δὲ εὐνησε γόον, *Odyss.* 4, 758. Θεὰ βροτῶ εὐνηθείσα, *Il.* 2, 821. Ab εὐνή.

εὐνέτης, ε, ὁ, concubitor ; (2) maritus.

εὐνέτις, ίδος, ἡ, concubina ; (2) uxor. Ab

ΕΥΝΗ, ῆς, ἡ, cubile ; (2) lustrum ; (3) concubitus ; (4) tentorium ; (5) sepulchrum ; (6) locus quivis, in quo aliquis commoratur ; (7) ancora ; (8) vestis, stragula lecti ; (9) torus funebris.

εὐνηθείσα, part. aor. 1. ind. pass. f. g. verbi εὐνάω.

εὐνήθεν, *adv.* e lecto. Ab εὐνή. Hinc

εὐνημα, ατος, τὸ, concubitus.

εὐνήσειαι, ας, ἡ, cubitrix, cubans. Ab eod.

εὐνήτειρα, ας, ἡ, idem quod εὐνάτειρα, *item* somnum afferens, *Epith.* noctis. Στειγομένοις δ' ἐν ὁμίλοι ἐπήλυθεν εὐνήτειρα Νύξ, *Apoll. Rhod.* 4, 1057.

εὐνητὴρ, ῆρος, ὁ, cubicularis ; εὐνητὴρ χιτὼν, vestis cubicularis, nocturna.

εὐνήτης, ὁ, maritus, *Eurip. Med.* 159.

εὔνητος, ε. εὔνητος, ὁ καὶ ἡ, bene textus. A νέω.

εὐνήτειρα, ἡ, conjux, cubitrix, *Soph.*

εὐνήτωρ, vide εὐνάσ-ωρ.

εὐνῆφι, *adv.* e lecto. Ab εὐνή

εὐνιαι, ων, τὰ, stragula, strata. Ab eod.

εὐνὶς, ίδος, ἡ, uxor. Ab eod.

εὔνις, ιος, ὁ καὶ ἡ, privatus, orbus, viduus, vidua, orba. Ab εἷς, *unus.*

εὐνοέω, ῶ, f. ήσω, benevolus sum, bene adfectus sum. Μέλειν μὲν ἡμῶν, εὐνοεῖν δ' ὑμᾶν ἄμυ, *Soph. Aj.* 689. Ἵστι εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σε, *Matth.* 5, 25. Ab εὔνοος.

εὐνόητος, ε, ὁ καὶ ἡ, facilis intellectu. Ab εὐνοέω.

εὐνοήτως, adv. ita, ut facile intelligi queat.

εὐνοια, ας, ἡ, benevolentia. Ab eod.

εὐνοίκος, ὁ, ὁν, benevolus. Ab eod.

εὐνοϊκῶς, adv. benevole ; εὐνοϊκωτέρως, magis benevole. Ab εὐνοϊκὸς.

εὐνομέω, ῶ, f. ήσω, bonis legibus instituo. Hinc εὐνομέομαι, ᾱμαι, bonis legibus utor ; (2) bene leges exerceo. Πόλις μέλλει εὐνομήσεσθαι, *Plat.* Ab εὔνομος.

εὐνομία, ας, ἡ, bona legum constitutio, bonæ leges ; (2) status sub bonis legibus ; (3) æquitas, eunomia. Ab eod.

εὐνομιδέστατοι νόμοι, sc. pascua pecoribus accommodatissima, *Hes.*
εὐνομίην, acc. sing. *Ion.* pro εὐνομίαν.
εὔνομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui bonis legibus utitur; (2) pascuus, pabulosus. Ex νόμος, *lex*, vel νέμω, *pasco*.
εὔνοος, *contr.* εὔνως, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, bene adfectus erga aliquem, benevolus; τὸ εὔνουν, benevolentia. Comp. εὐνούστερος, Sup. εὐνούστατος.
εὔνοος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, numen molendinis appositum, quod farinæ mensuram inspicere, eique præsse credebatur. Ex εὖ et νόος, *reditus*.
εὐνοχίας, ᾱ, ὁ, spado. Ab εὐνοῦχος.
εὐνοχίζω, ἴσω, eunuchizo, castro, eviro, *Matt.* 19, 12. Ab eod.
εὐνούχιον, ᾱ, τὸ, lactucæ genus Veneri maxime adversum. Ab eod.
εὐνουχισθῆς, ῆ, ὁ, castratus. A præc.
εὐνουχοειδής, ές, eunuchi similis.
εὐνοῦχος, ᾱ, ὁ, eunuchus, spado; (2) continentiam servans; (3) gynæcei præfectus, genus honoris in oriente, unde εὐνοῦχοι, proceres. Ex εὐνὴ et ἔχω, *curo*.
εὐνουχώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, effeminatus, ut eunuchus. Ab εὐνοῦχος.
εὐνόως, *adv.* benevole. Ab εὔνοος.
εὐνώμης, ες, volubilis, *Soph.*
εὐνῶς, *adv.* idem quod εὐνόως, et ab eod.
εὖντα, acc. sing. part. præs. *Dor.* pro ἐόντα, s. ὄντα, ab εἰμί.
εὐνωμος, ον, *Dor.* εὐνώμας, ᾱ, qui facile movetur, vibratur. Αἶψ εὐνώμα χρόνῳ τευχόμενος, *Soph. Aj.* 604. *Aldus* autem et codd. omnes veteres cum *Brunckio* εὐνόμα ediderunt. Vide *Brunck.* ad locum. Ἀ νωμάω.
εὔνωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, bonum habens dorsum; (2) bonos et latos humeros habens.
εὔξαιο, 2. sing. a. 1. opt. med. v. εὔχομαι.
εὐξαμένῳ, dat. sing. part. a. 1. med.
εὔξεινος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, hospitalis. Hinc Εὔξεινος, sc. πόντος, Pontus Euxinus, qui ante a feritate accolentium ἄξεινος dicebatur.
εὐξείνως, *adv.* hospitaliter, amice.
εὔξεσος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod εὔξυσος.
εὔξεστος, idem quod εὐξείνως.
εὔξεσος, ὁ καὶ ἡ, bene rasus, politus. A ξέω.
εὔξῃ, 2. sing. a. 1. conj. med. v. εὔχομαι.
εὐξήνθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi αὐξάνω.
εὐξήρασντος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui facile desiccatur, exsiccatu facilis. A ξηραίνω.
εὔξοος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, bene rasus seu politus; (2) qui rasura seu sculptura facile poliri potest. A ξέω.
εὐξύλης, ές, ὁ καὶ ἡ, qui est probæ materiæ. A ξύλον.
εὐξυλοεργός, ὁ, e ligno poliens egregia, *Man.*
εὔξυλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod εὐξυλής. *Item* arborum ferax, lignis abundans.
εὐξύμβολος, vide εὐσύμβολος, et sic etiam cætera in quibus τὸ ξύν, *Att.* pro σύν, positum.
εὐξύνετος, ον, perspicuus, clarus.
εὔξυσος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, rasilis. A ξύω, *rado*.
εὐογκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, molis amplæ et compactæ, corpulentus, mediocriter intumescens; (2) qui admittit et requirit ornatum; (3) portatu facilis. Ab ὄγκος.
εὐοδέω, ῶ, f. ήσω, et εὐοδέομαι, οῦμαι, prospere progredior, prosperum iter præbeo; in *med.* prospero itinere, seu omnino, prospero successu utor. Ἡ μὲν ἂν εὐοδῇ φέρεται κάτω, scil. *aqua*, *Dem.* Ab εὐοδος.
εὐοδής, idem quod εὔοδος.
εὐοδία, ας, ἡ, prosperum iter. Ab eod.
εὐοδιάζω, idem quod εὐδέω.
εὐοδμία, ας, ἡ, bonus odor, fragrantia. Ab ὀδμή.
εὐοδμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, boni odoris, fragrans.
εὔοδος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, per quem facile iter patet, pervius; (2) iter expeditum habens; (3) qui prospero successu utitur.
εὐοδόω, idem quod εὐοδέω, in act. et med.
εὐόδωκα, perf. ind. act. *Ion.* pro εὐώδωκα.
εὐόδωσιν, 3. sing. a. 1. ind. act.
εὐόδως, *adv.* facili via, expedite; (2) prospero successu, feliciter. Ab eod.
ΕΥ'ΟΙ", Euoë, vox, qua Baccho acclamabatur. Hinc ὁ Εὔϊος, Bacchi cognomen.
εὐοικονόμητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, dispensatu facilis; (2) digestu facilis. Ex εὖ et οἰκονομέω.
εὐοικονομικός, ὁ, œconomiæ peritus.
εὔοικος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, bonam domum habens; (2) bonus et commodus ad habitandum.
εὐοινέω, ῶ, f. ήσω, vino abundo; (2) vinum bonum fero. Ab εὔοινος. Unde
εὐοινία, ας, ἡ, vini abundantia et bonitas; (2) annus vini copia et bonitate insignis.
εὔοινίσσος, ον, vino bono factus, ut libatio.
εὔοινος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, bonum vinum ferens; (2) vino abundans.
εὐοιώνισος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, auspicatus. Ab οἰωνίζομαι.
εὔολλος, ον, felix, dives.
εὐόλισθος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, valde lubricus, labilis.
εὔομβρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, imbribus abundans.
εὐόμενοι, part. præs. ind. pass. verbi εὔω.
εὐόμιλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui bene et dextre novit cum aliis conversari, affabilis.
εὐομολόγητον, planum et concessu facile. Ab ὁμολογέομαι.
εὐόνειρος, qui bona somnia videt, vel efficit.
εὐοπλία, ἡ, armorum bonitas.
εὔοπλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, bene armatus, felix in armis.
εὔοπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, conspicuus, adspectabilis. Ex εὖ et ὀπτομαι.
εὐόρατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui facile cerni potest. Ab ὁράω.
εὐοργησία, ας, ἡ, promptitudo, seu facilitas ad irascendum. Ab εὔοργος.
εὔοργητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui facile seu levi de caussa irascitur; (2) qui moderate irascitur; (3) bene moratus. Ab eod.
εὐοργήτως, *adv.* ita iracunde, ut ne ira modum excedat; (2) studiose, alacriter; (3) moderate, decore
εὔορκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod εὐορκητος, 2. 3. Ab ὅρκη.
εὐόρεκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui bene appetit cibos; (2) qui stomacho appetitum cibi conciliat. Ex εὖ et ὀρέγομαι
εὐόριστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui suis finibus facile continetur; (2) quem definire et suis limitibus describere facile est. Ab ὁρίζω.
εὐορκέω, religiose juro, liquido juro. Ὑμᾶς δὲ κατὰ νόμον εὐσεβέντες καὶ εὐορκήντες ἡσυχίην, *Xen.* Ab εὔορκος.
εὐορκησία, ας, ἡ, sanctum jusjurandum.
εὐορκία, ας, ἡ, jurisjurandi fides. Ab εὔορκος.
εὔορκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui jusjurandum religiose colit; (2) τὸ εὔορκον, quod jurijurando consentaneum est.
εὐόρκως, *adv.* religiose jusjurandum servando; (2) interposito sacramento.
εὐόρκωμα, ατος, τὸ, vide εὐορκησία.
εὐόρκωτος, vide εὐορκος.
εὐόρμητος, ον, unde facile impetus fieri potest. Ab ὁρμάομαι.
εὔορμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, commodam et tutam navium stationem habens.
εὐορνιθία, ἡ, bonum augurium. Ab
εὔορνις, ιθος, ὁ καὶ ἡ, qui bonis auspiciis fit.
εὔόσφρος, ον, pulchram seu bonam contignationem habens, *Ep.*
εὐοσμέω, bene olec, odorus sum, fragro, *Theophr.*
εὐόσμια, ἡ, bonus odor, fragrantia, *Soph.*
εὔοσμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, bene olens, fragrans, odoratus. Ex εὖ et ὀσμή, *odor*.
εὐοσσφαντιδός, ἡ, ὁν, idem quod
εὐόσφρητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, olfactu pollens, sagax. Ab ὀσφράομαι.
εὐόφθαλμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui pulchris et venustis oculis est; (2) qui alienis oculis gratus est; (3) honestus, bellus.
εὐοφθάλμως, *adv.* cum quadam oculorum venustate; (2) decore, decenter.
εὔοφρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, pulchra habens supercilia.
εὐοχέομαι, οῦμαι, εὐοχέονται, recte habenis regitur. Ab ὀχέω.
εὐοχθέω, lætor, feliciter ago ex labore. Ab εὔοχθος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, lætus.
εὔοχος, ον, firme retinens. Ab ἔχω.
εὐοψέω, pulcher, jucundus adspectu sum.
εὐοψία, ας, ἡ, facies pulchra, pulcher adspectus, venustas; (2) opsoniorum abundantia, bona opsonia. Ab ὄψις, vel ὄψον.
εὔοψος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, opsoniis abundans.
εὐπαγής, ές, ὁ καὶ ἡ, bene compactus. A πήγνυμι.
εὐπάθεια, ας, ἡ, natura, quæ facile adfici potest, corporis constitutio injuriis facile obnoxia; (2) felicitas; (3) beneficium, quatenus quis eo adficitur; (4) voluptas, oblectatio, deliciæ, habitus bonus corporis vel animi qui facile sustinet incommoda, robur corporis vel animi.
εὐπαθέω, ῶ, fut. ήσω, facile patior, seu adficior; (2) felicitate fruor; (3) bona sum corporis habitudine; (4) genio vel voluptatibus indulgeo. Ab
εὐπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui facile patitur, seu adficitur; (2) pronus, promptus. Ex εὖ et πάθος, *adfectus*.
εὐπάθητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, passibilis, patiendi necessitati valde expositus. Ab εὐπαθέιν.
εὐπαιδὼν, beneficiarius, *partic.*
εὐπαιδευσία, ας, ἡ, recta institutio liberorum; (2) disciplinarum notitia, quæ inest recte instituto. Ex εὖ et παιδεύω.
εὐπαίδευτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, recte institutus, valde eruditus, doctissimus. Ex iisd.
εὐπαιδεύτως, *adv.* erudite, docte, perite.
εὐπαιδία, ας, ἡ, felicitas habendi bonos liberos; felicitas, quam adferunt boni liberi. Ab
εὔπαις, αιδος, ὁ καὶ ἡ, bonos habens liberos; (2) bona proles.
εὐπακτον, acc. sing. *Dor.* pro εὔπηκτον.
εὐπάλαμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, manu perita structus, artificiosus, bene constructus; (2) dexter, agilis; (3) validus. A παλάμη.
εὐπαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, laborem facilem habens, facile eluctabilis. Ἐπεὶ μετοπίσθεν ἀέθλας Εὐπαλέος τελέεσθαι Ἀγηνορίδης φάτο Φινεὺς, *Apoll. Rhod.* 2, 620. A πάλη.
εὐπαλτος, ον, vibratu facilis, *Steph.*
εὐπαλῶς, *Ion.* εὐπαλέως, sine magno certamine.
εὐπάρᾱον, acc. sing. *Poët.* et *Dor.* pro εὐπάρειον.
εὐπαραγωγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui facile decipitur; (2) cui facile persuadetur; (3) qui facile regitur, seu tractatur.
εὐπαρἀδεκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, valde acceptus, probatus, gratus.
εὐπαρἀδοξος, ον, idem quod simplex.
εὐπαρἀδοχος, ον, aptus, seu facilis ad recipiendum.
εὐπαρακίτητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, facile exorabilis, placabilis, non durus deprecantibus.
εὐπαράκλητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui facile advocatur, qui facile allicitur, placabilis; (2) propensus ad recipiendum.
εὐπαρακολούθητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, facilis intellectu; (2) perspicax. Ἀ παρακολουθέω.
εὐπαρακολούθητως, *adv.* perspicue.
εὐπαρακόμιστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, advectu seu comportatu facilis. Ἀ παρακομίζω.
εὐπαρκολόγιστος, ον, qui facile decipitur.
εὐπαραμύθητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui facile verbis flecti potest, facile exorabilis. Ἀ παραμυθέομαι.
εὐπάρᾱος, ον, pulcher, *Dor.* ap. *Pind.* pro εὐπάρειος, seu εὐπάρειος.
εὐπαράπειστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pravi docilis; cui facile malum suadetur. Ἀ παραπείθω.
εὐπαράπλως, ᾱν, qui sine periculo prætervigatur.
εὐπαράτρεπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui facile decipitur. Ἀ παρατρέπω.
εὐπαρατύπωτος, ον, qui facile perperam exprimitur, vel effingit, *nam et act. dicitur.* Ἀ τυπόω.
εὐπαρέφορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui facile in malam partem detorquetur; (2) qui facile in mentis errorem incidit. Ἀ παρέφορος.
εὐπαρέδρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, constanter assidens; assiduus in aliquo negotio.
εὐπαρέδρως, *adv.* assidue, constanter.
εὐπάρειος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pulchras genas habens. A παρεία.
εὐπάρθενος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, felix virgo, virginitatem facile et honeste tolerans.
εὐπαρήγορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, facile consolationem admittens, æquus animo.
εὐπαρηγόρως, *adv.* æquo animo, facilem se consolationibus prædendo.
εὐπάρηος, ον, pulchras genas habens, *Pind. Pyth.* 12. εὐπρεμὲς, *Din.* male.
εὐπαρόρμητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui facile commovetur. Ἀ παρορμάω.
εὐπάρσχω, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, facilem se prædens. Ex εὖ et παρέχω.
εὐπάρυφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, eleganti limbo prætextus; (2) laticlavius; (3) laticlavia veste utens. Ex παρυφή.
εὐπάσχω, beneficio adficior; unde εὐπαθών.
εὐπατέρεια, ας, ἡ, claro patre nata, generosa; quasi ab εὐπάτηρ.
εὐπατρέειος, α, ον, claro patre natus; generosus, nobilis, *Eur.*
εὐπάτης, ὁ, idem quod εὐπάτωρ, *Steph.*
εὐπάτητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui facile calcari potest. Ex εὖ et πατέω, *calco*.
ΕΥ'ΠΑΤΟ'ΡΙΟΝ, ᾱ, τὸ, eupatorium, her-

ba quædam, *Plin.* 25, § 29, c. 6. *Angl.* ACRIMONY.

εὐπατρίδης, *Dor.* εὐπατρίδας, patricius. Ex εὖ et πατήρ.

εὐπατρις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, idem quod εὐπάτωρ, ορος, ὁ, a bono patre natus.

εὐπαχής, ὲς, carnosus, compactus. A παχύς.

εὐπέδιλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, bonos agros, multa loca plana habens.

εὐπέδιλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pulchris indutus calceis, seu talaribus. A πέδιλον.

εὐπεζος, ον, pulchros pedes habens, pulchra sc. femina.

εὐπειθεια, ας, ἡ, obsequium, obedientia.

εὐπειθέω, obtempero, obsequor. Ab

εὐπειθής, ὲς, ὁ καὶ ἡ, qui facile paret, seu obsequitur, credulus. Ex εὖ et πείθω.

εὐπειθῶς, *adv.* obsequenter, obsequiose.

εὐπεισος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui facile aliquid persuaderi potest; (2) morigerus. Ab eod.

εὐπείσως, *adv.* ita ut facile persuaderi cuiquam possit.

εὐπεκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, bene pexus.

εὐπελέκητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, secari facilis, dolatu facilis. A πελεκάω.

εὐπέμπελος, ον, felix, lætus. Ex εὖ et πέμπω.

εὐπένθερος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui nobilem socerum habet.

εὔπεπλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pulchrum habens peplum.

εὐπεπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, concoctu facilis. A πέπτω.

εὐπεριάγαγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, facilis circumactu, versatilis. A περιάγω.

εὐπεριάειστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui facile detrahitur. Ex εὖ et περιαιρέω.

εὐπερίβλεπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, conspicuus.

εὐπεριγκάδος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, bene circumscriptus, concinnus, habilis; (2) qui facile explicari, describi potest. A περιγκάφω.

εὐπερίβρωγος, ον, fragilis. A βρωύω.

εὐπεριελίκτατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui facile celari potest. A περικαλύπτω.

εὐπερίκοπτος, ὁ καὶ ἡ, ap. *Polyb.* qui facile aliorum importunitatem fert, v. c. in adeundo.

εὐπερίοπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, valde adspectabilis; (2) qui facile despici potest, contemptibilis. Ex εὖ et περιόπτομαι.

εὐπεριόριστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui facile terminari seu circumscribi potest. A περιορίζω.

εὐπερίπατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, bene ambulare seu incedere faciens, qui non impedit iter facere. Ex εὖ et περιπατέω.

εὐπερίσπαστος, ον, qui facile flecti, circumagi potest. A περισπάω.

εὐπερίστατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ad circumcingendum proclivis; (2) tenaciter inhærens; (3) quem multi circumsistunt. A περίστημαι.

εὐπερίστροφος, versatilis, versutus. Ex εὖ et περιστρέφω.

εὐπερίτμητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, circumactu facilis, subverti facilis. A περιτρέπω.

εὐπερίφωρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, manifestus, deprehensu facilis. A περιφωρᾶω.

εὐπερίχυτος, ὁ καὶ ἡ, qui facile circumfunditur, undique circumfusus. A περιχύω.

εὐπέτᾶλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, bene foliatus, foliis decorus. A πέταλον.

εὐπέτασος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, expansu seu explicatu facilis. A πετάζω.

εὐπέτεια, ας, ἡ, facilitas. Ab εὐπετής.

εὐπετής, ὲς, ὁ καὶ ἡ, facilis, *Eurip. Phœn.* 696. A πίπτω.

εὔπετος, ον, e saxo duro factus.

εὐπετῶς, *adv.* facile, sine molestia, expedite. Ab εὐπετής.

εὐπεψία, ας, ἡ, facilis concoctio. Ex εὖ et πέπτω, *coquo.*

εὐπηχὴς, ὲος, ὁ καὶ ἡ, bene compactus, firmus, validus. A πήγνυμι.

εὔπηκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

εὐπήληξ, ηκος, ὁ καὶ ἡ, pulchra ornatus galea.

εὔπηνος, ὁ καὶ ἡ, pulchre textus. A πήνη.

εὔπηχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, pulchra brachia habens, pulchra, de femina.

εὐπίδαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, pulchros fontes habens, irriguus.

εὐπιθὴς, ὲς, certus, quo freti esse possumus. A πείθω.

εὐπίλητος, ον, densus, dense textus.

εὐπίνης, ὲος, ὁ καὶ ἡ, squalidus, sordidus. A πίνος.

εὔπιστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui facile credit, credulus; (2) fidelis; (3) credibilis, qui facile creditur. A πίστις.

εὐπίστως, *adv.* fideliter.

εὐπλάνης, ὲος, ὁ καὶ ἡ, qui feliciter errat et vagatur.

εὔπλαστος, ὁ καὶ ἡ, qui facile fingi potest, qui facile formam induit. A πλάσσω.

εὐπλάστως, *adv.* ad fingendum apte.

εὐπλᾶτὴς, ὲος, ὁ καὶ ἡ, valde latus, peramplus. A πλατύς.

εὔπλειος, ον, bene plenus, *Hom.*

εὐπλεξίαν, gen. pl. ab

εὐπλεκὴς, ὲος, ὁ καὶ ἡ, bene junctus, nexilis; unde εὐπλεκέες, *Poët.* A πλέκω.

εὔπλεκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, bene plexus, bene plicatus, eleganter nexus, seu contextus.

εὔπλευρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui bonis firmisque lateribus est, lateribus valens, seu decorus. A πλευρά.

εὔπλυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui facile pulsatur. A πλήσσω.

εὐπλήρωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, bene repletus; (2) qui facile impletur. A πληρόω.

εὐπλοέω, bene navigo.

εὔπλοια, ας, ἡ, *Ion.* εὐπλοΐη, felix et bona navigatio. A πλέω.

εὐπλοκᾰμὶς, ίδος ἡ, pulchros cincinnos habens. Ab

εὐπλόκᾰμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem; crinitus, cincinnatus. Ἦ ῥα, καὶ ἀμφιστόλοισιν ἐϋπλοκάμοισι τέλευτε, *Od.* 6, 198.

εὔπλοκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, bene textus. A πλέκω

εὔπλους, *contr.* εὔπλους, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, navigatu facilis, navigationem facilem habens.

εὔπλουτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, divitiis auctus, prædives.

εὐπλυνὴς, ὲος, ὁ καὶ ἡ, bene lotus; (2) mundus. A πλύνω.

εὐπνευσία, ας, ἡ, commoda spiratio, spiritus facilitas, facilis flatus. Ab

εὔπνευστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, bene spirans, cujus spiracula aperta sunt; (2) perflabilis; (3) bonum odorem spirans. A πνέω.

εὐπνοέω, facile spiro, *Steph.*

εὐπνοια, ἡ, commoda spiratio, *Steph.*

εὔπνοος, *contr.* εὔπνους, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, bene spirans; (2) perflabilis. A πνέω.

εὐποδία, ας, ἡ, pedum integritas, vis, celeritas. Ab εὐπους.

εὐποιέω, ῶ, fut. ήσω, benefacio, beneficium confero. Εὐποιεῖν τὸν εὐποιοῦντα, *Xen.*

εὐποιητέος, έα, έον, beneficio adficiendus.

εὐποιητικὸς, ὴ, ὸν, propensus ad benefaciendum.

εὐποίητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, bene factus, elegans.

εὐποΐα, ας, ἡ, beneficentia, beneficium.

εὔποιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, beneficus. Ab eod.

εὐποίκιλος, ον, diversicolor.

εὔπόκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, bonum vellus habens.

εὐπολέμιστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, oppugnabilis, qui debellari facile potest, cum quo bellum gerere facile est. A πολεμεῖν.

εὐπολέμιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, habilis ad bellum, bellicosus, strenuus et fortis in bello.

εὐπολέμιος, *adv.* apte ad rationem bellicam; ex arte militari.

εὔπολις, ἡ, multas, pulchras urbes habens.

εὐπολίτευτος, ον, bene constitutus, de civitate.

εὐπολιόρκητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, obsessu facilis. A πολιορκέω.

εὐπολύβουλος, ον, consiliis abundans, prudentissimus.

εὔπομπος, ὁ, bonus dux. A πομπός.

εὐπόρευτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, facile pervius, permeabilis. A πορεύω.

εὐπορέω, ῶ, et εὐπορέομαι, οῦμαι, abunde possum, est mihi facultas. Εὐπορεῖν χρημάτων, τῆς τροφῆς, *Aristot.* εἰπεῖν, *Plat.* τὰ χρήματα, *Dem.* A πόρος.

εὐπόρημα, τὸ, facultas, copia.

εὐπόρητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, parabilis, cujus copia facile nobis fit, abunde suppetens.

εὐπορία, ας, ἡ, copia, facultas, opes.

εὐπορίζω, excogito, *Eur.*

εὐπόριστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, parabilis, adquisitu et paratu facilis, qui facile suppeditatur. Ex πορίζω.

εὔπορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, expeditus; (2) copiosus, opulentus, loculples. Νῦν μοι Ψᾶμος καὶ γλῶτταν εὔποριν δότε, *Arist. Eq.* 657. Χρήματα πορίζειν εὐπορώτατον γυνὴ, *id. Conc.* 256.

εὐπόρως, *adv.* facile, copiose.

εὐπορώτερον, *adv.* facilius.

εὐποτμία, ἡ, bona fortuna, felicitas. Ab

εὔποτμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, felix, fortunatus.

εὐπότμως, *adv.* fortunate, feliciter.

εὔποτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, potatu facilis, potui aptus; (2) e quo bibere facile ac jucundum est. Ex εὖ et ποτόν.

εὔπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, bonis pedibus præditus, pedibus firmus; (2) velox.

εὐπραγέω, ῶ, f. ήσω, feliciter res ago, felix sum in rebus gerendis. Ab εὐπραγής. Hinc

εὐπράγημα, ατος, τὸ, felicitas in rebus agendis; (2) opera strenue navata.

εὐπραγὴς, ὲος, ὁ καὶ ἡ, felix in rebus agendis. Ex εὖ et πράττω. Hinc

εὐπραγία, ας, ἡ, idem; (2) sors prospera, res secundæ; (3) recta actio, bonum opus.

εὐπραξία, ας, ἡ, idem.

εὐπραξὶς, ἡ, idem.

εὔπρακτος, ὁ καὶ ἡ, factu facilis.

εὐπράσσω, vel εὐπράττω, f. ξω, felix sum in rebus gerendis, secundis rebus utor. Εὐπράττειν ἐν τῇ μάχῃ, *Thuc.*

εὐπρεμνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pulchrum habens stipitem. A πρέμνον.

εὐπρέπεια, ας, ἡ, decor eximius, decora forma, pulchritudo, decus.

εὐπρεπέεσσι, dat. pl. *Ion.* et *Poët.* pro εὐπρεπέσι, ab

εὐπρεπὴς, ὲος, ὁ καὶ ἡ, decorus, decens, speciosus; τὸ εὐπρεπὲς, *impr.* de prætextu specioso dicitur. A πρέπω.

εὔπρεπτος, ον, idem, ap. *Æsch.*

εὐπρεπῶς, *adv.* decore, decenter, speciose, specioso prætextu; εὐπρεπιστέρως, decentius, quod et εὐπρεπέστερον.

εὐπρηξίην, acc. sing. *Ion.* pro εὐπραξίαν.

εὐπρήσσω, *Ion.* pro εὐπράσσω, *Herod.*

εὔπρηστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, facilis accensu ustuque; (2) inflatu facilis. A πρήθω.

εὐπρίστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, accurate sectus aut dissectus; (2) qui facile secari potest. A πρίζω.

εὐπροικίστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, promptus. A προαικίζομαι.

εὐπροσᾰτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, perspectus, prævisus. A προοράω.

εὐπροσβᾰτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, adfabilis, comis.

εὐπρόσδεκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, accessu facilis. Ex προσεμι.

εὐπροσήτως, *adv.* facili aditu.

εὐπρόσοδος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, accessu facilis.

εὐπρόσοιστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, allatu facilis; (2) pervius; (3) expositus; (4) commodus; (5) aditu facilis, mitis, quocum congredi, agere et consuescere facile jucundumque sit. Ex προσφέρω.

εὐπροσπέμπτος, ον, facilem aditum habens, *Epith.* portis.

εὐπρόσφορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, promptus.

εὐπρόσφῠτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, facile coëns et coalescens. Ex προσφύω.

εὐπροσωπέω, honestam speciem habeo. Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκὶ, *Gal.* 6, 12.

εὐπροσωπία, ας, ἡ, honesta species, verosimilitudo. Ab

εὐπρόσωπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pulcher adspectu, qui speciosa forma est; (2) speciosus, probabilis; (3) qui hilari et læto est vultu.

εὐπροφάσιστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, prætextu facilis; (2) speciosum prætextum habens; (3) excusatione dignus. Ex προφασίζομαι.

εὐπροφασίστως, *adv.* specioso prætextu.

εὐπρυμνος, ὲς, et

εὔπρυμνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pulchram puppim habens.

εὔπρωρος, ᾱ, bonam proram habens; (2) idem quod εὐπρώσωπος.

εὔπταιστος, ον, lubricus, fallax. A πταίω.

εὔπτερος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, bene alatus; (2) nobilis, superbus. Ex πτερόν.

εὐπτέρυγος, ον, idem; (2) celer.

εὐπτόητος, ον, timidus, facile terrendus. A πτοέω.

εὐπτορθος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, habens pulchros ramos.

εὐπυγία, ἡ, pulchræ clunes, *Ath.*

εὔπῡγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui bonæ seu pulchræ nates sunt. Ex πυγή.

εὐπυργος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pulchras turres (item urbes) habens, bene munitus.

εὐπυροφόρος, ον, fertilis frugibus. A πυρός.

εὐπύρωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui facile ignescit, facilis excandefactu.

εὐπώγων, ονος, ὁ, bene barbatus. A πώγων.
εὐπωλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, producens bonos equos; (2) qui facile vertitur aratro. Ex πῶλος, vel πωλέω, verto.
εὐραθυμιγξ, γος, ὁ καὶ ἡ, multis irrorans guttis, stillans, Nonnus.
εὐραι, ῶν, αἱ, ferramenta axi infixa, ne a rotis atteratur, Pollux. Ab εὐρύς.
εὐρᾰμενος, ᾱ. l. part. med. per Syncop. pro εὐρησᾰμενος.
εὑρᾰμην, aor. 1. ind. med. per Syncop. pro εὑρησᾰμην, ab εὑρίσκω pro εὑρέω, invenio.
εὐρᾰξ, adv. ex obliquo, a latere. Ab εὐρυς.
εὐρᾰσταιαι, αι, bene laborantes, Epitheton Eumenidum, Orph.
εὐρᾰφής, έος, ὁ καὶ ἡ, bene consutus, pulchram suturam habens. Ex ῥάπτω.
εὑρὲ, 2. sing. a. 2. imperat. act. verbi εὑρίσκω.
εὐρέα, Ion. fem. pro εὐρεῖα, ab εὐρύς.
εὑρέθη, 3. sing. ab
εὑρέθην, a. 1. ind. pass. verbi εὑρίσκω.
εὑρέθησαν, inventi sunt, 3. plur. a. ejusd.
εὑρεμιέναι, præs. inf. act. Dor. pro εὐρεῖν, invenisse, a. 2. inf. act. verbi ejusd.
εὕρεμα, ατος, τὸ, inventum. Ab εὑρίσκω.
εὑρεσιεπεία, ᾱς, ἡ, inventio verborum; facundia.
εὑρεσιεπέω, verba invenio; nova verba fingo.
εὑρεσιεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, verborum inventor, facundus. Ex εὑρίσκω et ἔπος.
εὑρεσίκᾰκος, ὁ καὶ ἡ, inventor, autor malorum.
εὑρεσιλογέω, ῶ, f. ήσω, prompte et solerter verba invenio; (2) fictos sermones, nugas loquor.
εὑρεσιλογία, ας, ἡ, solertia in inveniendis verbis, facundia; (2) loquacitas. Ab
εὑρεσιλόγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, solers in inveniendis verbis, facundus, disertus; (2) nugator, fabulator. Ex εὑρίσκω et λόγος.
εὕρεσις, εως, ἡ, inventio. Ab εὑρίσκω.
εὑρεσίτεχνος, ὁ καὶ ἡ, inventor artium.
εὑρετὴς, ᾱ, ὁ, inventor. Ab eod.
εὑρετέος, έα, έον, inveniendus; (2) investigabilis. Ab eod.
εὑρετικὸς, ἡ, όν, inveniendi vim habens.
εὑρετὶς, ίδος, ἡ, inventrix. Ab εὑρετής.
εὗρετο, 3. sing. a. 2. ind. med. verbi εὑρίσκω.
εὑρετὸς, ὰ, όν, inventus; (2) qui inveniri potest. Ab εὑρίσκω.
εὑρετρὰ, τὰ, præmium inventori rei amissæ dari solitum. Ab eod.
εὑρέτρια, ας, ἡ, inventrix. Ab εὑρετής.
εὕρηκα, invenī, perf. ind. act. verbi εὑρίσκω.
εὑρηκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, facile frangendus. Εὐρηκτα σώματα, Aret. A ῥήσσω.
εὑρημα, ατος, τὸ, inventum; (2) quæstus, lucrum.
εὑρημοσύνη, ης, ἡ, facundia. Ab
εὑρήμων, ὁ καὶ ἡ, facundus. Ex ῥέω.
εὗρῆν, a. 2. inf. act. Dor. pro εὑρεῖν.
εὑρηνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, abundans pecoribus. εὑρήσεις, invenies, 2. sing. f. 1. ind. act.
εὑρήσετε, invenietis, 2. plur. f. ejusd.
εὑρησιεπὴς, ὁ καὶ ἡ, idem quod εὑρεσιεπής.
εὑρήτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, inventor.
εὗρητε, 2. plur. a. 2. conj. act. v. εὑρίσκω.
εὑρητέος, έα, έον, inveniendus. Ab εὑρίσκω.
εὐριζὸς, ὁ καὶ ἡ, bene radicatus, firmis nitens radicibus; (2) radice exuberans. Ex ῥίζα.
εὐριζόω, ῶ, f. ώσω, bene radicatus sum; (2) radicibus exubero. Ab εὐριζος.
εὐρῖν, ῖνος, ὁ καὶ ἡ, sagax, quasi cui bonus est nasus.
εὐρῖνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem; (2) firmo vel pulchro corio, pelle pulchra tectus. A ῥῖνος.
εὐριπιδικῶς, adv. more Euripidis.
εὐριπίζειν, Euripi modo huc illuc agitari, Aristot.
εὐρίπιστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui instabilis est, ut Euripus; (2) qui fide incerta est. Ab εὐριπίζω.
ΕΥ῾ΡΙΠΟΣ, ᾱ, ὁ, Euripus, fretum reciprocrum, quale est inter insulam Eubœam et Atticam; (2) fretum quodvis; (4) aquæ ductus et receptaculum, cisterna, lacuna, stagnum. Hinc
εὐριπώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, Euripo similis, reciprocos æstus habens, velut Euripus.
ΕΥ῾ΡΙ῾ΣΚΩ, invenio investigando et inquirendo; (2) casu reperio; (3) comperio, reperio, deprehendo. At εὑρίσκομαι, invenior, a. 1. εὑρέθην; (4) in med. comparo mihi, adipiscor, paro, impetro; (5) incido in aliquid mali, conscisco, a. 1. med. εὑράμην· εὑρέμενος, εὑρημένος, perf. part. pass. εὑρέσθαι, a. 2. inf. Ἀρετὰς εὑρήσεις πάσας μαθήσει τε καὶ μελέτῃ αὐξανομένας, Xen. Χρυσᾶν δακτύλιον ὁδῷ βαδίζων εὗρε, Luc. Τὰ δ' ἔργα τὰς λόγως εὑρίσκεται, Soph. El. 627. A canibus sumptum qui εὑρῖνες dicuntur, quod olfactu investigent et inveniant.
εὐρὸϊω, ῶ, fut. ήσω, bene fluo; (2) facilem cursum habeo; (3) feliciter ago, prospera fortuna utor. Εὐρόωσαντος τᾷ πράγματος, Polyb. Ab εὐρόος.
εὐροια, ας, ἡ, facilis fluxus; (2) facilis cursus; (3) res prosperæ et ad voluntatem fluentes. Ab eod.
εὐροϊζητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, bene stridens; (2) celeriter volans. Ex εὖ et ῥοιζέω.
εὑρολίμην, a. 2. opt. ind. med. verbi εὑρίσκω.
εὐροκλύδων, ωνος, Euroaquilo, fluctuosus Eurus. Ex εὐρος et κλύδων, fluctus.
εὕρομεν, 1. plur. a. 2. ind. act. pro εὕρομεν. Ab
εὗρον, inveni, a. 2. ind. act. verbi ejusd.
εὐρόνοτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, Euronotus, ventus ab oriente hiberno spirans. Ex εὖρος et νότος.
εὔρους, contr. εὔρως, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, bene fluens, facilem cursum habens; (2) facilem meatum præbens; (3) copiose fluens; (4) facundus.
ΕΥ῾ΡΟΣ, ᾱ, ὁ, Eurus, ventus ab oriente spirans, ap. Poëtas; at ap. Geographos, Historicos, Physicos, spirans ab oriente brumali, adeoque regione meridiem versus.
εὖρος, εος, τὸ, latitudo, amplitudo. Ab εὐρὺς, latus.
εὐρῶσα, a. 2. part. act. verbi εὑρίσκω.
εὐῤῥᾰφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, bene seu pulchre consutus. Ex εὖ et ῥάπτω.
εὐῤῥείτεις, idem quod εὐῤῥεὴς, Ep.
εὐῤῥείτης, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pulchre fluens, Hom. εὐῤῥείτεω, in Genitivo. Ex ῥέω, vel ῥείω.
εὐῤῥεὺς, al. εὐῤῥὴς, pro εὐῤῥοος, q. vide, Hom.
εὐῤῥήν, νος, ὁ καὶ ἡ, pulchras habens agnas, seu oves; (2) dives ovibus, ovibus abundans, Apoll. Rhod. 1, 49.
εὐῤῥῆνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex εὖ et ἄρς, ἀρνὸς, agnus.
εὐῤῥὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, aut εὐῤῥεὺς, q. d. pulchrifluus, ut hinc sit Genitiv. εὐῤῥῆος, Il. 6, 508. Ex εὖ et ῥέω, fluo.
εὐῤῥῖν, ῖνος, ὁ καὶ ἡ, sagacis naris.
εὐῤῥοος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, largiter, bene fluens.
εὐρὺ, adv. late. Ab εὐρὺς.
εὐρυάγυιος, ος, ον, latas vias habens. Ex ἀγυιά.
εὐρυᾶλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, latam seu amplam aream habens; (2) latus, amplus. Ex εὐρὺς et ἄλως, area.
εὐρυάλως, ωος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
εὐρυβᾰσίλεια, ᾱς, ἡ, late regina, regina potens.
εὐρυβᾰσιλεύσθαι, improbe agere, ut Eurybates, s. Eurybatus.
εὐρυβίης, pro εὐρυβίας, ᾱ, ὁ, cujus vis se late extendit. Ex εὐρὺς et βίη.
εὐρυγένειος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, amplam et numerosam posteritatem habens. Ex εὐρὺς et γένος.
εὐρυδίνης, ᾱ, ὁ, latos vortices habens. Ex εὐρὺς et δινή.
εὐρυθείμεθλον, τὸ, templum lati fundi, Call.
εὐρυθμία, ας, ἡ, concinnitas, quam adferunt numeri; (2) concinnatus, corporis decens et aptus motus. Ab
εὐρυθμος, ὁ καὶ ἡ, numerosus; (2) concinnus.
εὐρύθμως, adv. numerose; (2) concinne.
εὐρυκάρηνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, latum seu vastum caput habens. Ex κάρηνον.
εὐρύκερως, ωτος, lata cornua habens. Ex κέρας.
εὐρυκοίλιος, ον, latum alvum habens. A κοιλία.
εὐρυκόλπτος, ον, latum sinum habens.
εὐρυκρείων, οντος, ὁ, late dominans.
εὐρυλείμων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, lata prata habens; (2) latus, amplus.
εὐρυμέδων, οντος, ὁ, late regnans, late rex. Ex εὐρὺς et μέδω, impero.
εὐρυμέτωπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, latam frontem habens.
εὔρυνεν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi εὐρύνω.
εὐρύνοντι, 3. plur. præs. ind. act. Dor. pro εὐρύνουσι.
εὐρύνω, f. ύνω, dilato. Καλὸν δ' εὔρυναν ἀγῶνα, Odyss. 8, 260. Ab εὐρὺς.

εὐρύνωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, latum dorsum habens.
εὐρυόδειος, είᾱ, εῖον, vel εὐρυόδειος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, latas vias habens. Hinc εὐρυοδείη, Ion.
εὐρυόπᾱ, pro εὐρυόπης, Il. 8, 206. late sonans, cujus vox late diffunditur. Ex εὐρὺς et ὄψ, vox.
εὐρύοχλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, latus seu amplus turba; (2) populosus. Ex εὐρὺς et ὄχλος.
εὐρύοψ, late sonans, ut hinc sit accusativus εὐρύοπα Κρονίδην. Ex εὐρὺς et ὄψ, vox.
εὐρυπέδιλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, latum habens solum.
εὐρύπορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, latos habens meatus; (2) lata habens vada. Ex εὐρὺς et πόρος, Il. 15, 381.
εὐρυπρωκτία, ᾱς, ἡ, mollities cinædi.
εὐρύπρωκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, latum et amplum podicem habens.
εὔρυπτος, ον, abstersu facilis. Α ῥύπτω.
εὐρυπύλη, ης, ἡ, lata et spatiosa porta.
εὐρυπύλης, έος, ὁ καὶ ἡ, latas, amplas, et spatiosas portas habens. Α πύλη.
εὐρυπύλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ab eod.
εὐρυρέεσθρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, lata habens fluenta, late fluens. Ex εὐρὺς et ῥέω, fluo.
εὐρυρεὼν, f. εύσω, late fluo. Ex iisd.
ΕΥ῾ΡΥΣ, εῖα, ὺ, latus, amplus. Ἀμφ' Ἐλίκην εὐρείαν Il. 2, 575.
εὐρυσάκης, εος, ὁ καὶ ἡ, latum et amplum scutum habens. Ex εὐρὺς et σάκος, scutum.
εὐρυσθενὴς, ὁ καὶ ἡ, late potens. Α σθένος.
εὐρύσορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, latum habens loculum, ut εὐρύσορον σῆμα, in Epigr. amplum et capax sepulchrum.
εὐρύστερνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, latum pectus habens.
εὐρυστήθης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui lato seu amplo pectore est, pectorosus. Ex εὐρὺς et στῆθος.
εὐρυστομία, ας, ἡ, hiatus vastus oris, sc. in pronunciando.
εὐρύστομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui lato ore seu ostio est. Ex εὐρὺς et στόμα, os.
εὐρυτενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui late distenditur, latus, amplus. Ex εὐρὺς et τείνω, tendo.
εὐρυτέως, adv. latius.
εὐρύτης, ητος, ἡ, latitudo, amplitudo.
εὐρυτίμιος, ον, valde honoratus. Α τιμή.
εὐρύτρος, ὁ καὶ ἡ, bene fluens, manans, liquidus.
εὐρύστητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, lata et ampla habens foramina.
εὐρυφαρέτρης, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, altam seu amplam habens pharetram. Epith. Apollinis.
εὐρυφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, late crescens. Ex φύω.
εὐρυφωνία, ᾱς, ἡ pronunciatio, sonus verbi amplior.
εὐρύφωνος, ον, ampla pronunciatione gaudens; (2) de verbo, sonorus.
εὐρυχαδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, latus, capax. Ex εὐρὺς et χάζω, capax sum.
εὐρυχαίτας, Dor. pro εὐρυχαίτης, ᾱ, ὁ, latam comam habens. Ex εὐρὺς et χαίτη, coma.
εὐρυχᾰνὴς, ὲς, lato hiatu, Opp.
εὐρυχόρειο, Ion. pro εὐρυχόρου, ab
εὐρύχορος, ᾱ, ὁ, ἡ, in qua ampli chori duci possunt, et propterea ampla, spatiosa, scil. urbs vel regio, ut sit ab εὐρὺς et χορὸς, chorea. Aut εὐρύχορος, pro εὐρύχωρος, metri caussa.
εὐρυχωρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem quod εὐρύχωρος.
εὐρυχωρία, ας, ἡ, locus amplus, spatium latum. Ab
εὐρύχωρος, ὁ καὶ ἡ, amplus, spatiosus, capax.
εὐρύωψ, ωπος, vel ωτος, ὁ καὶ ἡ, latum vel magnum habens oculum, late videns. Jovis Epitheton, quasi omnia longe lateque providentiâ suâ perlustrantis et gubernantis. Ab εὖ, oculus. Aut ab εὖ, vox, ut sit longe lateque sonans, tonans, Il. 1, 498. εὐρύοπα Κρονίδην. Apud eundem est et εὐρυόπα Ζεὺς, Il. 5, 265. Nom. pro εὐρυόπης.
εὐρῴγης, εος, ὁ καὶ ἡ, bene acinatus. Ex ῥάξ.
εὐρῴδης, εος, ὁ καὶ ἡ, et εὐρόεις, εντος, putris, situ obsitus; (2) tenebrosus, obscurus; (3) amplus, latus. Ab εὖρος.
εὐρόεις, ἐσσα, εν, situ-sentus, Hom.
εὕρομεν, 1. pl. a. 2. conj. act. verbi εὑρίσκω.
Εὐρωπαῖος, αἵα, αῖον, Europæus.
Εὐρωπεὺς, έως, ἡ, idem et ab
Εὐρώπη, ης, ἡ, Europa.
εὐρωπὸς, ἡ, όν, adspectu latus; (2) tenebricosus. Ab εὐρώψ.
ΕΥ῾ΡΩ Σ, ῶτος, ὁ, situs, mucor, caries.
εὐρωστέω, bene valeo, robustus sum.

εὐρωστία, ας, ἡ, robur, firmitas, bona valetudo. Ab

εὔρωστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, robustus, validus, bene valens. Ex εὖ et ῥώννυμι, *roboro.*

εὐρώστως, adv. robuste, valide, firmiter.

ΕΥ̓ΡὨΤΑΣ, ᾱ, ὁ, Eurotas, fluvius Laconiæ; (2) veretrum, in *Ep.* ap. *Suid.*

εὐρωτιάω, ῶ, situ obsitus sum, putreo, marceo; εὐρωτιῶν, part. cariosus, sordidus. Ab εὐρώς.

ΕΥ̓Σ, ἑῖα, ἒν, et *Ion.* ἥϋς, gen. ἑΐος, et ἤος, acc. ἒϋν, et ἤϋν, gen. plur. ἑῖων, *Ion.* ἑήων. *Dor.* ἑάων, bonus, *Od.* 15, 449. (2) pulcher, *Il.* 2, 653. (3) strenuus, præstans, *Il.* 20, 80.

εὖσα, a. 1. ind. act. verbi εἴω.

εὖσα, part. præs. ind. act. *Dor.* et *Æol.* pro ἔσσα, vel ἔουσα, ab εἰμί.

εὐσανίδωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, bene tabulatus, *Epith.* navis. Ex εὖ et σανιδόω, *tabulo.*

εὐσαρκία, ας, ἡ, corpulentia. Ab

εὔσαρκος, ᾱ, ὁ, bonam habens carnem, carnosus, corpulentus. Ex σάρξ. Hinc

εὐσαρκόω, reddo corpulentum et carnosum.

εὐσάρκωσις, ἡ, corpulentia.

εὐσέβεια, ας, ἡ, pietas, religio; (2) cura et tutela eorum, quibus eam debemus. Ab

εὐσεβής. Hinc

εὐσεβέω, ῶ, f. ήσω, probe et religiose Deum colo, pius sum, pie ago adversus quemcunque, cui pietas debetur. *Hinc* (2) curo et tueor eos, quos debeo. Πρῶτον μὲν ἂν εὐσεβεῖ τὰ πρὸς τοὺς θεούς, *Isocr.*

εὐσεβέως, adv. pie, religiose. Ab εὐσεβής.

εὐσέβημα, ατος, τὸ, pium factum, officium pietatis. Ab εὐσεβέω.

εὐσεβής, ές, ὁ καὶ ἡ, pius, religiosus, qui pie colit Deum. Hinc τὸ εὐσεβές, ους, pietas. Ex σέβομαι.

εὐσεβίζω, idem quod εὐσέβεια, *Soph.*

εὐσεβῶς, adv. idem quod εὐσεβέως.

εὔσειστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui facile potest concuti; (2) terræ motibus obnoxius.

εὐσέληνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, lucidus, lunæ fulgore illustris; (2) non illunis.

εὔσελμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pulchra habens transtra. Ex σέλμα.

εὐσεπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, venerabilis. Ex σέβω.

εὔσημος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, bene significans; (2) insignis. Ex σῆμα.

εὐσηπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui facile putrescit, putredini obnoxius. Ex σήπω.

εὐσηψία, ας, ἡ, putrescendi facultas.

εὐσθένεια, ας, ἡ, virium integritas, robur.

εὐσθενέω, viribus polleo. Ἕκαστον εὐσθενεῖ ἐν τῇ οἰκείᾳ χώρᾳ, *Aristot.* Ab

εὐσθενής, ές, ὁ καὶ ἡ, viribus pollens, validus, admodum robustus. Ex σθένος.

εὐσθενος, ον, idem.

εὐσθενῶς, adv. valde, firmiter, constanter, *Phil.*

εὐσίτιος, ον, loculpes, *Suid.* A σιτύη.

εὐσιτία, bene habitus sum e cibo; (2) cibum appeto; (3) cibum alacriter sumo. Ab

εὔσιτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui bono est stomacho. Ex σῖτος, *cibus.*

εὐσκανδάλιστος, ον, qui facile offendit. A σκανδαλίζω.

εὔσκαφεμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, bene saltans, celer, velox, agilis.

εὐσκελής, ές, ὁ καὶ ἡ, bona habens crura.

εὐσκέπαστος, ον, bene tectus, atque munitus.

εὐσκεπής, ές, ὁ καὶ ἡ, idem; bonum tegumentum habens. A σκέπω.

εὐσκεύασος, ον, et εὔσκευος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vasis, utensilibus bene instructus.

εὐσκευόω, vasis utensilibusque bene instructus sum; bene paratus sum, *Soph.*

εὐσκευρύω, vasis utensilibus bene instruo. Οὕτω μὲν εὐσκευῦμεν, *Soph. Aj.* 834.

εὐσκίαστος, ον, *Soph. Œd. Col.* 1706. id. quod εὔσκιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, umbrosus, opacus, gratas umbras habens, amœnus. Ex σκιά.

εὐσκοπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui scopum perite adsequitur; (2) providus; (3) opportunus; (4) aptus videri. Ἑρμείαν πέμψαντες ἔὔσκοπον Ἀργειφόντην, *Od.* 1, 38.

εὐσκόπως, adv. apte, perite.

εὐσκωλος, *Ar. Lys.* 810. sed. leg. εὐσκώλοισι.

εὐσκωμιμόνως, adv. facete, salse.

εὐσκωμιμοσύνη, ης, ἡ, facilitas in scommatis et dicteriis salsis jaciendis. Ab

εὐσκώμμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, facilis in dicteriis sive scommatibus dicendis, dicax. Ex σκῶμμα.

εὐσμίλωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, scalpro bene politus, ex *Hes.* Ex εὖ et σμίλη.

εὔσοια, ας, ἡ, salus, incolumitas, *Soph. Œd. Col.* 390. Ab

εὔσοος, *contr.* εὔσους, ὁ καὶ ἡ, qui tuto servatur, incolumis, bene salvus, *Hes.*

εὐσπειρής, ές, et

εὔσπειρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pulchras spiras faciens, pulchre se in spiras colligens, in spiras bene convolutus. Ex σπεῖρα.

εὐσπλαγχνία, ας, ἡ, animositas; (2) misericordia.

εὐσπλαγχνίζομαι, facile misereor.

εὔσπλαγχνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, animosus; (2) misericors; (3) qui bona et valida viscera habet. Ex σπλάγχνα.

εὔσπορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, fœcundus, de agro. Ex σπορά.

εὐσταθεία, ας, ἡ, stabilitas, firmitas, constantia; (2) bona constitutio corporis.

εὐσταθέω, ῶ, f. ήσω, stabilis ac firmus sum, placidus ac tranquillus sum, quiesco. Εὐσταθῶν τέλαγος, *Luc.* Ab

εὐσταθής, ές, ὁ καὶ ἡ, stabilis, firmus, constans; (2) *Epith.* morbi constantis, ejusdemque moderati. Hinc τὸ εὐσταθές, ους, bona constitutio. Ex εὖ et ἵστημι.

εὐσταθία, ας, ἡ, idem quod εὐστάθεια.

εὐσταθῶς, *adv.* exacte, ad amussim.

εὐσταθῶς, *adv.* constanter, firmiter, tuto.

εὔστακτος, ον, stillatitius, *Gorr.*

εὐστάλης, ές, ὁ καὶ ἡ, bene instructus, decenter ornatus; (2) succinctus et paratus; (3) leviter armatus, ideoque expeditus. A στέλλω.

εὐστάλως, *adv.* decenti cultu et ornatu, composite.

εὐστάφυλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, uvis onustus. Ex εὖ et σταφυλή.

εὔστακυς, υος, ὁ καὶ ἡ, bonas et multas spicas ferens.

εὐστεγνής, ές, bene tectus, munitus. A στέγω.

εὐστειρος, ον, firmam carinam habens, *Epith.* navis. A στεῖρα.

εὐστέλλω, bene orno, *Hom.*

εὔστεργος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, bonum ac firmum pectus habens. Ex στέργον.

εὐστεφάνωος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, corona pulchra cinctus, bene coronatus; (2) bene munitus, bene muris cinctus.

εὐστερνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex εὖ et στέρνον.

εὐστέριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

εὐστερτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, bene tritus et calcatus pedibus viatorum; (2) planus. Ex εὖ et στείβω.

εὔστιπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem, *Apoll. Rhod.* 2, 20. Ex iisd.

εὐστολίζω, probe decoro, *Eur.*

εὔστολος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, bene indutus, pulchre ornatus; (2) bene instructus, habilis. Ex στέλλω.

εὔστομα, *adv.* de silentio in sacris, ut εὐστομεῖχε, ore fave, lingua fave, i. e. sile; εὔστομα κεῖσθαι, lingua favendum.

εὐστομαχία, ας, ἡ, bonus ventriculus; (2) sapor stomacho gratus. Ab

εὐστόμαχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, bonum habens stomachum; (2) stomacho conveniens, utilis, gratus, stomachum corroborans.

εὐστομέω, ῶ, fut. ήσω, suavem ore cantum modulor; (2) ore rotundo loquor; (3) ore faveo, bona verba dico.

εὐστομία, ἡ, bona pronunciatio; (2) oris festivitas, dicacitas; (3) sapor ori gratus. Ab

εὔστομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ori conveniens, sapidus; (2) qui pulchro ore est; (3) disertus.

εὐστρεβυγξ, γος, ὁ καὶ ἡ, e robusto et valido stipite, *Ep.*

εὐστροχάζομαι, f. άσομαι, conjectura adsequor.

εὐστροχίαν, jaculandi peritus sum, solerter jaculor, scopum attingo; (2) solerter conjecto; (3) prodesse, valere ad aliquid. Πάσης εὐστοχεῖν περιεώσης, *Polyb.*

εὐστόχημα, ατος, τὸ, id, quod conjicitur, quod solerter perspicitur; (2) sententia, apophthegma.

εὐστοχία, ας, ἡ, dexteritas in jaculando, perspicacitas, solertia conjectandi. Ab

εὔστοχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, felix in jaculando, peritus jaculandi; (2) recta ad scopum tendens, directus; (3) solers, ingeniosus, perspicax, acutus. A στοχάζομαι.

εὐστόχως, *adv.* dextre, apte, solerter, accommodate.

εὐσφα, vel εὔσφα, ας, ἡ, fossa, in quâ sues mactabantur; (2) spica hordei tosta. Ab εὖω, vel εὔω, *ustulo.*

εὐσφαιρώδης, ές, ὁ καὶ ἡ, qui facile torquetur, vel flectitur. Ex σφῖρα.

εὐσφαιρωτέον, bene impero exercitui.

εὐσφαλής, ές, ὁ καὶ ἡ, versatilis, agilis; (2) navus, strenuus. Ex εὖ et σφάλλω.

εὔσφεπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

εὐσφεφής, ές, ὁ καὶ ἡ, pulchre tortus; (2) flexilis. Ex iisd.

εὐσφογγυλίζω, in rotunditatem conglobo.

εὐσφοφάλιγξ, ὁ καὶ ἡ, calamistratus, *Epith.* comæ.

εὐσφοφία, ας, ἡ, q. d. versatilitas; (2) versutia, versatile ingenium. Ab

εὔσφοφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tortilis; (2) agilis; (3) pulchre tortus. Ex σφέφω.

εὐσφόφως, *adv.* apte, perite.

εὔσφωτος, ον, bene stratus, *Ep.*

εὐσχίλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, columnas justis intervallis distributas habens, ideoque columnarum specie decorus.

εὐσώμφυτος, ὁ καὶ ἡ, bene celatus, *Aret.*

εὐσώλητος, ον, prædantibus, spoliantibus expositus. A συλάω.

εὐσώλωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui facile concipit; (2) facilis captu; (3) comprehensibilis. Ex συλλαμβάνω.

εὐσυλλόγιστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui facile colligi potest. Ex συλλογίζομαι.

εὐσυμβίβαστος, ον, facile conciliandus, conjungendus, congruens.

εὐσύμβλητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui per conjecturas facile cognosci potest. Ex συμβάλλω.

εὐσύμβολος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, facilis in pactis, facilis in commercio, cum quo facile pactum inimus; *item,* facilis et comis in congressibus, aditu; (2) fausti ominis, fausti signi; (3) facile aliquid conjiciens, bonus conjector. Ex σύμβολον.

εὐσυμπειθήφοφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui facile circumdücitur quo quis vult, obsequiosus, moriger, facile adsentiens. Ex συμπειθήφέφω.

εὐσύμφυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, facile coalescens, qui facile coagmentari potest. Ex συμφύω.

εὐσυναγώγιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui facile congregari potest; (2) in quem facile aliquid comportari potest. Ex συνάγω.

εὐσυναλλακτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod εὐσύμβολος. Ex συναλλάττω.

εὐσυναλλάκτως, *adv.* comiter, placide.

εὐσυναρμοστος, ὁ καὶ ἡ, qui facile aptari et coagmentari potest. Ex συναρμόζω.

εὐσυναφπαστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui facile abripi potest. A συναφπάζω.

εὐσυναφπάστως, *adv.* ut facile corripi possit.

εὐσυνειδησία, ἡ, conscientia recti.

εὐσυνείδητος, ὁ καὶ ἡ, bene sibi conscius. Ex συνειδέναι.

εὐσυνειδήτως, *adv.* cum scientia recte facti.

εὐσυνεσία, ας, ἡ, bona sagacitas, prudentia in judicando. Ex σύνεσις.

εὐσύνετος, ὁ καὶ ἡ, intellectu facilis; (2) prudens, perspicax, sagax. Ex συνίημι.

εὐσυνθεσία, ἡ, facilitas in paciscendo, fides in pactis servandis.

εὐσυνθετέω, ῶ, bene compositus sum; (2) fœderibus ineundis facilem me præbeo; (3) fœdera et pacta servo. Ab

εὐσύνθετος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, apte compositus; (2) aptus ad compositionem.

εὐσυνθέτως, *adv.* apte, congrue.

εὐσύνοπτος, ὁ καὶ ἡ, qui facile conspici potest, conspicuus, manifestus, intellectu facilis.

εὐσυνόπτως, *adv.* perspicue, clare.

εὐσύντακτος, ον, bene compositus, aptus, congruus. A συντάσσω.

εὐσυντάκτως, *adv.* apte, congrue.

εὐσφυκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, facile vel recte pulsans, *Aret.* Ex σφύζω.

εὐσφυρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, elegantes habens pedes; de femina, pulcra.

εὔσχιστος, ον, qui bene retineri, excipi potest. Ab ἔχω.

εὐσχημολογέω, honeste et scite loquor. Ex εὐσχήμως et λέγω.

εὐσχημονέω, honeste me gero, contineo; (2) de hominibus, et rebus honestis, visu, auditu, &c.

εὐσχημόνως, *adv.* decore, decenter.

εὐσχήμως, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, honestus, speciosus. Ex σχῆμα.

εὐσχημοσύνη, ης, ἡ, decor, speciositas, modestia. Ab

εὐσχήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, decens, spectabilis, honoratus; (2) modestiæ studens, et legibus obtemperans. Ex σχῆμα.

εὐσχήμως, *adv.* honeste, composite.
εὐσχιδής, έος, ὁ καὶ ἡ, bene fissus aut scissus. Ex εὖ et σχίζω.
εὐσχιστος, ε, ὁ καὶ ἡ, fissilis, qui facile findi aut scindi potest. Ex iisd.
εὐσχολέω, ῶ, f. ήσω, vaco, otio abundo.
εὐσχολία, ας, ἡ, abundantia otii.
εὔσχολος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui abundat otio. Ex σχολὴ, *otium.*
εὐσωματέω, sum corpore pulchro et bene constituto. Εὐσωματεῖ γὰρ καὶ σφιγγῶ, *Arist. Nub.* 797.
εὐσωματία, ας, ἡ, bona corporis constitutio. Ab
εὐσώματος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui corpore bene constituto est, corpulentus, corpore robusto. Ex σῶμα.
εὔσωμος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem.
εὔσωστος, ε, ὁ καὶ ἡ, habens bonas curvaturas rotæ. Ex σώτρον.
εὐταμτέω, ordinem servo ; (2) facio quæ debeo, modeste pareo, solvo tributa quæ debeo ; (3) castus sum. Πάντα τε πρὸς τὸ παραχρῆμα περιδεὲς ἑτοιμοι ἦσαν εὐτακτεῖν, *Thuc.* lib. 8, 1. Ab
εὔταμτος, ε, ὁ καὶ ἡ, ordinatus, dispositus ; (2) ordinem servans, certo ordine procedens. Hinc τὸ εὔτακτον, ε, disciplina, modestia. Ex τάττω.
εὐτάκτως, *adv.* ordinate ; (2) æqualiter, composite.
εὐταμιεύτος, ὁ καὶ ἡ, bene reconditus ; (2) bene administratus, cum sc. parce et modice aliqua re utimur, nec totam simul profundimus ; *unde* (3) moderatus, mediocris, facilis, parabilis. Ex ταμιεύω.
εὐταξία, ἡ, ordo, modestia. Ex τάττω.
εὐτάραττος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui facile perturbatur. Ex ταράσσω.
εὔταρσος, ον, bene pennatus, *Ep.*
ΕΥ ΤΕ, ἤτε, *adv.* aliquando ; (2) quando, quum, ubi ; (3) quoad ; (4) quandoquidem ; (5) sicut, velut, ceu.
εὐτείχης, εος, ὁ καὶ ἡ, bene munitus. Ex τείχος.
εὐτειχέως, εὐτείχητος, ον, *Hom.* et εὐτείχιστος, ον, idem.
εὐτέκμαρτος, ε, ὁ καὶ ἡ, conjectu facilis. Ex τεκμαίρομαι.
εὐτεκνέω, ῶ, εὐτεκνῶσα, felix prole.
εὐτεκνία, ἡ, boni liberi et multi. Ab
εὔτεκνος, ε, ὁ καὶ ἡ, felix sobole ; (2) fœcundus.
εὐτέλεια, ας, ἡ, parvus sumptus, frugalitas, parsimonia ; (2) vilitas, humilitas. Ab
εὐτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non magnam impensam requirens, tenuis, frugalis, qui parvos sumptus facit ; (2) vilis, frivolus. Ex τέλος, *sumptus.* Hinc
εὐτελία, ἡ, idem quod εὐτέλεια, *it.* felicitas, *Ar.*
εὐτελίζω, fut. ίσω, flocci facio, vili pendo, contemno aliquid, tanquam εὐτελές. Εὐτελίζειν τὰς ϑῆλας, *Luc.*
εὐτελισμὸς, οῦ, ὁ, extenuatio rei, contemptus.
εὐτελῶς, *adv.* parvo sumptu, frugaliter, tenuiter. Ab eod.
Εὐτέρπη, ης, ἡ, Euterpe, una Musarum. Ex εὖ et τέρπω, *delecto.*
εὐτερτὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, aptus ad delectandum, vi delectandi prædītus, amœnus.
εὐτεχνία, ἡ, peritia, doctrina, eruditio ; (2) artificium quodvis. Ex
εὔτεχνος, ε, ὁ καὶ ἡ, artificiosus, artis peritus. Ex τέχνη.
εὐτέχνως, *adv.* artificiose.
εὐτηκτος, ον, qui facile colliquescit, *Steph.*
εὔτμητος, ε, ὁ καὶ ἡ, bene sectus et paratus. Ex τέμνω.
εὐτοκέω, ῶ, f. ήσω, facile, sæpe pario.
εὐτοκία, ἡ, fœcunditas ; (2) facilis partus. Ab
εὐτόκος, ε, ὁ καὶ ἡ, fœcundus ; (2) facile pariens ; εὐτοκος *pass.* bene, feliciter genitus, pulchra proles. Ex τίκτω.
εὐτολμέω, audeo.
εὐτολμία, ας, ἡ, audacia, confidentia, animositas, animi præsentia. Ab
εὔτολμος, ε, ὁ καὶ ἡ, audax, confidens, animosus, intrepidus. Ex τολμάω.
εὐτόλμως, *adv.* audacter, animose, intrepide.
εὔτομος, ε, ὁ καὶ ἡ, sectu facilis ; (2) bene seu pulchre sectus. Ex τέμνω.
εὐτονέω, validus sum ; (2) vires recipio.
εὐτονία, ας, ἡ, firmitas, vis in extendendo, seu nitendo. Ab
εὔτονος, ε, ὁ καὶ ἡ, validus, firmus. Ex τείνω.
εὐτόνως, *adv.* acriter, magna contentione.
εὐτοξία, ας, ἡ, dexteritas et peritia jaculandi. Ab
εὔτοξος, ε, ὁ καὶ ἡ, bonum arcum habens. Ex τόξον.
εὔτορνος, ε, ὁ καὶ ἡ, tornatu facilis ; (2) pulchre tornatus.
εὐτόρως, *adv.* scite, eleganter.
εὐτραπέζος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui multos laute excipit ; (2) quod fit ad mensam laute instructam ; (3) qui bene instructa mensa utitur.
εὐτραπελεύομαι, lepide jocor.
εὐτραπελία, ας, ἡ, urbanitas, comitas ; (2) scurrilitas.
εὐτραπελίζω, f. ίσω, festive jocor, scurriliter loquor. Ab
εὐτράπελος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui sua verba scite vertere potest, urbanus, facetus, lepidus, jocosus ; (2) scurrilus, ineptus. Ex τρέπω.
εὐτραπέλως, facete, lepide ; (2) scurriliter. Καὶ μετὰ χαρίτων μᾶλις' ἂν εὐτραπέλως τὸ σῶμα αὐτοκρὸς παρέχεσθαι, cum maxima venustate sese idoneos exhibere, *Thuc.* lib. 2, 41.
εὐτραφέω, ῶ, nutrimentis abundo. Ex τρέφω.
εὐτροφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, bene nutritus, saginatus, pinguis. Ab eod.
εὐτρεφήτης, ον, idem.
εὐτρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, bene paratus. Hinc εὐτρεπίζω, apparo, instruo. Hinc
εὐτρεπισμὸς, οῦ, ὁ, apparatus, apparatio.
εὐτρεπιστὴς, οῦ, ὁ, curator rei apparandæ.
εὔτρεπτος, ε, ὁ καὶ ἡ, verti facilis, mutabilis. Ex τρέπω.
εὐτρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vide εὐτραφὴς.
εὐτρέφω, bene s. magna cura nutrio, *Hom.*
εὔτρητος, ε, ὁ καὶ ἡ, bene perforatus, late hians. Ex τιτρέω.
εὐτριαίνης, ὁ, tridentem egregie gerens, *Epitheton* Neptuni.
εὐτριξὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, bene tritus. Ex τρίω.
εὔτριπτος, ε, ὁ καὶ ἡ, tritu facilis, friabilis.
εὐτριχος, ε, ὁ καὶ ἡ, bene comatus, bene capillatus. Ex θρὶξ.
εὐτριχὺ, ίος, idem quod εὐτριξὴς, *Nic.*
εὐτροπία, ας, ἡ, morum probitas, morum elegantia. Ab
εὔτροπος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui probatis est moribus, bene moratus.
εὐτρόπως, *adv.* morate, decenter
εὐτροτὶς, ίδος, ἡ, bonam carinam habens navis.
εὐτροφέω, ῶ, f. ήσω, bene alor, copiosum nutrimentum accipio. Ab
εὔτροφος, ε, ὁ καὶ ἡ, bene nutritus ; (2) pinguis, plenus ; (3) *act. part.* εὐτρόφος, copiose nutriens. Ex τρέφω.
εὐτρόχαλος, ε, ὁ καὶ ἡ, rotundus ; (2) planus. Ab
εὔτροχος, ε, ὁ καὶ ἡ, bene currens, volubilis, agilis. Ex τρέχω.
εὐτρυγήτος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui facile demetitur, decerpitur, vindemiatur. Ex τρυγάω.
εὔτυκος, ον, bene paratus, ornatus, facilis.
εὐτύκως, *adv.* affabre, facile.
εὔτυκτος, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex τεύχω.
εὐτυστὴς, ές, bene cusus, *Man.* A τύπτω.
εὐτυχείν, præs. inf. act. pro εὐτυχεῖν, ab
εὐτυχέω, ῶ, fut. ήσω, sum felix, secunda fortuna utor ; (2) feliciter obtineo, assequor. Εὐτύχηται τοῖς πολεμίοις, *Plut.* Ab εὐτυχὴς.
εὐτύχηκα, perf. ind. act.
εὐτυχέων, *Ion.* pro εὐτυχῶν, feliciter.
εὐτύχημα, ατος, τὸ, felicitas.
εὐτυχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, secundâ fortunâ utens, votorum compos, felix. Hinc τὸ εὐτυχὲς, idem quod εὐτυχία. Ἀ τύχη.
εὐτυχία, ας, ἡ, secunda fortuna, felicitas.
εὐτυχήσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro εὐτυχήσας, ab εὐτυχέω.
εὐτυχῶς, *adv.* feliciter, prospere.
εὐϋάλος, ον, e pulchro vitro factus, vitreus.
εὐϋδρος, ε, ὁ καὶ ἡ, aqua abundans. Χῶρος εὐϋδρότερος, *Herod.* 9, 25. Ex ὕδωρ.
εὐϋδρία, ἡ, copia aquarum.
εὐϋμνος, ὁ καὶ ἡ, laude dignus, celebrandus.
εὐϋμνία, ἡ, celebritas.
εὐϋπτέρυξτος, ε, ὁ καὶ ἡ, superabilis, qui facile superatur.
εὐϋπτέρυξτος, ε, ὁ καὶ ἡ, superatu facilis, superabilis. Ex ὑπερβάλλω.
εὔϋπτος, ον, facile et placide dormiens.
εὐϋπτοτος, ον, tolerabilis.
εὐϋπτόλητος, ον, qui facile cogi potest, et congregari, *V. L.*
εὐϋφαντος, ὁ καὶ ἡ, bene et eleganter textus.
εὐϋφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem. Ab ὑφή.
εὐφαμίαν, acc. sing. *Dor.* pro εὐφημίαν.
εὐφάμως, *Dor.* pro εὐφήμως.
εὐφαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, bene clarus, pellucidus, *Nonnus.* Ex φαίνω.
εὐφαντοσίωτος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui bene et facile capit visiones ; (2) qui sibi omnia secundum verum optime fingit. Ex φαντασιόομαι.
εὐφαρέτρας, *Dor.* pro εὐφαρέτρης, ε, ὁ, pulchram pharetram habens.
εὐφάρμακος, ε, ὁ καὶ ἡ, medicamentis conveniens, seu utilis. Ex φάρμακον.
εὐφεγγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, pulchrum splendorem habens, valde splendidus. Ex φέγγος.
εὐφημέω, ῶ, f. ήσω, celebro, laudo ; (2) gratulor, bene ominor ; (3) faveo lingua, bona verba dico ; (4) verbis εὐφήμοις utor, εὐφήμει, melius ominare ; bona verba quæso ; desine male loqui ; sile ; εὐφημεῖτε, favete linguis. Ἐν κακοῖσι δὲ ἡ ῥάδιον βροτοισιν εὐφημεῖν σόμα, *Eur. Hec.* 659. Ab εὔφημος.
εὐφημῆσαι, a. 1. inf. act.
εὐφημία, ας, ἡ, bona fama ; laus, favor ; (2) honorifica appellatio ; (3) bonum omen ; (4) fausta acclamatio. Ab eod.
εὐφημίζω, fut. ίσω, faustis acclamationibus prosequor. Ab eod. Hinc
εὐφημισμὸς, οῦ, ὁ, boni ominis captatio ; (2) Euphemismus, figura rhetorica, qua res ingrata nomine molliori effertur.
εὔφημος, ε, ὁ καὶ ἡ, honorificus ; (2) pius, religiosus ; (3) proprie, bene, suaviter sonans, *sed de verbis* ; bonæ, honestæ, jucundæ rei cogitationem afferens (*opp.* βλάσφημος) ; (4) bonum omen faciens, habens, bene ominatus.
εὐφήμως, *adv.* honesto nomine ; (2) per Euphemismum ; (3) bona verba dicendo, bene precando ; (4) religiose.
εὐφημοσύνη, ἡ, idem quod εὐφημία.
εὐφθαρτος, ε, ὁ καὶ ἡ, facile corruptibilis. Ex φθείρω.
εὐφθογγέω, bene sono, suaviter cano. Ab
εὐφθογγος, ε, ὁ καὶ ἡ, bene sonans, suavem edens sonum.
εὐφίλης, ές, gratus, jucundus alicui.
εὐφίλητος, ε, *Dor.* εὐφίλατος.
εὐφιλόπαις, ὁ καὶ ἡ, indulgens in liberos.
εὐφιλοτίμητος, ον, ambitiosus, laudis cupidus, magnificus.
εὐφρίμος, ε, ὁ καὶ ἡ, adstringens, vim adstringendi habens, obturandi vel obstruendi vi pollens.
εὔφλαστος, ον, fragilis. A φλάω.
εὐφλέγων, ε, ὁ καὶ ἡ, inflammatu facilis. Ex φλέγω.
εὐφορεία, ας, ἡ, pastus seu alimenti copia. Ex φορὴ.
εὐφόρειον, ε, τὸ, nomen arboris. Ex iisd.
εὐφορέω, ferax sum, uberes fructus profero. Ἀνθρώπῳ τινὸς πλησίῃ εὐφορήσειν ἡ χώρα, *Luc.* 12, 16. Ab εὔφορος.
εὐφόρητος, ὁ καὶ ἡ, portatu seu toleratu facilis, tolerabilis. Ab εὐφορέω. Unde
εὐφορία, ίας, ἡ, portandi facilitas ; (2) feracitas, fertilitas, abundantia ubertas.
εὐφορμίγξ, γος, ὁ καὶ ἡ, pulchram citharam habens ; (2) *subst.* ἡ, pulchra cithara.
εὔφορος, ε, ὁ καὶ ἡ, portatu facilis ; (2) qui facile fert, fertilis, ferax, fœcundus ; (3) agilis, expeditus. Ex φέρω.
εὔφορτος, ον, facilis oneris, levis, *Opp.*
εὐφόρως, *adv.* ita, ut facile portetur vel toleretur ; (2) leviter, facile, æquo animo.
εὐφραδέσσιν, dat. plur. *Ion.* et *Poët.* pro εὐφραδέσι, ab
εὐφραδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, clarus, manifestus ; (2) bene disserens, disertus. Ex φράζω.
εὐφραδίως, *adv.* eleganter, prudenter ; (2) decenter, ornate, item clare, *Odyss.* 19, 352.
εὐφραδία, ας, ἡ, venustas sermonis, vis dicendi. Ab εὐφραδὴς.
εὐφραίνω, f. ανῶ, exhilaro, oblecto ; εὐφραίνομαι, lætor. Κἀκείσας γ' ἐμῶ τοιαύτ' ἃ τὸν νῦν' ἔστ' εὐφραινεῖ βίον, *Soph. Œd. Col.* 1348. Ἦν δ' ἐμοὶ καὶ τοῖσιν ἐμοῖς εὐφραίνηθ' ὑφήμασιν, *Arist. Nub.* 561. Πεπαυμένος μηδὲν τι μᾶλλον ἢ νοσῶν ἐν ϑρανίτει *Soph. Aj* 280. Ex φρὴν.

εὐφρανέαι, 2. sing. f. 1. ind. mèd. *Ion.* pro εὐφρανῇ.
εὐφρανέειν, f. 1. ind. act. *Ion.* pro εὐφρανεῖν.
εὐφράνθην, a. 1. ind. pass.
εὐφράνθητι, 2. sing. a. 1. imperat. pass.
εὐφραντικός, ἡ, ὸν, exhilarans, genialis, lætus.
εὐφραντοποιός, ὸν, exhilarans.
εὐφροσύνη, ης, ἡ, lætitia, gaudium honestum. Ab εὐφραίνω.
εὔφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, explicatu facilis; (2) pronunciatu facilis; (3) bene notus, notabilis, certus. Ex φράζω.
εὐφρονα, *hilarem*, accus. sing. ab εὔφρων.
εὐφρονέω, bene sapio; (2) bene cupio. "Ος σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο, *Il.* 2, 78. Ab εὔφρων.
εὐφρόνη, ης, ἡ, nox. Ab εὐφρονέω, quia nox aptissima ad inventionem et considerationem rerum.
εὐφρόνως, *adv.* prudenter; (2) benevole.
εὐφροσύνη, ης, ἡ, lætitia, hilaritas, animi voluptas. Ab εὔφρων.
εὐφρόσυνος, ὁ καὶ ἡ, lætitiam adferens; (2) hilaris, lætus. Ab eod.
εὔφρυσος, ον, bene munitus, *Opp.*
εὔφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, cui mens integra est; (2) hilaris, lætus; (3) lætitiam adferens, exhilarans. Ex φρήν.
εὐφυγίας, ας, ἡ, fugæ facilitas seu commoditas. Ex φεύγω.
εὐφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, bene ac læte crescens, ut arbor, &c.; (2) habilis et aptus ad aliquid natura; (3) ingeniosus; (4) bene a natura constitutus et factus; (5) facetus, jocosus, dicax. A φύω.
εὐφυΐα, ας, ἡ, bona indoles, ingenii dexteritas. Ab εὐφυής.
εὐφύλακτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, custoditu seu servatu facilis; (2) bene custoditus; (3) a quo facile caveri potest. Ex φυλάσσω.
εὔφυλλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, densus foliis, umbrosus.
εὐφυρώτατος, ον, penitus inutilis, *Polit.*
εὐφύσητος, ον, qui spiritu facile dissipatur. A φυσάω.
εὐφυῶς, *adv.* ingeniose; (2) ut decet bona indole præditum; (3) percommode.
εὐφωνία, ας, ἡ, bona vox, vox canora, vocalitas; (2) suavis pronunciatio. Ab
εὔφωνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, bene sonans, vocalis, canorus. Ex φωνή.
εὐφώνως, *adv.* bona voce; (2) suavi pronunciatione.
εὐφώρατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, deprehensu facilis. Ex φωράω.
εὐχαίτης, ᾱ, ὁ, bene seu pulchre jubatus; bene comatus.
εὔχαλκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, bonum æs habens, ex pulchro ære factus.
εὐχάλκωτος, ον, idem.
εὐχαριεντίζομαι, honeste, lepide, acute jocor.
εὐχάρις, ῑτος, ὁ καὶ ἡ, gratiosus, gratus, jucundus, facetus, cui gratia inest.
εὐχαριστέω, ῶ, fut. ήσω, gratum me præbeo, gratias ago. Εὐχαριστεῖν ὀφείλομεν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν, 2 *Thess.* 1, 3. Ab εὐχάριστος. Hinc
εὐχαριστήριον, ου, τὸ, gratiarum actio; (2) Sacra Cœna.
εὐχαριστήριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ad gratiarum actionem pertinens, ut hymnus, quo gratiæ aguntur.
εὐχαριστήσας, a. 1. part. act. verbi εὐχαριστέω.
εὐχαριστία, ας, ἡ, grata beneficiorum commemoratio, grata animi significatio, gratiarum actio; (2) mysterium Sacræ Cœnæ, quia pars ejus gratiarum actio cum beneficiorum per Christum partorum commemoratione conjuncta. Ab
εὐχάριστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, gratus, beneficii memor; (2) gratiosus, acceptus, amabilis. Ex χάρις.
εὐχαρίτως, *adv.* animo grato; (2) placide, gratiose; (3) bene, fortunate. Καὶ ἔπειτα τελευτήσῃ εὐχαρίτως τὸν βίον, vitam placide finiveris, *Herod.* 1, 32.
εὐχάριτος, ον, idem quod εὐχαρις.
εὔχεαι, 2. sing. præs. conj. med. *Ion.* pro εὔχῃ, ab εὔχομαι.
εὐχείλης, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, labrosus, pulchra seu magna labia habens.
εὐχείμερος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ad hiberna accommodatus; (2) salubri frigori expositus; (3) frigoris bene patiens. Ex χεῖμα.
εὔχειρ, ρος, ὁ καὶ ἡ, cui manus sunt habiles, manu fortis, strenuus, artificiosus.
εὐχειρία, ας, ἡ, manuum dexteritas seu agilitas; (2) artificium. Ab εὔχειρ.
εὐχειρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod εὔχειρ.
εὐχείρωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui facile in potestatem redigi potest, facile superabilis, captu et mansuefactu facilis. Κτείνοιεν εὐχείρωτον Ἑλλήνων στρατὸν, *Æschyl. Pers.* 458. Ex χειρόω.
εὐχέρεια, ας, ἡ, facilitas; (2) levitas; (3) proclivitas. Ab
εὐχερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, manibus tractabilis, facilis; (2) levis; (3) proclivis. Ex χείρ.
εὐχερῶς, *adv.* facile; (2) leviter; εὐχερέστερον, facilius; εὐχερέστατα, facillime.
εὐχέσθω, 3. sing. præs. imperat. med. verbi εὔχομαι.
εὐχετάσασθαι, præs. inf. med. *Poët.* pro εὐχετᾶσθαι, ab
εὐχετάομαι, ῶμαι, precor; supplico; (2) glorior; jacto me, *Poët.* εὐχετάωντες pro εὐχετῶντες, εὐχετάονται, 3. plur. ind. εὐχετοώμεην, imperf. pro εὐχετῷμεν, εὐχεταόμεην. Μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος, *Il.* 8, 547. Τίνες ἔμμεναι εὐχετόωνται, *Od.* 1, 172. Ab εὔχομαι.
εὐχέτης, ᾱ, ὁ, supplex, vota faciens.
εὐχὴ, ῆς, ἡ, oratio, precatio, votum.
εὐχήμων, ον, optabilis.
εὔχθω, 3. sing. perf. imperat. pass. verbi εὔχομαι.
εὐχιλος, ὁ καὶ ἡ, abundans pabulo et alimonia; (2) bene nutriens; (3) succulentus, corpulentus.
εὔχλοος, *contr.* εὔχλως, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, bene virens; pulchre virescens. Ex χλόα.
εὐχλωρον, τὸ, viriditas, *Steph.*
εὐχλωρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pulchre viridans; (2) viridis.
εὐχολόγιον, ᾱ, τὸ, libellus, in quo preces continentur. Ex εὐχὴ et λόγος.
εὔχολος, ον, facilis iræ, *Ep.*
ΕΥ̓ΧΟΜΑΙ, fut. εὔξομαι, precor; opto; voveo; (2) glorior; jacto me; (3) profiteor, dico; (4) εὔχομαι εἶναι, *paraphrastice* sum. "Ετεροι γάρ εἰσιν, οἷσιν εὔχομαι Φοῖς, *Arist. Ran.* 1002. Εὐξόμεθ' ἑαυτοῖς ἀνατίθεντες τὼ χεῖρ', *idem, Av.* 630.
εὐχορδος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pulchras habens chordas, suaviter sonans. Ex χορδή.
εὐχορτος, ὁ καὶ ἡ, fœno seu gramine abundans.
εὔχος, εος, τὸ, gloria; honor, decus; (2) gloriatio, jactatio. Ab εὔχομαι.
εὐχρηματέω, opulentus sum, divitiis abundo.
εὐχρηματία, ας, ἡ, opulentia. Ab
εὐχρήματος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pecuniosus, pecunia bene instructus. Ex χρήματα.
εὐχρημονέω, idem quod εὐχρηματέω.
εὐχρηστέω, ῶ, f. ήσω, facilem seu commodum usum præbeo, utilis sum; εὐχρηστοῦμαι, commodis afficior, seu beneficiis. Ab εὔχρηστος. Hinc
εὐχρήστημα, ατος, τὸ, commodum.
εὐχρηστία, ας, ἡ, utendi facilitas, usus commodus, commoditas; (2) utilitas. Ab
εὔχρηστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, commodus; utilis. Ex χράομαι.
εὐχρήτως, *adv.* commode, utiliter, liberaliter.
εὐχρόαστος, ον, bene coloratus, nitidus, *Epith.* bene valentium. A χρόα.
εὐχρόϊος, ῶ, f. ήσω, bono sum colore, colore sum hilari, vel jucundo; (2) bona sum corporis habitudine. Ab εὔχροος.
εὐχροϊὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem quod εὔχροος.
εὔχροια, ας, ἡ, pulcher color. Ab εὔχροος.
εὔχροος, *contr.* εὔχρως, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, bono præditus colore, bene coloratus. Ex χρόα.
εὔχρυσος, ον, auro abundans, aurum ferens, *Epith.* Pactoli.
εὔχρως, ὁ καὶ ἡ, idem quod εὔχροος.
εὐχυλία, ας, ἡ, bonitas succi; (2) bonus sapor. Ab
εὔχυλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, bono succo præditus, sapidus; (2) succo abundans.
εὐχυμία, ας, ἡ, bonus succus, bonus sapor, saporis gratia. Ex χυμός.
εὔχυμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui boni succi est, sapidus. Ex iisd.
εὔχυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, facilis fusu. Εὔχυτον ἐς τὸν ἐλλέβορον φλέγμα, *Aret.* Ex
εὐχωλὴ, ῆς, ἡ, votum; (2) precatio; (3) devotio; (4) gloriatio; (5) gloria. Ab εὔχομαι.
εὐχωλιμαῖος, αία, αῖον, soldurius, devotus; (2) optabilis. Ab εὐχωλή.
εὐχώριστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui facile separatur, separatu et secretu facilis. Ex χωρίζω.
εὔχωρος, ον, pulchrum seu bonum campum habens, *Sibyl.*
εὔχωστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui facile muniri aggere potest. Ex χώννυμι.
εὐψηλάφητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tractabilis. Ex ψηλαφάω.
εὐψυκτος, ὁ καὶ ἡ, refrigerabilis. Ex ψύχω.
εὐψυχέω, ῶ, fut. ήσω, forti magnoque sum animo, confido, bono sum animo. "Ινα κἀγὼ εὐψυχῶ, *Phil.* 2, 19. Ab εὔψυχος.
εὐψυχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, jucundi et salubri expositus frigori; (2) frigidus. Ex ψύχω.
εὐψυχία, ας, ἡ, animi præstantia et fortitudo, magnanimitas, æquanimitas. Ab
εὔψυχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui generoso et alacri est animo, animosus, magnanimus; (2) lætus; (3) æquo animo, miti præditus; (4) audax. Ex ψυχή.
εὐψύχως, *adv.* animose, animo magno fortique, æquo animo.
ΕΥ̓Ω, vel εὔω, uro, ustulo. "Ητ' ἤνδρα καὶ ἰφθιμον πεῤ ἐόντα, Εὖτε ἄτης δαλὸν, *Hes. Op.* 703.
εὐώδη, acc. sing. pro εὐώδεα, ab
εὐώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, bene olens, fragrans. Ab ὄζω.
εὐωδία, ας, ἡ, odor, fragrantia, suavitas odoris. Ab εὐώδης. Hinc
εὐωδιάζω, fut. άσω, boni odoris sum, bene oleo, odoratum reddo, odorem spargo.
εὐώδιν, ῖνος, ἡ, partu felix. *Nonnus*, εὐώδινος Θαλάσσης, fœcundi maris.
εὐώλενος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pulchras habens ulnas.
εὐώμαλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, æquabilis.
εὐώνητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui salubris pretii est.
εὐωνία, ας, ἡ, salubre pretium; (2) vilitas mercium.
εὐωνίζω, fut. ίσω, vilem facio, contemptum reddo. Ab
εὔωνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, parabilis, qui parvo pretio emi potest. Ab ὠνέομαι.
εὐώνυμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, fausti nominis; (2) clarus, celebrandus; (3) sinister, lævus, queniam læva olim felicia habebantur.
εὐώνως, *adv.* bono seu parvo pretio.
εὐωπελία, ἡ, fertilitas, ubertas, *Call.* vide *Thes. Gr. P.*
εὐώπης, ὁ καὶ ἡ, acute cernens; (2) pulchros habens oculos, vel pulcher, venustus. Voc. εὐώπα. Θύγατερ Διὸς εὐώπα, *Soph. Œd. Tyr.* 189. Ab ὤψ.
εὐῶπις, ιδος, ἡ, quæ pulchros habet oculos, pulchra. A præced.
εὐωπὸς, ὴ, όν, qui bene cernit; (2) idem quod εὐώπης.
εὐωρεύω, leviter curare; negligere, *Hes.*
εὐωρία, ας, ἡ, levis cura; negligentia, *Hes. Suid.* Ab ὥρα.
εὐωριάζω, contemno, negligo, *Hes.* ex *Soph.*
εὐωρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, bene curans; (2) male custoditus, neglectus; (3) qui non curat, negligens, *Suid. Hes.* Ab ὥρα.
εὐώροφος, ον, bene tectus, laqueatus, pulcher, de ædibus. Ab ὄροφος.
εὐωχέω, convivio accipio; (2) saturo, satio; (3) oblecto; (4) pasco; εὐωχοῦμαι, convivor, epulor. Δοκῶ μοί σε εὐωχῆσειν καινῶν λόγων, *Theophr.* Εὐωχέει τὰς ἑπομένας, *Herodot.* Ἐπειδὴν εὐωχηθέντες ὑδρίζωσιν, *Arist. Conc.* 665. Ab
ΕΥ̓ΩΧἸΑ, ας, ἡ, convivium, epulum, dapes.
εὐωχικὸς, ἡ, όν, epulatorius. A præc.
εὐῶψ, ωπος, ὁ καὶ ἡ, pulchros habens oculos; (2) qui pulchro est adspectu, seu vultu.
ἐφα, 3. sing. a. 2. ind. med. *Dor.* pro ἔφη, a φημί.
ἐφαάνθην, a. 1. ind. pass. *Poët.* pro ἐφάνθην, a φαίνω.
ἐφαβικὸν, acc. sing. *Dor.* pro ἐφηβικόν.
ἐφᾴην, *comedi*, a. 2. ind. act. verbi φάγω.
ἐφαίνεο, 2. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐφαίνω, a φαίνω.
ἐφαιρέομαι, ήμαι, post eligo, alium eligo; (2) substituo in locum electi. Τᾷ δὲ μετ' αὐτὸν Ἰσταγέιτᾳ ἐφῃρημένᾳ, *Thuc.*
ἐφάλιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ad mare situs, maritimus, mari vicinus; (2) qui est super mare. Ex ἐπὶ et ἅλς, *mare.*
ἐφάλλομαι, insilio; irruo, a. 1. ἐφηλάμην, part. ἐφαλάμενος, qui insiluit. Apud poëtas ἐπάλμενος, pro ἐφαλλόμενος, insiliens, irruens. Ἐφαλλόμενος ἐπ' αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος, *Act.* 19, 16.

ἐφαλμος, ε, ὁ καὶ ἡ, muria conditus.
ἐφάλος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἐφάλιος.
ἔφαλσις, εως, ἡ, assultus. Ab ἐφάλλομαι.
ἐφαλῶν, præs. part. nom. act. *Dor.* pro ἐφηλῶν, ex ἐφηλόων, ab ἐφηλόω.
ἐφαμαρτάνω, pecco.
ἐφάμαρτος, ον, peccatis obnoxius.
ἔφαμεν, 1. plur. imperf. ind. act.
ἐφάμην, a. 2. ind. med. *Dor.* ἐφάμαν, a φημί.
ἐφάμιλλος, ε, ὁ καὶ ἡ, similis, par, æqualis ; (2) æmulus, æmulator. Ab ἅμιλλα.
ἐφαμιλλάω, *adv.* cum æmulatione, studiose.
ἐφαμμα, ατος, τὸ, amictus, indumentum.
ἐφαμμος, ε, ὁ καὶ ἡ, arenosus.
ἔφαν, 3. plur. imperf. indic. act. *Bœot.* pro ἔφασαν, a φημί.
ἐφανδάνω, complaceo, gratus sum, *Il.* 7, 45.
ἔφανε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi φαίνω.
ἐφανερώθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi φανερόω.
ἐφάνη, 3. sing. a. 2. ind. pass. a φαίνω.
ἐφάνθη, *apparuit*, 3. sing. a. 1. ind. pass.
ἐφανίσθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi φανίζω.
ἐφάπαξ, *adv.* semel.
ἐφαπλόω, impono, circumdo.
ἐφάπλωμα, ατος, τὸ, tegumen, culcita. Ex ἐπὶ et ἁπλόω.
ἐφαπτὶς, ίδος, ἡ, sagum, paludamentum. Ab ἐφάπτω.
ἐφάπτομαι, attingo ; alligor ; impendeo. Καὶ πεῶτα μὲν δὴ τῆς κεφαλῆς ἐφήψατο, *Aristoph. Plut.* 727. Ἰκέτης ἔφαψαι πατρὸς ὃς σ' ἐγείνατο, *Soph. Aj.* 1191.
ἐφάπτω, f. ψω, illigo, alligo ; (2) accendo.
ἐφάπτωρ, ορος, ὁ, captor, qui captis pignoribus aliquem coërcet.
ἐφαρμογὴ, ῆς, ἡ, commissura, convenientia. Ab
ἐφαρμόζω, fut. όσω, accommodo, apto, concinno ; (2) congruo, convenio, quadro. Ἀνὴρ σοφὸς θεῖδοι καὶ δαπάνῃ μέτρον ἐφηρμόσατο, *Luc.* in *Epigr.*
ἐφαρμόσδειν, *Dor.* pro ἐφαρμόζειν.
ἐφάρμοσις, εως, ἡ, convenientia.
ἐφαρμόττω, accommodo ; (2) quadro. Ἐφαρμόττειν ἀλλήλοις, *Procl.* ἐπ' ἄλλο γένος, *Aristot.* Ab ἐφαρμόζω.
ἐφάρξαντο, 3. plur. a. 1. med. per *Metath.* pro ἐφράξαντο, a φράσσω, vel φράττω.
ἔφασαν, 3. plur. a. 2. ind. med. *Dor.* pro ἔφησαν, a φημί.
ἔφατο, 3. sing. a. 2. med. verbi φημί.
ἐφαύλισα, a. 1. ind. act. verbi φαυλίζω.
ἐφαυλισμένη, aor. 1. part. ind. med. verbi ἐφαύτομαι.
ἐφάψατο, 3. sing. a. 1. ind. med. *Dor.* vel *Ion.* pro ἐφήψατο.
ἐφαψὶς, ίδος, ἡ, vinctura. Ab ἐφάπτω.
ἐφίζαντο, 3. plur. imperf. ind. med. verbi φίζομαι.
ἔφεδρα, ας, ἡ, insessio ; (2) herba quædam, ita dicta quod arboribus insideat. Hinc
ἐφεδράζω, impono, defigo.
ἐφέδρανα, ων, τὰ, natium prominentiæ.
ἐφεδρεία, ας, ἡ, sessio, ipse sedendi vel insidendi actus ; (2) statio, quæ alicui sorte obtingit ; (3) actus insidiandi vel observandi ; (4) subsidia. Ab ἕδρα.
ἐφεδρεύω, f. εύσω, insideo, subsideo ; (2) insidior ; (3) victori immineo, ut cum eo quam primum congrediar ; (4) immineo calamitati alicujus ; (5) in subsidiis sum. Βυλομένους ἐφεδρεύσαι τοῖς τῶν συμμάχων κακοῖσι, *Polyb.* Ab ἔφεδρος.
ἐφεδρεῖζω, f. ίσω, insideo ; (2) insideo tergo alicujus, quod fiebat in ludo. Ab eod.
ἐφεδρισμὸς, ὁ, ὁ, actus insidendi tergo alicujus in ludo, ab ἐφεδρίζω, *Hes.* ἐφεδρισμὸς, quasi ab ἐφεδρισάζω, quod idem est.
ἐφεδρισ-ὴς, ῆος, ὁ, qui in ludo devicti manibus a tergo junctis insidens portabatur ; Ex *Hes.* Ab eod.
ἔφεδρον, τὸ, sella, et quidem firma.
ἔφεδρος, ε, ὁ καὶ ἡ, insidens ; (2) insidiator, qui eventum rei quasi ex insidiis aucupatur ; (3) captator occasionis ; (4) subsidiarius, subsessor, triarius ; superstes ; (5) adversarius ; (6) successor. Ab ἕδρα.
ἐφίζετο, 3. sing. imperf. indic. med. verbi ἐφίζομαι.
ἐφίζομαι, insideo. Ὄχλῳ ἐφιζόμενοι παρ' Ἕδρον ποταμὸν, *Arist. Av.* 780.
ἐφίηκα, a. 1. ind. act. *Ion* pro ἐφῆκα, ab ἐφίημι.
ἐφιεθεὶς, aor. 1. part. ind. pass.
ἐφίεδετο, 3. singul. imperf. ind. med. verbi φείδομαι.
ἐφιεμένος, perf. part. pass. verbi ἐφιεννύω.
ἐφίεναι, a. 2. inf. act. verbi ἐφίημι.
ἐφίεντο, *irruerant*, 3. pl. plusq. ind. pass.
ἐφίεσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi φείδομαι.
ἐφίεσθω, 3. sing. perf. imperat. pass. verbi ἐφίημι.
ἐφίεσ-ηεν, plusq. ind. act. *Poët.* pro ἐφεσ-ήκειν, ab ἐφίημι.
ἐφίεσαν, 2. sing. a. 1. ind. med. *Att.* et *Ion.* pro ἐφείσασο, a φείδομαι.
ἐφίετο, 3. sing. plusq. pass. verbi ἐφίημι, *permitto.*
ἐφίεω, aor. 2. conj. act. *Poët.* pro ἐφῶ, ab ἐφίημι.
ἐφεκτικὸς, ὴ, ὸν, inhibendi et reprimendi vim habens, compescens ; ἐφεκτικοὶ, Philosophi, Sceptici, Pyrrhonii, a cohibendo assensu. Ab ἔπέχω, *cohibeo.*
ἐφεκτικῶς, *adverb.* dubitanter, hæsitanter, *Steph.*
ἔφεκτος τόκος, q. d. usura sextaria ; a sexta summæ parte ; (2) ἔφεκτον, supra sex crescens. Ex ἐπὶ et ἕκτος, *sextus.*
ἑφελκὶς, ίδος, ἡ, ramentum, crusta ulceris. Ab ἕλκος.
ἐφελκύνω, pro ἐφελκύω, ap. *Sch. Lyc*
ἐφελκυσμὸς, ὁ, attractio.
ἐφελκυστὴς, ῆ, ὁ, attractor ; (2) auxiliator, adjutor. Ab ἐφελκύω.
ἐφελκυστικὸς, ὴ, ὸν, attractivus ; (2) attractus. Ab eod.
ἐφέλκω, attraho ; (2) elicio ; (3) impello.
ἐφέλκω, f. ξω, idem. Πόλλ' ἐφέλκεται ψυχὴ κακὰ ξὺν αὐτῇ, *Eur. Med.* 461. Μηδ' ὅτι ναυτικοῦ ξυμμαχίαν μεγάλην διδόασι τότε ἐφέλκεσθε, *Thuc.* lib. 1, 42.
ἐφίεμεν, aor. 2. inf. act. *Dor.* pro ἐφεῖναι, ab ἐφίημι.
ἐφεξῆς, *adv.* deinceps, postea ; (2) ordine.
ἐφεξὶς, εως, ἡ, retentio, inhibitio. Ab ἐπέχω.
ἐφέστασον, 1. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐφίστην, ab ἐφέστω.
ἐφέστομαι, subsequor, *Poët.* ἐφέστομαι, a. 2. ἐπιστόμην, ἐπίστομαι. Τῶ σῶ δικαίω δῆτ' ἐπιστέσθαι μὲ δεῖ, *Soph. El.* 1043. Ἀλλ' ἦν ἑπίστῃ τοὶς ἐμοῖς βελεύμασι, *ib.* 973. vid. Schol. edit. per *Johnson.*
ἐφέτας, apud *Poëtas*, persequor, sector ; (2) rego, guberno ; (3) quæro, incolo. Ὡς τὸν Ἀτρεΐδην ἕφετ' ἀρείων Ἀγαμέμνων, *Il.* 11, 177.
ἐφεταύω, f. ύσω, adrepo, irrepo. Ἐφ' ἣν ἐπεθύμων δαιμονίως ἐφεταῦσαι, *Arist. Plut.* 674.
ἐφέρτα, idem. Ex ἐπὶ et ἕρπω, *serpo.*
ἐφέρτεν, 3. sing. a. 1. ind. act. *Æol.* pro ἤνεγκε, qs. a fut. φέρσω, *Æol.* pro φερῶ, a φέρω.
ἔφες, 2. sing. a. 2. imperat. act. v. ἐφίημι.
ἐφέσιμος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui transferri potest de judicio ad judicium. Ab
ἔφεσις, εως, ἡ, provocatio de judicio ad judicium, translatio causæ de foro ad forum ; (2) appetitus, desiderium ; (3) impetus, impressio. Ab ἐφίημι.
ἑφεσπερία, ας, ἡ, vespertina. Ab ἑφέσπερος.
ἐφεσπερίω, fut. ίσω, vesperi advigilo. Ab eodem.
ἑφέσπερος, ε, ὁ καὶ ἡ, vespertinus.
ἐφέστιο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* et *Poët.*
ἐφέσπομαι, prosequor, sector, *Poët.* ὦ χάρις ἐφέσπετο, *Arist. Vesp.* 1268. Ab ἐφέπομαι.
ἐφέσσαι, 2. sing. a. 1. imperat. med. *Poët.* pro ἔφεσαι, ab ἐφίζω, al. ab ἐφέω.
ἐφέσσεσθαι, f. 1. inf. med. *Poët.* pro ἐφέσεσθαι.
ἔφεσσαν, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἐφίσημι.
ἐφέστηκα, 1. sing. a. 1. ind. act.
ἐφέστιος, ε, ὁ καὶ ἡ, domesticus, qui est apud focum ; (2) qui habet focum seu larem, id est, domum ; (3) oppidanus, civis, incola ; (4) qui in eadem est domo ; (5) qui domi est, qui domum rediit ; ἐφέστιοι θεοὶ, penates. Ab ἑστία.
ἐφεστὶς, ίδος, ἡ, sagum, chlamys, amiculum (opponitur χιτῶνι, tunicæ) ; (2) vestimentum quodvis. Ex ἐπὶ et ἕννυμι.
ἐφεστῶτα, acc. perf. part. act. per *Crasin Att.* pro ἐφεστηκότα, ab ἐφίστημι.
Ἐφέται, ῶν, οἱ, Ephetæ, magistratus apud Athenienses, qui de causis capitalibus judicabant. Ab ἐφίημι, *immitto.*

ἐφετικὸς, ὴ, ὸν, desiderativus. Ab ἐφίημι.
ἐφετὶς, ὴ, ἡ, ancilla, *Hes.*
ἐφετμέων, gen. pl. *Ion.* pro ἐφετμῶν, ab
ἐφετμὴ, ῆς, ἡ, mandatum jussum. Ab ἐφίεμαι.
ἐφευάζω, bacchantium more tripudio, et vociferor in re aliqua.
ἐφευρετὴς, οῦ, ὁ, inventor. Ab
ἐφευρίσκω, invenio. Οὔτε τιν' ἄλλην μῆτιν ἐφευρίσκω, *Od.* 19, 168.
ἐφεῦροι, 3. sing. a. 2. opt. act.
ἐφεψιάομαι, ώμαι, illudo, insulto ; ἐφεψιόωντο, 3. pl. imperf. pro ἐφεψίωντο, ἐφεψιάοντο. Αὐτὰρ τιθηνῶσί γ' ἐφεψιώωνται ἅπαντες, *Od.* 19, 331.
ἐφεψιάωντο, 3. plur. imperf. ind. *Poët.* pro ἐφεψιῶντο.
ἐφέψω, recoquo, insuper coquo.
ἐφέω, ῶ, f. έσω, insidere facio, colloco.
ἐφεώμαι, 3. sing. imperf. ind. act. pro ἐφεώρα, ab ἐφοράω.
ἔφη, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi φημί.
ἐφηβαῖον, τὸ, pubes, pecten, *Dioscor.*
ἐφηβάω, ῶ, pubesco, adolesco. Οὔτ' ἐν τροφαῖσιν, οὔτ' ἐφηβήσαντά πω Δίκη προσεῖδε καὶ κατηξίωσατο, *Æschyl. Sep. Theb.* 662. Ab eod.
ἐφηβεία, ας, ἡ, ipsa actio pubescendi ; (2) pubertas ; (3) adolescentia. Ab ἐφηβεύω.
ἐφηβεῖον, ε, τὸ, ephebeum, locus, in quo ephebi versantur. Ab ἔφηβος.
ἐφηβεῦω, f. εύσω, pubesco ; (2) puber sum.
ἐφηβία, ας, ἡ, idem quod ἐφηβεία. Ab eodem.
ἐφηβικὸς, ὴ, ὸν, ad ephebos seu puberes pertinens. Hinc τὸ ἐφηβικὸν, ὅ, pubertas, ipsa pubes. Ab eod.
ἐφήβοιον, τὸ, pubes, pubis regio ; id omne, quod est ab hypogastrio usque ad pudenda. Ab
ἔφηβος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui ad pubertatem pervenit, puber, pubescens, adolescens usque ad virilem ætatem. Ex ἐπὶ et ἥβη, *pubertas.*
ἐφηβότης, ητος, ἡ, pubertas. Ab ἔφηβος.
ἐφηγέομαι, ήσομαι, præsum. Hinc
ἐφήγησις, εως, ἡ, actio adversus eum, qui recipit aliquem, cui publice regione interdictum est.
ἐφήδομαι, delector, vel gaudeo aliqua re, *inpr.* malis alterius, f. ἐφησθήσομαι, ἐφηνθησόμενος, a. 1. ἐφησθῆναι, in *inf.*
ἐφηδύνω, exhilaro super aliqua re.
ἐφῆκα, 1. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐφίημι.
ἐφῆκω, pervenio ; (2) advenio ; (3) venio. Καιρὸν ἐφήκειν, *Soph.*
ἐφῆλατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ἐφάλλομαι.
ἐφῆλιξ, ικος, ὁ καὶ ἡ, ætate par, æqualis ; (2) adultus.
ἐφηλὶς, ίδος, ἡ, fibula. Ab ἧλος.
ἔφηλος, ε, ὁ καὶ ἡ, et ἔφηλις, ίδος, adfixus ; (2) maculis solaribus infectus ; *et hinc* (3) *subs.* cutis asperitas in facie ex ardore solis aut inflammatione ; (4) soli expositus. Ab ἧλος vel ἥλιος.
ἐφηλόω, clavo affigo, *Steph.*
ἐφῆμαι, insideo, *Soph.*
ἐφήμενος, *insidens*, præs. part. verbi ἐφημαι.
ἐφημερεύω, quotidie versor, assiduus sum in aliqua re.
ἐφημερία, ας, ἡ, et pl. ἐφημερίαι, vices diariæ. Ab ἐφήμερος.
ἐφημερινὸς, ὴ, ὸν, quotidianus. Ab eod.
ἐφήμερίος, ε, ὁ καὶ ἡ, diurnus ; (2) unius diei. Ab eod.
ἐφημερὶς, ίδος, ἡ, ephemeris, libellus, in quo acta diurna sive quotidiana consignantur, diarium, commentarius.
ἐφήμερον, ε, τὸ, herba quædam ; (2) cicuta, quæ ita dicitur ab interitus celeritate.
ἐφήμερος, ε, ὁ καὶ ἡ, quotidianus ; (2) diurnus ; (3) in diem vivens ; brevis vitæ ; mortalis ; homo. Καὶ νῦν φλογωπὸν πῦρ ἔχω· ἐφήμεροι, *Æschyl. P. V.* 261. Ex ἐπὶ et ἡμέρα.
ἐφήμιος, ον, infaustus, *Æsch.*
ἐφημοσύνη, ης, ἡ, mandatum. Ab ἐφίεμαι.
ἔφην, *dixi*, a. 2. ind. verbi φημί.
ἔφηνε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi φαίνω.
ἐφῆπται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐφάπτομαι.
ἐφήρμοσα, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐφαρμόζω.
ἔφησας, *dixi*, a. 1. ind. act. verbi φημί.
ἐφήσεις, 2. sing. fut. 1. ind. act. verbi ἐφίημι.
ἔφηφα, 2. sing. imperf. ind. act. *Æol.* pro ἔφης, a φημί.

ἐφησθῆιεν, 3. plur. a. 1. opt. pass. per *Sync.* pro ἐφησθείησαν, ab ἐφήδομαι.
ἐφήσομαι, f. 1. ind. med. verbi ἐφίημι, *immitto.*
ἐφησυχάζω, acquiesco, quietem ago.
ἐφθακα, *prævenio*, perf. ind. act. v. φθάνω.
ἐφθαξα, 1. sing. aor. 1. indic. act. *Dor.* pro ἔφθασα.
ἐφθαλέος, ἑα, ἑον, coctus, elixus. Ab ἐφθός.
ἐφθάρην, *perii*, a. 2. ind. pass. verbi φθείρω.
ἐφθαρκα, *corrupi*, perf. ind. act.
ἐφθαμένος, *interemptus*, perf. part. pass.
ἐφθασα, *prævenī*, a. 1. ind. act. v. φθάνω.
ἐφθέγγοντο, 3. plur. imperf. ind. med. verbi φθέγγομαι.
ἐφθέγξαο, 2. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐφθέγξω.
ἐφθημαρες, ες, ὁ καὶ ἡ, qui est septem dierum, durans septem dies; (2) factus intra septem dies. Ex ἑπτὰ et ἡμέρα.
ἐφθημιμερὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, semiseptenarius. Vox prosodica significans tres pedes cum dimidio.
ἔφθην, a. 2. ind. act. qs. a φθῆμι, quod est a φθάνω.
ἐφθίατο, 3. plur. plusq. ind. pass. *Poët.* pro ἐφθίντο, a φθίω.
ἐφθίσθην, *interrii*, a. 1. ind. pass. verbi φθίνω, vel φθίω.
ἐφθιτο, 3. sing. plusq. ind. pass.
ἐφθοτωλείον, ου, τὸ, locus ubi cocta seu elixa veneunt. Ab
ἐφθοτώλειος, ου, ὁ, qui cocta seu elixa vendit. Ex ἐφθὸς et πώλης.
ἔφθορα, perf. ind. med. verbi φθείρω.
ἐφθὸς, ἡ, ὸν, elixus, coctus; (2) imbecillus a febri. Ab ἕψω.
ἐφθύω, ῶ, elixo, coquo; (2) asso. Ab ἐφθὸς
ἐφιάλλω, immitto; (2) manus admoveo, f. ἐφιαλῶ, ἐφιαλεῖς. Ἐφιαλῶ κεντῶν ὑπὸ τὸν τεφακτὸν σε τὸν σιφαφόρον, *Arist. Nub.* 1302.
ἐφιάλτης, ου, ὁ, ephialtes, incubus. Ab ἅλλομαι. Hinc
ἐφιαλτία, ας, ἡ, herba pæonia adversus ephialten valens.
ἐφιάλτιον, ου, τὸ, idem et ab eod.
ἐφιγμένος, perf. part. pass. verbi ἐφικνέομαι.
ἐφιδρόω, insudo; (2) sudore langueo; (3) sudo. Hinc
ἐφίδρωσις, εως, ἡ, sudor tenuis debilitans corpus.
ἐφίει, 3. sing. imperf. indic. act. *contr.* pro ἐφίεε, ab ἐφίεω, pro ἐφίημι.
ἐφιείσι, 3. plur. præs. ind. act.
ἘΦΙΕΛΓΣ, ίδος, ἡ, calyculus, vel simile quid in corona.
ἐφίεμαι, mando; (2) expeto. Τᾶτό σοι δ' ἐφίεμαι, *Soph. Aj.* 116. Ὧν δέ σε τυχεῖν ἐφίεμαι, ἄκουσον, quæ vero a te consequi cupiam, accipe, *id. Phil.* 1315.
ἐφιέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἐφιέναι, ab ἐφίημι.
ἐφιέναι, *immittere*, præs. inf. act.
ἐφίεσιαι, τὰ, donaria, *V. L.*
ἐφίεσαν, 3. plur. imperf. ind. act.
ἐφιζάνω, insideo, sedeo in vel super. Ὑπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίζανε, *Il.* 10, 26.
ἐφίζεισα, præs. part. act. *Dor.* pro ἐφίζουσα, ab ἐφίζω.
ἐφίζω, insideo, *Hom.*
ἐφίημι, f. ἥσω, injicio, immitto; (2) remitto; relaxo; (3) indulgeo; (4) permitto; (5) admitto; (6) impello, incito; (7) appello, provoco ad judicem alium. Hinc (8) ἐφίεμαι, peto, appeto, cupio; (9) mando, præcipio. Ὡς δυσυχῆ Θήβαισι τῇ τόθ' ἡμέρᾳ ἀκτὶν ἐφῆκας, *Eur. Ph.* 5. Τί μοι τῶν δυσφόρων ἐφίῃ; *Soph. El.* 144. Τῆς ἀρετῆς ἐφιεσθαι, *Xen.*
ἐφίησι, 3. sing. præs. ind. act.
ἐφίητι, 3. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro ἐφίησι.
ἐφιππάω, assequor, *Hom.*
ἐφικίσθαι, a. 2. inf. med. verbi ἐφικνέομαι.
ἐφίκτο, 3. sing. a. 2. ind. med.
ἐφικνέομαι, ὔμαι, f. ἴξομαι, attingo, pertingo, pervenio ad; (2) adsequor, consequor; (3) adspiro; (4) permeo, pervado. Τῆς ἀρετῆς ἐφικνεῖσθαι, *Isocr.* Ἐφικνέμενοι εἰς ὑμᾶς, 2 *Cor.* 10, 14.
ἐφικτὸς, ἡ, ὸν, quem adsequi possumus. Hinc ὡς ἐφικτὸν, pro viribus. Ab ἐφικνέομαι.
ἐφίλαθεν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. *Dor.* et *Bœot.* pro ἐφιλήθησαν, a φιλέω.
ἐφίλασα, 1. sing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐφίλησα.
ἐφίλατο, 3. sing. a. 1. ind. med. quasi a φίλαω.
ἐφίλατο, 3. sing. imperf. indic. med. verbi φίλημι, pro φιλέω.
ἐφίλευν, 3. plur. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐφίλουν, ex ἐφίλεον, a φιλέω.
ἐφιλήθεν, 3. plur. a. 1. ind. pass. *Bœot.* pro ἐφιλήθησαν.
ἐφίλησα, a. 1. ind. act.
ἐφιλονείκησα, a. 1. ind. act. *contr.* pro ἐφιλονείκεσον, a φιλονεικέω.
ἐφιλοσόφησα, a. 1. ind. act. verbi φιλοσοφέω.
ἐφιμείρων, cupio, *Mus.*
ἐφίμερος, ε, ὁ καὶ ἡ, amabilis, desiderabilis.
ἐφίμωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi φιμόω.
ἐφιππάζομαι, f. άσομαι, equo invehor; (2) equito super vel adversus.
ἐφιππασίαν, ας, ἡ, turma equitum mille et viginti quatuor.
ἐφίππειος, ον, idem quod ἐφίππιος, *Plut.*
ἐφιππεύω, equo vehor.
ἐφίππιος, ε, ὁ καὶ ἡ, equestris. Hinc τὸ ἐφίππιον, ου, stratum equi, ephippium. Ab
ἔφιππος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui equo vehitur; eques.
ἐφιπποτοξότης, ου, ὁ, sagittarius equester.
ἐφίπτασμαι, involo, advolo; ἐπίπτατο, advolabat; ἐφίπτασθαι, involare. Ὡς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπίπτατο δεξιὸς ὄρνις, *Odyss.* 15, 160. Ex ἐπὶ et ἵπτασμαι.
ἐφίστημι, idem et ex iisd.
ἐφίσδει, 3. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro ἐφίζει, ab ἐφίζω.
ἐφίσῃ, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐφίστημι
ἐφίστημι, fut. ἐπιστήσω, colloco juxta, admoveo, appono, adhibeo; (2) præficio; (3) animum intendo, intentus sum; (4) reprimo, inhibeo, coërceo. Hinc ἐφίσταμαι, insto, advento, *inpr.* de adventu et apparitione deorum; (2) repente ex insidiis prodeo; (3) præfectus sum; (4) adhibeo mentem; (5) supernato, aor. 1. ἐπέστησα, admovi, adverti; ἐφίστάναι, admovere, advertere; ἐπέστην, adveni, a. 2. ἐφέστημαι, perf. adstiti, adsum, immineo, insto. Ἐπέστησαν αὐτοῖς οἱ ἱερῆς, *Act.* 4, 1. Κενὴς δ' ἐφίσταμαι τραπέζαις, *Soph. El.* 194. Ἐξ ἅγε χορεύσιν ἐφίστημι τραγικοῖς ὁ διδάσκαλος ἡμῶν, animum intendit, *Arist. Ach.* 634.
ἐφιστορέω, ῶ, f. ήσω, sciscitor, percontor, inquiro sciscitor.
ἐφλαδον, a. 2. ind. act. verbi φλάω.
ἐφλαξα, a. 1. ind. act. verbi φλέγω.
ἐφλέχθη, 3. sing. a. 1. ind. pass.
ἐφόβηθεν, 3. plur. a. 1. ind. pass. *Bœot.* pro ἐφοβήθησαν, a φοβέω.
ἐφόβησα, a. 1. ind. act.
ἐφοδεία, ας, ἡ, lustratio, quæ obeundo sit; (2) munus obeundi vigilias. Ab ἔφοδος.
ἐφοδεύω, et ἐφοδεύομαι, obeo, percurro, lustro vigilias. Ab ἔφοδος.
ἐφοδιάζω, f. άσω, ad viam instruo et viatico dono; (2) instruo quasi viatico; *Gloss. Vet.* impetum facio, irruo; ἐφοδιάζομαι, viatico donor, instruor, *item* viaticum peto. Ἐφοδιάζειν ἀργίαν, *Plut.* Ἐκ τῶν ἀλλοτρίων ἐφοδιάσθηται, *Xen.* Ab ἐφόδιον.
ἐφόδιον, ου, τὸ, viaticum, et quicquid est inter sarcinas itenfacientis; (2) adminiculum, subsidium; (3) res familiaris, facultates. Ab
ἔφοδος, ου, ἡ, via qua aliquo acceditur, aditus; (2) via, ratio; (3) insinuatio; (4) accessus, adventus, *in primis* hostilis, invasio, impetus; (5) narratio, expositio rei prima, velut in oratione, ubi per narrationem fit ingressus in causam; (6) apparatus, instrumentum; (7) ὁ, circuitor, vigiliarum recognitor; (8) meatus, per quem corporis excrementa ejiciuntur; (9) ὁ καὶ ἡ, ad quem via patet, qui adiri potest.
ἐφοίτη, *ibat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐφοίτα, *contr.* pro ἐφοίτασ, a φοιτάω.
ἐφόλκαιον, ου, τὸ, navis parva, quæ a majori trahitur; (2) navicula, ex qua vectores in majorem admittuntur; (3) navicula quævis; (4) gubernaculum; (5) quidquid ex alio dependet. Ab ἐφέλκω.
ἐφολκὶς, ίδος, ἡ, idem; (2) appendix, accessio, auctarium, sed in re mala.
ἐφόλκιος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, attractivus, attrahens; (2) illiciens, suaviter capiens. Ab eod.
ἐφομοργέω, ῶ, f. ήσω, inseguor. Ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεύδετον, *Il.* 8, 191.
ἐφομιλέω, versor cum aliquo,

ἐφόνευσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi φονεύω.
ἐφοπλίζω, fut. ίσω, armo, apparo adversus. Ἐφοπλίζειν δαίτα γέρυσι, *Il.* 4, 344. ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν, *Od.* 6, 37. δόρυ, *Il.* 23, 55.
ἐφοπλισόμεσθα, 1. pl. f. 1. ind. med. *Dor.* pro ἐφοπλισόμεθα.
ἐφορατικὸς, ἡ, όν, peritus inspiciendi res et illis providendi. Ab
ἐφοράω, ῶ, intueor, oculis lustro; (2) observo. Ζεὺς ὃς ἐφορᾷ πάντα, καὶ κρατύνει, *Soph. El.* 176.
ἐφορεία, ας, ἡ, inspectio, ephori munus.
ἐφορεῖον, ου, τὸ, ephororum curia, locus, in quo ephori judicia exercebant.
ἐφόρευες, 2. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐφόρεες, a φορέω.
ἐφόρευν, 3. pl. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐφόρεον.
ἐφορεύω, fut. εύσω, ephorum ago, inspector sum. Ab ἐφορός.
ἐφορία, ας, ἡ, confinium; (2) fines. Ab
ἐφόριος, ία, ιον, qui in finibus est, finitimus. Ab eod.
ἐφορκίζω, adjuro.
ἐφορμαθείς, a. 1. part. pass. *Dor.* pro ἐφορμηθείς, ab ἐφορμάω.
ἐφορμαίνω, irruo in aliquid, appeto aliquid.
ἐφορμάω, ῶ, f. ήσω, irruo, invado, impetum facio in. Ἐφορμᾶσιν ἀλλήλοις, *Thuc.* Πομπηῖῳ δὲ ἀνὴρ μέγας πέζος ἐφώρμησε, *Plut. πόλεμον, Il.* 3, 165. Ἐφορμήσασθαι ἀέθλας, *Hesiod. Scut.* 127.
ἐφορμέω, ῶ, f. ήσω, appello, applico; (2) in statione sum; (3) in statione me continens alteri immineo; (4) obsideo portum. Πόλιν μεγάλην ἐφορμεῖν τοῖς ἑαυτῶ καιροῖς, *Dem.* Ab ἐφορμος.
ἐφορμὴ, ῆς, ἡ, incitatio; (2) invasio.
ἐφορμήσασθαι, a. 1. inf. med. verbi ἐφορμάω.
ἐφόρμησις, εως, ἡ, invasio cum impetu; (2) ipsa irruendi actio; (3) adgressio. Ab ἐφορμάω.
ἐφορμητικὸς, ἡ, όν, vim habens aggrediendi. Ab eod.
ἐφορμίζω, f. ίσω, navem ad stationem appello, applico. Ab
ἐφορμος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui in statione est; (2) ὁ, locus stationi navium accommodatus; (3) ingressus navium.
ἔφορος, ε, ὁ καὶ ἡ, finitimus, confinis.
ἐφορός, ε, ὁ, inspector, ephorus, præses. Ab ἐφοράω.
ἐσόσον, *adv.* in quantum, quoad. Ex ἐπὶ et ὅσον.
ἐφραδον, a. 2. ind. act. verbi φράζω.
Ἔφραθα, ης, ἡ, Ephratha. Nomen urbis Hebræum, *Fructifera.*
Ἐφραΐμ, ὁ, Ephraim. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. *Sese propagans.*
ἐφραξα, a. 1. ind. act. verbi φράσσω.
ἐφράσαθ', pro ἐφράσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi φράζω.
ἐφρασε, 3. sing. a. 1. ind. act.
ἐφράσσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. *Poët.* pro ἐφράσαντο.
ἐφρόνεν, imperf. ind. act. pro ἐφρόνεον, a φρονέω.
ἐφρόνει, 3. sing. imperf. ind. act. pro ἐφρόνεε, a φρονέω.
ἐφρυάττετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi φρυάττομαι.
ἐφρύξα, a. 1. ind. act. v. φρύγω, vel φρύσσω.
ἐφύ, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi φύω.
ἐφυβρίζω, f. ίσω, contumelia adficio. Πῶ δ' ὃς τὰ δεινὰ τῇδ' ἐφυβρίζει πόλει Καπανεὺς; *Eur. Ph.* 185. τὸν δῆμον, *Plut.*
ἐφυβριστὴς, ῆεος, ὁ, qui in aliquem injurius est, contumeliosus in alios, insolens, petulans. Ab ἐφυβρίζω.
ἐφυβριστὴς, ῆ, ὁ, idem et ab eod.
ἐφύβριστος, ε, ὁ καὶ ἡ, contumeliosus, injuriosus. Ab eod.
ἐφυβρίστως, *adv.* contumeliose, ignominiose.
ἐφύγον, a. 2. ind. act. verbi φεύγω.
ἐφύγοσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἔφυγον.
ἐφυγραίνω, humecto.
ἐφυγρος, ε, ὁ καὶ ἡ, irriguus, uliginosus, humidus.
ἐφυδάτιος, ε, ὁ καὶ ἡ, aquaticus. Ab ὕδωρ.
ἐφυδρεύω, irrigo; ἐφυδρεύομαι, adaquor. Ex ἐπὶ et ὕδωρ, *aqua.*
ἐφυδρία, ας, ἡ, aquæ copia. Ab ἔφυδρος.
ἐφυδριὰς, άδος, Nympha aquatica.
ἔφυδρος, ε, ὁ καὶ ἡ, aquosus; (2) aquaticus, aquas adferens. Ab ὕδωρ.
ἐφύδωρ, ὁ, apparitor apud Athenienses, qui clepsydras in judiciis curabat. Ab eod.

ἐφύη, 3. s. a. 2. ind. pass. v. φύω, vel φῦμι.
ἐφύλαξα, a. 1. ind. act. verbi φυλάσσω.
ἐφυμνέω, decanto, celebro; (2) invoco, obtestor; cum imprecatione exprobro, dira imprecor. Ab ὕμνος. Unde
ἐφύμνιον, ου, τὸ, canticum, quod hymno succinitur, sive, quod post hymnum cantatur.
ἔφυν, a. 2. ind. act. verbi φῦμι.
ἐφύπερθε, sive ἐφύπερθεν, *adv.* desuper. Ab ὑπέρ.
ἐφυπερθύριον, ου, τὸ, superliminare.
ἐφυπνιδιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui ad somnum adferendum facit, somnum inducens. Ab ὕπνος.
ἐφυπνώττω, indormio, *Budæ.*
ἔφυρον, 3. pl. imperf. ind. act. verbi φύρω.
ἐφύσα, 3. sing. imperf. ind. act. pro ἐφύσας, a φυσάω.
ἐφυσιώθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi φυσιόω.
ἐφύσων, *sufflabat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Dor.* et *Poët.* pro ἐφύσα, ex ἐφύσας, a φυσάω.
ἔφυτερίζω, f. ίσω, posterior sum, vel fio.
ἐφύτευσε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. φυτεύω.
ἐφυφαίνω, intexo; (2) inter texendum insero.
ἐφυφὴ, ῆς, ἡ, id quod stamini subtexitur, trama, subtegmen.
ἐφύω, f. ύσω, superpluo; (2) pluvia perfundo. Hinc ἐφύσι, *impers.* impluit, pluvia statim sequitur, statim post pluit.
ἔφφαθε, vox Syriaca. *Aperitor.*
ἐφώνεα, 3. sing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ. a φωνέω.
ἐφώνει, 3. sing. imperf. ind. act. pro ἐφώνες.
ἐφώριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tempestivus.
ἐφωτίσθην, a. 1. ind. pass. verbi φωτίζω.
ἐχάδον, a. 2. ind. act. verbi χάζω.
ἐχαίρεον, imperf. ind. act. verbi χαίρω.
ἐχαλάσθην, a. 1. ind. pass. verbi χαλάω.
ἐχαλέπηνα, 1. sing. a. 1. ind. act. *Att.* pro ἐχαλέπανα, a χαλεπαίνω.
ἐχᾶνον, *hiavi*, a. 2. ind. act. verbi χαίνω.
ἐχαράκευ, 3. sing. imperf. ind. act. pro ἐχαράκωσε, a χαρακόω.
ἐχάρην, a. 2. ind. pass. verbi χαίρω.
ἐχαρίσατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi χαρίζω.
ἐχαρίσθην, a. 1. ind. pass.
ἔχασε, a. 1. ind. act. pro ἔχευσα, a χέω.
ἐχέβοιον, ᾱ, τὸ, lorum, quo bos alligatur aratro. Ex ἔχω et βοῦς, *bos.*
ἐχέγγυος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, fide dignus; (2) qui promissa servat; (3) ad fidem faciendam aptus. Ex ἔχω et ἐγγυή.
ἐχεγλωττίαι, ῶν, ταὶ, taciturnitas, *Lucian.*
ἐχέθῡμος, ου, ὁ καὶ ἡ, mente præditus; (2) qui animi cupiditates coërcet. Οὕνεκα οἱ καλὴ θυγάτηρ, ἀτὰρ οὐκ ἐχέθυμος, *Od.* 8, 320. Ex ἔχω et θυμός.
ἐχείδιον, ᾱ, τὸ, viperula; (2) fœtus viperæ. *Dim.* ab ἔχις.
ἐχειροτονήθη, 3. sing. a. 1. indic. pass. verbi χειροτονέω.
ἐχέκαλλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pulcher.
ἐχέκολλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tenax instar glutinis, glutinosus. A κόλλα.
ἐχεκόλλως, *adv.* firmiter.
ἐχεκτέανος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, habens divitias, dives.
ἐχέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἔχειν.
ἐχεμυθέω, ῶ, f. ήσω, linguam contineo, supprimo verba.
ἐχεμυθίαι, ας, ἡ, taciturnitas, silentium. Ab ἐχέμυθος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui linguam cohibere novit, taciturnus; (2) qui mysterium occultum servat. Ex ἔχω et μῦθος.
ἔχεν, *habet*, 3. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro ἔχει, vel *habebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro εἶχε, *habebat*, ab ἔχω.
ἔχεο, 2. sing. præs. imperat. pass. *Ion.* pro ἔχε.
ἐχενηΐς, ίδος, ἡ, echeneis, remora piscicus; (2) anchora navem retinens. Ex ἔχω et νῆυς.
ἐχεπευκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, amarus; (2) mortifer, venenatus. Βέλος ἐχεπευκὲς ἄμυνεν, *Il.* 4, 129. Ex ἔχω et πεύκη.
ἐχέπτιχρος, ον, idem.
ἐχέπωλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pullos equinos habens; (2) equos habens. Ex ἔχω et πῶλος.
ἐχέσαρκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, carni seu cuti adhærens. Ex ἔχω et σάρξ.
ἔχεσκε, 3. singul. imperf. ind. act. *Ion.* et *Poët.* pro εἶχε, ab ἔχω.
ἐχέσονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui gemitus adfert; (2) perniciosus. Ex ἔχω et σόνος.
ἐχέτην, 2. dual. imperf. ind. act. *Ion.* pro εἰχέτην.
ἐχέτης, ᾱ, ὁ dives. Ab ἔχω.
ἐχέτλη, ης, ἡ, stiva. Ab eod.
ἐχετλήεις, εσσα, εν, stivalis, *Ep.* Ab ἐχέτλη.
ἐχέτλιον, ᾱ, τὸ, locus in navi, ubi res reconduntur. Ab eod.
ἔχευτο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro εἴχετο, ab ἔχω.
ἐχέφατσις, εως, ἡ, bryonia alba.
ἐχεύω, a. 1. ind. act. pro ἔχευσα, a χέω.
ἐχεύωτο, 3. sing. a. 1. ind. med. pro ἐχεύσατο.
ἐχέφρονες, *cordati*, nom. plur. ab ἐχέφρων.
ἐχεφρονέω, ῶ, f. ήσω, prudens sum, sapio.
ἐχεφροσύνη, ης, ἡ, prudentia, mens cordata. Ab
ἐχέφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, prudens, cordatus. Ex ἔχω et φρήν.
ἔχηρα, aor. 1. indic. act. *Att.* pro ἔχαρα, a χαίρω.
ἔχης, ὁ, dives, idem quod ἐχέτης, *E. M.*
ἔχῃς, 2. sing. præs. conj. act. verbi ἔχω.
ἐχθαίρῃ, 3. sing. præs. conj. act.
ἐχθαίροντι, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro ἐχθαίρουσι.
ἐχθαίρω, odio prosequor. Μῶνον δὲ σὸν ἄκριτον ὀμμαΧ ἐχθαίρω, *Epigr.* "Οσις ἐμφανὼς Ζηοῖς ἐχθαίρομαι, *Soph. Aj.* 457. Ab ἔχθος, *odium.*
ἐχθει, 3. sing. præs. ind. act. verbi ἔχθω.
ἐχθὲς, *adv.* heri. A χθές.
ἐχθεσινὸς, ἡ, ὸν, hesternus. A præc.
ἐχθημα, ατος, τὸ, odium. Ab ἔχθος.
ἐχθήρεις, 3. sing. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐχθήρειας, ab ἐχθαίρω.
ἐχθῆρον, a. 1. conj. act. *Att.* pro ἐχθάρω.
ἐχθήσομαι, f. 1. ind. med. verbi ἐχθάνομαι.
ἔχθιον, odiosus, *Soph.*
ἐχθίονας, *adv.* magis intense, infestius. Ab ἐχθίων, *infensior*, ab ἔχθος.
ἐχθίστος, inimicissimus, infensissimus, *superl.*
ἐχθοδοπεύω, ῶ, f. ήσω, altercor; (2) invisus fio, odio sum. "Οτ' ἦν' ἐχθοδοπήσαι ἐφήσεις "Ηρῃ, *Il.* 1, 518. Ab
ἐχθοδοπὸς, ὴ, όν, odiosus, invisus. Ex ἔχθος et ὄψ, *visus*, seu *vox.*
"ΕΧΘΟΣ, εος, τὸ, odium inimicitiæ, simultas. Hinc *comp.* ἐχθίων, odiosior, magis inimicus, et *superl.* ἔχθιστος, odiosissimus, inimicissimus.
ἔχθεα, ας, ἡ, simultas, inimicitiæ.
ἐχθεζίνω, odio prosequor; (2) pro inimico habeo, invisum reddo. Ἐχθεαίνει βίον καὶ πόλεμον, *Plut.* Ἐχθεανῆ ἐξ ἐμεῦ, odio habeberis, *Soph. Antig.* 93. Ab ἔχθεος.
ἐχθεσκέντέος, έα, έον, odio prosequendus, pro inimico habendus. Ab ἐχθεαίνω.
ἐχθεσίδω, f. εὐσω, inimicus sum, inimicitias gero; simultatem exerceo. Ab ἔχθεα.
ἐχθεσιδὴς, infestus, odiosus, *Jun.*
ἐχθεοδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, invisus diis; (2) infelix. Ex ἔχθεος et δαίμων, *deus.*
ἐχθεόξενος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, osor hospitum.
ἐχθεοποίω, ῶ, f. ήσω, inimicum reddo, inimicitias concito. Ex ἔχθεος et ποιέω.
ἐχθεὸς, ὰ, όν, invisus, quem odimus; (2) qui odit, infensus; (3) inimicus. Ab ἔχθος.
ἐχθρόταται, *adv.* inimicissime. Ab eod.
ἐχθρωδῶς, *adv.* infense, infeste, infesto animo, hostiliter. Ab ἐχθρός.
ἐχθρῶς, *adv.* inimice.
ἐχθῶ. odio prosequor, odi; et ἔχθομαι, sum odio. Ἐχθόμενος Ἀθήνῃ, *Odyss.* 4, 502. "Ηχθετο πᾶσι Ζηοῖσι, *ib.* 14, 366. Ab ἔχθος.
ἐχιδνα, ης, ἡ, vipera *femina.* Ab ἔχις.
ἐχιδναίος, αία, αῖον, viperinus. Ab ἐχιδνα.
ἐχιδνήεις, ήεντος, idem et ab eod.
ἐχίδνιον, ᾱ, τὸ, viperula, vipera parva, *Dim.*
ἐχιδνοδηκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, morsus a vipera, ictus a vipera. Ex ἐχιδνα et δάκνω.
ἐχιδνοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, viperæ similis; viperæus. Ab ἐχιδνα et εἶδος.
ἐχιδνοχαρὴς, ές, viperis gaudens, *Sibyl.*
ἐχίειον, apud *Nicandrum*, τὸ ἔχιον.
ἐχίλος, ὁ, locus, ubi tenetur temo, *Steph.*
ἐχιναλώπηξ, εκος, ἡ, echinovulpes.
ἐχῖνες, ων, οἱ, murium genus. Ab ἐχῖνος.
ἐχινίσκος, ᾱ, ὁ, echinulus, parvus echinus; (2) concavitas aurium. *Dim.* ab ἐχῖνος.
ἐχινοκέφαλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui caput habet capiti echini simile. Ex ἐχῖνος et κεφαλή.
ἐχινομῆτραι, ῶν, αἱ, echinometræ, echinorum matres, seu matrices, echini majores. Ex ἐχῖνος et μήτρα.
ἐχινόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, spinæ vel tribuli genus aculeis horrens.
'ΕΧΙΝΟΣ, ου, ὁ, echinus, marinus vel terrestris, erinaceus; (2) testa echini marini; (3) ollæ species; (4) capsa vel scrinium forense in quod acta conjiciebantur; (5) fræni pars; (6) placentæ genus.
ἐχινώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, echinatus; (2) spinosus, asper ut echinus. Ab ἐχῖνος.
ἐχιόδηκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, morsus a vipera. Ex ἐχις et δάκνω.
ἐχιον, ᾱ, τὸ, echion, herba. Ab ἔχις, quod hujus morsibus medetur.
'ΕΧΙΣ, ιος, vel εως, ὁ, anguis, vipera, *mas.*
ἐχῖτης, ᾱ, ὁ, echites, lapis quidam, seu gemma. Ab ἔχις.
ἐχμα, τος, τὸ, retinaculum; (2) junctura. Ab ἔχω.
ἐχμάζω, fut. άσω, inhibeo, prohibeo; (2) detineo; (3) firmo; (4) quiesco. Ab ἔχμα.
ἐχοισα, præs. part. act. f. g. *Dor.* pro ἔχουσα.
ἐχόλωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi χολόω.
ἐχομένως, *adv.* proxime, contigue; (2) deinceps; (3) statim; (4) congrue.
ἔχομες, 1. plur. præs. indic. act. *Dor.* pro ἔχομεν, ab ἔχω.
ἔχον, imperf. ind. act. *Ion.* pro εἶχον.
ἐχόντως, *adv.* more habentis, ut appareat habere.
ἐχορτάσθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi χορτάζω.
ἐχραον, a. 2. ind. act. verbi χραύω.
ἐχρην, imperf. ind. act. verbi impers. χρή.
ἐχρησάμεθα, 1. plur. a. 1. ind. med. verbi χράομαι.
ἐχρῆτο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐχρᾶτο, ab ἐχράεται.
ἐχρήσθην, a. 1. ind. pass. verbi χράω.
ἐχρίεν, 3. sing. imperf. ind. act. verbi χρίω.
ἐχρίστ, 3. sing. a. 1. ind. act.
ἐχρόνισα, a. 1. ind. act. verbi χρονίζω.
ἐχρόωντο, *utebantur*, 3. plur. imperf. ind. *Poët.* pro ἐχρῶντο, quod *contr.* dicitur pro ἐχράοντο, a χράομαι, *utor.*
ἐχύν, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi χύω.
ἐχύθην, a. 1. ind. pass.
ἐχύμην, plusq. ind. pass. *Ion.* pro ἐκεχύμην.
'ΕΧΥΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, munitus, firmus, tutus. Τὴν ἐλπίδα ἤδη ἐχυρὰν εἶχον ταῖς μὲν ναυσὶ πολὺ κρείσσυς εἶναι, *Thuc.* lib. 7, 41.
ἐχυρότης, ητος, ἡ, munitio, munimen, firmitudo. A præc.
ἐχυρόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, firma et stabili prudentia præditus. Ex ἐχυρὸς et φρήν.
ἐχυρόω, ῶ, fut. ώσω, munio, firmo, firmum reddo; (2) vallo. Καὶ ταύταις ἐχυροῦσαι τὴν Ἑλλάδα, *Isocr.* Ab ἐχυρὸς. Hinc
ἐχύρωμα, τὸ, munitio; (2) securitas.
ἐχυρῶς, *adv.* tuto, firme. Ab ἐχυρὸς.
'ΕΧΩ, f. ἕξω, vel σχήσω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον, habeo, possideo, teneo, obtineo; (2) sustineo; (3) resisto, obsisto; (4) cohibeo, reprimo, *unde et pro* abstineo, *intell.* ἐμαυτόν; (5) cingo, circumdo; (6) appello navem, classe; (7) attingo; (8) tendo, cursum dirigo, iter habeo; (9) attineo; (10) gesto; (11) scio; (12) habito, incolo; (13) æstimo, reputo; (14) *inf. seq.* possum; (15) præbeo materiem, causam alicujus rei affero; (16) cum adverbiis varia significat, ἀμεμφῶς ἔχειν, dubito; εὐνοϊκῶς, benevolus sum, &c. (17) eleganter etiam redundat, ut ληξεῖς ἔχων, nugans; (18) administro, guberno; (19) adfectus sum. In *pass.* habeor, sum in potestate alterius, impeditus sum; (2) laboro, v. c. morbo; (3) prehendo atque prehensum teneo, adhæreo, conjunctus sum alicui, loco, sectæ, &c. (4) consentio, unde τὰ ἐχόμενα, concentanea; (5) aggredi aliquid et in eo assiduum esse; (6) In *med.* continere se, abstinere, desistere, quiescere. "Ασσα θυμῷ καὶ διὰ μνήμης ἔχω, in memoria habeo, *Lyc.* 8. Τὸν ἀνδ' ἐοικεν ὕπνος οὐ μακρῷ χρόνῳ ἕξειν, *Soph. Phil.* 821. Εὖ ἔχειν, κακῶς, εὐνοϊκῶς πρός τινα· πῶς ἔχεις δοξης; quid sentis? *Plat.* διὰ χειρὸς, σόματος, ἐλπίδος· ἔχεσθαι ἔργων, πολεμων, ὁδοιπορίας, aggredi.
ἔχωντι, 3. plur. præs. conj. act. *Dor.* pro ἔχωσι.
ἐχώρει, 3. sing. imperf. ind. act. pro ἐχώρει, a χωρέω.

ἐχώσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. v. χώομαι.
ἐχώσθην, a. 1. ind. pass. verbi χαννύω, vel χάνυμι, pro χέω.
ἐψαθέλατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ψαθέλλω.
ἐψάλαται, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐψαλμένοι εἰσὶ, a ψάλλω.
ἐψαλίες, ἑαι, ἑον, coctus, elixus; (2) coctilis; (3) jurulentus. Ab ἕψω.
ἐψανός, ἡ, ὸν, idem. Hinc
ἐψάνη, ης, ἡ, olla; vas, in quo coquitur.
ἐψάω, coquo.
ἔψεαι, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ἔψῃ, ab ἑψομαι.
ἕψομεν, *coquere*, præs. inf. act. *Dor.* pro ἕψειν, ab ἕψω.
ἕψεται, 3. sing. f. 1. ind. med. v. ἕτομαι.
ἐψεύδετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ψεύδομαι, *fallo*.
ἐψεύσθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass.
ἐψευσμένως, *adv.* falso.
ἑψέω, coquo, elixo; ἐψῆσαι, et ἐψήσασθαι, coquere, a. 1. ἐψημένος, perf. part. coctus, fervens.
ἐψηλάφησα, a. 1. ind. act. verbi ψηλαφάω.
ἔψημα, ατος, τὸ, pulmentum; (2) coctile, quicquid ad coquendum est idoneum; (3) sapa, defrutum. Ab ἑψέω.
ἐψιμαπώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, sapam redolens.
ἔψησις, εως, ἡ, coctio, elixatura, coquendi ratio aut actus. Ab eod.
ἐψητέον, coquendum, *Steph.* Ab ἑψέω.
ἐψητήριον, ι, τὸ, olla, id, in quo coquitur, aut elixatur aliquid. Ab eod.
ἐψητὴς, ῆ, ὁ, coctor. Ab eod.
ἐψητικὸς, ὴ, ὸν, ad coquendum pertinens.
ἐψητὸς, ὴ, ὸν, coctus, elixatus. Ab eod.
ἔψια, τὰ, ludicra dicta; (2) crepundia.
ἐψία, ας, ἡ, confabulatio; (2) ludicrum, ludus. Ab ἔτω, *dico*.
ἐψιάσθαι, præs. inf. med. *Poët.* pro ἐψιάσθαι, ex ἐψιάσεθαι, ab
ἐψιάομαι, s. ἐψιόομαι, ῶμαι, confabulor; ludo, facetiis et jocis exhilaror, delector; ἐψιόωνται, 3. pl. pro ἐψιῶνται, ἐψιάονται, imperf. ἐψιόωντο, pro ἐψιώντο, ἐψιάοντο, imperat. ἐψιάασθων pro ἐψιάσθωσαν. Οὗτοι δ' ἦσ ἡγήσοι καθήμενοι ἐψίαας ἀσθων, *Od.* 17, 530.
ἐψιθυρίσδομεν, 1. pl. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐψιθυρίζομεν, a ψιθυρίζω.
ἐψιμυθισμένος, *adv.* fucate. A ψιμυθίζω.
ἐψιόωντο, 3. pl. imperf. ind. med. *Poët.* et *Ion.* pro ἐψιῶντο, ab ἐψιάομαι.
ἐψυχαγώγει, 3. singul. imperf. indic. act. *contr.* pro ἐψυχαγώγει, a ψυχαγωγέω.
ἔψυχον, imperf. ind. act. verbi ψύχω.
Ἔψω, coquo, elixo.
ἑῶ, inus. hinc f. ἕσομαι, ero, præs. εἰμί.
ἔω, inus. hinc f. ἔσω, *Poët.* ἔσσω, ἔσσεις, ἔσσει, induet, a. 1. m. ἐσάμην, imperat. ἕσσαι, indic. perf. εἵμαι, indutus sum; part. εἱμένος, indutus; præs. usit. ἕννυμι.
ἑᾶ, inusit. a cujus f. ἕσω est a. 1. *Ion.* ἔσω, ἔσας, collocasti; εἶσε, collocavit, perf. pass. εἷμαι; εἵαται, pro εἵνται, collocata sunt.
ἕω, inus. unde fut. ἥσω, mittam, perf. ἧκα, misi; præs. usit. ἵημι.
ἕω, a. 2. conj. act. *Poët.* pro ὦ, ab ἵημι.
ἕω, *sim*, præs. conj. *Ion.* pro ὦ, ab εἰμί.
ἕω, acc. sing. ab ἕως, aurora, matutinum tempus, *Appian*.
ἑῶ, *suo*, dat. sing. ab ἕος, *suus*.
ἑώγαι, perf. ind. med. *Att.* pro ὦγαι, ab οἴγω.
ἑώγμαι, perf. ind. pass. *Att.* pro ὦγμαι.
ἑωγυῖα, perf. part. med. fem. g. *Attice* pro ὠγυῖα.
ἑωθα, perf. ind. m. *Æol.* et *Ion.* pro εἴωθα, ab ἔθω.
ἕωθεν, *adv.* mane, diluculo. Ab ἕως.
ἑωθινὸς, ὴ, ὸν, matutinus. Ab eod.
ἑώθων, imperf. ind. act. *Att.* et *contr.* pro ὤθεον, ab ὠθέω.
ἑώϊος, ῖα, ον, matutinus; (2) orientalis.
ἐώκειν, *similis eram*, plusq. perf. ind. med. *Poët.* pro ἐοίκειν, ab εἴκω.
ἑωλίζω, fut. ίσω, putresco sepositus. Ab ἕωλος.
ἑωλοσεφασία, ας, ἡ, mistura pridiana et exoleta; (2) potio vana et inefficax, hesternæ repletionis gravedo et incommoditas, temulentia pridiana; (3) sordium, purgamentorum colluvies. Αἴτιος δὲ οὗτος, ὥστε ἑωλοσεφασίαν τινὲ μὲ τῆς πονηρίας τῆς ἑαυτῆ καὶ τῶν ἀδικημάτων κατασκεδάσας, *Dem.* de corona. Ex ἑωλος et κρίσις.
ἑωλογέτρες, dudum mortuus, *Suid.*

Ἑωλος, ῃ, ὁ καὶ ἡ, hesternus, pridianus; (2) marcidus, rancidus; (3) vetus, obsoletus.
ἑώλπειν, plusq. ind. med. *Poët.* et *Att.* pro ᾤλπειν, ab ἔλπω.
ἕῶμεν, 1. pl. a. 2. conj. act. *Poët.* pro ὦμεν, ab ἵημι.
ἑῶμι, præs. opt. act. pro ἐοίμι, ab εἰμί.
ἑῶν, præs. part. act. *Ion.* pro ὤν, ab εἰμί.
ἑώνημαι, perf. ind. pass. *Att.* pro ὤνημαι, ab ὠνέομαι.
ἐωνύμην, imperf. ind. pass. *Att.* pro ὠνύμην.
ἐωνοχόουν, imperf. indic. act. *Att.* pro ᾠνοχόουν, quod *contr.* dicitur pro ᾠνοχέουν, ab οἰνοχοέω.
ἑωξα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ὦξα, ab οἴγω.
ἑῶος, α, ον, matutinus; (2) orientalis.
ἑῶρας, ας, ἡ, exaltatio, gestatio; (2) suspendium.
ἑώρα, 3. sing. imperf. ind. act. *Att.* et *contr.* pro ὤρα, ab ὁράω.
ἑώρακας, 2. sing. perf. ind. act. *Att.* pro ὦρακας.
ἐώργειν, plusq. ind. med. *Poët.* et *Att.* pro ἐοργεῖν, vel ᾤργειν, ab ἔργω.
ἑωρεόμεθ, ὄμαι, sublimis tollor, *Hes.*
ἑώρημα, ατος, τὸ, elatio. Ab ἑώρα.
ἑώρησις, εως, ἡ, idem et ab eod.
ἑωρίζομαι, gestor. Ab ἑώρα.
ἑώρτασον, imperf. ind. act. verbi ἑορτάζω.
ἑώρων, imperf. ind. act. *Att.* et *contr.* pro ὤραον, ab ὁράω.
ἕως, ω, ἡ, aurora; (2) oriens. Ab ἠώς.
ἕως, ἕως, ἕως, *contr.* pro ἑῶς.
ἕως, *adv.* donec, usquedum, tantisper dum, quoad, quamdiu; (2) in Scriptura S. sæpe actum continuum notat. Hinc ἕως ὅτε, donec, quoad; (3) ἕως πότε, quousque? (4) ἕως νῦν, ἕως ἄρτι, usque nunc; (5) ἕως ὅ, ἕως ὅτε, ἕως τίνος, quousque; (6) ἕως τινὸς, usque ad aliquod tempus; (7) ἕως τότε, hucusque. Ab ὡς.
ἕως, *dum*, *Poët.* pro ὡς.
ἑωσα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ὦσα, ab ὠθέω.
ἑώσθην, a. 1. ind. pass. *Att.* pro ὠσθην.
ἑώσι, 3. plur. præs. conj. *Ion.* pro ὦσι, ab εἰμὶ, *sum*.
ἑωσται, 3. sing. perf. ind. pass. *Att.* pro ὦσται, ab ὠθέω.
ἑωσφόρος, ῃ, ὁ, lucifer. Ex ἕως et φέρω.
ἑωυτὸ, *sui ipsius*, *Ion.* pro ἑαυτὸ.

Z

Z est sexta litera Græcorum, quæ Ζῆτα appellatur, atque ab Hebræorum Zade existimatur orta; (2) in notis numeralibus valet *septem*; et, cum lineola inferius addita (ϛ), *septies mille*.
ΖΑ, *particula inseperabilis*, augens significationem vocis, cum qua composita est, ut in ζάκλαστος, *valde dives*, ζαφλεγὴς, *vehementer ardens*. Non tamen semper. Est in nonnullis etiam pro διὰ, ut in ζόλοος, ζάδοτος, &c.
ζάζα, lorica, ζάδαι, arma bellica, *Suid.*
ζαδάλλειν, *Hes.* et *Etym.* ἐξαπατᾶν, decipere, putatur esse a διαβάλλειν, calumniari.
ζαδωρεῖον, ι, τὸ, zabareum, locus, in quo reponuntur zabæ; armamentarium, *Suid.* A ζάδαι.
ζάδολος, ι, ὁ, *Æol.* pro διάβολος.
ζάδοτος, ι, ὁ καὶ ἡ, admodum abundans pascuis; (2) abundans pecoribus, *Hes.* Ex ζα et βοτὸς, *pascuum*, vel βοτον, *pecus*.
ζαβιλὼν, ὁ, Zabulon. Nomen viri Hebr. ἔγκλιτον, *Cohabitatio*.
ΖΑΒΡΟΣ, edax, vorax, *Hes.* *Suid.*
ΖΑΓΚΑΗ, ης, ἡ, falx.
ζάγκλον, ι, τὸ, idem.
ζαγρεὺς, έος, ὁ, Bacchus, aliis Pluto. Ex ζα et ἀγρεύω, *venor*.
ΖΑΓΡΟΣ, discalceatus, *Suid.*
ζαείς, *flans*, præs. part. act. verbi ζάημι.
ζαΐης, έος, ὁ καὶ ἡ, vehementer spirans. Ex ζα et ἄω, *spiro*.
ζαθέιος, gen. sing. *Ion.* pro ζαθέυ, a ζάθεος, ζαθέη, ζάθεον, divinus, sacer.
ζαθερὸς, έος, ὁ καὶ ἡ, admodum calidus, fervidus, ardens. Ex ζα et θέρω
ζαίεν, 3. plur. præs. opt. act. *Eacol.* pro ζαίησαν, a ζῆμι, pro ζάω.

ζακαλλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, admodum formosus, perpulcher, *Hes.* Ex ζα et κάλλος.
ΖΑΚΕΛΤΙΔΕΣ, seu ζεκελτίδες, ων, αἱ, rapa; (2) cucurbitæ.
ζάκορος, ι, ὁ καὶ ἡ, adituus; (2) famulus, minister. Ex ζα, pro διὰ et κορέω.
ζάκοτος, ὁ καὶ ἡ, furiosus, valde iracundus.
ζακυνθίδες, ων, αἱ, cucurbitæ, *Hes.*
ζακχαῖος, αίη, ὁ, Zacchæus. Nomen viri Syriacum, *Justus*.
ζάκκος, ι, ὁ, gazophylacium. Vox Hebr.
ζακλαίνω, desipio, *E. M.*
ζαλάω, fluctuo, procellis agitor; unde apud *Nic.* ζαλώσα, pro ζαλῶσα, ζαλάσα.
ΖΑΛΕΙΑ, ας, ἡ, zalea, laurus Alexandrina quibusdam, teste *Diosc.*
ζάλευ, 2. sing. præs. imperf. med. *Dor.* pro ζηλῶ, ex ζηλόω, a ζηλόω.
ζάλευκος, ον, valde albus, *Sibyl.*
ΖΑΛΗ, ης, ἡ, turbo vehemens, procella; (2) agitatio maris; æstus; tempestas.
ζαλόεις, όεσσα, όεν, procellosus. A ζάλη.
ζάλος, ι, ὁ, aqua agitata et fluctuans. Ab eod.
ζαλῶ, *Dor.* et *contr.* pro ζηλόω.
ζαλωτὸν, acc. sing. *Dor.* pro ζηλωτόν.
ζαμβαζέλαιον, ι, τὸ, oleum e baccis olivarum.
ζαμενέω, ῶ, f. ήσω, magna vi ago; (2) valde iratus sum. Καὶ ζαμένησε, καὶ ἤερσεν ὦ παφαπόϊγη, *Hesiod. Theog.* 928.
ζαμένησε, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐζαμένησε. A
ζαμενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vehemens, validus; (2) magnanimus; (3) infensus; (4) valde iracundus; (5) violentus. Ex μένος.
ζαμενήχολος, ον, vehementer amarus et felleus, *Op.*
Ζὰν, Ζανὸς, ὁ, Jupiter. Vox *Dor.*
Ζανὸς, όος, ἡ, Juno. A Ζάν.
ζάπεδον, ι, τὸ, latum pavimentum, magnum solum.
ζαπίμελος, ι, ὁ καὶ ἡ, præpinguis, admodum pinguis, *Hes.* Ex πιμελή.
ζαπλησθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, admodum plenus copiosus, multus. Ex πλήθω.
ζαπλουτέω, valde dives sum, abundo divitiis. A
ζάπλουτος, ι, ὁ καὶ ἡ, valde dives, prædives.
ζαπότης, ι, ὁ, valde bibax, magnus seu strenuus potator, *Hes.* Ex πότης.
ζάπυρος, ι, ὁ καὶ ἡ, valde igneus. Ex πῦρ.
Ζαρὰ, ὁ, Zara. Nomen viri Hebr. ἀνάτολη, *Ortus*.
ζατέω, *Dor.* pro ζητέω, quæro; unde ζατεῦσα pro ζητοῦσα, quærens.
ζατρεῖον, ι, τὸ, locus, in quo servi puniuntur, carcer servorum; ex *Vet. Lex.* al. ζητρεῖον.
ζατρεῦω, in pistrino torqueo, *Lexicogr. Gr.* Ex ζα et τρέω, *timeo*.
ζατροφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, bene nutritus, saginatus, pinguis. Ex τρέφω.
ζαυόεγγης, ὁ καὶ ἡ, admodum lucidus et splendidus; ex *Hes.* Ex αὐγγος.
ζαφελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valde simplex, *Suid.* (2) durus, vehemens, *Hes.* Ex ζα et ἀφελὴς, *simplex*, vel ex ζα et ὀφέλλω, *augeo*.
ζάφελος, vehemens, intentus, quasi ζαὀφελος. Ex ζα et ὀφέλλω, *augeo*, *Etym.*
ζαφελῶς, *adv.* valde simpliciter, *Suid.* (2) vehementer, *Hes.* A ζαφελὴς.
ζαχλεγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, admodum urens; (2) valde splendens; (3) summo vigore prædituus. Ex χλέγω.
ζάχολος, ι, ὁ καὶ ἡ, valde iracundus. Ex χολή.
ζαχρειὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valde utilis. Ex ζα et χρεία, *necessitas*, *utilitas*, *Hom.* ζαχρειεῖς ἀνέμους, quia venti nobis utiles. Sed quidam ibi legunt ζαχρηεῖς, a seq.
ζαχρηὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, impetuosus. Ex χράω.
ζάχρυσος, ι, ὁ καὶ ἡ, dives auri. Ἐν ζαχρύσοις δώμασιν ποιμάνμενος, *Eurípid. Rhes.* 439.
ΖΑΩ, ζῶ, vivo, vigeo; (2) revivisco; (3) valeo; (4) lætus sum, bono animo sum. Ὑμεὶς μὲν ἄρα ζῆτε νυμφίον βίον, *Arist. Av.* 161. Flectitur hoc verbum sic: ζῶ, ζῇς, ζῇ. Imp. ἔζων, ἔζης, l. 1. ζήσομαι, aor. 1. ἔζησα. Part. ζῶν, ζῶντος. Inf. ζῆν. Dorismus obtinet; *Poët.* ζώειν, ζώεις, vivo, vivis.
ΖΕΑ, ας, ἡ, zea, far, hordei genus, spelta; (2) striata pars oris equi.

Ζηβεδαῖος, ᾱ, ὁ, Zebedæus. Nomen viri Hebr. *Dotatus* vel *Munificus*.

ζειὰ, ᾶς, ἡ, idem quod ζέα.

ζειδωρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, fertilis, almus. *Ζειδώρου ἀρούρας*, *Il.* 8, 486. Ex ζειὰ et δῶρον.

ζείωσα, *Ion.* pro ζέωσα, a ζέω, *ferveo*.

ΖΕΙΡΑ, ᾶς, ἡ, amiculum, palla; (2) rediculum.

ζειρεῖν, aromata facere, *Hes.*

ζείρον, varium, *Hes.*

ζειροφόρος, ὁ, ferens ζειρὸν, *Hes.*

ζείω, *Poët.* pro ζέω, *ferveo*.

ΖΕ΄ΛΛΩ, jacio, *Hes. Etym.* pro βέλλω, idem quod βάλλω.

ζέμμα, ατος, τὸ, decoctio, potus coctus. A ζέω.

ζέννυμι, vel ζεννύω, ferveo; unde ζεννύμενον, quod coquitur. A ζέω.

ζέρεθρον, ᾱ, τὸ, (βέρεθρον, βάραθρον,) barathrum.

ζέρεθε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔζεσε, a ζέω.

ζερθεὶς, *fervefactus*, a. 1. part. pass.

ζέσις, εως, ὁ, fervor, æstus. A ζέω.

ζεσολσσία, ας, ἡ, lotio, quæ fit aqua fervida. Ex ζεσὸς et λάω, *luo*.

ζεσὸς, ἡ, ὸν, fervidus. A ζέω.

ζέσω, *fervefaciam*, f. 1. ind. act. verbi ζέω.

ζευγάρειον, ᾱ, τὸ, parvum jugum. A ζεῦγος.

ζευγατὴρ, ῆρος, ὁ, *Epith.* lori, quo res devincimus, ap. *Jos.* ubi tamen MSS. plerique ζευστὴρ, *Ern.*

ζευγεῖον, ᾱ, τὸ, jugum apud *Jos.*

ζευγελάσιος, ᾱ, ὁ, qui agit boum jugum, qui agit boves, jugarius. Ex ζεῦγος et ἐλαύνω.

ζευγηλατέω, ῶ, f. ήσω, jugum boum ago. A ζευγηλάτης, ᾱ, ὁ, idem quod ζευγελάτης.

ζευγήσιον, census τῶν ζευγιτῶν apud *Athen.*

ζευγίτης, ᾱ, ὁ, jugalis, jugo adstrictus; (2) ζευγῖται, apud Athenienses ex instituto Solonis, classis civium equestri ordini subordinata; quasi jugales, a jumentis, quæ ζεύγη; aut quia junctim bini equestrem censum explerent; (3) remiges, medii ordinis in triremi. A ζεῦγος.

ζεύγλη, ης, ἡ, jugum. Ab eod.

ζευγλόδεσμον, ᾱ, τὸ, lorum jugi. Ex ζεύγλη et δεσμός.

ζεύγμα, ατος, τὸ, junctura, conjunctio; (2) zeugma, figura Grammatica. A ζευγνύω.

ζευγνύσσι, 3. plur. præs. ind. act. *Ion.* pro ζευγνῦσι. A

ΖΕΥΤΝΥΜΙ, vel ζευγνύω, f. ζεύξω, jungo, copulo; (2) jungo matrimonio; (3) jungo ponte, a. 1. ζεῦξαι, et ζεύξασθαι, jungere, pass. ἐζεύχθην, ζευχθεὶς, a. 2. pass. ἐζύγην, ἐζύγης. *Καί τοι σὺ μὲν κλοστῇ τε κανόνῃ τε ζυγείς*, *Soph. Phil.* 1017. *Ζεύξομαι ἅρμασι πώλους*, *Eur. Hec.* 469.

ζευγοστοΐαι, ας, ἡ, conjugatio, copulatio parium, et in specie bigarum constructio. Ex ζεῦγος et στοῖα.

ζεῦγος, εος, τὸ, jugum, et boves qui sunt sub jugo; (2) bigæ; *item* trigæ et quadrigæ, *omninoque* vehiculum; (3) par; dicitur etiam de tribus. A ζευγνύω.

ζευγοτρεφεῖν, equos curules alere. Ex ζεῦγος et τρέφω.

ζευγοτρόφος, qui alit equos curules.

ζευκτηρίαι, ας, ἡ, vinculum. A ζεύγνυμι.

ζευκτὸς, ἡ, ὸν, conjugatus, junctus. Ab eod.

ζεύξαι, a. 1. inf. act. verbi ζεύγνυμι.

Ζευξίδιαι, ῶν, Juno apud Argivos, *E. M.*

ζευξίλεως, ω, ὁ, cui subditi sunt populi. Ex ζεύξις et λαὸς, vel *Attice* λεὼς, *populus*.

ζεύξις, εως, ἡ, connexio, copulatio, *impr.* pontis fabricatio in flumine. A ζεύγνυμι.

ζεύξω, *jungam*, f. 1. ind. act. v. ζεύγνυμι.

ΖΕΥ΄Σ, *gen.* Διὸς, ὁ, Jupiter: ponitur etiam pro aëre.

ζεφυρηΐς, ίδος, ἡ, zephyria, *Ep.*

ζεφυρίη, ἡ, sub. αὔρη, vel πνοὴ, zephyrus, *Hom.*

ζεφυρικὸς, ἡ, ὸν, zephyrius. A Ζέφυρος.

ζεφύριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, favonialis.

Ζεφυρίτις, ἡ, Venus, per *Sync.* pro Ζεφυριῶτις, *Call.* A

Ζεφυριώτης, ὁ, Ζεφύριον, nom. propr. loci.

ΖΕ΄ΦΥΡΟΣ, ᾱ, ὁ, Zephyrus, Favonius.

ΖΕ΄Ω, f. ζέσω, ferveo, bullio, excandesco; (2) scateo, fervefacio. *Ὡς δὲ λέβης ζέει ἔνδον*, *Il.* 21, 362.

ζῆ, 2. sing. præs. imperat. act. *Dor.* pro ζᾶ, ex ζάω.

ζηβύνη, venabulum, *Ph.* pro ζιβύνη.

ζήθι, 2. sing. præs. imperat. act. verbi ζῆμι.

ζηλαίος, αία, αῖον, iracundus, æmulus. A ζῆλος.

ζηλευτὴς, ἡ, ὁ, æmulator; (2) invidus. A ζηλεύω, f. εύσω, æmulor. A ζῆλος.

ζηλέω, invideo, *Eust.*

ζηλήμων, ονος, ὁ, invidus, zelotypus. A ζῆλος, aut quasi a ζηλέω, quod esset *invideo*.

ζηλοδοτὴρ, ῆρος, ὁ, dator rerum invidendarum; (2) studium rerum bonarum injiciens.

ζηλομάνης, ες, iracundus, *Epith.* Bacchi.

ζηλοῖ, 3. sing. præs. ind. act. pro ζηλόει, a ζηλόω.

ΖΗ΄ΛΟΣ, ᾱ, ὁ, æmulatio; (2) invidia; (3) zelus, amor cultus divini; (4) zelotypia; (5) felicitas, gloria.

ζηλοσύνη, ης, ἡ, invidia. A ζῆλος.

ζηλοτυτέω, ῶ, fut. ήσω, zelotypus sum, præ amoris vehementia rivalem pati nequeo; (2) zelo ducor; (3) æmulor, bono zelo prosequor; (4) invideo, maligno animo prosequor; (5) invideo, maligno animo prosequor. *Ζηλοτυτῶν ἀρέτην*, *Æschin.*

ζηλοτυτία, ας, ἡ, zelotypia, invidentia, qua quis rivalem in amore pati nequit; (2) invidia, æmulatio. A

ζηλότυπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, zelotypus, invidia percussus. Ex ζῆλος et τύπτω.

ζηλοτύπως, per æmulationem, per invidiam.

ζηλόω, ῶ, f. ώσω, æmulor, ambio; (2) probo; (3) invideo; (4) beatum prædico; (5) zelotypus sum. *Ζηλῶ σε τᾷ νᾷ, τᾶς δὲ διελίας ἐγὼ*, ob prudentiam laudo, *Soph. El.* 1021. *Ὅσοι δημιόργοις ζηλῶσι τιμὰς*, *Eur. Hec.* 257. *Οὐ ζηλῶ σε τῆς παιδεύσεως*, *Arist. Thesm.* 175. A ζῆλος.

ζήλωμα, ατος, τὸ, æmulatio, zelotypia. A ζηλόω.

ζήλωσις, εως, ἡ, idem et ab eod.

ζηλωτέος, έα, έον, æmulandus. Ab eod.

ζηλωτὴς, ᾱ, ὁ, æmulator, accensus zelo.

ζηλωτικὸς, ἡ, ὸν, æmulativus. A ζηλωτὴς.

ζηλωτὸς, ἡ, ὸν, æmulandus; (2) qui beatus est ducendus; (3) laudandus. A ζηλόω.

ΖΗΜΙ΄Α, ας, ἡ, damnum, detrimentum; (2) mulcta; (3) pœna, supplicium; (4) privatio.

ζημιῶσω, ῶ, f. ώσω, damnum adfero, detrimento adficio; (2) mulcto pecunia, exsilio, &c. *Ἐζημίωσε πατέρα*, *Eur. Or.* 561. *τινὸς χρημάτων*, *Plat. βασιλέα χρήμασι*, *Plut. Θανάτῳ τινὰ*, *Thuc.* A ζημία.

ζημιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, damnosus, perniciosus, qui fraudi est. Ab eod.

ζημιωδῶς, damnose. A ζημιώδης.

ζημιωθῆ, 3. sing. a. 1. conj. pass. verbi ζημιόω.

ζημίωμα, ατος, τὸ, damnum; (2) mulcta.

ζημίωσις, εως, ἡ, mulctatio. Ab eod.

Ζὴν, Ζηνὸς, ὁ, Jupiter.

Ζῆν, præs. inf. act. *Dor.* pro ζῆν, a ζάω.

ζηνόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Jovis mentem habens. Ex Ζὴν et φρήν.

ζῆς, 2. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro ζᾷς, ex ζάεις.

ζήσασα, a. 1. part. act. f. g.

ζήσῃ, *vives*, 2. sing. f. 1. ind. med.

ζήσωμεν, 1. pl. a. 1. conj. act.

ζῆτει, 2. sing. præs. imperat. act. pro ζήτει, a ζητέω.

ζητεῦσι, 2. sing. præs. conj. act. verbi ζητεύω, f. εύσω, quæro. A

ΖΗΤΕ΄Ω, ῶ, f. ήσω, quæro; (2) quæstionem habeo seu exerceo; (3) requiro, rei amissæ desiderio teneor; (4) studeo, conor. *Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν*, 1 *Cor.* 1, 22. *Ζητεῖ τὰ χρήματα ἀποστέμπεσθαι*, *Plat.* *Οὐκ ὧν ὄντέρως ἐζητεῖτο τόπος*, *Heb.* 8, 7. Hinc

ζήτημα, ατος, τὸ, quæstio, quæsitum.

ζητημάτιον, ᾱ, τὸ, quæstiuncula, *Dim.*

ζητησάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi ζητέω.

ζήτησις, εως, ἡ, ipsa quærendi actio, investigatio; (2) quæstio, controversia.

ζητητέος, έα, έον, quærendus. Ab eod.

ζητητήριαι, τὰι, quæstiones, vel potius loca, ubi quæstiones exercentur, tormenta, *Suid.*

ζητητὴς, ᾱ, ὁ, quæstor criminum; (2) *impr.* in foro sic dicitur, qui *Lat.* recuperator in causa repetundarum: qui quærit quo pecunia male conciliata et capta pervenerit, ut repeti inde possit, *Ern.*

ζητήσωμεν, 1. pl. a. 1. conj. act. verbi ζητέω.

ζητητικὸς, ἡ, ὸν, qui quærere et investigare solet, sagax, ad quæstiones movendas promptus. A ζητητὴς.

ζητῆσιν, 3. pl. pro ζητήσει.

ζητητεῖον, ᾱ, τὸ, locus, in quo servi puniuntur. Vid. ζατητεῖον.

ζήτω, *vivat*, 3. sing. præs. imper. act. *Ion.* pro ζάτω, *contr.* ex ζαίτω, a ζάω.

ζητῶμεν, 1. pl. præs. conj. act. *contr.* pro ζητέωμεν, a ζητέω.

ζιβύνη, ης, ἡ, lancea, hasta, jaculum, venabulum. A σιβύνη.

ΖΙΓΓΙ΄ΒΕΡΙΣ, εως, ἡ, zingiberis, planta Arabica.

ΖΙ΄ΤΤΟΣ, ᾱ, ὁ, sonus apum, *Hes.*

ΖΙΖΑ΄ΝΙΟΝ, ᾱ, τὸ, zizanium; lolium.

ζινίχιον, τὸ, corrigia calceamenti, *Suid.*

ζόα, quæro, *E. M.*

ζόης, *vitæ*, gen. sing. *Ion.* pro ζωῆς, a ζωή.

ζορκάδεις, αἱ, capreæ, *Ion.* pro δορκάδες.

ζόρκες, capreæ, pro δόρκες.

ζόσθω, 3. sing. præs. imperat. pass. *contr.* pro ζούσθω, a ζόω pro ζώννυμι.

ζόφος, ἐσ, εον, idem quod ζόφερος.

ζοφερείοιο, gen. sing. *Ion.* pro ζοφερεῦ, a ζοφερὸς, φεῖα, φεῖον, tenebrosus, caliginosus. A ζόφος.

ζοφοδοσρτίας, ᾱ, ὁ, qui vesperi cœnat. Ex ζόφος et δόρπον, *cœna*.

ζοφόδορτις, ίδος, ἡ, cœna tenebricosa, h. e. serotina. Ex iisd.

ζοφοειδέλεος, ον, idem quod ζοφοειδὴς, ater, *Nic.*

ζοφοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ζοφώδης.

ζοφόεις, όεσσα, όεν, tenebricosus, obscurus. A ζόφος.

ζοφοειληνία, ἡ, obscuritas lunæ, lunæ defectus. Ex ζόφος et μὴν, *luna*.

ΖΟ΄ΦΟΣ, ᾱ, ὁ, caligo, tenebræ; (4) occasus, pars occidentalis. Hinc

ζοφόω, obtenebro, obscuro.

ζοφώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, tenebricosus, obscurus.

ζόφωσις, εως, ἡ, obscuratio; (2) tenebræ, obscuritas. A ζοφόω.

ζυγὰ, τὰ, juga, transtra in navi triremi medii ordinis.

ζυγαδὸν, *adv.* jugatim, junctim. A ζυγός.

ζύγαινα, ης, ἡ, zygæna, vel libella, piscis.

ζυγάσγειον, ᾱ, τὸ, arca, capsa. Ab eod.

ζύγασγεον, ᾱ, τὸ, idem et ab eod.

ζύγασγος, ὁ, idem quod ζύγασγεον, *Xen.*

ζυγέντες, nom. plur. a. 2. part. pass. verbi ζεύγνυμι.

ζυγηφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, jugum ferens. Ex ζυγὸς et φέρω.

ζυγίω, ῶ, jugo, in jugum porrigor, quod fieri solebat in acie, quum militum ordines ab uno cornu in alterum instruebantur. A ζυγός.

Ζυγία, ἡ, Juno, *Hes.*

ζυγιανὸς, ἡ, ὸν, natus sub Libra, signo cœlesti. Ab eod.

ζύγιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, jugalis.

ζυγίον, ᾱ, τὸ, statera, libella. Ab eod.

ζυγὶς, ἡ, zygis, serpillum silvestre, *Diosc.*

ζυγίτης, ᾱ, ὁ, remex in medio navis supra arborem, remex medii ordines; (2) ζυγῖται, οἱ ζευγῖται, de quibus supra.

ζυγόδεσμον, ᾱ, τὸ, lorum, quo temo alligatur jugo; (2) collare, subjugium lorum. Ex ζυγὸς et δεσμός.

ζυγόδεσμος, ᾱ, ὁ, idem et ex iisd.

ζυγοδέτης, ᾱ, ὁ, idem. Ex ζυγὸς et δέω.

ζυγοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, jugi speciem præferens. A ζυγὸς et εἶδος.

ζυγόλωφον, τὸ, lorum, quo jugum adstringitur cervicibus.

ζυγομαχέω, rixor, contendo, *inpr.* cum domesticis, familiaribus; (2) repugno. *Διὰ γαστέρα πρὸς οἰκέτην ζυγομαχεῖν*, *Plut.* Ex ζυγὸς et μάχη.

ζυγὸν, ῦ, τὸ, transtrum, sedes remigum; (2) in *pl. inpr.* trutina. A ζυγός.

ζυγοστοίων, ῶν, fut. ήσω, juga curruum consruo.

ζυγοστοὶς, ὁ, qui jugum facit, *Ath.*

ζυγὸς, ὕ, ὁ, jugum, *tropice* leges. (2) in testudine transtillum, quo brachia, seu cornua ejus junguntur; (3) jugum in acie, series porrecta; (4) calceamenti corrigia; trutina, libra, in *gen. fœm.* ut Grammaticis placet.

ζυγοστάω, ῶ, f. ήσω, pondero, in trutina appendo, libra exæquo. *Ζυγοστατῶ ἐν αὐτοῖς τὰς λόγους, καὶ πρὸς τὸ ἴσον ἀπευθύνω*, *Lucian. Vitar. Auct.* 21. *Οὐ ζυγοστήσω πάντας αὐτὸς πρὸς τὸν Τιμάρχῳ βραχίονα*, non comparabo omnes eos ad Timarchi brachium, *Alciph.* 2, 2. A

ζυγοστάτης, ᾱ, ὁ, libripens, ponderator. Ex ζυγὸς, *libra*, et ἵστημι.

ζυγοφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, jugifer, qui fert jugum.

ζυγόω, ῶ, f. ώσω, jugo submitto ; (2) conjungo. A ζυγός.

ζυγωθρίζω, f. ίσω, claudo vecte ; (2) examino, libro, perpendo. A

ζύγωθρον, ᾱ, τό, vectis, qui valvas seu ambas fores conjungit. Ex ζυγὸς et θύρα.

ζύγωμα, ατος, τό, jugamentum.

ζύγωσις, εως, ἡ, jugatio.

ζυγωτός, ή, όν, junctus jugo. A ζυγόω.

ΖΥ΄ΘΟΣ, ᾱ, ὁ vel εος, τό, zythus, potus ex hordeo confectus, cerevisia.

ΖΥ΄ΜΗ, ης, ἡ, fermentum ; (2) falsa doctrina ; (3) pravi mores.

ζυμήεις, ήεσσα, ῆεν, fermentatus. A ζύμη.

ζυμήτης, idem quod ζυμίτης, *E. M.* Ab eod.

ζυμίζω, fermentum refero. Ab eod.

ζυμίτης, ᾱ, ὁ, fermentator. Ab eod.

ζυμόω, ῶ, f. ώσω, fermento. Μιχθὲν ζύμην ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ, *Gal.* 5, 9. "Ἑως ἂν ἐζυμώθη ὅλον, *Luc.* 13, 21. Ab eod.

ζυμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, fermentaceus ; (2) non mucidus. Ab eod.

ζύμωμα, ατος, τό, fermentum. A ζυμόω.

ζύμων, ωνος, ὁ, sed *Sch.* ζύμωμα, *Nic.*

ζύμωσις, εως, ἡ, fermentatio, inflatio.

ζυμωτικός, ή, όν, vim inflandi, flatus ciendi habens.

ζυμωτὸς, ή, όν, fermentatus. Ab eod.

ζωαγραφῶ, idem quod ζωγραφέω.

ζωαγραφούμενος, a. 1. part. med. verbi ζωαγράφω.

ζωάγριον, τὰ, præmium pro vita servata. A ζωγρέω.

ζωάριον, ᾱ, τό, animalculum. A ζῶον.

ζωαρκής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui ad vitam sustentandam sufficit, vitam adjuvans. Ex ζωὴ et ἀρκέω.

ζωαρκικός, ή, όν, vitæ principium habens. Ex ζωὴ et ἀρκέω.

ζώαρχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui animanti præest ; (2) qui præsest elephanto. Ex ζῶον et ἄρχος.

ζωγράφιον, ᾱ, τό, officina pictoris. A seq.

ζωγραφέω, ῶ, fut. ήσω, animalia pingo ; (2) quidvis pingo. Ex ζῶον et γράφω.

ζωγράφημα, ατος, τό, pictura, id ipsum, quod pictum est. A ζωγραφέω.

ζωγραφητός, ή, όν, pictus.

ζωγραφία, ας, ἡ, pictura. A ζωγράφος.

ζωγραφικὴ, ἡ, *sub.* τέχνη, pictoria ars, *Steph.*

ζωγραφικός, ή, όν, pictorius, pingendi peritus ; (2) ad artem pictoriam pertinens.

ζωγραφικῶς, *adv.* picturæ modo.

ζωγράφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pictor. Ex ζῶον et γράφω.

ζώγρει, 2. sing. præs. imperat. act. pro ζώγρησε, a ζωγρέω.

ζωγρεία, ας, ἡ, et ζωγρία, condonatio vitæ capto hosti facta ; (2) captura vivi animalis. A ζωγρέω.

ζωγρεῖον, ᾱ, τό, vivarium, bestiarium, cavea, locus, in quo animalia capta adservantur. A

ζωγρέω, ῶ, fut. ήσω, vegeto, vivifico ; (2) in vitam revoco, exsuscito ; (3) instauro ; (4) vivum capio, a cæde captum servo, vitam alicui in bello servo. Ζώγρει ἐπιπνέῦσα πακτὸς πεκαφήτα Θυμόν, *Il.* 5, 698. Ex ζωὴ et ἐγρέω, *excito*, vel ἀγρέω.

ζωγρητικὸς, ή, όν, vivis animalibus capiendis accommodatus, ut rete, &c.

ζωγρίας, ᾱ, ὁ, vivus captus. Ab eod.

ζῴγρος, ᾱ, τό, vivarium, cavea. Ab eod.

ζῴγρος, ὁ, pro ζωγρεῖον, *Hes.*

ζωγρῶν, præs. part. act. *contr.* pro ζωγρέων, a ζωγρέω.

ζωδάριον, ᾱ, τό, animalculum, *Dim.* a ζῶον.

ζωδιακὴ, ἡ, pro ζωδιακὸς κύκλος, *Man.*

ζωδιακὸς, ὁ, signifer, zodiacus in cœlo. A

ζῴδιον, ᾱ, τό, animalculum ; (2) signum cœleste in zodiaco ; *Dim.* a ζῶον. Hinc

ζωδιοτὸς, ή, όν, idem quod ζωοτός.

ζωδιοφόρος, signifer, scil. circulus.

ζῶϊς, *vivebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔζωε, a ζάω, *Poët.* pro ζάω.

ζώειν, *vivere*, præs. inf. act. a verbo eod.

ζώϊσκον, imperf. ind. act. *Ion.* et *Poët.* pro ἔζων.

ζώῃ, 3. sing. præs. conj. act.

ζωὴ, ῆς, ἡ, vita ; (2) facultates, res familiaris ; (3) omne genus felicitatis, in *N. T.* "Ἡ γὰρ οἱ ζωὴ γ' ἦν ἄσπετος, *Od.* 14, 96. A ζάω.

ζωηδὸν, *adv.* animantium more. A ζῶον.

ζώην, præs. opt. act. *Att.* ζῷμι, *contr.* pro ζαοίμι.

ζωηρὸς, ᾱ, ὸν, vivax ; (2) vitam præbens. A ζωὴ.

ζωῆσιν, pl. *Ion.* et cum ν ἐφελκ. pro ζωαῖς.

ζωηφόρος, ὁ καὶ ἡ, vitam adferens, salutaris.

ζωθάλμιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vividus, almus. Ex ζωὴ et θάλπω, vel θάλλω.

ζωΐδιος, ᾱ, ὁ, idem quod ζωδιακός.

ζωϊκός, ή, όν, animalis. A ζῶον.

ζῶμα, τος, τό, vestimentum, quo cingimur, cingulum. A ζώννυμι.

ζωμεύρυσον, ᾱ, τό, trulla, cochlear. A ζωμὸς et ἀρύω.

ζώμευμα, τος, τό, condimentum, salgamum. A ζωμεύω, condio ; (2) elixo. A ζωμός.

ζωμεύρυσις, εως, ἡ, haustus jusculi. Ex ζωμὸς et ἀρύω.

ζωμίδιον, ᾱ, τό, jusculum. A ζωμός.

ζωμοποιέω, jurulentum cibum facio.

ζωμοποιὸς, ὁ, ὁ καὶ ἡ, opifex jurulenti cibi, condiendi juris peritus ; (2) in cibos idoneus. Ex ζωμὸς et ποιέω.

ΖΩΜΟ΄Σ, ῶ, ὁ, jus, jusculum, cibus jurulentus.

ζωμοτάριχος, ᾱ, ὁ, qui muria piscium sale conditorum nimium delectatur. Ex ζωμὸς et τάριχος.

ζωναῖος, ὁ, qui zonam habet, *Synes.*

ζωνάριον, ᾱ, τό, zonula. A seq.

ζώνη, ης, ἡ, zona, balteus, cingulum ; (2) pera. A ζωννύω, *cingo.*

ζώνιον, τό, cingulum ; (2) cinctura, *Dim.*

ζωνιοτλέκτης, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui zonas plicat, s. conficit, zonarius. Ex ζώνιον et πλέκω.

ζωνίτης, ᾱ, ὁ, zonarius. A ζώνη.

ζωνῖτις, ίδος, ἡ, zonaria. A ζωνίτης.

ΖΩ΄ΝΝΥΜΙ, ζωννύω, et ζωννύσκω, f. ζώσω, cingo, præcingo, arma induo. "Οταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖρας σὺ, καὶ ἄλλος σὲ ζώσει, *Joann.* 21, 18. Ζῶσαι νῦν, ἵνα πάντες ἐπιγνῶσι καὶ σὲ Μακεδονίης, *Od.* 18, 30.

ζωννύσκετο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐζώννυτο.

ζώννυσθαι, accingi, armari, sese parare, ζῶσαι, aor. 1. med. accinge te, ἐζωσμένος, perf. pass. part. accinctus.

ζωνογάστωρ, ορος, ὁ ᾧ, ή, medio ventre cinctus Ex ζώνη et γαστήρ.

ζώντειον, s. ζώντιον, ᾱ, τό, mola, qua sc. victus conficitur. A ζωή.

ζωογονέω, ῶ, f. ήσω, animal seu vivum gigno ; (2) fœtifico ; (3) vivifico ; (4) vivum conservo. Ex ζῶον, vel ζωὴ, et γονή.

ζωογενὴς, ές, ab animali procreatus, animalis.

ζωογονία, ας, ἡ, generatio animalis, animantis procreatio ; (2) vermiculatio.

ζωογονικός, ή, όν, animantis procreandi vim habens, *Phil.* A

ζωογόνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vivum animal generans ; (2) vitialis ; (3) *Epith.* numeri septenarii, quod infantes septimo mense nati vivant facilius, quam qui nati mense sequente.

ζωογράφος, pictor, idem quod ζωγράφος, *Theoc.*

ζωοδότειρα, ας, ἡ, vitæ largitrix. A

ζωοδότης, ᾱ, ὁ, vitæ largitor. Ex ζωὴ et δίδωμι, do.

ζωόδωρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vitam donans. Hinc τὸ ζωόδωρον, ᾱ, vitam dandi facultas. Ex ζωὴ et δῶρον.

ζωοθηρία, ἡ, animalium vivorum captura. Ex θήρα.

ζωοθηρικός, ή, όν, ad ζωοθηρίαν pertinens.

ζωοθυσία, ἡ, victima constans animante.

ζωοθυτέω, animal sacrifico. Ex θύτης.

ζώοιμι, præs. opt. act. verbi *Poët.* ζάω.

ζῴοισι, *animalibus*, dat. pl. *Ion.* pro ζῴοις.

ζωόμορφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, formam animalis habens. Ex ζῶον et μορφή.

ζῷον, ᾱ, τό, animal. A ζάω, *vivo.*

ζωοπλαστέω, ῶ, fut. ήσω, animal effingo, vivum formo. Ζωοπλαστῶν ἀνδρας, *Lyc.* 844.

ζωοποιέω, ῶ, fut. ήσω, vivifico ; (2) vermes genero. Ex ζωὸς et ποιέω. Hinc

ζωοποίησις, εως, ἡ, vivificatio ; (2) in vitam restitutio ; (3) conservatio.

ζωοποιητικὸς, ή, όν, vim habens generandi viva, vim vivificandi habens. Ab eod.

ζωοποιὸς, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vivificus ; (2) vivum et animale generans. Ex ζωὸς et ποιέω.

ζωοπώλης, ᾱ, ὁ, qui animalia vendit. Ex ζῶον et πωλέω.

ζωὸς, ή, όν, vivus. A ζάω.

ζωοστασία, ας, ἡ, animalium statio, stabulum. A ζῶον et στάσις, *statio.*

ζωοτάμνω, vivum disseco.

ζωότης, ητος, ἡ, q. d. animalitas, natura animalis. A ζῶον.

ζωοτοκέω, animal genero, seu pario.

ζωοτοκία, ας, ἡ, animalis generatio. A

ζωοτόκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, animal gignens vel pariens ; (2) viviparus. Ex ζῶον et τίκτω.

ζωοτὸς, ή, όν, animalibus pictis distinctus. A ζωόω.

ζωοτροφεῖον, ᾱ, τό, vivarium. A seq.

ζωοτροφέω, animalibus nutriendis rem quæro. A

ζωοτροφία, ἡ, pecuaria ; nutritio, et saginatio animalium, piscium, ut vendantur.

ζωοτροφικός, ή, όν, ad alenda animalia, et ad negotiationem istam pertinens.

ζωοτρόφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pecuarius, pecoribus alendis rem quærens. Ex ζῶον et τρέφω.

ζωοτύπη, ἡ, genuina forma, *Man.*

ζωουργός, ὁ, vitæ operator, *Diosc.*

ζωοφαγέω, ῶ, animalibus victito. A

ζωοφάγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, animantes devorans, animalibus victitans. Ex ζῶον et φάγω.

ζωόφθαλμον, ῦ, τό, herba quæ βύφθαλμον, *Plin.*

ζωοφόρος, ὁ καὶ ἡ, animalia ferens ; (2) circulus cœlestis, zodiacus. Ex ζῶον et φέρω.

ζωόφυτα, τὰ, quæ mediæ sunt naturæ inter animalia et plantas. Ex ζῶον et φῦω.

ζωοφυτέω, vivos surculos edo, ap. *Athen.* si lectio sana, *Ern.*

ζωόω, ῶ, f. ώσω, vivifico, animo. Ζωώσεις ἡμᾶς, *Psal.* 80, 18. A ζωός.

ζώπισσα, ης, ἡ, pix a navibus derasa, resina, quæ in usum medicaminum a navibus deraditur. A πίσσα, *pix.*

ζωπύρα, ἡ, follis, *Hes.*

ζωπυρέω, ῶ, f. ήσω, ignem sopitum accendo ; (2) bella aut alia mala sopita suscito ; (3) refocillo, vires propemodum extinctas instauro ; (4) vitæ restituo. Εἰ νὴ τὸν Ἡφαιστον μὲ ζωπυρήσεις, irritabis, *Arist. Lys.* 685. Ὀφᾶς, ἃ νῦν σὺ ζωπυρεῖς νείκη νέα, *Eur. Electr.* 1121. A ζώπυρον.

ζωπύρημα, τὸ, idem quod ζώπυρον.

ζωπύρησις, εως, ἡ, suscitatio ignis sopiti ; (2) item alius rei prope extinctæ.

ζωπύρια, τὰ, idem, *Hes.*

ζωπύριον, ᾱ, τό, follis. A

ζώπυρον, ᾱ, τό, suscitabulum ignis ; (2) scintillæ, reliquiæ ignis sopiti et cineribus obruti ; (3) vitam conservans et quasi excitans sopitam ; (4) follis, cujus flatu ignis excitatur ; (5) reliquiæ quævis rem conservantes ; (6) herba quædam. Ex ζωὸς et πῦρ.

ζωπυρόω, ῶ, f. ώσω, idem quod ζωπυρέω.

ζωροστεῖον, ῶ, f. ήσω, merum bibo. A

ζωροστὴς, ᾱ, ὁ, meri bibulus, qui meracum bibit ; (2) ebriosus. Ex ζωρὸς et πίνω.

ΖΩΡΟ΄Σ, merus, meracus.

ζωρότερος, scil. οἶνος, meracius vinum, *Il.* 9, 203.

ζῶς, pro ζωὸς, vivus, apud *Il.* 5, 887.

ζῶσαι, a. 1. inf. act. verbi ζώννυμι pro ζῶσαν.

ζῶσαν, acc. sing. part. præs. pro ζάουσαν, a ζάω, *vivo.*

ζῶσε, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi ζώννυμι.

ζώσεσθαι, *cincturum esse*, f. 1. inf. med.

ζωσθεῖσα, *cincta*, a. 1. part. pass. f. g.

ζωσθῆναι, *cinctum esse*, a. 1. inf. pass.

ζωσθήσομαι, *cingar*, f. 1. ind. pass.

ζῶσι, 3. pl. pro ζάουσι, a ζάω.

ζώσιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vitalis, qui vivere potest. A ζάω.

ζῶσις, εως, ἡ, ipsa cingendi actio. A ζώννυω.

ζῶσμα, ατος, τό, cingulum. Ab eod.

ζωσμὸς, ὁ, pro ζῶσμα, *Sibyl.*

ζώστειον, τό, pro ζώντειον, *E. M.*

ζώστειρα, ἡ, *Epith.* Minervæ, *Bæot.* al. ζωστήρια.

ζωστὴρ, ῆρος, ὁ, cingulum, balteus. Ab eod.

ζωστήρια, Palladis *Epitheton.* A ζώσασθαι, *accingi et armari.*

Ζωστήριος, ὁ, Apollo, *Lyc.*

ζώστης, ᾱ, ὁ, cinctor. A ζώννυω.

ζωστὸς, ή, όν, cinctus. Ab eod.

ζῶστρον, ᾱ, τό, cinctus, vestis ad præcingendum. Ab eod.

ζώτειον, ᾱ, τό, locus, ubi servi molunt, idemque ideo quod ζώντειον.

ζωτικός, ή, όν, vivax ; (2) vitalis ; (3) vivificus ; (4) vegetabilis. A ζάω.

ζωτικῶς, *adv.* vivifice ; (2) vitaliter.

ζωφορία, ἡ, via lucifera, *Man.*

ζωφύτιον, ᾱ, τό, animalculum, bestiola, insectum. A ζῶον.

ζώφῠτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, fertilis plantarum. Ex ζωὸς et φυτόν.

ζῶω, vivo. A ζάω.

ζωώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, animalis; (2) belluinus. A ζῷον.

ζωωνυμία, ἡ, denominatio ab animalibus, ut siderum. Ex ζῷον et ὄνομα.

ζώωσις, εως, ἡ, vivificatio animantium, animatio. A ζωόω.

ζωωτὸς, ἡ, ὸν, idem quod ζωστός.

H

H, Septima litera Græcorum, quæ Ἦτα dicitur; (2) in notis numeralibus valet *octo*; et, cum lineola inferne addita (ͱ), *octies mille*.

ἡ, *hæc*, nom. sing. f. *articuli* præpositivi ὁ, ἡ, τό.

ἥ, *quæ*, nom. sing. f. *articuli* postpos. ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod; (2) *pron.* poss. sua; (3) *Poët.* pro οὗτος, *hæc*.

ἤ, *conj.* aut, vel, seu, sive, an, quam.

ἦ, *adv.* sane, certe, profecto, utrum, an.

ἦα, *eram*, 1. singul. imperf. per *Crasin* ex *Ion.* ἔα, verbi εἰμὶ, *sum*.

ἦε, *erat*, 3. sing. imperf.

ἦ, *dixit*, 3. sing. a. 2. per *Aphær.* pro ἔφη, et hoc pro ἔφη, verbi φημὶ, *dico*.

ἦ, *sit*, 3. sing. præs. subj. verbi εἰμὶ, *sum*.

ἧ, *cui*, dat. sing. f. ab ὅς, ἥ, ὅ.

ἦ, *adv.* qua ratione, quomodo, quatenus, qua, qua via, qua parte. Ἦ, σὺ κνίζει; qua parte vellicaris? *Eur. Med.* 555.

ἦ, *miserit*, 3. sing. aor. 2. subj. verbi ἵημι, *mitto*.

ἦα, ἠων, pro ἠια, ἤιων, τὰ, paleæ; (2) viaticum.

ἦα, *eram*, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἦν, ab εἰμί.

ἧαι, ἵνί, perf. ind. med. *Att.* pro εἶαι, ab εἶμι.

ἧαντο, 3. plur. imperf. ind. *Ion.* pro ἦντο, ab ἧμαι.

ἡβαιὸν, *adv.* paullulum. Ab

ἡβαιὸς, ἀ, ὸν, exiguus, parvus. A βαιός.

ἥβας, *pubis*, gen. sing. *Dor.* pro ἥβης.

ἡβάσκω, pubesco, adolesco. Ab ἥβη.

ἡβάω, ῶ, f. ήσω, idem; *item* floreo, vigeo, ἡβῶν, puber. Ἡ δὲ γυνὴ τέτορ' ἡβώοι, τέμπτῳ δὲ γαμοῖτο, *Hesiod. Op.* 643. Ab eodem.

Ἥβη, ης, ἡ, pubes, pubertas; (2) locus pubis; (3) Hebe, dea pubertatis, Juventas, uxor Herculis, filia Junonis.

ἡβηδὸν, *adv.* juveniliter, puberum more, petulanter; (2) *usitatissime*, omnes puberes, qui quidem puberes essent, ut πολίτας ἡβηδὸν, virilem omnem civitatis alicujus sexum armis gerendis aptum interficere; (3) confertim, sine discrimine. Ab ἥβη.

ἥβηκα, perf. ind. act.

ἡβηκὼς, perf. part. act. verbi ἡβάω.

ἡβήσαι, *adductor factus sum*, a. 1. ind. act.

ἡβήσειε, 3. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἡβήσαι.

ἡβητήρ, ῆρος, ὁ, puber. Ab ἡβάω.

ἡβητήριον, ᾱ, τὸ, locus literarius, locus exercitii literarii adolescentum; (2) locus amœnus ad convivia agitanda.

ἡβήτης, ᾱ, ὁ, idem quod ἡβητήρ.

ἡβητικὸς, ἡ, ὸν, juvenilis, ad pubescentes seu adolescentes pertinens.

ἡβήτριον, ᾱ, τὸ, idem quod ἡβητήριον; (2) diversorium. Ab eod.

ἡβήτωρ, ορος, ὁ, idem quod ἡβητής.

Ἡβῶ Σ, ῆ, ὸν, curvus; (2) gibbosus. (Forte vitiosa lectio v. ἐξὸς, *Ern.*)

ἡβωλήθην, a. 1. ind. *Att.* pro ἐβωλήθην, ἡβώλετο, pro ἐβέλετο, *Eur. Hel.* 758. a βάλλομαι.

ἡβωλιάω, ῶ, pubesco, adolesco. Ab ἥβη.

ἡβώνη, præs. opt. act. *Att.* pro ἡβάοιμι, ab ἡβάω.

ἡβώοιμι, præs. optat. act. verbi *Poët.* ἡβάω pro ἡβάω.

ἡβώοντες, ᾱ, ὁ, adolescens. Ab ἡβάω.

ἡβώω, *Poët.* pubesco. Ab eod.

ἡβώωσαι, præs. part. act. f. g. *Poët.* pro ἡβῶσαι, ex ἡβάεσαι, ab ἡβάω.

ἦγ', pro ἦγε, 3. sing. a. 2. ind. act. v. ἄγω.

ἠγάγετο, 3. sing. a. 2. ind. med. *Att.* pro ἤγετο.

ἡγαγον, a. 2. ind. act. *Att.* pro ἦγον.

ἡγάθεος, ἡγαθέη, admodum divinus, sacer, quasi ab ἄγαν et θεῖος.

ἡγαλέος, ᾱ, ον, fractus, pro ἀγαλέος, ab ἄγνυμι, *frango*.

ἡγαλλιώσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ἀγαλλιάω.

ἠγάμην, imperf. ind. verbi ἄγαμαι.

ἡγανάκτησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀγανακτέω.

ἤγανον, ᾱ, τὸ, sartago, pro τήγανον.

ἠγάπαε, 3. sing. imperf. ind. act. pro ἠγάπαι, ab ἀγαπάω.

ἠγαπᾶτε, 2. plur. imperf. pro ἠγαπάετε.

ἠγάπευν, 3. plur. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἠγάπων, ex ἠγάπαον.

ἠγαπημένοι, nom. plur. part. perf. pass.

ἠγάπησε, 3. sing. a. 1. ind. act.

ἠγασάμην, a. 1. ind. med. verbi ἀγάζομαι.

ἠγάσθην, a. 1. ind. pass.

ἠγάσσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. *Poët.* pro ἠγάσατο.

ἠγγάρευσαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi ἀγγαρεύω.

ἠγγειλάμην, a. 1. ind. med. verbi ἀγγέλλω.

ἠγγειλε, 3. sing. a. 1. ind. act.

ἠγγέλθην, a. 1. ind. pass.

ἠγγέλλετο, 3. sing. imperf. ind. pass.

ἤγγιαε, perf. ind. act. verbi ἐγγίζω.

ἤγγισεν, 3. sing. cum ν ἐφελκ.

ἤγγισαν, 3. plur. a. 1. ind. act.

ἠγγυᾶτο, 3. singul. imperf. ind. *contr.* pro ἠγγυάετο, ab ἐγγυάομαι.

ἤγε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἄγω.

ἤγειρα, a. 1. ind. act. verbi ἐγείρω.

ἤγειραν, *excitaverunt*, 3. plur. a. ejusd.

ἠγεῖσθαι, præs. inf. med. verbi ἡγέομαι.

ἠγεῖται, 3. sing. præs. ind. med. pro ἡγέεται.

ἡγεμονεία, ας, ἡ, præitio, principatus; (2) ducatus. Ab ἡγεμών.

ἡγεμόνευμα, τὸ, idem.

ἡγεμονεύς, ῆος, ὁ, idem quod ἡγεμών, *Hom.*

ἡγεμονεύω, f. εύσω, præeo, sum dux, rego. Οὐδ' ὁδὸς ὅστῃ μὴ κείνοις θεὸς ἡγεμονεύει, *Hesiod. Theog.* 387. Ἡγεμονεύσθαι ὑφ' ὑμῶν ἀν ἀξιώσει, *Thuc.* Ab ἡγεμών.

ἡγεμονέω, ῶ, f. ήσω, principatum teneo.

ἡγεμόνη, ης, ἡ, Dianæ *Epith. Hes.* et alii; item Veneris, *Hes.*

ἡγεμονῆα, acc. sing. *Ion.* pro ἡγεμονέα, ab ἡγεμονεύς.

ἡγεμονία, ας, ἡ, imperium, ducatus. Ab ἡγεμών.

ἡγεμονίδης, ᾱ, ὁ, princeps, rector; (2) dominus sensuum, animus. Ab ἡγεμονία.

ἡγεμονικὸς, ἡ, ὸν, principalis, præsidialis, imperatorius. Hinc τὸ ἡγεμονικὸν, ὅ, principatus, animus, rector corporis. Ab eodem.

ἡγεμονικῶς, *adv.* ut ducem, imperatorem decet; (2) ut decet; (3) ut decet virum principem.

Ἡγεμόνιος, ᾱ, ὁ, Mercurius, qui ita dicitur, quoniam viæ dux est, et animas deducit. Ab ἡγεμών.

ἡγεμονὶς, ίδος, ἡ, imperatrix, regina, quæ principatum obtinet. Ab eod.

ἡγεμονὸς, ὁ, idem, ἡγεμών, *V. L.*

ἡγεμόσι, dat. plur. ab ἡγεμών.

ἡγεμόσῠνον, ᾱ, τὸ, præmium ducendi; τὰ ἡγεμόσυνα, sacrificium pro felici itinere, cum Deum ducem exposcimus. Ab ἡγεμών, όνος, ὁ, dux, præses, auctor, causa rei. Ab

Ἡγέ'ΟΜΑΙ, ᾶμαι, fut. ήσομαι, duco, dux sum, præeo; (2) opinor, puto, reor, arbitror; ἡγημαι, existimavi, puto. Οἱ γὰρ βλέποντες τοὶς τυφλοὶς ἡγήμεθα, *Arist. Plut.* 15. Πᾶν κέρδος ἡγοῦ ζημιωμένην φυγὴν, quod tantum exilio puniris, *Eurip. Med.* 455. Τίς ἂν ἂν ἡμᾶς ἄνδρας ἡγήσαιθ' ὁρῶν; *Arist. Conc.* 101.

ἠγερέθοντο, 3. plur. imperf. ind. pass. verbi ἀγερέθομαι. *Il.* 3, 231.

ἠγερέομαι, *Poët.* ἠγερέσθαι, congregari. Ἴνα γάρ σφιν ἐπέσφαδον ἠγερέσθαι, *Il.* 10, 127. Ab ἀγείρομαι.

ἠγερθεν, 3. plur. a. 1. ind. pass. *Bœot.* pro ἠγέρθησαν.

ἠγέρθην, a. 1. ind. pass. verbi ἐγείρω.

ἤγειρα, perf. ind. act. verbi ἀγείρω.

ἠγερσθε, 2. plur. a. 1. ind. med. verbi ἄγω.

ἠγερσίας, ας, ἡ, præitio; (2) principatus. Ab ἡγέομαι.

ἠγέτης, ᾱ, ὁ, dux. Ab eod.

ἠγηγέρκειν, plusq. indic. act. *Att.* pro ἠγέγερκειν, ab ἐγείρω.

ἠγηλάζω, f. άσω, duco, ago, pello, sustineo.

Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ κακὸς κακὸν ἠγηλάζει, *Od.* 17, 217. Ab ἡγέομαι, aut ab ἄγειν et ἐλᾶν, *pellere*.

ἤγημα, ατος, τὸ, ductus; (2) consilium.

ἤγην, a. 2. ind. pass. verbi ἄγνυμι, *vel* ἄγω.

ἤγησαι, 2. sing. a. 1. imperat. med. verbi ἡγέομαι.

ἠγησάμην, a. 1. ind. med. verbi ἡγέομαι.

ἠγησάσθω, 3. sing. a. 1. imperat. med.

ἤγηστο, 3. sing. a. 1. ind. med.

ἠγῆται, 3. sing. præs. conj. med.

ἠγησις, εως, ἡ, idem quod ἤγημα.

ἠγήτειρα, ας, ἡ, dux, *femina*, ductrix. Ab ἠγητέον, putandum. Ab ἡγέομαι.

ἠγητὴρ, ῆρος, ὁ, ductor.

ἠγήτης, ὁ, dux, ductor.

ἠγητηρία, ας, ἡ, massa ficuum, quæ in festivitate quadam præferebatur, in memoriam nitioris et mansuetioris victus.

ἠγητορία, ας, ἡ, principatus, *Suid.* (2) massa ficuum, *Suid.* Ab ἠγήτωρ.

ἠγήτρια, ας, ἡ, ductrix. Ab ἠγητὴρ.

ἠγήτωρ, ορος, ὁ, dux, ductor. Ab ἡγέομαι.

ἠγιασμένος, dat. plur. perf. pass. verbi ἁγιάζω.

ἤγμαι, perf. ind. pass. verbi ἄγω.

ἠγμένως, *adv.* erudite. Ab ἠγμένος, doctus, eruditus, part. perf. pass. ab ἄγω.

ἠγνευμένως, *adv.* pure, caste. Ab ἁγνεύω.

ἠγνικότες, nom. plur. perf. part. act. verbi ἁγνίζω.

ἠγνισμένος, *purificatus*, perf. part. pass.

ἠγνόησα, perf. ind. act. verbi ἀγνοέω.

ἠγνοίησε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἠγνόησε.

ἠγνόουν, 1. sing. imperf. ind. act. pro ἠγνόουν.

ἤγομεν, 1. pl. imperf. ind. act. verbi ἄγω.

ἤγοντο, 3. pl. imperf. ind. med.

ἠγορᾶσας, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀγοράζω.

ἠγορᾶσθητε, 2. pl. a. 1. ind. pass.

ἠγορασμένος, perf. part. pass.

ἠγορεύθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ἀγορεύω.

ἠγορόωντο, 3. pl. imperf. ind. pass. *Poët.* pro ἠγορῶντο.

ἤγυ, *conj.* sive; (2) videlicet. Ex ἤ et γοῦν.

ἤγυερτο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Poët.* pro ἠγείρετο, ab ἐγείρω.

ἠγερύθην, a. 1. ind. pass. verbi ἀγερεύω.

ἠγρευσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ.

ἠγρίωσαι, 2. sing. perf. ind. pass. verbi ἀγριόω.

ἠγριῶσθαι, perf. inf. pass.

ἠγροικησάμην, a. 1. ind. med. verbi ἀγροικέω.

ἠγωνίζετο, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἀγωνίζομαι.

ἠγώνισμαι, perf. ind. pass.

ἤδα, *placui*, perf. ind. med. verbi ἀνδάνω pro ἄδω.

ἡδανὸς, ἡ, ὸν, dulcis, suavis. Ab ἡδύς.

ἡδάφωται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐδαφόω.

Ἠ'ΔΕ', *conj.* apud *Poëtas* pro καὶ, respondens τῶ ἠμὲν.

ἤδεα, 1. sing. plusq. ind. act. *Ion.* pro ἤδειν *Att.* et *Sync.* ex εἰδήκειν, ab εἰδέω.

ἤδειμεν, 1. pl. plusq. ind. act. *Attic.* et per *Sync.* pro εἰδήκειμεν.

ἤδει, *sciebat*, 3. sing. plusq. antecedentis.

ἤδειν, plusq. ind. act. *Att.* et per *Sync.* pro εἰδήκειν.

ἤδεισαν, *noverant*, 3. pl. plusq. ind. act. *Att.* et per *Sync.* pro εἰδήκεισαν.

ἤδεισθα, 2. sing. plusq. ind. act. *Æol.* et per *Sync.* pro εἰδήκεις.

ἤδειτε, 2. pl. plusq. ejusdem.

ἤδεκα, perf. ind. act. *Att.* pro ἔδακα, ab ἔδω.

ἤδεσαν, 3. pl. plusq. ind. act. *Att.* pro εἰδήκεσαν ab εἰδέω.

ἠδέσθην, a. 1. ind. pass. rest. αἰδέομαι.

ἤδεται, 3. sing. præs. ind. verbi ἥδομαι.

ἡδέως, *adv.* suaviter, libenter. Ab ἡδύς.

Ἤ'ΔΗ, *adv.* jam; (2) mox, abhinc; (3) adeo. Cum aliis part. ut ἤδη δὲ, jam vero, vel atque adeo, apud *Xenophontem*. Ἄλλ' ἤδη, sed etiam, *Greg. cor.* ἤδη ποτὲ, tum demum, *Demosth.* de *Cor.* ἤδη ποτὲ, aliquando, item olim, *Il.* 1, 260. ἤδη ἐκ πολλοῦ, jamdiu.

ἤδη, *noveram*, *noverat*, 1. et 3. sing. plusq. ind. act. *Att.* verbi εἰδέω, *Soph. Antig.* 448. *Œd. Tyr.* 433.

ἤδην, plusq. ind. act. *Att.* pro εἰδήκειν, ab εἰδέω.

ἠδὶ, pro ἠδὲ, *Steph.*

ἡδίκησεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. cum *v* ἐ-φελκ. ab ἀδικέω.

ἡδίστα, *adv.* suavissime, lubentissime. Ab ἡδίστος, superl. ab ἥδυς.

ἥδομαι, delector, lætor, ἥσθην, a. 1. delectatus sum, delector, *f.* ἡσθήσομαι, part. præs. ἡδόμενος, libens, gaudens. "Ησθην ἀκτιλαίς, *Arist. Eq.* 693. Καὶ δεδραχώς γ' ἥδομαι, *id. Av.* 332.

ἡδομένη, præs. part. med. f. g.

ἡδομένως, libenter. A præc.

ᾄδον, *canebam*, imperf. ind. act. verbi ᾄδω.

ἡδονή, ῆς, ἡ, voluptas, suavitas, delectatio; πρὸς ἡδονὴν, suavitatis causa; ἐν ἡδονῇ, idem, et leniter. Ab ἥδυς.

ἡδονικός, ἡ, όν, voluptarius. Ab ἡδονή.

ἡδονοπλὴξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, voluptate percussus, voluptati deditus. Ex ἡδονὴ et πλήσσω.

ἥδος, εος, τὸ, utilitas, delectatio, suavitas, jucunditas. Ab ἡδύς.

ἧδος, εος, τὸ, acetum. Ab eod.

ἡδρασα, a. 1. ind. act. verbi ἁδράζω.

ἡδρηκαώς, *adultus*, perf. part. act. verbi ἀδρέω.

ἡδρύνθην, a. 1. ind. pass. verbi ἁδρύνω.

ἡδύ, *adv.* suaviter. Ab ἡδύς.

ἡδυδία, placentæ genera. Ex ἡδὺς et βίος, *victus.*

ἡδυδόας, *Dor.* pro ἡδυδόης, ου, ὁ, jucundum clamans, suavem vocem edens, canorus. Ex ἡδὺς et βοάω.

ἡδύδορος, ὁ καὶ ἡ, suavis esus, *Nax.*

ἡδύγαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, bonam terram seu bonum solum habens. Ex ἡδὺς et γαῖα.

ἡδύγελως, ὁ καὶ ἡ, dulce ridens, suaviter ridens.

ἡδύγλωσσος, ου, ὁ καὶ ἡ, suavem et jucundam linguam habens.

ἡδυγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui consilio et prudentia, &c. homines delectat. Ex ἡδὺς et γνώμη.

ἡδυγόων, suaviter gemens, *Cal.*

ἡδυέπτια, ας, ἡ, suaviloquentia, facundia. Ab

ἡδυεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, suaviloquus, eloquens, facundus, *Il.* 1, 248.

ἡδύθροος, *contr.* ἡδύθρους, ου, ὁ καὶ ἡ, suaviter sonans, dulcisonus; mitis, lenis.

ἡδύκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, suaves fructus habens.

ἡδύκρεως, ω, ὁ καὶ ἡ, cujus caro grati est saporis. Ex κρέας.

ἡδύκωμος, ου, ὁ καὶ ἡ, jucundam præbens comessationem; (2) jucunda comessatio; (3) genus saltationis.

ἡδυλήτωρ, ορος, ὁ, suaviter captus, s. perceptus, *P. Sil.*

ἡδυλίζω, fut. ίσω, adulor, jucunda loquor, *Eustath.* ex *Menandro.* Ab ἡδύς. Hinc

ἡδυλισμός, οῦ, ὁ, adulatio, adsentatio.

ἡδυλογέω, ῶ, f. ήσω, loquor auditu jucunda, adulor.

ἡδυλογία, ας, ἡ, suavitas sermonis, suaviloquentia; (2) scurrilis dicacitas; assentatio. Ab

ἡδυλόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, suaviloquus, assentator, scurra, *Eurip. Hecub.* 131.

ἡδυλύρης, ου, ὁ, suaviter lyra canens; (2) suavisonus. Ex λύρα.

ἡδυμελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, suavem et canoram vocem habens; suaviter canens, *Arist. Av.* 659. A μέλος.

ἡδυμελιβρῆγγος, ον, dulces et mellitos sonos edens, *Ep.*

ἥδυμος, suavis, jucundus, dulcis. Ab ἡδύς.

ἡδύναιντο, 3. pl. præs. opt. *Ion.* pro δύναιντο. a δύναμαι.

ἡδυνάμαινον, imperf. ind. med.

ἡδυνήθην, aor. 1. ind. pass. *Att.* pro ἐδυνήθην.

ἠδυνται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἡδύνω.

ἡδυντῆρ, **ἡδυντῆρες ἄλες**, sal condiendi vim habens. Ab ἡδύνω. Hinc

ἡδυντήριος, α, ον, permulcendi, delectandi vim habens.

ἡδυντικὰ, τὰ, condimenta, *Bud.*

ἡδυντικὸς, ἡ, όν, condiendi vim habens, ad condiendum aptus; (2) ad condiendi scientiam pertinens. Hinc ἡδυντικὰ, (sc. ἀρτύματα) ῶν, condimenta. Ab ἡδύνω.

ἡδυντὸς, ἡ, όν, conditus. Ab eod.

ἡδύνω, suave reddo, condio; (2) lætitia adficio. Ab ἡδύς.

ἡδυοινος, ου, ὁ καὶ ἡ, suave vinum ferens.

ἡδυόνειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, jucunda ferens somnia. Ex ἡδὺς et ὄνειρον.

ἡδυοσμία, ας, ἡ, odoris suavitas, odor jucundus. Ex ἡδύοσμος.

ἡδύοσμον, ου, τὸ, mentha. A seq.

ἡδύοσμος, ου, ὁ καὶ ἡ, jucunde et suaviter olens; (2) mentha, *Angl.* MINT; (3) ὁ, calamus aromaticus. Ex ὀσμή.

ἡδυόφθαλμος, ον, lætos oculos habens, suavis adspectu.

ἡδυπάθεια, ας, ἡ, voluptas, vita voluptaria, mollities, libido.

ἡδυπαθέω, ῶ, f. ήσω, voluptate fruor, moliter vivo. Ab ἡδυπαθὴς.

ἡδυπάθημα, τὸ, voluptas, suavitas.

ἡδυπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, voluptati deditus, voluptarius, libidinosus. Ex ἡδὺς et πάθος.

ἡδύπνοος, ον, pro ἡδύπνους, *Ep.*

ἡδύπνους, *contr.* ἡδύπνους, ου, ὁ καὶ ἡ, suaviter spirans. A πνοή.

ἡδύπολις, ιος, ὁ καὶ ἡ, gratus et acceptus civitati, *Ed. Tyr.* 510.

ἡδυποτερύεα, ας, ἡ, ostrea quædam.

ἡδυπότης, ὁ, suavis conviva: *fem.* ἡδυπότις, hinc *pl.* ἡδυποτίδες, phialæ et pocula quædam. Ex ἡδὺς et πίνειν, vel ποτος.

ἡδύποτος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus potus suavis est.

ἡδυπρόσωπος, ον, lætus aspectu, hilaris, mitis.

Ἡ ΔΥ Σ, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, suavis, jucundus; (2) lætus, lepidus.

ἥδυσμα, ατος, τὸ, suavitas; (2) condimentum suave. Ἡ νομίζεις τὰς Ἀθήνας σοὶ φέρειν ἡδύσματα; *Arist. Vesp.* 499. Ab ἡδύς.

ἡδυσματόληρα ὀΨάρια, opsonia condimentorum nescio quæ nugamenta habentia, *Ath.*

ἡδυσμὸς, οῦ, ὁ, idem et ab eod.

ἡδυσώματος, ον, pulcher forma.

ἡδύτατα, *adv.* libentissime, suavissime. Ab ἡδέως.

ἡδύτης, ητος, ἡ, suavitas, lepos, jucunditas.

ἡδυτραγέω, suaviter edo.

ἡδυφαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, suave splendens. A φάος.

ἡδυφᾴρυγγες Ϝευμματίδες, gulæ gratæ placentæ. A φάρυγξ.

ἡδυφωνία, ας, ἡ, vocis suavitas. Ab

ἡδύφωνος, ον, ὁ καὶ ἡ, suavem vocem habens, suaviloquus. A φωνή.

ἡδυφώνως, *adv.* suavi voce.

ἡδύχροος, *contr.* ἡδύχρους, ου, ὁ καὶ ἡ, jucundo colore præditus. A χρόα.

ἥδω, suavitate et jucunditate adficio, delecto, oblecto, f. 1. ήσω, aor. 1. ἧσα; ἥσας, delectasti. Ab ἡδύς.

ᾐδ, *Poët.* pro ᾗ, aut, vel, an, utrum, quam. "Η εὖ, ᾐ κακῶς, *Il.* 2, 253.

ᾔδε, 3. sing. imperf. ind. act. *Poët.* pro ᾗ, ab εἰμί.

ᾔδεα, plusq. ind. med. *Ion.* pro ᾔειν, ab εἶμι.

ᾔδει, *iverat*, 3. sing. plusq. ind. med.

ἠείδει, pro ᾔδει, sciebat, *Ap.*

ἡείδειν, plusq. ind. med. *Att.* pro εἴδειν ab εἰδέω.

ἡείδης, 2. singul. plusq. conj. med. *Att.* pro εἴδῃς.

ᾔειν, plusq. perf. ind. med. verbi εἶμι, *eo.*

ᾔειρα, a. 1. ind. act. *Att.* pro εἶρα, ab εἴρω.

ἠέλιος, ου, ὁ, *Poët.* pro ἥλιος, *sol.*

ἠελιώτις, seu ἡλιώτις, ή, solaris, *Soph.*

ᾔειν, 3. sing. imperf. ind. *Att.* pro ᾖν, ab εἰμί.

ἤεντε, *conj.* quam. Ex ἠὲ et πέρ.

ἠέρα, *nebulam*, acc. sing. ab ἠήρ, *Poët.* pro ἀέρα.

ἠερέθομαι, in ærem attollor; (2) pendeo, suspensus sum; (3) inconstans, vel suspenso animo sum. Τῆς ἑκατὸν ϔύσσαι παγχρύσεοι, ἠερέθοντο, *Il.* 2, 448. Αἰεὶ δ' ὀτλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται, *ibid.* 3, 108. Ab ἀείρω, *tollo.*

ἠερέῖονται, 3. plur. præs. indic. pass. verbi ἀερέθομαι, vel ἠερέθομαι.

ἠέρθην, a. 1. ind. pass. verbi ἀείρω.

ἠέρι, *aëri*, dat. sing. *Poët.* pro ἀέρι, ab ἀήρ.

ἠερινός, ἡ, όν, vernus. Ab ἔαρ, *ver.*

ἠέριος, ία, ιον, aërius, per ærem volans, qui est in aëre; (2) excelsus; (3) vernus; (4) matutinus. Ab ἠήρ, pro ἀήρ.

ἠεροδίνης, έος, ὁ καὶ ἡ, ærem agitans; (2) qui in aëre agitatur. Ex ἠήρ et δινέω, *moveo.*

ἠεροδίνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, in aëre agitatus.

ἠεροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, obscurus; τὸ ἠεροειδὲς, dicitur totum aëris spatium, quoad oculis prospicere possumus, *Ern.* Ὅσσον δ' ἠεροειδὲς ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν, *Il.* 5. 570. Ex ἠήρ et εἶδω.

ἠερόεις, όεσσα, όεν, tenebricosus, caliginosus. Ab ἠήρ.

ἠερόθεν, *adv.* ex aëre, ab aëre. Ab eod.

ἠεροκέλευθος, ὁ, vaniloquus, *Ep.*

ἠερομήκης, ες, altus. A μῆκος.

ἠερόπλαγκτος, ον, in cœlo errans, *Epitheton* stellarum. A πλάζω.

ἠεροφοίτης, ὁ, idem quod ἠεροφοιτος, *Orph.*

ἠεροφοῖτις, ιδος, ἡ, per ærem means; (2) quæ in tenebris vagatur, quæ obscuritate septa vel aliorum oculos lateus incedit, *Epith.* Furiarum. Ex ἠὴρ et φοιτάω, *eo.*

ἠερόφοιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, per ærem vagans; (2) aërius. Ex iisd.

ἠερόφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, elatam seu altam vocem habens, voce ærem replens, valde clamans. Ex ἠὴρ et φωνή.

ἤεστο, 3. sing. plusq. ind. pass. verbi ἀείρω.

ἤεσταν, 3. plur. plusq. ind. act. *Att.* pro ἦσαν, ab εἰμί.

ἢ, ἦ, ah, ah! vel ha, ha! vox desistere jubentis.

ἠήρ, ἠέρος, ὁ καὶ ἡ, *Poët.* pro ἀήρ, aër.

ἠΐαινθην, a. 1. ind. pass. verbi ἀΐσσω.

ἤϊδα, perf. ind. med. *Att.* pro εἴωθα, seu εἴθα, ab ἔθω, *consuesco.*

ἠϊάδα, *consuetam*, acc. sing. ab ἠθάς.

ἠϊάνιον, ᾱ, τὸ, colum. Ab ἠθεῖν.

ἠϊάς, άδος, ὁ καὶ ἡ, familiaris, adsuetus. Ab ἦθος.

ἠΐε, *mores*, nom. plur. ab ἦθος, εος.

ἠΐειν, præs. inf. act. pro ἠθεῖειν, ab ἠθέω.

ἠθεῖος, εία, εῖον, venerandus, colendus; ἠθεῖε, vox junioris ad seniorem reverentiæ causa; germane venerande, colende frater. A θεῖος.

ἠθελε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐθέλω.

ἠθέλησα, *volui*, a. 1. ind. act. verbi ejusd.

ἠθέλον, *volebam*, imperf. ind. act.

ἠθεος, idem quod ἤθεος. Οὐ γάρ ἐσιν ἤθεος, non enim est cœlebs, *Eur. Phœn.* 953.

ἠθέω, colo, per colum mitto. Ab ἦθος.

ἠθηκα, *colavi*, perf. indic. act. verbi ἠθέω, *colo.*

ἠθητὴς, οῦ, ὁ, colator, sacellator. Ab ἠθέω.

ἠθίζω, f. ίσω, colo. Ab eod.

ἠθικὸς, ἡ, όν, ethicus, moralis, moratus; (2) colatus. Ab ἦθος, *mos*, vel ἠθέω, *colo.*

ἠθικῶς, *adv.* moraliter, ethice; (2) modeste; (3) graviter, severe.

ἠθισις, εως, ἡ, percolatio. Ab ἠθίζω.

ἠθισμὸς, οῦ, ὁ, idem et ab eod.

ἠθιστήριον, ίου, τὸ, rete, nassa. Ab ἠθίζω.

ἠθμάριον, ου, τὸ, parvum colum, sacellus. *Dim.* ab ἠθμὸς.

ἠθμοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, coli formam habens.

ἠθμὸς, οῦ, ὁ, colum, qualus. Ab ἠθέω.

ἠθογραφέω, ῶ, f. ήσω, mores scribendo exprimo. Ab

ἠθογράφος, ου, ὁ, qui morum notationes scripsit.

ἠθολογία, ας, ἡ, figura rhetorica, quum verba moresque alicujus oratione exprimuntur. Ab ἠθολόγος.

ἠθολόγοι, morum effictores, mimi. Ex ἦθος et λόγος.

ἠθοποιέω, mores exprimo.

ἠθοποιητικῶς, *adv.* accommodate ad mores exprimendos, vel affectus.

ἠθοποιΐα, ας, ἡ, morum, adfectuum expressio. Ab

ἠθοποιὸς, ῖ. ὁ καὶ ἡ, mores instituens; (2) mores exprimens. Ex ἦθος et ποιέω.

Ἦ ΘΟΣ, εος, τὸ, unde usitatum pl. ἤθεα, ἤθη, domicilium, mansio, sedes consuetæ.

Ἦ ΘΟΣ, τὸ, ingenium, indoles, morum quædam proprietas; (2) mores, affectus, natura, proprietas.

ἠθροισμένως, *adv.* gregatim, confertim. Ab ἀθροίζω.

ἠθύμην, imperf. ind. act. *Att.* et *contr.* pro ἐθύμουν, a θυμός.

Ἦ ΘΩ, colo, percolo, saccello, per colum mitto, f. ήσω, unde a. 1. part. ἥσας, i. e. ἠθίσας.

ἠΐια, τὰ, viatica; (2) palæa.

ἤϊε, 3. sing. perf. ind. med. *Ion.* pro ᾔε, ab εἶμι.

Ἡϊ ΘΕΟΣ, ᾱ. ὁ, adolescens, juvenis; (2) cælebs, Venerem non expertus.

ἤϊκτο, 3. sing. plusq. ind. pass. *Poët.* pro εἴκτο, ab εἴκω.

ἤϊμεν, 1. plur. plusq. indic. med. *Att.* pro ᾖμεν, ab εἶμι.

ἤϊξα, æ. 1. ind. act. verbi ἀΐσσω.

ἤϊξαι, 2. sing. perf. ind. pass. *Poët.* pro εἶξαι, ab εἴκω.

ἠϊέεις, έεσσα, έεν, habens magnas ripas, sive magnum littus. Ab ἠΐών, *ripa*.

ἠϊόνεσσι, *littoribus*, dat. plur. *Ion.* pro ἠιόνεσσι.

ἠϊονῆσαι, a. 1. inf. act. *Ion.* pro αἰονῆσαι, ab αἰονάω

ἠϊόνιος, vide ἠόνιος. Ab ἠϊών.

ἠΐος, ἴα, ιον, jaculandi peritus. Ab ἴημι.

ἥϊς, *quibus*, dat. plur. *Poët.* pro ἥς, et hoc *Ion.* pro αἷς, ab ἥ, *quæ*, fem. ab ὅς, *qui*.

ἦισαν, 3. pl. a. 1. ind. *Poët.* pro εἶσαν, ab εἶμι.

ἦισεν, 3. sing. imperf. ind. act. verbi εἴσω.

ἤϊσσωσα, a. 1. ind. act. verbi ἀϊσσόω.

ἤϊχθην, *incurri*, a. 1. ind. pass. verbi ἀΐσσω.

ἤϊχι, pro ἦχι, et hoc pro ᾗ, *ubi*.

'ΗΙ Ω' Ν, όνος, ἡ, littus, ripa.

ἦκ', pro ἧκε, a. 1. ind. act. verbi ἵημι.

'ΗΚΑ, vel, ut alii, ἦκα, *adv.* leniter, quiete, sensim, submisse.

ἦκα, *comedi*, perf. ind. act. verbi ἔδω.

ἦκα, *misi*, a. 1. ind. act. verbi ἵημι.

ἤκαζον, imperf. ind. act. *Att.* pro εἴκαζον, ab εἰκάζω.

ἠκαλόεις, όεσσα, όεν, lenis, quietus. Ab ἦκα.

ἠκαλός, ἡ, όν, tranquillus, quietus. Ab eod.

ἠκαστι, 3. pl. perf. ind. act. verbi ἥκω.

ἤκαχον, *dolui*, a. 2. ind. act. verbi ἀκαχέω.

ἦκε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἵημι.

ἤκειν, plusq. indic. act. *Att.* pro εἶκειν, ab εἴκω.

ἠκεσάμην, a. 1. ind. med. verbi αἰκίζω.

ἦκιστα, *adv.* minime. Ab

ἥκιστος, ίστη, ιστον, minimus. Ab ἦκα.

ἠκολούθει, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἠκολούθει.

ἠκολούθησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἀκολουθέω.

ἤκομεν, 1. pl. imperf. ind. act. verbi ἥκω.

ἠκόνημαι, perf. ind. pass. verbi ἀκονάω.

ἦκα, *Ion.* pro ἦτα, *certe*.

ἤκουσε, perf. ind. act. verbi ἀκούω.

ἠκούσθην, ης, η, a. 1. ind. pass.

ἠκριβωμένος, perf. part. pass. verbi ἀκριβόω.

ἠκριβωμένως, *adv.* accurate. Ab ἠκριβωμένος, part. perf. ab ἀκριβόω.

ἠκριβωσα, a. 1. ind. act. verbi ἀκριβόω.

ἠκροάσατο, 3. singul. a. 1. ind. med. verbi ἀκροάομαι.

ἠκρωτηριασμένος, perf. part. pass. verbi ἀκρωτηριάω.

ἦκτο, 3. sing. plusq. ind. pass. verbi ἄγω.

ἦκτωρ, ό, qui it, s. vadit, *Man.* Ab ἦκα.

ἠκυρώσατε, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi ἀκυρόω.

"ΗΚΩ, f. ἥξω, venio, accedo, pervenio, veni; pertineo, attineo. "Ηκει σοι ὀλεθρος, *Dem.* εἰς 'Αττικὴν, *id.* ἐπὶ τὸ δεῖπνον, *Xen.* ἐπὶ τὴν περιοδείαν, *Dem.* πρὸς ὑποψίαν, *Xen.* ἐκκλησιάζοντες, *Isocr. Eur. Heraclid.* 431.

ἠλάθην, a. 1. ind. pass. v. ἐλαύνω, pro ἐλάω.

ἤλακα, perf. ind. act.

ἠλαίνω, insanio; ἠλαίνονται, vagantur. Ab ἠλεός, *stultus*.

'ΗΛΑΚΑ'ΤΗ, ης, ἡ, colus; in *pl.* τὰ ἠλάκατα, ων, fusus; (2) fila, stamina; lanæ colui circumvolutæ. Hinc

ἠλακατῆνες, pisces quidam a similitudine coli ita dicti.

ἠλακατώδης, ες, coli similis; (2) ad colum pertinens.

ἠλάλαξα, a. 1. ind. act. verbi ἀλαλάζω.

ἠλάμην, a. 1. ind. med. verbi ἄλλομαι, *salio*.

ἦλασε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐλαύνω.

ἠλασσάζω, idem quod sequens ἠλάσσω. Εἶπεν ὁππη κίνος ἐμὸν μένος ἠλασσάξει, fugiat, *Od.* 9, 457.

'ΗΛΑ'ΣΚΩ, vagor, errabundus circumeo; (2) declino, devito; (3) errabundum fugito, vagabundum declino. Αἵτε κατὰ ξανθὸν τομενῆϊον ἠλάσκησιν, *Il.* 2, 470.

ἠλάστευον, imperf. ind. act. verbi ἀλαστέω, *Il.* 15, 21.

ἠλάστρεις, 2. sing. imperf. ind. act. pro ἠλάστρεις, ab ἐλαστρέω.

ἤλατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ἅλλομαι.

ἠλαστονῦντο, 3. pl. imperf. ind. med. pro ἠλαστονέοντο, ab ἐλαστονέω.

ἠλάστωσα, a. 1. ind. act. verbi ἐλαστόω.

ἠλγυνε, *doluit*, perf. ind. act. verbi ἀλγέω.

ἤλγυνε, imperf. ind. act. pro ἤλγεον.

ἠλεγξα, a. 1. ind. act. verbi ἐλέγχω.

ἠλειμμαι, perf. ind. pass. verbi ἀλείφω.

ἠλεύρωται, perf. ind. act. verbi ejusd.

ἤλεκτρον, υ, τὸ, electrum, succinum; (2) metallum ex auro et argento confiatum; (3) lapis crystallinus. Ab ἠλέκτω.

ἤλεκτρος, υ, ἡ, idem et ab eod.

ἠλεκτροφαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, instar electri fulgens. Ex ἤλεκτρον et φάω, *luceo*.

ἠλεκτρώδης, ες, electro similis; (2) de excretione, cum splendicat et relucet.

ἤλεκτω, ορος, ὁ, sol. Ex η pro α priv. et λέκτρον, *lectum*, quia eo oriente lectos deserimus; aut ab electri splendore.

ἠλέματος, άτη, ατον, vanus, stultus. Ab

'ΗΛΕΟ Σ, ὰ, όν, stultus, stolidus.

ἤλευα, aor. 1. indic. act. *Poët.* et *Æol.* pro ἤλευσα, ab ἀλεύω.

ἠλευθέρωσα, a. 1. ind. act. verbi ἐλευθερόω.

ἠλήλατο, 3. sing. plusq. ind. pass. *Att.* pro ἐλήλατο, ab ἐλαύνω, pro ἐλάω.

ἠλήλιμμην, plusq. perf. ind. pass. *Att.* pro ἠλίμμην, ab ἀλείφω.

ἦλθε, 3. sing. a. 2 ind. act. verbi ἔρχομαι. ἦλθον, a. 2. ind. act. per *Sync.* pro ἦλυθον.

ἤλθοσαν, 3. plur. a. 2. indic. act. *Boët.* pro ἦλθον.

'Ηλὶ, vox Hebr. interpr. *Deus mi*; (2) est et *Eli*, nomen propr. viri Hebr. ἄκλιτον, *Adscensus*.

ἠλιάζω, f. άσω, et άξω, ad solem expando, soli expono. Hinc ἠλιάζομαι, apricor; (2) in Heliæa judico. 'Αλλ' ἂν ἴσθ' ἡλιάξεις, in foro sedebis, *Arist. Lys.* 382. Ab

'Ηλιαία, ας, ἡ, Heliæa, forum Athenis, in quo causæ publicæ agebantur. Ab ἥλιος. Vel potius concio, congressus populi, deliberandi ergo de rebus ad se suamque salutem majestatemque pertinentibus, non Athenis solum, sed in nulla non civitate Græca. Reperitur quoque in vetustis plebiscitis et aliis monumentis ἀλέα, ab ἀλάω, *congrego*, ἄλης, *confertus, universus*, ἀλύω et ἀλίζω, *congrego*, Ern.

ἠλιαστὸν, ὄ, τὸ, solarium, locus apricus. Ab ἠλιαστὸς, ὴ, όν, solaris. Ab ἥλιος.

'Ηλιάς, άδος, ἡ, scil. κύων, Solis filia.

'Ηλιάδες, Heliades, Solis filiæ.

'Ηλίας, ου, ὁ, Elias. Nomen Hebræum viri. *Deus meus*.

ἠλίασις, εως, ἡ, insolatio, apricatio; (2) judicandi munus in Heliæa.

ἠλιαστήριον, υ, τὸ, locus ad apricandum, solarium. Ab eod.

ἠλιαστὴς, οῦ, ὁ, judex in Heliæa. Ab ἡλιάζω.

ἠλιαστικὸς, ὴ, όν, heliasticus, judicialis.

ἠλιάω, ῶ, solem refero, solis instar candeo. Ab ἥλιος.

ἠλιδάτας, pro ἠλιβάτης, υ, ὁ, errabundus.

ἠλίβατος, υ, ὁ καὶ ἡ, tam altus, ut uni soli fit pervius. Ex ἥλιος et βαίνω, *vado*: vel etiam ἡλίβατος, tam altus aut profundus, ut accessum frustretur. Πέτραι ἠλίβατοι, *Il.* 16, 35. Ab ἀλιτεῖν, *aberrare*, et βάσις, *gressus*.

'Ηλιαῖον, τὸ, fanum solis, *Eust.*

ἠλίεον, imperf. ind. act. verbi ἀλιεύω.

ἤλιθα, *adv.* frustra; (2) copiose, valde; (3) simul. Ab ἠλίθιος.

ἠλιθιάζω, f. άσω, stulte ago, stultus ac stupidus sum. Ab eod.

'ΗΛΙ'ΘΙΟΣ, ία, ιον, stultus, stolidus, brutus, insipiens, sensu communi destitutus.

ἠλιθιότης, ητος, ἡ, stoliditas, stultitia, dementia. Ab ἠλίθιος.

ἠλιθιόω, ῶ, f. ώσω, stultum reddo. Ab eod.

ἠλιθίως, *adv.* stulte, stolide. Ab eod.

ἠλιθιοεργός, ὄ, stulte agens. Ex ἠλίθιος et ἔργον.

'ΗΛΙΚΙ'Α, ας, ἡ, statura; (2) ætas; (3) adolescentia, juventus, ætatis vigor; (4) ætas bello apta, juventus apta bello gerendo; (5) ætas senilis; (6) ætas, i. e. sæculum; (7) altitudo. Hinc

ἠλικιώτης, ὁ, par ætate, æqualis.

ἠλικιώτις, ίδος, ἡ, coæva. Ab ἡλικιώτης.

'ΗΛΙ'ΚΟΣ, ίχη, ίκον, quantus, quam magnus; (2) quam potens.

ἠλιν̃δῆσθαι, perf. inf. pass. verbi ἀλινδέω.

ἠλιξ, ικος, ὁ καὶ ἡ, qui ejusdem est ætatis.

ἠλιόβολητος, ον, idem quod

ἠλιόβολος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, qui solis radiis quasi feritur, soli exponitus; (2) solis radiis ictus, liquefactus, &c. Ex ἥλιος et βάλλω.

ἠλιοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, solis formam habens, soli similis. Ex ἥλιος et εἶδος. Hinc

ἠλιοειδῶς, *adv.* specie solis.

ἠλιοκαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, perustus a sole, exustus in sole. Ex ἥλιος et καίω.

ἠλιοκαΐα, ας, ἡ, ardor, sive æstus solis; (2) insolatio. Ab ἠλιοκαὴς.

ἠλιοκάμινος, υ, ὁ, fornax solaris, caminus solaris, vaporarium solare.

ἠλιοκάνθαρος, υ, ὁ, scarabæus solaris.

ἠλιόκαυστος, υ, ὁ καὶ ἡ, sole tostus, sole exustus. Ex ἥλιος et καίω.

ἠλιόκεντρις, ίδος, ἡ, q. d. solipunga, musca in æstu solari pungens. A κέντρον.

ἠλιομάνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, insano solis amore captus, sole nimium gaudens. A μαίνομαι.

ἠλιόμορφος, ὁ καὶ ἡ, solis formam habens.

ἠλιόπης, οδος, ὁ, heliotropium magnum.

"ΗΛΙΟΣ, υ, ὁ, sol.

ἠλιοσκόπιος, υ, q. d. solem spectans, heliocopium, tithymalli species comas cum sole circumagens. A σκοπέω.

ἠλιοστερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, sole privatus; (2) sole privans, inumbrans. Ex ἥλιος et στερέω.

ἠλιοστιβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, a sole tritus, per quem sol incedit aut meat, soli expositus, *Æschyl. P. V.* 816. A στείβω.

ἠλιοτευκτος, ον, a sole ortus, seu creatus. A τεύχω.

ἠλιοτεφτιον, υ, τὸ, herba solaris, heliotropion; (2) solarium, horologium. A τρέπω.

ἠλιοφάνεια, ας, ἡ, solaris claritas. Ab

ἠλιοφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, solarem splendorem habens; (2) sole illustris. A φαίνω.

ἡλιόω, ῶ, f. ώσω, insolo, in sole expono, inde solis modo splendeo, nitesco, ἡλιῶσαι, nitida. Hinc in *pass.* ἡλιόομαι, ώμαι, sole illustror, a sole uror. Κὲχ' ἡλίωσὲ τῶσσε, irritus fuit, *Soph. Trach.* 263. Ab ἥλιος.

ἠλίσσοντο, 3. plur. imperf. ind. pass. verbi ἁλίσκω.

ἠλίτηος, ὴ, ὄ, claviculus, parvus clavus. *Dim.* ab ἦλος, *clavus*.

ἤλιτεν, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀλιτέω.

ἠλιτενὴς, altus; quasi ad solem protensus. Ab ἥλιος et τείνω.

ἠλίτης, υ, ὁ, clavaris. Hinc ἡλῖτις, ίδος, ἡ, squama æris, quæ e clavis decutitur. Ab ἦλος.

ἠλιτοσεγὸς, ὁ, qui aberravit ab opere suscepto, *Suid.*

ἠλιτόμηνος, υ, ὁ καὶ ἡ, aberrans a mensibus, qui ante justos menses natus est. Ab ἁλιτέω et μὴν, *mensis*.

ἠλιτόποινος, ον, improbos ulciscens, *Epith.* Furiarum. Ab ἁλιτεῖν et ποίνη.

"ΗΛΙΨ, ικος, ἡ, calceus, *Schol. Theocr.*

ἠλιῴδης, εος, ὁ καὶ ἡ, solem referens, soli similis. Ab ἥλιος.

ἠλιωθεὶς, a. 1. part. pass. verbi ἡλιόω.

ἠλιῶσαι, scil. κόμη, flava, solem referens, *Anac.*

ἠλίωσις, εως, ἡ, insolatio, apricatio. Ab ἡλιόω.

ἠλιῶτις, solaris, *Soph. Track.* 697.

ἤλκον, imperf. ind. act. *Dor.* pro εἶλκον, ab ἕλκω.

ἠλκωμένος, perf. part. pass. verbi ἑλκόω.

ἠλλάγησαν, 3. plur. aor. 2. ind. pass. verbi ἀλλάσσω.

ἠλλαγμένος, *mutatus*, perf. part. pass. ἤλλαξα, *mutavi*, a. 1. ind. act.

ἠλλοίωμαι, perf. ind. pass. verbi ἀλλοιόω.

ἠλλοτρίωνται, 3. plur. perf. ind. pass. verbi ἀλλοτριόω.

ἠλοειδὴς, ὁ καὶ ἡ, clavi formam habens.

ἠλοήθην, a. 1. ind. pass. verbi ἀλοάω.

ἠλοίησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀλοιάω, *Poët.* pro ἀλοάω.

ἠλοκέντρον, υ, τὸ, calcar. Ab ἦλος et κέντρον.

'ΗΛΟΣ, υ, ὁ, clavus, palus; (2) oleæ morbus, qui et fungus; (3) tubercula callosa potissimum in plantis et digitis pedum, etiam in albo oculorum.

ἠλός, ὴ, όν, stolidus. Ab ἠλεός.

ἠλοτύπτος, υ, ὁ καὶ ἡ, clavo percussus aut fixus; (2) clavo trajectus. Ex ἦλος et τύπτω.

ἠλόω, ῶ, fut. ώσω, clavo figo, configo. Ab ἦλος.

ἠλυγάζω, f. άσω, obumbro, obtenebro; (2) occulto. Ab ἠλύγη. Unde

ἠλυγαῖος, αία, αῖον, umbrosus, opacus.
ἠλύγη, ης, vel ἠλυγὴ, ῆς, ἡ, tenebræ, umbra. A λύγη.
ἠλυγίζω, f. ίσω, idem quod ἠλυγάζω. Hinc
ἠλυγισμός, ὁ, ὁ, obtenebratio, obumbratio; (2) obscuritas.
ἦλθα, perf. ind. med. verbi ἔρχομαι, pro ἐλεύθω.
ἦλυθον, veni, a. 2. ind. act.
ἤλυξα, a. 1. ind. act. verbi ἀλύσκω.
Ἠλύσιον, scil. πεδίον, Elysium campus.
ἤλυσις, εως, ἡ, adventus, ingressus, itio, *Eurip. Herc.* 1140. Ab ἔρχομαι.
ἆλφον, 1. sing. aor. 2. ind. act. verbi ἄλφω, vel ἀλφάνω.
ἤλωκα, perf. ind. act. verbi ἁλίσκω pro ἁλῶ.
ἠλώμην, *vagabar*, imperf. ind. v. ἀλάομαι.
ἆλων, a. 2. ind. act. verbi ἁλίσκω pro ἁλῶ.
ἤλωσαν, 3. plur. a. 1. ind. act.
ἧμαι, ατος, τὸ, telum, missile, jaculum. Ab ἵημι, *mitto*.
ἡμάθυνεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Att.* pro ἠμάθωνεν, ab ἀμαθαίνω.
ἠμαθόεις, όεσσα, όεν, arenosus. Ab ἄμαθος, *arena*.
ἠμαθόεντα, acc. sing. *Ion.* pro ἀμαθόεντα.
ἠμαθώδες, τὸ, arena, *Anac.*
ἠμαθώδης, arenosus.
ἩΜΑΙ, ἦσαι, ἧται, sedeo.
ἦμαρ, ατος, τὸ, dies. Ab ἡμέρα.
ἠμαρτες, 2. sing. a. 2. ind. act. verbi ἁμαρτάνω.
ἠμάρτηκα, *peccavi*, perf. ind. act.
ἡμαρτημένως, *adv.* perperam, *opp.* ὀρθῶς.
ἥμαρτον, *peccavi*, a. 2. ind. act.
ἡματίη, *adv.* quotidie, assidue, *Hom.*
ἡμάτιος, ία, ιον, diurnus. Ab ἦμαρ.
ἡμάτωμαι, perf. ind. pass. verbi αἱματόω.
ἠμβλακον, a. 2. ind. act. verbi ἀμβλακέω.
ἠμβλύθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi ἀμβλύω.
ἧμεθεν, a. 2. ind. act. verbi ἀμείβω.
ἡμέας, nos, acc. plur. *Ion.* pro ἡμᾶς.
ἡμεδαπὸς, ὴ, ὸν, qui est e nostro, sc. solo, nostras. Ex ἡμεῖς et δάπεδον.
ἠμείβετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ἀμείβω.
ἠμείδησα, perf. ind. act. verbi ἀμειδάω.
ἡμείων, *nostrum*, gen. plur. *Ion.* pro ἡμῶν.
ΗΜΕΚΤΕ'Ω, ægre fero, indignor.
ἠμελημένος, perf. part. pass. verbi ἀμελέω.
ἠμελημένως, *adv.* incuriose, negligenter.
ἠμελλε, 3 sing. imperf. ind. act. verbi μέλλω, *futurus sum*.
ἠμέλλων, 3. plur. imperf. ind. act. pro ἠμέλεον, ab ἀμελέω.
'ΗΜΕ'Ν, et, atque, *conj.* apud *Poëtas*, cui respondit ἠδέ.
ἦ μὲν, sane, profecto.
ἦμεν, 1. plur. imperf. ind. verbi εἰμί.
ἦμεν, *esse*, præs. inf. *Ion.* pro εἶναι.
ἡμένος, *sedens*, præs. part. verbi ἧμαι.
ΗΜΕ'ΡΑ, ας, ἡ, dies; (2) pro tempore, Hebraïzantes; (3) καθ' ἡμέραν, quotidie; μεθ' ἡμέραν, interdiu; πρὸς ἡμέραν, versus diem, sub lucem. *Etymol.* deducit ab ἧμερος, ad differentiam noctis, quæ immitis et horrida est. *Plato* vero ἡμέραν dictum ait, quod ἡμέρα efficiat, vel ἀπὸ τῦ ἱμείρειν, quod eam homines maxime desiderent, quasi ἱμέραν.
ἡμερεύω, fut. εύσω, diem transigo, in opere diem totum versor. Ab ἡμέρα.
ἡμερέων, gen. plur. *Ion.* pro ἡμερῶν.
ἡμερήσιον, ου τὸ, merces diurna; (2) diarium. Ab
ἡμερήσιος, ία, ιον, vel ἡμέρησιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui est unius diei, diurnus. Ab ἡμέρα.
ἡμερία, ας, ἡ, *Dor.* ἀμερία, dies.
ἡμερίδης, ου, ὁ, mitis. Ab ἥμερος.
ἡμερίδιον, ου, τὸ, diecula, *Dim.* ab ἡμέρα.
ἡμερινὸς, ὴ, ὸν, diurnus. Ab eod.
ἡμέριος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem; (2) unicum diem durans. 'Ημέριοι, homines mortales, *πολύμοχθον γένος ἀμερίων*, *Dor.* pro ἡμερίων, *Euripid. Iphig.* in *Aul.* 1331.
ἡμερὶς, ίδος, ἡ, mansueta, cicur; (2) vitis sativa, ab hominibus culta, ad differentiam agrestis. Ab ἥμερος.
ἡμερόβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in diem vivit; (2) victum quotidie mendicans. Ex ἡμέρα et βίος, *vita*, vel *victus*.
ἡμεροδεινας'ης, ὁ, fœnerator diurnus, *Epith.* Menippi, *Diog. L.*
ἡμεροδρομέω, ῶ, sum cursor, sum a pedibus; (2) totum diem curro. Ab
ἡμεροδρόμος, ὁ, ὁ, q. d. cursor diurnus, qui cursum die conficit, *Epith.* Solis; (2) tabellarius; (3) qui est a pedibus. Ex ἡμέρα et δρόμος.
ἡμεροθρυς, υος, ἡ, arbor quædam glandifera, species quercus. Ex ἥμερος et δρῦς.
ἡμεροθαλὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, placide et benigne vigens seu pullulans; (2) placide virescere et pullulare faciens. Ex ἥμερος et θάλλω.
ἡμεροθρηνέω, ῶ, interdiu venans.
ἡμεροκαλλὲς, τὸ, sc. ἄνθος, et
ἡμεροκαλλὴς, ίδος, ἡ, flos uno die vigens.
ἡμεροκλέπτης, ου, ὁ, fur diurnus, *Ph.* Ab ἡμέρα et κλέπτης, *fur*
ἡμεροκοιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui tota die dormit. Ex ἡμέρα et κοίτη, *lectus*.
ἡμερόλεγδον, *adv.* singulos dies numerando.
ἡμερολεκτέω, ῶ, fut. ήσω, quotidie numero, dies supputo. Ex ἡμέρα et λέγω.
ἡμερολογέειν, *dies numerare*, præs. inf. act. verbi ἡμερολογέω.
ἡμερολογίειν, et ἡμερολόγιον, ου, τὸ, diarium, calendarium, fasti. Ex iisd.
ἡμερονύκτιον, ου, τὸ, diei et noctis spatium. Ex ἡμέρα et νύξ.
ἡμεροτιεῖω, mansuetum reddo. Ex ἥμερος.
ἡμεροτοιὸς, q. d. mansuefactor.
'ΗΜΕΡΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, mansuetus, cicur, mitis, placidus; (2) sativus, domesticus, de frugibus, *opp.* ἄγριος. Αἴετος ἀγρὸν χῆνα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον, "Ημερον ἐξ αὐλῆς, *Od.* 15, 162.
ἡμεροσκοπέω, speculor interdiu.
ἡμεροσκοπτίειον, vel ἡμεροσκόπτιον, diurnæ speculationis locus. Ab
ἡμεροσκόπος, ου, ὁ, diurnus speculator, excubias diurnas agens. A σκοπός.
ἡμερότης, ητος, ἡ, mansuetudo. Ab ἥμερος.
ἡμεροτρεφὶς, ἡ, idem quod χοίνιξ, *Ath.*
ἡμερόφαντος, ον, interdiu conspicuus, s. visus. A φαίνω.
ἡμερόφοιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, interdiu oberrans. Ex ἡμέρα et φοιτάω.
ἡμεροφύλαξ, κος, ὁ, custos diurnus.
ἡμερόφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, diem inclamans, seu vocans, i. e. lucem. Ex ἡμέρα et φωνή.
ἡμερόων, mansuefacio, cicuro; ἡμερώμαι, mansuefio. Ab ἥμερος. Hinc
ἡμέρωμα, ατος, τὸ, mitigatio, mansuefactio.
ἡμερωρεῖν, interdiu custodire, *Suid. Hes.* Ex ἡμέρα et ὠρέω.
ἡμέρως, *adv.* mansuete, placide, modeste.
ἡμερωσις, εως, ἡ, mansuefactio. Ab ἡμερόω.
ἡμες, præs. inf. *Dor.* pro εἶναι, ab εἰμί.
ἡμετέρειος, pro ἡμέτερος, *Anac.*
ἡμετέρῃσιν, dat. pl. f. g. *Ion.* pro ἡμετέραις.
ἡμέτερος, έρα, ερον, noster; (2) qui nobiscum facit. Ab ἡμεῖς.
ἡμέων, *nostrum*, gen. pl. *Ion.* pro ἡμῶν.
ἡμημένος, perf. part. pass. verbi ἀμάω.
ἤμην, *eram*, imperf. ind. med. verbi εἰμί.
ἧμην, imperf. ind. med. verbi ἧμαι.
ἤμην, *adv.* certe, *Hebr.* 6, 14.
ἦ μὴν, profecto.
ἤμησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀμάω.
ἦμι, pro φημι, dico, *Att. Aristoph.* ταῦ, ἦμι, ταῖ, *puer, inquam, puer.* Hinc ἦ δ' ἐγὼ, dicebam; ἦ δ' ὅς, dicebat, inquit, apud *Atticos*.
ἡμιαμφόριον, ου, τὸ, amphoræ dimidium, urna. Ex ἡμισυς et ἀμφορεὺς, *et sic reliqua deinceps, ab* ἥμι *incipientia*.
ἡμιάνθρωπος, ου, ὁ, semihomo, semivir.
ἡμιάναξ, ορος, ὁ, semivir.
ἡμιάστιον, τὸ, genus panis hemicycli figura, *Hes.* ἡμίαρτον. Ab ἄρτος.
ἡμιασσάριον, τὸ, semissis.
ἡμιασφάγαλον, ου, τὸ, semitalus.
ἡμιβαφὸς, ὴ, ὸν, semibarbarus.
ἡμίβιος, ου, mediâ vitâ, *Man.*
ἡμιβρεχὴς, ές, ἡμιβραχὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, dimidia ex parte rigatus, semimadidus.
ἡμίβροχος, idem. A βρέχω.
ἡμιβρὼς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ, semesus. A βρώσιμος.
ἡμίβρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
ἡμιγένειος, ου, ὁ καὶ ἡ, semibarbatus.
ἡμιγενὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, semigenitus, i. e. imperfectum genus habens, quasi semicreatus, semiinchoatus. A γείνομαι.
ἡμίγυμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, seminudus.
ἡμιγύναιξ, et
ἡμίγυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, semivir.
ἡμιδαὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, semesus, semiesus; (2) semidivisus; (3) semiustus. A δαίω.
ἡμιδαΐπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, semioccisus, A δαΐζω.
ἡμιδαμὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, semidomitus. A δαμάω.
ἡμιδεὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, cui dimidium deest, semivacuus, semiplenus. A δέομαι.
ἡμιδιπλοΐδιον, ου, τὸ, dimidiata diplois, semicinctium, vestimenti muliebris genus. A διπλοῖς.
ἡμίδουλος, ου, ὁ, semiservus.
ἡμιεκτέον, ου, τὸ, dimidiatus sextarius, dimidium sextarii. Ex ἥμισυς et ἕκτος.
ἡμίεκτον, ου, τὸ, idem et ex iisd.
ἡμιέλλην, semigræcus.
ἡμιεργὸς, ές, ὁ καὶ ἡ, semifactus, ad dimidium factus; (2) inchoatus. Ab ἔργον.
ἡμίεργος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
ἡμίετες, τὸ, dimidius annus. Ab ἔτος.
ἡμιέφθος, ου, ὁ καὶ ἡ, semielixus, semicoctus. Ab ἕφθός.
ἡμιζώνιον, ου, τὸ, semicinctium. A ζώνη.
ἡμιζωος, ου, ὁ καὶ ἡ, semivivus.
ἡμίηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, dimidia ex parte soli expositus; (2) ad dimidium siccatus. Ab ἥλιος.
ἡμιθαλὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, semiviridis. A θάλλω.
ἡμιθανὴς, acc. sing. *contr.* pro ἡμιθανέα, ab ἡμιθανὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, seminex, semimortuus. A θνήσκω.
ἡμιθέαινα, ης, ἡ, semidea. Ab
ἡμίθεος, ου, ὁ καὶ ἡ, semideus, indiges, heros; ἡμίθεοι, indigetes, divi.
ἡμίθηλυς, ὁ, semivir.
ἡμιθῆρ, ῆρος, ὁ, semiferus. A θὴρ, *fera*.
ἡμιθνὴς, ητος, vel ἡμίθνης, ητος, ὁ, semimortuus. A θνήσκω.
ἡμίθνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, semimortuus; (2) semimortalis, semideus; (3) qui alternis vicibus vivit, vel moritur. Ex iisd.
ἡμίθρωστος, ου, ὁ καὶ ἡ, semifractus. A θραύω.
ἡμιθωράκιον, ου, τὸ, dimidius thorax. A θώραξ.
ἡμιιδαῖος, ὁ, semijudæus.
ἡμικάδδιον, vel ἡμικάδιον, ου, τὸ, dimidius cadus, dimidium cadi. A κάδδος, vel κάδος.
ἡμίκακος, ου, ὁ καὶ ἡ, semimalus, semipravus; (2) non plene bonus; (3) neglectus.
ἡμικάκως, *adv.* semiprave, non omnino bene.
ἡμίκαυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, semiustus, dimidia ex parte crematus. A καίω.
ἡμίκαυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
ἡμίκενος, ου, ὁ καὶ ἡ, semivacuus, semiplenus.
ἡμικεφάμουν, ου, τὸ, urna. A κέφαμος.
ἡμικεφάλιον, et ἡμικεφάλιον, nec non ἡμικέφαλον, ου, τὸ, sinciput. A κεφαλή.
ἡμικλάδευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, semiputatus. A κλαδεύω.
ἡμίκλαστος, ὁ καὶ ἡ, semifractus. A κλάω.
ἡμικλήριον, τὸ, dimidia hæreditas, dimidium bonorum. A κλῆρος.
ἡμικότυλον, ου, τὸ, dimidia pars cori. A κόρος.
ἡμικοτύλη, ἡ, dimidia cotyla.
ἡμικοτυλιαῖος, αίη, αῖον, qui est cotylæ dimidiatæ. Ab
ἡμικοτύλιον, ου, τὸ, cotyla, seu hemina dimidiata. A κοτύλη.
ἡμίκρανος, ας, ἡ, dimidia capitis pars; (2) medium capitis. A κρανίον.
ἡμικρανία, ας, ἡ, dolor circa dimidium sive medium capitis. Ab ἡμίκρανον. Hinc
ἡμικρανικὸς, ὴ, ὸ, hemicrania laborans.
ἡμίκρανον, ου, τὸ, dimidia capitis pars; sinciput. A κράνιον.
ἡμικρὴς, ὁ, semicretensis.
ἡμικύαθος, ου, ὁ, semicyathus, *Aret.* Ex κύαθος.
ἡμικύκλιον, ου, τὸ, semicirculus, semiorbis, hemicyclium. Ab
ἡμικύκλιος, ὁ καὶ ἡ, semicirculi figuram habens, semicircularis. A κύκλος.
ἡμικυκλώδης, ες, idem.
ἡμίκυκλος, ου, ὁ, semicirculus, hemicyclus.
ἡμικυλίνδριον, ου, τὸ, semicylindrus. A κύλινδρος.
ἡμίκυτρεον, ου, τὸ, semimodius. A κύτρεον.
ἡμικύων, υνος, ὁ καὶ ἡ, semicanis.
ἡμιλάγαυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, nequam.
ἡμιλέπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, semidecorticatus. A λεπίζω.
ἡμίλεπτος, ου, semiexclusus, sc. ex ovo. A λέπω.
ἡμίλευκος, ου, ὁ καὶ ἡ, semialbus.
ἡμιλιτειαῖος, αίη, αῖον, selibris, semilibris. Ab
ἡμίλιτρον, ου, τὸ, selibra, semilibra, libra di-

midiata ; (2) semiobolus, sex ærei. A λίτρα.
ἡμίλωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, semilotus. A λύω.
ἡμιλοχίας, ας, ἡ, dimidiatus λόχος, dimidia cohors.
ἡμιλοχίτης, ου, ὁ, qui præest ἡμιλοχίᾳ.
ἡμιμαθής, έος, ὁ καὶ ἡ, semidoctus. A μανθάνω.
ἡμιμάνης, έος, ὁ καὶ ἡ, semiinsanus. A μαίνομαι.
ἡμιμάραντος, ον, flaccidus, semiaridus, semimarcidus. Στέφανοι ἡμιμάραντοι, *Lucian.* in *Toxari*, p. 59. A μαραίνω.
ἡμιμάσητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, semimansus. A μασσάομαι.
ἡμιμέδιμνος, ᾱ, ὁ, semimedimnus.
ἡμιμέθυσος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, semiebrius.
ἡμιμερής, έος, ὁ καὶ ἡ, dimidiæ partis, semi. A μέρος.
ἡμίμπλεως, ὁ καὶ ἡ, semiplenus.
ἡμίμναιον, τὸ, dimidium mensuræ, v. c. modii.
ἡμιμηνιαῖος, α, ον, semimenstruus. A μήν.
ἡμιμήνιον, τὸ, semimenstruum, mensis dimidius. Ab eod.
ἡμίμναιον, ᾱ, τὸ, dimidium minæ, dimidiata mina. A μνᾶ.
ἡμιμόριον, ᾱ, τὸ, dimidiata pars, altera pars.
ἡμιμόχθηρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, semimalus.
ἡμίνα, ης, ἡ, hemina, demidium sextarii, cotyla, acetabulum. Ab ἥμισυς.
ἡμινίσκος, ὁ, coracinus piscis, *Soph.* ap. *Ath.*
ἡμίξεσον, hemina, dimidius sextarius.
ἡμίξεστος, ὁ καὶ ἡ, semiarefactus, sideratus.
ἡμιξύστητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, semirasus. A ξυράω.
ἡμιοβολιον, τὸ, semiobolus.
ἡμιοδίον, semita, *Philoxenus.* Ab ὁδὸς, *via.*
ἡμιόδιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui dimidia parte præest itineribus.
ἡμιολία, ας, ἡ, sesquiplum ; (2) sesquialtera ; (3) navis piratica.
ἡμιολιασμὸς, ᾱ, ὁ, pensio sescupli. Ab
ἡμιόλιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, totus cum dimidia sui parte, sesquiplus, sesquialter, sesquiplex. Ex ὅλος, *totus.*
ἡμιολὶς, ἡ, sub. μοῖρα, sescupla portio, idem quod ἡμιολία.
ἡμίολος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
ἡμιόνειος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, mularis. Ab ἡμίονος.
ἡμιονηγὸς, ᾱ, ὁ, agaso mulorum, mulio. Ex ἡμίονος et ἄγω.
ἡμιονικὸς, ἡ, ὸν, mularis. Ab ἡμίονος.
ἡμιόνιον, ᾱ, τὸ, herba quædam, *aspledon* alias dicta ; (2) avis quædam. Ab eod.
ἡμιονὶς, ίδος, ἡ, stercus muli, ap. *Hipp.* pro ἡμιόνη ὀνὶς.
ἡμιονίτης, ᾱ, ὁ, mularis. Ab eod.
ἡμιονίτις, ίδος, ἡ, mularis ; (2) mulum pariens.
ἡμίονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, mulus, vel mula ; (2) idem quod ἡμιόνιον. Ab ὄνος.
ἡμίοστλος, q. d. semiermis. Ab ὅπλα, *arma.*
ἡμίοσοι αὐλοὶ, tibiæ pauciorum foraminum. Ab ὀπή.
ἡμίοστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, semiassatus, semiassus ; (2) semicoctus. Ab ὀπτάω.
ἡμιοφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui ex dimidio apparet. (Sed rectius exaretur ἡμιφανὴς, aut ἡμισυφανὴς.) A φαίνω.
ἡμιπαιγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, semiconcretus. A πηγνύω.
ἡμιπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, partim adfectus vel vitiatus. Ἡμιπαθέα μέρεα, *Aret.* A πάθος.
ἡμιπαίδευτος, semidoctus, *Suid.* indoctus. A παιδεύω.
ἡμιπαχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, suffertus. A παχύς.
ἡμιπέλεκκον, et ἡμιπελεκίον, τὸ, securicula, *Ep. V. L.*
ἡμιπέλεκον, ου, τὸ, securis uno tantum latere scindens, ab una tantum parte acuta. Ex πέλεκυς.
ἡμίπεπτος, ᾱ, ὁ, semicoctus.
ἡμιπηχυαιος, αία, αιον, semicubitalis.
ἡμίπηχυς, υ, idem.
ἡμιπλέθριον, ου, τὸ, dimidium jugeri.
ἡμιπληκτικὸς, ἡ, όν, hemiplexia laborans. Ab
ἡμιπλὴξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, dimidia parte percussus. A πλήττω.
ἡμιπληξία, ας, ἡ, dimidii corporis resolutio, paralysis, hemiplexia, quæ est partis corporis, sicut apoplexia totius corporis.
ἡμιπλήγης, εος, ὁ καὶ ἡ, semipienus. Ἡμιπλήγεσι κύστισι, *Aret.*
ἡμιπλήρωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, semiplenus, semiinanis. A πληρόω.
ἡμιπλύδιον, ου, τὸ, dimidius latet ; ἡμίπλυδοι, semilateres. A πλίνθος.
ἡμίπνικτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, semisuffocatus. A πνίγω.
ἡμίπνους, *contr.* ἡμίπνοος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, semianimis, semivivus. A πνέω, *spiro.*
ἡμιπόδιον, ου, τὸ, semipes, pes dimidius. A πούς.
ἡμίπολον, ου, τὸ, dimidium poli, i. e. cœli media pars, *Hes.* A πόλος.
ἡμιπόνηρος, ὁ καὶ ἡ, semimalus, semimalignus.
ἡμίπους, οδος, semipes. A πούς, *pes.*
ἡμίπτωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, semirutus, qui dimidia ex parte corruit. A πίπτω.
ἡμίπυρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, semiustus, qui dimidia ex parte corruit. A πίπτω.
ἡμίπυρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, semiustus, semiardens.
ἡμιπύρωτος, ον, semicombustus, seu semicalidus.
ἡμιπύρρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, semirufus.
ἡμιῤῥαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, semifractus, semilacer, interruptus. A ῥήσσω.
ἡμισάλευτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, dimidia ex parte concussus et agitatus. A σαλεύω.
ἡμισαπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, semiputris qui dimidia ex parte computruit. A σήπω.
ἡμισεπαῖδος, ὁ, semisperans, *Steph.*
ἡμίσπερμα, ατος, τὸ, dimidium, dimidia pars. Ab
ἡμισεύω, dimidius sum ; (2) dimidia ex parte æquo ; (3) ad dimidias partes redigo. Ab ἥμισυς.
ἡμίσιος, gen. sing. pro ἡμίσεως, ab ἥμισυς.
ἡμίσοφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, semisapiens.
ἡμίσπασος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, semivulsus, semiavulsus. A σπάω.
ἡμισύλλων, ᾱ, τὸ, hemistichium, dimidium versus. A σίλλος, *versus.*
ἡμισφαιτιώτης, ὁ, semimiles, miles semivir.
ἡμισφέγγυλος, ον, semiteres, semicircularis, obliquus.
ἥμισυ, εος, τὸ, dimidium, altera pars, semis. Ab
Ἡ ΜΙΣΥΣ, σεια, συ, *Gen.* εος, είας, εος, dimidius, semi, semis.
ἡμισφαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, semimactatus. A σφάττω.
ἡμισφαίριον, ᾱ, τὸ, dimidia sphæra, dimidium globi ; (2) cœli dimidium. A σφαῖρα.
ἡμιτάλαντον, ᾱ, τὸ, semitalentum.
ἡμιτάριχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui media ex parte est salsamentum.
ἡμιτελείᾳ, ας, ἡ, dimidium, semis, *Luc.*
ἡμιτέλειος, α, ον, dimidius.
ἡμιτέλεστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, dimidia ex parte absolutus, imperfectus. Ab
ἡμιτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, semiabsolutus, interruptus, semifinitus, imperfectus ; (2) ap. *Hom.* de domo vacua, vidua, *Il.* 2, 701. A τέλος.
ἡμίτμητος, ον, in duas partes sectus.
ἡμιτόμης, ᾱ, ὁ, semicastratus, cui alter testiculus exsectus est. Ex τέμνω.
ἡμιτομίας, ᾱ, ὁ, idem et ex iisd.
ἡμιτόμιον, ου, τὸ, dimidia pars, dimidium.
ἡμίτομον, ᾱ, τὸ, idem ; (2) latus. Ab
ἡμίτομος, ὁ καὶ ἡ, dimidiatus.
ἡμισόνιον, ᾱ, τὸ, dimidia pars toni, semitonium. A τόνος.
ἡμίτραυλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, semibalbus.
ἡμιτρίζης, ες, paululum detritus. A τρίζω.
ἡμιτρίγωνον, τὸ, dimidium triangulum.
ἡμιτριταῖος, αία, αῖον, semitertianus.
ἡμιτύδιον, τὸ, indumentum lineum, fimbria ; (2) sudarium, fascia.
ἡμιτύμβιον, ᾱ, τὸ, dimidium, h. e. parvum bustum, parvum sepulchrum. A τύμβος.
ἡμίυπνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, semisomnis.
ἡμιφανὴς, et ἡμιφαγὴς, ές, dimidia parte conspicuus. A φαίνομαι.
ἡμιφάλακρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, semicalvus.
ἡμιφάριον, ᾱ, τὸ, dimidia vestis pars. A φᾶρος.
ἡμίφαυλος, ον, dimidia parte futilis, i. e. nullius pretii in aliquo genere.
ἡμιφλεγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, semiustus, semiustulatus. A φλέγω.
ἡμίφλεκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
ἡμίφωνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, dimidiatam vocem edens ; (2) litera semivocalis. A φωνή.
ἡμίχλωρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, semiviridis.
ἡμιχοσιος, αία, αῖον, dimidium continens congium, semisextarius. A χόος.
ἡμίχους, *contr.* ἡμίχοος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd. dimidii congii capax, *Arstot.* Hinc et ἡμίχεως, scil. ἀγγεῖον, dimidius congius.
ἡμιχοινικος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, dimidiam chœnicem continens.
ἡμίχοινιξ, ικος, ἡ, dimidia chœnix.
ἡμιχολώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, subbiliosus.
ἡμίχορίον, ου, τὸ, altera pars chori bipartiti.
ἡμιχρηστος, ὁ καὶ ἡ, non satis bonus, subimprobus.
ἡμίχρυσος, ὁ καὶ ἡ, ex dimidia parte aureus.
ἡμίχωρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, semirutus. A χωννύω.
ἡμιψυχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem quod seq.
ἡμίψυχτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, semifrigefactus, semigelatus. A ψύχω.
ἡμίψυχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, semianimis. A ψυχή.
ἡμιωβολιαῖος, αία, αῖον, semiobolaris, semiobolum pretio æquans ; (2) vilis, exigui pretii. Ab
ἡμιωβόλιον, ᾱ, τὸ, semiobolus, dimidia oboli pars. Hinc et τὸ ἡμιωβόλιαι, ων, vasa minimi pretii. Ab eod.
ἡμιωβόλον, ᾱ, τὸ, idem et ab eod.
ἡμιώριον, ᾱ, τὸ, semihora. Ab ὥρα.
ἥμμαι, perf. ind. pass. verbi ἅπτω.
ἡμοιρηκὼς, perf. part. act. verbi ἀμοιρέω.
Ἦ ΜΟΣ, *adv. Poët.* quando, quum, postquam.
ἡμός, ὴ, όν, noster, *Poët.* ab ἡμεῖς.
ἡμοσύνη, ης, ἡ, jaculatio, seu jaculandi peritia. Ab ἥμων.
ἡμπειχόμην, *indue bar*, imperf. ind. pass. *Poët.* pro ἀμπειχόμην, ab ἀμπέχω.
ἡμπεσχόμην, a. 2. ind. med. verbi ἀμπέχω.
ἡμπισχόμην, imperf. ind. pass. verbi ἀμπίσχω.
ἡμπόλησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐμπολέω.
ἡμύνατο, *ultus est*, 3. sing. a. 1. ind. med.
ἡμυνε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἀμύνω.
ἡμυδεις, όεσσα, όεν, qui solet inclinare, seu cadere. Ab ἡμύω.
ἤμυσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἡμύω.
ἡμύσειε, *cecideris*, 3. sing. a. ejusd. *Æol.* format. *Il.* 4, 200.
Ἤ ΜΥ Ω, f. ύσω, inclino, cado, demitto. Ἐπεί τ' ἠμύει ἀσπὶς ὑσσίνι, *Il.* 2, 148. Ἤμυσε κάρη, *ib.* 8, 308.
ἡμφαγυάεν, imperf. ind. act. pro ἡμφαγύεον, ab ἀμφαγυόω.
ἡμφιεμένος, perf. part. pass. verbi ἀμφιέννυμι.
ἡμφίβαλλον, imperf. ind. act. verbi ἀμφιβάλλω.
ἡμφίγνων, imperf. ind. act. pro ἡμφιγνόεον, ab ἀμφιγνοέω.
ἡμφιεννύμην, imperf. ind. verbi ἀμφιέννυμι.
ἡμφίεσα, *vestivi*, a. 1. ind. act.
ἡμφίεσμαι, *indutus sum*, perf. ind. pass.
ἡμφιεσμένον, acc. sing. perf. part. pass.
ἡμφιοσθήτην, imperf. ind. act. *contr.* pro ἡμφισοσθήτεον, ab ἀμφισοσηπέω.
ἤμων, ονος, ὁ, jaculator. Ab ἴημι, *mitto.*
Ἦ ΗΝ, *conj.* si, pro ἐὰν, si. Hinc ἤν μὴ, nisi.
ἦν, *dixi*, *Poët.* pro ἔφην, a. 2. verbi φημί.
ἦν, *misi*, a. 2. ind. verbi ἵημι.
ἠνάγκασα, a. 1. ind. act. verbi ἀναγκάζω.
ἠναγκασμένως, *adv.* coacte.
ἠναιδηκότες, nom. pl. perf. part. act. verbi ἀναιδέω.
ἠνάλωσα, a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀνήλωσα, ab ἀναλίσκω.
ἠναντιώθην, a. 1. ind. pass. verbi ἀναντιόομαι.
ἠναξα, a. 1. ind. act. verbi ἀνάσσω.
ἠνασσεν, 3. sing. imperf. indic. act. cum ν ἐφελκ.
ἠνεφα, *interfeci*, a. 1. ind. act. verbi ἐναίρω.
ἠνδανον, imperf. ind. act. verbi ἀνδάνω.
ἠνδεραγαθηκέναι, perf. ind. act. verbi ἀνδραγαθέω.
ἠνδερώθην, a. 1. ind. pass. verbi ἀνδρόω.
ἤνεγκα, a. 1. ind. act. verbi φέρω pro ἐνήνεκα.
ἤνεγκον, *tuli*, a. 2. ind. act. verbi ἐνεγκ.
ἠνεγμαι, *latus sum*, perf. ind. pass.
ἠνείθην, a. 1. ind. pass. verbi αἰνέω.
ἤνεικα, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤνεγκα, a φέρω.
ἠνειτε, *edixit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἀνεῖτε, ab ἀνέτω.
ἠνείχθην, a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἠνέχθην, a φέρω.
ἠνειχόμην, *sustinebam*, imperf. ind. med. *Att.* pro ἀνειχόμην, a ἀνέχομαι, *sustineo, tolero* ; ἠνείχετο, *Eurip. Electr.* 264.
ἠνεκέως, *adv.* diu multumque, longo tempore. Ab

'ΗΝΕΚΗ`Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, porrectus, protentus in longitudinem; (2) perpetuus, continuus.

ἠνεμόεις, εσσα, εν, ventosus, *Hom.*

ἠνεμόφοιτος, ον, aëria vadens, aërius, *Steph.* Ab ἄνεμος et φοιτάω.

ἠνεμώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, ventosus, *Hes.*

ἤνεσον, *dixi*, a. 2. ind. act. verbi ἐνέπω.

ἤνεσα, *laudavi*, a. 1. ind. act. verbi αἰνέω.

ἠνεσχέθην, a. 1. ind. pass. verbi ἀνέχω.

ἠνεσχόμην, a. 2. ind. med. *Att.* pro ἀνεσχόμην.

ἠνέχθην, *delatus sum*, a. 1. ind. pass. verbi φέρω.

ἠνέωγα, perf. ind. med. *Att.* pro ἀνέῳγα, ab ἀνοίγω.

ἠνεῴχθησαν, *aperti sunt*, 3. plur. a. 1. ind. pass.

ἠνήλαμαι, perf. ind. pass. *Att.* pro ἀνήλαμαι, ab ἀνελαύνω, pro ἀνελῶ.

ἠνηνάμην, *renui*, a. 1. ind. med. verbi ἀναίνομαι.

ἤνθε, 3. sing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἦλθε, ab ἔρχομαι.

ἦνθον, a. 2. ind. *Dor.* pro ἦλθον.

ἠνθισμένος, perf. part. pass. verbi ἀνθίζω.

'ΗΝΙ`, *adv.* ecce.

'ΗΝΙ'Α, ας, ἡ, habena, lorum, retinaculum. Ἀφ' ἡνίας, ad sinistram a dextra.

ἡνιάζω, f. άσω, fræno. Ab ἡνία.

ἠνιγμαι, perf. ind. pass. verbi αἰνίττομαι.

ἠνίδε, ecce, *Dor.* pro ἐνίδε, ab ἐνείδω. Ἠνίδε τοι δέκα μᾶλα φέρω, *Theoc. Id.* 3, 10.

ἠνίηται, 2. sing. perf. ind. pass. verbi ἀνίημι.

'ΗΝΙ'ΚΑ, *adv.* quum, quando, ap. *Atticos dicitur de hora diei*, qua hora? *ut et πηνίκα*, qua?

ἡνίον, ου, τὸ, frænum. Ab ἡνία.

ἡνιοπoιεῖον, ου, τὸ, officina habenarum.

ἡνιοποιέω, habenas conficio; (2) habenas rego et duco; (3) rego, moderor. Ab

ἡνιοποιός, ὅ, ὁ καὶ ἡ, qui habenas conficit. Ex ἡνία et ποιέω.

ἡνιοστροφέω, ῶ, habenas verto, guberno. "Ος ἄρμα λευκὸν ἡνιοστροφεῖ βεβώς, *Eur. Ph.* 176. Ὁ τὴν ποδαργον Ψύλλαν ἡνιοστροφῶν, *Lyc.* 166. Ab

ἡνιοστρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui habenas vertit, auriga, *Soph. Elect.* 731. Ex ἡνία et στρέφω.

ἡνιοχία, et ἡνιοχία, ας, ἡ, aurigatio; (2) gubernatio, moderatio, agitatio. Ab ἡνιοχεύω.

ἡνιοχεύς, έος, ὁ, auriga; obliqui casus, ἡνιοχῆος, ἡνιοχῆι, ἡνιοχῆα, *Poët.* Ab

ἡνιοχεύω, f. εύσω, habenas teneo, aurigo; (2) moderor, rego. Πόλιν ἡνιοχεύειν, *Epigr.* Ab ἡνίοχος.

ἡνιοχέω, ῶ, f. ήσω, idem et ab eod.

ἡνιοχῆες, nom. pl. *Ion.* pro ἡνιοχέες.

ἡνιοχήσας, εως, ὁ, aurigatio. Ab ἡνιοχέω.

ἡνιοχικός, ἡ, όν, aurigandi aptus, aurigationis peritus.

ἡνίοχος, ου, ὁ, auriga. Ex ἡνία et ἔχω.

ἡνίπαπεν, *dixit*, 3. singul. perf. ind. med. *Poët.* pro ἤνιτε, ab ἐνίπτω.

ἤνις, ιος, ἡ, annicula, *Od.* 3, 382. Ab ἔνος, *annus.*

ἠνισσάμην, a. 1. ind. med. verbi αἰνίσσω.

ἠνίσσαμην, a. 1. ind. med. verbi ἐνίσσω.

ἠνίσσετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi αἰνίσσομαι.

ἠνίχθω, 3. sing. perf. imperat. pass.

ἠνοθίαι, *florui*, perf. ind. med. verbi ἀνέθω, per *Metathes.* pro ἀνθέω.

ἠνοίγην, a. 2. ind. pass. *Ion.* pro ἀνῴγην, ab ἀνοίγω.

ἠνοιξα, *aperui*, perf. ind. act. verbi ejusd.

ἠνοιχαι, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἀναφέρω, pro ἀνοίω, *refero.*

ἦνον, imperf. ind. act. per *Sync.* pro ἤνυον, ab ἀνύω.

ἠνορέη, ας, ἡ, vel ἠνορείη, ης, ἡ, virilitas; ἠνορέην ἐρατεινὴν, *Il.* 6, 156. Ab ἀνήρ.

ἦνοχα, *tuli*, perf. ind. med. verbi φέρω.

ἠνοψ, οπος, ὁ καὶ ἡ, sonorus, vocalis; (2) perspicuus, lucidus. Ab ὤψ, *vox*, vel ὤψ, *oculus.*

ἠνσχόμην, 1. sing. aor. 2. ind. med. *contr.* pro ἠνισχόμην, ap. *Soph. Ann.* 473. Ab ἀνέχω.

ἧνται, *sedent*, 3. plur. præs. ind. v. ἧμαι.

ἤντεον, imperf. ind. act. verbi ἀντέω, *Ion.* pro ἀντάω.

ἤντετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ἀντομαι.

ἤντησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀντάω.

ἠντιβόλευν, imperf. ind. act. *contr.* pro ἠντιβόλεον, ab ἀντιβολέω.

ἠντιδίκευν, imperf. ind. act. *contr.* pro ἠντιδίκεον, ab ἀντιδικέω.

ἠντινα, *quam*, acc. sing. ab ἥτις.

ἠντλημότες, nom. plur. plusq. part. act. v. ἀντλέω.

ἧντο, *sedebant*, 3. plur. imperf. act. verbi ἧμαι.

ἤνυεν, 3. sing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ. ab ἀνύω.

ἤνυσα, *perfeci*, a. 1. ind. act. verbi ejusd.

ἠνυσγεν, ε, τὸ, unus ex ventriculis animalium ruminantium, ex eo dictus (ut putatur) quoniam in eo διανύεται καὶ πέπτεται ἡ τροφὴ, conficitur et concoquitur cibus. Ἐγὼ δέ γ' ἠνυσγεν βοὸς καὶ ποιλίαν ὑείου καταδρεχθείσας, *Arist. Eq.* 356. Ab ἀνύω, *perficio.*

ἤνωγα, *mandavi*, perf. ind. med. v. ἀνώγω.

ἤνωκα, *jussi*, a. 1. ind. act.

ἠνωμαι, perf. ind. pass. verbi ἐνόω.

ἠνώεθεν, imperf. ind. act. pro ἠνώεσθεον, ab ἀνοεθέω.

ἠνώεθωσα, *emendavi*, a. 1. ind. act.

ἠνώχλεν, imperf. ind. act. *contr.* pro ἠνώχλεον, ab ἐνοχλέω.

ἦξα, *veni*, a. 1. ind. act. verbi ἥκω.

ἦξα, *fregi*, a. 1. ind. act. verbi ἀγνυμι.

ἧξα, a. 1. ind. v. ἀΐσσω, vel ἄσσω, *Soph.*

ἥξει, *veniet*, 3. sing. f. 1. ind. act.

ἥξις, εως, ἡ, adventus. Ab ἥκω.

ἧξίν, 3. singul imperf. ind. act. *contr.* pro ἠΐσσε, ab ἀΐσσω.

ἠξίωται, 3. sing. perf. ind. pass.

ἠξῶν, *veniam*, f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἥξω.

ἠοῖ, *auroræ*, dat. singul. *contr.* pro ἠοΐ, ab ἠώς

ἠοιος, οία, οῖον, orientalis, matutinus. Ab ἠώς

ἤομεν, 1. plur. a. 2. ind. act. *Att.* pro εἶομεν, ab εἶμι.

ἦον, ἴνη, a. 2. ind. act. *Att.* pro εἶον.

ἠόνα, *ripam*, acc. sing. ab ἠών.

ἠόνησας, 2. sing. a. 1. ind. act. v. αἰονάω.

ἠόνιος, ία, ιον, littoralis. Ab ἠών.

ἠώς, gen. sing. *contr.* pro ἠόος, ab ἠώς.

'ΗΠΑΡ, ατος, τὸ, hepar, jecur.

ἠπατεύθην, a. 1. ind. pass. verbi ἀπατάω.

ἡπατηρίαι, τὰ, medicamenta hepatis affectibus accommodata, &c. *Steph.* Ab ἧπαρ.

ἡπατηρὸς, ὰ, όν, hepaticus, hepatarius: Afferunt et ἡπατήριαι, scil. φάρμακαι, medicamenta hepatica. Ab eod.

ἠπατητικὸς, ἡ, όν, fraudulentus. Ab ἀπατάω.

ἡπατίας, ου, ὁ, hepatarius, ad hepar pertinens. Ab ἧπαρ.

ἡπατιαῖος, α, ον, idem.

ἡπατίζω, f. ίσω, hepar refero, hepati similis sum; (2) ad hepatis colorem vergo.

ἡπατικὸς, ἡ, όν, jecoralis; (2) qui morbo hepatico laborat. Ab eod.

ἡπάτιον, ου, τὸ, jecusculum. Ab ἧπαρ.

ἡπατίτης, ου, ὁ, jecoralis; (2) lapidis genus.

ἡπατίτις, ιδος, ἡ, jecoraria, ut vena, morbus.

ἡπατοειδὴς, ες, ὁ καὶ ἡ, jecinori similis. Ex ἧπαρ et εἶδος.

ἡπατος, ου, ὁ, piscis quidam a jecinoris colore nomen sortitus. Ab ἧπαρ.

ἡπατοσκοπέω, ῶ, f. ήσω, exta consulo.

ἡπατοσκοπία, ας, ἡ, jecinoris inspectio, haruspicina. Ab

ἡπατοσκόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, haruspex, extispex, qui ex inspecto victimæ jecinore futura colligit. Ex ἧπαρ et σκοπέω.

ἡπατουργὸς, ὁ καὶ ἡ, hepatis dissector, ap. *Lyc. si lectio vera, quod non videtur*, Ern.

ἡπατώριον, ου, τὸ, eupatorium, herba; dicitur etiam εὐπατώριον.

ἥπαφε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi ἀπαφίσκω.

ἡπάω, sarcio. Hinc ἠπήσασθαι.

ἠπεδανὸς, ὴ, όν, claudus; (2) infirmus; (3) stolidus. Ex η pro α priv. et πέζα, *pes extremus*; ut sit quasi ἄπους. Hinc

ἠπεδανάω, debilito.

ἠπείγετο, 3. sing. imperf. indic. pass. verbi ἐπείγω.

ἠπειγμαι, perf. ind. pass.

ἠπείθησα, a. 1. ind. act. verbi ἀπειθέω.

ἠπείθην, imperf. ind. act. pro ἠπείθεον.

ἠπείλει, 3. sing. imperf. ind. act. pro ἠπείλεε.

ἠπείλησεν, 3. sing. aor. 1. indic. act. cum ν ἐφελκ. ab ἀπειλέω.

ἠπειρογενὴς, ἐς, in continente natus. A γίγνομαι.

ἠπείριος, gen. sing. *Ion.* pro ἠπείρου. Ab

"ΗΠΕΙΡΟΣ, ου, ἡ, terra continens ac mediterranea; (2) nomen regionis, Epirus. Hinc

ἠπειρόω, continentem facio, continenti adjicio. Ἀναχωρήσεις κυμάτων θαλάσσας ἠπειρώσειν, *Aristot.*

ἠπειρώτης, ου, ὁ, in continente natus; (2) Epirota, quidam ex Epiro. Ab eod.

ἠπειρωτικὸς, ἡ, όν, ad continentem spectans; (2) Epiroticus. Ab eod.

ἠπειρῶτις, ιδος, ἡ, mediterranea; (2) Asiatica.

ἤπειτα, *deinde*, *Poët.* pro ἔπειτα.

ἤπερ, *conj.* aut, quam. Ex ἦ et περ.

ἤπερ, quomodo, prout, pro ὥσπερ.

ἠπεροπευμα, ατος, τὸ, res, qua aliquem decipimus. Ab ἠπεροπεύω.

ἠπεροπεύς, έος, seu ῆος, ὁ, impostor, deceptor. Ab eod.

ἠπεροπεύσας, ι. a. 1. part. act. verbi ἠπεροπεύω.

ἠπεροπευσις, εως, ἡ, fraus, impostura.

ἠπεροπευτὴς, ὅ, ὁ, idem quod ἠπεροπεύς.

ἠπεροπεύω, fut. εύσω, decipio, fallo. "Η οὐ ἄλις, ὅτι γυναῖκας ἀνάλκιδας ἠπεροπεύεις; *Il.* 5, 349. Ab ὤψ, *vox.*

ἠπεχθάνοντο, 3. plur. imperf. ind. pass. *Att.* pro ἀπηχθάνοντο, ab ἀπεχθάνομαι.

ἠπήτης, ου, ὁ, sartor, vel sutor. Ab ἠπάω.

ἠπήτριαι, ας, ἡ, sartrix, vel sutrix.

ἠπήτριον, ου, τὸ, instrumentum, quo sutores et sartores in consuendis coriis vel pannis utuntur, subula, acus. Ab ἠπάω.

ἠπιαλέων, ῶν, epiala febri laboro. Ab

'ΗΠΙ'ΑΛΟΣ, ου, ὁ, febris quotidiana, epialus. *Eustathius* per *Antiph.* ab ἥπιος derivatum existimat.

ἠπιάλης, ητος, ὁ, idem.

ἠπιαλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, febrilis. A præc.

ἠπίαμαι, αται, lenimentum. Ab

ἠπιάω, ῶ, fut. άσω vel ήσω, mitigo, lenio. Ab ἤπιος.

ἠπιήθην, a. 1. ind. pass.

ἠπιόδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, lenis, qui mitia dat. Ex ἤπιος et δῶρον.

ἠπιοδώστης, ου, ὁ, idem, *Epith.* Æsculapii.

ἠπιόθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, benigni et mitis animi. Ex ἤπιος et θυμὸς.

ἠπιόλη, ἡ, medela, *V. L. Ep.* al. ἠπιόνη.

ἠπιόλης, ου, ὁ, idem quod ἠπίωλος.

ἠπιόλιον, ου, τὸ, levis febris, epiali accessio. *Dim.* ab

ἠπίολος, ου, ὁ, bestiola circa lychnum volitans. Dicitur etiam idem esse quod ἠπίαλος.

ἠπιόμητις, ὁ, idem quod ἠπιόθυμος, *Epith.* Patris, *Nax.*

ἠπιόμοιρος, ον, mite fatum sortitus, mite ingenium sortitus.

"ΗΠΙΟΣ, ία, ιον, placidus, clemens, mitis, lenis. Hinc

ἠπιότης, ητος, ἡ, lenitas, clementia.

ἠπιόχειρ, έος, ὁ καὶ ἡ, qui placidas et benignas manus habet, placidus, mitis.

ἠπίστατο, 3. sing. imperf. ind. *Ion.* et *Att.* pro ἐπίστατο, ab ἐπίσταμαι.

ἠπιστήθην, a. 1. ind. pass. verbi ἀπιστέω.

ἠπίστησαν, *diffidenti*, 3. plur. aor. 1. ind. act.

ἠπίστευν, imperf. ind. act. pro ἤπίστευον.

ἠπίστων, noveras, 2. sing. imperf. ind. verbi ἐπίσταμαι, imperf. ἠπίσταμην, ἠπίστασθα, *Ion.* ἠπίστεα, *Att.* ἐπίστω, *Euripid. Herc. Fur.* 344.

ἠπίως, *adv.* leniter, benigne, clementer, æquo animo; (2) πιστέως, lenius.

ἠπόμην, imperf. ind. med. verbi ἔπομαι.

ἠπόρευν. imperf. ind. act. pro ἠπόρεον, ab ἀπορέω.

ἦρ, nimirum; (2) certe, profecto; (3) nedum, multo minus; (4) interrogat etiam.

ἤρατο, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἄραω.

ἤρατον, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἀτάω, vel ἠτάω.

ἠρύτα, *vociferator*, voc. sing. ab

ἠρύτης, ου, ὁ, vociferator. Ab

ἠρύω, sono, sonitum edo, vociferor, clamo. Οὐτ' ἀνέμοις τόσσον γε σοτὶ δευσὶν ὑψικόμοισιν Ἠρύει, *Il.* 14, 399. Ab ἀτάω.

ἧρ, ἥρος, τὸ, ver; (2) diluculum. Ab ἔαρ.

ἧρα, τὰ, grata, apta, convenientia. Ab ἐράω, *amare*, vel ἄρω, *apto.* Ἧρα, gratiam, beneficium, auxilium, *acc. sing. ab antiquo* ἧρ, quod idem significat, *Etn.* Ἐπὶ ἧρα φέρειν Διΐ, obsequium præstare Jovi, *Il.* 1, 578. Sic melius divisim, ut sit ἐπιφέρειν.

"ΗΡΑ, ας, ἡ, Juno. Dea vivifica, potentiarum feracium fons et mater.

ἦρα, *tuli*, a. 1. ind. act. verbi αἴρω.
ἤρα, 3. sing. imperf. ind. pro ἤρατο, ab ἐράω.
ἤρατο, *imprecabatur*, 3. sing. imperf. ind. pro ἠράτο, ab ἀρόομαι.
'Ηραῖος, αἷα, αῖον, Junonius. Hinc "Ηραιον, τό, pro 'Ηραῖον, Junonis templum, τὰ "Ηραια, pro 'Ηραῖα, ων, Junonia sacra, seu festum Junonis. Ab "Ηρα.
'Ηρακλέης, έεος, *contr.* 'Ηρακλῆς, Hercules. Declinatur: 'Ηρακλῆς, 'Ηρακλέος, 'Ηρακλέι, 'Ηρακλέα, 'Ηράκλεις. Apud *Poëtas*, 'Ηρακλέης, 'Ηρακλῆος, 'Ηρακλῆϊ, 'Ηρακλῆα, 'Ηρακλέην, 'Ηρακλῆν.
'Ηρακλείδης, ω, ὁ, Heraclides, filius vel nepos Herculis. Patronym. ab 'Ηρακλέης.
'Ηράκλειος, είη, ειον, Herculeus. Hinc τὰ 'Ηράκλεια, ων, festum Herculis, et τὸ 'Ηράκλειον, ου, templum Herculis. Ab eod.
ἡρᾴκλεις, *adv.* hercle; (2) *part.* admirandi cum terrore, indignantis et detestantis. Ab eod.
ἡρακλειτίζω, fut. ίσω, sum sectæ Heracliteæ. Ab 'Ηράκλειτος.
'Ηρακλειτιστής, οῦ, ὁ, sectator Heracliti.
ἤραμαι, perf. ind. pass. verbi ἐράω.
ἠράμην, *estuli*, a. 1. ind. med. verbi αἴρω.
ἤραν, 3. pl. a. 1. ind. act.
ἠράνθεμον, ου, τὸ, eranthemon, herba. Ex ἦρ, *ver*, et ἄνθεμον, *floreo*.
ἤρανος, ου, ὁ, rex, præfectus, opitulator, *Etym. Hes.*
ἠρανέω, opera fero, gratificor.
ἤρασα, perf. indic. med. *Att.* pro ἄρεμαι, ab ἄραω.
ἤραρον, *aptaverat*, a. 2. act. v. ἄρω, *Il.* 4, 110.
ἠραρυῖα, ης, ἡ, ὀν, a vere incipiens. Ex ἦρ et ἀρυόμαι.
ἤρας, 2. sing. imperf. ind. act. pro ἤρεις, ab ἐράω.
ἠρασάμην, *devovi*, a. 1. ind. med. ἐράομαι.
ἠρασάμην, *captus fui amore*, ab ἐράζω pro ἐράομαι, *amo*, *Il.* 14, 317. Οὐδ' ὁπότ' ἠρασάμην 'Ιξιονίης ἀλόχοιο.
ἠράσθην, a. 1. ind. pass. verbi ἐράω.
ἠράσσαι, 2. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* et *Poët.* pro ἠράσω.
ἠρατείλεια, ἡ, conjugium, *Poll.* Ab ἦρα et τέλεω.
ἠράτο, 3. sing. imperf. ind. med. *contr.* pro ἠράετο, ab ἀράομαι.
ἠργαζόμην, imperf. ind. med. *Dor.* pro εἰργαζόμην, ab ἐργάζομαι.
ἠργάνθην, a. 1. ind. pass. verbi ἀργαίνω.
ἤργμαι, perf. ind. pass. verbi ἄρχω.
ἤρδιον, τό, rheda, *Suid.*
ἤρεαι, 2. sing. præs. ind. *Ion.* pro ἦαι, ab ἧμαι.
ἠρέθην, *delegi*, a. 1. ind. pass. verbi αἱρέω.
ἤρει, 3. singul. imperf. ind. act. *contr.* pro ἤρεις, a verbo αἱρέω, *eligo*.
ἠρείδον, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἐρείδω.
ἠρείδει, 3. sing. plusq. ind. act. verbi ἐρείδω.
ἤρεικον, imperf. ind. act. verbi ἐρείκω.
ἠρείσατο, 3. sing. aor. 1. indic. med. verbi ἐρείδω.
ἠρέτο, 3. sing. imperf. ind. pass. pro ἠρεῖτο, ab αἱρέω.
ἠρίψαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. ἐρίπτω.
ἠρίως, *adv.* sensim, paullatim, lente, tacite. (2) aliquantum. Ab ἤρεμος.
ἠρεμαίω, mœreo; (2) quietus sum. Ab ἠρέμα.
ἠρεμαῖος, αία, αῖον, quietus, submissus, lentus. Ab ἤρεμος.
ἠρεμαίως, *adv.* sensim, lente.
ἠρεμεστέρως, *adv.* quietius. Ab ἤρεμος.
ἠρεμέω, quiesco, quietus sum; (2) infrequens sum, *de loco* (nisi hoc sit potius ἐρημέω). Ab ἤρεμος.
ἠρέμης, ου, ὁ, quietus, *V. L.* Ab eod.
ἠρέμησις, εως, ἡ, ipsa quiescendi actio, quies; (2) perturbationum sedatio. Ab eodem.
ἠρεμία, ας, ἡ, quies, tranquillitas.
ἠρεμίζω, f. ίσω, sedo, quiescere facio. Ab ΗΡΕΜΟΣ, έμη, εμον, quietus, otiosus, mitis, placidus.
ἤρεν, *tulit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi αἴρω.
ἠρενές, ής, όν, vernus. Ex ἐαρινός, ab ἔαρ.
ἤρεον, imperf. ind. act. verbi αἱρέω.
ἤρεσται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐρέφω, *tego*.
ἤρεσα, *placui*, a. 1. ind. act. verbi ἀρέσκω.
ἠρέτισα, *elegi*, a. 1. ind. act. v. αἱρετίζω.
ἤρετο, 3. sing. imperf. ind. pass. v. ἐρομαι.
ἠρεύνησα, a. 1. ind. act. verbi ἐρευνάω.
ἤρεμαι, perf. ind. pass. verbi αἱρέω.
ἤρεμεν, 1. pl. perf. ind. act. per *Sync.* pro ἠρήκαμεν.

ἠρεμιάθην, a. 1. ind. pass. verbi ἐρεμιάω.
ἠρεμωμένος, *vastatus*, perf. part. pass.
ἠρήειεν, plusq. ind. med. *Att.* pro ἤρειν, a verbo ἄραω.
ἠρήειτο, 3. sing. plusq. indic. pass. verbi ἐρείδω.
"Ηρης, *Junonis*, gen. sing. *Ion.* pro "Ηρας, ab "Ηρα, *Juno*.
ἠρήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi αἰρέω.
ἠρθην, a. 1. ind. pass. verbi αἴρω.
ἠρθεωσάς, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀρθόω.
ἠρι, *adv.* mane; (2) vere. Ab ἦρ.
ἠρινέαιρα, ας, ἡ, diluculum producens; Auroræ *Epith.* Ex ἦρι et γίνομαι.
ἠρινεγενής, έος, ὁ καὶ ἡ, vernus; (2) matutinus. Ex ἦρ vel ἦρι, et γίνομαι.
ἠρινέγερων, οντος, ὁ, senecio, herbæ genus, cujus flores capillorum modo canescunt. Ex ἦρ et γέρων, *senex*. Cuj. memin. *Plin.* l. 25. § 106. c. 13. *Angl.* GROUNDSEL.
ἠρινεργὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, sepulchrorum confector; (2) spoliator sepulchrorum, *Hes.* Ex ἡρίον et ἔεργον, *opus*.
ἠρινὸς, ὁ, defunctus, *Hes.*
ἠρίζον, imperf. ind. act. verbi ἐρίζω.
ἠριθμημένως, nom. pl. perf. part. pass. f. g. ab ἀριθμέω.
ἠρίκεται, *contenderat*, 3. sing. plusq. ind. act.
ἤρικον, *secui*, a. 2. ind. act. verbi ἐρείκω.
ἠρινὸς, ὁ, ὁ, candidus.
ἠρινολόχοι, cicadæ, *Hes.* Ab ἠρινὸς et λέγω.
ἠρινὸς, ἡ, ὁν, vernus. Ex ἐαρινός.
ἠρινοτόκος, ὁ καὶ ἡ, in verno tempore pariens, *Hes.* A τίκτω.
'ΗΡΙΟΝ, ου, τὸ, monumentum, sepulchrum. 'Ενθ' ἂρ' 'Αχιλλεὺς Φράσσατο Πατρόκλῳ μέγα ἠρίον, ἠδὲ οἱ αὐτῷ, *Il.* 23, 126.
ἤριον, *cecidi*, a. 2. ind. act. verbi ἐρείπω.
ἠριπόλη, ης, ἡ, aurora; (2) dies. Ex ἦρι et πολέω, *versor*.
ἠριτώθην, a. 1. ind. pass. verbi ἐριτόω.
ἠρισάπτυξ, ὁ, species avis, tanquam vere vel mane buccinator, *Calim. Frag.* apud *Schol. Aristoph. ad Aves*, 884.
ἤρισι, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐρίζω.
ἤρσι, *tulit*, 3. sing. perf. ind. act. verbi αἴρω.
ἠρκεί, 3. sing. imperf. ind. act. pro ἤρκεις, ab ἀρκέω.
ἤρκεισε, 3. sing. a. 1. ind. act.
ἤρκται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἄρχομαι, *incipio*.
ἠρκὼς, *qui sustulit*, perf. part. act. verbi αἴρω.
ἤρμαι, *sublatus sum*, perf. ind. pass.
ἠρμοξε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἁρμόζω.
ἠρμοσμένως, *adv.* apte. Ab ἁρμόζω.
ἠρνείτο, 3. sing. imperf. ind. pass. pro ἠρνέετο, ab ἀρνέομαι.
ἠρνήσατο, *negavit*, 3. sing. a. 1. ind. med.
ἤρνυντο, 3. pl. imperf. ind. verbi ἄρνυμαι.
ἠρξάμεην, a. 1. ind. med. verbi ἄρχομαι.
ἤρξαντο, *cœperunt*, 3. pl. a. ejusd.
ἤρξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἄρχω.
ἠρόμην, a. 2. ind. med. verbi ἔρομαι.
ἤρε, 2. sing. imperf. vel a. 2. ind. med.
ἤροσα, *aravi*, a. 1. ind. act. verbi ἀρόω.
ἠρῶντο, 3. pl. imperf. ind. pass. pro ἠρέοντο, ab αἰρέω.
ἠρῶτο, 3. sing. imperf. ind. pass. pro ἠρέετο.
ἠπάγην, 3. sing. a. 2. ind. pass.
ἠπασσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. ab ἀπτάζω.
ἦρσε, a. 1. ind. act. *Æol.* pro ἦρα, ab ἄρω.
ἤρται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi αἴρω.
ἠρτημαι, perf. ind. pass. verbi ἀρτάω.
ἤρτο, *sublatus erat*, 3. sing. plusq. ind. pass.
ἠρτύνετο, 3. sing. imperf. indic. med. verbi ἀρτύνω.
'ΗΡΥΓΓΙΟΝ, ου, τό, eryngium, herba, *Angl.* ERYNGO, or SEA-HOLLY.
ἤρυγγος, ου, ὁ, villus dependens ex mento hircorum. Quasi ab εἴριον, *lanugo*.
ἤρυγε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐρύγω.
'ΗΡΥΓΩ, mugio, *Hes.* ἠρύγων, μυκώμενος, mugiens.
ἠρύκακει, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐρυκάκω.
ἤρυκεν, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐρύκω.
ἤρυον, imperf. ind. act. verbi ἀρύω.
ἤρυτο, 3. sing. plusq. ind. pass. verbi ἐρύω.
ἠρχατο, 3. plur. plusq. ind. pass. *Ion.* pro ἠργμένοι ἦσαν, ab ἔργω, vel εἴργω.
ἦρχε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἄρχω.
ἠρχθην, *inceptus sum*, a. 1. ind. pass.
ἤρω, 2. sing. a. 1. ind. med. verbi αἴρω.

ἡρῷαι, *heroës*, acc. plur. ab ἥρως, *heros*.
'Ηρώδης, ου, ὁ, Herodes, nom. viri. Hinc 'Ηρωδιανοὶ, οἱ, Herodiani, Herodis ministri.
'Ηρωδιὰς, άδος, ἡ, Herodias, nom. mulieris. Ab eod.
ἡρῷειον, ου, τὸ, herois monumentum, templum. Ab ἥρως.
ἡρωελεγείον, ου, τὸ, metrum ex heroicis et elegiacis versibus constans. Ex ἡρῶος et ἐλεγείον.
ἡρῷοισιν, dat. plur. ab ἥρως, pro ἡρώεσι.
ἡρῴησα, *fluxi*, a. 1. ind. act. verbi ἐρῴω.
ἡρῳϊζων, heroice ago; (2) carmen heroicum scribo.
ἡρῳϊκὸς, ὴ, όν, heroicus. Ab ἥρως.
ἡρῳϊκῶς, *adv.* fortiter.
ἡρῴνη, et ἡρώνη, ης, ἡ, heroina, i. e. semidea. Ab eod.
ἡρῷος, ία, ιον, herous. Ab eod.
ἡρωΐς, ίδος, ἡ, herois, heroina, heroica.
ἡρωΐσσα, et ἡρῷσσα, ης, ἡ, idem.
ἡρωλογέω, res heroum expono, de poëta Epico.
ἡρωλογία, ἡ, historia seu res heroum.
ἤρων, imperf. ind. act. pro ἤρωον, ab ἐράω, *amo*.
ἡρῷον, ου, τὸ, heroum, herois fanum seu monumentum, sacrarium, statua; (2) carmen heroicum; (3) epulum solenne in honorem herois. Ab ἥρως.
ἡρῷος, vel ἡρῶος, ῶα, vel ὼα, ῶον, vel ὦον, herous. Ab ἥρως, vel ex ἡρώιος.
ΗΡΩΣ, ωος, ὁ, heros, semideus; (2) generosus, potens, tortis.
ἡρῷσσα, ἡ, heroina.
ἠρώτα, 3. sing. imperf. indic. act. pro ἠρώτασε, ab ἐρωτάω.
ἠρώτησαν, 3. plur. a. 1. ind. act.
ἠρώτων, 1. sing. vel 3. plur. imperf. indic. act. pro ἠρώτασαν.
ἦς, *suæ*, gen. singul. ab ἧ, fem. ab ὅς, pro ἑός.
ἧς, *eras*, 2. sing. imperf. ind. verbi εἰμί.
ἧσα, *cecini*, a. 1. ind. act. verbi ἄδω.
ἧσαι, 2. sing. præs. ind. act. verbi ἧμαι.
ἧσαν, 3. plur. imperf. ind. verbi εἰμί.
ἧσας, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi ἅδω.
ἥσατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi ἅδομαι.
ἡσθένησα, perf. ind. act. verbi ἀσθενέω.
ἥσει, 3. sing. f. 1. ind. verbi ἵημι.
ἡσθέγημαι, perf. ind. pass. verbi ἀσυλάγω.
ἡσθέγησα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἡσύλαγα, ab ἀσυλαγίνω.
ἧσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἕζω.
ἧσθα, 2. sing. imperf. ind. *Æol.* pro ἦς, ab εἰμί.
ἧσθαι, *sedere*, præs. inf. verbi ἧμαι.
ἡσθείην, a. 1. opt. pass. verbi ἥδομαι.
ἡσθένηκα, perf. ind. act. verbi ἀσθενέω.
ἡσθενήσαμεν, 1. plur. a. 1. ind. act.
ἡσθένησν, imperf. ind. act. pro ἠσθένεον.
ἡσθέντες, nom. plur. a. 1. part. pass. verbi ἥδομαι.
ἥσθητο, 3. sing. a. 2. ind. med. verbi αἰσθάνομαι.
ἡσθὴς, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἥδομαι.
ἡσθὴς, a. 1. ind. pass. verbi ἥδω.
ἡσθησάμην, a. 1. indic. med. verbi αἰσθάνομαι.
ἡσθησθαι, *sensisse*, perf. ind. pass.
ἡσθήσομαι, f. 1. ind. pass. verbi ἥδομαι.
ἥσθητο, 3. sing. plusq. pass. verbi inus. ἐσθέομαι pro ἔννυμαι, *induor*.
ἡσθίων, imperf. ind. act. verbi ἐσθίω.
ἡσθμηνα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἠσθμαινα, ab ἀσθμαίνω.
ἡσθόμην, a. 2. ind. med. verbi αἰσθάνομαι.
ἦσι, 3. sing. præs. conj. act. *Ion.* pro ᾖ, ab εἰμί.
ησιν, 3. singul. præs. conj. *Ion.* et cum ν ἐφελκ.
ἡσις, εως, ἡ, voluptas, delectatio. Ab ἥδω.
ἡσίτευν, imperf. ind. act. *contr.* pro ἡσίτιον, ab ἀσιτέω.
ἡσκεεν, 3. singul. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤσκει, *contr.* ex ἤσκεε, ab ἀσκέω.
ἡσκήθην, a. 1. ind. pass.
ἡσκηκα, *exercui*, perf. ind. act.
ἡσκήκασι, *exercuerunt*, 3. plur. aor. 1. ind. act.
ἤσκεν, imperf. ind. act. pro ἤσκτον.
ἥσμαι, perf. ind. pass. verbi ἅδω.
ἡσμαι, perf. ind. pass. verbi ἥδομαι.
ἥσμεν, plusq. ind. act. *Att.* et per *Sync.* pro εἰδήκειμεν, ab εἰδέω.
ἦσο, *eras*, 2. sing. imperf. vel plusq. perf. verbi εἰμί.

ἠστάζοντο, 3. plur. imperf. ind. pass. verbi ἀστάζομαι.
ἥσυκε, perf. ind. act. verbi ἀσυχίζω.
ἥσσα, vel ἧττα, ης, ἡ, adversum prælium, clades, inferiores partes. Ab ἥσσων.
ἡσσάομαι, vel ἡττάομαι, ῶμαι, inferior discedo, superor, vincor, succumbo *proprie et tropice.* Unde et deditus alicui, nimis amans, &c. *cum gen.* ἡττηθείς, a. 1. victus ; ἡττημένος, perf. victus, ἡσσῆσθαι, victum esse, ἡσσᾶσθαι, præs. vinci. Πειρᾷ δ' ἑρωτος ἡττηθήσομαι, *Eur. Hipp.* 731. τῶν συμμορῶν, *Isocr.* τῶν ἡδονῶν, *Xen.* Ab eod.
ἧσσε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἧσε, ab ἄδω.
ἡσσήθην, a. 1. ind. pass. ab ἡσσάομαι.
ἡσσητέον, superandum, *Soph.*
ἡσσόνως, et ἡττόνως, minus, parum. Ab "ΗΣΣΩΝ, vel ἧττων, ονος, ὁ καὶ ἡ, minor, inferior ; (2) deditus, obnoxius cupiditati et dulcedini alicujus rei. Ἀλλ' εἰσὶ τῶ κέρδος ἄκαντες ἥττονες, vincuntur a lucro, *Aristot. Plut.* 363.
ἧσαι, *sedit*, 3. sing. perf. ind. verbi ἧμαι.
ἡσάτην, imperf. indic. act. *contr.* pro ἡσάτισον. Ab ἀσατέω.
ἧσε, 2. plur. plusq. indic. act. *Att.* et per *Syncr.* pro εἰδήκειτε, ab εἰδέω.
ἥσην, 3. dual. imperf. ind. *Poët.* pro ἧτην, ab εἰμί.
ἧσον, 2. dual. imperf. ind. *Poët.* pro ἦτον.
ἧσο, 3. sing. imperf. ind. *Poët.* pro ἦτο, ab ἧμαι.
ἡσός, ἡ, όν, jucunditate adfectus, exhilaratus, delectatus ; (2) qui jucunditate adficiendi potest. Hinc τὸ ἡσὸν, ῦ, jucunditas, suavitas. Ab ἥδω.
ἡσυαπτε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἀσεφάπτω.
ἡσυνθίτηκα, perf. ind. act. verbi ἀσυνθετέω.
ἥσυχα, *adv.* quiete, tacite, paullulum, sensim. Ab ἥσυχος.
ἡσυχάζω, fut. άσω, quiesco ; (2) taceo ; (3) tranquille vivo. Ἡσυχάζειν τὰς πόδας, *Thuc.* Ab eod.
ἡσυχαῖος, αία, αῖον, quietus. Ab eod.
ἡσυχαίτερος, α, ον, placidior, quietior.
ἡσύχασαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ἡσυχάζω.
ἡσυχασ-ήριον, ου, τὸ, locus, in quo degunt ἡσυχασαί. Ab
ἡσυχασ-ής, οῦ, ὁ, monachus, solitariam et tranquillam vitam agens. Ab ἡσυχάζω.
ἡσυχῇ, idem quod ἡσυχα, *it.* aliquantum.
ἡσυχία, ας, ἡ, quies, tranquillitas, silentium, otium, *Od.* 18, 22. Ab ἥσυχος.
ἡσύχιμος, ον, et
ἡσύχιος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἥσυχος.
ἡσυχίως, adv. idem quod ἡσυχα, *Hom.*
"ΗΣΥΧΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, quietus, tranquillus, placidus. Οἱ δ' ἐθελημοὶ Ἥσυχοι ἔργα νέμοντο σὺν ἐσθλοῖσιν πολίεσσιν, *Hes. Oper.* 120. Νὺξ ἥσυχος, nox placida, *Plut.* Ἀλλ' ἔχ' ἥσυχος, sed tace, *Eurip. Med.* 550.
ἡσύχως, *adv.* quiete, tranquille.
ἡσφαλίσαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. verbi ἀσφαλίζω.
ἡσχαλον, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἀσχάλλω.
ἡσχολήθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi ἀσχολέω.
ἡσχύνετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi αἰσχύνομαι.
ἥσω, *mittam*, f. 1. ind. verbi ἵημι.
ἥτασαν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἑτάζω.
ἥτ' pro ἤτε, artic. præpos.
ἦτε, *eratis*, 2. pl. imperf. ind. verbi εἰμί.
ητιε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi αἰτέω.
ἠτικνώθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi ατεκνόω.
ἠτίκειν, plusq. perf. ind. verbi αἰτέω.
ἦτην, *erant*, 3. dual. imperf. ind. verbi εἰμί.
ἠτήσασθε, 2. pl. a. 1. ind. med. verbi αἰτέω.
ἠτήσατε, 2. pl. a. 1. ind. act.
ἠτίωτο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ἀτιμάομαι.
ἠτιμάθην, a. 1. ind. pass. verbi ἀτιμάω.
ἠτιμάσατε, 2. pl. a. 1. ind. act.
ἠτίμησε, 3. sing. a. ejusd.
ἦτοι, aut, vel, seu, sive, certe. "Ητοι—ἤ, aut—aut.
ἦτοι, *Poët.* pro μὲν, *quidem*. "Ητοι ὃγ' ὣς εἰπὼν, ille quidem sic locutus, *Il.* 1, 68. Additur et μὲν, eadem manente significatione.
ἠτοίμαζε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἑτοιμάζω.
ἠτοίμασε, 3. sing. a. 1. ind. act.
ἠτοίμασται, 3. sing. perf. ind. pass.
ἦτορ, τό, animus, anima, cor, pectus.
ἤτορτο, 3. pl. imperf. ind. pass. pro ἠτιόντο, ab αἰτέω.
ἠτρεῖος, αία, αῖον, ad imum ventrem pertinens. Ab ἦτρον.
ἠτρειώδης, αία, αῖον, idem et ab eod.
ἠτρίδιον, υ, τὸ, tomaculum ; (2) sumen, abdomen. *Dim.* ab eod.
"ΗΤΡΙΟΝ, υ, τὸ, stamen ; (2) textum.
"ΗΤΡΟΝ, υ, τὸ, imus venter, pars ab umbilico usque ad pubem. Τὸ γὰρ ἦτρον τῆς κύτρας ἐλάττισεν, ventrem ollæ, in qua nimirum expositus est puer, *Arist. Thesmoph.* 509.
ἧττα, vide ἧσσα.
ἡττάομαι, ώμαι, vide ἡσσάομαι.
ἡττᾶσθαι, præs. inf. med. pro ἡττάισθαι, ab ἡττάομαι.
ἥττημα, ατος, τὸ, defectus ; (2) clades ; (3) res perperam facta. Ab ἡττάομαι.
ἡττητέα, cedendum est. Ἀτὰρ ἃ γυναικῶν οὐδέποτ' ἔσθ' ἡττητέα ἡμῖν, *Aristoph. Lys.* 453.
ἧττον, ονος, τὸ, minus ; (2) damnum. Ab ἧττων.
ἧττων, vide ἧσσων.
ἠτύχεί, 3. sing. imperf. ind. act. pro ἠτύχει, ab ἀτυχέω.
ἠτων, 3. sing. imper. *Poët.* pro ἐξ-ω, ab εἰμί.
αὐγέει, 3. sing. imperf. ind. act. pro αὐγεε, ab αὐγέω, pro αὐχέω.
αὐγένιος, α, ὁ καὶ ἡ, multum barbatus, pulchre barbatus. Ex αὖ, pro ἐΰ, et γένειον.
αὐδαε, 3. sing. imperf. ind. act. pro ηὐδαέ, ab αὐδάω.
αὐδάξαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. *Dor.* pro αὐδάσαντο, ab αὐδάζομαι.
αὐδητικὸς, perf. part. act. verbi αὐδάω.
αὐδόκησα, a. 1. ind. act. *Att.* pro εὐδόκησα, ab εὐδοκέω, *volo*.
αὐδον, imperf. ind. act. verbi εὔδω.
αὔηνα, aor. 1. ind. act. *Att.* pro ηὔανα, ab αὐαίνω, *arefacio*.
αὐθύνθην, a. 1. ind. pass. verbi εὐθύνω.
αὐκαίρησεν, imperf. ind. act. *Att.* et *contr.* pro εὐκαίρεσον, ab εὐκαιρέω.
αὐκόμοιο, pér *Diæres.* et *Ion.* pro εὐκόμου.
αὔκομος, ε, ὁ καὶ ἡ, pulchre comatus, pulchras comas habens. Ex αὖ, pro εὖ, et κόμη.
αὐλει, 3. sing. imperf. ind. act. pro ηὔλει, ab αὐλέω.
αὐλήσαμεν, 1. plur. a. 1. ind. act.
αὐλίσθην, a. 1. ind. pass. verbi αὐλίζομαι.
αὐλόγει, 3. sing. imperf. ind. act. pro αὐλόγεε, ab εὐλογέω.
αὖν, *bonum*, acc. sing. *Poët.* pro ἐΰν, ab ἐΰς.
αὔπανε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi αὐξάνω.
αὔπατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi εὔχομαι.
αὔπτεν, 3. sing. a. 1. ind. act. *Dor.* et cum ν ἐφελκ. pro ηὔσε, ab ἀΰω.
αὔχετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi αὔχομαι.
αὐχήθην, a. 1. ind. pass.
αὐχήσας, *auxi*, a. 1. ind. act.
αὐτορεῖτο, 3. sing. imperf. indic. med. pro αὐτορέετο, ab εὐστορέω.
αὑρᾶμην, a. 1. ind. m. *Att.* et per *Syncop.* pro εὑρησάμην, ab εὑρίσκω.
αὑρῆσθαι, *inventum esse*, perf. inf. pass.
αὑρεῖν, *invenisti*, 2. sing. a. 1. ind. med.
αὖς, εος, ὁ, bonus ; (2) fortis ; (3) magnus ; (4) generosus. Ab ἐΰς.
αὖσαι, aor. 1. indic. act. per *Dialysin*, pro αὖσα, ab αὔω.
αὖτε, *adv.* sicut, tamquam. Ab ἕστε.
ἅφα, *nexui*, perf. indic. act. verbi ἅπτω, *necto*.
Ἡφαίστιος, ία, ιον, Vulcanius. Hinc τὸ Ἡφαίστειον, ου, Vulcani templum, et τὰ Ἡφαίστεια, ων, Vulcanalia, s. Vulcani festum. Ab Ἥφαιστος.
Ἡφαίστια, ων, τὰ, Vulcanalia. Ab eod.
Ἡφαίστιος, gen. sing. *Ion.* pro Ἡφαίστου. Ab "ΗΦΑΙΣΤΟΣ, ου, ὁ, Vulcanus, fabrorum metallicorum Deus, ignis præses ; (2) ignis, flamma ; (3) lux. Ab ἅπτω, *accendo*, Ern.
ἡφαιστόστονος, ου, ὁ καὶ ἡ, a Vulcano elaboratus. Ex Ἥφαιστος et τόνος.
ἡφαιστότευκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.
ἡφαιστοτευχὴς, ές, idem.
ἥφασα, a. 1. ind. act. verbi ἀφάω.
ἡφειδήκισαν, 3. plur. plusq. ind. act. verbi ἀφειδέω.
ἡφίβην, a. 1. ind. pass. *Att.* pro ἀφείβην, ab ἀφίημι.
ἡφηνιακὼς, perf. part. act. *Att.* pro ἀφηνιακὼς, ab ἀφηνιάζω.
ἥφθαι, 3. sing. a. 1. ind. pass. *Dor.* pro ἧφθη, ab ἅπτω.
ἧφθαι, *attigisse*, perf. inf. pass. verbi ejusd.
ἡφίει, 3. sing. imperf. ind. act. *Bœot.* pro ἡφίη. ab ἀφίημι.
ἥφιεν, 3. sing. a. 2. ind. act. cum ν ἐφελκ.
ἡφυσάμην, a. 1. ind. med. verbi ἀφύω.
ἡφωρίσθαι, perf. infin. pass. verbi ἀφορίζω, *termino*.
ἥχαίνα, mendico, *Suid.* Quasi ab ἀχήν.
ἤχε, *duxit*, 3. sing. perf. ind. act. verbi ἄγω.
ἤχεί, 3. sing. præs. ind. act. pro ἠχέει, ab ἠχέω.
ἠχεῖον, ου, τὸ, sonale, sonaculum, vas, seu machina, quo sonus editur. Ab eod.
ἠχέτης, ου, ὁ, sonator, sonorus, ἠχέτα τέττιξ, cicada strepens, canora. Ab ἠχέω. Hinc
ἠχετικὸς, ἡ, όν, sonorus, canorus.
ἠχέω, ῶ, fut. ήσω, sono, resono, tinnio. Ἠχεῖ τις ἐκ ἀσημου, ἀλλὰ δυσυχῆ κακῶν εἶσω, edit ploratum, *Soph. Trach.* 875. Ab ἦχος.
ἠχὴ, ῆς, ἡ, sonus. Ab eod.
ἠχήεις, ήεσσα, ήεν, resonans, sonorus, *Il.* 1, 157.
ἠχητὴς, ῆ, ὁ, sonans, sonorus. Ab ἠχεῖν.
ἠχητικὸς, ἡ, όν, sonorus.
ἠχθέσθην, a. 1. ind. pass. verbi ἄχθομαι.
ἠχθημαι, perf. ind. pass. verbi ἐχθάνομαι.
ἠχθην, a. 1. ind. pass. verbi ἄγω.
ἠχθηρε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Att.* pro ἤχθαρε, a ἀθάω. ἐχθαίρω.
ἠχθόμην, a. 2. ind. med. verbi ἐχθάνομαι.
ἦχι, *adv.* ubi.
ἠχλυσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀχλύω.
ἠχμαλώτευται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi αἰχμαλωτεύω.
ἦχον, imperf. ind. act. *Dor.* pro εἶχον, ab ἔχω.
ἠχόστις, οδος, ὁ καὶ ἡ, sonipes, pedibus sonitum edens, *Eust.* Ex ἦχος et πῶς.
"ΗΧΟΣ, ου, ὁ, sonus, sonitus ; (2) clamor.
ἠχρειώθην, a. 1. ind. pass. verbi ἀχρειόω.
ἠχὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, Echo, sonus reciprocus, vox repercussa, quæ ab imitatione vocis humanæ imago etiam dicitur a *Val. Flacco*. Cavas etiam rupes aut valles argutas Græci ἠχῶδες vocant, ut docet *Colum.* lib. 9, c. 5. Ab ἦχος.
ἠχώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, sonorus, resonabilis, sonans. Ab eod.
ἠψάμην, a. 1. ind. med. verbi ἅπτομαι.
ἠψατο, *tetigit*, 3. sing. a. ejusd.
ἠψησα, a. 1. ind. act. verbi ἑψω, pro ἐψέω.
ἠῶ, acc. sing. pro ἠόα, ab ἠώς.
ἠώθεν, *adv.* mane, a diluculo. Ab ἠώς.
ἠῶθι, *adv.* sub aurora, diluculo, mane.
ἠώοιτος, ε, ὁ, matutinus, *Hes.* Ex ἠὼς et κοίτη.
ἠών, όνος, ἡ, littus, ripa. Ab ἠΐών.
ἠωνίκεια, 3. sing. plusq. perf. ind. act. verbi αἰωνίζω.
ἠῷος, ῴα, ῷον, matutinus ; (2) orientalis ; (3) oriens, orientalis plaga. Ab ἠώς.
ἠωρείτο, 3. sing. imperf. indic. pass. *contr.* pro ἠωρέετο, ab αἰωρέω.
ἠώρευν, imperf. ind. act. pro ἠώρεον.
"ΗΩΣ, ήος, *contr.* ῆος, ἡ, aurora, diluculum ; (2) dies ; (3) oriens ; (4) sol.

Θ

Θ, Octava litera Græcorum, quæ Θῆτα appellatur, atque nomen habet ab Hebræorum Teth ; (2) in numeris significat *novem*, et cum lineola inferne addita (Θ) *novies mille* ; (3) sola extra numeros posita olim Θάνατον notabat, signumque erat condemnationis.
Θάασσεν, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐθάασσε. A
Θαάσσω, sedeo. Λιτὰν ἕδος, ἐνθὰ Θαάσσεν, *Il.* 9, 194.
Θαγῇς, 2. sing. f. 1. indic. med. verbi Θάσσω.
Θαεῖτο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion. Dor.* et *contr.* pro ἐθηεῖτο, a Θήομαι pro Θεάομαι.

Θάω, præs. imperat. pass. *Ion.* pro Θάν, a Θάομαι pro Θιάομαι.

Θάνμα, ατος, τό, spectaculum, miraculum. A Θέα.

Θαντός, ή, όν, spectabilis, mirandus. Ab eod.

ΘΑΙΡΟΣ, ῦ, ὁ, cardo, axis.

Θακεύω, sedeo. A Θάκος.

Θακέω, ῶ, sedeo. Ab eod. Hinc

Θάκημα, ατος, τό, sessio, sedendi actio, sedes, item domicilium.

Θᾶκος, ου, ὁ, sedes, sedile.

Θάκος, εος, τό, idem.

Θαλάμαι, ῶν, αἱ, foramina seu cavitates narium, nares. A Θαλάμη.

Θαλάμαξ, ακος, ὁ, remex infimi ordinis, *Arist. Ran.* 1074. A Θάλαμος.

Θαλάμευμα, ατος, τό, contubernium.

Θαλαμεύτρια, ας, ἡ, mulier, quæ curat ad thalamum et nuptias pertinentia, pronuba. A

Θαλαμεύομαι, intra thalami parietes me contineo, domi maneo, in thalamo versor. A Θάλαμος.

Θαλάμη, ης, ἡ, cubile ferarum, latibulum piscium. Ἐν ταῖς πολυδένδρεσσιν Ὀλύμπου Θαλάμαις, *Euripid. Bacch.* 561. A Θάλαμος.

Θαλαμίη, templum Dioscurorum: item templum cujuscunque Dei.

Θαλαμηγός, ή, ὁν, thalamegus, navigii genus, ad magnificentiam et delectationem factum habens diætas, triclinia, &c. quo genere usi quondam reges Ægyptii in Nilo. Ex Θάλαμος et ἄγω.

Θαλαμηΐος. Hinc Θαλαμηΐα δῆρα, ligna thalamo struendo apta. Pro Θαλάμειος.

Θαλαμηπολέω, ministro, famulor in cubiculo.

Θαλαμηπόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, cubicularis, circa cubiculum versans, idque custodiens. Πιπρὸν δ' ὄμμα τῶν Θαλαμηπόλων, *Æsch. Sep. Theb.* 353. Ex Θάλαμος et πολέω, *versor.*

Θαλαμία, ας, ἡ, *Ion.* Θαλαμίη, ης, navis foramen, per quod remus exstat.

Θαλάμιος, ου, ὁ, scil. ἰχθύς, remex infimi ordinis, Θαλαμία ὅπη ἡ Θαλαμία. A Θάλαμος.

Θαλαμίτης, ου, ὁ, idem et ab eod.

ΘΑΛΑΜΟΣ, ου, ὁ, cubiculum, ubi lectus genialis; (2) thesaurus, ubi reponuntur pecuniæ et alia pretiosa; (3) nidus omninoque ubi animalia habitant; (4) concavus locus in parietibus, ubi simulacrum Dei repositum est; (5) pars sanctior templi; (6) cavitas illa capitis, in qua oculi sunt; (7) pars navis, ubi infimus remigantium ordo sedet.

ΘΑΛΑΣΣΑ, seu Θάλαττα, ης, ἡ, mare; (2) aqua marina, aqua salsa; (3) aquæductus seu fossa. *Etymol.* deducit a σάλος, ut dicatur quasi σάλασσα, aut παρὰ τὴν ἁλὸς γενικὴν quasi ἅλασσα, pleonasmo τοῦ θ.

Θαλασσαίος, α, ον, marinus.

Θαλασσεύς, έως, ὁ, piscator. A Θάλασσα.

Θαλασσεύω, fut. εύσω, in mari versor. Ab eodem.

Θαλασσίας, ᾶ, ὁ, cui marina aqua admixta est. Ab eod.

Θαλασσίδιος, α, ὁ καὶ ἡ, marinus, maritimus.

Θαλασσίζω, aquam marinam habeo, de ostreis.

Θαλάσσιος, α, ὁ καὶ ἡ, marinus, maritimus.

Θαλασσίτης, ου, ὁ, scil. οἶνος, vinum, cui aqua marina admixta est. Ab eod.

Θαλασσοβίωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, e mari victum parans. Ex Θάλασσα et βίος, *victus.*

Θαλασσογενής, ές, e mari natus.

Θαλασσοειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, maris speciem referens, coloris marini. Ex Θάλασσα et εἶδος.

Θαλασσοκοτέω, ῶ, tumultuor, vana et inania loquor. Ex Θάλασσα et κοτή.

Θαλασσοκρατέω, maris potior.

Θαλασσοκρατία, ας, ἡ, imperium maris.

Θαλασσοκράτωρ, ορος, ὁ, maris potitus, maris dominus; (2) potens mari. A Θάλασσα et κρατός, *robur.*

Θαλασσόμειλι, ιτος, τό, thalassomeli, confectio ex melle, aqua marina, et aqua pluvia.

Θαλασσόνομος, α, ὁ καὶ ἡ, in mari pascens. A νέμω.

Θαλασσόπλαγκτος, α, ὁ καὶ ἡ, per mare errans, marivagus, fluctivagus. A πλάγατος.

Θαλασσόπλοος, ον, mare trajiciens.

Θαλασσόπονος, ον, in mari laborans, *Cyr.*

Θαλασσοτοξεύω, per mare iter facio. A

Θαλασσοτόρος, α, ὁ καὶ ἡ, per mare iter faciens. A Θάλασσα et τόρος.

Θαλασσουργέω, ῶ, fut. ήσω, in mari opus facio, maritimis negotiationibus vaco. A

Θαλασσουργία, ἡ, piscatura.

Θαλασσουργός, ὁ, ὁ καὶ ἡ, in mari opus faciens, piscator, item mercator. A Θάλασσα et ἔργον.

Θαλασσόω, ῶ, f. ώσω, mari submergo, mari obruo. Ἡπείρους ἐθαλάττωσαν, *Aristot.* A Θάλασσα.

Θαλαττεύς, Θαλαττεύω, Θαλαττίας, Θαλαττίδιος, Θαλάττιος, &c. vide Θαλασσεύς, Θαλασσεύω, Θαλασσίας, Θαλασσίδιος, Θαλάσσιος, &c.

Θαλάττωσις, εως, ἡ, submersio, quæ fit a mari, inundatio, proluvies maris. A Θαλαττόω.

Θάλεα, έων, τά, omnia bona, quæ hominem quasi florere faciunt. A Θάλος.

Θαλέες, 3. sing. præs. ind. act. v. Θαλέω.

Θαλέθοντες, nom. plur. præs. part. act. v. Θαλέθω.

Θαλέθω, vireo, pullulo. Ab eod.

Θαλείας, vel Θάλειαι, ας, ἡ, Thalia, nomen Musæ; (2) epulum solenne ac splendidum; (3) dies festus; (4) rerum affluentia. A Θάλλω, *vireo.*

Θάλειος, είας, ειον, virens, floridus.

Θαλεόμματος, ον, pulchros oculos habens, pulcher.

Θαλεοποιός, ὁ, ὁ καὶ ἡ, virescere faciens, *Steph.*

Θαλερός, ᾶ, ὸν, florens, floridus; (2) pulcher; (3) calidus, vehemens, magnus, de lacrimis, spiritu, &c. Ab eod.

Θαλερῶπις, ιδος, ἡ, formosum vultum habens.

Θαλέω, ῶ, floreo, vireo; (2) decoror, ornor. Ab eod.

Θαλία, ας, ἡ, convivium, epulæ solennes; (2) frons oleagina; (3) ramus virens. Ab eod.

Θαλιάζω, f. άσω, convivia florida ago; sertis virentibus redimitus convivor. A Θαλία.

Θάλικτρον, ου, τό, thalictrum, herba. A Θαλέω.

Θαλιοστοιός, ῦ, ὁ, qui arculas corio obductas sive riscos coriaceos conficit. Ex Θαλία et ποιέω.

Θαλλέω, ῶ, f. ήσω, floreo, vireo. A Θάλλω.

Θαλλία, ας, ἡ, ramus virens, germen. Ab eodem.

Θάλλοισα, præs. part. act. *Dor.* pro Θάλλουσα.

Θαλλός, ῦ, ὁ, oleæ germen; (2) omnis frons vel planta virens. Ab eod.

Θαλλοφορέω, ῶ, frondes comedo. A φορέω.

Θαλλοφορέω, ῶ, oleaginam frondem gesto. Ex Θαλλός et φορέω.

Θαλλοφόρος, ου, ὁ, oleaginam frondem gestans, ut in Panathenæorum festo apud Athenienses. Ex eod. et φέρω.

ΘΑΛΛΩ, ω, f. ήσω, floreo; (2) pullulo; (3) scateo, perf. τέθηλα, partic. τηθηλώς, fœm. τεθηλυῖα. Ἡ δ' ἐμὴ νόσος ἀεὶ τέθηλε, κἀπὶ μεῖζον ἔρχεται, *Soph. Phil.* 258.

Θάλος, ους, τό, germen, proles, filius. Ab eodem.

Θαλπέω, 2. sing. præs. conj. pass. *Ion.* pro Θάλπῃ, a Θάλπω.

Θαλπτέω, calefacio. A Θάλπω.

Θαλπιάω, ῶ, calesco. Ab eod. Hinc Θαλπιόων, calens, pro Θαλπιῶν, Θαλπιάων, *Od.* 12, 319.

Θαλπιόων, præs. part. act. *Poët.* pro Θαλπιῶν, *contr.* ex Θαλπιάων, a verbo Θαλπιάω.

Θάλπις, ιδος, ἡ, iris, *H. Steph.* ex *Vet. Lex.*

Θαλπνός, ή, όν, calidus, fervidus; (2) splendidus. Ab eod.

Θάλπομαι, calefio. Καὶ ταῦτά γ' ἄλλα Θάλπεται ῥάκη, siccantur, *Soph. Phil.* 37.

Θάλπος, εος, τό, calor, æstus. Ab eod.

Θαλπόσεφής, έος, ὁ καὶ ἡ, in vapore alitus, sustentatus. Ex eod. et σέφω, *alo.*

Θαλπτήριος, α, ὁ καὶ ἡ, fovendi vim habens, ad fotum aptus. Hinc Θαλπτήριον, ου, τό, fomentum, tegumentum. Ab eod.

ΘΑΛΠΩ, f. ψω, foveo, calefacio. Ἄλλον ἰσίσα ἥλπε φίλον, *Theocr.* 14, 38. Ὑπὸ τ' εὐτρεφὴς κρόνιος Θαλφθεὶς, de stanno, *Hesiod. Theog.* 864.

Θαλτωρή, ῆς, ἡ, fomentum; (2) solamen, spes. A Θάλπω.

Θαλωρός, ὸς, ὸν, calidus, fervidus; (2) vehemens. A Θαλύω.

Θαλύνω, calefacio, *Hes.* Ab eod.

Θαλύσια, ων, τά, Cerealia, festum post comportatas fruges; (2) primitiæ frugum. A Θάλλω, *vireo.*

Θαλύσιος, ίας, ιον, ex novis frugibus factus; (2) qui pro felici frugum proventu datur. Ab eod.

Θαλύω, fovere, incendere, *Hes.*

Θαλύω, calefacio, uro, incendo. Et pass. Θαλύομαι, unde Θαλύεσθαι, φλέγεσθαι, *Hes.*

Θαλφθείς, aor. 1. part. pass. verbi Θάλπω, *calefacio.*

Θάλψις, εως, ἡ, calefactio, calor, tepor, fomentum. A Θάλπω.

Θάλωμεν, 1. pl. a. 2. conj. act. verbi Θάλλω.

ΘΑΜΑ, *adv.* crebro, frequenter; (2) perpetuo.

Θαμάκις, *Dor.* idem ac Θαμὰ, *Pind. Nem. Od.* 10. *Str.* 3.

Θάμαρ, ή, Thamar. Nomen mulieris Hebr. *Palma.*

Θαμαστροχέω, ῶ, inquietus sum, concurso, trepido, *Hes.* Ex Θαμὰ et τρέχω.

Θαμβαλέος, έα, έον, stupendus, formidabilis; (2) stupens, admirabundus. A Θάμβος.

Θάμβεν, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* et cum ν ἐφελκ. pro ἔθαμβε, a

Θαμβέω, ῶ, f. ήσω, obstupefacio, stupore percello; (2) obstupeo; Θαμβέομαι, οῦμαι, pavesco, τεθαμβημένος, stupefactus. Οἱ δὲ ἰδόντες Θάμβησαν, *Il.* 8, 77. Ἐθάμβεον αὐτὸν, *Od.* 17, 367. A Θάμβος.

Θάμβημα, τό, terror, *Man.* A Θαμβέω.

Θάμβησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* et cum ν ἐφελκ. pro ἐθαμβησε.

Θάμβησις, εως, ἡ, horriditas, *Man.*

Θαμβητειρα, ἡ, terribilis, *Epith.* Furiarum.

Θαμβητός, ή, όν, timendus, horrendus.

ΘΑΜΒΟΣ, εος, τό, stupor, attonita admiratio, pavor, quo attoniti percellimur.

Θαμβώς, attonitus, stupenda admiratione perculsus, *Eust.* A Θάμβος.

Θαμέες, *frequentes*, nom. plur. a Θαμὺς.

Θαμειός, ὰ, όν, creber, frequens. A Θαμά.

Θαμέως, *Ion.* pro Θαμινῶς. A

Θαμὺς, έος, ὸ καὶ ἡ, creber, frequens. Hic Nominativus vix occurrit, sed ab eo pluralia, Θαμέες, Θαμέσι, Θαμέας.

Θαμύζω, f. ίσω, frequento, frequens sum. Οὐδὲ Θαμίζωις ἡμεῖν, *Plat.* Ab eod.

Θαμινὰ, idem quod Θαμά. A

Θαμινός, ὴ, όν, creber, frequens. A Θαμά.

Θαμινῶς, *adv.* frequenter, crebro.

ΘΑΜΙΞ, ιχος, ἡ, vulpes, *Hes.*

Θαμνίζω, ίσω, frutico, frutices perduco. A Θάμνος.

Θαμνίον, ου, τό, fruticetum parvum, *Dim.*

Θαμνίσκιον, τό, frutex pusillus, *Diosc.*

Θαμνίσκος, ου, ὁ, idem. Ab eod.

Θαμνοειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, fruticosus. Ex Θαμνός et εἶδος, *species.*

Θαμνομάστης, ου, *Epith.* virgæ, flagelli ex arbore s. vepribus resecti.

Θαμνοσθάγος, ου, frutices depascens.

ΘΑΜΝΟΣ, ου, ὁ, dumus, frutex, fruticetum; (2) ramulus densus arbori adnatus; Θάμνοι, vepres, virgulta. Ὀξείῃ ἐκτελοι ῥιπῇ συρῶσ', ἡτ' ἐνὶ Θάμνοις Αὐκελίοισι πεσῶσα κορύσσεται, *Apoll. Rhod.* lib. 1, 1028. Hinc

Θαμνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, fruticosus.

Θαμνώνυ, όνος, ὁ, fruticetum. A Θάμνος.

Θαμυρίζω, congrego, cogo in unum. A

Θάμῦρις, ιδος, ἡ, solennis conventus hominum, concilium, *Hes.* Alioqui nomen proprium viri, *Il.* 2, 595. A Θαμά.

Θανάσιμος, α, ὁ καὶ ἡ, vel Θανάσιμος, ίμη, ιμον, lethalis, mortifer, exitialis; Θανάσιμα, morticinia. A Θάνατος.

Θανασίμως, *adv.* lethaliter.

Θανατάω, ῶ, mori cupio, mortem mihi opto. Ab eod.

Θανατηγός, ὁ καὶ ἡ, mortifer. Ab ἄγω.

Θανατηφορέω, ῶ, ἡ, mortis illatio. A seq.

Θανατηφόρος, α, ὁ καὶ ἡ, lethifer, mortiferus. Ex Θανατὸς et φέρω.

Θανατιάω, ῶ, mori cupio, *Luc.*

Θανατικός, ὴ, όν, lethalis, mortifer, capitalis. A Θάνατος.

Θανατόεις, όεσσα, όεν, idem et ab eod.

Θανάτοιο, gen. sing. *Ion.* pro Θανάτου.

Θανατοποιός, idem quod Θανατικός.

Θάνᾰτος, ου, ὁ, mors, lethum; (2) res capitalis. A Θνήσκω, *morior.*

Θανατόμενοι, nom. pl. præs. part. pass. pro Θανατούμενοι.

Θανατῶν, præs. inf. act. pro Θανατοῦν.

Θανατῶτε, 2. plur. præs. imperat. act. pro Θανατοῦτε. A Θανατόω, ῶ, f. ώσω, occido, morte adficio; (2) morti adjudico, capitis damno; (3) mortifico. "Ὃν κρίνας, ἐθανάτωσε, *Plut.* A Θάνατος.

Θανατῶσιν, ων, τὰ, festum apud inferos.

Θανατῶδης, εος, ὁ καὶ ἡ, lethalis, mortifer.

Θανάτωσις, εως, ἡ, occisio, internecio, cædes; (2) mortificatio. A Θανατόω.

Θανατώσω, 3. pl. a. 1. conj. act.

Θάνε, 3. sing. a. 2. ind. act. per *Aphær.* pro ἔθανε.

Θανεῖειν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro Θανεῖν, a Θνήσκω, pro Θανέω.

Θανέμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro Θανεῖν.

Θάνοιμι, 1. sing. a. 2. opt. act.

Θανοίσας, gen. sing. a. 2. part. act. *Dor.* pro Θανούσης.

Θανὸν, *mortuum*, a. 2. part. act. n. g.

Θανῦμαι, fut. 2. ind. med.

Θανὼν, a. 2. part. act.

Θάοντα, acc. sing. præs. part. act. v. Θάω.

Θάπτος, εος, τὸ, stupor, attonita admiratio. A Θάπτω, *stupeo.*

Θάπτεν, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* cum ν ἐφελκ. pro ἔθαπτε, a Θάπτω.

Θαπτέος, έα, έον, sepeliendus. A

ΘΑΠΤΩ, f. ψω, sepelio, humo, inhumo; (2) stupeo, admiror cum stupore. Θάψαι γενεᾷς μοι τάσδε, καὶ κλαῦσαι πάρεις, *Eur. Med.* 1380. Τὰ δ' ἄλλα τεύχη κοὐ' ἐμοὶ τεθάψεται, *Soph. Aj.* 578. Στῆδε ταφὼν, *Il.* 16, 806. Ταφὼν δ' ἀνέρουσιν Ἀχιλλεὺς, *ib.* 9, 193.

Θάρα, ὁ, Thara. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. *Spirans.*

ΘΑΡΓΉΛΙΑ, ων, τὰ, Thargelia, festum in honorem Apollinis et Dianæ.

Θαργηλιὼν, ῶνος, ὁ, Thargelion, undecimus mensis apud Atheniensis. A Θαργήλια, quia festum hoc in eo celebrabatur.

Θαῤῥαλέον, fiducia, fidentia, *Polit.*

Θαῤῥαλέος, έα, έον, fidens, animosus; (2) audax, in bonam partem. A Θάῤῥος. Hinc

Θαῤῥαλεότης, ητος, ἡ, fiducia, fidentia, *Steph.*

Θαῤῥαλέως, *adv.* audacter, confidenter.

Θαῤῥεῖν, præs. inf. act. pro Θαῤῥέειν. A

Θαῤῥέω, ῶ, fut. ήσω, p. τεθάῤῥηκα, confido, bono animo sum; Θαῤῥῶν, fretus. Οὔτε Φίλιππος ἐθάῤῥει τότοις, *Dem.* A Θάῤῥος.

Θαῤῥητικὸς, ἡ, ὸν, fiducia fretus; (2) animosus. A Θαῤῥέω.

Θάῤῥος, εος, τὸ, audacia, confidentia.

Θαῤῥέντως, *adv.* audacter, confidenter. A Θαῤῥεῖν.

Θαῤῥύνω, fiduciam affero, animum addo. Θαῤῥύνων τὰς ἀτρῶτους, *Plut.*

Θαρσαλέος, έα, έον, fidens, audax. A Θάρσος.

Θαρσαλέως, *adv.* confidenter. A præc.

Θάρσει, 2. sing. præs. imperf. act. Θάρσεε, a Θαρσέω.

Θαρσεῦσα, præs. part. act. f. g. *Dor.* pro Θαρσοῦσα, *contr.* ex Θαρσέουσα.

Θαρσέω, ῶ, f. ήσω, confido, animum habeo. A Θάρσος, *audacia.*

Θαρσήεις, ήεσσα, ῆεν, qui est animo fidenti, fidens; (2) audax, ferox. Ab eod.

Θαρσιγενὴς, ές, ad audaciam genitus, *Æsch.*

ΘΆΡΣΟΣ, εος, τὸ, fiducia, *proprie* ex idonea causa; (2) audacia, quæ proprie Θράσος.

Θαρσυνέσκων, *fiduciam adfero, Poët.* pro Θαρσύνων.

Θάρσυνες, ύνη, υνεν, confidens, in spem erectus, *Il.* 15, 70. Ab eod.

Θαρσύνω, fiduciam adfero, Θαρσύνεσκε, hortabatur ad audendum, pro ἐθάρσυνε, *Ion.* Τί σε Θαρσύνει; *Eur. Alc.* 94. Τὰς μάλα Θαρσύνεσκε παρισάμενος ἐπέεσσιν, *Il.* 4, 235.

Θαρσὺς, εῖα, ὺ, fiducia præditus, fidens, animo præsente, audax. Rarissime occurrit.

Θᾶσαι, 2. sing. aor. 1. imperf. med. *Dor.* pro Θεᾶσαι, a Θεάω.

Θάσομαι, f. 1. ind, med, *Dor.* pro Θήσομαι, a τίθημι.

Θασόμενος, f. 1. part. med. verbi Θάω.

Θᾶσσον, *adv.* citius. A Θάσσων.

Θάσσω, sedeo. "Ηευχει Θάσσω' ἐπ' ἀκταῖς τῆσδε Θρηϊκίας χθόνος, *Eur. Hec.* 36. Τί δὴ σὺ Θάσσεις τάσδε τυμβήρεις ἕδρας; *Arist. Thesm.* 896.

Θάσσων, vel Θάττων, ονος, ὁ καὶ ἡ, celerior. Hinc Θᾶσσον, vel Θᾶττον, *adv.* celerius, citius, magis facilius, comp. a ταχὺς, *celer.*

Θᾶτερον, i. e. τὸ ἕτερον, alterutrum. Hinc Θᾶτέρα, et sic porro, ἑτὰ Θᾶτέρα, in diversum, in alteram partem. Ex τὸ et ἕτερα.

Θάττων, vide Θάσσων.

Θαῦμα, ατος, τὸ, res mira, admiratio, miraculum; (2) τὰ Θαύματα, simulacra quædam lignea, quæ præstigiatores nervis quibusdam movebant, ut imperitis spectatoribus stuporem incuterent; (3) præstigiæ quævis, a Θάω, specto cum admiratione et stupore, unde Θαύω et Θάπτω, vide Θάπτω, Ern.

ΘΑΥΜΆΖΩ, fut. ἄσω, p. τεθαύμᾰκα, miror, admiror; (2) observantia, prosequor, colo, magni facio, in pretio habeo; (3) laudo; (4) contemplor. Τῆς εὐλαβείας καὶ καλοκαγαθίας τὸν Κάμιλλον ἐθαύμασαν, *Plut.* Τιμῶν μέν τοι Θαυμάζω, εἰ μὴ βουλήσεται ὑμῖν αὐτοῖς, *Xen.* Ἐθαύμαζέ τε περὶ αὐτὸν σπουδάζοντας, *Isocr.*

Θαυμαίνω, admiror. A Θαυμάζω.

Θαυμαλέος, έα, έον, admirandus. Ab eod.

Θαυμᾰλώτη, ὁ, semiustus carbo, *E. M.*

Θαυμάσσης, 2. sing. a. 1. conj. act. v. Θαυμάζω. Unde

Θαυμάσιος, ία, ιον, admirabilis, admirationi dignus, mirus. Hinc τὰ Θαυμάσια, ων, admiranda Dei opera, quæ salutis hominum caussa ab eo eduntur. Hinc

Θαυμασιότης, ητος, ἡ, admirabilitas.

Θαυμασιεργέω, mirabilia facio, de præstigiatoribus.

Θαυμασίως, *adv.* admirabiliter. Ab eod.

Θαυμασμὸς, οῦ, ὁ, admiratio. A Θαυμάζω.

Θαυμαστέον, mirandum.

Θαυμαστὴς, οῦ, ὁ, admirator; (2) laudator.

Θαυμαστικὸς, ἡ, όν, ad admirationem propensus; (2) immodice admirans.

Θαυμαστικῶς, *adv.* cum admiratione.

Θαυμαστὸς, ἡ, όν, admirabilis, admirandus.

Θαυμαστόω, ῶ, f. ώσω, admirabilem reddo.

Θαυμαστῶς, *adv.* admirabiliter. Ab eod.

Θαυματίζομαι, f. ίσομαι, rei admirabilitate obstupefio. A Θαῦμα.

Θαυματικῶς, *adv.* mirabiliter.

Θαυματαποιέω, ῶ, f. ήσω, præstigiatoris in modum facio, præstigiis utor.

Θαυματαποίησις, εως, ἡ, præstigiæ; (2) miraculum. A Θαυματοποιός.

Θαυματαποιητικὸς, idem quod

Θαυματοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, præstigiator, circulator; (2) miracula edens; (3) mira proponens. Ex Θαῦμα et ποιέω.

Θαυματεργέω, ῶ, fut. ήσω, miracula edo; (2) præstigiis utor. Ἐφ' ᾧ ἐμελλε Θαυματεργήσειν, *Xen.*

Θαυματεργέω, τὸ, idem quod

Θαυματεργία, ας, ἡ, præstigiatio, præstigiæ; (2) miraculum. A

Θαυματεργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui miracula edit; (2) præstigiator. Ex Θαῦμα et ἔργον.

Θαῦθεὶς, a. 1. part. pass. verbi Θάπτω.

Θάϋγαι, *sepelisse*, a. 1. inf. act. verbi ejusd.

Θαΰλια, ας, ἡ, herba quædam in insula Thapso.

Θάϋλινος, ίνη, ινον, Thapsinus, Thapso similis. A

ΘΆΥΟΣ, ου, ἡ, thapsus, lignum Scythicum; (2) herba ad tingendum apta.

Θάω, video cum stupore; *inus.*

Θέα, ας, ἡ, spectaculum; (2) ludi; (3) locus, e quo ludi spectantur, ut *Lat.* spectaculum; (4) quævis res jucunda spectatu.

Θεὰ, ᾶς, ἡ, dea. A Θεός.

Θεαγγελὶς, ίος, ὁ, qui denunciat solennitatis diem, præco. Ex Θεὸς et ἄγγελος.

Θεαγωγία, ας, ἡ, deorum evocatio; (2) divinatio; (3) auspicium. Ex Θεὸς et ἄγω.

Θεάζω, fut. άσω, divinus sum, proxime ad Deum accedo. A Θεός.

Θεαθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi Θεάω.

Θείαινα, ης, ἡ, dea. Ab eod.

Θειάτητος, ου, a deo expetitus, seu exoratus. Ab αἰτέω.

Θειάτωρ, ορος, ὁ, deos domans, vincens. Ab ἄγω.

Θεᾶμα, ατος, τὸ, spectaculum. A Θεάομαι.

Θεάμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, spectator, contemplator, speculator. Ab eod.

Θεανδρικὸς, ἡ, όν, divinus et humanus simul, deivirilis. A Θεάνδρος.

Θεανθρωπίας, ἡ, *Vox Eccles.* de Christo Θεανθρώπου.

Θεάνθρωπος, *Epith.* Christi.

ΘΕΆΟΜΑΙ, ῶμαι, f. άσομαι, specto, contemplor; (2) specto ludos; (3) video. Θεάσονται σέ τι ποιήσεις, *Dem.*

Θεάρεστος, ε, ὁ καὶ ἡ, Deo placens. Ex Θεὸς et ἀρέσκω.

Θεαρέστως, *adv.* ita ut Deo placeat.

Θεάριον, ου, τὸ, locus sacer, templum. A Θεός.

Θεαρχία, ας, ἡ, suprema divinitas, Deus supremus, divinum et æternum principium omnium rerum. Ex Θεὸς et ἀρχή. Hinc

Θεαρχικὸς, ἡ, όν, qui supremæ divinitatis est; (2) qui summi Dei est; (3) divinus.

Θεασάμενος, a. 1. part. med. verbi Θεάω.

Θεάσασθαι, *vidisse, videre*, a. 1. inf. med.

Θεασικὸς, ἡ, όν, divinus; (2) qui spiritu divino agitur. A Θεάζω.

Θεατέον, spectandum. A Θεάομαι.

Θεατὴς, οῦ, ὁ, spectator. Ab eod.

Θεατὸς, ἡ, όν, visibilis, spectabilis.

Θεατρέιον, ου, τὸ, theatrum. A Θέατρον.

Θεάτρια, ας, ἡ, spectatrix. A Θεατὴς.

Θεατριδίον, ου, τὸ, parvum theatrum, *Dim.*

Θεατρίζω, f. ίσω, in theatro versor, comœdiam ago; (2) edo in theatro, ostento; (3) traduco, publice omnibus deridendum propono. Ὀνειδισμοὶς τε καὶ θλίψεσι Θεατριζόμενοι, *Heb.* 10, 33.

Θεατρικὸς, ἡ, όν, theatralis; ad theatrum pertinens; (2) qui theatralibus spectaculis delectatur; (3) ostentatorius, ad ostentationem compositus; (4) concinnus, exquisitus. Ab eod.

Θεατρικῶς, *adv.* theatrice; (2) fastuose, ostentatorie.

Θεατρίς, ὶδος, ἡ, ὁ, mimus.

Θεατροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, theatri formam habens. Ex Θέατρον et εἶδος.

Θεατροειδῶς, *adv.* forma theatri.

Θεατροκοτίαι, spectatorum gratiam capto, placere cupio. A κόπτω.

Θεατροκοπίαι, ἡ, captatio applausus.

Θεατροκρατία, ας, ἡ, theatralis potestas. Ex Θέατρον et κράτος.

Θεατρομανέω, ῶ, f. ήσω, insano theatri amore teneor. Ex Θέατρον et μαίνομαι.

Θεατρόμορφος, ε, idem quod Θεατροειδής.

Θέατρον, ου, τὸ, theatrum, locus, in quo comœdiæ tragœdiæque spectantur; (2) spectaculum; (3) spectatores. A Θεάομαι.

Θεατροπώλης, ου, ὁ, qui a spectatoribus mercedem theatralem exigit. Ex Θέατρον et πῶλης, *venditor.*

Θεατροσκοπία, ας, ἡ, theatralis spectatio. Ex Θέατρον et σκοπέω.

Θεατροτρόχνη, ἡ, q. d. theatri cochlear, i. e. assiduus in theatro ut sc. cochlear in olla, s. patina.

Θεατρώνης, ου, ὁ, theatri magister, qui theatrum conduxit. Ex Θέατρον et ὠνέομαι.

Θεάφιον, ε, τὸ, sulphur. A Θεῖον, idem, et ἅπτω, *incendo.*

Θέαφος, ε, ὁ, sulphur. Ab eod.

Θέε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔθει, a Θέω.

Θέειον, sulphur, *Poët.* et *Ion.* pro Θεῖον.

Θειόω, ῶ, f. ώσω, sulphure perfumo, vel expio, lustro. "Ὀφρα Θειώσω μέγαρον, *Od.* 22, 482. A Θέειον pro Θεῖον.

Θειώω, pro Θειόω, *Hom.*

Θείσκω, *Ion.* pro Θέω, *Hom.*

Θεῖύμενος, præs. part. med. *Ion.* et per *contr.* pro Θεώμενος, ex Θεάομενος, a Θεάομαι.

Θεῖω, idem quod Θεσπιῶ, *Sibyl.*

Θεογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Deo genitus, Deo natus. Ex Θεὸς et γίνομαι, *nascor.*

Θεογορέω, deum pronuncio aliquem, deum esse dico. Ex ἀγορέω.

Θεογόρος, ε, ὁ καὶ ἡ, divineloquus, divina loquens, digna Deo loquens; (2) vates, propheta; (3) theologus. Ex Θεὸς et ἀγορεύω, *oratio.*

Θεηδόκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, Dei seu rerum divinarum susceptor. Ex Θεὸς et δέχομαι.
Θεηδοχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
Θεῖϊος, pro Θεῖος, *Bion.*
Θεῖλατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, a Deo invectus, a Deo impulsus, a Deo immissus. *Εἰ γὰρ ἦν τὸ πεῖγμα μὴ Θεῖλατον, Soph. Œd. Tyr.* 255. Ex Θεὸς et ἐλαύνω, *agito.*
Θέημα, ατος, τὸ, pro Θᾶμα, *Ion.*
Θεημαχία, **Θεημάχος**, v. Θωμαχία, &c.
Θεημοσύνη, ἡ, speculatio, contemplatio. A Θεήμων, ονος, ὁ, spectator, *Ion.* pro Θεάμων.
Θεηπολέω, ῶ, f. ήσω, deorum simulacra circumfero et stipem corrogo. Ex Θεὸς et πολέω, *verso.*
Θεητόλος, ὁ καὶ ἡ, Dei minister. A πολέω.
Θεῆς, dat. plur. *Ion.* pro Θεαῖς, a Θεά.
Θεήσασθαι, aor. 1. inf. méd. *Ion.* pro Θεάσασθαι, a Θεάομαι.
Θεήσεαι, 2. sing. fut. 1. ind. med. *Ion.* pro Θεάσῃ.
Θεητής, οῦ, ὁ, spectator, *Ion.* pro Θεατής.
Θεητόκος, v. Θεοτόκος.
Θεητός, ή, όν, cum admiratione spectandus, spectabilis, *Ion.* pro Θεατός.
Θείαι, ας, ἡ, amita ; (2) matertera. A Θεῖος.
Θειάζω, f. άσω, divinum instinctum immitto ; (2) divino adflatu incito ; (3) pass. adflatus sum divinitus. Θειάζουσι τελευταῖς, *Philostr.* A Θεῖος, *divinus.*
Θειασμός, οῦ, ὁ, adflatus numinis ; (2) superstitiosa religio ; (3) preces, quibus Dei opem imploramus. A Θειάζω.
Θειαστικῶς, *adv.* afflatu numinis, *Poll.*
Θείει, 3. sing. præs. ind. act. *Ion.* vel *Bœot.* pro Θέῃ, a Θέω.
Θείην, a. 2. opt. act. verbi *τίθημι.*
Θειητός, ή, όν, admirandus. A Θεητός.
Θείκελος, idem quod Θεοείκελος, *Ar.*
Θείϊος, ή, όν, divinus. A Θεός.
Θεῖκῶς, *adv.* divine ; (2) Deum respiciendo ; (3) ad Deum referendo. A Θεῖκός.
Θειλοτεδεῦον, in aprico exsicco, insolo. A Θειλόστεδον, ου, τὸ, locus apricus ; pro εἰλόστεδον, ex εἴλη et στέδον.
Θεῖναι, *posuisse*, a. 2. inf. act. verbi *τίθημι.*
ΘΕΙ'ΝΩ, ferio, percutio. Ὑπ' ἀνδροφόνοιο Λυκάονος Θεινόμεναι βαπλῆγι, *Il.* 6, 135. Θεινομένην, *Il.* 1, 588.
Θειοδάμην, ή, divinum numen domans, *Suid.*
Θειόδμητος, ον, a Deo, s. Diis exstructus. A δέμω.
Θείοιο, gen. sing. *Ion.* pro Θείου, a Θεῖος.
Θείομεν, a. 2. conj. act. verbi *τίθημι.*
Θεῖον, ου, τὸ, sulphur.
Θειοπόιεω, idem quod Θεοπολῶ, *Sibyl.*
Θεῖος, ία, εῖον, divinus, ad Deum pertinens. Hinc τὸ Θεῖον, ου, divinitas ; (2) numen divinum ; (3) providentia divina.
ΘΕΙ'ΟΣ, ὁ, ἡ, patris vel matris frater ; avunculus, patruus. Θεῖος, absolute pro ὁ πρὸς πατρὸς Θεῖος, vide *Eurip. Iph. T.* 930.
Θειοτέρως, *adverb.* divinius. A Θειότερος, Comp. a Θεῖος.
Θειότης, ητος, ἡ, divinitas, divina majestas. A Θεῖος.
Θειοφαγῆς, ὲς, quem Dii edunt, delicatus.
Θειόχροος, *contr.* Θειόχρως, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sulphuris colorem habens, luridus. Ex Θεῖον et χρόα, *color.*
Θειόω, ῶ, f. ώσω, Deo, seu Diis consecro ; (2) sulphure perfumo. Ex Θεῖος *divinus*, vel Θεῖον *sulphur.*
Θείω, curro, metri causa, pro Θέω.
Θειώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, sulphureus. Θειώδη λυτρὰ, *Aret.* A Θεῖον, *sulphur.*
Θείως, *adv.* divine, divinitus, divina sorte.
Θειώσα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐθείωσα, a Θειόω.
Θελγεσίμυθος, ον, suavia loquens, oratione permulcens animum.
Θελγῖνες *Hesychio* sunt οἱ τελχῖνες, præstigiatores, venefici ; versipelles. A Θέλγω.
Θέλγητρον, ου, τὸ, delinimentum ; illecebræ. A Θέλγω.
Θέλγομα, ατος, τὸ, delinimentum. Ab eod.
Θελγομένη, *gestiens*, præs. part. pass. f. g. A
ΘΕ'ΛΓΩ, fut. ξω, mulceo, delinio, demulceo ; (2) decipio, seduco ; (3) lædo ; (4) tenebras induco. Αὐτὰρ Ἀχαιῶν Θέλγε νόον, *Il.* 12, 255. Θυμὸν, *ib.* 15, 594. Πολλ' Ἀγαμεμνονίην ἄλοχον Θέλγεσκε' ἑτέεσσιν, *Od.* 3, 264.
Θέλεος, idem quod Θελήμων, *Æsch.*
Θέλειος, idem, spontaneus ; *it.* miserabilis quietus, *Hes.*
Θέλημα, ατος, τὸ, voluntas. A Θέλω.
Θέλημος, ὁ, voluntarius, lubens, *Vet. Lex.*
Θελήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, spontaneus, volens.
Θέλησις, εως, ἡ, volitio, voluntas. Ab eod.
Θελήσω, f. 1. ind. act. verbi Θέλω.
Θελητής, οῦ, ὁ, qui vult, qui libenter facit, *Hes.*
Θελητός, ή, όν, cupitus, expetitus.
Θελκτὴς, ῆρος, ὁ, delinitor. A Θέλγω.
Θελκτήριον, ου, τὸ, illecebra. Ab eod.
Θελκτήριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui deliniendi, seu oblectandi vis inest ; (2) blandus ; (3) pellax. Ab eod.
Θέλκτις, ή, deliniens, v. c. cantilena.
Θέλκτριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ab eod.
Θέλκτρον, ου, τὸ, delinimentum. Ab eod.
Θελκτὼ, όος, ἡ, adulatrix, blandiens, *Suid.* A Θέλγω.
Θελξίμβροτος, ον, homines permulcens, suavis.
Θελξίνοος, *contr.* Θελξίνους, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, mentem demulcens ; (2) animum decipiens. Ex Θέλγω et νόος.
Θελξίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, animum deliniens. Ex Θέλγω et φρήν.
Θελοθεγγεσίαι, ή, pro ἐθελοθε. *V. L.*
Θέλοισα, præs. part. act. *Dor.* pro Θέλουσα, a Θέλω.
Θελοκακέω, vid. ἐθελοκ.
Θέλοντι, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro Θέλουσι.
Θέλυμνον, ου, τὸ, fundamentum. A Θέμυλον.
Θέλω, f. Θελήσω, volo ; (2) opto ; (3) delector ; (4) possum. Ab ἐθέλω.
Θέμα, ατος, τὸ, positio, positum, appositum, expositum, aut depositum, *unde* et pecunia apud trapezitam posita ; (2) legio provinciæ imposita ; (3) ipsa provincia ; (4) propositio apud Rhetores ; (5) horoscopus, sidus natale. A *τίθημι, pono.*
Θεματίζω, f. ίσω, depono, pono casum ; (2) themata facio, horoscopum erigo.
Θεματικὸς, ἡ, όν, positivus ; (2) primitivus apud *Grammaticos* ; (3) provincialis ; (4) præmium propositum habens pecuniarum, *Epith.* ludi seu certaminis. A Θέμα.
Θεματισμὸς, οῦ, ὁ, positio casus ; (2) positus, statio ; (3) thematis astronomici erectio. A Θεματίζω.
Θέμειλον, ου, τὸ, fundamentum. A Θέμυλον.
Θεμείλιον, τὸ, pro Θεμέλιον, metri causa.
Θεμέληνς, ἡ, fundamentum, *Hes.*
Θεμέλιον, ου, τὸ, idem.
Θεμελιακὸς, ἡ, όν, fundamentalis.
Θεμελιόθηκ, funditus. A seq.
Θεμέλιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui in fundamento seu fundamenti loco ponitur. Ab eod.
Θεμελιόω, fundamentum jacio. Σὺ κατ' ἀρχὰς, Κύριε, τὴν γὴν ἐθεμελίωσας, *Hcb.* 1, 10. Τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν, *Matt.* 7, 25. Hinc
Θεμελίωσις, εως, ἡ, fundatio, fundamenti substructio.
Θεμελιωτὴς, οῦ, ὁ, fundator, qui fundamentum ponit. Ab eod.
Θέμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro Θεῖναι, a *τίθημι.*
Θέμεναι, a. 2. inf. act. *Dor.* pro Θεῖναι.
Θεμέθλω, *Poët.* et *Dor.* pro Θεμείλιον.
ΘΕ'ΜΗΛΟΝ, ου, τὸ, fundamentum.
Θεμῖζω, idem quod Θεμιστεύω, *Pind.*
Θεμίπλεκτος, ον, legitime nexus, seu plexus, *Epith.* coronæ.
ΘΕ'ΜΙΣ, ιστος, vel ίδος, ἡ, lex ; (2) institutum ; (3) jus, fas ; (4) Dea juris, sive justitiæ, consiliorumque et oraculorum præses. In *plur.* Θέμιστες, tributa, vectigalia ; (2) oracula, vaticinia ; (3) consilia.
Θεμισκρέων, recte, bene imperans. A κρέω, al. Θεμισκρέων, jus administrans. A κεράω.
Θεμίσκοπος, ὁ, justus inspector, seu curator.
Θέμιστα, *justitiam*, acc. sing. a Θέμις.
Θεμιστῖος, εῖα, εῖον, justus. Ab eod.
Θεμιστεντὸν, lege sancitum, *Hes.* A
Θεμιστεύω, f. εύσω, do jura et leges ; (2) vaticinor, do responsa et oracula ; (3) impero. Θεμιστεύει δὲ ἕκαστος Παίδων ἠδ' ἀλόχων, *Od.* 9, 114. Ab eod.
Θεμιστέων, gen. plur. *Ion.* pro Θεμιστῶν, a
Θεμιστὸς, ἡ, όν, legibus consentaneus, justus. A Θέμις.
Θεμιστόπολος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui circa leges et reddenda jura versatur, legis peritus ; (2) judex. Ex Θέμις et πολέω, *versor.*
Θεμιστοῦχος, ὁ, jus dicens, jus reddens. Ab ἔχω.
Θεμιστὺς, ύος, ἡ, Dea justitiæ, *V. L.*
Θεμίστως, ωος, ὁ, ἡ, justus ; (2) prudens ; (3) æquus. A Θέμις.
Θεμιτὸς, ή, όν, justus, licitus, legibus congruus. Ab eod.
Θεμιτῶς, *adv.* juste, licite, legitime.
Θεμιόω, ῶ, f. ώσω, appropinquare facio, accedere cogo. Θεμιοῦσι δὲ χέρσον ικέσθαι, *Od.* 9, 486. A Θέω, *pono*, scil. in conspectu.
Θέν, *particula*, significans in compositione motum de loco, v. g. ἐρανόθεν, de cœlo.
ΘΕ'ΝΑΡ, αρος, τὸ, vola, cavitas manus et pedis.
Θεναρίζω, f. ίσω, percutio. A Θένω.
Θένω, cædo, pulso, tundo. Τῷ σκέλει θένε τὴν πέτραν, *Arist. Av.* 54. Τὴν γνάθον βάλει θένων, *id. Lys.* 823. A Θείνω.
Θεοβλάβεια, ας, ἡ, læsio Deorum, impietas ; (2) dira stoliditas, velut divinitus immissa.
Θεοβλαβέω, ῶ, f. ήσω, divinitus punior. A
Θεοβλαβὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, cui Deus mentem eripuit, divinitus mente captus ; (2) in Deos contumeliosus ; (3) adverso numine agens ; (4) a Deo reprobatus. Ex Θεὸς et βλάπτω.
Θεοβλαβῶς, *adv.* dementer, furiose.
Θεογαμία, ων, τὰ, festum Proserpinæ. Ex Θεὸς et γάμος.
Θεογενεσία, ας, ἡ, regeneratio, baptismus.
Θεογένητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, a Deo ortum habens, a Deo genitus ; (2) baptismus. Ex Θεὸς et γίνομαι.
Θεόγληνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, divinas, i. e. pulcherrimas oculorum pupillas habens, adspectu divino præditus, *Nonnus.*
Θεόγλωσσος, ὁ καὶ ἡ, cui divina est lingua.
Θεόγνιαι, ων, τὰι, Dei natalis. A Θεογονία.
Θεογνωσία, ας, ἡ, cognitio Dei ; (2) religio orthodoxa. A γιγνώσκω.
Θεόγνωστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, Deo cognitus. Ex iisdem.
Θεογονία, ας, ἡ, deorum generatio, deorum ortus et origo. A γίνομαι.
Θεόγραφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, a Deo scriptus.
Θεοδέγμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Dei seu rerum divinarum susceptor divinus. A δέχομαι.
Θεοδέκτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
Θεοδίεκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, Deum capax videre, *Synes.*
Θεοδόλητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, a Deo læsus ; (2) Dei noxa illatus. A δηλέω.
Θεοδίδακτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, a Deo doctus. A διδάσκω.
Θεοδινὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui a Dei circumagitur, a Deo agitatus, instinctu Dei editus. A δινέω.
Θεοδιφὴς, ὁ, Deum vestigans, *Synes.*
Θεόδμητον, *Dor.* pro Θεόδμητον. A
Θεόδμητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, divinitus ædificatus, a Diis exstructus. A δέμω.
Θεοδόκος, et **Θεοδόχος**, ον, sacer, de templo, quia Deum δέχεται.
Θεοδοσίαι, ἡ, cultus Dei per victimas.
Θεοδόσιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, divinitus datus. A δίδωμι.
Θεόδοτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
Θεοδώρητος, ον, idem.
Θεοδρομέω, ῶ, f. ήσω, sancte vivo. A δρέμω.
Θεόδρομος, ον, sancte vivens.
Θεοειδεια, ας, ἡ, similis Deo forma. A
Θεοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Deo similis, Dei formam habens, *Il.* 2, 623. Ab εἶδος.
Θεοειδῶς, *adv.* Deo similiter, ita ut Dei figuram repræsentat, divine.
Θεοείκελος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, Deo similis, *Il.* 1, 131.
Θεοέχθια, ή, idem quod Θεοβλαβεία (2).
Θεοεχθία, ή, idem.
Θεόθεν, *adv.* a Deo, divinitus.
Θεόθυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, Deo immolatus, Diis sacrificatus. A θύω.
Θεοίνια, ων, τὰ, Bacchanalia, Vinalia, sacrum Bacchi, *Hes. Suid.* A Θέοινος.
Θεοίνιον, ου, τὸ, templum Bacchi. Ab eod.
Θέοινος, ᾱ, ὁ, Deus vini, Bacchus, *Suid.*
Θεοῖο, *Dei*, gen. sing. *Ion.* pro Θεῦ, a Θεός.
Θέοισα, part. act. *Dor.* pro Θέουσα, a Θέω.
Θέοιτο, *cucurrerit*, 3. sing. a. 2. opt. med.
Θεοκάπηλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui Deum seu res divinas cauponatur et quæstui habet, sacrilegus nundinator. A κάπηλος.
Θεοκατάσκευαστος, ον, a Deo paratus, seu

Deo, in honorem Dei factus. A *κατασκευάζω*.

Θεοκήρυξ, υκος, ὁ, præco Dei, s. sacrorum.

Θεοκίνητος, ον, a Deo commotus, concitus.

Θεοκλήμενος, pro Θεόκλητος, *V. L.*

Θεόκλητος, ε, ὁ καὶ ἡ, a Deo vocatus; (2) quo, vel in quo Deus invocatur. A *καλέω*.

Θεοκλυτέω, ῶ, fut. ήσω, Deum invoco, seil. ut preces meas audiat; (2) Deum audio, Deo obedio. Θεοκλυτεῖ δ' ἀδίκα παθοῦσα, τὼν Ζηνὸς ὀρκίαν Θέμιν, *Eur. Med.* 210. Θεοκλυτεῖν τὸν Κυβίνον, *Plut.* A *κλύω*.

Θεοκλύτησις, εως, ἡ, Deorum imploratio, Dei invocatio.

Θεόκλυτος, ε, ὁ καὶ ἡ, a Deo honoratus.

Θεάκμητος, ε, ὁ καὶ ἡ, a Deo laboratus, i. e. divinus. A *κάμνω*.

Θεοκοίρανος, ον, admodum divinus, *Synes.*

Θεοκόλλητος, ον, Deo adhærens, qu. adglutinatus.

Θεόκραντος, ον, a Deo perfectus, effectus. A *κραίνω*.

Θεοκρατία, ας, ἡ, Dei imperium. A *κράτος*.

Θεόκριτος, ε, ὁ καὶ ἡ, divino judicio electus. A *κρίνω*.

Θεόκτιστος, ε, ὁ καὶ ἡ, a Deo conditus, a Deo institutus. A *κτίζω*.

Θεοκτονία, ἡ, Dei cædes. A *κτείνω*.

Θεοκτόνος, ε, ὁ, qui Deum interfecit. *Voces Eccles.*

Θεολύμων, ον, ὁ καὶ ἡ, divinus, *Synes.*

Θεολαμπὴς, ές, a deo illustratus, divinum splendorem habens. A *λάμπω*.

Θεόληπτος, ε, ὁ καὶ ἡ, numine adflatus, qui divino instinctu rapitur, a numine correptus. A *λαμβάνω*.

Θεολημψία, ας, ἡ, numinis adflatus seu instinctus. Ex iisd.

Θεολογέω, ῶ, f. ήσω, de Deo loquor, de rebus divinis disero; (2) de cœlesti ratione vel de rebus cœlestibus commentor; ap. *Aristot.* Θεολογούμενα, ea quæ de Diis feruntur; quæ theologice disputantur. Θεολογεῖται ἡ ἀρχέγονος φύσις τοῖς ἔπεσι τῦ Ὁμήρυ, *Plut.* A Θεόλογος.

Θεολογεῖον, ε, τὸ, locus supra scenam, in quo Dii ostendebantur. Ab eod.

Θεολογία, ας, ἡ, theologia, sermo de Deo.

Θεολογικὸς, ἡ, όν, theologicus, pertinens ad eos, qui de Deo rebusve divinis loquuntur; (2) theologiæ peritus; (3) theologiæ deditus. A Θεολογία.

Θεολόγος, ε, ὁ καὶ ἡ, theologus, qui de Deo disserit, rerum divinarum consultus, apud *Eccles.* qui divinitatem Christi defendit scriptis.

Θεαλωσήτης, ὁ, in numina contumeliosus, *Man.*

Θεομᾶνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Deorum instinctu furens, cui furor a Diis immissus est. A *μαίνομαι*.

Θεομαντεία, ἡ, divinatio, instinctus divinus.

Θεομαντέω, vaticinor instinctu divino.

Θεόμαντις, εως, ὁ καὶ ἡ, vates.

Θεομαχέω, ῶ, f. ήσω, cum Deo pugno, Deo repugno, *Act.* 29, 9. A Θεομάχος.

Θεομαχία, ας, ἡ, deorum pugna. A

Θεομάχος, ε, ὁ καὶ ἡ, cum Deo pugnans, Deo repugnans. A *μάχομαι*.

Θέομεν, 1. pl. a. 2. conj. act. *Poët.* pro Θῶμεν, a *τίθημι*.

Θεομηδὴς, idem, *Pind.*

Θεομηνία, ας, ἡ, ira divina, ira Dei, seu deorum. A *μῆνις*.

Θεομήσωρ, ορος, ὁ, rerum divinarum consultus, peritus.

Θεομητέω, ῶ, divina sapio, divino spiritu agor, *Hes.* A

Θεόμητις, ιος, ὁ καὶ ἡ, divina sapiens, divina consulens. A *μῆτις*.

Θεομήτωρ, ορος, ἡ, Dei mater, *Epith.* B. Virginis Mariæ.

Θεομιμέομαι, ας, ἡ, Dei imitatio. A *μιμέισθαι*.

Θεομίμητος, ε, ὁ καὶ ἡ, ad imitationem Dei factus et institutus. Ab eod.

Θεομιμήτως, *adv.* imitando Deum, imitatione Dei.

Θεομῖσὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Deo invisus. A *μῖσος*.

Θεομίσης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui Deum odit.

Θεομισῶς, odio Dei, impie.

Θεόμοιρος, ε, ὁ καὶ ἡ, divinitus acceptus, præstantissimus; (2) a Deo aliqua re ornatus. A *μοῖρα*.

Θεομόρφιος, ε, ὁ καὶ ἡ, divinitus insignitus. A *μορφή*.

Θεομορφία, ας, ἡ, divina forma, divina species.

Θεόμορφος, ε, ὁ καὶ ἡ, divinæ formæ, divinæ speciei.

Θεομόρφως, *adv.* divinitus.

Θεόμορφος, ε, ὁ καὶ ἡ, divinæ formæ, divinæ speciei.

Θεομόρφως, *adv.* divinitus.

Θεομυσὴς, ές, Deo invisus, Deo odiosus. A *μυσάττομαι*.

Θεόνεκρος, ε, ὁ, mortuus a Deo, *Eccles.*

Θεονεύω, ῶ, deos honoro, deos colo. A *νυέω*.

Θεοσοφία, ας, ἡ, rerum divinarum scientia, theologia, religio Christiana. A Θεόσοφος.

Θεόσοφος, ε, ὁ καὶ ἡ, rerum divinarum consultus, theologus. Ex Θεὸς et *σοφός*.

Θεόστορος, ον, a Deo satus, genitus. A *στίρω*.

Θεόσυστος, et Θεόσυντος, ε, ὁ καὶ ἡ, a Deo impulsus, divinus, a Deo profectus. A *σύω*.

Θεοσίβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, a Deo calcatus, vel calcandus. Ex Θεὸς et *σίβος, via*.

Θεόσοργος, ε, ὁ καὶ ἡ, Dei amans, *Nonnus.* A *σοργή*.

Θεοσυγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Dei osor, Deum exosus; (2) Deo invisus. A *συγέω*.

Θεοσύγιτος, ον, idem.

Θεοσυγία, ας, ἡ, odium Dei. A Θεοσυγὴς.

Θεοσυλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, sacrilegus. A *σῦλη*.

Θεοσύναπτος, ον, Deo conjungens. A *συνάγω*.

Θεοσύστατος, ον, Deum commendans, laudans. A *συνίστημι*.

Θεόταυρος, ε, ὁ καὶ ἡ, Deus taurus, *Epith.* Jovis.

Θεοτέραστος, ε, ὁ καὶ ἡ, a Deo prodigiose proficiscens. A *τέρας*.

Θεοτερπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Deum delectans, Deo gratus, *Nonnus.* A *τέρπω*.

Θεότευκτος, ε, ὁ καὶ ἡ, a Deo factus.

Θεότης, ητος, ἡ, deitas. A Θεός.

Θεοτίμητος, ε, ὁ καὶ ἡ, a Deo honoratus; (2) honore adficiendus, venerandus. A *τιμάω*.

Θεότιμος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem. A *τιμή*.

Θεοτόκος, ε, ἡ, Deum pariens, Dei genitrix; *Epitheton* B. Virginis Mariæ. A *τίκτω*.

Θεότοκος, ε, ὁ καὶ ἡ, a Deo natus. Ab eod.

Θεότρεπτος, ον, a Deo conversus in aliquem.

Θεοτυπία, ας, ἡ, confirmatio cum Deo. A *τυπόω*.

Θεοσέβεια, ας, ἡ, pietas, religio, *Nonnus.* A

Θεοσεβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Deo similis, religiosus, pius, Deo acceptus. Ἦ φιλόξεινοι, καὶ σφὶν νόος ἐσὶ Θεοβὴς; *Od.* 6, 121. Ex Θεὸς et *ἴδος*.

Θεοδόκος, ε, ὁ καὶ ἡ, Dei, seu rerum divinarum susceptor, Deum seu res divinas capiens; (2) *Epith.* templorum et Mariæ B. Virginis. A *δέχομαι*.

Θεουργία, ας, ἡ, opus divinum. A Θεουργός.

Θεουργικὸς, ἡ, όν, cui deos faciendi vis inest; (2) ad sacra pertinens; (3) in sacris frequens, diligens.

Θεουργὸς, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui sacris operatur. Ab *ἔργον*.

Θεοφάνεια, ας, ἡ, Dei apparitio; (2) nativitas filii Dei. A *φαίνω*.

Θεοφάνεια, ων, τὰ, et Θεοφανίαι, αἱ, Festum solenne, quod illo die celebratur, quo Deus hominibus apparuit. Apud Christianos festum nativitatis Christi; *item* trium regum. Ex iisd. Vide *ἐπιφάνεια*.

Θεόφαντος, ε, ὁ καὶ ἡ, a Deo declaratus, aut manifestatus. Ex iisd,

Θεοφάντωρ, ορος, ὁ, sacerdos; (2) theologus.

Θεοφατίζω, f. ίσω, vaticinor, *Hes.* A

Θεόφατος, ε, ὁ καὶ ἡ, a Deo pronunciatus, Dei oraculo editus. A *φημί*.

Θεοφεγγὴς, ὶς, divinitus lucens, *Jo. Dam.*

Θεόφημος, ε, ὁ, deiloquus, *Man.*

Θεόφθεγκτος, ον, idem.

Θεοφιλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Deo gratus; (2) amans deorum; (3) pius; (4) quod divini numinis favore contingit.

Θεοφιλία, ας, ἡ, amor Dei; (2) amicitia et familiaritas cum Deo. A

Θεόφιλος, ε, ὁ καὶ ἡ, Dei amans, amicus Dei, Deo gratus. Ex Θεὸς et *φίλος*.

Θεοφιλῶς, *adv.* feliciter, beate.

Θέοφιν, *adv.* divinitus. Ex Θεὸς et *φίν*.

Θεόφοβος, ε, ὁ καὶ ἡ, Deum timens, *Hes.*

Θεοφορέομαι, οῦμαι, divino numine corripitur ago. Παραδόξως τὰ τῦ Δυκέργυ βασίλεια κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν τῦ Διονύσυ Θεοφορεῖσθαι, *Longin.* 15. A Θεόφορος. Hinc

Θεοφόρησις, ἡ, inspiratio divina.

Θεοφόρητος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui numine agitur, numine adflatus

Θεοφορήτως, *adv.* divino numine, instinctu.

Θεοφορία, ας, ἡ, numinis adflatus, *Steph.* A

Θεόφορος, ε, ὁ καὶ ἡ, Deum ferens; (2) divinus. A *φέρω*.

Θεοφραδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, a Deo pronuncia-

tus; (2) diviniloquus, qui divina loquitur. A *θρᾴζω*. Hinc

Θεσπᾳδία, ας, ἡ, consilium divinum, oraculum divinum.

Θεσπᾳδίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui ex Deo loquitur, in quo Deus loquitur. Ex iisd.

Θέσπεων, ονος, ὁ καὶ ἡ, divina mente prædictus, vates, propheta. Ex *Θεὸς* et *φρήν*.

Θεσπεσσύνη, ης, ἡ, pietas, religio, qua scilicet divina sapimus. A *Θεσπέσιος*.

Θεσπεύηντος, ον, a Deo defensus, custoditus. A *φρουέω*.

Θεσπίλαικτος, υ, ὁ καὶ ἡ, a Deo servatus, qui est in Dei tutela. A *φυλάσσω*.

Θέσπυτος, υ, ὁ καὶ ἡ, a Deo plantatus. A *φύω*.

Θεσχάραικτος, υ, ὁ καὶ ἡ, a Deo sculptus vel impressus. A *χαράσσω*.

Θεσχόλωσια, ας, ἡ, diræ, *Philoxenus*. A *χολόω*, *irasci*.

Θεσχόλωτος, υ, ὁ καὶ ἡ, iratum deum habens; (2) dirus, *Phil*. Ex iisd.

Θέχρισος, υ, ὁ καὶ ἡ, a Deo unctus. A *χρίω*.

Θέω, deum facio, deum efficio. Ex *Θεός*.

Θεᾱπαινα, ης, ἡ, ancilla, famula.

Θεᾱπαινίδιον, υ, τὸ, ancillula, *Dim*.

Θεᾱπαινίς, ίδος, ἡ, ancilla. A *Θεᾱπάων*.

Θεᾱπείη, ας, ἡ, famulatus, ministerium; (2) famuli, ministri, servi, comitatus; (3) observantia, obsequium; (4) cultus, qui exhibetur; (5) cultus arborum, herbarum, plantarum; (6) sanatio, medela; (7) indulgentia in quovis genere, cum fovemus aliquid, &c. A *Θεᾱπεύθειν*.

Θεᾱπευθείην, dat. sing. a. 1. part. pass. f. g. v. *Θεᾱπεύω*.

Θεᾱπεύμα, ατος, τὸ, cultus, quo demeremur, vel conciliamus; (2) id, quod sanandum proponitur. Ab eod.

Θεᾱπευσία, ας, ἡ, curatio, sanatio; (2) supplicatio. Ab eod.

Θεᾱπεύσιμος, υ, ὁ καὶ ἡ, medicabilis, sanabilis. Ab eod.

Θεᾱπεύσω, f. 1. ind. act. verbi *Θεᾱπεύω*.

Θεᾱπευτέος, έα, έον, venerandus; (2) sanandus; (3) colendus. Ab eod.

Θεᾱπευτήρ, ῆρος, ὁ, cultor; (2) curator.

Θεᾱπευτής, οῦ, ὁ, minister; (2) medicus, curator. Ab eod.

Θεᾱπευτικός, ή, όν, obsequiosus, officiosus, colendis hominibus deditus; (2) sanandi vim habens; (3) aptus ad gerendam curam alicujus rei. A *Θεᾱπευτής*.

Θεᾱπευτικῶς, adv. officiose, obsequiose; (2) comiter, benigne.

Θεᾱπευτος, υ, ὁ καὶ ἡ, sanabilis, curabilis.

Θεᾱπεύτρια, ας, ἡ, et

Θεᾱπευτρίς, ίδος, ἡ, cultrix; (2) curatrix. A

Θεᾱπεύω, f. εύσω, famulor, servio; (2) obsequium præsto, officiis demereor, colo, curo, procuro; (3) medeor, remedia adhibeo, sano. *Θεᾱπεύειν τινα*, τὸν Θεὸν, σῶμα. Ταῦτος γάρ τοι γνῶς ἐγὼ ἐμαυτὸν ἠθεᾱπευσα, *Aristt. Thesm.* 179. A *Θεᾱπάων*.

Θεᾱπηΐνης, gen. sing. *Ion.* pro *Θεᾱπατίας*.

Θεᾱπις, ίδος, ἡ, cultrix, *Hes*.

Θεᾱπνη, ης, ἡ, ancilla; *Euripid. Troad.* 1070. per *Syncopen* a *Θεᾱπαινα*.

Θεᾱπνίδιον, υ, τὸ, ancillula, *Dim*.

Θεᾱποντις, ίδος, ἡ, idem. A

ΘΕΡΑΠΩΝ, οντος, ὁ, minister, famulus, servus; (2) cultor. Τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομενῆος ἐΰλεινον *Θεᾱπόντεις*, *Il.* 5, 48. Τὼ κεατερὼ *Θεᾱπόντε* Διὸς μεγάλοιο γενέσθην Ἄμφοτέρω, *Od.* 11, 254.

Θέραψ, ᾱπος, ὁ, servus, minister. A *Θεράων*.

Θέρεια, vel *Θερεία*, ας, ἡ, æstas, tempus æstatis. A *Θέρος*.

Θερείβοτος, υ, ὁ καὶ ἡ, æstiva habens pascua; *Θερείβοτον*, locus æstiva habens pascua. A *Θέρος* et *βόσκω*.

Θερείης, gen. sing. *Ion.* pro *Θερείας*.

Θερείλεχής, έος, ὁ καὶ ἡ, æstate lectum præbens, umbrosus. Ex *Θέρεια* et *λέχος*.

Θερείνομος, ον, idem quod *Θερείβοτος*. A *νομή*.

Θέρειος, εία, ειον, æstivus. A *Θέρος*.

Θερείστορος, ον, æstate rigatus. A *πίνω*.

Θερείτατος, η, ον, æstuosissimus. A *Θέρος*, vel *Θέρειος*.

Θέρτερον, υ, τὸ, locus habitationi æstivæ accommodatus. Ab eod.

Θέρευς, gen. sing. *Dor.* pro *Θέρεως*, ex *Θέρεος*.

Θέρω, idem quod *Θέρω*, *Hom*.

Θερήγανον, υ, τὸ, currus, quo messis importatur, *Hes*. Ex *Θέρος* et *ἄγω*, *ago*, *porto*.

Θερηΐνη, ης, ἡ, ἡ pro *Θερείη*, *Ionice*.

Θερίζω, ἴσω, æstivo, æstatem alicubi traduco; (2) meto, demeto, prosterno. Καὶ τὰς κρίθας ἐν τοῖς πεδίοις ἐθερίζον, *Arist. Av.* 512. Καὶ ἐθερίσθη ἡ γῆ, *Apoc.* 14, 16.

Θερικὸς, ἡ, όν, æstivus; (2) messorius, *Vet. Lex*. A *Θέρος*. Unde

Θερινός, ἡ, όν, æstivus.

Θέριος, pro *Θέρειος*, *Dioscor.*

Θεριόδιον, *melere*, præs. inf. *Dor.* pro *Θερίζειν*.

Θέρισις, εως, ἡ, messio. A *Θερίζω*.

Θερισμὸς, οῦ, ὁ, messis. Ab eod.

*Θερισ*ῆ*ιον*, υ, τὸ, falx messoria. A *Θερισ*ῆ*ς*.

*Θερισ*ῆ*ς*, οῦ, ὁ, messor. A *Θερίζω*.

*Θερισ*ῆ*ος*, ης, ἡ, et

Θερισικὸς, ἡ, όν, messorius. Ab eod.

Θερισὸς, ἡ, όν, messus; messilis. Ab eod.

Θερίσεια, ας, ἡ, quæ metit. Ab eod.

Θερίσειον, υ, τὸ, vestis æstiva. Ab eod.

Θερίσειον, υ, τὸ, idem et ab eod.

Θέρμα, τὸ, pro *Θέρμη*, *Men*.

Θερμάζω, sive *Θερμάω*, calefacio, foveo, *Nicand*. *Θερμάσαιο*, in aor. 1. med. A *Θέρμη*.

Θερμαίνω, f. ανῶ, calefacio, conj. a. 1. *Θερμήνω*, *Θερμινῆς*, calefacias; *Θερμαίνομαι*, calesco; *Θερμανθῆναι*, a. 1. inf. calescere; (2) febricitare. Ὅσις κεναῖσιν ἐλπίσιν *Θερμαίνεται*, *Soph. Aj.* 478. Μὴ πρὸς ὀργὴν στλάγχνα *Θερμήνῃς* κότῳ, *Aristt. Ran.* 954.

Θέρμανσις, εως, ἡ, calefactio. A *Θερμαίνω*.

Θερμαντὴρ, ῆρος, ὁ, calefactorium, caldarium. Ab eod.

Θερμαντήριον, υ, τὸ, idem et ab eod.

Θερμαντήριος, α, ον, vim calefaciendi habens.

Θερμαντικὸς, ἡ, όν, qui calefacere potest, calefactorius. A

Θερμαντὸς, ἡ, όν, calefactus; (2) qui calefieri potest.

Θερμασία, ας, ἡ, calefactio, calor. A *Θερμάζω*.

Θέρμασμα, τὸ, fomentum. Ab eod.

*Θερμασ*ῆ*θεν*, adv. e caminis, *Hes*.

Θερμασίς, ἡ, idem quod *Θερμαντὴρ*, *Poll*.

Θέρμαστρα, ας, ἡ, caminus, *Hes*. A *Θερμάζω*.

Θερμαστρὶς, ίδος, ἡ, caldarium; (2) genus saltationis. Ab eod.

Θέρμαυστρα, ας, ἡ, caminus. A *Θέρμαστρα*.

Θερμαυστρίζω, f. ίσω, in aëre pedes concutio. A

Θερμαυστρὶς, ίδος, ἡ, idem quod *Θερμαστρὶς*.

Θερμάω, seu *Θερμάζω*, calefacio, foveo, *Nic*.

Θερμελνόμαι, (vox Comica) delicate vivo, *Poll*.

Θερμερῶπις, ίδος, ἡ, faciem rubefaciens, *Æsch. Pr.* 117. *Θερμερ*ῶ*πιν αἰδῶ*, pudorem, qui faciei calorem et ruborem inducit. *Etym. M.* vitiose pro *Θερμερ*ῶ*πις*, ubi vid. (Videtur aliquis Poeta *Θερμερὸς*, metri causa pro *Θερμερὸς*, usurpasse, et librarius aliquis id ita exarasse, ut lectori imprudenti videretur *Θερμ*ε*ρὸς* esse. Sæpe ε et ρ in codd. MStis permutari observavit *Pierson* præf. ad *Mœrin*.) *Ern*.

Θέρμετο, 3. sing. imperf. *Ion.* pro *ἐθέρμετο*, a *Θέρμομαι*.

Θέρμη, ης, ἡ, calor, æstus. A *Θέρω*.

Θερμηγορέω, vehementer, iracunde loquor. Ab *ἀγορέω*.

Θερμηνερείαι, ῶν, αἱ, dies calidi, dies æstivi, tempus æstatis. Ex *Θερμὸς* et *ἡμέρα*, *dies*.

Θέρμια, τὰ, lupini. A *Θέρμος*.

Θέρμινθος, ἡ, interdum pro *τέρμινθος*.

Θέρμινος, ἡ, ον, e lupinis factus.

Θερμοβλυσερὸς, ον, calide scaturiens, *P. Sil*.

Θερμοβόκελος, ον, calidis consiliis utens. A *βυλή*.

Θερμοδότης, ὁ, qui calidam aquam dat, qui calidam præbet. Ex *Θερμὸς* et *δίδωμι*.

Θερμοδότις, ίδος, ἡ, quæ calidam præbet.

Θερμοκύαμος, ὁ, calida faba, *Ath*.

Θερμολουσία, ας, ἡ, lavacrum calidum. Ex *Θερμὸς* et *λύω*.

Θερμολουτρία, ἡ, ap. *Hipp*. idem.

Θερμολουτέω, lavor calida. Ex iisd.

Θερμολουτρέω, idem. Ex *λοῦτρον*.

Θερμόνυς, ὁ καὶ ἡ, calidi ingenii homo.

Θερμοπότης, υ, ὁ, qui calidam bibit.

Θερμοστοῖς, ίδος, ἡ, poculum, e quo calidum bibebatur. A *Θερμοπότης*.

Θερμοπύλαι, ων, αἱ, Thermopylæ, q. d. portæ calidæ, fauces saltus, in Græcia, prope quas fontes erant calidi. Ex *Θερμὸς* et *πύλαι*.

Θερμοπώλης, ου, ὁ, qui calida vendit. Ex *Θερμὸς* et *πωλέω*.

Θερμοπώλιον, υ, τὸ, locus, ubi calida, ut calidus potus, venduntur; thermopolium.

Θερμὸς, ἡ, όν, calidus; (2) ardens, fervens etiam animo. A *Θέρω*.

Θέρμος, ου, ὁ, lupinus; leguminis genus; *Angl.* LUPINS.

Θερμοσποδιὰ, ᾶς, ἡ, calidus cinis.

Θερμότης, ητος, ἡ, calditas, calor, æstus; (2) fervor animi. A *Θερμὸς*.

Θερμοτραγέω, ῶ, calida comedo.

Θερμουργία, ας, ἡ, audax et temerarium facinus. A

Θερμουργὸς, ὸν, ὁ καὶ ἡ, fervidus ingenio; (2) audax, temerarius, acer, confidens. Ex *Θερμὸς* et *ἔργον*, *opus*.

Θερμόω, calefacio.

Θέρμων, calefacio, *Hom*. *Θέρμετο δ' ὕδωρ*, calefiebat aqua, *Il.* 18, 348. A *Θέρω*.

Θερμωλὴ, ῆς, ἡ, calor; (2) febris. A *Θερμὸς*.

Θερμῶς, *adv.* calide, fervide. Ab eod.

ΘΕΡΟΣ, εος, τὸ, æstas; (2) messis sive fruges demessæ.

Θέρσος, *Æol.* pro *Θάρσος*, *Steph*.

Θέρσω, f. 1. *Æol.* pro *Θερῶ*, a *Θέρω*.

ΘΕΡΩ, f. *Θερῶ*, (et *Æol.* *Θέρσω*, unde *Θερσόμενος* apud *Homerum*, *Odyss.* 19, 507.) calefacio; (2) medeor, curo. Et in *pass.* calefio, calesco, uror, caleo.

Θῆς, 2. sing. a. 2. imperat. act. pro *Θέτι*, a *τίθημι*.

Θέσαν, 3. pl. a. 2. *Ion.* pro *ἔθεσαν*.

Θέσθαι, *possumus*, a. 2. inf. med.

Θέσις, εως, ἡ, positio; positura; situs; (2) depositio pecuniæ, (a) in mensa trapezitæ; (b) ap. judicem, sacramentum; *unde* et pro controversia dicitur; (c) ap. debitorem fœnoris causa; (3) impositio, v. c. nominis; (4) ap. Philosophos, (a) principium demonstrationis, (b) positio, s. vera et propria rei explicatio, cui opp. ἄρσις, negatio, (vid. etiam *Prosod. Morell.* p. 4.); (5) ap. Rhetores, quæstio infinita; (6) adoptio. A *τίθημι*.

Θέσκελον, *adv.* mirum in modum, *Hom*.

Θέσκελος, υ, ὁ καὶ ἡ, Deo similis. Ex *Θεὸς* et *ἴσκελος*.

Θεσμὰ, τὰ, pro *Θεσμοί*, *Nonn*.

Θέσμιον, υ, τὸ, debitum legitimum; (2) consuetudo, lex. A

Θέσμιος, ία, ιον, legitimus, legibus conveniens, consuetus. A *Θεσμὸς*, lex.

Θεσμοδοκέω, ῶ, f. ήσω, legem accepto et admitto, legi me submitto. Ex *Θεσμὸς* et *δέχομαι*.

Θεσμοδοτέω, ῶ, quæ leges dedit.

Θεσμοθεσία, ας, ἡ, lex, institutum; (2) legislatio; (3) ritus, mos. Ex *τίθημι*.

Θεσμοθέσιον, υ, τὸ, locus, ubi leges feruntur, concilium civitatis. Ex iisd.

Θεσμοθετέω, ῶ, sum thesmotheta; leges fero.

Θεσμοθέτης, ου, ὁ, legislator, institutorum auctor; (2) magistratus quidam Athenis, custodes legum.

Θεσμοποιέω, leges facio, præscribo.

Θεσμοπόλος, ον, circa jura versans, *Ep*.

Θεσμοφόρος, α, ον, idem quod *Θεσμόφορος*, *Ap*.

ΘΕΣΜΟΣ, οῦ, ὁ, lex, institutum, ritus. A *τίθημι*.

Θεσμοσύνη, ης, ἡ, jus, leges.

Θεσμοτόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, legislator, *Nonn*. A *τίκτω*.

Θεσμοφόρεια, ων, τὰ, Cerealia; festum quod in Cereris legiferæ honorem celebratur. A *Θεσμοφόρος*. Hinc

Θεσμοφοριάζω, f. άσω, sacra Cereris legiferæ celebro.

Θεσμοφόριον, τὸ, festum in honorem Cereris, *Ar*.

Θεσμοφόρος, υ, ὁ καὶ ἡ, legifer, legislator. Ex *Θεσμὸς* et *φέρω*.

Θεσμοφύλακες, legum et institutorum custodes. E *φύλαξ*.

Θεσμῳδέω, ῶ, leges et instituta sacra cano. Ex *ᾠδή*.

Θεσπέσιος, υ, ὁ καὶ ἡ, divinus. A *Θέσπις*.

Θεσπεσίως, *adv.* divine; divinitus. Ab eod.

Θεσπιδαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, divinitus ardens, *Il.* 12, 441. Ex *Θέσπις* et *δαίω*.

Θεσπέσιμε, ας, ή, divino ore loquens, fatidica. Ex Θέσπις et ἔπος.
Θεσπίζω, f. ίσω, vaticinor, oraculum reddo; (2) sancio, statuo. A Θέσπις.
Θέσπιον, τό, res divina, *V. L.*
Θε'ΣΠΙΣ, ιος, ὁ καὶ ἡ, vates, divinus, ex Deo loquens; (2) a Deo dictatus. Θέσπιν ἀοιδήν, *Od.* 1, 328. Hinc
Θέσπισμα, ατος, τό, responsum vatis, oraculum; (2) dictum vel sancitum.
Θεσπιωδεῖα, ῶ, fut. ήσω, vaticinor, oracula cano. Ὅς Θεσπιωδεῖ τελετοδος ἐκ χρυσηλάτου, *Arist. Plut.* 9. A
Θεσπιῳδός, ὁ, *et Poët.* Θεσπιωιδός, ῶ, ὁ καὶ ἡ, vates, fatidicus. Ex Θέσπις et ᾠδή.
Θεσσαλονικεύς, έως, ὁ, Thessalonicensis. A
Θεσσαλονίκη, ης, ἡ, Thessalonica, urbs Macedoniæ.
Θέσσομαι, precor, peto, postulo.
Θεσφατηλόγος, ὁ καὶ ἡ, divinatrix, *Æsch.*
Θέσφατος, ε, ὁ καὶ ἡ, a Deo dictus; fatalis. Hinc τὰ Θέσφατα, ων, divina responsa, oracula. Ex Θεὸς et φημὶ, *dico.*
Θετέον, ponendum. A τίθημι.
Θέτης, ε, ὁ, qui aliquid deponit apud alium.
Θετίδειον, τό, Thetidis templum, *Eur. Sch.*
Θετικός, ἡ, όν, positus. Ab eod.
Θετικῶς, *adv.* positive, adfirmative.
Θέτο, 3. sing. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἔθετο.
Θετός, ἡ, όν, positus; (2) adoptivus. A τίθημι.
Θέτω, 3. sing. a. 2. imperat. act. a τίθημι.
Θεῦ, 2. sing. a. 2. imperat. med. *Dor.* pro θοῦ, ex *Ion.* Θέο pro Θέσο.
Θευδᾶς, ᾶ, ὁ, Theudas. Nomen viri Hebr. *Torrens.*
Θευμελῇ, dat. singul. *Dor.* pro Θεομελεῖ, a Θεομελής.
Θευμορίαι, αις, ἡ, Dei pars, h. e. primitiæ, caro quæ sacerdotibus datur quum sacrificatur, *Hes.* Ex Θεὸς et μόριον. Hinc
Θευμοριάζω, Deo munus offero, *Hes.* Ex
Θευμόριος, α, ον, divina sorte datus, divinitus immissus. A μοῖρα.
Θεύμορος, ον, idem.
Θεῦσις, εως, ἡ, cursus, ap. *Sch. Lycoph.* A Θέω.
Θεύσεαι, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro Θεύσεσαι, a Θέω.
Θευσόμενος, f. 1. part. med. *Dor.* pro Θευσόμενος.
Θευφορίη, ης, ἡ, furor et instinctus divinus, *Poët.* pro Θεοφορία, *Suid.*
ΘΕΎΩ, f. Θεύσομαι, curro. Ὀδὶ δὲ καὐτὸς ἐπὶ σε κἀμ' ἔοικε Θεῖν, *Arist. Vesp.* 1349.
ΘΕ'Ω, *inus.* f. Θήσω, p. τέθεικα, pono.
Θέωμεν, 1. plur. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro θῶμεν, a τίθημι.
Θεώντων, *spectantium*, gen. pl. præs. part. act. *contr.* pro Θεαόντων, a Θεάω.
Θεωνυμίαι, αι, divinæ appellationes apud *Dion. Areopagitam.* Ex ὄνομα.
Θεωρεῖται, 3. sing. præs. ind. pass. pro Θεωρεῖται, a
Θεωρέω, ῶ, f. Θεωρήσω, p. τεθεώρηκα, specto, contemplor, inspicio; (2) perpendo, accurate investigo; (3) ludos specto, ludos spectatum publice eo. Θεωρεῖν τι, περί τινος, ἐς τι. Ἐγὼ δὲ τεθεώρηκα πώποτ' ἐδαμοῦ, πλὴν ἐς Πάγον, *Arist. Vesp.* 1182. A Θεωρός.
Θεώρημα, ατος, τό, spectaculum, quod spectamus; (2) contemplatio; (3) doctrina, artificium; (4) tractatio alicujus rei scribendo vel legendo. Θεωρήματα, speculamenta disciplinarum, commentationes et præcepta. *Cicero vertit* percepta, *Ern.* A Θεωρέω.
Θεωρηματικός, ἡ, όν, contemplativus; theorematicus, dogmaticus, præceptis artium utens. A Θεώρημα.
Θεώρησις, εως, ἡ, contemplatio. A Θεωρέω.
Θεωρητήριον, ου, τό, locus, ubi spectantur ludi, cavea in theatro. Ab eod.
Θεωρητικός, ἡ, όν, contemplativus, contemplationi deditus; (2) theoreticus, theoremata continens. Ab eod.
Θεωρητός, ἡ, όν, spectabilis, adspectabilis; (2) qui sub animi contemplationem cadit, perceptibilis, comprehensibilis. Ab eodem.
Θεώρητρα, τά, munera, quæ sponsus sponsæ dabat, cum se primum, deposito flammeo, spectandam daret. Ab eod.
Θεωρητῶς, *adv.* spectabiliter, visibiliter.
Θεωρία, ας, ἡ, contemplatio, meditatio, commendatio; (2) legatio ad ludos nomine civitatis; (3) ludus ipse, spectaculum; (4) inspectio locorum et morum cujusque civitatis; (5) *dicitur etiam* de rebus ipsis spectatu dignis, ut Θεωρία βασιλείων, ap. *Jos.* magnificentia regiæ visenda. A Θεωρός.
Θεωρῖζω, specto, *V. L.*
Θεωρίς, ίδος, ἡ, navis, qua legati Athenienses vehebantur ad sacra Deliaca.
Θεωρικός, ἡ, όν, ad spectationem ludorum seu spectaculorum pertinens. A Θεωρία.
Θεώριον, τό, spectaculum.
Θεώριος, ὁ, Apollo, *Hes.*
Θεώρος, ὁ, ἡ, spectator, contemplator; (2) legatus ad sacra solennia; *item* ad oraculum petendum.
Θεωροσύνη, ἡ, inspectio, *Man.*
Θεωρῶσι, 3. plur. pro Θεωρεῦσι, a Θεωρέω.
Θέωσις, εως, ἡ, deificatio, apotheosis; (2) unio cum Deo, in Deum adsumptio. A Θέω.
Θεώτερος, divinor, pro Θειότερος. A Θεὸς, ut a βασιλεὺς βασιλεύτερος.
Θηβαγενής, έος, ὁ καὶ ἡ, Thebis oriundus, Thebis genitus sive natus. Ex Θήβη et γείνομαι, *nascor.*
Θηβαῖος, *adv.* Thebas. A Θήβη.
Θηβαϊκός, ἡ, όν, Thebaicus; ad Thebanos pertinens. Ab eod.
Θηβαῖς, ίδος, ἡ, Thebais, sc. poësis.
Θηβαῖος, αία, αῖον, Thebanus.
Θήβη, ης, ἡ, Θῆβαι, αἱ, Thebe sive Thebæ. Urbs in Ægypto, Asia Min. et Bœotia. Θήβησι, Thebis.
Θήβηθεν, *adv.* Thebis. A Θήβη.
Θηγαλέος, έα, έον, acutus; in *Epig.*
Θηγάνη, ης, ἡ, cos. A Θήγω.
Θήγανον, ου, τό, idem et ab eod.
Θηγάνω, acuo, *Hes.* A Θήγω.
ΘΗΤΩ, f. Θήξω, acuo; (2) excito, instigo, inflammo; τεθηγμένος, perf. acutus. Θήγει δέ τε λευκὸν ὀδόντα, de apro, *Hes. Scut.* 388. et *Il.* 11, 416. Τὰς ψυχὰς εἰς τὰ πολεμικὰ, *Xen.*
Θηεῖσθαι, præs. inf. med. pro Θηέεσθαι.
Θηεῖτο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐθηέετο, a
Θηέομαι, cum admiratione specto. Thema Ionicum propter talia: ἐθηεῖτο, spectabat; Θηεῦντο, spectabant mirabundi; Θήσασθε, a. 1. cum admiratione spectavit; ἐθηήσαντο, spectarunt; Θηήσαιτο, opt. admiraretur. A Θεάομαι.
Θηεύμενος, *spectans*, præs. part. med. *Ion.* et *Dor.* pro Θεώμενος, a Θεάομαι.
Θηεῦντο, 3. plur. imperf. ind. med. *Dor.* pro ἐθηέοντο, *contr.* ex ἐθηέοντο.
Θηήσαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐθηήσαντο.
Θηητῆρ, ῆρος, ὁ, qui cum admiratione spectat. A Θηέομαι.
Θηητός, ἡ, όν, cum admiratione spectandus spectabilis, admirabilis. Ab eod.
Θηήτωρ, ορος, ὁ, admirator, admirans spectator. Ab eod.
Θήϊον, τό, pro Θεῖον, *Ion.* sulphur.
Θηκαίος, αία, αῖον, thecæ destinatus ad aliquid condendum aut recipiendum. A Θήκη.
Θηκάμενος, a. 1. part. med. verbi τίθημι.
Θήκαν, 3. plur. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔθηκαν.
Θήκαο, 2. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔθήκασο.
Θῆκε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔθηκε.
Θήκη, ης, ἡ, theca, vagina, conditorium, sepulchrum, loculus. A τίθημι.
Θηκίον, ου, τό, repositoriolum; (2) loculus. *Dim.* a Θήκη.
Θηκτός, ἡ, όν, acutus. A Θήγω.
Θηλάζω, f. άσω, papillam sugendam præbeo, lacto; (2) in *med.* lacteo, mammam præbitam sugo. (Μακάριοι) μαστοὶ οἱ ἂν ἐθήλασαν, *Luc.* 23, 29. (Μακάριοι) μαστοὶ, οὓς ἐθήλασας, *id.* 11, 27. Θηλάζω τὸ Πηλέως, *Plut.* de *Romul.* A Θηλή.
Θηλαίνω, lacto; unde apud *Hes.* a. 1. med. Θηλάναντο.
Θηλαμινός, ἡ, όν, lactens, recens natus, *Hes.* A Θηλάζω.
Θηλαμών, όνος, ὁ καὶ ἡ, nutritor, nutrix, *Eustath.* Ab eod.
Θηλασμός, οῦ, ὁ, lactatio; (2) nutritio; (3) lactis haustus. Ab eod.
Θηλάστρια, ας, ἡ, nutrix, lactatrix.
Θήλεια, ας, ἡ, *Ion.* Θηλέη, ης, ἡ, femina, femella, cujusvis generis animantium. A Θῆλυς.
Θηλεῖες, 2. sing. præs. indic. act. *Ion.* pro Θαλεῖες. A
Θηλέϊος, f. ήσω, germino, vireo; ut hinc fit

Θήλεον, pro ἐθήλεον, virebant, in imperfecto, et Θηλήσαντα, in a. 1. part. Ἀμφὶ δὲ λειμῶνες μαλακοὶ ἴυ, ἠδὲ σιλίνα, Θήλεον, *Od.* 5, 73. A Θάλλω, *vireo.*
ΘΗΛΗ', ῆς, ἡ, papilla; mamilla; mamma; ruma.
Θηλοειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, papillatus; papillæ formam habens, *Gl. V.*
Θηλόπεδον, pro Θελόπεδον, *Ep.*
Θῆλυ, τό, femella.
Θηλυγενής, έος, ὁ καὶ ἡ, femina ortus, muliebris. Ex Θῆλυς et γείνομαι.
Θελυγενῶς, *adv.* feminino genere.
Θηλύγλωσσος, ον, teneram, suavem vocem, orationem habens.
Θηλυγονία, ας, ἡ, feminarum procreatio; (2) cognatio a matre. A
Θηλυγόνος, ε, ὁ καὶ ἡ, feminam procreans, seu gignens. Ex Θῆλυς et γόνος.
Θηλυδρίᾱν, puellascere, *Gl. V.* A seq.
Θηλυδρίας, ε, ὁ, mollis, effeminatus, pathicus; (2) castratus. A Θῆλυς. Hinc
Θηλυδριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, mollis et effeminatus; (2) qualis est mollium et effeminatorum.
Θηλυδριῶτις, ίδος, ἡ, mollis, effeminata.
Θηλυκεύομαι, muliebriter me gero.
Θηλυκὸς, ἡ, όν, femininus; (2) feminam referens; (3) effeminatus; (4) femineo sexui proprius et peculiaris. A Θῆλυς.
Θηλυκῶς, *adv.* feminino genere.
Θηλυκρανίαι, vel Θηλυκρανίαι, ας, ἡ, cornus, *femina.* Ex Θῆλυς et κρανέαι, *cornus.*
Θηλυκρατῆς, ές, feminis imperans.
Θηλύκτονος, ε, ὁ ᾗ ἡ, a muliere interfectus. Ex κτείνω.
Θηλυμᾰνέω, furo feminarum amore, *Man.*
Θηλυμᾰνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, insano feminarum amore captus, mulierosus. Ex μαίνομαι.
Θηλυμελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, molliter et ut femina canens. Ex μέλος.
Θηλυμιτρὴς, ὁ, mitra muliebriter redimitus.
Θηλύμιτρος, ὁ, ἡ, idem, de viro, per irrisionem.
Θηλύμορφος, ε, ὁ καὶ ἡ, feminina forma præditus, qui forma feminea est. Ex μορφὴ.
Θηλύνοος, *contr.* Θηλύνους, ε, ὁ καὶ ἡ, qui animo est femineo, mollis, effeminatus. Εἰσελθέτω σὲ μὴ ποθ' ὡς ἐγὼ, Διὸς γνώμην φοβηθεὶς, Θηλύνους γενήσομαι, *Æsch. P. V.* 1039.
Θηλύνω, effemino, emollio; ἐθηλύνθην, a. 1. pass. Ἐθηλύνθην σόμα πρὸς τῆσδε τῆς γυναικὸς, *Soph. Aj.* 660. A Θῆλυς.
Θηλύπαις, ὁ, ἡ, quæ filiam peperit.
Θηλύπεις, οδος, ὁ καὶ ἡ, ut Θηλύπους βάσις, apud *Eur.* pes s. incessus femineus, s. feminarum.
Θηλυπειθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, feminis convenientes, femineus. Ex πείθω.
Θηλυπετὴς, ίδος, ἡ, filix *femina.*
Θῆ'ΛΥΣ, εως, ὁ καὶ ἡ, vel υς, εια, υ, femineus, qui est sexus feminei. Hinc Θηλύτερος, έρα, ερον, effeminatior, mollior. Unde αἱ Θηλύτεραι, feminæ, feminei sexus. Εἶεος γὰρ ὄργας Θῆλυ ποιεῖσθαι γένος, *Eur. Med.* 905.
Θηλύτης, ητος, ἡ, feminea natura, femineum ingenium; (2) feminea mollities. A Θῆλυς.
Θηλυτοκέω, feminei sexus partum edo.
Θηλυτοκία, ας, ἡ, partus femineus. A
Θηλυτόκος, ε, ὁ καὶ ἡ, feminei sexus partum edens; (2) habilis feminæ procreandæ. Ex τίκτω.
Θηλυφᾰνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui videtur esse femina, feminæ similis. Ex φαίνομαι.
Θηλυφόνος, ε, ὁ καὶ ἡ, feminas occidens, feminei sexus animalia interimens.
Θηλύφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, muliebri mente præditus, mollis, effeminatus, sapiens muliebria. Ex φρήν.
Θηλύφωνος, ον, muliebrem, *item* suavem vocem habens.
Θηλυχίτων, ὁ, muliebri indutus tunica.
Θηλὼς, έος, *contr.* ῦς, ἡ, altrix, nutrix, *Hes.* A Θηλή.
Θηλωτὶς, ίδος, ἡ, idem. *Plut.* si lectio sana. Ab eod.
Θῆμα, τος, τό, theca, sepulchrum, *Hes.* A τίθημι.
Θημεών, ῶνος, ὁ, acervus frugum in agro; (2) cumulus quicunque. A Θῆμαι.
Θημωνία, ας, ἡ, idem et ab hoc ipso. Apud *Hes.* et Θημωνιά.
ΘΗ'Ν, Θηνός, ὁ, acervus, cumulus, ag-

ger; (2) cumulus arenæ; (3) acervus frumenti; (4) littus, *al. Ἰών.*

ΘΗ᾽Ν, *particula Poët.* sane, diu; ἤ Ἦν, haud sane.

Θήιον, ου, τό, lac, *Hes.*

Θήλας, α. 1. part. act. verbi Θήγω.

Θῆις, ιος, ή, punctio per acum; (2) momentum, punctum, celeritas, quasi a Θήγω, nisi forte Θῖξις, scribendum. A Διγγάνειν, *attingere.*

Θήλω, *acuam,* f. 1. ind. act. verbi Θήγω.

Θηλυ, 2. sing. præs. opt. med. pro Θήειο, a Θήιομαι.

Θήπω, stupeo, cum stupore admiror. Fingitur hoc verbum propter τέθηπα, perf. med. obstupui, miror. Ὅ δὲ οἱ σχεδὸν ἤλθε τεθηπώς, *Il.* 21, 64.

ΘΗ᾽Ρ, Θηρός, ὁ, fera, bellua.

Θήρα, ας, ἡ, venatio, venatus, captatio; (2) præda venatu capta. A Θήρ.

Θηράγρα, ας, ἡ, ferarum captura, venatio; (2) res capta in venatu; (3) indagatio v. c. veri. Ex Θήρ et ἄγρα.

Θηραγρέτης, ου, ὁ, venator. A Θηράγρα.

Θηραγρος, ον, venationi aptus, serviens.

Θήραμα, ατος, τό, captura, quod venatu capitur; (2) venatio. A Θηράω.

Θηρᾶν, præs. infin. act. pro Θηᾶειν, a Θηᾶω.

Θηραυχία, ας, ἡ, imperium in belluas; (2) in elephantos. A

Θηραυχος, ου, ὁ, præfectus ferarum seu belluarum, rector ferarum; (2) rector elephantorum. Ex Θήρ et ἀέχος.

Θηράσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui venatu capi potest; (2) venatu captus. Θηράσιμοι γάμοι, captandæ nuptiæ, *Æsch. Pr.* 864. A Θηράω. Unde

Θηρᾶτεον, venandum est.

Θηρᾶτέος, έα, έον, venandus. Ab eod.

Θηρᾶτής, οῦ, ὁ, venator. Ab eod.

Θηρᾶτικός, ἡ, όν, venaticus. Ab eod.

Θηρᾶτός, ἡ, όν, venatu capiendus; (2) tropice, assequenda, quæ labore curaque possunt Θηρατὰ dicuntur, ap. *Polyb.*

Θήρατρον, ου, τό, instrumentum venatorium, id, quo feras capimus, v. g. laqueus, pedica, rete. Ab eod.

Θηράω, ῶ, et Θηράομαι, ῶμαι, venor; (2) sector, consector; (3) capto, *in re amatoria,* in amorem illicere tento; (4) elicio, ut misericordiam, &c. Θηρᾶν ἑ πρέπει τἀμήχανα, *Soph. Ant.* 92. Πολλῆς ἀνοίας καὶ τὸ Θηρᾶσθαι κενὰ, *id. El.* 1060. A Θήρ. Unde

Θήρειος, ου, ὁ καὶ ἡ, ferinus, belluinus.

Θηρευέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro Θηρεύειν.

Θήρευμα, ατος, τό, captura, venatus. A Θηρεύω.

Θηρεύσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui venatu capi potest; (2) ad venandum aptus. A Θήρευσις.

Θήρευσις, εως, ἡ, venatio, ipsa venandi actio. A Θηρεύω.

Θηρευτὴς, ῆρος, ὁ, venator. Ab eod.

Θηρευτὴς, οῦ, ὁ, venator, captator.

Θηρευτικὸς, ἡ, όν, venaticus. Hinc Θηρευτικὴ, scil. τέχνη, venandi scientia.

Θηρευτὸς, ἡ, όν, q. d. venabilis, qui venatione capi potest. Ab eod.

Θηρεύω, f. εὐσω, feras venor, aucupor; (2) sector, consector; (3) insidiose observo. Θηρεύουσι γὰρ συμφορὰς λόγοισιν αἰσχρὰ μηχανώμενοι, *Eur. Hipp.* 960. A Θήρ.

Θήρημα, ατος, τό, venatio, captura. A Θηράω.

Θήρης, gen. sing. *Ion.* pro Θήρας, a Θήρα.

Θηρήτιρα, ης, ἡ, venatrix, *Call.*

Θηρητὴρ, ῆρος, ὁ, venator. Ab eod.

Θηρήτωρ, ορος, ὁ, idem et ab eod.

Θηριακὰ, ὧν, τὰ, scil. φάρμακα, medicamenta, quibus animalium venenatorum morsus sanantur. A Θηριακὸς.

Θηριακὴ, ῆς, ἡ, sc. ἀντίδοτος, theriaca, antidotus adversus venenum. Ab eod.

Θηριακὸς, ἡ, όν, ferinus; (2) agens de feris. A Θήρ.

Θηριάλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, a feris captus. Ex Θηρίον et ἁλίσκω.

Θηρίδορος, ου, ὁ καὶ ἡ, a feris adesus, a feris comesus. Ex Θήρ et βορά.

Θηρίδιον, ου, τό, bestiola, *Dim.* a Θήρ.

Θηρίκλειος, ου, ὁ καὶ ἡ, Thericleius, ut Θηρίκλειοι, sc. πύλαικες. Θηρίκλειαι, sc. ποτήρια, pocula, ab artifice Thericle.

Θηριόδεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, a feris comestus. Ex Θηρίον et βεβόσκω.

Θηριόδηγμα, ατος, τό, morsus a fera illatus; (2) morsus serpentis. A δάκνω.

Θηριόδηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, a fera seu bellua morsus; (2) a serpente morsu ictus.

Θηριοκτόνος, ου, bestias perimens. A κτείνω.

Θηριομαχέω, ῶ, f. ήσω, cum belluis pugno. Εἰ κατὰ ἄνθρωπον ἐθηριομάχησα ἐν Ἐφέσῳ, 1 *Cor.* 15, 32.

Θηριομαχία, ας, ἡ, pugna cum belluis. A Θηριομάχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui cum feris seu belluis pugnat, bestiarius. A μάχομαι.

Θηριομιγὴς, ές, de Scylla, Centauris. A μίγνυμι.

Θηριόμορφος, ου, ὁ καὶ ἡ, belluinam formam habens. Ex Θηρίον et μορφή.

Θηρίον, ου, τὸ, bestia, bellua, fera; (2) bestia venenata, serpens, vipera; (3) lumbricus; (4) pediculus; (5) ulcus ferum, tetrum, malignum. A Θήρ.

Θηριονάρκη, ἡ, frutex quidam, *Gorr.* vid. *Steph.*

Θηριοπρεπὴς, ές, bestiis conveniens.

Θήριος, idem quod Θήρειος, *Poll.*

Θηριότης, ητος, ἡ, feritas. A Θηρίον.

Θηριοτροφεῖον, ου, τὸ, locus, ubi belluæ aluntur, vivarium. A

Θηριότροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui feris vescitur; (2) qui vescitur serpentibus. A τρέφω.

Θηριοτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui belluas alit.

Θηριοφόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui belluas occidit, qui feras interficit. Ex Θηρίον et φόνος.

Θηριώδης, ους, ὁ καὶ ἡ, qui belluas occidit, qui feras interficit. Ex Θηρίον et φόνος.

Θηριῶδες, ους, τὸ, in naturam ferinam converto; effero, irrito, ira gravi adversus aliquem incendo; τεθηριωμένος, exasperatus, efferatus. A Θηρίον.

Θηριώδης, ους, ὁ καὶ ἡ, ferus, belluinus; (2) feris refertus. Hinc τὸ Θηριῶδες, ους, feritas. Ab eod.

Θηριωδία, ας, ἡ, feritas. A Θηριώδης.

Θηριωδῶς, *adv.* ferino more. Ab eod.

Θηρίωμα, ατος, τὸ, ulceris teterrimi genus. A Θηρίον.

Θηρίωσις, εως, ἡ, efferatio, in belluam mutatio. Ab eod.

Θηροβολέω, ῶ, f. ήσω, feras ferio. Ex Θήρ et βολέω, pro βάλλω.

Θηροβόλος, sc. Θάνατος, mors a feris illata, *Man.*

Θηρόβορος, ου, ὁ καὶ ἡ, a feris adesus seu arrosus. Ex Θήρ et βορὰ, *cibus.*

Θηρόβοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, a feris depastus; (2) feris pascendis aptus. Ex Θήρ et βόσκω.

Θηρόδωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, a feris devoratus. Ex Θήρ et βιβρώσκω, *voro.*

Θηροδιδασκαλία, ἡ, ferarum institutio, *Man.*

Θηροθῆραι, οἱ, venatores, *Hes.* Ex Θήρ et Θήρια, *venatio.*

Θηρόθυμος, ον, ferus, iratus.

Θηροιδὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, animalium formas habens; ut vestis animalium figuris picta. Ex Θήρ et εἶδος.

Θηροκόμος, ὁ, ferarum curator. A κομέω.

Θηροκτόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, ferarum occisor. Ex Θήρ et κτείνω.

Θηρολεκτέαι, voces aucupor. A

Θηρολέξης, ου, ὁ, in dicendo adfectator, venator verborum, *Suid.* A Θήρα et λέγω.

Θηρολέτης, ου, ὁ, belluarum occisor. Ab ὀλέτης.

Θηρονόμος, ὁ καὶ ἡ, feras pascens. A νέμω.

Θηρόπιπλος, ον, veste ferina indutus, ut pelle leonis, &c, *Lyc.* 871

Θηροπλαγέω, ῶ, fut. ήσω, feras fingo, facio. Ex Θήρ et πλάσσω.

Θηρόπλαστος, ον, *Epith.* Circes, *Lyc.* 678. Ex Θήρ et πλάσσω.

Θηροσκόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, feris insidians. A σκοπός.

Θηροσύνη, ἡ, venatio, *Hes.* A Θήρ.

Θηροτόκος, ον, feras gignens, *Epith.* silvarum, saltuum. A τίκτω.

Θηρότροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui feris vescitur. A τρέφω.

Θηροτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, feras alens. Ex iisd.

Θηρότυπος, ον, ferinam formam habens.

Θηροφόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, feras occidens, Dianæ *Epith.* Θηροφόναν, aconitum ab occidendis feris. Ex Θήρ et φόνος, cædes.

Θηρόχλαινος, ον, lænam, ferinam vestem gestans.

Θηρωμένος, præs. part. pass. *contr.* pro Θηρούμενος, a Θηράω.

Θηρῶν, part. act. pro Θηράων.

ΘΗ᾽Σ, Θητὸς, ὁ, *proprie,* cives, liberi illi quidem, sed qui mercede operas faciunt propter paupertatem; (2) mercenarius. Ἐκαλλύνετο Θῆτες, οἷς ὀδὲ μίαν ἀέχκν ἔδωκεν ἄεχειν, *Plut.* in *Solon.* cap. 18.

Θήσαι, a. 1. inf. act. per *Sync.* pro Θηλάσαι, a Θηλάζω.

Θησαίατο, 3. plur. a. 1. opt. med. *Ion.* pro Θήσαιντο, a Τάω.

Θησαυρίζω, f. ίσω, thesauros exstruo; (2) in thesauro repono; (3) recondo, adservo; (4) opes colligo; (5) colligo, cumulo. Μὴ Θησαυρίζετε ὑμῖν Θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, *Matt.* 6, 19. Ἔκαστος δὴ ἃ εἶχεν ἐκείσε ἐθησαυρίζετο, *Herod.* A Θησαυρός. Hinc

Θησαύρισμα, ατος, τὸ, quod in thesauro conditum et repositum est, thesaurus; (2) repositorium; (3) adservatio.

Θησαυρισμὸς, οῦ, ὁ, ipsa actio recondendi et reponendi in thesauro; (2) opum collectio, coacervatio. Ab eod.

Θησαυρισ-ὴς, οῦ, ὁ, qui thesauros congerit, qui in thesauris adservat opes. Ab eod.

Θησαυρισ-ικὸς, ἡ, όν, in thesauro recondens, condens in futurum. Ab eod.

Θησαυροειδὴς, οῦς, ὁ καὶ ἡ, collector thesauri; (2) avarus. Ex Θησαυρὸς et ποιέω.

ΘΗΣΑΥΡΟ᾽Σ, οῦ, ὁ, thesaurus, acervus rerum repositarum in posterum; (2) ipsæ opes repositæ; (3) copia rerum bonarum vel malarum.

Θησαυροφυλακεῖον, custos sum, præfectus ærarii, pecuniarum.

Θησαυροφυλάκιον, ου, τὸ, ærarium, locus, in quo thesauri reposiri custodiuntur. A

Θησαυροφύλαξ, ακος, ὁ, præfectus, custos thesauri.

Θήσει, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi τίθημι.

Θησέμεν, f. 1. ind. act. *Dor.* pro Θήσειν.

Θησεύτειλ, ὁ, is qui in Thesei templo versatur et tempus terit, *Ar.*

Θησεύμεσθε, 1. plur. fut. 1. ind. med. *Dor.* et *Æol.* pro Θησόμεθα.

Θησεῖον, τὸ, templum Thesei.

Θῆσθαι, præs. inf. med. per *Sync.* pro Θηλάζεσθαι, sive pro Θᾶεσθαι, ex Θάεσθαι, a Τάομαι.

Θήσομαι, *ponam,* f. 1. ind. med. verbi τίθημι.

Θήσοντι, 3. plur. fut. 1. ind. act. *Dor.* pro Θήσουσι.

Θῆσσα, ης, ἡ, ancilla mercenaria. Θῆσσαν τράπεζαν, *Eur. Alc.* 2. A Θής.

Θήσω, *ponam,* f. 1. ind. act. verbi τίθημι.

Θῆτα, *servum,* acc. sing. a Θῆς, *servus.*

Θητία, ας, ἡ, servitus, famulatus pro mercede. Ab eod.

Θητεὺς, έως, ὁ, mercenarius. Ab eod.

Θητεύω, f. εύσω, mercede servio; unde Peripatetici eleganter dicebant, animum corpori Θητεύειν, vide Θῆς, *Ern.* Ἐθητεύθησαν παρ᾽ Ἀδμήτῳ, *Luc.* Θητεύω κύκλωπι, *Euripid. Cyclop.* 77. Ab eod.

Θητικὸς, ἡ, όν, mercenariorum proprius et peculiaris; (2) mercenarius; (3) qui constat e mercenariis famulisque operariis.

Θῆττα, ης, ἡ, idem quod Θῆσσα.

Θητώνιον, ου, τὸ, pretium mercenarii. A Θῆς et ὠνέομαι.

Θιασώνες, panes, qui Diis apponebantur.

Θιάσαι, choros ducere, tripudiare, *Hes.* A Θίασος.

Θιασάρχης, ου, ὁ, sacri chori princeps et antistes sacrificantium, vel solenni cœtu Deum colentium. Ex Θίασος et ἄρχω.

Θιάσευε, per pompam et thiaso progredior. Θιάζω, initio. Ἐθίασίν σε, ἢ πῶς τάδ᾽ αὐδᾷς, *Euripid. Ion.* 552.

Θιασίτης, ου, idem quod Θιασώτης. A

Θι᾽ΑΣΟΣ, ου, ὁ, cœtus et multitudo tripudiantium, *proprie* Bacchicos choros agitans; (2) examen et caterva mulierum; (3) cœtus convivantium; (4) convivium; (5) cœtus.

Θιασώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, thiasis celebris.

Θιασῶν, ῶνος, ὁ, locus in quo thiasi et festa convivia aguntur, choreæve exercentur, locus convivalis, cœnatio. Ab eod.

Θιασῶται, ῶν, οἱ, sodales thiasos agitantes, socii in chorea; (2) socii. Ab eod.

Θιασωτικὸς, ἡ, όν, ad thiasos pertinens.

Θι᾽ΒΗ, ης, ἡ, fiscella e vimine plexa in modum arculæ.

ΘΙΒΡΩ᾽Σ, ᾶ, ᾶν, tostus sub carbonibus; (2) tener.

Θιγγάνω, tango, contrecto. Θιγγάνω δυοῖν ὁμοῦ, *Soph. Œd. Col.* 342. Παρέξομαι ταῦτά σοι καὶ Διγγάνειν, *id. Phil.* 668. Μὴ Διγγάνειν μὲ μηδὲν, ἀλλ᾽ εἰργεῖν ὄχλον τῆς παιδὸς, scil. χρὴ, *Eur. Hec.* 695. A Θίγω.

Θιγεῖν, *tetigisse,* aor. 2. inf. act. verbi Θίγω.

Θίγμα, ατος, τὸ, quod tangitur. Α Θίγω.
Θίγοισα, præs. part. act. f. g. *Dor.* pro Θίγουσα.
Θίγοιν, *tange*, 2. sing. aor. 2. imperat. act. *Dor.* pro Θίγε.
ΘΙΓΩ, τ. Θίξω, tango, attingo. Πᾶσι δ' ἦν φόβος θίγειν νεκρῷ, *Eur. Med.* 1205. Τῆς ἐμῆς χειρὸς θιγών, *Soph. Œd. Tyr.* 770. Ἐξοιδα γὰρ νιν παντὸς ἂν λόγου κακῦ γλώσσῃ θίγοντα, *id. Phil.* 406. Θίγειν τ' ὠλίνειας τέκνῳ, *Eur. Ph.* 307. Κλαίων τις αὐτῶν ἀρ' ἐμοῦ γε θίξεται, *id. Hipp.* 1089.
ΘΙ'ΝΗ, Θινός, ὁ, vel ἡ, acervus, cumulus; (2) littus, ripa; (3) collis; (4) agger. Παρὰ Θῖνα θαλάσσης, *Il.* 19, 40. Ὦ μεγάλην Θῖνα παράττεις, *Arist. Vesp.* 696.
Θινώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, littoreus; (2) leviter elatus in modum cumulorum arenarum et acervorum frugum.
Θιξις, εως, ἡ, tactus, contactus, contagium, ictus. Α Θίγω.
Θίξω, *tangam*, f. 1. ind. act. verbi Θίγω.
Θίς, Θινός, idem quod Θῖν.
Θλαδίας, ου, ὁ, eunuchus, cui testes sunt contusi. Α Θλάω.
Θλασίας, ου, ὁ, idem et ab eod.
Θλάσις, εως, ἡ, contusio. Ab eod.
Θλάσμα, ατος, τὸ, contusio, collisio.
Θλάσπι, εως, ἡ, thlaspi, herba, cardamum agreste, pes gallinaceus. Ab eod.
Θλασπίδιον, τὸ, idem.
Θλάσσει, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* et *Poët.* pro ἔθλασε, a Θλάω.
Θλαστικός, ἡ, όν, contundendi seu collidendi vim habens. Ab eod.
Θλαστός, ἡ, όν, contusus. Ab eod.
ΘΛΑ'Ω, ῶ, f. άσω, contundo, colligo, conquasso, frango. Οὐ' ἐρήξε βαλών, ὥτ' ἔθλασε, *Hesiod. Scut.* 140.
Θλιβίας, ου, ὁ, spado, cui testes contusi sunt, *Hes.* Α
ΘΛΙ'ΒΩ, fut. ψω, premo; (2) comprimo, constringo; (3) elido; (4) adfligo. Ἵνα μὴ θλίβωσιν αὐτὸν, *Marc.* 3, 9. Μέλλομεν θλίβεσθαι, 1 *Thess.* 3, 4. Hinc
Θλῖμμα, ατος, τὸ, succus expressus.
Θλιμμός, ῦ, ὁ, adflictio. Ab eod.
Θλῖψις, εως, ἡ, compressio; (2) adflictio, angustiæ, anxietas. Ab eod.
Θνάσκω, *morior*, *Dor.* pro Θνήσκω.
Θνήξομαι, f. 1. ind. med.
Θνησίδιον, ου, τὸ, materia morticina. Α Θνήσκω.
Θνησιμαῖος, αία, αῖον, morticinus. Hinc τὸ Θνησιμαῖον, ου, cadaver. Ab eod.
Θνῆσις, εως, ἡ, mors, *Suid.* Ab eod.
Θνήσκον, *Ion.* pro ἔθνησκον, a
ΘΝΗ'ΣΚΩ, morior, f. Θανοῦμαι, et τεθνήξομαι, perf. τέθνηκα, a. 2. ἔθανον, Θανών. *Poët.* perf. part. τεθνειὼς, mortuus, pro τεθνεὼς, a τεθνηὼς, a τεθνηκὼς· τεθνᾶσι, mortui sunt, inf. τεθνᾶναι, et τεθνάνσι, τέθναθι, imperat. τεθναίην, opt. &c. plerque quasi a Θνῆμι, vel τίθνημι. Τίθνηκ' Ὀρέστης ἐξ ἀναγκαίας τύχης, *Soph. El.* 48. Ἂς ἐχεγλὲς, γᾶς ἐπὶ ξένας ἔθανε, in terra ubi optavit, *id. Œd. Col.* 1700.
Θνητογαμίαι, ας, ἡ, nuptiæ mortalium, nuptiæ cum mortali. Ex Θνητὸς et γάμος.
Θνητογενὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, mortalibus genitus. Α γίνομαι.
Θνητοειδὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, formam mortalis habens; (2) mortalis. Ex Θνητὸς et εἶδος.
Θνητοῖο, gen. sing. *Ion.* pro Θνητοῦ, a
Θνητὸς, ἡ, όν, mortalis; (2) homo; (3) bestia. Τέκνων τε Θνητῶν νόμισαι δέμας, *Eur. Supp.* 273. Α Θνήσκω.
Θοάζω, fut. άσω, celeriter moveor; (2) sedeo, proprie celeriter in sedile insilio. Τίνας τόθ' ἵδρας τάσδ' ἱμοὶ θοάζετ; *Soph. Œdip. T.* 2. Τίς δὸ' ἀγὼν φόνιος ἐρχεται, θοάζων σε τὸν μέλεον; *Eurip. Or.* 321. Α Θοός.
Θδσμα, τὸ, sedes, *Orph.*
Θοηρὸς, turbatus, *Hes.* et *Suid.*
Θοῆσι, dat. pl. *Ion.* pro Θοαῖς.
Θοιματίδιον, ου, τὸ, parva vestis; (2) palliolum, *Dim.* a
Θοιμάτιον, ου, τὸ, vestis; (2) pallium. Ex τὸ ει ἱμάτιον.
Θοίμην, a. 2. opt. med. *Poët.* pro Θείμην, quasi a Θέω, pro τίθημι.
Θοίναμα, ατος, τὸ, epulum, convivium.
Θοινατὴρ, ὁ, convivator, epulo. Α
Θοινάω, ῶ, et Θοινάομαι, ῶμαι, epulor, convivor; (2) cœno; (3) in cœna absumo; (4) vescor, comedo, devoro. Ἀργύρου δεκάζῃς ἐθοίνων ἑλκόπους ἰχθῦς, *Hesiod. Scut.* 212. Αἴσχρὸν παρὰ κλαίουσι θοινᾶσθαι ξένῃς, *Eur. Alcest.* 539. Α Θοίνη.
Θοιναστήριον, ου, τὸ, idem quod Θοινητήριον.
ΘΟΙ'ΝΗ, ης, ἡ, epulum, convivium; (2) cibus, dapes. Θοίναν ἀγρίων θηρῶν τιθέμενος, *Eur. Hec.* 1055. Hinc
Θοινητήριον, ου, τὸ, cœnatio, epulæ, dapes.
Θοινητικὸς, ὁν, ad epulationem idoneus. Α Θοινάω.
Θοινητὸς, ἡ, όν, idem; (2) ad comedendum aptus. Ab eod.
Θοινήτωρ, ορος, ὁ, comestor, conviva, epulo, devorator. Ab eod.
Θοῖτο, 3. sing. a. 2. opt. med. verbi τίθημι.
Θολερὸς, ρὰ, ρὸν, turbidus; (2) obscurus; (3) inquinatus; (4) de spiritu, concitatus, anxius, *Soph. Aj.* 206. Α Θολός.
Θολερῶς, *adv.* turbide. Α Θολερός.
Θολίαι, αες, ἡ, pileus fastigiatus, umbella. Α Θόλος.
Θολοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tholi seu cameræ formam habens. Ex Θόλος et εἶδος.
ΘΟΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, sordes turbidæ; (2) fuscus et turbidus humor, quem sepiæ emittunt; (3) obscuritas.
Θολὸς, ἡ, όν, turbidus. Α Θολόω.
ΘΟ'ΛΟΣ, ου, ὁ vel ἡ, tholus, camera fastigiata, rotunda, testudo ædificii; (2) apud Athenienses locus in quo Prytanes cœnare solebant; (3) ædificium rotundum, in quo vasa quotidiana usui necessaria reponebantur; (4) locus in balneis, in quo sudor elicitur calore.
Θολῶντα, acc. sing. part. pro Θολόοντα, a Θολόω, ῶ, f. ώσω, turbo cœno fæculento excitato; (2) turbo, perturbo animum; (3) infusco, inquino; (4) corrumpo. Τεθόλωται τῇ φράσει, *Longin.* 3. Α Θολός.
Θολώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, turbulentus, limosus, fæculentus. Ab eod.
Θόλωσις, εως, ἡ, turbatio, infuscatio, inquinatio. Α Θολόω.
ΘΟΟ'Σ, ὰ, ὸν, celer, velox; (2) acutus.
Θοόω, ῶ, acuo. Hinc ἐθόωσα, acui, a. 1. ap. *Hom.* Ἐγὼ δ' ἐθόωσα παρασᾶς Ἄκρον, *Od.* 9, 227. Α Θοός.
Θορᾶιος, αία, αῖον, seminalis. Α Θορή.
Θόρε, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔθορε, a Θορέω, vel Θόρω.
ΘΟΡΕ'Ω, ῶ, salio, ut hinc fit a. 2. ἔθορον, Θόρον, Θορὼν, Θορεῖσα. Μᾶλλον ἐπὶ Τρῶεσσι Θόρον, *Il.* 8, 252.
Θορὴ, ῆς, ἡ, genitura, semen genitale.
Θορικὸς, ἡ, όν, seminalis, genitali semini accommodus. Α Θορή.
Θόρνυμι, vel Θορνύω, item Θόρνυμαι, et Θορνύομαι, insilio, ineo, libidine agitor, coëo.
Θορὸς, ὁ, semen genitale; (2) excretio seminis.
Θόρος, ὁ, initor, admissarius, *Hes.*
Θορυβέτυσιν, *Dor.* pro Θορυβοῦσι.
Θορυβέω, ῶ, f. ήσω, tumultuor; (2) perturbo, τεθορυβημένος, perf. turbavi, pass. τεθορυβημένος, turbatus, a. 1. ἐθορυβήθην, part. Θορυβηθείς, turbatus. Ὅπως δὲ μὴ Θορυβήσῃ μοι, *Dem.* Ταῦτα Γάλλαν ἐθορύβει, *Plut.* Τεθορύβηται ταῖς φαντασίαις μᾶλλον ἢ δεδίνηται, *Longin.* 3. Α Θόρυβος.
Θορυβήσῃ, 3. sing. a. 1. conj. act.
Θορυβητικὸς, ἡ, όν, tumultus, pavores faciens.
Θορυβοποιέω, tumultus facio.
Θορυβοποιὸς, ὁ, ἡ καὶ ἡ, tumultum faciens, tumultum excitans; (2) seditiosus. Ex Θόρυβος et ποιέω.
ΘΟ'ΡΥΒΟΣ, ου, ὁ, tumultus, turba. Ἐγένετό τε ὁ Θόρυβος μέγας, καὶ ἀντηλλαγμένος τῇ ἑκατέρων τέχνῃ περὶ τὰς ναῦς, *Thuc.* lib. 4, 14. *Eustath.* ex Θρῶς et βοὴ, deducit.
Θορυβοῦντες, nom. plur. part. Θορυβέοντες, a Θορυβέω.
Θορυβώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, tumultuosus, turbulentus; (2) strepens, oostrepens. A Θόρυβος.
Θορυβωδῶς, *adv.* tumultuose, turbulente, parvum.
Θορύεσθαι, præs. inf. pass. verbi Θορύω, in libidinem concito, q. d. πρὸς τὴν Θορὴν ὁρμᾶσθαι.
ΘΟ'ΡΩ, salio; ut hinc fit ἔθορον, Θόρον, imperf. et a. 2. Θορὼν, Θορεῖσα, a. 2. part. Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ Θόρε παμφανόωντος, *Il.* 8, 320.
Θρᾶσσος, αία, αῖον, qui cum impetu adsultat, impetuosus. Α Θρῷς.
Θρᾷς, άδος, ἡ, impetuosa. *Nicand.*

Θρᾴω, idem quod Θορέω, seu Θρέω, *Lyc.*
Θρᾳθῆα, ας, ἡ, initus, ὀχεία, *Hes.* Α Θρέω.
Θρᾳὸς, ὁ, admissarius, qui init, *Hes.*
Θρᾳστὸς, ἡ, όν, impetuosus, violentus.
Θρεμμάντις, ὁ, Vox Comica, vates ineptus, proprie qui bellum vaticinatur.
Θρέριος, ία, ιον, impetuosus, bellicosus.
Θρέρις, ιδος, ἡ, impetuosa. Μὴ πώ τι μεθίετε θρέριδος ἀλκῆς, *Il.* 4, 234. Α
Θρῆγος, ου, ὁ, impetuosus, qui cum impetu adsultat. Α Θρέω.
Θρόακος, ὁ, sedile, solium, consessus. Α Θῶκος.
Θρόως, *adv.* celeriter. Α Θρόος.
Θραγμὸς, ὁ, fragor, seu sonus e re aliqua contusa.
Θρᾴκη, ης, ἡ, Thracia; τὰ ἐπὶ Θρᾴκης, Thracis. Α Θρᾴξ.
Θρᾷκες, οἱ, Thraces, Edones.
Θρᾳκίας, ᾳ, όν, Thracias, ut Θρᾳκίας λίθος.
Θρᾳκικὸς, ἡ, όν, Thracicus. Α Θρᾴξ.
Θρᾳκιστὶ, *adv.* Thracum more. Ab eod.
Θρᾳμβὴν, ῆ, trabs, *V. L.*
Θρανέων, f. εὐσω, supra scabellum, ubi coria extenduntur, extendo. Ἡ βύρσα σε θρανέυσεται, *Arist. Eq.* 368. Α Θρᾴνος.
Θρανίδιον, ου, τὸ, sellula, parvum scabellum, *Dim.*
Θρανίον, τὸ, idem quod Θρᾴνος, *Ar.*
Θρανίτης, ου, ὁ, remex, qui in puppi remigat. Hinc
Θρανίτις, ίδος, ἡ, remus thranitæ.
Θρανιτικὸς, ἡ, όν, qui thranitarum est.
Θρᾶνος, ου, ὁ, sella, in specie familiarica; (2) scabellum, hypopodium; (3) scabellum in quo coria extenduntur. Α Θρᾴω, *sedeo.*
Θρανύω, Θρανύω, ejusdem significationis cum Θρανύσσω.
Θρανυγράφος, ὁ, parietum pictor, *Hes.*
Θρανύσσω, fut. ξω, confringo, contero. Οἳ πάντα Θρανύξαντες εὐτόρνῳ σκάφει, *Lyc.* 664. Α Θρανύω, *frango.*
ΘΡΑ'Ξ, Θρᾳκὸς, ὁ, Thrax.
Θρᾷξ, nomen avis, *Opp.*
Θρᾳκίκιος, ία, ιον, Thracius. Α Θρᾴξ.
Θρᾳκίκιος, ία, ιον, idem et ab eod.
Θρασέως, *adv.* audacter, temerarie.
Θρασιόμαχος, ap *Pind.* pro Θρασύμαχος, *Ern.* Ex Θρασὺς et μάχη.
Θρασσία, ας, ὁ, Thrascias, Cæcias, ventus. Quasi Θρᾳκία, a Θρᾳξ, *Aristot.*
Θράσος, τος, τὸ, audacia, ferocitas. Α Θράσος.
Θρᾶσσα, vel Θρᾷττα, Θρῆσσα, Θρῇσσα, Thressa vel Threissa, femina ex Thracia. Α Θρᾴξ.
Θράσσαι, *Att.* Θράττω, f. ξω, moveo, molestiam creo vellicando, pungendo; *item* contundo, frango, *Eur. Rhes.* 386. Α ταράσσω.
Θρασύγλωττος, ὁ, ἡ καὶ ὁ, audax verbis.
Θρασυγλωττία, ἡ, audacia in dicendo, impudentia orationis.
Θρασύγυιος, ὁ, ἡ καὶ ὁ, audax membris. A γυῖον.
Θρασύδειλος, ὁ, ἡ καὶ ὁ, simul audax et timidus, audaciæ timidus ostentator.
Θρασύμῦθος, ὁ, ἡ καὶ ὁ, quod Θρασυπάρδιος, *Man.*
Θρασυπάρδιος, ὁ, ἡ καὶ ὁ, audax, ferus.
Θρασυμαχᾶν, gen. plur. *Dor.* pro Θρασυμαχῶν.
Θρασυμάχανον, acc. *Dor.* pro Θρασυμήχανον, a
Θρασυμάχανος, ὁ, ἡ καὶ ὁ, *Dor.* pro Θρασυμήχανος, audax machinator, qui consilia audacia init. Ex Θρασὺς et μηχάνη.
Θρασυμάχας, ᾳ, ὁ, *Dor.* pro Θρασυμάχης, audax in pugna. Α μάχη.
Θρασύμαχος, ὁ, idem.
Θρασυμέμνων, ονος, ὁ καὶ ὁ, qui audacter irruentem hostem sustinet. Α μένω.
Θρασύμητις, ιδος, ὁ καὶ ὁ, et Θρασυμήτης, ου, ὁ, audax consilio. Α μῆτις.
Θρασύμῦθος, ὁ, ἡ καὶ ὁ, verbis audax et temerarius. A μῦθος.
Θρασύνω, audacem reddo. Hinc Θρασύνομαι, audax fio, audacter et libere loquor, sum confidens. Θρασύνομαι ἀξιοῖ ἀκοίνοις ὑπονοίαις, *Plut.* πρός τινα, *id.* Α Θρασύς.
Θρασυξενία, ας, ἡ, hospitis insolentia, audacia, hominis peregrini. Α ξένος.
Θρασὺς, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, audax, temerarius, protervus, (2) magnanimus, fortis, strenuus. Α Θαρσύς.

Θρασύστλαγχνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, animo intrepidus, audax. A στλάγχνιον.

Θρασυστλάγχνως, *adv.* audacter, intrepide.

Θρασυστομέω, ῶ, f. ήσω, audacter et insolenter loquor. A

Θρασύστομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ore audax.

Θρασύτης, ητος, ἡ, audacia, temeritas, ferocia. A Θρασύς.

Θρασύφρων, *Cal.*

Θρασυφωνία, ας, ἡ, vocis audacia et procacitas. A

Θρασύφωνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, audaci et procaci ore utens. Ex Θρασὺς et φωνή.

Θρασυχειμαλης, ὁ, audax in prælio, *Cal.*

Θρασύχειρ, ρος, ὁ καὶ ἡ, audax manu.

Θρασυχειρία, ας, ἡ, audacia manus, seu manuum. A Θρασύχειρ.

Θρᾶττα, ἡ, nomen piscis vilis, ap. *Athen.*

Θραττίδιον, *Dim.* a præc.

Θράττω, vide Θράσσω.

Θραύλος, *il.* Θραυσός, ruptu facilis. Comp. Θραυλότερος, *Hes. Suid.* A Θραύω.

Θραύπαλος, traupalus, arbor apud *Theoph.*

Θραυτίς, ίδος, ἡ, avis. Gazæ carduelis, apud *Aristot.*

Θραυσάντυξ, υγος, ὁ καὶ ἡ, frangens currum, canthum. Verbum ineptum veteris Tragici, ap. *Arist.* Ex Θραύω et ἄντυξ.

Θραύσμα, ατος, τὸ, fragmentum, frustum.

Θραύσις, εως, ἡ, fractio, ruptura.

Θραυστός, ἡ, όν, fragilis; (2) friabilis. A

ΘΡΑΎΩ, fut. αύσω, frango; (2) frio, contundo; (3) debilito. Ἔθραυσε δ' ἄξονος μέσας χνόας, *Soph. El.* 747. Θραῦσαι τὴν ἐλπίδα, *Herodian.* τὴν Ἀθηναίων δύναμιν, *Plut.*

ΘΡΆΩ, sedeo, verbum rarissimum, occurrit Θρήσασθαι, apud *Athenæum* ex *Phileta.*

Θρέϊσσα, *Threissa, Dor.* pro Θρῇσσα.

Θρεκτικός, ἡ, όν, celer, cursu velox. A τρέχω.

Θρεκτός, ᾱ, ὁ, cursu peractus. Ab eod.

Θρέμμα, ατος, τὸ, pecus, quod alitur, *Eur. Hipp.* 11. A τρέφω.

Θρεμματοφόϊον, pecora habeo, vel alo.

Θρεξάσκω, curro. Præsupponitur propter Θρέξασκεν, *Il.* 18, 599. et 602. cum potius habendum sit hoc imperfect. *Ion.* formatum ab aor. 1. ἔθρεξα, ἐθρέξας, ἐθρέξασκον, Θρέξασκον. A τρέχω.

Θρέξω, f. 1. ind. act.

Θρεπτανελᾶ, vox a Philoxeno tragico conficta ad exprimendum sonum citharæ, qua ludentem Cyclopem introducit, *Ar. Sch.*

Θρέπτειρα, ας, ἡ, nutrix, altrix. A Θρεπτήρ.

Θρεπτή, ἡ, idem quod Τιτθήνη, *Ph.*

Θρεπτήρ, ῆρος, ὁ, nutritor, altor. A τρέφω.

Θρεπτήριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui ali solet; (2) ad alendum idoneus, beneficia quæ parentibus senioribus traduntur pro educatione a liberis scil. γέρα. Θρεπτήρια πλόκαμος, *Æsch. Choëph.* 7. Ἄλλα δὲ πάντα πάλαι Θρεπτήρια πέσσει, *Apoll. Rhod.* lib. 1, 283. Hinc τὰ Θρεπτήρια, ων, alimenta, item nutritionis præmia.

Θρεπτικός, ἡ, όν, aptus ad nutriendum, alendi vim habens. Ab eod.

Θρεπτός, ἡ, όν, nutritus, altilis.

Θρέπτρια, ας, ἡ, nutrix, altrix. Ab eod.

Θρέπτρον, τὸ, pl. Θρέπτρα, nutritionis præmium, quod et Θρέπτα.

ΘΡΈΤΤΕ, vox barbara pro Θαῤῥεῖν, audacem esse.

Θρέφθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἐθρέφθη, a τρέφω.

Θρέψαι, *aluisse*, a. 1. inf. act.

Θρεψάμενος, a. 1. part. med.

Θρέψις, εως, ἡ, nutritio, alitura. A τρέφω.

Θρέψον, 2. sing. aor. 1. imperf. act. verbi τρέφω.

Θρέψω, *alam*, f. 1. ind. act.

ΘΡΈΩ, seu Θρέομαι, tumultuando clamo, seu loquor. Αὐτὴ Θρεομένη σαυτῇ κακὰ, *Eur. Med.* 51.

Θρῃκῶν, *Thracium*, gen. plur. *Ion.* pro Θρᾳκῶν, a Θρᾷξ, *Thrax.*

Θρῆνει, 2. sing. præs. imperat. act. *contr.* pro Θρήνει, a

Θρηνέω, ῶ, fut. ήσω, lamentor; (2) lugeo; (3) odas lugubres cano. Τὸν δύστηνον ἐμὸν Θρηνῶ πατέρα, *Soph. El.* 94. Ἄλις γὰρ μοι τεθρήνηται γόοις, *id. Phil.* 1392. Οἷς διὰ Θεὸς χόματος Θρηνεῖς, *Arist. Av.* 218. A Θρῆνος.

Θρηνητέος, έα, έον, lugendus. A Θρηνέω.

Θρηνητήρ, ὁ, qui luget, ejulat.

Θρηνητής, et Θρηνήτωρ, ὁ, idem, *Æsch. Man.*

Θρηνητικός, ἡ, όν, ad lamentandum propensus. Ab eod.

Θρηνητικῶς, *adv.* lugubriter, lamentabiliter.

Θρηνήτρια, ας, ἡ, præfica. A Θρηνέω.

ΘΡΉΝΟΣ, ου, ὁ, threnus, planctus, lamentatio.

Θρῆνυς, υος, ὁ, scabellum pedum. A Θράω.

Θρηνώδειος, ῶν, f. ήσω, lugubre carmen cano; (2) lugeo, deploro. A Θρηνῳδός. Hinc

Θρηνώδημα, τὸ, lugubris cantus.

Θρηνώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, ad lamentandum propensus, flebilis, querulus. A Θρῆνος.

Θρηνῳδία, ἡ, lugubris cantus. A

Θρηνῳδός, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui carmen lugubre canit; ἡ Θρηνῳδός, præfica, quæ conducta plorat in funere. Ex Θρῆνος et ᾠδή.

Θρησκεία, ας, ἡ, religio, superstitio, ritus, ceremonia.

Θρησκευτήριον, τὸ, templum, ædes.

Θρησκευτής, οῦ, ὁ, religiosus, cultor, superstitiosus. A

ΘΡΗΣΚΕΎΩ, f. εύσω, superstitiose Deum colo, veneror; (2) colo, veneror. Θρησκεύουσι γὰρ μάλιστα τὴν Θεὸν τήνδε Ῥωμαῖοι, *Herodian.* Hinc

Θρήσκος, ᾱ, ὁ, religiosus; (2) superstitiosus.

Θριάζω, f. άσω, folia fici, aut cujusvis arboris decerpo; (2) furore percitus sum, numine adflor, *Hes.* A Θρίον vel Θριαί.

ΘΡΙΑΙ, ῶν, αἱ, calculi, quos sortilegi in urnam conjiciunt; (2) sortes.

Θριαμβεύτης, οῦ, ὁ, triumphator. A

Θριαμβεύω, f. εύσω, triumpho de aliquo; (2) triumphare facio. Hinc Θριαμβεύομαι, in triumpho ducor, s. de me triumphatur. Ἐθριάμβευσε βασιλεῖς, scil. κατὰ, *Plut.* Ἀπὸ τότων, *id.* Τῷ δὲ Θεῷ χάρις τῷ πάντοτε Θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ Χριστῷ, 2 *Cor.* 2, 14. Conf. *Euripid. Herc. Fur.* A Θρίαμβος.

Θριαμβικός, ἡ, όν, triumphalis. A Θρίαμβος.

Θριαμβίς, ίδος, ἡ, idem et ab eod.

ΘΡΊΑΜΒΟΣ, ου, ὁ, triumphus.

Θριασαί, ῶν, οἱ, ficuum cultores; (2) vinitores. A Θριάζω.

Θριγγός, ᾱ, ὁ, id. qu. Θρίγκος, *Plut. Paus.*

Θριγκίον, ου, τὸ, septum parvum, *Dim.* a

ΘΡΙΓΚΌΣ, ῦ, ὁ, pinna seu corona muro rum; (2) lorica muri; (3) septum, vallum, maceria. Θριγκὸς κακῶν, summum malorum, *Euripid. Troad.* 489. Est enim Θριγκὸς τὸ ἀνώτατον τῦ τείχυς, *Eustath.* Scribitur etiam Θριγγὸς et Θριγγός, non bene, *Ern.* Hinc

Θριγκόω, ῶ, f. ώσω, vallo, sepio, lorico; (2) fastigium seu coronam ædificio impono. Ἐθρίγκωσεν ἀκίεδων, *Odyss.* 14, 10.

Θριγκωσις, εως, ἡ, loricatio, circumsepitio.

Θριδακίνη, ης, ἡ, lactuca silvestris. A Θρίδαξ.

Θριδακινίς, ίδος, ἡ, lactucula. Ab eod.

Θριδάκινος, η, ον, qui est in vel e lactuca, ut folium.

Θριδακίσκη, ης, ἡ, lactuca. Ab eod.

Θριδακώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, lactucæ similis, qui e lactucarum genere est. A Θρίδαξ.

ΘΡΊΔΑΞ, ακος, ἡ, lactuca, *Angl.* LETTUCE.

Θρίζω, f. ίσω, meto; (2) incido; (3) rado. A Θερίζω.

Θριναξία, ας, ἡ, Sicilia. Θριναξίη, Sicula.

Θριναξίς, ίδος, ἡ, Sicula.

Θρίναξ, ακος, ὁ, quasi tridens, ligo, bidens; (2) vannus, vannulus, ventilabrum. A τρίς.

ΘΡΊΞ, τριχὸς, ἡ, capillus; (2) seta; (3) villus.

Θριοδόλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui Θρίδας in urnam jacit, sortilegus. Ex Θρίαι et βάλλω.

ΘΡΊΟΝ, vel Θρίον, ου, τὸ, folium ficuneum; (2) folium quodvis; (3) genus edulii.

ΘΡΊΟΙ, οἱ, extremi rudentes, qui laxantur primum in prora vento favente.

Θριπόδεις, ες, ὁ καὶ ἡ, corrosus et exesus a tineis. Ex Θρίψ et ἔδω, *edo.*

Θριποδητός, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem; (2) corrosus et exesus a vermibus quibusvis. Ex Θρίψ et βιβρώσκω.

Θριποφάγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui victus est e cossis; (2) qui vescitur vermibus ligna rodentibus. Ex Θρίψ et φαγεῖν.

Θριπώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, putrescens, vermibus obnoxius. A Θρίψ.

Θρίσσα, et Θρίσσος, piscis quidam, *Ar.*

Θρίψ, Θριπὸς, ὁ, vermis, qui ligna exedit. A τρίζω.

Θρόαι, ῶ, f. ήσω, turbo; (2) tumultuando clamo vel loquor; (3) dico, loquor. Ὅ ξένος Θρόεί τοις αἰχμαλώτοις ταῦτα, alloquitur, *Soph. Trach.* 540. Οὐ πρὸς ἑκτεῖσ σοῦ Θρόειν ἑτοῖδας πρὸς τομῶντι τήματι, canere, *id. Aj.* 583. A Θρόος, Θρόη.

Θροηθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi Θροέω.

Θρομβάϊον, pro Θρομβεῖον, ου, τὸ, grumulus, parvus grumus. A Θρόμβος.

Θρομβεῖον, ου, τὸ, idem et ab eod.

Θρομβοειδής, ές, ὁ καὶ ἡ, grumosus, grumo similis. A Θρόμβος et εἶδος, *species.*

ΘΡΌΜΒΟΣ, ου, ὁ, grumus, frustum rei in unam massam concretæ; (2) partes sanguinis concretæ; (3) locus editus. Hinc

Θρομβόω, ῶ, f. ώσω, in grumos cogo. Hinc

Θρομβοῦμαι, οῦμαι, in grumos coëo.

Θρομβώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, grumo similis, grumosus. Θρομβώδεις ἀφροὶ, *Soph. Trach.* 699. A Θρομβόω.

Θρόμωσις, εως, ἡ, concretio rei in grumos.

Θρονίζω, fut. ίσω, in throno colloco. A Θρόνος. Hinc

Θρονισμός, οῦ, ὁ, collocatio in throno.

Θρονιστής, οῦ, ὁ, qui in throno collocat.

ΘΡΌΝΟΝ, ου, τὸ, flos; (2) pigmentum; (3) pharmacum, venenum. Usitatum in plurali, τὰ Θρόνα.

Θρονοποιός, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui thronos conficit.

ΘΡΌΝΟΣ, ου, ὁ, thronus, solium, sedes, sedile, sella; (2) regnum, imperium; (3) regimen seu administratio Ecclesiæ.

Θρόος, ου, *contr.* Θροῦς, οῦ, ὁ, clamor tumultuantium; (2) tumultus; (3) murmur, susurrus; (4) fama susurrans, rumor; (5) turbo. A Θρόω, *clamo.*

Θρυαλλίας, ου, ὁ, *Hom. Ep.*

Θρυαλλίδιον, τὸ, *Dim.* a

ΘΡΥΑΛΛΊΣ, ίδος, ἡ, ellychnium; (2) herba, cujus folia apta sunt ad elychnia, *Arist. Nub.* 585.

ΘΡΥΓΑΝΆω, ῶ, frico, scalpo. Τὴν γνίτονα τήνδ' ἐκκαλέσομαι Θρυγανώσα τὴν Θρέαν, *Arist. Conc.* 34.

Θρύϊνος, ίνη, ινον, junceus. A Θρύον.

Θρυλέω, seu Θρυλλέω, *Theoc.*

Θρυλιγμός, ὁ, vitium et peccatum canentis, ap. *Dion. Halic.* idem fere quod ἐκμέλεια, aut saltem species ejus. A Θρυλίζω, *Ern.*

Θρυλλέω, ῶ, f. ήσω, susurro; (2) famigero, dissemino, jacto in vulgus; (3) inculco. Ταῦτα ὑπὸ πλειόνων τεθρύλληται, *Plut.* A Θρύλλος.

Θρύλλημα, ατος, τὸ, quod vulgi rumoribus jactatur, fabula vulgi, proverbium vulgi, rumor, susurrus. A Θρυλλέω.

Θρύλλιγμα, ατος, τὸ, quod confractum, sive quod discerptum est. A Θρυλλίσσω.

Θρυλλίζω. f. ίσω, susurro, murmuro. A Θρύλλος.

Θρυλλίσσω, f. ξω, frango, quasi a Θραύω, Θρυλλίξας δέσμας, *Lyc.* 487.

ΘΡΎΛΛΟΣ, ου, ὁ, susurrus, murmur, rumor; (2) tumultus; (3) colloquium clandestinum.

Θρύμμα, ατος, τὸ, fragmentum. A Θρύπτω.

Θρυμματίς, ίδος, ἡ, genus placentæ; (2) frustum panis; (3) crustum. A Θρύμμα.

Θρυόεις, εσσα, εν, idem quod Θρύϊνος, *Nic.*

ΘΡΎΟΝ, ου, τὸ, juncus; (2) ulva.

Θρύοφος, ου, ὁ, genus herbæ vesiculiæ. A Θρύον.

Θρυπτικός, ἡ, όν, propensus ad delicatam vitam, delicatus, mollis; (2) frangendi, seu comminuendi vim habens. A Θρύπτω.

Θρυπτικῶς, *adv.* moliter, delicate.

Θρυπτόμενος, *contritus*, præs. part. pass. verbi

ΘΡΎΠΤΩ, fut. ψω, frango, confringo, comminuo, contero; (2) frio; (3) frango deliciis, luxu; Θρύπτομαι, deliciis frangor, enervor, delicior, delicias facio, insolens sum. Χανύνται γὰς ταῖς ὑπερβολαῖς τῶν ἐπαίνων καὶ Θρύπτονται, *Xenoph.*

Θρυπτικός, ἡ, όν, mollis, delicatus. A

Θρύψις, εως, ἡ, ipsa actio frangendi, fractio,

comminutio, friatio; (2) deliciæ, mollities. A *Θύπτω*.

Θρυλίχεως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, qui molli et delicata est cute, *Hes.* Ex *Θρύλιξ*, et *χρόα*.

Θρυωδής, ές, juncis abundans, *Epith.* regionis. A *Θρύον*.

ΘΡΩΣΚΩ, salio, insilio, pro *Θορέω*. "Οδ' αὐτὸς ἀρτίπους Θρώσκει δόμους, tempestive, redit, *Soph. Trach.* 58. Αὖται πλησίον Θρώσκουσί μιν, *Eur. Or.* 247.

Θρωσμός, ῦ, ὁ, tumulus, locus eminens. A *Θρώσκω*.

Θύα, ας, ἡ, arbor quædam odora. A *Θύω*.

Θυάζω, fut. άσω, sacrifico, consecro; (2) Bacchica orgia celebro. A *Θύω*.

Θύαρος, ὁ, ὁ, lolium, ita dicitur a quibusdam, *Dioscor.* A *Θύω*.

Θυβρηστὴς, γος, ὁ, sacrilegus, *Hes.*

Θύας, άδος, ἡ, quæ furore percita fertur; (2) Baccha, quoniam Bacchæ quasi furore percitæ ferebantur, cum sacra celebrarent; (3) *adj.* solennis. A *Θύω*.

Θυάτειρα, ας, ἡ, Thyatira. Nomen urbis.

Θυάω, ῶ, subo, velut sus libidinoso furore percita. A *Θύω*.

ΘΥΓΑΤΗΡ, τέρος, per *Sync.* τερδς, ἡ, filia, gnata.

Θυγατεῖ, per *Sync.* pro *Θυγατέρι*, a *Θυγάτηρ*.

Θυγατειδῆ, ῆς, ἡ, neptis ex filia. Ab eod.

Θυγατειδοῦς, οῦ, ὁ, nepos ex filia. Ab eod.

Θυγάτειον, ου, τὸ, filiola, *Dim.* a *Θυγάτηρ*.

Θυγατροθυτέω, pro filia adopto.

Θύε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔθυε, a *Θύω*.

Θυέστσι, dat. plur. *Poët.* pro *Θύεσι*, a *Θύος*.

Θύεια, ας, ἡ, thyia, arbor quædam odora.

Θυεῖα, s. *Θύϊα*, ας, ἡ, mortarium. A *Θύω*.

Θυειδιον, ου, τὸ, mortariolum, *Dim.* a *Θυεῖα*.

ΘΥΕΛΛΑ, ης, ἡ, procella, turbo, *Il.* 23, 365. Hinc

Θυελλήεις, ήεσσα, ῆεν, procellosus.

Θυελλοσόρεω, cum impetu fero.

Θυελλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, procellosus. Ab eodem.

Θυέστειος, είη, ειον, Thyesteus. A *Θυέστης*.

Θύετος, ου, ὁ, potus ex aromatibus confectus. A *Θύος*.

Θύεται, 3. sing. præs. imperat. act. a *Θύω*.

Θυήεις, ήεσσα, ῆεν, odorifer, odoratus, redolens suffimenti. Ab eod.

Θυηλή, ῆς, ἡ, haruspicium, extispicium; (2) libamenta, primitiæ sacrorum; (3) sacculus, in quem suffimenta conjiciuntur. A *Θύω*.

Θυηλήματα, ατων, τὰ, farra ad sacrificium pertinentia; (2) suffimenta, quæ in aris adolebantur. A *Θυηλή*.

Θυηλίσιον, τὸ, vas mensarium, *Poll.*

Θύημα, ατος, τὸ, suffimentum, odoramentum; (2) farra melle, oleo vinoque imbuta, liba, ferta. A *Θύεω*, idem quod *Θύω*.

Θυηπολέω, sacrifico, macto. Καθ' ἃς *Θυηπολῶσι*, scil. *βίζλας*, *Plat.*

Θυηπολία, ας, ἡ, operatio in sacris.

Θυηπόλιον, ου, τὸ, sacrificium. A

Θυηπόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui circa sacra versatur, sacerdos, sacrificus. Ex *Θύος* et *πολέω*.

Θυητὸς, ἡ, ὸν, odoratus, redolens suffimentis. Θυητὰ μύρα, *Aret.*

Θυηφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, victimam consumens. Ex *Θύος* et *φαγεῖν*.

Θύϊα, ας, ἡ, thyia, arbor perpetuo virens et odorata; (2) mortarium; (3) pila. A *Θύω*.

Θυΐας, άδος, idem quod *Θυάς*.

Θυΐδιον, ου, τὸ, mortarium parvum, *Dim.* a *Θυΐα*.

Θυΐζω, idem quod *Θυάζω*, *Hom.*

Θύϊνος, ίνη, ινον, thyinus, qui est ex thyia. A *Θύω*.

Θύϊος, η, ον, thyiam similitudine referens.

Θυϊον, τὸ, inventur pro *Θύον*.

Θυΐς, ίδος, ἡ, mortarium. A *Θυΐα*.

Θυΐσκη, ης, ἡ, tribulum, acerra; (2) mortariolum. A *Θύω*.

Θύϊσκος, ου, ὁ, acerra, thuribulum. Ab eodem.

Θυΐτης, scil. *λίθος*, lapis thyites.

Θύκος, τὸ, vas in quo conjiciuntur suffimenta, *Lust.*

Θυλάκιον, ου, τὸ, sacculus; (2) folliculus, vagina seminis, *Dim.* a *Θύλακος*.

Θυλακίσκος, **Θυλακίσκη**, **Θυλακίσκιον**, id.

Θυλακοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, sacci formam habens; (2) folliculo similis. Ex *Θύλακος* et *εἶδος*.

Θυλακίτης, ου, ὁ, fem. *Θυλακῖτις*, ιδος, ἡ, sacci, seu folliculi formam habens.

ΘΥΛΑΚΟΣ, ου, ὁ, saccus, sacculus, follis, crumena; (2) folliculus, vagina seminis; (3) panarium, saccus, in quo panes conduntur; (4) corpus humanum. "Ως ἀληθῶς οὐκ ἐνεστιν ἐν τῷ *Θυλάκῳ*, *Arist. Plut.* 763.

Θυλακοτερὴξ, τερῆγος, ὁ, saccos rodens, nomen muris. Ex *Θύλαξ* et *τερέγω*.

Θυλακώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, sacci formam habens. A *Θύλακος*.

Θύλαξ, ακος, ὁ, idem quod *Θύλακος*.

Θύλημα, ατος, τὸ, farina, quæ diis offerebatur vino et oleo irrorata. A *Θύω*.

Θῦμα, ατος, τὸ, odoramentum; (2) sacrificium, victima. Ab eod.

Θυμαίνω, f. ανῶ, irascor, excandesco. Δεινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δράκον ὀμμασι Θυμήνασαι, *Hesiod. Scut.* 262. A *Θυμός*.

Θυμαλγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, dolorem adferens animo. Ex *Θυμὸς* et *ἄλγος*.

Θυμαλὶς, ίδος, ἡ, *Nic.*

Θύμαλον, τὸ, taxus. *Theoph.*

Θυμάλωψ, ωπος, ὁ, titio ambustus, carbo semiustus. A *τύφω*, *ustulo*.

Θυμαρέω, ῶ, f. ήσω, placeo; (2) mihi placet. A

Θυμαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, gratus, placidus.

Θυμάρμενον, animo gratum, *Nicand.* A *Θυμὸς* et *ἄρω*, *apto*.

Θυμάτιον, ου, τὸ, parvum et vile sacrificium, hostiola, victima exigua, *Dim.* a *Θῦμα*.

ΘΥΜΒΡΑ, ας, ἡ, thymbra, herba odorata, satureia, *Philox.*

Θυμβρεπιδειπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui thymbra super cœna utitur. Ex *Θύμβρα*, ἐπὶ et *δεῖπνον*.

Θυμβρὶς, ίδος, ἡ, Tiberis, nomen fluvii.

Θυμβρίτης, ου, ὁ, sc. *οἶνος*, vinum thymbrites, i. e. thymbra conditum. A *Θύμβρα*.

Θύμβρεον, ου, τὸ, idem quod *Θύμβρα*.

Θυμβροφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, thymbra victitans.

Θυμελάχραντος, ὁ καὶ ἡ, qui non fœdat seu dedecorat convivia et lusus, *V. L.*

Θυμέλη, ης, ἡ, altare; (2) ara Bacchi post orchestram; (3) farina, quæ in ara offertur; (4) scena, theatrum. Προσαιτῶν' ἐμολον δειπνήσεως θεῶν *Θυμέλας*, *Eurip. Suppl.* 65. A *Θύω*.

Θυμελικὸς, ὴ, όν, scenicus, theatricus; *Subst.* ὁ, histrio; (2) musicus. A *Θυμέλη*.

Θυμέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, irascor. Σὲ τὴν σχυθρωτὸν, καὶ ποσὶ *Θυμεμένην* Μηδείαν, εἶτον τῆσδε γῆς ἔξω περᾶν, *Eur. Med.* 271. A *Θυμός*.

Θυμηγερέω, ῶ, f. ήσω, animum recolligo. Ex *Θυμὸς* et *ἀγείρω*, *colligo*.

Θυμηδέω, ῶ, f. ήσω, animo lætor. Ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τῇ τῶ Ὑδάσπα *Θυμηδόντων*, *Heliodor.* 10, p. 458. Ex *Θυμὸς* et *ἥδομαι*.

Θυμηδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, animo gratus. Ex *Θυμὸς* et *ἡδύς*. Hinc

Θυμηδία, ας, ἡ, animi voluptas, animi delectatio, lætitia.

Θυμήνας, a. 1. part. act. *Att.* pro *Θυμάνας*, a *Θυμαίνω*.

Θυμήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, vide *Θυμαρὴς*.

Θυμήτιον, pro *Θυμάτιον*. *Suid.*

Θυμία, ας, ἡ, et *Ion.* *Θυμίη*, idem quod *Θυμίαμα*. *Θυμίησι κακωδεσι*, *Aret.* A *Θυμιάω*.

Θυμίαμα, ατος, τὸ, *Ion.* *Θυμίημα*, suffitus, suffimentum ex aromatibus, *incensum*, *thus*.

Θυμίασις, εως, ἡ, suffitus, suffitio; (2) evaporatio, exhalatio. Ab eod.

Θυμιατήριον, ου, τὸ, thuribulum, acerra.

Θυμιατικὸς, ὴ, όν, ad suffiendum aptus, vaporificus. Ab eod.

Θυμιατὸς, ὴ, όν, exhalabilis. Ab eod.

ΘΥΜΙΑΩ, ῶ, f. άσω, suffio, odores accendo, adoleo; *Θυμιαθεὶς*, a. 1. part. pass. accensus, ustus. *Θυμιᾶν τῷ λιβανωτῷ*, *Luc.* λιβανωτὸν, *Herodian.* Κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας, ἔλαχε τῷ *Θυμιάσαι*, *Luc.* 1, 9.

Θυμίδιον, ου, τὸ, animulus, *Dim.* a *Θυμός*.

Θυμίηται, 3. sing. præs. ind. pass. *Ion.* et *Dor.* pro *Θυμιᾶται*, a *Θυμιάω*.

Θυμικὸς, ὴ, όν, animosus; (2) fortis; (3) iracundus. Ab eod.

Θυμικῶς, *adv.* irate, vehementer.

Θύμινος, ίνη, ινον, thyminus, qui ex thymo factus est. A *Θύμος*. Unde

Θύμιον, ου, τὸ, smilax, taxus, cunila; (2) quod supra corpus quasi verrucula eminet, *inpr.* tubercula carnosa.

Θυμίτης, ου, ὁ, thymo conditus, ut *Θυμίτης οἶνος*, vinum thymites; ἅλες *Θυμίναι*, sales cum thymo triti. Ab eod. Hinc

Θυμιτίδης, ου, ὁ, thymo mistus, tritus. Hinc apud *Aristoph.* *Θυμιτιδᾶν ἀλῶν*, *Dor.* pro *Θυμιτιδῶν ἁλῶν*, salium thymo mistorum.

Θυμοβαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, animum gravatum habens, animo dolens, luctu et mœrore gravatus. Ex *Θυμὸς* et *βάρος*.

Θυμοβορέω, ῶ, f. ήσω, animum exedo. "Αλγεα *Θυμοβορέειν*, *Hesiod. Op.* 35. A

Θυμοβόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, animum exedens. Ex *Θυμὸς* et *βορὰ*, *pabulum*.

Θυμοδακὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, molestus, animum mordens. Ex *δάκνω*.

Θυμοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, animosus, acer et vehemens, τὸ *Θυμοειδὲς*, animi præsentia, vigor, strenua virtus, *Plat.* Ex *Θυμὸς* et *εἶδος*.

Θυμοειδῶς, *adv.* animose, iracunde.

Θυμολέαινα, ης, ἡ, leonina, h. e. magna mente prædita. Ex *Θυμὸς* et *λέαινα*.

Θυμολέοντα, acc. sing. a

Θυμολέων, οντος, ὁ, leonino animo præditus. Ex *Θυμὸς* et *λέων*.

Θυμόμαντις, εως, ὁ καὶ ἡ, qui animo, ratione, futura prospicit, vates. Ex *Θυμὸς* et *μάντις*.

Θυμομαχέω, ῶ, f. ήσω, infenso animo bellum gero; (2) bello aliquem ulcisci cupio, cum propter tenuitatem virium non possim, sed cogar injurias perferre, ap. *Polyb.* "Η δὲ ὁ' Ἡφώδης *Θυμομαχῶν* Τυρίοις, *Act.* 12, 20. Ex *Θυμὸς* et *μάχη*.

Θῦμον, ου, τὸ, thymum, herba odora; (2) cepa agrestis, bulbus. A *Θύμος*.

Θυμοξέλαιον, ου, ἡ, confectio medica ex thymo, aceto et salibus, pulegio et ruta. A *Θύμος* et *ὄξος*, *acetum*, et *ἅλμη*, *muriæ salsedo*.

Θυμοπλὴθὴς, ές, plenus irarum, iracundus. Μήτι σε *Θυμοπλήθη δορίμαχος ἄτα φερέτω*, *Æsch. Sep. Theb.* 684.

Θυμοραισὴς, ῆ, ὁ, animum perdens, *Il.* 13, 544.

ΘΥΜΟΣ, ου, ὁ, animus, mens; (2) cupiditas; (3) animi præsentia; (4) animi præstantia; (5) animi vehementia; (6) animalis et vivificus spiritus; (7) ira, excandescentia, iracundia; (8) iræ effectus, pœna.

Θῦμος, ου, ὁ, thymus, herba; (2) bulbus, cepa agrestis; (3) glandulosa pars quæ in jugulo ad os summum pectoris consistit; (4) tuberculum carnosum, quod super corpus quasi verrucula existit. A *Θυμὸς* vel a *Θύω*, ob fragrantiam.

Θυμοσοφὸς, ὴ, όν, qui ipse sibi animi sui acumine peritiam alicujus rei adquisivit; (2) ingenio præstans, ingeniosus, solers. Ex *σοφός*.

Θυμόσοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui sapientiam non ex disciplina, sed ab ipsa natura hausit, natura solers, docilis, ingeniosus. Ex iisdem.

Θυμυμένοις, dat. plur. præs. part. pass. verbi *Θυμόω*.

Θυμορθοέω, animum corrumpo, exedo, *Soph. Trach.* 163.

Θυμορθόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, animum labefactans, animum perdens. Ex *φθείρω*.

Θυμόω, ῶ, fut. ώσω, ad iram provoco, concito; *Θυμοῦμαι*, οῦμαι, irascor; *Θυμωθεὶς*, iratus, a. 1. part. "Εθυμώθη λίαν, *Matt.* 2, 16. τὸ *Θυμούμενον* τῆς γνώμης, *Thuc.* A *Θυμός*.

Θυμωθεὶς, a. 1. part. pass.

Θυμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, animosus; (2) iracundus; (3) thymum referens. Ex *Θυμὸς* vel *Θύμος*.

Θύμωσις, εως, ἡ, excandescentia. A *Θυμόω*.

Θυνάζω, f. άσω, pungo ut piscator thynnum majorem conto, vel tridente; (2) irruo. Εἶτα δ' ἐπόρμισθα *Θυνάζοντες* εἰς τὰς *Συλάκας*, *Arist. Vesp.* 1081. A *Θύνος*.

Θῦνε, 3. sing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἔθυνε.

Θυνέω, cum impetu feror, propero. Διελθόντες τῇ καὶ ἐθύνεον ἰχθύοντες, *Hesiod. Scut.* A *Θύνω*.

Θυννάϊος, αία, αῖον, qui ex thynno est. Hinc

Θυννεῖον, ου, sacrificium e thymnis.

Θύνναξ, ακος, ὁ, parvus thynnus, Ab eod.

Θυννὰς, άδος, ἡ, thynna.

Θυννεῖον, ου, τὸ, frustum thynni.

Θυννευτικὸς, ἡ, ὸν, thynninus, *Epith.* retis, quo thynni capiuntur.
Θυννή, ἡ, idem quod Θυννὶς, *Alh.*
Θυννίδες, ων, αἱ, salsamenta muriæ; (2) frusta thynnorum in partes concisorum.
Θυννίζω, f. ίσω, pungo, stimulo; (2) rejicio; (3) decipio. Vide Θυνάζω.
Θυννίον, ου, τὸ, parvus thynnus, *Dim.*
Θυννὶς, ίδος, ἡ, thynna, *piscis.* Ab eod.
Θυννοθηραικὸς, αία, αῖον, thynnorum venationi aptus. A
Θυννοθήρας, ου, ὁ, thynnorum venator, qui thynnos captat. Ex Θύννος et Θῆρα.
ΘΥ'ΝΝΟΣ, ου, ὁ, thynnus, *piscis.*
Θυννοσκοπεῖον, thynnos speculor et capto; (2) intentis oculis accurate observo.
Θυννοσκοπεῖον, ου, τὸ, locus thynnorum insidiis aptus.
Θυννοσκοπία, ας, ἡ, thynnorum speculatio et captatio; (2) accurata observatio. A
Θυννοσκόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui thynnis insidiatur. Ex Θύννος et σκοπός.
Θυννώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, thynnum referens; (2) crassus et ineptus. A Θύννος.
Θυνὸς, ὁ, impetus, *it.* bellum, *Hes.*
Θύνω, cum impetu feror, propero, ruo. Θύνε γὰρ ἀμυτεδίον, *Il.* 5, 87. διὰ προμάχων, *ib.* 20, 412. Θῦνον, *ib.* 11, 73. A Θύω.
Θυοδόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, suffimentorum receptor; (2) victimas recipiens, *Eur. Andr.* 1158. Hinc Θυοδόκιον, sc. ἀγγεῖον, suffimentorum receptaculum. Est et *Epith.* templi. A Θύω et δέχομαι, *recipio.*
Θυόεις, όεσσα, όεν, odorus, suffitu repletus. A Θύω.
Θύοισα, præs. part. *Dor.* pro Θύουσα.
Θύον, ου, τὸ, libum, quod diis offerebatur; (2) aroma seu suffimentum; (3) thya, *arbor odora.* A Θύω.
Θύοντι, 3. plur. præs. ind. *Dor.* pro Θύουσι, a Θύω.
Θύος, εος, τὸ, victima, hostia, sacrificium; (2) suffimentum; hinc Latinum *thus.* A Θύω.
Θυοσκινέω, sacra facio.
Θυοσκόος, ου, ὁ, haruspex. Ex κοέω pro νοέω, *intelligo.*
Θυοσκόπος, ὁ καὶ ἡ, idem.
Θυόω, ῶ, fut. ώσω, rebus odoratis suffio, odorem jucundum reddo. A Θύον vel Θύος.
ΘΥ'ΡΑ, ας, ἡ, janua, ostium; (2) facultas rei faciendæ.
Θύραζε, *adv.* foras; (2) extra, foris.
Θύραθεν, *adv.* foris; (2) forinsecus, extrinsecus. Hinc ὁ καὶ ἡ Θύραθεν, externus, a, um; τὰ Θύραθεν, bona externa.
Θυραῖος, αῖα, ον, janua inter duas ædes, quæ sc. facta est perfosso pariete communi. A
Θυραῖος, αία, αῖον, foris veniens, foris adlatus, qui foris est, absens, externus; (2) ad januam pertinens, *Eur. Orest.* 795. A Θύρα.
Θυρᾶν, gen. plur. *Æol.* pro Θυρῶν, a Θύρα.
Θυραυλέω, foribus adsideo; (2) foris, sub dio ago, ut pastores, &c. A Θύραυλος.
Θυραυλία, ας, ἡ, pernoctatio ad fores.
Θυραυλικὸς, ἡ, όν, qui sub dio est, aut fit.
Θύραυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ante fores jacens seu excubans, foris pernoctans. Ex Θύρα et αὐλὴ, *atrium.*
Θυρᾶων, gen. pl. *Æol.* pro Θυρῶν, a Θύρα.
Θυρεατικὸς, ἡ, όν, scutiformis; (2) cartilago quædam. Ex Θυρεὸς et εἶδος.
Θυρεὸς, οῦ, ὁ, janua, operculum; (2) scutum, quod ita dicitur a forma januæ. A Θύρα.
Θυρεοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, scutifer, qui gestat scutum. A Θυρεὸς et φέρω, *gesto.*
Θυρεπανοίκτης, ου, ὁ, januarum apertor, *Philox.* effractor; (2) qui quasvis ædes impune ingreditur. Ex Θύρα et ἐπανοίγω.
Θύρετρον, ου, τὸ, janua, ostium. A Θύρα.
Θυρηβόλος, ὁ, faber, *Suid.*
Θύρηφι, *dat. adv. posit.* foris, extra.
Θυρίδιον, ου, τὸ, ostiolum, *Dim.* a Θύρα.
Θύριον, idem et ab eod.
Θυρὶς, ίδος, ἡ, ostiolum; (2) fenestra.
Θυρωρὶς, ίδος, ὁ, ἡ, ostii speciem habens. Ex Θύρα et εἶδος.
Θυρωρὸς, οῦ, ὁ, janitor, januæ apertor. Ex Θύρα et οἴγω.
Θυροκοπέω, ῶ, f. ήσω, januam pulso. Ἀπὸ γὰρ οἶνω γίνεται καὶ θυροκοπῆσαι, καὶ πατάξαι, καὶ βαλεῖν, *Arist. Vesp.* 1245. Ex κόπτω.
Θυροκοπήτης, ου, ὁ, januam pulsans, ut marculus. Ab eod.
Θυροκοπικὸς, ἡ, όν, idem.
Θυροκόπος, ου, ὁ, idem et ex iisd.
Θυρομυσέων, januæ pulso. Ex μερύω.
Θυρογηγίαι, ας, ἡ, januarum fabricatio. Ex πήγνυμι.
Θυροποιὸς, οῦ, ὁ, januarum opifex.
Θυρὸν, ῶν, f. ώσω, januâ claudo seu obstruo, foribus munio. Θυρῶσαι χρυσαῖσι Θύραις. *Arist. Av.* 621. A Θύρα.
Θυρσάζω, thyrsum fero, bacchor, *Ar.*
Θυρσοειδὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, thyrsi formam referens. Ex Θύρσος et εἶδος.
Θυρσομανὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, thyrso furens. Ex μαίνομαι. Οὐ τόδε Θυρσομανῆ νιφοιδῶν μέτα δινεύεις, *Eur. Phœn.* 803.
Θύρσον, τὸ, idem quod Θύρσος, *Ep.*
Θυρσοπλῆξ, unde apud *Hes.* Θυρσοπλῆγες, thyrso percussi, insanientes in orgiis Bacchicis. Ex πλήσσω.
Θύρσος, ου, ὁ, thyrsus hastula hedera vestita. A Θύω.
Θυρσοφορέω, ῶ, f. ήσω, thyrsum gesto.
Θυρσοφορία, ας, ἡ, thyrsi gestatio. A
Θυρσοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, thyrsifer, thyrsum gestans. Ex φέρω
Θυρσόλογχος, ὁ, thyrsus, hasta thyrsi, λόγχῃ τεθυρσωμένη.
Θυρσόω, hastam hedera cingo, ut thyrsus fiat.
Θύρωμα, ατος, τὸ, obstructio aditus ad januam; (2) janua; (3) tabulæ vel ad januas faciendas, vel e januis revulsæ; (4) postis, *Gl. V.* A Θυρόω.
Θυρὼν, ῶνος, ὁ, vestibulum. A Θύρα.
Θυρωρεῖον, ου, τὸ, cella janitoris.
Θυρωρὲω, januam custodio, sum janitor. Ἦν Θυρωρεῖν αὐτὸν ἐπιτήσης, *Luc.* A
Θυρωρὸς, ὁ, ἡ καὶ ἡ, januæ custos, janitor, ostiarius. Ex ὤρος, vel ὦρα, *cura.*
Θύσαι, αἱ, Bacchæ, *Lyc.*
Θῦσαι, a. 1. inf. act. verbi Θύω.
Θυσανόεις, όεσσα, όεν, fimbriatus, *Hom. Il.* 17, 593. rectius Θυσσανόεις. A
ΘΥ'ΣΑΝΟΙ, οἱ, fimbriæ, limbi.
Θυσάνωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, hirtam et villosam, fimbrlatam vel alatam habens caudam, *Hes.* Ex Θύσανος et ὠρὰ, *cauda.*
Θυσανώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, fimbriatus.
Θυσανωτὸς, ὴ, όν, idem, et quasi a Θυσανόω.
Θύσειν, f. 1. inf. act. verbi Θύω.
Θύσθλα, ων, τὰ, vitis folia seu rami cum fructu appenso; (2) virgæ Bacchicæ; (3) folia ficus, quæ altaribus imponebantur. A Θύω.
Θυσία, ας, ἡ, sacrificatio, ipsa actio sacrificandi, solennitas in re divina facienda; (2) feriæ, quibus sacra fiunt; (3) victima, hostia. A Θύω. Hinc
Θυσιάζω, fut. άσω, sacrifico, immolo.
Θυσιὰς, άδος, ἡ, Baccha. A Θύω.
Θυσίασμα, τὸ, hostia, victima, *Alh.*
Θυσιαστήριον, ου, τὸ, ara ubi victimæ adolentur; (2) mensa in qua Eucharistia reponitur. A Θυσιάζω.
Θυσιάων, gen. plur. *Æol.* pro Θυσιῶν.
Θύσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui sacrificari potest aut solet. A Θύω.
Θυσκάριον, ου, τὸ, *Dim.* a
Θύσκη, ης, ἡ, scapha, τὰ Θύσματα diis offerenda recipiens. A Θύω.
Θυσκόος, ου, ὁ, vide Θυοσκόος.
Θυσκότος, ου, ὁ καὶ ἡ, vide Θυοσκότος.
Θύσσανον, Θυσσανόεις, et Θυσσανωτὸς, vide Θύσανον, &c.
Θύσσαν, quatio, *Hes.* A Θύω.
Θυσσᾶς, άδος, ἡ, sacrificia, sacrificialis; (2) Bacchica, v. c. βοὴ, clamor bacchantium. Παιάνισον, Ἑλληνικὸν νόμισμα Θυσσάδος βοής, *Æsch. Sep. Theb.* 255.
Θυτὴρ, ῆρος, ὁ, sacrificus. A Θύω.
Θυτήριον, ου, τὸ, ara. A Θύω.
Θυτήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, aptus ad sacrificandum.
Θύτης, ου, ὁ, sacrificus, immolator, haruspex, sacerdos. Ab eod.
Θυτικὸς, ἡ, όν, sacrificus, ad sacrificia pertinens. Hinc ἡ Θυτικὴ, sc. τέχνη, haruspicina, haruspicum disciplina, scientia faciendi rem divinam. A Θύω.
Θύψις, εως, ἡ, ustio. A τύφω, *uro.*
ΘΥ'Ω, f. Θύσω, p. τέθυκα, sacrifico, sacra facio, macto, at *in med.* exta inspicio, de haruspicibus; (2) cum impetu quasi fúribundus feror, præpropero et festino impetu feror; (3) furo; (4) ferveo, æstuo. Ὅταν Θύσωσιν ἄνθρωποι θεοῖς, *Arist. Av.* 191. Ὅτι τὸ πάσχα ἔθυσε, *Marc.* 14, 12. Ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη, 1 *Cor.* 5, 7. Θῦω dicitur tam de inanimatis, quam de animatis. Ἐθύσατο πίλαγος, *Euripid. Ion.* 226.
Θυώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, odorus. A Θύος.
Θυώνις, ώσσα, ῶεν, idem et ab eod.
Θύωμα, ατος, τὸ, suffimentum odoratum, odoramentum. A Θυόω.
Θυωναῖος, Thynæus, Bacchus, *Opp.*
Θυώνη, ἡ, Semele, mater Bacchi, ap. *Sch.* Hinc
Θυωνίδης, ου, ὁ, Bacchus, ap. Rhodios.
Θυωρέομαι, in sacra mensa epulari, *Hes.*
Θυωρὶς, ίδος, ἡ, mensa sacra theatralis liba sustinens, *Pollux.* A Θύη et ὠρεῖν.
Θυωρίτης, ου, ὁ, qui sacræ mensæ ministrat, *Hes.* Ab eod.
Θυωρὸς, ὄ, ὁ καὶ ἡ, ut τραπεζα Θυωρὸς, mensa, quæ sacris usibus dicatur.
Ἰῶ, a. 2. conj. act. verbi τίθημι.
ΙΩΗ', ῆς, ἡ, mulcta, damnum injunctum.
Ἰὼθ, Mercurius, *Suid.*; *item* mensis nomen ap. Ægyptios. Est vox Ægypt.
Ἰωκέω, ῶ, sedeo. Ἰωκεῖν ἐν Θρόνῳ, *Herod.* A
Ἰῶκος, ου, ὁ, sedile, solium; (2) consessus. A Ἵζάκος.
Ἰωμᾶς, ᾶ, ὁ, Thomas. Nomen viri Hebr. *Geminus.*
Ἴωμεν, *posuerimus*, 1. plur. a. 2. verbi τίθημι.
Ἰώμιγξ, γος, ὁ, funis, restis, ligaculum e cannabi; (2) nervus, vinculum.
ΙΩΜΙ' ΖΩ, vel Ἰωμίσσω, f. ξω, vincio seu ligo; (2) fodico, pungo, flagris cædo; Ἰωμιχθεὶς, aor. 1. pass. verberatus, flagellis cæsus.
ΙΩΜΟ' Σ, ῦ, ὁ, acervus frumenti, lignorum, *Æsch. Agam.* 303.
Ἰώνιος, ὁ, Ægyptius, a Thono regi, *Nic.*
Ἰωτεία, ας, ἡ, adsentatio, adulatio; (2) blanditiæ. A Ἰωτεύω.
Ἰώτευμα, τος, τὸ, blandimentum. Ab eod.
Ἰωτευματικὸς, ἡ, όν, adsentatorius, blandus.
Ἰωτευμάτιον, υ, τὸ, adsentiuncula, *Dim.*
Ἰωτευτικῶς, *adv.* adsentatorie.
Ἰωτεύω, f. εύσω, adulor, adsentor, blandior. Δοκεῖς γὰρ ἂν μὲ τόνδε Ἰωτεῦσαί ποτ' ἄν; *Euripid. Med.* 368. A Ἰώψ. Unde
Ἰωτικὸς, ἡ, όν, adsentatorius, adulatorius.
Ἰωτικῶς, adsentatorum more, adulatorie.
ΙΩ'ΠΤΩ, adsentor; (2) colo; (3) cavillor, irrideo.
Ἰωχάκιον, τὸ, idem quod Ἰωχάκιον (2). *Æsch.*
Ἰωχακίζω, f. ίσω, thorace munio, lorico; (2) armo. Ἰωχακίσας δὲ αὐτὸς καὶ ἵππους, *Xen.* A Ἰώχαξ.
Ἰωχάκιον, υ, τὸ, loricula, lorica; (2) propugnaculum; (3) pars mali nautici. *Dim.* a Ἰώχαξ.
Ἰωχακισμὸς, οῦ, ὁ, loricatio. A Ἰωχακίζω.
Ἰωχακίτης, υ, ὁ, miles thoracatus, miles lorica munitus. A Ἰώχαξ.
Ἰωχακομάχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui thorace indutus pugnat. Ex μάχομαι.
Ἰωχακοτοιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui thoraces conficit, loricarius. Ex ποιέω.
Ἰωχακοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui thoracem gestat. Ex φέρω.
ΘΩ'ΡΑΞ, ακος, ὁ, thorax, pectus; (2) lorica; (3) murus; (4) poculi genus.
Ἰωχηκοφόρος, gen. singul. *Ion.* pro Ἰωχακοφόρου.
Ἰωχηκτὴς, οῦ, ὁ, thoracatus, loricatus; (2) armatus. A Ἰωχήσσω.
Ἰώχησις, εως, ὁ καὶ ἡ, loricatio; (2) potatio vini. Ab eod.
Ἰωχήσσετο, *Ion.* pro ἰθωχήσσετο, a
Ἰωχήσσω, f. ξω, thorace munio, lorico; (2) armo; (3) poto, Ἰωχηχθῆναι, armari, a. 1. pass. Ἰωχηχθεὶς, part. armatus, inebriatus, ebrius. Μυρμιδόνας δ' ἂρ' ἐποιχόμενος Ἰώχησεν Ἀχιλλεὺς, *Il.* 16, 155. Τῶδε δ' ἐγὼν αὐτὸς Ἰωχήξομαι, armabor adversus, *ib.* 7, 101. A Ἰώχαξ.
Ἰωχηχθεὶς, a. 1. part. pass.
Ἰὼς, Ἰωδς, ὁ καὶ ἡ, animal lupo simile, lupus cervarius, *Gl.* antiq. A Ἰὸς vel Ἰόεις
Ἴώτερον, *alterum*, *Dor.* pro τὸ ἕτερον.
Ἰωϋκτὴς, ῆρος, ὁ, latrator. A Ἰωΰσσω.
Ἰώϋμα, ατος, τὸ, miraculum, res miranda, *Ion.* pro Ἴαῦμα.
Ἰωϋμάζω, admiror, *Ion.* pro Ἰαυμάζω.
ΘΩΥ'ΣΣΩ, fut. ξω, clamo, vociferor; (2)

clamore incito, adhortor ; (3) impetuose feror. "Η ἐκ ἡκίστοτε Αἴαντος, οἷαν τήνδε Ϝαΰσσει βοήν ; *Soph. Aj.* 335. Πανώλεθρον κηλῖδα Ϝαΰξας γένοι, imprecatus, *Lyc.* 165. Τάδε Ϝαΰσσων, *Eur. Hec.* 112.

Ϝαυτὸς, *mirabilis, Ion.* pro Ϝαυμαστὸς, *Hesiod.*

Ϝάψ, Ϝαπὸς, ὁ, adsentator, adulator, palpo, blandus, adsentatorius, adulatorius. A Ϝάπτω.

I

I est nona litera Græcorum, quæ ἰῶτα dicitur, semperque vocalis est ; nomen habet ab Hebræorum Iod ; (2) in numeris valet *decem* ; et, cum lineola inferne addita (,), *decem millia* ; (3) *Mat.* 5, 18. idem est ac minimum quid, velut apex, punctum, vel simile.

Ἰά, *Ion.* ἰῆ, ἡ, vox. Est et ἴα, una.

Ἰάειρος, ὁ, Jairus. Nomen viri Hebr. *Illuminabit.*

Ἰάζω, Iones imitor, Ionum lingua utor ; (2) purpureus colorem refero, *Heliodor.* Ab Ἴων.

Ἰάθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἰάομαι.

Ἰαθήσεται, *sanabitur,* 3. sing. f. 1. ind. pass.

Ἰάθητε, *sanati fuistis,* 2. plur. aor. 1. ind. pass.

Ἰαΐδεῖ, *adv.* dolentis.

Ἰαΐ᾽ΝΩ, calefacio, tepefacio ; (2) liquefacio, dissolvo, emollio ; (3) perfundo lætitia, exhilaro ; ἰήνατε, a. 1. calefacite, ἰάνθη, a. 1. pass. exhilaratus est. Οἷά τε Θυμὸν ἐεῖ δμώεσσιν ἰαίνει, *Od.* 15, 378. Θυμὸς εὐφροσύνησιν ἰαίνεται, *ib.* 6, 156.

Ἰακὸς, ὴ, ὸν, Ionicus. Ab Ἴων.

Ἰακχαγωγὸς, ὕ, ὁ, quasi mystagogus, minister in orgiis, sc. qui Bacchi imaginem in orgiis portat. Ab Ἴακχος et ἀγωγός.

Ἰακχάζω, clamo, vociferor bacchantium more. Ab Ἴακχος.

Ἰακχεῖος, αἷα, αἷον, Bacchicus. Ab Ἰακχέω, clamo, *Steph.* Ἰάκχω, *Suid.* idem quod Ἰακχέω.

Ἴακχος, ὑ, ὁ, Iacchus, Bacchus ; (2) hymnus in Bacchum ; (3) porcus, *Dion. Sic.*

Ἰακὼβ, ὁ, Jacob. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. *Plantam tenens.*

Ἰαλεμίζω. fleo, lugeo, *Hes.* Ab

Ἰᾰ᾽ΛΕΜΟΣ, ὑ, ὁ, Ialemus, Calliopes filius, poëta ineptus et frigidus ; (2) qui defunctos luget ; (3) carmen lugubre et lamentabile ; (4) *adj.* miser, flebilis, nullius pretii, contemnendus. Ἰάλεμοι δὲ παρθένων ἐγένοντο οἶκοις, *Eur. Phœn.* 1048. Hinc

Ἰαλεμώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, frigidus et ineptus, *Suid.*

Ἴαλλον, imperf. ind. act. verbi ἰάλλω.

Ἰάλλος, ὑ, ὁ, derisor, cavillator ; (2) scomma, dicterium, *Suid.* Ab ἰάλλω.

Ἰᾰ᾽ΛΛΩ, fut. ἀλῶ, mitto, emitto, jacio. Ἰάλλειν δίῳ ἀπὸ νευρῆφιν, *Il.* 8, 300. χείρας ἔτ᾽ ἐνέαλθ᾽ ἑτοίμας, *ib.* 9, 91. ἀτιμήσιν τινὰ, afficere, *Odyss.* 13, 142. Μεταχρόνιαι γὰρ ἴαλλον, volitant, *Hesiod. Theog.* 269.

Ἰαλτὸς, ὁ καὶ ἡ, missus, *Æsch.*

Ἴαμα, ατος, τὸ, sanatio ; (2) remedium. Ab ἰάομαι.

Ἰαμβαυλεῖν, Iambis tibiam adhibere, *Hes.* Ex ἴαμβος et αὐλέω.

Ἰαμβεῖον, ὑ, τὸ, carmen iambicum.

Ἰάμβειος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, iambeus, iambicus.

Ἰάμβηλος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, convitiator, maledicus, *Hes.* Ab Ἴαμβος.

Ἰαμβιάζω, ex *Epigr.* pro Ἰαμβίζω.

Ἰαμβίζω, Iambis insector ; (2) maledico.

Ἰαμβικὸς, ὴ, ὸν, iambicus, Iambis constans.

Ἰαμβιστὴς, ὑ, ὁ, convitiator, proprie, qui aliios Iambis proscindit. Ab Ἰαμβίζω.

Ἰαμβογραφος, ὁ, iambicus poëta, et

Ἰαμβοποιὸς, ὁ, iamborum scriptor, *Ath.*

ἼᾰΜΒΟΣ, ὑ, ὁ, Iambus, pes metricus, syllaba brevi et longa constans ; (3) carmen satyricum, mordax, quod Iambico carminis genere fere conscribi solebat.

Ἰαμβοφάγος, ὁ, idem quod Ἰαμβιστής.

Ἰαμῦελὴς, ὕ, ὁ, Jambres. Nomen viri Hebr. *Rebellans.*

Ἰαμύκαι, ὧν, αἱ, organa, sive instrumenta musica, triangula, quibus carmina Iambica canebantur, *Hes. Suid.* Ab Ἰαμβος.

Ἰαμενεαὶ, αἱ, loca herbosa et irrigua, prata, vireta, *Hes.* Ab εἰαμενὴ, idem.

Ἴαμενοι, οἱ, ap. *Nic.* idem.

Ἰάνθην, *floruit,* a. 1. ind. pass. verbi Ἰάινω.

Ἰάνθινος, ίνη, ινον, violaceus. Ab Ἴανθος.

Ἴανθος, ὑ, ὁ, flos colore purpureo, seu violaceo, *Hes.* Ab Ἴων.

Ἰαννὰ, Janna. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. *Adflictio superborum.*

Ἰαννῆς, ῆ, ὁ, Jannes. Nomen viri Hebr. *Responsans.*

Ἰᾰ᾽ΟΜΑΙ, ὦμαι, medeor, sano, curo, fut. ἰάσομαι, *Ion.* ἰήσομαι, a. 1. ἰασάμην, vel ἰησάμην, a. 1. pass. ἰάθην, sanatus sum. Ἰάσασθαι νόσον ἀρεταίαν ἐν τῇ πόλει ἐντετονωκυῖαν, *Arist. Vesp.* 649. Ἰασόμενος αὐτὸν τῆς πηρώσεως, *Æschin.*

Ἰάονες, Ionès, Athenienses, Græci.

Ἰᾰ᾽ΠΤΩ, fut. ἰάψω, mitto, jacio ; (2) noceo ; (3) jungo ; (4) convitiis insector. Ἰάπτειν ὀχυήματ᾽ αὐτοδαῆ, *Soph. Aj.* 710. Καί τις σικηὸν τερσσθέγμα δεσποτῶν ἔρεῖ, λόγοις ἰάπτων, *ib.* 501.

Ἰᾰ᾽ΠΥΞ, υγος, ὁ, Japyx, Apulus, ventus ex Apulia flans versus Romam.

Ἰαρέιες, εσσα, εν, animadvertens, *Man.*

Ἰάς, άδος, ἡ, Ionica. Ab Ἴων.

Ἰάσασθαι, a. 1. inf. med. verbi ἰάομαι.

Ἰάσατο, *sanavit,* 3. sing. a. 1. ind. med.

Ἰᾶσθαι, *mederi,* præs. inf. med. *contr.* pro ἰάεσθαι.

Ἴασι, 3. pl. præs. *Ion.* pro εἶσι, ab εἶμι.

Ἰᾶσι, *mittunt,* 3. pl. præs. ind. act. *contr.* ex *Ion.* ἰέασι, pro ἰεῖσι, ab ἵημι.

Ἰασιμὸν, τὸ, *Nic.*

Ἰάσιμος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, sanabilis.

Ἰασις, εως, ἡ, sanatio. Ab ἰάομαι.

Ἰᾰ ΣΙΩ᾽ΝΗ, ης, ἡ, jasione, olus silvestre.

Ἴασμα, ατος, ἡ, jasme, et ἴασμινον μῦρον, unguentum quoddam. Ab ἶον, *viola,* quod ex violis albis conficeretur.

Ἰάσμινον, ὑ, τὸ, idem et ab eod.

Ἰασμὸς, ὁ, lugubre carmen, *Hieron.*

Ἰασπίζειν. jaspidem imitari, jaspidis colore esse, *Dioscor.* Ab

ἼᾰΣΠΙΣ, ιδος, ἡ, jaspis, gemma.

Ἴασ᾽ι, *adv.* Ionice. Ab Ἴων.

Ἰασὼ, ὁος, *contr.* οῦς, ἡ, Jaso, Dea sanationis. Ab ἰάομαι.

Ἰάσων, ονος, ὁ, Jason. Nomen viri.

Ἰάτειον, sanandum est. Ab ἰάομαι.

Ἰατὸς, ἡ, ὸν, sanandus. Ab eod.

Ἰατρὴ, ῆρος, ὁ, medicus. Ab eod.

Ἰατρήιη, medicina, ars medica, *Hes.* A seq.

Ἰατρήιος, ία, ιον, sanandi vim habens. Ab ἰάομαι.

Ἰατικὸς, ὴ, ὸν, idem. Ab eod.

Ἰατορίαν, ἡ, sanatio, curatio, *Soph.* Ab ἰάτωρ.

Ἰατραλείπτης, υ, ὁ, medicus unguentis et perfrictionibus corporis morbos sanans, medicus unguentarius. Ab ἀλείφω.

Ἰατραλειπτικὴ, ῆς, ἡ, scil. τέχνη, ars unguentis curandi. A præc.

Ἰατρεῖα, ἡ, curatio, medela. Ab ἰατρεύω.

Ἰατρεῖον, ὑ, τὸ, medici vel chirurgi officina ; (2) prærnium medici. Ab eod.

Ἰατρευσις, εως, ἡ, medicatio, sanatio. Ab

Ἰατρεύω, fut. εὐσω, medeor, curo, sano ; (2) medicinam profiteor. Σαυτὸν πρὸ τῆς ἀνάγκης ἰάτρευσεν, *Nax.* Ab ἰατρὸς.

Ἰάτριος, ας, ἡ, mulier artis medicæ perita. Ab eod.

Ἰατρικὸς, ὴ, ὸν, ad medicos vel ad medicinam pertinens ; (2) medicinæ peritus. Hinc Ἰατρικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars medica, medicina. Ab eod.

Ἰατρικῶς, *adv.* medicorum more.

Ἰατρίνη, ης, ἡ, medica ; (2) obstetrix, in *Pandect.* Ab ἰατρὸς.

Ἰατρολογέω, ῶ, f. ήσω, de medicina loquor seu dissero. Ex ἰατρὸς et λέγω, *dico.*

Ἴατρον, ὑ, τὸ, merces, quæ datur medico.

Ἰατρόμαντις, ὁ, medicovates. Δύαι, διδάσκειν ἐξεκώσταται ὀρεινῶν ἰατρομάντεις, *Æsch. Agam.* 1613. Vox Scenica.

Ἰατρονίκης, ὑ, ὁ, medicorum victor. A νικάω.

Ἰατρὸς, ὴ, ὸν, medicus. Ab ἰάομαι.

Ἰατροσοφιστὴς, ὁ, medicam artem doctus.

Ἰατροτέχνης, ὑ, ὁ, medicinæ artifex, qui medicinam profitetur. Ex ἰατρὸς et τέχνη.

ἸᾰΤΤΑΤΑΪ, *interject. lamentantis,* ah ! heu !

Ἰαττατιαὶξ, *interjectio,* heu ! eheu ! Ab eod.

ἸᾰΥ᾽, *interjectio* indignantis ; (2) lugentis.

Ἰαυθμὸς, ῦ, ὁ, locus quietus, in quo quis commoratur ; (2) stabulum, lustrum ; (3) cubile ; (4) somnus. Ab ἰαύω.

Ἰαυσὶ, *interject.* exclamantis, qua quis utitur adventante gaudio ; (2) audientis vocantem et respondentis. Ab ἰαῦ.

Ἴαυον, imperf. ind. act. verbi

ἸᾰΥ᾽Ω, commoror, tempus tero ; (2) dormio, pernocto ; ἰαύισκεν est imperfectum, *Ion.* ab Ἴαυον, ἴαυες, non ab ἰαύισκω. Ἰαύσει τὸν μεμαεμένον πότμον, *Lyc.* 430. Ζηνὸς γὰς τῷ ἀρίστῳ ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαύτες, *Il.* 14, 213.

Ἰαφέτης, ὑ, ὁ, sagittarius. Ex ἰὸς et ἀφίημι.

Ἰαφθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ἴαπτω.

Ἰαχαῖσι, dat. pl. *Ion.* pro ἰαχαῖς, ab ἰαχή.

Ἴαχε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἴαχω.

Ἰαχέω, ῶ, f. ήσω, clamo, vociferor ; (2) cum clamore seu vociferatione loquor. Οὐδὲ μάτην ἰάχησας, *Epigr.* Ab ἴαχω.

Ἰαχὴ, ῆς, ἡ, vociferatio, clamor. Ab eod.

Ἰάχημα, ατος, τὸ, vociferatio. Ab ἰαχέω.

Ἴαχος, ὁ, idem.

Ἴαχον, 1. sing. imperf. verbi ἴαχω.

Ἰαχούσι, *resonans,* perf. part. act. f. g.

Ἰᾰ΄ΧΩ, vociferor, clamo. Ἴαχε σάλπιγξ, *Il.* 18, 219. Ἀχιλλεὺς, *ib.* 228.

Ἰαχὼς, perf. part. act.

Ἰάων, ὁ, Ἰάονες, Iones.

Ἰαωνίζω, Ionice loquor.

Ἰαωνιστὶ, *adv.* Ionice.

Ἰβδὴς, ὑ, ὁ, clavus in fundo navis, *Eust.*

ἼβΗΡ, ηρος, ὁ Iberus, *gentile.*

Ἰβηρία, ας, ἡ, Iberia. Nomen regionis geminæ, orientalis alterius, alterius occidentalis, quæ et Hispania dicitur.

Ἰβηρικὸς, ὴ, ὸν, Hispanicus. Ab Ἰβηρία.

Ἰβηρικῶς, *adv.* more Hispanico.

Ἰβηρὶ Σ, ὁ, iberis, herba.

Ἰβὶ Σ, ιδος, ἡ, ibis, avis Ægyptia serpentes devorans.

Ἰβὶ ΣΚΟΣ, ὑ, ὁ, hibiscus, species malvæ silvestris.

Ἴβυξ, υκος, ὁ, ibyx, avis clamosæ genus.

Ἰγδὴν, ης, ἡ, mortarium, pila ; (2) genus saltationis. Hinc

Ἰγδΐζω, agito pistillum ; (2) torqueo, flecto.

Ἰγδίον, ὑ, τὸ, mortariolum, *Dim.* Ab eodem.

Ἰγδὶς, idem quod Ἰγδὴν.

Ἰγδισμὸς, ατος, τὸ, genus saltationis in qua lumbi agitantur, ut pistillum.

Ἰγδοκόπανον, τὸ, idem quod Ἰγδὴν. Α κόπτω.

Ἰγμαι, *adveni,* perf. ind. pass. et

Ἰγμένος, part. ab ἰκνέομαι.

Ἰγνύα, ας, ἡ, posterior genu pars, poples. A γόνυ.

Ἰγνὺς, ύος, ὁ, idem et ab eod.

Ἰδὲ, *vidit,* 3. sing. a. 2. ind. verbi εἶδω, *video* ; vel *vide,* 2. sing. a. 2. imperat.

Ἴ ΔΑ, ης, ἡ, Ida, mons Phrygiæ, *item* Cretæ ; *item* quivis locus editus et sylvosus. Vide ἴδη.

Ἰδαία, ας, ἡ, Idæa, herba, quæ et laurus Alexandrina dicitur. Ab Ἴδα.

Ἰδαῖος, αἷα, αἷον, Idæus. Ab eod.

Ἰδάλιμος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, æstuosus, sudoriferus ; (2) speciosus, formosus. Ab ἴδος, *sudor,* vel ἰδέα, *species.*

Ἰδαρ, τὸ, cibus, esca, *Hes.*

Ἰδὲ, *Ionice,* pro ἠδὲ, et, atque.

Ἰδέα, ας, ἡ, idea, species ; (2) genus et forma ; (3) pulchritudo ; (4 modus et ratio rei ; (5) redundat etiam, ἰδίᾳ πράγματος, res. Ab ἰδεῖν.

Ἰδέειν, *vidisse,* a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἰδεῖν.

Ἰδεῖ, dat. sing. *contr.* pro ἰδεῖ, ab ἴδος.

Ἰδειν, *vidisse,* a. 2. inf. act. verbi εἶδω.

Ἰδέμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἰδεῖν.

Ἰδὲν, a. idem, sed *Dorice* formatus.

Ἰδέσθαι, *vidisse,* a. 2. inf. med. verbi ejusd.

Ἰδέσκε, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἴδε.

Ἰδέτε, 2. pl. a. 2. imper. act.

Ἰδὴ, ης, ἡ, *Ion.* ap. *Herod.* silva, materia.

Ἰδὴ, 3. sing. a. 2. conj.

Ἰδήαι, 2. sing. aor. 2. conj. med. *Ion.* pro ἴδῃ.

Ἰδησω, *videbo,* f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἰδήσω, ab εἶδω.

Ἰδητε, *videritis,* 2. pl. a. 2. conj. act.

Ἰδία, privatim ; (2) seorsim, separatim ; (3) clam. *Dat. adverbiascens* ab ἴδιος.

Ἰδιαζόντως, peculiariter, singulariter. Ab

Ἰδιάζω, f. άσω, seorsim sum ab aliis, in secessu dego ; (2) proprium mihi facio,

mihi vindico; *ἰδιάζων*, proprius, singularis, peculiaris. Κελεύει τῷ Μαικήνᾳ ἀποσάντι καὶ ἰδιάσαντι, ἐντυχεῖν τοῖς γεγράμμασι. *Herodian.* Ab *ἴδιος*.

ἰδιαίτατα, *adv.* maxime peculiariter, seorsum ac proprie. Ab

ἰδιαίτατος, *ά-τη*, *α-τον*, maxime peculiaris vel proprius. Ab *ἴδιος*.

ἰδιαίτερον, *adv.* peculiarius; (2) secretius, magis seorsum. Ab eod.

ἰδιαιτής, *ῆ*, *ὁ*, vitam agens privatam. Ab *ἰδιάζω*.

ἰδιακός, *ή*, *όν*, specialis, peculiaris. Ab *ἴδιος*, vel *εἶδος*, *species*.

ἰδιακῶς, *adv.* seorsum, speciatim.

ἰδιοβουλεύω, meo consilio utor, mei consilii et arbitrii sum. A *βουλεύω*.

ἰδιοβουλέω, idem. A *βουλή*.

ἰδιογενής, *έος*, *ὁ καὶ ἡ*, proprium et privatum genus habens, sui generis. A *γένος*.

ἰδιόγλωσσος, *ος*, *ὁ καὶ ἡ*, propriam et peculiarem linguam habens. A *γλῶσσα*.

ἰδιογνωμονέω, *ῶ*, *ἤσω*, propriam ac peculiarem sententiam habeo, vivo meo arbitratu. Ab

ἰδιογνώμων, *ονος*, *ὁ καὶ ἡ*, qui propriam et peculiarem sententiam habet, qui ex suo arbitrio privato statuit, qui suæ sententiæ est. A *γνώμη*.

ἰδιογονία, *ἡ*, generatio prolis e sui generis animali. Vox *Platon.* A *γίγνομαι*.

ἰδιόγραφον, *ου*, *τὸ*, scriptum manu propria exaratum. A *γράφω*.

ἰδιοθρευτικός, *ή*, *όν*, sibi venans, sui quæstus causa venans. A *θρεύω*.

ἰδιοθηρία, *ἡ*, venatio, cujus quæstus ad nos redit.

ἰδιότητος, *ου*, *ὁ καὶ ἡ*, peculiaris, *Ph.* A *κτάομαι*.

ἰδιολογέομαι, separatim, procul ab arbitris, *item* meo proprio more loquor. A *λέγω*.

ἰδιολογία, *ας*, *ἡ*, propria et peculiaris loquendi forma. A *λόγος*.

ἰδιομόρφος, *ου*, *ὁ καὶ ἡ*, qui propriæ et peculiaris formæ est. A *μορφή*.

ἴδιον, *ου*, *τὸ*, peculium, *Ph.*

ἰδιοξενία, *ας*, *ἡ*, necessitudo hospitalis cum aliquo privata, privatum hospitium. Ab

ἰδιόξενος, *ου*, *ὁ καὶ ἡ*, cui privatum est hospitium cum aliquo, privatus hospes.

ἰδιόομαι, *ώμαι*, f. *ώσομαι*, mihi vindico; (2) mihi concilio. Ab *ἴδιος*.

ἰδιοπάθεια, *ας*, *ἡ*, propria et peculiaris adfectio. Ab

ἰδιοπαθής, *έος*, *ὁ καὶ ἡ*, aliquem peculiarem adfectionem habens. A *πάθος*.

ἰδιοποιέω, alteri proprium reddo, stabilem et firmam possessionem do. *Med.* *ἰδιοποιέομαι*, *ῶμαι*, proprium mihi facio, usurpo, mihi vindico; (2) mihi concilio.

ἰδιοποίημα, *ατος*, *τὸ*, usurpatio, *Ph.*

ἰδιοποίησις, *ἡ*, vindicatio: apud *Scriptores Eccles.* dicitur de naturis Christi sibi ipsis alterius naturæ prædicata vindicantibus; *item* de assumptione humanæ naturæ, *Ern.*

ἰδιοπραγέω, *ῶ*, f. *ήσω*, mea negotia curo, non aliena. A *πράγος*.

ἰδιοπραγία, *ας*, *ἡ*, cura negotiorum suorum; (2) privata commoditas.

ἰδιοπραγμονέω, vide *ἰδιοπραγέω*.

ἰδιοπράγμων, *ονος*, *ὁ καὶ ἡ*, sua tantum curans, suas res agens; (2) vitam privatam agens. A *πρᾶγμα*.

ἰδιοπραξία, *ας*, *ἡ*, privata commoditas. A *πρᾶξις*, quod a *πράσσω*, *facio*.

"ΙΔΙΟΣ, *ία*, *ον*, peculiaris, sui generis; (2) suus; (3) privatus; (4) de morte spontanea, non per vim ab aliis illata; (5) *τὰ ἴδια*, domicilium, sedes.

ἰδιόστολος ναῦς, navis, quam quis sibi suis sumptibus instruxit. Ex *ἴδιος* et *στόλος*.

ἰδιοσυγκρισία, *ας*, *ἡ*, propria et peculiaris quædam concretio et constitutio, peculiare temperamentum. A *σύγκρισις*.

ἰδιοσύστατος, *ου*, *ὁ καὶ ἡ*, qui habet propriam hypostasin, per se consistens. A *συνίσταμαι*.

ἰδιουσιάτως, *adv.* ex propria substantia.

ἰδιότης, *ητος*, *ἡ*, proprietas. Ab *ἴδιος*.

ἰδιότροπος, *ὁ καὶ ἡ*, proprius cuidam, peculiaris, moribus alicujus vel hominis vel populi receptus, ut *τροφὴ ἰδιότροπος*, de cibis Judæorum, ap. *Jos.* (2) qui ad alienos mores sese accommodare non potest, morosus, *Ern.*

ἰδιοτρόπως, *adv.* modo proprio et peculiari; (2) peculiariter et privatim.

ἰδιότροφος, *ου*, *ὁ καὶ ἡ*, qui seorsum alitur et pascitur; (2) qui peculiaribus et propriis nutrimentis utitur. A *τρέφω*.

ἰδιόχειρον, *ου*, *τὸ*, propria manu scriptum factumve. A *χείρ*.

ἰδιοχείρως, *adv.* manu propria. A præc.

ἰδιυσίς, *εως*, *ἡ*, sudatio; (2) sudor. Ab *ἰδίω*.

ἰδιόω, mihi vindico, adscisco. Ab *ἴδιος*.

ἰδίω, f. *ἴσω*, sudo. "Ωστε ἤδη τινὲς ἱδίσων αἱματώδη ἰδρῶτα, *Aristot.* Ab *ἴδος*.

ἰδίωμα, *ατος*, *τὸ*, proprietas; (2) idioma, proprietas linguæ. Ab *ἴδιος*.

ἰδιωματικός, *ή*, *όν*, peculiaris. Ab *ἰδίωμα*.

ἰδίως, *adv.* proprie. Ab *ἴδιος*.

ἰδίωσις, *εως*, *ἡ*, vindiciæ. Ab *ἰδιόω*.

ἰδιωτεία, *ας*, *ἡ*, vita privata. Ab *ἰδιωτεύω*.

ἰδιωτεύω, f. *εύσω*, privatam vitam ago. Τὰ τῶ πεφυγματος τῆς ἀρετῆς ἀδένα δεῖ ἰδιωτεύειν, *Plat.* Ab

ἰδιώτης, *ου*, *ὁ*, idiota, privatus, vitam privatam agens; (2) laicus, apud *Scriptores Ecclesiasticos*, sive qui muneretin ecclesia non fungitur; (3) unus e vulgo, plebeius; (4) rei alicujus imperitus; (5) domesticus, inquilinus; (6) omnino tenean-tirones, vim hujus vocis admodum variam esse, eamque singulis locis ex antitheto intelligendum esse. Ab *ἰδιόω*.

ἰδιωτίζω, ad vulgarem consuetudinem accommodo.

ἰδιωτικός, *ή*, *όν*, ad privatos seu vulgus pertinens; (2) privatus. Ab *ἰδιώτης*.

ἰδιωτικῶς, *adverb.* privatorum more, vulgi more; (2) sermone vulgi.

ἰδιώτις, *ίδος*, *ἡ*, privata. Ab *ἰδιώτης*.

ἰδιωτισμός, *ου*, *ὁ*, sermonis forma e vulgo sumpta, plebeia dicendi ratio. Ab *ἰδιωτίζω*.

ἴδμεν, 1. plur. præs. ind. act. *Dor.* et per *Sync.* pro *ἴσμεν*, ab *ἴστημι*, *scio*.

ἴδμεναι, a. 2. inf. act. *Dor.* et per *Sync.* pro *ἰδεῖν*.

ἰδμοσύνη, *ης*, *ἡ*, scientia. Ab

ἴδμων, *ονος*, *ὁ*, sciens, peritus. Ab *εἰδέναι*.

"ΙΑΝΟΩ, *ῶ*, f. *ώσω*, incurvo, inflecto, intorqueo, aor. 1. pass. *ἰδνώθην*, incurvatus est, sese retorsit. "Ἰδνώθη δὲ πεσὼν, *Il.* 13, 618. "Ἰδνωθεὶς ὀπίσω, *ib.* 12, 205.

ἰδοίατο, 3. plur. aor. 2. opt. med. *Ion.* pro *ἰδοιντο*, ab *εἶδω*.

ἰδοιμι, *videlim*, a. 2. opt. act.

ἰδοίσα, a. 2. part. f. g. *Dor.* pro *ἰδοῦσα*.

ἰδόμην, *vidi*, a. 2. ind. med.

ἴδον, *vidi*, a. 2. ind. act.

ἴδοντες, nom. pl. a. 2. part. act.

ἰδοντο, *viderunt*, 3. pl. a. 2. ind. med.

ἰδοσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. *Bœot.* pro *ἴδον*.

"ΙΔΟΣ, *εος*, *τὸ*, sudor, *Hesiod.*

ἰδὲ, *adv.* en! ecce! Ab *ἰδεῖν*.

ἰδυθοὶ, *οἱ*, tibiarum genus, *Poll.*

"Ἰδυμαίαι, *ας*, *ἡ*, Idumæa. Nomen regionis Hebr. *Rufa*.

ἰδυῖα, a. 2. part. verbi *εἶδω*.

ἰδυῖα, *ας*, *ἡ*, peritia. Ab *ἴστημι*.

ἰδύϊα, *ας*, *ἡ*, idem et ab eod.

ἰδύϊης, gen. sing. *Ion.* pro *ἰδύϊας*.

ἰδύϊς, *εως*, *ὁ καὶ ἡ*, peritus, sciens; (2) providus. Ab eod.

ἰδύϊτης, *ου*, *ὁ*, idem et ab eod.

ἰδύσω, *ῶ*, fut. *ώσω*, sudo. Οὔτε αὐτὸς ποτε πεῖν ἰδρῶσαι δεῖπνον αἰείσιτο, *Xen.* Ab *ἰδρώς*.

ἰδρύθην, s. *ἱδρύνθην*, a. 1. pass. ab *ἱδρύνω*.

ἱδρῦμα, *ατος*, *τὸ*, opus constructum; (2) firmamentum, fundamentum, stabilimentum; (3) delubrum, locus, in quo deorum simulacra collocantur, fanum; (4) sedes. Θεῶν δ' ἱδρύματα, *Æsch. Agam.* 330. Ab *ἱδρύω*.

ἱδρυθείς, a. 1. part. pass. verbi *ἱδρύνω*.

ἱδρύνω, seu *ἱδρῦμι*, idem quod *ἱδρύω*. Τοὶ δ' ἱδρύθησαν ἅπαντες, *Il.* 3, 78.

ἱδρυσις, *εως*, *ἡ*, collocatio, fundatio; (2) sedes. Ab *ἱδρύω*.

ἱδρύσω, f. 1. ind. act. verbi *ἱδρύω*.

ἱδρυτέον, sedendum collocandum. Ab *ἱδρύω*.

ἱδρυτός, *ὸν*, *ὁν*, fundatus, firmatus, stabilitus. Ab

"ΙΔΡΥΩ, f. *ύσω*, sedere facio, statuo, colloco; et in *pass.* statuor, collocor, sedeo, insideo; *ἱδρυμένος*, perf. pass. collocatus; *ἱδρύθη*, a. 1. pass. collocatus est. Καὶ, τῶ κλίσις νιν, τέκνον, ἱδρύσθαι χθονός; commorari, *Soph. Trach.* 68. "Ἀνωφελὴς ὑπνοβία κατ' οἶκον ἱδρυται γυνὴ, *Eurip. Hip.* 643.

ἰδῶ, dat. vel acc. sing. per *Apoc.* pro *ἰδῶτι*, *Hom.* vel *ἰδῶτα*, ab *ἰδώς*.

ἴδρωμα, vel *ἰδρῶμα*, *ων*, *τὰ*, morbi ex sudore pustulis ulceribusve se exserentes, pustulæ ipsæ.

ἰδρώδης, *ες*, cum sudore conjunctus.

ἰδρῶς, *ῶτος*, *ὁ*, sudor. Ab *ἴδος*.

ἰδρωσις, *εως*, *ἡ*, sudatio, sudoris evocatio.

ἰδρωτήριον, *ου*, *τὸ*, sudatorium. Ab *ἰδρόω*.

ἰδρωτικός, *ή*, *όν*, sudare solitus, crebro sudans, sudatorius. Ab eod.

ἰδρωτικῶς, *adv.* propense ad sudorem.

ἰδρώτιον, *τὸ*, sudor. Ab *ἰδρώς*.

ἰδρωτοποιέω, sudorem elicio; et in *pass.* sudo, *Aristot.*

ἰδρωτοποίησις, *εως*, *ἡ*, sudoris evocatio, sudatio. Ab

ἰδρωτοποιὸς, *ὸς*, *ὁ καὶ ἡ*, sudorem eliciens. Ex *ἰδρὼς* et *ποιέω*.

ἰδρόω, sudo, *Il.* 2, 388. Ab *ἰδρόω*, quod id. notat.

ἰδυῖα, part. perf. med. pro *εἰδυῖα*, ab *εἶδω*.

ἴδωμαι, *videlim*, a. 2. conj. med.

ἴδων, *intuens*, a. 2. part. act.

ἴδωσιν, *videlint*, 3. pl. a. 2. conj. act.

ἴε, 2. sing. a. 2. imperat. act. ab *εἶμι*.

"Ἰεζαβήλ, Jezabel. Nomen mulieris Hebr. *Alienum*. *In insula habitans.*

ἴεθι, 2. sing. præs. imperat. act. verbi *ἴημι*.

ἰεῖ, *mittebat*, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ejusd.

ἰείην, præs. opt. act. verbi ejusd.

ἴεις, 2. sing. imperf. ind. act. verbi ejusd.

ἰείς, *mittens*, præs. part. act.

ἴεισαι, nom. pl. pr. part. act. f. g. v. ejusd.

ἰείσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi ejusd.

ἴεμαι, eo cum impetu. "Ιέμενος ποτιμιδὸν ῥόον, *Od.* 10, 529. "Αξυδε, *ib.* 17, 5.

ἰέμαι, cupio, desidero. "Ιέμενος νόστοιο, *Od.* 15, 69. φιλέειν, *ib.* 201. ἐπὶ οἰκίαν, *Luc.* πρὸς τὴν πόλιν, *Plut.*

ἴέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro *ἰέναι*, ab *ἴημι*.

ἰέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro *ἰέναι*, ab *εἶμι*.

ἰέμενοι, *mittere*, præs. inf. act. *Dor.* pro *ἰέναι*, ab *ἴημαι*.

ἴεν, 3. pl. imperf. ind. act. *Bœot.* pro *ἴεσαν*.

ἰέναι, præs. inf. act. verbi *ἴημι*.

ἰέναι, *ire*, præs. inf. act. verbi *εἶμι*.

ἴενται, 3. pl. præs. ind. pass. verbi *ἴημι*.

ἰέντες, nom. pl. part. præs. act.

ἱερὰ, *ῶν*, *τὰ*, sacra, exta.

ἱερὰ, *ᾶς*, *ἡ*, medicamenti quædam compositio; (2) serpentis nomen. Ab *ἱερός*.

ἱεράγγελος, *ου*, *ὁ*, qui sacras celebritates annunciat.

ἱεράκιον, *ου*, *τὸ*, hieracium, genus herbæ. Ab *ἱέραξ*, quoniam ejus succo oculorum hebetudini mederi credebantur accipitres. *Angl.* HAWKWEED.

ἱερακίσκος, *ου*, *ὁ*, parvus accipiter, *Dim.* ab eodem.

ἱερακίτης, *ου*, *ὁ*, lapis quidam. Ab eod.

ἱερἀμοιδοί, *ων*, *οἱ*, sacri vates, *προφῆται*, *Hes.* Ex *ἱερὸς* et *ἀμείδω*.

"ΙΕΡΑΞ, *ακος*, *ὁ*, accipiter.

ἱερασιδὸς, *ὁ*, sacer cantor, poëta, *Hes.*

ἱερἀσμαι, *ώμαι*, *ἱερἄσομαι*, sacerdos sum; *ἱερωμένη*, femina sacerdos; *ἱερασάμενη*, aor. 1. sacerdos factus sum. "Ἱερᾶσθαι τῆς Ἥρης, *Pausan.* τῇ "Αθηνᾷ, *id.* Ab *ἱερός*.

ἱερἀχέω, *ῶ*, f. *ήσω*, sacris præsum, sacro imperio et magistratu fungor. Ab

ἱεράρχης, *ου*, *ὁ*, qui sacris præest; (2) pontifex, qui sacris ordinibus præest. Ex *ἱερὸς* et *ἀρχὴ*, *principatus*. Hinc

ἱερἀρχία, *ας*, *ἡ*, sacrum imperium, imperium in rebus sacris.

ἱερἀρχικός, *ἡ*, *όν*, pontificialis, ad eum pertinens, qui sacris præest, vel etiam ad hierarchiam ipsam. Ab eod.

ἱερἀρχικῶς, *adverb.* more eorum qui sacris præsunt.

ἱερᾶται, 3. sing. præs. ind. med. *contract.* pro *ἱερἄται*, a verbo *ἱερἄομαι*.

ἱερατεία, *ας*, *ἡ*, sacerdotium. Ab *ἱερατεύω*.

ἱερατεῖον, *ου*, *τὸ*, sacrarium. Ab eod.

ἱερατεύομαι, *ατος*, *τὸ*, sacerdotium. Ab eod.

ἱερατεύω, et *ἱερατεύομαι*, sacerdotio fungor, sum sacerdos. Τῷ Διῒ, *ᾧ* *ἱερᾶτευσε*, *Herodian.* Ab *ἱερός*.

ἱερατικός, *ἡ*, *όν*, sacerdotalis; (2) sacris usibus destinatus. Ab *ἱερἄομαι*.

ἱερᾶων, gen. pl. *Dor.* pro *ἱερῶν*, ab *ἱερός*.

ἱερεία, *ας*, *ἡ*, sacerdos, *femina*. Ab eod.

ἱερεῖον, *ου*, *τὸ*, victima, hostia; (2) actus sacrificandi. "Ἱερεῖα, quæcunque ad comedendum jugulantur animalia, *Casaub.* ad *Athen.* 1, 11. Ab eod.

ἱερείτης, *ου*, *ὁ*, sacerdos. Ex *Platone*.

ἱερείτις, *ή*, antistita; (2) supplex femina.

'Ιερεμίας, ου, ὁ, Hieremias. Nomen viri Hebr. *Exaltans Deum.*

ἱερεύς, έως, ὁ, sacerdos. Ab ἱερεύω.

ἱερεύω, f. εὐσω, sacrifico; (2) dico, consecro; (3) macto. Αὐτὰρ ὁ βῶν ἱέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν 'Αγαμέμνων Πίονα, *Il.* 2, 402. δυοκαίδεκα μῆλα, *Odyss.* 8, 59. Ab ἱερός.

ἱέρηι, ης, ἡ, sacerdos, antistita, *Plut.*

ἱερήιον, *Ion.* pro ἱερεῖον, *Il.* 22, 159.

ἱερῆς, gen. sing. *Ion.* pro ἱερᾶς, ab ἱερός.

ἱερίς, ίδος, ἡ, sacerdos, *femina.* Ab eod.

ἱεροβοτάνη, ης, ἡ, verbena.

ἱερογλύστης, ου, ὁ, sacra sculpens, peritus sculpendi hieroglyphica. A γλύφω.

ἱερογλυφικὰ, ῶν, τὰ, hieroglyphica, sacra monumenta apud Ægyptios, non literis sed variis figuris animalium, aliarumque rerum constantia. Ex iisd.

ἱερογλύφος, ου, ὁ, idem qui ἱερογλύστης.

ἱερόγλωσσος, ου, ὁ καὶ ἡ, sacram linguam habens. A γλῶσσα.

ἱερογραμματεὺς, έως, ὁ, scriba rerum sacrarum et mysticarum, sacer scriba.

ἱερόγραφα, ων, τὰ, divinarum rerum imagines seu adumbrationes. A γράφω.

ἱερογραφία, ας, ἡ, rerum divinarum adumbratio per signa quædam. Ex iisd.

ἱερογραφούμενα, ων, τὰ, idem quod ἱερόγραφα.

ἱερόδακρυς, *Epith.* thuris, quia in sacris adhibetur, et e fructice lacrimarum modo prorumpit.

ἱεροδιδάσκαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui sacra docet, sacrorum doctor, qui ad sacra initiat.

ἱερόδοκος, ον, sacer, *Epith.* victimarum, aliorumque donorum, quæ diis dantur. At

ἱερόδοκος, *Epith.* templi, &c. ut Θεόδοκος, A δέχομαι.

ἱερόδουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, sacris inserviens, ædituus; (2) Deo sacratus.

ἱερολυτέω, ῶ, sacros ritus instituo. Ab

ἱερολύτης, ου, ὁ, sacrorum rituum instituor. Ex ἱερὸς et λύθημι.

ἱερομήνη, ης, ἡ, sacrarium, *Ph.*

ἱερουργέω, sacrifico, sacris faciendis præsto sum.

ἱερουργὸς, ου, ὁ, sacerdos; (2) summus sacerdos quibusdam locis, a quo annus nomen accepit, *Ern.*

ἱερούργος, ου, ὁ καὶ ἡ, sacrificatus, immolatus. Hinc τὰ ἱερόθυτα, ων, sacræ hostiæ. Ex ἱερὸς et ϝέργω.

ἱερόσιν, *sacris*, dat. plur. *Ion.* pro ἱεροῖς.

ἱεροσκαυτόν, sacri causa cremo, immolo; *Pass.* immolor. A καίω.

ἱεροσκήρυξ, υκος, ὁ, sacer præco, qui in sacris aliquid edicit.

ἱεροσόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui sacrorum curam gerit, ædituus. A κομέω, *curo.*

ἱερολογέω, ῶ, de sacris rebus loquor; (2) sacra verba pronuncio. A λόγος.

ἱερολογία, ας, ἡ, sermo de rebus sacris.

ἱερομανία, ἡ, orgia Bacchi; in quibus e Baccho furebant. A μαίνομαι.

ἱερομηνία, ας, ἡ, calendæ; (2) dies festi, supplicationes; (3) festivi ludi. Ex ἱερὸς et μὴν, *mensis.* (Vel potius a μήνη, *luna.* Sacra luna, h. e. nox cum die ludis consecrata. Nam a nocte τὴν ἡμέραν, h. e. spatium viginti quatuor horarum incipiebant), *Ern.*

ἱερομνημονέω, ῶ, fut. ήσω, fungor munere ἱερομνήμονος. Ab

ἱερομνήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, sacrarum rerum, seu sacrorum rituum memoriæ præfectus, sacrorum præsul; (2) sacer scriba, qui est a commentariis rerum sacrarum; (3) apud Græcos, sacerdos annuus, qui cum Pylagoris mittebatur ad concilium Amphictyonum, superior Pylagoris; (4) idem qui ἱεροθύτης (2), *Ern.*

ἱερόμυρτος, ου, ἡ, myrtus acuta, myrtus silvestris.

ἱερομύστης, ου, ὁ, qui sacris mysteriis initiat, qui sacros ritus tradit, sacrorum antistes.

ἱερὸν, ου, τὸ, sacrum sacrificium; (2) hostia, victima; (3) sacellum, fanum, templum, delubrum; (4) quicquid est ædificiorum ad ædem pertinentium, etsi in iis sacra non fiunt, ut Hiersolymis ἱερὸν, a quo distinguitur ναὸς, ædes, in qua sacra fiunt. Ab ἱερός.

ἱερονίκης, ου, ὁ, victor in sacris Græcorum certaminibus. A νίκη.

ἱερονόμος, ου, ὁ, sacræ disciplinæ magister et exactor. A νέμω.

ἱερονυμηνίας, idem quod ἱερομηνίας.

ἱεροπλαγκτὸς, ὸν, sacræ ambages, *Man.*

ἱεροπλάσια, ων, τὰ, rerum divinarum imagines seu adumbrationes. A πλάσσω.

ἱεροπλασία, ας, ἡ, rerum divinarum adumbratio per quædam signa. Ex iisd.

ἱεροποιέω, ῶ, f. ήσω, sacra facio; (2) dico, consecro. Εἰσιτήρια ὑπὲρ τῆς βωλῆς ἱεροποιῆσαι, *Dem.*

ἱεροποίησις, εως, ἡ, sacrificatio, sacrificium. Ab

ἱεροποιὸς, οῦ, ὁ, sacrificus, sacrificulus; (2) Athenis decem inspectores haruspicum, cum inspiciunt, ne fraus intercedat.

ἱεράπολις, εως, ἡ, urbs sacra, sancta civitas.

ἱεροπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, sanctimoniam præ se ferens, sanctus, augustus. Hinc τὸ ἱεροπρεπὲς, έος, sanctimonia. A πρέπει.

ἱεροπρεπῶς, *adv.* ut decet sanctum, ut convenit rei sacræ, sacro quodam modo.

ἱεροπτης, ὁ, haruspex. Ab ὀπτομαι.

'ΙΕΡΟΣ, ὰ, όν, sacer, sacrosanctus, augustus; (2) magnus, ingens, excellens. "Ογκησόν Σ' ἱερὸν, Ποσιδήϊον ἀγλαὸν ἄλσος, *Il.* 2, 506. 'Ιερὸν μένος 'Αλκινόοιο, *Od.* 7, 167

ἱεροσαλπιγκτὴς, οῦ, ὁ, tubicen in sacris; fidicen, *Ph*

ἱεροσκοπέω, haruspicis munere fungor.

ἱεροσκοπία, ας, ἡ, haruspicina. Ab

ἱεροσκόπος, ου, ὁ, haruspex, extispex.

'Ιεροσόλυμα, ης, ἡ, vel ων, τὰ, vel 'Ιερουσαλὴμ, ἡ, ἄκλιτον. Hierosolyma. Nomen urbis Hebr. Hinc

'Ιεροσολυμίτης, ου, ὁ, Hierosolymitanus.

ἱερόστικτος, ον, velatus sacris insignibus. A στέφω.

ἱεροσυλέω, ῶ, f. ήσω, sacrilegium committo. Ὁ βδελλυσσόμενος τὰ εἴδωλα, ἱεροσυλεῖς; *Rom.* 2, 22. Ab ἱερόσυλος. Hinc

ἱεροσύλησις, ή, sacrilegium.

ἱεροσύλία, ας, ἡ, idem et ab eod.

ἱερόσυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, sacrilegus. A συλάω.

ἱεροτελεστὴς, οῦ, ὁ, qui sacris initiat, sacerdos; (2) episcopus. A τελέω, *initio.*

ἱεροτελεστία, ἡ, initiatio, consecratio, &c.

ἱερότροχος, ον, sacer, *Epith.* carpenti. A τρέχω.

ἱερότυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui sacra figura impressa est.

ἱερουργέω, sacra celebro, operor sacris. 'Ιερουργοῦντα τὸ εὐαγγέλιον, *Rom.* 15, 16.

ἱερουργία, ας, ἡ, rei divinæ peractio, seu operatio, sacrificium. Ab

ἱερουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, divina peragens, divinis operans, sacrificus, immolator. Ab ἔργον.

ἱεροσκαυτέω, sacrorum antistes sum. Ab

ἱεροσκάντης, ου, ὁ, qui sacra et cærimonias docet, sacrorum antistes. A σκαίνω. Hinc

ἱεροσκαντία, ας, ἡ, antistitis sacrorum dignitas; (2) sacrorum cærimonia.

ἱεροσκαντιὸς, ὴ, όν, sacerdotalis. Ab eod.

ἱεροσκαντικῶς, *adv.* more sacerdotum.

ἱεροσκαντις, ἡ, antistita sacri.

ἱεροσκευος, ὁ, ἡ, ἀνδὸν, *Ep.* sed leg. ἠεροσκέοιτος, aëra frequentans, *Dinn.*

ἱεροσκέος, ὁ καὶ ἡ, ου, qui sacra fert. A σκέω.

ἱεροσκυλάκιον, ου, τὸ, locus, ubi sacra custodiuntur, sacrarium. Ab

ἱεροσκύλαξ, ακος, ὁ, sacrorum custos, ædituus.

ἱεροσκόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, sacram vocem habens, s. in sacris canens, sonans. A φωνή.

ἱεροψάλτης, ου, ὁ, qui sacra canit, psaltes in sacris. A ψάλτης.

ἱεροψυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, divinum animum habens. A ψυχή.

ἱερόω, ῶ, f. ώσω, sacro, dedico, initio, inauguro; ἱερῶσθαι, perf. pass. sacratum, sacrum esse; *part.* ἱερωμένος Θεῷ, Deo sacratus, sacer. Ab ἱερὸς.

ἱέρωμα, ατος, τὸ, quod consecratum est, sacrum. Ab ἱερόω.

ἱερώνυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui sacrum est nomen. Ab ὄνομα.

ἱερῶς, *adv.* sancte. Ab ἱερός.

ἱερωσύνη, ης, ἡ, sacerdotium, pontificatus.

ἴεσαν, 3. pl. imperf. ind. verbi ἵημι.

ἰέσθην, 3. dual. præs. imperat. pass. verbi ἵεμαι.

ἴετο, *cupiebat*, 3. sing. imperf. ind. med. 'ΙΕΥ˜, hui! (2) irridentis.

'Ιεφθάε, ὁ, Jephtha. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον.

ἰέων, jaculor, mitto, immitto; thema inus. unde imperf. 3. sing. in usu, ἴεν, mittebat, jaciebat, apud *Poët.* Τοῖσιν δ' ἴκμενον ἕρον ἵει ἐκάεργος 'Απόλλων, *Il.* 1, 479. ὅπως μεγάλην ἐκ χθόνος, *ib.* 3, 221. ἕνα αἰνὸν δὸς νέεσθαι, *ib.* 4, 397. γενομένοισιν κακότητα βαρεῖαν, *ib.* 10, 71. ἰὸς τείχος ῥῶον, *ib.* 12, 25. ἄϊσσον, *ib.* 13, 650. Ab ἴω.

ἰζάνη, ἡ, vestis e caprinis pellibus; vel potius caprina pellis vestimenti vicem præstans, *Poll.*

ἰζάνω, sedere facio; (2) sedeo, sido, pessum eo, f. ἰζήσω, a. 1. ἵζησα, mutuatur ab inusit. ἵζω. Οὔ μοι ἐπ' ὀμμασι νήδυμος ὕπνος 'Ιζάνει, *Il.* 10, 91.

ἵζεο, 2. sing. præs. imperat. pass. *Ion.* pro ἵζεσο.

ἵζησος, a. 1. part. act. verbi ἵζω.

ἵζημαι, αται, τὸ, sedile; (2) locus depressus, vallis. Ab ἵζω.

ἵζοισα, *sedens*, præs. part. act. *Dor.* pro ἵζουσα.

ἵζον, imperf. ind. act.

'ΙΖΩ, f. σω, sedere facio, colloco; (2) sedeo; ἵζομαι, sedeo; (2) sido. 'Επ' ἀμφοτέρῃς πόδας ἵζει, *Il.* 13, 281.

'ΙΗ', ἰὴ! ἰὴ παιὰν, io Pæan.

ἰὴ, vox; ἰήν, vocem.

ἴη, una, sola; pro ἴα, *una, sola.*

ἴῃ, *æquali*, dat. sing. *Ion.* pro ἴᾳ, ab ἴος, quod in gen. et dat. circumflecti dicitur; sed fortasse pro μιᾷ ponitur, a μία, *una.*

ἰήϊος, ου, ὁ, *Epitheton* Apollinis, ab ἰὴ, quod ipsi Pythonem interficienti acclamabatur, *Soph. Œd. Tyr.* 1096.

ἰήϊος, lugubris, flebilis, lacrimosus, *Soph. Œd. Tyr.* 173.

ἴηκοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, doloribus medens. Ex ἰάομαι et κότος, *labor.*

ἴηλα, *injeci*, a. 1. ind. act. verbi ἴάλλω.

ἰηλεμίσεια, ας, ἡ, ploratrix, præfica, ex *Hes.* quasi ab ἰηλεμίζειν, quod esset *plorare.*

ἰήλεμος, *Ion.* pro ἰάλεμος, lamentatio. Οἴκτισαί μ' ἰήλεμον οἰκτρὸν ἰεῖσαν, *Euripd. Suppl.* 281.

ἴημαι, ασο, τὸ, *Ion.* pro ἵαμαι.

ἴημι, mitto; (2) emitto; ἰείσιν, et ἰᾶσι, mittunt; ἴεμεν, mittere, et in a. 2. ἴμεν, *Poët.* At f. ἴσω, ab ἴω, ut et perf. ἷκα, *Poët.* ἷγκα, ut in ἐφῆγκα, πεφίγκα; pass. ἵεμαι significat, cupio, desidero. "Ιημι φωνὴν, *Plat.* διὰ χώρας, *Hesiod. Theog.* 806.

ἰηπαιήων, ονος, ὁ, Apollinis cognomen ab acclamatione ἰὴ παιάν.

ἰήσασθαι, a. 1. inf. med. *Ion.* pro ἰάσασθαι, ab ἰάομαι.

ἴησι, 3. sing. præs. ind. act. ab ἵημι.

ἴησι, 2. sing. a. 2. conj. *Ion.* pro ἵῃς, ab εἶμι.

ἰήσιμος, sanabilis, *Ion.* pro ἰάσιμος.

ἴησις, *Ion.* pro ἴασις, sanatio, *Hippocr.*

'Ιησοῦς, οῦ, ὁ, Jesus, nomen Salvatoris nostri, origine Hebraicum, et idem notans, quod Græcum Σωτὴρ, *Servator*, seu, quod *Scriptoribus Ecclesiasticis* magis usitatum est, *Salvator.*

ἰητὴρ, ῆρος, ὁ, medicus, *Ion.* pro ἰατὴρ.

ἰητήριος, α, ον, medicinalis, *Aret.* A præc.

ἰητήϊον, ου, τὸ, *Ion.* pro ἰατρεῖον.

ἰητρὸς, οῦ, ὁ, medicus, *Ion.* pro ἰατρός.

ἰήτωρ, ὁ, idem quod ἰητὴρ, *Hes.*

ἰθαγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *Odyss.* 14, 203. genuinus, q. d. recte natus, verus; al. ἰθαιγενὴς, ἰθυγενὴς, *Hes.* Ex γείνομαι.

'Ιθάκη, ης, ἡ, Ithaca, nomen insulæ.

ἰθέα, *recta*, *Ion.* pro ἰθεῖα, ab ἴθυς, *rectus.*

ἰθείαν, vel *Ion.* ἰθέην, recta. Ab ἴθύς.

ἰθέως, *adv.* recte; (2) confestim, statim. Ab ἴθύς.

ἴθι, *adv.* age, agedum; imperat. ab εἶμι.

ἴθμα, τὸ, gressus, passus. Ab εἶμι.

ἰθμὸς, pro ὁδὸς, *Ep.*

ἴθρις, spado; qu. cui ὶς τεθέρισται, vis demessa est.

ἴθυ, et ἴθυς, *adv.* recta; (2) obviam; (3) statim. Ab ἴθύς.

ἰθύδολος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui recta jacitur, seu projicitur; (2) directus. A βάλλω.

ἰθυδίκαισι, dat. plur. *Ion.* pro ἰθυδίκαις, ab ἰθυδίκης, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus judicia recta sunt. Ex ἴθυς et δίκη.

ἰθύδρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, recta currens, rectam viam in currendo tenens.

ἰθύθριξ, τριχος, ὁ, qui crinibus est passis.

ἰθυκέλευθος, ου, ὁ καὶ ἡ, recta via ambulans.

ἰθυκρίτης, ὁ, recte judicans, *Dolsc.*

ἰθυκυφὴς, ὶς, ες, et ἰθυκύφος, η, ον, e recto obliquus, gibbosus. A κύπτω.

ἰθύλεδος, ον, e recto incurvus, sc. ad interiores partes flexus, repandus.

ἰδυμαχίη, ης, ἡ, pugna legitima, aperto Marte. Ab *μάχη*.

"ΙΘΥΜΒΟΙ, ων, οἱ, saltatores ridiculi, vel saltationes sive cantiones ridiculæ ad Bacchum pertinentes, *Poll. Hes.*

ἰθύνει, *dirigit*, 3. sing. præs. indic. verbi *ἰθύνω*.

ἴθυνεν, *direxit*, 3. sing. a. 2. ind. act.

ἰθύνη, ης, ἡ, directio, *V. L.*

ἰθύνοος, ὁ καὶ ἡ, recta cogitans, *Apoll.*

ἴθυνσις, εως, ἡ, directio. Ab *ἰθύνω*.

ἰθυντειρα, ας, ἡ, rectrix, moderatrix. Ab

ἰθυντὴρ, ῆρος, ὁ, rector, moderator. Ab *ἰθύνω*. Unde

ἰθυντήριον, ου, τὸ, regimen, *Ph.* At *Hes.* sceptrum e lauro, quod vates gestarunt.

ἰθυντὴς, οῦ, ὁ, idem quod *ἰθυντὴρ*.

ἰθύντωρ, ορος, ὁ, idem et ab eod.

ἰθύνω, rego, dirigo; (2) corrigo; (3) mulcto. Βέλος δ' ἰθύνειν Ἀθήνη Ῥίνα ταῦ' ὀφθαλμοῖν, *Il.* 5, 291. ἐπὶ σφέθμην, *Od.* 21, 44. σκολιὸν, *Hesiod. Oper.* 7. μύθους, *ib.* 261. Ab *ἰθύς*.

ἰθυστεῖν, recta volare. A *πέτομαι*.

ἰθυστοεῖν, recta progredior.

ἰθυτόρους, ὁ καὶ ἡ, recta procedens, *ἰθύστορος*, recta transeundus, directus.

ἰθυντῖνων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, recta volans. A *πέτομαι*.

"ΙΘΥΣ, εῖα, ὺ, rectus, directus, non obliquus; (2) rectus, verus, apertus.

ἰθύς, ύος, ἡ, impetus. Ab *ἰθύω*.

ἴθυς, et *ἴθυ*, *adv.* recta, vel recta in, ad, adversus; (2) obviam, ex adverso.

ἰθύστατος, η, ον, rectissimus. Ab *ἰθύς*.

ἰθυστόλιος, ου, ex recto obliquus et incurvus.

ἰθυτένεια, ας, ἡ, via in rectum extensa, via recta. Ab

ἰθυτενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in rectum extensus; (2) rectus. Ex *ἰθύς* et *τείνω*, *tendo*.

ἰθυτενῶς, adv. directa via.

ἰθυτὴς, οῦ, ὁ, director. Ab *ἰθύνω*.

ἰθύτης, ητος, ἡ, rectitudo, *Aret.* Ab eod.

ἰθύτομος, ου, ὁ καὶ ἡ, in rectum sectus; (2) rectus. Ex *ἰθύς* et *τέμνω*, *seco*.

ἰθύτριχες, vide *ἰθύθριξ*.

ἰθυφαλλικὸς, ithyphallicus.

ἰθύφαλλος, ου, ὁ, penis erectus; (2) carmen quod in erectum penem cantabatur; (3) qui in sacris Bacchi phallum sequebatur, muliebri indutus veste, ac phallicum seu ithyphallicum carmen cum tripudio canebat. Ex *ἰθύς* et *φαλλὸς*, *penis ligneus*.

ἰθύφρων, ὁ καὶ ἡ, recta sapiens, *Apoll.*

ἰθύω, f. *ὑσω*, recta feror, recta pergo; (2) impetu feror, prorumpo; (3) desiderio alicujus rei feror seu agor, incendor. "Ἰθυσαν δ' ἐπὶ τιχος ἀολλέες, *Il.* 12, 433. Ἰθύει, ἀλλ' ὕπνι πεῖσον, i. e. recta irruit, sed nihil proficit, *Il.* 17, 661. Ab *ἰθύς*.

ἰθυωρία, ας, ἡ, rectitudo, rectus trames, progressio directa. Ab eod.

ἴϊζων, æruginem refero, ærugini seu ferrugini assimilis sum, *Diosc.* Ab *ἰός*.

ἴκανε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi *ἱκάνω*.

ἱκάνετον, *perveniebatis*, 2. dual. imperf.

ἱκανοδοσία, ας, ἡ, satisdatio, *Theophil.* et *Ph.* Ex *ἱκανὸς* et *δίδωμι*, *do*, unde *δόσις*.

ἱκανοδότης, ου, ὁ, satisdator, *Ph.* Ab iisd.

'ΙΚΑΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, idoneus; (2) sufficiens, aptus; (3) satis magnus, satis multus; *τὸ ἱκανὸν*, *subst.* quod dari oportet, constituta multa, certum pretium, satisdatio, summa qua satisdatur. Hinc ἐξ ἱκανοῦ, scil. *χρόνου*, a multo tempore; ἐφ' ἱκανὸν, diu. (Ἱκανὸς et *ἱκανάτιος*, in Græcitate sequiore appellabantur magistri collegiorum, seu officiorum comitatensium, ex eo quod essent pares negotiis gerendis, homines gnavi et fortes. Quod nostri Germani *Tegen* reddebant a voc. *taugen*. Ex quo factum est, ut magistri collegiorum Decani appellentur, voce, non Latinæ sed Germanicæ originis, *Ern.*)

ἱκανότης, ητος, ἡ, sufficientia. Ab *ἱκανὸς*.

ἱκανώσθω, 3. sing. præs. imper. pass. *contr.* pro *ἱκανούσθω*, ab *ἱκανόω*.

ἱκανόω, ῶ, idoneum vel sufficientem reddo. "Ος καὶ ἱκάνωσεν ἡμᾶς διακόνους καινῆς διαθήκης, 2 *Cor.* 3, 6. Ab eod.

ἱκάνω, convenio, adeo, adsequor, supplico; (2) tango, invado, opprimo; *ἱκάνομαι* pro *ἱκάνω*, venio supplex. Ab *ἥκω*.

ἱκανῶς, *adv.* abunde, satis, sufficienter; (2) valde, multum, *superl.*

ἵκελος, ἴλη, ἴλον, similis. Ab *εἴκελος*.

ἰκελάω, ῶ, adsimilio, ex *Vet. Lex.* Ab *ἵκελος*.

ἰκέλως, *adv.* similiter.

ἵκεν, 3. sing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ. ab *ἵκω*.

ἵκετο, 2. sing. præs. imper. med. *Ion.* pro *ἵκεσο*.

ἱκέσθαι, *venisse*, a. 2. inf. med.

ἱκέσθην, *venerunt*, 3. dual. a. 2. ind. med.

ἱκεσίαι, ας, ἡ, supplicatio, preces supplices, deprecatio, preces. Ab *ἱκέτης*.

ἱκέσιος, ία, ιον, supplicum præces; (2) supplex. Ab eod.

ἱκετοδόκος, ὁ καὶ ἡ, admittens supplicem. A *δέχομαι*.

ἱκέταν, acc. sing. *Dor.* pro *ἱκέτην*.

ἱκετείας, ας, ἡ, supplicatio. Ab eod.

ἱκέτευμα, ατος, τὸ, supplicatio. Ab *ἱκετεύω*.

ἱκετευτικὸς, ὴ, όν, supplicatorius. A seq.

ἱκετεύω, fut. εὐσω, supplico, supplex oro. Ἱκετεύω σε πεισθῆναί τί μοι, *Soph. Œd. Col.* 1409. Ἱκετεύω σε τῶν δὲ γονάτων, καὶ σῦ γενείου, *Eur. Hec.* 741. Ab *ἱκέτης*.

ἱκετηρία, ἡ, supplicatio, deprecatio; (2) velamenta supplicum, i. e. oleæ ramus, lana velatus.

'ΙΚΕ'ΤΗΣ, ου, ὁ, supplex, qui humiliter et more servili aliquid orat; (2) cui supplicatur; (3) servus.

ἱκετήσιος, ία, ιον, idem quod *ἱκέσιος*.

ἱκετικὸς, ὴ, όν, supplicatorius, Ab *ἱκέτης*.

ἱκέτις, ίδος, ἡ, femina quæ supplicat; (2) famula, serva. Ab *ἱκέτης*.

ἵκετο, 3. sing. a. 2. ind. med. ab *ἵκω*.

ἱκετοδόκος, vel *ἱκετοδόκος*, ου, ὁ καὶ ἡ, supplicum receptor. Ex *ἱκέτης* et *δέχομαι*.

ἱκετρία, ας, ἡ, idem quod *ἱκετηρία*.

ἱκετώσυνα, ων, τὰ, supplicationes. Ab *ἱκέτης*.

ἵκηαι, 2. sing. præs. vel a. 2. conj. med. *Ion.* pro *ἵκῃ*, ab *ἱκνέομαι*.

ἵκηται, *veniat*, 3. sing. a. ejusd.

ἱκμάζω, f. *άσω*, humecto, humefacio, humidum reddo. Ab *ἰκμάς*.

ἱκμαίνω, idem; (2) emollio. Ab eod.

'Ἱκμαῖος, Jupiter, q. d. humidus, humidi dator. Ab eod.

ἱκμαλέος, έα, έον, humidus. Ab eod.

'ΙΚΜΑ'Σ, άδος, ἡ, vel *ἰκμὰς*, humor; (2) vapor.

ἰκμασία, ας, ἡ, humor, humiditas. Ab *ἰκμάζω*.

ἴκμενος, vel *ἰκμενος*, humidus; secundus de vento. Ab *ἰκμὰς*, vel per *Sync.* pro *ἰκόμενος*, ab *ἵκομαι*.

ἰκμὴν, ῆνος, ἡ, planta quædam humida. Ab *ἰκμάς*.

ἰκμοβόλος, ὁ καὶ ἡ, humorem jactans, emittens. Ex *ἰκμὰς* et *βάλλω*.

ἰκμοβώλων, ωνος, τὸ, gleba humectata. Ex *ἰκμὰς* et *βῶλος*

ἰκνεῖσθαι, præs. inf. med. pro *ἱκνέεσθαι*, ab

'ΙΚΝΕ'ΟΜΑΙ, οῦμαι, venio, advenio; (2) subeo; (3) invado; (4) pertineo, tango; (5) supplico, obsecro, f. *ἵξομαι*, et a. 2. *ἰκόμην*, ab inus. *ἰκομαι*. Ἐγὼ Σωφοῦσα μᾶλλον ἐς λόγους τοὺς σοὺς ἰκοίμην, loquerer, *Soph. El.* 316. Καί σε πρὸς τῶ σῶ τέκνῳ καὶ Διὸς ἱκνοῦμαι, *Soph. Aj.* 589.

ἰκνευμένῳ, dat. sing. part. med. *Ion.* pro *ἰκνεμένῳ*.

ἰκνεῦνται, 3. plur. præs. ind. med. *Dor.* et *Ion.* pro *ἱκνοῦνται*.

ἰκνημένως, *adv.* congrue, convenienter.

ἴκοιτ, 3. sing. a. 2. opt. act. verbi *ἵκω*.

ἰκοίμαν, a. 2. opt. med. *Dor.* pro *ἰκοίμην*.

ἰκόμην, *veni*, a. 2. ind. med. verbi ejusd.

ἴκοντο, *venerunt*, 3. plur. a. 2. ind. med.

ἵκτεν, 2. sing. præs. ind. med. *Att.* et *Ion.* pro *ἵκεσο*.

ἰκρίδιον, τὸ, *Dim.* Ab

'ΙΚΡΙ'ΟΝ, ου, τὸ, tabula, tabulatum.

ἰκριοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui tabulata conficit seu coagmentat. Ex *ἰκρίον* et *πήγνυμι*.

ἰκριώς, e tabulis et levibus lignis exstruo, qualia fuere ab initio theatra et amphitheatra temporaria.

ἴκταρ, *adv.* juxta, prope; (2) celerrime. Ab *ἰκνέομαι*.

ἰκτερίαω, s. *ἰκτεριάω*, ῶ, ictero, morbo regio laborans. Ab *ἴκτερος*.

ἰκτερίας, ὁ, icteras lapis, *Steph.*

ἰκτερικὸς, ὴ, όν, ictericus, arquatus. Ab eodem.

ἰκτεριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ictero laborans, ictericus. Ab eod.

ἰκτεριόωμαι, ώμαι, idem quod *ἰκτεριάω*.

"ΙΚΤΕΡΟΣ, ου, ὁ, icterus, morbus regius seu arquatus, qui e bile nascitur; (2) avis galbula.

ἰκτερώδης, vide *ἰκτεριώδης*.

ἰκτὶς, ῖδος, ὁ καὶ ἡ, supplex. Ab *ἱκέτης*.

ἰκτηρίαι, ἡ, pro *ἱκτηρίοι κλάδοι*, *Ar.*

ἰκτήριος, ία, ιον, pro *ἱκετήριος*.

ἰκτὶς, ὁ, idem quod *ἰκτὶς*, *Lyc.*

ἰκτίδεος, έη, εον, e mustela confectus. Ab *ἰκτὶς*.

'ΙΚΤΙ'Ν, ῖνος, ὁ, milvus, seu milvius; (2) lupi genus.

ἰκτῖνος, ου, ὁ, idem.

'ΙΚΤΙ'Σ, ίδος, ἡ, mustela silvestris; (2) mustela domestica major, viverra; (3) animal aquaticum et piscivorum; castor.

ἵκτο, 3. sing. aor. 2. ind. med. pro *ἵκετο*, ab *ἵκω*.

"ΙΚΩ, venio; (2) adsequor, f. *ἵξω*, a. 1. *ἷξα*; est et *ἵξον*, imperfectum, tanquam a themate *ἵξω*, facto ex futuro. Ἀυτὰρ ὅγ' ἐς Ῥόδον ἷξεν ἀλώμενος, *Il.* 2, 667.

ἴκωμαι, *venerim*, aor. 2. conj. med.

ἴκωντι, 3. plur. aor. ejusd. *Dor.* pro *ἵκωσι*.

ἰλαδὸν, turmatim; (2) affatim. Ab *ἴλη*.

ἴλαθι, 2. sing. præs. imper. verbi *ἵλημι*.

ἱλάομαι, propitio, *ἱλάσθαι*, propitiare, placare, *ἱλάονται*, placant, fut. *ἱλάσομαι*, hinc *ἱλάσεται*, 2. sing. placabis, *ἱλασσώμεθα*, a. 1. conj. propitiemus, *ἱλάσατο*, 3. sing. a. 1. med. propitium reddidit; *ἵλασο*, aor. 1. imperat. propitia, placa. Part. *ἱλασάμενος*, qui propitiavit, aut cum propitiasset, *ἱλάσθητι*, a. 1. imperat. esto propitius, *ἱλασμένος*, propitiatus, *ἱλασμένος χειὸς* aries expiatorius, *Num.* 5. Occurrit et *ἱλάξονται*, f. 1. propitiabunt, apud *Apoll. Rhod.*

ἵλαος, ε, ὁ καὶ ἡ, propitius; (2) benignus, clemens, facilis. Ab *ἱλάω*.

ἱλάρια, ων, τὰ, hilaria, festum quoddam.

ἱλαρὸν, τὸ, hilaritas, *Suid.* Ab

ἱλαρὸς, ὰ, ὸν, hilaris, lætus. Ab *ἱλάω*.

ἱλαρότης, ητος, ἡ, hilaritas. Ab *ἱλαρός*. Hinc

ἱλαρόω, ῶ, hilaro, exhilaro, lætifico.

ἱλαρύνω, idem quod *ἱλαρόω*, *Steph.*

ἱλάρχης, ου, ὁ, præfectus turmæ, seu agminis; (2) qui octo elephantis præfectus est. Ex *ἴλη* et *ἀρχή*. Hinc

ἱλαρχία, ας, ἡ, præfectura turmæ militum, seu equitum.

ἱλαρῳδεῖν, læta carmina cantare, ut de amoribus rebusque jucundis ad theatra et convivia exhilaranda. Ab *ἱλαρὸς* et *ᾠδή*.

ἱλαρῳδία, ας, ἡ, cantatio carminum hilarium et festivorum in theatris et conviviis.

ἱλαρῳδὸς, ὁ, carminum hilarium poëta et cantator. Ex iisd.

ἱλάσθητι, 2. sing. a. 1. imperat. pass. ab

ἱλάσκομαι propitio, placo; (2) pass. propitior, placor. Εἰς τὸ *ἱλάσκεσθαι* τὰς ἁμαρτίας τῦ λαῦ, *Heb.* 2, 17. τὸν Θεὸν, *Luc.*

ἱλασκόμενος, præs. part. med.

ἱλάσσω, propitio, placo.

ἱλαστὰριον, τὸ, idem quod *ἱλασμὸς*, *Sibyl.*

ἱλασμὸς, ὁ, propitiatio. Ab eod.

ἱλάσομαι, f. 1. med. verbi *ἱλάσκομαι*.

ἱλασσάμενος, a. 1. part. med. *Poët.* pro *ἱλασάμενος*.

ἱλάσσεται, 2. sing. a. 1. conj. med. *Ion.* et *Poët.* pro *ἱλάσσαι*, vel *ἱλάσῃ*.

ἱλασσώμεθα, 1. plur. a. 1. conj. med. *Poët.* pro *ἱλασώμεθα*.

ἱλαστὴρ, ὁ, redemtor, *Ep.*

ἱλαστήριον, τὸ, piaculum, *ἀνέθημα*, et quicquid fit, datur placandorum deorum causa; unde et de victima; (2) in *Libris Sacris* aurea tabula, seu lamina quæ tegebat arcam fœderis, *Ern.* Ab

ἱλαστήριος, ία, ιον, propitiatorius, habens vim propitiandi. Ab *ἱλάσκομαι*.

ἵλεος, ος, ὁ, *Poët.* propitius, facilis, benignus; (2) hilaris, lætus. Ab *ἱλάσκομαι*.

ἱλεόμαι, ώμαι, propitium reddo, placo. Ab *ἵλεος*.

ἱλεόω, propitium reddo, idem quod *ἱλάσκομαι*, *Bud.*

ἵλεως, ον ὁ καὶ ἡ, propitius, *Att.* pro *ἵλαος*.

ἱλέως, *adv.* animo propitio et hilari, hilariter. Ab *ἵλεος*.

ἴλλι, ης, ἡ, agmen, grex, multitudo congregata; (2) turma, ordo equitum. Ab *εἰλῶ*.

ἴλληθι, *propitius esto*, 2. sing. præs. imperat. act. *Ion.* pro *ἵλαθι*, ab *ἵλημι*.

ἱλήκησι, 3. sing. perf. conj. act. *Ion.* pro ἱλήκῃ.

ἱλήκω, propitius sum. Ut hinc sit ἵλακοις, opt. sis propitius, ἱλήκοι, sit propitius, et in subj. ἱλήκησι pro ἱλήκῃ. A seq.

ἵλημι, propitius sum; præsupponitur propter ἱλαθι, et ἱληθι.

Ἰλιακός, ή, όν, Iliacus, Trojanus. Ab Ἴλιον.

Ἰλιάς, άδος, ἡ, Ilias, prius Homeri Poëma, quod de rebus agit Iliacis; (2) mulier Iliaca; (3) turdi species; (4) multitudo.

ἱλιγγιάω, vertigine laboro. Ὑπὸ τῆ δέους γάρ τῶν ὅπλων ἱλιγγιᾶ, *Arist. Ach.* 587. Ab ἵλιγξ. Hinc

ἵλιγγος, ου, ὁ, vertigo oculorum; (2) hæsitatio hominis, quo se vertat, nescii.

ἵλιγξ, γος, ἡ, vortex. Ab εἱλίσσω.

Ἴλιόθεν, *adv.* ab Ilio. Ab Ἴλιον.

Ἴλιον, ου, τὸ, Ilium, urbs Troja.

Ἰλιοφαίστης, ου, ὁ, Ilii populator. Ex Ἴλιον et ῥαίω, *destruo.*

ἱλλαίνω, f. ανῶ, oculos distorqueo, torve inspicio. Ab ἵλλος.

ἱλλὰς, άδος, ἡ, vinculum contortum, funis. Ab ἵλλω.

ἱλλίζω, oculis innuo. Ab ἵλλος.

ἱλλὶς, ίδος, ἡ, lusciosa, quæ oculis retortis est. Ab ἱλλός.

Ἵλλος, ου, ὁ, vel ἵλλος, oculus.

ἱλλὸς, ή, ὁ, strabo, strabus, lusciosus, oculis retortis; (2) cæcus. Ab ἵλλω.

Ἰλλυριὸν, ού, τὸ, Illyricum. Hinc Ἰλλύριοι Illyrii, incolæ Illyrici.

ἵλλω, oculis conniveo, item strabus sum, (2) volvo, convolvo; (3) vincio, constringo; (4) volvo, contineo; (5) concludo. Ab ἵλλος.

ἱλλώδης, ες, qui oculis connivet, strabo.

ἱλλωτεύω, ῶ, fut. ήσω, nicto; (2) conniveo; (3) hallucinor. Ab ἵλλος et ὤψ.

ἱλλωστὶ, ὦ, f. ἰσω, idem et ab iisd.

ἱλύα, ας, ἡ, caverna, latibulum.

ἱλυόεις, όεσσα, όεν, limosus; (2) fæculentus.

ἱλυός, ὑ, ὁ, lustrum. Ab εἱλυός.

Ἴλυ Σ, ύος, ἡ, limus, qualis in paludibus et fluviis; (2) lutum, cœnum; (3) fæx.

ἱλυσπαστὶς, ἡ, reptatio illa quæ fit tractim et volutim, *Arist.*

ἱλὺω, oblimo, limo obduco. Ab ἱλύς.

ἱλυώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, limosus; (2) fæculentus. Ab eod.

ἵλωσις, εως, ἡ, vel ἵλλωσις, distortio, s. perversio, de oculis, ab ἱλλόω, idem quod ἱλλωτεία. Ἵλωσις τῦ ὀφθαλμῦ, *Aret.* Ab ἵλλος.

ἵμα, ατος, τὸ, vestimentum, pro εἷμα.

ἱμαῖος, αία, αῖον, molaris, qui a molas versantibus aut aquas e puteis extrahentibus canitur; (2) redundans, copiosus, uber. Ab eod.

ἱμαῖος, ου, ὁ, haustor. Ab ἱμάω.

ἱμαλὶὰ, ᾶς, ἡ, cumulata farina mensura, *Hes.* Ab eod.

ἱμαλίος, ία, ιον, abundans, copiosus. *Hes.*

Ἱμαλὶς, ή, Dea farinæ; (2) cantilena molentium. Ab eod.

ἱμανταῖον, ου, τὸ, situla nautica; (2) instrumentum nauticum quodvis. Ab ἱμὰς.

ἱμαντελυγμὸς, ῦ, ὁ, duplicis lori tortura implicatio, *Eust.*

ἱμαντίδιον, ου, τὸ, loriolum, corrigiola, *Dim.* ἱμάντινος, ίνη, ινον, loreus, e loris factus.

ἱμάντιον, ου, τὸ, uva *morbus*, uvulæ in ore extensio. Ab ἱμὰς.

ἱμαντόδεσμος, ὁ, qui loris devincitur.

ἱμαντοτρὶβὴ, ἡ, vinculum loreum. Cirri Polypi.

ἱμαντότης, ὁ, loripes, *Steph.*

ἱμαντοτομέω, lora scindo.

ἱμαντοτόμος, qui lora scindit, *Steph.*

ἱμαντώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, lori vicem præbens, lori modo flexilis. Ab eod.

ἱμάντωσις, εως, ἡ, loramentum, corrigiarum in calceamentis constrictio; (2) lignum, quod ad continendos parietes in medio structuræ ponitur; (3) adfectus morbidus gurgulionis. Ab eod.

ἱμαοιδὸς, ῦ, ὁ, qui canit ἱμαῖον, i. e. cantilenam aquas haurientium. Ab

Ἵμᾶ Σ, άντος, ὁ, lorum, corrigia, habena; (2) adfectus gurgulionis, quum longior aridiorque evadit.

ἱμάσθλη, ης, ἡ, scutica, flagellum. Ab ἱμάς.

ἱμᾶσι, *loris*, dat. plur. ab ἱμὰς, *lorum.*

ἱμάσσας, a. 1. part. *Poët.* pro ἱμάσας, ab ἱμάσσω, loris cædo, verbero, f. ἱμάσω, unde aor. 1. ἵμασα, part. ἱμάσας, *Poët.* ἱμάσσας. Ἡνίοχο δ' ἵμασεν καλλιτρίχας ἵππους, *Il.* 11, 280. μάσιγι φαεινῇ Ἡμίονος, *Od.* 6, 316. Ab ἱμὰς.

ἱματιδάριον, ου, τὸ, idem quod

ἱματίδιον, ου, τὸ, *Dim.* ab ἱμάτιον.

ἱματίζω, f. ίσω, vestio, *Luc.* 8, 35. Ab eod.

ἱματιοθήκη, ης, ἡ, vestiarium.

ἱματιοκάστης, ου, ὁ, vestimentorum propola, vestiarius, scrutarius, cerdo.

ἱματιοκλέπτης, ου, ὁ, vestium fur. A κλέπτω.

ἱματιομίσθης, ου, ὁ, qui choragis vestes mercede locat. A μισθός.

ἱματιομισθώτης, ου, ὁ, idem. A μισθόω.

ἱμάτιον, ου, τὸ, vestimentum, velamen, toga.

ἱματιοπώλης, ου, ὁ, vestium venditor, vestiarius. A πωλέω. Hinc

ἱματιοπωλὶς, ίδος, ἡ, vestiaria. Hinc ἀγορὰ ἱματιοπωλὶς, forum vestiarium, s. in quo vestes venduntur.

ἱματιοφορῆς, ίδος, ἡ, vestigerula.

ἱματιοφυλακεῖον, vestes custodio, servo.

ἱματιοφυλάκιον, τὸ, arca vestiaria, vestiarium, locus, in quo vestes adservantur. Ab

ἱματιοφύλαξ, ακος, ὁ, vestium custos.

ἱματισμὸς, ῦ, ὁ, vestitus et cultus. Ab ἱματίζω.

ἱματοποιΐα, ας, ἡ, vestificium, *Gl. V.* Ab ἵμα, pro εἷμα, et ποιέω.

ἱματουργικὸς, ή, όν, ad vestes conficiendas pertinens. Hinc ἱματευργικὴ, sc. τέχνη, ars vestiaria. Ab

ἱματευργὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, qui vestes conficit, vestiarius. Ex ἵμα, pro εἷμα, et ἔργον.

ἱματοφύλαξ, et ἱματοφυλάκιον, idem quod ἱματιοφύλαξ, &c.

ἱμάω, loreo fune extraho, haurio. Ab ἱμάς.

Ἱμείρω, et ἱμείρομαι, desidero, cupio, amo. Ἱμείρων λείχῃς. *Lyc.* 201. Ἱμείρων φιλότητος, *Hesiod. Scut.* 31. χρήματα ἔχειν, *Plut.*

ἵμεν, 1. plur. præs. ind. act. verbi εἶμι.

ἵμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἶναι, ἔεναι, vel εἶναι.

ἱμερόεις, όεσσα, όεν, desiderabilis, amabilis. Ἱμερόεν κιθαρίζει, *Il.* 18, 570.

ἱμερόνυς, υν, amabilis animo.

ἵμερος, ου, ὁ, desiderium, cupiditas, cupido; (2) Cupido, Deus amoris; (3) desiderium amatorium. Ab ἱμείρω.

ἱμερῦσθαι, Venerem pati; ἱμερῦσθεῖσαι, aor. 1. *Hippocr.* coitum passæ. Ab ἵμερος.

ἱμερόφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vocem habet suavem et optabilem, suaviloquus. A φωνή.

ἱμερτὸς, ή, όν, desiderabilis, optabilis, amabilis, formosus, suavis. Ab eod.

ἱμὴντὸς, ή, όν, loreo fune extractus, haustus. Ab ἱμάω.

ἱμωνὶὰ, ᾶς, ἡ, funis loreus, seu e loris bubulis tortus, quo aqua ex puteis extrahitur. Ἱμωνίαν καταπατῖν, *Aristoph. Con.* 346. Ab eod.

ἱμωνιοτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui funem loreum, quo aqua extrahitur, serviat. A τρέφω.

Ἶν, nomen mensuræ; (2) fibra.

ἶνα, acc. sing. ab ἶς.

Ἵνα, *conj.* ut. Hinc ἵνα μὴ, ne, ut ne. Apud *Hom.* ἵνα μὴ, pro εἰ μὴ, nisi, ἵνα τί, vel ἵνατί, quamobrem? quare? quomodo? in quem usum? (2) *adv.* ubi. Ἥξουσιν, ἵν' ἐλθεῖν βουλόμεθα, τῆς τύχης, venimus ad eam fortunam, ad quam venire volumus, *Euripid. Heten.* 1461. Ἔμαθε ἵνα ἦ κακῦ, *Herodot.* Aliquando sine genitivo. Πατρὶς γάρ ἐστι πᾶσ' ἵν' ἂν πράττῃ τις εὖ, *Aristoph. Plut.* 1151.

ἶναι, *ire*, præs. inf. verbi εἶμι, *eo.*

ἰνάσαι, vires præbeo, robur addo. *Varin.* quasi ab ἶς.

ἰνάσιμος, ου, inanio, vacuo, expurgo: *Hes.* ἰνασθαι, ἐκκινῦσθαι. Ab ἰνέω.

ἰνδάλλομαι, similis videor; (2) videor, appareo. Οἰμωγὴ δέ μοι ἐν ὠσὶ πύργων ἐξ ἄκρων ἰνδάλλεται, *Lyc.* 254. Κύνεσσιν ἰνδαλλόμενος εὐγλήνοις, *id.* 597. Ab εἰδέλομαι.

ἴνδαλμα, ατος, τὸ, simulacrum, species. Ab ἰνδάλλομαι.

Ἰνδικὸν, οῦ, τὸ, piper vel zingiber Indicum; (2) coloris et medicamenti genus.

Ἰνδολέτης, ου, ὁ, Indorum perditor, qui Indis cladem intulit, Bacchi *Epitheton.* Ex Ἰνδὸς et ὄλλυμι.

ἶνε, αἱ, fibræ, nervi.

ἰνέω, tendo, *Hes.* Ab ἶς, *nervus.*

Ἰνέω, ῶ, vacuo, inanio, purgo. Hinc

ἰνηθμὸς, ῦ, ὁ, purgatio, vacuatio, inanitio.

ἰνίον, ου, τὸ, occipitium, occiput a cerebri basi usque ad latos nervos, qui robur nostrum continere creduntur, posterior colli pars. Ab ἶς.

ἶνις, ιος, ὁ καὶ ἡ, filius, puer, infans, nepos, *Hes.* Φίλος Ἀστυάναξ, Ἕκτορος ἶνις, *Eurip. Troad.* 570.

ἰνοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, fibræ similis, nervosus. Ab ἶς et εἶδος.

Ἰνὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, Ino. Nomen mulieris.

ἰνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, fibrosus, nervosus. Ab ἶς, *fibra.*

Ἶξ, ιξὸς, ὁ, vermiculus vites arodens.

ἰξάλη, ης, ἡ, pellis caprina, ap. *Hipp.* al. ἰσάλη.

ἴξαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui saltu progreditur, saltator, crebro saltans, impetuosus, salax. Ex ἴξις et ἅλλομαι, *salio.*

ἶξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἰχω.

ἴξεαι, 2. s. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ἶξαι, vel ἶξῃ.

ἴξευμα, ατος, τὸ, aucupium. Ab ἰξεύω.

ἰξευτὴς, ὁ, idem quod ἰξευτὶς, *Man.*

ἰξευτικία, ας, ἡ, q. d. viscatrix, viscata.

ἰξευτήριον, ου, τὸ, aucupium. Ab eod.

ἰξευτὶς, ῦ, ὁ, viscarius, visco aves captans, auceps, *Amos* 3, 5. Ab eod.

ἰξευτικὸς, ή, όν, aucupatorius, ad aucupium pertinens. Ab eod.

ἰξεύτρια, ας, ἡ, viscaria. Ab eod.

ἰξεύω, visco aves capto, aucupor. Ab ἶξις.

ἰξίας, ου, ὁ, radix quædam viscosa lethalis.

ἰξιδόεις, ου, ὁ καὶ ἡ, visco vescens, viscum vorans; (2) turdi species. A βορά.

ἶξίνη, ης, ἡ, planta viscosa, mastichen ferens. Ab ἶξός. Unde

ἰξιώδης, όεσσα, όεν, viscosus; (2) lethalis.

ἶξις, εως, ἡ, adventus, *Ion.* ἶξις, apud *Hippocr.* ductus rectus. Ab ἱκνέομαι.

ἰξιφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, visco victitans, viscum vorans. A φάγω.

ἰξοδόλος, ου, ὁ, idem quod ἰξευτὶς, *Man.* A βάλλω.

ἰξοδόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἰξιδόεις.

ἰξοῦμαι, *veniam*, 1. sing. f. verbi ἱκνω.

ἶξον, a. 2. ind. act. *Boeot.* pro ἶκον; vel *veniebam*, imperf. ind. act.

Ἰξὸ Σ, οῦ, ὁ, viscum; (2) arundo aucupatoria; (3) varix; (4) *adj.* tenax, parcus.

ἰξοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἰξιφάγος.

ἰξοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, viscum ferens, ut ἰξοφόρου δρύος, visciferæ quercus.

ἰξώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, viscosus; (2) visci modo lentus et tenax. Ab ἶξός.

Ἴξῦ Σ, ύος, ἡ, lumbus, coxa.

Ἰοδάκχεια, τὰ, sacra Bacchi, *Dem.* A seq.

Ἰόδακχος, *Hes.* ὁ Διόνυσος, Bacchus, a bacchantium clamore.

ἰοδάπτης, ου, ὁ, violarius, *Gl. V.* Ab ἴον, *viola*, et βάπτω.

ἰοδαφὴς, ὲς, violaceus. Ex iisd.

ἰοδιλέαρος, ου, ὁ καὶ ἡ, violacea, nigra, pulchra habens supercilia. Ex *Hes.*

ἰοδολέω, ῶ, sagittas mitto; (2) veneno inficio. Ab

ἰοδόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui sagittas jaculatur; (2) venenum ejaculans, venenatus, venenosus. Ex ἰός et βάλλω.

ἰοδόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, venenivorus, venenatus; (2) iracundus, *Hes.* Ex ἰός et βορά.

ἰοδοσγυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, comam nigram habens.

ἰογλήνη, ης, ἡ, nigricantes habens pupillas in modum violæ. Ex ἴον et γλήνη.

ἰόδετος, ου, ὁ, violis nexus, *Epith.* coronæ.

ἰοδνεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, violaceus, purpureus. Ex ἴον et ὀνόφος.

ἰοδόκη, ης, ἡ, pharetra. Ab

ἰοδόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, sagittas recipiens. Ex ἰός et δέχομαι.

ἰοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, niger, rubiginosus; (2) purpureus, violaceus. Ἐνὶ ἐκ πόντου βᾶς ἰοειδέος, *Od.* 5, 56. Ex ἴον et εἶδος.

ἰόεις, όεσσα, όεν, rubigini obnoxius, ferrugineus; (2) accommodatus ad sagittas conficiendas; (3) niger. Ab ἰός vel ἴον.

ἰόζωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, violaceo, seu purpureo cingulo circumdatus. A ζώνη.

ἰοθλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, instar violæ florens, pulcher. Ex ἴον et θάλλω.

ἴοιμι, *eam*, a. 2. opt. act. verbi εἶμι.

ἰοῖσα, a. 2. part. act. *Dor.* pro ἰοῦσα.

ἴομεν, *ivimus*, 1. plur. a. 2. ind. act.

ἰομυγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, veneno mixtus, venenatus. Ex ἰός et μίγνυμι.

ἰόμωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, jaculator, bellator,

mortem inferens jaculis, sagittis occidens, *Il.* 4, 242. Ex ἰὸς et μόρος.

Ἴον, ου, τό, viola, vaccinium, *Philox. Angl.* A VIOLET.

ἰουβᾶς, άδος, ἡ, lanuginosa; (2) villosa; (3) varis laborans; (4) velox. Ab **Ἴουβος**.

Ἰουθος, ου, ὁ, lanugo, primi pili; (2) varus in facie.

ἰόομαι, ῶμαι, rubiginor, rubigine corrumpor; **ἰωμένος**, perf. pass. part. Ab **ἰός**.

ἰόπλους, ου, ὁ καὶ ἡ, peplum violaceum, purpureum gestans.

ἰοπλόκαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, violaceos vel nigros capillos habens.

ἰοπλόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, e violis corollas nectens. A **πλέκω**.

Ἰόπη, ης, ἡ, Joppe. Nomen urbis Hebr. *Pulchritudo.*

Ἰορδάνης, ου, ὁ, Jordanes. Nomen fluvii Hebr. *Fluvius.*

Ἰοπρόκοι, ων, οἱ, caprearum genus.

Ἰός, οῦ, ὁ, missile, sagitta, jaculum; (2) venenum; (3) rubigo metallorum, præcipue rubigo æris, ærugo.

Ἰός, ἴου, ἰόν, solus, unus.

ἰοστέφανος, ὁ καὶ ἡ, coronam e violis gestans.

ἰότης, ητος, ἡ, consilium; (2) voluntas, ut **ἰότητι Θεῶν**, voluntate deorum, *Hom.* Ab **ἴων**, *mitto.* Vide *Æsch. Pr.* 559.

ἰοτόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, venenum pariens, venenosus. Ex **τίκτω**.

ἰοτυντής, έος, ὁ καὶ ἡ, jaculo percussus, sagitta ictus. A **τύπτω**.

Ἰοῦ, *interjectio dolentis*, heu, eheu, ô; (2) *exultantis*, io! Scribitur et **ἰῶ**.

Ἰουδαΐζω, f. ίσω, Judaizo, Judæus fio, Judaice vivo, *Gal.* 2, 14. Ab **Ἰουδαῖος**.

Ἰουδαϊκός, ή, όν, Judaicus. Ab eod.

Ἰουδαϊκῶς, *adv.* Judaice. Ab **Ἰουδαϊκός**.

Ἰουδαϊσμός, οῦ, ὁ, Judaismus. Ab **Ἰουδαΐζω**.

Ἰουδαίος, ου, ὁ, Judæus; (2) Judaicus. Ab **Ἰούδας**.

Ἰούδας, α, ὁ, Judas. Nomen viri Hebr. *Filius celebrationis.*

ἰουλίζω, f. ίσω, primam lanuginem emitto, pubesco, primam barbam emitto.

ἰουλίς, ίδος, ἡ, iulis, piscis quidam saxatilis.

ἰουλότιζαι, naves ap. *Lyc.* quæ multos habent remos. Ex **ἴουλος** et **πίζα**.

ἴουλος, ου, ὁ, manipulorum collectorum fascis; (2) cantilena lanam tractantium; (3) prima lanugo ex puberum genis efflorescens; (4) lanugo aliarum rerum; (5) bestiola quædam multipes in parietibus repens; *item* scolopendra. Ab **ἴλλος**.

ἰουλοφύεω, ῶ, primam lanuginem emitto. Ex **ἴουλος** et **φύω**.

Ἰουλώ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, Ceres. Ab **ἴουλος**.

ἰουλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, iulo, vermi similis. Ab **ἰούλος**.

ἴουν, imperf. ind. pro **ἴιεν**, ab **ἴημι**.

ἴουσα, a, 2. part. act. f. g. verbi **εἶμι**.

ἰοφόρος, ον, venenatus, venenum ferens, *Opp.*

ἰοχέαιρα, ας, ἡ, quæ fundit sagittas, vel sagittis gaudens, Diana. Ex **ἰός** et **χέω**, vel **χαίρω**.

ἰόω, rubigine obduco, rubigine consumo, *Arist.*

ἴπνιος, ία, ιον, qui e furno est, qui furni est. Ab **ἰπνός**.

ἰπνίτης, ᾱ, ὁ, ut **ἄρτος**, panis furnaceus; (2) testaceus. Ab eod.

ἰπνοκαλὲς, ὲς, in furno tostus, crematus. A **καίω**.

ἰπνολέβης, ητος, ὁ, lebes ad aquam in furno calefaciendam, *Lucian.*

ἰπνολιβήτιον, τό, idem, *Poll.*

ἰπνοτοιὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, qui furnos facit vel fabricatur. Ex **ἰπνός** et **ποιέω**.

ἰπνός, ῦ, vel **ἴπνος**, ου, ὁ, furnus; (2) caminus; (3) culina; (4) lampas, lychnus; (5) sterquilinium. Ab **ἴπτω**.

ἰποκτόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vermiculos vites arrodentes occidit. Ex **ἶπς** et **κτίνω**.

ἴπος, ου, ὁ, muscipula. Ab **ἴπτω**.

ἶπος, ους, ὁ, pressura. Ab eod.

ἰπόω, ῶ, f. ώσω, premo, more fullonum; (2) vexo, affligo. Ab **ἴπτω**.

ἱπποαγρέται, ῶν, οἱ, equos congregantes. Ita dicebantur tres viri apud Lacedæmonios ab Ephoris electi, qui equitatum congregarent, vel qui ephebis præessent: ephebi enim a Spartanis **ἱππεῖς** dicebantur, *Xen.* Ex **ἵππος** et **ἀγερμαί**.

ἵπποαγρος, ου, ὁ, equus silvestris et ferus.

ἱπποαγωγός, οῦ, ὁ καὶ ἡ, navis equos vehens, vel trajiciens. Ex **ἵππος** et **ἄγω**.

ἱππάετος, ου, ὁ, aquila magnitudine equum æquans; (2) animal ex aquila et equo.

ἱππάζω, et **ἱππάζομαι**, equito, equo vehor. "Οταν γε μὴν **ἱππαζόμενον ὠνῆται**, *Xen.* Ab **ἵππος**.

ἱππακισμός, ὁ, certamen equestre.

ἱππακτικός, ή, ὁ καὶ ἡ, qui hasta vel lancea ex equo pugnat. Ex **αἰγμή**.

ἱππάκτη, ης, ἡ, caseus equinus; (2) equi coagulum. Ab **ἵππος**.

ἱππάκτης, ου, ὁ, idem et ab eod.

ἱππακοντισταί, ῶν, οἱ, equestres jaculatores, qui ex equo pugnant. Ex **ἀκοντιστής**.

ἱππαλεκτρυών, ῶνος, ὁ, magnus gallinaceus, animal marinum. Ex **ἀλεκτρυών**.

ἱππαλίδης, ὁ, Castoris *Epith.* eques, *Theoc.*

ἱππάνθρωπος, ὁ, Centaurus.

ἱππαπαῖ, vox per jocum ab Aristophane ficta.

ἱππάριον, ου, τό, hippardium, animal equo simile, *Aristot.* Ab **ἵππος**.

ἱππαρμόστης, ὁ, equitatui præfectus.

ἱππαρχέω, ῶ, fut. ήσω, sum magister equitum, præsum equitatui. Ab **ἵππαρχος**.

ἱππάρχης, ου, ὁ, idem quod **ἵππαρχος**.

ἱππαρχίς, ας, ἡ, præfectura equitum.

ἱππαρχικός, ή, όν, ad magistrum equitum pertinens; (2) ducendorum equitum peritus. Ab eod.

ἵππαρχος, ου, ὁ, equitum magister, præfectus equitum. Ex **ἵππος** et **ἀρχή**.

ἱππᾶς, άδος, ἡ, equestris. Καὶ τύπος **ἱππάδα** τελεύτας ἐκάλευ, *Plut.* in *Solon.* cap. 18. Ab **ἵππος**.

ἱππασία, ας, ἡ, equitatio; (2) equitatus.

ἱππάσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, equitabilis, equis idoneus.

ἱππαστής, οῦ, ὁ, eques, equitator.

ἱππαστί, *adv.* equitantium modo, divaricatis pedibus. Ab **ἱππάζω**.

ἱππάφεσις, εως, ἡ, carceres, locus, unde emittuntur equi ad currendum in stadio. Ex **ἵππος** et **ἀφίημι**.

ἱππεία, ας, ἡ, equitatio; (2) munus auriga ndi. Ab **ἱππεύω**.

ἵππιος, είᾱ, ιον, equester, equinus. Ab **ἵππος**.

ἱππιάλτειρα, ἡ, quæ equo vincit.

ἱππίλαφος, ου, ὁ, equicervus, animal formam equi et cervi habens.

ἱππιεραστής, οῦ, ὁ, equorum studiosus.

ἱππιερος, ου, ὁ, equorum amor, equorum studium. Vox ficta ab Aristophane, cum allusione ad morbos, ut **ἱππιερος**, ὕδιερος, ut **ἱππιερος τῶν χρημάτων**, sit infamis amor equorum, simulque tabes et pernicies opum. Ab **ἔρος**.

ἱππισμαι, ατος, τό, equitatio; (2) iter equestre, iter quod ab equite conficitur.

ἱππιστής, ου, ὁ, equitatio.

ἱππεύς, έως, *Ion.* ῆος, ὁ, eques, et in *plur.* **ἱππεῖς**, ordo equestris; (2) genus cometæ.

ἱππευτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod

ἱππευτής, οῦ, ὁ, equitandi peritus, equestris. Ab

ἱππεύω, fut. εύσω, equito; (2) sum eques. Ab **ἵππος**.

ἱππηγέτης, ου, ὁ, equorum ductor, *Epith.* Neptuni.

ἱππηγός, οῦ, ὁ καὶ ἡ, ut **ἱππηγοὶ νῆες**, hippagines. Ex **ἵππος** et **ἄγω**.

ἱππηδόν, *adv.* equorum et equitantium modo. Ab **ἵππος**.

ἱππηλασία, ας, ἡ, equorum agitatio. Ex **ἵππος** et **ἐλαύνω**.

ἱππηλάσιος, ut **ἱππηλασίη ἰδδὸς**, *Il.* 7, 340. via equitabilis, per quam equi aguntur. Ex iisd.

ἱππηλατέω, ῶ, fut. ήσω, equos agito, equos impello; (2) equito. Ab

ἱππηλάτης, ου, ὁ, equitator, agitator equorum. Ex iisd.

ἱππήλατος, ου, ὁ καὶ ἡ, equitabilis, per quem equi agi possunt; (2) spatiosus, amplus, latus. Ab eod.

ἱππημολγοὶ, ῶν, οἱ, equimulgi populi, *Il.* 13, 5. Ex **ἵππος** et **ἀμέλγω**, *mulgeo.*

ἱππιάδες, αἱ, statuæ equestres muliebrum, *V. L.*

ἱππιάναξ, ὁ, dux equitum.

ἱππιατρία, ας, ἡ, mulomedicina, ars veterinaria, medicina equaria. Ab

ἱππιάτρειος, ου, ὁ, medicus equarius, veterinarius, mulomedicus. Ex **ἵππος** et **ἰατρός**.

ἱππίδιον, ου, τό, equuleus, *Dim.* ab **ἵππος**.

ἱππικός, ή, όν, equestris; (2) equestris artis peritus. Hinc τὸ **ἱππικόν**, οῦ, equitatus. Ab **ἵππος**.

ἵππιος, ου, ὁ, equestris. Ab eod.

ἱππιοχαίτης, ου, ὁ, ex juba equina, sive setis equinis factus. A **χαίτη**, *seta.*

ἱππιοχάρμης, ου, ὁ, equis gaudens, qui equo in pugna utitur. A **χαίρω**.

ἱππίς, ίδος, ἡ, equestris, *Dion.*

ἱππίσκος, ου, ὁ, equulus, *Dim.* ab **ἵππος**.

ἱπποβάμων, ονος, ὁ, qui equum conscendit; eques, equestris; (2) grandis et quasi equo vehens. A **βαίνω**.

ἱπποβάτης, ου, ὁ, eques, qui equum conscendit. Ex iisd.

ἱππόβατος, ου, ὁ, idem et ex iisd.

ἱππόβινος, valde libidinosus; vox ficta ab Aristophane, qui Calliam Hipponici filium, libidinosum hominem vocat, **Καλλίαν τὸν ἱππόβινον**. Ex **ἵππος**, quod significat magnitudinem in compositione quandoque, et **βινεῖν**, quod venereum actum significat.

ἱπποβοσκός, οῦ, ὁ, idem quod

ἱπποβότης, ου, ὁ καὶ ἡ, qui equos pascit, seu alit ad certamina potissimum equestria; (2) qui opibus et gloria præcellit. Ex **βόσκω**.

ἱπποβότειο, *Ion.* pro **ἱπποβότου**, ab

ἱππόβοτος, ὁ καὶ ἡ, equis pascendis aptus.

ἱπποβουκόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, equiso, equorum pastor seu educator. Ex **βουκόλος**.

ἱππόβρωτος, ου, et **ἱππόβροτος**, ap. *Poët.* ὁ καὶ ἡ, ab equis devoratus. Ex **βιβρώσκω**.

ἱππογέφυροι, qui magnis gruibus ceu equis vehuntur, apud *Luc.* in Vera Hist. Ex **γέφυρα**.

ἱππόγλωσσος, ου, ὁ καὶ ἡ, linguam equinam habens, seu referens. Hinc τὸ **ἱππόγλωσσον**, ου, hippoglossa, frutex, cujus folia linguæ equinæ similia sunt. Ex **γλῶσσα**.

ἱππογυμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui equas gravidas ab aliis internoscit, *Vet. L.* (2) magnanimus. Ex **γυμνάω**.

ἱππόγυπιοι, equites, qui vulturibus invehuntur, apud *Luc.* in Vera Hist. Ex **γύψ**.

ἱπποδαμαστής, οῦ, ὁ, equorum domitor.

ἱπποδάμειο, *Ion.* pro **ἱπποδάμου**, ab

ἱππόδαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, equorum domitor, *Il.* 2, 230. Ex **δαμάω**.

ἱππόδασυς, έως, υ, densus instar equi, hirsutus ex setis equinis, *Il.* 13, 714. Ex **δασύς**.

ἱππόδισμα, ων, τὰ, vincula seu lora equorum, habenæ. Ex **δισμός**.

ἱπποδέτης, ου, ὁ, ligans equum, **ἱπποδέτης ἡνίας**, loruin equi, quo equus ligatur. Ex **δέω**, *ligo.*

ἱπποδιώκτης, ου, ὁ, equorum agitator, eques. Ex **διώκω**.

ἱπποδοτέω, equum sacrificio. Ex **δίδωμι**.

ἱπποδρόμια, τὰ, equina, ludi Circenses.

ἱπποδρομία, ας, ἡ, cursus equestris.

ἱπποδρόμιος, ου, ὁ, ut **ἱπποδρόμιος μὴν**, mensis, in quo equorum cursu certatur.

ἱππόδρομος, ου, ὁ, hippodromus, circus, in quo habentur certamina equestria, seu curulia. Ex **δρόμος**, *cursus.*

ἱπποζύγιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad modum equi jugalis, *Strab.* lib. 15. Ex **ζυγόν**.

ἱππόθεν, *adv.* ex equo. Ab **ἵππος**.

ἱπποθῶλαι, οἱ, equimulgi, pulli equarum lactentes, pulli equarum uberibus suppositi. Ex **ἵππος** et **θηλή**.

ἱππόθοος, ου, ὁ καὶ ἡ, equo velox seu celer; (2) auriga, *Hes.* Ex **θοός**.

ἱππόθορος, ου, ὁ, in equas insiliens, equas inscendens, admissarius; (2) cantio solita accini equabus coëuntibus ad eas magis exstimulandas. Ex **θόρω**, *insilio.*

ἱππόθυτος, equum sacrificio.

ἱππόθυτέω, equum sacrifico.

ἱππόκαμπη, ης, ἡ, hippocampus, animal marinum. Ex **κάμπτω**.

ἱππόκαμπος, ου, ὁ, idem et ex iisd.

ἱπποκάνθαρος, ὁ, cantharus equi vicem præstans volaturo in cœlum, ap. Comicum, *Arist. Pace*, 180.

ἱπποκέλευθος, ου, ὁ καὶ ἡ, iter equo faciens, equester, qui multum itineris conficit.

ἱππόκενταυρος, ου, ὁ, hippocentaurus.

ἱππόκομέω, ῶ, equos curo.

ἱππόκομος, ὁ καὶ ἡ, equiso, equorum curator.

ἱππόκομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ex setis equinis constans. Ex κόμη.

ἱππομαχητής, οῦ, ὁ. qui armato equo pugnat, bellator equestris, *Il.* 2, 1. Ex μαχέσσω.

ἱππομαχητός, ή, όν, equestribus copiis vinco ; (2) equestribus copiis præsto. Hinc

ἱππομαχία, ας, ἡ, victoria pugnæ equestris.

ἱππόκρημνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, rupium modo grandis, valde asper sicut præcipitia ; vox picta apud *Aristophanem* ad asperitatem verborum *Æschyli* exprimendam : ἱππόκρημνα ῥήματα, verba prærupta, alta, aspera.

ἱπποκροτέω, ῶ, f. ήσω, equis perstrepo. Ex ἱππόκροτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, equis perstrepens.

ἱππολάπαθον, ᾱ, τὸ, hippolapathum, herba.

ἱππολέσχρα, ας, ἡ, locus ubi equi lavantur, *Hes.* Ex λέω.

ἱππομανές, έος, τὸ, frutex quidam equis lethalis ; (2) equina cupido coitus ; (3) amoris veneficium, quod equis innascitur ; virus ex equarum equientium naturalibus distillans. Ab ἱππομανής.

ἱππομανέω, ῶ, equorum insano amore ducor ; (2) equio, de equa, quæ ad rabiem coitus agitur ; (3) libidinis furore, equarum more, exstimulor. Ab eod.

ἱππομανής, έος, ὁ καὶ ἡ, insano amore equorum flagrans ; (2) qui equino more libidinis furiis exstimulatur ; (3) valde insanus. Ex μαίνομαι. Hinc

ἱππομανία, ας, ἡ, insanus equorum amor, insanus equorum curulium studium.

ἱππομάραθρον, ᾱ, τὸ, fœniculum silvestre sativo majus. Ex μάραθρον.

ἱππομαχέω, ῶ, ex equo pugno.

ἱππομαχία, ας, ἡ, equestre prælium. Ab ἱππόμαχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ex equo pugnans. Ex μάχομαι.

ἱππομολγός, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, equimulgus, vel equimulga, equum mulgens. Ex ἀμέλγω.

ἱππόμορμος, ον, equi speciem habens.

ἱππομυρμηκιᾶς, ων. οἱ, qui magnis formicis, velut equis, vehuntur, apud *Lucian.*

ἱππόνομα, merces ex equis et mulis locatis, *Hes.* Ab ἱππόνομος.

ἱππονομεύς, έως, ὁ, equarius, equi pastor.

ἱππονόμος, ᾱ, ὁ, equorum pastor. Ex νέμω.

ἱππονώμης, *Dor.* -μας, ᾱ, ὁ, equos agitans, *Epith.* solis ; equorum moderator, *Epith.* aurigæ. Οὐδ' ἱππονώμας, *Eurip. Hippol.* 1399. Ex νωμάω.

ἱππόομαι, ώμαι, ἱππῶσθαι, in equum mutari.

ἱππορρίπης, ᾱ, ὁ, qui equi aut artis equestris periculum facit. Ex ῥιπέω.

ἱππορῆαι, bulgæ, sacculi, sive peræ, quibus equites necessaria itineri secum ferunt. Ex σήρα.

ἱπποτόλας, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui circa equos versatur, qui equos alit, equester, bellicosus. Ex τολέω, *versor.*

ἱππότροφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, equæ equientis more scortans, immane libidinosus.

Ἱπποποσειδῶν, ῶνος, ὁ, Neptunus equestris.

ἱπποπόταμος, ᾱ, ὁ, hippopotamus, equus fluvialis.

ἱπποπώλης, ᾱ, ὁ, equorum venditor. Ex πωλέω.

ΐΠΠΟΣ, ᾱ, ὁ vel ἡ, equus, equa ; (2) equitatus, ἡ ἵππος ; (3) nomen piscis ; (4) oculorum quædam affectio, cum assidue tremunt, moventurque ; (5) pudenda ; (6) in compositione significationem auget, et magnitudinem abnormem notat, v. g. ἱππότροφος, ἱππομανής.

ἱπποσέλινον, ᾱ, τὸ, apium sativo majus ; hipposelinum, smyrnium, *Plin.* 19. § 37. c. 8. et § 48. Ex ἵππος et σέλινον, *apium. Angl.* ALEXANDERS.

ἱπποσόας, ᾱ, ὁ, *Dor.* ης, ᾱ, equorum agitator, eques. Ex ἵππος et σείω, vel σεύω.

ἱπποσόος, ον, idem quod ἱπποσόης, *Pind.*

ἱπποσοφία, ας, ἡ, equile, stabulum equorum, statio equorum. Ex σάσις.

ἱπποσόσιον, idem et ex iisd.

ἱπποσόσις, έως, ἡ, idem et ex iisd.

ἱπποστράτηγος, ᾱ, ὁ, dux equitum.

ἱπποσύνη, ης, ἡ, ars sive peritia equitandi.

ἱππόσυνος, ᾱ, ὁ, equester.

ἱππότης, ᾱ, ὁ, eques. Ab ἵππος.

ἱππότιλος, ᾱ, ὁ, morbus equorum. Ex τίλλω, *stercus elidere.*

ἱπποτοξότης, ᾱ, ὁ, eques sagittarius. Ex τοξον.

ἱπποτραγέλαφος, ᾱ, ὁ, bestia, ex equo, hirco, et cervo. Ex ἵππος, τράγος, et ἔλαφος.

ἱπποτροφέω, ῶ, f. ήσω, equos alo.

ἱπποτροφία, ας, ἡ, equorum nutritio ; (2) munus apud Athenienses, ut ditiores equos de suo alerent ad usus publicos.

ἱπποτροφικὸς, ἡ, όν, idem quod

ἱπποτρόφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui equos alit. Ex τρέφω.

ἱπποτυφία, ας, ἡ, equina, i. e. magna, superbia, inanis gloria. Ex τύφος.

Ἱπποκρήνη, ης, ἡ, Hippocrene, i. e. equi fons quem Pegasus in Helicone pedum pulsu elicuit.

ἵππυρις, ιδος, ἡ, galea cristam ex setis equinis habens ; (2) setis equinis comans ; (3) cauda equina, herbæ nomen ; (4) morbus genitalium, ex *Hipp.* Ex ἵππος (5) ; seu potius ex ἵππος et ἐρὰ, *inguen*, Ern.

ἱππυρὶς, ίδος, ἡ, piscis nomen, *Plin.* hippurus.

ἵππυρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, caudam equinam habens ; (2) piscis quidam ; (3) sciurus, a magnitudine caudæ ; (4) genus muscæ. Ex iisd.

ἱπποφαὶς, et -νὶς, vide ἱπποφυὶς.

ἱπποφαίσ-τον, ᾱ, τὸ, hippophæstum, planta, spina fullonia.

ἱπποφοβὰς, άδος, ἡ, equis terrorem incutiens, herba quædam, quam equæ in primis aversantur. Ex φόβος.

ἱπποφορβεῖος, έως, ὁ, equorum pastor. Ex φορβὸς.

ἱπποφορβεῖον, ᾱ, τὸ, locus pascendis equis.

ἱπποφόρβιος, ὁ, qui equos alit, *Eur.* Ab ἵππος et φορβὸς.

ἱπποφορβὸς, ᾱ, ὁ, equorum pastor. Ex iisd.

ἱπποφορβὺς, έος, ὁ, tolutarius, gradarius, *Gl. V.* Ex φορβὸς.

ἱπποφυὶς, έος, vel ἱπτόφυον, carduus, quo fullones utuntur in concinnandis vestibus. Ex ἵππος et φύω, *nascor.* Scribitur et ἱπποφαὶς, ἱπποφανὲς et ἱπποφυές.

ἱπποχάρμης, ᾱ, ὁ, equis gaudens. Ex χαίρω.

ἱππώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, equinus, equo similis. Ab ἵππος.

ἵππων, ωνος, ὁ, equile, equorum stabulum.

ἱππωνέω, equos emo. Ex ὠνέομαι.

ἱππώνης, ᾱ, ὁ, equorum emptor, qui equariam mercaturam exercet. Ex iisd.

ἱππωνία, et ἱππωνεῖα, ας, ἡ, equorum emptio. Ex iisd.

ΐΠΤΑΜΑΙ, f. ἱππήσομαι, volo ; (2) cito cursu vel impetu feror. Ἐκὰς ἵπτατο πικρὸς ὀϊστὸς, *Il.* 13, 592. Ἀτὸ δ' ἵπτατο θυμὸς, *ib.* 16, 469.

ἱππήσομαι, f. 1. ind. med. verbi ἵπταμαι.

ΐΠΤΩ, f. ἴψομαι, lædo, noceo, damnum infero. Τάχα δ' ἴψεται υἷας Ἀχαιῶν, *Il.* 2, 193.

ἵπτω, *volabas*, 2. sing. imperf. ind. *Att.* et *Ion.* pro ἵπτασο, ab ἵπταμαι.

ἵπω, idem quod ἵπτω.

ἱρὰ, τὰ, sacra, victimæ, *Ion.* pro ἱερὰ, ἱερεῖα.

ἰρὰι, vel ἴραι, ἰρᾶων, ἰρῶν, concio, locus ubi habentur conciones, forum. Ab εἴρω.

ἴρασ, seu ἰρηξ, pro ἱέραξ, *Hom.*

ἰρᾶσθαι, pro ἱεράσασθαι, *Herod.*

ἰρᾶται, *sacerdos est*, 3. singul. præs. indic. med. *Ion.* pro ἱεράται, ab ἱεράομαι.

ἴρηξ, *Ion.* pro ἱέραξ, *Il.* 13, 62.

ΐΡΙΓΓΕΣ, ων, αἱ, arteriæ, *Hipp.*

ἰρινόμικτος, unde ἰρινομίκτοις σμήγμασιν apud *Athenæum*, smegmatibus irino oleo seu unguento mixtis, aut etiam irina radice. Ex ἴρινος et μίγνυμι.

ἴρινον μύρον, unguentum irinum, oleum irinum. Ab ἴρις.

ἰριοειδὴς, ὲς, iridis speciem habens.

ΐΡΙΣ, ίδος, ἡ, iris, arcus cœlestis ; (2) Iris, Dea ; (3) circulus oculi ; (4) herba quædam aromatica ; *Angl.* FLOWER-DE-LUCE.

ἴρισσιν, dat. plur. *Poët.* pro ἴρισιν, ab ἴρις.

ἱρὸς, ᾱ, ὁ, series, consequentia, *Hes.* alias εἱρμὸς. Ab εἴρω.

ἱρμοφύλαξ, ακος, ὁ, carceris præfectus. Affertur pro εἱργμοφύλαξ, εἱρμοφύλαξ. Ex εἶρω et φύλαξ.

ἱρὸς, ρὰ, ρὸν, pro ἱερὸς, sub quo videnda etiam cætera, in quibus ι pro ιε *Ion.* dicitur.

Ἶ ΡΟΣ, ᾱ, ὁ, Irus, mendicus quidam apud *Homerum* ; (2) pauper, mendicus quivis.

ἱρωγία, ων, αἱ, sacra, cærimoniæ. Ex ἔργον.

ἴρω, idem quod εἴρω, necto.

ἰρῶν, gen. plur. *Ion.* pro ἱερῶν, ab ἱερὸς.

ΐΣ, ἰνὸς, ἡ, fibra, nervus ; (2) robur, vis. Οὐ γὰρ ἐμὴ ἶς Ἐσθ', οἵη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν, *Il.* 11, 668. Ἶς ἀνέμου, *ib.* 15, 383.

ἴσα, *adv.* perinde, æque. Ab ἴσος, *par.*

Ἰσάακ, ὁ, Isaac. Nomen Hebr. ἄκλιτον, *Ridebit.*

ἰσαγγελίω, ἡ, nuntium conforme, *V. L.*

ἰσάγγελος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, similis angelis, angelicus.

ἰσάζω, f. άσω, adæquo. Ἰσάζῃ ἀλλήλοις, *Aristot.* Ab ἴσος.

ἰσαίος, αία, αῖον, par, æqualis, similis, ut hinc sit apud *Nic.* ἰσαίως, acc. pl. fœm. sed potest *Ionice* esse ab ἰσαία, pro ἴσας, ut σελήναίς, pro σελήνας. Ab eod.

ἰσάδελφος, ὁ, fratris animo præditus, fratria loco amatus.

ἴσαισι, paribus, dat. plur. fem. g. *Poët.* pro ἴσαις, ab ἴσος, *par.*

ἰσαίω, idem quod ἰσάζω, unde ἰσαιομένην, apud *Nicandr.*

ἰσάκις, *adv.* æqualiter, pariter, totidem. modis seu vicibus. Ab eod.

ΐΣΑΤΗΣ, ης, ἡ, vestis e pelle caprina. Ab ἰξάλη.

ἴσαμι, *scio*, *Dor.* pro ἴσημι.

ἰσάμιλλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, in contentione par, æqualis in certamine. Ex ἅμιλλα.

ἴσαν, *ibant*, 3. plur. imperf. ind. act. verbi εἶμι, *eo*, vel *sciebant*, per *Sync.* pro ἴσασαν, ab ἴσημι, *scio.*

ἰσάνεμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vento par velocitate, velocissimus.

ἴσαντι, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro ἴασι, ab ἴσημι.

ἰσάξιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, æquivalens, æquipollens.

ἰσαπόστολος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, par apostolis.

ἰσάριθμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, par numero.

ἴσασαι, *scis*, 2. sing. præs. ind. med. verbi ἴσημι.

ἴσασι, *sciunt*, 3. plur. præs. ind. act. verbi ἴσημι.

ἴσασι, *scit*, 3. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro ἴσησι.

ἰσάσκομαι, idem quod ἰσάζω, *Hom.*

ἰσάσιμος, ον, stellis similis, pulcher, præclarus.

ΐΣΑΤΙΣ, ίδος, ἡ, glastum, herba ; *Angl.* WOAD.

ἰσατώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ut ἰσατώδης χολὴ, bilis, quæ isatim seu glastum colore refert, i. e. fusca. A præc.

Ἰσαυρεῖς, ίδος, ἡ, Isaurica, pr. *Epith.* ensis, *Ep.*

Ἰσαυροφόνος, ὁ, Isaurorum prædonum interfector, *Ep.*

ἰσαχῶς, *adv.* totidem modis, æqualiter. Ab ἴσος.

Ἴσειον, ᾱ, τὸ, sacrarium Isidis. Ab Ἶσις, *Isis.*

ἴση, *sciebat*, 3. sing. imperat. ind. act. verbi ἴσημι.

ἰσηγορέω, ῶ, et ἰσηγορεύομαι, ῦμαι, æque libere loquor, pari dicendi libertate utor. Ex ἴσος et ἀγορεύω, *loquor.*

ἰσηγορία, ας, ἡ, æqua loquendi libertas ; (2) juris æquabilitas, status reip. popularis. Ab ἰσηγορέω.

ἰσήζυγος, idem quod ἰζύγιος, *Suid.*

ἰσηλιξ, ικος, ὁ καὶ ἡ, ætate par. Ex ἥλιξ.

ἰσημερία, ας, ὁ, æqua dies, æquinoctium.

ἰσημερινὸς, ινὴ, ινὸν, æquinoctialis. Ab

ἰσήμερος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ut ἰσήμερος πυρὸς, apud *Theoph.* triticum, quod æquinoctio verno seritur. *Philox.* ἰσήμερος, æquidialis. Ex ἴσος et ἡμέρα.

ΐΣΗΜΙ, scio, novi, cognosco, *Theocr. Dor.* ἴσαμι, scio, ἴσμεν et ἴδμεν, scimus ; ἴστε, scitis pro ἴσαμεν, ἴσατε. ἴσθι, ἴστω, &c. *scias*, *sciat*, pro ἴσωθι, ἰσάτω.

ἰσήμοιρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui portio æqualis cum cæteris datur, qui parem portionem accipit. Ex μοῖρα.

ἰσήρετμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, totidem seu æquales remos habens, *Eur.* Ex ἐρετμὸς.

ἰσήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, æqualis, par. Ex ἄρω.

ἰσήριθμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἰσάριθμος.

ἰσθητήριον, rete, nassa, *Strabo* lib. 3. *Casaub.* autem legit, ἐν ἠθιτηρίοις.

ἴσθι, *scias*, 2. sing. præs imper. act. per *Syncop.* pro ἴσωθι, ab ἴσημι.

ἴσθι, *es*, vel *sis*, 2. sing. præs. imperat. v. εἰμὶ.

ἰσθμιὰ, τὰ, monilia, ornamentum collare. Ab ἰσθμὸς.

ἴσθμια, τὰ, scil. ἱερὰ, Isthmia, quæ in honorem Neptuni celebrabantur in Isthmo Corinthiaco. Ab ἰσθμός.

ἰσθμιάζειν, *Suidas* ait dici ἐπὶ τῶν κακῶς βιόντων, de minus commode salubriterque viventibus. Proprie, Isthmiacum festum agitare, Isthmiacos ludos celebrare, *Ern.* A præc.

ἰσθμιακὸς, ἡ, ὸν, isthmiacus, ad Isthmia pertinens. Ab ἰσθμός.

ἰσθμιὰς, ἄδος, ἡ, isthmiaca. Ab eod.

ἰσθμικὸς, ἡ, ὸν, isthmicus. Ab eod.

ἴσθμιον, ιου, τὸ, quod circa fauces est; (2) ornamentum collare, monile. Ab eod.

ἰσθμιονίκης, ου, ὁ, victor in ludis Isthmicis.

ἰσθμιος, ία, ιον, in isthmo habitans; (2) isthmius. Ab eod.

ἰσθμοειδὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, isthmo similis. Ex ἰσθμὸς et εἶδος.

ἰσθμοῖ, *adv.* in isthmo. Ab eod.

ΙΣΘΜΟΣ, ου, ὁ, isthmus, terra angusta inter duo maria; (2) Isthmus Peloponnesi; (3) aliquid isthmo simile, fauces, guttur; (4) collum clepsydræ.

ἰσθμώδης, ους, ὁ καὶ ἡ, isthmo similis, isthmi formam habens, in modum isthmi angustus. Ab ἰσθμὸς.

ἴσι, *eunt*, 3. pl. præs. ind. act. verbi εἶμι.

ἴσιακὸς, ὴ, ὸ καὶ ἡ, indutus more eorum, qui Isidis templum visebant; (2) qui initiatus est Isiacis sacris, sacerdos Isidis. Ab Ἶσις.

ἰσίκιον, ου, τὸ, et ἰσικιος, ου, ὁ, lucanica, eduli genus, e carne intrita et minutissime incisa. Videtur Latinum.

Ἶσις, ἴδος, ἡ, Isis, Dea Ægyptiorum.

ἴσκον, *adsimilabam*, imperf. ind. act. verbi ἴσκω, *Hom. Ἴσκειν, Odyss.* 22, 31. sciebat, fingebat; (2) adsimulo; (3) dico, apud *Poëtas* recentiores.

ἴσμα, τος, τὸ, structura, opus, ut sepulchrum, &c. Ab ἴζω.

ἴσμεν, *scimus*, 1. plur. præs. ind. act. per *Syncop.* pro ἴσαμεν, ab ἴστημι.

Ἰσμήνιος vocabatur Apollo, eo quod omnia sciret.

ἰσοβαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, æque profundus.

ἰσοβαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, æque gravis.

ἰσοβασίλευς, έως, ὁ, par, vel æqualis regi.

ἰσόβοιον, bovis pretium æquans, *Rob.* Ex ἴσος et βοῦς, βόϊς.

ἰσόβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, æqualis ponderis, *Hes.*

ἰσόγαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, terræ æqualis, par, qua terram, seu regionem, seu agros.

ἰσογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, æqualis, ejusdem generis. A γένος.

ἰσογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, ejusdem sententiæ ac voluntatis. A γνώμη.

ἰσογονία, ας, ἡ, par genus, pares natales. A γίγνομαι.

ἰσογραφὴς, ου, ὁ, æqualis scriptor, *Ep.*

ἰσογώνιος, ὁ καὶ ἡ, æquiangulus. Ex γωνία.

ἰσοδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui æquali sorte fruitur, qui ejusdem sortis est.

ἰσόδενδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, arborem æquans, i. e. altus, longus.

ἰσοδίαιτος, ης, ἡ, æqualitas victus, similitudo in victu.

ἰσοδιαίτης, ου, ὁ, idem quod

ἰσοδίαιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, æquali seu pari victu cum alio utens. A διαιτᾶω.

ἰσόδομος, ου, ὁ καὶ ἡ, æqualiter structus. Ex δομέω.

ἰσόδοξος, ου, æque clarus. A δόξα.

ἰσοδρομέω, ῶ, fut. ήσω, cursu æquo, pariter curro et una feror. Ab

ἰσόδρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, cursu æquans.

ἰσοδυναμέω, æque potens sum, æquipolleo, *Gl. V.* ἰσοδυνεμένοντα, æqualia.

ἰσοδυναμία, ας, ἡ, æqualis potestas. Ab

ἰσοδύναμος, ου, ὁ καὶ ἡ, æque potens. Ex δύναμις.

ἰσοδυνάμως, *adv.* pari vi. A præc.

ἰσοελκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, par pondere, æquilibris. Ex ἴσος et ἕλκω.

ἰσοζυγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, q. d. æquijugis, par, æqualis.

ἰσόζυγος, ου, ὁ καὶ ἡ, et

ἰσόζυξ, υγος, ὁ καὶ ἡ, idem. A ζυγός.

ἰσοθεΐα, ας, ἡ, æqualitas cum deo, deitas. Ab

ἰσόθεος, ὁ καὶ ἡ, deo par, deo æquiparandus.

ἰσοκατάληκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, æqualiter desinens, similem exitum habens. Ex καταλήγω.

ἰσοκέφαλος, ον, par caput habens. A κεφαλή.

ἰσοκίνδυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui est in pari discrimine, qui pari periculo se exponit.

ἰσοκινναμωμον, cinnamomo æquipollens, casia.

ἰσοκλεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, gloria par, eandem gloriam habens. Ex κλέος, *gloria*.

ἰσόκληρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui pari cum alio sorte est, cui par portio sorte obvenit.

ἰσοκλινὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, æqualiter vergens et inclinans; (2) æque propensus, ad æquilibrium quoquoversus tendens. Ex κλίνω, *inclino*.

ἰσόκοιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, æqualis concavitatis.

ἰσοκόρυφος, ου, ὁ καὶ ἡ, æqualem verticem habens, æque eminens. Ex κορυφή.

ἰσοκράτεια, seu ἰσοκρατία, ας, ἡ, æquale imperium. A κράτος.

ἰσοκρατὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, æquali robore præditus, æque pollens. Ab eod.

ἰσοκρατὴς, vel ἰσοκρανὴς, æqualiter temperatus. A κεράννυμι.

ἰσόκριθος, ου, hordeo par mensura, aut pretio. Ex κριθή

ἰσοκωλία, ας, ἡ, membrorum æqualitas.

ἰσόκωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, paria membra habens. Ex κῶλον.

ἰσολογία, ας, ἡ, par, æqualis ratio; (2) honoris æqualitas. Ex λόγος.

ἰσόλυρος, ου, *Epith.* cantus. Ex λύρα.

ἰσόμαχοι, οι, pares et æquales in pugna. Ex μαχή.

ἰσομεγεθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, æque magnus, æqualis magnitudinis. Ex μέγεθος.

ἰσομερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, æqualiter participans. A μέρος, *pars*.

ἰσομέτρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus mensura æquata est, æquam mensuram habens. Ex μέτρον.

ἰσόμετρος, ὁ, qui paris mensuræ est, *Ath.*

ἰσομέτρως, *adv.* pari mensura. A μέτρον.

ἰσομέτωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, parem frontem habens, de acie; ἰσομέτωποι, æquata acie stantes. Ex μέτωπον.

ἰσομήκης, ους, ὁ καὶ ἡ, qui pari longitudine seu proceritate est. Ex μῆκος.

ἰσομήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, æqualis matri, *Theoc.* Vid. *Thes. Gr. P.*

ἰσομιλήσιος, ου, *Epith.* vestis, ad modum Milesiarum factæ, mollis.

ἰσόμιμος, ου, similis. A μιμέω.

ἰσομοιρέω, æqualem portionem capio; (2) tantundem juris habeo.

ἰσομοιρία, ας, ἡ, æqualis portio. Ab

ἴσομοιρος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui portio par et æqualis datur, qui idem juris habet. Ex μοῖρα.

ἰσόμορος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem, *Hes.*

ἰσομυθέω, ῶ, exquisite loquor, *Hes.* ἰσομυθέωντες, ἀκριβολογοῦντες.

ἴσον, *adv.* æqualiter. Ab ἴσος.

ἰσόνειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, somnio similis, inanis, vanus.

ἰσόνεκυς, εως, ὁ καὶ ἡ, fato defuncturus pari.

ἰσονομέομαι, ὑμαι, in legum seu juris æquabilitate vivo. Ab ἰσόνομος.

ἰσονομία, ας, ἡ, æquabilitas legum et juris.

ἰσονομικὸς, ἡ, ὸν, æquabilitate juris utens.

ἰσονομικῶς, *adv.* æquabiliter.

ἰσονόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, æquabilitate legum seu juris utens; (2) æquabiliter distributus. Ex ἴσος et νόμος, *lex*, vel νέμω.

ἴσονται, 3. pl. f. 1. ind. med. *Poët.* pro ἴζονται, ab ἴσκω.

ἰσόπαις, ὁ καὶ ἡ, juvenilis, v. c. vis, qualis in juvenibus est.

ἰσοπάλαιστος, ου, æquans palmi latitudinem. Ex παλαιστή.

ἰσόπαλις, ίδος, ἡ, *Epith.* fornacis, ap. *Jos. si sana lectio.* Interpr. par tormentum habens, *Ern.*

ἰσοπάλλης, έος, ὁ καὶ ἡ, par in lucta seu pugna; (2) par viribus. Ex ἴσος et πάλη, *lucta*, vel πάλος, *sors*.

ἰσόπαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

ἰσοπαλῶς, *adv.* æqualibus viribus in pugna, seu lucta.

ἰσοπαχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, æque crassus, æqualem habens crassitiem. Ex παχύς.

ἰσόπεδον, ου, τὸ, planities. Ab

ἰσόπεδος, ου, ὁ καὶ ἡ, planus. Ex πέδον.

ἰσοπέλεθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui totidem jugerum est, æque magnus. Ex πελέθρον.

ἰσοπευθὴς, ὲς, parem luctum, noxam afferens seu habens.

ἰσοπεριμέτρητος, ου, eundem ambitum habens.

ἰσόπετρος, ου, durus. Ex πέτρος.

ἰσόπηχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, qui totidem cubitorum est.

ἰσοπλάτὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, æque latus. Hinc τὸ ἰσοπλατὲς, έος, par latitudo. Ex πλάτος.

ἰσοπλάτων, Platoni par, comparandus.

ἰσόπλευρος, ου, ὁ καὶ ἡ, æquilaterus. Ex πλευρὰ.

ἰσοπληθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, æque plenus, pari multitudine. Ex πλῆθος.

ἰσοπολίται, ων, οἱ, æquales cives.

ἰσοπολιτεία, ας, ἡ, par jus civitatis; (2) æqualitas reipublicæ.

ἰσόπρεσβυς, ὁ, pari ætate.

ἰσόστομος, ὁ, utrinque strictus, seu onustus, *Epith.* asini, *Soph.*

ἰσόστυρον, τὸ, isopyrum, planta, alias phasiolus.

ἰσορρεπὴς, ὁ καὶ ἡ, æque vergens, *Nic.*

ἰσορροπέω, ῶ, fut. ήσω, æquilibrium facio, sum æqualis momenti, in neutram partem vergo, æqualibus sum viribus, æqualis sum, adæquo.

ἰσορροπία, ας, ἡ, æquilibrium. Ab

ἰσόρροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, par, æquivalens. Ex ῥέπω.

ἰσορρόπως, *adv.* pari vi, valore.

Ἴσος, vel ἴσος, η, ον, æqualis, par, æquabilis. Hinc τὸ ἴσον, ου, æqualitas, æqualis portio; ἴσῳ καὶ, perinde ac, æque ac; ἴσου, totidem.

ἰσοσθένεια, ας, ἡ, æqualitas virium, æquipollentia.

ἰσοσθενέω, æquipolleo, æquali polleo robore. Ab

ἰσοσθενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, pari robore præditus, paribus pollens viribus. Ex σθένος.

ἰσοσκελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, æqualia habens crura; (2) æqualia habens latera; (3) par de numero. Ex σκέλος.

ἰσόστεγος, ου, ὁ καὶ ἡ, legumini similis. Ex ὄστεον.

ἰσοστατὸν, *adv.* contra stando, seu pugnando, pari vi. Ab ἵστημι.

ἰσοσταθμέω, idem pondus habeo. A ζυθμός.

ἰσοσταθμία, ας, ἡ, æquilibrium, *Ph.* A seq.

ἰσόσταθμος, ου, ὁ καὶ ἡ, par pondere.

ἰσοστάσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex ἵστημι.

ἰσοστεὼς, idem quod ἰσοσταθμέω.

ἰσόστοιχος, ου, ex adverso respondens, oppositus, ut ἀντίστοιχος.

ἰσόστροφος, idem quod ἀντίστροφος.

ἰσοσυλλαβέω, totidem syllabas habeo.

ἰσοσυλλάβως, *adv.* totidem syllabis.

ἰσοτάλαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui paris est ponderis et momenti, æquilibrium faciens; (2) æqualis.

ἰσοταχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, æque velox. Ex ταχύς.

ἰσοταχῶς, *adv.* æque celeriter, pari celeritate.

ἰσοτέλεια, ας, ἡ, æqualitas in pendendo tributo cum civibus; (2) æqualis libertas. Ab ἰσοτελὴς.

ἰσοτέλεσος, ον, qui simul, una absolvitur, expletur. A τελέω.

ἰσοτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui idem cum alio vectigal pendit; (2) qui iisdem legibus cum civibus vivit. Ex τέλος.

ἰσότης, ητος, ἡ, æqualitas, par conditio, paritas; (2) æquitas. Ab ἴσος.

ἰσοτιμία, ας, ἡ, par honor et dignitas; (2) par conditio et jus. Ab

ἰσότιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, æque pretiosus. Ex τιμή.

ἰσοτίμως, *adv.* pari honore, conditione.

ἰσοτοιχος, ον, pares parietes habens.

ἰσότονος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui est æqualis toni, eodem accentu præditus. Ex τόνος.

ἰσοτόνως, *adv.* æquali tono; (2) æque, perinde.

ἰσοτρἀπεζος, ον, par mensæ vel par alteri, quoad mensam, h. e. cui sunt dapes pares dapibus alterius. A τράπεζα, *Ern.*

ἰσοτροπέω, ῶ, fut. ήσω, similibus moribus sum. Ab

ἰσότροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui similibus est moribus.

ἰσότυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, eandem habens formam et sculpturam.

ἰσοτύραννος, ὁ καὶ ἡ, tyrannis par et æqualis.

ἰσουργέω, paria facio. Ab

ἰσουργὸς, ὸν, ὁ καὶ ἡ, paria faciens, *Hes.* Ex ἔργον.

ἰσοῦσθαι, præs. inf. med. ab ἰσόω.

ἰσοϋψὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui ejusdem est altitudinis, æque altus. Ex ὕψος.

ἰσοφαρίζω, æquo, adæquo, æquiparo; quasi

ἰσοφερίζω. Οὐδέ τις οἱ δύναται μίνος ἰσοφαρίξειν, *Il.* 6, 101. Ἔγνω δ' Ἀθηναίη γλαυκώπιδι ἰσοφαρίζοι, *ib.* 9, 390. Ab ἴσον et φέρεσθαι, *ferre*, ut ἐμφερής.

ἰσοφαρίσδην, *Dor.* pro ἰσοφαρίξειν.

ἰσοφόρος, ὁ καὶ ἡ, æqualem partem ferens.

ἰσοφυής, ἐος, ὁ καὶ ἡ, æqualis naturæ, qui ejusdem est essentiæ, *Nonn.* Ex φυή.

ἰσοχειλίδιον, labrum pari libramento demitto, *Gaz.*

ἰσοχειλής, ἐος, ὁ καὶ ἡ, labra æquans, de mensura, plenus usque ad labra. Ex χείλος.

ἰσόχυος, ὁ καὶ ἡ, pari robore præditus.

ἰσόχνοος, ὁ καὶ ἡ, æque lanuginosus. Ex χνόη.

ἰσόχορδος, ὁ, ἡ καὶ ἡ, totidem constans chordis. Ex χορδή.

ἰσοχρονέω, tempore æquo, æquali tempore vivo. Ab ἰσόχρονος.

ἰσοχρόνιος, ὁ καὶ ἡ, idem quod

ἰσόχρονος, ὁ, ἡ καὶ ἡ, tempore seu ætate par.

ἰσόχροος, *contr.* ἰσόχρους, ὁ καὶ ἡ, simili colore præditus. Ex χρόα.

ἰσόχρυσος, ὁ καὶ ἡ, in quo est æqua auri portio; (2) auro par; (3) qui auro rependitur, auro repensus.

ἰσοψηφία, ας, ἡ, par auctoritas in suffragiis ferendis; (2) paria suffragia. Ab

ἰσόψηφος, ὁ, ἡ καὶ ἡ, qui par est in suffragiis ferendis; (2) parem auctoritatem habens.

ἰσόψυχος, ὁ, ἡ καὶ ἡ, unanimis, amicissimus, similis animo. Ex ψυχή.

ἰσοψύχως, *adv.* pari animo.

ἰσόω, ῶ, f. ώσω, æquo, adæquo, æquiparo. Δρόμῳ δ' ἰσώσας τῇ φύσει (τῇ φύσει *Brunck.*) τὰ τέμματα, *Soph. El.* 688. Ab ἴσος.

Ἰσραήλ, ὁ, Israël. Nomen Hebr. ἄκλιτον, *Princeps Dei.*

Ἰσραηλίτης, ου, ὁ, Israëlita. Ab Ἰσραήλ.

Ἰσραηλίτις, ιδος, ἡ, Israëlitis.

ἴστ, 2. præs. imperat. act. *Att.* pro ἴσταθι, ab ἵστημι.

ἵστμαι, sto, subsisto, persto, statuo.

ἱστάμενος, præs. part. pass. verbi ἵσταμαι.

ἱστάντι, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro ἱστασι.

ἱστάνω, idem quod ἱστάω seu ἵστημι, *Steph.*

ἵστασο, 2. sing. imperfect. ind. act. *Ion.* pro ἵστασο.

ἵστασο, *sta*, 2. sing. præs. imperat. med.

ἵστατο, 3. sing. imperf. ind. pass. vel med.

ἱστάω, ῶ, ἱστᾶς, ἱστᾷ, sisto. Vide ἵστημι.

ἵστε, 2. plur. præs. ind. act. per *Syncr.* pro ἵστατε, ab ἵστημι.

ἱστέον, *sciendum*, *Ion.* pro εἰστέον, ab εἴδω.

ἵστη, *sta*, *siste*, 2. sing. præs. imper. act. *Att.* pro ἵσταθι, vel *statueris*, 2. sing. pr. ind. pass. *Att.* pro ἵστασαι, ab ἵστημι.

ἵστημι, in præs. imperf. fut. aor. 1. colloco, statuo: *et hinc* pondero, converto, &c. *quæ ex adjecto substantivo judicanda sunt*, at in aor. 2. perf. plusq. sto, consisto; *unde est* (1) de meretrice prostante; (2) esse natum, ortum esse, (3) conquiescere, &c. quæ vis et *in med.* ἵσαμαι obtinet: fut. στήσομαι, stabo, aor. 1. στῆσαι, et στήσασθαι, perf. ἕστηκα; in partic. ἱστὰς, ἱστᾶσα, ἱστὸς, stans; in inf. ἑστηκέναι, stare; ἱστάναι, statuere, ἱστάναι, stare, στᾶς, stans, &c. Ὅρθον δὲ ἵστασιν, arrigit aures, *Soph. El.* 27. Ἐνταῦθα σησόμεθα τῶ λόγω, *Dem.* βαστιλέα, *Plat.* ἱστάω, *Dor.* et *Ion.* pro ἱστάω, *Eust.*

ἱστίη, seu ἱστίη, ης, ἡ, *Ion.* pro ἑστία, focus, Vesta.

ἱστιητήριον, ου, τὸ, convivatorium, locus epulationis, pro ἑστιατήριον, *Ion.*

ἱστιοδρομέω, solis velis feror, non remis. Ex ἱστίον et δρόμος.

ἱστιοκάτω, ης, ἡ, navigatio, quæ fit velo et remis. Ex ἱστίον et κατώ.

ἱστίον, ου, τὸ, velum navis, textum, velum, velamen. Ab ἱστος.

ἱστιοπόιος, ω, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, velum facio.

ἱστιορράφος, ου, ὁ καὶ ἡ, velorum sutor, qui vela consuit; (2) dolosus, astutus. Ex ἱστίον et ῥάπτω.

ἱστοβοεύς, έως, ὁ, proprie aratri temo. Ex ἵστημι et βοεύς.

ἱστοβόη, ης, ἡ, idem et ex iisd.

ἱστοβοεύς, *Ion.* pro ἱστοβόεί, ab ἱστοβοεύς.

ἱστοδόκη, ης, ἡ, receptaculum mali nautici. *Il.* 1, 434. Ex ἱστὸς et δέχομαι.

ἱστοκεραία, ας, ἡ, antenna.

ἱστοπέδη, ης, ἡ, lignum in media et ima navi, cui inserebatur malus, seu foramen in media navi, cui mali erecti pars inferior inserebatur.

ἱστοπόνος, ὁ καὶ ἡ, textor, textrix. Ex ἱστὸς (2) et (3).

ἱστόπους, οδος, ὁ, pes textorii mali, seu ligni, e quo stamina ducta sunt.

ἱστορα, *peritum*, acc. sing. ab ἵστωρ.

ἱστορέω, ῶ, fut. ήσω, inquiro, scisciter; (2) viso, lustro; (3) memoriæ trado, literis prodo; (4) sciscitando vel percontando audio, vel cognosco. Τέλμησον εἰσιὼν, εἰ φρονεῖς, ἃ σ' ἱστορῶ, *Soph. Trach.* 408. Βικλόμενος ἱστορῆσαι τὴν πόλιν, *Plut.* Ab ἵστωρ.

ἱστόρημα, τὸ, res gesta, et quæcunque, quæ audiendo visendove cognoscitur.

ἱστορία, ας, ἡ, cognoscendi studium; (2) lustratio locorum; (3) percontatio, inquisitio; (4) commentatio; (5) historia, rerum gestarum expositio; (6) sensus Scripturæ historicus sive literalis. Ab eod.

ἱστορίεω, vel ἱστορεύω, ostento, cum affectatione quadam demonstro. Ἱστορεύμενος, *Ion.* pro ἱστορεύμενος, *Hipp.* Ab ἱστόριον.

ἱστορικός, ή, όν, ad historiam pertinens; (2) historicus, historiarum scriptor.

ἱστοριπῶς, *adv.* historice, historiorum more; (2) sensu literali.

ἱστοριογράφος, ου, ὁ, historiographus, historiarum scriptor. Ex ἱστορία et γράφω, *scribo.*

ἱστόριον, ου, τὸ, argumentum, fides seu probatio rei alicujus, apud *Hippocr.* Ab ἵστωρ.

ἱστοσυγγραφεύς, έως, ὁ, historiarum scriptor.

ἱστορὶς, ίδος, historica traditio, fama, historia.

ἱστὸς, οῦ, ὁ, malus navis; (2) malus seu lignum e quo stamina seu tela suspenditur; (3) ipsa tela. Ab ἵστημι.

ἱστόσπονα πηνίσματα, stamina seu licia quibus textorius ἱστὸς intenditur, *Ar.*

ἱστοτέβης, ου, ὁ, classiarius, socius navalis. A τρίβω.

ἱστυφεῖον, ου, τὸ, textrina. A seq.

ἱστυφής, ῶ, fut. ήσω, telas tracto, telam texo.

ἱστυφία, ας, ἡ, textura, telæ contextio.

ἱστυφικός, ή, όν, textorius. Hinc ἱστυφικὴ sc. τέχνη, ars textoria. Ab

ἱστυφὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, textor, textrix. Ex ὑφαίνω.

ἵσω, 3. sing. præs. imper. per *Sync.* pro ἱστάτω, ab ἵστημι.

ἵσων, imperf. ind. act. *contr.* pro ἵσαον, ab ἱστάω pro ἵστημι.

ἵσων, per *Sync.* pro ἵστων, 3. dual. imperf. vel pro ἱστάτων, 3. plur. imperat. v. ἵστημι.

ΣΤΩΡ, ορος, ὁ καὶ ἡ, sciens, peritus; (2) testis, judex, arbiter.

ἰσχάδιον, ου, τὸ, caricula, *Dim.* ab ἰσχάς.

ἰσχαδοπώλης, ου, ὁ, caricarum venditor. Ex ἰσχὰς et πωλέω. Hinc

ἰσχαδόπωλις, ιδος, ἡ, caricarum venditrix.

ἰσχαιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, sistens sanguinem, sistendi sanguinis vim habens. Ex ἴσχω et αἷμα.

ἰσχαίμων, idem quod ἴσχαιμος, herba sic dicta, *Theophr.*

ἰσχαίνω, emacio, macilentum reddo, attenuo, arefacio, pro ἰσχναίνω, ab ἰσχνός.

ἰσχαλέος, έα, έον, macer, tenuis. Ab eod.

ἰσχανάω, ῶ, inhibeo, retineo; (2) appeto, desidero, *Poët.* Hinc ἰσχανάᾳ, cupit, *Poët.* pro ἰσχανᾷ, et ἰσχανόων, desiderans, cupidus, per *Dialys.* pro ἰσχανῶν. Αὐτόν τ' ἰσχανάσασκον, *Il.* 15, 723. Τὴν δ' ὑπὸ ξυνὸν ἦγε μέγα δρόμον ἰσχανόωσαν, *ib.* 23, 300. Ab ἴσχω, *habeo.*

ἰσχανόωσιν, *Poët.* pro ἰσχανῶσι.

ἰσχάνω, *Poëticum*, comprimo, contineo. Δέος ἰσχάνει ἀνδρας, *Il.* 14, 387. Ὀπότε κεύος ἀνέρας ἰέργον Ἰσχάνει, *Hesiod. Op.* 493.

ἰσχὰς, άδος, ἡ, carica, ficus arida; (2) ficus quævis. Ab ἰσχνός.

ἰσχὰς, άδος, ἡ, anchora, nempe quæ retinet navem, *Soph.* ex incerta Tragœdia.

ἰσχέμεν, inf. act. *Ion.* pro ἴσχειν, ab ἴσχω.

ἰσχεο, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro ἴσχυ.

ἴσχευ, *Dor.* pro ἴσχυ.

ἰσχιαδικὸς, ὴ, όν, ad coxendicis dolores faciens; (2) coxarum dolores patiens. Ab ἰσχίς.

ἰσχιακὸς, ὴ, όν, idem et ab eod.

ἰσχιὰς, άδος, ἡ, ut ἰσχιας νόσος, coxendicum dolor.

ἰσχιοδίης, ου, ὁ, qui crassas seu tumidas habet coxas vel clunes, *Eust.*

ἰσχίον, ου, τὸ, coxa, coxendix, lumbus. Ab ΙΣΧΙΣ, εως, ἡ, lumbus, *Hes.*

ἰσχναίνω, emacio, macilentum reddo, attenuo, arefacio. Ab ἰσχνός.

ἰσχναλέος, έα, έον, macilentus, gracilis. Ab ἰσχναίνω.

ἰσχνανσις, εως, ἡ, emaciatio, attenuatio, macies. Ab eod.

ἰσχναντικὸς, ὴ, όν, extenuandi et emaciandi vim habens. Ab ἰσχναίνω.

ἰσχνασία, ας, ἡ, emaciatio. Ab eod.

ἰσχνεπίω, nimis tenuiter ac subtiliter loquor.

ἰσχνολογέω, idem.

ἰσχνολογία, ας, ἡ, nimis arguta disputatio. A λόγος.

ἰσχνολόγος, ὁ, subtilis disputator.

ἰσχνομυθέω, ῶ, subtiliter loquor, *Hes. Suid.*

ἰσχνομυθήντες, ἀκριβολογήντες.

ἰσχνομυθία, ας, ἡ, leptologia, argutiæ ineptæ, *Hes. Suid.* A μῦθος.

ἰσχνοπέδη, ης, ἡ, tenuis pedica, tenue vinculum.

ἰσχνόπορος, ὁ καὶ ἡ, meatus tenues habens.

ἸΣΧΝΟΣ, ὴ, όν, macer, gracilis, tenuis.

ἰσχνοσκελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, exilia habens crura. A σκέλος.

ἰσχνότης, ητος, ἡ, macies, gracilitas. Ab ἰσχνός.

ἰσχνυεγῶς, ὲς, subtiliter factus, elaboratus, *Epith.* vestis.

ἰσχνοφωνία, ας, ἡ, vocis exilitas, imbecillitas; (2) linguæ hæsitatio. Ab

ἰσχνόφωνος, ὁ καὶ ἡ, qui gracili et tenui voce est; (2) cui vox supprimitur, et rebente sistitur ac deficit, inter loquendum. A φωνή.

χνόω, ῶ, emacio, macilentum reddo. Ab ἰσχνὸς· ἰσχνῶται, extenuatur.

ἰσχνῶς, *adv.* tenuiter.

ἴσχουται, 3. pl. præs. ind. med. verbi ἴσχω, pro ἔχω.

ἰσχουρία, ας, ἡ, obstructio vesicæ, urinæ in vesica suppressio. Ex ἴσχω et οὖρον.

ἰσχυρίζω, assevero, affirmo. Ab

ἰσχυρίζομαι, fut. ἰσομαι, contendo viribus; (2) nitor, fiduciam colloco, pro defensione utor; (3) adsevero, affirmo. Ἰσχυρίζεσθαι περὶ τῶν νεκρῶν, *Plut.* in *Solon.* cap. 10. τῷ νόμῳ, *Xen.* Ab ἰσχυρός.

ἰσχυροβελὴς, ὲς, adversus sagittarum ictus validus, *Epith.* corearum vel loricæ. A βέλος.

ἰσχυρογνωμοσύνη, ης, ἡ, pertinacia, pervicacia in sententia, propositum tenax. Ab

ἰσχυρογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, obfirmatus in sententia, tenax propositi. A γνώμη.

ἰσχυρόδετος, ον, valide vinctus, seu ligatus. A δέω.

ἰσχυροπρεπέω, ῶ, robustum, validum reddo, corroboro, confirmo; ἰσχυροπρεπέομαι, corroboror.

ἰσχυροπρέπεμων, ὁ καὶ ἡ, gravia, fortia ausus. A πρᾶγμα.

ἰσχυροῤῥιζος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, radicem validam habens, seu agens. Ex ῥίζα.

ἰσχυρὸς, ὰ, ὸν, robustus, validus, potens, fortis, vehemens. Ab ἰσχύς.

ἰσχυρόω, idem quod ἰσχυροποιῶ; (2) munio. Ab ἰσχυρός.

ἰσχυρῶς, *adv.* valde, vehementer, enixe, naviter.

ἸΣΧΥΣ, ύος, ὁ, robur, vires, potentia; (2) exercitus.

ἴσχυσαν, 3. plur. a. 1. ind. act.

ἰσχύσει, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi ἰσχύω.

ἰσχυτήριος, α, ον, idem quod ἰσχυρός, ab ἰσχύω.

ἰσχύω, fut. ύσω, robustus sum; (2) potens sum, polleo, prævaleo, possum. Ταῦτ' οὐ δόλον ἰσχύσειν βίῳ, sustinent, *Soph. Trach.* 306. τοῖς ὄπλοις, *Dem.* σώμασι, *Xen.* Ab ἰσχύς.

ἴσχω, habeo, teneo; (2) occupo, occupatum possideo; (3) cohibeo, coërceo, contineo, reprimo, impedio, repello; (4) retineo; (5) scatere facio; (6) valeo, de pretio interno nummi; ἴσχομαι, hæreo, sisto gradum, desino. ξύγγνειαν ἴσχειν, dare veniam, *Soph. Ant.* 66. Χαλεπὸν ὑπὸ τῆς ὀργῆς, αὐτὰς, sc. χεῖρας ἴσχειν, *Arist. Lys.* 507. Ab ἔχω.

ἰσωγία, ας, ἡ, pretium par. Ab ὠνέομαι.

ἰσώνῠμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cognominis. Ab *ὄνομα*.
ἴσως, *adv.* æquāliter, æque, pariter; (2) fortasse, forsitan. Ab *ἴσος*.
ἴσωσι, 3. plur. aor. I. conj. act. verbi *εἴδω*, nisi sit pro *ἴσασι*, 3. plur. præs. ind. ab *ἴστημι*.
ἰσώσις, εως, ἡ, æquatio, comparatio. Ab *ἰσόω*.
'Ιταλίᾱ, ας, ἡ, Italia, regio Europæ. Ab 'Ιταλός. Hinc
'Ιταλικός, ἡ, όν, Italicus; (2) Latinus.
'Ιταλιώτης, ᾱ, ὁ, Italus, magnæ Graciæ incola, qui est ex magna Græcia. Ab eodem.
'Ιταλιῶτις, ιδος, ἡ, Itala.
'Ιτᾰλός, ῶ, ὁ, Italus; (2) taurus, bos. Aliis "Ιτελος.
ἰταμός, ἡ, όν, temerarius, præceps, protervus, trux, petulans, impudens. Ab *ἴτης*.
ἰταμότης, ητος, ἡ, temeritas, procacitas, impudentia.
ἰταμῶς, *adv.* proterve, impudenter.
ἴτε, 2. plur. præs. imperat. verbi *εἶμι*.
'ΙΤΕ'Α, ας, ἡ, et *ἰτέη*, ης, ἡ, salix; (2) hasta saligna. *Ἰτέαν λαβὼν χερὶ χωρεῖ πεῖν ἐλθεῖν ξυμμαχίοις δυσθυμίαν*, *Eurip. Suppl.* 695. Hinc
ἰτέϊνος, ίνη, ινον, salignus, e salice.
ἰτέον, eundum. Ab *εἶμι*, *eo*.
ἰτέων, ῶνος, ὁ, salicetum, salictum, locus consitus salicibus. Ab *ἰτέα*.
ἴτην, 3. dual. imperf. ind. act. verbi *εἶμι*.
"ΙΤΗΣ, ᾱ, ὁ, temerarius, audax, præceps, impudens, magnanimus, animosus.
ἰτητικός, ἡ, όν, temerarius, præceps, temerarium reddens. Ab *ἴτης*.
ἴτον, *ibatis*, 2. dual. imperf. ind. act. vel *ἴτις*, itemque *eunt*, 2. vel 3. dual. præs. ind. act. Ab *εἶμι*.
'Ιτυραῖα, ας, ἡ, Ituræa. Nomen regionis Syr. *Montosa*.
ἴτριαι, τὰ, sumen, abdomen; (2) bellaria, dulciaria opera. Hinc
ἴτριον, τὸ, opus pistorium, tenue et fragile, *Ath.*
ἰτριοπώλης, ᾱ, ὁ, placentarum, quæ *ἴτριαι* dicuntur, venditor. Ex *ἴτριον* et *πωλέω*.
ἴτριον, τὸ, utris, *Ep.* ima pars ventris, *Suid.*
"ΙΤΥΣ, υος, ἡ, circumferentia et curvatura rotæ, omnis extremitas rei rotundæ, umbo, *Il.* 5, 724.
ἴτων, *ilo*, 3. sing. præs. imperat. act. verbi *εἶμι*.
ἰΰγή, ῆς, ἡ, clamor acutus. Ab *ἰΰζω*.
ἰΰγμός, ῦ, ὁ, clamor acutus, stridor. Ab eod.
"ΙΥΓΞ, γος, ἡ, torquilla, vel motacilla, avicula veneficis in usu; (2) illecebræ amoris; (3) illecebræ quævis; (4) desiderium, cupiditas. *Ἰυγξ ἕλκει τὸν τῆνον ἐμὸν ποτὶ ὥμαν τὸν ἄνδρα*, *Theoc. Id.* 2, 17. Ab *ἰόω*, unio, jungo. Est omnes animos jungens, uniens, *Ern.*
ἰΰζω, acutum clamo, strideo, cano; (2) ejulo, *Soph. Trach.* 787. Hinc
ἰυτῆς, ᾶ, ὁ, acutum clamans, stridens.
ἴφθα, *læsi*, perf. ind. act. verbi *ἴπτω*.
ἰφθῐμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vel *ἴφθιμος*, ίμη, ιμον, viribus potens, robustus; (2) fortis, generosus, animosus. Ex *ἴφι*.
ἴφι, *adverb.* valide, fortiter, magno animo. Ab *ἰς*.
ἰφῐκεᾰντίδες, ων, αἱ, genus calceamentorum, quæ ab Iphicrate nomen indepta sunt.
ἴφῐον, roboris efficax, pingue; ut hinc sit *ἴφια μῆλα*, *Il.* 5, 556. Ab *ἴφι*.
ἴφῐος, ίφιος, ὁ, robustus, fortis, celer, *Hes. Steph.*
ἰφίον, ή, species oleris agrestis, *Suid.*
ἰχθύα, ας, et *ἰχθύη*, ης, ἡ, pellis arida marinæ squatinæ; (2) ferreus unguis, cujus usus est in extractione et sectione fœtus; (3) limatūra, scobs, cæmentum. Ab *ἰχθύς*.
ἰχθυάω, ῶ, piscor. Hinc *ἰχθυάει*, *Odyss.* 12, 95. pro *ἰχθυᾷ* et *ἰχθυάασκον*, *Ion.* pro *ἰχθύαον*. Ab *ἰχθύς*.
ἰχθυβολεύς, έως, ὁ, qui tridente pisces figit, piscator. Ex *ἰχθύς* et *βάλλω*.
ἰχθυβολέω, ῶ, pisces tridente figo, piscor. *Ἐτερόφιν ἰχθυβολεῦντα, κατίφλεγε τεθνειῶτα*. *Epigr.* De nave. Ab
ἰχθυβολος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pisces tridente figens, piscator. Ex *ἰχθύς* et *βάλλω*.
ἰχθυβόρος, ον, piscivorus. A *βορέω*.
ἰχθυδοτος, ὁ καὶ ἡ, piscilentus, *Nonn.*
ἰχθύδιον, ᾱ, τὸ, pisciculus, *Dim.* ab *ἰχθύς*.
ἰχθυδόκος, ον, pisces capiens, continens. A *δέχομαι*.
ἰχθύη, ης, ἡ, vide *ἰχθύα*.
ἰχθύϊματα, ων, τὰ, squamæ piscium; (2) scobs; (3) ramentum; (4) cortex. Ab *ἰχθύα*.
ἰχθυηρός, ᾱ, ὸν, piscilentus, piscarius; (2) aptus ad pisces. Ab *ἰχθύς*.
ἰχθυΐδιον, τὸ, idem quod *ἰχθύδιον*, *Man.*
ἰχθυϊκός, ἡ, όν, ut *ἰχθυϊκὴ πύλη*, piscaria porta. Ab eod.
ἰχθύκεντρον, ᾱ, τὸ, fuscina, tridens.
ἰχθυοβολεύς, έως, ὁ, idem quod *ἰχθυβολεύς*.
ἰχθυοβολίδιον, ᾱ, idem quod *ἰχθυβολέω*.
ἰχθυοβολος, idem quod *ἰχθυβολος*.
ἰχθυοβρωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, a piscibus depastus, aut depascendus. Ex *βιβρώσκω*.
ἰχθυοειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, pisci similis. Ab *εἶδος*.
ἰχθυόεις, όεσσα, όεν, piscosus. Ab *ἰχθύς*.
ἰχθυοθήρας, ᾱ, ὁ, piscator. A *θήρα*.
ἰχθυοθηρεύτης, ὁ, piscator, *Man.*
ἰχθυοθηρευτικὴ, ῆς, ἡ, piscatoria. A *θηρεύω*
ἰχθυοθηρητὴρ, ῆρος, ὁ, piscator. A *θηράω*.
ἰχθυοθηρικός, ἡ, όν, piscatorius. Ab *ἰχθυοθήρας*.
ἰχθυόθηρον, vel *-θηρος*, rapum terræ.
ἰχθυόκεντρον, idem quod *ἰχθύκεντρον*, *Suid.*
ἰχθυοκόλλα, ης, ἡ, ichthyocolla, piscis cui glutinosum est corium, ipsum illud gluten. A *κόλλα*.
ἰχθυολὸς, ῦ, ὁ, qui pisces reti e mari vel flumine trahit, piscator. Ex *ἕλκω*.
ἰχθυολογέω, ῶ, de piscibus dissero. A seq.
ἰχθυολογος, ᾱ, ὁ, qui de piscibus disserit.
ἰχθυολύμης, ὁ, pisces multos absumens. Vox Comica, de Atheniensibus. A *λύμη*.
ἰχθυόμαντις, εως, ὁ, ex piscibus futura prædicens.
ἰχθυονόμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, piscibus imperans, piscibus jus dicens. A *νόμος*.
ἰχθυοπάλαια, ης, ἡ, piscium venditrix. A *πωλέω*.
ἰχθυοπωλεῖον, et *ἰχθυοπώλιον*, ᾱ, τὸ, piscaria, forum piscarium. Ex iisd.
ἰχθυοπώλης, ὁ, piscium venditor. Ex iisd.
ἰχθυοπωλίς, ίδος, ἡ, negotiatio piscaria.
ἰχθυοτροφεῖον, ᾱ, τὸ, piscium vivarium, cetarium, locus ubi pisces aluntur.
ἰχθυοτροφικὸς, ἡ, όν, qui piscibus alendis delectatur. Ab
ἰχθυοτρόφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui pisces alit, piscinarius. Ex *ἰχθύς* et *τρέφω*.
ἰχθυυλκὸς, ῆ, ὁ καὶ ἡ, idem quod *ἰχθυολκός*.
ἰχθυοφαγέω, ῶ, piscibus victito. Ab
ἰχθυοφαγία, ᾱ, victus e piscibus.
ἰχθυοφάγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui piscibus vivit, qui pisces comedit. A *φαγεῖν*.
ἰχθυπαγὴς, ὲς, pisci hærens, *Ep.*
"ΙΧΘΥ Σ, ύος, ὁ, piscis.
ἰχθυώδης, ους, ὁ καὶ ἡ, pisces vorans, *Ep.*
ἰχθυῶδης, εος, ὁ καὶ ἡ, piscosus, pisculentus; (2) pisci similis. Ab *ἰχθύς*.
ἰχθυωδῶς, *adv.* piscium modo.
ἰχναῖος, unde *ἰχναία* vestigatrix, *Hom.* al. proprie ab "Ιχναι, oppidum in ora Macedoniæ, *Steph.*
ἰχνάομαι, ῶμαι, vestigo, vestigiis consequor. Ab *ἴχνος*.
ἰχνεία, ας, ἡ, vestigatio, indagatio. Ab *ἰχνεύω*.
ἰχνελάτης, ᾱ, ὁ, vestigator. Ab *ἴχνος* et *ἐλαύνω*, *persequor*.
"*ἰχνεσιν*, *vestigiis*, dat. plur. ab *ἴχνος*, εος.
ἰχνευμα, ατος, τὸ, vestigatio. Ab *ἰχνεύω*.
ἰχνεύμων, ονος, ὁ, ichneumon, quasi investigator crocodili; (2) genus vespæ.
ἰχνευσις, εως, ἡ, indagatio, investigatio.
ἰχνευτὴς, οῦ, ὁ, vestigator, indagator.
ἰχνεύω, fut. *εὑσω*, vestigo, vestigiis consequor. *Τὼ μὲν γὰρ ὀρῃ οἷόν ἐστι καὶ ἰχνεύειν*, *Xen.* Ab *ἴχνος*.
ἰχνηλασία, ας, ἡ, investigatio, indago.
ἰχνηλατέω, ῶ, indago, investigo. *Ἰχνηλατεῖν τἀληθές*, *Phil.* Ab
ἰχνηλάτης, ᾱ, ὁ, investigator, indagator, qui aliquid vestigiis consequitur. Ex *ἴχνος* et *ἐλαύνω*, *persequor*.
ἴχνιον, ᾱ, τὸ, vestigium, *Dim.* ab *ἴχνος*.
ἰχνοβάτης, ᾱ, ὁ, qui vestigiis insistit. Ex *ἴχνος* et *βαίνω*.
ἰχνολαβὴς, ὲς, vestigio debilis, *Man.*
ἰχνογραφία, ας, ἡ, descriptio operis futuri, forma, ichnographia. Ex *ἴχνος* et *γράφω*.
ἰχνοστίδη, ης, ἡ, laqueus pedum, rete, cassis.
"ΙΧΝΟΣ, εος, τὸ, vestigium, i. e. ima pars pedis; (2) vestigium, i. e. signum, quod pes solo vel alii rei molli imprimit. *Λεπτὸν ἴχνος ἀρξύλης τίθετε*, *Eur. Ur.* 140.

ἰχνοσκοπέω, vestigia lustro.
ἰχνοσκοπία, ας, ἡ, indagatio ferarum ex vestigiis. Ex iisd.
'ΙΧΩ'Ρ, ῶρος, ὁ, sanies, tabum, pus; (2) humor serosus, vel cruor, proprie deorum secundum Homerum, *Il.* 5, 416.
ἰχωρίζω, suppuro, *Gl. V.* unde *ἰχωρισμένος*, suppuratus. Ab *ἰχώρ*.
ἰχωροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, humoris serosi speciem habens, saniem referens. Ex *ἰχὼρ* et *εἶδος*.
ἰχωρώδης, ες, idem.
ἰχωρῶσαι, ῶν, sanie fluo. A *ῥοή*.
"*ἴψ*, *ἰπός*, ὁ, plur. *ἴπες*, vermis cornua adrodens; (2) vermis vites infestans. Ab *ἴπτω*, *lædo*.
"*ἴψαο*. *læsisti*, 2. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro "*ἴψασο*, s. "*ψω*, ab *ἴπτω*.
'*ἰῶ*', vox *lætantium* et *lamentantium*, heu! eho! proh!
'Ιωαθὰμ, ὁ, Jotham. Nomen viri Hebr. *ἄκλιτον*. *A Deo protectus*.
'Ιωακεὶμ, ὁ, Joacim. Nomen viri Hebr. *ἄκλιτον*. *Dominus excitabit ipsum*.
'Ιωάννα, ας, ἡ, Joanna. Nomen mulieris Hebr. *Gratiosa*.
'Ιωαννᾶς, ᾶ, ὁ, Joannas; et
'Ιωάννης, ου, ὁ, Joannes. Nomen viri Hebr. *Gratiosus*.
'Ιὼβ, ὁ, Jobus. Nomen viri Hebr. *ἄκλιτον*. *Ejulans*.
'ΙΩΒΗΛΑΙ'ΟΣ, ᾱ, ὁ, Jubilæus.
'ΙΩΓΗ', ῆς, ἡ, tegmen; tectura; protectio; quies; littus; (2) vox, clamor.
ἰώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, violaceus, violæ similis; (2) rubiginosus, ferrugineus; (3) venenosus. Ab *ἴον*, vel *ἰός*.
'ΙΩΗ', ῆς, ἡ, vox, clamor; (2) flatus.
'Ιωὴλ, ὁ, Joël. Nomen viri Hebr. *ἄκλιτον*. *Adquiescit*.
ἰωκὴ, ῆς, ἡ, persecutio, impetus, quasi *διωκὴ*, a *διώκω*, *persequor*; in accus. *ἰῶκα*, per *Metaplasmum* pro *ἰωκήν*.
ἴωμεν, 1. pl. a. 2. conj. act. verbi *εἶμι*.
"ΙΩΝ, ωνος, ὁ, Ion, filius Xuthi, nepos Hellenis; (2) Ionicus.
ἰὼν, *interject.* eho, heus! Ab *ἰώ*.
'Ιωνᾶς, ᾶ, ὁ, Jonas. Nomen viri Hebr. *Columbus*.
"*Ιωνες*, 'Ιώναν, οἱ, Iones, populus Græcus. Ab "Ιων.
'Ιωνία, ας, ἡ, Ionia, regio. Ab "Ιων.
ἰωνιὰ, ᾶς, ἡ, violetum, locus, ubi nascuntur violæ. Ab *ἴον*.
ἰωνίζω, Iones æmulor, Iones sequor. Ab "Ιωνες.
'Ιωνικὸς, ἡ, όν, qui Ionum est, Ionum proprius, Ionicus. Ab eod.
'Ιωνικῶς, *adv.* Ionice, Ionum more.
'Ιωνὶς, ίδος, ἡ, Ionica. Ab "Ιων.
'Ιωρὰμ, ὁ, Joram. Nomen viri Hebr. *ἄκλιτον*. *Ex Domino excelsus*.
ἴωρος, ᾱ, ὁ, locus montanus; (2) mons; (3) vestibulum domus; (4) vestibuli seu domus custos. Ab *ἔρος*, *custos*.
'Ιωσαφὰτ, Josaphat. Nomen viri Hebr. *ἄκλιτον*. *Dominus judicabit*.
'Ιωσῆ, ὁ, Jose. Nomen viri Hebr. *ἄκλιτον*. *Senex*.
'Ιωσὴφ, ὁ. Joseph. Nomen viri Hebr. indeclinabile. *Addat*.
'Ιωσίας, ᾱ, ὁ, Josias. Nomen viri Hebr. *Qui est a Domino*.
'Ιῶτα, τὸ, Iota. Nomen literæ Græcæ *ἄκλιτον*.
ἰωτακισμὸς, οῦ, τὸ, vitium cum iota super justum extenditur, *Diom.* q. ab *ἰωτακίζω*.
ἰωτογραφέω, per *ἰῶτα* scribo, cui opponitur, per digpthongum *ει*. Vox Grammaticorum, *Ern.*
ἰωχμὸς, οῦ, ὁ, persecutio, hostilis infestatio; (2) turba pugnantium. Pro *διωχμὸς*, a *διώκω*.
"ΙΩΨ, *ἴωπος*, ὁ, iops, piscis nomen.

K

K, Decima litera Græcorum, quæ *κάππα* dicitur, et nomen habet ab Hebræorum Caph; (2) in numeris valet *viginti*; et, cum lincola inferne posita (*κ*), *viginti millia*.

καβαίνων, *Lacon.* pro καταβαίνων, descendens, *Alcman.* ap. *Hephæst.* 44.

κάβαισος, vorax, qui satiari nequit. A κάβος.

ΚΑΒΆΛΗΣ, ου, ὁ, caballus, equus clitellarius.

καβάλλω pro καταβάλλω, *Hom.*

καβάλας, 3. sing. a. 2. ind. act. *Dor.* vel *Poët.* pro κατέβαλε, a καταβάλλω.

καβαλικός, ἡ, όν, luctandi, dejiciendi peritus, bonus luctator. A καταβάλλω.

καβάς, a. 2. part. act. *Poët.* pro καταβάς, a καταβαίνω.

καβειριζόμαι, Cabirorum ritus sequor, celebro.

Καβειριός, ἡ, όν, Corybanticus, a Cabiris fieri, cani solitus.

Κάβειροι, οἱ, iidem qui Corybantes. *Fœm.* Καβειρίδες.

κάβη, ης, ἡ, cibus, *Suid.* quasi a κάπτειν.

κᾶβηξ, ηκος, ὁ, vel κάβαξ, larus, avis vorax; (2) versutus, vafer, *Lex. Gr.* Ab eodem.

ΚΆΒΟΣ, ου, ὁ, mensuræ frumentaceæ genus; (2) mensura vinaria.

κᾰγαθοῖς, *et bonis*, pro καὶ ἀγαθοῖς.

κάγγανα, *Il.* 20, 458. ad genu, *Æol.* pro κατὰ γόνυ.

ΚΑΤΚΑΜΟΝ, ου, τὸ, cancamum, lacrima ligni Arabici.

κάγκανον, τό, herba quædam.

κάγκανος, aridus. A καγκαίνω.

ΚΑΓΧΆΖΩ, f. άσω, cachinnor, convitior. Καγχάζων μεθ' ἑτέρου νεανίου, *Arist. Conc.* 846.

ΚΑΓΧΑΊΝΩ, calefacio, arefacio, *Hes.*

καγχαλάω, ῶ, cachinnor, rideo; (2) exsulto, gaudeo; καγχαλάων pro καγχαλῶν, *Il.* 6, 514. "Ητε καγχαλόωσι καεηκόοντες Ἀχαιοὶ, *Il.* 3, 43. A καγχάζω.

καγχαλόωσι, *exsultent*, 3. pl præs. conj.

καγχανόεις, εσσα, εσσον, aridus, *Man.* A καγχαίνω.

καγχασμός, οῦ, ὁ, cachinnatio, ipsa actio cachinnandi; (2) risus effusus. A καγχάζω.

καγχαστής, οῦ, ὁ, cachinnator, qui lubenter cachinnatur, seu effusius ridet. Ab eod.

καγχαστικός, ή, όν, idem et ab eod.

καγχεσιδίας, ου, ὁ, ut καγχεσίδης ἄρτος, panis hordeaceus; alias καγχεσιδίας.

κάγχευς, s. κάγχευ, roris marini fructus, *Diosc.* Scrib. etiam sine γ.

κάγχευς, αι, hordea, hordei farina; alias κάχευς. A κάγχευες, *contr.*

κᾰγώ, *et ego*, *Att.* pro καὶ ἐγώ.

κάδδ' ἔοικεν, *prostravit vero*, pro κατὰ δὲ ἔβαλε, s. κατέβαλε δέ.

καδδέ, *secundum vero*, *Poët.* pro κατὰ δέ.

καδδέπτατε, 3. sing. a. 2. ind. act. *Æol.* pro κατέπτατο δέ, a κατατίπτω.

κάδδος, καδδίον, καδδίσκος, vide κάδος, καδίον, καδίσκος.

καδδεαθέτην, 3. dual. a. 2. ind. act. *Dor.* pro κατεδαθέτην, a καταδῆθω.

καδδύναμιν, *pro viribus*, *secundum potentiam*, *Dor.* pro κατὰ δύναμιν.

καδδῦσαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro καταδῦσαι, a καταδύω.

κᾶδει, pro καὶ ἴδει, *Soph.*

καδίον, ου, τὸ, parvus cadus, sitella; (2) pera. *Dim.* a κάδος.

καδίσκος, ου, ὁ, idem et ab eod.

Καδμεία, ας, ἡ, arx Thebana.

καδμεία, sive καδμία, ας, ἡ, lapis ærosus; (2) medicamentum metallicum.

Καδμεῖος, εία, εῖον, Cadmæus. Καδμεῖοι, Thebani, posteri Cadmi. A Κάδμος.

Καδμείωνες, οἱ, Thebani. Ab eod.

Καδμηΐς, ίδος, ἡ, Cadmæa, Thebana.

Κάδμος, ου, ὁ, Cadmus, filius Agenoris, Ægyptius, et arcis Cadmææ in Bœotia postea conditor. Ex Hebr. *orientalis.*

ΚΆΔΟΣ, ου, ὁ, cadus, dolium, vas vinarium, situla; (2) sitella suffragiorum. Κάδδος καλεῖται τὸ ἀγγεῖον εἰς ὃ τὰς ἀπομαγδαλίας ἐμβάλλουσι, *Plut.* in *Lycurg.* c. 12.

καδοποιός, οῦ, ὁ, cadorum fabricator.

ΚΑΔΎΤΑΣ, ου, ὁ, herbula Syriaca arboribus et spinis se circumvolvens.

καείς, *denstus*, a. 2. part. pass. verbi καίω.

ΚΆΖΩ, fut. κάσω, orno, exorno, decoro, excolo, instruo. Unde usitatum apud *Poët.* κεκασμένος, ornatus, perfect. part. pass. ἐκέκαστο, plusq. part. pass. ornatus erat. Ἐκέκαστο ἐγχείῃ, *Il.* 2, 530. καλαῖς, *ib.* 13, 432. ἱππόσυνῃ, *ib.* 23, 289. ὅλεθρῳ, πλούτῳ, *ib*, 24, 536. μαντοσύνῃ, *Od.* 9, 509. Καὶ σὺ, καείσι δόλοισι κεκασμένε, *Il.* 4, 339.

καῇ, 3. sing. a. 2. conj. act. verbi καίω.

καήσομαι, *ardebo*, fut. 2. ind. pass. verbi ejusd.

καθᾶ, *adv.* velut, sicut. Ex κατὰ et ᾶ.

καθαγιάζω, f. άσω, consecro; (2) cremo.

καθαγίζω, f. ίσω, consecro; (2) solvo justa, perago exsequias; (3) adoleo, cremo, uro. Καθαγίζειν τὸ σῶμα τινός, *Plut.* Ex κατὰ et ἅγος, *res sacra.* Hinc

καθαγισμός, οῦ, ὁ, consecratio; (2) parentatio, parentalia.

καθαγνίζω, fut. ίσω, purifico; (2) expio. Πυρὶ καθήγνισαι δίμας, *Eur. Or.* 40.

καθαιμακτός, ή, όν, valde cruentatus. A

καθαιμάσσω, f. άξω, cruento. Μῶρος, εἰ δοκεῖς με πλήνας σὴν καθαιμάξαι δέρην, *Eur. Or.* 1504. Σκήπτρῳ δὲ τῷδε σὸν καθαιμάξω κάρα, *id. Andr.* 588.

καθαιματόω, ῶ, idem. Πληγὴν (τὸ σκαλίδιον) μαχαίρᾳ τῇδε φοινίᾳ ὁλέσας, καθαιματώσει βωμόν, *Arist. Thesm.* 702.

καθαιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, sanguinolentus, cruentus. Ex κατὰ et αἷμα, *sanguis.*

καθαίρεσις, εως, ἡ, destructio, subversio, demolitio; (2) cædes. A καθαίρω.

καθαιρετέος, έα, έον, evertendus. Ab eod.

καθαιρέτης, ου, ὁ, dejector, eversor, vastator; (2) interfector. Ab eod.

καθαιρετικός, ή, όν, evertendi sive minuendi vim habens. Ab eod.

καθαιρέω, ῶ, detraho, everto, destruo; (2) victum interficio; (3) cohibeo, comprimo; (4) extenuo, deprimo; καθελεῖν, a. 2. inf. deducere, dejicere, minuere; part. καθελών, qui minuit, &c. καθαιρέομαι, οῦμαι, dejicior, evertor, imminuor; καθαιρέθεις, a. 1. depositus, dejectus, &c. Καθαιρεῖν τὰς σῆλας, rescindere, *Dem.* τὸ ἀξίωμα, *Plut.* ψήφισμα, *id.* Καθαιρεῖσθαι, *Act.* 19, 27.

ΚΑΘΑΊΡΩ, f. αρῶ, p. αρκα, purgo, mundo; (2) lustro, expio; (3) flagris cædo, aor. 1. ἐκάθηρα, purgavi, pass. ἐκαθέρθην, part. καθερθείς, purgatus. Καθαίρειν καθαρμόν, *Plat.* Ὁμόσεις γῆ καθαίρεται, *Arist.*

καθάλλομαι, desilio. Καθάλλεσθαι ἀπ' ὀχῆων, *Xen.*

καθαλμὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, aliquantum salsus; (2) salsus, *Nicand.* Ex κατὰ et ἅλς, *sal.*

καθαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, sale conspersus; (2) subsalsus. Ex ἰισ.

καθαμαξεύω. Ex κατὰ et ἁμαξεύω, plaustrum duco, agito. Hinc in usu καθημαξευμένος, in perf. pass. tritus, trivialis, καθαμαξευθὲν, a. 1. pass. tritum.

καθάμμιμος, ατος, τὸ, vinculum, nodus.

καθαμμίζω, arena obruo. Ex ἄμμος.

καθάναν, pro καθ' ἅπαν, *adv.* omnino, in universum.

καθάπαξ, *adv.* omnino, prorsus.

καθάπερ, *adv.* sicut, veluti, ut, ceu, quasi, tanquam.

καθαπερεί, veluti, quasi, ac si. Ex καθάπερ, ἂν et εἰ.

καθαπερεῖ, veluti, quasi, ac si.

καθαπλόω, explico, expendo.

καθάπτω, *adv.* simul, vero, *Strabo*, lib. 7.

καθάπτεσθαι, præs. inf. med. verbi καθάπτομαι.

καθαπτικός, ή, όν, invectivus, mordax. A καθάπτομαι, attingo, tango; (2) taxo; (3) reprehendo, impeto, pungo, mordeo, lacesso; (4) delinio, sedo; (5) manus injicio, invado; fut. καθάψομαι, aor. 1. καθηψάμην, καθῆψα, tetigisti, pupugisti. Καθηψάμην τυφανίδος, *Plut.* Τόν γ' ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν, *Il.* 1, 582. Hinc

καθαπτὸν, tractionale, *Guil. Bud.*

καθαπτὸς, ligatus, adstrictus, inductus. A καθάπτω, apto, annecto, necto, alligo, aor. 1. καθῆψα. Οἶον τόδ' ἡ δολῶπις Οἰνέως κόρη καθῆψεν ὤμοις τοῖς ἐμοῖς, *Soph. Trach.* 1068. scil. *malum.* Ex κατὰ et ἅπτω, *necto.*

καθάρειος, ου, ὁ καὶ ἡ, mundus, munditiem servans. A καθαίρω.

καθαρειότης, ὁ, mundities.

καθαρεύω, f. εύσω, purgo; (2) sum purus. Καθαρεύειν τῶν τοιούτων τὴν πόλιν, *Plut.* Ἡ γνώμη μὴ καθαρεύσει, *Arist. Han.* 355. Ab eod.

καθάρθαι, perf. inf. pass. *Ion.* pro κεκάθαρθαι, a καθαίρω.

καθαρεῖ, 3. sing. f. 1. ind. act. *Att.* pro καθαρίσει, a

καθαρίζω, f. ίσω, purgo, purifico, mundo. Τῇ πίστει καθαρίσας τὰς καρδίας αὐτῶν, *Act.* 15, 19. Οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; *Luc.* 17, 17. A καθαρός.

καθάριος, ου, ὁ καὶ ἡ, mundus, munditiem servans, delicatus, *Ph.* Ab eod.

καθαριότης, ητος, ἡ, mundities, puritas.

καθαρίσιμος, 3. sing. a. 1. conj. act. καθαρίζω.

καθαρίσθητι, 2. sing. a. 1. imper. pass.

καθαρισμός, οῦ, ὁ, purificatio, purgatio; (2) expiatio, piaculum. A καθαρίζω.

καθαρίως, *adv.* munde, munditiem servando; (2) eleganter. A καθάριος.

κάθαρμα, ατος, τὸ, purgamentum. Hinc τὰ καθάρματα, ων, homines viles et abjecti; (2) sacri et piaculares. A καθαίρω.

καθαρμοῖζω, fut. όσω, apto, compono. Βρόχοι λευκᾶ καθαρμόζουσα δέρα, *Eur. Hipp.* 774.

καθαρμὸς, οῦ, ὁ, purgatio, purificatio, lustratio. A καθαίρω.

καθαροποιέω, purifico, purgo.

καθαρὸς, ρὰ, ρὸν, purus, mundus, nitidus, sincerus, merus, candidus; (2) impermixtus, simplex; (3) qui se non contaminavit scelere; (4) expeditus, nullis impedimentis impeditus; (5) præstans, excellens; ἄστρος καθαρὸς, purior panis, *Gl. V.* siligineus. A καθαίρω.

καθαρότης, ητος, ἡ, puritas, nitor, mundities; (2) puritas, innocentia. A καθαρὸς.

καθαρπάζω, corripio. Ἔκ τι δειλίας ξίφη καθαρπάζουσιν ἐξαιρέμενοι, *Eur. Andr.* 813.

καθάρσιον, ου, τὸ, purgatio, expiatio, lustratio, piaculum; καθάρσια, sacra expiatoria, piacula, expiamenta. A κάθαρσις.

καθάρσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, purgatorius, lustralis, expiatorius. Ab eod.

κάθαρσις, εως, ἡ, purgatio; (2) expiatio, lustratio. A καθαίρω.

καθαρτέον, purgandum. Ab eod.

καθαρτὴρ, ῆρος, ὁ, purgator; (2) lustrator, expiator. Ab eod.

καθαρτήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, purgativis, purgandi vim habens, expiativus. Hinc τὰ καθαρτήρια, ων, purgationes, et τὸ τῆς καθαρτηρίου, ignis purgatorius, purgatorium. Ab eodem.

καθαρτὴς, οῦ, ὁ, purgator; (2) expiator, lustrator. Ab eod.

καθαρτικὸς, ή, όν, purgativus, purgandi vim habens; (2) lustralis. A καθαίρω.

καθαρύλλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *Dim.* a καθαρὸς ἄρτος τῶν καθαρύλλων, Alexis, panis purior. Vide καθαρὸς.

καθαρῶ, gen. sing. *Dor.* pro καθαροῦ.

καθαρῶς, *adv.* pure, nitide; (2) dilucide, manifeste; (3) pura mente, candide, sincere; (4) prorsus, omnino.

καθαυαίνω, arefacio, exarefacio.

καθαυτὸν, *adv.* seorsum; (2) per se; (3) plus; (4) sua sponte; (5) sua arbitrio. Pro κατὰ ἑαυτόν.

καθεδῆμαι, fut. ind. med. verbi καθέζομαι.

καθέδρα, ας, ἡ, cathedra, suggestum; (2) sedes, sella, sedile; (3) locus exonerandæ alvi; (4) obsidio; (5) sessio; (6) habitus sedentis.

καθεδριάομαι, consideo, *Hom.*

καθέζομαι, sedeo, fut. καθεδοῦμαι, sedebo; καθίζεσθαι, etiam castra dicuntur alicubi subsistentia et manentia; *dicitur* (3) de supplicibus, qui ad aram confugerunt; (4) de meretricibus, quæ in cella se prostituunt. Ἐπεὶ δ' ἐπὶ ζυγοῖς καθέζετ' ἀρχῆς, *Eur. Ph.* 73. ἐς τὸ Ἡραῖον, *Thuc.*

καθείατο, 3. plur. imperf. ind. *Ion.* ἐκάθητο, a κάθημαι.

καθεικέναι, perf. inf. act. verbi καθίημι.

καθεῖλον, aor. 2. ind. act. verbi καθαιρέω, pro καθεῖλα.

καθειμένος, perf. part. pass. verbi καθίημι.

καθιμένος, *adv.* remisse, parce, demisse.

καθεῖναι, a. 2. inf. act. verbi καθίημι.

καθεῖντο, 3. pl. plusq. ind. pass.

καθειργνυμι, et καθειργνύω, coërceo, cohibeo, concludo. Καθείργνυντο εἰς οἴκημα. *Plut.*

καθείργω, f. ξω, idem, a 1. καθείρξα, perf. pass. καθειργμένος. Εἶτα δὴ αὐτὸν κα-

διείξαιμ' ἐς λοφεῖον σχογγύλον, *Arist. Nub.* 749.

καθίερκται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi **καθίεργω**.

κάθιερξις, εως, ἡ, prohibitio, coërcitio. A **καθίεργω**.

καθεις, unusquisque sigillatim, umus post alium. Ex **κατὰ** et **εἷς**, *unus*.

καθεὶς, a. 2. part. act. verbi **καθίημι**.

καθείσιεν, 3. sing. aor. 1. indic. act. cum **ν ἐφελκ.** a **καθίζω**.

καθιεσήκεισαν, 3. pl. plusq. ind. act. verbi **καθίσημι**.

καθεῖτο, 3. sing. plusq. ind. pass. verbi **καθίημι**.

καθικάσην, pro **καθ' ἑκάστην**, scil. **ἡμέραν**, quotidie, indies; **καθίκασον**, pro **καθ' ἕκαστον**, singulatim.

καθικτήριος, ᾱ, ὁ **καὶ** ἡ, voluntarius.

καθικτέον, retinendum est. A **κατέχω**.

καθικτικὸς, ἡ, ὸν, continens, retinens. A **καθεκτὸς**, ἡ, ὸν, qui contineri aut detineri potest; (2) qui fieri potest. A **κατέχω**.

καθικτῶς, *adv.* ita ut contineri, vel retineri queat.

καθίλης, 2. sing. a. 2. conj. act. verbi **καθιλάω**, pro **καθέλω**.

καθιλκυσμὸς, ὁ, detractio. A

καθιλκύω, f. **ὑσω**, traho deorsum. **Καθελκύειν τὰς ναῦς**, *Thuc.*

καθίλκων, f. **ξω**, idem; **καθέλκειν** et **καθελκύσαι τὰς ναῦς**, naves in mare deducere. **Νεῦς δὴ καθέλκειν τῷ πέντητι μὲν δοκεῖ**, *Arist. Conc.* 197. **τὰς τριήρεις**, *Dem.*

καθιλῶ, f. 2. ind. act. verbi **καθαιρέω**.

κάθιεμα, ατος, τὸ, monile ex variis gemmis in pectus mulierum descendens, ornamentum collare. Ex **καθίημι**, *demitto*.

καθίεμενος, a. 2 part. med. verbi **καθίημι**.

καθιεννυμι, vestio, *Hom.*

καθιεῖσ, *adv.* ordine, deinceps.

κάθιξις, εως, ἡ, retentio, conservatio; (2) detentio. A **κατέχω**.

καθίξω, f. 1. ind. act. verbi **κατέχω**.

κάθιο, 2. sing. a. 2. imperat. med. *Ion.* pro **κάθισο**, a **καθίημι**.

καθίεμαται, τὰ, monilia; **περιτραχήλια**, ornamenta, *Anac.* Vid. *Thes. Gr. P.*

καθιερτύω, f. **ὑσω**, irrepo, serpo. **Καθιερτύσαντες ἀπὸ τῶν τειχῶν**, *Jos.*

καθίερτω, idem; (2) serpendo descendo, *item* descendo.

κάθες, 2. sing. a. 2. imperat. act. verbi **καθίημι**.

κάθεσαν, 3. pl. a. 2. ind. act.

καθεσις, εως, ἡ, sedes, domicilium, diversorium, habitatio; (2) demissio, dejectio, immissio, insectatio. A **καθέζω**, vel **καθίημι**.

καθεσμὸς, ᾰ, ὁ, consessus, sedes. A **καθέζομαι**.

καθίσαντο, *collocarunt*, 3. plur. a. 1. ind. med. *Poët.* pro **καθίσαντο**, a **καθέζω**.

καθισαμένος, perf. part. pass. verbi **καθίσημι**.

καθίσηκα, *constitui*, perf. ind. act.

καθισηκότες, οἱ, virilem ætatem agentes, maturam et gravem; (2) **καθεσηκὸς**, stata, certa, fixa; *item* bene constituta.

καθεσηκότως, *adv.* composito, animo compositio et moderato. A **καθίσημι**.

καθισήκω, consto, perstō, constanter permaneo, ut hinc sit f. 1. **καθεσήξω**, **καθισήξει**, constabit.

καθισ-ῶτα, ων, τὸ, status præsens, leges, decreta, institutaq; et omnino, quæcunque de re quapium constituta sunt; pro **καθεσηκότα**. A **καθίσημι**, *constituo*.

καθιστὴρ, ῆρος, ὁ, immissor. Instrumentum chirurgicum vesicarium; (2) linteamentum tortum, quod ulceribus immittitur; (3) redimiculum, *Ph.* A **καθίημι**. Hinc

καθιστηρισμὸς, ὁ, operatio per catheterem.

καθίστης, ᾱ, ὁ, perpendiculum, *Ph.*

καθίστος, υ, ὁ, agnus, qui in mare demittebatur. A **καθίημι**.

κάθιστος, υ, ἡ, sc. **γραμμη**, perpendiculum, linea perpendicularis; (2) altitudo rectis lineis subvecta, perpendicularitер ardua; (3) linea piscatoria, hamus, rete. Ab eodem.

καθυδῶ, fut. **καθυδήσω**, dormio; (2) cum muliere rem habeo; imperf. **καθῴδον**, **καθῴδες**, **καθῴδε**, dormiebat. "Οδ' ἀνὴρ παρ' ἐμοὶ καθεύδει, *Arist. Thesm.* 486.

καθεύρημα, ατος, τὸ, inventum.

καθευρίσκω, invenio.

καθιφθος, ᾱ, ὁ **καὶ** ἡ, probe coctus. *Epith.*

auri obryzi. **Κάθεφθος πυτάνη**, *Aret.* Ex **κατὰ** et **ἕψω**.

καθεψέω, decoquo; (2) mollio, frango, *Arist. Vesp.* 791. Hinc

καθέψησις, ἡ, decoctio.

καθεψιάομαι, scommatis incesso, illudo.

καθέψω, idem et ex iisd.

κάθη, 2. sing. præs. ind. med. *Att.* pro **κάθησαι**, a **κάθημαι**.

καθῆδον, ῶ, idem quod simplex **ἡδέω**.

καθηγεμονικὸς, ἡ, ὸν, ad præeundum et præcipiendum aptus. A

καθηγεμὼν, όνος, ὁ **καὶ** ἡ, dux viæ; (2) suasor; (3) præceptor. A

καθηγέομαι, ῆμαι, dux sum, duco, præeo. **Καθηγήσατο δὲ Καίσαρος ὁ Ἀθηνόδωρος**, *Strab.* **τῶ πολιτεύματος**, *Plut.* Hinc

καθηγητὴς, οῦ, ὁ, dux viæ; (2) institutor, præceptor, doctor, monitor.

καθηγημένη, ης, ἡ, præfecta monasterii, abbatissa. Ab eod.

καθηγήμενος, η, ὁ, præfectus monasterii, abbas. Ab eod.

καθηδύνω, suave reddo.

καθηδυπαθέω, ῶ, f. **ήσω**, per voluntatem et luxum absumo. **Τὰς τῦ πολέμω καιρὸς καθηδυπαθῶν**, *Luc.* **Ἀναλίσκειν καὶ καθηδυπαθεῖν τὸ πολυτελέστατον ἀνάλωμα τὸν χρόνον**, *Plut.* in *Anton.* cap. 28.

καθῆκα, a. 1. ind. act. verbi **καθίημι**.

καθῆκον, οντος, τὸ, conveniens, decens; (2) officium. A **καθήκω**.

καθηκόντως, *adv.* ita, ut officium postulat, convenienter, decenter, rite. A **καθῆκον**.

καθήκω, convenio, pertineo. Hinc **καθήκει μοι**, *impers.* convenit mihi, consentaneum est mihi; officii mei est, partium mearum est; item, meum est; **τὰ καθήκοντά μοι**, mea. Simpliciter, aptus sum; item appropinquo, *Ern.*

καθηλόω, clavo defigo, clavis configo, figo.

καθήλωσις, εως, ἡ, confixio, quæ fit clavis, confixio. A **καθηλόω**.

καθηλωτὴρ, ῆρ, ὁ, confixor. A **καθηλόω**.

κάθημα, ατος, τὸ, idem quod **κάθεμα**.

κάθημαι, sedeo; (2) maneo; (3) desideo; (4) habito; (5) insideo et obsideo; (6) castra metor. **Καθῆσθαι ἐπὶ τῶν ἵππων**, *Xen.* **πρὸς τὸ πῦρ**, *Arist.* **ἐπὶ ταῖσι θύραις**, *id.* **χάμαι**, *id.*

καθημαξευμένως, trito modo, ita ut usu jam detritum pene sit, ut via commeatu vehiculorum contrita, *Ern.* A **καθαμαξεύω**.

καθημερὲον, *adv.* in dies, singulis diebus, quotidie. Ex **κατὰ** et **ἡμέρα**, *dies*.

καθημερινὸς, ἡ, ὸν, quotidianus, diurnus.

καθημέριος, ία, ιον, idem et ex iisd.

καθημιερόβιος, ᾱ, ὁ **καὶ** ἡ, in diem vivens, præsentibus contentus, minime solicitus de futuris. Ex **κατὰ**, **ἡμέρα**, et **βίος**, *vita*.

καθημένος, a. 1. part. med.

κάθηξα, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi **καθαίρω**.

καθηρέθην, a. 1. ind. pass. per *Systolen* pro **καθηρέθην**, a **καθαιρέω**.

καθήρητο, 3. sing. plusq. ind. pass.

καθῆσθαι, præs. inf. verbi **κάθημαι**.

κάθησο, *sede*, 2. sing. imperat. med. *Il.* 2, 191.

καθήσομαι, *sedebo*; f. 1. ind. med.

κάθησο, 3. sing. imperf. ind. *Ion.* et *Poët.* pro **ἐκάθητο**.

καθῆψεν, 3. sing. a. 1. ind. act. cum **ν ἐφελκ.** pro **καθῆψε**, a **καθάπτω**.

καθίγνυμαι, vid. **καθίννυμαι**.

καθιδέομαι, ῶ, desudo, *Gl. V.*

καθιδερμια, ατος, τὸ, delubrum, ara, statua, *Phil.* pulvinar, *Ph.* A **καθιδρόω**.

καθιδρυνθέντες, nom. plur. a. 1. part. pass. verbi **καθιδρύνω**.

καθιδρύνω, idem quod **καθιδρόω**.

καθίδρυσις, εως, ἡ, dedicatio. A

καθιδρύω, colloco; (2) fundo, instituo, constituo, erigo; (3) dedico, consecro. **Ἐν γὰρ τοῖς τιμιωτέροις τὸ τιμιώτερον καθίδρυεν ἡ φύσις**, *Aristot.* **"Οτου καθιδρυθέντε διαγνοίμεθ' ἄν**, *Arist. Av.* 45.

καθίδρως, *Suid.* lassus usque ad sudorem.

καθίει, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro **καθίετ**, a **καθίημι**.

καθίεμαι, demittor, p. pass. **καθιεμένον**, demissum. A **καθίημι**.

καθιερεύω, f. **εύσω**, sacrifico, sacris operor; (2) sacro, dedico, consecro.

καθιερωγέω, et **ῦμαι**, idem.

καθιερῶ, ῶ, fut. **ώσω**, consecro, devoveo. **Τὰ ὁ' ἐργαλεῖα καθιερῶσι Μυγδίης ἀναπτῆρες**, *Lyc.* 950. **τῷ Διῒ τὴν δικάτην**, *Plut.*

καθιερωτία, consecranda.

καθιέρωσις, εως, ἡ, consecratio, dedicatio, devotio. A **καθιερόω**.

καθίεσαν, 3. plur. imperf. indic. act. verbi **καθίημι**.

καθιζάνω, sedeo, insideo, resideo; (2) constituo. **Ἐφ' ἅπαντα βλασφήματα καθιζάνειν**, *Isocr.*

καθίζησις, ἡ, sessio, collocatio.

καθίζω, 2. sing. imperat. ind. med. *Dor.* pro **καθίζυ**, a **καθίζω**.

καθίζωσαν, acc. sing. part. præs. f. g.

καθίζω, f. **ίσω**, sedere facio seu jubeo, colloco; (2) constituo, velut, in insidiis, &c. (3) prostituo, sc. feminam; (4) *dicitur tamen et neutraliter*, ut *in med.*

καθίζομαι, sedeo; *unde* (1) de supplicibus; (2) de meretricibus in lupanari; (3) de saltatoribus scenicis, cum contumeliæ causa coguntur inter spectatores sedere; (4) de judicibus, qui et Latinis sedere dicuntur; (5) de exercitu, sedente ad urbem; (6) de navi sidente. In quorum tamen nonnullis medium usitatius est, *Ern.* **Κάθιζε τοίνυν ἐπὶ τὸν ἱερὸν σκίμποδα**, *Arist. Nub.* 253. **Στένει ἢν μὴ 'πὶ τῦ πρώτα καθίζηται ξύλα**, *id. Vesp.* 90.

καθίημι, demitto, submitto; (2) immitto; **καθιεὶς**, demittens; **καθεὶς**, in aor. 2. qui demisit; **καθιέναι**, demittere; **καθῆκα**, demisi; p. *Poët.* **καθεῖκα**, p. pass. **καθειμένος**, demissus, dejectus; et de barba, promissus; *promissaque barba*, Virg. **Καθίημι τὸν πώγωνα, τὸ ἱμάτιον, βοσκύχης.**

καθίκετο, *contigisti*, 2. sing. a. 2. ind. med. *Ion.* pro **καθίκω**, a **καθικνέομαι**.

καθικετεύω, supplico; (2) submittendo me alicui capto gratiam ejus, *Eur. Orest.* 318. *Ern.*

καθικνέομαι, ῆμαι, f. **ίξομαι**, contingo, adsequor. **Μέσον κάρα δικλοῖς κέντρουσί μου καθίκετο**, percussit, *Soph. Œd. Tyr.* 818.

καθιλαεύω, exhilaro, placo.

καθιμάω, ῶ, f. **ήσω**, fune demitto; (2) demitto. **Ἐξάλμας διὰ τῆς ὀνείδος τὸ καλώδιον, εἶτα καθίμα δήσας σαυτὸν**, *Arist. Vesp.* 378. Hinc

καθίμησις, εως, ἡ, demissio per funem.

καθίννυμαι, insideo, desideo, collocor, apud *Hipp.* Al. **καθίγνυμαι**, quod vitiosum putatur, *Ern.*

καθίξας, a. 1. part. act. *Dor.* pro **καθίσας**, a **καθίζω**.

καθίξη, 3. sing. a. 1. conj. act.

καθίξω, f. 1. ind. act. *Dor.* pro **καθίσω**.

καθίσμαι, f. 1. ind. med. *Att.* pro **καθίσομαι**.

καθιστάζομαι, fut. **άσομαι**, equo decurro; (2) in equo, vel equitatu incurso. **Καθιστάζεσθαι τῆς φιλοσοφίας**, se exercere in, *Laërt*

καθίστευσις, εως, ἡ, invasio et incursio, quæ fit in equo; (2) adequitatio. A

καθιστεύω, f. **εύσω**, perequito, equo decurro.

καθιστοχεστέω, ῶ, f. **ήσω**, equis seu equestribus copiis vinco.

καθιστορεύω, alendis equis insumo.

καθίσταμαι, vel **καθίστημι**, f. **στήσομαι**, devolo, volando descendo.

καθίσας, a. 1. part. act. verbi **καθίζω**.

καθίσατε, 2. sing. a. 1. imper. act.

καθίσει, 3. sing. f. 1. ind. act.

καθίσῃ, 3. sing. a. 1. conj. act.

κάθισις, εως, ἡ, sessio, sessus. A **καθίζω**.

κάθισμα, ατος, τὸ, sessio; (2) sedile, sella.

καθίσω, 2. sing. præs. imperat. act. per *Apoc.* pro **καθίσεαι**, a **καθίζημι**.

καθισάνω, et **καθισάω**, ῶ, fut. **κατασήσω**, idem quod

καθίσημι, in pr. fut. aor. 1. constituo; (2) instituo; (3) colloco; (4) efficio, reddo; (5) compono, ordino; (6) paco, in tranquillum statum redigo, *omninoque* (7) bene constituo, firmo. At aor. 2. perf. *pass.* dicitur **καθεσηκότα**, mores, *item* res bene constitutæ; **ἡλικία καθεσηκυῖα**, ætas integra, qualis est militaris, media; **ὁ καθεσηκὼς**, qui non sana mente est; **καθίσαμεν**, fio, sum. "Οθεν τύραννος τῆσδε γῆς **καθίσατο**, *Eur. Ph.* 51. (Sed hunc versum delet Porsonus præeunte Valckenario.) **Παντακῆ φυλακαὶ καθιστήκασι**, *Arist. Av.* 1166. **Κατασήσω σ' ἐγὼ τύραννον**, *ib.* 1678.

καθίσηοι, 3. sing. præs. ind. act.

καθισῶσαι, præs. part. act. f. g. *contr.* pro καθισάσαι, a καθιςάω.
καθὸ, *adv.* sicut; (2) in quantum, quatenus. Ex κατὰ et ὃ, *quod*.
καθοδηγέω, ῶ, dux viæ sum, deduco; vide ὁδηγέω.
καθοδηγία, ας, ἡ, Hinc
καθοδηγὸς, ὕ, ὁ, dux viæ, seu itineris.
κάθοδος, ου, ἡ, descensus, migratio ex aliquo loco; (2) reditus, plerumque exsulum in patriam, aut restitutio in regnum.
καθολικὸς, ἡ, ὸν, universalis, perpetuus; (2) idem quod ὀρθόδοξος, ap. *Script. Ecclesiast.* Ern. Ex κατὰ et ὅλος.
καθολικῶς, *adv.* universe, in universum.
καθολκὴ, ἡ, detractio seu deductio, *Steph.*
καθόλου, *adv.* prorsus, omnino, penitus, in universum, in genere, in summa. Ex κατὰ et ὅλος.
καθολμαλίζω, f. ίσω, complano; (2) a ferocia in mansuetudinem redigo. Ex κατὰ et ὁμαλός.
καθομηρεύω, idem quod simplex ὁμηρεύω, *Homerice induco, Homericis versibus describo.*
καθομιλέω, ῶ, f. ήσω, *cum dat.* consuetudinem seu commercium habeo; (2) inservio tempori; (3) *cum acc.* alloquor, colloquor, alloquendo erigo, recreo, et in *pass.* in consuetudinem, proverbium abeo. Καθομιλεῖν τοῖς πολλοῖς, *Aristot.*
καθομολογέω, ῶ, f. ήσω, confiteor; (2) paciscor, despondeo. Καθωμολογημένος τὴν ἀδελφὴν αὐτῷ Παλκόφων, *Plut.*
καθοπλίζω, f. ίσω, armo. Καθοπλίζειν τινα ὅπλοις, *Chrys.* Ἰσχυρῶς καθοπλισμένος, *Luc.* 11, 21.
καθοπλισις, εως, ἡ, actio ipsa armandi.
καθοπλισμὸς, ὕ, ὁ, instructio armis, armatura. Ab eod.
κάθοπτος, ὁ καὶ ἡ, pro κάτοπτος, *Hipp.*
καθοράω, *intuetur*, 3. sing. præs. ind. act. pro καθοράει, a καθοράω.
καθορατικὸς, ἡ, ὸν, perspicax. A
καθοράω, ῶ, despicio, despecto, deorsum adspicio; (2) perspicio, oculis lustro; (3) animadverto. Ἀτενίσιν ὀφθαλμοῖς ἡμᾶς καθορῶν, fixis, *Luc.* Καὶ δὴ καθορῶ τὴν οἰκίαν τὴν τοῦ Διὸς, *Arist. Pace*, 178. Τοῖς ποιήμασι νοήμενα καθορᾶται, *Rom.* 1, 20.
καθορίζω, f. ίσω, definio. Hinc
καθοριστικὸς, ἡ, ὸν, definitivus, perspicuus, certus.
κάθορμα, ατος, τὸ, collare, ornamentum, *Hes.* Ex κατὰ et ὄρμος, *monile.*
καθορμίζω, f. ίσω, stationem subeo, in portum appello. Καθορμίζειν ἑαυτὸν εἰς ἡσυχίαν, *Plut.* Καθορμισάμενος ἐς τὴν Ἔφεσον, *Thuc.*
καθόρμιον, ου, τὸ, monile.
καθοσιόω, ῶ, f. ώσω, sanctum reddo, sanctifico; (2) expio; (3) consecro, dico, devoveo; (4) sacrifico. Καθοσιώσας τὴν πόλιν καθαρμοῖς, *Plut.* Ἐπεὶ δὲ βωμῶ πόσανα καὶ προθύματα καθωσιώθη, *Arist. Plut.* 660.
καθοσίωσις, εως, ἡ, sanctificatio, justificatio, et condemnatio; (2) devotio, dicatio.
καθόσον, *adv.* quantum.
καθότι, *adv.* eo quod. Ex κατὰ et ὅ, τι.
κάθω, 2. sing. a. 2. imper. med. verbi καθίημι, vel *sede*, a κάθημαι
καθυβρίζω, f. ίσω, insolenter adficio, injuriis, injuria lacesso, dedecore adficio. Τοῖς σοῖς ἀχεσιν καθυβρίζων, insultans, *Soph. Aj.* 153. Ὡς μή τις αὐτὸς πολεμίων καθυβρίσῃ, *Eur. Med.* 1383. Οἵ τέ σε καθύβρισαν, πατρὸς γέρας συλῶντες, *Soph. Phil.* 1353.
καθυγραίνω, madefacio, humecto, irrigo.
κάθυγρος, ου, ὁ καὶ ἡ, humidus, madidus.
καθυδριάδες, sc. Νύμφαι, idem quod ὑδριάδες, *Ep.*
κάθυδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, aquis abundans. Ex κατὰ et ὕδωρ.
καθυλακτέω, ῶ, fut. ήσω, oblatro, latro in.
καθυλομανέω, ῶ, frondibus et foliis luxurio, supervacuis frondibus silvesco.
καθυμνέω, ῶ, f. ήσω, decanto, celebro.
καθυπερέχω, supero, vinco.
καθυπερέχω, idem, superior sum.
καθυπερηφανέω, insolens, arrogans sum.
καθύπερθε, vel καθύπερθεν, *adv.* in summo loco, supra. Ex κατὰ et ὕπερθεν, *supra.*
καθυπερτερέω, præsto, superior sum.
καθυπέρτερος, έρα, ερον, superior; (2) præstantior; (3) ditior; (4) elatior. Hinc *Superl.* καθυπέρτατος, editissimus, supremus. Δυσμενέων ἀεὶ καθυπέρτεροι ὡς τελέθοιτε, *Theoc. Id.* 24, 98.
καθυπισχνέομαι, ήσομαι, fut. ήσομαι, promitto, polliceor; (2) voveo. Καθυπέσχετο τῷ Θεῷ, *Nax.*
καθυπνος, εος, ὁ καὶ ἡ, gravi seu alto somno oppressus, graviter consopitus. Ab ὕπνος.
κάθυπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd. Hinc
καθυπνόω, ῶ, fut. ώσω, obdormio, somnium capio. Ἵνα δὲ καθυπνώσεις ἡδέως, *Xen.*
καθύπνωσις, εως, ἡ, obdormitio. A καθύπνοω.
καθυποδάλλω, subjicio; (2) suggero, admoneo.
καθυπογράφω, exprimo dicendo, demonstro.
καθυποδείκνυμι, idem.
καθυπόκειμαι, subjaceo, subsisto, supposititus sum.
καθυποκρίνομαι, histrionica actione exprimo; (2) simulo, apud *Jos.*
καθύποπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, suspectus.
καθυποτάσσω, vel καθυποτάττω, subigo, subjicio.
καθυπουργέω, ministro.
καθυστερέω, ῶ, posterior sum, tardius venio, cedo, inferior sum.
καθυστερέω, ῶ, fut. ίσω, tardo, moror. Ex κατὰ et ὕστερος.
καθυφαίνω, intexo, detexo.
καθυφίημι, aor. 2. part. act. verbi καθυφίημι.
καθυφίσις, εως, ἡ, prævaricatio. A
καθυφίημι, submitto, remitto; (2) cedo; (3) prodo causam adversariis, prævaricor; (4) subtraho. Τὸν δὲ καιρὸν τῶν πραγμάτων ἰάν τις ἐκὼν καθυφῇ, *Dem.*
καθυψηλὸς, ὴ, ὸν, altus.
καθῶν, compluo. Ex κατὰ et ὗω, *pluo.*
καθωραϊζόμενι, fut. ίσομαι, glorior.
καθὼς, *adv.* sicut, prout, velut.
καθώσπερ, *adv.* idem.
ΚΑΙ, *conj.* et, atque, ac; (2) etiam; (3) æque, perinde, sic et; (4) quam, ac; (5) sed, at; (6) nam; (7) aut; (8) igitur; (9) an vero; (10) ponitur et pro relativo pronomine; (11) *post τις vel τι significat* tandem; (12) abundat, Attice. Hinc (13) κἂν vel καὶ ἂν, etiam, etiamsi, plane; (14) κἄν τι, quod si; (15) καὶ γὰρ, etenim, et quidem; (16) καί γε, quanquam, saltem, atqui; (17) καὶ δὴ, continuo, protinus, ideo, vel καὶ δὴ καὶ et quidem, et certe, quin etiam; (18) καὶ εἰ, etsi, etiam si; (19) καὶ ἤ, sive; (20) καὶ μάλα, certe, ita, profecto; (21) καὶ μὴν, enimvero, et vero, et sane, et profecto, porro, cæterum, jam vero, equidem; (22) καὶ μὴν καὶ, quin etiam; (23) καὶ μήν γε, at saltem, at vero; (24) καὶ τοι, atqui; at; etiam; quanquam; et quidem, et vero; proinde; itaque; et tamen; (25) καί τοι εἰ, vel ἂν, quod si; (26) καὶ γὰρ τοι, etenim; (27) καὶ ὅ, καὶ μὴν, non autem; (28) καὶ νὴ δία, atque adeo; (29) καὶ τάλαι, jam pridem; (30) καὶ πρὸ, quamvis, quanquam; (31) καὶ ταῦτα, idque, præsertim; (32) καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα, atque hæc quidem ita se habent, sed de his hactenus.
ΚΑΙΆΑΣ, ᾶ, ὁ, carcer subterraneus, in quem sontes conjiciebantur apud Spartanos; (2) barathrum, sive fossa, in quam conjiciebantur apud eosdem cadavera supplicio adfectorum.
Καϊάφας, α, ὁ, Caiaphas. Nomen viri Hebr. *Circuitor*, vel *Blasphemus.*
Καίγε, *conj.* et quidem. Ex καὶ et γέ.
ΚΑΪΚΙ'ΑΣ, ᾶ, ὁ, Cæcias, ventus ab ortu æstivo spirans.
Καΐν. ὁ, Cain. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. *Adquisitus.*
Καϊνὲν, ὁ Cainan. Nomen viri Hebr. indeclinabile. *Possessor.*
καινία, ας, ἡ, victoria cæde parta, *Hes.* A καίνω.
καινίζω, fut. ίσω, novo; (2) renovo. A καινός. Hinc
καίνισμα, τὸ, sc. τέχνης, artificium novum, *Man.*
καινισμὸς, ῦ, ὁ, novatio, innovatio.
καινιστὴς, οῦ, ὁ, innovator, *Gl. V.*
καινοδοξία, ας, ἡ, studium et amor rerum novarum. Ex καινὸς et δόξα, *opinio.*
καινολογία, ας, ἡ, sermonis novitas, nova loquendi ratio. Ex καινὸς et λόγος.
καινοπαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, novo quodam modo compactus, seu novus. A πήγνυμι.
καινοστήμων, ον, qui nova mala expertus est. A πῆμα.
καινοτοιέω, ῶ, res novas facio; (2) reficio, novo, innovo aliquid. A καινοποιός.
καινοτοιητὴς, οῦ, ὁ, nevis artificiis utens.
καινοτοΐα, ης, ἡ, res novæ, rerum conversio.
καινοτοιὸς, ὸ, ὁ καὶ ἡ, novator, nova faciens. A ποιέω.
καινουργαία, ας, ἡ, rerum novarum designatio. A πράγος.
καινουργέπτια, ἡ, novitas moris.
καινουργετιτέρως, *adv.* insolentius.
καινουργετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, novi moris, insolitus. A πρέπω.
καινουργετῶς, *adv.* nove, insolenter.
ΚΑΙΝΟ Σ, ἡ, ὸν, novus; τὸ καινὸν, v. c. πολέμιον, Atticis notat vicissitudines belli. Hinc ἐκ καινῆς, denuo, de integro.
καινοσχημάτιστος, ον, novo modo formatus, insolens. A σχηματίζω.
καινόταφος, ον, novo modo sepultus.
καινότης, ητος, ἡ, novitas. A καινός.
καινοτομέω, ῶ, fut. ήσω, innovo, res novas facio, molior; (2) metallum aut lapidem excido. A καινοτόμος. Hinc
καινοτόμημα, ατος, τὸ, innovatio, rerum novatio, novum institutum.
καινοτομία, ας, ἡ, innovatio; (2) rerum novarum molitio; (3) novitas. A
καινοτόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui novas res molitur; (2) qui novi quid instituit, novitatis studiosus. Ex καινὸς et τέμνω.
καινότομος, ου, ὁ καὶ ἡ, in quo novæ viæ sectæ et apertæ sunt. Ex iisd.
καινοτόμως, *adv.* nove, novo quodam more.
καινότροπος, ον, novi moris, insolens.
καινουργέω, ῶ, fut. ήσω, designo, res novas edo. Τὰ περὶ τὸν ἀνθρώπους καινουργήσαι, *Luc.* A καινουργὸς. Hinc
καινούργημα, ατος, τὸ, innovatio.
καινουργία, ἡ, idem.
καινουργίζω, fut. ίσω, idem quod καινουργέω. Hinc
καινουργισμὸς, ῦ, ὁ, innovatio.
καινουργὸς, ὸ, ὁ καὶ ἡ, innovator, nova operans. Ex καινὸς et ἔργον.
καινοφανὴς, ές, novitatis, seu insolentiæ speciem habens. A φαίνομαι.
καινόφιλος, ὁ καὶ ἡ, recens amicus; (2) qui non iisdem, sed subinde novis rebus utitur.
καινοφωνέω, novis verbis utor.
καινοφωνία, ας, ἡ, novitas vocum; (2) opinio et doctrina prava, ap. *Script. Ecclesiast.* Ern. Ex καινὸς et φωνὴ, *vox.*
καινόω, ῶ, fut. ώσω, novo, innovo, renovo. A καινός.
καίνυμαι, vinco. Ἦ ῥα γυναικῶν φῦλον ἐκαίνυτο, *Hesiod. Scut.* 4. A
ΚΑΙ'ΝΩ, perimo, interficio, occido. Παῖς πατέρα καίνει, *Eur. Ph.* 44.
καινῶς, *adv.* nove, novo modo. A καινός.
καίομαι, ardeo, conflagro, p. pass. κεκαυμένος, combustus. Καιόμεναι δεττεὶ, *Il.* 11, 553. πυρὶ, *ib.* 21, 361. A καίω, υτο.
καιομένησι, dat. pl. *Ion.* pro καιομέναις, a καίω.
καίοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐκαίοντο.
καίτερ, *conj.* etsi, quamvis. Ex καὶ et πιερ.
καίρια, *adv.* tempestive. *Call.*
καιριχος, ὴ, ὸν, ad tempus spectans, tempus significans.
καίριος, ίη, ιον, vel καίριος, ου, ὁ καὶ ἡ, tempestivus, opportunus; (2) dicuntur καίρια, quibus maxime prodesse quid vel nocere potest; unde (3) lethalis, de plaga, ictu, &c. Οὐκ ἐν καιρίῳ ἔξυ πάγη βέλος, *Il.* 4, 185. A καιρός.
καιρίως, *adv.* tempestive, opportune; (2) lethaliter.
καιρόεις, όεσσα, όεν, bene textus; ut hinc sit *Homericum* illud καιροέσιον, nempe pro καιροέσσῶν, gen. pl. fem. *Od.* 7, 107. A καιρος
καιροσκοπία, ἡ, tempus continuum, perpetuum, ap. *Jos.*
ΚΑΙ'ΡΟΣ, ου, ὁ, licium.
ΚΑΙΡΟ Σ, ου, ὁ, occasio, opportunitas temporis, loci, immo quæcunque opportunitas, et facultas, *inpr.* vitæ tuendæ; *unde* et (2) victus, ut καιρὸς ὄνου *pro* gramine; (3) modus; (4) tempus certum et statutum; (5) quod par est, decet; (6) status rerum et conditio; (7) ἐκ καιροῦ, ex tem-

pore, πρὸς ναιὸν, et εἰς ναιὸν, in præsentia.

ναιροσκοπέω, tempus, occasionem speculor.

ναιφοπρίαι, idem quod ναιφοσκοπέω.

ναιφοσυλακίω, et

ναιφοσυλακτέω, ῶ, idem. Ex φύλαξ.

ναιφόω, ῶ, stamen connecto. A ναῖφος. Hinc

ναίφωμα, ατος, τὸ, connexio staminis.

ναΐφωσις, εως, ἡ, idem et ab eod.

ναιφωτίς, ίδος, ἡ, textrix. Ab eod.

ναιφωτικός, ἡ, ὸν, idem et ab eod.

ναιφωτικός, ἡ, ὸν, Cæsar. Nomen Latinum.

ναίτιογε, conj. quanquam.

ΚΑΪ'Ω, et *Att.* νάω, f. νεύσω, et νεύσομαι, p. πέπευκα, uro, incendo, cremo, ustulo ; (2) uro, ut nix, vel frigus ; *med.* etiam ardeo. *Pass.* ἐνεύθην, uror ; (2) amo, *oum Gen.* a. 1. ἐκαύθην, 2. ἐκάην. Οὐδὲ καίεσι λύχνον. *Matt.* 5, 15. Ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμα μου, ἵνα καυθήσωμαι, 1 *Cor.* 13, 3.

ΚΑΚΆΒΗ, ἡ, cacabus, *Gal.* κάκκαβος, *Ath.* olla testacea.

ΚΑΚΑΓΓΕΛΊΑ, ας, ἡ, malum nuncium ; (2) maleficentia. A

ΚΑΚΆΓΓΕΛΟΣ, ε, ὁ καὶ ἡ, malus nuncius.

ΚΑΚΑΓΓΕΛΤΟΣ, ε, ὁ καὶ ἡ, idem.

ΚΑ'ΚΑΛΑ, ων, τὰ, muri, *Æschyl.*

ΚΑΚΑΛΙ'Α, ας, ἡ, cacalia, leontice, *herba, Plin.* 25. § 85. c. 11. *Angl.* WILD CHERVIL, STRANGE COLTSFOOT.

ΚΑΚΑΝΔΡΊΑ. ας, ἡ, ignavia, timiditas. Ex κακὸς et ἀνήρ.

ΚΑΚΑΝΊΩ, ῶ, excito. Vox *Laconica.*

ΚΑΚΑ'Ω, ῶ, caco ; κακᾶν, cacare.

ΚΑΚΕῖ, pro καὶ ἐκεῖ, *et ibi, et illic,* per *Crasin* Atticam.

ΚΑΚΕῖΘΕΝ, *et illinc,* ex καὶ et ἐκεῖθεν.

ΚΑΚΕΊΝΟΣ, *et ille,* ex καὶ et ἐκεῖνος.

ΚΑΚΕΊΣΕ, *et illuc,* ex καὶ et ἐκεῖσε.

ΚΑΚΕΦΑΤΟΦΩΝΕΩ, ῶ, τὸ, dictio obscœna ; (2) oratio mali ominis. Ab ἔμφατος.

ΚΑΚΕΦΑΤΟΣ, *adv.* obscœne, parum grate.

ΚΑΚΕΝΤΡΕΧΙΑ, ας, ἡ, solertia subdola et malefica, vafrities. A

ΚΑΚΕΝΤΡΕΧΗΣ, ές, ὁ καὶ ἡ, solers in re mala, astutus, versutus, malitiosus. Ab ἐντρέχω, *solers.*

ΚΑΚΕΡΓΑΤΙΣ, ίδος, ἡ, malefica.

ΚΑΚΕΞΕΓΗΤΗΣ, ε, ὁ, maleficus. Ab ἔξεγον.

ΚΑΚΕΞΕΓΙΤΙΣ, ίδος, ἡ, malefica. A præc.

ΚΑΚΟΣΧΆΤΟΣ, ε, ὁ καὶ ἡ, extreme malus et improbus.

ΚΑΚΕΌΦΑΤΟΣ, ε, ὁ καὶ ἡ, de quo mala loquuntur, inglorius, ignobilis, *Hes.* Sed prava hæc est lectio voc. ΚΑΚΕΜΦΑΤΟΣ, *Ern.* Ex ῥημί.

ΚΑΚΗ, ης, ἡ, *proprie* vitium rei cujusque in quocunque genere ; (2) malitia ; (3) ignavia, timiditas militis. A κακὸς.

ΚΑΚΗΓΟΡΕΊΩ, ῶ, f. ήσω, maledico, convitior. Εἶση γᾶν αὐτίκα ὅστινας ὄνταρ ἡμᾶς ἐκακηγόρεις, *Lucian. Piscat.* 1.

ΚΑΚΗΓΟΡΊΑ, ας, ἡ, maledictum.

ΚΑΚΗΓΌΡΙΟΝ, ε, τὸ, idem, ut κακηγορία δίκη, actio injuriæ ex maledictis.

ΚΑΚΗΓΟΡΙΣΤΗΡΙΟΣ, maledicentior ; κακηγορίστατος, maledicentissimus. A

ΚΑΚΗΓΟΡΟΣ, ε, ὁ καὶ ἡ, maledicus. Ἀκέρδεια λέλογχεν Ϝαμινὰ κακαγόρως (*Dor.* pro κακηγόρως), *Pind. Olymp.* 1. 85. Ab ἀγορεύω.

ΚΑΚΗΓΟΡΩΣ, maledice, cum maledicentia.

ΚΑΚΗΘΗΣ, ές, malignus, *Nic.*

ΚΑΚΗΛΑΣΧΗΣ, ές, malum habens conjugem, *Cyr.* A λέχος.

ΚΑΚΗΤΕΛΕΩΝ. A *Nicandr.* dicitur, ὁ κακῶς ἔχων, qui male habet, æger. A κακὸς et τέλω, *sum,* ad exemplum Homerici ὀλιγητελέων, *Il.* 15, 24.

ΚΑΚΗΤΕΛΙΑ, ἡ, adversa valetudo, *Nic.*

ΚΑΚΗΣΙ, *malis,* dat. plur. *Ion.* pro κακαῖς.

ΚΑΚΙΑ, ας, ἡ, malitia, malignitas ; (2) vitium, pravitas ; (3) peccatum, scelus ; (4) ignavia, timiditas ; (5) incommodum, malum, adflictio. A κακός.

ΚΑΚΙΖΟΤΕΧΝΟΣ, ε, ὁ καὶ ἡ, artem vituperans. Ex κακίζω et τέχνη, *ars.*

ΚΑΚΙΖΩ, f. ίσω, vitupero ; κακίζομαι, ignavus fio, sum timidus, *Eur. Ion.* 984. A κακὸς.

ΚΑΚΙΜΝΟΣ, adversa luna natus, infelix. A μήν, *mensis.*

ΚΑΚΙΟΝ, *adv.* pejus. A κακὸς, κακίων, *pejor.*

ΚΑΚΙΣΑΙ, aor. 1. inf. act. verbi κακίζω.

ΚΑΚΙΣΜΟΣ, ῦ, ὁ, vituperatio, ipsa actio vituperandi, probrum, detractio. A κακίζω.

ΚΑΚΙΣΤΑ, *adv.* pessime. A κακὸς, κάκιστος.

ΚΑΚΚΑ'ΒΑ, ης, ἡ, perdix.

ΚΑΚΚΑ'ΒΗ, ης, ἡ, seu κακκάβη, ης, ἡ, et κάκκαβος, ε, ὁ, cacabus, olla testacea.

ΚΑΚΚΑΒΊΖΩ, caccabo, vox perdicum ; (2) ululantium. A κακκάβα.

ΚΑΚΚΑΒΊΟΝ, ε, τὸ, parvus cacabus, *Dim.*

ΚΑΚΚΑΒΙΣ, ίδος, ἡ, perdix.

ΚΑΚΚΑΖΙΟΝ, gallinarum cantus ad ovorum partum, *Hes.* At *Poll.* meleagridum.

ΚΑΚΚΑΙΩΝ, pro κατακναίων, *Ham.*

ΚΑΚΚΑΩ, idem quod κακάω.

ΚΑΚΚΕΙΝΙΩ, *dormitare,* præs. inf. act. *Æol.* pro κατακείειν, a κατακείω.

ΚΑΚΚΕΊΩ, decumbere cupio, pro κατακείω.

ΚΑΚΚΕΦΑΛΗΣ, *et ex capite,* ex καὶ, ἐκ, et κεφαλὴς, a κεφαλὴ, *caput.*

ΚΑΚΚΗ, ης, ἡ, merda.

ΚΑΚΚΗΣΑΙ, aor. 1. inf. act. per *Sync.* pro κατακῆσαι, seu κατακαῦσαι, a κατακαίω.

ΚΑΚΚΟΓΥΘΑΙ, *in galeam,* ex κατὰ et κόρυθα.

ΚΑΚΚΟΡΥΦΗΝ, *in verticem,* ex κατὰ et κορυφὴν.

ΚΑΚΚΡΎΠΤΩ, pro καταπρύπτω, *Hesiod.*

ΚΑΚΚΡΥΠΤΩΝ, pro καταπρύπτων, *adv.* a καταπρύπτω.

ΚΑΚΟΒΑΚΧΕΥΤΟΣ, ον, *Epith.* chori ; tristis, luctuosa. A βακχεύω.

ΚΑΚΟΒΙΟΣ, ὁ καὶ ἡ, male seu duriter vivens.

ΚΑΚΟΒΛΑΣΤΕΩ, ῶ, f. ήσω, male germino. A

ΚΑΚΟΒΛΑΣΤΟΣ, ος, ὁ καὶ ἡ, male germinans, in germinando deficiens. A βλαστάνω.

ΚΑΚΟΒΛΗΤΟΣ, ον, frustra jactus, *Epith* teli. impeto. Ψυχὰς δ' ἀλγεῖ κακοβλητοῖσ', *Euripid. Ion.* 877.

ΚΑΚΟΒΟΥΛΙΑ, ας, ἡ, malum consilium, temeritas, perversitas et pravitas in capiendis consiliis. A

ΚΑΚΟΒΟΥΛΟΣ, ε, ὁ καὶ ἡ, cujus malum est consilium ; malevolus, stultus, parum prudens. A βουλή.

ΚΑΚΟΒΟΥΛΟΣΥΝΗ, ἡ, malum consilium, *Sibyl.*

ΚΑΚΟΒΟΥΛΩΣ, *adv.* temere, imprudenter.

ΚΑΚΟΓΑΜΕΟΣ, ὁ καὶ ἡ, infelix, ob generum, seu ob affinitatem.

ΚΑΚΟΓΑΜΙΟΝ, ε, τὸ, nuptiæ malæ, sive malo consilio et non rite contractæ, ut κακογαμίου δίκη, accusatio ob tales nuptias. A γάμος.

ΚΑΚΟΓΑΜΟΣ, ὁ καὶ ἡ, qui infelici matrimonio utitur.

ΚΑΚΟΓΕΙΤΩΝ, ονος, ὁ καὶ ἡ, malus vicinus ; (2) mali vicinus, adfinis mali. Οὐδέ τιν' ἐγχώρων κακογείτονα, neque incolam loci ullum, infortunii sui adfinem, *Soph. Phil.* 692.

ΚΑΚΟΓΕΝΕΙΟΣ, ε, ὁ καὶ ἡ, male barbatus, cui tenuis vel rara est barba.

ΚΑΚΟΓΕΝΗΣ, ὲς, ignobili et sordido genere natus.

ΚΑΚΟΓΛΩΣΣΟΣ, ε, ὁ καὶ ἡ, qui est malæ linguæ, inauspicatus ; maledicus, jactator, &c.

ΚΑΚΟΓΟΝΟΣ, ον, male, infeliciter natus. A γίνομαι.

ΚΑΚΟΔΑΙΜΟΝΑΩ, ῶ, a malo genio sive cacodæmone agor.

ΚΑΚΟΔΑΙΜΟΝΕΩ, ῶ, f. ήσω, sum infelix, adversa fortuna utor.

ΚΑΚΟΔΑΙΜΟΝΙΑ, ας, ἡ, infelicitas, calamitas.

ΚΑΚΟΔΑΙΜΟΣΥΝΗ, ης, ἡ, idem.

ΚΑΚΟΔΑΙΜΟΝΙΖΩ, fut. ίσω, infelicem judico. A

ΚΑΚΟΔΑΙΜΩΝ, ονος, ὁ καὶ ἡ, infelix, miser, calamitosus ; (2) malus dæmon, malus genius seu spiritus.

ΚΑΚΟΔΑΚΡΥΤΟΣ, ον, tristis, luctuosus. A δακρύω.

ΚΑΚΟΔΕΚΤΕΥΩ, male excipio, male accipio, *Hes.* A δέχομαι.

ΚΑΚΟΔΙΔΑΣΚΑΛΕΩ, ῶ, fut. ήσω, male doceo.

ΚΑΚΟΔΙΚΙΑ, ας, ἡ, malum et corruptum judicium. Ex δίκη.

ΚΑΚΟΔΜΟΣ, ος, male olens. Ex ὀσμή.

ΚΑΚΟΔΟΞΕΩ, ῶ, f. ήσω, sum pravæ et malæ opinionis ; (2) infamia laboro. Πρὸς δὲ τύτοις κακοδοξῶν, *Xen.*

ΚΑΚΟΔΟΞΙΑ, ας, ἡ, mala opinio ; (2) malum dogma ; (3) infamia, ignominia. A

ΚΑΚΟΔΟΞΟΣ, ε, ὁ καὶ ἡ, ignobilis ; (2) malæ famæ. Ex δόξα.

ΚΑΚΟΔΟΥΛΟΣ, ε, ὁ, malus et infelix servus.

ΚΑΚΟΕΙΔΗΣ, ές, mala specie, deformis.

ΚΑΚΟΕΙΜΟΝΙΑ, ἡ, malus ac sordidus vestitus. A

ΚΑΚΟΕΙΜΟΝ, ονος, ὁ καὶ ἡ, male indutus, perperam vestitus, pannosus, detrita veste amictus. Ex εἶμα, *vestis.*

ΚΑΚΟΕΠΗΣ, ές, qui male, seu in malum trahitur, *Man.*

ΚΑΚΟΕΠΙΑ, ας, ἡ, sermo vitiosus ; (2) maledicentia, obtrectatio. Ex ἔπος.

ΚΑΚΟΕΡΓΕΩ, ῶ, f. ήσω, maleficus sum.

ΚΑΚΟΕΡΓΙΗ, ης, ἡ, *Ion.* pro ΚΑΚΟΕΡΓΙΑ, maleficium, improbitas. Ἦ μ' ΚΑΚΟΕΡΓΙΗΣ εὐεργεσίη μέγ' ἀμείνων, *Od.* 22, 374. A ΚΑΚΟΕΡΓΟΣ, ε, ὁ καὶ ἡ, maleficus. Ex ἔργον.

ΚΑΚΟΖΗΛΙΑ, ας, ἡ, male et infelix æmulatio, seu adfectatio. A

ΚΑΚΟΖΗΛΟΣ, ε, ὁ καὶ ἡ, malus et infelix æmulator seu imitator, malus adfectator.

ΚΑΚΟΖΗΛΩΣ, mala et infelici adfectatione.

ΚΑΚΟΖΩΙΑ, ας, ἡ, misera vita. Ex ζωή.

ΚΑΚΟΥΘΕΙΑ, ας, ἡ, calliditas ; (2) malignitas ; (3) fraus callida.

ΚΑΚΟΥΘΕΥΜΑ, τὸ, quod maligne fit, *Steph.*

ΚΑΚΟΥΘΗΣ, εος, ὁ καὶ ἡ, male moratus ; (2) malignus, malitiosus ; (3) callidus, fraudulentus. Ex ἦθος, *mos.*

ΚΑΚΟΥΘΙΣΤΕΟΝ, depravandum est, *Steph.*

ΚΑΚΟΥΘΩΣ, *adv.* maligne.

ΚΑΚΟΧΗΧΗΣ, ές, ὁ καὶ ἡ, male sonans.

ΚΑΚΟΧΗΧΟΣ, ον, idem. Ex ἦχος.

ΚΑΚΟΘΑΛΠΗΣ, ές, non idoneus ad fovendum. Ex θάλπω.

ΚΑΚΟΘΑΝΑΤΟΣ, ον, male, misere moriens.

ΚΑΚΟΘΕΛΗΣ, ές, ὁ καὶ ἡ, malevolus, malignus. Ex θέλω.

ΚΑΚΟΘΕΛΕΙΑ, ας, ἡ, malevolentia, obtrectatio. Ex ἴισθι.

ΚΑΚΟΘΕΙΟΣ, ον, infelix, ut κακοδαίμων.

ΚΑΚΟΘΕΡΑΠΕΙΑ, ἡ, mala et perversa curatio morbi.

ΚΑΚΟΘΗΜΟΣΥΝΗ, ης, ἡ, ignavia, proprie quum res male geruntur et disponuntur. A κακοθήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui est corpore male constituto ; (2) male digestus ; (3) ignavus. Ex τίθημι.

ΚΑΚΟΘΗΝΕΙΝ infelicem esse, vel male habitum : κακοθηνεῖν dicuntur τὰ πρόβατα, oves, cum male proveniunt agni, ipsæque partu sunt infelices, cum parva agnorum copia est. Ex θῆν, *cumulus.*

ΚΑΚΟΘΡΟΟΣ, *contr.* κακόθρους, ε, ὁ καὶ ἡ, maledicus, infaustus.

ΚΑΚΟΘΥΜΙΑ, ας, ἡ, malevolentia, animus malo adfectus. A

ΚΑΚΟΘΥΜΟΣ, ε, ὁ καὶ ἡ, qui malo, seu malevolo animo est.

ΚΑΚΟΪΛΙΟΝ, ε, τὸ, infelix Ilium ; scelestum Ilium.

ΚΑΚΟΙΟ, gen. sing. *Ion.* pro ΚΑΚΟΥ.

ΚΑΚΟΚΑΡΠΙΑ, ας, ἡ, annus sterilis. A

ΚΑΚΟΚΑΡΠΟΣ, ε, ὁ καὶ ἡ, male et infeliciter fructificans, malos fructus gignens.

ΚΑΚΟΚΕΛΑΔΕΣ, ον, male sonans ; (2) maledicus, invidus.

ΚΑΚΟΚΕΡΔΕΙΑ, ας, ἡ, *Ion.* ΚΑΚΟΚΕΡΔΊΗ, ης, ἡ, turpis quæstus. Ex κέρδος.

ΚΑΚΟΚΕΡΔΕΊΗΣΙΝ, *Ion.* et *Poët.* pro ΚΑΚΟΚΕΡΔΕΙΑΙΣ.

ΚΑΚΟΚΛΗΣ, ές, ὁ καὶ ἡ, infamis, qui malæ famæ est. Ex κλέος.

ΚΑΚΟΚΝΗΜΟΣ, ε, ὁ καὶ ἡ, qui crura habet exilia. Ex κνήμη.

ΚΑΚΟΚΟΙΜΗΤΟΣ, ον, male dormiens.

ΚΑΚΟΚΡΙΣΙΑ, ας, ἡ, pravum et iniquum judicium. Ex κρίσις.

ΚΑΚΟΚΤΕΡΙΣΤΟΣ, ον, insepultus, male sepultus. A κτερίζω, *sepelio.*

ΚΑΚΟΛΙΜΕΝΟΣ, ε, ὁ καὶ ἡ, malum portum habens. Ex λίμην.

ΚΑΚΟΛΟΓΕΩ, male dico, obtrecto ; (2) contemno. Δυνήσεται ταχὺ ΚΑΚΟΛΟΓΗΣΑΙ μὲ, *Marc.* 9, 39.

ΚΑΚΟΛΟΓΙΑ, ας, ἡ, obtrectatio, cum male de aliquo loquimur.

ΚΑΚΟΛΟΓΙΚΟΣ, ἡ, ὸν, vituperatorius. A

ΚΑΚΟΛΟΓΟΣ, ε, ὁ καὶ ἡ, obtrectator.

ΚΑΚΟΜΑΘΗΣ, ές, ὁ καὶ ἡ, qui male didicit, male doctus. Ex μανθάνω.

ΚΑΚΟΜΑΝΤΙΣ, εως, ὁ καὶ ἡ, malus vates, mala vaticinans.

ΚΑΚΟΜΑΧΑΝΟΣ, ε, ὁ καὶ ἡ, malorum machinator, et excogitator. Ex μηχανή.

ΚΑΚΟΜΑΧΕΩ, ῶ, f. ήσω, malitiose, improbe, ac subdole, item prave, timide, ignavia pugno. Ex μάχη.

ΚΑΚΟΜΕΛΕΤΟΣ, ον, mala tristia canens. Ex μέλος.

ΚΑΚΟΜΕΤΡΕΩ, ῶ, male metior.

κακομέτρητος, ον, recta mensura carens. A

κακόμετρος, ε, ὁ καὶ ἡ, male metiens. Ex μέτρον.

κακομηδής, έος, ὁ καὶ ἡ, cui malum est consilium ; (2) fraudulentus, astutus. Ex μῆδος, *consilium*.

κακομήτης, ε, ὁ, malo consilio utens, cujus mala sunt consilia. Ex μητίς.

κακομηχάνεια, ας, ἡ, pravus animus, *Man.*

κακομήτις, ιος, idem quod κακομήτης.

κακομήτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, malam habens matrem. Ex μήτηρ.

κακομηχανάομαι, ώωμαι, mala machinor, mala struo vel molior. A κακομήχανος.

κακομηχανάω, ῶ, f. ήσω, idem et ab eod.

κακομηχανία, ας, ἡ, mala ars, dolus, fraus, machinatio malorum. Ab eod.

κακομήχανος, ε, ὁ καὶ ἡ, malorum excogitator, malorum machinator. Ex μηχανή.

κακομιλία, ἡ, consuetudo cum pravis.

κακομιμήτως, *adv.* male imitando. Ex μιμεομαι.

κακόμισθος, malum aut nullum præmium ferens.

κακομοιρία, ἡ, fatum adversum.

κακομοίριος, ον, infelix.

κακόμορος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem.

κακομορφία, ας, ἡ, deformitas. A seq.

κακόμορφος, ε, ὁ καὶ ἡ, deformis. Ex μορφή.

κακόμοχθος, ε, ὁ καὶ ἡ, male, i. e. in vanum laborans.

κακόν, *adv.* pro κακῶς, *Call.*

κακονόεω, ῶ, malevolus sum, male cogito.

κακόνοια, ας, ἡ, malevolentia. A

κακόνους, *contr.* κακόνους, ε, ὁ καὶ ἡ, malevolus, mala mente præditus. Ex νόος.

κακονομία, ἡ, pravæ leges.

κακόνομος, ὁ καὶ ἡ, qui malis legibus utitur.

κακονόστατα, *adv.* nimis malevole. A κακόνους.

κακονυμφευτος, ε, ὁ, idem quod

κακένυμφος, ε, ὁ, quæ infeliciter nupsit. Ex νύμφη.

κακόνους, *adv.* malevole. A κακόνους.

κακοξεινος, ε, ὁ καὶ ἡ, quæ male se gerit erga hospites, inhospitalis.

κακοξύνετος, ε, ὁ καὶ ἡ, in malis sapiens ac prudens. Ex συνετός.

κακοπάθεια, ας, ἡ, vexatio, molestia, ærumna, calamitas, labor.

κακοπαθέω, ῶ, f. ήσω, mala patior, tolero adversa, vexor, item molestias, v. c. itineris, &c. fero. Σὺ δ' ἂν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ, 2 *Tim.* 2, 3. A

κακοπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ærumnosus, adflictus, malis pressus. Ex πάθος.

κακοπαθῶς, *adv.* idem.

κακοπαθῶς, *adv.* ærumnose, male, aspere.

κακοπαρθενεύτως, indigno virgine modo.

κακοπάρθενος, ον, virgini non conveniens, faciens indigna virgine.

κακόπατρις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, malo patre ortus; (2) qui obscuris est natalibus ; (3) cui mala est patria. Ex πατὴρ vel πατρίς.

κακοπέτης, male volans. Ex πέτομαι.

κακόπηρος, ε, ὁ καὶ ἡ, malam habens peram. Ex πήρα.

κακοπινὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, impurus, sordibus et illuvie fœdus ; (2) malignus. Ex πίνος.

κακοπιστία, ἡ, perfidia.

κακοπίστος, ον, perfidus.

κακόπλαστος, ε, ὁ καὶ ἡ, male fictus, si sit a πλάσσω, fingo, sed affertur ex *Hermog.* pro errativus, ut sit a πλάζομαι, *erro.*

κακοπλάστως, *adv.* per fictionem parum elegantem.

κακοπλοέω, et κακοπλώω, male navigo.

κακοποιέω, male facio, noceo, *Luc.* 6, 9.

κακοποιητικὸς, ἡ, όν, maleficus.

κακοποιία, ἡ, maleficentia, maleficium. A

κακοποιὸς, ὁ, ὁ καὶ ἡ, maleficus, malis adficiens. Ex ποιέω.

κακοπολιτεία, ας, ἡ, prava reipublicæ administratio, corruptus reip. status.

κακοπονητικὸς, ὴ, ex *Aristot.* affertur pro pessime adfectus ad labores tolerandos, ad laborem ineptus, debilis. Ex πονέω.

κακόποτμος, ε, ὁ καὶ ἡ, infelix.

κακόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, qui infirmis aut deformibus est pedibus.

κακοπραγέω, infelix sum. A

κακοπραγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, male factus, *Hes.* A πράττω vel πρᾶγος. Hinc

κακοπραγία, ας, ἡ, infelicitas in rebus agendis, seu gerendis ; (2) infelicitas quævis, sors dura, res adversæ.

κακοπραγμοσύνη, ης, ἡ, nequitia, improbitas, calumnia. A

κακοπράγμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui malas res agit, qui se improbe gerit, litigiosus, calumniator. Ex πρᾶγμα.

κακοπρόσωπος, ὁ καὶ ἡ, informis.

κακόπτερος, ε, ὁ καὶ ἡ, male pennatus, male volans. Ex πτέρον.

κακορραφία, ας, ἡ, *Ion.* κακορραφίη, ης, ἡ, malorum machinatio, insidiæ, dolus, fraudes. A κακορράφος.

κακορραφίησι, *Ion.* et *Poët.* pro κακορραφίαις

κακορράφος, ε, ὁ καὶ ἡ, malorum sutor, dolorum machinator. Ex ῥάπτω.

κακορρεκτέω, ῶ, al. κακορρητέω, maledica, noxia, *Sibyl.*

κακορρέκτης, ε, ὁ, maleficus, improbus. A ῥέζω.

κακορρημοσύνη, ης, ἡ, maledicentia. A

κακορρήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, maledicus ; (2) indisertus, expers eloquentiæ. Ex ῥῆμα.

κακορροθέω, q. d. malo strepitu linguæ prosequor, vel insector. Οὐ γὰρ ὅστις ἄνθρωπος τάλας ἅπασαν ἡμῶν τὴν πόλιν κακορροθεῖ; *Arist. Ach.* 582. Τίς ἡ γραῦς, ἡ κακορροθοῦσά σε; *id. Thesm.* 903. Συγγόνυες κακορροθεῖς, *Eur. Hipp.* 344.

ΚΑΚΟΣ, ὴ, όν, proprie vitiosus, vitio aliquo laborans in suo genere ; (2) malus, improbus, nequam ; (3) infaustus, perniciosus ; (4) infestus ; (5) ignavus, timidus ; (6) ignobilis ; (7) humilis, abjectus ; (8) pauper ; (9) vilis vetusque. Hinc τὸ κακόν, ῦ, scelus, calamitas, damnum. κακόσινος, ε, ὁ καὶ ἡ, nocens. Ex σίνω, *noceo.*

κακοσιτία, ας, ἡ, cibi fastidium. A

κακόσιτος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui stomachi vitio cibum fastidit.

κακοσκελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui pravis est cruribus. Ex σκέλος.

κακοσκήνευς, ὁ, malum tentorium, *Ep.*

κακοσμία, ας, ἡ, malus odor, fœtor. A

κάκοσμος, ε, ὁ καὶ ἡ, malum odorem spirans. Ex ὀσμή.

κακόσπερμος, ε, ὁ καὶ ἡ, male sementans, malum semen proferens seu habens. Ex σπέρμα.

κακοσπλαγχνος, ον, excors, timidus.

κακοσποφία, ας, ἡ, mala satio, i. e. alieno loco, &c. A σπόφος.

κακοσσόμενος, afferunt ex *Hom. Il.* 1, 105. sed legendum κάκ' ὀσσόμενος.

κακοστατέω, ῶ, male sto, male constitutus sum. Ex στατὸς, *stans.*

κακοστόμαχος, ὁ καὶ ἡ, cujus stomachum male adfectus est ; (2) qui stomachum lædit.

κακοστομέω, ῶ, f. ήσω, maledico, convitior ; (2) male pronuncio.

κακοστομία, ας, ἡ, vitium, quo quis male pronunciat verba alienæ linguæ ; (2) maledicentia. A

κακόστομος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui mali est oris, maledicus ; (2) qui perperam pronunciat verba alienæ linguæ. Ex στόμα.

κακόστρωτος, ον, male stratus, incommodus, de lecto.

κακοσύμβουλος, ε, ὁ καὶ ἡ, male suadens, malesuada, *Gl. V.*

κακόσυντος, ε, ὁ καὶ ἡ, prudentia abutens ad malum.

κακοσυνθετία, ας, ἡ, malum fœdus ; (2) mala compositio ; (3) malorum structura et machinatio. Ex συντίθημι.

κακοσύνθετος, ε, ὁ καὶ ἡ, male compositus.

κακοσύστατος, ε, ὁ καὶ ἡ, male consistens. Ex συνίσταμαι.

κακοσφυξία, ας, ἡ, pravitas pulsus. Ex σφύξις, *pulsus venarum.*

κακοσχημόνως, *adv.* indecenter, turpiter. A

κακοσχήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, indecens, indecorus. Ex σχῆμα.

κακοσχολεύομαι, otio abutor, nugas ago.

κακοσχολέω, idem.

κακοσχολία, ας, ἡ, otium inutile, otium quod malis rebus teritur. A

κακόσχολος, ε, ὁ καὶ ἡ, otio male utens, malis rebus otium impendens ; (2) improbus. Ex σχολὴ, *otium.*

κακοσχόλως, *adv.* otio abutendo, nihil, male, noxie, inepte, frustra agendo.

κακόταικτος, ε, ὁ καὶ ἡ, male ordinatus. Ex τάττω.

κακοτελεύτητος, ον, male desinens, malum exitum habens.

κακοτεχνέω, ῶ, f. ήσω, malis artibus utor ; (2) malis artibus adultero et depravo ; (3) omnino mala fide in aliqua re utor ; (4) *inprimis*, falsum testimonium dico. Κακοτεχνῶν δὲ φαίνῃ περὶ τὰς διαθήκας, *Dem.*

κακοτέχνης, idem quod κακότεχνος.

κακοτεχνία, ας, ἡ, mala ars, quæ ad hominum perniciem convertitur, maleficium; (2) falsum, quod ICti dicunt : falsum testimonium.

κακοτέχνιον, ε, τὸ, idem, unde κακοτεχνίου δίκη, adversus eum qui falsum testimonium dixit.

κακότεχνος, ε, ὁ καὶ ἡ, malis artibus deditus ; (2) in malis rebus artificiosus, malignus. Ex τέχνη.

κακότης, ητος, ἡ, malitia ; (2) improbitas ; (3) vitium ; (4) scelus ; (5) ignavia, timiditas ; (6) malum, calamitas, ærumna. A κακός.

κακοτροπεύομαι, f. εύσομαι, malis artibus ago, malitiose improbeque, *item*, perverse, dementer ago. Κακοτροπευσάμενος πρὸς τὰς προειρημένας, *Polyb.*

κακοτροπία, idem.

κακοτρόπιος, ας, ὁ, ἡ, mali et perversi mores ; (2) malignitas, nequitia. A

κακότροπος, ε, ὁ καὶ ἡ, male moratus, mali moris ; (2) malus, pravus, malignus. Ex τρόπος, *mores.*

κακοτρόπως, *adv.* maligne, perverse.

κακοτροφέω, ῶ, male nutrior, malum alimentum sive parum alimenti accipio, a. 1. part. κακοτροφήσας, male nutritus, et *pass.* κακοτροφηθείς, idem.

κακοτροφία, ας, ἡ, mala nutritio. A

κακότροφος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui male nutritur. Ex τρέφω.

κακοτυχέω, infelix sum, infeliciter ago.

κακοτυχία, ἡ, infelicitas. A

κακοτυχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, infelix, infortunatus. Ex τύχη.

κακοτυφόνητος, ον, suspicax. Ex ὑποτοέω.

κακουργέω, ῶ, f. ήσω, maleficus et fraudulentus sum ; (2) damno adficio. Τὸν χώραν καὶ τὰ κτήματα κακουργεῖν, *Plat.* A κακοῦργος.

κακούργημα, ατος, τὸ, maleficium, facinus maleficum, scelus. A præc.

κακουργία, ας, ἡ, improbitas, scelus, maleficium, idque fere tectum et occultum, astus, fraus ; stellionatus, *Gl. V.* A

κακοῦργος, ε, ὁ καὶ ἡ, maleficus, improbus, facinorosus ; (2) fraudator, latro, insidiator. Ex ἔργον. Hinc

κακούργως, *adv.* malefice, improbe, scelerate.

κακοχείω, male tracto, male aliquem habeo.

κακοχία, ας, ἡ, mala tractatio ; (2) cultus corporis neglectus ; (3) mala adfectio corporis e laboribus, fame, &c. Ex κακὸς et ἔχω.

κακόφατις, ιδος, ὁ, male sonans, male ominata, mali rumoris, *Æsch.* Ex φημὶ, seu φάτις.

κακόφατον, τὸ, mala compositio syllabarum, quæ dicitur deformem sonum reddens; detorsio sermonis in obscœnum ; ex nominibus male ominatis consistens. *Al.* κακέφατον et κακέμφατον. Ex iisd.

κακοφημία, ἡ, famositas ; (2) obtrectatio. A

κακόφημος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui est mali ominis, inauspicatus ; (2) famam lædens, infamiam adferens ; (3) famosus. Ex φήμη.

κακόφθαρτος, ον, male perditus.

κακοφθερὴς, έως, ὁ, male perdens, *Nic.*

κακοφθόρος, ε, ὁ καὶ ἡ, perditor, male perdens ; idem. Ex φθείρω.

κακόφλοιος, ε, ὁ καὶ ἡ, malum corticem habens, *Nic.*

κακοφραδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, malum cogitans seu machinans, *Apoll. Rhod.* lib. 3, 935. Vocativ. κακοφραδές.

κακοφραδία, ας, ἡ, idem quod κακοφροσύνη, *Nic.*

κακοφράδμων, ον, male suadens seu consulens.

κακοφρονέω, ῶ, f. ήσω, male cupio alicui.

κακοφροσύνη, ης, ἡ, malitiosa mens ; (2) stultitia ; (3) mens malevola. A

καπόφρων, ονες, ὁ καὶ ἡ, malæ vel malitiosæ mentis; (2) malevolus; (3) stultus. Ex φρήν.

καπροσυνής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui prava est natura, pravo ingenio seu animo præditus; (2) male nascens, male proveniens. Ex φύω. Hinc

καπροσυΐα, ας, ἡ, mala indoles, pravum ingenium, ingenii indolisque corruptio.

καπροσυρίσσω, Att. ττ, vox seu sonus asper; (2) insuavis pronunciatio. A

καπρόφρων, ων, ὁ καὶ ἡ, malam vocem seu asperam habens; (2) ingratam et insuavem pronunciationem habens. Ex φωνή.

καπροφώνως, *adv.* ingrata pronunciatione.

καπρόχαρτος, ον, ὁ καὶ ἡ, alienis malis gaudens; (2) quo mali gaudent. Ex χαίρω.

καπρόχολος, al. καπήχολος, ον, mala bile percitus, *Cyr.*

καπροχρεΐσμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, improbus. Ex χρέομαι, *utor.*

καπροχρόϊος, ῶν, f. ήσα, mali sum coloris.

καπρόχροια, ας, ἡ, malus color. A

καπρόχροος, *contr.* καπόχρως, ων, ὁ καὶ ἡ, decolor, qui mali est coloris. Ex χρόα.

καπρόχυλος, ον, ὁ καὶ ἡ, qui mali est succi.

καπροχυμία, ας, ἡ, redundantia malorum humorum. A

καπρόχυμος, ον, ὁ καὶ ἡ, malis et vitiosus humoribus plenus; (2) malos humores gignens.

καπρόψογος, ον, ὁ καὶ ἡ, qui nequiter reprehendit, maledicus. Ex ψέγω.

καπνοψυχία, ας, ἡ, ignavia, demissio animi. A

καπνόψυχος, ον, ὁ καὶ ἡ, pusillanimis, qui animo est demisso, sive malo. Ex ψυχή.

καπόω, proprie corrumpo, vitiosum reddo, ut aquam turbulentam reddendo, &c. (2) malo seu damno adficio, infesto, vasto, populor, vexo, adfligo, male et inique tracto; κεκακωμένος, perf. pass. adflictus. Ἕως ἂν ἡ ἡμετέρα χώρα καπῶται, *Xen.* A καπός.

καπτάμενος, a. 1. inf. act. *Dor.* pro καταπτένναι, a καταπτένω.

κάπτανε, 2. sing. aor. 2. imperat. act. per *Syncopen* pro κατάπτανε.

κάπτεινε, 3. sing. imperf. sive 3. sing. aor. 1. ind. act. *Poët.* pro κατέκτεινε.

ΚΑ'ΚΤΟΣ, ου, ἡ, cactus, spinosa quædam planta, carduus.

κᾱπτότου, *ex hoc tempore*, *Dor.* pro καὶ ἐκ τούτου, sc. χρόνου.

κακύνω, malum vel improbum reddo, depravo, vitio, corrumpo; κακύνομαι, depravor, improbus fio, improbe ago. Ἐφ' οἷσι νῦν ἐγὼ κακύνομαι, *Eur. Hipp.* 690. A κακός.

κακηξύσαι, a. 1. inf. act. per *Sync.* pro κατακεῦσαι, a κατακέω.

κακῴδης, εος, ὁ καὶ ἡ, male olens. Ex ὄζω.

κακωδία, ας, ἡ, malus odor. Ex iisd.

κακόλεθρος, ον, perniciosus.

κακώνυμος, ον, mali nominis. Ex ὄνομα.

κακῶς, *adv.* male, improbe, perperam.

κάκωσις, εως, ἡ, adflictio, vexatio, infestatio; (2) clades, exitium. A κακόω.

κακώσουσιν, 3. plur. fut. 1. ind. act. a κακόω.

κακώων, *adfligens*, fut. 1. part. act.

κακωτικός, ἡ, όν, infestandi seu vexandi vim habens, noxius. A κακόω.

κακῶς, *adv.* opportune. A κακός.

ΚΑΛΑΒΡΙ'ΖΩ, Calabros imitor. Hinc

καλαβρισμός, οῦ, ὁ, saltatio Calabrica.

καλάβρυον, idem quod καλαύρυψ, *Ap.*

καλαθηφόρος, ον, calathum gestans, *Hes.*

καλάθιον, ου, τὸ, parvus calathus, quasillus. *Dim.* a κάλαθος.

καλάθις, ίος, ἡ, idem et ab eod.

καλαθίσκος, ου, ὁ idem et ab eod.

καλαθισμός, οῦ, ὁ, saltationis genus, ut nonnulli opinantur, cum calathis. Ab eodem.

καλαθοειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, figuram calathi habens. Ex κάλαθος et εἶδος.

καλαθοειδῶς, *adv.* calathi forma. A præc.

ΚΑ'ΛΑΘΟΣ, ου, ὁ, calathus, qualus; (2) poculum.

καλάϊνος, ίνη, ίνον, ex calai lapide factus, vel constans. A

ΚΑ'ΛΑΙ ΣΣ, ὁ, calais, lapis quidam.

καλαμάγρωσις, ή, arundineum gramen. Ex κάλαμος et ἀγρωσίς, *gramen.*

καλαμαδίας, ου, ὁ καὶ ἡ, arundinosus.

καλαμαῖος, αία, αῖον, culmarius, qui inter culmos seu stipulas est. A κάλαμος.

καλαμάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, stipulas lego, spicas colligo post messores; (2) racemo; (3) spolio post alium; (4) summas olerum partes carpo et comedo. Ab eod.

καλαμάριον, ου, τὸ, calamarium, theca, in qua reconduntur calami. Ab eod.

καλαμαύλης, ου, ὁ, qui calamo in tibiam formato canit. Ex κάλαμος et αὐλός, *tibia.*

καλαμαυλητής, οῦ, ὁ, idem.

καλαμευτής, οῦ, ὁ, messor. A

καλαμεύω, fut. εύσω, meto, calamos seco et colligo. A κάλαμος.

καλαμίη, ης, ἡ, stipula; (2) frumenti spica; (3) corpus senecta confectum et quasi arescens; (4) cadaver hominis interempti. Ἀρχεῖ τοι καλάμας αὐλὸν ποιήσασθαι ἔχοντι; *Theoc. Id.* 5, 7. Ἀλλ' ἐμπης καλάμην γέ σ' ὀΐομαι εἰσορόωντα Τιγνώσκειν, *Od.* 14, 214. Ἧς τε πλείσην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχευεν, *Il.* 19, 222.

καλαμητομία, ας, ἡ, culmorum seu stipularum sectio; (2) messis. Ex τέμνω.

καλαμητόμος, ον, culmos secans.

καλαμήτης, ου, ὁ, calamintha herba. Ab eod. *Angl.* CALAMINT. Hinc

καλαμίνθιος, ὁ, nomen ranæ in *Batrachom.*

καλαμινθώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ex calamintha confectus, *Strabo*, lib. 8.

καλάμινος, ίνη, ινον, arundineus; (2) arundinis speciem referens, arundinosus. A κάλαμος.

καλάμιον, ου, τὸ, calamulus, parvus calamus, parva arundo; (2) specillum, instrumentum medicorum; (3) ornamentum parvum cincinnos ambiens, *Dim.*

καλαμίς, ίδος, ἡ, arundo piscatoria; (2) calamarium, sive theca calamorum; (3) acus arundinea, qua mulieres in componendo capillo utebantur; (4) arundinetum. Ab eod.

καλαμίσκος, ου, ὁ, idem quod καλάμιον.

καλαμίτης, ου, ὁ, culmus frumenti. A κάλαμος. Hinc

καλαμίτις, ίδος, ἡ, spicis gaudens.

καλαμοβόας, ου, ὁ, calamostrepus. Ex κάλαμος et βοάω.

καλαμογλυφίω, ῶ, calamos, sive arundines sculpo. A

καλαμογλύφος, ου, ὁ καὶ ἡ, calamorum, sive arundinum sculptor. Ex γλύφω.

καλαμογραφία, ας, ἡ, calamorum scriptura, *Man.*

καλαμοειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, calami speciem habens. Ex κάλαμος et εἶδος.

καλαμόεις, όεσσα, όεν, arundineus. A

ΚΑ'ΛΑΜΟΣ, ου, ὁ, calamus, arundo; (2) culmus; (3) virga geometrica; (4) calamus scriptorius; (5) tibia, ap. *E. M.* sive potius testudinis μαγάδιον, quod in veterrima structura erat ex arundine, (6) stipula, *Ern.*

καλαμοστιβής, ές, gen. pl. a

καλαμοστιβής, έος, ὁ καὶ ἡ, culmis redimitus. Ex κάλαμος et στέφω.

καλαμοστύπος, ου, ὁ, auceps, *Laconice*, *Hes.* Ex κάλαμος et τύπτω, *figo.*

καλαμοσθεγγής, ές, ὁ, calamo sonans, arundine canens. Ex κάλαμος et σθέγγω.

καλαμόσθογγος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

καλαμοσφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, calamum seu arundinem gestans. Ex κάλαμος et φέρω.

καλαμόφυλλος, ου, ὁ, arundinea folia habens. Ex κάλαμος et φύλλον.

καλαμοχρνόδος, ως, q. d. arundinum lanugo, *Steph.*

καλαμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, arundineus, arundinosus. Hinc τὸ καλαμώδη, scil. ἕλη, arundineta. A κάλαμος.

καλαμῶν, ῶνος, ὁ, arundinetum. Ab eod.

καλαμωτήν, ῆς, ἡ, septum ex calamis in navigiorum oris, sive extremis. Ab eod.

καλαπόδιον, τὸ, forma caligaris, *Gl. V.* A

καλάστης, οδος, ὁ, norma, *Ph.* forma calcei lignea. Ex κάλον, *lignum*, et στῆς.

ΚΑΛΑ'ΣΙΡΙΣ, ιος, ἡ, vestis linea, ad talos demissa, tunica lata.

καλαυξῖτις λιθάργυρος, apud *Dioscoridem* spuma argenti ex puro argento, forsitan quod in Calauria sive Calabria fieret.

καλαῦξος, ος, ἡ, pedum, proprie, quod in summo est repandum, *Apoll. Rhod.* lib. 2, 33. Ex καυλός et ῥέπω.

καλέσσκον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκάλεον, a καλέω.

καλεΐμεναι, præs. inf. act. *Dor.* pro καλεῖν.

καλεοίμην, præs. opt. pass.

καλέοισι, 3. pl. *Dor.* pro καλέουσι.

καλέομαι, οῦμαι, vocor; (2) voco in jus; (3) sum, *Il.* 3, 138.

κάλεον, imperf. ind. *Ion.* pro ἐκάλεον.

καλέουσι, 3. pl. *Dor.* pro καλέουσι.

καλέσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐκαλέσαντο.

καλεσίχορος, ον, pulchros choros agens.

καλέσκετο, 3. sing. imperf. ind. pass. καλέσκω, pro καλέω, *Il.* 15, 338.

κάλεσον, 2. sing. a. 1. imperat. act.

καλέσσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* et *Poët.* pro ἐκαλέσατο.

καλεῦντσι, 3. pl. pass. *Dor.* pro καλοῦνται.

ΚΑΛΕ'Ω, ῶ, voco, f. καλέσω, p. κέκληκα. Καλεῖν τινα ἐπὶ δεῖπνον, πρὸς τὰ κοινὰ, ad remp. εἰς τὸ δικαστήριον, in jus; ξένον, invocare. Σὲ καλῶ σύμμαχον, *Arist. Lys.* 348. Ὅσις γε τολμᾷς σῆμα τὸν βωμὸν καλεῖν, *id. Thesm.* 895. Ἐς δὲ δόλον ἐκάλεσεν, *id. Av.* 339. Μῶν ἐπ' ἄεισον γυνὴ κέκληκεν αὐτὴν τῶν φίλων; *id. Conc.* 949. Καλοῦμαι Πεισθέταιρον ὕβρεως, *idem, Av.* 1051.

καλήμεναι, præs. vel aor. 1. inf. act. *Dor.* pro καλῆναι, quasi a κάλημι vel καλαίνω.

καλήμενος, præs. part. med. *Æol.* pro καλούμενος.

καλήμερος, ον, ὁ καὶ ἡ, cui felix est dies; (2) qui pulchram habet diem. Ex ἡμέρα.

καλήτωρ, ορος, ὁ, vocator. A καλέω.

καλιά, άς, ἡ, nidus; (2) cavea; (3) domus, et quidem proprie lignea; (4) horreum. A κάλον. Hinc

καλιάς, άδος, ἡ, tugurium, domuncula.

καλίδιον, ου, τὸ, domuncula, tugurium, *Dim.*

καλίζω, idem quod καλῶ, *V. L.*

καλίης, *nidi*, gen. sing. *Ion.* pro καλιᾶς.

καλινδέω, ῶ, voluto, verso; καλινδοῦμαι, volutor. Ἐν πάσῃ ἀμαθίᾳ καλινδημένην, *Plat.* in *Phædon.* Ἐν κατηλείοις καλινδηθείς, a. 1. volutatus. A κυλίω.

καλιός, οῦ, ὁ, casa, tugurium; (2) carcer. A καλιά.

καλλιστόλεμος, id. quod καλλιστόλεμος, *Ep.*

καλλίαιμα, τὰ, color purpureus, coccineus; (2) barbæ galli gallinacei, a colore. A κάλλη. Hinc

καλλάϊνος, purpureus; (2) venetus, cæruleus, hyacinthinus.

καλλείαν, pro καταλείσαν, *Hom.*

καλλείριον, τὸ, lilium, *V. L.*

καλλείψω, *relinquam*, 1. sing. fut. 1. ind. act. *Æol.* pro καταλείψω, a καταλείπω.

κάλλη, τὰ, vestes, stragulæ exquisitioris coloris, *inpr.* purpureæ; (2) floris genus, ex quo fit color.

καλλιζλέφαρον, ου, τὸ, sc. φάρμακον, medicamentum ad pulchritudinem palpebrarum faciens. Ex κάλλος et βλέφαρον.

καλλιζλέφαρος, ον, pulcher, *Eur.*

καλλιζόος, ου, ὁ, qui pulchram habet vocem. Ex καλὸς et βοάω, *clamo.*

καλλίζοτος, υος, ὁ καὶ ἡ, puichros racemos habens. Ex καλὸς et βότρυς.

καλλίζωλος, ον, fertilis, pinguis.

καλλιγάλακνος, ον, serenus, pulcher. A γαλήνη.

καλλίγαμος, ον, pulchras nuptias habens, *Ep.*

Καλλιγένεια, ας, ἡ, Telluris, aut secundum alios Cereris *Epitheton*. Alii nutricem, alii pedissequam Cereris volunt.

καλλιγέφῦρος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulchro ponte præditus sive junctus. Ex κάλλος et γέφυρα.

καλλίγλυτος, ον, nates formosas habens.

καλλίγομφος, ον, pulchris clavis compactus, *Ep.*

καλλίγονος, pulchri generis, *Gl. V.*

καλλιγραφέω, ῶ, eleganter scribo; (2) fuco.

καλλιγραφία, ας, ἡ, elegans scriptura, scribendi pingendive elegantia. A

καλλιγράφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eleganter scribit aut pingit; (2) librarius. Ex γράφω.

καλλιγύναικ, αικος, ὁ καὶ ἡ, pulchris mulieribus abundans. Ἀχαϊδα καλλιγύναικα, *Il.* 3, 75.

καλλίδενδρος, ον, arboribus abundans, arborum copia pulcher, *Epith.* regionis.

καλλιδίνης, ὁ, pulchre fluens, liquidus, *Epith.* fluvii.

καλλίδιφρος, ον, cui pulcher currus, s. sella.

καλλιδόναξ, κος, arundinibus abundans, *Epith.* fluminis.

καλλιέθειρα, ας, ἡ, quæ pulchram habet comam.

καλλιέθειρος, ον, pulchris capillis, *Ep.*

καλλιέλαιος, ᾱ, ὁ, frugifera olea. Ex ἐλαία.

καλλιέπεια, ἡ, q. pulchriloquentia, elegantia et ornatus sermonis, sermo ornatus.

καλλιεπέω, ῶ, f. ήσω, eleganter loquor, ornate et eleganter dico; **κεκαλλιεπημένοι λόγοι**, dicta elegantibus vocabulis contexta. Ex καλὸς et ἔπω.

καλλιεπής, ές, facundus, *Ar.*

καλλιεργέω, pulchre fabricor, adfabre facio. A

καλλίεργος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pulchre fabricatus, adfabre factus. Ex ἔργον.

καλλιερέω, lito, bona exta reperio. Ex ἱερός. Hinc

καλλιέρημα, ατος, τὸ, perlitatio.

καλλιζυγής, ές, pulchrijugus, pulchris equis junctus. Ex ζυγός.

καλλίζωνος, ἡ, pulchro cingulo ornata, pulchra. Ex ζώνη.

καλλιθέμεθλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pulchre fundatus. Ex θέμεθλον.

καλλίθριξ, τριχος; ὁ καὶ ἡ, habens pulchros capillos.

καλλίθυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, bonis auspiciis aut rite sacrificatus; (2) in quo pulchra aut splendida sacrificia fiunt. Ex θύω.

καλλικαρπέω, ῶ, f. ήσω, bonos vel pulchros fructus edo vel fero.

καλλικαρπία, ας, ἡ, pulchrorum fructuum ubertas; (2) fructuum pulchritudo et venustas. A

καλλίκαρπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pulchros aut etiam bonos fructus ferens.

καλλικέλαδος, ὁ καὶ ἡ, pulchrum sonum edens.

καλλίκερως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, pulchra cornua habens. Ex κέρας.

καλλίκοκκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pulchra habens grana, cui pulcher est acinus.

καλλικολώνη, ης, ἡ, q. d. collis pulcher, locus quidam amœnissimus juxta Simoëntem, fluvium Troadis. Ex κολωνός.

καλλικόμοιο, gen. sing. *Ion.* pro **καλλικόμου**. A

καλλίκομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pulcram comam habens. Ex κόμη.

καλλικοττα6εῖα, ῶν, cottabo venuste ludo, scite cottabizo. Ex κόττα6ος.

καλλίκρεας, ατος, τὸ, pulchra caro, caro candida et subpinguis esuque jucundissima.

καλλικρήδεμνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pulcram habens vittam. Ex κρήδεμνον.

καλλίκτιτος, ον, eleganter structus, *Nonn.*

καλλίκτυτος, ον, pulchre strepens seu sonans.

καλλικύρειοι, ων, οἱ, exp. δῦλει τῶν ζυγάδων, *Suid.*

καλλιλαμπέτης, ὁ, pulchrilucidus, *Anac.*

καλλιλεξία, ἡ, idem quod **καλλιλογία**.

καλλιλογέω, ῶ, scite et venuste loquor. Ex λόγος. Hinc

καλλιλογία, ας, ἡ, elegans venustaque dicendi facultas, vis bene dicendi.

καλλίμηρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pulchra femora habens.

καλλίμορφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pulchra forma præditus. Ex μορφή.

κάλλιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pulcher, elegans; prosper, secundus. A κάλλος.

καλλίναος, ὁ καὶ ἡ, pulchre fluens, *Eur. Med.* 835. Ex νάω.

καλλίνικος, ὁ καὶ ἡ, qui pulcram et egregiam victoriam adeptus est, victor egregius; (2) pulchritudine vincens, *Gl. V.* At *Ph.* victoriosus, invictissimus. Οὗτοι ῥᾳδίως γε συμ6αλών ἔχθεαν τις αὐτῇ **καλλίνικον** ἀσιται, *Eur. Med.* 44. Ex νίκη.

καλλιοινία, ας, ἡ, vini præstantia et bonitas; (2) largus vini proventus. Ex οἶνος.

κάλλιον, *adv.* melius. A καλός

καλλιόνως, *adv.* idem.

Καλλιόπη, ης, ἡ, Calliope, una Musarum.

καλλίοπος, ᾱ, ὁ, hymnus in Cererem.

καλλιόω, pulchrius reddo. A κάλλος.

καλλισταιδία, ας, ἡ, pulchri liberi, copia liberorum bene natorum. A

καλλίσταις, ὁ καὶ ἡ, cui pulchri sunt liberi; (2) proles pulchra, proba.

καλλιστάεγος, *Boeot.* pro **καλλιστάρειος**, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pulchras genas habens, pulcher. Ex παρειά.

καλλιστάθενος, ὁ καὶ ἡ, pulchras virgines habens; (2) nitidus, pulcher, *Epith.* Tragic.

καλλιστέδιλος, ὁ καὶ ἡ, pulchros habens calceos.

καλλίστεπλος, ὁ καὶ ἡ, pulchrum habens peplum.

καλλιστέτηλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pulchra folia habens. Ex στέτηλον, *folium.*

καλλίστηχυς, εως, ὁ καὶ ἡ, pulchra brachia habens.

καλλιστλόκαμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pulchras comas vel comarum cincinnos habens.

καλλίστλωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, magnas opes habens.

καλλίστνοος, *contr.* **καλλίστνους**, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pulchre ac suaviter spirans. Ex στνοῆ.

καλλίστολις, ἡ, egregia seu pulchra civitas.

κάλλιστον, *reliqui*, 1. sing. aor. 2. ind. act. *Æol.* pro κατέλιπον, ἀ καταλείπω.

καλλιστόπαμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pulchros habens fluvios.

καλλιστρέφατος, ὁ καὶ ἡ, pecore abundans.

καλλιστρόφωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, adspectu pulcher.

καλλίστρωφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pulchram habens proram; (2) pulchram habens faciem. Ex στρόφα.

καλλιστόλεμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, egregius et strenuus in bello, bellicosus.

καλλίστῦγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pulchras habens nates, pulchras habens clunes. Ex στύγη.

καλλίστυφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pulchre turritus, pulchre turribus munitus; (2) sublimis.

καλλιστύφωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

καλλίτωλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pulchros equos habens.

καλλιρέεθρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pulchra fluenta habens, pulchrifluus. Ex ῥέεθρον.

Καλλιρόη, fons Athenis; *Al.* Ἐννεάκρουνος.

καλλίροος, *contr.* **καλλίρους**, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod **καλλιρέεθρος**.

καλλιρῥημονέω, pulchre et ornate dico.

καλλιρῥημοσύνη, ης, ἡ, dictionis elegantia. A

καλλιρῥήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, pulchris et elegantibus ornatus verbis. Ex ῥῆμα.

καλλίρροος, idem quod **καλλίροος**.

καλλισθενής, ές, ὁ καὶ ἡ, egregio robore præditus. Ex σθένος.

κάλλιστα, *adv.* optime. A κάλλιστος, pulcherrimus. A καλός, *pulcher.*

καλλιστάδιος, ον, pulchro stadio celebris, *Eur.*

καλλιστεῖα, ων, τὰ, certamen in templo Junonis apud Lesbios de muliebris formæ præstantia.

καλλιστεῖον, ᾱ. τὸ, præmium pulchritudinis eximiæ; (2) præmium quodvis honestissimi optimique. A **καλλιστεύω**.

καλλίστερνος, ον, pulchrum pectus habens, *Nonn.*

καλλίστευμα, τὸ, pulchritudo vel potius pulchritudinis præstantia, *Eur.*

καλλιστεύω, fut. εύσω, pulchritudine excello, formosissimus sum. Πότερα τὸ τῆσδε σῶμ' ἐκαλλίστευτο πασῶν γυναικῶν; *Eur. Hipp.* 1012. Θεσπαταινίδες αἱ **καλλιστεύσαι**, *Plut.* in *Anton.* cap. 26. A **κάλλος**.

καλλιστέφανος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pulchra redimitus corona.

καλλιστρέθια σῦκα, passeraria ficus, *Plin.* 15. c. 29. Ex **καλὸς** et **στρέθος**, *passer.*

καλλίστρωφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui pulchri sunt pedum malleoli, pulchros habens pedes, pulcher. Ex στρυφόν.

καλλιτεχνία, ας, ἡ, fœcunditas, liberorum bene natorum dives. A

καλλίτεκνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pulchros habens liberos. Ex τέκνον.

καλλιτεχνέω, eleganti artificio elaboro.

καλλιτέχνης, ές, idem quod **καλλίτεχνος**.

καλλιτεχνία, ας, ἡ, artis pulchritudo, artis elegantia. A

καλλίτεχνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pulcram artem factitans, pulchra artis opera edens. Ex τέχνη.

καλλιτόκεια, ἡ, pulchripara, *Opp.*

καλλίτοκος, ὁ, ἡ, pulchros edens partus, *Hes.*

καλλίτοξος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pulchrum habens arcum; (2) bonus sagittarius.

καλλιτραπέζιος, ον, delicata mensa utens.

καλλίτριχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui pulchro est capillo; (2) pulchros capillos faciens; frutex quidam.

καλλίφαρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pulchre vestitus; (2) splendidus.

καλλιφεγγής, ές, ὁ καὶ ἡ, valde lucidus. Ex φέγγος.

καλλίφθογγος, ὁ καὶ ἡ, pulchre sonans.

καλλίφλοξ, γος, ὁ καὶ ἡ, pulchra flamma seu egregio splendore coruscans.

καλλίφυλλον, τὸ, est adianti genus.

καλλίφυλλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pulchris foliis præditus. Ex φύλλον.

καλλιφωνία, ἡ, vox pulchra, sonus elegans. A

καλλίφωνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pulcram vocem habens, eleganter sonans. Ex φωνή.

καλλιχέλανος, ᾱ, ὁ, obulus testudine signatus, *Hes.* q. d. pulchra testudinis figura insignitus. Ex χελώνη.

καλλίχειρ, ὁ καὶ ἡ, pulchras habens manus.

κάλλιχθυς, υος, ὁ, piscis quidam.

καλλίχοιρος, ὁ καὶ ἡ, pulchros porculos habens.

καλλίχορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, in quo pulchræ choreæ duci possunt; (2) pulcher, amabilis, amœnus; (3) pulchras choreas agitans; (4) tripudiis se oblectans; (5) pulcher chorus.

καλλίχωρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pulcram regionem habens. Ex χώρα.

καλλιώνῡμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pulchrum nomen habens; (2) genus piscis siccissimi, *Ern.* Ex ὄνομα.

καλλονή, ῆς, ἡ, pulchritudo, elegantia. A

κάλλος, εος, τὸ, pulchritudo oris, decor; (2) cujusvis rei pulchritudo; (3) Veneris unguentum; (4) barba seu palearia galli gallinacei. A καλός.

καλλοσύνη, ἡ, idem.

καλλόσυνος, η, ον, pulcher.

καλλόφυλλος, ὁ καὶ ἡ, pulchris foliis præditus.

καλλυντήριον, ᾱ, τὸ, ornamentum, *Hes.* **καλλυντήρια**, τὰ, festum quoddam apud *Athen. Etym.* A **καλλύνω**.

καλλυντής, οῦ, ὁ, ornator, comptor; (2) tonsor, *Hes.* A **καλλύνω**.

κάλλυντρον, ᾱ, τὸ, omne instrumentum comptorum, seu aptum ad comendum; (2) instrumentum, quo verrimus, scopæ; (3) spathula. A

καλλύνω, pulchrum, seu venustum reddo, orno, honesto; (2) cultus in vestitu nimium studiosa; (2) comptrix. Ab eod.

καλοβάμων, ὁ, funambulus, *Man.*

καλοβάτης, ᾱ, ὁ, funambulus, *Gl. V.* et *Ph.* (2) grallator. A **κᾶλον** et **βαίνω**, *incedo.*

καλοδιδάσκαλος, ᾱ, ὁ, honestatis magister, honesta docens.

καλέργος, ον, beneficus, *Man.*

καλοηθής, ὲς, commodis moribus præditus, comis, mitis.

καλόθριξ, τριχος, bene comatus, *item* jubatus, *de equo.*

καλοιώνιστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui boni est augurii, seu ominis. Ex οἰωνός.

καλοκἀγαθία, ας, ἡ, probitas, integritas et honestas.

καλοκἀγαθικός, ἡ, όν, honestus, probus, integer. A

καλοκἀγαθός, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex **καλὸς**, καὶ, et ἀγαθός.

καλοκοπέω, ῶ, ligna cædo, findo. A **κᾶλον** et **κόπτω**, *cædo.*

καλόμορφος, ον, pulcher. A μορφή.

ΚΑ͂ΛΟΝ, ᾱ, τὸ, lignum.

καλοπέδιλον, ᾱ, τὸ, ligneæ compedes.

καλοπόδιον, ᾱ, τὸ, pes ligneus, instrumentum sutorum, forma calcei, norma. Ex **κᾶλον** et **πῦς**.

καλοποδιώκτης, ᾱ, ὁ, ap. *Comic.* v. καλωπ. et κολλοπ.

κολοποιέω, ῶ, f. ήσω, benefacio, bonum facio.

καλός, οδος, ὁ καὶ ἡ, pulchros pedes habens ; (2) ligneum pedem habens ; (3) pes ligneus, forma calcei, norma sutoris. Ex καλὸς vel κᾶλον, et πούς.

ΚΑΛΟ΄Σ, ή, όν, pulcher, formosus ; (2) decens, decorus, honestus, laudabilis, egregius ; (3) probus, bonus, æqui bonique amans ; (4) strenuus, fortis ; (5) jucundus, suavis. Hinc τὸ καλόν, ῦ, decus, ornamentum, commodum ; et *compar.* καλλίων, pulchrior, *superl.* κάλλιστος, pulcherrimus, et *adv.* καλῶν, pulchre, belle, honeste. Τὸ καλόν, idem. Τίτνε' ἐμὶν τὸ καλὸν πεφιλαμένε, *Theocrit.* 3, 3. "Οσσαν δὲ καὶ τὸ καλὸν ἐσπῖνο ᾄδη, *Lucian.* in Imaginibus.

κάλος, ᾱ, ὁ, rudens, funis nauticus ; usitatius κάλως.

καλοσίθηνος, ὁ καὶ ἡ, bene nutriens ; (2) bene nutritus, *Hes.* Ex τιθηνός.

καλοτυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ligna tundens. Ex κᾶλον et τύπτω.

καλοφόρος, ὁ, qui ligna portat, calo, *Ath.*

καλόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, benevolus ; (2) pulchra mente præditus. Ex φρήν.

καπράζειν, equum in gressum exsultantem urgere, vulgo callopare ; summis pedibus et molliter incedere.

ΚΑ΄ΠΗ, ης, ἡ, urna, situla, hydria, urceus.

κάπιας, ιδος, ὁ, idem.

κάπιον, ᾱ, τὸ, genus poculi. A κάπη.

κάπος, poculi genus, *Hes.*

καπύη, ης, ἡ, casa, tugurium, gurgustium ; (2) caverna ; (3) cella. A καλύπτω.

καπύδιον, ᾱ, τὸ, tuguriolum, casula, gurgustiolum, *Dim.* a καπύη.

καπυδίτης, ᾱ, ὁ, qui in tugurio habitat.

καπυδοποιέω, ῶ, et καπυδοποίημαι, gurgustia, seu casas facio. Ex καπύη et ποιέω.

καπυδός, ῦ, ὁ, thalamus ; (2) ex velis obductis facta scena, *Hes.* A καπύη.

καπυκίζω, f. ίσω, floreo, *Hes.* A κάπυξ.

καπύλιον, ᾱ, τὸ, calyculus. Ab eod.

καπυποσέφανος, ον, coronam e rosis recentibus gerens. A κάπυξ.

καπυκώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, calyculatus, calycula intectus. Ab eod.

καπυκώπις, ιδος, ἡ, roseam, i. e. pulchram faciem habens.

κάπυμμα, ατος, τὸ, velamen, velum, tegmen, tegumentum. A καλύπτω.

καπυμμάτιον, ᾱ, τὸ, parvum tegmen, *Dim.*

καπυντήρια, τὰ, festum ap. Athenienses, *E. M.*

κάπυξ, υκος, ὁ, calyx, flos rosæ nondum apertus ; (2) omnis folliculus, seu omne putamen, quo aliquid continetur ; (3) ornamentum muliebre ; (4) nomen herbæ. A καλύπτω.

κάπυξις, calix rosæ ; (2) ornamentum quoddam e rosis, *Hes.* Quasi a καλύσσω, quod esset *tego*.

καπυπτής, ῆρος, ὁ, tegmen, operculum ; (2) tegula, imbrex. A καλύπτω.

καπυπτήριον, ου, τὸ, operimentum. Ab eodem.

καπυπτός, ή, όν, opertus, tectus. A καλύπτω.

καπύπτρα, ας, ἡ, tegmen capitis muliebre ; (2) tegumentum, operculum quodvis.

καπύπτρη, *Ion.* pro κάπυπτρον.

ΚΑΠΥ΄ΠΤΩ, fut. ψω, tego, operio, velo. Τί δέ με δεῖ καπύπτειν πέπλοις στέγνα; *Eur. Andr.* 832. Καπύψαι τινα τάφῳ, sepelire. Κεκαλυμμένον τὸ εὐαγγέλιον 2 *Cor.* 4, 3.

καπύψαι, a. 1. inf. act.

καπχαίνω, purpureo colore tingo ; (2) alta mente cogito, alte animo verso. A

ΚΑ΄ΠΧΗ, ης, ἡ, flos vel animal, quo purpura tingitur. Hinc

κάπχιον, ᾱ, τὸ, purpura κάπχη tincta.

καπῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro καλέσω.

καπώδιον, ᾱ, τὸ, funiculus nauticus ; (2) quivis funiculus. A κάλως.

καπωποδιώκτης, ᾱ, ὁ, qui consectatur pulchros. Ex καπωτός et διώκω.

καπωτός, ή, όν, pulcher adspectu. Ex ὤψ.

ΚΑ΄ΛΩΣ, ωος, vel ω, ὁ, rudens, funis nauticus. Πάντα κάλων κινεῖν, *Proverb.*

καπῶς, *adv.* pulchre, recte, belle, honeste.

καπωσφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui funes conficit. Ex κάλως et φέρω.

καμακίας, ᾱ, ὁ, ut καμακίας σῖτος, frumenti genus, fortasse a magnitudine, quod perticam æquet. A κάμαξ. Unde

καμάκινος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui ex pertica est.

καμακνίς, ή, ornamentum muliebre capitis.

ΚΑ΄ΜΑΞ, ακος, ἡ, vitis pedamentum, palus ; (2) pertica, contus ; (3) lignum hastæ. Ἔστηκει δὲ κάμακι διαμπερὲς ἀργυρέῃσιν, *Il.* 18, 563. Διακναιομένης τ' ἐν πρωτοπλοίοις κάμακος, *Æsch. Agam.* 66.

ΚΑΜΆ΄ΡΑ, ας, ἡ, camara seu camera, *proprie* rectum arcuatum, deinde, quicquid tale tectum habet, ut carpentum, vehiculum, navis, pars auris juxta foramen ejus. Hinc

καμαρεύω, laboro, labore me fatigo ; (2) adquiro, accumulo, *Hes.*

καμάρειον, ᾱ, τὸ, cerebri pars supra communem meatum fornicis modo superinducta.

καμαρεὶς, ή, ornamentum quoddam muliebre.

καμαροειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, fornicis habens figuram, cameratus. Ex εἶδος.

καμαρών, fornico, *Gl. V.* A καμάρα, *fornix*.

καμάρατον, pro καταμάρατον, *Hes.*

καμάρωμα, ατος, τὸ, fornicatio, fornix. A καμαρόω.

καμαρωσις, εως, ἡ, cameratio. Ab eod.

καμαρωτός, ή, όν, fornicis habens formam, fornicatus ; deinde currus cum tecto, &c. Ab eod.

ΚΑΜΑΣΙ΄ΝΕΣ, vel καμασῆνες, ων, οἱ, pisces quidam marini.

ΚΑΜΆ΄ΣΣΩ, moveo, *Hes.* (2) torqueo, vibro.

καμασηδόν, *adv.* laboriose, *Man.* A κάματος.

καμασηρὸς, ρὰ, ρὸν, laboriosus ; (2) defessus, defatigatus. A κάματος.

καμασηρῶς, *adv.* laboriose, ægre.

κάματος, ᾱ, ὁ, labor, fatigatio ; (2) id, quod labore partum est ; (3) morbus. A κάμνω. Καμεῖσθ' ἀδδηκότες ἠδὲ καὶ ὕπνῳ, *Il.* 10, 98.

καμετόω, ῶ, laboro, fatigo, fatisco ; (2) defasso, *Gl. V.* A κάματος.

καματώδης, ὁ καὶ ἡ, laboriosus ; (2) gravis.

καμβαΐνω, *Æol.* pro καταβαίνω, *descendo*.

κάμβαλον, *deposui*, aor. 2. ind. act. *Æol.* pro κατέμβαλον, a καταμβάλλω.

κάμε, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔκαμε, a κάμνω.

καμείσται, *elaboravit*, 3. sing. fut. 2. indic. med.

καμηλαύσιον, ᾱ, τὸ, vel καμελαύσιον, pileus. Quasi ex καῦμα, *æstus*, et ἐλαύνω, *cohibeo*.

καμηλήειος, εία, ειον, camelinus. A κάμηλος.

καμηλήλατρος, ὁ, negotiator, qui camelis merces vehit. Ex κάμηλος et ἔμπορος.

καμηληλασία, ας, ἡ, camelorum agitatio. Ex κάμηλος et ἐλαύνω.

καμηληλάτης, ᾱ, ὁ, cameli vel camelorum agitator. Ex iisd.

καμηλίζω, camelo similis sum, imitor camelum.

καμηλίτης, ὁ, cameli agitator, vel curator.

καμηλοπομος, ὁ, idem. A κομέω.

καμηλοπάρδαλις, εως, ἡ, camelopardalis. Ex κάμηλος et πάρδαλις, *pardalis*.

ΚΑ΄ΜΗΛΟΣ, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, camelus, animal.

καμηλοτροφέω, camelos alo. A τρέφω.

καμηλάτη, ης, ἡ, sc. δορὰ, pellis cameli.

κάμητε, 2. plur. aor. 2. conj. act. verbi κάμνω.

ΚΑ΄ΜΙΛΟΣ, ᾱ, ὁ, funis nauticus, quo naves utuntur ad ancoras jaciendas.

καμιναῖος, αία, αῖον, caminarius, ad caminum pertinens. Ab eod.

καμινεία, ας, ἡ, opera, quæ navatur ad caminum. A καμινεύω. Unde

καμινευτής, ᾱ, ὁ, in camino excoquens, ad fornacem laborans.

καμινευτὴρ, ῆρος, idem.

καμινεύτρια, ας, ἡ, quæ circa caminum seu fornacem laborat ; (2) quæ in heræ cubiculo opus facit, famula cubicularia. A καμινεύω, f. εύσω, in camino excoquo, seu candefacio. A κάμινος.

καμινίτης, ᾱ, ὁ, ἄρτος, panis caminarius, in camino coctus. Ab eod.

καμίνιον, ᾱ, τὸ, parvus caminus, parva fornax, *Dim.* ab eod.

καμινοκαύσης, ᾱ, ὁ, furnarius, *Gl. V.* A καίω, *uro*.

ΚΑ΄ΜΙΝΟΣ, ᾱ, ὁ, vel ἡ, caminus, fornax, furnus ; (2) ap. *Scriptt. Eccles.* ignis, flamma, æstus, ardor ; (3) pars quædam navis. Hinc

καμινώδης, ες, ἡ, fuligine camini oppleta.

καμινώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, fuliginosus, fuligineus. Ab eod.

κάμμαρος, κάμμορος, ὁ, et κάμμαρον, τὸ, squillæ marinæ et cancrorum genus ; (2) aconiti genus.

καμμάφυλαι, a. 1. inf. act. *Æol.* pro καταμάφυλαι, a καταμάφτω.

κάμματα, ων, τὰ, edulia quædam Laconica. A κάπτω, *comedo*.

καμματίδες, ων, αἱ, idem et ab eo ipso.

καμμὲν, *utique*, *Æol.* pro κατὰ μέν.

καμμένειν, præs. inf. act. *Æol.* pro καταμένειν.

κάμμες, *et nos*, *Æol.* pro καὶ ἡμεῖς.

καμμέσσον, *per medium*, *Æol.* pro κατὰ μέσσον.

καμμίξαις, *Æol.* pro καταμίξαις, a καταμίγνυμι.

καμμονίη, ης, ἡ, perseverantia, victoria constanter parta. Ex κατὰ et μένω, *maneo*.

κάμμορος, *infelix*, *Poët.* pro κακόμορος, *Hom.*

καμμύω, ύσω, pro καταμύω, conniveo, oculos claudo, a. 1. ἐκάμμυσα. Τὲς ὀφθαλμὲς αὐτῶν ἐκάμμυσαν, *Act.* 28, 27.

κάμνε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔκαμνε, a

ΚΑ΄ΜΝΩ, fut. καμῶ, p. κέκμηκα, fatigor, deficio ; (2) cum labore facio, elaboro ; (3) labore paro, seu adquiro ; (4) ægroto, male me habeo ; (5) καμόντες, mortui, *item* κεκμηκότες. Καὶ κάμνειs, μήθ' ἑτῶς, μήτε βαδίζων, *Arist. Nub.* 414. "Οταν κάμνωσιν ὁπλίτη στρατῷ, *Lyc.* 1210. Διὰ τὸ ὄνομά μου κεκοπίακασι, καὶ ὁ κέκμηκας, *Apoc.* 2, 3.

κάμοί, per *Crasin* pro καὶ ἐμοὶ, *et mihi*.

κάμον, aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔκαμον, a κάμνω.

καμῶσα, a. 2. part. act. f. g.

καμπαλέος, έα, έον, inflexus, incurvus. A κάμπτω.

καμπατίγυνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, incurvans genua. Ex κάμπτω et γόνυ, *genu*.

καμπατίγυιος, ον, membra flectens, *Epith.* παιγνίδ. Ex γύϊον.

καμπὴ, ῆς, ἡ, eruca. A κάμπτω. (Si talia licet a verbis repetere, quorum pauca sunt, quæ sint ab aliqua actione aut affectione appellata, *Ern.*)

καμπὴ, ῆς, ἡ, inflexio, flexus, articulus ; (2) flexus vocis in cantu. Ab eod.

κάμπιμος, ίμη, ιμον, flexilis, flexibilis.

καμπταύλης, ᾱ, ὁ, qui flexili tibiarum cantu utitur, *Steph.*

καμπτὴρ, ῆρος, ὁ, flexus, curvatura ; (2) meta circi, vel hippodromi.

καμπτικὸς, flexilis, se inflectens, *V. L.*

καμπτὸς, ή, όν, flexilis, flexibilis ; (2) flexus.

κάμπτρα, ας, ἡ, capsa, quæ fiebat e lignis flexilibus.

ΚΑ΄ΜΠΤΩ, f. ψω, flecto, inflecto, incurvo ; (2) flecto, exoro, de sententia deduco, animum alicujus mollio ; κεκαμμένος, inflexus, p. pass. καμφθῆναι, flecti, exorari, aor. 1. pass. Κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν Πατέρα, *Ephes.* 3, 14. Ἐμοὶ κάμψει πᾶν γόνυ, *Rom.* 14, 11. Τέλος δὲ κάμψαιμ' ὥστε ηξξάμην βίου, *Eur. Hipp.* 92.

καμπυλαύχην, ὁ, inflexum collum habens.

καμπύλη, ης, ἡ, sc. βακτηρία, baculus curvus ; item lituus, *Ph.* A καμπύλος. Unde

καμπυλιάζω, f. άσω, inflecto, incurvo.

καμπυλόγραμμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, curvas lineas habens, curvis lineis circumscriptus. Ex καμπύλος et γράμμη, *linea*.

καμπυλόεις, όεσσα, όεν, recurvus. Ab eod.

καμπύλομαι, curvor, inflector. A κάμπτω.

καμπυλοτρυμνες, ον, obliquam puppim habens. A πρύμνα.

καμπυλόρρινος, ον, idem.

καμπύλος, ύλη, ύλον, curvus, inflexus. A κάμπτω.

καμπυλοσαλπισταὶ, cornicines, *Ph.* A καμπύλη et σαλπίζω.

καμπυλότης, ητος, ἡ, curvitas. A καμπύλος.

κάμψα, ης, ἡ, capsa viminea. A κάμπτω.

καμψάκης, ᾱ, ὁ, vas olearium. Ab eod.

κάμψη, 3. sing. a. 1. conj. act. v. κάμπτω.

καμπυλόδιαυλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, q. d. in diaulo reciprocans; (2) volubilis, cito percurrens aliquid. Ex κάμπτω et δίαυλος.

καμπύγιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, flectens caudam. Ex κάμπυξ et ὀρδή, *cauda*.

καμπύκιπους, ποδος, ὁ καὶ ἡ, curvos pedes reddens, *Epith.* Furiarum, ap. *Æsch.* quia reflectunt pedem, revertuntur, scelera commissa persequuntur et ulciscuntur, *Ern.*

κάμπυξ, ῡγος, ἡ, inflexio, curvatio, curvatura, flexus, flexura, anfractus, de via. A κάμπτω.

καμπυόδυνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, flectendo vel inflexu frequenti dolens; (2) incurvatus dolore. Ex κάμπυξ et ὀδύνη.

καμπύος, ᾱ, ὸν, inflexus, curvus. A κάμπτω.

καμών, όντος, qui laboravit, mortuus; *Nic.* mortuorum. A κάμνω.

κᾶν, et in. Ex καὶ et ἐν.

κᾶν, saltem, quamvis, etsi, tametsi. Ex καὶ et ἄν.

κᾶν γᾶν, saltem.

κανάβινος, vid. καννάβινος.

Κανᾶ, ἡ, Cana. Nomen urbis Hebr. ἄκλητον. *Possessio.*

ΚΑ΄ΝΑΒΟΣ, ᾱ, ὁ, lignum tenue, cui pictores ceram vel linum circumlinunt; (2) κάναβοι, fontes multiplicibus rivulis sparsi.

κάναθρον, ᾱ, τὸ, currus ex storea. A κάννη.

Κανανίτης, ᾱ, ὁ, Cananites. Nomen gentile, *Æmulator, Zelotes.*

κανάξαι, exinanire, exhaurire. Vide ἐκκανάξαι.

κανασχαίας, ῶν, τὰ, vasa quædam cava, *Suid.* A κάννης. Unde

κάνασχον, ᾱ, τὸ, canistrum; (2) cochlear.

κανασχέω, ῶ, fut. ήσω, resono, strepitum, seu crepitum edo. Ἐν δὲ λέζηται πέσε κνήμη· κανάχησε δὲ χαλκὸς, *Od.* 19, 469. Vox facta e sono, *Ern.*

κανασχή, ῆς, ἡ, crepitatio, sonitus. A pr.

κανασχηδὰ, *adv.* cum strepitu. A κανασχή.

κανασχηδὸν, *adv.* idem et ab eod.

κανασχήπας, sonipes, *Gl. V.*

κανασχίζω, resono, strepo. Τῶν δ' ὑπὸ σευομένων κανάχιζε πόσ' ὑψόσε χθών, *Hesiod. Scut.* 357. A κανασχή.

κανασχὸς, streperus, clamosus, *Nic.*

Κανδάκη, ης, ἡ, Candace. Nomen commune omnibus Æthiopiæ reginis.

κάνδαυλος, ᾱ, ὁ, edulii genus, ex amylo, lacte, caseo, et melle. A κάνδυλος.

κανδύκη, ης, ἡ, Persica vestis. A κάνδυς.

κανδύλαι, et κανδύτανται, seu κανδύτανες, et κανδύταλις, vestiaria, pretiosorum vestimentorum repositoria. Ab eod.

ΚΑ΄ΝΔΥΛΟΣ, ᾱ, ὁ, idem quod κάνδαυλος.

ΚΑ΄ΝΔΥΣ, υος, ὁ, indumentum Persicum.

κανείη, a. 2. inf. act. verbi κάνω.

κάνειον, idem quod κάνεον, *Hom.*

κανείοιο, *canistri*, gen. sing. *Ion.* pro κανέου, a κάνεον, *canistrum.*

κάνεον, ᾱ, κανεῦν, τὸ, canistrum, cista. A κάννης.

κανῆν, a. 2. inf. act. *Dor.* et *Æol.* pro κανεῖν. a κάνω.

ΚΑ΄ΝΗΣ, ητος, ὁ, canistrum, calathus.

κανήντιον, ᾱ, τὸ, parvum canistrum, *Dim.* κανηφορεῖν, canistrum ferre in sacris.

κανηφορία, ἡ, gestatio canistri in sacris.

κανηφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, canistrum ferens; Canephoræ, virgines sacra portantes, *Cic.* in *Verr.* 4, 5. Ex κάννη et φέρω.

κανθαρίζω, apud *Ammon.* tremo. A κάνθαρος. Sed vox corrupta videtur, a ταυθαρίζω, *Ern.*

κανθάριον, ᾱ, τὸ, parvus cantharus, *Dim.*

κανθάριος, vel κανθάρεος, seu κανθαρέος, vitis genus.

κανθαρὶς, ίδος, ἡ, scarabæus frumentum erodens; (2) insectum alatum virosum causticum, e muscarum genere, vulgo musca Hispanica. A κάνθαρος.

κανθαρίτης οἶνος, vinum cantharites.

ΚΑ΄ΝΘΑΡΟΣ, ᾱ, ὁ, scarabæus; (2) cantharus, poculi genus; (3) piscis quidam littoralis; (4) nota in lingua Apidis; (5) navigii genus.

κανθήλια, ων, τὰ, clitellæ. A κανθήλιος.

κανθήλιος, ᾱ, ὁ, asinus magnus; (2) bardus, stolidus. A κάνθος.

κανθὶς, ίδος, ἡ, asella, *Dim.* ab eod.

κάνθος, ᾱ, ὁ, asinus, *Etym.* a κάμπτω.

ΚΑΝΘΟ΄Σ, ᾱ, ὁ, oculi angulus, hirquus; (2) canthus, ferrum, quo rotæ vinciuntur.

ΚΑ΄ΝΘΩΝ, ωνος, ὁ, asinus, *Arist. Vesp.* 179. A κάνθος.

κανίσιον, ᾱ, τὸ, parvum canistrum, *Dim.* a κάννης.

κάνισχον, ᾱ, τὸ, canistrum, *Hes.* Ab eod.

ΚΑ΄ΝΝΑ, vel κάννη, ης, ἡ, canna, storea.

κανναΐζινος, ίνη, ινον, ex cannabe factus, stuppeus. A

ΚΑ΄ΝΝΑΒΙΣ, εως, ἡ, cannabis, stuppa, *Angl.* HEMP.

κανυσύσας, *Æol.* pro κατανυσσας, aor. 1. apud *Hom. Odyss.* 15, 463. A κατανύω.

κάννη, ης, ἡ, idem quod κάνναι.

κανννηστοιὸς, ᾱ, ὁ, qui storeas seu tegetes conficit, *Pollux.* Ex κάννη et ποιέω.

κάννομος, *Æol.* pro κατάνομος, *legitima.*

κανονάρχης, ᾱ, ὁ, præfectus canonum, qui monachos ad canendos canones in vigiliis excitat. Ex κανὼν et ἀρχή.

κανονίας, ᾱ, ὁ, et plur. κανονίαι, apud *Hippocr.* quibus ventres velut ad canonem sive regulam exacti sunt, h. e. substricti, non prominentes. A κανών.

κανονίζω, fut. ίσω, ad regulam dirigo, ad normam exigo; (2) per certas regulas seu canones constituo aliquid, veluti κανονίζεται, apud *Gram.* dicitur de regulari forma declinandi et conjugandi; (3) in canonem Scripturarum refero aliquid; (4) concinno, modulor. Τῇ πείρα τὴν ἐνέργειαν φαρμάκων κανονίζειν *Diosc.* Ab eodem.

κανονικὸς, ἡ, ὸν, canonicus, regularis, regulæ consentaneus; (2) in canonem Scripturæ relatus. Ab eod.

κανονικῶς, *adv.* regulariter, rite, secundum regulam et normam.

κανόνιον, ᾱ, τὸ, lignum, cui in navibus cataphractis tabulæ incumbunt; (2) libellus, seu quodvis tractatus seu operis genus, *Dim.* a κανών.

κανονὶς, ίδος, ἡ, scriptorium instrumentum, quo utuntur elegantius scripturi; (2) librorum seu chartarum volumen. Ab eodem.

κανόνισμα, τὸ, regula, regularis ratio.

κανονισμὸς, ᾱ, ὁ, norma, *Man.*

κανῦν, τὸ, et plur. κανᾶ, canistrum, canistra.

κἀνυστόδατος, *Æol.* et *Dor.* pro καὶ ἀνυστόὸντος.

κανυσινὸς, ὁ, canusina pænula, item pænula quæcunque, sc. φαινόλης.

κάνυσχον, τὸ, idem quod κάναχον, *Poll.*

ΚΑΝΩ΄ N. όνος, ὁ, proprie examen in libra; (2) regula, norma, unde judices, quorum judicium in aliquo genere sequimur, *item*, excellentes in aliquo genere κανόνες dicti; (3) calamus, circa quem textores fila involvunt; (4) virgulæ, quibus olim clypeos tenebant; (5) palus, seu lignum erectum, mensura saltus, omninoque mensura et portio certa alicui attributa; (6) tributum statum; (7) decreta conciliorum ad mores pertinentia; (8) psalmus et cantus certis diebus ordinarie cantari solitus; (9) catalogus librorum divinorum, *item*, hominum certo collegio adscriptorum, *unde* et ordo Clericorum.

κανωπιτὸν, ῦ, τὸ, pityusa, herba. A

ΚΑ΄ΝΩΠΟΝ, ᾱ, τὸ, sambuci flos.

κᾰ̓ξ, *Æol.* pro καὶ ἐξ.

κᾰ̓ξέγειρε, *excitavit quoque*, *Æol.* pro καὶ ἐξήγειρε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἐξεγείρω.

καπάνεξ, nomen partis in curru, *Poll.*

καπάνη, ης, ἡ, præsepe; (2) rheda; (3) pars quædam currus; (4) galea e pilis. A κάπτω.

καπανικὸς, unde καπανικώτερε, magis satiantia, grandiora; (2) curulis.

κᾰ̓πεπτα, *Æol.* pro καὶ ἔπτυσα, *et postea.*

καπέλειον, idem quod καπνέλειον.

Καπερναεὶμ, ἡ, Capernaum. Nomen urbis, ὄκλιτον. *Vicus consolationis.*

κάπετος, ᾱ, ὁ, fossa, fovea, scrobs, conditorium, sepulchrum. A σκάπτω.

καπετωλὶς, ἡ, sc. αὐλὴ, palatium Capitolinum, *Ep.*

καπευετὴς, ῆ, ὁ, pabuli inventor, *Strabo*, lib. 13.

κάπη, ης, ἡ, præsepe; (2) pabulum equis in præsepi appositum. A κάπτω.

κάπηθεν, *adv.* a præsepi, *Suid.*

καπηλεία, ας, ἡ, ars institoria, ars cauponaria; (2) cauponatio, ipsa cauponandi actio.

καπηλεῖον, ᾱ, τὸ, caupona, popina, taberna.

καπηλευτὴς, ῆ, ὁ, nundinator, *Gl. V.* A

καπηλεύω, fut. εύσω, cauponor, cauponariam exerceo; (2) nundinor, cauponor, callide et avare tracto. Τὴν εἰρήνην ἀεὶ πρὸς Ῥωμαίους χευσίν καπηλεύοντες, *Herodian.* de *Germanis.* A κάπηλος.

καπηλικὸς, ἡ, όν, cauponarius, ad cauponam pertinens. Hinc καπηλικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars cauponaria. Ab eod.

καπηλικῶς, *adv.* cauponarie, cauponum more; (2) fraudulenter, dolose.

καπήλιον, ᾱ, τὸ, taberna. A κάπηλος. Unde.

καπηλὶς, ίδος, ἡ, quæ cauponariam exercet, copa.

καπηλοδύτης, ᾱ, ὁ, qui cauponam subinde ingreditur; ganeo, tabernarius. Ex κάπηλος et δύω, *subeo.*

κάπηλον, dolo fraudeque vitiatum, adulteratum. A

ΚΑ΄ΠΗΛΟΣ, ᾱ, ὁ, caupo; (2) institor cujusque rei propola.

ΚΑΠΗ΄ΡΙΑ, placentæ genus, *Suid.*

Κάπι, *Æol.* pro καὶ ἐπὶ, *et in.*

κάπίθη, ης, ἡ, mensura duarum chœnicum Atticarum vel sex cotylarum. A κάπη, unde et Lat. *capis.*

καπνέϊα, fumigo, suffio, *Poët.* pro καπνέω.

καπνέλαιον, resina sponte profluens, e καπνὸς, quia igni admota multum fumi edit.

κάπνη, ης, ἡ, caminus, fumarium. A καπνός.

καπνηλὸς, ὸν, fumidus, *Nic.*

καπνία, ας, ἡ, fuligo; (2) vappa. Ab eod.

καπνίας, ᾱ, ὁ, fumosus; (2) lapis ex jaspidum genere; (3) vinum vile, vappa; (4) vinum fumosum, quod in fumo suspensum fuit, *Apr.*

καπνιάω, ῶ, fumigo, fumo. Ab eod.

καπνιζόμενος, *in fumum evanescens*, part. pass. verbi

καπνίζω, f. ίσω, fumum excito; (2) ignem accendo; (3) infumo, fumigo, fumo inficio; (4) fumo; (5) ignem accendo convivii gratia. Κάπνισσάν τε κατὰ πλισίας, καὶ δείπνον ἔλοντο, *Il.* 2, 399.

καπνίον, ᾱ, τὸ, parvus fumus, *Dim.* a καπνός.

καπνίσις, εως, ἡ, idem quod

κάπνισμα, ατος, τὸ, infumatio; (2) thus incensum. A κατνίζω.

καπνιστὸς, ὴ, όν, fumigatus, infumatus.

καπνοδόκη, ης, ἡ, fumarium. A δέχομαι.

καπνοδοχεῖον, ᾱ, τὸ, idem. Ex ιισd.

καπνοδόχη, ης, ἡ, idem et ex iisd.

καπνοδόχον, ᾱ, τὸ, idem et ex iisd.

καπνόομαι, suffumigor. Ἤ νῦν καπνῦται, *Eur. Troad.* 8.

καπνοτοιὲς, όν, magnum fumum edens.

ΚΑΠΝΟ΄Σ, ῦ, ὁ, fumus; (2) ignis; (3) fumaria, herba quædam, *Angl.* FUMITORY.

καπνοσφεγγὴς, ῦς, ἐς καπνοσφάγητος, ᾱ, ὁ; fumi olfactor, sordidus et præparcus.

καπνοτοκεῖα, ἡ, fumipara, *Apollin.*

καπνῦχος, ᾱ, ὁ, tubulus, per quem fumus exit. Ex καπνὸς et ἔχω.

καπνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, fumosus, fumidus; (2) nebulosus; (3) fæculentus. Ab eod.

κάπος, ᾱ, ὁ, flatus, spiritus, anhelitus; (2) cortex palmæ, in quo fructus latet et primum germen.

καπτάλαρ', *ad clavos cassidis*, *Æol.* pro κατὰ φάλαρα, *Il.* 16, 106.

καπτάριον, ᾱ, τὸ, parva capparis, frutex et fructus, *Dim.* a

ΚΑ΄ΠΠΑΡΙΣ, εως, ἡ, capparis, frutex spinosus.

καπτούει, 3. sing. præs. ind. act. *Æol.* pro κατατούει.

καπτὶδιον, *per campum*, *Æol.* pro κατὰ πεδίον.

κάπτεσι, *decidit*, 3. sing. aor. 2. indic. act. *Æol.* pro κατέπεσι, a verbo καταπίπτω pro κατακίτω, *decido.* Κάπτεσον ἐν Δήμνῳ, decidi, *Il.* 1, 593.

Καπτοφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, Kappa ferens inustum vel quocumque modo impressum. Ex Κάππα et φέρω.

καπτυρίσασα, aor. 1. part. act. f. g. *Æol.* pro κατατυρίσασα. a καταπυρίζω.

καπρόϊνα, ης, ἡ, libidinosa. A κάπρος.

καπρόω, ῶ, subo velut sus aprum appetens, prurio. Ab eod.

καπρὶαι, αἱ, carnes in genitali cameli prominentes, *Suid.*

καπρία, ας, ἡ, virus ex genitalibus scrophærum. A κάπρος.

καπριάω, ῶ, subo, prurio. Ab eod.

καπρίζω, idem et ab eod.

πάτριος, ᾱ, ὁ, aper; (2) rostratus. Ab eod.
πάτριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, aprugnus; ut *πατρίας πρῷρας*, aprorum instar rostratas proras.
πατρίσκος, ὁ, piscis nomen qui et mys appellatur, *Ath.*
ΚΑ΄ΠΡΟΣ, ᾱ, ὁ, aper, verres; (2) virilia.
πατροφάγος, ὁ καὶ ἡ, aprivorus, *Hes.*
πατροφύλαξ, ὁ, caprarum custos, *Ep.*
πατρών, idem quod *πατρᾶν*, *V. L.*
πατρῶζω, idem quod *πατρᾶν*.
ΚΑ΄Π΄ΓΩ, repetitis identidem et interpellantibus morsibus appeto, et vellicatim carpta demitto; hinc edo, avide edo, mordeo. Τὰς ἐξυρόμας ἐμπίδας κάπτετε, *Arist. Av.* 245.
κάπυρια, et *καπυρίδια*, τὰ, crustula, placentæ genus.
καπυρίζω, clare et sonore rideo, cachinnor; (2) gulæ indulgeo et ventri servio.
κάπυρις, ἡ, tunica Persica manuteata.
καπυρόομαι, ῶμαι, torreor, callidus vel fervidus sum, *Basil.* lib. 4. A
καπυρός, ᾱ, ὸν, torridus, adustus; (2) effl anis, exspirans. A *καπύω*. Hinc
καπυρόω, calidum, fervidum reddo.
καπύω, flo, exspiro; ut hinc sit a. 1. ἐκάπυσσε, efflavit, ap. *Hom.* Ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσε, *Il.* 22, 467. A *κάπος*.
κάπω, idem; (2) *antiquitus*, capio, *Etm.*
κάπων, ωνος, ὁ, capo, gallus castratus.
κάρ, pro *κάρα*, caput, ἐπὶ κάρ, in caput.
ΚΑ΄Ρ, Καρός, ὁ, Car, gentile; (2) mancipium Caricum, homo nauci. Κᾶρες, Cares.
κάρα, τὸ, caput; (2) vertex; (3) tota facies. A *κάρηνον*.
καρᾶβιον, ᾰ, τὸ, parvus carabus; (2) navicula, in *Lex.* vulg. *Dim.* a *κάραβος*.
καραβοειδής, ές, ὁ καὶ ἡ, carabi speciem habens. Ex *κάραβος* et *εἶδος*, *forma*.
ΚΑ΄ΡΑΒΟΣ, ᾰ, ὁ, carabus, animal marinum e cancrorum genere.
καραβοτροφώντος, ον, carabi formam habens.
καραβώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, e caraborum genere. A *κάραβος*.
καραβοχέω, ῶ, f. ήσω, specto, capite quasi ad videndum exserto, s. elato; (2) exspecto. Καραβόκει ὅταν τράτυμ' Ἀργείων ἔξω κάλως, *Eur. Tro.* 93. Ἐκαραδόκησεν εἰς ἐμ' ἡ βλυὶ πάλιν, *Arist. Eq.* 660. Ex *κάρα* et *δοκέω*. Hinc
καραδοκία, ας, ἡ, spes, exspectatio.
καραιλαφεύω, ῶ, gravedine capitis laboro. Ex *κάρα* et *βάρος*.
καραιλαφέω, ῶ, idem et ex iisd.
καραιπάλλιον, ᾰ, τὸ, cuculla, *Gl. V.* quasi ex *κάρα* et *πάλλω*.
καρανιστής, ᾶ, ὁ, capitalis. Μόρος καρανιστὴς *Eur. Rh.* 818. A *κάρηνον*.
κάρανος, ᾰ, ὁ, dominus, qui summo cum imperio præest, caput reliquorum. A *κάρα*.
καρανῶ, summatim dico, narro; (2) absolvo. A *κάρηνον*.
καρατομέω, ῶ, f. ήσω, caput amputo. Χρὴν *καρατομεῖν ξίφει*, *Eur. Rhes.* 585.
καρατομία, ᾱς, ἡ, capitis resectio.
καρατόμος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, qui caput amputat, caput abscindens. Ex *κάρα* et *τέμνω*.
καρατόμος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, cui caput amputatum est. Ex iisd.
καρβανίζειν, καρβάζειν, et *καρβάϊζειν*, Carice ac barbare loqui, *Hes.*
κάρβανος, Barbarus, *Æsch. Agam.* 1070.
ΚΑΡΒΑΤΙ΄ΝΗ, ης, ἡ, vile et rusticum calceamentum.
καρδαμίς, ίδος, ἡ, idem et ab eod.
καρδαμογλύφος, ὁ καὶ ἡ, admodum parcus, ita ut etiam e nasturtio exsculpat, quo vitam toleret. Ex *καρδαμον* et *γλύφω*.
καρδαμίζω, cardamum imitor; (2) aspero vultu sum, aspere intueor.
καρδαμίνη, ης, ἡ, herba nasturtio similis, Cardamino. A *καρδαμον*.
ΚΑ΄ΡΔΑΜΟΝ, ᾰ, τὸ, nasturtium. *Angl.* CRESSES.
καρδάμωμον, ᾰ, τὸ, cardamomum, planta aromatica. Ex *καρδαμον* et *ἄμωμον*, quia utrique similis.
κάρδαξ, κος, ὁ, mercede conductus miles. Vox barbara, ap. *Ammon.*
ΚΑΡΔΙ΄Α, ας, ἡ, cor; (2) animus; (3) os ventriculi; (4) adfectus, appetitus; (5) medulla arboris; (6) alveus clepsydræ. Hinc
καρδιακός, ή, όν, cordialis; (2) cardiacus, cui cor vel potius os ventriculi dolet.
καρδιαλγεῖν, dolore cordis adfici. A
καρδιαλγής, ές, ὁ καὶ ἡ, cui cor dolet; (2) cordis dolorem adferens. Ab *ἄλγος*.
καρδιαλγία, ας, ἡ, dolor cordis, vel potius oris ventriculi. A *καρδιαλγής*. Unde
καρδιαλγικός, ή, όν, cum dolore cordis conjunctus, cordis dolorem invehens.
καρδιάω, ῶ, cordis dolorem sentio, seu potius dolorem ventriculi. Hinc *καρδιώντα*, apud *Nicandrum* pro *καρδιῶντα*, *καρδιάοντα*, acc. sing. part. præs.
καρδίνημα, ατος, τὸ, capitis gravedo. Vox *Ionica*, *Erotianus*. Ex *κάρα* et *δινεῖσθαι*.
καρδιοβολεῖσθαι, cordis vulnerari, contristari, *Hes.* Ex *καρδία* et *βολή*.
καρδιοβόλος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, cordi noxius. *Καρδιοβόλα βρώματα*, *Aret.* Ex iisd.
καρδιογνώστης, ᾶ, ὁ, qui corda novit, cordium scrutator. Ex *καρδία* et *γινώσκω*.
καρδιοπονέω, cordis dolore vexor; (2) animo angor.
καρδιοπλήκειν, cor extraho vel evello. Τὰ ἔγκατα ἐξαίρων καὶ καρδιοπλήκων, *Luc.* Ab ἔλκω.
καρδιοπλήξ, ᾰς, ἡ, cordis, extractio, seu evulsio.
καρδιοπλοῦλαξ, ακος, ὁ, ferreum tutamen pectoris apud Romanos.
καρδιόω, ῶ, f. ώσω, vulnero. *Pass. καρδιοῦσθαι*, *Hes. καρδιοτρεῖν*, de victimis, q. d. cor laniare, apud *Etym.* victimæ cor adipe tectum igni imponere; a. l. med. *καρδιώσασθαι*. A *καρδία*.
καρδιωγμός, οῦ, ὁ, dolor cordis seu ventriculi. A
καρδιώσσω, et *καρδιώττω*, ventriculi dolorem sentio. A *καρδία*.
καρδοστίον, ᾰ, τὸ, capistrum, quo servi pinsentes aut farinam subigentes a comedendo arcebantur.
καρδοτογλύφος, ὁ καὶ ἡ, qui alveos seu mactras sculpit seu conficit. A *γλύφω*.
ΚΑ΄ΡΔΟΠΟΣ, ᾰ, ἡ, mactra, alveus, in quo farina subigitur, *Arist. Nub.* 670.
κάρη, τὸ, *indeclinabile*, caput. A *κάρηνον*.
καρῆ, 3. sing. aor. 2. conj. pass. verbi *κείρω*.
κάρηαρ, ατος, τὸ, caput. A *κάρη*.
καρηβαρῶν, capite gravari. A seq.
καρηβαρέω, ῶ, fut. ήσω, gravedine capitis laboro, gravor capite. Ex *κάρη* et *βάρος*, *pondus*, *gravitas*.
καρηβαρία, et *καρηβάρεια*, ας, ἡ, gravedo capitis. Ex iisd.
καρηβαριᾶν, capiti gravari. Ex iisd.
καρηβαρικός, ή, όν, gravedinem capitis inducens, caput gravans. A *καρηβαρία*.
καρηβαρίτης, ᾱ, ὁ, sc. *οἶνος*, vinum gravedinem capiti adferens, *Suid.* Ex iisd.
καρηβοάω, ῶ, caput clamoribus diruptum habeo; (2) vertigine laboro. Ex *κάρη* et *βοάω*.
καρηκομάω, ῶ, caput comatum habeo, capite crinito sum. Hinc illud Homericum *καρηκομόωντες*, comantes, capillati, pro *καρηκομῶντες*, *καρηκομάοντες*. A *κόμη*.
καρήνει, aor. 2. inf. pass. verbi *κείρω*.
ΚΑ΄ΡΗΝΟΝ, ᾰ, τὸ, caput; (2) vertex, summitas; (3) ars.
κάρητος, gen. sing. per *Sync.* pro *καρήατος*.
Καρία, ας, ἡ, Caria, regio Asiæ minoris.
καρίδιον, ᾰ, et *καριδάριον*, ᾰ, τὸ, parva squilla. A *καρίς*.
καρίζω, Carum more ago.
καριοεργής, ές, ὁ καὶ ἡ, a Carica gente factus. Ex *Καριὸς* et *ἔργον*, *opus*.
Καριός, ὸ, ὁν, Carius. A *Κάρ*.
καρίσιον, τὸ, medicamentum, unguentum, ulcera purgans; (2) oleum quoddam, apud *Athen.*
καρίναι, ῶν, αἱ, mulieres, quæ planctu prosequebantur funera, e Caria fere ortæ. A *Καρία*.
καριόω, unde *καρῶσαι*, perimere, *Hes.* A *κάρ*, pro *κήρ*, *mors*.
καρίς, ίδος, ἡ, squilla, piscis caput permagnum habens. A *κάρη*.
καρισῖ, *adv.* Carice, more Carum.
ΚΑΡΚΑΙ΄ΡΩ, resono, sonitum edo; (2) pulsatus vibro, tremo. Κάρκαιρε δὲ γαῖα *πόδεσσιν*, *Il.* 20, 157.
κάρκαρος, ρα, ρον, crispus seu hirtus, *Sim.*
καρκινάδες, ων, αἱ, parva animalcula cancris similia, colore fulvo. A *καρκίνος*.
καρκίνιον, ᾰ, τὸ, parvus cancer, *Dim.* A
ΚΑΡΚΙ΄ΝΟΣ, ᾰ, ὁ, *καρκίνος*, ᾰ, ὁ, cancer, animal *ἀμφίβιον*; (2) sidus cœleste; (3) morbus; (4) vinculi genus; (5) genus calceamenti; (6) forceps; (7) instrumentum, quo pessulus attolitur; et (8) *καρκίνοι*, ossa duo jugalia, quæ prope tempora committuntur. Hinc
καρκινόω, ῶ, cancro adsimilo; (2) cancro morbo infesto; *καρκινῶσθαι*, cancro tentari.
καρκινώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, cancro similis; (2) e cancrorum genere; (3) a cancro exesus, cancrosus. Ab eod.
καρκίνωμα, ατος, τὸ, carcinoma, cancer morbus. A *καρκινόω*.
Καρνεάται, ῶν, οἱ, Carneatæ, cælibes quidam Apollinis Carnei ministerio destinati, *Hes.*
Κάρνεια, vel Κάρνεα, τὰ, sacra Carnea, quæ celebrantur in honorem Apollinis Carnei.
ΚΑΡΝΕΙ΄ΟΣ, ᾰ, ὁ, Carneus, Apollinis cognomen, a Carno, ut putatur, Jovis et Europæ filio, *Hes.*
Καρνεονῖκαι, ῶν, οἱ, victores in ludis Carneis Ex Κάρνεια, seu Κάρνεα, et *νίκη*.
ΚΑ΄ΡΝΟΞ, ος, τὸ, pediculus; (2) ovis; (3) pecus, *Hes.*
κάρνινον, ᾰ, τὸ, carœnum, mustum decoctum. Ex *κάρα* et *οἶνος*.
ΚΑ΄ΡΟΣ, ᾰ, ὁ, sopor cum gravedine, marcor, *Nicand. Ther.* 728. Κάρος δέ μιν ἀμφεκάλυψε Ποεφύρεος, *Apoll. Rhod.* 2, 203.
κάρος, vel *κάρον*, herba quæ in officinis Carui; al. *κάρειον*, et *κάριον*, item *κάρνον*, necnon *καρναβάδιον*, *Angl.* CARAWAYS.
καρόω, ῶ, soporem cum gravedine adfero. Et *in pass.* gravedine soporis adgravor, ebrior, alto gravique somno corripior. A *κάρος*.
ΚΑ΄ΡΠΑΙ, putantur esse vermes in oleis.
ΚΑΡΠΑΛΙ΄Α, ας, ἡ, saltationis genus.
καρπάλιμος, celer, rapidus. Quasi ab *ἁρπάλιμος*, ab *ἁρπάζω*, *rapio*.
καρπαλίμως, *adv.* adv. cito, raptim.
καρπαλίον, τὸ, idem quod *κάρπωμα*, *Hes.*
καρπασινός, ή, όν, carbasinus. A
ΚΑ΄ΡΠΑΣΟΣ, ᾰ, ἡ, venenatum quoddam medicamentum; (2) carbasus.
καρπεία, ας, ἡ, fructus perceptio, ususfructus. A *καρπεύω*.
καρπεῖον, ᾰ, τὸ, fructus. Ab eod.
καρπεύω, fut. εὐσω, fructum percipio; (2) fruor. Πολλὰς πράξεις *καρπεύσεται*, *D. Hal.* A *καρπός*.
ΚΑΡΠΗ΄ΣΙΟΝ, ᾰ, τὸ, carpesium, festuca tenuis.
καρτία, ας, ἡ, idem quod *καρτεία*. A *καρπός*.
καρτίζω, et *καρτίζομαι*, fructum decerpo, defrugo, fruor; (2) adsero, *καρτίζομαι*, in libertatem adseror. *Καρτίζεσι δὲ αὐτὴν ἐν Φέρει*, *Diosc.*
κάρτιμος, ιμη, ιμον, frugifer, ferax frugum, fructifer; (2) ad fructus edendos aptus. A *καρπός*.
καρτίς, ίδος, ἡ, vindicta, adsertio.
καρτισμός, ὁ, ἡ, fructus perceptio, ususfructus; (2) defrugatio; (3) vindicta, adsertio; (4) mancipatio. A *καρτίζω*.
καρτισία, ας, ἡ, adsertio in libertatem, quod mancipii brachiale caperetur, quod carpus dicitur.
καρτιστής, ᾶ, ὁ, adsertor, vindex. Ab eod.
καρτοβάλσαμον, ᾰ, τὸ, balsami fructus.
καρτόβρωτος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, fructum exesum habens; (2) fructum esculentum habens. Ex *καρπὸς* et *βρώσιμον*, *comedo*.
καρτογένθλιος, ᾱ, ὁ, generator fructuum. A *γενέθλη*.
καρτογονέω, fructum gigno seu fero.
καρτογονία, ας, ἡ, fructus editio, quum stirpes fructum pariunt. A
καρτογόνος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, fructum gignens, frugifer. Ex *καρπὸς* et *γίνομαι*, *gigno*.
καρτοδέσμιος, ων, τὸ, manicæ seu vincula, quæ manui injiciuntur. Sic abusive Lexiphanes Luciani; cum sit ornamentum manuum, *Gl. Vet.* *καρτόδετμος*, lemniscus, articularia fasciola. A *δεσμός*.
καρτοδέσμιος, lemniscatus, *Gl. V.*
καρτοδοτείρα, ή, fructuum inventrix, s. datrix. A
καρτοδότης, ᾱ, ὁ, fructuum seu frugum dator, frugifer. Ex *καρπὸς* et *δότης*.
καρτολογέω, ῶ, f. ήσω, fructus lego, vel colligo. Ex *καρπὸς* et *λέγω*.
καρτομανής, ές, ὁ καὶ ἡ, luxurians fructu, nimis fructificans. A *μαίνομαι*.
καρτόομαι, ῶμαι, fructum percipio, fruor, exhaurio fructibus. Ἐκ τούτων *καρτῶμαι ἀσφάλειαν καὶ εὐκλειαν*, *Xen.* Ὡς

ἄλλητον ὄμμ' ἐμοὶ φήμης ἀνεσχὸν τῆσδε νῦν καρτέμεθλα, *Soph. Trach.* 203.

καρποτοιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, fructiferus. A ποιέω.

ΚΑΡΠΟΣ, ου, ὁ, fructus; (2) semen cum suo involucro; (3) semen quodvis; (4) utilitas, emolumentum; (5) junctura manus cum brachio, carpus. Οἱ καρποί, segetes.

καρποστόρος, ᾱ, ὁ, fructuum sator, *Man.*

καρποτοκέω, fructum pario vel fero.

καρποτοκία, ας, ἡ, fructus editio. A

καρποτόκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, fructum pariens, frugifer, fructifer. Ex καρπὸς et τίκτω.

καρποτροφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, frugibus nutritus et altus; καρποτρόφος, fructus alens, frugifer, almus. A τρέφω.

καρποφαγείν, fructibus vesci, item fructibus victitare, *Arist.* A

καρποφάγος, ὁ καὶ ἡ, fructibus vivens, fructuum esu vitam sustentans. A φαγεῖν.

καρποφορέω, fructum fero, fructifico. Αὐτομάτη γὰρ ἡ γῆ καρποφορεῖ, *Marc.* 4, 28. Καρποφορέμενον, *Col.* 1, 6.

καρποφορία, ας, ἡ, generatio fructuum, ubertas. A

καρποφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, fructus ferens, fructifer, frugifer. Ex καρπὸς et φέρω.

καρποφυέω, ῶ, fructus edo, seu gigno. Ex καρπὸς et φύω, *gigno.*

καρποφύλαξ, ακος, ὁ, fructuum custos.

καρπόω, ῶ, fructum offero, fruendum offero; *pass.* seu *med.* fructum percipio, colligo, fruor, utor. A καρπός.

καρπώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, fructuosus, *Gl. V.*

κάρπωμα, ατος, τὸ, fructus, qui percipitur, quaestus; (2) oblatio, sacrificium, hostia, victima. A καρπόω.

καρπώσιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ex quo fructus capi potest; (2) frugifer. Ab eod.

καρπωσις, εως, ἡ, fruitio, usus rei fructuosus; (2) holocaustum. Ab eod.

καρτατὸς χιτὼν, vestis talaris, 2 *Reg.* cap. 13.

κάρρα, *adv. continuo*, pro κατάρρα.

καρρίζω, demulceo; καρρίζουσα, *Il.* 5, 424. Ex κατὰ et ῥίζω, *facio.*

κάρρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, melior, præstantior, fortior, Comparativ. *Dor.* ab ἀγαθός.

καρσία. ας, ἡ, obliquitas. A κάρσιος.

ΚΑΡΣΙΟΣ, ία, ιον, obliquus.

κάρσις, εως, ἡ, tonsura. A κείρω, *tondeo.*

καρσίως, *adv.* oblique. A κάρσιος.

κάρτα, *adv.* valde, vehementer, admodum; (2) profecto, certe. A κάρτος, pro κράτος.

καρταίνω, valeo, vinco. A κάρτα.

καρταίπυς, οδος, ὁ, bos, taurus, apud *Delphos.* A καρταιὸς et πῦς.

καρταλάμιον, ᾱ, τὸ, parvus κάραλλος, *Roberts.* At *Gloss. Vet.* καρταλάμιον, cartalamia.

ΚΑΡΤΑΛΛΟΣ, ου, ὁ, fiscella, cophinus, seu corbis in angustum desinens.

καρτεραίχμαν, *Dor.* pro καρτεραίχμην, a

καρτεραίχμης, ᾱ, ὁ, hastipotens, qui potens est bellicis armis. Ex αἰχμὴ, *cuspis.*

καρτερέω, ῶ, f. ήσω, forti animo sum; (2) persevero, tolero, patienter fero, duro, perduro. Τὸν ὑποπτεύον ὄγκον μόλις ἂν οἱ δῆλοι καρτερήσειαν, *Isocr.* τοὶς κινδύνοις, *Xen.* πρὸς τὸ μέτριον, *id.* Ἔχων δὲ καρτερεῖς ἐτ' ἐν δόμοις, *Eur. Hecub.* 1205. A καρτερὸς. Hinc

καρτέρησις, εως, ἡ, tolerantia, patientia.

καρτερία, ας, ἡ, idem. A καρτερὸς. Hinc

καρτεριπὸς, ἡ, ὀν, patientia præditus, patiens.

καρτερικῶς, *adv.* toleranter, sedulo.

καρτεροβρόντης, ου, ὁ, graviter tonans.

καρτερόβιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui pertinaci animo est, pertinax, tolerans.

καρτεροπλὴξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, fortiter feriens. A πλήσσω.

καρτερὸς, ᾱ, ὀν, robustus, potens, qui re aliqua potiri, vel illam retinere potest; (2) magnanimus; (3) violentus; (4) tolerans, patiens. A κάρτος, pro κράτος.

καρτερόντως, fortiter, patienter. A καρτερέω.

καρτερῶς, idem. A καρτερὸς.

καρτερόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, præfractus; (2) magnanimus. Ex καρτερὸς et φρήν.

καρτερόχειρ, ος, ὁ καὶ ἡ, fortis manu.

καρτερόψυχος, ᾱς, ἡ, animi fortitudo. A ψυχή.

καρτερώνυξ, υχος, ὁ καὶ ἡ, qui fortes sive robustos habet ungues. Ab ὄνυξ.

καρτερώνυχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

καρτὸς, ἡ, ὀν, tonsus. A κείρω.

κάρτος, εος, τὸ, vires, robur, per *Metathesin*, pro κράτος.

καρτῦναι, aor. 1. inf. act. per *Metathesin*, pro κρατῦναι.

καρτύνω, firmum reddo, corroboro. Τιτῆνες δ' ἑτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας, *Hesiod. Theog.* 676. A κάρτος.

ΚΑΡΥ'Α, ας, ἡ, nux juglans, arbor.

καρυάριον, ᾱ, τὸ, nucula, *Gl. V.*

καρύδια, τὰ, nuces, *Gl. V.*

καρυηδὸν, κάταγμα, fractura ossis in tenues partes tanquam nucis fractæ. A κάρυον.

καρυηρὸς, ᾱ, ὀν, nuceus, ad nucem pertinens, nuci similis.

καρύϊνος, η, ον, idem et ab eod.

καρυΐσκος, ᾱ, ὁ, scyphus in nucis modum factus. Ab eod.

καρυΐτης, caryites, herbæ genus, *Diosc.* A Plinio Myrsinites etiam vocari traditur. *Steph.*

καρυκείαι, ας, ἡ, condimenti exquisiti confectio, nominatim e sanguine, v. καρύκη; (2) conditura supervacanea.

καρύκευμα, ατος, τὸ, condimentum exquisite factum. A

καρυκεύω, fut. εύσω, exquisite condio; (2) condio quovis modo. A

ΚΑΡΥ'ΚΗ, ης, ἡ, intritum quoddam seu condimentum Lydorum, sc. e sanguine; (2) condimentum exquisite factum; (3) conditura, seu condimentum quodvis.

καρύκινος, η, ον, *Epith.* vestis, ejus coloris, quem subcruenta referunt, subrubicundus, niger. A καρύκη.

καρύκιον, ᾱ, τὸ, idem quod καρύκευμα.

καρυκοειδὴς, ὲς, subcruentus, *Epith.* excrementorum, ap. *Hipp.*

καρυκὸν, ὸ, τὸ, medicamentum ex nucibus et aliis rebus. A κάρυον. (Sed scribendum καρικὸν, *Ern.*)

καρυκροτοιεῖω, ῶ, fut. ήσω, conficio καρυκην· (2) condio suaviter; (3) condimentum conficio. A

καρυκροτοιὸς, ὸ, ὁ καὶ ἡ, qui conficit καρύκην. Ex καρύκη et ποιέω.

κάρυξ, *præco*, *Dor.* pro κήρυξ.

καρυξάισα, a. 1. part. act. *Dor.* et *Æol.* pro καρύξασα, a κηρύσσω.

κάρυξε, 3. sing. aor. 1. ind. *Ion.* et *Dor.* pro ἐκήρυξε.

καρυοβαφὴς, ὲς, niger. A βάπτω.

καρυοκατάκτης, ᾱ, ὁ, instrumentum, quo nuces franguntur. Ex κάρυον et κατάγνυω.

καρυοκακκόμηλα, nucipruna, *Vet. Lex.* ex *Plin.*

κάρυον, ᾱ, τὸ, nux juglans, fructus; (2) omnis fructus durioris corticis. A καρύα.

καρυοστέρσικα, q. d. nucipersica, *V. L.*

καρυότος, ᾱ, ὁ, nucis succus. Ab ὀπός.

καρυόφυλλον, ᾱ, τὸ, caryophyllum, quasi nucis folium, fructus, vel etiam flos arboris cujusdam Indicæ.

καρυώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, nuceus, nucis similis. A κάρυον.

καρυῶτις, ιδος, ἡ, caryotis, caryota palmula.

καρυωτὸν, ᾱ, τὸ, scyphus in nucis modum factus. Ab eod.

καρυωτὸς, ἡ, ὸν, nuceus; καρυωτὸς φοῖνιξ, caryota palmula. Ab eod.

καρφαλέος, έα, έον, siccus, aridus. Ὡς δ' ἄνεμος ζαὴς ἠϊόνι Θημῶνα τινάξῃ Καρφαλέων, *Od.* 5, 369. A κάρφω.

καρφίον, ᾱ, τὸ, ramentum. A κάρφη.

κάρφη, ης, ἡ, stramen, palea, fœnum. A κάρφω.

καρφηρὸς, ὰ, όν, e festucis factus. *Epith.* nidi. A κάρφος.

καρφίον, ᾱ, τὸ, parva festuca; (2) surculus. *Dim.* a κάρφη.

κάρφις, εως, ἡ, idem quod κάρφη.

καρφίτης, ᾱ, ὁ qui est e festucis compositus, ut καρφίτης Φάλαμος. Ab eod.

καρφοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, festucæ modo gracilis. Ex κάρφη et εἶδος, *forma.*

καρφολογέω, ῶ, f. ήσω, paleas, seu festucas lego; (2) exquisite in alium inquiro, quasi festucam in oculo scrutans; (3) floccos lego et quisquilias in veste hærentes. Ἐάν τι πρὸς τὸ τρίχωμα τῆς κεφαλῆς ἀπὸ πνεύματος προσενεχθῇ ἀχυρὸν, καρφολογήσει, *Theoph. Char.* c. 2. varie autem scribitur, *Casaub.* leg. καρφελογῆσαι, alii καρφολ. Ex κάρφος et λέγω, *lego*, i. e. *colligo.*

καρφολογία, ας, ἡ, palearum, s. festucarum, seu floccorum lectio. Ex iisd.

κάρφος, εος, τὸ, palea; (2) festuca; (3) siculus; (4) nidus, aves e festucis, &c. (5) tabella, tessera; (6) putamen pomorum.

καρφυλαῖ, αἱ, strata ex festucis, *Eur.*

καρφύνω, idem quod κάρφω. *Hes.* καρφύνεσθαι, ξηραίνεσθαι, arescere, corrumpi. A κάρφω.

ΚΑΡΦΩ, sicco, arefacio; (2) deprimo, facio ut defloreschat, frango. Κάρψε μὲν οἱ χρόα καλὸν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι, *Od.* 13, 430. Ἀγήνορα κάρφει, *Hesiod. Op.* 7.

καρφώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, stramentitius.

καρχαλέος, έα, έον, siccus, aridus.

καρχαρίας, ᾱ, ὁ, canis marinus, piscis, sic dictus ab asperis, quos habet dentibus; (2) piscis species. A κάρχαρος.

καρχαρόδους, οντος, ὁ καὶ ἡ, dentibus asper.

κάρχαρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, asper, acutus; (2) vehemens.

Καρχηδονιάζω, Carthaginiensium partes foveo.

Καρχηδόνιος, ᾱ, Carthaginiensis. A

Καρχηδὼν, όνος, ὁ, Carthago, urbs Africæ.

ΚΑΡΧΗ'ΣΙΟΝ, τὸ, carchesium, summa pars mali nautici, antenna; (2) poculum. Κρύψῃ μὲν ἓν πεσοῦσαν ἐκ καρχησίων, *Eur. Hecub.* 1244.

κάρχορος, leguminis genus, *Steph.*

καρχώδης, ες, asper, idem quod κάρχαρος, *Steph.*

καρῶ, dat. sing. *Dor.* pro κηρῷ, a κηρός.

καρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, soporifer, *Aret.*

κάρωσις, εως, ἡ, soporatio, actio inducendi soporem, sopor, vertigo. A κάρω.

καρωτίδες, αἱ καρωτικαὶ ἀρτηρίαι, arteriæ quædam in collo.

καρωτικὸς, ἡ, όν, soporifer, soporem inducendi vim habens, gravedinem adferens. Ab eod.

κασαλᾶζω, fut. άσω, convitiis et probris meretricium more incesso. Κασαλᾶζων τὰς ἐν Πύλῳ σφαγὰς, *Arist. Eq.* 354. A κασαλᾶς, άδος, ἡ, meretrix. A

ΚΑΣΑ'ΛΒΗ, ης, ἡ, meretrix, scortum.

κασάλειον, ᾱ, τὸ, lupanar. A κασάλη.

κάσαμον, ᾱ, τὸ, casamum, a quibusdam medicis ἡ κυκλάμινος.

ΚΑ'ΣΑΣ, ου, ὁ, tapes utrobique villosus.

κασαύρα, ας, ἡ, meretrix, scortum, *Hes.* Ex κάσσα et ὦρα, *cura.*

κασαυρὰς, άδος, ἡ, idem et ab eo ipso.

κασαυρεῖον, ᾱ, τὸ, lupanar. Ab eod.

κασαύριον, ᾱ, τὸ, idem et ab eod.

κασαυρὶς, ίδος, ἡ, meretrix, *Hes.*

κασβλοισιν, *et in bonis*, *Æol.* pro καὶ ἐσθλοῖσιν.

κασία, ας, ἡ, casia, frutex lauro similis, cujus cortex abraditur. A κασσία.

κασιγνήτη, ης, ἡ, soror germana. Ex κάσις, *frater*, vel *soror*, et γίνομαι, *nascor.*

κασίγνητος, ᾱ, ὁ, frater ex utroque parente, germanus; (2) consobrinus, fratris vel sororis filius; (3) consanguineus; (4) *adject.* fraternus, germanus.

κασιοδόρος, ὁ, vermis, qui casiæ innascitur et eam rodit, *Hes.*

ΚΑ'ΣΙΣ, ιος, ὁ καὶ ἡ, frater vel soror; (2) coætaneus.

ΚΑ'ΣΣΑ, ης, ἡ, meretrix, scortum.

κασσαβᾶς, άδος, ἡ, idem.

ΚΑΣΣΙ'Α, ας, ἡ, cassia, frutex aromaticus.

κασσίζω, cassiam refero. A κασσία.

κασσιτέρινος, ίνη, ινον, stanneus, e stanno confectus. A

ΚΑΣΣΙ'ΤΕΡΟΣ, ου, ὁ, stannum, plumbum album.

κασσιτεροεργὸς, οῦ, ὁ, qui stannea opera conficit, *Gl. V.* stannator.

κασσιτερόω, ῶ, f. ώσω, stanno induco; κασσιτεροωμένος, stanno inductus. A κασσίτερος.

κάσσυμα, *Attice*, κάττυμα, ατος, τὸ, corium *proprie*, e quo calcei suuntur; (2) dolosa machinatio. A

ΚΑΣΣΥ'Ω, *Att.* καττύω, consuo, reficio consuendo, ut veteramentarius calceamenta; (2) struo, machinor. Οἵδ' ἐγὼ τὸ πρᾶγμα τῦθ', ὅθεν πάλαι κατττύεται, *Arist. Eq.* 314.

κασσωφείον, ᾱ, τὸ, lupanar. A κασσωφεύω.

κασσωφεύω, scortor, meretricor. Βασσάρα σεμνῶς κασσωφεύουσα, *Lyc.* 772. A

κασσωφὶς, ίδος, ἡ, scortum, meretrix. A κάσσα.

Καστᾰλία, ἡ, fons ap. Delphos; unde Musæ Καστᾰλίδες nominatæ.

ΚΑ΄ΣΤΑΝΑ, ης, ἡ, Castana, urbs Thessaliæ et Ponti. Hinc

Κασταναῐκός, ἡ, ὸν, castaneus, ut Κασταναῐκὸν πάρυον, nux castanea.

Κάστανον, ου, τὸ, castanea. A Κάστανα.

κάστηνος, ου, ὁ, pro κασταναῐκός, *Nic.*

Καστόρειος, ου, ὁ καὶ ἡ, Castoreus, qui fit in honorem Castoris. Καστόρειον μέλος, quod canebatur a Spartanis prælium inituris. A Castore Spartano.

Καστόρια, et Καστορίδες κύνες, canes Spartani.

καστορίζω, imitor castorium, castorium refero. A

καστόριον, et καστόρειον, ου, τὸ, καστόρεια, castorea, testiculi castoris; (2) medicamentum e castoris testiculis. A κάστωρ.

καστόρνυμι, sterno, consterno, pro κατασ τόρνυμι, *Hom.* καστορνῦσα, consternens. Κώεα καστορνῦσα Ἰφόνοιο ἐνὶ δαιδαλέοισι, *Od.* 17, 32.

ΚΑ΄ΣΤΩΡ, ορος, ὁ, castor, fiber; (2) Castor, nom. propr. frater Pollucis.

κάστες, 3. sing. imperf. ind. act. *Æol.* pro κατεσχέθη, ā κατασχέθω, pro κατέχω.

ΚΑΤΑ΄, *præpos. cum genitiv.* adversus, contra, in, super, de, post, sub. *Cum accus.* secundum, juxta, per, in, propter, ad modum, ad præscriptum. Sæpe per adverbium redditur, ut κατὰ βραχὺ, κατὰ μικρὸν, paulatim, sensim; κατὰ καιρὸν, opportune, καθ' ἡδονὴν, libenter. Formula καθ' αὑτὸν significat multa, ut sua sponte, ipse, suo arbitrio, solus, seorsim, separatim ab aliis. *Cum accus. et articulo Periphrasi servit*, v. g. οἱ κατὰ ἀγοραῖν, caussidici. *Aliquando deficit*, v. g. ὃν τρόπον, ad quem modum, quemadmodum; σκηνοποιεῖ τὴν τέχνην. Scenopœi artem, i. e. quod attinet ad artem, vel secundum artem; *in compositione notat* (α) *oppositum* τῷ ὦνον, sive, de, vel deorsum, ut καταβαίνω, deorsum scando, descendo; (β) *contra*, ut καταμανθάνω, contra gloriari; (γ) *valde*, sive *intendit significationem*, ut κατεῖδολος, refertus idolis; (δ) *retinet significationem simplicis*, ut καταθνήσκω, morior.

κᾶτα, deinde. Ex καὶ et εἶτα, *deinde.*

κατάβα, *descende*, 2. sing. a. 2. imperat. act. per *Apocopen*, pro κατάβαθι, a καταβαίνω.

καταβάδην, *adv.* q. d. descensim, tanquam descendendo. A καταβαίνω.

καταβαθμὸς, ῦ, ὁ, descensus, catarrhacta. Ab eodem.

καταβαίνω, descendo; (2) demitto me; (3) incurro, congruo; κατάβα, descende, pro κατάβηθι. Πολλὰ δὲ δάκρυά μοι κατέβα χροὸς ἀνίκ' ἐλιτον ἀχυ, *Eur. Andr.* 111. εἰς πεδίον, *Xen.* ἀπὸ τῆ ἵππου, *id.*

καταβακχεύομαι, enthusiasmo correptus sum.

καταβακχίω, idem.

καταβάλλω, dejicio, everto, deturbo, prosterno; (2) conjicio; (3) projicio; (4) abjicio; (5) solvo, persolvo; et καταβάλλομαι, fundamentum pono, *omninoque*, initium alicujus rei facio; dicitur, et de serentibus. Οὐ καταβαλεῖς τὰ κύδι' ἄ Συκοφόλε; *Arist. Pace*, 1133. τὸ ἀργύριον, *Dem.* Ναυπηγὸς ναυπηγίας ἀρχὴν καταβαλλόμενος, *Plat.*

καταβαπτίζω, demergo, obruo. A καταβάπτω.

καταβαπτισ-ής, οῦ, ὁ, qui demergit, vel aqua obruit, submersor. A καταβαπτίζω.

καταβάπτω, demergo.

καταβαρέω, ῶ, degravo, præpondero, pondere deprimo. A βάρος, *onus.* Hinc

καταβάρησις, εως, ἡ, oppressio, *Gl. V.*

καταβαρής, ἐς, ὁ καὶ ἡ, prægravis.

καταβαρύνω, degravo.

καταβάς, a. 2. part. act. verbi καταβαίνω.

καταβασανίζω, exploro.

καταβάσιον, τὸ, descensus.

καταβάσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, descendens. A κατάβασις, εως, ἡ, descensus, descensio, clivus. A καταβαίνω.

καταβασκαίνω, fascino.

καταβασμὸς, ὁ, descensus. A καταβαίνω.

καταβάστης, ου, ὁ, Vid. καταιβάτης.

καταβάτω, 3. sing. a. 2. imperat. act. verbi καταβαίνω.

καταβαυκαλᾶν, et καταβαυκαλεῖν, cantu sopire, ut nutrices puerulos. Hinc

καταβαυκάλησις, εως, ἡ, cantus sopiendis puerulis.

καταβαυκαλίζω, f. ίσω, sopio cantu nutricis more. Ex κατὰ et βαυκὸς, *jucundus.*

καταβεβαιόομαι, ῶμαι, confirmo. A βέβαιος. Hinc

καταβεβαίωσις, ἡ, confirmatio.

καταβεβλακευμένως, *adv.* per socordiam, socorditer, remisso animo. A καταβλακεύομαι.

καταβεβλημένας, acc. pl. part. perf. pass. f. g. verbi καταβάλλω.

καταβεβρίθασι, 3. pl. perf. ind. med. verbi καταβρίθω.

καταβῆ, 3. sing. a. 2. conj. act. verbi καταβαίνω.

καταβῆθι, *descende*, 2. sing. a. 2. imperat. act.

καταβήσεο, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro καταβῆσο, a καταβήσομαι.

καταβιάζω, et καταβιάζομαι, vi compello, vi detorqueo, opprimo, urgeo, cogo. Καταβιάζεται ἀπ' αὐτοῦ, *Plut.*

καταβιβάζω, f. άσω, descendere cogo, deduco, dejicio, deturbo. Κατὰ μικρὸν καταβιβάζει τὴν τόλμ πρὸς τὴν θάλασσαν, *Plut.* Ἕως ἂν καταβιβασθῇσι, *Matt.* 11, 23. Hinc

καταβίβασις, εως, ἡ, depressio.

καταβιβασμὸς, οῦ, ὁ, idem.

καταβιβρώσκω, comedo, devoro, deglutio; (2) consumo. Τὰ ὄντα καταβέβρωκε, *Hyper.*

καταβιόω, vitam transigo, finio. Hinc

καταβίωσις, ἡ, vita, vitæ finis.

καταβλακεύομαι, f. εύσομαι, socordiæ me dedo, socorditer me gero, obtorpesco.

καταβλάπτω, f. ψω, lædo, detrimento adficio. Καὶ σιγᾶν ὅτι μήτι καταβλάπτῃ τὸ σὸν αὐτὸ, *Hom. Hym.* in *Merc.* 93.

καταβλέπω, f. ψω, deorsum adspicio; (2) diligenter contemplor, adspicio. Καταβλέπειν εἰς τὴν γῆν, *Poll.*

καταβλῆμα, ατος, τὸ, quidquid extremis cujusque rei injicitur, ut fundamentum, fimbria, vel simile quidpiam; (2) aulæum, sive tabula picta in theatro, in qua fabulæ argumentum pictum erat; (3) ligamentum, fomentum. A καταβάλλω.

καταβλητέον, dejiciendum; reddendum.

καταβλητικὸς, ἡ, ὸν, dejiciendi vel prosternendi vim habens. Ab eod.

καταβλῃχόομαι, ῶμαι, balo.

καταβλώσσω, decurro in, percurro, subterfugio. Εἰς Τέμεσσον ναῦται καταβλώξουσιν, *Lyc.* 1068. ἄσυ, *Od.* 16, 466.

καταβοάω, ῶ, f. ήσω, et ήσομαι, *Ion.* ώσομαι, vociferor; (2) reclamo; (3) clamore persequor, convicior; (4) accuso. Ἔπεμπον ἐς Σπάρτην ἀγγέλους καταβοησόμενος Λευτυχίδεα, *Herod.* 1. 6, 85.

καταβολὴ, ῆς, ἡ, accusatio.

καταβόησις, εως, ἡ, convitium, incusatio; (2) reclamatio; (3) invectio, querela.

καταβολεὺς, solutor, *Gl. V.* A seq.

καταβολὰν, acc. sing. *Dor.* pro καταβολήν.

καταβολὴ, ῆς, ἡ, jactum fundamentum, molimen; omninoque cujusque rei initium et origo, ut creatio mundi, &c. (2) pensio, solutio; (3) calumnia; (4) adflatus instinctusque divinus; (5) destructio, descensus; (6) sacrificium; (7) jactus, qui fit ex alto deorsum; (8) febris per certa temporis intervalla in orbem rediens. A καταβάλλω.

καταβεβρίθησις, εως, ἡ, cœni adspersio, dejectio in cœnum. Ex κατὰ et βορβορόω.

καταβόρρος, ου, ὁ καὶ ἡ, boreæ expositus, sive obversus. Ex κατὰ et βορρᾶς, *boreas.*

καταβοσκομενάων, gen. pl. part. præs. m. f. g. *Æol.* pro καταβοσκομένων. A καταβόσκω, et καταβόσκομαι, depasco. Ἑξήκοντα καταβοσκομενάων, *Il.* 5, 162.

καταβόστρυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, cincinnis crinium obtectus, comatus, capillis tectus.

καταβουκολέω, ῶ, decipio, irrideo, deludo.

καταβραβεύω, ignominia afficio, debito præmio privo; (2) imperiose tracto. Μηδεὶς ὑμᾶς καταβραβεύετω, *Col.* 2, 18.

καταβραχύω, paulatim, *Plat.*

καταβραχὺ, paullatim, parumper.

καταβρέχω, perfundo, madefacio, irrigo, mergo.

καταβρίθω, f. ίσω, ingravesco; (2) onustus sum; (3) copia supero. Εἰρύτοκοι δ' ὀΐες μαλλοῖς καταβεβρίθασι, *Hesiod. Op.* 232.

καταβροντάω, ῶ, adversus aliquem tono; (2) attonitum reddo.

καταβροτόω, ῶ, fut. ώσω, cruore inquino, cruento.

καταβροχθίζω, devoro, deglutio. Ἐγὼ δέ γ' ἥνυστρον βοὸς, καὶ κοιλίαν ὕείαν καταβροχθίσας, *Arist. Eq.* 356. Ὅξολὸν καταβεβρόχθισαι *id. Av.* 509. Ex βρόχθος. Hinc

καταβροχθισμὸς, ὁ, devoratio, absorptio.

καταβροχω, sorbeo, vel resorbeo; ut hinc sit καταβρόξιεν, apud *Hom. Odyss.* 4, 222.

καταβρύκω, fut. ξω, comedo, commando.

καταβρύχω, fut. ξω, frendeo.

κατάβρωμα, ατος, τὸ, esca, cibus. A καταβιβρώσκω, sive καταβεβρώσκω, f. ξω, devoro, deglutio, perf. καταβέβρωκα, part. καταβεβρωκὼς, qui devoravit. Ὡς μὴ καταβρώξῃ νιν ἐν βόγδοις κλύδων, *Lyc.* 742. Αἱ δ' ἅμ' αὐτῃ Πάντοι καταβρώξασαι ὑτὶς πόντοιο φέροντο, *Apoll. Rhod.* lib. 2, 271.

καταβρώξας, a. 1. part. act. *Dor.* pro καταβεβρώσας.

καταβυθίζω, in profundum jacio, demergo; pessundo. καταβυθίζειν πολύτιμα.

καταβυθισμὸς, ῦ, ὁ, demersio. A præc.

καταβυσσόω, corio contego. Τὰς γὰρ πρώρας καὶ τῆς νεὼς ἄνω ἔτι πολὺ κατέβυσσωσαν, *Thuc.* lib. 7, 65.

καταβώσομαι, fut. 1. ind. med. *Ion.* pro καταβοήσομαι, a καταβοάω.

κατάγαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, subterraneus. Ex κατὰ et γαῖα, *terra.* v. κατάγειος, quod usitatius.

καταγγελεὺς, έως, ὁ, annunciator, delator.

καταγγελία, ἡ, annunciatio, delatio. A καταγγέλλω, annuncio, nuncio; (2) indico; (3) defero, accuso. Ἀντὶ δ' εἰρήνης πόλεμον καταγγέλλουσι, *Plut.* Διὰ τοῦτ ὑμῖν ἄφεσις ἁμαρτιῶν καταγγέλλεται, *Act.* 13, 38.

κατάγγελος, ὁ καὶ ἡ, obnunciator, delator.

κατάγγελτος, patefactus per nuncium, detectus.

καταγγίζω, in vas defundo, vel condo. Ex κατὰ et ἄγγος, *vas.*

κατάγειος, ου, ὁ καὶ ἡ, subterraneus. Ex κατὰ et γέα, *contr.* γῆ, *terra.*

καταγελασθήσω, 2. sing. fut. 1. ind. pass. *Att.* et *Ion.* pro καταγελασθήσεσαι, a καταγελάω.

καταγέλασμα, ατος, τὸ, derisus, derisio. A καταγελάω.

καταγελαστικὸς, ἡ, ὸν, irrisorius, vim irridendi habens.

καταγελαστικῶς, *adv.* deridendo, derisorum more.

καταγέλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ridiculus, qui derideri solet, derisione dignus, derisus.

καταγελάστως, *adv.* ridicule.

καταγελάω, ῶ, fut. άσω, derideo, irrideo. Οὐ σθ καταγελῶμεν, *Arist. Av.* 98. Πέρσησι, *Herod.*

κατάγελως, ωτος, ὁ, derisio, irrisio.

καταγέμω, plenus sum, onustus sum.

καταγεωγέω, aro, consero, colo.

καταγεῶται, ων, οἱ, pollinctores, qui inhumant mortuos, *Hes.* A κατάγειος.

καταγήοκα, deduxi, *Att.* pro κατῆχα, a κατάγω.

καταγηραιὸς, ὰ, ὸν, senilis, senectute confectus.

καταγηράσκω, fut. ράσω, senesco, consenesco. Ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσι, *Hesiod. Op.* 93.

καταγηράω, ῶ, f. άσω, consenesco.

καταγήρως, ω, ὁ, καὶ ἡ, consenescens, senex, senio confectus. Ex κατὰ et γῆρας.

καταγιάζω, consecro. *Ion.* pro καθαγιάζω.

καταγιγαρτίσαι, verbum ab Aristophane comice fictum, pro inire, permolere, a γίγαρτον, *nucleus* sive *os acini.*

καταγίζω, *Ion.* pro καθαγίζω, consecro, dico, offero, adoleo.

καταγινέω, deorsum fero, vel veho, deveho, e loco superiore fero. Ἄσυ δ' ἀὸ' ὑψηλῶν ὀρέων καταγίνεον ὕλην, *Odyss.* 10, 104.

καταγίνομαι, versor, sum occupatus; (2) habito, moror; (3) persevero. Καταγίνεσθαι περί τι, πρὸς τινος.

καταγινώσκω, decerno adversus aliquem, condemno; (2) cognosco, intelligo, percipio; (3) sentio de, judico, existimo de; (4) arguo, reprehendo, accuso; fut. καταγνώσομαι, reprehendam; pass. κα-

καγνωσθήσομαι, reprehendar, aor. 2. καταγνῶναι, damnare ; pass. καταγνωσθῆναι, damnari. Καταγνώσειν τινος φόνου, τινὰ φόνου. Τί δὴ ἰδὼν τοιοῦτο ταῦτα κατέγνωκας αὐτῷ ; *Xen.* Πολλὴν γέ μοι κατέγνωκας ἀσυχίαν, *Plat.*

καταγκυλόω, ῶ, f. ώσω, tortuosum reddo.

καταγλαΐζω, orno.

καταγλισχραίνω, viscosum reddo.

καταγλυκαίνω, dulce seu suave reddo ; (2) mulceo. Ποιητὴν μέτρῳ καὶ μύθῳ καταγλυκαινόντων τὴν ἀκοήν, *Greg.*

καταγλυφή, ῆς, ἡ, incisura, cavitas facta.

καταγλωττίζω, f. ίσω, oscula jungo columbatim, suavior lingua ori inserta ; (2) elinguem reddo, os obturo. Κατεγλωττισμένοι, dicuntur res, verba exquisitæ suavitatis, *etiam in bonam partem.* Καὶ Ψευδὴ κατεγλάττιξέ μου, deblateravit, *Artist. Ach.* 384. Ex κατὰ et γλῶττα, *lingua.* Hinc

καταγλώττισμα, ατος, τὸ, suaviatio ; (2) verbum exquisitæ elegantiæ.

καταγλωττισμός, οῦ, ὁ, idem et ab eod.

κατάγμα, ατος, τὸ, fractum ; pro κατέαγμα, a κατάγνυμι ; (2) tractum laneum. A κατάγω, *deduco.*

καταγνάπτω, carmino, *item* lanam carminatam repono ; (2) recondo, repono.

καταγνοίην, a. 2. opt. act. v. καταγινώσκω.

κατάγνυμι, vel καταγνύω, frango, aor. 1. κατέαξα, p. m. κατέαγα. Vide κατάγω. Γυνὴ ποτε κατέαξ' ἐχίνον, *Arist. Vesp.* 1425. Καὶ τῶς κατάγνη τῆς κιφαλῆς μέγα σφόδρα, *idem*, 1417.

καταγνώ, aor. 2. conj. act. verbi καταγινώσκω.

κατάγνωσις, εως, ἡ, reprehensio, damnatio, condemnatio. Ab eod.

καταγνωσός, ignominiosus, notatus, *Gl. V.*

καταγογγύζω, fut. ύσω, murmuro adversus aliquem, obgannio, obmurmuro.

καταγοητεύω, præstigiis illudo, fascino.

κατάγοιμος, onustus, *Gl. V.* Ex κατὰ, intensiva, et γόμος, *onus, sarcina.*

καταγομφόω, ῶ, f. ώσω, adfigo, infigo clavo.

καταγοραμός, ὁ, emtio. Ex ἀγοράζω.

καταγούσιος, εως, ἡ, delatio, arcani enunciatio, expositio. A

καταγορεύω, fut. εύσω, defero, indico, arcanum enuncio. Καταγορεύω τ' ἀληθῆ, *Isocr.*

κατάγραπτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, descriptus, perscriptus, pictus, depictus, notis punctisque distinctus. A καταγράφω.

καταγραφή, ῆς, ἡ, perscriptio ; (2) delineatio ; (3) relatio in tabulas, census. Ab eodem.

κατάγραφος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, idem quod κατάγραπτος.

καταγράφω, describo, delineo. Τὰς Ὀφθαλμὰς κατέγραψε γῆρυς, *Eur. Alc.* 957. Νόμοι καταγράφησαν εἰς ξυλίνας ἀξονας, *Plut.*

καταγυιόω, enervo, imbecillum reddo.

καταγυμνάζω, f. άσω, exerceo. Ἦν τολλαὶς ἀνάγκαις καὶ πόνοις ἀντέχειν τὲς νέας καταγυμνάζωσι, *Luc.*

καταγύναιξ, αικος, ὁ, mulierosus. Ex κατὰ et γυνὴ.

καταγύναιος, salax, *Ph.* mulierosus. Ab iisd.

καταγύνης, ες, ὁ mulierosus. Ab iisd.

κατάγχω, suffoco.

κατάγω, frango, confringo. In *præs.* inusitatum, et pro eo dicitur καταγνύω, et κατάγνυμι ; verum a κατάγω formantur, κατέαξα, aor. 1. et κατέαγα, p. med. fregi ; κατεαγὼς, qui fregit ; partic. pass. κατεαγμένος, fractus ; κατάγην, aor. 2. pass. fractus sum ; ἐὰν κατεαγῆ, si fractum fuerit ; κατεγὴν, fractum.

κατάγω, fut. ξω, reduco ; (2) deduco ; (3) appello in portum, applico ; κατάγομαι, deducor ; (4) diversor, hospitor ; aor. 2. act. καταγαγεῖν, pass. κατεχθῆναι, κατήχθη, appulit ; (5) neo. Κατάγει et κατάγεσθαι τὰς νήας, ad terram appellere. Τὲς μίκρες ἀνάγει, τὲς μεγάλες κατάγει (Δαιμόνιον) tollit, dejicit, *Epigr.* Ὅς νιν εἰς ἄδε δόμος μέλλει κατάξειν, *Eur. Alc.* 26. Ἄλλους κατάξω πρόσθεν ἢ τάλαιν' ἐγώ, *id. Med.* 1012.

καταγωγή, ῆς, ἡ, diversorium, hospitium ; (2) advectio, appulsus in portum ; (3) reditus exulum in patriam. A κατάγω, *deduco.*

καταγωγικός, opp. ἀναγωγικῶ, i. e. mystico, *Bud.*

καταγώγιον, ου, τὸ, diversorium. Ab eod.

καταγωγίς, ίδος, ἡ, indumentum muliebre, fimbria, *Hes.* Ab eod.

καταγωνίζομαι, fut. ίσομαι, in certamine vinco ; (2) aliquem quocunque modo percello, opprimo. Οἳ διὰ πίστεως κατηγονίσαντο βασιλείας, *Heb.* 11, 33.

καταγώνισις, εως, ἡ, q. d. devictio. A præc.

καταγωνισμός, οῦ, ὁ, expugnatio, subactio, et quasi debellatio. A καταγωνίζομαι.

καταδάζομαι, f. άσομαι, divido, discerpo. Ἀλλὰ κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσονται, *Tmesis, Il.* 22, 354.

καταδαίνυμαι, epulor ; comedo, *Nonnus.*

καταδαίομαι, consumo, de igni, qui absumit victimam, apud *Jos.*

καταδάκνω, mordeo. Ἀλλ' ἐπὶ λέκτρον ἰὼν, ἀχρεον δάκτυλον καταδάκνει, *Hom. Batr.* 45.

καταδακρυχέω, lacrymas fundo, *Hom.*

καταδακρύω, fut. ύσω, defleo, deploro ; (2) ad lacrymas provoco. Κατεδάκρυσε τὴν ἑαυτῆ τύχην, *Xen.*

καταδακτυλίζω, pollice et medio digito crepo irridendi causa. Unde irrideo. A δάκτυλος.

καταδακτυλικός, *Aristoph.* vide *Sch.*

καταδαμάζω, fut. άσω, edomo, perdomo.

καταδάμναμαι, idem ac δάμναμαι, *domo.*

καταδανειος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, obæratus. Ex δάνειον, mutuum.

καταδαπανάω, ῶ, consumo, impendo, sumptus facio. Καταδαπανᾶν τὸν χρόνον.

καταδαπάνη, ης, ἡ, sumptus.

καταδάπτω, fut. ψω, voro, dilanio, lacero. Μή μὲ ἐα παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάψαι Ἀχαιῶν, *Il.* 22, 339. Καταδάπτειτ' ἤτορ, *Odyss.* 16, 92.

καταδαρδάπτω, idem et ex iisd.

καταδαρθάνω, indormio, obdormio ; (2) cubitum eo, dormitum eo, a. 2. καταδαρθεῖν, obdormire, obdormisse ; καταδαρθὼν, qui obdormivit ; καδδαρθέτην, apud *Hom. Odyss.* 15, 493. pro κατεδαρθέτην. Κὰν καταδαρθῶμεν ἐν ἀλλοτρίαις παίζουσαι καὶ κοπιῶσαι, *Arist. Thesm.* 802.

καταδεής, έος, ὁ καὶ ἡ, cui aliquid deest, non expletus omnibus numeris ; καταδεέστερος, inferior. Ex κατὰ et δεομαι, *indigeo.*

καταδεῖ, indiget, ei deest. Ex μετὰ et δεῖ.

καταδείδω, pertimesco, formido, aor. 1. καταδείσαι, formidare. Μήτε τὴν τερσιγορίαν καταδείσαντες, *Luc.* Τοιοῦτον ἰδὼν τέρας ὁ κατείδως', *Arist. Pace*, 758.

καταδείκνυμι, vel καταδεικνύω, ostendo, patefacio ; (2) instituo, doceo ; (3) constituo, edo. Πάλαι καταδεδειγμένον τοῦτο ποιεῖν, *Synes*

καταδειλιάω, ῶ, fut. άσω, timide et ignave succumbo, extimesco, expavesco.

καταδειπνέω, devoro, absumo.

κατάδειπνον, τὸ, prandium, *Man.*

κατάδενδρος, ὁ καὶ ἡ, plenus arboribus.

καταδέξαι, aor. 1. infin. act. *Ion.* pro καταδεῖξαι, a καταδείκνυμι.

καταδέομαι, rogo, precor, obsecro ; aor. 1. opt. ἐὰν καταδεηθείη, si rogaverit. Οὐκ ἂν ἐκείνός γε αὐτὸ καταδεηθείη, *Plat.*

καταδέομαι, et καταδεῦμαι, devincior, adstringor ; aor. 1. καταδεθεῖς, vinctus, deligatus. A καταδέω.

καταδέρκομαι, video, specto.

καταδέρσις, εως, ἡ, adstrictio. A præc.

καταδερσμεύω, deligo, devincio.

καταδεσμέω, ῶ, innodo, vincio, *Gl. V.*

κατάδεσμος, ου, ὁ, vinculum, quo quis adstringitur, ligatura ; (2) incantatio. A καταδέω.

καταδεύω, fut. εύσω, madefacio. Ἴν' ἔατα μὴ καταδεύῃ, *Hesiod. Op.* 544.

καταδέχομαι, fut. δέξομαι, recipio, admitto ; (2) sustineo, possum ; (3) non recuso, subeo ; (4) probo. Καταδέξασθαι τὸ λεγόμενον, *Pand.*

καταδέω, fut. δήσω, deligo, devincio, adstringo ; (2) prohibeo ; (3) impedio ; (4) arguo, convinco facinoris alicujus ; (5) incanto, venefice devincio. Προσελθὼν κατέδησε τὰ τραύματα αὐτῷ, *Luc.* 10, 34.

καταδεῶς, *adv.* tenuiter, parce. A καταδεής.

καταδηλόω, devasto, deprædor, exscindo.

κατάδηλος, ὁ καὶ ἡ, manifestus, perspicuus.

καταδημαγωγέω, ῶ, fut. ήσω, blande et populariter loquor, populum demuleco. Τότως ὁ Περικλὴς καταδημαγωγήμενος, *Plut.* Ex κατὰ, δῆμος et ἄγω, *duco.*

καταδημοβορέω, ῶ, f. ήσω, populum devoro, quæ sunt populi voro ; (2) devoro, consumo. Λαοῖσι δότω καταδημοβορῆσαι, *Il.* 18, 301. Ex κατὰ, δῆμος et βορὰ, *esca.*

καταδημοκρατέω, ῶ, fut. ήσα, populariter mihi populum concilio, auram popularem capto ; (2) favorem alicujus capto.

καταδημοκρατέω, populariter distribuere, quasi a δημοκρατέω. Ex δῆμος et μοιρίζω.

καταδηόω, ῶ, idem quod καταδηϊόω.

καταδηριάομαι, ῶμαι, certo, concerto. Τύσσδε δ' ἐξῆν πεδίον καταδηριάσθαι, *Il.* 16, 96.

καταδιαιρέω, ῶ, divido, a. 2. καταδιελεῖν, dividere, *Hes.*

καταδιαιτάω, ῶ, condemno, de arbitro. Οὔτε ἔξη με καταδιαιτήσασθαι τὴν δίκην αὐτῆ, *Dem.* Ex κατὰ et διαιτάω, *sum arbiter.*

καταδιαλλάσσω, vel ἄττω, reconcilio. Εἰσί τινες οἳ μ' ἔλεγον ὡς καταδιηλλάγην, *Aristt. Vesp.* 1274.

καταδιδεῖν, præs. inf. act. *Ion.* pro καταδιδόναι. A

καταδιδυμι, distribuo ; (2) influo, indo. Ἔνθα τὰ ἕλη καταδίδωσι, *Plut. de mari*, καταδίδοι ἐς ποταμὸν, *Herodot.*

καταδιΐσημι, dirimo, intervallo aliquo separo.

καταδικάζω, condemno, mulcto. Οὐκ ἂν καταδικάσαιτε τὰς ἀναιτίας, *Matt.* 12, 7. Ἐκ τῶν λόγων σε καταδικασθῆναι, *ib.* 37. Ἢν (δίκην) ἐν τῷ Ὀλυμπιακῷ νόμῳ Ἠλεῖοι κατιδικάσαντο αὐτῶν, *Thuc.* lib. 5, 49.

καταδικασθῆτε, 2. plur. aor. 1. conj. pass.

καταδίκη, ης, ἡ, condemnatio ; (2) judicatum, res judicata ; (3) mulcta.

κατάδικος, ὁ καὶ ἡ, obnoxius e re judicata, damnatus, damnatitius. Ex iisd.

καταδικόω, condemno. A præc.

καταδιφθερόω, ῶ, fut. ώσω, pelle obtego.

καταδιψάω, intense sitio.

καταδιώκω, prosequor, persequor, insequor. Εἰς τὴν Θάλασσαν καταδιώξαντες, *Xen.*

καταδοκέω, ῶ, fut. ήσω, arbitror, existimo ; (2) improbo.

καταδολεσχέω, ῶ, fut. ήσω, deblatero et nugando futio in aliquem ; (2) meditor. Οὐδ' ἵνα τηνάλλως ἀδολεσχῶ, *Dem.*

καταδοξάζω, fut. άσω, contra opinor ; (2) opinor, existimo ; (3) gloriosum reddo, ad gloriam effero.

καταδυλοῖ, 3. sing. pr. ind. act. pro καταδηλόει. A

καταδυλόω, ῶ, et καταδελόομαι, ῶμαι, in servitutem redigo, subjugo. Κατεδήλωσε τὴν νῆσον βασιλεί, *Isocr.* Οἱ ἀνδρεῖοι τὲς ἀνάνδρες καταδυλωσάμενοι πικραίνονται, *Xen.*

καταδύλωσις, εως, ἡ, subactio, subjugatio, servitus imposita. A καταδυλόω.

καταδυστέω, ῶ, fut. ήσω, sonitum edo ex alto decidens, cum sonitu decido. A

κατάδυπος, ᾱ, ὁ, sonitus corporis ex alto decidentis ; (2) cataracta.

καταδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio ; (2) *inpr.* restitutio exulum in patriam. A καταδέχομαι.

καταδραμεῖν, aor. 2. inf. act. verbi κατατρέχω.

καταδρέπω, decerpo.

καταδρομή, ῆς, ἡ, famula, *Hom.* A δρέω.

καταδρομέω, incurro, occurro. A κατάδρομος.

κατάδρομή, ῆς, ἡ, incursus, incursio, decursus ; (2) insectatio, reprehensio.

κατάδρομος, ᾱ, ὁ, locus, in quo decurrunt equites ; (2) funis tensus, per quem incedunt funambuli. A κατατρέχω.

κατάδρυμα, τὸ, dilaceratio. Affertur ex *Eur.* καταδρύματα, pro lacerationibus ; sed potius καταδρύμματα leg.

κατάδρυμος, ὁ καὶ ἡ, silvosus, silvis obsitus.

καταδρύπτω, f. ψω, dilacero, dilanio, discerpo. Καταδρύψασα ταρειὰς, *Epigr.*

καταδυσφόσσω, f. ξω, sepio, munio. Χήλαι καταδεύφαξε διστύχες γονὲς, *Lyc.* 439. Ex κατὰ, δοῦς, *quercus*, et φάσσω, pro φράσσω.

καταδύμιναι, a. 2. inf. *Dor.* pro καταδῦναι, a καταδύω.

καταδυμί, idem quod καταδύνω.

καταδυναστία, ας, ἡ, oppressio. A
καταδυναστύω, potentia mea opprimo, tyrannidem exerceo in aliquem, sub pœtestatem meam redigo. Οὐχ οἱ πλῆστοι καταδυναστεύσοι ὑμῶν, *Jac.* 2, 6. Καταδυναστευόμενος ὑπὸ τῶ διαβόλω, *Act.* 10, 38.
καταδύντα, acc. sing. a. 2. part. act. verbi κατάδυμι.
καταδύνω, penitus ingredior, seu in penitiorem locum, in profundum ingredior; (2) adeo; (3) abdo me, latitio; (4) verecundor, erubesco; (5) demergo, submergo; (6) occido; (7) induo. Καταδύσαμέν γε ναῦς τῶν πολεμίων, *Arist. Ran.* 50. ἐρ' ὕδατι, *Aristot.* Ὑπ' αἰδοῦς καταδεδυκώς, *Luc.*
καταδῦς, nom. sing. a. 2. part. act. verbi κατάδυμι.
καταδῦσαι, 2. sing. præs. imper. pass. *Ion.* pro καταδύσῃ, a καταδύομαι, *quod a fut. in præsens abiit.* Poët. Καταδύσσομαι. *Schrev.*
κατάδυσις, εως, ἡ, recessus, latibulum; (2) immersio. A καταδύνω.
καταδυσωπέω, ῶ, pudore adficio; (2) flecto, exoro. Οὕτω κατεδυσώπησε τὸν Δία, *Luc.*
καταδύω, f. ύσω, idem quod καταδύνω.
καταᾴδω, occino, cantu obstrepo; (2) incanto; (3) carminibus placo. Ψαλτρίαν ἔχων καὶ καταδόμενος, *Luc.*
καταδωροδοκέω, ῶ, f. ήσω, muneribus corrumpo; (2) sordida munera accipio. Ἡ τῆς τόλμας χειμαζομένης ὥρᾳων καταδωροδοκεῖται, *Arist. Ran.* 360.
καταέγκειμαι, *Hipp.* v. κατέγκειμαι.
καταείδω, *Poët.* idem quod κατάδω.
καταειμένος, *tectus*, perf. part. pass. *Poët.* pro καθειμένος, a καθέννυμι.
καταέννυον, 3. pl. imperf. act. verbi καταεννύω, *tego*, *cooperio*.
καταέσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi κάτειμι.
καταέννυμι, vel καταεννύω, induo, vestio; καταεύνυον, induebant, tegebant; καταειμένος, part. indutus. Θρῆξι δὲ πάντα νέωυ κατέννυον, *Il.* 23, 135.
καταζάω, sicco, arefacio. Καταζήνασκε δὲ δαῖμων, *Od.* 11, 586.
καταζάω, ῶ, longum vitæ tempus duco.
καταζεύγνυμι, vel καταζευγνύω, fut. εύξω, conjungo, copulo; (2) castra metor. Ἀναταυσιπόν τῶν καταζευγνύντων ἐπίφθεγμα, *Plut.*
καταζευγοτροφέω, in alendis equis consumo.
κατάζευξις, εως, ἡ, castrametatio, castrorum metatio. A καταζεύγνυμι.
καταζύγω, libro, unde καταζύγωσις, ἡ, libramentum, *Steph.*
καταζώννυμι, vel καταζωννύω, f. ζώσω, præcingo, cingo.
καταθαλαττόω, f. ώσω, mari submergo, de homine, qui in mare præcipitatur, et terra, quæ mari obundatur, *Ern.*
καταθάλπω, f. ψω, calefacio, foveo.
καταθαμβέω, ῶ, f. ήσω, demiror cum stupore. Κατατεθαμβημένος τὸν Ἀννίβαν, *Plut.*
καταθάπτω, sepelio, inhumo, funero. Ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν καταθάπτειν, *Il.* 19, 228.
καταθαῤῥέω, ῶ, f. ήσω, fidenti animo sum, fidenter seu audacter me adversus aliquem gero. Τῶν ἡμετέρων ὅπλων καταθαῤῥήσας, *Herodian.*
καταθαῤσύνω, ῶ, idem.
καταθαῤσύνω, animo, incito.
καταθεάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, respicio, suspicio. Ἵνα τὸν ἀρχαῖον καταθεᾶται, *Philo.*
καταθεῖναι, aor. 2. inf. act. verbi κατατίθημι.
καταθεῖο, 2. sing. a. 2. opt. med.
καταθέλγω, f. ξω, demulceo, cicuro. Κατέθελγέ δὲ κόρην, *Mosch.* 2, 94. Σὸς γὰρ ἔρως κατέθελξεν ἐμὸν νόον, *Epigr.* Hinc
κατάθελξις, εως, ἡ, demulsio, delinitio.
καταθερατεύω, percuro, *Gil. V.*
καταθέρω, torreo.
καταθεῖσθαι, a. 2. inf. med. verbi κατατίθημι.
καταθέσιον, ου, τὸ, repositorium, conditorium. A κατατίθημι.
κατάθεσις, εως, ἡ, depositio; (2) dispositio; (3) adfirmatio; (4) professio; (5) solutio pecuniæ. Ab eod.
κατάθεσο, 2. sing. a. 2. imper. med. verbi κατατίθημι.
καταθεῖσι, decurro; (2) hostiliter percurro, incursionibus infesto. Καταθεῖν εἰς τόπον, *Xen.*
κατάθημι, 2. sing. aor. 2. conj. med. *Ion.* pro κατάθῃ, a κατατίθημι.
καταθήγω, f. ξω, acuo, exacuo.
καταθήκη, ης, ἡ, depositio; (2) depositum, fidei commissum. A κατατίθημι.
καταθηλάζω, mulierem facio, effemino.
καταθηπω, obstupesco, cum admiratione demiror, *Suid.*
καταθήσειν, f. 1. inf. act. verbi κατατίθημι.
καταθλάω, ῶ, fut. άσω, contundo, confringo.
καταθλέω, ῶ, f. ήσω, athleticis certaminibus seu exercitationibus operam do; (2) vinco certamine athletico; (3) vinco.
καταθλίβω, comprimo, opprimo. Hinc
καταθλῖψις, εως, ἡ, compressio, oppressio.
καταθνήσκω, morior. Σὺν σοὶ καταθανεῖν αἱρήσομαι, *Eur. Or.* 297. Βροτοῖς ἅπασι καταθανεῖν ὀφείλεται, *id. Alc.* 777.
καταθνητός, ή, όν, mortalis.
καταθοινάω, ῶ, absumo epulando, absumo in cœna; (2) comedo, depasco.
καταθολόω, ῶ, turbo, turbidum reddo.
καταθορεῖν, ῶ, desilio, a. 2. καταθορὼν, qui desiluit.
καταθορυβῶ, obturbo, deturbo, exturbo; (2) tumultuor, vociferor.
καταθραύω, audacem reddo contra aliquem; καταθραύνομαι, audax sum.
καταθραύσας, a. 1. part. act. verbi καταθραύω, f. αύσω, effringo.
καταθρέω, ῶ, f. ήσω, inspicio, perspicio.
καταθρηνέω, deploro.
καταθρύπτω, confringo, comminuo.
καταθρώσσω, desilio. Καταθρώσσειν τὴν αἰμασιάν, *Herodot.*
καταθυμέω, ῶ, animo concido et labasco; (2) considero. Δῆμος παντελῶς κατεθύμησεν, *Xen.* Ex Θυμὸς, *animus.*
καταθύμιον, ου, τὸ, animi desiderium. A
καταθύμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel καταθύμιος, ία, ιον, animo obversans; (2) gratus, jucundus. Ex Θυμὸς.
καταθυμίως, *adv.* ex animi sententia, libenter.
καταθυμοδορέω, animum exedo tristitia.
καταθυμοδορίης, 2. sing. a. 1. conj. act. verbi præc.
καταθύσαι, *occidisse*, a. 1. inf. act. verbi καταθύω, f. θύσω, sacrifico, immolo, macto, Deo offero. Καταθύσομαι ἄνδρα, *Theocr.* 2, 3. Κατέθυσε ἑκατόμβας, *Herodian.*
καταθύμεθα, 1. plur. a. 2. conj. med. verbi κατατίθημι.
καταθωρακίζω, lorico.
κατοιβασίαι, ῶν, αἱ, signa cœlitus in terram demissa. A καταβαίνω. Unde
κατοιβασις, εως, ἡ, descensus.
κατοιβάτης, ου, ὁ, descensor, *Epith.* Jovis fulminantis, Lat. fulgurator, quod per fulmina quasi descendat de cœlo; (2) præceps, *Ern.* Κατοιβάτης πεφευγὼς ἐκπνέων φλόγα, *Æsch. P. V.* 367. Ab eod.
κατοιβάτις, fœm. declivis. Ἔνθα μὲν εἰς Ἀΐδαο καταοιβάτις ἐξὶ κέλευθος, *Apoll. Rhod.* lib. 2, 253. Ab eod.
κατοιβατὸς, ή, όν, declivis, per quem descendere licet. Θύραι καταοιβατοὶ ἀνθρώποισιν, januæ per quas ingredi vel exire licet, *Od.* 13, 110. Ab eod.
κατοίγδην, *adv.* impetu, irruendo. A καταΐσσω.
κατοιγίζω, impetuosus sum, ingruo, de vento; κατοιγιζόμενος, procellosus. Ab eodem.
κατοιγὶς, ίδος, ἡ, procella. A καταΐσσω.
κατοιδέσθαι, præs. inf. med. *contr.* pro κατοιδέεσθαι. A
κατοιδέω, ῶ, pudore perfundo; κατοιδέομαι, ῶμαι, revereor, perpudet, a. 1. κατηδέσθην, imp. κατοιδέσθητι, reverere. Κατοιδέσθητι πατρῶον Δία, *Arist. Nub.* 1470. Ex κατὰ οἰδὼς, *pudor.*
κατοιθαλόω, ῶ, f. ώσω, comburo; (2) nigrifacio, fuliginosum reddo. Κατοιθαλώσει (σῶμα) σε Λιχνυμνίας βολαῖς, *Arist. Av.* 1247. Κατοιθαλώσει γαίαν οὐνείαν, *Lyc.* 1276. Ὃν Ζεὺς κεραυνῷ πυρτόλῳ κατοιθαλοῖ, *Eur. Suppl.* 641.
κατοιθύσσω, cum splendore emitto.
κατοίθω, comburo. Καταίθειν τὸν παῦρον, *Arist. Thesm.* 734. Κάτοιθε γύισσα τείχεος τάδε, *Eur. Or.* 1599. Σάρκας καταίθων λοιχνίοις, *Lyc.* 48. γαίαν, *ibid.* 250. Ἀλλ' ἐπὶ τήνῳ πᾶσα καταίθομαι, *Theocr.* 2, 40.

καταικίζω, f. ίσω, contumeliose injuriosque fœdo, plagis lacero. Σῶμα σὸν καταικιῶ, *Eur. Andr.* 827. Ἀλλὰ κατηισίσαι ὅσσον πυρὸς ἴκετ' ἄυτμη, *Odyss.* 16, 290.
καταίνεσις, εως, ἡ, adsensus, approbatio; (2) sponsio. A
καταινέω, ῶ, f. έσω, comprobo, collaudo; (2) annuo, annuendo comprobo, adsentior. Καὶ καταίνεσον μήποτε πρεσβώσειν τάσδ' ἐγὼν, te nunquam proditurum, *Soph. Œd. Col.* 1629.
καταΐξ, ίκος, ἡ, turbo, procella. A καταΐσσω.
καταιονάω, ῶ, perfundo, adspergo. Καταιονᾶν ἐλαίῳ, *Gal.* Hinc
καταιόνησις, εως, ἡ, perfusio.
καταιρεθείσα, a. 1. part. pass. fem. g. verbi καθαιρέω.
καταιρέμενος, præs. part. med. vel pass.
καταιρέω, *Ion.* pro καθαιρέω, *Herod.*
καταίρω, appello, applico, deferor, descendo, advenio. Καταίρειν τὰς νῆας, appellere ad terram. Κᾆπειτ' ἂν ἅμα κατῆραν ἐς τὰ βιβλία, *Arist.* 1293.
καταισθάνομαι, intelligo, sentio.
καταισιμόω, conficio, paro.
καταΐσσω, cum impetu delabor, deferor; (2) irruo.
καταΐσχομαι, pro κατέχομαι, *Hom.*
καταισχύναι, a. 1. inf. act. verbi καταισχύνω, dehonesto, pudefacio, fœdo; (2) stuprum vel vitium offero; (3) destituo; καταισχύνομαι, pudefio; dedecoror, erubesco. Τὴν σὴν ἐ καταισχύνω φύσιν, *Soph. El.* 611. Καὶ ταῦτα λέξας, ἐ καταισχύνῃ θεούς; *idem. Phil.* 1372.
καταιτιᾷ, 3. sing. præs. ind. act. *contr.* pro καταιτιάει. A
καταιτιάομαι, ῶμαι, criminor, accuso, insimulo; καταιτίασις, accusatus, aor. 1. pass.
ΚΑΤΑΪ˝ΤΥΞ, υγος, ἡ, cassis, galea sine crista, et depressa, *Il.* 10, 258.
καταιωξόμαι, ῦμαι, dependeo. Θύσανοι δὲ κατηωρῆῦντο φαεινοὶ, *Hesiod. Scut.* 225.
κατακαγχάζω, vehementer irrideo.
καταικοίς, a. 2. part. pass. verbi καταικαίω.
καταικαῆμεν, *Dor.* pro καταικαῆναι, exustum esse. A καταικαίω.
καταικαήσομαι, *exurar*, f. 2. ind. pass.
καταικαίθω, comburo.
καταικαίνω, perimo, conficio, interimo.
καταικαίριον, periculosum, lethale, opportunum, *V. L.*
καταικαίω, f. αύσω, concremo, exuro, comburo; καταικαίομαι, conflagro; καταικεκαυμένος, p. pass. combustus, a. 2. καταικαείς, combustus, torridus. Ὑπὸ τοῦ ῥοίζδε καὶ τῆς ῥύμης αὐτὸς ἐμυτὸν καταικαίων, *Arist. Nub.* 406. Μᾶν ἐγὼ τῇ λαμπάδι ὑμᾶς καταικαύσω, *id. Lys.* 1221.
καταικαλέω, ῶ, advoco, accerso; (2) adquiro; (3) invoco, imploro. Ἐκ τῆς μητροπόλεως παντακληθείς, *Thuc.*
καταικαλλύνω, exorno; (2) verro.
καταικάλυμμα, ατος, τὸ, operimentum, velum. A
καταικαλύπτω, f. ψω, obvelo, obtego, operio. Καταικαλυψάμενος τῷ λογισμῷ, *Plat.*
καταίκαμψις, εως, ἡ, inflexio. A καταικάμπτω.
καταικαπηλεύω, adultero cauponum more.
καταικάρα, in caput, *Long.*
καταικάρδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad cor tendens, in cor directus. Ex καρδία, *cor.*
καταικάρπιον, τὸ, fructus, *Theophr.*
κατάκαρπος, ὁ καὶ ἡ, fructuosus, frugifer.
καταικαρτόω, adoleo. A præc. Hinc
καταικάρτωσις, εως, ἡ, cinis in altari e consumpto holocausto relictus.
καταικάρφω, desicco, exsicco; (2) e conspectu seu medio tollo.
κατάκαυμα, ατος, τὸ, quod exustum seu combustum est; (2) ambustum. A καταικαίω.
καταικαῦσαι, aor. 1. inf. act. verbi καταικαίω.
κατάκαυσις, εως, ἡ, ambustio; (2) exustio, combustio. Ab eod.
καταικαύτης, ου, ὁ, combustor, combustor mortuorum. Ab eod.
καταικαυχάομαι, ῶμαι, glorior adversus aliquem; (2) insulto alicui, *Rom.* 11, 18.
κατάκειμαι, decumbo ut ægrotus; (2) accumbo, discumbo; (3) dispositus sum,

procumbo. Ἡ δὲ πενθερὰ Σίμωνος κατέκειτο πυρέσσουσα, *Marc.* 1, 30.

κατάκισσο, 2. sing. præs. imper. med.

κατακίσω, detondeo ; (2) absumo. Βίον κατακίσε τε πολλὸν, *Od.* 5, 676.

κατακοίμα, decumbo, recumbo, ut dormiam.

κατακεκλιμένος, perf. part. pass. verbi κατακλίνω.

κατακέκριται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi κατακρίνω.

κατακελευσμός, οῦ, ὁ, cohortatio ; (2) cantus in ludis Pythiis, quo Apollinem ad feriendum Pythonem draconem excitarent. A

κατακελεύω, hortor ut nauta ; (2) hortor quovis modo ; (3) silentium indico.

κατακενόω, ῶ, evacuo, exinanio.

κατακεντάνυμι, idem quod κατακεντάω, ῶ, pungo, stimulo, confodio.

κατακέντημα, ατος, τὸ, compunctio.

κατακεντρέομαι, stimulis refertus sum.

κατακέομαι, idem quod κατάκειμαι, *Aret.*

κατακεράννυμι, commisceo, permisceo. Hinc

κατακέρασις, εως, ἡ, commixtio, contemperatio.

κατακερασικός, ἡ, όν, temperandi vim habens. Ab eod.

κατακεραυνόω, fulmine ferio, interficio.

κατακερδαίνω, f. ανῶ, quæstum facio.

κατακερηματίζω, f. ίσω, in minutos nummulos redigo, minutis nummulis muto ; (2) in minutas partes comminuo seu disseco. Ἀκμέσθω δὲ νῦν μὴ τὰ δεύτερα συνεσφιγμένα, ἀλλ' ὅσα ἀντικρυς μικρὰ καὶ κατακεκερηματισμένα, *Longin.* 42.

κατακερτόμιος, verbis mordacibus insector.

κατακεχύαται, **effusi sunt**, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro κατακέχυνται, a κατακχύω

κατακκέμεν, a. 1. inf. *Ion.* pro καταχῆαι, a καταχαίω.

κατακκλέω, idem quod simplex κκλέω. Ἡ τῶν κυρίων καὶ μεγαλοπρεπῶν ὀνομάτων ἐκλογὴ ψαυμασῶς ἄγει καὶ κατακηλεῖ τὰς ἀκροωντας, *Longin.* 30. Hinc

κατακκλητικὸς, ἡ, όν, cui vis inest suavitate auditus animum permulcendi.

κατακηρόω, ῶ, cera obduco, illino. Κατακηώσαντες δὴ ὧν τὸν νέκυν Πέρσαι γῇ κρύπτουσι, *Herod.* lib. 1, 140.

κατακηρύσσω, vel κατακηρύττω, per præconem indico.

κατακινέω, commoveo ; (2) dimoveo.

κατακίνησις, εως, ἡ, dimotio, commotio.

κατακιρνάω, ῶ, contempero, permisceo. Ἡ ὑγρότης κατεκρίνα τὸ ἄγαν θερμὸν τῇ μέλιτος, *Al. Aphr.*

κατακισηρίζω, pumice polio, lævigo. Ex *κίσσηρις*, *pumex*.

κατάκισσος, ον, hederacius, hedera redimitus.

κατακλαίω, fut. αύσω, defleo, deploro ; (2) lachrymas ad misericordiam commoveo. Hinc

κατάκλασις, εως, ἡ, fractio, fractura. A

κατάκλαυσις, εως, ἡ, deploratio.

κατακλάω, ῶ, f. άσω, defringo ; (2) frango ; (3) torqueo. Κατέκλασε τὰς ἄρτας *Marc.* 6, 41.

κατακλείς, ίδος, ἡ, quæ claudendis foribus adhibetur ; (2) jugulum, pars scapularum in collum sub pectore desinens ; (3) parvum foramen in veste muliebri, in quod inserebatur fibula.

κατάκλειστος, ὁ, ἡ, ἡ, inclusus, conclusus. A

κατακλείω, f. είσω, includo, concludo, occludo ; (2) finio, claudo ; (3) claudo obsidione, obsidione cingo. Κατέκλεισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ, *Luc.* 3, 20. φυλακαίς, *Act.* 26, 10. Ὅταν εἰς αὐτὰς ἄνεμος ξηρὸς μετεωρισθεὶς κατακλεισθῇ, *Arist. Nub.* 403.

κατακλήζω, f. ίσω, concludo, occludo.

κατακλῆις, ίδος, ἡ, claustrum, *Call.*

κατακληροδοτέω, sorte distribuo. Κατεκληροδότησεν αὐτοῖς τὴν γῆν αὐτῶν, *Act.* 13.

κατακληρονομέω, ῶ, hereditatem adeo ; (2) hereditatem possideo ; (3) heredem facio ; (4) hereditatis loco tribuo. Κατεκληρονόμησεν αὐτὸν Κύριος, 1 *Reg.* 2, 15.

κατακληρωτίζω, ῶ, fut. ώσω, sorte adsignatum accipio, sorte nanciscor, in sortem accipio ; (2) in colonias describo, colonis distribuo. Κατεκληρώχησον τὴν χώρεν, *Polyb.*

κατακληρόω, ῶ, sorte lego seu deligo.

κατακλησία, ας, ἡ, concio multitudinis facta per κατάκλησιν, *Hes.* A καταλέω.

κατάκλησις, εως, ἡ, convocatio multitudinis non modo urbanæ, sed etiam rusticæ, et per pagos Atticos dispersæ ob gravius negotium. Ab eod.

κατάκλιμα, τὸ, lectus discubitorius, apud *Jos.* sed lectio est dubia, *Ern.*

κατακλιθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi κατακλίνω.

κατακλιθῆς, 2. sing. a. 1. conj. pass.

κατακλίναι, a. 1. inf. act.

κατακλινῆς, έος, ὁ καὶ ἡ, decumbens in lecto, reclinis ; (2) qui decumbit ob adversam valetudinem, valetudinarius.

κατακλινοβατῆς, ὲς, lectos obiens, lectos terens, *Epith.* morbi, ap. *Lucian.* Ex κατὰ, κλινὴ et βαίνω.

κατακλίνω, fut. ινῶ, reclino, depono ; (2) discumbere facio ; (3) discumbo ; κατακλίνομαι, reclinor ; decumbo ; procumbo ; devergo ; a. 1. κατέκλινα, reclinavi, pass. κατεκλίθην, decubui, κατακλιθείς, a. 2. κατακλινείς, discumbens, a. 1. med. κατακλινάμενος, discumbens, f. 2. pass. κατακλινήσομαι, accumbam, p. pass. κατακεκλιται, vergit. Καταλίνοντι αὐτῶς, *Luc.* 9, 14. Μὴ κατακλιθῆς εἰς τὴν πρωτοκλισίαν, *id.* 14, 8. Ὅρα, καθ' ὕπνον μὴ κατακλιθεὶς πυρῇ, *Soph. Phil.* 30. Hinc

κατακλισις, εως, ἡ, accubitus ; (2) decubitus.

κατάκλιτον, ου, τὸ, lectulus discubitorius ; (2) sedes, in qua reclinare possumus.

κατακλύζω, f. ύσω, proluo, ut mare terram supergressum, inundo, obruo aquis submergo ; (2) abundare facio ; (3) obruo. Τὴν Φρυγῶν πόλιν χευσῶ ῥέεσαν ἤλατισας κατακλύσειν δασάνασιν, *Eur. Troj.* 996. Δι' ὧν ὁ πότε νόσμος ὕδατι κατακλυσθεὶς ἀπώλετο, 2 *Pet.* 3, 6. Hinc

κατάκλυσις, εως, ἡ, proluvies, illuvies, illuvio ; (2) diluvium, inundatio terræ.

κατακλυσμὸς, ου, ὁ, diluvium inundatio ; (2) ablutio, eluvies. Ab eod.

κατάκλυσμον, τὸ, compluvium, *Ph.* Ab eodem.

κατακλώθες, ων, αἱ, Parcæ, stamina fatalia deducentes. A κατακλώθω.

κατακλώθη, ης, ἡ, fatum, *Suid.* Ab eod.

κατακλώθω, fut. ώσω, fila deduco, stamina deduco ; (2) deduco stamina fatalia.

κατακνάω, ῶ, f. ήσω, concido, disseco ; (2) derado, abrado, defrico.

κατακνήθω, f. ήσω, derado, a. 1. conjunct. pass. κατακνησθείην, divellicer ; κατακνήθομαι, pruritum patior, prurio. Hinc

κατάκνησις, ιος, ἡ, culter, quo caseum abradimus, *Hes.*

κατακνιδεύω, pungo, vel uro in modum urticæ, scarifico. A κνίδη, *urtica*.

κατακνίζω, f. ίσω, concido, lancino, carpo, vellico ; (2) sugillo ; obtrecto ; (3) titillo, pruritum excito. Τὰ τῆ Ὁμήρῳ κατακνιζῶσι, *Luc.* Hinc

κατακνισμὸς, ὁ, pruritus, salacitas ; (2) amores.

κατακνώσσω, dormio.

κατακοιμάω, sopio, consopio ; κατακοιμάομαι, ῶμαι, obdormio, dormio ; κατακοιμηθείς, aor. 1. sopitus ; κατακεκοιμημένος, p. sopitus. Φοίνιξ δ' αὖθι παρ' ἄμμι μένων κατακοιμηθήτω, *Il.* 9, 427.

κατακοιμηθήτω, 3. sing. a. 1. imp. pass.

κατακοιμητὴς, οῦ, ὁ, cubicularius.

κατακοιμητικὸς, ἡ, όν, soporans, somnum inducens. A κατακοιμάω.

κατακοιμίζω, f. ίσω, sopio, soporo. Hinc

κατακοιμισῆς, οῦ, ὁ, cubicularius.

κατακοινόω, idem quod κατακοινωνέω, communico, impertio.

κατακοιρανέω, ῶ, dominor, rego, administro. Ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κατακοιρανέουσι, *Odyss.* 1, 247.

κατάκοιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in cubili est, jacet, aut dormit. A κοίτη.

κατακολλάω, ῶ, f. ήσω, glutino, adglutino.

κατακολουθέω, consequor, sector ; (2) exsequor, adsentior ; (3) obsecundo, obsequor. Αὖτη κατακολουθήσασα τῷ Παύλῳ, *Act.* 16, 17.

κατακολπίζω, in sinum deflecto, sinum intro. Κατακολπίζειν εἰς Αἴγιναν, *Thuc.*

κατακλπισις, εως, ἡ, receptio in sinum, *Suid.* A κατακολπίζω.

κατακολυμβάω, ῶ, fut. ήσω, nato ; (2) urinor.

κατακολυμβητὴς, οῦ, ὁ, qui aquas subit, urinator. A κατακολυμβάω.

κατακομιδὴ, ῆς, ἡ, deportatio ; (2) comportatio. A

κατακομίζω, f. ίσω, deporto, deveho, deduco ; κατακομίζομαι, domum redeo. Κατακομίζειν ναῦν, *Æsch.*

κατάκομος, ος, ὁ καὶ ἡ, cui disjecta coma est, vel qui densam comam habet. Ex κόμη.

κατακομψεύεσθαι, scite et eleganter dicere.

κατακονὰ, ᾶς, *Dor.* corruptio, abolitio, mors. *Eurip.* Quasi a κένω pro καίνω, nisi prava hæc lectio est pro καταποτὰ aut καταστονὰ, *Ern.*

κατακονάω, ῶ, fut. ήσω, acuo, exacuo ; (2) corrumpo et attenuo atterendo. Κατακόνα μὲν ἦν ἀβίωτος βίος, *Eurip. Hipp.* 824. Ex κατὰ et ἀκονάω.

κατακονδυλίζω, f. ίσω, pugnos ingero, pugnis cædo, contundo.

κατακοντίζω, confodio telo, seu jaculo ; κατηκοντίσθαι, p. pass. jaculis contossum esse.

κατακοπὴ, ῆς, ἡ, decisio, putatio, detruncatio. A κατακόπτω.

κατάκοπος, ος, ὁ καὶ ἡ, defessus, labore confectus.

κατακόπτω, fut. ψω, decido, amputo, detrunco ; (2) concido, in minutas partes seco ; (3) trucido ; (4) percutio, batuo ; κατακόπτομαι, concidor, percutior, trucidor ; (2) plango. Κατακόπτων ἑαυτὸν λίθοις, *Marc.* 5, 5. Ἐς καιρὸν ἄρα κατακόπτησαν ὑτοῦ ἐς τὰς γάμως, *Arist. Av.* 1695.

κατακορέννυμι, vel κατακορεννύω, satio, exsaturo.

κατακορὲς, *adv.* in plenum, admodum, *Plat.*

κατακορέως, adfatim, *Hippocr.* A

κατακορὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, fastidium adferens ; (2) saturatus ; (3) multus, abundans ; (4) merus, purus, sincerus. A κορέω, *satio*.

κατακορμάζω, amputo, *Hes.* A κορμός.

κατακορμίζω, lignum in minutas partes seco. Ab eod.

κατάκορος, ος, ὁ καὶ ἡ, satur, satiatus ; (2) κατάκορος, nimius, qui satietatem adfert. A κορέω.

κατάκορρος, ος, ὁ καὶ ἡ, altera parte pressior angustiorque, *Epith.* domus, ap. *Aristot.* Ern.

κατακόρως, *adv.* abunde, adfatim, immodice, crebro. A κατάκορος.

κατακοσμέω, ῶ, f. ήσω, compono, exorno, condecoro, ordino, digero in ordinem, colo. Κατακοσμῆσαί τινα σεμνοτέροις πράγμασιν *Arist. Vesp.* 1462. Hinc

κατακόσμησις, εως, ἡ, ordo et digestio rerum, aptaque compositio.

κατακουστὴς, ῆς, ὁ, auscultator, *Gl. V.* A seq.

κατακρὼ, exaudio ; (2) dicto sum audiens, obedio, obsequor, obtempero. Νυκτιδρόμα σύριγγος ἐὰν κατακρὼ, *Eur. Rhes.* 552.

κατακραζω, reclamo, obstrepo, occlamo, clamore obtundo ; paulo post fut. κατακεκράξομαι, clamore obtundam.

κατάκρας, *adv. Ion.* κατάκρης, pro κατ' ἄκρας, et κατ' ἄκρης, quasi a summo, scil. ad imum, i. e. in totum, penitus, prorsus, funditus. Ab ἄκρα, *summa, arx*, vel a κάρη, sive κάρη, *caput*. Aliqui κατάκρας pro κατὰ κράτος, i. e. vi, per vim.

κατάκρασις, εως, ἡ, commistio, permistio. A κατακεράννυμι.

κατακρατέω, robore vinco, subigo, supero ; (2) cohibeo, reprimo. Κατακρατεῖν τῆς ἀρχῆς ἃ δύναται, *Theoph.* Hinc

κατακράτησις, εως, ἡ, subactio, superatio.

κατακρατητικὸς, ἡ, όν, cohibendi seu sistendi vim habens. Ab eod.

κατακράτος, *adv.* per vim ; (2) omnino ; (3) vehementer ; (4) pro viribus.

κατακραυγάζω, f. σω, occlamo tibi, *Suid.*

κατακρεμάννυμι, vel κατακρεμαννύω, suspendo de ; κατακρεμάννυμαι, suspensus sum de, dependeo de.

κατακρέμασος, ος, ὁ καὶ ἡ, dependens de, suspensus de. A

κατακρεμάω, ῶ, f. άσω, suspendo de. Κάδδ' ἐκ πασσαλοῖιν κρέμασε Φόρμιγγα λιγύσαν, pro κατεκρέμασε, *Odyss.* 8, 105.

κατακρεογλυω, ῶ, fut. ήσω, lanionum more

concido. Ὁ Πύθης ἕως τῦδε ἐπὶ τῆς γῆς ἐμάχετο, ἕως ἅπας κατεκερματίσθη, *Longin.* 31. ex *Herodot.* Ex κατὰ, κερὰς et ἔργον, *opus.*

κατακερμάτιστος, ον, *adj.* in frusta concisus. A κατὰ et κερμάτιστος.

κατακερματίζω, f. ίσω, *idem.* A κατὰ et κερματίζω.

κατακερματισμός, ὁ, concisio. A κατακερματίζω.

κατακερματιστής, οῦ, ὁ, qui concidit. A κατακερματίζω.

κατακερματιστικός, ή, όν, concisorius. A κατακερματίζω.

κατακερματιστός, ή, όν, concisus. A κατακερματίζω.

κατακερματοτόμος, ον, qui frusta secat. A κατακερματίζω et τέμνω.

κατακερματόω, ῶ, f. ώσω, *idem.* A κατακερματίζω.

κατακερμίζω, f. ίσω, *idem.* A κατακερματίζω.

κατακερμιστής, ή, όν, *idem.* A κατακερματίζω.

κατακερμιστικός, ή, όν, *idem.* A κατακερματίζω.

κατακερμιστός, ή, όν, *idem.* A κατακερματίζω.

κατακερτομέω, ῶ, f. ήσω, *Ion.* ήσομαι, irrideo, derideo, illudo, ludibrio habeo, contemno, despicio, vilipendo, exagito, vexo, lacero, carpo, mordeo, obtrecto, detrecto, maledico, male dico, male loquor, conviciis incesso, probris incesso, probra dico, probra jacio, probra in aliquem jacio, probra in aliquem conjicio, probra in aliquem effundo, probra in aliquem evomo, probra in aliquem ingero, probra in aliquem congero, probra in aliquem vomo, probra in aliquem exonero, probra in aliquem exhaurio, probra in aliquem exhalo, probra in aliquem exspuo, probra in aliquem exsputo, probra in aliquem exsputo, probra in aliquem exspuo, probra in aliquem exhalo, probra in aliquem exhaurio, probra in aliquem exonero, probra in aliquem vomo, probra in aliquem congero, probra in aliquem ingero, probra in aliquem conjicio, probra in aliquem effundo, probra in aliquem jacio, probra dico, probra in aliquem, conviciis incesso, male loquor, male dico, maledico, obtrecto, detrecto, mordeo, carpo, lacero, vexo, exagito, vilipendo, contemno, despicio, ludibrio habeo, illudo, irrideo, derideo. Ἐκεῖνος δὲ ἐμὲ κατακερτομέων ἔβαλε, *Hom. Il.* 16, 703. Ἐκ τοῦ κατὰ καὶ κερτομέω.

κατακερτόμησις, εως, ἡ, irrisio, illusio, ludificatio, ludificatus, ludificatum, ludificatio, ludificatus, ludificatum, ludificatio, ludificatus, ludificatum

καταλοκίζω, f. ίσω, sulco. Ab ἀλοκίζω.
καταλύω, perluo, subluo, *Gl. V.* Apud *Aristophanem* a καταλύομαι est καταλύει, pro καταλύῃ, balneis impendis, absumis, consumis, *Nub.* 836.
καταλοφάδια, *adv.* supra cervicem, super humeros. A λόφος, *humerus.*
καταλόχισμα, ατος, τό, diversorium. A καταλύω, *diverto.*
καταλυμαίνομαι, noceo, vasto, populor.
καταλύμασις, εως, ἡ, depopulatio. A præc.
καταλύσιμος, ν, ὁ καὶ ἡ, qui dissolvi, destrui, aboleri potest.
κατάλυσις, εως, ἡ, dissolutio, eversio, destructio ; (2) finis, exitus, *unde* et mors ; (3) diversorium ; (4) reconciliatio. A καταλύω.
καταλυσσάω, vel καταλυτάω, ῶ, rabie sum contra aliquem incitatus, *Suid.*
καταλυτέον, tollendum, destruendum.
καταλυτήριον, ν, τό, diversorium. A καταλύω.
καταλυτὴς, ῆ, ὁ, destructor, eversor. Ab eodem.
καταλύτης, ν, ὁ, hospes, qui divertit ad aliquem. Ab eod.
καταλύω, dissolvo ; (2) everto, destruo, aboleo, item irritum reddo ; (3) finio ; (4) desino ; (5) diverto in hospitium, commoror ; (6) sedo ; (7) conficio ; (8) privo, v. c. honore, *cum gen. dicitur tamen sic absolute ; (9) in med.* pacem facio ; (2) reconcilior ; (3) abdico me, sc. magistratu. Καταλύειν τὸν πόλεμον, λόγον, βίον· παρά τινα, εἰς παιδοτρίβου, divertere ; τινὸς τῆς ἀρχῆς. Τὰς δέλτας καταλύσειν, *Arist. Pace*, 742. φονίαι αἰχμαὶ, *Eur. Tro.* 821.
καταλωφάω, sedo ; (2) desino.
καταμαγεύω, f. εύσω, incanto.
καταμάθετε, *discite*, 2. plur. aor. 2. imperat. act. verbi καταμανθάνω, pro καταμαθέω.
καταμάθησις, εως, ἡ, consideratio, disciplina, eruditio.
καταμαίνομαι, furore incitatus sum contra, *Ph.* καταμαίνεται, succenset.
καταμάκτης, ν, ὁ, tersor, *Gl. V.* A καταμάσσω.
καταμαλακίζω, f. ίσω, emollio, effemino.
καταμαλάσσω, vel καταμαλάττω, f. άξω, emollio ; (2) demulceo, cohibeo.
καταμαλθακίζω, f. ίσω, idem.
καταμαλθάσσω, vel καταμαλθάττω, idem.
καταμανθάνω, considero, perdisco, pernosco ; (2) animadverto ; (3) perpendo, diligenter considero. Τὴν σεαυτὸ φύσιν κατάμαθε, *Epict.* τι ἐκ τινος, *Isocr.*
καταμαντεύομαι, fut. εύσομαι, vaticinor, conjicio. Καταμαντεύεσθαι τὰ μέλλοντα, *Arist.*
καταμαξεύω, curru tero ; unde ὁδὸς κατημαξευμένη, via trita ; κατημαξευμένον, tritum, triviale, vulgare. Ab ἅμαξα.
καταμαραίνω, tabefacio.
καταμάρπτω, f. ψω, comprehendo, manu corripio. Ὅτε μιν κατέμαρπτε διώκων, *Il.* 16, 598.
καταμαρτυρέω, ῶ, fut. ήσω, testimonium dico contra aliquem ; καταμαρτυρέομαι, testimoniis convincor, testimonium dicitur contra me ; καταμεμαρτύρηται, convictus est. Αὐτὸς ἑαυτὸ καταμεμαρτύρηκε, *Dem.*
καταμάρψασα, aor. 1. f. g. part. act. *Æol.* pro καταμάρψασα, a καταμάρπτω.
καταμάρψας, *qui corripuit*, a. idem, m. g.
καταμασάομαι, et καταμασσάομαι, ῶμαι, commanduco, absumo.
καταμάσσω, tergo, *Gl. V.*
καταμαστεύω, fut. εύσω, diligenter inquiro vel exquiro.
καταμαρτύρομαι, immitto, sc. contrectandi causa, v. c. digitum in vulnus, &c.
καταμάττομαι, idem.
καταμάχομαι, expugno, vinco.
καταμάω, accumulo ut messores ; καταμήσασθαι, accumulare ; καταμᾶσθαι, conspergere, veluti caput pulvere aut cinere. Τὴν ῥα κυδυόμενος καταμήσατο χερσὶν ἐῇσι, *Il.* 24, 165. Ab ἀμάω, *meto, colligo.*
καταμβλόω, καταμβλύνω, et καταμβλύω, hebeto, obtundo. Ταμὼν παρειὰς καὶ καταμβλύνων κέαρ ; *Sophocl. Œdip. Tyr.* 700.
καταμεγαλοφρονέω, magno animo contemno.
καταμεθύω, f. ύσω, inebrio. Τοὺς πλεῖστους οἱ Μῆδοι καταμεθύσαντες κατεφόνευσαν. Eorum plerosque Medi inebriatos confecerunt, interfecerunt, *Herod.* lib. 1, 106.
καταμειδιάω, ῶ, derideo, ludibrio habeo.
καταμειλίσσω, vel καταμειλίττω, f. ξω, demulceo, delinio.
καταμείναι, aor. 1. inf. act. verbi καταμένω.
καταμελετάω, ῶ, meditor, exerceo ; καταμεμελέτηκέναι, meditatum esse.
καταμελέω, ῶ, negligo, nullam curam gero, prorsus negligo, contemno ; aor. 1. pass. καταμεληθῆσαι, contempta ; perf. pass. κατημεληκέναι, neglectus. Κατημελημένως, neglectim, contemptim. Κἂν ἐξέπραξεν, εἰ κατημέλησ' ἐγὼ, *Soph. Aj.* 45.
καταμελετάω, ῶ, fut. ήσω, melle inficio, suave reddo. Οἷον καταμελίτωσε τὴν λόχμην ἅλην, *Arist. Av.* 231. A μέλι.
καταμέλλειν, cunctari, procrastinare.
κατάμεμπτος, ον, vituperandus. A καταμέμφομαι, fut. ψομαι, conqueror, accuso, incuso, reprehendo. Καταμέμφεσθαι ἑαυτὸν τῆς προτέρας ζωῆς, *Xen.* Hinc
κατάμεμψις, εως, ἡ, querimonia, reprehensio, vituperatio, incusatio.
καταμένω, fut. ενῶ, remaneo, commoror ; (2) subsideo. Οὐ ἤσαν καταμένοντες, *Act.* 1, 13.
καταμέργω, comprimo, de oleis, ut ἀμέργω, *Etn.*
καταμερίζω, fut. ίσω, in partes disseco, in fragmenta divido ; (2) distribuo, dispenso. Καταμερίζειν τὸν πλῆθον κατὸς τὴν παρῦσαν χρείαν, *Basil.*
καταμερὶς, ίδος, ἡ, fragmentum. A μέρος.
καταμερισμὸς, ὁ, divisio, partitio, *Steph.*
καταμέρως, *adv.* membratim, sigillatim.
καταμετρέω, demetior, metior. Hinc
καταμέτρησις, εως, ἡ, dimensio, mensuræ et spatii descriptio.
καταμήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, perlongus. A μῆκος.
καταμηλόω, ῶ, f. ώσω, specillum immitto, spicillo seu spathula agito, exploro.
καταμήνιος, ν, ὁ καὶ ἡ, menstruus ; καταμήνια, τὰ, menstrua muliebria. A μήν.
καταμηνιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, menstruus. A καταμήνιος.
καταμήνυσις, εως, ἡ, indicatum, proditio, delatio. A
καταμηνύω, indico, defero et ostendo, prodo, enuncio. Κατεμήνυσε πρᾶξιν, *Plut.*
καταμιαίνω, polluo.
καταμιάναι, aor. 1. part. act. *Æol.* pro καταμιάνας, a καταμιαίνω.
καταμίγνυμι, vel καταμιγνύω, immisceo, permisceo. Τὴν φροντίδα λεπτὴν καταμίξας ἐς τὸν ὁμοιον ἀέρα, *Arist. Nub.* 230. Καταμιγνύετο τοῖς ἀναγκαίοις ἀρετὴ τις τύχη, *Plut.*
κατάμιξις, εως, ἡ, commixtio, permistio. A καταμίγνυμι.
καταμικρὸν, *adv.* sensim, paullatim ; (2) divisim, minutim.
καταμίσγομαι, admisceo. Τἀκινθος καταμίσγεται ἄκριτα ποίνῃ, *Hom. Hym.* in *Pan.* 26.
καταμισθοδοτέω, ῶ, f. ήσω, largitione emo.
καταμισθοφορέω, ῶ, f. ήσω, in stipendia militum exhaurio. Κατεμισθοφόρησαν τὰ ὑπάρχοντα, *Æschin.*
καταμνημονεύω, f. εύσω, memor sum.
καταμολίσκω, descendo, devenio. A μόλω.
κατάμομφος, ον, vituperabilis ; (2) infaustus, infelix.
καταμόνως, *adv.* solum ; (2) seorsum, privatim. Ex μόνος.
καταμονὴ, ῆς, ἡ, statio, remansio, *Gl. Vct.* A καταμένω.
καταμονομαχέω, singulari certamine vinco. Κύκνον κατεμονομάχησε, *Plut.*
κατάμονος, ν, ὁ καὶ ἡ, permanens, perdurans. A καταμένω.
καταμόσχευσις, propagatio, *Gl. V.* A καταμοσχεύω, propago.

καταμυσάω, ῶ, numeris et modis exorno, et venustius reddo.
κατάμπλους, ν, ὁ καὶ ἡ, vitibus consitus, abundans.
καταμπέχω, cooperio.
καταμπίσχω, idem.
καταμυθολογέω σε, fabulas tibi narro, seu fabularum narrationibus te occupo aut oblecto, *Philostr.*
καταμύξατο, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro κατεμύξατο. a καταμύσσω.
καταμυρίζω, unguentis perfundo.
καταμύσσω, a. 1. inf. act. verbi καταμύω.
κατάμυσις, εως, ἡ, actio connivendi, conniventia. A καταμύω.
καταμύσσω, vel καταμυττόω, f. ξω, lacero, perstringo ; καταμύξατο, a. 1. med. perstrinxit, a. 1. pass. καταμυχθείς, sauciatus, saucius. Πρὸς χρυσὴν στεφάνῃ καταμύξατο χείρα ἀφαίνῳ, *Il.* 5, 425.
καταμυττόω, ῶ, f. ώσω, allium contundo, facio intritum alliatum, *Aristoph.* καταμεμυττωμένε, perf. pass. contrita penitus ut allia in mortarium conjecta, sive ut alliatum quod in mortario contunditur. Ex κατὰ et μυττωτὸν, *intritum ex aliis.*
καταμυττωτεύω, minutatim contero, *Arist. Pace*, 246. ubi leg. κατὰ μεμυττωτευμένα.
καταμύω, f. ύσω, conniveo, oculos claudo, (2) morior. Καταμύειν τὰ βλέφαρα, *Xen.*
καταμφιέννυμι, vestio ; (2) obduco, v. c. auro, &c.
καταμωκάομαι, ῶμαι, derideo, deludo. Καταμωκησόμενός σε, *Arrian.* Hinc
καταμώκησις, εως, ἡ, irrisio, illusio, derisio.
καταμωλύω, sensim sedo, lenio.
καταμωμέομαι, irrideo, vitupero.
καταναγκάζω, fut. άσω, cogo, adigo, compello, impello ; (2) vexo.
καταναγκη, ης, ἡ, violentior amoris illecebra ; (2) catanance, herba quædam ad amorem alliciendi vim habens.
καταναθέμεα, ατος, τὸ, maledictum, devotio. Hinc
καταναθεματίζω, f. ίσω, anathema imprecor, diris devoveo.
καταναιδεύομαι, impudenter tracto aliquem, seu loquor contra aliquem, *Eust.*
καταναιδιστὴς, ὁ, invercundus, *Man.*
καταναισιμόω, ῶ, insumo, impendo.
καταναισχυντέω, ῶ, f. ήσω, impudenter me erga aliquem gero.
καταναλίσκω, f. λώσω, consumo, impendo, absumo ; καταναλωμένου, consumptum, perf. pass. Καταναλίσκει τὴν ἐν τῷ βίῳ σχολὴν εἰς τὴν τῶν λόγων φιλοσοφίαν, *Isocr.* ad *Dem.*
καταναρκάω, ῶ, f. ήσω, obtorpefacio, torpidum reddo ; (2) obtorpeo. Οὐ κατενάρκησε δένδρος, 2 *Cor.* 11, 8.
καταναυμαχέω, ῶ, f. ήσω, navali prælio oppugno ; (2) navali prælio supero. Τὸν βασιλικὸν καταναυμάχησε στόλον, *Suid.*
καταναῶ, habitare facio, colloco. Hinc a. 1. apud *Poët.* κατέναασσε, collocavit habitare jussit. Κατέναασσε πασσὴν ἐς πεῖσμα γαίης, *Hes. Op.* 167.
καταναῦρίζομαι, fut. ίσομαι, fortiter vinco, viriliter supero.
καταναῦρολογία, ας, ἡ, collectio viritim facta. Ex κατὰ, ἀνδρα et λέγω, *seligo.*
καταναυσιόομαι, fut. εύσομαι, juveniliter glorior ; (2) juvenili robore prævaleo, animose supero.
καταναύσσομαι, vel καταναίσσομαι, venio de, descendo. Ἐξ ὀρέων καταναύσσεται ἠπειρόνδε Ἀγυληῶν, *Apoll. Rhod* l. 2, 978.
καταναυσίστης, εως, ἡ, indignatio. Ex κατὰ et νεμεσάω, *indignor.*
καταναύω, distribuo, partior ; καταναυόμαι, incolo, possideo, fruor ; καταναυόμενοι, aor. 1. med. part. καταναυηθέντες, pass. distributi ; καταναυεμημένος, perf. pass. depastus. Ὃν ἐγὼ καταναυῶ τοῖσιν ἐπιτύσι ποτὲ ἐς πάτυμα, *Arist. Ach.* 305.
καταναύομαι, seu καταναΐομαι, descendo ; καταναύμενος, descendens, *Nonn.*
καταναῦσαι, a. 1. inf. act. verbi καταναύω.
καταναύσιμος, ον, quod concedi, annui, seu nutu perfici potest.
καταναυσις, εως, ἡ, nutus, confirmatio per nutum. A
καταναύω, fut. εύσω, annuo, nutu aliquid confirmo ; (2) innuo, nutu significo. Οὐδ' ἀτελεύτη τόν γ' ὃ, τι κεν κεφαλῇ κα-

τανιύσω, *Il.* 1, 527. Κατίνυσαν τοῖς ἐν τῷ ἑτέρῳ πλοίῳ. *Luc.* 5, 7.

κατανῐβάω, caligne obduco, obscuro.

κατανήσαι, aggerare, extruere, *Herodot.* Ex κατὰ et νῆσαι, quasi a νέω, sive νήω.

κατανῐχνομαι, natando deferor.

κατανῐφόκοπος, ῶ, f. όσω, in carbones verto, seu redigo ; **κατανῐφοκοπέω**, perf. pass. in carbones versus. Ἐπεὶ δ' ἅπαν κατανῐφοκόπωθη Διὸς ἐν Ἡφαίσ-ῳ φλογί, *Eur. Iph.* in *Aul.* 1602.

κατανΐζω, diffundo, transfundo, *Vet. Lex.*

κατανικάω, supero, *Eur.*

κατάνῐμμα, τό, perfusio, lotio.

κατανίπτης, ῦ, ὁ, qui Athenis peplum Minervæ infra sordidatum eluebat. A

κατανίσται, fut. ψω, idem quod **κατανίζω**.

Κατανίψων ἀπὸ γλώττης ἅπαντας, *Luc.*

κατανῐσσομαι, idem quod **κατανεισσομαι**.

κατανῐ-σαμαι, consurgo contra aliquem, insurgo repugnatorius. **Κατανίσῃ τῶν πολεμίων τῇ τόλμῃ**. *Polyb.*

κατανΐφω, fut. ψω, ningo ; (2) nive obruo. Καὶ **κεκανώδῃ κατανίφοι**, *Arist. Nub.* 962.

κατανοέω, contemplor, specto ; (2) considero ; (3) animadverto, intelligo, perspicio ; (4) disco. **Κατανοήσατε τὰ κρίνα**, *Luc.* 12, 27. Hinc

κατανόημα, ατος, τό, quod ab aliquo animadversum seu perspectum est, commentum, remedium excogitatum.

κατανόησις, εως, ἡ, contemplatio, animadversio, deprehensio ; (2) cognitio ; (3) diligens et attenta consideratio ; (4) documentum. Ab eod.

κατανοητικός, ἡ, όν, perspicax. Ab eod.

κατάνομαι, absumor. Τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται, *Odyss.* 2, 58.

κατανομισεύω, in nummos conflo, vel in nummos cudendos insumo, apud *Suid.* Ex κατὰ et νομίζω ; in ea significatione qua et νόμισμα, *nummus* inde descendit.

κατανομοθετέω, ῶ, legem oppono, legi obrogo, *Plat.*

κατανοσῐφίσαμαι, surripio, depeculor.

κατανυθετέω, ῶ, commoneo, monitis instituo et moderor.

κάταντα, ων, τὰ, declivia, *Poëtice.* A **κατάντης**.

καταντάω, ῶ, fut. ήσω, devenio, pervenio, evado ; (2) pervenire facio, transfero. **Κατήντησαν εἰς Καισάρειαν**, *Act.* 25, 13. **Μισθοφορίας ἀξιολόγῳ πεχειμένης πολλοὶ ἐθέλοντι κατήντων**, *Diod.* Hinc

κατάντημα, ατος, τό, occursus ; (2) fastigium ædificii ; *item* (3) finis, terminus.

κατάντης, εος, ὁ καὶ ἡ, declivis, proclivis, deorsum vergens. Ab eod.

κατάντησις, al. **κατάντησιν**, *Hom.* idem quod **καταντικρύ**.

καταντία, ας, ἡ, declivitas.

καταντιβολέω, ῶ, f. ήσω, precor.

καταντικρύ, *adv.* ex adverso, e regione, ex opposito, τὸ **καταντικρύ**, contrarium.

καταντίον, *adv.* idem.

καταντίπερας, *adv.* idem.

καταντίπερην, *adv.* idem quod **καταντικρύ**, *Man.*

καταντλέω, ῶ, f. ήσω, hausta aqua perfundo, et proprie quidem cum magna abundantia, *Ph.* **καταντλῶ**. fomento. Apud *Med.* est, fomenta adhibere liquida ; oratores denique dicuntur **καταντλεῖν**, cum suavitate orationis capere tentant auditores et permulcere. Ἀλλ' ὅταν ξυνήγορος ταῦτά σου καταντλῇ, accusationibus aspergit, *Arist. Vesp.* 481. A

κάταντλος.

κατάντλημα, ατος, τὸ, fomentum, quod cum infusione fit. A præc.

κατάντλησις, εως, ἡ, infusio aquæ vel alius liquoris potissimum fovendi gratia.

κάταντλος, ὁ, ἡ καὶ ἤ, abundans, circumfluens.

καταυγῆς, 2. sing. a. 2. conj. pass. verbi **καταύσσω**.

καταυστικός, ἡ, όν, acerbus, mordax.

κατάνυξις, εως, ἡ, compunctio ; (2) dolor animi ; (3) veternus profundus et omni sensu privans, sopor, stupor. A

καταύσσω, vel **καταύττω**, f. ξω, pungendo penetro, compungo ; a. 2. pass. **κατεύγην**, 3. plur. **κατεύγησαν**. Ἀκούσαντες δὲ κατεύγησαν τῇ καρδίᾳ, *Act.* 2, 37.

καταυχάζω, f. άσω, dormito capite dejecto et nictante ; (2) obdormisco ; (3) aliquantum dormio.

καταυχθέντος, gen. sing. a. 1. part. pass. verbi **καταύσσω**.

καταυνόω, fut. ώσω, conficio, perago ; (2) pervenio. **Καταυνέιν δρόμον, τὴν πορείαν**, *Plut.*

καταυνοτἰαῖος, αία, αῖον, qui a tergo est.

καταυνοτίζομαι, dorso fero, sublatum bajulo.

καταξαίνω, carpo, carmino ; (2) lacero ; (3) excorio ; (4) cædo ; (5) contero, attero ; fut. 1. **καταξανῶ**, εἰς, aor. 1. part. **καταξάνας**, pass. **καταξανθείς**. Ὡς ὐκ ἀσχίσει τὸ μὴ ἃ πέτροισι πᾶς καταξανθεὶς Σανίων, *Soph. Aj.* 739. Μὴ ἃ καταξαίνειν τὸν ἄνδρα τοῦτον εἰς φοινικίδας ; cruentare, *Arist. Ach.* 324. Κατιξάνθην πόνοις, *Eur. Tro.* 757.

καταξάμενος, fut. 1. inf. act. *Ion.* pro **κατάξειν**, a **κατάγω**.

καταξενόω. hospitio excipio.

καταξέω, f. έσω, edolo, derado, deradendo et scalpendo polio ; a. 1. pass. **κατεξέσθην**, sub. 3. sing. **καταξεσθῇ**. Ὅταν δὲ περισθῇ, καὶ καταξεσθῇ, *Plut.* de *cornibus.*

καταξηραίνω, desicco, exsicco.

κατάξηρος, ον, ὁ καὶ ἡ, siccus, aridus, peraridus. **Κατάξηρος ψυχή**, *Num.* 11, 6.

καταξιστιεύομαι, fide indignum aliquem judico aut dico adversus aliquem quæ fide indigna sint, *Suid.*

κατάξιος, dignus, *Soph.*

καταξιόω, ῶ, fut. ώσω, dignum judico, dignor ; (2) rogo, imploro ; pass. **καταξιώμαι**, dignus judicor ; aor. 1. **κατηξιώθην**, inf. **καταξιωθῆναι**. Κατηξιώθησαν ἀτιμασθῆναι, *Act.* 5, 41. τὰ ἀιῶνος ἐπείνῳ τυχεῖν, *Luc.* 20, 35.

καταξίωσις, εως, ἡ, dignitas ; (2) reverentia, admiratio alicujus rei. A **καταξιόω**.

καταξυράω, rado, derado.

καταξυσμός, ῦ, ὁ, sculptura. A **καταξύω**, f. ύσω, derado, abrado, litura obduco, oblitero ; (2) incido, scarifico. **Τὰς ἐπιφανείας αὐτῶν καταξύοντες**. *Luc.*

καταπαίζω, f. αίξω, vel αίσω, deludo, illudo, ludibrio habeo ; a. 1. part. pass. **καταπαιχθείς**, elusus.

καταπαίω, fut. αίσω, percutio, flagello, ferio.

καταπαστός, ἡ, όν, compactus. A **πατέω**.

καταπαλαίω, f. αίσω, eluctor, lucta vinco ; (2) vinco ; a. 1. part. pass. **καταπαλαισθείς**, lucta victus. Ἀλλ' οἱ λόγοι καταπαλαίουσιν λόγους, *Eur. Iph.* in *Aul.* 1038.

καταπανυχίζομαι, pernocto.

καταπανεγεύω, f. εύσω, malitiose ago contra, dolis utor adversus.

καπάπασμα, ατος, τό, id, quo corpus conspergitur. A

καπαπάσσω, vel **καταπάττω**, fut. **καταπάσω**, conspergo. Κατὰ τῆς τραπέζης καταπάσας λευκὴν τέφραν, *Arist. Nub.* 177. Πάντα ταυτὶ καταπάσω, βυλευματίων, καὶ γνωμιδίων, καὶ νοϊδίων, *Arist. Eq.* 99. Hinc

καπάπασος, ῦ, ὁ καὶ ἤ, conspersus, qui adspergitur.

καπαπατέω, conculco, proculco. Τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ καταπατήσας, *Heb.* 10, 29. Καταπατεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, *Matt.* 5, 13. Hinc

καταπάτημα, ατος, τὸ, quod conculcatur.

καταπάτησις, εως, ἡ, conculcatio.

καπάπαυσις, εως, ἡ, requies ; (2) finis.

καπαπαύσιμος, ὁ καὶ ἡ, requiem adferens.

καπάπαυσις, εως, ἡ, requies, quies ; (2) sedatio ; (3) dejectio, de honore. A

καπαπαύω, fut. αύσω, cessare, seu desistere facio, coërceo, compesco, reprimo ; (2) finio, termino, finem impono ; (3) requiesco, cesso ; **καταπαυθήσεται**, sedabitur, f. 1. pass. Δέσποινα χόλον καταπαύσει, *Eur. Med.* 172. Ἐγὼ σε καταπαύσω τὰς πνοάς, *Arist. Av.* 1403. Τὰς ἀντιτάλας μόνος ἀνθρώπων κατέπαυσεν, *id. Pace*, 738.

καταπειθής, έος, ὁ καὶ ἡ, obsequens, moriger. A

καταπείθω, fut. πείσω. persuadeo, adduco, adhortor, induco. Et *pass.* obedio, morem gero, pareo.

καταπειλέω, interminor. Πολλὰ δὴ μάτην ἐπίπνοιμος κατηπείλησεν, *Soph. Œd. Col.* 659.

κατάπεινος, ος, ὁ καὶ ἡ, fame confectus. Ex κατὰ et πτίνα, *sitis.*

καταπείρα, ας, ἡ, tentamentum, experimentum.

καταπειράζω, f. άσω, periculum et experimentum facio, attento, tento. **Καταπειράζειν τῶν πολεμίων**, *Polyb.* **ψῆφον τινος**, *Lys.* Hinc

καταπειρασμός, ῦ, ὁ, tentatio, qua fit alicujus rei periculum, experientia.

καταπειράω, idem quod **καταπειράζω**. Hinc

καταπειρητής, ῆρος, ἡ, instrumentum, quo nautæ maris altitudinem explorant.

καταπειρητηρίη, ης, ἡ, *Ion.* pro **καταπειρατηρία**, sc. σχοινος, aut μολυβδὶς, idem.

καταπείρω, fut. ερῶ, transfigo, transadigo, confixo ; **κατατπεπαρμένος**, perf. pass. confixus.

καταπελματόω, ῶ, fut. ώσω, pittaciis consuo ; vel novis soleis reficio ; **καταπεπελματωμένος**, calcei sordidi, obsoleti. Ex πέλμα, *solea calceamenti.*

καταπελτάζω, catapultis impugno ; (2) invado, vel incurso more peltatorum militum ; f. 1. **καταπελτάσονται**, peltati incursabunt. **Καταπελτάσονται τὴν Βοιωτίαν ὅλην**, *Arist. Ach.* 164. A **καταπέλτης**.

καταπελταφέτης, ᾶ, ὁ, qui telum e catapulta mittit. Ex **καταπέλτης** et **ἀφίημι**, *mitto.*

καταπέλτης, ᾶ, ὁ, catapulta, balista, machina bellica ; (2) supplicii genus. Ex πέλτη. Hinc.

καταπελτικός, ἡ, όν, catapultarius. A **καταπελτόω**, pro **καταπελματόω**.

καταπέμπω, fut. ψω, demitto ; (2) mitto. **Καταπεμπειν γράμματα**, *Herodian.*

καταπενθέω, ῶ, f. ήσω, defleo, deploro.

καταπεπαίνω, commitigo, *Gl. V.*

καταπεπλασμένον, musicorum verbum ; vide *Fab.* lib. 1. cap. 19.

καταπεπτηνῖα, part. perf. act. f. g. per *Sync.* pro **καταπεπτηνυῖα**, a **καταπτάω**.

καταπέττω, fut. ψω, percoquo, decoquo, concoquo. Χόλον καταπέψῃ, *Il.* 1, 81.

καταπεπτυσμένως, solerter, callide, fraudulenter. A **πτύω**.

καταπέρδω, oppedo, crepitum ventris contra emitto, contemptim et insolenter illudo, a. 2. **καταπαρδεῖν**, oppedere.

καταπερίειμι, longe superior sum, multum supero.

καταπερίζυσις, ἡ, laceratio, scarificatio.

καταπερονάω, ῶ, infibulo, velut fibula defigo.

καταπεπερεύομαι, adulor.

καταπεσών, aor. 2. part. act. verbi **καταπίπτω**.

καταπετάζω, fut. άσω, expando, explico, extendo ; (2) obtego, obvelo, cooperio. **Κατεπέτασε αὐτὸ τὴν κεφαλὴν φοινικίδι**, *Arist. Plut.* 730.

καταπετάνυμι, vel **καταπεταννύω**, idem.

καταπετάομαι, ῶμαι, vel **καταπέτομαι**, devolo, volando descendo.

καταπέτασμα, ατος, τὸ, aulæum quod rei alicui obtenditur. A **καταπετάζω**.

καταπέτομαι, idem quod **καταπετάομαι**, *Steph.*

καταπετροκοπέω, lapidibus jaciendis frango. A πέτρος et κόπτω.

καταπετρόω, ῶ, f. ώσω, de saxo præcipito ; (2) lapidibus obruo, lapido. Ex πέτρος.

καταπέττω, *Att.* pro **καταπέπτω**.

καταπεφεύγασι, 3. plur. perf. ind. med. v. **καταφεύγω**.

καταπέφνω, occido. Εἰ μέν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνῃ, *Il.* 3, 281.

καταπεφρονηκοτῶς, *adv.* contemptim.

καταπέψῃ, 3. sing. aor. 1. conj. act. verbi **καταπέττω**.

καταπήγνυμι, vel **καταπηγνύω**, defigo, depango ; (2) gelu constringo, congelo, conglacio. Εἶτα κατάπηξον πρὸς αὐτὸν, scil. ὀβελίσκον, *Arist. Av.* 365.

καταπηδάω, ῶ, f. ήσω, desilio, insilio.

καταπηλαίνω, f. ανῶ, noceo, damnum adfero, unde a. 1. opt. **καταπημήνειε**, noceat, lædat.

καταπημήνειε, 3. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* et *Att.* pro **καταημέναι**.

καταπῆξ, ῆγος, ὁ, sublica, palus, qui in terram defigitur. A **καταπήγνυμι**.

καπάπηρος, ον, læsus, mutilatus.

καταπήσσω, vel **καταπήττω**, f. ξω, defigo.

καταπιαίνω, f. ανῶ, pinguefacio.

καταπιέζω, f. έσω, deprimo, opprimo ; (2) comprimo, presso.

καταπίτεισις, εως, ἡ, depressio, oppressio, compressio. Α καταπίεζω.
καταπίτνεσσε, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, peramarus.
καταπίμελος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, præpinguis, obesus. Ex πιμελὴ, *pinguedo.*
καταπιμπλάω, καταπίμπλημι, vel καταπίπλημι, repleo, oppleo, compleo; f. καταπλήσω, a. 1. κατέπλησα; pass. καταπίμπλαμαι, oppleor.
καταπιμπράω, vel καταπίμπρημι, f. ήσω, incendo, inflammo, comburo. Κατεπίμπρησαν τὰς οἰκίας, *Plut.*
καταπίνω, 2. sing. a. 2. imper. act. verbi καταπίνω, absorbeo, ebibo, epoto; (2) deglutio, devoro, f. 2. καταπίομαι, καταπιοῦνται, devorabunt; pass. f. 1. καταποθήσομαι, καταποθήσεται, devorabitur; a. 1. pass. καταποθῆναι; a. 2. act. κατέπιον, conj. ἐὰν καταπίω. Αὖτη γε τὸν ἐρίνον τόλαιον καταπέπωκε ῥᾳδίως, *Arist. Vesp.* 1141. Ἥκουν ὡς τρισμύριοι γέροντοι, Θεμιστοκλῆς καταπεπωκὼς λίθους, *id. Av.* 1142.
καταπίπλημι, vide καταπιμπλάω.
καταπιπράσκω, vendo, venundo.
καταπίττω, prolabor, procumbo, decido, delabor; aor. 2. κατέπεσον, καταπεσὼν, prolapsus; perf. inf. καταπεπτωκέναι, decidisse. Πάντων δὲ καταπεσόντων ἡλῶν εἰς τὴν γῆν, *Act.* 26, 14.
καταπισσόω, vel καταπιττόω, ῶ, fut. ώσω, pico, pice illino, pice incrusto.
καταπιστεύω, credo, fidei alicujus committo. Καταπιστεύεσθαι ταῖς Μέσσαις, *Phal.*
καταπιστόω, ῶ, fut. ώσω, fidem facio, fidem præsto, fidem exigo. Ex πίστις. Hinc καταπίστωσις, εως, ἡ, fiduciæ et securitatis contractus.
καταπίττωσις, ἡ, picatio, obductio picis.
καταπίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, præpinguis, valde obesus, *Suid.*
καταπλαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, metu consternatus. Α καταπλήσσω.
καταπλαγὴς, ῆος, ὁ καὶ ἡ, metu consternatus. Α καταπλήσσω.
καπτάπλασμα, ατος, τὸ, medicamentum, quod illinitur, vel quod superimponitur, emplastrum; pigmentum, quo muliores faciem pingunt. Α
καταπλάσσω, vel καταπλάττω, f. άσω, illino, oblino; (2) cataplasma impono, cataplasmate curo. Μὴ τοίνυν τὸ πρόσωπον ἅπαν ψιμύθῳ κατάπλαττε, *Epigr.* Ἐγὼ δὲ καταστιλασμένη ψιμυθίῳ ἔσηπα, fucata, *Arist. Conc.* 875. Hinc
καταπλασ'ὴ, ῆς, ἡ, medicamentum, *Herod.* Et
καταπλασ'ὸς, ὴ, ὸν, illinendo adhibitus, illitus.
καταπλέκω, f. ξω, complico, necto. Καταπλέκειν τὴν ζώνην, *Herodot.* finire, ῥήσιν, perorare.
καταπλεονεκτέω, excello, præsto.
κατάπλεος, et *Att.* κατάπλεως, cumulate expletus, plene satiatus.
καταπλέω, devehor, navi devehor in terram, appello in portum. Κατέπλευσαν εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, *Luc.* 8, 26.
καταπληγμὸς, οῦ, ὁ, objurgatio, insultatio. Α καταπλήσσω.
καταπλήθω, f. ήσω, impleo, repleo, oppleo.
καταπληκτικὸς, ἡ, όν, formidabilis, terribilis, stuporem adferens. Α καταπλήσσω.
καταπληκτικῶς, *adv.* cum stupore, terrore, ut, stupeant, qui vident, &c.
καταπλὴξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, perculsus, consternatus; (2) pavidus; (3) stolidus.
κατάπληξις, εως, ἡ, obstupefactio; (2) stupor, mens attonita. Ab eod.
καταπλήσσω, vel καταπλήττω, perterrefacio, percello, obstupefacio; καταπλήσσομαι, obstupesco, stupeo, percellor; a. 1. act. καταπλῆξαι, perculsisse, in med. καταπλήξασθαι, a. 2. pass. καταπλαγῆναι, percelli, perculsum esse. Κατέπληξε πάντας, *Xen.* Καταπλαγῆναι τὴς πολεμίης, *Thuc.*
καταπλοκὴ, ῆς, ἡ, implicatio, complexio. Α καταπλέκω.
κατάπλους, *contr.* κατάπλους, ᾱ, ὁ, navigatio deorsum, sive qua descendimus; (2) appulsus; (3) locus ad quem appellimus.
καταπλουτέω, dives sum, abundo.
καταπλουτίζω, f. ίσω, dito, locupleto.
καταπλουτομαχέω, divitiis contra aliquem pugno, divitiis ad alterum debellandum utor.
καταπλύνω, f. υνῶ, abluo, eluo; (2) lavo, perluo.
κατάπλυσις, ἡ, lotio. A præc.
καταπλώω, *Ion.* pro καταπλέω, navi devehor, a. 1. καταπλώσας, devectus.
κατάπνευμα, ατος, τὸ, perspiratio, adflatus. A
καταπνέω, f. εύσω, perflo, adflo, et quidem cum vi, *Eur. Rhes.* 387.
καταπνίγω, f. ίξω, suffoco, præfoco, strangulo. Καταπνίγειν σῦφ, *Gal.* Hinc
κατάπνιξις, εως, ἡ, strangulatio, suffocatio.
καταπνοὴ, ῆς, ἡ, venti irruentis flatus. A καταπνέω.
καταπόδα, et καταπόδας, *adv.* e vestigio, cursu, per vestigia. Ex κατὰ et πῦς, *pes.*
καταποθῆ, 3. sing. a. 1. conj. pass. verbi καταπίνω pro καταπόω. Unde
καταπόθρα, ας, ἡ, fauces infimæ, quibus cibus devoratur, stomachi orificium.
καταποικίλλω, variego, varie distinguo, perf. pass. καταπεποίκιλται, variegatum est. Αἱ τῶν πτωτέων, χρόνων, προσώπων, ἀριθμῶν, γενῶν ἐναλλάξεις πῶς ποτε καταποικίλλωσι καὶ ἐπιγείρωσι τὰ ἑρμηνευτικὰ, *Longin.* 23.
καταπολεύω, perfruor; (2) nimium et plus, quam par est, fruor.
καταπολεμέω, ῶ, f. ήσω, bellum gero contra aliquem, oppugno, debello. Καταπολεμεῖν τινα ἐγκλήμασι, *Thuc.* Hinc
καταπολέμησις, εως, ἡ, oppugnatio, debellatio.
καταπολιτεύομαι, politica ratione vinco, institutis meis vinco vel antiquo. Κατεπολιτεύσατο τὴν ἐν τύτοις πλεονεξίαν, *Plut.*
καταπολὺ, *adv.* multum, valde; (2) multo, *cum compar.*
καταπομπεύω, transmitto, transveho pompa; (2) glorior adversus quem.
καταπονέω, ῶ, labore conficio, fatigo, affligo, vexo, lasso; καταπονέομαι, labore conficior, fatisco, affligor; καταπονηθεὶς, a. 1. part. debilitatus, vexatus. Ἐτοίησεν ἐκδίκησιν τῷ καταπονεμένῳ, *Act.* 7, 24. Hinc
καταπόνησις, εως, ἡ, fatigatio, lassitudo.
κατάπονος, ὁ καὶ ἡ, labore defessus, confectus.
καταποντίζω, f. ίσω, demergo in pontum, s. mare, submergo, immergo. Καταποντισθῆ ἐν τῷ πελάγει τῆς Θαλάσσης, *Matt.* 18, 6. Hinc
καταποντισμὸς, ῦ, ὁ, demersio in mare; submersio.
καταποντιστὴς, ῦ, ὁ, qui in pontum demergit; (2) pirata, qui post prædam captam homines in aquas submergit. Ab eod.
καταποντόω, idem quod καταποντίζω.
καταποστέρδω, oppedo.
καταπορεύομαι, f. εύσομαι, redeo ab exilio; (2) descendo.
καταπόρευσις, εως, ἡ, scortatio; (2) stupratio. A
καταπορεύω, f. εύσω, stupro, stuprum infero; (2) prostituo; (3) corrumpo, adultero.
καταπορνοκοπέω, ῶ, in meretrices insumo. Ex πορνοκόπος, *leno.*
καταπορσύνω, molior, machinor, exhibeo, *Xen.*
καταπόσις, εως, ἡ, absorptio, devoratio, deglutitio cibi vel potus in ventriculum; (2) gula, cibi meatus, *Gl. V.* κατάποσις, vorago. Α καταπίνω.
καταπότης, ᾱ, ὁ, vorax, devorator, helluo, *Gl. V.* (2) gula, guttur. Ab eod.
καταπότιον, ᾱ, τὸ, catapotium, medicamentum, quod deglutiendo sumitur. Ab eodem.
κατάποτον, ᾱ, τὸ, idem, *Hipp.*
καταπραγματεύομαι, fut. εύσομαι, negotior.
καταπρᾶνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, declivis, pronus, dependens.
καταπράσσω, vel καταπράττω, et καταπράττομαι, efficio, perago, transigo; (2) pertracto; (3) comparo. Ἐὰν μὴ πάντα, ὅσα ἡ πόλις βέλεται, καταπράττῃ, *Plut.*
καταπραΰνσις, εως, ἡ, mitigatio, sedatio. A
καταπραΰνω, mitigo, mansuefacio, lenio, demulceo, compesco, sedo. Κατεπραΰνε τῆς ὀργῆς αὐτὸν, *Plut.*
κατάπρεμνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, stirpibus, arboribus abundans. Ex πρέμνον, *stirps.*
καταπρεσβεύω, *cum gen.* legatus venio contra aliquem.

καταπρήθω, f. πρήσω, comburo, deuro; (2) incendo.
καταπρηνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, pronus, declivis, dependens.
καταπρηνίζω, pronum præcipito.
καταπρηνόω, ῶ, præcipito, pessundo; hinc a. 1. med. καταπρηνώσαο, pro καταπρηνώσω. Ex κατὰ et πρηνὸς, *pronus.*
καταπρηνσθῆ, 3. sing. a. 1. conj. pass. verbi καταπρήθω.
καταπρίω, fut. ίσω, serra deseco, vel præcido, serra descindo; (2) discindo, disseco.
καταπροδιδόναι, præs. inf. act. verbi καταπροδίδομαι, prodo. Μήτε τὰς συμμαχίας καταπροδίδομεν, *Thuc.*
καταπροήσεσθαι, a. 1. inf. med. verbi καταπροΐημι, e manibus dimitto, projicio; (2) cum neglectu abjicio.
καταπροΐσομαι, progredior longius; (2) impune evado; (3) impune aliquid facio. Hoc thema inusitatum præsupponitur, ut hinc sit καταπροΐξισθαι, futurum. Sic autem occurrit, ἃ καταπροΐξει pro ἃ καταπροΐξῃ, haud impune feceris; et ἃ καταπροΐσεται, non impune fecerit. Οὗτοι, οὐ καταπροΐξει λέγωσα ταυτὶ, *Arist. Thesm.* 573. et *Vesp.* 1385. Quasi κατὰ τρόϊκα, *gratis*, *impune*; in altera significatione quasi ex κατα, πρὸ, et ἵσομαι.
καταπροΐξάμην, *impune reliqui*, aor. 1. ind. med. verbi καταπροΐσομαι.
καταπρολείπω, relinquo, desero.
καταπροτερέω, ῶ, f. ήσω, primas partes eripio, devinco.
καταπροχέω, fut. εύσω, p. ευκα, profundo, effundo.
καταπρωκτὸς, ὁ, cinædus.
καταπτὰς, aor. 2. part. act. verbi καθίπτημι.
καταπτάω, ῶ, fut. καταπτήσομαι, devolo. *Præs. inus.*
κατάπτερος, ὁ καὶ ἡ, plumatus, aliger. Ex πτερὸν.
κατάπτεσθαι, *perstringere*, præs. inf. med. *Ion.* pro καθάπτεσθαι, a. καθάπτομαι.
καταπτήσσω, fut. καταπτήξω, p. κατέστηχα, consternor, perterrefio, obstupesco; pertimesco, valde timeo; (2) perterrefacio.
καταπτήτην, 3. dual. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro κατεπτήτην, a v. καθίσταμαι.
καταπτοέω, metu consterno, exterreo.
καπτάπτομαι, *Ion.* pro καθάπτομαι, tango, exprobro; cito, de teste.
καταπτύσης, ὁ, despector, derisor, *Anac.*
καπτάπτυος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, despuendus, detestandus, abominabilis. Α καταπτύω.
καταπτυχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, sinuosus, plicatus. Ex πτύσσω, *plico.*
καταπτύω, ύσω, despuo, despicio, contemptim adversor.
καπτάπτωμα, ατος, τὸ, lapsus, casus, ruina. Α καταπίπτω.
καπτάπτωσις, εως, ἡ, idem et ab eod.
καταπτώσσω, metu concido, trepido, *Il.* 4, 34.
καπτάπτωτος, succiduus, *Gl. V.* Α καταπίπτω.
καταπτωχεύομαι, fut. εύσομαι, inops sum; (2) ad mendicitatem redigor, pauper fio.
καταπύγης, έος, ὁ, cinædus; (2) obscœnus, *Hes.* Ex πυγὴ.
καπτάπυγος, ᾱ, ὁ, idem et ex iisd. Hinc
καταπυγοσύνη, ης, ἡ, flagitium cinædorum.
καταπύγων, ονος, ὁ, cinædus. Α πυγὴ.
καταπυγωνίστερος, impudicior, libidinosior.
καταπύθω, fut. ύσω, putrefacio, putredine consumo; καταπύθομαι, putresco.
καταπυκάζω, f. άσω, exorno.
κατάπυκνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, condensus.
καταπυκνόω, ῶ, fut. ώσω, condenso. Κατεπύκνωσε σφενδευμάτων πλήθει τὴν πόλιν, *Plut.* Ταῖς ἐκ τῆς ἀληθείας φαντασίαις καταπεπυκνωμένον, *Longin.* 9.
καταπυκτεύω, f. εύσω, vinco pugilatu.
καταπυρίζω, fut. ίσω, inflammo. Ex κατὰ et πῦρ.
καταπυρπολέω, ῶ, fut. ήσω, igni absumo, comburo.
κατάπυρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ignitus, igne excandefactus; (2) ardentissimus, ferventissimus. Ex πῦρ.
κατάπυῤῥος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, valde rufus.
καταπώγων, ονος, ὁ, barbatus.
καταπωλέω, vendo, venale habeo.
κατάρα, ας, ἡ, exsecratio, diræ.

καταρακόω, sive καταῤῥακόω, ῶ, lacero. Unde p. part καταῤῥακωμένος, laceratus. Νῦν δ' ἀδ' ἀναθεὸς καὶ καταῤῥακωμένος τυφλῆς ὑπ' ἀτης ἐκπεπτερθημαι τάλας, *Soph. Trach.* 1119. A ῥάκος.

καταράκτης, ου, ὁ, cataracta, locus abruptus et præceps in flumine, unde aqua præceps ruit; (2) vectis, obex; (3) porta; (4) avis quædam. A καταῤῥάσσω.

καταρόομαι, ώμαι, fut. άσομαι, male ominor, exsecror, devoveo. Ὅταν καταρᾶσωμαι λάθρα τῶ δεσπότη, *Arist. Ran.* 764. Ἡ συκῆ, ἣν κατηράσω, *Marc.* 11, 21. Ex ἀρᾶ, *preces, diræ.*

καταρᾶσθε, 2. plur. præs. imper. med. *contr.* pro καταράεσθε, a καταρόομαι.

καταρᾶσιμος, ον, exsecrabilis.

κατάρασις, εως, ἡ, maledictio, ipsa exsecratio.

κατάρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, diris devotus, exsecratione dignus; (2) homo nefarius. Ὦ κατάρατοι παῖδες ὀλοισθε συγγενᾶς μητρὸς ξὺν πατρὶ, *Eur. Med.* 112. A καταρόομαι.

καταρέσσω, vel ἄττω, vide καταῤῥάσσω.

καταρξύλος, ου, ὁ καὶ ἡ, usque ad calceos demissus. Ex ἀρξύλη.

καταργέω, ῶ, f. ήσω, p. κατήργηκα, ineffacem reddo, cessare facio ab opere, aboleo; inutile reddo, inutiliter occupo. Κατῆργηκα τὰ τᾶ νηπίᾳ, 1 *Cor.* 13, 11. Κατηργήθημεν ἀπὸ τᾶ νόμω, *Rom.* 7, 6.

καταργήθησαναι, 3. plur. fut. 1. ind. pass. verbi καταργέω.

κάταργμα, ατος, τὸ, initiatio, et *in plur.* primitiæ. A κατάρχομαι.

καταργυμένην, acc. sing. part. præs. pass. f. g. v. καταργέω.

καταργύρεος, ου, ὁ καὶ ἡ, argentatus; (2) argenteus.

καταργυρόω, ῶ, fut. ώσω, inargento, argento obduco, vel tego; (2) pecunia corrumpo.

καταρδευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, irriguus, *Gl. Vet.* quasi a καταρδεύω, quod esset *irrigo.*

καταρδῶ, irrigo. Οὔτε πανηγῶν ὕτε καταρδῶν, ἀλλὰ τὰ βέλτιστα διδάσκων, laudibus perfundens, *Arist. Ach.* 664.

καταρέω, fut. ξω, demulceo manu. Χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, *Il.* 1, 361.

καταρης ἄνεμος, ventus contortus, et desuper irruens cum impetu, typho. A καταῤῥάσσω, (vel a καταρέω, nisi potius est, καταίρτης, a καταίρω, *Ern.*)

καταρθεῖς, a. 1. part. pass. *Ion.* pro καθαρθεὶς a καθαίρω.

καταρθρόω, ῶ, f. ώσω, articulo.

καταριγηλός, ή, όν, horribilis, horrendus.

καταριθμέω, annumero; (2) enumero; (3) connumero; (4) numero. Καταρίθμηται Τρωιάδων ἄλλων μέτα, *Eur. Tro.* 873. Κατηριθμημένος ἦν σὺν ἡμῖν, *Act.* 1, 17.

καταρίθμησις, ή, enumeratio, dinumeratio.

καταριστάζω, f. άσω, dejicio, *Hes.*

καταριστόω, ῶ, f. ήσω, prandeo.

καταρκέω, ῶ, fut. έσω, sufficio. Ἐμοὶ δὲ φῶς ἐν ἡλίᾳ καταρκέσει, *Eur. Rhes.* 446.

καταρμέζω, *Ion.* pro καθαρμόζω, adapto.

καταρνέομαι, nego, *Soph.*

καταρόω, ῶ, f. ώσω, aro.

καταῤῥαγῆναι, a. 2. inf. pass. verbi καταῤῥήγνυμι.

καταῤῥαθυμέω, ignave vel timide ago.

καταῤῥαίνω, f. ανῶ, perfundo stillatim; (2) adspergo, inspergo.

καταῤῥάκτης, ου, ὁ, idem quod καταράκτης.

καταῤῥάττω, f. ξω, insuo, consuo.

καταῤῥάσσω, vel καταῤῥάττω, f. ξω, frango, rumpo; (2) impetuose deturbo; (3) erumpo, cum impetu decido; (4) decido, more salientium aquarum defluo. Κατῆρξε δ' εἰς τὴν Σάλασσαν ἅπαντας, *Dem.*

καταῤῥαφος, ου, ὁ καὶ ἡ, consutus; (2) pannosus; (3) ex commissuris nexus, non integer; (4) imbellis de homine imbecillæ valetudinis. A καταῤῥάττω.

καταῤῥαψῳδέω, ῶ, f. ήσω, nugor consuendo carmina; (2) nugor, blatero.

καταῤῥέζω, f. ξω, permulceo, *Ern.*

καταῤῥέον, præs. part. act. n. g. verbi καταῤῥέω.

καταῤῥέπης, ους, ὁ καὶ ἡ, deorsum vergens, declivis; (2) in alteram partem vergens. A

καταῤῥέπω, f. ψω, deorsum vergo et inclinor.

καταῤῥῆξαι, nom. sing. a. 1. part. act. n. g. verbi

καταῤῥέω, f. εύσω. defluo, adfluo; (2) decido, delabor; (3) collabor, concido. Ἑστήκασι τήδε, ὡς σφαλεῖς καταῤῥυῆς ἐντεῦθεν, *Arist. Pace*, 145. Φόνῳ καταῤῥεῖ, *Eur. Tro.* 16.

καταῤῥήγνυμι, vel καταῤῥηγνύω, confringo, diffringo; (2) cum impetu decidere facio, dejicio; (3) alvum celeriter et cum impetu moveo; valde purgo, ap. *Med.* Γυναῖκες καταῤῥηγνύμεναι τὰς τέτλας, *Xen.* Ἀσκὸς κατεῤῥωγότας, *Jos.* 9, 4. Hinc

καταῤῥηκτικὸς, ὴ, όν, celeriter urinam, aut alvum ciens.

καταῤῥησις, εως, ἡ, accusatio; (2) condemnatio. Ex ῥέω, *dico.*

καταῤῥήσσω, vel καταῤῥήττω, f. ξω, confringo, diffringo; (2) constrepo, intersono.

καταῤῥητορεύω, contra aliquem verba facio; (2) eloquentia supero; (3) eloquentiæ vi demunceo.

καταῤῥίζος, ου, ὁ καὶ ἡ, radices terræ infixas habens; (2) radices e capite demittens. Ex ῥίζα, *radix.* Hinc

καταῤῥιζόω, ῶ, f. ώσω, radicibus firmo seu fulcio, radicibus fixis stabilio.

καταῤῥινάω, ῶ, f. ήσω, limo, lima polio. Ex ῥίνη, *lima.*

καταῤῥινίζω, f. ίσω, idem.

καταῤῥιπτάζω, fut. άσω, dejicio, vel disjicio.

καταῤῥιπτέω, dejicio, prosterno. A

καταῤῥίπτω, f. ψω, idem.

καταῤῥοπικὸς, ὴ, όν, idem quod καταῤῥοπὸς, et ab eod.

καταῤῥοπόω, asthmate sibilante laboro.

καταῤῥοπώδης, ους, ὁ καὶ ἡ, catarrho proveniens; (2) catarrho obnoxius; (3) catarrhum ciens, seu cum catarrho conjunctus. Ab eodem.

καταῤῥοϊτικὸς, idem quod καταῤῥοπικὸς, *Steph.*

καταῤῥοος, *contr.* κατάῤῥους, ου, ὁ, catarrhus, defluxio, destillatio; gravedo. A ῥόος.

καταῤῥυπτάω, aq. ἡ, declivitas, cum quid deorsum vergit. A

καταῤῥυπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, declivis, deorsum vergens. A καταῤῥέπτω.

καταῤῥοφέω, sorbillo, absorbeo.

καταῤῥοώδης, ες, catarrhis obnoxius, gravedinosus.

καταῤῥυέω, et

καταῤῥύω, inus. id. quod καταῤῥέω, *Steph.*

καταῤῥυθμέω, ῶ, fut. ήσω, quadrare facio, ad numeros aptos redigo.

καταῤῥυθμίζω, f. ίσω, idem.

καταῤῥύομαι, defluo, descendo, de veste.

καταῤῥυτταίνω, f. ανῶ, conspurco, contamino. Στερμολόγα ῥήματα τὰς λέγοντας πρώτης καταῤῥυπταίνει, *Plat.*

καταῤῥυπτόω, idem.

καταῤῥυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, irriguus, qui defluente humore irrigatur; (2) abundans, copiosus. A καταῤῥέω.

καταῤῥωδέω, extimesco; metu consternor. Unde plusq. perf. καταῤῥωδήκει, *Ion.* pro καταῤῥῴδηκει, part. καταῤῥωδηκὼς, apud *Herod.*

καταῤῥώξ, γος, ὁ καὶ ἡ, scopulus fractus fluctibus. A καταῤῥήγνυμι.

κάταρσις, εως, ἡ, appulsus navium, descensus navis; (2) locus, ubi naves appellunt, vel unde egrediuntur. A καταίρω.

καταρτάω, appendo; (2) apto. Ἵνα καταρτήσω ἐς τῦτο πίνα πάντα, *Herodot.* Hinc

κατάρτησις, εως, ἡ, coaptatio.

καταρτίζω, f. ίσω, membrum luxatum loco seu reponо; (2) instauro; (3) perficio, absolvo, struo, instruo; (4) accommodo, apte compono; (5) ex multis unum compono; (6) concilio, ad concordiam adduco; (7) reconcinno, resarcio, reficio. Καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν, *Matt.* 5, 21. Σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι, *Heb.* 10, 5.

κατάρτιον, ου, τὸ, malus nauticus, *Hes.* ex *Hom.*

κατάρτισις, εως, ἡ, instauratio, perfectio, absolutio.

καταρτισμὸς, ῦ, ὁ, restauratio membrorum luxatorum in locum suum; (2) instauratio. Ab eod.

καταρτιστὴρ, ῆρος, ὁ, compositor, conciliator, moderator. Ab eod.

(301)

κατάρτυσις, ή, conditio ciborum; (2) disciplina, institutio. A

καταρτύω, fut. ύσω, compono, coagmento, instruo; (2) condio. Ὡς πρός τι λέξων, ἢ καταρτύσων μολεῖν; *Soph. Œd. Col.* 71.

καταρχιερεσιάζομαι, magistratus creo.

καταρχὰς, *adv.* ab initio. Ex ἀρχή.

καταρχὴν, ῆς, ἡ, initium, exordium; (2) primitiæ; (3) libatio. Ex ἰισd.

κατάρχωσα, præs. part. act. f. g. verbi

κατάρχω, f. ξω, prior, vel primus facio aut dico; (2) incipio, inchoo; (3) auctor sum alicujus rei, exemplum præbeo; (4) præcentorem ago; (5) imperito, dominor; (6) κατάρχομαι, incipio, inchoo; victimam ferio, libo. Ταῦρον κρυσαίαις χέρνιξιν καπάξεται ὁ χιλιάρχος, sacrificia, *Lyc.* 209. Κατάρχομαι νόμων βακχείων, *Eur. Hec.* 680. Τέθνηκ' Ὀρέστης, ᾧ κατηξέμην ἐγὼ, *Id. in Tau.* 56.

καταρωμένης, acc. plur. præs. part. med. *contr.* pro καταραομένης, a καταράομαι.

καταρῶνται, 3. plur. præs. ind. med. *contr.* pro καταράονται.

κατάσαρκος, ου, ὁ καὶ ἡ, carnosus, corpulentus, obesus. Ex σάρξ, *caro.* Hinc

κατασαρκόω, ῶ, fut. ώσω, obesum reddo.

καταστάττω, fut. ξω, constipo, condenso.

καταστένννμι, vel καταστένύω, fut. στέσω, p. έστέτακα, extinguo; (2) sedo, restinguo. Ἐγὼ δέ γ' ἵνα τὴν σὴν πυρὰν τέτταρ καταστέσαμαι, *Arist. Lys.* 367. Ὅμοιος, ὥστε τῦ καταστέσαι λάβεσθαι, *Eur. Or.* 680.

κατάστεσις, εως, ἡ, extinctio. A præc.

κατάστυσις, ή, concussio. A

κατασείω, f. σείσω, decutio; (2) concutio, quasso; (3) terrefacio; (4) manu deorsum commota silentium præcipio, seu aliud signum do. Κατέσεισε τῇ χειρὶ τῷ λαῷ, *Act.* 21, 40. τὴν χεῖρα, *ib.* 19, 33.

κατασημαίνω, fut. ανῶ, annoto, observo; (2) obsigno, sigillo; (3) nota insignio.

κατασημαντικὸς, ὴ, όν, rem clare significans, *Apr.*

κατασήπω, fut. ψω, tabefacio, marcescere facio, putrefacio. Ἀλλὰ κατασισήπας, ὡς γ' ἐμοὶ δοκεῖς, *Arist. Plut.* 1035.

κατασθμαίνω, de equo sæviente in frenum.

κατασιγάζω, fut. άσω, silere facio, silentium impero. Ex κατὰ et σιγάζω, *tacere jubeo.*

κατασιγάω, ῶ, fut. ήσω, conticescere facio.

κατασικελίζω, Siculum quid comedo. Verbum comice fictum ab Aristophane, τυρὸν κατεσικέλιζε, caseum Siculum devorabat. Ex Σικελία, *Sicilia.*

κατάσιμος, resimus, *Gl. V.*

κατασινόζω, f. άσω, admodum lædo. A

κατασίνομαι, idem.

κατασιτέομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, comedo, vescor.

κατασιωπάω, ῶ, f. ήσω, conticesco; (2) silentium impero; (3) sedo.

κατασκάζω, fut. άσω, concido; (2) prosterno.

κατασκαίρω, desilio.

κατασκάπτω, fut. ψω, suffodiendo everto, diruo, everto. Κατασκάπτειν πόλιν, *Eur. Iph. in Au.* 63. Μεθ' ὧν Τρῳαν σ' ἐλεῖν δεῖ, καὶ κατασκάψαι βίᾳ, *Soph. Phil.* 989. Πατρῴα δ' ἑστία κατεσκάφη, *Eur. Hec.* 22.

κατασκαφιάω, fut. ῶ, vellico, pungo, fodio.

κατασκαφὴ, ῆς, ἡ, eversio. A κατασκάπτω.

κατασκαφὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, dirutus, suffodiendo eversus. Ab eod.

κατασκεδεύζω, fut. άσω, dispergo, dissipo; (2) diluo, refuto; (3) dissipo, v. g. rumores; (4) offundo. Κατεσκέδασαν ἀγεμὸν τῦτο καθ' ὑμῶν αὐτῶν, *Arist. Av.* 542.

κατασκεδάννυμι, et -αννύω, idem.

κατασκελετεύω, exsicco, exarefacio, extenuo; (2) proprie carnem et medullam demo, ut sola ossa remaneant; sceleton efficio.

κατασκελέω, idem quod κατασκέλλω, seu κατασκελετεύω, *Hes.*

κατασκελὴς, ές, tenuis, exsanguis, durus.

κατασκέλλω, idem quod κατασκελέω. Ἀλλὰ φαρμάκων χρεία κατεσκέλλοντο, *Æschyl. Prom. V.* 490.

κατασκεπάζω, f. άσω, protego.

κατασκέπτομαι, exploro; (2) provideo.
κατασκευάζω, f. άσω, instruo, adorno; (2) armis instruo, armo; (3) exstruo, exædifico; (4) adstruo, probo, argumentis confirmo; (5) instauro; (6) molior, machinor; (7) efficio, reddo; (8) comparo, adquiro; (9) fabricor, compono, conficio; (10) præparo. Ὁ δὲ τὰ πάντα κατασκευάσας Θεὸς, *Heb.* 3, 4. Πᾶς γὰρ οἶκος κατασκευάζεται ὑπό τινος, *ibid.* Hinc
κατασκεύασμα, ατος, τὸ, id, quod structum est, molimen, machinamentum; (2) ædificium; (3) commentum, molimentum subdolum; (4) remedium excogitatum.
κατασκευασμὸς, οῦ, ὁ, commentum, molimentum subdolum. Ab eod.
κατασκευαστὴς, οῦ, ὁ, exstructor, molitor, opifex. Ab eod.
κατασκευαστικὸς, ἡ, ὸν, affirmandi vim habens, aptus ad confirmandum. Ab eodem.
κατασκευαστικῶς, *adv.* demonstratione.
κατασκευαστὸς, ἡ, ὸν, exstructus, conditus, structilis; (2) compactus; (3) fabrilis; (4) subornatus, appositus, submissus. Ab eod.
κατασκευὴ, ῆς, ἡ, exstructio, structura, opificium; (2) structura, compositio et artificium orationis; (3) constitutio; (4) institutum; (5) apparatus; (6) supellex, vasa et instrumenta domus vel fundi; (7) metatio castrorum; (8) adstructio, probatio, demonstratio. Ex σκευή.
κατάσκεψις, εως, ἡ, contemplatio. A κατασκέπτομαι.
κατασκέω, ῶ, f. ήσω, exerceo; (2) erudio.
κατασκηνάω, et κατασκηνόομαι, tentorium defigo, sedem et domicilium pono.
κατασκηνὸω, ῶ, idem; (2) tentorium seu tabernaculum præbeo; (3) quiesco. Κατασκηνῶν ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, *Num.* 35, 34. ἐπ' ἐλπίδι, *Act.* 2, 26, ἐν τοῖς πλάδοις, nidulari, *Xen.* Hinc
κατασκήνωμα, τὸ, idem quod
κατασκήνωσις, εως, ἡ. tentoriorum seu tabernaculorum collatio; (2) tentorium, habitaculum; (3) nidus.
κατασκήπτω, f. ψω, impetu devehor, impetuose irruo; (2) corripio, invado; (3) incumbo. Κατέσκηψον ἐς ἀγγέλους, *Herodot.* τῷ ὀδόντι, *Aristot.* Κατασκήπτω λιταῖς ἐλθεῖν ἀρωγὸς ξυμμάχους, *Soph. Œd. Col.* 1008. Hinc
κατάσκηψις, εως, ἡ, invasio; (2) decubitus.
κατασκιάζω, fut. άσω, obumbro, opaco. Κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον, *Heb.* 9, 5.
κατασκιάω, ῶ, idem. Hinc κατασκίασον apud *Hom. Odyss.* 12, 436. obumbrabant, tegebant.
κατασκίδνημαι, dissipor.
κατάσκιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, umbrosus, opacus A σκιά.
κατασκιρρόω, f. ώσω, id. quod σκιρρόω.
κατάσκληκα, exaresco, contabesco; p. κατέσκληκα, exarui, contabui; part. κατεσκληκὼς, emaciatus, tabefactus.
κατασκληκύω, idem.
κατασκόπευσις, εως, ἡ, exploratio, speculatio. A
κατασκοπεύω, fut. εύσω, exploro, speculor. A σκοπὸς, *speculatio.*
κατάσκοπεύω, exploro, et quidem hostili animo; unde insidiari. Παρεισῆλθον κατασκοπῆσαι τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν, *Gal.* 2, 4. Hinc
κατασκοπὴ, ῆς, ἡ, speculatio, exploratio; (2) specula. A κατασκέπτομαι. Hinc
κατασκοπεύτικὸς, ἡ, ὸν, speculatorius, exploratorius.
κατασκόπησις, εως, ἡ, exploratio.
κατασκόπιον, ᾰ, τὸ, navis exploratoria.
κατάσκοπος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, explorator, speculator, index. A κατασκέπτομαι.
κατασκυθρωπάζω, tristi, severo sum vultu.
κατασκώπτω, fut. ψω, cavillor, dictis mordacibus incesso.
κατασμικρεύω, deprimo verbis, *Aristot.* sed lectio dubia, *Ern.*
κατασμικρολογέω, ῶ, parvi pendo; (2) parcum et illiberalem judico, obloquor, ut parco.
κατασμικρύνω, f. υνῶ, parvum reddo, imminuo, extenuo, deprimo.
κατάσμυρνος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, myrrhatus, myrrham redolens. A σμύρνα, *myrrha.*
κατασπίξαι, 3. sing. aor. 1. opt. act. verbi κατασμύχω, fut. ξω, comburo, exuro.
κατασμώχω, fut. ξω, contero, contundo, minuo.
κατασοβαρεύομαι, insolenter, vel superbe me adversus aliquem effero.
κατασοβέω, ῶ, fut. ήσω, ago, propulso, expello; (2) persequor; (3) arceo.
κατασοφίζω, et κατασοφίζομαι, sophistice decipio, sophismate circumvenio, redarguo, aut percello; (2) fraudes et dolos machinor, dolose ago; (3) arte aliqua decipio, circumvenio; pass. κατασοφίζομαι, decipior, a. 1. part. κατασοφισθείς, deceptus. Οὗτος κατασοφισάμενος τὸ γένος ἡμῶν, *Act.* 7, 9. Ὑπὸ τεχνίτου ῥήτορος σχηματίσεις κατασοφίζεται, *Longin.* 17.
κατασοφισεύω, f. εύσω, eludo captiose verborum argutiis.
κατασπάζομαι, fut. άσομαι, valde comiter accipio et amplector.
κατασπαθάω, ῶ, fut. ήσω, luxu consumo, prodigo. Κατασπαθᾷν τὰ ὄντα.
κατασπαράσσω, vel κατασπαράττω, fut. ξω, dilacero, dilanio, discerpo. Τὴν εἰρεσιώνην μὴ κατισπαράξαι, *Arist. Eq.* 725.
κατάσπασις, εως, ἡ, detractio. A κατασπάω.
κατάσπασμα, ατος, τὸ, detractio; (2) convulsio. Ab eod.
κατασπασμὸς, οῦ, ὁ, idem.
κατασπαστικὸς, ἡ, ὸν, detrahendi vim habens.
κατασπαταλάω, delicior, in deliciis vivo.
κατασπάω, ῶ, f. άσω, detraho, destruo, convello, deturbo; (2) avide deglutio, seu haurio faucibus, p. in sing. præs. κατέσπασας, deglutis, sive soles deglutire ap. *Aristoph.* Τῶν τριχῶν κατέσπασα, *Arist. Lys.* 728.
κατασπείρω, sero, semino, consero. Ὅσας ἀνίας μοι κατασπείρας φθίνεις, *Soph. Aj.* 1024.
κατάσπισις, εως, ἡ, perfusio, ut hostiæ. A
κατασπένδω, fut. σπείσω, libo, perfundo libamine seu libamento; (2) devoveo. Χοὰς κατασπίσασ' ὑπὲρ μήτρὸς τάφῳ, *Eur. Or.* 1176. Οἳ μὲ κατασπείσαντες ἀπήμονα, *Epigr.*
κατασπεύχω, impello, urgeo, properare cogo.
κατασπεύδω, f. εύσω, festino, propero; (2) urgeo, incito, instigo; p. part. κατεσπευσμένος, acceleratus. Κατασπεύδειν τὸ πρᾶγμα, *Æschin.* A σπεύδω.
κατασπιλάζω, fut. άσω, commaculo, labem adspergo, inquino. A σπίλος.
κατασποδέω, ῶ, fut. ήσω, ferio, percutio. Τὸν ἄνδρα τῷ τελέκει γυνὴ κατισπόδησεν, *Arist. Thesm.* 567.
κατασπορὰ, ᾶς, ἡ, seminatio. A κατασπείρω.
κατασπουδάζω, fut. άσω, studeo, operam navo, studiose adfecto; p. part. κατεσπουδασμένος, rerum agendarum anxius.
κατασπουδῆ, *adv.* de industria, studio, data opera. A σπουδὴ. *studium.*
κατάσσω, frango, idem quod κατιάσσω.
κατασφαγμὸς, οῦ, ὁ, destillatio. A
κατασφάζω, f. άξω, destillo, instillo, stillatim infundo, stillatim effundo. Ἰδρὼς γέ τοι νιν κατασφάζει δίμας, *Soph. Phil* 823. Ὀρᾶς νεκρὸν τόνδ', ὃ κατασφάζω δάκρυ; *Eur. Hec.* 749. Ἀφρῷ κατασφάζοντα Καδμείων χθόνα, *Eur. Supp.* 588.
κατασφαθείς, aor. 1. part. pass. verbi καθίσημι.
κατασφαθμεύω, fut. εύσω, in statione, diversorio, seu stabulo colloco. Τὰ βοσκήματα κατασφαθμεύουσι, *Strabo.*
κατασφαθμίζω, fut. ίσω, appendo, pondere demetior.
κατασφαθμισμὸς, οῦ, ὁ, appensio.
κατασφαλτικὸς, ἡ, ὸν, reprimendi aut sistendi vim habens, reprimens, sistens, cohibens. A κατασφάλλω.
κατασφαμίζω, fut. ίσω, in vas seu dolium infundo et condo. A σφάμος.
κατασφάντος, gen. sing. aor. 2. part. act. verbi καθίσημι.
κατασφασιάζω, fut. άσω, seditione opprimo et adfligo; (2) concerto. Κατεσφασίαζε τὴν βολὴν, *Plut.* Κατασφασιαζόμενος ὑπὸ τοῦ Δυσάνδρου φίλων, *Xen.*
κατάσφασις, εως, ἡ collocatio et constitutio cujusvis rei in suam sedem; (2) constitutio, ordinatio, institutio; (3) ordinatio ad officium; (4) constitutio, v. c. aëris, corporis humani; (5) status, conditio; (6) ipsa actio standi; (7) locus, in quo consistitur; (8) consessus, concilium, concio; (9) sedes; (10) sedatio; (11) stipendium equestre. A καθίσημι.
κατασφάτης, ου, ὁ, instaurator, dispositor. Ab eod. Ἀλλ' ἀφείλατον καὶ κατασφάτην δόμων, *Soph. El.* 72.
καταφατιζω, ῆ, ὸν, certo statu præditus; (2) sedandi vim habens. Ab eod.
κατασφεγάζω, f. άσω, tego, operio. Hinc
κατασφέγασμα, ατος, τὸ, operimentum, tegmen.
κατάσφεγος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, tectus, tecto coopertus; subtegulaneus. A σφέγω, *tego.*
κατασφείλω, ψω, calco, pedibus tero.
κατασφείλαι, aor. 1. inf. act. verbi κατασφέλλω.
κατασφέλλω, f. ξω, descendo; (2) redeo, revertor.
κατασφέλλω, reprimo, sedo, restringo, compesco; (2) vestio, orno; κατεσφαλμένος, p. part. moderatus. Κατασφέλας δὲ ὁ γραμματεὺς τὸν ὄχλον, *Act.* 19, 35. Ἀλλ' αὐτὸν ἡμεῖς, οἷς σε θεραπεύειν μέλει, σάλιν κατασφέλλομεν, *Eur. Bac.* 932.
κατασφενάζω, fut. νάξω, ingemisco, cum gemitu deploro.
κατασφήνω, f. νῶ, ingemo, suspiro. Τί δῆτα σῦ καταφήνω τέκνον; *Eurip. Andr.* 444. ὑπὲρ τυράννων συμφορᾶς, *id. Iph.* in *Au.* 481.
κατασφιζίζω, f. ίσω, stellis distinguo, stellis insignio; (2) inter astra colloco, in astra refero. A κατάσφεγος. Hinc
κατασφεγισις, εως, ἡ, constellatio, *Gl. V.*
κατασφεισμὸς, οῦ, ὁ, relatio in astra. *Eratosthenis* κατασφεισμοὶ, enarratio eorum, quæ in astra sunt relata, iisque nomen dedere. Ab eod.
κατάσφεγος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, stellatus, qui siderum splendorem imitatur. Ab ἀσφὴρ.
κατασφεῶω, ῶ, fut. ώσω, idem quod κατασφεζίζω.
κατασφεφανόω, ῶ, f. ώσω, corono.
κατασφεφὴς, ές, coronatus. A
κατασφέφω, fut. ψω, corono, serto redimio. Σοὶ κατασφέψας ἐγὼ νιν ὄγον ὡς γαμουμένην, *Eur. Iph.* in *Au.* 928. βωμὸν, *id. Herac.* 125.
κατασφηλιτεύω, fut. εύσω, in stela noto, in cippo proscribo; p. part. κατησφηλιτευμένος, proscriptus.
κατασφηλόω, cippis, columellis distinguo, v. c. viam.
κατάσφημα, ατος, τὸ, constitutio, habitus, status; (2) habitus vultusque hominis compositæ mentis; (3) vestitus. A καθίσημι. Hinc
κατασφηματικὸς, ἡ, ὸν, sedatus, et qui nullo modo turbatur.
κατάσφημος, ὁ καὶ ἡ, vestis denso stamine. A σφήμων.
κατασφῆναι, a. 2. inf. act. v. καθίσημι.
κατασφηρίζω, fut. ίσω, fulcio, firmo; (2) instruo, incumbo, consideo, intell. ἑαυτὸν, *Ern.*
κατάσφιγμα, τὸ, macula in pelle animalis. A
κατασφίζω, fut. ξω, punctis distinguo, compungo. Hinc
κατάσφικτος, ὁ καὶ ἡ, punctis distinctus, notis compunctus, varius, maculosus.
κατασφίλδω, niteo, fulgeo, refulgeo.
κατασφολὴ, ῆς, ἡ, repressio, inhibitio, cohibitio; (2) vestitus, amictus; (3) modestia in vestitu. A κατασφέλλω.
κατασφολίζω, f. ίσω, vestibus orno.
κατασφομίζω, f. ίσω, tacere facio.
κατασφομὶς, ίδος, ἡ, tibiæ pars quædam. A σφύμα, *os.*
κατασφοναχίω, ῶ, ingemisco, suspiro graviter.
κατασφοναχίζω, f. ίσω, idem.
κατασφοφενύμι, vel κατασφοφενύω, humi sterno, obfirmo, complano, sedo. A
κατασφοφεύω, ῶ, prosterno; (2) consterno, sterno, complano; (3) sedo; aor. 1. κατεσφόφευσε, stravit, sedavit; pl. p. pass. κατεσφοφευντο, strati ac cæsi fuerant, aor. 1. pass. κατασφοφευθῆναι, sedari. Κατασφοφεῦν τὴν ἐιλοτιμίαν, *Plut.*
κατασφοχάζομαι, fut. άσομαι, collineo, scopum peto; (2) velut scopum propositum habeo, specto; (3) conjicio.
κατασφοχασμὸς, οῦ, ὁ, conjectura.
κατασφοχαστικὸς, ἡ, ὸν, conjecturalis, in conjiciendo acutus.
κατασφαγγίζω, f. ίσω, destillare facio.

καταστράπτω, fut. ψω, fulgore vel fulgetro illustro, fulgore vel splendore oppleo.

καταστρατηγέω, ῶ, f. ήσω, stratagemate supero, bellica astutia decipio; perf. part. pass. κατεστρατηγέμενος, stratagemate circumventus. Καίσαρα καταστρατηγῶν, *Plut.*

καταστρατοπεδεύω, fut. εύσω, castra moveo adversus, exercitu infesto invado; (2) castra metor; in castris dego.

καταστρατοπέδια, ή, castra metatio, seu castra ipsa.

καταστρέβλόω, ῶ, f. ώσω, torqueo; (2) distorqueo, depravo.

καταστρέφω, fut. ψω, subverto; (2) dejicio, prosterno; (3) revoco; (4) exigo, finio, claudo; (5) morior, vitam finio; (6) desino, finior; (7) subigo, subjugo, in potestatem redigo; καταστρέφομαι, act. et pass. ut, καστρεφαμένος πολλὴν γῆν, qui multum terræ subegit; κατεστραμμένος, subactus, eversus. Τὰς τεατίζας—κατέστρεψε, *Marc.* 11, 15. Οἱ Λυδοὶ κατεστρέψαντο ὑπὸ Περσέων, *Herodot.* Κατεστρέψαμην γε τὰς ἐναντίας, fugavi, *Arist. Vesp.* 1086.

καταστρέψάμενος, a. 1. part. med.

καταστρέψοντι, 3. plur. f. 1. ind. act. *Dor.* pro καταστρέψωσι.

καταστρηνιάω, ῶ, f. άσω, insolentius et lascivius me gero, lascivio; (2) injuria afficio. Ὅταν γὰρ καταστρηνιάσωσι τὸ Χριστῦ, 1 *Tim.* 5, 11. A στρῆνος, *luxus.*

καταστροφὴ, ῆς, ἡ, catastrophe, extrema pars fabulæ; (2) subversio; (3) exitus, mors. A καταστρέφω. Hinc

καταστροφικῶς, *adv.* more catastropharum, seu ut in catastrophis fabularum fieri solet.

κατάστρωμα, ατος, τὸ, superius tabulatum navis, quod nautas aut milites sustinet, fori. A

καταστρώννῦμι, vel καταστρωννύω, f. στρώσω, consterno; (2) humi sterno, humi adfligo; inf. καταστρωννῦναι, sternere, a. 1. κατέστρωσαν, straverunt; plusq. p. κατέστρωντο, strati fuerant. Κατεστρώθησαν γὰρ ἐν τῇ ἐρήμῳ, 1 *Cor.* 10, 5. Hinc

κατέστρωσις, εως, ἡ, constratio, prostratio.

καταστυγνὸς, aversor, odio prosequor.

καταστυγνάζω, f. άσω, molestia afficior.

κατάστυγνος, ον, tristis, æger.

καταστύφλος, ὁ καὶ ἡ, valde durus, asper.

καταστωμύλλω, deblatero; perf. part. pass. κατεστωμυλμένος, ad loquacitatem et garriendum factus, compositus; a. 1. med. κατεστωμύλατο, argute accusavit, argute recitavit. Οἷα κατεστωμύλατο ἐκ ἀκαιρα, *Arist. Thesm.* 468.

καταsύομαι, cum impetu descendo; ut hinc sit *Homericum* κατέσυτο, *Il.* 21, 382.

καταsυρίττω, fut. ξω, sibilum edo, sibilo; (2) exsibilo.

καταsύρω, detraho, deorsum traho; (2) populor, diripio; (3) pertraho. Μήποτε κατασύρῃ σε πρὸς τὸν κριτὴν, *Luc.* 12, 58. Τῆς διὰ μεσσατίης κατασύρεται ὕδατα Ῥήνου, *Dion. Per.* 296.

καταsφαγὴ, ῆς, ἡ, interemptio, occisio. A

καταsφάζω, sive καταsφάττω, f. ξω, jugulo, macto; (2) interficio, occido; a. 2. part. κατασφαγείς, interemptus. Κατασφάξατε (αὐτὰς) ἐμπροσθεν μου, *Luc.* 19, 27. Κατεσφάγη σφατὸς, *Eur. Rhes.* 811. Hinc

καταsφαστικὸς, ἡ, ὸν, jugulatorius, avidus jugulationis et cædis, sanguinolentus.

καταsφαλίζω, f. ίσω, munio, tutum reddo; (2) demissum munio, securitatis caussa demissum obfirmo.

καταsφάξατε, 2. plur. a. 1. ind. act. verbi καταsφάττω.

καταsφενδονάω, ῶ, f. ήσω, fundam contorqueo adversus aliquem.

καταsφηνόω, ῶ, f. ήσω, cuneo findo.

καταsφίγγω, distringo, *Gl. V.* constringo.

καταsφραγίζω, fut. ίσω, signo, signaculo obfirmo. Βιβλίον κατεσφραγισμένον, *Apoc.* 5, 1.

καταsχάζω, f. άσω, scarifico, scalpro aperio.

κατάsχασμα, ατος, τὸ, scarificatio, incisio aut apertura scalpello facta. A καταsχίζω.

καταsχασμὸς, ῦ, ὁ, idem et ab eod.

καταsχασίεον, scarificandum. Ab eod.

καταsχάω, laxo, remitto.

καταsχεθήναι, 3. sing. a. 1. imperat. pass. verbi κατίχω pro καταsχέω.

καταsχέθω, inhibeo, detineo.

καταsχεσις, εως, ἡ, possessio, occupatio; (2) retentio. A κατίχω, *contineo.*

καταsχετλιάζω, fut. άσω, indignor adversum.

κατάsχετος, ὁ, ἡ καὶ ὁ, detentus, qui captus detinetur. A κατέχω, *detineo.*

κατάsχη, 3. sing. aor. 2. conj. act. verbi κατίχω.

καταsχηματίζω, f. ίσω, effingo, conformo. Κατεσχημάτισον ἑαυτὸν, *Plut.*

καταsχημονέω, ῶ, f. ήσω, indecore et contumeliose ago, seu tracto.

καταsχίζω, f. ίσω, diffindo, discindo, conscindo, diffindendo convello; (2) præcido. Σὺ γὰρ καταsχίσω μὲν ἐπὶ γέλωτι, *Arist. Ran.* 402. Hinc

κατάsχισις, εως, ἡ, diffissio, discissio.

κατάsχισμα, ατος, τὸ, frustum diffindendo avulsum. Ab eod.

καταsχοῦσα, a. 2. part. act. *Dor.* pro κατασχοῦσα, a κατίχω.

καταsχολάζω, otium habeo, vaco.

καταsχολίαι, ῶ, f. ήσω, occupo, occupatus sum; (2) otio male utor.

καταsχόμενος, a. 2. part. med. verbi κατέχω.

κατάsχωμεν, 1. plur. a. 2. conj. act.

καταsχὼν, a. 2. part. act. verbi ejusd.

καταωφελὼ, f. εύσω, accumulo, coacervo.

καταωντεύω, per luxuriam absumo.

καταωπάω, attero, contero.

κατατίμνω, idem quod κατατέμνω.

κατατανύω, f. ύσω, extendo; (2) explico, expedio.

καταταξεῖς, 2. sing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro κατατάξεις, a κατατάσσω.

κατάταξις, εως, ἡ, centuriatio, decuriatio. A κατατάσσω.

καταταράσσω, seu καταταράττω, f. άξω, perturbo.

καταταραφόω, f. ώσω, in locum caliginosum, item carcerem, dejicio.

κατάτασις, εως, ἡ, extensio; (2) contentio; (3) collocatio membri, ap. *Hipp.*

κατατάσσω, vel καταττάττω, f. ξω, ordino, constituo, in ordines militares refero, centurio, decurio; (2) refero inter, insero. Εἴ τις αὐτὸν ταξιάρχος εἰς τάξιν τινὰ κατέταξε, *Lys.*

καταταχέω, ῶ, celeritate vinco et averto. Κατετάχησε γὰρ αὐτὸς Ἀννίβας, *Polyb.* Ex ταχύς.

κατατάχος, *adv.* celeriter; pro κατὰ τάχος. καταττεθαρρηκότως, *adv.* confidenter, audacter, licenter, *Plut.* in *Anton.* cap. 27. A καταθαρρέω.

καταττεθήπτειν, 3. pl. plusq. perf. med. v. καττεθήπω, *admiror, obstupesco.*

καταττίνω, tendo; (2) retineo attractis habenis; (3) inhibeo, coërceo; (4) prosterno, dejicio; (5) contendo; (6) distendo, extendo, distendendo torqueo; (7) tendo, porrigor, pertineo; (8) pergo; (9) contendo, connitor. Κατατίνειν τὰς ἵππους, *Plut.* Ὁ δὲ κατατεινόμενος ὑπὸ τῆς βασάνου, *Dem.*

καταττοιχίζω, muros demolior et dejicio.

καταττοιχογεφυρόω, *cum gen.* in pariete adversus quem scribo quid.

κατατελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, perfectus, totus, usque ad reliquias. Hinc τὰ κατατέλεα, ων, reliquiæ; (2) sumptus et impensæ; (3) magistratuum consessus. Ex τέλος.

κατατέμνω, f. εμῶ, concido; (2) vulneribus multis concisum interficio; (3) occido; (4) disseco, in partes seco; (5) dirimo, dirimo societatem; a. 2. κατέταμον, part. κατατάμων, qui scidit, aor. 1. pass. κατετμήθην, partic. κατατμηθὶς, scissus. Ἑαυτὸν κατατέμνειν, *Xen.*

κατατέρτω, f. ψω, delecto.

κατατεφρόω, ῶ, f. ώσω, in cinerem redigo.

κατατηχιστὸς, ἡ, όν, id. quod κατάτιχος.

κατατιχιτεῖος, *adv.* artificiose.

κατατιχνολογέω, ῶ, f. ήσω, artificiose distingo et dissero; (2) in artem redigo.

κατάτιχος, ος, ὁ καὶ ἡ, artificiosus, industrius; (2) artificiose elaboratus et perpolitus. A τέχνη, *ars.*

κατατήκω, f. ξω, colliquo, colliquefacio; (2) emacio, extabefacio. Ὑπὸ τῆ γὰς ἄλγυς κατατέτηκ', *Arist. Plut.* 1034.

κατατίθημι, ex humeris, &c. depono; (2) depono apud aliquem; (3) persolvo, numero; (4) repono, colloco, constituo; (5) in *med.* depono ex humeris, omitto controversiam, accusationem; (2) constituo, ordino res; (3) comparo, consequor; (4) ineo (gratiam), suscipio (inimicitias); (5) tribuo (beneficium). In *pass.* accipio; (6) tracto aliquem in utramque partem; (7) occulto, comprimo, de Dardanariis, qui frumentum nolunt vendere, ut carius fiat, *Ern.* Κλίος καταθέσθαι, *Herod.* lib. 9, 72. gloriam adipisci; gloriam sibi parare, et quodammodo reponere, atque recondere in aliquo secretiori loco, in quo pretiosissima quæque reponere solemus, *Port.* Κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ, *Marc.* 15, 46. Θέλων τε χάριτας καταθέσθαι τοῖς Ἰουδαίοις ὁ Φῆλιξ. *Act.* 24, 27.

κατατιλάω, ῶ, f. ήσω, stercore contamino; (2) stercus emitto adversum.

κατατίλλω, pervello, depilo; (2) compilo, convello.

κατατιτραίνω, perforo.

κατατιτράω, ῶ, fut. κατατρήσω, perforo, pertundo, perterebro; p. part. pass. κατατετρημένος, perforatus.

κατατιτρώσκω, f. κατατρώσω, saucio, vulnero.

κατατοκίζω, fut. ίσω, fœnore obruo et exhaurio.

κατατολμάω, audeo adversus aliquem, item audaci animo, cum periculo; *etiam,* facio aliquid.

κατατομὴ, ῆς, ἡ, concisio; (2) incisio, sectio, incisura. A κατατέμνω.

κατάτονος, ος, ὁ καὶ ἡ, deorsum tendens; (2) minus altus. A κατατείνω, *deorsum tendo.*

κατατοξεύω, fut. εύσω, sagitta peto; (2) sagitta configo, trajicio, transfigo, confodio. Βολίδι κατατοξευθήσεσθαι, *Exod.* 19, 13.

κατατραυματίζω, f. ίσω, saucio, vulneribus conficio.

κατατρέω, ῶ, f. ήσω, perforo.

κατατρέπω, f. ψω, in fugam verto, fundo, fugo.

κατατρέχω, incurro, incursionem facio, incursionibus vasto; (2) insector, invehor, reprehendo; (3) percurro, lustro, considero; a. 2. κατέδραμον, inf. καταδραμεῖν, part. καταδραμών. Κατατρέχοντες τὴν χώραν καὶ λείαν ἀπάγοντες, καὶ ποεθήσαντες, *Herod.* Κατέδραμεν ἐπ' αὐτὸς, *Act.* 21, 32.

κατάτρησις, εως, ἡ, perforatio. A κατατρέω.

κατατριακοντούτισαι, cum scortis rem habere, *V. L.*

κατατρίζω, f. ψω, contero, attero, infrico; (2) consumo, vel tero tempus; κατατριζῆναι, a. 2. pass. ætatem consumpsisse; perf. pass. κατατέτριμμαι, ætatem consumpsi. Κατατρίζεσθαι ἡδονὰς, περὶ τὸν πόλεμον, *Plut.*

κατατρίζω, f. ίσω, strido, stridorem edo.

κατατρίχιος, ος, ὁ καὶ ἡ, instar pili tenuis. A Θρίξ.

κατατρίχυις, 2. sing. f. 1. ind. act. verbi κατατρίζω. Unde

κατάτριψις, εως, ἡ, attritus, contritio.

κατάτροτος, ος, ὁ καὶ ἡ, deorsum versus, deorsum vergens, declivis, *Hes.* A κατατρέπω.

κατατροχάζω, fut. άσω, decurro, incurro; (2) roto. Ex τρόχος, *cursus,* vel τροχὸς, *rota.*

κατατρόχασος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui curru transiri potest. A præc.

κατατρυπάω, ῶ, penetro, terebro.

κατατρυφάω, ῶ, f. ήσω, oblector, deleetor; (2) luxu diffluo, delicate admodum vivo; (3) luxurior in aliqua re. Κατετρύφησαν περὶ τὴν Σιδόνα, *Aristid.*

κατατρύχω, exhaurio; (2) adfligo, vexo. Δώροισι κατατρύχων, *Il.* 17, 225.

κατατρύω, f. ύσω, emacero, conficio.

κατατρώγω, comedendo, seu corrodendo consumo, comedo.

κατατυγχάνω, evenio, successum habeo, consequor, adsequor; κατατυχὼν, a. 2. part. voti compos; successu usus; inf. κατατυχεῖν assequi, sortiri.

κατατυρεύω, tyrannidem exerceo.

κατατυφλόω, arefacio. Ψυχρὸν νεῦρ ἀπτὶς σειρὶς κατατυφλοῖ, *Lyc.* 397.

καταυγάζω, f. άσω, illumino, illustro; (2) resplendeo, luceo; (3) video. Καταυγάζων φύσιν ἀνδρῶν, *Nonn.* Καταυγάζεσθαι ὑπὸ τῆς σοφίας. Καταυγάσσαντο βοτῆραν αὐλιον, *Apoll. Rhod.* 4, 1248.

καταυγασμὸς, ὃ, ὁ, illuminatio, illustratio. A καταυγάζω.

καταυγάστειρα, ας, ἡ, illuminatrix.

καταυδάω, eloquor, vocifero, *Soph.*

καταΰδησις, εως, ἡ, vociferatio. Ab αὐδάω.

καταΰδι, *adv.* illic.

καταυλακίζω, f. ίσω, sulco.

καταυλέω, ῶ, fut. ήσω, tibia modulor. Et in *pass.* καταυλέομαι, ούμαι, tibiæ cantum audio; (2) tibiis persono; (3) exsibilor et derideor. Hinc

καταύλησις, εως, ἡ, tibiarum inflatus.

καταυλίζομαι, f. ίσομαι, stationem habeo; (2) castra metor, consideo. Νῦν μὲν καταυλίσθητε, *Eur. Rhes.* 517.

καταυλος, ε, ὁ καὶ ἡ, extensus, apertus, *Ern.*

καταυλος, ε, ὁ, urinator, *Hesych.* A καταύω.

καταυτίκα, *adv.* statim, illico.

καταυτόθι, *adv.* ibi, illic, istic.

καταυχάομαι, ώμαι, glorior contra.

καταυχέω, glorior, *Æsch.*

καταύω, torreo, exuro; (2) aboleo; (3) demergo.

καταφαγὰς, άδος, ὁ καὶ ἡ, nepos, comessator, vorax, devorator, helluo, ganeo, *Ph.* καταφαγὰς, comestor, *Ph.* καταφαγάδες, gulatores, *Ph.* A

καταφαγεῖν, aor. 2. præs. non datur; peredere, edere, devorare; (2) consumere, absumere, per luxum abligurire; καταφάγομαι, devorabo. Καταφαγὼν σε τὸν βίον, *Luc.* 15, 30. Πῦ γὰρ ἦν, νῦν δὴ φέρε, ἐ κατέφαγεν; *Arist. Pac.* 6.

καταφαίνομαι, appareo, videor esse. Hinc

καταφάνεια, ας, ἡ, claritas, perspicuitas.

καταφανῆ, 3. sing. a. 2. conj. pass. a καταφαίνομαι.

καταφᾶνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, conspicuus, apertus, qui apparet. Ab eod.

καταφαντάζω, fut. άσω, apparere facio, et phantasia adficio.

καταφαντὸς, ὴ, όν. adfirmativus, qui adfirmari potest, adfirmandus; (2) qui videri aut conspici potest, conspiciendus. A καταφαίνομαι.

καταφᾶνῶς, *adv.* aperte, evidenter, manifeste. A καταφανὴς.

καταφαρμακεύω, fut. εύσω, veneficio delinio et sortilegio; (2) lenocinio adficio, fuco.

καταφαρμάσσω, vel καταφαρμάττω, fut. ξω, veneno lædo, veneno noceo.

κατάφασις, εως, ἡ, adfirmatio, enunciatio cum adsensu. A κατάφημι.

καταφάσκω, idem quod κατάφημι.

καταφατίζω, dico contra aliquem; (2) sancte policeor, affirmo. Ex φάτις, *fama.*

καταφατικὸς, ὴ, όν, adfirmativus, adfirmans. A κατάφημι.

καταφατικῶς, *adv.* adfirmative, adfirmando.

κατάφατος, ον, recens, qui potius τροσφάτος, *Steph.*

καταφαυλίζω, fut. ίσω, pro vili habeo, contemno, verbis deprimo.

καταφέγγω, fulgore percello. Ὥσπερεὶ καταβροντῷ καὶ καταφέγγει τὰς ἀπ' αἰῶνος ψήφους, *Longin.* 34.

καταφερεια, ας, ἡ, proclivitas. A

καταφερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, declivis, pronus, proclivis; (2) infirmus, imbellis; (3) salax, libidinosus; (4) omninoque intemperans in quocunque genere. A

καταφέρω, deorsum fero, defero, demitto; (2) dejicio, deturbo; (3) adigo, allido, incutio; καταφέρομαι, defero, appello; καταενεχθεὶς, a. 1. part. delatus, appulsus; in act. καταενεγκὼν, qui detulit, adegit. Ἀναιρεμένων τε αὐτῶν καταήνεγκα ψῆφον, *Act.* 26, 10. Καταφερόμενος ὑπνῳ βαθεῖ, *ibid.* 20, 9. ἀπὸ τοῦ ὕπνου, *ibid.*

καταφεύγω, confugio, perfugio. Τόνδ' ἐκ ἔχομεν καταφυγεῖν, *Eur. Cyc.* 433. Κατέφυγον εἰς τὰς πόλεις, *Act.* 14, 6. Hinc

καταφευκτέος, έα, έον, confugiendus. Ἐπὶ τὸν Εὐρισίδην δή μοι καταφευκτέον, *Lucian. Piscat.* 1.

καταφευξις, εως, ἡ, perfugium, confugium.

καταφημι, aio, adfirmo, confirmo; (2) contradico, *Soph. Œd. Tyr.* 506.; (3) defero, denuntio.

καταφημίζω, f. ίσω, divulgo, famam spargo.

κατάφημος, famosus, *Gl. V.* A φήμη.

καταφθάνω, pervenio, advenio; (2) opprimo aliquem, invado.

καταφθαπτόμαι, idem, *Æsch. Eum.* 401.

καταφθαρήσονται, 3. pl. f. 1. pass. A

καταφθείρω, corrumpo, perdo. Ἐν τῇ σθορᾷ αὐτῶν καταφθαρήσονται, 2 *Pet.* 2, 12.

καταφθιμένοισιν, dat. plur. perf. part. pass. *Ion.* pro καταφθιμένοις, a καταφθίω.

καταφθινύθω, profligo, perdo, corrumpo; (2) contabesco, dispereo.

καταφθίνω, consumo tabe; (2) *pass.* tabesco marcesco, intereo. Οὐδ ἐώσατ' ἐν ζειέντῃ γήρᾳ πενθίμῳ καταφθινεῖν, *Eur. Alc.* 618.

καταφθίω, fut. ίσω, perdo, interficio. Ἐπεὶ κατέφθιτο πατὴρ ἐμὸς, *Soph. Phil.* 345.

καταφθορὰς, άς, ἡ, corruptio, destructio; (2) maceratio; (3) stupratio; (4) internecio, strages, cædes; (5) mors æterna; (6) vita improba, perdita. A καταφθείρω.

καταφιλέω, ῶ, fut. ήσω, deosculor. Ἐπιστάντες ἐπὶ τὸν τράχηλον τοῦ Παύλου κατεφίλουν αὐτὸν, *Act.* 20, 37.

καταφιλοσοφέω, sentio in philosophia contra aliquem, seu disputo; (2) philosophica disputatione vinco; (3) silentio et modestia seu patientia vinco aliquem.

καταφλέγω, fut. ξω, comburo, inflammo; καταφλέγομαι, deflagro; καταφλεχθεὶς, aor. 1. part. pass. combustus. Τάδε πάντα καταφλέξω συὶ κηλέῳ, *Il.* 22, 512.

καταφλεκτὸς, όν, combustus.

καταφλέξαι, 3. sing. a. 1. opt. act.

καταφλεξίπολις, ὁ καὶ ἡ, exustor, vastator urbis. A καταφλεξις et πόλις.

καταφλέξις, εως, ἡ, combustio, exustio. A καταφλέγω.

καταφλυαρέω, ῶ, f. ήσω, obgannio; (2) deblatero, nugas effutio.

καταφοβέω, exterreo, conterreo. A

καταφοβος, ε, ὁ καὶ ἡ, formidolosus; (2) exterritus, timens.

καταφοινίσσω, rubore tingo, cruento.

καταφοιτάω, ῶ, f. ήσω, venio, discedo.

καταφοιτεῖν, præs. inf. act. *Ion.* pro καταφοιτᾶν.

καταφονεύω, fut. εύσω, cædem perpetro, occido. Ἔα δ' ὑπ' ἀσῶν καταφονευθῆναι πέτροις, *Eur. Or.* 608.

καταφορὰ, ᾶς, ἡ, lapsus, delapsus; (2) ictus; (3) adlisio; (4) altus sopor, gravis somnolentia; (5) invectiva. A καταφέρω.

καταφορέω, deveho, defero. A καταφορος.

καταφορικὸς, ὴ, όν, vehemens, cum impetu incurrens, invectivus. Ab eod.

καταφορικῶς, *adv.* vehementer, aspere.

καταφορος, ε, ὁ καὶ ἡ, proclivis, pronus, propensus, qui defertur, delabitur. A καταφέρω.

καταφορτίζω, magnopere onero. Hinc

καταφορτικὸς, ὴ, όν, onerosus; (2) vehemens.

κατάφορτος, ον, onustus. A φόρτος.

καταφραγμα, ατος, τὸ, munimen. A καταφράσσω.

καταφρέζεσθε, 2. pl. præs. imperat. act. v.

καταφράζομαι, fut. άσομαι, considero, perpendo, animadverto. Καταφράζεσθε καὶ αὐτοὶ τήνδε δίκην, *Hesiod. Op.* 246.

κατάφρακτος, ε, ὁ καὶ ἡ, circumquaque armis munitus, cataphractus. A

καταφράσσω, vel καταφράττω, f. ξω, munio; (2) lorica munio.

καταφρονέω, contemno, sperno, despicio; (2) *alicubi et pro* adfecto, meditor; (3) in fines alienos irruo hostiliter, sc. quia hostes contemno, h. e. non timeo; contemptim, ut quem non timeo, tracto; ut *Lat.* contemno. Ἡ τῆς ἐκκλησίας τῶ Θεῶ καταφρονεῖτε; 1 *Cor.* 11, 22. Οὐ καταφρονῶ ἐγὼ τῶν Θεῶν, Ἀνυτὸς γεγὼς, *Eur. Bacc.* 199. Καταφρονήσας τὴν τυραννίδα, tyrannidem affectans, *Herod.* lib. 1, 59. Hinc

καταφρόνημα, ατος, τὸ, contemptus, contemptio, despicientia; (2) hostilis irruptio in fines alienos.

καταφρόνησις, εως, ἡ, contemptus, despectio.

καταφρονητὴς, οῦ, ὁ, contemptor. Ab eod.

καταφρονητικὸς, ὴ, όν, ad contemnendum propensus, qui facile contemnit. Ab eodem.

καταφρονητικῶς, *adv.* contemptim, per contemptum.

καταφρονοῦντας, acc. pl. part. præs. act. pro καταφρονέοντας, a καταφρονέω.

καταφρονῶ, f. ίσω, jocose fictum ab *Aristophane*, ἐκ ἀπολῶλεκ', ἀλλὰ καταπτέρονικα, scil. ἱμάτιον, non amisi vestem, verum studiis impendi, *Nub.* 855.

καταφρύαγμα, ατος, τὸ, fastus, supercilium. A

καταφρυάσσομαι, s. καταφρυάττομαι, proprie de equo sæviente in frenum; (2) gloriam mihi adversus aliquem adsumo, effero me contra aliquem.

καταφρύγω, f. ξω, torreo, torrefacio, arefacio; (2) cremo. Καταφρύγει βάλλων ἡμᾶς, *Arist. Nub.* 395.

καταφρύσσω, vel καταφρύττω, f. ξω, idem.

καταφυγγάνω, confugio. A καταφεύγω.

καταφυγὴ, ῆς, ἡ, refugium. Ab eod.

καταφύγιον, ε, τὸ, perfugium. Ab eod.

καταφυλάσσω, *adv.* per tribus, tributim, per gentes. Ex κατὰ et φῦλον, *tribus.*

καταφυλάσσω, vel ττω, f. ξω. observo.

καταφυλλοροέω, ῶ, f. ήσω, folia demitto, folia abjicio. Ἀσκληὸς τιμὰς κατεφυλλορόησε ποδῶν, *Pind. Olymp.* 12, 22. Ἐκ κατὰ, φύλλον, *folium*, et ῥέω.

καταφύξιμος, ε, ὁ καὶ ἡ, ad quem perfugium est. A καταφεύγω.

καταφυσάω, ῶ, flatu effundo, inflando perfundo. Καταφυσῶσιν οἶνῳ γλυκεῖ, *Aristot.*

καταφύτευσις, εως, ἡ, plantatio. A seq.

καταφυτεύω, f. εύσω, planto, consero.

κατάφυτος, ε, ὁ καὶ ἡ, consitus, arboribus consitus. Ἀ φυτὸν, *planta.*

καταφωνεῖν, resonare facere, *de cicadis.* Hinc

καταφώνησις, εως, ἡ, cum quid sono expletur.

καταφωράω, ῶ, fut. άσω, in furto, aut alio facinore deprehendo; (2) deprehendo et comperio; (3) scrutor, exquiro. Τὼς ἐπιβελεύοντας μὴ καταφωρᾶν, *Thuc.* A

κατάφωρος, ε, ὁ καὶ ἡ, deprehensus, in facinore manifestus, reus. A φὼς, *fur.*

καταφωτίζω, f. ίσω, illumino, illustro; (2) baptizo, ap. *Eccl. Script.*

καταχαίνω, dehisco; (2) derideo.

καταχαίρω, gaudeo infortunia alicujus, aliorum malis lætor, insulto. Καταχαίρειν ἐπί τινος, *Herodot.*

καταχαλαζάω, ῶ, grandine obruo, lapides, fustes congero.

καταχαλάω, ῶ, f. άσω, demitto per funem.

καταχαλκεύω, refingo ferreum aut æneum instrumentum, ap. *Plat.* si lectio vera, *Ern.*

κατάχαλκος, ε, ὁ καὶ ἡ, æratus. A χαλκὸς. Hinc

καταχαλκόω, ῶ, f. ώσω, ære obduco.

καταχαρίζομαι, f. ίσομαι, indulgeo, condono; (2) in gratiam alicujus fero; (3) populariter et ambitiose loquor; dicitur autem plerumque in partem deteriorem, ut præter jus alicui condonare. Οὐ προδιδὼς ὑμὰς, ἀδὲ τὸν ἀγῶνα καταχαρισόμενος, *Æschin.*

καταχαρισικὸς, ὴ, όν, largitor. A præc.

κατάχασμα, ατος, τὸ, ludibrium.

κατάχασμα, ατος, τὸ, hiatus, profunditas. A κατοχαίνω. Hinc

καταχασμάομαι, ώμαι, f. ήσομαι, dehisco; (2) derideo. Hinc

καταχάσμησις, εως, ἡ, derisio.

καταχέζω, f. έσω, concaco.

καταχείριος, ον, habilis manui, ut χειρμάδιος, *Ern.*

καταχειροτονέω, ῶ, adversus aliquem suffragium fero, suffragio condemno. Hinc

καταχειροτονία, ας, ἡ, condemnatio per suffragia, condemnatio a plebe facta.

καταχεύω, profundo, idem quod

καταχέω, defundo, effundo; (2) offundo, perfundo, a. 1. κατέχευα. Ἀλλ' ἱστεῖον μὲ κατέχεε τῶν χρημάτων, *Arist. Nub.* 74. Ἐγὼ δὲ καταχέασα τῷ σφοβέως ὕδωρ supra cardinem, *id. Thesm.* 494.

καταχὴς, έος, τὸ, sonorum, streperum, *Dor.* pro κατηχὴς. A κατηχέω.

καταχεύστο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro κατεχεύστο, a κατεχεύομαι.

καταχήνη, ης, ἡ, derisio, contemptus. A καταχαίνω.

καταχήνῃ, 3. sing. a. 1. conj. act. *Att.* pro καταχάνῃ, a καταχαίνω.

καταχηρεύω, vidua sum in viduitate ago.

καταχθέω, molestia afficio.

καταχθὴς, ές, gravatus, valde gravis, *Nic.*

καταχθόμαι, rei alicujus molestia adficior.

καταχθόνιος, ὁ καὶ ἡ, subterraneus inferna, infernalis; καταχθόνιοι, inferi. A χθών.

καταχλαινόω, vestio, proprie læna, veste pinguiori. A χλαίνα.
καταχλευάζω, f. άσω, ludificor, ludo, irrideo, subsanno, cavillor.
καταχλιδάω, delicias facio, insolens sum.
καταχλοος, ον, valde viridis. A χλοή.
καταχοδεύειν, intestina et ventrem seu etiam carnem concidere, secare, rescindere. Καὶ ταύτην (scil. γαστέρα) καταχοδεύσαν ἀπέθανε, *Herod.* lib. 6, 75. A χοδεύω.
καταχοδεῖαι, idem; (2) interficio. Ab eod.
καταχόρευσις, εως, ἡ, species cantus, quo in ludis Pythiis Apollo ob jam devictum Pythonem ovans repræsentabatur.
καταχορηγέω, ῶ, f. ήσω, consumo in choragia, absumo in apparatu ludorum choricorum; (2) suppedito, largior, erogo; (3) effundo, large contribuo.
καταχόω, inusit. sed fut. 1. καταχώσω, et tempora inde formanda suppeditat verbum καταχωνύω, humo congesta tego, humo vel arena obruo.
καταχραίνω, polluo, imbuo, *Ep.*
καταχράομαι, ῶμαι, f. χρήσομαι, abutor, immodice utor, absumo, profundo; (2) utor *in bonam partem*; (3) male accipio, verberibus, morte adficio, interficio; (4) utendum accipio. Εἰς τὸ μὴ καταχρήσασθαι τῇ ἐξουσίᾳ μου, 1 *Cor.* 9, 18.
καταχρίεπτομαι, fut. ψομαι, exscreo in; (2) despuo, conspuo.
κατάχρεος, ὁ καὶ ἡ, *Att.* κατάχρεως, ære alieno oppressus, obæratus; (2) obnoxius. Hinc τὸ κατάχρεα, ων, bona oppignerata et obærata.
καταχρεῶσθαι, præs. inf. med. *contr.* pro καταχρεάσθαι, a καταχρέομαι. Hinc
κατάχρεωσις, εως, ἡ, abusio, abusus; (2) usurpatio, *etiam in bonam partem*; (3) catachresis, figura rhetorica.
καταχρηστικός, ἡ, όν, abusivus. Ab eod.
καταχρηστικῶς, *adv.* abusive.
κατάχρισις, εως, ἡ, inunctio. A καταχρίω.
κατάχρισμα, ατος, τὸ, unguentum.
κατάχρισος, ὁ καὶ ἡ, inunctus, perlitus. A καταχρίω, f. ίσω, inungo, illino, oblino.
καταχρόω, inusit. sed suppeditat f. καταχρώσω verbum καταχραννύω, colore imbuo; (2) tingo.
κατάχρυσος, ε, ὁ καὶ ἡ, auro obductus, inauratus. Hinc
καταχρυσόω, ῶ, inauro, auro obduco.
καταχρώζω, f. ώσω, coloro, colore imbuo.
καταχραννύμι, vel καταχρωννύω, idem.
κατάχρωσις, ή, coloratio, infectio, *Poll.*
καταχύδην, idem quod simplex, *Anac.*
κατάχυμα, ατος, τὸ, profusio, infusio, adspersio. A καταχύω.
κατάχυσις, εως, ἡ, idem; (2) vas, quo aqua manibus infunditur, vel mensæ infertur. Ab eodem.
κατάχυσμα, ατος, τὸ, adspergo, -inis; quod effunditur, seu defunditur in aliquid. Hinc τὰ κατακύσματα, ων, bellaria, nuces et ficus, quæ in capita recens emptorum servorum ad forum sedentium, vel etiam sponsorum effundi solebant. Ab eod. Hinc
καταχυσμάτιον, ε, τὸ, jusculum et condimentum, quo perfunditur caro assa, *Dim.*
κατάχυτλον, ε, τὸ, perfundibulum, vas, quo lavantes se perfundunt balneatores. A καταχύω.
καταχυτρίζω, f. ίσω, in olla vel vase fictili condo, repono, expono; (2) occido.
καταχύω, f. ύσω, defundo, effundo, inus.
καταχωλεύω, f. εύσω, claudico.
καταχωνεύω, f. εύσω, conflo.
καταχώννῡμι, vel καταχωννύω, f. καταχώσω, ab inus. καταχόω, aggerem duco; (2) terra obruo; a 1. part. pass. καταχωσθὶς, obrutus. Κατά σε χώσομεν τοῖς λίθοις, *Arist. Ach.* 299.
καταχωρίζω, fut. ίσω, semoveo; (2) in aliquo loco colloco, in loco aliquo statuo; (3) in literas refero, in tabulario repono.
καταχωρισμός, ῦ, ὁ, collocatio, relatio in literas, in tabularium, &c.
καταψαίρω, commoveor.
καταψάλλω, fidibus cano, fidibus oblecto.
καταψάω, f. ήσω, tergendo siccandove demulceo, defrico, demulceo. Καταψήσας αὐτῦ τὴν κεφαλὴν, *Xen.*
καταψεκάζω, f. άσω, irroro, rore adspergo; (2) adspergo.
καταψεύδομαι, fut. ψεύσομαι, mentior, mendaciter confingo; (2) mendaciter traduco. Καταψεύδεσθαί τινος προδοσίαν, *Phal.*
καταψευδομαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, falsum testimonium dico in, falso testimonio oppugno et opprimo. Καταψευδομαρτυρεῖν τινος, *Xen.*
καταψεύδω, fallo, frustro, *Steph.*
καταψεύσις, εως, ἡ, figmentum, mendacium, obtrectatio. A καταψεύδομαι.
καταψευσμός, ῦ, ὁ, idem et ab eod.
καταψέφω, tenebras offundo, *Ern.*
καταψηφίζομαι, fut. ίσομαι, damno; (2) censeo, decerno, pronuncio; (3) sententiam fero adversam, antiquo. Καταψηφίζεσθαί τινος θάνατον, *Xen.*
καταψήφισμός, ῦ, ὁ, condemnatio. A præced.
καταψήφισις, εως, ἡ, idem.
καταψήχω, fut. ξω, mulceo, permulceo, demulceo, frico, derado, destringo, detergo; (2) æquo, complano; (3) contero, contundo. Καταψήχειν ἵππους, *Eur. Hipp.* 115.
καταψιλόω, ῶ, fut. ώσω, denudo, depilo, compilo; (2) complano.
καταψοφέω, f. ήσω, persono locum.
κατάψυκτος, η, ὁ καὶ ἡ, refrigeratus, qui refrigerari potest.
κατἐψῦξε, 3. sing. aor. 1. conj. act. verbi καταψύχω.
κατάψυξις, εως, ἡ, refrigeratio, frigiditas.
κατάψυχρος, ε, ὁ καὶ ἡ, perfrigidus, prægelidus. A
καταψύχω, fut. ξω, refrigero; (2) inarefacio, exsicco; (3) sedo, refocillo. Καταψῦξε τὴν γλῶσσάν μου, *Luc.* 16, 24.
κατάωρος, ον, immaturus ætate.
κατεαγῆναι, perf. inf. med. *Ion.* pro κατηγῆναι, a κατάγνυμι.
κατέαξα, *confregi*, a. 1. ind. act.
κατέαται, *sedent*, 3. plur. præs. ind. med. *Ion.* pro κάθηνται, a κάθημαι.
κατέβα, *Dor.* pro κατέβη, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi καταβαίνω.
κατεβάλλευ, *Dor.* pro καταβάλλε, a καταβάλλω.
κατεβιάσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi καταβιάζω.
κατεβλήθην, aor. 1. ind. pass. verbi καταβάλλω.
κατεγγυάω, ῶ, f. ήσω, vadimonio, sponsione, vel satisdatione obstringo; (2) despondeo, vel desponsatam trado; κατεγγυημένη, desponsata, sponsa. Ἤν σοὶ κατεγγύησ', ἑταιρείαν σίδων, *Eur. Or.* 1068.
κατεγγύη, ης, ἡ, desponsio, *Ph.*
κατεγγυητικὰ, τὰ, sponsalia, *Gl. V.* A κατεγγυάω.
κατεγέλων, imperf. indic. act. pro κατεγέλασον, a καταγελάω.
κατεγκαλέω, ῶ, in judicium voco, actione convenio; (2) accuso. Hinc
κατέγκλημα, ατος, τὸ, criminis intentio, criminatio; (2) crimen ipsum; (3) accusatio.
κατέγκειμαι, irruo, incumbo in.
κατεγκονέω, ῶ, f. ήσω, festino.
κατέγνωσαν, 3. plur. aor. 2. ind. act. verbi καταγινώσκω.
κατεγχαίνω, f. ανῶ, inhio; (2) hiante ore illudo, irrideo.
κατεγχέω, infundo in.
κατεγχλιδάω, ῶ, f. ήσω, delicias facio; (2) delicato fastidio rejicio.
κατεδάην, a. 2. ind. pass. verbi καταδαίω.
κατεδάισατο, *divisit*, 3. sing. aor. 1. ind. med.
κατέδαρθον, a. 2. ind. act. verbi καταδαρθάνω.
κατεδαφίζω, solo æquo; (2) solo allido.
κατέδειξα, a. 1. ind. act. verbi καταδείκνυμι.
κατέδευσας, 2. sing. aor. 1. ind. act. verbi καταδεύω.
κατεδήδοκε, 3. sing. perf. ind. act. *Att.* pro κατέδηκε, a κατεδέω.
κατέδησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi καταδέω.
κατεδιώκετο, 3. sing. imperf. ind. med. v. καταδιώκω.
κατεδίωξα, a. 1. ind. act.
κατεδόκευον, imperf. indic. act. verbi καταδοκέω.
κατεδυλοῦτο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* et *contr.* pro κατεδουλόετο, a καταδουλόω.
κατέδραθες, 2. sing. a. 2. ind. act. per *Metath.* pro κατέδαρθες, a καταδαρθάνω.
κατέδραμον, a. 2. ind. act. verbi κατατρέχω.
κατέδυ, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi κατάδυμι.
κατέδω, comedo, consumo, p. κατεδηδοὼς, qui devoravit; a. 1. pass. κατηδέσθην, p. pass. κατεδηδεσμένος, comestus. Τὴν περίξωστον ἰμὲ πτόλιν, "Ιλιον ἱερὴν——'Αἴδωνος τέρεν κατεδήδοσεν, *Epigr.* τροφαλίδα Σικελὴν, *Arist. Vesp.* 834. Αὐτῶν τας οἰνάνθας οἱ Πάφιοι τὸ κατέδονται, *Arist. Av.* 595.
κατεηγὼς, perf. part. med. *Ion.* pro κατεαγὼς, a κατάγνυμι.
κατεθάρρησε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi καταθαρρέω.
κατέθετο, 3. sing. a. 2. ind. med. verbi κατατίθημι.
κατεθίζω, consuefacio.
κατειθοινήσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi καταθοινάω.
κάτει, 2. sing. præs. ind. act. verbi κάτειμι.
κατείδω, effundo, perfundo; κατείδομαι, defluo, fluo. Θαλερὸν δὲ κατείδετο δάκρυ παρείαν, per genas, *Il.* 24, 794.
κατείδε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi καταείδω.
κατείδω, inus. sed hinc κατῴδιον, conspexi, perspexi, respexi, despexi (ex loco edito) it. animadverti, *Ern.* κατειδὼς, conspicatus. Πολὺ λεωνίδεω κατιδὼν δέμας αὐτο δαΐκτον Ξέρξης, *Epigr.* Ὣφθη δὲ μᾶλλον ἡ κατείδε μαινάδας, *Eur. Hec.* 1075.
κατείδωλος, ε, ὁ καὶ ἡ, idolis refertus, idolis deditus. Ab εἴδωλον.
κατεῖεν, 3. sing. perf. ind. med. cum ν ἐφελκ. a κάτειμι.
κατειπάζω, f. άσω, conjicio.
κατεικὼς, έος, ὁ καὶ ἡ, cedens, obsequens, moriger. Ab εἴκω.
κατειλέω, implico, involvo; (2) colligo in arctum, in orbem conglobo; (3) involvo. Κατειλῆθέντες ἐς Μέμφιν, *Herodot.*
κατείλησις, εως, ἡ, involutio. Κατείλησις εἰρίων, *Aret.* A præced.
κατειλημένος, perf. part. pass. *Att.* pro καταλελημμένος, a καταλαμβάνω.
κατειλίσσω, obvolvo; κατειλίσσατο, 3. pl. plusq. perf. pass. obvoluti erant.
κατειλίχατο, 3. plur. plusq. ind. pass. *Ion.* pro κατειλιγμένοι ἦσαν, a καθειλίσσω.
κατείλλω, coarctum et quasi conclusum teneo, in angustum cogo.
κατειλυσπάομαι, ῶμαι, corpus instar serpentis traho. Ab εἰλέω et σπάομαι.
κατειλύω, f. ύσω, intego, occulto.
κατειλωτίζω, f. ίσω, in servitutem redigo. mancipio. Ab εἴλως, *servus Laconum.*
κάτειμι, descendo; (2) redeo, revertor.
κατεῖναι, a. 2. inf. act. *Ion.* pro καθεῖναι, a καθίημι.
κατεινύω, pro καταινύω, *E. M.* ex *Hom.*
κατείπαι, a. 1. inf. act. verbi κατέπω.
κατειργάσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi κατεργάζομαι.
κατειργῦναι, præs. inf. act. verbi κατείργνυμι.
κατείργω, fut. ξω, arceo; (2) subigo, compello. Ναυσὶν ἐκ Σαλαμῶνος κατείργειν, *Paus. σφετέρας, idem.* Κατείργεσθαι ὑπὸ τῦ δυναστεύοντος, *Thuc.*
κατείρικον, 3. plur. imperf. ind. act. verbi κατερείκω.
κατείρω, exp. calumnior, detraho, *Steph.*
κατειρωνεύομαι, f. εύσομαι, per dissimulationem deludo; (2) cavillor.
κάτεισιν, 3. sing. præs. ind. act. cum ν ἐφελκ. pro κάτεισι, a κάτειμι.
κατεκάην, a. 2. ind. pass. verbi κατακαίω.
κατέκαινε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi κατακαίνω.
κατεικίμην, imperf. ind. med. verbi κατάκειμαι.
κατέκηε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κατακαίω.
κατέκηλε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi κατακηλέω.
κατεκκλησία, ἡ, concio derepente convocata, *Poll.* κατακλησία, *Hes.*
κατεκλάδατο, 3. sing. a. 1. ind. med. *Dor.* pro κατεκλίσατο, a κατακλίνω.
κατεκλασθῆς, 2. sing. a. 1. conj. pass. *Dor.* pro κατακλησθῆς, a κατακλείω.
κατεκλύω, frango alicujus vires, impetum, &c.

κατικόπησαν, 3. plur. a. 2. ind. pass. verbi κατακόπτω.
κατικρίθην, a. 1. ind. pass. v. κατακρίνω.
κατίκρινα, *condemnavi*, a. 1. ind. act.
κατίκτα, 3. sing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro κατίκτη, verbi κατάκτημι.
κατίκταθεν, 3. plur. a. 1. ind. pass. *Bœot.* κατεκτάθησαν, a κατακτείνω.
κατίκτανον, *occidi*, a. 2. ind. act.
κατικφεύγω, effugio.
κατίλαβον, a. 2. ind. act. verbi καταλαμβάνω.
κατιλαύνω, depello. Ex κατὰ et ἐλαύνω, *agito*.
κατιλεγχέτω, 3. sing. præs. imperat. act. verbi κατελέγχω.
κατιλέγχω, f. ξω, redarguo, convinco. Οὐ κατελέγχει Περσέα σὸν κτισ-ὴν, *Epigr.*
κατιλέεω, εῶ, misereor, commiseror. Κατελέησάτέ με, *Luc.*
κατιλεῖν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro καθελεῖν, a καθαιρέω, pro καθέλω.
κατιλείφθην, aor. 1. ind. pass. verbi καταλείπω.
κατιλέλειστο, 3. sing. plusq. ind. pass.
κατέλεκτο, 3. sing. plusq. indic. pass. *Ion.* pro κατελέλεκτο, a κατελέγω.
κατιλεξάμην, a. 1. ind. med.
κατέλεξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi καταλέγω.
κατιλευσις, εως, ἡ, descensus, adventus. A κατέρχομαι.
κατελήφθην, aor. 1. ind. pass. verbi καταλαμβάνω.
κατελθέμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro κατελθεῖν, a κατέρχομαι.
κατέλθωμεν, *descenderimus*, a. 2. conj. act.
κατελθών, *qui descendit*, a. 2. part. act.
κατέλιπτε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi καταλείπω.
κατελίσσομαι, *Ion.* pro καθελίσσομαι, convolvor.
κατελόμενος, a. 2. part. med. *Ion.* pro καθελόμενος, a καθαιρέω.
κατελῶσι, dat. plur. aor. 2. part. act. *Ion.* pro καθελᾶσι.
κατελτίζω, f. ίσω, spero, spem concipio.
κατελτισμός, οῦ, ὁ, spes. A κατελπίζω.
κατέλυεν, 3. sing. imperf. indic. act. verbi καταλύω.
κατέλω, *Ion.* pro καθέλω. A καθαιρέω.
κατεμάνθανον, 3. plur. imperf. ind. act. v. καταμανθάνω.
κατέμαρτ, 3. sing. imperf. ind. act. verbi καταμάρτω.
κατεμβλέπτω, f. ψω, intueor, adspicio.
κατεμέω, ῶ, f. έσω, vomitu conspergo.
κατεμήσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi καταμηδομαι.
κατεμμαπέω, demitto, immitto, *Nicand.*
κατεμπάζω, corripio, urgeo, *idem.*
κατεμπρήθω, f. πρήσω, incendo, inflammo; (2) effio, exsufflo.
κατενείρω, interficio, corrumpo; a. 1. med. κατενήρατο, interfecit.
κατέναντι, *adv.* ex adverso, e regione; (2) adversus, obviam. Κατέναντι ὅ, pro eo quod, propterea quod, in *N. T.* Ern.
κατεναντίας, *adv.* idem.
κατεναντίον, *adv.* idem.
κατενερίζω, interficio, occido, jugulo; perf. part. pass. κατηνερισμένος, jugulatus.
κατενάσθην, *habitavi*, a. 1. pass. verbi κατανάω, *Eurip. Phœn.* 214.
κατένασσε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Poët.* pro κατένασε, a κατανάω.
κατενδέκης, έος, ὁ καὶ ἡ, indigus.
κατένεγξις, ἡ, lapsus ex alto. Ab *inusit.* κατενέγκω.
κατενέθω, per *Metath.* pro κατινθέω. Vide κατενήνοθεν, *Hesiod.*
κατένιπε, *detulit*, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* et *Poët.* pro κατήνεγκε, a καταφέρω.
κατένευσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κατανεύω.
κατενεχθείς, aor. 1. part. pass. verbi καταφέρω.
κατένεχθῆναι, *appulsum esse*, a. 1. inf. pass.
κατενεχυράζω, f. άσω, pigneror.
κατενήνοθεν, *construeravit*, 3. sing. perf. ind. med. *Att.* et per *Metath.* pro κάτηνθε, a κατινθέω, pro quo dicitur κατενέθω.
κατενήρατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi κατενείρω.
κατενθεῖν, a. 2. inf. act. *Dor.* pro κατελθεῖν, a κατέρχομαι.
κατεντείνω, distraho, κατεντίνομαι, enixe contendo, flagito.
κατεντυκτὴς, ῆ, ὁ, qui aliquem conveniens accusat, vel alium, vel ipsum. A
κατεντυγχάνω, convenio, compello aliquem contra alium.
κατεντρυφάω, ῶ, insulto, *Philox.* κατεντρυφᾶν, insolescere.
κατενύγησαν, 3. plur. a. 2. ind. pass. verbi κατανύσσω.
κατενώτα, vel κατένατα, *adv.* in conspectu, coram. Ex κατὰ et ἐνώπιον.
κατενώπιον, *adv.* idem et ex iisd.
κατεξανάσασις, ἡ, oppugnatio.
κατεξαναστατικὸς, ἡ, ὸν, oppugnans, adversans. A
κατεξανίσαμαι, contra aliquem insurgo; (2) contra futurum me præparo.
κατεξετάζω, recognosco.
κατεξησιάζω, fut. άσω, potestatem exerceo in aliquem. Οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν, *Matt.* 20, 25. Hinc
κατεξουσιαστικὸς, ἡ, ὸν, imperans.
κατεξούσος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui est suæ potestatis, qui est sui juris et arbitrii. Ab ἐξουσία.
κατεπαγγελία, ας, ἡ, promissio.
κατεπαγγέλλομαι, polliceor, promitto.
κατεπάγω, induco, infero; (2) invito. Εἶτα δ' αὐτὸ κατεπάγων τυκνὸν, *Arist. Eq.* 25.
κατεπάδω, incanto; (2) mulceo, ut incantatores solent; (3) cantu oppugno, cantu expello; blandis verbis cum aliquo loquor.
κατεπαίρομαι, efferb me adversum aliquem.
κατεπακολούθημα, ατος, τὸ, accessio, consecutio, additamentum.
κατεπάλληλος, ον, alternus.
κατεπαρθῆν, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi κατοπατέω.
κατεπάτησεν, 3. sing. a. 1. ind. act.
κατέπαυσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi καταπαύω.
κατεπείγω, urgeo, compello; κατεπείγομαι, festino, propero, maturo, accelero; (2) studiosus sum, f. 1. κατεπειχθήσεται, urgebitur.
κατεπεισόδιον, τὸ, idem quod ἐπεισόδιον.
κατέπεισον, a. 2. ind. act. v. κατοπάτησε.
κατεπέσησαν, 3. plur. a. 2. ind. act. verbi κατεφίσημι.
κατέπεφνεν, 3. sing. a. 2. ind. act. per *Sync.* pro κατεπέφονευσ. Al. a φῶ fit φίνω per *Redupl.* πεφένω et per *Sync.* πέφνω, inde a. 2. ἔπεφνον.
κατεπήδησε, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi καταπηδάω.
κατέπηξεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a καταπήγνυμι.
κατεπιάνθην, aor. 1. ind. pass. verbi καταπιαίνω.
κατεπιδείκνυμαι, jacto, glorior.
κατεπίθυμος, ος, ὁ καὶ ἡ, concupiscens, *Gl. V.* κατεπίθυμος, desiderabilis. Ex κατὰ et ἐπιθυμία, *cupiditas.*
κατεπιορκέω, ῶ, perjurio caussam subverto, vel judicio vinco.
κατεπιτηδεύω, cum affectatione aliquid ago, nimis diligenter studioseque.
κατεπιχειρέω, confugio.
κατεπιχειρέω, impetum facio in aliquem, manum injicio.
κατέπλευσαν, a. 1. ind. act. verbi καταπλέω.
κατεπόθην, a. 1. ind. pass. verbi καταπίνω.
κατεπράϋνα, aor. 1. ind. act. verbi καταπραΰνω.
κατέτω, contra aliquem loquor. Μὴ πρὸς τῶν Θεῶν, ἡμῶν κατίπτης, ἀντιβολῶ σε δέσποτα, *Aristoph. Pace*, 377. Ἄγε δὴ κατίπτ μοι σὺ τὸν σαυτῆ τρόπον, *id. Nub.* 478.
κατεράσαι, defundere; quasi ab ἔρα, *terra*; unde ἐραζε, *humi.*
κατεργάζομαι, efficio, perficio, perago; (2) conficio, concoquo; (3) consumo; (4) profligo; (5) interficio; (6) operor; κατεργασάμενος, p. pass. excultus, elaboratus. Ὁ γὰρ νόμος ὀργὴν κατεργάζεται, *Rom.* 4, 15. Τὰ μὲν σημεῖα τὸ ἀποστόλου κατειργάσθη ἐν ὑμῖν, 2 *Cor.* 12, 12. Μητέρα κατειργάσαντο κοινωνῶ ξίφει, *Angl.* dispatched, *Eur. Iph.* in *Taur.* 1176. Hinc
κατεργασία, ας, ἡ, confectio; (2) opificium; (3) concoctio.
κατειργασμένος, perf. part. pass. *Ion.* pro κατειργασμένος. A κατειργάζομαι.
κατειργαστέον, expugnandum, enitendum est. Ab eod.
κατειργαστικὸς, ἡ, όν, vim habens conficiendi.
κατέργασος, ος, ὁ καὶ ἡ, excultus, ornatus, operosus.
κατέργνῦμι, includo, *Odyss.* 10, 238.
κάτεργος, ος, ὁ καὶ ἡ, labore excultus; τὸ κάτεργον, confectio, cultus, usus, *LXX.* Ex ἔργον.
κατεργός, ὸν, confectus, ut senio, &c.
κατέργω, idem quod κατείργω, *Æsch.*
κατερείδζω, f. ίσω, irrito, incito.
κατερείδω, f. ίσω, superimpono.
κατέρικτος, ὁ καὶ ἡ, confractus. A κατερίκνω, f. ξω, frango, contundo, scindo.
κατερίπτω, f. ψω, dejicio, diruo; κατερριμμένος, p. pass. dirutus. Ἔστιν ἐν φρυγίγγι, κατερείφθην δὲ σὺν αὐλῷ Θήβη, *Epigr.* Χθόνος Ϙ', ἃ καπνῷ κατερείπεται τυφομένα, *Eur. Hecub.* 475.
κατερίσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a καταρέζω.
κατερεύγω, eructo in, ructu effundo aut efflo in; κατήρυγεν, a. 2. ructavit in faciem. Ὡς Θεμιὸν ἡ μιαρὰ τί μη κατήρυγεν, *Arist. Vesp.* 1145.
κατερεχθὴς, ές, tectus, coopertus. A κατερέχω, fut. ψω, tego, tectum impono. Ὡς εὖ κατηρέψασθε καὶ νυδυσικῶς πιρέμω τὸ νώτον, opertæ estis, *Arist. Vesp.* 1284.
κατερέω, ῶ, dico seu loquor contra, indico, obloquor; (2) edissero. Κατερῶ πρός γ' ὑμᾶς ἐλευθέρως τἀληθῆ, *Arist. Nub.* 518. Ἀποθανεῖ, εἰ μὴ κατερεῖς μοι τῦνομ' ὅ, τι-ποτ' ἐστὶ σοι, *id. Pace*, 188.
κατερήτυον, 3. plur. imperf. ind. act. verbi κατερητύω, f. ύσω, detineo, retineo. Κατερητύσων Ϙ' ὅδὸν ἦν ξέλλη, *Soph. Phil.* 1462.
κατεριθεύομαι, contendo, litigo.
κατέριτος, ὁν, legumen fressum. Ἦλε κατεριτῶν χύτρας ἔτνως δὸ' ἢ τρεῖς, *Arist. Ran.* 505. A κατερείκω.
κατεριτόω, idem quod κατερείπω. Hinc
κατερίτωσις, εως, ἡ, destructio, vastatio.
κατερυθρωόω, rubefacio.
κατερυθριάω, rubore suffundor.
κατερυκάκαι, detineo, remoror, ut hinc sit *Homericum* μὴ κατερύκανε, ne detine; sed ibi legitur et κατερύκανε, *Il.* 24, 218.
κατερυκάνω, idem.
κατέρυκε, 3. sing. imperfect. ind. act. *Ion.* pro κατήρυκε. A
κατερύκω, f. ξω, detineo, inhibeo, remoror. Σκέψαι δ' ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν οἷων ἀπεκλείεις καὶ κατερύκεις, *Arist. Vesp.* 599.
κατερύω, f. ύσω, detraho, deduco. Τήν γε κατέρυσεν εἰς ἅλα δίαν, *Od.* 5, 251.
κατεσχομαι, f. ελεύσομαι, descendo, sc. in loca depressiora; (2) *de oratore, scriptore*, venio ad locum aliquem explicandum oratione; (3) redeo ex exsilio, postliminio redeo; (4) invehor, irrumpo. Ὅς ἂν κατέλθῃ τήνδε γῆν Ἕλλην ἀνὴρ, *Eur. Iph.* in *Tau.* 39. ἀπὸ τῆς Ἰωδαίας, *Act.* 21, 10. πρὸς τὰς ἁγίους, *ib.* 9, 32.
κατέσβη, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi κατασβέννυμι.
κατέσθιε, 3. singul. imperf. ind. act. verbi κατεσθίω.
κατεσθίω, edo, peredo, voro, devoro. Οἱ κατεσθίοντες τὰς πατέρας ἀποθανόντας, *Luc.* τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, *Matt.* 23, 14.
κατέσκαμμένος, perf. part. pass. verbi κατασκάπτω.
κατέσκαπτον, *dirui*, a. 1. ind. act.
κατεσκεύασε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κατασκευάζω.
κατεσκευασμένος, *adv.* festinanter, accelerando. A κατεσκευασμένος, perf. part. pass. verbi κατασκεύδω.
κατεσκυδασμένως, *adv.* studiose, dedita opera; *item* bona fide. A κατεσκυδασμένος, perf. part. pass. verbi κατασκυδάζω.
κατέσκυθεν, *oppositi sunt*, 3. plur. a. 1. ind. pass. *Æol.* pro κατεσκάθησαν, a καθίσημι.
κατεσκάθησαν, idem, sed communiter.
κατέσκασαν, 3. plur. a. 2. ind. act. *Dor.* pro κατέσησαν.
κατεσκεῶς, perf. part. act. *Ion.* pro καθεσηκώς.
κατεσκήκει, 3. singul. plusq. ind. act. *Ion.* pro καθεσήκει.
κατέσημι, *constitui*, a. 2. ind. act.
κατεσκάσατο, 3. plur. plusq. ind. pass. *Ion.* pro κατεστραμμένοι ἦσαν, a καταστρέφω.

κατεσφάθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass.
κατεσφέσετο, 3. sing. imperf. ind. pass.
κατέσχεθλα, *subverti*, a. 1. ind. act.
κατεσχεθήσαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. v. καταστρώννυμι.
κατέσωγε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi καταγυιόω.
κατέσχιβε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi καταστχεθω pro κατέχω.
κατέσχεν, *retinuit*, 3. sing. a. 2. ind. act.
κατετάπετο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Dor.* pro κατετήπετο, a κατατήκω.
κατετόξευσαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi κατατοξεύω.
κατέτος, *adv.* quotannis, annuatim, pro κατ' ἔτος. Ex ἔτος, *annus*.
κατέτριζον, 3. plur. imperf. ind. act. verbi κατατρίζω.
κατέτριζε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi κατατρίζω.
κατέτρωξαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi κατατρώγω.
κατετρώσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi κατατιτρώσκω.
κάτευγμα, ατος, τὸ, imprecatio, diræ; (2) res voto promissa, donum votivum, *Soph. Œd. Tyr.* 920. A κατεύχομαι.
κατευδαιμονίζω, fut. ίσω, fortunatum dico, beatum prædico.
κατευδοκέω, laudo quem, probo.
κατευημερέω, ῶ, f. ήσω, prospere ago; (2) gratia et auctoritate polleo; (3) auctoritate et gratia supero. Κατευημερηκὼς πας' ὑμῖν, *Æschin.*
κατευθικτέω, ῶ, f. ήσω, recta scopum tango, vel attingo; (2) rem acu tango; (3) adsequor. Ex εὐθικτος, *tactu facilis*.
κατευθὺ, *adv.* recta. Ex κατὰ et εὐθὺς, *rectus*.
κατευθυντὴρ, ῆρος, ὁ, corrector, emendator.
κατευθυντηρίαν, ας, ἡ, amussis, regula fabrilis.
κατευθυντὴς, οῦ, ὁ, idem quod κατευθυντήρ.
κατευθύνω, dirigo; (2) rego, moderor; (3) compono, constituo; (4) mulcto; (5) commode ago seu vivo, felici successu gaudeo; (6) recta incedo. Ὁ δὲ Κύριος κατευθύναι ὑμῶν τὰς καρδίας, 2 *Thess.* 3, 5. τὰς πόδας ἡμῶν, *Luc.* 1, 79.
κατευκαιρέω, ῶ, f. ήσω, occasione dextre utor.
κατευκηλέω, permulceo, delinio, sedo.
κατευκτικῶς, *adv.* optative, precandi causa. A κατεύχομαι.
κατευλογέω, ῶ, prædico, laudibus extollo; (2) fausta precor. Κατευλογῆσι πρὸς τὰς πολλὰς, *Plut.*
κατευμαρίζω, verbis aliquid levo; (2) levo, elevo; (3) complano; (4) facile aliquid efficio.
κατευμενεῖθεῖν, superiorem esse, dominari. Ab εὐμενέθης.
κατευνάζω, f. άσω, sopio; (2) sedo, paco; (3) finio; (4) in *pass.* et *med.* quiesco, requiesco; (5) cubo, dormio. Ἔκτος αὐτὸν τάξεων κατεύνασεν Ἕκτωρ, *Eurip. Rhes.* 614. Τὸν ἀνδρα δ' ἡμὶν πᾶι κατεύνασαι φράσον, *ib.* 611. Hinc
κατευνασμὸς, οῦ, ὁ, dormitio.
κατευναστήριον, τὸ, cubiculum, cubile.
κατευναστὴς, οῦ, ὁ, cubicularius; (2) qui sponsam ducit dormitum.
κατευναστικὸς, ἡ, όν, vim sopiendi, sedandi habens.
κατευνάω, ῶ, unde, a. 1. pass. κατευνηθέντα, sopitum, idem quod κατευνάζω.
κατευοδόω, ῶ, f. ώσω, prosperum iter præbeo; (2) fortuno. Et in *pass.* κατευοδοῦμαι, prosperor, prospere ago.
κατεύοδωσις, εως, ἡ, prosperatio, *Gl. V.* A præced.
κατευορκίαν, ῶν, fut. ήσω, sancte et religiose juro; (2) non pejero.
κατεύορκος, ον, vide εὔορκος.
κατευορκίαι, abundo.
κατευρύνω, f. υνῶ, dilato, *Ern.*
κατευσωγέω, ῶ, fut. ήσω, bene contra collimo; (2) conjecto bene.
κατευτελίζω, f. ίσω, elevo, parvi facio. Ex εὐτελὴς, *vilis*.
κατευτρεπίζω, f. ίσω, apparo, instruo. Καὶ μέντοι σὺ μὲν ταῦτας κατευτρέπιζ', *Arist. Conc.* 508.
κατευτυχέω, f. ήσω, feliciter ago in.
κατευφημέω, ῶ, f. ήσω, fausta acclamatione prosequor; (2) laudo, collaudo. Πολλὰ κατευφημοῦντες αὐτὸν, *Plut.*
κατευφραίνω, exhilaro.
κατευχειρίζω, idem quod εὐμαρίζω.
κατευχὴ, ῆς, ἡ, precatio, obsecratio, votum; (2) imprecatio, *Gl. V.* A
κατεύχομαι, f. ξομαι, imprecor, diras precor, devoveo; (2) magnopere precor; (3) precor; (4) votum facio; (5) opto; (6) glorior, me jacto. Ὅταν κατεύχῃ ταῦθ', ὁμῶς καλοὶ θανεῖν εὔχει, *Soph. Aj.* 392. Καὶ πᾶσα πόσθεν ἑστίας κατηύξατο, *Eur. Alc.* 152.
κατευωχέω, epulis excipio.
κατευωχέομαι, ούμαι, epulor.
κατέφαγον, 3. plur. aor. 2. ind. act. verbi καταφαγω.
κατεφαίνετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi καταφαίνω.
κατεφάλλοιμι, idem quod καθάλλομαι, *Hom.*
κατεφάμιξεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Dor.* pro κατεφήμιξεν verbi καταφημίζω.
κατεφάνην, a. 2. ind. pass. verbi καταφαίνω.
κατεφθαρμένος, perf. part. pass. verbi καταφθείρω.
κατέφθειρεν, *corrupit*, a. 1. ind. act.
κατεφίστημι, insurgo, in aliquem. Κατεστήσαν ὁμοθυμαδὸν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ Παύλῳ, *Act.* 18, 12.
κατεφόνευσι, aor. 1. ind. act. verbi καταφονεύω.
κατέφυγον, a. 2. ind. act. verbi καταφεύγω.
κάτιχε, 2. sing. præs. imper. act. vel 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro κατέιχε, a κατέχω.
κατέχεν, 3. sing. a. 1. ind. act. per *Sync.* pro κατέσχευσι, a κατεχέω.
κατέχευσα, *effudi*, 1. sing. a. ejusd.
κατέχευσεν, idem quod antecedens κατέχεεν.
κατεχθροίνα, odio prosequor, inimicus sum alicui.
κατεχμάζω, f. άσω, idem quod ἐχμάζω.
κατεχόμενος, præs. part. pass. verbi κατέχω.
κατέχω, fut. καθέξω, vel κατασχήσω, detineo, retineo; (2) teneo, occupo, possideo; (3) sustineo, v. c. impetum; (4) contineo, cohibeo, coërceo; (5) applico, appellor, advenio, accedo: *cum subs.* variis accipit significationes, ut histriones scenam, scurræ convivium κατέχειν dicuntur, qui placent, in quos omnes sunt intenti: fama κατέχειν, quæ pervulgata est, *Ern.* Et ad hæc in *pass.* numine sum adflatus. Ἀλλ' ἀγρίαις κατίχ' ἀεὶ τῶν ξεστότερον δυσηρίαις, implebat, *Soph. Phil.* 10. Κατέχεσι δ' ἔρωτες ἡμᾶς πόλεως, *Arist. Av.* 1321. Μεγάλοι δ' ἔρωτες ἔσοι κατίχεσ' ἡμᾶς ἐπὶ δυσκλείᾳ, *Soph. Aj.* 142. Καεδίαν κατέσχετο ἔρωτι δεινῷ, *Eur. Hipp.* 27.
κατηβολέω, ῶ, animam ago, linquor animo, *Nicand.*
κατήγαγον, a. 2. ind. act. *Att.* pro κατῆγον, a κατάγω.
κατηγεμὼν, *Ion.* pro καθηγεμὼν, dux.
κατηγέομαι, *Ion.* pro καθηγέομαι.
κατηγορέω, ῶ, f. ήσω, accuso, reprehendo, adversus aliquem loquor; (2) indico, argue, defero nomen, demonstro, prædico, enuncio; in *logicis.* Ὦ ἡμεῖς κατηγορήμεν αὐτῆ, *Act.* 24, 8. Τὰ μὲν γὰρ ἄλλα αὐτὴν κατηγόρηκεν εὖ, *Arist. Thesm.* 451. Ἐγὼ δ' ἃ σ' οἶδα διὰ λόγων ἰὼν' ἐμὴ κατηγορήσειν, ἀντιθεὶς' ἀμείνω μοι, *Eur. Tro.* 918. Κατηγορεῖται παρὰ τῶν Ἰουδαίων, *Act.* 23, 30.
κατηγορηθὲν, a. 1. part. pass. n. g.
κατηγόρημα, ατος, τὸ, de quo quis accusatur, crimen, quod objicitur; (2) accusatio; (3) quod objicitur, vel prædicatur, prædicatum apud *Logicos.* A κατηγορέω.
κατηγορητέον, accusandum. Ab eod.
κατηγορία, ας, ἡ, accusatio; (2) categoria, prædicamentum apud eosd. Ab eod.
κατηγορικὸς, ἡ, όν, accusatorius; (2) ad prædicamentum pertinens; (3) delator. A κατήγορος.
κατηγορικῶς, *adv.* accusatorie, criminose.
κατήγορος, ου, ὁ καὶ ἡ, accusator. A κατηγορέω.
κατηγορούμενος, præs. part. pass.
κατηγωνίσατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. v. καταγωνίζομαι.
κατῆδεσε, aor. 1. ind. act. verbi καταιδέω.
κατῆθβαλωμένη, perf. part. pass. f. g. verbi καταιθβαλόω.
κατῆϊεν, 3. sing. perf. med. *Att.* pro κατεῖε, a κάτειμι.

κατήκει, 3. sing. præs. ind. act. *Ion.* pro καθήκει, a καθήκω.
κατηκίζον, imperf. ind. act. verbi καταικίζω.
κατήκοος, ου, ὁ καὶ ἡ, dicto audiens, morigerus; (2) imperio subjectus; (3) attentus; (4) explorator auritus, auscultator; (5) auditor. A κατακούω.
κατήνη, *Ion.* pro καθήκω, devenio, pertineo.
κατήλασα, aor. 1. ind. act. verbi καταλαύνω.
κατῆλθε, 3. sing. aor. 2. ind. act. per *Syncop.* pro κατήλυθε, a κατέρχομαι.
ΚΑΤΗΛΙΨ, ιπος, vel ιφος, ἡ, tabulatum, trabs tectum sustinens; (2) scala. Νὼ δὲ δείσασαί γε πω ἔτι τὴν κατήλιφ' εὐθὺς ἀνεπηδήσεμεν, *Arist. Ran.* 566.
κατηλλάγην, aor. 2. ind. pass. verbi καταλλάττω.
κατηλογέω, ῶ, fut. ήσω, contemno, nihili facio.
κατηλοκίζω, fut. ίσω, sulco.
κατηλόκισαι, 3. sing. perf. ind. pass.
κάτηλυς, υδος, ὁ καὶ ἡ, declivis, *Nonnus.* A κατέρχομαι.
κατηλυσία, ας, ἡ, descensus. A κάτηλυς.
κατήλυσις, εως, ἡ, idem et ab eod.
κατηλωνυίαι, part. perf. act. fem. gen. *Ion.* pro καθηλωνυίαι, a καθάλομαι.
κατῆμαι, indies, quotidie, singulis diebus.
κατημελημένως, *adv.* contemptim, neglectim, cum neglectu. A κατημελημένος, *neglectus, vilis*, perf. part. pass. a κατα-μελέω.
κατημύχθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi καταμύσσω.
κατημῶν, demitto v. c. animum dolore, &c. Κατήμυσαν δ' ἀχέτεσι Θυμὸν, *Apoll. Rhod.* lib. 2, 864.
κατηναγκασμένως, *adv.* coacte, necessario.
κατηναλωμένε, nom. pl. p. part. pass. n. g. verbi καταναλίσκω.
κατήναρες, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi κατεναίρω.
κατήνεγκα, aor. 1. ind. act. verbi καταφέρω.
κατήνεγκε, detuli, perf. ind. med.
κατήνεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ventis obnoxius, ventis expositus, ventosus.
κατήντησεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a καταντάω.
κάτηξις, εως, ἡ, *Ion.* confractio. A κατάγω.
κατηξιώθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi καταξιόω.
κατηόνασεν, *perfundebam*, imperf. ind. act. *contr.* pro κατηόνασον, a κατειονάω.
κατήορος, ου, ὁ καὶ ἡ, dependens, demissus. Ex κατὰ et ἀείρω, *tollo*.
κατηπιάω, ῶ, mitigo, lenio, placo; (2) lenis et placidus sum. Hinc *Homericum* κατηπιόωντο, leniebantur, pro κατηπιάοντο, imperf. *Il.* 5, 417.
κατηρᾶτο, 3. sing. imperf. ind. med. *contr.* pro κατηράατο, a κατεράομαι.
κατηρεφθῆ, 3. sing. a. 1. conj. pass. verbi καταρέφω.
κατήρεγνεα, *abolevi*, perf. ind. act.
κατήρεγνεσα, *inanem reddidi*, aor. 1. ind. act.
κατῆρες, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi καταίρω.
κατήρεες, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro καθῆρες, a καθαιρέω.
κατηρέθετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi κατερέθω.
κατηρεμέω, ῶ, fut. ήσω, quiescere facio, sedo.
κατηρεμίζω, fut. ίσω, idem.
κατηρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tectus, coopertus, opacus; *item*, plenus, redundans. Ex ἐρέφω.
κατῆρες, ες, pendens, *Eur.*
κατήρτιτ, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi κατερείτω.
κατήρρεξεν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi καταρράσσω.
κατηρτίσθαι, perf. inf. pass. verbi καταρτίζω.
κατηρτίσω, *perfecisti*, 2. sing. aor. 1. med.
κατήρυθεν, imperf. ind. act. verbi κατερύω.
κατηρχύθην, aor. 1. ind. pass. verbi κατειρύκω.
κατήρχυνον, *pudefaciebam*, imperf. ind. act.
κατήρεια, ας, ἡ, vultus demissus, pudor cum mœrore.
κατηρῶ, sum vultu demisso præ pudore, *Eur. Med.* 1012. A

κατηφὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, qui est vultu præ pudore demisso, pudibundus, subtristis, mœstus. Τὸν μὲν κατηφῆ καὶ πεφειμένον νόσῳ, *Eur. Or.* 371. Ex κάτω et φάος, *vultus*, (vel potius ἄττω, *figo*, Ern.)

κατηφήσας, aor. 1. part. act. verbi κατηφέω.

κατηφιάω, ῶ, fut. άσω, erecto vultu intueri non audeo præ pudore. Hinc *Poëtice* κατηφιόων, part. pro κατηφιάων, κατηφιῶν. A κατηφὴς.

κατηφόνες, οἱ, probrosi, pudore et probris digna committentes; vel pro κατήφειαι, probra, ut κακ' ἐλέγχεα, *Hom.*

κατηχέω, ω, fut. ήσω, sono, insono, personо, obtundo aures fremitu, e. c. æneorum valde frementium, quod fieri solebat in ingressu sacrorum Eleusiniorum, aliorumque arcanorum, initiandis; quod deinde traductum est ad traditionem elementorum Christianismi; (2) insono aliquid auribus alicujus, viva voce doceo aliquem; (3) doceo prima artis alicujus rudimenta; (4) doceo prima elementa Christianismi; aor. 1. pass. κατηχηθείς, edoctus, informatus. Ἵνα καὶ ἄλλως κατηχήσω, 1 *Cor.* 14, 19. Περὶ ὧν κατηχήθης, *Luc.* 1, 4.

κατήχημα, ατος, τὸ, sonitus. A κατηχέω.

κατηχὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, sonorus, streperus. Ex κατὰ et ἦχος, *sonus.*

κατήχησις, εως, ἡ, catechesis, institutio in primis rei alicujus elementis. A κατηχέω.

κατηχητὴς, οῦ, ὁ, qui prima tradit elementa, qui initiat. Ab eod.

κατήχητοι, qui initiantur, *Vulg. Lex.* ex *Dionys. Areop.* Ab eod.

κατήχθην, a. 1. ind. pass. verbi κατάγω.

κατηχίζω, fut. ίσω, idem quod κατηχέω. Hinc

κατηχισμὸς, οῦ, ὁ, catechismus, prima disciplinæ, in primis Christianismi, elementa.

κατηχιστὴς, οῦ, ὁ, qui prima elementa rei, in primis Christianismi sive doctrinæ Christianæ, docet. Ab eod.

κατηχιστικὸς, ἡ, όν, ad institutionem primam in re aliqua pertinens. Ab eod.

κατηχούμενα, vel κατηχυμένια, et κατηχυμένεια, ων, τὰ, loca, in quibus stabant catechumeni, tabulæque catecheticæ adservabantur. A κατηχίζω.

κατηχοῦντο, 3. plur. imperf. ind. pass. *Dor.* pro κατηχοῦντο, a κατηχοῦμαι.

κάτθανε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi καταθνήσκω.

κατθέμεν, aor. 2. inf. act. *Æol.* et *Ion.* pro καθεῖναι, a κατατίθημι.

κάτθετο, 2. sing. aor. 2. imper. med. *Æol.* et *Ion.* pro κατάθεσο.

κατιάπτω, fut. ψω, lædo, corrumpo.

κατιὰς, άδος, scalpellum, quo fœtus, aut abscessus ex utero exscinditur; *Ion.* pro καθιάς.

κατίασι, 3. plur. præs. ind. act. *Ion.* pro κάτεισι, a κάτειμι.

κατιδεῖν, aor. 2. inf. act. verbi κατείδω.

κατιδόντες, nom. plur. aor. 2. part. act. κατίειναι, præs. inf. act. verbi κατίημι, *Ion.* pro καθίημι, demitto.

κατίζω, *Ion.* pro καθίζω, colloco.

κατιθὺ, *adv.* recta, e regione, ex adverso.

κατιθύνω, dirigo.

κατικετεύω, *Ion.* pro καθικετεύω, supplico.

κατικμαίνω, *Nic.* Vide simpl.

κατικμαίνω, *Ion.* pro καθικμαίνω, humecto; (2) mollio.

κατιλλαίνω, distortis oculis irrideo.

κατίλλω, contorqueo, convolvo; (2) implico, confundo, ut verba in pronunciando; (3) idem quod κατιλλαίνω, ut et

κατιλλαπίζω, ὦ.

κατιλλάπτω, idem; (2) strabis seu contortis oculis intueor.

κατιλύω, f. ύσω, limo obduco; unde a. 1. pass. κατιλυθείς, oblimatus.

κατιόντα, acc. sing. aor. 2. part. act. verbi κάτειμι.

κατιόω, ῶ, rubigine obduco, seu consumo; κατιόομαι, ώμαι, rubigine consumor, perf. part. κατιωμένος.

κατιπτάζεσθαι, præs. inf. med. *Ion.* pro καθιπτάζεσθαι, a καθιπτάζομαι.

κατιῷν, præs. inf. act. *Ion.* et *contr.* pro καθιέρειν, a καθιερόω.

κατίσασθαι, præs. inf. pass. *Ion.* pro καθίσασθαι, a καθίζημι.

κατίσιατο, *constituebantur*, 3. pl. imperf. ind. pass. *Ion.* pro καθίσαντο.

κατίσχεαι, 2. sing. præs. ind. med. verbi seq. *Ion.* pro κατίσχῃ.

κατίσχειν, præs. inf. act. verbi κατίσχω.

κατισχανέω, idem quod κατισχνόω. Κατισχανεῖσθαι πρὸς πίστεως πεδαορσίοις, *Æsch. P. V.* 277.

κάτισχνος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, macer, gracilis.

κατισχνόω, ῶ, f. ώσω, attenuo, emacio; (2) diligenter examino, minutissima quæque pervestigo.

κατισχύουσι, 3. plur. præs. ind. act. verbi κατισχύω, f. ύσω, viribus valeo adversus aliquem; (2) invalesco; (3) possum; (4) roboro, corroboro; (5) conor, et (6) in *pass.* viribus alicujus opprimor, vincor, cedo. Κατίσχυον αἱ φωναὶ αὐτῶν, *Luc.* 23, 23.

κατίσχω, coërceo, contineo, sisto; (2) appello. Λέγωσι σέλας ἐπὶ τὴν βᾶν ἐκ τῶ ὄρανῦ κατίσχειν, *Herodot.* deferri. Ἐς Σαλαμῖνα κατίσχει τὰς νῆας, *idem.*

κατίστασι, 3. sing. perf. ind. pass. verbi καθιστάω.

κατόδος, *Ion.* pro κάθοδος, *Herod.*

κατοδυνόω, ῶ, dolore conficio; κατοδυνῶμαι, dolore conficior.

κατοδύρομαι, deploro, defleo.

κατοικὰς, άδος, ἡ, domestica, ædes inhabitans. A κάτοικος.

κατοικεσία, ων, τὰ, festa eo die quotannis celebrari solita, quo quis aliquo habitatum concesserat. Ab eod.

κατοικέω, ῶ, f. ήσω, inhabito, incolo, habito. Κατῴκει τήνδε γῆν Κορινθίαν ξὺν ἀνδρὶ καὶ τέκνοισιν, *Eur. Med.* 10. Ἀνὴρ κατοικεῖ τύσδε τὰς τότπς σαφῶς, *Soph. Phil.* 39.

κατοικεῖν, præs. inf. act. *Dor.* pro κατοικεῖν. Hinc

κατοίκησις, εως, ἡ, habitatio, domicilium.

κατοικητήριον, ου, τὸ, idem, et ab eod.

κατοικία, ας, ἡ, habitatio, habitandi locus; (2) colonia; (3) præfectura; (4) oppidum; (5) pagus; (6) coloniæ deductio. A κάτοικος.

κατοικίδιος, ία, ιον, vel κατοικίδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, domesticus, domi nostræ degens. Ab eodem.

κατοικίζω, fut. ίσω, in domo collоco; (2) habitatum mitto; (3) condo, ædifico; (4) creo; (5) incolis frequento; κατοικίζομαι, habitatum mittor, collocor. Ὅτ' ἂν κατοικίζοιμι μετὰ σῆ τὴν πόλιν, *Arist Av.* 203.

κατοικὶς, ίδος, ἡ, domestica, in domo habitans. A κάτοικος.

κατοίκισις, εως, ἡ, collocatio in ædibus; (2) coloniæ deductio. A κατοικίζω.

κατοικισμὸς, οῦ, ὁ, domicilium. Ab eod.

κατοικιστὴς, οῦ, ὁ, deductor coloniæ.

κατοικοδομέω, ædifico, inædifico.

κατοικονομέω, ῶ, f. ήσω, dispenso.

κάτοικος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, inhabitor, incola. Ex οἶκος.

κατοικοφθορέω, ῶ, f. ήσω, domum et familiam, seu rem familiarem consumo ac perdo.

κατοικτίρεον, miseror, aor. 1. part. κατοικτίρας. Κατοίκτιρόν με τὴν παναθλίαν, *Arist. Thesm.* 1117. Ἄλλ' αἰδεσαί με, καὶ κατοίκτιρον βίον, *Eur. Iph.* in *Aul.* 1274. τέκνα, *id. Herc.* 445.

κατοικτίζω, et κατοικτίζομαι, commiseror; (2) conditionem meam amare defleo. Τὰς τῶνδ' ἀθέλπς ξυμφορὰς κατοικτίσεις, *Eur. Herc.* 153. Hinc

κατοίκτισις, ἡ, miseratio, misericordia.

κατοίκτιστος, εως, ἡ, idem. Ab οἰκτρός.

κατοιμώζω, in ejulatus erumpo.

κάτοινος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, vinolentus, ebrius, vino obrutus. Ex οἶνος. Hinc

κατοινόω, ῶ, fut. ώσω, vino inebrio, vino obruo.

κατοίομαι, arroganter de me sentio.

κάτοιστος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, sing. perf. ind. med. per *Syncop.* pro κατοίδασθαι, *Æol.* pro κατοίδας, a κατείδω.

κατοίχομαι, morior; οἱ κατοιχόμενοι, mortui.

κατοιωνίζομαι, f. ίσομαι, augurium capio, auguror.

κατοκλάζομαι, fut. άσομαι, in genua procumbo, genua flecto.

κατόκνει, *tergiversare, pigeat te*, 2. singul. præs. imper. act. pro κατόκνει. A

κατοκνέω, ῶ, f. ήσω, piget me, pigror; (2) timeo, vereor, gravor; (3) non possum, nequeo. Κατοκνήσιν περιδεῖν γῆν τμηθεῖσαν, vastari, *Thuc.* lib. 2, 18.

κατολιγωρέω, ῶ, fut. ήσω, prorsus negligo, prorsus parvi pendeo.

κατολισθαίνω, et κατολισθέω, ῶ, f. ήσω, delabor; κατολισθάω, collapsus, a. 2.

κατολολύζω, exululo in vel ad.

κατολοφύρομαι, deploro, defleo. Κατολοφύρομαι σε τῶν χερνίβων ῥανίσι μελλόμενον αἱμακτᾶις, *Eur. Iph. in Taur.* 644.

κατομβρέω, ῶ, fut. ήσω, imbre madefacio, rigo; (2) humecto, madefacio.

κατομβρίας, ἡ, diluvium, *Gl. V.* A

κάτομβρος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, imbre madens; (2) humidus, madidus. Ex ὄμβρος.

κατόμνυμι, et κατόμνυμαι, dejero; (2) contra aliquem juro; (3) sancte juro; (4) jurejurando confirmo; κατόμοσα, a. 1. juravi. Κατόμοσόν νυν ταῦτά μοι, *Arist. Av.* 450. Τὴν ἐμὴν Ψυχὴν κατώμοσ', ἣν ἂν εὐσεβοίμ' ἐγὼ, *Eur. Or.* 1490.

κατόμοσις, ἡ, pro κατώμοσις, *Steph.*

κατομφάλιος, ον, ab umbilico, *Nic.*

κατονειδίζω, f. ίσω, probris incesso, increpo, vitupero.

κατονείομαι, suculam verso et circumago.

κατονομάζω, f. άσω, nomino; (2) denomino. Κατονομαζόμενος τοῖς πάθεσι, ab, *Philo.* Hinc

κατονομασία, ας, ἡ, denominatio, nomen.

κατονόω, ῶ, et κατόνομαι, vitupero, carpo, vilipendo, sperno, despicio, ut hinc sit *Herodoteum μή με κατονοθῇς*, in aor. 1. conj. pass. ne me contemnas.

κατοξύνω, acuo. A

κάτοξυς, ξῖα, ξυ, peracutus; τὸ κάτοξυ, vehementia, vis, *Heliod.*

κατοπάζω, a tergo premo, persequor.

κατοπήγιον, τὸ, vectis, obex, *V. L. Theoc. Sch.*

κάτοπιν, *adv.* a tergo, retro. Ex ὀπίσω.

κατοπίσθιε, vel κατόπισθεν, idem.

κατοπτάω, asso, torreo. A κάτοπτος.

κατόπτευσις, εως, ἡ, adspectus, inspectio, speculatio.

κατοπτευτήριος, ον, ad speculandum aptus. A

κατοπτεύω, despicio, speculor, adspicio, oculis lustro; (2) perspicio, animadverto. Κράτιστος ἐγένετο ὑπτόρων φύσιν ἀνθρώπων κατοπτεῦσαι, *Dion. Hal.*

κατοπτὴς, ῆρος, ὁ, speculator; (2) speculum, instrumentum, quo sedes mali diducitur, ut vitium latens cognosci possit. A κατόπτομαι. Hinc

κατοπτήριος, ον, idem quod κατοπτευτήριος. Est et nomen proprium rupis in Parnasso.

κατόπτης, ὁ, speculator, explorator.

κατοπτία, ἡ, speculatio, contemplatio. A

κατόπτομαι, fut. ψομαι, perspicio, video, cerno. Παρθένον τε καὶ δάκμαρτα, δύω νεκρῶ κατόψεται, *Eur. Or.* 1514.

κάτοπτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, conspicuus, oculis expositus; (2) pertostus, valde assatus. A κατόπτομαι, vel ex κατὰ et ὀπτὸς, *assus.*

κατοπτρίζω, f. ίσω, imagines et reflexiones facio in modum speculi; κατοπτρίζομαι, in speculo me contemplor, intueor velut in speculo. A κάτοπτρον. Unde

κατοπτρικὸς, ἡ, όν, speculāris. Hinc ἡ κατοπτρικὴ, sc. τέχνη, Catoptrica, disciplina optices, quæ reflectiones radiorum contemplatur.

κατοπτρικῶς, *adv.* speculari ratione.

κάτοπτρις, ἡ, speculum, *Call.*

κάτοπτρον, ου τὸ, idem. A κατόπτομαι.

κατορᾶω, ῶ, *Ion.* pro καθορῶ, prospicio, cerno.

κατοργᾶν, vigere vel deflorere, vigorem amittere, *Hes.*

κατοργιάζω, fut. άσω, orgiis initio, ad orgia præparo.

κατορθῶσαν, acc. sing. præs. part. act. f. g. *contr.* pro κατορθοῦσαν. A

κατορθόω, ῶ, fut. ώσω, erigo, instauro; (2) felici successu rem gero; item recte et laudabiliter; (3) perpetro, constituo, prospero successu usus. Τοῖς θεοῖς μὲν εὔχομαι τυχεῖν κατορθώσασα τὰ βεβουλευμένα, dirigens, *Arist. Conc.* 172. Οὐδὲ πολλοσημόριον ἂν εὐρεθείη τῶν ἐκείνοις τοῖς ἥρωσι πάντῃ κατορθωμένων, *Longin.* 36. Hinc

κατόρθωμα, ατος, τὸ, res feliciter gesta, facinus felici successu patratum; (2) recte factum, bonum opus; (3) beneficium

Dei erga homines; *κατορθώματα*, fortia facta, res feliciter gestæ, status rerum (*impr.* bellicarum) prosper, victoriæ.

κατόρθωσις, εως, ἡ, perpetratio, rei felix gestio, res feliciter gesta, prosper successus; (2) recta effectio; (3) directio; (4) correctio. A *κατορθόω*.

κατορθωτής, οῦ, ὁ, perpetrator. Ab eod.

κατορθωτικός, ἡ, όν, qui recte efficere omnia solet, ad res feliciter gerendas idoneus.

κατορρωδέω, ῶ, fut. ήσω, vehementer timeo.

κατορυκτός, ἡ, όν, defossus. A *κατορύσσω*.

κατορυχή, ῆς, ἡ, defossio. Ab eod.

κατορύσσω, vel *κατορύττω*, fut. ξω, defodio, terra obruo; (2) sepelio. Ὑπὸ τῇ πυέλῳ κατώρυξέν ποτε, *Arist. Thesm.* 469. Ἢν δ' ἄρ' ἀποθάνωμεν, κατορυχθησόμεσθα πᾶ γῆς, *id. Av.* 400. Hinc

κατορυχή, ῆς, ἡ, defossio; (2) defossum.

κατοχέομαι, οῦμαι, saltando delecto; (2) in contemptum et contumeliam alicujus salto. Φῦλον ὕτιν μάχιμον τοῖς αὐτοῖς διάσους κατωχίσατο, *Luc.* Hinc

κατοχίτης, ου, ὁ, sc. οἶνος, vinum demulcens lenitudine sua.

κατοχλέομαι, οῦμαι, perf. inf. pass. verbi *κατοχθίτω*.

κατυδαίης, ου, ὁ, ἡ, subterraneus, subterraneæ, *κατυδαῖοι*, subterranei, inferi. Ex ἔδος, *solum*.

κατυλὰς, άδος, ἡ, scil. νὺξ, obscura nox, quasi ab οὖλος, noxius, perniciosus, vel ὅλος, solidus, *Ern.*

κατυλόω, cicatrice obduco. Hinc

κατυλωτικός, ἡ, όν, cicatricem inducens.

κατυρανόθεν, *adv.* cœlitus.

κατυρέω, meio in aliquem; (2) permeio.

κατυρίζω, vento secundo expando, explico, ut ventus secundus inspiret; (2) vento secundo utor; (3) fortuna secunda utor.

κατυρόω, idem. Τὸ λοιτὸν πλῆθος ἐταράμενον τὰς ὕρας, καὶ κατυρώσαν, *Polyb.* Ex ὄρος.

κατοφείλω, debeo.

κατοφρυάομαι, ῶμαι, supercilium tollo; (2) superbus fio. Ex κατὰ et ὀφρύς.

κατοφρυόομαι, ώμαι, idem; *κατωφρυωμένος*, perf. part. pass. superbus, elati supercilii.

κάτοχε, ης, ἡ, pars terebræ, quæ manu tenetur. A *κατέχω*, *Ern.*

κατοχίς, ίος, ὁ, retinaculum, *Gl. V.* Ab eodem.

κατοχιόω, fut. ώσω, coire sino.

κατοχή, ῆς, ἡ, detentio, retentio; (2) possessio; (3) adflatus, instinctusque numinis; (4) adfectus vehemens cerebri, cum gravi dolore, itemque stupore totius corporis conjunctus. A *κατέχω*.

κάτοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui tenetur, v. c. somno, possideri potest, licet; (2) qui captus tenetur; (3) tenaciter hærens; (4) numine adflatus; (5) qui laborat *κατοχῇ*; (6) unde et *κάτοχος* scil. *νόσος*, pro *κατοχή*. A *κατέχω*.

κατόχως, continenter, et cum stupore.

κατόψιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, oculis subjectus, conspicuus. A *κατόπτομαι*.

κατοψοφαγέω, opsonia comedo. Hinc

κατοψοφαγία, obsoniorum comestio.

κατάδε, *Dor.* pro *κατὰ τάδε*.

κάττης, ὁ, cattus, *Suid.*

κάττυμα, ατος, τὸ, corium; (2) machina dolosa. A *καττύω*.

ΚΑΤΤΥ'Ω, fut. ύσω, vel *κασσύω*, consuo, reficio consuendo, et quidem imprimis calceos, ut veteramentarius; (2) machinor, struo. Ἔοικε Πέλμασιν οἷσι πέδιλα παλίμβολα κασσύσῃ, *Nicand.* Οἷδ' ἐγὼ τὸ πρᾶγμα τοῦθ', ὅθεν πάλαι κατύεται, *Arist. Eq.* 314.

κατύπερθε, *super*, *Ion.* pro *καθύπερθε*.

κατυπτώσαι, aor. 1. inf. act. *Ion.* pro *καθυπνώσαι*, a *καθυπνόω*.

κατύπτεσθαι, præs. infin. med. per *Syncop.* pro *κατατύπτεσθαι*, a *κατατύπτομαι*.

ΚΑ'ΤΩ, *adv.* infra; (2) deorsum; (3) inferne, in inferiore parte, subter; (4) ὁ, ἡ, τὸ κάτω, infernus; (5) τὰ κάτω, terrena; (6) οἱ κάτω, homines terrenis addicti; item, posteriores, ap. *Lucian.*

κατωβλέκων, οντος, ὁ, Catoblepon, bestia tauro similis, solo adspectu hominem interficiens. Ex κάτω et βλέπω.

κατώβλιψ Ἑρμῆς, despiciens Mercurius. Ex iisd.

κατώγιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, subterraneus. Ex κατὰ et γία, seu γῆ, *terra*.

κατώγεως, et *κατώγιος*, *Suid.* ut *κατάγειος*, subterraneus.

κατώδυνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui dolore adficitur. Ex κατὸ et ὀδύνη, *dolor*.

κάτωθι, vel *κάτωθεν*, *adv.* ex inferiori loco, ab ima parte; (2) infra, deorsum, in inferiorem locum, τὰ *κάτωθεν*, posteriora. A κάτω.

κατωθέω, ῶ, detrudo, depello, dejicio.

κατωκάρα, *adv.* in caput, capite deorsum vergente. Ex κάτω et κάρα.

κατώκει, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro *κατῴκει*, a *κατοικέω*.

κατώκισα, *habitavi*, aor. 1. ind. act.

κατώκισθεν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. *Boeot.* pro *κατῳκίσθησαν*, a *κατοικίζω*.

κατωκοδομημέναις, dat. plur. perf. part. pass. f. g. verbi *κατοικοδομέω*.

κατωμαδίοις, ᾱ, ία, *Ion.* ίη, ιον, qui humeris fertur; (2) qui ex humeris dependet. A *κάτωμος*.

κατωμαδόν, *adv.* humeris. Ab eod.

κατωμαίζω, humeris tollo. Ab eod. Hinc

κατωμαιστὸς, ή, ὁ, sublatio in humeros; (2) operatio chirurgica, qua humerus luxatus in suum locum reponitur.

κατωμισγής, ῆς, ὁ, ἵππος, equus sternax, sessorem excutiens, *Hes.* Ab eod.

κάτωμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui est dejectis humeris vel armis. Ex κάτω et ὦμος.

κατωμοσίας, ας, ἡ, jusjurandum. A *κατόμνυμι*.

κατώμοσις, εως, ἡ, dejeratio; (2) jusjurandum. Ab eod.

κατωμοτικὸς, ἡ, όν, jurando serviens, et quidem affirmative; ut *νὴ* est particula *κατωμοτική*. Ab eod.

κατώμοτον, τὸ, jumenti genus, *Steph.*

κατωνάκης, ης, ὁ, ἡ, vel *κατωνάκης*, ᾱ, ὁ, vestis servilis, cui adsutus erat limbus e pelle ovina. Ex κάτω et νάκος, *pellis ovina*.

κατώνοτο, 3. plur. imperf. ind. med. verbi *κατόνομαι*.

κατωνιάω, vultum demitto. A

κατωνὸς, ή, όν, qui oculos dejicit, qui vultum demittit ob mœrorem. Ex κάτω et ὄνψ, *oculus*, *vultus*.

κατῶρα, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* et *contr.* pro *καθῶρα*, a *καθοράω*.

κατώρυξ, defossus, *κατώρυχες λίθοι*, lapides in fundamentis ædificiorum defossi, *Homerus* *κατωρυχέας* vocat, *Pollux.* *κατώρυξ*, propago, *Gl. V.* nempe stirpes et virgulta in terram defossa ad plantandum. Ex κατὰ et ὀρύσσω, *fodio*.

κατώρυξε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi *κατορύττω*.

κατωρυχής, έος, ὁ, defossus, ob *Dat.* *κατωρυχείεσσι λίθοισι*, defossis lapidibus apud *Hom.* vide *κατώρυξ*.

κατώρυχος, ὁ καὶ ἡ, defossus. Ex ὀρύσσω.

κατωτεχέοντο, 3. plur. imperf. ind. med. verbi *κατοχέομαι*.

κατωτερικὸς, ἡ, όν, *Epith.* medicamenti deorsum purgantis. A

κατώτερος, inferior; *κατώτατος*, infimus, imus; *κατωτέρω*, *adv.* inferius; *κατωτάτω*, *adv.* imo loco, maxime infra. A κάτω.

κατωφαγᾶς, ᾶ, ὁ, nomen avis; (2) cognomen scommaticum Cleonymi apud *Aristoph.* Ex κάτω et φαγεῖν, *comedere*.

κατωφελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, utilis.

κατωφέρεια, ας, ἡ, pronitas, qua aliquid deorsum fertur; (2) salacitas feminarum *χαμαιτυπῶν*. A

κατωφερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui deorsum fertur, declivis, decliviter propendens, proclivis, pronus; (2) salax, libidinosus; (3) infirmus corpore. Ex κάτω et φέρομαι.

κατωφερῶς, *adv.* deorsum, in præceps.

κατώφορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ima petens, deorsum tendens.

κατωχρᾴω, ῶ, palleo, pallesco, admodum pallidus fio. In *Epigram.* *κατωχρήσασα*, aor. 1. part. pallore perfusa.

κατωχριάω, ῶ, idem.

καυάζω, fut. ξω, *Poët.* pro *κατάγνυμι*, vel *κατάγω*, contero, frango. Οὔτε κε νῆα *καυάξαις*, *Hesiod. Op.* 664. A *κατάξαις*.

ΚΑΥ'ΑΞ, ακος, ὁ, et *καύηξ*, ηκος, ὁ, larus, avis quædam.

καυάξαις, 2. sing. aor. 1. opt. act. *Dor.* pro *καυάσαις*, a verbo *καυάζω*.

καυθήσομαι, fut. 1. ind. pass. verbi *καίω*.

καυθήσωμαι, 1. sing. fut. ejusd. in conj.

καυθμὸς, οῦ, ὁ, uredo, arborum morbus. A *καίω*.

ΚΑΥΚΑΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, caucalis, herba ex olerum genere; (2) myrrha exoleta.

καυκάγη, ἡ, vestimenti genus, *Ar.*

καυκίζομαι, salto, et quidem lascivius. Hinc *καυκίζεσθαι*, saltare indutum *καυκίσιν*, ut ex fragmento apud *Athenæum* colligitur.

ΚΑΥΚΙ'Σ, ίδος, ἡ, calcei genus, *ib.*

καυλέω, ῶ, caulesco. A *καυλός*.

καυληδὸν, *adv.* in modum caulis. Ab eod.

καυλίας, ᾱ, ὁ, ut *καυλίας ὁπὸς*, succus e caule. Ab eod.

καυλικός, ἡ, όν, cauliculaceus. Ab eod.

καυλίναι, αἱ, virides cobii, *Ath.*

καυλίον, ᾱ, τὸ, cauliculus; (2) herba quædam, *Dim.* a *καυλός*. Unde

καυλίσκος, ᾱ, ὁ, cauliculus, parvus caulis.

καυλοειδὴς, ές, ceulis formam habens, *Steph.*

καυλοπώλης, ᾱ, ὁ, qui caules vendit. Ex *καυλὸς* et πωλέω, *vendo*.

ΚΑΥΛΟ'Σ, ᾱ, ὁ, caulis; (2) virga membri virilis; (3) ostium uteri muliebris; (4) ligni in hasta extremitas, quæ cuspidi immittitur. Αἰχμῆς παρὰ *καυλὸν* ὀπισθεν, *Il.* 16, 115.

καυλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, caulosus, caulaceus, qui caule magno est. Ab eod.

καυλωτὸς, ή, όν, caulatus, caulem habens.

καῦμα, ατος, τὸ, ardor, æstus, calor nimius; (2) æstus febris; (3) adustum. A *καίω*.

καυμασία, ας, ἡ, pileus latus ad arcendum solis æstum, ex *Vet. L.* vide *καυσία*.

καυματηρὸς, ὰ, όν, æstuosus, æstivus. A *καῦμα*.

καυματίζω, fut. ίσω, æstu adfligo, ardore excrucio; *καυματίζομαι*, torrefio, aor. 1. ἐκαυματίσθη, æstu interiit. Ἐδόθη αὐτῷ *καυματίσαι* τὰς ἀνθρώπους ἐν πυρὶ, *Apoc.* 16, 8. Ἡλίᾳ δὲ ἀναπέλαντος ἐκαυματίσθη, *Matt.* 13, 6. Ab eod.

καυματοόμαι, ώμαι, æstuo, *Gl. V.* A *καῦμα*.

καυματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, æstuosus.

καυμὸς, ᾱ, ὁ, idem quod *καυθμός*.

καυνάκη, ης, ἡ, vestis barbarica, Persica. A νάκος, *pellis cum suo villo*.

καυνιάσαι, sortiri. A *καῦνος*, sors, vel a Caunii, (Caunii Cariæ urbis incolis) quod præcipue sortitionibus uterentur.

ΚΑΥ¯ΝΟΣ, ᾱ, ὁ, sors, *Hes. Sch. Ar.*

καῦος, ᾱ, ὁ, ventosus, levis, *Suid.* Ab αὖρα.

καυσθμὸς, ᾱ, ὁ, idem quod *καυθμός*.

Καυσία, ας, ἡ, Causia, tegumentum Macedonicum capitis. A *καίω*.

καύσιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, aptus ad comburendum, qui uri et cremari potest. Ab eod.

καῦσις, εως, ἡ, ustio, crematio; *καῦσις νεκρῶν*, ustrina, bustuarium, *Gl. V.* (2) cremandi et abolendi modus; (3) ustio medicorum; (4) ustio architectonica; (5) æstus, ardor. Ab eod.

καυσόομαι, ώμαι, æstuo, ardore infestor, ardore nimio corripior, calore extremo uror. Καυσωμένῳ ῥοιμάχῳ βοηθεῖ, *Diosc.* A *καυσόω*, *ardore infesto*; hoc a

καῦσος, ᾱ, ὁ, ardor, æstus, calor nimius; (2) febris ardens; (3) dipsas, serpens quidam. Ab eod.

καυστιεῖος, ᾱ, όν, ardens, fervens. Ab eod.

καυστηριάζω, idem quod *καυτηριάζω*.

καυστήριον, ᾱ, τὸ, locus, ubi inuruntur stigmata; (2) ferrum, quo stigmata inuruntur. Ab eod.

καυστηρὸς, ρὰ, ρὸν, ardens, fervens. Ab eodem.

καυστὴς, ᾱ, ὁ, combustor, *Gl. V.* *καυστὴς νεκρῶν*, bustuarius. Ab eod.

καυστικὸς, ἡ, όν, urendi vim habens. A *καίω*.

καῦστις, εως, ἡ, seges adulta et sole adurente maturescens; (2) fœnum ejusmodi; (3) pudendum muliebre. Ab eod.

καυστὸς, ή, όν, ustus, crematus; (2) qui uri et cremari potest. Ab eod.

καύστρα, ας, ἡ, *καύστρα νεκρῶν*, ustrina, *Ph.*

καυσώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, æstuosus, ardens. A *καῦσος*.

καύσωμα, ατος, τὸ, ardor, æstus; (2) inflammatio. A *καυσόομαι*.

καύσων, ωνος, ὁ, ardor æstus; nomen venti, Eurus.

καυτὴς, ῆρος, ὁ, cauter, instrumentum, quo notæ et stigmata inuruntur, item, quo medici partem corporis putrem inurunt. Ab eod.

καυτηριάζω, fut. άσω, cautere inuro; (2) cautere præstringo amputata, comprimendo cruori. Κεκαυτηριασμένων τὴν ἰδίαν συνείδησιν, 1 *Tim.* 4, 2. A καυτήρ.

καυτήριον, ου, τὸ, cauterium, quod urendi vim habet; (2) medicamentum urens; (3) stigma inustum; (4) locus, ubi inuruntur stigmata. Ab eod.

καυτικός, ἡ, όν, vide καυστικός.

καυτός, ή, όν, vide καυστός.

καυχάτσαι, 2. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro καυχᾶσαι, a

ΚΑΥΧΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, fut. ήσομαι, glorior; me jacto; (2) exsulto; (3) jactanter prædico. Μὴ καυχῶ τὰ εἰς ἄψιον, *Prov.* 27, 1. ἐν ἀνθρώποις, 1 *Cor.* 3, 21. ἐπ' ἐλπίδι, *Rom.* 5, 2. ὑπὲρ τῆ τοιούτε, 2 *Cor.* 12, 5.

καυχὰς, άδος, ἡ, jactatrix. A καυχάομαι.

καυχᾶσαι, *gloriaris*, idem quod καυχᾶσαι.

καυχένα, *cervicem*, acc. sing. a καυχήν.

καυχη, ης, ἡ, idem quod καύχησις.

καύχημα, ατος, τὸ, gloriatio, jactatio; (2) de quo quis gloriatur. A καυχάομαι. Hinc

καυχηματίας, ᾶ, ὁ, gloriator, jactator.

καύχησις, εως, ἡ, gloriatio, jactatio.

καυχητὴς, ᾶ, ὁ, jactator. Ab eod.

καύων, (inus.) pro κάω, seu καίω, *Diosc.*

καφέω, spiro, anhelo, exspiro; ponitur, ut hinc sit κεκαφηὼς, πεκαφηότα, apud *Hom.* pro πεκαφηκὼς, *Il.* 5, 698. A καπύω, *flo.*

κάφος, ετ κάπος, flatus. Ab eod.

ΚΑΦΩ'ΡΗ, ης, ἡ, vulpes, *Suid.*

καχάζω, cachinnor, fut. *Dor.* καχαξῶ, pro καγχάζω. A καγχάζω.

κάχαξις, imaguncula ex cera alba, vel auro, puellarum ludicrum. Ex κηρὸς et χάξις.

καχεκτέω, ῶ, malo corporis habitu laboro; mala sum corporis habitudine; (2) dicitur et de vitio animi. Οἱ καχεκτέοντες τῶν ἀθλητῶν, *Polyb.* A

καχέκτης, ᾶ, ὁ, male habitus; (2) qui malæ mentis et seditiosus est. A κακὸς et ἔχω.

κάχεκτος, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

καχεξία, ας, ἡ, malus corporis habitus, cachexia; (2) mala mens; (3) perturbatio animi. Ex iisd.

καχελκὴς, ὲς, gravia et insanabilia ulcera habens. Ab ἕλκος.

καχεταιρεία, ας, ἡ, malum consortium.

καχεταιρείης, gen. sing. *Ion.*

καχήμερος, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, cui mala seu infelix est vita. Ex κακὸς et ἡμέρα.

καχλάζοισα, præs. part. act. f. g. *Dor.* pro καχλάζουσα, a καχλάζω.

καχλάζω, strepito, resono; (2) turbor; (3) tumeo, efferveo, ebullio, *Gl. V.* scaturio, ebullio. A κάχληξ.

καχλαίνω, turbo, *Hes.* A καχλάζω. Unde

κάχλασμα, ατος, τὸ, strepitus, sonitus.

καχλασμὸς, ᾶ, ὁ, scaturigo, *Gl. V.*

ΚΑ'ΧΛΗΞ, ηκος, ὁ, lapillus, calculus, qui in aqua invenitur.

κάχλος, et κάχηνος, apud *Comicos*, ridiculus, stupidus. A χαίνω. *V. L. Steph.*

καχρυδίας, ᾶ, ὁ, ut καχρυδίας ἄρτος, panis ex hordeo tosto. A κάχρυς.

καχρύδιον, υ, τὸ, hordeum tostum, *Dim.*

καχρυδώδης, ες, καχρυδώδη, ὀδσσα, ὀδν, similis τῇ κάχρυϊ. A

ΚΑ'ΧΡΥΣ, υος, ὁ, hordeum in furno tostum; (2) semen roris marini; (3) granum hordei; (4) quiddam, quod pilulæ forma in arboribus quercu, abiete, et aliis crescit. Ὥσπερεὶ κάχρυς γυναῖκ' ἀλεῦσαν, *Arist. Nub.* 1358.

καχρυφόρος, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, planta κάχρυν φέρουσα, apud *Nicand.* A κάχρυς et φέρω.

καχρυώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem quod καχρυώδεις.

καχυτονότος, ὁ καὶ ἡ, idem ac καχύποτος, suspiciosus, suspicax, *Poll.* ex *Plat.*

καχύποτος, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, suspiciosus, qui prave suspicatur de re; (2) de quo mala suspicio est. Ab ὑπόπτης.

καχυποτοτέομαι, ῶμαι, mala suspicor. A

καχυποτοτος, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, mala suspicans, suspiciosus, *Suid.* Ab ὑποτοπέω, *suspicor.*

κάψα, ης, ἡ, capsa, cista, arca. A κάπτω.

καψάκης, ᾶ, ὁ, cista, theca, situla, urna. A κάπτω, vel etiam κάμπτω, quasi καμψάκης.

καψάκιον, τὸ, cistula, capsula, situla, *Dim.* et ἰδώριον, ᾶ, τὸ, sudarium. Ex κάψις, et ἰδῶς, *sudor.*

κάψις, εως, ἡ, voratio; (2) morsus. A κάπτω.

κάω, idem quod καίω· κάομαι, uror, ardeo; aor. 2 ἔκάην· fut. 2. καήσομαι.

ΚΕ`, *sequente consona*, et κὲν *sequente vocali*, particula Poëtica, idem notans, quod ἂν potentiale in prosa.

κεάζω, fut. άσω, findo, scindo. Εὖ καὶ ἐτισαμένους κέασαν ξύλα, *Odyss.* 20, 161. Ἡ δ' ἀνδιχα τᾶσα κεάσθη, *Il.* 16, 412. A κέω.

ΚΕΑΝΩΘΟΣ, ᾶ, ὁ, spina quædam, *Theophrast.*

ΚΕ'ΑΡ, ατος, τὸ, cor; (2) animus.

κέαρνον, ου, τὸ, securis, ferramentum fabrile aut sutorium, *Ern.*

Κεὶας, άδος, ὁ, locus, quo immittuntur malefici apud Lacedæmonios, ut Athenis in Barathrum.

κέασμα, ατος, τὸ, fractura, fragmentum, *Hes.* A κεάζω.

κέασσε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* et *Poët.* pro ἐκέασε, a κεάζω.

κέασται, 3. pl. præs. ind. med. *Ion.* pro κεῖνται, a κείμαι.

κέαστο. 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐκεῖντο.

κεβάλη, ης, ετ κεβλὴ, ῆς, ἡ, caput. A κεβαλὴ, quod Macedonica dialecto est ἡ κεφαλὴ.

κεβαλογάνος, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, in capite fœtum habens, ut papaver. Ex κεβάλη et γονή.

κεβλήτριες, avis quædam apud *Aristoph.*

ΚΕΒΡΙΟ'ΝΗΣ, ᾶ, ὁ, cebriones, avis quædam apud *Aristoph.* at apud *Hom.* gigantis nomen.

κεγχαλέτης, ᾶ, ὁ, milii molitor, qui milii grana mola frangit. Ex κέγχρος et ἀλέτης, *molitor*

κεγχαμιδώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, granis ficus similis, sive e genere κεγχαμίδων. A

κεγχαμὶς, ίδος, ἡ, granum seu semen ficus; (2) nucleus seu os olivæ. A κέγχρος.

ΚΕΓΧΡΕΑΙ', ῶν, αἱ, Cenchreæ, nomen portus Corinthiaci.

κεγχρεῶν, ῶνος, ὁ, officina, in qua grana metallorum exsiccantur. A κέγχρος.

κεγχρειακὸς, αία, αῖον, qui milii magnitudine est. Ab eod.

κεγχρίας, ᾶ, ὁ, miliaris, e milio confectus.

κεγχριδίας, ᾶ, ὁ, veluti milii granis variegatus. Ab eod.

κεγχρίδιον, ᾶ, τὸ, parvulum milii granum, *Steph.*

κεγχρίνη, ἡ, puls e milio, *Hes.*

κεγχρίνης, idem quod κεγχρὶς, *Nic.*

κεγχρινος, ίνη, ινον, e milio confectus, miliaceus. A κέγχρος.

κεγχρὶς, ίδος, ἡ, cenchris, avis ex accipitrum genere; (2) serpentis nomen. Ab eodem.

κεγχρίτης, ᾶ, ὁ, sc. λίθος, cenchrites lapis, quasi milii granis respersus. Ab eod.

κεγχριτὶς, miliaris, *Ep.* ap. *Suid.*

κεγχροειδὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, milio similis. Ex κέγχρος et εἶδος, *species*

ΚΕΓΧΡΟΣ, ᾶ, ὁ, vel ἡ, milium; (2) serpens quidam, qui quasi milii granis conspersus est; (3) adamantis genus; (4) ornamentum vestis; (5) granum ficus.

κεγχροφόρος, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, milii ferax. Ex κέγχρος et φέρω, *fero.*

κεγχρώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, milio similis, ad milii magnitudinem vel formam accedens. A κέγχρος.

κεγχρώματα, ὼν, τὰ, ornamenta in scutorum ambitu granorum milii instar adspersa; (2) parva foramina in scutorum ambitu, per quæ speculabantur adversarios. Ἀλλ' εὖ προσῆγον ἀσπίδων κεγχρώμασιν ὀφθαλμὸν, *Eur. Phœn.* 1401. Ab inus. κεγχρόω, *exorno, vario.*

κεδάζω, sive κεδάω, pro σκεδάζω. Ὅσ' ὦκα ῥέων ἐκέδασσε γεφύρας, *Il.* 5, 88. Ἀχαιὸς, *Od.* 3, 131. Κεδασθέντες κατὰ νῆας, *Il.* 2, 398.

κεδαίω, dissipo; κεδαίομαι, dissipor; etiam pereo, de naufragis, ap. *Arat.* et *Sch.* κεδαιομένης, *Nicand.*

κεδασθέντες, nom. pl. a. 2. part. pass. verbi κεδάζω.

ΚΕ'ΔΜΑΤΑ, ων, τὰ, diuturni e defluxionibus adfectus, diuturni articulorum dolores.

κεδματώδεα, τὰ, κέδμασι similia.

κεδνὸς, ἡ, όν, dignus, cujus cura habeatur, in pretio ob virtutem habendus; (2) venerandus; (3) prudens; (4) probus, honestus; (5) pudicus; (6) temperans. A κῆδος, *cura.*

κεδρέλαιον, υ, τὸ, oleum cedrinum. Ex κέδρος et ἔλαιον.

κεδρελάτη, ης, ἡ, cedrus abietem magnitudine æquans. Ex κέδρος et ἐλάτη, *abies.*

κεδρία, ας, ἡ, pix cedrina, resina, lachryma cedri; (2) oleum cedrinum. A κέδρος.

κεδρίνεος, έα, εον, cedrinus, e cedro confectus. Ab eod.

κέδρινος, ίνη, ινον, idem et ab eod.

κέδριον, υ, τὸ, oleum cedri, cedria.

κέδριος, α, ον, cedrinus, bene oleus, *Hes.*

κεδρὶς, ίδος, ἡ, fructus cedri; (2) frutex cedro similis. Ab eod.

κεδρίτης· υ, ὁ, sc. οἶνος, cedrites, vinum cedrinum. Ab eod.

ΚΕ'ΔΡΟΣ, ᾶ, ἡ, cedrus, arbor odorata; (2) *masc.* fructus cedri.

κεδροχαρὴς, ές, cedro gaudens, *Man.*

κεδρόω, ῶ, f. ώσω, cedrino oleo, vel liquore perungo, vel condio. A κέδρος.

κεδρὼν, ῶνος, ὁ, locus, ubi cedri nascuntur. Ab eod.

κεδρωτὸς, ἡ, όν, cedratus, cedria unctus.

ΚΕ'ΔΡΩΣΤΙΣ, εως, ἡ, cedrostis, vitis alba.

κέεται, 3. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro κεῖται, a κείμαι.

κέηται, *jaceat*, 3. sing. præs. conj. med.

κείαντες, nom. pl. a. 1. part. act. pro καύσαντες, a καίω.

κίαται, 3. plur. præs. ind. med. *Ion.* pro κεῖνται, a κείμαι.

κείη, *Dor.* pro κε εἴη, *sit.*

κείθεν, illuc; pro ἐκεῖθεν.

κείθι, illic; pro ἐκεῖθι.

ΚΕΙ`ΜΑΙ, f. κείσομαι, jaceo; (2) positus sum, situs sum; (3) repositus sum; (4) propositus sum; (5) projectus sum; (6) mortuus sum; (7) sepultus sum; (8) pendeo ex aliquo interfectus; (9) desideo, ferior, nil ago; (10) dicitur etiam de rebus alicui deo consecratis. Κεῖται δὴ πάνθ' ἁπερ εἴπας, parata sunt, *Arist. Conc.* 512. Πάντων δ' Ἑλλήνων κείσομαι ἐν ςόμασιν, *de Ilio*, Epigr.

κειμηλιάρχης, ᾶ, ὁ, qui pretiosæ supellectili præest, thesaurarius. Ex κειμήλιον et ἀρχή. Hinc

κειμηλιαρχιον, υ, τὸ, locus, ubi pretiosa supellex reponitur.

κειμηλιάρχος, ὁ, idem quod κειμηλιάρχης.

κειμήλιον, ᾶ, τὸ, supellex pretiosa, cimelium; (2) supellex quævis; (3) corpus hominis. A κείμαι. Hinc

κειμηλιος, qui velut pretiosa supellex reponitur vel repositus est.

κεῖν, pro καὶ ἐν, vel καὶ εἰν, *et in.*

κείνῃ, *illac, illa ratione*, pro ἐκείνῃ, sc. ὁδῷ

κείνος, *ille, Ion.* pro ἐκείνος.

κεινὸς, vacuus, inanis. Pro κενός.

κείνως, illa ratione. Pro ἐκείνως.

κεῖπος, idem quod κῆπος, *Strab.*

κειράμεναι, nom. plur. a. 1. part. med. f. g. verbi κείρω.

κίρει, *tonde*, 2. sing. præs. imper. act.

κειρεκόμης, ᾶ, ὁ, qui comam totondit, tonsus.

κειρία, ας, ἡ. Κειρίαι, fascia, cui mortuus involvitur, sepulchralis; (2) fasciæ, quibus colligatur infans in cunis, *Gloss. Vet.* κειρίαι, instita. Sunt autem ligamina spondarum. Ἔζδος ζωνῆς ἐκ σχοινίων παρεοικὸς ἱμάντι, ᾗ δεσμῶσι τὰς κλίνας, *Schol. Aristoph. Av.* 815.

κείρις, εως, ἡ, ciris, avis quædam, halcyon aliis, aliis accipiter; quibusdam scylla. A

ΚΕΙ'ΡΩ, fut. κερῶ, tondeo; (2) scindo, abscindo; (3) populor, vasto, diripio; (4) insatiabili edacitate voro, aor. 1. ἐκειρα. med. ἐκειράμην, aor. 2. pass. ἐκάρην, p. act. κέκαρκα, pass. κέκαρμαι, part. κεκαρμένος, tonsus. Ἐκείρατο τὴν κόμην, *Job.* 1, 20. Πολὺν σοι βοστρύχων πλόκαμον κερῶμαι, *Eur. Tro.* 1184. Ἀπὸ δὲ στεφάναν κέκαρσαι τύργων, *idem, Hecub.* 898.

κεῖς, *et in*, Dor. pro καὶ εἰς.

κείσε, illuc. Pro ἐκεῖσε.

κεισεῦμαι, f. 1. med. *Dor.* pro κείσομαι.

κεῖσθαι, *jacere*, præs. inf. med. v. κεῖμαι.

κεισῦμαι, fut. 1. ind. med. *Dor.* pro κείσομαι.

κεῖτο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἔκειτο.

κεῖσι, lacere, seu cubare cupio. Ἀ κεῖμαι.

κεκαδήσομαι, f. 2. ind. pass. *Ion.* et *Poët.* pro κεκαδήσομαι, pro χαδήσομαι, a χάζω.

κεκαδμένον, perf. part. pass. *Dor.* pro κεκασμένον, a κάζω.

κέκασδον, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔχασδον, a χάζω.

κεκάδικα, perf. ind. act. verbi καδίζω.

κεκάλυμμαι, perf. ind. pass. v. καλύπτω.

κέκαμον, a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἔκαμον, a κάμνω.

κεκάμα, a. 2. conj. act. *Ion.* pro κάμω.

κεκάφθαι, perf. inf. pass. verbi κείφω.

κέκαχμα, *totondi*, perf. ind. act.

κεκαχωμένον, gen. plur. part. perf. pass. v. καχόω.

κεκάσθαι, perf. inf. pass. verbi κάζω, *orno.*

κεκασμένος, *ornatus*, part. perf. ejusd.

κεκαύθαι, perf. inf. pass. verbi καίω.

κεκαυμένῳ, *usto*, dat. sing. perf. part. pass.

κεκαχηώς, perf. part. act. *Ion.* pro κεκαφηώς, a κάπτω.

κεκέδασα, perf. ind. act. verbi κεδαίνω.

κέκευθα, *texi*, perf. ind. med. verbi κεύθω.

κέκηα, *accendi*, perf. ind. med. verbi καίω.

κεκήρυκται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi κηρύσσω.

κεκινδυνευμένως, *adv.* periculose. A κινδυνεύω.

κεκινῆσται, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro κεκίνηνται, a κινέω.

κεκλάγξω, f. 1. ind. act. *Poët.* pro κλάγξω, a κλάζω, *clamo.*

κέκλαγγα, *clamavi*, perf. ind. act.

κεκλαμένων, gen. plur. perf. part. pass. pro κεκλασμένων, a κλάζω, *frango.*

κέκλαμμαι, perf. indic. pass. pro κέκλεμμαι, a κλέπτω, *furor.*

κεκλασμένως, *adv.* fracte. A κλάω.

κέκλασο, 3. sing. plusq. ind. pass. *Ion.* pro ἐκέκλασο, a κλάζω, *frango.*

κεκλαύσεται, 3. sing. p. post f. ind. pass. verbi κλαίω.

κεκλειμένος, perf. part. pass. verbi κλείω, *celebro.*

κεκλεμμένον, perf. part. pass. n. g. verbi κλέπτω.

κέκλεο, 2. sing. præs. imper. med. *Ion.* pro κέκλεισο, seu κέκλῃ, a κέκλομαι.

κεκλῆνται, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro κέκλημαι, a καλέω.

κέκλημαι, perf. ind. med. *Ion.* pro κέκλαγα, a κλάζω.

κεκλήγοντες, nom. plur. præs. part. act. verbi

κεκλήγω, clamo, clango, fremo. Ὡς οἱ κεκλήγοντε ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρωρον, *Il.* 16, 430. A κλάζω.

κεκληγὼς, part. med. verbi κλάζω, *clamo*, *Il.* 2, 222.

κέκληκα, perf. ind. act. per *Sync.* pro κικάληκα, a καλέω.

κεκληκώς, part. perf. ejusd.

κεκλήσο, 2. sing. perf. opt. pass. verbi καλέω, *Soph. Phil.* 119.

κεκλῆσθαι, *vocatum esse*, perf. ind. pass.

κεκλήσομαι, 1. sing. p. post. f. ind.

κεκλίαται, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro κέκλινται, a κλίνω.

κεκλιμένη, *inclinata*, perf. part. pass. f. g.

κέκλομαι, jubeo, hortor; (2) invoco; (3) voco, advoco. Κεκλόμενος Τρῴῃσι κατὰ σίγας, *Il.* 15, 345. A κέλομαι.

κέκλοφα, perf. ind. med. verbi κλέπτω.

κέκλυθι, 2. sing. præs. imper. act. *Ion.* pro κλῦθι, a κλύω.

κέκλυτε, 2. plur. præs. imper. act. *Ion.* pro κλῦτε.

κεκλυσμένος, perf. part. pass. verbi κλύζω.

κεκμακὼς, perf. part. act. *Dor.* et per *Sync.* pro κεκαμηκὼς, a κάμνω.

κέκμηκα, perf. ind. act. per *Sync.* pro κεκάμηκα.

κεκμηκότως, *adv.* cum labore, ærumnose.

κεκμώτα, acc. sing. *Ion.* pro κεκμηκῶτα, *Il.* 6, 261.

κέκνεισμαι, perf. ind. pass. verbi κναίω.

κεκοίμηται, 3. plur. perf. ind. pass. verbi κοιμάω.

κεκολάσθαι, perf. inf. pass. verbi κολάζω.

κεκολασμένως, *adv.* moderate frenando et moderando cupiditates luxuriamve. A κεκολασμένος, part. perf. pass. a κολάζω.

κέκομμαι, perf. ind. pass. verbi κόπτω.

κέκονα, perf. ind. med. *Poët.* pro ἔκτονα, a κτείνω.

κεκονιαμένος, part. perf. pass. verbi κονιάω.

κεκονιμένος, *pulverulentus, pulvere impletus*, perf. part. pass. *Att.* pro κεκονισμένος, a κονίζω.

κεκοπάκα, perf. ind. act. verbi κοπάζω.

κεκοσίακα, perf. ind. act. verbi κοσιάω.

κεκορεσμένος, perf. part. pass. verbi κορέννυμι.

κεκορυθμένος, perf. part. pass. verbi κορέω.

κεκορυθὼς, perf. part. act. *Ion.* pro κεκορηκώς.

κεκορυθμένος, *galea armatus*, perf. part. pass. per *Sync.* pro κεκορυθημένος, a κορυθέω.

κεκοτητότα, *iratum*, acc. sing. perf. part. act. *Ion.* pro κεκοτηκότα, a κοτέω.

κεκόφθαι, perf. inf. pass. verbi κόπτω.

κεκράαντο, 3. plur. plusq. ind. pass. *Ion.* et *Poët.* pro ἐκέκραντο, a κραίνω.

κέκραγα, perf. ind. act. verbi κράζω. Hinc κέκραγμα, ατος, τὸ, clamor, vociferatio.

κεκραγμὸς, ῦ, ὁ, idem et ab eod.

κεκράγω, clamo, vociferor; unde a. 1. ἐκέκραξα. Ab eod.

κέκραπα, *miscui*, perf. ind. act. per *Sync.* pro κεκέρακα, a κεράννυμι, pro κεράω.

κέκραμαι, perf. ind. pass. verbi κεράννυμι.

κεκραμένως, *adv.* temperate. A κεκραμένος, part. perf. pass. a κεράννυμι.

κεκραξιδάμας, ᾶ, ὁ, qui vociferatione et clamore aliquem vincit ac domat, valde clamosus. Vocabulum Aristophanium de Cleone. Ex κράζω et δαμάω, *domo.*

κεκράξομαι, p. post f. verbi κράζω; vel *clamabo*, f. 1. ind. med. verbi κεκράγω.

κεκράτηνται, 3. plur. perf. ind. pass. verbi κρατέω.

κεκράκαται, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro κεκραγμένοι εἰσὶ, a κρώζω.

κέκραχθι, 2. sing. perf. imper. act. pro κέκραχε.

κέκρηκα, perf. ind. med. pro κέκραγα.

κέκρητο, 3. sing. plusq. indic. pass. *Ion.* et per *Sync.* pro ἐκέκρατο, a κεράω.

κεκριγότες, *incerte loquentes*, nom. plur. part. perf. med. verbi κρίζω, *strido.*

κεκριμένην, acc. sing. perf. part. pass. f. g. verbi κρίνω.

κεκριμένως, *adv.* exacte, cum judicio et censura. A κεκριμένος, part. perf. pass. a κρίνω.

κέκριται, *judicatum est*, 3. sing. perf. ind. pass. verbi κρίνω.

κεκροταμένος, perf. part. pass. *Dor.* pro κεκροτημένος, a κροτέω. Unde

κεκροτημένως, *adv.* sonore, numerose, (de oratione).

κέκρυβα, perf. ind. med. verbi κρύπτω.

κεκρυμμένος, *occultus*, perf. part. pass.

κεκρυμμένως, *adv.* occulte, clam, latenter. A κεκρυμμένος, part. perf. pass. a κρύπτω.

κεκρυφάλιον, ου, τὸ, reticulum, *Poll.*

κεκρυφαλοπλόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui reticula nectit. Ex κεκρύφαλος, a πλέκω.

ΚΕΚΡΥΦΑΛΟΣ, ου, ὁ, reticulum, quo mulieres crines revinciunt, vitta, vinculum capillorum; (2) sudarium; (3) venter quidam animalium ruminantium.

κεκρύφατοι, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro κεκρυμμένοι εἰσὶ, a κρύπτω.

κέκτημαι, perf. ind. pass. verbi κτάομαι.

κεκτημένος, part. perf. pass.

κεκτῆσθαι, *adquisivisse possidere*, perf. inf. pass.

κεκύθωσι, 3. plur. aor. 2. conj. *Ion.* pro κύθωσι, a κεύθω, *occulto.*

κελαδεινὸς, streperus, tumultuosus, strepitum et sonum edens; κελαδεινὴ dicitur Diana a tumultu et strepitu venatorio. A κέλαδος.

κελαδεννὸς, pro κελαδεινός. Χαίρων κελαδεννῶν μή μέ λίτοι καβαρὸν φέγγος, *Pind. Pyth.* 9, 158.

κελαδέοντι, 3. plur. præs. indic. act. *Dor.* pro κελαδέουσι, a

κελαδέω, ῶ, f. ήσω, strepo; (2) tumultuor; (3) sono, insono, resono. Βοὰν, βοὰν δ' Ἑλλὰς κελάδησε, *Eur. Hel.* 376. Ἂς δ' Ἀπόλλων κελαδήσῃ, *ibid.* 93. Εὔηχα κελαδῶσι, *Luc.* Ab eod. Hinc

κελάδημα, ατος, τὸ, strepitus; (2) clamor, tumultuatio. Ἐν ὁρανῷ κάλλιστον κελάδημα, *Eur. Phœn.* 220.

κελαδήτις, ή, sonora, *Pind.*

κελαδοδρόμος, ου, cum strepitu, i. e. celeriter currens; *Epith.* Dianæ.

ΚΕΛΑΔΟΣ, ου, ὁ, strepitus; (2) tumultus, clamor; (4) sonus musicus.

κελαδὼ, idem quod κελαδέω, *Hom.*

κελαδῶν, præs. part. act. *Ion.* pro κελαδέων, a κελαδέω.

κελαινεγχὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, funestam hastam habens. Ex κελαινὸς et ἔγχος.

κελαινεφὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, nubium obfuscator, nubes atras reddens, vel cogens; (2) nubes atras habens. Ex κελαινὸς et νέφος.

κελαινιάω, ῶ, nigricor, sum niger. Hinc κελαινιάων, pro κελαινιάων, κελαινιῶν, partic. A κελαινὸς.

κελαινόβοτος, ου, niger, sed de cibo. Κελαινόβοτον δ' ἦπαρ ἐπιθυνήσεται, *Æsch. P. V.* 1061. A βιβρώσκω.

κελαινόλωτα κεράσια, *Hes.* cerasa nigricantia, ut lotus. Ex κελαινὸς et λώτος.

κελαινοτάθμιον, cujus adfectus sunt obscuri; tectum, argutum, subdolum, *Hes.* Ex κελαινὸς et τάθος, *adfectus.*

κελαινόχρινος, ου, nigram cutem habens. *Opp.*

κελαινὸς, ὴ, ὸν, niger, ater; (2) horrendus; (3) obscurus. A μέλας.

κελαινότης, ητος, ἡ, nigredo. A κελαινός.

κελαινοφαὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, niger apparens; (2) ater, obscurus. Ex κελαινὸς et φάος.

κελαινόφρων, ον, subdolus. A φρήν.

κελαινοχαὴς, ὁ καὶ ἡ, niger, obscurus.

κελαινῶπις, conturbo, *Æsch.*

κελαινώπας, *Dor.* pro κελαινώπης, ου, ὁ, *Soph.* κελαινώπης Ὕμνος, animus non palam apparens, sed in tenebris latens, quasi absconditus et insidiosus; (2) profunda cogitans, subdolus. *Fœm.* κελαινῶπις. Ἀ κελαίνωψ.

κελαινώπις, ή, nigra aspectu, *Pind.* A κελαινός et ὤψ.

κελαίνωψ, ωπος, ὁ καὶ ἡ, niger; (2) formidabilis adspectu. Ex κελαινὸς et ὤψ, *vultus.*

κελάρια, τὰ, quædam vasa, *Poll.*

ΚΕΛΑΡΥΖΩ, vel κελαρίζω, cum strepitu fluo; (2) murmuro, strepito. Τῆς διὰ μέσσης Κηφισσὸ μέγα ῥεῖμα κατερχόμενον κελαρύζει, *Dion. Per.* 440. Hinc

κελαρύσδειν, *Dor.* pro κελαρύζειν.

κελάρυζις, εως, ἡ, murmur, strepitus.

κελάρυσμα, ατος, τὸ, murmur seu strepitus aquæ fluentis. Ab eod.

κελαρυσμὸς, ῦ, ὁ, idem et ab eod.

κέλεαι, 2. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro κέλεσαι, a κέλομαι.

κελεῖω, ης, ἡ, poculum. A λείβω, *libo.*

κελέομαι, idem quod κέλομαι, seu κέλω, *Eust.*

κελεόντες, ων, οἱ, pedes textorii mali, *Antonin. Liberal.* 10.

ΚΕΛΕΟΣ, ου, ὁ, avis quædam pernicissima, galgulus; (2) est et nomen proprium Herois Attici; (3) idem qui ἰσόπους, in pl.

κέλεσθε, 2. pl. præs. imper. med. verbi κέλομαι.

Κελευθίειαι, Deæ, quæ in viis statuebantur ad eas monstrandas, vel ad viatores custodiendos, *Hes.* A κέλευθος.

κέλευθείω, viam carpo; ὁδεύω, *Hes.*

κελευθήτης, ου, ὁ, viator. Ab eod.

κελευθιάω, ῶ, iter facere cupio. Ab eod.

κελευθοπόρος, ὁ, viator, qui iter conficit, *Ep.*

ΚΕΛΕΥΘΟΣ, ου, ἡ, via, cum terrestris, tum marina, vel aëria; *plur.* τὰ κέλευθα, *viæ.*

κελευθοποιὸς, ὸν, dux viam ostendens, submotor.

κέλευμα, τὸ, jussum. A κελεύω.

κέλευσε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐκέλευσε, a κελεύω.

κέλευσις, εως, ἡ, jussio, ipsa actio jubendi; (2) imperium.

κέλευσμα, ατος, τὸ, jussum, mandatum; (2) hortamentum, quod hortandi causa dicitur; (3) hortamen remigum; (4) hortamentum aurigæ; (5) clamor hortatorius. Ab eod.

κελευσμὸς, ῦ, ὁ, idem et ab eod.

κελευσμοσύνη, ης, ἡ, jussum, mandatum.

κελευστὴς, οῦ, ὁ, jussor, qui jubet, hortator; (2) qui celeusma canit, celeusta, hortator remigum; (3) proreta, proræ præfectus. Ab eod.

κελευστικὸν, τὸ, cohortatio, *Synes.*

κελευστικὸς, ὴ, όν, hortandi vim habens.

κελευστὸς, ὴ, όν, jussus, imperatus. A κελεύω.

κελευτιάω, ῶ, hortor. Hinc κελευτιόων, pro κελευτιῶν, κελευτιάων. Ὣς ῥα κελευτιόων Γαιήοχος ὤρσεν Ἀχαιὺς, *Il.* 13, 125. Ab eodem.

κελεύω, f. εὑσω, jubeo, impero; (2) hortor invito ad aliquid agendum; (3) peto, postulo; (4) permitto; (5) censeo; (6) remiges clamore incito. Ἐκέλευσε τοῖς ὄχλοις, *Matt.* 15, 35. διεθήναι ἀλύσεσι, *Act.* 21, 33. Εἰ χρὴ μὴ κελευσθεῖσαν λέγειν, *Eur. Iph.* in *Tau.* 1293. Α. κέλω.

ΚΕΛΗΣ, ητος, ὁ, celes, equus desultorius; (2) desultor, eques desultorius, qui in certamine uno tantum equo utitur; (3) navigium parvum, quod uno tantum remigio agitur, celox; (4) pudendum muliebre.

κελήσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐκελήσατο, a. κελέομαι.

κελήσομαι, *jubebo*, f. 1. ind. med.

κελητίζω, f. ίσω, celete equo vehor, equum desultorium ago. Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵπποισι κελητίζειε εὖ εἰδώς, *Il.* 15, 679. A. κέλης.

κελήτιον, ου, τὸ, parva celox, *Dim.* ab eod.

κέλοντο, 3. pl. imperf. med. *Ion.* pro ἐκέλοντο.

κέλοντες, idem quod κελέοντες, *Ern.*

ΚΕΛΛΩ, f. κέλσω, appello, appellor, pervenio in portum; (2) moveo; (3) celeriter curro. Ἐν μέσῳ σκάφει ἑστῶτες σφὲ πρὸς γῆν τήνδ' ἐκέλσαμεν μόλις, *Soph. Trach.* 817.

κέλσαι, *appulisse*, a. 1. inf. verbi κέλλω.

Κελτισί, *adv.* Gallice. A Κελτὸς, *Gallus.*

κελύφνον, ου, τὸ, putamen.

κελυφνώδης, ες, corticosus, *Theoph.*

κέλυφος, εος, τὸ, putamen, cortex. A καλύπτω.

ΚΕΛΩ, usitatius κέλομαι, jubeo, hortor. Ἧ μὲν Τρῶές γε κέλονται, *Il.* 7, 393. Κελεύμην Ἀργείοισιν ἀμυνέμεναι, *ib.* 9, 513.

κέλωρ, filius vel nepos, *Eur. Andr.* 1034. (2) spado, exsectus, *Hes.* (3) vox, *id.* et *Etym.* A κέλω.

κελωρεύειν, vociferari, clamare, *Hes.* A κέλωρ.

ΚΕΜΑΣ, άδος, ἡ, dama, hinnulus cervi; (2) species capræ silvestris, *Eur. Iph.* in *Taur.* 176.

κέμφος, vide κέσφος.

κεν, vide κε.

κεναγγής, ὲς, naves exhauriens, *Æsch.*

κεναγγία, ας, ἡ, vasorum vacuitas. Ex κενὸς et ἄγγος.

κεναυδείαι, ας, ἡ, inopia virorum. A κέναυδος, υ, ὁ καὶ ἡ, viris vacuus; (2) vir vanus ac futilis, *Suid.* Ex κενὸς et ἀνήρ.

ΚΕΝΔΥΑΔ, ης, ἡ, instrumentum ad fabricandas naves; in *Epigramm.*

κεναγγεῖον, habere vasa inania, *Hippocr.* A

κεναγγίη, ης, ἡ, *Ion.* pro κεναγγία, apud *Hipp.* vasorum vacuitas et inanitas; (2) inanitas vasorum corporis; (3) fames, inedia.

κεναγγητέον, abstinendum a cibo, *Call.*

κεναγγικός, ἡ, όν, habens vasa vacua; (2) pertinens ad adfectum, quo vasa corporis habentur inania, *Hipp.* A κεναγγία.

κεναγγικῶς, *adv.* eorum more, quibus vasa sunt vacua, *id.*

κεναγωγία, ας, ἡ, vanorum verborum jactatio, vaniloquentia, inanis sermo. Ex κενεὸς et ἀγορὰ, *sermo.*

κεναυχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vana jactans; (2) superbus. Ex κενεὸς et αὐχέομαι.

κενεῆσια, et εια, ων, τὰ, morticinæ carnes, carnes e cadavere excisæ. A νεκρός.

κενεηγόρος, et κενηγόρος, ον, vaniloquus, *Nax. Diosc.*

κενεμβατέω, per inane gradior. Ex κενὸς et ἐμβατέω.

κενεός, ὠ, όν, vanus, inanis. A κενός.

κενεότης, ητος, ἡ, vacuitas, vanitas. Ab eod.

κενεόφρων, idem quod κενόφρων.

κενεὼν, ῶνος, ὁ, pars corporis inter thoracem et os ad ilia pertinens; (2) venter; (3) spatium vacuum. A κενεός.

κενεώτησις, εως, ἡ, morbus equorum circa ilia. Ex κενεὼν et πρίσις, *fissio.*

κενήγιον, ου, τὸ, vacuum sepulchrum, inane monumentum. Ex κενὸς et ἠρίον.

κενοβυλία, ας, ἡ, consilium inane et futile. Ex κενὸς et βυλὴ, *consilium.*

κενοδόντης, ἡ, dentibus carens. Ex ὀδὼς.

κενοδοξία, ἡ, vana gloria; (2) inanis gloriæ cupiditas; (3) vana de se opinio. A

κενόδοξος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, inanis gloriæ cupidus. Ex κενὸς et δόξα.

κενοδρομέω, vacue curro, *Man.*

κενοκοπέω, nugor, laborem inutilem suscipio. Ex κόπος.

κενόκρανος, ὁ, vanum caput habens, *Sibyl.*

κενολογέω, ῶ, fut. ήσω, inaniter loquor, supervacanea dico. Ex κενὸς et λέγω.

κενολογία, ας, ἡ, vaniloquium. A seq.

κενολόγος, ὁ, ὁ, vaniloquus, inaniloquus, *Gl. V.* Ab eod.

κενοπαθέω, vanis ducor adfectibus. A πάθος.

ΚΕΝΟ Σ, ἡ, όν, vacuus, inanis; (2) inanis, vanus. Hinc εἰς κενὸν, frustra.

κενοσοφία, ἡ, vana et inanis sapientia. A

κενόσοφος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, in vanis et inanibus sapiens, inani sapientia prædituς.

κενοσπουδέω, rebus inanibus intentus sum, apud *Jos.*

κενοσπουδία, ας, ἡ, inanis studium. A

κενόσπουδος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, rebus inanibus studens. Ex κενὸς et σπουδή.

κενοσπούδως, *adv.* studio inani, frustra.

κενοταφέω, tumulo inani sepelio, tumulum inanem aggero. Ὃν Τυνδαρὶς παὶς ἠδ' ἀπόνατο κενοταφεί; *Eur. Hel.* 1261. A τάφος.

κενοτάφιον, ου, τὸ, cenotaphium, honorarium sed inane sepulchrum; (2) quivis inanis tumulus; (3) simulacrum, seu imago. Ex iisd.

κενόταφος, conditus in cenotaphio, h. e. usus honore sepulcri commentitii, titulum sine ossibus habentis. Vide καινόταφος, *Ern.*

κενότης, ἡ, inanitas; (2) vanitas. A κενός.

κενοτομία, ας, ἡ, inanium et vanarum rerum studium. Ex κενὸς et τέμνω.

κενοφροσύνη, ης, ἡ, vana mens, inanis opinio. A

κενόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, vana cogitans, stultus. Ex κενὸς et φρὴν, *mens.*

κενοφωνέω, inanes emitto voces, *Suid.*

κενοφωνία, ας, ἡ, clamor de rebus inanibus; (2) sermo vanus et futilis; (3) sermo impius sive hæreticus. A

κενόφωνος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, inanes voces funditans. Ex κενὸς et φωνὴ, *vox.*

κενόω, ῶ, f. ώσω, exinanio, evacuo; (2) deprimo, humilio; (3) inutilem reddo; (4) exhaurio, consumo, omnia in aliquid impendo; (5) corpus humoribus purgo; κενοῦσθαι, evanescere, vacuari, purgari, de corpore; aor. 1. κενωθείς, exinanitus. Τί δ', ὦ ματαία, τῶνδε σὰς κενοῖς χέρας; *Eurip. Med.* 959. Ναὺς τινότητ δ' ἀδικίας κενώσειτε, *id. Ion.* 448. Μυριάδας τε πόλεις ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἐκένωσεν, *idem, Rhes.* 911. Ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ, 1 *Cor.* 1, 17. A κενός.

κένσαι, 2. sing. a. 1. imper. med. per *Sync.* pro κέντησαι, a verbo κεντέω.

κέντασε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* et *Dor.* pro ἐκέντησε.

κενταύρειος, ία, ιον, Centaureus, ut κενταυρεία βοτάνη, herba centaurea. A κένταυρος.

κενταυρίδης, ου, ὁ, Centauri filius, e Centauro natus, a Centauro genus ducens.

κενταυρικός, ἡ, όν, Centauricus. Ab eod.

κενταυρικῶς, *adv.* Centaurorum more; (2) more et ritu agresti feroque.

κενταύριον, seu κενταύρειον, ου, τὸ, centaurium, herba, *Plin.* lib. 25. §. 14. cap. 3. A κένταυρος. *Angl.* CENTAURY.

κενταυρίς, ίδος, ἡ, idem et ab eod.

κενταύρισκος, υ, ὁ, parvus Centaurus; (2) rusticus, agrestis. *Dim.* ab eod.

κενταυροκτόνος, υ, ὁ, interfector Centaurorum. A κένταυρος et κτείνω.

κενταυρομαχία, ας, ἡ, Centaurorum pugna; (2) pugna immanis qualis Centaurorum erat cum Lapithis. Ex κένταυρος et μάχη.

κενταυροπληθής, έος, ὁ καὶ ἡ, Centaurorum plenus. Ex κένταυρος et πλήθω.

Κένταυρος, υ, ὁ, Centaurus, animal, superne homo, infra equus; (2) sidus quodam; (3) navis quædam. Ex κεντέω, *stimulo*, et ταῦρος.

κεντάω, pungo; κεντῶ, pungit, *Ph.*

ΚΕΝΤΕΩ, ῶ, fut. ήσω, pungo, stimulo. Πάντα γὰρ κεντοῦμεν ἀνδρὸς κράκτορίζομεν βίον, *Arist. Vesp.* 1107. Τὸ τρόσκοτον ἅπαν πικὶ τὸ 'σθαλμὸ κεντέμενος ὥστε ὑπ' ἀνθρηνῶν, *id. Nub* 944.

κέντημα, ατος, τὸ, aculeus, stimulus, id, quo pungimus; (2) punctio; *Ph.* κέντημα, punctus, punctum. A κεντέω.

κέντησις, εως, ἡ, punctio, *Gl. V.*

κεντητήριον, ου, τὸ, id, quo pungere possumus; (2) subula. Ab eod.

κεντητικός, ἡ, όν, pungens, aculeatus. Ab eodem.

κεντητός, ἡ, όν, punctus, punctis distinctus.

κεντίζω, f. ίσω, pungo. A κεντέω.

κεντρήεις, ήεσσα, ῆεν, aculeatus. A κέντρον.

κεντρηνεκής, έος, ὁ καὶ ἡ, stimulis agitatus. Τῇ ῥα δι' αὐτῶων κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους, *Il.* 8, 396. Ex κέντρον et ἴσκω, *cedo.*

κεντρίζω, f. ίσω, stimulo, pungo; (2) incito, excito. Ὀρχησὴν μασιγόων καὶ κεντρίζων, *Xen.* Ab eod.

κεντρίναι, ῶν, οἱ, culicum genus. A seq.

κεντρίνης, ου, ὁ, q. d. aculeatus, genus squali piscis. A κέντρον.

κέντριον, τὸ, stimulus boum, *E. M.*

κεντρίς, ίδος, ἡ, aculeus, ut apum, vesparum, et similium; (2) locus in equo, qui a calcaribus stimulatur; (3) genus serpentis. Ab eod.

κεντροδήλητος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, seu κεντροδάλητος, qui pungendo noxam adfert. Ex κέντρον et δηλέω, *noceo.*

κεντρομυρσίνη, ης, ἡ, ruscus, myrtus sylvestris, quæ et ὀξυμυρσίνη, q. d. acuta myrtus, et μυρρινάκανθος, q. d. spinosa myrtus. A κέντρον, *acumen*, et μυρσίνη, *myrtus.*

κέντρον, ου, τὸ, stimulus; (2) calcar; (3) incitatorium; (4) aculeus, spiculum, cuspis, acumen; (5) centrum; (6) vitium lignorum seu lapidum; κέντρα, cardines cœli. A κεντέω.

κεντροστύτος, ου, ὁ καὶ ἡ, stimulo seu jaculo feriens, aculeum infigens. Ex κέντρον et τύπτω, *ferio.*

κεντρόω, ῶ, fut. ώσω, stimulo, spiculo configo; (2) aculeo seu spiculo armo; κεκεντρωμένος, aculeatus, perf. pass. A κέντρον.

κεντρώδης, ες, aculeos habens.

κέντρωνες, centones. Ab eod.

κέντρωσις, εως, ἡ, stimulatio, incitatio. A κεντρόω.

κεντρωτός, ἡ, όν, stimulis confixus; (2) aculeis seu spiculis armatus. Ab eod.

κεντυρίων, ωνος, ὁ, centurio. Vox *Latina.*

κέντω, f. κέντσω, stimulo; ut hinc sit κέντσαι, aor. 1. inf. ap. *Hom. Il.* 23, 337.

κέντωρ, ορος, ὁ, stimulator, qui pungit; κέντορες ἵππων, agitatores equorum. A κεντέω.

κένωμα, ατος, τὸ, purgamentum, evacuatio. A κενόω.

κενῶς, *adv.* vane. A κενὸς, *vanus.*

κένωσις, εως, ἡ, evacuatio, exinanitio; (2) detractio humorum e corporibus. Ab eodem.

κενωτικός, ἡ, όν, evacuandi vim habens.

κέομαι, pro κείμαι, jaceo. Ἀτάρ τοι εἵματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται, *Il.* 22, 510.

κέονται, 3. plur. præs. ind. med. *Ion.* vel *Poët.* pro κεῖνται, a κεῖμαι.

ΚΕΠΦΟΣ, ου, ὁ, species avis marinæ levissimæ, quæ a quovis vento facile circumagitur; (2) homo levis, stolidus. Hinc

κεπφοῦσθαι, leviter efferri et circumagi in modum τοῦ κέπφου; unde κεπφωθείς, aor. 1. part. elatus, agitatus, incitatus, *Suid.* deceptus, *Hes.* κεπεφῶσθαι, præs. pass. elatæ, *id.*

κέρα, ας, ἡ, raphanus agrestis, *Theophr.* At τὼ κέρα, cornua, et alicubi crines, ap. *Hom.*

κεραβάτης, ου, ὁ, qui cornuum adminiculo scandit Ex κέρας et βαίνω, *scando.*

κεραϊκλῆς, έος, ὁ, qui cornibus trahit, de bove sub jugo. Ex κέρας et ἕλκω.

κεράϊσσιν, dat. plur. *Ion.* et *Poet.* pro κέρασι, a κέρας.

κεραία, ας, ἡ, cornu; (2) antenna; (3) virgula inflexa; (4) punctum supra literam; (5) apex. A κέρας.

κεραΐξετον, 2. dual. imperf. ind. act. verbi κεραΐζω, cornibus dissipo; (2) vasto, excindo, deleo; (3) incurso, velut infestis cornibus. Ὄθι πεῦ Τρῶας κεραΐζε καὶ ἄλλυς, *Il.* 2, 851. Θαλάμους κεραϊζομένους, *ib.* 22, 63. A κέρας.

κεραίνω, misceo; ut hinc sit κέρασε, misce, *Il.* 9, 203. sed ibi rectius legitur κέρασε. A κεράω.

κεραϊτίχος κάλως, funis antennæ cornua retinens. Ex κεραία et ἔχω.

κέραιες, 3. sing. præs. imper. act. verbi κεραίω, misceo. A κεράω, seu κεράννυμι, *misceo.*

κεραΐς, ΐδος, ἡ, perditrix, vastatrix. A κεραΐζω. (2) vermis cornu infestans; (3) cornix; (4) pro κέρας, ώδος. A κέρας.

κεραϊ-ής, ῆ, ό, vastator, populator; (2) piscator, nempe qui piscatur linea piscatoria, quæ Græcis vocatur κεραία. Ab eod.

κεραϊ-ίς, ίδος, ἡ, cornuta. Ἀ κεραϊ-ής.

κεραΐτις, ίδος, ἡ, fœnum Græcum. Ab eodem.

κεραΐ-ψ, ῖτος, vermis cornua rodens, *Fust.*

ΚΕΡΑ΄ΜΒΗΛΟΝ, κέραμβον, ὁ, τό, et κεράμβυξ, υκος, bestiola, scarabæo similis, quæ ficui arbori circumligata culices abigit, *Hes.*

κεραμεΐος, εία, εῖον, fictilis, figulinus. A κέραμος.

κεραμεῖ, dat. sing. pro κεραμεῖ, a κεραμεύς.

κεραμεία, ας, ἡ, sc. τέχνη, ars figularis, figlina. A κεραμεύς.

Κεραμεικός, ὁ, locus Athenis ita dictus.

κεραμεῖον, ου, τό, figuli officina, figlina.

κεραμεῖος, εία, εῖον, figulinus. A κεραμεύς.

κεραμέος, έα, έον, *contr.* κεραμοῦς, idem.

κεραμεύς, έως, ὁ, figulus.

κεραμευτικός, ἡ, όν, ad figulum pertinens. Hinc ἡ κεραμευτική, sc. τέχνη, ars figularis. A

κεραμεύω, fut. εύσω, fingo, figlinam exerceo. Καλλίσῃ κόρῃ, ἥτις κεραμεύει τὸν κεραυνὸν τῷ Διός, *Arist. Av.* 1544. Τὰ τρύβλια πακτῶν κεραμεύειν, *id. Conc.* 253. A κεραμεύς.

κεραμήϊος, *Hom.*

κεραμιδοῦ, ῶ, fut. ώσω, tegulis tego. Κεραμιδουμένη οἰκία, *Aristot.* A κεραμίς.

κεραμικός, ἡ, όν, fictilis, figularis, figulinus. A κέραμος.

κεράμιον, ου, τό, vas fictile; (2) amphora, urceus; (3) dolium. Ab eod.

κεράμιος, ία, ιον, fictilis, figulinus. Ab eodem.

κεραμίς, ίδος, ἡ, vas fictile, testa; (2) tegula; (3) dolium; (4) genus terræ. Ab eodem.

κεραμοπώλης, ου, ὁ, figulus, tegularius, *Gl. Vet.* Ex κέραμος et πωῶ.

κεραμοπωλεῖον, ου, τό, locus, ubi fictilia venduntur. A

κεραμοπωλέω, fictilia, tegulas vendo. Ex κέραμος et πωλέω.

κεραμοπώλης, ου, ὁ, fictilium venditor.

ΚΕ΄ΡΑΜΟΣ, ου, ὁ, terra figularis, sive e qua fictilia fiunt; (2) vas fictile; (3) testa; (4) tegula; (5) omne instrumentum mensarium, argenteum, aureum, fictile, et ex quacunque demum materia constans; (6) carcer.

κεραμουργός, ὁ, tegularum figulus, *Man.*

κεραμοῦς, ἑᾶ, ἑοῦν, idem quod κεραμέος, *Diosc.*

κεραμωτός, ἡ, όν, testaceus. A κέραμος.

ΚΕΡΑ΄ΝΝΥΜΙ, vel κεραννύω, vel κεράω, ῶ, fut. άσω, misceo; (2) infundo; (3) misceo, immisceo, sc. aquam vino; (4) tempero; κεράσαι, aor. 1. act. et κεράσασθαι, aor. 1. med. miscere, temperare; perf. pass. part. κεκερασμένος, et usitatius κεκραμένος, mistus; aor. 1. pass. part. κερασθείς, mistus. Κερανύειν τὴν ἐπιτίμησιν τῇ δικαιοσύνῃ, οἶνον τὴν πηγήν. Οἱμοι δὲ κύλικος ἴσον ἴσῳ κεκραμένης, *Arist. Plut.* 1132. Φύσει πρὸς πάσαν ἀρετὴν εὖ κεκραμένος τὸ ἦθος, *Plut.*

κέρας, ατος, ὁ, arcus; (2) pilus; (3) pudendum. A κέρας.

κερασοξόος, ου, ὁ καὶ ἡ, cornuum politor, ex quibus arcus conficiuntur, *Gl. V.* κερασοξόος, cornarius. Ex κέρας et ξέω, *polio.*

κερασός, cornutus; (2) corneus. A κέρας.

κεράσχης, ου, ὁ, qui cornui seu alæ præfectus est.

κερασχία, ἡ, munus illud, quo quis alæ præest, *Steph.*

ΚΕ΄ΡΑΣ, ατος, τό, cornu; (2) tibia vel poculum e cornu factum; (3) arcus; (4) cornu, pars exercitus; (5) extremitas altera uteri; (6) fluminis ostium, seu ramus; (7) sophisma et captiosæ argutiæ; (8) cincinnus et plexus ad cornu formam factus; (9) antenna; (10) quævis eminentia, ut fastigium montis, dens, &c.; (11) robur et potentia, item auctor, in *N. T.* Ern.

κεράς, άδος, ἡ, cornuta. A κέρας.

κερασσόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ut κερασσόλον σπέρμα, semen, quod inter serendum cornua bubula attigit. Metaphorice κερασσόλος, durus, contumax, intractabilis; (2) præfractus. Ex κέρας et βάλλω.

κερασία, ας, ἡ, idem quod κέρασος.

κεράσιον, ου, τό, cerasum, fructus arboris cerasi. A κέρασος.

κέρασμα, ατος, τό, mixtura. A κεράννυμι.

ΚΕ΄ΡΑΣΟΣ, ου, ἡ, cerasus, arbor, *Angl.* THE CHERRY-TREE.

κεράστης, ου, ὁ, cerastes, vermiculus ficus infestans; (2) serpentis genus; (3) cervus, quum perfecta cornua habet. A κέρας.

κερασσόφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, corniger, cornutus. Ex κέρας et φέρω.

κεράσχιλοι, labia cornuum modo incurva habentes, *Hes.* Ex κέρας et χείλος, *labium.*

κεράσω, fut. 1. ind. act. verbi κεράννυμι, pro κεράω, *misceo.*

κερατοΰλης, ου, ὁ, cornicen, qui cornu canit. Ex κέρας et αὐλός, *tibia.*

κερατΐας, ας, ὁ, siliquastrum. A κέρας.

κερατηφόρος, idem quod κερατοφόρος, *Steph.*

κερατίας, ου, ὁ, cornutus; (2) cornu speciem habens. Ab eod.

κερατίζω, fut. ίσω, cornu peto, cornu ferio, arieto. Ab eod.

κερατινος, ίνη, ινον, corneus, ex cornu factus. Hinc κερατίνη, ης, *buccina.* Ab eodem.

κερατίον, ου, τό, corniculum; (2) siliqua, *Dim.* a κέρας.

κερατιῶμεν, 1. plur. fut. 1. ind. act. *Att.* pro κερατίσομεν, a κερατίζω.

κερατιστής, οῦ, ὁ, qui cornu ferit. Ἀ κερατίζω.

κερατίτης, ου, ὁ, cornutus, cornicalatus, *Fœm.* κερατῖτις, corniculata. A κέρας.

κερατογλύφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui cornua scalpit. Ex κέρας et γλύφω.

κερατοειδής, έος, ὁ, corneus, cornu similis.

κερατοποιός, οῦ, ὁ, opifex qui ex cornu arcus et alia conficit, *Gl. V.* cornificus.

κερατοπώς, ῶδος, ὁ, cornipes, *Gl. V.*

κερατουργός, ὁ καὶ ἡ, qui aliquid ex cornu conficit. Ex κέρας et ἔργον.

κερατοφορέω, ῶ, fut. ήσω, cornua gero, sum corniger. A

κερατοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, corniger. Ex κέρας et φέρω.

κερατοφυέω, cornua habeo. A φύω.

κερατοφυής, έος, cornutus. Ab iisd.

κερατόφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, cornu resonans. Ex κέρας et φωνή, *vox.*

κερατωδής, έος, ὁ καὶ ἡ, cornu imitans, cornutus, corniger. Ab eod.

κερατών, ῶνος, ὁ, ara in insula Delo e cornibus constructa. Ab eod.

κεράτων, gen. pl. a κέρας, ατος.

κερατωνίαι, ἡ, siliqua, *Gal.*

κεραύλης, ου, ὁ, cornicen. Ab αὐλέω.

κεραύνειος, ὁ καὶ ἡ, fulmineus. A κεραυνός.

κεραυνίας, ου, ὁ, fulmine ictus, *Hes.* Ab eodem.

κεραύνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod κεραύνειος.

κεραυνοβάλλομαι, fulmine percutior; part. a. 1. pass. κεραυνοβληθείς. Hinc

κεραυνοβλής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, fulmine ictus.

κεραυνοβλητος, ὁ, attonitus, *Gl. V.*

κεραυνοβολέω, fulmino, fulmine peto.

κεραυνοβολία, ας, ἡ, fulminis jaculatio.

κεραυνοβολίον, ου, τό, bidental, fulgor, *Gl. V.*

κεραυνοβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, fulminis jaculator.

κεραυνόβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, fulmine ictus.

κεραυνοβρόντης, ου, ὁ, *Epith.* Jovis tonantis et fulminantis.

ΚΕΡΑΥΝΟΣΚΟ΄ΠΕΙΟΝ, ου, τό, locus in scena, e quo fulmina mittebantur. Ex κεραυνὸς et σκοτέω.

κεραυνοσκοπία, ἡ, haruspicina.

κεραυνοφανής, έος, ὁ καὶ ἡ, in modum fulminis corruscans. Ex κεραυνὸς et φάω.

κεραυνοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, fulmen gerens.

κεραυνόω, ῶ, f. ώσω, fulmino, fulmine percutio; κεραυνωθείς, a. 1. pass. fulmine percussus, de cœlo tactus. Φλοξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπέσβυτο τοῖο ἄνακτος, *Hesiod. Theog.* 859. A κεραυνός.

κεραυνωθέντος, gen. sing. aor. 1. part. pass. verbi κεραυνόω.

κεραύνωσις, εως, ἡ, fulminatio, percussio fulmine. Ab eod.

κεράω, vide κεράννυμι.

ΚΕ΄ΡΒΕΡΟΣ, ου, ὁ, Cerberus, canis infernalis fictitius.

κερδαίνω, lucror, lucrifacio, quæstum facio; (2) *dicitur et in partem deteriorem*, ut ὀνείδος κερδαίνειν, f. 1. κερδανῶ, aor. 1. ἐκέρδανα. Aliud f. 1. a κερδέω, κερδήσω, et κερδήσομαι, a. 1. ἐκέρδησα, p. κεκέρδηκα. Ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου, *Matt.* 18, 15. κερδηθήσωνται, 1 *Pet.* 3, 1. Εἶτα δή τι κερδανῶ, *Arist. Nub.* 259. A κέρδος.

κερδαλέη, ης, *contr.* ῆ, ῆς, pellis vulpina. A κερδάλη, *vulpes.*

κερδαλέος, λέα, λέον, lucrosus, quæstuosus; (2) astutus; (3) utilis. A κέρδος, vel κερδάω.

κερδαλεότης, ητος, ἡ, astutia, versutia, prudentia. A κερδαλέος.

κερδαλεόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, vulpina mente prædituς, *Il.* 1, 149. Ex κερδαλέος et φρήν.

κερδαλέως, *adv.* lucrose, cum lucro, utiliter.

κερδάλη, ης, ἡ, vulpes, *Hes.* A κερδώ.

κερδανέομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. *Ion.* pro κερδανοῦμεν, a κερδαίνω.

κερδάριον, ου, τό, lucellum, *Gl. V.* A κέρδος.

κερδέμπορος, ου, ὁ, mercator felix.

κερδέω, ῶ, lucror, lucrum facio. Verbum κερδαίνω, hinc sumit f. 1. κερδήσω, et inde descendentia. Ἐκ φορτίων μέγιστα ἐκέρδησαν, *Herodot.* Ὅπως πρὸς σῦ τι κερδανάμαι καὶ πτώμην χάριν, *Soph. Trach.* 193.

κερδῆσαι, a. 1. inf. act. verbi κερδαίνω.

κερδητικός, lucrosus, *Gl. V.* A κερδέω.

κερδογαμέω, lucri gratia uxorem duco.

ΚΕ΄ΡΔΟΣ, εος, τό, lucrum, quæstus, emolumentum, compendium, commodum, utilitas; (2) astutia, versutia, dolus. Hinc *comparativus* ὁ καὶ ἡ κερδίων, καὶ τὸ κέρδιον, lucrosior, utilior, lucrosius, utilius; et *superl.* κέρδιστος, utilissimus, lucrosissimus.

κερδοσύνη, ης, ἡ, astutia, versutia, dolus. A præced.

κερδύφιον, ου, τό, lucellum, quæsticulus, *Gl. V. Dim.* a κέρδος.

κερδώ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, vulpes. Ab eod.

κερδῶος, lucrifer, lucrosus; (2) qui lucris præest; (3) vulpinus. *Epith.* Mercurii. A κέρδος, vel κερδώ.

κέρεα, nom. pl. *Ion.* pro κέρατα, a κέρας.

κερεαλκής, *Poët.* pro κεραλκής, cornibus valens, cornibus fretus. Ab ἀλκή.

κερείαι, ἡ, idem quod κειρίαι, *Nonn.*

κερθίς, τονsus, a. 1. part. pass. verbi κείρω.

κέρθιος, ου, ὁ, avicula quædam parva.

Κερκαφίδαι, οἱ, Rhodii, a Cercapho rege, *Ep.*

κερκίδιον, ου, τό, radiolus, *Dim.* A κερκίς.

κερκιδοποιητική, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars conficiendi radios textorios. A

κερκιδοποιός, ῦ, ὁ καὶ ἡ, qui radios textorios conficit. Ex κερκίς et ποιέω.

κερκίζω, fut. ίσω, radio discrimino fila inter texendum; (2) concutio. A

ΚΕΡΚΙ΄Σ, ίδος, ἡ, radius textorius, pecten; (2) tudicula, qua aliquid agitatur inter coquendum; (3) os majus, quod tibiam fert; (4) summum pini et populi cacumen; (5) plectrum; (6) radius mathematicus.

κερκοπίθηκος, ου, ὁ, cercopithecus, simia caudata. Ex κέρκος et πίθηκος.

ΚΕ΄ΡΚΟΣ, ου, ἡ, cauda; (2) ansa poculi; (3) penis.

κέρκυρος vel κερκῦρος, ου, ὁ, genus navigii longioris, al. brevioris, *Lat.* cercurus, navigium celerius, ad persequendum aptum; (2) species piscis. Ex κέρκος et ὄρω, *cauda.*

κερκοφόρος, ὁ καὶ ἡ, caudatus, qui caudam gerit. A κέρκος et φέρω.

Κέρκυρα, ας, ἡ, Corcyra, *insula.*

Κερκυραῖος, αία, αῖον, Corcyræus, ut Κερκυραία μάστιξ, prov. de magno et egregio flagello. A Κέρκυρα.

κέρκων, pecto, pulso, resonare facio. Pro κρέκω.

κερκώπτισος, ου, ὁ καὶ ἡ, versutus, fraudulentus, veteratorius. A κέρκωψ.

κερκώπη, ης, ἡ, cicada quædam parva, vel animalculum simile cicadæ.

κερκωπίζω, cercopem ago, i. e. veteratorem; (2) lascivio; petulans sum; (3) subsanno. A κέρκωψ.

κέρκωψ, ωπος, ὁ, caudatus, versutus; (2) fera ingentem caudam habens; (3) homo versutus et fraudulentus. A κέρκος.

κέρμα, ατος, τό, frustum monetæ minutulum, minutiæ æris, nummulus, æs, pecunia. Κἀκλέψουσι μικρὰ κέρματα, *Arist. Av.* 1108. A κείρω.

κερματίζω, fut. ίσω, in minutos nummulos comminuo; (2) in minuta scindo, comminuo. A κέρμα. Hinc

κερμάτιον, υ, τό, nummulus, frustum, *Dim.*

κερματιστής, ῦ, ὁ, qui minutias æris cudit, qui minutis nummis aurum vel argentum commutat, nummularius.

κερμοδότης, ι, ὁ, idem quod κερματιστής, *Nonnus*

ΚΕ'ΡΝΟΣ, ι, ὁ, vel εος, τό, vel κέρνον, ι, τό, vas fictile, quod omnis generis fructibus repletum diis offerebatur, crater mysticus; (2) genus saltationis.

κερνοφόρος, ι, ὁ καὶ ἡ, craterem mysticum ferens. Ex κέρνος et φέρω. Hinc

κερνοφορέω, craterem illum gesto in orgiis.

κερόβατης, ι, ὁ, qui super cornua graditur, i. e. corneos pedes habens. *Epitheton* Panis. Ex κέρας et βαίνω.

κερόδετος, ligatis et compactis cornibus constans, ut arcus. Ex κέρας et δέω, *ligo.*

κεροειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, cornu similis. Ex κέρας et εἶδος.

κερόεις, όεσσα, όεν, cornutus; (2) capillos habens plexos et intortos. A κέρας.

κεροΐαξ, ακος, ὁ, antennæ extremitas, antennæ cornu. Ex κέρας et ὀΐαξ, *temo.*

κεροπλάστης, ι, ὁ, comæ ornandæ artifex, *Pollux.* Ex κέρας et πλάσσω.

κερόστρωτος, ι, ὁ καὶ ἡ, cornibus seu corneis laminis stratus; cerostrotum opus, e ramentis et tessellis cornuum pictorum variis coloribus et vermiculatim ligno insertorum, compositum. Ex κέρας et στρώννυμι.

κεροῦλκις, ίδος, ἡ, quæ cornibus trahitur. A

κερυλικός, ή, όν, cornibus trahens; κερυλικοὶ βόες, cornibus aratrum trahentes, *Hes.* κερυλικὸς κάλως, funis quo antenna trahitur, *Hes.* κερυλικός, Apollo, quasi corneum arcum trahens. Ex κέρας et ἕλκω.

κερυστίας, ι, ὁ, superbus, elatus, ferox, ut taurus cornua efferens. A κέρας.

κερυτάκω, ῶ, cornua tollo, cornua sumo; *Metaph.* superbio. *Aristoph.* κἀκερυτάκας pro καὶ ἐκερυτάκας, imp. ind. 2. sing. et cornua sumebas, superbiebas, *Eq.* 1340.

κερωχίς, ίδος, ἡ, cornigera, cornua habens; αἶγες κερωχίδες, *Theocr.* 5, 145.

κερῶχος, ι, ὁ καὶ ἡ, cornua habens, corniger, cornutus; (2) κερῶχος πάλως, ceruchus, funis antennam, seu antennæ cornu tenens. Ex κέρας et ἔχω.

κερόωντο, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* et *Poët.* pro ἐκερῶντο a κεράω.

κέρσαι, *totondisse*, a. 1. inf. act. v. κείρω.

κέρσε, *totondit*, 3. sing. a. 1. ind. act.

κερτομέω, ῶ, f. ήσω, convicior. Ὁτέρᾳ δὴ κερτομῶν λέγεις τάδε; *Soph. Phil.* 1223. Ἴσως ἐκερτόμησε κἀμέ, καί σέ τις, *Eur. Iph.* in *Aul.* 862. A κέρτομος. Hinc

κερτόμησις, εως, ἡ, irrisio, ludibrium.

κερτομία, ας, ἡ, maledictum, maledicentia. Ἥμεν κερτομίας ἠδ' αἴσυλα μυθήσασθαι, *Il.* 20, 432. A κέρτομος.

κερτομίας, ι, ὁ, maledicus, irrisor. Ab eodem.

κερτομίοισι, dat. pl. *Ion.* pro κερτομίοις. A κερτόμιος, ι, ὁ, vide seq.

κέρτομος, ι, ὁ καὶ ἡ, cor alicui scindens, conviciator vel conviciatrix; (2) cavillatorius, jocularis. Ex κείρω, *cor*, et τέμνω.

κεχαλέος, έα, έον, qui ira exasperatus raucum sonitum edit; (2) aridus, siccus, *Hipp.* A κέχω.

κεχαλάω, ῆς, ῆ, asperitas gutturis. Ab eodem.

κεχάω, ῶ, raucum creperumque sono, *Hipp.*

κεχναλέος, *Hipp.* idem quod κεχαλέος.

κεχνασμός, ῦ, ὁ, raucedo, *Gal. Lex. Hipp.* A

κεχνάω, ῶ, idem quod κεχάω.

κέχνη, ης, ἡ, puls e milio; (2) auris piscis; (3) avis quædam; (4) quæ est melleo colore. A κέχω. Hinc

κεχνίς, ίδος, ἡ, avis quædam, stridula, vel etiam strix.

κέχνος, ι, ὁ, adsperitas gutturis quasi milii granis conspersi; (2) milium; (3) sonus, qui editur e sensu asperitatis in arteria, aut phlegmatis in pulmone; (4) pulvis in officinis argentariis, seu argenti fodinis; (5) *adj.* siccus; (6) asper. A κέχω. Hinc

κεχνόω, aspero, q. granis milii; (2) cælo.

κέχνωσι, idem quod κέχρωσι.

κεχνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui asperum quid raucumque sonat; (2) qui tale quid sonare facit. Ab eod.

κέχνωσμα, ατος, τό, adsperitas; (2) cælatura. A κεχνόω.

κεχνωτός, ή, όν, signis asper, cælatus.

ΚΕ'ΡΧΩ, exaspero; κέχρομαι, exasperor, et quidem ita ut vocem seu sonum edam raucum et creperum.

κεχῳδής, εος, ὁ καὶ ἡ, ita exasperatus, ut sonum raucum edat. A κέχρωσι.

κέχρω, pulso, cædo, *Sch. Lyc.*

κεχῶ, *tondebo*, f. 1. ind. act. verbi κείρω.

κεχρώδης, ι, ὁ, cornicen, *Gl. V.* Ex ᾄδω.

κεχωνία, ή, ceronia, *Theophr.*

κέχωτο, 3. sing. imper. ind. med. *Ion.* pro ἔκειτο, a κείμαι.

κέχωμαι, pro κείμαι, *Hom.*

κεστὸς ἱμάς, cestus, cingulum Veneris illecebrosum; (2) acupictus. A κεντέω, *pungo*, s. inus. κέομαι, vide ἧσται, *Ern.*

ΚΕ'ΣΤΡΑ, ας, ἡ, malleus; (2) piscis species; (3) genus teli militaris, sudes.

κεστραῖος, ι, ὁ, piscis species alia, quam κέστρα. A κέστρα.

κεστρεύς, έως, ὁ, mugil, piscis. Ab eodem. Hinc

κεστρεύειν, præ fame ore hiare, *Hes.*

κεστρίνισος, ὁ, *Dim.* a seq.

κεστρίνος, ίνη, ὁ, idem quod κεστρεύς.

κεστρίτης, ι, ὁ, sc. οἶνος, vinum e cestro. A ΚΕ'ΣΤΡΟΝ, ι, τό, cestrum, betonica, herba; (2) idem quod κέστρος, *Steph.*

κέστρος, ι, ὁ, teli genus, tragula, *Suid.* (2) verruculus ad usum picturæ encaustícæ.

κεστροσφενδόνη, ης, ἡ, tragula. Ex κέστρα vel κέστρος et σφενδόνη, *funda.*

κεστρωτὸν ξύλον, lignum urendo acuminatum. Apud *Hes.* A κέστρα.

κευθάνω, occulo, occulto. Οὐ μὲν γὰρ φιλότητί γ' ἐκεύθανον, *Il.* 3, 453. A κεύθω.

κεύθη, acc. plur. *contr.* pro κεύθεα, a κεύθος.

κεύθῃς, 2. sing. præs. conj. act. verbi κεύθω.

κευθμός, ῦ, ὁ, latebra, latibulum. Ab eod.

κευθμών, όνος, ὁ, idem; (2) penetrale, recessus, abditus locus; (3) latibulum, seu lustrum feræ; (4) orcus. Ab eod.

κεύθος, εος, τό, idem et ab eod. occurrit in pl. κεύθεα, κεύθεσι, *Od.* 24, 203.

ΚΕΥ'ΘΩ, fut. κεύσω, occulo seu occulto, abscondo; κέκευθε, perf. med. in sing. præs. celat, occultat. Οὔτι σε κεύσω, *Dion. Per.* 270. Οὐ γάρ ἐσθ' ὅπῃ τοῦνδ' ὄγκιμος χθὼν κέκευθε πωλικόν, *Eur. Rhes.* 620. Εὖρε δὲ πευθόμενον χρυσῦ πτέας, *Epigr.*

κεφαλαίας, ας, ἡ, inveteratus et ægre cedens capitis dolor. A κεφαλή.

κεφάλαιον, ι, τό, caput, capitulum; (2) quod summum et præcipuum est; (3) vertex, cardo; (4) caput, unde fructus et reditus manat, summa pecuniæ, sors; (5) pars libri. Adjective aut per oppositionem apud *Aristoph.* κεφαλαῖόν ῥήματι, grandi et gravi verbo. Ὡς ἐν κεφαλαίῳ φάναι, ut summatim dicam. Hinc

κεφαλαιόω, summatim et capitulatim attingo, in capita et summas redigo; (2) in caput vulnero. Κἀπίνον λιθοβολήσαντες ἐκεφαλαίωσαν, *Marc.* 12, 4.

κεφαλαιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, summarius.

κεφαλαιωδῶς, *adv.* summatim.

κεφαλαίωμα, ατος, τό, quod in summam subductum est; (2) summa ipsa. A κεφαλαιόω.

κεφαλαλγέω, ῶ, fut. ήσω, capitis dolore laboro. A

κεφαλαλγής, έος, ὁ καὶ ἡ, caput dolens, cui caput dolet; (2) dolorem capitis adferens, vel excitans. Ex κεφαλή et ἄλγος.

κεφαλαλγία, ας, ἡ, dolor capitis.

κεφαλαλγικός, ή, όν, idem quod κεφαλαλγής.

κεφαλαλγῶς, ή, όν, idem.

ΚΕ'ΦΑΛΗ', ῆς, ἡ, caput; (2) homo; (3) extremum ossis, crassius illud rotundumque; (4) summa et conclusio; (5) princeps, qui primas tenet; (6) in aliqua re præcipuum.

κεφαλαγγειήτης, ι, ὁ, *Dor.* κεφαλαγγείτας. Sic a Cratino apud *Plut.* dicitur Pericles, qui erat oblongiore capite, allusione facta ad *Homericum* Jovis *Epith.* νεφεληγερέτης; quasi caput extollens. Ex κεφαλή et ἐγείρω.

κεφαλήγονος, ον, *Epitheton* τῆς κάλυκος, *Ath.*

κεφαλικὲς, ἡ, ὀν, capitalis, ad caput pertinens. A κεφαλή.

κεφαλικῶς, *adv.* capitaliter.

κεφαλίνη, ης, ἡ, pars linguæ proxima faucibus, alias γεῦσις, gustus, quia ibi præcipue sentitur, *Poll.*

κεφαλῖνος, ι, ὁ, cephalinus, piscis. A κεφαλή.

κεφάλιον, ι, τό, capitulum; (2) caput, *Dim.*

κεφαλὶς, ίδος, ἡ, capitium, tegumentum capitis, pileus; (2) capitulum; (3) volumen, liber. Ab eod.

κεφαλισμὸς, ῦ, ὁ, simplicium numerorum usque ad decem multiplicatio, vulgo abacus Pythagoricus. Ab eod.

κεφαλίτης, ι, ὁ, sc. λίθος, lapis angularis.

κεφαλοβαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cujus caput grave et ponderosum est. Ex κεφαλὴ et βάρος.

κεφαλοδέσμιον, ι, τό, capitis ligamentum, frontale; retiolum, *Gl. V.* A

κεφαλόδεσμος, ι, ὁ, idem. Ex δεσμός.

κεφαλοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, capitis figuram sive speciem referens. Ex κεφαλὴ et εἶδος.

κεφαλόθλαστος, ι, ὁ καὶ ἡ, caput contusum habens. Hinc τὸ κεφαλόθλαστα, contusiones capitis. Ex θλάω, *tundo.*

κεφαλονεφὴς, ι, ὁ, cephalus, piscis, mugil, *Gl. V.* κέφαλος, ἰχθὺς, capito, mugilis. A κεφαλή.

κεφαλοτομέω, caput amputo. Ex τέμνω.

κεφαλοτόμος, ον, caput amputans. A præced.

κεφαλῶδης, εος, ὁ καὶ ἡ, caput imitans, seu referens; (2) in caput extuberans. A κεφαλή.

κεφαλωτὸς, ή, όν, caput habens, capitatus; ut κράσον κεφαλωτὸν, porrum capitatum.

κέχαδα, perf. ind. med. verbi χάζω.

κεχάδοντο, 3. plur. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐχάδοντο.

κεχανδόται, acc. sing. perf. part. med. *Poët.* pro κεχαδότα.

κέχαρα, perf. ind. med. verbi χαίρω.

κεχαραγμένος, *insculptus sum*, perf. ind. act. verbi χαράσσω.

κεχάρηκα, *gavisus sum*, perf. ind. act. verbi χαίρω pro χαίρω.

κεχαρηότα, *gavisum*, acc. sing. perf. part. act. *Ion.* pro κεχαρηκότα.

κεχάρητο, 3. sing. plusq. ind. pass. *Ion.* pro ἐκεχάρητο.

κεχαρισμένος, *beneficio adfectus, carissimus*, perf. part. pass. verbi χαρίζομαι. Hinc

κεχαρισμένως, *adv.* grate, accepte, jucunde, ad gratiam.

κεχαρισμενώτατος, η, ον, gratissimus, jucundissimus, *Xen.* κεχαρισμενώτατον, *adv.* suavissime, *id. Ern.*

κεχαριτομένως, *adv.* jucundissime. A χαρίτόω.

κεχάρισαι, 3. sing. perf. ind. pass.

κεχαρίσατο, 3. plur. aor. 2. opt. med. *Ion.* pro χαρίσαντο, a χαίρω.

κεχείμασντοι, 3. plur. perf. ind. pass. verbi χειμαίνω.

κέχηνα, perf. ind. med. *Att.* pro κέχανα, a χαίνω, *hio.*

κεχηνότως, *adv.* ore hiante. A κεχηνώς.

κέχλαδα, perf. ind. med. verbi χλάζω.

κεχλαδὼν, *qui sibilavit*, aor. 2. part. act.

κεχλίακα, perf. ind. act. verbi χλιαίνω.

κεχλιδὼς, perf. part. med. verbi χλιδάω.

κεχολωμένος, perf. part. pass. verbi χολόω.

κεχολώσεαι, 2. sing. p. post f. ind. pass. *Ion.* pro κεχολώσεται.

κεχολώσεται, 3. sing. p. post f. ejusd.

κεχολῶσθαι, *iratum esse*, perf. ind. pass.

κέχρηκα, perf. ind. act. verbi κέχρημι.

κέχρημαι, perf. ind. pass. verbi χράομαι.

κεχρήσεται, *mox indigebit*, 3. singul. p. post f.

κεχρῆσθε, 2. plur. perf. ind. pass.

κέχρισμαι, perf. ind. pass. verbi χρίω.

κέχυμαι, *confusus sum*, perfect. ind. pass. verbi χύω.

κέχυτο, 3. sing. plusq. indic. pass. *Ion.* pro ἐκέχυτο.

κεχωρήκεισαν, 3. plur. plusq. ind. act. *Ion.* pro ἐκεχωρήκεισαν, a χωρέω.

κεχωρίδαται, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro κεχωρισμένοι εἰσί, a χωρίζω.
κεχωρισμένος, *separatus*, perf. part. pass.
ΚΕΏ, jaceo ; thema insuitatum. Hinc κέομαι, κείονται, ap. *Hom.* jacent. Et κέσκετο, *Odyss.* 21, 41. jacebat, imperf. quod formatur a f. 1. κέσω, inus. κέσκω, inus. ἐκέσκον, inus. ἐκεσκόμην, ἐκέσκετο. Hinc et κείω, decubituro.
ΚΕΊΩ, findo ; thema inus. Hinc κίω, findo, *Hom.* κίων, findens.
ΚΕΎΩ, uro ; thema inus. Hinc. aor. 1. verbi καίω, uro, ἔκειρα, pro ἔκηνα, ἔκαυσα, part. κείαντες, pro κήαντες, καύσαντες, κείομεν, pro κήομεν, καύσωμεν, uramus.
κῆαι, *accendisse*, a. 1. inf. act. verbi καίω, *uro.*
κήαντο, *accenderunt*, 3. plur. aor. 1. ind. med.
ΚΗ῎ΒΟΣ, ῳ, ὁ, cebus, animal e genere simiarum.
κήγὼ, *et ego Dor.* pro καὶ ἐγώ.
κηδαίνω, curo, solicitus sum. A κῆδος.
κηδάεις, τὸ, locus quidam tenebrosus, *Steph.*
κηδε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔκηδε, a κήδω, *torqueo.*
κηδείαι, ας, ἡ, funeratio, sepultura ; (2) adfinitas. A κῆδος, *funus*, vel a κηδεύω, *adfinitatem contraho.*
κήδειος, ᾱ, ὁ, cujus curam gerimus ; (2) carus, amatus. A κῆδος.
κηδεμονεύω, idem quod κηδεμόν, *Ap.*
κηδεμονία, ας, ἡ, curatio, cura alicujus rei, solicitudo alicujus de alio. A κηδεμών.
κηδεμονικός, ἡ, όν, accuratus, cui adhibetur cura, ad curam pertinens ; (2) qui curam gerit. Ab eod.
κηδεμονικῶς, *adv.* solicite, sedulo.
κηδεμών, όνος, ὁ, curator, qui rei alicujus curam gerit ; (2) funeris curator. A κῆδος.
κηδειὸς, cura seu sepultura dignus. Ab eodem.
κήδεσθε, 2. plur. præs. ind. med. verbi κήδομαι.
κηδέσκετο, vide κήδω.
κηδεστὴς, ᾶ, ὁ, adfinis, propinquus ; (2) socer ; (3) gener ; (4) frater uxoris. Ab eodem.
κηδεστία, ας, ἡ, adfinitas. A κηδεστής.
κηδεστικὸς, ἡ, όν, ad adfinitatem pertinens.
κηδεστὸς, ὁ, idem quod κηδεστὴς, *Poll.*
κηδέστρια, ας, ἡ, socrus, *Gl. V.* Ab eod.
κηδευμα, ατος, cura ; (2) affinitas ; (3) funus. Παιδικὰ κειννῶν λίπεται κηδεύμάτων, *Eur. Med.* 75.
κηδεύσιμος, ὁ, cura sepulturæ dignus, *Steph.*
κηδευτὴς, ᾶ, ὁ, funerator, qui curam alicujus rei gerit, curator. A
κηδεύω, fut. εύσω, curam alicujus rei gero ; (2) funero, curam funeris seu exsequiarum gero ; (3) adfinitatem contraho, adfinis sum. Ἀλλὰ κηδεύσω σ' ἐγὼ, *Eur. Or.* 781. Καὶ τῶς με κηδεύσουσιν αὐθένταν χέρες ; *id. Rhes.* 873. A κῆδος.
κηδέω, curo, curam gero. Ab eod.
κήδιος, idem quod κήδειος, *Æsch.*
κήδιστος, charissimus, dilectissimus. Ab eodem.
κήδομαι, curo ; (2) satago ; (3) exsequias alicujus curo. Ἀλλ' εἴ τι κήδει τῶν πατρῴων ἀλφίτων, *Arist. Nub.* 106. Ποτέρα πάρ' ἀδὲν τῦ βίᾳ κήδεσθ' ἔτι ; *Soph. El.* 1341. Ἔοικας ἡμῶν ὰδὲν κήδεσθαι, *Plat.* Ab eod. Hinc
κηδομένη, part. præs. med. fem. gen.
ΚΗ῎ΔΟΣ, εος, τὸ, cura, solicitudo ; (2) mœror, luctus, molestia, ærumna, damnum ; (3) exsequiæ, funus, parentalia, cura funeris ; (4) adfinitas ; (5) nuptiæ. Hinc superlat. κήδιστος, ίστη, ιστον, charissimus, cujus præcipue curam gerimus. Hinc
κηδοσύνη, ης, ἡ, mœstitia, diligentia.
κήδω, mœrore adficio, angO, molestus sum ; (2) lædo, noceo ; κᾶδε, imperf. pro ἔκηδε, angebat ; ἐκήδες, unde novum imperf. *Ion.* ἐκήδεσκον, κήδεσκον. Ἄνεμοι κήδει, *Hsiod. Op.* 362. Ὅς τόξοισιν ἐκηδε Φοῖβος, *Il.* 5, 404. A κῆδος.
κηδωσε, *et dedit*, *Æol.* pro καὶ ἔδωκε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi δίδωμι.
κηϊωλὸς, ἡ, όν, solicitus, anxius. A κῆδος.
κήϊων, et κήϊα, idem quod κηβαΐος, *Ar. Sch.*
κηθάριον, ᾰ, τὸ, idem quod
ΚΗ῎ΘΙΟΝ, ᾰ, τὸ, vasculum, in quod suffragia seu sortes conjiciebantur, scutella.
κῆκ, *et ex*, *Æol.* pro καὶ ἐκ.
κήκα, *etsi*, *Dor.* pro καὶ εἰ κε.
κηκαδέω, ῶ, convicior, irrideo, *Hes.* A κηκάς.
κηκαδίζω, fut. άσω, idem et ab eod.
κηκάς, άδος, ὁ καὶ ἡ, maledicus, conviciator ; (2) improbus. A κακὸς, *malus.*
κηκασμὸς, ᾶ, ὁ, convicium, maledictum ; (2) conviciorum ingestio. A κηκάζω.
κηκίδιον, ᾰ, τὸ, gallula, parvula galla apud *Suid. Dim.* a κηκίς.
κηκιδοφόρος, ἡ, gallam ferens, sc. arbor. A κηκὶς et φέρω.
κήκιες, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκήκιες, a κηκίω.
κηκὶς, ίδος, ἡ, nidor in altum velut saliens ; (2) galla, quia e quercu quasi subito prosiliit ; (3) fuligo, *Æsch. Agam.* 969. A κηκίω.
κηκίω, fut. ίσω, cum saltu sursum feror. Θάλασσα δὲ κήκιε πολλὴ, *Odyss.* 5, 445. Περὶ δὲ σφιν ἀϊδηὼ κήκιε λιγυὺς βριθοσύνῃ, *Apoll. Rhod.* lib. 1, 389. A κίω.
κηλαίνω, mulceo, permulceo, permulcendo mansuefacio. A κηλέω.
ΚΗΛΑ῎Σ, hiberna dies ; (2) nubes ; (3) capra ; (4) vulpes.
ΚΗ῎ΛΑΣΤΟΣ, ᾰ, ᾰ, arbor tarde suos fructus perficiens, ut juniperus.
ΚΗΛΑ῎ΣΤΡΑΙ, ῶν, αἱ, vasa quædam pastoralia ; (2) arbores quædam.
κήλειος, ᾰ, ὁ, vel κήλεος, urens, ardens, calens, splendens. A καίω, *uro.*
κηλέγκης, ᾳ, ὁ, qui aurium illecebris decipit, qui mulcedine aliquem capit. A κηλέω.
κηλεὺς, ὁ, idem quod κηλέγκης, *V. L.*
ΚΗΛΕ῎Ω, ῶ, fut. ήσω, lenio, delinio, mulceo, demulceo, et quidem proprie cantus vel rei similis auribus gratæ dulcedine ; (2) decipio ; (3) noceo. Κηλεῖν τε τοὶς λόγοισιν ὃς ἐβουλόμην, *Eur. Iph.* in *Au.* 1241. Θεασόμαχος γάρ μοι φαίνεται ὥσπερ ὄφις κηληθῆναι, *Plat.*
ΚΗ῎ΛΗ, ης, ἡ, tumor in quacunque parte corporis ; (2) tumor scroti, ramex, hernia.
κηληδὼν, όνος, ὁ καὶ ἡ, idem quod κηλητὴς, *Pind.*
κηληθμὸς, ῦ, ὁ, aurium delinimentum.
κήλημα, ατος, τὸ, idem ; (2) fraus, deceptio.
κήλησις, εως, ἡ, actio ipsa mulcendi aures, suavitas auditus aures permulcens. A κηλέω.
κηλήτειρα, ας, ἡ, quæ aures alicui mulcet. A κηλήτωρ, *Steph.*
κηλητήριον, ᾰ, τὸ, delinimentum ad aures permulcendas, seu animum capiendum. A
κηλητήριος, ία, ιον, mulcendi vim habens.
κηλήτης, ᾱ, ὁ, qui tumore scroti laborat, herniosus. A κήλη.
κηλητικὸς, ἡ, όν, idem quod κηλητήριος.
κήλητρον, τὸ pro κηλητήριον, *Hes.*
κηλήτωρ, ορος, ὁ, qui aures alicui permulcet, delinitor. A κέλητω.
κηλίδοω, ῶ, maculo, labe fœdo. Οὐ δεσμοῖσιν δὶὸν τυρεννίδας πατέρας ἐκηλίδωσαν ; *Eur. Her.* Fur. 1323. A κηλὶς. Hinc
κηλιδωτὸς, ἡ, όν, maculatus, labe fœdatus.
ΚΗΛΙ῎Σ, ίδος, ἡ, macula ; (2) ulcus ; (3) cicatrix ; (4) nævus ; (5) probrum, ignominia.
κήλλον, ου, τὸ, jaculum, sive telum ligneum. A κᾶλον, *lignum.*
κηλὸς, ὁ, ἡ, ὸν, siccus, aridus, tostus. A καίω.
κηλόω, ῶ, f. ώσω, comburo ; (2) decipio ; (3) noceo ; (4) subagito ; (5) *Hes.* precor. A κηλέω, vel κηλὸς.
ΚΗ῎ΛΩΝ, ωνος, ὁ, machina hauriendæ aquæ ; (2) equus admissarius. Hinc
κηλώνειον, ᾰ, et κηλώνιον, ᾰ, τὸ, machina, cujus ope aqua hauritur, tolleno, ciconia.
κήλωσα, τὰ, lupanaria, *Lyc. Eust.*
κήμαυτὸν, *et meipsum*, *Æol.* pro ᾧ ἐμαυτόν.
Κήμὲ, *et me*, *Æol.* pro καὶ ἐμέ.
ΚΗΜΟ῎Σ, ὁ, camus, capistrum ; fiscella e vimine ; (2) cadus seu urna judiciaria. Hinc
κημόω, capistro, camum impono.
κήμωσις, εως, ἡ, fiscellæ seu cami impositio. Ab eod.
κῆν, et ἐν, *Æol.* pro καὶ ἐν.
κήναυτοὶς, *et annis*, pro καὶ ἐναυτοῖς.
κῆνος, *ille*, *Ion.* pro ἐκεῖνος.
ΚΗ῎ΝΣΟΣ, ᾰ, ὁ, census. Vox *Lat.*
κήνυγμα, τὸ, spectrum, umbra corporis, *Hes.*
ΚΗ῎Ξ, κηκὸς, ἡ, larus, avis quædam ; aliis fulica, quibusdam mergus.

κηπαπίνης, *et repente*, *Dor.* et *Æol.* pro ᾧ ἐξαίφνης.
κήρμεν, 1. plur. a. 1. conj. *Poët.* pro κήαμεν, a καίω.
κηπαῖος, αία, αῖον, hortensis ; κηπαῖα, ας, ἡ, cepæa, herba portulacæ similis, *Diosc.* A κῆπος.
κῆπε, *et dicebat*, *Æol.* pro καὶ ἔλεγε.
κῆπει, *et postquam*, *Æol.* pro καὶ ἐπεί.
κηπεία, ας, ἡ, horti cultura. A κηπεύω.
κηπεῖος, idem quod κηπαῖος, *Nic.*
κῆπειτα, *et postea*, *Æol.* pro καὶ ἔπειτα.
κήπευμα, τὸ, horti cultura ; (2) hortus.
κηπευτὴς, ᾶ, ὁ, hortulanus, *Ph.* A κηπεύω.
κηπευτὸς, ἡ, όν, hortensis, in horto satus.
κηπεύω, f. εύσω, hortum colo ; (2) in horto sero. Αἰδὼς δὲ τοιαμάιαισι κηπεύει βρότοισιν, *Eur. Hipp.* 83. A κῆπος.
κηπίδιον, ᾰ, τὸ, hortulus. A κηπίον.
κηπίον, ᾰ, τὸ, idem ; (2) tonsuræ quoddam genus, quod κῆπος etiam appellatur, *Dim.* a κῆπος.
κηποκόμης, ᾱ, ὁ, qui quodam tonsuræ genere tondetur, *Eust.*
κηποκόμος, ᾰ, ὁ, hortorum curator, hortulanus. Ex κῆπος et κομέω, *curo.*
ΚΗ῎ΠΟΣ, ᾰ, ὁ, hortus ; (2) flores, et fasciculi florum ; (3) pubes muliebris ; (4) tonsuræ quoddam genus.
κηπουρέω, ῶ, f. ήσω, hortum colo.
κηπουρικὸς, ἡ, όν, ad hortulanum pertinens. A
κηπουρὸς, ῦ, ὁ, hortorum custos, hortulanus. Ex κῆπος et ῥέος, *custos.*
κηπωρικὸς, ἡ, όν, olitorius, *Gl. V.* A seq.
κηπωρὸς, ᾰ, ὁ, hortulanus, olitor. Ex κῆπος et ῥέω, *curo.*
ΚΗ῎Ρ, κηρὸς, ἡ, sors, fatum ; Κῆρες, Parcæ ; (2) fatum funestum ; (3) fatum, mors ; (4) pestis ; (5) calamitas, noxa ; (6) morbus. Sed κῆρ pro κέαρ, *cor.*
κηεαγχὴς, ὁ, picator doliorum, *Man.*
κηεαίνω, interimo, corrumpo, noceo ; (2) pereo, quasi fatali necessitate. Τί πορ', ὦ τέκνον, τὰδε κηεαίνεις ; *Eur. Hipp.* 227. A κῆρ.
κηεαμύντης, ᾱ, ὁ, mortis propulsator. A κῆρ et ἀμύνω, *arceo.*
κηεάνθεμον, ᾰ, τὸ, erithace, herba.
κηεαχάτης, cerachates, achates ita dictus a cerino colore. Ex κηρὸς et ἀχάτης.
κηεῖαι, et κειρίαι, fasciæ sepulchrales ; (2) fasciæ lecti. A κῆρ.
κηξέλαιον, ᾰ, τὸ, medicamentum e cera et oleo, cui adfunditur et succus refrigerans. Ex κηρὸς et ἔλαιον, *oliva.*
κηξίσιος, fatalis, noxius, *Hes.* A κῆρ.
κηρεισιβόητος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, fatis agitatus ; (2) qui lethifero fato agitatur, quod funesta fata afferunt. Ex κῆρ et φοητός.
κήρζῃ, κος, piscium genus, *Strabo.* Vide κήρις.
κηριάζω, f. άσω, favos confingo, seu struo ; (2) cerifico. Ἀλίσκονται δὲ τῦ ἔαρος, ὅταν κηριάζωσιν, *Aristot.* A κηρίον.
κήριηθον, ᾰ, τὸ, cerinthum, flos æstivus. A κηρὸς.
κήρινος, ίνη, ινον, cereus. Ab eod.
κηριοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, favi speciem habens. Ex κηρίον et εἶδος.
κηρίον, ᾰ, τὸ, favus. Ab eod.
κηριοτοιδὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, qui favos conficit. Ex κηρίον et ποιέω.
κήρις, ίδος, ἡ, pisces quidam, *Athen.*
κηρίτης, ᾱ, ὁ, scil. λίθος, cerites, gemma.
κηριτρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui una eum lethifero fato alitur, qui inter duras miserias educatur, *Hesiod.* Ex κῆρ et τρέφω.
κηρίφατος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, qui morbo fatali decessit, fato decedens. Ex κῆρ et φάω, *occido.*
κηριώδης, ες, ceræ similis colore et odore, *Ern.*
κηρογονία, ας, ἡ, ceræ generatio. Ex γονή.
κηρογυαφέω, ῶ, f. ήσω, ceris pingo.
κηρογυαφία, ας, ἡ, pictura, quæ ceris fit. A
κηρογυάφος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, qui cera seu ceris pingit. Ex κηρὸς et γράφω.
κηροδέτης, ὁ, idem quod κηρόδετος, *Eur.*
κηρόδετος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, cera ligatus, cera compactus. Ex κηρὸς et δετὸς, *ligatus.*
κηροδομέω, ex cera ædifico, cereas ædes struo. Ex κηρὸς et δέμω.
κηροδομῶσαν, acc. sing. præs. part. act. f. g.
κηροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui ceræ forma est, ceræ similis. Ex κηρὸς et εἶδος.
κηρόθι, *adv.* corde, ex animo. A κῆρ.

κηροπαγής, έος, ὁ καὶ ἡ, e cera compactus. Ex κηρός et πήγνυμι, *pango*.

κηροπήγιον, ου, τὸ, candelabrum ubi cerei depanguntur. Ex iisd.

κηρόπισσον, ου, τὸ, maltha, *Gl. V.* emplastrum unguentum e cera et pice, quo splenium illinitur; (2) splenium tali unguento illitum. Ex κηρὸς et πίσσα.

κηροπλαστέω, ῶ, f. ήσω, ex cera vel in cera fingo; (2) ceras fingo. A

κηροπλάστης, ου, ὁ, qui e cera imagines fingit. Ex κηρὸς et πλάσσω.

κηρόπλαστος, ὁ, ἡ καὶ ἡ, e cera formatus, cereus, cera compactus, *Æsch.* Ex iisd.

κηροποίεω, ceram gigno; de apibus.

κηροτάρλης, ου, ὁ, cerarius, *Gl. V.* Ex κηρὸς et τωλέω.

ΚΗΡΟ Σ, ᾶ, ὁ, cera.

κηρός, ᾶ, όν, tenuis, macilentus, *Hes.*

κηροτίχνης, ου, ὁ, idem quod κηροπλάστης.

κηροτρεφὴς, ὲς, qui inter miseriæ educatur, miseriis innutritus.

κηροτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, lethum seu mortem adferens, lethifer, mortifer; (2) ceram alens. Ex κὴρ, *mors*, vel κηρὸς et τρέφω.

κηροτκὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, ad fatum lethiferum trahens, ad funestum fatum rapiens. Ex κὴρ et ἕλκω, *traho*.

κηροφορέω, favos fero. Ex κηρὸς et φέρω.

κηροχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, cerea veste indutus.

κηροχρὼς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ, qui cerino colore est, *Ath.*

κηροχυτέω, ceram fundo, liquefacio; (2) facile fingo.

κηρόχυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, e cera fusa factus, *Epith.* picturæ. Ex κηρὸς et χύω.

κηρόω, incero, cera obduco, cera circumlino; (2) lædo, vitio. A κηρὸς, vel κήρ.

ΚΗΡΥΎΒΙΑ, τὰ, folliculi fabarum.

κήρυγμα, ατος, τὸ, præconium, h. e. actio præconis, et id quod per præconem pronunciatur, edicitur; (2) in sacris est doctrina, institutio. A κηρύσσω.

κεράνεια, ας, ἡ, præconissa, *Ar.*

κηρυκεία, ας, ἡ, præconis munus; (2) merces, quæ datur præconi. A κήρυξ.

κηρύκειον, ου, τὸ, caduceus; (2) præmium quod datur præconi quidpiam nuncianti, aut vendenti. Ab eod.

κηρύκειος, είᾱ, ειον, ad præconem pertinens.

κηρύκευμα, ατος, τὸ, præconium.

κηρύκευσις, εως, ἡ, munus præconis seu caduceatoris; (2) merces, quæ datur præconi venditionis seu auctionis nomine.

κηρυκευτικὸς, ὴ, όν, prædicatorius, ad prædicandum pertinens. A

κηρυκεύω, fut. εύσω, munus præconis obeo. Τὰ δὲ τοιαῦτα χρὴ κηρυκεύειν, ὅσις ἄνοικτος, *Eur. Tro.* 783. A κήρυξ.

κηρυκίνη ῥάβδος, virga Mercurii, caduceus, *Suid.*

κηρυκικὸς, ὴ, όν, idem quod κηρύκειος.

κηρύκιον, ου, τὸ, caduceus. A κήρυξ.

κηρυκιοφόρος, ου, ὁ, caducifer, *Gl. V.* A κηρύκιον et φέρω.

κηρυκτὴς, οῦ, ὁ, prædicator, *Gl. V.* A κηρύσσω.

ΚΗΡΥΞ, υκος, ὁ, præco, caduceator; (2) nomen ministri sacrorum, apud Athenienses, quos Diodorus comparat Ægyptiorum pastophoris; (3) sacerdotes ipsi et quidem principes apud Corinthios; (4) in *Lib. Sacris*, doctor religionis Christianæ; (5) piscis quidam, murex; (6) avis quædam, et quidem, ut nonnulli putant, gallus gallinaceus.

κηρύξας, aor. 1. part. act. verbi κηρύσσω.

κηρύξατε, 2. plur. aor. 1. ind. act.

κηρυξὶς, εως, ἡ, præconium, prædicatio, *Gl. V.* A

κηρύσσω, vel κηρύττω, f. ξω, prædico, præconio promulgo; præconio convoco; (2) præconis voce edico; (3) præconis voci subjicio, per præconem vendo; (4) divulgo; (5) invoco; (6) in *Lib. Sacris*, doceo. Ὃν ὁ Παῦλος κηρύσσει, *Act.* 19, 13. Ὅτι ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον, *Matt.* 26, 13. Κηρυξάτω μὴ ἀδικεῖν μηδένα τὴν ἀγορὰν, *Xen.* A κήρυξ.

κηρυχθῇ, 3. sing. aor. 1. conj. pass.

κηρῶν, gen. sing. *Dor.* pro κηροῦ, a κηρός.

κηρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, cerinus, cereus, ceram referens. A κηρός.

κήρωμα, ατος, τὸ, ceroma, tabula cerata, in qua olim scribebatur; (2) ceratura; (3) unguentum ex oleo et cera. A κηρόω.

κηρωματικὸς, ὴ, όν, ceromaticus, ceromate unctus. A κήρωμα.

κηρωματιστὴς, οῦ, ὁ, qui ceromate aliquem ungit. Ab eod.

κηρὼν, ῶνος, alveus, in quo apes favos et mella faciunt, *Ern.* A κηρός.

κήρωσις, εως, ἡ, materia ceræ. A κηρόω.

κηρωτὸς, ὴ, όν, ceratus, cerea obductus, fucatus. Ab eod.

κητεῖα, ας, ἡ, cetorum captura. A κῆτος.

κήτειος, είᾱ, ειον, cetaceus; (2) magnus.

κητήνη, ης, ἡ, navigium ceti instar, *Hes.*

κητόδαρτος, ον, balænis pabulum præbens.

κητοφάνος, ον, balænas occidens. A φένω.

ΚΗ"ΤΟΣ, εος, *contr.* κήτης, τὸ, cetos, cetus, bellua marina, balæna; (2) signum cœleste.

κητώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, cetaceus, e cetorum genere. A κῆτος. Unde

κητώειος, ώσσα, ῶειν, κητώεσσα, Lacedæmonis *Epitheton*, ob magnitudinem, *Il.* 2, 581.

κητῶσος, ώα, ῶον, cetaceus. Ab eod.

κηῦ, *et bene*, *Æol.* pro καὶ εὖ.

κήῦ' ὅτι, *Æol.* pro καὶ εἶπε, ὅτι.

κήφα, *et dicebat*, *Dor.* et *Æol.* pro καὶ ἔφη.

ΚΗΦΗ'Ν, ῆνος, ὁ, fucus, apum genus.

κηφήνιον, τὸ, parvus fucus, fœtus fuci, *Dim.*

κήφθα, *Æol. Dor.* et *Ion.* pro καὶ ἤφθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. ab ἅπτω.

κηφηνώδης, ες, fuco similis, rapax.

κηώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, bene olens, fragrans, proprie ex suffitu vel aromatibus crematis. A καίω, *uro*.

κηώεις, ώσσα, ῶεν, idem et ab eod.

κιβδηλεία, ας, ἡ, scoriæ admixtio, adulteratio, quæ fit scoriæ admixtione; (2) quævis adulteratio sive corruptela.

κιβδήλευμα, ατος, τὸ, cui scoria admixta est, adulteratum; (2) adulteratio. A

κιβδηλεύω, fut. εύσω, scoriam admisceo, adultero; (2) corrumpo, depravo. Κιβδηλεύειν τὰ νομίσματα, *Aristot.* Εὖ γὰρ ἐκιβδήλευσας, ἵν' ἀκέσαι θέλω, *Eur. Bac.* 475. A κίβδηλος.

κιβδηλία, ας, ἡ, vitium metalli non satis a scoria defæcati; (2) scoria, metallorum fæx; (3) improbitas, depravatio. Ab eod. Hinc

κιβδηλιάω, palleo, *proprie*, ut aurum adulteratum. Κιβδηλιᾷν ὑπὸ λιμοῦ, *Aristot.* A

ΚΙ'ΒΔΗΛΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, cui scoria admixta est, non satis purgatus a fæcibus; (2) non sincerus, fucatus, adulterinus.

ΚΙ'ΒΙΣΙΣ, εἰδυσις, εως, ἡ, pera, saccus. Vox Cypria.

ΚΙΒΩ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, fructus fabæ Ægyptiacæ; (2) poculi genus; (3) *proprie* loculus fabæ; (4) vasis genus, quibus altaria ornantur.

κιβώτιον, ου, τὸ, arcula, capsula, scriniolum, *Dim.* a κιβωτός.

κιβωτοειδὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, qui arcas seu cistas conficit, arcarum fabricator. Ex κιβωτὸς et εἶδος.

ΚΙΒΩΤΟ Σ, οῦ, ὁ, arca, cista, capsa.

κιγκλίζω, fut. ίσω, imitor κίγκλον, seu crebro motu corporis motacillam imitor; (2) crebro motu agito. Εὖ πόκα κιγκλίξειν, *Theocr.* 5, 117. A κίγκλος.

κιγκλὶς, ίδος, ἡ, cancelli, porta cancellata, valvæ cancellatæ, *Gl. V.* κιγκλὶς, transenna.

κίγκλισις, εως, ἡ, crebra et levis agitatio, succussio. A κιγκλίζω.

κιγκλισμὸς, οῦ, ὁ, idem et ab eod.

ΚΙ'ΓΚΛΟΣ, ου, ὁ, avis quædam, cinclus seu motacilla.

κίδαβος, ὁ, nummi genus, *Poll.*

ΚΙ'ΔΑΡΙΣ, εως, ἡ, cidaris, pileus regius Persicus; (2) genus saltationis apud Arcadas.

κιδαφεύειν, malitiose et vafre agere, more scilicet vulpino, *Hes.* A κιδάφη.

ΚΙΔΑ'ΦΗ, ης, ἡ, vulpes, *Hes.*

κιδάφιος, fraudulentus, astutus, dolosus vulpis instar, *Hes.* A κιδάφη.

κίδαφος, vulpes, *Hes.* (2) dolosus, *Hes.*

κίδναμαι, dissipor, dispergor, diffundor; ἐκίδναντο, imperf. spargebatur. Ἠὼς μὲν ῥοδοδάκτυλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν, *Il.* 8, 1. Ἦμος ἐκ δείπνων ὕπνος ἡδὺς ἐπ' ὄσσοις κίδναται, *Eur. Hec.* 903. A seq.

κίδνημι, dispergo, dissipo. A κεδάω.

κίε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔκιε, a κίω.

Κιθαιρώνιος, Cithæronius, *Ar.*

ΚΙΘΑ'ΡΑ, ας, ἡ, cithara; (2) superior pars thoracis ad jugulum, *Hipp.*

κιθαρῳδοδὸς, ὸν, ὁ, citharœdus, κιθαρῳδοδάτος, *Aristoph.* fidicen peritissimus. Ex κιθάρα et ἀοιδός.

κιθάριζε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκιθάριζε, a

κιθαρίζω, f. ίσω, cithara cano; κιθαρίζομαι, cithara mihi canitur, cithara aures meæ personant; τὸ κιθαριζόμενον, quod cithara canitur. Φωνὴν ἧκουσα κιθαρῳδῶν κιθαριζόντων ἐν ταῖς κιθάραις αὐτῶν, *Apoc.* 14, 2. Πῶς γνωσθήσεται τὸ αὐλούμενον ἢ τὸ κιθαριζόμενον; 1 *Cor.* 14, 7. A κιθάρα.

κιθάριον, ου, τὸ, parva cithara, *Dim.* a κιθάρα.

κιθάρις, εως, ἡ, cithara, ars canendi citharæ, lyra *proprie*, ut placet *Gramm.*

κιθάρισις, εως, ἡ, citharæ pulsatio, citharæ cantus. A κιθαρίζω. Unde et

κιθάρισμα, ατος, τὸ, citharæ pulsatæ sonus.

κιθαρισμὸς, ὁ, idem quod κιθάρισμα, *Call.*

κιθαρισ'ηριος, ία, ιον, ad citharam pertinens, quo citharæ accinitur. Ab eod.

κιθαρισ'ης, ου, ὁ, citharista, qui cithara canit; (2) dicitur tamen et pro citharœdo.

κιθαρισ'ικὸς, ὴ, όν, ad citharistam pertinens; (2) peritus pulsandi citharam. Hinc ἡ κιθαρισ'ικὴ, ῆς, sc. τέχνη, peritia canendi cithara. A κιθαρισ'ής.

κιθαρίστρια, ας, ἡ, citharistria, femina, quæ cithara canit. Ab eod.

κιθαρισ'ὺς, ύος, ἡ, ars pulsandi citharam, ars canendi cithara. A κιθαρίζω.

κίθαρος, ου, ὁ, thorax, pectus; (2) citharus, piscis quidam, fidicula. A κιθάρα.

κιθαρῳδέω, ῶ, fut. ήσω, cithara cano.

κιθαρῳδία, ας, ἡ, citharæ cantus, citharœdica modulatio.

κιθαρῳδικὸς, ὴ, όν, citharœdicus, citharæ accommodus. A

κιθαρῳδὸς, ὸν, ὁ, citharœdus, qui cithara canit, qui citharam pulsans simul voce accinit. Ex κιθάρα et ᾠδὸς, *cantor*.

κιθὼν, ῶνος, ὁ, *Ion.* pro χιτὼν, tunica.

κικάμελον, τὸ, oleris genus, *Nic.*

ΚΙ'ΚΙ, εως, τὸ, cici, arbor quædam; (2) genus olei. Hinc

κίκινος, ίνη, ινον, ut κίκινον ἔλαιον, oleum cicinum, sive ex fructu arboris prædictæ factum.

κικῖνος, ὁ, idem quod κίκιννος, *Theoc.*

ΚΙ'ΚΙΝΝΟΣ, ου, ὁ, cincinnus, cirrus, crinis intortus.

ΚΙΚΚΑΒΑΥ", vox clamantium noctuarum, *Sch. Aristoph.*

κικκαβὴ, ῆς, ἡ, noctua, *Sch. Aristoph.*

κικλήσκω' pro κικλήσκω, *vocans*, præs. part. act. f. g. verbi κικλήσκω.

κικλήσκω, voco, acerso; (2) appello, nomino; (3) convoco. Ὑψιμέδοντα μὲν Διῶν Ζῆνα τύραννον ἐς χορὸν πρῶτα μέγαν κικλήσκω, *Arist. Nub.* 564. A καλέω.

κικλισμὸς, οῦ, ὁ, risus, cachinnus, *Hes.* pro κιγκλισμός.

κικρᾶω, ῶ, misceo. A κεράω.

κικυμὶς, ίδος, ἡ, noctua. A κικκαβαῦ.

κικυμώσσειν, vel κικυμιώττειν, cæcutire, debili esse visu, ut noctuæ interdiu, *Suid. Hes.* A κίκυμις.

ΚΙ'ΚΥΣ, υος, ἡ, vis, vires, robur.

κικύω, valeo, viribus polleo, accelero, propero, festino, *Suid.* A κίκυς.

Κιλίκειος, είᾱ, ειον, pertinens ad Cilices.

Κιλικία, ας, ἡ, Cilicia, regio Asiæ Minoris.

κιλικίζων, fut. ίσω, Cilices imitor; (2) cum Cilicibus facio; (3) sum improbus et truculentus, ut Cilix. A Κίλιξ.

κιλίκιον, ου, τὸ, cilicium, vestis ex villis hircorum. A Κιλίκιος.

Κιλίκιος, ία, ιον, Cilicius. A Κίλιξ.

κιλικισμὸς, οῦ, ὁ, cædes ex temulentia patrata, *Suid.* A κιλικίζω.

Κιλίκισσα, ης, ἡ, quæ est e Cilicia. A Κίλιξ.

ΚΙ'ΛΙΞ, ικος, ὁ, Cilix, Cilicia oriundus; (2) Cilicius; (3) filius Phœnicis, a quo genti et regioni nomen inditum putatur.

κιλλακτὴς, ῆρος, ὁ, agaso, *Pollux.* Ex κίλλος et ἄγω.

ΚΙΛΛΙ'ΒΑΝΤΕΣ, ων, εἱ, ligna tribus suffulta cruribus, quibus clypei imponebantur ab iis, qui quiescere volebant a belli laboribus; tripodes.

κίλλιος, ία, ιον, asininus; (2) fuscus. A

ΚΙ'ΛΛΟΣ, ου, ὁ, asinus, apud *Dores*, *Poll.*

κιμαρὶς, ἡ, genus, quercus, ap. *Sch. Theoc.*

κίμβεια, et κιμβίκια, ἡ, sordes, avaritia sordida. A κιμβὸς, vel κίμβιξ.

ΚΙΜΒΕ΄ΡΙΝΟΝ, υ, τὸ, vestimenti genus, *Suid.* At *Hes.* κιμβερικὸν.

κιμβεύω, fut. εὑσω, eo, iter facio, *Ern.*

ΚΙ΄ΜΒΗΞ, κος, ὁ, animaculum e vesparum vel apum genere; (2) sordidus, nimis parcus, avarus et nimis tenax.

κίμβιξ, ικος, ὁ, idem quod κίμβηξ.

κίμινδις, pro κύμινδις, *Sch. Ar.*

κιμωλία. γῆ, terra e monte Cimolo effossa, candida alia, seu creta, alia ad purpuram colore accedens.

ΚΙΝΑ΄ΒΡΑ, ας, ἡ, canum cibus; (2) fœtor, quem alæ caprarum reddunt; (3) fœtor quivis.

κιναβράω, ῶ, oleo, fœteo, et quidem hircinum quid. Αἴγων τε κιναβρώντων μέλη, *Arist. Plut.* 294. A κινάβρα.

κινάβρευμα, ατος, τὸ, purgamentum fœtens, *Hes.* Quasi a κιναβρεύω, quod est a κινάβρα.

κινάβιον, υ, τὸ, vulpecula, *Suid. Dim.* a

ΚΙ΄ΝΝΑΔΟΣ, υ, ὁ, vel ες, τὸ, vulpes, *Soph. Aj.* 103. (2) homo vafer et versutus, vulpina mente præditus, *Theocr. Id.* 5, 25.

κιναλίζω, moveo; (2) exili voce lamentor, apud *Hes.* A κινέω. Hinc

κινάλισμα, ατος, τὸ, motus, strepitus multitudinis congregatæ, *Æsch. Pr.* 124.

κιναιδία, ας, ἡ, cinædica impuritas. A κίναιδος.

κιναιδίζομαι, fut. ίσομαι, cinædice me gero, impuritate cinædos imitor. Ab eod. Hinc

κιναίδιον, τὸ, *Hes.* ἡ ἴυγξ, motacilla.

κιναιδισμα, ατος, τὸ, obscœnitas cinædica.

κιναιδολογέω, obscœne loquor. A

κιναιδολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, turpiloquus, cinædico sermone utens. Ex κίναιδος et λέγω.

κίναιδος, υ, ὁ, cinædus, pathicus, mollis, puer meritorius; *Ph.* κίναιδος, eviratus. Ex κινέω et αἰδὼς, vel αἰδοῖον.

κιναιδώδης, ες, cinædicus.

κινάμωμον, ου, τὸ, vide κιννάμωμον, *Dion.*

κινάρα, ας, ἡ, carduus, carex, *Gl. V.* Vid. κυνάρα.

κινδαλιάσμοὶ, ῦ, ὁ, lusus, qui fit paxillis. *Poll.* cujus *Ed. Nov.* κυνδαλισμός. A

ΚΙ΄ΝΔΑΛΟΣ, υ, ὁ, clavus, paxillus, *Poll.* in *Ed. Nov.* κύνδαλα et κύνδαλοι.

κίνδαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, agilis, qui facile huc illuc movetur, *Hes.* A κινέω.

κινδύνευμα, ατος, τὸ, facinus audax; (2) periclitatio. A κινδυνεύω.

κινδυνευτέος, έα, έον, periclitandus. Ab eod.

κινδυνευτὴς, οῦ, ὁ, periclitator, qui periclitari solet. Ab eod. Hinc

κινδυνευτικὸς, ὴ, όν, qui se offert periculis.

κινδυνεύω, fut. εύσω, in periculum conjicio, periclitor, in periculo sum; (2) periculum adeo vel suscipio; (3) dimico; (4) periclitor capite, reus sum; (5) videor. Κινδυνεύειν τῆς ἀρχῆς, τῇ πόλει περὶ, ὑπέρ τινος. Ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν, 1 *Cor.* 15, 30. Ὧν ἴσον τι ἀπέχομεν, καὶ ὁποτέρως ἔχομεν, ἐν ἀδηλῳ κινδυνεύεται, *Thuc.* lib. 1, 78. A

ΚΙ΄ΝΔΥΝΟΣ, υ, ὁ, periculum, discrimen. κινδυνώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, periculosus.

κινέισθω, 3. sing. præs. imper. pass. verbi κινέω.

κινεῖ, 2. sing. pr. imp. med. *Dor.* pro κινῇ.

ΚΙΝΕ΄Ω, ῶ, fut. ήσω, moveo; (2) moveo loco; (3) agito, quatio; (4) permoveo, excito, incito; (5) initium facio, incipio, v. c. cantum; (6) sumo, attingo, v. c. pecuniam; (7) subigo, sc. fœm. (8) muto, abrogo; (9) κινεῖσθαι dicuntur, qui appetitu alicujus rei moventur; item (10) qui in aliqua re sunt studiosi et industrii, &c. Μὴ ἀπὸ τῶν κίνει φρένας δίνας, *Arist. Av.* 1243. Κεκίνηται σφατὸς, *Eur. Rhes.* 89. Κινήντες τὰς πεφαλὰς αὐτῶν, *Matt.* 27, 39. Ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν, καὶ κινούμεθα, καὶ ἐσμὲν, *Act.* 17, 28.

κινηθμὸς, οῦ, ὁ, motus. A κινέω.

κίνηθρον, υ, τὸ, tudicula, instrumentum tinctorum, quo pannos inficiendos demergunt versantque, *Poll.* A κινέω.

κίνημα, ατος, τὸ, motus, motio, commotio, qua aliquid movetur; (2) inceptum, institutum, apud *Plut.* Ab eod.

κινησιφόρος, ον, movens. A pr. et φέρω.

κινήσας, aor. 1. part. act. verbi κινέω.

κίνησις, εως, ἡ, motus, quo quis movet, et aliquid movetur.

κινησίχθων, ὁ καὶ ἡ, terram movens.

κινητέος, έα, έον, movendus. Ab eod.

κινητὴς, ῆρος, ὁ, motor. Ab eod.

κινητήριος, α, ον, idem quod κινητικός, *Æsch.*

κινητὴς, ῆ, ὁ, motor; (2) perturbator, rerum novarum studiosus. Ab eod.

κινητικὸς, ὴ, όν, movendi vi præditus; (2) turbulentus, seditiosus. Ab eod.

κινητὸς, ὴ, όν, qui movetur, mobilis.

κίνητρον, υ, τὸ, idem quod κίνηθρον. Ab eodem.

ΚΙ΄ΝΝΑ, ης, ἡ, cinna, gramen quoddam in Cilicia nascens.

ΚΙΝΝΑ΄ΒΑΡΙ, εως, τὸ, cinnabari vel cinnabaris, gummi arboris Indicæ; (2) calx colorata; (3) coloris genus, vulgo etiam κόκκινον dictum; *Gl. V.* κινάβαρις, minium; *Ph.* κινναβάρεως, minium. Hinc

κινναβαρίζω, fut. ίσω, colore cinnabarim imitor, cum colore cinnabaris.

κινναβάρινος, ίνη, ινον, cinnabarius, seu cinnabarius. Ab eod.

κινναβάριος, υ, ὁ καὶ ἡ, cinnabarius. Ab eodem.

κιννάβευμα, ατος, τὸ, idem quod seq. κίνναβος. Quasi a κιννάβεύω, quod est a

ΚΙ΄ΝΝΑΒΟΣ, υ, ὁ, exemplar, quod sibi proponit plastes in effingendo simulacro alicujus rei, proplasma, *Suid.*

κινναμολόγος, υ, ὁ, avis cinnamomi surculis nidificans. Ex κίνναμον et λέγω, *lego.*

κίνναμον, υ, τὸ, cinnamomum.

κινναμώμινον μύρον, unguentum e cinnamomo.

ΚΙΝΝΑ΄ΜΩΜΟΝ, υ, τὸ, cinnamomum, frutex brevis, cujus dos omnis in cortice est.

κινναμωμοφόρος, υ, ὁ καὶ ἡ, ferens cinnamomum. Ex κιννμ. et φέρω.

κίνυμα, ατος, τὸ, quod movetur, seu jactatur; αἰθέριον κίνυμα, dicitur Prometheus apud *Æschylum* Caucaso affixus, quasi αἰώρημα, quia suspensus est et sublimis pendet, seque jactat. *Schol.* minus recte, ὥσπερ εἴδωλον πρέμαται ὑπὸ τὸν ἀέρα, uti et *Eust.* ἀέριον εἴδωλον. Descendit a κινύσσω.

κίνυμαι, moveor. Δῆϊον ἐς πόλεμον τυκτὰ κίνυντο φάλαγγες, *Il.* 4, 281. A κινέω.

ΚΙΝΥ΄ΡΑ, ας, ἡ, instrumentum musicum Phœnicium et Syrium, soni queruli.

κινύρομαι, voce querula lamentor, lugubri voce queror. Τὶ κινυρόμεθ' ἄλλως; *Arist. Eq.* 11. τινὰ, *Epigr.* A κινύρα.

κινυρὸς, ᾶ, ὸν, querulus, lamentabilis, funestus. Ab eod.

κινύσσω, moveo, *Eust.*

κινύσπετα, ων, τὰ, feræ bestiæ. Quasi ex κινέω et πέδον, *campus.*

κιονειδὴς, ές, columnæ similis.

κιονικὸς, ὴ, όν, columnaris. A κίων.

κιόνιον, ου, τὸ, columella. Apud *Diosc.* purpurarum buccinarumque medi& pars, circa quam velut columellam testæ volumen intorquetur. A κίων.

κιονὶς, ίδος, ἡ, oris columella, quæ et uvula dicitur. Ab eod.

κιονίσκος, ου, ὁ, columella, *Dim.*

κιονόκρανον, υ, τὸ, caput columnæ. Ex κίων et κράνον.

κιονοφορέω, fero columnam, s. montem, de Atlante.

ΚΙΡΚΑΙ΄Α, ας, ἡ, circæa, herba quædam.

κιρκήλατος, ον, infestatus ab accipitre.

Κιρκήσια, ων, τὰ, Circensia, seu Circenses ludi.

ΚΙ΄ΡΚΟΣ, υ, ὁ, circus, accipitris species, faleo, *Gl. V.* (2) Circus; (3) circulus, annulus. Οὐδέ κεν ἴρηξ Κίρκος ἀμαιμητῆσιν, ἐναφρόντος πετηνῶν, *Odyss.* 13, 86.

κιρκόω, ῶ, fut. ώσω, annulo aut circulo in orbem ducto ligo et adstringo. Σκέλη δὲ κίρκωσον βία, *Æschyl.* A κίρκος.

κίρνα, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* et *contr.* pro ἐκίρνατο, a

κιρνάω, ῶ, et κίρνημι, misceo. A κεράω.

κίρνη, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκίρνη. a κίρνημι.

κίρνων, *Ion.* et *contr.* pro ἐκίρνασον, a κιρνάω.

κιρρὰς, άδος, melina, flava, *Epith.* vitis, *Nic.*

κίρρις, ή, pro κῆρις, *Opp.*

ΚΙΡ΄ΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, fulvus, gilvus, luteus.

κίρσιον, υ, τὸ, cirsium, herba. A κιρσὸς.

κιρσοειδὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, varicis speciem habens, varicum modo tumens, varicosus. Ex κιρσὸς et εἶδος, *species.*

κιρσοκήλη, ης, ἡ, varicosus ramex. Ex κιρσὸς et κήλη, *ramex.*

ΚΙΡΣΟ΄Σ, ὸ, ὁ, varix, vena dilatata.

κιρσώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, varicis speciem gerens, varicosus, ad varicem proxime accedens. A κιρσὸς.

ΚΙ΄Σ, κὸς, ὁ, cis, vermis, qui in frumento et ligno nasci solet, eaque rodit.

ΚΙ΄ΣΣΑ, vel κίττα, ης, ἡ, pica, avis; (2) fastidium consuetorum ciborum, et absurdorum appetitus, pica, malacia.

κισσαΐζω, vel κιττᾳΐζω, picæ vocem imitor. A κίσσα.

κισσάμπελος, υ, ἡ, herba quædam. Ex κίσσα et ἄμπελος, *vitis.*

κισσάνθεμον, υ, τὸ, herba quædam, species convolvuli, *Ern.* Ex κίσσα et ἄνθεμον, *flos.*

κίσσαρος, υ, ὁ, hedera. A κισσὸς.

κισσάω, ῶ, fut. ήσω, pica seu malacia laboro; (2) impotenter, insolito more appeto; (3) cum voluptate concipio. Ὑμεῖς μὲν ἂν οἱ κιττῶντες τῆς εἰρήνης, *Arist. Pace*, 495. Οὕτω κιττῶ διὰ τῶν σανίδων μιντὸ χοιρίνης πιειλιδίν, *id. Vesp.* 348. A κίσσα.

κισσήεις, ες, idem quod κίσσινος, *Soph.*

κίσσηρις, εως, ἡ, pumex. A κίς. Hinc

κισσηρώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, pumicosus, pumici similis.

κισσητὸς, ὴ, όν, hederaceus, hedera vinctus, velut a κισσάω, pro κισσῶν.

κισσινοβαφὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, hederaceo colore tinctus. Ex κισσὸς et βάπτω.

κίσσινος, ίνη, ινον, hederaceus, ex hedera confectus. A κισσὸς.

κίσσιον, υ, τὸ, hederula. Ab eod.

κισσόβοτρυς, ον, hedera abundans, hedera ornatus. A κισσὸς et βρύω.

κισσοειδὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, hederæ similis, hederaceus. Ex κισσὸς et εἶδος.

κισσοειδῶς, *adv.* hederæ more.

κισσοκόμης, υ, ὁ, hederacea fronde redimitus. Ex κισσὸς et κόμη.

κισσόπλεκτος, ον, hedera, thyrso, percussus, furore percitus divino. *Neut.* dithyrambicum, tumidum.

ΚΙΣΣΟ΄Σ, νὸ κιττὸς, υ, ὁ, hedera, frutex.

κισσοστοίνητος, ον, hederaceus.

κισσοστέφανος, υ, ὁ καὶ ἡ, hedera coronatus.

κισσοστιφὴς, ές, idem. A στίφω.

κισσοφορέω, νὸ κιττοφορέω, ῶ, hederam gero, hederacea corona redimitus sum. A

κισσοφόρος, υ, ὁ καὶ ἡ, hederam gestans, hedera redimitus. Ex κισσὸς et φέρω.

κισσοχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, hederacea indutus tunica, hedera velut tunica amictus.

κισσόω, νὸ κιττόω, ῶ, hedera orno, hedera corono; κεκισσωμένος, p. part. pass. hedera redimitus. Μέλλων χορεύειν κρᾶτα κισσώσας ἐμὸν, *Eur. Bach.* 205. A κισσὸς.

κισσύδιον, υ, τὸ, poculum e ligno hederaceo. Καὶ βαθὺ κισσύδιον πεκλυσμένον ἀβέϊ καρῳ, *Theoc. Id.* 1, 27. Ab eod.

κισσώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, hederaceus, ad hederam proxime accedens; (2) malacia seu pica laborans. A κισσὸς νὲ κίσσα.

ΚΙ΄ΣΤΗ, ης, ἡ, cista, capsa, capsula.

κιστηφόρος, υ, ὁ καὶ ἡ, idem quod κιστοφόρος, *Ern.*

κιστὶς, ίδος, νὲ κίστις, ίδος, ἡ, idem.

ΚΙ΄ΣΤΟΣ, υ, ὁ, cistus, frutex.

κιστοφόρος, ὁ καὶ ἡ, cistifer, qui cistam gestat; (2) nummus, in quo imago cistam ferentis expressa erat. Ex κίστος et φέρω.

κίταρις, εως, ἡ, citaris; regium capitis ornamentum, quod et κίδαρις, quod vide.

ΚΙΤΡΙ΄Α, citria, arbor, seu malus Medica.

κίτριον, υ, τὸ, malum citrium; (2) arbor citria; (3) cortex citrius. A κιτρία.

κιττᾳΐζω, vide κισσαΐζω.

κιττάω, pro κισσάω, *Ar.*

κιττῶντα, *tunicam*, acc. sing. *Dor.* pro χιτῶνα.

κιχάνω, κιχέω, κίχημι, invenio; (2) adsequor, comprehendo, f. 1. κιχήσω, med. κιχήσομαι· κιχήσατο, aor. 1. med. pro ἐκιχήσατο· κιχανόμενοι, præs. part. advenientes; κιχήμεναι, pro κιχῆναι, infin. deprehendere. Μέχρις ἂν μυχὸς κίχωσι τῦ κάτω Διῦ, pervenerint, *Soph. Aj.* 572. Τεράπτζαν εἰδάρων πλήρη κιχὼν, *Lyc.* 1250. Μὴ μιαιμιά μ' ἐν δόμοις κιχῇ, *Euripid. Alc.* 22.

κιχείη, 3. sing. præs. optat. act. verbi κίχημι.

κιχεῖμεν, 1. pl. præs. optat. act. per *Sync.* pro κιχείημεν.

κιχείω, pro κιχέω, metri causa, subjunct.

κιχῇ, 3. sing. aor. 2. conj. act.

κιχήμενει, a. 2. inf. act. *Dor.* pro κιχεῖν.

κιχήσας, aor. 1. part. act.

κιχήσιε, ως, ἡ, adsecutio, comprehensio, *Hes.* A κιχέω.

κιχήτην, 3. dual. a. 1. ind. act.

ΚΙΊΧΛΗ, ης, ἡ, turdus; (2) piscis quidam marinus.

κιχλίζω, f. ίσω, pingues epulor turdos; (2) indecenter et effusius rideo. Οὐδὲ κιχλίζειν δὸ' ἴσχειν τὼ τόδ' ἐναλλὰξ, *Arist. Nub.* 979. A κίχλη. Hinc

κιχλισμὸς, οῦ, ὁ, pinguium turdorum comestio; (2) risus immodicus, cachinnus.

κίχλια, τὰ, et κιχλίσια, item κιχλίσεια, τὰ, olera quædam agrestia, cichoria.

κιχρᾶς, præs. part. act. verbi κίχρημι.

κιχρᾶσι, *dant utendum*, 3. plur. præs. ind. act.

κιχράω, ῶ, et κίχρημι frequentius, commodo; κιχρὰς, qui utendum dedit; et κιχρήμενος, part. qui utendum rogavit; κιχρῶ, commodo, *Gl. V.* κιχρᾶται, mutuatur, *Phil.* A χράω, *utor.*

κίχρω, idem quod κιχάνω, *Lyc.*

ΚΙΧΩ'ΡΗ, ης, ἡ, cichorium, oleris arvensis species. Hinc

κιχώριον, ου, τὸ, idem, *Gl. V.* ambuvia.

κιχωριώδης, ους, ὁ καὶ ἡ, similis cichorio.

ΚΙ'Ω, vado, eo; κίε pro ἔκιε, imp. ibat; κιὼν, a. 2. part. profectus. Ἦ δὲ ἄέπνυ' ἄμμα τοῖσι γυνὴ κίεν, *Il.* 1, 348.

ΚΙ'ΩΝ, ονος, ὁ καὶ ἡ, columna; (2) curculio præter naturam auctus et oblongior, apud *Medicos*; (3) interseptum narium carnosum usque ad labrum descendens; (4) κίων, aut potius κιὼν congregata multitudo bestiolarum frumentum peredentium, *Gal. Lex. Hipp.* (5) κίων, ejusmodi vermis unus, *ibid.* (6) alti montes etiam a veteribus κίονες dicti, *Eustath.*

κλαγγάζω, clango, ut grus. A κλάγγω. Unde

κλαγγάνω, clango, ut canis in venatione.

κλαγγεύω, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro κλαγγῶσι, a κλαγγέω, pro κλάζω.

κλαγγή, ῆς, clangor, *proprie* gruum; (2) anserum; (3) tubarum et cornuum; (4) hominum præcipue in prælio constitutorum; (5) suum; (6) canum in venatione; (7) sagittarum emissarum. Ab eodem. Hinc

κλαγγηδόν, *adv.* cum clangore.

κλάγγω, clango, *Gl. V.* clamo, strido, vociferor; a. 1. ἔκλαγξα. Vide κλάζω.

κλαγγώδης, ους, ὁ καὶ ἡ, clangori similis.

κλαγκτὸς, ὸν, ὁν, idem. A κλάγγω.

κλάγξω, *clamabo*, f. 1. ind. act. v. κλάζω.

κλαδαφόρμματος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui mobilibus est oculis, *Hes.* Ex κλαδαρὸς et ὄμμα.

κλαδαρὸς, ρὰ, ρὸν, mobilis, *Epith.* oculi; (2) fragilis; (3) ramalis. A κλάδος.

κλαδᾶς, acc. pl. *Dor.* pro κλείδας, a κλείς.

κλαδάσσομαι, vibro, agitor; κλαδασσόμενον αἷμα, sanguis currens, agitatus, *Emped.* A

κλαδάω, ramulos deputo, pampino; (2) quasso, concutio. Ab eod.

κλάδευσις, εως, ἡ, putatio. A κλαδεύω.

κλαδευτὴρ, ῆρος, ὁ, putator, pampinator.

κλαδευτήριον, ου, τὸ, falx putatoria. A κλαδευτὴρ.

κλαδεύω, puto, vites puto.

κλαδὶ, dat. sing. *Dor.* pro κλειδί. A κλείς.

κλαδισκὸς, ὁ, dim. ramulus, *Anac.*

ΚΛΆ'ΔΟΣ, ου, ὁ, ramus, *proprie* tener et flexilis; progenies, *Poët.* et qua patriam et qua parentes; κλαδὶ, *Dor.* per *Metaplasmum*, quasi a κλὰς, κλαδὸς.

κλαδώδης, ους, ὁ καὶ ἡ, ramosus. A κλάδος.

κλαδὼν, όνος, ὁ, ramulus, *Hes. Dim.* a κλάδος.

κλάειν, inf. act. *Dor.* et *Att.* pro κλαίειν.

ΚΛΑ'Ζ Ω, clamo, vociferor, clango, strido; p. med. κέκλαγμα, κεκλαγὼς, partic. κεκλαγγῶτα, in fœm. clamitans, vociferans. Potest hinc etiam formari ἔκλαγξα, a. 1. inusit. κλάξω, per *Epenthesin* κλάγξω, ἔκλαγξα. Δεσμὰ πωλικῶν ἐξ ἀντύγων κλάζει σιδήρῳ, *Eur. Rhes.* 567. Σὺ δὲ κιθάρᾳ κλάζεις, παιᾶνας μέλπων, *id. Ion.* 939.

κλαιὶς, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔκλαιε, a κλαίω.

κλαϊδῆς, *claves*, *Dor.* pro κλεῖδες.

κλαίουσα, part. act. f. g. *Dor.* pro κλαίουσα.

κλαίοισθα, 2. sing. præs. opt. act. *Æol.* pro κλαίοις.

κλαίσγον, *claustrum*, *Dor.* et *Æol.* pro κλεῖθρον, *Pind.*

ΚΛΑΙ'Ω, *Att.* κλάω, lacrimor, fleo, ploro, ejulo; (2) deploro, defleo; (3) do pœnas, vapulo, f. κλαύσω, κλαύσομαι, et κλαιήσω, κλαήσω. Κείνῃς δὲ κλαίω συμφορᾷ κεχρημένῃς, *Eur. Med.* 347. Κλαίω' ἀδελφήν, *id. Or.* 61. Καιρὸς ὧδίνος ἔκλυσε βάρος, *Lyc.* 477. Οἰκέται δ' ἐκλοίμην δέσποιναν, *Eur. Alc.* 758.

ΚΛΆ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, mutilatus.

ΚΛΑ'ΝΙΟΝ, ου, τὸ, armilla.

κλὰξ, ᾶκος, ὁ, clavis. Vox *Dorica* a κλείς.

κλάζω, fut. 1. ind. act. *Dor.* pro κλείσω, a κλήιζω.

κλάϊται, ῶν, αἱ, gralliæ; (2) lignei calcei quivis. Ex *Lat.* clava.

κλαπτὶς, a. 2. part. pass. verbi κλέπτω, seu κλέπτων.

κλαρονέμως, acc. plur. *Dor.* pro κληρονόμους.

κλάρωσε, 3. sing. aor. 1. indic. act. *Ion.* et *Dor.* pro ἐκλήρωσε, a κληρόω.

κλάσσε, a. 1. part. act. verbi κλάω.

κλασθὶσίσας, gen. sing. a. 1. part. pass. f. g.

κλασιβῶλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, glebas frangens. Ex κλάσις et βῶλαξ, *gleba.*

κλάσις, εως, ἡ, fractio; (2) fractura; (3) putatio vitium. A κλάω.

κλάσμα, ατος, τὸ, fragmentum, frustum defractum. Ab eod.

κλαστάω, ῶ, f. ήσω, sarmenta defringo vel amputo; (2) frango. Βαλὼν πατήσεις, καὶ σχασπηγὸς κλαστήσεις, *Arist. Eq.* 166. Ab eodem.

κλαστήριον, ου, τὸ, frangibulum. Ab eod.

κλάστης, ου, ὁ, qui frangit, fractor; (2) qui vites amputat. Ab eod.

κλαστῶ, fut. 1. ind. act. *Dor.* pro κλείσω, a κλείω.

Κλαύδη, ης, ἡ, Claudia. Nomen insulæ.

Κλαυδίος, ους, ὁ, Claudia. Nomen mulieris *Latinum.*

κλαυθμονὴ, ῆς, ἡ, ejulatus, ploratus. A κλαυθμὸς.

κλαυθμὸς, οῦ, ὁ, fletus, ploratus. A κλαίω.

κλαυθμυρίζω, et κλαυθμυρίζομαι, fleo, vagio. A κλαυθμὸς. Hinc

κλαυθμυρισμὸς, οῦ, ὁ, ejulatus, vagitus.

κλαυθμώδης, ους, ὁ καὶ ἡ, qui cum fletu fit, flebilis. A κλαυθμὸς.

κλαυθμὼν, ῶνος, ὁ, locus flentium, seu fletus; (2) fletus. A κλαίω. Unde et κλαῦμα, ατος, τὸ, ploratus, ejulatus.

κλαυμονὴ, ῆς, ἡ, fletus. Ab eod.

κλαυσάρκαν, fleo, ejulo. Ab eod.

κλαυσίπαι, 3. sing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro κλαύσεται a κλαίω.

κλαύσετε, 2. plur. f. 1. ind. act.

κλαυσιάω, ῶ, plorare cupio. Ἀλλὰ δῆτα τὸ Ψύριον φθυγόμενον ἄλλως κλαυσιᾷς, *Aristot. Plut.* 1099. A κλαίω.

κλαυσίγελως, ωτος, ὁ, fletus cum risu permixtus, lacrimæ risui intermixtæ. Ex κλαῦσις et γέλως.

κλαυσίμαχος, ον, in pugna plorans, timidus. Ex μάχη.

κλαύσιμος, flebilis, *Gl. V.* A κλαίω.

κλαυσὴς, ὁ, plorator, *Man.* A κλαίω.

κλαυσικὸς, ὴ, όν, idem quod κλαυτὸς.

κλαυσῶ, f. 1. ind. act. *Dor.* pro κλαύσω, a κλαίω.

κλαυτὸς, ὴ, όν, lacrimabilis. Ab eod.

κλάω, lachrimor, ploro, ejulo, *Att.* pro κλαίω.

ΚΛΑ'Ω, f. άσω, frango; κλασθεὶς, aor. 1. pass. κεκλασμένος, perf. pass. fractus. Χρύσεα μηλα κλάσας, *Epigr.* Ὅτε τὰς τέντε ἄρτας ἔκλασα, *Marc.* 8, 19.

κλεεινὸς, ὴ, όν, inclytus, illustris, celeber, *Hes.* A κλείω, *celebro.*

κλέεννος, inclytus, celeber, pro κλεινός.

κλεηδὼν, όνος, ὁ, omen, prædictio, oraculum. A κλέος, *fama.*

κλεηθήσεται, 3. sing. fut. 1. ind. pass. per *Sync.* pro κεκλεήσεται, a κεκλέω.

κλειδίον, ου, τὸ, clavicula, parva clavis, *Dim.* a κλεὶς, *clavis.*

κλειδοτοὶος, ου, ὁ, claustrarius, *Gl. V.* Ex κλεὶς et ποιέω.

κλειδοῦχος, ου, ὁ καὶ ἡ, clavem habens, claviger. Ex κλεὶς et ἔχω.

κλειδοφύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, custos clavium, ædituus. Ex κλεὶς et φύλαξ.

κλειδόω, ῶ, f. ώσω, claudo, obsero; clathro, *Gl. V.* A κλεὶς. Hinc

κλειδωμα, ατος, τὸ, obseramentum, sera.

κλειδωσις, εως, ἡ, obseratio. Ab eod.

κλείετε, 2. plur. præs. imper. verbi κλείω.

κλείζω, fut. ίσω, celebro. A κλείος.

κλειθρία, ας, ἡ, rima januæ, *Gl. V.* κλεῖθρία, rima. A κλείω. Hinc

κλειθριώδης, ους, ὁ καὶ ἡ, rimosus, *Gl. V.*

κλείθρον, ου, τὸ, claustrum, sera; (2) clathrum. Ab eod.

κλειθροποιὸς, οῦ, ὁ, claustrarius, *Gl. V.* Ex κλείθρον et ποιέω.

κλείνιος, inclytus, celeber, *Hes.* A κλείω.

κλεινύω, claudo. A κλείω.

κλεινὸς, ὴ, όν, inclytus, celebris.

κλείσαι, aor. 1. inf. act. *Dor.* pro κλεῖσαι, a κλείω.

κλείσμαι, *Poët.* pro κλέομαι.

κλείος, pro κλέος, *gloria.*

κλείσσαι, nom. pl. part. præs. verbi κλείω.

κλείς, ειδὸς, ἡ, clavis, a κλείω.

κλείσαι, aor. 1. inf. act. verbi κλείω.

κλεισθήσεται, 3. sing. f. 1. ind. pass.

κλεισθῶ, *clausus sim*, aor. 1. conj. pass.

κλεισίαι, ῶν, αἱ, fores, vel januæ latæ, per quas etiam jumenta ingrediuntur. Ab eodem.

κλεισιὰς, άδος, ἡ, valvæ, fores; (2) clausura. Ab eod.

κλείσιον, ου, τὸ, locus, in quo stant boves, stabulum. (Vel pro κλίσιον, a κλίνω, a reclinando, vel curvando, *Ern.*) Ab eod.

κλεισμὸς, οῦ, ὁ, sedes. Ab eod.

κλεισὸς, ὴ, όν, clausus; (2) qui claudi solet.

κλείσσον, ου, τὸ, sera. Ab eod.

κλεισούριαι, ας, ἡ, claustrum montis, vel montium. Ex κλείω et ὄρος, *mons.*

κλειτότωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, equis insignis. Ex κλειτὸς et τῶλος, *pullus equinus.*

κλειτροειάζω, f. άσω, idem quod

κλειτροείζω, f. ίσω, myrtum muliebrem attecto. A κλειτροείς.

κλειτροείς, ίδος, ἡ, myrtus in natura muliebri. A κλείω.

κλειτὸς, ὴ, όν, inclytus, celebris, præclarus. A κλείω.

ΚΛΕΙ'Ω, ίσω, claudo, obsero; κεκλεισμένος, p. part. pass. clausus. Κλεῖε πανταχὰ δωμάτων, repagula, *Arist. Ach.* 484. Ἐκλείσθη ἡ θύρα, *Matt.* 25, 10.

ΚΛΕΙ'Ω, celebro, celebrem reddo; (2) memoro, dico, perhibeo.

Κλειὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, Clio, una Musarum. A κλέος, vel κλείος.

κλείωμα, ατος, τὸ, furtum, peculatus; (2) obreptio, stratagema. A κλέπτω.

κλειωμάδιον, ου, τὸ, furtivum. A κλείωμα.

κλειωμαδὸν, *adv.* furtim. Ab eod.

κλειωματικὸς, ὴ, όν, furax; (2) astutus. Ab eodem.

κλέομαι, celebror. Μήτι τε κλέομαι καὶ κέρδεσιν, *Odyss.* 13, 299. A κλέος.

Κλεόπατος, Cleopas. Nomen viri, pro Κλεόπατρος, per *Sync.* ut Ἀντίπας, pro Ἀντίπατρος.

κλέος, κλέους, τὸ, gloria, celebritas, splendor nominis; (2) fama, rumor. A κλείω.

κλέπτος, εος, τὸ, furtum. A κλέπτω.

κλεπτάριον, ου, τὸ, furunculus, *Gl. Vet.* A κλέπτης.

κλεπτεπλέγχος, ου, ὁ, fures arguens, fures deprehendens; ut κλεπτέλεγχος λίθος, apud *Diosc.* de ætite, lapis cujus indicio fures deprehenduntur. Ex κλέπτης et ἔλεγχω.

κλεπτὴς, ὁ, fur, *Man.*

κλέπτης, ου, ὁ, fur. A κλέπτω.

κλεπτίδης, ὁ, idem, *Poll.* ex *Pherecr.*

κλεπτικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars furandi. A κλεπτικὸς, ὴ, όν, furax, furtivus, furtis deditus. A κλέπτω.

κλεπτίσατος, furacissimus, *Att.* A κλέπτης.

κλέπτοισα, part. act. *Dor.* pro κλέπτουσα.

κλέπτον, pro κλεπτικὸν, furtivum, furax quiddam, apud *Aristoph.* part. neut. a κλέπτω.

κλεπτοσύνη, ης, ἡ, furtum, furacitas, fallacia. Ab eod.

κλέπτρια, ας, ἡ, femina furax. A κλέπτης.

ΚΛΕ'ΠΤΩ, fut. ψω, furor, depeculor, suffuror; (2) occulo, supprimo; (3) clam facio aut dico; (4) fallo, decipio, p. κέκλοφα· κεκλοφὼς, furatus, pass. κεκλεμμένος, surreptus; κλαπεῖς, aor. 2. deceptus. Ὅπως λόγῳ κλέπτουσιν ἡδίαν φάτιν φέρομεν αὐτοῖς, dolum verbis struentes, &c. *Soph. El.* 56. Εἰ μὴ τῷ χρόνῳ κεκλέμμεθα, præ senio deliramus, *id. Ant.*

692. Εἰ μὴ ξυμφοραὶ κλέπτουσί με, fallant, id. *Trach.* 247.

κλέπας, τό, mons altus, jugum, ap. *Lyc.*

κλέψας, aor. 1. part. act.

κλεψίαμβοι, carminis genus apud Alcmanem, *Hes.* At Polluci κλεψίαμβος, inter instrumenta musica quæ pulsantur.

κλεψίγαμος, ὁ, ἡ idem quod κλεψίνυμφος, *Sibyl.*

κλεψιμάκιος, αἷα, αἷον, furtivus, furto ablatus. A κλέπτω.

κλεψίνοος, *contr.* κλεψίνους, υ, ὁ καὶ ἡ, aliud in pectore clausum habens, aliud in lingua promptum, qui aliud mente occulit quam loquitur. Ex κλέπτω et νόος.

κλεψίνυμφος, ἡ, clandestinas nuptias faciens.

κλεψιστοτέω, ῶ, parce bibendo compotorem fallo, *Suid.* A

κλεψιστότης, ητος, ἡ, apud *Suid.* sine expositione; forte, qui fallaciter potat. Ex κλέπτω et πότης.

κλεψιῤῥύητος, ον, ὁ καὶ ἡ, furtim et per occultos meatus fluens, ut Athenis aquæ fontis Clepsydræ, *Hes.* Ex κλέπτω et ῥύω.

κλεψιτόκος, ος, ὁ καὶ ἡ, clam pariens.

κλεψίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, versutus, decipiens, animum occultans. A φρήν.

κλεψίχολος, ος, ὁ καὶ ἡ, bilem occultans, bilem seu iram occultam habens. A χολή.

κλεψίχωλος, claudicationem occultans.

κλεψύδρα, ας, ἡ, clepsydra; (2) fons quidam Athenis. Ex κλέπτω et ὕδωρ.

κλεψύδριον, τό, parva clepsydra, *Philostr.*

ΚΛΕΩΝΙ'Α, ας, ἡ, cleonia, quibusdam helenium herba.

κλήδην, *adv.* nominatim. A κωλέω.

κληδονες τε δυσκρίτους ἐγνώριστ' αὐτοῖς, *Æsch. Prom. V.* 495.

κληδονίαω, idem quod seq. (2) infamia noto; dicteriis incesso. Κληδονίωμαι, ap. *Eur.*

κληδονίζομαι, fut. ἰσομαι, ominor. A κληδών.

κληδόνισμα, ατος, τό, augurium, omen, quod capitur e re aliqua. A κληδονίζομαι.

κληδονισμὸς, οῦ, ὁ, ominatio, divinatio, augurium. Ab eod.

κληδὸς, οῦς, ὁ, acervus, *Hes.* Sed τὸ κῆδος, εος, sepes, seu transtra, *Ern.*

κληδοῦχέω, claves habeo; (2) sacerdos sum. Ex κλῆϊς et ἔχω.

κληδοῦχος, ὁ καὶ ἡ, ædituus, *Æsch.*

κληδὼν, όνος, ἡ, fama, rumor; (2) omen, quod per vocem fiebat, divinatio; (3) armilla. A κληΐζω.

κλῆϊνι, præs. infin. act. *Ion.* pro κλεῖναι, a κλείω.

κλῆΐζω, fut. ήσω, claudo; (2) celebro; (3) voco. Pro κλῃΐζω, a κλείω, *claudo*, vel *celebro*. Πάλαι, πάλαι δὴ τήνδ ἐγὼ κλῆΐζω τόλιν, *Arist. Av.* 927. Τὰν Διὸς πόραν κλήσωμεν Ἄρτεμιν, *Eur. Iph.* in *Au.* 1374. Τῦδε κλῄζεται πατὴρ, id. *Iph.* in *Taur.* 920.

κληηδὼν, όνος, ἡ, fama, rumor.

κληθῆν, aor. 1. part. pass.

κληθέντος, *vocati*, gen. sing. aor. 1. part. pass. per *Sync.* pro καληθέντος, a καλέω.

κληθῆς, 2. sing. aor. 1. conj. pass.

κληθήσομαι, *vocabor*, f. 1. ind. pass.

κλήθρη, ης, ἡ, *Ion.* pro κλήθρα, ας, ἡ, alnus. A κλάω, *frango*.

κλῆθρον, ου, τό, claustrum, sera, repagulum. A κλείω, *claudo*.

κλῆθρος, ου, ἡ, alnus. A κλάω, *frango*.

κληθῶ, aor. 1. conj. pass. verbi καλέω.

κληϊδὼν, pro κληδὼν, *Hom.*

κληΐζω, fut. ίσω, claudo; (2) celebro; (3) commemoro; (4) voco, appello. Τῶ μὲν ὁ σφαγηλάτας πατὴρ ἐκλῄζετο, *Eur. Or.* 1580. A κλείω, *claudo*, vel *celebro*.

κλῃΐς, ίδος, ἡ, *Ion.* pro κλεὶς, clavis. Vide κλῆς.

κλῃΐσαι, aor. 1. inf. act. verbi κλῃΐζω.

κλῃΐσὸς, ὴ, όν, clausus, qui claudi potest. A κλῃΐζω, *claudo*.

κλῆμα, ατος, τό, palmes, sarmentum; flagellum vitigineum, virga viteæ; (2) vitis, i. e. centurionatus, quia virga vitea insigne centurionum erat. A κλάω, *frango*.

κληματικὸς, ὴ, όν, pampineus. A κλῆμα.

κληματίνος, ίνη, ινον, sarmentitius, e sarmentis factus. A κλῆμα.

κλημάτιον, υ, τό, viticula, sarmentulum, flagellulum. *Dim.* ab eod.

κληματὶς, ίδος, ἡ, κληματίδες, vinca pervinca, herbæ, quæ emittunt κλήματα, flagella vitigineis flagellis similia. *Angl.* PERIWINKLE. Ab eod.

κληματίτις, sarmentaria, herba.

κληματώδες, εσσα, εν, sarmentitius, *Nic.*

κληματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, pampinosus, *Gl. V.* A κλῆμα.

κληρικὸς, ὴ, όν, qui censetur in clero, clericus. A κλῆρος.

κληροδοσία, ας, ἡ, distributio, quæ fit sorte; (2) id, quod sorte datur; (3) partium divisio; (4) hereditas. Ex δόσις.

κληροδοτέω, ῶ, f. ήσω, sorte distribuo. Ex κλῆρος et δίδωμι.

κληροδότης, υ, ὁ, testator; (2) qui per sortem dat.

κληροθεσμοθετέω, ῶ, f. ήσω, sortitu thesmotheta fio. Ex κλῆρος et θεσμοθέτης.

κληρονομέω, ῶ, fut. ήσω, hereditatem adeo, heres fio vel sum; (2) heredem relinquo. Ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν αὐτῶν, *Num.* 21, 35. A κληρονόμος. Hinc

κληρονόμημαι, ατος, τό, hereditas.

κληρονομησάτω, 3. sing. aor. 1. imper. act. verbi κληρονομέω.

κληρονομήσῃ, 3. sing. aor. 1. conj. act.

κληρονομία, ας, ἡ, hereditas. A κληρονόμος

κληρονομικὸς, ὴ, όν, hereditarius.

κληρονόμος, υ, ὁ καὶ ἡ, heres; (2) cui sorte aliquid tribuitur. Ex κλῆρος et νέμω.

κληροπαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui sorte distribuitur. Ex κλῆρος et πάλλω, *agito*.

ΚΛΗ"ΡΟΣ, ου, ὁ, sors seu nota, quæ in vas conjicitur ad sortiendum, calculi, quibus sortimur; (2) ipsa sortitio; (3) sors, quicquid sortiendo obvenit, omninoque sine opera nostra, ut (4) portio agri colono data; et κλῆροι, prædia, in quæ ager omnis ab initio divisus et distributus fuit; (5) hereditatis pars, hereditas; et hinc (6) facultates; (7) collegium eorum, qui sacris funguntur, velut possessio Dei; (8) vermiculus infestans apum favos. (A κλάω, frango. Antiquitus enim fragmina glebarum aut surculorum in sortibus usurpabantur, *Ern.*)

κληρουχέω, ῶ, f. ήσω, sorte assignatum possideo, in sortem accipio. Κληρουχεῖν τὰ χωρία, *App.*

κληρουχία, ας, ἡ, adsignatio, qua colonis agri sorte distribuebantur; (2) portio ipsa sorte obtenta.

κληρουχικὸς, ὴ, όν, pertinens ad eos, qui sortiuntur, aut qui sorte aliquid obtinuere, colonicus. A

κληροῦχος, υ, ὁ καὶ ἡ, qui sorte aliquid sibi attributum possidet; (2) qui certam aliquam agri partem obtinuit, colonus; (3) qui agros possidendos sorte attribuit, triumvir coloniæ deducendæ. Ex κλῆρος et ἔχω.

κληρόω, sorte lego; (2) clericum facio, clericis adscribo; et κληρόομαι, ῶμαι, sortior, sortes duco. Δελφῶν ἀριστεῖς, ὡς ἐκληρώσαν πόλος, *Eur. Ion.* 417. Ἐν ᾧ ἐκληρώθημεν, *Ephes.* 1, 11. A κλῆρος.

κλήρωσις, εως, ἡ, sortitio. A κληρόω.

κληρωτήριον, υ, τό, locus, ubi magistratus sorte creantur; (2) locus in theatro, ubi magistratus sorte lecti sedebant. Ab eodem.

κληρωτὴς, οῦ, ὁ, qui sorte legit. Ab eod.

κληρωτικὸς, ὴ, όν, ad sortiendum pertinens, ad sortitionem faciendam aptus. Ab eodem.

κληρωτὶς, ίδος, ἡ, urna, s. situla, in quam conjiciebantur sortes, *Ph.* Ab eod.

κληρωτὸς, ὴ, όν, sorte lectus, sorte designatus, seu electus. Ab eod.

κληρωτῶς, *adv.* sortito, *Gl. V.* Ab eod.

κλῆς, ῆδος, ἡ, clavis; (2) angustiæ, *Eur. Med.* 212. (3) jugulum, *Soph. Trach.* 1034.

κλῆσις, εως, ἡ, vocatio; (2) *inpr.* ad cœnam; (3) in jus, diciturque interdum etiam pro πρόσκλησις; (4) in *Lib. Sac.* dicitur de quovis beneficio divino, quod homini sine ejus opera datur; item vitæ conditione, sorte; in quo est Hebraismus. A καλέω.

κλῆσον, 2. sing. a. 1. imper. act. per *Synæres.* a κλῃΐζω.

κλητὸς, ὴ, όν, vocandus. A καλέω.

κλητεύω, in jus voco testimonii dicendi causa, testimonium renuncio. Γυναικὶ κλητεύειν ἐοικὼς Ξανθίᾳ, *Arist. Vesp.* 1402. Ab eod.

κλητῆρ, ῆρος, ὁ, apparitor, qui in jus vocat; (2) antéstatus, testis vocationis in jus. Ab eod.

κλητικῆς, *appellativæ*, gen. sing. fem. gen. A

κλητικὸς, ὴ, όν, appellativus, vocativus.

κλητὸς, ὴ, όν, vocatus; (2) constitutus ad aliquid beneficio alicujus, per Hebraismum. A καλέω.

κλήτωρ, ορος, ὁ, vocator, accersitor, invitator; (2) præco, nuncius, minister magistratus jus dicentis; (3) testis, nempe proprie in jus vocationis, qui potest esse ipse κλητὴρ, viator, qui vocavit; *item* antestatus, sed deinde testis quivis, *Ern.*

ΚΛΙ'ΒΑΔΙΟΝ, υ, τό, clibadium, herba quædam, quam nonnulli helxinen vocant.

κλιβανεὺς, ὁ, tabernarius, fornacarius, *Man.*

κλιβανίτης, ου, ὁ, in fornace coctus. A κλίβανος.

κλιβανοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, clibani formam habens. Ex κλίβανος et εἶδος.

ΚΛΙ'ΒΑΝΟΣ, υ, ὁ, clibanus, in quo hordeum coquitur; (2) clibanus quivis; (3) focus; (4) caminus.

κλιβανωτὸν, testaceum, *Gl. V.* A κλίβανος.

κλίμαξ, ακτος, τό, cœli inclinatio, clima; (2) terræ tractus, regio; (3) declivitas, devexitas. A κλίνω.

κλιμακηδὸν, vel κλιμακιδὸν, *adv.* gradatim, per gradus. A κλίμαξ.

κλιμακίζων, *f.* ίσω, certo luctæ genere, quod κλίμαξ appellatur; (2) perverto, detorqueo. Ab eod.

κλιμάκιον, υ, τό, parva scala; (2) lignum in scala transversum, *Dim.*

κλιμακὶς, ίδος, ἡ, scalula; (2) femina adsentatrix, quæ reginæ in currus adscensuræ dorsum substernebat. Ab eod.

κλιμακίσκος, υ, ὁ, parva scala, *Dim.* ab eodem.

κλιμακοδὴς, όεσσα, όεν, gradatus, scalæ instar factus. Ab eod.

κλιμακοφόρος, ὁ, scabellum gestans, per quod ascenditur in equum, currum; genus apparitoris.

κλιμακτὴρ, ῆρος, ὁ, κλιμακτῆρες, scalæ gradus; (2) anni scansiles sive climacterici. Ab eod. Hinc

κλιμακτηρικὸς, ὴ, όν, climactericus.

κλιμακώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, gradatus, scalaris.

κλιμακωτὸς, ὴ, όν, idem. A

ΚΛΙ'ΜΑΞ, ακος, ὁ, climax, scala, gradus; (2) instrumentum tortorium; (3) gradatio, figura rhetorica; (4) palæstræ genus; (5) pars currus.

κλινάριον, υ, τό, lectulus, *Dim.* a κλίνη, *lectus*.

κλίνειος, α, ον, ad lectos pertinens, *Ern.*

κλίνη, ης, ἡ, lectus, lectica. A κλίνω.

κλινήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, lecto adfixus. Ab eodem.

κλινηφόρος, υ, ὁ καὶ ἡ, lectum ferens, sellam. Ex κλίνη et φέρω.

κλινθῆτην, 3. dual. aor. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἐκλινθήτην, a κλίνω.

κλινίδιον, υ, τό, lectulus; (2) lectica. A κλίνη.

κλινικὸς, ὴ, όν, clinicus, morbo ita decumbens, ut adsurgere nequeat; (2) medicus, qui empirico opponitur; unde ἡ κλινικὴ, sc. τέχνη, medicina methodica.

κλινὶς, ίδος, ἡ, lectulus; (2) sellula. A κλίνη.

κλινοειδὴς, ὲς, lecti formam habens, *Gorr.*

κλινοκοσμέω, ῶ, fut. ήσω, lectos orno.

κλινοστατὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui in lectum procumbit. Ex κλίνη et πίπτω, *cado*.

κλινοστηγία, ας, ἡ, lectorum compactio. Ex κλίνη et πήγνυμι, *compingo*.

κλινοστήγιον, υ, τό, locus ubi lecti compinguntur. Ex iisd.

κλινοστόδιον, υ, τό, clinopodium, lecti pediculus, frutex quidam; κλινοστόδιον, lecti pes, *Gl. V.* Ex κλίνη et πούς.

κλινόστυς, οδος, ὁ, pes lecti; κλινόποδες, lecti pedes, *Gl. V.*

κλινοστοιὰς, ὰ, όν, ad lectorum fabricationem pertinens. Hinc κλινοστοιϊκὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars fabricandi lectos. A

κλινοστοιὺς, ὺ, ὁ καὶ ἡ, lectos fabricans, *Gl. V.* grabbatarius, lectarius. Ex κλίνη et στοιὸς.

κλινότεχνον, υ, τό, vel κλινότεχος, ου, ὁ, lectirotaria; aceris genus, ex quo lecti tor-

no fiebant; (2) rotula lecti pedi indita. Ex κλίνη et τρέχω, *curro*.

κλινοσόφορος, ου, ὁ, lecticarius, *Gl. V.* Ex κλίνη et φέρω.

κλινῦμεν, 1. plur. f 1. ind. act. verbi κλίνω.

κλινυεργὸς, ὁ, idem quod κλινοποιός.

κλινοχαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, lectum amans, piger, deses. Ex κλίνη et χαίρω.

κλινυτὴρ, τῆρος, ὁ, sella apta ad declinandum corpus; (2) lectus. A κλίνω. Hinc

κλινυτήριον, ου, τὸ, lectulus, vel sella, in qua reclini capite recumbimus.

ΚΛΙ'ΝΩ, f. ινῶ, inclino; (2) reclino; (3) acclino; (4) deprimo; (5) inclino me; (6) declino, deflecto; (7) reflecto, averto, a. 1. ἔκλινα, inclinavi, pass. ἐκλίνθην, inclinatus sum, jaceo; κεκλιμένος, inclinatus, jacens. Κλίνον εἰς εὐνὴν δέμας, *Eur. Or.* 301. Ἡμέρα κλίνει τε κἀνάγει πάλιν ἄσκαντόν τἀνδεᾠότειαν, deprimit, et attollit, *Soph. Aj.* 131. Κλινεῖ πρὸς ἕδας, sternet, *Lyc.* 557. Ἔκλινε γὰρ κέρας τὸ λαιὸν ἡμῶν, *Eur. Supp.* 705. Κλινεῖς ἐς ἕδας, id. *Her Fur.* 959. Ἐπ δὲ συθμίεων ἔκλινε νοῖαι κληθεᾶ, *Soph. Œd. Tyr.* 1261.

κλισία, ας, ἡ, locus in quo recumbitur, tabernaculum; (2) casa, tugurium; (3) stabulum; (4) sella discubitoria, aut in qua reclini capite sedemus; (5) lectus; (6) discumbentium classis. A κλίνω.

κλισιάων, gen. plur. *Æol.* pro κλισιῶν

κλισιὰς, άδος, ἡ, fenestra. Ab eod.

κλισίηνδε, *adv.* in κλισίαν. Ab eod.

κλισίηθεν, *adv.* ex κλισίας. A κλισίον.

κλισίον, ου, τὸ, idem quod κλισία; (2) ovile, caula, stabulum. Ab eod.

κλίσις, εως, ἡ, inclinatio, declinatio; (2) motus militum, in exercitationibus; (3) declinatio, in *Gramm.* A κλίνω.

κλισμὸς, οῦ, ὁ, lectus, in quo recumbere possumus; (2) sella recubitoria. Ab eodem.

κλιτικὸς, ἡ, όν, declinativus, *V. L.* A κλίνω.

κλίτος, εος, τὸ, declivitas, devexitas.

κλιτὸς, ὴ, όν, qui declinatur, seu inclinatur; (2) latus. Ab eod.

κλιτὺς, ύος, ἡ, declivitas. Πολλὰς δὲ κλιτῦς τότ' ἀποτμήγυσι χαράδραι, *Il.* 16, 390. Ab eod.

κλοιὸν, ῦ, τὸ, idem quod

κλοιὸς, ῦ, ὁ, vinculum, quod collo circumdatur, boia, furca. A κλείω.

κλοιωτὸς, ὴ, όν, collari inclusus; quasi a κλοιόω, quod esset collari induere.

κλονέοντο, 3. plur. imperf. indic. med. *Ion.* pro ἐκλονέοντο, a

κλονέω, ῶ, f. ήσω, commoveo; agito tumultuose, turbulentum reddo; (2) quatio, concutio. Ἀλλ' ὃ λάℓℓαπας καταφαγὼν, Μιλησίης κλονήσιος; *Arist. Eq.* 360. Πάντοθεν θόρυβος, ὡς τις ἀκτὰ κυματοπλὴξ χειμερίαι κλονεῖται, *Soph. Œd. Col.* 1235. A κλόνος. Hinc

κλόνησις, εως, ἡ, concussio, perturbatio; (2) confluxus cum vi aut strepitu.

κλόνιον, ου, τὸ, coxendix, spina dorsi, *Hes.*

κλόνις, εως, ἡ, venter. Ab eod.

κλονώδης, έστσα, όεν, tumultuosus, turbulentus. Ab eod.

κλονοκάζδιος, ον, quatiens cor, *Orph.*

ΚΛΟ'ΝΟΣ, ὁ, motus tumultuosus; (2) tumultus; (3) strepitus; (4) concussio; (5) tumultus bellicus.

κλονώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem quod κλονόεις.

κλοπαῖος, αία, αῖον, furtivus. A κλοπή.

κλοπεία, ας, ἡ, furtum, ipsa furandi actio. A κλοπεύω.

κλοπεὺς, έως, ὁ, fur. A κλοπή.

κλοπεύω, f. εύσω, furor. A κλοπή.

κλοπέω, ῶ, f. ήσω, idem et ab eod.

κλοπὴ, ῆς, ἡ, furtum, subreptio. A κλέπτω.

κλοπία, ας, ἡ, idem. A κλοπός.

κλοπιμαῖος, αία, αῖον, furtivus. A κλόπιμος.

κλοπιμαίως, *adv.* furtim, *Gl. V.* A præc.

κλόπιμος, ίμη, ιμον, furtivus, furto ablatus. A κλοπός. Hinc

κλοπίμως, *adv.* furtive, *Man.*

κλόπιος, ᾱ, ὁ, furax, furtivus; (2) subdolus. Ab eod.

κλοπὸς, ῆ, ὁ, fur, *Hom.* A κλέπτω.

κλοποφορέω, ῶ, f. ήσω, furto aufero, furtim expilo. Ex κλοπὴ et φέρω.

ΚΛΟΤΟΠΕΥ'Ω, fut. εύσω, latenter furor et subduco tempus; (2) subterfugio; (3) verba do, decipio. Οὐ γάρ κεῆ κλοτοπεύειν ἐνθάδ' ἑόντας, *Il.* 19, 149.

ΚΛΥ'ΒΑΤΙΣ, herba quæ et helxine, et *Lat.* parietaria dicitur.

κλυδάζομαι, pro κλυδανίζομαι, fluctuo.

κλυδασμὸς, ῦ, ὁ, fluctuatio. A κλυδάζομαι.

κλύδων, ωνος, ὁ, fluctus, unda; (2) æstus, tempestas. Ὡς εἰς ἄπορόν σε κλύδωνα Ἥρης Μήδεια, κακῶν ἐπόρευσε, *Eur. Med.* 363. A κλύζω.

κλυδωνίζομαι, f. ίσομαι, fluctuo, fluctibus agitor. Κλυδωνιζόμενοι καὶ περιφερόμενοι παντὶ ἀνέμῳ διδασκαλίας, *Ephes.* 4, 14.

κλυδώνιον, ου, τὸ, parvus fluctus, parva unda; (2) fluctus, unda; (3) æstus, *Dim.* a κλύδων.

κλύειν, 3. sing. imperf. indic. act. *Ion.* et cum ν ἐφελκ. pro ἔκλυε, a κλύω.

κλύεσκεν, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* et cum ν ἐφελκ. pro ἔκλυε.

ΚΛΥ'ΖΩ, fut. ύσω, abluo, eluo, lavo; (2) clystere perluo; (3) sonum, ut fluctus, edo; ἐκλύθη Ἁλὸς σοι, a. 1. pass. tempestate est mare; κλύζεσκεν, imperf. *Ion.* pro ἔκλυζον, lavabant. Θάλασσα κλύζει πάντα τἀνθρώπων κακὰ, *Eurip. Iph.* in *Taur.* 1196.

κλῦθι, *audi*, 2. sing. præs. imperat. act. v. κλύω.

κλύμενον, τὸ, herbæ nomen, *Diosc.*

κλύμενος, η, ον, inclytus, *Theoc.*

κλῦμι, audio. Hinc κλῦθι, imperat. audi; κλῦτε, et per *Reduplicationem* κέκλυτε. Vide κλύω.

κλύομαι, *audiam*, præs. opt. act. v. κλύω.

κλύον, 3. plur. imperf. vel aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔκλυον.

κλύσις, εως, ἡ, lavatio; (2) infusio, clyster. A κλύζω.

κλύσμα, ατος, τὸ, ablutio; lotio; (2) ipsa actio abluendi; (3) æstuarium. Ab eod.

κλυσμάτιον, τὸ, et κλυσμὸς, ὁ, ablutio, lotio, seu ipsa actio abluendi, *Hipp.*

κλυστὴρ, ῆρος, id quo alvus eluitur; (2) ipsum instrumentum, quo elutio fit. Ab eod.

κλυστήριον, ου, τὸ, parvus clyster, clysteriolum, *Dim.*

κλυτόβυλος, ον, inclytum dans consilium, seu clarus consilio, *Opp.*

κλυτοεργὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, inclytus artifex. Αἴσετο δ' αἰεὶ Ἥφαιστον κλυτοεργὸν, *Od.* 8, 345. Ex κλυτὸς et ἔργον, *opus.*

κλυτόκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, præclarum fructum habens.

κλυτόμυντις, εως, ὁ, inclytus vates.

κλυτομήτης, ὁ, inclytus prudentia vel consilio. Ex κλυτὸς et μῆτις, *consilium.* Hinc

κλυτόμητις, ιος, ἡ, inclyta prudentia.

κλυτόμοχθος, ου, ὁ καὶ ἡ, inclytus laboribus.

κλυτόπαις, αιδος, ὁ καὶ ἡ, clarus liberis.

κλυτόπαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, celeber equis.

κλυτὸς, ὴ, όν, vel κλυτὸς, ῆ, ὁ καὶ ἡ, inclytus, clarus; *Il.* 2, 742. (2) vocalis, cujus vox audiri potest, strepitum edens, obstrepens, *Od.* 10, 87. A κλύω.

κλυτοτέμεων, ονος, sc. ὥρα, inclyta, per limitem suum, *Man.*

κλυτοτέχνης, ου, ὁ, celebris artifex, arte clarus. Ex κλυτὸς et τέχνη, *ars.*

κλυτότεχνος, ὁ καὶ ἡ, idem quod κλυτοτέχνης, *Diosc.*

κλυτοτοξὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, arcu et jaculis insignis. Εὔχετο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενεῖ κλυτοτόξῳ, *Il.* 4, 101.

κλυτοφεγγὴς, ὲς, clare splendidus, *Man.*

ΚΛΥ'Ω, audio; (2) exaudio; (3) ausculto, obtempero, obedio, morem gero; (4) percipio, sentio. Ὡς τἀπίλοιπα τῶν λόγων σὺ μὴν κλύοις, *Soph. Phil.* 23. Κλύοντες ἐκ ἤκομεν, *Æsch. Prom. V.* 457

ΚΛΩΒΟ'Σ, ὁ, cavea avium. Ex *Epigr.*

κλωγμὸς, ῦ, ὁ, vox proprie graculorum, tum vero gallinaceorum, itemque equitum; (2) sonus, quo quis explodebatur e theatro. A κλώζω.

κλῶδωνες, ώναν, οἱ, Bacchæ seu Mænades. Vox Macedonica.

ΚΛΩ'ΖΩ, clamo more graculorum; (2) explodo e theatro; (3) sibilo.

ΚΛΩ'ΘΩ, fut. ώσω, neo; (2) glomero; (3) torqueo; κλῶθεσθαι, etiam dicuntur, quæ fato destinantur; κεκλωσμένα, p. fato destinata.

Κλωθὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, Clotho, una Parcarum. A κλώθω.

κλωμακήεις, έεσσα, έεν, clivosus, adscensu difficilis. A κλώμαξ.

κλώμαξ, ᾶκος, ὁ, asperitas. Qu. a κλίμαξ.

ΚΛΩ'Ν, ωνὸς, ὁ, ramus, surculus, qui deputari solet.

κλώναξ, ακος, ὁ, surculus, parvus, *Hes. Dim.*

κλωνάριον, ου, τὸ, idem et ab eod.

κλωνίζω, f. ίσω, ramulos seu surculos amputo, *Suid.* Ab eod.

κλώνιον, ου, τὸ, idem quod κλωνάριον.

κλωὸς, οῦ, ὁ, boia. *Attice* pro κλοιός.

κλωστᾶσθαι, furari, furtim, clanculum, sine strepitu incedere, aut aliquid agere, *Hes.*

κλωστεία, ας, ἡ, furtum. A κλωστεύω.

κλωστεύω, fut. εύσω, furor. A κλώψ.

κλωστήιος, α, ον, furtivus, clandestinus.

κλωστικὸς, ἡ, όν, furax. Ab eod.

κλωστιτεύω, idem quod κλωστεύω, *Suid.*

κλωστοπάτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, fure patre natus. Ex κλώψ et πατήρ.

κλῶσις, ἡ, idem quod κλωστὴρ, *Lyc.*

κλώσσω, neo, *Hes.* A κλώθω.

κλῶσμα, ατος, τὸ, filum, quod nendo deductum, glomus; (2) fascia, quæ ornatus causa stolis talaribus addi solebat. Ab eod.

κλωσμὸς, idem quod κλωγμὸς, *Plut.*

κλωστὴρ, ῆρος, ἡ, filum, nendo deductum; (2) filum Parcarum; (3) ipsa fili deductio; (4) fusus. Ab eod.

κλωστὴς, οῦ, ὁ, qui stamina digitis torquet, qui fila deducit. Ab eod.

κλωστὸς, ὴ, όν, nendo vel digitis inter nendum tortus, connexus vel contortus. Ab eod.

κλωστόμαλλος, ὁ ᾗ, ἡ, lanosus, laniger. Ex μαλλὸς.

κλῶψ, ωπὸς, ὁ, fur, prædo, grassator, latro, qui vias obsidet, et viatores pecunia vestibusque spoliat. A κλέπτω.

κμητὸς, ὴ, όν, elaboratus, factus. Ex *Hes.* A κάμνω, *laboro.*

κναῖω, scindo; (2) radula caseum rado; (3) contristo. A κνάω.

κναικὸς, ὴ, όν, flavus; (2) albus; (3) colore varius. A κνῆκος.

κνάκων, ωνος, ὁ, cneci colorem habens, i. e. album flavente mistum. Ab eod.

κνάμπτω, flecto; (2) robore vinco; κνάμπτομαι, malis frangor, succumbo. A κάμπτω, *flecto.*

κνεμῶς, acc. plur. *Dor.* pro κνημὰς, a κνημὸς, *colles.*

ΚΝΑ'ΠΤΩ, carmino, carpo, ut fullones, pecto, polio.

κνᾶσαι, aor. 1. inf. act. *Dor.* pro κνῆσαι, a κνάω.

κνάφαλον, ου, τὸ, floccus fullonico carduo detractus; (2) tomentum e floccis fullonicis. A κνάπτω.

κναφεῖον, ου, τὸ, officina fullonis, fullonica.

κναφεὺς, έως, ὁ, fullo, qui carduo pectit et distringit pannos. A

κναφεύω, f. εύσω, fullonicam exerceo, sum fullo. Ὃ δὲ κναφεύει τις, ὁ δὲ πλύνει κώδια, *Arist. Plut.* 166. A κνάπτω.

κναφήϊον, τὸ, *Ion.* pro κναφεῖον.

κναφικὸς, ἡ, όν, fullonicus, ad fullonem pertinens. A κνάφος.

κνάφος, ου, ὁ, carduus fullonicus. A κνάπτω.

ΚΝΑ'Ω, et κνέω, vel κνήω, fut. ήσω, rado, scalpo, scabo, pruritum moveo, titillo. Ἐπὶ δ' αἴγιον, κνῆ τυχὸν Κνήσι χαλκείῃ, *Il.* 11, 639.

κνεφάζω, obscuro, tenebras obduco.

κνεφαῖος, αία, αῖον, tenebricosus, calliginosus, obscurus; (2) qui aliquid facit sub tenebras matutinas, vespertinas, aut nocturnas. A κνέφας. Hinc

κνεφαίως, *adv.* obscure.

κνέφαλον, τὸ, tomentum, pulvinus, *Suid. Hes.*

ΚΝΕ'ΦΑΣ, τὸ, caligo, tenebræ; (2) crepusculum; (3) diluculum seu ultima pars noctis. Hinc

κνέφος, εος, τὸ, obscuritas, umbra, caligo.

κνέφωρον, ου, τὸ, herba quædam linguam mordens. A κνέω.

κνῆ, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔκνη, a κνήμη.

κνήδη, urtica; vide κνίδη.

κνηθιάω, ῶ, prurio. A κνήθω.

κνηθμὸς, οῦ, ὁ, pruritus. A κνήθω.

κνήθω, fut. κνήσω, scalpo, scabo, frico; (2) prurire facio, pruritum moveo; (3) irrito, ad iram provoco; et (4) κνήθομαι, prurio. A κνάω.

κνηκίδιος, niger aut fulvus, aquilæ *Epith.* apud *Lyc.*

κνηκίας, ου, ὁ, lupus, a colore ut videtur A κνῆκος.

κνήκινος, ίνη, ινον, cnecinus, ex cneco confectus. Ab eod.
κνηκίς, ίδος, ἡ, nubecula, *Plut.*
κνηκοειδής, έος, ὁ καὶ ἡ. cneci speciem gerens, cneco similis, *Hes.* Ex κνῆκος et εἶδος.
ΚΝΗΚΟΣ, ᾳ, ὁ. cnecus, herba quædam flore croceo; *Ph.* κνῆκος, semen candidum.
κνηκώδης, ης, ὁ, ἡ, ὀν, flavus, rutilus, luteus, croceus, albidus. A κνῆκος.
κνηκώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, cneco similis, ad cnecum accedens. Ab eod.
κνήκων, ὁ καὶ ἡ, idem quod κνηκὸς, *Theocrat.*
κνήμαι, ατος, τὸ, ramentum, id quod abraditur; (2) pruritus. A κνάω.
κνημαῖος, αία, αῖον, tibialis, ad tibiam spectans. A κνήμη.
κνήμακρος, ᾳ, ὁ, qui crassas tibias habet, *Hes.* forte ut λαίμαργος, gulosus.
ΚΝΗΜΗ, ης, ἡ, tibia, crus; (2) sura; (3) tibia in rota, radius.
κνήμηφι, dat. plur. *Ion.* pro κνήμαις.
κνημία, ας, ἡ, radius rotæ. A κνήμη.
κνημιδοφόρος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, qui ocreas seu tibialia gestat, ocreis armatus. Ex κνημὶς et φέρω.
κνημιδωτὸς, ἡ, ὀν, ocreatus, *Gl. V.* A κνημὶς.
κνημὶς, ίδος, ἡ, tibiale; (2) ocrea; (3) rotæ radius. A κνήμη.
κνημοτακής, έος, ὁ καὶ ἡ, cruris seu tibiæ crassitudinem æquans. Ex κνήμη et τακής.
κνημὸς, ᾶ, ὁ, pars montis, quæ a pede ipsius adscendit; (2) locus saltuosus. Ab eodem.
κνησθείην, a. 1. opt. pass. verbi κνάω.
κνησιάω, ῶ, prurio. Τὸν ἀπ' Ἰωνίας τρόπον, τάλαινα, κνησιᾷς, *Arist. Conc.* 920. A κνήθω.
κνῆσις, εως, ἡ, perfricatio, frictio. A κνάω.
κνῆσμα, ατος, τὸ, idem quod κνῆμαι.
κνησμονὴ, ῆς, ἡ, fricatio, fricandi motus; (2) prurigo. A κνήθω.
κνησμὸς, ᾶ, ὁ, pruritus, prurigo. Ab eod. Hinc
κνησμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, pruritum excitans.
κνηστὴρ, ῆρος, ὁ, qui radit; (2) radula.
κνηστήριον, ᾳ, τὸ, radula. A κνηστὴρ.
κνηστιάω, ῶ, prurio. A κνάω.
κνηστὶς, ίδος, ἡ, lancinula; (2) fistula; (3) acus. Ab eod.
κνῆστις, εως, ἡ, culter; (2) radula.
κνηστὸς, ἡ, ὀν, rasus; (2) sectus, concisus. A κνάω.
κνῆστρον, ᾳ, τὸ, idem quod κνηστήριον.
κνήθω, ης, ἡ, pruritus, prurigo. A κνάω.
κνιδάω, ῶ, mordeo. Ex *Hes.* ubi κνιδᾶται, δάκνεται, mordetur. A κνίδη.
κνιδέλαιον, ᾳ, τὸ, oleum e Cnidio grano. Ex κνίδιον et ἔλαιον, *oleum.*
κνίδη, ης, ἡ, urtica; (2) piscis nomen. A κνίζω.
ΚΝΙΔΙΟΝ, ᾳ, τὸ, atriplex; (2) granum Cnidium.
κνίδωσις, εως, ἡ, punctura et pruritus, sive uredo, qualis ab urtica excitatur. A κνίδη.
κνίζαι, ης, ἡ, scalptura. A κνίζω.
κνίζω, f. ίσω, seco; (2) rado; (3) per summa et leviter derado; (4) scalpo; (5) scarifico; (6) pruritum moveo; (7) urticæ in modum pungo, vel uro; (8) indignationem moveo, molestus sum, solicitudine adficio; (9) perdo. Ὅμως δ' ἐκνίζέ μ' αἰεὶ τῦθ', *Soph. Œd. Tyr.* 795. Καί μὲ πακτίαις ἔκνισε, *Arist. Vesp.* 1276. A κνάω.
κνιτείαι, ας, ἡ, parsimonia. A κνιτός.
κνιτήφαι, ας, ἡ, folliculus ulmi vel vitis, in quo nascuntur κνίτες, quasi κνιτοπήφαι. Ex κνὶψ et πήφω.
κνιτολόγος, ᾳ, ὁ, nomen avis, culicibus vel etiam vermibus ligna erodentibus infestæ, culicilega. Ex κνὶψ et λέγω, *colligo.* Al. κνιτολόχος, quod iis insidietur, a λοχεύειν, *insidiari.*
κνιτολόχος, seu κνιτολόγος, avis quædam, culicilega, *Gaz.* A κνὶψ et λέχω.
κνιτόμορφος, ον, monstriformis, *Lyc.*
κνιτὸς, parcus, necessariis etiam aliquid abradens; tenuiter vivens; κνιτὸς, cupidus, *Ph.* A κνίζω.
κνιτότης, ητος, ἡ, pruritus, aut lippitudo sicca, *Gal. Lex. Hipp.* Ab eod.
κνὶς, κνιδος, urtica, *Ph.* A κνίζω.
κνίσα, ας, ἡ, nidor. Vide κνίσσω.
κνισᾶντι, dat. sing. *contr.* pro κνισάεντι, et hoc *Dor.* pro κνισήεντι, a κνισήεις.
κνίσδειν, inf. act. *Dor.* pro κνίζειν.
κνίσαξ, ὁ, novacula, *Suid.* A κνίζω.
κνίσμα, ατος, τὸ, vellicatio; (2) pruritus; (3) ignes, quibus amantum pectora uruntur; (4) punctiunculæ malevolentiæ, vindictæ, &c. A κνίζω.
κνισμὸς, ᾶ, ὁ, pruritus, prurigo; (2) pruritus Venereus; (3) dissidium et jurgium inter amantes. Ab eod.
κνισμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, pruriens. A κνισμός.
κνισοειδιχὸς, idem quod κνισσοειδιχός.
ΚΝΙΣΣΑ, sive κνίσα, ης, ἡ, nidor, arvinæ seu pinguedinis incensæ fumus; (2) odor et vapor ex carnibus, quæ torrentur, aut assantur; (3) ipsa pinguedo, arvina, aut adeps.
κνισσάριον, vel κνισαρίον, ᾳ, τὸ, exigua pinguedo, *Suid. Dim.* a κνίσσα, vel κνίσα.
κνίσσει, a. 1. inf. *Poët.* pro κνίσαι, a κνίζω.
κνισσάω, vel κνισάω, ῶ, f. ήσω, nidore inficio seu repleo; (2) vaporo, suffio, de sacrificantibus; (3) fumo corrumpo. Κνισσᾶν τ' ἀγυιάς, *Arist. Av.* 1238. περὶ τὰς βωμούς, *Luc.* A κνίσσα.
κνισσήεις, vel κνισήεις, ήεσσα, ῆεν, nidore plenus, nidorem referens.
κνισσηρὸς, vel κνισηρὸς, ὰ, ὸν, idem.
κνισσοδιώκτης, ᾳ, ὁ, qui nidorem sectatur, parasitus.
κνισσοκόλαξ, ακος, ὁ, qui nidoris seu pinguedinis fruendi causa adulatur parasitus.
κνισσολοιχία, vel κνισολοιχία, ας, ἡ, gulositas, qua quis rebus pinguibus lingendis inhiat; (2) gulositas quævis, liguritio. A
κνισσολοιχὸς, vel κνισολοιχὸς, ἡ, ὸν, liguritor, gulosus, qui pinguedinem lambit, qui pinguibus inhiat. Ex κνίσσα et λείχω.
κνισσότερος, ᾳ, ὁ, nidoris appetentior, gulosior, quasi a κνίσσος, quod esset *gulosus.*
κνισσόω, vel κνισόω, idem quod κνισσάω.
κνισσώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, nidorosus, nidore plenus. A κνίσσα.
κνισσωτὸς, ἡ, ὸν, idem. A κνισσόω.
κνιστὸς, ἡ, ὸν, concisus, abrasus. A κνίζω.
κνίτος, εος, τὸ, urtica, apud *Hes.*
κνὶψ, ιπὸς, ὁ, vermiculus ligna erodens; (2) culex. A κνάω.
κνοὴ, ῆς, ἡ, strepitus axis, rotæ, vel pedum.
κνόος, *contr.* κνώς, ὁ, idem, *Hes.*
ΚΝΥ, res minima.
κνύζα, ης, ἡ, scabies, prurigo; (2) conyza, cunilago. A κνύζω. Hinc
κνυζάομαι, ῶμαι, gannio, proprie ut canis queribundum ululatum edens; (2) gannio queribunde et adulatorie; (3) vagio.
κνυζάω, et κνυζίω, ῶ, gannio, garrio.
κνυζεῦνται, 3. plur. præs. ind. med. *Dor.* pro κνυζῶνται, a κνυζάω.
κνυζηθμὸς, ᾶ, ὁ, gannitus canis adulatorius et queribusdus; (2) ploratus seu vagitus infantis; (3) rugitus. A κνυζάω.
κνύζημα, ατος, τὸ, vagitus. Ab eod.
κνύζομαι, lamentabiliter et gemebunde gannio seu ululo. A κνύζα.
κνυζόω, ῶ, fut. ώσω, scabie infesto seu deturpo; (2) deturpo, deformo. Ab eod.
κνύζω, rado, scalpo; apud *Hipp.* ἔκνυξεν, aor. 1. *Dor.* sonuit; item gannio. A κνύω.
κνῦμα, ατος, τὸ, sculptura. A κνύω.
κνύος, εος, τὸ, scabies, prurigo; (2) perditio, corruptio. Ab eod.
κνύω, f. ύσω, rado, scalpo. Οὗτος τόθμ' ἐκνυσεν ἐλθὼν τὴν Φύραν, *Arist. Thesm.* 488. A κνάω.
ΚΝΩΔΑΛΟΝ, ᾳ, τὸ, bestia quævis, et marina et terrestris; proprie marina sec. *Grammat. Dim.* κνωδάλιον. *Ern.* Κἄξυξα πρῶτος ἐν ζυγοῖσι κνώδαλα, *Æsch. Prom. V.* 471.
κνώδων, οντος, ὁ, mucro, cuspis seu acies gladii; (2) dentale in venabulo, quod hominem ab apro tuetur. Ab ὀδὼς.
κνώσσω, profunde dormio; (2) cubo; (3) sterto, *Od.* 4, 809. Ex κενὸς, i. e. ἀεργὸς, *otiosus*, et ὄσσε, *oculi*, quoniam oculi inter dormiendum sunt otiosi.
κνὼψ, ωπὸς, ὁ καὶ ἡ, cæcus, *Suid.* At apud *Nic.* κνώπεσσι, quod est pro κνωψὶ, *Schol.* exponit φαλαγγίοις. Ex κενὸς et ὤψ.
ΚΟΑΛΕΜΟΣ, stolidus, amens.
ΚΟΆΞ, vox ranæ clamantis.
κοάω, ῶ, audio, intelligo; κοᾷς, audit.

κοβαλεία, ας, ἡ, impostura, quæ fit joco, deceptio ludicri speciem habens; (2) adulatio dolosa hominis improbi. A
κοβαλεύω, decipio, impono, sum κόβαλος.
κοβαλία, ίας, ἡ, idem quod κοβαλεία.
κοβαλίκευμα, τὸ, deceptio, impostura, versutia; (2) astutum et dolosum facinus. A
κοβαλικεύω, f. εύσω, idem quod κοβαλεύω.
κόβαλλος, ὁ, idem quod κόβαλος, *Ar.*
ΚΟΆΒΑΛΟΣ, ᾳ, ὁ, vafer, maleficus, blaterator, adulator, impostor, deceptor. Cobalus, dæmon quidam, qu. ποπτόβαλος, a πόπτος. *Ern.*
ΚΟΆΒΕΙΡΟΣ, ridiculus, scurra, dicax, convitiator, *Hes.*
κόβυλις, ἡ, culter, radula, *Phil.* seu scribendum κύζηλις, *Steph.*
κόγγρος, ᾳ, ὁ, conger. A γόγγρος.
κογχάριον, ᾳ, τὸ, parva concha s. cochlea, *Dim.* a
ΚΟΓΧΗ, ης, ἡ, concha, ostreum marinum et aquatile; (2) mensura conchæ capacitatem æquans; (3) vasculum in modum conchæ concavum; (4) oculi cavitas.
κόγχιον, ᾳ, τὸ, conchula. *Dim.* a κόγχη.
κογχίτης, ᾳ, ὁ, sc. λίθος, conchites, lapis.
κογχοειδὴς, ές, ob cavitatem conchæ similis.
κόγχος, ᾳ, ὁ, vel ἡ, idem quod κόγχη.
κογχύλη, ης, ἡ, murex. A κόγχη.
κογχυλιωτὴς, ᾶ, ὁ, qui conchylia venatur conchyliarius. Quasi a κογχυλεύω.
κογχύλιον, ᾳ, τὸ, conchylium, concha, murex; (2) conchæ genus mensæ æque instruendæ, ac vestibus inficiendis aptum; (3) lana seu vestis conchylii cruore infecta; (4) testa ostrei. A κογχύλη.
κογχυλιώδης, εως, ὁ καὶ ἡ, conchyliatus, conchylii formam referens. A κογχύλιον.
κογχυλιωτὸς, ἡ, ὸν, muricatus, *Gl. V.* quasi a κογχυλιόω, quod est a κογχύλιον.
κοδομεῖον, ᾳ, τὸ, instrumentum, quo ad frigendum hordeum utebantur veteres. A κοδομεὺς, έως, ὁ, qui hordeum frigit et torret. A κοδομεύω.
κοδομεύτρια, ας, ἡ, quæ hordeum frigit ac torret. Ab eod.
κοδομεύω, hordeum frigo ac torreo; (2) in furno vel aliquo vase frigo, *Hes.* A
ΚΟΔΟΜΗ, ῆς, ἡ, serva, ab opere torrendi hordei, *Hesych.*
κοδράντης, ᾳ, ὁ, quadrans, s. quarta pars assis. Vox Latina.
κοέω, ῶ, intelligo, sentio, pro νοέω.
ΚΟΘΟΡΝΟΣ, ᾳ, ὁ, cothurnus, calceamentum utrique pedi et utrique sexui aptum; inde, (2) homo inconstans, &c.
κοθῳρίς, vulpes, *Hes.* Ex κεύθω et ὀρά.
κόθῳρος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, caudam abscondens; (2) fucus, quia aculeum abscondit. Ex ἰισd.
ΚΟΙ, vox grunnientium porcellorum, ap. *Aristoph.*
κοῖη, *qua via*, dat. sing. *Ion.* pro ποίᾳ.
κοΐζω, fut. ΐξω, grunnio, apud *Arist.* A κοῖ.
κοικύλλειν, circumspectare, apud *Aristoph. Thesm.* 859. ubi alii aliter.
κοιλαίνω, f. ανῶ, cavo, curvo. Κοιλανεῖ δόμους, *Lyc.* 772. A κοῖλος.
κοιλᾶναι, aor. 1. inf. act. verbi κοιλαίνω. Unde
κοίλανσις, εως, ἡ, excavatio; (2) cavitas.
κοιλὰς, άδος, ἡ, vallis cava, convallis, caverna, *Ph.* κοιλάδες, cavernæ, *id.* A κοῖλος.
κοιλέμβολον, ᾳ, τὸ, acies cava; aciei modus, cum duplicis phalangis posteriora cornua conjuncta sunt, sed anteriora disjuncta. Ex κοῖλος et ἐμβολή.
κοίλη, ἡ, cavum navis, seu cavus recessus, aut venter navis, *Ath.*
κοιλήναντα, acc. sing. aor. 1. part. act. verbi κοιλαίνω.
κοίλης, dat. plur. *Ion.* pro κοίλαις, a κοῖλος.
ΚΟΙΛΙΆ, ας, ἡ, venter, alvus, ventriculus. Hinc
κοιλιακὸς, ἡ, ὸν, cœliacus, alvinus, qui excrementa semicocta et fluida subito reddit.
κοιλίδιον, ᾳ, τὸ, ventriculus, *Dim.* a κοιλία.
κοιλιοδαίμων, cui venter deus est, qui in gula et ventre summum bonum ponit. Ex κοιλία et δαίμων.
κοιλιόδεσμος, ᾳ, ὁ, ventrale vinculum, quo venter revincitur. Ex κοιλία et δεσμός.
κοιλιόδηλος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, ventris servus, ventri deditus.

κοιλολυσία, ίας, ἡ, ventris solutio seu resolutio.
κοιλιοπώλης, ὁ, qui vendit ventres et omasa.
κοιλίς, ή, superior palpebra, *Poll.*
κοιλιφάραγξ, γγος, cavæ vallis vel cavi hiatus, *Eub.*
κοιλιώδης, εως, ὁ καὶ ἡ, ventrosus, ventris speciem habens. A κοιλία.
κοιλογάστωρ, ὁ, magnum ventrem habens, *item* magnam cavitatem, flexum magnum, ut circulus.
κοιλοκρόταφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tempora capitis cavata habens, *Arct.*
κοιλοπίδιος, ᾱ, valles, cavitates habens, *Epith.* terræ, agri. A πέδον.
κοιλόπεδος, ον, in cavo solo situs, *Pind.*
ΚΟΙ΄ΛΟΣ, κοίλη, κοίλον, cavus, concavus; dicitur etiam de partibus rerum, in quibus est cavitas, ut κοίλη ναῦς, sentina, carina. Hinc τὸ κοίλον, ᾱ, cavitas, et τὰ κοῖλα, ων, ilia, cava lateris.
κοιλοσαθμιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cava habens stabula, i. e. stabula fornicata.
κοιλοσομία, ας, ἡ, vitium; quo vox velut in specu obscuratur, et quasi in recessu auditur. A
κοιλόσομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui cavo ore loquitur. Ex κοῖλος et σῶμα.
Κοιλοσυρία, ας, ἡ, Cœlosyria, regio Asiæ.
κοιλόσυρτος, ὁ, claudus, *Suid.*
κοιλοσώματος, ον, valde capax, *Epith.* vasis, &c.
κοιλότης, ητος, ἡ, cavitas, concavitas. A κοῖλος.
κοιλοφθαλμία, ίας, ἡ, oculorum cavitas.
κοιλοφθαλμιάω, ῶ, cavis oculis sum, oculi mihi recedunt. A
κοιλόφθαλμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui cavis est oculis, cujus oculi subsidunt.
κοιλόφυλλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, concava folia habens.
κοιλόω, ῶ, f. ώσω, cavo, *Gl. V.* A κοῖλος.
κοίλωμα, ατος, τὸ, cavum, cavitas; (2) ulcus in cornea tunica oculi. A κοιλόω.
κοιλῶπις, ή, cava adspectu, *Suid.* A
κοιλωπός, ή, ὁ, cavus adspectu. Ex κοῖλος et ὤψ.
ΚΟΙΜΑ΄Ω, ῶ, fut. ήσω, facio dormire, sopio; (2) in lecto colloco; κοιμάομαι, ῶμαι, cubo dormiendi gratia; (3) dormio, obdormio; (4) morior, κεκοιμημένοι, mortui, p. part. κοιμηθείς, sopitus, aor. 1. (5) *dicitur et* sopire tropice, ut κομίζω. Φύλλον τί μοι τάρεψιν, ὦ μάλιστ' ἀεὶ κοιμῶ τόδ' ἕλκος, mitigem, *Soph. Phil.* 650. Ἱερὸν ὕπνον κοιμάται, *Epigr.* Ἀάραφος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται, *Joann.* 11, 11.
κοιμηθείς, aor. 1. part. pass. verbi κοιμάω.
κοίμημα, ατος, τὸ, dormitio. A κοιμάω.
κοιμήσαντο, 3. plur. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐκοιμήσαντο.
κοίμησις, εως, ἡ, somnus; (2) mors, obitus. Ab eod.
κοιμητήριον, τὸ, cœmeterium, locus in quo dormitur; (2) locus, in quo humana corpora mortua jacent, seu humantur. Ab eod.
κοιμίζω, fut. ίσω, dormire facio, somnum induco, sopio; (2) opprimere vim alicujus rei et frangere, ut iræ, venti, &c. Καλῶ θ' ἅμα πομπαῖον Ἑρμὴν χθόνιον εὖ με κοιμίσαι, *Soph. Aj.* 843. A κοιμάω.
κοιμιστής, οῦ, ὁ, sopitor. A κοιμίζω.
κοινάσαντες, nom. plur. aor. 1. part. act. *Dor.* pro κοινώσαντες, a κοινόω.
κοινεῖν, scortari, *V. L.*
κοινείον, ᾱ, τὸ, lupanar. A κοινός.
κοινῆ, *adv.* communiter, in commune.
κοινηλογέομαι, colloquor cum aliquo, sermones confero. A λόγος.
κοινίον, τὸ, idem quod κοινείον, *Hes.*
κοινοβιακός, ή, όν, cœnobiacus. Hinc κοινοβιακοί, qui non solum simul habitant, sed et eodem vitæ genere in universum utuntur. A κοινόβιον.
κοινοβιάρχης, ᾱ, ὁ, cœnobiarcha, abbas. Ex κοινόβιον et ἄρχων, *princeps.*
κοινόβιον, ᾱ, τὸ, cœnobium, id est, vitæ communis societas, communis monachorum habitatio. Ex κοινὸς et βίος, *vita.*
κοινόβιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, consors, *Ph.* Ex iisd.
κοινοβιότης, ητος, ἡ, consortium, *Gl. V.* A præc.
κοινοβύλαι, οἱ, senatores, *Hes.*
κοινοβυλέω, ῶ, f. ήσω, communiter consulto, consilia communico. A
κοινοβυλία, ας, ἡ, commune consilium, voluntatis communicatio. Ex βυλή.
κοινοβῶμιος, ᾱ, τὸ, idem et ab eod.
κοινοβωμίων, τὰ, commune altare, *Æsch.*
κοινογάμεια, τὰ, communes et promiscuæ nuptiæ. Ex κοινὸς et γάμος.
κοινογενής, ές, ὁ καὶ ἡ, qui communis est generis, ut mulus ex asino et equa. Ex κοινὸς et γένος.
κοινογονία, ή, generatio prolis ex alieni generis animali.
κοινοδημεί, *adv.* vulgo, publice. Ex κοινὸς et δῆμος.
κοινοδήμιον, ᾱ, τὸ, hospitium publicum, *Suid.*
κοινοδίκαιον, ᾱ, τὸ, concilium publicum. Ex δίκαιος.
κοινοδρομέω, ῶ, pari incitatione communiter decurro. Ex δρόμος, *cursus.*
κοινοῖ, 3. sing. præs. ind. act. *contr.* pro κοινόει, vel 3. sing. præs. opt. act. vel 3. sing. præs. conj. a κοινόω.
κοινολαΐτης, ᾱ, ὁ, plebeius. Ex λαός.
κοινολεκτέω, vulgari sermone utor. Ex κοινὸς et λέγω, *Ern.*
κοινολεκτέος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, communem lectum habens. *Epith.* conjugum. Ex λέκτος.
κοινολεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex λέχος.
κοινολέκτως, *adv.* vulgari sermone, communi lingua.
κοινολογέομαι, vide κοινηλ. Κοινολογοῦνται γὰρ ἀλλήλοις περὶ τῆς αἱρέσεως, *Aristot.* Hinc
κοινολόγημα, ατος, τὸ, colloquium.
κοινολογία, ας, ἡ, collocutio, consultatio.
κοινολογίζομαι, fut. ίσομαι, colloquor cum aliquo, *Ern.*
κοινονημοσύνη, ἡ, civilitas, animus civilem et communem se præbens. Ex κοινὸς et νόημα.
κοινοπαθὴς, ὲς, qui alienis rebus commovetur, humanus. Ex κοινὸς et πάθος.
κοινόπλοος, *contr.* κοινόπλους, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui cum aliquo navigatio est, navigationis socius. Ex πλόος.
κοινοποιέομαι, ῶμαι, commune facio, communico. Ex κοινὸς et ποιέω.
κοινόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, communi et socio pede iter faciens.
κοινοπραγία, ας, ἡ, conspiratio, societas in re aliqua peragenda. Ex iisd.
ΚΟΙΝΟ΄Σ, ἡ, όν, communis, publicus; (2) pervagatus, vulgaris, tralatitius; (3) societate gaudens; (4) profanus, impurus, immundus; (5) facilis, comis, ut *Lat.* communis. Hinc et τὸ κοινὸν, vel τὰ κοινὰ, respublica, commune commodum.
κοινότης, ητος, ἡ, communitas, consortium; (2) societas; (3) simplicitas, lenitas, facilitas. A κοινός.
κοινότοκος, ὁ καὶ ἡ, communi partu editus.
κοινοτρεζιπόδης, ὴς, ὀν, ad communem victum pertinens. A τρέφω.
κοινοφαγία, ή, crimen Judaicum, siquis vetito cibo vescitur. A φαγεῖν.
κοινόφθαν, ονος, ὁ καὶ ἡ, concors, similis animi. Ex κοινὸς et φρήν.
κοινοχρηστία, ας, ἡ, communis usus, publica utilitas. Ex κοινὸς et χρῆσις, *usus.*
κοινόω, ῶ, fut. ώσω, communico, impertio, participem facio; (2) confero cum aliquo, communico cum aliquo; (3) inquino, polluo, in *Sac. Lib.* Φέρε, κοινώσω μῦθον ἐς ἡμᾶς, *Eur. Iph.* in *Au.* 44. Κεκοίνωκε τὸν ἅγιον τόπον, *Act.* 21, 28. Συμφορᾶν δ' ἓλκω κοινωμένη τήνδ', ἢ θανεῖν, ἢ ζῆν καλῶς, *Eur. Ion.* 895. Ἵνα αὐτοῖσι κοίνωσω τι πραγμάτιον ἐμὸν, *Arist. Nub.* 197. A κοινός.
κοινὼν, ῶνος, ὁ, socius; sociatus, conjunctus, copulatus, *Ph.* Ab eod.
κοινωνεῖτω, 3. sing. præs. imperat. pro κοινωνείσθω, a
κοινωνέω, ῶ, fut. ήσω, in commune venio, commune aliquid habeo, particeps sum, communico; (2) consuesco cum aliquo; (3) consentio cum aliquo in re aliqua, velut opinione, &c. (4) sacræ cœnæ particeps fio, ad sacram cœnam accedo; (5) ad sacram cœnam admitto; sacram cœnam alicui ministro. Ἐγὼ δὲ καὶ σὺ τῆσδε κοινωνῶ τύχης, *Eur. Med.* 302. Ὡς φλαύρως ἐκοινώνησεν ἀεὶ τῷ πατρὶ, *Arist. Ad.* 653. A κοινωνός. Hinc
κοινώνημα, ατος, τὸ, commercium, communicatio, societas; (2) commercium cum femina.
κοινώνησις, ή, idem.
κοινωνήσαντι, dat. plur. a. 1. part. act. verbi κοινωνέω.
κοινωνητικὸς, ὴ, όν, societatis amans, qui aliquid alteri facile tradit, v. c. morbum, &c.
κοινωνία, ας, ἡ, communio, communitas, consortium, societas, communicatio, participatio; (2) concubitus, ap. *Jos.* (3) beneficentia, eleemosyna, officium charitatis; (4) sacra cœna. A κοινωνός. Unde
κοινωνικῶς, *adv.* communicatis inter se bonis suis, amice, concorditer.
κοινωνοποιέω, ῶ, communico, socio, *Gl. V.*
κοινωνὸς, ὸν, ὁ καὶ ἡ, cui est communitas, socius, particeps. A κοινός.
κοινῶς, *adv.* communiter, vulgo, in commune, simul, una, publice, uno animo.
κοινωφελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, communem adferens utilitatem reipublicæ, omnibus utilis. Ex κοινὸς et ὠφελέω, *prosum.*
κοινωφέλιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem.
κοινωφελία, et κοινωφελείᾱ, ας, ἡ, communis utilitas. A præc.
ΚΟΙ΄ΞΙ, ιδος, ὁ, coix, species plantæ; (2) vas farinarium ex arborum corticibus contextum.
Κοιογενείᾱ, ας, ἡ, Cœo genita, Latona. Ex Κοιος et γείνομαι.
κοῖον, τὸ, pignus, *Hesych.*
κοιμενέοντα, acc. sing. præs. part. act. verbi κοιμενέω.
κοιμενέοντι, *Dor.* pro κοιμενέοντι.
κοιμενίων, dominor, impero, principis, imperatoris, domini partibus fungor, principatum obtineo, excello. Οἳ ὑπὲρ ἅδε κοιμενέοντι, *Odyss.* 20, 234. A κοίμανος.
κοιμανίδης, ᾱ, ὁ, idem quod κοίμανος.
κοιμανίη, ης, ἡ, dominium, imperium.
κοιμανικὸς, ὴ, όν, imperatorius, principalis. A
ΚΟΙ΄ΡΑΝΟΣ, ᾱ, princeps, imperator, dominus.
ΚΟΙΣΥ΄ΡΑ, ας, ἡ, Cœsyra, femina Athenis, dives, sed luxu diffluens et arrogans. Hinc
κοισυρέομαι, ῶμαι, nobilitate et divitiis superbio.
κοιτάω, et κοιτάζω, cubare facio, in lecto colloco; et κοιτάζομαι, sum in cubili, decumbo, cubo. Ἔγειρε, τί μέλλετε, κοιτᾶν; *Eur. Rhes.* 531. A κοίτη.
κοιτάριος, αἵα, αἷον, qui lectum petit, qui it cubitum. Hinc τὸ κοιταῖον, ᾱ, lustrum ferarum. Ab eod.
κοιτάζατο, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* et *Dor.* pro ἐκοιτάσατο, a κοιτάω, vel κοιτάζω.
κοιτασία, ας, ἡ, concubitus. A κοιτάζομαι.
ΚΟΙ΄ΤΗ, ης, ἡ, cubile, lectus; (2) concubitus; (3) ipsum cubandi tempus; (4) cista.
κοιτὶς, ίδες, ἡ, lectulus; (2) parva cista, arcula, capsula; (3) capsa vestiaria; κοιτίδιος, cunæ, *Gl. V.* A κοίτη.
κοιτοφύλαξ, cubiculi custos. Ex κοίτη et φυλάσσω, *Ern.*
κοιτωνητὴς, οῦ, ὁ, cubicularius. Ex νῆσαι.
κοίτος, ᾱ, ὁ, idem quod κοίτη; (2) somnus; (3) pisciculus quidam fluviatilis sub saxis latens. Ab eod.
κοιτὼν, ῶνος, ὁ, locus domus, ubi sunt cubilia, cubiculum, cubile. Ab eod. Hinc
κοιτωνὶς, ίδος, ἡ, parvum cubiculum.
κοιτώνιον, τὸ, idem.
κοιτωνίσκος, ᾱ, ὁ, idem; (2) parvus lectus, lectulus, *Dim.*
κοιτωνίτης, ᾱ, ὁ, cubicularius, *Gl. V.*
κόκκαλος, ᾱ, ὁ, strobilus, nucleus nucis pineæ. A κόκκος. Unde
κοκκάζω, accino, onomatopœia, *Ern.*
κοκκίζω, f. ίσω, grana eximo.
κοκκινοβαφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cocco tinctus. Ex κόκκινος et βάπτω, *tingo.*
κόκκινος, ίνη, ινον, coccinus, coccineus, cocco tinctus. Ab eod.
κοκκίον, ᾱ, τὸ, pillula, *Dim.* ab eod.
κοκκοβαφὴς, ὲς, cocco tinctus, *Ath.*
κοκκοβόας, ὁ, avis qu. d. inter vociferandum cucurriens, *Eust.* ex *Soph.*
κοκκοθραύστης, ᾱ, ὁ, avis quædam, *Hes.* Ex κόκκος et θραύω, a frangendis baccis.

ΚΟ'ΚΚΟΣ, ε, ὁ, granum pomorum et similium, bacca; (2) pilula apud medicos; (3) granum ilicis arboris rubens, quo punicea inficiuntur; (4) ἡ, frutex, cui grana adhærent, quibus tinctores utuntur; (5) testiculus, *item* muliebria; (6) mica, particula minuta, *Ern.*

ΚΟΚΚΥ'ΑΙ, vel κοκύαι, ῶν, avi et majores, *Hes.*

κοκκύζω, fut. ύσω, coccyzo, canto ut cuculus; (2) ut gallus gallinaceus. Ἐκέκκυζον, ὃ μόνον μοι τότε δύνατον ἠύγη, *Luc.* A κόκκυξ.

κοκκυμηλέα, ας, ἡ, prunus.

κοκκύμηλον, ου, τὸ, prunum.

κοκκύμηλος, ου, ἡ, prunus, *Gl. V.* Hinc

κοκκυμηλών, ῶνος, ὁ, prunetum, *Gl. V.*

ΚΟ'ΚΚΥΞ, υγος, ὁ, coccyx, cuculus, avis clamans κοκκῦ, cuccu; (2) piscis quidam; (3) grossus caprificri arboris; (4) galea, galerus; (5) collis; (6) herba quædam; (7) os in imo sacri ossis.

κοκκύσδειν, præs. inf. act. *Dor.* pro κοκκύζειν.

κόκκων, ωνος, ὁ, granum Cnidium, granum mali Punici. A κόκκος.

κοκκωτόν, baccatum, granatum, *Ph.* quasi a κοκκόω, *grano*, unde granatus.

ΚΟ'ΛΑ, ης, ἡ, venter; dat. pl. ταῖς κόλαις, *Suid.* At τὰ κόλα, *Hes.* ossa, membra.

κολαβεῖν, buccellam devorare, deglutire. A κόλαβος. ε, ὁ, offula, buccea parva. A κόλον, *cibus.*

κολαβεύεσθαι, saltare, quasi ex κόλα et ἄβρός.

κολαβερίζειν, lascive saltare, *Hes.* A κόλαβος.

κολαβεῖσθαι, infamari, contemni, *Suid.*

κολαβερισμός, ῦ, ὁ, lasciva saltatio. A κολαβερίζω.

ΚΟ'ΛΑΒΡΟΣ, ε, ὁ, porcellus; (2) cantio lasciva, qua κολαβερίζοντες utebantur.

ΚΟΛΑ'ΖΩ, f. άσω, punio, castigo; (2) reprimo, coërceo, moderor, fræno, tempero, ut vinum aqua infusum; κεκολασμένος, perf. pass. punitus. Ὅτι ὑδὲ κολάσ' ἐξεστί μοι τὰς οἰκέτας, *Arist. Nub.* 7. Παραινῶ τοῦτον κολάσαι τὸν ἄνδρα, *id. Thesm.* 461. Δίννοις κολασθεὶς, *Lyc.* 777. Πῶς κολάσωνται αὐτὸς, *Act.* 4, 21.

κολακεία, ας, ἡ, adulatio, adsentatio, blandimentum, illecebræ. A κολακεύω. Unde

κολακείυμα, ατος, τὸ, adulatio, lenocinium.

κολακεύση, 3. sing. aor. 1. conj. act. verbi κολακεύω.

κολακευτέος, έα, έον, cui blandiendum est.

κολακευτής, οῦ, ὁ, blandus, *Gl. V.*

κολακευτικός, ἡ, όν, adulatorius, adsentatorius, adulandi peritus. Ab eod.

κολακευτικῶς, *adv.* adsentatorie, adulatorie.

κολακεύω, f. εύσω, adulor, adsentor, adulationibus capio vel decipio; κολακευθεὶς, a. 1. pass. blanditiis tentatus. Κολακεύειν τινὰ, *Xen.* A κόλαξ. Unde

κολακικός, ἡ, όν, adulatorius, adsentatorius; (2) adulandi peritus, peritus adsentator.

κολακικῶς, *adv.* adsentatorie, adulatorie. A præc.

κολακίς, ίδος, ἡ. adsentatrix. Κολακίδες dicebantur mulierculæ quædam in aulis regum et principum, quæ reginis curum adscendentibus aut de curru descendentibus dorsum scalæ loco subjiciebant.

κολακώνυμος, ὁ, adulator, *Ar.*

ΚΟ'ΛΑΞ, ακος, ὁ, adulator, adsentator; (2) parasitus.

κολαστὴρ, ῆρος, ὁ, instrumentum lapicidarum, malleo simile, sed rostratum; scalprum. A

ΚΟΛΑ'ΠΤΩ, f. ψω, tundo, tundendo excavo, incido, scalpo, sculpo; κεκολαμμένος, perf. pass. excavatus, sculptus. Τὸ ἥπαρ κολάπτειν, *Luc.* τὰ ὄμματα, *Aristot.*

ΚΟ'ΛΑΡΙΣ, εως, ὁ, animal ululæ inimicum.

κόλασις, εως, ἡ, punitio, castigatio, supplicium; (2) amputatio arborum luxuriantium. A κολάζω.

κόλασμα, ατος, τὸ, pœna, vel quod pœnæ loco infligitur. Ab eod.

κολαστήριον, ε, τὸ, locus supplicii, locus ubi sontes torquentur; (2) instrumentum aptum ad pœnas inferendas; (3) carcer; (4) ipsa pœna, quodcunque temperando, coërcendo, et reprimendo adhibetur, inservit, *Gl. V.* κολαστήριον, carnificina. Ab eod.

κολαστήριος, ε, ὁ καὶ ἡ, aptus ad infligendas pœnas. Ab eod.

κολαστής, οῦ, ὁ, punitor, castigator; (2) vindex, ultor; (3) tortor. Ab eod. Hinc

κολαστικός, ἡ, όν, q. d. punitorius, pœnas infligens, moderandi, coërcendi vim habens.

κολάσαντα, 3. pl. aor. 1. conj. med. verbi κολάζω.

κολαφίζη, 3. sing. præs. conj. act. verbi

κολαφίζω, fut. ίσω, alapam alicui infringo, colaphum infligo, *Gl. V.* κολαφίζειν, depalmare. Ἐκολάφισαν αὐτὸν, *Matt.* 26, 67. Κολαφιζόμεθα, 1 *Cor.* 4, 11. A κόλαφος. Hinc

κολάφισμα, ατος, τὸ, colaphi incussio; (2) ipse colaphus, alapa.

κόλαφος, ε, ὁ, colaphus, alapa. A κολάπτω.

κολεοῖϊν, gen. dual. *Poët.* pro κολεοῖν.

κολεοῖο, *vaginæ*, gen. sing. *Ion.* pro κολεοῦ.

κολεόπτερος, ε, ὁ καὶ ἡ, cujus pennæ involucro crustaceo, velut vagina, includuntur. Ex κολεὸς et πτερὸν, *ala.*

ΚΟΛΕΟ'Σ, οῦ, ὁ, vagina, culeus, loculus.

κολεραὶ ὄϊες, oves glabræ seu brevem lanam habentes, apud *Aristot. Hist. An.*

ΚΟΛΕΤΡΑ'Ω, ῶ, proculco. Τὸν δεῖλαιον κολετρῶσ' αἰεὶ, *Arist. Nub.* 552.

κολίανδρον, coliandrum, *Gl. V. Schol. Aristoph.* κολίανδρον dictum ait τὸ κορίαννον, quod est coriandrum.

ΚΟΛΙ'ΑΣ, ε, ὁ, piscis quidam.

ΚΟΛΙΟ'Σ, ία, ίον, avis quædam, galgulus.

ΚΟ'ΛΛΑ, ης, ἡ, glutem, glutinum.

κολλαβίζω, fut. ίσω, impingo; (2) κολλαβίζειν, ludere ludum, quo unus manibus oculos tegit, alius percussum rogat, utra manu percusserit. A κόλλαβος.

κολλαβισμὸς, οῦ, ὁ, lusus κολλαβίζοντων. A præced.

κόλλαβος, ε, ὁ, epitonium chordarum; (2) verticillus lyræ; (3) panis genus, *Arist. Ran.* 507. A κόλλοψ.

κολλάω, ῶ, fut. ήσω, glutino; (2) adjungo firmius; unde κολλάομαι, ῶμαι, adjungo, adhæresco, partic. κολλώμενος, adhærens, κεκολλημένος, perf. pass. glutinatus. Ἐκολλήθη ἑνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης, *Luc.* 15, 15. Κολλήθητι τῷ ἁρματι τούτῳ, *Act.* 8, 29. τῷ ἀγαθῷ, *Rom.* 12, 9. A κόλλα.

κολλέ'υνης, ὁ, qui glutinum coquit, *Bud.*

κολλήσεις, ήσσαι, ήεν, glutinatus, conglutinatus. Ab eod.

κολλήθητι, 2. sing. aor. 1. imp. pass. verbi κολλάω. Unde

κόλλημα, ατος, τὸ, glutinamentum.

κόλλησις, εως, ἡ, glutinatio, conglutinatio, concinnatura, *Gl. V.* (2) applicatio cucurbitulæ; (3) figura rhetorica.

κολλητήριον, ε, τὸ, glutinatorium. Ab eod.

κολλητὴς, οῦ, ὁ, glutinator; (2) concinnator.

κολλητικὸς, ἡ, όν, vim habens conglutinandi.

κολλητὸς, ἡ, όν, glutinatus, glutine compactus. Ab eod.

κολλικεφάγος, qui κόλλικας vorat, *Aristoph.* Comice. Vide seq.

κόλλιξ, ικος, ὁ, panis rotundus; (2) pastillus. A κόλλοψ.

κολλομελέω, ῶ, carmina conglutino et concinno; verbum Comicum *Aristoph.* Ex κόλλα et μέλος, *carmen.*

κολλοπέω, glutino, *Eust.*

κολλοτίζω, fut. ίσω, claviculis, seu verticillis intendo. A κόλλοψ.

κολλοποδιώκτης, ε, ὁ, qui pueris exoletis et durioribus inhiat, *Eust.*

κολλοτώλης, ὁ, qui glutinum vendit, *Bud.*

κολλύριον, ε, τὸ, medicamentum certa forma figuratum, in primis oblongum et teres, quo fistulis induci possit. Vide κολλύριον.

ΚΟ'ΛΛΟΨ, οπος, ὁ, corium durius in collis, seu cervicibus boum aut ovium; (2) puer exoletus et callosus, seu supra ætatem libidinans; (3) verticillus in cithara aut lyra, quo chordæ intenduntur.

κολλυβίστης, ου, ὁ, trapezita, nummularius, qui nummis permutandis quæstum facit. A κόλλυβος. Hinc

κολλυβιστικὸς, ἡ, όν, ad rem nummulariam pertinens.

ΚΟ'ΛΛΥΒΟΣ, ε, ὁ, vel κόλλυβον, ε, τὸ, genus numismatis minuti, cui bovis imago impressa erat; (2) permutatio pecuniæ; (3) fœnus permutatæ pecuniæ.

ΚΟΛΛΥ'ΡΑ, ας, ἡ, collyra, panis, qui pueris dabatur, frustulum panis; (2) panis cinere coctus.

κολλυρίζω, f. ίσω, opus pistorium facio, placentas paro. A κολλύρα.

ΚΟΛΛΥ'ΡΙΟΝ, ε, τὸ, collyrium, medicamentum oculorum, ex spodio, coloris cinerei; (2) quodvis medicamentum oculorum; (3) quod adhibebatur ad resignandas literas, ne fraus sentiretur.

κολλυρὶς, ίδος, ἡ, collyris, *Dim.* a κολλύρα.

κολλυρίτης, ε, ὁ καὶ ἡ, sc. ἄρτος, panis azymus. *Lex. Cyrill. vid.* κολλύρα. *Ern.*

ΚΟΛΛΥΡΙ'ΩΝ, ωνος, ὁ, avis quædam.

κολλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, glutinosus, tenax. A κόλλα.

κολόβιον, ε, τὸ, subucula, *Gl. V.*

κολοβοανθεὶν, florem minutulum aut sectilem gerere. A

κολοβοάνθης, έος, ὁ καὶ ἡ, minutulum florem habens, edens. Ex κολοβὸς et ἄνθος.

κολοβοκέρατος, ον, altero cornu truncatus, seu fractaco cornu habens. Ex κολοβὸς et κέρας, *Ern.*

κολοβοκέρκος, ε, ὁ καὶ ἡ, cauda mutilatus.

κολοβόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, truncus pedibus.

κολοβόρρις, ινος, ὁ καὶ ἡ, cui nasus præcisus, qui mutilo est naso.

κολοβὸς, ε, ὁ καὶ ἡ, mutilus, truncus, recutitus. A κολόω, *amputo.*

κολοβόσαχυς, υος, ὁ καὶ ἡ, spicis truncatus; (2) brevem ferens spicam.

κολοβότης, ητος, ἡ, q. d. decurtatio, qua aliquid curtum, mancum, truncatum, aut mutilum est, defectio. A κολοβὸς.

κολοβοῦρος, ε, ὁ καὶ ἡ, cauda truncatus, *Hes.* Ex οὐρά.

κολοβόω, ῶ, f. ώσω, decurto, mutilo, trunco, contraho. Καὶ εἰ μὴ Κύριος ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας, *Marc.* 13, 20. Καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκείναι, *Matt.* 24, 22. κολοβωθήσονται, *ibid.* A κολοβὸς. Unde

κολοβώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, mancus, mutilus, imperfectum aliquod membrum habens.

κολοβωθήσονται, 3. pl. f. 1. ind. pass. verbi κολοβόω.

κολόβωμα, ατος, τὸ, id ipsum, quod mutilum aut truncum est, quidquid aliquo membro deficit. A κολοβόω.

κολόβωσις, εως, ἡ, mutilatio, detruncatio, defectus. Ab eod.

κολοβωτὴς, οῦ, ὁ, decurtator, detruncator; (2) loquendo ultimas syllabas supprimens. Ab eod.

κολοιᾶν, dicuntur graculi clamantes, *Poll.*

κολοιάρχης, ε, ὁ, præfectus excubitorum et custodum, ap. *Aristoph. Ern.*

ΚΟΛΟΙΟ'Σ, ε, ὁ, graculus, monedula, parva cornix.

κολοιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, graculo similis, ad graculos proxime accedens. A κολοιός.

ΚΟΛΟΚΑΣΙ'Α, ας, ἡ, faba Ægyptia, colocasia; (2) ejus fabæ radix.

κολοκάσιον, ε, τὸ, idem.

κολοκορδόκλα, τὰ, intestina, *Lasc.*

κολόκυμα, ατος, τὸ, fluctus surdus, qui nullum strepitum edit, sive nullam vim, quamvis magnus, habet, *Lat.* flustrum; (2) ap. *Com.* homo, qui magno molimine nihil agit; aliis fluctus magnus. Ex κολοβὸν, i. e. κυβῶν, vel κόλον, et κῦμα.

ΚΟΛΟ'ΚΥΝΘΑ, κολοκύνθη, et κολοκύντη, ης, ἡ, cucurbita, *Plin.* l. 20. § 7, et 8, c. 3. *Angl.* GOURD. Hinc

κολοκυνθίς, ίδος, ἡ, cucurbita caprina, cucurbita Alexandrina, cucumer amarus.

κολοκύντη, ης, ἡ, vide κολόκυνθα.

κολοκύντιον, ε, τὸ, cucurbitula, parva cucurbita, *Dim.* a κολοκύντη.

ΚΟ'ΛΟΝ, ε, τὸ, cibus; (2) intestinum, pro κῶλον.

κόλος, ε, ὁ καὶ ἡ, mutilus, truncatus.

Κολοσσαὶ, ῶν, αἱ, Colossæ, urbs Asiæ minoris.

κολοσσαῖος, αία, αῖον, colossæus, qui colossum æquat, colosso par. A κολοσσός.

Κολοσσεὺς, έως, ὁ, Colossensis. A Κολοσσαί.

Κολοσσικὸς, ἡ, όν, Colossicus. Ab eod.

κολοσσοδάμων, ονος, ὁ, statuarius, ap. *Lyc.*

κολοσσοπόνος, ὁ, colossorum faber, *Man.*

ΚΟΛΟΣΣΟ'Σ, ε, ὁ, colossus, statua ingens.

κολοσσυργία, ας, ἡ, colossi structura. Ex κολοσσὸς et ἔργον.

κολοσυρτὸς, ε, ὁ, strepitus, sarmentorum, quum per terram trahuntur; (2) turba, tumultus. Τῷ τ' ἐν ὄρεσσιν Ἀνδρῶν ὑδὲ

κυνῶν δέκασται κολοσυρτὸν ἰόντα, *Il.* 12, 147. Ex *κόλον mutilum*, et *σύρω*, *traho*.

κολεραῖος, α, ον, cavus, *Epith.* petræ, ap. *Call. Frag.* 56.

κολέριον, cauda truncum, *Suid.*

κόλερις, vulpes. Supra *κοβῦερις*.

κόλερος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cauda mutilus ; (2) circuli duo in doctrina sphærica, secantes se mutuo in polis mundi, et per puncta æquinoctialia et solstitialia transeuntes, ita dicti, quod eorum pars, seu cauda quasi, semper sub horizonte lateat. Ex *κόλος* et *ἀρά*.

κόλεσις, εως, ἡ, truncatio, amputatio, decurtatio. A *κολόω*. Unde et

κόλεσμα, ατος, τὸ, fragmentum recisum, *Hes.*

ΚΟΛΟΥΤΕ᾽Α, vel *κολυτέα*, ας, ἡ, colutea, arbor.

ΚΟΛΟΥ᾽Ω, fut. ὑσω, decurto, amputo, trunco ; (2) imminuo, retundo, debilito. *Κολόειν ἀξίωμα*. *Plut.* *Τηξιμελεῖ νόσῳ, πεκολομένος*, *Epigr.*

κολόφρεα, τὰ, jumenta, *Sch. Nic.* al. *λόφρεα*. *Theophr.*

ΚΟΛΟΦΩ᾽Ν, ῶνος, ὁ, fastigium, apex ; (2) summa manus, finis. Asiæ Minoris olim civitas potens.

Κολοφώνιος, ία, ιον, Colophonius.

κολοφωνία, resina, *Gl. V.* **Κολοφωνία πίσσα**, Colophonia pix. A **Κολοφών**.

κολπίας, ᾱ, ὁ, sinuatus. A *κόλπος*.

κολπίζω, f. ίσω, sinuo. Ab eod.

κολποειδῶς, *adv.* in formam sinus.

ΚΟ᾽ΛΠΟΣ, ᾱ, ὁ, sinus, gremium. Hinc **κολπόω**, ῶ, f. ώσω, in sinus contraho, sinum efficio.

κόλπω, gen. sing. *Dor.* pro *κόλπῳ*.

κολπῶδης, εος, ὁ καὶ ἡ, sinuosus, *Eur. Iph. in Aul.* 120. Ab eod.

κόλπωμα, ατος, τὸ, sinuatum, sinuato volumine collectum.

κόλπωσις, εως, ἡ, sinuatio, in sinum collectio.

κολπωτὸς, ἡ, ὸν, sinuatus. A *κολπόω*.

ΚΟ᾽ΛΥΘΡΟΝ, ᾱ, τὸ, colythrum, planta.

κολυμβᾶς, άδος, ἡ, urinatrix, natatrix ; (2) oliva in muria natans, quæ et *νηκτηρίς* et *ὀθονηρωίς* dicitur.

ΚΟΛΥΜΒΑ᾽Ω ῶ, f. ήσω, nato ; (2) urinor, aquas subeo. *Ἐκέλευσέ τε τὰς δυναμένας κολυμβᾶν*, *Act.* 27, 43. Hinc

κολυμβήθρα, ας, ἡ, locus, ubi natare possumus, piscina ; (2) baptisterium.

κολυμβητὴς, οῦ, ὁ, natator, urinator.

κολυμβητικὸς, ἡ, ὸν, natandi peritus.

κολυμβὶς, ίδος, ἡ, urinatrix ; (2) avis quædam. Ab eod.

κόλυμβος, ου, ὁ, urinator ; (2) natatio ; (3) avis quædam. Ab eod.

ΚΟΛΧΙΚΟ᾽Ν, οῦ, τὸ, colchicum, herba venenata.

κολῳάω, ῶ, tumultuor, do turbas ; (2) vociferando perstrepo, more graculorum garrio. *Θεσσίτης δ᾽ ἔτι μῦνος ἀμυστροεπὴς, ἐκολᾴα*, *Il.* 2, 212. A *κολοιός*.

κολῳὸν, οῦ, et **κολῷον**, ου, τὸ, idem quod *κολῳός*, *Hes.*

κολῴνη, ης, ἡ, collis, tumulus, locus editus ; (2) montium fastigium. A *κολωνός*.

κολωνίτης, ὁ, mercenarius. Ab eod.

ΚΟΛΩΝΟ᾽Σ, οῦ, ὁ, idem quod *κολώνη*, *Il.* 2, 811.

κολωνοειδὴς, ὲς, collis figuram habens.

κολῳός, οῦ, ὁ, tumultus, perturbatio. A *κολοιός*, *graculus*, quia graculi gregatim cum magno strepitu ac garritu volant.

κόμαιθος, ου, ὁ καὶ ἡ, flavam habens cæsariem. Ex *κόμη* et *αἴθος*, *flamma*.

κόμαρον, τὸ, fructus arbuti ; (2) arbutum.

ΚΟ᾽ΜΑΡΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, arbutus, *Angl.* THE STRAWBERRY-TREE.

κομαροφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui arbutis vescitur.

κομέσαι, 3. sing. aor. 1. opt. act. *Dor.* pro *κομίσαι*. A

κομάω, ῶ, f. ήσω, comatus sum ; comam alo ; (2) abundo, ornatus sum ; (3) effero me, glorier et me jacto, magnifice de me sentio ; superbio ; *κομόωντες*, *Poët.* pro *κομῶντες*, *κομάοντες*, comantes, part. præs. *κομόωσι*, *Poët.* pro *κομῶσι*, *κομάουσι*, 3. pl. præs. ind. sibi placent, gloriantur. *Ἀνὴρ μὲν ἐὰν κομᾷ, ἀτιμία αὐτῷ ἔσῃ*, 1 *Cor.* 11, 14. *Εἰπέ μοι ἐπὶ τῷ κομᾷς καὶ κομῶν εἶναι προσποιεῖς*, *Artist. Vesp.* 1506. A *κόμη*.

κομεδολύτης, ου, ὁ, marsupiorum amputator, *Hes.* Ex *κόμεδος* et *λύω*, *solvo*.

ΚΟ᾽ΜΒΟΣ, ου, ὁ, nodus in culmis et arundine ; (2) ad ornatum in vestitu ; (3) marsupium. Hinc

κομβόω, ῶ, f. ώσω, nodo necto, *Gloss. Vet.* (2) **κομβώσασθαι**, vestiri, *Hes.*

κόμβωμα, ατος, τὸ, vestitus, amictus, *Hes.* (2) ornamentum, *Suid.* A *κομβόω*.

κομείτην, 3. dual. imperf. indic. act. *Ion.* pro *ἐκομείτην*. A

ΚΟΜΕ᾽Ω, ῶ, curo, curam gero ; (2) nutrio, alo ; *κομέσκε*, curabat, imperfect. *Ion.* pro *ἐκόμεε*, *ἐκόμει*. *Κύνα κακχαρόδοντα κομεῖν*, *Hesiod. Op.* 622.

ΚΟ᾽ΜΗ, ης, ἡ, coma, compta hominis cæsaries et curiosius culta ; (2) coma, i. e. frondes arboris, herbarum, &c. ; (2) herba quædam.

κομήτης, ᾱ, ὁ, comans, comatus, crinitus ; scil. *ἀστὴρ*, cometa, stella comata. A *κομάω*.

κομιδῆ, ῆς, ἡ, cura, curatio, qua alicujus rei cura geritur ; (2) portatus, vectio, vectura ; (3) advectio, importatio ; (4) accessio ; (5) recuperatio alicujus rei. A *κομίζω*.

κομιδῇ, *adv.* perquam, valde, admodum, nimis, oppido ; dat. adv. a *κομιδή*.

κομιεύμεθα, 1. plur. f. 1. indic. med. *Ion. Dor.* et *Att.* pro *κομισόμεθα*, a *κομίζω*.

κομίζω, f. ίσω, curo, alo, foveo ; (2) porto, fero, apporto, adveho ; (3) duco, deduco ; (4) effero, sc. sepeliendi causa. At in *med.* etiam accipio, recipio, fero, velut prædium consequor ; (2) sumo mihi, ut pœnam ex aliquo ; (3) recipio me, revertor ; (4) proficiscor : f. 1. *κομίσω* et *κομίσομαι*, *Attice* *κομιῶμαι*, *κομιεῖ*, recipies, auferes ; *κομισθείς*, a. 1. pass. portatus, vectus. *Κόμιζε νῦν μοι παῖδα τὸν ἐμὸν, ὡς ἴδω*, *Soph. Aj.* 530. *Κομιέμεθα παντὶ τρόπῳ τὴν ἡμετέραν βασιλείαν*, *Artist. Av.* 556. *Τὸ σῶφρον ὡς ἁπαντάχῃ καλὸν, καὶ δόξαν ἐσθλὴν ἐν βροτοῖς κομίζεται*, *Eur. Hipp.* 436.

κομίξαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro *κομίσαι*.

κομιοῦμαι, f. 1. ind. med. *Att.* pro *κομίσομαι*.

κομίσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. *Ion.* pro *ἐκομίσαντο*.

κομίσηται, 3. sing. a. 1. conj. med.

κομιστεὸς, congerendus, *Æsch.*

κομιστὴς, ῆτος, ἡ, commeatus, cibus, *Hes.* A *κομίζω*.

κομιστὴς, ῆρος, ὁ, portator, bajulus ; (2) deductor. Ab eod.

κομιστὴς, οῦ, ὁ, curator. Ab eod.

κομιστὸς, ἡ, ὸν, allatus. Ab eod.

κομίστρια, ας, ἡ, curatrix. A *κομιστὴς*.

κομίστρον, ου, τὸ, præmium, quod datur portatori. A *κομίζω*.

κομιῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro *κομίσω*.

κόμμα, ατος, τὸ, segmen, fragmentum ; (2) incisum, incisio ; (3) pars periodi ; (4) nota, seu signum, nummo impressa. A *κόπτω*.

κομματικὸς, ἡ, ὸν, commaticus, commatis et incisis constans, in quo crebra sunt incisa seu commata. Τὸ *κομματικὸν*, postrema chori pars, ubi reliquum totum in luctu consumitur. Vide *κομμός*, *Ern.* A *κόμμα*.

κομματικῶς, *adv.* crebris commatibus.

κομμάτιον, ου, τὸ, parvum segmentum, *Dim.* ap. *Sch. Com.* **κομμάτιον χοιρεῖ**.

ΚΟ᾽ΜΜΙ, τὸ, gummi. Nomen indeclinab. (2) *in specie* gummi Arabicum.

κομμιδώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, gummosus, gummi referens. A præc.

κομμίζειν, gummi speciem præbere. A *κόμμι*.

κομμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, gummosus, gummi referens. Ab eod.

κόμμος, ου, ὁ, planctus, plangor. A *κόπτομαι*, *plango*.

ΚΟΜΜΟ᾽Σ, οῦ, ὁ, ornatus nimis accuratus et supervacaneus ; nitor fucatus et adscititius, fucus, mangonium.

κομμόω, ῶ, f. ώσω, ornatum curiosiorem adhibeo, fuco proprie et tropice ; unde **κομμεύω**, inf. præs. et **κομμῶσαι**, aor. 1. **κομμωθεῖσα**, a. 1. pass. ornata. A *κόμμος*. Hinc

κόμμωμα, ατος, τὸ, id, quod ad corpus mangonizandum adhibetur ; (2) cultus muliebris exquisitior ; (3) ornatus orationis exquisitior, et fere in deteriorem partem.

κόμμωσις, εως, ἡ, ornatus et cultus corporis, orationisve exquisitior et mollior.

κομμωτὴς, οῦ, ὁ, mangonizandi corporis artifex ; mango. Ab eod. Hinc

κομμωτίζω, f. ίσω, curiosius orno.

κομμωτικὸς, ἡ, ὸν, aptus ad formæ lenocinia ; (2) ad cultum exquisitiorem pertinens ; (3) tropice *κομμωτικοὶ* dicuntur in oratione omni modo ornatum exquisitum captantes, et talis oratio *κομμωτικὴ*.

κομμωτικῶς, *adv.* nimis compte.

κομμώτριαι, ας, ἡ, ornatrix.

κομμωτρίδιον, ου, τὸ, calamistrum, s. aliud aliquod instrumentum aut medicamentum, quo crines ornantur. Ab eod.

κομοτροφέω, comam alo. Ex *κόμη* et *τρέφω*.

κομόω, comam orno, *Steph.*

κομόωντι, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro *κομῶσι*, a *κομάω*.

χρυπάζω, f. άσω, magnopere me jacto, insolenter, et fastuose me gero ; (2) *proprie* strepitum, s. sonitum edo. *Καὶ σοὶ μὲν, πόσι, γυναιξ᾽ ἀρίστην ἔστι κομπάσαι ἁλεῖν*, *Eurip. Alc.* 321. *Ὃς ὕπερ᾽ ὄλβε μέγας ἐκομπάσθη ποτὲ*, *id. Herc. Fur.* 64. A **κόμπος**. Hinc

κόμπασμα, ατος, τὸ, id ipsum, quo gloriamur.

κομπασμὸς, οῦ, ὁ, jactatio, jactantia, gloriatio, elatio, insolentia verborum.

κομπαστὴς, οῦ, ὁ, jactator. Ab eod.

κομπαστικὸς, ἡ, ὸν, jactans, jactabundus.

κομπαστικῶς, *adv.* jactabunde.

κομπέω, ῶ, f. ήσω, crepo, strepo, crepito, edo strepitum, qualem aper acuens, seu collidens dentes ; (2) jacto, glorior. *Τοσὸν δ᾽ ἐκόμπει μῦθον*, *Soph. Aj.* 781. **Κομπεῖ δ᾽ ἔστ᾽ ἀτελὴς σὺν ψεύδεσιν αἴσχεσιν ὀνειδος**, *idem*, *Phil.* 835. *Ἐκ τῶν καλῶν κομπεῖσι τοῖς Θεσσαλοῖς εἶναι τόδ᾽*, *Eur. El.* 823. A **κόμπος**.

κομπηρὸς, ᾱ, ὸν, jactans se, jactabundus.

κομπολακέω, inaniter strepo. Hinc imperf. ap. *Aristoph.* *Ἀλλ᾽ ὁπόταν ἐκομπολάκεων*, at non inaniter loquebar, *Ran.* 1078. Ex **κόμπος** et **λακέω**.

κομπολακύθης, ου, ὁ, magna sonans ; jactator tumidus ; gloriosus ; vox *Aristophanica*. Ex **κόμπος** et **λήκυθος**, *ampulla*.

κομποῤῥήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui se grandibus verbis jactat, tumidus jactator. Ex **κόμπος** et **ῥῆμα**, *verbum*.

ΚΟ᾽ΜΠΟΣ, ου, ὁ, crepitus apri acuentis dentes ; (2) strepitus, crepitus quivis ; (3) sonitus, qui a saltantibus pulsando pedibus terram editur ; (4) verborum ampullæ, jactatio, gloriatio, ostentatio, insolentia.

κομπὸς, ῆ, ὁ, jactator, jactabundus.

κομποσαπελῤῥήμων, ονος, ὁ, ampullosa et grandi verborum compositione utens, percrepans grandiloquentia. Vox *Aristophan.* Ex **κόμπος**, **φάσελος** et **ῥῆμα**.

κομπώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, jactans sui, jactabundus. Hinc *τὸ κομπῶδες*, εος, jactantia. A **κόμπος**.

κομπώδως, *adv.* jactanter, jactabunde.

κομψεία, ας, ἡ, elegantia, festivitas, lepor ; (2) vafrities. A **κομψεύομαι**.

κόμψευμα, ατος, τὸ, scitamentum ; (2) speciosus sermo. Ab eod.

κομψευριπιδιῶς, *adv.* scite et eleganter, Euripidis more. Vox *Aristophanica*. Ex **κομψὸς** et *Εὐριπίδης*.

κομψεύομαι, scite s. festive aliquid facio ; (2) scite et urbane cavillor ; (3) scitus et facetus esse volo ; (4) ostentatorie fingo, jacto me, ac vendito ; **πεκομψευμένον**, p. pass. scite et eleganter compositum, dictum. *Οἱ πλάσαι δὲ ἔτι μᾶλλον κομψεύονται ἐν τῷ ἔργῳ*, *Plat.* A **κομψὸς**. Hinc

κομψευτὸς, ἡ, ὸν, festivus, lepidus, ornatus.

κομψοεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, facetus, verbis elegans. Ex **κομψὸς** et *ἔπος*.

κομψοεπτὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, scitus, elegans, festivus. Ex *τρέπω*.

ΚΟΜΨΟ᾽Σ, ἡ, ὸν, scitus, elegans, bellus, venustus, lepidus, facetus, festivus ; (2) loquaculus, garrulus ; (3) vafer, versutus ; (4) plenus jactantiæ et superbiæ.

κομψότης, ητος, ἡ, elegantia, lepor, festivitas ; (2) argutia, subtilitas. A **κομψὸς**.

κομψῶς, *adv.* scite, eleganter, lepide, festive.

κοναβέω, ῶ, f. ήσω, resono, sonum reddo. *Ἀμφὶ δὲ νῆες Σμερδαλέον κοναβέσκον*, *Il.* 2, 334. A *κόναβος*.

κοναβῆδον, *adv.* cum sonitu. Ab eod.

κοναβῆσαι, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro *ἐκοναβέησε*, a *κοναβέω*.

κονάβίζω, f. ίσω, resono. Αὐτὰρ ὑπὸ χθὼν Σμιερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων, *Il.* 2, 466. Ab eod.

ΚΟ'ΝΑΒΟΣ, ου, ὁ, sonitus, strepitus. Κόναβος πωτῶν νῆας ὀρώρει Ἀνδρῶν ὁλλυμένων, *Od.* 10, 122.

ΚΟ'ΝΑΤ, υος, τὸ, poculum barbaricum, Persicum, certe Asiaticum, decem cotylarum, *Isaias*, 51, 22.

κονδύλη, ης, ἡ, tuber, vibex.

κονδυλίζω, f. ίσω, digitis in condylos contractis verbero; pugnum impingo, pugno cædo. Ab κόνδυλος.

κονδυλισμός, οῦ, ὁ, talitrum; plaga pugno incussa. A κονδυλίζω.

ΚΟ'ΝΔΥΛΟΣ, ου, ὁ, digiti articulus et junctura, s. nodus et curvatura, qua digitus flectitur; (2) tuber in digitorum junctura; (3) pugnus; (4) ictus, qui fit pugno, *Gl. V.* κόνδυλοι, articuli; κόνδυλος, colaphus, talitrum, pugnus. Hinc

κονδυλόομαι, ώμαι, intumesco, extubero instar tuberum in junctu ris digitorum.

κονδυλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, nodos et tubera in digitorum juncturis repræsentans. A κόνδυλος.

κονδύλωμα, ατος, τὸ, tuber, quale est nodorum in juncturis digitorum. Ab eod.

ΚΟΝΕ'Ω, ῶ, festino, propero, curro, ministro, famulor, *Hes.* usitatum in compositione, ut ἐγκονέϊν, διακονεῖν. Hinc

κονή, ἡ, ministerium; (2) cædes. Ab obsoleto κένω, *occido*.

κονήτης, ου, ὁ, minister, famulus, *Hes.*

κονία, ας, ἡ, arena, pulvis; (2) cinis; (3) lixivium; (4) calx, tectorium, cæmentum, albarium, *Gl. V.* (5) arena. A κόνις.

κονίαμα, ατος, τὸ, calce inductum, opus albarium, seu tectorium; κονιάματα, circumlitiones, *Gl. V.* A κονιάω.

κονίασις, εως, ἡ, albarii, seu tectorii operis inductio, *Gl. V.* tectorium. Ab eod.

κονιατής, οῦ, ὁ, et κονιάστης, ου, ὁ, qui opere albario parietes tegit, *Ph.* dealbator, tector. Ab eod.

κονιατός, ή, όν, albario et tectorio opere inductus, calce illitus. Ab eod.

κονιάω, ῶ, f. άσω, pulvere impleo, pulvere adspergo, inspergo; (2) calce induco vel obduco, calce dealbo; (3) cerusso, fuco; κονιῶμαι, in pulvere volutor, dealbor, et alicubi active, tectorio induco; κεκονιαμένος, p. pass. pulverulentus, dealbatus. Παρομοιάζετε τάφοις κεκονιαμένοις, *Matt.* 23, 27. A κονία.

κονίεω, ῶ, pulverem excito, moveo, *V. L.* A κόνις.

κονίηση, dat. plur. *Ion.* pro κονίαις.

κόνιζα, vide κόνυζα.

κονίζω, fut. σω, pulvere impleo, respergo, fœdo; κονίζομαι, in pulvere volutor, versor; (2) ad pugnam me athletarum more paro, exerceor; κεκονισμένος, p. pass. pulverulentus, festinans; (3) *est etiam* perire, interfici; vide κονίω. Κεκόνισο ὁ ποταμός, *Epigr.*

ΚΟΝΙ'ΛΗ, ης, ἡ, cunila, herba quæ et origanum Herculeum dicitur.

κόνιον, ου, τὸ, pulvis. A κόνις.

κονιοπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, cujus pedes in pulvere versantur, pulvere respersi sunt; calceamenti genus. Ex κόνις et πούς.

κονιορτότης, οδος, ὁ καὶ ἡ, cujus pedes in pulvere versantur, *Hes.* κονιορτόποδες, ἀγροῖκοι ἐργάται, rusticani operarii, agricolæ. Ex κονιορτὸς et πούς.

κονιορτός, οῦ, ὁ, pulvis, pulvis excitatus et in aërem elevatus; (2) homo squalidus et illuvie laborans. Ex κόνις et ὄρω. Hinc

κονιορτόω, ῶ, f. ώσω, pulvero, *Gl. V.* κονιορτῶμαι, pulveresco, *Gl. V.*

κονιορτώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, pulverulentus, *Gl. V.*

κόνιος, pulvereus, ut ζειὸς κόνιος. A κόνις.

κονιόω, pulverem excito. Ab eod.

κονίστρα, vel κονίστραλος, ου, ὁ, pulvis motus, pulvis excitatus, *Gl. V.* pulvisculus; (2) pudendum, seu numen Priapeum. Ex κόνις et ἄλλομαι.

κονιστήριον, ου, τὸ, locus in quo athletæ decertaturi pulvere se obducebant, oleo antea peruncti. A κονίζω.

κονιστικός, ή, όν, qui in pulvere volutari solet. Ab eod.

κονίσσω, ας, ἡ, volutabrum pulvereum, arena, in qua se exercebant athletæ; (2) cavum pulvereum, in quo se volutant aves. Ab eod.

κονιτρόν, οῦ, τὸ, pulvis, vel pulvereum volutabrum. A κονίω.

κονίω, pulvere impleo; pulverem excito; oblino, oblino pulvere; festino; κονίομαι, in pulvere volutor. Ad pugnam me paro athletarum more; κονισάμενος, a. 1. med. volutatus in pulvere; κεκονιμένος, p. pass. pulverulentus. Κονίοντες πεδίοιο, *Il.* 13, 820. Ὡς τῶ μὲν κεκόνιτο κάρη ἄπαν, *Il.* 22, 405. Πάνοπλος Ἀγγείων σφετὸς χωρεῖ, κονίει, *Æsch. Sep. Theb.* 60. A κόνις.

ΚΟ'ΝΝΑΡΟΣ, ου, ὁ, connarus, arbor apud Alexandrinos.

κονυέω, ῶ, cognosco, *Æschyl. Suppl.* 171.

ΚΟ'ΝΝΟΣ, ου, ὁ, barba; (2) gratia, *Hes.* Alicubi junctum voci ψέλλιον, armilla, videtur tale ornatus genus significare. Est Κόννος sive potius Κόνναις, et Κοννᾶς etiam nomen proprium citharœdi cujusdam pauperis miserique; unde proverb. Κόννα ψῆφος, de homine nihili.

κονυόφρων, unde dat. plur. apud *Hes.* κονυόφροσι, quod exponit ἄφροσι, dementibus, amentibus. Ex Κόννος et φρὴν, *mens.*

κοντίλος, ου, ὁ, contus, *Lex. Vet.* (2) coturnix, *Hes.* (3) serpens quidam, *Hes.* A

ΚΟΝΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, contus, pertica, sudes.

κοντοβολέω, contis jaculor, peto. A βάλλω.

κοντοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui contum gestat, conto armatus, *Ph.* κοντοφόροι, hastatus. Ex κοντὸς et φέρω, *fero.*

κονταωτὰ πλοῖα. contis instructa navigia, quæ contis impelluntur. A κοντός.

κόνυζα, ης, ἡ, herba coronaria; cunilago.

κονυζήεις, εσσα, εν, ex herba cunila, *Nic.*

κοπάζω, f. άσω, desino, quiesco. Ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος, *Matt.* 14, 32. A κόπος.

κοπανίζω, pistillo contundo, pinso. A κόπανον.

κοπανιστήριον, ου, τὸ, pistillum. A præc.

κόπανον, ου, τὸ, idem. A κόπτω.

κοπάς, άδος, ἡ, arbor incisa, arbor, quæ cædi solet. Ab eod.

κοπεῖν, a. 2. inf. act. verbi κόπτω.

κόπτειον, ου, τὸ, vel κόπτιον, frustum, *Ph.* κόπτιον, idem. Ab eod.

κοπτός, ή, όν, planctus. A κόπτομαι, *plango.*

κοπὶς, έως, ὁ, cælum quo lapides et similia cædimus. A κόπτω. Unde

κοπὴ, ῆς, ἡ, sectio, incisio, cædes, strages. κοπῆναι, a. 2. inf. pass. verbi κόπτω.

κοπιαδινός, ὸς, ὸν, laboriosus, molestus, lassitudinem nervis inferens. A κοπιάω.

κοπιάστης, ου, ὁ, vespillo; κοπιάται, vespillones, *Ph.* Ab eod.

κοπιόω, 3. sing. præs. impor. act. pro κοπιάτω, a

κοπιάω, ῶ, f. άσω, laboro; (2) moleste fero, fastidio; (3) fatigor, lassesco, fatisco; κοπιάσας, aor. 1. delassatus, p. κεκοπιακὼς, lassus, fatigatus, præs. part. pass. κοπιώμενος, fatiscens. Περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα, 1 *Cor.* 15, 10. Κεκοπιακὼς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας, *Joan.* 4, 6. Ὅτε παρέσται κεπιᾶν ὑμῖν ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν, *Arist. Au.* 740. A κόπος.

κοπίζω, fut. ίσω, epulum agito, quod κοπὶς dicitur; κοπίζειν, mentiri, *Hes.*

ΚΟΠΙ'Σ, ίδος, ἡ, gladius, seu culter aptus ad cædendum; (2) cœna, seu convivium quoddam Laconicum.

κοπιώδης, ες, idem quod κοπώδης.

κοπιῶντες, nom. plur. pro κοπιάοντες.

κόπος, ου, ὁ, labor; (2) molestia; (3) lassitudo, defatigatio ex labore. A κόπτω.

κοπόω, ῶ, f. ώσω, lasso, fatigo; κοπόομαι, ώμαι, lassor, fatigor; ἐκοπώθη, a. 1. lassus est, *Hom. Batr.* 188. κεκοπωμένος, p. lassitudine confectus, defatigatus. A κόπος.

κόπτα, τὸ, *indeci.* figura nonaginta significans.

κοπτατίας, ου, ὁ, equus τῶ κόπτα insignitus, *Arist. Nub.* 23. A κόπτα.

κοπραγωγὸς, οῦ, ὁ, fimum vehens. Ex κόπρος et ἀγωγός, *vector.*

κόπραγον, ου, τὸ, stercus, *Aret.*

κοπρεύω, stercoro. *Eust.* A κόπρος.

(325)

κοπρέω, ῶ, f. ήσω, stercoro. Ab eod.

κοπρία, ας, ἡ, stercus; (2) sterquilinium, fimetum. Ab eod.

κοπρίαι, οἱ, parasiti vilissimi, scurræ qui de ridiculi gratia vana multa de se jactabant et pollicebantur, Copriæ; in Suetonii Claudio, *Ern.* Ab eod.

κοπρίζω, f. ίσω, stercoro, fimo saturo.

κοπρικὸς, ὴ, όν, stercoreus, stercorosus, *Gl. V.* stercoratorius. Ab eod.

κόπριος, stercoreus, *Gl. V.*

κόπριον, ου, τὸ, stercus, fimus. Ab eod.

κόπριος, ία, ιον, stercoreus; (2) vilis, abjectus. Ab eod.

κόπρισις, εως, ἡ, stercoratio. A κοπρίζω.

κοπρισμὸς, οῦ, ὁ, idem. Ab eod.

κοπριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, stercorosus. A κόπριον.

κοπριὼν, ῶνος, ὁ, scarabæus stercoreas pilas provolvens. Ab eod.

κοπροδοχεῖον, είου, τὸ, sterquilinium, cloaca, *Gl. V.* Ex κόπρος et δέχομαι.

κοπρολογέω, fimum colligo. A

κοπρολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui stercora colligit; (2) extreme sordidus. Ex κόπρος et λέγω.

ΚΟ'ΠΡΟΣ, ου, ἡ, stercus, fimus; *Gl. V.* lutum, cœnum.

κοπρόσυρα, ἡ, fimus qui trahitur, *Hes.*

κοπροφορέω, ῶ, f. ήσω, stercus fero, stercus ingero. Κοπροφορήσω σ', εἰ λαλήσεις, *Arist. Eq.* 295. A

κοπροφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui stercora fert, stercora ingerens. Ex κόπρος et φέρω.

κοπρόω, ῶ, stercoro, *Eust.* A κόπρος. Unde

κοπρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, stercorosus, *Aret.*

κοπρὼν, ῶνος, ὁ, sterquilinium, fimetum, locus, ubi stercus colligitur. A κόπρος.

κοπρώνης, ου, ὁ, sterquilinarius, homo ultimæ sortis. A κοπρών. (Aut potius sī ab ὄνεῖσθαι re petatur, quod faciendum videtur, erit, qui a rep. jus redemit stercora e fimetis eolligendi, *Ern.*)

κόπρωσις, εως, ἡ, stercoratio. A κοπρόω.

κοπρώνυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, a stercore nomen habens. Ex κ. et ὄνομα.

κοπτάριον, ου, τὸ, placentula e materia contusa; (2) pharmacum placentulæ formam habens. A κόπτω.

κοπτὴ, ῆς, ἡ, copta, placenta. A κόπτω.

κόπτοισα, part. act. f. g. *Dor.* pro κόπτουσα.

κοπτομένη, præs. part. pass. f. g.

κοπτοπλακὴς, ῆντος, ὁ, idem quod κοπτή, *Ath.*

κοπτὸς, ὴ, όν, tusus, contusus; (2) pharmacum ad placentæ formam tundendo factum. A

ΚΟ'ΠΤΩ, f. ψω, scindo, seco, findo; (2) amputo, succido, cædo; (3) vulnero, saucio; (4) cædo, percutio, ferio; (5) impello, pulso; (6) cudo; (7) tundo; (8) obtundo; (9) succutio; (10) præcido; κόπτομαι, plango, cædor, &c. κεκοπὼς, p. med. qui pulsavit; κεκομμένος, pass. concisus; κοπῆναι, a. 2. pass. cædi, cæsum esse. Τίς ἐσθ' ὁ κόπτων τὴν θυρὰν; *Arist. Plut.* 1097. Κόπτεσθαι Ἀδωνίν φησιν, lugeri, *id. Lys.* 399. Ἐκόπτοντο αὐτὴν, *Luc.* 8, 52. ἐπ' αὐτὸν, *Apoc.* 1, 7.

κοπώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, laboriosus; (2) molestus, lassitudinem afferens; *Epitheton* morborum; (3) lassus, fessus, lassatus. A κόπος.

κόπωσις, εως, ἡ, labor, molestia, fatigatio, lassitudo. A κοπόω.

κοραγεῖν, puellam abducere, *Hes.* Ex κόρη et ἄγω.

κοράκισσι, dat. plur. *Ion.* pro κοράκεσι, a κόραξ.

κορακεύομαι, denigro, *V. L.* A κόραξ.

κορακεὺς, έως, ὁ, piscis species; κορακέων, gen. pl. ficorum species. A κόραξ.

κορακίας, ου, ὁ, corvinus, corvo similis; (2) graculus. Ab eod.

κορακινίδιον, ου, τὸ, parvus coracinus. A

κορακῖνος, ίνη, ινον, corvinus. A κόραξ.

κορακῖνος, ου, coracinus, piscis quidam. Ab eodem.

κοράκιον, ου, τὸ, corvulus; (2) malleus, quo fores pulsantur; (3) species ficus, *Dim.*

κορακίσκος, ου, ὁ, corvus, *Gl. V.* parvus corvus, *Dim.* a κόραξ.

κορακοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, corvi speciem habens. Ex κόραξ et εἶδος.

κορακώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, corvinus, corvini generis. Ab eod.

κοραλλίζω, coralli more rubeo. A

ΚΟΡΑ'ΛΛΙΟΝ, vel κυράλλιον, ου, τὸ, coral-

lium, corallum, curalium, lapis marinus rubens.

ΚΟ῾ΡΑΞ, ᾰκος, ὁ, corvus; (2) signum cœleste; (3) nomen piscis; (4) machina bellica; (5) malleus, quo fores pulsantur; (6) rostrum gallinaceum, *Eust.* (7) genus supplicii; (8) nomen pastilli; (9) repagulum.

κορᾰ́ξαι, a. 1. inf. act. verbi κορᾰ́σσω.

κορᾰ́σιον, ᾰ. τὸ, pupa, puella, puellula. A κόρη. Hinc

κορασιώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, puellaris.

κορᾰ́σσω, vel κορᾰ́ττω, pertinaciter et improbe aliquid flagito, *Suid.* A κόραξ (5).

κορδακί῾ζω, fut. ίσω, cordacem salto. A κόρδαξ.

κορδακικός, ἡ, ὸν, cordacicus, cordaci conveniens. Ab eod.

κορδακισμός, ῠ̔, ὁ, cordacis saltatio. A κορδακί῾ζω.

ΚΟ῾ΡΔΑΞ, ακος, ὁ, cordax, genus saltationis comicæ, et lascivioris.

ΚΟΡΔΥ῾ΛΗ, ης, ἡ, clava, fustis; (2) involucrum capitis; (3) vilissimus pisciculus quidam; (4) fœtus thynni. Hinc

κόρδυλος, ᾰ, ὁ, piscis quidam, cordylus.

κορέει, 3. sing. f. 1. ind. act. per *Sync.* pro κορέσει, a κορέω.

κορείω, ας, ἡ, virginitas; (2) pulchritudo, *Hes.* (3) sacrificium in honorem Proserpinæ, *id.* (4) saturitas, *id.* A κόρη, vel κορεύω.

κορεννύω, saturo, vide κορέω.

κορέσασθαι, a. 1. ind. med. verbi κορέννυμι.

κορέσειεν, 3. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* cum ν ἐφέλκ. pro κορέσαι.

κορεσθεὶς, *satiatus*, a. 1. part. pass.

κορέσσαι, pro κορέαι, *Nicand.*

κορε῾στὸς, ἡ, ὸν, satiabilis. A κορέω.

κόρευμα, ατος, τὸ, virginitas. A κορεύω.

κορεύω, f. εύσω, devirgino, virginitatem libo, stupro, pass. κορεύεται, devirginatur. Σὺ δ᾽, ὦ τέκνον μοι, πῶς κορευθήσῃ καλῶς, *Eur. Alc.* 314. A κόρη.

κορέω, κορεννύω, κορέννυμι, fut. έσω, et ήσω, satio, saturo; κεχορεσμένος et κεκορημένος, p. pass. satiatus; ἐκορέσθην, a. 1. satiatus sum; κορέσσατο, *Poët.* pro ἐκορέσατο, a. 1. med. se sătiavit; ἐπεκόρεσσο, 3. sing. plusq. pass. satiatus erat; κορέει, *Poët.* pro κορεῖ, fut. 2. act. satiabit. Ἀντίφονον κορέσαι σόμα, πρὸς χάριν ἐμαῖς σαρκὸς αἱόλας, *Soph. Phil.* 1149. Μαιμῶν κορέσσαι χεῖρα δι᾽ὧσαν φόνῳ, *Lyc.* 1171. Τίς ἂν κορέσειεν ἅπαντας, *Epigr.* Κορεσθέντες δὲ τροφῆς, *Act.* 27, 38.

κορέω, ήσω, verro, purgo, et hinc orno; κεκορημένος, purgatus, p. pass. Τὸ παιδαγωγεῖον κορεῖν. *Dem.*

κόρη, ης, ἡ, pupa, puella, juvencula, virgo, filia, puella nupta; (2) Proserpina; (3) pupa, imagunçula, qua puellæ ludunt; (4) pupilla, nigricans pars oculi. A κορέω.

κόρη, ἡ, navis, πρωτόπλους, *Lyc.*

κορήθρον, ᾰ, τὸ, scopæ, scopulæ. A κορέω.

κόρημα, τὸ, purgamentum; (2) scopæ. Ab eodem.

κορημάτιον, τὸ, scopula, *Gl. V.* A præc.

ΚΟ῾ΡΘΥΣ, υος, ἡ, acervus manipulorum frumenti, apud *Theoc.* (2) agger, tumulus, *Hes. Suid.*

κορθύνω, idem quod

κορθύω, in acervum colligo, coacervo; κορθύεται, attolitur, intumescit. Ἀμυδὶς δέ τε κῦμα κελαινὸν κορθύεται, *Il.* 9, 7. A κόρθυς.

κορίαννον, vel κορίανον, ᾰ, τὸ, coriandrum; (2) annulus, qui in indice digito gestatur. A κόρις.

κορίδιον, ᾰ, τὸ, puellula, pupa. *Dim.* a κόρη.

κορίζομαι, f. ίσομαι, blandior, blande compello. Τῶτον τὸν υἱὸν λαμβάνυσ᾽ ἐκορίζετο, *Arist. Nub.* 68. Ab eod.

κορίθαλὶς, et κορυθαλὶς, unde κορυθάλεια, δάφνη, virentibus ramis decora, *Ep.*

κορίκιος, ᾰ, ὁν, puellaris, virginalis. Ab eod.

κορικιῶς, *adv.* puellariter, virginum more.

κορινθιακοὶ, οἱ, qui ex clancularia concubitu nati sunt, *Steph.*

κορινθιάζειν, Corinthiari, scortari, lenonem agere, *Hes.* A Κορίνθιος.

Κορίνθιος, ία, ιον, Corinthius. A Κόρινθος.

Κορινθίως, *adv.* more Corinthiaco.

κορινθιουργὸς, έος, ὁ καὶ ἡ, a Corinthio opifice, *ἄτ.* ære Corinthiaco factus. Ex Κόρινθος et ἔργον, *opus.*

ΚΟ῾ΡΙΝΘΟΣ, ου, ἡ, Corinthus, urbs Achaiæ.

κόριον, ου, τὸ, pupa, puellula; (2) sacrificium pro puellis, seu pueris juvenculis; (3) coriandrum, herba. *Angl.* CORIANDER. *Dim.* a κόρη.

ΚΟ῾ΡΙΣ, εως, ὁ, vel ἡ, cimex; (2) herbæ seu fruticis nomen, qui alias hypericon appellatur; κόρεις, cimices.

κορίσκη, ης, ἡ, puella, puellula, pupa, *Dim.*

κορίσκιον, ᾰ. τὸ, idem et ab eod.

κοριώδης, ες, puellaris, *Hes.*

κόρκορος, ὁ, olus agreste. A κόρχορος, *Hes.*

κορκορυγίαν, strepo, latro, *de ventre.* Compos. legitur apud *Arist.* Κλόνος ἐξαίφνης, αὐτὴν διεκορκορύγησεν, *Nub.* 386. A

κορκορυγμὸς, ῆς, ἡ, intestinorum tumultus ac strepitus; (2) strepitus quivis, *Æsch. Sept. Theb.* 337.

κορκορυγμὸς, ῠ̔, ὁ, idem et ab eod.

κορμᾰ́ζειν, truncare, putare; (2) circumligare, *Hes.* A κορμός.

κορμὸς, ῠ̔, ὁ, et *Æolice* κορτὸς (unde Lat. corpus, quod proprie truncum significat, *Etm.*) truncus, caudex, stipes.

Κορνουτίων, cognomentum Herculis, quod a fugatis locustis accepit. A

ΚΟ῾ΡΝΩΨ, οτος, ὁ, locusta.

κόρσιο, gen. sing. *Ion.* pro κόρυ, a κόρος.

κόρσιος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, virginum corruptor. Ex κόρη et σίζειν, *coire.*

κορσκόσμιον, ᾰ, τὸ, puellarum s. virginum ornamentum. Ex κόρη et κόσμος.

κορστᾰ́λιθος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, qui pupas fingit. Ex κόρη et πλάσσω, *fingo.*

κορστᾰλᾰ́στης, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

κόρος, ᾰ, ὁ, satietas, fastidium.

κόρος, ᾰ, ὁ, puer, juvenculus, filius. Alias et κοῦρος; (2) novellum germen.

κόρος, corus, mensuræ quoddam genus.

κορσὶς, έος, ὁ, tonsor, *Hes.* A κείρω.

κορυζη, Att. κόρρυζη, ης, ἡ, crinis; (2) tempus, pars capitis; (3) caput; (4) maxilla, gena, bucca, mala. A κείρω. Unde

κόρυζης, ᾰ, ὁ, qui barbam sibi primum rasit.

κορυζιάω, ἐσσω, ἐν, calamistratus, *Orph.*

κόρυκιον, et κορυκίον, ᾰ, τὸ, radix loti, *Theoph.*

κορυκοειδὴς, ὲς, qui capilliforme est. Gemma, ap. *Plin.*

κορύνη, ης, ἡ, tondeo, rado, *Hes.* A κείρω.

κορυνητὶς, έος, ὁ, idem et ab eod. Hinc

κορυνητήριον, τὸ, tonstrina.

κορυνώδης, ες, ὁν, idem quod κορυνοειδὴς.

κορυβαντισμὸς, ὁ, orgia, bacchatio; *it.* expiatio Corybantum ritu facta. A

κορυβαντιάω, ῶ, f. άσω, Corybantas imitor, entheo incessu insanio. A Κορύβας.

κορυβαντί῾σω, fut. ίσω, Corybantum sacris initio. Ab eod.

κορυβαντικὸς, ἡ, ὸν, corybantius, corybanticus; (2) corybanti proprius. A Κορύβας.

κορυβάντιον, ου, τὸ, Corybantum templum.

κορυβαντισμὸς, ῠ̔, ὁ, ἐξιατιο, quæ fit a corybante ære sonoro, *Hes.* A κορυβαντί῾ζω.

ΚΟΡΥ῾ΒΑΣ, αντος, ὁ, Κορύβαντες, Corybantes, sacerdotes Deæ Phrygiæ, Rheæ, Cybeles.

κορυδαλλὶς, ίδος, ἡ, galerita, genus alaudæ. A κορυδός.

κορυδαλλᾶ, gen. sing. *Dor.* pro κορυδαλλῆ.

κορυδαλὸς, et κορυδαλλὸς, ῦ̔, ὁ, galerita, alauda in vertice cristam habens.

κορυδὸς, ῦ̔, ὁ, galerita, alauda cristata.

ΚΟ῾ΡΥΖΑ, ης, ἡ, gravedo, humoris crudi capite destillatio, morbus cerebri; (2) mucus narium, pituita; (3) stultitia, stoliditas.

κορυζᾰ́ω, ῶ, f. ήσω, gravedine laboro, muco plenus sum. A κόρυζα.

κορυθαί῾ς, κος, ὁ, galeam movens, bellator. A κόρυς et αἴσσω, *moveo.*

κορυθαίολος, vel κορυθαιόλος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, qui habet galeam variegatam, cristatus; (2) armatus, agilis, celer ad pugnam, bellicosus, *Il.* 2, 816. Ex κόρυς et αἰόλος, *varius.*

κορυθίω, armo, *Hom.*

κορυθίον, ᾰ, τὸ, galeola, *Gl. V.* A κόρυς.

κορυκοβολίαι, pilæ jactatio, exercitii genus, *Aret.* Ex κόρυκος et βάλλω.

κορυκομαχία, ἡ, id. Ex seq. et μάχη.

ΚΟ῾ΡΥΚΟΣ, ου, ὁ, sacculus, marsupium; (2) scrotum; (3) pilæ genus e pellibus consui et vento infiari solitum; infra per ω, κώρυκος.

κορύμβη, ἡ, idem quod κόρυμβος, *Ath.*

κορυμβήθρα, ας, ἡ, hedera, corymbos ferens. A κόρυμβος.

κορυμβίας, ου, ὁ, sc. κιττὸς, hederæ species, cujus racemi in orbem sunt circumacti.

κορυμβοδόμαι, ῶμαι, hinc κεκορυμβωμένη κόμη apud *Suid.* coma corymbis fastigiata. A

ΚΟ῾ΡΥΜΒΟΣ, ου, ὁ, vel κόρυμβον, ου, τὸ, vertex, cacumen, eminentia, *Herod.* 7, 218. (2) cacumen montium; (3) aplustria navium, *Il.* 10, 241. (4) coma certo modo nodata; (5) caulis, racemus, ramus; (6) corymbus, bacca.

κορυνάω, ῶ, instar clavæ fastigium edo, fastigio me et velut thyrsum profero. A κορύνη.

ΚΟΡΥ῾ΝΗ, ης, ἡ, clava; (2) *Metaph.* pro asini veretro, *Nicand.* (3) κορύνη βλαστῶ, geniculatum incrementum et cacuminum articulatio in germinatione arborum; κορύναι, articulus summi humeri necnon cubiti, capitulata s. capitata ossa in humeri cubitique articulatione, apud *Pollucem, Il.* 7, 141.

κορύνησις, εως, ἡ, germinatio, *Hes.* A κορυνάω.

κορυνήτης, ου, ὁ, clavarius, qui clava utitur in pugna; clavator, *Gl. V.* Ab eod.

κορυνηφόρος, ου, ὁ, claviger, clavator.

κορυνίοεις, όεσσα, όεν, clavæ formam habens, in clavæ modum fastigiatus. A κορυνή.

κορυνί῾τις, ίδος, ἡ, clavigera. A præc.

κορυνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem quod κορυνοειδὴς.

κορυττί῾λος, ου, ὁ, qui cornibus petit, petulcus: cornupeta, *Gl. V.* A κορύττω.

κορύττω, f. ψω, cornibus peto, cornibus ferio; arieto, *Gl. V.*

ΚΟ῾ΡΥΣ, υθος, ὁ, galea, cassis; (2) galerita, alaudæ genus.

κορυσσέμεν, inf. act. *Ion.* pro κορύσσειν.

κορύσσω, galea armo; (2) armo; (3) incito; et κορύσσομαι, impetu feror, furo. Πόλεμον κορύσσων, *Il.* 2, 273. Πόντῳ μὲν τὰ πρῶτα κορύσσεται, *ib.* 4, 424. A κόρυς.

κορυστὴς, ῆ̔, ὁ, armiger, armatus miles, bellator. A κορύσσω.

κορυφαγενὴς, έος, ὁ, capite nata, *Epith.* Minervæ, *Plut.*

κορυφαία, ας, ἡ, pars habenæ summum caput equi cingens. A κορυφή.

κορυφαῖον, ου, τὸ, pars retis. A κορυφαῖος.

κορυφαῖος, οία, αῖον, verticalis, in vertice positus; (2) supremum locum obtinens; (3) supremus, præcipuus; (4) præsultor; (5) cæteris honore quocunque præstans. A

ΚΟΡΥΦΗ῾, ῆς, ἡ, vertex capitis; (2) cacumen, fastigium, vertex cujusvis rei; (3) summa, caput; (4) ornamentum quoddam muliebre; (5) digiti extremitas interna; (6) pars ossis versus anum inclinans.

κορυφίς-ὴς, ὁ, retis pars, *Bud.*

κορυφόω, ῶ, f. ώσω, in verticem attollo, fastigio, consummo; κορυφῶμαι, in verticem attollor; fastigior; consummor. Κορυφόμενος εἰς ἓν ἀριθμὸς, collectus, *Epigr.* dicitur et de mari commoto ventis. A κορυφή.

ΚΟ῾ΡΥΧΟΡΟΣ, ου, ὁ, olus quoddam vile silvestre; (2) piscis quidam.

κορώνεως, ω, ficus, cujus fructus coracino colore sunt.

ΚΟΡΩ῾ΝΗ, ης, ἡ, cornix; (2) malleus ferreus, quo fores pulsantur; (3) annulus, quo fores attrahuntur; (4) summitas in curvamine arcus, curvatura in arcu, ubi alligatur utrimque nervus; (5) inflexum s. curvitas in puppi navis; (6) apex ligni inter utrumque bovem in aratro protensi; (7) quævis summitas; (8) corona.

κορωνιάω, ῶ, cervicem vel cornua effero; (2) incurvus et lunatus sum; (3) *interpr.* ap. *Polyb.* contendo, obtrecto. Κορωνιόωντα πέτηλα, *Hesiod. Scut.* 289. A κορώνη.

κορωνιδεὺς, έως, ὁ, cornicis pullus. Ab eod.

κορωνίζω, cornicis stipem colligo, ut solebant circulatores quidam, cornicem præferentes, stipemque ei corrogabant cantilenam quandam canentes. Ab eod

κορώνιος, incurva et lunata habens cornua, *Hes.* A κορωνίς.

κορωνιόωντα, accus. sing. part. præs. act. *Poët.* pro κορωνιῶντα, a κορωνιάω.

κορωνὶς, ίδος, ἡ, *Epith.* navis nigræ cujus

puppis inflexa; (2) summitas cornuum in bobus inflexa; (3) nota libris appingi solita ad denotandum finem partis alicujus, velut scenæ in fabulis scenicis; (4) fastigium, summitas, apex alicujus rei; (5) id, quod ultimum ædificio imponitur; (6) cornix. A κορώνη.

κορώνισμα, ατος, τό, carmen τῶν κορωνίζοντων. A κορωνίζω.

κορωνιστής, οῦ, ὁ, circulator κορωνίζων. Ab eodem.

κορωνοβόλον ὄργανον, instrumentum ad cornices petendas accommodatum. Ex κορώνη et βάλλω.

κορωνόμυος, ὁ, *Medicorum* vox, idem quod κύβωλον, *Hipp.*

κορωνοπόδιον, ε, τό, pediculus cornicis; (2) coronopus, herba. *Dim.* a κορωνόπους.

κορωνοποιδής, ές, ὁ καὶ ἡ, pedi cornicis similis. Ex κορωνόπους et εἶδος.

κορωνόπους, οδος, ὁ, pes cornicis, herba quædam. Ex κορώνη et πούς.

κορωνός, οῦ, ὁ, elatus, cervicem efferens. A κορώνη.

κοσκινεύω, f. εὑσω, cribro. A κόσκινον.

κοσκινηδόν, *adv.* in modum seu instar cribri.

κοσκινίζω, f. ίσω, cribro. Ab eod.

κοσκίνιον, ε, τό, cribellum. *Dim.* a κόσκινον.

κοσκινόγυρος, ε, ὁ, circulus ligneus ambiens cribrum. Ab eod. et γῦρος, *circulus.*

κοσκινόμαντις, ιος, ὁ καὶ ἡ, e cribro divinans, *Theoc.* 3, 31.

ΚΟΣΚΙΝΟΝ, ε, τό, cribrum.

κοσκινοποιός, ε, ὁ καὶ ἡ, qui cribra conficit, cribrifex, *Gl. V.* cribrarius. Ex κόσκινον et ποιέω.

κοσκινοπώλης, ε, ὁ, cribrorum venditor.

κοσκινόρινος, ε, ὁ, pellis ad conficienda cribra, *Hes.* Ex κόσκινον et ῥινός.

κόσκινος, ὁ, idem quod κόσκινον, *Sim.*

ΚΟΣΚΤΑΜΑ'ΤΙΑ, ων, τά, minuta rerum, ut corii præsegmina, quæ abjici solent.

κοσμάριον, ε, τό, parvum ornamentum, *inpr.* exquisitius, ut annuli, torques, &c. *Dim.* a κόσμος.

κοσμέω, ῶ, f. ήσω, orno, honesto, condecoro; (2) ordino, digero, dispono; (3) adorno, instruo, apparo; (4) fungor officio meo; de Cosmis. Ἐκόσμησεν τὰς λαμπάδας αὐτῶν, *Matt.* 25, 7. Πλεῖστον δὲ κοσμεῖν ἰματίοις σεμνοῖς πρέπει, *Arist. Plut.* 940. Εὑρίσκει κεκοσμημένον, *Matt.* 12, 44. Σκόλιοισι μὲν γὰρ θεῶν κεκόσμηνται δόμοι Φρυγίοις, *Eur. El.* 1014. Ab eodem.

κόσμηθεν, 3. plur. a. 1. ind. pass. *Bæot.* pro ἐκοσμήθησαν.

κόσμημα, ατος, τό, ornamentum, insigne. A κοσμέω.

κοσμῆν, præs. inf. act. *Dor.* pro κόσμειν.

κοσμήσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro κοσμήσας.

κοσμήσαντες, nom. plur. a. ejusd.

κόσμησις, εως, ἡ, ornatio, exornatio.

κοσμητείρα, ας, ἡ, ornatrix. A κοσμητήρ.

κοσμητής, ῆτος, ὁ, idem quod κοσμητήρ, *Man.*

κοσμητής, οῦ, ὁ, seu κοσμήτης, ου, ὁ, ornator, ciniflo, fucator; (2) moderator. A κοσμέω.

κοσμητικός, ἡ, όν, ornandi peritus. Ab eodem.

κοσμητός, ἡ, όν, ornatus, excultus.

κοσμήτορε, *principes*, nom. dual. a κοσμήτωρ, ορος, ὁ, dux, princeps; (2) qui aciem instruit. Ab eod.

κόσμητρον, τό, instrumentum, quo in ornando utimur, ut scopæ, &c.

κοσμικός, ἡ, όν, mundanus, rebus humanis deditus; (2) secularis, qui extra clerum est; (3) externus, visibilis, caducus. A κόσμος.

κόσμιον, ε, τό, ornamentum exquisitius, deliciæ. Ab eod.

κόσμιος, ία, ιον, vel κόσμιος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui est moribus compositis, moderatus, modestus. Hinc τὸ κόσμιον, ε, modestia, et οἱ κόσμιοι, magistratus quidam apud Cretenses (elegantiores homines, *Ern.*) eadem potestate qua Ephori apud Lacedæmonios, *Strabo*, 10, 738. Hinc

κοσμιότης, ητος, ἡ, modestia, decorum.

κοσμιώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, modestus, elegans. Ab eodem.

κοσμίως, adv. moderatè, modeste; (2) ordine. Ab eod.

κοσμογένεια, vel κοσμογονία, ας, ἡ, mundi generatio, creatio, origo. Ex κόσμος et γίνομαι.

κοσμογονία, ἡ, origo mundi, qualis vel a philosophis fingitur, vel a Mose traditur. Ex iisdem.

κοσμογραφία, ας, ἡ, descriptio mundi. A κοσμογράφος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui mundum describit. Ex κόσμος et γράφω.

κοσμοκόμης, ε, ὁ, comam ornans, *Epith.* pectinis. Ex κόσμος et κόμη.

κοσμοκράτωρ, ορος, ὁ, mundi imperium obtinens; (2) Satanas; (3) rex, magistratus. Ex κόσμος et κρατέω.

κοσμολέτης, ὁ, mundum perdens, *Ep.*

κοσμολογία, ας, ἡ, disputatio de mundo, ejus origine, &c. Ex κόσμος et λόγος. Hinc

κοσμολογικός, ἡ, όν, ad doctrinam de mundo pertinens.

κοσμομανής, ὁ, mundi amore insaniens, *Sibyl.*

κοσμοπλάστης, ου, ὁ, mundi fictor, mundi creator. Ex κόσμος et πλάσσω.

κοσμοπλόκος, ε, ὁ καὶ ἡ, ornans mundum, *Epith.* solis. Ex κόσμος et πλέκω.

κοσμοποιέω, mundum condo.

κοσμοποιΐα, ας, ἡ, mundi fabricatio, seu creatio. A

κοσμοποιός, ε, ὁ, mundi conditor, seu factor. Ex κόσμος et ποιέω.

κοσμοπολίτης, ε, ὁ, mundi civis. Ex κόσμος et πολίτης.

ΚΟ'ΣΜΟΣ, ε, ὁ, ordo; (2) modus et ratio; (3) disciplina; (4) ornatus, ornamentum; (5) decus, laus; (6) magistratus quidam apud Cretenses; (7) apud *Philos.* tota compages rerum omnium, ob ordinis pulchritudinem; *unde et Latini vocavere* mundum, *inprimisque* cœlum, h. e. sidera; (8) homines universos; (9) homines impios.

κοσμοσάνδαλον, τό, planta bellum florem edens, apud *Ath.*

κοσμοσωτήριος, ε, ὁ καὶ ἡ, mundo salutaris, mundo salutem adferens. Ex κόσμος et σωτηρία, *salus.*

κοσμουργία, ας, ἡ, mundi opificium. A κοσμουργός, ε, ὁ, mundi opifex, mundi conditor. Ex κόσμος et ἔργον.

κοσμοφθόρος, ε, ὁ, mundi vastator. Ex φθείρω.

ΚΟ'ΣΣΟΣ, ε, ὁ, colaphus, alapa.

ΚΟ'ΣΣΥΦΟΣ, vel κοττύφος, ε, ὁ, merula, *avis, piscis.*

κοσσάριον, ε, τό, locus ubi costus crescit, *Strabo*, lib. 16. A

ΚΟ'ΣΤΟΣ, ε, ὁ, costus, planta aromatica.

ΚΟΣΤΥ'ΜΒΗ, vel κοσσύμβη, ης, ἡ, crinium nodus; (2) capitis redimiculum; (3) tunica fimbriata; (4) fibula.

κόσυμβος, vel κόσσυμβος, ε, ὁ, idem. Hinc κοσυμβωτός, ή, όν, fimbriatus, nodatus, nodis substrictus; *Epith.* tunicæ, *LXX.*

Κόσυρα, ἡ, nomen fœminæ, nobilis, divitis, voluptariæ et arrogantis, ap. *Com.*

κοτaίνω, idem quod sequens κοτέω.

κοτέσται, 3. sing. fut. 1. ind. med. *Poët.* pro κοτέσεται, a

κοτέω, irascor, simultates exerceo, *it.* invideo; κοτεσάμενος, a. 1. med. iratus, p. part. κεκοτηκὼς pro κεκοτηκὼς κεκοτήκοτι θυμῷ, irato animo. Σοὶ δ' ἔπω μάλα πάγχυ θεοὶ μάκαρες κοτέουσιν, *Il.* 14, 143. Τοῖσίν τι κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη, *ibid.* 5, 747. A κότος.

κοτήεις, ήεσσα, ῆεν, iratus. Ab eod.

κοτινέας, άδος, ἡ, ut κοτινὰς ἐλαία, olea oleastro inserta; (2) bacca oleastri. A κότινος.

κοτινηφόρος, ε, ὁ καὶ ἡ, oleastrum ferens. Ex κότινος et φέρω.

ΚΟ'ΤΙΝΟΣ, ε, ὁ καὶ ἡ, oleaster, oliva silvatica; (2) corona ex oleastro; (3) acinus.

κοτινοτράγος, ὁ, oleastro vescens, *Ar.*

κοτίς, ίδος, ἡ, occiput, vertex capitis; at κότις, ap. *Hes.* ira.

ΚΟ'ΤΟΣ, ε, ὁ, ira vetus, simultas, invidia.

κοτταβεῖον, ε, τό, præmium, quod ei dabatur, qui cottabo vicisset; (2) pelvis, in quam id, quod a potu in poculo reliquum erat, ita effundebatur, ut resonaret; (3) vas, in quod injiciebant τὰς λατάγας. A κοττάβος. Unde

κοτταβίζω, fut. ίσω, cottabo ludo, cottabo certo; (2) vomo, evomo.

κοτταβικός, ἡ, όν, cottabicus. Ab eod.

κοτταβίς, ίδος, ἡ, idem quod κοτταβικὴ, et ab eod. *Ern.*

κοττάβισις, εως, ἡ, idem quod seq.

κοττάβισμος, ε, ὁ, lusus cottabi. Ab eod.

ΚΟ'ΤΤΑΒΟΣ, ε, ὁ, cottabus, genus ludendi, quo amatores inprimis liquorem aliquem in altum jaciebant, ut caderet in æreas phialas, et, si major strepitus ederetur, ab amasiis se amari credebant; (2) vinum ipsum quod ita effunditur.

ΚΟ'ΤΤΗ, ης, ἡ, caput, *Hes.*

κόττις, ή, idem, *Dor.* ap. *Poll.*

κοττοί, galli gallinacei. A κόττη, ob caput insigniter cristatum, *Hes.*

ΚΟΤΥ'ΛΗ, ης, ἡ, cavum, cavitas; (2) cavitas coxæ; (3) vola sive cavitas manus vel pedis; (4) sinus, in quo caput femoris volvitur; (5) quævis cavitas profundior ossis, in qua aliud volvitur; (6) vasculum quoddam concavum; (7) mensura liquidorum, hemina, cotyla, cyathus; (8) mensura aridorum, unciarum novem capax.

κοτυληδών, όνος, ἡ, idem; (2) umbilicus Veneris, herba; (3) pars concava in polypodis cirris; (4) os venæ s. arteriæ intra uterum eminentis; (5) polypodis cirrus. A κοτύλη.

κοτυληεύσας, vel κοτυληβρύτος, ε, ὁ καὶ ἡ, vola haustus, utraque manu conjuncta haustus. Ex κοτύλη et ῥέω.

κοτυλιαῖος, αία, αῖον, cotylæ mensuram æquans. A κοτύλη.

κοτυλίζω, f. ίσω, cotylatim s. heminatim liquida aridaque vendo. Ab eod.

κοτυλίς, ίδος, ἡ, concavitas coxendicis. Ab eodem.

κοτυλίσκη, ης, ἡ, parva cotyla, *Dim.*

κοτυλίσκιον, ε, τό, idem et ab eod.

κοτυλίσκος, ε, ὁ, parvus crater, Baccho sacer, quo utebantur sacerdotes ejus; (2) placentæ genus.

κότυλος, ε, ὁ, poculum capiens quantum cotyla; (2) mensura unciarum novem. A κοτύλη.

κοτυλώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, cotylæ formam habens. Ab eod.

κοτώνιος, idem quod κοτήεις, *V. L.* κεκεῖθ' *Æol.* pro καὶ ἐκεῖτι, *nec jam.*

ΚΟΥ'ΚΙ, τό, cuci, fructus arboris cujusdam.

κυκίμηλον, ε, τό, cuci pomum.

κυκιφόρος, ὁ καὶ ἡ, cucifer. Ex κοῦκι et φέρω.

κυκκίμιον, τό, cucuma; vasis genus, *Steph.*

κυλεόν, οῦ, τό, s. κυλεός, ὁ, *Poët.* pro κολεός.

κυλεόστερος, ε, ὁ καὶ ἡ, v. κοιλεόστ.

κῦμι, surge. Vox Hebr. in *N. T.*

κυρά, άς, ἡ, tonsura. A κείρω.

κυράλιον, ε, τό, corallium.

κυρεακός, ἡ, όν, tonsorius, ad tonsores pertinens. A κυρεά.

κυρεῖον, ε, τό, tonstrina, officina tonsoris. A κυρεύω.

κουρεΐω, cupio tonderi. Ab eod.

κουρεύς, έος, ὁ, tonsor. Ab eod.

κουρευτής, οῦ, ὁ, idem et ab eod.

κουρεύτρια, ας, ἡ, tonstrix. A κουρευτής.

κουρεύω, f. εὑσω, tondeo. A κείρω.

κουρεῶτις sc. ἡμέρα, s. ἑορτή, cum tondentes puerorum capillos Dianæ sacrificant, *Suid.*

κούρη, ης, ἡ, idem est quod κόρη.

κουρήσιμος, ον, detonsus, sc. capillus.

κουρίας, ε, ὁ, tonsus. A κείρω.

κουρίάω, ῶ, tonderi volo. A κυρεά.

κουρίδιος, ία, ιον, de eo, qui juvenili ætate virginem duxit, juvenilis, virilis, *Il.* 5, 414. (2) de ea, quæ virgo viro nupsit, juvenilis, *ib.* 1, 114. (3) nuptialis, genialis; λέχος κυρίδιον, *ib.* 15, 40. A κοῦρος pro κόρος.

κουρίζω, f. ίσω, juvenilem ætatem ago; (2) juvenilia sapio; (3) a puerili ætate educo; (4) tondeo, attondeo; (5) succido; (6) deputo. Αἳ κατὰ γαίαν Ἀνδρᾶς κυρίζουσιν, *Hesiod. Theog.* 347. A κοῦρος pro κόρος, vel a κυρεά.

κουρικός, ἡ, όν, tonsorius, ad tonsorem pertinens, s. ad tonsuram idoneus. A κυρεά.

κούριμος, ίμη, ιμον, idem et ab eod.

κουρίς, *adv.* per comam, coma. Ab eod.

κουρίς, ἡ, tonsorium instrumentum, *Poll.*

ΚΟΥ'ΡΜΙ, τό, curmi, potionis genus ex hordeo vel tritico.

κουροβόρος, ὁ καὶ ἡ, nativorus, natos, pueros, perdens. Ex βορά.

κουρογονία, ας, ἡ, puerorum vel puellarum generatio. Ex κοῦρος et γονή.

κυκεοβάλεια δάφνη, laurus virentibus ramis decora. Ex κύκεος et βάλλω, *vireo*.

κυκεοπλάθος, pro κυκεοπλάθος, *Steph.*

κύκεος, idem est ac κύκεος.

κυκεοτύνη, ης, ἡ, puerilia, infantia. A κῦκεος.

κυκεόσυνος, juvenilis, *Ep.*

κυκεοτοκεῖον, marem pari. A

κυκεοτόκος, ᾱ, ἡ, quæ puerum peperit, puerpera, mater. A τίκτω.

κυκεοτροφέω, ῶ, f. ήσω, juvenes nutrio. A

κυκεοτρόφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, juvenum nutritor, vel nutrix. Ex κῦκεος et τρέφω.

κυκεωδία, ας, ἡ, custodia. Vox Latina.

κυκεωγωγός, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, leve onus ferens. Ex κῦκεος et ἄγω.

κυφίζω, f. ίσω, levo, clevo, sublevo; (2) in altum tollo; (3) erigo adflictum et consolor; (4) levis sum. Ὡς πλήθους κυφίσεις μητέρα χθόνα, *Eur. Hel.* 40. Ἐγὼ τεγάφ λέξασα, κυφισθήσομαι ψυχήν, *idem, Med.* 473. A κῦκεος.

κυφίσις, εως, ἡ, levatio, allevatio. A κυφίζω.

κυφισμα, ατος, τὸ, levatio, levamen. Ab eodem.

κυφισμός, ῦ, ὁ, idem et ab eod.

κυφισιτός, ὸς, ὁν, levandi vim habens. Ab eodem.

κυφοδοξία, ας, ἡ, vana opinio. A δόξα.

κυφολογέω, verborum levitate utor.

κυφολογία, ας, ἡ, loquacitas; (2) nugæ. A

κυφολόγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nugator, garrulus. Ex κῦκεος et λέγω.

κυφόνεος, ον, levis, *Soph.*

κυφονοία, ας, ἡ, levitas, inconstantia. A

κυφόνοος, *contr.* κυφόνους, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, levis, inconstans. Hinc τὸ κυφόνευ, inconstantia et levitas mentis. Κουφόνευ τ' εὐηθίαν, *Æsch. Prom. V.* 391. Ex κοῦφος et νοῦς.

κυφόνως, *adv.* cum quadam mentis levitate, temere.

κυφόνωτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, levis et agilis dorsi, qui levi dorso est et agili tergore, *Ath.* Ex κῦκεος et νῶτος.

κυφόπτερος, facile volans. A πτέρον.

ΚΟΫ́ΦΟΣ, κόφη, κῦκεον, levis, non ponderosus; (2) remissus, languidus; (3) exiguus; (4) ventosus, inconstans; (5) vacuus; (6) facilis.

κυφοτέρως, *adv.* levius, &c.

κυφότης, ητος, ἡ, levitas. A κῦκεος.

κυφόω, ῶ, f. ώσω, levo, allevo. Ab eod.

κούφως, *adv.* leviter, facile; (2) temere.

κοφινοτοιδής, ῆς, ὁ, quasillarius, *Gl. V.* Ex κόφινος et ποιέω, *facio.*

ΚΟΎΦΙΝΟΣ, ᾱ, ὁ, cophinus, corbis, qualus; (2) mensura apud Bœotos cum liquidorum tum aridorum.

κοφινώδης, ες, ad cophini modum factus.

κοχλάζω, ebullio, scaturio. *Al.* καχλάζω.

κοχλαζώδης, ους, ὁ καὶ ἡ, siliceus. A

ΚΌΧΛΑΞ, ακος, ὁ, glarea, calculus, lapillus in fluvii ripa vel maris littore; (2) silex.

κόχλαι, ῶν, αἱ, conchæ. A κόχλος.

κόχλασμα, τὸ, fervor aquæ, æstus; (2) quod ebullit. A κοχλάζω.

κοχλιάριον, ᾱ, τὸ, cochleare. A κόχλος.

κοχλίας, ᾱ, ὁ, cochlea; (2) machina aquaria. Ab eod.

κοχλίδιον, ᾱ, τὸ, conchula, cochleola, parva cochlea, *Dim.* a κοχλίας, vel κόχλος.

κοχλιοειδής, ές, idem quod κοχλιώδης.

κοχλίς, ίδος, ἡ, idem quod κοχλιάριον, et ab eod.

κοχλιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, cochleæ speciem gerens, cochleæ similis; (2) tortuosus, tortilis. Ab eod.

κόχλος, ᾱ, ὁ, concha; (2) conchylium, ostrum, purpura. A

ΚΌΧΛΩ, gyro, roto, torqueo, *Etym.*

ΚΌΧΟΣ, ᾱ, ὁ, humor abunde fluens, *Schol. Theocr.*

κοχῦ, impetuose, rapide, *Hes.*

κοχύδισκον, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκοχύδευον, a

κοχυδέω, ῶ, idem quod κοχύω.

κοχύεσκεν, 3. sing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἐκόχυε, a

κοχύω, magna copia, cum strepitu defluo, abunde fluo. Ἐκ δὲ μετώπω Ἰδρὼς μεῦ κοχύεσκεν, *Theoc.* 2, 107. A κόχος.

ΚΟΧΏΝΗ, ης, ἡ, commissura partium coxendicis cum podice, aut femore; item femur ipsum.

κόχωνον, ᾱ, τὸ, idem.

κόψας, a. 1. part. act. verbi κόπτω.

κόψιον, ᾱ, τὸ, smyrnion herba, vulgo leviscticum, *Nicand.*

ΚΌΨΙΜΟΣ, ᾱ, ἡ, genus arboris.

ΚΌΨΙΧΟΣ, vel κόψυχος, ᾱ, ὁ, avis quædam, merula.

κράανον, a. 1. imper. act. *Poët.* pro κρᾶνον, vel κρῆνον, a κεράω.

κράας, ατος, τὸ, caput. A κρᾶς, idem.

ΚΡΆΒΑΤΟΣ, ᾱ, ὁ, grabbatus, lectus in quo sedetur; *Atticis σκίμπους.*

κραβδάτιον, ᾱ, τὸ, lectulus.

ΚΡΆΓΓΗ, ης, ἡ, piscis e genere squillarum.

ΚΡΑΓΓΟΝΕΣ, ων, οἱ, crangones, itidem squillarum species.

κραγγίς, a. 2. part. pass. verbi κράζω.

κραγίστης, ᾱ, ὁ, vociferator, clamator. A κράζω. Unde

κραγίον, *adv.* clara, acuta, alta voce.

κραδαίνω, vibro, crispo, commoveo, quasso, concutio; κραδάναες, a. 1. part. quatiens, vibrans; κραδαίνομαι, tremisco, metu concutior. Τὸ δόρυ κραδάναες, *Plut.* Ἐν δέ οἱ ἔγχος Νηδυΐοισι μάλ' ὀξὺ κραδαινόμενον λύε γυῖα, *Il.* 17, 524. A κραδάω.

κράδαιον, ᾱ, τὸ, folium ficulnum. A κράδη.

κράδαλος, ᾱ, ὁ, ramus ficulnus. Ab eod.

κραδαλός, ή, όν, vibratilis, qui facile concutitur seu quassatur. Ab eod.

κραδάω, ῶ, vibro, concutio, quatio; (2) κράδω, laboro. Κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος, *Il.* 7, 213. A κράδη.

κραδεῖον, f. εὐσω, vibro, quatio. Ab eod.

ΚΡΆΔΗ, ης, ἡ, ramus ficulnus, surculus ficulneus; (2) folium ficulneum; (3) quodvis folium; (4) machina theatralis.

κραδηφορέω, ας, ἡ, gestatio ramorum *proprie* ficulnorum. Ex κράδη et φέρω.

κραδίην, acc. sing. *Ion.* et per *Metath.* pro καρδίαν.

κραδοπώλης, ὁ, surculorum ficulneorum s. ficuum venditor, *Steph.*

κράδος, ᾱ, ὁ, ramus ficulnus; (2) vitium s. morbus in ficu. A κράδη.

κραδοφάγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui ficus aut folia ficulnea seu ramos ficulneos comedit. Ex κράδος et φαγεῖν.

κράζον, part. præs. act. n. g. a

ΚΡΆΖΩ, f. άξω, clamo ut cornix vel corvus, crocito; (2) clamo quovis modo; p. post f. κεκράξομαι, p. med. κέκραγα, clamavi, clamo; *τι κέκραγας*; quid vociferaris? Θεὶς δὲ τὰ γόνατα, ἐκραξε φωνῇ μεγάλῃ, *Act.* 7, 60. Ποίῳ κέκραγας ἀνδρὸς ὦδ' ὑπέρφονα; propter quem? *Soph. Aj.* 1253. Εὐθὺς δ' ἀτὸ δορπιστᾶ κέκραγεν ἐμῶδας, poscit, *Arist. Vesp.* 103.

κραθείς, a. 1. part. pass. verbi κεράννυμι.

κραθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi κρατέω.

κραιαίνω, perficio; κεκήνων, perfice, aor. 1. imperat. *Ion.* κραίαινον. *Il.* 1, 41.

ΚΡΑΊΝΩ, fut. ανῶ, perficio, effectum reddo; (2) impero, regno; κρανθείς, a. 1. pass. part. consummatus; κρανθεισα ψῆφος, victrix sententia. Πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί, *Eur. Med.* 1419. et *Alc.* 1148. Ὅς κραίνει τρατῶ, *Soph. Aj.* 1069. Ἐν οἷς ἀγὼν ἐκράνθη, *Eur. Supp.* 815. Ἐστί σοι πολύβυτος αἰεὶ τιμὰ κραίνεται, *id. Herac.* 778. κέκρανται, *id. Ion.* 1045.

κραιπαλάω, ῶ, crapulam sentio, dolorem capitis sentio ex nimio potu; (2) inebrior; (3) desipio per crapulam, vino demento; κραιπαλῶντες, vacillantes, *Ph.* Ἡμεῖς ζητήσομεν Κύκλωπα—κραιπαλῶντα, *Arist. Plut.* 298. A

ΚΡΑΙΠΆΛΗ, ης, ἡ, crapula; (2) comessatio; (3) obtenebratio mentis a potu.

κραιπαλίζω, crapulor. A κραιπάλη.

κραιπαλόκωμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui ebrius et vino gravatus comessatur et bacchatur. Ex κραιπάλη et κῶμος, *comessatio.*

κραιπαλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, obnoxius crapulæ; (2) ad crapulam usque potans. A κραιπάλη.

κραιποδάκτις, celeriter ambulans, *Cyr.*

κραιποτρόχος, ον, celeriter iens, *Cyr.*

ΚΡΑΙΠΝΌΣ, ή, όν, pernix, celer, velox, rapidus. Ποσὶ κραιπνοῖσι πετοιθώς, *Il.* 6, 505. Hinc κραιπνῶς, *adv.* velociter.

κραιπνόστροφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, celer, velox. Ex κραιπνὸς et στρέφω.

κραιπνοσύτως, *adv.* celeriter.

κραιπνόφορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, velox, citus. Ex φέρομαι.

κραιπνῶς, *adv.* velociter, cito; (2) propere.

ΚΡΑΊΠΑ, ας, ἡ, caput, *Hes.*

κράκτης, ᾱ, ὁ, clamator, clamosus. A κράζω.

κρακτικός, ή, όν, clamosus. A κράκτης.

κράμα, τὸ, mixtura, mixtum; (2) vinum aquæ mixtum; (3) massa corporis naturalis concreta, sive concretio et temperatura corporis naturalis. A κεράννυμι.

κραμβοκλέος, ω, ον, tostus, assus, siccus. A κράμβος.

κραμβεῖον, ᾱ, τὸ, cicuta. Vox Sicula. A κραμβεῖον.

ΚΡΆΜΒΗ, ης, ἡ, brassica, crambe, caules. *Angl.* COLEWORTS.

κραμβήεις, εσσα, εν, ad brassicam pertinens, *Nic.*

κραμβίδιον, ᾱ, τὸ, brassica; (2) decoctum brassicæ. A κράμβη.

κραμβίον, ᾱ, cicuta; (2) decoctum brassicæ, ap. *Hipp.*

ΚΡΆΜΒΟΣ, ᾱ, ὁ, ον, aridus, siccus, torridus; (2) bonus; (3) dulcis; (4) *subst.* vitium fructuum, præcipue uvarum.

κραμβοφάγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui brassica vescitur. Ex κράμβη et φαγεῖν.

κρανιήπτειος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, asperum solum habens. Ex κρανιὸς et πέδον.

κρανιήνος, ίνη, ίνον, corneus, e corno. A κρανεία, *cornus.*

κρανιὸς, ᾱ, ὁ, asper; (2) sterilis. A κράνον.

κρανιόεσθαι, f. 2. ind. med. pro κρανιοῦσθαι, κραίνω.

ΚΡΑΝΕΊΑ, ας, ἡ, cornus, arbor; (2) hasta ex corno. Hinc

κρανείνος, ίνη, ίνον, corneus.

Κράνειον, seu Κράνιον, Craneum. Nomen Gymnasii Corinthi.

κράνιος, corneus. A κρανία.

κρανία, ας, ἡ, cornus. Ab eod.

κρανιάδων, gen. plur. *Dor.* pro κρηνιάδων, a κρηνιάδες.

κράνινος, ή, ον, corneus.

κρανίον, ᾱ, τὸ, calvaria. A κράνον.

κρανοκολάπτης, ᾱ, ὁ, genus phalangii, bestiolæ lucernis advolitanti non dissimile, phalangium, quod caput petit, si in aliquem irruit. Ex κράνον et κολάπτω, *percutio.*

κράνον, ᾱ, τὸ, caput, *Eust.* A κάρηνον.

κρανοποιέω, galeas facio. A

κρανοποιός, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, galearum opifex. Ex κράνος et ποιέω.

κράνος, εος, τὸ, galea. A κράνον.

κρανώμαι, f. 1. ind. med. verbi κραίνω.

κρανωργία, ας, ἡ, galearum fabricatio. A seq.

κρανωργός, ῦ, ὁ, galearum opifex. Ex κράνος et ἔργον, *opus.*

κράντειρα, ας, ἡ, regina; (2) perfectrix. A κραντήρ, ῆρος, ὁ, effector, qui efficit vel perficit; (2) κραντῆρες, dentes, qui *Lat.* genuini. A κραίνω.

κράντης, ᾱ, ὁ, idem.

κραντήριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, efficax, strenuus.

κράντωρ, ορος, ὁ, rex, princeps. Ab eod.

κράξας, a. 1. part. act. verbi κράζω.

κραπάταλλος, fatuus, delirus, *Hes.* (2) numisma, *idem, Pollux*; (3) κραπάταλλοι, pisces quidam, *id.*

κράς, ατος, ὁ, vel τὸ, caput; (2) vertex. Α'Ψ Ὀδυσεὺς κατὰ κρᾶτα καλυψάμενος γοάωσκεν, *Od.* 8, 92.

κρᾶσις, εως, ἡ, mixtio, mixtura, proprie, qua aqua vino miscetur; (2) temperamentum corporis et elementorum; (3) contractio vocalium et diphthongorum apud *Grammaticos.* A κεράννυμι.

κράστιδον, ᾱ, τὸ, fimbria, limbus, instita, lacinia; (2) margo retis; (3) margo littoris; (4) montis radix; (5) vestis sacerdotis, sic dicta, quod solum usque pertingat. Ex κρέμαμαι et πέδον.

κραστιδών, cingo, circumdo velut fimbria, *Ern.* A præc.

κραυ-γήιον, ᾱ, τὸ, crates lignea super præsepi, cui imponitur fœnum, *Pollux.* A κράσις.

κραυ-ίζεσθαι, vesci gramine, *Etym.* Ab eodem.

ΚΡΆΥΣΤΙΣ, εως, ἡ, gramen.

κραυβάλος, ον, caput percutiens. Ex κρᾶς et βολή.

κραυβάλος, idem quod κραυβέλος, *Nax.*

ΚΡΑΎΓΑΙΓΟΣ, ᾱ, ὁ, crataegos, arbor habens folium simile mespilo.

κραταιγύαλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, firmus, fortis. A κραταιὸς et γύαλον. *vola.*

κραταιγῶν, ῶνος, ὁ, idem quod κράταιγος.

κραταιῶς, *adv.* valide ; vel *subs.* vis magna. Ex ἰς, νῖς.

κραταίλεως, ω, idem quod κρατερὸν.

κραταίνον, ᾱ, τὸ, consuetum scripturæ aut picturæ firmamentum. A κραταιός.

κραταίνω. conforto, *Gl. V.* A κράτος.

κραταιὸς, ὰ, ὸν, potens, fortis, robustus, validus ; (2) validus s. potens in retinendo; (3) ingens, magnus ; (4) violentus, truculentus. A κράτος. Hinc

κραταιότης, ητος, ἡ, robur, vis, fortitudo.

κραταιοῦν, ῶ, viribus potentem reddo, roboro, corroboro. Δυνάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ πνεύματος, *Ephes.* 3, 16.

κραταίπεδον ὄδας, solum firmum, seu lapidibus stratum. Ex κραταιὸς et πέδον.

κραταίπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, qui pedes robustos habet. Ex κραταιὸς et πῦς.

κραταιωθῆναι, aor. 1. inf. pass. verbi κραταιόω. Unde

κραταίωμα, ατος, τὸ, robur.

κραταιῶς, *adv.* valide, fortiter, robuste.

κρατάνιον, ᾱ, τὸ, genus poculi, ap. *Ath.*

κρατεῖ, 3. sing. præs. ind. act. verbi κρατέω.

κράτει, dat. sing. pro κράτεϊ, a κράτος.

κρατεραλκὴς, ὲς, cum valido robore conjunctus, *Cyr.*

κρατεραυχὴν, ὁ καὶ ἡ, robustam cervicem habens.

κρατερόω, gen. pl. *Æol.* pro κρατερῶν. A κρατερὸς, ρὰ, ρὸν, validus, potens, robustus, fortis ; (2) validus s. potens in retinendo ; (3) ingens, magnus ; (4) violentus, truculentus.

κρατερόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, invictus animo, cui mens dura et rigida, durus, acer, præfractus ; (2) magnanimus. Ex κρατερὸς et φρήν.

κρατερόω, ῶ, fut. ώσω, validum et firmum reddo, solido. A κρατερός.

κρατερώδους, ὁ καὶ ἡ, validos dentes habens. Ex κρατερὸς et ὀδούς.

κρατέρωμα, ατος, τὸ, mixtura æris et stanni, qua aliquid solidatur, *Hes.*

κρατερώνυξ, υχος, ὁ καὶ ἡ, solidos, firmos, et robustos ungues habens ; solidas ungulas habens. Ex κρατερὸς et ὄνυξ.

κρατερώνυχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

κρατερῶς, *adv.* valide, fortiter, strenue, firmiter ; (2) totis viribus ; (3) intrepide ; (4) aperte. A κρατερός.

κρατευταὶ, ῶν, αἱ, veruum fulcra. A κραταιόω.

κρατευτάων, gen. pl. *Æol.* pro κρατευτῶν.

κρατευτήριαι, ων, τὰ, idem ac κρατευταί.

κρατέω, ῶ, f. ήσω, imperium obtineo, impero, dominor ; (2) possideo, potior, compos sum ; (3) superior sum, vinco ; (4) præsto, excello ; (5) contineo ; (6) vinco, obtineo, invalesco, retineo, mordicus retineo ; (7) memoria teneo ; (8) prehendo, apprehendo. Πολλὴ κρατεῖ τούτων ἀνάγκη, cogit, *Soph. Phil.* 915. Ζεὺς ἐσθ' ὁ τῆς δὲ γῆς κρατῶν, *ibid.* 980. Νῦν δ' ὃ κρατεῖ γὰ τῶν ἐμαυτῆ χρημάτων, *Aristot. Vesp.* 1343. A κράτος, νἰς, *robur.*

κρατῆ, 3. sing. conj. pro κρατῇ.

κράτημα, τὸ, fulcimentum.

κράτης, ητος, ὁ, crater, cratera, vas, in quo miscetur vinum ; (2) signum cœleste ; (3) conceptaculum aquæ salientis ; (4) κράτητες, montis Ætnæ foramina, quibus ignis cinisque evomitur. A κεράννυμι.

κρατήρης, ες, *Sc.* πλοιον, navis instructa et parata, *Herod.*

κρατηρίζω. f. ίσω, compoto, *Eust.* Ex *Vett.* ἐκρατηρίσθημεν, a. 1. pass. inebriati sumus exhaustis crateribus, *Hes.* (2) dicitur tamen et de ministro compotorum. A κρατὴρ.

κρατήριον, ᾱ, τὸ, parvus crater, *Dim.*

κρατῆσαι, aor. 1. inf. act. verbi κρατέω.

κρατησίμαχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui victoriam in prœliis obtinet. Ex κρατέω et μάχομαι.

κρατησίπους, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui pedes robustos habet.

κρατήσιππος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui vincit equis. Ex κρατέω et ἵππος.

κράτησις, εως, ἡ, potentia ; retentio, *Ph.* A κρατέω.

κρατητικὸς, ἡ, ὸν, tenax, *Gl. V.* Ab eod.

κρατὶ, *capiti*, dat. sing. a κρὰς, *caput.*

κρατὶς, ίδος, ἡ, farrago, *Aristot.*

κράτιστα, *adv.* optime, præstantissime. A κράτιστος. Unde

κρατιστεῖον, τὸ, præstantissimum, potissimum et præstantissimum. Τῷ σώματι καὶ τῇ ψυχῇ κρατιστεύοντες, *Xen.*

κρατιστίνδην, *adv.* delectu. A

κράτιστος, ίστη, ιστον, fortissimus, validissimus ; (2) optimus. *Superlat.* a κράτος, *robur.*

κρατοβρὼς, ῶτος, ὁ, caput devorans.

κρατοπαγὴς, ὲς, caput compactus, *Man.*

ΚΡΑ'ΤΟΣ, εος, τὸ, robur, vis, potentia ; (2) imperium, imperii summa ; (3) victoria ; (4) pars manus vergens ad digitos, in qua manus robur.

κρατὸς, *capitis*, gen. sing. a κρὰς.

κρατὼντας, acc. pl. part. act. *contr.* pro κρατέοντας, a κρατέω.

κρατοφορέω, caput fero s. gesto, *Ath.*

κρατυντὴρ, ῆρος, ὁ, victor, prævalens, *Hes.* A κρατύνω.

κρατυντήριος κλισμὸς, sella ad retinendum et firmandum. A præc.

κρατυντικὸς, ἡ, ὸν, firmandi vim habens. A κρατύνω, f. υνῶ, validum ac firmum reddo, munio ; (2) confirmo, stabilio, vim magnam tribuo ; (3) roboro, induro ; (4) impero. Κρατύνειν ἐρέτμα, *Apoll. Rhod.* 2, 332. Ἀργείοι δ' ἐτίρωθεν ἐκαρτύναντο φαλάγγας, *Il.* 11, 215. A κράτος. Unde

κρατὺς, ὁ, validus viribus, fortis, potens.

κρατυσμὸς, ῦ, ὁ, corroboratio. A κρατύς.

κραυγάζω, f. άσω, clamo, clamito, vociferor. Φωνῇ μεγάλῃ ἐκραύγασεν, *Joan.* 11, 43. A κραυγή.

κραυγάνων, idem.

κραύγασος, ὁ καὶ ἡ, vociferator, clamosus, clamator. A κραυγάζω.

κραυγασιὰς, ᾶ, ὁ, clamosus. Ab eod.

κραυγασιὰς, *adv.* cum clamore. A præc.

κραυγὴ, ῆς, ἡ, clamor, vociferatio. A κράζω. *clamo.*

κραυγίας, ᾱ, ὁ, ut κραυγίας ἵππος, equus, qui clamore et strepitu terretur. A κραυγή.

κραυγὸς, ῦ, ὁ, picus Martius, avis, *Hesych.*

κραυξᾶν, struma laborare ; (2) de morbo apum cum vermes et araneas gignunt, *Hes.* A

ΚΡΑΥ'ΡΟΣ, ρα, ρον, aridus, siccus, torridus, friabilis, rigidus ; (2) *Subst.* struma ; (3) morbus boum. Hinc

κραυρότης, ητος, ἡ, ariditas, siccitas, friabilitas.

κρᾶω, pro κεράω, *Ar.*

κρέα, nom. vel acc. plur. pro κρέατα, a κρέας.

κρεάγρα, ας, ἡ, fuscina, harpago, instrumentum ad eximendas carnes ex olla, vel aheno. Ex κρέας et ἀγρεύω, *capio.*

κρεάγραντος, ον, carnem s. cutem lacerans, vulnerans, asper.

κρεαγρὶς, ίδος, ἡ, idem et ex iisd.

κρεάδιον, ᾱ, τὸ, caruncula, carnis frustum, *Dim.* a κρέας.

κρεανομέω, ῶ, f. ήσω, carnes distribuo ; (2) aliorum carnes disseco, coquo ac voro.

κρεανομία, ας, ἡ, distributio carnis, visceratio. A

κρεανόμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, carnes distribuens. Ex κρέας et νέμω, *distribuo.*

ΚΡΕ'ΑΣ, ατος, τὸ, caro ; (2) frustum carnis ; (3) corpus.

κρεγμὸς, ῦ, ὁ, pulsatio, sonitus. A κρέκω.

κρεηδόκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ad recipiendas carnes factus. Ex κρέας et δέχομαι.

κρειπαγέειν, *Ion.* pro κρεωφαγεῖν.

κρειπαγίη, ης, ἡ, pro κρεωφαγία.

κρείας, *Poët.* pro κρέας, *Hom.*

κρειοδόκος, idem quod κρεηδόκος.

κρείοισα, *regina*, præs. part. act. *Dor.* pro κρέουσα, a κρέω.

κρείον, ᾱ, τὸ, vas carnarium, carnium receptaculum. A κρέας.

κρειοφάγος, et κρειοφάγος, pro κρεωφάγος.

κρείσσονα, nom. plur. n. g. a κρείσσων.

κρείσσοσι, vel κρείττοσι, *præstantioribus*, dat. plur. Ab eod.

κρεισσότεκνος, ὁ, filius potentior, *Æsch.*

κρείσσων, vel κρείττων, ονος, ὁ καὶ ἡ, melior, præstantior ; (2) præstantior viribus, potentia, aliave re ; *unde* (3) κρείττονες, dii, cœlites ; (4) invictus ab aliqua re, ut voluptate, &c. κρείττων θανάτου, immortalis. A κράτος.

κρείων, gen. plur. *contr.* et *Poët.* pro κρεάτων.

κρεκάδιον, ᾱ, τὸ, aulæa, vela, quibus aula tam ornatus gratia, quam arcendo sole, vento, &c. obtendebatur, *Arist. Vesp.* 1215.

κρέκελος, fletus, ploratus, *Hes.* A κρέκω.

κρέκη, sonus odiosus, *Gal.* apud *Hipp.*

κρεκτὸς, ὴ, ὸν, stridulus, *Æsch.*

ΚΡΕ'ΚΩ, pectine seu radio pulso ; (2) pulso ; (3) sonum molestum et odiosum edo. Ἀλλ' κρέκεις τι μέλος, *Epigr.* Συμμιγῆ βοὴν οὐκ πτεροῖσι κρέκοντες, ἰαχὴν Ἀπόλλω, *Arist. Av.* 778.

κρεμάθρα, ας, ἡ, vas pensile, aut storea pensilis, in qua reponuntur casei, aut opsoniorum reliquiæ. Τίς γὰρ οὗτος ὁ ἐπὶ κρεμάθρας ἀνὴρ ; *Arist. Nub.* 218. A κρεμάω.

κρέμαμαι, pendeo ; κρεμάμενος, suspensus. Κρέμανται μὲν οὖν ἐντεῦθεν ἡμῶν ἡ τέχνη, *Arist. Av.* 1393.

κρεμάννῦμι, vide κρεμάω.

κρεμάσασθαι, a. 1. inf. med. verbi κρεμάω.

κρεμασθεὶς, *suspensus*, a. 1. part. pass.

κρεμασμὸς, ῦ, ὁ, suspensio. Ab eod.

κρεμαστὴρ, ῆρος, ὁ, qui suspendit aut suspensum tenet ; (2) κρεμαστῆρες, nervi testium ; (3) crates viminea, in qua casei siccantur ; (4) lorum seu habena pensilis, e qua aliquid dependet. A κρεμάω. Hinc

κρεμαστήριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pendulus, pensilis.

κρεμαστὴς, ῆ, ὁ, idem quod κρεμάθρα.

κρεμαστὸς, ὴ, ὸν, pendulus, pensilis. A κρεμάω.

κρεμάσφαι, ας, ἡ, id, unde aliquid pendet ; (2) vas pensile, in quo panes, casei et similia reponuntur ; (3) pediculus multifidus, ex quo fructus appenduntur. Ab eodem.

ΚΡΕ'ΜΑΩ, ῶ, vel κρεμάννῦμι, seu κρεμαννύω, f. μάσω, suspendo ; (2) suspensum teneo ; et (3) in *pass.* suspendor ; (4) pendeo. Ἐκρέμασε κόραξι δεῖπνον, *Arist. Thesm.* 1037. Μία μὲν γὰρ ἐστιν ἀπὸ κόλλα καὶ ξηανίς κρεμάσαντι σαυτὸν, *idem, Ran.* 122.

κρεμβαλιάζω, crembalum pulso, *Hes.* A κρέμβαλον. Hinc

κρεμβαλιαστὴς, ῆ, ὁ, crembali peritus, qui crembalo insonare novit.

κρεμβαλιαστὺς, ύος, ἡ, strepitus seu sonitus, quem edit crembalum.

κρεμβαλίζω. f. ίσω, crembalum pulso.

ΚΡΕ'ΜΒΑΛΟΝ, ᾱ, τὸ, crembalum, crepitaculum, quod digitis agitatum strepitum edit.

κρεμνάω, ῶ, idem quod et a κρεμάω.

κρέμνημι, idem et ab eod.

κρέμομαι, suspensus sum, *Ar.*

κρεμόω, ῶ, idem quod κρεμάω.

ΚΡΕ'ΜΥΣ, υος, ὁ, piscis quidam.

κρεμὼν, pro ἀκρεμὼν, *E. M.*

κρὲξ, κὸς, ἡ, crex, avis pugnax, rostrum acutum et serratum habens, nuptiisque inauspicata. *Angl.* A DAKER-HEN. A κρέκω.

κρεοβοτος, carnivorus, *Æschyl. Suppl.* 295.

κρεοβρωτος, ον, idem. A βρώσκω.

κρέοιτα, part. act. *Dor.* pro κρέουσα, a κρέω.

κρεοκάκκαβος, ᾱ, ὁ, edulium e carnibus minutim concisis, et cum sanguine, arvina, et dulci jure concinnatis. Ex κρέας et κακκάβη.

κρεονομία, ας, ἡ, vide κρεανομία, &c.

κρεοσήπομαι, carnium more putresco.

κρεοσκευασία, ας, ἡ, ratio apparandarum carnium. Ex κρέας et σκευασία.

κρεωργέω, excarnifico, dilanio, lanius sum, carnes lanii more concido. A κρεωργός.

κρεωργὸν, *adv.* more eorum, quæ in parva frusta dissecta sunt, s. quæ a laniis conciduntur. Ab eod.

κρεωργία, ας, ἡ, carnium dissectio seu concisio, laniatus, visceratio. Ab eod.

κρεωργικὸς, ἡ, ὸν, lanionius. A

κρεωργὸς, ὸ, ὁ καὶ ἡ, lanius, lanio. Ex κρέας et ἔργον, *opus.*

κρεοφαγία, ἡ, victus e carne. A

κρεοφάγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui carnes comedit, qui carne vescitur. Ex κρέας et φαγεῖν.

κρέσσονες, nom. plur. *Ion.* pro κρείσσονες, a κρείσσων.

κρεσύλλιον, ᾱ, τὸ, caruncula. *Dim.* a κρέας.

ΚΡΕ'Ω, vel κρείω, regno, impero.

κρεωδαισία, ας, ἡ, carnium devoratio, usus copiosior. Ex βορά.

κρεωδαισίαι, ας, ἡ, carnium in frusta concisarum distributio, visceratio. Ex κρέας et δαίω, *divido.*

κρεωδαίτης, ου, ὁ, carnium in frusta divisarum distributor.

κρεωδαΐτις, ή, *fem.* τῦ κρεωδαίτης, *Sleph.*
κρεωδεῖα, ή, culter ad carnes excoriandas, *Poll.*
κρεώδης, ους, ὁ καὶ ἡ, carnosus. A κρέας.
κρεωδοσία, ας, ἡ, carnium distributio, visceratio. Ex κρέας et δίδωμι, unde δόσις.
κρεωδοτέω, carnes distribuo. A
κρεωδότης, ου, ὁ, carnium dator seu distributor.
κρεωδόχος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad recipiendas seu adservandas carnes factus. Ex δέχομαι.
κρεωθήκη, ης, ἡ, carnarium, *Gl. V.*
κρεωθοινία, ή, cœna, seu epulum e carnibus, *Suid.*
κρεωκοπίας, carnes seco. Ex κρέας et κόπτω.
κρεωκόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, carnes secans.
κρεωλογέω, carnem colligo. Ex κρέας et λέγω.
κρεωνομέω, ῶ, f. ήσω, carnes distribuo. Ex κρέας et νέμω.
κρεωνομία, ας, ἡ, carnium distributio.
κρεωπωλεῖον, ου, τὸ, idem quod κρεωπώλιον.
κρεωπώλης, ου, ὁ, carnium venditor, lanius. Ex κρέας et πωλέω. Hinc
κρεωπωλικός, ὴ, όν, ad lanium seu carnium venditorem pertinens.
κρεωπώλιον, ου, τὸ, locus, ubi venduntur carnes, macellum, laniena.
κρεωσκάθμη, ης, ἡ, statera, in qua carnes appenduntur. Ex κρέας et σκαθμή.
κρεωφαγέω, ῶ, f. ήσω, carne vescor.
κρεωφαγία, ή, victus e carne.
κρεωφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, carnes edens, qui carnibus vescitur. Ex κρέας et φαγεῖν.
ΚΡΗΤΥΟΣ, υον, gratus, jucundus, placidus; (2) bonus; (3) utilis; (4) idoneus, aptus; (5) suavem vocem edens. Μάντι κακῶν, ὑ πάποτέ μοι τὸ κρήγυον εἶπας, *Il.* 1, 106.
ΚΡΗ᾽ΔΕΜΝΟΝ, ου, τὸ, capitis ligamentum, vitta, velamentum capitis, quod ad humeros usque demittebatur; (2) operculum doliorum aut vasorum et similium; (3) muri quia cingunt urbem, et pinnæ murorum quia in fastigio muri sunt, *Etym.* Ὄφρ᾽ οἱ Τρῶες ἱερὰ κρήδεμνα λύωμεν, *Il.* 16. 100.
κρῆνον, 2. sing. a. 1. imper. act. *Poët.* pro κρῆνον, a κραίνω.
κρῆνον, *adv.* a capite. A κρὰς, *caput.*
ΚΡΗ᾽ΘΜΟΝ, ου, τὸ, herbæ genus; *Angl.* SAMPHIRE.
κρηβροῦς, ὁ, ostrea, *Lyc.* al. κρυβμός.
κρήϊον, τὸ, *Ion.* pro κρεῖον.
κρήμναμαι, pendeo, suspensus sum. Νῦν δὲ καὶ ῥόπτρων χέρας ἠδέως κικρημνάμεσθα, *Eur. Ion.* 1638. A κρημνός.
κρημνάω, ῶ, vel κρήμνημι, f. νήσω, præcipito. Ab eod.
κρήμνη, 2. sing. præs. imper. per *Apocopen*, pro κρήμνηθι, a κρήμνημι.
κρημνηβάτης, ὁ, idem quod κρημνοβάτης, *Naz.*
κρημνηγορέω, ῶ, verba ardua et grandia fundito. Ex κρημνὸς et ἀγορέω, *loquor, dico.*
κρημνίζω, f. ίσω, præcipito. A κρημνός.
κρημνοβατέω, per præcipitia incedo. A
κρημνοβάτης, ου, ὁ, per præcipitia ambulans, per loca prærupta incedens; (2) funambulus. A κρημνὸς et βαίνω.
κρημνόθεν, *adv.* e præcipitio. A κρημνός.
κρημνοκορυφέω, ῶ, verbis præruptis et arduis glorior, jacto, arroganter et superbe loquor.
κρημνοποιός, ὁ, verba ardua funditans, *Ar.*
ΚΡΗΜΝΟ᾽Σ, ῦ, ὁ, præceps rupes, præcipitium; (2) ripa; (3) labrum ulceris; (4) omne excelsum et prominens.
κρημνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, præruptus, præceps, arduus. A κρημνός.
κρημνώρεια, ας, ἡ, præcipitium montis. Ex κρημνος et ὄρος, *mons.*
κρῆναι, a. 1. inf. act. verbi κραίνω.
κρηναῖος, αία, αῖον, fontanus; (2) frigidus, ut aqua fontana. A κρήνη.
κρηνάων, gen. plur. *Æol.* pro κρηνῶν, a κρήνη.
ΚΡΗ᾽ΝΗ, ης, ἡ, fons; (2) vas aquarium.
κρηνιάδες, αἱ, Nymphæ fontanæ.
κρηνίτιδες, αἱ, idem. A
κρηνίς, ίδος, ἡ, fonticulus. *Dim.* a κρήνη.
κρῆνον, 2. sing. aor. 1. imperf. act. verbi κραίνω.
κρηνοφυλάκιον, ου, τὸ, fontis custodia, munus costodiendi et curandi fontes. A
κρηνοφύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, fontis custos.
κρηπιδοτοιδε, ου, ὁ καὶ ἡ, qui crepidas conficit, sutor crepidarius. Ex κρηπὶς et ποιέω.
κρηπιδοτώλης, ου, ὁ, crepidarum venditor.
κρηπιδυφαγία, idem quod κρηπιδοτοιδε, *Poll.*
κρηπίδωμα, τὸ, fundamentum, crepida. A
κρηπιδώω, fundo, fundamentum pono; κρηπιδώμενος, præs. part. pass. crepidatus. A
ΚΡΗΠΙ᾽Σ, ίδος, ἡ, crepida, soccus; (2) basis, fundamentum; (3) crepido, margo; (4) placentæ genus.
ΚΡΗ᾽Σ, Κρητὸς, ὁ, Cres, Cretensis.
κρῆς, pro κρέας, caro.
ΚΡΗΣΕ᾽ΡΑ, ας, ἡ, cribrum excussorium pollinarium e filo laneo; (2) pannus rarus, per quem aliquid colatur; (3) operculum calathi.
Κρῆσσα, ης, ἡ, femina Cretensis. A Κρῆς.
κρησφύγετον, τὸ, refugium eorum, qui Minoëm Cretensem, severum vindicem scelerum, fugiebant; (2) perfugium seu refugium quodvis; (3) munitio subsidiaria; (4) asylum; (5) latebra. Ex Κρὴς et φεύγω.
Κρηταγενὴς, ὁ καὶ ἡ, Cretensis.
Κρήτη, ης, ἡ, Creta; insula.
Κρήτηθεν, *adv.* e Creta.
κρητήριον, ου, τὸ, parva cratera, parvus crater, *Dim.* a κρητὴρ, pro κρατήρ.
κρητίζω, Cretisso, Cretenses imitor. A Κρὴς.
Κρητικὸς, ὴ, όν, Creticus.
Κρητικῶς, *adv.* more Cretensi.
Κρητισμὸς, οῦ, ὁ, mos Creticus; (2) Cretica fallacia. A κρητίζω.
κρηφαγεῖν, pro κρεωφαγεῖν, carnem comedere.
κρῖ, τὸ, hordeum.
κριαῖος, ὴ, όν, in Ariete sidere natus. A κρὶς.
κριδανίτης, ου, ὁ, testaceus, in testa coctus; ut κριδανίτης ἄρτος. A κρίδανος.
κριδανοειδὴς, ές, clibani formam habens, *Diosc.*
κρίδανος, ου, ὁ, fornax, idem quod κλίβανος.
κριδανωτὸς, ὸν, testaceus, in testa coctus.
κρίγις, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔκριγε, a κρίζω.
κριγὴ, ῆς, ἡ, stridor, *Suid. Etym. M.*
κριγμὸς, οῦ, ὁ, idem, *Suid.* A
ΚΡΙ᾽ΖΩ, f. ξω, strido, stridorem edo. Κεκριγότες ἐπεσκαπτύσειν φασ᾽ ἀνωθεν τῷ Διΐ, *Arist. Av.* 1527.
κρικὸν, *adv.* ad arietis more, valide. A κρὶς.
κριθανίας, ου, ὁ, hordeago, genus tritici; ut κριθανίας σιτος, triticum hordeacei generis. A κριθὴ.
κριθάριον, ου, τὸ, hordeum, hordeolum, *Gl. V.* A κριθὴ.
κριθᾶν, idem quod κριθιᾶν. Hinc κριθῶντα πῶλον, lascivientem pullum, *Æsch. Agam.* 1649.
κρίθεν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. *Ion.* et *Bœot.* pro ἐκρίθησαν, a κρίνω.
ΚΡΙΘΗ᾽, ῆς, ἡ, hordeum, planta granumve; (2) tuberculum parvum oblongum, palpebræ adnasci solitum.
κριθῆναι, aor. 1. inf. pass. verbi κρίνω.
κριθῆτε, 2. plur. aor. 1. conj. pass.
κριθίασις, εως, ἡ, morbus, quum equus κριθιᾶ. A κριθιάω.
κριθιάω, ῶ, fut. άσω, hordeo saturor; (2) e nimio hordei pastu lascivio; (3) de equo dicitur, quum ex itinere vel cursu anhelabundus hordeum devorat, indeque cruditate vexatur. Ab eod.
κριθίδιον, ου, τὸ, hordeolum, hordei granulum. *Dim.* ab eod.
κρίθινος, ίνη, ινον, hordeaceus. Ab eod.
κριθολάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui hordeum colligit. Ex κριθὴ et λέγω.
κριθόμαντις, εως, ὁ, qui ex hordeo vaticinatur. Ex κριθὴ et μάντις.
κριθοτράγος, ὁ, qui hordeo vescitur, *Ar.*
κριθοφαγία, ας, ἡ, hordei comestio; (2) pœna quædam militaris. A
κριθοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, hordei comestor. Ex κριθὴ et φαγεῖν.
κριθοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, hordeum ferens, seu hordei ferax. Ex κριθὴ et φέρω.
κριθώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, hordeacus. A κριθὴ.
κρῖκεν, 3. sing. perf. ind. act. *Ion.* et cum ν ἐφελκ. pro κέκρικε, a κρίζω.
κρικίον, ου, τὸ, circellus, *Gl. V.* A
κρίκος, ου, ὁ, annulus; (2) circulus. A κίρκος.
κρικόω, ῶ, fut. ώσω, annulo trajicio et infibulo.
κρικωτὸς, ὴ, όν, annulis consertus. A κρίκος.
κρίμα, ατος, τὸ, judicium; (2) damnatio; (3) decretum; (4) præceptum, mandatum. Τὰ κρίματα lites, controversiæ forenses; in *N. T.* A κρίνω.
κριμνίτης, ου, ὁ, ut κριμνίτης πλακοῦς, placenta e farina crassiore confecta. A κρίμνον.
ΚΡΙ᾽ΜΝΟΝ, ου, τὸ, farina crassior; (2) hordeum; (3) panis e crassiore hordei farina.
κριμνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, de urina, cui insunt, vel innatant frustula velut crassioris farinæ. A κρίμνον.
κρῖναι, aor. 1. inf. act. verbi κρίνω.
κρινάμενος, aor. 1. part. med.
κρῖνε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔκρινε.
κρινέωσι, 3. plur. præs. conj. act. *Poët.* pro κρίνωσι.
κρινθέντες, *Il.* 13, 129. pro κριθέντες, delecti, aor. 1. pass. a κρίνω, *seligo.*
ΚΡΙ᾽ΝΟΝ, ου, τὸ, lilium; (2) cucurbita; (3) cucurbitæ flos; (4) pauper; (5) species saltationis; (6) *Aristoph.* habet et κρίνεσι quasi a κρίνος.
ΚΡΙ᾽ΝΩ, fut. κρῖνῶ, secerno, discerno; (2) excerno; (3) seligo, deligo; (4) discepto, judico; (5) censeo, æstimo; (6) adjudico; (7) statuo, constituo; (8) accuso, diem dico, reum ago, defero; (9) damno; (10) probo; (11) exploro; (12) in *med.* decerno acie, prælior; et in *pass.* (13) τὸ κρινόμενον est res de qua disceptatur; τὰ κρινόμενα, exactum, germanum: *it.* probatum; *it.* conspicuum, de quo nemo dubitare potest. Κύκλῳ γὰρ αὐτὸν Μηλιεὺς ἅπας λεὼς κρινεῖ παρασὰς, percunctatur, *Soph. Trach.* 197. Ἐκ τῦ σόματός σου κρινῶ σε, *Luc.* 19, 22. Δολοδέλλαν ἔκρινε κακώσεως ἐπαρχίας, *Plut.* Ὡς ὑ κρινέμαι τῶνδε σοι τὰ πλείονα, litigabo, *Eur. Med.* 609.
κρινῶν, ῶνος, ὁ, lilietum, locus consitus liliis.
κρινωνιὰ, ᾶς, ἡ, idem. A κρίνον.
κριοδόχη, seu κριοδόκη, ης, ἡ, machina arietaria, arietem sustinens. Ex κριὸς et δέχομαι.
κριοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, arietis formam habens. Ex κριὸς et εἶδος, *species.*
κριοκοπέω ῶ, fut. ήσω, arieto, ariete quatio. Ex κριὸς et κόπτω.
κριοκρέω, ariete percutio.
κριομαχία, ας, ἡ, arietum pugna. Ex κριὸς et μάχη.
κριομαχῶ, arieto, *Gl. V.*
κριομυξος, ον, arietis instar mucosus, *Gal.*
κριοπρόσωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui arietina facie est, arietem facie referens. Ex κριὸς et πρόσωπον.
ΚΡΙΟ᾽Σ, ῦ, ὁ, aries, ovium dux; (2) signum cœleste; (3) navis genus; (4) machina bellica; (5) voluta in capitulis columnarum superiorum ordinum, Ionicæ scil. Romanæ, atque Corinthiacæ.
κριοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, arietum vorator. Ex κριὸς et φαγεῖν.
κριοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, arietem gestans. Ex κριὸς et φέρω.
κρίσιμος, ὁ καὶ ἡ, q. d. judicatorius, ad judicationem pertinens, ex quo argumentum judicii faciendi petimus, criticus, quo judicium instituitur, decretorius. A κρίσις.
κρισίμως, *adv.* ut judicari possit.
κρίσις, εως, ἡ, judicatio, ipsa judicandi actio; (2) judicium, sententia, quæ de aliqua re fertur, censura, æstimatio alicujus rei; (3) caussæ dictio, accusatio; (4) decretorium in bello prælium; unde (5) eventus belli; (6) morbi solutio aut mutatio in melius deteriusve; (7) condemnatio; (8) justitia, justum judicium; (9) ultimi judicii dies, seu ultimum judicium. A κρίνω.
ΚΡΙ ΣΚΡΑΝΑ, ων, τὰ, scrinia regis, *Ctesias.*
κρισσὸς, ὄ, ὁ, varix. Pro κρισὸς. Hinc κρισσώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, varicosus, *Gl. V.*
κριτήριον, ου, τὸ, organum, seu instrumentum judicandi; (2) sensus et pars animi rerum judicatrix et arbitra, judicium; (3) id, ex quo judicandi materiam petimus, ad quod respicimus judicantes; (4) locus, ubi judicium exercetur, tribunal judicis; (5) lis ipsa et causa; (6) judices ipsi. A κρίνω.

κριτής, οῦ, ὁ, judex, adjudicator; (2) arbiter, arbitrator, æstimator. Ab eod.

κριτικός, ἡ, όν, solers ad judicandum, judicandi peritus, qui dijudicat; (2) criticus, qui de aliorum scriptis judicat; (3) decretorius. Ab eod.

κριτίς, ίδος, ἡ, judex, arbitra, æstimatrix.

κριτός, ἡ, όν, judicatus, selectus, delectus.

κροάινω, apud *Hom.* de equo pulsante terram pedibus, ut sonipes apud *Virg* Quadrupedante putrem sonitu quatit ungula campum; (2) cupidus sum; (3) pulsandis fidibus carmen exprimo. A κρόω, *pulso.*

κρόκα, acc. sing. per *Sync.* pro κροκίδα.

κροκάλη, ης, ἡ, calculus littoralis, arena littoralis; (2) littus. A κρόκη.

κρόκεος, έα, εον, idem quod κροκόεις.

ΚΡΟ΄ΚΗ, ης, ἡ, trama, subtemen, idem quod stamini inseritur; (2) arena littoralis; κρόκαι, arena littorea; (3) littus.

κροκίας, ου, ὁ, ut κροκίας λίθος, crocias lapis: quod colore sit croceo.

κροκιδίζω, seu κροκυδίζω, floccos lego; (2) adulor floccos pillosque ex veste alterius legens. A κροκίς. Hinc

κροκιδισμός, οῦ, ὁ, floccorum, seu pilorum lectio, de periculose ægrotantibus, signum mortis imminentis.

κροκίζω, f. ίσω, texo, neo; (2) croco similis sum, crocum refero. A κρόκη, vel κρόκος. Hinc

κρόκινος, ίνη, ινον, crocinus, croceus.

κροκίς, ίδος, ἡ, subtemen; (2) floccus in veste prominens, e stamine et subtemine; (3) floccus quicunque; (4) medicamentum, quod per tomentum ano inditur. A κρόκη.

κροκισμός, οῦ, ὁ, tela. A κροκίζω.

κροκόβαπτος, ον, ὁ καὶ ἡ, croco tinctus. Ex κρόκος et βάπτω.

κροκοβαφής, έος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

κροκοβείλιον, ου, τό, herba chameleontis nigri figura. A

ΚΡΟΚΟΔΕΙΛΟΣ, ου, ὁ, crocodilus, animal ἀμφίβιον; (2) quæstio quædam captiosa. Hinc

κροκοδείλινος, η, ον, crocodilinus.

κροκοδειλίτις, ή, quæstio sophistarum ludicra, *V. L.*

κροκοειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, croco similis, coloris croceis; luteus. Ex κρόκος et εἶδος.

κροκοείμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, croceo amictu indutus. Ex κρόκος et εἷμα.

κροκόεις, όεσσα, όεν, croceus, crocum referens, croceæ coloris. A κρόκος.

κροκόμαγμα, ατος, τό, retrimentum crocii unguenti. Ex κρόκος et μάγμα.

κρόκον, ου, τό, ovi vitellus. A κρόκος.

κροκονέω, ῶ, f. ήσω, subtemen neo. A κρόκη, *subtemen*, et νέω, *Ern.*

κροκοντητική, ἡ, ars nendi subtemen seu tramam cui opp. γναφικὴ ἡ τριβή, quia subtemen subtilius nebatur, stamen crassius.

κροκόπεπλος, ον, ὁ καὶ ἡ, croceum peplum seu vestimentum habens.

ΚΡΟ΄ΚΟΣ, ου, ὁ, ut κρόκον, ου, τό, crocus vel crocum. *Angl.* SAFFRON.

κροκόω, ῶ, croco tingo. A κρόκος.

κροκύζω, f. ύσω, idem quod κροκίζω.

κροκύς, ύδος, ἡ, idem quod κροκίς.

κροκύφαντος, ου, ὁ, peplum, seu velum tenuius. Ex κρόκη et ὑφαίνω.

κροκώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, croceus. A κρόκος.

κροκώτας, κροκόττας, κροκύτας, ὁ, animalis nomen e lupo et cane misti. *Lat.* crocuta.

κροκωτίδιον, ου, τό, crocotula, *Dim.*

κροκώτιον, idem, *Dim.* A

κροκωτός, ἡ, όν, croco tinctus; et absolute κροκωτός, οῦ, ὁ, scil. χιτών, vestis (feminea et exterior) croceo colore imbuta, *Ar.* A κροκόω.

κροκωτοφορέω, ῶ, fut. ήσω, crocotam gesto, crocota indutus sum. A

κροκωτοφόρος, ον, ὁ καὶ ἡ, qui crocotam gestat, crocota indutus. Ex κροκωτός et φέρω.

κρομμυογήτιον, ου, τό, crommyogetium, olus mixtæ naturæ ex getio et cepa. Ex κρόμμυον et γήτιον, *getium.*

κρόμμυον, vel κρόμυον, ου, τό, cepa. A κάρα.

κρομμυοζυεγμία, ας, fœtidus ructus, qualis eorum est, qui allium vel cepas comederunt. Ex κρόμμυον et ὀζυεγμία.

κρομμυοπώλης, ου, ὁ, qui cepas vendit. Ex κρόμμυον et πώλης.

Κρόνια, ων, τά, Saturnalia, *item* tempora prisca sub Saturni regno, apud *Arist.* A Κρόνος. Unde

κρονιάδες, ων, αἱ, scil. ἡμέραι, dies Saturnales.

Κρονίδης, ου, ὁ, Saturni filius, Jupiter in primis, quandoque Neptunus etiam et Pluto.

κρονικῶς, ἡ, όν, Saturnius; (2) præ senio delirus; (3) stultus; (4) pervetustus et rancidus. Ab eod.

κρόνιος, ία, ιον, idem.

κρόνπτος, ου, valde fatuus, *Aristoph. Nub.* 1073.

Κρονίων, ονος, ὁ, idem quod Κρονίδης.

κρονόληρος, ου, ὁ, delirus senex, *Aristoph.*

ΚΡΟΝΟΣ, ου, ὁ, Saturnus; (2) senex morosus et maleficus; (3) bardus, fatuus, delirus.

Κρονότεκνος, ὁ, Saturni pater, *Epith.* Cœli.

κρόξ, idem quod κρόκη, *Hesiod.*

κρόσσαι, αἱ, scalæ; (2) scalæ scalis superimpositæ; (3) pinnæ murorum aut turrium. Κρόσσας μὲν τύργων ἔρυον, καὶ ἔρυτον ἐτάξεις, *Il.* 12, 258. A

ΚΡΟΣΣΟΣ, ου, ὁ, fimbria, cirrus, vel villus, qui imæ oræ vestimenti adsui solebat. Hinc

κροσσόω, ῶ, fimbria villove vestem prætexo.

κροσσωτός, ή, όν, sc. χιτών, vestis fimbriata, tunica fimbria villove prætexta. A κροσσόω.

κρόσσυς, υ, ὁ, idem quod γρόσσος.

κροτάινα, idem quod κροτέω.

κροτάλια, ων, τά, ornamenta margaritarum, quæ collisa sonum edunt. A κρότος.

κροταλίζω, fut. ίσω, pulso, crepitare facio, plaudo, *Il.* 11, 160. A κρόταλον.

κροτάλισμός, οῦ, ὁ, plausus, *Gl. V.* A præc.

κρόταλον, ου, τό, crotalum, crepitaculum, tintinnabulum; (2) *Comici* etiam pro garrulo, ut et κρόταλος. A κρότος.

κροταφίς, ή, vas fabrile, *Poll.*

κροταφίτης, ου, ὁ, ut κροταφῖται μῦες, musculi temporales. A

ΚΡΟΤΑΦΟΣ, ου, ὁ, tempus, pars capitis; κρόταφοι, tempora.

κροτέω, ῶ, f. ήσω, crepito, pulso, verbero; (2) plaudo, plausu comprobo; (3) crepo, dico; (4) clocito ut ciconia. Κιθάραν κροτῆσαι, *Theoc.* 18, 35. A κρότος.

κρότημα, ατος, τό, plausus, sonus ex plausu.

κρότησις, εως, ἡ, plausus, ipsa plaudendi actio. A κροτέω.

κροτητός, ἡ, όν, pulsatus, plausibilis.

κροτισμός, οῦ, ὁ, idem quod κρότος.

κροτοβόμβος, ου, ὁ, plausus, ictus cum tumultu. Ex κρότος et βόμβος.

κροτοπαίγνια, τά, puerilia crepitacula, *Auson.*

ΚΡΟΤΟΣ, ου, ὁ, pulsus, qui fit manu, remis, pedibus, vel simili modo, strepitus, crepitus; (2) plausus, favor theatralis; (3) crepitatio, quam ciconia edit rostro.

ΚΡΟΤΩΝ, ωνος, ὁ, ricinus, musca canina.

ΚΡΟΤΩΝΗ, ης, ἡ, vitium in olea arbore.

κροτωνοειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, ricino similis, ricini figuram habens. Ex κρότων et εἶδος.

κρῦμα, ατος, τό, sonus, quem instrumenta musica pulsata edunt; (2) pulsus; (3) instrumentum musicum pulsatile. A κρύω.

κρυμματικός, ἡ, όν, pulsandi peritus. A κρῦμα.

κρυμάτιον, τό, canticum in instrumento musico pulsatili. *Dim.* a κρῦμα.

κρυμποποιός, οῦ, ὁ, instrumenta musica pulsandi peritus. Ex κρῦμα et ποιέω.

κρυναῖος, αία, αῖον, e scatebris seu fonte saliens. A κρῆνος.

κρυνεῖον, et κρυνίον, genus poculi, ap. *Ath.*

κρυνηδόν, *adv.* instar scatebræ, ad modum fontis salientis. Ab eod.

κρυνίζω, f. ίσω, in modum fontis salientis effluo. Ab eod.

κρῦνισμα, ατος, τό, id, quod in modum salientis aquæ effluit. A κρυνίζω.

ΚΡΟΥΝΟΣ, οῦ, ὁ, scatebra, fons saliens.

κρυνοχυτροληναίον, τό, nugator, garrulus.

κρύπαλος, ου, τό, lignei calcei, *Hes.* Ex κρύω et πάλλω, *vibro.*

κρυπτεῖαι, ων, αἱ, calceamenta lignea, apud Bœotos. Ex κρύω et πέζα.

κρυπτίδια, ων, τά, idem et ex iisd.

κρυπτόμενοι, qui induratis sunt pedibus, *Hes.* A κρυπτέω.

κρυπτοζοόροι, οἱ, Bœot. *Poll.* A κρυπτίζω, *calceamenta lignea.*

κρῦσσε, a. 1. part. act. verbi κρύω.

κρυσιδημία, ᾶς, populo aures obtundo; (2) populum fallo, (idem quod κρυσιμετρέω, *Ern.*) A

κρυσίδημος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui populum fallit, (idem quod κρυσίμετρος, *id.*)

κρυσιμετρέω, ῶ, mensura fallaci utor.; (2) decipio. A

κρυσίμετρος, ου, ὁ καὶ ἡ, mensura falsa utens; in admetiendo decipiens; (2) impostor, fraudulentus. Ex κρῦσις et μέτρον.

κρυσιμετρίης, ου, ὁ, idem.

κρῦσις, εως, ἡ, pulsatio; (2) exploratio; (3) quod pulsatur. A κρύω.

κρῦσμα, ατος, τό, idem quod κρῦμα.

κρυσματικός, ἡ, όν, idem quod κρυστικός.

κρυσμός, οῦ, ὁ, ictus. A κρύω.

κρυστέον, pulsandum, *Ar.*

κρυστικός, ἡ, όν, pulsandi vim habens; (2) pulsans aures, sonorus. A κρύω.

ΚΡΟΥ΄Ω, f. ύσω, ferio; percutio; pulso; collido. Κἀκρύσα χείρας, *Eur. Supp.* 721. Ἑλικτὸν κρύσω πόλεμον, *id. Elec.* 181.

κρύβδα, *adv.* clam, occulte. A κρύπτω.

κρύβδην, *adv.* idem et ab eod.

κρυβείς, a. 2. part. pass. verbi κρύπτω.

κρυβῆναι, *abscondi tum esse*, a. 2. inf. pass.

κρυερός, ρὰ, ρὸν, frigidus, gelidus, algidus; (2) horribilis, horrendus; (3) dirus; (4) tristificus. A κρύος.

κρυμαλέος, έα, έον, frigidus, gelidus. A

κρυμός, οῦ, ὁ, frigus, rigor hyemis. A κρύος.

κρυμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, frigidus. A κρυμός.

κρυμοπαγής, ὲς, glacialis. Ex κρυμὸς et πήγνυμι.

κρυμοχαρής, ὲς, gaudens, hyeme, frigore. A χαίρω.

κρυόεις, οέσσα, όεν, frigidus. Στύγεον μὲν ἅλος κρυόεντα πέλασθε Νηῖ διαπλώειν, *Apoll. Rhod.* lib. 2, 630. A κρύος.

κρυόομαι, ῶμαι, gelasco; κρυῶται, gelat, *Ph.* A

ΚΡΥ΄ΟΣ, εος, τὸ, frigus, gelu.

κρυπτάδιος, ία, ιον, occultus. A κρύπτω.

κρυπτάζω, occulto.

κρύπτασκε, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* et *Poët.* pro ἔκρυψε, a

κρυπτάσκω, cooperio. Ὅ δέ μιν σάκεϊ κρύπτασκε φαεινῷ, *Il.* 8, 272. Ab eod.

κρύπτε, 3. sing. imperf. act. *Ion.* pro ἔκρυπτε.

κρύπτεια, ἡ, virtus, (apud *Lacedæm.*) quæ est in dissimulandis doloribus et sensu molestiæ; tolerantia, apud *Plat.*

κρυπτίον, tegendum, *Soph.*

κρυπτίσω, idem quod κρύπτω.

κρύπτη, ης, ἡ, crypta, testudo subterranea, locus abditus et cameratus. Ab eod.

κρυπτηρία, ας, ἡ, latibulum, *Gloss. Vet.* A κρύπτω.

κρυπτήριον, ου, τό, idem, *Gl. V.*

κρυπτικός, ἡ, όν, crypticus, occultativus, celandi peritus. Ab eod.

κρυπτικῶς, *adv.* occultative, cum arte quadam ad occultandum et fallendum captiose.

κρυπτός, ἡ, όν, occultus, abditus, clandestinus. A

ΚΡΥΠΤΩ, f. ψω, abscondo, occulto, abdo, tego; (2) celo; κρύπτομαι, occultor; πεκρυμμένος, p. pass. occultatus; κρυβείς, aor. 2. pass. occultatus. Κρύπτειν υἱὸν τὸν θάνατον τῆς ἀδελφῆς· Ἐτεοκλέα — κατὰ χθονὸς ἔκρυψε, sepulvit, *Soph. Ant.* 24. Δεῖ δή σ' ἐμοιγ' ἐλθόντα, προφιλῆ, λόγον κρύψαι πρὸς ἡμᾶς μηδέν', ὧν ἐκήκοας, *id. Phil.* 589. πῶς ὑμῖν, *ib.* 740. Ἔκρυπτε δ' ὧν γεγναῖος, *Eur. Alc.* 853.

κρυπτῶς, *adv.* occulte, abscondite.

κρυσαίνομαι, κρυσαίνεται, glaciatur, glaciali frigore adstringitur, *Nicand.* A κρύος.

κρυσαλλίζω, ut crystallum splendeo. A κρύσαλλος.

κρυσάλλινος, ίνη, ινον, crystallinus, e crystallo, crystalli puritatem habens. Ab eodem.

κρυσαλλοειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, crystalli speciem præ se ferens, crystallo similis; (2) qui glaciali specie est. Ex κρύσαλλος et εἶδος.

κρυσαλλοειδῶς, *adv.* specie crystalli.

κρυσαλλόομαι, ῶμαι, glacior, gelo; κρυσταλλωθείς, a. 1. pass. congliaciatus, gelu concretus.

κρυσταλλόπηκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, glacie vel frigore concretus. Ex κρύσταλλος et πήγνυμι.

κρυσταλλοπήξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, idem.

ΚΡΥ΄ΣΤΑΛΛΟΣ, ᾱ, ὁ, vel ἡ, glacies; (2) gelu; (3) crystallus, crystallum, lapis pellucidus.

κρυσταλλοφανής, ές, ὁ καὶ ἡ, crystallinus, crystalli instar pellucidus, *Strabo*, lib. 16. Ex κρύσταλλος et φαίνω.

κρυσταλλώδης, pro κρυσταλλοειδὴς, *V. L.*

κρύφα, *adv.* latenter, clam, clanculum, occulte. A κρύπτω.

κρυφαῖος, αἷα, αἷον, clandestinus, abditus, occultus. Ab eod.

κρυφαίως, *adv.* occulte, latenter, clam.

κρυφαιόδον, *adv.* idem, *Hes.* A κρύπτω.

κρυφῆ, *adv.* idem et ab eod.

κρυφηδόν, *adv.* idem et ab eod.

κρυφιαῖος, αἷα, αἷον, clandestinus, *Gl. V.* A κρύφιος.

κρυφιαίως, *adv.* idem quod κρυφαίως, ap. *Sch. Ar.*

κρύφιμος, occultus, *Man.*

κρυφίνοος, *contr.* κρυφίνους, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui animi sui sensa occultat et celat. Sed quibusdam videtur hæc lectio minus proba. Ex κρύπτω et νόος.

κρυφιομύσως, *adv.* arcane, occulte. Ex κρύφα et μύω.

κρύφιον, τὸ, res abdita, *Dion. Ar.* A κρύπτω.

κρύφιος, ία, ιον, et κρύφιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, occultus, absconditus, clandestinus. Καὶ δεῦρό γ' ὡς σὲ κρύφιος ἐζήτει μολεῖν, *Eur. Hec.* 979. A κρύπτω.

κρυφίως, *adv.* occulte, clam. A κρύφιος.

κρύφος, ᾱ, ὁ, latebra. A κρύπτω.

κρύψαι, aor. 1. inf. act. verbi κρύπτω.

κρῦψε, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔκρυψε.

κρυψίγονος, ὁ καὶ ἡ, arcano partu editus.

κρυψίδρομος, ὁ καὶ ἡ, in obscuro, in tenebris currens; *Epith.* Baccharum.

κρυψιμετᾶπτος, ὁ καὶ ἡ, occultans frontem.

κρυψίνοος, *contr.* κρυψίνους, ὁ καὶ ἡ, idem quod κρυφίνοος.

κρῦψις, εως, ἡ, occultatio, absconsio; (2) ars occultandi id quod occultari debet. A κρύπτω.

κρυψίχολος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, iram occultans. Ex χολὴ, ira.

κρυώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, frigidus, gelidus, algidus, horridus. A κρύος.

κρύωξαι, ἡ, ὁ, ulcus simile apio, prope mare nascens, *Erot.*

κρῶ, seu κράω, pro κεράω, *Thuc.*

ΚΡΩ΄ΒΥΛΟΣ, ᾱ, ὁ, villus, cinnus, cincinni sive crines intorti puerorum; nodus capillorum a fronte in verticem reductorum.

κρωβυλώδης, ες, similis τῷ κρωβύλῳ, *Luc.*

κρωγμός, οῦ, ὁ, crocitatio, vox corvi vel cornicis. A

ΚΡΩ΄ΖΩ, crocito, ut corvus; (2) ut quævis avis male canens; (3) garrio. Σὺ μὲν οὖν' ὁ κρώζως· ὡς ἐμοῦ τι κεκλοφότος, *Aristoph. Plut.* 369. Τοῦτο μὲν, ὦ γραῦ, σαυτῇ κράζαις, *id. Lys.* 508.

κρωμακώεις, ὄεσσα, όεν, præceps, abruptus, *Hes.* A κρώμαξ.

κρωμακωτός, ἡ, ὸν, præceps et ascensu difficilis, *Eust.* Ab eod.

ΚΡΩ΄ΜΑΞ, ακος, ὁ, acervus lapidum, *Hes.*

ΚΡΩ΄ΠΙΟΝ, ᾱ, τὸ, falx.

κρώσσιον, ᾱ, τὸ, urceolus, *Hes.* A seq.

ΚΡΩΣΣΟ΄Σ, ᾶ, ὁ, hydria; urceus, vas aquarium, seu balneatorium.

κτὰ, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* et per *Apocopen*, pro ἔκτανε, a κτείνω.

κτάμεν, aor. 1. inf. act. *Ion.* pro κτεῖναι.

κταμένοιο, g. s. part. aor. 2. med. *Ion.* pro κταμένης, a κτῆμι.

κτὰν, 3. plur. aor. 2. ind. act. *Ion.* et *Bœot.* pro ἔκτησαν, a κτάομαι.

κτάνε, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔκτανε, a κτείνω.

κτανέεσθαι, fut. 2. inf. med. *Ion.* pro κταν ϊεῖσθαι.

κτανέοντες, nom. plur. part. f. 2. act. *Ion.* pro κτανόντες.

κτανέωσι, 3. plur. fut. 2. ind. act. *Ion.* pro κτανοῦσι.

κτάνθεν, 3. plur. aor. 1. pass. *Ion.* et *Bœot.* pro ἐκτάνθησαν.

ΚΤΑ΄ΟΜΑΙ, ῶμαι, fut. κτήσομαι, adquiro, comparo, concilio; (2) in *perf.* adquisivi, habeo, possideo; unde κεκτημένος, dominus; quanquam et simpliciter dicitur de eo ad quem aliquid cujuscunque generis pervenit, ut ἐχθρὸν κεκτημένος ἑδέναι, qui nullum inimicum habet, apud *Lys.* Σμικρὸν γέρας, καλὸν δὲ κέκτημαι δόμοις, *Eur. El.* 1017. Σὲ δ' ἀλλη τίς γυνὴ κεκτήσεται, *id. Alc.* 178.

κτᾶσθαι, *possidere*, præs. inf. med. verbi κτάομαι, *possideo*. Κτᾶσθαι, interficere, a κτείνομαι, interficio. Ἴλιον αἰτιανὴν ἐλέειν, κτάσθαι δὲ πολίτας, *Il.* 15, 558.

κτᾶτο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐκτᾶτο, a κτάομαι.

κτεανισμὲς, ὁ, possessio, *Man.*

κτέανον, ᾱ, τὸ, possessio, facultates, opes. A κτάομαι.

κτέαρ, ατος, τὸ, idem et ab eod.

κτάτιεια, ἡ, domina.

κτιάτισσι, dat. plur. *Poët.* pro κτίασι, a κτίαω.

κτιατίζω, f. ίσω, adquiro, possideo; κτιάτισσα, aor. 1. pro ἐκτιάτισα, acquisivi. Ἦ, δυσὶ κτιάτισσα, *Il.* 16, 57. Ab eodem.

κτείναι, *occidisse*, a. 1. inf. act. verbi κτείνω.

κτεῖνε, *occide*, 2. sing. præs. imper. act.

κτεινόμενος, *qui occiditur*, præs. part. pass.

ΚΤΕΙ΄ΝΩ, f. ενῶ, interficio; ἔκτεινα, a. 1. Κτινῶσί σε δισσοὶ λάζοντες γῦπες, *Eurip. Andr.* 75.

ΚΤΕΙ΄Σ, ενὸς, ὁ, pecten; (2) pubes, inguen; (3) κτένες, conchæ quædam marinæ; (4) κτένες, dentes quatuor anteriores; (5) digiti manus et pedis.

κτενίζω, f. ίσω, pecto; κτενισθεὶς, pexus, a. 1. pass. A κτείς. Unde

κτένιον, ᾱ, τὸ, pectunculus, parvus pecten.

κτενιστὴς, οῦ, ὁ, pectinator, *Gl. V.* A κτενίζω.

κτένναι, κτέννυμι, et κτεινῦσαι, interficio. A κτείνω.

κτενοειδὴς, *adv.* pectinatim, *Gl. V.* quasi a κτενοειδὴς, pectinem referens. Ex κτεὶς et εἶδος.

κτενώδης, εως, ὁ καὶ ἡ, pectini similis. Ab eodem.

κτενοτώλης, ᾱ, ὁ, qui pectines vendit.

κτέρας, ατος, τὸ, res possessa; (2) donum. A κτάομαι.

ΚΤΕ΄ΡΕΑ, ων, τὰ, exsequiæ, justa, inferiæ.

κτερεΐζω, f. σω, exsequias celebro, justa facio. A κτέρεα.

κτερίζω, f. ίσω, sepelio, humo. Ab eod.

κτερίσισι, 3. plur. f. 1. ind. act. *Attice*, pro κτερίσασι, a κτερίζω. Unde

κτέρισμα, τὸ, parentatio, funus, justa.

κτερισὴς, οῦ, ὁ, libitinarius, curator funeris.

κτέρος, εος, τὸ, idem quod κτέρισμα.

κτέωμεν, 1. plur. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro κτώμεν, a κτῆμι.

κτηδὼν, όνος, ὁ, venarum cursus in arboribus; (2) filamenta et fibræ tunicarum in corpore humano. A κτείς.

κτῆμα, ατος, τὸ, quod alicujus adquisivit, possessio; (2) fundus, prædium; et (3) in *plur.* κτήματα, opes, facultates. A κτάομαι.

κτηματικὸς, ἡ, ὸν, qui multa possidet, dives.

κτημάτιον, ᾱ, τὸ, possessiuncula; (2) prædiolum. A κτῆμι.

κτηματίτης, ᾱ, ὁ, dives, multa bona possidens. Ab eod.

κτηματολογία, ας, ἡ, bonorum, seu possessionum index. Ex κτῆμα et λόγος.

κτῆμι, occido, interficio; inusit. Sed hinc a. 2. ἔκτην, partic. κτὰς, κτάμενος.

κτηνηδὸν, *adv.* jumentorum, seu pecorum more. A κτῆνος.

κτηνίατρος, ὁ, jumentorum medicus, veterinarius, *Gl. V.* Ex κτῆνος et ἴατρος.

κτηνίτης, ᾱ, ὁ, jumentarius, *Ph.* A κτῆνος.

κτηνοβάται, qui jumenta ineunt. Ex βαίνω.

κτηνόομαι, ῶμαι, f. ώσομαι, jumentum fio, in jumenti, seu pecudis morem degenero. A κτῆνος.

κτηνοτεκτὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, jumentis conveniens. Ex κτῆνος et τρέπω.

ΚΤΗ΄ΝΟΣ, εος, τὸ, jumentum, pecus, bos.

κτηνοστάσιον, ᾱ, τὸ, jumentarium, *scil.* stabulum, *Gl. V.* Ex κτῆνος et στάσις.

κτηνοτροφέω, ῶ, f. ήσω, jumenta pasco.

κτηνοτροφία, ας, ἡ, ipsa actio pascendi jumenta seu pecora. A

κτηνοτρόφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, jumentorum pastor; jumentarius, *Gl. V.* Ex κτῆνος et τρέφω.

κτηνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, jumentarius, pecuarius, ad jumenta seu pecudes pertinens, jumento, seu pecudi similis; belluinus, brutus; (2) stolidus. A κτῆνος.

κτηνωδία, ας, ἡ, stoliditas pecuaria et bestialis. A κτηνώδης.

κτηνωδῶς, *adv.* pecudis more.

κτήσαιτο, 3. sing. aor. 1. opt. med. verbi κτάομαι.

κτησείδιον, ᾱ, τὸ, possessiuncula, curta supellex. *Dim.* a κτῆσις.

κτήσιος, ᾱ, ὁ, dator divitiarum; ut κτήσιος Ζεὺς, Jupiter; κτήσιος Ἑρμῆς, Mercurius. A κτῆσις.

κτήσιππος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, possessor equorum.

κτῆσις, εως, ἡ, possessio, ipsa possidendi actio; (2) adquisitio; (3) res, quæ possidetur, facultates, opes, fortunæ. A κτάομαι.

κτήσομαι, f. 1. ind. med. verbi κτάομαι.

κτητὴ, ἡς, ἡ, famula empta. A κτητός.

κτητικὸς, ἡ, ὸν, adquirendi peritus; (2) possessivus. Hinc κτητικὴ, ἧς, sc. τέχνη, ars adquirendi, ars quæstuaria. A κτάομαι.

κτητὸς, ἡ, ὸν, adquisibilis; (2) adquisitus, emptus, emptitius. Ab eod.

κτήτωρ, ορος, ὁ, possessor, dominus. Ab eodem.

κτίδιος, pro ἰκτίδειος, e viverræ silvestris pelle seu corio confectus; nam galeam talem κτιδέην κυνέην dixit *Homerus*, *Il.* 10, 335, et 458. A κτὶς pro ἰκτὶς.

ΚΤΙ΄ΖΩ, f. ίσω, condo, creo, fabricor; (2) coloniam aliquo duco; (3) locum aliquem ædificiis in eo exstructis habitabilem reddo; (4) instituo, auctor sum alicujus rei; κτισθεὶς, aor. 1. pass. et ἐκτισμένος, p. conditus. Ἀπίκεσθαι βρομάδων, ἃ ὁ Θεὸς ἔκτισεν, 1 *Tim.* 4, 3. Τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἔκτισει, *Col.* 1, 16, ἐκτίσθη, *ibid.*

ΚΤΙ΄ΛΟΣ, ᾱ, ὁ, aries, dux ovium, *Il.* 3, 196. (2) *adj.* cicur, mansuetus.

κτιλόω, cicuro, mansuefacio; (2) delinio, demulceo. Hinc a. 1. med. ἐκτιλώσαντο apud *Herodot.* mansuetas reddidere; ἐκτιλωμένος, p. pass. part. familiaris factus, quod *Eust.* affert ex *Pausan.* A κτίλος.

κτίμενος, perf. part. pass. *Ion.* et *Poët.* pro ἐκτισμένος, a κτίζω.

κτίννῡμι, vel κτιννύω, occido. A κτείνω.

κτὶς, ίδος, ἡ, mustela silvestris. Ab ἰκτίς.

κτισσάσθην, 3. dual. a. 1. ind. med. *Ion.* et *Dor.* pro ἐκτισάσθην, a κτίζω.

κτίσις, εως, ἡ, creatio, fabrica, productio rerum e nihilo; (2) regeneratio; (3) instauratio et renovatio cœli et terræ; (4) res condita, creata; (5) rerum creaturum universitas; (6) totum genus humanum; (7) ordinatio politica magistratus. A κτίζω.

κτίσμα, ατος, τὸ, res condita, creata; (2) opus, structura, ædificium. Ab eod.

κτισματολατρεία, ας, ἡ, rerum creaturum cultus et veneratio. A

κτισματολάτρης, ᾱ, ὁ, rerum creaturum cultor. Ex κτίσμα et λάτρης.

κτιστὴς, ῆ, ὁ, et κτίστης, ᾱ, ὁ, conditor, creator; (2) loci alicujus frequentator, instaurator. A κτίζω. Unde

κτιστὸς, ἡ, ὸν, conditus, creatus, fabricatus.

κτιστὺς, ύος, ἡ, ædificatio. Ab eod.

κτίσωρ, ορος, ὁ, conditor, creator, fabricator. Ab eod.

κτίτης, ᾱ, ὁ, idem quod κτιστής.

κτονέω, ὁ, occido. A κτόνος.

κτόνος, ᾱ, ὁ, cædes. A κτείνω.

κτυπέω, ῶ, fut. ήσω, strepo, pulsu sonitum cieo; (2) strepo, resono; (3) quatio, percutio, tundo. Ἅπασα δὲ σίγη συκνοῖσιν ἐκτύπει δρομήμασιν, *Eurip. Med.* 1183. Πολλοῖσι σὺν κώδωσιν ἐκτύπει φόβου, *idem, Rhes.* 307. A κτύπος. Hinc

κτύπημα, ατος, τὸ, sonitus, strepitus proprie qui pulsu cietur; (2) fragor.

κτύπος, ᾱ, ὁ, fragor, strepitus. A τύπτω.

κυάθειον, ᾱ, τὸ, parvus cyathus. A κύαθος.

κυαθίζω, f. ίσω, cyathis ludo, cyathis indulgeo, poto. Ab eod.

κυάθιον, ᾱ, τὸ, parvus cyathus. *Dim.* ab eodem.

κυαθὶς, ίδος, ἡ, vas cotylæ simile. Ab eod.

κυαθίσκος, ᾱ, ὁ, parvus cyathus. At κυαθίσκος τῆς μήλης, concava pars specilli chirurgici, specillum aversum. Ab eod.

ΚΥ᾽ΑΘΟΣ, ᾰ, ὁ, cyathus, vas potorium; (2) liquoris vel aridi mensura apud Romanos quatuor cochlearium. Hinc
κυαθώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, cyatho similis.
κυαίνω, gravida sum. A κύω.
κυάμιος λίθος, cyamea gemma. A κυάμος.
κυαμευτὴς, οῦ, ὁ, qui fabis eligit, sortilegus.
κυαμευτὸς, ἡ, ὸν, fabis, seu sorte electus
A
κυαμεύω, fut. εὑσω, fabis suffragium fero; κυαμεύομαι, sortior, fabis sortior. A κύαμος.
κυαμιαῖος, αἷα, αἷον, fabalis, qui fabali magnitudine est. Ab eod.
κυαμίζω, catulio, de puella virum appetente. Ab eod.
κύαμινος, ίνη, ινον, fabaginus. Ab eod.
κυάμιον, ᾰ, τὸ, fabula, parva faba, *Dim.* A κύαμος.
κυαμοβόλος, ὁ, qui sortem jacit, qui fabam in urnam conjicit ad suum suffragium dandum, idem quod δικαστὴς, *Hes.* ex *Soph.* Ex κύαμος et βάλλω.
ΚΥ᾽ΑΜΟΣ, ᾰ, ὁ, faba, planta, et fructus; (2) calculus in suffragiis ferendis, quia veteres pro calculis fabis utebantur; (3) testiculus; (4) papilla extumescens in pubescentibus; (5) animalculum sub hydriis nasci solitum fabæ magnitudine; (6) mensura apud medicos; (7) sors, quæ alicui obtingit.
κυαμοτοκῆς, οῦγος, ὁ, fabarum vorator, qui in suffragiis ferendis quæstui simul faciendo studet. Vox *Aristophanica.* A τρώγω.
κυαμοφαγία, ἡ, fabarum esus. A φαγεῖν.
κυαμὼν, ῶνος, ὁ, locus fabis consitus. A κύαμος.
κυαναγὶς, ίδος, ἡ, nigram ac formidabilem ægidem gestans. Ex κύανος et αἰγίς.
κυανάμπυξ, υκος, ὁ καὶ ἡ, cœruleum habens ἄμπυκα. Ex κύανος et ἄμπυξ.
κυαναύγεια, ἡ, cœrulea.
κυαναυγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cœruleus. Ab αὐγή.
κυάνεος, έα, έη, εον, cyanum referens, cœruleus, cyaneus, coloris cœrulei atro misti, ferrugineus, ater, niger, fuscus; κυανῶν, cœruleum, ferrugineum, glaucum, *Gl. V.* Κυανέῃ νεφέλῃ, *Il.* 5, 345. Κυανέας Συμπληγάδας, *Eur. Med.* 2. A κύανος.
κυάνειος, είαι, ειον, idem et ab eod.
κυανείβολος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, cœruleum rostrum habens; navis *Epitheton.* Ex κύανος et ἔμβολος.
κυανέϊ, nigrico, *V. L.* ex *Hesiod.* κυανεόντων, al. κυανέων.
κυανίζω, cyanum imitor, cyani colorem refero, sum colore cyaneo. A κύανος.
κυανίτις, ίδος, ἡ, in cyanum vergens. Ab eodem.
κυανοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cyano similis, cœruleus. Ex κύανος et εἶδος.
κυανόθριξ, ιχος, ὁ καὶ ἡ, cœruleam comam habens.
κυανοκρήδεμνος, ὁ καὶ ἡ, cœruleam vittam habens, *Cal.*
κυανόπεπλος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, cœruleum, seu nigrum peplum habens.
κυανοπρώρειος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, proram nigricantem habens. Ex κύανος et πρῷρα.
κυανόπρωρος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, idem et ab eod.
κυανόπτερος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, alas cœruleas, seu nigricantes habens Ex κύανος et πτέρον.
ΚΥ᾽ΑΝΟΣ, ᾰ, vel κυανὸς, ᾗ, ὁ, color cœruleus, qualis cœlo inest; (2) lapis, seu succus in metallis concretus, cœrulei coloris; (3) floris nomen in frumentario agro nascentis; (4) aqua marina, *Hes.* avis quædam, *Hes.* (5) *adj.* cœruleus; unde κυανότατος, superl. apud *Suid.*
κυανόστολος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, cœrulea veste indutus. Ex κύανος et στολή.
κυανόχρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, nigrum supercilium habens.
κυανοχαίτης, ᾰ, ὁ, qui est nigricantibus setis; cujus crines cyanum referunt. Ex κύανος et χαίτη, *Juba.*
κυανοχαίτης, ές, cœruleus, *Orph.*
κυανόχρως, ωτος, ὁ, ἡ καὶ ή, qui est colore cyaneo, cœruleus, *Eur. Phœn.* 315. Ex κύανος et χρόα.
κυανόχροστος, ον, idem, *Epith.* Furiarum.
κυανώπις, ιδος, ἡ, cœruleo adspectu, nigricantes vel cœruleos habens oculos. Ex κύανος et ὤψ, *oculus.*

κυάνωσις, εως, ἡ, inductio coloris cœrulei. Quasi ἀ κυανόω.
ΚΥ᾽ΑΡ, κύατος, τὸ, foramen acus; (2) pars auris interior.
ΚΥ᾽ΒΒΑ, poculum, cuppa, *Hes.*
κύβδα, *adv.* inclinato capite. A κύπτω.
κυβεία, ας, ἡ, alea, lusus aleæ; (2) astutia, versutia, calliditas. A κυβεύω.
κυβεῖον, ᾰ, τὸ, locus, ubi alea seu tessera luditur. Ab eod.
κύβειρος, ὁ, impudens, *Suid.*
Κυβέλη, ης, ἡ, Cybele, magna mater Deûm.
ΚΥΒΕΡΝΆ᾽Ω, ῶ, f. ήσω, navem rego, navis cursum dirigo; (2) guberno, rego. Κυβερνήσει αὐτευχότευτον βάρειν, *Lyc.* 746.
κυβερνήσια, ων, τὰ, gubernatoria, dies festi in Attica, in honorem Nausithei et Phæacis. A κυβερνάω.
κυβέρνησις, εως, ἡ, gubernatio. Ab eod.
κυβερνήτειρα, ας, ἡ, gubernatrix. A
κυβερνητὴς, ῆρος, ὁ, gubernator. A κυβερνάω.
κυβερνητήριος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, ad gubernandum aptus. A κυβερνητήρ.
κυβερνήτης, ᾰ, ὁ, dux, s. gubernator navis; (2) gubernator quivis. A κυβερνάω.
κυβερνητικὸς, ὴ, όν, ad gubernatorem pertinens, gubernatorius. A κυβερνήτης.
κυβέρνισμὸς, ὁ, gubernatio, *V. L.*
κύβερνος, ὁ, gubernator, *Nax.*
κυβευτήριον, ᾰ, τὸ, aleatorium, locus ubi alea luditur; (2) consessus aleatorius. A κυβεύω.
κυβευτὴς, οῦ, ὁ, aleator, qui alea ludit.
κυβευτικὸς, ὴ, όν, ad aleatorem pertinens, aleatorius; (2) aleæ peritus. A κυβευτὴς.
κυβεύω, fut. εύσω, alea ludo, ludo tesseris; (2) subeo aleam, periclitor. κυβεύειν πρὸς ἀλλήλους περὶ τῶν γυναικῶν, *Athen.* A κύβος.
ΚΥ᾽ΒΗ, ης, ἡ, caput.
Κυβήβη, ης, ἡ, Cybele. A κύβηβος.
κύβηβος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, pronus, inclinatus, *Etym.* A κύβη. Unde
κυβήβειν, in caput præcipitare, *Etymol. Suid.*
κυβηλίζω, securi percutio, *Hes. Suid.* A
ΚΥ᾽ΒΗΛΙΣ, ιος, ἡ, securis, bipennis.
κυβηλιστὴς, οῦ, ὁ, improbus, maleficus, *Hes. Suid.* A κυβηλίζω.
κύβης, ᾰ, ὁ, idem quod κυβευτὴς, *Hes.* A κύβος.
κυβίζω, fut. ίσω, cubum facio. Ab eod.
κυβικὸς, ὴ, όν, cubicus, tesserarius. Ab eodem.
κυβικῶς, *adv.* cubice, in modum cubi.
κυβιστάω, ῶ, f. ήσω, in caput me dejicio, in caput salto, *Gl. V.* cernuo, urinor, præcipito me, proprie in aquam, ruo, irruo, ut in hostes, in tela. A κυβίζω.
κυβιστὰς, άς, ὁ, saltatio. A κυβιστάω.
κυβίσημα, ατος, τὸ, saltatio in caput, præcipitatio, impetus. Ab eod.
κυβίσησις, εως, ἡ, idem et ab eod.
κυβιστητὴρ, ῆρος, ὁ, saltator, qui se in caput dejicit, urinator. Ab eod.
κυβιτίζω, cubito pello, vel percutio.
ΚΥ᾽ΒΙΤΟΝ, ᾰ, τὸ, cubitus, *Hippocr.*
κυβοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, speciem cubi habens. Ex κύβος et εἶδος.
ΚΥ᾽ΒΟΣ, ᾰ, ὁ, cubus; (2) tessera; (3) lusus tesserarum; (4) unio tesseræ insculpta; (5) panis quadratus; (6) numerus cubicus; (7) spina vertebræ et imprimis colli.
κυβωλον, ᾰ, τὸ, idem quod κύβειτον, *Pollux.*
ΚΥΓΧΝΙ᾽Σ, ίδος, ἡ, calix parvus medicis quondam usitatus, *Galen. Lex. Hippocr.*
ΚΥΓΧΡΑΜΟΣ, ᾰ, ὁ, cynchramus, dux coturnicum.
κυδαγχὴ, ης, ἡ, convicium, probrum, *Hes.* A κυδάσσω.
κυδαίγχω, conviciis et probris incesso, *Hes.* Ab eodem.
κυδαζω, fut. άσω, convicior, maledico. Κυδάζεται τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις ὁμῶ, *Soph. Aj.* 733. A κύδος.
κυδαίνω, fut. ανῶ, celebro, laudo; (2) generosum reddo, illustro. Δοιῶσίσι ἔτεια κυδανώσιν οἰωνὸν ἥεαν, *Lyc.* 721. αἰανὴ Ἠοῦν Ὑσπλίοις βοῶν, *id.* 929. Κυδήναι ἐνητὸν βροτὸν, *Odyss.* 16, 212. A κύδος.
κυδάλιμος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, gloriosus. Ab eod.
κυδάσσω, convicior, *Hes.* A κύδος.
κυδάω, ῶ, glorior; (2) veneror, admiror, extollo, *Vet. Lex.* A κύδος.
κύδεος, έα, εον, gloriosus, *Vulg. L.* Ab eodem.

κυδήεις, ήεσσα, ῆεν, gloriosus. Ab eod.
κυδηθῆναι, aor. 1. inf. pass. verbi κυδάω.
κυδιάνειρος, ᾰ, ὁ, viros honestans; (2) claros viros continens; κυδιάνειρα ἀγορᾶς, apud *Hom.* concio, in qua oratores inclarescunt. Ex κῦδος et ἀνὴρ.
κυδιάω, ῶ, glorior, gloriose me effero et jactito. Hinc partic. κυδιόων, *Poët.* pro κυδιῶν, κυδιάων, *Il.* 2, 597. A κῦδος. Unde
κύδιμος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ. gloriosus, inclytus.
κύδιστος, ᾰ, ὁ, gloriosissimus, gloria eminentissimus, superl. a κῦδος.
κυδίων, ονος, ὁ καὶ ἡ. gloriosior, comp.
κυδνὸς, ὴ, όν, inclytus, gloriosus. Ab eod.
κυδοιδοτάω, ῶ, tumultuor, misceo. Ἐνὶ δόμοι γὰν ἐνδον, ἀπ οὐδ᾽ ἄττα, κἀκυδοιδότα, *Arist. Pace,* 1161. Ex κυδοιμὸς et δωτέω.
κυδοιμέω, ῶ, turbas excito, tumultuor. Hinc apud *Hom.* κυδοίμεον, imperf. *Il.* 11, 324. A
ΚΥΔΟΙΜΟ᾽Σ, ῦ, ὁ, turba, tumultus.
ΚΥ᾽ΔΟΣ, εος, τὸ, gloria, decus.
ΚΥ᾽ΔΟΣ, ᾰ, ὁ, convicium, probrum.
κυδοσκόπος, ον, gloriosus, *Man.*
κυδρὸς, ρὰ, δὸν, gloriosus, clarus. A κῦδος.
κυδρόω, ῶ, clarum reddo; κυδρῶμαι, glorior, gloriose me effero. A κυδρὸς.
ΚΥ᾽ΔΩΝ, ωνος, ὁ, Cydon, urbs Cretæ.
κυδωναῖα σῦκα, ficus hibernæ, *Athenæus.*
κυδωνιάω, ῶ, imitor et repræsento malum Cydonium. Μᾶλα ἁμεροῖν μεταξὺ τοῖς ὕδασι διανηχομένα, τῇ χειρὶ κατδεξάμενος, τὸ πρῶτον εἶναι νομίσας τὸν κυδωνιῶντα τῆς ποθουμένης μαστὸν, *Aristæn.* 1, 3. A Κύδων.
κυδώνιον μῆλον, Cydonium malum, Cotonium, *Ph.*
κυδωνίτης, ᾰ, ὁ, sc. οἶνος, vinum Cydonium.
κυείς, a. 2. part. pass. verbi κύω.
κυέω, ῶ, f. κυήσω, uterum fero. Κύουσα τὰ ἀρρένα, *Aristot.* A κύω.
κύημα, ατος, τὸ, fœtus. A κυέω.
κύησις, εως, ἡ, gestatio in utero. Ab eod.
κυητικὸς, ὴ, όν, concipiendi vim habens.
Κυθήρεια, ας, ἡ, Cytherea, Venus, quæ ita dicitur ab insula Cythera.
κύθος, σπερμα, semen, *Etym.* A κύω.
κύθρα, olla, *Gl. V Ion.* pro χύτρα.
κυθρίγναυλος, ὁ, labrum conchæ specie, ap. *Joseph.* Ex κύθρα et γαυλὸς, *mulctra, situla.*
κυθώνυμος, ὁ καὶ ἡ, infamis, seu nomen habens quod occultari debet, *Hes.*
ΚΥΪ᾽Ξ, κος, ἡ, cyix, bulbosa quædam planta.
κυΐσκω, et κυΐσσομαι, concipio, fero partum, sum prægnans. A κύω.
ΚΥ᾽ΚΑΣ, ου, genus palmæ Æthiopicæ.
κυκαν άω. ῶ, fut. ήσω, misceo. Νῦν δ᾽ ἐμοὶ τᾶτα δοκεῖ ἀλεθρόν τιν᾽ ἡμῖς κυκανᾶν ἀμωσγάτως, *Arist. Thesm.* 435 A seq.
ΚΥΚΑ᾽Ω, ῶ, f. ήσω, misceo, liquores confundo, turbo, perturbo. Ἐγὼ δ᾽ ἐπεισπηδῶν γε τὴν βελὴν βίᾳ κυκήσω, *Arist. Eq.* 362. Ἐκ γὰρ σφέας χειρὸν φύγον ἠνία σιγαλόεντα τὼ δὲ κυκηθήτην, *Il.* 11, 129.
κυκείας, ας, ἡ, permixtio, confusio. A κυκάω.
κυκεῶ, acc. sing. per *Apoc.* pro κυκεῶνα, a
κυκεὼν, ῶνος, ὁ, miscellanea potio. Acc. κυκεῶνα, et κυκεῶ, item *Poët.* κυκεῶ, *Od.* 10, 290. A κυκάω.
κυκηθήτην, 3. dual. a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἐκυκηθήτην, a κυκάω.
κυκηθρεα, ας, ἡ, miscella, permistio; (2) confusio, perturbatio. A κυκέω.
κύκηθρον, ᾰ, τὸ, rutrum, tudicula; (2) auctor fraudum. Ab eod.
κύκημα, ατος, τὸ, permistio; (2) perturbatio. A κυκέω.
κύκησις, ἡ, idem.
κυκησίτεφρος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, cineres miscens, seu turbans. Ex κυκέω et τέφρα, *cinis.*
κυκητὴς, οῦ, ὁ, perturbator. A κυκέω.
κυκλάζω, circumeo, *Hes.* A κύκλος.
κυκλαίνω, roto, rotundo, *Hes.* Ab eod.
κυκλάμινος, ᾰ, ἡ, et κυκλάμινον, τὸ, cyclaminus, herba ex coronariarum genere, tuber terræ, rapum, umbilicus terræ, *Angl.* SOWBREAD. A κύκλος.
κυκλαμὶς, ίδος, ἡ, idem et ab eod.
κυκλὰς, άδος, ἡ, orbiculata, rotunda; (2) Κυκλάδες νῆσοι, Cyclades insulæ; (3) Κυκλὰς, cyclas, vestis genus vel limbus. Ab eodem.
κυκλεύω, fut. εύσω, cingo, circumdo, in or-

bem ago, *Gl. V.* circumeo, lustro, ambio. Ab eod.

κυκλέω, verso, roto. Ποῖ σὸν πόδ' ἐκτὸς συνοίᾳ κυκλίᾳς; *Eur. Or.* 615. "Ιδεσθέ μ' οἷον ἄρτι κῦμα φοινίας ὑπὸ ζάλης ἀμφίδρομον κυκλούμενον. *Soph. Aj.* 353. Αὐτοὶ δ' ἀγερέμενοι κυκλήσομεν ἐνθάδε νεκρὸς Βυσὶ καὶ ἠμιόνοισιν, *Il.* 7, 332. Ab eod.

κυκληδόν, *adv.* instar circuli; (2) circumcirca. Ab eod.

κύκλησις, ἡ, circumactio. Ab eod.

κυκλικός, ἡ, όν, circularis, orbicularius, rotundus; (2) circulator, circumforaneus, trivialis, ut cyclici poëtæ, circulares chori, circularia carmina. Ab eod.

κυκλικῶς, *adv.* in orbem.

κυκλιοδιδάσκαλος, ὁ, ὁ, dithyrambicus poëta.

κύκλιος, ία, ιον, circularis.

κυκλίσκος, ὁ, ὁ, orbiculus; (2) scalprum.

κυκλοῖμαι, ὁύσσω, ὁέν, orbiculatus. Ab eod.

κυκλοδρομέω, ῶ, circulatorem ago, quæstus causa; (2) circulatoris modo clamoribus obtundo, perturbo, *Aristoph.* A κυκλοδρόμος, ὁ, ὁ, circulator, qui in circulo declamitat, ut inde habeat, quod edat. Aliis Atticæ torrens turbulentus. Ex κύκλος et βορᾶ, *cibus.*

κυκλογραφέω, orbe circumscribo. In Rhetor. in periodi formam redigo.

κυκλοδίωκτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, in orbem actus, in orbem currere coactus. A διώκω.

κυκλοειδής, ὁς, rotundus.

κυκλοειδῶς, ὁέντος, ὁ, orbiculatus, rotundus.

κυκλοείλεκτος, ὁν, in orbem se volvens, *Epith.* solis.

κυκλόθεν, *adv.* circuitu, in circuitu. A κύκλος.

κυκλομολιζδος, ὁ, circulus plumbeus, vasculum rotundum e plumbo.

κυκλοπαιδεία, ας, ἡ, complexus disciplinarum omnisque eruditionis, orbis doctrinæ.

κυκλοτορεία, ἡ, circuitus, iter quo omnia loca obimus.

κυκλοτορέω, ῶ, circumeo, ambages in itinere sequor. Διὰ σκολιᾶς κυκλοτορεῖν, *Strabo.* Ex κύκλος et τόρος, *transitus.*

ΚΥ'ΚΛΟΣ, ου, ὁ, circus, orbis, circulus, ambitus; (2) corona hominum; (3) argumentatio circularis; (4) locus, ubi vendebantur homines; (5) ambitus verborum, periodus; (6) κύκλοι τροσώπου, malæ hominis; (7) κύκλοι, orbes rotarum, rotæ ipsæ; (8) κύκλος, annulus; (9) tabula orbicularis, seu circulus planus; (10) mœnia urbis. In *plurali* κύκλοι et κύκλαι, *dicitur.*

κυκλόσε, *adv.* in orbem, circulatim.

κυκλοτερής, ὁος, ὁ καὶ ἡ, tornando rotundus factus. Ex κύκλος et τερέω, *terebro.*

κυκλοτερῶς, *adv.* in circuitu. A κυκλοτερής.

κυκλοφορέω, in orbem ago; κυκλοφορεῦμαι, in orbem agitor. A φέρω. Hinc

κυκλοφορητικός, ἡ, όν, qui in orbem circumferri potest; (2) circularis, orbicularis.

κυκλοφορητικῶς, *adv.* in orbem.

κυκλοφορία, ας, ἡ, rotatio, in orbem circumactio. Ex κύκλος et φέρω.

κυκλοφορικός, ἡ, όν, idem quod κυκλοφορητικός.

κυκλοφορικῶς, *adv.* in orbem.

κυκλόω, ῶ, circulo includo; (2) circumdo; cingo; (3) in orbem ago, circumago; κυκλοῦμαι, ῦμαι, circumdor, circumvenior; et *active* circumdo, circumvenio. Ἐκύκλωσαν ἔν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι, *Joan.* 10, 24. Ἅμοῖς ἰῶσαι Δῆλον ἐκυκλώσαντο. *Dion. Per.* 526. Κυκλωθέντα (τεῖχη) ἐστὶ ἔστὰ ἡμέρας, *Hebr.* 11, 30. A κύκλος.

κύκλω, *adv.* circum. A κύκλος.

κύκλωμα, ατος, τὸ, rotatio, rotæ circumactio; (2) circuitus. A κυκλόω.

Κυκλώπειος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel Κυκλώτειος, εία, ειον, Cyclopicus, Cyclopeus; (2) beatus, minime laboriosus. A Κύκλωψ.

Κυκλωπικός, ἡ, όν, Cyclopicus, Cyclopes referens. Ab eod.

Κυκλωπικῶς, *adv.* more Cyclopum.

κυκλώτειον, ου, τὸ, albugo oculi. Ex κύκλος et ὦψ, *oculus.*

Κυκλωτίς, ίδος, ἡ, Cyclopica. A Κύκλωψ.

κύκλωτις, ὁος, ἡ, ipsa actio cingendi, circumdandi, circumveniendi. A κυκλόω.

κυκλωτός, ἡ, όν, rotundus. Ab eod.

Κύκλωψ, ωπος, ὁ, Cyclops. Ex κύκλος et ὦψ, *oculus*, quia Cyclopes unicum oculum orbicularem in medio frontis habebant.

κύκνειος, cygneus, olorinus. A κύκνος.

κυκνοθρεπτος, ὁν, a cygnis nutritus. A τρέφω.

κυκνοκάνθαρος, ου, ὁ, navis cycni et canthari effigiem gerens.

κυκνοίμορφος, ον, cygni speciem habens, candidus. A μορφή.

ΚΥ'ΚΝΟΣ, ου, ὁ, cycnus, olor; (2) genus navigii.

κυκόωντι, dat. sing. part. præs. act. *Poët.* pro κυκῶντι, a κυκάω.

ΚΥ'ΛΑ, ων, τὰ, cavitates oculorum, sub palpebris.

κυλέω, voluto, κύλησις, ἡ, volutatio, et κυλητὴς ὁ, versator, *V. L.* sed hæc suspecta sunt, *Steph.*

κυλή, ἡ, calix, *Ath.*

κυλιζήνη, ἡ, brassica sterilis, *Suid.*

κυλικεῖον, ου, τὸ, repositorium calicum; (2) compotatio. A κύλιξ.

κυλίκειος, ου, ὁ καὶ ἡ, inter pocula dictus vel factus. Ab eod.

κυλικηγορέω, inter calices, seu scyphos loquor. A

κυλικηγόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui inter scyphos verba facit. Ex κύλιξ et ἀγορέω.

κυλικίρρυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, calice haustus, ita exundans, ut calicibus hauriri queat. Ex κύλιξ et ἀρύω, *haurio.*

κυλίσιον, ου, τὸ, parvus calix. A κύλιξ.

κυλιτζίς, ίδος, ἡ, pyxis medica. A κυλίω.

κυλίχνη, ης, ἡ, pelvis, patina, catinus. A κυλίχνη.

κυλίνδεται, 3. sing. præs. ind. pass. verbi κυλίνδω.

κυλινδέω, ῶ, fut. ήσω, volvo, voluto; κυλινδεῦμαι, volvor, volutor; κυλινδηθείς, aor. 1. pass. volutatus. Τοῦνομ' αὐτῆς ἐν ἀγορᾷ κυλίνδεται, *Arist. Vesp.* 490. Ἐγὼ γ' ἂν ἐκυλινδέμην ἵκτινον ἴδων, *id. Av.* 508. Vide κυλίνδω.

κυλινδήθρα, ας, ἡ, volutabrum, in quo jumenta se volutant. A κυλινδέω.

κυλίνδησις, ἐως, ἡ, volutatio. Ab eod.

κυλινδρικός, ἡ, όν, cylindricus, cylindraceus, qui forma cylindri est. A κύλινδρος.

κυλινδρικῶς, *adv.* in modum cylindri. A præc.

κυλινδροειδής, ὁος, ὁ καὶ ἡ, cylindro similis. Ex κύλινδρος et εἶδος, *forma.*

κυλινδροειδῶς, *adv.* cylindri specie.

κύλινδρος, ου, ὁ, cylindrus, corpus teres; (2) lapis vel simile quidpiam gravius teres, quo huc illucque volutato area complanatur. A κυλίνδω.

κυλινδρόω, ῶ, fut. ώσω, cylindro æquo, cylindro complano. A κύλινδρος.

κυλινδοώδης, ὁος, ὁ καὶ ἡ, cylindro similis.

κυλίνδω, volvo, voluto; (2) devolvo; κυλίνδομαι, volvor. Πᾶμα Ζηὸς Δαναοῖσι κυλίνδει, *Il.* 11, 307. A κυλίω.

κυλίνη, ἡ, terra minus frugifera, *Steph.*

κύλιξ, ικος, ἡ, calix. Ab eod.

κυλίστει, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi κυλίω.

κύλισις, ἐως, ἡ, volutatio. Ab eod.

κυλίσκη, ἡ, patera. A κύλιξ.

κυλίσκιον, τὸ, parvus calix, *Ath.*

κύλισμα, ατος, τὸ, volutabrum. Ab eod.

κυλισῆς, ὁ, idem quod κυλισὸς, *Ath.*

κυλισὸς, ἡ, όν, versatus, volutatus; (2) volubilis, rotatilis; (3) pactilis. Ab eod.

κυλίσρα, ας, ἡ, volutabrum, locus, in quo jumenta se volutant. Ab eod.

κυλίχνιον, ου, τὸ, idem, *Dim.* a κυλίχνη.

κυλιχνὶς, ίδος, ἡ, exiguus calix, *Dim.* a κύλιξ.

κύλιχνος, ου, ὁ, idem quod κυλίχνη.

ΚΥΛΙ'Ω, fut. ίσω, volvo, voluto, roto; κυλίομαι, versor, κυλιόμενος, rotantia. Ἐκ τροχηλάτων δίφρων κυλισθεὶς, *Soph. El.* 50.

κυλλήτης, ιος, nomen panis ex olyra, *Herod.*

κυλλοστόδης, ου, ὁ, qui distortis pedibus est, loripes, claudus, mutilus.

κυλλοίστης, οδος, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex κυλλὸς et στῆς.

κυλλοστοδίων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, Vulcani *Epith.* apud *Hom.* in voc. κυλλοστοδίον, *Il.* 21, 331. *Gl. V.* κυλλοστοδίων, Mulciber, loripes.

κυλλοιδάοντες, nom. plur. part. præs. act. verbi

κυλλοιδιάω, ῶ, sum tumentibus oculis. Hinc part. κυλοιδιόων pro κυλοιδιῶν, κυλοιδιάων. Ἐὰν δὲ τοῦτο δρᾷς, κυλοιδιᾷς ἀνάγκη, *Arist. Lys.* 475. Ex κύλλα et οἰδέω.

ΚΥΛΛΟ'Σ, ὴ, όν, claudus; curvus; mancus.

κυλλόω, curvo, trunco. A præc.

κύλλωσις, ἡ, ipsa actio reddendi κυλλὸν, *Hipp.* A κυλλόω.

ΚΥ'ΜΑ, ατος, τὸ, fluctus, unda; (2) *metaph.* magna multitudo malarum rerum, ut magna lues.

κῦμα, ατος, τὸ, fœtus, germen; (2) brassicæ cauliculus. A κύω.

κυμαίνοντος, gen. singul. part. præs. act. verbi

κυμαίνω, fut. ανῶ, fluctuo, æstuo, undo; (2) agito, concito; (3) exubero; (4) undoso inflexu procedo; κυμαίνομαι, fluctuo, æstuo; κυμαινθὲν πέλαγος, fluctibus concitatum mare, aor. 1. pass. part. At κυμήνας, aor. 1. act. in neutr. gen. κυμῆναν. Βαρεῖ πρησθῆει κυμαίνων ἄλαε, *Lyc.* 1018. A κῦμα, *fluctus.*

κύμανσις, εως, ἡ, fluctuatio, undosus motus.

κυμὰς, άδος, ἡ, gravida. A κύω.

κυματηρὸς, ὰ, όν, fluctuosus, *Gloss. Vet.* A κῦμα.

κυματία, ἡ, tempestas, *Herod.*

κυματίας, ου, ὁ, *Ion.* κυματίης, ciens fluctus, impetuosus. Ab eod.

κυματίζω, fut. ίσω, undabundum reddo, undis agito, fluctus moveo; κυματίζισθαι, æstuare; undis agitari. Ab eod.

κυμάτιον, ου, τὸ, parva unda, parvus fluctus; (2) cauliculus brassicæ; (3) pars columnæ, cymatium. A κῦμα, *fluctus, germen.*

κυματοαγὴς, ὲς, fluctus frangens. Ab ἄγνυμι.

κυματοβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, undivomus, *Gl. V.* Ex κῦμα et βάλλω.

κυματόδρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, fluctuum, seu undarum species præ se ferens. Ex κῦμα et εἶδος.

κυματοπλὴξ, ηγος, ὁ καὶ ἡ, undis, seu fluctibus pulsatus, fluctibus jactatus; idem et κυματοπλαγὴς, ὁος, ὁ ᾗ, unde pl. κυματοπλαγεῖς. Ex κῦμα et πλήσσω, *pulso.*

κυματοφορεῖς, ἡ, concha, *Hes.*

κυματόω, ῶ, idem quod κυματίζω.

κυματωγὴ, ῆς, ἡ, littus, ad quod undæ feruntur et franguntur; crepido. Ex ἄγνυμι.

κυματώδης, ὁος, ὁ καὶ ἡ, fluctuosus. A κῦμα.

κυματωθεῖσα, aor. 1. part. pass. f. g. a κυματόω.

κυματωσις, εως, ἡ, fluctuatio, æstuatio. A κυματόω.

κυμβαῖον, ου, τὸ, pro κυμβίον, vel κύμβη, *Eust.*

κυμβακίζω, fut. ίσω, cymbalum pulso. A κύμβακον.

κυμβακιστὴς, οῦ, ὁ, cymbalista, cymbalum pulsans. A præc.

κύμβαλον, ου, τὸ, cymbalum, crepitaculum, crotalum, instrumentum cavum, quod manu pulsum crepitat. A κύμβος.

κύμβακος, ου, ὁ καὶ ἡ, pronus in caput; (2) extrema galeæ pars, cui crista inditur. Ἔκπεσε δίφρου Κύμβακος ἐν κονίῃσιν, *Il.* 5, 586. A κύμβη, *caput.*

κύμβη, ης, ἡ, cymba, navigii genus; (2) acetabulum; (3) genus poculi rotundi; (4) caput. A κύμβος.

κυμβηγιάω, in caput dejicere, *E. M.*

κύμβιον, ου, τὸ, poculi genus. A κύμβη.

κύμβιον, τὸ, acetabulum, *Nic.*

ΚΥ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, cavus recessus; (2) ollæ fundum.

ΚΥ'ΜΙΝΔΙΣ, ὁος, ἡ, avis nocturna.

κυμινοδοχὴ, ῆς, ἡ, receptaculum cumini. Ex κύμινον et δέχομαι.

κυμινοδόχος, ου, ὁ, ἡ, idem et ex iisd.

κυμινοθήκη, ης, ἡ, repositorium cumini.

κυμινοκίνδιξ, ικος, ὁ, ἡ, præparcus, nimium adstrictus. Ex κύμινον et κίνδιξ.

ΚΥ'ΜΙΝΟΝ, τὸ, cuminum herba et semen.

κυμινοπρίστης, ου, ὁ, qui cuminum secat; (2) præparcus, sordidus. Ex κύμινον et πρίω.

κυμινοπριστοσαρδαμουλύδος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui cuminum in partes secat, et e cardamo sive nasturtio, herba vili, exsculpit quod comedat, perquam sordidus. Vox *Co-*

mica. Ex κύμινον, πρίω, πάρδαμον et γλύφω.

κυμινοτρίβος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cum cumino tritus. Ex κύμινον et τρίβω.

κυμινώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, cuminaceus, cumino similis. A κύμινον.

κυμοδέγμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, fluctus excipiens. Ex κῦμα et δέχομαι.

κυμοθαλής, ές, undis abundans, *Epitheton* Neptuni. A θάλλω.

κυμοτόμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, fluctus secans, machina triangularis pontibus præstrui solita ad fluctus frangendos. Ex τέμνω.

κυναγός, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, Tragici et *Dor.* pro κυνηγός.

κυνάγχη, ης, ἡ, angina; millum, collare canum; (2) angina. Ex κύων et ἄγχω, *strangulo.*

κυναγωγός, ῆ, ὁ, canum ductor. Ex κύων et ἀγωγός, *ductor.*

κύναιδος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod κίναιδος.

κυναΐσος, ᾱ, ὁ, impudens, *Suid.* A κύων.

κυνάκανθα, vel κυναπάνθη, ης, ἡ, sentis canina.

κυναπτής, οῦ, ὁ, vinculum, funis, quo ducitur canis. Ex κύων et ἄγω.

κυναλώπηξ, εκος, ὁ, canivulpes, vulpe et cane natus; (2) homo impudens, ut canis, et astutus, ut vulpes.

κυνάμυια, ας, ἡ, vide κυνόμυια.

κυνάνθρωπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, versipellis; (2) impudens.

κυνάπαρα ἄκανθα, et κύναρος ἄκανθα, sentis caninus, cynosbatos, *Gl. V.* κυνάρα, cardui.

κυνάριον, ᾱ, τὸ, catellus, *Dim.* a κύων.

κυνᾶς, άδος, ἡ, pilus caninus; (2) pulpa mollior ex pane, ad manus abstergendas adhiberi solita; (2) rubus caninus, sentis canina. A κύων.

κύναστρον, ᾱ, τὸ, canicula, stella Sirius.

κυνάω, ῶ, Cynicum ago, Cynicos imitor, sum Cynicus. A κύων.

κυνέη, ης, ἡ, *contr.* κυνῆ, ῆς, pellis canina; (2) pellis canis fluvialis, qua olim caput tegebant; (3) galea; (4) pileus, galerus. A κύνος.

κύνειος, είᾱ, ειον, vel κύνειος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, caninus. A κύων.

κύνεος, έᾱ, εον, idem et ab eod.

κυνέω, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκύνεον, a κυνέω.

κυνέσσι, *canibus*, dat. plur. *Ion.* pro κυσί.

κυνέω, ῶ, f. ήσω, osculor, suavior; (2) turbo, commoveo. Κυνεῖ δ' ὁ μέν τις χεῖρ', ὁ δὲ ξανθὸν κάρα πλίβων, *Eur. Med.* 1144. Ἐγὼ κυνήσομαι τοιόνδε πῶμα, *Cyc.* 170. A κύω.

κυνήγιον, ᾱ, τὸ, venatio.

κυνηγεσία, ας, ἡ, venatio, venatus. A κυνηγός.

κυνηγέσιον, ᾱ, τὸ, idem et ab eod.

κυνηγετέω, ῶ, f. ήσω, venor. Ab eod.

κυνηγέτης, ᾱ, ὁ, venator. A κυνηγέω. Hinc

κυνηγετικός, ή, όν, venatorius; ad venatorem et venationem pertinens; (2) venationis studiosus; (3) de re venatoria agens.

κυνηγέτις, ίδος, ἡ, venatrix. Ab eod.

κυνηγέω, venor; (2) vestigo. Ὁ μὲν ἐκυνήγει τὸν Ἡρακλείδην, *Plato.*

κυνηγία, ας, ἡ, venatus, venatio.

κυνήγιον, ᾱ, τὸ, idem. A

κυνηγός, ῆ, ὁ καὶ ἡ, venator vel venatrix. Ex κύων et ἄγω, *duco.*

κυνηδόν, *adv.* canum more.

κυνηλασία, ας, ἡ, canum incitatio. Ex κύων et ἐλαύνω.

κυνηλατέω, ῶ, f. ήσω, canes agito. Ex iisd.

κυνήποδες, ων, οἱ, ossa in cruribus equorum inter ungulam et suram. Ex κύων et πούς.

κυνία, ας, ἡ, scil. κράμβη, crambe canina. A κύων.

κυνίδιον, ᾱ, τὸ, catellus, *Dim.* ab eod.

κυνίζω, f. ίσω, canem ago; (2) sum Cynicus, Philosophiam seu Sectam Cynicam sequor. Ab eod.

κυνιζιόω, canem irrito, *V. L.*

κύνικλος, ᾱ, ὁ, cuniculus. Sed rectius scribitur κόνικλος.

κυνικός, ή, όν, caninus; (2) Cynicus. A κύων.

κυνίσκη, ης, ἡ, catella. A κύων.

κυνίσκος, ᾱ, ὁ, catellus; (2) impudens, *Dim.*

κυνιστί, *adv.* canum modo.

κυνισμός, οῦ, ὁ, Cynica institutio, vita Cynica. A κυνίζω.

κυνοβλαβής, ῶτος, ὁ, cui adspectus caninus est. Ex κύων et βλάπτω.

κυνοβρωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, a canibus devoratus. Ex κύων et βρώσκω.

κυνόγλωσσον, ᾱ, τὸ, q. d. lingua canina, plantago minor, *herba. Angl.* HOUNDS-TONGUE. Ex κύων et γλῶσσα, *lingua.*

κυνοδέσμιον, ᾱ, τὸ, vinculum, quo membri genitalis cuticula cum glande colligatur, quod κύνα vocant. Ex κύων et δεσμός.

κυνόδηκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, a cane morsus. Hinc τὸ κυνόδηκτον, canum morsus. Ex κύων et δάκνω, *mordeo.*

κυνόδους, dens caninus; κυνόδοντες οἱ, dentes canini. Ex κύων et ὀδούς.

κυνοδρομέω, ῶ, f. ήσω, incitato cursu, tanquam canis feror; (2) cum canibus curro, vestigo. Ex κύων et δρόμος.

κυνοδρομία, ας, ἡ, canum cursus. Et iisd.

κυνοειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, canis speciem referens, qui est canino adspectu. Ex κύων et εἶδος.

κυνέλεον, chamæleon niger gravem odorem spirans. Ex κύων et ὄζω, *oleo.*

κυνοθαρσής, έος, ὁ καὶ ἡ, canina præditus audacia seu impudentia; (2) ferus, de equo. Ex κύων et θάρσος.

κυνοθρασῶς, είως, ὐ, idem.

κυνοκάρδαμον, ᾱ, τὸ, nasturtium. Ex κύων et πάρδαμον, quod idem notat.

κυνόκαυμα, ατος, τὸ, æstus Caniculæ. Ex κύων et καίω, unde καῦμα.

κυνόκτονον, ᾱ, τὸ, herbæ nomen, *Hes.* quasi aculeus caninus. Ex κύων et κέντρον.

κυνοκέφαλος, ὁ καὶ ἡ, capite canino prædituς, caniceps; (2) impudens, ut canis; κυνοκέφαλοι, Cynocephali, animalia quædam a figura sic dicti; *item* homines ficti in Africa. Ex κύων et κεφαλή.

κυνοκλέπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, canis fur, canem furatus. Ex κύων et κλέπτω.

κυνοκοστέω, ῶ, f. ήσω, canina pelle percutio. Κυνοκοστήσω σὲ τὸ νῶτον, *Arist. Eq.* 289. A κύων et κόπτω.

κυνοκράμβη, ης, ἡ, brassica canina. Ex κύων et κράμβη, *crambe.*

κυνοκτόνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, canicida, canes occidens. Hinc τὸ κονοκτόνον, ᾱ, aconitum, quod canes ab ipsis comestum necat. Ex κύων et κτείνω, *neco.*

κυνοκυτίς, ίδος, ἡ, canina rosa, *V. L.*

κυνολίσχης, ᾱ, ὁ, cui confabulationes sunt de rebus obscœnis. Ex κύων et λίσχη.

κυνόλοφα, ων, τὰ, asperitates quædam post primam spinam. Ex κύων et λόφος.

κυνόλυσσος, ᾱ, ὁ, morsus a cane rabido. Ex κύων et λύσσα, *rabies.*

κυνομαχέω, ῶ, f. ήσω, cum canibus, seu adversus canes pugno. Ex μάχομαι.

κυνόμορφος, ον, canis formam habens, *Steph.*

κυνόμυια, ας, ἡ, musca canina; (2) impudens, *Il.* 21, 394. Ex κύων et μυῖα.

κυνοπρόσωπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui canina facie est, caninum adspectum habens.

κυνόροδον, vel κυνόῤῥοδον, ᾱ, τὸ, rosa canina, silvestris, *Gl. V.* ligustrum.

κυνορράισπης, vel κυνοραίστης, ᾱ, ὁ, ricinus. Ex κύων et ῥαίω.

κυνόσαργες, εος, τὸ, gymnasium et populus in Attica. Ex κύων et ἀργός, *albus.*

κυνόσβατον, ᾱ, τὸ, rubus caninus, sentis caninus. Ex κύων et βατός, *rubus.*

κυνόσβατος, ᾱ, ὁ, idem, sive cynosbatus.

Κυνόσημα, vel κυνὸς σῆμα, monumentum canis; hoc est, Hecubæ, nom. loci.

κυνόσσοι, venatores, *Hes.* Ex κύων et σεύω.

Κυνοσουρεῖς, ᾶς, ἡ, Canis cauda, Ursa minor, Cynosura, sidus boreale. Ex κύων et οὐρά.

κυνούρια ὠά, ova urinæ, irrita, ventosa. Ex κύων et ὄρος, *ventus.*

κυνοσπάραικτος, ον, a canibus discerptus.

κυνόσταστον, τὸ, id. quod κυνόσβατον, *Plin.*

κυνοσφαγής, ές, cui canis immolatur, *Epith.* Hecates. A σφάττω.

κυνοσφανής, ὁ καὶ ἡ, *Epith.* Dianæ, *Lyc.*

κυνοτροφική, ἡ, ars alendi, acuendique canes. A τροφή.

κύνυρον, τὸ, aspera petra, *Lyc.*

κυνῦς, υος, ὁ, ὁ, lorum, quo canis tenetur; (2) saccus, marsupium, proprie lorum quo contrahitur. Ex κύων et ἴσχω.

κυνοφαγεῖν, canina carne vesci. Ex κύων et φαγεῖν.

κυνοφθαλμίζομαι, caninis, i. e. impudentibus oculis adspicio, *Hes.* Ex ὀφθάλμος.

κυνόφρων, ὁ καὶ ἡ, impudens. A φρήν.

κύντατον, atrocissimum. A seq.

κύντερος, ᾱ, ὁ, impudentior, protervior, sævior. A κύων.

κυνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, caninus. A κύων.

κυνώπης, ᾱ, ὁ, caninum adspectum sive vultum habens impudens, inverecundus. Ex κύων et ὤψ, *vultus.*

κυνῶπις, ίδος, ἡ, oculos seu vultum caninum habens, impudens, inverecunda.

κύνωψ, ωπος, ὁ, herba canina, oculus caninus. Ex iisd.

κύος, εος, τὸ, fœtus. A κύω.

κυοτοκία, ας, ἡ, fœtus editio, partus. Ex κύος et τίκτω, *pario.*

κυοτροφία, ἡ, fœtus nutritio. Ex τροφή.

κυούμενα, nom. plur. part. præs. med. n. g. verbi κυέω.

κυοφορέω, ῶ, in utero fero, prægnans sum. Κυοφορεῖν ἐκ τινος, *Luc.* Ex κύος et φέρω.

κυοφορία, ας, ἡ, tempus, quo mulier fert uterum; (2) fœtus in utero gestatio; (3) conceptio. Ex iisd.

κυταρισσίας, ᾱ, tithymalli quoddam genus, *Diosc.*

κυταρίσσινος, νη, κυταρίττινος, ίνη, ινον, cupressinus, e cupresso factus. A

ΚΥΠΑ΄ΡΙΣΣΟΣ, vel κυπάριττος, ᾱ, ἡ, cupressus.

κυπαρισσῶν, ῶνος, ὁ, cupressetum, locus, in quo nascuntur cupressi. A κυπάρισσος.

κυπαριττοτρόφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cupressos alens. Ex κυπάριττος et τρέφω.

ΚΥ΄ΠΑΡΟΣ, ᾱ, ὁ, vas magnum concavum.

ΚΥΠΑ΄Σ, άδος, ἡ, pallium, lecti stragulum.

ΚΥΠΑΣΣΙ΄Σ, vel κύπασσις, εως, ἡ, supparum, species tunicæ.

κυπείρις, ή, cyperis. A κύπειρος.

κύπειρον, τὸ, cyperum, gladiolus, herba. A κύπειρος.

ΚΥ΄ΠΕΙΡΟΣ, ᾱ, ὁ, vel ἡ, cyperus, juncus aquaticus, juncus triangularis.

κυπελλίς, ή, idem quod

ΚΥ΄ΠΕΛΛΟΝ, ᾱ, τὸ, genus poculi.

κυπελλόμαχος, ον, in quo poculis certatur, vel pugnatur. Ex μάχη.

κυπελλοχάφων, ὁ καὶ ἡ, poculis gaudens. Ex χαίρω.

κυπόω, everto, *Lyc.*

κυπρίάζειν, florere; unde apud *Suid.* κυπριάζασαι, ἀνθῆσαι, florentes.

κυπρίζειν, idem.

κυπρίδιος, ία, ιον, Venereus; (2) tener, mollis.

κύπρινον, ᾱ, τὸ, sc. μύρον, seu ἔλαιον, oleum seu unguentum cyprinum, factum ex floribus Cypri arboris.

κυπρῖνος, ᾱ, ὁ, Cyprinus, piscis fluvialis. Ab eod.

Κύπριος, ᾱ, ὁ, Cyprius, incola insulæ Cypri. A Κύπρος.

Κύπρις, ίδος, ἡ, Cypris, i. e. Venus, quæ ita dicitur a Cypro insula, in qua olim in primis colebatur, eoque ex mari appulisse credebatur; (2) actio Venerea; (3) flos vitis.

κυπρισμός, ῦ, ὁ, germinatio. A κυπρίζω.

Κυπρογένεια, ας, ἡ, Venus. Ex Κύπρος et γίνομαι, *nascor.* Unde

Κυπρογενής, έος, ὁ καὶ ἡ, in Cypro natus.

ΚΥ΄ΠΡΟΣ, ᾱ, ὁ, Cyprus, arbor quædam; (2) insula Veneri olim sacra; (3) mensura quædam.

κυπτάζω, pronus specto, prospecto, specto démissis oculis; (2) cunctor, tempus tero. Τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν Σύραν; *Arist. Nub.* 509. A κύπτω

κυπτός, ή, όν, inclinatus, supplex, *Æsch.* A κύπτω.

ΚΥ΄ΠΤΩ, fut. ψω, pronus sum, incurvo me ad videndum, demitto oculos; vergo; inclino; κεκυφώς, perf. part. pronus spectans; item ut κυπτάζω (2). Ὁ δὲ Ἰησοῦς κάτω κύψας, *Joan.* 8, 6. Στένων καὶ κύπτων εἰς τὴν γῆν, *Dem.*

κυρβαίη μάζα, apud *Hom.* in Iresione fuerit maza seu offa furfuribus conspersa, aut etiam furfuracea; quasi ἀπὸ τῶν κυρβείδων, quæ sunt τὰ πίτυρα, furfures; ut πιτυρίτης et πιτυρίας ἄρτος, panis furfuraceus. (Sed vox incerta.)

ΚΥΡΒΑΣΙ΄Α, ας, ἡ, tiara gallinacei; (2) tiara, apex, *Dion. Hal.*

ΚΥ΄ΡΒΙΣ, εως, ὁ, qūlibusdam ἡ, tabula triangularis cui leges Athenis inscriebantur.

κῦρε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔκυρε, a κύρω, *incido.*

κυρεία, ας, ἡ, dominatus, potestas, *Suid.* Vide κυρία. A κῦρος.

κυρέω, ῶ, fut. ήσω, incido; (2) adsequor; (3) contingo, evenio; (4) sum, existo. Νῦν σοι τέχνις ἐμάρανῆς κυρεῖ, contingit, *Sophocl. Trach.* 295. Εἰ μὴ κυρήσεις πολεμίους ἀπὸ χθονὸς φεύγοντας, *Eur. Rhes.* 113. Ἀτιμίης τοῖς ὑμέων κυρῆσαι, a vobis ignominia affectus, *Herod.* lib. 7, 158. A κύρω.

κυρηβασία, ἡ, pugna, quæ fit cornibus, concursus animalium cornutorum, *Suid.* A κυρηβάω, cornibus peto. Περὶς σκέλος κυρηβάσαι, cornibus incursabit, pugnabit, *Arist. Eq.* 272.

ΚΥΡΗ'ΒΙΑ, ων, τὰ, glumæ, paleæ, furfures.

κύρημα, ατος, τὸ, inventum fortuitum, in quod casu incidimus, *Suid.* A κυρέω.

Κυρήνη, ης, ἡ, Cyrene, urbs Africæ.

Κυρήνιος, ᾱ, ὁ, Quirinus. Nomen Latinum.

κυρία, ας, ἡ, domina; κυρία, subaud, ἡμέρα, præstitutus dies; (2) sub. ἐκκλησία, dies comitialis, seu comitia, quibus leges sanciuntur. A κύριος.

κυριακὸς, ἡ, όν, ad dominum pertinens; (2) ad Dominum nostrum, Jesum Christum, pertinens; (3) dominicus. Hinc τὸ κυριακὸν, ῦ, templum Dei, et τὰ κυριακὰ, ῶν, bona ecclesiastica; κυριακὴ, sc. ἡμέρα, dies dominica. Ab eod.

κυριαρχία, ας, ἡ, dominationis principium et origo. Ex κυρία et ἀρχὴ, *principium.*

κυριεύσις, εως, ἡ, dominium. A κυριεύω.

κυριεύω, fut εὐσω, dominor, dominus sum vel fio; (2) potior, capio, in potestatem redigo; (3) recupero. Κυριεύω σε, dominor tibi; σὲ, dominum te facio. Πάντων κυριεύειν, *Xen.* Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύστιν αὐτῶν, *Luc.* 22, 25. A κύριος.

κυριοκτονέω, ῶ, f. ήσω, dominum occido.

κυριοκτονία, ας, ἡ, domini cædes. A

κυριοκτόνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, domini interfector. Ex κύριος et κτείνω.

κυριολεκτέω, ῶ, f. ήσω, proprie loquor. Ex κύριος et λέγω.

κυριολεκτικῶς, et κυριολεκτῶς, *adv.* proprie loquendo.

κυριολέξια, ἡ, proprietas loquendi. Ex iisd.

κυριολογέω, proprie loquor. Ex κύριος et λόγος.

κυριολογία, ἡ, proprietas loquendi, sermo, seu oratio propriis constans verbis. Ex iisd.

κύριος, ᾱ, ὁ, auctoritatem in aliquam rem habens, a cujus auctoritate pendet aliquid, dominus. A κῦρος.

κύριος, ία, ιον, penes quem est potestas alicujus rei; qui pro arbitrio aliquid facit; (2) cui alicujus rei potestas, cura permissa est; (3) auctoritatem habens, ratus; (4) præcipuus, principalis; ut in corpore membrum, vitale maxime, ut caput, cor, &c. (5) proprius. Ab eod.

κυριότης, ητος, ἡ, dominium, dominatio, dominatus. A κύριος.

κυρίόω, idem quod κυρέω, *Steph.*

κυρίσσω, vel κυρίττω, f. ξω, cornibus peto, cornibus ferio. Δακτίζοντες καὶ κυρίττοντες, *Plato.* A κέρας.

κυρίττοί, οἱ, genus mimorum, ligneas personas sibi aptantes et obversis frontibus sibi occurrentes, *Hes.*

κυριώνυμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, a domino nomen habens. Ex κύριος et ὄνομα.

κυρίως, *adv.* cum auctoritate et potestate; (2) firmiter, stabiliter; (3) proprie.

κυρκανᾶν, idem quod κυκανᾶν, *Aristoph.* Τί αὖ σὺ κυρκανᾷς, *Thesm.* 859.

κύρμα, ατος, τὸ, id, in quod aliquis incidit, quod nanciscitur; præda, *Il.* 5, 488. A κύρω.

ΚΥ'ΡΟΣ, εος, τὸ, auctoritas; (2) firmamentum, rata fides. Πάντως γὰρ ἔχει τάδε κῦρος, rata sunt, *Soph. Œd. Col.* ult. Sed Κῦρος, ᾱ, ὁ, Cyrus, rex Persarum.

κυρόω, ῶ, fut. ώσω, sancio, decerno, ratum facio, auctoritate mea probo; κεκυρωμένον, sancitum, aor. 1. κυρωθείς, probatus. Κυρῶσαι ἀγάπην, 2 *Cor.* 2, 8. κεκυρωμένη διαθήκη, *Gal.* 3, 15. A κῦρος.

κύρσαι, a. 1. inf. act. *Æol.* pro κῦραι, a κύρω.

κυρσάνιος, unde voc. κυρσάνιε, adolescens, apud *Aristoph.* Vox Laconica.

κύρσω, f. 1. ind. act. *Æol.* pro κυρῶ,

κυρταύχην, ενος, ὁ καὶ ἡ, cui incurva est cervix. Ex κυρτὸς et αὐχήν.

κυρτη, ης, ἡ, nassa, qualus, fiscella.

κυρτία, ᾱς, ἡ, textum vimineum.

κυρτίδιον, ᾱ, τὸ, quasillum. A præc.

κυρτὶς, ίδος, ἡ, qualus, fiscella. A κύρτη.

ΚΥΡΤΟ Σ, ή, όν, curvus, gibbosus, incurvus; (2) convexus. Κῦμα——Κυρτὸν ἐὸν κορυφοῦται, i. e. tumidus, seu *convexus existens fastigiatur*, *Il.* 4, 426.

κύρτος, ᾱ, ὁ, nassa; (2) cavea. A κυρτός.

κυρτότης, ητος, ἡ, curvitas. Ab eod.

κυρτόω, ῶ, f. ώσω, curvo, incurvo; curvum, convexum reddo; κυρτοῦμαι, curvesco. Ἀπὸ βάρεως κυρτοῦνται, *Xen.* Ab eod.

κύρτωμα, ατος, τὸ, quod est incurvatum, gibbus; (2) tumor omnis præter naturam. A κυρτόω. Unde

κύρτωσις, εως, ἡ, curvitas, gibbositas.

ΚΥ'ΡΩ, f. *Æol.* κύρσω, aor. 1. ἔκυρσα, incido; (2) nanciscor; (3) impingo; (4) sum. Ἦ τέκνα, μητρὸς ὡς κακῆς ἐκύρσατε, *Eur. Med.* 1366. Ἦν ἐκύρσατ' ἐξ ἐμοῦ, *id. Supp.* 1167.

κύρωσις, εως, ἡ, comprobatio, quæ fit auctoritate alicujus, confirmatio, rata fides. A κυρόω. Unde

κυρωτέον, sanciendum.

κυρωτικὸς, ἡ, όν, confirmandi vim habens.

κύσας, a. 1. part. act. verbi κύω.

κῦσι, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔκυσε.

ΚΥ'ΣΘΟΣ, ου, ὁ, podex; (2) pudendum muliebre; *Gl. V.* cunnus. Κύσθε λεοντῶν ἐνημμένον, *Arist. Ran.* 430.

κυσὶ, *canibus*, dat. plur. a κύων, *canis.*

κυσοδάκχαρος, qui nates sibi bacchare inungit, *Hes.* Ex κυσὸς et βάκχαρις.

κυσοδακνιᾶν, quasi nates prurire; *Hes.* κυσοδακνιᾶ, ψωριᾷ, scabiosus est. Ex κυσὸς et δάκνω.

κυσολάκων, ὁ, pueris abutens, *Hes.* Ex κυσὸς et λάκκων, unde λακκωνίζειν, *pædicare.*

κυσολαμπὶς, ίδος, ἡ, cicindela, noctiluca, *Hes.* Ex κυσὸς et λάμπω.

κυσολέσχης, ᾱ, ὁ, turpiloquus. Ex κυσὸς et λέσχη.

κυσονίστης, ᾱ, natium, seu pudendorum lavator, *Hes.* πόρνος, impudicus, fornicarius. Ex κυσὸς et νίπτω, *lavo.*

κυσονίστρια, ας, ἡ, meretrix, adultera.

κυσὸς, ᾶ, vel κύσος, ᾱ, idem quod κύσθος.

κυσσαμένη, a. 1. part. med. *Poët.* pro κυσαμένη, a κύω.

κύσσαρος, ᾱ, ὁ, idem quod κυσός.

κύσσι, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* et *Poët.* pro ἔκυσε, a κύω.

κύστιγξ, γγος, ἡ, parva vesica, *Hippocr.*

ΚΥ'ΣΤΙΣ, εως, ἡ, vesica, v. c. bilis, sed maxime urinæ; (2) ventriculus, ap. *Sch. Arist.* A κύω, *proprie* comprehendo, complector, concipio: *unde* κύστις, κύσος, κύσθος, *loca cava, quæ aliquid continent; sed usus fert*, ut κύστις, *magis de* vesica *dicatur*, Ern. Κατὰ κύστιν, juxta vesicam, *Il.* 5, 67.

κυστίδιον, ᾱ, τὸ, cistula. A κυτίς.

ΚΥ'ΣΤΙΝΟΣ, ᾱ, ὁ, cytinus, flos et primus partus mali Punici. Hinc.

κυτινώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, capitulo mali Punici similis.

κυτὶς, ίδος, ἡ, cista. A κύτος, *cavitas.*

κυτισήνομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui cytiso pascitur. Ex κύτισος et νέμω, *pasco.*

ΚΥ'ΤΙΣΟΣ, ᾱ, ὁ, cytisus, frutex.

κυτμὶδες, αἱ, emplastri quoddam genus, *Luc.*

ΚΥ'ΤΟΣ, εος, τὸ, cavitas, cavus sinus, alveus; (2) venter cavus; (3) corporis truncus; corporis moles; corpus.

κύτραν, acc. sing. *Dor.* pro κύτραν, a κύτρα.

κυττάριον, ᾱ, τὸ, cellula, alveolus, *Dim.* a

κύττᾰρος, ᾱ, ὁ, loculamentum apum et vesparum. A κύτος.

κυτώδης, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cavus, cavo sinu tumens; alveo tumens. A κύτος.

κυφαγωγὸς ἵππος, equus proni vel cernui capitis. Ex κυφὸς et ἄγω, *duco.*

κυφαὶ, vel κύφαι, ῶν, αἱ, genus squillarum, gibbæ. A κυφὸς.

κυφαλέος, έα, έον, incurvus, gibbosus. Ab eodem.

κύφελλα, ἡ, nubes densa. Ab eod.

ΚΥ˜ΦΙ, εως, τὸ, cyphi, suffimenti genus, sacerdotibus Ægyptiis usitatum.

κυφοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cyphi similis. Ex κῦφι et εἶδος.

κυφὸς, ἡ, όν, curvus, incurvus, gibbosus. A κύπτω. Unde

κῦφος, εος, τὸ, incurvitas, gibbositas.

κυφότης, ητος, ἡ, idem. A κυφός.

κυφόω, ῶ, incurvo; κυφοῦσθαι, incurvari.

κυφωμα, ατος, τὸ, gibbus. A κυφόω.

κύφων, ωνος, ὁ, instrumentum, quo torquebantur sontes, catasta, numella, collare; (2) furcifer, maleficus; (3) κύφωνες, vel κυφῶνες, virgæ incurvatæ supra currum, *Pollux* de partibus currus; curvatura, camera, fornix, *Etym.* stiva; (4) angina, *Hes.* psellus; (5) vestis genus, *Hes.*

κυφωνισμὸς, ᾱ, ὁ, supplicium. A κύφων.

κυφωσις, εως, ἡ, incurvatio, gibbositas.. A κυφόω.

κύψαντες, nom. plur. a. 1. part. act. verbi κύπτω.

ΚΥΨΕ'ΛΗ, ης, ἡ, alveare apum, e viminibus aut stramine plexum; (2) arca; (3) genus vasis aut mensuræ frumentariæ; (4) interius auris foramen; (5) sordes aurium.

κυψέλιον, ᾱ, τὸ, cistula, *Dim.* a κυψέλη.

κυψελὶς, ίδος, ἡ, alveus; (2) cistula, cistella; (3) sordes aurium. Ab eod.

κυψελόβυσσος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui aurium foramina sordibus, vel alio modo obturata sunt. Ex κυψέλη et βύω, *obturo.*

ΚΥ'Ω, et κύέω, fut. κύήσω, in utero gesto, sum prægnans; (2) concipio. Κύει ἔτη δύο, *Theophr.* Οὔς τέκε κυσσαμένη, *Hesiod. Theog.* 125.

κύω, fut. κύσω, osculor. Κῦσόν σε, καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιὰν, *Arist. Nub.* 81.

ΚΥΩ'Ν, κυνὸς, ὁ vel ἡ, canis; (2) canis marinus; (3) canis cœlestis, Sirius, canicula; (4) canis, jactus in ludo aleatorio; (5) scintilla ex ferro candente dum cuditur prosiliens, *Hes.* (6) membrum virile, *Hes.* pars quædam ejus, *Etym.* At *Eust.* de pudendo muliebri; (7) morbus quidam; (8) κύων ξυλίνη, rubus canina.

κῶας, pellis ovina, villosa, vellus. A κώς.

κωβιδάριον, ᾱ, τὸ, parvus gobio, gobiunculus, *Dim.* a κωβίς.

κωβίδιον, ᾱ, τὸ, idem et ab eod.

ΚΩΒΙΟ Σ, ᾱ, ὁ, gobius, seu gobio, piscis.

κωβίτις, ίδος, ἡ, apuæ species. A κωβίος.

κωβιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, gobio similis. Ab eodem.

κωδάριον, ᾱ, τὸ, *Dimin.* a κώδιον, signif. lecythum, vel sacculum coriaceum.

ΚΩ'ΔΕΙΑ, νεί κωδία, ας, ἡ, caput papaveris; (2) globulus. Κώδειαν ἀνασχών, *Il.* 14, 499. i. e. *capite tanquam papaveris capite sublato.*

κωδίκελλος, ὁ, idem quod κωδάριον, *Suid.*

κώδιον, ᾱ, τὸ, pellis, vellus. A κώς.

κωδιοφόρος, ον, pellem gestans, pellitus. A φέρω.

κωδύα, ἡ, caput ciborii, *Eust.*

ΚΩ'ΔΩΝ, ωνος, ὁ, tintinnabulum, nola; (2) *Metaph.* homo garrulus; (3) tubæ orificium, in extremo habens speciem campanulæ; (4) tuba ipsa.

κωδωνίζω, fut. ίσω, tinnio, tintinnabulum, seu nolam pulso; (2) tintinnabulo exploro; (3) vasa figulina exploro; (4) simpliciter, exploro. Ὅ, τι παιεῖ, κωδωνίσω, *Arist. Ran.* 79. A κώδων.

κωδωνόκροτος, ον, tinniens; (2) fastuosus, magniloquus. A κρότος.

κωδωνοφαλαρόπωλος, ὁ καὶ ἡ, qui nolas, seu tintinnabula equorum phaleris adjicit. Vox *Aristoph.* Ex κώδων, φάλαρα et πῶλος.

κωδωνοφορέω, ῶ, tintinnabulum, seu nolam circumfero; (2) vigilias exploro. Ἐφοδεύεται, κωδωνοφορεῖται, *Arist. Av.* 1165. A

κωδωνοφόρος, ᾱ, ὁ, tintinnabulum, seu nolam circumferens; (2) vigiliarum explorator.

κώεα, nom. pl. a κῶας.

κώθων, ὁ, idem quod κάθων, *Num.*

ΚΩ'ΘΩΝ, ωνος, ὁ, Cothon, genus poculi Laconici et militaris, *Plut.* in *Lycurg.* cap. 9. (2) compotatio largior, *Eustath.* 8, 17.

κωθωνίη, ης, ἡ, larga potio. A κώθων.

κωθωνίζω, f. ίσω, largius poto. A id.

κωθωνισμὸς, ᾱ, ὁ, potatio, compotatio. A κωθωνίζω.

κωθωνιστήριον, ᾱ, τὸ, locus compotationibus destinatus. Ab eod.

κώκῦμα, ατος, τὸ, fletus, ejulatus, *Eurip. Or.* 1298. A κωκύω.

Κωκυτός, οῦ, ὁ, idem ; (2) Cocytus, fluvius infernalis. Ab eod.

ΚΩΚΎΩ, fut. ύσω, fleo, ploro, lamentor, ejulo. *Ἀκτίεισον ἐν πέτρῃσι αἰῶνα κωκύσουσιν. Lyc.* 908. *Il.* 18, 37.

ΚΩΛΑΚΡΈΤΑΙ, ῶν, οἱ, diribitores carnium e victimis reliquarum inter sacerdotes, a κῶλον (5) ; (2) *Sch. Aristoph.* quæstores et custodes judicialis pecuniæ in victimis consumendæ, *Vesp.* 709.

κωλάριον, ου, τὸ, parvum colon. *Dim.* a κῶλον.

κωλέα, ας, ἡ, fœni fasciculus, *it.* perna.

κωλεός, ὁ vel ἡ, idem quod κῶλον.

κωλῆ, ῆς, ἡ, perna ; *contr.* ex κωλέα.

κωλλὴν, ῆνος, ἡ, perna, petaso. Ab eod.

κωλήτιον, ου, τὸ, *Dim.* a seq. *Latine* colepium. v. colephium.

κώλητων, ωνος, ὁ, talus ; (2) sura. Κρύψ' ὅ πίθεν κώλητα τυχὼν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα, *Il.* 23, 726. A κῶλον.

κωλικεύομαι, coli vitio laboro, *Alex.*

κωλικὸς, ὴ, ὸν, colicus, ad coli dolorem pertinens. A

ΚΏΛΟΝ, ου, τὸ, membrum, ut pes, lacertus, crus ; (2) pars periodi ; (3) intestinum crassum ; (4) alvus ; (5) partes majores victimarum, ut τραχήλια, minores ; (6) κᾶλα, corpora.

κωλοτομέω, ῶ, fut. ήσω, membra incido, membris trunco. Ex κῶλον et τέμνω.

κωλυέτω, 3. sing. præs. imperat. act. verbi κωλύω. Unde

κώλυμα, ατος, τὸ, impedimentum ; (2) munimentum.

κωλύμη, ης, ἡ, impedimentum. Ab eod.

κωλυσάνεμος, ου, ὁ, ventos arcens.

κωλυσίδειπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, cœnam impediens.

κωλυσίδρομος, ον, κωλυσιδρόμα, cursum impediens ; de podagra, *Luc.*

κωλυσιεργέω, ῶ, f. ήσω, impedio, impedire tento.

κωλυσιεργία, ας, ἡ, operis impedimentum et remora. Ex κώλυσις et ἔργον.

κώλυσις, εως, ἡ, impeditio, remora ; (2) impedimentum, obstaculum. A κωλύω.

κωλυτὴρ, ῆρος, ὁ, qui impedit. Ab eod.

κωλυτήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, impediendi vim habens. Hinc τὸ κωλυτήριον, ου, impedimentum, remora. A κωλυτὴρ.

κωλυτὴς, οῦ, ὁ, impeditor. A κωλύω.

κωλυτικὸς, ὴ, ὸν, prohibitorius. Ab eod.

κωλυτὸς, ὴ, ὸν, impeditus ; (2) qui prohiberi potest. Ab eod.

ΚΩΛΎΩ, fut. ύσω, prohibeo, impedio ; veto ; inhibeo, reprimo ; κωλυθῆναι, aor. 1. pass. reprimi ; κωλυθείς, prohibitus ; perf. πεκωλύσθαι, prohibitum esse. Ἐστίν τις, ἐπίν, ὅς σε κωλύσει τὸ δρᾶν, *Soph. Phil.* 1230. Σὺ τὴν ἐμὴν γυναῖκα κωλύεις ἐμὲ ; *Arist. Thesm.* 925. Τί μ' ἐκώλυσας ῥῖψαι τύμβῳ τέφρων εὐκοίλην ; *Eur. Alc.* 891. Εἰ πρὸς τὺ θεῖ κωλύομεσθαι μὴ μαθεῖν ἃ βέλομαι, *id. Ion.* 392.

ΚΩΛΏΤΗΣ, ου, ὁ, stellio.

ΚΏΜΑ, ατος, τὸ, somnus profundus, sopor altus, dulcis ; (2) veternus ; (3) illecebra, *Schol. Pind.* Καί τινα παῖδων Μητέρα τεθνεώτων ἀδινὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυπτεν, *Apoll. Rhod.* lib. 13, 747.

κωμάζω, f. άσω, comissor ; (2) sum petulans et lascivus more comissantium ; (3) ex temulentia proterva convicior et pulso obvios ; (4) tripudio ; (5) comissabundus venio ; (6) hymnis celebro ; (7) Bacchus dicitur κωμάζειν, cum simulacrum ejus pompa solenni cum cantu circumfertur, apud *Diod.* Κώμαζον ὑπ' αὐλῆ, ap. *Hesiod. Scut.* 281. Τὸν καλλίνικον μετὰ θεῶν ἐκώμασεν, *Eur. Her. Fur.* 180. A κῶμος, *comissatio.*

κωμαίνω, dormito, dormitorio, *Hes.* A κῶμα.

ΚΏΜΑΚΟΝ, ου, τὸ, fructus quidam aromaticus.

κώμαξ, ακος, ὁ, petulans, nugator, *Eust.* A κῶμος.

κωμεῖξατε, 2. plur. aor. 1. imper. act. *Dor.* pro κωμάσατε, a κωμάζω.

κωμεῖραχης, ου, ὁ, pagi præfectus, qui vicis, oppidulis præest.

κώμαρχος, ου, ὁ, idem. Ex κώμη et ἀρχή.

κωμάσδω, *Dor.* pro κωμάζω. Unde

κωμασία, ἡ, pompa Bacchi, in qua simulacrum ejus circumfertur.

κωμαστὴς, οῦ, ὁ, comissator ; (2) *Epith.* Bacchi κωμάζοντος ; (3) nomen ministri in Bacchica pompa.

κωμασσικὸς, ὴ, ὸν, ad comissatores vel comissationem pertinens. A κωμασσήν.

κωμασσικῶς, *adv.* comissabunde, comissantium more. A κωμασσικὸς.

κωματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, quem torpor seu veternus tenet, vel opprimit. A κῶμα.

κώμαυλος, ὁ, rusticus, *Ep.*

ΚΏΜΗ, ης, ἡ, pagus, vicus ; (2) villa ; (3) castellum ; (4) vicus in urbe.

κωμηδὸν, *adv.* vicatim. A κώμη.

κωμήτης, ου, ὁ, paganus ; κωμῆται, ejusdem vici incolæ, ejusdem viciniæ ; vicini.

κωμητικὸς, ὴ, όν, paganus, qui in pago est, vel ad pagum pertinet. Ab eod.

κωμήτις, ίδος, ἡ, pagana, vicina. Ab eod.

κωμήτωρ, ορος, ὁ, pagi incola.

κωμικεύομαι, comice loquor. A κωμικὸς.

κωμικὸς, ὴ, όν, comicus, ad comœdiam pertinens, Poëta comicus. A κώμη.

κωμικῶς, *adv.* comice.

κώμιον, ου, τὸ, parvus pagus s. vicus, *Dim.* κωμογεραμματεὺς, έως, nomen honoris.

κωμοδρόμιον, ου, τὸ, parvus vicus. A κώμη.

κωμοδρόμος, ου, ὁ, oppidulum. Ex κώμη et πόλις.

ΚΏΜΟΣ, ου, ὁ, comissatio, convivium lascivum ; (2) etiam honeste, de convivio hilari, festivo, et ut videtur, sic proprie, *Ern.* (3) nomen dei, præsidis compotationum, h. e. Bacchi ; (4) saltationes in comissationibus, et saltatio universa ; (5) lascivia, petulantia scil. comissantium.

κωμᾶσθαι, alto sopore opprimi ; unde perf. part. κεκωμωμένος, apud *Hippocr.* veterno oppressus. A κώμα.

κωμυδρόμιον, τὸ, parva et vilis herba, *Eust.*

ΚΏΜΥΣ, ῦθος, ἡ, laurus, quæ ante fores statuitur ; (2) faciosus fœni. Καὶ μαλακῶ χόρτοιο καλὰν κώμυθα δίδωμι, *Theoc. Id.* 4, 18.

κωμωδέω, ῶ, fut. ήσω, mordacibus dictis incesso, mordeo, noto, taxo, velut in primis in vetere Comœdia fieri solebat. Κωμωδηθεὶς ἐν ταῖς πατρίοις τελεταῖς ταῖς τῦ Διονύσυ, *Arist. Ran.* 367. A κωμῳδὸς.

κωμῳδημα, ατος, τὸ, dictum mordax, subsannatio. A κωμῳδέω.

κωμῳδία, ας, ἡ, fabula, comœdia ; (2) satira, scriptum satiricum. A κωμῳδὸς.

κωμῳδιακὸς, idem quod

κωμῳδικὸς, ὴ, όν, idem quod κωμικὸς.

κωμῳδικῶς, *adv.* comice.

κωμῳδιογράφος, ὁ, comœdiarum scriptor. Κωμῳδιογράφος, idem.

κωμῳδιοποιὸς, ὁ, idem quod κωμῳδοποιός.

κωμῳδιδάσκαλος, ου, ὁ, ἡ, ars comica. A κωμῳδοδιδάσκαλος, ου, ὁ, comœdiæ scriptor, Poëta comicus.

κωμῳδολειχῶν, comœdilinctor. Κωμῳδολειχῶν περὶ τὸν τῦ πράττοντ' ἀεὶ, *Arist. Vesp.* 1307. A κωμῳδία et λείχω.

κωμῳδοποίεω, ᾶς, ἡ, actio ipsa scribendi comœdias. A κωμῳδοποιός.

κωμῳδοποιητὴς, οῦ, ὁ, Poëta comicus.

κωμῳδοποιὸς, οῦ, ὁ, comœdiæ scriptor, qui comœdias conficit, Poëta comicus. Ex κωμῳδὸς et ποιέω.

κωμῳδὸς, οῦ, ὁ, comœdus, comediæ actor. Ex κώμη et ᾠδὴ, *cantus*, quoniam comœdiæ ab initio in vicis et pagis decantabantur.

κωμῳδοτραγῳδία, ἡ, fabula mixta e comœdia et tragœdia, ut Cyclops Euripidis.

κωμῳδοτραγῳδὸς, ὁ, actor ejusdem.

κωνάριον, ου, τὸ, parvus conus ; nux pinea.

κωνειάζομαι, fut. άσομαι, cicutam bibo, lethale pharmacum haurio. A κώνειον.

ΚΩΝΕΙ΄Ν, circumagere, pice oblinere, *Hes.*

κώνειον, ου, τὸ, cicuta. *Angl.* HEMLOCK.

κώνηγις, εως, ἡ, gummitio apum. A κωνεῖν.

κωνίας, ου, ὁ, ut κωνίας οἶνος, vinum picatum.

κωνικὸς, ὴ, όν, conicus, in coni figuram compositus, πνεῦμα κωνικὸν, turbo. A κῶνος.

κωνικῶς, *adv.* ad figuram coni, metæ, &c.

κώνιον, τὸ, idem quod κώνειον, *Ep.*

κωνοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, coni formam habens, turbinatus. Ex κῶνος et εἶδος.

κῶνον, *Attice*, pro κοὐ οἶνον.

ΚΏΝΟΣ, ου, ὁ, conus, turbo, meta, corpus mathematicum ex lato in acutum desinens ; (2) turbo, quo pueri ludunt ; (3) nux pini piceæque ; (4) involucrum quorundam fructuum ; (5) apex galeæ.

κωνοφορέω, ῶ, f. ήσω, conum fero. A

κωνοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, conum ferens, conifer. Ex κῶνος et φέρω, *fero.*

κωνώπειον, ου, τὸ, conopeum, velamen ad arcendos culices. A κώνωψ.

κωνωπειὼν, instrumentum ad arcendos culices.

κωνωποειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, culicis speciem habens. Ex κώνωψ et εἶδος.

κωνωπιθήρεως, ου, ὁ, avis culices venans, *Hes.* Ex κώνωψ et θηρεύω, *venatio.*

ΚΏΝΩΨ, ωπος, ὁ, vel ἡ, culex.

κῶος, εος, τὸ, vellus, stragulum e pelle villosa. At κῶος, ου, ὁ, jactus astragali. Alioqui Κῶος, qui est ex insula Co.

κώπαιον, ου, τὸ, superior pars remi, *Hes.*

κωπαιώδης, ες, longus in modum remi. Ab eodem.

κωπεὺς, έως, τὸ, remex. A κώπη.

ΚΏΠΗ, ης, ἡ, remus ; (2) manubrium. Hinc

κωπήεις, ήεσσα, ῆεν, manubrium seu capulum habens, *Il.* 15, 713.

κωπηλασία, ας, ἡ, remigatio.

κωπηλατέω, ῶ, f. ήσω, remigo. Τρύπανον κωπηλατεῖ, *Eur. Cyc.* 454. A

κωπηλάτης, ου, ὁ, remex, qui remum impellit. Ex κώπη et ἐλαύνω.

κωπήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, navis quæ remis agitur, actuaria. A κώπη.

κωπητὴρ, ῆρος, ὁ, id, quo remus scalmo alligatur. Ab eod.

κωπητήριον, et κωπωτήριον, τὸ, q. d. remorum repositorium, *Poll.*

κωπίον, ου, τὸ, parvus remus ; κωπία, ossa angustiora costarum. *Dim.* a κώπη.

κῶπος, ὁ, monile, *V. L.*

κωπωτὴρ, ῆρος, ὁ, locus ubi remi ponuntur.

κώρη, κώρος, et κωρωσύνη, *Dor.* pro κύρη, κύρος et κυρωσύνη.

κωρυκαῖος, ου, ὁ, explorator, delator.

κωρύκιον, τὸ, sacculus, folliculus, *Suid.*

κωρυκὶς, ὴ, pro κώρυκος, *Eust. Ar.*

κωρυκιώτης, ου, ὁ, idem.

κωρυκομαχία, ἡ, pugna seu lusus qui κωρύκῳ fit, *Steph.*

ΚΏΡΥΚΟΣ, ου, ὁ, pera, saccus coriaceus ; (2) pila, folliculus seu pila major inflata ; (3) montis nomen. Hinc

κωρυκώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, peræ seu folliculo similis.

ΚΏΣ, pellis ovina villosa, vellus ovis ; (2) stragulum.

Κῶς, Κῶ, ἡ, Cos, insula.

κῶς, *quomodo, Ion.* pro πῶς.

κώταλις, tudicula, *Eust.*

κωτίλας, άδος, ἡ, hirundo. A κωτίλλω.

κωτιλία, ας, ἡ, adulatio, blanditiæ.

κωτίλλη, ἡ, idem quod κωτιλάς.

ΚΩΤΙ΄ΛΛΩ, fabulor, garrio ; (2) blandis et fallacibus verbis decipio. Παῦσαι θ', ὦ δύσανοι, ἀναύτα κωτίλλοισαι, *Theocr.* 15, 87. Αἰμύλα κωτίλλεσα, *Hesiod. Op.* 372. Hinc

κώτιλος, ίλη, ιλον, garrulus, loquax ; (2) canorus ; (3) blandus, fallax, astutus.

κωφάω, ῶ, exsurdo, surdum facio ; et κωφάομαι, obmutesco, obsurdesco.

κωφίας, ου, ὁ, surdaster, species serpentis, *Hes.* A

ΚΩΦΟ΄Σ, ὴ, ὸν, hebes, obtusus, proprie ; atque hinc, (2) sensu aliquo captus, inprimisque auditu ; (3) mutus, tacitus ; (4) stolidus, stupidus, iners, rudis ; (5) invalidus, irritus. Hinc

κωφότης, ητος, ἡ, surditas, stupor.

κωφόω, ῶ, f. ώσω, hebeto, obtundo ; (2) exsurdo, surdum reddo ; κοφῶμαι, surdeo, surdesco. Ab eod.

κώφωμα, ατος, τὸ, surditas morbo supervenies. A κωφόω. Unde

κώφωσις, εως, ἡ, hebetudo quævis, ut oculorum, aurium, &c.

κῶχετο, pro καὶ ὤχετο, 3. sing. imper. ind. med. verbi οἴχομαι, *abeo.*

κωχεύω, fut. σω, attollo, sustineo, *Hes.*

Λ

Λ, Undecima litera Græcorum, quæ λάμβδα, vel etiam λάϗδα, ab Hebræorum Lamed dicitur ; (2) inter notas numerales *triginta* notat ; et, cum lineola infernе posita (λ,), *triginta millia.*

λα, *particula*, augens significationem vocum cum quibus componitur, e. g. λάμαχος, valde pugnax. Ex μάχομαι.

ΛΑ΄ΑΣ, gen. λάαος, *contr.* λᾶος, ὁ, lapis, saxum.

λαβδᾱγῡγέος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui pecuniam accipit; (2) qui nihil nisi accepta pecunia facit. Ex λαβέω et ἀγῡρέος.

λαβδᾱκισμός, οῦ, ὁ, crebrior literæ λ usurpatio. A λάβδα, idem ac λάμβδα.

λαβδοειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, ut λαβδοειδὴς ῥαφή, sutura transversa in posteriore cranii parte, literæ Lambda formam habens. Ab eodem.

λάβε, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔλαβε, a λαμβάνω.

λάβε, *cape*, 2. sing. a. 2. imper. act.

λαβεῖν, a. 2. inf. act. *Dor.* pro λαβεῖν.

λαβή, ῆς, ἡ, prehensio, proprie, qua athleta adversarium corripit; unde et de initio paroxysmi febrilis dicitur; (2) id, quo aliquid prehendimus, velut ansa, capulus, manubrium; (3) ansa, occasio. A λαβεῖν.

λαβῆν, a. 2. inf. act. *Dor.* pro λαβεῖν.

λάβης, *ceperis*, 2. sing. a. 2. conj.

λάβητι, 3. sing. a. ejusd. *Ion.* pro λάβῃ.

λαβίδιον, ᾱ, τό, forcipicula. A λαβίς.

λαβιδόω, fibula constringo, connecto. Ab eodem.

λάβιον, ᾱ, τό, manubrium. *Dim.* a λαβή.

λαβίς, ίδος, ἡ, ansa, capulus, manubrium; (2) forceps; (3) fibula; (4) cochlear, quo Græci utuntur in Eucharistia. Ab eodem.

λάβομεν, *ceperimus*, 1. plur. a. 2. opt. act.

λαβοῖσα, a. 2. part. act. *Dor.* pro λαβοῦσα.

λαβόμην, aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐλαβόμην.

λάβον, *cepi*, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔλαβον.

λαβόντες, nom. plur. a. 2. part. act.

λαβραγορέω, ῶ, procaciter loquor, præceps vel incontinens sum in loquendo. Ex λάβρος et ἀγορέω.

λαβραγόρης, ᾱ, ὁ, procaciter sive effuse loquax. Ex iisd.

λαβρεύω, fut. ήσω, idem quod λαβραγορέω, *Nic.* A λάβρος.

λαβράκιον, τό, parvus labrax, *Ath.*

λάβραξ, ακος, ὁ, labrax piscis, lupus marinus. A λάβρος.

λαβρεῖα, ας, ἡ, præcipitantia et procacitas in loquendo. A

λαβρεύομαι, præceps sum in dicendo, incontinens sum in loquendo. Ἀλλ' αἰεὶ μύθοις λαβρεύεται, *Il.* 23, 478. Ab eod.

λαβροποτέω, avide bibo. A

λαβροπότης, ᾱ, ὁ, qui avido et hianti ore bibit; (2) vehemens et impetuosus, *de torrente*, (nisi in hoc sensu est λαβροπόδης, ut in edd. *Ern.*) Ex λάβρος et πότης.

ΛΑ΄ΒΡΟΣ, ᾱ, ὁ, valde vorax, avidus; (2) vehemens. Hinc τὸ λάβρον, ᾱ, aviditas hianti ore omnia devorandi. Ὡς πόντῳ λάβροισιν ὀλεθρίοις ἐν κύμασι, *Eur. Orest.* 344.

λαβρόσυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cum impetu ruens. Ex λάβρος et σύομαι, *feror, ruo.*

λαβροστομέω, ῶ, fut. ήσω, procaci sum ore, procax sum in loquendo.

λαβροστομία, ᾱς, ἡ, procacitas in loquendo. A

λαβρόστομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, valde garrulus, loquax.

λαβροσύνη, ης, ἡ, voracitas, incontinentia; (2) procacitas. A λάβρος.

λαβρότης, ητος, ἡ, idem et ab eod.

λαβροφαγέω, ῶ, avido et hianti ore voro. Ex λάβρος et φαγεῖν.

λαβρύσσω, idem quod λαβράζω.

λαβρώνιον, ᾱ, τό, poculum quoddam latum Persis in primis usitatum. A λάβρος.

λαβρώνος, ᾱ, ὁ, idem et ab eod.

λάβρως, *adv.* voraciter, incontinenter; (2) procaciter; (3) confertim; (4) impetuose, rapide. Ab eod.

λαβύζος, labyzus; aromatis genus, *Ath.*

λαβυρίνθειος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, labyrintheus, labyrintho similis.

ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΣ, ᾱ, ὁ, labyrinthus, locus multis viarum ambagibus inflexus.

λαβυρινθώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem quod λαβυρίνθειος.

λαβῶ, *capiam*, fut. 2. ind. act. verbi λαμβάνω.

λαγάνιον, ᾱ, τό, parvum laganum, *Dim.* a

ΛΑΓΑΝΟΝ, ᾱ, τό, laganum, placentæ genus e simila et oleo recente.

λαγαρίζομαι, laxor, evacuor, intra me ipsum concido, flaccesco, extenuor, macero. Ἐκ πηθαρίης λαγαριζόμενον, *Arist. Vesp.* 672.

λαγαρόομαι, ῶμαι, idem. A

λαγαρός, ᾱ, όν, laxus, vacuus, subvacuus, non distentus, non plenus; λαγαρὸς γίγνομαι, versus, cui aliquid in medio deest. • A λάγυν.

λαγαροειδῶς, *adv.* ad modum versus, qui λαγαρὸς dicitur.

λαγαροκύκλος, ον, *Epith.* lyræ et citharæ.

λαγαρότης, ητος, ἡ, cavitas, laxitas, quum aliquid non distentum, sed inaniter laxum est. A λαγαρός.

λαγγάζειν, ἐι λαγγεύειν, λαγγεῖν, λαγγάνεσθαι, pigrari, cessare, fugere, *Hes.*

λαγγών, cessator, *Ph.*

λάγδην, *adv.* calce, extremo pede. A λάξ.

λάγειος, leporinus; ut λάγειον κρέας, et pl. • λάγεια, sc. κρέα, leporina caro. A λαγώς.

λαγέτης, ᾱ, ὁ, dux, ductor populi. Ex λαὸς et ἡγέτης, *dux.*

λαγήνιον, ᾱ, τό, lagenula, *Dim.* a λάγηνος.

ΛΑΓΗΝΟΣ, ᾱ, ὁ, lagena; poculi genus; (2) genus mensuræ, sextarius.

λαγηνοφορέω, ᾱς, ἡ, festum quoddam Alexandriæ. Ex λάγηνος et φέρω.

λαγιδεύς, ἡ, lepusculus, *Strabo.*

λαγίδης, εος, ὁ, fœtus loporinus, leporis catulus; (2) cuniculus. A λαγός.

λαγίδιον, ᾱ, τό, lepusculus, *Dim.* ab eod.

λαγινός, ἡ, όν, leporinus.

λάγιον, vel λαγίον, ᾱ, τό, lepusculus, *Dim.*

λαγνείᾱς, ας, ἡ, libidinositas, salacitas, immoderata rei Venereæ appetentia; (2) coitus; (3) semen genitale. A λαγνεύω.

λάγνευμα, ατος, τό, idem. Ab eod.

λαγνεύω, f. εύσω, libidinosus et salax sum; (2) rebus Venereis utor; (3) semen emitto. A λάγνος.

λάγνης, ᾱ, ὁ, idem quod

ΛΑ΄ΓΝΟΣ, ᾱ, ὁ, libidinosus, salax, lascivus, pronus ad rem Veneream.

λαγοδαίτης, ᾱ, ὁ, leporum epulator. A δαίτη.

λαγοθήρας, ᾱ, ὁ, leporis venator. Ex λαγὸς et θήρα, *venatio.*

λαγόνεσσιν, dat. plur. *Ion.* pro λαγῆσι.

λαγός, ᾱ, ὁ, lepus.

λαγοσφαγία, ας, ἡ, leporum occisio. Ex λαγὸς et σφαγὴ, *mactatio.*

λαγοτροφεῖον, είου, τό, leporarium, *Gl. Vet.* Ex λαγὸς et τρέφω.

λαγυνίον, τό, lagúncula, parva lagena. A

λαγυνίς, ίδος, ἡ, idem. A

λάγυνος, ᾱ, ὁ, idem quod λάγηνος.

ΛΑΓΧΑΝΩ, sortior, sortes duco; (2) sorte accipio, sortito nanciscor vel obtineo; (3) participem reddo, velut sortem attribuo; (4) obtineo, obvenit mihi; (5) actionem, litem intendo; (6) λαχόντες, candidati senatus, apud *Lys.* aor. 2. ἔλαχον, part. λαχὼν, sortitus, p. εἴληχα, et apud *Poët.* præcipue, λέλογχα, pl. p. ἐλελόγχειν. Λαγχάνειν τιμῆς, τὰς δίκας. Ἀλλ' ἔχ ὁ χρῆσος τῷ κακῷ λαχεῖν ἴσον, *Soph. Antig.* 525.

λαγῶα, ων, τὰ, carnes leporinæ; (2) deliciæ. A λαγώς.

λαγωβολίειον, ᾱ, τό, pedum quo lepores capiuntur.

λαγωβολία, ας, ἡ, venatus leporum.

λαγωβόλον, ᾱ, τό, pedum, quo lepores fugientes, petuntur. A

λαγωβόλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, lepores impetens vel figens. Ex λαγωὸς et βάλλω, *jacio.*

λαγωδιάς, ᾱ, ὁ, otus vel otis, avis. A λαγωός.

λαγώδιον, ᾱ, τό, lepusculus, *Dim.* ab eod.

λαγωθήρας, ᾱ, ὁ, leporum venator. Ex λαγὸς et θήρα, *venatio.*

λαγωθηρέω, leporem venor. Κἀτ' ἐλαγωθήρει πλεξάμενος ἔρκος, *Arist. Lys.* 792. Ab eod.

ΛΑΓΩ΄Ν, όνος, ἡ, vel ὁ, ilia, lateris cavitas laxior et exossis; (2) cavitas terræ; (3) retis.

ΛΑΓΩ΄Σ, ᾦ, ὁ, *Att.* λαγὼς, ῶ, *Ion.* λαγός, ᾦ, lepus; (2) sidus quoddam cœleste hujus nominis.

λαγῶσ, ᾶς, ᾶν, leporinus. A λαγωός.

λαγωοφόνος, ὁ καὶ ἡ, interfector leporum, *Opp.*

λαγώπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, pedes leporinos habens; (2) nomen avis; (3) nomen herbæ.

λαγώπυρος, ᾱ, ὁν, vel λαγώπυρον, ᾱ, τό, leporis triticum, herba quædam.

λαγὼς, vide λαγωός.

λαγωτροφεῖον, ᾱ, τό, leporarium. A

λαγωτροφέω, lepores alo. A τρέφω.

λαγωφαγία, ας, ἡ, leporum esus, leporum comestio. Ex λαγὼς et φαγεῖν.

λαγώφθαλμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, oculis apertis, sicut lepus dormiens, eo quod palpebræ superiores sursum reductæ oculos non plene tegunt. Ex λαγὼς et ὀφθαλμός.

λαγωφόνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, lepores occidens. Ex λαγὼς et φόνος, *cædes.*

λάδανον, vide λήδανον.

λαδεέων, impetuose et rapide fluens, *E. M.*

λάζεο, 2. sing. præs. imper. med. *Ion.* pro λάζεσο vel λάζῃ, a λάζομαι.

λαζοίατο, 3. plur. præs. opt. med. *Ion.* pro λάζοιντο.

ΛΑ΄ΖΟΜΑΙ, capio, prehendo, arripio, corripio.

λάζομαι, idem. Λάζυσθε χειρῶν τῶν', *Eur. Bac.* 41. Λάζυσθαι χρεὼν μοχλὲς, *id. Her. Fur.* 946.

λαήμενοι, præs. inf. act. *Dor.* pro λάειν, a λάω.

λάθα, ας, *Dor.* pro λήθη, oblivio.

λάθαργος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, clandestinus, clam malus et mordens. A præc.

λάθε, 2. sing. aor. 2. imper. act. verbi λανθάνω, pro λήθω, *obliviscor.*

λαθεῖμεν, aor. 2. inf. act. *Ion.* et *Dor.* pro λαθεῖν.

λαθέσθαι, *latuisse*, aor. 2. inf. med. verbi • ejusd.

λάθητε, *oblitus est*, 3. sing. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐλάθετο.

λαθῄζης, ᾱ, ὁ, immemor juventæ, valde senex, qui juventutis quasi oblitus est. Ex λήθη et ἥβη, *juventus.*

λαθητικός, ἡ, όν, qui latere potest. Ex λαθεῖν, *latere.*

λαθηφροσύνη, ἡ, oblivio. Ex φρήν.

λαθικήδης, έος, ὁ καὶ ἡ, curas oblivione tegens. Ex λήθω et κῆδος, *cura.*

λαθίνοσος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, redire oblitus. Ex λήθομαι et νόσος.

λαθίποινος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, punire oblitus; (2) qui non punitur. Ex λάθος et ποινή, *poena.*

λαθίπονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, laborum et molestiarum oblitus. Ex λάθος et πόνος.

λαθιῤῥόγγιος, gen. sing. *Ion.* pro λαθιφόγγου.

λαθίφθογγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vocis oblivionem inducens; faciens, ut loqui obliviscamur. Ex λάθος et φθόγγος.

λαθιφροσύνη, ης, ἡ, oblivio, dementia. A

λαθίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, mentis obliviosæ; (2) mentis suæ oblitus, stultus, demens. Ex λάθος et φρήν.

λάθος, εος, τό, oblivio, memoria abolita; (2) negligentia, incuria. A λήθω.

λαθοσύνη, ἡ, idem. A præc.

λάθρα, *adv.* clam, clanculum, latenter, furtim, *Ion.* λάθρῃ. Ab eod. Hinc

λαθραῖος, αία, αῖον, clandestinus, occultus.

λαθραιοδήκτης, ᾱς, ὁ, clam mordens. A δάκνω.

λαθραίως, *adv.* idem quod λάθρα.

λαθρηδὰ, vel λαθρηδὸν, *adv.* clam, clanculum, furtim. A λάθρα.

λαθρίδιος, ία, ιον, occultus, latens. Ab eod.

λαθριδίως, *adv.* clam, furtim.

λαθριμαίος, αία, αῖον, clandestinus, *Philox.*

λάθριος, ᾱ, ὁ, idem quod λαθρίδιος.

λαθρίως, *adv.* clam, furtim. A λάθριος.

λαθροδόλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, clam feriens. Ex λάθρα et βάλλω.

λαθρογαμέω, ᾱς, ἡ, clandestinum matrimonium. Ex λάθρα et γάμος.

λαθρόδακνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vel λαθρόδακνος, ἡ, ον, clam mordens. A δάκνω.

λαθροδήκτης, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

λάθρον, *adv.* idem quod λάθρα, *Call.*

λαθρονυμφος, ᾱ, ὁ, ἡ, quæ clam nubit.

λαθροφαγεῖν, clam et furtim comedere, *Poll.*

λαθροφονευτής, ᾱ, ὁ, latro, homicida ex vel in insidiis. Ex λάθρα et φονεύω, *occido.*

ΛΑΘΥΡΙ΄Σ, ίδος, ἡ, lathyris, *herba.*

ΛΑ΄ΘΥΡΟΣ, ᾱ, ὁ, cicercula, genus leguminis.

λάϊγξ, ιγγος, ἡ, lapillus, calculus, *Apoll. Rhod.* lib. 1, 401. A λᾶας.

ΛΑΙΔΡΟ΄Σ, ᾱ, ὁν, sinister; (2) impudens, procax.

λαίθαργος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, clandestinus. A λάθαργος.

λαιθυρέζω, irrideo, derideo, *Suid.*

λαικάζω, f. άσω, decipio; (2) scortor. Ἐν Πρυτανείῳ λαικάζεις, *Arist. Eq.* 167. Ex λα et κάζω, *orno.*

λαικαστής, οῦ, ὁ, scortator. A λαικάζω. Hinc

λαικάστρια, ας, ἡ, meretrix, prostibulum.

λαϊκός, ἡ, όν, laicus, qui non est e clero. A λαός.

λαϊκόω, ῶ, f. ώσω, profano, *Aquila*.

λαιλαπίζω, violenter irruo, seu aufero. A ΛΑΙ'ΛΑΨ, απος, ἡ, turbo, ventus procellosus, procella.

λαίμα, τό, q. d. cruentum guttur, vox Comica, *Aristoph.* Ex λαιμός.

λαιμάζω, immodice edo, *Hes.* A λαιμός.

λαιμαργία, ας, ἡ, gulositas, voracitas, ingluvies. A λαίμαργος.

λαίμαργος, ος, ὁ καὶ ἡ, gulosus, gulæ deditus, vorax; (2) insatiabilis. Ex λαιμός et μάργος.

λαιμάσσω, s. άττω, insatiabili aviditate deglutio, immodice edo, *Suid.* A λαιμός.

λαιμάω, ῶ, idem et ab eod.

λαιμοτόμος, ος, ὁ καὶ ἡ, jugulum incidens seu secans. In *Epig.* A τέμνω.

λαιμότμητος, ος, ὁ καὶ ἡ, cui jugulum est sectum, jugulatus, *Eurip.* Ex iisd.

λαιμύζω, fut. ίσω, decollo. "Ην ἐς βαθεῖαν λαιμίσας σοιμανδρίαν, *Lyc.* 326. A λαιμός.

λαιμοδακής, έος, ὁ καὶ ἡ, gulam mordens. Ex λαιμός et δάκνω.

λαιμοτένδη, ης, ἡ, collare canis, millium; (2) pedica, qua gula avium constringitur, quum capiuntur. Ex λαιμός et τένδη.

λαιμόρυττος, et λαιμοβόρυτος, ον, e gutture profluens. A ῥέω

ΛΑΙΜΟ Σ, ῦ, ὁ, guttur, gula, jugulus.

λαιμότμητος, ος, ὁ καὶ ἡ, cui jugulus est incisus, jugulatus.

λαιμότομος, ος, ὁ καὶ ἡ, idem. A λαιμοτομέω, ῶ, f. ήσω, jugulo, jugulum incido, seu seco. Ex λαιμός et τέμνω.

λαιμοδῶ, fugio, *Suid.*

λαιμώσσω, gulæ ingerere et ablugurire cupio, famelicus sum. A λαιμός.

λαίνεος, έα, εον, lapideus. A λᾶας, *lapis.*

λάϊνος, ίνη, ινον, idem et ab eod.

λαΐον, ου, τό, seges, qua frui possumus, *Dor.* pro λήϊον. A λαύω.

ΛΑΙΟ Σ, ὰ, όν, lævus, sinister.

λαιοτομέω, ῶ, segetem seco, meto. Ex λαΐον et τέμνω, *seco.*

ΛΑΙ ΠΟΣ, cinædus, salax, libidinosus, *Hes.*

λαισήϊον, ου, τό, breve scutum, parmula.

ΛΑΙ ΣΘΗ, ης, ἡ, turpitudo, *Hes. Suid.*

λαίσαπες, ου, ὁ καὶ ἡ, lascivus, perdite petulans, *Suid. Etym.* Ex λᾶς et κάπρος, *caper.*

λαισποδίας, ου, ὁ, valde libidinosus; quasi ex λᾶς vel λίαν, et σποδεῖν. Fuit et nomen proprium viri Attici vitiosum pedem habentis.

λαισών, onerosum, molestum, *Suid.*

λαισῆον, ου, τό, ventilabrum, *Hes.*

ΛΑΙ ΤΜΑ, ατος, τό, trajectus; (2) latitudo; (3) æquor, *Apoll. Rhod.* 4, 1694.

λαισήϊομαι, haurio, effundo, *Nicand.* in *Theriac.* 476.

λαΐφη, ης, ἡ, vestis, vestimentum. A λαῖφος.

ΛΑΙ ΦΟΣ, εος, τό, vestis e tenui stamine; (2) vestis quævis; (3) vestis attrita et lacera; (4) velum.

λαΐφουρον, imbecille, invalidum, *Suid.*

λαιψηδρόμος, ος, ὁ καὶ ἡ, velociter currens.

λαιψηροχίλευθος, ος, ὁ καὶ ἡ, celeriter viam conficiens; (2) velox, rapidus.

λαιψηρός, ᾱ, όν, valde mobilis, perquam agilis, admodum celer, pervelox. Στῆσον, φόβω μεθεῖσα, λαιψηρὸν πόδα, *Eurip. Hel.* 562. Ex λα et αἴ-ψηρός.

λαιψηρῶς, *adv.* celeriter, velociter.

λαπάζω. insono, strepo. A λήκω.

ΛΑΚΑ ΘΗ, ης, ἡ, lacatha, arbor campestris.

Λακαίνα, ης, ἡ, Lacæna, mulier Lacedæmone oriunda. A Λάκων.

ΛΑ ΚΑΦΘΟΝ, ου, τό, species aromatis.

λάκε, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔλακε, a λακείν.

Λακεδαίμων, ονος, ἡ, Lacedæmon, urbs Peloponnesi. Hinc Λακεδαιμόνιος, Lacedæmonius, vel Laco.

λακείν, sonare, crepare, strepere, est a. 2. præsentis vicem gerens; λάκε, *Ion.* pro ἔλακε, sonuit, crepuit; λελακυῖα, p. part. vociferans, latrans; τί λέλακας; quid clamitas? quid ais? τί ἔλακε; quid effatus est? Vide λακῶ et ληκέω.

λακεδός, ὰ, όν, garrulus, nugivendulus. A λακέω.

λακεφολογίαι, ας, ἡ, garrulitas.

ΛΑΚΕ'ΡΥΖΑ, ης, ἡ, garrula, loquax; (2) maledica, conviciatrix. Hinc

λακερύζεσθαι, garrire, convitiari, *Hes. Suid.*

λακιδῶν, ῶ, lacero. A λακίς.

λακίζω, f. ίσω, discindo, lacero; λελακισμένος, p. part. pass. scissus, dilaceratus. Λακίζεσ' ἐν φοναῖς ψυχρὸν δέμας, *Lyc.* 1113. A

λακίς, ίδος, ἡ, fissura cum crepitu facta, scissura; (2) frustum seu lacinia panni lacerando avulsa. A ληκέω.

λάκισμα, ατος, τό, fissura, fragmentum.

λακισός, ή, όν, dilaniatus, dilaceratus. A λακίζω.

λακκαῖος, ut λακκαῖον ὕδωρ, aqua cisternina, e cisterna. A λάκκος.

λακκοκατασύγων, ὁ, cinædus.

λακκόπλουτος, ος, ὁ, qui e fossa ditatus, valde dives. Ex λάκκος et πλοῦτος.

λακκοπρωκτία, ας, ἡ, mollities cinædica.

λακκόπρωκτος, ος, ὁ, podicem habens latum et profundum, cinædus.

ΛΑ'ΚΚΟΣ, ος, ὁ, fossa, fovea, lacuna, fovea subterranea, cisterna; puteus, *Gen.* 37, 20.

λακκοτοιδς, lacunarius, *Gl. V.* Ex λάκκος et ποιέω, *facio.*

λακκοσχέας, ος, ὁ, cui semper laxus est testiculorum sacculus. Ex λάκκος et ὀσχέα.

λακτιστέω, ῶ, calce premo, planta pedis calco, *Hes.* ubi λακτασπῆσαι, aor. 1. inf. Ex λαξ, *calce*, et πατέω, *calco.* Hinc

λακτάτητος, ος, ὁ καὶ ἡ, calce pressus, calce pulsatus.

λακτίζοισα, *Dor.* pro λακτίζουσα, a λακτίζω.

λακτίζω, f. ίσω, calcitro, calce ferio; λακτισθείς, aor. 1. part. calcibus insultatus. Οἱδ' ἐκαστέρωσ πρὸς κῦμα λακτίζοντες, *Eur. Iph.* in *Taur.* 1401. Ὧν σὺ λακτίσας πολλὴν χάριν, *id. Rhes.* 410. A λάξ. Hinc

λάκτις, ή, scutica, stimulus; *item* pistillum spatha, cochlear, *Nic. Ther.* 108.

λάκτισμα, τό, ictus calce factus.

λακτισμός, οῦ, ὁ, idem.

λακτιστής, οῦ, ὁ, calcitro.

λακτιστικός, ή, όν, qui ferire solet, calcitrans.

λακῶ, crepo, *Gl. V.*

ΛΑ'ΚΩΝ, ωνος, ὁ, Laco, incola Lacedæmonis seu agri Spartani. Hinc

λακωνίζω, fut. ίσω, Lacedæmonios imitor; (2) facio cum Lacedæmoniis; (3) brevis sum in loquendo, ut quondam Lacones.

Λακωνική, ῆς, ἡ, sc. χώρα, Laconica, regio Peloponnesi. Ab eod.

Λακωνικός, ή, όν, Lacedæmonius, Laconicus.

Λακωνικῶς, *adv.* more Laconum, Laconice; (2) breviter.

Λακωνίς, ίδος, ἡ, mulier Laconica. A Λάκων.

Λακωνισμός, οῦ, ὁ, Laconismus, breviloquentia. A λακωνίζω. Unde

Λακωνιστής, οῦ, ὁ, qui Lacedæmoniis favet, qui partes Lacedæmoniorum sequitur.

λακωνομανέω, ῶ, nimis faveo Lacedæmoniis. Ἐλακωνομάνεσν πάντες ἄνθρωποι τότε, *Arist. Av.* 1286. A Λάκων et μανέω.

λαλαγεύντες, nom. pl. præs. part. act. *Dor.* pro λαλαγοῦντες, a

λαλαγέω, ῶ, resono, clamo, vociferor; λαλαγεῦσαν ἠχώ, pro λαλαγοῦσαν, resonantem echo; λαλαγεῦσιν ὀδόντες pro λαλαγοῦσι, sonant, crepitant dentes. Τὸ λαλαγήσαι Ἡδέων Κέρφον τε Ἥμεον ἑσθλῶν καπὸς Ἔεργοις, *Pind. Olym.* 2, 176. Hinc

λαλαγή, ῆς, ἡ, clamor, vociferatio, *Hes.*

λαλάγημα, ατος, τό, sonitus, jubilum.

λαλαγήτης, ου, ὁ, nugator. Ab eod.

λαλάζω, vociferor, *Hes.* A λαλέω.

λάλαξ, ακος, ὁ, clamor, vociferatio, tumultus, sonitus. Ab eod.

λάλει, 2. sing. præs. imper. act. pro λάλει, a λαλέω.

λαλέοντι, 3. plur præs. *Dor.* pro λαλέουσι.

λαλεῦμες, 1. plur. præs. *Dor.* pro λαλοῦμεν.

λαλεύοντι, 3. plur. præs. *Dor.* pro λαλοῦσι.

ΛΑΛΕ'Ω, ῶ, loquor; (2) garrio, temere et inconsiderate verba fundo. Ὀλίγα μὲν λαλῶν, πολλὰ δὲ ἀέων, *Luc.* Λαλεῖτε ἀλήθειαν, *Ephes.* 4, 25. Πρὸς τὲς πατέρας, *Luc.* 1, 55. Καθ' ὃν τρόπον λελάληταί μοι, *Act.* 27, 25. λαληθήσεται, *Matt.* 26, 13.

λάλη, ης, ἡ, sonus; (2) calculus candidus et lævis.

λάληθρος, ος, ὁ καὶ ἡ, garrulus, loquax. A λαλέω. Unde

λάληεμα, ατος, τό, sermo; (2) loquacitas.

λάλησον, 2. sing. aor. 1. imper. act. verbi λαλέω.

λαλητέος, έα, εον, dicendus, prædicandus, celebrandus. Ab eod.

λαλητὸς, ὴ, όν, loquendi facultatem habens, qui loqui potest. Ab eod.

λαλητικός, ή, όν, loquax, garrulus; (2) vim habens loquendi. Ab eod.

λαλητρίς, ίδος, ἡ, garrula, loquax. Ab eod.

λαλίη, ας, ἡ, loquela, sermo; (2) loquacitas.

λάλιος, ος, ὁ, fœm. λαλίην ἑταίρην, in *Epigr.* facundam amicam. Ab eod.

λάλις, *Poët.* pro λάλος, *V. L.*

λαλίστερος, loquacior, a λάλις. *Anacr.*

λαλόεις, όεσσα, όεν, idem et ab eod.

λάλος, ος, ὁ καὶ ἡ, loquax, verbosus, argutus.

ΛΑΜΒΑ'ΝΩ, sumo, capio; (2) capesso; (3) tollo; (4) accipio, consequor; (5) emo; (6) corripio; (7) prendo; (8) deprehendo; (9) convinco; (10) concipio, *de fem.*; (11) acipio aliquid in bonam malamve partem, cum πρὸς, vel εἰς; (12) *in med.* sæpe active dicitur, et cum gen. pro apprehendere, pervenire ad locum, nanisci, increpare; et *pass.* capior, corripior, prehendor, fut. λᾴψομαι, accipiam, p. εἴληφα, accepi, p. pass. part. εἰλημμένος, sumptus, aor. 1. pass. ληφθείς, acceptus, aor. 2. ἐλάβον, accepi, part. λαβὼν, adeptus, med. λαβόμενος, prehendens. Λαμβάνειν μισθὸν, δεξιὰν δίκην, sumere; εἰς τὰς χεῖρας, ἐν ταις γνώμαις ἔλαβέ με πόθος, incessit; κακὸν, pati; τὴ ὁδὸν, emere; λαμβάνεσθαι νόσῳ, corripi; λαβόμενος τῆς χειρὸς, σχολῆς. Πρὸς σῆς ὁμαίμιας καὶ πασιγνήτης λαβὼν, ab, *Soph. Elect.* 12. Λάβεσθε χειρὸς δεξιᾶς, *Eur. Med.* 899. Ἐμοὶ δὲ καὐτὸν τῆς κόρης ταὐτὸς ἔρως ἐλήφθη, *Arist. Thesm.* 1128.

λαμβδακισμός, οῦ, ὁ, idem quod λαβδακισμός.

ΛΑ'ΜΙΑ, seu λαμία, ας, ἡ, Lamia, bestia quædam; monstrum; terriculamentum puerorum. Lamiæ, sagæ incantatrices.

λαμπαδαρχία, ας, ἡ, munus ejus qui λαμπαδηφορίαν dirigebat. Ex λαμπὰς et ἀρχή.

λαμπαδεύω, in facem converto; ap. *Diod.* λαμπαδεύομαι, idem quod λαμπαδίζω.

λαμπαδηδρομία, ας, ἡ, cursus, quo lampades gestantes contendebant, quis primus ad scopum pervenire posset, lampade non extincta. Ex λαμπὰς et δρόμος.

λαμπαδηφορέω, ῶ, fut. ήσω, lampadem gesto; (2) lampadem gestans cursu certo.

λαμπαδηφορία, ας, ἡ, lampadis gestatio; (2) certamen illud, quo lampades gestantes cursu certabant. A

λαμπαδηφόρος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui lampadem gestat. Ex λαμπὰς et φέρω.

λαμπαδίζω, fut. ίσω, lampadem ferens curro.

λαμπαδισ-ής, οῦ, ὁ, ut λαμπαδισ-αὶ ἀγῶνες certamina ludicra ferendis facibus.

λαμπάδιον, ου, τό, parva lampas, facula, funale; (2) instrumentum, seu vinculum, quo in vulnere curando utuntur; (3) persona comica, *Dim.*

λαμπαδόεις, εσσα, εν, facibus gaudens, facifera; *Epith.* Cereris.

λαμπαδοχέω, idem quod λαμπαδηφορέω.

λαμπαδοχος, ος, ὁ καὶ ἡ, facem tenens. Ex λαμπὰς et ἔχω.

λαμπαρὰ, ἡ, vulpis genus albicante cauda. *V. L.*

λαμπὰς, άδος, ἡ, lampas, fax, funale; (2) phantasma aërium, meteoron igneum; (3) genus tormenti; (4) certamen lampadum seu facium. A λάμπω.

λαμπαυγέτις, sc. ἀκτὶς, fulgida, *Man.*

λαμπετάων, ῶ, luceo, splendeo. Hinc λαμπετάων, partic. pro λαμπετῶν, λαμπετάων· πυρὶ λαμπετόωντι, igni lucenti, *Il.* 1, 104.

Λαμπετίη, ης, ἡ, Lampetia, Solis filia. A λάμπω.

λαμπετόωντα, nom. plur. part. præs. act. n. g. *Poët.* pro λαμπετῶντα, *contr.* ex λαμπετάοντα, a λαμπετάω.

λάμπη, ης, ἡ, seu λαμπτὴ, ῆς, ἡ, crassior spuma vino innatans. Ab eod.

λαμπηδών, ῶνος, ἡ, fulgor, splendor. Ab eodem.

λαμπήνη, ης, ἡ, currus regius, lectica regia, tentorium.

λαμπηνικὸς, seu λαμπήνιτος, ἀμάξας λαμπηνικὰς, plaustra tecta, *Num.* 7, 3. ubi et λαμπηνίκας legitur. A λαμπήνη.

λαμπηρὸς, ρὰ, ρὸν, spumosus, spumeus, *Galen. Lex. Hippocr.* A λάμπη.

Λάμπος, ου, ὁ, Lampus, equus Auroræ; (2) equus Hectoris. A λάμπω.

λαμπτῆρες, ἴδος, ἡ, vulpes; (2) cicindela, noctiluca. A λάμπτορος.

λάμπτορος, ου, ὁ καὶ ἡ, lucentem caudam habens, canis nomen apud *Theocr.* Ex λάμπω et ὀρά.

λαμπτηρευγέτις, ἡ, idem quod λαμπαυγέτις, *Man.*

λαμπτηρευγὶς, ἐς, candefaciens, *Man.*

λαμπτηρίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, splendide vestitus. Ex λαμπτὴρ et εἶμα, *vestis.*

λαμπτηρόβιος, ου, ὁ, lautus, *Ph.* Ex βίος, *victus.*

λαμπτηρόωνος, ὁ καὶ ἡ, splendide cinctus, pulchro cingulo ornatus. A ζώνη.

λαμπτηροφεγγὴς, ές, lucens decore, *Nonn.*

λαμπτηρόπους, ουν, pulchros pedes habens, pulchra.

λαμπτηροπυρσόμορφος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus facies rutilo splendore coruscat. Angeli *Epith. Naz.* Ex λαμπτὴρ, πυρσὸς, et μορφή.

λαμπτρὸς, ρὰ, ρὸν, splendidus, fulgidus; (2) luculentus; (3) clarus, illustris; (4) clarus, ita ut exaudiri queat, unde et de vento magno dicitur; (5) liberalis, benignus; (6) perspicuus. A λάμπω.

λαμπτρότης, ητος, ἡ, splendor, fulgor, claritas; (2) splendor nominis, claritas; (3) splendor orationis, splendidum dicendi genus. A λαμπτρὸς.

λαμπτρότοξος, ὁ καὶ ἡ, pulchrum arcum gerens. A τόξον.

λαμπτροφαὴς, ές, valde nitidus, splendens. A λαμπτρὸς et φάος.

λαμπτροφθάλμος, ὁ καὶ ἡ, splendidos s. pulchros oculos habens.

λαμπτροφερὴς, candidam seu splendidam vestem gero.

λαμπτροφορία, ας, ἡ, splendidæ vel candidæ vestis gestatio. A

λαμπτροφόρος ου, ὁ καὶ ἡ, splendidam s. candidam vestem gerens. A φέρω.

λαμπτροφωνέω, alta voce clamo.

λαμπτροφωνία, ας, ἡ, vocis elegantia. A

λαμπτρόφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, eleganti voce præditus. A φωνή.

λαμπτρόψυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui egregio et præstanti est animo. Ex λαμπτρὸς et ψυχή.

λαμπτρωτὴς, οῦ, ὁ, ostentator ferociæ.

λαμπτρωτικὸς, ὴ, ὸν, vim habens illustrandi et reddendi nitidum. A

λαμπτρύνω, clarifico, illusto; λαμπτρύνομαι, illustror; claresco; magnifice me ostento. Ὅχοις τε καὶ στολῇ λαμπτρύνεται, *Eurip. El.* 974. ἐν ἡμὶν ὁ ψόγος, *ib.* 1053. Λελάμπτρυνται πόρας, *Arist. Plut.* 634. A λάμπω.

λάμπτρυσμα, τὸ, ornamentum splendidum, splendorem afferens, ut gemmæ, &c.

λαμπτρῶς, *adv.* splendide, magnifice; (2) clare, perspicue; (3) aperte, manifeste, haud ambigue, *in utramque partem*, ut manifeste improbus, manifeste victus et vincens. A λαμπτρὸς.

λαμπτὴρ, ῆρος, ὁ, fax fulgens, lucerna; (2) lignum in foculo ardens ad faciendam lucem, *Ph.* candela. A λάμπω.

λαμπτηροκλέπτης, ου, ὁ, fur lucernæ seu facis.

λαμπτηροφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui lampadem seu facem fert. Ex λαμπτὴρ et φέρω.

λαμπυρίζω, f. ίσω, lampyridem refero, cicindelæ instar luceo. A

λαμπυρὶς, ίδος, ἡ, lampyris, noctiluca, cicindela; (2) piscis qui Ausonio *mustella* dicitur, vulgo *lampreda*. Ex λάμπω et πῦρ.

ΛΑΜΠΩ, fut. ψω, niteo, luceo, splendeo, fulgeo, mico; (2) splendeo, splendesco, *metaph.* Ἂς δὲ ἰδεὶν ἔλαμψε χρυσαυγεῖ δόμῳ, *Arist. Av.* 1714. Ἀὴρ ὑπὸ κινήσεως λαμπόμενος, *Arist.*

λαμπώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, in quo spuma innatat, *Erotian.* A λάμπω.

λαμυρία, ας, ἡ, facundia, lepos; (2) loquacitas; (3) protervia, impudentia; (4) impiditas. A

ΛΑΜΥΡΟΣ, ᾶ, ὁ, et λάμυρος, disertus, loquaculus, lepidus, facetus; (2) impudenter loquax, scurrilis; (3) sævus, terribilis.

λαμυρῶς, *adv.* diserte, lepide; (2) loquaciter, scurriliter, procaciter et proterve.

λαμῤῥθείη, 3. sing. aor. 1. opt. pass. *Ion.* pro ληῤῥθείη, a λαμβάνω.

λάμψαι, 2. sing. aor. 1. imper. med. verbi λάμπω.

λάμψις, εως, ἡ, splendor, fulgor. Ab eod.

λάμψομαι, f. 1. ind. med. *Ion.* pro λήψομαι, a λαμβάνω.

λανθάνειμος ὥρα, tempus, quo silent venti, clementia temporis. Ex λανθάνω et ἄνεμος, *ventus.*

λανθανόντως, *adv.* latenter, clam, ita ut nemo sentiat. A λανθάνων, part. a

ΛΑΝΘΑ'ΝΩ, lateo, delitesco; cum part. clam facere, nescio altero, aut ut non resciscat; λανθάνομαι, obliviscor; sumit tempora a λήθω, fut. λήσω, latebo, p. λέληθα, latui, lateo, p. pass. λέλησμαι, part. λελησμένος, oblitus, *Poët.* λελασμένος, a 2. act. ἔλαθον, latui, part. λαθὼν, latens. Ἐχεγὼν σκοστεῖν τὸν ἄνδρα, καὶ ζητεῖν ὅπῃ λέληθεν ὑμᾶς, *Arist. Thesm.* 627. Λαθὼν τὴν φυλακὴν, *Thuc.* Ὅπως μὴ λήσωσιν αὐτὸς αἱ νῆες ἐφορμηθεῖσαι, *id.* lib. 8, 10.

ΛΑ'Ξ, *adv.* calce, calcibus, extremo pede.

λάξαι, calcitrare, pede impellere, *Lycophr.* A λάξ.

λάξασθαι, aor. 1. inf. act. *Dor.* pro λήξασθαι, a λαγχάνω, pro λήγω.

λάξευμα, τὸ, lapidea semita, *Man.*

λαξευτήριον, ου, τὸ, instrumentum, quo lapicidæ utuntur. A λαξεύω.

λαξευτὴς, οῦ, ὁ, lapicida. Ab eod.

λαξευτὸς, ὴ, όν, in saxo incisus. Ab eod.

λαξεύω, f. εύσω, lapides polio, lapides scalpo, lapides incido. Ex λᾶς et ξέω.

λάξις, ιος, ἡ, sortitio, sors, portio; *Ion.* pro λῆξις.

λαξιστάτητος, idem quod λακτιστάτητος.

λαοδότειρα, ας, ἡ, alma.

λαογραφία, ας, ἡ, populi descriptio, census. Ex λαὸς et γράφω, *describo.*

λαοδάμας, αντος, ὁ, populorum domitor. Ex λαὸς et δαμάω.

λαοδογματικῶς, *adv.* ex vulgi opinione.

λαοηγησία, ἡ, imperium in populum.

λαομέδων, οντος, princeps. A μέδω.

λαοξόος, ου, ὁ, lapidum sculptor, lapicida. Ex λᾶς et ξέω.

λαοσαθὴς, ὲς, qui a populo male tractatus, injuria affectus est.

λαοπλάνος, ου, ὁ, populi seductor.

λαοπόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, populos transiens.

λαοπόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, per quem populus transit. Ex ιῖsd.

ΛΑΟΣ, ᾶ, ὁ, populus, turba.

λαοσεβὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, a populo cultus. Ex λαὸς et σέβομαι, *colo.*

λαοσσόος, ου, ὁ καὶ ἡ, populum servans, populi servator; (2) qui populum agitat, seu concitat. Ex σόος, vel σώω.

λαοτόμος, ὁ, idem quod λαοτόμος, *Man.*

λαοτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui populum alit. Ex λαὸς et τρέφω.

λαότροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, a populo nutritus.

λαοτύπος, ὁ, idem quod λαοξόος.

λαοφθόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, populum corrumpens et evertens, populi pernicies. A φθείρω.

λαοφόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, populum occidens. A φένω, *occido.*

λαοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, populos ferens. Ex λαὸς et φέρω.

λάπαγμα, ατος, τὸ, id quod evacuando educitur. A λαπάζω. Unde

λαπαγμὸς, οῦ, ὁ, evacuatio, exinanitio.

ΛΑΠΑ'ΖΩ, et λαπάσσω, sive λαπάττω, f. άξω, evacuo, ex inanio; (2) mollio; (3) perdo, destruo. Λαπάττειν τὴν γαστέρα, *Gal.*

λάπαθον, ου, τὸ, fossa, terræ sulcus evacuando excavatus; (2) lapathum, herba. *Angl.* DOCK. A λαπτάω.

λάπαθος, ου, ἡ, idem et ab eod. Unde

λάπαξις, εως, ἡ, evacuatio, exinanitio.

λαπάρα, ας, ἡ, locus infra costas, quasi laxus et vacuus, quia caret costis; abdomen, ilia, *Gl. V.* A λαπαρὸς.

λαπαρὸς, ρὰ, ρὸν, vacuus, inanis; (2) tenuis, mollis. A λαπάζω.

λαπαρῶς, *adv.* vane, *Gal.*

λαπάσσω, vide λαπάζω.

λαπέρσαι, οἱ, Dioscuri, *Eust.*

ΛΑΠΗ, ης, ἡ, pituita, *Hippocr.*

λαπῆναι, aor. 2. inf. pass. verbi λάπτω.

ΛΑΠΙ'ΖΩ, f. ίσω, insolentius me effero et jacto, *Elym.*

λάπισμα, ατος, τὸ, jactantia. A λαπίζω.

λαπισὴς, οῦ, ὁ, jactator, hugax, mendax, temerarius; (2) delicatus et mollis; (3) nihil pensi habens. Ab eod.

ΛΑ'ΠΤΩ, f. ψω, lambo, lambendo more canum bibo; (2) me ingurgito, confertim bibo; (3) evacuo, exinanio; (4) consumo, perdo, ut λαπάζω. Τὸ αἷμα λάπτουσι περιθύμιος, *Plut.*

λαρινεύομαι, saginor. A λαρινός.

ΛΑΡΙΝΟΣ, ὴ, ὸν, saginatus, pinguis; λαρινοὶ βόες, saginati, bene habiti boves.

λαρὶς, idem quod λαρὸς, *Ep.*

λαρναγωγὸς, ὁ, corbem gestans. Ex λάρναξ et ἄγω.

λαρνίδιον, υ, τὸ, parvus corbis, *Dim.* a

ΛΑ'ΡΝΟΣ, ου, ὁ, corbis e vimine plexus, cophinus, corbis carbonaria.

λαρνοφορέω, ῶ, fut. ήσω, corbem vimineam fero. Ex λάρνος et φέρω.

λαρναποφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, arcam corrumpens. Ex λάρναξ et φθείρω.

λαρναπόφορος, ου, in arca gestatus, vectus, &c. Ex λάρναξ et φέρω.

ΛΑ'ΡΝΑΞ, ακος, ὁ, capsa, arca, riscus, cista, loculus, conditorium.

λαρνειδὴς, ὲς, laro similis.

ΛΑ'ΡΟΣ, ου, ὁ, Larus, gavia, avis vorax.

λαρὸς, ρὰ, ρὸν, hilaris, jucundus, suavis; dicitur *inpr.* de odore. Αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν παρὰ δεῖπνον ἔθηκας, *Il.* 19, 316. Ab ἴλαρός.

λαρυγγιάω, ῶ. Hinc λαρυγγιάων part. præs. pro λαρυγγιῶν, λαρυγγιάων, raucum stertens, raucos ronchos edens. A λάρυγξ.

λαρυγγίζω, vocem dilato; clamito, vociferor; λαρυγγιῶ, fut. *Att.* pro λαρυγγίσω, clamore obtundam. Λαρυγγιῶ τὺς ῥήτορας, *Arist. Eq.* 357. Hinc

λαρυγγισμὸς, οῦ, ὁ, clamor, vociferatio, quæ fit gutture latius diducto.

λαρυγγιστὴς, οῦ, ὁ, vociferator, vel vorator, lurco.

λάρυγξ, γος, ὁ, caput asperæ arteriæ, guttur.

λαρυγγόφωνος, ὁ καὶ ἡ, e gutture vocem fundens. Ex φωνή.

λᾶς, λαὸς, ὁ, lapis, *contr.* a λάαας.

λασάμενος, aor. 1. part. med. *Dor.* pro λησάμενος, a λανθάνω.

ΛΑ'ΣΑΝΟΝ, υ, τὸ, lasanum, vasculum, olla; (2) cloaca, sella familiaris.

λασανοφόρος, ου, ὁ, qui domino lasanum fert. Ex λάσανον et φέρω.

λάσθιος, 2. sing. præs. imper. med. *Dor.* pro λάζεο, seu λάζεο, a λαζομαι.

λασιύμεθα, 1. plur. fut. 1. ind. med. *Dor.* pro λησόμεθα, a λανθάνω.

λασθαίνω, illudo, maledico. A seq.

ΛΑ'ΣΘΗ, ης, ἡ, illusio, contumelia.

λασθῆμεν, aor. 1. inf. pass. *Dor.* pro λασθῆναι, a λανθάνω.

λασιαύχην, ενος, ὁ καὶ ἡ, hirtam cervicem habens.

λασιόθριξ, χος, ὁ καὶ ἡ, hirtus, hirsutus, villosus.

λασιόκνημος, ου, hirsutis cruribus, *Opp.*

λασιόκωφος, ου, ὁ καὶ ἡ, surdus ex aurium hispiditate, *Hes. Suid.*

λασιόμαλον, ου, τὸ, pomum quasi hispidum, lanugine obductum, *Hes.*

ΛΑ'ΣΙΟΣ, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, hirsutus, hispidus, pilosus, setosus, horridus, hirtus, villosus; (2) herbidus, fruticibusque et arboribus consitus.

λασιόστερνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui hirsutum habet pectus. Ex λάσιος et στέρνον.

λασιόφρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, qui hirsuta habet supercilia.

λασιὼν, ῶνος, ὁ, loca densa et arbustis hirta. A λάσιος.

λασιωνίος, vide λασιών.

ΛΑ'ΣΚΩ, loquor. Τοιαῦτα λάσκεις τὲς ἀναγκαίης φίλης; *Eurip. Andr.* 671. Σφῷ πατρὶ λάσκε τὰς ἐπηκόους λιτὰς, *Lyc.* 460. Confer *Eschyl. Agam.* 875.

λάσσιον, το, mantile hirsutum, *Sapph.*

λασταυροκάκκαβον, edulium quoddam operosius et lautius. Ex λάσταυρος et κάκκαβος.

λάσταυρος, υ, ὁ, hirsutus circa virilia, et quidem *inprimis* inter anum et scrotum; (2) insigniter mutoniatus; (3) salax, impudicus; (4) cinædus. Ex λα, vel λάσιος, et ταῦρος.

λάστρον, υ, τὸ, genus arboris, *Theophr.*

λαχᾶν, fut. 1. ind. act. *Dor.* pro λήσω, a λανθάνω.

λαταγέω, strepitum seu sonitum edere, λάταξιν effusis. Ex

λατάγη, ἡ, vox Sicula, idem quod

ΛΑ΄ΤΑΞ, γος, ἡ, sonitus, qui fit inter cottabizandum, poculo in altum sublato, et, quod a potu reliquum fuit in subjectam pelvim effundendo ; (2) animal quoddam amphibium.

Λατῖνῐς, ἡ, Latina, *Nonn.*

λατομεῖον, ου, τὸ, lapicidina. A λατομέω.

λατομέω, ῶ, fut. ήσω, saxa cædo, lapides incido. Ὁ (μνημεῖον) ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ, *Matt.* 27, 60. Λελατομημένον, *Marc.* 15, 46. A λατόμος. Hinc

λατόμημα, τὸ, saxum excisum.

λατομητός, ἡ, όν, incisus in lapides.

λατομία, ας, ἡ, lapicidina. A λατόμος.

λατομικός, ἡ, όν, ad lapides exscindendos pertinens.

λατόμιον, ου, τὸ, idem quod λατομία.

λατόμος, ου, ὁ, lapicida. Ex λᾶς et τέμνω.

ΛΑ΄ΤΟΣ, ου, ὁ, latus, *piscis.*

λατρεία, ας, ἡ, servitus ; (2) cultus religiosus, cultus Dei ; (3) eucharistiæ celebratio. A λατρεύω.

λάτρευμα, ατος, τὸ, servitium, ministerium ; (2) cultus. Ab eod.

λατρεύς, έως, ὁ, servus, minister.

λατρευτής, οῦ, ὁ, cultor. Ab eod.

λατρευτός, ή, όν, servilis. Ab eod.

λατρεύω, fut. εύσω, servio, famulor ; (2) religiose colo ; (3) sacrifico ; (4) habito. Καλῶσι δ' αὐτὸν ὧ λατρεύομεν, Πολύφημον, *Eur. Cyc.* 24. Φοίβῳ λατρεύων μὴ παυσαίμην, *id. Ion.* 150. Τίνα πόλιν, τίνα δ' οἶκον λατρεύεις ; *id. Elec.* 131. A λάτρις.

λάτρης, ου, ὁ, servus, famulus. Ab eod.

λάτριος, α, ον, servilis, *Pind.*

ΛΑ΄ΤΡΙΣ, ιος, ὁ καὶ ἡ, servus, famulus.

λάτρον, ου, τὸ, merces servientis. A λάτρις.

λατυπέω, ῶ, fut. ήσω, lapides incido ; (2) muros e lapidibus exstruo. A λατύπος.

λατύπη, ης, ἡ, quod e lapide abraditur ; (2) terra figlina ; (3) gypsum. Ab eod.

λατύπος, ου, ὁ, qui tundit, seu percutit lapides, lapicida. Ex λᾶς et τύπτω.

λατύσσειν, et λατύσσεσθαι, agitare, ferire : dicitur et *de avibus*, qui aërem alis verberant ; et *de piscibus*, qui aquam pinnis et cauda agitant, *Oppian.*

ΛΑΥΚΑΝΙΆ, ας, ἡ, guttur, gula, *Il.* 22, 325. Alii scribunt λευκανία.

λαύρα, ας, ἡ, platea lata, vicus. A λαῦρος.

ΛΑΥ΄ΡΟΣ, ρα, ρον, latus, multus, copiosus.

λαύσως, *adv.* late ; (2) abunde.

λαυσεσολέω, ῶ, f. ήσω, procaciter et præcipitanter loquor, blatero, *Æsch.* Ex λαῦρος et σόμα, *os.*

λαύω, fruor.

λαφεία, ἡ, prædatrix, *Epith.* Minervæ, qu. λαφυρία, a λάφυρον.

λαφυγμός, οῦ, ὁ, deglutitio, helluatio. A λαφύσσω.

λάφυγξ, ὁ, morsus, *V. L.*

λαφύκτης, ου, ὁ, liguritor, helluo. Ab eod.

λαφυραγωγέω, ῶ, f. ήσω, spolio, prædor, diripio. Ex λάφυρα et ἀγωγή.

λαφυραγωγός, οῦ, ὁ, prædator. Ex iisd.

λαφυρεύω, f. εύσω, idem quod λαφυραγωγέω. A λάφυρα.

λάφυρον, τὸ, apud *Polyb.* potestas prædandi in agro alieno, quæ datur publico, quod est ἐπικηρύττειν, *Ern.* (2) λάφυρα, τὰ, spolia, et cetera præda.

λαφυροπωλεῖα, ας, ἡ, hastarium, *Gl. V.* subhastatio prædæ. Ex πωλέω, *vendo.*

λαφυροπωλεῖον, ου, τὸ, officina, in qua spolia divenduntur. A

λαφυροπωλέω, spolia vel exuvias vendo ; (2) sub hasta divendo, auctionor. A

λαφυροπώλης, ου, ὁ, spoliorum seu exuviarum venditor ; (2) qui captivos vendit.

ΛΑΦΥ΄ΣΣΩ, vel λαφύττω, fut. ξω, avide deglutio ; (2) helluor, abligurio, lurcor, consumo per luxum, devoro. Ἠβὶν λαφύξασθαι γάνος, *Lyc.* 321.

λαφύσιος, ία, ιον, vorax, helluo. A λαφύσσω.

ΛΑΧΑΙ΄ΝΩ, fodio, sulco. Ἦν μή τις χέρσον λαχήνῃ, βυσὶν αὔλακας τεμών, *Lyc.* 624. Τὴν μεγάλην (τάφρον) ἐλάχαινε, *Mosch.* 4, 96.

λαχανάριον, τὸ, olusculum, *Steph.*

λαχαναία, ας, ἡ, locus oleribus consitus ; (2) olerum collectio. A

λαχανεύομαι, fut. εύσομαι, olera produco ; (2) oleris instar esui sum. A λάχανον.

λαχανηρός, ᾶ, ᾶν, oleraceus. Ab eod.

λαχανηφόρος, ος, ὁ καὶ ἡ, olera ferens. Ex λάχανον et φέρω.

λαχανίζομαι, fut. ίσομαι, olera colligo, vel lego. A λάχανον. Hinc

λαχανικός, ἡ, όν, ad olera pertinens, *Steph.*

λαχανισμός, οῦ, ὁ, olerum collectio.

λάχανον, ου, τὸ, olus. A λαχαίνω.

λαχανοπωλεῖον, ου, τὸ, locus, ubi olera venduntur. A

λαχανοπωλέω, ῶ, fut. ήσω, olera vendo.

λαχανοπώλης, ου, ὁ, olerum venditor.

λαχανοπωλήτειος, ας, ἡ, olerum venditrix.

λαχανόπωλις, ιδος, ἡ, idem.

λαχανοπωλία, ας, ἡ, venditio olerum.

λαχανοφαγία, ας, ἡ, cibus ex oleribus.

λαχανώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, oleraceus, ex olerum genere. A λάχανον.

λάχειαι, ας, ἡ, fossu facilis ; (2) brevis. A λαχαίνω.

λαχειδής, *Nic.*

λαχεῖν, aor. 2. inf. act. verbi λαγχάνω.

Λάχεσις, εως, ἡ, Lachesis, una Parcarum. A λαγχάνω, *sortior.*

λάχη, ης, ἡ, sors, *Hes.* Ab eod.

λαχήσας, aor. 1. part. act. *Att.* pro λαγχάνος, a λαχαίνω.

ΛΑ΄ΧΜΟΣ, ου, ὁ, pilorum densitas.

λαχμός, οῦ, ὁ, sors, *Gl. V.* λαχμὸς, micatio. A λαγχάνω.

λαχνειος, αία, εῖον, lanuginosus, villosus, pilosus, hirsutus, hispidus. A

ΛΑ΄ΧΝΗ, ης, ἡ, lanugo ; (2) pellis lanuginis modo molles ; (3) pellis lanugine hirta, seu pellis hirsuta pilis mollioribus.

λαχνήεις, ήεσσα, ῆεν, idem quod λαχναῖος.

λάχνος, pro λαχνήεις, *Suid.*

λαχνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem quod λαχαινώδης.

λαχοίην, 1. sing. aor. 2. opt. act. *Att.* pro λάχοιμι, a λαγχάνω.

λάχος, εος, τὸ, sors. A λαγχάνω.

λαχύνω, idem quod λαχαίνω, *Lyc.*

λαχῶ, *sortiar*, fut. 2. ind. act. verbi ejusd.

λαχὼν, *sortitus*, aor. 2. part. act.

λαψάνη, ης, ἡ, lapsana, herba : item λαμψάνη.

λαψῦσαι, 1. sing. fut. 1. ind. med. *Dor.* pro λήψομαι, a λαμβάνω.

λαψῇ, 2. sing. fut. 1. ind. med. *Dor.* pro λήψῃ.

λαψῦμαι, fut. 1. ind. med. *Dor.* pro λήψομαι.

ΛΑ΄Ω, video ; (2) volo ; (3) fruor. Ὅ μὲν λάε νεῦρον ἀτάρυχον, *Odyss.* 19, 230. Λᾶς ποτὶ τὰν νυμφὰν, λᾶς αἰτόλε τᾶδε καθίξας, ——Συρίσδειν ; *Theoc. Id.* 1, 11.

λαώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, popularis. A λαός.

λέαν, ας, ἡ, lapis, quem textor inter texendum stamini appendit, *Etym.* A λᾶς.

λέαινα, ης, ἡ, leæna. A λέων.

λεαίνω, f. ανῶ, lævigo, polio, complano ; (2) comminuo. Ἔστειθ' ἵνα λεαίνοιμι [al. ἰὼ' ἀλεαίνοιμι] τῦτ' ἠμιτσχόμην, calefierem, *Aristoph. Conc.* 538. A λέιος.

λεάνασι, a. 1. inf. act.

λεάντειμαι, ας, ἡ, lævigatrix. A λεαίνω.

λεαντικός, ἡ, όν, lævigandi vim habens.

λεαντικῶς, *adv.* ad lævigandum apte.

Λεββαῖος, ου, ὁ, Lebbæus. Nomen Apostoli Hebr. *Cordatus.*

ΛΕΒΗΡΙ΄Σ, ίδος, ἡ, exuviæ, pellis deposita, membrana sive senectus anguium deposita, vernatio, vernatio anguina ; (2) cortex fabæ, pellicula fabæ, *Hes.*

ΛΕ΄ΒΗΣ, ητος, ὁ, lebes, ahenum, cacabus ; (2) pelvis, 1 *Reg.* 2, 14. Hinc

λεβητάριον, ου, τὸ, parvus lebes, *Dim.*

λεβήτιον, ου, τὸ, idem et ab eod.

λεβητίζω, in lebetem conjicio, coquo.

λεβητογάργαρα, lebetibus gaudens. Ex λέβης et χαίρω, *gaudeo*, cum allusione ad Charonitem.

λεβητώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, lebetis formam habens. Ab eod.

λεβιανός, οῦ, ὁ, lebianus, piscis quidam.

λεβίας, ου, ὁ, lebias, piscis.

λεγεών, ῶνος, ὁ, legio. Vox Latina.

ΛΕ΄ΤΝΟΝ, ου, τὸ, fimbria, quæ adsuitur extremæ vesti.

λεγνόω, ῶ, unde apud *Hes.* λεγνῶσαι, a. 1. inf. quod exponit ποικίλαι, i. e. variegare.

λεγνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, varius, variegatus, *Hes.* ubi λεγνώδεις, ποικίλας. A λέγνον.

λεγνωτὸς χιτὼν, fimbriata tunica.

λεγόμεθεν, 1. plur. præs. indic. pass. *Æol.* pro λεγόμεθα, a λέγω.

λέγομες, 1. plur. præs. *Dor.* pro λέγομεν.

λέγοντι, 3. plur. *Dor.* pro λέγωσι.

ΛΕΓΩ, f. λέξω, dico, aio, memoro ; (2) numero, percenseo ; (3) lego, colligo, deligo ; *Pass.* λέγομαι, dicor, deligor, recenseor ; *Med.* deligo, numero, percenseo ; (2) dissero, loquor ; (3) cubo, jaceo, dormio. Μέλλησί μ' αἱ γυναῖτες ἀποκτενεῖν——ὅτι κακῶς αὐτὰς λέγω, *Aristot. Thesm.* 189. Τοῦτον ὁδαμῶ λέγω, nihili facio, *Soph. Antig.* 189. Ἐν βραχεῖ ξυνθεὶς λέγω, summatim, *id. El.* 675. Ἦν λαλεῖν ἀρῃσος, ἀδυνατώτατος λέγειν, *Plut.* in *Alcib.* c. 13. ex *Eupol.*

λεγώμεθα, *Il.* 2, 435. tempus colloquendo teramus——vel, *hic accubemus.*

λεηλασία, ας, ἡ, prædatio, ipsa actio agendi prædam ; (2) præda. Ex λεία et ἐλαύνω.

λεηλατέω, ῶ, f. ήσω, prædam ago, prædando abigo, depopulor, prædor. Λεηλατεῖν ἐκ τινος, *Xen.* Ex iisd.

λεηλατικός, ἡ, όν, prædatorius. Ex iisd.

ΛΕΪ΄Α, ας, ἡ, præda, corpora capta, pecudes prædando abactæ.

λειαίνω, fut. ανῶ, lævigo, polio, *Il.* 4, 111. *Odyss.* 8, 260. A λεῖος.

λειάντειμαι, ας, lævigatrix. A λειαίνω.

ΛΕΙΒΩ, libo, fundo, stillo ; *Med* λείβομαι, fluo, liquesco. Ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον λείβε, *Il.* 1, 463. Δάκρυα λείβων, *ibid.* 13, 658. Ἄφρὸς δὲ στεῖ σόμα μαστιγόωντι λείβεται, *de apro*, *Hesiod. Scut.* 390.

λείβηθρον, ου, τὸ, rivus, aquæ ductus ; (2) locus irriguus. A λείβω.

λειεντερέω, ῶ, fut. ήσω, laboro lævore seu fluxu intestinorum. Ex λεῖος et ἔντερον.

λειεντερία, ας, ἡ, lævitas intestinorum, cibos incoctos elabi sinens. Ex iisd.

λειεῖμαι, *lævigor*, præs. ind. pass. *Dor.* pro λειῆμαι, *contr.* ex λειόμεμαι, a λειόω.

λείζομαι, et *Poët.* λῑΐζομαι, f. ίσομαι, prædor. A λεία.

λείηναν, 3. plur. a. 1. ind. act. *Ion.* et *Att.* pro ἐλείαναν, a λειαίνω.

λεικνέριον, ου, τὸ, vannulus, *Gl. V. Dim.*

λεικνίζω, vanno, *Gl. V.* A λείκνον.

λείκνον, ου, τὸ, vannus, ventilabrum ; quod et λίκνον.

λειμακέστερος, herbidior, viridior, *Suid.*

λειμακώδης, ες, prata habens, seu pascua.

λείμαξ, ακος, ὁ, pratum. A λειμών.

λειμάς, άδος, ἡ, idem et ab eod.

λείμμα, ατος, τὸ, quod relictum est, reliquiæ. A λείπω.

λειμόδωρον, ου, τὸ, limodorum, herba, quæ fœnum Græcum suffocat.

ΛΕΙΜΩ΄Ν, ῶνος, ὁ, pratum, locus irriguus ; (2) pudendum muliebre, *Eur. Cyc.*

λειμωνήεις, εσσα, ὁ καὶ ἡ, ut λειμωνήρης βοτάνη, herba pratensis. A λειμών.

λειμωνία, ας, ἡ, anemones species. Ab eodem.

λειμωνιάς, άδος, ἡ, pratensis. Ab eod.

λειμωνιόλιθος, ου, ὁ, limoniates, gemma, quæ Plinio eadem videtur cum smaragdo, dicta a pratensi virore. A λειμών, *pratum.*

λειμώνιον, ου, τὸ, limonium, quibusdam beta silvestris. Ab eod.

λειμώνιος, ία, ιον, pratensis. Ab eod.

λειμωνίς, ίδος, ἡ, prætensis, ut λειμωνὶς τόα, herba pratensis. Ab eod.

λειμωνοειδὴς, εος, ὁ καὶ ἡ, prato similis, floridus, herbidus. Ex λειμὼν et εἶδος.

λειμωνόθε vel λειμωνόθεν, *adv.* e prato. A λειμών.

λειόθριξ, ικος, ὁ καὶ ἡ, lævigradus, leniter incedens. Ex λεῖος et βαίνω, *eo.*

λειογένειος, ου, ὁ καὶ ἡ, læve mentum habens ; (2) tenui mollique barba præditus. Ex λεῖος et γένειον.

λειόγλωσσος, ου, ὁ καὶ ἡ, lævis lingua, blandi loquus.

λειοκάρηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, læve et glabrum caput habens. Ex λεῖος et κάρηνον.

λειόκαυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, lævem caulem habens, cui scapus est lævis.

λειοκύμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, ut λειοκύμων θάλασσα, mare pacatum, non asperum fluctibus, sed quasi complanatum. Ex λεῖος et κῦμα.

λειομίτος, sc. κάμαξ, *Ep.* pertica illa transversa, cui appenduntur αἱ λεῖαι ad complananda stamina, *Steph.*

λειοντῆ, ῆς, ἡ, pro λεοντῆ, leonina pellis.

λειοντομάχαν, *Dor.* pro λειοντομάχην, a

λεοντομάχης, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pugnans cum leone. Ex λέων, pro λέων et μάχομαι.
λεοντοτάλης, ᾱ, ὁ, idem. Ex τάλη.
λεόντως, οδος, ὁ καὶ ἡ, qui lævibus est pedibus. Ex λεῖος et πούς.
ΛΕΙ˜ΟΣ, λεία, λεῖον, lævis, non asper, glaber, planus; (2) proclivis, facilis; (3) tritura lævigatus; (4) minutatim contusus. Hinc τὸ λεῖον, ου, lævor; item pulvis.
λεόστρακος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, lævi testa intectus. Ex λεῖος et ὄστρακον, testa.
λεόστρεια, ων, τὰ, ostreæ læves, ostrea non scabra. Ex λεῖος et ὄστρεον, seu ὄστρειον.
λειότης, ητος, ἡ, lævitas, lævor. A λεῖος.
λειοτριβέω, contero, contundo et commi-nuo, ita, ut lævigetur.
λειοτριβής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui ita tritus et tusus est, ut sit lævis. Ex λεῖος et τρίβω.
λειοτριχίν, lævi capillo præditum esse; λειοτριχὶν ποιεῖ, pilos lævigat et expolit. Ex λεῖος et θρίξ, capillus.
λειογλύω, ῶ, expolio, lævigo, complano. Ex λεῖος et ἔργον, opus.
λείσιον, dat. plur. Ion. pro λέυσι, a λέων, leo.
λειόβλοιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, lævem, seu tactu mollem corticem habens. Ex λεῖος et φλοιός.
λειόβυλλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, lævia, non aspera, habens folia. Ex λεῖος et φύλλον.
λειόν, ῶ, f. ώσω. lævigo. A λεῖος.
λειπανδρίειν, viris destitui, virorum inopia laborare. Ex λείπω et ἀνήρ. Hinc
λειπανδρίειον, ου, τὸ, decretum de virorum penuria emendanda.
λειπανδρία, ας, ἡ, virorum penuria.
λειπανθρωπία, ᾱς, ἡ, penuria hominum.
λειπόβοτανέω, ῶ, herba seu gramine deficior, pabulo careo. Ex λείπω et βοτάνη.
λειπόγαμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui nuptias reliquit.
λειπογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, dentibus, qui dicuntur gnomones, destitutus.
λειπογράμματος, ον, cui litera deest.
λειποδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, inops, egenus, pauper. Ex λείπω et δέω, ego.
λειπόδερμος, ᾱ, ὁ, cui deficit præputium, seu cutis glandem tegens, apella, Gl. V. λειπόδερμος, verpus. Ex λείπω et δέρμα.
λειποδρανέω, ῶ, viribus ad agendum destituor, ad faciendum aliquid imbecillis sum. Ex λείπω et δράω, facio.
λειποδρᾶνής, έος, ὁ καὶ ἡ, viribus ad aliquid agendum destitutus, Aret. A præc.
λειποθυμέω, animo deficio seu deficior.
λειποθυμία, ας, ἡ, animi defectio, animi deliquium. A
λειπόθῡμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, animo deficiens, qui animi deliquium patitur.
λειποθυμικῶς, adv. cum deliquio.
λειπόκρεως, ω, ὁ καὶ ἡ, cui caro deficit, non carnosus; Gl. Vet. λειπόκρεως, macilentus.
λειπομαρτύριον, ᾱ, τὸ, desertio testimonii dicendi; (2) actio in desertores testimonii.
λειπομοιρία, ας, ἡ, arbor, quæ superioribus mutilata, a radice germinat.
λειπόναυς, ὁ, qui navem deserit.
λειποναύτης, ᾱ, ὁ, qui socios nautas deserit.
λειποναύτιον, ᾱ, τὸ, desertio sociorum nautarum; (2) λειποναυτίη δίκη, lis, quæ intenditur desertoribus navium, nautarum sociorum, vel etiam certaminis navalis. A λειποναύτης.
λειποπένης, ὁ, idem quod λειπόναυς, Suid.
λειποπάτης, idem quod λειποπάτωρ, Eur.
λειποπάτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, qui patrem deserit.
λειποτυρίας, ᾱ, ὁ, ut λειποτυρίας πυρετὸς, febris continua, in qua sinul externa frigent, interna uruntur. Ex λείπω et τῦρ.
λειποτωγωνίας, ας, ἡ, barbæ defectus. Ex πώγων.
λειτόσαρκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui carne deficitur, non carnosus, macilentus. Ex σάρξ.
λειποστρατία, ας, ἡ, militiæ desertio.
λειποστρατία, ας, ἡ, vel λειποστράτιον, ᾱ, τὸ, idem et ex iisd.
λειποστρατίον, τὸ, desertio expeditionis, seu militiæ, Thuc.
λειποστράτιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui militiam deserit.
λειποστρατέω, ῶ, fut. ήσω, desero ordinem, desero stationem. Λειποστρατεῖν τῆ φύλακι. A
λειποστράτης, ᾱ, ὁ, qui locum in acie deserit, desertor ordinis, stationis, vel aciei. Ex λείπω et τάσσω, ordino.
λειποτάξιας, ας, ἡ, desertio ordinis, aut loci in acie.
λειποτάξιας, ᾱ, ὁ, idem quod λειποτάκτης.
λειποτάξιον, ᾱ, τὸ, idem quod λειποταξίαι.
λειποτάξιος, vide λειποταξίας.
λειποψυχέω, ῶ, fut. ήσω, anima linquor, animo deficior, Xen.
λειποψυχία, ας, ἡ, animi deliquium, seu defectio. Ex λείπω et ψυχή. Hinc
λειποψυχώδης, έος, ὁ καὶ ἡ, qualis est, qui deliquium animi patitur.
λειπτέον, relinquendum est. Οὐ λειπτέον τάδε, Eur. Herc. Fur. 1390.
λειπτέος, relinquendus, Eur.
λειπυρίας πυρετὸς, febris continua, Gorr.
ΛΕΙΡΙΩ, fut. ψω, linquo, relinquo, desero; (2) relinquo alicui aliquid; (3) desum, deficio, absum; λείπομαι, relinquor, supersum; superor, minor sum, p. m. λέλοιπα, reliqui, a. 2. ἔλιπον, reliqui, p. pass. part. λελειμμένος, relictus, aor. pass. part. λειφθείς, relictus. Τῶν ὧν τέκνων λείποιτο πρὸς τάξιν κρίσιν, superaretur, Soph. Trach. 270. Ὁ ποὺς δύσ-τηνος, οὐτ' ὀδυμάτων ἐλείπετ' ἀδὲν, ἀμφί νιν γοώμενος, omisit, ibid. 954. Λείπετ' ἀγαπλῆς Μενελάου δυρὸς ἐρωὴν, posterior erat, Il. 23, 529.
λειπωδίν, ινος, ὁ, doloribus exemptus, Suid.
λείτωσε, Dor. pro λείτησε, a λείτω.
λείφινος, ίνη, ινον, liliaceus, e liliis factus; (2) lilio similis. A λείφιον.
λειφιόεις, όεσσα, όεν, liliaceus; (2) floridus; (3) suavis; (4) tener. Ab eod.
ΛΕΙΡΙΟΝ, ᾱ. τὸ, lilium; (2) flos narcissi; (3) flos quilibet.
λείριος, suavis, Epith. Apollinis, Ap.
λειρός, ᾱδος, ἡ, gracilis, pallidus, Hes. A λείος.
λειρόφθαλμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui placido et miti adspectu est. Ex λειρὸς et ὀφθαλμός.
λειρώδης, liliaceus, Theophr.
λειτὸς, ἡ, ὸν, prædabilis. A λεΐζω.
λείτον, ᾱ, τὸ, publicum.
λειτουργέω, ῶ, fut. ήσω, publicum munus obeo; inpr. sumptibus in remp. faciendis; deinde, (2) tropice, reip. quocunque modo, prodesse; (3) apud Eccles. script. munere ecclesiastico fungor; inpr. Sacram Cœnam administro. Λειτουργεῖν τῇ πόλει, Xen. τὰς δαπανηρὰς λειτουργίας, Dem. περὶ τὰς ἀρχὰς, Aristot. πρός τι, id. A λειτουργός. Hinc
λειτέργημα, ατος, τὸ, ministerium sacrum et ecclesiasticum; (2) onus tributi.
λειτουργία, ας, ἡ, ministerium, seu munus publicum; (2) ministerium quodvis; (3) quodvis pietatis officium; (4) administratio S. Cœnæ. A λειτουργός.
λειτουργικὸς, ἡ, όν, ministratorius, ministerialis, ad ministerium pertinens. A
λειτουργὸς, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui munus publicum obit; (2) minister ecclesiæ. Vide λητ-τουργός.
λειφαιμέω, ῶ, sanguine destituor, exsanguis et pallidus reddor. A
λείφαιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui sanguis deficit, pallidus et exsanguis. Ex λείπω et αἷμα.
λειχάζω, fello, as, Gl. V. A λείχω.
ΛΕΙΧΗ˜Ν, ῆνος, ὁ, lichen, impetigo, summa cutis asperitas, cum leni pruritu, Lev. 21, 20. (2) callus in equorum genibus; (3) herbæ species, lichenas sanans, Angl. LIVERWORT.
λειχηνιάω, ῶ, lichene, seu impetigine laboro. A λειχήν.
ΛΕΙ˜ΧΩ, fut. ξω, lambo, lingo.
λείψαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. Ion. pro ἔλειψαν, a λείπω.
λειψανδρία, ας, ἡ, virorum penuria. Ex λείψις et ἀνήρ.
λειψανηλόγος, ὁ καὶ ἡ, reliquias colligens. Ex seq. et λέγω.
λείψανον, ᾱ, τὸ, reliquiæ, quod relictum est.
λείψις, εως, ἡ, relictio; (2) penuria. A λείπω.
λειψυδρία, ας, ἡ, aquæ defectus, aquæ penuria. Ex λεῖψις et ὕδωρ.
λειώδης, έος, ὁ καὶ ἡ, lævis, planus, Suid. A λεῖος.
λείωμα, ατος, τὸ, lævigatum; (2) quod friando in pulverem redactum est. A λειόω.
λείωσις, εως, ἡ, lævigatio. Ab eod.
λεκαλέος, ὁ, patinarius, ciborum delicatorum appetens, qu. λεκανηζίλος, ap. Lucian.
λεκανάριον, ᾱ, τὸ, patella. A seq.
ΛΕΚΑ˜ΝΗ, ης, ἡ, pelvis, catinus, patina.
λεκανίδιον, ᾱ, τὸ, idem quod
λεκάνιον, ᾱ, τὸ, patella, parva pellis, catinulus, Dim. a λεκάνη.
λεκανὶς, ίδος, ἡ, idem et ab eod.
λεκανίσκη, ης, ἡ, idem ab eod.
λεκανομαντεία, ᾱς, divinatio e pelvi.
λεκανομαντις, εως, ὁ καὶ ἡ, e pelvi vaticinans.
λεκανοσκοπία, ᾱς, pelvium inspectio, Man.
λεκιθίτης, ᾱ, ὁ, qui e vitello est, seu in quo vitelli sunt. A λέκιθος.
λεκιθολαχανόπωλις, ᾱ, quæ pisa et olera vendit. Vox Com. Ex λέκιθος, λάχανον et πωλέω.
λεκιθοπώλης, ᾱ, ὁ, qui pisa vendit. Hinc
λεκιθοπώλις, ίδος, ἡ, quæ pisa vendit.
ΛΕ˜ΚΙΘΟΣ, ᾱ, ὁ, vitellus, ovi luteum; (2) ἡ λέκιθος, pisum; (3) lens, cui cortex detracta; (4) pulmentum e leguminum farina.
λεκιθώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, luteus, croceus, colorem vitelli referens; (2) qui e farina leguminum confectus est. A λέκιθος.
λεκίς, ίδος, ἡ, parva scutella. A λεκάς.
λεκίσκιον, ᾱ, τὸ, scutella. A λεκίς.
λεκίσκος, ᾱ, ὁ, idem et ab eod.
ΛΕΚΟ˜Σ, ᾱ. ὁ, vel λέκος, εος, τὸ, patina, scutella, Hes. Pollux.
λεκτέος, έα, έον, dicendus. Hinc λεκτέον, dicendum est. A λέγω. Unde
λέκτης, ᾱ, ὁ, dicentarius, Gl. V.
λεκτίκιον, τὸ, lectico, V. L.
λεκτικὸς, ἡ, όν, oratorii et sermoni accommodatus, Gl. V. λεκτικὸς, dicax.
λεκτικῶς, adv. proprie, vi vocis.
λέκτο, 3. sing. plusq. ind. pass. Ion. pro ἐλέλεκτο, a λέγω. Unde
λεκτὸς, ἡ, όν, collectus, delectus, dictus, dicendus, qui dici potest, qui in dictis, seu verbis consistit; Ph. λεκτὸν, dicibile.
λεκτραλότος, ὁ, adulter, Sibyl.
λέκτρον, ᾱ, τὸ, lectus, cubile. A λέγω.
λέκτρονδε, adv. ad lectum.
λεκτροχαρὴς, ὲς, concubitu gaudens. A χαίρω.
λεκτὸς, ᾱ, ὁ, idem quod λέκιθος.
λελαβέσθαι, a. 2. inf. med. Ion. et Poët. pro λαβέσθαι, a λαμβάνω.
λελάβησι, 3. sing. a. 2. conj. act. Ion. et Poët. pro λάβῃ.
λελαβόμην, aor. 2. ind. med. Ion. et Poët. pro ἐλαβόμην.
λέλαβα, perf. ind. med. Ion. pro λέληθα, a λανθάνω pro λήθω.
λελαβόμην, a. 2. ind. med. Ion. pro ἐλαβόμην.
λέλακα, perf. ind. med. a λακέω.
λελακυία, part. perf. med. f. g.
λελάκηκα, perf. ind. act. verbi λελέω.
λελάμπυνται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi λαμπύνω.
λελάσμεθα, 1. plur. perf. ind. pass, Dor. pro λελήσμεθα, a λανθάνω.
λέλασται, obiitus est, 3. sing. perf. ejusd.
λελάχωσι, 3. plur. a. 2. conj. act. Ion. pro λάχωσι, a λαγχάνω.
λέλειπται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi λείπω.
λέλειπτο, relictus, erat, 3. sing. plusq. ejusdem.
λελειχότες, perf. part. act. verbi λείχω.
λελέχθαι, perf. inf. pass. verbi λέγω.
λέληθα, perf. ind. med. verbi λανθάνω.
λελῆθος, adv. latenter, clam, furtim. A λελῆθος, part. perf. med. a λανθάνω.
λέληκα, perf. ind. act. per Sync. pro λελάληκα, a λαλέω.
λελημμαι, perf. ind. pass. verbi λαμβάνω.
λελῆσθαι, perf. inf. pass. verbi λανθάνω.
λέλησμαι, oblitus sum, perf. ind. pass.
λέληφα, perf. ind. act. verbi λαμβάνω.
λελημένος, perf. part. pass. per Euphon. pro λελειλημένος, a λιλέω, volo, Il. 4, 464.
Λελιμμένος, perf. part. pass. a λίττω, avide cupio, Æsch. Sept. ad Theb. 386. Τυδεὺς δὲ μαχῶν καὶ μάχης λελιμμένος,
λέλογα, dixi, perf. ind. med. verbi λέγω.
λελογίσμεθα, 1. plur. perf. ind. pass. verbi λογίζω.
λελογισμένως, adv. prudenter, caute. A λελογισμένος, part. perf. pass. a λογίζομαι.
λέλογχα, perf. ind. med verbi λαγχάνω.
λέλοιπε, 3. sing. perf. ind. med. verbi λείπω.
λελυμένον, acc. sing. perf. part. pass. verbi λύω.
λέλοχας, 2. sing. perf. ind. act, Att. pro λέλεχας, a λέγω.

λελύμασμαι, perf. ind. pass. *Att.* pro λελύμεσμαι, a λυμαίνω.

λελυμένως, *adv.* leniter, lente. A λύω.

λέλυται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi λύω.

λεμβάδιον, ᾱ, τό, parvus lembus, *Dim.*

λεμβαγεχος, ὁ, qui lembo præest, *E. M.*

ΛΕ΄ΜΒΟΣ, ᾱ, ὁ, lembus, parvum navigium. Hinc

λεμβώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, lembo similis.

λέμμα, ατος, τό, cortex, liber; (2) cortex nondum detractus; (3) tunica plantæ, leguminis et similium; (4) tegmen. A λέπω.

ΛΕ΄ΜΦΟΣ, ᾱ, ὁ, mucus concretus.

λεμφώδης, ες, ὁ, vel λέμφος, ᾱ, ὁ, mucosus; (2) stolidus, stultus. A λέμφος.

λέντιον, ᾱ, τό, linteum. Vox Latina.

λεξάσθαι, *contr.* ex λεξάσθωσαν, a. 1. imp. med. a λέγω, *cubo*, *Il.* 9, 67.

λέξατο, *recensuit*, 3. sing, aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐλέξατο, a λέγω, *recenseo.*

λέξεο, 2. sing. præs. imper. *Ion.* pro λέξεισο, a λέξομαι, *cubo.*

λέξεως, gen. sing. *Att.* et *Ion.* pro λέξιος, a λέξις.

λεξίδιον, vel λεξείδιον, ᾱ, τό, dictiuncula, vocula, *Dim.* a λέξις.

λεξείον, dicturio, *Gl. V.* A λέξω, *dicam.*

λεξιθήρας, ᾱ, ὁ, vocabulorum captator. Ex λέξις et θήρα, *venatio.*

λεξιθηρέω, ῶ, voculas aucupor, et capto. Ex iisd. Hinc

λεξιθηρία, ας, ἡ, vocum captatio.

λεξικογράφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, Lexici scriptor.

λεξικός, ή, ό, vocabulum deinceps posita explicans. Hinc ἡ λεξικὴ, ῆς, scil. τέχνη, ars lexica, vocabulorum rationem reddens; et τὸ λεξικὸν, οῦ, scil. βιβλίον, liber, in quo vocabula sua serie posita explicantur, Lexicon, dictionarium, vocabularium. A λέξις.

λέξις, εως, ἡ dictio, elocutio, oratio, sermo, stilus; (2) vocabulum, verbum. A λέγω.

λεξῦνται, 3. plur. f. 1. ind. act. *Dor.* pro λεξῶσι, a λέγω.

λεοντόγγωνος, ὁ καὶ ἡ, leonem angendo perimens. Ab ἄγχω.

λεοντέη, ης, ἡ, *contr.* λεοντῆ, ῆς, ἡ, sc. δορὰ, pellis leonina, exuvium leonis. A λέων.

λεόντειος, εία, ειον, vel λεόντιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, leoninus, qui leonis est, qualis leonis est.

λεοντηδὸν, *adv.* more leonino, instar leonis.

λεοντικὸς, αία, αῖον, leoninus. Ab eod.

λεοντιδεὺς, έως, ὁ, pl. λεοντιδεῖς, leonis catuli. Ab eod.

λεοντικὴ, ῆς, ἡ, leontice, *herba.* Ab eod.

λεόντιος, ία, ιον, leoninus. Ab eod.

λεοντίσκος, ᾱ, ὁ, leunculus, parvus leo. *Dim.* ab eod.

λεοντοβάμων, ὁ καὶ ἡ, leoni insistens, *Æsch.*

λεοντόβοτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, leones alens. Ex λέων et βόσκω.

λεοντοδάμας, αντος, ὁ, leones domans, leonis domitor. Ex λέων et δαμάω.

λεοντόθυμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, leonino, id est, forti animo præditus. Ex λέων et θυμός.

λεοντοκέφαλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, caput leonis habens. Ex λέων et κεφαλή.

λεοντοκόμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui datum est negotium curandi leones, leonum curator. Ex λέων et κομέω, *curo.*

λεοντομιγὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, leonis mixtione genitus; ut λεοντομιγεῖς κύνες, canes canum et leonum coitu progeniti. Ex λέων et μίγνυμι.

λεοντοπέταλον, ᾱ, τό, leontopetalum, herba quædam. Ex λέων et πέταλον.

λεοντοπόδιον, ᾱ, τό, leontopodium, pes leonis, *herba.* Ex λέων et πούς.

λεοντοπρόσωπος, ον, leonis faciem habens.

λεοντοφόνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, leonicida, leonum interfector; leontophonus, a leone occisus. Ex λέων et φόνος.

λεοντοφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, leoniger, leonem ferens. Ex λέων et φέρω.

λεοντοφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ex leone natus. Ex λέων et φύω, *nascor.*

λεοντόχλαινα, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pelle leonina indutus. Ex λέων et χλαῖνα, *vestis.*

λεοντόψυχος, fortissimus. Ex ψυχή.

λεοντώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, leoninus, leoni similis, qualis est leonum. A λέων.

λεοντωδῶς, *adv.* more leonino.

λεωργὸς, vide λεωργός.

λέπαδνον, ᾱ, τὸ, plur. τὰ λέπαδνα, lora lata, quibus equi collum ad jugum religatur, antilena. A λέπω.

λέπαιος, αία, αῖον, montanus, arduus, præruptus, asper; (2) corticibus abundans. A λέπας, vel λέπος.

λέπαργος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, albus, *Eust.* Ex λεπὶς et ἄργος, *albus.*

λέπας, τὸ, rupes, mons, jugum. A λέπω.

λεπὰς, ᾰδος, ἡ, lepas, concha petræ adnascens. Λέπας Κιθαιρῶνος, *Eur. Phœn.* 24. A λέπας.

λεπαστὴ, ῆς, ἡ, lepasta, genus poculi conchæ formam habens. A λεπάς.

λεπαστὶς, ίδος, ἡ, idem et ab eod.

λεπίδιον, ᾱ, τό, parvus cortex; (2) parva squama; (3) lancinula, *Dim.*

λεπιδοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, squamæ formam habens. Ex λεπὶς et εἶδος.

λεπιδόκαλκος, ᾱ, ὁ, æris squama.

λεπιδωτὸς, ὁ καὶ ἡ, et ός, ή, όν, squamatus, squameus, squamosus; (2) piscis quidam.

λεπίζω, f. ίσω, decortico, delibro, putamen, vel squamam detraho; (2) pellem detraho. A λεπὶς.

λεπὶς, ίδος, ἡ, cortex, liber; (2) squama; (3) lamina. A λέπω.

λέπισμα, ατος, τό, cortex detractus; (2) decorticatio. A λεπίζω.

λέπος, εος, τὸ, cortex, liber, id, quod decorticando aufertur; (2) cortex plantam aut legumen ambiens, siliqua; (3) squama piscis. A λέπω.

λέπρα, ας, ἡ, lepra, vitiligo, asperitas cutis profundior cum pruritu eam in squamas resolvens. A λεπρός. Unde

λεπρὰς, άδος, ἡ, scabra, aspera.

λεπράω, ῶ, scaber fio; scaber sum.

λεπριάω, ῶ, idem et ab eod.

λεπρικὸς, ὴ, όν, ad lepram pertinens; (2) lepræ medens. Ab eod.

ΛΕΠΡΟ΄Σ, ὰ, όν, scaber, asper; (2) leprosus, cujus cutis quasi in squamulas asperas resolvitur. Hinc τὸ λεπρὸν, οῦ, lepra. Hinc

λεπρόω, ῶ, fut. ώσω, scabrum reddo, velut squamulis obduco. Hinc λεπρόομαι, ῶμαι, lepram patior, lepra laboro.

λεπρύνω, λεπρύνομαι, idem.

λεπρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, leprosus, scaber.

λεπτακινὸς, ὴ, όν, tenuis, minusculus, minutulus. In *Epigr. Ph.* λεπτακίνης, gracilis. A λεπτός.

λεπταλέος, έα, έον, tenuis, subtilis. Ab eodem.

λεπτεπίλεπτος, ὁ καὶ ἡ, gracilis supra gracilies, gracilitate omnes superans, *Epigr.*

λεπτηγορέω, ῶ, fut. ήσω, minutissima quæque recenseo. Ex λεπτὸς et ἀγορέω.

λέπτιζω, extenuo, attenuo.

λεπτὶς, ίδος, ἡ, hordei genus, ab exilitate nomen adeptum.

λεπτοβαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, mediocriter profundus.

λεπτόβλαστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tenuia germina edens. Ex λεπτὸς et βλαστάνω.

λεπτοβῶλης, ᾱ, ὁ, exilem et gracilem vocem habens. Ex λεπτὸς et βοὴ, *clamor.*

λεπτόβυρσος, ον, tenuem pellem habens.

λεπτόγαιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cujus solum tenue et non pingue est. Ex λεπτὸς et γαῖα.

λεπτόγειος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex γέα, vel γῆ.

λεπτόγεως, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem; τὸ λεπτόγειον, tenuitas, sterilitas soli.

λεπτογράμμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, acutus, subtilis. Ex λεπτὸς et γράμμη.

λεπτόγραμμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, minutis literis s. lineis constans. Ex γράμμα, seu γραμμή.

λεπτογεάφος, tenuiter, subtiliter scribens.

λεπτόγεως, ὁ καὶ ἡ, minutis et exiguis literis descriptus.

λεπτοδέρματος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tenuem pellem seu cutem habens. Ex δέρμα.

λεπτόδερος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

λεπτοδερμίων, ῆ, corii tenuitas.

λεπτόδομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tenuiter ædificatus, ex tenui materia structus. Ex δόμος.

λεπτοεπέω, ῶ, subtiliter dissero, minutissima quæque tracto. Ex ἔπος.

λεπτόθριξ, χος, ὁ καὶ ἡ, qui tenui pilo, seu capillo est. Ex λεπτὸς et θρίξ.

λεπτόθριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tenuia habens folia. Ex λεπτὸς et θρίον.

λεπτόινος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tenues nervos seu exiles fibras habens. Ex λεπτὸς et ἶς.

λεπτοκάλαμος, *Epith.* arundinis tenuis.

λεπτόκαρπος, ὁ καὶ ἡ, cujus fructus tenuis.

λεπτοκάρυον, ᾱ, τὸ, nux avellana.

λεπτόκαρφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, festucam seu surculum tenuem habens.

λεπτόκαυλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui tenuem caulem, seu scapum habet.

λεπτόζυγμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, exiles tibias, ac suras, seu crura exilia habens. Ex ζυγή.

λεπτοκοπέω, ῶ, fut. ήσω, minutatim concido, seu contundo, comminuo. Ex κοπή.

λεπτολεσχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, subtiliter et nimis scrupulose de re leviori disputans. Ex λεπτὸς et λέσχη, *sermo.*

λεπτολεσχία, ας, ἡ, subtiles nugæ, subtilior de re levi disputatio. Ex iisd.

λεπτολογέω, minuta et subtilia disputo, subtilius de re levi dissero, curiosius expono. Καὶ λεπτολογεῖν ἤδη ζητεῖ, καὶ περὶ ῥωπικὰ ξενολεσχεῖν, *Arist. Nub.* 319. A λεπτολόγος.

λεπτολόγημα, ατος, τό, idem quod.

λεπτολογία, ας, ἡ, subtilior de rebus minimis disputatio. Ab eod.

λεπτολογιστὴς, οῦ, ὁ, nimis subtilis argutator.

λεπτολόγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui subtiliter et minutatim de rebus disserit; (2) argutus; (3) accuratus. Ex λεπτὸς et λόγος.

λεπτομέρεια, ἡ, tenuitas partium, subtilitas. A

λεπτομερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tenues et exiles partes habens, tenuis, exilis, minutus. Ex λεπτὸς et μέρος.

λεπτομέριμνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, scrupulosus, anxius, *Ph.* Ex λεπτὸς et μέριμνα, *cura.*

λεπτομερῶς, *adv.* minutatim, subtiliter, excutiendo minutissima quæque.

λεπτόμητις, εως, ἡ, prudens consilium; (2) animus cordatus. Ex λεπτὸς et μῆτις.

λεπτόμιτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tenui licio, seu filo textus. Ex λεπτὸς et μίτος.

λεπτομυθέω, subtiliter dissero, argutor.

λεπτὸν, οῦ, ὁ, minutus nummus. A λεπτός.

λεπτόνητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, subtiliter netus, vel etiam e stamine subtili textus. Ex νέω.

λεπτοτοιέω, ῶ, extenuo, attenuo.

λεπτότης, οδος, ὁ καὶ ἡ, tenues et graciles pedes habens.

λεπτόπυγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tenues et exiles habens nates. Ex πυγή.

λεπτόῤῥιζος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui tenuis est radix.

λεπτόῤῥυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tenuiter fluens. Ex λεπτὸς et ῥύω, *fluo.*

ΛΕΠΤΟ΄Σ, ὴ, όν, tenuis, subtilis; (2) exiguus, parvus; (3) gracilis, macer; (4) rarus; (5) subtilis, acutus, ingeniosus, argutus.

λεπτοσκελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tenuia habens crura.

λεπτόσπερμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui tenue et minutum semen habet. Ex λεπτὸς et σπέρμα.

λεπτόστομος, ον, tenue, angustum os habens.

λεπτοσύνη, ης, ἡ, tenuitas, exilitas, gracilitas. A λεπτός.

λεπτοσύνθετος, ον, e subtili materia factus, subtilis, mollis.

λεπτοσχιδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tenuibus fissūris distinctus, tenuiter scissus, incisus, diffissus. Ex λεπτὸς et σχίζω.

λεπτόσωμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tenue corpus habens. Ex λεπτὸς et σῶμα.

λεπτότης, ητος, ἡ, tenuitas, subtilitas; (2) gracilitas, macies; (3) argutia, subtilitas ingenii. A λεπτός.

λεπτοτομέω, in tenues partes seco. Ex λεπτὸς et τομή.

λεπτοτραχήλος, ον, gracilem cervicem habens.

λεπτότριχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tenues et raros capillos, seu pilos habens. Ex λεπτὸς et θρίξ.

λεπτουργέω, ῶ, subtilia opera conficio; (2) subtiliter partior, distinguo, exprimo; (3) ad subtilem rationem revoco. Ἀλλ' ἀ γὰρ ἐν δέοντι λεπτουργείς, *Eur. Hipp.* 926.

λεπτουργὸς, έος, ὁ καὶ ἡ, subtili artificio factus.

λεπτουργία, ἡ, opus subtile. A

λεπτουργὸς, ὸν, ὁ καὶ ἡ, subtilium operum artifex, *Gl. V.* faber tignarius. Ex λεπτὸς et ἔργον.

λεπτούφὴς, ὲς, subtiliter textus. Ex ὑφή.

λεπτόφλοιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tenuem et subtilem corticem habens.

λεπτοφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tenuis, exilis, subtilis. Ex φυή.

λεπτόφυλλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui tenuia folia habet. Ex φύλλον.

λεπτοφωνία, ἡ, exilitas vocis, vox tenuis. A

λεπτόφωνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tenuem et gracilem vocem habens. Ex λεπτὸς et φωνή.

λεπτόχειλος, ε, ὁ καὶ ἡ, tenuia labra habens.

λεπτόχυλος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui tenuem habet succum, qui succi tenuis est.

λεπτόω, ῶ, pass. λεπτοῦμαι, ῶμαι, macer fio, macreo, *Gl. V.* Ἀ λεπτός.

Λέπτυνις, ἡ, Proserpina, *Lyc.*

λέπτυνσις, εως, ἡ, attenuatio, extenuatio.

λεπτυντικὸς, ἡ, όν, attenuandi vim habens, quod tenuem et gracilem reddit. Ἀ λεπτύνω, attenuo, tenuem et gracilem reddo, minuo, extenuo ; λεπτύνομαι, macresco. Ἀ λεπτός.

λεπτυσμὸς, ὁ, ὁ, idem quod λέπτυνσις.

λεπτῶς, *adv.* tenuiter, subtiliter, accurate.

λεπύριον, ε, τὸ, parvus cortex, exiguum putamen, squamula, *Dim.* a λέπυρον. Hinc

λεπυριόω, ῶ, f. ώσω, decortico, deglabro.

λεπυριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, tunicis multiplicibus obvolutus. Ἀ λεπύριον.

λέπυρον, ε, τὸ, cortex, testa. Ἀ λέπω.

λεπυρὸς, ρὰ, ρὸν, corticosus, squamosus, squama tectus. Ἀ λέπυρον.

λεπυρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, tunicis multiplicibus obvolutus ; (2) squamosus, squamis tectus. Ab eod.

λεπύχανον, ε, τὸ, gluma, folliculus. Ἀ ΛΕΠΩ, fut. ψω, decortico, delibro, putamen vel squamam detraho. Μάζης μαλαχτῆ μερίδα λαμβάνων λέπει, *Athen.*

λεπώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, squamosus, *Gl. V.* Ἀ λέπος.

Λεραιὸς, αία, αῖον, Lernæus. Ἀ

Λέρνη, ης, ἡ, Lerna, palus in Argolide, in quam sordes omnis generis confluebant.

λεσβιάζω, f. άσω, Lesbiorum mores obscœnos imitor. Ἀ Λέσβιος. Unde

λεσβιὰς, άδος, ἡ, fellatrix, fœmina obscœna.

λεσβίζω, fut. ίσω, f. inf. λεσβιεῖν, *Att.* pro λεσβίσειν, idem quod λεσβιάζω.

λέσβιον, τὸ, poculum, *Ep.*

Λέσβιος, ία, ιον, Lesbius, ex insula Lesbo.

Λεσβὶς, ίδος, ἡ, fœmina Lesbia. Ab eod.

ΛΕΣΒΟΣ, ε, ὁ, Lesbus, insula maris Ægei.

λεσχάζω, f. άσω, garrio; blatero, sermocinor.

λεσχαίνω, idem. Ἀ λέσχη.

λεσχαῖος, α, ὁ, expositor, *Hes.* Ab eod.

ΛΕΣΧΗ, ης, ἡ, sermocinatio, crebra confabulatio ; (2) futilis sermo ; (3) sedes et locus, in quem homines de rebus philosophicis disputandi gratia convenire solebant, *Gen.* 24, 63.

λεσχηνεία, ἡ, confabulatio ; (2) loquacitas ; (3) contumelia, convicium, injuria.

λεσχηνευτὴς, ὁ, ὁ, confabulator. Ἀ λεσχηνεύω, f. εὐσω, sermocinor, confabulor, garrio. Ἀ λέσχη.

λεσχηνίτης, ὁ, contumeliosus, *Suid.*

λεσχηνόριος, α, ὁ, confabulator, cognomen Apollinis, quod ipso lucente, s. interdiu, homines inter se confabulari solent. Quidam λεσχηνάριον, alii λεσχηκόριον.

λεσχηνῶται, discipuli, qui sermonibus præceptoris intersunt. Ab eod.

λεσχηνῶν, confabulor, sermocinor, *Hes.*

λεσχομαχος, ε, ὁ καὶ ἡ, confabulationibus pugnans. Ἀ λέσχη et μάχομαι.

λευγαλέης, dat. plur. f. g. *Ion.* pro λευγαλέαις.

λευγαλέος, έα, έον, exitiosus, perniciosus ; (2) difficilis, gravis, molestus ; (3) malus ; (4) miserabilis, ærumnosus ; (5) invalidus. Ἀ λοιγός.

λευγαλέως, *adv.* graviter, acerbe, tristi animo.

λευκαίνω, f. ανῶ, dealbo, candidum facio ; λευκαίνομαι, dealbor, item albus seu candidus sum, albeo, candeo, candico. Λευκαίνει τόδε φῶς ἤδη λάμπυσ' ἠώς, *Eurip. Iph.* in *Aul.* 154. Ἀ λευκός.

λευκάκανθα, ης, ἡ, spina alba. Ex λευκὸς et ἄκανθα.

λευκαλφίτος, ε, ὁ καὶ ἡ, albam polentam seu farinam habens. Ex λευκὸς et ἄλφιτον.

λευκάμπυξ, υκος, ὁ καὶ ἡ, albas vittas seu album vinculum habens, *Opp.*

λευκὰν, acc. sing. f. g. *Dor.* pro λευκήν.

λευκάναι, a. 1. inf. act. verbi λευκαίνω.

λευκανθεὶς, *dealbatus*, a. 1. part. pass.

λευκάνθεμον, ε, τὸ, anthemidis species. Ex λευκὸς et ἄνθος.

λευκανθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, florem album habens. Ex iisd.

λευκανθίζω, f. ίσω, candidus sum ; (2) dealbo. Τὸν ἀν μὴ λευκανθίζοντα ἴδωνται, τῦτον κτεῖνειν, *Herod.* lib. 8, 27. Ex λευκὸς et ἀνθίζω.

λευκανία, ας, ἡ, *Ion.* λευκανίη, ης, ἡ, guttur, gula. Ἀ λαυκανία.

λευκανίηνδε, *adv.* ad gulam.

λευκανόθης, ες, ex gutture, ex imo gutturis.

λεύκανσις, εως, ἡ, dealbatio. Ἀ λευκαίνω. Unde

λευκαντὴς, ῆ, ὁ, dealbator, *Gl. V.* Ἀ λευκαίνω.

λευκαντικῶς, *adv.* candide, specie alba.

λευκάργιλος, ε, ὁ, argilla candida.

λευκὰς, άδος, ἡ, alba, candida ; (2) clara ; (3) leucas, herba. Ἀ λευκός.

λευκασμὸς, ῦ, ὁ, dealbatio ; (2) candor, *V. L.* Quasi a λευκάζω.

λεύκασπις, ιδος, ἡ, album clypeum habens.

λευκαυγὴς, ές, candidus cum splendore.

λευκαχάτης, ε, ὁ, sc. λίθος, gemmæ species, achates albus.

λευκίδιον, ε, τὸ, viola matronalis, ap. *Theophrast.*

λευκερινεὸς, ἡ, caprificus alba, ficus species.

λευκέρυθρος, ε, ὁ καὶ ἡ, ex albo et rubro mixtus. Ex λευκὸς et ἐρυθρός.

λευκερῳδιὸς, ε, ὁ καὶ ἡ, ardea alba, ardeola. Ex λευκὸς et ἐρωδιός.

λεύκη, ης, ἡ, populus alba ; (2) vitiligo alba ; (3) spartum. Ἀ λευκός

λευκηπατίας, ε, ὁ, pallidus ex vitio quodam hepatis ; (2) timidus. Ex λευκὸς et ἧπαρ.

λευκήρετμος, ε, ὁ καὶ ἡ, sc. ναῦς, navis albos remos habens.

λευκήρης, ες, albus.

λεύκινος, ίνη, ινον, populeus. Ἀ λευκή.

λεύκιππος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui candidos equos habet.

λευκίσκος, ε, ὁ, piscis e mugilum genere. Ἀ λευκή.

λευκίτης, ε, ὁ, candidus ; ap. *Theoc.* hircus dicitur λευκίτας, *Dor.* a colore. Ἀ λευκός.

λευκογαῖος, ε, ὁ καὶ ἡ, cujus terra alba est.

λευκόγειος, ε, vel *Att.* λευκόγειως, ω, ὁ καὶ ἡ, idem.

λευκογεραφέω, ῶ, f. ήσω, colore albo depingo. Ex λευκὸς et γεράφω.

λευκογεραφὶς, ίδος, ἡ, leucographis, genus lapidis. Ex iisd.

λευκοδέρματος, ε, ὁ καὶ ἡ, alba pelle amictus. Ex λευκὸς et δέρμα.

λευκοδίζθερος, ε, ὁ καὶ ἡ, albis pellibus seu rhenonibus indutus. Ex λευκὸς et διζθέρα.

λευκοείμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, candidatus, *Gl. V.* Ex λευκὸς et εἶμα.

Λευκοθέα, ας, ἡ, Leucothea, Albunea matuta, Matuta ; *Ion.* Λευκοθέη, Nereides.

λευκόθριξ, χος, ὁ καὶ ἡ, qui candidos habet capillos, cui nivei sunt pili.

λευκοθώρακ, ὁ, candide loricatus.

λευκόϊνος, ον, e leucoio factus. Ἀ

λευκόϊον, ε, τὸ, alba viola, *Angl.* SNOWDROPS. Ex λευκὸς et ἰον, *viola.*

λευκόκαρπος, ε, ὁ καὶ ἡ, albos fructus proferens.

λευκόκαυλος, ε, ὁ καὶ ἡ, cujus caulis est albus.

λευκοκέφατες, alba habentes cornua, *Hes.* Ex λευκὸς et κέρας.

λευκοκέφαλος, ον, candidum caput habens.

λευκόκομος, ε, ὁ καὶ ἡ, cui candida est coma. Ex λευκὸς et κόμη.

λευκόκρας, candidum habens caput, *Hes.*

λευκόκυμα, τὸ, albicans fluctus. Hinc

λευκοκύμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, spumans, *Epitheton* litoris.

λευκόλιθος, ὁ καὶ ἡ, ex albo lapide constans.

λευκόλινον, ε, τὸ, linum album.

λευκολόφας, ε, ὁ, idem quod

λευκόλοφος, ε, ὁ καὶ ἡ, albam cristam habens.

λευκομαινὶς, ίδος, ἡ, mæna candida, piscis.

λευκόμαλλος, ον, candidum vellus, seu albam lanam habens.

λευκομέλας, e nigro et albo mixtus.

λευκομέτωπος, ε, ὁ καὶ ἡ, candidam habens frontem ; (2) candidus.

λευκομφάλιος, ficus species. Ex ὀμφαλός.

λευκόνοτος, ε, ὁ, purus et candidus, i. e. siccus notus seu auster, qui imbribus caret.

λευκόπωγος, ὁ, albescentes, seu flavescentes fructus ferens, *Epith.* arboris. Ex λευκὸς et ὄπωρα.

λευκοπάρειος, ε, ὁ καὶ ἡ, candidas genas habens. Ex λευκὸς et παρειά.

λευκοπάρηος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

λευκοπάρυφος, ε, ὁ καὶ ἡ, cujus vestis album limbum aut albos clavos habet. Ex λευκὸς et παρυφή.

λευκοπέταλος, gemma, quæ candorem nivis ex auro distinguit, *Plin.* Ex πέταλον.

λευκόπηχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, albos habens cubitos.

λευκόπλευρος, ον, alba latera habens.

λευκοπληθὴς ἐκκλησία, concio albis, i. e. mulieribus plena, *Aristoph.* Ex πλῆθος.

λευκοποίκιλος, ον, albas maculas vel strias, &c. habens.

λευκόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, albos habens pedes.

λευκόπρωκτος, ε, ὁ καὶ ἡ, album habens podicem, i. e. mollis.

λευκόπτερος, ε, ὁ καὶ ἡ, albas alas, vel etiam alba vela habens. Ex λευκὸς et πτερόν.

λευκόπυγος, ε, ὁ καὶ ἡ, albas habens nates ; (2) mollis et effeminatus. Ex λευκὸς et πυγή.

λευκόπωλος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui albis equis utitur. Principis cujusvis *Epith.* et victoris, *Eur. Herc. Fur.* 29.

λευκόπωρος, vide λευκόπωρος.

λευκόρροδον, ε, τὸ, rosa alba, seu candida ; *Ph.* λευκόρροδον, ligustrum, saliunca.

ΛΕΥΚΟΣ, ἡ, όν, albus, candidus ; (2) limpidus ; (3) dilucidus, perspicuus ; (4) faustus, felix ; (5) jucundus ; (6) serenus ; (7) pinguis ; (8) mollis, ignavus ; (9) stupidus, tardus ; (10) integer, purus.

λευκόσαρκος, ε, ὁ καὶ ἡ, candidam carnem habens. Ex λευκὸς et σάρξ.

λευκοσεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, alba lana velatus, *Epith.* supplicis. Ex λευκὸς et σέφω.

λευκόστικτος, ε, ὁ καὶ ἡ, albis maculis distinctus.

λευκόσφυρος, ε, ὁ καὶ ἡ, candidos habens pedes. Ex λευκὸς et σφύρα.

λευκοσώματος, ον, albus, candidus.

λευκότης, ητος, ἡ, albor, candor. Ἀ λευκός.

λευκοτριχὴς, ῶν, albos crines habeo. Ex λευκὸς et θρίξ.

λευκότροφος, ον, albus et mollis, *Ar. Sch.*

λευκοχρὸς, όν, albam caudam habens. Ab ἐχά.

λευκοϋφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, alba textura constans ; (2) albus. Ex λευκὸς et ὑφάω.

λευκοφαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, albus adspectu. Ex λευκὸς et φάω.

λευκόφαιος, ε, ὁ καὶ ἡ, ex albo et fusco mixtus. Ex λευκὸς et φαιός.

λευκόφθαλμος, ε, ὁ καὶ ἡ, candidos seu albicantes oculos habens.

λευκοφλεγματίας, ε, ὁ, ut λευκοφλεγματίας ὑδερωψ, hydrops, qui totius corporis superficiem interveniente candida vena, *Plin.*

λευκόχεως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, qui candidam habet cutem.

λευκόψαρος, ον, albicans in cinereum colorem, *Bud.*

λευκόω, ῶ, fut. ώσω, dealbo, album reddo ; λελευκωμένος, perf. part. pass. dealbatus, albo colore inductus. Λελευκωμένον γραμματεῖον, *Dem.* Ἀ λευκός.

λευκώλενος, ε, ὁ καὶ ἡ, candidos habens lacertos ; (2) formosus. Ex λευκὸς et ὠλένη.

λεύωμα, ατος, τὸ, id ipsum, quod dealbatum est ; (2) tabella albo colore inducta, quæ proponitur, velut in proscriptione ; unde tabula proscriptionis, album ; (3) liber e tabulis gypsatis, qui et ipse album dicitur ; unde (4) catalogi, v. c. senatorum, equitum, &c. (5) leges ipsæ, edicta ; (6) album ovi, albumen ; (7) album oculorum, albugo. Ἀ λευκόω.

λευωματίζω, dealbo. Ἀ præc.

λευκὼν, ῶνος, ὁ, populetum. Ἀ λεύκη.

λευκᾰ́ντης, ᾱ, ὁ, albus adspectu. Ex λευκὸς et ἀνήρ.

λευκωτίας, ᾱ, ὁ, idem et ex iisd.

λευκᾰ̃τις, ἰδος, ἡ, alba adspectu.

λεύκωσις, εως, ἡ, albugo, morbus oculorum; (2) dealbatio. A λευκόω.

λιγυρός, ᾱ, όν, lævis. Ποταμοὶ συρὸς δάπτοντες ἀγρίοις γνάθοις τῆς καλλικάρπου Σικελίας λευρὰς γύας, i. e. πλατίας χώρας, *Schol.* ad *Æsch. Prom. Vinct.* 369. A λεῖος.

λεύσιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, lapidatus, lapidans; (2) λεύσιμος δίκη, actio, qua quis reus fit noxæ, cujus pœna lapidatio; *vel potius* supplicium lapidationis, *Eur. Heracl*, 60. *Or.* 613. A λεύω.

λευσμός, ῦ, ὁ, lapidatio. Ab eod.

ΛΕΫΣΣΩ, video, adspicio. Σὺ ταῦτα λέξεις, ἡνίκ' ἂν λεύσσῃς μ' ἐκεῖ, *Eur. Heracl.* 736.

λευστὴρ, ῆρος, ὁ, lapidator; (2) dignus, qui lapidetur, seu lapidibus obruatur. Λευστῆρ, σονεῦς λίθοις ἀνκειρῶν, *Hes.* Λευστῆρα μόρον, necem lapi datricem, *Æsch. S. T.* 183.

λευστὸς, ἡ, όν, lapidatus. A λεύω.

λευχειμονέω, ῶ, fut. ήσω, albis induor; (2) lætitiam sermone præ me fero. A λευχείμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, candidatus, albam vestem gestans. Ex λευκὸς et εἶμα.

λευχηπατίας, vide λευκηπατίας.

λεύω, fut. εύσω, lapido, lapidibus obruo; λευσθεῖς, aor. 1. pass. apud *Hes.* lapidatus. A λᾶς, vel λᾶας.

λεχαίνειν, lectum appetere, *Hes.*

λεχαῖος, αία, αῖον, toris seu lectis exstruendis aptus. A λέχος.

λεχέεσσι, *lectis*, dat. plur. *Ion.* pro λέχεσσι.

λεχεποίης, ferens herbas lectis et stibadiis idoneas, *Il.* 2, 697. Ex λέχος et πόα, *herba.*

λεχῆνες, εος, ὁ καὶ ἡ, lecto adfixus. A λέχος.

λεχθεῖν, nom. sing. aor. 1. part. pass. n. g. verbi λέγω.

λέχος, εος, τὸ, lectus, cubile; (2) concubitus, coitus; (3) nuptiæ; (4) uxor, tori socia, passim apud *Tragicos.* A λέγω, *cubare facio.*

λέχοσδε, *adv.* lectum versus, ad lectum.

ΛΕΪΧΡΙΟΣ, ία, ιον, obliquus.

λέχρις, *adv.* oblique. A λέχριος.

λέχω, vel λεχωμαι, cubo.

λεχὼ, ὁος, *contr.* οῦς, ἡ, puerpera, *Eur. El.* 652. A λέχος. Hinc

λεχῶϊος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ad puerperium pertinens.

λεχωΐς, ίδος, ἡ, puerpera. Ab eod.

λεώδατος, ᾱ, ὁ, ἡ, seu ὁδὸς, via publica et vehicularis. Ex λεὼς, pro λαὸς et βαίνω.

λεώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, vulgaris, *Ph.* A λεώς.

λεωλογέω, ῶ, populum percenseo. Ex λεὼς et λέγω. *percenseo.*

λεῶμι, *vellem*, præs. opt. act. *contr.* pro λεάοιμι, a λεάω.

ΛΕΏΝ, οντος, ὁ, leo; (2) piscis quidam; (3) serpens quidam; (4) astrum zodiaci; (5) morbus quidam, qui et elephantiasis; (6) saltatio quædam.

λεωπάτητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, a populo calcatus. Ex λεὼς et πατέω.

λεωτέτρα vel λειοτέτρα, et λεωτετρία, ας, ἡ, pétra plana et lævis. Ex λεῖος et πέτρα.

λεωγγὸς, οῦ, ὁ, *proprie* hominum fabricator; audax, temerarius, *Epith.* Promethei ap. *Æsch.* Ex λεὼς et ἔργον.

λεὼς, ῶ, ὁ, *Attice*, pro λαὸς, populus.

λεωσφέτερος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, quem suæ civitatis jure donant, civemque faciunt, quem aliqui unum ex suo populo, i. e. civem faciunt. Ex λεὼς et σφέτερος.

λεωφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, populum, seu populos ferens; via publica, via regia. Ex λεὼς, pro λαὸς et φέρω.

λῆ, 3. sing. præs. conj. act. *Dor.* pro λᾷ, a λάω.

ληγέμεναι, præs. inf. act. *Dor.* pro λήγειν.

λήγομεν, 1. plur. præs. opt. act.

ΛΗΓΩ, fut. ξω, cesso, desino, finem facio; (2) cessare seu desinere facio. Ἀλλ' ἐ μὲν δὴ λῆξαν ἠχήων συγγεῶν τε γόων, *Soph. El.* 103. Λήγοιτον τοῦ' ἄχος, luctu, *id. Œd. Col.* 1719. ὕπνου, *Eur. Her. Fur.* 1014. Δήγω τοιῶν, *Plat.* Λήγει μένος, is qui ipse se cohibet; λήγει μένος, is qui occisus, aut vulneratus, aut defatigatus deficit, *S. Clarke, S. T. P.* ad *Hom. Il.* 13, 424.

λήδανον, ᾱ, τὸ, idem quod λῆδον, vel etiam pingue illud roscidum, quod e λήδῳ colligebatur in Arabia. A λῆδον.

ληδάριον, τὸ, vestis vilis, qualis æstate gestabatur. A λῆδος.

λήδιον, νεῦ, vel ληδίον, ᾱ, τὸ, idem et ab eod.

ΛΗ¯ΔΟΝ, ᾱ, τὸ, ledon seu ladon, cisti genus.

ΛΗ¯ΔΟΣ, εος, τὸ, vestis e panno raro et detrito.

λήθαιος, αία, αιον, vel ληθαῖος, αία, αῖον, lethæus, obliviosus, oblivionem inducens. A λήθη.

ληθάνω, oblivisci facio. Ab eod.

λήθαργία, ας, ἡ, lethargus.

λήθαργικὸς, ἡ, όν, veterno morbo laborans, lethargicus, vesternosus. A λήθαργος.

λήθαργίζω, f. ίσω, veterno laboro, dormiendi necessitate sum oppressus. Ab eod.

λήθαργος, ᾱ, ὁ, lethargus, veternus, quo quis semper dormit. Sed *adject.* ὁ καὶ ἡ, obliviosus. Ex λήθη et ἀργὸς, *ignavus.*

λήθεται, 2. singul. præs. ind. pass. *Ion.* pro λήθῃ, a λήθω.

λήθεδανὸς, ἡ, όν, oblivionem inducens. A λήθεδων, όνος, ὁ, oblivio, memoria abolita. A λήθη.

λήθει, 3. sing. præs. ind. act. verbi λήθω.

λήθετο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐλήθετο.

λήθη, ης, ἡ, oblivio, memoria abolita. A λήθω. Hinc

ληθηδὸς, ἡ, όν, oblivionem inducens.

λήθιος, ία, ιον, clandestinus, *Hes.* Ab eod.

λήθομέριμνος, ον, curarum oblivionem inducens. A μεμέριμνη.

λησθοσύνη, ης, ἡ, oblivio. Ab eod.

λήθόγης, ητος, ἡ, oblivio, *Suid.* Ab eod.

ΛΗ¯ΘΩ, f. ήσω, lateo; λήθομαι, obliviscor. Οὐ δέ σε λήθω, *Il.* 1, 561. Οὐδέ μιν ἠὼς Φαινομένην λήθεσκεν, *ib.* 24, 13. Σὺ δὲ λήθεαι, *ib.* 9, 259.

ληΐάδης, ᾱ, ὁ, prædando captus, seu abductus, captivus, *Hes.* A ληΐη.

ληϊάνειρα, ας, ἡ, injiciens viris mulierum amorem. Ex ληΐη et ἀνήρ.

ληΐας, άδος, ἡ, prædando capta, captiva. A ληΐη.

ληΐδοτειρα, ας, ἡ, quæ segetes depascit, et arva vastat.

ληΐδοτὴρ, ῆρος, ὁ, qui segetem depascit.

ληΐδοτης, ᾱ, ὁ, idem. A λήϊον et βόσκω.

ληϊδάριον, ᾱ, ὁ, vestis vilis. *Dim.* a λῆδος.

ληϊδιος, ία, ιον, prædando captus, captivus. A ληΐς.

ληΐζετο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐληΐζετο, a

ληΐζω, f. ίσω, prædor, depopulor; (2) eripio, rapio; (3) sortior, nanciscor. Ὅς ἐξ ἐμῶν δόμων δάμαρτα ξεναπάτης ἐλήσατο, *Eur. Tro.* 868. Οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ λήΐζετ' ἄμεινον τῆς ἀγαθῆς, *Hesiod. Op.* 700. Ἐκ γῆς βαρβάρου λελησμένην, *Eur. Med.* 258. A ληΐη.

λήϊη, ης, ἡ, præda, *Ion.* pro λεία.

ληϊνόμος, ὁ, qui segetem depascit, *Ep.*

ΛΗΪ¯ΟΝ, ᾱ, τὸ, seges; (2) triticum; (3) arvum segete consitum, campus segetum.

λήϊς, ίδος, ἡ, præda; (2) magna pecoris copia, et amplæ opes. A λεία.

λήϊσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* et *Poët.* pro ἐλήϊσατο, a ληΐζω.

λήϊστὴρ, ῆρος, ὁ, prædo, prædator. A ληΐζω.

λήϊστὴς, οῦ, ὁ, idem et ab eod.

λήϊστος, ἡ, όν, prædando captus seu adquisitus; (2) qui prædando captus seu adquiri potest. Ab eod.

λήϊστοσάλπιγγες, dicti fuerunt Tyrrheni, quod prædones essent, et primi tubas invenissent, *Hes.* Ex λῃΐστὴς et σάλπιγξ.

λήϊτις, ίδος, ἡ, prædatrix, *Epith.* Dianæ. A λεία.

λήϊτις, ίδος, ἡ, bello, seu prædanda capta mulier. Ab eod.

λήϊτόεργαι, οἱ, qui præerant sacrificiis, *Hes.* Ex λήϊτον et ἀρχή.

λήϊτον, ᾱ, τὸ, locus publicus, ubi magistratus conveniunt, curia. A λήϊτος.

λήϊτος, ᾱ, ὁ, publicus. A λείτος.

λήϊτουργέω, opus publicum facio. A λήϊτουργὸς, ὁ, ὁ καὶ ἡ, opus publicum faciens; (2) minister publicus. Ex λήϊτος et ἔργον.

ΛΗΚΕ'Ω, ῶ, sono, reddo sonitum, resono, vocem edo, loquor. Hinc aliqui aor. 2. ἔλακον, vide λακεῖν.

ληκτήριος, α, ον, definitus, terminatus, undique finitus. A λήγω.

ληκτὸς, ὸν, ὁ καὶ ἡ, suis finibus in quos desinit terminatus. Ab eod.

ληκυθίζω. f. ίσω, pigmentis oratoriis exorno et illustro; elucubro ad lucernam, cui oleum e lecytho adfunditur, compono, ampullor, sesquipedalia verba crepo. A λήκυθος.

ληκύθιον, ᾱ, τὸ, *Dim.* parva lecythus, parva ampulla; (2) idem quod λήκυθος.

ληκυθισμὸς, ῦ, ὁ, cantillatio, modulatio, suavitas vocis. A ληκυθίζω. Unde

ληκυθιστὴς, ῦ, ὁ, qui cavam vocem edit, sc. qualem edunt vasa cava, quum pulsantur, qui exilem edit vocem, *Hes. Suid.*

ληκυθοποιὸς, ὸν, ὁ καὶ ἡ, qui lecythos confici cit, qui ampullas fabricatur. Ex λήκυθος et ποιέω.

ληκυθοπώλης, ᾱ, ὁ, qui lecythos vendit.

ΛΗΚΥΘΟΣ, ᾱ, ἡ, lecythus, vas olearium, ampulla olearia; (2) ampulla unguentaria; (3) arcula pigmentaria; (4) pigmenta oratoria; (5) scriptum magno studio et elucubratione confectum.

ΛΗ¯ΜΑ, ατος, τὸ, præsens animus, animus fortis virilisque, fortitudo; (2) superbia, animus tumidus; (3) voluntas, consilium, decretum, propositum animi; (4) dignitas; (5) lucrum.

λημαλέος, έα, έον, graniosus; (2) lippus. A λήμη.

λημάτιας, τὰ, sententiæ, consilia, *Hesych.* A λῆμα.

ληματαίος, ᾱ, ὁ, præsenti et confidenti animo præditus. A λῆμα. Unde

ληματαιόω, ῶ, præsenti animo sum.

ληματόω, ῶ, fut. ώσω, animum addo, animo confidenti munio. Ab eod.

λημάω, ῶ, lippio, graniosos oculos habeo. Ὦ λημῶντες τὰς φρένας, *Arist. Plut.* 580. Νῦν γέ τοι ἤδη καθορᾷς αὐτὰς, εἰ μὴ λημᾷς πολοκύντειαις, *id. Nub.* 326. A λήμη.

ΛΗ¯ΜΗ, ης, ἡ, gramia, sordes oculorum, cum lacrima e pituita concrescit; (2) lippitudo; (3) stupor.

λημία, ἡ, idem, *Hipp.*

λήμμα, ατος, τὸ, acceptum, sumptio, res, quæ accipitur; (2) munus, quo quis corrumpitur; (3) lucrum, reditus, qui alicunde capitur, seu honeste, sive turpiter; (4) reditus, obventio; (5) sumptio, adsumptio, apud *Dialecticos*; (6) major propositio, apud *eosdem*; (7) titulus et argumentum disputationis; (8) apophthegma. A λαμβάνω.

λημαστικὸς, ἡ, όν, occasione apte et dextre utens. A præc.

λημάτιον, τὸ, propositiuncula, *Dim.*

Λήμνιος, ία, ιον, Lemnius; (2) maximus, *de malo aliquo.* A Λῆμνος, *Lemnus*, insula.

ΛΗΜΝΙΣΚΟΣ, lemniscus, fasciola e corona dependens; (2) linamentum oblongum, quod vulneri inditur.

Λημνόθεν, ex Lemno. A Λῆμνος.

Λῆμνος, ᾱ, ἡ, Lemnus, insula Vulcano sacra.

Λῆναι, ῶν, αἱ, Lenæ, Bacchæ, mulieres bacchantes; (2) Nymphæ, torcularium præsides. A ληνός. Unde

ληναΐζω, e Baccho furo, de Poëtis dicitur, in Bacchum carmen scribo, &c.

ληναϊκὸς, idem quod Ληναΐος, *Ath.*

Ληναϊκὸς ἀγὼν, ludi Bacchi Lenæo sacri.

Λήναιον, ᾱ, τὸ, plur. Λήναια, Lenæa. Lenæum, festum in honorem Bacchi agitari solitum. A Ληναίος.

Ληναίος, Lenæus Bacchus.

Ληναΐτης, ᾱ, ὁ, ut Ληναΐτης ἀγὼν, ludi Baccho Lenæo sacri.

Ληναιὼν, ῶνος, ὁ, mensis, in quo festum Lenæum in honorem Bacchi agitabatur. Quibusdam idem est, qui Januarius noster. A ληνός.

ληνὶς, ίδος, ἡ, eadem quæ ἰσοπέδη, scribitur etiam λινὶς, male, *Ern.*

ληνοβάτης, ᾱ, ὁ, calcator, torculator, *Gl. V.* Ex ληνὸς et βαίνω, *calco.*

ΛΗΝΟ¯Σ, ῦ, ὁ, lacus præli torcularii, ubi uvæ exprimuntur, torcular; (2) lacus seu concavus locus in prato; (3) alveus, in quo farina subigitur; (4) locus concavus in curru, quo ab aurigis reponebantur scuticæ; (5) mali nautici receptacu-

lum; (6) canalis, aqualiculus; (7) ecclesia, *Metaph.*

ΛΗ¯ΝΟΣ, εος, τὸ, lana.

λῆξαν, 3. plur. aor. I. ind. act. *Ion.* pro ἔληξαν, a λήγω.

λήξειαι, aor. 1. opt. act. *Æol.* pro λήξαιμι.

λητιαεχικὸν, ῆι, τὸ, scil. βιβλίον, liber, in quem puerorum nomina inscribebantur, qui jam suæ tutelæ facti erant. A

λητίαεχος, αν, οἱ, magistratus Athenis, qui pueros suæ tutelæ factos in λητιαεχικὸν inscribebant. Ex λῆξις et ἀεχή.

λητιτύρετος, ε, ὁ καὶ ἡ, faciens cessare febrem.

λῆξις, εως, ἡ, sortitio; (2) sors, id quod sortitione obtingit; (3) conditio; (4) hereditas; (5) cessatio; (6) regio, locus; (7) culmen, fastigium. A λήγω, pro λαγχάνω, *sortior*, vel λήγω, *desino*.

λητιτὸς, ἡ, ὸν, captus; (2) perceptus; (3) qui capi aut percipi potest. Ab eod.

λητραίνω, nugor, deliro, ineptio. A λῆρος.

λητρέω, ῶ, fut. ήσω, idem. Τὸ γὰρ νοσοῦντι λητρεῖν, ἀνδρὸς οὐχὶ σώφρονος. *Soph. Trach.* 442. Λῆρον λητρεῖς, *Arist. Plut.* 516. Ab eodem. Hinc

λήρημα, ατος, τὸ, nugæ, deliramentum.

λήρησις, εως, ἡ, idem et ab eod.

λητολόγος, ε, ὁ καὶ ἡ, nugator. Ex λῆρος et λόγος.

ΛΗ¯ΡΟΣ, ε, seu *Plur.* λῆροι, ων, οἱ, nugæ, ineptiæ, res nullius pretii, res vana, deliramentum; (2) nugax, nugator, vaniloquus.

λητωδέω, ῶ, fut. ήσω, nugor, deliro. Ex λήρος et ᾠδὴ, *cantus*.

λητώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, nugatorius, nugax. A λῆρος.

λητωδία, ἡ, nugæ. Ab eod.

λητωδῶς, *adv.* inepte, nugatorie. A λητώδης.

λῆς, 2. sing. præs. conj. act. *Dor.* et *contr.* pro λάῃς, seu λᾷς, vel *Dor.* pro θέλῃς, a λάω, vel θέλω.

λήσιος, 2. sing fut. 1. ind. act. verbi λήθω.

λησιταίγμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui ludi oblivionem inducit. *Epith.* Bacchi. al. λυσιπαίγμων. Ex λήθω et παίγμα.

λῆσις, εως, ἡ, voluntas, electio. A λῶ, *volo*.

λησμονὴ, ῆς, ἡ, oblivio, *Gl. V.* A λήσμων.

λησμοσύνη, ης, ἡ, idem et ab eod.

λήσμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, obliviosus, immemor. A

λήσομαι, fut. 1. ind. med. verbi λήθω.

ΛΗ¯ΣΟΣ, ε, ὁ, stella splendida in spina Scorpionis, *Hes.*

λητσάεχης, ε, ὁ, princeps latronum.

λητσαεχος, ε, ὁ, idem. Ex λητσὴς et ἄεχη.

λητσεία, ας, ἡ, latrocinium. A

λητσεύω, fut. εύσω, latrocinor, prædor, prædonem ago, ex rapto vivo, prædandi infesto, vasto, corrumpo. Κῶμαις τε καὶ ἀγοραῖς ἐπιτρέχων ἐλῄζευεν, *Herodian.* A λητσής.

λητσήριον, ε, τὸ, prædonum receptaculum; (2) prædonum agmen; (3) latrocinium. Ab eod.

λητσηρὸς, idem quod λητσικὸς, *Steph.*

λητσὴς, ῆ, ὁ, latro, prædo, prædator, pro λῃστὴς, a λεία, *præda*.

λητσικὸς, ὴ, ὸν, prædatorius, ex rapto vivens. Hinc τὸ λητσικὸν, ῦ, sc. σύστημα, agmen prædonum. A λητσής.

λητσικῶς, *adv.* more prædonum.

λήτσις, εως, ἡ, oblivio, *Eur. C.* 171. A λήθω.

λητσοτόνος, ε, ὁ καὶ ἡ, prædonum interfector. Ex λητσὴς et πτείνω.

λητστὸς, ἡ, ὸν, qui prædando captus est, vel capi potest. A λητζω.

λητστοτροφέω, e præda alo. Ex τροφὴ.

λητσεικὸν, ῦ, τὸ, prædones, vel prædonum agmen. A λητσής.

λητσεικὸς, ὴ, ὸν, prædatorius. Ab eod.

λητσεικῶς, *adv.* prædonum more.

λητσεὶς, ίδος, ὁ, prædatoria, prædatrix. A λητσής.

λητσῶ, fut. 1. ind. act. *Dor.* pro λήσω, a λήθω.

λητταρχὸς, ὁ, sacerdos publicus, apud *Lyc.* Ex λήϊτον et ἀεχή.

λήϊτειραι, sacerdotes, *Cal.* al. λίτειραι.

Λητογένεια, ἡ, filia Latonæ.

Λητογενὴς, ὲς, Latona natus.

Λητοΐδης, Latonæ filius. A

Λητὼ, οος, *contr.* οῦς, ἡ, Latona.

Λητῶϊς, ίδος, ἡ, filia Latonæ; ut Λητοῖς κούρη, Diana.

Λητῷον, τὸ, templum Latonæ.

Λητῷος, ε, ὁ, Latonius.

ληῳθεῖε, aor. 1. part. pass. verbi λαμβάνω.

ληῳθήτω, 3. sing aor. I. imper. pass.

λήψησθε, 2. plur. fut. 1. ind. med.

λῆψις, εως, ἡ, acceptio; (2) captura, prehensio, captio; (3) sumptio; seu adsumptio, apud *Dialecticos*. A λαμβάνω.

λήψομαι, 1. sing. f. 1. verbi λαμβάνω, pro λήβω.

λι, in compositione, est pro λίαν.

ΛΙΑ´ΖΩ, fut. άσω, agito, jacto, turbo; (2) admodum propero, magnam adhibeo diligentiam; (3) separo; et (4) διάζομαι, separo me, secedo; (5) egredior, exeo; (6) abeo, discedo; (7) eo, venio; (8) inclino, demitto me; (9) coëo, claudo me. Οἱ δ' ὅσα χεώνης εὐγάλκνα χερμάδος ναῦται λίαζον, solvebant, *Lyc.* 20. Σπευδῇ πρὸς σ' ἐλιάσθην, exii, *Eur. Hec.* 99. Ἀμφὶ δ' ἄρα σφὶ λιάζετο κῦμα Θαλάσσης. *Il.* 24, 96. ἀπὸ ζωῆς, *Apoll. Rh.* 4, 1305.

ΛΙ´ΑΝ, *adv.* valde, admodum.

λιαυθὴς, ὲς, valde floridus, pulcherrimus. Ex λι et ἀνθάζ.

λιαεδὴς, ῆι, ἐδν, tepidus, egelidus, calidus, suavis, placidus; pro χλιαδὸς. A χλιαίνω.

λίασμα, τὸ, fomentum, medicamentum tepidum; pro χλίασμα. Ab eod.

λιαυθεὶς, part. aor. 1. pass. verbi λιάζω.

λιδάδιον, ε, τὸ, locus irriguus, pratum; (2) centaurium minus, *herba*. A λιδάς.

λιδάζω, fut. άσω, stillo, gutto. Ab eod.

λιδανικὸς, ὴ, ὸν, thureus, thus referens.

λιδάνινος, thurinus, *Gl. V.* A λίβανος.

λιδανοκαῖα, ας, ἡ, q. d. ustio thuris; *Ph.* λιβανοκαῖα, atthuratio. A καίω.

λιδανόμαντις, εως, ὁ καὶ ἡ, qui e thure incenso vaticinatur.

ΛΙ´ΒΑΝΟΣ, ε, ὁ, thus; at proprie (2) arbor thurifera: reperitur etiam τὸ λίβανον, et ἡ λιδάνη, sed ap. *recentiores*; (3) Libanus, mons Syriæ.

λιβανοφόρος, ε, ὁ καὶ ἡ, thuriferus. A φέρω.

λιβανόχρους, *contr.* λιβανόχρως, ε, ὁ καὶ ἡ, qui thureo colore est. Ex λίβανος et χρόα.

λιβανώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, thureus, thus referens, thuris modo odoratus. A λίβανος.

λιβανωτίζω, fut. ίσω, thus adoleo. A λιβανωτός.

λιβανώτινος, η, ον, e thure factus.

λιβανώτιον, ε, τὸ, thusculum, *Gl. V. Dim.*

λιβανωτὶς, ίδος, ἡ, rosmarinus. A λίβανος, quoniam radix ejus thus redolet.

λιβανωτὸν, ῦ, τὸ, thus, liquor arboris thuriferæ. Ab eod.

λιβανωτοπωλεῖα, ῶν, fut. ήσω, thus vendo. A λιβανωτοπώλης, ε, ὁ, qui thus vendit. λιβανωτὸς, ῦ, ὁ, thus; (2) thuribulum. A λίβανος.

λιβανωτοφόρος, ὁ καὶ ἡ, thurifer. A φέρω.

λιβανωτρὶς, ίδος, ἡ, planta thurea. A λιβανωτός.

λιβὰς, άδος, ἡ, gutta, liquor, uligo. "Ος γε σὰν λιτὰν ἱερὰν λιβάδα, *Soph. Phil.* 1216. A λείβω.

λίβηθρον, ε, τὸ, aquæ ductus, fossa. Ab eod.

λιβηρὸς, ᾶ, ᾶν, humidus, stillans. Ab eod.

Λιβόνοτος, ε, ὁ, Libonotus, ventus, inter Africum et Austrum spirans. Ex Λίψ.

λίβος, εος, τὸ, gutta, stilla, stillatio humoris ex oculis; (2) libum, apud *Athen.* Vox *Lat.* A λείβω.

Λιβοφοινὶξ, ὸ, Carthaginiensis, idem quod Λιβόνοτος.

λιβρὸς, ᾶ, ᾶν, humidus; (2) tenebrosus, niger. A λείβω.

Λιβύη, ης, ἡ, Lybia, regio Africæ, Africa.

Λιβυκὸς, ὴ, ὸν, Africus, Punicus, Libycus.

Λιβυνὶς, ίδος, ἡ, liburnica navis.

Λιβυρνον, ε, τὸ, liburnum, species navigioli.

Λίβυς, υος, ὁ, Libycus, Africus, Africanus, Punicus.

Λίβυσσα, ης, ἡ, Libyca, Punica; (2) femina e Libya.

Λιβυστικὸς, ὴ, ὸν, Libycus.

Λιβυστὶς, ίδος, ἡ, Libyca.

λίβω, libo, stillo, *Hes.* A λείβω.

λίγαε, *adv.* stridule, argute, clare; pro λιγέα, a λιγὺς.

λιγαίνω, stridulum et argutum sono; (2) clare prædico, vehementer gemo, &c. *Il.* 11, 684. A λιγὺς.

λιγγάριον, τὸ, electrum, lincurius.

ΛΙΓΓΩ, strideo, stridorem edo; unde *Homericum* λίγ-ξε, *Il.* 4, 125.

ΛΙ´ΓΔΗΝ, *adv.* strictim; in superficie tantum, non profunde; (2) leviter.

ΛΙΓΔΟΣ, ε, ὁ, pila, mortarium; (2) fornacula, in qua metalla conflantur.

λιγέα, nom. plur. n. g. a λιγὺς.

λιγέαν, gen. plur. f. g. *Dor.* pro λιγειῶν.

λιγείῃ, dat. sing. f. g. *Ion.* pro λιγείᾳ.

λιγέως, *adv.* stridule. A λιγὺς.

λίγνα, τὰ, vestis partes quædam interiores, *Pollux*. At *Ph.* λίγνον, bandum.

λιγνυόεις, όεσσα, όεν, fulginosus. A λιγνύς.

ΛΙΓΝΥ´Σ, ύος, ἡ, fuligo; (2) fumus; (3) flamma. Hinc

λιγνυώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, fuliginosus.

λιγνωτὸς, pingui similis; λιγνωτὰ, *Nicand.* ubi *Schol.* λιπώδη.

λίγξε, *sonuit*, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤλιγξε, a verbo λίγγω, *sono, strideo*. Λίγξε βιός, νευρὴ δὲ μέγ' ἴαχεν, ἄλτο δ' ὀϊστός, *Il.* 4, 125.

λιγὺ, *adv.* stridule, *Poët.*

λιγυπνιχὴς, εος, ὁ καὶ ἡ, stridens, clare resonans, argutum tinniens. Ex λιγὺς et ἠχέω, sono.

λιγύθροος, *contr.* λιγύθρους, ε, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex λιγὺς et θροέω, *sonus*.

λιγύμολπος, ε, ὁ καὶ ἡ, suaviter canens. Ex λιγὺς et μέλπομαι, *cano*.

λιγύμαχθος, ε, stridula voce ærumnas et miserias suas efferens, *Sch. Ar.*

λιγύμοθος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui stridula voce loquitur.

λιγυπνείων, οντος, ὁ, dulce spirans, argutum seu stridulum flatu sonum reddens. Ex λιγὺς et πνέω, pro πνέω, *spiro*.

λιγύπνοος, *contr.* λιγύπνους, ε, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex λιγὺς et πνέω.

λιγυπτέρυγος, ε, alis stridens. A πτέρυξ.

λιγυρίζω, I ίσω, argute et concinne cano. A λιγὺς.

Λιγυρία, ας, ἡ, Liguria. A Λίγυς.

λιγύριον, ε, τὸ, lyncurius, lapis.

λιγυρόθροος, *contr.* λιγυρόθρους, ε, ὁ καὶ ἡ, argutum sonans. Ex λιγυρὸς et θροέω.

λιγυρόπνοος, *contr.* λιγυρόπνους, ε, ὁ καὶ ἡ, idem quod λιγύπνοος. Ex λιγυρὸς et πνέω.

λιγυρὸς, ᾶ, ᾶν, stridulus, argutus, argutum stridens; (2) canorus; (3) jucundus; (4) flexilis, gracilis. A λιγὺς.

λιγὺς, εῖα, ὺ, idem. A λίγγω.

Λίγυς, υος, ὁ καὶ ἡ, Ligur. Λιγυστικὸς, ὴ, όν, Ligusticus. A Λίγυς.

Λιγυστὶς, ίδος, ἡ, femina Ligustica.

λιγυφθογγος, ε, ὁ καὶ ἡ, stridulam et suavem vocem habens, argutus.

λιγύφωνος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem, *Il.* 19, 350. Ex λιγὺς et φωνὴ, *vox*.

λιθάζω, fut. άσω, proprie in lapidem convertor; (2) lapidibus obruo. Λιθάσαντες τὸν Παῦλον, *Act.* 14, 19. Ἐλιθάσθησαν, *Heb.* 11, 37. Λιθάσθωσιν, *Act.* 5, 26. A λίθος.

λίθαξ, άκος, ὁ vel ἡ, lapillus; (2) locus asper; (3) petra lubrica vel aspera; (4) *adj.* lapidosus. Λίθακι στοὶ πέτρᾳ, *Od.* 5, 415. Ab eod.

λιθάργυρος, ε, ὁ, spuma argenti; (2) medicamentum metallicum.

λιθαρίδιον, ε, τὸ, lapillus, gemma, *Gl. V. Dim.* A seq.

λιθάριον, ε, τὸ, lapillus; *Ph.* λιθάριον, gemma, *Dim.* A λίθος.

λιθᾶς, άδος, ἡ, lapidum imber. Ἀκροβόλων δ' ἐταλαξέων λιθὰς ἔρχεται, *Æsch. Sep. Theb.* 146. (2) lapillus, *Od.* 23, 193.

λιθάσας, aor. 1. part. act. verbi λιθάζω.

λιθάσθωσιν, 3. plur. aor. 1. conj. pass. cum ν ἐφελκ.

λιθασᾶς, ᾶ, ὁ, lapidator, *Ph.* A λιθάζω.

λιθάσωσιν, 3. plur. aor. 1. conj. act.

λίθιος, είαι, ειον, vel λίθιος, ε, ὁ καὶ ἡ, lapideus, saxeus. A λίθος.

λίθιος, έα, εον, vel λίθεος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem.

λιθία, seu λιθεία, ἡ, copia lapidum, lapides.

λιθιακὸς, unde λιθιακὰ, τὰ, liber de lapidibus. A λίθος.

λιθίασις, εως, ἡ, calculi generatio in vesica, *Gl. V.* calculositas; (2) morbus oculorum in exteriori palpebrarum parte. A

λιθιάω, ῶ, fut. άσω, calculo laboro; part. λιθιῶν, calculosus, *Ph.* Α λίθος.

λιθίδιον, ε, τό, lapillus, *Dim.* Ab eod.

λιθίζω, lapidem refero, seu imitor, *Steph.*

λίθινος, ίνη, ινον, vel λίθινος, ε, ὁ καὶ ἡ, lapideus, saxeus. Α λίθος.

λιθίνως, *adv.* ad instar lapidis vel saxi.

λιθίς, ίδος, ἡ, lapillus, parvus lapis, *Dim.*

λιθοβόλητος, ε, ὁ καὶ ἡ. lapidibus petitus, s. impetitus, lapidatus, lapidibus obrutus. Ex λίθος et βάλλω, *jacio.*

λιθοβολέω, ῶ, fut. ήσω, lapidibus peto, lapidibus obruo. Λιθοβολῆσαι τὲς ἀπεσταλμένες πρὸς αὐτὴν, *Luc.* 13, 34. Ἠμῖν ἐνετείλατο τὲς πατέρας λιθοβολῆσθαι, *Joan.* 8, 5. Λιθοβοληθήσεται, *Heb.* 12, 20.

λιθοβολία, ας, ἡ, lapidatio. Α

λιθοβόλος, ε, ὁ καὶ ἡ, lapidibus jaculans, lapidibus impetens. Ex λίθος et βάλλω.

λιθογλύπτης, ε, ὁ, lapidicida, sculptor.

λιθογλυφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in lapide insculptus. Ex λίθος et γλύφω, *sculpo.* Unde

λιθογλύφιος, α, ον, cælatus, *Man.*

λιθογλύφος, ε, ὁ, qui lapides sculpit, statuarius, sculptor marmorarius, *Ph.*

λιθόδενδρον, ε, τό, corallium.

λιθοδερκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *Epith.* Gorgonis, quasi lapideo adspectu, qui vim habeat convertendi in lapides. Ex δέρκω.

λιθοδέρμεος, η, ὁ καὶ ἡ. pelle lapidea tectus, corio duritie ad lapidem accedente munitus. Ex λίθος et δέρμα, *corium.*

λιθοδικτῶν, lapidibus impeto, *Suid.*

λιθοδόμητος, ον, e saxo structus.

λιθοδόμος, ε, ὁ, faber, seu architectus lapidarius; (2) qui ex lapidibus ædificia struere novit. Ex λίθος et δέμω, *ædifico.*

λιθοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ. lapidis speciem, seu formam habens. Ex λίθος et εἶδος.

λιθοθλάω, ῶ, lapidem, aut lapide frango. Ex λίθος et θλάω.

λιθοκαρδίος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui lapideo corde est, immisericors. Ex λίθος et καρδία.

λιθοκέφαλος, ε, ὁ καὶ ἡ, lapideum et durum caput habens. Ex λίθος et κεφαλή.

λιθοκόλλα, ας, ἡ, glutinum, quo lapides conglutinantur. Ex λίθος et κόλλα.

λιθοκόλλητος, ε, ὁ καὶ ἡ, e lapidibus conglutinatus et compactus; (2) cui lapides pretiosi adglutinati sunt; (3) gemmis et lapidibus distinctus ac picturatus.

λιθοκοσία, ας, ἡ, ictus lapide factus, *Suid.* ἡ ἐκ λίθων βολὴ, percussio quæ fit lapidibus conjectis. A

λιθοκόστος, ε, ὁ, lapicida. Ex κόπτω.

λιθολευσίαν, ῶ, fut. ήσω, lapido, *Suid.* Α

λιθολεύστης, ε, ὁ, lapidator. Α λιθολεύω.

λιθόλευστος, ὁ καὶ ἡ, lapidibus obrutus, lapidatus; (2) per lapidationem factus. Λιθόλευστος Ἄρης, *Soph. Aj.* Ab eod. Hinc

λιθολευστῶ, lapido, *Guil. Bud.*

λιθολεύω, lapido, *V. L.*

λιθολογέω, ῶ, fut. ήσω, lapides lego, seu operi faciendo idoneos lapides seligo. Α λιθολόγος. Hinc

λιθολόγημα, ατος, τὸ, ædificium ex lectis lapidibus exstructum; strues lapidum.

λιθολόγος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui lapides legit, seu colligit, seu seligit, operi faciendo idoneos. Ex λίθος et λέγω.

λιθομυλίαι, ῆ, lapides mollares, saxa, cæmenta. Ex λίθος et μύλη.

λιθόξεστος, ον, e lapide sculptus.

λιθοξοεῖον, είω, τὸ, lapicidina, *Gl. V.* Ex λίθος et ξέω, *polio.*

λιθοξοϊκὸν ἐργαλεῖον, instrumentum radendis aut scalpendis lapidibus idoneum. Α

λιθοξόος, η, ὁ. qui lapides scalpit, seu polit, aut radendo complanat. Ex ξέω.

λιθοποιὸς, ὁ, ὁ καὶ ἡ, calcium gignens, saxificus. Ex λίθος et ποιέω.

λιθοτρίστης, ε, ὁ. serrarius lapidarius, *Gloss. Vet.* Ex λίθος et τρίω, *serra seco.*

λιθόφρινος, η, ὁ καὶ ἡ, lapidea pelle tectus, corio fere lapideo munitus, *Epith.* testudinum. Α ῥινός.

ΛΙΘΟΣ, ε, ὁ, vel ἡ, lapis, saxum; (2) lapis pretiosus, gemma.

λιθοσόος, vel λιθοσσόος, ε, ὁ, lapidum jactu fugans; (2) lapidator, lapides jaciens. Ex λίθος et σόω.

λιθοστασδὴς, ἐς, *Epith.* muri, &c. cujus lapides vulsi, *Soph. Antig.* 1216. *Al.* e lapide structus, *male.* Ex λίθος et στάω, *vello.*

λιθοστιφεμον, ε, τὸ, lithospermum, herba, quæ sic dicitur ob seminis duritiem. Ex λίθος et σπέρμα.

λιθοστεγὴς, ὲς, lapide tectus, e lapide structus. Α στέγος.

λιθόστρωτος, ε, ὁ καὶ ἡ, lapidibus stratus. Τὸ λιθόστρωτον, *subst.* pavimentum tessellatum.

λιθοτομεῖον, είε, τὸ, lapicidina, *Gl. V.* Ex λίθος et τέμνω.

λιθοτομέω, ῶ, fut. ήσω, lapides exscindo.

λιθοτομία, ας, ἡ, lapicidina. Α λιθοτόμος.

λιθοτομίας, ε, ὁ, idem quod λιθοκόστος, *Poll.*

λιθοτόμος, ε, ὁ, lapicida, cæmentarius; (2) chirurgus calculum exscindens. Α τέμνω.

λιθότομος, η, ὁ, incisus a lapide. Ex iisd.

λιθοτράχηλος, ε, ὁ καὶ ἡ, duram, rigidam habens cervicem.

λιθοτριβικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars lapides elaborandi ad operum ornamenta. Ex λίθος et τρίβω, *tero.*

λιθυλκέω, lapides traho, extraho. Α

λιθυλκὸς, ὸς, ὁ καὶ ἡ, lapides extrahens e lapicidina. Ex λίθος et ἕλκω, *traho.*

λιθυργέω, ῶ, fut. ήσω, lapides elaboro; (2) in lapidem converto. Α λιθυργός.

λιθυργίαι, ας, ἡ, opus lapidarium. Ab eod.

λιθυργικὸς, ὴ, όν, lapides incidens. Hinc ἡ λιθυργικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars incidendi lapides. Ab eod.

λιθύργιον, ε, τὸ, lapicidina. Ab eod.

λιθυργὸς, ὸ, ὁ καὶ ἡ, qui lapides elaborat, qui lapides scalpit et operi aptat; lapidarius, *Gl. V.* Ex λίθος et ἔργον.

λιθοφορέω, ῶ, fut. ήσω, lapides fero, lapides porto, lapides comporto. Α

λιθοφόρος, ε, ὁ καὶ ἡ, lapides ferens seu portans; λιθοφόρος, sc. μηχανὴ, catapulta, quæ lapides mittit. Ex λίθος et φέρω.

λιθόψαπτος, ον, lapides lævigans, *Man.*

λιθόω, ῶ, fut. ώσω, in lapidem verto seu converto, lapidem reddo; λιθόομαι, ῶμαι, lapidesco. Α λίθος.

λιθώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, lapidosus, saxosus, lapideus, saxeus. Ab eod.

λιθωδία, ας, ἡ, saxositas, saxea duritics.

λιθωμότεαι, qui ad lapidem in concione jurabant, *Hes.* Ex λίθος et ὄμνυμι, *juro.*

λιθώπης, ες, lapideo aspectu, *Theoph.*

λιθώσις, εως, ἡ, mutatio in lapidem, seu in naturam saxeam. Α λιθόω.

λίκιγξ, minima et exilissima avis vox, *Sch. Aristoph.*

λικμαίος, Δηοῖ λικμαίῃ, *Suid.* vide *Steph.*

λικμάω, ventilo, evanno, ventilabro purgo; (2) cribro, *Il.* 5, 500. Α λικμός.

λικμήσει, 3. sing. fut. 1. ind. act.

λικμητὴρ, ῆρος, ὁ, ventilator, qui vanno frumentum purgat. Α λικμάω.

λικμητήριον, ε, τὸ, ventilabrum, vannus, qua frumentum purgatur. Ab eod.

λικμητηρὶς, ίδος, ἡ, qualus, per quem fæx percolatur. Ab eod.

λικμητὴς, οῦ, ὁ, ventilator. Α λικμάω.

λικμητικὸς, ὴ, όν, ad ventilandum factus.

λικμήτωρ, ορος, ὁ, idem et ab eod.

λικμίζω, trituro, tero, *Hes.* ubi λικμίζει, ἀλοᾶ.

ΛΙΚΜΟΣ, οῦ, ὁ, ventilabrum, vannus.

λικμοφόρος, ε, ὁ καὶ ἡ, vannum ferens; Vid. λικνοφόρος. Ex φέρω.

λικμώντων, gen. plur. part. præs. pro λικμαόντων, a λικμάω.

λικνάριον, ε, τὸ, vannulus, *Gl. V.*

λικνίζω, vanno, vannio, *Gl. V.* Α λίκνον.

λικνίτης, ε, ὁ, Bacchi *Epitheton*, ἀπὸ τῶν λίκνων, ἐν οἷς τὰ παιδία κοιμῶνται, a cunis, *Hes.*

λικνοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vanno similis; (2) sordidus. Ex λίκνον et εἶδος.

λίκνον, ε, τὸ, vannus; (2) cribrum; (3) cunabula, *Gl. V.* cunæ.

λικνοστίζης, ὁ, vanno redimitus, *Hes.*

λικνοφορέω, ῶ, vannum gesto. Α

λικνοφόρος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui vannum gestat in Bacchicis sacris. Ex λίκνον et φέρω.

λικρὶς, *adv.* oblique, ex obliquo, *Il.* 14, 463.

ΛΙΚΡΟΙ, rami cornuum cervorum, *Hes.*

λίκτης, ε, ὁ, linctor, *Gl. V.* Ex λείχω.

λιλαῖται, 2. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro λιλαῇ, a

ΛΙΛΑΙΌΜΑΙ, cupio, appeto, desidero. Οὐδέ τι αὐτὸς Ἥσθαι ἐνὶ κλισίῃσι λιλαίομαι, *Il.* 13, 253. Ὀλοοίο λιλαιόμενον πολέμοιο, *ib.* 3, 133.

λιμαγχέω, ῶ, inedia neco. Ex λιμὸς et ἄγχω.

λιμαγχικὸς, ὴ, όν, fame vexans.

λιμαγχονάω, ῶ, fame neco; (2) fame ango et adfligo. Ex iisd.

λιμαγχονέω, ῶ, f. ήσω, idem et ex iisd.

λιμαίνω, fame laboro. Ἵνα μὴ λιμήνεις ἡ σρατιὴ, *Herod.* lib. 7, 25. Α λιμός.

λιμακώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, herbidus, humidus, *Hippocr.* Α λείμαξ.

λιμβερὸς, ὰ, όν, obscurus, tenebrosus, *Hes. Suid.* Α λιβερός.

λιμενάρχης, ε, ὁ καὶ ἡ. portus, seu portuum præfectus, custos, *Gl. V.* portitor. Ex λιμὴν et ἄρχω, *principatus.* Hinc

λιμεναρχία, ας, ἡ, portus præfectura, custodia.

λιμενήοχος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui portum tenet. Ex λιμὴν et ἔχω

λιμενῆτις, al. λιμενῖτις, in portu versans, *Ep.*

λιμενίοχος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui portu continetur. Ex iisd.

λιμενίζω, f. ίσω, recipio, colloco in portu. *Pass. seu Med.* sum in portu. Α λιμήν.

λιμένιον, ε, τὸ, parvus portus, *Dim.*

λιμενίσκος, ε, ὁ, porticulus, *Gl. V.*

λιμενίτης, ε, ὁ, in portu versans, qui portum incolit. Fœm. λιμενῖτις. Ab eod.

λιμενοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, portui similis, portuosus. Ex λιμὴν et εἶδος.

λιμενοφαίτης, ε, ὁ, qui ad portum applicat, applicatur. Ex λιμὴν et ὁρμίζω.

λιμενοσκόπος, ε, ὁ καὶ ἡ, portuum inspector.

λιμενοφυλακία, ας, ἡ, portuum custodia. A

λιμενοφύλαξ, ακος, ὁ, portus seu portuum custos. Ex λιμὴν et φύλαξ.

ΛΙΜΗΝ, ένος, ὁ, portus.

λιμηρὴς, ὲς, *E. M.* ex *Pind.* per *Sync.* pro λιμενήρης, vel λειμωνήρης.

λιμηρὸς, ρὰ, ρὸν, famelicus, fame laborans, pauper. Α λιμός.

λίμνα, *Dor.* pro λίμνη, mare, apud *Soph.*

λιμνάζω, f. άσω, stagno, restagno; (2) stagnare facio. Λιμνάζειν τὲς ἀρύσας, *Philo.* A λίμνη.

λιμναία, *Poët.* pro λίμνη, *Eust.*

λιμναίος, αία, αιον, paluster, lacuster. A λίμνη. At Λιμναῖος, Bacchus. A Λίμναι, loco Atticæ.

λιμνακὴς, ίδος, ἡ, palustris, *Epith.* Nymopharum.

λιμνασία, ᾶς, ἡ, stagnatio, stagnum. Α λιμνάζω.

λιμνὰς, άδος, ἡ, palustris, lacustris. A λίμνη.

λιμνᾶτις, *Dor.* pro λιμνῆτις, palustris.

ΛΙΜΝΗ, ης, ἡ, palus, stagnum, lacus; (2) mare. At Λίμναι, locus Atticæ.

λιμνήτης, ε, ὁ, idem quod λιμναῖος.

λιμνῆτις, ήτιδος, ἡ, palustris, lacustris.

λιμνοειδὴς, *adv.* specie lacus. Ab εἶδος.

λιμνοθάλαττα, ης, ἡ, lacus ingens, maris instar.

λιμνομάχαι παῖδες, pueri pugilatu certantes in loco, qui Λίμναι dicebatur, *Hes.* Ex Λίμναι et μάχη, *pugna.*

λιμνόομαι, ῶμαι, in paludem seu lacum abeo et exundo, in paludem redundo, aqua stagnante repleor. Α λίμνη.

λιμνόσφαγα, ων, τὰ, paludis seu paludum ostrea. Ex λίμνη et ὄσρεον.

λιμνοσώματος, ον, *Epith.* piscis palustris.

λιμνυγὸς, ὸ, ὁ καὶ ἡ, qui circa paludes opus facit. Ex λίμνη et ἔργον.

λιμνοφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in palude seu stagno natus. Ex λίμνη et φύω, *nascor.*

λιμνοχαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, paludibus gaudens, qui in palude vivit. Ex λίμνη et χαίρω. Unde

Λιμνόχαρις, Limnocharis, ranæ nomen in *Batrachom.* q. d. paludibus gaudens.

λιμνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, paludosus, palustris, paludem imitans. Α λίμνη.

λιμοδωρεῖς, qui fame adacti aliquo demigrant, ut Dorienses e Peloponneso, qui Rhodum et Cnidum incoluerunt; aut qui relicto Dorio Peloponnesum incoluerunt, *Hes.* Α λιμὸς et Δωριεύς.

λιμοδωρέω, fame compulsus aliquo commigro, *V. L.*

λιμοθνὴς, ὁ καὶ ἡ, fame mortuus. Ex θνήσκω.

λιμοκτίμοιξ, κος, ὁ, ἡ, τὸ, qui ad famem usque parcus est. Ex λιμὸς et κτίμοιξ.

λιμοκτονέω, ῶ, fame eneco.

λιμοκτονία, ας, ἡ, q. d. interemptio per famam, summa fames, summa esuritio; (2) abstinentia ab omni cibo. Α

λιμοκτόνος, ε, ὁ καὶ ἡ, fame enecans, famem mortiferam adferens. Ex λιμὸς et κτείνω.

λιμόξηρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, famelicus, *Gl. V.* Ex λιμὸς et ξηρὸς, *aridus.*

λιμοξήρως, *adv.* famelice, *Ph.* A præc.

ΛΙΜΟΣ, ου, ὁ, [*Dor.* ᾱ,] fames; (2) sordidus et præparcus *Eust.*

λιμοσῳεύς, έως, ὁ, famem afferens. Gen. plur. *Poët.* λιμοσῳέων, in *Epigr.* pro λιμοσῳέων. A seq.

λιμοσῳός, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex λιμὸς et σῳέω.

λιμόψωρος, ᾱ, ὁ, strigositas et scabies e fame orta, sive qua homines jumentaque in fame corripiuntur, *Suid.* Ex ψώρα.

λιμπάνω, linquo. A λείπω.

λιμφεύω, f. εὐσω, fallo, decipio. A λιμφός.

ΛΙΜΦΟΣ, ου, ὁ, sycophanta, delator rerum contra leges comissarum, *Hes.*

λιμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, famelicus. A λιμός.

λιμώττω, esurio, fame laboro. "Ασιτος καὶ λιμώττων ἐν αὐτοῖς πολιτεύεται, *Luc.* Ab eodem.

λιναγρέτης, ᾱ, ὁ, piscator. Ex λίνον et ἀγρεύτης.

λίναιος, e lino factus, *V. L.* A λίνον.

λινάριον, ᾱ, τὸ, funiculus, parvum filum, *V. L.* (2) rete, *Eust. Dim.* ab eod.

λίνειος μίτος, lineum stamen, *Suid.* Ab eodem.

λίνεος, έα, εον, *contr.* λινᾶς, ῆ, οῦν, lineus. Ab eod.

λινεργὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, e lino factus. Ex λίνον et ἔργον.

ΛΙΝΕΥ Σ, έως, ὁ, mugil, piscis, *Hes.*

λινίσκος, ᾱ, ὁ, parvum filum lineum, funiculus, *V. L. Dim.* a λίνον.

λινόδεσμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ex lino vinculum habens; (2) vinculum lineum.

λινόδετος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, lino vinctus. Ex λίνον et δέω, *vincio.*

λινόδρυς, herba, quæ alio nomine χαμαιδρυς, trissago, *Diosc.* Ex λίνον et δρῦς.

λινόξυστος, ον, lino compactus, *Opp.*

λινόδωσις, herba mercurialis, *Diosc.*

λινοθώρηξ, θώρηκος, ὁ καὶ ἡ, lineum thoracem habens.

λινοκαλάμη, ης, ἡ, lini stipula, *Jos.* 2, 6.

λινοκάλαμος, ἡ, linum agreste, *V. L.*

λινόκλωστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, e lino netus. Ex λίνον et κλώθω, *neo.*

λινόκροκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, e lino textus. Λινόκροκον φᾶρος, *Eur. Hec.* 1080.

ΛΙ ΝΟΝ, ου, τὸ, linum, herba quædam. *Angl.* FLAX; (2) filum lineum; (3) filum quodvis; (4) chorda citharæ; (5) rete; (6) linea piscatoria; (7) textum e lino; (8) linteum velum.

λινόπεπλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, lineam vestem indutus. Ex λίνον et πέπλος.

λινοπλεγὴς, ές, rete terendo, mordendo, feriendo perrumpens. *Epith.* piscis. Ex λίνον et πλεγή.

λινοπλόκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, retia plicans seu complicans, piscator; *Gl. V.* linarius. Ex λίνον et πλέκω, *plico.*

λινοπλύνας, ᾱ, ὁ, q. d. lini lotor. Ex πλύνω.

λινοποιός, ᾱ, ὁ, linarius, *Gl. V.* Ex ποιέω.

λινοπόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, per linum transiens, per velum transiens. Ex λίνον et πόρος.

λινοπτάζω, retia specto, defixos in retia oculos habeo, *Hes.* A λινόπτης.

λινοπτάω, ῶ, et λινοπτάομαι, ῶμαι, retia speculor, retia servo. A λινόπτης.

λινόπτερος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, lineas habens alas, i. e. vela. Ex λίνον et πτέρον.

λινοπτέρυξ, γος, ὁ καὶ ἡ, idem, *Opp.*

λινόπτης, ᾱ, ὁ, qui retia speculatur, servat. Ex λίνον et ὄπτομαι.

λινοῤῥαφὴς, ές, e lino sutus. Ex ῥάπτω.

λινοῤῥαφὸς, et λινοῤῥαφὶς, apud *Steph.* idem quod λινοῤῥαφής.

λίνος, ᾱ, ὁ, fossorum et agricolarum cantilena.

λινόσαρκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, q. d. lineam, i. e. ex lino carnem habens, tenuis et mollis. Ex λίνον et σάρξ.

λινόσταρτον, ᾱ, τὸ, genus quoddam lini, quo ad ligandum, utebantur, *Theophr.*

λινόσπερμον, ᾱ, τὸ, lini semen, *Gl. V.* Ex λίνον et σπέρμα.

λινοσσία, ας, ἡ, retium collocatio. Ex λίνον et σσόω.

λινοστάω, ῶ, retia pono, seu colloco. Et in *pass.* λινοστάομαι, ῶμαι, in retia incido; illaqueor. Ex λίνον et στάω.

λινοσόλιος, ας, ἡ, amictus lineus. Ex λίνον et σόλος.

λινόστροφον, ᾱ, τὸ, marrubium, herba, *Ph.* Ex λίνον et στρέφω, *verto.*

λινόστροφος, ον, ex lino tortus, *Opp.*

λίνυλκος, ὁ καὶ ἡ, e lino ductus seu factus, nisi leg. λινεργὸς, *Ern.*

λινυργίον, ᾱ, τὸ, lanificium. A λινεργός.

λινυργία, ας, ἡ, lini apparatio, confectio. A

λινεργὸς, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui linum elaborat, s. apparat; *Gl. V.* lintearius. Ex ἔργον.

λινῦχος, ᾱ, ὁ, retiarius, *Gl. V.* Ex ἔχω.

λινοφθορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, linum corrumpens. Ex λίνον et φθείρω.

λινῳχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, lineam vestem habens.

λινοχλαίνης, ᾱ, ὁ, idem. Ex λίνον et χλαῖνα.

λινόω, ῶ, lino vincio. A λίνον.

λίνωσις, εως, ἡ, ligatio. A λινόω.

λίπα, *indecl.* pingue. A λίπος.

λιπάζω, ungo, *Nic.*

λιπαίνω, fut. ανῶ, pinguefacio, pinguem reddo; *pass.* λιπαίνομαι, pinguesco, aor. 1. part. λιπανθεὶς, pinguefactus. "Ην τέγγων ῥόος νασμοῖς λιπαίνει, *Lyc.* 886. Ab eodem.

λιπαρὰ, genus medicamenti, *Diosc.*

Λιπαραῖος, ου, Liparæus. *Epith.* Vulcani, *Theoc.*

λιπαρόμυθος, υχος, ὁ καὶ ἡ, pulchro redimiculo ornatus, *Ern.* Θασίαν λιπαρόμυχον, apud *Aristoph.* phialam vino Thasio quasi coronatam, plenam.

λιπαραυγὴς, ὲς, splendidus. Ex αὐγή.

λιπαρέω, ῶ, f. ήσω, adsiduus sum, persevero, adsto; (2) adsidue rogo, flagito, efflagito. Καὶ τῶ μι χρείας ὧδε λιπαρεῖς τυχεῖν; quid petis? *Soph. Œd. Tyr.* 1452. Ὅσα νῦν λιπαρεῖς ἐμὲ μανθάνειν, *Xen.* A λιπαρής.

λιπαρέως, ῶς, *adv.* jugiter, adsidue; (2) flagitanter, ambitiose, instanter. A λιπαρής.

ΛΙΠΑΡΗ Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, adsiduus, sedulus, qui instanter aliquid facit; (2) supplex, *Soph. Electr.* 451, et 1378.

λιπαρητέον, rogandum est, postulandum. Τὸ δὲ μὴ ἀποθανεῖν ἐκ ῳῆτο λιπαρητέον εἶναι, *Plat.*

λιπαρία, ας, ἡ, *Ion.* λιπαρίη, ης, ἡ, adsiduitas, sedulitas; (2) adsidua obtestatio. A λιπαρὴς, vel λιπαρός. Unde

λιπαρίαι, ας, ἡ, pinguedo, *Gl. V.* A λιπαρός.

λιπαρόγεως, ω, ὁ καὶ ἡ, pinguem terram habens. Ex λιπαρὸς et γῆ.

λιπαρόζωνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nitidam ac splendidam et velut unctam zonam habens, splendide cinctus. Ex λιπαρὸς et ζώνη.

λιπαρόθρονος, ον, pulchram sedem habens.

λιπαροκηδέμνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pulchram habens vittam. Ex λιπαρὸς et κρήδεμνον.

λιπαρόμματος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui est nitentibus et pulchris oculis. Ex λιπαρὸς et ὄμμα.

λιπαροπλόκαμος, ὁ καὶ ἡ, cui nitida est coma.

λιπαρὸς, ρὰ, ρὸν, pinguis, obesus, adiposus, nitidus, unctus; (2) opimus, opiparus, opulentus; (3) pulcher, præclarus, insignis; (4) beatus, felix; (5) est et *Epitheton* precum; ambitiosus, vehemens, assiduus, apud *Jos.* A λίπος.

λιπαρότης, ῆτος, ἡ, pinguedo, pinguitudo. A λιπαρός.

λιπαρόχροος, *contr.* λιπαρόχρως, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pinguis, corpore nitidus. Ex χρόος.

λιπαρόχρως, ὁ καὶ ἡ, idem.

λιπαρῶς, *adv.* adsidue, jugiter; (2) flagitanter, instanter orando; pro λιπαρέως, a λιπαρὴς; (3) pinguiter, nitide; (4) beate, feliciter. A λιπαρός.

λιπαρῶν, ut λιπαρῶπα τράπεζαν, mensam pinguem. Ex λιπαρὸς et ὤψ.

λίπας, πασος, τὸ, oleum. Τέγγειν τὴν κεφαλὴν ἐξ ἐμωῤῥυζίν, λίπαϊ ἐλαίης ὁμῶπασος τετριμμένης, *Aret.* de *Curatione Acut. Morb.* 1, 1.

λίπασμα, τάσματος, τὸ, res, quæ pinguefacit. A λιπαίνω. Unde

λιπασμὸς, ὁ, pinguefactio, saginatio.

λιπαυγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, splendore seu lumine defectus, obscurus. Ex λείπω et αὐγή.

λιπᾶων, ῶ, pinguesco, pinguis et obesus sum. A λίπος.

λίπε, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔλιπε, a λείπω.

λιπεῖν, a. 2. inf. act. *Poët.* pro λιπεῖν.

λιπερνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui ex agro in urbem fugit; ex divite pauper, *Ph.* et al. *Gl. V.* λιτερνὴς, pupillus, orbus. Ex λείπω et ἔρνος, *planta, germen.*

λιπεστενάτης, et λιπεφυάτης, ᾱ, ὁ, egenus, mendicus, *Lexicogr. Gr.* A præc.

λιπεσήμερος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, maritum deserens, adultera. Ex λείπω et ἀνήρ.

λιπήμερος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui statutum diem deseruit, qui statuto die non præsto fuit. Ex λείπω et ἡμέρα, *dies.*

λικητὸς, ᾱ, ὁ, tempus, quo germinantia succo turgere incipiunt. A λικάω.

λιπόβιοι, qui vitam deseruerunt, mortui, *Hes.* Ex λείπω et βίος, *vita.*

λιποβλέφαρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui palpebræ desunt: apud *Nonn.* oculo destitutus. Ex λείπω et βλέφαρον.

λιπόγυιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, destitutus artubus, pedibus; mancus. Ex γυῖον.

λιπόδερμος, ᾱ, ὁ, cui deest præputium, appellâ, recutitus; *Ph.* λιπόδερμος, curtus. Ex δέρμα.

λιποδρανέω, &c. vide λειποδρανέω.

λιπόζυγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui excussit jugum, solitarius.

λιποθυμέω, deficio animo. A ψυμός.

λίποι, 3. sing. a. 2 opt. act. verbi λείπω.

λίποιεν, 3. plur. a. 2. opt. act.

λιπόμαστος, ον, qui mamman reliquit, *Nonnus.*

λιπομήτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, qui matrem reliquit.

λίπον, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔλιπον, a λείπω.

λιπονοῦτης, vide λειτονοῦτης.

λιπόναυτος, ᾱ, ὁ, navis desertor. Ex ναῦς.

λιπόνεως, ω, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

λιπόνηρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, eximie improbus, insigniter nequam, *Hes.* Ex λίαν et πονηρός.

λιπόσαις, ὁ καὶ ἡ, infantibus defectus, *Man.*

λιπόσπονος, ᾱ, ον, ων, quem spiritus deficit. Ex λείπω et σπόος.

λιπόῤῥινος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pelle destitutus dura, uvidam et lubricam habens pellem. Ex λείπω et ῥινός.

ΛΙΠΟΣ, εος, τὸ, pinguedo, adeps, sebum.

λιπόσαρκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, macilentus. Ex λείπω et σάρξ.

λιπόσαρκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

λιπόσκιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tenebras relinquens, qui umbram suam relinquit, clarus, *Nonnus.* Ex λείπω et σκιά.

λιποσῴφανος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, e corollis seu sertis defluens, seu decidens.

λιποστρατία, ας, ἡ, desertio militiæ. A

λιποστράτιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, desertor militiæ. Ex λείπω et στρατός.

λιποστατέω, ῶ, desero locum, ordinem. A

λιποστάκτης, ᾱ, ὁ, vide λειποτάκτης.

λιποστάξιον, ᾱ, τὸ, vide λειποστάξιον.

λιποτριχὴς, έος, depilis, cui pili defluunt. Ex λείπω et θρίξ.

λιποφεγγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, linquens lucem, carens splendore; (2) cæcus. Ex λείπω et φέγγος, *lux.*

λιποφθόγγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, quem vox destituit, mutus.

λιποψυχέω, animam efflo. Ex ψυχή.

λιπόων, præs. part. act. *Poët.* pro λιπῶν, *contr.* ex λιπάων, a λιπάω.

ΛΙΠΤΩ, cupio, desidero, appeto. Τεοῦ λίπτοντιι γάλακτος, *Apoll. Rhod.* 4, 813. Λελιμμένος, avide cupiens, *Æsch. Sep. Theb.* 348.

λιπώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, pinguis. A λίπος.

λίρινος, ίνη, ινον, idem quod λείρινος.

λιρεύεις, ύσαι, ύει, idem quod λειρεύεις.

λίριον, ᾱ, τὸ, idem quod λείριον.

λιρόφθαλμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui oculis est impudentibus et audacibus, *Suid.* Ex λίρος.

ΛΙΡΟΣ, ου λῖρος, ᾱ, ὁ, vel λιρὸς, ὴ, ὸν, impudens, invérecundus, audax, *Hes.*

λῖς, acc. λῖν, leo.

λῖς, dat. λιτὶ, acc. λῖτα, tenue et subtile linteum. Vide λῖτον.

λῖς, ἡ, lævis, glabra; pro λισσὴ, quod idem.

λίσαι, *precare*, 2. sing. a. 1. imper. med. verbi λίσομαι. fut. λίσομαι.

ΛΙΣΓΑΡΙΟΝ, ᾱ, τὸ, ligo, *Schol. Theocriti* per hoc exponit vocem σκαπάνη. Et videtur linguæ fusse vulgaris.

λισπόπους, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, attritas et exiles nates habens. Ex λίσπος et πυγή.

λισπόπυξ, idem, ap. *Sch. Aristoph.*

λίσπος, ἡ, λίσπη, attritus, seu detritus usu.

λισσὸς, ἀδος, ἡ, lævis, glabra. A λισσός.

λίσσεσθαι, præs. inf. med. verbi λίσσομαι.

λίσσομαι, fut. 1. ind. med. *Poët.* pro λίσσομαι. A

ΛΙΣΣΟΜΑΙ, supplico, supplex oro, pre-

cor ; λισσέσκετο, 3. sing. imperf *Ion.* pro ἐλίσσετο. Πρὸς νῦν Ϟεῶν σε λίσσομαι τῶν ἐγγενεῶν. *Soph. El.* 430. "Ὀν λισσόμηθ' ἑλθεῖν, *Eur. Supp.* 60.

ΛΙΣΣΟ Σ, ῆ, ὸν, lævis, glaber ; (2) altus, *Apoll. Rhod.* 2, 382.

λισσαίνω, complano ; (2) fodio. Α λίσσον.

λισσεῖον, ε, τὸ, idem quod seq.

ΛΙ Σ ΣΤΡΟΝ, ε, τὸ, instrumentum ad complanandum solum ; (2) radula ; (3) scopæ ad verrendum solum. Hinc

λισσόω, pavio, complano, æquo.

λισσωτός, ἡ, ὸν, pavitus, complanatus.

λιτὰ, *adv.* pro λιτῶς, *Ep.*

λίτα. acc. sing. ἡ λίς.

λιτάζομαι, supplico, supplex oro, *Hes.* Α λιτή.

λιταίνω, supplico. Τέκος ἐμὸν λιταίνω, *Eur. El.* 1231. Ab eod.

λιταῖσι, dat. plur. f. g. *Poët.* pro λιταῖς, a λιτός.

λιτανεία, ας, ἡ, supplicatio.

λιτάνευε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐλιτάνευε. Α

λιτανεύω, fut. εὐσω, supplex oro, supplico. Κατεύξατο, καὶ λιτάνευσε Τὰν κομιτὰν Ϟάσασθαι, *Theoc.* 2, 72. Α λίσσομαι.

λιταργίζω, festino, celeri gradu proficiscor, f. λιταργίσω, *Alt.* λιταργιῶ, 1. pl. λιταργιῦμεν οἴκαδ' ἐς τὰ χωρία, properabimus, *Arist. Pace*, 560. Α λιτάργος.

λιταργισμὸς, οῦ, ὁ, rapidus cursus, fuga. Α λιταργίζω.

λιτάργος, ε, ὁ καὶ ἡ, velox, celer, *Suid.* Quasi ex λίαν et ἀργὸς, *celer.*

λιτάων, gen. plur. *Æol.* pro λιτῶν, a λιτή.

λιτέσθαι, a. 2. inf. med. verbi λίτομαι.

λίτη, ης, ἡ, janua, ap. *Sch. Aristoph.* si locus sanus, *Ern.*

λιτὴ, ῆς, ἡ, supplicatio, supplices preces, precatio, obsecratio. Hinc Λιταὶ, ῶν, Deæ præsides supplicationum. Α λίσσομαι.

λιτήσιος αὐχὴν, supplex cervix, *Nonnus.* Α λιτή.

λιτόβιος, ε, ὁ καὶ ἡ, vili et tenui victu vivens. Ex λιτὸς et βίος, *victus.*

λιτοβόρος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex λιτὸς et βορὰ.

λιτοδιαιτος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex λιτὸς et δίαιτα, *victus.*

λίτομαι, supplico, supplex oro ; a. 1. ἐλλισάμην, *Poët.* pro ἐλισάμην, aor. 2 inf. λιτέσθαι. Τὼς δ' ἅτε ἰνχωλῆσι λιτῆσί τε ἔνθεα νεκρῶν Ἑλλισάμην, *Odyss.* 11, 35. Πρόσθεν δὴ μὲν ἔτειτα Δία Κρονίωνα λιτοίμην, *ib.* 14, 406. Α λίσσομαι.

λίτον, τὸ, tenue et subtile linteum ; ut hinc sit λίτα, *Il.* 8, 441. Vide λῖς. Α

ΛΙΤΟ Σ, ὴ, ὸν, simplex, nudus, vilis ; (2) tenuis, exiguus ; (3) non elaboratus, incultus. Hinc

λιτότης, ητος, ἡ, vilitas, tenuitas, frugalitas, simplicitas ; (2) Fig. rhetorica, qua res magna modestiæ caussa extenuatur.

λιτυεγὸς, ὸν, ὁ, maledicus, maleficus ; et

λιτυεγεῖν, maledicere, *Simon.*

λιτοφαγία, ἡ, tenuis victus. Α φαγεῖν.

ΛΙΤΡΑ, ας, ἡ, libra, pondus duodecim unciarum ; (2) numismatis genus exigui pretii. Hinc

λιτρεῖος, et λιτρεικὸς, libralis, *Gl. V.*

λίτρον, ε, τὸ, *Att.* pro νίτρον, nitrum.

λιτροσκόπος, qui λίτρας speculantur ; (2) nummularii, *Hes.* fœneratores. Ex λίτρα, et σκοπός.

λιτρῴδης, εος, ὁ καὶ ἡ, nitrosus. Α λίτρον.

λιτυέρσης, et λιτυέρσας, ε, ὁ, fossorum et agricolarum et messorum cantilena, *Theoc. Id.* 10, 41. ubi alii λυτιέρσης.

λιτῶς, *adv.* tenuiter, suppliciter.

λιφαιμέω, ῶ. sanguinem amitto ; (2) deficio corpore, *Hes.* Ex λείπω et αἷμα.

λιχάζειν, per prærupta dejicere, apud Cretenses, *Hes.* (2) cupere, *id.* al. γλιχάζειν.

ΛΙΧΑΝΟ Σ, ῦ, ὁ, index digitus ; (2) nomen sonitus harmonici.

λιχὰς, άδος, ἡ, mensura interstitii inter pollicem et indicem digitos distentos, *Poll.* Α λιχανός.

λιχὴν, ῆνος, ὁ, impetigo, *Gl. V.*

λιχηνώδης, ης, ον, impetiginosus, *Gl. V.* Quasi a λιχηνόω, quod esset impetigine afficio.

λίχμαζον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐλίχμαζον, a

λιχμάζω, fut. άσω, lambo, ligurio. Λίχμαζον δ' ἄρα τώγε, *Hes. Scut.* 235. Α λείχω.

λιχμὰς, άδος, ἡ, quæ lambitur seu lingitur.

λιχμάω, ῶ, et λιχμάομαι, ῶμαι, lambo, ligurio. Δέρματα ἐψοντες ἐλιχμῶντο, *App.*

λιχμήεις, εσσα, ὁ καὶ ἡ, exserta lingua os lingens, *Nicand.* in *Alex.* 37. Ab eod.

λιχνεία, ας, ἡ, liguritio, gulositas, catillatio.

λίχνευμα, ατος, τὸ, cupediæ, delicatæ dapes, quibus avido ore inhiamus.

λιχνεύω, et λιχνεύομαι, ligurio ; (2) avide capio. Α λίχνος.

λίχνον, τὸ, cupedo, gulositas, *Steph.*

λίχνος, η, ον, qui ita cupediis deditus est, ut digitos seu catinos lingat, liguritor, catillo, gulosus, avidus. Α λείχω.

λιχνοφιλάργυρος, ε, ὁ, gulosus simul et avarus. Ex λίχνος et φιλάργυρος.

λίχνως, *adv.* gulose, avide, voraciter, more catillonum. Α λίχνος.

λίχος, τὸ, condimentum delicatum, *Poll.*

λίψ, λιβὸς, ὁ, petra, unde aqua destillat, *Hes.* (2) gutta, stilla.

λίψ, λιβὸς, ὁ, Africus ventus.

λιψυρία, ας, ἡ, defectus urinæ, ap. *Æsch.* sed lectio vitiosa videtur, *Ern.*

Λιψύδριον, ε, τὸ, locus quidam Atticæ, aqua destitutus, ex re nomen habens. Ex λείπω et ὕδωρ.

λόβιον, τὸ, gibba pars hepatis, fibra, *Dim.* a

ΛΟΒΟ Σ, ῦ, ὁ, ima pars auris ; (2) extrema pars hepatis ; (3) siliqua, leguminum integumentum, quo plura simul involvuntur. Hinc

λοβώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, siliquæ seu folliculo leguminum similis, siliquaceus.

λογάδες, oculi, *Anth.* album in oculo, *Schol. Nicand.* Est et electi : vide λογὰς.

λογάδην, *adv.* lecte, electe. Α λογάς.

λογαῖος, αἶα, αῖον, lectus, delectus. Ab eodem.

λογαριάζω, fut. άσω, rationem ineo, computo. Α λογάριον.

λογαριασμὸς, οῦ, ὁ, computatio. Α λογαριάζω.

λογαριαστὴς, οῦ, ὁ, computator. Ab eod.

λογάριον, ε, τὸ, verbulum, dictiuncula, vocula ; (2) oratiuncula ; (3) disputatiuncula ; (4) ratiuncula, computatiuncula, *Dim.* a λόγος.

λογὰς, άδος, ὁ καὶ ἡ, delectus ; *pl.* λογάδες, electi, delecti ; λίβοι λογάδες, temere reperti, non excisi e lapicidina ; (2) oculus, *Nic. Ther.* 292. Α λέγω.

λογάω, ῶ, dicturio, dicere seu disserere cupio, *Lexiph. Luc.* Α λόγος.

ΛΟΓΓΗ, ης, ἡ, sepulchrum, bustum, *Hes.*

ΛΟΓΓΩ Ν, ωνος, ὁ, lapis in portu pertusus, ut per ejus foramen fune trajecto navis religari possit, *Etym.*

λογεῖον, ε, τὸ, pulpitum in theatro, super quo histriones fabulam recitant ; (2) quibusdam et os, quoniam per illud sermo exit, *Pollux.* (3) in *Sacris Literis* oraculum, quod sacerdos in pectore gestabat, duodecim in primis gemmis, pro numero tribuum Israëlitarum, constans. *Vetus versio*, rationale ; *Nova*, pectorale. Α λόγος.

λογέμπορος, ε, ὁ, verborum venditor, qui mercaturam verborum exercet ; de Sophistis. Ex λόγος et ἔμπορος, *mercator.*

λογεὺς, έως, ὁ, tabularius, scriba. Α λόγος.

λογίαι, ας, ἡ, collectio, collecta, id, quod in ecclesia colligebatur, ad pauperum sustentationem, item, oblatio sacra, ap. *Script. Eccles.* Α λέγω, *colligo.*

λογίαστρος, ε, ὁ, verbo tenus medicus. Ex λόγος et ἰατρός.

λογίδιον, ε, τὸ, verbulum, dictiuncula ; (2) oratiuncula ; (3) fabella, *Dim.* a λόγος. Unde

λογιεὺς, έως, ὁ, orator, qui causas dicit ; ὁ ῥήτωρ, ut exponit *Pollux* et *Critia.*

λογιζέσθω, 3. sing. præs. imper. med. verbi λογίζομαι, fut. ίσομαι, rationem ineo seu subduco, computo, supputo ; (2) collatis utrimque rationibus certi aliquid concludo ; (3) mecum reputo, considero, perpendo, cogito, censeo, arbitror, existimo, opinor, æstimo ; (4) imputo, tribuo. "Ωσ' εἴ τις δύο ἢ καὶ πλέους τις ἡμέρας λογίζεται, μάταιός ἐσιν, sibi promittit, *Soph. Trach.* 960. Τύχη τὴν σωτηρίαν ἐν οὐδενὶ λογίζεται, nihili ducit, *Chrys.* Τὸν καθ' ἡμέραν βίον λογίζῃ σὸν, *Eur. Alc.* 780. Α λόγος.

λογιστεύομαι, fut. εύσομαι, ratiocinor, ratione utor. Α

λογιστὸς, ὴ, όν, rationalis, ratione præditus, ratione utens ; (2) dialecticus, pertinens ad disserendi methodum ; (3) qui sermocinari potest, sermocinator ; (4) eloquens, facundus, disertus ; (5) doctus ; (6) in oratione prosa usitatus. Hinc τὸ λογικὸν, ῦ, ratio, et ἡ λογικὴ, scil. τέχνη, Logica, ars ratiocinandi. Α λόγος.

λογικῶς, *adv.* cum ratione, more eorum, qui ratione utuntur ; (2) disserendi et sermocinandi modo. Α λογικὸς.

λόγιμος, ίμη, ιμον, vel λόγιμος, ε, ὁ καὶ ἡ, mentione dignus, memorabilis, celebris, nobilis. Α λόγος.

λόγιον, ε, τὸ, responsum, oraculum. Vide λογεῖον. Ab eod. Unde

λόγιος, ία, ιον, celebris, memorabilis ; (2) historiæ et antiquitatis peritus ; (3) eloquens, disertus, facundus, elegans, doctus ; (4) fatidicus, vates. Unde

λογιότης, ητος, ἡ, eloquentia, facundia.

λόγισαι, 2. sing. aor. 1. imper. med. verbi λογίζομαι. Unde

λόγισιμα, ατος, τὸ, quod in rationibus supputandis alicui imputatur.

λογισμὸς, οῦ, ὁ, supputatio, computatio ratiocinium ; (2) ratiocinatio, reputatio ; cogitatio ; (3) eonsilium, deliberatio ; (4) ipsa ratio ac mens ; (5) syllogismus ; (6) confessio, ap. *mediæ ætatis Græcos.* Ab eodem.

λογίσιον, ratiocinandum, considerandum, cogitandum. Ab eod.

λογισεύω, computo, *Philoxen.* λογισεύει, curat. Α λογισὴς.

λογιστήριον, ε, τὸ, locus, ubi sedebant λογισταί. *Gl. V.* tabularium ; (2) judicium τῶν λογισῶν ; (3) λογιστήρια, scholæ calculatoriæ, scholæ ratiocinatorum ; item scholæ, in quibus disseritur.

λογιστὴς, οῦ, ὁ, ratiocinator, supputator, calculator ; (2) cui reddenda est ratio administratæ reipublicæ ; (3) æstimator, *Gl. V.* curator ; tabularius ; pensitator. Α λογίζομαι.

λογιστία, ας, ἡ, ut λογιστία τῆς πόλεως, curatio recipublicæ.

λογιστικὸς, ὴ, όν, calculatorius, seu ratiocinatorius, artis calculatoriæ peritus ; (2) rationalis, rationis compos, qui ratione uti potest. Α λογιστὴς.

λογισυνόμος, ον, rationarius, *Man.*

λογίως, *adv.* diserte, eloquenter, eleganter. Α λόγιος.

λογογραφέω, ῶ, f. ήσω, scribo orationes forenses, aut historiam ; (2) scriptito, scribo. Λογογραφῶν κεύφω τοὶς ἀντιδίκοις, *Plut.*

λογογραφία, ας, ἡ, orationum aut etiam historiæ scriptio. Ab eod.

λογογραφικὸς, ὴ, όν, ad scribendi artem pertinens. Hinc ἡ λογογραφικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars scribendi orationes. Α λογογράφος.

λογογράφος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui orationes scribit, orator ; (2) tabularius ; scriba, *Gl. Vet.* Ex λόγος et γράφω, *scribo.*

λογοδαίδαλος, ε, ὁ καὶ ἡ, orationum ingeniosus concinnator, orationum peritus artifex, qui orationes vario artificio elaborat. Ex λόγος et Δαίδαλος, *Dædalus*, seu *artificiosus.*

λογοδειπνον, ε, τὸ, cœna verbis magis ac sermonibus, quam cibo aut ferculis constans. Ex λόγος et δεῖπνον.

λογοδηρία, ας, ἡ, verborum contentio, altercatio inanis. Ex λόγος et δῆρις, *pugna.*

λογοδιάῤῥοια, ας, ἡ, verborum profluvium, profluentia loquendi. Ex διάῤῥοια.

λογοδιδάσκαλος, ὁ καὶ ἡ, dicendi magister.

λογοειδὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, solutæ orationi similis ; (2) rationis speciem habens. Ex λόγος et εἶδος.

λογοειδία, vitium poëmatis, cum nihil cultus splendorisque habet, sed futile est et nugax.

λογοθεσία, ας, ἡ, discussio, *Ph.* Ex θέσις.

λογοθέσιον, ε, τὸ, rationum exactio. Ex λόγος et τίθημι.

λογοθετέω, ῶ, f. ήσω, rationem reposco ; (2) ratiocinor, computo. Α

λογοθέτης, ε, ὁ καὶ ἡ, rationum exactor, discussor, *Ph.* cancellarius. Ex τίθημι.

λογοθήρας, ε, ὁ, qui verba aucupatur, verborum captator. Ex λόγος et θήρα.

λογοκλεπτία, ίας, ἡ, sermonis exceptio et

proditio, *Diog. Laërt.* i. e. cum alterius dicta proferimus, publicamus, etiam pro nostris.

λογολεσχεῖν, blaterare, nugari. A

λογολέσχης, ου, ὁ, blatero, blaterator, nugator, loquax. Ex λόγος et λέσχη.

λογομανέω, ῶ, f. ήσω, literis et disciplinis vehementer incumbo, insano quasi amore earum teneor. Ex λόγος et μαίνομαι.

λογομαχέω, ῶ, verbis pugno, rixor, 2 *Tim.* 2, 14.

λογομαχία, ας, ἡ, pugna, quæ fit verbis, rixa. A

λογομάχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui verbis pugnat, argutator. Ex λόγος et μάχομαι.

λογόμιμος, ὁ, scurra, qui aliorum dicta imitando exprimit.

λογομῦθιον, ου, τὸ, fabulosa narratio. Ex λόγος et μῦθος.

λογοποιέω, ῶ, fabulas fingo, seu scribo, more poëtarum fingo ; (2) fingo, mentior, rumorem falsum spargo ; (3) dictito, perhibeo ; (4) dissero, sermones confero. Καὶ πολλὰς ἄλλας ἀνομίας ἐλογοποίησαν κατὰ τῶν Θεῶν, *Isocrat.* A λογοποιός. Hinc

λογοποίημα, ποιήματος, τὸ, fabula, commentum, mendacium ; (2) rumor.

λογοποιητικὴ τέχνη, ars oratoria. Ab eod.

λογοποιΐα, ἡ, fabularum confictio, fabularum scriptio ; (2) mendaciorum confictio.

λογοποιϊκὸς, ἡ, ὸν, idem quod λογοποιητικός.

λογοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, fabularum confictor seu scriptor ; (2) qui mendacia confingit, qui falsos rumores spargit, mendax, fabulator ; (3) orator, orationis artifex ; (4) historiarum scriptor, historicus. Ex λόγος et ποιέω.

λογοτεκτέω, ῶ, f. ήσω, confingo, mentior, falsum rumorem spargo ; (2) rationem exigo, ad rationem reddendam adigo, *Suic. Lex.* Ex λόγος et τεκτέσσω.

λογοτεράτης, ου, ὁ, verborum venditor, causidicus, rabula ; (2) Judas proditor. Ex λόγος et τεράτης.

λόγος, ου, ὁ, dictum, verbum ; (2) sermo, oratio, item potestas dicendi, unde λόγον δίδοναι ; (3) rumor, fama ; (4) opinio ; (5) liber, tractatus ; (6) definitio ; (7) ratio ; (8) caussa ; (9) proportio ; (10) mentis conceptus, cogitatio ; (11) fabula, mendacium ; (12) ratio, unde reddere rationem ; (13) verbum essentiale, Dei, sive Christus ; (14) λόγοι, studia artium liberalium, literæ. A λέγω.

λογοτόπος, ου, ὁ, syllogismus hypotheticus, seu conditionalis apud *Dialecticos.*

λογόω, ῶ, f. ώσω, rationalem facio ; λογόομαι, ώμαι, rationalis fio ; naturam τῷ Λόγῳ quodammodo induo. A λόγος.

λογχάριον, ου, τὸ, parva lancea. *Dim.* a λόγχη.

λόγχη, ης, ἡ, lancea, spiculum ; (2) Ionum idiomate, sors, portio, παρὰ τὸ λαγχάνειν, sortiri. A λαγχάνω. *sortior.*

λογχαῖος, α, ὁ, hastatus, *Suid.* A λόγχη.

λογχήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, lanceatus, qui fert lanceam. Ab eod.

λογχήτης, ὁ, idem quod λογχίτης, *Suid.*

λογχίδιον, τὸ, parva lancea, *Dim.*

λόγχιμος, η, ον, hastatus.

λογχίς, ίδος, ἡ, hasta. A λόγχη.

λογχίτης, α, ὁ, hastatus, lanceatus.

λογχοβρέπανον, τὸ, hasta falcata.

λογχόομαι, ώμαι, mucronatim, sive in acutum desino. Ab eod.

λογχοποιὸς, οῦ, ὁ, lancearum fabricator. Ex λόγχη et ποιέω.

λογχοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui lanceam fert, levis armaturæ miles ; lancearius. Ex φέρω.

λογχωτὸς, ἡ, όν, mucronatus, mucroni aut cuspidi vel lanceæ similis. A λογχόομαι.

λόγω, gen. sing. *Dor.* pro λόγῳ.

λογωσις, εως, ἡ, verbificatio, quum quis quodammodo ad naturam Verbi sive Filii Dei accedit. A λογόω.

λόεν. *lavit*, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* et cum ν ἐφελκ. pro ἔλοε, a v. *Poët.* λοέω.

λοεσσάμενος, part. a. 1. med. *Poët.* pro λουσάμενος, quasi a λοέω, pro λούω.

λόεσσαν, 3. plur. aor. 1. indic. act. *Ion.* et *Poët.* pro ἔλοεσαν.

λοετρὸν, οῦ, τὸ, lavacrum, balneum ; (2) aqua lavationi parata. A λούω, unde λουτρὸν, et ab hoc per διάλυσιν, λοετρόν.

λοετροχόος, ου, ὁ καὶ ἡ, aquam ad lavandum fundens, aquam lavantibus affundens. Est autem *Dialysis* pro λουτροχόος.

λοέω, lavo. Ponitur ut hinc sit λόεσσαι, *Odyss.* 19, 320. vide λούω.

λοιβᾷ, dat. sing. *Dor.* pro λοιβῇ, a λοιβή. Unde

λοιβάομαι, libo ; *Hes.* λοίβαται, σπένδει, Σύσι.

λοιβάτειον, ου, τὸ, vas, quo libatur. A λοιβή.

λοιβεῖον, ου, τὸ, libamen ; (2) vas, quo libatur.

λοιβή, ῆς, ἡ, libatio, libamen ; sacrum, quod vino fit. A λείβω.

λοιβίς, ίδος, ἡ, calix, quo vinum in sacris deorum libatur. A λοιβή.

λοιγαίος, αία, αῖον, lugubris ; ut λοιγαίοα ἐσθῆς, apud *Lycoph.* vestis lugubris. A λοιγός.

λοιγήεις, ήεσσα, ῆεν, idem et ab eod.

λοίγιος, ία, ιον, exitialis, perniciosus. A

ΛΟΙΓΟ΄Σ, ὸν, ὁ, pernicies, exitium.

λοιδορέω, ῶ, et **λοιδορέομαι**, οῦμαι, convicior, maledico, probris insector ; (2) reprehendo, objurgo. Λοιδορῆσαι τὰς τονηρὰς, ἀδὲν ἐσ᾽ ἐπίφθονον, *Arist. Eq.* 1270. Ὁ μιαιφὸς ὕτος ταῦτ᾽ ἂρ᾽ ὑπὲρ Εὐριπίδα ἡμὶν ἐλοιδορέιτο ; *id. Thesm.* 657. Ἀτὰρ ἦν Κεφαλὸς σοι λοιδορῆται προσθιαρείς, *id. Conc.* 241. A λοίδορος. Hinc

λοιδόρημα, ατος, τὸ, convicium, probrum, id ipsum, quod alicui probrose objicitur.

λοιδορημάτιον, ου, τὸ, conviciolum, *Dim.* a

λοιδορήτιμος, ου, ὁ, objurgatio. A λοιδορέω.

λοιδορία, ας, ἡ, convicium, maledictum, maledictio, obtrectatio. A λοίδορος.

λοιδορισμὸς, idem quod λοιδόρημα, *Ar.*

ΛΟΙΔΟΡΟΣ, ου, ὁ, conviciator, qui probro adficit, maledicus. Hinc τὸ λοίδορον, ου, maledicentia.

λοιδόρως, *adv.* conviciando, maledicendo.

λοιμηρὸς, idem quod λοιμικός, *Ep.*

λοιμικὸς, ἡ, όν, pestilens. A λοιμός.

λοιμοὶ, *pestis*, gen. sing. *Ion.* pro λοιμοῦ.

ΛΟΙΜΟ΄Σ, οῦ, ὁ, pestis, pestilentia, lues, contagium ; (2) homo pestilens et exitialis.

λοιμοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, pestifer. Ex φέρω.

λοιμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, pestilens.

λοιμώττειν, peste laborare, peste infestari, *Lucian.* A λοιμός.

λοιπαδαίριον, ου, τὸ, reliquum, *Gl. V.* A

λοιπάς, άδος, ἡ, reliquum, *Gl. V.* λοιπάδιες, reliquatores, *Guil. Bud.*

λοιπάζεσθαι, reliquari, *Guil. Bud.* Ab eod.

λοιπογραφία, ας, ἡ, reliquatio, *Ph.*

λοιπογραφῶ, reliquo, *Gl. V.*

λοιπὸς, ὴ, όν, reliquus. Hinc τὸ λοιπὸν, quod superest, et λοιπὸν, *adv.* cæterum, alioquin, (postea ; (2) ad extremum, *potest tamen iis locis ubi* ad extremum *vertitur, melius plerumque verti* jam, *Ern.*) (3) in posterum, et τῷ λοιπῷ, de cætero. A λείπω.

λοισθιὴς, **λοισθῆος**, **λοισθῆϊ**, *Poët.* postremus, in primis in certamine. A λοίσθος.

λοισθήϊα, Ionice pro **λοισθίαι**, præmia, quæ ultimo certatori dantur. A λοίσθος.

λοίσθιον, *adv.* postremo, *Theoc.* ad postremum, *Soph.*

λοίσθιος, ία, ιον, ultimus, postremus. A λοίσθος.

λοισθογένεθλος, ου, ultimogenitus, *Cyr.*

ΛΟΙ΄ΣΘΟΣ, ου, ὁ, ultimus, postremus.

ΛΟ΄ΚΑΔΟΣ, ου, ὁ, ciconia, *Constantinus* ex *Aristot.*

λόκμη, ἡ, chlamys, *Hes.* λόκκη, *Ep.* ubi bustum ; exponitur vero calva, i. e. vetula sponsa.

λοξὰ, *adv.* oblique. A λοξός. Unde

λοξεύω, obliquo, obliquum reddo.

λοξίας, ου, ὁ, obliquator, *Epith.* Apollinis, quia obliquo dabat responsa, vel quia sol obliquis flexibus cœlum percurrit, *Gl. V.* obliquoloquus. A λοξός.

λόξις, ἡ, idem quod λοξότης, obliquitas, *Steph.*

λοξόδαμος, ον, oblique incidens, *Nax.*

λοξοδάμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, oblique incedens. Ex λοξὸς et βαίνω.

λοξοδάτης, ου, ὁ, idem et ex iisd.

λοξοκίνητος, ον, qui oblique movetur, obliquus. A κινέω.

λοξοπολέω, ῶ, oblique vagor, transversus feror. Ex λοξὸς et πολέω, *vagor.*

λοξοτορέω, ῶ, oblique incedo. Ex τόρος.

ΛΟΞΟ΄Σ, ὴ, όν, obliquus, transversus ; (2) ambiguus, dubius.

λοξότης, ητος, ἡ, obliquitas. A λοξός.

λοξοτροχὶς, ίδος, ἡ, oblique currens ; (2) oblique verba volvens. Ex λοξὸς et τρέχω.

λοξογρήσμων, ου, ὁ καὶ ἡ, ambigua oracula edens, *Epith.* Apollinis et Pythiæ. Ex λοξὸς et χράω.

λοξόω, ῶ, obliquo, obliquum reddo. Ab eodem.

λοξῶς, *adv.* oblique. Ab eod.

λόξωσις, εως, ἡ, obliquatio. A λοξόω.

λοπαδαρπαγίδης, ου, ὁ, patellarum raptor, cum scommate dictum in voracem. Ex λοπὰς et ἁρπαγὴ, *raptio.*

λοπάδιον, ου, τὸ, patella, *Dim.* A λοπάς.

λοπαδοφυσητὴς, οῦ, ὁ, helluo. Ex λοπὰς et φυσάω, *inflo.*

ΛΟΠΑ΄Σ, άδος, ἡ, patina, patella.

λοπάω, ῶ, cortice turgesco, sum cortice turgido. A λοπός. Hinc

λοπητός, ῆ, ὁ, tempus anni, quo arborum cortices turgescunt et exemptiles fiunt.

λοπία, ας, ἡ, corticis turgiditas, corticis tumor, quum humor sub eo est.

λοπιάω, ῶ, idem quod λοπάω.

λοπίζω, fut. ίσω, decortico. A λοπός.

λόπιμος, ου, ὁ, decortabilis, qui decorticari potest ; ut κάρυον λόπιμον, nux, *Gl. V.* λόπιμα, castaneæ. Ab eod.

λοπὶς, ίδος, ἡ, squama ; (2) cortex, putamen. Ab eod.

λόπισμα, ατος, τὸ, cortex, putamen. A λοπίζω, *decortico.*

λοπὸς, οῦ, ὁ, cortex. A λέπω.

λοξδαίνω, fut. άνω, incurvo in anteriora. A

ΛΟΡΔΟ΄Σ, ὴ, όν, curvus, cernuus, incurvus in anteriora ; mancus, *Ph.*

λορδόω, incurvo ; trunco, debilito ; λορδοῦμαι, incurvor. A λορδός.

λόρδωμα, ατος, τὸ, idem quod

λόρδωσις, εως, ἡ, incurvatio, inclinatio in anteriora, debilitatio. A λορδόω.

λυδοτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, lanista, *Ph.* Ex τρέφω.

Λυκᾶς, ᾶ, ὁ, Lucas, nomen viri.

λῦμαι, præs. ind. pass. *Att.* pro λύομαι.

ΛΟΥΝΟ΄Ν, *Hes.* λαμπρὸν, lucidum, splendidum.

λῦσεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* et cum ν ἐφελκ. pro ἔλυσε, a λύω.

λῦσις, εως, ἡ, lavatio, *Gl. V.* A λύω.

ΛΟ΄ΥΣΣΟΝ, ου, τὸ, lussum, album quiddam in abiete nascens ; apud *Theophr.*

λυσῶ, fut. 1. ind. act. *Dor.* pro λύσω.

λυτὴς, ῆρος, ὁ, pelvis, vas ad lavandum ; labrum. A λύω.

λυτηρίδιον, ου, τὸ, labellum, *Dim.* a λυτρόν.

λυτήριον, ου, τὸ, idem.

λυτηρίσμος, ου, ὁ, idem, *Gl. V.*

λυτιάω, ῶ, lavare cupio, *Luc. Lex.*

λύτριον, ου, τὸ, aqua sordida balnei, in quo quis lavit, *Hes.* A λυτρόν.

λυτροδαίκτος, ον, in latrina cæsus, *Æsch.*

λύτρον, ου, τὸ, aqua sordida in qua quis lavit.

λυτρὸν, οῦ, τὸ, lavacrum, ipsa aqua in balneo ; (2) balneum ; (3) libamina ; (4) purificatio ; ap. *Script. Eccles.* lavacrum sacrum, seu baptisma. A λύω.

λυτροφορέω, ῶ, lavacrum fero, sponso loturo fero aquam. A

λυτροφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, aquam ferens ad lavandum. Ex λῦτρον et φέρω.

λυτροχοέω, aquam ad lavandum affundo. A

λυτροχόος, ου, ὁ καὶ ἡ, aquam ad lavandum fundens, aquam lavantibus adfundens. Ex λῦτρον et χέω.

λυτρὼν, ῶνος, ὁ, balneum, lavacrum, *Gl. V.* A λυτρόν.

ΛΟΥ΄Ω, fut. λύσω, lavo, et quidem proprie alterum ; λούμαι, lavor, lavo me, f. λυσόμενος, lavaturus, aor. 1. λύσασθαι, lavari, p. pass. λελυμένος, lotus ; λῦμαι, lavor, part. λύμενος, qui lavatur, *Poët.* pro λῦσαι dicitur λύεσσαι, aor. 1. λυσσάμενος, part. lavans, lotus. Καὶ τῶν κελτιδῶν ἔλυσαν ἡμᾶς, *Arist. Lys.* 404. Ὕδασι ποταμίοις λευκὸν χρόα ἐλύσατ᾽, *Eur. Alc.* 157.

λόφαλοι, ων, οἱ, scutula splendida, quæ galeis adfigi solebant, *V. L.* A λόφος.

λοφάω, ῶ, cristatus sum, cristam in capite gero ; (2) cristam appeto. Ab eod.

λοφεῖον, ου, τὸ, cristarum repositorium ; (2) theca speculi. Ab eod.

λοφέω, exalto, *item* acquiesco, desino, *V. L.*

λόφη, ἡ, summitas, *V. L.*

λοφιὰ, ᾶς, ἡ, *Ion.* λοφιὴ, ῆς, ἡ, cervix, dorsum, seu eminentia dorsi ; (2) juba, seta ; (3) summitas, cacumen. Ab eod.

λοφιῇ, dat. sing. *Ion.* pro λοφιᾷ, a λοφιά.

λοφιήτης, ου, ὁ, cristatus, *Ep.*

λοφίζω, exalto, *Vulg. Lex.* A λόφος.
λοφίον, ᾱ, τό, parva crista. A λόφος. Unde
λοφίς, ίδος, ἡ, cristæ in galea repositorium.
λοφνία, ας, ἡ, fax, tæda.
λοχνίς, ίδος, ἡ, facula, tæda.
λοχόεις, όεντος, ὁ, tumulosus, editos colles habens. A λόφος.
λοχοποιός, ὅ, ὁ καὶ ἡ, qui cristas in galeis conficit. Ex λόφος et ποιέω.
λοχοπωλέω, ῶ, cristas vendo.
ΛΟ᾽ΦΟΣ, ᾱ, ὁ, cervix, seu ea pars colli in jumentis, cui jugum imponitur; (2) collum seu cervix hominis; (3) crista, seu setæ equinæ in galea; (4) cristæ avium; (5) collis, tumulus; (6) quicquid editum et elatum est.
λόφυρα, ων, τὰ, animalia, quæ caudam et setas in cervice erectas habent in modum cristæ. Ex λόφος et ἔφυρα, *cauda*.
λόφυρος, cristæ insignis, qui cervicem erigit, superbus, *Hes.* A λόφος.
λοφωτίς, τος, ἡ, cristatura, cristæ emissio. Quasi a λοφόω, quod esset *cristatum reddo*.
λοφωτός, ἡ, ὸν, cristatus, crista insignis.
λοχαγέτης, ᾱ, ὁ, *Dor.* pro λοχηγέτης, *Æsch. Sep. Theb.* 42.
λοχαγίαν, f. ήσω, cohortem duco; (2) insidiis struendis præfectus sum.
λοχαγία, ας, ἡ, præfectura cohortis. A
λοχαγός, ῆ, ὁ, cohortis præfectus. Ex λόχος et ἄγω, *duco*.
λοχαγωγός, ῆ, ὁ, idem et ex iisd.
λοχαγίαι, ας, ἡ, turmæ vel insidiarum præfectura. Ab eod.
λοχάδην, *adv.* insidiose, furtim per cohortes. A λόχος.
λοχάζω, insidior, *Hes.* A λόχος.
λοχαιός, αία, αῖον, parturiens, ad partum pertinens. A λοχές.
λοχεῖν, præs. inf. act. *contr.* pro λοχάειν, a verbo λοχάω.
λοχέαρχης, ᾱ, ὁ, decurio, *Gl. V.* Ex λόχος et ἄρχω, *præsum*.
λοχάω, ῶ, f. ήσω, insidior, insidias pono; λοχάομαι, ῶμαι, insidiis petor; (2) in insidiis locatus sum. Ἐλόχησαν τὰς γυναῖκας, *Herodot.* lib. 6, 138. Λοχησθῆναι πρὸς τῶν διαδρᾱντων, *Hesiod.* A λόχος.
λοχείας, ας, ἡ, puerperium, partus. A λοχός.
λοχεῖα, ων, τὰ, purgamenta post partum in mulieribus relicta. Ab eod.
λοχεῖος, εία, εῖον, ad partum pertinens; ut λοχεία Ἄρτεμις, Diana cum a parturientibus invocatur. At λοχεῖαι, τὰ, purgamenta in utero post partum relicta. Alicubi et τὰ λοχεῖα, pro loco natali. Ab eodem.
λοχειοῖο, *insidiarum*, gen. sing. *Ion.* pro λοχεῖο.
λοχεύς, ῆ, ὁ, idem quod λόχος, *Hesiod.*
λοχευτίαι, idem quod λοχεῖαι, *Poll.*
λόχευμα, ατος, τὸ, fœtus, partus, partu editum. Λόχευμα τοιμενίοισιν Ἀτρέος ἱππότᾱο, *Eur. Orest.* 994. A λοχεύω.
λοχευτρία, ας, ἡ, puerpera, pariens; (2) obstetrix. Ab eod.
λοχεύω, f. εύσω, parturio, pario; λοχεύομαι, parturior; ἐλοχεύθης, a. 1. genitus es; et *active* λοχευθείσης τῆς μητρὸς, matre puerperio functa. Ἄνοσον λοχεύει σ᾽ ὥστε μὴ γνῶναι φίλως, *Eurip. Ion.* 1641. Λοχευθεὶς᾽ ὑφαπνοῇσιν πνοῇ, *id. Bac.* 3. A λοχός.
λοχεύω, insidior. A λόχος.
λοχηγετεῖν, præs. inf. act. *contr.* pro λοχηγετέειν, a
λοχηγετέω, ῶ, cohortem duco. Λοχηγετέω λόχῳ, *Herodot.*
λοχηγέτης, ᾱ, ὁ, cohortis ductor. Ex λόχος et ἡγέομαι, *duco*. Unde
λοχηγέω, ῶ, f. ήσω, cohortem duco.
λόχησις, ή, insidiæ, *Suid.*
λόχιαι, ων, τὰ, puerperium. A λοχός.
λοχίας, ας, ὁ, puerperium, *Gl. V.*
λοχίζω, f. ίσω, in cohortes dispono, decurio; (2) insidias pono, in insidiis colloco. Λοχίζει εἰς ὁδὸν τινα κοίλην καὶ λοχμώδη ὀπλίτας τινὰς, *Thuc.* A λόχος; sed λοχίζω, parturio, pario, a λοχός.
λόχιος, ία, ιον, vide λοχείος.
λοχισμός, ῦ, ὁ, insidiarum collocatio. A λοχίζω.
λοχίτης, ᾱ, ὁ, insidiator; (2) manipularis. A λοχός.
λοχμαῖος, ut λοχμαίαι μῆσαι, musa sylvestris, seu ex sylvis et fruticetis resonans. A
λόχμη, ης, ἡ, dumetum, fruticetum; locus insidiis aptus, ob virgulta densiora. A λόχος.
λόχμιος, silvestris, arbusta et fruticeta frequentans. A λόχμη.
λοχμόομαι, frutico, *Theophr.*
λοχμός, ὁ, obliquus, *Steph.*
λοχμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, arbustis et virgultis densus, fruticosus. Ab eod.
λόχονδε, *adv.* ad insidias. A λόχος.
ΛΟ᾽ΧΟΣ, ᾱ, ὁ, cohors, agmen, aliis centuria, aliis decuria; (2) insidiæ.
ΛΟΧΟ᾽Σ, ῆ, ἡ, gravida, *Diosc.* puerpera, *Ph.*
Λόχος, ὁ, mensis, apud Macedonas, qui ap. Athenienses, Μαιμακτηριών, *Joseph.*
λόω, lavo, ut hinc sit λό᾽ apud *Hom.* pro ἔλεε, lavabat, *Odyss.* 10, 361. Sed potest et pro ἔλυε, a λύω.
λύα, ας, vel λύη, ἡ, seditio, dissidium, pugna. A λύω.
Λυαῖος, ᾱ, ὁ, Lyæus, Bacchus. Ab eod.
λυγαῖος, αία, αῖον, tenebrosus, obscurus. A λύγη, *tenebræ*.
λυγαίως, *adv.* obscure, latenter, *Hes. Suid.*
λυγγάνω, singultio, *Hes.* A λύζω.
λυγγύριον, et λυγκύριον, τὸ, lyncurium, s. electrum, *Theophr.*
λυγγώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, continenter et assidue singultiens. Πυρετοὶ λυγγώδεις, febres cum singultibus, *Aret.* de *Morb. Acut.* 2, 10.
λύγδην, *adv.* cum singultu. Ab eod.
λύγδινος, ίνη, ινον, lygdinus, e lygdo confectus. A λύγδος.
ΛΥΓΔΟΣ, ᾱ, ὁ, lygdus, lapidis genus, candoris plane eximii, Parium marmor.
ΛΥΓΗ, ης, ἡ, tenebræ, obscuritas.
λυγινίνω, singultio, *Suid.* A λύζω.
λυγίζω, fut. ίσω, *Dor.* ξω, flecto, torqueo; vieo, *Gl. V.* Τὸ Ἔρᾱν τὸν ἔρωτα κατέτυχεο, Δάφνι, λυγίξειν, *Theoc.* 1, 97. Ἔρωτος ὑπ᾽ ἀργαλέῳ ἐλυγίχθης, *ib.* 98. A λύγος. Unde
λύγινος, ίνη, ινον, viticeus, vimineus.
λυγιξεῖν, f. 1. inf. act. *Dor.* pro λυγίσαι, a λυγίζω. Unde
λύγισμα, ατος, τὸ, flexus, contortio.
λυγισμός, ῦ, ὁ, idem et ab eod.
λυγιστής, ᾱ, ὁ, λυγισταί, vietores, *Gl. V.*
λυγιστικός, ή, όν, agilis in flectendo se; (2) qui commode flecti potest; *Gl. V.* λυγιστικὸν, viminale.
λυγιστόν, flexile, *Gl. V.* A λυγίζω.
Λυγκεύς, έως, ὁ, Lynceus dictus quidam ob insignem visus aciem, unde proverb. A λύγξ.
λυγκικόν, *adv.* acutissimis oculis, *Hom.* A Λυγκεύς.
λυγκούριον, τὸ, lyncurium, electrum, quod e lyncis urina concrescit. Ex ὄρον.
λυγκικός, ή, όν, lynceus. A λύγξ.
λυγμός, ῦ, ὁ, singultus. A λύζω. Hinc
λυγμώδης, ες, vide λυγγώδης.
λύγξ, γγος, singultus. A λύζω.
ΛΥ᾽ΓΞ, κός, ὁ, vel ἡ, lynx, fera, prædita acerrimo visu.
λυγόθεσμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vitice vinctus.
ΛΥΓΟΣ, ᾱ, ἡ, vitex, vimen; (2) virga, bacillus.
λυγός, ᾱ, ὁ, prelum quoddam, *Hes.* A λυγίζω.
λυγοστυχής, έος, ὁ καὶ ἡ, viticeus, vimineus; ut λυγοστυχὴς λύστος, de cavea psittaci. Ex λύγος et τεύχω, *struo*.
λυγόφως, ὁ, crepusculum.
λυγόω, ῶ, fut. ώσω, flecto, inflecto, vincio, ligo. Καὶ Δαναΐης ἐλύγωσεν ὁ χρυσὸς φρένα. *Epigr.* A λύγος.
ΛΥΓΡΟ᾽Σ, ρὸν, ρὸν, gravis, difficilis, funestus, tristis, exitiosus, miserabilis, misero conveniens.
λυγρῶς, *adv.* graviter, exitiose, miserabiliter. A λύγρος.
λυγώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, viticeus, vitici similis, lentus, flexibilis. A λύγος.
Λύδδα, ης, ἡ, Lydda, urbs Judææ.
Λυδία, ας, ἡ, Lydia, regio Asiæ Min. Mæonia; (2) nomen mulieris. A Λυδός.
λυδιάζω. Lydos imitor, Lydos sequor; (2) cum Lydis facio, *Suid.* Ab eod.
Λυδιακός, ή, όν, Lydius, Lydicus. Ab eod.
Λυδιάς, άδος, ἡ, Lydius, Lydicus. Ab eodem.
Λύδιος, ία, ιον, idem et ab eod.
λυδίζω, ίσω, idem quod λυδιάζω.
Λυδιστί, *adv.* Lydorum imitatione, Lydio more, Lydice. A λυδίζω.
λυδοπαθής, έος, ὁ καὶ ἡ, obnoxius iis πάθεσι, quibus Lydi; voluptarius, mollis.

ΛΥΔΟ᾽Σ, ῦ, ὁ, Lydus, e Lydia oriundus.
ΛΥ᾽ΖΩ, f. ξω, singultio, singulto. Τοῖσιν λύζειν, *Epigr.*
λύθει 3. plur. a. 1. ind. pass. *Bœot.* et *Ion.* pro ἐλύθησαν, a λύω.
λύθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἐλύθη.
Λυθίεσμόσιος, ὁ, Bacchus, apud *Pind.*
ΛΥ᾽ΘΡΟΝ, ᾱ, τὸ, cruor, sanguis pulvere mixtus, cruor, sanies. Οὐδέ τῃ ἔσ᾽ κελαινεφέϊ Κρονίωνι Αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον ὐγετάασθαι, *Il.* 6, 268.
λυθρόω, ῶ, fut. ώσω, cruento, sanguine cum pulvere permisto fœdo; unde part. pass. p. λελυθρωμένος, cruentatus. A λύθρον.
λυθρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, cruentus. Ab eod.
ΛΥΚΑΒΑ᾽Σ, αντος, ὁ, annus, *Apoll. Rhod.* lib. 1, 198.
Λύκαια, ων, τὰ, Lupercalia. A λύκος.
Λύκαινα, ης, ἡ, lupa. Ab eod.
λυκαινίς, ίδος, ἡ, parva lupa, *Dim.* a λύκαινα.
λυκαινόμορφος, ον, lupæ formam habens.
Λυκαῖος, Lycæus. Jovis cognomentum, a Lycæis, seu Lupercalibus, quæ Lycæon instituit.
λυκανθρωπία, ας, ἡ, morbus melancholicus, quo qui laborant, noctu luporum more egrediuntur, et in primis circa mortuorum corpora, donec illucescat, versantur. A
λυκάνθρωπος, sc. νόσος, ἡ, idem. At λυκάνθρωπος, ὁ, homo, qui lycanthropo, seu lycanthropia laborat. Ex λύκος et ἄνθρωπος.
Λυκᾶς, ᾶ, ὁ, nomen canis, *Simon.*
λυκαυγίς, έος, τὸ, diluculum. Ex λύκη et αὐγή, *fulgor*.
λυκάψος, idem quod λύκοψις, *Nic.*
λυκάων, morbus, qui al. λυκανθρωπία, *Steph.*
λυκέη, *contr.* λυκῆ, ῆς, ἡ, pellis lupina. A λύκος.
Λύκειον, ᾱ, τὸ, Lyceum, gymnasium Athenis.
λύκειος, εία, ειον, vel λύκτειος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, lupinus. Est et Apollinis *Epith.* a λύκος; quia lupus ei dicatus; vel a λύκη, quæ sole oriente existit.
λυκεργής, ές, apud *Herod.* vide λυκιεργής.
ΛΥ᾽ΚΗ, ης, ἡ, lux prima, præcedens solis ortum.
λυκηγενής, έος, ὁ καὶ ἡ, lucem generans; (2) in Lycia genitus; (3) *Epith.* Apollinis, quod ei lupus sit dicatus; vel quia sol oriens τὴν λύκην producit. Εὔχεο δ᾽ Ἀπόλλωνι Λυκηγενέϊ, κλυτοτόξῳ, *Il.* 4, 101. Ex λύκος, vel λύκη et γείνομαι.
λυκηδόν, *adv.* luporum more. A λύκος.
λυκηθμός, ῦ, ὁ, luporum ululatus, *Suid.*
λυκιδεύς, έως, ὁ, lupi catulus, pl. λυκιδεῖς, *Theoc.*
λυκιεργής, ές, in Lycia factus, *pro quo vitiose in libris est* λυκεργὴς et λυκοεργής, *Ern.* Al. λυκιοεργής.
Λυκίνθιον, *adv.* e Lycia. A Λυκία, *Lycia*.
λύκιον, ᾱ, τὸ, lycium, arbor spinosa; (2) locus in Thessalia; (3) succus e lycio arbore, seu frutice extractus. A λύκος.
λύκιος, idem quod λυκεῖος, *Eust.*
λυκίς, ίδος, ἡ, lupa parva. Ab eod.
λυκίσκος, ᾱ, ὁ, trochlea sucula carens, *Hes.*
λυκοβαστίας, ᾱ, ὁ, ut λυκοβατίας δρυμός, nemus, saltus, ubi lupi versantur. Ex λύκος et βαίνω, *vado*.
λυκοβρωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, a lupo mansus, a lupo arrosus, a lupo morsus. Ex λύκος et βρώσκω, *voro*.
λυκοδόοντες, canini dentes, qui bini, al. κυνόδοντες. Ex λύκος et ὀδούς.
λυκοειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, lupo similis. Ab εἶδος.
λυκοθαρσής, έος, ὁ καὶ ἡ, lupi more audax, magnanimus. Ex λύκος et θάρσος.
λυκοθήρας, ᾱ, ὁ, luparius, *Gl. V.* nempe qui lupos venatur. Ex λύκος et θήρα.
λυκοκτονέω, ῶ, f. ήσω, lupum vel lupos occido. A
λυκοκτόνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, luporum interfector. Hinc τὸ λυκοκτόνον, ᾱ, aconitum, cujus esus lupos interficit. A κτείνω.
λυκοπάνθης, ηος, ὁ, animal, quod ex parte lupus, ex parte panthera est
λυκοτόδες, ων, οἱ, satellites tyrannorum, vel quod pedes pellibus lupinis contectos haberent, vel potius, quod luporum more rapaces essent, vel etiam lupi insigne in clypeis gestarent.
λυκορράισης, ᾱ, ὁ, luporum laniator; λυκορράισαι κύνες, in *Epigr.* A ῥάω.
ΛΥ᾽ΚΟΣ, ᾱ, ὁ, lupus; (2) lupatum, fræni

genus asperrimum, *Hes.* (3) λύκει, flos herbæ iridis, quod labiorum lupi speciem referant, *V. L.* (4) instrumentum quoddam coquinarium, *Pollux.* (5) avis e monedularum genere, *V. Lex.* Ex *Aristot.* (6) piscis, qui alio nomine καλλιώνυμος, ex Athenæo; (7) aranei genus, *Hes.* (8) pastilli nomen adstringentis et desiccantis, apud *Aëtium*; (9) sol, *Macrob.*

λυκοσκυτάλιον, ε, τὸ, quibusdam sesamoides magnum, *Diosc.* Ex λύκος et σκυτάλιον.

λυκοστάβες, ων, εἱ, equi a fræni genere, quod λύκος, lupatum, *Plut. Symp. Eustathio* sunt, qui bibentes dimidiam capitis partem in aquam immittant. At *Nicandri Scholiastæ*, vespæ.

λυκόσομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui ore lupino est; apuæ *Epith.* apud *Suid.* Ex λύκος et σῶμα.

λυκοσφάλμιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, q. d. lupinos oculos habens; est autem gemmæ nomen.

λυκοφιλία, ας, ἡ, lupina, suspecta et subdola amicitia. A

λυκοφίλιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, subdolus, suspectus, lupina quadam amicitia nixus. Ex λύκος et φίλος.

λυκοφιλίως, *adv.* suspecte, subdole.

λυκοφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, lupum ferens. Ex λύκος et φέρω.

λυκόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui est lupini animi. Ex λύκος et φρήν.

λυκόφως, τὸ, tempus ante solis exortum, *Gl. V.* crepusculum, diluculum.

λυκόχρους, *contr.* λυκόχρως, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, lupi colorem habens. Ex λύκος et χρῶα.

λυκοψία, ας, ἡ, aliis nox sublustris, aliis noctis obscuritas, crepusculum. Ex λύκος et ὄψις.

λύκοψις, λύκοφ-ος, vel λυκοψὸς, quarta anchasæ species, *Diosc. Gal. Paul. Ægin.*

λυκόω, ῶ, dilanio, dilacero lupi more; *pass.* λυκῶμαι, unde p. part. λελυκωμένα, a lupo dilacerata. A λύκος.

λυκώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, lupinus, lupo similis, *Epith.* coloris. Est autem medius inter album et nigrum. Ab eod.

ΛΥ῎ΜΑ, ατος, τὸ, purgamentum, sordes; λύματα, piacula, *Ph.*

λυμάζω, idem quod λυμαίνω, *V. L.*

λυμαίνω, et frequentius, λυμαίνομαι, devasto, labefacto, violo; populor; vitio, corrumpo; λυμηνάμενος, aor. 1. med. qui vastavit; λελυμασμένος, p. part. pass. vastatus. Λυμαίνεσθαι τὰ πράγματα τῆς πόλεως, *Dem.* λέγη, *Eur. Bacch.* 354. Τοιαῦτα μέν τοι Σοφοκλέης λυμαίνεται ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐμὲ τὸν Τηρέα, *Arist. Av.* 100. Α λύμη. Hinc

λυμαντὴρ, ῆρος, ὁ, perditor, corruptor.

λυμαντήριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, perniciosus, exitialis. Α λυμαντήρ.

λυμαντὴς, οῦ, ὁ, idem quod λυμαντήρ.

λύμασις, ἡ, idem quod λῦμα, *Æsch.*

λυμεὼν, ῶνος, ὁ, perditor, vastator, violator. A

ΛΥ῎ΜΗ, ης, ἡ, lues, noxa, exitium; (2) contumelia; (3) sordes; (4) quicquid obest, nocet, perdit; ut *Lat.* pernicies, pestis.

λύμην, plusq. opt. pass. *Ion.* et *Poët.* pro λελυμένος εἴην, a λύω.

λυμηνάμενος, aor. 1. part. med. verbi λυμαίνω.

λυμητὴρ, ὁ, idem quod λυμαντὴς, *Sibyl.*

λύντο, 3. plur. plusq. ind. pass. *Ion.* et *Poët.* pro ἐλέλυντο, a λύω, in *med.* redimo. Λυσόμενος δ' ὑγάτερα, *Il.* 1, 13.

λυσαρὸν, τὸ, tristitia, *Steph.*

λυτέω, ῶ, fut. ήσω, dolore adficio, contristo; (2) lædo, offendo, detrimento adficio; λυτῆμαι, tristor, mœreo. Εἴ με λυτήσει πέρα, præter modum, *Arist. Av.* 1251. Μηδέν᾽α λυτῆσαι τῶν πολιτῶν, *Isocr.* A

ΛΥ῎ΠΗ, ης, ἡ, dolor, animi molestia et ægritudo, tristitia et mœror.

λυτηθήσεσθε, 2. pl. fut. 1. ind. pass. verbi λυτέω.

λύτημα, τήματος, τὸ, id. q. λύτη. A λυτέω.

λυτηρὸς, ρὰ, ρὸν, molestus, molestiam et ægritudinem animi adferens, acerbus, tristis. A λύτη.

λυτηρῶς, *adv.* cum molestia, moleste, cum dolore, dolenter. A λυτηρός.

λυτῆς, 2. sing. præs. conj. act. pro λυτέῃς, a λυτέω.

λυτησιλύπος, ὁ καὶ ἡ, sermonibus molestus, *Ern.*

λυτητικὸς, ἡ, ὸν, qui tristitia adficere solet; (2) qui tristatur. A λυτέω.

λυτῶ, *angere*, 2. sing. præs. imperat. pass. vel med.

λυτρόβιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui duram degit vitam.

λυτρόγαιον, τὸ, soli gracilitas, *Appian.* ap. *Suid.*

λυτρόγαιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, gracile et macilentum solum habens. Ex λυτρὸς et γαῖα.

λυτρόγεως, *Att.* pro λυτρόγαιος.

λυτρὸς, ὰ, ὸν, idem quod λυτηρὸς; (2) gracilis, tenuis, macilentus, aridus. A λυπηρός.

λυτρότης, ητος, ἡ, ariditas, gracilitas, macies. A λυτρός.

λυτρόχωρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod λυτρόγαιος. Ex λυτρὸς et χώρα.

λυτρῶς, *adv.* tenuiter, steriliter.

ΛΥ῎ΡΑ, ας, ἡ, lyra, instrumentum musicum; (2) sidus cœleste; (3) piscis quidam.

λυραοιδὸς, ὁ, ἡ, lyricen, qui lyra canit.

λυρίζω, f. ίσω, lyra cano, lyra ludo. A λύρα.

λυρικὸς, ἡ, ὸν, lyricus, melicus; (2) ὁ, poëta lyricus. Ab eod.

λύριον, ε, τὸ, parva lyra, *Dim.*

λυρισμὸς, ὁ, cantus lyræ. A λυρίζω.

λυριστὴς, οῦ, ὁ, qui lyra canit, fidicen, *Ph.* A λυρίζω.

λυροεργὸς, ὸν, ὁ καὶ ἡ, qui lyras conficit. Ex λύρα et ἔργον.

λυροθλιγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, lyra seu lyræ sono delectatus, gaudens. Ex λύρα et θέλγω.

λυρόκτητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, lyra adquisitus. Ex λύρα et κτάομαι.

λυροκτυπὴς, ὁ, idem quod λυροκτύπος. *Anac.*

λυροκτυπίη, ης, ἡ, lyræ sonus, lyræ pulsus.

λυροκτύπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui lyram pulsat.

λυροποιέω, lyras facio. Hinc

λυροποιητικὸς, ἡ, ὸν, lyras conficiendi peritus.

λυροποιΐδης, ἡ, ὸν, idem.

λυροποιΐα, ας, ἡ, lyrarum compactio, lyrarum conficiendarum scientia. A

λυροποιὸς, ὸ, ὁ καὶ ἡ, qui lyras conficit, qui lyras compingit. Ex λύρα et ποιέω, *facio.*

λυροσοφιστὴς, κος, ὁ, species lyræ, quasi Phœniciæ, *Hes.*

λυρῳδία, ἡ, lyræ cantus. A

λυρῳδὸς, ὸ, ὁ, lyricen, lyren. Ex λύρα et ᾠδή.

λυρῳδῶς, lyrice, more eorum qui lyra canunt.

λυρωνία, ἡ, idem quod λυροποιητικὴ, scil. τέχνη.

λύσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro λύσας.

λυσανίας, ᾱ, ὁ, dolores solvens. Apud *Aristoph.* allusio ad Lysaniam, nomen viri.

λύσαντες, nom. plur. a. 1. part. act. verbi λύω.

λῦσε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔλυσε.

λυσῇ, 3. sing. a. 1. conj. act. verbi λύω.

λυσήνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, homines solvens, homines frangens. Ex λύσις et ἀνήρ.

λυσίγαμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nuptias solvens. Ex λύσις et γάμος.

λυσιγυιΐα, ας, ἡ, membrorum solutio, luxatio. A

λυσίγυιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, membra solvens, dissolvens artus. Ex λύσις et γυῖον.

λυσίδικος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui lites dirimit; (2) qui jura dissolvit. Ex λύσις et δίκη.

λυσιέθειρα, ας, ἡ, capillos solutos sive passos habens. Ex λύσις et ἔθειρα.

λυσιζώνη, ης, ἡ, quæ zonam solvit.

λυσίζωνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, discinctus, *Ph.* (2) quæ virginitatem amisit soluta zona virginali. Ex iisd.'

λυσιπάσσων, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, malorum solutor, a malis liberans. Ex λύσις et κακός.

λυσίπλοκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, capillos solutos seu passos habens. Ex λύσις et πλέκω.

λυσιμαχία, ας, ἡ, lysimachia, herba, cujus ea vis esse dicitur, ut jumentis discordantibus imposita, asperitatem cohibeat. Ex λύσις et μάχη.

λυσιμάχιον, τὸ, lysimachium, herba quædam, *Diosc.*

λυσίμαχος, ὁ καὶ ἡ, solvens pugnam, *Ar.*

λυσιμελέω, dimembro, *Gl. V.* A seq.

λυσιμελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, solvens membra. Ex λύσις et μέλος.

λυσιμερίμνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, curas solvens; (2) curis solvendis idoneus. Ex μέριμνα.

λύσιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, solubilis, qui solvi potest; (2) qui refelli vel refutari potest; (3) exemptilis. A λύσις.

λύσινομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, legis dissolutor, legis ruptor, *Nonnus.* Ex λύσις et νόμος.

λύσιος, ία, ιον, vel λύσιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, solvendi seu liberandi vim habens, *Epith.* Bacchi, quia solvit et liberat curis. At λύσιοι θεοὶ, expiationum præsides dii; τὰ λύσια, sacra Bacchi. A λύω.

λυσιταίγμιον, ονος, ὁ, in jocos resolvens, (*Epith.* Bacchi. ap. *Anac.* sed vox est corrupta et contra analogiam, ex qua est *finiens ludos, Ern.*) Ex λύω et παίγμα.

λυσιτήμιον, ονος, ὁ καὶ ἡ, detrimento vel damno liberans. Ex λύω et τῆμα, *damnum.*

λυσίτοθος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, desiderium s. amorem solvens. Ex λύσις et πόθος.

λυσίτονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, laboribus et molestiis liberans, dolores eximens.

λύσις, εως, ἡ, solutio, dissolutio; (2) actio solvendi captivitate; (3) redemptio; (4) solutio quæstionis vel ænigmatis; (5) solutio pecuniæ vel debiti; (6) expiatio. A λύω.

λυσιτέλεια, ας, ἡ, utilitas, reditus, fructus. A

λυσιτελέω, ῶ, utilis sum, prosum, expedio, confero; λυσιτελεῖ, expedit. Μηδενὶ δι-σπότῃ λυσιτελεῖν, *Xen.* Λυσιτελεῖ αὐτῷ εἰ μύλος, &c. *Luc.* 17, 2. A

λυσιτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, utilis, frugifer, commodus; λυσιτελέ-στερον, commodius. Ex λύω et τέλος, *vectigal.*

λυσιτελόντως, *adv.* utiliter. A λυσιτελέων, part. præs. a λυσιτελέω.

λυσιτελῶς, *adv.* utiliter, commode.

λυσίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, mentem curis solvens s. liberans, seu prudentiam e mente tollens, *Epith.* Lyæi s. Bacchi. Ex φρήν.

Λυσιῳδὸς, οῦ, ὁ, Lysiodus. Λυσιῳδοὶ, erant theatrales musici, a Lyside sic dicti, et ᾠδή.

ΛΥΣΚΑ῎ΖΩ, f. άσω, aufugio, *Hes.*

λῦσον, 2. sing. a. 1. imper. act. verbi λύω.

ΛΥ῎ΣΣΑ, vel λύττα, rabies, furor, proprie canum; (2) vermiculus sub lingua canum, quo exempto nec rabidi fieri, nec fastidium sentire dicuntur; (3) amor insanus.

λυσσαλέος, έα, έον, rabidus. A λύσσα.

λυσσανίος, α, ον, idem quod λυσσήεις, *Ar.*

λυσσὰς, άδος, ἡ, rabida, rabiosa. Ab eod.

λυσσάω, vel λυττάω, ῶ, rabidus sum, in rabiem actus furo, de canibus et lupis; (2) de homine. Λυττῶν καὶ ὠχριῶν δισπότης, *Plat.* Ab eod.

λυσσήεις, εντος, ὁ, rabidus, furiosus.

λύσσημα, ατος, τὸ, rabies, furor, *Eur. Orest.* 264. A λυσσάω.

λυσσᾶν, præs. inf. act. *Dor.* pro λυσσᾶεν, ex λυσσάειν, a λυσσάω.

λύσσῃς, 2. sing. a. 1. conj. act. *Poët.* pro λύσῃς, a λύω.

λυσσήτης, ες, idem quod λυσσητὴς, ήτεος, ὁ, rabidus, rabiosus. A λυσσάω.

λυσσητὴς, ὁ, idem quod λυσσητὴρ, *Ep.*

λυσσοδῆκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, a rabido cane morsus. Ex λύσσα et δάκνω.

λυσσομανέω, attonitus sum, furo, *Man.*

λυσσομανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in rabidum furorem actus, rabidus præ furore. Ex λύσσα et μαίνομαι, *furo.*

λυσσόω, ῶ, f. ώσω, in rabiem ago; λυσσόομαι, in rabiem agor, rabie percellor, a. 1. λυσσωθῆναι, rabie agitari. A λυσσάω.

λυσσόων, *furens*, præs. part. act. *Poët.* pro λυσσῶν, *contr.* ex λυσσάων, a λυσσάω.

λυσσώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, rabidus, rabiosus.

λυσσωθείης, 2. sing. aor. 1. opt. pass. verbi λυσσόω.

λυσσῶσι, 3. plur. præs. ind. vel conj. act. verbi λυσσάω.

λυσσῶτις, ιδος, ἡ, trux, torva visu.

ΛΥ῎ΣΩΜΑ, ατος, τὸ, æquamentum capillorum, *Gl. V.* λύσωμα, discriminale. Hinc

λυσωμάτιον, ᾱ, τὸ, discerniculum, *Gl. V.*

λύσωσις, εως, ἡ, idem quod λύσωμα.

λυτὰ, τὰ, juris intermissiones, quæ et λύσιμα, *Ep.*

λυτέον, solvendum. A λύω.

λύτειρα, ας, ἡ, solutrix, quæ solvit. A

λυτὴς, ήτος, ὁ, solutor, liberator; (2) expiator. A λύω.

λυτήρια, τὰ, sacra expiatoria, *Soph.*

λυτηριὰς, άδος, ἡ, liberatrix.

λυτήριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, liberatorius, solutorius ; (2) expiatorius ; (3) solvendi seu liberandi vim habens. A λυτήρ.

λυτικὸς, ἡ, ον, solvendi vim habens. A λύω.

λυτικῶς, *adv.* cum vi dissolvendi.

λύτο. 3. sing. plusq. ind. pass. *Ion.* et *Poët.* pro ἐλέλυτο. a λύω, *solvo*, *Il.* 21, 114.

λῦτο, pro ἐλύετο, 3. sing. imp. *Il.* 24, 1.

λυτὸς, ἡ, ὀν, solubilis, qui solvi potest ; (2) solutus. Ab eod.

λύτρεον, ᾱ, τὸ, redemptionis pretium, pretium redempti captivi, *Ph.* λύτρα, redimiæ. Ab eod.

λυτρόω, ῶ, fut. ώσω, redimo ; λυτρόομαι, ῶμαι, redimo, redimor ; λυτρώσασθαι, redimere ; λυτρωθῆναι, redimi, redemptum esse. Ὁ μέλλων λυτρῶσθαι τὸν Ἰσραὴλ, *Luc.* 24, 21. Οὐ φθαρτοῖς —— ἐλυτρώθητε, 1 *Pet.* 1, 18. A λύτρον.

λύτρωσις, εως, ἡ, redemptio, expiatio. A λυτρόω.

λυτρωτέον, redimendum. Ab eod.

λυτρωτὴς, ὁ, idem quod λυτρωτής.

λυτρωτὴς, ᾶ, ὁ, redemptor. Ab eod.

λύτωρ, ορος, ὁ, liberator, solutor. A λύω.

λυχναῖος, ᾱ, ὁ, et λυχνεῖος, έας, ὁ, lapis pellucidus, speciesque pyropi, seu carbunculi. A λύχνος.

λυχνάπτης, ᾱ, ὁ, qui lychnum seu lumen accendit, *Steph.* Ex λύχνος et ἅπτω. Unde

λυχναψία, ας, ἡ, luminis seu lychni accensio ; lucernarum accensio, *Gl. Vet.*

λυχνεῖον, ᾱ, τὸ, candelabrum. A λύχνος.

λυχνεύω, fut. εύσω, præluceo. Ab eod.

λυχνεὼν, ῶνος, ὁ, lucernarum repositorium.

λυχνία, ας, ἡ, idem et ab eod.

λυχνιαῖος, αία, αῖον, ut λυχνιαία φλὸξ, lucernæ flamma. Ab eod.

λυχνίδιον, ᾱ, τὸ, lucernula, *Dim.* ab eod.

λύχνιον, ᾱ, τὸ, idem quod λυχνία.

λυχνὶς, ίδος, ἡ, lucernula ; (2) flos quidam, *Ph.* λυχνὶς, rosa Græca ; *item*, populia, lychnis, *Plin.* l. 25. § 74. c. 10. *Angl.* CAMPIONS ; (3) gemma quædam.

λυχνίσκος, ᾱ, ὁ, lucernula. A λύχνος.

λυχνίτης, ᾱ, ὁ, q. d. lucernarius ; λυχνίτης λίθος, λυχνίτις πόα, herba lucernaria ; lychnites, lapis. Ab eod.

λυχνόβιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, quæ noctu agenda sunt interdiu agens, et quæ interdiu peragenda sunt noctu agens ; lucernarius. A λύχνος et βίος, *vita.*

λυχνοδόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, lychni seu ellychnii vorator. Ex λύχνος et βορὰ, *cibus.*

λυχνοκαΐαι, ας, ἡ, *Ion.* λυχνοκαΐνη, ης, ἡ, dies festus, apud Ægyptios, quo lampades accendebantur. Ex καίω, *uro.*

λυχνοκαυτεῖον, candelis utor per noctem, candelis illumino.

λυχνοκαυτέω, ας, ἡ, luminum, lucernarum seu lychnorum accensio. Ex iisd.

λυχνοπoιὸς, ὁ καὶ ἡ, lucernarum confector. Ex λύχνος et ποιέω.

λυχνόπολις, εως, ἡ, urbs lucernarum, nomen fictum a *Luciano* in *V. Hist.*

λυχνοστόλης, ᾱ, ὁ, lychnorum seu lucernarum venditor. Ex λύχνος et στολὴ.

ΛΥΧΝΟΣ, ᾱ, ὁ, lychnus, lucerna, candela.

λυχνοῦχος, ᾱ, ὁ, lychnuchus, qui lychnum tenet, qui lumen sustinet, *Gl. Vet.* lucernarius ; condelabrum ; (2) lucerna, monopodium, cui lumen cum candelabro imponitur. Ex λύχνος et ἔχω.

λυχνοφορέω, lampada gesto. A seq.

λυχνοφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, lucernam ferens, prælucens. Ex λύχνος et φέρω.

λύχνωμα, ατος, τὸ, vox *Medicorum*, linteolum, quo in curationibus vulnerum utuntur, *Schol. Aristoph.*

ΛΥ'Ω. fut. λύσω, p. λέλυκα. solvo, laxo, remitto, libero, solvo e portu ; in *med.* redimo. Οὐ γὰρ ἡσυχὸς κόρη ἔλυσε χρησμὸν (δὶκὴ), ὡς πρὶν, αἰόλον ϛόμα. *Lyc.* 4. Πεῶτος ἀγγέλων ὄκνου σὲ λύσω, *Soph. Trach.* 184. Τῆς νῦν παρούσης τημονῆς λύσεις βάρος, *id. El.* 945. Οἱ γὰρ Πευτάνεις λύσει τὴν ἐκκλησίαν, *Arist. Ach.* 177. Δῦσόν με δεσμῶν, *id. Thesm.* 1118. Παῖδα δ' ἐμοὶ λύσαιτε φίλην, *Il.* 1, 20.

ΛΫ, λῇς, λῇ, vel λῇς, λῇ, volo, vis, vult ; λῶντι, pro λῶσι, volunt.

λωβάζω, f. άσω, injuria adficio, contumeliam infero ; λωβάζεσθαι, contumeliose improbari. A λώβη.

λωβάομαι, ῶμαι, idem ; (2) corrumpo, depravo ; (3) mutilo, deformo. *Item pass.* λελωβημένος, contumelia affectus ; depravatus, mutilatus ; λωβητὶς, a. 1. idem. Πλεῖστάσιν ἀρετάνασι λωβᾶται βίον, *Soph. Antig.* 54. Τὴν πόλιν ὕστως αἰσχρῶς καὶ δεινῶς ἐλωβήσαντο, *Herodot.* Ab eod.

λωβευτὶς, εως, ἡ, contumeliæ illatio, irrisio. A

λωβεύω, f. εύσω, contumelia adficio ; (2) irrideo, illudo, *Odyss.* 23, 15.

λωβέω, λωβέομαι, *Ion.* injuriam infero. A

ΛΩ'ΒΗ, ης, ἡ, injuria, contumelia ; (2) opprobrium, dedecus ; (3) pernicies, damnum, jactura, mutilatio ; (4) quidam aurium morbus. Hinc

λωβήεις, ήεσσα, ῆεν, damnosus, perniciosus.

λώβησις, εως, ἡ, injuriæ s. contumeliæ illatio. A λωβέω.

λωβητὴρ, ῆρος, ἡ, injuriæ s. contumeliæ illator, injuriosus, contumeliosus ; (2) contumelia dignus ; flagitiosus. Ab eod.

λωβητὴς, ᾶ, ὁ, injuriosus, contumeliosus ; (2) depravator, corruptor. Ab eod.

λωβητὸς, ὴ, ὸν, injuria, seu contumelia adfectus, læsus ; (2) injuriæ, s. contumeliæ expositus, sive obnoxius ; (3) dolore adfectus. Ab eod.

λωβήτωρ, ορος, ὁ, conviciator, contumeliosus ; (2) qui nocet, qui perdit, qui vastat.

λωβὸς, ὴ, ὸν, qui aurium quodam morbo laborat ; (2) perplexus. A λώβη.

ΛΩΓΑ'ΝΙΟΝ, ᾱ, τὸ, quod e bovis collo s. labiis, dependet, paleare.

λωΐων, ονος, ὁ καὶ ἡ, melior, quem magis volumus. Hinc *compar.* alius λωΐτερος, melior, et *superl.* λώϊστος, et *contr.* λῷστος, optimus. A λῷ, *volo.*

ΛΩ̈ΜΑ, ατος, τὸ, fimbria, instita, ora vestimenti.

λωμάτιον, ᾱ, τὸ, fimbriola. A λῶμα.

λῶντι, 3. pl. præs. ind. act. *contr.* pro λώουτι, a λάω, *volo.*

ΛΩ̈ΟΣ, vel λῶος, ᾱ, ὁ, Lous, mensis, apud Macedonas, cujus primo die solstitium æstivum incidit.

λωτὰς, άδος, ἡ, vestimentum tenue. A λώτη, ης, ἡ, pallium ; (2) vestimentum, vestis. Ab eod.

λωτίζω, f. ίσω, veste exuo, denudo.

λώτιον, ᾱ, τὸ, parvula tunica ; (2) vestis ; (3) vestimentum vile ; (4) velum nauticum, *Dim.* ab eod.

λωτοδυσία, ας, ἡ, spoliatio, grassatio, proprie vestium exspoliatio. A λωτοδύω.

λωτοδυτέω, veste exuo, vestimenta furor ; (2) spolio, rapinis infesto, *Ph.* λωτοδυτεῖ, grassatur. Λωτοδυτῶν τὴν Ἑλλάδα, *Hermog.* vid. et *Aristoph. Plut.* 165. A

λωτοδύτης, ᾱ, ὁ, qui viatores vel mortuos vestimentis exuit et spoliat, seu in balneis depositas vestes surripit, grassator. A

λωτοδύω, fut. ύσω, idem quod λωτοδυτέω.

ΛΩ̈ΠΟΣ, εος, τὸ, vestimentum tenue.

ΛΩ̈ΡΟΝ, ᾱ, τὸ, lorum, habena ; (2) vinculum capitis, diadema imperatorium.

λῶρος, ᾱ, ὁ, idem.

λωροτομέω, in lora seco. A τομή.

λῶτος, vide λωΐων.

λώτοξ, αγος, ὁ, mendicus ; (2) tibicen. A λωτὸς.

λωτεῦντα πεδία, campi loto abundantes, herbosi, apud *Homerum*, *Il.* 12, 283. pro λωτοῦνται, quod veteres contractum ex λωτόεντα volunt, a λωτόις, alii ex λωτέοντα, quasi a λωτέω, quod esset *lotum et herbas profero.*

λωτίζω, ας, ὁ, sertum e loto toxtum.

λωτίζω, fut. ίσω, lotum carpo, lotum decerpo. Ab eod.

λώτινος, ίνη, ινον, lotinus, e loto factus.

λώτισμα, ατος, τὸ, flos loti ; (2) *Metaph.* flos populi, i. e. præcipui, *Eurip. Hel.* 1609.

λωτόεις, όεσσα, όεν, loti ferax, herbosus ; ponitur ob λωτεῦνται, quod vide.

ΛΩΤΟ'Σ, ῦ, ὁ, lotus ; (2) trifolium, *Ph.* (3) tibia, *Eur. Iph.* in *Aul.* 1036, et *Electr.* 716.

λωτοτρόφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, lotum alens seu producens. Ex λωτὸς et τρέφω.

Λωτοφάγοι, populi loto victitantes. Ex eod. et φαγεῖν.

λωτοχρόος, aquam fundens, *Dor.* pro λωτροχόος, vide λοιτροχόος.

ΛΩΦΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, respiro, interquiesco. Κἄπειτ' ἐπειδὴ τῶδ' ἐλώφησεν φόνῳ, *Soph. Aj.* 61. Ἀπὸ νόσου μεγάλης καὶ πολέμου βαρυχὺ τι λελωφηκαμεν, *Thuc.* lib. 6, 12.

λωφέω, ῶ, quiesco, *Hes.* (2) sedo, *Æsch. P.* λωφήσιον, sedandi vim habens. A λωφέω.

λώφημα, ατος, τὸ, laxamentum. A λωφάω.

λώφησις, εως, ἡ, quies, cessatio, respiratio, laxamentum. Ab eod,

λωφία, ας, ἡ, idem et ab eod.

M

M, Litera duodecima, μῦ, ab Hebr. Mem ; (2) nota numeri *quadraginta*, et cum linea neola subjecta (M), *quadraginta millia.*

MA', *adv. jurandi negat.* μὰ Δία, non certe, per Jovem, ὦ μὰ Δία, idem. Sed ναὶ μὰ Δία, *affirmat.* profecto, certe, per Jovem. Ναὶ μὰ τὸδε σκῆπτρον, næ per hoc sceptrum, *Il.* 1, 234. Occurrit μὰ solum et affirmative, sed raro, et fere ap. *recentiores.*

μαγαδίζειν, magadi canere, psallere.

μαγάδιον, ᾱ, τὸ, parva μαγάς ; (2) asserculus, qui recipit chordas lyræ, *Dim.* a μαγάς.

μάγαδις, sive μαγάδις, acc. ιν, ἡ, magas, instrumentum quoddam musicum.

μαγάδιζειν, fides pulsare, psallere. A

ΜΑΓΑ'Σ, άδος, ἡ, ponticulus testudinis, seu hemisphærii testudinei, super quo nervi tenduntur, nullum alias sonum ediderit, qui olim ex arundine factus ; ei post vel lignea tabella, vel cornea substituta est, unde Cic. in testudinibus resonari cornu dicit, *Ern.*

μαγγανεία, ας, ἡ, veneficium, præstigiæ, incantatio, lenocinio. A μαγγανεύω.

μαγγάνευμα, ατος, τὸ, idem et ab eod.

μαγγανευτὴς, ᾶ, ὁ, veneficus, præstigiator, mango, qui varias res miscet, ut alios decipiat. Ab eod. Hinc

μαγγανευτικὸς, ἡ, ὸν, præstigiatorius.

μαγγανεύω, præstigiis et incantationibus utor ; (2) assentando, adulando decipio, assentor, adulor. Κίρκην —— μαγγανεύσαν, μολύνσάν τε τὼς ἑταίρους, λαδόντες, *Arist. Plut.* 310. A

ΜΑΓΓΑΝΟΝ, ᾱ, τὸ, veneficium, præstigiæ ; (2) machinamentum præstigiatorium ; (3) seræ vectis, pessulus, repagulum ; *Ph.* μάγγανον πολεμικὸν, ballista ; μάγγανα πολεμικὰ, tormenta.

Μαγδαλὰ, Magdala. Nomen loci Hebr. *Turris.*

Μαγδαλην, ῆς, ἡ, Magdalena. Nomen mulieris Hebr. *Magnifica*, vel etiam quæ e Magdala oriunda est, Magdalensis.

Μαγδαληνὸς, ὴ, ὸν, Magdalenus, Magdalensis.

Μαγδαλία, ας, vel Μαγδαλὶς, ἄς, ἡ, pulpa mollior ex pane, ad detergendas manus adhiberi solita. A μάσσω.

μαγεία, ας, ἡ, magia, ars magica, scientia magica. A μαγεύω.

μαγείραινα, ἡ, coqua. A μάγειρος.

μαγειρεῖον, ᾱ, τὸ, locus, in quo coquinaria exercetur, culina, coquina. A μάγειρος.

μαγείρευμα, τὸ, cibus coctus. A μάγειρος, fut. εύσω, coquinariam exerceo, sum coquus ; (2) lanio, macto.

μαγειρικὸς, ὴ, ὸν, ad coquum pertinens, coquinarius, culinarius. Hinc ἡ μαγειρικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars coquinaria.

μαγειρικῶς, *adv.* arte coquinaria.

μαγειρίσκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, coquulus, *Dim.*

μαγείρισσα, ης, ἡ, coqua. A

ΜΑΓΕΙΡΟΣ, ᾱ, ὁ, coquus.

μάγευμα, ατος, τὸ, machinamentum magicum, artes magicæ, *Eurip. Suppl.* 1110. A μαγεύω.

μαγεὺς, έως, ὁ, pinsor, pistor ; (2) tergens, abstergens, abstersor. A μάσσω.

μαγευτὴς, ᾶ, ὁ, magicus, artis magicæ peritus. A

μαγεύω, magus sum, artes magicas calleo, exerceo, magicis artibus utor. Καταγαγεῖν τὸν Δία μαγεύσαντας ἐκείνους, *Plut.* A μάγος.

μαγικὸς, ὴ, ὸν, magicus, præstigiatorius, veneficus. Ab eod.

μαγὶς, ίδος, ἡ, mactra, vas subigendæ farinæ ; (2) offa ; (3) panis, apud *LXX.* A μάσσω.

μάγμα, ατος, τὸ, quidquid superest cras-

sum ex aliqua materia expressa retrementum; (2) unguentum, et omne spissius, pauco humore subactum. Ab eod.

ΜΑΤΝΗΣ, ητος, ἡ, magnes, lapis ferrum attrahens; (2) ὁ, qui est ex Magnesia.

μαγνησία λίθος, Hippocr. magnes.

μαγνήτης, ου, ὁ, idem quod *μάγνης*.

μαγνῆτις, ίδος, ἡ, sc. *λίθος*, magnes.

ΜΑΓΟΣ, ου, ὁ, magus, sapiens apud Persas, rerum divinarum naturaliumque peritus; (2) præstigiator, veneficus, magicæ artis peritus.

μαγοφονία, ας, ἡ, magorum cædes, eorum, qui post Cambysis mortem regnum invaserant; (2) dies festus apud Persas. A φόνος.

ΜΑΓΓΑΡΙΣ, εως, ἡ, magudaris, radix laserpitii.

Μαγώγ, ὁ, Magog. Nomen *Hebr. ἄκλιτον, Munimentum.*

μαγωδῶ, ῆς, ἡ, mollis quædam et effeminata saltatio, a Chrysogono mago, *Hes.*

μαγωδία, ας, ἡ, magodia, ludus scenicus in quo magorum decantabantur miracula. A

μαγωδός, οῦ, ὁ, histrio magorum miracula decantans, gestibusve exprimens. Ex *μάγος* et *ᾠδός, cantor.*

μαδάλλω, glabro, depilo, *Hes.* A *μαδός*. Hinc

μαδαρός, ᾶ, ὸν, depilis, glaber, lævis.

μαδαρότης, ητος, ἡ, glabrities, lævor, ex defluvio pilorum. A *μαδαρός*.

μαδαρόω, ῶ, fut. *ώσω*, glabro, depilo. Ab eodem.

μαδάρωσις, εως, ἡ, depilatio; (2) idem quod *μαδαρότης*; (3) defluvium palpebrarum.

μαδάω, lævis et depilis sum; (2) madeo, madidus sum; part. *μαδῶντες*, glabriones, *Gl. V. Arist. Plut.* 266. A *μαδός*.

μάδδα, Dor. pro *μάζα*.

Μαδιάν, ἡ, Madian. Nomen regionis Hebr. *ἄκλιτον. Judicium.*

μαδίζω, fut. *ίσω*, glabro, depilo; (2) depilis sum; *μαδισθείς*, aor. 1. part. pass. depilatus, *Ph.* A *μαδός*.

μάδισις, εως, ἡ, defluvium pilorum, glabrities. A *μαδίζω*.

μαδιστήριον, ου, τὸ, id, quo glabratur, seu lævigatur cutis, *Gl. Vet.* volsella. Ab eodem.

ΜΑΔΟΣ, ὁ, ἡ, ὸν, lævis, glaber, depilis.

μάδυα, ων, τὰ, pruna, madrya. A *μαλόδυα*.

μαδωναῖς, ῆς, herba nymphæa, a Bœotis sic dicta, apud *Theophr.*

ΜΑΖΑ, vel *μᾶζα*, ης, ἡ, maza, offa; (2) panis; (3) massa auri vel argenti, *Gl. V.*

μάζα, βῶλος, massa.

μαζαγώγος, ου, ὁ, ob mazam flens, *Hes.* Ex *μάζα* et *γοάω, fleo.*

μαζαγρέτας, Dor. pro *μαζαγρέτης*, ου, ὁ, mazarum sectator, lurco, helluo. Ex *μάζα* et *ἀγρέω, sector.*

μαζάω, ῶ, mazas pinso, coquo. A *μάζα*.

μάζινος, ίνη, ινον, e maza factus. Ab eod.

μάζιον, ου, τὸ, mamilla, *Gl. V.* A *μαζός*.

μάζιον, ου, τὸ, mazula, parva maza, offula, *Gl. V.* (2) aurum et argentum rude, non signatum, *Thuc. Dim.* a *μάζα*.

μάζισις, ης, ἡ, idem et ab eod.

μαζονόμιον, seu *μαζονομεῖον*, ου, τὸ, lanx, *Pollux.*

μαζονομος, lanx, *Gl. V. μαζόνομοι*, lances, *Gl. V.* A *μάζα* et *νέμω, tribuo.*

μαζοτέπτης, ου, ὁ, qui mazas coquit. Ex *μάζα* et *πέπτω, coquo.*

μαζοτοιός, οῦ, ὁ, offarius, *Gl. V.*

μαζοποιέω, ῶ, fut. *ήσω*, mazas conficio.

ΜΑΖΟΣ, ου, ὁ, mamma, mamilla. Apud *Callim.* et pro nutrice.

μαζέσιος, α, ον, uberosus, *Lyc.* 534. A *μαζός*.

μαζοφορεῖς, ίδος, ἡ, cistella ferendis mazis, *Hes.* Ex *μάζα* et *φέρω*.

ΜΑΖΩΝΕΣ, bacchanale convivium, apud Spartanos.

ΜΑΘΑΛΙΣ, ίδος, ἡ, genus poculi vel mensuræ.

μάθι, 2. sing. a. 2. imper. act. v. *μανθάνω*.

μαθεῖμαι, f. 2. ind. med. *Dor.* pro *μαθεῖσομαι*.

μάθημα, ατος, τὸ, disciplina, studium, documentum; (2) orbis artium, quæ in ludis puerilibus traduntur. A *μανθάνω*.

μαθηματικὴ, ῆς, ἡ, sc. *ἐπιστήμη*, mathesis, disciplinarum mathematicarum complexus et notitia. A

μαθηματικός, ἡ, όν, ad disciplinas pertinens, ad disciplinas aptus; (2) discendi cupidus; (3) docilis; (4) sciens, peritus; (5) ad mathemata pertinens, ad mathematicos pertinens; (6) mathematicus, disciplinarum mathematicarum peritus. A *μάθημα*.

μαθηματικῶς, adv. mathematice, mathematicorum more.

μαθήσεαι, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro *μαθήσῃ*, a *μανθάνω*.

μάθησις, εως, ἡ, ipsa discendi actio, cognitio, perceptio, doctrina, disciplina. A *μανθάνω*.

μαθητεία, ας, ἡ, institutio discipuli, doctrina vel disciplina oralis. A *μαθητεύω*.

μαθητέον, discendum est, discere oportet. A *μανθάνω*.

μαθητεύω, f. *εύσω*, discipulus, sive auditor sum; (2) doceo, instituo; *μαθητεύομαι*, doceor. *Ὅσ καὶ αὐτὸς ἐμαθήτευσε τῷ Ἰησοῦ, Matt.* 27, 57. *Μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, id.* 28, 19. A *μαθητής*.

μαθητής, οῦ, ὁ, discipulus. A *μανθάνω*.

μαθητιάω, ῶ, discipulus esse, discere cupio. *Δεῖξον ὡς τάχιστά μοι τὸν Σωκράτη, μαθητιῶ γάρ, Arist. Nub.* 183. A *μαθητής*.

μαθητός, ἡ, όν, q. d. discibilis, qui disci potest, debet. A *μανθάνω*.

μαθήτρια, ας, ἡ, discipula. A *μαθητής*.

μαθητρίς, ίδος, ἡ, idem et ab eod.

μαθοῖσα, a. 2. part. act. f. g. *Dor.* pro *μαθοῦσα*, a *μανθάνω*.

Μαθουσάλα, ὁ, Mathusala. Nomen viri Hebr. indeclin. *Mortem pellens.*

μαθών, qui didicit, a. 2. part. m. g. verbi *μανθάνω*.

ΜΑΙΑ, ας, ἡ, obstetrix; (2) nutrix; (3) avia; (4) appellatio honestior matronæ cujusvis ætate provectioris; (5) genus cancrorum; (6) Maia, filia Atlantis.

Μαιάνδριος, ία, ιον, Mæandrius, a

ΜΑΙΑΝΔΡΟΣ, ου, ὁ, Mæander, fluvius Asiæ Minoris admodum flexuosus; (2) *Trop.* ambages.

μαιάς, άδος, ἡ, nutrix; (2) avia. A *μαῖα*.

μαιεῖσα, ας, ἡ, obstetricia ars. A *μαιεύω*.

μαίευμα, ατος, τὸ, quod ab obstetrice extractum est, partus, infans. Ab eod.

μαίευσις, εως, ἡ, idem quod *μαιεῖα*. Ab eodem.

μαιευτικός, ἡ, όν, ad obstetricem pertinens, obstetricius. Ab eod.

μαιευτικῶς, adv. obstetricum more.

μαιεύτρια, ας, ἡ, obstetrix. A *μαιεύω*. Hinc

μαιευτρικῶς, adv. obstetricum ritu.

μαιεύω, et *μαιεύομαι*, obstetricem ago, sum obstetrix; (2) pullos avium nutrio; (3) quæro, investigo, scrutor. *Αὐτὸν τίκτοντα καυθαρὸς σε μαιεύσομαι, Arist. Lys.* 698. A *μαῖα*.

μαιμάζειν, palpitare, agitari, salire, fluctuari, *Suid.* A *μάω*.

μαιμακτήριος, ον, τὰ, sacra, quæ apud Athenienses fiebant Jovi Μαιμάκτῃ.

Μαιμακτηριών, ῶνος, ὁ, mensis, a quo hyems incipit, quo Jovi Μαιμάκτῃ, sacrificabant Athenienses, propter mutationem et turbulentiam aëris, September, *Gl. V.*

μαιμάκτης, ου, ὁ, furore percitus, furiosus; turbulentus, Jovis *Epith.* A *μαιμάσσω*.

μαίμαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, turbulentus, impetuosus, *Hes.* Ab eod.

μαιμάσσειν, vehementer cupere, palpitare, *Hes.* Ab eod.

μαιμάω, ῶ, f. *ήσω*, vehementer cupio, impetu feror. *Μαιμῶν πορέσσαι χεῖρα διψῶσαν φόνω, Lyc.* 1171. Ab eod.

μαίμησε, 3. sing. a. 1. *Ion.* pro *ἐμαίμησε*.

μαιμώων, part. act. *Poët.* pro *μαιμῶν*, *contr.* ex *μαιμάων*.

μαιμώωσα, præs. part. act. f. g. verbi *μαιμώω*, pro *μαιμάω*.

μαιμώσσω, cupio, impetu feror. A *μαιμάσσειν*.

μαιμῶω, f. *ώσω*, idem quod *μαιμάω*.

μαινάς, άδος, ἡ, insana, furiosa, lymphata; *Μαινάς*, Bacchæ, *Μαινάδες*, Bacchæ. A *μαίνομαι*.

μαίνη, ης, ἡ, mæna, piscis Hecatæ seu Dianæ sacer.

μαινίδιον, ου, τὸ, mænula, *Dim.* A *μαινίς*.

μαινίς, ίδος, ἡ, mæna, piscis. A *μαίνη*.

μαινόλης, ου, ὁ, furens, lymphatus, Bacchi *Epith.* A *μαίνομαι*.

μαινόλις, ίδος, ἡ, furens. A præc.

ΜΑΙΝΟΜΑΙ, fut. *μανοῦμαι*, insanio, furo, desipio; (2) vehementi studio et voluptate teneor; *μαινόμενος*, part. furens, insanus, lymphatus, *Ph. μανείς*, a. 2. in furorem actus, furore percitus. *Ὁ δισσότης μὲ μαίνεται καινὸν τρόπον, Aristoph. Pace*, 54.

μαίνυεργος, ου, ὁ, mænurgus, piscis.

ΜΑΙΝΩ, in furorem ago, aor. 1. *ἔμηνα*. *Φαιμάκοις ἑτέρα (γυνὴ) τὸν ἄνδ' ἐμήνευ, Arist. Thesm.* 568.

μαίομαι, cupio; gestio; (2) quæro. A *μάω*.

μαιόομαι, obstetrix sum, *Ep.* A *μαῖα*.

μαίρα, canicula, sidus; æstus intensissimus; luna, *Hes.* A *μαίρω, luceo.*

ΜΑΙΡΩ, luceo.

μαίσων, ὁ, coquus vel coqui servus, *Hes.*

μαίω, instigo, incito, al. quæro, *ib.*

μαΐσις, εως, ἡ, obstetricis opera, officium. A *μαία*.

μαιωτις, Scythice. A

Μαιῶτις, scil. *λίμνη*, palus Mæotica. A Μαιῶται, populus Scythicus.

μαίωτρον, ου, τὸ, merces obstetricis. A *μαία*.

ΜΑΚΑΡ, ἄρος, ὁ, ἡ, τὸ, beatus; *μάκαρες* dii et homines beati post mortem. Hinc

μακαρία, ας, ἡ, locus beatorum post mortem apud inferos, locus vitæ beatæ.

μακαρίζω, f. *ίσω*, beatum prædico; beo. *Τὸν δὲ κατ' ἦμαρ, ὅτευ βίοτος εὐδαίμων, μακαρίζω, Eur. Bac.* 910. *Ὡς σε μακαρίζομεν, Arist. Vesp.* 1265. Ab eod.

μακάριος, είαι, ειον, beatus, felix; (2) defunctus, qui sepelitur. Ab eod. Hinc

μακαριότης, ητος, ἡ, beatitas, beatitudo.

μακαρίς, ίδος, ἡ, beata, locus beatorum apud inferos. A *μάκαρ*.

μακαρισμός, οῦ, ὁ, beatitatis prædicatio, qua nimirum aliquem beatum prædicamus; (2) *μακαρισμοί*, hymni in commemorationem beatitudinis sanctorum; (3) ipsa felicitas, in *Sac. LL.* A *μακαρίζω*.

μακάρισσι, dat. plur. *Ion.* pro *μακάρεσσι*, a *μάκαρ*.

μακαριστὸν, τὸ, beatitudo, *Suid.*

μακαριστός, ἡ, όν, qui beatus habetur et prædicatur, quem omnes beatum judicant.

μακαριστῶς, adv. beate.

μακαρίτης, ου, ὁ, beatus, de defuncto.

μακαρίτις, ίδος, ἡ, fœm. præced. *Theoc.* 2, 70. A

μακαριῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro *μακαρίσω*.

μακαρίως, adv. beate, feliciter. A *μακάριος*.

μάκαρς, αρος, ὁ καὶ ἡ, beatus. A *μακάριος*, per *Sync. Eust.*

μακάρτατος, beatissimus. A præc.

μακάρτερος, beatior, apud *Nonn.* Ab eod.

μακαρτός, ἡ, όν, beatus et opulentus. Ex *Epigr.* A *μάκαρς*.

μακεδνός, ἡ, όν, longus, procerus; quasi a *μακεδανός*, *Dor.* ut *μηκεδνός*, a *μῆκος*.

Μακεδονία, ας, ἡ, Macedonia. A Μακεδών.

μακεδονίζω, fut. *ίσω*, Macedones sequor, cum Macedonibus facio. Ab eod.

Μακεδονικός, ἡ, όν, Macedonicus. Ab eod.

μακεδονιστί, Macedonico more vel sermone.

Μακεδών, όνος, ὁ, Macedo.

μακέλη, ης, ἡ, ligo. A *κέλλω*.

μακελλα, ης, ἡ, idem et ab eod.

μάκελλιον, ου, τὸ, macellum. Vox Latina.

ΜΑΚΕΡ, macer, vel macir, cortex quidam, qui ex India advehitur.

μακεσίκερανος, ου, ὁ καὶ ἡ, oblongam galeam habens; upupæ *Epith. Hes.* Ex *μάκος*, pro *μῆκος* et *κράνος, galea.*

μακιστῆρ, ῆρος, ὁ, longus, prolixus. A *μάκος*, pro *μῆκος*.

μακιστὴρ, ὁ, punctor, pungens, *Æsch.* prolixus, *P. μακτιστὴρ, Stanl. αἰκιστὴρ, Heath.*

ΜΑΚΚΟΑΩΝ, desipere, stulte et fatue se gerere; *μεμακκοακότα*, perf. part. delirantem. *Καὶ τὸ τῦ δήμυ πρόσωπο μακκοᾶ καθήμενον, Arist. Eq.* 395.

μακκὰ, ἡ, solium, labrum, al. *μάκτρα, Gal. μακκᾶ, τὰ*, putei, lacus profundi. Ex *Hom.*

μακρὰ, adv. majorem in modum, *Hom.*

μακραίων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, diurnus, longævus. *Τίς σ' ἔτικτε τῶν μακραιώνων*; quis te genuit immortalium? *Soph. Œd. Tyr.* 1099. Ex *μακρὸς* et *αἰών, ævum.*

μακρακόντιον, ου, τὸ, spiculum longum.

μακρὰν, adv. longe, procul, de *loco*; (2) longum, de *tempore*. *Τύτων δώσετον καλὴν δίκην, ὅταὶτ' ἐς μακρὰν, Arist. Vesp.*

v. 452. Pro his factis dabitis pœnas, non longe post, *τῶν ὑφέξεις, ἃ τίς μακρὰν, δίκην, Heliodor.* lib. 5. p. 240. A *μακρὸς.*

μακραύχενος, ὁ, id. qu. μακραύχην, *V. L.*

μακραύχην, ενος, ὁ καὶ ἡ, cui collum est prælongum.

μακρέτιος, α, ὁ καὶ ἡ, qui in longos annos perdurat. Ex μακρὸς et ἔτος.

μακρηγορέω, ῶ, fut. ήσω, longa et prolixa oratione utor, multa verba facio, *Eur. Hipp.* 708. et *Ph.* 768. Ex μακρὸς et ἀγορέω.

μακρηγορία, ας, ἡ, sermo prolixus, oratio longa. Ex iisd.

μακρημερία, ἡ, tempus quo dies sunt longiores. Ab ἡμέρα.

μακροβάδμων, ονος, ὁ, qui longis passibus incedit. Ex μακρὸς et βαίνω, *eo.*

μακρόβιος, α, ὁ καὶ ἡ, longævus. Ex μακρὸς et βίος.

μακροβιότης, ητος, ἡ, vita longæva, vivacitas.

μακροβίωσις, εως, ἡ, idem.

μακροβιώτερος, vivacior; Comp. a μακρόβιος.

μακροβολία, ας, ἡ, in longum jaculatio. A μακροβόλος.

μακροβόλος, α, ὁ καὶ ἡ, e longinquo feriens; (2) longius seu eminus feriens. Ex μακρὸς et βάλλω.

μακροβωλος, α, ὁ καὶ ἡ, qui magnis seu densis est glebis, globosus. Ex μακρὸς et βῶλος.

μακρογένειος, α, ὁ καὶ ἡ, qui longo est mento. Ex μακρὸς et γένειον.

μακρόγηρως, ω, ὁ καὶ ἡ, longum senectutem agens, valde senex. Ex μακρὸς et γῆρας.

μακρογύγγυλος, α, ὁ καὶ ἡ, longus et teres.

μακροδάκτυλος, ὁ καὶ ἡ, longos habens digitos.

μακρόδρομος, α, ὁ καὶ ἡ, qui longos cursus conficit.

μακροζωΐα, ας, ἡ, longævitas. Ex μακρὸς et ζωή.

μακροημέρευσις, εως, ἡ, longitudo dierum, longævitas. A

μακροημερεύω, fut. εύσω, diu vivo. A

μακρόημερος, α, ὁ καὶ ἡ, longævus. Ex μακρὸς et ἡμέρα.

μακρόθεν, *adverb.* procul, longe, eminus. Hinc et ἀπὸ μακρόθεν, e longinquo. A μακρὸς.

μακροθυμέω, ῶ, fut. ήσω, patienter fero, leni sum animo, patienter exspecto, iram differo seu cohibeo; duro, *Ph.* Μακροθυμεῖν ἐπί τινι, *Matt.* 18, 26. πρός τινα, 1 *Thess.* 5, 14. εἴς τινα, 2 *Pet.* 3, 9.

μακροθυμία, ἡ, tolerantia, lenitas animi, longanimitas, patientia expectandi.

μακρόθῡμος, α, ὁ καὶ ἡ, longanimis, lenis, patiens. Ex μακρὸς et θυμός.

μακροθύμως, *adv.* patienter, longanimiter, æquo animo, iram differendo.

μακροκαμπυλαύχενος, ὁ καὶ ἡ, longum et curvum collum habens, *Epith.* avium quarundam. Ex μακρὸς, κάμπυλος, et αὐχήν.

μακροκατάληκτος, α, ὁ καὶ ἡ, in vocalem longam seu syllabam desinens. A καταλήγω.

μακρόκαυλος, α, ὁ καὶ ἡ, caulem longum habens.

μακρόκεντρος, α, ὁ καὶ ἡ, longum aculeum habens, longo spiculo armatus.

μακρόκερκος, α, ὁ καὶ ἡ, prælongam caudam habens.

μακροκέφαλος, α, ὁ καὶ ἡ, longum caput habens; cilo, *Gl. V.*

μακροκομέω, ῶ, longam et prolixam comam alo seu habeo. Ex μακρὸς et κόμη.

μακροκωλία, ἡ, longius membrum; (2) quum periodus longius membrum habet. A

μακρόκωλος, α, ὁ καὶ ἡ, membra seu cola longa habens. Ex μακρὸς et κῶλον.

μακρόλοβος, ὁ καὶ ἡ, longam habens siliquam seu folliculum, siliqua oblonga inclusus.

μακρολογέω, ῶ, fut. ήσω, prolixe loquor, longa oratione utor.

μακρολογία, ας, ἡ, prolixitas sermonis. A

μακρολόγος, α, ὁ καὶ ἡ, prolixus in sermone.

μακρονοσία, ας, ἡ, morbus longus seu diuturnus. Ex μακρὸς et νόσος.

μακροσταλικτίν, in penultimam longam desinere. Ex μακρὸς et συμπλήγω.

μακροσταφυλίνιος, longe contumeliosissimus, et quidem ex ebrietate. A σταφύλινος.

μακροστόλος, ον, longum peplum gerens.

μακρόστονος, *contr.* μακρόστους, υ, ὁ καὶ ἡ, qui longos ducit spiritus. Ex μακρὸς et στόνη.

μακροστόνητος, α, ὁ καὶ ἡ, longe improbissimus, *Suid.*

μακροστοργέω, procul eo, longum iter facio.

μακροστορία, ας, ἡ, longum iter. A πόρος.

μακροστόρους, ον, longis passibus gradiens, *Apol.*

μακρόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, longos pedes habens.

μακρόπτερος, α, ὁ καὶ ἡ, longas alas, sive longas pennas habens. Ex πτερόν.

μακροπτόλεμος, ὁ καὶ ἡ, e longinquo pugnans.

μακρόπτυλος, α, ὁ καὶ ἡ, amplas habens portas. Ex μακρὸς et πύλη.

μακροπώγων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, longam barbam habens.

μακροῤῥίζιος, ας, ἡ, longitudo radicum. A μακρόῤῥιζος, α, ὁ καὶ ἡ, longas radices habens. Ex μακρὸς et ῥίζα.

μακρόρυγχος, ὁ καὶ ἡ, rostrum longum habens.

μακρὸς, ὰ, ὸν, longus, prolixus; (2) longus, diuturnus; (3) magnus, multus; (4) altus, excelsus. A μῆκος.

μακροσκελὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, longa crura habens. Ex μακρὸς et σκέλος.

μακροσκελίχης, εος, ὁ καὶ ἡ, longum seu procerum truncum habens, qui longo est caudice. Ex μακρὸς et σκέλεχος.

μακρότατα, *adv.* longissime. A μακρὸς.

μακροτέρως, longius. Ab eod.

μακροτέρως, *adv.* diutius, longius. A μακρότερος, quod est Comp. a μακρὸς.

μακρότης, ητος, ἡ, longitudo, longinquitas; (2) diuturnitas. Ab eod.

μακροτομέω, ῶ, fut. ήσω, ita puto, ut longæ redundent amputatæ partis reliquiæ. A μακροτόμος, α, ὁ καὶ ἡ, ita putatus, ut amputati longæ reliquiæ supersint. Ex μακρὸς et τομή.

μακροτράχηλος, α, ὁ καὶ ἡ, longum habens collum.

μακρόὕπνια, ἡ, diuturnus somnus. Ex ὕπνος.

μακροφάρυγξ, υγγος, ὁ καὶ ἡ, longas fauces habens.

μακροφλυαρήτης, α, ὁ, magnus nugator. Ex μακρὸς et φλυαρέω.

μακροφλυάρτης, ὁ, prolixus nugator, *Ep.*

μακροφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, natura longus, longus natus. Ex μακρὸς et φύω, *nascor.*

μακρόφυλλος, α, ὁ καὶ ἡ, longa habens folia. Ex μακρὸς et φύλλον.

μακροφωνέω, alta voce clamo.

μακρόχειλος, ον, magna labia habens.

μακρόχειρ, ειρος, ὁ καὶ ἡ, longimanus; (2) cui una manus longior est altera.

μακρόχηλος, α, ὁ καὶ ἡ, ungulas longiores habens. Ex μακρὸς et χηλή.

μακροχρονίζω, fut. ίσω, diuturnus seu longævus sum. A

μακρόχρονος, α, ὁ καὶ ἡ, longævus, diu durans. Ex μακρὸς et χρόνος. Hinc

μακροχρονιότης, ητος, ἡ, longævitas, *Gl. V.*

μακρύμμια, ατος, τὸ, quod longe removetur, abominatio. A

μακρύνω, f. υνῶ, elongo, longe, seu procul amoveo, removeo, in longum differo, extendo, porrigo. A μακρὸς.

μακρῶ, *dat. adv.* longe, multo. A μακρὸς.

μακρωνες, οἱ, qui longo sunt capite, al. pr. apud *Xen.*

μακρῶς, *adv.* longe, prolixe.

μακρωσις, εως, ἡ, prolongatio, in longum diductio. Quasi a μακρόω.

μακρῶτης, α, ὁ, longas aures habens. Ex μακρὸς et ὦς, ὠτὸς, *auris.*

μάκτραι, qui mazas pinsunt, *Hesychio*; at *Philox.* gulatores. A μάσσω.

μακτῆρες, οἱ, idem qui μάκτραι, *Hes.*

μάκτρα, ας, ἡ, vas, in quo pinsitur, et farina subigitur, mactra. Apud *Nicandrum* pro colo, seu mortario. A μάσσω.

μακτρισμὸς, ὁ, saltationis genus. Quasi a μακτρίζω.

μάκτρον, τὸ, mappa, *Gl. V.* A μάσσω μακὼν, vociferatus, a. 2. part. act. μηκάομαι. Κἀδδ' ἔπεσ' ἐν κονίηισι μακὼν, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμὸς, *Il.* 16, 469.

ΜΑ'ΛΑ. *adv.* valde, multum, admodum, vehementer. Hinc *compar.* μᾶλλον, magis, amplius, potius; et *superlat.* μάλιστα, maxime, potissimum, præsertim; jungiturque nominibus, verbis et adverbiis. *In numeris est*, omnino, admodum; *de tempore est*, fere.

μαλαβάθριον, ου, τὸ, foliatum, *Gl. V.* scil. unguentum. Vide μαλόβαθρον.

μάλαγμα, ατος, τὸ, malagma, quo aliquid mollitur. In re militari est corpus molle ad frangendos eludendosque tormentorum ictus, ut cilicium. A μαλάσσω.

μαλακῇ, dat. sing. f. g. *Dor.* pro μαλακῆ.

μαλακαίτας, οδος, ὁ καὶ ἡ, (metri causa pro μαλακόστους,) molli pede incedens.

μαλακαυχητος, ὕ, ὁ καὶ ἡ, pro μαλακαλγητὸς, dolores leniens. Μαλακαυχητὸς ὕπνος, *Aristot.* (si lectio sana.) A μαλθάσσω et ἄλγος.

μαλακαυνέω, ῶ, f. ήσω, molliter decumbo et dormio. Ex μαλακὸς et εὐνή.

μαλακαυτιτὸς, ὴ, ὸν, vim leniendi habens, quasi a μαλακαύω.

μαλάκεια, ων, τὰ, mollia, piscium genus.

μαλάκεια, ας, ἡ, mollities, *inprimis* animi, ignava et effeminata; (2) morbus quidam; (3) summa tranquillitas maris. A μαλακὸς.

μαλακίας, ου, ὁ, mollis et effeminatus. Ab eodem. Hinc

μαλακιάω, ῶ, mollis et effeminatus sum, mollitie laboro; (2) langueo, æger sum. Αἱ κύνες μαλακιώσαι τὰς ῥῖνας ὑ δύναντο αἰσθάνεσθαι, *Xen.* A μαλακία.

μαλακιεῖς, οἱ, frigoris causa dolentes, *Vet. Lex.*

μαλακίζω, f. ίσω, mollio, effemino, timidum reddo; et *pass.* μαλακίζομαι, mollesco et effeminor; langueo, ægroto, timidus sum, frangor. Πρὸς τὸν Θάνατον ἐμαλακίσατο, *Xen.* A μαλακὸς.

μαλάκιον, υ, τὸ, ornamentum quoddam muliebre, *Hes.* Ab eod.

μαλακισθῆναι, *emollitum esse*, aor. 1. inf. pass. verbi μαλακίζω, *emollio.*

μαλακίων, ωνος, ὁ, molliculus, *Dim.*

μαλακόγειος, α, ὁ καὶ ἡ, mollem habens terram. Ex μαλακὸς et γῆ.

μαλακογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui molli h. e. leni, submissa est mente seu animo. Ex μαλακὸς et γνώμη.

μαλακόδερμος, α, ὁ καὶ ἡ, mollem habens cutem; (2) molle habens putamen. Ex μαλακὸς et δέρμα.

μαλακόθριξ, ὁ καὶ ἡ, mollem habens pilum; μαλακότριχος, quibus molles capilli.

μαλακόκισσος, α, ὁ, q. d. mollis hedera, convolvulus.

μαλακοκόλαξ, ακος, ὁ, assentator, palpator.

μαλακοκραγεὺς, έως, ὁ, q. d. molliceps, avis. Ex μαλακὸς et κράνον.

μαλακοποιεῖω, mollio. A

μαλακοποιὸς, ὸν, molliens.

μαλακοστύγητος, α, ὁ καὶ ἡ, mollem et tenerum habens nucleum. Ex μαλακὸς et στυγνὸς.

μαλακὸς, ὴ, ὸν, mollis; (2) placidus, lenis, mitis; (3) effeminatus; (4) remissus, languidus, molli et remisso animo aliquid agens; (5) placidus, tranquillus. A μαλάσσω.

μαλακόσαρκος, α, ὁ καὶ ἡ, mollem ac tenerum habens carnem. Ex μαλακὸς et σάρξ.

μαλακόσαρκος, α, ὁ καὶ ἡ, molli testa tectus. Ex μαλακὸς et ὄστρακον.

μαλακότης, ητος, ἡ, mollities, mollitudo. A μαλακὸς.

μαλακοφθαλμος, ον, mollis, mitis adspectu.

μαλακόφλοιος, α, ὁ καὶ ἡ, mollem corticem habens.

μαλακόφρων, ον, molli, leni animo. Ex μαλακὸς et φρήν.

μαλακόφωνος, ον, molli, suavi voce præditus. Ex μαλακὸς et φωνή.

μαλακόχειρ, ειρος, ὁ καὶ ἡ, molles manus habens, lenis, mitis.

μαλακοψυχέω, molli sum animo. Ex ψυχή.

μαλακτὴρ, ῆρος, ὁ, qui mollit, seu emollit. A μαλάσσω.

μαλακτικὸς, ὴ, όν, emolliendi vim habens.

μαλακτὸς, ὴ, όν, qui molliri, seu emolliri potest. Ab eod.

μαλάκυνσις, εως, ἡ, emollitio, cum aliquid mollius redditur. A

μαλακύνω, mollio, emollio, mollem reddo. *Pass.* μαλακύνομαι, mollior, molliorem me præbeo, mollesco, languidior et remissior sum, fio. A μαλακὸς.

μαλακῶ, *mollis*, gen. sing. *Dor.* pro μαλακῆ.

μαλακῶς, *adv.* molliter, leniter, placide, effeminate, remisse.

μάλαξις, εως, ἡ, mollitio, emollitio. A

ΜΑΛΑ΄ΣΣΩ, vel μαλάττω, f. ξω, mollio, emollio; (2) placo, lenio. Ὡς ἐὰν νυνὶ μαλάξῃς αὐτὸν ἐν τῇ προσῳδίᾳ, *Arist. Eq.* 388. Καὶ μὲν παρ' ἡμῖν ἐντυχὼν Ἀσκληπιάδῃ νόσε μαλαχθῆς τῇδε, leveris, *Sophocl. Phil.* 1322. Χρόνῳ μαλάξιν σπλάγχνον, *Eur. Or.* 1190.

Μαλαλεήλ, ὁ. Malaleel. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. *Laudans Deum.*

μαλάχη, ης, ἡ, malache, malva, herba emolliendi vim habens, *Angl.* MALLOWS. A μαλάσσω.

μαλερός, ᾱ, ὸν, ustivus, consumens, ignis *Epith.* (2) imbecillis, quasi corruptibilis. A μαλός.

ΜΑ΄ΛΗ, ης, ἡ, axilla, ala.

μάλθα, ης, ἡ, cera emollita. A μαλάσσω.

μαλθάζω, μαλθάσσω, *Aret.* pro quo usitatius, μαλθάσσω.

μαλθακεύω, ας, ἡ, lecti seu cubilis mollities. A μαλθακὸς et εὐνή.

μαλθακηγενής, ᾱ, ές, tener, mollis. A μαλθακὸς.

μαλθακία, ας, ἡ, mollities, mollitudo. Ab eodem.

μαλθακίζω, f. ίσω, mollio, emollio; (2) delinio, emollio animum. *Pass.* μαλθακίζομαι, mollesco, ignaviter ago, languesco, elanguesco. Ab eod.

μαλθάκινος, ίνη, ινον, mollis. Ab eod.

μαλθακιστέον, molliter agendum est et segniter. A μαλθακίζω.

μαλθακός, ή, όν, mollis; (2) iners, remissus, ignavus, lentus; (3) effeminatus. A μαλάσσω.

μαλθακόφωνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui mollem ac teneram habet vocem. Ex μαλθακὸς et φωνή.

μαλθακόω, mollio, emollio. A μαλθακός.

μαλθακτήριος, α, ον, idem quod μαλθακτικός, ή, όν, emolliendi vim habens. A μαλθάσσω.

μαλθακωδής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui emollit. A μαλθακός.

μαλθακῶς, *adv.* molliter.

μάλθαξις, εως, ἡ, emollitio, fotus. A μαλθάσσω, f. ξω, mollio; (2) mollibus verbis persuadeo, delinio, demulceo. Ὡς λόγοισι τόνδε μαλθάξαι μὲν ἂν, *Eur. Her. Fur.* 299. A μάλθα, vel μαλάσσω.

μάλθη, ης, ἡ, idem quod μάλθα.

μαλθῶ, ῶ, fut. ώσω, mollio, emollio, velut ceram, *Hes.* A μάλθα. Unde

μαλθώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, malthinus, cereus.

μάλθων, ὁ, mollis et effeminatus, dissolutus, *Ph.* μάλθων, nebulo. Ab eod.

μαλιαεβάλη, ης, ἡ, planta in Ægypto nascens, *Theoph.*

μαλιασμός, ῦ, ὁ, veterinorum morbus. A μαλιάω, ῶ, malide laboro. A μάλις.

ΜΑ΄ΛΙΣ, ίδος, ἡ, malis, jumentorum morbus, quum tussiunt.

Μαλίς, ίδος, ἡ, Nymphæ nomen, *Dor.* pro Μηλίς. A μῆλον, *malum, pomum.*

μάλισγα, *supert.* a μάλα.

μαλκέω, *Ion.* μαλκίω, frigore contrahor, ex frigore obtorpesco. A

ΜΑ΄ΛΚΗ, ης, ἡ, manuum pedumque contractio et torpor ex frigore.

μαλκιάω, ῶ, idem quod μαλκέω.

μάλκιον, frigidum. A μάλκη.

μάλκιος, frigus cum torpore invehens, *Steph.*

μαλκίστατος, frigidissimus, *Suid.*

μάλλιον, *Dor.* pro μᾶλλον, *Eust.*

μαλλοῖσι, dat. plur. *Poët.* pro μαλλοῖς.

μᾶλλον, *adv.* comp. a μάλα, quod vide.

ΜΑΛΛΟ΄Σ, ᾱ, ὁ, vellus; lana promissa, villus; (2) coma promissa, cirrus, cincinnus.

μαλλοφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vellus ferens, laniger. Ex μαλλὸς et φέρω.

μαλλωτός, ή, όν, villosus, velleris densi. A μαλλός.

ΜΑΛΟΒΑ΄ΘΡΟΝ, ᾱ, τὸ, malobathrum, folium, quod in Indiæ paludibus nascitur.

μαλοδρυον, τὸ, vide μάδρυα.

μᾶλον, pro μῆλον, *Dor.* malum, pomum.

μαλοστάφυλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, malis s. pomis similes genas habens. Ex μᾶλον et ταφιά.

μαλὸς, ή, όν, tener; (2) exitiosus.

μαλοφόρος, ή, *Epith.* Cereris, pomifera. Ex μᾶλον et φέρω.

Μάμερσα, ἡ, Minerva, *Lyc.*

Μάμερτος, ὁ, Mars, *Lyc.*

ΜΑΜΗΡΑ΄, vel μαμιφὰ, ᾶς, ἡ, s. μαμιφὰς, medicamenti genus, quod quidam idem ac Doronicum Romanum censent.

ΜΑ΄ΜΜΑ, μάμμη, μαμμαία, ἡ, voces, quibus pueri matrem, vel aliam feminam ætate provectiorem appellabant; (2) avia.

Μαμμακύνθος, ᾱ, ὁ, Mammacuthus; nomen hominis notæ stultitiæ; ideo quivis stolidus et ignavus sic appellatur.

μαμμάκυθος, idem.

ΜΑΜΜΑ΄Ν, vox pueruli panem flagitantis.

μαμμάριον, ου, τὸ, mater. *Dim.* a μάμμα.

μαμμία, ας, ἡ, mater; (2) avia. Ab eod.

μαμμίδιον, ου, τὸ, matercula, *Dim.* Ab eod.

μαμμοθρεπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, a nutrice, vel potius avia, eoque mollius educatus. A μάμμα et τρέφω.

μαμμωνᾶ vel μαμμωνᾶς, vox Syr. ἄκλιτος, *divitiæ.*

μὰν pro μὴν, *Dor.* tamen, sane, certe; item *mensis, Dor.* pro μήν.

μανδάκιον, ου, τὸ, ornamentum collare, *Sch. Theocr. Dim.* a μάνδυς. Vid. μανιάκης.

Μανασσῆς, ὁ, Manasses. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. *Faciens oblivisci.*

ΜΑΝΔΑ΄ΚΗ, ης, ἡ, corium, pellis.

μανδακηδόν, *adv.* ad cutem. A μανδάκη.

μανδάλον, ου, τὸ, pessulus, repagulum, *Ph.*

ΜΑΝΔΑΛΩΤΟ΄Ν, ῦ, ὁ, osculi genus immodestum.

μανδοειδὴς, ὲς, similis μανδύῃ, pro μανδυοειδής.

ΜΑ΄ΝΔΡΑ, ας, ἡ, stabulum, caula, septum, quo noctu clauduntur pecora; (2) spelunca; (3) locus, ubi sunt torcularia.

ΜΑΝΔΡΑΓΟ΄ΡΑΣ, ᾱ, ὁ, mandragoras, planta, cui vis inest obstupefaciendi sensus et soporandi homines. *Angl.* MANDRAKE.

μανδραγορίζω, mandragoram præbeo.

μανδραγορίτης, ᾱ, ὁ, sc. οἶνος, vinum mandragora conditum. A μανδραγόρας.

μάνδρυμα, ατος, τὸ, idem quod μάνδρα.

ΜΑΝΔΥ΄ΑΣ, ᾱ, ὁ, genus vestimenti militaris, ap. Persas, simile penulæ.

μανδύη, ης, ἡ, vestis lacernæ similis, *Pollux*; et *Gl. V.* μανδύη, impluvia.

μανδῦς, ῦ, ὁ, lacerna.

μανεῖσα, a. 2. part. pass. f. g. verbi μαίνομαι. Hinc

μανήσιμαι, insanio; ut hinc sit μεμάνημαι, p. pass. apud *Theoc.* amore insanio.

ΜΑ΄ΝΗΣ, ᾱ, ὁ, servus, famulus; (2) poculi genus; (3) nomen jactus tesserarii.

ΜΑΝΘΑ΄ΝΩ, f. μαθήσομαι, p. μεμάθηκα, disco; (2) intelligo, percipio, animadverto, cognosco; (3) doceo; a. 2. ἔμαθον, part. μαθὼν, qui didicit, *Att.* τί μαθὼν, quare. Πρὸς κακὸν δ' ἀνδρῶν μαθὼν ἑοικας ἥκειν εἰσηκέα, edoctus a, *Soph. Phil.* 963. Ἀπ' ἐχθρῶν δῆτα πολλὰ μανθάνουσιν οἱ σοφοὶ, *Arist. Av.* 379.

μανία, ας, ἡ, furor, insania; vesania; intemperiæ. A μαίνομαι.

μανιάκης, ου, ὁ, ornamentum collare s. brachiale, *Gl. V.* torques. A μανίαξ.

μανιάκιον, ου, τὸ, idem; μανιάκια *Hesychius* inter ornamenta numerat in μηνίσκοι.

μανίακον, ου, τὸ, idem, *Polyb.* A

μανίαξ, tortile, circulus, tortus, *Gl. V.*

μανιὰς, άδος, ἡ, furiosa, insana. A μαίνομαι.

μανικὸς, ὴ, όν, insanus; (2) ad insaniam pronus; (3) insaniam seu furorem gignens; (4) divinus ac numine inflatus; (5) ingens, egregius, apud *Xenoph.* Ab eodem.

μανικῶς, *adv.* furiose, furenter.

μανιόκρηνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, furiose libidinosa, *Eust.* Ex μανία et κῆπος.

μανιοποιός, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ad insaniam redigens. Ex μανία et ποιέω.

μανίω, *Dor.* pro μηνίω, succenseo. Μανίω Ἀθήνῃσιν, *Eurip. Hipp.* 1146.

μανιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, furiosus, insanus, furore percitus, vesanus; (2) insaniam gignens. A μανία.

ΜΑ΄ΝΝΑ, vel μάν, τὸ, manna. Vox Hebr. ἄκλιτος, quæ cibum illum extraordinarium notat, quo Deus Israëlitas in deserto sustentavit; (2) manna Indicum vel saccharum veterum.

μαννάκιον, ου, τὸ, idem quod μανάκιον.

μαννάριον, τὸ, matercula, *Ern.* an μαμμάριον?

μαννοδοτέω, ῶ, f. ήσω, manna do, vel suppedito. Ex μάννα et δότης, *dator.*

ΜΑ΄ΝΝΟΣ, vel μάνος, ᾱ, ὁ, ornamentum collare, v. μανιάκης.

μανοφόρος, ὁ καὶ ἡ, ornatus monili. Τρέφω δέ τοι ἐνδέκα νεοσσοὺς, πάσας μανοφόρους, *Theoc. Id.* 11, 41. Alii autem ἀμνοφόρους, vide *Schol.*

μανόκαρπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, rarum ferens fructum, cujus fructus non dense hæret.

ΜΑΝΟ΄Σ, ή, όν, rarus, solutus, fungosus, laxus, mollis.

μανοσπορέω, ῶ, semen non dense spargo. A μανόσπορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, rare seminatus. Ex μανὸς et σπέρω.

μανόσημος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui laxo s. raro est stamine, *Hes.* Ex μανὸς et σῆμον.

μανότης, ητος, ἡ, raritas; (2) laxitas. A μανός.

μανῦμαι, f. 2. ind. med. verbi μαίνομαι.

μανόφυλλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui sunt rara folia.

μανόω, ῶ, rarefacio, solutionem reddo; μανοῦσθαι, rarescere. A μανός.

μαντεία, ας, ἡ, divinatio, vaticinatio, vaticinium, oraculum; (2) oraculi petitio.

μαντεῖον, ου, τὸ, vaticinium, oraculum; (2) locus, in quo editur oraculum.

μαντεῖος, εία, εῖον, ad vaticinationem s. vates pertinens. A μάντις.

μαντεύεαι, 2. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro μαντεύῃ, a μαντεύομαι.

μάντευμα, ατος, τὸ, vaticinium, oraculum. A μαντεύομαι, f. εύσομαι, vaticinor, oraculum edo; (2) divino, ariolor, auguror, conjicio, opinor; (3) oraculum consulo, oraculum peto. Ταῦτα καὶ μαντεύομαι, *Eur. Ion.* 347. Οὐδ' ἂν πιθοίμην εὖ μαντεῦσθαι τόδε, *id. El.* 995. Τῷ πατρί μη τὸν ἀδελφὸν οἱ ἀγορλόγοι μακρόγηρων πάντες ἐμαντεύσαν θ', *Epigr.* A μάντις.

μαντευτέον, dicendum, vaticinandum est. Τῷ γὰρ θεῷ πᾶναντι ἐ μαντευτέον, *Eur. Ion.* 374.

μαντευτὴς, οῦ, ὁ, vates, vaticinator.

μαντευτικὸς, ὴ, όν, ad vaticinationem s. vaticinatores pertinens; (2) vaticinandi artis peritus. A μαντεύομαι. Unde

μαντευτὸς, ὴ, όν, vaticinio prædictus.

μαντήιη, ης, ἡ, *Ion.* pro μαντεία.

μαντήιον, ου, τὸ, *Ion.* pro μαντεῖον, *Apoll. Rhod.* lib. 2, 495.

μαντήιος, ου, ὁ, vaticinus, fatidicus, *Epith.* Apollinis, *Ion.* pro μαντεῖος.

μαντικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars ratiocinandi seu divinandi. Ab eod.

μαντικὸς, ὴ, όν, ad vatem seu vates pertinens; (2) vatem efficiens; (3) vaticinandi peritus, divinus; (4) ratiocinationem habens. Ab eod.

μαντικῶς, *adv.* vaticinando, per vaticinium.

μαντιτολέω, ῶ, fut. ήσω, vaticinor.

μαντιτόλος, ὁ καὶ ἡ, vates. Ex μάντις et τολέω.

ΜΑ΄ΝΤΙΣ, εως, ὁ, vates, hariolus, haruspex. A μαίνομαι, *furo.*

μαντιχώρας, ᾱ, ὁ, mantichora, bestia quædam horrenda; de qua *Aristot. Hist. An.* et *Ælianus, Plinius* item. Apud *Ctesiam* μαρτιχώρα.

μαντοσύνη, ης, ἡ, vaticinium, vaticinatio, ars vaticinandi. A μάντις.

μαντόσυνος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, vaticinatorius, vaticinus, divinus. Ab eod.

μαντώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, fatidicus, vaticinus.

μαντῶος, ᾱ, ὁ, idem, *Epith.* Apollinis. Ab eodem.

μάνυε, 3. sing. imperf. ind. *Ion.* et *Dor.* pro ἐμήνυε, a μηνύω.

μανύω, fut. ύσω, indico, *Dor.* pro μηνύω.

μανώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, laxus, raris, remissus. A μανός.

μάνωσις, εως, ἡ, rarefactio; (2) raritas, laxitas. A μανόω.

μαπέειν, *apprehendisse*, aor. 2. inf act. per *Syncop.* pro μαφεῖειν, et hoc *Ion.* et *Poët.* pro μάφτειν; et μεμάποιεν, opt. a μάφτω, prehendo, aor. 2. ἔμαφτον, et abjecto ε, ἔμαπον.

ΜΑ΄ΡΑΓΔΟΣ, seu σμάραγδος, ᾱ, ὁ, smaragdus, gemma.

ΜΑ΄ΡΑΓΝΑ, ης, ἡ, flagellum, scutica; (2) genus supplicii.

ΜΑ΄ΡΑΘΡΟΝ, ᾱ, τὸ, marathrum, fœniculum. *Angl.* FENNEL.

μάραινα, ἡ, scutica, *Æsch. Choëph.* 373.

ΜΑΡΑΙ΄ΝΩ, fut. ανῶ, macero, marcidum reddo, marcescere facio, tabefacio; μαραίνομαι, marcesco, flaccesco, exaresco.

Κάλλος μὲν ἢ χρόνος ἀνάλωσεν, ἢ νόσος ἐμάρανε, *Isocr.* Φθίνει γὰρ, καὶ μαραίνεται νόσῳ, *Eur. Alc.* 200.

μαρασίτης, ου, ὁ καὶ ἡ, qui marcidos pedes habet, *Hes.* Ex μαραίνω et πούς.

μαραυθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi μαραίνω.

μάραντις, εως, ἡ, marcor, tabes. A μαραίνω.

μαραντισδ-, ὴ, ὀν, flaccidum seu marcidum reddens, corrumpens, absumens. Ab eodem.

μαρασμὸς, ὕ. ὁ, marcor, flacciditas, tabes. Ab eod. Hinc

μαρασμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, laborans μαρασμῷ, cui inest μαρασμός.

ΜΑΡΑ΄ΣΣΩ, luceo, splendeo ; (2) perstrepo, sonitum edo.

μαραυγεῖν, lumine privari, *Plut.* Quasi ex μείρω, *priво*, f. μαρῶ, et αὐγὴ, *splendor*.

μαραυγίας, ας, ὁ, obscuratio visus. Ex iisd.

μαργαίνω, insanio. Μαργαίνειν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι, *Il.* 5, 882. A μάργος.

μαργαρίσις, ισσα, ισ, unioni seu gemmæ similis, *Nax.*

μαργαρίτης, ᾱ, ὁ, sc. λίθος, margarita, gemma. A μάργαρον.

μαργαρίτις, ίδος, ἡ, sc. λίθος, idem.

ΜΑΡΓΑΡΟΝ, ᾱ, τὸ, unio ; *plur.* μάργαρα, margaritæ. Hinc

μαργαρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, margaritæ similis.

μαργάων ῶ, insanio. A μάργος.

μάργη, ης, ἡ, insania, protervia, *Hes.* Ab eodem.

μαργήεις, ήεσσα, ῆεν, insanus, amens. Ex *Hes.* A μάργη.

μάργης, ου, ὁ, insanus, *Suid.* Ab eod.

Μαργίτης, ου, ὁ, nomen proprium hominis cujusdam stolidi ; (2) stolidus, fatuus, leviculus, imbellis. Ab eod.

ΜΑ΄ΡΓΟΣ, η, ον, vel μάργος, υ, ὁ καὶ ἡ, insanus, amens, vesanus, stolidus ; (2) protervus, petulans, improbe libidinosus.

μαργοσύνη, ης, ἡ, insania, vesania, vecordia ; (2) petulantia, protervia, procacitas. A μάργος.

μαργότης, ητος, ἡ, idem et ab eod.

ΜΑ΄ΡΗ, ης, ἡ, Veterum Scholiastarum testimonio μάρα dictæ fuere manus, *Eust.*

μαριλευτὴς, οῦ, ὁ, qui carbones tractat, carbonarius. A μαριλεύω.

μαριλεύω, favillas, carbones tracto. A

ΜΑΡΙ΄ΛΗ, ης, ἡ, pulvis carbonum, favilla.

μαριλοκαύτης, ᾱ, ὁ, carbonarius, *Hes.* ubi μαριλοκαυτῶν, τῶν ἀνθρακευτῶν. Ex μαρίλη et καίω, uro.

μαριλοπότης, ᾱ, ὁ, favillæ potor. Vulcani cæteroquin fabrorum ac carbonariorum *Epith.* Ex μαρίλη et πότης.

ΜΑΡΙ΄ΝΟΙ, pisces quidam.

ΜΑ΄ΡΙΣ, εως, ἡ, mensura liquidorum.

ΜΑΡΜΑΙ΄ΡΩ, rutilo, resplendeo, vibranti splendore corrusco. Ἠλίῳ μοι χρυσῶ χαίταν μαρμαίρων, *Eur. Ion.* 921. Ὄμματα μαρμαίροντα, *Il.* 3, 397.

μαρμάρεος, είᾱ, εον, marmoris more candens, marmoreus. A μαρμαίρω.

μαρμάρεος, έα, *Ion.* έη, εον, idem et ab eod.

μαρμαρίζω, marmoreo splendore vibro, ut marmor splendeo. Ab eod.

μαρμαρίνεος, ίνη, ινον, marmoreus, e marmore confectus, marmoris nitorem habens. Ab eod.

μαρμαρογλυφίᾱς, ας, ἡ, marmoris sculptura, seu cælatura. Ex μαρμαίρω et γλύφω.

μαρμαρόεις, όεσσα, όεν, marmoris nitore splendens. A μάρμαρος.

μάρμαρον, ᾱ, τὸ, vide μάρμαρος.

μαρμαρόομαι, fio marmoreus, *Lys.*

μαρμαροτοιός, ᾱ, ὁ, marmorarius, *Ph.* Ex μάρμαρον et ποιέω.

μάρμαρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, albus, candidus ; (2) scil. λίθος, marmor, quod et μάρμαρον ; (3) cæmentum marmoris, seu quodvis ; μάρμαρον, et μάρμαρα vitium veterinorum.

μαρμαρυγὴ, ῆς, ἡ, splendor, splendor vibrans, fulgor. Quasi a μαρμαρύσσω.

μαρμαρυγώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, fulgidos radios emittens, vibrans. A μαρμαρυγή.

μαρμαρύζω, splendeo, apud *Jul.*

μαρμαρώτις, ίδος, ἡ, splendentem faciem, oculos nitentes habens. Ex μαρμαρυγὴ et ὤψ.

μαρμαρωπὸς, ὸν, ὁ καὶ ἡ, oculis micans.

μαρμαρωσις, εως, ἡ, exornatio, quæ fit marmore, *Gl. V.* incrustatio. Quasi a μαρμαρόω.

ΜΑ΄ΡΝΑΜΑΙ, pugno, prælio decerno, de eventu belli. Μαρνάμενον Μενελάῳ, *Il.* 3, 307. Ἤμειξε τε πρὸς γυναῖκα μάρνασθαι μίαν οἵοί τε, *Eur. Tro.* 728.

μαρναμένοιϊν, gen. dual. part. præs. med. *Ion.* pro μαρναμένοιν.

μαρνώμεσθα, *pugnemus*, 1. pl. præs. conj. med. *Dor.* pro μαρνώμεθα.

μαρτέειν, aor. 2. inf. act. *Poët.* pro μαρτεῖν. a

ΜΑ΄ΡΠΤΩ, fut. ψω, capio, corripio, prehendo, adsequor, attingo scopum. Οὐκ ἂν τὸ αὖτ' ἔμαρψεν ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ, præter me, *Soph. Aj.* 444. Φράζεο δὴ, μή πως σε δόλω φρένας ἐξαπαντήσας ἵκτινος μάρψῃ, *Arist. Pace*, 1109.

μαρσίπιον, vel μαρσύπιον, υ, τὸ, marsupium parvum, sacculus, *Dim.* a

ΜΑ΄ΡΣΙΠΟΣ, vel μάρσυπος, υ, ὁ, marsupium, crumena, loculus, sacculus.

μαρτιχώρα, vide μαντιχώρας.

ΜΑ΄ΡΤΥΡ, υρος, ὁ καὶ ἡ, testis ; (2) martyr, qui tanquam Christianus, vel supplicia vel cruciatus, vel ærumnas, certe sustinet.

μαρτυρέω, ῶ, fut. ήσω, testor, testificor, testis sum, testimonium dico, perhibeo ; (2) significo, declaro ; (3) laudo, celebro, prædico ; (4) probo, &c. Apud *Eccles. Scriptores*, sum martyr, martyrium subeo. Μαρτυρέομαι, ῶμαι, perhibeor, testibus, testimonio comprobor ; (2) laudor, celebror, in memoria sum, *N. T.* (3) testor, testificor. Μαρτυρῶ σοι τὸν λόγυς ἀληθεῖς εἶναι, *Dem.* ἐς τὸ πραγματα ἐμὰ, *Luc.* κατά τινος, de, *Herodot.* περί τινος, *Philo.* A μάρτυρ.

μαρτύρημα, ατος, τὸ, testimonium, quod testimonio perhibetur. A μαρτυρέω.

μαρτυρία, ας, ἡ, testimonium, quod a teste perhibetur ; (2) ipsa dictio testimonii ; (3) elogium, testimonium, quod alicui datur ; (4) martyrium. Ab eod.

μαρτυρίηισι, *testimoniis*, dat. plur. *Ion.* pro μαρτυρίαις, a μαρτυρία.

μαρτυρικὸς, ὴ, όν, ad martyrium pertinens, ad martyres spectans. Ab eod.

μαρτυρικῶς, *adv.* martyrum more.

μαρτύριον, ᾱ, τὸ, testimonium, seu quod testimonii loco adfertur ; (2) ipse testis ; (3) argumentum, seu testimonium, quo aliquid comprobatur ; (4) doctrina, præceptum, in *S. S.* (5) accusatio ; (6) redargutio ; (7) martyrium ; (8) templum seu sacellum in honorem martyris erectum. Ab eod.

μαρτυρομαι, testor, testificor, testatum facio ; interdico, *Ph.* Ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι, *Arist. Vesp.* 1425. Ὄρκους παλαιοὺς Τυνδάρεω μαρτύρεται, *Eur. Iph.* in *Aul.* 77. Ab eod.

μαρτυροστοίημα, ατος, τὸ, attestatio, testificatio, *Ph.* A μάρτυρ et ποιεῖν.

μαρτυροποιΐᾱς, ας, ἡ, testificatio.

μάρτυρες, plur. μάρτυροι, *Poët.* testes.

μαρτυρῶν, præs. part. act. n. g. *contr.* pro μαρτυρέον, a μαρτυρέω.

μάρτυς, υος, ὁ, vel ἡ, testis.

μαρύεται, 3. sing. præs. ind. pass. *Dor.* pro μηρύεται, a μηρύω.

μαρυκάομαι, ῶμαι, rumino.

μαρυκάται, 3. sing. præs. ind. med. *Dor.* pro μηρυκᾶται, ex μηρυκάεται, a μηρυκάομαι.

μαρύκημα, ruminatio. A præc.

μαρύομαι, *Dor.* pro μηρύομαι, neo, fila torqueo.

μαρφακτός, ὸν, correptus, *Man.*

μάρψαις, a. 1. part. act. *Dor.* pro μάρψας, a μάρπτω.

μάρψῃς, 2. sing. a. 1. conj. act.

ΜΑΣΑ΄ΟΜΑΙ, vel μασσάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, mando, comedo, voro. Ἔαθεν σκίερδα μασώμεθα, *Arist. Thesm.* 501. Λαβὼν τιν' ἄρτον καὶ κρέας, μασσώμενος τὸ λοιτὸν, *idem, Plut.* 321. Ἐμασσῶντο τὰς γλώσσας αὐτῶν ἐκ τῆ πόνυ, *Apoc.* 16. 10.

μάσδαν, acc. sing. *Dor.* pro μάζαν.

μασδὸς, *Dor.* pro μαζὸς, mamilla.

μάσημα, seu μάσσημα, ατος, τὸ, id ipsum, quod manditur seu manducatur. A μασάομαι.

μάσησις, vel μάσσησις, εως, ἡ, manducatio.

μασητὴρ, seu μασσητὴρ, ῆρος, ὁ, qui mandit, qui commanducat. Ab eod.

ΜΑ΄ΣΘΗ, ης, ἡ, et μάσθλης, ητος, ὁ, lorum emollitum ; corium, pellis ; (2) homo mollis et in improbitate exercitatus.

μασθὸς, ῦ, ὁ, mamma, mamilla ; μασθοὶ, ubera. A μαζὸς.

μασὶν, dat. plur. *Dor.* pro μησὶν, a μήν.

ΜΑ΄ΣΠΕΤΟΝ, ᾱ, τὸ, laserpitii folium.

μασσάομαι, ῶμαι, manduco. Vide μασάομαι.

μάσσον, *adv.* magis ; *com.* majus, vid. μάσσων. *Æschyl. Prom. Vinct.* 630.

ΜΑ΄ΣΣΩ, vel μάττω, fut. ξω, pinso, subigo ; μεμαγμένος, perfectum partic. pass. subactus. Πρότερον σκληρὰν ἡ μαλακὴν μάξει, *Aristot.* Μεμαγμένον σώῳ' ἐσθίειν, *Arist. Plut.* 305.

μάσσω, vel μάττω, fut. ξω, abstergo.

μάσσω, sive μάσσομαι, tango, fut. μάσω, unde aor. 1. μάσασθαι, et μάσσασθαι.

μάσσων, ονος, ὁ καὶ ἡ, longior, amplior, major. Quasi a μακρὸς, *longus*.

μαστάζω, mando, manduco. A μασάομαι.

μάσαξ, ακος, ἡ, mandibula, vel os ; (2) labrum superius et in eo enati pili ; (3) esca, cibus, alimentum ; (4) cicada.

μασαρύζω, male mando, languide manduco ; (2) labra contraho in modum lactentium puerorum. Ὀδ' ὑπὸ γήρως μασταρύζει, *Arist. Ach.* 695. A μασάζω, vel μασὸς.

μάσευσις, εως, ἡ, inquisitio, perscrutatio. A μασεύω.

μασευτὴς, οῦ, ὁ, inquisitor, investigator.

ΜΑΣΤΕΥ΄Ω, fut. εύσω, quæro, perquiro, vestigo ; (2) desidero, cupio, adfecto. Τί χρῆμα μασεύσασ ; *Eur. Hec.* 743. πόνυς δυσατρὸς. *id. Hel.* 1036. Σκύμνος δὲ πατρὸς κῆφ μασεύων φόνυ, *Lyc.* 1120.

μασὴς, ῆρος, ὁ, inquisitor, investigator.

μασήριος, ᾱ, ον, in investigando callidus. A μάω, *quæro*.

μασιγεὺς, έως, ὁ, virgator, flagellator, qui flagello cædit aliquem. A μάσιξ

μασιγίαν, *Ion.* pro μασιγῶν, *Herodot.* lib. 1. flagris vel verberibus cædens.

μασιγίας, ᾱ, ὁ, mastigia, flagrio, verbero, mancipium improbum, servus nequam, *Arist. Ran.* 501. Ab eod. Hinc

μασιγιάω, ῶ, verberibus indigeo.

μάσιγμα, ατος, τὸ, q. d. flagellamentum, *Plut.* A μάσιξω.

μασιγονόμος, ὁ, qui gymnicis certaminibus præest, designator. Ex μάσιξ et νέμω.

μασιγόσθω, 3. sing. præs. imperat. pass. *contr.* pro μασιγοέσθω, a μασιγόω.

μασιγοφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, flagellifer ; (2) lictor, qui agonothetas in sacris certaminibus comitabatur ad submovendam turbam, et cohibendas seditiones. Ex μάστιξ et φέρω.

μασιγόω, ῶ, fut. ώσω, flagello, flagris cædo, verbero ; μασιγώμαι, flagellor, vapulo ; μασιγώσεται, fut. 1. flagellabitur ; μασιγωθεὶς, aor. 1. flagellis cæsus. Πλευρὰς τε καὶ ὤμους Οὐρῇ μαστιγόων, *Hesiod. Scut.* 431. al. μαστίζων, al. μασιόων. Μασιγωθεὶς ὁπόσας ἂν δόξῃ τοῖς δικασταῖς, *Plat.*

μασιγώσαντες, a. 1. part. act.

μασιγώσιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, verberibus, s. flagello dignus. A μασιγόω.

μασίγωσις, εως, ἡ, flagellatio. Ab eod.

μασιγωτὲος, flagellandus. Ab eod.

μασιέτην, 3. dual. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐμασιέτην, a μασίω.

μασίζω, f. ξω, flagello, flagris cædo, verbero ; μασιχθεὶς, a. 1. part. pass. verberatus. Τὰς ἵππας ἐμάσιζον, *Plut.* Κεκαυνίη μασιχθήσεται, *Lyc.* 740. A μάσιξ.

μασικτὴς, ῆρος, ὁ, flagellifer, *Sibyl.*

μασίπαιφ, ὁ, idem. *Æsch.*

ΜΑ΄ΣΤΙΞ, γος, ὁ, flagrum, flagellum, scutica ; (2) *Metaph.* pœna divina ; etiam pro morbo.

μάσιξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐμάσιξεν, a μασίζω.

μασις, *Poët.* pro μάσιξ ; unde acc. μάσιν, *Odyss.* 15, 182. et dat. μάσι pro μάσιι, *Iliad.* 23, 500.

μασίσδειν, *Dor.* pro μασίζειν.

μασίσδειεν, 3. pl. perf. opt. act. *Dor.* a μασίσδω, *Dor.* pro μαστίζω, μαστίσδοιεν, *Theocr. Id.* 7, 108. pro μαστίζοιεν, flagris cædant.

μαστιχώω, ῶ, mando, manduco. Hinc ap. *Hes, Scut,* 387. μαστιχόωντι pro μαστι-

χάοντι, μαστιχῶντι, mandenti, frendenti. Α μασάομαι.

ΜΑΣΤΙ'ΧΗ, ης, ἡ, mastiche, *Gl. V.* mastix; lentisci resina. Hinc

μαστίχινον ἔλαιον, mastichinum oleum.

μαστίω, *Poët.* pro μαστίζω.

μαστοειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, mammæ similis. Ex μαστὸς et εἶδος.

μαστός, ῦ, ὁ, mamma, mamilla, *Gl. V.* ruma; (2) tumulus, collis clementer assurgens, *Xen.* Α μαζός.

μαστρωτίς, ας, ἡ, lenocinium. Α

μαστρωτεύω, f. εὐσω, lenocinor, prostituo.

μαστρώτιον, ῳ, τὸ, lenulus, *Gl. V.* Α

μαστρωτός, ῆ, ὁ, vel ἡ, leno, vel lena; occurrit et μαστροτός. "Οτοσα οἱ μαστροτοὶ ἐπὶ τοῖς μηχανῶνται, *Lucian.* in *Toxari*, p. 59. Hinc

μαστρωτικός, ἡ, όν, ad lenocinium pertinens, aptus.

μαστὺς, ύος, ἡ, vestigatio, inquisitio. Α μάω.

μαστώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, mammosus, *Gl. V.* mammatus. Α μαστός.

μάστωρ, ορος, ὁ, quæsitor, inquisitor, qui de rebus publicis inquirit. Α μάω.

ΜΑΣΧΑ'ΛΗ, ης, ἡ, ala, axilla, armus; (2) pars folii olivæ, *Hes.* (3) palmæ virga, *Hes.* (4) pars proræ. Hinc

μασχαλίζω, fut. ίσω, axillis appendo; (2) extremas corporis partes per ignominiam trunco. 'Τσ' ἧς Ἰάνων ἄτιμος, ὥσε δυσμενὴς, ἐμασχαλίσθη, *Soph. El.* 447.

μασχάλιον, ῳ, τὸ, canistrum palmeum vel funis e palma, *Hes.* Ab eod.

μασχαλὶς, ίδος, ἡ, axilla, ala. Ab eod.

μασχαλίσματα, truncationes, mutilationes; partes detruncatæ, *Hes. Suid.*

μασχαλισ-ῆς, ῆρος, ὁ, lorum, quo equi alligantur currui; (2) vinculum latum quod ornatus caussa gerebatur sub axilla; (3) catena maxillaris, *Æsch. Pr.* 71.

ματάζω, vana seu inepta cogito; ineptio, desipio. Α ματάω.

ματαιάζω, ineptio. Πατέρα παῦσαι ματαιάζοντα, *Luc.* Α μάταιος.

ματαΐζω, vana seu inepta cogito; ineptio, desipio; vana jacto; (2) pedo; unde comp. ἀποματαΐσαι ap. *Herodot.* oppedere.

ματαιοβασάκτης, ᾱ, ὁ, nugigerulus, *Gl. V.* Ex μάταιος et βασάζω, *gero.*

ματαιοβουλία, ας, ἡ, inane consilium. Ex μάταιος et βουλή.

ματαιόσοφος, ὁ καὶ ἡ, vana jactans, gloriosus. Α μάταιος et κομπέω.

ματαιολογέω, ῶ, vana loquor, blatero.

ματαιολογία, ας, ἡ, vaniloquentia, verba vana; vaniloquium, frustratio. Α

ματαιολόγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vanus in loquendo, vaniloquus. Ex μάταιος et λόγος.

ματαιολοιχός, ὁ, ἡ, qui frivolas res consectatur, eas velut delambens. Ex μάταιος et λείχω; vide μαιτιολοιχός.

ματαιοπολέω, vanas res ago. Α

ματαιοπολὶς, ὁ καὶ ἡ, inania agens.

ματαιοπονέω, frustra laboro, operam perdo.

ματαιοπονία, ας, ἡ, inanis labor, opera frustranea. Α

ματαιόπονος, ὁ καὶ ἡ, frustra laborans.

ματαιοπραγέω, ῶ, fut. ήσω, frustra laboro. Ex μάταιος et πράσσω.

ματαιοπραγία, ἡ, inanis labor. Ex iisd.

μάταιος, αία, αιον, qui frustra fit, vanus, inanis; vanus, ineptus; futilis; mendax, falsus; (2) miser, *Soph. Antig.* 1339. Α μάτην.

ματαιοπραγίδια, ας, ἡ, inane studium. Α

ματαιόπραγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, rebus inanibus studens, in rebus vanis operam locans. Ex μάταιος et σπουδή, *studium.*

ματαιοσύνη, ης, ἡ, fatuitas, desipientia. Α μάταιος.

ματαιότεκνος, ον, frustra fœtum, sobolem edens; *item* nullius pretii prolem.

ματαιοτεχνία, ας, ἡ, vanæ artis studium, vana artis imitatio. Α

ματαιότεχνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vanis artibus deditus, inanium artium studiosus. Ex μάταιος et τέχνη.

ματαιότης, ητος, ἡ, vanitas. Α μάταιος.

ματαιοφιλοτιμέομαι, ούμαι, f. ήσομαι, frustra largus sum, frustra laboro; (2) frustra glorior et mihi placeo.

ματαιοφρενέω, ῶ, vana cogito, desipio. Α

ματαιόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui inepta et absurda sapit. Ex μάταιος et φρήν.

ματαιόφωνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, frustra et inepte loquens, garrulus. Ex μάταιος et φωνή.

ματαιόω, ῶ, fut. ώσω, vanum reddo; frustror; ματαιόομαι, ούμαι, inepte et stulte ago; vanus et irritus fio, *Gl. V.* evanesco. Ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν, *Rom.* 1, 21. Α μάταιος.

ματαιώμὸς, ὁ, ἡ, actio stolida, seu rerum stolidarum. Α ματαΐζω.

ματαίως, *adv.* vane, inepte, leviter.

μάτεν, *Dor.* pro μάτην, *frustra.*

ματέω, ῶ, f. ήσω, vane tempus tero, frustra laboro, segniter ago. Οὐ ματᾶ τᾷ γ᾽ ἐγὼ τόδε, *Æschyl. Prom. V.* 57. Α μάτην.

ματευτὴς, ὁ, vestigator, *Man.*

ματεύω, f. εὐσω, quæro. Πατέρα ματεύων, *Soph. Ph.* 1200. Μάτευε ταχὺ πάντα, *Arist. Thesm.* 670. "Οδ' αἰνόλεκτρον ἀφ᾽ ταγίσαν εὐνέτης πλάτιν ματεύων, *Lyc.* 821. Α μάω.

ματέω, ῶ, quæro, inquiro; (2) aberro, frustra laboro, *Ern.* Ab eod.

ΜΑ'ΤΗΝ, *adv.* frustra, incassum, in vanum, temere, nequicquam.

ματὴρ, ῆρος, ὁ, inquisitor, *Hes.* Α μάω.

μάτηρ, *Dor.* pro μήτηρ, *mater.*

ματὴς, 2. sing. præs. ind. act. *Æol.* et *Dor.* pro ματεῖς, a ματέω.

ματήσετον, 3. dual. fut. 1. ind. act. verbi ματάω.

ματία, ας, ἡ, *Ion.* ματίη, vanitas, levitas, stoliditas; (2) frustrata et infelix cupiditas. Α ματάω, s. μάτην.

ματΐζω, indago, quæro. Α μάτος.

ματιολοιχὸς, ὁ, ὁ, qui ex falsa mensura lucrum captat, *Arist.* in *Nub.* 450. scribitur et ματαιολοιχὸς, quod vide. Ex μάτιον et λείχω, *lambo.*

ΜΑ'ΤΙΟΝ, ῳ, τὸ, genus mensuræ vendentium.

μάτος, inquisitio, perquisitio, *Gal. Lex. Hippocr.* Α μάω.

ματροξέους, spurius, *Hes. Dor.* pro μητρωτρυλλείου, ου, τὸ, lupanar. Α

ΜΑ'ΤΡΥΑΗ, ης, ἡ, lena.

ματρύλλιον, ου, τὸ, idem quod ματρυλλεῖον.

μάτρωες, nom. plur. *Dor.* pro μήτρωες, a μήτρως.

ΜΑ'ΤΤΑΒΟΣ, ᾱ, ὁ, stultus, fatuus, *Hes.* ματτύα, ας, ἡ, deliciæ ciborum, lautitiæ omnis generis, quæ in edulis adhiberi solent. Α μάττω pro μάσσω.

ματτυάζων, f. άσω, paro epulas lautas.

μάττω, f. ξω, pinso; μάττομαι, pinso; (2) pinsor.

ΜΑΥΑΙ'Α, gladius, *Schol. Thuc. Suid.*

μαυλίζω, f. ίσω, mercede prostituo. Α

ΜΑΥΑΙ' Σ, ίδος, ἡ, culter, gladius; (2) mercede aliquid faciens, meretrix, *Hes.*

μαυλιστὴς, οῦ, ὁ, leno. Α μαυλίζω.

μαῦλος, fatuus, stultus, *Hes. Suid.* μαῦρον, iisdem τὸ ἀμαυρὸν καὶ ἀσθενὲς, obscurum et invalidum. Ab ἀμαυρὸν, per *Aphæresin.* Hinc

μαυρόω, ῶ, obscuro, deleo, extinguo. Ῥεῖα, τί μιν μαυρῶσι θεοὶ, *Hes. Op.* 323.

ΜΑΦΟ'ΡΙΟΝ, ᾱ, τὸ, mulicbre tegmentum capitis, colli ac humerorum, velum de capite in humeros defluens.

μάχαιρα, ας, ἡ, machæra; gladius; sica; culter; cultellus; novacula.

μαχαιρίδιον, ᾱ, τὸ, gladiolus, cultellus. Μαχαιρίδιον Συτικὸν, *Lucian.* in *Piscat.* secespita, *Dim.* a μάχαιρα.

μαχαιρίον, ᾱ, τὸ, gladiolus; cultellus; novacula. Ab eod.

μαχαιρὶς, ίδος, ἡ, gladiolus, culter tonsorius; μαχαιρίδες, forcipes. Ab eod.

μαχαιροδέτης, ᾱ, ὁ, lorum, quo gladius alligatur, *Hesych.* Ex μάχαιρα et δέω, *ligo.*

μαχαιρομαχέω, ῶ, machæra pugno, seu certo. Ex μάχαιρα et μάχομαι.

μαχαιροποιὸς, ὁ, ὁ, machærarum, cultrorum, gladiorumve faber. Ex μάχαιρα et ποιέω, *facio.*

μαχαιροτωλεῖον, ου, τὸ, locus, ubi gladii venduntur.

μαχαιροτώλιον, ου, τὸ, idem. Α

μαχαιροπώλης, ᾱ, ὁ, gladiorum, seu cultrorum venditor.

μαχαιροφορέω, ῶ, ὁ καὶ ἡ, gladium gestans, gladio cinctus; sicarius, *Gl. V.* (2) satelles. Ex μάχαιρα et φέρω.

μαχαιρώνιον, ου, τὸ, nomen herbæ, quæ aliis etiam ξίφιον dicitur. Α μάχαιρα.

μαχαιρωτὸς, ἡ, ὁν, ad formam machæræ factus. Quasi a μαχαιρόω.

μάχαισι, dat. plur. *Poët.* pro μάχαις.

μαχάω, ῶ, pugnare volo, pugnam desidero, *Hes.* Α μάχη.

μαχεῖόμενος, præs. part. med. verbi *Poët.* μαχέσομαι pro μάχομαι.

μαχέοιτο, 3. sing. præs. opt. med.

μαχεσαίμην, *pugnaverim*, a. 1. opt. med.

μαχέσασθαι, a. 1. inf. med.

μαχέω, fut. εὐσω, contendo, pugno. Ab eodem.

μάχη, ης, ἡ, pugna, conflictus, prælium, dimicatio; (2) contentio, altercatio, lis, rixa, jurgium. Ab eod.

μαχήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, pugnax. Ab eod.

μαχησμὸς, ῦ, ὁ, prælium, pugna; (2) prælialio, pugnatio. Ab eod.

μαχήσομαι, fut. 1. ind. med. verbi μαχέομαι.

μαχητὴς, ῆ, ὁ, *Dor.* μαχατὰς, pugnator, bellator; (2) pugnax, bellicosus. Ab eodem.

μαχητικὸς, ἡ, όν, pugnax, ad pugnam propensus, aptus, fortis. Hinc τὸ μαχητικὸν, ῦ, pugnacitas. Α μαχητὴς.

μαχητικῶς, *adv.* pugnaciter, repugnando.

μαχητὸς, ἡ, όν, oppugnabilis, seu expugnabilis. Α μάχομαι.

μάχιμος, ίμη, ιμον, vel μάχιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pugnax, bellicosus, habilis ad pugnam, vel ad bellum. Ab eod.

μαχλὰς, άδος, ἡ, mulier lasciva. Α μάχλος.

μαχλάω, ῶ, libidini indulgeo, lascivus sum, scortor, *Hes.* ubi μαχλώντες, πορνεύοντες. Ab eod.

μαχλικὸς, lascivus, *Man.*

μαχλὶς, ίδος, ἡ, idem quod μαχλάς.

ΜΑ'ΧΑΟΣ, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, incontinens, libidinosus, lascivus.

μαχλοσύνη, ης, ἡ, lascivia, propensio ad Venerem, impudicitia. Α μάχλος.

μαχλότης, ητος, ἡ, idem.

μάχοιτο, 3. sing. præs. opt. med. verbi

ΜΑ'ΧΟΜΑΙ, pugno, prælior, bellum gero; (2) jurgo, litigo, rixor, disputo, f. 1. μαχέσομαι, et μαχήσομαι, quasi a μαχέομαι; unde et μαχεῖόμενος, participium pugnans, et μαχειόμενος, apud *Homerum*; f. 2. μαχοῦμαι, pugnabo. Μάχεσθαι τοῖς πολεμίοις, *Dem.* περὶ, ὑπὲρ τινος *Xen.* ἀμφὶ τινι. *Hom.* περὶ τινα, contra, *Plat.* πρὸς τινα, *Joan.* 6, 52. Ἐγὼ περὶ ταύτης ἐ μαχοῦμαί σοι, *Aristoph. Plut.* 1076.

μαχομένως, *adv.* repugnanter. Α μαχόμενος, part. a μάχομαι.

μαχόμην, imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐμαχόμην.

ΜΑ'Ψ, *adv.* frustra, incassum.

μαψαῦραι, ῶν, αἱ, leves auræ, venti leves, *Hesiod. Theog.* 872. ubi tamen aliqui μὰψ αὖραι, separatim, *male*

μαψίδιος, ία, ιον, inanis, vanus. Α μάψ.

μαψίδιως, *adv.* inaniter, vane, incassum, frustra, temere.

μαψιλάκας, ᾱ, ὁ, blaterator. Ex μὰψ et λακεῖν, *sonare.*

μαψιλόγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vaniloquus. Ex μὰψ et λέγω, *dico.*

μαψίφωνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, frustra et inaniter loquens, garrulus. Ex μὰψ et φωνή.

μαψύλακτος, frustra latrans, inanibus strepitans latratibus, magno cum clamore inania deblaterans. Apud *Plutarch.* γλῶσσαν μαψυλάκταν, *Dor.* pro μαψυλάκτην, fœm. Ex μὰψ et ὑλάκτης.

μαψυλάκης, ὁ, ὁ, qui frustra nugas effutit, *Pind.*

ΜΑ'Ω, μῶ, vehementer cupio, supra modum desidero; (2) quæro, investigo, diligenti meditatione excogito: unde etiam Μῶσα, vel *Dorice* Μοῖσα, est ingenium, solertia mentis nova reperiendi et, e comparatione rerum cognitarum cum incognitis in harum scientiam penetrandi, *Ern.* perf. μέμαα, pro μέμαακα; in part. μεμαὼς, pro μεμαακὼς; unde μεμαυῖα, μεμαυῖαι, fœm. μέμαμεν, 1. plur. perf. ind. pro μεμάκαμεν; μέμασαν, 3. plur. plusq. perf. pro μεμάκεισαν, vel μεμάκεισαν. Μέμασαν δ᾽ ὑσμῖνι μαχέσθαι, *Il.* 2, 863.

μεγαβαρὴς, ὲς, valde gravatus, gravis armaturæ miles. Α βάρος.

μεγαβρεμέτης, ᾱ, ὁ, gravisonus. Ex βρέμω.

μεγάδικος, ὁ, idem quod μεγαλαδίκητος, *V. L.*

μεγάδοξος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod μεγαλοδόξος, *Diosc.*

μεγάδωρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, valde munificus. Ex μέγας et δῶρον, *munus*.

μεγαθαρσής, ές, ὁ καὶ ἡ, magnanimus, animosus. Ex μέγας et θάρσος.

μεγάθεες, sc. πόταμοι, magni, *Herod.*

μεγαθος, εος, τό, *Ion.* pro μέγεθος.

μεγάθῡμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, magnanimus, magno et celso animo præditus.

ΜΕΓΑΙΡΩ, invideo; (2) curo, respecto; ἐμέγηρε, a. 1. invidit, part. μεγήρας, solicitus. Ἐμέγηρέ μοι τόκεια, *Apoll. Rhod.* 1, 289.

μεγακήτης, εος, ὁ, vel ὁ, ad cete instar magnus. Ex μέγας et κῆτος.

μεγακλεής, ἐσσα, ἐν, valde gloriosus, *Apoll.*

μεγακυδής, ὁ καὶ ἡ, idem, *Dioscor.*

μεγαλαδικητικός, ἡ, όν, vehementer injuriosus. Ex μέγας et ἀδικητός.

μεγαλαλκής, ές, ὁ καὶ ἡ, magno robore præditus. Ex μέγας et ἀλκή.

μεγαλάμφοδος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, amplos circuitus habens. Ex μέγας et ἀμφόδος.

μεγάλανδροι, magni viri aut fortes. Ex μέγας et ἀνήρ.

μεγαλανηγήτωρ, ορος, ὁ, dux magnus; *Epith.* Jovis, *Orph.*

μεγαλανορίαις, gen. sing. *Dor.* pro μεγαλανορίας.

μεγαλανορίη, *Ion.* pro μεγαλανορία, arrogantia, fastus, audacia. A

μεγαλάνωρ, ᾰ, arrogans, audax. Ab ἀνήρ.

μεγαλαρτίαι, ας, ἡ, festum, quo offeruntur magni panes. A

μεγάλαρτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, magni panis dator. Ex μέγας et ἄρτος.

μεγαλαυχέω, ῶ, et μεγαλαυχέομαι, οῦμαι, magnifice me effero, me jactito, magna seu grandia jacto, glorior. Αἰσθανόμενος σὲ μεγαλαυχέμενον ἐπὶ τῇ Βυσιρίδος ἀπωλείᾳ, *Isocr.* A

μεγαλαυχής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui valde gloriatur, ostentator. Ex μέγας et αὐχή.

μεγαλαύχητος, ον, idem quod μεγάλαυχος, *Ep.*

μεγάλαυχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ostentator, *Pind. Pyth.* 20.

μεγαλαυχία, ας, ἡ, jactantia, ostentatio.

μεγαλείον, ᾱ, τὸ, magnificentia, majestas; (2) magnitudo, altitudo, v. c. φρονήματος; (3) unguentum quoddam, quod et μεγαλλιον. A

μεγαλείος, είᾱ, εῖον, magnificus, venerandus, grandis; μεγαλεῖα, τὰ, magnalia. A μέγας.

μεγαλειοτέρως, *adv.* a Comp. μεγαλειότερος. A præc.

μεγαλειότης, ητος, ἡ, magnificentia, magnitudo, majestas. A μεγαλείος.

μεγαλείως, *adv.* magnifice.

μεγαλέμπορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, rerum magnarum et pretiosarum negotiator, *Gl. V.* magnarius.

μεγαλεπήβολος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui magnis rebus manum admovet, ardua capessens. Ex μέγας et ἐπηβόλος.

μεγαληγορέω, ῶ, f. ήσω, magnifice loquor, magna loquor, magna jacto, magnis laudibus extollo. Τὰς πράξεις μεγαληγορῶν. *Herod.* Ex μέγας et ἀγορέω.

μεγαληγορία, ας, ἡ, magniloquentia, magnificentia verborum, jactantia. A

μεγαλήγορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, magnifice loquens, jactabundus. Ex μέγας et ἀγορέω.

μεγαληγόρως, *adv.* magnificis verbis, jactabunde.

μεγαληορία, ας, ἡ, superbia. A

μεγαλήνωρ, ορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, magnos viros faciens; (2) acris, magnanimus, fortis; (3) audax; (4) arrogans. Ex ἀνήρ.

μεγαλήτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, magnanimus, magni cordis, *Il.* 5, 785. Ex μέγας et ἦτορ.

μεγαλίζει, 2. sing. præs. imper. med. *Ion.* pro μεγαλίζω, a

μεγαλίζω, f. ίσω, magnifice effero, extollo; μεγαλίζομαι, magnifice efferor, elatus sum, superbio. Μηδὲ μεγαλίζει θυμῷ, *Il.* 10, 69. A μέγας.

μεγάλιον μύρον, unguentum ab inventore Megalo, ut quibusdam videtur, ita dictum, est et μεγαλήσιον. Vide μεγαλεῖον.

μεγαλοβρεμέτης, ὁ, magnos edens fremitus, *Cal.*

μεγαλοβρόμος, ον, valde fremens, strepens. A βρέμω.

μεγαλοβρυχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, horrendum fremens. Ex μέγας et βρύχω.

μεγαλοβύζοι, οἱ, ex *Strabone* dicebantur sacerdotes Ephesiæ Dianæ.

μεγαλόβωλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, magnas habens glebas. Ex μέγας et βῶλος.

μεγαλογάστωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, magnum habens ventrem. Ex μέγας et γαστήρ.

μεγαλογνωμοσύνη, ης, ἡ, magnitudo animi, magnus animus, animus magna cogitans. A

μεγαλογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui magno est animo, qui animo magnas res cogitat; (2) qui excelso est animo. Ex μέγας et γνώμη.

μεγαλογραφία, ας, ἡ, magnarum rerum descriptio seu pictura. Ex μέγας et γράφω.

μεγαλοδαίμων, ονος, ὁ, magnus dæmon.

μεγαλόδενδρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, magnis consitus arboribus. Ex μέγας et δένδρον.

μεγαλοδόξιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, magnam habens vel adferens gloriam; (2) jactabundus. Ex μέγας et δόξα.

μεγαλόδους, ὁδοντος, ὁ καὶ ἡ, magnos dentes habens.

μεγαλοδυναμέομαι, οῦμαι, potentia præsto. A

μεγαλοδύνᾰμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multum potens, præpotens. Ex μέγας et δύναμις.

μεγαλοδωρεά, ᾶς, ἡ, donatio magnifica, largitio magna. Ex μέγας et δῶρον.

μεγαλοδωρία, ας, ἡ, idem. A

μεγαλόδωρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui magna donat, munificus. Ex μέγας et δῶρον.

μεγαλοεργής, έος, ὁ καὶ ἡ, magnificus, *Gl. Vet.*

μεγαλοεργία, ας, ἡ, magnificentia, *Gl. V.* magnificium. A præc.

μεγαλοεργῶς, *adv.* magnifice, *Ph.* magno opere.

μεγαλόζηλος, ον, valde invidendus, i. e. præclarus, felicissimus, &c.

μεγαλόηχος, ον, valde sonans, strepens, vociferans.

μεγαλόθριξ, τριχος, ὁ καὶ ἡ, hispidus, *Ph.*

μεγαλόθῡμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, magnanimus, magno et celso animo præditus.

μεγάλοιτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, valde infortunatus, œrumnosus. Ex μέγας et ἄτος.

μεγαλόκαρπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, fructu magnos ferens.

μεγαλόκαυλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, magnum caulem habens.

μεγαλοκευθής, έος, ὁ καὶ ἡ, magna penetralia habens, *Rob.* occultus, clausus, *Pind.* Ex μέγας et κεύθος.

μεγαλοκέφαλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui magnum caput habet, capito. Ex μεφαλή.

μεγαλοκίνδυνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui magna pericula adit, magnis periculis se objiciens.

μεγαλόκλονος, ὁ καὶ ἡ, qui magnum tumultum et strepitum excitat. Ex κλόνος.

μεγαλοκμής, ῆτος, magno labore constans. Ex μέγας et κάμνω.

μεγαλοκοίλιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui magnum ventrem habet. Ex μέγας et κοιλία.

μεγαλόκολπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, magnum sinum habens, *Rob.*

μεγαλοκόρυφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui magnum verticem habet. Ex μέγας et κορυφή, *vertex.*

μεγαλοκότως, *adv.* iracunde. Ex μέγας et κότος.

μεγαλόκραατος, ον, idem quod μεγαλόηχος. A κράζω.

μεγαλοκρατής, έος, ὁ καὶ ἡ, valde potens, *Suic.* Ex μέγας et κράτος.

μεγαλοκράτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, magnipotens, *Rob.* Ex μέγας et κρατέω.

μεγαλοκύμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, ingentes fluctus excitans, *item* habens. Ex μέγας et κῦμα.

μεγαλόκωλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, grandiora membra habens; (2) in quo articulorum internodia magna sunt; (3) magnis colis seu membris constans. *Epith.* periodi. Ex μέγας et κῶλον.

μεγαλόλαλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, magniloquax, *Gl. Vet.*

μεγαλόμαζος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, magnarum mazarum dator, *Suic.* Ex μέγας et μάζα.

μεγαλομανής, ὲς, valde furiosus. Ex μαίνομαι.

μεγαλομάρτυς, υρος, ὁ, magnus martyr.

μεγαλόμαστος, ᾱ, ἡ, magnas mammas habens.

μεγαλομέρεια, ας, ἡ, cum res ex magnis partibus constat; (2) magnitudo et potentia, amplitudo.

μεγαλομερία, ας, ἡ, idem. A

μεγαλομερής, έος, ὁ καὶ ἡ, magnis partibus constans. Ex μέγας et μέρος.

μεγαλομερῶς, *adv.* partibus magnis; (2) laute et splendide, magnifice.

μεγαλομήτης, ᾱ, avia, *Hes.*

μεγαλομητις, ὁ καὶ ἡ, prudens.

μεγαλομισθος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui magna mercede aliquid facit, qui amplum meretur stipendium. Ex μέγας et μισθός.

μεγαλόμματος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, magnos oculos habens, *Rob.* Ex μέγας et ὄμμα.

μεγαλομυκήτης, ᾱ, ὁ, grande mugiens, grande rudens. Ex μέγας et μυκάομαι.

μεγαλόνοια, ας, ἡ, mentis præstantia, magnitudo vel celsitudo animi; (2) magnanimitas, *Gl. V.* superbia, *Hes.* A

μεγαλόνοος, *contr.* μεγαλόνους, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, mente præstans, magni animi, magnanimus, *Gl. V.* Ex μέγας et νόος, *mens.*

μεγαλοπάθεια, ας, ἡ, gravium malorum tolerantia. Quasi a μεγαλοπαθής, ex μέγας et πάθος.

μεγαλόπετρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, magnas rupes habens. Ex μέγας et πέτρος.

μεγαλοπλέσιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, prædives.

μεγαλόπλουτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem.

μεγαλοποιέω, ῶ, magnas res facio, *Gl. Vet.* magnifico, amplifico.

μεγαλοπρέπλεος, ον, bello clarus, qui magnas res bello gessit.

μεγαλόπολις, εως, ἡ, magna civitas.

μεγαλοπολίτης, ᾱ, ὁ, magnæ urbis civis.

μεγαλοπόνηρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, valde improbus.

μεγαλόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, magnos pedes habens.

μεγαλοπραγμοσύνη, ης, ἡ, rerum magnarum inceptatio, animus promptus ad res magnas suscipiendas. A

μεγαλοπράγμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, magnarum rerum susceptor. Ex μέγας et πρᾶγμα.

μεγαλοπρέπεια, ἡ, magnificentia, majestas. A

μεγαλοπρεπής, έος, ὁ καὶ ἡ, magnum virum decens; (2) magnificus. τὸ μεγαλοπρεπές, affectus generosi, sensus magni et sublimes. A πρέπω.

μεγαλοπρεπῶς, *adv.* magnifice.

μεγαλοπτέρυγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, magnas habens alas. Ex μέγας et πτέρυξ.

μεγαλόπυλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, magnas portas habens. Ex μέγας et πύλη.

μεγαλόρραξ, αγος, ὁ καὶ ἡ, magnos habens acinos, *Suic.* Ex μέγας et ῥάξ.

μεγαλορρημονέω, ῶ, grandibus verbis utor, magna loquor et jactito.

μεγαλορρημοσύνη, ης, ἡ, idem quod μεγαλορρημοσύνη, ης, ἡ, magniloquentia. A

μεγαλορρήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, magniloquus, magna loquens, arrogans. A ῥῆμα.

μεγαλορρημόνως, *adv.* jactanter.

μεγαλόρριζος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, magnam radicem habens, *Rob.* Ex μέγας et ῥίζα.

μεγαλόρρινος, ον, magnum nasum habens.

μεγάλος, *per Sync.* μέγας, *Æsch.*

μεγαλόσαρκος, ᾱ, ὁ, carnosus. Ex μέγας et σάρξ.

μεγαλοσθενής, έος, ὁ καὶ ἡ, magnis præditus viribus. Ex μέγας et σθένος, *robur.*

μεγαλοσθενίτης, ὁ, præpotens, *Apollin.*

μεγαλοσμάραγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, magnum sonans, *Suic.* Ex μέγας et σμάραγος.

μεγαλοσοφίστης, ᾱ, ὁ, clarus sophista.

μεγαλόσπλαγχνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, magna et tumentia viscera habens; (2) magnum cor s. magnum animum habens, iracundus. Ex μέγας et σπλάγχνον.

μεγαλοσάφυλος, ον, magnas uvas habens. Ex μέγας et σαφυλή.

μεγαλόσαχυς, υος, ὁ καὶ ἡ, magnam emittens spicam. Ex μέγας et σταχύς.

μεγαλόσομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, magnum habens os, *Suic.* Ex μέγας et σῶμα.

μεγαλόστονος, ον, graves gemitus exprimens. *Epith.* magni mali.

μεγαλοσύνη, ης, ἡ, magnitudo, *Gl. V.*

μεγαλόσχημος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, magnam gerens speciem, *Suic.* Ex μέγας et σχῆμα.

μεγαλοσχήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

μεγαλόσωμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui magno sive procero, s. crasso etiam corpore est, *Gl. V.* corpulentus. Ex μέγας et σῶμα.

μεγαλοτέχνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, arte, s. artificio magnus. Ex μέγας et τέχνη.

μεγαλοτῖμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui in magno est honore. Ex μέγας et τιμή.

μεγαλοτίμως, *adv.* magno honore, *Rob.*

μεγαλότολμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, valde audax, magna audacia præditus. Ex μέγας et τόλμα.

μεγαλοτράχηλος, ον, magnos cervices habens.

μεγαλεργές, τὸ, grandium rerum conatus. A μεγαλεργής, *magna conans.*

μεγαλεργέω, ῶ, magnifice ago. Hinc pass. ἡ μεγαλεργηθεῖσα ὄψις, apud *Phil.* spectaculi magnificentia.

μεγαλεργίαι, ας, ἡ, magnificentia. A μεγαλεργός, ὁ καὶ ἡ, magnificus. Ex ἔργον.

μεγαλοφανής, ὲς, id. quod μεγαλοπρεπής.

μεγαλοφανέσταται, *adv.* clarissime.

μεγαλοφεγγής, ὲς, splendidissimus. Ex φέγγος.

μεγαλόφθαλμος, ʊ, ὁ καὶ ἡ, magnos et late prospicientes habens oculos.

μεγαλόφλεβος, ʊ, ὁ καὶ ἡ, qui magnas habet venas. Ex μέγας et φλέψ.

μεγαλοφρονέω, ῶ, fut. ήσω, magna sapio, magnifice de me sentio, superbio. Μεγαλοφρονεῖν ἐφ' ἑαυτῷ, *Xen.* Μεγαλοφρονέμενος περί τι, *Plato.* A μεγαλόφρων.

μεγαλοφρονής, ὁ καὶ ἡ, superbus, *V. L.*

μεγαλοφρόνως, *adv.* cum animi magnitudine, excelso animo; (2) magnifice, abunde, uberrime. Ab eod.

μεγαλοφροσύνη, ης, ἡ, magnus et excelsus animus, quo quis magna sapit; (2) superbia, *Gl. V.* magnanimitas. Ab eod.

μεγαλόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, cui magnus est animus, magnanimus; (2) magnificus, liberalis. Ex μέγας et φρήν.

μεγαλοφυής, έος, ὁ καὶ ἡ, magnanimus, magno animo præditus, *Ph.* magnificus, amplificus. Ex μέγας et φύω, seu φυή. Hinc

μεγαλοφυΐα, ας, ἡ, magnanimitas.

μεγαλόφυλλος, ὁ καὶ ἡ, magna habens folia.

μεγαλοφυῶς, *adv.* laute, *Gl. V.* A μεγαλοφυής.

μεγαλοφωνία, ας, ἡ, vocis magnitudo, altiloquentia. A

μεγαλόφωνος, ʊ, ὁ καὶ ἡ, magnam, claram vocem habens; (2) altiloquus. Ex μέγας et φωνή.

μεγαλοφώνως, *adv.* alta, clara voce.

μεγαλοχάσμων, ον, valde hians. Ex χαίνω.

μεγαλόψοφος, ον, valde strepens.

μεγαλοψυχέω, ῶ, largior, magnifice liberalis sum, *Suid.* et *Hes.*

μεγαλοψυχία, ας, ἡ, magnanimitas, animi celsitudo; (2) magnificentia, liberalitas. A

μεγαλόψυχος, ʊ, ὁ καὶ ἡ, magnanimus, magno et excelso animo præditus. Ex ψυχή.

μεγαλοψύχως, *adv.* magno et excelso animo.

μεγαλύνω, magnifice effero, extollo, verbis prædico; (2) magnum et potentem reddo, *Gl. V.* amplio; amplifico; magnifico; μεγαλύνομαι, effero me, *Gl. Vet.* grandesco, ingrandesco. Μεγαλύνουσι τὰ κράσπεδα τῶν ἱματίων αὐτῶν, *Matt.* 23, 5. Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, *Luc.* 1, 46. Ἐμεγαλύνετο τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, *Act.* 19, 17. Μεγαλυνθήσεται Χριστος, *Phil.* 1, 20. A μέγας.

μεγαλώδυνος, ʊ, ὁ καὶ ἡ, magnos dolores s. cruciatus ferens. Ab ὀδύνη.

μεγαλώνυμος, ʊ, ὁ καὶ ἡ, magnum, i. e. celebre nomen habens. Ex μέγας et ὄνομα.

μεγαλωπὸς, ὴ, ὸν, qui magnos habet oculos, *Rob.* Ex μέγας et ὤψ, *oculus.*

μεγάλως, *adv.* magnifice; (2) valde, vehementer. A μέγας.

μεγάλως, acc. pl. *Dor.* pro μεγάλους, *Call.*

μεγαλωστὶ, *adv.* valde, vehementer; (2) late; (3) magnifice. Ab eod.

μεγαλωσύνη, ης, ἡ, magnificentia, majestas.

μεγαλωφελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, magnam utilitatem adferens, valde utilis, magnæ frugis. Ex μέγας et ὠφελέω.

μεγάμυκρος, ʊ, ὁ καὶ ἡ, grande mugiens sive boans. *Hesychius* ait asini esse *Epitheton;* ut sit grande rudens. A μέγας et μυκή.

μεγάνωρ, ορος, ὁ, magnos viros faciens, superbos reddens. Ex μέγας et ἀνήρ.

μεγαπληθὴς, ὲς, magnæ multitudinis, *Cyr.*

Μέγαρα, τὰ, Megara, urbs Isthmo vicina versus Atticam. Μεγάροθε versus Megaram; Μεγαρεῖ, Megaris, in urbe; Μέγαροθεν, Megaris, ex urbe. Hinc

Μεγαρεῖς, Megarenses, a Μεγαρεύς.

μεγαρίζω, fut. ίσω, Megarenses imitor seu sequor. Μεγαριεῖς, fut. 1. *Att. Aristoph.* κλάων Μεγαριεῖς, flebis Megarissans, *Ach.* 821. A Μεγαρίς.

Μεγαρικὸς, ἡ, όν, Megaricus.

Μεγαρὶς, ίδος, ἡ, ut Μεγαρὶς γῆ vel χώρα, Megaricus ager.

μέγαρον, ʊ, τὸ, domus, domicilium, ædes.

μεγαρσὶς, ως, ἡ, invidia, *Hes.* A μεγαίρω.

μεγαρσὸς, ὴ, όν, invidiosus, *Hes.* Ab eod.

ΜΕΓΑΣ, μεγάλη, μέγα, *gen.* μεγάλου, μεγάλης, μεγάλα, magnus, ingens, grandis; (2) vehemens, atrox, violentus.

μεγασθενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, præditus magnis viribus. Ex μέγας et σθένος.

μεγάτολμος, ον, valde audax, intrepidus, *Scip.*

μεγαυχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, magna jactans. Ex μέγας et αὐχέω.

μεγαφρονέω, idem quod μεγαλοφρονέω, *Eur.*

μεγάφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, magnanimus. Ex μέγας et φρήν.

μεγεθοποιέω, ῶ, augeo dicendo. Ἐν δὲ τοῖς μάλιστα μεγεθοποιεῖ τὰ λεγόμενα, *Longin.* 40. A

μεγεθοποιὸς, ὸ, όν, augendi vim habens, sublimitatem efficiens. Ex μέγεθος et ποιέω.

μέγεθος, ους, τὸ, magnitudo, granditas, sublimitas, proceritas; (2) statura; (3) vehementia; (4) gravitas, majestas; (5) magnitudo animi; (6) dignitas, amplitudo.

μεγεθυγεγία, ας, ἡ, operis magnitudo. Ex μέγεθος et ἔργον.

μεγεθύνω, magnitudinem tribuo, majorem reddo, amplifico; μεγεθύνομαι, major fio, incresco. A μέγεθος.

μεγήκατος, ʊ, ὁ καὶ ἡ, admodum amabilis, peramabilis. Ex μέγεθος et ἐράω.

μεγιστᾶνες, οἱ, primates, proceres, *Gl. Vet.* sunimates, magnates; dat. plur. μεγιστᾶσι, a μεγιστὰν, ᾶνος. A μέγιστος.

μεγιστεύω, fut. εύσω, magnus sum. Ab eod.

μέγιστον, *adv.* maxime, plurimum. Ab eod.

μεγιστόπολις, εως, ὁ καὶ ἡ, felices reddens, maximas urbes efficiens. Ex μέγεθος et πόλις.

μεγιστότιμος, ον, valde venerandus.

μεγιστόφωνος, ον, valde clamosus.

μεδέσθω, *curæ esto,* 3. sing. præs. imper. pass. verbi μέδω.

μεδέω, impero, imperium teneo; (2) curo, μεδήσομαι, fut. 1. ind. med. Ἰδηθεν μεδέων, *Il.* 3, 276. Πολέμοιο μεδήσομαι αἰματόεντος, *ib.* 9, 646. A μέδω.

μεδιμναίος, αία, αῖον, modialis, *Gl. V.* A

ΜΕΔΙΜΝΟΣ, ʊ, ὁ, medimnus, mensura aridorum Attica, *Gl. V.* modius.

μεδοίατο, *curent,* 3. plur. præs. opt. med. *Ion.* pro μεδοιντο, a μέδω.

μέδοισαν, acc. sing. *Dor.* pro μέδουσαν.

μέδοντες, nom. plur. part. præs. act. verbi

ΜΕΔΩ, impero, imperium teneo; (2) curo, curam gero; μεδῶμεθα, 1. plur. præs. conj. ὁ μέδων, οντος, regnator, imperator, præfectus. Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες, *Il.* 2, 79. Κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην, *ib.* 4, 21. Νῦν μεδῶμεθα Ἀργείοις ἀλκῆς, *ib.* 418.

μέζεα, ων, τὰ, genitalia in bestiis.

μεζόνως, *adv.* majorem in modum, *Ion.* pro μειζόνως.

μεθαιρέω, ῶ, accipio, aor. 2. μεθεῖλον, *Ion.* μεθέλεσκον, *Odyss.* 8, 396. Ex αἱρέω.

μεθάλλομαι, transilio. Hinc *Poët.* μετάλμενος, *Il.* 5, 336.

μεθάπτω, idem quod ἅπτω.

μεθαρμόζω, et μεθαρμόζομαι, transmuto aliter aptando, commuto, verto, transfero; (2) emendo, castigo, meliorem reddo; (3) apto, accommodo. Μεθαρμοσάμενος τὴν ψυδῆ δόξαν εἰς ἀληθείαν, *Philo.* Νῦν γὰρ μεθηρμόσμεσθα βελτίω βίον, *Eur. Alc.* 1145.

μεθάρμοσις, εως, ἡ, commutatio. A præc.

μεθέηκεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Poët.* pro μεθῆκε, a μεθίημι.

μεθεῖλε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi μεθαιρέω.

μεθειμένος, perf. part. pass. verbi μεθίημι.

μεθεῖναι, *dimittere,* aor. 2. inf. act.

μεθεῖς, aor. 2. part. act.

μεθεῖτε, 2. plur. aor. 2. opt. act. per *Sync.* pro μεθείητε.

μεθείω, aor. 2. conj. act. *Ion.* vel *Poët.* pro μεθῶ.

μεθεκτικὸς, ἡ, όν, participans.

μεθεκτέον, participandum est. A μετέχω.

μεθεκτὸς, ἡ, όν, qui participatur. Ab eod.

μεθελεῖν, a. 2. inf. act. verbi μεθαιρέω.

μεθέλεσκον, vide μεθαιρέω.

μεθέλκω, fut. ξω, retraho, trahendo traduco. Μεθέλκουσι τὴν ἡδονὴν ἐς τὸ νοηθὲν, *Philo.*

μεθέμεν, *prætermissse,* a. 2. inf. act. *Dor.* pro μεθεῖναι, a μεθίημι.

μεθέξις, εως, ἡ, participatio, communio. A μετέχω.

μεθέξομαι, fut. 1. ind. med. verbi μετέχω.

μεθέορτος, ʊ, ὁ καὶ ἡ, festum sequens, festo succedens. Ex μετὰ et ἑορτή.

μέθεπε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro μέθειτι, a

μεθέπω, sequi facio; (2) advenio; (3) investigo, quæro; μεθέπομαι, fut. μεθέψομαι, sequar, sectabor, imitabor. Αἶψα δὲ Τυδέϊδην μέθεπε κραταιὸν ὕπνος, *Il.* 5, 329. Ὁ δ' ἡνίοχον μέθεπε Ψαωνίν, *ib.* 8, 126. Οὔ σοι μὴ μεθέψομαι πότε, *Soph. El.* 1058. Ex μετὰ et ἕπω, *curo, ago,* seu ἕπομαι, *sequor.*

μεθερμηνευόμενον, *quod transfertur ex alia lingua in aliam,* nom. sing. part. pass. n. g. verbi

μεθερμηνεύω, fut. εύσω, interpretor, transfero, verto. Ἐμμανουὴλ, ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον, Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς, *Matt.* 1, 23. Μεθερμηνευόμενα κατὰ λέξιν, *Plut.*

μεθερπύζω, idem quod

μεθέρπω, adrepo, vel repo post, *Rob.*

μέθες, 2. sing. aor. 2. imper. act. verbi μεθίημι.

μέθεσις, εως, ἡ, relaxatio, remissio, *Suid.* A μεθίημι.

μεθεστάναι, perf. inf. act. per *Syncop.* pro μεθεστακέναι, a μεθίστημι.

μεθέστηκα, *amovi,* perf. indic. act.

μεθετέον, demittendum. A μεθίημι.

μεθετικῶς, *adv.* remisse. Ab eod.

μέθη, ης, ἡ, vinolentia, temulentia. A μέθυ.

μεθῆκα, *dimisi,* aor. 1. ind. act. verbi μεθίημι.

μεθήκω, invado.

μεθηλικιόομαι, ώμαι, fut. ώσομαι, ab una ætate in aliam transeo. Ex iisd. Hinc μεθηλικίωσις, εως, ἡ, transitus ab ætate in ætatem, velut a pueritia ad adolescentiam.

μέθημαι, adsideo; unde μεθήμενος, assidens, part. apud *Hom. Odyss.* 1, 118.

μεθημερινὸς, ἡ, όν, diurnus, qui interdiu fit. Ex μετὰ et ἡμέρα.

μεθημέριος, α, ον, *Dor.* μεθαμ. idem.

μεθημοσύνη, ης, ἡ, remissio, negligentia. A

μεθήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, remissus, negligens. A μεθίημι.

μεθηνιῶν, gen. plur. *Dor.* pro μεθηνιῶν, a μεθηνιὸς, pro μεθημερινὸς.

μεθῆς, 2. sing. aor. 2. conj. act. verbi μεθίημι.

μεθηστέμεν, f. 1. inf. act. *Ion.* pro μεθήσειν.

μεθίδρυσις, ἡ, translocatio. A

μεθιδρύω, in alia sede colloco, transfero.

μεθίει, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro μεθίησι, quasi a μεθίεω.

μεθιέμενεαι, præs. infin. act. *Dor.* pro μεθιέναι, a μεθίημι.

μέθιεν, *prætermittebant,* 3. plur. imperfect. ind. act. *Bæot.* pro μεθίεσαν.

μεθικάνω, muto, transfero. Μεθικάνειν τὰς σικύας, *Aret.*

μεθίημι, dimitto, missum facio, depono; (2) negligo, permitto, emitto; (3) remitto, condono; f. 1. μεθήσω, sinam, a. 1. μεθῆκα, sivi, a. 2. imperat. μέθες, sine; præs. part. μεθιεὶς; inf. μεθιέναι et μεθιεῖναι; f. inf. μεθήσειν, *Ion.* et *Poët.* μεθησέμεν. Apud *Poëtas* quædam quasi a μεθίεω, ut μεθίει, dimittebat; μεθίεισαι, voce pass. sed *active* dimitto, omitto. Οὐκ ἂν μεθείην τῇ Φρόνου, *Arist. Ran.* 940. Ὦ δύσμορος, ὃς χερσὶν μεθῆκα τὼς ἀλάστορας, *Soph. Aj.* 373. Τῆς δ' ἐπῶσα ταῖδος ἃ μεθῆσομαι, *Eur. Hec.* 406. Ἅιφος εἰς γυναῖκα, *idem, Or.* 1122.

μεθίστημι, statuo aliud pro alio; (2) muto; (3) transfero, traduco; (4) submoveo, expello, facessere jubeo, in exsilium mitto, migrare cogo. Μεθίσταμαι, mutor, muto me, degenero; (2) migro, decedo, secedo; (3) morior; (4) dedo me, deditionem facio. Apud *Hom.* sto, versor, sum inter; fut. μεταστήσω, aor. 2. μετέστην, infin. μεταστῆναι, migrare, part. μεταστὰς, digressus, aor. 1. pass. μετεστάθην, imperat. aor. 2. act. μετάστηθι, transi, perf. act. μεθέστηκα, secessi, participium. μεθεστηκὼς, profectus, item μεθεστὼς, pl. μεθεστῶτες, qui decesserunt. Εἰς τὸ λῶον σὸν μεθέστηκεν πέαρ, *Eurip. Med.* 911. Κὐ μεθίστηοι τῦ χρῆματος τῦ παρεστηκό-

τος, mutat, *Arist. Eq.* 397. Καὶ σὲ δαίμονες νόσῳ μετασχήσειαν ὡς, αὐτὸς ἑκὼν ἐλεύσῃ liberant, *Soph. Phil.* 462.

μεθὸ, postquam. Pro μεθ' ὅ. Ex μετὰ et ὅ, *quod*.

μεθοδεῖα, ας, ἡ, artificium callidum, insidiæ, dolus, *Eph.* 4, 14. et 6, 11. occulta et fraudulenta circumventio. A μεθοδεύω.

μεθοδευτὴς, ἡ, ὁ, qui rem perite, via, ratione tractat. Ab eod.

μεθοδεύω, machinor, architector; (2) methodo ac via prosequor et tracto; (3) circumvenio, insidior, artificiis utor per quæ homines falluntur. *Proprie* obambulo cum insidiis. Pass. μεθοδεύεσθαι, via quadam et arte tractari; circumveniri. Μεθοδεύειν ἐπισήμην, *Nicom.* A μέθοδος.

μεθοδηγέω, aliter deduco et monstro viam.

μεθοδικὸς, ἡ, ὀν, in quo ratio est compendiosa; (2) artificiosus; (3) qui methodum sequitur. A μέθοδος.

μεθοδικῶς, *adv.* artificiosa ratione, methodum sequendo.

μεθοδίτης, ου, ὁ, artifex, *Hes.*

μεθόδιον, ου. τὸ, viaticum, *Hes.* (2) methodus, *Suid. Dim.* a

μέθοδος, ου, ἡ, via; (2) compendium; (3) ratio et via docendi, vel discendi; (4) tractatus aut liber; (5) calliditas, fraus, *Plut.* Ab ὁδός.

μεθολκὴν, ῆς, ἡ, retractio, contractio. A μεθέλκω.

μεθομιλέω, ῶ, fut. ήσω, versor, commercium habeo cum. Οὐδέ ποτ' ἀγερωμένῃσι μεθωμίλησε γυναιξὶν, *Mus.* 1, 34. Καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον, ἐκ Πύλω ἐλθὼν, *Il.* 1, 69.

μεθορία, ας. ἡ, confinium. A μεθόριος.

μεθορίζω, fut. ίσω, confinis sum. Ab eod.

μεθόριον, ου. τὸ, confinium; (2) interstitium inter res aliquas. Ab eod.

μεθόριος, ία, ιον, vel **μεθόριος**, ου, ὁ καὶ ἡ, conterminus, confinis; (2) qui duas res velut terminus dirimit. Ex μετὰ et ὅρος.

μεθορκόω, ῶ, novo jurejurando adstringo eum, qui se priori jam liberavit.

μεθορμάω, ῶ, fut. ήσω, incito in; (2) cum impetu irruo; pass. μεθορμάομαι, ῶμαι, irruo. aor. 1. pass. μεθορμηθεὶς, incitatus. Μεθορμηθεὶς σὺν Ἀθήνῃ, *Il.* 20, 192.

μεθορμίζω, fut. ίσω, transmitto, transjicio; μεθορμίζομαι, transfreto. Μεθορμισει σε πίτυλος ἐμπτισὼν σκύφῳ, *Eur. Alc.* 794. Ἐξ ἑβδόμης μεθώρμισα, *id. Bac.* 930. εἰς Σηστὸν, *Polyb.*

ΜΕΘΥ, τὸ, vinum, temetum; *gen.* μέθυος, occurrit. in *Epigramm.*

μεθυδότης, idem quod μεθυδώτης.

μεθυδρίαδες, Νύμφαι aquaticæ, *Ep.*

μεθυδώτης, ου, ὁ, vini dator, vel ebrietatis auctor, *Epith.* Bacchi, *Suic.* Ex μέθυ et δίδωμι.

Μεθυμναῖος, ου, ὁ, Methymnæus, *Epith.* Bacchi. A μέθυ, vel a Methymna, Lesbi civitate.

μεθύπαιξις, εως, ἡ, cum quid post seu secundum aliam rem subsistit.

μεθυπίεζοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, in quo verborum ordo trajectus est, perplexus, confusus, *Suic.*

μεθυπίδαξ, κος, ὁ καὶ ἡ, vini vel ebrietatis fons, *Epith.* uvæ.

μεθυπλανὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, præ vino titubans, ebrius, *Suic.* Ex μετὰ et πλάνη.

μεθυπλὴξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, ebrius, ebriosus. Ex μέθυ et πλήσσω.

μεθυποδέομαι, in pedes induco, *Ar.* μεθυποδούμαι, post induo, seu calceo, *Steph.*

μεθυποδύομαι, fut. ύσομαι, post induo. Ἵνα δοιμάτιον σώσαιμι, μεθυπεδυσάμην, μεμιμένη σε, *Arist. Conc.* 542.

μεθυστόρωσις, εως, ἡ, strati permutatio, dum lectus substernitur, *Suic.* Ex μετὰ et ὑποστρωνύω.

μεθυσθεὶς, a. 1. part. pass. verbi μεθύω.

μεθυσθῶσι, 3. plur. a. 1. conj. pass.

μέθυτις, εως, ἡ, inebriatio. A μεθύομαι.

μεθύσκεσθε, 2. plur. præs. imper. pass. v. μεθύσω.

μεθύσκομαι, inebrior; μεθυσθεὶς, aor. 1. part. ebrius, inebriatus. Ἔπιον καὶ ἐμεθύσθην μετ' αὐτῦ, *Gen.* 43, 34. A μέθυ. Hinc

μέθυσμα, ατος, τὸ, potus inebrians.

μεθυσοπόταζος, ὁ καὶ ἡ, qui ebrius et tumulentus cottabo ludit, ebrius, temulentus. Vox *Aristophanica.* Ex μέθυ et πόταζος, *genus ludendi*, qu. v.

μέθυσος, ύση, υσον, vel **μέθυσος**, ὁ καὶ ἡ, ebrius; ebriosus. A μέθυ.

μεθύστερος, έρα, ερον, posterus, *Suic.*

μεθυστικὸς, ἡ, όν, qui facile et sæpe inebriatur, propensus ad ebrietatem; (2) inebrians. A μέθυ.

μεθυσφαλὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, præ vino titubans; (2) cui vinum deest. Ex μέθυ et σφάλλω.

μεθυτρέφος, ου, ὁ καὶ ἡ, alens vinum. Ex μέθυ et τρέφω.

μεθυχάρμων, ὁ καὶ ἡ, temeto lætus, *Man.*

μεθύω, ebrius sum, abundo aliqua re, obrutus sum, ut plagis, &c. μεθύων, ebrius; μεθύουσα, ebria. Μεθύοντι ἐοικὼς, *Od.* 18, 239. Μεθυσθεὶς γ' ἐν δόμοις μείνῃ, *Eur. Cyct.* 530. A μέθυ.

μειαγωγέω, ῶ, victimam adfero pro puero in tribum recipiendo. Τί δὲ; μειαγωγήσουσι τὴν τραγῳδίαν; *Arist. Ran.* 896.

μειαγωγία, ἡ, istius victimæ adductio. A μειαγωγὸς, ὁ, ὁ, istius victimæ introductor. Vide *Suid.* Ex μείον et ἄγω.

ΜΕΙΔΑ'Ω, vel **μηδέω**, ῶ, molliter seu leniter rideo, subrideo. Hinc μείδησεν, aor. 1. apud *Hom.* pro ἐμείδησεν, *Il.* 1, 595.

μείδημα, ατος, τὸ, risus, lenis risus.

μείδησα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐμείδησα, a μειδάω.

μειδίαμα, ατος, τὸ, risus, lenis risus. A

μειδιάω, ῶ, fut. άσω, subrideo, rideo, part. *Poët.* μειδιόων, pro μειδιάων, μειδιῶν, *Il.* 7, 212.

μείζω, *majorem*, vel *majora*, acc. sing. vel nom. seu. acc. plur. *Ion.* et *Att.* pro μείζονα. A

μείζων, ονος, ὁ καὶ ἡ, major; **μεῖζον**, τὸ, majus, pro antiquo **μειγίον**. Hinc

μειζονότης, ητος, ἡ, major quantitas, *Jambl.*

μειζονως, *adv.* majorem in modum, magis, amplius; (2) magno animo, cum φρεσὶν.

μείλιγμα, ατος, τὸ, lenimentum, lenimen, placamen, placamentum. A μειλίσσω.

μειλιχόθυμος, ον, miti animo, *Diosc.*

μειλικτήριον, ου, τὸ, placamentum, placamen. A

μειλικτήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, mulcendi seu demulcendi vim habens, aptus ad demulcendum.

μειλικτικὸς, ἡ, όν, placandi vim habens.

μειλικτικῶς, *adv.* leniter, placandi causa.

μειλικτὸς, ὴ, ὁ, placabilis, mitigabilis; placatus, lenitus. A μειλίσσω.

μείλικτρον, ου, τὸ, placamen. Ab eod.

μειλινόειος, ου, ὁ, *Nicand.* μειλινόεσσα, quæ mellis colore est, quasi a μέλι, *mel.* Sed vide μηλινόειος.

μειλίξιος, εως, ἡ, actio reddendi dulce; (2) actio leniendi, seu demulcendi. A μειλίσσω.

μείλιον, ου, τὸ, munus, quo aliquem demulcemus. Ab eod.

μειλισσέμεν, inf. act. *Ion.* pro μειλίσσειν.

ΜΕΙΛΙ'ΣΣΩ. f. ίξω, verbis factove demulceo, seu delinio, mihi concilio; demulceo; placo; μειλίσσομαι, demulceo; (2) demulceor; (3) oro; μειλιχθεὶς, aor. 1. placatus. Ἀοιδαῖσι μειλίσσωσιν ἀσιεγὴ Κράγον, *Lyc.* 542. Μηδέ τι μ' αἰδόμενος μειλίσσετο, *Od.* 3, 96.

μειλιχία, *Ion.* ίης, ἡ, remissio, *Hom.*

μειλίχιος, ία. ιον, vel **μειλίχιος**, ου, ὁ καὶ ἡ, blandus, mitis; (2) placabilis. Αὐτὰρ ὁ μειλιχίοισιν προσηύδα πομένα λαῶν, *Il.* 6, 214. A μειλίσσω.

μειλιχίως, *adv.* blande, comiter, leniter, mansuete; (2) placabiliter.

μειλιχόγηρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, blandam vocem habens, *Rob.*

μειλιχόθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, blandos reddens. Ex μείλιχος, et θῦμος.

μειλιχόμητις, ιος, ὁ καὶ ἡ, cujus blanda et mitia sunt consilia; (2) miti et placido ingenio prædituus. A seq. et μῆτις.

μείλιχος, ου, ὁ καὶ ἡ, blandus, placidus. A μειλίσσω.

μείναι, a. 1. inf. act. verbi μένω.

μείνας, *qui mansit*, a. 1. part. act.

μεινάτω, *manserit*, *maneto*, 3. sing. aor. 1. imperat. act.

μείνῃς, 2. sing. a. 1. conj. act.

μείον, ονος, τὸ, minus; (2) sic dicebatur victima, quæ dabatur pro pueris cum in tribus reciperentur, *Ern.*

μείον, ου, τὸ, meon, herbæ genus. Sed rectius μῶν.

μειονεκτέω, ῶ, f. ήσω, minus habeo, minorem partem seu portionem habeo, deteriore sum conditione. Τῆς ἑδωδῆς μειονεκτεῖν, *Luc.* Ex μείον et ἔχω. Hinc

μειονέκτημα, ατος, τὸ, deterior conditio.

μειονεξία, ας, ἡ, idem. Ex μείον et ἔξις.

μειότερος, minor, *Apollon. Rhod.* A μείων.

μειρίαι, ας, ἡ, caudæ exilitas, cum extremitas est exilior; vitium versus in fine claudicantis. A μείμερος.

μειρίζειν, in acutum desinere; in extremitate arctari. Ab eod.

μείμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. cui cauda diminuta est et truncata; cujus extremitas in acutum desinit; in fine mutilus; decurtatus; ut μείμερος σίγνος, versus mutilus in fine claudicans, deficiente uno tempore, quo minus quantitas sit plena. Ex μείον et μέρος.

μειόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, mente diminutus, levis, stultus, *Hes.* Ex μείον et φρήν.

μειόω, ῶ. f. ώσω, minuo, inminuo, minorem reddo; μειόομαι, ῶμαι, minuor, decresco, inferior, vel deteriore conditione sum; μειωθεὶς, diminutus. Μειῶσαι τὴν διάνοιαν, deliro, *Xen.* A μείων.

μειρακιεύομαι, adolescentis more lascivio et exsulto. A μείραξ.

μειρακιξεπάτης, ου, ὁ, juvenum deceptor, *Suic.* Ex μειράκιον et ἐξαπατάω.

μειρακιεύομαι, adolescentis more ago, lascivio, exsulto, &c. Παραπαίεις, ὦ γέρον, καὶ μειρακιεύῃ πρὸς τὸ χρεὼν, mortem, *Luc.* Τοιαῦτα ληξάντα καὶ μειρακιευόμενον τὸν Ἀντώνιον ἀγγελίαι δύο κατακλαμβάνουσι, *Plut.* in *Anton.* cap. 30. A μειράκιον.

μειρακίζομαι, f. ίσομαι, adolesco. A μείραξ.

μειράκιον, ου, τὸ, adolescens, adolescentulus, juvenculus. Ab eod.

μειρακιόομαι, ῶμαι, fut. ώσομαι, adolesco, adolescens evado, plenam pubertatem attingo. A μειράκιον.

μειρακίσκη, ης, ἡ, adolescentula. A μείραξ.

μειρακίσκος, ου, ὁ, adolescentulus. Ab eod.

μειρακιώδης, ους, ὁ καὶ ἡ, juvenilis, puerilis. Ab eod.

μειρακιωδῶς, *adv.* pueriliter.

μειρακύλλιον, ου, τὸ, adolescentulus, juvenculus. A μειράκιον.

ΜΕΙ'ΡΑΞ, ακος, ὁ καὶ ἡ, puella, juvencula; (2) in *masc.* est solœcum, nisi ubi de molli et effeminato sermo est.

μείρεο, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro μείρεσο, a μείρομαι.

μειρόμενοι, part. præs. med. f. g.

μείρω, divido, partior, *Eust.* μείρομαι, sortior; in imperat. μείρεο pro μείρεν. sortire, accipe. Ab hoc μείρω, cujus fut. esset μερῶ, formatur, perf. med. ἔμμορμα, *Poët.* pro μέμορμα, ἔμμορε, sortitus, nactus est; it. perf. pass. εἵμαρμαι, εἵμαρται, fato destinatus, fatalis; εἱμαρμένη. scil. τύχη, fatum, necessitas fatalis, rerum ordo necessarius et immutabilis, apud *Stoicos.*

μεῖς, *Æol.* pro μὴν, *Hom.*

ΜΕΙ'ΩΝ, ονος, ὁ καὶ ἡ, minor; Comp. irregular. A μικρὸς.

μείωσις, εως, ἡ, diminutio, imminutio, extenuatio. A μειόω.

μειωτικὸς, ἡ, όν, vim habens minuendi. Ab eod. Unde et

μειωτὸς, ὴ, όν, decrementum suscipiens, qui decrescit aut decrescere potest, *Rob.*

μελάγγειος, μελάγγαιος, et μελάγγεως, ὁ καὶ ἡ, cujus solum nigrum est. Ex μέλας et γῆ.

μελάγκαρπος, ὁ καὶ ἡ, nigrum ferens fructum, fructus loco atram adferens obscuritatem.

μελάγκερας, ω, ὁ καὶ ἡ, nigra habens cornua, *Rob.* Ex μέλας et κέρας.

μελαγκόρυφος, ου, ὁ καὶ ἡ, atrum verticem habens; nomen avis, autumni tempore dicitur συναλὶς, *ficedula*, *Ph.* atricapillus. Ex μέλας et κορυφὴ.

μελάγκρανις, ιος, ἡ, nigriceps, junci genus, *Plin.* Ex μέλας et κράνον.

μελαγκρανισμὸς, ὁ, ὁ, atrifer, *Gl. V.* junci genus a nigro fructu, *Theophr.*

μελάγκρανος, η, ον, melancranus; ex junco, factus, qui μελάγκρανις vocatur, *Strabo.*

μελαγκρηδέμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, atram habens vittam. Ex μέλας et κρήδεμνον.

μελάγκροκος, ου, ὁ καὶ ἡ, nigrum subtemen habens. Ex μέλας et κρόκη.

μελαγχαίταν, *Dor.* pro μελαγχαίτην, a

μελαγχαίτης, ου, ὁ, nigram jubam, vel nigram cæsariem habens, *Soph. Trach.* 837. et *Eur. Alc.* 440. Ex μέλας et χαίτη.

μελάγχιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, hyeme niger; ut μελάγχιμα, loca, quæ hyeme sunt atra, sine nivibus. Ex μέλας et χεῖμα.

μελάγχιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, niger, ater. A μέλας.

μελαγχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, nigra vestitus tunica; *Metaph.* tristis, mœstus.

μελάγχλαινος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, atra indutus læna. Ex μέλας et χλαῖνα.

μελάγχλωρος, ὁ καὶ ἡ, colorem habens atrum.

μελαγχολάω, ῶ, melancholia laboro; (2) furo, insanio, desipio. Μελαγχολῶς, ὦ ᾽θρωπε, *Arist. Plut.* 366. Ex μέλας et χολάω.

μελαγχολία, ας, ἡ, melancholia, furor, seu disipientia ex atræ bilis abundantia. Ex iisd. Hinc

μελαγχολικός, ἡ, ὸν, ex melancholia proficiscens.

μελαγχολικῶς, *adv.* melancholice, more melancholicorum.

μελάγχολος, ον, nigri fellis, *Soph.*

μελαγχολώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, formam melancholia laborantium habens. Ex μελαγχολία et εἶδος.

μελαγχολόω, ῶ, melancholiam genero. A μελάγχολος, *Ern.*

μελαγχρής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui nigri coloris est, fuscus. Ex μέλας et χρόα.

μελαγχροής, έος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

μελαγχροινής, εος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

μελάγχροος, *contr.* μελάγχρως, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem; fuscus, cæruleus, *Gl. V.*

μελάγχρως, ωος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisdem.

μελαγχρώς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ, cui nigra cutis est, corpus atrum habens; plur. μελαγχρῶτες.

μελάγχυμος, ον, nigrum succum habens.

μελαδίνης, nigros vortices habens, *Rob.* Ex μέλας et δίνη.

ΜΕΛΑΘΡΟΝ, ᾱ, τὸ, domus; (2) lacunar s. trabs tecti; (3) porticus, &c. *Il.* 2, 414. Quidam ἀπὸ τῦ μελαινέσθαι deducunt.

μελαθρόφιν, *adv.* de lacunari, &c. Ex μέλαθρον, et syllabica adjectione φιν.

μελαινάετος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, aquila nigra seu pulla; vitiose in *Lex. V.* μελαναίετος.

μελαΐνετο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐμελαίνετο, a

μελαίνω, f. ανῶ, nigrum reddo, nigrefacio, *Gl. V.* denigro; μελαίνομαι, nigresco, a. 1. opt. μελανθείμην, 3. plur. μελανθείεν, nigrescant. Εὖ δὲ μελανθεῖεν κύτυλοι, *Hom.* A μέλας.

μελαμβαθής, έος, ὁ καὶ ἡ, profundus, niger ex profunditate. Ex μέλας et βάθος.

μελαμβαθής, ὺς, profundus, *Æsch.*

μελαμβαφής, έος, ὁ καὶ ἡ, nigro colore imbutus. Ex μέλας et βάπτω.

μελάμβιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nigram, i. e. obscuram ducens vitam, *Vet. Lex.*

μελαμβόρειος, νεὶ μελαμβόρεος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, Boreas niger, ventus septentrionalis vehemens.

μελάμβροτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, niger homo, *Rob.*

μελάμβωλος γῆ, terra nigras glebas habens, pinguis, fertilis.

μελαμπάγες αἷμα, i. e. τὸ μετὰ τὸ πεπηγέναι μελανόμενον, *Schol.* ad *Æsch. Sept.* ad *Theb.* 743.

μελαμπαγής, έος, ὁ καὶ ἡ, concretus et nigrescens, *Rob.* Ex μέλας et πήγνυμι.

μελάμπεπλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nigrum peplum habens; (2) niger, pullus.

μελαμπέταλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nigra folia habens, *Suic.* Ex μέλας et πέταλον.

μελαμπόδιον, ᾱ, τὸ, melampodium, helleborum nigrum. A Melampode, inventore.

μελάμπυγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nigras seu hirsutas habens nates; (2) fortis, quia Hercules hujusmodi nates habuisse traditur. Ex μέλας et πυγή.

μελάμπυρον, ᾱ, τὸ, melampyron, herba in quam degenerat triticum. Ex μέλας et πυρός.

μελαμψαφής, έος, ὁ καὶ ἡ, tenebricosus, obscurus. Ex μέλας et ψάφος.

μελάμψυλλον, ᾱ, τὸ, acanthi species, quam pæderota vocant. A

μελάμψυλλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nigra habens folia.

μελάμφωνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vocem fuscam et obscuram habens. Ex μέλας et φωνή.

μελαμψηφίς, ίδος, ἡ, nigros lapillos seu calculos habens, *Rob.* A ψῆφος.

μέλαν, ᾶνος, τὸ, atramentum. A μέλας.

μελαναυγίς, ίδος, ἡ, atro nimbo horrens.

μελαναυγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, atrum splendens, ater, *Eur. Hec.* 151. Ex μέλας et αὐγή.

μελάνδετον ἄαρ, ensis nigrum habens manubrium, nigro illigatus capulo; σάκος, scutum habens ferreum orbem; (2) cruore fœdatus sc. ensis, seu clypeus. Πολλὰ δὲ φάσγανα καλὰ, μελάνδετα, χωτήεντα, *Il.* 15, 713. Ex μέλας et δέω, ligo.

μελανδίνης, ᾱ, ὁ, nigricantes habens vortices, *R.* Ex μέλας et δίνη.

μελανδόκος κίστη, vas atramentarium, in *Epig.* Ex μέλας et δέχομαι.

μελανδρύοι, οἱ, idem qui μελάνδρυες.

μελάνδρυον, ᾱ, τὸ, medulla seu pars interior quercus, nigricans et durissima; (2) herba quædam; (3) pulpamentum e thynnis conditis. Ex μέλας et δρῦς.

μελάνδρυς, υος, ὁ, thynni genus grandius cæteris; *Gl. V.* μελάνδρυς, robur, sorbus. Ex iisd.

μελανειμονέω, ῶ, fut. ήσω, pullis seu atris vestibus indutus sum. A

μελανείμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, atris indutus vestibus, pullatus, atratus, *Ph.* Ex μέλας et εἶμα.

μελανεῦσα, ἡ, fusca, *Ep.*

μελανέω, idem quod μελαίνω, *Ap.*

μελανήσατος, ον, de obscuris rebus, tristibus loquens. Ex μέλας et φημί.

μελανηφόρος, ον, pullatus, nigra veste indutus. Ex μέλας et φέρω.

μελανθίλαιον, ᾱ, τὸ, oleum e melanthio. Ex μελάνθιον et ἔλαιον.

μελάνθεμον, ᾱ, τὸ, melanthemon, anthemidis species. Ex μέλας et ἄνθεμον.

μελάνθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. verbi μελαίνω.

μελάνθινον ἔλαιον, oleum e melanthio confectum. A

μελάνθιον, ᾱ, τὸ, melanthium, *herba*, nigella, git; *Ph.* μελάνθιον, hoc git, indeclinabile est; gitter. Nigella, al. *Gl.* Ex μέλας et ἄνθος, *flos.*

μελανία, ας, ἡ, nigredo, nigror, atritudo, *Gl. V.* A μέλας.

μελανίζω, fut. ίσω, nigrico, *Rob.* Ab eod.

μελάνιον, ᾱ, τὸ, nigra viola. Ex μέλας et ἴον.

μελανόγραμμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nigris lineis interstinctus. Ex μέλας et γραμμή.

μελανοδοχεῖον, ᾱ, τὸ, atramentarium. Ex μέλας et δέχομαι.

μελανοείμων, vide μελανείμων.

μελανόεις, εντος, nigricans, nigritie rubens; part. præs. act. verbi μελανόημι, pro μελαίνω.

μελανοζυγάτης, scil. ναῦς, remigibus atris acta, *Æsch. Stanl.* infausta.

μελανόθριξ, τριχος, ὁ καὶ ἡ, nigros pilos habens.

μελανοκαρδίος, ὁ καὶ ἡ, qui nigrum cor, seu nigram medullam habet; (2) qui atroci et crudeli animo est. Ex μέλας et καρδία.

μελανοκόμης, ᾱ, ὁ, nigram comam habens. Ex μέλας et κόμη, *coma.*

μελανοκορυσος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

μελανομάλλος, ον, nigrum vellus habens.

μελανομμάτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nigros habens oculos. Ex μέλας et ὄμμα.

μελανονευσείμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, atris et funebribus vestibus indutus. Ex μέλας, νέκυς, et εἶμα.

μελανονεφὴς, ὲς, caliginem cogens, vel caligine tectus. Ex μέλας et νέφος.

μελανοποιὸς, ὸν, ὁ καὶ ἡ, nigrum reddens, *Suic.* Ex μέλας et ποιέω.

μελανόπτερος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nigras habens pennas, seu alas. Ex μέλας et πτερόν.

μελανοπτέρυγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem. A πτέρυξ.

μελανορρίζος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nigram habens radicem. Ex μέλας et ῥίζα.

μελανόσαρκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nigram carnem habens. Ex μέλας et σάρξ.

μελανόσικτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, atris maculis seu notis distinctus.

μελανόστολος, ὁ καὶ ἡ, nigram habens vestem, atra indutus stola. Ex μέλας et στολή.

μελανότης, ητος, ἡ, nigredo. A μέλας.

μελανουρεῖς, pisces qui et μελάνουρες.

μελάνουρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nigram habens caudam; (2) piscis, in cauda nigras maculas habens; (3) vipera quædam. Ab οὐρά.

μελανόφθαλμος, ὁ καὶ ἡ, nigros habens oculos.

μελανόφλεψ, βος, ὁ καὶ ἡ, nigras venas habens. Ex μέλας et φλέψ.

μελανοφορέω, atris vestibus amictus sum.

μελανοφόρος, ὁ καὶ ἡ, pullatus, atratus. Ex μέλας et φέρω.

μελανόφρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, nigra habens supercilia.

μελανόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui obscura mente est; (2) crudelis, ferox. Ex μέλας et φρήν, *mens.*

μελανοχρὼς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui nigri coloris est.

μελανόχροος, ᾱ, ὁ, qui nigro colore seu corpore est. Ex μέλας et χρόα.

μελανόχρως, τος, ὁ καὶ ἡ, idem.

μελανόω, ῶ, infusco, *Gl. V.* nigro; perf. pass. part. μεμελανωμένος, denigratus. A μέλας.

μελάνσις, εως, ἡ, denigratio. A μελαίνω.

μελαντεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, nigros muros habens, *R.* nigra, de domo Plutonis, *Pind.* Ex μέλας et τεῖχος.

μελαντηρία, ας, ἡ, melanteria; succus niger in metallis concrescens, unde quibusdam atramentum metallicum; quasi a μελαντὴς, quod esset nigrator. A μελαίνω.

μελάνυδρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nigras effundens aquas. Ex μέλας et ὕδωρ.

μελάνω, nigresco, *Hom.* μελάνει, pro μελαίνεται, *Il.* 7, 64.

μελανωπὸς, ὸν, qui niger est adspectu. Ex μέλας et ὤψ.

μελάνωσις, εως, ἡ, denigratio; (2) macula. A μελανόω.

ΜΕΛΑΣ, ανος, ὁ, μέλαινα, αίνης, ἡ, μέλαν, ανος, τὸ, ater, niger, fuscus; *Tropice* profundus; (2) malus, immitis, crudelis, subdolus.

μέλασμα, ατος, τὸ, nigror, nigredo.

μελασμὸς, ὸ, ὁ, denigratio et livor a frigore. A μελαίνω.

μελδόμενος, *tabescens*, part. præs. pass. v.

ΜΕΛΔΩ, liquefacio, macero, consumo, elixo, coquo. Κνίσῃ μελδόμενος ἀσαλοτρέφεος σιάλοιο, *Il.* 21, 363.

ΜΕΛΕΑΓΡΙΔΕΣ, αἱ, meleagrides, gallinarum Africanarum species.

ΜΕΛΕΔΑΙΝΩ, curo, elicitus sum. Τῷ δὲ Ψέρευς φεύγοντος ἐγὼ τόσσον μελεδαίνω, *Theoc.* 9, 12. Unde

μελέδη, ης, ἡ, cura, curatio, apud *Hipp.*

μελεδήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, curator, qui se exercet in aliquo genere. Ab eod.

μελεδών, όνος, ὁ, cura; (2) rex; (3) præfectus. Ab eod.

μελεδωνὸς, έως, ὁ, curator, qui rei alicujus curam gerit. Ab eod.

μελεδώνη, ης, ἡ, meditatio, cogitatio, solicitudo, cura. Ab eod.

μελεδωνὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, curator, procurator, qui rei alicujus curam gerit. Ab eod.

μελέεσσι, dat. plur. *Poët.* pro μέλεσι, a μέλος.

ΜΕΛΕΘΡΟΝ, ᾱ, τὸ, pedica, funis, quo ligantur artus. Ex *Oppiani Cyn.*

ΜΕΛΕΙ, fut. μελήσει, p. μεμέληκε, curæ; est; μέμηλε, curæ est, pro μεμέληκε, part. μεμηλὸς, solicitus, curans. Ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει, parvi æstimo, *Arist. Lys.* 248. Οὐδὲν μέλει μοι τῶν σκωμμάτων, *Xen.*

μελεῖσι, *adv.* membratim, per membra. A μέλος.

μελεοπάθὴς, ὲς, miser, infelix. Ex μέλεος et πάθος.

μελεόστονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ærumnosus.

ΜΕΛΕΟΣ, έα, εον, vanus, stultus, inanis; (2) infortunatus, infelix; (3) nihil efficiens. Ἀλλ᾽, ὦ μελ᾽ ἐξήλιπας ἠμέρ γ᾽ ἐκ τῶν ἐμῶν, *Arist. Nub.* 33. Μελέα τῶν σῶν ἀκρέων, (scil. ἐνέκα.) *Eur. Med.* 359. Hinc μέλεον, *adv.* incassum, otiose, sine effectu. Ἥμεροτον ἀλλήλων, μέλεον δ᾽ ἠνόνησαν ὁμοῦ, *Il.* 16, 336. Voc. ὦ μέλε, per *Apocopen.*

μελεόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, infelix animi, mente miser. Ex μέλεος et φρήν.

μέλεται, fut. μελήσεται, idem quod μέλει, μεμελημένος, perf. part. q. d. curatus; charus, dilectus.

μελετᾷς, 2. sing. præs. ind. act. pro μελετάεις, a

μελετάω, ῶ, f. ήσω, curo, curam gero; (2) meditor; (3) exerceo me; (4) declamo;

quo sensu Attici in fut. et aor. 1. *utuntur medio ;* μελετήσομαι, ῶμαι, exerceor ; part. perf. μεμελετημένος, consideratus ; exercitatione comparatus. Μελετᾶν τὰ περὶ τὸν πόλεμον, περὶ πλείστου δόξαν ἀρετῆς, ἀγαθὸν εἶναι ἐμελέτησαν πᾶσαι, *Act.* 4, 25. Τὰς πάξεις ἀεὶ τὰ προσήκοντα μελετῶσας θεάσῃ, officium præstantes, *Xen. Cyr.* 1, 24. A μελέτη.

μελέτη, ης, ἡ, cura ; (2) meditatio, exercitatio, præmeditatio ; (3) industria, diligentia ; (4) declamatio. A μέλει.

μελέτημα, ατος, τὸ, exercitatio ; (2) opus elaboratum cura. A μελετάω.

μελετηρός, ᾱ, ὸν, exercitatus. Ab eod.

μελετήριον, ου, τὸ, locus exercitationis, seu meditationis ; (2) instrumentum, quo se quis exercet. Ab eod.

μελετητικός, ἡ, όν, ad meditationem seu exercitationem pertinens, vel aptus ; (2) meditationis studiosus ; (3) declamatorius.

μελετητός, ἡ, όν, quod meditatione seu exercitatione discendum et servandum est.

μελέτω, *curæ esto*, 3. singul. præs. imper. act. verbi μέλει.

μελέτωρ, ορος, ὁ, qui alicujus rei curam gerit. Ab eod.

μέλη, nom. plur. *contr.* pro μέλεα, a μέλος.

μεληδόν, *adv.* per membra, membratim, minutatim. A μέλος.

μεληδών, όνος, ἡ, cura, *Hes.* Vide μελεδών.

μέλημα, ατος, τὸ, cura, solicitudo. A μέλει.

μεμήσει, f. 1. ind. act. verbi μελεῖ.

μεμήσεται, *curæ erit*, f. 1. ind. med.

μεμνησίθεοτος. ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui hominibus curæ est. Ex μέλει et βροτός.

μέμνησις, εως, ἡ, curatio, cura. A μέλει.

μεμνησμος, ᾱ, ὁ, idem, *Vulg. L.* Ab eod.

μέμνηται, 3. sing. præs. conj. med. verbi μελομαι.

μεμνητον, curandum est. Ab eod.

ΜΕΊΛΙ, μέλιτος, τὸ, mel ; (2) saccharum, veteribus, *Strabo.*

ΜΕΛΊΑ, ας, *Ion.* μελίη, ης, ἡ, fraxinus, *arbor ;* (2) fraxinea hasta.

μελιαδής, έος, ὁ καὶ ἡ, *Dor.* pro μεληδής, mellis dulcedine præditus. Ab ἡδύς.

μελιᾶν, gen. plur. *Dor.* pro μελιῶν.

μελίας σῖτος, mel frugum, *Theophr.*

μελίβρομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, suavem sonum edens. Ex μέλι et βρέμω.

μελιγλωβής, *Dor.* pro μελιγηθής, έος, ὁ καὶ ἡ, melle gaudens, melleus. Ex μέλι et γηθέω.

μελίγδουπος, ον, suaviter sonans.

μελίγηρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, melliloquus, *Dor.* μελίγαρυς, ut μελιγάρυες ὕμνοι. Ex γῆρυς.

μελίγληνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, melleas pupillas habens, dulcis aspectu, *Hes.* Ex γλήνη.

μελίγλωσσος, ὁ καὶ ἡ, mellitam habens linguam, cujus suavis est oratio. A γλῶσσα.

μελίδιεον, ου, τὸ, favus, *Suid.* A μέλι.

μελίδυπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, id. quod μελίγδουπος.

μελιειδής, ές, colore similis melli.

μελίεφθος, ον, melle coctus.

μελιζέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro μελίζειν.

μελίζω, f. ίσω, membratim concido, trunco, *Gl. V.* μελίζομαι, dividor. A μέλος.

μελίζω, fut. ίσω, *Dor.* μελίσδω, modulor. Ἄδῠ δέ μοι τὸ μέλισμα, καὶ ἢν σύριγγι μελίσδω, *Theocrit.* 20, 28. Μελίσδετε πένθιμον ᾠδάν, *Mosch.* 3, 15. Τίς ποτε σᾶ σύριγγι μελίσδεται ; *ib.* 52. A μέλος.

μελίζωρος, ᾱ, τὸ, melicratum, aqua mulsa. Ex μέλι et ζωρός.

μελίζωρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, meri mellis gustu præditus. Ex iisd.

μελιηγενής, ές, *Epith.* hominum, e fraxino natus. Ex μελία et γίνομαι.

μεληδής, έος, ὁ καὶ ἡ, mellis dulcedine præditus, mellis instar dulcis. Ab ἡδύς.

μελίσβεως, 2. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro μελίζεις, a μελίζω.

μελίθρεπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, melle nutritus.

μελίθροος, *contr.* μελίβρεως, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, suavem sonum edens. Ex μέλι et ῥέος.

μελίϊνος, ίνη, ινον, fraxineus. A μελία.

μελίκηρα, seu μελικήρη, ας, ἡ, favago, purpurarium ; lentor cujusdam ceræ, quem purpuræ verno tempore mutuo attritu salivant. Ex μέλι et κηρός.

μελικηρία, ας, ἡ, sanies crassior et glutinosa mellique albo subsimilis. Ex iisd.

μελικηρίς, ίδος, ἡ, favus, *Gl. V.* (2) abscessus quidam apud *Medicos* tumorque materiam melli similem continens ; (3) vitis quædam ac herba. Ex iisd.

μελίκηρον, ᾱ, τὸ, *Dor.* μελίκηρα, favus.

μελίκομπος, ὁ καὶ ἡ, suavem vocem habens.

μελικός, ἡ, όν, qui cantilenos scribit, lyricus. A μέλος.

μελίκρατον, ᾱ, τὸ, aqua melle mista ; aqua mulsa ; mulsum, *Gl. V.* (2) mistura mellis et lactis Ex μέλι et κεράω, *misceo.*

μελίκρητον, *Ion.* pro μελίκρατον.

μελικτάινα, ης, ἡ, apiastrum, *Nicander.* A μέλιττα, et rectius μελίτταινα.

μελικτᾶς, ᾶ, ὁ, *Dor.* μελικτὰς, cantor. A μελίζω.

μελικτῶς, *adv.* modulate. A μέλος.

μελιλώτινος, ίνη, ινον, qui ex melliloto est ; ut μελιλώτινοι στέφανοι. A μελίλωτον, ᾱ, τὸ, melilotum ; q. d. lotus melligenus. Ex μέλι et λωτός.

μελίλωτος, ᾱ, ὁ, idem et ex iisd.

μελίμηλον, ᾱ, τὸ, genus mali sic dicti a mellea dulcedine. Ex μέλι et μῆλον.

μελίνη, ης, ἡ, genus leguminis milio simile, panicum. A μέλι.

μέλινον, ᾱ, τὸ, apiastrum. Ab eod.

μέλινος, ᾱ, ὁ, panicum. Ab eod.

μέλινος, ίνη, ινον, fraxineus. A μελία.

μελιπήκτον, ᾱ, τὸ, placenta ex melle. Ex μέλι et πηκτός, *compactus.*

μελίπνους, *contr.* μελίπνους, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, mel, i. e. suaviter spirans. Ex μέλι et πνοή.

μελιπόλιος, ᾱ, ὁ, *Vulg. L.* μελιπόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, mellifluus, *Gl. V.* μελιῤῥύτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, mellifluus. A ῥύω.

μέλισμα, ατος, τὸ, cantilena. A μελίζω.

μελισμάτιον, ου, τὸ, parvum carmen, cantiuncula, *Dim.*

μελισμός, ῦ, ὁ, divisio in partes ; (2) modulatio, cantus. A μελίζω.

μελίσσονδος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, in quo diis melle libatur ; ut μελίσσονδα ἱερὰ, sacra quæ mellis libamenta habent. Ex σπονδή.

ΜΕΊΛΙΣΣΑ, vel μέλιττα, ης, ἡ, apis ; (2) nomen Nympharum. Hinc

μελίσσειον, ου, τὸ, apiarium, *Gl. V.*

μελισσαῖος, *Epith.* Jovis.

μελισσεύς, έως, ὁ, apiarius. Ab eod.

Μελισσήεις, locus Heliconis, a Melisso rege dictus, *Nic. Sch.*

μελίσσιον, ου, τὸ, examen, *Gl. V.* et *Hes.*

μελίσσιον, ου, τὸ, apicula, *Gl. V. Dim.*

μελίσσιος, α, ον, ab apibus factus.

μελισσοβοτανον, ου, τὸ, herba apiaria. Ex μέλισσα et βοτάνη.

μελισσοβοτος, ὁ καὶ ἡ, ab apibus depastus ; μελισσόβοτον, ου, apiastrum, *Nic.* A βοτός.

μελισσοβότος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, apium pastor. Ex μέλισσα et βόσκω, *pasco.*

μελισσοκόμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui apes curat, qui apes alit, apiarius. Ὡς δὲ μελισσάων σμῆνος μέγα μηλοβοτῆρες Ἠὲ μελισσοκόμοι πέτρῃ ἔνι πωτηνόωσι, *Apoll. Rhod.* 2, 131. Ex μέλισσα et κομέω, *curo.*

μελισσόνομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, apes pascens. Ex μέλισσα et νέμω, *pasco.*

μελισσόσσος, Πὰν in *Epigr.* Pan apiarius ; apum custos. Ex μέλισσα et σσος.

μελισσότοκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ab apibus genitus. *Suic.* Ex μέλισσα et τίκτω.

μελισσοτρόφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, apes nutriens. Ex μέλισσα et τρέφω.

μελισσουργία, idem quod μελιτ. *Sic.*

μελισσουργικός, ἡ, όν, potius μελιτ. μελισσοψύλλιον, ου, τὸ, melissophyllum, apiastrum, *Plin.* 20. § 45. c. 11. et 21. § 86. c. 20. *Angl.* BALM. Ex μέλισσα et φύλλον.

μελισσών, vel μελιττών, ῶνος, ὁ, apiarium, *Gl. V.* mellarium, locus, ubi sunt alveraria. A μέλισσα.

μελισσωγής, έος, ὁ καὶ ἡ, mel stillans ; (2) dulcis, suavis. Ex μέλι et γάζω.

μελιτῆς, ᾶ, ὁ, cantor. A μελίζω.

μελίταινα, ης, ἡ, apiastrum. A μέλι.

μελίτειαι, αι, ἡ, idem. Εὐώδης μελίτειαι, *Theoc. Id.* 4, 25. Ab eod.

μελίτειον, ου, τὸ, sc. ποτὸν, potus melleus, sive ex melle. Ab eod.

μελιτερής, έος, ὁ καὶ ἡ, mellitus, suavis, ut mel, *Suic.* Ex μέλι et τέρπω.

μελιτήμερον, suave ; mellea dulcedine præditum, *Hes.* Ex μέλι et ἦμερος.

μελιτήρεος, ία, ιον, melligenus. A μέλι.

μελιτηρός, ᾱ, ὸν, melleus, mellarius. Ab eodem.

μελίτιδαι, οἱ, stulti, *Aristoph.*

μελίτινος, ίνη, ινον, mellcus. A μέλι.

μελιτίνης, ᾱ, ὁ, ut μελιτίτης οἶνος, vinum melle conditum, mellites. Ab eod.

μελιτοειδής, ὲς, flavus. Ex εἶδος.

μελιτόεις, όεσσα, όεν, melleus, mellitus ; (2) serenus, placidus, tranquillus. Ab eod.

μελιτόν, τὸ, favus, vel mustum decoctum, *Hes.*

μελιτοπωλέω, ῶ, mel vendo. A

μελιτοπώλης, ᾱ, ὁ, mellis venditor.

μελιτοπῶλις, ίδος, ἡ, mellis venditrix.

μελιτοτρᾱφέω, ῶ, melle nutrio. A τρέφω.

μελιτοτροφία, ας, ἡ, nutricatio, quæ fit melle.

μελιτουργεῖον, ου, τὸ, locus, ubi mel fit

μελιτουργέω, ῶ, f. ήσω, mel facio.

μελιτουργία, ας, ἡ, mellificium.

μελιτουργικός, ἡ, όν, ad mellificium pertinens. A

μελιτουργός, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, mellarius. Ex μέλι et ἔργον.

μελιττοῦντα, ης, ἡ, placentæ genus melle conditæ. Quasi μελιτόεσσα. A μέλι.

μελιτόχρους, *contr.* μελιτόχρως, ῶς ὁ καὶ ἡ, mellis colorem referens. A χρόα.

μελιτόω, ῶ, fut. ώσω, melle condio, melle misceo ; μεμελιτωμένος, perf. part. pass. melle conditus, mellitus. Ἐφέλκοντες μήκωνα μεμελιτωμένην, *Thuc.* A μέλι.

μελίττα, ης, ἡ, *Att.* pro μέλισσα.

μελίττιον, ου, τὸ, apicula, *Dim.* a μέλιττα.

μελιττίς, ἡ, idem quod μελίτειαι, seu μελίτταιναι, *Plin.*

μελιττοτόλος, ᾱ, ὁ, apiarius, qui circa apes versatur, *Suic.* Ex μέλιττα et τολέω.

μελιττοτροφεῖον, ου, τὸ, apiarium, mellarium. Ex μέλι et τρέφω.

μελιττουργεῖον, ου, rem apiariam tracto. Ex μέλι et ἔργον.

μελιττουργία, ας, ἡ, apum cura. Ex iisd.

μελιττουργός, ᾱ, ὁ, apiarius. Ex iisd.

μελιττώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, ad apes accedens, qui ex apum genere est. A μέλιττα.

μελιττῶν, ῶνος, ὁ, vide μελισσών.

μελιτώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, melleus, mellis instar dulcis. A μέλι.

μελιτωμα, ατος, τὸ, melitoma ; mellarium, *Gl. V.* opus dulciarium ex melle, placenta mellita. A μελιτόω. Hinc

μελίτωσις, εως, ἡ, mellatio, *Gl. V.*

μελιφθογκτος, ον, melliloquus, *Sibyl.*

μελιφθόγγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, mellitos, i. e. suaves, sonos edens. Ex μέλι et φθόγγος.

μελίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, mellea dulcedine animam perfundit. Ex μέλι et φρήν.

μελίφυλλον, ᾱ, τὸ, apiastrum.

μελίφυρτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, melle mixtus. Ex μέλι et φύρω.

μελίφωνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, suavem vocem habens dulcisonus, *Suic.* Ex μέλι et φωνή.

μελίχλωρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, flavus ; (2) gemma quædam. Ex μέλι et χλωρός.

μελίχροος, *contr.* μελίχρως, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, mellis colorem imitans, *Gl. Vet.* μελίχρους, fuscus ; (2) mellitus, dulcis. Ex μέλι et χρόα.

μελιχροσαίεα, dulce reddo, *it.* flavum.

μελιχρός, ᾱ, ὸν, melleus, prædulcis ; (2) melleum habens colorem. A μέλι.

μελίχρυσος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ut μελίχρυσοι λίθοι, lapides a colore sic dicti.

μελίχρους, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vide μελίχροος.

μελίχρως, ῶτος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

μέλδεα, ης, ἡ, cibus quidam ex lacte, *Paulus Ægin. Gal. Paramus.* Vox peregrina, respondens Germanico MELK, *Angl.* MILK.

μέλλαξ, adultus, adolescens, *Gl. V.*

μελλέθριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, semimortuus, *Hes.* quasi vix vivens. Ex μέλλω et βίος.

μελλείφενες, Lacedæmonis pueri grandissimi. Ex μέλλω et εἶφος.

μελλέτοσις, vel μελλότοσις, εως, ὁ, futurus maritus. Ex μέλλω et τόσις.

μελλέτταμος, vel μελλότταμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, jamjam sternutaturus. Ex μέλλω et πταμός.

μελλέφηβος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pubertati proximus.

μέλλημα, ατος, τὸ, cunctatio, procrastinatio, dilatio. A μέλλω.

μέλλησα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐμέλλησα, a μελλέω, pro μέλλω.

μέλλησις, εως, ἡ, idem, *Ph.* moramentum, al. *Gl. V.* A μέλλω.

μελλησμός, ῦ, ὁ, idem, *Ph.*

μελλήσω, *futurus sum*, f. 1. ind. verbi μελλέω.

μελλητής, ῆ, ὁ, cunctator. Ab eod.

μελλητίαω, ῶ, cunctari cupio ; (2) cunctor. A μελλητής.

μελλητικός, ἡ, όν, cunctabundus, pronus ad cunctationem seu procrastinationem.

μελλήτης, ου, ὁ, sacerdos futura ; (2) quæ alias ad mysteria initiat. Ex μέλλω et ἴέμι, *sacerdos.*

μελλόγαμβρος, ου, ὁ, brevi futurus gener ; (2) uxorem ducturus. Ex μέλλω et γάμβρος.

μελλόγαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, mox nuptias celebraturus. Ex μέλλω et γάμος.

μελλοδειπτικός, ἡ, όν, ad cœnam vocans. Ex μέλλω et δεῖπνον.

μελλοθάνατος, ου, ὁ καὶ ἡ, brevi moriturus ; (2) decrepitus.

μελλονικιᾶν. Niciæ modo cunctari, verbum *Aristoph. Av.* 646. Ex μέλλω et Νικίας.

μελλονύμφη, ης, ἡ, brevi sponsa futura.

μελλονυμφίος, ου, ὁ, brevi sponsus futurus.

μελλόνυμφος, ου, ὁ, idem.

μελλόπαις, αιδος, ὁ καὶ ἡ, proximus adolescentiæ.

μελλόποσις, εως, ἡ, vide μελλέποσις.

μελλόπτερμος, ου, ὁ καὶ ἡ, vide μελλέπτερμος.

ΜΕ΄ΛΛΩ, f. μελλήσω, quasi a μελλέω, futurus sum ; (2) debeo ; (3) paro, in animo habeo ; (4) cunctor, moror, differo, cesso ; ὁ μέλλων χρόνος, posteritas. Fut. μέλλησα. futura, posteréa. Etiam pass. apud *Thuc.* ἐλπιζόμενα μέλλεται, futura sperantur, differuntur. Τί ἔμελλον κελεύσειν, ἢ τι συμβελεύσειν αὐτῇ τοιεῖν ; *Dem.* Ἀλλ' ὁ μέλλειν χρῆν σ', ἀλλ' ἀνύτειν. *Arist. Plut.* 605.

μελογραφεῖν, membra alicui adscribere, membra et partes rei describere. Ex μέλος et γράφω.

μελογραφία, ἡ, vide μελοποιΐα, *Ath.*

μελογράφος, ου, ὁ καὶ ἡ, poëta lyricus ; (2) psalmographus, *Suic.* Ex iisd.

μελοκοπέω, ῶ, membra amputo, *Suic.* Ex μέλος et κόπτω.

μελοκοπία, ας, ἡ, membrorum amputatio, membrorum in frusta concisio. Ex iisd.

μελοκόπος, ου, ὁ, articulator, *Ph.* nempe qui articulos et membra incidit. Ex iisd.

μελόντων, *curæ sint*, 3. plur. præs. imper. act. *Att.* pro μελέτωσαν, a μέλει.

μελοτοιέω, ῶ, fut. ήσω, carmen compono, scribo mele vel modulationem adhibeo. A μελοτοιός. Hinc

μελοτοιητής, οῦ, ὁ, poëta lyricus.

μελοτοιΐα, ας, ἡ, scriptio carminum lyricorum ; (2) carmen lyricum, modulatio, qualis est in carminibus melicis. A

μελοτοιός, ὄν, ὁ καὶ ἡ, qui mele scribit, lyricus poëta, *Gl. V.* modulator. Ex μέλος et ποιέω.

ΜΕ΄ΛΟΣ, εος, τὸ, membrum, artus ; (2) carmen modulatum.

μελοργός, ὁ, idem quod μελοποιός, *Man.*

μελοφός, ἡ, locusta frumentum rodens, *Steph.*

μέλσει, 3. plur. præs. ind. verbi μέλει.

μελπηθρον, ου, τὸ, ludicrum, ludibrium. A μέλπω.

μελπήτωρ, ὁ, idem quod μελοποιός, *Man.*

ΜΕ΄ΛΠΩ, canto, cantu celebro ; μέλπομαι, canto, ludo, tripudio et salto ad cantum, cantu persono. Ἥραν τε τὴν Τελείαν μέλψωμεν, *Arist. Thesm.* 983. Ἐγὼ δὲ κώμοις σὲ φιλοχόροισι μέλψω, *ib.* 998. Πολλὰ σὲ μυσταῖοι μέλψουσι, *Eur. Alc.* 443. Μέλπεσθαι Ἄρηϊ, *Il.* 7, 240.

μελπωδός, ὄν, ὁ, cantor, *Hes.* Ex μέλπω et ᾠδή, *cantus.*

μελύδριον, ου, τὸ, cantiuncula, *Dim.* a μέλος.

Μέλχι, ὁ, Melchi. Nomen viri Hebr. ἄναλιτον. *Rex meus.*

Μελχισεδέκ, ὁ, Melchisedech. Nomen viri Hebr. ἄχλιτον. *Rex justitiæ.*

μέλω, curæ sum ; (2) curam ago. Hinc *Impers.* μέλει.

μελῳδέω, ῶ, f. ήσω, modulor, cano, carmine modulato laudo ; μελῳδεῖσθαι, cantari. Ὁ ἔτσψ μελῳδεὶν αὖ παρασκευάζεται, *Arist. Av.* 233. Μελῳδεῖν ὕμνον, *Heliod.* A μελῳδός. Hinc

μελῳδημα, ατος, τὸ, quod cum modulatione canitur, psalmus, *Gl. V.* modulus.

μελῳδης, εος, ὁ καὶ ἡ, membrosus, *Gl. V.* A μέλος.

μελῳδητός, ἡ, όν, qui cum modulatione canitur. A μελῳδέω.

μελῳδία, ας, ἡ, modulatio, cantilena, *Gl. V.* A

μελῳδός, ὄν, ὁ καὶ ἡ, cantor seu modulator carminum. Ex μέλος et ᾠδή.

μεμιάσασι, 3. plur. perf. ind. act. *Ion.* pro μεμιήκασι, a μάω.

μεμιάφθηκα, perf. ind. act. verbi μαυθάνω.

μεμαυίαν, acc. sing. perf. part. med. *Dor.* pro μεμηκυῖαν, a μηκάω.

μεμεαλὼς, part. perf. med. *Dor.* pro μεμηλὼς, per *Syncr.* pro μεμεληκὼς, a μέλει.

μέμαμεν, 1. plur. perf. ind. act. per *Sync.* pro μεμήκαμεν, a μάω.

μεμάνημαι, perf. ind. pass. verbi μαίνομαι.

μεμαότες, perf. part. act. *Ion.* pro μεμηκότες, a μάω.

μεμάοτοιν, 3. plur. a. 2. opt. act. Poët. pro μάποιεν, et hoc pro μάρτοιεν, a μάρτω s. μάρτω.

μέμαμμαι, perf. ind. pass. verbi μίμεω.

μέμαρτον, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔμαρτον, a μάρτω.

μεμαρτώς, perf. part. med.

μεμαρτύρηε, 3. sing. perf. ind. act. verbi μαρτυρέω.

μέμασαν, 3. plur. plusq. ind. act. *Ion.* et per *Sync.* pro ἐμεμάκειταν, a μάω.

μεμαυῖα, part. perf. act. f. g. *Ion.* pro μεμηκυῖα.

μέματον, 3. dual. perf. ind. act. per *Sync.* pro μεμήκατον.

μεμαὼς, part. perf. act. *Ion.* pro μεμηκώς.

μέμβλομαι, curæ sum ; μέμβλεται, pro ἐμέμβλετο, imperf. curæ erat. Ἦ νύ τοι ἀπέτι πάγχυ μετὰ φρεσὶ μέμβλειτ' Ἀχιλλεύς ; *Il.* 19, 343. A μέλω.

μεμβδωσε, 3. sing. perf. ind. act. per *Sync.* pro μεμόλωσε, a μολέω.

μεμεβραδοτώκης, ου, ὁ, apuarum venditor.

μεμεβράνα, ης, ἡ, membrana. Vox *Lat.*

ΜΕΜΒΡΑ΄Σ, άδος, ἡ, apuæ quædam species.

μεμείληκα, perf. ind. act. per *Sync.* pro μεμελέτηκα, a μελετάω.

μεμελετηκότως, *adv.* idem quod

μεμειλημένως, *adv.* solicite, accurate, diligenter, elaborate. A μεμειλημένος, quod est a μελεῖ.

μεμένηκε, 3. sing. perf. ind. act. v. μένω.

μεμεριμένως, *adv.* partite, divisim. A μεμερισμένος, quod est a μερίζω.

μεμεσ-ωμένοι, perf. part. pass. verbi μεσόω.

μεμετιμένον, *dimissum*, acc. sing. perf. part. pass *Ion.* pro μεθειμένον, a μετίημι.

μεμετρέαται, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro μεμέτρηνται, a μετρέω.

μεμετρημένως, *adv.* servata mensura.

μέμηκε, 3. s. perf. ind. med. verbi μηκάω.

μέμηλεν, perf. ind. act. per *Sync.* et cum ν ἐφελκ. pro μεμέληκε, a μέλει.

μεμήλη, *curæ fuerit*, conj. act. perf. ejusd.

μεμηλὼς, perf. part. act. per *Sync.* pro μεμεληκώς.

μέμηνε, 3. sing. perf. ind. med. verbi μαίνομαι.

μεμήνη, *insaniverit*, 3. sing. conj. perf. ejusd.

μεμηνιμένως, *adv.* irate. A μηνίω.

μεμηχανημένον, *structum*, perf. part. pass. verbi μηχανάω.

μεμηχανημένως, *adv.* solerter, callide.

μεμίασμαι, perf. ind. pass. verbi μιαίνω.

μεμιασμένως, *adv.* fœde, pollute.

μέμιγμαι, perf. ind. pass. verbi μίγνυμι.

μεμιγμένως, *adv.* mixte, promiscue, confuse.

μεμιμημένον, acc. sing. perf. part. pass. v. μιμέομαι.

μεμίξεται, 3. sing. paullo post fut. ind. pass. verbi μίγνυμι.

μεμίσθωται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi μισθόω.

μέμιχα, perf. ind. act. verbi μίγνυμι.

μέμιχθω, *mixtus esto*, 3. sing. perf. imper. pass.

μέμνεμαι, perf. ind. pass. *Dor.* pro μέμνημαι, a μνάομαι.

μέμνανται, 3. plur. perf. ejusd. *Dor.* pro μέμνηνται.

μέμνασαι, 2. sing. perf. ejusd. *Dor.* pro μέμνησαι.

μεμνέωτο, 3. sing. pr. optat. pass. *Ion.* pro ταυῶτο, *contr.* ex μνάεσθο.

μέμνη, 2. sing. perf. ind. pass. *Att.* et *Ion.* pro μέμνησαι.

μέμνηκε, 3. sing. perf. ind. act. per *Sync.* pro μεμένηκε, a μένω.

μέμνημαι, perf. ind. pass. verbi μνάομαι.

μεμνῆο, *memor sis*, 2. sing. perf. opt. pass.

μέμνησο, 2. sing. perf. imper. pass.

μεμνησεμένην, dat. sing. perf. part. pass. f. g. verbi μνησεύω.

ΜΕ΄ΜΝΟΝΕΣ, æus quædam, circa Memnonis sepulchrum quotannis in Troade videri solitæ, *Æl. Oppian. Plin.* cui Memnonides.

μέμνων, 2. sing. perf. imper. pass. *Ion.* et *Att.* pro μέμνησο, a μνάομαι.

μεμνῶτο, *memor sit*, 3. s. perf. opt. pass. *Att.* pro μεμνήτω, vel potius 3. sing. præs. opt. *Ion.* pro μνῆται, *contr.* ex μνάεται.

μεμοιραμένως, *adv.* sortito.

μέμονα, promptus sum, audeo, *Il.* 5, 482. (2) in animo habeo, *Il.* 9, 247. perf. ind. med. verbi μένω.

μέμορα, perf. ind. med. verbi μείρω.

μέμορμαι, perf. ind. pass. *Æol.* pro μέμαρμαι.

μεμπτέος, culpandus, accusandus.

μεμπτικός, ἡ, όν, querulus, querendi vim habens. A

μεμπτός, ἡ, όν, incusandus, reprehensione dignus ; (2) conquerens de, reprehendens. A μέμφομαι.

μεμυθολογήκασι, 3. pl. perf. ind. act. verbi μυθολογέω.

μέμυκε, 3. s. perf. ind. med. verbi μυκάω.

μέμφεται, 2. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro μέμφεσαι.

μέμφομαι, fut. ψομαι, queror, expostulo, incuso, vitio verto, reprehendo ; aor. 1. ἐμεμψάμην, reprehendi ; pass. part. μεμοφθείς, causatus. Μέμφεσθαί τινι, *Luc.* μέμψιν δικαίαν τινι, *Aristoph. Plut.* 10. Ταῦτ' ἂν ὑμὶν μέμφομαι τοῖς σοφοῖς, *id. Nub.* 525. Ὀργὴν ἐπέμψω τὴν ἐμὴν, accusasti, *Soph. Œd. Tyr.* 345. Μὴ μέμψῃ παρὼν τὰ μνήματά μου, *Epigr.*

μεμφαλὴν, ης, ἡ, questus, querela, *Hes.*

μεμφάμενος, aor. 1. part. med. verbi μέμφομαι.

μεμψιδοέω, ῶ, q. d. querimoniis et reprehensionibus impeto ; conqueror de, incuso, reprehendo. Ex μέμψις et βάλλω.

μεμψιμοιρίαν, ου, fut. ήσω, conqueror de sorte mea ; (2) conqueror, queror ; (3) expostulo, succenseo. Μεμψιμοιρήσας τῷ βασιλεῖ περὶ τινῶν, *Dion. Sic.*

μεμψιμοιρητέον, querendum. A præc.

μεμψιμοιρία, ας, ἡ, conquestio de sorte sua. A

μεμψιμοίρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui de sorte sua queritur, qui sortem suam incusat, querulus ; (2) morosus, in minima inquirens. Ex μέμψις et μοῖρα.

μέμψις, εως, ἡ, querimonia, questus, reprehensio, incusatio. A μέμφομαι.

μεμώς, part. perf. med. *Ion.* et *Att.* pro μεμηκώς, a μάω.

ΜΕ΄Ν, *conj.* quidem ; (2) cum sequente δὲ, facit orationem adversativam, distributivam, vel copulativam ; (3) sine δὲ ponitur aliquando pro δή, sane, profecto, certe. Hinc etiam est μὲν γάρ, enim ; μὲν δὴ, quidem, certe quidem, itaque, porro quidem, sane quidem, enimvero, at enim ; μέν ἕν γε, μενῆν γε, immo vero, immo quidem ; μέν τε, quidem, certe, utique ; μέν ῥα, pro μὲν sequente δὲ ; μέν τοι, vel μέντοι, approbandi particula in responsionibus, certe quidem ; verum, tamen, sed tamen, vero, porro, rursus.

μένεαιχμος, prælio perseverans, seu constans, in *Epigram.* χειρὶ μενεαίχμα, manu in prælio perseverante. Ex μένω et αἰχμὴ, *pugna.*

μένεανδρος, ὁ καὶ ἡ, virum irruentem excipiens et sustinens ; (2) virilis, virum decens ; (2) virum exspectans. Ex μένω et ἀνήρ.

μένδης, ου, ὁ, Ægyptiorum lingua, hircus seu caper, unde μενδήσιον μόρον, *Diosc.*

μενεαινέμεν, *Ion.* pro μενεαίνειν, a

μενεαίνω, cupio, animi quodam impetu incitor ; (2) iratus sum ; (3) animo defficio. Μάχης ἄμοτον μενεαίνων, *Hesiod. Scut.* 361. Νήπιοι, οἳ Ζηνὶ μενεαίνομεν, *Il.* 15, 104. Κτεινόμενος μενεαίνε, *ib.* 16, 491. A μένος.

μενέγχης, εος, ὁ καὶ ἡ, hasta validus, bellicosus, *Suic.* Ex μένω et ἔγχος.

μενεδήϊος, ου, ὁ καὶ ἡ, audax, bellicosus, belli patiens. Ex μένω et δηΐς.

μενεήνε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* et *Att.* pro ἐμενέανε.

μενεκτυπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, bellicos strepitus et tumultus sustinens. Ex μένω et κτύπος.

μενεμάχος, ου, ὁ καὶ ἡ, bellicosus, *Suic.* Ex μένω et μάχη, *pugna.*

μενέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro μένειν.

μενέσκολος, ον, iram turbulentam habens, *Epith.* Neptuni, *Cal.*

μενεπτόλεμος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem quod μενεμαχος.

μενετεον, manendum. A μένω.

μενετὸς, ἡ, ὀν, qui manere et exspectare potest aut solet, qui moram patitur. A μένω.

μενεχάλινος, ον, ὁ, ἡ, in pugna manens, *Suic.*

μενεχάρμαν, acc. sing. *Dor.* pro μενεχάρμην.

μενεχάρμης, ὁ, ἡ, ὁ, fortis, bellicosus. Ex μένω et χάρμη.

μενέχαρμος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

μενέω, fut. 1. ind. act. *Ion.* pro μενῶ.

μενητέον, manendum est, *Suic.* A μένω.

μενοθῆσαι, ραι, *Hes.* quasi μενεοθῆσαι. Ex μένος et Θήσομαι, *capio.*

μενοθηρίζω, curo, *Hes.* ubi f. μενθηρίσω, et *Att.* μενθηριῶ. A μενθῆσαι.

μενὶ, pro μὲν, ut νῦν μενὶ, vel νυνιμενί.

μενοεικὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, animo gratus, animum permulcens. Ex μένος et εἴκω.

μενοινάω, ῶ, f. ήσω, impetu animi concitatus cupio, animo agito, cogito. Σφᾶξαι μενοινᾶς, *Eur. Cyc.* 441.

μενοινέω, ῶ, idem. A

μενοινὴ, ῆς, ἡ, impetus, seu cupiditas animi, alacritas. A μένος.

μενοινόω, idem quod μενοινάω.

μενολπίον, τὸ, vas balneatorium, *Steph.*

μένοντε, nom. dual. part. verbi μένω.

μένοντι, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro μένουσι.

μενὼν γε, vide μέν.

ΜΕ'ΝΟΣ, εος, τὸ, animi ardor, impetus, quo ad aliquid agendum, aut sustinendum excipiendumve, ferimur; (2) animus; (3) robur; (4) vehementia, vis; (5) ira; (6) servit periphrasi, ut μένος πυρὸς, pro igni.

μέντε, et μέντοι, vide μέν.

ΜΕ'ΝΩ, f. μενῶ, p. μεμένηκα, maneo, permaneo, constanter maneo, immotus et fixus maneo; (2) exspecto, præstolor; (3) in statione maneo, et irruentem hostem exspecto; aor. 1. ἔμεινα, perf. med. μέμονα, apud *Poëtas*, cupio. Ὅπως μενεῖς παρ' ἡμὶν, *Eurip. Med.* 323. Ἄλλος δ' ἐπ' ἄλλῳ μόχθος ἀθλιος μενεῖ, *Lyc.* 666. Οὐκ ἂν μείναιμι παρ' ὑμίν, *Arist. Av.* 605. Μένειν ἐτί τινι, acquiescere, *Dem.* Πῶς μείμονας τόλεμον καταπαυσέμεν ἀνδρῶν; *Il.* 7, 36.

μένωσα, part. act. f. g. *Dor.* pro μένουσα.

μεράρχης, ου, ὁ, præfectus seu dux μεραρχίας. Ex μέρος et ἀρχή. Hinc

μεραρχία, ας, ἡ, agmen militum constans ex bis mille et quadraginta octo viris, *Ælian.*

ΜΕ'ΡΑΩ, fut. σω, privo, prohibeo, noceo, *Hes.* intueor, obtueor, *Eust.*

μεριδάρπαξ, αγος, ὁ, partem rapiens, nomen muris in *Batrach.* Ex μερὶς et ἁρπάζω.

μεριδάρχης, ου, ὁ, qui particeps est principatus. Ex μερὶς et ἀρχή. Hinc

μεριδαρχία, ας, ἡ, ordinum militarium præfectura, provincia.

μερίζεν, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐμέριζεν; at μερίζειν, *Dor.* pro μερίζειν, a

μερίζω, fut. ίσω, partior, divido, distribuo; μερίζομαι, dividor, in varias partes scindor, distrahor; (2) dissideo, dissentio. Ἐκάσσω ὡς ὁ Θεὸς ἐμέρισε μέτρον πίστεως, *Rom.* 12, 3. Ἐφ' ἑαυτὸν ἐμερίσθη, *Matt.* 12, 26. Πόλις μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς, *ib.* 25. Μερίσασθαι κληρονομίαν, *Luc.* 12, 13. A μερὶς.

μερικὸς, ὴ, όν, particularis, quod ex parte est, partialis. A μέρος.

μερικῶς, *adv.* particulatim, particulariter, partito, ex parte.

ΜΕ'ΡΙΜΝΑ, ης, ἡ, cura, solicitudo, ærumna, *Eurip. Hec.* 897.

μεριμνάω, curo, solicitus sum, anxie cogito; (2) anxie contemplor, curiose inquiro; μεριμνηθεὶς, a. 1. pass. part. excogitatus. Ἡ αὐγιον μεριμνήσει τὰ ἑαυτῆς, *Matt.* 6, 34. Τὰ περὶ τινος, *Phil.* 2, 20. Μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, *Luc.* 12, 22.

μεριμνήσητε, 2. pl. a. 1. conj. act.

μεριμνητὴς, οῦ, ὁ, curiosus contemplator et cogitator. A μεριμνάω. Hinc

μεριμνητικὸς, ὴ, όν, anxie vel solicite cogitans, curans; solicitus, *Gl. V.* τὸ μεριμνητικὸν, ῦ, cura, solicitudo.

μεριμνοστοῖῳ, solicito, *Gl. V.* Ex μέρος et ποιῶ.

μεριμνοσοφισταὶ, οἱ, anxii contemplatores, *V. L.* ex *Sch. Ar.*

μεριμνοτόκος, ε, ὁ καὶ ἡ, curas pariens. Ex μέρος et τίκτω.

μεριμνοφροντιστὴς, οῦ, ὁ, sophista, nugator, *Aristoph.*

μερὶς, ίδος, ἡ, portio, particula; (2) ferculum, quod unicuique in convivio apponitur; (3) particula panis consecrati in Sacra Cœna, quæ unicuique datur; (4) pars, factio. A μέρος.

μερίσασθαι, aor. 1. inf. med. verbi μερίζω. Unde

μέρισμα, ατος, τὸ, pars.

μερισμὸς, οῦ, ὁ, partitio, divisio; (2) portio, pars; (3) Figura rhetorica; distributio; probatio per partes.

μερισὴς, οῦ, ὁ, divisor, partitor. Ab eod. Hinc

μεριστικὸς, ὴ, όν, dividendi vim habens.

μεριστὸς, ὴ, όν, qui dividi potest, separabilis.

μεριτεύομαι, partior, *Job.* 41, 6. A

μερίτης, ου, ὁ, particeps, *Ph.* A μέρος.

ΜΕΡΜΑΙ'ΡΩ, curas animo volvo, curo, anxie cogito; (2) irascor, *Hes.*

μερμέριος, α, ον, idem quod μέρμερος, *Luc.*

μέρμερος, curiosus; (2) cura dignus; (3) difficilis et arduus; (4) anxius percontator, seu indagator; μέρμερα, quæ solicitum reddunt. A μερμοκέω.

μερμέρων, *Hes.* idem quod μερμαίρων.

μέρμηξ, ας, ἡ, solicitudo, anxia cura; (2) somnus levis, qui hominem sub auroram occupat, *Gl. V.* Ab eod.

μερμηξάων, gen. plur. *Æol.* pro μερμήρων.

μερμηρίζω, f. ίσω, et ίξω, anxie cogito, curiose in animo verso, meditor, sum solicitus; (2) excogito, anxia cogitatione invenio. Ἀλλ' ὄγε μερμηρίζε κατὰ φρένα, *Il.* 2, 3. Διάνδιχα μερμηρίξεν, *ib.* 1, 189. A μέρμηρα.

μερμήρῐξε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐμερμήριξε.

ΜΕ'ΡΜΙΣ, ίθος, ἡ, funis, funiculus, filum, *Odyss.* 10, 24.

μερόπων ἀνδρῶν, ὁ καὶ ἡ, humanus. A μέροπες.

μεροπὴς, ίδος, ἡ, humana. Ab eod.

μέρος, εος, τὸ, pars, portio; (2) adjumentum, præsidium. Hinc τὰ ἐπὶ μέρους, τὰ κατὰ μέρος, singularia; οἱ κατὰ μέρος, singuli, οἱ καὶ κατὰ μέρος ἀρεταὶ singulæ virtutes; ἐν μέρει, κατὰ μέρος, sigillatim, vicissim; τὸ σὸν μέρος, quantum in te est; ἀνὰ μέρος, vicissim, per vices; ἀπὸ μέρους, ἐκ μέρους, ex parte. A μείρω.

μέρους, gen. sing. *contr.* pro μέρεος.

μέροψ, οπος, ὁ, divisam vocem habens; μέροπες, hominum *Epith.* homines; (2) μέροψ, avis quædam. Ex μείρω et ὄψ.

μέσακον, ου, τὸ, lignum medium inter junctos boves, temo, s. lorum, quo jugo copulantur boves. Ex μέσος et βοῦς. Hinc

μεσακόω, boves jungo, item alia jungo animalia. Τὸν ἐργάτην μύκλου κάνλων ὑπὸ ζεύγλησι μεσσακοῦν, *Lyc.* 817.

μεσάγκυλον, ου, τὸ, amentatum jaculum, *Plut.* Ex μέσος et ἀγκύλη.

μεσάγροικος, ε, ὁ καὶ ἡ, semirusticus, *Suic.*

μεσάζω, f. άσω, sum in medio, *Ph* μεσάζει, intervenit, intercedit. A μέσος.

μεσαιτόλιος, ε, ὁ καὶ ἡ, semicanus.

μεσαίτατος, medius, qui maxime in medio est; penitissimus; μεσαίτερος, penitior. A μέσος.

μεσαίχμιον, ε, τὸ, medium spatium inter duas acies, *Hes.* Al. μεταίχμιον. Ex μέσος et αἰχμὴ.

μεσάντιον, ε, τὸ, jugum textorium, liciatorium, *Gl. V.* Ex μέσος et ἄντιος.

μεσάραιον, ε, τὸ, mesenterium, *Hes.* Ex μέσος et ἀραιὸς, *venter.*

μεσάτιος, *Poët.* medius. A μέσος.

μέσατος, et μέσσατος, medius, *Gl. V.* μέσατος, medianus. Ab eod.

μεσαύλιον, ε, τὸ, μεταύλιον proprie secundum *Suidam* media janua; (2) *Ph.* atrium. Al. *Gl. V.* compluvium. A μέσαυλος.

μέσαυλον, ε, τὸ, idem.

μέσαυλος, ε, ὁ, et *Att.* μέταυλος, ὴ, sc. θύρα, janua inter anticam et posticam media, *h. e.* e vestibulo ferens in atrium; αὐλὴ, ος, e platea fert in vestibulum, αὐλὴν, Ἔρη.. area, subdiale spatium. Ἔνθὰ δὲ μέσσαυλος ἱλήλατο, *Apollon. Rhod.* 3, 235.

μεσαύχην, ενος, ὁ καὶ ἡ, media cervice ligatus, *Hesych.* Ex μέσος et αὐχήν.

μεσεγγυάομαι, ώμαι, fut. ήσομαι, apud sequestrem pecuniam deponendam stipulor, *Gl. V.* μεσεγγυῶ, sequestro. A

μεσεγγύη, ης, ἡ, sequestratio, *Gl. V.* Ex μέσος et ἐγγύη.

μεσεγγύημα, ατος, τὸ, id, quod apud sequestrem deponitur; (2) sponsio mercedis, pactio mercedis occultæ. A μεσεγγυάομαι. Unde

μεσεγγυητὴς, οῦ, ὁ, fidejussor, *Gl. V.*

μεσέγγυος, ε, ὁ, sequester, sponsor, fidejussor, qui est inter duas partes medius.

μεσεντέριον, ε, τὸ, mesenterium, lactes, *Gl. V.* Ex μέσος et ἔντερον.

μεσέντερον, ε, τὸ, idem et ex iisd.

μεσέχειος, ε, ὁ, *Hes.* Jovis *Epith.*; forsan, quod in medio ἔχει statui et coli soleret.

μεσεύω, medius sum, utriusque sum participeps, ambigo circa utrumque. Μεσεύειν κατὰ τὰς τόκτας, *Aristot.* A μέσος.

μεσήγειος, ε, ὁ καὶ ἡ, mediterraneus. Alias μεσόγειος.

μεσηγὺ, et μεσσηγὺ, item μεσηγὺς, vel μεσσηγὺς, *adv.* in medio, inter; (2) interim, interea, medio spatio vel tempore. Μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανὸ ἀστερόεντος, *Il.* 5, 769. Ex μέσος et γῆ.

μεσήεις, ήεσσα, ῆεν, mediocris. A μέσος.

μεσήλιξ, ικος, ὁ καὶ ἡ, qui mediæ ætatis est.

μεσημβρία, ας, ἡ, meridies; (2) plaga meridionalis. Ex μέσος et ἡμέρα.

μεσημβριάζω, fut. άσω, meridior, meridie dormio. Sol etiam dicitur μεσημβριάξειν, pro μεσηγενεῖν, in medio cœlo esse, *Poll.* A

μεσημβριάω, ῶ, in medio cœlo sum, de sole, *Apollonius*, ubi μεσημβριόωντος, pro μεσημβριώντος, μεσημβριάοντος, *Gl. V.* μεσημβριῶ, meridior. Ab eod.

μεσημβρίζω, meridior, *Strabo.* Ab eod.

μεσημβρινὸς, ὴ, όν, meridianus; (2) meridiei propinquus. Τὸ μεσημβρινὸν, *adv. posit.* circa meridiem, *Angl* AT NOON. Est idem ac κατὰ τὸν μεσημβρινὸν χρόνον, *Dalzel.* in *Theoc. Id.* 1, 15. Ab eod.

μεσημέριος, ία, ιον, meridianus. Ab eod.

μεσήρης, ους, ὁ, ἡ, ὁ, mediterraneus.

μεσηρεύειν, medius esse, *Hes.* A

μεσήρης, *Poët.* μεσσήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, medius. A μέσος.

μέσης, ου, ὁ, venti nomen apud *Aristot.* Meteor.

μεσιτεία, ας, ἡ, interventus, sequestratio, arbitrium, arbitratus, *Gl. V.* A

μεσιτεύω, fut. εύσω, mediator sum, mediatorem ago, interpono me, intervenio, sequestro, *Gl. V.* (2) in medio sum; (3) interjectus sum inter; (4) apud sequestrem depositus sum. Ἐμεσίτευσεν ὅρκῳ, *Hebr.* 6, 17. A

μεσίτης, ου, ὁ, qui est medius inter duo, mediator, interventor, intercessor, conciliator, pacificator, sequester, arbiter, *Gl. V.* etiam arbiter ac testis promissi, et ultor non servati; (2) internuntius, interpres. A μέσος.

μεσίτιος ἄεχων (ita enim videtur legendum apud *Aristot.* pro μεσίδιος, et μεσήτιος) princeps medius in neutram partem inclinans. A μεσίτης.

μεσίτις, ἡ, fem. a μεσίτης.

ΜΕ'ΣΚΟΣ, vellus, pellis, *Hes.*

μεσοβασιλεία, ας, ἡ, interregnum.

μεσοβασίλειος, ε, ὁ καὶ ἡ, ad interregnum pertinens, *Suic.* A

μεσοβασιλεὺς, έος, ὁ, interrex.

μεσόβοιον, ε, τὸ, idem quod μέσαυλον.

μεσόγεια, et μεσόγειαι, ῶν, mediterranea regio, *Thuc.*

μεσόγειος, ε, ὁ καὶ ἡ, vel μεσόγαιος, αία, αιον, mediterraneus. Ex μέσος et γαῖα.

μεσογαίσω, ῳος, ὁ καὶ ἡ, medio ventre cinctus. Ex μέσος et γαστήρ.

μεσόγειος, είσα, ειον, vel μεσόγαιος, ε, ὁ καὶ ἡ, mediterraneus. Ex μέσος et γῆ. Hinc

μεσογειότης, ητος, ἡ, mediterranea regio.

μεσόγειος, ε, ὁ καὶ ἡ, mediterraneus, *Att.*

μεσογειτικὸς, mediterranei, *Philox.*

μεσογονάτιον, sive μεσογόνιον, ε, τὸ, internodium calami, seu arundinis. Ex μέσος et γόνυ.

μεσόγραφος, ον, semiscriptus, *V. L.*

μεσοδέρκης, ες, medio spectabilis, *Man.*

μεσόδικοι, dicuntur a quibusdam judices, quia medii in judicando esse debeant. Ex μέσος et δίκη.

μεσόδμη, ης, ἡ, trabs magna, per mediam

trajecta domum transverse, trabes minores vel tectum sustinens; (2) columna in medio posita; (3) trabs transversa in navis foramine pertusa, cui inditur malus, *Ph.* μεσόδμη, pergula. Ex μέσος et δόμος.

μεσόζευγμα, τό, apud *Gramm.* cum in medio clausulæ positum verbum præcedentia sequentiaque connectit, *Steph.*

μεσοκάρτιον, ᾱ, τό, quod est in medio καρπῷ. Ex μέσος et καρπός.

μεσοκνήμιον, ᾱ, τό, cruris medium. Ex μέσος et κνήμη.

μεσόκοιλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, in medio concavus.

μεσοκόπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, intermedius, *Hes.* Μεσοκόποι αὐλοί, tibiæ mediæ magnitudinis, minores perfectis. Apud *Athenæum* μεσοκόπος dicitur meretrix, quæ ætate est media, *Suic.* Ex μέσος et κοπτω.

μεσόκρανον, ᾱ, τό, capitis vertex.

μεσοκρινής, έος, ὁ, ἡ, ut μεσοκρινεῖς κίονες, apud *Pollucem*, columnæ in metallifodinis et fulcimenta sustinendæ terræ. Ex μέσος et κρίνω.

μεσοκνήμιον, ᾱ, τό, suffragio, tali pedis cum tibia compago. Ex μέσος et κνήμη.

μεσόκωλον, ᾱ, τό, pars mesenterii, a crassis intestinis usque ad tenuia; (2) mesenterium. Ex μέσος et κῶλον, *intestinum.*

μεσολαβέω, ῶ, fut. ήσω, medium capio, medium prehendo, in medio cursu prehendo, intercipio; (3) interrumpo; (4) cohibeo, reprimo; (5) sum medius. Μεσολαβηθεὶς ὑπὸ τῆς πειρομένης, *Dion. Sic.* Ex μέσος et λαβέω pro λαμβάνω.

μεσολαβής, ές, qui medium corripit, ferit, pungit. Ex ιισd.

μεσόλευκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, albo distinctus, candidos clavos, albas strias habens.

μεσομήνιον, ᾱ, τό, idus, *Philox.* Ex μήν.

μεσομήρια, ων, τά, spatium, inter femora seu femina. Ex μέσος et μήριον.

μεσομφάλιον τό, medius umbilicus; (2) umbilicus; (3) umbo, seu umbilicus clypei. A

μεσόμφᾰλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, umbilicum in medio habens; (2) in medio umbilico situs; (3) placentæ genus.

μέσον, ᾱ, τό, meditullium, *Gl. V.* spatium. A μέσος.

μεσοναῦται, ῶν, οἱ, medii inter nautas et vectores.

μεσόνεοι, ων, οἱ, remiges, qui in media nave sedent. Ex μέσος et νεὼς pro ναῦς.

μεσονήσιμος, ᾱ, ή, sc. ἑβδομάς, quarta hebdomas quadragesimæ.

μεσονύκτιον, ᾱ, τό, media nox, intempesta nox, concubium, *Gl. V.* Ex νύξ.

μεσονύκτιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui mediæ noctis est, ad mediam noctem pertinens, *Anacr.*

μεσοπάγης, metri causa μεσσοπαγής, έος, ὁ καὶ ἡ, usque ad medium terræ defixus. Ex μέσος et πήγνυμι.

μεσοπάλης, έος, ὁ καὶ ἡ, qui ex medio vibratur. Ex μέσος et πάλλω.

μεσοπεντηκοστὴ, ῆς, ἡ, mesopentecoste, solemnitas inter pascha et pentecosten celebrari solita.

μεσοπερσικὸς, ή, όν, semi-Persicus.

μεσοπέτης, έος, ὁ καὶ ἡ, in medio volans, *Suic.* Ex μέσος et πέτομαι.

μεσοπλεύριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui in medio latere est. Ex μέσος et πλευρά.

μεσόπλευρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem.

μεσοπόλιος, idem quod μεσαιπόλιος, *Steph.*

μεσοπορέω, ῶ, f. ήσω, mediam viam eo. A

μεσοπόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, per medium incedens, in medio ambulans. Ex μέσος et πείρω.

μεσοπορφύρεος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, clavis purpureis, sive purpura intertextus. Ex μέσος et πορφύρεα.

μεσοποταμία, ας, ἡ, spatium inter duo flumina; (2) Mesopotamia, regio Asiæ inter Euphratem et Tigrim, Interamnia. Ex μέσος et ποταμός.

μεσόπυγνον, scil. τόνοι, apud *Musicos*, qui media possident, *Steph.*

μεσοπύργιον, ᾱ, τό, muri pars inter duas turres, locus in muro, ubi excubiæ fiunt. Ex μέσος et πύργος.

μεσοπωρέω, ῶ, in medio sum autumno. Ex μέσος et ὀπώρα.

μεσόριον, ᾱ, τό, terminus inter duas regiones medius, et eas disterminans.

ΜΕΣΟΣ, μέση, μέσον, medius; (2) qui est in conspectu, præsens; (3) τὰ ἐν μέσῳ, intermedia, præsentia, et impedimenta; ἐν μέσῳ, *sine articulo*, publice; ἐν μέσῳ κεῖται, proverb. de iis rebus quæ omnibus expositæ sunt; (4) διὰ μέσου, interea, interjecto tempore; διὰ μέσου τινός, interprete aliquo. Hinc τὸ μέσον, ᾱ, medium, et *comp.* μεσαίτερος, cum *superl.* μεσαίτατος.

μεσοσέληνον, ᾱ, τό, interlunium, *Gl. V.* A σελήνη.

μεσόσυλον, et μεσοστύλιον, ᾱ, τό, intercolumnium, *Gl. V.* A σύλος, *columna.*

μεσοσυλλαβέω, ῶ, complector medium.

μεσόσφιρος, ον, *Epith.* malobathri folia mediæ magnitudinis habentis.

μεσοσχιδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in medio, s. per medium fissus. Ex μέσος et σχίζω.

μεσότης, ητος, ἡ, medietas, medium interjectum; (2) mediocritas, modus; (3) qualitas, ut ἐπίῤῥημα μεσότητος, adverbium qualitatis. A μέσος.

μεσότοιχον, ᾱ, τό, paries intermedius, paries intergerinus, *Gl. V.* Ex τοῖχος.

μεσότοιχος, ᾱ, ὁ, medius paries, *Gl. V.*

μεσοτομέω, ῶ, fut. ήσω, medium seco, per medium seco. A

μεσότομος, *Poët.* μεσσότομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, per medium sectus. Ex μέσος et τέμνω.

μεσουρανέω, ῶ, fut. ήσω, in medio cœlo sum. Ex μέσος et οὐρανός. Hinc

μεσουράνημα, ατος, τό, medium cœli; (2) quum sidus in summo cœlo est, seu medium cœli tenet.

μεσουράνιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ab eod.

μεσουράνιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui in medio cœli est. Hinc τὸ μεσουράνιον, ᾱ, umbilicus cœli.

μεσούριον, ή, funis nauticus, quo vela demittuntur. Ex μέσος et ὄρος.

μεσούριον, ᾱ, τό, terminus, limes inter duas regiones, *Ion.* pro μεσόριον. Ex μέσος et ὄρος.

μεσούσης, part. præs. act. f. g. pro μεσούσης, a μεσόω.

μεσοφανὴς, *Poët.* μεσσοφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in medio apparens. Ex μέσος et φαίνω.

μεσοφαράγγιον, ᾱ, τό, convallis, *Phil.* Ex μέσος et φάραγξ.

μεσοφλέβιον, ᾱ, τό, intervenium, *Gl. V.* A φλεψ.

μεσόφρυον, ᾱ, τό, medium inter supercilia; *Gl. V.* intercilium. Ex μέσος et ὀφρύς.

μεσόχθων, ονος, ὁ καὶ ἡ, mediterraneus.

μεσόχλοος, ὁ καὶ ἡ, dimidia ex parte virens.

μεσόχορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, medius chori, chori præfectus; *Gl. V.* manuductor.

μεσόχωρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, mediterraneus, *Gl. V.* Ex μέσος et χώρα.

μεσῶ, ῶ, futur. ώσω, sum in medio. A μέσος.

ΜΕΣΠΙΛΗ, ἡ, mespilus, arbor. Hinc

μεσπίλον, ᾱ, τό, mespilum, fructus.

μεσπιλώδης, έος, ὁ καὶ ἡ, mespilo similis, mespilaceus, ad mespili naturam accedens.

μέσσαδον, ᾱ, τό, idem quod μέσαδον.

μεσσάτιος, vide μεσάτιος.

μέσσατος, vide μέσατος.

μεσσαυλος, vide μέσαυλος, *Apoll.*

μεσσηγὺ, vide μεσμηγύ.

μεσσηγυδροτροχίσκης, ᾱ, ὁ, inter cœnandum cacans. Vox *Hipponactea*, apud *Eust.* 1837. Ex μεσσηγὺ, δόρτον, et χέζω.

μεσσήρης, idem quod μεσήρης.

ΜΕΣΣΙΑΣ, ᾱ, ὁ, Messias. Vox Hebr. Græce Χριστὸς, Lat. *Unctus.*

μεσσογενὴς, ὁ, qui mediæ est ætatis, *Hes.* μεσσόθε, μεσσόθεν, *adv.* e medio.

μεσσόθι, *adv.* in medio. A μέσος.

μέσσος, μέσση, μέσσον, frequens *Poëtis* est pro μέσος, unde et multa a μέσσος incipientia quærenda sunt sub incipientibus a μέσος.

μεσσοπάλαμος, ὁ, arundo plena et solida.

ΜΕΣΤΟΣ, ή, όν, plenus, refertus, cumulatus, onustus.

μεστότης, ητος, ἡ, plenitas, *Gl. V.*

μεστόω, ῶ, f. ώσω, impleo, repleo, refercio; perf. partic. pass. μεμεστωμένος, fartus, confertus. Παῦσαι πρὶν ὀργῆς πάμπλεως μεστῶσαι λέγων, *Soph. Antig.* 286. Πᾶς ἐμεστώθη δρόμος κτύπῳ κραιπνῶν ὠρμώντων, *ed. El.* 716. A μεστός.

ΜΕΣΦΑ, *Poët.* dum, donec, usque ad.

μέσως, *adv.* mediocriter, modice, moderate.

ΜΕΤΑ, *præpositio cum genit.* una, una cum; *cum dat.* cum; (2) in; (3) per; *cum accus.* (1) post, trans, ultra; (2) in; (3) inter; (4) ad; (5) adversus; (6) propter. In *compositione*, cum, post, trans, inter, in qua tamen etiam nonnunquam abundat, sed sæpius etiam mutationem infert; servit Periphrasi, ut οἱ μετ' αὐτῦ, socii ejus, οἱ μεθ' ὑμᾶς, posteri; μέτα, idem quod μέτεστι, participes sum.

μεταβαίνω, f. βήσομαι, transeo, transgredior, migro, digredior; p. μεταβέβηκα, a. 2. μετέβην; part. μεταβὰς, transgressus; imperat. μετάβηθι, transi. Μεταβέβηκεν ἐκ τῦ δανάτυ εἰς τὴν ζωὴν, *Joan.* 5, 24. Παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῇ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν, *Matt.* 8. ult.

μεταβαλῆ, 3. sing. a. 2. conj. pass. verbi μεταβάλλω, muto, inverto, obverto et *intell.* ἑαυτὸν, mutor. (2) migro, in aliam regionem commeo, transeo, sum transfuga; (3) concoquo, putrefacio, corrumpo, ut etiam *Lat. mutare*; (4) perdo, amitto. In *med.* muto, transfero; (2) transeo, perfuga sum; (3) degenero; (4) pœnitet me, mentem muto; (5) vendo et permuto, in plerisque significationibus et terminatio passiva obtinet. Χαλεπῶς ὀργὰς μεταβάλλυσι, *Eur. Med.* 121. Μεταβάλλοντο τὰς τρόπυς, *Arist. Vesp.* 1450. Ταχὺ τὸν εὐτυχῆ μετέβαλε δαίμων, *Eur. Her. Fur.* 887. ἄστρων ὁδὸς, *idem. El.* 735.

μεταβάπτω, f. ψω, alio colore inficio.

μεταβὰς, a. 2. part. act. verbi μεταβαίνω.

μεταβᾶσαι, a. 1. *Dor.* pro μεταβῆσαι.

μεταβασις, εως, ἡ, transitio, transitus, migratio; (2) Figura rhetorica, transitio.

μεταβατικὸς, ἡ, όν, transitivus. Ab eod.

μεταβατικῶς, *adv.* transitive, transitu.

μεταβεβήκαμεν, 1. pl. perf. ind. act.

μεταβῇ, 3. sing. a. 2. conj. act.

μεταβήσεται, 3. sing. f. 1. ind. med. verbi μεταβαίνω.

μεταβιάζομαι, f. άσομαι, vim infero. Μεταβιάσαντο τὴν φύσιν, *Aret.*

μεταβιβάζω, f. άσω, transfero, averto, alio abduco. Νῦν γὰρ δαίμων φανερῶς εἰς ἀγαθὰ μεταβιβάζει, *Arist. Pace*, 952.

μεταβλαστάνω, germen muto, mutato germine pullulo. Αὐτομάτως μεταβλάστανειν, *Theophrast.*

μεταβλέπω, prospicio, inspicio, *Suic.*

μεταβλητὸς, 3. pl. a. 1. conj. pass. verbi μεταβάλλω.

μετάβλημα, τό, mutatio, *Man.*

μεταβλητικὸς, ἡ, όν, mutabilis; (2) mutationem faciens. A μεταβάλλω.

μεταβλητὸς, ἡ, όν, mutabilis. Ab eod.

μεταβοᾶν, mutato scrobe planto, transplanto, *Hesych.* Ex μετὰ et βόθρος.

μεταβολεὺς, έως, ὁ, qui merces mercive nil pecunia commutat, propola; (2) interpres. A

μεταβολὴ, ῆς, ἡ, mutatio, commutatio, translatio, loci mutatio; (2) speciatim deinde eleganter dicitur, de quavis rerum humanarum conversione, sed fere in deterius ut adverso prælio, &c. A μεταβάλλω.

μεταβολία, ᾱς, ἡ, permutatio, *Sirac.* 37, 11.

μεταβολικὸς, ἡ, όν, mutabilis, commutabilis.

μεταβολὸς, ᾱ, ὁ, negotiator, propola, *Gl. V.* mango, venalitiarius. A μεταβάλλω.

μεταβυλεύω, fut. εύσω, statuo; in *med.* μεταβυλεύομαι, muto consilium, vel sententiam; (2) me pœnitet. Ἦ μάλα δὴ μετεβύλευσαν θεοὶ ἄλλως Ἀμφ' Ὀδυσῆϊ, *Od.* 5, 286.

μεταβύλιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui cito consilium mutat. Ex βυλή.

μετάγγελος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, internuncius; (2) nuncius.

μεταγγίζω, fut. ίσω, in aliud vas fundo, elutrio, decapulo, transfundo. Ex ἄγγος.

μεταγγισμὸς, ῦ, ὁ, de vase in vas transfusio, elutriatio. A præc.

Μεταγειτνιὼν, ῶνος, ὁ, mensis Atheniensium, qui initium cepit in Junio nostro.

μεταγενέστερος, έρα, έρον, posterior, *Philox.* μεταγενέστεροι, minores, posteri, *Gl. V.* A

μεταγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, post natus. Ex μετὰ et γίνομαι.

μεταγίνομαι, vel μεταγίνομαι, sum post; (2) post nascor. Ex iisd.

μεταγηνάω, immuto, qu. recreo; de vino animos afficiente, apud *Jos.*

μεταγινώσκω, sententiam muto ; (2) resipisco, pœnitet me ; a. 2. μετέγνων inf. μεταγνῶναι. Μετέγνων καὶ τὰ πρόσθ' εἰρημένα, *Eur. Med.* 64. Οὐκοῦν ἐνεῦσι καὶ μεταγνῶναι πάλιν ; *Soph. Phil.* 1258.

μετάγκεια, ας, ἡ, vallis. Ex ἄγκος.

μεταγλωττιστής, οῦ, ὁ, interpres.

μετάγνοια, idem quod μετάνοια, mutatio sententiæ ; (2) pœnitentia. A μεταγινώσκω.

μεταγραφεύς, έως, ὁ, exscriptor, qui transcribere solet. A μεταγράφω.

μεταγραφή, ῆς, ἡ, descriptio, sive transcriptio libri. Ab eod. Hinc

μεταγραφικός, ἡ, όν, σπαῖσμα μεταγραφικόν, peccatum in scribendo, permutatione literarum.

μεταγράφω, f. ψω, transcribo, describo ; (2) in aliam linguam transfero ; (3) muto scriptum, muto pingendo seu fucando ; abrogo, scil. τὸν νόμον, legem. Αὖθις μεταγράψω καλὸς πάλιν εἰς τήνδε δέλτον, *Eur. Iph.* in *Au.* 107.

μετάγω, fut. ἄξω, transfero, traduco ; (2) circumago. Πέρα μοίραν (invito fato) ψυχὴν τεθνεῶσαν μετάγειν, *Epigramm.*

μεταγωγή, ῆς, ἡ, translatio, traductio, transvectio. A μετάγω.

μεταγωγός, ὸς, ὁ, translator. Ab eod.

μεταδαίνυμαι, inter alios epulor, cum aliis epulor, sum particeps epuli. Οὐ σόν γε πατὴρ μεταδαίνυται ἠνίν, *Il.* 22, 498.

μεταδαίομαι, idem. Ἴνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαίσομαι ἰῶν, *Il.* 23, 207.

μεταδεδογμένος, ένη, ένον, qui mutavit consilium vel opinionem, *Rob.* Ex δοκέω.

μεταδήμιος, ὁ καὶ ἡ, qui in populo versatur, qui præsens est in populo. Ex δῆμος.

μεταδρεῦν, diu, A

μεταδιαιτάω, vitæ genus commuto.

μεταδιδάσκω, fut. ξω, dedoceo, dedocens priora nova doctrina imbuo ; μεταδιδάσκομαι, dedoceor.

μεταδιδές, præs. part. act. verbi μεταδίδωμι, f. δώσω, dono partem, impertior, communico ; impertio, participo, tribuo, *Gl. V.* Ἐπειδὴ δὲ κἀμοὶ λόγου μεταδιδόκατε, *Heliod.*

μεταδιωκτέον, persequendum est, insequendum est. A μεταδιώκω.

μεταδιωκτος, ὴ, ὸν καὶ ἡ, persequendo captus. Ab eod.

μεταδιώκω, f. ξω, persequor, insequor ; (2) summo studio inquiro, sector. Μεταδιώκειν τὴν τιμωρίαν, *Plat.* Hinc

μεταδίωξις, εως, ἡ, persecutio, petitio, *Gl. Vet.*

μεταδοίης, 2. sing. a. 2. opt. act. verbi μεταδίδωμι.

μεταδοκεῖ μοι, mutata sententia censeo.

μεταδοξάζω, f. άσω, opinionem muto, *Plat.*

μεταδόρτιος, ὁ, ἡ καὶ ἡ, ὁ, ἡ, q. d. postcœnius, cœnatus. Ex μετὰ et δόρτος.

μεταδορτίσασθαι, τὰ, idem quod μεταδόρτια, *V. L.*

μετάδοσις, εως, ἡ, communicatio, impertitio, collatio, erogatio. A μεταδίδωμι.

μεταδοτικός, ἡ, όν, communicativus, qui libenter communicat ; (2) qui libenter erogat, erogatorius. Ab eod.

μετάδοτος, ὴ, ὸν καὶ ἡ, inter alios medius cadens, intermedius, incertus.

μεταδρομάδην, *adv.* cursim, currendo. A μεταδρομή, ῆς, ἡ, transcursus, incursio, discursio. Ex μετὰ et τρέχω, *curro.*

μεταδρομος, ὁ, ὁ, cursor ; (2) animadversor, ultor. Ex iisdem.

μεταδροπάδην, *adv.* postea decerpendo, postea colligendo. Ex μετὰ et δρέπω.

μεταδύω, f. ύσω, post occido.

μεταδῶς, 2. sing. a. 2. conj. verbi μεταδίδωμι.

μεταείσεσθαι, f. 1. inf. med. *Poët.* pro μετίσεσθαι, a μέτειμι, *intersum.*

μεταζεύγνυμι, vel μεταζευγνύω, f. ξω, transjungo.

μεταθεῖναι, a. 2. inf. act. verbi μετατίθημι.

μετάθεσις, εως, ἡ, transpositio, permutatio ; (2) translatio ; (3) Fig. Gramm. quum literæ transponuntur. A μετατίθημι.

μεταθέω, curro post ; (2) transcurro ; fut. μεταθεύσομαι.

μεταθωρήσομαι, thorace munior, lorieor, armor, *Il.* 20, 329. πόλεμον μεταθωρήσσοντο, ubi potius legendum πόλεμον μέτα Ϝωρήσσοντο.

μετοϊγδην, *adv.* insequendo cum impetu. A μεταΐσσω.

μεταΐξας, consideo, una sedeo, *Od.* 16, 362. μεταΐξας, a. 1. part. act. verbi μεταΐσσω.

μεταίρω, transfero ; (2) muto, transmuto ; (3) transeo, migro ; μεταρμένος, perfect. pass. part. translatus ; μετάρας, aor. 1. part. act. transiens. Ἔα τι τόδε μεταίρεις ἐξ ἀκινήτων βάθρων ; *Eur. Iph.* in *Tau.*, 1160.

μεταΐσσω, fut. ξω, insequor cum impetu ; irruo. Καί με μεταΐξας μάψῃ ταχέεσσι τόδεσσιν, *Il.* 21, 564.

μεταιτέω, ῶ, fut. ήσω, partem rei peto, stipem peto, mendico. Μεταιτεῖν τῆς βασιλικῆς, *Herodot.*

μεταίτης, ᾱ, ὁ, mendicus. A μεταιτέω.

μεταίτιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ejusdem caussæ culpæve particeps ; (2) auctor et caussa alicujus rei. Ex μετὰ et αἰτία.

μέταιτος, ᾱ, ὁ, mendicus, qui stipem corrogat, *Suid.* A μεταιτέω.

μεταίφιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, repentinus, *Hesych.* Ex μετὰ et αἴφνης, *repente.*

μεταίχμιον, ᾱ, τὸ, spatium inter duas acies ; (2) interstitium inter res quaslibet. Ex μετὰ et αἰχμή.

μεταίχμιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, intermedius, medius ; proprie medius inter duas acies.

μεταιωλίζομαι, alio loco consideo, sedem muto.

μεταιωλίζω, fut. ίσω, transpono, alia sede loco.

μεταιωλιάζω, f. άσω, aliis armis instruo, aliter armo, *Suic.*

μεταιωλάω, ῶ, fut. ήσω, ad me voco, accerso ; (2) revoco ; aor. 1. pass. μετεκλήθην, accersitus sum. Μετεκάλει τὸν ἱερέα, *Artist. Plut.* 1182.

μεταλάβιον, ᾱ, τὸ, pars manus, a junctura usque ad digitorum fissuram. Ex μετὰ et λαβὴς, *junctura manus.*

μεταλαοτοκέω, f. ήσω, transfundo.

μεταλαοτοξύομαι, f. ξομαι, refrigero.

μετάλειμμι, transportor, transferor ; μεταλείμενος, translatus ; etiam de vocibus metaphoricis.

μεταλευόω, defundo, transfundo, *Gl. V.*

μεταλεξάνυμμι, miscendo tempero.

μετάλεξις, αιτος, ὁ καὶ ἡ, καὶ τὸ, temperatus, qui medii temperamenti est ; tepidus. A præc.

μεταλεξίασμα, ατος, τὸ, temperamentum, mediâ quædam mixtura. Ex iisd.

μεταλιάθω, abeo inde, ad, transeo, insequor. Τεῦχας καὶ Λυκίης μετιείσθε, *Il.* 16, 685. Ex λίω.

μεταλινέω, ῶ, fut. ήσω, transmoveo, dimoveo, loco moveo, fugo ; (2) muto, labefacio. Μεταλινῦνται δ' ἐν ταῖς ἑτέραις ὥραις, *de unguentis, Theoph.* Hinc

μεταλίνημα, ατος, τὸ, dimotio, emotio.

μεταλίνησις, εως, ἡ, dimotio, mutatio, transportatio. Ab eod.

μεταλινητέος, έα, έον, transponendus.

μεταλινητός, ἡ, όν, qui transmoveri seu dimoveri potest, qui mutari potest, mutabilis. Ab eod.

μεταλιχνάω, ῶ, tempero ; μεταλιχνάομαι, ῶμαι, temperor ; μετειλιχνώμην, imperf.

μεταλλάω, idem quod μέτειμι, seu μετέρχομαι.

μεταλλαίω, fut. αύσω, lacrymis et fletu prosequor. Πολλὰ μεταλλαύσεσθαι. *Il.* 11, 763.

μεταλλαυσθησεσθαι, fut. 1. inf. med.

μεταλλείω, mutato nomine appello. Στεφάδας δὲ μεταλλεύσ' ἄνθεωποι, *Apoll. Rh.* 2, 296.

μεταλληκτικός, ἡ, όν, accidentia, *Gl. V.* Ab eod.

μεταλλίνω, dimoveo, declino ; μετεκλινθείς, aor. 1. pass. part. inclinatus, *Il.* 11, 509. Hinc

μετάκλισις, εως, ἡ, inclinatio, deflexio, rechinatio ; (2) Fig. rhetor. al. μετάληψις.

μεταλοῦσθαι, post eluo, sc. clystere.

μεταμειμίζω, *proprie*, alio dormitum traduco ; (2) sopio, *Trop.* finio.

μεταμείνοινος, ον, communis.

μεταμοιδή, ῆς, ἡ, transvectio, *Gl. V.*

μεταμοιδάω, f. ήσω, transveho, transporto. Τὸ ἀγαλμα εἰς τὴν τοῦ βασιλέως αὐλὴν μετεκόμισαν, *Herodian.*

μεταμοσμέω, aliter compono, in alium statum compono, melius constituo. Μεταμοσμῆσαι τὸν λόγον, emendare, *Lucian.* Hinc

μεταμόσμησις, εως, ἡ, in melius constitutio, alia compositio.

μεταμόσμιος, ον, qui est extra, velut ultra mundum. A κόσμος. Unde

μεταμόσμιος, ων, τὰ, loca extra mundum, qualia intermundia Epicuri.

μεταμπέω, muto cursum, sententiam, &c.

μεταμυκλέομαι, circumagor, vagor, erro.

μεταπτίζω, aliter condo, seu formo, transformo.

μεταπυλινδέω, ῶ, f. ήσω, de loco in locum volvo, volvendo transfero.

μεταπύμιον, τὸ, fluctuum intervallum. A μεταπύμιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, post fluctus advenientes, fluctibus succedens ; (2) tranquillus, seu qui post fluctus tranquillitatem præstat ; (3) *Trop.* liber, vacuus a malis, quibus adfligebatur, *Eurip. Al.* 91. Ex πῦμαι.

μεταλαβεῖν, a. 2. inf. act. v. μεταλαμβάνω.

μεταλαγχάνω, mutatis vicibus sortior, mutata sorte obtineo ; (2) participes fio, participo ; μεταλαχεῖν, a. 2. inf. Μεταλαχὼν αἰσχύνης. *Plato.*

μεταλαμβάνω, participo, percipio, cum alio accipio, participes fio ; (2) communico, *de S. Cœna* ; (3) post accipio, uno relicto, alterum capio ; (4) commuto, permuto ; (5) muto ; (6) vicissim accipio ; (7) adsumo ; (8) transumo, *Gl. V.* transfero in aliam linguam ; μεταλαμβάνομαι, vendico ; μεταλαβεῖν, a. 2. inf. μετολαβὼν, part. Οὐ μεταλαβὼν πέμπτον μέρος τῶν ψήφων, *Plato.* Εἰ καί τις ἄλλος αὐτῆ μεταλάβοι, *Luc.* Μεταλαμβάνεσθαι ὀνόματος, *Herodot.*

μετολαμαδεύω, lampadem vicissim in manus trado ; (2) alteri trado. A λαμπάς.

μεταλυγέω, doleo, indignor, detrecto.

μεταλδήσκω, produco.

μεταλήγω, fut. ξω, desino, desisto, cesso, Ταῦτά σε οἱ τελέσαιμι μεταλήξαντι χόλοιο, *Il.* 9, 157.

μεταλητέον, postea accipiendum est.

μεταλητικός, ἡ, όν, participandi vim habens ; (2) suscipiendi vim habens, susceptivus ; (3) pertinens ad μετάληψιν, figuram. A μεταλαμβάνω.

μεταλητικῶς, *adv.* per *Metalepsin.*

μεταλητός, ὴ, όν, cujus aliquis potest fieri particeps ; (2) qui potest exponi.

μετάληψις, εως, ἡ, participatio ; (2) commutatio, permutatio ; (3) sumptio, acceptio, perceptio, *Gl. V.* (4) Metalepsis figura. Ab eod.

μετάλλα, 2. sing. præs. imper. act. *contr.* pro μετάλλασ, a μεταλλάω, *perscrutor.*

μεταλλαγή, ῆς, ἡ, mutatio, immutatio, transmutatio. A μεταλλάσσω.

μεταλλακτήρ, ῆρος, ὁ, mutabilis, inconstans.

μεταλλακτος, ον, idem.

μεταλλαξις, εως, ἡ, idem et ab eod.

μεταλλάξοντας, acc. plur. f. 1. part. act. v. μεταλλάσσω, vel μεταλλάττω, f. ξω, muto, immuto, transmuto ; (2) inverso ordine quid facio ; (3) μεταλλάττειν, migrare, mori ; μεταλλαχέναι, p. inf. μεταλλαχώς, part. defunctus, pass. μεταλλαγμένος, mutatus. Εἴτ' αὖθις ὀφείλων μεταλλάξας φύσιν, *Arist. Av.* 117.

μεταλλάω, ῶ, f. ήσω, scrutor, inquiro, studiose investigo, interrogo, percunctor. Ἔκασα μεταλλᾷς, *Odyss.* 14, 128. A μέταλλον.

μεταλλεία, ας, ἡ, metallorum scrutatio ; (2) locus, in quo metallum est, fodina metallica ; (3) ductus subterraneus, quo cuniculi aguntur. A μεταλλεύω.

μεταλλεύς, έως, ὁ, metallorum scrutator et effossor, metallicus ; (2) qui cuniculos agit ; (3) faber ferrarius, *Suid.* Ab eod.

μεταλλευτής, οῦ, ὁ, metallarius, *Suic.*

μεταλλευτικός, ἡ, όν, metallicus ; (2) pertinens ad fodienda metalla. Hinc μεταλλευτικὴ, scil. τέχνη, ars metallica. Ab eod.

μεταλλευτός, ἡ, όν, quod a metallicis effoditur et elaboratur. Ab eod.

μεταλλεύω, f. εύσω, metalla eruo ; (2) cuniculos ago sc. in obsidione ; (3) curiose scrutor et investigo, timor ; (4) transformo, transverto. Διπέλλῃ πᾶν μεταλλεύων γνύλος, *Lyc.* 485. Μεταλλευόμενα ἐκ γῆς, *Aristot.* A μέταλλον.

μεταλλητός, investigandus, *Pind. Pyth.* 4, 291.

μεταλλίζω, ad metalla damno ; μεταλλίζεσθαι, ad metalla damnari. A μέταλλον.

μεταλλικὸς, ἡ, ὸν, metallicus; (2) qui in metallis generatur. Ab eod. Unde
μεταλλίτης, ᾱ, ὁ, metallicus, metallites.
μεταλλίτις γῆ, terra metallica. A μεταλλίτης.
ΜΕΤΆΛΛΟΝ, ᾰ, τὸ, metallum; (2) metalli fodina, locus, in quo metallum reperitur; μέταλλα, etiam cuniculi ad evertendas urbes.
μεταλλουργεῖον, τὸ, metalla, officina metallorum.
μεταλλουργέω, metalla effodio. A
μεταλλουργὸς, ὕ, ὁ καὶ ἡ, metallicus, qui metalla scrutatur. Ex μέταλλον et ἔργον, opus.
μεταλλόχρυσος, ον, fodinas aureas habens, *P. Sil.*
μεταλλῶ, μετάλλειν, idem quod μεταλλεύειν.
μετάλμενος, insiliens, irruens, apud *Hom.* pro μεθαλλόμενος, *Il.* 5, 336.
μεταλοφάω, ῶ, f. ήσω, post respiro, tandem respiro, *Rob.*
μεταλωᾶω, f. ήσω. desino. Τειρόμενοι, καὶ δὴ μετέλωϊον, *Apoll. Rhod.* lib. 1, 1161.
μεταμάζιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, medius inter mammillas. Ex μαζὸς.
μεταμαίεσθαι, præs. inf. med. verbi μεταμαίομαι, *investigo*, quæro, persequor.
μεταμανθάνω, omisso eo quod prius didiceram, aliud addisco; (2) post disco, disco post aliud; (3) discendi rationem dediscо, muto; (4) sententiam muto, omisso priori consilio aliud amplector, a. 2. inf. μεταμαθεῖν, part. μεταμαθών. Οὐδ' ἂν μεταμάθοις; *Arist. Plut.* 924.
μεταμείβω f. ψω, muto, transmuto, permuto. "Ος γάν τέκνων τέκνοις μεταμείβει, *Eur. Her. Fur.* 799. Ἐκ βοὸς εὐκεφάλοιο πάλιν μετάμειψε γυναῖκα, *Mosch.* 2, 52
μετάμειψις, εως, ἡ, transmutatio. A præc.
μεταμέλει, *impers.* pœnitet, f. μεταμελήσει, aor. 1. μετεμέλησε. Μετέμελεν αὐτῷ τῆς ὁδῦ, *Lucian.* Πρὸς ταῦτα βρίκει', ὅ τάχ' ὑμὶν ὀηιεῖ μεταμελήσειν, *Arist. Pace*, 1306 Hinc
μεταμέλεια, ας, ἡ, pœnitentia, mutatio consilii.
μεταμελέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, pœnitentia ducor, pœnitet me, resipisco. Μεταμελόμενος ἐπὶ τῇ παρέσει χρημάτων, *Phal.*
μεταμεληθείς, a. 1. part. pass.
μεταμελητικὸς, ἡ, όν, pronus ad pœnitentiam. A μεταμελέομαι.
μεταμελητὸς, ἡ, όν, cujus nos pœnitet.
μεταμέλομαι, et μεταμελέομαι, quandoque, pœnitet me; pœnitentia ducor; μεταμεληθόμενος, f. part. a. 1. μεταμεληθείς, pœnitentia ductus. Ὥμοσε Κύριος, καὶ ὐ μεταμεληθήσεται, *Hebr.* 7, 21.
μεταμέλον, cum pœniteret. A μεταμέλει.
μετάμελος, ᾰ, ὁ, pœnitentia; (2) fervor, ira; (3) pœnitens. Ab eod.
μεταμέλπομαι, simul cano. Τῆσι μὲν ἔτ' αἰσχρὸ μεταμέλπεται, *Hom. Apol.* 197.
μετάμηθια, ας, ἡ, pœnitentia, *Hesych.* Quasi a μεταμηθεύς, quod idem esset ac ἐπιμηθεύς.
μεταμίγνυμι, fut. ίξω, commisceo. Τοῖσιν Ὀδυσσῆος μεταμίξομεν, *Od.* 22, 221.
μεταμικρὸν, pro μετὰ μικρὸν, paullo post.
μετάμιξ, *adv.* mixtim. A μεταμίγνυμι.
μετάμιξις, εως, ἡ, commixtio, mixtio.
μεταμίσγω, misceo. Καὶ δωίδας μετέμισγον, *Odyss.* 18, 309.
μεταμορφᾶσθε, 2. plur. præs. imper. pass. *contr.* pro μεταμορφόεσθε, a
μεταμορφόω. ῶ, transformo, transfiguro. Μεταμορφώμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, 2 *Cor.* 3, 18. Μετεμορφώθη ἐμπροσθεν αὐτῶν, *Mat.* 17, 2.
μεταμόρφωσις, εως, ἡ, transfiguratio, in aliam formam mutatio. A μεταμορφόω.
μεταμόσχευσις, εως, ἡ, propago, *Gl. V.* A μεταμοσχεύω, fut. εύσω, transplanto, *Hes.*
μεταμπίσχομαι, vestem muto, aliud induo.
μεταμφιάζω, et μεταμφιάζομαι, vestibus exutum aliis induo; (2) vestem muto; (2) *tropice* muto genus vitæ, mores, &c. μεταμφιασάμενος, aor. 1. part. Δυσγήματα, ἕρη, τὸ λαμπρόν με τῦτο σχῆμα μετεμφίασε, *Hes.*
μεταμφιέννυμαι, fut. μεταμφιέσομαι, idem. Τὴν πορφυρίδα μεταμφιέσομαι, *Luc.* Εἰς πτωχικὸν πλάσμα μετημφιέννυτο, *Heliod.*
μεταμφίσκω, idem quod μεταμφιέννυμι, *Steph.*

μεταμώλιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vanus, irritus. A μεταμωνιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex μετὰ et ἄνεμος, vel ex μετὰ, μὴ, et ὄνῶ, *juvo.*
μεταναγνώσκω, de sententia deduco. Ἐῦτέ γ' ἐξ ἀέλπτων Αἴας μεταναγνώσθη, *Soph. Aj.* 728.
μεταναίεται, acc. s. *Dor.* pro μεταναίέτην.
μεταναιέτης, ᾱ, ὁ, qui sedibus suis relictis alio habitatum concedit, pulsus patria, exsul; (2) colonus.
μεταναΐσσω, prosilio, *Simm.*
μετανάσασις, εως, ἡ, migratio, emigratio. A μετανίσημι. Unde
μετανάσατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui demigrat, *Ocell.*
μεταναστεύω, fut. εύσω, exsulo, solum muto, alio commigro, demigro; (2) emigrare facio, transfero; μεταναστεύομαι, migro; μεταναστεύω, transmigro. A
μετανάστης, ᾱ, ὁ, qui solum vertens alio commigrat, peregrinus, exsul; transfuga, migrator, *Gl. V.* (2) planeta. A μετανίσημι.
μετανάστις, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui sedibus suis relictis alio commigrat; (2) peregrinus, alienus; μετανάσιον ὕδωρ, ap. *Nonnum*, aliena aqua. Ab eod.
μετανάστια, ας, ἡ, quæ alio commigrat; (2) profuga. A μετανάστης.
μετανείσομαι, sive μετανίσσομαι, item μετανείσασθαι, transeo. Ἦμος δ' ἠέλιος μετανείσσητο βυλυτόνδε, *Il.* 16, 779.
μετανέμω, divido, distribuo, impertior, *R.* μετανείομαι, adeo, accedo. Hinc partic. μετανεύμενος pro μετανύμενος, μετανεύμενος.
μετανεύμενος, *Dor.* pro μετανύμενος.
μετανίζω, defundo in vas aliud, *Vulg. Lex.* μετανιστηρὶς, ίδος, ἡ, ut μετανιστηρὶς κύλιξ, poculum, quod, lotis a cibo manibus, offertur. Ex μετὰ et νίπτω.
μετάνιστρον, ᾰ, τὸ, poculum, quod, lotis a cibo manibus, offertur. Ex iisd.
μετανίσσιαι, 2. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro μετανίσσεσαι, a
μετανίσσομαι, idem quod μετανίσσομαι. Τὸν Μενέλαν μετανισσόμενα στυγνὸν ἀλοχον, *Eur. Tro.* 150.
μετανίσσημι, sedibus pello, migrare facio, transfero; μετανίσσομαι, sedibus pellor, migro, transfugio, *Gl. Vet.* μετανίσσην, aor. 2. migravi, μεταναστῆναι, infin. migrare; μεταναστὰς, part. profectus; migro, emigro.
μετανοέω, ῶ, post sapio, post intelligo; (2) sententiam et mentem muto; (3) resipisco, pœnitet me. Μετανόησον ἓν ἀπὸ τῆς κακίας σῦ, *Act.* 8, 22. ἐκ τῶν φόνων, *Apocal.* 9, 21.
μετάνοια, ας, ὁ, mens mutata; (2) resipiscentia, pœnitentia. Ex μετὰ et νῦς.
μετανυτλέω, ῶ, transfundo hauriendo.
ΜΕΤΆΞΑ, ης, ἡ, sericum. Voc. Barbar.
μεταξὺ, *adv.* inter, in medio; (2) interim dum, interea dum, cum; (3) cum ὁ, ἡ, τὸ. intermedius, medius; (4) *Gramm.* dicunt μεταξὺ, cum volunt vocem interjectam esse inter alias, pro quo et dicunt διὰ μέσῦ εἶναι; (5) *interp. interdum* postea, sed ea significatio dubia est. A μετὰ.
μεταξύτης, ᾱ, abstractum e pr. ap. *Jambl.*
μεταξυλογέω, ῶ, fut. ήσω, inter dicendum multa interpono, quæ quasi per *Parenthesin* dicantur, *Suic.* Ex μεταξὺ et λέγω.
μεταξυλογία, ας, ἡ, interlocutio, interfatio.
μεταξυστιγλύφιον, ᾰ, τὸ, intercolumnium, spatium epistylii a triglypho, qui super columnam est, ad alium super proximam, *Rob.* Ex μεταξὺ et στίγλυφος.
μεταπαιδαγωγέω, aliter erudio.
μεταπαιδεύω, f. εύσω, idem.
μεταπαιφάσσομαι, transluceo, *Apollon.*
μεταπαλλόμαι, sortior cum, sortem jacio cum. Τῶν μεταπαλλόμενος, *Il.* 24, 400.
μεταπαύομαι, f. αύσομαι, interquiesco, alternis vicibus quiesco; (2) cesso, desino. Μεταπαυόμενοι δὲ μάχοντο, *Il.* 17, 373.
μεταπαυσωλὴ, ῆς, ἡ, requies.
μεταπείθω, traduco in aliam sententiam, aliud persuadeo; μεταπείθομαι, in aliam persuasionem seu sententiam adducor; a. 1. μετεπείσθην, part. μεταπεισθείς. Τὸν δῆμον μεταπείθει περὶ τῶν σπονδῶν, *Arist. Ach.* 632. Οὐδὲν ὕτω βίαιον, ὥστε μὲ μεταπεισθῆναι, *Hesiod.*
μεταπειράω, ῶ, et μεταπειράομαι, ῶμαι, mutata arte tento, muto rationem. Κὐχὶ μεταπειρωμένας ἴδοις ἂν αὐτὰς, *Arist. Con.* 217.
μεταπεισθεῖεν, 3. plur. a. 1. opt. pass. per *Sync.* pro μεταπεισθείησαν, a μεταπείθομαι.
μετάπειστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui aliud persuasum est, in aliam sententiam adductus.
μεταπειστὸς, ὴ, όν, qui potest a sententia abduci, quod eximi animo dicendo potest. Ab eod.
μεταπέμπομαι, accerso, accio, f. μεταπέμψομαι, a. 1. μετεπεμψάμην, accersivi; a. 1. pass. μετεπέμφθην. part. μεταπεμφθείς, accersitus. Occurrit et μεταπέμπω, sed raro et improbatur. Ὁ Φῆλιξ—μεταπέμψατο τὸν Παῦλον, *Act.* 24, 24.
μεταπεμπτὸς, ἡ, όν, accersendus.
μετάπεμπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, accersitus, accitus. A μεταπέμπομαι.
μετάπεμψις, εως, ἡ, accitus, accersitus, evocatio.
μεταπεφιστάω, ῶ, abstraho.
μεταπέταμαι, seu μεταπέτομαι, transvolo.
μεταπεττεύω, f. εύσω, mutatis calculis ludo. Ἴσως γὰρ ἐκ ἐννοείς ταῦτα μεταπεττεύμενα, *Plat.*
μεταπήγνυμι, vel μεταπηγνύω, transgelo, in aliud facio concrescere; μεταπήγνυσθαι, in aliud concrescere, *Rob.*
μεταπηδάω, ῶ, fut. ήσω, transilio, transeo. Hinc
μεταπήδησις, εως, ἡ, saltus in alteram partem.
μεταπίνω, post aliquid bibo; velut vinum post lac sumptum, dicitur μεταπινόμενον. Unde μεταποτέον, post bibendum est.
μεταπιπράσκω, ursus vendo, ab alio emptum carius vendo.
μεταπίπτω, recido, devolvor; (2) spe excido; (3) dilabor, mutor in pejus vel melius; (4) transeo, degenero ab una specie ad aliam; a. 2. μετέπεσον, μετέπεσε, recidit, transiit. Ἐς παῖδα τὸν σὸν μεταπέσοι βιλτίονα, *Eur. Ion.* 413.
μετάπλασις, εως, ἡ, idem quod
μεταπλασμὸς, ῦ, ὁ, transformatio; (2) Figura grammatica. A
μεταπλάσσω, vel μεταπλάττω, fut. άσω, transformo, refingo, a. 1. part. pass. μεταπλασθείς, transformatus. Εἰς πτωχὸς ἑαυτὸς μεταπλάσαντες, *Hesiod.*
μεταπλάω, f. άσω, mutato cursu navigo, navigationem muto, *Rob.*
μεταπνέω, f. εύσω, respiro, *Oppian.*
μεταποιέω, ῶ, f. ήσω, muto, commuto, refingo, facio aliquid diversum ab eo, quod fuit ante; μεταποιοῦμαι, vendico mihi, capesso, adfecto; (2) item teneo, utor, ut φρονήματος, magno animo sum. Μεταποιεῖσθαι κέρδους, quæstui studere. Hinc
μεταποίησις, εως, ἡ, mutatio, commutatio; (2) instauratio, refectio, renovatio.
μεταποιητὴς, ῦ, ὁ, mutator, refector, renovator, instaurator. Ab eod.
μεταποιητικὸς, ἡ, όν, mutandi, renovandi vim habens.
μεταποίνιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pœnalis, pœnas infligens, qui cum pœna prosequitur. Ex ποινὴ.
μεταποιπνύω, ministro, ministerium alicui præsto.
μεταπομπὴ, ῆς, ἡ, accersitio, accitus, *Gl. V.* A μεταπέμπω.
μεταπορεύθην, *adv.* persequendo, *Hes.* A μεταπορεύομαι, f. εύσομαι, proficiscor post, persequor; (2) vindicta persequor, ulciscor; (3) ambio. Τὰ κατὰ ἰδίαν ἀδικήματα κοινῇ μεταπορεύεσθαι, *Polyb.* Οὐκ ἐτόλμα μεταπορεύεσθαι τὴν ἀρχὴν τῷ ἀδελφῷ, *id.*
μεταπορευτοίεω, ῶ, meatus muto, derivo. Ex μετὰ, πόρος et ποιέω.
μεταπορευτοιΐα, ας, ἡ, meatuum in corpore humano mutatio. Ex iisd.
μετάπρασις, εως, ἡ, q. d. revenditio, post-venditio, mangonium. Vide seq.
μεταπράτης, ᾱ, ὁ, revenditor, post-venditor; qui a mercatore emit, quod ipse vendat; in *Gl. V.* mango, venalitiarius. A πιπράσκω.
μεταπρεπὴς, ἐς, insignis, decorus, *Hom.*
μεταπρέπωντι, *Dorice* pro μεταπρέπουσι, a πρέπω.
μεταπρέπω, decorus sum, præ aliis excello. Ὁ γὰρ τι βόϊσσι μεταπρέπει ἀγερωμένῃσιν, *Il.* 2, 481.
μεταπτάμενος, transvolans. A μεθίπταμαι.

μεταπτοίεω, f. ήσω, attonitus sum, *Æsch.*
μετάπτωσις, εως, ἡ, dilapsio; (2) mutatio a specie in speciem, degeneratio; (3) mutatio quævis; (4) inconstantia. A μεταπίπτω.
μεταπτωτικὸς, ἡ, ὸν, degenerans; (2) immutatus; (3) inconstans. Ab eod.
μεταπύργιον, ὰ, τὸ, spatium inter duas turres. A πύργος.
μεταπωλέω, ῶ, postea vendo; (2) vendo, *Gl. V.* revendo.
μεταρίθμιος, ὰ, ὁ καὶ ἡ, annumeratus, ad numerum pertinens.
μεταῤῥέω, q. d. fluxum muto, refluo, reciproco, 3. pers. sing. μεταῤῥεῖ, refluit, 3. plur. μεταῤῥέουσι.
μεταῤῥιπτέω, ῶ, in diversam partem jacio, projicio. Μεταῤῥιπτῶν ἑαυτὸν ἄλλοτ' εἰς ἄλλο σχῆμα, *Gal.*
μεταῤῥίπτω, in diversam partem jacio, al. perturbo, *V. L.*
μετάῤῥοια, ας, ἡ, refluxus, reciprocatio. A μεταῤῥέω.
μεταῤῥυθμέω, ῶ, transformo, traduco, retraho, *Vulg. Lex.* Ex ῥυθμός.
μεταῤῥυθμίζω, fut. ίσω, reformo, emendo, corrigo; (2) commuto, transmuto, immuto. Εἰ μεταῤῥυθμιεῖς τὸν λόγον ἥδη διαδεδομένον, *Luc.* Hinc
μεταῤῥύθμισις, εως, ἡ, transformatio; (2) emendatio.
μεταρσία, ας, ἡ, sublatio, elevatio.
μεταρσιολεσχέω, ῶ, fut. ήσω, de rebus sublimibus disputo, seu loquor; (2) de rebus futilibus alite sermocinor. A
μεταρσιολέσχης, ου, ὁ, qui de rebus sublimibus inaniter disputat. Ex μετάρσιος et λέσχη.
μεταρσιολεσχία, ας, ἡ, de rebus sublimibus fabulatio; (2) de rebus futilibus magnifica sermocinatio.
μεταρσιολογία, ας, ἡ, idem. A
μεταρσιολογος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod μεταρσιολέσχης.
μετάρσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel μετάρσιος, ία, ιον, celsus, sublimis, altus, excelsus; (2) arrogans, superbus. A μέταρσις.
μεταρσιόω, ῶ, in altum tollo; unde μεταρσιωθεὶς, aor. 1. part. pass. in sublime elatum.
μέταρσις, εως, ἡ, translatio; (2) mutatio, transmutatio. A μεταίρω, *transfero.*
μεταρσκαίρω, salto inter.
μεταρσκευάζω, fut. άσω, in aliam formam seu habitum verto; μεταρσκευάζομαι, vitæ genus muto; in alias sedes migro. Πάλιν μεταρσκεύαζε σαυτὴν αὖθις, *Arist. Couc.* 497. Εἰς βίον ἀπὸ βίου μεταρσκευάζεσθαι, *Syn.*
μεταρσκευαστικὸς, ἡ, ὸν, idoneus ad transmutationem. *Rob.* A pr.
μεταρσκευὴ, ῆς, ἡ, transformatio, mutatio in aliam formam, *Rob.*
μεταρράπτω, abstraho, v. c. a sententia.
μετάρσω, et μετάρσομαι, insequor, *Pœt.* pro μεθέπομαι. Ποσὶ κραιπνοῖσι μεταρσάμενος πτερύγεσσιν, *Il.* 17, 190. Ἀπίοντα μεταρσόμενος βάλε δουρὶ, *ib.* 13, 567.
μετάσσαι, αἱ, oves mediæ ætatis. A μέσος per *Epenthesin* syllabæ τα.
μεταστεύσθαι, cum impetu insequi, *Eust.* ut hinc sit μετάσσυτο. Ἀθηναίη δὲ μετέσσυτο, *Il.* 21, 423. Πολλαὶ δὲ μετέσσυτο γίγαιαι, *ib.* 6, 296.
μετάστασις, εως, ἡ, mutatio; (2) submotio, amotio; (3) transitus, migratio, exsilium; (4) sublatio de medio, mors; (5) Figura rhetorica, qua rei alicujus caussa confertur in locum digniorem. A μεθίστημι.
μεταστατέον, sedes mutandæ, migrandum. A μεθίσταμαι, *migro.*
μεταστατικὸς, ἡ, όν, translativus. Vocabulum Rhetor. Ab eod.
μεταστείχω, adeo, persequor, incedo ordine. Ἦν μεταστείχω ποδὶ, scil. μητέρα, *Eurip. Sup.* 90.
μεταστίλλομαι, accerso, mitto, qui advocet; a. 1. μετεστειλάμην, part. μεταστειλάμενος. Ἐγὼ δ' ἦκω, μεταστέλλων ἀδελφὸν γραίαν Ἰοκάστην, *Eur. Ph.* 1327. Lectio autem non sana. Vide *Person.*
μεταστέλλω, vid. μεταστέλλομαι, *Eur.*
μεταστένω, ingemisco, suspiro. Μεταστένομαι δὲ τὸν ἄλγος, *Eur. Med.* 995.
μεταστήθιος, ου, ὁ καὶ ἡ, interjectus inter monticulos in manu; μεταστήθιον, ου, τὸ, interstitium inter τὰ στήθη. Ex στήθος.
μεταστῆναι, a. 2. inf. act. verbi μεθίστημι.
μεταστοιχεῖ, *adv.* ordine, serie, ordinatim, tenore perpetuo. A στοῖχος, *ordo.*
μεταστοιχείω, ῶ, f. ώσω, in aliud elementum muto, transformo. A στοιχεῖον.
μεταστοιχείωσις, εως, ἡ, mutatio, immutatio, instauratio. A pr.
μεταστοιχίζω, immuto, instauro, renovo.
μεταστονεχίζω, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro μετεστονεχίζετο, a
μεταστονεχίζω, ingemisco, suspiro ob. Ἦτε πολλὰ μετεστοναχίζετ' ὀπίσσω, *Hesiod. Scut.* 92.
μεταστρατοπεδεύω, f. εύσω, et μεταστρατοπεδεύομαι, castra muto, castra transfero, illud de jubente, hoc de efficientibus.
μεταστρεπτέον, convertendum, transferendum.
μεταστρεπτικὸς, ἡ, όν, vim convertendi habens.
μεταστρέφω, f. ψω, retorqueo, converto; (2) inverto, perverto, muto, flecto; μεταστρέφομαι, converto, a. 2. pass. μετεστράφην, part. μεταστραφεὶς, conversus. Οὔτε πολλητῶν ὄχων μεταστρέψασα, *Eur. Hipp.* 1227. Μεταστραφεὶς πρὸς τοὺς λοχίτας, *Xen.* Μήτι μεταστρέψωσιν ἀγασσάμενοι κακὰ ἔργα, nequid rependant, &c. *Od.* 2, 67.
μεταστροφὴ, ῆς, ἡ, conversio. A pr.
μεταστυγνέω, recorporo, h. e. miscelli corporis statum præter naturam se habentem instauro, atque transmuto, idem quod μεταπυροτοιῶ. Hinc
μετασύγκρισις, εως, ἡ, exiguorum meatuum in naturalem statum mutatio.
μετασυγκριτικὰ, quæ meatuum in corpore statum transmutandum faciunt. Ab eod.
μετασυμβάλλομαι, adjuvo una, insuper.
μετασυντίθημι, aliter compono.
μεταυβύω, commuto, converto.
μεταυχένιν, a. 2. inf. act. verbi μετέχω.
μεταυχμαίζω, f. ίσω, transfiguro, transformo, in alium habitum transmuto; μεταυχμαιτισθεὶς, a. 1. part. pass. transfiguratus. Σέ τις, ὡς ἔοικε, μεταυχμαίζει τύχη, *Hetiod.* Hinc
μεταυχμάτισις, εως, ἡ, transfiguratio, in aliam figuram tradu tio, habitus immutatio, *Suic.*
μεταυχματισμὸς, ῦ, ὁ, transfiguratio.
μεταυτάσσω, vel μεταυτάττω, f. ξω, transpono; (2) ordines in acie muto; μεταυτάσσομαι, transferor, transeo.
μεταυτάω, in posterum, deinceps.
μεταυτίθημι, transpono, transfero, commuto, permuto; (2) *med.* retracto, resipisco; (3) *pass.* mutari, transferri, a. 1. μετετέθην, part. μετατεθεὶς, transmutatus, qui migravit, defunctus; μετατεθεῖσθαι, p. pass. inf. mutatum esse. Τάδε δοκεῖ, τάδε μετατιθέμενος νοεῖ, *Eur. Rhes.* 131.
μετατέραν, 2. sing. præs. ind. pass. a
μετατέρτω, f. τερῶ, deflecto, converto; μετατέρτομαι, converter; (2) curo, curam habeo; μετατρωτὶς, aor. 1. part. conversus. Τῶν ἕτι μετατέραν, ὀδ' ἀλογίζεις, *Il.* 1, 160. Οὐδὲ μετατέρπεται φιλότητος ἑταίρων, *ib.* 9, 626.
μετατρέφω, fut. θρέψω, alo et educo inter; *pass.* μετατρέφομαι; μετιτράφη, educatus est inter, a. 2. Μετιτράφη Αἰτωλοῖσιν, *Apoll. Rhod.* 1, 198.
μετατρέχω, fut. θρέξω, transcurro, accurro. Οὐκὴν τορ' Ἀθηναίης σὺ μεταθρέξει ταχὺ, *Arist. Pace*, 261.
μετατροπὴ, ῆς, ἡ, conversio, mutatio; (2) cura, animadversio. A μετατρέπω. Unde
μετατροπία, ἡ, commutatio, conversio, ut μεταβολή.
μετατροταλίζομαι, convertor; μετατροταλίζω, pro μετατροταλίζω, 2. sing. imper. *Il.* 20, 190.
μετάτροπος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui potest converti, versatilis, mutabilis; (2) reversus, redux.
μετατρωτάω, immuto, commuto.
μετατυτόω, ῶ, f. ώσω, transformo. Hinc
μετατύτωσις, εως, ἡ, transformatio, transfiguratio; (2) schema grammaticum, quum vox composita resolvitur in voces simplices.
μεταυδάω, ῶ, f. ήσω, interloquor; (2) adloquor. Ἑτάροισι μετηύδων, *Od.* 12, 153.
μέταυλος, vide μέσαυλος.
μεταύριον, *adv.* perendie. Hinc ἡ μεταύριον, scil. ἡμέρα, dies perendinus. Ab αὔριον.
μεταυτίκα, *adv.* mox, statim, post.
μεταὖτις, *adv.* postea.

μεταυχένιον, ὰ, τὸ, quod post cervicem est.
μεταφέρω, transfero; μεταφέρομαι, transferor, a. 1. μετηνέχθην, part. μετενεχθεὶς, translatus, *Ph.* p. pass. μετενηνεγμένος, *idem.* At perf. act. inf. μετενηνοχέναι, transtulisse, derivasse, *Ph.* a. 2. part. act. μετενεγκὼν, qui transtulit. Εἰ καὶ πάλιν γνώμην μετοίσεις, mutaturus es, *Soph. Phil.* 953.
μετάφημι, interloquor, inter alios loquor, a. 2. μετέφην, μετέφης, μετέφη. Τοῖσι δ' ἀνισάμενος μετέφη, *Il.* 1, 58.
μεταφοιτάω, ῶ, transeo, transferor, *Rob.*
μεταφορὰς, ὰς, ἡ, translatio, derivatio; metaphora. Tropus rhetoricus. A μεταφέρω.
μεταφορέω, ῶ, transfero, transporto.
μεταφόρητος, qui transferri potest.
μεταφορικὸς, ἡ, όν, translatitius, per translationem seu metaphoram usurpatus, metaphoricus, improprius. A μεταφορὰ.
μεταφορικῶς, *adv.* per translationem, metaphorice.
μεταφορίζω, imitor locum alicujus scriptoris, duco aliquid ex scriptoris alicujus loco.
μεταφράζω, f. άσω, in aliud orationis genus, seu in aliam formam muto; (2) in orationem alius linguæ transfero, interpretor. Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα μετεφασσόμεσθα καὶ αὖτις, *Il.* 1, 140. Hinc
μετάφρασις, εως, ἡ, mutatio in aliud orationis genus, sive in aliam formam; (2) interpretatio, vel in aliam linguam translatio.
μεταφρασόμεσθαι, 1. plur. fut. 1. ind. med. *Dor.* pro μεταφρασόμεθα, a μεταφράζομαι.
μεταφραστὴς, οῦ, ὁ, qui metaphrasi utitur.
μεταφραστικὸς, ἡ, όν, qui habet metaphrasin aut metaphrasios formam. Ab eod.
μετάφρενον, ου, τὸ, dorsi pars, quæ ad septum transversum sita est, interscapilium, spatium inter scapulas. Ex μετὰ et φρένες.
μεταφρίσσω, horrorem sentio post aliquid.
μεταφῦσάω, naturam muto, transformor.
μεταφυτεία, ας, ἡ, transplantatio, translatio plantæ de loco in locum. A
μεταφυτεύω, f. εύσω, transplanto. Τὸ μόσχευμα μεταφυτεύειν πολλάκις, *Theophr.*
μεταφύω, postea nascor.
μεταφωνέω, inter alios loquor, seu vocem edo; (2) alloquor, compello. Τοῖον ἔπος μετιφώνει, *Apoll. Rhod.* 1, 1287. Ex μετὰ et φωνὴ, *vox.*
μεταχάζομαι, refugio, *Ap.*
μεταχάλκευσις, εως, ἡ, æris refusio, nova æris fabricatio; (2) renovatio, reformatio. A
μεταχαλκεύω, f. εύσω, semel ex ære facta opera refundo, recudo, vel refingo; (2) refingo, reformo, *Suic.*
μεταχαράσσω, vel μεταχαράττω, f. ξω, denuo sculpo, de novo insculpo, seu cudo, *item* aliud signum imprimo, refingo; μεταχαράττομαι, refingor, *Suic.*
μεταχείμασις, εως, ἡ, tempestas, quæ post diem statutum sequitur. A χειμάζομαι.
μεταχειρίζω, et μεταχειρίζομαι, contecto; (2) administro, curo; (3) tracto, v. c. dure, male; (4) rego, guberno; (5) interficio, aor. 1. part. μεταχειρίσασθαι, tractare, p. pass. μεταχειρίσμαι, μετεχείρισται, μεταχειρίσται, administravit. Μεταχειρίζεσθαι τὰς ἀρχὰς, τιμὰς, τὸν ἐμποδικὸν βίον, τὴν κεραμευτικὴν τέχνην, τὴν ἰατρικήν. Ὅ σος νῦς, τὸ σὸν σῶμα, ὅπως βέλεται μεταχειρίζεται, *Xen.* Μεταχειρίζεσθαι τὸ σῶμα, verbum est funebre.
μεταχείριος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui est inter manus, qui versatur in manibus. Ex χείρ.
μεταχειρισμὸς, οῦ, ὁ, tractatio; (2) retractatio, emendatio sui erati.
μεταχείρισις, εως, ἡ, tractatio; (2) tractatio chirurgica. A μεταχειρίζω.
μεταχεύομαι, resorbeo.
μεταχέω, transfundo; μεταχέομαι, transfundor.
μεταχθόνιος, ου, ὁ, terrestris, *Nonn.* μεταχθονίη ψυχὴ, anima, quæ terram reliquit. Ex μετὰ et χθών.
μετάχοιρον, ου, τὸ, porcellus, qui in utero matris læsus, post statum tempus partu editur. A χοῖρος.
μετάχοιρος, ου, ὁ, idem et ex iisd.
μεταχρόνιος, ία, ιον, sublimis, in cœlo de-

gens, qui altum petit. Ex μετὰ et χρόνος.

μετάχρονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tempore posterior.

μεταχρόω, f. ώσω, alio colore imbuo ; (2) transfiguro.

μεταχρώννυμι, vel μεταχρωννύω, idem. Hinc

μεταχρωστέον, alio colore imbuendum est.

μεταχωρέω, ῶ, secedo, migro, transeo ; (2) in diversas partes transeo. Hinc

μεταχώρησις, εως, ἡ, secessio, migratio, transitus.

μεταψαίρω, dimoveo ; *Eurip.* in *Ph.* ποδὶ μεταψαίρων πέτρον, pede dimovens petram, *Schol.* μεταειρίων, v. 1399.

μεταψηφίζεσθαι, per decretum alteri adjudicare, in alium transferre ; sententiam mutare. Συρίαι μὲν καὶ Μακεδωνία ἐς τὸς ὑπάτους Ἀντώνιον καὶ Δολοβέλλαν μετεψηφίζετο, *App.* Hinc

μεταψήφισις, εως, ἡ, decretum, quo aliquid ab uno transfertur in alium.

μεταψύχωσις, εως, ἡ, transanimatio. Ex μετὰ et ψυχὸς, *animo.*

μετέβαλεν, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi μεταβάλλω.

μετέβη, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi μεταβαίνω, pro μετάβημι.

μετεγγεάφω, f. ψω, transcribo, quod uno loco scriptum fuit, alio transfero, sub alio nomine inscribo, ut pecuniam.

μετεγκεντρίζω, f. ίσω, in alium locum insero, aor. 1. pass. μετεγκεντρισθεὶς, alibi insitus.

μετεγχέω, infundo, potum præbeo.

μετείπατε, a. 1. ind. act. *Poët.* pro μετεῖπον, a μετέπω.

μετείησιν, 3. sing. præs. conj. *Ion.* et *Poët.* pro μετῇ, a μετειμι.

μετείθμηκας, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi μετοτίθημι.

μετείης, 2. sing. præs. vel imperf. opt. v. μέτειμι, intersum, sum inter, versor inter, f. μετέσομαι, *Poët.* μετέσσομαι, inf. μετεινα, μέτεισι μοι τόπω, particeps hujus sum ; μέτεσι μοι, idem. Ἐὰν μέτεισι μοι πόνων, *Eur. Ph.* 256. Μοὶ τῶν τοιούτων δόξιν μέτεστι, *Plat.*

μέτειμι, persequor, sector ; (2) persequor, ulciscor ; (3) transeo, accedo, inf. μετιέναι, part. μετιὼν. Δόλῳ μέτειμι τόνδε καὶ σιγῇ φόνον, *Eur. Med.* 391. Ἐγὼ δὲ τὴν σ'ἥλιον, καθ' ἣν ἐστεισάμην, μέτειμι, *Arist. Ach.* 734.

μετεῖς, qui *præstermisit*, a. 2. part. act. *Ion.* pro μεθεὶς, a μεθίημι.

μετεισδύνω, transeo.

μετεῖχεν, 3. sing. imperf. ind. act. a μετέχω.

μετεκδαίνω, transcendo, migro, imperf. *Ion.* μετεκδαίνεσκε pro μετεξέβαινε, 3. sing. p. a. 2. μετεκβᾶς, transgressus. Μετεκδαίνεσκε ἐκ τῦ ἅρματος ἐς ἅρμαμαξαν, *Herod.*

μετεκβιβάζω, transfero in aliam navim.

μετεκδέχομαι, suscipio, excipio. Τὸν δὲ μετεκδέχεται Γαλάτης ῥόος, *Dion. Per.* 74.

μετεκδίδωμι, f. δώσω, post edo, post eloco.

μετεκδύω, et μετεκδύομαι, exuo. Μετεκδύσθαι τὴν ἑαυτῶ φύσιν, *Plut.*

μετεκίαθε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi μεταχιάθω.

μετεκρέω, præterveho, asporto ultra, vel trans. Τὰς δὲ μετεξέρεον Διομήδεος ἄρσενες ἵπποι, *Il.* 23, 377.

μετελευσέον, puniendum est. A μετέρχομαι.

μετέλθε, 2. sing. a. 2. imperat. act. per *Syncop.* pro μετέλυθι, a μετέρχομαι.

μετεμβαίνω, transcendo, part. a. 2. μετεμβὰς, transgressus. Μετεμβὰς εἰς μυοπάρωνα, *Plut.*

μετεμελήθητε, 2. plur. a. 1. ind. pass. verbi μεταμελέομαι.

μετέμεμναι, præs. inf. act. *Dor.* pro μετεῖναι, a μέτειμι.

μετεμόρφωσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ἐξελα. a μεταμορφόω.

μετέμφυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ex uno in aliud insitus. Ex μετὰ et ἐμφύω, *inscro.*

μετεμψυχόω, transfero animam. Hinc

μετεμψύχωσις, εως, ἡ, traductio seu migratio animæ ex uno corpore animato in aliud.

μετένδεσις, εως, ἡ, alligatio. A μετενδέω.

μετενδεσμέω, ῶ, obligo, *Suic.*

μετενδέω, ῶ, solutum ab uno alii alligo. De μετεμψυχώσει Pythagorica, *Suic.*

μετενδύω, veste una exuta aliam induo.

μετενδύομαι, vestem muto.

μετενήνοχε, *traduxit*, 3. sing. perf. ind. med. *Att.* pro μετήνοχε, a μεταφέρω.

μετενήνεσα, dico vel cano more *Poëtarum* ; (2) dico ; (3) calumnior. Ἡ δὲ βαυβυλοκάμοισι μετένηνεπε παρθενικῆσι, *Mosch.* 1.

μετενσωματόω, corpore induo ; (2) in aliud corpus transmuto, *Rob.* Hinc

μετενσωμάτωσις, εως, ἡ, corporis unius in aliud transmutatio ; *item* (2) conjunctio cum corpore.

μετεξανίστημι, expello, et alibi sedem figere cogo ; (2) transfero subinde.

μετεξαντλέω, ῶ, alio transfundo.

μετεξέτεροι, αι, αι, quidam, nonnulli. Ex μετὰ, ἐξ, et ἕτερος.

μετεῖον, præs. part. n. g. *Ion.* pro μετὸν, a μέτειμι.

μετέπειτα, *adv.* postea, deinde.

μετεπίδεσις, ἡ, alligatio, sc. membri fracti, vulneris. A

μετεπιδέω, alligo, sc. vulnus, &c.

μετέπω, interloquor, inter alios loquor, insuitatum ; sed hinc a. 2. μετέειπε pro μετεῖπε. Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερήνιος ἱπποτὰ Νέστωρ, *Il.* 2, 336.

μετερέω, ῶ, f. έσω, in vas transfundo, elutrio, depleo. Ex μετὰ et ἐρέω, *defundo.*

μετέρχεο, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro μετέρχευ, a

μετέρχομαι, transferor, migro, transeo, adeo ; (2) sector, insequor, persequor, quæro, investigo ; (3) obsecro, oro, supplico ; (4) compello, appello, alloquor ; (5) ulciscor, persequor, punio, plecto ; (6) ambio, adsector consector ; fut. μετελεύσομαι, a. 2. μετῆλθεν, persecutus est ; infin. μετελθεῖν, persequi, *Ph.* Ὅς μετέρχεται δόμους, *Eur. Ph.* 267. Τίς ἂν ἔλθοι μοι μετέλθοι ; accersat, *Arist. Conc.* 363. Οἳ τὸ πάγχρυσον δέρας Πελίᾳ μετῆλθον, *Eurip. Med.* 5. Τὲς ὑβριθέντας γάμους Ἑλένης μετελθεῖν, *id. Iph.* in *Tau.* 14. Ἐγὼ σε μετέρχομαι σῷδ' ἕνεκ' εἰπεῖν τἀληθές, ego te per Deos obsecro, ut verum dicas, *Herod. lib.* 6, 68. *Port.* μετέρσεται, 3. sing. fut. ind. *Poët.* pro μετέσται, a μέτειμι.

μετεστεώσης, g. s. perf. part. act. f. g. *Ion.* pro μεθεστεώσης, a μεθίστημι.

μετέστη, 3. s. præs. ind. act. verbi μέτειμι.

μετέστηκτε, 3. sing. perf. ind. act. verbi μετέχω, pro μετασχέω.

μετετέθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi μετατίθημι.

μετετίθει, *transferebat*, 3. sing. imperf. ind. act. pro μετετίθει, a verbo inus. μεταπτέω, vel etiam *Bœotice* pro μετετίθη, a μετατίθημι.

μετεύχομαι, opto.

μετέφυ, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi μετάφημι.

μετεφώνει, 3. sing. imperf. ind. act. verbi μεταφωνέω.

μετέχεν, 2. sing. præs. imp. act. verbi

μετέχω, habeo cum alio, particeps sum, partem habeo, participio, fut. μεθέξω, a. 2. μετέσχον, infin. μετασχεῖν, perfect. partic. μετεσχηκώς. Ἡ γὰρ μετέσχες καὶ σὺ τῆδε τῦ πόνε ; *Soph. Phil.* 247. Πόναν πλείσων μετέσχον εἰς ἀνὴρ Ἡρακλέϊ, *Eur. Her.* 8.

μετεωρίζω, stupor, qui cernitur in oblivione rerum manifestarum. A μετέωρος.

μετεωρίζω, fut. ίσω, suspendo, in sublime tollo, attollo ; (2) in spem erigo, animum addo ; μετεωρίζομαι, tollor, aor. 1. part. μετεωρισθεὶς, erectus, exaltatus. Ὑπὸ γὰρ λόγων ὁ νῦς τε μετέωρίζεται, *Arist. Av.* 1453. Ab eod. Hinc

μετεωρισμὸς, ῦ, ὁ, elevatio in altum ; (2) inconstantia mentis ; (3) superbia, animorum elatio.

μετεωροδοκέω, ῶ, animum arrigo, scil. ad bene sperandum.

μετεωροθῆραι, ῶν, οἱ, in sublimi venantes ; avium genus. Ex μετέωρος et θήρα.

μετεωροκοπέω, ῶ, circa sublimia laboro, sublimia peto. Πεῖ δῆτ' ἄλλως μετεωροκοπεῖς ; *Arist. Pace*, 92. Ex μετέωρος et κόπτω.

μετεωρολεσχητέον, ῶν, de rebus cœlestibus, sublimibus garrio, *Ph.* A

μετεωρολέσχης, ου, ὁ, qui de rebus sublimibus fabulatur, de cœlo rebusque cœlestibus garriens. Ex μετέωρος et λέσχη.

μετεωρολογέω, ῶ, de rebus cœlestibus, sublimibus loquor, seu commentor.

μετεωρολογία, ας, ἡ, sermo, seu commentatio de rebus sublimibus.

μετεωρολογικὸς, ἡ, ὸν, ad meteorologiam pertinens. A

μετεωρολόγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, de rebus sublimibus verba faciens, de rebus cœlestibus disputans ; (2) magniloquus. Ex μετέωρος et λόγος.

μετεωροστοιέω, attollo.

μετεωροστολέω, ῶ, sublimia tracto, in sublimibus versor, in rebus cœlestibus speculandis occupatus sum. A

μετεωροστόλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui res sublimes tractat, qui res cœlestes speculatur.

μετεωροστορέω, ῶ, in sublimi gradior, per sublimia meo. A

μετεωροστόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, in sublimi gradiens ; (2) elatus et inania sectans.

ΜΕΤΕΏΡΟΣ, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sublimis, excelsus ; (2) pendulus, pensilis, suspensus ; (3) vagus ; (4) fluctuans ; μετέωρος ἐπὶ τῶν ὑρανίων (de rebus cœlestibus) supernus, *Ph.* μετέωρον, suggestus, μετέωρα, superna, quæ circa astra fiunt aut apparent. Ex μετὰ et αἴρω.

μετεωροσκοπέω, ῶ, sublimia speculor, cœlum intueor.

μετεωροσκοπικὸς, ἡ, ὸν, pars astrologiæ quæ elevationum differentias astrorumque exquirit distantias, *Lex. Vulg.* A

μετεωροσκόπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sublimium scrutator, cœlestium contemplator ; (2) curiosus et inutilis rebus gerendis.

μετεωροσοφιστὴς, ᾱ, ὁ, qui in sublimibus philosophiam ostentat, qui circa cœlestia jactabunde philosophatur, *Aristoph.*

μετεωροσύνη, ἡ, conniventia, *Man.*

μετεωροφέναξες, qui doctrina de rebus sublimibus homines decipiunt, *Arist. Nub.* 333. Ex φένακ, *deceptor.*

μετεωροφορέω, efferor, superbio.

μετῆϊσαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro μετεῖσαν, a μεθίημι.

μετῆλθον, aor. ind. act. per *Sync.* pro μετῆλυθον, a μετέρχομαι.

μετήλλαξαι, aor. 1. ind. act. verbi μεταλλάττω.

μετήλυθον, a. 2. ind. act. verbi μετέρχομαι.

μέτηλυς, υδος, ὁ καὶ ἡ, migrator, advena. Ex μετέρχομαι.

μετηνέμιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pedum pernicitatò cum vento certans. Ex ἄνεμος.

μετήορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, *Poët.* pro μεταίωρος, excelsus, sublimis ; (2) suspensus animi et dubius, instabilis tamquam in aëre suspensus. Ex μετὰ et ἀείρω, *tollo.*

μετῆρες, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi μεταίρω.

μετήσεσθαι, f. 1. ind. med. *Ion.* pro μεθήσεσθαι, a μεθίημι.

μετηώδας, 3. sing. imperf. ind. act. pro μετηώδασε, a μεταυδάω.

μετήϊεν, præs. inf. act. *Ion.* pro μεθιέιν, et hoc pro μεθιέναι, a μεθίημι.

μετιέναι, præs. inf. act. *Ion.* pro μεθιέναι.

μετίημι, *Ion.* pro μεθίημι.

μέτιθι, 2. sing. præs. imper. act. verbi μέτειμι.

μετίϊσαν, participes sum. Ex μετὰ et ἴσχω.

μετοικεσία, ας, ἡ, transportatio, transmigratio ; (2) incolatus, seu habitatio in peregrina regione. A

μετοικέω, ῶ, fut. ήσω, migro, transmigro, commigro ; (2) incola sum et inquilinus, aor. 1. μετῴκησε, demigravit, *Ph.* Καλὸν ἀνδρὶ μετοικεῖν, *Arist. Av.* 1324. Hinc

μετοίκησις, εως, ἡ, migratio ; (2) incolatus.

μετοικία, ας, ἡ, habitatio in terra aliena, urbe sua relicta, incolatus. A μέτοικος.

μετοικίζω, fut. ίσω, transfero incolas, ab uno loco in alium migrare facio ; μετοικίζομαι, transferor, migrare cogor ; μετοικισμένος, p. part. translatus. Μετῳκισεν αὐτὸς, *Aristot.*

μετοικικὸς, ἡ, όν, ad inquilinos pertinens. A μέτοικος.

μετοίκιον, ᾱ, τὸ, pensio, quam inquilini quotannis representabant ; at μετοίκια, ὡν, τὰ, apud Athenienses feriæ ob receptos in urbem inquilinos ; sacrum ob mutatas a civibus sedes celebrari solitum. A μέτοικος.

μετοικισμὸς, ῦ, ὁ, translatio incolarum ; (2) migratio in alium locum. A μετοικίζω.

μετοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, ædificatum multo, quod ædificatum erat alio modo ædifico. Μετοικοδομῶν τὴν Πομπηΐου οἰκίαν, *Plut.*

μετοικοδόμος, ὁ, qui domicilium mutat.

μέτοικος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, inquilinus, incola, advena; *μέτοικοι,* etiam qui principum jussu in aliam civitatem pœnæ caussa deportantur.

μετοικοφύλαξ, κος, ὁ, præfectus et qu. curator, syndicus inquilinorum, nomen magistratus.

μετοίχομαι, idem quod *μετέρχομαι, Hom.*

μετοΐω, antiq. unde *μετοΐσω,* a *μεταφέρω.*

μετοιωνίζομαι, alia auspicia capio, instauro, repeto auspicia; (2) tento aliam fortunam.

μετοκλάζω, f. *άσω,* in genua subsido.

μετὸν, pro *μέτεστι, Suid. Ar.*

μετονομάζω, f. *άσω,* nomen alicujus muto; *μετονομασθῆναι,* aor. 1. pass. inf. *μετωνόμασται,* perf. pass. mutato nomine appellatur. Hinc

μετονομασία, ας, ἡ, mutatio nominis.

μετοπάζω, præbeo, *Hom.*

μετόπη, ης, ἡ, columbaria tignorum et asserum, seu cavum, quod inter tigna et asseres est, *Vitruv.* Ex *μετὰ* et *ὀπή.*

μετόπιν, adv. a tergo, postea.

μέτοπις, ἡ, vindicta, pœna delictis parata, *Hom.* in *Epigr.* Ex *μετὰ* et *ὄπις, ultio.*

μετόπισθεν, adv. pone, a tergo; (2) post, postea.

μετοπωρινὸς, ἡ, ὀν, qui extremi et senescentis autumni est, autumnalis. A seq.

μετόπωρον, ου, τὸ, autumnus, *Ph.* senescens autumnus. Ex *ὀπώρα.*

μετόρχιον, ου, τὸ, spatium vel interstitium, quod est inter arbores vel plantas, spatium inter arborum ordines; (2) interstitium inter campos arboribus consitos, in quo vel frumentum, vel aliud quid seritur. Ex *ὄρχος, arborum ordo.*

μετουσία, ας, ἡ, communio, participatio, communicatio, consortium. A *μέτειμι.*

μετουσιαστικὸς, participativus; *μετουσιαστικῶς,* nomina ap. *Grammaticos,* quæ participationis significationem inclusam habent, ut *ξύλινος,* ligneus. A *μετουσία.*

μετοχέτευσις, εως, ἡ, derivatio. *Μετοχετεύσιος τῶν ὑγρῶν εἰς τὸ ἔντερον, Aret.* A

μετοχετεύω, derivo, per canales deduco; (2) *Trop.* traduco; (3) averto, *μετοχετεύεσθαι,* derivari, manare. *Μετοχετεύειν τὴν ἀπέχθειαν ἐς τινα.*

μετοχὴ, ῆς, ἡ, participatio, communio; (2) murorum ambitus; (3) participium, pars orationis apud *Grammat.* A *μετέχω.*

μετοχικὸς, ἡ, ὀν, participialis; (2) particeps. A *μετοχή.*

μετοχλίζω, fut. *ίσω,* vecte transmoveo; (2) transmoveo, transfero. *Ἂς (σῆλας) ὕτις ἀνδρῶν ἐκ βίας παυχήσεται μετοχλίσας ὀλίζων, Lyc.* 627. *Οὐδὲ κ' ὀχήας Ῥείας μετοχλίσειε Συφάων, Il.* 24, 567.

μετοχμάζω, f. *άσω,* tollo, in tergum sustollo.

μέτοχος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, particeps; (2) socius. A *μετέχω.*

μετρέω, ῶ, fut. *ήσω,* metior; (2) æstimo; (3) moderor, modifico, modum et mensuram statuo; (4) emetior, transmeo. *Med. μετρέομαι, ώμαι,* sub usura mutuum peto, sive mensura, sive pondere, sive numero constet; dimensum accipio, mensura accipio; perf. *μεμετρημένος,* moderatus, *Gl. V.* Τὸ *εὐδαιμον γαιρεῖ καὶ τοῖς αἰσχίστοις μετρεῖν, Herodian. Αὐτάεις ἡ Δημήτηρ συρὸς πεινῶσι μετρείτω, Ar ist. Av.* 587. *Ὡς εὐ τὰν ἰδέαν τὰς ἀρμονίας ἐμέτρησεν, Theoc. Id.* 10, 39. *Εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος, εὖ δ' ἀποδοῦναι Αὐτῷ τῷ μέτρῳ, Hes. Oper.* 349. A *μέτρον.*

μετρηθήσεται, 3. sing. fut. 1. ind. pass.

μέτρημα, ατος, τὸ, demensum, quod mensura attribuitur; (2) frumentum, quod militibus datur. A *μετρέω.*

μέτρησις, εως, ἡ, dimensio, mensio.

μετρητὴν, moderandum, Ph. A *μετρέω.*

μετρητὴς, ῆ, ὁ, mensor; (2) metreta, cadus, amphora. Ab eod.

μετρητικὸς, ἡ, ὀν, ad mensuram pertinens; (2) metiendi peritus, *Rob.* A *μετρητής.*

μετρητικῶς; adv. mensorum more.

μετρητὸς, ἡ, ὀν, mensus, dimensus, demensus; (2) quod metiri possumus. Ab eodem.

μετριάζω, fut. *άσω,* mediocris sum, modicus sum, modum habeo; (2) moderate de me sentio, æquum et moderatum me præbeo, moderate et modeste loquor vel ago; (3) moderatione utor, *App. Pun.* 51. *Μετριάζειν πρὸς λύπην, Plat. τοῖς τοιούτοις, id.* A *μέτριος.*

μετρικὸς, ἡ, ὀν, pertinens ad mensuram; metricus circa carmina et versus. A *μέτρον.*

μετριολόγος, ὁ καὶ ἡ, moderatus in verbis.

μέτριον, τὸ, mediocritas, *Soph.* modestia, *Herodian.*

μετριοπάθεια, ας, ἡ, mediocritas perturbationum seu adfectuum; (2) moderatio.

μετριοπαθέω, ῶ, fut. *ήσω,* moderationem in adfectibus servo, moderate adfectibus indulgeo, condoleo, in *Epist.* ad *Hebr.* 5, 2. *Gl. V.* moderor. A

μετριοπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cui mediocris sunt perturbationes, qui modum tenet in adfectibus; (2) moderatus, clemens. Hinc *τὸ μετριοπαθὲς, έος,* moderatio. Ex *μέτριος* et *πάθος, adfectus.*

μετριοπαθῶς, adv. moderate, animo moderato.

μετριοποσία, ας, ἡ, moderatio in potu, *Suic.* Ex *μέτριος* et *πόσις, potus.*

μετριοποτέω, modice, s. moderate poto. A

μετριοπότης, ᾱ, ὁ, modice seu moderate potans. Hinc superlat. *Att.* ap. *Pollucem, μετριοποτίστατος.*

μέτριος, ία, ιον, vel *μέτριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ,* modum non excedens, mediocris, moderatus, modicus, non nimius; (2) qui mediocres habet facultates; (3) qui moderato et modesto ingenio præditus est; (4) æquus, non nimis rigidus et severus, religiosus, justus; hinc (5) satis idoneus: *μετριότερος reperitur pro* minor. A *μέτρον.*

μετριότης, ητος, ἡ, moderatio, modestia, mediocritas. A *μέτριος.*

μετριοφρονέω, ῶ, f. *ήσω,* moderate seu modeste de me sentio.

μέτρισμα, ατος, τὸ, mensura, *Sch. Ar.*

μετρίως, adv. modice, moderate, ita, ut satis sit, modeste. A *μέτριος.*

μετροειδὴς, ἐς, numero similis, numerose sonans.

ΜΕ῎ΤΡΟΝ, ου, τὸ, mensura, temperamentum, modus; (2) vas, quo aliquid metimur; (3) mensura in carmine; (4) servit periphrasi, ut *μέτρον θαλάσσης,* pro mari.

μετρονόμοι, ων, οἱ, mensuris præfecti, magistratus Athenis, qui mensurarum ac ponderum curabat æquitatem. Ex *νέμω.*

μετροποιΐα, ᾱ, ἡ, numeri versuum, metrica ratio, lex metrica.

μετωνομάζετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi *μετονομάζω.*

μετωνυμία, ας, ἡ, transnominatio, nominis pro nomine positio; metonymia, tropus rhetoricus. Ex *μετὰ* et *ὄνομα.* Hinc

μετωνυμικὸς, ἡ, ὀν, ad metonymiam pertinens, metonymiam habens.

μετωνυμικῶς, adv. metonymice, per metonymiam.

μετωπηδὸν, adv. q. d. frontatim, adversa fronte, in frontem, æquatis frontibus, frontibus alio conversis. A *μέτωπον.*

μετωπίας, ᾱ, ὁ, frontem magnam ac latam habens; fronto, *Gl. V.* Ab eod.

μετωπίδιος, α, ον, qui est in fronte.

μετωπίδιον, ου, τὸ, quod est in fronte; (2) frontale. Ab eod.

μετώπιον, ου, τὸ, interstitium inter supercilia, frons. Ab eod.

μετωπὶς, ίδος, ἡ, fascia, qua frons revinciebatur. Ab eod.

μέτωπον, ου, τὸ, frons; pars faciei, quæ post, seu supra oculos est; (2) prora navis; (3) frons aciei militaris. Ex *ὤψ.*

μετωποσκόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, frontis hominum inspector, atque ex eo ingenium dijudicans futuraque augurans. Ex *μέτωπον* et *σκοπὸς, speculator.*

μετώχετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi *μετοίχομαι.*

μεῦ, μεῖο, gen. sing. *Dor.* pro *μοῦ.*

ΜΕ῎ΧΡΙ, vel, seq. vocali, *μέχρις, adv.* 1. *de termino ad quem,* usque ad; (2) *de tempore, per quod,* quoad, per. Hinc; *μέχρι πότε,* quousque; *μέχρεις ἄν,* quamdiu; *μέχρις ἕ,* quoadusque, quatenus, quantisper; *μέχρεις ἕ ἂν,* quoad; *μέχρι τίνος;* usque quo, quousque? *μέχρι τινὸς,* aliquatenus, quadantenus; *μέχρι τῶδε,* hactenus; *μέχρι πολλοῦ,* diu; *μέχρι ζωῆς,* quoad vivam; *μέχρι παντὸς,* in perpetuum.

ΜΗ᾽, *adv.* ne, non; (2) numquid? an? *μὴ ἔτι, μὴ ἔτι μηδ' ὀλίγι,* quin nisi; *μὴ γάρ γε, μὴ γὰρ δή, μὴ δῆτα.* absit enim; *εἰ μὴ,* nisi; *εἰ δὲ μήγε,* cæteroquin; sin minus; *μὴ ὄφρα,* ne forte.

μηδαμὴ, et *μηδαμᾶ, adv.* nusquam, nulla in parte nequaquam. A *μηδαμός.*

μηδαμινὸς, ἡ, ὀν, qui nullius pretii est, inhonoratus.

μηδαμόθεν, adv. nullo ex loco, nulla ex parte. A *μηδαμός.*

μηδαμόθι, adv. nunquam, nullo in loco.

μηδαμὸς, ἡ, ὀν, ne unus quidem, nullus. Ex *μὴ, δὲ,* et *ἀμὸς, aliquis.* Hinc

μηδαμόσε, adv. nusquam, nullum in locum.

μηδαμῆ, adv. nusquam, nullo in loco.

μηδαμῶς, adv. nullatenus, nullo modo, neutiquam, absit. Ab eod.

μηδὲ, conj. neque, nec; (2) ne quidem; *μηδ' ἂν εἷς,* ne unus quidem, nullus.

μήδεα, τὰ, curæ, consilia; (2) pudenda, *Hes. Theog.* 180. (3) urina, *Oppian. Cyneg.* 441. A *μῆδος.*

μηδεὶς, μηδεμία, μηδὲν, genit. μηδενὸς, μηδεμίας, μηδενὸς, nemo, nullus; *μηδὲν,* nihil. Ex *μηδὲ* et *εἷς, unus.*

μήδεο, 2. sing. præs. imper. med. *Ion.* pro *μήδεσο,* a *μήδομαι.*

μηδέποτε, adv. haud unquam, nunquam.

μηδέπω, adv. nondum, necdum.

μηδεπώποτε, nunquam, nullo tempore.

μηδέτερος, έρα, ερον, neuter.

μηδετέρως, adv. neutro modo.

μηδετέρωσε, neutram in partem.

μήδετο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro *ἐμήδετο,* a *μήδομαι.*

μήδευμα, τὸ, consilium, astus. A *μῆδος.*

μηδίζω, Medos imitor, seu sequor; lingua Medorum loquor; cum Medis facio, Medis faveo. A *Μῆδος.*

Μηδίας, ας, ὁ, Media.

Μηδικὸς, ἡ, ὀν, Medicus. *Μηδικὸς ὄτος,* succus Medicus. *Μηδικὴ πόα,* Medica herba. *Μηδικὴ, sc. χώρα,* Media. *Μηδικὸν μῆλον,* Medicum malum, pomum, *Gl. V. Μηδικὸν,* citreum; *τὰ Μηδικὰ,* res contra Medos gestæ, tempora et bella Persica.

μήδιον, ου, τὸ, herba foliis similis Iridi, Medion etiam vocat *Plin.*

Μήδιος, ᾱ, ὁ, Medius, Medus. Ab eod.

Μηδὶς, ίδος, ἡ, Media, regio Asiæ. Ab eodem.

Μηδισμὸς, ῦ, ὁ, Medismus, cum quis cum Medis facit. A *μηδίζω.*

Μηδιστὶ, adv. Medorum more.

Μηδονάτονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui Medos occidit, Medorum occisor. Ex *Μῆδος* et *κτείνω.*

μηδόλως, adv. nullo modo, nequaquam.

μήδομαι, f. *μήσομαι,* curam gero, delibero; (2) cogito, meditor, molior, struo. *Ὅσ' ἐρ' ἡμὶν κακ' ἐμήσατ' Ὀδυσσεύς, Soph. Phil.* 1129. *Περὶ δὲ κακοὶς κακὰ μήσεται, Eur. Her. Fur.* 1079. A *μῆδος.*

ΜΗ῎ΔΟΣ, ου, ὁ, Medus, filius Medeæ; (2) Medus, i. e. ex Media oriundus. *Μῆδοι* etiam Persæ non raro apud *Vet.*

ΜΗ῎ΔΟΣ, εος, τὸ, cura, consilium; usitatum in plur. Vide *μήδεα.*

μηδοσύνη, consilium, *Suid.* A *μῆδος.*

μηδοτίνι, adv. nihil quidquam. Ex *μηδὲ, ὅτις,* et *ἴν.*

Μηδοφόνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui Medos occidit.

μηδεὶς, ενὸς, ὁ, ne unus quidem, nullus, nemo; et *μηδὲν, ενὸς,* nihil quidquam. Ex *μήτε* et *εἷς, unus.*

μήθω, s. *μήθομαι* (inus.) ex quo *μανθάνω* mutuatur sua tempora.

μηκάζω, μηκάζειν, balare, de capris. A

ΜΗΚΑ῎ΟΜΑΙ, ῶμαι, μηκᾶσθαι, balare, caprissare; perf. part. med. *μεμακὼς, μεμακυῖα.*

μηκὰς, άδος, ἡ, quæ balat, *μηκάδες,* balantes, oves vel capræ, *Theoc. Id.* 1, 87. A *μηκάομαι.*

μηκασμὸς, ῦ, ὁ, balatus. A *μηκάζω.*

μηκεδανὸς, ἡ, ὀν, longus. A *μήκος.*

μηκέτι, non amplius, ne posthac, non jam; (2) non, *simpl.*

μηκὴν, ῆνος, ἡ, balatus, vox caprarum. A *μηκάομαι.* Unde

μηκητικὸς, ἡ, ὀν, qui balare potest.

μήκιστα, adv. longissime; (2) tandem. A

μήκιστος, ίστη, ιστον, longissimus; (2) procerissimus; *ἐπὶ μήκιστον,* diutissime, *superlat.* A *μῆκος.*

μηκοστοιέω, ῶ, longitudinem addo. In *Vulg.* in longum produco; *μηκοστοιήσας,* qui produxit, *ibid.* Ex *μῆκος* et *ποιέω.*

ΜΗ῎ΚΟΣ, εος, τὸ, longitudo, prolixitas, proceritas, statura, spatium.

μηκύνω, f. υνῶ, longum facio, protollo, produco ; μηκυνομένη συλλαβή, syllaba, quæ producitur ; a. 1. act. ἐμήκυνα. Μηκύνειν λόγως, *Soph. El.* 1514. Πόσως εἰπομι' ἂν ἄλλως, εἰ μὲ μηκύνειν δέοι ; *Arist. Lys.* 1135. Ἦχι καὶ ὠγύγιος μηκύνεται ὕδασι Λάδων, *Dion. Per.* 417. χρόνον, *Eurip. Herc. Fur.* 87. βίον, *ib.* 143. Α μῆκος.

ΜΗΚΩΝ, ωνος, ὁ, papaver ; (2) capillitium seu excrementum pinnarum et muricum ; (3) pars media in conchis ; (4) arenæ quædam species in metallicis, *Pol.* Μήκωνες, pisces quidam gregales, *Aristot.* (5) pars intestinorum polypodis, instar vesicæ, atramentum continens. Μήκωνος ὀπός, opium, *Gl. V.*

μηκωνιπός, ἡ, ὀν, papavereus. A pr.

μηκώνιον, ου, τὸ, succus papaveris ; (2) primum excrementum infantum recens natorum. Ab eod.

μηκωνίς, ίδος, ἡ, papaver, *Gl. V.* μηκωνὶς Ῥοιάδος, species lactucæ atræ, sic vocata a copia lactis soporiferi.

μηκωνίτης, ου, ὁ, sc. λίθος, gemma papavera exprimens. Ab eod.

μηκωνῖτις, ίδος, ἡ, species lactucæ lacte soporifero abundans. Ab eod.

μηκωνοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, papaveris speciem habens. Ex μήκων et εἶδος.

μῆλα, τὰ, genæ, *Ph.*

μηλάνθη, ης, ἡ, scarabæorum genus ex floribus mali arboris nasci solitum. Ex μηλέα et ἄνθος, *flos.*

μήλατα, μηλάτων, oves, *Eust.* Ab

μηλάτης, ου, ὁ, opilio, *Vatin.* A μῆλον.

ΜΗΛΕ'Α, ας, ἡ, malus arbor.

μήλειος, ου, ὁ καὶ ἡ, ovinus, ovillus ; ut μήλειον πίερας, caro ovilla. A μῆλον.

ΜΗ'ΛΗ, ης, ἡ, specillum, instrumentum chirurgicum, quo aliquid illinitur vel finditur, vel extrahitur, vel infunditur ; *it.* quo immisso in vulnus, &c. tentant chirurgi latentia.

Μηλία γῆ, terra Melia, coloris cinericii. A Μῆλος, *Melus.*

μηλιαῖθμος, ου, ὁ, ovile, ovium stabulum. Ex μῆλον et ἰαυθμὸς, *diversorium.*

Μηλιάδες, αἱ, Meliades Nymphæ, quæ et Μαλιάδες. A μῆλον, *pomum.*

μηλίζω, ad colorem mali vergo, colore malum refero ; (2) sum colore luteo. A μῆλον.

μηλινοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, melinum seu colorem luteum referens. Ex εἶδος.

μηλινόϊτις, ότισσα, όιν, colorem mali cotonei referens, *Nicand.* μηλινόϊσσα, quamvis ibi μελινόϊσσα legatur. A μῆλον. Unde

μήλινος, ου, ὁ καὶ ἡ, colorem mali habens, luteus ; flavus, gilvus ; μήλινον ἔλαιον, melinum oleum, ex malis cotoneis.

Μήλιος, ου, ὁ, e Melo insula oriundus. Μήλιος λιμὸς, Melia fames, *Prov.* i. e. maxima.

μηλὶς, ίδος, ἡ, malus, arbor ; (2) morbus quidam asinorum. A μηλέα.

μηλίτης, ου, ὁ, scil. οἶνος, vinum e malis cotoneis. A μῆλον.

μηλοβατέω, ῶ, fut. ήσω, oves scando, oves inscendo. Ex μῆλον et βαίνω, *scando.*

μηλοβολέω, ῶ, fut. ήσω, malo seu malis peto ; (2) ad rem Veneream aliqua illecebra incito. Ex μῆλον et βάλλω, *jacio.*

μηλοβοτέω, ῶ, fut. ήσω, oves pasco.

μηλοβοτὴς, ῆος, ὁ, ovium pastor, opilio. A

μηλοβότης, ου, ὁ, idem. Ex μῆλον et βόσκω.

μηλόβοτος, ὁ καὶ ἡ, ab ovibus depastus ; (2) incultus, ab hostibusque vastatus, et pecoribus pascendis relictus. Ex iisd.

μηλοδόκος, ον, *Epith.* templi, ob sacrificia ex ovibus, apud *Pind.*

μηλοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, mali speciem habens, sive colore, sive re alia. Ex εἶδος.

μηλόκαεστον, τὸ, aristolochiæ longæ, quæ masculà dicitur, cognomen, *Gorr.*

μηλολόνθη, al. μηλολάνθη, ης, ἡ, melolonthe, animalculum floribus insidere solitum, quo pueri ad ludum utuntur, filo alligantes pedem, et sic evolare sinentes et dein retrahentes ; (2) lusus ille puerilis ; (3) floris genus. Ex μῆλον et ἄνθος, *flos.*

μηλομαχίαι, ας, ἡ, pugna pomis seu malis commissa. Ex μῆλον et μάχη.

μηλόμελι, ιτος, τὸ, potus ex melle et malis cotoneis. Ex μῆλον et μέλι.

ΜΗ'ΛΟΝ, *Dor.* μᾶλον, ου, τὸ, malum, pomum ; (2) μῆλα, genæ ; etiam de mammis puellarum.

μῆλον, ου, τὸ, ovis, pecus, *plur.* μῆλα, pecudes.

μηλονόμας, *Dor.* pro μηλονόμης, id. quod μηλονομεὺς, έως, ὁ, pastor ovium, opilio, *Hes.* ubi plur. μηλονομῆες, ποιμένες. Ex μῆλον et νέμω, *pasco.*

μηλονόμος, ου, ὁ, idem, *Suid.* Ex iisd.

μηλοπάχης, ου, et μαλοπάχης, pro μηλοπάχειος, ου, ὁ καὶ ἡ, genas habens malis similes, cujus genæ mali colorem vel rotunditatem referunt. Ex μῆλον et παχειά.

μηλοπέπονες, melopepones ; species cucumerum. Ex μῆλον et πέπων.

μηλοπλακόεντιον, ίου, τὸ, compositio pharmacopœorum ex malis cotoneis vino coctis, adjecto postea melle, pipere, aniso, aliisque. A

μηλοπλακὼς, ῶντος, ὁ, placenta e malis cotoneis. Ex μῆλον et πλακοῦς.

μηλόσκοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, unde oves seu pecora quævis conspici possunt.

μηλόστροφος, ὁ καὶ ἡ, malis seu pomis consitus.

μηλοσσόος, ου, ὁ καὶ ἡ, ovium servator.

μηλοσφαγέω, ῶ, fut. ήσω, oves jugulo, oves macto, pecora seu oves immolo. Μηλοσφαγεῖν τε βωβύτοις ἐπ' ἰσχάρεις, *Arist. Av.* 1237. Ex μῆλον et σφάττω.

μηλοσφαγία, ας, ἡ, ovium jugulatio ; (2) ovium immolatio, *Hes.* Ex iisd.

μηλοτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, oves alens. Ex τρέφω.

μηλοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, oves comedens, ovilla carne vescens. Ex μῆλον et φάγος.

μηλοφόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, oves occidens.

μηλοφορέω, ῶ, f. ήσω, mala seu poma fero. Τὴν πήραν ἃ ποκ' ἐμαλοφόρει, *Theoc. Epig.* 2, 4. A

μηλοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, pomifer, mala seu poma ferens ; μηλοφόροι, regis Persarum satellites, aurea mala gestantes in hastis. Ex μῆλον et φέρω.

μηλοφύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, ovium custos.

μηλόω, specillum immitto, specillo pertento, exploro. A μήλη.

μήλωθρον, ου, τὸ, coloramentum, cui pannus immergitur, μήλωθρα, lanæ coloratæ, *Hes. Suid.* (2) vitis alba, *Diosc.* Ab eodem.

μήλων, ωνος, ὁ, *Epith.* Herculis, cui inter alia malis sacra fiebant, *Pollux.* A μῆλον.

μηλωσις, ως, ἡ, specilli demissio, exploratio, quæ fit immisso specillo. A μηλόω.

μηλωτὴ, ῆς, ἡ, scil. δορὰ, pellis ovina ; (2) pellis quævis, *Gl. V.* pellis lanata. A μῆλον, *ovis.*

μηλωτὴς, οῦ, ὁ, ovium pastor. Ab eod.

μηλωτὶς, ίδος, ἡ, specillum auricularium, quo ad repurgandas aures utimur, *Gl. V.* specillum. A μήλη. Unde

μηλωτοειδὴς, ίδος, ἡ, *Gl. V.* auriscalpium.

μηλῶψ, ωπος, ὁ καὶ ἡ, colore malum referens, mali faciem habens, qui coloris est pomacei. Ex μῆλον et ὤψ.

ΜΗ'Ν, *conj.* autem, vero, pro δὲ ; (2) tamen ; (3) profecto, sane ; ἀλλὰ μὴν, atqui vero, enimvero ; ἀλλὰ μὴν ὠδὲ, neque vero, sed neque ; γε μὴν, vero, porro ; ἦ μὴν, certe quidem, equidem, profecto ; καὶ μὴν, quinetiam ; καὶ μὴν δὴ, immo, enimvero ; καὶ μήν γε, at saltem, at vero ; καὶ μὴν καὶ, quin etiam ; ὲ μὴν, non tamen, nec vero.

ΜΗ'Ν, μηνός, ὁ, mensis ; οἱ μῆνες, menstrua.

μηναγυρτέω, ῶ, fut. ήσω, singulis mensibus stipem colligo Matri Deum. A

μηναγυρτὴς, οῦ, ὁ, qui singulis mensibus Matri Deum stipem colligit, quod officium certi Rheæ sacerdotis erat. Ex μὴν et ἀγείρω.

μήνατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐμήνατο, a μαίνομαι.

ΜΗ'ΝΗ, ης, ἡ, luna ; (2) umbella lunata.

μηνιαῖος, αία, αῖον, menstruus, qui est unius mensis. A μήν.

μηνίαμα, ατος, τὸ, irracundia perseverans. A μηνιάω, ῶ, fut. άσω, iram vel odium exerceo, irascor. A μῆνις.

μηνίγγιον, ου, τὸ, membranula. A μήνιγξ.

μηνιγγοφύλαξ, ακος, ὁ, custos membranæ cerebri, instrumentum chirurgicum.

ΜΗ'ΝΙΓΞ, γγος, ἡ, membrana cerebrum foris tegens ; (2) membrana quævis ; (3) sedimentum vini in dolio, priusquam efflorescat et ebulliat, *Hes.*

μηνίθμιος, ὅ, ὁ, ira, iracundia, ira divina. A μηνίω.

μήνιμα, ατος, τὸ, idem ; (2) furor, insania. Ab eod.

ΜΗ'ΝΙΣ, ιος, vel ίδος, ἡ, ira permanens, ira diuturna, iracundia, ὀδium : sive a μαίνεσθαι, sive a μένειν.

μηνίσας, *qui iratus fuit*, aor. 1. part. act. verbi μηνίω.

μηνίσκος, ου, ὁ, lunula ; (2) species acici ; (3) μηνίσκοι, umbellæ lunatæ, in statuarum capitibus, quæ lunæ crescentis cornua referunt ; (4) æramenta gubernaculi ; (5) membranæ tenues, bracteæ ; (6) ornamenta collaria, torques, monilia, *Dim.* a μήνη.

μηνίω, f. ίσω, succenseo ; iram, odium, vel simultatem exerceo ; irascor. Αὐτὰς ὁ μῆνις, νηυσὶ παρήμενος, *Il.* 1, 448. A μῆνις.

μηνοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, lunæ formam habens, lunæ similis, corniculatus, lunatus. Ex μήνη et εἶδος, *species.*

μηνοειδῶς, *adv.* in modum lunæ curvatæ seu falcatæ. A μηνοειδὴς.

μήνῦμα, ατος, τὸ, signum, indicium, indicatio, significatio, *Ph.* indago. A μηνύω. Hinc

μήνυσις, εως, ἡ, indicatio, indicium.

μηνυτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod

μηνυτὴς, οῦ, ὁ, index, nunciator, delator, dicitur et de Historico, apud *Luc.*

μηνυτικὸς, ἡ, όν, significandi seu indicandi vim habens, significativus, *Gl. V.* indicativus. A μηνυτὴς.

μηνυτρον, ου, τὸ, indicii præmium.

μηνύτωρ, ορος, ὁ, index, nunciator. A

ΜΗΝΥ'Ω, fut. ύσω, indico, significo, nuncio, certiorem facio ; declaro ; μεμηνυκέναι, perfect. ind. indicasse ; aor. 1. pass. μηνυθεὶς, indicatus. Ποῖν γὰρ ἀνδρὸς τὴν δὲ μηνύει τύχην ; *Soph. Œd. Tyr.* 101. Εἰ γὰρ ἀγαθά μοι μηνύσατε, *Eur. Ion.* 787. Πάντα τῷ δὲ λέγων μήνυσον ἑταίρῳ, *Theoc. Id.* 21, 38.

ΜΗ'ΟΝ, ου, τὸ, meum, herba, alias athamanticum, *Angl.* SPIGNEL, or MEW.

μήπη, nequa, *Gl. V.*

μὴ 'πιβάλῃς, *Poët.* pro μὴ ἐπιβάλῃς, *ne injicias, ne injiceres*, abjecta, per *Apostrophen*, vocali brevi initiali, ob præced. finalem longam : sic etiam μὴ 'πιτάμῃς, *Poët.* pro μὴ ἐπιτάμῃς.

μήποθεν, necunde, *Gl. V.*

μηπότε, nunquam, non unquam ; (2) nequando, *Gl. V.* (3) ne ; (4) num ; (5) forte : μήποτε ἦν, numquid ergo, *Gl. V.* Ex μὴ et ποτὲ, *aliquando.*

μήπω, necubi, ne forte.

μήπω, nondum, necdum.

μήπωγε, *adv.* idem.

μήπως, *adv.* ne, ne quo modo, ne quo pacto, ne qua, ne forte ; (2) an forte.

μηριαῖος, αία, αῖον, femoralis. A μηρός.

ΜΗ'ΡΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, funiculus, filum.

μηρίον, ου, τὸ, femur. A μηρός.

μηροῤῥαφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, femori insutus, *Epitheton* Bacchi. Ex μηρὸς et ῥάπτω, *suo.*

ΜΗΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, femur, femen ; *pl.* μηροὶ, per *Metaplasm.* pro μηροὶ, *Od.* 2, 179.

μηροτομέω, ῶ, fut. ήσω, femur incido, femur abscindo. Ex μηρὸς et τέμνω.

μηροτραφὴς, έος, ὁ, *Epith.* Bacchi, quia in Mero monte educatus, *Strabo.*

μηροτυπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, femora feriens seu percutiens. Ex μηρὸς et τύπτω.

μήρομαι, ατος, τὸ, apud *Nic.* de tractu et glomeratione serpentis. A μηρύω.

μηρυκάζω, fut. άσω, cibum remando, ruminо.

μηρυκάομαι, ῶμαι, rumino.

μηρυκίζω, fut. ίσω, idem.

μηρυκισμὸς, ὁ, ὁ, ruminatio. A μηρυκίζω.

μηρύω, et μηρύομαι, revolvo, rumino.

μήρυμα, ατος, τὸ, glomeramen ; (2) apud *Nicandrum*, de tractu et glomeratione serpentis. A μηρύω.

μηρὺξ, ύκος, ὁ, piscis quidam ruminans, *Gl. V.* rumen. A μηρύω.

μηρύσασθαι, a. 1. inf. med.

μηρύσματα, ων, τὰ, tracta lanea. A μηρύω.

ΜΗΡΥ'Ω, f. ύσω, revolvo, glomero, agglomero, et filum deduco ; (2) texo, intexo. Τῶ περὶ μὲν χείλη μαρύεται ὑψόθι κισσὸς, *Theoc. Id.* 1, 29.

μήσαο, 2. sing. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐμήσατο, a μήδομαι, *curo.*

μήτεια, 2. sing. fut. 1. ind. med. *Ion.* pro μήσεσαι.

μήτειρα, ἡ, investigatrix, *Æsch.*

μήτο, 3. sing. plusq. ind. pass. *Ion.* pro ἐ-μέμητο.

μῆτι, *Dor.* pro μὴ ἴστι, sed recte etiam scripseris μή ἐστι. Confer μὴ ὑπόβλης.

μήτιος, ιερος, ὁ, consiliarius, consultor; (2) peritus. A μῆδομαι, vel μάομαι.

ΜΗ'ΤΕ, *conj.* neque, nec.

μήτειρα, ἡ, mater, al. δμήτειρα, *Il.* 14, 259.

μητειρίος, α, ὁ, maternus, in *Epigram.* A

ΜΗ'ΤΗΡ, μητέρος, et per *Syncopen* μητρὸς, ἡ, mater, genitrix; (2) matrix, uterus; (3) ap. *Scriptores Ecclesiasticos*, baptisterium.

μήτι, ne quid, numquid; pro μή τι.

μητιάω, ῶ, consilia agito, consulto, delibero; molior, rem quampiam machinor; μητιόωσι, 3. plur. ind. pro μητιῶσι, μητιάουσι; μητιόωσα, partic. præs. fœm. pro μητιῶσα, μητιάουσα. Dicitur et μητιᾶσθαι, significatione act. A μῆτις.

μητιέτης, α, ὁ, consilio pollens, prudens, consiliarius, consultor; μητίετα, pro μητιέτης, apud *Hom.* Ab eod.

μητίζομαι, vel potius μητίομαι, consilia agito, consulto; (2) molior, efficio, struo, machinor; fut. μητίσομαι, versus caussa μητίσομαι. Μέσσῳ δ' ἀμῳτέρων μητίσομαι ἐχθιε λυγρὸ, *Il.* 3, 416.

μήτιεα, τὸ, qu. d. consultamentum, al. consilium, *Eust.*

μητιόεις, όεσσα, όεν, consilio abundans, cui multum est consilii. Ab eod.

μητιόωσιν, *consultant*, 3. plur. præs. indic. act. *Poët.* cum ν, pro μητιῶσι, a μητιάω, *consulto.*

ΜΗ'ΤΙΣ, ιδος, ἡ, consilium, intelligentia, prudentia, sapientia, vafrum consilium.

μήτλα, idem quod μητίζομαι, *Eust.*

μήτοι, *adv.* ne forte.

μήτοιγε, *adv.* idem; nequaquam.

μήτος, εος, τὸ, idem quod μῆτις.

μήτρα, ας, ἡ, matrix, uterus, vulva; (2) secundæ; (3) arboris medulla; (4) vesparum genus. A μήτηρ.

μητραγυρτέω, ῶ, f. ήσω, Matri Deum sive Cybelæ stipem colligo. A

μητραγύρτης, ου, ὁ, qui Matri Deum stipem colligit. Ex μήτηρ et ἀγύρτης.

μητράδελφος, ου, ὁ, matris frater, avunculus, sed ἡ μητράδελφος, ου, matris soror, matertera. *Gl. V.* μητραδέλφη, matertera.

μητράζειν, matrescere, *Gl. V.* A μήτηρ.

μητραλοίας, ου, ὁ, matris percussor, matricida. Ex ἀλοιάω.

μητραλῴης, *Att.* et *Ion.* pro μητραλοίας.

μητράριον, ου, τὸ, matercula, *Gl. V.* A μήτηρ.

μητρεγχύτης, ου, ὁ, instrumentum, quo medicamentum in uterum infunditur. Ex μήτρα et ἐγχύω, *infundo.*

μήτρη, *Ion.* pro μήτρα.

μητριάζειν, idem quod μητραγυρτεῖν, *Poll.*

μητριδιος, α, ον, *Epith.* urticæ: matrix, semen in se habens, apud *Aristoph.* Ern.

μήτριος, τὸ μήτρια, materna, *Gl. V.*

μητρικὸς, ἡ, όν, maternus. A μήτηρ.

μητρικῶς, *adv.* matris more.

μητρὶς, ίδος, ἡ, ut πόλις, χώρα, vel γῆ, civitas, regio vel terra materna, ex qua mater alicujus oriunda est. A μήτηρ.

μητρογαμέω, ῶ, matrem uxorem duco.

μητροδίδακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, a matre edoctus. Ex διδάσκω.

μητρόδοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, a matre receptus. Ex δίχομαι.

μητρόθεν, *adv.* a matre, ex parte matris.

μητρόθεος, ου, ἡ, Dei mater, seu parens; *Epith.* B. Virginis.

μητροκασιγνήτη, ης, ἡ, matris germana, matertera.

μητροκασίγνητος, ου, ὁ, matris frater, avunculus.

μητροκτονέω, ῶ, f. ήσω, matrem occido. A

μητροκτονία, ας, ἡ, matricidium, *Rob.* A

μητροκτόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, matricida, qui vel quæ matrem occidit. Ex μήτης et κτείνω.

μητροκωμία, ας, ἡ, vicus aliorum vicorum mater, seu ex quo coloniæ ducuntur. Ex μήτηρ et κώμη, *vicus.*

μητροκωπιος, ορος, ἡ, matris mater, avia materna. A μήτηρ geminato.

μητρόξενος, ου, ὁ καὶ ἡ, spurius.

μητροπάρθενος, ου, ἡ, mater et virgo; *Epith.* B. Virginis Mariæ.

μητροστάτης, ορος, ὁ, matris pater, avus maternus.

μητρόπολις, εως, ἡ, metropolis, urbium aliquarum mater, sive quæ colonias emisit; urbs prima provinciæ.

μητροπολίτης, ου, ἡ, qui ex urbe matrice seu metropoli est; (2) Episcopus Metropolitanus, qui metropoli præest, et alios Episcopos sub se habet. A pr.

μητροπόλος, ου, ὁ, sacerdos Cereris, *Pind.*

μητροτετεῶς, *adv.* ut matrem decet. Quasi a μητροτετής. Ex μήτηρ et τρέπει.

μητροβράστης, ου, ὁ, qui matrem violat, qui matri manus intulit; *Suid.* Ex ῥαίω.

μητρόβριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, a matre abjectus, *Rob.* Ex μήτης et ῥίπτω.

μητροτρεφὴς, ἐς, matris alumnus. A τρέφω.

μητροτύστης, ου, ὁ, matricida. A τύπτω.

μητροφθόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui matrem occidit, matricida. Ex μήτηρ et φθείρω.

μητροφόνος, ου, ὁ, matricida. Ex φένω.

μητροφόντης, ου, ὁ, matricida. Ex iisdem.

μητρυιὰ, ᾶς, ἡ, noverca; (2) altera patria, h. e. ubi quis vivit, et tamen non natus est; (3) novercæ indolem habens, h. e. iniqua, dura. Μητρυιὰ νεῶν, *Æsch. Prom. V.* 752. A μήτηρ.

μητρυιάζειν, novercari, *Gl. V.* A præc.

μητρυιὸς, ὄν, ὁ, vitricus, per jocum. Ab eod.

μητρυιώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, novercalis. A μητρυιά.

μητρῳακὸς, ut μητρωακὰ ἀγιστεῖα, purificationes in sacris Cybeles fieri solitæ. A μητρῷος.

μητρῷας, ὁ, *matertuus*, avunculus. A μητρῷος.

μητρῷος, ὁ, idem quod μητρῶος, *Ep.*

μητρωνυμικὸν, nomen e nomine matris factum.

μητρῶος, ᾱ, ῶον, maternus. Hinc et μητρῷον, τὸ, fanum Cybeles seu Magnæ matris Deum. Μητρῶα, τὰ, sacra Cybeleia.

μήτρως, ωος, ὁ, avunculus maternus. *accus.* μήτρωα, *Il.* 2, 662. Ab eod.

μηχανάασται, *machinatur*, 3. singul. præs. ind. med. *Poët.* pro μηχανᾶται, *contr.* ex μηχανάεται. A

μηχανάομαι, ώμαι, fut. ήσομαι, machinor, molior, struo, agito, inf. μηχανᾶσθαι, *Poët.* μηχανάεσθαι, μηχανώωνται, 3. pl. præs. ind. *Poët.* pro μηχανῶνται, μηχανάονται, μηχανοώμενοι, part. *Ion.* pro μηχανώμενοι. Μηχανῶμαι etiam pass. ut μεμηχάνητο, plusquam perf. arte mechanica factus erat, part. perf. μεμηχανημένος, arte factus; subdole compositus. Terminationes activæ raro occurrunt. *Soph.* μηχανᾶν, moliri. Hom. μηχανόωντας, part. *Ion.* pro μηχανῶντας, μηχανάοντας. Μεμηχάνηται τἔργον, rite confecta, *Soph. Trach.* 595. Πάντ' ἐμηχανῶντ' ἐφ' ὑμῖν, *Arist. Pace*, 619. Ἐκ τῶν γὰρ ἐσθλῶν αἴσχρὰ μηχανώμεθα, *Eur. Hipp.* 335. Ἐκ τοῦνδε δὴ τοίου δ' ἐμηχανήσατο Αἰγισθος, *id. Elect.* 31. A μηχανή.

μηχανεύω, fut. εύσω, excogito, machinor. Hinc perf. pass. μεμηχανευμένος, excogitatus, 2 *Paralip.* 26, 15. *Suic.* A

ΜΗΧΑΝΗ', ῆς, ἡ, machina, instrumentum; (2) artificium, seu adminiculum, quo quis utitur ad aliquid efficiendum; (3) commentum, ars, solertia; (4) machina bellica; (5) machinatio, consilium, molitio, *Gl. V.* πάσῃ μηχανῇ, quovis modo, etiam atque etiam, ὐδεμία μηχανὴ dicitur de re impossibili.

μηχάνημα, ατος, τὸ, machina, machinamentum, dolus, ars, stratagema; molitio, *Gl. V.* A μηχανάομαι.

μηχάνησις, εως, ἡ, machinatio, machinamentum. Ab eod.

μηχανητέον, machinandum. Ab eod.

μηχανητὴς, οῦ, ὁ, machinator. Ab eodem. Hinc

μηχανητικὸς, ἡ, όν, machinandi seu machinas conficiendi peritus; (2) solers in excogitando.

μηχανηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, machinam ferens, *Suic.* Ex μηχανὴ et φέρω.

μηχανικὸς, ἡ, όν, machinandi, seu machinas fabricandi peritus; (2) *subst.* artifex eorum, quæ ingenio simul et manu fiunt; sed ἡ μηχανικὴ, ῆς, scil. τέχνη, ars mechanica. A μηχανὴ.

μηχανιώτης, ου, ὁ, machinator, versutus. Voc. μηχανιῶτα. A μηχανή.

μηχανοδίφης, ου, ὁ, idem. A δίφάω.

μηχανόεις, όεσσα, όεν, idem.

μηχανοέατο, 3. pl. præs. opt. med. *Ion.* pro μηχανοίντο, a μηχανάω.

μηχανοποιέω, ῶ, machinas fabrico, *Rob.*

μηχανοποιΐα, ης, ἡ, machinarum fabricatio. A

μηχανοποιὸς, ὁ, ὁ καὶ ἡ, machinarum faber, machinarum theatralium artifex et moderator. Ex μηχανὴ et ποιέω.

μηχανορράφέω, fraudes excogito.

μηχανορραφίας, ας, ἡ, machinarum structio, fraudum excogitatio. A

μηχανορράφος, ου, ὁ καὶ ἡ, dolorum et fraudum artifex, machinarum excogitator, malorum inventor. Ex μηχανὴ et ῥάπτω.

μηχανουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, machinas fabricans. Ex μηχανὴ et ἔργον.

μηχανώμενος, præs. part. med. *contr.* pro μηχαναόμενος, a μηχανάω.

μῆχαρ, τὸ, artificium, commentum, conamen. A μῆχος.

μῆχος, εος, τὸ, artificium, machinatio, consilium, commentum, remedium; (2) dolus, ars. A μηχανή.

μία, una, vide εἷς.

μιαιγαμία, ας, ἡ, pollutæ nuptiæ, nuptiæ impuræ, *Suid.* Ex μιαίνω et γάμος.

ΜΙΑΙ'ΝΩ, fut. ἀνῶ, inquino, conspurco, fœdo; (2) inficio, tingo; (3) polluo, contamino, conscelero; μιήνη, aor. 1. act. conj. 3. sing. tinxerit; μιάνθησαν, 3. pl. a. 1. pass. pro ἐμιάνθησαν, maculati sunt; μιάνει, a. 1. act. inf. violare, *Ph.* Εἵματα καλὰ μιανεῖς, *Theoc.* 27, 52. Οὐ μιανθῆναι θέλων, *Eur. Ion.* 1159.

μιαιφονέω, ῶ, f. ήσω, polluo me cæde, homicidium perpetro; μιαιφονεῖ, trucidat. Πόνηρόν γ' αἰρεσιν μιαιφονεύω, *Eur. Iph. in Aul.* 1412.

μιαιφονία, ας, ἡ, contaminatio ex cæde; (2) cædes nefaria et sclerata, homicidium impium, parricidium. A

μιαιφόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui se cæde polluit, qui homicidium perpetravit, homicida nefarius, latro; (2) sanguinarius, crudelis, propensus ad sanguinem effundendum. Ex μιαίνω et φόνος, *cædes.*

μιαιφονώτατα, *adv.* crudelissime, fœdissime.

μίαμμα, ατος, τὸ, tinctura, *Suid.* A μιαίνω.

μιάνθην, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Ion.* et *Bœot.* pro ἐμιάνθησαν, a μιαίνω.

μίανσις, εως, ἡ, pollutio. Ab eod.

μιαντὸς, inquinatus, *Gl. V.* Ab eod.

μιανῶ, f. 1. ind. act. verbi μιαίνω.

μιαρία, ας, ἡ, impuritas, scelus. A

μιαρὸς, ρὰ, ρὸν, spurcus, pollutus, contaminatus; (2) scelestus, dirus, sceleratus, impurus, flagitiosus, abominandus, obscœnus. A μιαίνω.

μιαροφαγέω, ῶ, f. ήσω, cibis vetitis vescor.

μιαροφαγίας, ας, ἡ, vetitorum esus. A

μιαροφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vetitis cibis vescitur.

μιαρῶς, *adv.* impure; (2) sceleste, scelerate.

μίασμα, ατος, τὸ, inquinamentum; (2) contagium; (3) piaculum; (4) stuprum, *Gl. V.* Μίασμα τῦ τεθνηκότος, piaculum defuncti contractum nece, *Soph. Œdip. Tyr.* 513. A μιαίνω.

μιασμὸς, ῦ, ὁ, idem et ab eod.

μιάστωρ, ορος, ὁ, inquinator, contaminator; (2) fœdus, impurus, cæde contaminatus, homicida. Ab eod.

μίαχος, impietas, impuritas, piaculum, *Hes.*

μίγα, *adv.* mistim, promiscue. A μίγνυμι.

μιγάδην, *adv.* idem et ab eod.

μιγάδομαι, misceor. Ab eod.

μίγας, άδος, ὁ καὶ ἡ, mistus, permistus, miscellaneus. Hinc μιγάδες, hominum colluvies, homines promiscue convenæ. Ab eod.

μίγδα, *adv.* mixtim, promiscue.

μίγδην, *adv.* promiscue, *Ph.* Ab eod.

μιγείη, 3. sing. a. 2. opt. pass. v. μίγνυμι.

μιγὶς, *mixtus*, part. a. ejusd.

μίγεν, 3. plur. a. ejusd. in ind. *Ion.* et *Bœot.* pro ἐμίγησαν.

μιγέωσιν, 3. plur. a. ejusd. conj. *Ion.* et cum ν ἐφελκ. pro μιγῶσι.

μιγήμεναι, a. 2. inf. *Dor.* et *Att.* pro μιγῆναι.

μίγην, a. idem in ind. *Ion.* pro ἐμίγην.

μιγήσομαι, f. 2. ind. pass. verbi μίγνυμι.

μίγμα, ατος, τὸ, mixtura, farrago; μίγματα, peculiariter de medicamentorum misturis. Ab eod.

μιγματοτώλης, ου, ὁ, pharmacopola.

μιγμὸς, ὕ, ὁ, idem quod μίγμα, ap. *Laërt.*

ΜΙΓΝΥΜΙ, vel μιγνύω, fut. μίξω, misceo, permisceo ; pass. μίγνυσθαι, misceri ; prope accedere, consuescere, de concubitu, et de aliis quibusque modis consortii et congressus inter homines ; a. 1. inf. μιχθῆναι ; aor. 2. μυγῆναι, part. aor. 1. μιχθεὶς, μιχθείσα ; perf. pass. part. μεμιγμένος, mistus. Τῶν τε πυρῶν μιξὸν αὐτοῖς, *Aristot. Pace*, 1154. Λόγχης ἐν ὑμὶνῃσι μίξαντες πάλην, *Lycoph.* 1358. Πᾶν γὰρ μίγνυται μέλος βοῆς, *Eur. El.* 756. Καθμείοί νιν ἀκ ἀέκοντες Ἄνθεσι μίγνυον, floribus coronabant, *Pind. Nem.* 4, 35.

μιγνῦναι, *miscere*, præs. inf. act.

μίγυ, (inus.) unde μίξω, f. verbi μίσγω, seu μίγνυμι.

ΜΙ'ΔΑΣ, ᾶ, ὁ, Midas, nomen regis Phrygiæ ; (2) nomen jactus tesserarii seu aleatorii admodum felicis ; (3) bestiola fabas exedens.

μικκόνος, pro μικροῦ.

ΜΙ'ΘΡΑΣ, ᾶ, ὁ, Sol apud Persas, ut Deus.

μικκὸς, ὴ, ὸν, parvus, exiguus. Hinc μικκὸν, *adv.* parum, pauliper. Vox *Dorica.*

μικκύλος, parvulus, pusillus, *Dim.* a præc.

μικκοδιατητικὸς, ὴ, ὸν, in parvis injuriosus.

μικκοάτιος, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, ob parvas res expostulans. Ex μικρὸς et αἰτία, *caussa.*

μικκοβλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, paucos vel etiam parvos sulcos habens, *Suic.*

μικκῆς, gen. sing. f. g. pro μικρᾶς.

μικκοβασιλεύος, ω, ον, parvum regnum habens. A

μικκοβασιλὶδης, έος, ὁ, rex parvus, regulus.

μικκόβιος, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, breve tempus vivens. qui exiguæ est vitæ.

μικκόβωλος, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, parvas habens glebas.

μικκογένειος, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, parvum mentum habens, *R.* Ex μικρὸς et γένειον.

μικόγενυς, υος, ὁ καὶ ἡ, idem, *R.*

μικκογλάβυρος, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, parvos et aptos articulos habens, *Suic.*

μικκογνωμοσύνη, ἡ, idem quod μικροψυχία.

μικκογραφέω, vocali brevi scribo, v. c. ο pro ω, *Schol. Soph.* ad *Elect.* 199.

μικκοδοσία, ας, ἡ, exigua donatio, parvum munus. Ex μικρὸς et δόσις.

μικκοθαύμασος, ὁ καὶ ἡ, res parvas admirans. A θαυμάζω.

μικκοθυμέω, ῶ, f. ήσω, animo pusillo sum.

μικκοθυμία, ας, ἡ, pusillanimitas, animus pusillus. A

μικκόθυμος, ὁ καὶ ἡ, qui animo pusillo est.

μικκοκαρπία, ας, ἡ, parvi fructus editio, fructus exiguitas. A

μικόκαρπος, ὁ καὶ ἡ, fructus exiguos edens.

μικκοκέφαλος, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, exiguum habens caput. Ex μικρὸς et κεφαλή.

μικκοκίνδυνος, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, parva suscipiens pericula.

μικκοκλεπτὴς, ῆ, ὁ, fur rerum minutarum.

μικκοκοίλιος, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, exilem habens ventrem. Ex μικρὸς et κοιλία.

μικκοκόσμιος, ᾶ, ὁ, parvus mundus, homo.

μικκολῃψία, ας, ἡ, paucorum acceptio. Ex μικρὸς et λῆψις.

μικκολογέομαι, οῦμαι, rei parvæ rationem habeo ; (2) anxie et scrupulose circa vilia et spernenda occupor ; (3) sordide et parce facio. Μηδὲν περὶ συγκρίσεως τῶν φωνέντων μικρολογεμένη, *Hermog.*

μικκολογία, ἡ, oratio tenuis omnique sententiarum dignitate destituta ; (2) cura, quæ impenditur rebus parvis ac vilibus ; (3) rerum exiguarum magni æstimatio ; (4) sordes, avaritia, parsimonia. A

μικκολόγος, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, qui rerum exiguarum ac vilium rationem habet, qui in minima quæque inquirit, scrupulosus ; (2) sordidus, tenax, præparcus, avarus.

μικκολόγως, *adv.* res parvas magni æstimando ; (2) sordide, avare, præparce.

μικκόλυπος, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, cui res minimæ animi molestiam adferunt. Ex μικρὸς et λύπη.

μικκομελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, parva habens membra, *Suic.* Ex μικρὸς et μέλος.

μικκομίσειαι, ας, ἡ, tenuitas partium. A

μικκομισὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, parvis partibus constans. Ex μικρὸς et μέρος.

μικκόμματος, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, parvos oculos habens. Ex μικρὸς et ὄμμα.

μικκόπετλος, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, parvum peplum gestans, *Rob.*

μικκοπολέω, minutum reddo. Μικροπολῶν δ' ὧδὲν ἧττος ἐν τοῖς ὑψηλοῖς, &c. *Longin*, 41.

μικκοπολὶς, ὶδος, ἡ, parvæ urbis civis. Hinc μικροπολιτικὸς, ὴ, ὸν, civi parvæ civitatis conveniens seu usitatus, &c. Hinc τὸ μικροπολιτικὸν, ῦ, multitudo parvi oppidi ; *it.* mores moribus parvi oppidi similes.

μικκοπόνηρος, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, in parva re improbus.

μικκοπρέπεια, ας, ἡ, illiberalitas, sordes, indecora parsimonia.

μικκοπρεπτύομαι, f. τύσομαι, indecore parcus sum, sum vilis abjectique animi. A

μικκοπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, viles abjectosque homines decens ; (2) vilis, sordidus, illiberalis. Ex μικρὸς et πρέπει, *decet.*

μικκοπρεπῶς, *adv.* sordide, illiberaliter.

μικκοπρόσωπος, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, faciem parvam habens, *Rob.*

μικκοπτέρυξ, υγος, parvas alas habens.

μικκορράχης, αγος, ὁ καὶ ἡ, qui parvos habet acinos.

μικκορρὶν, vel μικκορρὶς, ινος, ὁ καὶ ἡ, parvum nasum habens.

μικκορρόπυγος, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, parvum habens orrhopygium. Ab ὀρρόπυγιον.

ΜΙΚΡΟ'Σ, ᾱ, ὸν, parvus, exiguus ; (2) qui parvi pretii aut momenti est ; (3) paucus ; μικρὸν, *adv.* paululum, parum ; μικρῷ, prope, fere, propemodum ; μικρῷ δεῖν, paulo minus, pene, *Ph.* μικρῷ πρόσθεν, paulo ante, *Ph.* μικρῷ ὕστερον, paulo post, et μικρὸν πρότερον, μικρὸν ὕστερον.

μικροσκελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, parva habens crura, *Suic.* A σκέλος.

μικροσπέρματος, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, parvum semen habens. Ex σπέρμα.

μικροσπέρμος, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

μικρόσταχυς, υος, ὁ καὶ ἡ, parvas spicas habens.

μικρόσωμος, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, os parvum habens.

μικρόσφαιρος, ω, folia perparva habens.

μικρόσφυκτος, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, cui parvus et debilis est pulsus ; (2) debilis. A σφύζω.

μικροσφυξία, ἡ, exilitas pulsus. Ex iisd.

μικρόσχημος, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, parvum habitum habens, *Suic.* A σχῆμα.

μικρότατον, paululum, *Gl. V.*

μικρότερος, minor, *Ph.* A μικρός.

μικροτέχνης, ᾶ, ὁ, vilis et abjectus artifex, *Suic.* A τέχνη.

μικρότης, ητος, ἡ, parvitas, exiguitas, pusillitas. A μικρός.

μικροτραπέζος, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, qui exiguam, seu tenuem habet mensam. Ex τράπεζα.

μικρότριχος, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, parvos seu breves habens pilos. A θρίξ.

μικροφάγος, ὁ καὶ ἡ, tenuissimo victu utens.

μικροφιλοτιμία, ας, ἡ, inepta et sordida gloriæ ambitio, ambitio frivola, *Suic.* A

μικροφιλότιμος, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, ex rebus tenuibus honorem captans, *Theophr.*

μικροφόρως, *adv.* illiberaliter, sordide.

μικροφροσύνη, ης, ἡ, pusillanimitas. A

μικρόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, pusillanimus. Ex μικρὸς et φρήν.

μικροφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, pusillus. A φυή.

μικροφυΐα, ας, ἡ, parvitas. A μικροφυὴς.

μικροφύλλος, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, parva habens folia.

μικροφωνία, ας, ἡ, exilitas vocis. A

μικρόφωνος, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, gracilem et exilem vocem habens. A φωνή.

μικρόχωρος, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, parvam regionem habens, exiguum solum habens, *Rob.*

μικροψυχέω, ῶ, f. ήσω, pusillo animo sum ; exponitur etiam, animo deficio.

μικροψυχία, ας, ἡ, pusillanimitas, animus demissus et abjectus. A

μικρόψυχος, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, qui animo demisso et abjecto est, pusillanimus. A ψυχή.

μικρύνω, parvum reddo, imminuo. A μικρὸς.

μικρῶς, *adv.* parum, leviter.

μικτίον, miscendum, *Steph.*

μίκτο, 3. sing. pluṡq. ind. pass. *Ion.* pro ἐμέμικτο, a μίγνυμι. Unde

μικτὸς, ἡ, ὸν, mixtus ; (2) miscibilis. A μίγνυμι, *misceo.*

μίλακ, ακος, ἡ, taxus ; (2) hederæ species, e qua tori fiebant.

Μιλησιεργὸς, Milesio opere factum ; sicut celebrantur Μιλήσια ῥάμματα, Milesia stragula, et Μιλήσια ἔρια, Milesiæ lanæ. Ex ἔργον et Μίλητος, Miletus, quæ est urbs Asiatica.

ΜΙΛΙΑ'ΡΙΟΝ, ᾱ, τὸ, miliarium columna Romæ, unde miliaria numerari cœpta ; (2) vas ad parandam aquam calidam, *Athenæus*, lib. 3.

μιλιάζω, v. μιλιάω, fut. άσω, milliaria dimetior. Hinc ιεμιλιάζεσθαι, milliaria esse dimensa, ap. *Strab.* A μίλιον. Hinc

μιλιασμὸς, ᾶ, ὁ, dimensio per milliaria.

μίλιγ-δος, plasticæ artis vox, unde ἀσπίδα, ἡμιμιλίγνον, vide *Poll.*

μιλίγμαται, τὰ, reliquiæ, *E. M.*

ΜΙ'ΛΙΟΝ, ᾱ, τὸ, miliare, spatium mille passuum.

μίλλαι, mitto, *Æsch. Stand.* al. μύλλαι, *Turn.*

μίλιον, ᾱ, τὸ, aut μίλος, ᾱ, ὁ, milacis, seu smilacis, taxi, sive hederæ flos, *Poll.*

μίλτιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui e minio est. A μίλτος.

μιλτηλιφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, minio illitus, miniatus, minio tinctus. Ex μίλτος et ἀλείφω.

μίλτινος, ίνη, ινον, miniaceus. A μίλτος.

μιλτίτης, ᾱ, ὁ, ut μιλτίτης λίθος, lapis minii colorem referens. Ab eod.

μιλτοπάχης, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, genas minio infectas habens ; *Epith.* navis rubro pictæ.

μιλτόπεπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, minio pulchre pictus, decorus. Ex μίλτος et πέπτω.

ΜΙ'ΛΤΟΣ, ᾱ, ἡ, minium, rubrica ; (2) rubigo segetum.

μιλτοφυὴς, ὲς, miniatus, rubricatus, *Ep.*

μιλτόχειρος, ον, minio unctus, *Sibyl.*

μιλτόω, ῶ, fut. ώσω, minio inficio, rubrica tingo, *Gl. V.* minio. A μίλτος.

μιλτώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, miniaceus, minio similis ; (2) minii plenus. Ab eod.

μιλτωρυχία, ας, ἡ, minii effossio ; (2) locus, ubi minium effoditur.

μιλτωρύχος, ᾱ, ὁ, minii seu rubricæ effossor. Ex μίλτος et ὀρύσσω.

μιλτωτὸς, ὴ, ὸν, rubricatus, *Gloss. Vet.* A μιλτόω.

ΜΙ'ΛΦΑΙ, ῶν, αἱ, defluvium pilorum palpebræ.

μίλφωσις, εως, ἡ, idem.

ΜΙΜΑΙ'ΚΥΛΟΝ, ᾱ, τὸ, fragum, fructus arbuti.

Μιμαλλόνες, vel Μιμαλλόνες, ων, αἱ, Mimallones, Bacchæ seu sacerdotes Bacchi. A μιμέομαι, *imitor.*

ΜΙΜΑ'ΡΚΙΣ, εως, ἡ, sive μίμαρκευς, υος, ἡ, farciminis genus.

μιμαυλέω, histrioni accino tibia, *Hes.* ὑποκρίνεσθαι. A

μίμαυλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui mimos tibia exprimit. Ex μίμος et αὐλὸς, *tibia.*

ΜΙΜΕ'ΟΜΑΙ, οῦμαι, fut. ήσομαι, imitor, imitatione exprimo. Εἰ τὰ τῶν θεῶν καλὰ μεμιμήμεθ', *Eur. Ion.* 452. Τὰς εἰκῆς τῶν ἐγκλείων τὰς ἐμὰς μεμιμέμενοι, *Arist. Nub.* 559. Τὸν τρόπον μεμιμέμενοι τὸν τῶν ἀγορίκων, *id. Conc.* 279. Ἔτ' ἐγὼ μιμήσομαι σὲ πρὸς αὐτὴν, *Lucian.* A

μιμηλάζω, imitor, *Hes.* A μιμηλός.

μιμηλὸς, ὴ, ὸν, imitando expressus, a docto imitatore factus. Hinc *Dor.* μιμηλὰς, imitando expressa imago ; μιμηλὸς, etiam active pro imitandi solertia præditus, imitator ; ut μιμηλὴ τέχνη ; imitatrix ars ; μιμηλότατοι, imitandi dexteritate præstantissimi. A μιμέομαι.

μιμηλότης, ητος, ἡ, imitandi dexteritas, *Suid.* sine expositione. A μιμηλός.

μιμηλῶς, *adv.* idem quod μιμητικῶς.

μίμημα, ατος, τὸ, imitamentum, imago.

μιμήσαιντο, 3. plur. a. 1. opt. med. verbi μιμέομαι.

μίμησις, εως, ἡ, imitatio. Ab eod.

μιμητέον, imitandum, *Steph.*

μιμητὴς, οῦ, ὁ, imitator ; poëtæ quoque et histriones dicuntur μιμηταὶ, illi, quod verbis et oratione, hi, quod gestu præcipue imitenter mores hominum. Hinc *Philox.* μιμητὴς, insectator. Ab eod.

μιμητικὸς, ὴ, ὸν, imitandi solertia præditus, peritus imitator ; *Gloss. Vet.* gesticularius.

μιμητικῶς, *adv.* imitando, more imitatorum.

μιμητὸς, ὴ, ὸν, imitabilis. Ab eod.

μιμήτωρ, ὁ, idem quod μιμητὴς, *Man.*

μιμία, ἡ, imitatio. A μίμος.

μιμικὸς, ὴ, ὸν, mimicus, ad mimos pertinens. A μίμος.

μιμόβιος, ὁ, mimus vitæ, *Man.*

μιμνάζω, permaneo, constanter maneo, exspecto. Μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ, *Il.* 2, 392. A μίμνω.

μιμνάσκετο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* et *Dor.* pro ἐμιμνήσκετο.

μιμνήσεαι, 2. sing. præs. ind. pass. *Ion.* pro μιμνήσκῃ, a

μιμνήσκω, facio recordari, in memoriam revoco ; μιμνήσομαι, recordor, memini. A μνάω. Vide μνάομαι.

μίμνον, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔμιμνον, a poëtico μίμνω, pro μένω.

μιμνόντεσσι, dat. pl. part. *Poët.* pro μίμνουσι.

μίμνω, maneo, permaneo ; (2) exspecto ; (3) sustineo, excipio. Σοὶ δὲ πρὸς πέτρῃσι μόρος μίμνει δυσαίων, *Lycoph.* 1076. Ἢ μίμνει κατ' οἶκον ἰσοῶν ἀπαιδίαν, *Eurip. Ion.* 514. A μένω.

μιμογραφέω, ῶ, ὁ καὶ ἡ, qui mimos scribit. Ex μῖμος et γράφω.

μιμολογέω, ῶ, f. ήσω, mimos recito, mimice recito ; pass. μιμολογεῖσθαι, mimice recitari. A

μιμολόγος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui mimos recitat, in *Epigr.* echo dicitur μιμολόγος, imitans vocem humanam. Ex μῖμος et λόγος.

μῖμος, ὁ, ὁ, mimus, imitator ; histrio, *Gl. V.* (2) mimus, imitatio, *Gl. V.* nempe ipse actus mimicus, plerumque obsceni-or, et mimi ejusmodi scenici versus ; (3) vana rerum ementitarum repræsentatio, adumbratio. A μιμέομαι.

μιμεῖ, ὁος, *contr.* οῦς, ἡ, simia, humanarum actionum imitatrix, *Tzetzes.* A præc.

μιμῳδός, οῦ, ὁ, mimi cantor, i. e. qui verba mimi recitat ; (2) mimus, *Plut.*

ΜΙ᾽Ν, *pronom. indeclin.* seipsum, seipsam ; alicubi et pro seipsis. Μὶν σκότος εἶλε, *Il.* 5, 47. Κῶμαι μὶν ἴχει, seipsos, *Hipp.*

ΜΙΝ᾽ΔΑΞ, ακος, ἡ, suffimentum quodam, suffitus, *Hes.*

ΜΙ᾽ΝΘΑ, vel *μίνθη*, ης, ἡ, mentha, herba suavis odoris.

ΜΙ᾽ΝΘΟΣ, ου, ὁ, stercus, merda. Alicubi et pro μίνθη. Hinc

μινθόω, ῶ, f. ώσω, stercore inquino.

Μινυαμάχος, ου, ὁ καὶ ἡ, Minyarum domitor, *Suid.* Ex Μινύαι, *Minyæ*, qui gens erant Thessaliæ, et μάχομαι.

μινυθέω, ῶ, f. ήσω, minuo, imminuo ; unde perf. μεμινυθήκασιν, apud *Hippocrat.* A μινυός. Hinc

μινύθημα, ατος, τὸ, quod imminutum est ; extenuata pars corporis.

μινύθησις, εως, ἡ, imminutio, *Suic.* ex *Hippocr.* Ab eod.

μινύθω, minuo, imminuo ; (2) minor fio ; decresco, deficio, marcesco. Ῥεῖα δ' ἀρείζηλον μινύθει, *Hesiod. Opp.* 6. Μινύθη δέ τοι ἔργον, *ib.* 407. A μινυός. Hinc

μίνυνθα, *adv.* parumper, pauliser, pauliusum, ad parvum temporis spatium.

μινυνθάδιος, fem. μινυνθαδίη, brevi tempore durans ; μικρόβιος, apud *Homerum.* A μίνυνθα.

μινυνθώδης, ες, brevis, *Ern.* Ab eod.

ΜΙΝΥΣ, ώ, όν, parvus, exilis.

μινύριγμα, ατος, τὸ, querulum et exile murmur. A μινυρίζω.

μινύριζε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐμινύριζε ; vel *exili voce lamentare*, 2. sing. præs. imperat. verbi

μινυρίζω, exili voce lamentor, exili et flebili voce cantillo, *Ph.* μινυρίζει, minurit. Ὅδ' αὖ μινυρίζων δεῦρό τις προσέρχεται, *Arist. Av.* 1420. A μινύρομαι.

μινύρισμα, ατος, τὸ, minuritio, cantus minorum avium. A μινυρίζω. Unde

μινυρισμός, οῦ, ὁ, murmuratio, susurratio.

μινύρομαι, querula et lamentabili voce loquor, vel cantillo. Μινυρομένη τι πρὸς ἐμαυτὴν μέλος, *Arist. Conc.* 887. A μινυός.

μινυρός, ᾱ, ὸν, querula s. exili voce cantillans, *Theocr.*

μινυώριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, brevi tempore durans, fluxus, caducus. Ex μινυὸς et ὥρα.

μινύωρον, *adv.* paululum, *Suid.*

μίξ, *adv.* idem quod μίγδα, *Nic.*

μιξαυλία, ας, ἡ, serenitas pluviis hiemalibus permixta. Ex μίξις et αὐλία.

μιξαύλιον, ᾱ, τὸ, idem et ex iisd.

μιξάνθρωπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, semihomo.

μιξέλληνες, altero tantum parente Græci, ut hibridæ apud Romanos.

μιξίαμβος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, conviciator, *Hes.* Ex μίξις et ἴαμβος, *carmen Iambicum*, quod olim conviciis in primis adhibebatur.

μίξιας, ᾱ, ὁ, mixtor, qui miscet, *Hes.* A μίγνυμι. Unde

μίξις, εως, ἡ, mixtio, mixtura, permistio, temperatura ; (2) concubitus, coitus.

μιξοβάρβαρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, semibarbarus.

μιξοβοώς, ᾱ, ὁ, promiscue clamans, *Rob.* Ex μίξις et βοάω.

μιξοδία, ας, ἡ, mixtio viarum, trivium. Apud *Apoll. Rhod.* μιξοδίη, locus inter Scyllam et Charybdim. Ex μίξις et ὁδός.

μίξοδος, ᾱ, ὁ, idem et ex iisd.

μιξοθήρ, ῆρος, ὁ καὶ ἡ, semiferus, feræ quasi permixtus.

μιξόθηρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem ; (2) qui belluinis est moribus, *Suic.* Ex iisd.

μιξόθριξ, τριχος, ὁ καὶ ἡ, semicanus.

μιξοθρόος, ον, e variis clamoribus mixtus, *Æschyl. Sept. Theb.* 321.

μιξοιρία, ας, ἡ, coitus, *Hes.* Ab οἰρέω.

μιξόλευκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, albo distinctus, semialbus.

μιξολύδιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, semi-Lydius.

μιξολυδιστί, *adv.* semi-Lydio more.

μιξόμβροτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, semihomo, ut centaurus.

μιξονόμιος, *Epith.* hirci, quia inter oves pascuntur, ap. *Ath.* Ex μίξις et νέμω.

μιξοπάρθενος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, partim virginis, partim animalis naturam habens ; semivirgo, ut Harpyia.

μιξοπόλιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cujus capilli canis incipiunt miscere ; *Gl. V.* canaster.

μιξόπυρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pure permixtus, *Suic.* Ex μίξις et πῦρ.

μιξοφρύγιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, semi-Phrygius.

μιξόφρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, supercilia coëuntia habens. Ex μίξις et ὀφρύς.

μιξόχλωρος, ον, subviridis.

μίξω, *miscebo*, f. 1. ind. act. verbi μίγνυμι.

μισαγαθία, ας, ἡ, odium bonorum seu bonarum rerum. A

μισάγαθος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui bonos odit, *Suic.* Ex μισέω et ἀγαθός.

μισαδελφία, ας, ἡ, fratris odium. A

μισάδελφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui fratrem odit.

μισαλλόξενος, ον, ὁ καὶ ἡ, osor arrogantiæ.

μισαλλόξενος, ὁ, Alexandri osor, *Plut.*

μισαλληλία, ας, ἡ, odium mutuum. A

μισάλληλος, ον, οἱ καὶ αἱ, qui se mutuo odio prosequuntur. Ex μισέω et ἀλλήλων.

μισανθρωπέω, ῶ, f. ήσω, homines odi.

μισανθρωπία, ας, ἡ, odium hominum, inhumanitas. Μισανθρωπίᾳ (*Ion.*) φεύγουσι ἐς ἐρημίην, *Aret.* A

μισάνθρωπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, osor hominum, inhumanus.

μισαπόδημος, ον, abhorrens peregrinationem.

μισαργυρία, ἡ, contemtus pecuniæ.

μισάρεστος, ᾱ, ὁ, virtutis osor, *Joseph.*

μισαγγεῖα, ας, ἡ, locus in valle, in quo fit mistio aquarum, in quem ex montibus aquæ confluentes miscentur ; (2) ipse aquarum gurges illic collectus, *Il.* 4, 453. Ex μίσγω et ἄγγος, *vallis.*

μίσγεαι, 2. sing. præs. ind. pass. *Ion.* pro μίσγῃ, a μίσγω.

μίσγετο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐμίσγετο.

μισγητία, vide μισητία.

μισγοδία, ας, ἡ, bivium, trivium. Ex μίσγω et ὁδός.

μίσγουσα, præs. part. f. g. *Dor.* pro μίσγουσα.

μισγόμενον, acc. sing. præs. part. pass. vel med.

μισγονέμες γῆ, terra, ubi omnes promiscue pascunt, *Hes.* A νέμω.

μίσγω, misceo, permisceo ; μίσγομαι, misceor, coëo, concumbo, congredior. Ἐμισγίσθην φιλότητι, *Il.* 14, 295. A μίγνυμι.

μισέλλην, ηνος, ὁ καὶ ἡ, Græcorum osor.

μίσεργος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, laborum osor, *Pollux.* Ex μίσος et ἔργον.

μισεταιρεία, ας, ἡ, sociorum odium, *Pollux.* A seq.

μισέταιρος, ᾱ, ὁ, sociorum osor, *Poll.*

μισέω, ῶ, f. ήσω, odi, odio prosequor ; (2) minus diligo, minus curo ; μισέομαι, ῠμαι, odio sum ; μεμισημένος, invisus, odiosus, præt. part. Μίσει τὸν φιλέοντα, *Theoc.* 23, 3. Πῶς δ' ἐχ ὑτ' αὐτὸς εἰκότως μισήσομαι ; *Eur. Ion.* 644. Μισεῖται γὰρ ἀνόσιος γυνή, *id. El.* 652. A μίσος.

μισηθέσα, a. 1. part. pass. f. g.

μίσηθρον, τὸ, artificium odii contra quem excitandi, opp. φίλτρον. *Lucian.*

μισήλιος, ᾱ, ὁ, solifuga, *Gl. V.*

μίσημα, ατος, τὸ, odium, *Rob.* A μισέω.

μισήσης, 2. sing. a. 1. conj. act. v. μισέω.

μισήτη, ης, ἡ, libidinosa, prostituens se cuique fœmina, *Ammon. Suid.* Quasi μισγήτη, a μίσγομαι.

μισητία, ας, ἡ, insatiata libido, proclivitas in Venerem. A præc.

μισητής, οῦ, ὁ, osor, *Philox.* A μισέω. Unde

μισητίζω, odi, odio prosequor, *Hes.*

μισητικός, ὴ, όν, qui odio prosequitur.

μισητικῶς, *adv.* odio prosequendo, per odium.

μισητός, ὴ, όν, odiosus, invisus, qui odio habetur. A μισέω. Unde

μίσητρον, τὸ, *Vulg. Lex.* sed v. μίσηθρον.

μισθαποδοσία, ας, ἡ, mercedis seu præmii persolutio ; (2) præmium, merces, etiam pœna. Ex μισθὸς et ἀποδοσις.

μισθαποδότης, ου, ὁ, qui mercedem persolvit, præmium, pœnam sumit.

μισθάριον, ᾱ, τὸ, parva merces, mercedula, *Dim.* a μισθός.

μισθαρνευτικός, ὴ, όν, ad eos pertinens, qui mercede operam suam locant. A

μισθαρνεύω, f. ευσω, idem quod

μισθαρνέω, ῶ, f. ήσω, mercede operam meam loco, mercedem capio, stipendia facio. Dicitur et de meretricio quæstu. A

μισθαρνὶς, ίος, ὁ καὶ ἡ, mercenarius, qui mercede aliquid facit, *Hes.* ubi malunt μισθάρνης, ᾱ, ὁ. Ex μισθὸς et ἄρνυμαι.

μισθαρνητικός, ὴ, όν, mercenarius, pertinens ad eos, qui operam mercede locant. A μισθαρνέω.

μισθαρνία, ας, ἡ, mercedis acceptio, opera mercenaria, opera, quæ pro mercede præstatur ; (2) quæstus meretricius. A μισθαρνὶς. Hinc

μισθαρνικός, ὴ, όν, id. quod μισθαρνητικός.

μίσθαρνος, idem quod μισθαρνὶς, *V. L.*

μισθαρχίδης, ᾱ, ὁ, qui mercede magistratum gerit, magistratus mercenarius. Vocabul. *Aristoph.* forma patronymici, quasi a μισθάρχης, vel μίσθαρχος.

μίσθιος, ία, ιον, vel *μίσθιος*, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, mercenarius, meritorius. A μισθός.

μισθοδοσία, ας, ἡ, mercedis seu stipendii solutio. Ex μισθὸς et δόσις.

μισθοδοτέω, ῶ, fut. ήσω, mercedem sive stipendium do, seu persolvo ; μισθοδοτεῖσθαι, mereor, mercedem fero. Μισθοδοτήσαι τὺς ὁπλίτας, *Dem.* A

μισθοδότης, ου, ὁ, qui mercedem persolvit.

ΜΙΣΘΟΣ, ου, ὁ, merces, præmium laborum, *etiam* pœna ; salarium, stipendium militum ; pretium habitationis.

μισθοφορὰ, ᾶς, ἡ, stipendium, id ipsum, quod mercedis loco accipitur, salarium ; vertitur et vectigalia.

μισθοφορέω, ῶ, fut. ήσω, mercedem capio, quæstum facio ; (2) æra mereo, stipendia facio. Στρατιὰν ἐπ' ἐμὲ μισθοφορεῖς, *Phal.* μισθοφορητέον, stipendium dandum est. Οὐ μισθοφορητέον τὺς στρατευομένυς, *Thuc.* μισθοφορία, ας, ἡ, ipsa actio stipendia merendi.

μισθοφορικὸς, ὴ, όν, qui mercenariorum, vel militum æra merentium est ; (2) qui stipendia facere solet ; μισθοφορικὸν, stipendiale, *Gl. V.* A

μισθοφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, mercede operam locans, mercenarius, qui mercede aliquid facit, stipendiarius. Ex φέρω.

μισθόω, ῶ, fut. ώσω, mercede loco, faciendum utendumve mercede certa loco ; μισθόομαι, ῶμαι, mercede conduco, fut. μισθώσομαι, conducam. Et passive mercede conducor ; ut μεμισθώμενος, mercede conductus. Τί δῆτα μισθωτὸς ἂν ἔτι μισθοῦτό τις, *Arist. Av.* 1157. A μισθός.

μίσθωμα, ατος, τὸ, merces, qua aliquid utendum locatur, vel conducitur ; (2) illud ipsum quod conducitur, ut habitatio ; (3) merces, qua quis operam suam locat ; (4) merces, quæ datur meretrici pro nocte, quæstus meritorius. A μισθόω.

μισθωμάτιον, ᾱ, τὸ, *Dim.* mercedula, qua aliquid locatur, vel conducitur.

μισθώσασθαι, a. 1. inf. act. verbi μισθόω.

μισθωσιμαῖος, αία, αῖον, conductitius, locatorius, *Gl. V.* A

μισθώσιμος, ᾱ, ὁ, qui mercede locatur, vel conducitur ; (2) qui mercede conduci debet ; (3) qui mercede locari aut conduci potest ; *Gl. V.* locatitius. A

μίσθωσις, εως, ἡ, locatio, aut conductio.

μισθωτὴς, οῦ, ὁ, conductor.

μισθωτικὸς, ὴ, όν, mercenarius.

μισθωτὸς, ὴ, όν, mercenarius, mercede conductus, conductitius. A μισθόω.

μισθώτριαι, vel μισθώτρειαι γυναῖκες, mulieres mercenariæ, *Poll.* A μισθωτής.

μίσιππος, ὁ καὶ ἡ, ab equis alendis, &c. abhorrens.

ΜΙΣΚΕΛΛΟΣ, ᾱ, ὁ, vile et nigrum vinum, *Hes.*

μίσκελος, sordidus et præparcus, qui frusta etiam rejecta colligit. A μίσκοι.

ΜΙΣΚΟΙ, ων, οἱ, pomorum putamina, *Poll.* Vide μίσχος.

μισοβάρβαρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, osor barbarorum.

μισοβασιλεύς, έως, ὁ, regis vel regum osor.

μισογάμως, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, a nuptiis abhorrens.

μισογόνης, ὁ, osor præstigiarum et impostu-rarum.

μισογύναιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, osor mulierum.

μισογυνέια, ἡ, odium erga mulieres. A μισογυνέω, odi mulieres.

μισογύνης, ᾱ, ὁ, osor mulierum. Ex μισέω et γυνή.

μισοδήμιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, osor populi, seu suæ civitatis.

μισοδημότης, ᾱ, ὁ, idem et ex iisd. *Suic.*

μισοδικαστής, ᾱ, ὁ, idem quod

μισοδίκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui jure agere odit, litium osor. A δίκη, *jus.*

μισόθεος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, Deum vel deos exosus.

μισόθηρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, a venatione alienus. A θήρα.

μισόθριξ, τριχος, ὁ καὶ ἡ, qui comam non alit.

μισοκακῶ, mala odi, *Gl. V.* Ex κακός.

μισόκαλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, osor honesti.

μισοκερδής, έος, ὁ καὶ ἡ, lucrifuga, *Gl. Vet.* A κέρδος.

μισολάκων, ωνος, Lacedæmoniis inimicus.

μισολάμαχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, Lamachi, imperatoris bellicosi, osor. Vox *Aristoph.*

μισολογέω, ῶ, bonas literas odi; (2) imperitus sum.

μισολογίαι, αις, ἡ, odium bonarum literarum, disputationum et ratiocinationum. A

μισολόγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui disputationes et ratiocinationes odit; (2) osor bonarum literarum; (3) indoctus. A λόγος.

μισόνοθος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui spurios odit.

μισόνυμφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui nuptias odit, *Suic.* A νύμφη.

μισοξένια, ας, ἡ, odium peregrinorum, odium hospitum, inhospitalitas, *Rob.* A

μισόξενος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, osor peregrinorum, hospitum, inhospitalis.

μισόταις, αἰδος, ὁ καὶ ἡ, osor liberorum, liberos exosus.

μισοπάρθενος, ὁ, virginibus infestus.

μισοπάτωρ, ὁ, patri inimicus.

μισοπέρσης, ᾱ, ὁ, Persas exosus, Persis infestus.

μισοπόλεμος, ὁ καὶ ἡ, alienus a bello.

μισόπολις, ιος, ὁ καὶ ἡ, osor civitatis.

μισοπονέω, ῶ, odi labores; (2) non contendo, non studeo, *Plato.* A

μισοπονία, ἡ, odium laboris. A

μισόπονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, osor laboris.

μισοπονῶ, ῶ, fut. ήσω, odi improbos, improbitatem averor. Περὶ τῆς κρίσεως μισοπονηθείν, *Lys.* A

μισοπονηρία, ας, ἡ, odium improbitatis. A

μισοπόνηρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, malorum osor, qui improbos vel improbitatem etiam aversatur; *Ph.* μισοπόνηρος, severus. Hinc τὸ μισοπόνηρον, ᾱ, odium improbitatis.

μισοπονήρως, *adv.* cum odio improborum.

μισοπόταξις, ὁ, qui pessime odit amentum clypei; seu bellum, *Ar.*

μισοποταξιάσθαι, ῶ, bello maxime inimica, pacis amantissima, proprie, quæ maxime odit lorum, manubrium clypei. Vox *Aristophan.* Ex μισέω et πόταξ.

μισοπράγμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, a negotiis abhorrens, qui vitam quietam et negotiis vacuam agit, qui negotia odit. A πρᾶγμα.

μισοπρόσγορος, ὁ καὶ ἡ, difficilis aditu.

μισόπτωχος, ὁ καὶ ἡ, odio habens pauperes.

μισοπώγων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, osor barbæ; titulus libelli a *Juliano Aug.* conscripti.

μισορώμαιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, Romanis infestus.

ΜΙΣΟΣ, εος, τὸ, odium.

μισόσοφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, osor sapientiæ, sapientiæ studium, philosophiam exosus.

μισοστρατιώτης, ὁ, rem militarem fugiens.

μισόσυλλος, ὁ, inimicus Syllæ.

μισοτυρανέω, ας, ἡ, odium liberorum. A

μισότεκνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, liberorum osor, prolem nolens.

μισοτυραννος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, osor tyrannorum.

μισότυφος, ὁ καὶ ἡ, qui ostentationem odit.

μισοφίλιππος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inimicus Philippi.

μισοφιλολόγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, osor hominum literis deditorum, abhorrens a studiis literarum.

μισόφιλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui amicos aversatur, amicitias fugiens.

μισόφροντις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, fugiens curas.

μισόχρηστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, osor bonorum.

μισόχριστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui Christum odit.

μισοψευδής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui mendacium odit. Ex ψεῦδος.

μισυλλόμαι, ῶμαι, pane in cochlear excavato jus vel pulmentum haurio. Ὦ πλείσα Θησείοισι μεμυστιλημένοι, *Arist. Plut.* 626. A

ΜΙΣΤΥΛΗ, seu μυστιλη, ης, ἡ, panis in cochlear cavatus.

μίσυλλεν, 3. sing. imperf. ind. act. cum ν, a

ΜΙΣΤΥΛΛΩ, in parvas partes seu frusta exigua concido, in parva frusta disseco, *Il.* 1, 465.

ΜΙΣΥ, misy, succus in metallis concretus in formam glebæ vel pollinis.

μίσυδρις, ιος, ὁ καὶ ἡ, alienus ab insolentia.

ΜΙΣΧΟΣ, ᾱ, ὁ, pediculus per quem folia fructusque arboribus adhærent; (2) granum folio adhærens; (3) instrumentum rusticum vertendæ terræ.

μισώδης, ους, ὁ καὶ ἡ, odiosus, odio dignus. A μῖσος.

μιτοβόλος, ος, ὁ καὶ ἡ, filo sutus. Ex μίτος et βάπτω, *suo.*

ΜΙΤΟΣ, ᾱ, ὁ, filum, quod stamini implicatur, licium; (2) fides citharæ.

μιτόω, ῶ, fut. ώσω, licia tendo; (2) fidibus tensis cano. A μίτος.

ΜΙΤΡΑ, ας, ἡ, et μίτρη, ης, ἡ, cingulum, balteus, cinctus, zona; lamina, (lanea.)

Μίτρης θ', ἣν ἔξοχα, ἕσμα χρυσοῦ, ἕρσος ἀκόντων, *Il.* 4, 137. (2) fascia, qua caput gatur, mitra, diadema.

μιτράγυρσα, squama aurea, quæ in fronte obligestatur, *Hes.*

μιτηφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, mitram gestans, mitratus. Ex μίτρα et φέρω.

μιτεῖον, ᾱ, τὸ, mitella, *Gl. V.* A μίτρα.

μιτοφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

μιτοφόρεω, mitram gesto.

μιτοχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, tunicam mitra, seu fascia, quæ μίτρα, vocatur, cingens.

μιτόομαι, mitra seu fascia cingo. A μίτρα.

μιτηφόθης, ες, ex sindone factus, *Soph.*

ΜΙΤΥΛΟΣ, ᾱ, ὁ, puerili ætati proximus.

ΜΙΤΥΛΟΣ, ύλη, *Dor.* ύλα, υλον, mutilus, cornibus carens.

ΜΙΤΥΣ, υος, ἡ, ostiis alvearium circumlitum quasi purgamentum ceræ, subatrum, graveolens, vulneribus et ulceribus medens.

μιχθῆσαι, nom. plur. aor. 1. part. pass. f. g. verbi μίγνυμι.

ΜΝΑ, ας, ἡ, mina; libra varii ponderis apud diversos.

μνάα, 2. sing. præs. ind. pass. *Poët.* pro μνᾶ, *contr.* ex μνάῃ, a μνάομαι.

μναάιος, αία, αῖον, minam pondere æquans; (2) minæ pretium æquans. A μνᾶ.

μναϊκιος, αία, αῖον, idem et ab eod.

μναίος, αία, αῖον, idem et ab eod.

μναμοσύνη, g. s. *Dor.* pro μνημοσύνη.

μναωνεύθημεν, 1. plur. aor. 1. ind. pass. *Ion.* et *Dor.* pro ἐμνημονεύθημεν, a μνημονεύω.

μνάομαι, ῶμαι, memoro, commemoro, dico; (2) memor sum, recordor. Hinc in usu f. μνήσομαι, recordabor, mentionem faciam; a. 1. ἐμνήσθην, recordatus sum; imperat. μνήσθητι, memor esto, recordare; f. pass. μνησθήσομαι, mentionem faciam; perf. in significatione præsentis, μέμνημαι, memini, recordor; imper. μέμνησο, memento; part. μεμνημένος, memor; aor. 1. med. μνήσασθαι, commemorare, mentionem facere. Μέμνησο τοίνυν ταῦθ' ὅτι ἡ φρὴν ὤμοσεν, *Arist. Thesm.* 282. Ἕτερόν γ' ἔχω ἔ 'μνήσθην ἐγώ, *Arist. Av.* 1368.

μνάομαι, μνῶμαι, ambio, affecto. Hoc in præsenti usitatum, 3. plur. μνῶνται, ambiunt, uxorem petunt; inf. μνᾶσθαι, ambire; partic. μνάμενος, sibi concilians. Πολλοί μ' ἐμνῶντο, *Theoc.* 27, 22.

μνάσαι, 3. sing. aor. 1. opt. act. *Æol.* et *Dor.* pro μνήσαι, a μιμνήσκω pro μνάω.

μνᾶσθαι, præs. inf. med. *contr.* pro μνάεσθαι, a μνάομαι.

μνασιδωρέειν apud *Demosth.* vide μνησιδωρέμαι.

ΜΝΑΣΙΟΝ, ᾱ, τὸ, mensura duorum medimnorum, *Hes.*

ΜΝΑΣΙΟΝ, ᾱ, τὸ, in Ægypto, herba dulcem saporem cibis adferens, *Theophr.*

μνάσιρεα, ας, ἡ, *Dor.* pronuba. A μνηστρεύω, ῶ, f. ήσω, nuptias alicujus ambio, *Dor.* pro μνηστεύω, unde μνηστεῦσι.

ΜΝΑΩ, ῶ, in memoriam revoco; (2) commonefacio, admoneo; occurrit f. μνήσει, admonebit; a. 1. part. μνήσασα.

μνέα, *Ion.* ἡ, μνᾶ.

μνεῖα, ας, ἡαentio; (2) memoria. Ab eod.

μνῆμαι, ατος, τὸ, quo nobis res aliqua in memoriam revocatur, monumentum; (2) sepulchrum. Ab eod. Hinc

μνημάτιον, τὸ, parvum monumentum.

μνηματίτης, ᾱ, ὁ, ut μνηματίτης λόγος, oratio sepulchralis, funebris. A μνῆμα.

μνημεῖον, ᾱ, τὸ, monumentum; (2) sepulchrum; (3) locus secretior domus, in quo pretiosissima quæque adservantur. Μνημεῖα, τὰ οἰκάδε πεμπόμενα ὑπὸ τῶν ἐν πολέμῳ τετελευτηκότων τοῖς οἰκείοις, *Hes. Inpr.* μνημεῖα ab amicis, parentibus, sponsis, &c. accepta. Μνημεῖα δ' αὐτῶν τοῖς τεκοῦσιν εἰς δόμους πρὸς ἄκρῳ 'Αδράστῳ χρεσὶν ἔστεφον, *Æsch. Sep. Theb.* 49. Τί γὰρ; κόμας σὰς μητρὶ δῶσα τῇ φέρειν, μνημεῖά γ' ἀντὶ σώματος τοὐμοῦ τάφῳ, *Eurip. Iph. Taur.* 820. A

μνήμη, ης, ἡ, memoria; (2) mentio, commemoratio. A μνάομαι, μέμνημαι.

μνημήϊον, ᾱ, τὸ, *Ion.* pro μνημεῖον.

μνημονεύντες, 2. plur. præs. conj. act. verbi μνημονεύω. Unde

μνημόνευμα, ατος, τὸ, res, quæ memoriæ mandatur, seu memoria tenetur.

μνημονευτέον, meminisse oportet.

μνημονευτικός, ᾱ, ὁν, memoria valens, memorandi facultati præditus. Ab eod.

μνημονευτός, ᾱ, όν, qui memoria tenetur. A

μνημονεύω, fut. εύσω, memor sum, memoria teneo, memini; (2) memoro, memoriæ prodo, mentionem facio; μνημονεύομαι, memoror, celebror. Μνημονεύειν τῶν λόγων, *Act.* 20, 35. Οὓ καὶ Πλάτων μνημονεύει, *Plut.* τὰ παρελκηλυθότα. *Isocr.* περὶ τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν 'Ισραὴλ, *Heb.* 11, 22.

μνημονικός, ᾱ, όν, memoriosus, memoria valens, memor; (2) ad memoriam pertinens, memorabilis. A μνήμων.

μνημονικῶς ἔχειν, meminisse, *Bud.*

μνημοσύνη, ης, ἡ, memoria; (2) revocatio rei in memoriam; (3) Mnemosyne, mater Musarum. Ab eod.

μνημόσυνον, ᾱ, τὸ, monumentum, quod rem in memoriam revocat; memoriale, *Gl. V.* μνημόσυνα, monumenta, *Gl. V.* Ab eodem.

μνήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, memor, qui recordatur; (2) bona memoria præditus, memoria valens; memoriosus, *Ph.* A μνάομαι.

μνησαίατο, 3. plur. aor. 1. opt. med. *Ion.* pro μνήσαιντο, a μνάομαι.

μνησάσας, acc. pl. aor. 1. part. act. f. g. v. μνάω.

μνησάσκετο, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐμνήσατο.

μνήσει, 2. sing. fut. 1. ind. med. *Ion.* pro μνήσῃ.

μνησθείσα, aor. 1. part. pass. f. g.

μνησθῇ, 3. sing. aor. 1. conj. pass.

μνησιδωρῶμαι, gratum me pro beneficiis præsto.

μνησίθεος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pius, qui Dei recordatur. *Dioscorides* dicit juniperum majorem a quibusdam vocari μνησίθεον. Ex μνῆσις et Θεός.

μνησικακέω, ῶ, fut. ήσω, mali vel injuriæ memor sum; succenseo, *Gl. V.* Μνησικακῆσαι τὴν ἡλικίαν, *Arist. Nub.* 985. πολλὰ Κορινθίοις, *Dem.* Hinc

μνησικακητικός, ᾱ, όν, idem quod μνησίκακος.

μνησικακία, ας, ἡ, injuriarum tenax memoria. A

μνησίκακος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, injuriæ acceptæ memor, qui injuriæ oblivisci nequit. Ex μνῆσις et κακός.

μνησικάκως, *adv.* animo injuriarum memori, more eorum, qui ob veteres injurias simultates exercent.

μνησιπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, recordatu tristis. Ex μνῆσις et πῆμα, *damnum.*

μνῆσις, εως, ἡ, recordatio. A μνάομαι, *memoro, recordor.*

μνησιτόκος, ή, memor partus; *Epith.* fœm. non sterilis. A τίκτω.
μνήσομαι, fut. 1. ind. med. verbi μνάομαι.
μνηστεία, ας, ἡ, petitio uxoris; (2) petitio, v. c. honorum, beneficii. A μνηστεύω.
μνήστειρα, ἡ, idem quod μνηστήρ, *Pind.*
μνήστειμα, ατος, τὸ, idem quod μνηστεία, et ab eod. *it.* desponsatio, *Eur. Phœn.* 583.
μνηστευτικός, ή, όν, sponsalis, *Gl. V.* A μνηστεύω, f. εύσω, nuptias ambio; (2) nuptias concilio; de proxenetis; (3) affecto, etiam in partem deteriorem, concilio, comparo; μνηστεύεσθαι, peti in nuptias, desponderi; μνηστευθείσα, desponsata, *Philox.* Reperitur tamen et de viro ambiente. Μνηστεύειν ἀλόχης, *Theoc.* 22, 155. παιδὸς τινος, *Eur.* Μνηστεύσεσθαι ἑαυτῷ μοναρχίαν, *Plut.* Vide et *Matt.* 1, 18. A μνάομαι.
μνηστέον, idem et ab eod. Μνηστῆρας Ἑλέναν, *Theocr.* 18, 6.
μνηστήν, ῆς, ἡ, desponsata sponsa, nupta. Ab eodem.
μνηστὴρ, ῆρος, ὁ, qui nuptias alicujus ambit, procus, alicubi et memor; (2) candidatus, qui aliquid ambit; (3) dicitur etiam tropice, ut μνηστεύειν. Ab eod.
μνηστήριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ad procum pertinens. a proco proficiscens. A μνηστήρ. Hinc μνηστηριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, procis conveniens.
μνηστηροσύνια, ας, ἡ, procorum occisio seu cædes. Ex μνηστὴρ et φόνος.
μνηστήν, idem quod μνηστήρ, *Chrys.*
μνήσις, ιος, ἡ, memoria, recordatio, mentio. A μνάομαι.
μνήστρια, ας, ἡ, pronuba, nuptiarum conciliatrix. A μνηστήρ.
μνῆστρον, ᾱ, τὸ, nuptiarum arrhabo; τὰ μνῆστρα, sponsalia, *Gl. V.* Ab eod.
μνηστύς, ύος, ἡ, conciliatio, s. petitio uxoris. A μνάομαι.
μνήστωρ, ορος, ὁ, peritus, sciens, *Hes. Suid.* (2) qui nuptiarum arrhabonem loco sponsi dedit, *Hes.* A μνῆσις vel μνάομαι.
μνιαρὸς, ρὰ, ρὸν, muscosus. A μνίον.
μνιώδης, δεσσα, δεν, idem et ab eod.
ΜΝΙ'ΟΝ, ου, τὸ, muscus; alga.
ΜΝΙ'Ω, comedo, *Hes.* et *Suid.* ubi μνίει, ἐσθίει.
μνιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, muscosus. A μνίον.
ΜΝΟΥ'Α, ας, ἡ, *Hes.* οἰκετεία, familia, *i. e.* servi, servorum multitudo; apud *Athen.* communis sive vulgaris famulatus, secundum Cretenses. Vox est *Dorica.*
ΜΝΟΥ΄Σ, ῦ, ὁ, prima lanugo, pilus tener, lana mollior, *Gl. V.* μνῦς, pluma.
μνοΐα, vel μνοΐαι, ας, ἡ, servitus, *Hes.* pro μνοΐα.
μνοῖσο, 2. sing. præs. imperat. pass. *Ion.* pro μνοῦ, a *Poët.* μνάομαι, pro μνάομαι.
μνοῖται, et μνῶται, servi, apud Cretenses. A μνοΐα.
μνώομαι, memini, recordor; (2) mulieris nuptias ambio; *Poët.* pro μνῶμαι. Οὐδ' ἕτεροι μνώοντ' ἀλοσίδ φόβοιο, *Il.* 11, 71. A μνάομαι.
μνώοντο, 3. plur. imperf. ind. pass. *Ion.* et *Poët.* pro ἐμνῶντο.
ΜΟΓΓΟ΄Σ, ῦ, ὁ, qui voce est obtusa, *Ph.* μόγγος, atubus, per quod idem reddit ac βογιλάλος, ον, a μόγος. Unde
μογγέω, idem quod μογέω.
μογγερὸς, ρὰ, ρὸν, laboriosus, ærumnosus, *Eur. Med.* 208. A μόγος.
μογγερῶς, *adv.* laboriose, ærumnose, cum magna difficultate.
μογεῦμες, 1. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro μογοῦμεν.
μογεύω, idem quod μογέω, *Hes.*
μογέω, ῶ, fut. ήσω, laboro, labores tolero, ærumnas patior et perfero, cum molestiis conflictor; patior, tolero, perpetior; labore fessus sum; (2) doleo. Γειτύς τις μογέτσκεν ὑπ' ἰχθύσι, *Epigr.* Εἰ χαλεπώτερα τῶνδ' ἐμόγησεν, *Theocrit.* 26, 28. A μόγος.
μογηεφόρος, ον, labores et ærumnas afferens, *Nax.*
μογιλαλία, ας, ἡ, difficultas loquendi. A μογιλάλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui ægre et difficulter loquitur, cui impedita est lingua, *Ph.* atubus. Ex μόγις et λάλος.
μόγις, *adv.* ægre, vix, difficulter. A μόγος.
μογισαψίδαφος, difficulter humum tangens; μογισαψιδάφην Lucianus ludens dicit podagram. Ex μόγις, ἅπτομαι, et ἴδαφος.
ΜΟΓΟΣ, ου, ὁ, labor, ærumna, molestia.
μογοσπόω, ῶ, in partu vel circa partum laboro. A μογοσπόος.
μογοσπόος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, difficilis partus, *Man.*
μογοσπόος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, in partu laborans, parientibus opitulans, *Epith.* Lucinæ. Ex μόγος et τίκτω.
ΜΟ΄ΔΙΟΣ, ᾱ, ὁ, modius, mensura sedecim sextariorum. Vox Latina.
ΜΟ΄ΘΑΞ, ακος, ὁ, verna, *Ælian.*
ΜΟ΄ΘΟΣ, ου, ὁ, labor; (2) bellum; (3) pugna; (4) tumultus; (5) terror; (6) seditio.
μόθων, ωνος, ὁ, verna; (2) vilis, nullius honoris; (3) turpis et servilis molestaque saltatio; (4) nugator, garrulus; (5) fastuosus, superbus, arrogans. A μόθαξ.
μοθωνία, ας, ἡ, superbia, insolentia, arrogantia, jactantia, *Hes.* A μόθων.
μοθωνικὸς, ὴ, όν, insolens, superbus, fastuosus. Ab eod.
μοὶ, dat. sing. per *Aphæresin*, pro ἐμοί.
μοῖο, *mei*, gen. sing. *Poët.* et per *Aphæres.* pro ἐμοῦ.
μοῖρα, ας, ἡ, pars, portio; (2) gradus seu pars circuli in cœlo; (3) certa militum portio, velut decuria, cohors, manipulus; (4) sors, conditio; (5) honor; (6) pretium; (7) principis ditio; (8) fatum, secundum æque ac adversum; (9) fatum, lethum; (10) officium, munus, quod convenit alicui, dignum eo est; (11) oraculum aut alius monitus divinus; (12) senectus. Μοῖραι, Parcæ. A μείρω.
μοιραγέτης, ᾱ, ὁ, Parcarum dux, qui fatum anteit, Vid. *Paus.* lib. 5. cap. 15, et *Apollon.* 1, 1127. Ex μοῖρα et ἄγω.
μοιραῖος, αία, αῖον, fatalis. A μοῖρα.
μοιράω, ῶ, f. ήσω, divido, partior; μοιρᾶσθαι, ῶμαι, p. μεμοίρᾶμαι, sortitus, adeptus sum; sortito capio. Ὅσα ψυχῆς μεμοίρασται, *Philo.* Ab eod.
μοιρηγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, bono seu felici fato natus. Voc. μοιρηγενές. Ex γίνομαι.
μοιρηγέτης, ὁ, idem quod μοιραγέτης, *Ap.*
μοιρίη, ἡ, pars, *V. L.*
μοιρίδιος, ία, ιον, fatalis, fato eveniens. A μοῖρα.
μοιριδίως, *adv.* fataliter, *Gl. V.* A præc.
μοιρὶς, ίδος, ἡ, dividua, particularis, *Nic.* Ab eod.
μοιροδοκέω, ῶ. f. ήσω, partem capio, participeps fio. Ex μοῖρα et δέχομαι.
μοιροξαντος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, a Parcis seu fato effectus, vel perfectus. Ex ξαίνω.
μοιρολαχέω, ῶ, f. ήσω, sorte dispertior, divido. Ex μοῖρα et λαγχάνω, vel λάχος.
μοιρολόγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ fatidicus, *Ph.* Ex μοῖρα et λέγω.
μοιρολογχεῖν, consortem esse, *Pollux.*
μοιρόλογχοι, consortes facinoris, *Poll.* Ex μοῖρα et λέλογχα, p. v. λαγχάνω.
μοιρολόχαι, εἱ, qui sortito partes distributas capiunt, *Poll.*
μοῖσαν, acc. sing. *Dor.* pro μῦσαν.
μοιχάγια, ων, τὰ, multa, quam solvit mœchus deprehensus. Ex μοιχὸς et ἄγω, *captura.*
μοιχάζω, mœchor. A μοιχὸς.
μοιχᾰλὶς, ίδος, ἡ, mœcha, adultera; (2) adulterium. Ab eod.
μοιχᾶς, άδος, ἡ, adultera. Ab eod.
μοιχᾶται, 3. sing. præs. ind. med. pro μοιχάεται, a μοιχάομαι.
μοιχάτης, ὁ, adulter, *Man.*
μοιχάω, ῶ, f. ήσω, adultero, adulteri modo occupo, *Xenoph.* μοιχάομαι, ῶμαι, mœchor, adulter vel adultera sum; (2) adultero. Παιεῖ αὐτὴν μοιχᾶσθαι, *Matt.* 5, 32. Ab eod.
μοιχεία, ας, ἡ, adulterium; (2) defectio ad falsam religionem. A μοιχεύω.
μοιχευθείσα, a. 1. part. pass. f. g.
μοιχευτὸς, ὴ, όν, adulteratus, *Man.*
μοιχεύτρια, ας, ἡ, adultera, mœcha. A μοιχεύω, mœchor, adulter sum; (2) adultero, stupro, adulterio vitio. Τὴν γυναῖκα αὐτῦ μοιχεύσας, *Plato.* Ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτὴν, *Matt.* 5, 28. A μοιχὸς.
μοιχίδιος, ία, ιον, ex adulterio procreatus, adulterinus. Ab eod.
μοιχικὸς, ὴ, όν, adulterinus, in adulteria pronus. Ab eod.
μοιχικῶς, *adv.* adulterorum more.
μοίχιος, ία, ιον, adulterinus. Ab eod.
μοιχογέννητος, ον, ex adulterio natus.
ΜΟΙΧΟ΄Σ, ῦ, ὁ, adulter, mœchus; (2) genus tonsuræ indecorum ac cinædicum.
μοιχοσύνη, ἡ, idem quod μοιχεία, *Man.*
μοιχότροπος, ὁ καὶ ἡ, adulterinis moribus præditus, *Suic.* Ex μοιχὸς et τρόπος.
μοιχοτύχη, ης, ἡ, *Hes.* ἡ ὑπὸ μοιχῶν τυπτομένη, mœchis tundendum cunnum præbens; ut κακμαιτύπη. A τύπτω.
μόλγινος, coriaceus; ut μόλγινοι φυσητῆρες, folles coriacei. A
ΜΟΛΓΟ΄Σ, ῦ, ὁ, bulga, saccus coriaceus, culeus.
μολγὸς, ῦ, ὁ, depeculator, quasi pecuniam publicam emulgens. Ab ἀμέλγω.
μολεύειν, *Poll.* stolones amputare. Vide αὐτομολία.
ΜΟΛΕ΄Ω, venio, advenio, eo, vado, proficiscor; (2) transeo, prætereo; aor. 2. part. μολὼν, profectus, fœm. μολοῦσα. Τήνδε μὴ μόλης τόλιν, *Eur. Rhes.* 115.
μολίβαχθης, έος, ὁ καὶ ἡ, ut plumbum gravis; plumbeus. Ex ἄχθος.
μολίβδαινα, ης, ἡ, pila seu massa plumbea; (2) plumbago, *Gl. V.* metallicum quidam; *item* idem quod μολίβδιον; (3) herbæ nomen.
μολίβδεος, έα, εον, *contr.* μολιβδοῦς, ῆ, οῦν, plumbeus.
μολιβδικὸς, ὴ, όν, plumbarius, *Gl. V.*
μολίβδινος, ίνη, ινον, idem.
μολίβδιον, τὸ, fistula plumbea, qua utuntur medici, *Hipp.*
μολιβδὶς, ίδος, ἡ, globus, pila, lamina plumbea. A μόλιβδος.
μολιβδοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, plumbo similis, plumbum colore referens. Ex μόλιβδος et εἶδος.
ΜΟ΄ΛΙΒΔΟΣ, ου, ὁ, plumbum.
μολιβδουργὸς, ὸν, ὁ, plumbarius, *Gl. V.* Ex μόλιβδος et ἔργον.
μολιβδοφανὴς, ές, plumbo similis. Ex φαίνω.
μολιβδοχοεῖο, ῶν, fut. ήσω, plumbum fundo, confio, *Polyb.* Ex μόλιβδος et χοέω.
μολιβδόχρους, *contr.* μολιβδόχρως, ῶ, ὁ καὶ ἡ, plumbi colorem habens. Ex χρόα.
μολιβδοχρὼς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ, cujus corpus plumbeo colore est, lividus. Ex χρώς.
μολιβδώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, plumbaceus, plumbi naturam referens. A μόλιβδος.
μολίβδωμα, ατος, τὸ, opus e plumbo. Quasi a μολιβδόω, vide μολιβδόω.
μόλιβος, ᾱ, ὁ, plumbum, *Gl. V.* μόλιβδον.
μολιβοσφιγγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, plumbo præfixus. Ex μόλιβδος et σφίγγω, *stringo.*
μόλις, *adv.* vix, ægre, cum labore; μόλις δή, vix dum, *Gl. Vet.* μόλις ποτὲ, tandem aliquando, vix tandem, *Gl. Vet.* A μόλος.
μολίσκω, vado, eo, proficiscor. A μολέω.
μολόβεια, τὰ, proles aprugna, *Ælian.*
μολοβεῖς, ίδος, ὁ, mendica. A
ΜΟΛΟΒΡΟ΄Σ, ᾱ, ὁν, gulosus, vorax; (2) mendicus.
ΜΟΛΟΘΟΥΡΟΣ, ου, ὁ, molothurus, *herba.*
ΜΟΛΟΘΡΟ΄Σ, ᾱ, ὁν, qui non vocatus alienas ædes intrat.
μολοῖσαν, acc. sing. aor. 2. part. act. *Dor.* pro μολοῦσαν, a μολέω.
ΜΟ΄ΛΟΣ, ου, ὁ, labor; (2) pugna; (3) fremitus.
Μολοσσικὸς, et Μολοττικὸς, ὴ, όν, Molossicus; (2) molosso pede constans. A μολοσσός.
Μολοσσὶς, et Μολοττὶς, ίδος, ἡ, Molossia, regio Molossorum.
ΜΟΛΟΣΣΟ΄Σ, vel Μολοττὸς, ὸν, ὁ, molossus, pes metricus, ex tribus syllabis longis constans; (2) incola Molossidis, regionis Epiri; (3) sc. κύων, canis Molossus, i. e. pastoralis et magnus, seu prægrandis et generosus, quales dabat Molossia.
μολωπὶς, ίδος, ἡ, *Hes.* cuspis seu hasta mutilata; (2) pudendum virile; (3) item ægre reddens urinam. At ap. *Nic.* animal locustæ simile. Ex μόλις et ὄρξ, *cauda*, vel ὄρον, *urina.*
μόλωροι, serpentes quidam innoxii, apud *Nicand.* ex μόλω et ὄρξ, *cauda*, quod hac ingrediantur.
μολόχη, ης, ἡ, malva, *Gl. V.* pro μαλάχη.
μολόχια, malvæ, *Gl. V.* A præc.
μολπάζω, canto, decanto, celebro. A μολπή.
μολπαστὴς, ῆ, ὁ, cantor, cantator; (2) collusor. A μολπάζω.
μολπάστρια, ας, ἡ, cantrix; (2) quæ colludit. A μολπαστής.
μολπὴ, ῆς, ἡ, cantio, carmen, hymnus; (2) chori cum cantu. A μίλπω.
μολπηδὸν, *adv* cum cantu. A μολπή.

μολεγητής, οῦ, ὁ, cantor. Ab eod.

μολιβδαίνα, ης, ἡ, idem quod μολίβδαινα.

μολιβδεῖος, idem quod μολίβδειος.

μολυβδεῖος, plumbo, *Gl. Vet.* potius μολυβδόω.

μολίβδινος, idem quod μολίβδινος.

μολύβδιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, plumbeus.

μολυβδίς, idem quod μολιβδίς.

μολυβδίτης, ου, ὁ, plumbaceus, aut plumbosus. A μόλυβδος.

μολυβδίτις, ιος, ἡ, plumbea. A μολυβδίτης.

μολυβδοειδής, idem quod μολιβδοειδής.

μόλυβδος, ου, ὁ, plumbum.

μολυβδοχεύς, εως, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui plumbum tractat, plumbarius, *Gl. V.* Ex ἔργον.

μολυβδοχάλκης, ους, ὁ καὶ ἡ, qui plumbeus videtur, plumbeus adspectu. Ex φαίνομαι.

μολυβδοχοΐον, idem quod μολιβδοχοΐον.

μολυβδόχρεος, idem quod μολιβδόχρεος.

μολυβδοχώς, idem quod μολιβδοχώς.

μολυβδώδης, idem quod μολιβδώδης.

μολύβδωσις, εως, ἡ, plumbatura, *Gl. V.* ferruminatio, quæ plumbo fit. Quasi a μολυβδόω, vide μολυβδέω.

μολυβδωτός, *Gl. V.* μολυβδωταὶ, plumbatæ; quasi a μολυβδόω, vide μολυβδέω.

μολυβώδης, ους, ὁ, ἡ, idem quod μολιβδώδης.

μόλυβος, ου, ὁ, idem quod μόλιβος.

μολυβῶδες, ῆ, ὖν, plumbeus. A μόλιβος.

μολυβῶδη, ῆς, ἡ, larva, terriculamentum, *Suid.*

μόλυμμα, ατος, τὸ, inquinabulum, *Gloss. Vet.*

μολυνίη, ης, ἡ, podex, quia excrementis polluitur. A μολύνω.

μολυνοπεκγμονέω, res fœdas (*inpr.* in Venere) facio. Ex μολύνω et πεκγμα.

μόλυνσις, εως, ἡ, inquinatio, contaminatio, inquinamentum; (2) lenis concoctio, parum a cruditate differens. A

ΜΟΛὙΝΩ, fut. ῡ̃νῶ, polluo, inquino, contamino, conspurco; attamino; deturpo; fœdo; incesto; (2) dicitur et de coloribus, tingo, inficio; ἐμόλυναν, 3. pl. aor. 1. fœdarunt; ἐμολύνατο, 3. sing. aor. 1. med. contaminatus est; imper. aor. 1. μόλυναν, inquina, *Gl. Vet.* Τὸν ἄναξον ἐν ἄνθεσι παῖδα μολύνει, *Theocr.* 5, 87. Περὸς ὀλίγον τῷ πυρὶ μεμολυσμένα, *Heliod.*

μολυρὶς, ίδος, ἡ, locusta, *Suic.*

μόλυσμα, ατος, τὸ, macula; μολύσματα, piacula, *Ph.* A μολύνω.

μολυσμώδης, ες, ὁ, inquinatio, contaminatio, inquinamentum, contagium. Ab eod.

μόλω, venio, ut hinc sit aor. 2. μολὼν, ἔμολον.

μομφὴ, ῆς, ἡ, querela, querimonia. A μέμφομαι.

μονοδίτρος, ή, όν, singularis, unicus; (2) solitarius. A μονάς.

μοναδικῶς, *adv.* in unitate; (2) solitarie.

μοναδὸν, *adv.* solummodo, solum, *Nicand. Schol.* A μόνος.

μονάζω, fut. άσω, solitariam vitam ago, solus dego. A μόνος.

μοναλκὴς, ές, excellens, robustus, ita ut solus esse videatur robustus, *Hes.*

μονάπανθος, ου, ὁ καὶ ἡ, unam tantum spinam habens. Ex μόνος et ἄκανθα.

μονάλυσις, εως, ἡ, simplex catena, torques, *Poll.* Ex μόνος et ἄλυσις, *catena.*

μονάμπυκες πῶλοι, *Euripidi oi κέλητες*, ab unico fræno; vide infra μονάτως; idem habet μοναμπυκὸς, nom. unde *Pind.* μοναμπυκία, ᾱς, ἡ, ars desultoria, seu agitatio equorum quæ fit uno fræno.

μοναυδέω, ῶ, uni viro nupta sum, unicum maritum habeo, uno contenta sum. Ex ἀνήρ.

μόναυδος, ον, ἡ, univira, *Gl. V.* Ex iisd.

ΜὈΝΑΠΟΣ, ου, ὁ, Pæonibus monapus, *bestia.*

μοναρχέω, solus impero, solus dominor, pass. μοναρχεῖσθαι, dicitur regio, quæ unius duntaxat imperio subest. A μοναρχός.

μοναρχης, ου, ὁ, monarcha, qui solus imperat. Ex μόνος et ἀρχή.

μοναρχία, ας, ἡ, monarchia, unius dominatus, seu imperium; *Ph.* dictatura.

μοναρχικὸς, ή, όν, ad monarchiam seu monarcham pertinens; (2) monarchiæ favens; (3) monarchiam adfectans, *Gl. V.* μοναρχικὸν, dictatorium. A

μοναρχὸς, ῆ, ὁ καὶ ἡ, qui solus imperat, monarcha; (2) dictator, *Ph.* Ex μόνος et ἀρχή.

μονὰς, άδος, ἡ, unitas, unio; (2) unum punctum in tesseris, idem quod atomus. A μόνος.

μοναστήριον, ου, τὸ, monasterium, locus ubi vita solitaria agitur. A μοναστής.

μοναστὴς, οῦ, ὁ, homo, qui solus degit, solitarius. A μονεύω.

μοναστικὸς, ή, όν, ad homines solitarios pertinens; (2) solitarius. A μοναστής.

μονάσγειος, ας, ἡ, mulier solitaria, quæ vitam solitariam agit, monialis. Ab eod.

μονάτωρ ίτσος, equus desultorius, singulator, *Schol. Aristoph.* A μόνος.

μοναυλέω, ῶ, fut. ήσω, tibia una cano. A μόναυλος.

μοναυλία, ας, ἡ, vita solitaria, cælibatus. A μόναυλος, *solus stabulans.*

μοναύλιον, ου, τὸ, organum quoddam tibiale unius cantus. Ab eod.

μόναυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, tibia simplicem sonum edens; μόναυλος, etiam ejusmodi organo utens; τὸ μόναυλον, scil. μέλος, unius tibiæ modulatio. Ex μόνος et αὐλὸς, *tibia.*

μόναυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui solus stabulatur, seu habitat. Ex μόνος et αὐλή.

μοναχῇ, *adv.* unice, uno tantum modo.

μοναχικὸς, ή, όν, ad solitarios homines pertinens, monachicus, monasticus.

μοναχόθεν, *adv.* ex una tantum parte. A μονᾶχος, ὁ, ὁν, unicus; (2) solitarium degens vitam, homo solitarius, monachus: μοναχὴ ἴδσις, apud *Xenoph.* est via, per quam propter angustias singuli tantum homines possunt incedere. Sed lectio variat, *Ern.* A μόνος.

μοναχῶς, *adv.* tantummodo. A μοναχός.

μοναχῶς, *adv.* unice, uno modo, singulariter. Ab eod.

μονέντερον, ου, τὸ, magnum intestinum, colum. Ex μόνος et ἔντερον.

μονὴ, ῆς, ἡ, mansio, quies, desidia, mora; (2) monasterium. A μένω.

μονῆς, ου, ὁ, solitaria, *Man.*

μονήποιτος, ὁ καὶ ἡ, cœlebs. A κοίτη.

μονημέριος, ία, ιον, diarius, qui est unius diei. In *Epigr.* μονημέριον, ου, unius diei spectaculum, *Rob.* Ex μόνος et ἡμέρα.

μονήμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex iisd.

μονήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, solitarius, solivagus. A μόνος.

μονήρης ναῦς, et μονῆρες πλοῖον, uniremis navis, simplicem remorum ordinem habens. Ex μόνος et ἐρέσσω, *ordino.*

μονθύλευσις, plur. μονθυλεύσεις, exquisitorum ciborum apparatus, *Pollux.* Vide ὀνθύλευσις.

μονθυλευτὴς, οῦ, ὁ, coquus, ciborum exquisitorum parandorum artifex.

μονθυλεύω, exquisite condio cibos.

μονίας, ου, ὁ, sobrius, *Hes.* A μόνος.

μόνιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, constanter manens, stabilis, immobilis, stabili sede degens; sedulus, officiosus, *Ph.* Hinc τὸ μόνιμον, ου, constantia. A μονή. Hinc

μονιμότης, ητος, ἡ, constantia, stabilitas.

μονίμως, *adv.* constanter, stabiliter.

μονιὸς, οῦ, ὁ, vel μόνιος, ου, ὁ, solitarius, solivagus, silvestris, ferus, *inpr.* dicitur de apro. A μόνος.

μόνιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui uno equo utitur; (2) qui singulari equo vectus cursu certat, singulator. Ex μόνος et ἵστος.

μονοβάλανος, ον, *Epith.* clavis, unum dentem habens.

μονοβάμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, solus incedens, *R.* Ex μόνος et βαίνω.

μονοβίβλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui unico continetur libro, vel qui unum continet librum; τὰ μονοβίβλα, libri singulares, *R.*

μονόβολον, τὸ, unum truncum habens.

μονογαμέω, ῶ, f. ήσω, semel tantum uxorem duco.

μονογαμία, ας, ἡ, status, quum quis semel tantum habet uxorem, *Suic.* A

μονόγαμος, ὁ καὶ ἡ, qui unas tantum nuptias contraxit; semel tantum uxorem habens.

μονογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, singularis, unigenitus; unigena, *Ph.* A γόνος.

μονογενῶς, *adv.* unice, maxime, præcipue.

μονόγλωσσος, vel μονόγλωττος, ὁ καὶ ἡ, qui una tantum utitur lingua, *Suic.* A γλῶσσα.

μονογνώμονες, qui unius sunt sententiæ, vel ab una sententia pendent. A γνώμη.

μονόγονος, *Poët.* μονόγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, unigenitus, *Rob.* Ex μόνος et γίνομαι.

μονογράμματος, ου, ὁ καὶ ἡ, unica litera constans, *Suic.* Ex μόνος et γράμμα.

μονόγραμμος, ου, ὁ καὶ ἡ, quasi delineatus tantum, non additis reliquis quæ picturam absolvunt; dicitur et de macilento, extenuato deformique, s. subtili nimis. Apud *Cic.* Epicurus Deos monogrammos vocat. A γραμμή.

μονοδάκτυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui unum tantum digitum habet, *Suic.*

μονοδέρκτης, ου, ὁ, qui unum tantum oculum habet; unoculus. Θησεὺς Κύκλωπι τῷ μονοδέρκτῃ, *Euripid. Cyclop.* 77. A δέρκω.

μονοδιαιτασία, ας, ἡ, solitaria vivendi ratio. Ex μόνος et διαιτάομαι.

μονόδους, οντος, ὁ καὶ ἡ, qui unicum habet dentem; qui unum os habet dentium loco.

μονόδοτον φυτὸν, planta unicum truncum habens, *Rob.* Ex μόνος et δέτον.

μονοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, unam formam habens, uniformis. Ex μόνος et εἶδος.

μονοειδῶς, *adv.* una forma.

μονοείμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, unica tantum tunica seu veste indutus. Ex μόνος et εἶμα.

μονοζύγης, έος, ὁ καὶ ἡ, q. d. unijugis; unicus; μονοζυγὲς σάνδαλον, in *Epigr.* unicum calceamentum. Ex μόνος et ζυγός.

μονόζυξ, υγος, ὁ καὶ ἡ, q. d. unijugis, unicus.

μονόζωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, unicam zonam habens; μονόζωνοι, apud *Suid.* honoratiores milites cingulo a cæteris distincti; (2) latrunculi. Ex μόνος et ζώνη.

μονόζωστος, v. μονόζωνος, *Ath.*

μονοήμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui unius est diei, diarius. Ex μόνος et ἡμέρα.

Μονοθελῆται, hæretici, qui Christo unicam tantum tribuebant voluntatem. Ex θέλω.

μονοθρηνέω, ῶ, solus lamentor, *Suic.*

μονόθυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui unas tantum habet fores, q. d. uniforis, univalvis. Apud *Aristot.* μονόθυρον, est genus concharum unifore et univalve. A θύρα.

μονοίκητος, ον, solitarius. Ab οἰκέω.

μονοκάλαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui unum habet calamum, *Suic.*

μονόκαμπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, unum habens inflexum; μονόκαμπτοι, unicum habentes inflexum, de pedum digitis, *Aristot.*

μονόκαυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, unicaulis, *Gl. Vet.* unico vel simplice caule constans.

μονοκέρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui unum solumque cornu est; unico duntaxat cornu armatus. Ex μόνος et κέρας.

μονόκερως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, unicum tantum cornu habens; (2) monoceros, seu unicornis, animal quoddam quadrupes.

μονοκεφάλος, ὁ καὶ ἡ, unicum caput habens.

μονόκλαυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ab uno tantum lugetur, *Rob.* Ex μόνος et κλαίω.

μονοκληρονόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui unicus est hæres, nullos habens cohæredes.

μονόκλωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, unicum ramulum habens. Ex μόνος et κλών.

μονοκοίλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, unicum ventrem habens. Ex μόνος et κοιλία.

μονοκοιτέω, ῶ, solus cubo. A κοίτη.

μονόκοκκος, ου, ὁ καὶ ἡ, unicum granum habens. Hinc τὸ μονόκοκκον, ου, unio, margarita. *Gl. V.* μονόκοκκα, uniones.

μονοκόνδυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, unum nodum seu tuber habens.

μονοκότυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, de polyporum quodam genere, qui unam cavitatem habet in cirris, seu flagellis, in quo unum tantum acetabulum est. Ex μόνος et κοτύλη.

μοναρχία, ας, ἡ, unius imperium, monarchia, *Suid.* A

μονοκράτως, ορος, ὁ καὶ ἡ, qui solus rerum potitur; qui solus imperium obtinet. Ex μόνος et κρατέω.

μονοκρηπὶς, ίδος, ὁ καὶ ἡ, unam tantum crepidam habens, uno tantum calceo indutus.

μονόκροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui uno tantum pulsu movetur; μονόκροτος ναῦς, navis quæ uno remorum ordine (uno remo, *Ern.*) impellitur.

μονόκυκλος, ου, ὁ καὶ ἡ, unicum circulum seu orbem habens.

μονόκωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, uno colo seu membro constans; (2) uno artu porrectus; (3) unam tantum contignationem habens. Ex μόνος et κῶλον.

μονόπωτος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, uno remo utens. Ex μόνος et κώπη.

μονολένυθος, ὁ καὶ ἡ, unicum vitellum habens.

μονολεχής, ές, ὁ καὶ ἡ, qui solus cubat, *Ph.* unicuba. Ex μόνος et λέχος.

μονολήκυθος, ον, unam modo ampullam habens.

μονολήμματος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, una sumtione constans, genus syllogismi. A λῆμμα.

μονόλιθος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, ex unico lapide factus, unico lapide constans.

μονολογία, ας, ἡ, soliloquium, *Gl. V.* A

μονολόγος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, soliloquus, *Gl. V.*

μονόλοπος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, uno tantum tunica aut una cortice tectus.

μονόλυκος, ὁ, lupus solitarius, solivagus.

μονόλωτος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, unam vestem habens, *Suic.* Ex μόνος et λῶτος.

μονομάζος, ἡ, unam mammam habens, *Epith.* Amazonum.

μονομάτωρ, *Dor.* pro μονομήτωρ.

μονομαχεῖον, τὸ, idem quod μονομάχιον.

μονομαχέω, ῶ, f. ήσω, singulari certamine pugno. Χωρὶς μονομαχεῖν πάντὸς στρατοῦ, *Eur. Ph.* 1226. Μονομαχεῖ ἡ φύσις μετὰ τῆ νοσήματος, *Al. Aph.* A μονομάχος.

μονομάχης, ὑ, ὁ, idem quod μονομάχος, pl. μονομάχαι, *Clem. Alex.* Ab eod.

μονομαχία, ας, ἡ, singulare certamen, digladiatio ; *Ph.* gladiatorium ; *al. Gl. V.* duellum. Ab eod.

μονομαχικὸς, ἡ, ὸν, gladiatorius.

μονομάχιον, ὑ, τὸ, idem quod μονομαχία, *Ph.* assarium.

μονομάχος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, singulari certamine pugnans, gladiator. Ex μόνος et μάχη.

μονομαχοτροφεῖον, ὑ, τὸ, ludus gladiatorius. Ex μονομάχος et τρέφω.

μονομαχοτρόφος, ὑ, ὁ, lanista, *Ph.* Ex iisd.

μονομέρεια, ας, ἡ, quum inaudita altera parte aliquid facimus seu judicamus. A

μονομερὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, unius partis, unicus, item simplex. Ex μόνος et μέρος.

μονομερῶς, *adv.* ex una tantum parte specialiter, non in universum, simpliciter.

μονόμαστος, ον, uno pede constans, sc. versiculus scenicus.

μονομήτωρ, ὁ καὶ ἡ, privatus matre, *Schol. Eur.* solam matrem superstitem habens.

μονόμιτος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, simplici licio seu filo textus.

μονόμματος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, unoculus, in *Epigr.* At *Hes.* uniformis, simplex. Ex ὄμμα.

μονόμορφος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, uniformis, *Rob.* Ex μόνος et μορφή.

μονόμοσχος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, singularem habens pediculum, *Suic.*

μόνον, *adv.* solum, tantum, solummodo, duntaxat. A μόνος.

μονονὺ, fere, propemodum, tantum non.

μονονὺχι, *adv.* idem.

μονονυχί, *adv.* idem.

μονόξοος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, unicam et simplicem fissuram habens. Ex μόνος et ξέω.

μονόξυλος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, ex uno ligno confectus ; monoxylon navigium ex unica arbore cavatum, *Gl. V.* μονόξυλον, linter, *Xen. Anab.* lib. 5. (2) unicum truncum habens, de virgulto, arbore. Ex μόνος et ξύλον.

μονούσιος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, cujus substantia sola est, solus in suo genere, et nihil substantiæ suæ simile habens ; ut luna, sol, cœlum. Ex μόνος et οὐσία.

μονοπάθεια, ας, ἡ, adfectus et morbus unus. Ex μόνος et πάθος.

μονόπαις, αιδος, ὁ καὶ ἡ, unigena, unicus, item unum modo filium vel filiam habens.

μονοπάτιον, ὑ, τὸ, semita, seu via, per quam tantum uni patet incessus. A πάτος.

μονοπέδιλος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, uno indutus calceo. Ex πέδιλον.

μονοπείρει λύκοι, lupi, qui non cum aliis, sed seorsum prædantur ; a μονοπείρης, ὑ, ὁ. Ex πείρα.

μονόπετλος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, uno simplici peplo indutus.

μονόπηκτος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, unam tantum habens peram. Ex μόνος et πήρα.

μονόπλευρος, ον, unum latus habens.

μονοπόδιον, ὑ, τὸ, mensa, sedile, vel simile quidpiam, unum tantum habens pedem. A

μονόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, unum tantum habens pedem, *Gl. V.* unipes.

μονοπραγματίω, ῶ, fut. ήσω, unicam rem curo, non alienis rebus me immisceo. Ex μόνος et πρᾶγμα.

μονοπρόσωπος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, qui unius solum personæ est ; ut μονοπρόσωπος ἀντωνυμία, pronomen unius personæ, ut ἐκεῖνος.

μονοπροσώπως, *adv.* sub una tantum persona.

μονόπτερος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, unicam tantum habens pinnam. Ex μόνος et πτερόν.

μονόπτωτος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, unicum tantum habens casum. Ex μόνος et πτῶσις.

μονοπωλέω, ῶ, f. ήσω, solus quidpiam vendo, monopolii jus ad me rapio. Μονοπωλεῖν, *Strab.* A

μονοπώλης, ὑ, ὁ, qui solus aliquid vendit, qui arbitrium vendendi habet.

μονοπωλία, ας, ἡ, privilegium, quo quis solus quidpiam vendere potest, monopolium.

μονοπώλιον, ὑ, τὸ, idem et ab eod.

μονόπωλος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, qui uno equo vehitur. Μονόπωλον ἐς ἄλσ, *Eur. Orest.* 1000. Ex μόνος et πῶλος.

μονόῤῥιζος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, unicam vel simplicem habens radicem. Ex μόνος et ῥίζα.

μονόῤῥυθμος, ον, *Epith.* domus, quæ ab uno incolitur, apud *Æsch.*

μόνορχις, εως, ὁ, qui unicum tantum testiculum habet, *Gl. Vet.* unitestis, unicoleus.

ΜΟ'ΝΟΣ, μόνη, μόνον, solus, unus ; (2) singularis, simplex ; (3) desertus, separatus, sejunctus ; (4) cælebs, viduus.

μονοσάνδαλος, ὁ καὶ ἡ, uno calceo indutus.

μονόσιροι ὄρνεις, Alexandriæ in Ægypto sunt gallinæ, ex quibus galli pugnaces nascuntur, bis et ter ova foventes ; ut est in *Geopon.* lib. 14. Sunt qui Indicas gallinas vulgo dictas interpretentur.

μονοσιτέω, ῶ, f. ήσω, semel per diem cibum sumo ; (2) solus edo.

μονοσιτία, ας, ἡ, quum quis semel per diem cibum sumit ; (2) quum quis solus et sine conviva vescitur. A

μονόσιτος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, qui semel per diem cibum capit ; (2) solus et sine conviva cibum capiens, tenui victu ob paupertatem utens, hinc etiam parasitus. Ex μόνος et σῖτος.

μονοσκελὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, sive μονόσκελος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, unum tantum crus habens. Ex μόνος et σκέλος.

μονόσκηπτρος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, solus sceptrum gerens, monarcha. Ex μόνος et σκῆπτρον.

μονόσιγος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, unicam contignationem habens, *Rob. Suic.*

μονοσπλέχης, ος, ὁ καὶ ἡ, sive μονοσπέλεχος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, unum a radice caudicem habens. Ex μόνος et σπέλεχος.

μονόσσεος, seu μόνοσσος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, ex uno osse constans. Ex μόνος et ὀστέον, *os.*

μονοσταχὴς, ὁ καὶ ἡ, solus iter faciens, sine comitibus, satellitibus.

μονόστιχος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, ex uno versu seu ordine constans ; τὸ μονόστιχον, unus versus.

μονόστολος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, unam stolam habens ; (2) solus et desertus, qui solus missus est, qui solus it. Ex μόνος et στολὴ, *stola*, vel στέλλω, *mitto.*

μονόστομος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, unicam habens aciem, altera tantum parte scindens. Ex στόμα.

μονοστρόβυγξ, γος, ὁ, *Epith.* Priapi.

μόνοστρος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, idem quod μονόστεος, *Aristot.* Ex μόνος et ὀστέον.

μονοστροφικὸς, ἡ, όν, idem quod μονόστροφος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, ut μονόστροφος ᾠδὴ, oda unicam habens stropham. Apud *Theophr.* μονόστροφος ἄμαξα, *Gaza interprete*, plaustrum simplicis verticis. A στροφή.

μονοσυλλαβέω, per unam syllabam pronuncio. A

μονοσύλλαβος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, una tantum syllaba constans. Ex μόνος et συλλαβή.

μονοσυλλάβως, *adv.* una syllaba.

μονότεκνος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, unam tantum habens prolem. Ex μόνος et τέκνον.

μονότης, ὑ, ὁ, solitarius ; rectius μονώτης.

μονότης, ητος, ἡ, unitas ; (2) vita cælebs, cælibatus, *Suic.* Ab eod.

μονοτοκέω, ῶ, f. ήσω, unum uno partu edo, *Suic.*

μονοτοκία, ας, ἡ, partus, quo una proles tantum editur, *Suic.* A

μονοτόκος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, unam prolem edens. Ex μόνος et τίκτω.

μονοτονία, ἡ, unus idemque tenor ; (2) contumacia, pertinacia, pervicacitas. A

μονότονος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, uno tenore procedens ; (2) contumax, pervicax, pertinax, *Ph.* Ex μόνος et τόνος.

μονοτόνως, *adv.* uno eodemque tenore.

μονοτράπεζος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, pauper, solus cibum capiens. Ex μόνος et τράπεζα.

μονότροπος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, unius modi, simplex ; unius sensus, *Gl. V.* (2) solitarius ; (3) cælebs ; (4) austerus, contumax.

μονοτρόπως, *adv.* uno tantum ac singulari modo.

μονοτροφέω, ῶ, f. ήσω, unum pasco, nutrio ; *pass. med.* solus pascor. Ex μόνος et τρέφω.

μονοτροφία, ας, ἡ, nutritio unius animalis ; (2) pastus solitarius. Ex iisd.

μονότροχος, carruca, *Gl. V.*

μονοχία, ας, ἡ, vita solitaria, cælibatus. Ex μόνος et ἔχω.

μονοφαγέω, ῶ, f. ήσω, solus comedo, neminе ad cœnam invitato.

μονοφαγία, ας, ἡ, quum quis solus comedit, neminemque ad cœnam invitat.

μονοφαγίστατος, ὑ, ὁ, qui præ omnibus aliis solus comedere solet. A

μονοφάγος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, qui solus cibum capit.

μονοφαλαγγία, ας, ἡ, unica phalanx, *Rob.* Ex μόνος et φαλάγξ.

μονόφαντος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, solus apparens. Ex μόνος et φαίνω.

μονόφθαλμος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, unum oculum habens, unoculus ; luscus, *Phil.*

μονόφθογγος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, unicum sonum habens.

μονόφορβος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, solus pascens. Ex μόνος et φορβή.

μονόφρενες, ὑ, ὁ καὶ ἡ, ex una tantum parte munitus ; (2) ab uno custoditus. Ex μόνος et φρενές.

μονόφρων, ὁ καὶ ἡ, sui sensus atque judicii.

μονοφυὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, unius naturæ, simplex, non geminus ; (2) unistirpis ; simplicem stirpem habens. Ex μόνος et φυή.

μονόφυλλος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, unum folium habens.

μονόφυλος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, unius generis, *Rob.* Ex μόνος et φυλή.

Μονοφυσῖται, ῶν, οἱ, hæretici, qui unicam tantum in Christo naturam statuebant, *Suic.* Ex μόνος et φύσις.

μονοχαλίνιος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, unum frænum habens.

μονόχειρ, ρος, ὁ καὶ ἡ, unam habens manum ; unimanus, *Gl. V.*

μονόχηλος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, solidam et non fissam habens ungulam. Ex μόνος et χηλή.

μονοχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, unicam tunicam habens, unica et simplici tunica indutus.

μονοχιτωνέω, ῶ, unicam tunicam habeo, simplici tunica indutus sum, *Suic.* A præced.

μονόχορδος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, una intentus chorda. Ex μόνος et χορδή.

μονόχρονος, ον, unum tempus habens ; dicitur de una syllaba eademque brevi ; nam longæ sunt δίχρονοι.

μονόχροος, *contr.* μονόχρως, ὑ, ὁ καὶ ἡ, unicolor, qui unius ejusdemque coloris est. Ex μόνος et χρόα.

μονοχρώματος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, idem. A χρῶμα.

μονόχρωμος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

μονόχρως, ὑ, ὁ καὶ ἡ, unicolor ; neutr. τὸ μονόχρων.

μονοψήφιος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, unius suffragii, *R.*

μόνων. ὦ, fut. ώσω, solum relinquo, desero, destituo ; (2) ad unum redigo, unum solum reddo ; μονόομαι, ῶμαι, relinquor ; a. 1. part. μονωθεὶς, solus relictus ; perf. part. μεμονωμένος, solitarius, destitutus, *Gl. V.* solus. Οἵ μοι, τὶ δράσω δῆτα σὺ μονώμενος ; *Eur. Alc.* 377. δισσοτῶν, *id. Rhes.* 872. A μόνος.

μονῳδέω, ῶ, f. ήσω, solus canticum aliquod recito ; (2) solus lamentor, carmen flebile cano ; (3) lugeo. A μονῳδός.

μονῳδία, ας, ἡ, cantio solitaria, monodia, cum unus tantum in scena canticum recitat, et non simul chorus. Ab eod.

μονῳδὸς, οῦ, ὁ, poëta, qui sub una tantum persona argumentum aliquod exponit ; (2) qui solus cantat sine choro. Ex μόνος et ᾠδὸς, *cantor.*

μονωθεὶς, a. 1. part. pass. verbi μονόω.

μονώνυξ, χος, ὁ καὶ ἡ, solidas ungulas habens, cujus ungulæ solidæ sunt, et individuæ. Ex μόνος et ὄνυξ.

μονώνυχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

μόνως, adv. solum, tantummodo, tantum. A μόνος.

μόνωσις, εως, ἡ, desolatio; (2) solitudo, singularitas, unitas. A μονόω.

μονώτατος, solus omnium. A μόνος.

μονώτης, ᾱ, ὁ, solitarius; f. μονώτις, ίδος, solitaria. A μονόω. Hinc

μονωτὶ, adv. clam, solitario, *Vulg. Lex.*

μόνωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, unam aurem habens; (2) unam ansam habens. Ex μόνος et ὦς, *auris, ansa.*

μονώψ, ῶπος, ὁ, unoculus. Ab ὤψ.

μόνωψ, ωπος, ὁ, bonasus, alias μόνατος, *Ælian.*

μόρα, ας, ἡ, mora, militum agmen apud Lacedæmonios. A μοῖρα, *pars.*

μόργιον, *Hes.* μέτρον γῆς, ὃ ἐστι τὸ πλέθριον, jugerum. *Germ.* etiam EIN MORGEN. A μόργος, *Ern.*

μοργνύω, abstergo. Vide ὀμοργνύω.

μόργος, vel μοργὸς, septum; crates in curru. μορεῖα, ας, ἡ, morus, *arbor.*

μορέω, ῶ, laboro, adfligor, *Hes.* (2) divido, sortior; μεμόρηκα, perf. act. affixi, *Nic.* μεμόρημαι, perf. pass. sortitus sum, fatum mihi est. Ἀλλ' ἦγ' ἐμοὶ μόρον αἰὲν ἀμείλιχον μεμόρηται, *Apoll. Rhod.* lib. 1, 646.

μόρημα, τὸ, ramentum, cumulus, *V. L.*

μορία, ας, ἡ, pars, *Hes.* A μοῖρα.

μορία, ας, ἡ, oleа sacra. Ab eod.

μόριμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, fatalis. A μόρος.

μόριον, ᾰ, τὸ, particula, portiuncula; pars; pars corporis; membrum genitale, pudendum, *Gl. V.* μορία, genitalia. *Philosophi* sic vocant et speciem subjectam generi, unde et a *Cicerone pars* vocatur, *Ern.* Ab eodem.

μόριος, ρία, *Ion.* μορίη, ριον, partialis, in *Epigr.* Ab eod.

Μόριος Ζεὺς, Jupiter Morius, i. e. inspector sacrarum olearum, *Soph. Œd. Col.* 704. A μορία. Unde

μορὶς, ίδος, ἡ, pars, portio; ex *Herod.*

μορμολύκειον, vel μορμολυκεῖον, ᾰ, τὸ, larva seu persona tragicorum et histrionum; (2) spectrum, terriculamentum. A μορμώ.

μορμολύκη, ης, ἡ, larva, spectrum. Ab eodem.

μορμολύττομαι, territo, perterrefacio, et proprie quidem larvis et similibus terriculamentis deterreo; (2) formido, metuo. Πότερα Λυδὸν, ἢ Φρύγα, ταυτὶ λέγουσα, μορμολύττεσθαι δοκεῖς; *Arist. Av.* 1250. Ab eod.

μορμορωπὸς, ut μορμορωπὰ ῥήματα, verba terrifica, *Arist. Ran.* 1040. Ex μορμὼ et ὤψ.

ΜΟΡΜΥΛΟΣ, ᾱ, ὁ, piscis quidam marinus.

μορμυρίζω, f. ίσω, aquæ strepitum refero; *Gl. V.* murmuro. A μορμύρω.

ΜΟΡΜΥΡΟΣ, ᾱ, ὁ, mormyra, piscis quidam marinus; *item* μορμυρίων, unde Mirmillones putantur habere nomen.

ΜΟΡΜῨΡΩ, murmuro, proprie ut fluvius cum strepitu fluens; (2) inundo. Ἀφρῷ̣ μορμύρων ῥέεν ἄσπετος, *Il.* 18, 403. Τῇ δ' ἔτι Σαρδόνιος μορμύρεται ἐγγύθι πόντος, *Dion. Per.* 82.

μορμυρωπὸς, ᾱ, ὁ, Solis *Epith.* ubi ex defectu subobscurus est, aut sanguineus.

μορμύσσομαι, terreo. A μορμώ.

ΜΟΡΜΩ̆, όος, *contr.* οῦς, ἡ, Mormo, mulier horrendo adspectu et terrifico; (2) larva, terriculamentum, *Gl. V.*

μορμὼν, όνος, ἡ, idem.

μορμωτὸς, ἡ, όν, terrificus, *Lycoph.* 342.

μορξαι, a. 1. inf. act. verbi μόργνυμι.

μορσῖνος, ὁσσα, όεν, fatalis, exitiosus, mortifer; (2) elaboratus, multo cum labore confectus. A μόρος.

μόρον, ᾰ, τὸ, morum, fructus mori arboris. A μορέα.

μορσοπόνεω, ῶ, fatalibus calamitatibus premor.

μόρος, ᾰ, ὁ, portio; (2) fatum, mors, lethum; (3) sors. A μείρω.

ΜΟ̆ΡΟΧΘΟΣ, ᾰ, ὁ, morochthus, lapis quidam Ægyptius, quo utebantur ad vestes dealbandas.

μόρσιμος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, fatalis, *Gl. V.* fatifer; μόρσιμον, fatale, *Ph.* A μόρος.

μορτὴ, vel μόρτη, pars, quæ solvitur ex fructibus; pars fructuum quam colonus a domino accipit, *Poll. Hes.*

μορτὸς, ὁν, mortalis; (2) niger fuscas, *Hes.*

ΜΟΡΤῨΣΣΩ, inquino, contamino, fœdo; ut hinc sit μεμορυγμένα, perf. pass. part. inquinata, *Od.* 13, 435.

μορφάζω, f. άσω, nuo, annuo, *Hes.* (2) gestus fingo in saltatione, *aliqs etiam* vultum varie fingo. A μορφή. Hinc

μορφασμὸς, ᾰ, ὁ, conformatio vultus et gestuum, genus saltationis, quo diversorum animalium motus repræsentabantur.

Μορφεὺς, έως, ὁ, Deaster gentilium, Somni filius, dormientibus varias rerum formas objiciens. A

ΜΟΡΦΗ̆, ῆς, ἡ, forma.

μορφήεις, ήεσσα, ήεν, *Dor.* μορφάεις, formosus, *Rob.* A μορφή.

μορφίζω, *Ammon. sed vitio operarum pro* μορφάζω. *Et hæc vox est repudianda.*

μορφνὸς, gen. sing. *Ion.* pro μορφνῦ. A μορφνὸς, ἡ, όν, obscurus, tenebricosus, *Suid.* (2) flavus, fulvus, *Hes.* (3) ὁ μορφνὸς, aquila quædam apud *Arist. Gl. V.* ὁ μορφνὸς, ὀγρωικὸν ὄρνεον (ruralis avis) emissulus. Ab ὄργνυς, idem.

μορφοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, formalis. Ex μορφὴ et εἶδος.

μορφοποιέω, ῶ, fut. ήσω, formam facio, formo, conformo; μορφοποιοῦμαι, formor, formam accipio, *Suic.* Ex μορφὴ, et ποιέω.

μορφοποιΐα, ας, ἡ, efformatio. Ex iisd.

μορφοσκοπέω, ῶ, formam specto.

μορφόω, ῶ, fut. ώσω, formo, figuro; a. 1. pass. ἐμορφώθην, μορφωθῇ, in *conj.* formetur; μεμορφωμένος, perf. part. informatus. Ἄχεις ὃ μορφωθῇ Χριστὸς ἐν ὑμῖν, *Gal.* 4, 19. A μορφὴ. Unde

μορφώνω, formam lenociniis exorno, *Hes.*

Μορφὼ, ὠος, *contr.* οῦς, ἡ, cognomen Veneris apud Lacedæmonios, calyptram et pedicas habentibus. Ab eod.

μόρσιμα, ατος, τὸ, forma, species, somnium, spectrum. A μορφόω.

μόρφωμα, ατος, τὸ, formatrix. Ab eod.

μόρφωσις, εως, ἡ, formatio, figuratio; (2) forma, imago.

μορφωτικὸς, ἡ, όν, q. d. formativus, formandi vim habens, *Suic.* Ab eod.

μορφώτρια, ας, ἡ, formatrix. Ab eod.

ΜΟ̆ΣΣΥΝ, vel μόσυν, υνος, ὁ, turris, propugnaculum; (2) turris lignea, propugnaculum ligneum, *proprie* domus, *Apoll. Rhod.* lib. 2, 1028.

Μοσσύνοικοι, v. Μοσύνοικοι, Mosynœci, gens Pontica in turribus ligneis habitans. Ex μόσυν et οἶκος.

μοσχάριον, ᾰ, τὸ, parvus vitulus, vitulus tenellus, *Dim.* a μόσχος.

μοσχὰς, άδος, ἡ, bucula, vitula, juvenca, vacca, *Gl. V.* A μόσχος.

μοσχὴν, *contr.* μοσχῆ, ῆς, ἡ, scil. δορὰ, pelli vitulina. Ab eod.

μοσχεῖα, ας, ἡ, surculorum plantatio, *Ph.* plantatio. A μοσχεύω.

μόσχειος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vitulinus; μόσχειον, vitulina, *Gl. V.* et pl. μόσχεια, vitulina, *Gl. V.* A μόσχος.

μόσχευμα, ατος, τὸ, surculus, qui ex arbore demptus plantatur; stolo, tenella planta, *Gl. V.* propago. A μοσχεύω.

μοσχευματικὸς, malleolaris, *Gl. Vet.* A præc.

μοσχεύω, f. εύσω, surculis ex arbore demptis sero; sero, planto. A μόσχος.

μοσχηδὸν, modo seu more vituli. Ab eod.

μοσχίας, ᾱ, ὁ, ad vitulum accedens aries triennis, *Eust.* (2) lepusculus, *Poll.* (3) agnus, *Poll.* Ab eod.

μοσχίδιον, ᾰ, τὸ, germen novellum, tenerum et novellum vimen, *Dim.* Ab eod.

μοσχιαῖος, αία, αῖον, in modum vituli exsultans, vitulans, *Hes.* Ab eod.

μοσχίον, τὸ, vitulus novellus; (2) agnellus recens; (3) tenella planta, stolo. Ab eodem.

μόσχιος, α, ον, vitulinus.

μοσχοβύστης, ᾱ, ὁ, victimarius, *Ph.*

μοσχοκάρυον, et μοσχοκαρύδιον, ᾰ, τὸ, nux moschata.

μοσχοποιέω, ῶ, vitulum facio, conflo.

ΜΟ̆ΣΧΟΣ, ᾰ, ὁ, vel ἡ, vitulus, vitula, juvenca; (2) ramulus tenellus, novellum germen, stolo, pampinus, capreolus, *Ph.* μόσχοι, plantæ; (3) odoris pretiosissimi genus, muscus; (4) *adj.* tener, novellus, apud *Hom.*

μοσχοσφραγιστὴς, οῦ, ὁ, vitulorum signator.

μοσχοτόμος, ᾰ, ὁ, victimarius, *Ph.* A μόσχος et τέμνω.

μοσχοφάγος, ὁ καὶ ἡ, vitulinam edens.

μοστάριον, ᾰ, τὸ, *Dim.* a μοστός.

μοστὴ, ἡ, penicillum vulnerarium, *Cal.*

μοστὸν, ᾰ, τὸ, idem quod sequens μοστός.

ΜΟΤΟ̆Σ, ῠ, ὁ, linamentum carptum, quod vulneribus inditur.

μοτόω, ῶ, fut. ώσω, linamenta in vulnera immitto, et sic ea curo. A μότος.

μότωμα, ατος, τὸ, idem quod μοτός.

μότωσις, εως, ἡ, linamentorum in vulnera impositio.

μυκηρόβατος, vel μυκηρόβατος, nucifrangibulum, *Hes. Athen.* A

ΜΟῨΚΗΡΟΣ, ᾱ, ὁ, amygdala. Vox *Laconica.* Vide infra μύκηρος.

μυνάξ, *Poët.* seorsum, singulatim. A μῦνος.

μυνιφέτης, *Poët.* pro μονιφέτης, solus remex, in *Epigr.* Ex μῦνος et ἐρέτης.

μυνογένεια, ας, ἡ, unigena, *Apoll.* A μυνογενὴς, vid. μονογενὴς.

μυνόγληνος, unoculus, in *Epigr.* Ex γλήνη.

μυνόθεν, *adv.* remotis arbitris.

μυνολεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, solus cubans. Ex μῦνος et λέχος.

μυνολέων, leo solitarius, in *Epigr.*

μυνόλιθος, ex uno lapide constans, vel ex lapide tantum constans.

μυνομήτωρ, cui sola superest mater, *Hes.*

μῦνος, *Ion.* et *Poët.* pro μόνος.

μυνόω, ῶ, f. ώσω, solum et unicum reddo, ad unicum redigo; μύνωσε, aor. 1. pro ἐμύνωσε; μεμυνῶθέντα, a. 1. part. pass. acc. solum relictum. A μῦνος.

Μυνυχία, ας, ἡ, portus Atheniensium, ubi Dianæ Munychiæ fanum.

Μυνυχιὼν, ῶνος, ὁ, mensis Atheniensium decimus, ita dictus a Diana Munychia, cujus sacra hoc mense fiebant.

μυνὼψ, acc. μυνῶπα, *Poët.* pro μονώψ.

ΜΟῨΣΑ, ης, ἡ, Musa, Dea cantus; sumitur et pro ipso cantu, et vocis, et fidium seu tibiarum, pro cognitione et scientia, *Gl. V.* Musa, Camœna: vide μῶσα.

μουσαγέτης, ᾱ, ὁ, musagetes, Musarum ductor. Apollinis *Epith.* Ex ἡγέομαι.

μουσαπολεῖτις, ήτος, ὁ, cantus et musicorum modulorum corruptor.

μουσεῖον, ᾰ, τὸ, musæum, locus Musis et studiis destinatus; ubi Musæ colebantur; (2) Alexandrinæ ædificium, ubi viri docti alebantur; (3) locus ubi studiis literarum operamur. Sed μουσῖα, ων, festum in honorem Musarum. A μῶσα.

μουσῖος, ία, ίον, musicus. Ab eod.

μουσηγετέω, ῶ, Musis cithara præeo. A μουσηγέτης, ᾱ, ὁ, idem quod μουσαγέτης.

μουσίζω, cantu contendo, *Vet. Lex.* Ἀχαρὶν πέλαδον μουσιζόμενος, *Eurip. Cyc.* 481. A μῶσα.

μουσικεύομαι, musica ratione cantica temperо et modulor. Ab eod.

μουσικὸς, ἡ, όν, musicus; (2) qui canit, canorus; (3) artis canendi peritus; (4) musices amans; (5) literarum amans, elegans, peritus, politus; vide *Græv.* ad *Cic. Ep. Fam.* 7, 1. Hinc μουσικὴ, scil. τέχνη, Musica, ars canendi, poëtica, doctrina, dexteritas. Ab eod.

μουσίπατας, psaltes, cantor, *Hes.* Est *Dor.* pro μουσίπτης, μουσιῆς. A μουσίζω.

μουσιστὶ, *adv.* musice, seu modulate; (2) concinne, apte, scite, eleganter.

μουσικώτατα, *adv.* doctissime. A μουσικὸς.

μουσίσδειν, præs. inf. act. *Dor.* pro μουσίζειν.

μουσογενὴς, ὲς, Musa genitus, *Anac.*

μουσόδομος, ον, Musis habitatus.

μουσόδρομος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, ut μουσοδρόμοις πίτναμαι, quas Musæ percurrerunt, in *Epigr.*

μουσόεργος, ὁ καὶ ἡ, symphoniacus, psaltria, tibicina, &c.

μουσοπόλαξ, ακος, ἡ, Musarum adsentator, artifex musicarum illecebrarum, *Suic.*

μουσόλυπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, a Musis adflatus.

μουσομανέω, ῶ, fut. ήσω, insano Musarum, aut musices amore flagro; (2) a Musis sum adflatus. A

μουσομανὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, cantu insaniens; (2) a Musis adflatus. A μαίνομαι. Hinc

μουσομανία, ας, ἡ, furor musicus, vehemens poëseos, musices, sive canendi amor.

μουσόμαντις, εως, ὁ καὶ ἡ, musicus augur; avis *Epith.* apud *Aristoph.*

Μυσομήτωρ, seu rectius **Μυσομήτης**, ὁ, Musarum mater, i. e. Mnemosyne, *Rob.* ex *Æschylo.*

μυσοστάταγος, ᾱ, ὁ, recitator clamosus, resonare omnia faciens; versificator obstreperus, apud *Ciceronem*; a **πάταγος**, strepitus. Sed in quibusdam exemplaribus melius legitur **μυσοπάτακτος**, a Musis tactus, a Musis instinctus, poëta. A **πατάσσω**.

μυσοτάτωρ, ὁ. Musa genitus, *Anac.*

μυσοτοιέω, ῶ, f. ήσω, carmina compono, in modulos redigo, carminibus celebro. A **μυσοτοιός**, ΰ, ὁ καὶ ἡ, qui carmina scribit, poëta. A **ποιέω**.

μυσοτόλυς, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, Musarum famulus, poëta. A **πολέω**.

μυσυργέω, ῶ, f. ήσω, Musica ratione tempero, musice compono vel canto.

μυσυργία, ας, ἡ, modulatio musica. A **μυσυργός**, ΰ, ὁ καὶ ἡ, cantor, psaltes; (2) qui musica ratione temperat cantica et modulatur. Ex **μῦσα** et **ἐργον**.

μυσόφθαρτος, ὁ, qui per Musas interiit.

μυσοχάρης, έος, ὁ καὶ ἡ, Musis gaudens. Ex **μῦσα** et **χαίρω**.

μυσόω, ῶ, f. ώσω, modulis musicis exorno; (2) literis humanioribus erudio; (3) doceo; (4) concinnum, venustum reddo; perf. pass. **μεμύσωμαι**, part. **μεμυσωμένος**, modulatus, elegans, musis initiatus; a. 1. inf. **μυσωθῆναι**, erudiri. A **μῦσα**.

μυστάκια, τὰ, mustacea. *Athenæus*, **μυστάκια ἐξ οἰνομέλιτος**, mustacea liba ex oenomelite. A *Lat.* musto.

μῦτσιν, *mei est*, *Æol.* pro **μέ ἐστιν**.

μυσῳδός, ὁ καὶ ἡ, cantator, *Man.*

μοχθαλόεις, εσσα, εν, laboriosus, *Coluth.*

μοχθεῦντα, acc. plur. part. præs. act. n. g. *Dor.* pro **μοχθεῦνται**, a

μοχθέω, ῶ, fut. ήσω, laboro; (2) efficio, effectum reddo; (3) laboribus et ærumnis premor. **Μοχθεῖν δὲ βροτοῖσιν ἀνάγκη**, *Eur. Hipp.* 211. "A **πόδα σὸν τυφλόπτερ Ἐρεκτεύμασιν αἰὲν ἐμόχθει**, curabat, *id. Ph.* 1544. A **μόχθος**. Hinc

μοχθήεις, ήεσσα, ήεν, laboriosus, ærumnosus.

μόχθημα, ατος, τὸ, labor, ærumnæ. A

μοχθηρία, ας, ἡ, malitia, improbitas, pravitas, scelus. A

μοχθηρός, ᾱ, όν, laboriosus, ærumnosus, miser; (2) malus, improbus, vitiosus; (3) interdum de specie quadam vitii, ut **βῶς μοχθηρός**, bos macer; **ὦ μόχθηρε**, improbe. A **μόχθος**.

μοχθήσαντι, dat. sing. aor. 1. part. verbi **μοχθέω**.

μοχθηροτέρως, *adverb.* pejus, deterius. A **μοχθηρός**, *malus.*

μοχθηρῶς, *adv.* male, ærumnose. Ab eod.

μοχθητέον, laborandum est. **Εἰ μέτρῳ μοχθητέον**, *Eur. Her. Fur.* 1251.

μοχθίζοντι, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro **μοχθίζουσι**, a

μοχθίζω, laboro, adflictus sum. A **μόχθος**.

μοχθισμός, ῦ, ὁ, labor, *Vet. Lex.*

ΜΟ͂ΧΘΟΣ, ᾱ, ὁ, labor, miseria, ærumnæ, calamitas, molestia; lassitudo, *Gl. V.*

μοχλεία, ας, ἡ, motio, vel obfirmatio, quæ vecte fit; apud *Medicos* ossis luxati in locum suum restitutio. A **μοχλεύω**.

μόχλευσις, εως, ἡ, idem et ab eod.

μοχλευτής, ῦ, ὁ, motor, seu qui vectibus et phalangis aliquid promovet, vectiarius, phalangarius, ommino qui vi sua aliquid concutit, movet; *Epith.* Neptuni, apud *Aristoph.* A **μοχλός**. Hinc

μοχλεύω, f. εύσω, vecte moveo, promoveo; (2) vecte obfirmo; (3) molior, machinor. **Μοχλεύει Ὑδρέτρεα**, *Eur. Her. Fur.* 1002.

μοχλέω, idem quod **μοχλεύω**, *Hom.*

μοχλικός, ή, όν, vectiarius; **τὸ μοχλικὸν**, sc. **βιβλίον**, liber de molitione et repositione luxatorum, *Ern.*

μοχλίον, ου, τὸ, parvus vectis, parva phalanga, *Dim.* ab eod.

μοχλίς, ίδος, ἡ, idem.

μοχλίσκος, ου, ὁ, idem et ab eod.

ΜΟ͂ΧΛΟΣ, ου, ὁ, vectis, quo quid movetur; (2) obex, repagulum, sera, pessulus.

μοχλόω, ῶ, f. ώσω, pessulum obdo, vecte obfirmo. A **μοχλός**.

μῦ, vel **μῦ**, vox flentis.

μυάγρα, ας, ἡ, muscipula. Apud *Pollucem* etiam inter fullonum instrumenta. Ex **μῦς** et **ἄγρα**, *captura.*

μύαγρος, ὁ καὶ ἡ, qui mures venatur, vel captat, serpentum species; (2) herbæ nomen, *Gl. Vet.* **μύαγρον**, muscipulum. Ex iisd.

μυάκανθος, ᾱ, ὁ, asparagus, *Gl. Vet. Plin.* Ex **μῦς** et **ἄκανθα**, *spina.*

μύακις, ακος, ὁ, mytulus, conchæ species. A **μύω**.

μύας, *mures*, acc. pl. a **μῦς**, *mus.*

μυάω, labia contraho, aut oculos claudo. **Τί μοι μυᾶτε**; *Aristoph. Lys.* 126.

μυγαλέη, *contr.* **μυγαλῆ**, ῆς, ἡ, mus araneus. Ex **μῦς** et **γαλῆ**, *mustela*, quia muribus vescitur.

μύγματα, lacerationes, *Hes. Suid.* Fortasse per *Aphær.* pro **ἀμύγματα**, ab **ἀμύσσω**.

μυγμός, ῦ, ὁ, idem, ap. *Æsch.* (2) sonus, qui labiis occlusis erumpit, item, qui naribus editur, mussatio mussitatio, gemitus, etiam de piscibus apud *Aristot.* A **μύζω**.

μυδάζομαι, fut. **ἀξομαι**, abhorreo, aversor; ut hinc sit aor. 1. **ἐμυδάξατο**, apud *Nic.* A **μυδάω**.

μυδαίνειν, stillare, putrefacere, *Hes.* "**Ενθα μυδαίνει πόντος Ὠκεάνειος γῆν**, *Lyc.* 1008.

μυδαλέος, έα, έον, humidus, uvidus, madidus; (2) ex nimia uligine putris, nimio madore vitiatus; *Gl. V.* putidus, mephiticus. A

ΜΥΔΑ͂Ω, ῶ, fut. ήσω, præ nimio madore vitior, putresco; *Gl. V.* **μυδάω, puteo.**

μῦδες, ων, αἱ, testudines lutariæ, mures aquatiles, *Suic.* A **μῦς**.

μύδησις, εως, ἡ, putredo ex nimio madore. A **μυδάω**.

μύδιον, ου, τὸ, species roboris quæ dulces glandes fert, apud *Theophr.*

μυδόεις, όεσσα, όεν, nimio madore vitiatus. A

ΜΥ͂ΔΟΣ, ου, ὁ, virus, virosus humor.

μυδώσαι, præs. part. act. f. g. *Poët.* pro **μυδῶσα**, ex **μυδάσσω**, a **μυδάω**. Unde

μυδῴασις, εως, ἡ, vitium oculi, quo pupilla dilatatur, ejusque acies hebescit, *Rob.*

μυδροκυτεῖ, ῶ, candentem ferri massam malleo tundo. **Μυδροκυτεῖ Ἡφαιστος**, laminas ignitas subigit, *Æsch. Pr.* 366. A

μυδροκύτης, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui ferrum candens malleo tundit, faber ferrarius. Ex **μύδρος** et **κτύπτω**.

ΜΥ͂ΔΡΟΣ, ου, ὁ, candens ferri massa; massa lapidea ignita; globus candens, rudis, *Gl. V.* (2) lapis igneus, apud *Xenoph.*

μυδών, ῶνος, ὁ, caro fungosa in ulcere fistuloso, in quo sinus mucosi, oræ callosæ, ex *Polluce.* A **μυδάω**.

μύειος, ὁ καὶ ἡ, soricinus, *Gl. V.* A **μῦς**.

μυελόεις, όεσσα, όεν, medulla repletus, medullosus; (2) alimentum habens.

μυελόθεν, medullitus, *Gl. V.* A **μυελός**.

μυελοποιός, ῦ, ὁ καὶ ἡ, medullam faciens, *Suic.* Ex **μυελὸς** et **ποιέω**.

ΜΥΕΛΟ͂Σ, ῦ, ὁ, medulla. Hinc

μυελόω, ῶ, fut. ώσω, medulla impleo, **μεμυελωμένος**, pinguis, *LXX.*

μυελώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ad medullæ speciem accedens, medullæ similis, medullosus, medullaceus. Ab eod.

ΜΥΕ͂Ω, ῶ, fut. ήσω, doceo ea, quæ ad sacra pertinent, in sacris instituo; initio, *Gl. V.* **Δεῖ γὰρ μυηθῆναί με πρὶν τιθηνέναι**, *Arist. Pace*, 375. A **μύω**.

μυζάω, ῶ, fut. ήσω, sugo, exsugo, exprimo.

μυζέω, ῶ, fut. ήσω, idem. A

ΜΥ͂ΖΩ, f. ξω, proprie premo, comprimo, compressum teneo. Unde (2) clausis labris sonitum literæ **μ** naribus emitto; (3) musso, mussito, *Gl. V.* gemo, murmuro; part. **μύζων**, mussitabundus, *Gl. V.* (4) sugo, apud *Xen.* sed quidam ibi **μυζεῖν**, a **μυζέω**.

μύημα, ατος, τὸ, qu. d. initiamentum; (2) id quod docetur, qui sacris initiatur. A **μυέω**. Unde

μύησις, εως, ἡ, initiatio, *Gl. Vet.* (2) doctrina, institutio, imbutio, *Gl. V.*

μυθάριον, ου, τὸ, fabella, *Dim.* a **μῦθος**.

μύθει, 2. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro **μύθῃ**, a **μύθομαι**.

μυθεῖσθε, 2. plur. præs. ind. med. pro **μυθίεσθε**, a

μυθέομαι, ῦμαι, dico, dictito, loquor; (2) eloquor, narro; (3) confabulor, colloquor; imperfect. *Ionicum*, **μυθέσκοντο**, dictitabant, prædicabant, apud *Hom.* pro

ἐμυθεῦντο. **Νῦν δέ τοι ἤτείρω μυθήσομαι εἶδος ἀπάσης**, *Dion. Per.* 170.

μυθήσκομαι, dictito, prædico; præsupponitur a quibusdam propter **μυθέσκοντο**, sed vide præcedens. A **μῦθος**.

μύθευμα, ατος, τὸ, narratio fabulosa, fabula. A **μυθεύω**.

μυθεύω, fabulose narro, **μεμύθευται**, p. pass. fabulose fictus est, narratur. **Τίς ἆρ', ὃς ἐμαῖς μυθεύεται παρὰ τήναισιν**; *Eur. Ion.* 196.

μυθησαίμην, a. 1. opt med. v. **μυθέομαι**.

μυθήσατο, 3. sing. aor. ejusd. in indic. sed *Ion.* pro **ἐμυθήσατο**.

μυθητῆς, *Hes.* **μυθητῆρες, σασιασταὶ**, seditiosi, factiosi.

μυθητής, ῦ, ὁ, orator, susurro. A **μυθέομαι**.

μυθίδιον, τὸ, fabella, *Dim.* A **μῦθος**.

μυθίζουσαν, acc. sing. præs. part. act. f. g. *Dor.* pro **μυθίζουσαν**, a

μυθίζω, et **μυθίζομαι**, *Dor.* **μυθίσδω**, et **μυθίσδομαι**, loquor, dico, enuncio, appello, voco. **Πρῶτα λιμηρὸν Ἔρωτα Μυθίσδειν (μυθίζειν) τᾷ ματρὶ κατ' εὐνὰν ὀρθρευούσαν**, *Theocr.* 10. ult. A **μῦθος**.

μυθικός, ή, όν, fabularis, fabulosus. Ab eod.

μυθικωτερῶς, *adv.* nimis fabulose. A pr.

μυθιστορία, ας, ἡ, historia fabularis. Ex **μῦθος** et **ἱστορία**.

μυθίτης, ᾱ, ὁ, seditiosus, factiosus. A **μῦθος**.

μυθογραφέω, ῶ, f. ήσω, fabulas scribo.

μυθογραφία, ας, ἡ, fabularum conscriptio.

μυθογράφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, fabularum scriptor. Ex **μῦθος** et **γράφω**.

μυθόλατρις, ιος, ὁ καὶ ἡ, Verbi, i. e. Christi cultor, *Nazian.* Ex **λάτρις**.

μυθολογεύω, f. εύσω, idem quod

μυθολογέω, fabulor, fabulam narro; (2) fabulose narro, fabulose celebro, p. part. **μεμυθολογημένος**, fabulis celebratus. **Τὰς ἀγῶνας καὶ τὰς πολέμας τῶν ἡμιθέων ἐμυθολόγησε**, *Isocr.* A **μυθολογός**.

μυθολόγημα, ατος, τὸ, narratio fabulosa, res, quæ fabulose narratur. A pr.

μυθολογητέον, fabulandum, narrandum.

μυθολογία, ας, ἡ, narratio fabularum, fabulosa narratio; fabulatio, *Gl. V.*

μυθολογικός, ή, όν, ad fabularum narrationem pertinens; (2) qui valet comminiscendis fabulis. A

μυθολόγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, fabularum narrator, fabulator; gerro, *Gl. V.*

μύθομαι, loquor, **μύθει** loqueris, *Odyss.* 2, 202. pro quo tamen *Eust.* **μυθέαι**, ut sit ex **μυθῇ** a **μυθέομαι**.

μυθοπλασέω, ῶ, f. ήσω, fabulas fingo; (2) fabulose fingo. A

μυθοπλάσης, ᾱ, ὁ, fabularum fictor. Hinc

μυθοπλαστία, ας, ἡ, fabulosum figmentum.

μυθοποιέω, ῶ, f. ήσω, fabulas vel fabulam fingo; **μυθοποιῶμαι**, de me fabula narratur.

μυθοποίημα, τὸ, idem quod

μυθοποιΐα, ας, ἡ, fabularum fictio, figmentum fabulosum. A

μυθοποιός, ῦ, ὁ καὶ ἡ, fabularum fictor, vel scriptor. Ex **μῦθος** et **ποιέω**.

ΜΥ͂ΘΟΣ, ου, ὁ, verbum, dictum; (2) oratio, sermo; (3) colloquium; (4) fabula, sive oratio falsa veritatem adumbrans; (5) consilium, suasio; (6) seditio, factio, ap. *Hom. Odyss.* 25, 71. Hinc *Anglicè* MOUTH.

μυθοτόκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pariens verba. Ex **μῦθος** et **τίκτω**.

μυθυργέω, idem quod **μυθοποιέω**.

μυθύργημα, ατος, τὸ, fabula. A præced.

μυθῴδης, εος, ὁ καὶ ἡ, fabulosus. A **μῦθος**.

ΜΥΙ͂Α, ας, ἡ, musca.

μυΐαγρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui muscas capit, muscarum venator; cognomen Dei cujusdam ap. Eleos, *Plin.* Ex **μυῖα** et **ἄγρα**.

μυΐδιον, τὸ, musculus, *Dim.* a **μῦς**.

μυΐιππος, vel **μυΐππος**, muscarius, *Gl. V.* ubi **μυΐπος**. A **μυῖα**.

μυΐνδα, ης, ἡ, scil. **παιδιὰ**, myinda, lusus quidam puerilis, in quo oculos claudebant. A **μύω**.

μυΐνος, murinus, *Ern.* A **μῦς**.

μυϊοθήρας, ᾱ, ὁ, muscarum venator. Ex **μυῖα** et **θήρα**.

μυϊοκέφαλον, ου, τὸ, species **τῆς τροπτώσεως**, procidentiæ, parva adhuc et capiti muscæ similis. Ex **μυῖα** et **κεφαλή**.

μυϊοσοβέω, ῶ, fut. ήσω, muscas abigo. Ex **μυῖα** et **σοβέω**.

μυϊοσόβη, ης, ἡ, muscarium, instrumen-

tum, quo muscæ abiguntur. Ex μοῦα et σοβέω.

μυϊσοβόης, ου, ὁ, muscarum abactor. A pr. μυϊσοβόλιον, ου, τὸ, muscarium, *Gl. V.*

μυϊσοβόος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem et ab eod.

Μυϊώδης, Myodes, muscarum deus, *Plin.* A μυῖα.

μυκαόμαι, ῶμαι, mugio ; (2) de aliorum animalium voce et quocunque sono graviori ; inf. μυκᾶσθαι, mugire; a. 1. μυκήσασθαι. Apud *Homerum* et a μυκάω, μεμυκώς, p. part. med. mugiens ; et pl. p. 3. sing. κεῖα ἐμεμύκει, carnes mugiebant. Et a. 2. act. μύκον, crepuerunt ; μύκε, sonuit, pro ἐμύκησεν, ἐμυκε. *Μόσχοι σὺν κεραοῖσιν ἐμυκήσαντο βόεσσι, Theoc.* 16, 37. *Μάτηρ μυκήσατο, id.* 26, 20.

ΜΥΚΑ΄Ω, *f.* ἄσω et ήσω, mugio, boo.

μύκεν, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* et cum ν pro ἐμυκε, a μυκάω.

μῦκη, ῆς, ἡ, mugitus, boatus, *Apollon. Rhod.* lib. 4, 1285.

μύκης, ητος, ὁ, ἡ, vel ι, ὁ, fungus, *Ph.* boletus ; (2) fungus elychnii ; (3) morbus quidam oleæ ; (4) ensis manubrium ; (5) membrum virile, *Hes.*

μύκησις, εως, ἡ, mugitus, boatus. A μυκάω.

μυκητᾶν, gen. plur. *Dor.* pro μυκητῶν.

μυκητᾶς, ᾶ, ὁ, mugiens. A μυκάω.

μυκητίας, ου, ὁ, mugiens, sonorus. Ab eod.

μυκητικός, ή, όν, mugiendi vim habens, instar boum. Ab eod.

μυκήτινος, η, ον, fungeus, e fungo. A μύκης.

ΜΥ΄ΚΑΛΙ, sive μύκλοι, lineæ nigræ in collo, dorso, pedibusque asinorum, *Hes.* At *Etym.* μύκλον, rugam et plicam in collis asinorum ; μύκλοι sunt etiam libidinosi et lascivi homines, ap. *Lycoph.*

μύκον, 3. plur. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐμυκον, a μυκάω.

μυκός, ᾶ, ὁ, mutus, ὁ μῦκος, impurus, improbus, scelestus, *Hes.*

μυκτήρ, ῆρος, ὁ, naris, nasus ; μυκτῆρες, nares ; (2) proboscis elephanti ; (3) irrisio, nasus. A μύσσω.

μυκτηρίζω, fut. ίσω, naso suspendo, subsanno, derideo, contemno. *Θεὸς ὐ μυκτηρίζεται, Gal.* 6, 7. A μυκτήρ.

μυκτηρίκομπος, et μυκτηρόκομπος, ου, ὁ καὶ ἡ, naristrepus ; (2) flagitiosus. *Μυκτηρίκομπα πνεύματα,* superbientium narium efflatus, *Æsch. S. T.* 470.

μυκτήρισμα, τό, idem quod μυκτηρισμός, ου, ὁ, subsannatio, irrisio.

μυκτηριστής, οῦ, ὁ, sannator, *Ph.* subsannator. A μυκτηρίζω.

μυκτηρόθεν, *adv.* e naribus. A μυκτήρ.

ΜΥ΄ΚΩΝ, ωνος, ὁ, acervus, cumulus, *Hes.* (2) pars auris, *Pollux.* (3) muco, piscis, apud *Aristot.*

μυλακρεΐς, ίδος, ἡ, q. d. locusta molendinaria, insectum farina vescens in molendinis et pistrinis. A μύλη et ἀκρίς.

μύλαξ, ακος, ὁ, lapis molaris ; (2) lapis rotundus. A μύλη.

μυλεύς, έως, ὁ, pistor, *Suic.* Ab eod.

ΜΥ΄ΛΗ, ης, ἡ, mola trusatilis, seu asinaria, frumentaria, olearivave ; (2) inferior molæ pars, quæ et meta dicitur ; (3) mola salsa ; (4) mola, os latum toti genu superimpositum ; (5) mola, caro informis in utero muliebri quandoque nasci solitum ; (6) herba quædam ; (7) dens molaris ; μύλαι, dentes molares.

μυλήκορον, ου, τὸ, scopæ farinariæ, qualibus in mola utuntur. Ex μύλη et κόρος.

μυλήκρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, mola fractus et contusus. Ex μύλη et κράω.

μυλίας, ου, ὁ, ut μυλίαις λίθος, lapis molaris.

μυλιάω, ῶ, dentibus frendeo et strideo. Hinc μυλιώοντες, pro μυλιῶντες, μυλιάοντες, *Hesiod. Op.* 528. A μύλη.

μυλικός, ή, όν, molaris. Ab eod.

μυλιόωντας, acc. plur. particip. præs. act. *Poët.* pro μυλιῶντας, ex μυλιάοντας, a μυλιάω.

μυλίτης, ου, ὁ, ut μυλίσιος λίθος, molaris lapis, *Gl. V.* silex ; μυλίται ὀδόντες, dentes molares. Ab eod.

μυλλάκανθος, ου, ὁ καὶ ἡ, spinam habens incurvam hami ad instar, hamatis spinis armatus, *Suic.* Ex μυλλὸς et ἄκανθα.

μυλλὰς, άδος, ἡ, meretrix, scortum. A μύλλω.

ΜΥΛΛΟ΄Σ, ῆ, ὁ, curvus, tortuosus ; (2) strabo, qui oculis est distortis ; (3) *subst.* placentæ species.

μύλλος, ου, ὁ, piscis quidam, mullus.

μύλλω, molo ; (2) labra comprimo ; μύλλειν etiam subagitare, permolere, ut *Horat.* A μύλη.

μυλόδοντες, dentes molares, *Eust.*

μυλοειδὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, similis lapidi molari, rotundus. Ex μύλη et εἶδος.

μυλόεις, όεσσα, όεν, idem. A μύλη.

μυλοεργὸς, ές, moliarius, *Nic.*

μυλόκλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, mola fractus. Ex μύλη et κλάω.

μυλοκόπος, ου, ὁ, molitor, *Gl. V.* moliarius. Ex μύλη et κοπή.

μυλοκόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui molam everrit, s. purgat. Ex μύλη et κορέω.

μύλος, ου, ὁ, mola ; *Gl. V.* μύλος ἐλεεινὸν, trapetum, *Gl. V.* μύλοι, dentes molares. A μύλη.

μυλόσαρξ, κος, ἡ, mola, caro informis in utero mulierum nasci solita.

μυλοτρώκτης, ου, ὁ, siliciarius, *Gl. V.* Ex μυλὴ et ἐργον.

μυλόω, ῶ, induro. A cujus pass. μυλῶμαι, est a. 1. ἐμυλώθη, apud *Hippocr.* induruit. A μύλη.

μυλώδεις λίθοι, lapides molares. A μυλώδης quod est a μύλη.

μυλωθρικός, ή, όν, ad molendinam seu pistrinum pertinens, molendinarius.

μυλωθρὶς, ίδος, ἡ, molitrix, pistrix. A

μυλωθρὸς, οῦ, ὁ, qui pistrinum possidet, servosque alit opus in eo facientes, pistor ; et (2) *adject.* ὁ καὶ ἡ, μυλωθρὸς, molaris ; ut μυλωθρὸς ὠδὴ, cantilena molaris.

μυλωφὸς, q. d. molæ curam habens. Ex μύλαι et ὄφελ, cura.

μύλων, ωνος, vel μυλὼν, ῶνος, ὁ, locus, in quo est mola, seu in quo versatur mola, pistrinum ; (2) locus, in quo torquebantur servi. A μύλη.

ΜΥ΄ΜΑ, ατος, τὸ, opsonii genus, edulium ex carnibus et sanguine, *Ern.*

ΜΥ΄ΜΑΡ, vel μῶμαρ, macula, nota, *Hes.* μυμαρεΐζων, inepta loquor, ridicule gesticulor, *Hes.* Ἁ μῶμαρ.

ΜΥ΄Ν, *murem*, acc. sing. a μῦς, *mus.*

ΜΥ΄ΝΔΟΣ, η, ον, mutus, *Hes.*

μύνη, ης, ἡ, prætextus, excusatio ; μύνησι, dat. plur. apud *Hom.* caussationibus. A

ΜΥ΄ΝΟΜΑΙ, prætexo, prætendo, *Eust.*

ΜΥ΄Ξ Α, ης, ἡ, *Ion.* μύξη, humor e naribus fluens, mucus, mucor ; (2) mucus in ostreis et testudinibus ; (3) ellychnium lucernæ.

μύξα, ων, τὰ, prunorum genus.

μυξάζω, muco abundo. A μύξα.

μυξάριον, ου, τὸ, *Dim.* a μύξα, ων.

μυξάριον, ου, τὸ, piscis quidam, *Dim.*

μυξητῆρες, nares ; μυξωτῆρες usitatius. Ab eodem.

μύξινος, vel μυξίνος, η, ὁ, idem quod

ΜΥ΄ΞΟΣ, ου, ὁ, piscis e mugilum genere.

μυξώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, mucosus. *Μυξώδης ὑγρότης, Arist. H. Anim.* 3, 5. A μύξα.

μύξων, ωνος, ὁ, idem quod μύξος.

μυξωτῆρες, οἱ, nares. A μύξα.

μυογάλη, vel μυογαλέη, *contr.* μυογαλῆ, ῆς, ἡ, mus araneus. Ex μῦς et γαλῆ.

μυοδόκος, et μυοδόχος, ου, ὁ καὶ ἡ, mures recipiens. Ex μῦς et δέχομαι.

μυοθήρας, ου, ὁ, murium venator, qui mures capit. *Gl. V.* muscipulum. Ex θήρα.

μυοθηρέω, ῶ, mures venor, ap. *Strab.* Ex iisdem.

μυοκόπρος, ου, ἡ, muscerda, muris stercus.

μυοκτόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, mures occidens, muricida. Ex μῦς et κτείνω.

μύοξος, ου, ὁ, glis, *Gl. V.* item talpa, *idem.* Vid. μυοξός.

μυοπάραων, ωνος, ὁ, myoparo : navis piratica.

μυοπία, vel μυωπία, ας, ἡ, muris cavernula, *Rob.* ex *Aristot.* Ex μῦς et ὀπή.

μυοσόβη, idem quod μυϊσοβόη.

μυοσώτη, ης, ἡ, auricula muris, alsine, herba. Myosota, *Plin.* lib. 27. § 80. c. 12. *Angl.* MOUSE-EAR. Ex μῦς et οὖς, ὠτὸς, *auris.*

μυοσωτὶς, ίδος, ἡ, idem et ex iisd.

μυόσωτον, ου, τὸ, idem et ex iisd.

μυότεντος, ου, ὁ καὶ ἡ, saucios musculos habens. Ex μῦς et τενθος.

μυορία, ας, ἡ, vitium claudicationis versus Myuri. Scribitur et μειορία.

μυορίζειν, in acutum desinere, minoribus terminis finiri, decurtari, instar caudæ muris in acutum desinere. A

μύορος, ου, ὁ καὶ ἡ, velut cauda muris in acutum desinens, compressus, arctus ; μύορος σίγνος, mutilus versus seu curtus, postremo pede claudicans. Ex μῦς et ὄρος.

μυοφόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, mures occidens, muricida. Ex μῦς et φόνος.

μυόχοδον, ου, τὸ, muscerda, stercus muris. A μῦς et κέχοδα, *cacavi.*

μυόχοδος, ου, ὁ καὶ ἡ, vilis, contemptus, nullius pretii, velut muscerda, *Hes.* Ex iisdem.

μύραινα, ης, ἡ, muræna, piscis ; (2) de libidinosa et in Venerem prona, *Suid.* A μύορος.

μύραινος, ου, ὁ, muræna, murus, piscis, *Hes.*

μυράκεπα, unguenta mista ad odoris suavitatem lassitudines lenientia. Ex μύορον et ἄκοπος, *lassitudinis expers.*

μυραλοιφέω, ῶ, *f.* ήσω, unguentis me illino. Ex μύορον et ἀλείφω. Hinc

μυραλοιφία, ας, ἡ, unguentorum illitus.

μύρεστο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐμύρεστο, a μύορμαι.

μυρεψία, ας, ἡ, unguentorum coctio seu confectio, *Suic.*

μυρεψικὸς, ἡ, όν, ad unguentarios pertinens. Hinc μυρεψικὴ, ῆς, scil. τέχνη, ars conficiendi unguenta. A

μυρεψὸς, οῦ, ὁ, unguentorum coctor, unguentarius. Ex μύορον et ἕψω, *coquo.*

μυρηχὸς, ὸν, ὁ, unguentarius. A μύορον.

μύριαι, decem millia ; μυρίαι, et per *Apoc.* μυρί', plurima, sexcenta, infinita.

μυριαγωγὸς, ὁ, ὁ καὶ ἡ, ut μυριαγωγὸς ναῦς, navis, quæ decem millia hominum vehere potest, prægrandis. Ex μύριοι et ἄγω.

μυριάκις, *adv.* decies millies ; sæpissime. A μύριοι.

μυριάμφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, decies mille amphorarum capax ; (2) decies mille amphoris dignus. *Ῥῆμα μυριάμφορον, Aristoph. Pace,* 519. Ex μύριοι et ὠμφορεύς.

μυρίανδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ut μυρίανδρος πόλις, urbs decem virorum millia capiens. Ex μύριοι et ἀνήρ.

μυριάρχης, ου, ὁ, decem millium præfectus. Ex μύριοι et ἀρχή.

μυρίαφορος, ου, ὁ, idem et ex iisd.

μυριάς, άδος, ἡ, myrias, numerus decem millium, decem millia. A μύριοι.

μυριαχᾶ, *adv.* infinitis locis, sexcenties.

μυρίδιον, ου, τὸ, unguentulum. *Dim.* a μύορον.

μυριέλικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, plurimis voluminibus tortus et sinuatus. Ex μύριοι et ἑλίσσω.

μυριετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valde annosus. Ex μύριοι et ἔτος.

μυρίζω, *f.* ίσω, unguentis imbuo. A μύορον.

ΜΥΡΊΚΗ, ης, ἡ, myrica, *Gl. V.* viburna, myrica, genista. *Ph.* μυρίκη εἶδος φυτῦ (species plantæ) genista, *Theoc. Id.* 1, 13.

μυρίκινος, ίνη, ινον, myricinus, e myrica confectus. A μυρίκη. Unde

μυρικώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, myricæ similis.

μυρίνη, ης, ἡ, myrtus. Al. μυρσίνη et μυρρίνη.

μυρίνης, ου, ὁ, ut μυρίνης οἶνος, vinum unguento mistum, vinum conditum, *Poll.* A μύορον.

μύρινος, η, ὁ, myrinus, piscis. A μύρος, μυρίδιος, ι, ὁ καὶ ἡ, plurimos boves continens, *Suic.* Ex μυρία et βοῦς.

μυριόγραφος, ου, ὁ καὶ ἡ, sæpissime, plurimis modis scriptus.

μυριόδοξος, ον, laudatissimus, *Man.*

μυριόδους, οντος, ὁ καὶ ἡ, ingentes dentes habens. In *Epig.* μυριόδους ἐλέφας.

μυριόκρανος, ου, ὁ καὶ ἡ, permulta vel innumera capita habens. Ex μύριοι et κρᾶνον.

μυριόλεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, sæpissime et ab innumeris dictus. Ex μυρία et λέγω.

μυριόμματος, ου, ὁ καὶ ἡ, innumeros seu permultos habens oculos. Ex ὄμμα.

μυριόμορος, ου, ὁ καὶ ἡ, innumeras habens formas, *Suic.* Ex μυρίαι et μορφαί.

μυριόμοχθος, ου, ὁ καὶ ἡ, infinitos labores sustinens, *Suic.* Ex μύριοι et μόχθος.

μύριον, *adv.* immense, *Hom.*

μυριόναυς, αος, ὁ καὶ ἡ, innumeris seu infinitis navibus instructus. Ex μυρίαι et ναῦς.

μυριόνεκροι μάχαι, pugnæ, ubi decies mille seu permulti cadunt.

μυριοντάρχης, ου, ὁ, et μυριόνταρχος, decem millium præfectus, *Æsch. Pers.* 314.

μυριοστάλαι, *adv.* jamdudum, ante longissimum tempus.

μυριοστλάσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. decumilliplex, infinite multiplicatus. *Plur.* μυριοστλάσιοι, decies millies plures; (2) infinitis partibus plures. A μύριοι, vel μυρίος.

μυριοστλασίως, *adv.* decies mille modis; (2) infinitis modis.

μυριοστλητὸς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, infinitus numero; (2) varius, multiplex. Ex πλῆθος.

μυριόστος, οδος, ὁ καὶ ἡ, innumeros pedes habens.

ΜΥΡΙΟΣ, ία, ίον, infinitus, innumerus; (2) summus, extremus, maximus; μυρίοι, ίαι, ία, infiniti, innumeri, ut *Lat.* sexcenti, sexcenta; at μύριοι, ίαι, ια, decies mille, vel decem millia. Unde et composita cum μυρίος vel μύριοι, reddenda sunt vel per *infinitus*, sive *innumerus*, vel per *decies mille*, prout quis illa vel ex hoc, vel ex isto composita existimat, nihilque prohibet, quo minus Synecdochice etiam τὸ μύριοι, per *multus* vel *plurimus* reddatur.

μυριοστημόριον, ου, τὸ, decies millena pars. Ex μυριοστὸς et μόριον.

μυριοστὸς, ὴ, ὸν, decies millesimus. Hinc ἡ μυριοστὴ, ῆς, q. d. decies millesima, pro numerus decem millium. A μύριοι.

μυριοστυχὴς, ὁ, id. quod μυριόστυχος, *Eur.*

μυριόστυχοι, ων, οἱ, innumeri armati. Ex μυρίος et τεύχη, *arma*.

μυριότης, ητος, ἡ, infinita multitudo, infinitus numerus. A μυρίος.

μυριοτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, innumeros alens, *Suic.* Ex μυρίος et τρέφω.

μυριόφιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, innumeros habens amicos, qui infinitas colit amicitias, *Suic.*

μυριοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, infinitos seu innumeros ferens; de nave grandi. Ex φέρω.

μυριόφορτος, ου, ὁ καὶ ἡ, grande onus vehens; de navi grandi. Ex μυρίος et φόρτος.

μυριόφυλλον, ου, τὸ, herba, quæ millefolium, *Plinio.* Dicitur et supercilium Veneris. A

μυριόφυλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, innumera habens folia.

μυριόφῦλος, ου, ὁ καὶ ἡ, innumera genera habens, *Rob.* Ex μυρίος et φυλή.

μυριόφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, infinitas voces edens, vel infinitis linguis loquens. Ex φωνή.

μυρίπνους, *contr.* μυρίπνους, ου, ὁ καὶ ἡ, unguentum spirans, *Rob.* Ex μύρον et πνέω.

μυρὶς, ίδος, ἡ, vas unguentarium, ampulla unguentaria. A μύρον.

μύρισμα, ατος, τὸ, unguentorum illitus. A μυρίζω.

μυρισμὸς, οῦ, ὁ, idem et ab eod. Unde

μυριστικὸς, ὴ, όν, liquidus et odorus, ut oleum balsami; (2) aptus ad unguendum.

μυριώνυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, infinita nomina habens. Ex μυρίος et ὄνομα.

μυριωπὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, infinitos oculos habens. Argi *Epith.* Ex μυρίος et ὤψ.

μύρμαξ, *Dor.* pro μύρμηξ.

ΜΥΡΜΑΙ, pisces, qui vocantur μορμύροι, etiam vocari μύρμαι, scribit *Athenæus.*

μυρμηδὼν, ῶνος, ὁ, formicarum turba, locus ubi ea est. A μύρμαξ.

Μυρμηκάνθρωποι, fabulæ nomen a Pherecrate conscriptæ.

μυρμήκιον, ου, τὸ, phalangis genus, apud *Nicand.*

μυρμήκια et μυρμηκίαι, verrucæ formicariæ, ita dictæ, quod erasæ sensum formicarum mordentium relinquunt; clavi in planta pedis. A μύρμηξ.

μυρμηκιὰς, ᾶδος, ἡ, domicilium formicarum; (2) verruca, *Philox.* (3) cœtus, *Gl. Vet.* magnus et densus, etiam discentium in schola, *Hes.* Ab eod.

μυρμηκίας, ου, ὁ, verrucosus, *Philox.* (2) formicinus. Ab eod. Unde

μυρμηκίασις, εως, ἡ, formicatio, *Gl. Vet.* dolor e verrucis, quæ μυρμήκια appellantur.

μυρμηκιασμὸς, οῦ, ὁ, idem. A

μυρμηκιάω, ῶ, fut. άσω, infestor verrucis formicariis. A μυρμηκίαι.

μυρμηκίζω, f. ίσω, ita adficior, ut formicas quasi reptantes sentiam. Ab eod.

μυρμήκιον, ου, τὸ, id. quod μυρμήκιον.

μυρμηκίτης, ου, ὁ, ut μυρμηκίτης λίθος, gemma innatam repentis formicæ effigiem habens, *Plin.* A μύρμηξ.

μυρμηκοειδὲς, τὸ, idem quod μυρμήκιον, *Steph.*

μυρμηκολέων, οντος, ὁ, leo formicarius, animalculum formicis infestum. Ex μύρμηξ et λέων.

μυρμηκώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, formicis refertus; (2) formicis proprius. A μύρμηξ.

μύρμηξ, ηκος, ὁ, formica; (2) cestus pugilum, *Hes. Gl. V.* (3) petra maritima, *Lycoph.* 878. A μύω μος.

Μυρμιδόνεσσι, dat. plur. *Poët.* et *Ion.* pro Μυρμιδόσι, a Μυρμιδών.

ΜΥΡΜΟΣ, ου, ὁ, formica; siquidem *Hes.* μύρμοι sunt μύρμηκες· (2) scopulus, *Lycoph.* 890.

μυροβάλανος, ου, ἡ, glans unguentaria.

μυροβαφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, unguento delibutus, *Suic.* Ex μύρον et βάπτω.

μυροβόστρυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, cirros unguento delibutos habens, *Suic.*

μυροβρεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, unguento madens. Ex βρέχω.

μυροθήκιον, ου, τὸ, unguentorum repositorium, vas unguentarium.

μυροθήκιον, ου, τὸ, idem et ex iisd.

μυροκαμίσιαι, αις, ἡ, unguenta portans, *Suic.*

μύρομαι, fleo, ploro, lamentor; (2) fluo. Οὐδὲ τόσον τὸν ἀοιδὸν ἐμύρατο Κήϊον ἄξυ, *Mosch.* 3, 91. Ῥείθροισιν ὧκυς ἔνθα μύρεται Σίνις, *Lyc.* 982.

ΜΥΡΟΝ, ου, τὸ, unguentum, oleum odorum.

μύρον, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔμυρον, a μύρω.

μυροπισσόκηρος, ου, ὁ, compositi medicamenti genus, quod constituit πίσσα, pix, κηρὸς, cera, et μύρον quoddam, *Galen.*

μυρόπνους, *contr.* μυρόπνους, ου, ὁ καὶ ἡ, unguenta spirans. Ex μύρον et πνέω.

μυροποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui unguenta conficit. Ex μύρον et ποιέω.

μυροπώλης, ου, ὁ καὶ ἡ, unguentarius. Ex πολέω.

μυροπωλεῖον, sive μυροπώλιον, τὸ, officina unguentaria, locus, ubi unguenta venduntur, *Gl. V.* μυροπώλιον, seplasiarium. A

μυροπώλης, ου, ὁ, unguentorum venditor, unguentarius, *Gl. V.* seplasiarius, *Ph.* unguentarius, pigmentarius.

μυροπωλέω, ῶ, f. ήσω, unguenta vendo.

μυροπωλὶς, ίδος, ἡ, unguentorum venditrix, unguentaria. A μυροπώλης.

ΜΥΡΟΣ, ου, ὁ, myrus, murus, *piscis* similis muræ, sed robustior, et dentatus, cum muræna mollior sit, et edentula, ut *Tertullianus* vocat. Interdum tamen et μύραινα, *muræna*, vocatur.

μυροφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, unguentum portans, vel tenens. Ex μύρον et φέρω.

μυρόχρισος, ου, ὁ καὶ ἡ, unguentis peruntus seu imbutus. Ex μύρον et χρίω.

μυρόω, ῶ, ungo, *Aristot.* A μύρον.

ΜΥΡΡΑ, ης, ἡ, myrrha, lacryma arboris, *Æol.* σμύρνα.

μυρρίνακανθος, ruscus, *Gl. V.* Ex μυρρίνη et ἄκανθα.

μυρρίνη, ης, ἡ, myrtus, μυρρίνης μόχλει, usque ad caput. A μύρτος.

μυρρίνης, ου, ὁ, sc. οἶνος, vinum myrtites.

μυρρινίτης, *Att.* pro μυρσινίτης.

μυρρίνος, ίνη, ινον, myrteus; (2) *subst.* ὁ myrtus. A μύρτος.

μυρρινῶν, ῶνος, ὁ, myrtetum, locus, ubi myrti crescunt. Ab eod.

μυρρὶς, ίδος, ἡ, herba unguenti odorem spirans. A μύρον.

μυρρίτης, ου, ὁ, ut μυρρίτης λίθος, lapis myrrhæ colorem habens. A μυρρα.

μυρσινέλαιον, ου, oleum myrteum. Ex μυρσίνη et ἔλαιον.

μυρσίνη, ης, ἡ, myrtus. A μύρτος.

μυρσίνινος, ίνη, ινον, myrteus. Ab eod.

μυρσινίτης, ου, ὁ, sc. οἶνος, myrtites, sive vinum myrto conditum. A μυρσίνη.

μυρσινοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, myrti formam habens, myrto similis. Ex μυρσίνη et εἶδος.

μύρσινος, ίνη, ινον, myrteus. A μύρτος.

μύρσος, ου, ὁ, corbis auritus, *E. M.*

μυρτὰς, άδος, ἡ, extuberantia in myrto.

μυρτεὼν, ῶνος, ὁ, myrtetum, *Gl. Vet.* A μύρτος.

μυρτία, ας, ἡ, myrtus. Ab eod.

μυρτιδωνον, ου, τὸ, idem quod μυρτάς.

μυρτίνη, ης, ἡ, piri et oleæ arboris genus, *Sch. Nic.* At *Gl. V.* μυρσίνη, myrtus.

μύρτινος, ίνη, ινον, myrteus. Ab eod.

μυρτὶς, ίδος, ἡ, myrtus. Ab eod.

μυρτίτης, ου, ὁ, sc. οἶνος, vinum myrtites, id est, myrti baccis nigris contusis conditum. Ab eod.

μύρτον, ου, τὸ, bacca, seu fructus myrti; (2) caruncula in medio pudendi muliebris, *Poll.* Ab eod.

μυρτοπέτἄλον, ου, τὸ, quibusdam dicitur τὸ πολυγόνατον, herba.

ΜΥΡΤΟΣ, ου, ἡ, myrtus, arbor.

μυρτόχειλα, ων, τὰ, pudendi muliebris extremitates. Ex μύρτον et χείλος.

μυρτοχιλίδες, ων, αἱ, idem et ex iisd.

μύρτων, ωνος, ὁ, mulierosus, *Suic.* A μύρτον.

ΜΥΡΩ, fluo, stillo. Vide μύρομαι.

μύρωμα, ατος, τὸ, unguentum. A μυρόω.

μυρωμὶς, εως, ἡ, unctio, unguenti illitio.

ΜΥΣ, μυὸς, ὁ, mus, sorex; (2) musculus, pars carnis; lacertus, torus, *Gl. V.*

μύσαγμα, τὸ, idem quod μῦσος.

μῦσαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔμυσαν, a μύω.

μυσαρία, ας, ἡ, abominanda fœditas. A

μυσἄρὸς, ᾶ, ὸν, detestandus, abominandus; scelestus, sceleratus 'Ἡ βἀ γέ τοι μυσαρὰ καὶ τὴν ἐπίχαρμα τέτυγμαι; *Theoc. Id.* 2, 20. A μῦσος.

μυσάρχης, ου, ὁ, detestabilium consiliorum auctor. Ex μῦσος et ἀρχή.

μυσαρωτὸς, ὴ, όν, idem quod μυσαρὸς, *Man.*

μυσάττομαι, fut. άξομαι, detestor, abominor, aversor, odi; abhorreo, *Gloss. Vet.* Παίδων μυσαχθεὶσ' εἰσόδῳς, *Eur. Med.* 1152. A μῦσος.

μυσαχθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, abominandus, scelestus, impurus. Ab eod.

μυσαχνὸς, ὴ, όν, idem et ab eod.

μυσητὸν, detestabile, *Gl. V.* quasi a μυσάω, vel μυσέω, quod esset detestor.

μυσίδδειν πολλὰς ἔτη, fundere, *Arist. Lys.* 1080. *Dor.* pro μυσίζειν.

μύσις, εως, ἡ, compressio, occlusio, obstructio. A μύω.

μῦσκος, ου, ὁ, parvus mus, musculus, *Dim.* a μῦς.

ΜΥΣΣΟΣ, εος, τὸ, scelus, piaculum, facinus detestandum.

μυσὸς, ὴ, ὸν, abominandus, detestandus, *Hes.* ubi μυσὰ sunt μυσαρὰ, μιαρὰ, μιασμένα. A μῦσος.

μυσπολέω, ῶ, velut mus oberro, *Aristoph. Vesp.* 140. ubi μυσπολεῖ.

ΜΥΣΣΩ, fut. ξω, mungo, emungo, mucum nasi extraho.

μυσαγωγέω, ῶ, fut. ήσω, initio sacris, mysteria edoceo. A μυσαγωγὸς. Hinc

μυσαγωγητὸς, ὴ, όν, ad sacra jam introducta, initiatus.

μυσαγωγία, ας, ἡ, initiatio ad sacra; (2) Cœna Dómini. A

μυσαγωγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, initiator, mysteriorum magister seu doctor; (2) qui hospites ad sacra visenda introducit; et qui res sacras interpretatur. Ex μῦσης et ἀγωγός.

μύσαξ, ακος, ὁ, labrum superius, et in eo nati pili; barba. A μυσάομαι.

μυστήρια, ων, τὰ, sacra, arcana, *Ph.* orgia, *Gl. V.* A μυστήριον.

μυστηριάζω, initio, *Gloss. Vet.* A μυστήρια.

μυστηριαμὸς, οῦ, ὁ, initiatio, *Gl. Vet.*

μυστηριακὸς, ὴ, όν, arcanus, secreta tegens.

μυστηρικὸς, ὴ, όν, idem. A μυστήρια.

μυστήριον, ου, τὸ, murium latibulum, apud *Athenæum.* Ex μῦς et τηρέω.

μυστήριον, ου, τὸ, arcanum, initiatio secreta, *Ph.* Vide μυστήρια.

μυστηρὶς, ίδος, ἡ, ut μυστηρίδες τελεταὶ, in *Epigr.* arcanæ initiationes. A μυστήρια.

μυστηριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, cui subest mysterium, mysticus, *Ph.* μυστηριῶδες, arcanum. A μυστήριον.

μυστηριώτιδες σπονδαὶ, sacræ, vel arcanæ libationes, *Poll.*

μύστης, ου, ὁ, mysta, qui sacris initiatur, seu initiatus est, qui ad sacrorum arcana admittitur; (2) sacra discens; (3) sacrorum sive mysteriorum peritus; (2) sacrorum doctor, *Gl. V.* pater sacratus, *Ph.* αὐτὸς ὄργεον, parra, *avis.* A μύω.

ΜΥΣΤΙ'ΚΗΤΟΣ, ε, ὁ, piscis quidam *musculus* dictus quibusdam.

μυστικός, ἡ, ὸν, mysticus, qui subest mysterium, arcanus. A *μύστης*.

μυστικῶς, *adv.* mystice, arcane.

μυστιλάγνος, ὁ καὶ ἡ, *Epith.* lagenæ, *Ep.*

μυστιλάομαι, ῶμαι, haurio pane excavato. Κάμοῦν χερσὶν μυστιλᾶσται τῶν δημοσίων, peculatur, *Arist. Eq.* 824. A

ΜΥΣΤΙ'ΛΗ, ης, ἡ, panis cochlearis modo excavatus.

ΜΥ'ΣΤΙΛΛΟΝ, Atticos vocasse bucceas panis, quæ canibus objicerentur, annotat *Schol. Aristoph.*

μυστίλλω, in minutas partes seco; vide supra *μιστύλλω*. A *μυστίλη*.

μυστιτολεύω, curo sacra, operor sacris. A

μυστιτόλος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui circa mystica versatur, sacerdos, mysta. Ex *μύστης* et πολέω.

μύστις, ιδος, ἡ, quæ initiatur seu initiata est sacris; (2) quæ sacra docet. A *μύστης*.

μυσοδόκος, ε, ὁ καὶ ἡ, sacra arcana continens. *Epith.* templi, *Arist. Nub.* 303. Ex *μύστης* et δέχομαι.

μυσοτολεύω, idem quod *μυστιτολεύω*.

μυσοτόλος, idem quod *μυστιτόλος*.

μυσοφόρος, ὁ, pro *μυστικοφόρος* vel *μυστηριοφόρος*, *Steph.*

μυρεῖον, ε, τὸ, cochlear parvum, *Gl. Vet.* lingula, *Dim.* a *μύρεον*.

μυρεικτῶλης, ε, ὁ, venditor cochlearium.

μύρεον, ε, τὸ, panis excavatus ad hauriendum jus vel pulmentum; (2) mensura duorum cochlearium. A *μυρίλη*.

μύρεος, ε, ὁ, lingula, *Gl. V.* cochlear.

μυρέφονον, ε, τὸ, muscipula, *Hes.* Ex *μῦς* et *φόνος*, cædes.

μυτακίζω, literam *μῦ* sæpius repeto. Hinc *μυτακισμός*, ῦ, ὁ, frequens literæ *μῦ* iteratio.

ΜΥΤΙ'ΛΟΣ, ε, ὁ, genus conchæ, cujus exustæ cinis vim caustıcam habet.

ΜΥ'ΤΙΣ, ιδος, vel ος, ἡ, nasus, peculiariter piscium, atramentum sepiæ.

μυττωτεύω, fut. εύσω, contero, vel acribus condimentis condio. A

ΜΥΤΤΩΤΟ'Ν, ῦ, τὸ, intritum ex alliis, caseo, et ovo; alliatum, moretum, *ὑπότριμμα διὰ σκορόδου*, *Schol. Aristoph.*

μυττωτός, ῆ, ὸν, intritum, *Gl. V.*

μυχαίτατος, ε, et *μυχοίτατος*, η, ον, penitissimus, intimus. A *μυχός*.

μύχατος, η, ον, intimus, abstrusus, apud *Poëtas*. Ab eod.

μυχὴ, ῆς, ἡ, penetrale, intimus locus, *Suid.* ubi *μυχαί*. Ab eod.

μυχηθόρος, ὁ καὶ ἡ, qui in cavernis seu latibulis comedit. Ex *μυχὴ* et *βορά*.

μυχθίζω, fut. ίσω, gemo, suspiro; (2) irrideo, suspenso naso derideo, *Hes. Suid.* A *μύζω*. Hinc

μυχθισμός, ῆ, ὁ, suspirium, gemitus.

μυχθώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, suspiriosus. A *μύζω*.

μυχιαῖος, αία, αῖον, intimus, abstrusus. A *μυχός*.

μύχιος, ία, ιον, idem et ab eod.

μυχμός, ῆ, ὁ, sonitus quidam; (2) sonus, qui per nares redditur. A *μύζω*.

μυχόθεν, e profundo. A *μυχός*.

μυχοίτατος, pro *μυχώτατος*, *Hom.*

μυχόνδε, *adv.* ad vel in intimam partem.

μυχοστόντιον, ε, τὸ, specus, ubi cavus recessus et vorago ponti est. Ex *πόντος*.

ΜΥΧΟ'Σ, ῦ, ὁ, penetrale, intimus locus, recessus; (2) sinus maris; (3) penetrale, domus; (4) adytum.

μυχοτρόπος, ὁ καὶ ἡ, adulter, al. *Μοιχ. Ar.*

μυχτρός, ὁ, custos *μύχυ*. Ab *ὄρος*.

μυχώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, latebrosus, *Gl. V.* A *μυχός*.

ΜΥ'Ω, f. ὑσω, *proprie* premo, comprimo, comprimendo claudo, occulto, teneo, &c. Hinc conniveo, nicto, oculos claudo, labia comprimo; active ut ἡ ὑγίεια μύει τὸ σῶμα, *Arct.* et neutral. ut *μύουσιν αἱ φλέβες*, *id.* Γλήναις δ' ἀγαλμα ταῖς ἀναιμάκτοις μύσει, *Lyc.* 988.

μυώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ad mures pertinens; (2) musculosus, lacertosus, torosus. A *μῦς*.

μυών, ῶνος, ὁ, pars præcipue musculos habens; locus torosus, musculosus, pulpa brachiorum et coxarum, itemque sura, *Ph. μυὼν*, musculus. Αὐτὰρ ὁ μέσσην Κεφαλίδα καὶ μυῶνα πέριξ ὀδύνησιν ἐλιχθείς, *Apoll. Rhod.* lib. 4, 1520. Ab eod. Unde

μυωξός, ῆ, ὁ, mus Alpinus; animal medium inter murem arvensem et palustrem; glis, gliris, *Gl. V. μυωξοί*, glires, *id.*

μυωπάζω, f. άσω, sum lusciosus; cæcutio, oculos aperire nequeo, 2 *Pet.* 1, 9. A *μύωψ*.

μυωπία, ας, ἡ, vitium oculorum, quum quis eos aperire nequit; (2) cavernula muricum. Ab eod. vel ex *μῦς* et *ὀπή*.

μυωπιάζω, ἄσω, lusciosus sum. A *μύωψ*.

μυωπίας, ου, ὁ, qui proxima tantum videt. Ab eod.

μυωπίασις, εως, ἡ, vitium eorum, qui non nisi proxima videre possunt. A *μυωπάζω*.

μυωπίζω, f. ίσω, calcari urgeo; *μυωπίζεσθαι*, œstro agitari, irritari, incitari. A *μύωψ*.

μυωπός, ῆ, ὁ καὶ ἡ, claudens oculos, connivens. Ab eod.

μυώτιον, ῆ, τὸ, auricula muris, *herba.* Ex *μῦς* et *ὦς*.

μυωτός, ἡ, ὸν, murinus; musculosus. A *μῦς*.

μύωψ, ωπος, ὁ καὶ ἡ, claudens oculos, connivens, *Ph.* pætus; (2) tabanus, asilus, vespa, *Nic. Ph.* (3) item calcar. Ex *μῦς* et *ὤψ*.

μωκάω, ῶ, et *μωκάομαι*, ῶμαι, irrideo, deludo, ore in primis distorto, subsanno. A *μῶκος*. Hinc

μώκημα, ατος, τὸ, irrisio, illusio.

μωκίζω, f. ίσω, illudo, derideo, *Suid.* A

ΜΩ̃ΚΟΣ, ε, ὁ, fatuus, irrisor, derisor, cavillator, stultus, amens, *Suid. Hes.* At *Ph. μῶκος*, hæc sanna, subsannator.

μωλέω, ῶ, pugno, *Hes.* ubi *μωλεῖ*, *μάχεται*, et *μωλήσεται*, *μαχήσεται*. A

ΜΩ̃ΛΟΣ, ε, ὁ, bellum, pugna, tumultus; (2) ædificium in fluctibus exstructum, portus manu factus; (3) pondus, lapillus, qui ponitur in lapidibus conjungendis, *Gl. V. μῶλος*, moles.

ΜΩ̃ΛΥ, υος, τὸ, moly, planta bulbosa, et rutæ silvestris radix.

ΜΏΛΥΖΑ, ης, ἡ, genus allii, quod nucleis non coagmentatur; (2) caput allii.

μώλυβ, υκος, ὁ, indoctus, ineruditus; (2) tardus, segnis, ignavus; (3) hebes, languidus, remissus. A

ΜΏΛΥΣ, υος, ὁ, sive *μώλυβ*, κος, ὁ, tardus, segnis, hebes, indoctus, languidus, imbecillus. Hinc

μωλύτερον, obtusius, infirmius, *Etym.*

μωλύτης, ε, ὁ, hebes, tardo ingenio, *R.* A

μωλύω, sive *μωλύνω*; *μωλύομενα*, ap. *Hippocr.* paulatim emarcescentia. A *μώλυς*.

μωλωπίζω, vulnero, *μεμωλωπισμένος*, plenus vibicibus.

μωλωπικός, ἡ, όν, vibiciosus. A

ΜΏΛΩΨ, ωπος, ὁ, vibex, verberum in cute vestigium, vibex plagæ; *μώλωπες* vibices.

μωμάομαι, ῶμαι, vel *μωμέομαι*, vitupero, reprehendo, derideo. Εὖ γε μωμᾶ ταυταγί, *Arist. Av.* 172. Τὼν δ' ἂν ἴσως μωμάσατο τέκτων, *Theocrit.* 9, 24. A *μῶμος*.

μώμαρ, idem quod *μῦμαρ*.

μωμεύμενον, acc. sing. præs. part. pass. *Dor.* pro *μωμεύμενον*.

μωμεύω, vitupero, carpo. Μωμεῦνται δέ με πολλοί, *Theog.* 369. A *μῶμος*.

μώμημαρ, ατος, τὸ, reprehensio, irrisio; (2) dictum ipsum, quo aliquem reprehendimus. A *μωμέομαι*.

μωμηθῇ, 3. sing. aor. 1. conj. pass. verbi *μωμέω*.

μωμήσαιτο, 3. sing. aor. 1. opt. med.

μωμητής, οῦ, ὁ, reprehensor, vituperator.

μωμητός, ἡ, όν, reprehensibilis, vituperatione dignus. Ab eod.

ΜΩ̃ΜΟΣ, ε, ὁ, dedecus, probrum, infamia, ignominia, vituperatio; (2) Momus, Deus reliquorum omnium irrisor; (3) qui omnia reprehendit et irridet, irrisor, vituperator.

μωμοσκοπέω, ῶ, fut. ήσω, reprehendendi animo considero; (2) victimas inspicio. A

μωμοσκόπος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui reprehendendi animo observat, qui reprehendenda observat, qui victimas inspicit, probandi causa. Ex *μῶμος* et *σκοπός*.

ΜΩ̃Ν, *adv.* num, numquid, an, utrum, pro *μὴ ἄν*.

μώνος, *Dor.* pro *μόνος*, seu *μόνος*, *Call.*

μώνυξ, υχος, ὁ καὶ ἡ, solidas ungulas habens. Ex *μόνος* et *ὄνυξ*.

μώνυχος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

μωραίνω, fut. ανῶ, stultæ ago, stultus sum; et *μωραινόμαι*, stultus fio, infatuor, *ἐμώρανεν*, 3. sing. aor. 1. act. *ἐμωράνθησαν*, 3. plur. aor. 1. pass. Φάσκοντες εἶναι σοφοί, *ἐμωράνθησαν*, *Rom.* 1, 22. Ἐὰν δὲ τὸ ἅλας μωρανθῇ, *Matt.* 5, 13. A *μωρός*.

μωρανθείσαν, acc. sing. aor. 1. part. pass. f. g. verbi *μωραίνω*.

μωρανθῇ, 3. sing. aor. 1. conj. pass.

μωρία, ας, ἡ, stultitia, fatuitas; vecordia, socordia, *Ph.* (2) de coitu dixit *Eur. Ern.* Ab eod.

μώριον, ε, τὸ, mas mandragoræ quibusdam, teste *Diosc.* Aliis tertium genus mandragoræ, quod *μωρὺς* reddat.

μωροκακοήθης, εος, ὁ καὶ ἡ, stulte malitiosus.

μωρολογίαω, ῶ, fut. ήσω, stulta seu inepta loquor, insulse blatero; scurror, *Gl. V.*

μωρολογία, ας, ἡ, stultiloquium, ineptiæ, stultus sermo. A

μωρολόγος, ε, ὁ καὶ ἡ, inepta et stulta loquens, insulse blaterans. Ex *λόγος*.

μώρον, ε, τὸ, morum, fructus arboris mori. Idem quod *μόρον*.

ΜΩΡΟ'Σ, ᾶ, ὸν, stultus, fatuus; ineptus, brutus, *Ph.* Voc *Att. ὦ μῶρε*, inepte.

μωροσοφέω, ῶ, fut. ήσω, stulte sapio.

μωροσοφία, ας, ἡ, stulta sapientia. A

μωροσοφος, ε, ὁ καὶ ἡ, stulte sapiens.

μωρόσυκον, ε, τὸ, morum sycaminum.

μωρότης, ητος, ἡ, stultitia, fatuitas. A *μωρός*.

μωρόω, ῶ, fatuum reddo. A *μωρός*.

μωρόων, ονος, ὁ καὶ ἡ, stulte sapiens, *Man.*

μωρῶν, ῶ, *adv.* stulte, fatue; ineptè, absurde.

μωρωσία, ας, ἡ, stultitia, fatuitas, stoliditas. A *μωρόω*.

μῶσαν, *musam*, acc. sing. *Dor.* pro *μῦσαν*.

Μωσῆς, ῆ, vel Μωσεὺς, έως, vel Μωυσῆς, ῆ, vel Μωϋσεύς, έως, ὁ, Moses, nomen Hebræorum Legislatoris Hebr. *Tractus.*

N

N, Litera Græcorum decima tertia, quæ νῦ, appellatur, et nomen ab Hebræorum *Nun* accepit; (2) nota numeralis valens *quinquaginta*; et, cum lineola inferne posita (ν,), *quinquaginta millia.*

Ναασσών, ὁ, Naasson. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *Illustrans.*

ΝΆΒΛΑ, ης, ἡ, nablium vel nabla, instrumentum musicum, citharæ fere simile.

νάβλας, ὁ, nablium, instrumentum musicum, *Ath.*

ναβλαιοκτυπτής, ὁ, nablii pulsator, *Man.*

νάβλος, ε, ὁ, idem quod *νάβλα*.

ναβλαιτής, ῆ, ὁ, nablam pulsans. A *νάβλα*.

Ναγγαί, ὁ, Nangæ. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *Illustrans.*

ναες, *naves*, nom. plur. a ναῦς, *navis.*

ναιετὴς, ῆος, ὁ, habitator, incola, in *Epig.* A *ναίω*.

ναίτης, ε, ὁ, idem, ab eod.

Ναζαραίος, vel Ναζαρηνός, ῆ, ὁ, Nazarenus.

Ναζαρὲθ, vel Ναζαρὲτ, ἡ, Nazareth. Nomen urbis Hebr. ἄκλιτον, *Surculus.*

ΝΑΙ', *adv. affirmantis* et *concedentis*, næ, ita, etiam, sane, utique.

Ναϊάδες, ων, αἱ, Naiades, nymphæ fluviales et fontanæ. A *νάω*, *fluo.*

ναΐδιον, ε, τὸ, sacellum, ædicula, *Dim.*

ναίεν, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* et cum ν pro ἔναιε, a *ναίω*.

ναίεσκε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* et *Poët.* pro ἔναιε.

ναιετάεσκες, 2. sing. imperf. ind. act. *Ion.* et *Poët.* pro ἐναιετάες, a *ναιετάω*.

ναιετάουσα, *habitans*, præs. part. act. f. g. *ναιετάω*, ῶ, habito; (2) incolo; *ναιετάουσι*, habitantur; *ναιετάουσι*, habitabat, imp. *Ion.* pro ἐναιέτας, *ναιετάοντα*, acc. sing. part. habitantem; *ναιεταώσας*, acc. plur. fœm. pro *ναιεταύσας*. Ἄλλοι δὲ τελείοις τήνδε χθόνα ναιεταάσι, *Dion. Per.* 265. A *ναίω*.

ναιετάωσι, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro *ναιετάουσι*.

ναίτης, ε, ὁ, habitator, incola; usitatius ναίτης. Ab eod.

Naῖνος, ὁ, Nain. Nomen urbis Hebr. ἄκλιτον, *Amœnitas.*

ναΐσιμον, ac. sing. part. præs. act. f. g. *Dor.* pro νᾱίσσουσαν, a νᾱίω.

ναῖον, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔναιον.

ναΐος, ίᾱ, ῐόν, nauticus, *Dor.* pro *Ionice* νηΐος.

ΝΑ῎ΙΡΟΝ, ου, τό, odoramentum quoddam, *Theophr.*

ναϊσκάριον, ου, τό, ædicula, sacellum, *Gl. V.* sacrarium, *Ph.* A seq.

ναΐσκος, ου, ὁ, sacellum, *Dim.* a ναός.

ναιχί, *adv.* omnino, sane, ita. *Att.* pro ναί, *Hes. Suid.*

ΝΑΙ῎Ω, habito, incolo; ναΐᾱ, *Ion.* pro ἔναιε, imp. habitabat; ab hoc aliud imp. *Ion.* ναίεσκον, habitabam. *Pass.* ναίομαι, habitor. "Οσοιτερ πρύτυλα ναίουσι τάδε, *Soph. El.* 1391. Μυχοῖς ναίουσαν ἑστίας ἐμῆς. *Eur. Med.* 397. Ξένην τόλιν ναίω, *id. Ph.* 372. Ὑπ' ἀνδρῶν ναιόμενοι, scil. ὑῆσοι, *Dion. Per.* 616.

νάκη, ης, ἡ, pellis lanata, *Gl. V.* vellus.

νακοδέ-ὑης, ου, ὁ, coriarius, seu fullo. Ex seq. et δέφω.

ΝΑ῎ΚΟΣ, εος, τό, vellus, pellis cum suo villo.

νακοτιλτέω, ῶ, vellera vello seu tondeo, *Poll.* ubi νακοτιλᾱῦντες. part. A

νακοτίλτης, ου, ὁ, qui villosas pelles vellit, *Poll.* Ex νάκος et τίλλω.

νακόνιλτος, ῠ, ὁ καὶ ἡ, velleris in modum vulsus, *Poll.* Ex iisd.

νάκτης, ου, ὁ, fullo, *Suic.* A νάσσω.

νακτός, ή, όν, farciendo et constipando completus; ναστή, farsa, i. e. *farta, Gl. Vet.* ναστόν, densum, pressum, *Gl. Vet.* Ab eod.

νᾶμα, ατος, τό, fluentum, scaturigo; lympha, *Gl. Vet.* latex, unda, *Ph.* A νάω. Hinc

ναματιαῖος, αία, αῖον, scaturiens, manans.

ναμάτιον, τό, aquula, paulum liquoris, *Dim.* A νᾶμα.

ναματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, scaturiginum et fontium plenus, riguus. Ab eod.

νᾶν, *navem*, acc. sing. *Dor.* pro ναῦν, a ναῦς, navis.

νανίον, ου, τό, pupus, *Ph.* A νάνος.

ΝΆΝΝΗ, ης, ἡ, matris soror, *Hes.*

ΝΆΝΟΣ, ου, ὁ, nanus, pumilio.

νανουῦις, εος, ὁ καὶ ἡ, qui natura pumilio est, pumilionis staturam habens. Ex ςύω.

νανώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, pumilionis formam habens, pumilus, pumilio. A νάνος.

—" ναξ, *rex*, per *Aphæresin*, pro ἄναξ.

ναξιεργής, έος, ὁ καὶ ἡ, Naxio opere seu in insula Naxo factus. Ex Νάξιος et ἔργον.

ναΐσι, dat. plur. *Poët.* pro ναοῖς.

ναοποιέω, ῶ, templum ædifico. A

ναοποιός, ῠ, ὁ, cui templum ædificandi cura est commissa; (2) ædium sacrarum procurator. Ex ναος et ποιέω.

ναοπόλος, ου, ὁ, ædituus; (2) sacerdos. A πολέω.

ΝΑΟ Σ, ῠ, ὁ, *proprie* domicilium; dein ædis, pulvinar, fanum, h. e. ea pars ἱεροῦ, templi, in quo simulacrum Dei dedicatum est: in *Sac. Lit.* pars templi Hierosol. quam ingredi licebat solis sacerdotibus. A νάω.

ναοφύλαξ, ακος, ὁ, templi custos, ædituus.

ναπαῖος, α, ον, nemorosus, *Soph.*

νάπεια, ας, ἡ, sinapi, *Nic.* A νάπυ.

νάπη, ης, ἡ, saltus, convallis, nemus, *Gl. V.* νάπαι, valles, *Ph.*

ΝΆΠΟΣ, εος, τό, locus montanus et silvosus, saltus; vallis nemorosa.

ΝΆΠΥ, υος, τό, sinapi.

ναρδίζω, nardo similis sum.

νάρδινος, ίνη, ινον, nardinus, e nardo confectus.

ναρδίτης, ου, ὁ, ut ναρδίτης οἶνος, vinum nardo conditum.

ναρδῖτις, ή, nardus montana. A νάρδος.

ναρδολιτής, έος, ὁ καὶ ἡ, nardo pinguis. Ex νάρδος et λίπος, *pinguis.*

ΝΆΡΔΟΣ, ου, ἡ, nardus, frutex; (2) oleum nardinum. *Gl. V.* νάρδος, hoc siler.

ναρδόσαχυς, υος, ἡ, spica nardi, *Galen.*

ναρθηκία, ας, ἡ, humilis ferula, ferulago. A νάρθηξ.

ναρθηκίζω, (a νάρθηξ, 2.) alligo os fractum et ferulis firmo, *Sch. Aristoph.*

ναρθήκιον, ου, τό, nartheciun, vasculum medicamentarium; liber medicamentarius.

ναρθηκοτλήρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ferulis repletus. Ναρθηκοτλήρωτον δὲ ϑηρῶμαι τυρὸς πηχῶν πλειόνων, ferulis refertum capito ignis fontem, i. e. *fomitem*, furtivum, *Æsch. P. V.* 109. Ex νάρθηξ et πληρόω.

ναρθηκοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ferulam ferens. Ex νάρθηξ et φέρω.

ναρθηκώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ferulaceus, ferulæ similis. A

ΝΆΡΘΗΞ, ηκος, ὁ, ferula; (2) instrumentum medicum, quo utuntur in fracturis, (ferula, *Lat.*) ad deligandum firmiter; (3) arbor quædam; (4) locus ubi stabant catechumeni, *Ern.*

ΝΆΡΚΑΦΘΟΝ, ου, τό, Narcaphthon, odoramenti genus, suffitibus admisceri solitum.

ναρκάω, ῶ, ἐω, ῶ, f. ήσω, torpedine adficior, seu adfectus sum, obtorpesco, torpeo, torpesco. Ἐνάρκησε τὸ πλάτος τῇ μοχθῷ. *Gen.* 32, 25. Πλῆθος ὀϑῶν αὐτῆ ἐνάρκησε, *Job.* 33, 19. Νάρκησε χεὶρ, *Il.* 8, 328.

ΝΆΡΚΗ, ης, ἡ, *νάρκα*, ης, ἡ, torpedo, piscis quidam tangentes se torpescere faciens; (2) torpor, veternus, stupor; (3) ita quoque centaurium magnum a quibusdam dictum, *Diosc.*

νάρκημα, ατος, τό, torpefactio, torpor, stupor. A ναρκάω.

νάρκησις, εως, ἡ, idem et ab eod.

ναρκίσσινος, ίνη, ινον, narcissinus, e narciso factus; ut ναρκίσσινον ἔλαιον. A νάρκισσος. Hinc

ναρκισσίτης, ου, ὁ, sc. λίθος, narcissites lapis.

νάρκισσος, ου, ὁ, vel ἡ, narcissus, flos quidam. A νάρκη, quod suo odore torporem adferre creditur. *Angl.* DAFFODIL.

ναρκώδω, ῶ, f. ώσω, torpefacio, torpore adficio; (2) sedo et tollo. Ab eod.

ναρκώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, cui torpor seu stupor inest, torpidus, stupidus, *Hippocr.* A νάρκη.

νάρκωσις, εως, ἡ, torpefactio, torpefaciendi vis, stupor, hebetatio. A ναρκόω. Unde ναρκωτικός, ἡ, όν, torpefaciendi vim habens.

ναρόν, ῦ, τό, scopæ, *Hesych.*

ναρός, ᾶ, ὁ, custos, vigil, *Hesych.*

νᾶρος, ᾶ, όν, liquidus, fluidus. A νάω.

νάρταλος, ου, ὁ, genus vasis, ap. *Aristoph.*

νάρτη, ης, ἡ, narta. Numeratur inter ea quæ adoramentis et unguentis admiscentur, *Theophr.*

νάσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. pro ἐνάσατο, a νάω.

νασιώτην, acc. sing. *Dor.* pro νησιώτην.

νασμός, ῦ, ὁ, fluentum, fluor, scaturigo, rivulus, latex; (2) imber, pluvia, *Lyc.* 80. A νάω.

νασμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, scaturiginibus ac rivulis riguus. A νασμός.

νάσσω, a. 1. ind. act. *Ion.* et *Poët.* pro ἔνασα, a νάω.

ΝΆΣΣΩ, premo, comprimo, comprimendo complano, farcio, *Gl. Vet.* perf. pass. part. νεασμένος, refertus, plenus.

ναςίσκος, ὁ, parvus ναςός, placentula.

ναςοτόκος, ου, ὁ, incisor τοῦ ναςοῦ. A κόπτω.

ναςός, ή, όν, confertus, fartus, dense plenus, densus; (2) *subst.* panis, seu placenta e melle, uvis passis aliisque condimentis. A νάσσω.

ναςοσαγέω, ῶ, f. ήσω, ναςὸν edo. A

ναςοσάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ναςὸν edit. Ex ναςὸς et ςαγεῖν.

ναυαγέω, ῶ, f. ήσω, naufragium facio, navem frango; (2) jacturam facio, naufragio amitto. A ναυαγός.

ναυαγήσασιν, dat. plur. a. 1. part. act. cum ν, a ναυαγέω.

ναυαγία, ας, ἡ, naufragium. Ab eod.

ναυάγιον, ου, τό, proprie fragmentum navis, tabulæ aliaque e naufragio collecta; (2) dicitur tamen et pro naufragio. Ab eod.

ναυαγός, ου, ὁ, naufragus. Ex ναῦς et ἄγνυμι, *frango.*

ναυαεχέω, ῶ, f. ήσω, navibus præsum, navarchum ago. A ναύαρχος.

ναυαρχία, ας, ἡ, præfectura navium seu classis. Ab eod.

ναυαρχὶς, ίδος, ἡ, navis, qua vehitur navarchus, navis prætoria. Ab eod.

ναυαρχίται, οἱ, classium duces, *V. L.*

ναύαρχος, ου, ὁ, navarchus, navium præfectus, præfectus classis. Ex ναῦς et ἀρχή.

ναυάτης, ου, ὁ, corrupte legitur pro ναυβάτης, ου, ὁ, qui navem conscendit, qui navi vehitur; (2) nauta, navita. Ex ναῦς et βαίνω, *scando.*

ναύβατης, nauticus, *Eur.*

ναυηγόν, acc. sing. *Ion.* pro ναυαγόν.

ναυκληρέω, ῶ, fut. ήσω, nauclerus sum, navem guberno; (2) *trop.* curo, præsum, rego. A ναύκληρος.

ναυκληρία, ας, ἡ, naucleriacum vitæ genus; (2) navium gubernatio.

ναυκληριὸς, ή, όν, ad navicularium seu nauclerum pertinens. Ab eod.

ναυκλήριον, ου, τό, navigium, naucleriaca possessio, navis gubernatio. Ab eod.

ναύκληρος, ου, ὁ, qui navem possidet, nauclerus, navis dominus, *Gl. V.* navicularius; ναύκληροι Athenis dicebantur etiam οἱ δήμαρχοι; ναύκληρος, etiam adjective pro nauticus, ut ναύκληρον πλάτην, nauticum remum, *Hes. Metaph.* paterfamilias, *Poll.* Ex ναῦς et κλῆρος.

ναυκληρώσιμος, ον, ὁ καὶ ἡ, qui a nauclero elocatur. A ναύκληρος.

ναυκεράρια, ων, τὰ, loca, in quibus reponebantur ex ναυκεραρίαις exacta.

ναυκεραρία, ας, ἡ, duodecima pars tribus; apud Athenienses.

ναυκεραρικὸς, ή, όν, ad ναυκεράρους pertinens. A

ΝΑΎΚΡΑΡΟΙ, ων, οἱ, magistratus quidam Athenienses. Vide *Suid.* et *Poll.*

ναυκρατέω, ῶ, f. ήσω, navibus supero, navali pugna vinco, *Xen.* A

ναυκράτης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui classe pollens maris imperium obtinet; (2) qui classis præsidio locum aliquem tenet vel occupat. Ex ναῦς et κρατέω.

ναυκρατητικὸς, ή, όν, ad victoriam navalem pertinens. A ναυκρατέω.

ναυκρατία, ή, victoria navalis; (2) imperium maritimum.

ναυκράτωρ, ορος, ὁ, qui navibus præest, gubernator. Ex ναῦς et κρατέω.

ναύλας, ου, ὁ, nablum, idem quod νάβλας.

ναῦλον, ου, τό, naulum, merces, quæ pro navigatione solvitur, *Ph.* navis vectura, naulum, vectura. A ναῦς.

ναῦλος, ου, ὁ, idem; (2) merces, quam persolvimus ei, ad quem divertimus; (3) instrumentum quoddam musicum.

ναυλῴχος, ου, ὁ, pro ναύλοχος, *Poll.*

ναυλοχέω, ῶ, fut. ήσω, in portu permaneo, stationem habeo; (2) navi insidens locum aliquem vel adversarium observo, eique insidior.

ναυλοχία, ας, ἡ, occulta navium statio.

ναύλοχον, ου, τό, statio navium. A

ναύλοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui naves insidere possunt, navium stationi commodus *subst.* locus tranquillus, ubi naves velut requiescunt, statio navium, portus. Ex ναῦς et λόχος.

ναυλόω, ῶ, f. ώσω, naulo conduco. A ναῦλον.

ναυμαχέω, ῶ, f. ήσω, prælio navali confligo, navale prælium committo; (2) pugno. A ναυμάχος.

ναυμάχης, ου, ὁ, navale prælium committens, classe decertans. Ex μάχομαι.

ναυμαχησείω, navale certamen committere cupio, ad navale prælium paratus sum. A ναυμαχέω.

ναυμαχία, ας, ἡ, navale prælium, pugna navalis. Ex ναῦς et μάχη.

ναυμάχιον, ου, τό, multa ei imposita, qui navale prælium subterfugerat. Ex iisd.

ναυμάχος, ου, ὁ καὶ ἡ, navale prælium committens. Ex iisd.

ναύμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, quo dimicatur e navibus, navali prælio aptus. Ex iisd.

ναῦν, *navem*, acc. sing. a ναῦς, *navis.*

ναυπηγεμένους, acc. plur. præs. part. med. *Dor.* pro ναυπηγμένους, a

ναυπηγέω, ῶ, fut. ήσω, naves fabricor. A ναυπηγός.

ναυπηγὴς, scil. τέχνη, navis texendæ ars, *Man.*

ναυπηγησία, ας, ἡ, navium fabricatio. Ab eodem.

ναυπηγήσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, navibus fabricandis aptus. A ναυπηγησία.

ναυπηγία, ας, ἡ, idem quod ναυπηγησία.

ναυπηγιὸς, ή, όν, ad navium fabros seu fabricationem pertinens. Ab eod.

ναυπήγιον, ου, τό, locus, ubi naves compinguntur. Ex iisd.

ναυπηγὸς, ῦ, ὁ, qui naves compingit, navium fabricator, *Gl. V.* faber navalis. Ex ναῦς et πήγνυμι.

ναύπορος, ον, *Epith.* litoris, portus, quo naves appelluntur. A πείρω.

ΝΑΥ῎Σ, ή, navis, *inpr.* longa, h. e. qua utebantur in prœliis maritimis; τῆς ναὸς,

τῇ νηΐ, τὴν ναῦν' αἱ ναῦς, αἱ νῆες, τῶν νεῶν, ταῖς ναυσὶ, τὰς ναῦς ; sic in soluta oratione. At apud *Poët.* ἡ νηὺς, τῆς νηὸς, ταῖς νηυσὶ ; item τῆς νεὼς, τὰς νέας.

ναύβολον, ου, το, naulum, *Hes.* pro ναῦλον.

ναυσθλάω, ῶ, ῶσω, naulo conduco; (2) naulo vehendum suscipio ; *ναυσθλώσομαι*, ap. *Arist.* navem in scendam. Πτηνὸς τορεύσει πῶλος, ὲ ναυσθλώσομαι, *Aristoph. Pace*, 126. Ἦν ἀπ' Ἰδαίων λόφων καὶ Δαρδανείων ἐκ τόπων ναυσθλώσεται, *Lyc.* 1257.

ναυσία, ας, ἡ, nausea, proprie qua navigantes in mari corripiuntur. A ναῦς.

ναυσίασις, εως, ἡ, ipsa actio nauseandi, nausea. A

ναυσιάω, ῶ, f. ἀσω, nauseo. A ναυσία.

ναυσικλάτης, ὁ, idem quod ναύτης, *Man.*

ναυσίκλειος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui in navibus seu ex navibus vivit.

ναυσίδρομος, ον, *Epith.* venti, navium cursum incitans ; *al.* (2) velivolus, navigabilis. Ex ναῦς et τρέχω.

ναυσίκλειτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vel ναυσίκλειστος, εἴτη, ειτον, re navali clarus.

ναυσίκλυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

ναυσιόεις, ὁσσα, όεν, nauseans. A ναυσία.

ναυσιτέδη, ης, ἡ, q. d. navium pedica ; funis quo navis terræ alligatur, *Luc. Lex.*

ναυσιτέρατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, navibus permeabilis, navigabilis.

ναυσίτοδες, ων, οἱ, homines insulares, qui navibus in mari pro pedibus utuntur, *Eust.*

ναυσίτομτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, naves vehens et promovens ; Πομπιμων ἴχων ἔμ', ὥστ ναυσίτομτον αὖθεαν, ventum secundum, *Eur. Phœn.* 1726. Ex πέμπω.

ναυσίτορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, navigradus, navi permeans. Ex iisd.

ναυσίγονος ὕβρις, ignominia, quæ propter cladem acceptam classi gemitum et luctum affert.

ναυσιφόρητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui navi fertur.

ναύσαθμον, ᾱ, τὸ, navium statio. Ex ναῦς et ϛάθμος.

ναύσαθμος, ᾱ, ὁ, idem et ex iisd.

ναυσολέω, ῶ, f. ήσω, navi veho, seu duco, navi deduco ; (2) classe percurro, navi permeo, navigo, proficiscor ; (3) rego, guberno. Σὺ δ' ὡς τί χρήζων τῆνδε ναυσολεῖς χθόνα ; *Eur. Med.* 682. Φράσον δέ τοι μοι τῷ στέρευγε τοὶ ναυσολεῖς, *Arist. Av.* 1234. Καὶ δάμαρτα τὴν κακίστην ναυσολῶν ἐλήλυθεν ; *Eur. Orest.* 723. A ναύσολος.

ναυσόλιμος, ατος, τὸ, navigatio seu profectio, quæ fit navi, *R.* A ναυσολέω.

ναυσολία, ας, ἡ, idem. A

ναύσολος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, navi vehens. Ex ναῦς et ϛόλος.

ναυτακιδάτης, ᾱ, ὁ, qui navi servit, ut suum lucretur naulum, *R.*

ναύτης, ᾱ, ὁ, nauta, navita ; ναύτης δρόμος, adjective in *Epigr.* q. d. navalis cursus. A ναῦς.

ναυτία, ας, ἡ, nausea. Ab eod.

ναυτιάω, ῶ, nauseo, *metaph.* respuo, quasi nauseans. A ναυτία.

ναυτίησις, ᾱ, ipsa actio nauseandi, vel nausea, *Steph.*

ναυτικός, ἡ, όν, nauticus ; navalis ; classicus ; exercitatus in re nautica ; τὸ ναυτικὸν, ῦ, res nautica, copiæ navales, classis.

ναυτικῶς, *adv.* nautarum more.

ναυτιλία, ας, ἡ, navigatio. A ναυτίλος.

ναυτίλλομαι, navigo. Ἀλλὰ ταυτηχῆ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Θεσβαεικῆς Ϝελάτητης ναυτιλλομένης, *Luc. Toxar.* Ab eod.

ναυτίλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nauticus, navigatorius ; (2) piscis, polypi species. A ναῦς.

ναυτιλοφθόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nautas perdens, *Suic.* Ex ναυτίλος et φθείρω.

ναυτιόεις, εντος, ὁ, nauseosus. A ναυτία.

ναυτιώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, nauseosus. A ναυτία.

ναυτιώσεις, apud *Hippocr.* effusiones sanguinis, per translationem ab iis, qui in nausea sanguinem vomunt. A ναυτιῶσις, quasi a ναυτιόω.

ναυτοδίκαι, ῶν, οἱ, proprie judices nauticis litigiis cognoscendis deputati. Vid. *Poll.* Ex ναύτης et δίκη, *jus.*

ναυτοκράτωρ, ὁ, maris imperium habens. A κρατέω.

ναυτολογέω, nautas lego, colligo. A

ναυτολόγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui nautas legit, vel colligit, *Suic.* Ex ναύτης.

ναυτοφιαι, vel ναύτοφιαι, mulieres nauticam exercentes. A ναύτης.

ναυφάγος, ον, naves perdens, *Ern.*

ναυφθορία, ας, ἡ, naufragium. A

ναύφθορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, in navi corruptus aut perditus. Ex ναῦς et φθορὰ, *corruptio.*

ναῦφι, vel ναῦφιν, *navibus*, dat. plur. *Poët.* ut παῳὰ ναῦφιν, a navibus. A ναῦς.

ναύφρακτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, navibus septus, navibus armatus et munitus. Alicubi et pro ναύσαθμος.

ναυφύλαξ, κος, ὁ, præfectus custodiendarum navium.

ΝΑ'ΦΘΑ, ης, ἡ, naphtha.

νάφθας, ᾱ, ὁ, idem.

νάω, fluo ; mano, scaturio.

νάω, habitare facio. Hinc νάσσα, aor. 1. pro ἐνασσα, ἔνασσα, habitare feci, collocavi ; quasi a νάομαι, a. 1. med. νάσσατο, pro ἐνάσσατο, habitavit ; a. 1. pass. νάσθη, pro ἐνάσθη, habitavit ; (2) fluo, *Il.* 21, 197.

νέα, acc. sing. *Poët.* pro ναῦν, a ναῦς.

νεάγγελτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nuper nunciatus, novus, *Suic.* Ex νέος et ἀγγέλλω.

νεαγενής, ές, ὁ καὶ ἡ, nuper genitus. Ex νέος et γίνομαι.

νεάζον, τὸ, juventus, *Soph.*

νεάζω, f. άσω, juvenesco ; adolesco, juvenilem ætatem ago ; juvenis seu robustus sum ; juveniliter sapio vel ago ; νεάζεσθαι, recentari, *Gl. V.* Μῶν νεάζων ἴχ' ὁρᾶς, ἃ χρὴ σ' ὁρᾶν ; *Eur. Ph.* 720. A νέος.

νεαίρετος, ον, recens captus.

νεακής, ές, ὁ καὶ ἡ, recens acutus, *Dor.* pro νεηκής, idem quod

νεακόντητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, recens acutus. Ex νέος et ἀκόντιον.

νεαλδής, ές, ὁ καὶ ἡ, nuper auctus, qui recens excrevit ; (2) novellus, nuper natus, *Suic.* Ex νέος et ἄλδω, *augeo.*

νεαλέκτωρ, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, recens captus.

νεάμελπτος, νεή μελπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, recens mulctus, *Rob.* Ex νέος et ἀμέλγω.

νεᾶν, ᾶνος, ὁ, juvenis, *Eust.* A νέος.

νέανδρος, ον, juvenilis, strenuus.

νεανείαι. ας, ἡ, juvenilis audaciæ facinus ; ap. *Philon.* A νεᾶν.

νεανίας, ᾱ, ὁ, adolescens, juvenis ; audax, strenuus, ferox, juvenili protervia præditus ; juvenilis. A νεᾶν.

νεανίευμαι, ατος, τὸ, idem ; egregium strenuumque factum ; juvenilis jactantia. A

νεανιεύομαι, juvenesco, juventutis annos ingredior ; (2) juvenili audacia et petulantia ago. A νεανίας. Unde

νεανίζω, idem quod νεάζω, *Steph.*

νεανικός, ή, όν, juvenilis ; (2) strenuus, animosus, audax, robustus, validus, vehemens ; (3) magnus, permagnus.

νεανικῶς, *adverb.* juveniliter ; (2) robuste, strenue ; (3) laute, opipare.

νεᾶνις, ίδος, ἡ, juvencula, puella, *Exod.* 2, 8. A νεᾶν.

νεανίσκευμα, ατος, τὸ, superbia, incontinentia juvenilis ; νεανισκεύματα, juvenilia. A

νεανισκεύω, et νεανισκεύομαι, juvenesco, juvenilem ætatem ago. A

νεανίσκος, ᾱ, ὁ, juvenis, adolescens, adolescentulus. A νέος.

νεανύομαι, juvenesco, pubesco, *V. L.*

νέανυτος, εως, ἡ, novatio, de agro, ap. *Theophr.* quasi a νεαίνω, quod esset *renovo.* Vid. νέασις.

νέαξ, ακος, ὁ, juvenis, adolescens. A νέος.

νεαοιδός, ᾱ, ὁ vel ἡ, recens poëta, in *Epigr.*

νεάπολις, εως, ἡ, urbs seu civitas nova. Hinc

νεαπολίτης, ᾱ, ὁ, novæ civitatis civis.

νεαρεοτοίεω, ὰ, recens seu novum facio.

νεαρός, ᾶ, ὸν, recens, novus ; (2) juvenis, juvenilis ; (3) puerilis. A νέος.

νεαροφόρος, recentaria, *Gl. V.* A φέρω.

νέαρχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, navis rector, *Suic.* Ex νέος, pro ναῦς, a ναῦς, et ἄρχος.

νεαρῶς, *adv.* juveniliter, pueriliter.

νεάσιμον, navale, *Gl. V.* A seq.

νέασις, εως, ἡ, novatio, renovatio ; ut renovatio agri, apud *Theoph.* ubi tamen alii νέανυτις, *Gl. Vet.* νέωσις, novalis, novalis terra. A νεάω.

νέας, acc. plur. *Poët.* pro νάας, a ναῦς.

νέαται, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro νένηνται, a νέω, *struo*, vel *habito*, *Poët.* pro ναίω.

νεάτη, ης, ἡ, scil. χορδὴ, extrema, ultima, seu ima chorda. A νέατος.

νεατὶς, ίδος, ἡ, *Gl. Vet.* vervactum. A

νέατος, άτη, ατον, novissimus, ultimus ; (2) novalis, *Gl. V.* A νέος.

νεατός, ᾱ, όν, novatus, renovatus, novalis ; *subst.* ὁ, tempus renovandi agrum ; novatio. Ab eod.

νεαύξητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui nuper demum increvit, nuper auctus, *Suic.* Ex αὔξω.

νεάω, ῶ, novo, innovo, in primis agrum, *Gl. Vet.* νεᾶω, novello. Hinc part. νεᾱμένη, apud *Hesiod. Oper.* 460. iterata terra vel novata. A νέος.

νέβρειος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui ex hinnulo est. A

νεβρός.

νεβρίας, ᾱ, ὁ, ut νεβρίας γαλεὸς, mustela nebrias, apud *Aristot.*

νεβριδόπεπλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vestem seu peplum gestans ex pellibus hinnuleis.

νεβριδοστόλος, ον, nebridibus indutus.

νεβρίζω, pelle hinnulea vestio ; *pass.* seu *med.* nebridem gesto, induo. A

νεβρὶς, ίδος, ἡ, pellis hinnuli ; gestamen Bacchi et bacchantium. A νεβρός.

νεβρισμὸς, ᾱ, ὁ, bacchatio. A νεβρίζω.

νεβρίτης λίθος, nebritis gemma Libero Patri sacra ; nomen sortita a nebridum similitudine, *Plin.*

ΝΕΒΡΟ Σ, ῦ, ὁ, pullus cervi, hinnulus, dama.

νεβροτόκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, hinnulos pariens, *R.* Ex νεβρὸς et τίκτω.

νεβροφόνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, hinnulorum occisor. Ex νεβρὸς et φένω.

νεβροχαρὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, hinnulis gaudens, *Epith.* Apoll. Ex νεβρὸς et χαίρω.

νεβρῶδης, ες, ὁ καὶ ἡ, cognomen Bacchi, quod cum ipse, tum Bacchantes pelles hinnulorum gestarent. A νεβρός.

νεέσθαι, *redire*, præs. inf. med. verbi νέομαι.

νέηαι, 2. sing. præs. conj. *Ion.* pro νέησαι.

νεηγενὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, recens natus. A νέος et γίνομαι.

νεηθαλὴς, ές, recens viridis, floreus, A ϑάλλω.

νεήκεσσι, dat. pl. *Poët.* pro νεήκεσι, a

νεήκης, ες, vel νεηκὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, recens acutus, exacutus. Ex νέος et ἀκή.

νεηκονὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, idem, *Hes.* Ex νέος et ἀκονάω.

νεηλάτης, ᾱ, ὁ, remex, navem impellens, *Hes.* Ex ναῦς et ἐλαύνω.

νεήλατος, recens cusus, *Hes.* νεοτευχὴς. Ex νέος, νέω, et ἐλαύνω, *malleo duco, cudo.*

νεήλατος, recens molitus ; ut νεήλατα ἄλφιτα, recens molitæ farinæ, apud *Demosth.* melle, uvis passis, et viridibus ciceribus imbutæ ac subactæ, secundum *Harpocrationem* ; quasi νεωσὶ ἠληλεσμένα, ab ἀλέω, molo. Sed sunt νεήλατα, placentæ quædam recentes, quasi recens ductæ ac subactæ, ab ἐλαύνω, sicut et ἐλατὴς est placentæ genus. Ab eod.

νεηλιφὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, recens illitus. Ex νέος et ἀλείφω.

νέηλυς, υδος, ὁ καὶ ἡ, qui nuper admodum advenit, novitius, convena, *Ph.* Παρὰ τὸν παῖδα νεήλυδα, *Herod.* l. 1, 118. Ex νέος et ἐλεύθω.

νεήνιδι, dat. sing. *Ion.* pro νεάνιδι, a νεᾶνις.

νεηνίης, νεήνιε, νεηνίσκος, *Ion.* pro νεανίας, νεᾶνις, νεανίσκος.

νεήρατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, recens dictus, nuper celebratus. Ex νέος et φημί.

νεαίρη, ης, ἡ, *Ion.* pro νειαίρα, ima pars ventris. A νεαρός.

νείαρος, idem quod νείατος, vel νέατος, vel pótius νεαρὸς, *V. L.*

νειατόθεν, ex imo.

νείατον, *infimum*, acc. sing. per *Sync.* pro νειότατον, a νειότατος, *infimus*, quod est superl. a *Poët.* νειος, pro νέος.

νεικείεσκε, 3. sing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἐνείκειε, a *Poët.* νεικείω, pro νεικέω, νῖκον, *Il.* 2, 221.

νεικείησι, 3. sing. præs. conj. act. *Ion.* pro νεικείῃ.

νεικεστὴρ, ῆρος, ὁ, objurgator, rixator, conviciator. A

νεικέω, ῶ, f. ήσω, et ἐσω, rixor, altercor, contendo ; (2) objurgo. Τὰ γὰρ νειικείεσκε, *Il.* 2, 221. A νεῖκος.

νείκησε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐνείκησε.

νεῖκη, ης, ἡ, rixa, contentio. Apud *Clem. Alexandr.*

ΝΕΙ᾽ΚΟΣ, εος, τὸ, rixa, jurgium altercatio, contentio; (2) bellum.

Νειλαῖος, (et Νειλεῖος, *Etm.*) αἷα, αἷον, Nilæus, Niliacus. A Νεῖλος.

Νειλοθρεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in Nilo crescens. Ex Νεῖλος et θρέξ, *æstas*.

ΝΕΙ᾽ΛΟΣ, ου, ὁ, Nilus, fluvius Ægypti.

νειλοσκόπειον, τὸ, columella, in qua incrementa Nili cernebantur. A σκοπέω.

Νειλώτης, ου, ὁ, Nili incola.

νειμάσσα, a. 1. part. act. f. g. verbi νέμω.

νεῖμε, 3. sing. aor. 1. indic. act. *Ion.* pro ἔνειμε.

νείμω, *Ion.* et *Poët.* pro νέμω, *Nic.*

νειόθεν, *adv.* ex imo fundo aut loco, per *Sync.* pro νειοτόθεν.

νειόθι, *adv.* in imo fundo aut loco, per *Sync.* pro νειοτόθι. Vide νείατον.

νείον, *adv.* nuper. A νέος.

νειοστοίω, ῶ, novale facio, terram seu agrum renovo.

νεῖος, novus, novellus, recens. A νέος.

νειὸς, ῦ, ὁ, novale, ager novalis. Ab eod

νειότατος, infimus, imus, *Hes.* sup. ex νέος.

νειοτομεύω, έως, ὁ, qui novale aratro scindit. Ex νειὸς et τέμνω.

νειρίτης, ου, ὁ, nerita, cochleæ genus, *Opp.*

νείσσαι, 2. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro νείσσεαι. A

νείσσομαι, vel νίσσομαι, eo, proficiscor. A νέω.

νείσται, 3. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro νέεται, a νέομαι.

νείφω, madefacio; pro νίφω, ningo.

νειχθῖσα, a. 1. part. pass. f. g. verbi νείσσομαι.

νεκάδεσσιν, dat. plur. *Ion.* pro νεκάσι, a νεκὰς, άδος, ἡ, acervus cadaverum; νεκάδες, mortui, dat. νεκάδεσσι. A νεκρός.

νεκαγγελέω, ῶ, ὁ καὶ ἡ, mortui nuncius, *Suic.*

νεκαγωγέω, ῶ, fut. ήσω, mortuos duco, de Mercurio. Ex νεκρὸς et ἄγω.

Νεκαδαιδημία, ας, ἡ, Academia mortuorum; locus a *Luciano* fictus.

νεκεγερσία, ας, ἡ, mortuorum resuscitatio, *Suic.* Ex νεκρὸς et ἔγερσις.

νεκέγερσις, ἡ, idem et ex ἴισδι. *Nax.*

νεκεγέρτης, ὁ, qui mortuos resuscitat, *Nax.*

νεκεσιὸς, ἡ, ὸν, mortualis, feralis, *Gl. V.* A νεκρός.

νεκεικῶς, *adv.* in modum mortuorum.

νεκείμαια, τὰ, carnes morticinæ. A νεκρός.

νεκεβόαρος, έος, ὁ καὶ ἡ, mortuis gravis, *Suic* Ex νεκρὸς et βάρος, de cymba Charontis.

νεκεβόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, mortuos devorans. Ex νεκρὸς et βορὰ, *pastus*.

νεκεβόσκημων, ονος, ὁ καὶ ἡ, mortuos recipiens, *Æsch. Pr.* 153 Ex βόσκομαι.

νεκεβρεχὴς, umbris videndus, *Man.*

νεκεβόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

νεκεδοχεῖον, ου, τὸ, receptaculum mortuorum, *Suic.*

νεκεβάπτης, ου, ὁ, libitinarius, vespillo. Ex βάπτω.

νεκεβήκη, ἡ, capulus, sarcophagus, urna.

νεκεκαύσης, ου, ὁ, rogarius, bustuarius, ustor, *Ph.* A νεκρὸς et καίω.

νεκεκορίνθιοι, ων, οἱ, defuncti Corinthiorum.

νεκεκόσμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui defunctos, seu defunctorum funera ornat. Ex κοσμέω.

νεκελατρεία, ας, ἡ, defunctorum cultus.

νεκρομαντεία, ας, ἡ, necromantia, vaticinatio ex evocatis mortuis.

νεκρομαντεῖον, ου, τὸ, vaticinium ex evocatis mortuis, responsum ab inferorum umbris datum, et locus ipse ubi datur.

νεκρόμαντις, εως, ὁ καὶ ἡ, qui mortuos evocans futura vaticinatur.

νεκρονόμης, ου, ὁ, cadaverum minister, *Man.*

νεκροπέρνας, ου, ὁ, mortuorum cadavera vendens. Ex νεκρὸς et περνάω, *vendo*.

νεκροτομὸς, ὸν, ὁ, dux manium, qui mortuorum animas Plutoni transmittit; de Mercurio, et Charonte, *Eur. Alcest.* 441. Ex νεκρὸς et τέμνω.

ΝΕΚΡΟ᾽Σ, νεκρὰ, νεκρὸν, mortuus. "Ενθα τε νεκροὶ Ἀφαυδὲς ναίουσι βροτῶν εἴδωλα καμόντων, *Od.* 11, 475. (2) mortui cadaver, *Eur. Hec.* 45.

νεκροσολέω, ῶ, mortuos Plutoni mando. A νεκροσόλος. ου, ὁ καὶ ἡ, elator funerum, pollinctor, libitinarius. Ex στέλλω.

νεκροσυλία, ας, ἡ, mortuorum spoliatio. A

νεκροσύλος, ου, ὁ καὶ ἡ, mortuos spolians, mortuorum spoliator. Ex νεκρὸς et συλάω.

νεκροταγὸς, ὁ, dux mortuorum.

νεκρόταφος, ου, ὁ, mortuorum sepultor, apud *Hes.* Ex νεκρὸς et θάπτω.

νεκρότης, ητος, ἡ, mortificatio, vitæ spoliatio. A νεκρός.

νεκροτοκέω, ῶ, fœtum mortuum pario, *Suic.* Ex νεκρὸς et τίκτω. Unde

νεκροτόκιον, ου, τὸ, fœtus abortivus, *Suic.*

νεκροφαγέω, ῶ, cadaveribus vescor, *Suic.* A

νεκροφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui cadavera devorat, qui cadaveribus pascitur, *Suic.*

νεκροφορεῖον, ου, τὸ, sandapila, *Ph.* A

νεκροφορέω, cadaver effero. A

νεκροφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui defunctos effert; vespillo, pollinctor, *Gl. V.* A φέρω.

νεκρόω, ῶ, fut. ώσω, eneco; νενεκρῶμαι; νενεκρωμένος, p. pass. part. emortuus, viribus effetus. Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν, *Col.* 3, 5. A νεκρός.

νεκρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, mortuo similis, cadaverosus. Ab eod.

νενεκρωθέντες, nom. plur. a. 1. part. pass. v. νεκρόω.

νεκρώσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, emortualis, *Suic.* A νέκρωσις, εως, ἡ, mortificatio, *Gl. V. Rom.* 4, 19. A νεκρόω.

ΝΕ᾽ΚΤΑΡ, αρος, τὸ, nectar, potus deorum. Hinc

νεκτάρεος, ρέα, *Ion.* ρέη, ρεον, nectareus, nectaris modo suavis; nectaris suavitatem et odorem referens, ideoque divinus.

νεκτάρειον, ου, τὸ, nectarium, quibusdam helenium, *Diosc.* herba quædam.

νεκταρίτης, ου, ὁ, ut νεκταρίτης οἶνος, nectarites, vinum nectario, seu helenio conditum.

νεκταροσταγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, nectare stillans, suavis, odoratus. Ex νέκταρ et στάζω.

νεκύια, ας, ἡ, invenitur pro νεκυία.

ΝΕΚΥ᾽ΔΑΛΟΣ, ου, ὁ, necydalus, insectum bombylio mortuo natum.

νεκυηγὸς, ῶ, ὁ, mortuos ducens. Ex νέκυς et ἄγω.

νεκυηπόλος, ὁ, inferorum præses, *Man.*

νεκυΐα, ας, ἡ, mortuorum evocatio magica; (2) tractatus de manibus, seu mortuis; *Homeri* Rhapsodia, in qua Ulysses mortuorum animos evocat et consulit, *Ern.* A νέκυς.

νεκυίσμὸς, ὁ, umbrarum eductio, *Man.*

νεκυομαντεία, ας, ἡ, vaticinatio, quæ fit evocatis mortuis. A νεκυόμαντις.

νεκυομαντεῖα, ας, ἡ, mortuorum consultatio, *Gl. V.* Ab eod.

νεκυομαντεῖον, ου, τὸ, mortuorum oraculum, quum mortui de aliqua re consuluntur.

νεκυομαντήϊον, ου, τὸ, *Ion.* pro νεκυομαντεῖον.

νεκυόμαντις, εως, ὁ καὶ ἡ, mortuos evocans futura ex iis sciscitaturus, *Suid.*

νεκυοσσόος, ου, ὁ καὶ ἡ, mortuos suscitans; (2) mortuorum servator, *Epith.* Christi, *Nonnus.* Ex νέκυς et σεύω, *moveo*, vel σόος, seu σόω, *servo.*

νεκυοστόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui mortuos transmitt.t, *Epith.* Charontis. Ex στέλλω.

ΝΕ᾽ΚΥΣ, υος, ὁ, mortuus, defunctus; cadaver; pl. νέκυες, mortui, cadavera, dat. νεκύεσσι, mortuis. Οὐ γάρ τις φειδὼ νεκύων κατατεθνειώτων Γινέται, *Il.* 7, 409. Οὐ μαρτυρήσει ταῦθ᾽ ὁ κατθανὼν νέκυς, *Soph. Ant.* 525. Hinc

νεκύσια, ων, τὰ, funeralia, *Ph.* parentalia.

νέμεα, ων, τὰ, loca arboribus densa, sylvosa, *Hes.* (2) Nemea, ludi Jovi celebrari a Græcis soliti. A νέμος.

Νεμέα, ας, ἡ, Nemea, *Poët.* Νεμείη, locus Elidis, seu Argolidis.

Νεμεαῖος, αία, αῖον, vel Νεμειαῖος, αία, αῖον, Nemeæus, e Nemea oriundus. A Νεμέα.

Νεμεάς, άδος, ἡ, Nemeæa, ut Νεμεάδες πύλαι, Nemeææ portæ. Ab eod.

νεμεῖθω, pasco. A νέμω.

Νέμειαι, τὰ, pro Νέμεα, ludi Nemeæi.

Νεμειαῖος, αία, αῖον, vide Νεμεαῖος.

Νέμειος, εία, ειον, Nemeæus. A Νεμέα.

νεμεσήσαμεν, 3. sing. a. 1. opt. act. *Dor.* pro νεμισησήσαι, a νεμεσάω.

ΝΕΜΕΣΑ᾽Ω, ῶ, et νεμεσάομαι, ῶμαι, indignor, irascor, succenseo; (2) invideo, invidens succenseo; (3) indignationem, seu reprehensionem formido, formido, timeo; (4) irritum facio hostis seu inimici consilium, spem; *quasi sc. invidens ei lætitiam e successu*, a. 1. part. νεμεσήσας; pass. νεμεσηθείς, *Poët.* νεμεσσηθείς.

Μὴ νεμέσα βαιοῖσι, χάρις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ, *Epigr.*

νεμέσεια, ων, τὰ, festum in honorem Deæ Nemesis. Ab eod.

νεμεσήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, indignabundus, querulus. A νεμεσάω.

νεμεσητικὸς, ἡ, ὸν, qui facile succenset, ad indignationem propensus. Ab eod.

νεμεσητὸς, ἡ, ὸν, *Poët.* νεμεσσητὸς, vituperandus, reprehensione dignus, odiosus, *Theoc. Id.* 1, 101. (2) invisus, invidiosus; (3) querulus, stomachosus. Ab eodem.

νεμεσίζη, 2. sing præs. conj. act. verbi νεμεσίζω, et frequentius νεμεσίζομαι, reprehendo, succenseo, indignor, irascor; (2) vereor, revereor. "Ηχη δ᾽ ὅτι τόσον νεμεσίζομαι, *Il.* 8, 407. Ab eod.

νέμεσις, εως, ἡ, indignatio cum quadam invidia; (2) justa reprehensio; (3) indignatio ob res alicujus vel prosperas, vel adversas, quibus est indignus; (4) indignatio ob sceleratum facinus; (5) ultio divina, vindicta; (6) Nemesis, Dea quæ felicibus hominum rebus inviderit eosque vel hanc ipsam ob causam, vel ob insolentiam ex fortuna ortam coërceret ac reprimeret, *Ph.* νέμεσις, ultrix. A νεμίσσαω.

νεμεσσᾶ, 3. sing. præs. ind. act. *Poët.* pro νεμεσᾷ, a νεμεσάω.

νεμεσσατὸν, acc. sing. *Poët.* et *Dor.* pro νεμεσητὸν.

νεμέσσηθεν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. *Ion. Poët.* et *Bœot.* pro ἐνεμεσήθησαν, a νεμεσάω.

νέμεσσις, ἡ, *Poët.* pro νέμεσις.

νεμέτωρ, ορος, ὁ, distributor, *Rob.* A νέμω.

νεμέω, inusitat. unde νέμω mutuatur sua tempora, *Steph.*

νεμηθέντος, gen. sing. aor. 1. part. pass. verbi νέμω.

νέμησις, εως, ἡ, distributio, partitio; (2) pabulatio, *Gl. V.* A νέμω, *tribuo*, item *pasco.* Unde

νεμητὴς, οῦ, ὁ, partitor, distributor.

νέμος, εος, τὸ, nemus, locus arboribus consitus, densus, et pascuus; (2) pudendum muliebre, *Hes.* (3) oculi cavitas, *Hes.* A

ΝΕ᾽ΜΩ, fut. νεμῶ, p. νενέμηκα, aor. 1. ἔνειμα, tribuo, distribuo; νέμομαι, tribuor, dividor; interdum et divido, partior; (2) νέμω, et frequentius νέμομαι, possideo, habeo, colo; (3) νέμω, pasco; νέμομαι, pascor; (4) νέμω, administro; (5) dicitur ut *Lat.* tribuo, pro concedo, largior; item locum relinquo, credo, audio, &c. Εἰ πατρὸς νέμοι τὴν᾽ ὥραν τὸ καλῶς πράσσειν δοκεῖν, curat ut is bene succedat, *Soph. Trach.* 57. "Ημαρτον, εἴ τι τῆνδ᾽ ἁμαρτίαν νέμεις, peccatum putas, *ibid.* 490. "Α τὸν μέγαν Πακτωλὸν εὐχρυσον νέμεις, *id. Phil.* 392. Νεμόμεσθα δ᾽ ἐν κήποις τὰ λευκὰ σήσαμα, *Arist. Av.* 159. Καμοὶ δεῖ νέμειν ὑμᾶς χάριν, *ibid.* 389. "Ατονές τερον ἐσθλοὶ νέμονται βίοτον, *Pind. Ol.* 2, 112. Τὴν δ᾽ ἓν ἐπείνῳ πᾶς τις αἰτίαν νέμει, *Soph. Aj.* 28.

νένασαι, 3. sing. perf. ind. pass. *Dor.* pro νένησαι, a νάω.

νενέαται, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro νένηνται, a νέω.

νενέμηκας, 2. sing. perf. ind. act. verbi νέμω.

νένηε, 3. sing. perf. ind. act. verbi νέω.

ΝΕΝΙ᾽ΗΛΟΣ, ου, ὁ, cæcus; (2) attonitus, demens, vecors, *Hes. Sch. Apoll.*

νενίκανται, 3. pl. perf. ind. pass. *Dor.* pro νενίκηνται, a νικάω.

νενίκημαι, *victus sum*, perf. ind. pass.

ΝΕ᾽ΝΝΟΣ, ου, ὁ, patruus, vel avunculus, *Eust. Poll.*

ΝΕΝΝΟ᾽Σ, ὴ, ὸν, stultus, fatuus, *Hes.*

νενόμισμαι, perf. ind. pass. verbi νομίζω.

νένοται, 3. sing. perf. ind. pass. per *Sync.* pro νενόηται, a νοέω.

νένοφς, 3. sing. perf. ind. med. verbi νέφω.

νενώμεθα, 1. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro νενοήμεθα, a νοέω.

νεοαλδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, nuper auctus, qui recens excrevit, *Hes.* Ex νέος et ἀλδέω.

νεόλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, recens captus, *Suic.*

νεοαρδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, nuper irrigatus. Ex νέος et ἄρδομαι.

νεοβάπτισος, ου, ὁ καὶ ἡ, recens baptizatus.

νεόβδατος, ου, ὁ καὶ ἡ, recens mulctus, ut νεόβδαλτον γάλα. Ex νέος et βδάλλω.

νεοβλαςὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, novissime in lucem

editus ; (2) tenuia germina emittens, *Rob.* Ex νέος et βλαστάνω, *germino.*

νεοβλαστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem.

νεοβοτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, recens adesus, *Hes.* Ex νέος et βορά.

νεοβροχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, recens irrigatus, *Hes.* **νεοβροχοι**, prægnantes, uterum ferentes. Ex νέος et βρέχω.

νεοβρῶς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ, modo pastus, qui non ita dudum cibum sumpsit. Ex νέος et βιβρώσκω.

νεογαμητη, ης, ἡ, nova nupta, *Gl. V.*

νεόγαμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui nuper uxorem duxit, vel quæ nuper nupsit ; nova nupta.

νεογενης, έος, ὁ καὶ ἡ, nuper natus, recens natus. Ex νέος et γίνομαι.

νεογέννητος, ον, idem.

νεογιλαῖος, ὁ καὶ ἡ, recens natus, s. ortus. A

νεογιλης, έος, ὁ καὶ ἡ, infans modo natus. A νεογενης.

νεογιλος, ὁ, ἡ, ον, idem et ab eod.

νεόγληνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, novas habens pupillas, qui visum recuperavit. Ex νέος et γλήνη, *pupilla.*

νεογλύφανος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, recens cælatus. Ex νέος et γλύφω.

νεογνὸς, ὁ, recens genitus, recens natus, recens a partu, recenti partu editus, *Gl. V.* **νεογνὸς**, parvulus. Ex νέος et γίνομαι.

νεόγονος, ᾱ, ὁ, recens a partu. Ex iisd.

νεόγραπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, recens scriptus, recens pictus, *Rob.*

νεόγυιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, juvenilia membra habens. Ex νέος et γυῖον.

νεογύνης, ᾱ, ὁ, qui nuper uxorem duxit. Ex νέος et γυνή.

νεοδάμαστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, recens domitus, *Suic.* Ex νέος et δαμάω.

νεοδαμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, recens in populares adscitus. Apud Lacedæmonios **Νεοδαμώδεις** dicebantur Helotæ libertate donati, *Plut.* in *Agesil.* Ex νέος et δαμώδης, pro δημώδης.

νεόδαρτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, recens excoriatus. At **νεόδαρτον δέρμα**, pellis nuper detracta. A νέος et δέρω.

νεοδίδακτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, recens doctus, qui nuper didicit. Ex νέος et διδάσκω.

νεοδμὴς, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, nuper domitus. At **νεοδμῆτες γάμοι**, nuper celebratæ nuptiæ, ex *Euripid.* ubi sponsa quasi domita. Ex νέος et δαμάω.

νεόδμητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, recens exstructus ; (2) recens domitus ; (3) recens nupta, *Eur. Med.* 623. Ex δαμάω.

νεοδόμητος, ον, recens exstructus. A δέμω.

νεόδορος, seu **νεόδειρος**, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod **νεόδακτος**. Ex νέος et δορά, *pellis.*

νεοδρεπὴς, έος, recens decerptus. Ex νέος et δρέπω, *carpo.*

νεόδρεπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, recens decerptus.

νεόδρεπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem, *Rob.* Ex iisd.

νεοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, juvenili facie prædituς. Ex νέος et εἶδος.

νεοεργὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, recenter confectus, recens elaboratus, *Hes.* Ex νέος et ἔργον.

νεοζυγὴς, ὲς, idem quod **νεόζυξ**, *Æsch.*

νεόζυγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, recens conjugatus, seu copulatus. De recens nupta.

νεόζυξ, γος, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex νέος et ζεύγνυμι, *jungo.*

νεόζυμος, ον, recens fermentatus, *Epith.* panis. A ζύμη.

νεοήλιξ, κος, ὁ καὶ ἡ, juvenilis.

νεοθαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, nuper virens, qui nuper pullularit ; (2) recens ortus, recens genitus. Ex νέος et θάλλω.

νεοθανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, recens mortuus. Ex νέος et θνήσκω.

νεόθεν, *adv.* recens.

νεοθηγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, recens acutus. Ex νέος et θήγω.

νεοθηλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem quod **νεοθαλής**.

νεόθηλος, ον, lactens, *Æsch.*

νεοθὴξ, ῆγος, idem quod **νεοθηγής**.

νεοθλιβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, recens expressus. Ex νέος et θλίβω.

νεόθλιπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

νεοθνὴς, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, recens mortuus, recens interemptus. Ex νέος et θνήσκω.

νεόθρεπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, recens compactus, recens coagulatus ; de caseo. A τρέφω.

νεόθυτος, ὁ καὶ ἡ, recens immolatus. A θύω.

νεοΐη, ης, ἡ, juvenilis ætas. **Νέον νίκησε νεοΐη**, *Il.* 23, 604. A νέος.

νεοικοδομητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, recens ædificatus. Ex νέος et οἰκοδομέω.

νέοικος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui recens alicubi ædes habere cœpit ; (2) in nova urbe domum habens.

νεοκαλλιγράφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, eleganter scribens.

νεοκατάγραφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, recens conscriptus.

νεοκατασκεύαστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, recens exstructus, recens conditus, *Suic.* Ex νέος et κατασκευάζω.

νεοκατάσκευος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem, *Suic.* Ex νέος et κατασκευή.

νεοκατάστατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, recens constitutus, nuper fundatus. Ex καθίστημι.

νεοκατάχριστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, recens inunctus, noviter illitus.

νεοκατήχητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, recens institutus. Ex κατηχέομαι.

νεοκάτοικος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod **νέοικος**.

νεοκάτυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui recens solea subjecta est, *Suic.* Ex νέος et κατεύω.

νεόκαυστος, ὁ καὶ ἡ, recens crematus. Ex καίω.

νεόκαυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

νεοκηδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, recentem mœrorem habens, recenti mœrore adfectus. Ex νέος et κῆδος, *mœror.*

νεόκλωστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, recens contextus, recens nendo ductus.

νεοκμὴς, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, recens fabricatus, noviter factus. Ex νέος et κάμνω.

νεόκμητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, recens elaboratus, recens confectus ; item recens mortuus. Ex iisd.

νεόκοπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, recens cæsus, ut **νεόκοποι κάρδοποι**, mactra recens excavata. Eupolis, ap. *Poll.* Ex νέος et κόπτω.

νεόκοπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ut **νεόκοπτος μύλη**, mola recens incisa, *Aristoph.* in *Vesp.* Ex iisd.

νεόκοτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui novas iras animo conditas habet ; (2) novus, recens, *Suic.*

νεόκρας, ατος, ὁ καὶ ἡ, ut **νεόκρας οἶνος**, vinum recens mixtum, recens dilutum aut temperatum. Ex νέος et κεράννυμι.

νεόκρατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

νεόκτητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, recens adquisitus, nuper partus, *Suic.* Ex νέος et κτάομαι.

νεόκτιστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, recens conditus.

νεόκτονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, recens interfectus, *Rob.* Ex νέος et κτείνω.

νεολαίαι, ας, ἡ, juvenum multitudo ; juventus, *Gl. V.* **Οὐ νεολαίᾳ δικτεῖ χεὶρ γυναικῶν**, neque virgineum perstrepit agmen, *Eur. Alcest.* 103. A νέος.

νεολαμπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, novum seu magnum et clarum, *item*, insolitum. Ex νέος et λάμπω.

νεόλεκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, recens collectus, nuper lectus ; tiro, *Ph.* Ex νέος et λέγω.

νεολεξίαι, ας, ἡ, tirocinium, *Ph.* Ex iisd.

νεόληπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nuper captus, *Suic.* Ex νέος et λαμβάνω.

νεολκέω, ut **νεολκῶ πλοῖον**, navem subduco, *Ph.* **νεωλκημένος**, subductus, p. pass. part. Ex ναῦς et ἕλκω, *traho.*

νεολκία, ας, ἡ, navis tractio, vel subductio. Ex iisd.

νεόλλυτος, vel **νεόλυτος**, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, recens lotus, *Hom.* in *Hym.* Ex νέος et λόω.

νέομαι, nato ; venio ; vado.

νεομαλάκτος, ον, recens subactus, *Epith.* panis recentis. A μαλάσσω.

νεόμηη, ης, ὁ καὶ ἡ, ut **νεόμηνι σελήνῃ**, nova luna ; apud *Aratum.* Ex νέος et μήνη.

νεομηνία, ας, ἡ, novilunium, novus mensis ; calendæ ; nova luna, *Ph.* Ex νέος et μήν.

νεομορφοτόητος, ον, nova forma se ostentans, *Man.*

νέον, *adv.* recens, nuper. A νέος.

νεόνυμφος, ᾱ, ἡ, nova nupta, *Ph.* Ex νέος et νύμφη.

νεόξεστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, recens politus. Ex νέος et ξέω.

νεοπαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, recens compactus, recens coagmentatus. Ex νέος et πήγνυμι.

νεοπαθὴς, ὲς, recens a luctu, recentem luctum, dolorem habens. A πάθος.

νεοπειθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, nuper ad officium redactus. Ex νέος et πείθω.

νεόπεισος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisdem.

νεοπενθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui in recenti luctu est. Ex νέος et πένθος.

νεοπηγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem quod **νεοπαγής**.

νεόπηκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem.

νεοπλεκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, recens plexus, recens contextus.

νεόπλυτος, ὁ καὶ ἡ, recens ditatus.

νεοπλυνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, recens lotus, *Poll.* Ex νέος et πλύνω.

νεόπλυντος, idem quod **νεόπλυτος**, *Herod.*

νεόπλυτος, ὁ καὶ ἡ, recens lotus, nuper ablutus, *Herodot.* Ex iisd.

νεοποιέω, ῶ, novum facio, renovo.

νεοποίητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, recens factus, noviter fabricatus Ex iisd.

νεοποίκιλος, ον, pulchre recens, novus et pulcher, ut **νεοσίγαλος**, cujus est interpretatio.

νεοπολῖται, οἱ, qui publico suffragio jus civitatis adepti sunt ; **νεοπολίνης**, ᾱ, ὁ, novus civis, *Poll.*

νεοπολῖτις, ίδος, ἡ, ut **νεοπολῖτις πόλις**, urbs novos habens cives. A **νεοπολίτης**.

νεοπότιστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nuper irrigatus. Ex νέος et ποτίζομαι, *irrigo.*

νεόποτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui recens bibit, *Suic.* Ex νέος et πίνω, *bibo.*

νεοπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, juvenes decens, juvenilis. Ex νέος et πρέπω.

νεόπριστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, recens serra sectus. Ex νέος et πρίω.

νεόπτολις, εως, ἡ, urbs nova.

νεοστὸς, idem quod **νεοσσὸς**, *Phocyl.*

νεοτυφὴς, ὲς, recens fotus. A τυρίαω.

νεορραγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, recens ruptus. **Νεορραγὴς φλέψ**, *Aret.* Ex νέος et ῥηγνύω.

νεόρραπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, recens adspersus, recenter madens.

νεορρόφητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui recens sorbitionem sumpsit, *Suic.* Ex νέος et ῥοφέομαι.

νεόρρυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui recens effluxit, recens fluens. Ex νέος et ῥύω.

νέοσγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, recens excitatus, seu exsuscitatus. Ex νέος et ὄρνυμι.

ΝΕ᾽ΟΣ, νέα, νέον, novus, novellus, recens ; (2) juvenis, tiro, *Gl. V.*

νεὸς, ᾱ, ὁ, novalis, novale. A νέος.

νεοσίγαλος, ᾱ, ὁ, propter novitatem et excellentiam admirandus, pulchre recens, ut **σιγαλόεντα** apud *Hom.* mirando artificio facta, *Rob.* **Μοῖσα δ᾽ ὕτω ποι παρέστα Μοῖ νεοσίγαλον εὐρόντι τρόπον**, *Pind. Olym.* 3, 8.

νεοσκαφὴς, ὲς, recens effossus, circumstructus.

νεόσμηκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, recens politus, recens acutus, recens purgatus. Ex νέος et σμήχω.

νεοσσαδὴς, ὲς, recens destrictus. A σπάω.

νεοσσάρακτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, recens dilaniatus. Ex νέος et σπαράσσομαι.

νεοσσᾶς, ᾶδος, ἡ, nuper evulsa. Ex νέον et σπάω, *traho.*

νεόσσορος, ὁ καὶ ἡ, recens seminatus. A σπείρω.

νεοσσεύω, et *Att.* **νεοττεύω**, fut. εύσω, nidulor, nidifico, *Rob.* A **νεοσσός**. Unde

νεοσσία, *Att.* **νεοττία**, ας, ἡ, item **νεοσσιὰς**, vel **νεοττιὰς**, ας, ἡ, nidus, pullorum cubile.

νεόσσιον, δ. **νεοσσίον**, *Att.* **νεόττιον**, ᾱ, τὸ, pullulus, pullus tenellus, *Dim.* ab eod.

νεοσσοκομέω, vel **νεοττοκομέω**, ῶ, pullos alo, curo. A

νεοσσοκόμος, vel **νεοττοκόμος**, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pullos nutriens, *Suic.* Ex **νεοσσὸς** et κομέω.

νεοσσοποΐα, ας, ἡ, nidulatio ; cunabula. Ex **νεοσσὸς** et ποιέω.

ΝΕΟΣΣΟ᾽Σ, vel **νεοττος**, ῦ, ὁ, pullus, nidus, *Ph.*

νεοσσοτροφεῖον, vel **νεοττοτροφεῖον**, ᾱ, τὸ, locus, ubi pulli aluntur, aviarium. A **νεοσσοτροφέω**, vel **νεοττοτροφέω**, ῶ, pullos alo ; **νεοσσοτροφεῖσθαι** aliquis dicitur, i. e. a pueritia educari veluti pullus. A τρέφω.

νεοσσοτροφία, ἡ, studium pullorum alendorum. A pr.

νεόσυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, recens incitatus, recens, *Hes.* ubi **νεόσυτα, νεωστὶ ὁρμῶντα, νεαρά**. Ex νέος et σεύομαι.

νεοταθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, recens constitutus, recens institutus. Ex νέος et ἵστημι.

νεοτερφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, recens coronatus, *Hes.* ubi *Gen.* **νεοτερφέος**. Ex νέον et στέφω.

νεοτράτευτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui nuper militiæ nomen dedit, recens miles ; **νεοστράτευτοι**, tirones, *Ph.* Ex νέος et στρατεύομαι.

νεότροφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nuper tortus velut funis, ideoque novus. Ex νέος et τρέφω.

νεοσύλλεκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, recens collectus, *Ph.* **νεοσύλλεκτοι**, tirones. Ex νέος et συλλέγω.

νεοσύλλογος, ον, idem, velut exercitus.

νεοσύστατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nuper concretus,

qui nuper coaluit. Ex νέος et συνίστημι.

νεοσφαγής, ές, ὁ καὶ ἡ, recens jugulatus, nuper mactatus. Ex νέος et σφάζω.

νεόσφακτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

νεοσφάξ, ᾰγος, idem et ex iisd.

νεότας, *Dor.* pro νεότης, *juventus.*

νεοτελής, ές, ὁ καὶ ἡ, recens absolutus. Ex νέος et τέλος.

νεοτερᾶής, ές, ὁ καὶ ἡ, novam oblectationem habens; (2) brevi tempore oblectans; (3) novus. Ex νέος et τέρπω.

νεότευκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, recens fabricatus, recens factus, noviter paratus. Ex νέος et τεύχω.

νεοτυχής, ές, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

νεότης, ητος, ἡ, juventus, adolescentia; (2) juvenes, juvenum multitudo. A νέος.

νεοτήσιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, juvenilis. A νεότης.

νεότμητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nuper sectus, recens cæsus vel incisus. Ex νέος et τέμνω.

νεοτόκος, ᾱ, ἡ, quæ recens peperit, puerpera, *Ph.* Ex νέος et τίκτω.

νεότομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, recens sectus. Ex νέος et τέμνω.

νεοτρεφής, ές, ὁ καὶ ἡ, nuper nutritus; (2) recens natus. Ex νέος et τρέφω.

νεοτρῖδής, ές, ὁ καὶ ἡ, recens tritus. Ex νέος et τρίβω.

νεότροφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod νεοτρεφής.

νεότρωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, recens vulneratus.

νεοττία, ας, ἡ, nidificatio, nidulatio, nidus; (2) cunabula.

νεοττιστής, ές, ἡ, nidulatio; (2) nidus. A νεοττεύω, nidulor. A νεοττός.

νεοττία, ας, ἡ, sive νεοττιάς, ᾶς, ἡ, nidus. A νεοττός.

νεόττιον, ᾱ, τὸ, pullus. A νεοττός. Unde

νεοττίς, ίδος, ἡ, pullastra, gallinula.

νεοττοκομέω, idem quod νεοττοτροφέω.

νεοττοσιάς, nidulor, *Gl. V.*

νεοττός, ᾱ, ὁ, pullus, et ovi vitellus.

νεοττοτροφέω, ῶ, pullos alo, *Arist. Nub.* 999. Ex νέος et τρέφω.

νεωγέω, ῶ, f. ήσω, novum facio, renovo; νεωγεῖσθαι, renovari. A

νεωγός, et νεωγγής, ές, ὁ καὶ ἡ, nuper factus. Ex νέος et ἔργον.

νεωγός, ᾶ, ὁ, navium fabricator, *Poll.* Ex ναῦς et ἔργον.

νεώτατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, recens vulneratus, modo ictus. Ex νέος et ὀτάω.

νεοφανής, ές, ὁ καὶ ἡ, nuper ortus, qui modo apparuit, *Suic.* Ex νέος et φαίνομαι.

νεόφθιτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui modo interiit, modo mortuus; (2) recens corruptus, recens vitiatus. Ex νέος et φθίω.

νεόφυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, modo prodiens; (2) recens insaniens, *Rob.* Ex νέος et φυτάω.

νεόφονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, recens occisus, modo interfectus, *Rob.* Ex νέος et φένω.

νεόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, demens, stultus, *Pan.*

νεοφυής, ές, ὁ καὶ ἡ, recens germinans, ut νεοφυὲς δένδρον, apud *Pollucem*, modo succrescens arbor. Ex νέος et φύω.

νεοφύρατος, ον, recens pistus, *Epith.* panis. A φυράω.

νεοχυτιον, ᾱ, τὸ, novelletum, *Gl. V.* A

νεόχυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, recens plantatus; novellus, novella, *Gl. V.* ut νεόχυτον δένδρον, *Pollux.* et *Philox.* νεόφυτον, novellum. Apud *Scriptores Eccl.* νεόχυτος dicitur de eo, qui recens ad fidem Christianam accessit, *Suic.* Ex iisd.

νεοχώτιστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, recens illuminatus, i. e. baptizatus, *Suic.* Ex νέος et χωτίζω.

νεοχάραπτος, ὁ καὶ ἡ, recens sculptus, modo impressus, *Gl. V.* rudis. Ex νέος et χαράσσω.

νεοχίλιον, ῶ, res novas molior, innovo; apud *Suid.* sed usitatius νεοχμόω. A νεοχμός.

νεοχμή, ἡ, res novæ.

νεοχμία, ας, ἡ, *Ion.* νεοχμίη, ης, ἡ, rerum novarum molitio, novatio. Ab eod.

νεοχμίζω, novo. Ex *Hes.* ubi νεοχμιζομένῳ, καινοεργομένῳ.

νεοχμός, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, novus, recens. A νέος.

νεοχμόω, ῶ, f. ώσω, res novas molior, innovo; (2) immuto. A νεοχμός.

νεοχμῶς, *adv.* recenter; (2) aliquid innovando.

νεόχμωσις, εως, ἡ, molitio rerum novarum, innovatio; (2) novatio, rei novæ designatio. A νεοχμόω.

νεόχνοος, ον, nuper pubescens, *Nax.* A χνόος.

νεόχριστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, recens illitus, modo obductus calce vel simili, *App. Bell. Civ.* 1, 74. Ex νέος et χρίω.

νεόω, ῶ, novo, innovo, renovo. A νέος.

ΝΕΠΟΔΕΣ, ων, οἱ, filii, progenies, posteri, nepotes.

νέπαδος, ων, οἱ, euntes, procedentes, ut pisces, h. e. sine pedibus. Ex νέω, *nato*, vel νε part. priv. et πῦς.

νέρθε, vel νέρθεν, *adv.* subter, infra. Ab ἔνερθε.

νερθερίος, α, ον, idem quod νέρτερος, *Ep.*

νέρτατος, infimus, imus, *Hes.* νέρτατε, ἔσχατε, ultima.

νερτέριος, ίου, ὁ, infernus, inferus. A νέρθε.

νερτεροδρόμος, ὁ καὶ ἡ, orci cursor, seu nuncius.

νερτερόμορφα, τὰ, inferorum fornæ, *Man.*

νέρτερος, έρα, ερον, inferior; νέρτεροι, inferi; (2) infernalis.

νέρτος, ᾱ, ὁ, avis quædam.

νεῦμα, ατος, τὸ, nutus. A νεύω, *nuto.*

νεύμαι, veniam, redibo, f. a νέομαι.

νεύμεθα, 1. pl. pr. ind. med. *Dor.* pro νέομεθα, a νέομαι.

νεύοιεν, 3. pl. præs. opt. act. verbi νεύω.

νευρᾶν, ᾶς, ἡ, nervus, quo arcus intenditur; (2) fides instrumenti musici. A νεῦρον.

νεῦρα, vires, *Gl. V.* A νεῦρον.

νευράς, vel νευρίς, ἡ, herbæ nomen, apud *Plin.*

νευρῆς, gen. sing. *Ion.* pro νευρᾶς.

νευρία, ας, ἡ, funis e nervis tortus. Ab eodem.

νευρικός, ή, όν, nervorum vitio laborans.

νεύριος, ίνη, ινον, nerveus, e nervis confectus. Ab eod.

νευρίον, ᾱ, τὸ, fidicula, chordula, *Dim.*

νευρίς, ίδος, ἡ, nervus; (2) frutex quidam surculosus. Ab eod.

νευρίτης, ᾱ, ὁ, vel νευρῖτις, ίδος, ἡ, neurites, lapis. Ab eod.

νευροβάτης, ᾱ, ὁ, qui nervis seu funibus nerveis ambulat; funambulus. Ex νεῦρον et βαίνω. Unde

νευροβατος, ᾱ, ὁ, nervis se movens, *V. L.*

νευροειδής, ές, ὁ καὶ ἡ, nervo similis. Ex νεῦρον et εἶδος.

νευρόκαυλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nervosum caulem habens. Ex νεῦρον et καυλός.

νευροκοπέω, nervos incido, enervo, debilito; νενευροκοπημένος, p. pass. part. cui nervi sunt incisi. Ex νεῦρον et κόπτω.

νευρολάλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nervis resonans. Ex νεῦρον et λαλέω.

νευρομήτρα, ἡ, nervorum matrix vel mater, *Ath.*

ΝΕΥΤΡΟΝ, ᾱ, τὸ, nervus; νεῦρα, nervi; vires; fides.

νευρόνοσος, ον, nervis infirmus, *Man.*

νευροστοχύς, εια, ὺ, nervos crassos habens.

νευροῤῥαφέω, ῶ, nervis consuo.

νευροῤῥαφικός, ή, όν, ad suturam, quæ nervis fit, pertinens. A

νευροῤῥάφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui nervis suit, sutor. Ex νεῦρον et ῥάπτω, *suo.*

νευροσπαδής, ές, ὁ καὶ ἡ, nervo tractus. Ex νεῦρον et σπάω.

νευροσπαστέω, ῶ, nervis seu fiduciis traho, attraho, protraho, ago; νευροσπαστέομαι, ῠμαι, nervis, fiduciisque trahor.

νευροσπάστωρ, ορος, ὁ, sigillarii, qui nervis parva animalium signa seu simulacra trahebant, ita, ut sua sponte moveri viderentur.

νευροσπαστικόν, τὸ, vis animi nervos movens. A

νευροσπαστός, ή, όν, καὶ ἡ, nervis tractus, qui nervorum artificialium tractu movetur. Ex νεῦρον et σπάω.

νευροστάτης, ὁ, qui nervis intentis aliquid erigit, *Poll.*

νευροτενής, ές, ὁ καὶ ἡ, nervis intentus, nervis contentus. Ex νεῦρον et τείνω.

νευρότρωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vulneratos, seu saucios nervos habens.

νευροχονδρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ex nervis et cartilagine constans, *Rob.* Ex νεῦρον et χόνδρος.

νευρόω, ῶ, fut. ώσω, nervos adhibeo alicui, confirmo, roboro; νενεύρωται, nervis intentum est, p. pass. Νενεύρωται μὲν ἥδε συμοροὰ δεινῶς, *Arist. Lys.* 1083. A νεῦρον.

νευρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, nervosus. Ab eod.

νευρώδεις, ώισσαι, ώεν, (rectius νευρόεις) nervosus; (2) validus, *Hes.* Ab eod.

νεῦσε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔνευσε, a νεύω.

νεῦσις, εως, ἡ, natatio. A νέω, *nato.*

νεύσσω, ξω, ἡ, nutus. A νεύω, *nuto.*

νευστάζω, nuto; (2) nutu admoneo. Νευστάζων κόρυθι βριαρῇ, *Il.* 20, 162. κεφαλῇ, *Od.* 18, 153. A νεύω.

νευστέον, natandum. A νέω, *nato.*

νευστήρ, ῆρος, ὁ, (al. νευτὴρ) natator. A νέω.

νευστικός, ή, όν, natatilis, *Gl. V.* A νέω.

νευστικός, ή, όν, deorsum tendens. A νεύω.

νευστός, ή, όν, natatilis, natans. A νέω.

ΝΕΥΩ, fut. νεύσω, p. νένευκα, nuo, innuo, nutu significo; (2) nuto, vergo, propendeo, inclino. "Ος πάντας ἐς τέλον κάρα νεῦσαι φόβῳ πεῤῥτερψεν, *Soph. Antig.* 275. Λογάσει δ' Ἀχαιῶν σφατὰ νεανίαις ἐνευσε, παρθένον λαοξεῖν, *Eur. Hec.* 545.

νέφαι, *nubes*, nom. plur. a νέφος, εος.

νεφέλη, ης, ἡ, nubes; (2) nebula; (3) nubecula in urina; νεφέλαι, retia et laquei, quibus aves capiuntur. A νέφος.

νεφεληγερέτωσ, gen. sing. *Æol.* pro νεφεληγερέτω. A

νεφεληγερέτης, ᾱ, ὁ, nubes excitans, nubes cogens; Sicis *Epith.* Gen. νεφελῃγερέταο, Voc. νεφελῃγέρεταϊ, pro Nom. Ex νεφέλη et ἠγείρω, vel ἀγείρω.

νεφελῃγερής, ές, nubes cogens, *Epith.* Zephyri, *Call.*

νεφεληδής, nubis in modum. A νεφέλη.

νεφέλησιν, dat. plur. *Ion.* et cum ν pro νεφέλαις.

νεφέλιον, ᾱ, τὸ, parva nubes, nubecula; (2) nubecula in urina; (3) exulceratio in nigro oculi; (4) macula in unguibus, *Dim.* a νεφέλη.

νεφελογενής, εος, ὁ καὶ ἡ, nube genitus, nubigena, *Epith.* Centaurorum. Ex νεφέλη et γείνομαι.

νεφελοειδής, ές, ὁ καὶ ἡ, nubis speciem habens; nubilus. Ex νεφέλη et εἶδος.

νεφελοκένταυροι, ων, οἱ, nephelococentauri; ficti a *Luciano* in *Ver. Hist.*

Νεφελοκοκκυγία, ας, ἡ, Nephelococcygia, urbs ficta avium, apud *Aristoph.* Ex νεφέλη et κόκκυξ, *cuculus.*

νεφελόω, nubibus obduco. Hinc

νεφελώδης, ές, ὁ καὶ ἡ, nubilus, nubilosus.

νεφελωτός, ή, όν, nubeus, e nube factus.

νεφίον, ᾱ, τὸ, nubecula, *Gl. V.* a νέφος.

νεφοειδής, ές, caliginosus, obscurus.

ΝΕΦΟΣ, εος, τὸ, nubes, nebula; (2) nubes seu contractio frontis; (3) ingens et conferta multitudo; νέφη, pl. nubes; (2) retia.

νεφόω, ῶ, f. ώσω, nubes cogo, nubilus obscuro. Et pass. νεφόμενος, nubibus obductus, a. 1. part. neutr. νεφωθέν, obnubilatum. A νέφος.

νεφρίδιος, ία, ιον, ad renes pertinens. A νεφρός.

νεφρίτης, ᾱ, ὁ, idem et ab eod.

νεφριτικός, ή, ὁ, nephriticus, qui renum dolore laborat, *Ph.* renosus. Ab eod.

νεφρῖτις, ίδος, ἡ, scil. νόσος, morbus renum, *Gl. V.* renum valitudo. A νεφρίτης.

νεφροειδής, ές, ὁ καὶ ἡ, renibus similis, renum formam habens. Ex νεφρός et εἶδος.

νεφρομήτρα, ας, ἡ, renum matrix seu mater.

ΝΕΦΡΟΣ, ῦ, ὁ, ren; (2) vota et sensa animi in *Sacris.*

νεφρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, reni similis. A νεφρός.

νέφω, *inus.* (pro νείφω) unde νένοφα, *Arist.*

νεφώδης, ές, ὁ καὶ ἡ, nubibus obductus, nubilosus, nubilus. Ab eod.

νέφωσις, εως, ἡ, nubium coactio; (2) nubila seu nubes coactæ. A νεφόω.

ΝΕΩ, eo, redeo; usitatum νέομαι, f. νεῦμαι, redibo, inf. νεῖσθαι, redire; ἰὼν ἴτων, equis vehi.

ΝΕΩ, nato, *Gl. V.* fut. νεύσω, huic potest attribui, ut verbo πλέω, f. πλεύσω, a. 1. νεῦσαι, natare; νεῦσις, natatio, navigatio; νευστέον, &c.

ΝΕΩ, νεῖς, νεῖ, neo, nes, net; filum duco s. torqueo, inf. νεῖν, nere, f. νήσω. Hinc (2) glomero, acervo, cumulo; a. 1. ἔνησα, 3. pl. ἔνησαν, cumularunt, inf. νῆσαι, cumulare, p. pass. νενημένος, cumulatus. Τῇ γάρ τοι νεὶ νήματ' ἀεσσιότητος ἀφαρχνῆς, *Hes. Op.* 775. "Εφασκε, κεἰ μὴ τὸν σήμονα νήσαι, ὁτοτύξεσθαι μακρὰν τὴν κεφαλὴν, *Aristoph. Lys.* 522. Νῆσαι πυρὰν τὰς σὰς φίλας ὑφ' ἥλῳ, *ibid.* 375.

νεωπορέω, ῶ, f. ήσω, templi verrendi et expurgandi curam habeo, sum ædituus; (2) templi et sacrorum curam habeo, *Gl. Vet.* ædituor. A νεωπόρος.

νεωκοῤῥίας, ας, ἡ, munus ædituï, *Suic.* A
νεωκόῤῥος, ᾱ, ὁ, cui templi verrendi et expurgandi cura demandata est, ædituus, ædicitivus, *Gl. Vet.* Ex νεὼς pro ναὸς, et κορέω, *verro.*
νεωλκέω, ῶ, f. ήσω, navem traho, attraho, subduco, p. pass. νενεωλκημένον πλοῖον, navis subducta. Ex gen. *Att.* νεὼς et ἕλκω.
νεωλκίας, ἡ, navis tractio, navis subductio.
νεώλκιον, ᾰ, τὸ, navale, locus, in quem naves subducuntur. A
νεωλκὸς, ῆ, ὁ, qui naves in stationem seu portum subducit, vel attrahit; (2) qui e portu navem extrahit, et phalangis imponit. Ex gen. νεὼς, *navis*, et ἕλκω.
νέωμα, ατος, τὸ, novale, ager renovatus. A νεόω.
νεώμεθα, 1. plur. præs. conj. med. verbi νέομαι.
νεωμένη, *iterata, novata*, part. præs. pass. f. g. *contr.* pro νεαομένη, a νεάω.
νεὼν, ῶνος, ὁ, navale, statio navium. A νεὼς, pro ναῦς.
νεώνητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nuper emptus, (servus) novitius, *Ph.* Ex νέος et ὠνητός.
νεωτοιέω, ῶ, fut. ήσω, templum ædifico, seu ædificationi templi præsum. A
νεωτοιὸς, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, qui naves fabricatur. Ex ναῦς, gen. *Att.* νεὼς et ποιέω.
νεωτὸς, ᾶ, ὁ, qui est facie juvenili, juvenis, *Hesych.*
νεωρέω, ῶ, naves custodio. Ex gen. *Att.* νεὼς, *navis*, et ὁράω.
νεωρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, recens; apud *Sophoc.* νεωρῆ βόρεμνον, recentem cincinnum. Ex νέος et ὥρα, vel ex νέον et αἰωρέω.
νεώριον, ᾰ, τὸ, locus, in quo naves custodiuntur; navale; plur. νεώρια, navalia, *Ph.* Ex gen. *Att.* νεὼς, *navis*, et ὁράω, *custodio.* Vide νεώσοικος.
νεωρὶς, ίδος, idem.
νεωριοφύλαξ, ακος, ὁ, Vide seq.
νεωρὸς, ᾶ, ὁ, *Hes.* νεωριοφύλαξ, cui navale custodiendum committitur. Ex gen. *Att.* νεὼς et ὥρα, *cura.*
νεωρυχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, recens fossus. Ex νέος et ὀρύσσω.
νεὼς, ὼ, ὁ, fanum, *Gl. V. Att.* pro ναός.
νέωσις, εως, ἡ, novatio, innovatio. A νεόω.
νεώσοικος, ᾰ, ὁ, navale, statio navium; νεώσοικοι, pl. navalia, usitatius.
νεωσὶ, *adv.* novissime, nuper, recens, *Ph.* A νέος.
νέωτα, cum εἰς, vel ἐς, præmisso, ut ἐς νέωτα, in annum novum sive venturum, sive sequentem. A νεόω.
νεωτερίζω, f. ίσω, res novas molior, innovo; (2) immuto; (3) sequor seu imitor juniorum mores; item novam rationem ineo. Νεωτερίσαι τὴν πολιτείαν, *Thucyd.* τὰ περὶ τὰς ἀνθρώπους, *Luc.* A νεώτερος. Unde
νεωτεριστὴς, ᾶ, ὁ, rerum novarum studium; (2) seditio, rebellio; (3) insolentia, insolens rerum mutatio. A νεωτερίζω.
νεωτεριστὴς, ᾶ, ὁ, rerum novarum studiosus, factiosus, *Ph.* Ab eod.
νεωτεροποιέω, ῶ, innovo, res novas molior.
νεωτεροποιὸς, ός, ὁ καὶ ἡ, qui res novas molitur, rerum novarum studiosus, turbulentus, seditiosus. Ex νεώτερος et ποιέω.
νεώτερος, α, ον, junior; (2) τὸ νεώτερον, juventus; (3) νεώτερόν τι, insolens, insuitatum, durius, gravius; (4) μηδὲν νεώτερον, nihil magis, vehementius. A νέος.
νεωτέρως, *adv.* nova ratione, nove.
νεωτὸς, ᾶ, ὁ, tempus renovandi agros. A νεόω.
νέωτος, ᾰ, ὁ, novatio seu renovatio agrorum. Ab eod.
νεωφύλαξ, ακος, ὁ, custos templi; ædituus, *Gl. V.* Ex νεὼς et φύλαξ.
νεωχμὸς, pro νεοχμὸς, *Hes.*
ΝΗ, particula affirmantis et jurantis; νὴ Δία, per Jovem, profecto, *Gl. V.* νὴ Δία, etiam; in comp. priv.
νῆα, acc. sing. *Poët.* pro ναῦν.
ΝΗΪΑΤΕΟΣ, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, novus, nuper factus. A νέος et γέγαα.
νήγερτος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, qui excitari nequit. Νήγερτος ὕπνος, *Odys.* 13, 80. Ex νὴ et ἐγείρω, *excito.*
νηδύια, ων, τὰ, viscera, intestina, interanea, dat. νηδυΐοισιν, apud *Hom.* visceribus. A νηδύς.
νήδυμος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, dulcis, suavis; quasi ἥδυμος, ab ἡδύς.
νηδυόεις, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, ut utero. A νηδύς.
ΝΗΔΥΣ, ύος, ὁ, venter, alvus, uterus.
νήεσσ᾽ pro νήεσσι, dat. pl. *Ion.* et *Poët.* pro ναυσί.
νηέω, ῶ, fut. ήσω, glomero, acervo, cumulo, onero. A νέω.
νηήσασα, aor. 1. part. act. f. g.
νήησις, εως, ἡ, coacervatio. A pr.
νήθω, f. νήσω, neo, filum duco; perf. pass. part. νενησμένος, netus, *Gl. V.* Ab eod.
νηΐ, dat. sing. *Ion.* pro ναῖ, a ναῦς.
Νηϊάδες, ων, αἱ, Naiades, nymphæ fontium, et fluentorum. A νάω, *fluo.*
νήϊος, ία, ιον, vel νήϊος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, navalis. A νηῦς, pro ναῦς, *navis.*
ΝΗΪΣ, ίδος, ὁ καὶ ἡ, inscius, imperitus, indoctus; (2) timidus, infirmus.
νηΐτης, ᾱ, ὁ, navalis, nauticus. A νηῦς.
νηΐτιος, ία, ον, nauticus, *V. L.*
νηΐτος, η, ον, navalis, *V. L.*
νηκερδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non lucrosus, inutilis; (2) insipiens. Ex νὴ et κέρδος.
νήκερως, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cornua non habens. Ex νὴ et κέρας, *cornu.*
νήκερως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
νήκεστος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, insanabilis. Ex νὴ et ἀκέομαι, *sano.*
νηκουέω, ῶ, f. ήσω, non audio, non obtempero, negligo, contemno. Νηκούτησε Ἕκτορ, *Il.* 20, 14. Ex νὴ et ἀκούω.
νηκτὴς, ᾶ, ὁ, natator. A νήχομαι, *nato.*
νηκτικὸς, ὴ, ὸν, natatilis, qui natare potest, *Gl. V.* natatitius. A
νηκτὸς, ὴ, ὸν, natans, natatilis.
νηκτρίς, ίδος, ἡ, natatrix, ut νηκτρίδες ἐλαιαι, natantes oleæ, apud *Poll.* A νήχομαι.
νηλεγέως, immisericorditer, *Hes.* A νηλεγὴς, inhumanus, *Hes.* potius *non curans, negligens.* Ex νὴ et ἀλέγω.
νηλεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, neut. νηλεές, immisericors, crudelis, inhumanus; (2) firmus, patiens. Νηλέα θυμὸν ἔχοντας, *Il.* 19, 229. Ex νὴ et ἔλεος.
νηλειὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
νηλειῶς, *adv.* crudeliter, inhumane.
νηλεόθυμος, ον, immiti animo, *Ap.*
νηλεόποινος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, crudeli supplicio puniens. Ex νηλὴς et ποινή.
νηλεὺσος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, invisibilis.
νηλεῶς, *adv.* crudeliter, inhumaniter.
νηλὴς, idem quod νηλεὴς, *Hes. Suid.*
νηληπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, inculpatus, *Schol. Homeri* pro νηλιτὴς.
νηλίτιζος, ον, discalceatus, *Hes.*
νήλιτος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, discalceatus, *Hes.* ubi pl. νήλιποι. Ex νὴ et ἥλιψ, *calceus.*
νηλίτης, οδος, ὁ καὶ ἡ, idem, apud *Suid.*
νηλιτὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, peccati expers, insons, inculpatus. Ex νὴ et ἀλιτέω, *pecco.*
νηλιφὴς, idem ac ἀνηλιφὴς, *Steph.*
νήλωτος, ον, veste carens, *Steph.*
νῆμα, ατος, τὸ, filum, stamen, *Gl. V.* netum. A νέω.
νηματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, aptus ducì ut filum, ad nendum aptus. A præc.
νημερτείη, ἡ, certitudo, veritas, *Soph.*
νημερτέως, *adv.* vere. A
νημερτὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, verus, in quo dicendo non peccatur, seu erratur. Ex νὴ et ἀμαρτάνω. *pecco.*
νημερίη, nullis ventis agitor, seu vexor, tranquillo cœlo fruor.
νημερίη, ας, ἡ, ventis vacua tempestas, tranquillitas aëris nullis ventis spirantibus. A νήνεμος, *Il.* 5, 523.
νημερίην, acc. sing. *Ion.* pro νημερίαν.
νήνεμος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, venti vacuus, serenus; *Gl. Vet.* tranquillus. Νήνεμος γὰρ ὁ τόπος, καὶ ἀλεεινὸς, ὁ ἔχων ὕδατα γλυκέα, *Aristot. Hist. An.* 6, 13. Ex νὴ et ἄνεμος.
νηνέω, ῶ, f. ήσω, acervo, accumulo. A νέω.
νηξει, dat. sing. *contr.* pro νήξεϊ, a νῆξις.
νηξίπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, natatu quasi pedibus incedens; νηξίποδες vocantur pisces, qui et νέποδες. Ex νήχομαι et πῦς.
νῆξις, εως, ἡ, natatio, natatus. A νήχομαι.
νήξομαι, fut. 1. ind. med. verbi νήχομαι.
νηοδάτης, ᾱ, ὁ, navem conscendens, nauta, *Suic.* Ex νηῦς, pro ναῦς et βαίνω.
νηοῖσι, dat. plur. *Ion.* et *Poët.* pro ναοῖς.
νηοκόρος, ᾰ, ὁ, templi purgator, ædituus. Ex νηὸς pro ναὸς et κορέω, *verro.*

νηοστόλος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, in templo versans, ædituus, sacerdos. Ex νηὸς et πολέω.
νηὸς, ᾧ, ὁ, templum, fanum, *Ion.* pro ναός.
νηὸς, gen. sing. *Ion.* pro ναὸς, a νηῦς.
νησσόσος, *Poët.* νεοσσόσος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, navium servator. Ex νηῦς et σόος.
νηῦχος, ᾰ, ὁ, navis tutator et custos. Ex νηῦς et ἔχω.
νηταθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, miserias abolens, dolore carens. Ex νὴ et πάθος, *dolor.*
νήτειος, εία, ειον, infantilis. A νήτιος.
νητεκτὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, impexus, *Hes.* ubi pl. νητεκτέες. Ex νὴ et πέκω, *pecto.*
νητευθέως, *adv.* citra luctum. A νητευθής.
νητευθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, neutr. νητευθές, luctu et mœrore carens; serenus, lætus; quo luctus tollitur, tristitia liberans. Ex νὴ et πένθος.
νητιάω, ᾱς, ἡ, stultitia; acc. plur. νητιάας, *Il.* 22, 502. A νήτιος.
νητιάζω, fut. άσω, pueriliter vel stulte ago, *Gl. V.* νητιάζειν, puerascere. Ab eod.
νητιαίη, ας, ἡ, vel potius νητιείη, puerilitas, stultitia puerilis, pueritia, *Gl. V.* A νήτιος.
νητιαχεύειν, pueriliter ludere, stulte agere, lascivire apud Hom. part. νητιαχεύων. Νητιάασε ὀχέειν, puerilia consectari, *Hom. Od.* 1, 297.
νητίαχος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, infans; puerilis, *Gl. Vet.* A νήτιος.
νητιαχῶδες, infantile, *Gl. Vet.* A νητίαχος.
νητιάχων, idem quod νητιάζω.
νητιείη, ης, ἡ, *Ion.* pro νητιείη, infantia; (2) stultitia; imprudentia; νητιέῃσι, dat. plur. A νήτιος. Unde
νητίειος, έα, εον, infantilis, puerilis.
νητιεύομαι, *Sch. Hom.* idem quod νητιαχεύω.
νητίη, ης, ἡ, stulta; (2) puella parvula. A νήτιος.
νητιοκτόνος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, infanticida. Ex νήτιος et κτείνω.
νήτιον, ᾰ, τὸ, infans; ἐκ νητίου, ab infantia. A νήτιος.
νητιοτειχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, infantes decens. Ex νήτιος et τείχω.
ΝΗΤΠΙΟΣ, ᾰ, ὁ, infans, parvulus; (2) stultus, imprudens, amens; ἐκ νητίου, a puero. Ex νὴ et ἔπω, *dico.*
νητιότης, ητος, ἡ, infantia; (2) stultitia. A νήτιος.
νητιοφαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, infans. Ex φαίνομαι.
νητιοφροσύνη, ης, ἡ, stultitia, qualis est infantum aut puerorum. A
νητιόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui puerili mente præditus est, stultus ut puerulus. Ex νήτιος et φρὴν, mens.
νητιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, infantilis, puerilis. A νήτιος.
νήτλεκτος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, incomptus, inornatus, *Rob.* Ex νὴ et πλεκτὸς, *nexus.*
νήτοινα, *adv.* impune. A νήτοινος.
νητοινεὶ, *adv.* idem et ab eod.
νητοινῆ, *adv.* idem et ab eod.
νητοινὶ, *adv.* idem et ab eod.
νήτοινον, *adv.* idem et ab eod.
νήτοινος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, impunis, impunitus, qui pœnas non solvit. Ex νὴ et ποινή.
νήττης, ᾰ, ὁ, sobrius, *Suic.* A νήφω. Hinc νηττικὸς, ὴ, ὸν, qui sobrius esse solet.
νηττυτίνομαι, infantum more balbutio; (2) stolide ago. A
νηττύτιος, ία, ιον, infans; (2) stultus, stolidus, fatuus, ἡ νηττυτία, stultitia, *Apollon. Rhod.* 3, 735. A νήτιος.
Νηρείδες, ων, αἱ, Nereïdes, filiæ Nerei, nymphæ marinæ, pl. a Νηρεὺς.
Νηρεὶς, ίδος, ἡ, Salacia, *Ph.* A Νηρεύς.
Νήρειος, Nereius; (2) marinus; ut Νήρεια τέκνα, pisces. Ab eod.
Νηρεὺς, έως, ἑῶς, ὁ, Nereus, Deus marinus.
Νηρηΐδες, et Νηρῆδες, Nereides. A Νηρεύς.
νήρῑθμος, ὁ καὶ ἡ, innumerus, innumerabilis.
ΝΗΡΙΟΝ, ᾰ, τὸ, nerium, frutex.
ΝΗΡΙΣ, ίος, ἡ, neris, nardus montana.
νήρῑτος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, de quo non contenditur; (2) innumerus, immensus, multus. Ex νὴ et ἔρις.
νηρίτης, ᾰ, ὁ, nerites, concha marina, *Arist. Hist. An.* 4, 4. A νέω, *nato.*
νήρῑτος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, idem quod νήρῑτος.
ΝΗΡΟΣ, ᾰ, ὁ, ἡ, ἐόν, cavus et humidus.
νῆσαι, aor. 1. infin. act. verbi νήθω, seu νέω.

νησάϊη λίθος, quibusdam Sardia gemma, aliis smaragdus, *Hes.*

νησιάζω, insulam refero, *Suic.* A νῆσος.

νησιάρχης, ου, ὁ, insulæ præfectus.

νησίαρχος, ου, ὁ, idem et ex iisd.

νησίδιον, ου, τὸ, parva insula. A νῆσος.

νησίζω, f. ίσω, idem quod νησιάζω.

νησίον, ου, τὸ, parva insula ; (2) insula.

νῆσις, εως, ἡ, ipsa actio nendi, seu filum deducendi ; (2) agglomeratio, accumulatio. A νέω.

νησίς, ίδος, ἡ, insula parva, *Dim.* a νῆσος.

νησιώτης, ου, ὁ, ex insula oriundus ; insulanus, *Ph.* Ab eod.

νησιωτικὸς, ἡ, όν, insularis, *Gl. V.*

νησιῶτις, ίδος, ἡ, insulana. A νησιώτης.

νησοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, insulæ formam habens, *Suic.* Ex νῆσος et εἶδος.

νησομαχία, ας, ἡ, insularis pugna, *Suic.* Ex νῆσος et μάχομαι.

ΝΗ῎ΣΟΣ, ου, ἡ, insula ; (2) vestis, quam undique purpura ambit, in qua pannus speciem insulæ facit, purpura circumsuta maris ambientis. A νέω, *nato.*

ΝΗ῎ΣΣΑ, ης, ἡ, anas. A νέω, *nato.*

νησσαῖος, αία, αῖον, qui anatis est. A νῆσσα.

νησσάριον, ου, τὸ, anaticula, *Dim.* ab eod.

νηστία, ας, ἡ, jejunium. A νηστεύω.

νήστιος, α, ον, jejunus, *Apollin.*

νήστιμα, ας, ἡ, jejuna ; (2) a jejuno sumpta.

νηστεῖς, *jejunos*, acc. plur. *contr.* pro νηστίας.

νηστεὺς, έος, jejunus. A νῆστις.

νηστευτὴς, οῦ, ὁ, jejunator. Ab eod.

νηστεύω, f. εύσω, jejunus maneo, cibo abstineo, jejuno. Νηστεύω δὶς τῶ σαββάτω, *Luc.* 18, 12. A νῆστις.

νηστικὸς, ἡ, όν, ad eos pertinens, qui nent ; (2) nendi peritus. A νέω.

νήσιμος, ὁ καὶ ἡ, ad jejunium pertinens. A

ΝΗ῎ΣΤΙΣ, εως, ὁ καὶ ἡ, jejunus, qui cibum non cepit ; (2) piscis quidam ; (3) intestinum jejunum. Νήστιας ὀτρυνε πρατὶ Ἰλίου υἷας Ἀχαιῶν, *Il.* 19, 156. Ex νὴ et ἔσθω.

νήτη, ης, ἡ, ultima seu ima chorda. Pro νεάτη, a νέος.

νῆτος, ultimus, *Hes.* ex νέατος. A νέος.

νητὸς, ἡ, όν, e colu ductus, instar fili tortus ; (2) accumulatus, acervatus. A νέω.

νητρεικὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, verus, certus. Ex νὴ et ἀτρεικὴς, *verus.*

νητρεικῶς, *adv.* vere, certe. A præc.

νῆττον, ου, τὸ, fusus. A νέω.

νῆττα, ης, ἡ, anas ; pro νῆσσα.

νηττάριον, ου, τὸ, anaticula. A νῆττα.

νήττιον, ου, τὸ, anaticula, *Dim.* a νῆττα.

νηττοβόσκος, ου, ὁ καὶ ἡ, anates occidens, *Aristot. Hist. An.* 9, 32. Ex νῆττα et φόνος.

νηττοφύλαξ, ακος, ὁ, anatarius, *Gl. V.*

νηῦν, acc. sing. *Ion.* pro ναῦν.

νηῦς, νηὸς, ἡ, idem quod ναῦς.

νήϋτμος, ου, ὁ καὶ ἡ, halitus et spiritus expers. Ex νὴ et ἀϋτμὴ.

νηφαίνω, sobrius sum, *Eust.* qui tamen usitatum esse negat. A νήφω.

νηφάλεος, sobrius, *Gl. Vet.* ubi et νηφάλιος, sobrius. A νήφω. Hinc

νηφαλεότης, ητος, ἡ, sobrietas, *Gl. V.*

νηφαλεύω, sobria sacra celebro, *Poll.*

νηφαλίζω, sobria sacra celebro, vel sobriis sacris expio. A

νηφάλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, sobrius ; (2) vigilans, prudens, attentus. Ab eod. Hinc

νηφαλιότης, ητος, ἡ, sobrietas.

νηφαλισμὸς, οῦ, ὁ, vigor et acies et diligentia mentis ex sobrietate. A νηφαλίζω.

νηφαλίως, *adv.* sobrie. A νηφάλιος.

νηφαντικὸς, ἡ, όν, sobrius ; (2) non inebrians, sobrium servans. A νηφαίνω.

νηφαντὸς, idem quod νηφάλεος, *Eust.*

νηφάντως, *adv.* sobrie. A νήφω.

ΝΗ῎ΦΩ, f. ψω, sobrius sum ; (2) vigilans et cautus sum, vigilo ; partic. νήφων, sobrius, vigilans, *Gl. V.* (2) liberor a malo, cum ἐκ, ut ἀναινήφων· Ὅτιὴ νήφοντες ἠχ' ὑγιαίνομεν, *Arist. Lys.* 1232.

νηχιον, ου, τὸ, locus ubi natatur, *Gl. V.* ubi τὰ νηχία, natabula. A νήχομαι, *nato.*

νήχετο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐνήχετο, a νήχω.

νῆχον, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔνηχον.

νηχοτάλαντοι, loca et urbes juxta mare, *Vet. Lex.*

νήχυτος, υ, ὁ καὶ ἡ, multifluus, late fluens, valde diffusus.

νήχω, fut. ξω, usitatius νήχομαι, nato, no.

Νῆχον ἐπ' ἄκρον ὕδωρ, *Hesiod. Sc.* 317. Νηχόμενος τόδε λαῖτμα διέτμαγον, *Odyss.* 7, 276. A νέω.

νήψατε, 2. plur. aor. 1. imper. act. verbi νήφω.

νῆψις, εως, ἡ, sobrietas, vigilantia. A νήφω.

νήω, idem quod νέω, cumulo, *Plut.*

νία, τὰ, funes, *Suid.*

ΝΙ῾ΤΑΡΟΙ, οἱ, genus modulaminis musici.

νίζω, lavo, abluo. Ἂσ' αὐτῆ δ' εἶμα πελαίνον Νίζ' ὕθατι λιαρῶ, *Il.* 11, 829. Χρόα νίζετο, *Od.* 6, 224. A νίπτω.

νικᾶ, 3. sing. præs. ind. act. pro νικάει, a νικάω.

νίκα, *vince*, 2. sing. præs. imper. act. pro νίκαει.

νικαίος, α, ὁ, victoriæ largitor, *Epith.* Jovis. A νίκη.

νικαξῶ, f. 1. ind. act. *Dor.* pro νικήσω.

νικᾶσαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro νικῆσαι.

νικασεῖν, f. 1. inf. act. *Dor.* pro νικήσειν.

νικᾶτὰς, ἄδος, ὁ, *Dor.* pro νικητής.

νικάτω, 3. sing. præs. imper. act. pro νικαέτω.

νικάτωϱ, plur. *νικάτοϱες*, *Dor.* pro νικήτωϱ. A

ΝΙΚΑ῎Ω, ῶ, f. ήσω, vinco, supero, victor sum ; (2) antecello, superior sum, præsto ; νικᾶμαι, vincor, cedo ; νικηθεὶς, a. 1. part. victus ; νενικημένος, perf. victus. Νικᾶ γὰϱ ἡ ῥετὴ με τῆς ἐχθϱᾶς πολὺ, *Soph. Aj.* 1374. Νικᾶν πϱάττων καὶ βελεύων, *Aristoph. Nub.* 418. Φίλων γὰϱ οἱ τοιοῖδε νικῶνται λόγοις, flecturtur ab amicis, *Soph. Aj.* 330. Τί δῆτ' ἐϱεῖς, ἢν τῶτο νικηθῆς ἐμοῦ ; a me ? *Arist. Nub.* 1083.

νίκη, ης, ἡ, victoria. A νικάω.

νικῆ, 3. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro νικᾷ, ex νικάει.

νικηθέντες, nom. plur. a. 1. part. pass.

νίκημα, ατος, τὸ, q. d. superatio, victoria. Ab eod.

νίκημι, supero, vinco, apud *Theocritum.* Νενίκηνται δ' ὑπὸ κεῖδέων, *id.* 16, 15.

νικήσαις, aor. 1. part. act. *Æol.* pro νικήσας.

νικησέμεν, f. 1. inf. act. *Ion.* pro νικήσειν.

νικητέος, vincendus, *Ph.* A νικάω. Unde

νικητὴϱ, ῆϱος, ὁ, victor.

νικητήϱιον, ου, τὸ, præmium victoriæ, palma. Ab eod.

νικητήϱιος, ία, ιον, ad victoriam pertinens.

νικητὴς, οῦ, ὁ, victor. Ab eod.

νικητικὸς, ἡ, όν, vincendi peritus ; (2) cui sæpe contingit vincere, victoriosus ; (3) qui magni momenti ad victoriam est.

νικήτϱια, ας, ἡ, victrix, *Gl. V.* A νικητήϱ.

νικηϱεύω, ῶ, victoriam reporto, vinco, ἢ δάκϱυσε νικηφοϱεῖ, *Eur. Bac.* 1147. A

νικηφόϱος, ας, ἡ, victoriæ adeptio, *Suic.* A

νικηφόϱος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui victoriam reportat ab adversario, victor, *Gl. V.* victoriosus, item victoriatus. Ex νίκη et φέϱω.

νικόβολος, qui in senatu vicit. Vox a Comico ficta.

νικοποιὸς, ὄ, ὁ καὶ ἡ, victoriæ auctor, qui victoriam conciliat. Ex νικὴ et ποιέω.

νίκος, εος, τὸ, victoria, *Eust.* (2) finis, LXX. A νικάω.

νικῶ, 2. sing. præs. imp. pass. pro νικάω.

νικῶσιν, 3. plur. præs. opt. act. *Att.* pro νικάοιεν.

νίμμα, ατος, τὸ, aqua, qua manus ablutæ sunt. A νίπτω.

ΝΙ῎Ν, *pron.* apud *Poëtas* significat αὐτὸν, αὐτὴν, αὐτὸ, ipsum, ipsam, ipsum.

νιν̃ητὸς, ὄ, ὁ, stultus, vecors, *Hes.*

νιπτὴϱ, ῆϱος, ὁ, malluvium, pelluvium, vas manibus pedibusve lavandis. A νίπτω.

νιπτηϱὶς, ίδος, ἡ, idem, aut aqua lavandi causa data, apud *Athen.*

νίπτϱον, υ, τὸ, aqua lavandis manibus aut pedibus. Ab eod.

ΝΙ῎ΠΤΩ, fut. ψω, lavo, abluo ; νίψασθαι, aor. 1. med. manus lavare ; part. νιψάμενος, qui se lavit, lotus ; perf. pass. νενιμμένος, lotus, ablutus. Βοῦς ἠλθομεν νίψοντες ἐναλίᾳ δϱόσῳ, *Eur. Iph. in Tau.* 256. Νίψατο δ' αὐτὸς χεῖϱας, *Il.* 16, 230. Ὁκοῖα Θεοῖς ἔδοκει, τοιαῦτα νένιμμαι, *Theocr.* 15, 32.

ΝΙ ΣΣΟΜΑΙ, redeo, reverto.

νίσσοντο, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐνίσσοντο, a νίσσομαι.

ΝΙΤΑ῾ΡΙΟΝ, ου, τὸ, juvencula, puellula. Afferunt ex *Arist. Plut.* 1011. sed ibi legendum νηττάϱιον, anaticula.

νιτϱία, ας, ἡ, nitri fodina, *Suic.* A νίτϱον.

νιτϱίτις, ίδος, ἡ, nitrosa. Ab eod.

ΝΙ῾ΤΡΟΝ, ου, τὸ, nitrum A νίζω, lavo, *Etym.* nam eluendis sordibus e vestibus adhibebatur.

νιτϱοειδὴς, ὄν, nitrosum reddens, nitrosus.

νιτϱόω, ῶ, nitro, abluo. A νίτϱον.

νιτϱώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, nitrosus ; (2) nitri saporem habens. Ab eod.

νίφα, acc. sing. pèr *Apocopen* pro νιφάδα, *Hesiod.* A νιφάς.

νιφάδεσσιν, dat. plur. *Poët.* et cum ν pro νιφάσι.

νιφάεντος, ου, ὁ καὶ ἡ, nive candens, nive oppletus, *Hes.* Ex νιφὰς et ἀργὸς, *albus.*

νιφάεντος, ος, idem.

νιφάς, άδος, ἡ, nix confertim cadens, nimbus. (*Metaph.* multitudo). A νίφω.

νιφετόκλαστὴς, ὲς, nivosus, nivibus tectus, *Ep.*

νιφετὸς, ὸῦ, ὁ, idem. A νίφω. Hinc

νιφετώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, nivosus, nivalis.

νιφοβλὴς, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, nivibus obrutus. Quasi ex νίφος, quod sit *nix*, et βάλλω.

νιφόβλητος, ον, idem et ex iisdem.

νιφόβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

νιφόεις, όεσσα, όεν, nivosus ; nivalis, *Gl. V.* Quasi a νίφος.

νιφόκτυτος, υ, ὁ καὶ ἡ, nivis casu resonans, nive obrutus. Quasi ex νίφος et κτυτέω.

νιφοστιβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, densa nive tectus, nivosus. Quasi ex νίφος et στείβω.

νιφοψυχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, nivatus, *Gl. Vet.* Quasi ex νίφος et ψύχος.

ΝΙ῾ΦΩ, ningo ; νίφομαι, nive conspergor, irrigor. Καὶ τῇ ὑστεϱαίᾳ εἶδε νιφόμενοι ἀπήλθον, *Xen.*

νιψάμενον, acc. sing. aor. 1. part. med.

νιψάτωσαν, 3. plur. aor. 1. imper. act.

νοέη, *sapiat*, 3. sing. præs. conj. act. verbi νοέω.

νόει, *cogita*, 2. sing. pr. imp. act. pro νόες.

νοεῖς, *cogitans*, præs. part. act. verbi νόημι, pro νοέω.

νοέοντι, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro νοέουσι.

νοεϱεφόϱος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad intellectualia ferens, *Suic.* Ex νοεϱὸς et φέϱω.

νοεϱηφόϱος, ου, intellectualis.

νοεϱὸς, ᾶ, όν, intellectualis, intelligens. A νόος.

νοεϱότης, ητος, ἡ, intellectualitas, cum quid intelligi tantum et mente concipi potest, non sub sensus cadit. A νοεϱός.

νοεϱῶς, *adv.* intellectualiter, intelligenter.

νοεύντας, *cogitantes*, acc. plur. part. præs. act. *Dor.* pro νοοῦντας.

νοέω, ῶ, f. ήσω, intelligo, mente agito, cogito ; (2) in animum induco ; (3) in animo habeo, volo ; (4) animadverto, intelligo ; (5) scio, novi ; (6) prudens sum, sapio ; (7) video, cerno. Νόει ἃ λέγω, 2 *Tim.* 2, 7. Νοήσωσι τῇ καϱδίᾳ, *Joan.* 12, 40. Οὐδὲν κακὸν νοῦσα, *Xenoph.* Τὸ τῶν νοουμένων κάλλιστον, in rerum natura, *Plat.* Ab eod.

νοηθῆν, aor. 1. part. pass. n. g. verbi νοέω. Unde

νόημα, ατος, τὸ, intellectus, sensus, *Gl. V.* clausula, *Philox.* cogitatum, cogitatio ; (2) consilium ; (3) inventum, commentum, machinatio, mens, ingenium ; (4) in *Rhetor.* sententia accommodata ad personam aut causam certam.

νοήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, mentis compos, intelligens, prudens. A νοέω.

νοήσασ, a. 1. part. act. *Æol.* pro νοήσας.

νόησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* et cum ν pro ἐνόησε.

νόησις, ως, ἡ, cogitatio, ipsa actio cogitandi, intelligentia, *Gl. V.* intellectio.

νοητικὸς, ἡ, όν, intelligendi facultate præditus. Ab eod.

νοητὸς, ἡ, όν, intelligibilis, qui mente percipitur, nec sub sensum cadit. Ab eod.

νοητῶς, *adv.* cum sensu, prudenter.

νοθαγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, nothus, spurius. Ex νόθος et γένομαι.

νοθεία, ας, ἡ, q. d. spuritas, degeneratio.

νόθειοι, ων, τὰ, pars bonorum paternorum, quæ spuriis dabatur.

νοθεύσις, εως, ἡ, adulteratio, corruptio. A

νοθεύω, fut. εύσω, nothum reddo, adultero, corrumpo ; (2) alieno, abalieno ; (3) decipio, adulor, *Gl. V.* solicito ; νοθεύομαι, adulteror, corrumpor ; (2) pro adulterino habeor ; perf. part. νενοθευμένος, adulteratus. Λέγουσι δέ τινες τὴν ἐγδόην ἑσοϱείαν νοθεύεσθαι, *Thuc.* A νόθος.

νοθογέννητος, υ, ὁ καὶ ἡ, spurius.

νοθεκαλλοτένη, ης, ἡ, non nativa sed adulterina pulchritudo. Ex νόθος et κάλλος.
ΝΟΘΟΣ, ε, ὁ καὶ ἡ, vel νόθος, η, ον, nothus, spurius, non legitimus; (2) peregrinus.
νόθως, adv. spurie, non legitime.
νοΐδιον, ε, τὸ, cogitatiuncula, sententiola. A νόος.
νομαδεία, vel νομάδεια δάσυ, silvæ pascuæ. A νομάς.
νομαδικός, ἡ, ὸν, pabulatu indigens, *Gl. V.* pabularis, pascuus; (2) pastoralis, pastoritius. A νέμω, *pasco.*
νομαδικῶς, *adv.* pastorum more.
νομαδίτης, ου, ὁ, ut νομαδίτης βίος, pastoritia vita. A νομάς.
νομαδοφωνία, ας, εἰ. qui a pastu redeuntes ordine incedunt, *Hes.* Ex νομὰς et σείχος. *ordo.*
νομάζω, et νομάζομαι, pasco. A νομή.
νόμαιον, ου, τὸ, mos, ritus, consuetudo, institutum; νόμαια, instituta, leges. A νόμος.
νομαῖος, αία, αῖον, degens in pascuis, pascens; (2) veniens ab armento. A νομὸς, *pastio.*
νομαρχία, ας, affertur pro cœtu virorum pastoritio. A νομαρχέω, ex νομὸς et ἄνηρ.
νομαρχης, ου, ὁ, nomarcha, nomi præfectus, apud *Ægyptios.* Ex νόμος et ἀρχή.
νομαρχία, ας, ἡ, dignitas, seu officium nomarchæ. A νομαρχης.
νομὰς, άδος, ὁ καὶ ἡ, in pascuis degens; (2) gregalis. Νομάδες, Nomades, populi Scythiæ et Libyæ, Numidæ. A νέμω.
νομεύομαι, εύσομαι, dilanio, discerpo. Αἱ δ' ἄλλαι τὰ περιττὰ κρέα νομεύοντο γυναῖκες, *Theoc.* 26, 24. A νέμω, *distribuo.*
νόμευμα, ατος, τὸ, grex pecorum.
νομεὺς, έως, ὁ, pastor, pecuarius; (2) dator, tributor; (3) οἱ νομεῖς, costæ navis, *Herodot.* 1, 194. A νέμω, *divido.*
νομεύτις, 2. sing. f 1. ind. act: *Dor.* pro νομεύουσα.
νομευτικὸς, ἡ, ὸν, pastoralis. A
νομεύω, f. εύσω, pasco. Τὰ δὲ τῶια καλὰ νομεύων, *Theoc.* 27. 57. A νέμω.
νόμη, ης, ἡ, distributio, partitio, divisio, *Gl. V.* possessio, usurpatio, ususfructus; (2) pabulum; (3) pascuum; (4) pastus, pastio, ipsa pascendi actio. A νέμω.
νομῆες, *pastores,* nom. plur. *Ion.* pro νομεῖς, a νομεὺς.
νομίζω, f. ίσω, lege sancio; (2) puto, existimo, arbitror, reor; (3) usurpo consuetudine; (4) justa facio; νομίζομαι, usitor, *Gl. V.* pass νομίζεσθαι, moris esse; νενόμισται, moris est, legibus constitutum est; perf. νενομισμένα, concepta, *Ph.* νομίσας, ratus, a. 1. part. act. Μείζον' ἤσει ἀντὶ τῆς αὐτῆ πάσχειν τὸν πατέρα, νομίσας ὧν, *Arist. Av.* 1555. Αὐτὸν δὲ δεῖν τῶν ἐλευθερωτάτων εἶναι νομισθέντ', *Eur. Andr.* 13. A νόμος.
νομικὸς, ἡ, ὸν, legalis, ad leges pertinens; (2) jurisconsultus, jurisperitus, legisperitus, *Ph.* In *Sacr.* Theologus Judaicus. Hinc ἡ νομική, ῆς, scil. τέχνη, jurisprudentia. Ab eod.
νομικῶς, *adv.* legitime, ex legum præscripto. A præced.
νόμιμος, ιμη, ιμον, vel νόμιμος, ε, ὁ καὶ ἡ, legitimus, ad legem pertinens; (2) æquus, justus; (3) idoneus, peritus, de Historicis et Philosophis; νόμιμα, justa, *Gl. Vet.* νόμιμον τελιτατὶ, jus civile. A νόμος.
νομιμοσύνης, ητος, ἡ, legum et juris observatio.
νομίμως, *adv.* legitime.
νόμιος, ία, ον, legitimus, justus; (2) pastoralis; νόμιος Ζεὺς, Pales, *Gl. Vet.* A νόμος, vel νέμω.
νομίσαι, *lege sanciemus,* 1. plur. f. 1. ind. act. *Att.* pro νομιοῦμεν, a νομιόω.
νομίσαι, *existimasse,* a. 1. inf. act.
νομίσαντες, nom. plur. a. 1. part. act.
νόμισις, εως, ἡ, ipsa actio τοῦ νομίσαι, opinio, ritus. Ἔξω τῆς εἰς τὸ θεῖον νομίσεως, extra justa diis fieri solita, præter religionem, *Thuc.* A νομίζω. Unde
νόμισμα, ατος, τὸ, mos receptus, consuetudo; (2) res signatum, numisma, moneta; pecunia, nummus, *Gl. V.* Hinc
νομισματικὸς, ἡ, ὸν, monetalis, *Gl. V.*
νομισμάτιον, τὸ, nummus minutus, *Dim.*
νομισματοπώλης, ε, ὁ, numismatum venditor. Ex νόμισμα et πώλης. Hinc
νομισματοπωλικὴ, ῆς, ἡ, scil. δύναμις, potestas vendendi numismata.
νομιστέον, existimandum est. A νομίζω.
νομιστέω, f. ήσω, legitime administro, *Suid.* ubi νομιστήσται. νομίμως διοικεῖσθαι, legitime administrari. Ab eod.
νομιῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro νομίσω.
νομοδέλτος, ου, varias habens leges, *Ath.*
νομογραφεῖν, leges scribo.
νομογραφία, ας, ἡ, legum præscriptio, *Rob.* A
νομογράφος, ε, ὁ καὶ ἡ, legum scriptor, legislator. Ex νόμος et γράφω.
νομοδείκτης, ε, ὁ, qui legem ostendit, jurisconsultus, *Suic.* Ex νόμος et δείκνυμι.
νομοδιδάκτης, ε, ὁ, legis doctor, *Vet. Lex.* Ex νόμος et διδάσκω.
νομοδιδασκαλεῖος, ε, ὁ, idem, *Gl. V.*
νομοθήρας, legicrepa, *Ph.* q. d. leges crepans; pro νομοδιδής, ε, ὁ, proprie in leges inquirens. Ex νόμος et δίομαι.
νομοθεσία, ας, ἡ, legislatio, promulgatio, sanctio, constitutio, jurisdictio, *Ph.* Ex νόμος et θέσις *positio.*
νομοθετέω, ῶ, f. ήσω, legem vel leges fero, promulgo, sancio legem, constituo, *Gl. V.* νομοθετεῖσθαι, lege constitui; νενομοθετημένος, perf. part. lege constitutum; inf. perf. νενομοθετῆσθαι. legi subjici; νομοθετηθὲν, promulgatum, aor. 1. Νομοθετὴν νόμος, *Dem.* ταῖς μαναρχίαις, *Isocrat.* κατὰ τίνος, *Aristot.* A νομοθέτης. Hinc
νομοθέτημα, ατος, τὸ, legis sanctio, edictum.
νομοθέτης, ε, ὁ, legislator, promulgator, legum pater, *Ph.* Ex νόμος et τίθημι.
νομοθετήσαι, a. 1. opt. act. *Æol.* pro νομοθετήσαιμι.
νομοθέτησις, εως, ἡ, legum latio. A νομοθετέω.
νομοθετητέον, lex ferenda est. Ab eod.
νομοθετικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad legislatorem; (2) legum ferendarum peritus; νομοθετικὴ τέχνη, ars legislatoria. Ab eodem.
νομοίδιος, ου, ὁ, legum peritus.
νομοκτησία, ας, ἡ, legum notitia. A
νομοκτήτης, ου, ὁ καὶ ἡ, legis peritus, jurisperitus, *Ph.* Ex νόμος et κτάομαι.
νομοτακεῖ, leges facio, legem fero.
νομοτονὸς, legislator, *Hes.*
νόμος, ου, ὁ, lex, jus, *Ph.* (2) consuetudo, mos, institutum; (3) cantilena, carminis modulatio, modus musicus; (4) doctrina, in *N. T.* Dat. νόμῳ, instar, ad morem. A νέμω.
νομὸς, ὁ, ὁ, pascuum, pabulum; (2) stabulatio, sedes, quam quis incolit, domicilium, (3) regio, tractus, præfectura, provincia. A νέμω.
νομοφυλακεῖον, ε, τὸ, locus, ubi νομοφύλακες judicabant; (2) locus, ubi leges adservabantur. A νομοφύλαξ.
νομοφυλάκιον, ε, τὸ, idem.
νομοφυλακία, ας, ἡ, legum custodia. A
νομοφύλαξ, ακος, ὁ, legis vel legum custos; νομοφύλακες, magistratus quidam Athenis, legum præsides. Ex νόμος et φύλαξ.
νομώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, quod depasci potest, aptus ad pastum. A νομὸς.
νομώδης, ὁ, ὁ, legum decantator, legum interpres, *Strab.* Ex νόμος et ἀδὸς.
νοσηλαίνω, εος, ὁ καὶ ἡ, mente læsus, qui non est sanæ mentis. Ex νόος et βλάπτω, *lædo.*
νοσηλανὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, mente errans; τὸ νοσηλανὲς, mentis error. Ex νόος et πλανάομαι, *erro.*
νοσηλὴς, idem quod σφιστολὴς, *Tryph.*
ΝΟΣΟΣ, ε, *contr.* νους, νῦ, mens, sensus, sententia, intellectus, animus, *Ph.* Κατὰ τὸν νοῦν, ex animi sententia. A γέομαι.
νοσπλαίνω, ἐτες, ὁ καὶ ἡ, mente captus. Ex νόος et σφάλλομαι, *erro.*
νοσω, f. ήσω, in mentem injicio, *Eust.* A νόος.
νοσαΐζω, ægrotum reddo, *Galen.* αἴτιον νοσαζον. causa morbi; νοσαΐζεται, ægrotum reddi. A νόσος. Unde
νοσαϊκὸς, ἡ, ὸν, morbidus, ægrotus.
νοσιστὶ, ὁ. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro νοσέουσι.
νοσιρὸς, ἡ, ὸν, morbidus, morbosus, languidus, *Gl. V.* A νόσος.
νοσῆμα, ατος, τὸ, morbus, *Hipp.* quasi a νοσέω.

νοσέω, ῶ, fut. ήσω, ægroto, æger sum, male me habeo. Νοσέουσι ψυχαὶς ὀδὲν χεῖμαιον πλὴν νόσος, *Isocr.* Νοσεῖν περὶ δόξαν, *Plut.* A νόσος.
νοσηλία, ας, ἡ, ægrotatio; (2) cura ægri; (3) sanies, *Soph. Phil.* 39.
νοσηλια, ων, τὰ. officia et remedia, quæ ægroto præstantur. A
νοσηλεύω, f. εύσω, ægrum curo et necessaria officia ei præsto; pass. νοσηλεύεμαι, æger curor; (2) ægroto. A νόσος.
νοσηλὴς, vitiosus, *Ph.* A νόσος.
νόσημα, ατος, τὸ, morbus. A νοσέω. Hinc
νοσηματικὸς, ἡ, ὸν, morbidus, vitiosus.
νοσημάτιον, ου, τὸ, morbus levior, *Dim.*
νοσηματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, morbosus, morbidus; (2) qui caussam et originem a morbo traxit. Ab eod.
νοσηματωδῶς, *adv.* more ægrotorum.
νοσηρὸς, ἁ, ὸν, morbidus, morbosus. A νοσέω.
νοσίζω, ægrotum facio, *Bud.* A νόσος.
νοσογνωμοσύνη, ης, ἡ, sc. τέχνη, peritia cognoscendi et dijudicandi morbos. Ex νόσος et γιγνώσκω.
νοσοθυμος, ου, animo morbido, *Man.*
νοσοκομεῖον, ε, τὸ, valetudinarium.
νοσοκομέω, ῶ, f. ήσω, ægrotos curo; (2) ægrotis curandis præsum; νοσοκομούμαι, ægrotus curor; νοσοκομωμένον σῶμα, corpus morbidum et curandum.
νοσοκομία, ας, ἡ, ægrotorum curatio; (2) infirmæ valetudinis cura. A
νοσοκόμος, ε, ὁ καὶ ἡ, ægrotos curans. Ex νόσος et κομέω, *curo.*
νοσολεχὴς, ἐς, morbidus in membris, *Man.*
νοσοποιέω, morbos facio, adfero. Ἐκβάλλειν πάντα τὰ νοσοποιοῦντα, *Cebes.* A
νοσοποιὸς, ὸς, ὁ καὶ ἡ, morbos adferens, contagiosus. Ex νόσος et ποιέω.
ΝΟΣΟΣ, ε, ἡ, morbus, languor, adversa valetudo, ægritudo, infirmitas, valetudo.
νοσοτροφία, ας, ἡ, morbi nutritio; longior morbus. Ex νόσος et τρέφω.
νοσοτρόφιον, in morbo insolens ac delicatus sum. A τρέφω.
νοσσὰς ἔχνης, pulli, *Rob. Suic.* A νοσσὶς.
νοσσαξ, ακος, ὁ, avicula recens exclusa, parvus pullus, *Dim.* a νοσσὸς. Unde
νοσσεύω, fut. εύσω, nidulor, nidifico; νοσσεύεσθαι, cum pulli in nidis generantur. Νεοσσεύεια ὀρνίθων γένεα ἐν τῷ ἠπείρῳ, *Herod.*
νοσσιὰ, ᾶς, ἡ, nidus. Ab eod.
νοσσίον, ου, τὸ, pullus, *Gl. V.* Ab eod.
νοσσὶς, ἡ, *Metaph.* puella, *Ep.*
νοσσοειδὴς, ἐς, pullo similis. Ab εἶδος.
νοσσοτοκέω, ῶ, fut. ήσω, pullos excludo.
νοσσὸς, ὁ, ὁ, pullus, per *Syne.* a νεοσσός.
νοσσοτροφέω, ῶ, pullos alo. Ex τρέφω.
ΝΟΣΤΕΩ, ῶ, fut. ήσω, redeo, (2) eo, proficiscor. Εἰ μηδέποτε νοστήσει πάλιν, *Arist. Av.* 1276. Ἥτοι γῆς νοστήσαι, *Plato.*
νόστιμος, ὁ καὶ ἡ, qui reditre potest, redituris; (2) suavis, dulcis; (3) saluber; τὸ νόστιμον, ε, pars melior, succus seu medulla alicujus rei. Νοστίμου ὄντος, reditu ad diem, *Od.* 1, 9. A
νόστος, ε, ὁ, reditus; (2) dulcedo, suavitas, *Suid. Eust.* At *Ph.* νόστος, γήτειος, sapor. Vide *Hes.* (3) numen molendinis præfectum, ac farinæ curam habens; (4) νόστοι, dicti libri de reditu heroum a Trojano bello in Græciam. A νοσέω.
ΝΟΣΦΙ, vel νόσφιν, *adv.* seorsim, seorsum ab; (2) sine, præter; (3) longe, procul.
νοσφίδιος, *adv.* furtim, clam, *Eust.*
νοσφίζομαι, relinquo; (2) privo, frustror, *Odyss.* 19, 339. *Apoll. Rhod.* 4, 861. *Eur. Suppl.* 153.
νοσφίζω, f. ίσω, separo, divido; (2) segrego, sejungo; (3) fraudo, privo, frustror; (4) desero, *Apoll. Rhod.* 2. 792. *Soph. Phil.* 1427, 684. *Eur. Andr.* 1308. Hinc
νοσφισμὸς, ὁ, ὁ, separatio; (2) depeculatio, peculatus, usurpatio, *Ph.*
νοσωδὴς, εος, ὁ καὶ ἡ, morbosus, morbidus; valetudinarius, *Gl. V.* A νόσος.
νοσωδῶς, *adv.* more morbidorum.
νοσῶν, præs. part. pro νοσέων, a νοσέω.
νοτερὸς, ἁ, ὸν, humidus. A νοτέω.
νοτέω, ῶ, humeo, madeo, humidus sum; (2) humidus, *Nicand.* A νοτὶς. Hinc
νοτηρὸς, ἁ, ὸν, humectus, humidus.
νοτία, ας, ἡ, humor, humiditas; uligo, *Ph.* A νοτὶς.
νοτιάω, ῶ, humidus sum. A νοτία.

νοτίζω, fut. ίσω, humecto, madefacio; (2) humeo, humore madeo, *Ph.* νοτίζων, austrans, p. part. pass. νενοτισμένος, humectatus, inf. aor. 1. νοτισθῆναι, humectari. Νοτίζει μελανοσυρμαῖον λεῶν, *Aristoph. Thesm.* 864. Τὸ σὸν νοτίζει βλέφαρον, *Eur. Iph.* in *Tau.* 836. A νοτίς.

νότιος, ᾱ, ὁ, humidus, uvidus; (2) australis, *Gl. V.* A νότος.

ΝΟΤΙΣ, ίδος, ἡ, humor, humiditas; (2) rubigo, ærugo, *Eur. Phœn.* 655. Hinc νοτιώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, humectus, uvidus.

νοτόθεν, ab austro, a plaga australi. A

ΝΟΤΟΣ, ᾱ, ὁ, notus, auster; (2) australis pars cœli.

νοττεύω, humeo, humidus sum, *Nic.*

νουθυτικός, ἡ, όν, mente refertus, sapientiæ plenus, prudens, cordatus, sapiens. Ex νοῦς et βύζω seu βύω, *impleo.*

νουθυτικῶς, adv. prudenter.

νουθεσία, ας, ἡ, admonitio, correptio, castigatio. Ex νοῦς et θέσις, *positio.*

νουθετέω, ῶ, f. ήσω, moneo, admoneo, commoneo; (2) castigo; *Ph.* νουθετῆσαι, admoneor. Ὦ δαιμόνιε, μὴ νουθέτει μ', *Aristot. Av.* 1442. Ἥμαὶ παρόντας χρὴ σε νουθετεῖν εἶπα, *Eur. Or.* 290. Ὁρῶ δὲ καὐγὼ ταῦθ', ἅπερ με νουθετεῖς, *id. Supp.* 338. Τοιαῦτ' ἐγὼν ἦκω ταῦτά σε νουθετήσων, *Luc.* Ex νοῦς et τίθημι, *pono.*

νουθέτησις, εως, ἡ, admonitio. A νουθετέω.

νουθετητέον, admonendum.

νουθετικός, ἡ, όν, admonitorius, pertinens ad admonitionem. Ab eod.

νουθετισμός, ᾧ, ὁ, admonitio, *Menander.* Quasi a νουθετίζω, quod esset *admoneo.*

νουθετοῦντες, nom. pl. præs. part. act. *contr.* pro νουθετίοντες, a νουθετέω.

νουμηνία, ας, ἡ, nova luna, novilunium, novus mensis, initium mensis, calendæ. Ex νέος et μήνη, *luna.*

νουμηνιασία, novilunia celebrantes aut observantes. Quasi a νουμηνιάζειν.

νουμήνιοι ἄστοι, panes, qui tempore novilunii fiebant, et in sacrificio offerebantur.

νουμίσιον, assarium, *Ph.* A seq.

ΝΟΥ ΜΜΟΣ, ᾱ, ὁ, nummus. Vox etiam *Doribus* in Græcia Magna et Sicilia usurpata. *Epicharmus* hac voce usus comperitur. Et est a νόμος, unde et νόμισμα.

νουνέχεια, ας, ἡ, prudentia, *Suic.* A νουνεχής.

νουνεχής, έος, ὁ καὶ ἡ, mentem habens, prudens, sapiens; intelligens, cordatus, *Ph.* Ex νοῦς et ἔχω, *habeo.*

νουνεχόντως, *adv.* prudenter, cordate, considerate. Ex iisd.

νουνεχῶς, *adv.* sapienter, prudenter.

νοῦς, νοῦ, ὁ, et νόος, νοός, νοΐ, mens, intellectus, animus, *contr.* a νόος.

νοσαλέος, έα, έον, morbidus, morbosus, ægrotus. A νοῦσος, pro νόσος.

νοσαχθής, έος, ὁ καὶ ἡ, morbo gravatus, æger, ægrotus. Ex νόσος et ἄχθος.

νοῦσος, ᾱ, ἡ, morbus, *Ion.* pro νόσος.

νοσοφόρος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, morbos adferens. Ex νόσος pro νόσος et φέρω.

ΝΥ, *particula expletiva* apud *Poëtas.*

νυγίσιμος, gen. sing. aor. 2. part. pass. f. g. verbi νύσσω.

νῦγμα, ατος, τὸ, punctum, punctura. A νύσσω. Hinc

νυγματώδης, ες, ὁ ᾗ ἡ, pungens, fodicans. Νυγματώδης πόνος, *Arret.*

νυγμή, ῆς, ἡ, punctus, stimulus; punctum, punctio, *Gl. V.* Ab eod.

νυγμός, ᾧ, ὁ, idem, *Gl. V.* Ab eod.

νυκταετός, ᾱ, ὁ, aquila nocturna.

νυκτᾶλος, ᾱ, ὁ, noctis amans. A νύξ.

νυκταλώπηξ, εκος, ὁ, luscitio; apud *Aristot.* sed scriptura est suspecta. Pro νυκτάλωψ (vel νυκταλώπηξ, ᾱ).

νυκταλωπία, ας, ἡ, luscitio. Ab eod.

νυκταλωπίασις, εως, ἡ, idem. A

νυκταλωπιάω, ῶ, fut. άσω, luscitiosus sum; νυκταλωπία laboro. A νυκταλωπία.

νυκτάλωψ, ωπος, ὁ, lusciosus, *Gl. V.* (2) luscitio, morbus νυκταλωπία. Ex νύξ et ὤψ.

νυκτεγερσία, ας, ἡ, excitatio nocturna. Ex νύξ et ἐγείρω.

νυκτεγερτέω, ῶ, noctu excitor et surgo; (2) excubias nocturnas ago. Ex νύξ et ἐγείρομαι.

νυκτέλεω, ῶ, nocturna sacra ago, *Hes.* A τέλεω.

νυκτέλια, ων, τὰ, nyctelia, sacra Baccho noctu celebrari solita. Ex iisd.

νυκτέλιος, ᾱ, ὁ, nyctelius, cognomen Bacchi. Ex iisd.

νυκτέστραφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, præfectus vigilum.

νυκτερεία, ας, ἡ, actio nocturna; (2) venatio nocturna. A νυκτερεύω.

νυκτερείσιος, ον, nocturnus, *Aristoph.* si lectio sana, *Ern.*

νυκτερέτης, ᾱ, ὁ, noctu remigans, noctu navigans, *Suic.* Ex νύξ et ἐρέσσω.

νυκτέρυσμα, τὸ, pernoctatio, res noctu acta; *item* locus, ubi pernoctamus, stabulum diversorium.

νυκτερευτής, οῦ, ὁ, qui noctu aliquid agit; (2) noctu venans aut piscans.

νυκτερευτικός, ἡ, όν, aptus ad agendum aliquid noctu. A

νυκτερεύω, fut. εύσω, noctu aliquid facio; (2) noctem transigo, pernocto; noctem insomnem duco, vigilo, *Xen.* A νύκτερος.

νυκτερίδιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nocturnus. Ab eod.

νυκτερίσιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nocturnus, χρησμὸς νυκτερήσιος, responsum nocturnum.

νυκτερίσιος, α, ον, nocturnus, *Theophr.*

νυκτερινός, ἡ, όν, nocturnus; (2) non pellucidus, obscurus. Νυκτερινοὶ ὀφθαλμοί, *Aristot. Hist. An.* 8, 3. Ab eod.

νυκτερίς, ίδος, ἡ, vespertilio; (2) piscis quidam. Ab eod.

νυκτερόβιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, noctu victum quærens. Νυκτερόβια ζῶα, *Aristot. Hist. An.* 1, 1. Ex νύξ et βίος, *victus.*

νύκτερος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nocturnus, noctivagus. A νύξ.

νυκτερόφοιτος, ὁ καὶ ἡ, noctu vagans. A φοιτάω.

νυκτερωπός, όν, obscurus, ater. Ab ὤψ.

νυκτίσιφιτος, ον, noctivagus, *Cyr.*

νύκτη, ης, ἡ, nox. Vocab. inusitat. Sed hinc τοῖς νύκταις, pro τῆς νυκτός, *Aristot. Hist. An.* 9, 38.

νυκτηγορέω, noctu nuncio. Τὶ χρῆμα φύλακες νυκτηγορεῖσι; *Eur. Rh.* 89.

νυκτηγορία, ἡ, nuncius noctu allatus.

νυκτηγρεσία, ας, ἡ, excubiæ, *Ph.*

νυκτηγρεσίω, de nocte surgo ad negotium aliquod obeundum. Ex νύξ et ἐγείρω.

νυκτήγρεστον, τὸ, herbæ nomen, *Plin.*

νυκτήμερον, die ac nocte, *Gl. V.* Al. νυχθήμερον.

νυκτηρεφής, ές, noctu tectus, obscurus. Ab ἐρέφω.

νυκτίβιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui noctu tanquam interdiu vivit; (2) noctu victum quærens. Ex νύξ et βίος, *victus.*

νυκτίγαμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, noctu nubens, *Suic.*

νυκτιδρομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, noctu currens, viator nocturnus; (2) nocturnus.

νυκτικόραξ, ᾰκος, ὁ, nycticorax, *Gl. Vet.* corvus nocturnus, *Ph.* bubo.

νυκτικρυφής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui nocte absconditur, *Suic.* Ex νύξ et κρύπτω.

νυκτιλαβροκλέπτης, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui noctu clam vorat. Ex λαβραίος et φάγος.

νυκτιλάλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui noctu loquitur, noctiloquus, *Suic.* Ex νύξ et λάλος.

νυκτιλαμπής, έος, ὁ καὶ ἡ, noctu lucens, noctiluca, *Epithla.* Lunæ. Ex νύξ et λάμπω.

νυκτιλόχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, noctu insidias struens, latro seu grassator nocturnus, *Rob.*

νυκτιλωψ, ωπος, ὁ, idem quod νυκτάλωψ.

νυκτίμαντις, έως, ὁ καὶ ἡ, vates nocturnus.

νυκτιμένη, ἡ, noctua, *V. L.*

νυκτινόμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui noctu pascitur, *Aristot. Hist. An.* 9, 17. Ex νύξ et νέμω.

νύκτιος, ία, ιον, nocturnus. A νύξ.

νυκτιστάτης, ᾱ, ὁ, grassator nocturnus. Ex νύξ et στάτος, *via.*

νυκτίπλαγκτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, noctu errans. Ex νύξ et πλάζω, fut. πλάγξω.

νυκτιπλανής, έος, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex πλάνη.

νυκτιπλανός, ὁ καὶ ἡ, noctivagus. Ex iisd.

νυκτίπλοια, ας, ἡ, nocturna navigatio, *Rob.* Ex νύξ et πλέω.

νυκτιπόλευτος, ον, idem quod

νυκτιπόλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, noctu oberrans, noctivagus. Ex νύξ et πολέω.

νυκτιπόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, noctu iter faciens, noctu circumiens. Ex νύξ et πόρος.

νυκτίσμενος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, quem nocte colimus.

νυκτιφαὴς, ὲς, et

νυκτιφάνης, έος, ὁ καὶ ἡ, noctu apparens, noctu lucens. Ex νύξ et φαίνομαι.

νυκτίφαντος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui noctu conspicitur, *Rob.* Ex iisd.

νυκτίφοιτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, noctu vagans. Ex νύξ et φοιτάω.

νυκτιφρέφρητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nocturnis præsidiis et custodiis munitus, *Suic.* Ex νύξ et φρουρέομαι.

νυκτοβατία, ας, ἡ, iter nocturnum, *Suic.* Ex νύξ et βαίνω.

νυκτογραφεῖον, noctu scribo, *Gl. Vet.* νυκτογραφῶν, lucubro. Ex νύξ et γράφω.

νυκτογραφία, ας, ἡ, scriptio nocturna, lucubratio. Ex iisd.

νυκτόδρομος, ὁ καὶ ἡ, noctivagus ex *Gl. V.*

νυκτοειδής, ές, ὁ καὶ ἡ, noctis speciem habens; νυκτοειδὲς, nigrum. Ex εἶδος.

νυκτοθρῆσαι, οἱ, qui noctu venantur, nocturni venatores, pl. a νυκτοθήρας. Ex θηράω.

νυκτοκλέπτης, ᾱ, ὁ, fur nocturnus.

νυκτοκλοπία, ἡ, furtum noctu, *Sibyl.*

νυκτολαυτις, ίδος, ἡ, noctiluca, *Gl. V.* Ex νύξ et λάμπω.

νυκτομαχέω, ῶ, f. ήσω, nocturnum prælium committo. Ex νύξ et μάχομαι.

νυκτομαχία, ας, ἡ, pugna nocturna. Ex iisdem.

νυκτοπεριπλάνητος, ὁ καὶ ἡ, noctu vagans.

νυκτοπόλεμος, ᾱ, ὁ, pugna nocturna, *Suic.*

νυκτοπορέω, idem quod νυκτοπορέω, *V. L.*

νυκτοπορέω, noctu iter facio, *Xen.*

νυκτοπορία, ας, ἡ, iter nocturnum. A

νυκτοπόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui noctu iter facit, noctu circumiens; noctivagus, *Gl. Vet.* Ex νύξ et πόρος.

νυκτός, *adv.* noctu, nocte, *Gl. V.* A νύξ.

νυκτουργός, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui noctu operatur. Ex νύξ et ἔργον.

νυκτοφανής, έος, ὁ καὶ ἡ, noctu apparens, *Suic.* Ex νύξ et φαίνω.

νυκτοφυλακέω, noctu excubias ago. A νυκτοφύλαξ. Hinc

νυκτοφυλακήσις, εως, ἡ, excubiæ nocturnæ.

νυκτοφυλακία, ας, ἡ, *Ph.* excubiæ. A

νυκτοφύλαξ, ᾰκος, ὁ καὶ ἡ, nocturnus custos, excubitor nocturnus.

νυκτώπης, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui noctu videt, (nocturnus, *Ern.*) Ex νύξ et ὤψ.

νύκτως, *adv.* noctu. A νύξ.

νυμφαγενής, έος, ὁ καὶ ἡ, e nympha natus. Ex νύμφη et γείνομαι.

νυμφαγωγέω, ῶ, fut. ήσω, sponsam deduco ex ædibus paternis ad sponsum. Γάμως νυμφαγωγῶν παρ' ἡλικίαν, *Plut.*

νυμφαγωγία, ας, ἡ, sponsæ ad sponsum deductio, *Suic.* A

νυμφαγωγός, ὲ, ὁ καὶ ἡ, qui sponsam ex ædibus paternis ad sponsum deducit; (2) pronuba, *Gl. V.* Ex νύμφη et ἄγω.

νυμφαία, ας, ἡ, nymphæa, herba, in aquis nasci solita. A νύμφη.

νυμφαῖον, ᾱ, τὸ, fanum, templum seu delubrum Nympharum. Ab eod.

νυμφαῖος, αία, αῖον, qui Nympharum est, ad Nymphas pertinens. Ab eod.

νυμφαίων, ὁ, Nympharum templum, *V. L.*

νυμφάς, άδος, ἡ, quæ Nympharum est.

νυμφεῖον, ᾱ, τὸ, thalamus. Hinc νυμφεῖα, ων, τὰ, nuptiæ. Ab eod.

νυμφειος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nymphæus, nuptialis.

νύμφευμα, ατος, τὸ, nuptiæ, connubium. A νυμφεύω. Unde

νύμφευσις, εως, ἡ, elocatio puellæ, desponsatio.

νυμφευτὴρ, ῆρος, ὁ, sponsus; (2) maritus.

νυμφευτήριος, ία, ιον, nuptialis, *Suic.* A νυμφευτής.

νυμφευτής, ᾱ, ὁ, qui in eodem curru cum sponso et sponsa sedens eos ad domum sponsi deducit. A νυμφεύω.

νυμφεύτριον, ας, ἡ, pronuba, quæ a parentibus cum sponsa mittitur, ut eam ad ædes sponsi comitetur; (2) nova nupta; (3) quæ nuptias adornat. A νυμφευτής.

νυμφεύω, fut. εύσω, nuptum seu nuptui do, desponso; νυμφεύομαι, nuptum collocor; (2) nuptui mihi datur, accipio uxorem; ἐνυμφεύσατο, aor. 1. med. sponsam accepit, part. fœm. νυμφευσάμενος, qui desponsus est, pass. fœm. νυμφευθεῖσα, viro nupta. Οὐ γάρ σε μήτης ὥτε νυμφεύσει ποτὶ, *Eur. Alc.* 314. Εἰ τα μὰ τέκνα πρὸς βίαν νυμφεύεται, *idem, Supp.* 456 Ὦ πάτερ, νυμφεύομαι νυμφεύματ' αἰσχρὰ πρὸς σέθεν, *id. Iph.* in *Taur.* 365. A νύμφη.

ΝΥΜΦΗ, seu νύμφα, ης, ἡ, sponsa; (2) nova nupta; (3) nurus; (4) Nymphæ sunt numina muliebria montibus, sylvis, et pratis, nec non circa fontes, unde et νύμφην lympham interpretantur; (5) formicæ alatæ; (6) vermiculi in apum, crabronum, et fucorum sobole; (7) calyces

rosæ paullulum se aperientes, *Hes. Suid.* (8) *νύμφη* etiam caruncula in medio pudendi muliebris, item concavitas in inferiori labio ; (9) summa seu extrema pars vomeris.

νυμφιάω, ῶ, f. *άσω*, furore corripior ob visam Nymphan ; (2) lymphatico furore agitor ; *τὸ δὲ νυμφιᾶν καλούμενον, ἐν ᾧ σύμβαινει κατέχεσθαι, ὅταν αὐλή τις, Aristot. Hist. An.* 8, 24. A *νύμφη*.

νυμφίδιος, *ία*, *ιον*, sponsalis. Ab eod.

νυμφίος, ὁ, ὁν, idem et ab eod.

νυμφικῶς, *adv.* more nuptiali, ritu sponsali.

νύμφιον, τὸ, thalamus, *V. L.*

νύμφιος, ὁ, *καὶ ἡ*, sponsalis ; (2) desponsus, *Il.* 23, 225. A *νύμφη*.

νυμφίος, ὁ, ὁ, sponsus ; (2) maritus. Ab eodem.

νυμφίς, *ίδος*, ἡ, sponsalis. Hinc *αἱ νυμφίδες*, *ων*, calceamenta sponsæ. Ab eod.

νυμφογενής, *ἐος*, ὁ *καὶ ἡ*, e Nympha natus. Ex *νύμφη* et *γείνομαι*.

νυμφόκλαυτος, ὁ *καὶ ἡ*, novis nuptis lacrymabilis. Ex *νύμφη* et *κλαίω*.

νυμφοκοιτέω, ῶ, f. *ήσω*, novam nuptam, seu sponsam adorno. A *νυμφοκόμος*.

νυμφοκόμιον, gen. sing. *Ion.* pro *νυμφοκόμου*, a

νυμφοκόμος, ὁ, ὁ *καὶ ἡ*, sponsam adornans, ad splendorem sponsæ conferens. Ex *νύμφη* et *κομέω*.

νυμφόληπτος, ὁ, ὁ *καὶ ἡ*, Nympharum spiritu correptus, et hinc furens, lymphatus. Ex *νύμφη* et *λαμβάνω*, unde *λῆπτός*, *captus*.

νυμφολῆψία, *ας*, ἡ, lymphatio, furor qui *ὑδροφοβίαν*. Ex *νύμφη* et *λῆψις*.

νυμφοστόνος, ὁ, ὁ *καὶ ἡ*, qui sponsam ornat. Ex *νύμφη* et *στονέω*.

νυμφοστολέω, ῶ, f. *ήσω*, sponsam ad sponsum deduco ; (2) sponsam orno ; (3) in modum sponsæ orno. A

νυμφοστόλος, ὁ, ὁ *καὶ ἡ*, qui sponsam ad sponsum deducit ; (2) qui alicui sponsam conciliat ; (3) nuptiarum instructor et exornator ; (4) sponsam exornans. Ex *νύμφη* et *στέλλω*, *orno*.

νυμφότιμος, ον, nuptialis, in honorem sponsæ factus. A *τιμή*.

νυμφών, *ῶνος*, ὁ, conclave, seu sponsi sponsæque thalamus. A *νύμφη*.

ΝΥ᾽Ν, *adv.* nunc, in præsentia, hoc tempore ; (2) hodie ; *τὰ νῦν*, hoc tempore ; *ἀπὸ τοῦ νῦν*, posthac ; *μέχρι τοῦ νῦν*, usque ad hoc tempus ; *νῦν δή*, modo, paullo ante, nunc jam, nunc primum ; *νυνμενῖ*, pro *νῦν μέν*, nunc quidem ; *τὸ νῦν εἶναι* et *τὸ νῦν ἔχον*, in præsentia.

νυν, *particula enclitica*, modo redundans, modo idem significans quod *ἔν*, igitur.

νυνὶ, *adv.* idem quod *νῦν*.

ΝΥ᾽Ξ, *νυκτὸς*, ἡ, nox. Aliquando pro morte, apud *Hom.*

νύξε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro *ἔνυξε*, a *νύσσω*.

νύξοντι, 3. plur. f. 1. ind. act. *Dor.* pro *νύξασι*.

ΝΥΟ᾽Σ, ὗ, ἡ, nurus, filii uxor ; (2) sponsa.

νύσις, ἡ, idem quod *νύγμα*, *Gorr.*

ΝΥ᾽ΣΟΣ, ὁ, ὁ, claudus ; Syracusanorum dialecto, *Nonnus*.

νύσσα, *ης*, ἡ, meta, *Il.* 25, 332. A *νύσσω*.

νύσσοντας, acc. plur. præs. part. verbi

ΝΥ᾽ΣΣΩ, vel *νύττω*, f. ξω, pungo, fodico, punctim cædo ; vulnero ; aor. 2. pass. part. *νυγείς*, percussus, ictus, punctus. *Ἀρ᾽ ἐμὲ νυξείς*, *Theoc.* 21, 50. *Νύσσοντες ξυστοῖσι μέσον στόμος αἰὲν ἔτοντο*, *Il.* 11, 564.

νύσταμα, *ατος*, τὸ, dormitatio.

νυσταμός, ὕ, ὁ, idem.

ΝΥΣΤΑ᾽ΖΩ, fut. *άξω*, dormito capite nutans ; (2) negligens sum, non attendo. *Ἡ ἀπώλεια αὐτῶν ὐ νυστάζει*, 2 *Pet.* 2, 3. *Οὐχὶ νυστάζειν ἔτι ὥρα ᾽στιν ἡμῖν*, *Arist. Av.* 645.

νυσακτής, ὕ, ὁ, dormitator ; (2) dormitare faciens. A *νυστάζω*. Hinc

νυσακτικῶς, *adv.* dormitando, supina negligentia.

νυσαλέος, *έα*, *έον*, somnolentus. A *νυστάζω*.

νυσαλογερόντιον, ὕ, τό, quasi silicernium somnolentum, senex dormitator, *Etym.* sine expos. Ex *νυσαλέος* et *γεράντιον*.

νύττω, f. ξω, fodico, pungo. *Εἷς τῶν σρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε*, *Joan.* 19, 34.

νύχα, *adv.* noctu, *Hes.* A *νύξ*.

νυχαυγής, ἐς, noctu lucens, *Epith.* Lunæ.

νύχια, *ας*, ἡ, pernoctatio, pervigilatio, *Hes.*

νύχευμα, *ατος*, τὸ, lucubratio, vigiliæ. A *νυχεύω*, f. *εύσω*, noctu facio ; (2) pernocto. *Ἐνθα χρὴ σρατὸν τὸν σὸν νυχεῦσαι*, *Eur. Rhes.* 519. A *νύξ*.

νυχηδόρος, ὁ, ὁ *καὶ ἡ*, noctu vorans, *Epith.* muris, *Nic.* Ex *νύξ* et *βορᾶ*, *pastus*.

νυχθήμερον, ὁ, τό, nox et dies, noctis et diei spatium, *Gl. Vet.* die ac nocte. · Ex *νὺξ* et *ἡμέρα*.

νύχιος, *ία*, *ιον*, nocturnus, *νύχιον*, noctu. A *νύχος*, nox ; tenebræ, *Hes. Suid.* A *νύξ*.

νῶ, vel *νὼ* ; nos duo, pro *νῶϊ*, ab *ἐγώ*.

νω, in Comp. privativum et intensivum.

ΝΩ᾽ΓΑΛΑ, *ων*, τὰ, edulia suavia et delicata, scitamenta coquorum.

νωγαλεύματα, *ων*, τὰ, idem. A seq.

νωγαλεύω, comedo *νώγαλα*.

νωγαλίζω, comedo *νώγαλα*. A *νώγαλα*. Hinc

νωγαλίσματα, *ων*, τὰ, idem quod *νώγαλα*.

νωδογέρων, *οντος*, ὁ, senex edentulus.

νωδός, ἡ, ὸν, edentulus, dentes non habens. Ex *νη* et *ὀδούς*, *dens*.

νωδυνία, *ας*, ἡ, nullius doloris sensus, vacuitas doloris. A

νωδύνος, ὁ, ὁ *καὶ ἡ*, dolore vacans, nullum dolorem sentiens ; (2) dolorem tollens, seu levans. Ex *νη* et *ὀδύνη*, *dolor*.

νωθεία, *ας*, ἡ, *Ion.* *νωθείη*, *ης*, ἡ, pigritia, tarditas, segnities.

νώθεσατα, *adv.* tardissime. A

ΝΩΘΗ᾽Σ, *έος*, ὁ *καὶ ἡ*, tardus, segnis, piger ; hebes, stupidus, *Gl. V.* marcidus, deses, lentus. *Νωθέσερος*, *Æschyl. Prom. Vinct.* 62. *Νωθὴς κίνησις*, *Aristot. Hist. An.* 2, 11.

νώθητι, 2. sing. imper. pass. *Ion.* pro *νοήθητι*, a verbo *νοέω*.

νώθηρος, ὁ, ὁ *καὶ ἡ*, ignavam caudam habens. Ex *νωθὴς* et *ἐρά*, *cauda*.

νωθρεία, vel *νωθρία*, *ας*, ἡ, tarditas, pigritia, segnities. A *νωθρεύω*, vel *νωθρός*.

νωθρεπιθέτης, ὁ, ὁ, cunctator, qui tarde aliquid adgreditur. Ex *νωθὴς* et *ἐπιτίθεμαι*.

νωθρεύω, f. *εύσω*, tardus et piger sum ; *νωθρεύομαι*, langueo, *Gloss. Vet.* A *νωθρός*. Unde

νωθρια, *ας*, ἡ, idem quod *νωθρεία*. A *νωθρός*.

νωθριάω, ῶ, f. *άσω*, segnis sum, torpeo. A pr.

νωθροκάρδιος, ὁ, ὁ *καὶ ἡ*, qui ignavo et segni corde est, excors, stupidus. Ex *νωθρὸς* et *καρδία*, *cor*.

νωθροποιός, ὁν, tardum reddens. A *ποιέω*.

νωθρός, ρὰ, ρὸν, tardus, segnis, piger, lentus, hebes, stupidus ; languidus, infirmus, *Gl. V.* A *νωθής*.

νωθρότης, *ητος*, ἡ, tarditas, segnities, pigritia, *Gl. V.* veternus. A *νωθρός*.

νωθρῶς, *adv.* tarde, segniter, lente.

νωϊώδης, *εος*, ὁ *καὶ ἡ*, tardus, segnis. A *νωθής*.

νῶϊ, *contr.* *νᾶϊ*, vel *νὼ*, nos. Du. ab *ἐγώ*.

νωΐτερος, *έρα*, *ερον*, noster, qui nostrum duorum est. A *νῶϊ*.

νῶκαρ, *ρος*, τὸ, dormitatio, segnities, torpor ; *adject.* qui difficulter movetur, admodum piger, valde segnis. Ex *νὼ* et *κάρος*, *sopor*. Hinc

νωκαρώδης, *εος*, ὁ *καὶ ἡ*, veternosus ; τὸ *νωκαρῶδες*, sopor, veternus, apud *Athenæum*.

νωλεμές, et **νωλεμῶς**, *adv.* idem quod *νωλεμέως*, *Hom.*

νωλεμέως, *contr.* *νωλεμῶς*, *adv.* indesinenter, adsidue. A

ΝΩΛΕΜΗ᾽Σ, *έος*, ὁ *καὶ ἡ*, indesinens, adsiduus. Ex *νη* et *λείπω*.

νῶμα, *ατος*, τὸ, cogitatio, *Ion.* pro *νόημα*.

νωμᾶν, præs. inf. act. pro *νωμάειν*.

νώματα, *ων*, τὰ, jumentorum notæ, item pecora, *Hes.*

νωμάω, ῶ, fut. *ήσω*, distribuo, divido ; (2) moveo, agito, vibro ; (3) observo, considero ; (4) versor. *Νώμασκεν μακέλην*, *Sidon.* 4, 108. A *νέμω*.

νώμησα, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro *ἐνώμησα*.

νώμησις, *εως*, ἡ, motio, agitatio, *Suid.* A *νωμάω*.

νωμήσιμος, ον, agitatus, *Ath.*

νωμήτωρ, ὁ, curator, *Man.*

νώνυμνος, ὁ, ὁ *καὶ ἡ*, ignotus, ignobilis, illaudatus. Ex *νὼ* et *ὐμνος*.

νώνυμος, ὁ, ὁ *καὶ ἡ*, nomen non habens, ignobilis, ignotus, inglorius ; illaudatus, *Gl. V.* Ex *νὴ* et *ὄνομα*.

νῶροψ, *οπος*, ὁ *καὶ ἡ*, splendidus ; (2) argutus, sonorus. *Νώροπα χαλκὸν*, *Il.* 2, 576. Ex *νὼ* et *ῥόω*, *video*, vel *ὄψις*, *visus*.

νῶσαι, aor. 1. inf. act. *Ion.* pro *νοῆσαι*.

νωταγωγός, ὕ, ὁ *καὶ ἡ*, dorso vehens. Ex *νῶτος* et *ἄγω*.

νωταῖος, *αία*, *αῖον*, ad dorsum pertinens, *Suic.* A *νῶτος*.

νωτάκμονας, acc. pl. a

νωτάκμων, *ονος*, ὁ *καὶ ἡ*, incudem in tergo habens ; *νωτάκμονες*, *Epith.* cancrorum in *Batrachom.* Ex *νῶτος* et *ἀκμών*, *incus*.

νωτάγης, ὕ, ὁ, qui dorso aliquid tollit, *Suic.* Ex *νῶτος* et *αἴρω*, *tollo*.

νωτεὺς, *έως*, ὁ, pl. *νωτῆς*, idem quod *νωταγωγός*, *Hes. Poll.* A *νῶτος*.

νωτιαῖος, *αία*, *αῖον*, ad dorsum pertinens. *Νωτιαίᾳ ἄκανθα*, spina dorsi, *Aristot. Hist. An.* 3, 2. A *νῶτος*.

νωτιδιαὸν, genus quoddam *τῶν γαλεῶν*, piscium, ab eminentia dorsi. A *νῶτος*.

νωτίζω, fut. *ίσω*, terga do, seu verto ; (2) a tergo relinquo ; facio ut alius terga vertat ; (3) transeo, peragro. *Βρέφος χλοηφόροισιν ἔρνεσι κατασκίοισιν ὀλίσας ἐνώτισεν*, texit, *Eur. Ph.* 657. Ab eod.

νωτοβατέω, ῶ, super dorso incedo ; (2) inambulo, *Suic.* Ex *νῶτος* et *βαίνω*.

νωτόγραπτος, ὁ, ὁ *καὶ ἡ*, cujus dorsum notis inscriptum est. Ex *νῶτος* et *γράφω*.

νωτοκοπέω, cervicem amputo. Ex *κόπτω*.

νῶτον, ὁ, τὸ, tergum, *Gl. V.*

νωτοπλὴξ, *ήγος*, ὁ *καὶ ἡ*, cujus dorsum verberibus contusum est, vel contundi solet, verbero. Ex *νῶτος* et *πλήσσω*.

ΝΩ᾽ΤΟΣ, ὗ, ὁ, dorsum, tergum ; *νῶτοι τῶν τροχῶν*, modioli rotarum, pl. *νῶτα*, terga, *Poët.* superficies ; ut *νῶτα Θαλασσῆς*, i. e. *mare ipsum*.

νωτοφόρεον, dorso fero.

νωτοφορέω, ῶ, gestatio oneris in dorso. A

νωτοφόρος, ὁ, ὁ *καὶ ἡ*, dorso ferens, dossuarius. Ex *νῶτος* et *φέρω*.

νωχελεία, *ας*, ἡ, tarditas, segnities.

νωχελίεσερον, segnius. A *νωχελής*.

νωχελεύομαι, tardus et segnis sum. A

νωχελὴς, *έος*, ὁ *καὶ ἡ*, tardus, segnis ; (2) invalidus ; (3) inutilis ; (4) parum fulgens, obscurus. Ex *νὼ* et *κέλλω*.

νωχελίας, *ας*, ἡ, segnitia, socordia, tarditas, languor, *Ph. Il.* 19, 411. ubi tamen aliqui legunt *νωθεία*.

νωχελίζω, fut. *ίσω*, tardo, moror, *Hes.* A *νωχελὴς*.

νῶχμα, *ατος*, τὸ, opprobrium, *Hes.*

νῶψ, *ωπὸς*, lusciosus, visum imbecillum habens, *Hes.*

Ξ

Ξ, Decima quarta litera Alphabeti Græci, quæ suo nomine *ξῖ* appellatur ; (2) nota numeralis valens *sexaginta*, et, cum lineola inferne apposita (*ξ*), *sexaginta millia*.

Ξαίνιον, ὁ, τὸ, idem quod *ξάνιον*.

ΞΑΪ᾽ΝΩ, fut. *ανῶ*, rado, carmino ; carpo ; pecto ; depecto ; cædo, a. 1. *ἔξηνα*, part. *ξήνας*, fœmin. *ξήνασα*, pass. *ξαίνομαι*, cædor, carminor, aor. 1. *ἐξάνθην*, p. *ἐξάνθαι*, cæsum esse. *Ταυτὶ ἐφεδρεύων, ἵνα πλησθεὶς ξαίνοιμι τῆς ἐκκλησίας*, *Aristoph. Conc.* 89. *Ξαίνει κατὰ τὸ νῶτα πολλάς*, *Dem.*

ξανάω, ῶ, fut. *ήσω*, lana carminanda defatigor, lanificio lassor ; (2) fatigor, lasseco. A *ξαίνω*.

ξάνησις, ἡ, lassitudo ex carminatione lanæ, *Steph.* A *ξαίνω*.

Ξανθίας, ὕ, ὁ, servi nomen, a flavis capillis. A *ξανθός*.

ξανθίζω, fut. *ίσω*, flavum reddo ; rubeum reddo ; (2) flaveo, rubeo ; *ξανθίζομαι*, flavesco ; *ξανθίζεσθαι*, flavescere, *Gl. V.* *Ὀπτᾶτε ταυτὶ, καὶ καλῶς ξανθίζετε*, *Aristot. Ach.* 1052. Ab eod.

Ξανθικὸς, ὴ, ὸν, Xanthicus, mensis ap. Macedonas, Aprili Latinorum fere respondens. Hinc *τὰ ξανθικὰ*, ῶν, festum pro

lustratione exercitus hoc mense celebratum. A ξανθός.

ξάνθιον, ου, τό, lappa minor, herba. A ξανθός.

ξάνθισμα, ατος, τό, inductio flavi coloris; (2) flavus, rutilus color. A ξανθίζω.

ξανθόγεως, ω, ὁ καὶ ἡ, flavam terram habens. Ex ξανθὸς et γῆ.

ξανθόθριξ, τριχος, ὁ καὶ ἡ, pilos flavos habens.

ξανθοκάρηνος, ον, ὁ καὶ ἡ, flavum caput habens, flavos habens capillos. Ex ξανθὸς et κάρηνον.

ξανθοκομᾶν, g. pl. *Dor.* pro ξανθοκομῶν, a

ξανθοκόμης, ου, ὁ, flavam cæsariem habens. Ex ξανθὸς et κόμη.

ξανθόκομος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

ΞΑΝΘΟΣ, η, ον, flavus, fulvus; rubeus, rufus, ruber, *Ph.* ut sanguis, genæ, &c.

ξανθότης, τητος, ἡ, color flavus, rutilus.

ξανθοτριχέω, ῶ, flavos, seu rutilos crines habeo, *Suic.* A ξανθόθριξ.

ξανθύσσθαι, flavescere. A ξανθός.

ξανθοχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, flavam habens tunicam, vel flavum involucrum, *Suic.*

ξανθοχολικός, ὴ, ὸν, biliosus, cholericus, flava bile abundans. A

ξανθόχολος, ου, ὁ καὶ ἡ, flava bile laborans. Ex ξανθὸς et χολή.

ξανθόχροος, *contr.* ξανθόχρους, ου, ὁ καὶ ἡ, flavum cutem habens, flavi coloris, flavus, *Rob.* Ex ξανθὸς et χρόα.

ξανθοχρὼς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ, idem.

ξανθωπός, ὸν, ὁ καὶ ἡ, rufus adspectu, *Rob.* Ex ξανθὸς et ὤψ.

ξάνιον, ου, τὸ, instrumentum carminatorium, pecten; (2) pecten aureus, quem mulieres in vittis vel redimiculis ferebant, tanquam ornamentum capitis; (3) mensa coquinaria, supra quam carnes conciduntur. A ξαίνω. Unde

ξάνσις, εως, ἡ, carptus, *Gl. V.* carminatio.

ξάντης, ου, ὁ, carminator. Ab eod.

ξαντικός, ὴ, ὸν, ad carminationem pertinens. Hinc ἡ ξαντικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars carminandi. Ab eod.

ξάντρια, ας, ἡ, carminatrix. A ξαίνω.

ξανῶ, fut. 1. ind. act. verbi ξαίνω. Hinc

ξάσμα, ατος, τὸ, carminatum, *Poll.*

ξεναπάτης, ου, ὁ, hospitum, peregrinorum deceptor. Ex ξένος et ἀπατάω.

ξείνη, ης, ἡ, peregrina, hospita, subaudito χώρα, peregrina terra, extera regio.

ξεινοδόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, hospites, seu peregrinos recipiens. Ex ξένος et δέχομαι.

ξεινηθεν, *adv.* peregre, ἀπὸ ξείνης.

ξεινήϊον, ου, τὸ, munus, seu donum quod datur hospiti.

ξεινίη, ης, ἡ, hospitalitas, hospitium, jus hospitii; (2) peregrinitas. A ξένος.

ξεινίζω, fut. ίσω, idem quod ξενίζω, aor. 1. ξείνισσα, pro ξείνισα, ξξείνισα. Μήτε σύ με ξείνιζε, *Theoc.* 22, 61. Καλὸν ξεινίζειν ταχέως λιτταῖσι τραπέζαις, *Phocyl.* 71. Ab eod.

ξεινισσὸς, ὴ, ὸν, peregrinus, externus.

ξείνιον, ου, τὸ, munus hospitale. Ab eod.

ξείνιος, ίη, ιον, hospitalis. Ab eod.

ξεινοβάκχη, ἡ, hospitis amore incensa, de Medea, *Lyc.* 175. Ex ξένος et βάκχη.

ξεινοδοκέω, ῶ, fut. ήσω, hospites, seu peregrinos suscipio. Ex ξένος et δέχομαι.

ξεινοδόκος, ὁ καὶ ἡ, hospes, caupo. Ex iisd.

ξεινοκτονέω, ῶ, peregrinum, vel peregrinos interficio, hospitem seu hospites occido, *Suic.* Ex ξένος et κτείνω.

ξείνος, η, ον, *Ion.* pro ξένος, *Od.* 17, 501. Sed tamen et *Attici* prosaici sic interdum, *Ern.*

ξεινοσύνη, ης, ἡ, hospitalis amicitia, hospitii jus et necessitudo. A pr.

ξεινόω, ῶ, fut. ώσω, hospitio excipio; ξεινῶσθαι, hospitio jungi. Ab eod.

ΞΕΙΡΙΣ, ξηρίς, ξηρίδος, vel ξυρὶς, ἴδος, ἡ, gladiolus, iris silvestris, herba, *Hes. Dioscor.*

ξεναγέω, ῶ, fut. ήσω, duco hospitem ad ea, quæ visenda sunt, deduco; (2) hospitio excipio; (3) peregrinos moribus patriis instituo; (4) milites mercenarios alo et eloco; (5) delectum militum habeo, milites conscribo; a. 1. ἐξενάγησα, imperat. ξενάγησον, deduc; ἐξενάγηται, 3. sing. p. pass. hospitis officium peractum est. Σὺ μὲ παραλαβὼν ξενάγησον καὶ δεῖξον τὰ κάλλιστα Ἀθήνησιν, *Lucian.* in *Scytha.* Ex ξένος et ἄγω.

ξενάγησις, εως, ἡ, delectus militum, *App.*

ξεναγία, ας, ἡ, munus ducis militum exterorum; (2) certus militum numerus, ap. *Ælian.* A

ξεναγὸς, οῦ, ὁ, ductor hospitum; (2) ductor militum exterorum, seu peregrinorum. Ex ξένος et ἄγω.

ξεναγωγέω, ῶ, fut. ήσω, idem quod ξεναγέω.

ξεναγωγὸς, ὸν, ὁ, idem quod ξεναγός.

ξεναλίζω, congrego, *Suid.* proprie peregrinos congrego. Ex ξένος et ἁλίζω.

ξεναπάτη, ης, ἡ, hospitis deceptio.

ξεναπατίας, ας, ἡ, idem.

ξεναπάτης, ου, ὁ, hospites fallens, *Eur. Med.* 138.

ξεξεᾳσυνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, hospitibus æquus, justus in hospites. Ex ξένος et ἀεσίη.

ξενεύω, peregrinus, et ignarus sum, *V. L.* A ξένος.

ξένη, ης, ἡ, peregrina; extera regio, peregrina terra, subaudito χῶρα, *regio*, vel γῆ.

ξενηγέτης, ου, ὁ, dux hospitum, *Pand.*

ξενηδοχὸς, ὁ, peregrinorum receptor.

ξένηθεν, *adv.* peregre; ἀπὸ ξένης. A ξένη.

ξενηλασία, ας, ἡ, peregrinorum seu hospitum expulsio. Ξενηλασίαν τεχνῶν ἐστιείτο, *Plut.* in *Lycurg.* cap. 9. Ex ξένος et ἐλαστὴς.

ξενηλατέω, ῶ, fut. ήσω, peregrinos expello. Ex ξένος et ἐλαύνω.

ξενία, ας, ἡ, peregrinitas; (2) hospitium, hospitii jus. A ξένος.

ξενίζω, fut. ίσω, peregre advenientem hospitio excipio; (2) peregrina sapio et loquor, peregrina lingua utor, peregrina instituta imitor; (3) rei novitate in admirationem adduco; ξενίζομαι, diversor, hospitor, *Ph.* (2) admiror, ut rem novam, insolentem, alienam, indignam, a. 1. partic. ξεινισθείς, hospitio exceptus. Ἐξέϊσιεν ἡμᾶς πολλοῖς ἀγαθοῖς ὁ Γοβρύας, *Xen.* Ὃς ἀναδεξάμενος ἡμᾶς, τρεῖς ἡμέρας φιλοφρόνως ἐξένισεν, *Act.* 28, 7. Οὗτος ξενίζεται παρὰ τινι Σίμωνι βυρσεῖ, *ib.* 10, 6. ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος, *ib.* v. 32. παρ' ᾧ ξενισθῶμεν, *ib.* 21, 16.

ξενικὸς, ὴ, ὸν, peregrinus, externus, qui peregrinorum est; (2) hospitalis Ξενικὸς ὄρνις, *Arist. Hist. An.* 9, 16. A ξένος.

ξενικῶς, *adv.* more peregrinorum.

ξένιον, ου, τὸ, munus, quod datur hospiti, munus hospitale, xenium, *Gl. V.* strena, congiarium hospitale. A ξένος.

ξένιος, ία, ιον, hospitalis, ad hospites, seu peregrinos pertinens. Ab eod.

ξενισθείσα, aor. 1. part. pass. f. g. verbi ξενίζω. Unde

ξένισις, εως, ἡ, hospitum susceptio.

ξένισμα, τὸ, admiratio, stupor: v. ξενίζομαι, n. 2.

ξενισμὸς, οῦ, ὁ, hospitum susceptio; (2) mutatio, seu perturbatio, quæ fit rerum novitate. Ab eod.

ξενιτεία, ἡ, peregrinatio; (2) hospitium. A ξενιτεύω, fut. εύσω, peregre absum, peregrinor; etiam pass. ξενιτεύομαι pro eodem, vel in alieno solo milito. Τρέτον τινὰ ξενιτεύειν, *Philo.* Μὴ τὴν πατρίδα οἰκεῖν, ἀλλὰ ξενιτεύειν, *Luc.* A ξένος.

ξενοδαιτυσὸς, οῦ, ὁ, hospitum occisor. A δαΐζω, *Eur.*

ξενοδαίτης, ου, ὁ, hospites interficiens et devorans. A δαίω.

ξενοδοκεῖον, ου, τὸ, locus, in quo peregrini, s. hospites excipiuntur, hospitium, caupona, diversorium. Ex ξένος et δέχομαι.

ξενοδόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, hospes, qui peregrinos excipit.

ξενοδοτὴρ, ὁ, idem quod ξενοδώτης, *Ep.*

ξενοδοχεῖον, hospitium, diversorium. A

ξενοδοχέω, ῶ, fut. ήσω, hospites excipio, hospitio excipio.

ξενοδοχία, ας, ἡ, hospitum exceptio. A

ξενοδόχος, ου, ὁ καὶ ἡ, hospitum, seu peregrinorum exceptor, hospes, caupo. Ex ξένος et δέχομαι.

ξενοδώτης, ου, ὁ, hospitii dator, *Epitheton* Bacchi.

ξενόεις, όεσσα, όεν, hospitibus et peregrinis frequens. A ξένος.

ξενοθυτέω, ῶ, f. ήσω, hospites immolo. Ex ξένος et Θύτης.

ξενοκοπέω, plagas accipere, cædi, ap. *Suid.* Ex ξένος et κόπτω.

ξενοκυρέω, ου, ὁ, alibi tonsus. A κυρέω.

ξενοκρατέομαι, ούμαι, in peregrinorum potestate sum. Ex ξένος et κρατέομαι.

ξενοκτονέω, ῶ, f. ήσω, hospites interficio.

ξενοκτονία, ας, ἡ, hospitum occisio. A

ξενοκτόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, hospitum occisor; hospiticida, *Gl. V.* ξενόκτονος, ab hospite interfectus. Ex ξένος et κτείνω.

ξενοκυσπάτη, ἡ, adulterium, alienarum uxorum stupratio, *Epigr.* Ex ξένος, κύστη, et ἀπάτη.

ξενολογέω, externos milites cogo, seu conscribo.

ξενολογία, ας, ἡ, externorum militum collectio.

ξενολόγιον, ου, τὸ, manus, seu exercitus militum externorum. A

ξενολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, externorum militum collector, qui milites externos colligit, seu cogit. Ex ξένος et λέγω, *colligo.*

ξενομανέω, ῶ, fut. ήσω, peregrinis rebus supra modum delector. Ex μαίνομαι.

ξενομανία, ας, ἡ, nimius rerum mercimumque peregrinarum amor. Ex iisd.

ξενοπαθέω, ῶ, fut. ήσω, re aliqua tamquam nova et peregrina perturbor. Ex πάθος.

ξενοστάσχοι, οἱ, qui peregrinis salem et ligna præbebant, *Bud.*

ξενοστρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, peregrinis, inusitatus. Ἀπόφασις ἀδὲν τι τῶν ἄλλων ἑλκέων ξενοστρεπτεῖ, *Aret.* Ex πρέπει.

ΞΕΝΟΣ, η, ον, peregrinus, hospes, alienus, *Ph.* externus, *Gl. Vet.* extrarius; advena; *Ph.* ξένον, adventitium; (2) inusitatus, inauditus; ἡ ξένη, scil. γῆ vel χῶρα, terra vel regio extera, *Plut.* ξένοι appellantur mercenarii milites. Lacedæmonii autem ξένους apellabant, quos alii barbaros.

ξενόστασις, εως, ἡ, q. d. hospitum statio, locus, ubi hospites recipiuntur, caupona, diversorium.

ξενοτροφέω, ῶ, f. ήσω, externos milites alo, stipendio conduco. Ξενοτροφοῦντες χρῆμασι, *Dem.*

ξενοτροφία, ας, ἡ, ipsa actio alendi milites externos. A

ξενοτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, externos milites alens; (2) hospitum nutritor. Ex ξένος et τρέφω.

ξενοφονέω, ῶ, f. ήσω, hospites occido. Δεινὸν τόδ' εἶπας, ξενοφονεῖν ἐπήλυδας, *Eur. Iph.* in *Taur.* 1024. A

ξενοφόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, hospites occidens, hospitis vel hospitum interfector.

ξενοφυὴς, ἐς, insolens specie, inusitatam speciem habens; *Epith.* Hecates. *Sch. Lyc.*

ξενοφωνέω, ῶ, f. ήσω, insolenti voce, sermone utor: *pass.* aliquid, sermonem, disputationem, tanquam rem novam, incognitam miror, non intelligo.

ξενοφωνία, ας, ἡ, vox peregrina, peregrinum loquendi genus. Ex

ξενόφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, peregrina voce utens.

ξενόω, ῶ, fut. ώσω, hospitio excipio, vel suscipio; usitatior passiva vox ξενοῦμαι; hospitio excipior, hospitor, diversor, hospitio jungor. Παρείδος τε καὶ πόλεως τῆς τῶν φιλτάτων ἐξένωσας, *Heliod.* Ὃς δὴ ξεναθεὶς τοῖσδ' ἐν Ἀδμήτου δόμοις, *Eur. Alc.* 69. Ξενώσθαί τινι, παρά τινος, *Xen.* A ξένος. Unde

ξενόω, ους, τὸ, hospes, *Dim.*

ξενύλλιον, ου, τὸ, hospes peregre adveniens, peregrinus, *Dim.* q. d. peregrinellus.

ξενὼν, ῶνος, ὁ, hospitium, diversorium, domus, in quam recipiuntur hospites et ægroti, xenodochium, nosocomium.

ξένος, *adv.* peregrine, more peregrinorum.

ξένωσις, εως, ἡ, mentis alienatio. A ξενόω.

ξερὸς, ἁ, ὸ, siccus, aridus, pro ξηρός.

ξεσθείς, a. 1. part. pass. verbi ξέω.

ξέσις, εως, ἡ, rasura, sculptura, ipsa actio radendi, seu sculpendi. A ξέω.

ξέσμα, ατος, τὸ, ramentum. Ab eod.

ξεστὸς, ἡ, ὸν, instrumentum ad radendum, radula, *Vulg. Lex.* Ab eod.

ξέστης, ου, ὁ, sextarius, mensura aridorum et liquidorum, *Gl. V.* sextarius, urceus.

ξεστίον, ου, τὸ, idem, *Ph.* urceolus, *Dim.*

ξεστὸς, ὴ, ὸν, rasus, sculptus, dolatus, planus. A ξέω.

ξεστουργία, ας, ἡ, ars poliendi lapides aut ligna. Ex ξέω et ἔργον.

ξέστρον, ου, τὸ, rasura, *Vulg. Lex.* A ξέω.

ΞΕ'Ω, f. ξέσω, rado, polio, dolo, scalpo, p. pass. partic. ἐξεσμένος, rasus. Τὸν τότε τέκτων Ξέσσιν ἐπισταμένως, *Odyss.* 21, 44.

ξηνὸς, ου, truncus, *Suid.*

ξηρὰς, ἁ, (χῆ, sc.) terra, *Hebr.*

ξηραίνω, f. ανῶ, sicco, arefacio; (2) exedo, ebibo. *Latini quoque* siccare calices, et hinc inane reddo; ξηραίνομαι, siccor, areo, aresco, a. 1. act. ἐξήρανα, pass. ἐξη-

ῥάνθην, p. part. ἐξηναμμένος. Βοέης ἀλωὴν ἂν ξηραίνῃ, *Il.* 21 347. Πὰν δ' ἐξηράνθη πεδίον, *ib.* 345. Ἐξήραναι, *Marc.* 11, 21. Ἐξηναμμένῃ χείρᾳ, *id.* 3, 1. A *ξηρός.*

ξηράλειψις, εως, ἡ, sicca, *i. e.* sine balneo, unctio. Ex ξηρὸς et ἀλείφω, *ungo.* Unde

ξηραλοιφεῖα, ῶν, τ. ἤσω, siccæ ungo.

ξηραλοιφία, ας, ἡ, sicca unctio. Ex iisd.

ξηραμπέλινος, ίνη, ινον, pullus et ater, colorem habens arefactæ viti similem. Ex ξηρὸς et ἀμπέλινος, *viteus.*

ξηρανθείς, a. 1. part. pass. neut. gen. verbi ξηραίνω.

ξήρανσις, εως, ἡ, siccitas, ariditas; ipsa arefaciendi actio. A ξηραίνω.

ξηραντέον, siccandum, *Steph.*

ξηραντικός, ἡ, όν, siccandi, seu arefaciendi vim habens. Ab eod.

ξηρασία, ας, ἡ, siccitas, ariditas. A ξηραίνω.

ξηράσιον, ου, τὸ, genus medicamenti, quod alias ξήριον dicitur. A ξήριον.

ξήριον, ου, τὸ, xerium, genus medicamenti aridum, quod pulveris in modum inspergitur. A ξηρός.

ξηρίς, ίδος, ἡ, vide ξυρίς.

ξηροβατικός, ἡ, όν, qui in sicco ambulat vel graditur. Ex ξηρὸς et βαίνω.

ξηροβιωτικός, ἡ, όν, qui in sicco vivit, terrestris. Ex ξηρὸς et βιόω.

ξηροσακοζηλία, ας, ἡ, arida et jejuna æmulatio seu adfectatio.

ξηρόσαρκος, ου, ὁ καὶ ἡ, siccum et aridum fructum proferens.

ξηροσκέφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, caput siccius habens. Ex ξηρὸς et σκέφαλη, *caput.*

ξηρόχολλα, ης, ἡ, gluten siccum, gluten auri-ficum, ferruminatura. Ex ξηρὸς et κόλλα.

ξηροχολλήριον, ου, τὸ, collyrium e medicamentis aridis factum. Ex ξηρὸς et κολλήριον.

ξηρόω, ῶ, τὸ, unguentum siccum rosmarinum, *Ph.* Ex ξηρὸς et μύρον.

ξηρὸν, τὸ, siccus locus, *Thuc.*

ξηρονομικός, ἡ, όν, qui in sicco pasci solet. Ex ξηρὸς et νέμω.

ξηροποιέω, ῶ, f. ήσω, siccum reddo, sicco.

ξηροπόταμος, ου, ὁ, torrens, *Gl. V.*

ξηροπυγία, ας, ἡ, balneum siccum, in quo quis tantum sudat, non autem simul aqua abluitur. Ex ξηρὸς et πῦρ.

ξηροπυγίτας, *Dor.* pro ξηροπυρίτης, ου, ὁ, ut ξηροπυγίταν ἄρτον, panem cibarium cui nihil furfuris decessit, τὸν αὐτόπυρον, ap. *Athenæum.* Ex ξηρὸς et πυρός.

ΞΗΡΟΣ, ξρὰ, ρὸν, aridus, siccus, torridus; (2) manis, vacuus, sc. cibo, potu, v. ξηραίνω. (3) pallidus, exanimis terrore; (4) *Fem.* terra continens, cui opp. mare, aqua; in *Sacris,* terra simpliciter ex Hebr. Hinc ἡ ξηρὰ, ᾶς, terra, *Aristot.*

ξηρόσαρκος, ου, ὁ καὶ ἡ, carnem siccam habens. Ex ξηρὸς et σάρξ.

ξηροτήγανον, ου, τὸ, sartago.

ξηρότης, ητος, ἡ, ariditas, siccitas, squalor, *Ph.* A ξηρός.

ξηροτριβέω, ῶ, siccа frictione frico, *Suic.* Ex ξηρὸς et τρίβω.

ξηροτριβία, ας, ἡ, sicca frictio. Ex iisd.

ξηροτροφικός, ἡ, όν, qui in sicco alitur, seu vivit. Ex ξηρὸς et τρέφω.

ξηροφαγέω, ῶ, arida comedo, cibis sicciori-bus vescor; (2) dicitur de homine egeno et famelico. Ex ξηρὸς et φαγεῖν.

ξηροφαγία, ας, ἡ, ipsa actio siccis vescendi, tenuis victus, paupertas.

ξηροφθαλμία, ας, ἡ, oculorum siccitas. A

ξηρόφθαλμος, ου, ὁ καὶ ἡ, siccoculus, ut *Plautus* loquitur; siccos habens oculos, oculorum siccitate laborans.

ξηρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, arescens. A ξηρός.

ξήρωσις, εως, ἡ, siccatio, siccitas, q. a ξηρόω.

ξυρίς, ίδος, ἡ, idem quod ξηρίς.

ξιφίδιον, ου, τὸ, ensiculus, gladiolus, pugio, *Dim.* a ξίφος.

ξιφήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui gladio manum aptat, ut ensem vagina educturus; ensem tenens, *Eurip. Orest.* 1266. Ex ξίφος et ἄρω, *apto.*

ξιφηφορέω, ῶ, fut. ήσω, ensem gesto, gladio armatus sum.

ξιφηφορία, ας, ἡ, gladii gestatio. A

ξιφηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, gladium gestans, ense armatus, *Gl. Vet.* ensifer, sicarius. Ex ξίφος et φέρω.

ξιφίας, ου, ὁ, ut ξιφίας κομήτης, cometa mucronatus; (2) piscis quidam. A ξίφος.

ξιφίδιον, ου, τὸ, ensiculus, gladiolus, pugio, *Dim.* ab eod.

ξιφίζω, f. ίσω, manu in altum sublata salto, vel manu protensa figuram ensis imitor, *Hes. Suid. Eust.* Ab eod.

ξιφίον, ου, τὸ, gladiolus, xiphion, herba.

ξιφίος, ου, ὁ, xiphias, piscis, *Hes.*

ξιφισμός, ατος, τὸ, saltatio cum ensibus. A ξιφίζω.

ξιφιστὴρ, ῆρος, ὁ, balteus, cingulum, ex quo ensis suspenditur; (2) vagina.

ξιφιστὴς, οῦ, ὁ, idem, *Hes.* Ab eod.

ξιφίσυς, ύος, ἡ, dimicatio per ensem, *Hes.* Ab eodem.

ξιφοδλήτης, ου, ὁ, ense perniciem adferens, *Æsch. Choëph.* 727. Ex ξίφος et ὀνλίω, *lædo.*

ξιφοδρέπανον, ου, τὸ, ensis falcatus.

ξιφοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ensis formam habens. Ex ξίφος et εἶδος.

ξιφοθήκη ης, ἡ, vagina ensis.

ξιφοκτονέω, gladio occido. A

ξιφοκτόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ense occidit. Ex ξίφος et κτείνω.

ξιφόκτονος, ὁ καὶ ἡ, gladio peremptus. Ex iisdem.

ξιφομάχαιρα, ας, ἡ, magnus gladius, ensis.

ξιφοποιὸς, οῦ, ὁ, gladiarius, *Gl. V.* gladiorum opifex. Ex ξίφος et ποιέω.

ΞΙΦΟΣ, εος, τὸ, ensis, gladius; sica, *Gl. Vet.* (2) mucronatum rostrum xiphiæ piscis; (3) herba quædam, gladiolus. Ἕλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, *Il.* 1, 194.

ξιφυλείαι, ας, ἡ, ensis e vagina eductio. A

ξιφυλακὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui gladium e vagina extraxit, qui ensem strinxit. Ex ξίφος et ἕλκω.

ξιφεργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, ensium fabricator, qui gladios conficit. Ex ξίφος et ἔργον.

ξιφοφόρος, ου, ὁ, sicarius, *Gl. V.* Ex φέρω.

ξοανογλύφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui simulacra sculptilia sculpit. Ex ξόανον et γλύφω.

ξόανον, ου, τὸ, rasura aut sculptura politum opus, e saxo sculptum, aut e ligno dolatum; (2) simulacrum e saxo vel ligno fabricatum, signum sculptile, *Ph.* deludrum, simulacrum; ξόανον Ἀθηνᾶς, Palladium, *Gl. V.* A ξέω.

ξοανοσοΐας, ας, ἡ, simulacrorum sculptilium fabricatio. Ex ξοανον et ποιέω.

ξοανεργία, ας, ἡ, *Ion.* ξοανεργίη, ης, ἡ, idem. Ex ξοανον et ἔργον.

ξοΐς, ΐδος, ἡ, scalprum. A ξέω.

ξυθόπτερος, ου, ὁ καὶ ἡ, flavas alas habens. Ex ξυθὸς et πτερόν.

ξυθὸς, ὴ, όν, flavus, rufus; (2) argutus, *Arist. Ran.* 972. A ξανθὸς.

ξυάλη, ης, ἡ, radula, ἡ ξυήλη, *Suid. Hes.*

ξυγγενὴς, vide συγγενὴς, et reliqua, ubi ξὺν *Attice* pro σύν.

ξυγκατθανεῖν, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Att. Ion. Æol.* et cum ν pro συγκατέθανε, a συγκαταθνήσκω pro συγκαταθανεῖν.

ξυήλη, ης, ἡ, radula; (2) gladius Laconicus brevior, pugioni fere similis. A ξύω.

ξυηρὸς, ρὰ, ρὸν, lævigatus, *V. L.*

ξυλαλόη, ης, ἡ, lignum aloës. Ex ξύλον et ἀλόη.

ξυλάριον, ου, τὸ, parvum lignum, *Dim.* a ξύλον.

ξυλεία, ας, ἡ, lignatio, lignorum collectio; (2) ipsa ligna collecta a lignantibus; materia, *Ph.* lignetum, *Gl. V.* (*Ern.*) A

ξυλεύομαι, lignor, materior, ligna colligo. A

ξυλεὺς, έως, ὁ, lignator, qui ligna colligit; (2) calo. A ξύλον.

ξυλοβόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ligna exedit, seu vorat, teredo. Ex ξύλον et βορὰ, *cibus.*

ξυληγέω, ῶ, f. ήσω, ligna veho, porto, conveho. A

ξυληγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui ligna vehit, lignator, ligna bajulaus. Ex ἄγω.

ξυλήριον, ου, τὸ, parvum lignum, *Etym. Dim.* a ξύλον.

ξυλήριον, ου, τὸ, parvum lignum; (2) assula; (3) tabella. *Dim.* ab eod.

ξυλία, ας, ἡ, lignatio, *Gl. V.* A ξυλεία.

ξυλίζομαι, f. ίσομαι, lignor, ligna colligo. A ξύλον.

ξύλινος, ἡ, όν, ligneus, e ligno factus; ξυλικὸς, lignarius, *Gl. V.* ξυλικὴ ὕλη, silva, *Gl. V.* A ξύλον.

ξύλινος, ίνη, ινον, ligneus. A ξύλον.

ξυλισμὸς, οῦ, ὁ, lignatio. A ξυλίζομαι.

ξυλίτης, ου, ὁ, piscis quidam, *Hes.* fortassis a lignea duritie. A ξύλον.

ξυλοβάλσαμον, ου, τὸ, lignum balsami, seu quod e balsamo cæditur, ut sarmenta surculi vel ipse frutex.

ξυλογλύφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ligna scalpit, vel sculpit. Ex ξύλον et γλύφω.

ξυλοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui ligni formam habet. Ex ξύλον et εἶδος.

ξυλοθήκη, ης, ἡ, repositorium lignorum, *Gl. V.* lignarium.

ξυλοκαυθήλια, ων, τὰ, clitellæ, *Gl. V.*

ξυλοκάνθηλον, clitellæ, *Gl. V.*

ξυλοκασσία, ας, ἡ, cassia lignea, sive crassior.

ξυλοκέρατα, ων, τὰ, siliquæ; (2) arboris ceratoniæ siliquæ. Ex ξύλον et κέρας.

ξυλοκινάμωμον, ου, τὸ, lignum cinnamomi.

ξυλόκοκκα, τὰ, interna siliquarum grana, a ligneo cortice illa vestiente. A κόκκος.

ξυλοκόλλα, ης, ἡ, gluten, quo ligna conglutinantur.

ξυλοκοπέω, ῶ, f. ήσω, fuste cædo; defusto, fustigo, *Gl. V.*

ξυλοκοπία, ας, ἡ, ipsa actio cædendi fustibus, fustuarium. A

ξυλοκόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ligna cædit; lignarius, *Gl. V.* ad ligna cædenda aptus; (2) fuste cædens, *Gl. V.* fustuarius; (3) avis rostro arbores tundens, *Arist. Hist. An.* 8, 3. Ex κόπτω.

ξυλολυχνοῦχος, ου, ὁ, candelabrum ligneum.

ξυλομανέω, ῶ, insanio gignendis sarculis, silvesco. Ex ξύλον et μαίνομαι.

ξυλομάχαιρα, ἡ, ensis ligneus, *Poll.*

ξυλομιγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, lignum habens permistum, ligno permistus. Ex ξύλον et μίγνυμι.

ΞΥΛΟΝ, ου, τὸ, lignum, tignum, *Ph.* ξύλα, ligna fabricaria, *Gl. Vet.* (2) ξύλον, fustis, *Ph.* ξύλα, fustes, *Ph.* (3) de variis rebus e ligno factis, ut (1) de mensa trapezitæ; (2) de furca, cruce; (3) pedica lignea; (4) de materia lignea ædificantium; (5) de arbore, per Hebrais.

ξυλοσαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, e lignis compactus, *Suic.* Ex ξύλον et πήγνυμι.

ξυλοστέδη, ης, ἡ, nervus, *Gl. Vet.* et ξυλοστέδην, nervos, *Ph.* Ex ξύλον et πέδη.

ξυλόστυς, οδος, ὁ καὶ ἡ, ligneum habens pedem.

ξυλοστώλης, ου, ὁ, lignarius, *Gl. V.* lignorum venditor. Ex ξύλον et πωλέω.

ξυλόστιγος, ον, ligno tectus, structus. A στέγη.

ξυλοτόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ligna secans; (2) lignis secandis aptus. Ex ξύλον et τέμνω.

ξυλοτρώκτης, ου, ὁ καὶ ἡ, ligna rodens, *Suic.* Ex ξύλον et τρώγω.

ξυλουργέω, ῶ, fut. ήσω, artem lignariam seu materiariam exerceo, faber lignarius sum.

ξυλουργία, ας, ἡ, lignorum fabricatio.

ξυλουργικὸς, ἡ, όν, ad fabrum lignarium pertinens. A

ξυλουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, faber lignarius, materiarius. Ex ξύλον et ἔργον.

ξυλοῦσθαι, vide ξυλόω.

ξυλοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ligna exedit, seu vorat.

ξυλοφανὴς, ἐς, lignum habens nudum, τὸ ξυλοφανὲς, est locus ædificii, ubi lignea materia non est tecta calce, &c. ut ignis incidere in lignum possit. Ex ξύλον et φαίνομαι, *Ern.*

ξυλοφθόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ligna corrumpit. Ἔστι δὲ τι σκωλήκιον, ὃ καλεῖται ξυλοφθόρον, *Arist. Hist. An.* 5, 32. Ex ξύλον et φθείρω.

ξυλοφορέω, ῶ, f. ήσω, ligna bajulo, seu porto; (2) fustem, seu baculum gesto.

ξυλοφορία, ας, ἡ, lignorum portatio, deportatio, virgæ gestatio.

ξυλοφόριος, ου, ὁ καὶ ἡ, ut ξυλοφόριος ἑορτὴ, festum Judæorum, in quo ligna seu rami arborum gestantur, festum τῶν σκηνῶν, apud *Joseph.* A

ξυλοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ligna fert, qui ligna bajulat, calo. Ex ξύλον et φέρω.

ξυλοφορτηγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, idem.

ξυλόφρακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, lignis munitus, septus.

ξυλοχάρτια, τὰ, chartæ ligneæ libri, codices, *Eust.* Ex ξύλον et χάρτης.

ξυλοχίζομαι, *Dor.* ξυλοχίσδομαι, ligna cædo. Ὅς τὰς ἐρείκας Τήνας τὰς παρὰ τὶν ξυλοχίσδεται, *Theoc.* 5, 65. A

ξυλόχος, ου, ὁ καὶ ἡ, ligna habens, lignis, seu arboribus consitus, arboribus den-

sus; (2) *subst.* silva, nemus; terra inculta; cubile feræ, *Odyss.* 4, 335. Ex ξύλον εἴχω.

ξυλόω, ῶ, f. ὥσω, in lignum verto, seu muto; contigno; pass. ξυλῶσθαι, lignari, *Gl. V.* in lignum abire, lignum, seu lignosum fieri; ἐξυλωμένος, p. pass. part. contignatus. A ξύλον.

ξυλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, lignosus. Ab eod.

ξυλὼν, ῶνος, ὁ, lignile, *Gl. V.* locus in quo ligna reponuntur.

ξύλωσις, εως, ἡ, materiatio; (2) contignatio. A ξυλόω.

ξυλωτὴς, ῆ, ὁ, lignator, ex *Gl. V.*

Ξυμε—vide Συμ.—

ξυμδαίνω, 3. sing. aor. 2. opt. act. *Att.* pro συμδαίη, a συμδαίνω.

ξύμδλητο, 3. sing. plusq. ind. pass. *Ion.* et *Att.* pro συνεδέδλητο, a συμδάλλω.

ξὺν, *Att.* pro σὺν, *cum*; et sic etiam in multis compositis a σὺν communi incipientibus.

ξύνεγον, *coëgerunt*, 3. plur. a. 2. ind. act. *Att.* et *Ion.* pro συνῆγον, a συνάγω.

ξυνέειδε, 2. sing. præs. imper. act. *Att.* pro συνειδὲ, a συναείδω.

ξυνεσαγκαλᾶο, compatior, *Æsch. Pr.* 162. Ex ξὺν seu σὺν. *cum*, et ἀσχαλάω, mœreo. *Th.* ἀσχάλλω.

ξυνεδεδέατο, 3. plur. plusq. ind. pass. *Att.* et *Ion.* pro συνεδέδεντο, a συνδέω, *constringo.*

ξυνδῆσαι, a. 1. inf. act. *Att.*

ξυνέηκε, 3. perf. ind. act. *Att.* et *Ion.* pro συνῆκε, a συνίημι, *committo, intelligo.*

ξύνεργε, *coërcebat*, 3. sing. imperf. indic. act. *Att.* et *Ion.* pro συνείργε, a συνείργω.

ξύνες, *intellige*, 2. sing. a. 2. imper. act. *Att.* pro σύνες, a συνίημι.

ξυνετὰ, *intelligibilia*, acc. pl. n. g. *Att.* pro συνετὰ, a συνετός.

ξυνῆ, *adv.* communiter. A ξυνός. Unde

ξυνῆιος, communis; ξυνήϊα, communia.

ξυνήονες, *participes*, nom. pl. a

ξυνήων, ονος, ὁ καὶ ἡ, communis, apud *Nonnum*; (2) participes, apud *Hesiod.*

ξυνίασι, *coëunt*, 3. plur. præs. ind. act. *Att.* et *Ion.* pro συνίεισι, a σύνειμι.

ξυνίεν, *intelligebant*, 3. plur. imperf. ind. act. *Att.* et per *contr.* pro συνίεσαν, ab inusit. συνίεω, *Il.* 1, 273.

ξυνιόντων, *confligentium*, gen. plur. præs. part. act. *Att.* pro συνιόντων, a σύνειμι.

ξυννενεφωϊαν, acc. sing. part. perf. act. *Att. al.* med. f. g. pro συννενεφωϊαν, a συννέφω.

ξυνοδοτὴς, ὁ, communitatis dator, *Ep.*

ξυνοίσει, 3. sing. fut. 1. ind. act. *Att.* pro συνοίσει, a συνοίω, pro συμφέρω.

ξυνομήλικα, *æqualem*, acc. sing. *Att.* pro συνομήλικα, a συνομήλιξ.

ΞΥΝΟΣ, η, ὀν, communis.

ξυνόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, communia sapiens, *Ep.* A ξυνὸς et φρήν.

ξυνοχᾶφι, ες, communitate gaudens, *Ep.* A χαίρω.

ξυνόω, ῶ, fut. ώσω, conjungo, consocio; (2) communico, *Nonnus.* A ξυνός.

ξυνωθέων, compello, *Apoll. Rhod.* 4, 251.

ξυνὼν, *familiaris, discipulus*, præs. part. *Att.* pro συνὼν, a σύνειμι.

ξυόεις, όεσσα, όεν, radendo, seu scalpendo politus, *Hes.* ubi ξυόεσσαν. A ξύω.

ξυομένης, gen. sing. præs. part. pass. f. g. a verbo ξύω, *rado.*

ξυράφιον, ου, τὸ, novacula, *Gl. V. Dim.* a ξυρὸν.

ξυράω, ῶ, fut. ήσω, rado, novacula rado, ad cutem tondeo; ξυρῶμαι, rador, radendum curo; ἐξυρημένος, tonsus. Ἐξύρησαν αὐτὸν, *Gen.* 41, 14. Ἵνα ξυρήσωνται τὴν πώγωνα, *Act.* 21, 24. A ξέω.

ξυρίω, ῶ, f. ίσω, rado; glubo, *Gl. V.* et ξυρίμαι, rador. Ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῷ τοῦτο, μὴ χαιρεῖν τινὰ, *Soph. Aj.* 797.

ξυρὴκης, εος, ὁ καὶ ἡ, rasilis; (2) tonsura opus habens. A ξυράω.

ξυρὴσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ab eod.

ξύρησις, εως, ἡ, rasura, quæ novacula fit, tonsura ad cutem. Ab eod.

ξυρίας, ου, ὁ, ad cutem tonsus. A ξυρός.

ξύριον, τὸ, novacula, *V. L.*

ξυρὶς, ίδος, ἡ, vide ξυρίς.

ξυροδόκη, ης, ἡ, theca recipiendis novaculis, *Aristoph.* Ex ξυρὸν et δέχομαι.

ξυροδόχη, ης, ἡ, idem et ex iisd.

ξυροθήκη, ης, ἡ, idem.

ξύρομαι, rador, vel me novacula rado; ξυράμενος, tonsus, rasus, aor. 1. med. part. A ξυρὸν.

ξυρὸν, ῦ, τὸ, novacula. A ξύω.

ξυρὸς, acutus, *Hes.* A ξύω, *rado, scalpo.*

ξυρὸς, ῦ, ὁ, novacula. A ξύω.

ξυροφορέω, ῶ, f. ήσω, novaculam gesto, *Suic.* Ex ξυρὸν et φέρω.

ξυσθέντας, *rasos*, acc. plur. a. 1. part. pass. verbi ξύω.

ξύσιλος, ου, ὁ, xysilus, aridus et pruriginosus senex, *Sophron.* in *Mimis.* A ξύω.

ξύσις, εως, ἡ, rasura, scarificatio; (2) pruritus excitatio. Ab eod.

ξύσμα, ατος, τὸ, ramentum, radendo detractum; (2) rasura et litura, quum scriptum corrigitur; ξύσματα, strigmenta, *Gl. V.* Ab eod.

ξυσμάτιον, υ, τὸ, ramentum, *Suic. Dim.* a ξύσμα.

ξυσματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ramentis similis, ramentosus. Ab eod.

ξυσμὼν, ῶνος, ὁ, *Eust.* sine expositione, *Ph.*

ξύσμαι, *parox.* ramenta. A ξύω.

ξυσμὸς, ῦ, ὁ, pruritus. Ab eod.

ξυστὴρ, ῆρος, ὁ, rasor, sculptor; (2) scalprum chirurgicum; scalprum lapicidarum, *Gl. V.* rasorium, ralla, radula; (3) collyrii genus; (4) auris pars. Ab eod. Hinc

ξυστήριον, υ, τὸ, scalprum, scalpellus.

ξυστὸς, ὴ, όν, athleta qui in xysto se exercet; (2) radendi vel distringendi vim habens. A ξύστος.

ξυστὶς, ίδος, ἡ, strigilis, cujus usus in balneis, palæstra, et gymnasiis, *Poll.* lib. 19, c. 16. (2) ξυστὶς vel ξύστις, vestis subtilis, crocota, quam aurigæ in pompa gestabant; tunica talaris; indumentum, insigne regum, equitum, tragœdorum, *Arist. Nub.* 701. etiam mulierum illustrium, incerti coloris, *Theoc. Id.* 2, 74. A ξύω.

ξυσοβόλος, υ. ὁ καὶ ἡ, hastam jaculans. Ex ξυσὸν et βάλλω.

ξυσὸν, ὸν, τὸ, hastile radendo politum et ferro præfixum, parvum hastile, hasta parva, spiculum; (2) locus, in quo exercentur athletæ. A ξύω.

ξυσὸς, ὴ, ὸν, rasus, politus, *Gl. Vet.* ξυσὸς, rasus; spiculum. Ab eod.

ξυσὸς, ῦ, ὁ, xystus, locus tectus, in quo exercentur athletæ. Ab eod.

ξυσοφόρος, υ, ὁ καὶ ἡ, qui gestat hastile, vel spiculum. A ξυσὸν et φέρω.

ξύστρα, ας, ἡ, strigilis, radula, *Gl. Vet.* A ξύω.

ξυστρὶς, ίδος, ἡ, strigilis, *Hes.* Ab eod.

ξυστρολήκυθος, υ, ὁ, qui strigilem et lecythum fert in balneum aut gymnasium. Ex ξύστρα et λήκυθος.

ξύστρον, υ, τὸ, pala ferrea ad everrendum et complanandum. A ξύω.

ξυστροποιὸς, ὸ, ὁ, strigilarius, *Gl. V.* qui strigiles conficit. Ex ξύστρα et ποιέω.

ξυστρωτὸς, rasilis, de argenteis vasis, quæ argentum rasile dicuntur, *Ph.* ξυστρωτὰ, striata; quasi a ξυστρόω, a ξύστρον.

ξύω, fut. ύσω, rado, scalpo, radendo seu scalpendo polio; et ξύομαι, rador; (2) prurio; ξύσασθαι, radere, aor. 1. infin. med. ἐξυσμένος, rasus, perf. pass. part. Ξυόμενοι πρὸς τὰ δένδρα, *Aristot. Hist. An.* 6, 28. affricantes se arboribus. *Ubi observandus est maxime proprius vocis mediæ usus.*

O

O, Decima quinta litera Græcorum, quæ *o μικρὸν*, id est, *o parvum*, dicitur, ad differentiam ab ω, id est *o μέγα*, sive *o magnum*; (2) nota numeralis, quæ valet *septuaginta*, et, cum lineola infra apposita (ο), *septuaginta millia.*

Ὁ, ἡ, τὸ, *Articulus præpositivus*, qui (1) notat certum quid et notum, cujusque jam facta mentio; (2) cum genit. positus, omissum παῖς, υἱὸς, ἀδελφὸς, μήτηρ, aut simile quidpiam innuit, v. g. Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου, *Alexander Philippi*, sc. *filius*; (3) cum adverbio pro adjectivo ponitur, v. gr. ὁ σήμερον, *hodiernus*, subintelligiturque fere participium verbi substantivi, ὤν, ὄσα, ὄν; (4) cum participio idem est, qui postpositivus cum verbo, v. g. ὁ λέγων, pro ὃς λέγει, *qui legit*, ὁ τυπτόμενος, pro ὃς τύπτεται, *qui verberatur*, ὁ τύψας, pro ὃς ἔτυψε, *qui verberavit*; (5) cum μὲν, et δὲ adhibetur in divisionibus, v. g. ὁ μὲν γελᾷ ὁ δὲ κλαίει, *hic* quidem ridet, *ille* vero plorat; (6) ponitur pro αὐτὸς, ἐκεῖνος, vel ἕτερος, apud *Poëtas*; (7) usurpatur pro ὅς, *qui*; (8) sequentibus præpositionibus inservit periphrasi, ut οἱ ἀμφὶ Πλάτωνα, *Plato*; οἱ περὶ αὐτὸν, *socii ejus*; οἱ περὶ Κῦρον, *Cyrus cum suis*; οἱ πρὸς αἵματος, *consanguinei*; (9) in genere neutro cum infinitivo, nominis, gerundii, vel supini loco ponitur, v. g. τὸ ποιεῖν, i. e. ἡ ποίησις, καιρὸς τοῦ μάχεσθαι, *tempus pugnandi*; ἔξειμι πρὸς τὸ μάχεσθαι, *exeo pugnatum*; (10) τοῦ idem est quandoque, quod τινὸς, *cujus?* τὸ autem quod τινὸς, *alicujus*; (11) τῇ exponitur *huc, illic, illac, ea ratione, ea parte, eo loco, ubi.*

ὃ *quod*, vide infra ὅς, ἥ, ὅ.

ὄα, ας, ἡ, sorbus, arbor; ὄαα, τὰ, sorba, fructus.

ὄα, ας, ἡ, pellis ovilla. Ab ὄϊα.

ὄα, ᾶς, vel ὄα, ας, ἡ, fimbria. Ab ὤα.

ὀᾶ, *Interjectio dolentis*, heu!

ὄαες, αεος, ἡ, uxor, conjux; et in *plur.* ὄαρες, ὄάρων, uxores, *Hes.* nuptiæ; ὄαροι etiam pro ὄαρες.

ὀαρίζω, confabulor, colloquor. Ὄθι ἧ ὀαρίζετ' γυναικὶ, *Il.* 6, 516. Ab ὄαρος. Hinc

ὀάρισμα, ατος, τὸ, confabulatio, in primis amatoria.

ὀαρισμὸς, ῦ, ὁ, idem.

ὀαριστὴς, ῆ, ὁ, confabulator, collocutor.

ὀαριστὺς, ύος, ἡ, confabulatio, peculiariter maris cum fœmina secretior, πολέμου ὀαριστὺς, *Il.* 17, 228. Ab eod.

ὀαρίων, pro ὠρίων, *Pind.*

ὄαροι, vide ὄαρ.

ὄαρος, υ, ὁ, confabulatio, sermo.

ὀδδὴν, ἐς ὀδδὴν, in conspectum, apud *Etym.* ab ὄπτομαι, *video.*

ὀδελαῖος, ιτ ὀδελαῖα ῥαφὴ, sutura cranii instar veru porrecta. Ab ὀδελὸς.

ὀδελίας, ου, ὁ, ut ὀδελίας ἄρτος, panis veru tostus. Ab ὀδελὸς.

ὀδελιαφόρος, υ, ὁ, qui panes veru tostos in Bacchi pompa humeris impositos ferebat. Ex ὀδελίας et φέρω.

ὀδελιάω pro ὀδελίζω, *Ath.*

ὀδελίζω, f. ίσω, obelo noto, expungo; ὠδελισμένος, obelo notatus, expunctus, p. pass. part. ab ὀδελὸς.

ὀδελισκολύχνιον, υ, τὸ, lucerna obelisco præfixa. Ex ὀδελίσκος et λύχνος.

ὀδελισκολύχνος, υ, ὁ, idem.

ὀδελίσκος, υ, ὁ, veruculum, parvum veru; (2) lapis pyramidis gracilescentis formam habens, obeliscus; (3) lamina ensis; (4) subula, *Dim.* ab ὀδελὸς.

ὀδελισμὸς, ῦ, ὁ, obeli appositio, notatio, quæ fit obelo. Ab ὀδελίζω.

ὀδελοίσιν, dat. plur. *Poët.* cum υ pro ὀδελοῖς.

Ὀ**ΒΕΛΟ**Σ, ῦ, ὁ, veru, verutum; (2) nota virgæ jacentis, qua loci scriptorum minus probi notabantur.

ὀδολαίως, αίαι, αῖον, obolaris.

ὀδολαιμαῖος, αίαι, αῖον, idem. Ab ὀδολὸς.

ὀδολιστὴς, ῆ, ὁ, ars fœneratoria, *Aristot.*

Ὀ**ΒΟΛΟ**Σ, ῦ, ὁ, obolus, nummus sex chalcos, vel sextam etiam drachmæ partem, apud Athenienses valens, *Gl. Vet.* nummus assis, dupondium; (2) genus usuræ.

ὀδολοστατέω, ῶ, f. ήσω, fœneror; de turpi et sordido modo. Ab

ὀδολοστατὴς, ῆ, ὁ, fœnerator sordidus, tocullio. Ex ὀδολὸς et στατὸς.

ὀδολοστατικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars fœneratoria. A præc.

Ὀ**ΒΡΙΑ**, ετ ὀδρίκαλα, ων, τὰ, leonum, vel luporum, item erinaceorum et similium animalium catuli, *Eust.* in *Odyss.* 1. ex *Æschyl. Agam.* 147. *Hes.*

ὀδριμόγυιος, υ, ὁ καὶ ἡ, validos artus habens, validus, robustus. Ex ὀδριμος et γυῖον.

ὀδριμοεργὸς, ὸ, ὁ καὶ ἡ, ingentia et fortia facinora patrans. Ex ὀδριμος et ἔργον.

ὀδριμοθῦμος, υ, ὁ καὶ ἡ, animo violento prædituş, magnanimus. Ex θυμὸς.

ὀδριμοπάτης, fortem patram habens, *Hes.*

ὀδριμοπάτρη, ης, ἡ, forti patre nata. Ab

ὀδριμοπάτωρ, ορος, ὁ, forti patre natus.

Ὀ**ΒΡΙΜΟ**Σ, η, ὁ καὶ ἡ, fortis, robustus, validus, prævalidus; (2) impetuosus; (3) violentus.

Ὀ**δριμὼ**, ῆς, Proserpina, *Lyc.*

"ΟΒΡΥΖΟΝ *χρυσίον*, *ε*, *τὸ*, aurum obrysum, i. e. purum ex crebra coctione.

ὀγδόγειος, *ον*, pro *ὁμογάγειος*.

ὀγδοαδικὸς, *ὴ*, *όν*, octonarius, *Suic.* Ab *ὀγδοάς*.

ὀγδοαῖος, *αία*, *αῖον*, qui est octo dierum; (2) qui octavo die aliquid contingit. Ab *ὄγδοος*.

ὀγδοὰς, *ἀδος*, *ἡ*, numerus octonarius.

ὀγδόατος, *ἄτη*, *ατον*, *Poët.* pro *ὄγδοος*, octavus. Ab eod.

ὀγδοήκοντα, *οἱ*, *αἱ*, *τὰ*, octoginta. Ab eod.

ὀγδοηκονταέτης, et *ὀγδοηκοντούτης*, *εος*, *ὁ καὶ ἡ*, qui octoginta annorum est, octogenarius. Ex *ὀγδοήκοντα* et *ἔτος*, *annus*.

ὀγδοηκοντάπηχυς, *υ*, octoginta cubitos æquans.

ὀγδοηκοντατέσσαρες, *ων*, *οἱ καὶ αἱ*, octoginta quatuor. Ex *ὀγδοήκοντα* et *τέσσαρες*.

ὀγδοηκοσταῖος, *α*, *ον*, qui octogesima die fit, venit, &c. Ab

ὀγδοηκοστὸς, *ὴ*, *όν*, octogesimus. Ab

ὄγδοος, *ὀη*, *οον*, octavus. Ab *ὀκτώ*. Hinc

ὀγδώκοντα, *οἱ*, *αἱ*, *τὰ*, octoginta.

ὄγε, *ἤγε*, *τόγε*, hic, hæc, hoc; (2) is, ea, id; ille, illa, illud.

"Ογκα, *ης*, *ἡ*, Onca: cognomen Minervæ. Vox Phœnicia, *Æsch. Sept. Theb.* 166.

'Ογκαῖαι *τύλαι*, Oncææ portæ, una e septem portis Thebarum. Ab *ὄγκα*.

'ΟΓΚΑΌΜΑΙ, *ὤμαι*, f. *ήσομαι*, rudo, quod asinorum proprium est; *ὀγκώμενος*, rudens, *Arist. Hist. An.* 9, 1.

ὄγκη, *ης*, *ἡ*, angulus seu uncus; item magnitudo, amplitudo, *Hes.*

ὀγκηθμὸς, *ὗ*, *ὁ*, ruditus, rugitus.

ὄγκημα, *ατος*, *τὸ*, rugitus, *Gl. V.* Ab *ὀγκάομαι*.

ὀγκηρὸς, *ρὰ*, *ρὸν*, tumidus, magnæ molis; (2) fastuosus. Ab *ὄγκος*.

ὀγκησ-τὴς, *οῦ*, *ὁ*, ruditor, qui rudit. Ab *ὀγκάομαι*.

ὄγκινος, *υ*, *ὁ*, uncinus, hamus, uncus. Ab *ὄγκος*.

ὄγκιον, vel *ὀγκίον*, *ου*, *τὸ*, vas, in quo aliquid reponitur; spiculorum, vel sagittarum receptaculum. Ab eod.

ὀγκὶς, *ἡ*, idem quod *ὀγκὸς*, *V. L.*

ὀγκολογίω, *ῶ*, fut. *ήσω*, cum fastu dico, tumide dico, *Hes.* *ἐγκολογῆσαι* est *γογγύσαι*, murmurare. Ex *ὄγκος* et *λόγος*, *sermo*.

ὀγκοστοίω, *ῶ*, f. *ήσω*, tumefacio, *Gl. V.*

'ΟΓΚΟ Σ, *ου*, *ὁ*, tumor; (2) moles, massa, strues, gleba terræ; (3) eminentia, prominentia; (4) uncus; (5) spiculum; (6) pondus, onus; (7) tumor, i. e. fastus, animus elatus; (8) gravitas, amplitudo, majestas, nominatim orationis.

ὀγκόω, *ῶ*, f. *ώσω*, tumidum reddo, tumefacio, amplifico; effero, inflo; *ὀγκόομαι*, *ῶμαι*, turgeo, *Gl. V.* *ὀγκωσόμεσθα*, pro *ὀγκωσόμεθα*, 1. pl. f. 1. turgebimus fastu; perf. part. pass. *ὀγκωμένος*, inflatus. Ψευδήγειον ταῖς *δεσποτείοις ὠλέναις ὀγκωμένον*, *Lyc.* 1183. 'Ὡς, εἰ μὲν ἐκέτ' ἐστὶν, *ὀγκωθῆ τάφῳ*, *Eurip. Ion.* 389. Ab *ὄγκος*.

ὀγκύλλομαι, efferor, turgeo. Ab eod.

ὀγκύλος, *ε*, *ὁ*, tumidus, inflatus, superbus, *Hes.* Ab eod.

ὀγκώδης, *εος*, *ὁ καὶ ἡ*, tumidus, inflatus, magna mole adsurgens. Τὸ δὲ τῶ *βογάσσω μέγιστος ἐστὶν ἡλίκον ταῦρος, καὶ ἐστὶν ὀγκωδέστερον ἢ βῦς*, *Arist. Hist. An.* 9, 45. Ab eod.

ὄγκωμα, *τὸ*, tumor; (2) superbia.

ὀγκωσις, *εως*, *ἡ*, inflatio, tumor; (2) insolentia. Ab *ὀγκόω*.

ὀγκωτὸς, *ἡ*, *όν*, tumefactus, elatus, magna mole adsurgens. Ab eod.

ὀγμεύω, sulcum duco. *Φοξῆς χρεία σίδηρον ὀγμεύει τόνδε πέλας συ*, *Soph. Phil.* 162. Ab

'ΟΓΜΟ Σ, *ου*, *ὁ*, sulcus aratro factus; (2) linea a messoribus facta, quum scilicet manipulos vel demessa secundum lineam disponunt; (3) plantæ ordine dispositæ; (4) series, ordo; (5) via.

ὀγχέω, aggero, *Lyc.* 64. ubi al. *ὀχμήσει* vel *ὀκμήσει*, al. *αἰχήσει*, al. *ὀκχήσει*, al. *ὀγθήσει*, *Scal.* *ὀγκώσει*.

"ΟΓΧΝΗ, *ης*, *ἡ*, pirum silvestre, vel etiam pirum sativum, sive hortense.

ὀδαγμὸς, *οῦ*, *ὁ*, morsus tenax. Ab *ὀδάξω*.

ὀδαιὸς, *αία*, *αῖον*, vendibilis, *Hes.* (2) ad iter conficiendum necessarius, vel idoneus; *ὁδαῖον*, viaticum, *Hes. Suid. Od.* 9, 163. Ab *ὁδός*.

ἐδαπτάζω, morsico, mordeo, *Apoll. Rhod.* 4, 1608. Ab

ὀδαξ, *adv.* mordicus. Ab *ὀδάξ*.

ὀδαξάομαι, idem quod

ὀδαξέω, *ὦ*, f. *ήσω*, doleo ex morsu dentibus facto; *ὀδαξέομαι*, *ῆμαι*, *ὀδαξέμενος*, qui mordetur, *Xen.* Ab *ὀδάξ*. Hinc

ὀδαξησμὸς, *οῦ*, *ὁ*, prurigo mordax.

ὀδαξισμὸς, *οῦ*, *ὁ*, idem; quasi ab *ὀδαξίζομαι*.

ὀδαξιστικὸς, *ὴ*, *όν*, mordaci prurigine prædituς. Ab eod.

ὀδάξω, et *ὀδαξόομαι*, mordeo, arrodo; imp. *ὠδαξον*. pruriebam; *ὀδάξεσθαι*, morderi, inf. Ab *ὀδάξ*. Unde

ὀδαξώδης, *εος*, *ὁ καὶ ἡ*, pruritum movens.

ὀδάω, *ῶ*, seu *ὀδέω*, viatico instruo; (2) vendo, venundo. Εἴ τέ τις *θέλει βοᾶσαν ὀδῆσαι ναυτίλοις πεπρημένοις*; *Eur. Cyc.* 97. *Βιότῳ τρίσσον ὀδύσειν*, *Anac.* 24, 2. Ab *ὁδός*.

ὀδε, *ήδε*, *τόδε*, hic, ille, ipse. Hinc *μέχρι τῶδε*, huc usque, ad hoc usque tempus; *τῆδε*, hac, huc, hoc modo, hac ratione, hic, hoc in loco, istic.

ὀδείαι, *ας*, *ἡ*, profectio, iter. Ab *ὁδός*.

ὀδελὸς, *ὲ*, *ὁ*, *Dorice* pro *ὀβελὸς*, veru, apud *Aristoph.* At apud *Nic.* pro *ὀβολός*.

ὀδεύσιμος, *ατος*, *τὸ*, iter, profectio.

ὀδεύσιμος, *η*, *ὁ καὶ ἡ*, meabilis, pervius, per quem iter fit.

ὀδευτὴς, *ῆ*, *ὁ*, viator, ambulator. Ab *ὀδεύω*, fut. *εὐσω*. iter facio, proficiscor, ambulo, eo. Ἔενθ' *ἐρατεινότατος ποταμὸν 'Αλφειὸς ὀδεύει*, *Dion. Per.* 409. Ab *ὁδός*.

ὀδέω, *ῶ*, vide *ὀδάω*.

ὀδήγει, 2. sing. præs. imper. act. *contr.* pro *ὁδήγησε*, ab

ὁδηγέω, *ῶ*, f. *ήσω*, dux itineris sum; duco, dirigo, deduco, *Gl. Vet.* Δίδυ δίερι σὴν *χεῖρ'*, *ὁδηγήσω δ' ἐγὼ*, *Eur. Her. Fur.* 1408. Τυφλὸν *ὁδήγει*, *Phocyl.* 22. Ab *ὁδηγός*.

ὁδηγήσει, 3. sing. fut. 1. ind. act.

ὁδηγητὴρ, *ῆρος*, et *ὁδηγητὴς*, *οῦ*, dux viæ.

ὁδηγητικὸς, *ὴ*, *όν*, ad viam monstrandam aptus.

ὁδηγία, *ας*, *ἡ*, deductio per viam. Ab

ὁδηγὸς, *οῦ*, *ὁ*, dux viæ seu itineris ductor, prævius, *Gl. V.* Ex *ὁδὸς* et *ἄγω*.

ὀδιος, *α*, *ὁ καὶ ἡ*, faustus seu auspicatus ad iter. Mercurii *Epith.* Ab *ὁδός*.

ὀδιτικα, *ατος*, *τὸ*, via, iter, qu. ab *ὀδίζω*.

ὀδίτης, *ου*, *ὁ*, viator. Ab eod.

ὀδμαλέα, *ων*, *τὰ*, graveolentia, fœtida. Ab *ὀδμὴ*, *ῆς*, *ἡ*, odor. Ab *ὄζω*. Hinc

ὀδμήεις, *ήεσσα*, *ήεν*, olidus, odorus.

ὀδμηρὸς, *ὰ*, *όν*, odoratus, odorus, fragrans, *Hes.* Ab eod.

ὀδμώδης, *εος*, *ὁ καὶ ἡ*, olidus. Ab eod.

ὀδοιδοκέω, *ῶ*, viatores excipio, vias insideo. Ab

ὀδοιδόκος, *ὰ*, *ὁ καὶ ἡ*, vias insidens et viatores intercipiens, viarum insessor, latro. Ex *ὁδὸς* et *δέχομαι*, vel *δοκάω*.

ὀδοιπλανέω, *ῶ*, errabundus iter facio, erro, pererro. Ab

ὀδοιπλανὴς, *έος*, *ὁ καὶ ἡ*, in via errans, al. pedes. Ex *ὁδὸς* et *πλανάω*.

ὀδοιτοίω, viam facio, viam munio; iter facio, *Gl. V.*

ὀδοιτορέω, iter facio; meo, *Gl. Vet. Act.* 10. 9. Ab *ὁδοιτόρος*.

ὀδοιτορία, *ας*, *ἡ*, profectio; iter, expeditio, *Gl. V.* Ab eod.

ὀδοιτορικὸς, *ὴ*, *όν*, ad iter pertinens; viatorius, *Gl. Vet.* τὸ *ὁδοιτορικὸν*, *οῦ*, viaticum; (2) itinerarium, *Gl. V.* Ab eod.

ὀδοιτορικῶς, *adv.* iter facientium modo.

ὀδοιτόριον, *ου*, *τὸ*, merces, quæ datur viæ duci, seu comiti, conviviumque, quod itineris comitibus præbetur. Ab eod.

ὀδοιτόρος, *ου*, *ὁ*, viator; (2) comes. Ex *ὁδὸς* et *πτέρον*.

ὁδόμετρος, *ὁ*, *Epith.* cursoris insignis.

ὀδοντάγρα, *ας*, *ἡ*, instrumentum chirurgicum, quo evelluntur dentes, forceps; forfex dentalis, *Gl. Vet.* forfex dentaria, *Ph.* Ex *ὀδὼς* et *ἄγρα*.

ὀδοντωγωγὸν, *οῦ*, *τὸ*, idem. Ex *ἄγω*.

ὀδοντωλγέω, *ῶ*, *τὸ*, dentibus doleo. Ex *ὀδὼς* et *ἀλγέω*.

ὀδοντωλγία, *ας*, *ἡ*, dentium dolor. Ex *ἄλγος*.

ὀδόντεσσι, dat. pl. *Ion.* pro *ὀδοῦσι*, ab *ὀδούς*.

ὀδοντίασις, *εως*, *ἡ*, dentitio, dentis extra gingivam eruptio. Ab

ὀδοντιάω, *ῶ*, fut. *άσω*, dentio. Ab *ὀδὼς*.

ὀδοντίδης, *ου*, *ὁ*, fœnum fruticosum, &c. *Gorr.*

ὀδοντισμὸς, *οῦ*, *ὁ*, modus quidam canendi tibiis. Ab eod.

ὀδοντογλυφὶς, *ίδος*, *ἡ*, dentiscalpium. Ex *ὀδὼς* et *γλύφω*.

ὀδοντόγλυφον, *ου*, *τὸ*, idem et ex iisd.

ὀδοντοειδὴς, *έος*, *ὁ καὶ ἡ*, dentis formam habens. Ex *ὀδὼς* et *εἶδος*.

ὀδοντομάχης, *ου*, *ὁ*, dentibus pugnans. Ex *ὀδὼς* et *μάχομαι*.

ὀδοντοξέ-της, *ου*, *ὁ*, instrumentum ad radendos dentes exesos. Ex *ὀδὼς* et *ξέω*.

ὀδοντοτοίεω, dentio.

ὀδοντος, *ὴ*, *όν*, dentatus. Ab *ὀδούς*.

ὀδοντοτόσμημα, *ατος*, *τὸ*, dentifricium, *Ph.*

ὀδοντότρημμα, *ατος*, *τὸ*, idem, *Ph.*

ὀδοντοφόρος, *ου*, *ὁ καὶ ἡ*, dentifer. A *φέρω*.

ὀδοντοφυέω, dentio. Τὰ δὲ *παιδία ἐβδόμῳ μηνὶ ἀρχοντα ὀδοντοφυεῖν*, *Aristot. Hist. An.* 7, 10. Ab

ὀδοντοφυὴς, *έος*, *ὁ καὶ ἡ*, dentes producens; (2) e dente vel dentibus prognatus. Ex *ὀδὼς* et *φύω*. Hinc

ὀδοντοφυΐα, *ας*, *ἡ*, dentitio.

ὀδοντόω, *ῶ*, fut. *ώσω*, dentibus instruo, seu munio, dentatum reddo; *ὠδοντωμένος*, perf. pass. part. dentatus; invenitur et *ὀδοντωμένος*, apud *Polluc.* in *Vett. Edd.* et *Gloss. Vet.* *ὀδοντωμένον*, dentale. Ab *ὀδὼς*. Hinc

ὀδοντωτὸς, *ὴ*, *όν*, dentatus, denticulatus.

ὀδοστοίεω, *ῶ*, fut. *ήσω*, viam facio, viam munio; (2) transitum præsto; (3) *Metaph.* aditum præbeo, viam sterno; (4) ad methodum redigo; (5) progredior, promoveo, proficio. Τὸν δὲ *τόσον χειμάρρους ἀνοίξας*, *ὠδοστόησε*, *Herodian.* Τὸ *ὕδωρ, τά τε χωΐα ἐλυμήναντο, καὶ μᾶλλον ὁδοποιεῖ*, *Dem.* Ab *ὀδοστοιὸς*.

ὀδοστοίησις, *εως*, *ἡ*, viarum munitio; (2) munus vias sternendi; (3) patefactio, aditus. Ab *ὀδοστοιέω*. Unde

ὀδοστοιητικὸς, *ὴ*, *όν*, qui viam facere, et aditum ad aliquid patefacere potest.

ὀδοστοΐα, *ας*, *ἡ*, viarum munitio, ipsa actio muniendi seu sternendi vias. Ab

ὀδοστοιὸς, *οῦ*, *ὁ*, qui viam facit, munit, seu sternit. Ex *ὁδὸς* et *ποιέω*.

'ΟΔΟ Σ, *οῦ*, *ἡ*, via, iter; (2) via, ratio, methodus, secta, religio; (3) viæ auxilium; (4) expeditio hellica, apud *Xen.* (5) insidiæ, quæ juxta viam struuntur, apud *Hom.* *ἐδῦ πάρειγον*, obiter, *Gl. V.*

ὀδὸς, *ὸ*, *ὁ*, limen, pro *ὑδός*. *Soph. Œd. Col.* 57.

ὀδοσκοπέω, *ῶ*, f. *ήσω*, vias observo.

ὀδοσκοπέω, *ῶ*, vias custodio, obsisto. Ab

ὀδοσκόπης, *ου*, *ὁ*, viarum custos, stationarius. Ex *ὁδὸς* et *ἴσ-πημι*, *sisto*.

ὀδοστρωσία, *ας*, *ἡ*, viarum stratura; (2) munus struendi vias. Ex *ὁδὸς* et *στρωνύω*.

ὀδοῦν, præs. inf. act. pro *ὀδόειν*, ab *ὀδόω*.

ὀδούεις, *εος*, *ὁ*, item *ὀδυερὸς*, vel *ὀδῦερὸς*, *ὰ*, *ὁ*, qui vias custodit; (2) latro; (3) comes viæ. Ex *ὑρέω*.

'ΟΔΟΥ Σ, *όντος*, *ὁ*, dens; etiam pro pistillo mortarii, apud *Nicand.*

ὀδοφύλαξ, *ακος*, *ὁ*, viæ custos, qui viatores in via observat.

ὀδόω, *ῶ*, duco, præeo, sum dux viæ; *ὀδῶμαι*, ducor viam; *ὀδῶσθαι*, per viam ire, *Hes.* Ab *ὁδός*.

ὀδύζομαι, irascor, ut hinc sit aor. 1. *ὠδύσατο*, iratus est. Βριάρεω δ' *ὧς*, *πρῶτα πατὴρ*, *ὠδύσσατο Ζυμῶ*, *Hesiod. Theog.* 617.

ὀδύνεμαι, *ατος*, *τὸ*, dolor. Ab *ὀδυνάω*.

ὀδυνερὸν, acc. sing. *Dor.* pro *ὀδυνηρόν*.

ὀδυνᾶσαι, 2. sing. præs. ind. pass. *contr.* pro *ὀδυνάεσαι*, ab

ὀδυνάω, *ῶ*, dolore adficio; ango, *Gl. Vet.* *ὀδυνάομαι*, *ῶμαι*, crucior, dolore afficior. 'Ὀδυνώμενοι *ἐζητεῖμέν σε*, *Luc.* 2, 48. Ab *ὀδύνη*.

ὀδυνέων, gen. pl. *Æol.* pro *ὀδυνῶν*, ab

'ΟΔΎΝΗ, *ης*, *ἡ*, dolor, anxietas, cruciatus, *Gl. V.*

ὀδυνηρὸς, *ρὰ*, *ρὸν*, dolorem adferens, acerbus, molestus, ærumnosus. Ab *ὀδύνη*.

ὀδυνερῶς, *adv.* moleste, dolenter; *τίκτει ὀδυνηρῶς*, *Aristot. Hist. An.* 9, 1.

ὀδυνήφατος, *ὐ*, *ὁ καὶ ἡ*, dolorem sedans, mitigans, pellens, et quasi perimens. 'Ὀδυνήφατα *φάρμακα τάσσων*, *Π.* 5, 900. Ex *ὀδύνη* et *φάω*, *occido*.

ὀδυνοσπὰς, *άδος*, *ὁ*, dolore convulsus. Ex *ὀδύνη* et *σπάω*.

ὀδυνώδης, *εος*, *ὁ καὶ ἡ*, dolens, dolorem adferens, *Suic.* Ab *ὀδύνη*.

ὀδυναμένοι, nom. plur. præs. part. pass. pro *ὀδυναόμενοι*, ab *ὀδυνάω*.

ὀδύρω, 2. sing. præs. imper. med. *Ion.* pro ὀδύρου, ab ὀδύρομαι.

ὀδυρμα, ατος, τό, lamentum.

ὀδυρμός, ῦ, ὁ, lamentatio, ploratus, fletus. Ab

ΟΔΥΡΟΜΑΙ, lamentor, ploro, defleo, fleo, mœreo. Ὀδυρόμενα σὸν ἐὺνέταν, *Eur. Med.* 159. Ἄνδρα τῆς τύχης ὀδύροντο, *Dion. Hal.* τὴν πενίαν τινός, *Isocr.*

ὀδυρτικός, ἡ, όν, proclivis ad lamenta et lacrimas, querulus; (2) flebilis, lacrimosus, lamentabilis. Ab ὀδύρομαι.

ὀδυρτικῶς, *adv.* cum lamentatione et querela, flebiliter: *Comp.* ὀδυρτικωτέρως, flebilius.

ὀδυρτός, ἡ, όν, lamentis dignus, gemitibus prosequendus. Ab ὀδύρομαι.

ὀδύσσατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Ion.* et *Poët.* pro ὠδύσατο, ab

ΟΔΥΣΣΩ, irascor, succenseo; supponendum cum f. 1. ὀδύσω, ut hinc sit ὠδύσατο, 3. sing. a. 1. med. pro ὠδύσατο; item pl. ὠδύσσαντο, pro ὠδύσαντο. Μέγας ὠδύσατο Ζεύς, *Il.* 18, 292. Πατὴρ ὠδύσσατο Ὑμῆι, *Hesiod. Theog.* 617. Alii ὀδύζομαι supponunt.

ὀδωδε, *oluit*, 3. sing. perf. ind. med. *Att.* pro ὄζει, ab ὄζω, *oleo.*

ὀδωδή, ῆς, ἡ, odor, *Hes.* Ab ὄζω. Unde

ὀδώδη, *oluerat*, 3 singul. plusq. ind. med. *Att.* et *Ion.* pro ὠδώδει.

ὀδώδυσαι, *iratus fuit*, 3. singul. perf. indic. pass. *Att.* pro ὄδυσαι, ab ὀδύσσω.

ὀδών, όντος, ὁ, dens, *Ion.* pro ὀδούς, *Eust.*

ὀδωτός, ἡ, όν, qui transiri potest, viam habens; (2) facilis, expeditus. Ab ὀδόω.

ὄεισι, dat. plur. *Ion.* et *Æol.* pro οἰεσι, ab οἶς.

ὄζαι, ῶν, αἱ, pelles asinorum agrestium.

ὄζαινα, ης, ἡ, narium ulcus putridum, polypus; (2) piscis e polyporum genere. Ab ὄζω.

ὀζαινικός, ἡ, όν, qui narium ulcere putrido seu polypo laborat. Ab ὀζαίνα.

ὀζαινίτις, ίδος, ἡ, ozænas redolens, graveolens. Ab eod.

ὄζης, ης, ἡ, fœtor. Ab ὄζω.

ὀζήσεις, 2. sing. f. 1. ind. act. verbi ὀζέω.

ὀζοβήκη, ης, ἡ, oletum, cloaca. Ab ὀζη.

ὀζολίς, ίδος, polypi species. Ab ὄζω.

ὀζόομαι, ώμαι, in materiam ramosam et nodosam convertor; ὠζωμένος, nodatus, ramosus, perf. part. Ab ὄζος.

ΟΖΟΣ, ου, ὁ, nodus arboris, ramus; *Met.* ὄζος Ἄρηος, homo bellicosus, qu. Martis ramus, seu Marte prognatus. Οὔτοτε φύλλα καὶ ὄζως φύσει, *Il.* 1, 234.

ὀζόσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui os fœtet, *Gl. Vet.* oriputidus. Ex ὄζη et σῶμα, *os.*

ὀζόχωστος, ου, ὁ καὶ ἡ, hircum olens. Ab ὄζω et χρώς, *cutis.*

ὄζυγες, pro ὁμόζυγες, *Poët.*

ΟΖΩ, *Dor.* ὀσδω, fut. ὀζήσω, perf. ὄδωδα, oleo, odorem spiro, fœteo; ὀζει, *Gl. Vet.* ὀζόμενος, putidus, *Ph.* part. perf. ὀδωδώς, olens. Ἤδη γὰρ ὀζεῦν πλειόνων καὶ μειζόνων πραγμάτων μοι δοκεῖ, præsagire, *Arist. Lys.* 620. Πάντ' ὀδᾶν ὠίεος μᾶλλα πίονες, *Theocr.* 7, 143.

ὀζώδης, ους, ὁ καὶ ἡ, ramosus, nodosus; (2) olidus, fœtidus. Ab ὄζος, vel ὀζω.

ὄη, ης, ἡ, sorbus, arbor. Idem quod ὄα.

ὄθεν, *adv.* unde; (2) quamobrem, quocirca, quare. Ab ὅς.

ὄθετο, 3. sing. imperf. indic. med. *Ion.* pro ὠθετο. ab ὀθομαι.

ὀθεῦω, ouro, rationem habeo. Ab ὄθη.

ὀθέω, ῶ, f. ήσω, idem et ab eod. *Suic.*

ΟΘΗ, ης, ἡ, cura, ratio, *Hes.*

ὄθι, *adv.* ubi. Ab ὅς.

ὀθιπερ, *adv.* idem. Ex ὄθι et πέρ.

ΟΘΑΕΙΣ, ῶν, αι, plantæ, quæ indicant aquam subesse ubi nascuntur.

ὀθνεῖος, εία, εῖον, alienigena, externus, peregrinus. A νόθος, quasi per *Metathesin* pro νοθεῖος.

ὀθνιότυμβος, ον, in extraneo solo sepultus, *Man.*

ὄθομαι, curo, moveor. "Ος ἂν ὄθηι' αἴσυλα ῥέζων, *Il.* 5, 403. Σὸν δ' ἂν ὄθηται φίλον ἦτορ Ἶσον οἱ φάσθαι, *ib.* 15, 182. Ab ὀθη.

ΟΘΟΝΗ, ης, ἡ, linteum, tela linea; (2) quævis tela etiam non linea; mappa, *Gl. V.* velum nauticum; carbasus, *Gl. V.* Indumentum linteum.

ὀθονιακός, ἡ, όν, lintearius, *Gl. V.*

ὀθόνινος, ίνη, ινον, linteus. Ab ὀθόνη.

ὀθόνιον, ου, τό, linteolum, panniculus linteus; (2) linteolum, quo obligantur vulnera; (3) quo excipiuntur medicamenta, *Dim.* ab ὀθόνη.

ὀθονιοπώλης, ου, ὁ, lintearius.

ΟΘΟΝΝΑ, othonna, herba; (2) succus.

ὀθονοτοιός, ῆ, ὁ, linteo. Ex ὀθόνη et ποιέω.

ὀθρεῖς, similis capilli; pl. ὀτρίχες, quasi ὁμότριχες.

ὄθρεος, pro ὁμόθρεος, *Hes.*

οἴ, hei, heu! οἴ ἐμὲ, heu mihi; οἴ ἐγὼ, οἴ μοι, heu mihi.

οἰ, *adv.* quo; (2) ubi.

οἶα, ας, ἡ, pellis ovilla; id. quod ὄα. Ab οἶς.

οἰαδὸν, *adv.* solum, solummodo. Ab οἶος.

οἰακίζω, f. ίσω, guberno vel rego navem; (2) rego quodvis aliud. Τἐλαμῶσι συνέτοισι οἰακίζοντες, *Herodot.* lib. 1, 171. Ab οἴαξ. Unde

οἰάκιον, ου, τό, gubernaculum navis, *Eust.*

οἰάκισμα, ατος, τό, gubernatio, *Ph.* regimen. Ab οἰακίζω.

οἰακιστής, οῦ, ὁ, gubernator, *Suid.* Ab eod.

οἰακονόμος, ου, ὁ, gubernator, proprie clavi, navis, deinde simpliciter, ut, rex, dominus. Ex οἴαξ et νέμω, *guberno.*

οἰακοστρόφιον, ου, ἡ, ήσω, gubernaculum manu verso, clavum teneo; (2) guberno, rego. Ab

οἰακοστρόφος, ου, ὁ, qui clavum tenet, qui gubernaculum versat, gubernator, *Æsch. Sept. Theb.* 62. Ex οἴαξ et στρέφω, *verso.*

Οἴ ΑΞ, ακος, ὁ, proprie clavus, quo regitur gubernaculum; (2) gubernaculum ipsum; etiam *Metaph.* Οἴακα νωμᾶν, *Æsch. Sept. Theb.* 3.

ὀϊάτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ut ὀϊάτειον κρέας, caro ovilla, *Suid.* Ab ὄϊς.

οἰάω, ῶ, fut. άσω, solus seu solitarius sum, *Hes.* ubi οἰώντας, μονάζοντας. Ab οἶος.

οἶδος, ὁ, pars optima in cervice tauri, *Lucian.*

οἰγήσομαι, *aperior*, f. 2. ind. pass. verbi

Οἴ ΓΩ, seu οἰγνύω, aperio, patefacio; aor. 1. ὤϊξε, aperuit, apud *Hom.* imperat. præs. οἶγε, aperi, *Hesiod.* οἰγνυμαι, aperior; imp. ὠίγνυντο, aperiebantur, *Hom.* οἰγνῦῆ, a. 1. conj. 3. sing. Τῆσι θύρεας ὤϊξε, *Il.* 6, 298. πύλας, *ib.* 24, 446. Πάσσαι δ' ὤϊγνυντο πύλαι, *ib.* 2, 809.

οἰδαίνω, tumidum reddo, tumefacio, inflo; (2) tumeo; οἰδαίνομαι, tumefio, turgesco. Ab οἰδέω.

οἰδαλέος, έα, έον, tumidus, turgidus, *Gl. V.* (2) humidus, *Suid.* Ab eod.

οἰδάνω, tumefacio; οἰδάνομαι, tumefio, turgesco. Οἰδάνει ἐν σήθεσσι νόον, *Il.* 9, 550. Ἀλλά μοι οἰδάνεται κεαδίη χόλῳ, *ibid.* 642.

οἶδας, 2. sing. perf. ind. med. v. εἶδω, *scio.* οἰδασθα, *nosti*, persona ead. sed *Æol.*

οἴδαστε, *novistis, scitis*, 2. plur. perf. ejusd.

οἰδάω, ῶ, tumeo; occurrit ab hoc οἰδῶντα, part. apud *Plut.* nisi forte οἰδῦντα ibi legendum.

Οἰ ΑΣΩ, ῶ, f. ήσω, tumeo, turgeo, perf. ὤδηκα; part. ὠδηκὼς, tumidus, inflatus. Ὠδσε δὲ χρόα πάντα, *Od.* 5, 455.

οἴδημα, ατος, τό, tumor. Ab οἰδέω.

οἰδηματώδεις, ωσα, ον, idem quod οἰδηματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, tumens, tumidus. Ab eod.

οἰδησις, εως, ἡ, tumor, inflatio. Ab eod.

οἰδίσκω, tumefacio; (2) intumesco.

οἶδμα, ατος, τό, unda, fluctus maris, æstus; (2) pelagus, vastum maris æquor, *Il.* 21, 234. Ab eod.

οἰδματώδης, pro οἰδηματώδης, *Ath.*

οἴδνον, ου, τό, tumor terræ; οἴδναι, tubera, *Suid.* Scribitur et ὄδναι. Ab eod.

οἰδοσοιῶ, tumefacio, *Gl. V.* A seq.

οἶδος, tumor, *Erot.* in *Lex. Hippocr.*

οἴεαι, *putas*, 2. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro οἴῃ, ab οἴομαι.

οἰέἀνος, ου, ὁ καὶ ἡ, unam tantum vestem habens, *Apoll. Rhod.* lib. 3, 646. Ex οἶος et ἑανός, *vestis.*

οἴει, persona ead. cum οἴεαι, sed *Att.* pro οἴῃ.

οἴειος, εία, ειον, et οἰέος, έη, ον, ovillus. Hinc οἰείη, ης, ἡ, scil. δορὰ, *pellis ovilla.* Ab οἶς.

οἴεσσι, dat. pl. *Ion.* pro οἰεσι, ab οἶς.

οἰέτης, εος, ὁ καὶ ἡ, æqualis, qui ejusdem ætatis est. Ex ὁμοῦ et ἔτος, *annus.*

οἰζυρῇ dat. sing. *Ion.* pro οἰζυρᾷ, ab

οἰζυρός, ᾶ, ὸν, ærumnosus, calamitosus, miser, *Il.* 4, 417. Ἑλτόμενοι παύσεσθαι, οἰζυρῇ πολέμοιο, *ib.* 3, 112. Ab

ΟΙΖΥΣ, ύος, ἡ, ærumna, miseria, calamitas.

οἰζύω, fut. ύσω, ærumnas perfero, miser sum. Ab οἰζύς.

οἴῃ, dat. sing. f. g. *Ion.* pro οἰεᾳ, ab οἶος.

οἰηβῆναι, *putasse*, a. 1. inf. pass. verbi οἴω.

οἰήιον, gubernaculum; pl. οἰήια, gubernacula, *Il.* 19, 42. pro οἰήκιον, οἰάκιον.

οἰήκα, acc. sing. *Ion.* pro οἰακα, ab οἰαξ.

οἰηκίζειν, præs. inf. act. *Ion.* pro οἰακίζειν, ab οἰακίζω.

οἰηκοφόρος, ὁ, clavi gubernator, *Synes.* Ab οἰαξ et φέρω.

οἴην, acc. sing. f. g. *Ion.* pro οἴαν, ab οἶος.

οἰηξ, ηκος, ὁ, gubernaculum; οἴηκες, apud *Hom.* et annuli per quos lora ducuntur, *Il.* 24, 269. Pro οἰαξ.

οἴημα, ατος, τό, id, quod quis opinatur, opinio animo concepta; (2) existimatio de se nimis arrogans. Ab οἴομαι.

οἰηματίας, ου, ὁ, qui arrogantem de se opinionem concepit, vana opinione elatus, fastu tumens. Ab οἴημα.

οἰημάτιον, ου, τό, arrogans, opiniuncula, quam quis de se concepit, *Dim.* ab eod.

οἰήσεται, 3. sing. fut. 1. ind. med. verbi οἰομαι.

οἴησις, εως, ἡ, opinio, existimatio; (2) arrogans et stulta opinio de se ipso, fastus, elatio animi. Ab οἰομαι.

οἰησίσοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, falsa sapientiæ opinione inflatus. Ex οἴησις et σοφός.

οἰησίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem, *Suic.* Ex οἴησις et φρὴν, *mens.*

οἰήτιον, putaridum. Ab οἴομαι.

οἰητὴς, οῦ, ὁ, opinator. Ab οἰομαι.

οἰητὸν, opinabile, *Ph.* Ab οἰμαι, *reor.*

οἶις, ίδος, ἡ, ovicula, agnicula, *Dim.* ab οἶς.

οἴκα, pro ἐοικα, perf. ind. med. verbi εἴκω.

οἰκαδ', pro οἶκαδε, *domum.* Ab οἶκος.

Οἰ ΚΑ' ΔΕΣ, ων, αι, ficus immaturæ, grossi Laconibus, *Poll. Suid.*

οἴκαδε, *Dor.* pro οἴκαδε, domum.

οἰκανὸν, domesticum, *Hes.* Ab οἶκος.

οἰκάριον, ου, τό, ædicula, cellula, *Dim.*

οἰκάσιν, 3. plur. perf. ind. med. cum ν, ab εἴκω.

οἴκατ, 3. sing. temporis et verbi ejusd.

οἰκειακὲς, ἡ, ὸν, domesticus, familiaris, *Gl. V. Suid.* Ab οἰκεῖος.

οἰκεῖον, τό, propinquitas, *Thuc.*

οἰκειοπραγίαν, ῶ, fut. ήσω, privata negotia ago. Ex οἰκεῖος et πράσσω.

οἰκειοπραγία, ας, ἡ, cura suorum negotiorum, non alienorum. Ex iisd.

οἰκεῖος, εία, εῖον, domesticus, privatus; (2) familiaris, necessarius, necessitudine conjunctus; (3) propinquus, cognatus, adfinis; (4) aptus, accommodatus. Ab οἶκος.

οἰκειότης, ητος, ἡ, usus domesticus et consuetudo, familiaritas, amicitia; (2) propinquitas, cognatio, affinitas. Ab οἰκειος.

οἰκειοφώνως, *adv.* sua voce, suis verbis, *R.* Ex οἰκείος et φωνή.

οἰκειόω, ῶ, f. ώσω, familiarem reddo, concilio; (2) adscisco, accommodo, concilio; (3) concilio, adjungo; (4) mihi vendico, meum esse contendo; οἰκειώμαι, familiaris reddor, adjungor, concilior. Οἰκειώσατο τοὺς αὐτὸν τὰς πολίτας, *Plut.* Ab οἰκειος.

οἰκειώσασεν, 3. plur. pr. imper. act. pro οἰκειώτωσαν, ab οἰκέω.

οἰκείωμαι, ατος, τό, accommodatum, accommodatio. Ab οἰκειόω.

οἰκείων, pr. part. act. *Poët.* pro οἰκέων.

οἰκείως, *adv.* familiariter, amice, benevole; (2) apte, accommodate, convenienter.

οἰκείωσις, εως, ἡ, familiaritas, conjunctio; (2) vindicatio, comparatio, adquisitio. Ἔχει δέ πως ἡ μέλιττα οἰκείωσίν τινα πρὸς τὴν δρῦν, *Theophrast.* περὶ μελίττων. Ab οἰκείόω.

οἰκεντγι, 3. pl. pr. ind. *Æol.* pro οἰκεῦσι, ab οἰκεμαι.

οἰκέοισι, 3. plur. pr. ind. act. *Dor.* et *Æol.* pro οἰκέωσι.

οἰκέοιτο, *habitet*, 3. sing. præs. opt. med.

οἰκέτεια, ας, ἡ, familia, *Ph.* Ab οἰκέτης.

οἰκετεύομαι, domesticus sum, famulor, *Hes.* Ab

οἰκέτης, ου, ὁ, domesticus, verna, famulus, servus domesticus. Ab οἶκος. Hinc

οἰκετία, ας, ἡ, familia, famulitium.

οἰκετικὸν, τὸ, ministerium domesticum, *Plut.*

οἰκετικὸς, ἡ, όν, famularis, servilis; τὸ οἰ-

κετικὸν, servitium seu famulitium domesticum, ipsi famuli. Ab eod.

οἰκέτις, ιδος, ἡ, famula, ancilla, sed etiam materfamilias. Ab eod.

οἰκεῦντας, acc. plur. part. præs. act. *Dor.* pro οἰκοῦντας.

οἰκεύς, έως, ὁ, famulus, servus domesticus; (2) domesticus, gen. *Ion.* οἰκῆος, dat. *οἰκῆι*, pl. οἰκῆες, acc. οἰκῆας.

οἰκέω, ῶ, fut. ήσω, habito, domum habeo; (2) vivo, dego; οἰκέομαι, οῦμαι, habitor, incolo; part. οἰκούμενος, fœm. οἰκεμένη, quæ habitatur, habitabilis, pro *subst.* orbis terrarum; Romanum imperium, terra Judæa. Τηλοῦ γὰρ οἰκῶ τῶν ἀγερῶν, ruri, *Arist. Nub.* 138. Τὴν δὲ δὴ χθόνα ἐατέ μ' οἰκεῖν, *Eur. Med.* 313. Πολυμηλοτάταν ἐστίαν οἰκείς, *id. Alc.* 585. Καὶ τόσδε Θήβας εὐκλεῶς ᾠκήσαμεν, *id. Her. Fur.* 272. Ab οἶκος.

οἰκήιος, *Ion.* pro οἰκείος, domesticus, privatus.

οἰκηΐσθαι, pr. inf. med. *Ion.* et *contr.* pro οἰκειόεσθαι, ab οἰκειόω.

οἴκημα, ατος, τὸ, habitaculum, *Ph.* cella, cœnatorium; peculiariter Atticis lupanar, item career; pl. οἰκήματα, habitationes, *Gl. V.* alicubi et de cortibus avium; omnino de quovis ædificio, et quicquid structum et elaboratum est, ut turris, templum, &c. *Ern.* Hinc

οἰκηματικός, ὴ, όν, domesticus, *Rob.*

οἰκημάτιον, ου, τὸ, parva domus; cellula, *Gl. V. Dim.* ab eod.

οἰκημένον, acc. sing. perf. pass. *Ion.* pro ᾠκημένον, ab οἰκέω.

οἴκησαι, aor. 1. inf. act. ab οἰκέω. Unde

οἴκησιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, habitabilis.

οἴκησις, εως, ἡ, habitatio, habitaculum, *Ph.*

οἰκητήριον, ου, τὸ, domicilium, *Ph.*

οἰκητὴς, οῦ, ὁ, habitator, incola.

οἰκητικὸς, ὴ, όν, qui habitaculum seu sedem sibi quærere solet. Ζῶα οἰκητικὰ μὲν, οἷον ἀσπάλακες, μῦες, μύρμηκες, μέλιττα· ἄοικα δὲ, πολλὰ τῶν ἐντόμων, καὶ τῶν τετρασκόων, *Aristot. Hist. An.* 1, 1. Ab οἰκητὴς.

οἰκητὸς, ὴ, όν, habitabilis; (2) habitatus. Ab οἰκέω.

οἰκήτωρ, ορος, ὁ, incola, colonus. Ab eod.

οἰκία, ας, ἡ, domus, ædes; (2) familia; οἰκίαι etiam domicilia avium, nîdi. Ab οἶκος.

οἰκιακὸς, ὴ, όν, domesticus. Ab οἰκία.

οἰκίδιον, ου, τὸ, domuncula, parva domus, ædicula, casa, gurgustium, turguriolum, cellula; aviarium, locus, ubi animalia aluntur, *Dim.* ab οἶκος, seu οἰκίον.

οἰκίδιος, ία, ιον, domesticus, privatus.

οἰκίζω, fut. ίσω, ædifico, struo, condo; (2) in ædibus seu sede colloco; (3) loco, colloco; (4) coloniam in locum mitto; pass. οἰκίζομαι; ὠκίσαι, 3. sing. perf. collocatus est; part. ὠκισμένη πόλις, condita urbs, dicitur et de ipsis incolis seu colonis, apud *Thuc.* nonnunquam et pro οἰκεῖν, apud *eund.* Οἰκίσατε μίαν πόλιν, *Arist. Av.* 173. Ὦ, κλεινοτάτην αἰθέρον οἰκίσας πόλιν, *ib.* 1282. Ab eod.

οἰκικὸς, ὴ, όν, domesticus. Ab eod.

οἰκίον, ου, τὸ, domicilium, pl. οἰκία, domicilia, sedes, nidi, *Dim.* ab eod.

οἰκίσαι, a. 1. inf. act. verbi οἰκίζω. Unde

οἴκισις, εως, ἡ, ædificatio; (2) deductio coloniæ.

οἰκίσκη, ης, ἡ, parva domus, domuncula, *Dim.* ab οἶκος. Unde

οἰκίσκος, ου, ὁ, parva domus; vilis domus; cellula; cubiculum; (2) aviarium, cors.

οἰκισμὸς, οῦ, ὁ, ædificatio; deductio coloniæ. Ab οἰκίζω.

οἰκισῶν, gen. plur. *Dor.* pro οἰκισῶν, ab οἰκιστὴς.

οἰκιστὴρ, ῆρος, ὁ, ædificator, conditor coloniæ, *R.* Ab οἰκίζω. Unde

οἰκιστὴς, οῦ, ὁ, idem, habitator, *Gl. V.*

οἰκιστήριον, τὸ, domicilium. A præc.

οἰκιστικῶς, *adv.* q. d. more eorum, qui urbem condunt, vel coloniam deducunt, *Poll.* sine expos. Ab οἰκιστὴς.

οἰκογενεῖς, acc. plur. pro οἰκογενέας, ab

οἰκογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, domi natus, vernaculus; verna, *Ph.* Τίκτουσι δὲ ἀλεκτορίδες οἰκογονεῖς τίνες δὶς τῆς ἡμέρας, *Aristot. Hist. An.* Ex οἶκος et γένομαι, nascor.

οἰκοδεσποίνα, ης, ἡ, hera, materfamilias, matrona, *Gl. V.*

οἰκοδεσποτέω, ῶ, f. ήσω, sum paterfamilias, familiam rego, rem administro familiarem. Uxores etiam οἰκοδεσποτεῖν dicuntur, quasi dominæ esse domicilii, 1 *Tim.* 5, 14. *item* planetæ, qu. domini cælestis regionis, *Ern.* Ab

οἰκοδεσπότης, ου, ὁ, paterfamilias, herus. Apud *Genethliacos*, genituræ dominus, quem præsidem domicilii vocant. Hinc

οἰκοδεσποτικὸς, ὴ, όν, ad heros seu patres familias pertinens; (2) homini frugi conveniens.

οἰκοδομέω, ῶ, f. ήσω, ædifico, domum struo; οἰκοδομήσασθαι, aor. 1. med. ædificare; ᾠκοδομημένος, perfect. pass. ædificatus; structus. Νεὼς ἡμᾶς οἰκοδομεῖν δεῖ λιθίνους αὐτούς, *Arist. Av.* 620. Οἰκίας οἰκοδομέσιν κυκλὰς καὶ μεγάλας, *Plat.* Ab οἰκοδόμος.

οἰκοδομὴ, ῆς, ἡ, ædificatio, ædificium, structura. Ab eod.

οἰκοδόμημα, ατος, τὸ, ædificium. Ab οἰκοδομέω. Unde

οἰκοδόμησις, εως, ἡ, ædificatio, structura.

οἰκοδομητικὸς, ὴ, όν, ad ædificationem pertinens; structorius, ædificatorius; ἡ οἰκοδομητικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars ædificandi domos, architectonica. Ab eod.

οἰκοδομητὸς, ὴ, όν, ædificatus, exstructus; (2) ædificabilis, qui ædificari potest, *Suic.*

οἰκοδομία, ας, ἡ, ædificatio, ædium structura; (2) structura. Ab οἰκοδόμος.

οἰκοδομικὸς, ὴ, όν, ad ædificatorem pertinens; (2) struendarum ædium peritus. Hinc ἡ οἰκοδομικὴ, sc. τέχνη, architectonica. Ab eod.

οἰκοδομικῶς, *adv.* architectonice.

οἰκοδόμος, ου, ὁ, ædificator. Ex δέμω.

οἰκόθεν, *adv.* domo; (2) ex se, ex suopte ingenio, sua sponte; de suis. Ab οἶκος.

οἰκόθι, *adv.* domi. Ab eod.

οἴκοι, *adv.* idem et ab eod. οἱ οἴκοι, domestici.

οἰκομανία, ας, ἡ, insanum ædificandi studium. Ex οἶκος et μαίνομαι.

οἰκόνδε, *adv.* domum. Ex οἶκος et δέ.

οἰκονέμων, *Tragicis* ὁ οἰκονόμος, *Steph.*

οἰκονομέω, ῶ, f. ήσω, rem familiarem administro, res domesticas dispenso; (2) administro; rego, guberno; dispenso, dispono, constituo; (3) *eleganter*, utor ad aliquid efficiendum, confero; item, de spe, bene sustineo spem, respondeo bene spei, *Ern.* Ὁ νόμος πάντα οἰκονομεῖ τὰ κατὰ τὴν πολιτείαν, *Arist.*

οἰκονομητικὸς, ὴ, όν, œconomiæ peritus. A præc.

οἰκονομία, ας, ἡ, dispensatio rei familiaris, rei domesticæ administratio; (2) administratio, distributio, dispensatio, dispositio, ut scripti; (3) vita privata. In *Scr. Eccles.* ratio Dei qua in *V.* et *N. T.* usus est in religione hominibus tradenda.

οἰκονομιάρχης, ὁ, dispensator, gubernator, *V. L.*

οἰκονομικὸς, ὴ, όν, pertinens ad dispensatorem rei familiaris; (2) dispensandæ et tuendæ rei familiaris peritus; (3) rei familiari serio intentus. Hinc ἡ οἰκονομικὴ, ῆς, scil. ἐπιστήμη, scientia rei familiaris dispensandæ, œconomica. Ab οἰκονόμος.

οἰκονομικῶς, *adv.* more dispensatorum.

οἰκονόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, œconomus; dispensator rei familiaris; administrator domus; (2) administrator, dispensator, villicus, dicitur etiam de magistratuum genere, apud *Jos.*

οἰκόπεδον, ου, τὸ, area domus; solum domus destructæ; area domus ædificandæ.

οἰκοποιέω, domum struo, ædifico. Ab

οἰκοποιὸς, ὸν, ὁ καὶ ἡ, proprie domus fabricator, ædificator; at *Sophocli*, domi factus, domi paratus. Ex οἶκος et ποιέω.

οἰκοπορεῖα, ων, τὰ, vasa domestica, *Suid. Eust.* Ex οἶκος et πόρος.

οἰκορὸς, ὁ καὶ ἡ, domesticus, *Pind.*

ΟΙ^ΚΟΣ, ου, ὁ, domus; (2) bona seu facultates; (unde apud *Jos.* accipiunt pro regno, tetrarchia; sed potest esse reditus Lysaniæ, *Ern.*) οἶκοι πλανητῶν, domicilia, sedes ac regiones planetarum; οἶκοι, cellæ in balneis.

οἰκοσιτία, ας, ἡ, quum quis domi victitat, q. d. domicœnium. Ab

οἰκόσιτος, ὴ, ὸν καὶ ἡ, domi suæ cibum capiens, suis sumptibus vivens, propriis facultatibus vitam sustinens, qui domi patris adhuc alitur. Miles qui sine stipendiis militat, *Plut.* in *Crasso.* Νυμφίος οἰκόσιτος—Οὐδὲν δεόμενος τροιζὸς, *Menand.* apud *Athen.* 6, 12, p. 247.

οἰκοσκοπικὸν, genus vaticinii, cum ex iis, quæ in ædibus contingunt, auguramur, ut si felis aut serpens in tecto conspiciatur. Ex οἶκος et σκοπὸς.

οἰκοτραφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, domi nutritus; verna; vernaculus alumnus, *Ph.* Ex οἶκος et τρέφω.

οἰκοτρίβιαιον, ου, τὸ, scil. παιδίον, puer ex verna natus. Ex

οἰκοτρίβης, ου, ὁ, verna, *Hesych.* vide οἰκότριψ.

οἰκοτριβικὸς, ὴ, όν, vernalis, *Gl. V.* vernilis. A seq.

οἰκοτρίβων, ου, ὁ, domi tyrannus, acerbus.

οἰκουμένη, ης, ἡ, sc. γῆ, vide οἰκέω.

οἰκουμενικὸς, ὴ, όν, ad orbem terrarum pertinens; (2) ex universo terrarum orbe collectus, vel conveniens. Ab οἰκουμένη.

οἰκουρέω, domum custodio, domi me contineo; (2) domi desideo, latito. Οἰκουρῶν ἐν ἄστει, *Plut.* Ab οἰκουρὸς. Hinc

οἰκούρημα, ατος, τὸ, quod domum custodit, seu domi manet; (2) mulier domum custodiens; (3) domus custodia. Εἰ τὰνδον οἰκουρήματ' οἱ λελειμένοι φθείρουσιν, *Eur. Orest.* 918.

οἰκουρία, ας, ἡ, domus custodia; (2) desidia, qua quis domi latitat, nec publica negotia suscipit. Ab οἰκουρὸς.

οἰκουρίαν, gen. plur. *Dorice*, pro οἰκουρίων, ab οἰκουρὸς.

οἰκουρικὸς, ὴ, όν, domi manere solitus; domesticus. Ab οἰκουρὸς.

οἰκούριον, ου, τὸ, præmium, quod datur domum custodienti, et rem familiarem administranti, dum quis abest; οἰκούρια, crepundia, quæ matres infantibus domo relinquunt. Ab eod.

οἰκουρεκάθεδρος, ον, domi custodiæ insidens, *Tzetz.*

οἰκουρὸς, ὸν, ὁ καὶ ἡ, domus custos; (2) rem familiarem provide curans et administrans; (3) domi sedens, et negotia publica subterfugiens; (4) domesticus. Ex οἶκος et ὄρος. *custos.*

οἰκοφθορέω, ῶ, f. ήσω, domum seu familiam pessundo, rem familiarem dilapido.

οἰκοφθορία, ας, ἡ, familiæ eversio, rei familiaris dilapidatio. Ab

οἰκοφθόρος, ὸν, ὁ καὶ ἡ, rem familiarem dilapidans, domuum pernicies, *Ph.* domi corruptor. Ex οἶκος et φθείρω.

οἰκοφυλακέω, ῶ, f. ήσω, domum custodio.

οἰκοφυλάκιον, ου, τὸ, præmium pro custodia domus. Ab

οἰκοφύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, custos domus.

οἰκτείρας, aor. 1. part. act. verbi οἰκτείρω.

οἰκτείρημα, ατος, τὸ, misericordia, miseratio. Ab οἰκτείρω.

οἰκτείρησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

οἰκτειρήσει, 3. sing. fut. 1. ind. act. verbi οἰκτείρω pro

οἰκτείρω, miseror, commiseror; aor. 1. ᾠκτειρα, a f. 1. οἰκτερῶ; sed invenitur et f. 1. οἰκτιερήσω; imp. aor. 1. οἰκτειρον, miserere; part. οἰκτείρας, misertus, miseratus; οἰκτείρομαι, sum miserabilis. Οἰκτειρε δ', ὦ ναξ, παίδα τὸν σὸν, *Soph. Aj.* 510. Σὺ δ' εἴ τις, ἥτις τὰμὰ ᾠκτειρας πάθος; *Arist. Thesm.* 1067. Ἐγὼ μὲν οἰκτίρω σε συμφορᾶς κακῶν, *Eur. Iph. in Au.* 1364. Ab οἶκτος.

οἰκτεῖς, 2. sing. fut. 1. ind. act. *Att.* pro οἰκτίσεις, ab

οἰκτίζω, et οἰκτίζομαι, miseresco, miserationem excito, lamentor. Οἰκτίζειν τινές τινος, *Aristot.*

οἰκτικὸς, ὴ, όν, miserabilis, ad miserationem aptus. Ab οἶκτος.

οἰκτιμμὸς, οῦ, ὁ, miseratio, misericordia. Ab οἰκτίρω.

οἰκτίμων, ονος, ὁ, misericors. Ab eod.

οἰκτισμὸς, ὁ, misericordia. Ab οἰκτίζω.

οἰκτισμὸς, οῦ, ὁ, oratio ad commovendam misericordiam composita. Ab eod.

οἰκτιστος, ίστη, ίστον, valde miserabilis, maxime miserandus. Hinc οἰκτιστα, *adv.* admodum miserabiliter. Ab eod.

οἰκτίστως, *adv.* admodum miserabiliter.

ΟΙ^ΚΤΟΣ, ου, ὁ, misericordia, commiseratio; (2) ejulatus; οἶκτοι apud *Oratores* excitationes misericordiæ.

οἰκτρὲ, *adv.* pro οἰκτρῶς, *Hom.*
οἰκτρίζεσθαι, ἐλεεῖσθαι, *Hes.* q. d. miserationem experiri, misericordiam sentire.
οἰκτρογελέω, miserabiliter gemo, *Hes.*
οἰκτρογενὴς, ὁ, ἡ, idem quod οἰκτιπόης. A γόος.
οἰκτροκέλευθος, ον, misere vians, *Man.*
οἰκτρολογία, ας, ἡ, vide οἰκτισμός. Ex οἰκτρὸς et λέγω.
οἰκτρομέλαθρος, ον, lugens in ædibus, *Man.*
οἰκτρὸν, miserabiliter, *Eur. Sup.* 104.
οἰκτρὸς, ρὰ, ρὸν, miserandus, miserabilis, miseratione dignus; miser; οἰκτρὸν, *adv.* miserabiliter. Ab οἶκτος.
οἰκτροχοέω, miserabilia verba fundo. Ἰκετεύουσί θ' ὑποκύπτοντες, τὴν φωνὴν οἰκτροχοοῦντες, *Arist. Vesp.* 553. A χέω.
οἰκτρῶς, *adv.* miserabiliter. Ab οἰκτρός.
οἰκως, ὸς, οἰκότως, *Ion. Herod.* pro εἰκότως.
οἰκωφελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, domui seu familiæ utilis. Ex οἶκος et ὠφελέω. Hinc
οἰκωφελία, ας, ἡ, frugalitas toti familiæ utilitatem adferens.
οἰκωφελῶς, *adv.* cum utilitate totius familiæ.
οἶμα, ατος, τὸ, impetus in aliquem. Οἶμα λέοντος ἔχων, *Il.* 16, 752. Pro οἴμημα, ab οἰμάω.
οἶμαι, arbitror, reor, puto, credo, aor. 1. ᾠήθην, putavi; part. οἰηθεὶς, ratus, *Ph.* Οἶμαι γάρ, οἶμαι, ἐὺν Θεῷ δ' εἰρῆσθαι, ταύτης ἀπαλλάξειν σε τῆς ὀρθαλμίας, spero, *Arist. Plut.* 114.
οἰμάω, impetum in aliquem facio, irruo; ut hinc sit οἰμησεν, a. 1. irruit, impetum fecit, sine augm. Ῥηϊδίως οἴμησε μετὰ τρήρωνα πέλειαν, *Il.* 22, 140. Ἔκταφε οἰμήσε, *ib.* 311. Ab
ΟΙ ΜΗ, ης, ἡ, via, semita; (2) iter; (3) cantilena.
οἴμημα, τὸ, impetus, qui in aliquem detur, *Hes.*
οἶμοι, heu mihi; (2) o! ex οἴ, et μοι, pro ἐμοί.
οἶμος, ου, ὁ, vel ἡ, semita; (2) virga; (3) versus, *Suid.* (4) circulus, tibia vel radius rotæ, *Suid.* Ab οἴμη.
οἰμωγὴ, ῆς, ἡ, ploratus, ejulatus, lamentatio, *Gl. V.* ululatus. Ab οἰμώζω.
οἰμωγμὰ, ατος, τὸ, idem et ab eod.
οἰμώζω, fut. ξω, et ξομαι, ploro, ejulo, lamentor, ululo; (2) defleo, deploro, ejulatu et lamentis prosequor; οἰμωζε, vale, *Gl. V.* Νῦν νὰε οἰμῶξαι πάρα, Ὀρέστα, τὴν σὴν ξυμφοράν, *Soph. El.* 790. Τέτεωμένης δ' ἰδύσα παιρίης σφαγὰς, ὤμωξεν, *Eur. Ph.* 1441. Ab οἴμοι.
οἰμωκτὸς, seu οἰμωκτὴ, adv. cum ploratu et ejulatu. Ab οἰμώζω.
οἰμωκτὸς, ὴ, ὸν, deplorandus, lamentabilis, lacrimabilis. Ab eod.
οἰμώξας, aor. 1. part. act. verbi οἰμώζω.
οἰμωχθέντος, gen. sing. aor. 1. part. pass.
οἰναγωγὸς, ὸ, ὁ καὶ ἡ, vinum vehens, vehendo vino aptus. Ex οἶνος et ἄγω.
οἰναδοβήρεας, ᾱ, ὁ, qui capit columbas, quæ οἰνάδες vocantur, *Suic.* Ex οἰνὰς et βήρεα.
οἰνάνθη, ης, ἡ, flos vitis, uva germinans, uva oriens; (2) vitis, *Eur. Phœn.* 236. (3) flos labruscæ; (4) œnanthe herba; (5) avis quædam, de qua *Arstot. Hist. An.* 9, 49. Ex οἶνος et ἄνθος, *flos.* Hinc
οἰνάνθινος, ίνη, ινον, ex œnanthe factus, œnanthinus, *Ph.* οἰνάνθινον, pampineum.
οἰνανθὶς, ίδος, ἡ, flos vitis, uva oriens.
οἰνάρεος, έα, εον, pampineus, pampinaceus; (2) sarmentitius. Ab οἰνάρειον.
οἰναρίζω, ἴ. ἴσω, pampino, pampinos decerpo. Οὐ γὰε εἶον τ' ἐσὶ παντὸς οἰναρίζειν τήμερον, *Arist. Pace*, 1156. Ab οἰνάρεον.
οἰνάρειον, ᾱ, τὸ, villum, *Dim.* ab οἶνος. Unde
οἰνάρεὶς, ίδος, ἡ, palmes, pampinus vitis.
οἰναρεον, ᾱ, τὸ, pampinus, vitis folium.
οἰνάρεος, ᾱ, ὁ, uvedo, Gaza, apud *Theophr.*
οἰνὰς, άδος, ἡ, locus vitibus consitus, vinea, *Hes.* (2) vino abundans; (3) avis quædam, columba silvestris; vinago, *Gl. V.* Ἔϛι δὲ τὸ μέγεθος ἡ οἰνὰς μείζων μὲν περιϛερᾶς, ἐλάττων δὲ φαῦδος, *Aristot. Hist. An.* 8, 5. Ab οἶνος.
οἰναχθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vino gravatus, ebrius. Ex οἶνος et ἄχθος, *pondus.*
οἰνέλαιον, ᾱ, τὸ, vinum oleo mixtum.
οἰνεραϛὴς, ὑ, ὁ, vinolentus.
οἰνεύομαι, vinum poto, seu bibo; ex *Eroliano.* Ab οἶνος.
οἰνεὼν, ῶνος, ὁ, cella vinaria, *Gl. V.* vinetum, *Gl. Vet.* Ab οἶνος.
οἰνίεων, gen. plur. *Ion.* pro οἰνῶν, ab οἴνη.
οἶνη, ης, ἡ, vitis; οἶναϲ, *Ionice* vocant τὰϲ κύβουϲ, tesseras. Ab eod.
οἰνηγία, ας, ἡ, vini importatio. Ex οἴνη et ἄγω.
οἰνηδὸς, ρὰ, ρὸν, vinosus, vinaceus, vinum redolens, vinarius. Ab οἶνος.
οἰνήευσις, εως, ἡ, vasculum, quo vinum hauritur. Ex οἶνος et ἀεύω, *haurio.*
οἰνιὰς, άδος, ἡ, vide οἰνὰς.
οἰνίζω, fut. ἴσω, vinosum saporem refero; (2) vinum redoleo; (3) vinum emo, quod potius οἰνίζεσθαι dicitur. Ἔνθεν ἄε' οἰνίζοντο κωμηκομιόωντες Ἀχαιοὶ, *Il.* 7, 472. Οἶνον δὲ μελίχρονα οἰνίζεσθε, *ib.* 8, 506. Ab οἶνος. Unde
οἰνικὸς, ὴ, ὸν, vinarius, ut μέτρον οἰνικόν. Ab eod.
οἰνινεος, ίνη, ινον, vineus, e vino factus.
οἰνίσκος, ᾱ, ὁ, villum, *Dim.* ab eod.
οἰνισήια, ων, τα, sacrificium, quo ephebi comam posituri vinum libabant Herculi, vel alii cuidam Deo. Ab eod.
οἰνισηίαι, ας, ἡ, poculum capax vino repletum. Ab eod.
οἰνοβαεῖαν, vino gravis, *Hom. Od.* 10, 555.
οἰνοβαεῦω, ῶ, vino gravis sum. Ab
οἰνοβαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vino gravis, ebrius; temulentus, vinolentus, *Gl. Vet. Il.* 1, 225. Ex οἶνος et βάεος.
οἰνοβεεχὴς, ὲς, vino madidus, *Ep.*
οἰνοβοὼς, ὼτος, ὁ καὶ ἡ, qui cum vino comedit. Ex οἶνος et βοῴσκω, *edo.*
οἰνόγαλα, ακτος, τὸ, potus ex lacte et vino.
οἰνόγαεον, ᾱ, τὸ, garum vino mixtum.
οἰνογευσέω, ῶ, fut. ήσω, vinum gusto, poto. Ex γεύω.
οἰνοδόκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vinum capiens; *Epitheton* poculi. Ex οἶνος et δέχομαι.
οἰνοδότας, *Dor.* pro οἰνοδότης, ᾱ, ὁ, vini dator, Bacchi *Epith.*
οἰνοδοτὶεια, ἡ, vini datrix, *Cyr.*
οἰνοδυνάϛης, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vino potens, vinolentus.
οἰνόεις, όεσσα, όεν, vinosus. Ab οἶνος.
οἰνοηθέω, ῶ, f. ήσω, vinum percolo. Hinc
οἰνοηθητὴς, ᾶ, ὁ, qui vinum colat.
οἰνοθήρας, ᾱ, ὁ, q. d. vini venator, plantæ nomen. Ex οἶνος et θήρα.
οἰνοθηρὶς, ίδος, ἡ, herbæ nomen.
οἰνοκάχλη, ης, ἡ, vinosa, quasi vino scatens. Ex οἶνος et καχλάζω, *scaturio.*
οἰνόλητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vino obrutus, ebrius. Ex λαμβάνω.
οἰνολογέω, ῶ, fut. ήσω, de vino loquor. Ex λέγω.
οἰνομανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, insano vini amore captus. Ex οἶνος et μαίνομαι.
οἰνόμελι, ιτος, τὸ, vinum mulsum, mulsum, vinum melle conditum, *Ph.* mulsum.
οἰνομήτωρ, ορος, ἡ, vini mater, vitis.
οἰνοπα, *nigrum*, acc. sing. ab οἰνοψ.
οἰνοπέδιον, ης, ἡ, campus vini ferax, vinea, in *Epigr.* Ex οἶνος et πέδον.
οἰνόπεδον, ᾱ, τὸ, idem.
οἰνοπέδιος, gen. sing. *Ion.* pro οἰνοπέδου. Ab οἰνόπεδος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vini ferax. Ex iisd.
οἰνοπέταντος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, in quo vinum maturuit; ut οἰνοπέταντοι βότευες, uvæ maturæ. Ex οἶνος et πεπαίνομαι.
οἰνοπίπτης, ὁ, qui circumcirca vagis oculis vestigat quod potet, *Steph.*
οἰνοπλάνητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qu. a vino errans, temulentus.
οἰνοπλησὶης, έος, ὁ καὶ ἡ, vino plenus, vini ferax. Ex οἶνος et πλῆθος.
οἰνοπλὴξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, vino percussus, ebrius; (2) ebriosus. Ex οἶνος et πλήσσω.
οἰνοποιέω, ῶ, f. ήσω, vinum facio Ab οἰνοποιὸς.
οἰνοποιία, ας, ἡ, vini confectio. Ab eod.
οἰνοποιὸς, ὸ, ὁ καὶ ἡ, qui vinum conficit, vini auctor. Ex οἶνος et ποιέω.
οἰνοποσία, ας, ἡ, vini potio. Ex πόσις.
οἰνοποτάζω, vinum bibo, vino me ingurgito. Πῶ τοι ἀτειλαὶ Τὰϲ Τρώων βαϲιλεύϲιν ὑπίσχω οἰνοποτάζων; *Il.* 20, 84.
οἰνοποτέω, ῶ, f. ήσω, vinum poto, seu vinum bibo; vino me ingurgito. Ab
οἰνοποτὴς, ῆρος, ὁ, vini potor, *Od.* 8, 456.
οἰνοπότης, ᾱ, ὁ, vini potor. Hinc
οἰνοπότις, ίδος, ἡ, vini potatrix, bibacula.
οἰνόπτης, ᾱ, ὁ, vini inspector; οἰνόπται, magistratus quidam Athenis. Vide *Athen.* lib. 10. et *Poll.* Ex οἶνος et ὄπτομαι.
οἰνοπωλέω, ῶ, f. ήσω, vinum vendo, *Aristot.* Ab οἰνοπώλης, ᾱ, ὁ, vini venditor, *Gl. V.* vinarius. Hinc
οἰνοπώλιον, ᾱ, τὸ, taberna vinaria.
ΟΙΝΟΣ, ᾱ, ὁ, vinum.
οἰνόσπονδος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, in quo vinum libatur. Ex οἶνος et σπένδομαι.
οἰνοσσόος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vinum servans.
οἰνότευκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vino factus, a vino exortus.
οἰνοτρότος ον, vinifer, *Lyc.*
οἰνοτρόφος, ὁ καὶ ἡ, vinum gignens. A τρέφω.
οἰνύνται, ντ, ἡ, placenta ex melle et vino confecta. Quasi ab οἰνόεσσα, vinosa, ab οἶνος.
οἰνοφαγία, ας, ἡ, q. d. vini voratio, *Lav. Ver. Hist.* Ex οἶνος et φαγεῖν.
οἰνοφλὴξ, έος, ὁ καὶ ἡ, proclivis ad vini potum, vinosus, *Hes.* πάφοινος. A φέρομαι.
οἰνοφλυγέω, ῶ, f. ήσω, vinosus sum, inebrior.
οἰνοφλυγία, ας, ἡ, vinolentia, ebrietas.
οἰνόφλυκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ebrius, temulentus. Ab
οἰνόφλυξ, υγος, ὁ καὶ ἡ, qui vino bullit; vinosus, *Ph.* temulentus. Ex φλύω.
οἰνοφορεῖον, ᾱ, τὸ, vinarium, *Gl. Vet.* Ex φέρω.
οἰνοφορέω, ῶ, f. ήσω, vinum fero.
οἰνοφόριον, ᾱ, τὸ, diota, *Ph.* amphora vinaria. Ab
οἰνοφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vinum ferens, vel vino ferendo aptus; ut οἰνοφόρος κύλιξ. Apud *Latinos* etiam œnophorus pro vase vinario, *Gl. V.* οἰνοφόρον, vinarium. Ex φέρω.
οἰνοφύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, vini custos.
οἰνόφυτον, ᾱ, τὸ, locus, ubi vinum provenit, vitibus consitus, *Diod. Sic.* lib. 11. cap. 24. Ex οἶνος et φύομαι.
οἰνοχεύω, f. εὐσω, vinum infundo, sum pincerna. Διῒ οἰνοχεύειν, *Il.* 20, 234. Ab οἰνοχόος.
οἰνοχοείαι, ας, ἡ, vini fusio, munus pincernæ. Ab οἰνοχοέω.
οἰνοχοέω, ῶ, f. ήσω, idem, ἐωνοχόει, 3. sing. imperf. apud *Hom. Il.* 4, 3. pro οἰνοχόει; οἰνοχοῶμαι, vinum mihi infunditur. Τῷ τίνειν δ' ἐθέλοντι παρασπαδὸν οἰνοχοείτω, *Theog.* 473. Ab οἰνοχόος.
οἰνοχόη, ης, ἡ, vas, ex quo vinum in pocula infunditur, trulla. Ab eod.
οἰνοχόημα, ατος, τὸ, quod a pincerna infunditur. Ab οἰνοχοέω.
οἰνοχόος, ᾱ, ὁ, qui vinum infundit, pincerna, *Gl. V.* pocillator. Ex χέω.
οἰνοχρὼς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ, vinum colore referens. Ex οἶνος et χρόα.
οἰνόχυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui vinum infusum est. Ex οἶνος et χύω, *fundo.*
οἰνοψ, οπος, ὁ, qui vinei coloris est; rubicundus, purpureus; niger. Ὀρόων ἐπὶ οἰνοπα πόντον, *Il.* 1, 350. Ex οἶνος et ὤψις.
οἰνόω, ῶ, fut. ώσω, vinum facio, in vinum converto; (2) inebrio, pass. οἰνέομαι, in vinum mutor, aor. 1. part. οἰνωθεὶς, in vinum mutatus; (2) inebrior, a. 1. part. οἰνωθεὶς, inebriatus; pert. sine augmento, οἰνωμένος, potus, *Gloss. Vet.* temulentus, *Ph.* Μήπως οἰνωθέντες, ἐριν στήσαντες ἐν ὑμῖν, Ἀλλήλῃς τρώσητε, *Odyss.* 16, 292. Ab οἶνος.
οἰνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, vinosus, vinaceus, vinum redolens. Ab eod. Unde
οἰνὼν, ῶνος, ὁ, cella vinaria, *Philox.*
οἰνωτὸς, ὴ, ὸ καὶ ἡ, vel οἰνωτὸς, ὴ, ὸν, qui uvas nigricantes colore refert, qui vinei coloris est. Ex οἶνος et ὤψ.
οἰνωσις, εως, ἡ, ebrietas. Ab οἰνόω.
οἰνωτὸς, ὴ, ὸν, vinosus, vinarius, *Plut.* οἰνωτὸν, ex vino confectum. Ab eod.
οἰνωτρος, ᾱ, ὁ, palus vel pedamentum vitis, *Hes.* Ab οἶνος.
οἰξαναν, acc. sing. a. 1. part. act. f. g. ab οἴγω.
οἰόβατος, ὁ, solivagus, in solitariis locis vagans, *Epith.* Panis. A βαίνω.
οἰόβιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui solitariam vitam agit.
οἰοβότας, *Dor.* pro οἰοβότης, ᾱ, ὁ, seorsum ab aliis pascens; solitarius, in solitudine vivens. Ex οἷος et βάσκω, *pasco.* Unde
οἰόβοτος, ὸ καὶ ἡ, ovibus pascendis aptus.
οἰοβὸλος, ὁ, idem quod οἰοβότης.
οἰόγαμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui unas contraxit nuptias, unam habens uxorem, vel unum maritum.
οἰόζωνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui est sine comitatu;

(2) latro. Εἰ δ' ἄνδρ' ἕν' οἰόζωνον αὐδήσει, *Soph. Œd Tyr.* 845. Ex οἷος et ζώνη.

οἰόθεν, *adv.* ab una tantum parte; seorsim. Ab οἷος.

οἰόθι, *adv.* solum. Ab eod.

οἰόκερως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, unicornis, *Suic.* Ex οἷος et κέρας, *cornu.*

οἰόμαι, et **οἶμαι**, opinor, puto, arbitror, reor; autumo, *Ph.* imperf. ᾠμην, rebar; a. 1. ᾠήθην, credidi, existimavi, *Gl. V.* apud *Poët.* per *Dialysin* ὄϊομαι, unde ὀϊσάμενος, a. 1. part. med. ratus, suspicatus, pass. ὀϊσθείς, suspicatus. Οἰόμενοι βλάπτειν τι, *Plato.*

οἷον, *adv.* qualiter; ceu, utpote, ut puta, tamquam, *Ph.* quasi, servi caussa, exempli gratia. Ab οἷος.

οἰοναγεῖ, tamquam, *Ph.* quasi, ac si.

οἰονεί, veluti, quasi, tamquam. Ab οἷον.

οἰονόμος, ου, ὁ, solus pascens. Ex νέμω.

οἰοπέδη, ης, ἡ, compes, pedica.

οἰοπέδιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, uno indutus calceo.

οἰοπόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, lanam ovillam habens.

οἰοπολέω, ῶ, solitarius sum, in solitudine versor; (2) oves pasco, vide seq. Ποῖ οἰοπολεῖς, ξανθὲν χαίταν στίων; *Eur. Cyc.* 74.

οἰοπόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, opilio; (2) solitarius, in deserto vivens; (3) deserta habitans, *Apoll.* Ex οἷς, vel οἷος et πολέω.

ΟΙ'ΟΣ, οἵη, οἷον, solus.

ΟΙ'ΟΣ, οἷα, οἷον, qualis; (2) promptus, paratus, expeditus; qui potest; *item* qui cupit, studet, affectat; οἷόν τε, possibile, *Gl. V.* Hinc οἷός τ' εἰμι, studeo, volo, paratus sum; οἷος ἦν αὐτὸς τὰν οἰκίαν ὑφαπτεῖν, *Plut.* in *Alcibiad.* cap. 17. Ἔστι δὲ τᾶτο τὸ πάθος, οἷον βλάψαι τὰς εὐφυεῖς πρὸς τὴν σύλληψιν, *Arist. Hist. An.* 10, 1. ἑ. c. tale ut lædat. Τῆς γυναικος ἀποβαλέσης τρίχαλκον, οἷος μεταφέρειν τὸ σκεῦη, κ. τ. λ. *Theophr. Char.* περὶ Μικρολόγ. οἷός τέ εἰμι, possum; ἐχ οἷόν τε, non convenit, ὐδὲν οἷον, cum infin. nil melius quam, οἷος δήποτε, quicumque, qualiscumque, οἷα, οἷά γε, οἷα δή, utpote, quippe; οἷα, quemadmodum, sic, ita.

οἷος, *ovis*, gen. sing. ab οἷς, *ovis.*

οἷος, ovillus; ὄϊα δορὰ, pellis ovilla. Ab οἷς.

οἰοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, oves devorans, *Hes.* Ex οἷς et φαγεῖν.

οἰόφρων, ον, solitarius. A φρήν.

οἰοχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, tunicam ex lana vel pelle ovina habens; (2) tunicam unicam habens, *Hes.* Ex οἷς, vel οἷος et χιτών.

οἰόω, ῶ, f. ώσω, desolo, destruo, viduo, aor. 1. pass. οἰώθη, sine augmento, ap. *Hom.* οἰωθήναι, inf. destitui. Τρώων οἰώθη, *Il.* 6, 1. *Od.* 11, 401. Ab οἷος, *solus.*

οἴττωτον, τὸ, ovillum fimum, *Poll.*

ΟΙ'Σ, οἰός, vel οἷς, οἶος, vel οἰ ις, οἴϊδος, ἡ, ovis, vel ὁ, aries; acc. οἶν, et οἷν.

οἵσατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ὤσατο, ab οἰομαι.

οἶσε, *fer*, 2. singul. præs. imper. act. verbi φέρω, factum ex f. v. οἴω, pro φέρω.

οἴσεσθαι, fut. 1. inf. med. v. οἴω, pro φέρω.

οἰσεῖμες, 1. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* et *Æol.* pro οἴσομεν.

οἶσῃ, 2. sing. fut. 1. ind. med. *Att. Ion.* et *Dor.* pro οἴσεσαι.

οἶσθα, 2. sing. perf. ind. med. per *Sync.* pro οἶδασθα, quod *Æol.* dicitur pro οἶδας, ab εἶδω.

οἴσθείς, aor. 1. part. pass. verbi οἴομαι.

οἴσιμα, τὸ, elatio, *Gaz.*

οἰσόκαρπον, ου, τὸ, fructus seu granum viminis. Ex οἶσος et καρπός.

οἴσομαι, fut. 1. ind. med. verbi οἴω.

οἰσόμεσθα, 1. pl. fut. 1. ind. med. *Dor.* pro οἰσόμεθα.

ΟΙ'ΣΟΝ, ου, τὸ, funis nauticus, retinaculum; (2) funis.

οἶσος, ου, vel **οἶσος**, ου, ὁ, frutex quidam, vimen, salix, *Eust.* Alias οἰσύα.

οἴσυσιν, 3. plur. f. 1. ind. act. cum ν.

οἰσοφάγος, ου, ὁ, œsophagus, stomachus, gula. Ex οἴσω ab οἴω, et φαγεῖν.

οἰσοπάτη, ης, ἡ, sordes ovium, sordes lanarum, *Hes. Suid.*

οἰσάη, ης, ἡ, idem.

οἰσπώτη, ης, ἡ, sordes ovium.

οἰσσάμενον, acc. sing. a. 1. part. med. *Poët.* pro οἰσάμενον, ab οἴομαι.

οἴσεον, ferendum est. Ab οἴσω, *feram.*

οἰστευμα, ατος, τὸ, sagitta, jaculum; (2) sagitta emissa. Ab οἰστεύω.

οἰστευτὴς, ῆος, ὁ, sagittarius. Ab eod.

οἰστευτὴς, ῦ, ὁ, idem et ab eod. *Rob.*

οἰστεύω, sagitta peto, sagitta ferio, sagittam emitto, sagitto. Ἀλλ' ἄγ' οἰστευσον Μενελάϊ κυδαλίμοιο, *Il.* 4, 100. Ὅν τις οἰστεύσας ἕδολεν, *ib.* 196. Ab οἰστός.

οἰστοβόλος, ὁ, jaculator, *Ep.* Ex οἰστὸς et βάλλω.

οἰστοδέγμων, ὁ καὶ ἡ, *Epith.* pharetræ. A δέχομαι.

οἰστοδοκη, ης, ἡ, pharetra. Ex iisd.

οἰστοθήκη, ης, ἡ, idem.

οἰστοκόμος, ου, ὁ, sagittas curans. Ex κομέω.

οἰστὸς, ὴ, ὸν, qui ferri potest, tolerabilis, *Gl. V.* οἰστὸν, ferendum. Ab οἴσω.

οἰστὸς, ῦ, ὁ, sagitta, jaculum, *Gl. V.* missile. Ab eod.

οἰστῶχος, ου, ὁ καὶ ἡ, sagittas continens, sagittas in se habens. *Epith.* pharetræ; seu *subst.* pro ipsa. Ab ἔχω.

οἰσφάω, ῶ, fut. ήσω, œstro seu asilo agitor; part. a. 1. οἰσφήσας, furens, furibundus, œstro incitatus. Ab οἶσρος.

οἰσφέω, ῶ, f. ήσω, œstro agito, stimulo, pass. οἰσφεῦμαι, œstro agitor; οἰσφηθεὶς, aor. 1. particip. œstro percitus, furore agitatus. Ἐκ δὲ Θαλάσσας Οἰσφεῖ, prosilit, *Theoc.* 6, 48. Ὅτιν Θρασσία Θυρὰς οἰσφήσῃ κύων πρὸς λέπτρα, *Lyc.* 612. Ab eod.

οἰσφηδὸν, *adv.* more eorum, qui œstro agitantur, *Rob.* Ab eod.

οἰσφηλάτης, ου, gen. sing. a. 1. part. pass. verbi οἰσφέω.

οἰσφηλάτος, ου, ὁ καὶ ἡ, œstro agitatus, œstrosus, *Suic.* Ex iisd.

οἰσφημα, ατος, τὸ, œstrum, stimulus, quo quis velut œstro agitatur. Ab οἰσφέω. Unde

οἰσφησις, εως, ἡ, stimulatio; plur. οἰσφήσεις, insani mulierum amores.

οἰσφοβολέω, ῶ, f. ήσω, œstro exagito, stimulo. Ex οἶσρος et βάλλω.

οἰσφοδίνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ab œstro ictus in gyrum agitur et rotatur, *Æsch. Pr.* 591. (2) vehementer a ventis agitatus. Γίνεται ἐξ ἐμπίδων ὁ οἶσρος, *Aristot. Hist. An.* 1, 1. Ex οἶσρος et δινέω.

οἰσφοδόνητος, et **οἰσφόδονος**, ον, idem. A δονέω.

οἰσφομανὴς, ὲς, idem quod οἰσφοπλὴξ, *Sibyl.*

οἰσφομανία, ας, ἡ, asilus, furor, *Ph.*

οἰσφοπλὴξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, œstro ictus, furore percitus, qui œstro vel furore agitatur, *Gl. V.* furiosus, *Æsch. Pr. V.* 702. Ex πλήσσω.

ΟΙ'ΣΤΡΟΣ, ου, ὁ, œstrus, *Ph.* tabanus, asilus; (2) furor, insania; (3) irritatio, stimulus cupiditatis. Βοηλάτην μύωπα, κινητήριον. Οἶστρον καλοῦσιν αὐτὸν οἱ Νείλε παῖδες, *Æschyl. Suppl.* 313.

οἰστροφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, œstrum seu stimulum ferens; ad Venerem et lasciviam incitans. Ex φέρω.

οἰστρόω, ῶ, fut. ώσω, œstro stimulo; instigo, *Suid.* Ab οἶστρος.

οἰστρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, œstro agitatus, furiosus. Ab eod.

ΟΙ'ΣΥ'Α, ας, ἡ, salix; vimen, *Ph.* Hinc οἰσύϊνος, ίνη, ινον, salignus, vimineus.

οἰσυνεπλόκος, ου, ὁ, qui salices vel vimina contexit. Ex οἰσύα et πλέκω, *necto.*

οἰσυνεργὸς, ὴ, ὸν, qui vasa et instrumenta e salice vel vimine contexit. Ex ἔργον.

οἰσύτινον, τὸ, sordida ovium lana, *Hes.* Ab

οἰσύτη, ης, ἡ, ovium sordes, fimus. Ab οἷς. Hinc

οἰσυτηρὸς, ρὰ, ρὸν, sordes ovinas redolens.

οἰσυτὶς, ίδος, ἡ, idem quod οἰσύτη.

οἴσυτος, ου, ὁ, idem, *Gl. V.*

οἰσυτῶδης, ες, idem, *Gl. V.* Hinc ἴειαι οἰσυτῶδεντα, lanæ sordidæ, *Suic.* Ab eod.

οἰσυτώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem quod οἰσυτηρός.

οἰσὺς, ύος, ἡ, vimen, *Gl. V.*

οἴσω, f. 1. ind. act. verbi φέω, pro φέρω.

οἶτος, ου, ὁ, ærumna, calamitas, exitium; infelix fatum; interitus, mors. Ab οἴ-

οἰφάω, ῶ, f. άσω, idem quod

ΟΙ'ΦΕΩ, ῶ, f. ήσω, coeo. Hinc

οἰφόλης, ου, ὁ, pronus in Venerem, libidinosus, *Eust.*

οἰφόλις, ιδος, ἡ, libidinosa, *Hes.*

οἴφων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, libidinosus, *Hes.*

οἴφω, et **οἰφόομαι**, idem quod **οἰφίαω**, *Eust.*

οἰφωλὸς, libidinosus, *Sch. Theoc.*

οἰχέοντι, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro **οἰ-χέασι**, ab **οἰχέω**.

οἰχέσθαι, **abiré**, præs. inf. med. verbi **οἴχομαι**.

οἴχνυνται, 3. plur. plusq. ind. pass. *Ion.* pro **ᾠχνηνται**.

οἰχνήσεται, **abibit**. 3. sing. fut. 1. ind. med.

οἰχθεῖσα, **aperta**, nom. sing. aor. 1. part. pass. f. g. verbi **οἴγω**.

οἰχνιστειν, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* et cum ν pro **ᾤχνει**, ab **οἰχνέω**.

οἰχνεῦσιν, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* et cum ν **ἴχνεσι**. pro **οἰχνῦσι**.

οἰχνέω, ῶ, abeo, prodeo, discedo, proficiscor; **οἰχνεσκον**, imperf. *Ion.* exibant, prodibant. Ab **οἴχομαι**.

οἰχοίατο, 3. plur. præs. opt. med. *Ion.* pro **οἴχοντο**, ab

ΟΙ'ΧΟΜΑΙ, fut. **οἰχήσομαι**, p. **ᾤχημαι**, abeo, discedo, proficiscor; decedo; pereo; dissipor, ut pecunia; invenitur et p. **ὄχαμαι**, unde **ὀχωκυῖαι**, part. fœm. profectæ, apud *Herodot.* **οἰχώκεες** abierat; apud *eund.* **οἴχωκα**, perii, *Soph. Aj.* 911. Τέκνον ἥδιστον, οἴχῃ μοι, καὶ τέθνηκας, καὶ πρὸ ὥρας ἀνηκέστως, μόνον ἐμοὶ ἔτι τὸν ἄβλιον καταλιὼν, *Lucian.* de *Luct.* p. 432. Οἰχεσθαι κήρυξ πρὸς τὰς βρύσας, ad, *Arist. Av.* 1274. Αὐτὴ ἡμὶν οἴχεται, *id. Plut.* 618. Ἀλλ' ἢ χ' ὕτος οἴχεται Ϝανὼν, *Soph. Phil.* 413.

οἴχωκει, 3. sing. perf. ind. act. *Ion.* et *Att.* pro **ᾤχηκε**, ob **οἴχομαι** pro **οἰχέω**.

οἰχώκεες, **iverat**, 3. sing. plusq. ind. act. *Ion.* et *Att.* pro **ᾠχήκει**.

οἴω et **οἴω**, puto, existimo. Ἀλλά μιν οἴω Φείξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμονος Ἀλκείδαο, *Hes. Scut.* 111.

οἴων, **ovium**, gen. plur. ab **οἶς**, *ovis.*

οἰωνίζομαι, f. ίσομαι, augurium capio, auspicium opera utor; auguror, ominor, auspicor, *Gl. Vet.* (2) ut malum omen aversor. Οἰωνιζάμενος τὸ σύμπτωμα, *Aristot.* Ab **οἰωνός**.

οἰωνικὸς, ὴ, ὸν, auguralis. Hinc ἡ **οἰωνικὴ**, scil. **ἐπιστήμη**, ars divinandi seu augurandi, augurum disciplina. Ab eod.

οἰωνισάμην, aor. 1. ind. med. verbi **οἰωνίζομαι**.

οἰώνισμα, ατος, τὸ, augurium, auspicium; omen. Ab **οἰωνίζομαι**.

οἰωνισμὸς, ῦ, ὁ, auspicium, *Philox.* Ὁ πταρμὸς διὰ μιᾶς γίνεται, πνεύματος ἀθρόᾳ ἐξόδῳ, σημεῖον οἰωνιστικὸν καὶ ἱερὸν μόνον τῶν πνευμάτων, *Aristot. Hist. An.* 1, 11. Ab eod.

οἰωνιστήριον, ου, τὸ, unde augurium capimus; (2) signum, quale est omen; (3) locus, in quo augures augurium capiunt, auguraculum. Ab eod.

οἰωνιστὴς, ῆ, ὁ, augur, auspex; *Il.* 2, 858. Ab eod. Hinc

οἰωνιστικὸς, ὴ, ὸν, ad augurem seu augurium pertinens; auspicalis, *Ph.*

οἰωνόβοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ab avibus comestus, quem alites depasti sunt. Ex **οἰωνὸς** et **βόσκω**, *pasco.*

οἰωνοβίστης, ου, ὁ, ex avium gustu, seu pastu augurans. Ex **οἰωνὸς** et **πίθημι**.

οἰωνοβρόος, avium voce editus; **γόος**, *Æsch. Ag.* 56. cantus lugubris avium. Ἀ θρόα.

οἰωνοκτόνος, ὁ καὶ ἡ, avibus exitialis. Ἀ κτείνω.

οἰωνομαντεία, ας, ἡ, vaticinatio, seu vaticinium ex auspiciis, augurium.

οἰωνομαντικὸς, ὴ, ὸν, ad auguria pertinens. Hinc ἡ **οἰωνομαντικὴ**, ῆς, sc. **ἐπιστήμη**, ars sive scientia augurandi. Ab

οἰωνόμαντις, εως, ὁ, vel ἡ, augur.

οἰωνόμικτος, ου, aliquid ex avium natura habens, h. e. alatus, ut pegasus.

οἰωνοσκόπησις, εως, ἡ, aruspicium, *Gl. Vet.* auspicium; quasi ab **οἰωνοσκοπέω**.

οἰωνοσκοπία, ας, ἡ, oscinium, *Gl. V.* auspicium. A seq.

οἰωνοσκόπος, ου, ὁ, qui circa aves versatur; augur, auspex, *Gl. Vet. Il.* 1, 69. Ex **σκοπέω**.

ΟΙ'ΩΝΟΣ, ου, ὁ, avis, volucris; ales, *Gl. V.* (2) augurium, auspicium; omen, *Philox.*

οἰωνοσκοπεῖον, ου, τὸ, auguraculum, locus,

ubi augures auguria capiunt. Ab οἰωνοσκότος.

οἰωνοσκοτέω, auguror, auspicor, *Gloss. Vet.* οἰωνοσκοπέω, augurium ago. Ab eod. Hinc

οἰωνοσκόπημα, τό, auspicium, augurium.

οἰωνοσκοπητικός, ή, όν, auguralis.

οἰωνοσκοπία, ας, ή, auspicium, augurium.

οἰωνοσκοπικός, ή, όν, auguralis, auspicalis.

οἰωνοσκόπιον, ου, τό, auspicium, *Ph.* Ab

οἰωνοσκόπος, ου, ὁ, auspex, augur, *Ph.* qui ex avium potissimum carnivorarum volatu et pastu vaticinatur. Ex οἰωνὸς et σκοτός.

οἴως, *adv.* quemadmodum, quomodo. Ab οἷος.

οἰωτὸς χιτών, tunica lanea, *Hes.* Ab ὄϊς.

ὀκείλαντες, nom. pl. aor. 1. part. act. verbi ὀκέλλω, appello, applico navem, aor. 1. ἄκειλα, appuli, applicui, inf. ὀκεῖλαι, appellere, applicuisse. Δεινὸς γὰρ κλύδων ὤκειλε ναῦν πρὸς γῆν, *Eur. Iph.* in *Tau.* 1384. A κέλλω, quod idem notat.

ὄκκα, *Dorice* pro ὅτε, quum, quando. Ab ὅτε.

ὀκλαδίαι, ας, ή, genuum flexio seu curvatura, *Suid.* Ab ὀκλάζω.

ὀκλαδίας, ου, ὁ, qui genua flectit, et ea incurvans subsidit; (2) sella, quæ plicari potest. Ab eod.

ὀκλαδιάω, ῶ, genibus flexis subsido. Ab ὀκλαδίας.

ὀκλαδόν, genu flexo. Ab

ὈΚΛΑΖΩ, f. άσω, in genua procumbo, genibus flexis subsido; *Metaph.* labasco, succumbo, deficio. Εἰς γόνυ ὀκλάσας, *Heliod.* Ὁ δὲ ἀνεμος τῆς ὀργαν φορᾶς ὤκλασε, *id.*

ὀκλάζ, *adv.* flexo genu, curvatis genibus, *Apoll. Rhod.* lib. 3, 1307.

ὄκλασις, εως, ή, genuum flexus. Ab ὀκλάζω.

ὄκλασμα, ατος, τό, idem; (2) saltationis genus. Ab eod.

ὀκλας-ὶ, genibus flexis, *Suid.* Ab eod.

ὀκναλέος, piger. Ab ὄκνος.

ὀκναλέως, *adv.* segniter, pigre.

ὀκνέω, piger sum. Ab ὀκνέω.

ὀκνέω, ῶ, ἤσω, piget me; (2) vereor, non audeo, dubito; timeo, metuo. Ὀκνῶ εἰπεῖν, *Luc.* ἐνομάσαι, *Dem.* γράφειν, *Aristot.* Ab ὄκνος.

ὀκνηρία, ας, ή, pigritia. Ab ὀκνηρός.

ὀκνηρός, ᾱ, όν, piger, segnis, ignavus; (2) timidus, meticulosus; (3) cujus aliquem piget. Ab ὄκνος, seu ὀκνέω.

ὀκνηρῶς, *adv.* pigre, segniter.

ὀκνητόν, cunctandum, reformidandum.

ὀκνία, ας, ή, pigritia, *Poll.* Ab

ὈΚΝΟΣ, ου, ὁ, pigritia, ignavia, segnities; (2) metus adeundi laboris; (3) metus, timor; (4) species ardeæ admodum pigræ. Ὀδ' ἀσ-ερίας, ὁ ἐπισκαλέμενος ὄκνος [non ὄνος] μυθολογεῖται μὲν γενέσθαι ἐκ δύλων τὸ ἀρχαῖον, ἔσι δὲ κατὰ τὴν ἑτωνυμίαν τύτων ἀργότατος, *Arist. Hist. An.* 9, 18.

ὀκνόφιλος, ν, ὁ καὶ ἡ, pigritiam amans.

ὀκνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, piger, segnis, timidus; ignavus. Ab ὄκνος.

ὀκόθεν, *Ion.* pro ὁτόθεν, unde.

ὀκοῖα, *Dor.* pro ὁτοῖα, *qualia.*

ὀκοῖος, η, ον, *Ion.* pro ὁτοῖος, qualis.

ὀκόσος, η, ον, *Ion.* pro ὁτόσος, quantus.

ὁκότε, *Ion.* pro ὁπότε, quando.

ὄκυ, *Ion.* pro ὅτυ, ubi.

ὀκριάομαι, ῶμαι, exasperor; ὀκριόωντο, 3. pl. imperf. apud *Hom.* exasperabantur, *Odyss.* 18, 33. Κηκεασμοῖσιν ὠκριωμένοι, *Lyc.* 545. Ab ὄκρις.

ὈΚΡΙΒΑΣ, αντος, ὁ, pulpitum, instrumentum pictorum; (2) suggestus, ex quo oratores verba faciunt; (3) pegma, in quo fictores imagines formant; (4) fulcrum lignei theatri; (5) asinus; (6) aries silvestris; (7) scala, qua utimur ad conscendenda loca prærupta.

ὀκριοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, prominentias longiores habens. Ex ὄκρις et εἶδος.

ὀκριόεις, όεσσα, όεν, idem; (2) asper, *Il.* 4, 518.

ὄκρις, ιος, ἡ, summum cacumen, *Æschyl. Pr.* 990. Ab ἄκρις.

ὀκρυόεις, εσσα, εν, frigidus, algidus; (2) horridus, horribilis, aversandus, *Il.* 6, 344.

ὀκτάζλωμος, ὁ καὶ ἡ, qui octo buccellarum est. Ex ὀκτὼ et βλωμὸς, *buccella.*

ὀκτάεδρος, ν, ὁ καὶ ἡ, qui octo sessuum seu angulorum est. Ex ἕδρα.

ὀκτατηρὶς, ίδος, ἡ, octennium. Ex ἔτος. Unde

ὀκταίτης, εος, ὁ, octennis.

ὀκταέτις, ίδος, ἡ, fœm. præc.

ὀκταήμερος, ν, ὁ καὶ ἡ, qui octo dierum est; (2) qui octavæ diei est. Ex ὀκτὼ et ἡμέρα.

ὀκτάκις, *adv.* octies. Ab ὀκτώ.

ὀκταχιλιόμυριοι, octoginta millia.

ὀκταχιλίχιλοι ἀσπὶς, apud *Herodot.* pro ὀκταχιλίχιλοι ἀσπιδοφόροι, octo millia scutatorum.

ὀκταχιλίχιλοι, ίαι, ια, octies mille.

ὀκτάκνημος, ν, ὁ καὶ ἡ, octo radios habens, *Il.* 5, 723. Ex ὀκτὼ et κνήμη.

ὀκτακόσιοι, ίαι, ια, octingenti. Ab ὀκτώ.

ὀκτακότυλος, ον, octo cotylas habens, capiens. A κοτύλη.

ὀκτάκωλος, ον, octo cola habens. Vox *Gramm.* A κῶλον.

ὀκτάμετρος, ὁ καὶ ἡ, octo versibus constans.

ὀκταμηνιαῖος, αία, αῖον, octavum mensem agens, octavo mense natus. Ab

ὀκτάμηνος, ν, ὁ καὶ ἡ, qui octo mensium est. Ex ὀκτὼ et μὴν, *mensis.*

ὀκτάπηχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, qui octo cubitorum est.

ὀκταπλάσιος, ία, ιον, octuplus, octuplicatus. Ab ὀκτώ.

ὀκταπλασίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem et ab eod.

ὀκτάπλεθρος, ον, octo jugera habens.

ὀκταπλῆν, octuplum, *Gl. V.* Ab eod.

ὀκτατόδης, ν, ὁ, octipes, octo pedes habens. Ex ὀκτὼ et πούς.

ὀκτάτους, οδος, ὁ καὶ ἡ, idem; *Gl. V.* multipes, polypus. Ὀκτάτοδες, apud Scythas dicti sunt, qui duos boves et unum currum possiderent; *Lucian.* Ex iisdem.

ὀκτάῤῥιζος, ν, ὁ καὶ ἡ, octo radices habens. Ex ῥίζα.

ὀκτάῤῥυμος, vel ὀκτάῤῥυμος, ν, ὁ καὶ ἡ, octojugis, octo temones habens.

ὀκτάσημος, octo tempora habens, ὀκτάχρονος, de numeris et pedibus in prosodia. A σῆμα, vide τρίσημος.

ὀκταστάδιος, ν, ὁ καὶ ἡ, seu ὀκτωστάδιος, octo stadia, i. e. milliare continens.

ὀκτάστυλος, ν, ὁ καὶ ἡ, octo columnas habens.

ὀκτάτονος, ν, ὁ καὶ ἡ, in octo tendens, seu tentus; octuplex, *Epith.* cirrorum, *Epigr.* Ex ὀκτὼ et τείνω.

ὀκτήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, octo remorum ordines habens. Ex ὀκτὼ et ἐρέσσω.

ὈΚΤΩ, οἱ, αἱ, τὰ, octo; ὁ ὀκτὼ ἀριθμὸς, numerus octonarius.

ὀκτωδάκτυλος, ν, ὁ καὶ ἡ, vel ὀκταδάκτυλος, octo digitos habens.

ὀκτωκαιδέκαι, οἱ, αἱ, τὰ, duodeviginti.

ὀκτωκαιδεκάδραχμος, ν, ὁ καὶ ἡ, duodeviginti drachmas valens. A δραχμὴ.

ὀκτωκαιδεκαέτης, εος, ὁ, octodecim annos natus. Ex ἔτος.

ὀκτωκαιδεκάπηχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, octodecim cubitorum.

ὀκτωκαιδεκακαισίων, ονος, duodeviginplex.

ὀκτωκαιδέκατος, άτη, ατον, decimus octavus.

ὀκτωκαιδεκέτης, εος, ὁ, octodecim annos natus. Ex ἔτος.

ὀκτωκαιδεκέτις, ίδος, ἡ, fœm. præc.

ὀκτώμυνος, ν, ὁ καὶ ἡ, qui octo mensium est. Ex ὀκτὼ et μὴν.

ὀκτώπηχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, qui octo cubitorum est.

ὀκτώπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, octipes.

ὀκτώῤᾳβδος, ν, ὁ καὶ ἡ, octo virgas vel octo baculos habens, *Suic.*

ὀκχέω, ῶ, fut. ήσω, subeo, sustineo; (2) exhaurio, exantlo; ὀκχέομαι, οῦμαι, sustineor ab aliquo, vel ei insideo; ὀκχήσασθαι, aor. 1. med. insidere, vel insedisse, *Suid.* Ab ὄκχος. Unde

ὀκχὴ, ῆς, ἡ, fulcrum, sustentaculum; baculus, cui innitimur, *Hes. Suid.*

ὄκχος, ου, ὁ, vehiculum, currus. Ab ὄχος.

ὀκωκύω, remitto, intermitto.

ὀκωκὴ, ἡ, remissio, intermissio, *E. M.* ab

ὄκωκα, perf. antiq. ab ἔχω.

ὅκως, ὡτ, postquam; *Ion.* pro ὅπως

ὁλαὶ, αἱ, idem quod ἁλαὶ, hordeum, *Hes.*

ὁλάεργυρος, ν, ὁ καὶ ἡ, totus argenteus, e solido argento.

ὀλβήσις, εσσα, εν, idem quod ὄβλισις, *Man.*

ὀλβιάζω, beo, beatum prædico, judico, *Lex. Vulg.* Ab ὄλβιος.

ὀλβίζω, f. ίσω, idem. Μηδὲν ὀλβίζειν, πρὶν ἂν τέρμα τοῦ βίυ τελέσῃ, *Soph. Œd. Tyr.* ult. Τὴν τε Θανύσαν κἀμὲ ὀλβίζων, *Eur. Alc.* 908. Ab ὄλβος.

ὀλβιογάσηρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, ventre beatus, qui bene curato ventre se beatum putat.

ὀλβιοδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, fortunatus, felix.

ὀλβιόδωρος, ν, ὁ καὶ ἡ, felicitatem adferens, beatum reddens. Ex δῶρον.

ὀλβιοδώτης, vel potius ὀλβιοδότης, ν, ὁ, felicitatis dator, auctor; vide ὀλβοδότης. A δίδωμι.

ὀλβιοεργὸς, fœm. præc.

ὀλβιοεργός, ὄν, ὁ καὶ ἡ, beatæ vitæ effector, beatum et felicem efficiens. Ex ἔργον.

ὀλβιόκοσμος, ν, ὁ καὶ ἡ, mundum beatum efficiens.

ὀλβιόμοιρος, ν, ὁ καὶ ἡ, cui beata portio est. *Epith.* terræ, *Suic.* Ex μοῖρα.

ὄλβιος, ν, ὁ καὶ ἡ, beatus, felix, fortunatus, *Gl. V.* dives, locuples. Ab ὄλβος.

ὀλβιόφρονος, ὁ καὶ ἡ, bona servans et custodiens.

ὀλβιόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, opulentus; (2) felix. Ex φρήν.

ὀλβιόχειρος, ον, felices, salutares manus habens, felix.

ὀλβιόσος, η, ον, felix, *Dion.* Ab ὄλβος.

ὀλβίως, *adv.* feliciter, *Soph.*

ὀλβοδότειρα, ας, ἡ, divitiarum datrix; effectrix beatæ vitæ. Ab

ὀλβοδότης, ητος, divitiarum dator, *Steph.*

ὀλβοδότης, ὁ καὶ ἡ, divitiarum dator.

ὀλβοδότις, fœm. præc.

ὀλβομέλαθρος, ον, felix in ædibus, *Man.*

ὀλβονομέω, ῶ, ἤσω, feliciter rego, *Man.*

ὈΛΒΟΣ, ου, ὁ, beatitudo, felicitas; (2) fortunæ, opes, divitiæ, opulentia.

ὀλβοφόρος, ν, ὁ καὶ ἡ, divitias seu beatitudinem adferens. Ex φέρω.

ὀλείσκον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ὄλεσον, ab ὀλέω.

ὀλέθριος, ν, ὁ καὶ ἡ, exitialis, lethalis, perniciosus. Λαοβρὸς ὀλεθρίοισιν ἐν κύμασι, *Eur. Or.* 344. Ab ὄλεθρος.

ὀλεθρίως, *adv.* perniciose, cum sua pernicie.

ὀλεθροποιὸς, ν, ὁ καὶ ἡ, perniciem adferens, exitiosus, perniciosus, *Suic.* Ex ποιέω.

ὄλεθρος, ν, ὁ, pernicies, perditio, exitium, strages, mors; (2) homo perniciosus et exitialis. Ab ὄλλυμι, *perdo.*

ὀλέϊται, 3. sing. f. 2. ind. med. v. ὄλλυμι.

ὀλέκεν, 3. sing. imperf. indic. act. *Ion.* et cum ν, pro ὤλεκεν, ab ὀλέκω.

ὀλέκρανον, ν, τὸ, caput cubiti, *i. e.* eminens et protuberans cubiti pars: alias ὠλέκρανον. Ex ὠλένη, *cubitus*, et κάρηνον.

ὀλέκω, perdo, exitium adfero, perimo; ἀλέκομαι, intereo; ὀλέκοντο, 3. plur. imperf. moriebantur. Πεζοὶ μὲν πεζῶς ὀλεκον, *Il.* 11, 150. Ὀλέκοντο δὲ λαοὶ, *ib.* 1, 10. Ὀλέκοντ' αἰ Νηυσὶν ἔτι γλαφυρῇσιν, *ib.* 16, 17. Ab ὀλέω.

ὀλεῳδὴν, graveolens vel nigrum, ab ὄλος, quod est atramentum sepiæ, *Gal.* apud *Hipp.*

ὀλέσειε, 3. sing. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro ὀλέσαι, ab ὄλλυμι pro ὀλέω.

ὀλεσήνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, viros perdens, hominibus perniciem adferens. Ex ὄλλυμι et ἀνήρ.

ὀλέσῃς, 2. sing. aor. 1. conj. act. verbi ὀλλυμι pro ὀλέω.

ὀλέσθαι, a. 2. inf. med. verbi ὄλλυμι.

ὀλεσίβωλος, ν, ὁ καὶ ἡ, glebas perdens, agris nocens. Ex ὄλλυμι et βῶλος.

ὀλεσίθηρος, ν, ὁ καὶ ἡ, feris perniciem adferens, perimens feras. Ex ὀλλύω et θήρ.

ὀλεσίμβροτος, ον, hominibus noxius.

ὀλεσίπτολις, ή, perdens urbes, *Tyrph.*

ὀλεσιτύφανος, *Poët.* ὀλεσοτύφανος, ν, ὁ καὶ ἡ, tyrannis perniciem afferens, tyrannos occidens, *Suic.* Ex ὄλλυμι et τύφαννος.

ὀλέσκω, perdo, *Suid.* ὀλέσκει, ὀλοθρεύει.

ὀλέσσει, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* et *Poët.* pro ὤλεσε.

ὀλέσσῃ, 3. sing. aor. 1. ejusd. in conj. act. *Poët.* pro ὀλέσῃ.

ὀλέσσω, fut. 1. ind. act. *Poët.* pro ὀλέσω.

ὀλέτειρα, ας, ἡ, perditrix, *Ph.* interfectrix. Ab ὀλετὴρ.

ὀλετὴρ, ῆρος, ὁ, interfector, qui perdit. Ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κιχείω Ἕκτορα, *Il.* 18, 114. Ab ὄλλυμι.

ὀλέω, perdo, interimo; ut hinc sit imperf. *Ion.* ὀλέεσκε, perdebat, *Il.* 19, 135. Hinc et f. ὀλέσω, *item* verba ὀλέκω, ὀλέσκω, et ὄλλυμι.

ὄλησι, 2. sing. aor. 2. conj. med. *Ion.* pro ὄλῃσαι, ab ὄλλυμι.

ὀλιγαιμίη, ας, ἡ, sanguinis paucitas, inopia. Ab

ὀλίγαιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui sanguinis inopia laborat, cui parum est sanguinis. Ex ὀλίγος et αἷμα.

ὀλιγάκις, *adv.* raro, non crebro, non ita sæpe. Ab ὀλίγος.

ὀλιγάμπελος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, paucas vites habens, *Suic.* Ex ὀλίγος et ἄμπελος.

ὀλιγανδρέω, ῶ, virorum paucitate laboro; ὀλιγανδρεῶν, ὀλιγανδρέουσα, ὀλιγανδρεῦν, paucitate virorum laborans. Ex ὀλίγος et ἀνήρ.

ὀλιγανδρίη, ας, ἡ, virorum paucitas et penuria. Ex iisd.

ὀλιγανθρωπίη, ας, ἡ, raritas et penuria hominum. Ab

ὀλιγάνθρωπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non frequens hominibus, *Rob.*

ὀλιγαρτίσιος, ας, ἡ, prandium præparcum et paucis cibis constans. Ex ἄριστον.

ὀλιγάρκεια, ἡ, animus paucis contentus. Ab

ὀλιγαρκὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, paucis contentus, frugalis; τὸ ὀλιγαρκὲς, frugalitas. Ex ὀλίγος et ἀρκέω, *sufficio.*

ὀλιγαρκίη, ας, ἡ, idem quod ὀλιγάρκεια.

ὀλιγαρτία, ας, ἡ, penuria panis, *Suid.* Ex ὀλίγος et ἄρτος.

ὀλιγαρχέω, ῶ, unde ὀλιγαρχοῦντες, pauci dominatum obtinentes; ὀλιγαρχεῖσθαι, dominatu paucorum regi; πόλεις ὀλιγαρχέμεναι, civitates paucorum dominatui subditæ. Ex ὀλίγος et ἀρχή.

ὀλιγαρχίη, ας, ἡ, paucorum dominatus, *Gl. Vet.* paucorum principatus, paucorum dominatio, paucorum imperium; *item* studium, affectatio oligarchiæ. Ex iisdem.

ὀλιγαρχικὸς, ἡ, ὀν, ad paucorum dominatum pertinens; paucarum dominatui sive oligarchiæ favens. Ab iisd.

ὀλιγαύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, paucos habens sulcos; paucos agros, *Suid.*

ὀλιγαχόθεν, ex paucis locis. Ab ὀλίγος.

ὀλιγαχῦ, *adv.* paucis in locis. Ab eod.

ὀλιγήμερος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui est paucorum dierum, *Suic.* Ex ὀλίγος et ἡμέρα.

ὀλιγηπελέω, parum valeo, infirmus sum, *Hom.* ὀλιγηπελέων, viribus defectus, *Il.* 15, 24. et ὀλιγηπελέουσα, viribus defecta, *Odyss.* 19, 356. Ex ὀλίγος et πέλω. Unde

ὀλιγηπελὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, animi deficiens, viribus destitutus, infirmus, debilis.

ὀλιγηπελίη, ης, ἡ, *Poët.* et *Ion.* pro ὀλιγοπελία, ας, ἡ, virium defectus, imbecillitas.

ὀλιγηρὸς, ὲς, exiguus, *Nic.*

ὀλιγήριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, habens parvum sepulchrum, *Suic.* Ex ὀλίγος et ἠρίον.

ὀλιγηρόσιν, ης, ἡ, *Ion.* pro ὀλιγηροσίᾳ, tenue arvum, *Suid.* Ex ὀλίγος et ἄρουσις.

ὀλιγίστατος, paucissimus, minimus. Ab ὀλίγιστος, η, ον, idem. Ab ὀλίγος.

ὀλιγίστως, *adv.* paucissimo numero, paucissime.

ὀλιγόβιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non diu vivens.

ὀλιγόβουλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui parum consilio pollet; (2) non admodum prudens. Ex βουλή.

ὀλιγογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, negligens, *Hes.* Ex ὀλίγος et γνώμη.

ὀλιγογένατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, paucis geniculis nodatus. Ex ὀλίγος et γόνυ, *genu.*

ὀλιγόγονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, paucos generans, infœcundus; τὰ δὲ γαμψώνυχα πάντα, ὀλιγόγονα ἐστιν. ἔξω τῆς κεγχρίδος, *Aristot. Hist. An.* 6, 1. Ex ὀλίγος et γόνος, *fœtus.*

ὀλιγοδάπανος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui exigui sumptus est; parcus et frugi, frugalis, *Suic.* Ex ὀλίγος et δαπάνη.

ὀλιγοδεὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, qui paucis eget, paucis contentus. Ex ὀλίγος et δέομαι.

ὀλιγοδείη, et ὀλιγοδέεια, ας, ἡ, paucorum rerum indigentia, *Suid.* Ex iisd.

ὀλιγοδίαιτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, modico victu contentus. Ex ὀλίγος et δίαιτα.

ὀλιγόδουλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, paucos servos habens.

ὀλιγοδρανέω, ῶ, langueo, spiritum vix trahо. Ab

ὀλιγαδρανὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, faciendi facultate destitutus, infirmus, imbecillis. Ex ὀλίγος et δρᾶναι, *facio.* Hinc

ὀλιγοδρανίη, ας, ἡ, imbecillitas.

ὀλιγοδύναμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui exiguas vires habet, infirmus, imbecillis. Ex δύναμις.

ὀλιγοέλαιον, ῶ, fut. ὥσω, parum olei fero; parum olei fundo. Ex ὀλίγος et ἔλαιον.

ὀλιγοεργὴς, ὲς, imbecillus. Ab ἔργον.

ὀλιγόετης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui paucorum annorum est. Ex ὀλίγος et ἔτος. Hinc

ὀλιγοετίαι, ας, ἡ, paucitas annorum.

ὀλίγοζος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, paucos ramos habens.

ὀλιγόθερμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui modicus inest calor, parum caloris habens.

ὀλιγοθυμίαι, animo parvo sum. A Θυμός.

ὀλιγόθῡμος, ον, timidus, demissus animo.

ὀλιγίνοος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, paucas habens fibras seu venas, vel paucos etiam nervos, *Suic.* Ex ὀλίγος et ἶς, *fibra.*

ὀλιγοκάλαμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, paucos habens calamos.

ὀλιγόκαρπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, paucos fructus gignenes.

ὀλιγόκαυλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, paucos caules habens.

ὀλιγόκλαδος, ὁ καὶ ἡ, paucos ramos habens.

ὀλιγοκρατέομαι, οῦμαι, paucorum dominatui subjicior. Ex ὀλίγος et κρατέομαι.

ὀλιγομαθὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, qui pauca didicit, parum doctus. Ex μανθάνω.

ὀλιγομετρίαι, ας, ἡ, est vitium versûs, cum paucioribus, v. c. quatuor verbis constat; *opp.* πολυμετρία. A μέτρον.

ὀλιγόμισθος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui mercede exigua conductus parvum capit stipendium.

ὀλιγομοβία, ας, ἡ, pauciloquium. Ab

ὀλιγόμοθος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pauciloquus.

ὀλιγοναιδίαι, ας, ἡ, paucitas liberorum. Ab

ὀλιγόπαις, αιδος, ὁ καὶ ἡ, paucos habens liberos.

ὀλιγοπελέω, pro quo ὀλιγηπελέω, *Poët.*

ὀλιγοπελίαι, vide ὀλιγηπελίη.

ὀλιγόπιστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, exigua fide præditus, parum fidens seu credens; (2) incredulus. Ex ὀλίγος et πίστις.

ὀλιγοποιέω, ῶ, fut. ήσω, ad paucitatem redigo, minuo; a. 1. ὠλιγοποίησα.

ὀλιγοπόλιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, parum canus.

ὀλιγόποτος, ον, laborem fugiens, iners.

ὀλιγοποσίαι, ας, ἡ, parcus potus. Ex πόσις.

ὀλιγοποτίω, parum bibo. Ab

ὀλιγότοτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pauco potu contentus. 'Ολιγόποτά ἐσι ὅσα ἔχει τὸν συεύμονα σομφὸν, *Aristot. Hist. An.* 8, 4. Α πότον.

ὀλιγοπραγμοσύνη, ης, ἡ, paucarum rerum tractatio. Ab

ὀλιγοπράγμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, pauca habens negotia, *Suic.* Ex ὀλίγος et πρᾶγμα.

ὀλιγόπτερος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, paucas pennas habens. Ex πτερόν.

ὀλιγόπυρος, ὁ καὶ ἡ, parum tritici ferens.

ὀλιγόῤῥιζος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, paucas radices habens. Ex ῥίζα.

'ΟΛΙΓΟΣ, ίγη, ίγον, paucus; (2) parvus, exilis, tenuis. Hinc οἱ ὀλίγοι, ων, optimates, pauci illi penes quos imperium est; ὀλίγον, paulum, paululum, parum, modicum; *Ph.* ὀλίγον χρόνου, paulisper, *Gl. Vet.* ὀλίγῳ δεῖν, pæne, *Ph.* propemodum, ferme, *Gl. Vet.* δι ὀλίγου, ἐξ ὀλίγου, brevi temporis spatio, subito, ex propinquo; δι ὀλίγων, paucis, scil. verbis; κατ' ὀλίγον, παρ' ὀλίγον, sensim, paullatim; ἐν ὀλίγῳ, leviter, viliter. 'Ετ' ὀλίγῳ γὰρ ἄχετο, parum quidem abfuit, quin periret, *Arist. Lys.* 31.

ὀλιγόσαρκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, macilentus. A σάρξ.

ὀλιγοσθενὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, exiguis viribus præditus, *Suic.* Ex ὀλίγος et σθένος.

ὀλιγοσίτιοι, οι, pauperes, quasi ex exiguo penu victitantes, *Suid.*

ὀλιγοσιτέω, ῶ, fut. ήσω, pauco cibo utor, exiguo pastu sum contentus.

ὀλιγοσιτία, ας, ἡ, modicus cibus, parsimonia, frugalitas. Ab

ὀλιγόσιτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, modico cibo utens, modico cibo contentus.

ὀλιγόσπερμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ parum seminis fœrens; (2) parum seminis emittens. Ex ὀλίγος et σπέρμα.

ὀλιγοστιχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, paucos ordines seu versus continens. Ex ὀλίγος et στίχος.

ὀλιγοστὸς, ἡ, ὀν, unus e paucis, paucis comitatus, cum paucis. Ab ὀλίγος.

ὀλιγοσυλλαβίαι, ἡ, paucitas syllabarum.

ὀλιγοσύλλαβος, ον, paucis syllabis constans. A συλλαβή.

ὀλιγοσύνδετμος, ον, *Epith.* orationis paucis conjunctionibus utentis.

ὀλιγοτέκνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, paucos liberos habens. Ex ὀλίγος et τέκνον.

ὀλιγότης, ητος, ἡ, paucitas; (2) parvitas. Ab ὀλίγος.

ὀλιγοτιμίαι, ας, ἡ, contemptus; (2) dedecus. Ex ὀλίγος et τιμή.

ὀλιγοτοκέω, pacuos edo partus; (2) raro pario.

ὀλιγοτοκίαι, ας, ἡ, paucus seu rarus partus. Ab

ὀλιγοτόκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, raro et paucos pariens. 'Ολιγοτόκα ἐσι τὰ σελάχη, διὰ τὸ ζωοτοκεῖν· σώζεται δὲ μάλισα τοῦτα διὰ τὸ μέγεθος, *Aristot. Hist. An.* 6, 17. Ex ὀλίγος et τίκτω.

ὀλιγότριχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, raros habens pilos. Ex ὀλίγος et θρίξ.

ὀλιγότροφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pauco cibo contentus. Ex ὀλίγος et τρέφω.

ὀλιγούδρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, parum aquæ habens. parum aquosus; (2) pauca aqua contentus; ὀλιγουδρότατος, cui paucissima aqua sufficit. Ex ὀλίγος et ὕδωρ.

ὀλιγόϋλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, parum materiæ habens, *Suic.* Ex ὀλίγος et ὕλη.

ὀλιγοϋπνίαι, ἡ, parcus somnus. Ab

ὀλιγόϋπνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui exigui somni est.

ὀλιγοφαγίαι, ἡ, parcus cibus. Ab

ὀλιγοφάγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inedax, *Gl. V.*

ὀλιγοφιλίαι, ας, ἡ, amicorum paucitas. Ex ὀλίγος et φίλος.

ὀλιγόφορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ut ὀλιγόφορος οἶνος, vinum, quod paucam aquam fert, aquosum, tenue, dilutum. Ex ὀλίγος et φέρω.

ὀλιγόφρων, ὁ καὶ ἡ, pusillanimis. Ex φρήν.

ὀλιγόφυλλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pauca habens folia. Ex ὀλίγος et φύλλον.

ὀλιγοχέω, ῶ, parum refundo, exiguo cum fœnore refundo. Ab

ὀλιγόχοος, *contr.* ὀλιγόχους, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, parum refundens, parum fructificans; comp. ὀλιγοχώτερος, minus fundens, minus ferax. Ex ὀλίγος et χέω, *fundo.*

ὀλιγοχορδία, ας, ἡ, paucitas fidium s. chordarum. Ex ὀλίγος et χορδή.

ὀλιγοχρεμπιαίαι, ας, ἡ, paucitas pecuniæ, paupertas, *Suic.* Ex ὀλίγος et χρήματα.

ὀλιγοχρόνιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, exiguo temporis spatio durans, *Gl. Vet.* temporalis, *Lucian.* Ex ὀλίγος et χρόνος.

ὀλιγόχρονος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

ὀλιγοψυχέω, ῶ, fut. ήσω, sum animo pusillo.

ὀλιγοψυχίαι, ἡ, pusillanimitas, *Gl. V.*

ὀλιγόψῡχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pusillanimis, *Gl. V.* Ex ὀλίγος et ψυχή.

ὀλιγῴω, ῶ, ad paucos redigo, imminuo; ὀλιγόομαι, ῶμαι, ad paucos redigor, imminuor; aor. 1. ὀλιγώθην. Ab ὀλίγος.

ὀλιγωρέω, ῶ, f. ήσω, parvam curam habeo, nego; contemno, supersedeo, *Gl. Vet.* 'Ολιγωρεῖν τῶν καθηκόντων· τῶν φίλων, *Xen.* Ab ὀλίγωρος. Hinc

ὀλιγώρησις, εως, ἡ, negligentia, incuria, neglectus, contemptus.

ὀλιγωρίαι, ας, ἡ, negligentia, incuria; contemptus, neglectus. Ab

ὀλίγωρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui aliquid parum curat, negligens, incuriosus. Ex ὀλίγος et ὤρα.

ὀλιγώρως, *adv.* neghgenter, contemptim.

ὀλιζότερος, minor; quasi ab ὀλίζος pro ὀλίγος.

ὀλιζόω, ῶ, minorem reddo, minuo, *Hes.* ubi ὀλιζῶται, μειώται, ὀλιγῶται. Ab eod.

ὀλίζων, ονος, ὁ καὶ ἡ, parvus; (2) minor. Ab ὀλίγος.

ὀλικὸς, ἡ, ὀν, totus, universalis. Ab ὅλος.

ὀλικῶς, *adv.* plane, universe, omnino.

"ΟΛΙΣΒΟΣ, ᾱ, ὁ, penis coriaceus. Οὐκ εἶδον ἐὸ' ὅλισβον ἐκπωδάκτυλον, ὃς ἦν ἄν ἡμῖν σκυτίνη 'πικουρίαι, *Arist. Lysistr.* 110.

ὀλισθαίνω, labor, lapso, labefio, *Gloss. Vet.* 'Απ' ὀρθαλμοῖο βολάων "Ελκος ὀλισθαίνει, *Mus.* 1, 95. Ab ὀλισθος.

ὀλισθέω, ῶ, f. ήσω, idem et ab eod. 'Εκ δέ οἱ ἦπαρ ὀλισθεν, excidit, *Il.* 20, 470. "Ολισθε δέων, *ib.* 23, 774.

ὀλισθήεις, ήεσσα, ῆεν, lubricus. Ab eod.

ὀλίσθημα, ατος, τὸ, lapsus, casus, *Gl. Vet.* lapsio. Ab ὀλισθέω.

ὀλισθηρὸς, gen. sing. f. g. *Ion.* pro ὀλισθηρᾶς, ab

ὀλισθηρὸς, ρὰ, ρὸν, ad labendum proclivis; (2) lubricus, *Gl. V.* (3) proclivis ad aliquid. Ab ὀλισθος.

ὀλισθηρῶς, *adv.* lubrice.

ὀλισθήσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro ὀλισθήσας, ab ὀλισθέω.

ὀλίσθησις, εως, ἡ, idem quod ὀλίσθημα.

ὀλισθητικός, ἡ, όν, lubricandi vim habens, lubricans. Ab ὀλισθέω.

ὀλισθογνωμοσύνη, ἡ, fut. ήσω, mentis compos non sum. Ex ὀλισθος et γνώμη.

ὀλισθοποιῶ, labare facio, *Gl. V.* labefacio.

"ΟΛΙΣΘΟΣ, ου, ὁ, lapsus in lubrico; lapsus, casus.

ὁλκαδικός, ἡ, όν, ad onerariam navem pertinens. Ab ὁλκάς. Unde

ὁλκάδιον, ου, τό, navicula oneraria, *Dim.*

ὁλκαδοχείρισος, navium unctor, *Man.* Ab ὁλκάς et χείω.

ὁλκαῖα, ας, ἡ, cauda, apud *Nic.* ab ἕλκω, *Schol.*

ὁλκεῖον, ου, τό, vas, in quo pocula abluuntur, *Poll.* Ab ὁλκή. Unde

ὁλκεῖος, αία, *Ion.* αίη, αῖον, qui trahitur.

ὁλκάς, άδος, ἡ, navis oneraria, sed interdum de aliis dicitur.

ὁλκεῖον, ου, τό, vide ὁλκήϊον.

ὁλκεύς, έως, ὁ, qui retia trahit, *Hes.* Ab ἕλκω.

ὁλκέω, ῶ, fut. ήσω, navem traho, traduco. Ab

ὁλκή, ῆς, ἡ, tractio, tractus, attractio; (2) inclinatio, ut stateræ in alteram partem, *Ph.* pondus; item drachma. Ab ἕλκω.

ὁλκήεις, ήεσσα, ῆεν, ponderosus. Ab ὁλκή.

ὁλκήϊον, ου, τό, *Ion.* pro ὁλκεῖον, lignum in infima navis parte, quo navis trahitur, ut exponitur, a *Schol. Apoll.* Ab ἕλκω.

ὁλκήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, caudatus, sive tractu se colligens, ut serpens, qui longo volumine caudam trahit, *Nicand.* Ab eod.

ὁλκιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, glutinosus, lentus, qui, dum extenditur, trahi, non rumpi solet.

ὁλκίον, ου, τό, gubernaculum seu clavus navis. Ab ἕλκω.

ὁλκιον, ου, τό, labrum amplum; magnus crater. Ab eod.

ὁλκός, οῦ, ὁ, tractus; (2) sulcus, proprie et tropice; (3) remulcus, machina qua naves ex uno mari in alterum traducuntur; (4) fluctus, *omninoque* aqua maris; (5) aquæductus; (6) moles, pondus; (7) syrma serpentium, vestium, &c. (8) totumque adeo cujusvis animalis hominisque corpus; (9) nomen insecti, et herbæ; *adject.* attractorius. Ab ἕλκω.

ὄλμαι, 2. sing. aor. 2. conj. med. *Ion.* et *Poët.* pro ὀλῇ, ab ὄλλυμι.

"ΟΛΛΥΜΙ, vel ὀλλύω, perdo, amitto; (2) perdo, perniciem adfero, perimo; ὄλλυμαι, perdor, pereo, fut. 1. ὀλέσω, 2. ὀλῶ, perdam. aor. 1. ὤλεσα, perdidi, perf. ὄλωλα, perii; ὀλωλὼς, interiit, *Ph.* aor. 2. med. ὠλόμην, perii; ὀλῶμαι, fut. 2. ὀλεῖται, peribit. Παῖδ' ὀλέσαι τὸν ἄριστον, *Il.* 24, 242.

ὁλμεῖος, ὅ, ὁ, mortarium. Ab ὅλμος.

ὁλμίσκος, ου, ὁ, mortariolum, *Dim.* ab eod.

ὁλμοποιός, ὅ, ὁ καὶ ἡ, mortariorum artifex. Ex ὅλμος et ποιέω.

"ΟΛΜΟΣ, ου, ὁ, mortarium, pilum, *Ph.* (2) truncus corporis a cervice usque ad coxendicem; item poculi genus; *Metaphor.* stupidus; item pro tripode Apollinis sumitur, unde proverbium ἐν ὅλμῳ εὐνάσω.

ὁλογράμματος, ου, ὁ καὶ ἡ, plene scriptus, non per siglorum captiones aut compendiosa ænigmata, nec per notas numerales. Ex ὅλος et γράμμα.

ὁλογραφέω, ῶ, f. ήσω, integrum scribo. Ex ὅλος et γράφω.

ὁλόγραφος, ου, ὁ καὶ ἡ, propria manu exaratus. Ex lisd.

ὁλοδάκτυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, meris dactylis constans.

ὁλόεις, όεσσα, όεν, exitialis, perniciosus, *R.* Ab ὄλλυμι.

ὁλοεργός, ὅ, ὁ καὶ ἡ, maleficus, *Hes.* (2) mortem seu interitum adferens. Ex ὄλλυμι et ἔργον.

ὁλοῖς, dat. pl. *Ion.* pro ὁλοῖσι, ab ὁλός.

ὁλοθήριον, ου, τό, genus tuberis spongiosi, *Aristot. Hist. An.* 1, 1. *Plin. Nat. Hist.* lib. 9. cap. a. 7. § 71.

ὁλοθρευσις, εως, ἡ, perniciei illatio, deletio, occisio. Ab ὁλοθρεύω.

ὁλοθρευτής, οῦ, ὁ, exterminator, qui perniciem adfert, exitiosus. Ab eod. Hinc

ὁλοθρευτικός, ἡ, όν, perimens, perdens.

ὁλοθρεύω, fut. εύσω, perdo, everto, exitium adfero. Ὀλοθρεύων τὰ πρωτότοκα, *Heb.* 11, 28. Ab ὄλεθρος.

ὁλοῖστο, 3. plur. aor. 2. opt. med. *Ion.* pro ὀλοιντο, ab ὄλλυμι.

ὁλοΐτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, perniciosus, exitialis, noxius. Ab ὁλοός.

ὁλοιὸς, ὸν, ὸν, idem, *Hes.* ubi dat. pl. fœm. ὁλοιῇσι. Vide *Clarke* in *Il.* 1, 342.

ὁλοίτροχος, ου, ὁ καὶ ἡ, omni ex parte rotundus, ut rota. Προσιόντων τῶν βαρβάρων πρὸς τὰς πύλας ὁλοιτρόχως ἀπέπεσαν, cum Barbari ad portas accessissent (in eos illi) saxa molaria (vel ingentia et rotarum instar rotunda) demittebant, devolvebant, *Herod.* lib. 8, 52. *Port.* Ex ὅλος et τρόχος.

ὁλοκαυτόω, ῶ, totum adoleo, in holocaustum offero; ὁλοκαυτεῖμενον, quod totum offertur, fut. 1. ind. 3. plur. ὁλοκαυτωθήσονται, consummabuntur. Ex ὁλος. Hinc

ὁλοκάρπωμα, ατος, τό, holocaustum.

ὁλοκάρπωσις, εως, ἡ, idem et ab eod.

ὁλόκαυσον, ου, τό, holocaustum, quod totum cremari solebat, *Gl. Vet.* adolitum. Ex ὅλος et καίω.

ὁλοκαυτέω, totum comburo, totam victimam cremo.

ὁλοκαυτίζω, idem. Ab

ὁλόκαυτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, totus crematus, totus combustus. Ex ὅλος et καίω.

ὁλοκαυτόω, idem quod ὁλοκαυτέω, aor. 1. ὡλοκαύτωσα; ὡλοκαύτωσαν τὰς ταύρους, tauros combusserunt totos. Hinc

ὁλοκαύτωμα, ατος, τό, victima seu hostia, quæ integra comburitur.

ὁλοκαύτωσις, εως, ἡ, sacrificium in quo victima tota crematur; *Gl. Vet.* flagrantia, holocaustoma. Ab eod.

ὁλοκληρία, ας, ἡ, integritas omnium partium alicujus rei; *Ph.* integratio. Ab

ὁλόκληρος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, integer, totus, universus; (2) nullo vitio laborans, non vitiosus; *Ph.* integer, ut ὁλόκληρον, integrum, solidum; item ὁλοκλήρω, asse, *idem*; ut κληρονομία ἐξ ὁλοκλήρου, hæreditas ex asse, seu in solidum. Γίνεται τέκνα ὁλόκληρα ἐκ πολυσθένης, *Aristot. Hist. An.* 7, 6.

ὁλόκνημος, ου, ὁ καὶ ἡ, integras tibias habens et nulla ex parte mutilas. A κνήμη.

ὁλοκονίτις, ιδος, ἡ, olus quoddam sylvestre.

ὁλόκοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, totus concisus, *Suic.* Ex ὅλος et κόπτω.

ὁλόκυκλος, ὁ καὶ ἡ, *Epith.* lunæ plenæ.

ὁλοκωνίτις, ιδος, ἡς idem quod ὁλοκονίτις, *Hipp.*

ὁλολαμπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, totus lucidus. Ex ὅλος et λάμπω.

ὁλόλιθος, ου, ὁ καὶ ἡ, totus lapidicus, totus e lapidibus factus, *Rob.*

ὁλολυγή, ῆς, ἡ, clamor mulierum sacrificantium, jubilatio; (2) ululatus; *Gl. V.* ejulatus.

ὁλόλυγμα, ατος, τό, idem.

ὁλολυγμός, οῦ, ὁ, ululatus, ejulatus, *Gl. Vet.* ὁλολυγμος ἀγροίκων, rusticorum jubilatus, (2) clamor mulierum sacrificantium, jubilatio, Ὀλολυγμὸς ἔσται, *Eurip. Orest.* 1137.

ὁλολυγών, όνος, ὁ, clamor ranarum marium feminas ad coitum evocantium; (2) ejulatus; (3) avis quædam solitaria, acredula, vel ululа; *Ph.* ulula, strix. Τὴν ὁλολυγόνα δὲ, τὴν γινομένην ἐν τῷ ὕδατι, οἱ βάτραχοι, οἱ ἄρρενες, ποιοῦσιν, ὅταν ἀνακαλῶνται τὰς θηλείας πρὸς τὴν ὀχείαν, *Arist. Hist. An.* 4, 9. Ab

'ΟΛΟΛΥΖΩ, fut. ξω, ululo, ejulo; (2) cum clamore deos precor, de mulieribus; jubilo, exulto. Ὀλόλυξαν Συγατέρες, *Odyss.* 3, 450. Ὀλολύξεται πᾶν δῶμα, *Eur. El.* 698.

ὁλομελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui membris est integris, omnibus membris constans, *Gl. V.* integer. Ex ὅλος et μέλος. Hinc

ὁλομελία, ας, ἡ, integra natura et constitutio alicujus rei, qua nihil ipsi deest.

ὄλονθος, ου, ὁ καὶ ἡ, fimo scatens. Ex ὅλος et ὄνθος.

ὄλοντο, 3. plur. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ὤλοντο, ab ὄλλυμι.

ὁλονυκτίως, *adv.* per totam noctem. A νύξ.

ὁλοίτροχος, ου, ὁ καὶ ἡ, cursui perniciosus, *Epith.* scopuli. apud *Theoc.* ruens cum pernicie aliorum.—Ὀλοίτροχος ὡς ἀπὸ πέτρης, "Οντε κατὰ σφέας τοταμὸς χειμάρροος ὥσῃ, *Il.* 13, 138. Ex ὀλοὸς et τρέχω.

ὁλοὸς, ὴ, όν, perniciosus, exitiosus. Ab ὄλλυμι.

ὁλούφρονι, dat. plur. ab

ὁλούφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, perniciosa consilia agitans seu moliens, perniciosus. Ex ὁλοὸς et φρήν.

ὁλούφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui animo universa agitat, qui omnium curam gerit; (2) omniscius; nam aliqui apud *Hom.* pro ὁλούφρων, legunt ὁλούφρονι, *Il.* 16, 630. Ex ὅλος et φρήν.

ὁλοπόρφυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, totus purpureus, totus ex purpura. Ex ὅλος et πορφύρα.

ὁλόστερος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus universum corpus pennis tectum est; (2) cujus alæ non sunt scissæ, qui alas continuas habet. Ex ὅλος et στερόν.

'ΟΛΟΠΤΩ, ἑ, ψω, vello, decortico. "Ωλοψας δὲ βίγῳι, *Callim. Hymn.* in *Dian.* 77.

ὁλότυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, triticum integrum, seu quod integrum coctum est.

ὁλόρριζος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui cum tota radice est. Ex ὅλος et ῥίζα.

"ΟΛΟΣ, ὅλη, ὅλον, totus, integer; (2) solidus; (3) universus, omnis: *est ætatis posterioris.* Hinc τὸ ὅλον, ου, universum, rerum universitas, summa rei; at ὅλον, *adv.* omnino. Hinc *Angl.* WHOLE.

ὁλοσηκιτὸς, ὴ, όν, totus ex serico, *R.*

ὁλοσιδηρόκλαλος, ου, ὁ, indoctus tibicen, *Steph.*

ὁλόσιδηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, totus ferreus.

ὁλοσταδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, totus detractus, *Hes.* ubi plur. ὁλοσταδεῖς. Ex ὅλος et στάω.

ὁλοσπόνδειος, ον, *Epith.* versus, qui totus e spondeis constat, ut *Il.* 11, 130.

ὁλόστεον, τὸ, herba quasi tota ossea, sed per *Antiphrasin* ita dicta, quum tota mollis sit. Ab

ὁλόστεος, ου, ὁ καὶ ἡ, totus osseus, ex solido osse constans. Ex ὅλος et ὀστέον, *os.*

ὁλοσῴμονος, ὁ καὶ ἡ, totus stamineus, *Poll.*

ὁλοσφύρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, malleo ductus seu fabricatus; solidus, *Hes. Plin.* Ex ὅλος et σφύρα.

ὁλοσωληλάτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.

ὁλοσφύρηντος, ου, ὁ καὶ ἡ, in *Epig.* idem et ex iisdem.

ὁλοσφύρισος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex σφύρα.

ὁλόσφυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

ὁλοσφύριον, τὸ, massa solidi, v. c. ferri. Ex iisdem.

ὁλοσχερεια, ας, ἡ, integritas, consummatio; (2) crassa et confusa descriptio. Ab

ὁλοσχερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, integer, plenus, consummatus; (2) extremus, summus. Ex ὅλος et χείρ.

ὁλοσχερῶς, *adv.* omnino, penitus, prorsus, plane; (2) confuse, generatim; (3) temere, temerarie. Ab ὁλοσχερὴς.

ὁλόσχισος, ου, simplex, non e variis partibus vel segmentis consutus, *Plato.*

ὁλόσχοινος, ου, ὁ καὶ ἡ, mariscus, juncus omnium maximus et crassissimus.

"ΟΛΟΣΧΟΣ, ου, ὁ, pediculus pomi, *Nic.*

ὁλοσώματος, ὁ καὶ ἡ, ad totum corpus pertinens. Ex σῶμα.

ὁλοτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, plane absolutus, prorsus finitus, perfectus, integer. A τελέω, *perficio.*

ὁλότης, ητος, ἡ, integritas. Ab ὅλος.

ὁλότροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, totius modi, totus.

ὁλοτρόπως, *adv.* toto modo, omnino, *Suic.*

ὁλότροχος, ου, rotundus, v. c. lapis. Ὁλότροχοι ἀμαξικαῖοι, saxa rotunda ingentis magnitudinis; q. d. quæ plaustra replenant, *Xen.* A τρέχω, vel τρόχος.

ὄλλυμαι, *perdam*, f. 2. ind. med. verbi ὄλλυμι, pro ὀλέσω, *perdo.*

ὁλοφήνιος, ου, totum perimens, *Nic.*

ὁλοφυκτὶς, ίδος, ἡ, pustula.

ὁλόφυγδος, ου, ὁ, pustulosus.

ὁλοφυγδών, όνος, ἡ, pustula; quasi ὁλοφλυγδών. Ex ὅλος et φλύζω, *ferveo.*

ὁλοφυδνὸς, ὴ, όν, lugubris, luctuosus, *Il.* 5, 683. Ab ὁλοφύζω.

ὁλοφύζω, f. ξω, lugeo, lamentor.

ὁλοφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, totus, absolutus in natura sua, omnibus partibus plenus. Ex ὅλος et φυή.

ὁλοφυκτὶς, ίδος, ἡ, pustula; quasi ὁλοφλυκτίς.

ὁλόφυλος, ου, integer, *Suid.*

ὁλοφυρμὸς, οῦ, ὁ, lamentum, ejulatus, ploratus. Ab

'ΟΛΟΦΥΡΟΜΑΙ, lamentor, ejulo, ploro, lugeo; (2) deploro, commisereor; ὁλο-

ϕυρόμενος, a. 1. med. lamentatus; pass. ὀλοφυρθείς, idem. Ἀχιλλεὺς ὀλοφύρεται υἷας Ἀχαιῶν, *Il.* 11, 655. Ἀλλ' ἤδη ἑ φαντὴν ὀλοφύρομαι, *Theog.* 1127. Ex ὄλος et φύρειν. Hinc

ὀλοφυρτις, εως, ἡ, ploratus, luctus, ejulatus; (2) lamentatio, lamentum.

ὀλοφυρτικός, ἡ, όν, ad lamenta seu lamentandum proclivis. Ab eod.

ὀλοφυρτικῶς, *adv.* lamentabiliter.

ὀλόφυτον, τό, sinapi Persicum, *Steph.*

ὀλοφώϊος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, exitialis; (2) versutus, improbus; ὀλοφώϊα, vaframenta, versutiæ, *Odyss.* 4, 410. Ex ὅλυμι et φώς, *homo.*

ὀλόφωνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, plena voce canens. Ex ὅλος et φωνή.

ὀλόχαλκος, ον, totus ex ære.

ὀλόχεως, *contr.* ὀλόχρως, ω, ὁ καὶ ἡ, toto corpore unum colorem habens. Ex χρόα.

ὀλόχρυσος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, totus ex auro factus, ex auro solido factus; (2) totus auro inductus, *Jos.*

ὀλόψυχος, ον, sincerus, candidus, integer animo. A ψυχή.

ὀλοψύχως, *adv.* toto animo.

Ὄλπη, ης, ἡ, lecythus, ampulla olearia; vas olearium, et alicubi vinarium.

ὀλτὶς, ίδος, ἡ, idem.

Ὄλυμπία, ας, ἡ, Olympia, locus Elidis, in quo Jupiter Olympius colebatur, et certamina Olympiaca celebrabantur. Ab Ὄλυμπος.

Ὀλύμπια, ων, τὰ, ludi Olympiaci. Ab eodem.

Ὀλυμπιάζειν, *adv.* ad Olympiam. Ab Ὀλυμπία. Unde

Ὀλυμπιάδιον, *adv.* ex Olympia, de Olympia.

Ὀλυμπιακὸς, Olympiacus, *Ar.*

Ὀλυμπίας, ᾱ, ὁ, Olympias, venti nomen. Ab Ὄλυμπος.

Ὀλυμπιὰς, άδος, ἡ, victoria, seu palma certaminis Olympiaci; (2) certamen Olympiacum; (3) Olympias, sive tempus quatuor annorum integrorum, cum duobus mensibus; (cum quindecim diebus, *Ern.* (2) nomen matris Alexandri M. Ab eod.

Ὀλυμπιάσι, *adv.* in Olympia, Olympiæ, ad Olympiam. Ab Ὀλυμπία.

Ὀλυμπιεὺς, ῆος, ὁ, Olympicus. Ab eod.

Ὀλυμπιονίκης, ᾱ, ὁ, victor in Olympiis. Ex Ὀλύμπια et νικάω.

Ὀλύμπιος, ᾱ, ὁ, Olympum incolens; (2) cœlestis. Ab Ὄλυμπος.

Ὀλυμπόνδε, *adv.* in Olympum, in cœlum.

Ὄλυμπος, ου, ὁ, Olympus, mons Macedoniæ altissimus, cujus vertex cœlum tangere videtur; (2) cœlum.

ὀλυνθάζει, f. άσω, caprifico. Ab

Ὄλυνθος, ου, ὁ, grossus, ficus immatura, seu quæ ad plenam maturitatem non pervenit; (2) nomen urbis in Thessalia.

ὀλυνθοφορέω, ῶ, f. ήσω, grossus seu abortus fero. Ab

ὀλυνθοφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, grossus seu abortus ferens. Ex ὄλυνθος et φέρω.

Ὄλυρα, ας, ἡ, semen medium inter frumentum et hordeum, olyra, *Gl. V.* spelta, *Ph.* far, ador, siligo; *Il.* 5, 196.

ὀλυρίτης, ᾱ, ὁ, ut ὀλυρίτης ἐγκεφαλίας, subcinericius panis, siligineus. Ab ὄλυρα.

ὀλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ater instar atramenti sepiarum, vel turbidus. Ab ὀλός.

ὀλώϊος, ία, ιον, perniciosus. Ab ὄλλυμι.

ὄλωλε, *perdidit*, 3. sing. perf. indic. med. *Att.* pro ὄλε.

ὄλως, *adv.* prorsus, omnino, totaliter, integre; (2) in summa; (3) sane. Ab ὅλος.

ὁμάδελφος, idem quod ὁμαιμος.

ὁμαδέω, in unum cogo et coacervo, *Hes.* ubi ὁμαδέουν, ἀθροίζουν. Ab ὁμάς.

ὁμαδέω, ῶ, f. ήσω, tumultuor; ὁμάδησαν, aor. 1. 3. plur. strepitum excitarunt. Μνησῆες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σπιόεντα, *Od.* 1, 365. Ab eod.

ὅμαδος, ου, ὁ, multitudo; (2) tumultus, strepitus, quem multitudo excitat, *Il.* 2, 96. Ab ὁμάς.

ὁμαίμιος, idem quod ὅμαιμος, *Pind.*

ὁμαιμιὰς, ιδος, ἡ, soror. Ex ὁμὸς et αἷμα.

ὁμαιμονίτεροι, ὁμαιμονέστερα, consanguinitate propinquior. Comp. ab ὁμαίμων.

ὅμαιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, consanguineus; (2) frater vel soror. Ex iisd.

ὁμαιμοσύνη, ης, ἡ, consanguinitas; (2) fraternitas. Ab ὅμαιμος. Unde

ὁμαιμότης, ητος, ἡ, consanguinitas, *Gl. V.*

ὁμαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, consanguineus. Ex ὁμὸς et αἷμα.

ὁμαιχμέω, ῶ, fut. ήσω, simul milito, simul bellum ineo, simul jaculor. Ab ὅμαιχμος.

ὁμαιχμία, ας, ἡ, *Ion.* ὁμαιχμίη, ης, ἡ, societas belli, confœderatio. A præc.

ὅμαιχμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, arma consocians, confœderatus; exponitur etiam commilito. Ex ὁμὸς et αἰχμή.

ὁμακοίειον, et ὁμακόϊον, ᾱ, τὸ, auditorium commune. Vox *Pythag.* Ex ὁμὸς et ἀκούω.

ὁμαλῆ, ᾶδν. una, simul, *Hes.*

ὁμαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, æqualis, planus, æquabilis. Ab ὁμαλός. Unde

ὁμαλία, ας, ἡ, planities, *Gl. V.*

ὁμαλίζω, f. ίσω, planum reddo, complano, lævigo, *Gl. V.* plano, æquo, hostio; (2) ad æquabilitatem redigo; (3) adæquo, æqualis sum. Μᾶλλον γὰρ δεῖ τὰς ἐπιθυμίας ὁμαλίζειν, ἢ τὰς οὐσίας, *Aristot.* Ὡμαλισμένοι πόλεις ὑπὸ τῶν συμφορῶν, *Isocr.* Ab eod.

ὁμαλισμὸς, ῦ, ὁ, complanatio, lævigatio, æquatio; (2) æquabilis pronunciatio. Ab ὁμαλίζω. Unde

ὁμαλιστὴς, ῆτος, ὁ, ὁμαλιστῆτες, paviculæ.

ὁμαλίστρα, ας, ἡ, hostorium, *Gl. V.*

ὁμαλοδερμος, ον, glaber, lævis. A δέρμα.

ὁμαλὸν, τὸ, planities, *Theoc.*

ὁμαλὸς, ὴ, όν, planus; (2) æqualis, æquabilis. Ab ὁμοῦ.

ὁμαλότης, ητος, ἡ, æqualitas, æquabilitas; planities, *Gl. V.* Ab ὁμαλός. Unde

ὁμαλύνω, planum reddo, complano; æquabilem reddo, ad æquabilitatem redigo; ὁμαλῦναι, a. 1. inf. complanare.

ὁμαλόω, ῶ, f. ώσω, complano, *Gl. V.* Ab ὁμαλός.

ὁμαλῶς, *adv.* æqualiter, æquabiliter; (2) pariter, sine discrimine, nullo excepto; (3) sedate. Ab eod.

ὁμαρτάζω, f. άσω, confrico, *Hom.*

ὁμάρτει, 2. sing. præs. imper. act. ab ὁμαρτέω, ῶ, fut. ήσω, sequor, eo una cum, comitor. Εἰ μὲν τὸν Ὀρφέως εἶχον λόγον πείθειν ἐπέδησ', ὥσθ' ὁμαρτεῖν μοι πέτρας, *Eurip. Iph.* in *Au.* 1240. Ὁμαρτήσας Διὸς ὁμβρῳ, *Hesiod. Op.* 674. Οἷσ' ὁμαρτήσαιτ σοι, *Eur. Iph.* in *Tau.* 1211. Ab

ὁμαρτῆ, *adv.* simul, una; *Il.* 5, 656. Ab ὁμοῦ, et ἄρω, seu αἴρω.

ὁμαρτήσασα, secuta, aor. 1. part. act. f. g.

ὁμάς, άδος, ἡ, multitudo, omnes simul, *Gl. V.* summa, universitas. Ab ὁμοῦ.

ὅμασσις, ίδος, ὁ καὶ ἡ, una cum alio clypeum gestans, commilito. Ex ὁμοῦ et ἀσπίς.

ὁμαυλία, ᾱς, cohabitatio, concubitus. Ab

ὅμαυλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cohabitans, una pernoctans. Ex ὁμοῦ et αὐλή.

ὅμαυλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, consonans, concinens. Παίειν δὲ λάμπτει ξυνέσισά τε γῆρυς ὅμαυλος, *Soph. Œd. Tyr.* 187. Ex αὐλὸς, *tibia.*

ὁμβρέω, pluo; ὁμβρεῖται, *Ph.* ὁμβρεῖται, imbricatur. Φλόγα αἰθέριον ὁμβρήσειν ἀπὸ τῆ ὑρανῦ, *Ph.* Ab ὄμβρος. Hinc

ὄμβρημα, ατος, τὸ, quod pluit, pluvia.

ὁμβρηγενὴς, ὲς, ex imbribus ortus. Ex γίγνομαι.

ὁμβρηνὸς, ὴ, όν, pluviosus, nimbosus. Ab ὄμβρος.

ὁμβρηρὸς, ὴ, όν, idem quod ὁμβρηνὸς, *Nic.*

ὁμβρηρὸς, ὰ, όν, idem quod ὁμβρηνὸς, et ab eodem.

ὁμβρήσαντος, gen. sing. aor. 1. part. act. verbi ὁμβρέω.

ὁμβρίαι, ας, ἡ, pluvia nimbosa, nimbus. Ab eodem.

ὁμβρίζω, fut. ίσω, imbre rigo, madefacio; (2) humecto. Ab ὄμβρία.

ὁμβρίκιαι, et ὁμβρίαις, vocari omnium animalium fœtus a *Poëtis*, scribit *Poll.*

ὁμβρινὸς, ὴ, όν, pluvialis, *Pan.*

ὁμβριμοεργὸς, ὸν, ὁ, magna et ardua facinora patrans. Ex ἔργον.

ὁμβριμόθυμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, animo magno et forti præditus, magnanimus.

ὁμβριμόπατρος, et ὁμβριμοπάτρη, al. ὀβριμόπατρος, et ὀβριμοπατρη-

ὀβρίμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, impetuosus, vehemens, ut imber; validus, fortis, robustus, Al. ὄβριμος.

ὄμβριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pluvius, pluvialis. Ἐν τῷ ἀφῷ τῷ γιγνομένῳ ὑτὸ τῦ ὀμβρίου ὕδατος, *Aristot. Hist. An.* 6, 15. Ab ὄμβρος.

ὁμβροβλύζων, pluviam fundens, *Vulg. Lex.*

ὁμβροβλυτέω, ῶ, pluviam fundo, *Suid.* Ex ὄμβρος et βλύω.

ὁμβρόκτυτος, ον, imbrifer, *Æsch.*

Ὄμβρος, ου, ὁ, imber, pluvia.

ὁμβροτοκία, ἡ, pluviæ generatio. Ab

ὁμβροτόκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pluviam generans, imbrifer. Ex ὄμβρος et τίκτω.

ὁμβροφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, imbrifer, imbrem ferens. Ex ὄμβρος et φέρω.

ὁμβροχαίτης, ὲς, imbribus gaudens, h. e. fœcunditatem, incrementa narciscens, *Epith.* terræ, plantarum. A χαίτη.

ὁμβρωδὴς, εος, ὁ καὶ ἡ, imbre dilutus. Ab ὄμβρος.

ὁμέθνιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ejusdem gentis seu nationis, *Suid.* Ex ὁμὸς et ἔθνος.

ὁμεῖται, 3. sing. fut. 2. ind. med. verbi ὀμνυμι.

ὁμεσιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, eundem larem habens, contubernalis. Ex ὁμὸς et ἑστία.

ὁμευνετέω, una cubo. Ab

ὁμευνέτης, ᾱ, ὁ, qui eodem cubili utitur, maritus. Ex ὁμοῦ et εὐνή. Unde

ὁμευνέτις, ίδος, ἡ, uxor; et

ὁμευνὶς, ίδη, idem, *Lyc.*

ὅμευνος, et ὁμευναίος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, conjux, eodem cubili utens. Ex iisd.

ὁμηγερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, simul congregatus. Hinc pl. ὁμηγερέες, congregati ap. *Hom.* Ex ὁμοῦ et ἀγείρω.

ὁμηγερίζω, congrego. Hinc apud *Hom.* ὁμηγερίσασθαι, aor. 1. inf. med. congregare. Ὁμηγερίσασθαι Ἀχαιὸς τὶς ἀγορὴν, *Odyss.* 16, 376. Ab

ὁμήγυρις, εως, ἡ, cœtus, multitudo hominum congregatorum, *Il.* 20, 142. Ex ὁμοῦ et ἄγυρις.

ὁμήθεια, ἡ, familiaritas, *Man.*

ὁμήθης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui eorundem morum est. Ex ὁμοῦ et ἦθος.

ὁμήλικα, acc. sing. ab ὁμῆλιξ.

ὁμηλικία, ας, ἡ, *Ion.* ὁμηλικίη, ης, ἡ, ætatis æqualitas, eadem ætas, *Il.* 5, 126. Ab

ὁμῆλιξ, ικος, ὁ καὶ ἡ, qui ejusdem ætatis est, *Ph.* æqualis, coëqualis, cœtaneus, cœvus; ὁμήλικες, coëquales, *Gl. V.*

ὅμηλος, υδος, ὁ καὶ ἡ, veniens simul, comes viæ, *Nonn.* Ex ὁμοῦ et ἔρχομαι. Hinc

ὁμηλυσία, ας, ἡ, *Ion.* ὁμηλυσίη, ης, ἡ, quando plures simul eunt.

ὅμηκα, de unico obside, *Mac.* c. 1.

ὁμηρεία, ας, ἡ, datio obsidum, obsidium; (2) pignus. Ab ὁμηρεύω.

Ὁμηρεῖον, τὸ, templum in Homeri honorem.

Ὁμήρειος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, Homericus.

ὁμήρευμα, ατος, τὸ, pignus, quod datur in obsidium; (2) obses. Ab ὁμηρεύω.

ὁμηρεῦσαι, nom. plur. part. præs. act. f. g. *Dor.* pro ὁμηρεύσαι.

ὁμηρεύω, sum obses. Θεᾶς ϑεὸς Ἥρα ποτ' ὠλισθήσασ', *Eur. Bac.* 297. Τάς τε παῖδας ὁμηρεύειν τῆς ἀσφάλειαν πίστεως ἔδωκεν, *Herodian.* Ab ὁμηρος.

ὁμηρέω, ῶ, fut. ήσω, in unum convenio, occurro, obvius fio; comitor. Hinc ὁμήρησεν, aor. 1. 3. sing. occurrit apud *Hom.* Ὡμήρησε δέ μοι παῤ ἑταίρων ἄγγελος ὠκὺς, *Odyss.* 16, 468. Ab eod.

ὁμηρίας, ας, ἡ, clarigatio, *Gl. V.*

Ὁμηρίδης, ᾱ, ὁ, Homeri imitator, admirator; (2) rhapsodus; (3) ὁμηρίδαι, poëmatum Homericorum recitatores et actores. Etiam familia in ins. Chio. Ab ὁμηρίζω.

ὁμηρίζω, Homerum imitor; (2) Homerica usurpo. Ab Ὅμηρος.

Ὁμηρικὸς, ὴ, όν, Homericus, ad Homerum pertinens, Homerum imitans: Comp. ὁμηρικώτερος, sup. ὁμηρικώτατος.

Ὁμηρικῶς, *adv.* Homerico more.

Ὁμηρίσης, ᾱ, ὁ, Homerista, rhapsodus; ὁμηρίσης χορὸς, vel ὁμηρίσαι, Atellani, *Gl. V.* Ab ὁμηρίζω.

Ὁμηροκέντρα, ων, τὰ, Homeri centones, carmen ex variis carminum Homeri particulis consutum. Ex κέντρων, *cento.*

ὁμηροκέντωνες, όνων, οἱ, idem. Ex iisd.

ὁμηρομάστιξ, ιγος, ὁ, flagellum Homeri, Zoilus, acerrimus criticus.

ὅμηρον, ᾱ, τὸ, pignus, quod est loco obsidis. Ab

Ὅμηρος, ου, ὁ, obses, *Gl. V.* ὅμηρος, τὸ ἀντέχυρον, obses, legatus; ὅμηροι, obsides, *Gl. V.* (2) cæcus, Cumæis, *Herodot.* in *Vit. Hom.*

Ὅμηρος, ου, ὁ, Homerus.

ὁμιλαδόν, *adv.* turmatim, catervatim, facto agmine. Ab ὅμιλος.

ὁμίλει, 2. sing. pr. imper. act. verbi ὁμιλέω, in cœtu aliquorum versor; (2) in alicujus colloquium venio, colloquor, confabulor; orationem ad populum habeo; sermocinor, *Gl. V.* (3) consuetudinem habeo, consuesco, etiam cum femina; (4) alicui rei valde deditus sum, ut studiis, &c. Ὁμιλεῖν τοῖς πράγμασι δυνάμενος, *Demosth.* τῇ φιλοσοφίᾳ, *Plato.* Ταῦτα μαθὼν ἀγαθοῖσιν ὁμίλει, *Theog.* 36. Ab eod.

ὁμιληδόν, *adv.* idem quod ὁμιλαδόν.

ὁμίλημα, ατος, τὸ, officium, congressus, congressus officiosus. Ab ὁμιλέω.

ὁμιλητής, qui conversari solet, cui frequens est conversatio cum aliquo; (2) discipulus, auditor. Ab eod.

ὁμιλητικός, ἡ, όν, qui dextere versatur cum hominibus, politus, elegans, humanus, affabilis, comis, *Gl. V.* tractator. Ab ὁμιλητής.

ὁμιλητός, ή, ό, comis, lenis; ἀχ ὁμιλητὸς, immitis, asper, sævus.

ὁμιλία, ας, ἡ, consuetudo cum aliquo, commercium; (2) colloquium, collocutio, sermo, disputatio; (3) concio de rebus sacris, *Ph.* (4) cœtus, turba. Ab ὅμιλος.

ὁμιλίη, ης, ἡ, cœtus, collegium, *Herod.* Ab

ΟΜΙΛΟΣ, ου, ὁ, cœtus, turba, multitudo; (2) turma, caterva, multitudo militum; (3) vulgus, plebs; (4) strepitus, tumultus.

ΟΜΙΧΕΩ, ῶ, f. ήσω, meio, mingo, lotium reddo, *Hesiod. Op.* 725.

ΟΜΙΧΛΗ, *Ion.* ὁμίχλη, ης, ἡ, nebula, caligo.

ὁμιχλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, nebulosus, caliginosus. Ab ὁμίχλη.

ὄμιχμα, ατος, τὸ, urinæ excretio, mictus, *Hes.* ubi ὁμίχματα· ᾐεῖματα, urinæ excretiones. Ab ὁμιχέω.

ὁμίχω, f. ξω, idem quod ὁμιχέω, a. 1. ὤμιξα, *Hipponax.*

ὄμμα, ατος, τὸ, visum, spectaculum, spectrum; (2) adspectus, facies; (3) oculus; ὄμματα, lumina, *Gl. V.* ab ὄπτομαι.

ὀμματίδιον, ου, τὸ, ocellus, *Dim.* ab ὄμμάτιον, ου, τὸ, ocellus. Ab ὄμμα.

ὀμματογράφος, ου, ὁ καὶ ἡ, fucandæ serviens, *Epith.* fuci. Ex γράφω, *pingo.*

ὀμματολαμπής, εος, ὁ καὶ ἡ, oculis fulgens, pulcher. Ex λάμπω.

ὀμματοστερής, έος, ὁ καὶ ἡ, oculis privatus, cæcus, *It.* Ex ὄμμα et στερέομαι.

ὀμματόω, ῶ, f. ώσω, oculatum et vigilem reddo; perf. pass. part. sine augmento, ὀμματωμένος, ocellatus, *Gl. V.* Ab ὄμμα.

ὄμνυ, 2. sing. præs. imper. act. per *Apoc.* pro ὀμνυθι, ab ὀμνυμι.

ὀμνύεις, 2. sing. præs. ind. act. verbi

ΟΜΝΥΜΙ, vel ὀμνύω, juro, dejero; ὄμνυε, imperf. jurabat, ὀμνύθι, imperat. jura; inf. ὀμνύειν, et ὀμνυναι, jurare. Alia ab ὁμός, ut f. 1. ὀμόσω, f. 2. med. ὀμοῦμαι, jurabo, a. 1. ὤμοσα, juravi; perf. ὀμώμοκα, juravi; inf. a. 1. ὀμόσαι, *Poët.* ὀμόσσαι, jurare; imperat. ὀμοσον, jura. Ὄμνυμε ἐπὶ τούτοις πᾶσιν ὑπᾶν τοῖς πριταῖς, *Arist. Av.* 451. Ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ' ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος, *Eur. Hipp.* 616. Μέγαν ὅρκον ὀμόσασα, *Pind. Ol.* 6. 34.

ὁμοιαχμία, apud *Hes.* pro ὁμαιχμία.

ὁμοάριθμος, ejusdem numeri, *Lex. Vulg.*

ὁμόβιος, ὁ, ἡ καὶ ὁ, cum alio vivens; conjux, *Gl. V.* Ex ὁμοῦ et βίος.

ὁμοβλαστής, έος, ὁ καὶ ἡ, simul germinans. A βλαστάνω.

ὁμβουλος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui una consultat; (2) qui ejusdem est voluntatis. Ex ὅμος et βουλή, vel βόλομαι.

ὁμοβώμιος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, cui ara cum alio communis est. Ex ὁμὸς et βωμός.

ὁμογάλακτες, ων, οἱ καὶ αἱ, collactanei. Ex ὁμοῦ et γάλα. Unde

ὁμογαλακτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, collactaneus, *Ph.*

ὁμόγαμβρος, ου, οἱ, qui simul generi sunt unius ejusdemque soceri vel socrus.

ὁμόγαμος, ὁ καὶ ἡ, maritus uxor.

ὁμογάστριος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, uterinus frater. Ex ὁμοῦ et γαστὴρ, *venter*, *Il.* 21. 95.

ὁμογένεια, ας, ἡ, cognatio. Ab

ὁμογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ejusdem generis cognatus, *Gl. Vet.* gentilis, consanguineus. Ex ὁμοῦ et γένος. Hinc

ὁμογενῶς, *adv.* eodem genere.

ὁμογενήτωρ, ορος, ὁ, frater, *Eurip.*

ὁμογλωττέω, ῶ, f. ήσω, eadem lingua utor. Ab

ὁμόγλωττος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui eadem lingua utitur, qui ejusdem linguæ est. A γλῶττα.

ὁμογνήσιοι, germani, *Ph.*

ὁμόγνωτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, consanguineus, *Nonnus.* Quasi ὁμογένητος.

ὁμόγνιος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, cognatus, gentilis; ὁμόγνιοι Διὸς, Jupiter gentilitius; ὁμόγνιοι θεοὶ, penates, vel dii gentilitii; quasi ὁμογένιος, per *Syncop.* Ex γένος.

ὁμογνωμονέω, ῶ, f. ήσω, ejusdem sum sententiæ, consentio, adsentior, *Gloss. Vet.* ὁμογνωμονεῖν, concordare.

ὁμογνωμόνως, *adv.* æque, eodem animo.

ὁμογνωμοσύνη, ἡ, consensus sententiarum. Ab

ὁμόγνωμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui ejusdem est sententiæ, *Gl. Vet.* unanimus, concors. Ex ὁμὸς et γνώμη.

ὁμόγονος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, germanus. At ὁμόγονα, quæ ejusdem sunt generis. Ex ὁμὸς et γένομαι.

ὁμογραμμος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, iisdem lineis circumscriptus. Ex ὁμὸς et γραμμή.

ὁμογραφέω, ῶ, f. ήσω, pari modo, h. e. iisdem literis scribo verbum aliquod. Vox *Gramm.* A γράφω.

ὁμοδέμνιος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui ejusdem lecti seu strati particeps est, conjux. A δέμνιον.

ὁμοδομέω, ῶ, f. ήσω, in ordinem me cogo, civilem me gero. Ab

ὁμόδομος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui ejusdem populi est, popularis, gentilis; (2) qui cum populo facit, qui ad populi mores se componit. Ex ὁμὸς et δῆμος

ὁμοδίαιτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, eodem victu utens, idem vitæ genus sequens, *Gl. V.* contubernalis, convictor. Ex ὁμὸς et δίαιτα.

ὁμοδογματέω, ῶ, f. ήσω, ejusdem sum sententiæ, idem sentio. Ex ὁμοῦ et δόγμα.

ὁμοδοξέω, ῶ, f. ήσω, idem. Περὶ τούτων ὁμοδοξοῦσι, *Theophr.*

ὁμοδοξία, ας, ἡ, eadem opinio quorundam, consensus opinionum; (2) par gloria. Ab

ὁμόδοξος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui ejusdem opinionis est; (2) pari gloria præditus, *Rob.* Ex ὁμὸς et δόξα, *opinio*, *gloria.* Hinc

ὁμοδόξως, *adv.* æquali gloria.

ὁμοδόρατος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, cœnæ particeps seu socius. Ex ὁμοῦ et δόρατον.

ὁμόδουλος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, conservus, conserva.

ὁμοδρομέω, ῶ, f. ήσω, una curro, concurro, *Plut.* Ex ὁμοῦ et δρόμος. Hinc

ὁμοδρομία, ἡ, *Ion.* -μίη, concursus, pugna.

ὁμόδρομος, ον, qui una currit, comes cursus.

ὁμοδύναμος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, æque potens, *Rob.* Ex ὁμὸς et δύναμις.

ὁμοεθνέω, ῶ, fut. ήσω, ejusdem gentis sum. Ab

ὁμοεθνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ejusdem generis seu nationis, *Gl. Vet.* ὁμόεθνος, congentilis. Ex ὁμὸς et ἔθνος, *gens.* Hinc

ὁμοεθνία, ἡ, gentilitas, cognatio, partium corporis inter se consensio, *Hipp.*

ὁμόεθνος, ον, ejusdem gentis.

ὁμοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui ejusdem speciei est, ejusdem generis. Ex εἶδος. Hinc

ὁμοειδία, ας, ἡ, speciei similitudo formæ convenientia.

ὁμοειδῶς, *adv.* eadem, simili forma.

ὁμοεργὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, τὸ ὁμοεργὲς, quod eodem septo coërcetur, iisdem ædibus habitans. Ex ὁμὸς et ἕρκος.

ὁμοέσιος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, eumdem larem habens, contubernalis. Ex ὁμὸς et ἑστία.

ὁμόζηλος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui unum idemque æmulatur; (2) concors.

ὁμοζύγης, έος, ὁ καὶ ἡ, qui sub eodem jugo est, conjux, conjunctus. Ex ζυγός.

ὁμόζυγος, ὁ καὶ ἡ, idem, *Gl. V.*

ὁμόζυξ, υγος, ὁ καὶ ἡ, parijugis, alter equus in jugo; ὁμόζυγες, juges, *Gl. V.* juncti, bini. Ex insd.

ὁμοήθεια, ας, ἡ, morum similitudo, morum consensio, concordia. Ab

ὁμοήθης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui eorundem morum est, qui similibus est moribus, *Gl. V.* similis, consuetus, solitus. Ex ἦθος.

ὁμοθάλαμος, ὁ καὶ ἡ, qui simul et in eodem thalamo habitat, contubernalis.

ὁμοθαμνέω, ῶ, fut. ήσω, una fruticor. A θάμνος.

ὁμόθεν, *adv.* ex eodem loco; (2) ex propinquo. Ab ὁμός.

ὁμόθεος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, pariter Deus, una vel simul Deus, ejusdem divinitatis consors.

ὁμόθηλος, ὁ, collactaneus, cognatus.

ὁμόθηρος, ὁ καὶ ἡ, venationis socius, *Call.*

ὁμόθριξ, τριχος, similes pilos habens, *Epith.* equi; v. ὁτριχής.

ὁμόθρονος, ὁ καὶ ἡ, ejusdem throni consors.

ὁμόθροος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, unum idemque loquens, concors.

ὁμοθυμαδόν, *adv.* uno animo, una mente, concordi voluntate, unanimiter; (2) universi una, pariter, simul, *Ph.*

ὁμοθυμία, ας, ἡ, unanimitas. Ab

ὁμόθυμος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, unanimis, consentiens, concors.

ὁμοιάζω, similis sum. Ab ὅμοιος.

ὁμοίην, acc. sing. f. g. *Ion.* pro ὁμοίαν.

ὁμοιόθριξ, ὁ καὶ ἡ, venationis socius, *Call.* ὁμόθηρος.

ὁμοίθριξ, τριχος, similes pilos habens, *Epith.* equi; v. ὁτριχής.

ὁμοίθροος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, unum idemque loquens, concors.

ὁμοιθυμαδόν, *adv.* uno animo, una mente, concordi voluntate, unanimiter; (2) universi una, pariter, simul, *Ph.*

ὁμοιθυμία, ας, ἡ, unanimitas. Ab

ὁμοίθυμος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, unanimis, consentiens, concors.

ὁμοιόκαρπος, ὁ καὶ ἡ, similis fructus gigno. Ab

ὁμοιόκαρπος, ὁ καὶ ἡ, similes habens fructus.

ὁμοιοκαταληκτέω, similiter desinens.

ὁμοιοκατάληκτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, similiter desinens. Ex ὅμοιος et καταλήγω. Hinc

ὁμοιοκαταληξία, ἡ, similitudo clausulæ.

ὁμοιόκριθος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, hordeo similis, Ex ὅμοιος et κριθὴ, *hordeum.*

ὁμοιολεπτομερὴς, ὁ καὶ ἡ, in partes tenues, similesque divisus, *Sch. Arist.* Ex ὅμοιος, λεπτὸς, *tenuis*, et μέρος.

ὁμοιολογία, ας, ἡ, dictio similis, simillia verba; (2) cum tota est unius coloris oratio, nulla varietate fastidium levans; ei contraria est ποικιλογία. Ex ὅμοιος et λόγος.

ὁμοιομέρεια, ας, ἡ, similitudo, partium, partes similes. Vox *Anaxag. Lucret.* homœomeria. Ab

ὁμοιομερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, constans ex partibus similibus, partes habens similes. Ex ὅμοιος et μέρος.

ὁμοιομοῦσιος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, similis et ejusdem essentiæ. Ex ὅμοιος, ὁμοῦ et ἐσία.

ὁμοιόμορφος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, similem formam habens, *Rob.* Ex μορφὴ.

ὁμοιον, similitudo, *adv.* similiter; ὅμοια, *adv. cum dat.* perinde ut, pariter ac.

ὁμοιούσιος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, similis essentiæ, similem essentiam habens. Ab ἐσία.

ὁμοιοπάθεια, ας, ἡ, adfectuum similitudo, similes adfectus, naturæ similitudo.

ὁμοιοπαθέω, ῶ, fut. ήσω, similiter adficior, iidem mihi sunt adfectus, eadem natura sum. Ὁμοιοπαθεῖν τινι, *Aristot.* Ab

ὁμοιοπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cui similes sunt adfectus, iisdem adfectibus obnoxius, *it.* similis naturæ. Ex ὅμοιος et πάθος.

ὁμοιοπαθῶς, *adv.* similibus adfectionibus.

ὁμοιόπιστος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, ejusdem fidei. A πίστις.

ὁμοιοπρεπὴς, ὲς, similiter ornatus. A πρέπω.

ὁμοιοπροσωπεῖν, ejusdem esse personæ.

ὁμοιοπρόσωπος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui ejusdem personæ est, *Gramm.* A πρόσωπον.

ὁμοιόπτερος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui similes habet pennas; ὁμοιόπτεροι, qui sunt æqualis dignitatis et ætatis, *Hes.* A πτερόν.

ὁμοιόπτωτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, similiter cadens, similes casus habens. A πτόω, vel πίπτω.

ὁμοιοπτώτως, *adv.* iisdem casibus.

ὁμοιόπυρος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, tritico similis.

ὅμοιος, οἱα, οιον, similis; (2) par, æqualis; aliquando et ὁμοῖος. Ab ὁμός.

ὁμοιόσημος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem significans. Ex ὁμοιος et σῆμα.

ὁμοιόσκευος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, simili cultu seu habitu utens. Ex ὁμοιος et σκευή.

ὁμοιόσ-ομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ore similis. Ex ὅμοιος et σόμα.

ὁμοιοσύντακτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, similis et ejusdem constructionis. Ex συντάσσω.

ὁμοιοσχημονέω, ῶ, ejusdem figuræ sum, eundem habitum servo. Ab

ὁμοιοσχήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui ejusdem figuræ est, conformis. Ex ὅμοιος et σχῆμα.

ὁμοιοσχημόνως, *adv.* eadem forma.

ὁμοιοταχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, simili celeritate prædītus, æque velox. Ex ταχύς.

ὁμοιοταχῶς, *adv.* simili celeritate.

ὁμοιοτέλευτον, ᾱ, τὸ, similem clausulam habens, similiter desinens. Ab τελευτή.

ὁμοιότης, ητος, ἡ, similitudo ; item æqualitas, parilitas, *Gl. V.* Ab ὅμοιος.

ὁμοιότονος, ον, similem tonum habens.

ὁμοιοτόνως, *adv.* simili tono.

ὁμοιοτροπία, ας, ἡ, similis et idem prope modus ; (2) morum similitudo. Ab

ὁμοιότροπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui similis et ejusdem modi est ; (2) qui similibus prædītus est moribus, ejusdem ingenii.

ὁμοιοτρόπως, *adv.* eodem modo.

ὁμοιοτύπωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, simili forma expressus.

ὁμοιότως, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, similis naturæ, similem essentiam habens. Ab ὑσία.

ὁμοιοσπόρος, ᾱ. ὁ καὶ ἡ, similiter germinans, *Suic.* Ex ὅμοιος et σπέρω.

ὁμοιόφωνος, ᾱ. ὁ καὶ ἡ, similem vocem habens. Ex ὅμοιος et φωνή.

ὁμοιόχροια, ας, ἡ, similitudo coloris.

ὁμοιόχρονος, ον, ejusdem intervalli, durationis, temporis, *Epith.* pedum, ut Dactyli et Anapæsti.

ὁμοιοχρώματος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, colore similis. A χρῶμα.

ὁμοιόω, ῶ, fut. ώσω, adsimilo, similem reddo ; (2) comparo, confero ; ὁμοιοῦμαι, adsimilor ; ὡμοιώθην, aor. 1. similis factus sum, inf. ὁμοιωθῆναι, *Poët.* ὁμοιωθήμεναι, exæquari. Alicubi et ὁμοιῶ, similis sum. Τίνι ὁμοιώσωμεν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ; *Marc.* 4, 30. Ἄγγελοι ὁμοιωθῆναι, *Eur. Hel.* 139. Ab ὅμοιος.

ὁμοιωθῆμεναι, *adsimilatum esse*, aor. 1. inf. pass. *Dor.* pro ὁμοιωθῆναι, ab ὁμοιόω.

ὁμοίωμα, ατος, τὸ, similitudo ; simulacrum, figura expressa ad alicujus similitudinem. Ab ὁμοιόω. Hinc

ὁμοιωματικὸς, ἡ, όν, similitudinem significans, ut ὁμοιωματικὸν ὄνομα, nomen similitudinis.

ὁμοίως, *adverb.* similiter, simili modo, perinde, pariter, æque ; (2) tamen.

ὁμοίωσις, εως, ἡ, similitudo, simulacrum, effigies ; (2) Figura rhetorica, quum res similitudine explicatur. Ab ὁμοιόω.

ὁμοιωτὴς, ῆ, ὁ, qui rerum simulacra imitatur et exprimit. Ab eod.

ὁμόκαπνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ad eundem fumum sive focum degens cum aliis, contubernalis.

ὁμόκαπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem præsepe, vel eandem mensam habens, commensalis. Ex ὁμὸς et κάπη.

ὁμοκάτοικος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sub eodem tecto habitans.

ὁμοκέλευθος, ον, comes itineris, viæ.

ὁμόκεντρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem centrum habens. A κέντρον.

ὁμοκλάω, vel ὁμοκλέω, hortor vociferando, minaciter clamo, increpito ; ὁμόκλεον, imperf. minabuntur, et *Ion.* ὁμοκλήσασχε, 3. sing. aor. 1. increpabat. Οἱ δ' ἅμα ἵπποι ὁμοκλήσαντες, *Soph. El.* 714. Ab

ὁμοκλὴ, ῆς, ἡ, exhortatio cum vociferatione, increpatio et comminatio. A κέλω.

ὁμοκλήρια, ας, ἡ, consortium, *Gl. V.* Ab

ὁμόκληρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cohæres, particeps. Ex ὁμὸς et κλῆρος.

ὁμοκλὴς, ὁμώνυμος, cognominis, *Hes.*

ὁμοκλήσαντες, nom. plur. aor. 1. act. part. verbi ὁμοκλάω.

ὁμοκλητειρα, ἡ, bellica, *Lyc.*

ὁμοκλητὴς, ῆρος, ὁ, increpator, objurgator, qui magno cum clamore, minatur. Ab ὁμοκλέω.

ὁμόκλητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, simul vocatus cum alio. Ex ὁμὸς et καλέω.

ὁμοκλινὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, simul accumbens, *Nonn.* ubi ὁμοκλινέες. Ex ὁμοῦ et κλίνη.

ὁμόκλινος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui eodem lecto est ; (2) qui eadem mensa fruitur, *Rob.* Ex ἰisdem. ·

ὁμόκλιτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, eodem tecto utens, simul manens cum alio.

ὁμοκοίλιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, uterinus frater. Ex κοιλία.

ὁμοκοιτία, ας, ἡ, concubitus. Ab

ὁμόκοιτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, eodem lecto cum aliquo utens, simul cubans. A κοίτη.

ὁμόλεκτρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ejusdem tori s. lecti consors, conjux. Ex ὁμὸς et λέκτρον.

ὁμολεξία, ᾱ, consensus. A λέγω.

ὁμόλεχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, conjux.

ὁμολογέω, ῶ. fut. ήσω, consentio, adsentior, fateor ; (2) spondeo, roganti promitto, despondeo, *Gl. V.* (3) præs fio ; (4) conditiones, v. c. pacis accipio ; (5) confiteor, profiteor, palam dico, adfirmo, testor ; (6) similis sum, respondeo ; (7) laudo, celebro, gratias ago ; aor. 1. ὡμολόγησα, confessus sum, *Gl. V.* pass. ὁμολογεῖται, concessum est, convenit, part. ὁμολογήμενον, quod in confesso est, consentaneum, aor. 1. part. ὁμολογηθείς, votivus, *Gl. V.* perf. ὡμολογημένον, confessum, *Gl. V.* et sine augmento ὁμολογημένον, condictum, *Gl. Vet.* ὡμολόγηται, constat, *Ph.* 3. sing. perf. Ὁμολογῶ σοι καταλύσειν, *Thuc.* τῆς εὐχῆς ἐπιλαθέσθαι, *Plut.* πρὸς σὲ, *Plato.* μετὰ τῶν βιεξέφερων, *Æschin.* Ἁμολογήθη νῶιν πλεῦσαι οἰκαδὸε ἐμὲ, *Plato.* Hinc

ὁμολόγημα, ατος, τὸ, id, de quo convenit inter aliquos, inter disputantes, quod in confesso est.

ὁμολογησία, ας, ἡ, confessio.

ὁμολόγησις, εως, ἡ, idem et ab eod.

ὁμολογητέον, fatendum est.

ὁμολογητὴς, οῦ, ὁ, sponsor, *Ph.* (2) confessor, omnis vere Christianus ; stricte ὁμολογηταὶ, qui tormenta propter Christum perpessi sunt, ac liberati. Ab ὁμολογέω.

ὁμολογία, ας, ἡ, confessio ; (2) consensus ; (3) conventio, pactum, pactio ; (4) deditio, deditionis conditio, *Gl. V.* confessio, professio, stipulatio, sponsio, pactio ; (5) concinnitas. Ab

ὁμόλογος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, consentiens, adsentiens, ejusdem sententiæ, consentaneus ; et ὁμόλογον, compromissum, pactum, *Ph.* Ex ὁμὸς et λέγω.

ὁμολογουμένως, *adv.* ex confesso, omnium consensu, manifeste, citra controversiam, indubitanter ; (2) convenienter, congrue. Ab ὁμολογοίμαι.

ὁμολόγως, *adv.* idem.

ὁμόλοχοι, ων, οἱ, qui ejusdem sunt cohortis. Ex ὁμὸς et λόχος.

ὁμολώιος, cognomentum Jovis, apud Thebanos.

ὁμομαεγίγιες, ᾱ, ὁ, particeps verberum ; conservus, pari pœna dignus. Ab

ὁμομάζιξ, γος, ὁ, idem.

ὁμομήτριος, ίᾱ, ιον, eadem matre natus ; uterinus, *Gl. V.* Ex ὁμὸς et μήτηρ.

ὁμομήτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, *Poll.* ubi ὁμομήτορες, iidem qui ὁμομήτριοι. Ex iisd.

ὁμόναος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui communi templo colitur.

ὁμόνεκρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, simul, pariter mortuus ; æque corruptus ac cadaver.

ὁμονήδυος, ᾱ, ὁ, frater germanus, frater uterinus. Ex ὁμὸς et νηδύς.

ὁμονοέιον, ᾱ, τὸ, templum concordiæ. Ab ὁμόνοια.

ὁμονοέω, ῶ, fut. ήσω, concors sum, concorditer vivo, consentio, *Gl. Vet.* concordo. Ab ὁμόνοος. Hinc

ὁμονοητικὸς, ἡ, όν, ad concordiam pertinens ; (2) ad concordiam efficiendam aptus, propensus.

ὁμονοητικῶς, *adv.* concorditer, consensu.

ὁμόνοια, ας, ἡ, concordia, consensus, conspiratio ; (2) Deæ nomen. Ab

ὁμόνοος, *contr.* ὁμόνους, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, eandem mentem habens, concors, unanimis.

ὁμόνομος, ον, iisdem legibus utens, *Plat.*

ὁμοσιασῆς, οῦ, ὁ, ὁμοσιασταὶ vocabantur, qui τὸ ὁμοούσιον defendebant. Ab

ὁμοούσιος, ὁ καὶ ἡ, coëssentialis, consubstantialis, ejusdem essentiæ. Ὁμοούσιος, ut et ὁμοιούσιος, ap. *Script. Eccles.* sunt vocab. de Christi persona naturaque divina, ad differentiam in Ariana controversia ; hoc ab Arianis, illo ab Orthodoxis strenue affirmato. Ex ὑσία. Hinc

ὁμοουσιότης, ητος, ἡ, consubstantialitas.

ὁμόπαγοι, οἱ, qui ejusdem sunt pagi, *V. L.*

ὁμοπαθέω, adsentio, obtempero, *Plut.* Ab

ὁμοπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, iisdem adfectibus obnoxius, eodem modo adfectus in re aliqua. Ex πάθος.

ὁμοπαθῶς, *adv.* cum similitudine adfectuum, vel iisdem adfectibus. A præc.

ὁμόπαιδες, ων, οἱ, pueri eodem partu editi, gemelli.

ὁμοπάτριος, ᾱ, ὁ, frater. Ex ὁμὸς et πατήρ.

ὁμόπατρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd. Sed pro eo dicitur ὄπατρος, apud *Poët.*

ὁμοπάτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

ὁμόπεδος, ον, planus, ut ὁμαλός. A πέδον.

ὁμοπιστία, ας, ἡ, fidei conspiratio, eadem fides. Ab

ὁμόπιστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, in fide consentiens, ejusdem fidei. Ex ὁμὸς et πίστις.

ὁμοπλεκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in unum nexus, in unum parilitas. Ex ὁμοῦ et πλέκω.

ὁμόπλεκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

ὁμοπλοέω, ῶ, f. ήσω, simul navigo.

ὁμόπλοια, ας, ἡ, navigationis societas. Ab

ὁμόπλοος, *contr.* ὁμόπλους, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, simul navigans, navigationis socius.

ὁμοπλωτὴρ, ῆρος, ὁ, idem ; (2) qui simul natat.

ὁμόπολις, εως, ὁ καὶ ἡ, qui ex eadem urbe est ; (2) conterraneus, popularis.

ὁμοπόρευτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, simul iter faciens. Ex ὁμοῦ et πορεύομαι.

ὁμοπραγέω, ῶ, fut. ήσω, socius, consocius sum alicujus rei.

ὁμοπράγμων, ονος, ὁ, socius, adjutor. A πρᾶσσω.

ὁμοπροσκύνητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ejusdem adorationis, eadem adorationi dignus. Ex ὁμὸς et προσκυνέω.

ὁμόπτερος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, similiter alatus, similiter volans, eodem vento utens, de navi. Ex ὁμοῦ et πτέρον.

ὁμοπτέρως, *adv.* pari cursu, celeritate.

ὁμόπτολις, idem quod ὁμόπολις.

ὁμοπτώτως, *adv.* eodem casu. Ex πτῶσις.

ὁμορύμα, ατος, τὸ, macula, labes.

ὁμορύνω, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ὠμόρυνν, ab

ὈΜΟΡΥΝΥΜΙ, f. ξω, tergo, abstergo, imprimo, inuro ; a. 1. med. inf. ὁμόρξασθαι, abstergere, part. ὁμορξάμενος, tergens. Δάκρυ ὁμορξάμενος, *Odyss.* 8, 88.

ὁμορέω, ῶ, fut. ήσω, confinis seu contermínus sum. Ὁμορεῦν χωρίον ἑκείνῳ, *Plut.* Ab ὅμορος.

ὁμόρησις, εως, ἡ, et ὁμόρησις, confinitas, vicinitas, adfinitas, *Rob. Suic.* Ab ὁμορέω.

ὁμορξάμην, a. 1. ind. med. verbi ὁμόρυνμι.

ὁμόρξω, *tergam*, f. 1. ind. act.

ὁμόριος, ον, idem quod

ὅμορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, finitimus, confinis, conterminus. Ex ὁμοῦ et ὅρος.

ὁμορρία, ας, ἡ, contubernium, *Gl. V.*

ὁμορρόδιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sub eodem tecto habitans, contubernalis. Ex ὁμοῦ et ῥοφή.

ὁμόρροφος, vel ὁμόρῤῥοφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

ὁμόρρυθμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, communia fluenta habens, ex eodem rivo aquas ducens. Ex ὁμοῦ et ῥεῖθρον.

ὁμόρρητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, uno eodemque ore dictus, concors, *Nonn.*

ὁμορροὴ, ῆς, ἡ, confluvium, *V. Lex.*

ὁμόρροθεω, ῶ, fut. ήσω, constrepo ; (2) consentio. Δέδρακα τέτρτον εἰπεῖς ἦδ' ὁμόρροθεῖ, *Soph. Antig.* 542. Ab ὁμόῤῥοθος.

ὁμορρόθιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, simul agitatus fluctibus.

ὁμόῤῥοθος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, simul strepitum aut sonitum edens.

ὁμόῤῥυας, ας, ἡ, confluentia, confluxus. Ab

ὁμόῤῥους, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, simul fluens.

ὁμόῤῥοφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, compotor. Ex ὁμοῦ et ῥοφέω.

ὁμορυσμίη, ης, ἡ, vicinitas, *Hipp.* Ab

ὁμορυσμὸς, ᾱ, ὁ, idem, *Hipp.* A ῥυσμός.

ὈΜΟ Σ, ᾱ, όν, similis, par.

ὁμόσαι, a. 1. inf. act. verbi ὄμνυμι.

ὁμόσαρκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ejusdem carnis, naturæ humanæ consors. Ex ὁμὸς et σάρξ.

ὁμόσε, *adv.* simul, eundem in locum, eodem ; ὁμόσε ἴέναι, ὁμόσε χωρεῖν, concurrere, pedem conferre, manum conserere. Ab ὁμὸς.

ὁμόσης, 2. sing. a. 1. conj. act. verbi ὄμνυμι.

ὁμοσθενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, æque fortis seu validus. Ex σθένος.

ὁμοσίτιοι, ων, οἱ, conjuges, quasi ex uno penu victitantes. Ex ὁμὸς et σιτία.

ὁμοπατέω, ῶ, f. ήσω, una cibum capio. Ab
ὁμοπάτριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui cibum una cum alio capit, convictor.
ὁμοσκευος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui iisdem armis utitur.
ὁμοσκηνία, ας, ἡ, contubernium, habitatio in eodem tentorio. Ab
ὁμοσκηνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, in eodem tentorio degens, contubernalis. Ex σκηνή. Hinc
ὁμοσκηνόω, vel ὁμοσκηνέω, ῶ, contubernalis sum, in eodem tentorio habito.
ὁμόσκλαγχνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cognatus, consanguineus, frater. Ex σκλάγχνον.
ὁμοστονδέω, ῶ, fut. ήσω, fœderis particeps sum. Ab
ὁμόστονδος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, libaminum consors; ejusdem fœderis particeps, *Gl. V.* fœderatus. Ex ὁμός et σπονδή.
ὁμόστορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, simul seminatus, una satus; (2) eadem stirpe ortus, frater vel soror; (3) qui cum eadem femina rem habet, *Soph. Œd. Tyr.* 460. Ex ὁμῦ et στείρω.
ὁμοστορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui cum eadem, quacum alius, rem habet, *Suic.* Ex iisd.
ὁμόσφη, *juraverit*, 3. sing. aor. 1. conj. act. *Poët.* pro ὁμόσῃ, ab ὁμόω, pro ὀμνυμι.
ὅμοσσον, 2. sing. a. 1. imper. act. *Poët.* pro ὄμοσον.
ὁμοστεγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sub eodem tecto habitans, contubernalis. Ex ὁμῦ et στέγη.
ὁμοστιβὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, iisdem vestigiis incedens; *Metaph.* consentiens, concors. Ex στιβεω.
ὁμοστιχέω, ῶ, f. ήσω, simul procedo, una eo, comitor, *Il.* 15, 635. Ex στίχω.
ὁμοστιχέω, ῶ, f. ήσω, idem et ex iisd.
ὁμοστιχης, ές, ὁ καὶ ἡ, simul incedens, vel cadens. Ex iisd.
ὁμόστοιχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vel ὁμόστιχος, in eodem versu seu ordine locatus; (2) comes, qui ejusdem est ordinis. Ex ὁμῦ et στῖχος, vel στίχος.
ὁμόστολος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui simul mittitur, seu proficiscitur, ejusdem viæ comes; (2) qui eodem amictus genere utitur. Ex στέλλω.
ὁμόστοργος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, eodem amore prosequens, concors in amore. Ex στοργή.
ὁμόστρυφος, ὁ καὶ ἡ, qui cum alio iter facit, comes; exponitur et frater. Ex σφύρον.
ὁμοσχήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, eandem formam seu habitum eundem habens, uniformis. Ex ὁμός et σχῆμα.
ὁμόσω. *jurabo*, f. 1. ind. act. verbi ὄμνυμι.
ὁμοταγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui ejusdem est ordinis. Ex ὁμός et τάσσω, *ordino*.
ὁμοταγῶς, *adv.* eodem ordine.
ὁμοτάλαντος, ον, ejusdem pretii, magnitudinis, ponderis. Ex τάλαντον.
ὁμόταφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem sepulchrum habens.
ὁμοταχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, æque velox. Ex ὁμός et ταχύς.
ὁμοταχῶς, *adv.* simili celeritate.
ὁμοτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui idem tributum cum aliis pendit. Ex ὁμός et τέλος.
ὁμοτέλευτος, ον, eodem modo desinens. A τέλευτή.
ὁμοτέρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, conterminus, vicinus, finitimus. Ex ὁμῦ et τέρμων.
ὁμοτεχνέω, ῶ, f. ήσω, eandem artem factito. Ab
ὁμότεχνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui eandem artem exercet, profitetur, seu factitat, *Gl. Vet.* ejusdem artis. Ex ὁμός et τέχνη.
ὁμότηθος, ὁ καὶ ἡ, eadem nutrice usus, eodem ubere lactatus. A τήθη.
ὁμοτὴς, ᾱ, ὁ, jurator, juratus, *Gl. V.* Ab ὀμνυμι, *juro*. Unde
ὁμοτικὸς, ἡ, όν, jurativus, qui jurantis est, ut ὁμοτικὰ ἐπ ῥήματα, adverbia jurandi.
ὁμοτιμία, ας, ἡ, honoris æqualitas, par dignitas. Ab
ὁμότιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui in pari habetur honore; qui paris est conditionis, *Gl. V.* collega, consors. Ex ὁμός et τιμή.
ὁμοτίμως, *adv.* pari dignitate.
ὁμοτιτθὸς, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, eadem nutrice usus. Ex τιτθή.
ὁμοτοιχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, communem parietem habens, vicinus.
ὁμότονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, eundem tenorem servans; (2) æqualiter tentus, contentus. Ex ὁμός et τείνω.
ὁμοτόνως, *adv.* æquali seu eodem tenore.
ὁμοτράπεζος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, eadem utens mensa. Ex τράπεζα.
ὁμότρητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, una perforatus, una penetrabilis, *Nonn.*

ὁμότριχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, eosdem pilos habens. Ex ὁμός et θρίξ.
ὁμοτροπέω, iisdem moribus sum præditus, similis sum.
ὁμοτροπία, ας, ἡ, morum similitudo seu conformitas, similitudo simp. Ab
ὁμότροπος, ὁ καὶ ἡ, similibus moribus præditus; (2) ejusdem modi, similis.
ὁμοτρόπως, *adv.* similiter, eodem modo.
ὁμοτροφία, ας, ἡ, communis educatio. Ab
ὁμότροφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, simul nutritus, una educatus; (2) convictor. Ex τρέφω.
ὁμοτρόφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui aliquos simul alit. Ex iisd.
ὁμοτροχάω, idem quod ὁμοτροχάω, *Steph.*
ὁμοῦ, *adv.* una, simul, pariter; (2) eundem in locum; (3) eodem in loco; (4) prope; (5) fere, ferme, propemodum, circiter. Ὁμοῦ τι, prope, παρεστάξαντο πάσαις ὁμοῦ τι πολιτικαῖς δυνάμεσι, *Plut.* in *Philopoem.* cap. 10. Ὀλιγανδρίαν αἱ πρότερον στάσεις καὶ οἱ πόλεμοι περὶ πᾶσαν ὁμοῦ τι οἰκουμένην ἀπειγάσαντο, *Id.* de *Oracul. Defect.* Ab ὁμός.
ὁμοῦμαι, *jurabo*, f. 2. ind. med. v. ὀμνυμι.
ὁμοῦσιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, eandem hypostasin habens. Ex ὁμῦ et ὑφίστημι, *subsisto*.
ὁμοφέω, ῶ, f. ήσω, *Ion.* et *Poët.* pro ὁμορέω, finitimus sum; cum dativo, *Herod.* lib. 7, 123.
ὁμόφιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod ὁμόσιος.
ὁμόφυσος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod ὁμόσσιος.
ὁμοφυΐτης, ήτος, ἡ, idem quod ὁμοουσιότης.
ὁμοφώνως, ορος, ὁ, omnibus pariter vaticinans; *Epith.* Apollonis. A φημί.
ὁμόφθογγος, ὁ καὶ ἡ, consonans, ejusdem soni.
ὁμόφλοιος, ὁ καὶ ἡ, similem corticem habens.
ὁμόφοιτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui simul it, comes. Ex ὁμῦ et φοιτάω, *eo*.
ὁμοφραδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, unanimis, concors.
ὁμοφράδμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui una cum alio consultat, consilii particeps; (2) unanimis, concors.
ὁμοφρονέω, ῶ, fut. ήσω, eadem sum mente, consentio.
ὁμοφροσύνη, ης, ἡ, concordio, consensio, unanimitas. Ab
ὁμόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, unanimis, ejusdem mentis, animi, seu sententiæ, idem sentiens. Ex ὁμός et φρήν.
ὁμοφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ejusdem naturæ; (2) consanguineus, cognatus. Ex ὁμός et φύω. Hinc
ὁμοφυΐα, ας, ἡ, naturæ communitas.
ὁμοφυλία, ας, ἡ, similitudo; cognatio. Ab
ὁμόφυλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui ejusdem est gentis, generis, vel sexus; (2) in eadem terra genitus, *Gl. V.* tribulis, gentilis. Ex ὁμός et φύλον.
ὁμοφωνέω, ῶ, f. ήσω, eandem vocem edo; (2) voce et lingua eadem utor.
ὁμοφωνία, ας, ἡ, vocis convenientia, concentus; (2) ejusdem linguæ usus. Ab
ὁμόφωνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, eandem vocem seu eundem sonum edens; (2) eadem lingua utens. Ex ὁμός et φωνή, *vox*.
ὁμοφώνως, *adv.* eadem voce, vocibus concordibus; (2) una eademque lingua.
ὁμόφωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, eodem lumine lucens. Ex ὁμός et φῶς.
ὁμοχοίνιξ, ικος, ὁ καὶ ἡ, eadem chœnice victitans, conservus, commilito, quia milites et servi dimensum acceptum conferebant et communes ex eo sumptus faciebant.
ὁμόχροια, ας, ἡ, coloris similitudo, idem vel similis color. Ab ὁμόχροος.
ὁμοχρονέω, eodem tempore sum, æqualis. Ab
ὁμόχρονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, æqualis, contemporaneus.
ὁμόχροος, *contr* ὁμόχρως, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ejusdem coloris, concolor. Ex χρόα.
ὁμοχρῴματος, ον, idem. A χρῶμα.
ὁμοχώριος, ᾱ, ὁ, conterraneus, *Gl. V.* Ex ὁμῦ et χώρα. Unde
ὁμόχωρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui ex eadem regione est, popularis, vicinus.
ὁμόψηφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cujus idem suffragium est, eandem fovens sententiam; (2) qui una suffragium fert; (3) idem suffragii ferendi habens.
ὁμόψυχέω, ῶ, fut. ήσω, eodem sub animo, concors sum, consentio.
ὁμοψυχία, ἡ, unanimitas, concordia. Ab
ὁμόψυχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui ejusdem est animi, concors, unanimis. Ex ψυχή.

ὁμοψύχως, *adv.* unanimiter, uno animo.
ὁμόω, ῶ, fut. ώσω, unio, in unum redigo, pass. ὁμοῦσθαι, uniri, aor. 1. ὁμωθῆναι, uniri, jungi. Ὁμωθῆναι φιλότητι, *Il.* 14, 209. Ab ὁμός.
ὁμόω, juro, *Gl. V.* inusit. sed ab hoc sunt usitata ὁμόσω, fut. 1. et ὁμοῦμαι, fut. 2. med. ὄμοσα, aor. 1. act. ὁμώμοκα, perf. cætera ab ὀμνύω, et ὀμνυμι. Ἔνεκα χρημάτων μηδένα θεὸν ὀμόσῃς, *Isocr.*
ὄμπαι, fruges melle imbutæ sacrificandæ.
ὀμπια, τὰ, omne genus bellaria, *Hes.* Hinc
ὀμπνειος, εία, ειον, vivendi et respirandi caussa almus, quo alimur, dives, magnus, copiosus, *Hes. Suid.*
ὀμπνειχειρ, ος, ὁ καὶ ἡ, larga manu dans, abundans, almus, *Hes.* Ex ὄμπνειος et χείρ.
"ΟΜΠΝΗ, ης, ἡ, fruges, quibus vitam sustentamus, frumentum, cibus, rerum copia.
ὀμπνηδὸν, almum, ut ὀμπνηδὸν ὕδωρ, *Hes.*
ὀμπνιος, ία, ιον, almus, ut ὀμπνία Δημήτης, alma Ceres; ὄμπνιον ὕδωρ, *Suid.* Ἄλλος ἀροτεύει τόρον ὀμπνιον αὔλακι νείρων, *Nonn. Paraph.* 4, 36.
ὀμφάκη, ης, ἡ, acerbæ uvæ succus, apud *Dioscor.* Ab ὀμφαξ. Unde
ὀμφακίας, ᾱ, ὁ, ex uvis immaturis expressus; (2) immitis, crudus, acerbus.
ὀμφακίζω, uvam acerbam produco; acerbus sum; ὀμφακίζομαι, uvas acerbas et adhuc immaturas lego. Ab eod.
ὀμφάκινος, ίνη, ινον, omphacinus, uvas immaturas referens, seu ex iis confectus; ὀμφάκινον, vestimenti muliebris genus, *Poll. Ph.* ὀμφάκινον, viride oleum. Ab eodem.
ὀμφάκιον, ᾱ, τὸ, omphacium, succus uvæ acerbæ nec dum maturæ. Ab eod.
ὀμφακὶς, ίδος, ἡ, cavum ex quo glans querna enascitur. Ab eod. Unde
ὀμφακίτης, ᾱ, ὁ, ut ὀμφακίτης οἶνος, vinum omphacites; (2) cognomen Bacchi.
ὀμφακόμελι, ιτος, τὸ, medicamentum ex uvis immaturis et melle.
ὀμφακορράξ, ᾶγος, ὁ καὶ ἡ, acerbos et immaturos acinos habens. Ex ὀμφαξ et ῥάξ.
ὀμφακώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, acerbus in modum uvarum immaturarum. Ab ὄμφαξ.
ὀμφαλοτομία, ας, ἡ, umbilici præcisio. Ab
ὀμφαλοτόμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, umbilicos infantibus recens natis præcidens. Ex τέμνω.
ὀμφαλίον, ᾱ, τὸ, umbilicus. Ab ὀμφαλὸς.
ὀμφάλιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, umbilicalis, ad umbilicum pertinens; (2) ex umbilico factus; rotundus.
ὀμφαλιστὴρ, ῆρος, ὁ, scalper, quo umbilicus infanti recens nati præciditur.
ὀμφαλόεις, όεσσα, όεν, umbilicatus, umbilicum habens. Ab eod.
ὀμφαλόκαρπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, fructum umbilicatum ferens.
'ΟΜΦΑΛΟΣ, ᾱ, ὁ, umbilicus, umbo.
ὀμφαλοτομία, ας, ἡ, idem quod ὀμφαλοτομία. Καὶ τῆς μαίας ἡ ὀμφαλοτομία μέρος ἐστὶν ἐκ ἀστόχου διανοίας, *Aristot. Hist. An.* 7, 10.
ὀμφαλοτόμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod ὀμφαλητοτόμος.
ὀμφαλώδης, ες, umbilicaris.
ὀμφαλωτὸς, ἡ, όν, umbilicatus, umbilicum habens. Ab eod.
"ΟΜΦΑΞ, ακος, ἡ, alicubi et ὁ, uva acerba; uva immatura, *Ph.* (2) quivis plantæ fructus acerbus et immaturus.
'ΟΜΦΗ', ῆς, ἡ, vox divina, oraculum, omen, augurium, somnium; (2) vox. Θείην δέ μιν ἀμφέχυτ' ὀμφὴ, *Il.* 2, 41. Hinc
ὀμφῆεις, ήεσσα, ῆεν, fatidicus, vocalis.
ὀμφήτης, ῆρος, ὁ, vates, fatidicus. Ab eod.
ὀμωθῆναι, aor. 1. inf. pass. verbi ὁμόω.
ὀμῶλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, q. d. agrum conterminum habens, vicinus, finitimus. Ex ὁμῦ et ὦλαξ, pro αὖλαξ.
ὀμώμοκε, 3. sing. perf. ind. act. *Att.* pro ὄμοσε, ab ὀμνυμι.
ὀμωνυμέω, ῶ, cognominis sum, idem nomen habeo.
ὁμωνυμία, ας, ἡ, nominis communitas; (2) æquivocatio, ambiguitas. Ab
ὁμώνυμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem nomen habens, cognominis, *Gl. V.* cognominatus; ὁμώνυμοι λέξεις, ambigua vocabula; ὁμώνυμον, æquivocum, *Gl. V.* Ex ὄνυμα.
ὁμωνύμως, *adv.* communi, eodem nomine; (2) æquivoce, ambigue.
ὁμωρόφιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sub eodem tecto ha-

bitans, contubernalis. Ex ὁμοῦ et ἔρτος.

ὁμώροφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

ὁμῶς, *adv.* similiter, æque, pariter; (2) simul, una. Ab ὁμός.

ὅμως, *conjunct.* tamen. Ab eod.

ὁμωχέτης, ᾱ, ὁ, ὁμωχέται Θεοί, dii eandem libationum participes, in eodem templo coli soliti. Ex ὁμός et ἔχω.

ὄν, ὄντος, τὸ, *Gl. V.* τὸ ὄν, ens; part. neutr. ab εἰμί.

ὅν, *quem*, acc. sing. ab ὅς, *qui*.

ὀνάγρα, ας, ἡ, onagra, herba quædam, potius οἰνάγρα.

ὀνάγρινον χρῶμα, color qualis est onagrorum, i. e. color cilicinus, *Poll.*

ὀναγρόβοτα, τὰ, onagrorum pascua, locus pascendis onagris sive asinis silvestribus aptus. Ex ὄναγρος et βόσκω, *pasco*.

ὄναγρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, asinus ferus, onager; (2) machina quædam, harpago.

ὀναίμην, aor. 1. opt. med. per *Sync.* pro ὀνησαίμην, ab ὄνημι.

ὄναιμαι, fruor, fut. ὀνήσομαι; opt. ὀναίμην, fruar, ὄναιο, bene sit tibi, *Soph. Œd. Col.* 1042. Οὔτε λέκτρων νεογάμων ὀνήσομαι, *Eur. Med.* 1351. Ab ὄνημι.

ὀνάμενος, aor. 1. part. med. per *Sync.* pro ὀνησάμενος.

"ΟΝΑΡ, τό, insomnium," somnium, visio; (2) umbra et somnium vanum; κατ' ὄναρ, et per *Ellipsin* ὄναρ, per somnum, in somnis, per quietem.

ὀνάριον, ᾱ, τὸ, asellus, *Dim.* ab ὄνος.

ὀνάσει, 3. sing. fut. 1. ind. act. *Dor.* pro ὀνήσει.

ὄνασθαι, *frui*, præs. inf. med. ab ὄναμαι, vel *junisse*, aor. 1. inf. act. per *Sync.* pro ὀνῆσασθαι, ab ὄνημι.

ὄνασιν, *usum*, acc. sing. *Dor.* pro ὄνησιν.

ὀνάσσης, 2. sing. aor. 1. conj. act. *Dor.* et *Poët.* pro ὀνήσῃς, ab ὄνημι.

ὀνίε, ας, ἡ, scil. δορά, pellis asinina. Ab ὄνος.

ὀνειαρ, ατος, τὸ, utilitas, emolumentum; ὀνείατα, cibi. Ab ὄνημι.

ὀνειδείη, vel ὀνειδίη, ης, ἡ, probrum, dedecus. Ab ὀνειδος.

ὀνίδη, acc. pl. *contr.* pro ὀνείδια, ab ὄνειδος. Unde

ὀνειδίζω, fut. ίσω, probris incesso, vitupero, reprehendo; (2) exprobro, probrose objicio. Τοιοῦτος ὢν, τοιῷδ' ὀνειδίζεις στοργάν; *Soph. Aj.* 1315. Τὸν' ἐκ ἔτθ' ὅπως πότ' ὑὸς ἐμὲ σῦνιδος ἔξεις ἐνδίκως ὀνειδίσαι, *id. Phil.* 527. Κἀκὲ ὀνειδίζω τύχας. *Eur. Or.* 4. 'Ονειδίζεις φίλοις, *id. Al.* 697.

ὀνείδιος, vel ὀνείδειος, ία, ιον, probrosus, contumeliosus; (2) exprobratorius. Ab ὄνειδος.

ὀνειδίσαντα, acc. a. 1. part. act. verbi ὀνειδίζω.

ὀνείδισις, ιως, ἡ, improperium, *Gl. V.*

ὀνείδισμα, ατος, τὸ, probrum, quod alicui probrose objicitur. Ab ὀνειδίζω.

ὀνειδισμός, ᾱ, ὁ, exprobratio, objectio probrorum; (2) convicium; (3) turpitudo. Ab eod.

ὀνειδιστὴς, ῆρος, ὁ, probrosus, probro adficiens. Ab eod.

ὀνειδιστὸς, ᾱ, ὁ, idem et ab eod. Hinc

ὀνειδιστικὸς, ὴ, όν, exprobratorius, exprobrationem habens.

ὀνειδιστικῶς, *adv.* probrose, cum exprobratione, contumeliose.

ὀνείδιστος, ον, probrosus, *Steph.*

ὀνειδίσωσιν, 3. plur. a. 1. conj. act. cum ν, ab ὀνειδίζω.

ὀνειδιῶ. f. 1. ind. act. *Att.* pro ὀνειδίσω.

"ΟΝΕΙΔΟΣ, εος, τὸ, probrum, dedecus, exprobratio; (2) gloria, laus, decus.

ὄνειον, ᾱ, τὸ, stabulum asinorum. Ab ὄνος.

ὄνειος, εία, ειον, utilis. Ab ὄνημι.

ὄνιος, ον, asininus, ut ὄνιον κρέας, asinina caro, *Gl. V.* Ab ὄνος.

ὀνίρατα, τὰ, somnia, *Eur. Or.* 617.

ὀνίρειος, εία, ειον, et ὀνείριος, α, ον, ad somnia pertinens. Ab ὄνειρος.

ὀνιρικὴ, ῆς, ἡ, in somniis, somnialis, *Orph.*

ὀνιρογόνος, ᾱ, ὁ, profluvium genituræ in somnis, *Vulg. Lex.* ex *Plin.* Ex γονή.

ὀνιροκρίτης, ᾱ, ὁ, somniorum interpres. Hinc

ὀνιροκριτικὸς, ὴ, όν, ad somniorum interpretationem pertinens; (2) qui somnia novit interpretari; ἡ ὀνειροκριτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars interpretandi somnia.

ὀνιρολοιχία, ας, ἡ, contumelia, contumeliosa oratio, quasi somni garrulitas. Ex ὄνειρος et λέσχη.

ὀνειρολογία, ας, ἡ, somniorum enarratio, sermo de somniis. Ex ὄνειρος et λόγος.

ὀνειρόμαντις, εως, ὁ καὶ ἡ, qui ex somniis futura prædicit, seu vaticinatur.

ὄνειρον, ᾱ, τὸ, somnium. Ab ὄναρ.

ὀνειροπλήκτης, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, somnio territus, qui somniis percellitur. Ex πλήσσω.

ὀνειροπολέω, ῶ, f. ήσω, somniorum interpretem ago; (2) somnio, somnium cerno. 'Ονειροπολεῖ δ' ἵππους, *Arist. Nub.* 16. 'Ονειροπολεῖς περὶ σεαυτὸν, *id. Eq.* 806. Πολλὰ τοίαυτα ὀνειροπολεῖν ἐν τῇ γνώμῃ, *Dem.* Ab

ὀνειροπόλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ex somniis futura prædicens, somniorum conjector. Ex ὄνειρος et πολέω.

ὀνειροπομπὸς, ὁ, ὁ, idem.

ὄνειρος, ᾱ, ὁ, somnium, visum, *Gl. Vet.* (2) Deus quietis. Ab ὄναρ.

ὀνειροσκόπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui somnia considerat, interpretatur.

ὀνειρόφαντος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, in somnio visus; (2) qui somnia interpretatur. Ex φαίνομαι.

ὀνιρόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, somniorum peritus, somniorum interpres. Ex ὄνειρος et φρήν.

ὀνίρων, *somnii*, gen. sing. *Dor.* pro ὀνείρου.

ὀνιρωγμὸς, ὁ, ὁ, insomnium, inprimis de re Venerea; ipsa effusio seminis, *Arist. Hist. An.* 10, 3.

ὀνιρώδης, ες, in somnis visus; somniis creberis obnoxius. Ab ὄνειρος.

ὀνίρωξις, εως, ἡ, ipsa somniandi actio, somnium, *Suid.* Ab

ὀνιρώσσω, f. ξω, somnio; (2) somnium lascivum somnio; (3) semen in somno emitto. Ab ὄνειρος.

ὄνευος, ᾱ, ὁ, sucula, machina tractorii generis. Ab ὄνος. Hinc

ὀνεύω, et **ὀνεύομαι**, suculam verso et circumago.

ὀνέω, juvo, *Gl. V.* Hinc ὀνήσω, fut. 1. in præs. usitatius ὄνημι.

ὀνηλάτης, ᾱ, ὁ, idem quod ὀνηλάτης, *Steph.*

ὀνηθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ὄνημι.

ὀνήϊος, utilis, *Ion.* pro ὄνειος, ab ὄνημι.

ὀνήϊστος, utilis. Ab eod.

ὀνηλατέω, ῶ, f. ήσω, asinum agito. Ab ὀνηλάτης, ᾱ, ὁ, agitator asini, *Gl. V.* agaso, mulio, *Ph.* asinarius. Ex ὄνος et ἐλαύνω.

ὀνήμενον, acc. sing. part. præs. pass. verbi **"ΟΝΗΜΙ**, et ὀνίνημι, f. ὀνήσω, ab ὀνέω, juvo, prosum, utilitatem adfero; ὄνημαι, ὀναμαι et ὀνίνασμαι, utilitatem et fructum percipio, fruor; fut. ὀνήσομαι. Εὐεπίην ἀσκεῖν, ἥτις μάλα πάντας ὀνήσει, *Phocyl.* 116.

ὄνημι, vitupero; ὄναμαι, vitupero, aor. 1. ὤνατο, vituperavit. "Οτε μ' ὤνατο, *Il.* 17, 25.

ὄνητ, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ὤνησε.

ὀνήσεαι, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ὀνήσῃσαι.

ὀνήσιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, utilis, fructuosus. Ab ὄνημι. Unde

ὄνησις, εως, ἡ, juvamen, emolumentum.

ὀνησιφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, utilitatem adferens, qui juvare potest. Ex ὄνησις et φέρω.

ὀνησιφόρως, *adv.* cum fructu, utiliter.

ὄνητος, 2. sing. præs. imper. pass. verbi ὄνημι.

ὀνητικὸς, utilis, qui prodesse potest.

ὀνητὸς, ὴ, όν, unde commodum et utilitas percipi potest, utilis. Ab ὄνημι, *juro*.

ὀνητὸς, vituperabilis, *Hes.* ubi ὀνητὰ, μεμπτά. Ab ὄνημι, *vitupero*.

ὀνήτως, ορος, ὁ, utilis, commodus.

ὀνθηλεύω, et **ὀνθυλεύω**, *proprie* fimo agrum adspergo; deinde cibos exquisite condio, quia ut fimo agri fœcundiores, sic cibi condimentis delicatiores fiunt, *Ern.* Ab

"ΟΝΘΟΣ, ᾱ, ὁ, fimus seu stercus jumentorum, *Il.* 23, 775.

ὀνθηλευσις, εως, ἡ, exquisitior ciborum apparatus. Ab ὀνθηλεύω.

ὀνίας, ᾱ, ὁ, scari piscis genus. Ab ὄνος.

ὀνιδία, ας, ἡ, stercus equinum. Ab eod.

ὀνίδιον, ᾱ, τὸ, asellus. Ab eod.

ὀνικὸς, ὴ, όν, asininus, asinarius. Ab eod.

ὀνίνημι, idem quod ὄνημι.

ὀνίνησιν, 3. sing. præs. indic. act. cum ν, ab ὀνίνημι, *juvo*. "Ανδρας μάγα σίνεται, ἠδ' ὀνίνησι, *Il.* 24, 45.

ὄνιον, utile, *Suid.*

ὀνὶς, ίδος, ἡ, stercus asininum.

ὀνίσκη, asella, *Gl. V.* Ab ὄνος.

ὀνίσκος, ᾱ, ὁ, asellus; (2) piscis quidam, asellus; (3) insectum multipes, cutio, porcellio; (4) sucula. *Dim.* ab eod.

ὀνίσκω, juvo, prosum, *Gl. Vet.* ὀνίσκεται, fruitur. Ab ὀνέω.

ὀνῖτις, ίδος, ἡ, q. d. asinaria, species origani. Ab ὄνος.

ὀνοβάτέω, ῶ, f. ήσω, asinum admitto, sive facio, ut asinus equam ineat; (2) usurpatur de asinis equas ineuntibus. Ex βαίνω.

ὀνοβάτις, ίδος, ἡ, quæ asino vehitur. Ex iisdem.

ὀνόβλιτον, species bliti.

ὀνόβρυχις, ἡ, quædam planta, *Gorr.*

ὀνόγυγις, seu **ὀνόγυρος**, herbæ quæ alias ἀνάγυρος, *Nic.*

ὀνόγυρος, ᾱ, ὁ, et **ὀνώγυις**, *Nic. Th.* 71. carduus asininus vulgaris, planta adversus venena salutaris, tritaque graviter olens. Quibusdam etiam ἀνάγυρος dicitur.

ὀνοειδὴς, ές, asino similis. Ab εἶδος.

ὀνοθήρας, ᾱ, ὁ, herbæ nomen, quæ potius οἰνοθήρας.

ὄνοιτο, 3. singul. præs. opt. med. verbi ὄναμαι.

ὀνοκέντανρος, ᾱ, ὁ, onocentaurus, *animal*; (2) species dæmonum.

ὀνοκηρὶς, ίδος, ἡ, q. d. galla asinina.

ὀνοκίνδιος, ᾱ, ὁ, agaso, mulio, Doriensibus quasi ex ὄνος et κινέω, *moveo*.

ὀνόκλεια, ἡ, anchusæ species, *Plin.* al. ὀνόχειλος, *Gal.*

ὀνοκόπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui asinariam molam impellit et agitat, molitor. Ex κόπτω.

ὀνοκρόταλος, ᾱ, ὁ, onocrotalus, avis olori similis. Ex κρόταλον.

ὀνόκωλις, ἡ, idem quod ὀνοσκελὶς, empusæ *Epith. E. M.*

ὀνόκωλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pedes asininos habens. Ex ὄνος et κῶλον, *pes*.

"ΟΝΟΜΑ, ατος, τὸ, nomen, vocabulum; (2) nomen, fama, celebritas; (3) prætextus, obtentus honestus; (4) auctor, sub cujus sc. nomine aliquid narratur, ponitur, ex cujus persona aliquid dicitur; (5) dicitur et pro homine ipso, sed cum relatione ad nomen; ut *Lat.* nomen, v. c. nomen Rom. pro Romanis: absolute, et cum numero in sac. *Lib.* per Hebraismum, *Ern.*

ὀνόμαζε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ὠνόμαζε.

ὀνομαζέσθω, 3. sing. præs. imper. pass.

ὀνομάζω, fut. άσω, nomino, appello; indigito, nuncupo, *Gl. Vet.* (2) celebro, decanto; ὀνομάζομαι, nominor, appellor, aor. 1. part. ὀνομασθείς, nominatus; p. ὠνομασμένος. Οὓς Ἑστιὴς ὠνόμακε πάσι λεώς, *Eur. Iph.* in *Au.* 283. Τίς ὀνομάζεται πόθ' ὅτος; *Arist. Av.* 295. "Ονομα δ' ὠνομάζετο "Ελενος, *Soph. Phil.* 606. Ab ὄνομα.

ὀνομαθετέω, ῶ, nomina vel nomen impono, nomen indo. Ab

ὀνομαθέτης, ᾱ, ὁ, qui nomen imponit. Ex ὄνομα et τίθημι.

ὄνομαι, reprehendo, carpo, vitupero; ὄνεται, carpunt, f. 1. ὀνόσομαι, *Poët.* ὀνόσσομαι, ὀνόσσεται, carpet, aor. 1. ὠνοσάμην, reprehendo; opt. ὀνοσαίμην, ὀνόσειτο, reprehendat. Νῦν δέ σιν ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, *Il.* 14, 95.

ὀνομαίνω, nomino, nuncupo, appello, nomine voco; (2) nominatim recenseo, vel percenseo, aor. 1. ὠνόμηνα, *Ion.* et *Poët.* pro ὀνόμηνα, ὀνόμηνεν, appellavit, vocavit. 'Ονόμηνέ δὲ τήνδε γυναῖκα Πανδώρην, *Hesiod. Op.* 80. Ab ὄνομα.

ὀνομακλήδην, *adv.* nominatim.

ὀνομακλήτωρ, ορος, ὁ, nomenclator, qui nominatim ænos vocat, vocator.

ὀνομάκλυτος, ᾱ, vel **ὀνομακλυτὸς**, ῆ, ὸ καὶ ή, cujus nomen est inclytum, celebris.

ὀνόμαξε, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* et *Dor.* pro ὠνόμασε.

ὀνόμασθεν, 3. plur. aor. 1. indic. pass. *Ion.* *Æol.* et *Bœot.* pro ὠνομάσθησαν.

ὀνομασία, ας, ἡ, nomen, *Ph.* nominatio, nuncupatio. Ab ὀναμάζω.

ὀνόμασιν, dat. pl. cum ν, ab ὄνομα.

ὀνόμασμα, ατος, τὸ, nomen, appellatio.

ὀνομαστήρια, ων, τὰ, festum, quod celebratur ob impositionem nominis.

ὀνομαστὴς, ῆ, ὁ, nominator, *Ph.* autumator.

ὀνομαστὶ, *adv.* nominatim, nomine.

ὀνομαστικὸς, ὴ, όν, q. d. nominativus, nomi-

natorius. Hinc τὸ ὀνομαστικὸν, ῦ, scil. βιβλίον, dictionarium, onomasticum, ὀνομαστικῶς (sc. πτῶσις) nominativus, *Gl. V.* ὀνομαστικῶς, *adv.* nominatim.

ὀνομαστός, ἡ, όν, q. d. nominabilis, qui nominari potest, celebris, nobilis, clarus, *Gl. V.* nominatus. Ab ὀνομάζω.

ὀνομαστῶς, *adv.* clare, nobiliter.

ὀνομαστικῶς, *adv.* idem quod ὀνομαστικῆς.

ὀνοματογραφέω, ῶ, nomina scribo seu inscribo, in acta refero.

ὀνοματογραφία, ας, ἡ, nominum inscriptio ; (2) nomenclatura. Ab

ὀνοματογράφος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, nominum scriptor, seu inscriptor. Ex ὄνομα et γράφω.

ὀνοματοθεσία, ας, ἡ, nominum impositio ; nuncupatio, *Gl. V.* Ex ὄνομα et θέσις.

ὀνοματοθέτας, ου, ὁ, q. d. nominum auceps, vocabulorum captator, *Athen.* lib. 14. auceps syllabarum, *Cic.* de *Orator.* 1, 55. Ex ὄνομα et θήρα, *venatio.*

ὀνοματοκλήτωρ, ορος, ὁ, nomenclator, *Gl. V.* Ex ὄνομα et καλέω, *voco.*

ὀνοματολόγος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui nomen seu nomina dicit ; nomenclator, *Gl. V.* Ex ὄνομα et λόγος.

ὀνοματομάχης, ὁ, ὁ, qui de nominibus pugnat, *Suic.* Ex ὄνομα et μάχομαι.

ὀνοματοποιέω, nomen seu nomina fingo, vocabula novo, vocabula fingo a sono ; p. part. pass. ὀνοματοποιούμενος, fictum a sono.

ὀνοματοποίησις, εως, ἡ, idem quod

ὀνοματοποιΐα, ας, ἡ, nominis seu vocabuli fictio ; nominis fictio a sono. Ab

ὀνοματοποιός, ῶ, ὁ, nominis seu nominum, i. e. verborum seu vocabulorum fictor. Ex ὄνομα et ποιέω.

ὀνοματεργός, ὄν, ὁ, idem. Ex ἔργον.

ὀνόμηνα, aor. 1. ind. act. *Att.* pro ὠνόμανα, ab ὀνομαίνω.

ὀνόποδον, ου, τὸ, crepitus asini, *herba*, quia asini eam comedentes crepitus reddere dicuntur. Ex ὄνος et ποδή.

ὀνόπυξος, ου, ἡ, buxus asinina, *Poll.*

ὀνόφυγγος, bunilla, *Ph.* Ex ὄνος et φύγγος.

ΟΝΟΣ, υ, ὁ, vel ἡ, asinus, asina ; (2) piscis quidam ; (3) locustæ genus ; (4) insectum, multipeda, cutio, porcellio ; (5) axis ; (6) fusus ; (7) superior molæ lapis ; (8) vasis *inpr.* vinarii genus ; (9) unio, quæ et μονὰς, et κύδος ; (10) origani species ; (11) machina quædam. Ὄνοι, stellæ duæ juxta Φάτνην collocatæ, in signo Cancri ; Aselli vocantur Latinis.

ὄνοσις, εως, ἡ, reprehensio, vituperium. Ab ὀνομαι.

ὀνοσκελίς, ίδος, ἡ, crura asinina habens. Ex ὄνος et σκέλος. Unde

ὀνόσκελος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, idem.

ΟΝΟΣΜΑ, ατος, τὸ, onosma, herba.

ὀνόσσεται, *vituperabit*, 3. sing. fut. 1. ind. med. Poët. verbi ὀνόω.

ὀνοστάσιον, ου, τὸ, stabulum, *Ph.* proprie asinorum. Ex ὄνος et στάσις.

ὀνοστός, ὁ, ὁ, vituperandus, reprehensione dignus. Ab ὀνομαι.

ὀνοσφαγία, ας, ἡ, victima ex asino. Ex ὄνος et σφαγή.

ὀνοτύζω, vitupero, carpo, incuso. Ὀνοτάζομαι, abominor, *Æsch. Suppl.* 11. Ab ὀνομαι.

ὀνοτός, ὴ, όν, vituperabilis. Ab eod.

ὄνουρις, ιδος, ἡ, onuris, herbæ nomen. Ex ὄνος et οὐρὰ, *cauda.*

ὀνοφορβός, ῦ, ὁ, qui asinos pascit ac nutrit, asinarius. Ex ὄνος et φέρβω, *pasco.*

ὀνοχειλίας, vel ὀνοχείλιος, et ὀνόχειλος, anchusæ altera species. Ex ὄνος et χείλος.

ὀνόχηλος, υ, ὁ, ungulam asini habens ; ὀνόχηλον, anchusæ species, *Nic. Sch.* quæ aliis ὀνόχειλος. Ex ὄνος et χηλή.

ὀνόω, vitupero, reprehendo, carpo ; usitatius ὄνομαι. Μηδεὶς τὰ Ὑῶν ὀνέσαιτο, *Theoc.* 26, ult. Ab ὄνημι.

ὄντα, acc. sing. part. præs. verbi εἰμί.

ὄντα, τὰ, bona, facultates. Ab eod.

ὄντι, εἰ, *qui est*, dat. sing. part. ejusd.

ὄντινα, *quemque*, acc. sing. ab ὅστις.

ὄντως, *adv.* vere, sane, plane, certo, profecto, *Ph.* Ab ὤν, ὄντος, ab εἰμί.

ὄνυμα, nomen, *Æol.* et *Dor.* pro ὄνομα. Hinc

ὀνυμάζω, et ὀνυμαίνω, appello.

Ὄ**ΝΥΞ**, υχος, ὁ, unguis, ungula ; (2) uncus ; (3) genus torturæ ; fidiculæ, *Gl. Vet.* (4) pars cordis ; (5) pars foliï rosæ superior ; (6) gemma quædam, onyx ; (7) marmoris species ; (8) operculum conchylii ; (9) ostreum ; (10) frutex quidam.

ὀνυχίζω, fut. ίσω, *Att.* ιῶ, ungulam divido ; (2) ungues præcido, vel reseco ; (3) ungue noto ; (4) ad unguem exigo, exacte perpendo. Ab ὀνυξ.

ὀνύχινος, ίνη, ινον, onychinus, ex onychis adipe, vel ex onyche gemma vel marmore confectus, vel etiam onychis conchylii colorem referens. Ab eod. Unde

ὀνύχιον, υ, τὸ, unguiculus, *Gl. V.* ungula, unguella, unguicula ; (2) lapis onychites.

ὀνυχισμὸς, ῦ, ὁ, unguium resectio. Ab ὀνυχίζω.

ὀνυχίτης, ἡρος, ὁ, unguis, ungula.

ὀνυχιτήριον, υ, τὸ, culter ad incidendos ungues, *Gl. Vet.* unguicularium. Ab eod.

ὀνυχίτης, υ, ὁ, ut ὀνυχίτης λίθος, onychites lapis. Ab ὄνυξ.

ὀνυχῖτις, ιδος, ἡ, ut ὀνυχῖτις καδμεία, onychitis cadmia, dicta a similitudine venarum onychis lapidis.

ὀνυχογραφέω, ῶ, f. ήσω, unguibus scalpo vel rado. Ex ὄνυξ et γράφω.

ὀνυχοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, unguium speciem habens. Ex ὄνυχος et εἶδος.

ὀνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, asininus, qui asinini generis est. Ab ὄνος.

ὄνωι, f. ὀνῶι, prosum, *Sch. Soph.*

Ὀ**ΝΩΝΙ Σ**, ίδος, ἡ, ononis, *planta.*

ὄξαλις, ίδος, ἡ, acida fæx vel vappa ; (2) lapathi species, vulgo acetosa, *Angl.* SORREL. Ab ὄξος.

ὀξάλμη, ης, ἡ, jus ex aceto et muria. Ex ὄξος et ἅλμη, *salsugo.*

ὀξέα, *adv.* acute. Ab ὀξύ.

ὀξέα, δένδρον, *arbor*, ornus, *Gl. V.*

ὀξεῖα, ας, ἡ, acuta ; (2) hasta, *Suid.* Ab ὀξύς.

ὀξείδιον, υ, τὸ, *Dim.* idem quod ὄξος.

ὀξέλαιον, υ, τὸ, condimentum ex aceto et oleo. Ex ὄξος et ἔλαιον.

ὀξέως, *adv.* acute ; (2) celeriter, velociter, repente, raptim. Ab ὀξύς.

ὀξηρὸς, ᾶ, ὸν, acetum resipiens, acetarius.

ὀξίζω, f. ίσω, aceo, acidus sum, acorem refero, *Ph.* acesco. Ab ὄξος.

ὀξίνα, ης, ἡ, occa, crates dentata ferreis stilis, *Hes.* Ab eod.

ὀξίνης, υ, ὁ, ut ὀξίνης οἶνος, vinum quod coacuit aliquatenus. Ab ὄξος.

ὀξὶς, ίδος, ἡ, acetabulum, vas, in quo acetum adservatur, vel in mensa apponitur, vel quo idem metiuntur, qui vendunt. Ab eod.

ὀξοπώλης, ου, ὁ, aceti venditor.

ὄξος, εος, τὸ, acetum, vinum quod acuit, vinum vile, lora, *item* vinum medicatum, ut myrrhatum et inde amarum. Ab ὀξύς. Unde

ὀξύα, ας, ἡ, arbor abieti similis ; (2) hasta, *Eur. Heracl. 727.*

ὀξυδὸν, acuta voce cano. Ab ᾄδω.

ὀξυάκανθος, ης, ἡ, oxyacantha, frutex in arboris magnitudinem quandoque excrescens.

ὀξυάκανθος, υ, ὁ, idem et ex iisd.

ὀξυβάφιον, ου, τὸ, acetabulum, *Ph.* Ex ὄξος et βαφή.

ὀξύβαφον, ᾱ, τὸ, acetabulum, *Gl. V.* acetarium, *Ph.* Ex iisd.

ὀξύβαφος, υ, ὁ, idem et ex iisd.

ὀξυβελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, acutum habens cuspidem ; (2) qui celeriter jaculum emittit. Ex ὀξὺς et βέλος.

ὀξυβλέπτης, υ, ὁ, perspicax, *Ph.* dispiciens, acute cernens. Ex ὀξὺς et βλέπω.

ὀξυβλεψία, ας, ἡ, acutus visus. A præc.

ὀξυβόας, vel ὀξυβόης, υ, ὁ, acutum clamans. Ex ὀξὺς et βοάω.

ὀξυβολέω, ῶ, f. ήσω, celeriter jaculor. Ex βάλλω.

ὀξύγαλα, ακτος, τὸ, lac acidum, lac quod acuit. Hinc

ὀξυγαλάκτινος, ίνη, ινον, ex acido lacte confectus.

ὀξύγαρον, τὸ, garum aceto conditum, *Gl. V.*

ὀξύγγιον, unguina, arvina, axungia, *Gl. V.*

ὀξυγένειος, ὁ καὶ ἡ, acutum mentum, acutam barbam habens. Ex γένειον.

ὀξυγνὺξ, υχος, ἡ, quod infra labra in maxilla inferiore eminet, *Poll.*

ὀξύγης, ης, ἡ, bufo, *Gl. V.*

ὀξυγλυκὺς, έος, τὸ, aqua mulsa acida. Ex ὄξος et γλυκύς.

ὀξύγλυκον, dulcacidum, *Ph.* Ex iisd.

ὀξυγλυκυς, εια, υ, dulciter acris. Hinc ὀξύγλυκυν, cremor favorum decoctus, mulsa acida ; dulcacidum, *Gl. V.* Ex iisd.

ὀξύγοος, ον, lamentabilis, flebilis.

ὀξυγράφος, υ, ὁ καὶ ἡ, celeriter scribens. Ex ὀξὺς et γράφω.

ὀξυγώνιος, υ, ὁ καὶ ἡ, angulum acutum habens. Ex γωνία.

ὀξυδερκεια, ας, ἡ, acumen visus, acies oculorum. Ab ὀξυδερκὴς. Unde

ὀξυδερκέω, ῶ, f. ήσω, acutum cerno.

ὀξυδερκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, acutum cernens, perspicax. Ex ὀξὺς et δέρκω. Hinc

ὀξυδέρκια, ας, ἡ, acumen visus, *Luc.*

ὀξυδερκικὸς, ἡ, όν, ad visus acumen faciens.

ὀξυδερκῶς, *adv.* acute, visu acuto.

ὀξυδορκέω, ῶ, f. ήσω, acutum cerno, *Gl. V.* Ex ὀξὺς, et δέρκω, δέδορκα.

ὀξυδορκὴς, ὁ καὶ ἡ, idem quod ὀξυδερκής.

ὀξυδορκία, ας, ἡ, acies oculorum, acies, *Ph.*

ὀξυδορκικὸς, ἡ, όν, idem quod ὀξυδερκικός.

ὀξυδρομέω, ῶ, f. ήσω, velociter curro, *Suic.* Ab

ὀξυδρομος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, velociter currens.

ὀξυθίθειρος, υ, ὁ καὶ ἡ, acutos capillos habens. Ex ἴθειρα.

ὀξύϊζω, acesco, aceo, *Gl. V.* Ab ὀξύς.

ὀξύϊν, ης, ἡ, idem quod ὀξύϊς.

ὀξυνοΐας, ας, ἡ, acumen audiendi, acute audiendi facultas. Ab

ὀξυήκοος, υ, ὁ καὶ ἡ, acute audiens, qui acuto auditu est præditus. Εἰσὶ δέ τινες οἳ φασι καὶ μάλιστα ὀξυηκόους εἶναι τῶν ζώων ἰχθύας, *Aristot. Hist. An.* 4, 8. Ex ὀξὺς et ἀκούω, *audio*, unde ἀκοὴ, *auditus.*

ὀξυθύματος, υ, ὁ καὶ ἡ, celeriter interficiens.

ὀξύθηκτος, υ, ὁ καὶ ἡ, valde acutus.

ὀξυθήκτως, *adv.* valde acute.

ὀξυθύμαντος, ον, valde lamentabilis.

ὀξυθυμέω, ῶ, fut. ήσω, iræ sum impotens, præcipiti ira excandesco. Ὀξυθυμέσθαι σφόδρα Εὐριπίδη, *Arist. Thesm.* 473. Ab ὀξύθυμος. Unde

ὀξυθυμία, ας, ἡ, iræ præcipitantia.

ὀξυθυμία, ας, ἡ, et ὀξυθύμια, ων, τὰ, purgamenta ædium, quæ noctu Athenienses in triviis ponebant ; (2) ligna, ex quibus suspenduntur aliqui.

ὀξυθυμίας, ὁ, idem quod ὀξύθυμος, *Poll.*

ὀξύθυμος, υ, ὁ καὶ ἡ, iracundus, præceps ad iram.

ὀξύϊνος, ίνη, ινον, ex oxya arbore confectus. Ab ὀξύη.

ὀξυκάρδιος, υ, ὁ καὶ ἡ, iracundus. Ex καρδία.

ὀξυκέφαλος, υ, ὁ καὶ ἡ, acutum caput habens. Ex ὀξὺς et κέφαλον.

ὀξύκεδρος, υ, ἡ, cedrus acuta.

ὀξυκέρατος, υ, ὁ καὶ ἡ, acuta cornua habens. Ex ὀξὺς et κέρας.

ὀξυκέρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

ὀξυκέφαλος, υ, ὁ καὶ ἡ, acuminatum caput habens. Ex κεφαλή.

ὀξυκίνητος, υ, ὁ καὶ ἡ, mobilis, qui celeriter movetur. Ex ὀξὺς et κινέω.

ὀξύκομος, ὁ καὶ ἡ, ex acutis crinibus constans, *Opp.*

ὀξύκρατον, υ, τὸ, potio ex aceto et aqua, *Ph.* posca. Ex ὄξος et κεράω, *misceo.*

ὀξυκώκυτος, ον, valde flebilis.

ὀξυλάβεια, ας, ἡ, strenuitas, in agendo celeritas.

ὀξυλαβέω, ῶ, f. ήσω, celeriter prehendo, celeriter capesso et adgredior. Ab

ὀξυλάβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, strenuus, acer ; (2) celer, acer in rapiendo, rapax, *Epith.* animalium rapacium. Φύσει ὁ αἰετὸς ἴστι φθόνερος καὶ ὀξύπεινος, ὅτι δὲ ὀξυλαβὴς, *Aristot. Hist. An.* 9, 34. Ex ὀξὺς et λαμβάνω.

ὀξυλάδος, υ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

ὀξυλάλος, υ, ὁ καὶ ἡ, acute loquens.

ὀξυλάσθιον, υ, τὸ, genus lapathi, foliis acutioribus.

ὀξυλίπαρος, υ, ὁ καὶ ἡ, aceto et pingui aliquo imbutus.

ὀξυλιτὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex λίτος.

ὀξυμάθεια, vel ὀξυμαθία, ας, ἡ, celeritas discendi. Ab

ὀξυμαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, celeriter discens. Ex μανθάνω.

ὀξύμαλα, mala acida, *Dor.* pro ὀξύμηλα.

ὀξυμελὴς, ὲς, acuta voce canens. A μέλος, *cantus.*

ὀξύμελι, ιτος, τό, potio ex melle et aceto, acetum mulsum. Ex ὄξος et μέλι.

ὀξυμελίκρατον, *Ion.* ὀξυμελίκρητον, idem. Ex ὀξύμελι, et κεράω.

ὀξυμέριμνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, acute excogitatus. Ex μεμέριμνος.

ὀξύμηλον, *Dor.* ὀξύμαλον, malum acidum, i. e. prunum.

ὀξύμολπος, ὁ καὶ ἡ, acute canens. A μολπή.

ὀξύμορφος, ὁ καὶ ἡ, subito formatus. A μορφή.

ὀξυμυρσίνη, ας, ἡ, acuta myrtus, myrtus sylvestris. Hinc

ὀξυμύρσινος, ίνη, ινον, ex myrto silvestri formatus.

ὀξύμωρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, acutifatuus. Hinc τὸ ὀξύμωρον, ᾱ, dictum acutum, tametsi primo intuitu stultum videatur.

ὀξυναίος, ᾱ, *Epith.* vini ap. *Hipp.* Ab ὀξύς.

ὀξυντής, ῆρος, ὁ, scalprum, *Suic.* Ab

ὀξύνω, fut. υνῶ, acumino, acuo, acutum reddo; (2) acuto accentu noto; (3) acuo ad, instigo, incito; (4) acidum reddo; (5) acesco, in acorem vertor; ὀξύνομαι, acidus fio, acesco. Ὀξύνειν τὴν τελευταίαν, scil. συλλαβήν, *Athen.* Σίδηρος σιδήρου ὀξύνει, ἀνὴρ δὲ παροξύνει πρόσωπον ἑταίρᾳ, *Prov.* 27, 17. Ab ὀξύς.

ὀξυόις, όεσσα, όεν, ex arbore oxya confectus. Ab ὀξύα.

ὀξυόρχαμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ex acutis testis, *Lucian.* Ex ὄρχαμον, *testa.*

ὀξυπαγὴς ἐος, ὁ καὶ ἡ, fortiter impactus; (2) aculeatus. A πηγνύω.

ὀξυπαθῶς, *adv.* acute et vehementi adfectu, gravi animi dolore, graviter.

ὀξυπείνης, ᾱ, ὁ, famelicus. Ex πεῖνα.

ὀξύπεινος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui vehementi fame cruciatur; (2) qui valde cupit. Ex iisd.

ὀξυπτυκτὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, acidus cum amarore, vehementer amarus, *Hesych.* A πτύκη.

ὀξύπικρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, acidus, *Gl. V.*

ὀξυπίνδαξ, ακος, *Epith.* calicis, *Ath.*

ὀξυπλὴξ, ῆγος, misere affligens, *Soph. Fr.*

ὀξυποδέω, ῶ, festino, denso, *Gl. V.* ὀξυποδεῖν, grassari, *Ph.* Ab ὀξύπους. Unde

ὀξυποδία, ας, ἡ, acupedium, addensatio.

ὀξυπόριον, ᾱ, τὸ, medicamentum facile venas et tenues partes corporis permeans. Ab

ὀξυπόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui cito transit. Ex ὀξὺς et πείρω.

ὀξύπους, οδος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, celeres pedes vel gressus habens, *Gl. V.* acupedius.

ὀξύπτερος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, acutam proram (cuspidem) habens, *Epith.* hastæ.

ὀξύπτερος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, veloces pennas habens, *Suic.* A πτερόν.

ὀξύπυκνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ut ὀξύπυκνος ἀερωνία, apud *Musicos*, densitas acutorum sonorum in supremis gradibus musicæ scalæ.

ὀξυρεγμία, ας, ἡ, acidus ructus, cruditas. Ab ἐρεύγω. Hinc

ὀξυρεγμιώω, ῶ, acidum ructo, ructus acidos emitto.

ὀξυρεγμιώδης, ους, ὁ καὶ ἡ, qui acidum ructum emittit. Ab eod.

ὀξυρεκὴς, vel ὀξυρρεκὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, celeriter repens; (2) velox, agilis; (3) propensus. Ex ὀξὺς et ῥέπω.

ὀξυρίας, ὁ, genus casei apud Siculos, *Ath.*

ὀξυρόδινον, vel ὀξυρρόδινον, ᾱ, τὸ, sc. ἔλαιον, oleum rosaceum acto temperatum. Ex ὀξὺς et ῥόδινος.

ὀξύρρις, vel ὀξύῤῥις, ινος, ὁ καὶ ἡ, qui acuto est naso. Reperitur et ὀξύῤῥινος.

ὀξύῤῥοπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, celeriter currens; (2) qui levi momento huc illuc inclinatur; (3) celer, celerrimus, qui fit momento temporis; (4) præceps, lubricus, fluxus, agilis. Ex ὀξὺς et ῥοπή.

ὀξυῤῥόπως, *adverb.* celeriter, cum impetu, acriter.

ὀξύῤῥυγχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, acutum rostrum habens.

Ὀξυς, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, acutus, ut ensis, cuspis; (2) acutus sensu, voce, animo; (3) acutus, i. e. acidus; (4) acer, vehemens; (5) celer, subitus, præceps, promptus, expeditus ad aliquid adgrediendum.

ὀξύς, lumbus, *Erot.* apud *Hipp.* ὀξύϊ, ὀσφύϊ.

ὀξυσμὸς, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, acutum os seu rostrum habens; (2) acute scindens, acutam cuspidem habens; (3) acutam seu argutam vocem habens. A σόμα.

ὀξύσπκινος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, acutus juncus, *Gl. V.* hibiscum, juncus.

ὀξύστατα, *adv.* acutissime, quam ocissime, *Gl. V.* ὀξύτατος, ocissimus, *Gl. Vet.* superl. ab ὀξύ.

ὀξυτέλευτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, acutum finem habens, in acutum sonum desinens. Ex τελευτή.

ὀξυτενὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, in acutum tendens, acuminatus. Ex ὀξὺς et τείνω.

ὀξύτερον, *adv.* ocius, *Gl. V.* Ab ὀξύ.

ὀξυτέρως, *adv.* idem et ab eod.

ὀξύτης, ητος, ἡ, acumen, acies; (2) acrimonia, acerbitas; (3) studium acre, contentio acris; (4) acumen ingenii; (5) tonus acutus; (6) celeritas, velocitas. Ab ὀξύς.

ὀξυτόκιον φάρμακον, medicamentum, quod facit, ut mulier cito pariat. Ab

ὀξυτόκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cito pariens, partum accelerans. Ex τίκτω.

ὀξυτόμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, acute secans; (2) acutus, *Suic.* A τέμνω.

ὀξυτονέω, ῶ, in acutum tendo, angustus sum; (2) accentu acuto noto; ὀξυτονῶν, acuminatus. Ab

ὀξύτονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui acuto tono finitur, cujus ultima syllaba accentu acuto effertur; ὀξύτονοι ᾠδαὶ, acuti et magni ejulatus.

ὀξυτόνως, *adv.* cum acuto accentu.

ὀξύτροπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ut ὀξύτροπος ἦλος, χαλινὸς, φωνὴ, acutus. A τρέπω.

ὀξυτρίφυλλον, ᾱ, τὸ, acutum trifolium.

ὀξυφάγρος, ᾱ, ὁ, piscis nomen apud *Opp.*

ὀξυφανὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, acute videns. A φάος.

ὀξυφεγγὴς, ἐς, valde splendens. A φέγγος.

ὀξύφθογγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, acute sonans.

ὀξυφλεγμασίας, ας, ἡ, acute et vehemens inflammatio.

ὀξύφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, acutum sapiens, acri et solerti mente præditus; (2) celer, *Eur. Med.* 644. A φρήν.

ὀξύφυλλον, ᾱ, τὸ, acuta folia habens; *herba.*

ὀξυφωνία, ας, ἡ, vox acuta. Ab ὀξύφωνος.

ὀξύφωνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, acutam vocem habens. A φωνή.

ὀξύχειρ, ῥος, ὁ καὶ ἡ, promptus, expeditus manu. Hinc

ὀξυχειρία, ας, ἡ, celeritas manus.

ὀξυχολία, ας, ἡ, ira repentina et acris, iracundia. Ab

ὀξύχολος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui subito et graviter irascitur, *Ph.* biliosus, cerebrosus, irritabilis, litigiosus, iracundus. A χολή.

ὀξυχόλως, *adv.* ira gravi.

ὀξυωπέστερος, acutioris visus, et ὀξυωπέστατος, acutissimi visus, comp. et superl. ab ab ὀξυωπής.

ὀξυωπιάω, ῶ, acutum cerno. Ab

ὀξυωπὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, vel ὀξυώπης, acutum cernens, acutos habens oculos. Ὁ δὲ αἰτὸς ὀξυωπέστατος μὲν ἔστι, καὶ τὰ τέκνα ἀναγκάζει ἐπὶ ψιλὰ ὄντα πρὸς τὸν ἥλιον βλέπειν, καὶ τὸν μὴ βλωλόμενον κόπτει, *Aristot. Hist. An.* 9, 34. Ex ὀξὺς et ὤψ.

ὀξυωπίας, ας, ἡ, acutus visus, acies oculorum. Ab ὀξυωπής.

ὀξυωπίας, ᾱ, ὁ, acutum cernens. Ab eod.

ὀξυώπτος, ᾱ, ον, cui sunt acuti oculi.

ὀξώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, acetosus, acidus. Ab ὄξος.

ὄον, ᾱ, το, sorbum, apud *Plat.*

ὄς, *cujus*, gen. sing. *Poët.* pro ὧ, ab ὅς, *qui.*

ὀπαδέω, comitor, sector, *Hes.* Ab

ὀπαδὸς, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui sequi aliquem jubetur, comes, adsecla, adsectator. Ab

Ὀπάζω, fut. άσω, persequor; (2) sequi jubeo, comitem do, præbeo, do; et ὀπάζομαι, comitem accipio, a persequenti premor; ὀπάσσας, aor. 1. part. pro ὀπάσας, cum præbuisset. Κοιλοπώλησιν δὲ Ζεὺς μέγα κῦδος ὀπάζει, *Arist. Eq.* 200. Ὀπαζὲ δὲ νίκην, *id. Thesm.* 981. δῶρον τινὶ, *Theoc.* 27, 55.

ὀπαία, ας, ἡ, vas fictile, in quo foramen est. Ab ὀπή. Unde

ὀπαῖον, ᾱ, τὸ, foramen ollæ; (2) foramen, per quod fumus ex furno aut camino exit; (3) fenestra, *Plut.* in *Pericle*, 1, 352.

ὀπάλλιον, τὸ, gemma, *Orph.*

ὀπάσασα, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ὤπασα, ὀπάζω.

ὀπάσασι, a. 1. part. act. *Æol.* pro ὀπάσας.

ὀπάσσαις, 2. sing. a. 1. opt. act. *Poët.* pro ὀπάσαις.

ὀπάτειος, idem quod ὁμοπάτριος.

ὀπατρὸς, ᾱ, ὁ, eodem patre genitus; pro ὁμοπατρὸς, ᾱ, ὁ, per *Syncop.* Ex ὁμὸς et πατὴρ.

ὀπάων, ονος, ὁ καὶ ἡ, comes, adsecla, famulus, *Eur. Hecub.* 979. Ab ὀπάζω.

ὀπηδίκαι, ν. ὀπιδίκης, αἱ, termites palmarum, apud *Porphyr.*

ὅπῃ, quod, *Gl. V.* Ab ὅς, ἥ, ὅ.

ὅπῃ ἂν, quidquid.

ὅπῃ δὴ, quodlibet, *Ph.*

ὅπῃ δήποτε, quodcunque, *Gl. V.*

ὀπὺς, ὑος, ὁ, subula, qua aliquid perforatur. Ab ὀπή.

ὀπτεύω, circumspicio, video; et ὀπτεύεσθαι, omina captare, augurari (sed pro hoc tutius ὀπτεύεσθαι). Ab ὀπή, vel ὄψ, vox.

ὀπτέωνες, *Ion.* pro ὀπάονες, *Herodot.*

Ὀπή, ῆς, ἡ, foramen, specus, *Gl. V.*

Ὅπη, *adv.* ubi; (2) quo; (3) qua, qua via; (4) qua ratione, quo modo, prout. Hinc ἔσθ' ὅπῃ, alicubi, aliquo modo, quadantenus; ὁπῃ ἂν, quocunque, quemcunque in locum; ὁπῃ ποτὲ, et ὁπηδήποτε, quocunque, quomodocunque; ὁπηπίσω, aliquid alicujus momenti.

ὀπηδεύω, comitor, sequor, *Etym.* ex *Apoll.* ὀπηδέω, ῶ, f. ήσω, comitor, comes sum, adsector. Χάριτες βαιοῖσιν ὀπηδεῖ, *Epigr.* Τῶτο δ' ἀριστήσαντι Διὸς πάρα δῶρον ὀπηδεῖν, *Dion. Per.* 547. Ab ὀπηδός. Hinc

ὀπηδητὴς, ῆρος, ὁ, comes, adsectator, *Hes.*

ὀπηδὸς, ᾱ, ὁ, idem quod ὀπαδὸς, *Att. Eust.*

ὁπηλίκος, ὁ καὶ ἡ, quantus. Hinc

ὁπηλικοσῦν, quantuscunque; et in *Neutr.* ὁπηλικονδὴ, quantumcunque. A πηλίκος.

ὁπηνίκα, *adv.* quum, quando, postquam, quam mox, *Ph.* Ab ἡνίκα, *quando.*

ὀπήτιον, ᾱ, τὸ, subula, qua aliquid perforatur. Ab ὀπή.

ὁπητινῦν, aliquid alicujus momenti. Ab ὅπη, τι, et δῦν.

ὀπί, dat. sing. ab ὄψ, *vox.*

ὀπίας, ᾱ, ὁ, ut ὀπίας τυρὸς, caseus coagulo ficuneo coagulatus. *Aristoph.* per jocum ὀπίαν vocat quoque τὴν ὀπὴν, foramen. Ab ὀπός.

ὀπιδὸς, ὁ, ὀν, reverendus, cavendus, vel extimescendus; ὀπιδνοτάτη, summopere cavenda, maxime extimescenda. Ab ὄπις.

ὀπίζετο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ὠπίζετο, ab

ὀπίζομαι, fut. ίσομαι, curo, revereor; (2) caveo; (3) rependo. Τῶν ὔγ' ὀπίζετο μῆνιν, *Hesiod. Scut.* 21. Ἀλλὰ σὸν αἰεὶ Θυμὸν ὀπίζομαι, *Odyss.* 13, 148. Μητρὸς γὰρ συκινὴν ὠπίζετ' ἐρετμὴν, *Il.* 18, 216. Ab eodem.

ὀπίζω, f. ίσω, succum lacteum arboris alicujus colligo cortice inciso, vel caulem incido succi gratia. Ab ὀπός.

ὀπιθι, vel ὄπιθεν, pone, a tergo, *Gl. V.*

Ὀπικὸς, ή, όν, opicus, deformis, sordidus, immundus, *Vet. Lex.*

ὀπιμαντεῖον, τὸ, voce datum responsum, *V. L.*

ὀπιον, ᾱ, τὸ, opium, succus lacteus, qui papaveris saepe incisi copiose emanat. Ab ὀπός.

ὀπιπτεύηβ, ῆρος, ὁ, speculator, qui circumspicit diligenter aliquid, spectator. Ab

ὀπιπτεύω, idem quod

ὀπιπτεύω, fut. εύσω, inspicio, circumspicio, oculis lustro. Τί δ' ὀπιπτεύεις πολέμοιο γεφύρας, *Il.* 4, 371. Ab ὄπτομαι.

Ὀπις, ίδος, ἡ, ultio, vindicta divina; (2) cura, consideratio, respectus; (3) adspectus. Ἐκ δὲ δίκην ἐλάσσωσι, Διὸν ὅπιν ὑπαλέγοντες, *Il.* 16. 388.

ὀπισαμβῶν, *adv.* itio retrograda, *Eust.* ex quodam *Lex.* Quasi ex ὀπίσω et ἀμβαίνειν, pro ἀναβαίνειν, *ascendere.*

ὄπισθε, vel ὀπισθέν, *adv.* a tergo, pone; (2) posterius, in posterum, posthac, postea. Hinc ὁ ὀπισθεν, posterior, sequens. Ab ὀπίζω.

ὀπισθέναρ, ᾱρος, τὸ, posterior pars manus et quasi aversa. Ex ὀπίσω et ἦναρ.

ὀπίσθια, ων, τὰ, postifena, *Ph.* posteriora, *Gl. V.* Ab ὄπισθε.

ὀπισθίδιος, ία, ιον, posticus. Ab ὄπισθεν.

ὀπίσθιος, ία, ιον, posticus, posterior. Ab eodem.

ὀπισθίως, *adv.* pone, a tergo, retrorsum.

ὀπισθοβάμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui retro cedit, retrogradus. Ex ὄπισθεν et βαίνω.

ὀπισθοβατικὸς, ἡ, όν, retro insiliens. Ex iisdem.

ὀπισθόγραφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ab aversa parte scriptus; de libro et charta. Ex ὄπισθεν et γράφω.

ὀπισθοδάκτυλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui digitos ha-

bet retro inversos, *Rob.* Ex ὀπισθεν et δάκτυλος.

ὀπισθιδέτερος, α, ὁ καὶ ἡ, a tergo seu retro ligatus. Ex ὄπισθεν et δέτος.

ὀπισθιδίωξις, εως, ἡ, idem quod παλίωξις, opp. πεοδιώξει, *Sch. Hesiod.*

ὀπισθόδομος, ου, ὁ, postica pars templi; (2) pars arcis Athenis, ubi ærarium pone ædem Minervæ erat, *Gl. V.* ærarium, posticula. Ex ὄπισθεν et δόμος.

ὀπισθοκάλυμμα, ατος, τὸ, ornatus muliebris, quo posterior sive capitis, sive totius corporis pars velabatur.

ὀπισθοκάρσιον, ου, τὸ, fructum a tergo folii ferens. Ex ὄπισθεν et καρπός.

ὀπισθόκαρπος, ον, ferens fructum a tergo folii, *Theoph.*

ὀπισθοκέλευθος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui pone sequitur, adsectator.

ὀπισθόκευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui aculeus in posteriori parte corporis est, aculeatus in cauda habens. Ex κέντρον.

ὀπισθοκίφαλον, ου, τὸ, occiput, *Gl. V.* Ex κεφαλή.

ὀπισθοκόμης, ου, ὁ, a tergo comatus. Ex κόμη.

ὀπισθόκομος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

ὀπισθοκρέφιον, ου, τὸ, occipitium, *Ph.*

ὀπισθοκρηπῖδες, ων, αἱ, calcei quidam muliebres.

ὀπισθοκύφωσις, εως, ἡ, spinæ in posteriorem partem contorsio.

ὀπισθόμυζοτος, ον, post mortem contingens, durans, *Pind. Pyth.* 1, 179.

ὀπισθονόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui retro ambulans pascitur, qui præpostere pascitur; ut ὀπισθόνομοι βόες. Ex νέμω, *pasco.*

ὀπισθονυγής, ους, ὁ καὶ ἡ, a tergo pungens. Ex νύσσω, unde a. 2. ἐνύγην.

ὀπισθοπόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, retrogradus. Ex πείρω.

ὀπισθόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, pone gradiens, pone sequens; *Epith.* famulorum; (2) retrocedens.

ὀπισθοχαμεύω, ῶ, fut. ήσω, retrocedo, *Hesych.* Hinc

ὀπισθόχαμπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, retro cedens, retrogradus.

ὀπισθόσφενδόνη, ης, ἡ, reticulum, muliebre ornamentum capitis, apud *Comicos.*

ὀπισθοτίλαι, ης, ἡ, sepia; ita dicitur ab ὄπισθεν τιλᾶν, post se emittendo attramentum suum.

ὀπισθοτονία, ας, ἡ, convulsio partium in posteriora, partium posteriorum distensio.

ὀπισθοτονικός, ἡ, όν, cui quodam rigore nervorum caput scapulis annexum est, cui cervix reflexa est in posteriorem partem.

ὀπισθοτονικῶς, *adv.* more eorum, quibus cervix reflexa est in posteriorem partem.

ὀπισθότονος, ου, ὁ καὶ ἡ, in aversum tendens aut tentus; *retrorsum, Gl. V.* (2) *subst.* idem quod ὀπισθοτονία; (3) persona illo morbo laborans; (4) vinculum, quo manus post tergum religantur. Ex τείνω.

ὀπισθοτονώδης, ους, ὁ καὶ ἡ, idem quod ὀπισθότονος.

ὀπισθυγενικός, ἡ, όν, qui retrorsum urinam emittit, *Aristot. Hist. An.* 5, 2. Ex ὑγεία.

ὀπισθοφάλαρος, ου, ὁ καὶ ἡ, a tergo calvus, occipite calvus.

ὀπισθοφανής, έος, ὁ καὶ ἡ, retrorsum attendens, seu mentem adhibens, *Hes.* Ex φαίνω.

ὀπισθοφανῶς, *adv.* retrorsum, in aversum.

ὀπισθοφυλακέω, ῶ, fut. ήσω, a tergo agmen custodio.

ὀπισθοφυλακία, ας, ἡ, custodia militum a tergo. Ab

ὀπισθοφύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, qui a tergo agmen tutatur.

ὀπισθοχειμάω, ῶνος, ὁ, frigus circa extremam hiemem.

ὀπισθόχειρ, ὁ καὶ ἡ, cui manus post tergum religantur.

ὄπισμα, ατος, τὸ, succus lacteus caule vel radice incisa exceptus; exponitur etiam liquor concretus. Ab ὀπίζω.

ὀπισμός, ῦ, ὁ, succi lactei collectio, qui ex inciso caule gignitur. Ab eod.

ὀπίσω, idem quod ὀπίσω.

ὀπίσατος, α, ὁ, postremus, ultimus; *Il.* 8, 342. Ab ὀπίσω.

ὀπίστερος, α, ὁ, posterior, a tergo sequens, *Nonn.* Ab

'ΟΠΙΣΩ, *adv.* retrorsum, retro, a tergo, in aversum, pone, post, postea, in posterum. Hinc εἰς τὰ ὀπίσω, retrorsum, retro; εἰς τὸ πίσω, retrorsum, in aversum.

ὀπίσων, ονος, ὁ, idem quod ἔπτης, *Plut.*

ὅπλα, ων, τὰ, arma; (2) armamenta.

ὁπλάριον, ου, τὸ, scutulum, *Gl. V. Dim.* ab ὅπλον.

ὁπλίσθαι, præs. inf. pass. verbi ὁπλομαι.

ὁπλέω, armo; (2) instruo, *Hom.* Ἁμαξαν εὖ τροχον ἡμονείην ὁπλέον, *Odyss.* 6, 73. Ab ὅπλον.

ὁπλίων, gen. plur. *Ion.* pro ὁπλῶν, ab

ὁπλῆς, ῆς, ἡ, ungula, unguis quadrupedum, equi, porci, asini, bovis, &c. Ab ὅπλον.

ὁπλιζοτάλης, ὁ, armatus, *Æsch. Fr.* ὁπλιτοτάλης, *P.*

ὁπλίζω, fut. ίσω, armo, instruo armis; (2) instruo, paro; ὁπλίζομαι, armor; aor. 1. ὁπλισθείς, armatus; perf. ὡπλισμένος, idem; ὥπλισθεν, apud *Hom.* pro ὁπλίσθησαν, instruebantur, *Odyss.* 23, 143. Ῥαιδῶ χείσεσ ὥπλισε Σκύθη δράκοντ', *Lyc.* 918. Ἐπὶ τὸν ἔσχατον ἀγῶν' ὁπλιζόμεσθα φασγάνῳ χέρας, *Eur. Or.* 1212. Σὺ δ' ὡς τι δράσων πρὸς τάδ' ὁπλίζῃ χέρα; *id. Rhes.* 99. Ab eod. Hinc

ὅπλισις, εος, ἡ, armatura; (2) ipsa arma.

ὅπλισμα, ατος, τὸ, armatura, qua quis munitur; (2) apparatus bellicus. Ab eod.

ὁπλισμός, ῦ, ὁ, armatura; (2) ipsa actio armandi. Ab eod.

ὁπλισόμεσθα, 1. plur. fut. 1. ind. med. *Dor.* pro ὁπλισόμεθα, ab ὁπλίζω.

ὁπλιστής, ῆ, ὁ, armator, *Gl. V.* Ab eod.

ὁπλιταγωγός, ῆ, ὁ καὶ ἡ, milites armatos vehens, ut navis. Ex ὁπλίτης et ἄγω.

ὁπλιτεύω, fut. εύσω, sum miles gravis armaturæ; (2) armatis præsum, rem militarem exerceo, *Thuc.* Ab

ὁπλίτης, ου, ὁ, armatus, arma gestans; (2) miles armaturæ gravis, *Ph.* scutarius; ὁπλῖται, armites, *Ph.* armati, *Gl. V.* Ab ὅπλον. Hinc

ὁπλιτικός, ἡ, όν, ad militem gravis armaturæ pertinens; τὸ ὁπλιτικόν, sc. πλῆθος, gravis armaturæ milites.

ὁπλίτις, ιδος, ἡ, armata; ὁπλίτιδες, scil. γυναῖκες, statuæ mulierum armatæ. Ab ὁπλίτης.

ὁπλιτοδρομέω, stadium armatus decurro, armatus cursu contendo. Ὁπλιτοδρομεῖν ἀσκήσας, *Pausan.* Ab

ὁπλιτοδρόμος, ου, ὁ, armatus cursu contendens, armatus stadium decurrens. Ex ὁπλίτης et δρόμος.

ὁπλιτοτάλης, ου, ὁ, *Dor.* ὁπλιτοπάλας, qui armatus luctatur. Ex ὁπλίτης et πάλη.

ὁπλοδιδακτής, οῦ, ὁ, campidoctor, *Ph.* ὁπλοδιδάσκαλος, ου, ὁ, armidoctor, *Gl. V.* sed *armiductor* editur.

ὁπλοδοτέω, ῶ, f. ήσω, arma do. A δίδωμι.

ὁπλοθήκη, ης, ἡ, armamentarium.

ὁπλοκαθαρμός, οῦ, ὁ, armilustrium, *Ph.*

ὁπλοκαθαρσία, ας, ἡ, idem, *Gl. V.*

ὁπλοκαθάρσιον, ου, τὸ, idem.

ὁπλολογέω, ῶ, arma colligo. A λέγω.

ὁπλομαι, armor; (2) instruor, paror. Δεῖπνον ἀνωχθί ὁπλέσθαι, *Il.* 19, 172. Ab ὅπλον.

ὁπλομανέω, ῶ, fut. ήσω, insano armorum amore ducor. Ὁπλομανεῖν πέρα τῆ δέοντος, *Synes.* Ex μαίνομαι.

ὁπλομανίας, ας, ἡ, insanum studium armorum.

ὁπλομαχέω, armis pugno, vel certo, *Plut.*

ὁπλομαχία, ας, ἡ, pugna, qua armis pugnatur.

ὁπλομαχικός, ἡ, όν, ad pugnam pertinens. Ab

ὁπλομάχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui armis decertat, bellator armatus; (2) qui armis pugnare sub magistro discit. A μάχομαι.

"ΟΠΛΟΝ, ου, τὸ, telum, scutum, *Ph.* (2) instrumentum; (3) penis; ὅπλα, τὰ, arma; (4) præsidia, ut εἰς τὰ ὅπλα ἐλθεῖν, in castra, præsidia se recipere; ὅπλα θέσθαι, castra metari, castra ponere, munire, *Ern.*

ὁπλοπάροχος, ου, ὁ, armiger, *Gl. V.*

ὁπλοπνεύς, έως, ὁ, ventilator, *Ph.* A πέτομαι.

ὁπλοποιέω, ῶ, arma fabricor; (2) armo.

ὁπλοποιΐα, ας, ἡ, armorum fabricatio. Ab

ὁπλοποιός, ῦ, ὁ καὶ ἡ, armorum faber, qui arma conficit. Ex ὅπλον et ποιέω, *facio.*

ὁπλοποιητικός, ἡ, όν, ad arma fabricanda pertinens, aptus. Ab ὁπλοποιέω.

ὁπλοσκοπία, ας, ἡ, armorum inspectio. A σκοπός.

ὁπλοτρεφῶν, gen. pl. f. g. *Æol.* pro ὁπλοτρόφων, ab

ὁπλότερος, έρα, ερον, junior, natu minor; (2) unus e posteris; ὁπλότατος, natu minimus. Αἰεὶ δ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φείσεις ἠρείθονται, *Il.* 3, 108. Ab ὅπλον.

ὁπλοφυΐα, ἡ, idem quod ὁπλοποιΐα.

ὁπλοφόρος, ον, arma rodendo corrumpens.

ὁπλοφορέω, ῶ, fut. ήσω, arma fero, arma gesto; (2) armatus stipo alicujus latus; ὁπλοφορεῖσθαι, ab armatis stipari. Οὔτε ὁπλοφορεῦντος, ὥτε σίδηρον, ὥτε τι τῶν ἀμυντηρίων ἐπιφερομένω, *Philo.* Ab

ὁπλοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui arma gestat; armiger, *Ph.* (2) satelles, stipator; scutigerulus, *Gl. V.* Ex ὅπλον et φέρω.

ὁπλοφυλάκιον, ου, τὸ, armamentarium. Ab

ὁπλοφύλαξ, ακος, ὁ, armorum custos, *Gl. V.* armicustos.

ὁπλοχαρής, ὁ καὶ ἡ, arma amans. A χαίρω.

ὁποβάλσαμον, ου, τὸ, opobalsamum, succus balsami fruticis. Ex ὀπὸς et βάλσαμον.

ὁποδαπός, ῆ, ὁ, cujas, ex qua regione. Ex ὅπου et δάπτδον, *solum.*

ὁποιδής, έος, ὁ καὶ ἡ, succum referens; (2) succosus, serosus, *Suic.* Ex ὀπὸς et εἶδος.

ὁπόθεν, *adverb.* unde. Hinc ὁπόθεν δήποτε, undecunque, undelibet. A πόθεν, *unde.*

ὁποθενῦν, undeunde, *Gl. V.* A præc.

ὁποῖ, *adv.* ubi. Hinc ὅποι ἄν, ubi, ubicunque, quo, quocunque; ὅποι προσωτάτω, quam longissime. A ποῖ.

ὁποῖος, οία, οῖον, qualis, *in interrogatione et citra interrogationem.* Hinc ὁποῖός τις, vel ὁποιοσῦν, ὁποιοσδῆ, ὁποιοσδήποτε, ὁποῖος ἔν, ὁποίος ἔν δῆ, ὁποίός τε, qualiscunque, quicunque; ὁποῖος ἄν, qualisqualis, *Gl. V.* A ποῖος.

ὁποιότης, ητος, ἡ, similitudo. A præc.

ὁποίως, *adverb.* qualiter, quocunque modo, qualitercunque. Ab eod.

ὁποπάρσασον, ου, τὸ, opocarpason, succus carpasi, qui inter venena censetur. Ex ὀπὸς et κάρπασος.

ὁποπανάξ, ακος, ὁ, succus panacis.

'ΟΠΟ Σ, ῦ, ὁ, succus, humor vel liquor alicunde manans, lachrima arboris scarificatione, sive incisione, vel terebratione elicita; (2) succus lacrpitii, lasrpitium ipsum, *Gl. V.* laser, lasrpitium; (3) succus lacteus caprifici, quo coaguli loco utebantur veteres ad lac spissandum. Ὡς δ' ὅτ' ὀπὸς γάλα λευκὸν ἐπιγόμενος συνίσταται, *Il.* 5, 902.

ὁποσάκις, *adv.* quoties. Hinc ὁποσακισῦν, quotiescunque, quoties libeat. Ab ὁπόσος.

ὁποσαπλάσιος, ία, ιον, quotuplex, quam multiplex, *citra interrogationem.* Ab eod. Hinc

ὁποσαπλασιοσῦν, quantumvis multiplex.

ὁποσαπλασίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ὁποσαπλάσιος.

ὁποσάπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, quot pedum.

ὁποσαχῆ, *adv.* quot in locis; (2) quot modis. Ab ὁποσάκις.

ὁποσονῦν, *adv.* quantumcunque.

ὁπόσος, ὁση, ὅσον, quantus; (2) quantuscunque; (3) qui. Ab ὅσος.

ὁποσοσδήποτε, ὁποσηδήποτε, ὁποσονδήποτε, quantuscunque, quantumvis, quantuslibet.

ὁποσοσισῦν, idem quod ὁποσοσδήποτε. Ex ὁπόσος, τις et ὅν.

ὁποσοῦν, quantumvis, quantumcunque. Ex ὁπόσος.

ὁπόσος, quotus. Ab ὁπόσος.

ὁποσοσοῦν, quotuslibet, quotuscunque.

ὁπόταν, *adv.* quando, quum; (2) ubi; (3) *conjunct.* quandoquidem, quoniam. Ex ὁπότε et ἄν.

ὁπότε, *adv.* idem; (2) aliquando, olim; (3) donec. A ποτέ.

ὁποτεῦν, *adv.* quandocunque.

ὁπότερα, vel ὁπότερον, *adv.* utrum, an, utro modo. Ab ὁπότερος.

ὁποτεριοῦν, alteruter, utervis, *Xen.*

ὁπότερος, έρα, ερον, uter, utervis; (2) alteruter. A πότερος.

ὁποτεροσοῦν, uterlibet, utervis, alteruter.

ὁποτέρωθεν, *adv.* utra ex parte, utralibet ex parte, unde. Ab ὁπότερος.

ὁποτέφωθι, uterubi, *Gl. V.* Ab eod.

ὁποτέρως, *adv.* utro modo; (2) utrolibet modo, utrocunque modo; (3) alterutro modo. Ab eod.

ὁποτέρωσε, *adv.* utram in partem, utro.

ὅπου, *adv.* ubi, *citra interrogationem*; (2) quandoquidem; (3) quo; (4) quousque, eo usque dum. Hinc ὅπου ἄν, ubicunque, quocunque in loco; quemcunque in locum; ὁπωδὴ, ὁπωδήποτε, ὁπουπερ ἄν, ὅπου ὕν, ubicunque, ubilibet, ubivis; ὅπου μὲν, ὅπου δὲ, alicubi, alibi, interdum, quandoque; ἔοθ' ὅπου, alicubi.

ὅππα. *Dor* pro ὅπαη, quo.

ὄππατα. *Æol.* pro ὄμματα, *oculi.*

ὅππη. *Poët.* pro ὅπη, quo.

ὁππήμες, *adv.* quum, quando. Ab ἥμος.

ὁππόθι, *adv.* ubi, *indefinite.* A πόθι.

ὁπποῖος, qualis; ὁπποῖα, qualiter, pro ὁποῖος, *Poët.*

ὁππότερος, *Poët.* pro ὁπότερος, *quantus.*

ὁπποτέρως, *Poët.* pro ὁποτέρως, *uter.*

ὅππως, ut, quomodo; *Poët.* pro ὅπως.

ὁππτάζομαι, videor. Ab ὄπτομαι.

ὁπταλέος, έα, έον, assus, tostus. Ab ὀπτάω.

ὁπτανιεύς, et ὁπτάνιον, ου, τὸ, locus, in quo assatur, culina. Τεῦτ' δ' ὀρᾶτέ τ' ὁπτάνιον ὑμιν, ὡς καλὸν; *Arist.* in *Pace*, 891. Ubi *Scholiastes*, τὸ αἰδοῖον αὐτῆς δείκνυσι. Ab eod.

ὁπτάνεος, idem quod ὁπταλέος, si non mendosum sit, *Ath.*

ὁπτανεύς, έως, ὁ, assator, *Ph.* Ab ὀπτάω.

ὁπτανίᾱ, ἡ, pro ὁπτανεῖον, seu ὁπτάνιον, *Ath.*

ὁπτανός, ἡ, ὸν, assus, tostus. Ab eod.

ὁπτάνω, video, cerno; ὁπτάνομαι, appareo, videor. Δι' ἡμέρων τεσσαράκοντα ὁπτανόμενος αὐτοῖς, *Act.* 1, 3. Ab ὄπτομαι.

ὁπτασία, ας, ἡ, visio; (2) visio in somnis; (3) visio spectri. Ab ὀπτάζομαι.

'ΟΠΤΑΩ, ῶ, f. ήσω, asso, torreo; ὄπτησον, assa; ὀπτᾶσθαι, torreri, assari; ὀπτηθὲν, a. 1. pass. assatum, *Ph.* "Ωπτων γαστέρα τοῖς συγγενίσιν, *Arist. Nub.* 408.

ὀπτέον, videndum, *Steph.* Ab ὄπτομαι.

ὀπτεύμενος, præs. part. med. vel pass. *Dor.* pro ὀπτώμενος.

ὀπτεύω, ῶ, f. εύσω, verbum fictum a *Gramm.* Ab ὄπτω, unde ὀπτεύσω, *Steph.*

ὀπτῆ, *Dor.* pro ὀπτᾷ, *contr.* ex ὀπτάει.

ὀπτητός, vel potius ὀπτητικός, ἡ, όν, vim habens urendi seu torrendi. Ab ὀπτάω.

ὀπτῆρ, ῆρος, ὁ, qui videt, speculator, explorator. Ab ὀπτομαι.

ὀπτήρια, ων, τὰ, dona, quæ sponsus sponsæ dabat, quum eam primum videret; (2) quæ dantur ob rem aliquam spectatam, præsertim cum infantes primum offeruntur spectandi, *Ern.* Ἡφαίστῳ καλέοντος ὅτως ὀπτήρια δοίη, *Callim. Hymn.* in *Dian.* 74. Ab ὀπτῆς.

ὀπτήσιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui assari potest.

ὀπτησις, εως, ἡ, ipsa actio torrendi vel assandi. Ab ὀπτάω.

ὀπτήσομεν, 1. plur. aor. 1. conj. act. verbi ὀπτάω.

ὀπτητέον, torrendum. Ab ὀπτάω.

ὀπτητός, ἡ, όν, tostus, assatus. Ab eod.

ὀπτικός, ἡ, όν, visorius, cujus vi cernimus. Hinc ἡ ὀπτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, optica, disciplina mathematica, quæ circa visum versatur. Ab ὄπτομαι.

'Οπτιλίτις 'Αθηνᾶ, Minerva, cui Lycurgus in memoriam excussi sibi oculi statuam posuit. Vide *Plut.* in *Lycurg.* cap. 11. Ab

ὀπτίλος, seu ὀπτίλλος, ου, ὁ, oculus, ap. *Dores.* Ab

"ΟΠΤΟΜΑΙ, f. ὄψομαι, video, p. ὄμμαι, 3. sing. ὄπται, visus est, part. ὀμμένος, visus, a. 1. ὤφθην, apparui; ὀφθὶς, visus, p. med. ὀπτάμενος, visus, p. ὀπτώτης, qui viderunt. Ὡς γέλωτι φαιδρῷ τέμιον ὤψεται κάρα, *Soph. El.* 1323. Τάδε μὲν θεὸς ὄψεται, curabit, *id. Phil.* 836. "Οψεται δὲ πᾶν μέλαθρον ἀρὸην ἐκ βάθρων ἀνάστατον, *Lyc.* 770.

ὀπτός, ἡ, όν, assus, assatus, tostus; (2) qui videtur, qui in conspectu est. Ab ὀπτάω, pro ὀπτητός, vel ab ὄπτομαι.

ὀπτότατος, maxime omnium tostus. (Ab ὀπτός, per *Syncop.* pro ὀπτητός, *Eust.*) *Ath.*

ὀπτῶ, gen. sing. *Dor.* pro ὀπτῷ. Ab ὀπτός.

'ΟΠΥΙΩ, coëo, ineo; (2) uxorem habeo; (3) in matrimonium duco. Ἐγὼ δέ νέ τοι Χαείτων μίαν ὀπλοτεράων Δώσω ὀπυίέμεναι, *Il.* 14, 238.

ὀπώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, multo succo abundans, succulentus. Ab ὀπός.

ὄπωπε, 3. singul. perf. indic. med. *Att.* pro ὄπτε, ab ὄπτομαι.

ὀπώπεε, 3. sing. plusq. ind. med. *Ion.* pro ὠπώπει.

ὀπωπή, ῆς, ἡ, conspectus, visus, oculus. Ab ὄπωπα, p. m. ab ὄπτομαι. Unde

ὀπωπητήρ, ῆρος, ὁ, speculator, qui videt.

"ΟΠΩΡΑ, ας, ἡ, *Ion.* ὀπώρη, ης, ἡ, autumnus, pars anni, qua fructus arborum maturescunt; (2) fructus arborei, poma, et omnino fructus; (3) maturior ætas adolescentum.

ὀπωρίζω, fructus autumnales decerpo et colligo; (2) pomis vescor; fut. ὀπωρίσω, *Att.* ὀπωριῶ, ὀπωριεῖ, fructus colliget; ὀπωριοῦντες, fructus collecturi seu decerpturi, nom. plur. f. 1. part. *Ion.* pro ὀπωρεύοντες, pro ὀπωρίσοντες. Ὀπωρίζεσθαι, itidem fructus colligere, sibi sumere. Ab ὀπώρα.

ὀπωρικός, ἡ, όν, ex fructibus autumnalibus, seu pomis confectus; ut ὀπωρικὴ, conpositio medica ex pomis; (2) ad autumnum seu collectionem fructuum pertinens. Ab eod.

ὀπωρινός, ἡ, ὸν καὶ ή, pomifer, fructibus autumnalibus ferendis aptus. Ab eod.

ὀπωρινός, ἡ, όν, autumnalis. (Vide *Thes. Gr. P.*) Ab eod.

ὀπωρισμός, οῦ, ὁ, fructuum autumnalium collectio. Ab ὀπωρίζω.

ὀπωρίων, ωνος, ὁ, *Hes.* ὀπωρίωνες τὸς εἰς ὀρᾶσιν ἀνιμένες, eos, qui vendendi causa emunt. Ab ὀπώρα.

ὀπωροβασιλὶς, ίδος, ἡ, genus ficuum; quasi regina fructuum hortensium.

ὀπωροβήκη, ης, ἡ, locus, ubi fructus autumnales reponuntur. Ex ὀπώρα.

ὀπωροδλόγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, fructus autumnales colligens, vel simpliciter fructus colligens. Ex ὀπώρα et λέγω.

ὀπωροπώλης, ᾱ, ὁ, pomarius, *Gl. V.* qui pomia vendit. Ex ὀπώρα et πωλέω.

ὀπωροφορέω, ῶ, f. ήσω, poma fero. Ab

ὀπωροφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pomifer, *Gl. V.* Ex ὀπώρα et φέρω.

ὀπωροφυλάκιον, ου, τὸ, locus, ubi fructus autumnales adservantur; (2) casa, in qua latet fructuum autumnalium custos. Ab

ὀπωροφύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, pomorum custos.

ὀπωσώνης, ου, ὁ, qui fructus autumnales emit et vendit. Ex ὀπώρα et ὠνέομαι.

ὅπως, adv. quomodo, qualiter, quatenus, quam, uti, ut, *Ph.* Hinc ὁπωσδὴ, ὁπωσδήποτε, ὁπωσδηποτοῦν, ὁπωσοῦν, quomodocunque, quocunque modo, utcunque; ἀχ' ὅπως, sequente ἀλλὰ, non solum non; tantum abest, nedum. A πῶς.

ὀρᾶ, 3. sing. pr. ind. act. *contr.* pro ὁράει.

ὄρα, 2. sing. imper. act. *contr.* pro ὄραε.

ὀρᾶλαε, ατος, τὸ, visus, visio, visum, *Ph.* Ab ὁράω.

ὄραμνος, ᾱ, ὁ, frons, ramulus.

ὀρᾶν, præs. inf. act. *contr.* pro ὁράειν.

ὄρασις, εως, ἡ, visus, lumina, *Gl. Vet.* Ab ὁράω.

ὀρᾶται, 3. sing. præs. ind. med. *contr.* pro ὁράεται.

ὀρατὴς, οῦ, ὁ, spectator, inspector. Ab eod.

ὁρατικὸς, ἡ, όν, videndi facultate præditus, perspicax, visorius; τὸ ὁρατικὸν, οῦ, pupillæ locus, sedes visus, *Ph.* ὁρατικὰ, lumina. Ab eod.

ὁρατὸς, ἡ, όν, visibilis, spectabilis, *Gl. V.* Ab

'ΟΡΑΩ, ῶ, video, cerno; (2) animadverto, intelligo; ὁρᾷς, vides, *Poët.* ὁρᾴσις, *Dor.* ὁρῇς; imperf. ἑώραν, videbam, p. ἑώρᾱκα, vidi, inf. ἑωρακέναι, vidisse, pass. ὁρώμαι, videor, p. part. ἑωραμένος, visus; ἑώρατο, cernebatur, imperfect. ὀρῶμαι etiam active video apud *Hom.* imperf. ὁρᾶτο, videbat, sine augm. Ὁρῶ σε ἥδεσθαι, *Dem.* Ὁρῶ εἰς γῆν, *Xen.* πρὸς ἄλλους, *id.*

ὀρθίκραιρον, τὸ, genus fici, apud *Athen.*

ὀργάζω, fut. άσω, instigo, incito, accendo, promptum reddo; (2) mollio, subigo, permisceo, contempero. Ὀργάζει πρὸς τὴν διάκρισιν, *Aristot.* de *sudatoriis.* Πηλὸν, ἀποδὺς, ὀργασον, *Arist. Av.* 846. Ab ὀργάω.

ὀργαίνω, irrito, ira accendo; ὀργάνεισε, a. 1. opt. 2. sing. incites. Ἀλλ' ὑ γὰρ ὀργαίνειν καλὸν γυναῖκα νὧν ἔχουσαν, prudentem, *Soph. Trach.* 561. Χρὴ σὲ γὶ μὴν μέλλοντος ὀργαίνειν ἐμοὶ, *Eur. Alc.* 1094. Ab ὀργή.

ὀργανακήκοτως, ος, ὁ, tormentorum compactor, *Man.*

ὀργανικός, ἡ, όν, instrumentalis. Ab ὄργανον.

ὀργανικῶς, *adv.* organice, organorum seu instrumentorum more.

"ΟΡΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, instrumentum, *Ph. Gl. Vet.* ὀργανον, fistula, organum. Etiam pro ipso opere.

ὀργανοποιητικὴ, ἡ, sc. τέχνη, instrumentorum effectrix. Ab ὀργανοποιέω.

ὀργανοποίᾱ, ας, ἡ, instrumentorum fabricatio; (2) machinatio per instrumenta. Ab ὀργανοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, organorum faber, qui organa conficit. Ex ὄργανον et ποιέω.

ὀργανόω, instrumenta fabricor; (2) struo, fabricor. Ab ὄργανον.

'ΟΡΓΑ Σ, άδος, ἡ, terra pinguis, fertilis; (2) terra deo sacra, quam colere nefas, ut luci et saltus, *Gl. V.* saltus.

ὀργασμὸς, οῦ, ὁ, præparatio, emollitio, subactio; (2) irritatio, concitatio; (3) irruendi impetus, cupiditas. Ab ὀργάω vel ὀργάζω.

'ΟΡΓΑ Ω, ῶ, appeto impotenter; turgeo; prurio; vigeo, *Gl. Vet.* subo. Ὀργῶσαν ἔχει τὴν ψυχὴν πρὸς τὰ μαθήματα, *Thuc.* Ὀργῶσιν ἀφροδισιασθῆναι, *Aristot. Hist. An.* 10, 2. Ὀργῶσι πρὸς τὴν ὀχείαν, *ibid.* 6, 18.

ὀργεῶνες, οἱ, qui orgia celebrant, sacerdotes, sacrifici, iisdem sacris initiati. Apud Athenienses, qui tributim certis diebus sacrificia quædam offerebant. Ab ὄργια.

ὀργεωνικὸς, ut ὀργεωνικὰ δεῖπνα, apud *Athenæum*, cœnæ orgia celebrantium.

'ΟΡΓΗ, ῆς, ἡ, ira, iracundia; (2) ingenium, quo quis præditus; mores, studium, *Pind. Pyth.* 1, 173. (3) superbia, arrogantia; (4) sævitia. Ab ὀργάω.

"ΟΡΓΙΑ, ων, τὰ, orgia, proprie sacra Bacchi; (2) sacra aliorum Deorum; (3) mysteria, sacra arcana. Ab ὀργή.

ὀργιάζω, fut. άσω, sacra perago, orgia celebro; (2) sacris initio; ὀργιάζεσθαι, dicuntur etiam ipsa sacra, cum peraguntur. Ἐπεὶ δὲ βάκχαισι Θέμις ὀργιάζειν, *Eur. Bac.* 416. Ab ὄργια.

ὀργιάς, άδος, ἡ, sacrosancta, *Man.*

ὀργιασμὸς, οῦ, ὁ, orgiorum peractio; orgia. Ab ὀργιάζω.

ὀργιαστὴς, οῦ, ὁ, qui orgia celebrat; (2) antistes. Ab eod. Hinc

ὀργιαστικὸς, ἡ, όν, ad celebranda pertinens orgia.

ὀργιοφάντης, ὁ, orgiorum declarator, *Orph.* ὀργιώων, pro ὀργιάζων, *Hes.*

ὀργίζομαι, irascor, infestus sum, succenseo, ringor, fut. ὀργισθήσομαι, succensebo, a. 1. ὀργισθεὶς, ἰratus; ὀργισθέισα, irata; μὴ ὀργισθῇς, ne irascaris. Ὀργίζεσθαι τοῖς κολακεύουσι· ὑπὲρ τῶν γεγενημένων, *Isocrat.*

ὀργίζω, fut. ίσω, irrito, iram concito. Τὸ γένος, ἢν τις ὀργίσῃ, τὸ τῶν γερόντων ἐσθ' ὁμοιον σφηκιᾷ, *Arist. Vesp.* 223. Ab ὀργή.

ὀργιζώμεσθα, 1. plur. præs. conj. pass. *Dor.* pro ὀργιζώμεθα.

ὀργίλος, ίλη, ίλον, iracundus, infestus, stomachosus, *Gl. V.* Ab eod. Hinc

ὀργιλότης, ητος, ἡ, iracundia.

ὀργίλως, *adv.* iracunde. Ab eod.

ὀργισθεὶς, aor. 1. part. pass. verbi ὀργίζομαι.

ὀργισθῇς, 2. sing. aor. 1. conj.

ὀργιστέον, irascendum. Ab ὀργίζομαι. Unde

ὀργιστικὸς, ἡ, όν, proclivis ad iram.

ὀργίονες, vel ὀργιόνες, sacerdotes sacrifici, *Hom. Hym.* in *Apol.* 389. Ab ὄργια.

ὀργιοφάντης, ου, ὁ, ut ἱεροφάντης, antistes mysteriorum. A φαίνω.

'ΟΡΓΥΙΑ, ᾶς, ἡ, spatium interjectum vel inter pedes divaricantes, vel ambas manus expansas; (2) ulna, *Gl. Vet.* (*male*, nam ulna est dimidia ὀργυιὰ, *Ern.*) (3) passus; (4) tres passus, *Il.* 23, 327. (Cum simpliciter ponitur fere sex pedes significat, h. e. expansionem utriusque manus, interdum tamen quinque pedes notat, *Ern.*) Ab ὀρέγω.

ὀργυιαῖος, αία, αῖον, ulnam unam seu tres cubitos longus. Ab ὀργυιὰ. Unde

ὀργυιόω, ῶ, ulnas extendo, *Ep.* Hinc ὀργυιῶσθαι, p. part. ὠργυιωμένος, extensus, *Suid.*

ὀρδείλον, herba quædam ex olerum genere, *Schol. Nic.*

'ΟΡΕΑ'ΝΗΣ, ᾱ, ὁ, vir, (teste *Phut.*) *Suic.*

ὀρέγδην, porrectis membris. Ab ὀρέγω.

ὄρεγμα, ατος, τὸ, quod porrigitur seu extenditur, porrectura; (2) passus, intersitium pedum inter gradiendum, *Eur. Phœn.* 314. Ab eodem.

ὀρέγνυμι, porrigo, extendo, tendo; ὀρεγνὺς, part. extendens. Χεῖρας ὀρεγνὺς, *Il.* 1, 351.

'ΟΡΕ'ΓΩ, fut. ἕξω, vel pedes, vel manus extendo; (2) porrigo, præbeo, tensa manu præbeo; ὀρέγομαι, porrigor, extendor; in *med.* appeto, cupio, porrectis manibus capto, item commoveor lætitia, &c. ὀρέξατο, aor. 1. med. ὀρεχθεὶς, aor. 1. pass. Φίλην ὀρέξατ' ὀλένην, *Eur. Med.* 930. Καὶ μοὶ χέρ', ὦ "ναξ, δεξιὰν ὀρέξον, ὡς ψαύσω φιλήσω τ', *Soph. Œd. Col.* 1130. Φόνιον αἰώρημα διὰ δέρης ὀρέξομαι, *Eur. Hel.* 359. Οἷων ὁ πάλαι ὀρεχθεὶς ἕρξας τρίποδος ἄπο, *id. Orest.* 322.

ὀρείαν, gen. plur. f. g. *Dor.* pro ὀρείων.

ὀρείας, ἄδος, ἡ, montana, montosa. Ab ὄρος.

ὀρειαύλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, in montibus stabulans, monticola; (2) in monte tibia canens, *Suid.* Ex αὐλὴ, vel αὐλὸς.

ὀρειβασία, ας, ἡ, cursus per montes, qui fit vel venandi causa, ut a Diana, aut sacrorum causa, ut a bacchantibus. A βαίνω.

ὀρειβασια, ων, τὰ, festivitas, qua per montes vagantur. Ex iisd.

ὀρειβατάω, ῶ, montes scando. Ex

ὀρειβάτης, ᾱ, ὁ, montivagus, montes pererrans, *Epith.* Panis. Ex iisd. Hinc

ὀρειβατικὸς, ἡ, ὀν, unde ὀρειβατικαὶ τραχύτητες, montanæ asperitates.

ὀρειβρεμέτης, ᾱ, ὁ, e monte tonans. Ex βρέμω.

ὀρείγανον, ᾱ, τὸ, et ὀρίγανος, ᾱ, ὁ, ἡ, origanum, *herba. Angl.* WILD MARJORAM.

ὀρειγενὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, montigena. A γίνομαι.

ὀρειγύναιξ, αικος, ὁ καὶ ἡ, in montibus cum mulieribus versans. A γυνή.

ὀρειδρόμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui montes percurrit, montivagus. A τρέχω.

ὀρεικὸς, ἡ, ὀν, mularis. Ab ὀρεὺς, *mulus.*

ὀρείκτιτος, pro ὀρείκτιστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, in monte constructus. A κτίζω.

ὀρειμαλίης, αν, αἱ, poma montana, poma agrestia, quæ in montibus crescunt. A μῆλον.

ὀρείμαργος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui vesano montium amore tenetur, *Rob.* A μάργος.

ὀρεινομέω, in montibus pascor, seu dego. Ab

ὀρείνομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui in montibus pascitur. Ex νέμω, *pasco.*

ὀρεινὸς, ἡ, ὀν, montanus, montosus; (2) in montibus crescens, agrestis; (3) *subst.* avis quædam monticola. Ab ὄρος.

ὀρείοικος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, in montibus habitans, monticola. Ex οἶκος.

ὀρειομέλνης, ες, amantissimus montium, *Epith.* Rheæ, et venatoris. A μαίνομαι.

ὀρείονομος, idem quod ὀρείνομος.

ὄρειος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vel ὀρεῖος, εἶα, ειον, montanus, montosus; (2) in montibus crescens; (3) in montibus degens. Ab ὄρος.

ὀρειοχάρης, ες, ὁ καὶ ἡ, montanis locis seu montibus gaudens. A χαίρω.

ὀρειπελαγὸς, ᾱ, ὁ, ciconia montana, genus aquilæ. Ex ὄρειος et πελαργός.

ὀρείπλαγκτος, idem quod ὀρειπλάνης, ες, ὁ καὶ ἡ, in montibus errans, montivagus, *Suic.* Ex πλανάω.

ὀρειπολέω, ῶ, f. ήσω, in montibus versor.

ὀρειπτελία, ας, ἡ, ulmus montana.

ὀρείπτης, ᾱ, ὁ, monticola, *Vulg. Lex.* Ab ὄρειος.

ὀρειτρεφὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, qui in monte alitur. Ex τρέφω.

ὀρείτροφος, ον, idem et ex iisd.

ὀρειτυπία, ης, ἡ, labor montanus, labor qui in montibus exantlatur. Ab

ὀρειτύπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui ligna in montibus cædit, et in urbes convehit, lignator. Ex τύπτω.

ὀρείτως, ορος, ὁ, monticola, *Hes.* ὀρείτορες, οἱ ἄγγελοι, feri. Ab ὄρειος.

ὀρειφοίτης, ᾱ, ὁ, montes pervagans. A φοιτάω.

ὀρείφοιτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd. *Suic.*

ὀρειχάλκειο, gen. sing. *Ion.* pro ὀρειχάλκεω.

ὀρείχαλκος, ᾱ, ὁ, æs montanum, orichalcum; (2) *adject.* ὁ καὶ ἡ, confectus ex orichalco. Ex ὄρειος et χαλκός.

ὀρεχτέω, pro ὀρεχθείω, *Suid.*

ὀρεκτικὸς, ἡ, ὀν, cui vis et facultas inest appetendi; (2) appetens; (3) appetitum movens. Ab ὀρέγω.

ὀρεκτὸς, ἡ, ὀν, porrectus in longum; (2) qui appetitur seu appeti solet. Ab eod.

ὄρεξαι, a. 1. inf. act. verbi ὀρέγω.

ὄρεξις, εως, ἡ, appetentia, appetitus, desiderium, appetentia cibi. Ab eod.

ὀρεσκόμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui curat et adornat mulas. Ex ὀρεὺς et κομέω, *curo.*

ὀρέομαι, concitor; ut hinc sit imperf. ὀρέοντο, properabant, *Il.* 2, 398. Ab ὄρω.

ὀρέοντο, 3. plur. imperf. indic. med. *Ion.* et *Poët.* pro ὄρωντο, ab ὄρω.

ὀρεοστολέω, ῶ, fut. ήσω, in montibus versor, in montibus erro, *Luc.* Ex ὄρος et στολέω.

ὀρεοτρόφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, montivagus, *Gl. Vet.* Ex iisd.

ὀρεοσέλινον, ᾱ, τὸ, apium montanum.

ὀρεοτύπος, ᾱ, ὁ, vide ὀρειτύπος.

ὀρεοφύλαξ, ακος, ὁ, saltuarius, *Ph.* qui saltus custodit.

ὀρεσβάτης, ᾱ, ὁ, idem quod ὀρεσιβάτης, *Steph.*

ὀρέσβιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui in montibus degit. ὀρεσιβάτης, vide ὀρειβάτης.

ὀρεσιγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, montigena, *Gl. V.* Ex ὄρος et γίνομαι.

ὀρεσιγύνιος, ᾱ, ον, et ὀρεσίγονος, ον, idem.

ὀρεσίκοιτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui in montibus cubile habet. A κοίτη.

ὀρεσίοικος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, in montibus habitans.

ὀρεσίτροφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, in montibus nutritus. A τρέφω, *nutrio.*

ὀρεσκεύω, in montibus dego. Ex κείω.

ὀρέσκιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, umbris montium gaudens. A σκιά.

ὀρεσκώοισι, dat. plur. *Ion.* pro ὀρεσκώοις.

ὀρεσκῶος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, in montibus degens. Ex ὄρος et κείω, *Il.* 1, 268.

ὀρέσσαυλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, in montibus stabulans, monticola. Ex ὄρος et αὐλὴ.

ὀρέσσι, *montibus*, dat. plur. *Poët.* pro ὄρεσι.

ὀρέσσιβάτης, ᾱ, ὁ, vide ὀρεσιβάτης.

ὀρέσσίοτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, in montibus pastus. Ex ὄρος et βόσκω.

ὀρεσσόνομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui in montibus pascitur. Ex ὄρος et νέμω, *paseo.*

ὀρέστερος, ἐρα, ερον, monticola, agrestis. Ab ὄρος. Δράκων ὀρέστερος, *Il.* 22, 92.

ὀρέστης, ᾱ, ὁ, qui in montibus versatur, monticola, *Suic.* Ab eod.

ὀρεστιὰς, άδος, ἡ, montana, monticola; (2) carmen de Oreste; (3) nomen urbis.

ὀρέστιον, τὸ, herba quædam, nectarion. Ab eodem.

ὀρέστφι, dat. plur. *Poët. paragog.* pro ὄρεσσι.

ὀρεύς, έως, ὁ, mulus, *Gl. V.* Ab ὄρος, quoniam mulorum opera in primis in montibus adhibetur.

ὀρεύων, custodio, *Hes.*

ὀρεχθείω, ῶ, f. ήσω, cupio, desidero; dicitur etiam de sonitu fluctuum ad litus allisorum. Κανταῦθα πᾶς οἰστὸς μου τὴν πικρὸν ὀρεχθείαν; *Aristoph. Nub.* 1371. Πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ ἀρέχθεον ἀμφὶ σιδήρῳ, *Il.* 23, 30. Ποτὶ χέρσον ὀρεχθέων, *Theocr.* 11, 43. Ab ὀρέγομαι.

ὄρεω, *Ion.* pro ὁράω, video.

ὄρεῖω, ut hinc sit ὀρεῖοντο, imperf. concitabantur, festinabant, *Il.* 2, 398. Ab ὄρομαι.

ὀρεωκόμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vide ὀρεσκόμος.

ὀρεωτολέω, ῶ, f. ήσω, mulos curo.

ὀρεωτρώλης, ᾱ, ὁ, mulorum venditor, *Suid.*

ὄῃς, 2. sing. præs. imper. act. *Dor.* pro ὄρα, *contr.* ex ὁράει.

ὄῃσαι, 2. sing. præs. conj. pass. *Ion.* pro ὁρᾶησαι, ab ὁράω.

ὄῃσμαι, video, *Hes.* Ab ὁράω.

ὄῃς, 2. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro ὁρᾷς, *contr.* ex ὁράεις.

ὀρῆτε, 2. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro ὁρᾶτε, *contr.* ex ὁράετε, ab ὁράω.

ὀρθάγης, ᾱ, ὁ, hospes, qui hospitio accipitur, *Sch. ad Lyc.* (2) idem quod ὀρθάνης, *ibid.*

'Ορθαγόρας, ὁ, nomen proprium; (2) pudendum, *Aristoph.* Hinc

ὀρθαγορίσκος, seu ὀρθαγορικὸς, parvus porcellus; al. ὀρθεωγορικὸς, *Athen.* 4, 8.

ὀρθαὶ, αἱ, pergulæ, *Steph.*

ὀρθαὶ, perf. inf. pass. *Ion.* pro ὄρθαι, ab ὀρόω.

ὀρθάνης, vel ὀρθάνυης, ᾱ, ὁ, dæmon priapeius, et ipse arrectum penem habens. Ab ὀρθὸς, *rectus, arrectus.*

ὀρθεύειν, *erigere*, præs. inf. act. *Dor.* pro ὀρθύειν, *contr.* ex ὀρθόειν, ab ὀρθόω.

ὀρθεύω, erigo, sublevo. Πλεῖόν τις ἄλλος, ὃς σὸν ὤφθευε δίμας; *Eur. Or.* 389.

'Ορθία, ας, ἡ, Dianæ cognomen.

ὀρθιαῖα, *adv.* elata voce. Ab ὄρθιος.

ὀρθιάδι, *adverb.* in arduum. Ab ὄρθιος. Unde

ὀρθιάζω, erigo, arrigo; (2) voce intenta loquor; (3) vaticinor, *Epigr.*

ὀρθιάν, gen. plur. f g. *Dor.* pro ὀρθιῶν.

ὀρθιαὶ, ακος, ὁ, mali nautici pars inferior, inde recta in altum tendentis.

ὀρθίασμα, ατος, τὸ, verbum intenta voce prolatum. Ab ὀρθιάζω.

ὀρθιάω, ῶ, *Ph.* ὀρθιῶ, arrigit. Ab ὄρθιος.

ὀρθίγνιος, εως, ἡ, arrectum penem habens. Ab ὀρθιάω.

ὀρθιόκωπος, ᾱ, ὁ, qui se erigit in ducendis remis, ut eos fortius impellat, *Hes.* Ex ὄρθιος et κώπη.

ὄρθιον, ᾱ, τὸ, arduum, erectum, *adv.* recto vel arduo tramite; (2) alta et intenta voce. Ab

ὄρθιος, ία, ιον, vel ὀρθιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, recta in altum tendens, arduus, rectus, erectus. "Ορθιος νόμος, carmen quod sublata voce cantatur. Καὶ νυκτιπλάγκτων ὀρθίων κτλευμάτων, *Æsch. Choëph.* 740. "Ορθιον κακκυμάτων, *Soph. Ant.* 1206. Δυσφώτῳ πλαγγῖ Μελοτυπείᾳ, ὁμῶς τ' ὀρθίοις ἐν νόμοις, *Æsch. Agam.* 1122. Ab ὀρθός.

ὀρθοάκανθος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, arrectis spinis muricatus. Ex ὀρθὸς et ἄκανθα.

ὀρθοβατέω, ῶ, fut. ήσω, erectus incedo. A βαίνω.

ὀρθοβόας, ᾱ, ὁ, elata voce canens. A βοή.

ὀρθόβολος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui recta projicitur. A βάλλω.

ὀρθόβυλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, recta consulens, prudens. A βυλή.

ὀρθογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, recta sentiens et judicans. A γνώμη.

ὀρθογόνη, ης, ἡ, sublata et intenta voce lamentans. A γόος.

ὀρθογραφέω, ῶ, fut. ήσω, recte scribo. A γράφω.

ὀρθογραφία, ας, ἡ, recta scriptura, recte scribendi scientia; (2) recta frontis ædificii imago, frontispicium. A γραφή.

ὀρθογώνιος, ὁ καὶ ἡ, rectangulus. A γωνία.

ὀρθόγωνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem, *Gl. V.*

ὀρθοδαὴς, ὁ καὶ ἡ, qui certum scit, peritus, *Æsch.*

ὀρθοδίκαιος, ον, idem quod

ὀρθοδίκας, *Dor.* pro ὀρθοδίκης, ᾱ, ὁ, recta judicans, recta judicia dans. A δίκη.

ὀρθοδοξεσχωΐης, ᾱ, ὁ, cujus recta est opinio.

ὀρθοδοξεσχωΐῃς, *adv.* opinione recta, sine errore. Ab ὀρθοδοξεσχής.

ὀρθοδοξέω, ῶ, f. ήσω, recte sentio.

ὀρθοδοξία, ας, ἡ, recta opinio; (2) recta sententia de religione. Ab

ὀρθόδοξος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cujus recta est opinio; (2) qui recte de religione Christiana sentit. Oppon. τῷ ἑτεροδόξος. A δόξα.

ὀρθοδότειρα, ἡ, quæ rectum in aliquo genere dat, ut rectam mentem.

ὀρθοδρομέω, recto cursu contendo, seu eo, *Xen.* Ab

ὀρθόδρομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui recto cursu pergit.

ὀρθοδωρον, ᾱ, τὸ, palma porrecta; (2) spithama.

ὀρθοείθειρος, ον, erectam, horrentem comam habens. Ab ἴθειρα.

ὀρθοέπεια, ας, ἡ, recta locutio, emendata cum suavitate vocum explanatio; *proprie* loquendi ratio. Ex ἔπος. Unde

ὀρθοεπέω, ῶ, f. ήσω, recte et proprie loquor, *Rob.*

ὀρθόθριξ, τριχος, ὁ καὶ ἡ, rectos habens capillos; (2) horrentes habens setas; (3) horrere, seu stare comam faciens, *Epith.* terroris.

ὀρθοθύρη, ης, ἡ, janua erecta et in altum tendens, *Etym.*

ὀρθόκαυλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, rectum caulem habens.

ὀρθοκέλευθος, ον, recti itineris, *Dolsc.*

ὀρθόκερως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, erecta cornua habens. Ex κέρας.

ὀρθοκερκιέων, gen. plur. f. g. *Æol.* pro ὀρθοκερκίδων, ab

ὀρθόκερκις, αίρα, αιρον, caput erectum habens; (2) cornua erecta habens; (3) antennas arrectas habens. Τὸν δ' ὦρες προπάροιθε νεῶν ὀρθοκερκίδων, *Il.* 18, 3. Ubi

aliqui vertunt *puppibus excelsis*. Ex ὀρθὸς et κεφάλαια, *caput*.

ὀρθόκερως, ω, ὁ καὶ ἡ, erectum caput habens; (2) eminens. Ex ὀρθὸς et κεράνυμι.

ὀρθοκρισία, ας, ἡ, rectum judicium. Ex κρίσις.

ὀρθόκωλον, ου, τὸ, vitium articuli, quum flecti ob rigorem nequit.

ὀρθόλαλος, ε, ὁ καὶ ἡ, elata et alta voce garriens, *Hes. Suid.*

ὀρθολεκτέω, ῶ, recte et proprie loquor. Ex λέγω. Unde

ὀρθολογία, ῶ, idem, *Plut.* Ex iisd.

ὀρθομαντεία, ας, ἡ, verum vaticinium. Ab ὀρθόμαντις, εως, ὁ καὶ ἡ, recte vaticinans, verax vates.

ὀρθονόμος, ὁ καὶ ἡ, recte distribuens. A νέμω.

ὀρθόνοος, *contr.* ὀρθόννους, ε, ὁ καὶ ἡ, qui est rectæ mentis, proba et recta cogitans.

ὀρθοπαγής, έος, ὁ καὶ ἡ, erectus. Ex πηγνύω.

ὀρθοπάλη, ης, ἡ, recta lucta.

ὀρθοπλής, ὑ, ἵππος, equus anteriores pedes attollens et calcibus feriens. Ex πλήσσω.

ὀρθοπλοέω, ῶ, f. ήσω, recta navigo, secundo vento utor; ὀρθοπλοεῖσθαι, bene succedere. Ab

ὀρθόπλους, ε, ὁ, recta navigans; ὀρθόπλους βίος, vita bene fluens, prospera.

ὀρθόπνοια, ας, ἡ, orthopnœa, morbus, quum erecta cervice spiritus ducitur, *Hippocr.* Ex πνοή. Hinc

ὀρθοπνοϊκός, ὴ, όν, orthopnœa laborans.

ὀρθόπνους, ὁ καὶ ἡ, idem, ex eod.

ὀρθοποδέω, ῶ, recto pede incedo, non claudico; (2) recto tramite incedo; (3) in *N. T.* instituo res meas rite, pie et sancte vivo, veritatem sequor. Οὐκ ὀρθοποδοῦσι πρὸς τὴν ἀλήθειαν, *Gal.* 2, 14. Ab ὀρθόπους.

ὀρθόπολις, εως, ὁ καὶ ἡ, erigens urbes, vel erectas conservans; rector urbis.

ὀρθόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, rectos pedes habens; (2) quem pedes recta ferunt.

ὀρθοπρίων, ονος, ὁ, modiolus, aut terebra cava.

ὀρθοπρόσωπος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui est erecto vultu. Ex πρόσωπον.

ὀρθόπυγμος, ε, ὁ καὶ ἡ, arrectam puppim habens. Ex πυγμή.

ὀρθόπτερος, ε, ὁ καὶ ἡ, cui rectæ pinnæ sunt, surrectas pinnas habens. Ex πτέρον.

ὀρθοπτυγιᾶν, esse clunibus erectis, erigere se, ut altior et procerior videatur, *Hes.* ubi tamen ὀρθοπυγιᾶν, et ὀρθοπληγιᾶν, *Voss.*

ὀρθοπύγιον, ου, τὸ, clunis, *Philox.*

ὀρθόπυγος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui clunibus erectis est. Ex πυγή.

ὀρθορρημοσύνη, ης, ἡ, recta verborum usurpandorum ratio. Ex ῥῆμα.

ΟΡΘΟΣ, ή, όν, rectus, erectus, arrectus; (2) rectus, porrectus, in rectum tendens; (3) rectus, sincerus, æquus.

ὀρθοστάδην, *adverb.* stando erecto corpore, more eorum, qui erecti stant. Ὀρθοστάδην ὑγιαζόμενοι, *Aret.* Ex ἵστημι.

ὀρθοστάδιος, ε, ὁ, ut ὀρθοσταδίας χιτών, tunica recta, quæ et ἀβράφος, *Erm.* vel

ὀρθόστάδιος, ε, ὁ, idem.

ὀρθόσταδος, ὁ, ὁ, erectus stans, rectus; ὀρθοσταδὸν. Aphrodisiensibus idem quod ὄρθιον, *Hes.* Ex iisd.

ὀρθόστας, άδος, genus placentæ.

ὀρθόστασις, εως, ἡ, rectus status corporis, *Vet. Lex.* Ex στάσις.

ὀρθοστατέω, ῶ, rectus sto. Ab

ὀρθοστάτης, ὑ, ὁ, qui stat erectus, *Ph.* statarium; (2) est vocabulum architectonicum, significans columnam, pilam, signum arrectarium. Et ὀρθοστατεῖ, arrectaria, arrectaria tigna; ὀρθοστάτης autem ἄρτος, panis quidam sacer, *Poll.* Ex ὀρθὸς et στατός.

ὀρθότης, ητος, ἡ, rectitudo. Ab ὀρθός.

ὀρθοτίτθιος, ε, ὁ, ἡ, rectas, non pensiles habens mammas. Ex τιτθός.

ὀρθοτομέω, recte seco, intelligo, recte dividsee, recte tracto. Ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον ἀληθείας, 2 *Tim.* 2, 15.

ὀρθοτομία, ας, ἡ, eadem quæ ὀρθοδοξία, *Euseb.* Ab

ὀρθότομος, ε, ὁ καὶ ἡ, in rectum sectus. Ex τέμνω, *seco.*

ὀρθοτόμος, ε, ὁ καὶ ἡ, in rectum secans. Ex iisdem.

ὀρθοτονέω, rectum tonum seu accentum do; ὀρθοτονεῖσθαι dicuntur voces, cum in iis accentus rectus manet, nec inclinatur. Ab

ὀρθότονος, ε, ὁ καὶ ἡ, rectum tonum seu accentum habens. Ex τόνος.

ὀρθότριχες, vide ὀρθόθριξ.

ὀρθοτριχίαν, ῶ, pilos subrigo, *Ph.* ὀρθοτριχεῖ, horripilatur. Ab ὀρθὸς et θρίξ.

ὀρθοτριχίας, ας, ἡ, pilorum horror. Ab eod.

ὀρθοτριχιῶ, horripilo. Ex iisd.

ὀρθόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui erecto est animo, *Hes.* Ex φρήν.

ὀρθοφυέομαι, ὕμαι, in rectum cresco, in proceritatem excresco. Ab

ὀρθοφυής, έος, ὁ καὶ ἡ, in rectum crescens, in altum adsurgens, erectus, procerus. Ex ὀρθὸς et φύω, *nascor.* Hinc

ὀρθοφυΐα, ας, ἡ, cum quid crescit in rectum, rectitudo, proceritas.

ὀρθοχαίτης, ε, ὁ, cui juba aut coma stat erecta. Ex χαίτη.

ὀρθόω, ῶ, fut. ώσω, erigo, arrigo; et ὀρθόομαι, ὥσμαι, erigor; dirigo, bene rem gero, prospero successu utor; ὀρθωθείς, erectus, aor. 1. pass. partic. Ὀρθώσατ' ἐκτείνοντες ἄθλιον νέκυν, *Eur. Hipp.* 789. Τὸ γὰρ καλὸν τόδ' ὠκέτ' ὀρθοῦσθαί μ' ἐᾷ, *Soph. Phil.* 820. Τὸ γὰρ ὀρθοῦσθαι γνώμαν ὀδυνᾷ, *Eurip. Hipp.* 251. Ἀμοῖ τ' ἐσχάρας λέζηται ἄθρει, *Eurip. El.* 810. Ἥκιν' Οἰδίπους ὤρθω πόλιν, *Soph. Antig.* 173. Ab ὀρθός.

ὀρθοφορίσκος, vide ὀρθαγορίσκος.

ὀρθρεύω, et ὀρθρεύομαι, matutinus aliquid ago, mane surgo, mane vigilo. Ab ὄρθρος.

ὀρθρία, ας, ἡ, matutinum tempus, *Suid.*

ὀρθρίδιος, ία, ιον, matutinus. Ab eod.

ὀρθρίζω, futur. ίσω, idem quod ὀρθρεύω, *Ph.* luce vigilo, vigilo; ὀρθριζόμενοι, anteluco as, *Hi. Vet.* Πᾶς ὁ λαὸς ὤρθριζε πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ, *Luc.* 21, 28. Ab eodem.

ὀρθρινός, ὴ, όν, matutinus; τὸ ὀρθρινόν, matutino tempore. Ab eod.

ὀρθρισκόκυδε, υγος, ὁ, qui matutinus cucurrit.

ὄρθριος, ία, ιον, matutinus. Ab ὄρθρος.

ὀρθριοφοίτης, ε, ὁ, qui matutinus advenit. Ex φοιτάω.

ὀρθρίω, fut. 1. ind. act. *Att.* pro ὀρθρίσω.

ὀρθροβόας, ε, ὁ, qui matutino tempore vociferatur, ante lucem vociferans. Ex βοάω.

ὀρθρογόνη, ης, ἡ, antelucano tempore quiritans, mane gemens. Ex γοάω.

ὀρθροδάλος, ε, ὁ καὶ ἡ, antelucano tempore sive mane garriens; de hirundine.

ΟΡΘΡΟΣ, ε, ὁ, tempus antelucanum seu matutinum, diluculum; ὄρθρου, ante lucem, *Ph.* Ἀλλὰ νῦν ὄρθρος βαθὺς, at nondum illuxit, *Arist. Av.* 216.

ὀρθωθῇ, 3. sing. a. 1. conjunct. pass. verbi ὀρθόω.

ὀρθώνυμος, ον, cui nomen recte datum, homo sui nominis, *Æsch. Agam.* 681. Ex ὀρθὸς et ὄνομα.

ὀρθὸς, adv. recte, rite. Ab ὀρθός.

ὀρθώσαις, aor. 1. part. act. *Æol.* pro ὀρθώσας.

ὀρθωσία, ας, ἡ, erectio, directio, *Suid.* Ab ὀρθόω.

ὀρθωτία, ας, ἡ, Dianæ cognomen, *Lyc.*

ὀρθώτιος, ε, ὁ, stator, *Gloss. Vet.* ὀρθωσίαν, statori, *Ph. Epitheton* Jovis. Ab ὀρθόω. Hinc

ὀρθωτις, εως, ἡ, erectio, directio.

ὄρια, ων, τὰ, fines, *Gl. V.* Ab ὅρος.

ὀριαῖος λίθος, terminalis lapis, *Gl. V.* A præc.

ὀρίβακχος, ε, ὁ, Bacchus montanus.

ὀρίβασις, έως, ἡ, e monte tonans. Ex ὄρος et βαίνω.

ὀριγανίζω, origanum refero vel sapio.

ὀριγανίτης, ε, ὁ, ut ὀριγανίτης οἶνος, vinum ex origano confectum.

ὀριγανόεις, εσσα, εν, ad origanum pertinens, *Nic.* Ab

ὀρίγανον, ε, τὸ, vel ὀρίγανος, ε, ὁ, ἡ, origanum. Vide ὀρείγανον.

ὀριγνάομαι, ώμαι, et ὀρίγναμαι, desidero, appeto; (2) pugno, decerto. Ἥτοι ὁγ' ὠριγνᾶτο νεοκλώστῳ τελαμῶνος, *Theoc.* 24, 44. Ἔγχεσιν ἠδ' ἐλάτης αὐτοσχεδὸν ὠριγνῶντο, *Hesiod. Scut.* 190. A ὀρίγνομαι.

ὀρειδρομίας, ας, ἡ, cursus per montes. Ab

ὀρειδρόμος, ε, ὁ καὶ ἡ, vide ὀρειδρόμος.

ὀρίζω, f. ίσω, termino, finio, limito, definio, *Ph.* (2) constituo, statuo, instituo, censeo, cerno, decerno, *Ph.* ὀρίζομαι, statuo, censeo; ὡρισμένος, statutus, p. pass. part. ὡρισθεῖσα ἡμέρα, statuta dies, *Gl. V.* aor. 1. Εὐφάντην δ' Ἀσίνης Τάναϊς διὰ μέσσου ὁρίζει, *Dion. Per.* 14. Εἰς τήνδε παῖδα Ψῆφον ὡρισαν φόνω, *Eur. Hec.* 261. Χειμῶν ἄλλος' ἄλλον ὥρισεν, *id. Hel.* 127. Ὁρίζειν γαίαν, ad terram accedere, *Æschyl. Supplic.* 554. Ἐξορίζειν γαῖαν, terram deserere. Ἄλλην ἀπ' ἄλλης ἐξορίζοντες πόλιν, *Euripid. Heraclid.* 16. Διορίζειν, a loco in locum movere. Ab ὅρος.

ὀρίζων, οντος, ὁ, circulus cœli visum terminans. Ab ὁρίζω.

ὀριικός, ὴ, όν, mularis. Ab ὀρεύς, *mulus.*

ὀρικός, ὴ, όν, finitivus, definitivus. Ab ὅρος.

ὀρικτίτης, ε, in montibus habitans, monticola. Ex ὄρος et κτίζω.

ὀριμηλίς, ἡ, pomum montanum, *Theoc.*

ὀρίνεις, 2. sing. a. 1. opt. act. verbi ὀρίνω.

ὈΡΙΝΔΗΣ, ε, ὁ, ut ὀρίνδης ἄρτος, panis ex oryza vel semine sesamo simili confectus, *Hes. Athen.*

ὀρίνετον, 3. du. præs. ind. act. verbi ὀρίνω.

ὀρίνω, concito, commoveo, perturbo; (2) adhortando persuadeo, aor. 1. ὤρινα, ὤρινας, commovisti; ὀρίνομαι, concitor; ὀρίνθη, aor. 1. pro ὠρίνθη, commotus est. Νείκος ὤρινεν διπλῆν, *Lyc.* 1329. Ψυχὴ γὰρ σὸ μᾶλλον ὀρίνεται, *Epigram.* Ab ὄρος.

ὄριον, ε, τὸ, finis, terminus, limes; frequentior plur. τὰ ὅρια. Ab ὅρος.

ὀρίων, ε, τὸ, monticulus, *Gl. V.* Ab ὅρος.

ὀρίως, ε, ὁ, terminalis; ὀρίως Ζεύς, Terminus, *Ph.* Et ὅριος Ζεὺς, Jupiter terminalis. Ab eod.

ὀρκιπεδίον, ε, τὸ, planities montana, *Rob.*

ὀρίπλαγκτος, ε, ὁ καὶ ἡ, vide ὀρείπλαγκτος.

ὀριπλανής, έος, ὁ καὶ ἡ, vide ὀρειπλανής.

ὀρίσαι, aor. 1. inf. act. verbi ὁρίζω.

ὁρισμα, ατος, τὸ, terminus, limes; (2) id, quod apud nos statuimus, deliberatio, propositum; ὁρίσματα, instituta, *Ph.* Ab ὁρίζω.

ὁρισμὸς, ὁ, ὁ, finitio, definito; it. sponsio, *Gl. V.* Ab eod.

ὁρίστης, ὦ, ὁ, finitor, qui limites et confinia determinat; (2) constitutor juris et arbiter conditionum. Ab eod. Hinc

ὁριστικός, ὴ, όν, finitivus; indicativus, *Gl. Vet.*

ὀριτρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui in monte alitur. Ex τρέφω.

ὀρίτροφος, ε, ὁ καὶ ἡ, nutriens, seu alens in montibus, *Steph.*

ὁρίω, fut. 1. indic. act. *Att.* pro ὁρίσω. Ab ὁρίζω.

ὀρκάνη, ης, ἡ, septum, sepes, sepimentum, sagena, *Æsch. S. T.* 352. Ab ἕρκος.

ὀρκαπάτης, ε, ὁ, jurejurando fallens, jusjurandum fallens. Ex ἕρκος et ἀπατάω.

ὀρκεια, ων, τὰ, fœdera, *Ph.* Ab ὄρκιον.

ὀρκίζω, fut. ίσω, adjuro. Οὐκ ἂν ὀρκίζομεν αὐτόν, *Dem.* Ὀρκίζω σε τον Θεὸν, μή μας βασανίσῃς, *Marc.* 5, 7. Ab ὅρκος.

ὄρκιον, ε, τὸ, proprie victima fœderis sanciendi ergo cæsa; (2) fœdus jurejurando sancitum; (3) jusjurandum. Ab eod.

ὄρκιος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui jurejurando adhibetur, ut ὄρκιοι θεοὶ; (2) juratus, qui jurat. Ab eod.

ὁρκισμὸς, ε, ὁ, juramenti exactio, obstrictio per jusjurandum; (2) jusjurandum. Ab ὁρκίζω.

ΟΡΚΟΣ, ε, ὁ, jusjurandum, juramentum, sacramentum, fœdus, religio, *Ph.* Hinc

ὀρκόω, ῶ. f. ώσω, caveo ab aliquo jurejurando; adjuro, *Gl. V.*

ΟΡΚΥΝΟΣ, vel ὀρκύνος, ε, ὁ, piscis quidam cetaceus; ὀρκύνες, etiam pisces quidam, qui in pelago pariunt, apud *Aristot.*

ὄρκωμα, τὸ, jusjurandum. Ab ὀρκόω.

ὀρκωμοσία, ας, ἡ, jusjurandum, juratio, sacramentum. Ex ὅρκος et ὄμνυμι.

ὁρκωμόσια, ων, τὰ, sacrificia, quibus fœdera fiebant, *Vulg. Lex.* Ex iisd.

ὁρκωμόσιον, ε, τὸ, jusjurandum, sacramentum, *Ph.* Ex iisd.

ὁρκωμοτέω, ῶ, fut. ήσω, juro pro sanciendis fœderibus. Πάσης ὑπὲρ γῆς Δαναΐδων ὁρκωμοτεῖ, *Eur. Supp.* 1187. Ab

ὁρκωμότης, ε, ὁ, jurejurando adstrictus, *Vet. Lex.* Ex ὅρκος et ὄμνυμι. Hinc

ὁρκωμοτικὸς, ὴ, όν, ad jusjurandum pertinens, ut ὁρκωμοτικὰ ἐπιῤῥήματα, adverbia juratoria.

ὁρκώμοτος ἕδρα, jurisjurandi sedes, *Lyc.*

ὁρκωταὶ, οἱ, legati, qui ad exigendum jusjurandum mittuntur. Ab ὁρκόω.
ὁρκωτὸς, ἡ, ὸν, juratus, *Gl. V.* Ab ὁρκόω.
ὁρμαθίζω, in modum catenæ connecto. Ab
'ΟΡΜΑΘΟ'Σ, ου, ὁ, ordo, series, catena, series catenata; (2) latibulum, lustrum.
ὁρμάθια, idem quod ὁρμάω, *Eur.*
ὁρμαίνω, impetu feror, ruo, prorumpo; (2) in animo verso, cogito, a. 1. ὡρμηνα· ὡρμησα, cogitavi, agitavit. Πόλεμον ἔρασθαι ὁρμαίνοντες. *Il.* 10, 28. πολλὰ φρεσὶν, *ibid.* 4. "Ορμηνεν δ' ἀνὰ θυμὸν, *ibid.* 21, 137. Ab ὁρμή.
ὁρμάσαι, 3. sing. perf. ind. pass. per *Metathes.* pro ἀφορμόσαι, ab ἀφορμίζω.
ὁρμάτειρα, ἡ, incitatrix, instigatrix, quasi ab ὁρματής, ab ὁρμάω.
ὁρμάω, ῶ, ἴ. ἥσω, incito, concito, impello; (2) subintell. pronom ἑαυτὸν, prorumpo, impetum capio, animum induco, facere gestio, irruo, proficiscor, cupio, &c. quæ alias exprimuntur per ὁρμάομαι, ῶμαι; ὁρμηθείς, a. 1. progressus. "Ορμησαν ἐς ξυγὸν, *Xenoph.* ἐπί τι, *idem.* κατὰ τότον, *Plato.* πρός τι, *Æsch.* πρὸς πόλεμον, *Dem.* "Οτε σοὶ παγχάλκων ἀνταία γενύων ὡρμᾶθη πλαγὰ, *Soph. El.* 197. Πένθος γὰρ μεγάλως τὸν' ὁρμᾶται, concitatur, *Eur. Med.* 183. Κάμοὶ κατ' ὄσσων χλωρὸν ὡρμήθη δάκρυ, *Eur. Med.* 906. Εἶτ' ἐς ἄλλα δώματ' ὡρμήθης ξένα, *id. Alc.* 1028. Ab ὁρμή.
ὁρμᾶτο, 3. plur. plusq. ind. pass. *Ion.* pro ὥρμητο.
ὁρμεία, ᾶς, ἡ, tenuis funiculus cum virga, quo piscatores e seta equina contexto pisces venantur. Alias et ὁρμιά.
ὁρμενύεις, ύεντος, ὁ, qui caulem jam emittit post florem amissum. Ab
ὄρμενος, asparagus silvestris, corruda, *Gl. V.* ὄρμενον, cyma.
ὄρμενος, præs. part. pass. per *Sync.* pro ὁρόμενος, ab ὄρω.
ὁρμευτὴς, οῦ, ὁ, piscator, *Hes.* Ab ὁρμεύω.
ὁρμέω, ῶ, fut. ήσω, stationem habeo; (2) appello, sc. navem ad terram. Τὸ πλοῖον ὧδε ὁρμεῖ ἐνταῦθα, *Dem.* "Ωρμεον πρὸς γῆν, *Herodot.* Ab ὄρμος.
ΟΡΜΗ', ῆς, ἡ, impetuosus motus, aggressio; (2) conatus, studium, appetitus, appetitio, cupiditas, subita voluntas, instinctus.
ὁρμηδὸν, *adv.* impetuose, *Ph.* Ab ὁρμή.
ὁρμηθείς, aor. 1. part. pass. verbi ὁρμάω.
ὁρμημα, ατος, τὸ, id, ad quod animus subito impetu fertur; (2) impetus ipse; (3) conatus. Ab ὁρμάω.
ὁρμητήριον, ου, τὸ, incitamentum, suscitabulum; (2) receptaculum, sedes, arx belli, locus unde milites ad bellum accincti exeunt, ut cum hoste pugnent.
ὁρμητικὸς, ὴ, ὸν, propensus ad rem aliquam cum impetu suscipiendam; (2) incitandi vim habens. Ab eod.
ὁρμητικῶς, *adv.* cum animi impetu. "Εχυσι πρὸς τὴν ὀχείαν ὁρμητικῶς, *Aristot. Hist. An.* 6, 18.
ὁρμὶδι, ᾶς, ἡ, linea, seta, *Ph.* linum hami, *Gl. V.* Τῷ 'Αντωνίᾳ τὴν ὁρμιὰν καθέντος, *Plut.* in *Anton.* cap. 29. 'Αναδεδεμένοι πρὸς τὴν ὁρμιὰν ἀποτερώγουσιν αὐτὴς, *Aristot. Hist. An.* 9, 37. Alias et ὁρμιά.
ὁρμίζω, fut. ίσω, navem in stationem subduco, navem ad portum appello; (2) navem stabilio. "Ω χιλίοναυν σφατὸν ὁρμίσας ἐς γῆν 'Ασίαν, χαῖρ', *Eur. Or.* 337. Τύχῃ δὲ πως πρὸς ταυτὸν ὁρμισθεὶς πέδον, delatus, *Soph. Ph.* 548. Ab ὄρμος.
ὁρμιηβόλος, ου, ὁ, piscator. Ex βάλλω.
ὁρμινον, ου, τὸ, horminum, *Plin.* l. 18. c. 7. § 10. herba porro similis, *Diosc. Hesychio* genus leguminis; *Theophrasto* frugum genus. *Angl.* CLARY. Hinc
ὁρμινώδης λίθος, gemma hormino similis.
ὁρμισις, εως, ἡ, applicatio navis ad terram; (2) quies in statione navium. Ab ὁρμίζω.
ὁρμίσκος, ου, ὁ, monile, *Dim.* ab ὅρμος.
ὁρμισμὸς, οῦ, ὁ, rudens, aut catena, per quam pondera suspenduntur. Ab ὁρμίζω.
ὁρμοδοτὴς, ῆρος, ὁ, portuum dator, in portum ducens, *Suic.* Ex ὅρμος et δοτήρ.
'ΟΡΜΟΣ, ου, ὁ, monile, colli ornamentum; (2) statio navalis, *Il.* 1, 435.
ὀρνακίνια, τὰ, aves, aviculæ. Vox *Bœot.* apud *Aristoph. Acharn.* 913. Ab ὄρνις.
ὀρνεακὸς, ὴ, ὸν, ut ῥὶν ὀρνεακὴ, nares avis. Ab ὄρνεον.
ὀρνεοβόρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ab avibus devoratus, *Suic.* Ex ὄρνεον et βιβρώσκω.
ὀρνεοθηρευτικὸς, ὴ, ὸν. Hinc ἡ ὀρνεοθηρευτικὴ, ῆς, scil. τέχνη, ars aucupandi, sive aucupatoria. Ex ὄρνεον et θηρεύω.
ὀρνεόμαντις, ὁ, augur.
ὀρνεομαντὴς, ὲς, ex altera parte avis, ut siren. A μάντομαι.
ὀρνεόμικτος, ον, idem et ex iisd.
ὄρνεον, ου, τὸ, avis, volucris. Ab ὄρνις.
ὀρνεοπωλεῖον, ου, τὸ, locus ubi aves venduntur. Ab
ὀρνεοπώλης, ου, ὁ, aviarius, *Gl. V.* qui aves vendit. Ab ὄρνις et πωλέω.
ὀρνεοσκοπέω, ῶ, auguror, auspicor, *Gl. V.*
ὀρνεοσκοπία, ας, ἡ, augurium, *Gl. V.*
ὀρνεοσκόπος, ου, ὁ, aruspex, augur, auguralis, auspicalis, *Ph.*
ὀρνεοτρόφος, ου, ὁ, altiliarius, *Gl. V.* qui aves alit. Ex ὄρνεον et τρέφω.
ὀρνεύω, in avem muto, *Steph.*
ὀρνεώδης, ες, avium similis, levis.
ὀρνεώτης, ου, ὁ, auceps, vel qui aves vendit. Ab ὄρνεον.
ὀρνιθαγρευτὴς, οῦ, ὁ, auceps.
ὀρνιθάκειον, ου, τὸ, avicula, *Dim.* ab ὄρνις.
ὀρνιθαεχρος, ὁ, curator avium.
ὀρνιθεία, ας, ἡ, augurium, auspicium, divinatio per aves. Ab ὀρνιθεύω.
ὀρνίθειος, εία, ειον, ad aves pertinens; (2) gallinaceus; ut ὀρνίθειον κρέας, caro avium. Ab ὄρνις.
ὀρνίθιος, ίου, ιον, idem et ab eod.
ὀρνιθευτὴς, οῦ, ὁ, qui capit aves, auceps. Ab ὀρνιθεύω, aucupor, aves capio; ὀρνιθεύομαι, auguror, auspicor, *Suic.* Ab ὄρνις.
ὀρνιθικὸς, ὴ, ὸν, ad aves pertinens. Hinc ὀρνιθικὰ, ῶν, τὰ, scil. βιβλία, libri de avibus. Ab eod.
ὀρνιθίας, ου, ὁ, ut ὀρνιθίας χειμὼν, tempestas aves perimens, ap. *Aristoph.* ὀρνιθίαι dicuntur venti quidam boreales, *Aristot.* Ab eod.
ὀρνιθικὸς, ὴ, ὸν, avibus conveniens.
ὀρνίθιον, ου, τὸ, avicula; (2) pullus gallinaceus, *Dim.* Ab eod.
ὀρνίθιος, ία, ιον, ad aves pertinens. Ab eodem.
ὀρνιθοβοσκτεῖον, ου, τὸ, locus ad alendas aves factus, *Rob. Suic.* Ex ὄρνις et βόσκω.
ὀρνιθόγαλον, ου, τὸ, ornithogalum, herbæ nomen. Ex ὄρνις et γάλα, *lac. Angl.* STAR OF BETHLEHEM.
ὀρνιθογονία, ας, ἡ, avium generatio. Ab
ὀρνιθόγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex ave natus, de *Helena*, ap. *Eur. Or.* 1387. Ex ὄρνις et γένομαι.
ὀρνιθοθήρας, ου, ὁ, auceps, *Aristot. Hist. An.* 9, 1. Ex ὄρνις et θήρα, *captura.*
ὀρνιθοθηράω, aves capio, aucupor.
ὀρνιθοθηρευτικὸς, ὴ, ὸν, ad aucupium pertinens. Hinc ὀρνιθοθηρευτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars aucupii. Ex ὄρνις et θηρεύω.
ὀρνιθοκάπηλος, ὁ καὶ ἡ, qui aves venditat.
ὀρνιθοκομεῖον, ου, τὸ, locus alendis avibus, i. e. aviarium. Ab
ὀρνιθοκόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, avium curator, *Gl. Vet.* gallinarius, aviarius. Ex κομέω.
ὀρνιθοσκὸς, ου, ὁ, augur, avium peritus, qui per aves significata intelligit. Ex κοέω, pro νοέω, *intelligo.*
ὀρνιθοχείτης, ου, ὁ, collector, *Ph.* seu qui colligit et conjicit futura ex avium actionibus, augur.
ὀρνιθολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, auceps. Ex λέγω.
ὀρνιθολύκος, ου, ὁ καὶ ἡ, avibus insidians, auceps.
ὀρνιθομανέω, ῶ, magno avium amore teneor. Νυνὶ δ' ἀποτρέψαντες αὖ ὀρνιθομανῆσαι, *Arist. Av.* 1289. Ab
ὀρνιθομανὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, qui aves valde amat, qui avium alendarum magno amore tenetur. Ex ὄρνις et μαίνομαι.
ὀρνιθομανία, ας, ἡ, insanum studium alendarum avium.
ὀρνιθόμορφος, ου, ὁ καὶ ἡ, avium faciem seu formam habens. Ex μορφή.
ὀρνιθονομεῖον, ου, τὸ, locus alendis avibus, aviarium, *Suid.* Ex ὄρνις et νέμω.
ὀρνιθόσαις, αιδος, ὁ καὶ ἡ, avis pullus, pipio.
ὀρνιθοτέθη, ης, ἡ, laqueus, qui avibus capiendis tenditur, tendicula.
ὀρνιθοτώλης, ου, ὁ, qui aves vendit.
ὀρνιθοσκοπέω, ῶ, augur. Ab
ὀρνιθοσκόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, auspex, augur.
ὀρνιθοτροφεῖον, τὸ, locus ad alendas aves; aviarium, *Ph.* (2) gallinarium.
ὀρνιθοτροφία, ας, ἡ, avium nutritio. Ab
ὀρνιθοτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, aves alens. Ex ὄρνις et τρέφω.
ὀρνιθοφάγος, ου, ὁ, qui aves devorat; *Aristot. Hist. An.* 9, 6.
ὀρνιθοφυὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, ab ave ortus. Ex φύω.
ὀρνιθῶν, ῶ, in avem muto; ὀρνιθωθῆναι, in avem mutatus esse, a. 1. inf. pass. Ab ὄρνις.
ὀρνιθώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, ad avium naturam accedens; (2) avium speciem gerens.
ὀρνιθὼν, ῶνος, ὁ, aviarium; (2) gallinarium, *Gl. V.* Ab eod.
ὄρνιξ, ιχος, ὁ, vel ἡ, *Dor.* pro ὄρνις, avis.
'ΟΡΝΙΣ, ῖθος, ὁ, vel ἡ, avis, ales; (2) gallina et gallus; (3) augurium; acc. ὄρνῖθα, et ὄρνιν, nom. plur. ὄρνεις, et ὄρνιθες.
ὄρνισι, *avibus*, dat. plur. ab ὄρνις.
ὄρνιχα, acc. sing. ab ὄρνιξ, *Dor.* pro ὄρνις.
ὀρνιχολόχος, ὁ, auceps, *Dor.* pro ὀρνιθολόχος.
ὀρνῦμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro ὀρνύναι, ab ὀρνῦμι, excito, concito, impello; ὀρνῦμαι, excitor, surgo, me erigo, concitus feror; ὄρνυθι, excita, imperat. 'Αλλὰ σύ γ' ὄρνυθι τῶτον, *Il.* 6, 363. 'Ο δὲ δεύτερος ὦρνυτο χαλκῷ, *ib.* 3, 349. Ab ὄρω.
ὀρνυσθῆς, 2. plur. præs. imper. pass.
ὀρνύω, idem quod ὄρνυμι.
ὀροβάγχη, ης, ἡ, orobanche, cauliculus ervo adnascens et ipsum suffocans. Ex ὄροβος et ἄγχω, *suffoco.*
ὀροβάγχος, ου, ὁ, idem et ex iisd.
'Οροβάδεις, αἱ, Nymphæ montanæ, *V. L.*
ὀροβοειδὴς, αίνα, αινον, ervi magnitudinem seu colorem habens; ervo similis. Ab ὄροβος.
ὀροβώδας, ου, ὁ, idem et ab eod.
ὀρόβινος, ίνη, ινον, ex ervo confectus.
ὀρόβιον, ου, τὸ, parvum ervum, *Dim.*
ὀροβίτης, ου, ὁ, ervo similis. Ab eod.
ὀροβίτις, ίδος, ἡ, globulum ervi referens.
ὀροβοειδὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, ervo similis, ervi speciem habens. Ex ὄροβος et εἶδος.
"ΟΡΟΒΟΣ, ου, ὁ, ervum, *genus leguminis.*
ὀροβοφαγέω, ῶ, ἴ. ήσω, ervum comedo.
ὀροβώδης, ους, ὁ καὶ ἡ, q. d. ervaceus, ex genere ervorum. Ab ὄροβος.
ὄρογκοι, montium tumuli, cacumina, vertices, juga. Ex ὄρος et ὄγκος, *tumor.*
ὀρογυῖαι, perf. part. med. f. g. verbi ὀρέγω.
ὀροδαμνὶς, ίδος, ἡ, parvus surculus, ramusculus tenellus. *Dim.* ab
'ΟΡΟ'ΔΑΜΝΟΣ, ου, ὁ, surculus, ramusculus, germen, ramus.
'Οροδρομιάδες, αἱ, Nymphæ quæ strata seu cubilia in montibus habent. *Hes.*
ὀροθεσία, ας, ἡ, designatio terminorum; (2) terminus positus. Ex ὄρος et θέσις.
ὀροθέσιον, τὸ, idem et ex iisd.
ὀροθέτης, ου, ὁ, finitor; qui terminos et limites statuit, *Gl. Vet.* terminator. Ex ὄρος et τίθημι.
ὀροθύνω, f. υνῶ, concito, excito, turbo, perturbo. 'Αργείης δὲ Ποσιδάων ὀρόθυνε μετελθὼν, *Il.* 13, 351. Ab ὄρω.
ὀροιτύπος, ου, ὁ, vide ὀρειτύπος.
ὀροίτυπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, pastor montanus, ap. *Nic.* Ex iisd.
ὀροκάρυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, in montibus resonans.
ὄρομαι, curo, vel sequor; ὄροντο, imperf. sequebantur. Ἐπεὶ δ' ἀνέρες ἔσθλοι ὄρονται, *Od.* 3, 471.
'ΟΡΟ'NTION, ου, τὸ, orontium, *herba.*
ὀροπέδιον, ου, τὸ, colliculus, tumulus; (2) montana planities.
ὀροπύγιον, idem quod ὀρόπυγιον.
ὄρος, ου, ὁ, matula. Καχλίζειν ὀκτὼ μῆνας ἐπὶ χρυσῶν ὄρων, *Aristoph. Acharn.* 81. Aliqui leg. ὀρῶν.
"ΟΡΟΣ, εος, τὸ, mons, collis.
'ΟΡΟ'Σ, ου, ὁ, terminus, limes, finis alicujus regionis vel agri; (2) meta, scopus in aliqua re propositus; (3) modus et regula, præscriptum actiones temperans; (4) finitio, definitio; (5) sic vocantur etiam cippi, columnæ, tabulæ, aliaque rerum gestarum similia monumenta, apud *Lucian.*
'ΟΡΟ Σ, ου, ὁ, serum lactis; (2) aqueus humor in pice.
ὄρος, et ὁρος, pro ὀῤῥὸς, *Eust.*
ὀροσάγγαι, οἱ, Vox Pers. ap. *Herod.* benefactores regis.
ὀροσίλινον, pro ὀρεοσέλινον, *V. L.*

ὀρστίζες, ᾱ, ὁ, fringilla montana. *Angl.* A BRAMBLING. Ex ὄρος et στίζα.
ὄρυμα, ατος, τό, impetus, saltus. Ab ὀρύω.
ὄρυς, gen. sing. *contr.* pro ὄρεως, ab ὄρος.
ὄρυσαν, 3. plur. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ὦρυσαν, ab ὀρύω.
ὄρυσις, εως, ἡ, impetus, quo quis ad aliquid fertur. Ab ὀρύω.
ὀρύω, f. ὄρσω, impetum do, ruo, impetu feror. 'Ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρυσαν, *Hes. Scut.* 412. Ab ὄρω.
ὀρφνή, ῆς, ἡ, contignatio, qualis est tectorum; (2) tectum; (3) lacunar, *Ph.* lacunar, laquearium, fastigium, culmen, pergula, *Gl. V.* camera. Ab ἐρέφω, *tego.*
ὀρφνηφάγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tecta vorans, seu consumens, ut ignis.
ὀρφνηφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tectum ferens; *Epith.* animalium testaceorum. Ex ὀρέω.
ὀρφοῖας, ᾱ, ὁ, in camera seu tecto degens. Ab ὀρφός.
ὀρφόινος, ίνη, ινον, arundinaceus. Ab eod.
ὀρφοιτάω, in montibus vagor, dego.
ὀρφός, ᾱ, ὁ, arundinis seu calami genus in tegendis ædibus olim usurpari solitum; (2) tectum; (3) camera, *Gl. V.* impluvium. Ab ἐρέφω, *tego.*
ὀρφόω, ῶ, f. ώσω, concamero, contigno, *Gl. V.* fastigio. Ab ὀρφός. Hinc
ὀρφώματα, ατος, τό, tectum, concameratio, contignatio, *Ph.* lacunar.
ὀρφώσις, εως, ἡ, lacunarium, laquearium.
ὀρόω, seu ὀρρόω, in serum converto, *Aristot.*
ὀρόων, *videns*, præs. part. act. *Poët.* pro ὁρῶν, *contr.* ex ὁράων, ab ὁράω.
ὀρόωντι, *videnti*, 3. plur. præs. indic. act. *Poët.* et *Dor.* pro ὁρῶσι.
ὀρόωτε, *videretis*, 2. plur. præs. opt. act. *Poët.* pro ὁρῶτε, *contr.* ex ὁράοιτε.
"ΟΡΠΗΞ, ηκος, ὁ, ramulus, surculus ex radice arboris enatus, stolo; (2) virga aculeata ad boves incitandos, stimulus; (3) jaculum e ramo tereti et recto; *Il.* 21, 38.
ὀρρόομαι, ώμαι, seresco, apud *Aristot.* Ab ὀρρός.
ὀρρότισσα, ης, ἡ, serum picis, humor e pice, dum coquitur, defluens. Ex ὀρρός.
ὀρροτοτέω, ῶ, f. ήσω, serum bibo. Hinc
ὀρροτοτία, ας, ἡ, usus seri.
ὀρρότυγιον, ᾱ, τό, idem quod ὀρρός; in avibus cauda. Ex στυγή.
ὀρροτυγόστικτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, notas in ὀρροτυγίῳ habens. Ex ὀρρός et στικτός.
ὀρρός, ᾱ, ὁ, serum, *Ph.* Alias et ὀρός. Πᾶν δὲ γάλα ἔχει ἰχῶρα ὑδατώδη, ὃ καλεῖται ὀρρός, *Arist. Hist. An.* 3, 20.
"ΟΡΡΟΣ, ᾱ, ὁ, pars subjecta testiculis; (2) sacri ossis extremum; podex.
ὀρρόω, vel ὀρόω, in serum converto. Ab ὀρρός.
ὀρρωδέω, ῶ, fut. ήσω, timeo, formido. Τὸν περὶ σεαυτῦ χρησμὸν ὀρρωδῶν, *Arist. Eq.* 126. 'Ὀρρωδῶ τινὰ δόλον Ἀγαιόν, *Eurip. El.* 839. Ab ὀρρός.
ὀρρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, serosus; (2) ad caudam usque protensus. Ab ὀρρός, vel ὄρρος. Hinc
ὀρρωδία, ας, ἡ, metus, timor. A præc.
ὄρσαι, *concitare*, aor. 1. inf. act. *Æol.* pro ὄραι, ab ὄρω.
ὄρσασκεν, *incitabat*, imperf. *Ion.* formatur, a. 1. ὤρσα, verbi ὄρω, incito. Μένος δ' ὄρσασκεν ἑταίρῳ, *Il.* 17, 423.
ὄρσο, *surge*, 2. singul. præs. imper. pass. *Ion.* pro ὄρσεσο, ab ὄρω, pro ὄρω.
ὄρσῃς, *provoces*, 2. sing. aor. 1. conj. act. *Æol.* pro ὄρῃς.
ὀρσιγύναιξ, αικος, ὁ, concitator mulierum. Ab ὄρω et γυνή.
ὀρτίκτυπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, strepitum excitans, horrisonus. Ex ὄρω et κτύπος.
ὀρσινεφής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui nubes excitat et vénos.
ὀρσίπεδος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, quatiens solum, *Rob.* Ex ὄρσω et πέδον.
ὀρσιπέτης, ὁ, citato impetu volans, *Hes.*
ὀρσίπους, ὁ, pedes concitans, *Steph.*
ὀρσίτης, ᾱ, ὁ, genus saltationis apud Cretenses. Ab ὄρσω.
ὄρσο, *surge*, 2. sing. præs. imper. pass. per *Syncop.* pro *Ion.* ὄρσεο.
ὀρσοδάκνη, ης, ἡ, bestiola quædam mordens, *Gaz.* ex *Aristot.* Ex ὄρσω et δάκνω.
ὀρσοβῶκη, ης, ἡ, magna et alta janua, in superiori ædium parte. Ex ὄρσω et βύω.
ὀρσολοπεύω, conturbo, irrito. Ἦ μὲ βοῶν ἕνεχ' ὧδε χολώμενος ὀρσολοπεύεις; *Hom. Hymn.* in *Merc.* 308. Ex ὄρσω et λοπός. Unde
ὀρσολοπέω, ῶ, idem, Ὀρσολοπεῖται, tumultuatur, *Hes.* διαπολεμεῖται, ταράσσεται, ex *Æsch. Pers.* 10.
ὀρσοτριαίνης, ᾱ, ὁ, tridentem impellens. Ex ὄρσω et τριαινα.
ὀρσόῦδαι, ας, ἡ, foramen, unde aqua concitato cursu prosilit. Ex ὄρσω et ὕδωρ.
ὄρσομαι, surgo, propero; ut hinc sit imperat. ὄρσεο, *Il.* 3, 250. Ab ὄρω.
ὄρσω, fut. 1. ind. act. *Æol.* pro ὀρῶ.
ὀρτάζω, *Ion.* pro ἑορτάζω.
ὀρταλίζω, fut. ίσω, incipio alas explicare; incipio in altum ferri. Ab
'ΟΡΤΑΛΙΣ, ίδος, ἡ, pullastra vel gallina. Hinc
ὀρταλιχύιος, έος, ὁ, pullus implumis.
ὀρταλιχος, ᾱ, ὁ, idem; (2) gallus.
ὀρτὴ, *Ion.* pro ἑορτὴ, festum.
ὀρτύγιον, τό, coturnicula. Ab ὄρτυξ.
ὀρτυγοθήρας, ὁ, coturnicum venator.
ὀρτυγόκομος, ὁ, idem quod ὀρτυγοκόπος.
ὀρτυγοκοπέω, ῶ, ludo ὀρτυγοκοπίαν.
ὀρτυγοκοπία, ας, ἡ, ludus, in quo coturnices in orbem collocabantur earumque feriebantur capita.
ὀρτυγοκοπικός, ἡ, όν, ad ludum dictum pertinens. Ab
ὀρτυγοκόπος, ᾱ, ὁ, qui ludit ὀρτυγοκοπίαν. Ex ὄρτυξ et κόπτω, *cædo.*
ὀρτυγομανία, ας, ἡ, insanus coturnicum amor. Ex ὄρτυξ et μαίνομαι.
ὀρτυγομήτρα, ας, ἡ, coturnicum matrix, coturnicum maxima; *Aristot. Hist. An.* 8, 12. Ex ὄρτυξ et μήτρα, *matrix.*
ὀρτυγοπώλης, ᾱ, ὁ, qui coturnices vendit.
ὀρτυγοτροφεῖον, ᾱ, τό, locus ubi coturnices aluntur.
ὀρτυγοτροφέω, ῶ, f. ήσω, coturnices alo. Ab ὀρτυγοτρόφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui coturnices alit. Ex ὄρτυξ et τρέφω.
"ΟΡΤΥΞ, υγος, ὁ, coturnix; (2) herba quædam.
'ΟΡΥΑ, ας, ἡ, chorda, intestinum coctum, apud *Epichar.*
ὀρυάομαι, ώμαι, rugio, fremo, gannio, *Gl. Vet.*
ὀρυγὴ, ἡ, ululatus, pro ὠρυγὴ, *V. L.*
ὄρυγμα, ατος, τό, fossa, fovea. Ab ὀρύσσω.
ὀρυγμάτιον, ᾱ, τό, fossula, *Gl. V.* A præc.
ὀρυγμία, ας, ἡ, fossa, fovea, lacuna. Βραμβύτεις, ὡς ἐξ ἄλσος ὀρυγμίῃ, *Aret.* Ab ὄρυγμα.
"ΟΡΥΖΑ, ης, ἡ, oryza, genus frumenti. *Angl.* RICE.
ὄρυζον, ᾱ, τό, idem.
ὀρυκτέον, fodiendum. Ab ὀρύσσω.
ὀρυκτὴρ, ῆρος, ὁ, fossor, *Gloss. Vet.* Ab ὀρύσσω.
ὀρύκτης, ᾱ, ὁ, fossor, *Gl. V.* Ab eod.
ὀρυκτὸς, ὴ, όν, fossus; (2) qui fodi seu effodi solet, fossilis. Ab eod.
'ΟΡΥΜΑΓΔΟΣ, ᾱ, ὁ, strepitus, fragor, tumultus; *Il.* 2, 710.
ὀρυξ, υγος, ὁ, q. d. fossor, instrumentum, quo lapides excavantur; (2) animal unicorne; (3) piscis quidam. Ab ὀρύσσω.
ὀρυξις, εως, ἡ, fossio, fossura. Ab eod.
'ΟΡΥΣΣΩ, vel ὀρύττω, fut. ξω, fodio; perf. ὀρώρυχα; unde perf. pass. ὀρωρυγμένος. fossus; ὀρυχθείς, fossus, part. a. 1. 'Ορύττειν ἀπὸ λόφου τινὸς ἤκην τῷ τελευτήσαντι, *Xen.*
ὀρυχὴ, ῆς, fossio, fossura; (2) rostrum suis. Ab ὀρύσσω.
ὀρφανεύω, fut. εύσω, pupillorum curam gero, orphanos curo; ὀρφανεύομαι, orphanus sum, orphanus curor. Ἔρημος οἶκος, καὶ τέκν' ὀρφανεύεται, *Eur. Hipp.* 850. Πατρὸς Σανόντος, ἐνθάδ' ὠρφανεύετο, *id. Alc.* 532. Ab ὀρφανός.
ὀρφανὴ, pupilla, *Ph.* A præc.
ὀρφανία, ας, ἡ, orbitas. Ab eod.
ὀρφανίζω, fut. ίσω, orphanum reddo, parentibus privo; (2) pupillorum curam gero, orphanos curo. Ὀρφανίζει μὲν κακὰν γλῶσσαν φωνῆς ὅπος, *Pind. Pyth.* 4, 505.
ὀρφανικὸς, ὴ, όν, ad pupillos pertinens, pupillaris; orphanus. Ab eod.
ὀρφάνιος, ία, ιον, viduatus, orbus. Ab eodem.
ὀρφανιστὴς, οῦ, ὁ, curator pupillorum, tutor. Ab ὀρφανίζω.
'ΟΡΦΑΝΟΣ, ᾱ, ὁ, ὁν, orbus parente vel parentibus, pupillus, orphanus, *Od.* 20, 68. (2) orbus quavis re, viduus, carens, desertus, privatus, *Eur Orest.* 1134.

ὀρφανοτροφεῖον, ᾱ, τό, locus, in quo orphan. aluntur.
ὀρφανοτροφέω, ῶ, f. ήσω, orphanos alo seu educo, educationis pupillorum curam gero. Ab
ὀρφανοτρόφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui orphanum vel orphanos alit, pupillorum nutritor. A τρέφω.
ὀρφανόω, ῶ, f. ώσω, orbefacio, *Gl. V.* Ab ὀρφανός.
ὀρφεωτελεστὴς, οῦ, ὁ, qui mysteriis Orphicis initiat. Ex Ὀρφεὺς et τελεστής.
ὀρφίσκος, ὁ, parvus orphus, piscis, *Ath.*
ὀρφναίος, αία, αῖον, tenebricosus, obscurus; (2) niger, ater. Hinc ἡ ὀρφναία, ας, et ὀρφναίη, tenebræ, nox. Ab ὄρφνη.
"ΟΡΦΝΗ, ης, ἡ, *Dor.* ὀρφνα, ας, tenebræ, obscuritas; nox. Hinc
ὀρφνήεις, εσσα, εν, idem quod ὀρφναῖος.
ὀρφνήθεν, *adv.* e tenebris, ex obscuro, *Suic.*
ὀρφνινος, ίνη, ινον, ater, pullus. Ab eod.
ὀρφνιος, idem quod ὀρφναῖος, *Hes.*
ὀρφνὸς, ὴ, όν, tenebrosus, obscurus.
ὀρφνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, obscurus, tenebrosus, ater. Ab ὄρφνη.
ὀρφὸς, οῦ, *Att.* ὀρφῶς, ῶ, ὁ, orphus, piscis quidam. Acc. plur. ὀρφώς.
ὀρχάμη, ης, ἡ, terra sylvestribus arboribus consita, arboretum. Ab ὄρχος.
ὀρχαμος, ᾱ, ὁ, princeps, dux. Ab ἀρχή.
ὀρχατος, ᾱ, ὁ, plantarum ordo seu series, *Gl. V.* ὀρχαταὶ, antes, *Ph.* Ab ὄρχος.
ὀρχεῖδιον, ᾱ, τό, testiculus. Ab ὄρχις.
ὀρχέομαι, ήμαι, salto, tripudio; a. 1. ὠρχησάμην. 'Ορχεῖται καρδίᾳ σόβῳ, *Æsch.* ὀρχεύνται, 3. plur. præs. indic. med. *Dor.* pro ὀρχοῦνται.
'ΟΡΧΕΩ, ῶ, f. ήσω, moveo, saltare facio.
ὀρχηδὸν, *adv.* viritim. Ab ὄρχις.
ὀρχηθμὸς, οῦ, ὁ, saltatio. Ab ὀρχέομαι.
ὀρχημα, ατος, τό, idem et ab eod.
ὀρχησις, εως, ἡ, saltatio. Ab eod.
ὀρχησμὸς, οῦ, ὁ, saltatio. Ab ὀρχέομαι.
ὀρχησομανέω, ῶ, f. ήσω, saltationis insano amore teneor. A μαίνομαι.
ὀρχηστὴρ, ῆρος, ὁ, saltator. Ab ὀρχέομαι.
ὀρχηστὴς, οῦ, ὁ, saltator, pantomimus, *Ph.*
ὀρχηστικὸς, ὴ, όν, saltatorius. Hinc ἡ ὀρχηστικὴ, sc. τέχνη, ars saltandi; (2) ὁ, qui saltatione gaudet, saltator. Ab ὀρχηστὴς.
ὀρχηστοδιδάσκαλος, ᾱ, ὁ, magister saltandi, qui artem saltatoriam docet.
ὀρχήστρα, ας, ἡ, orchestra, pars theatri, in qua chorus saltabat. Ab ὀρχέομαι.
ὀρχήτρια, ας, ἡ, saltatrix, *Gl. V.* A præc.
ὀρχήτριον, ᾱ, τό, orchestra. Ab eod.
ὀρχητρὶς, ίδος, ἡ, saltatrix. Ab eod. Hinc
ὀρχητρικὸς, ὴ, όν, saltandi peritus.
ὀρχητὺς, ύος, ἡ, saltatio, saltandi ars.
ὀρχίδιον, ᾱ, τό, testiculus. Ab ὄρχις.
ὀρχίλος, ᾱ, ὁ, orchilus, avis quædam.
ὀρχίπεδα, ων, τὰ, testes, testiculi. Ab eod.
ὀρχιτεδῶν, vel ἐών, testiculos contrecto; a. 1. ὠρχιτέδησας. Ex ὄρχις et πεδάω.
ὀρχιτέδη, ης, ἡ, vinculum testiculorum.
"ΟΡΧΙΣ, εως, testis, testiculus; (2) herbæ nomen; (3) genus olivæ; (4) piscis quidam; ὄρχεις, testes, testiculi.
"ΟΡΧΟΣ, ᾱ, ὁ, plantarum ordo, vitium ordo; antes, *Gl. V.* Παρὰ δὲ σφισιν ὄρχος χρύσεος ἦν, (κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο) Σειόμενος φύλλοισι καὶ ἀργυρέοισι κάμαξι, *Hes. Scut.* 296.
ὀρχοτομέω, ῶ, testes excido, castro, eunuchum reddo, eviro; ὠρχοτομήθησαν, aor. 1. pass. castrati sunt. A τέμνω.
ὀρχοτομία, ας, ἡ, castratio, testium amputatio. Ex iisd.
"ΟΡΩ, excito, concito; et in *pass.* excitor, surgo, cum impetu ruo; fut. 1. act. ὄρσω, ὀρσομεν, excitabimus; aor. 1. ὄρσα, ὄρσεν, excitavit; perf. med. ὄρωρα, et per transpositionem ἄρορα, ὤρορε excitavit; in sing. pass. ὀρωρέν, excitatum est, ortum est; plusquamp. med. ὀρώρει, oriebatur; imperf. pass. ὠρόμην, ὤρτο, excitabatur; ὄρτο, 3. sing. plusq. orta est, prodiit; ὦρθαι, perf. pass. infin. excitatum esse, surrexisse; imperat. ὄρσο, et ὄρσευ; pro imperfect. ὤρντο, occurrit ὀρέοντο.
ὀρώοντο, 3. plur. præs. opt. pass. *Ion.* pro ὀρῷντο. ab ὁράω, *video.*
ὀρωδέω, ῶ, idem quod ὀρρωδέω.
ὀρώδης, ες, montanus, *Phav.* Ab ὄρος.
ὀρώην, præs. opt. act. *Att.* pro ὁράοιμι, ab ὁράω.
ὀρῶμες, *videmus*, 1. plur. præs. indic. act. *Dor.* et *contr.* pro ὁράομεν.

ὀρῶν, præs. part. act. *contr.* pro ὁράων.
ὄρωρα, perf. ind. med. *Att.* pro ὦρα, ab ὄρνυ.
ὀρώρει, 3. sing. plusq. ind. act.
ὀρωρέατο, 3. plur. plusq. indic. pass. *Ion.* pro ὀρωρεγμένοι ἦσαν, ab ὀρέγω.
ὄρωρε, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Att.* pro ὄρε, ab ὄρνυ.
ὀρώρηκε, 3. sing. perf. ind. act. *Att.* pro ὦρεγκε, ab ὀρέγω.
ὀρώρυχα, perf. ind. act. *Att.* pro ὤρυχα, ab ὀρύττω.
ὀρῶσι, idem quod ὄρυ, a cujus p. m. etiam formatur.
ὀρῶσαι, nom. plur. præs. part. f. g. *contr.* pro ὁράουσαι, ab ὁράω.
ὄς, ἥ, ὅ, *artic. postpos.* qui, quæ, quod.
ὅς, ου, *Angl.* HE. Καὶ ὅς, λέξον ἡμῖν, ἔφη, τὰ ὑπόμνατα αὐτοῦ. *Xen. Memorab.* c. 4, Vide *Jac. Moor. Etem. Ling. Græc.* p. 55.
ὅσα, *adv.* quantum, hactenus ut. Ab ὅσος.
ὁσάκι, vel ὁσάκις, *adv.* quoties, quotiescunque. Ab eod.
ὁσαπλάσιος, ία, ιον, quotuplex. Ab eod.
ὁσάπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, quot pedum.
ὁσάτιος, α, ὁ καὶ ἡ, quantus. Ab ὅσος.
ὁσαχῆπερ, qua maxime ratione; ut ὁσαχῆπερ ἂν ἡν δυνατὸν, qua maxime ratione fieri poterit, pro viribus. Ab eod.
ὁσαχῆ, *adv.* quibuscunque in locis, ubicunque; (2) quotiescunque. Ab eod.
ὁσαχῶς, *adv.* quot modis; (2) quoties.
ὀσβοντι, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro ὄζωσι.
ὄσβος, *Dor.* pro ὄζω, oleo, spiro odorem, *Theoc.* 1, 149.
ὁσέτιος, annus, *Gl. V.* Ex ὅσος et ἔτος.
ὁσημέραι, *adv.* quotidie. Ex ἡμέρα.
ὁσία, ας, ἡ, *Ion.* ὁσίη, ης, fas; (2) justa funebria, honores, qui mortuis exhibentur; (3) expiatio, piatio, quæ fit ad animum religione exsolvendum. Hinc et ὁσίας ἕνεκα, perfunctorie, *item* τῇ ὁσίᾳ, dicis causa.
ὅσιαι, ων, τὰ, justa, parentalia, exsequiæ, justa funerum, honores, qui tribuuntur mortuorum sepulturæ.
ὁσιεύω, idem quod ὁσιόω, apud *Sch.*
ὁσίην, acc. sing. f. g. *Ion.* pro ὁσίαν, ab
ΌΣΙΟΣ, ία, ιον, sanctus, honestus, pius; (2) opp. et sacro; profanus, publicus. Τὸ ὅσιον, ου, quicquid legibus divinis et humanis, sed maxime illis convenit; (2) publicum, profanum.
ὁσιότης, ητος, ἡ, sanctitas, sanctimonia; (2) pietas, religo. Ab ὅσιος.
ὁσιουργέω, ῶ, f. ήσω, sacris operor. Ab
ὁσιουργός, ὄ, ὁ καὶ ἡ, qui consecrat, qui sanctos reddit. Ex ὅσιος et ἔργον.
ὁσιόω, ῶ, f. ώσω, sanctum et purum sceleris reddo; pio, expio, justa persolvo; (2) consecro; (3) profano. "Ὅσις αἶμ' ἔχων χυρεῖ φυγαῖσι ὁσίην. *Eur. Or.* 498. Ὁσιοῦσι τὴ γῆ. *Philostr.* Ab ὅσιος.
ὁσίως, *adv.* sancte; (2) juste. Ab ὅσιος.
ὁσίωσις, εως, ἡ, consecratio, expiatio. Ab ὁσιόω.
ὁσιώτατος, sanctissimus, *Ph.* Ab ὅσιος.
ὁσιωτὴς, ῆρος, ὁ, qui hostiam immolabat ap. Delphos; vel potius victima, quæ immolabatur, quum crearetur ὅσιος.
ὄσκιον, quisquis, *Poët.* pro ὅς ἄν.
ὀσμάομαι, ώμαι, odoror, olfacio.
ὀσμάω, ᾶδος, ἡ, herba quædam ab odoris, suavitate, quæ et ononis dicitur. Ab
ὀσμὴ, ῆς, ἡ, odor, cum suavis, tum ingratus; odor, fragrantia, *Gl. V.* fœtor, pædor, putor, *Gl. V.* Ab ὄζω. Hinc
ὀσμήεις, εσσ, ὁ καὶ ἡ, fragrans, odorus.
ὀσμηδὸς, ῆρος, ὁ καὶ ἡ, olidus, fragrans, odorus.
ὀσμησις, εως, ἡ, odor. Εὐώδεσι ὀσμήσεσι τέρπεται ἡ μήτηρ. *Aret.* Ab ὀσμάομαι.
ὀσμὸς, ὁ, idem quod ὀσμὴ, *V. L.*
ὀσμύλη, ης, ἡ, ozæna, polypi genus a capitis gravi odore ita dictum. Ab eod.
ὀσμυλίδιον, τὸ, *Dim.* ab ὀσμύλη, *Ar.*
ὀσμύλιον, υ, τὸ, parva ozæna, *Dim.* a seq.
ὀσμυλὸς, vel ὀσμύλος, υ, ὁ, id. qu. ὀσμύλη.
ὀσμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, odoratus, odorus. Ab ὀσμὴ.
ὅσον, *adv.* quantum; (2) quatenus; (3) ad, circiter. Hinc ὅσον ὀλίγον, pauxillum, paululum; ὅσον βαιὸν, pusillum; ὅσον ὅ, vel ὁσονῦ, tantum non, modo non, ferme, fere, pene; ὅσον ὐδέπω, quam maxime; ἢχ ὅσον, nedum, non solum non; ὅσον αὐτίκα, quamprimum, jamjam, mox. Ab ὅσος.
"ΟΣΟΣ, ὅση, ὅσον, quantus, *citra interrog.* Hinc ὅσῳ μᾶλλον, quanto magis; ὅσον, quantum, quam; ὅσον ἐπ' ἐκείνοι, quantum in illo; ὅσον τάχος, quam celerrime; ὅσον ἥκει, quantum attinet; εἰς ὅσον, ἐφ' ὅσον, ἐφ' ὅσα, καθ' ὅσον, quatenus, in quantum, eo quod; παρ' ὅσον, nisi quod, ἀνὴρ ὅσος, extra quam; ἐν ὅσῳ, quamdiu; ὅσοι, ὅσαι, ὅσα, quot, qui, quæ; ὅσοι περ, quicunque, quot.
ὅστις, ἥτις, ὅτι, qui, quæ, quod.
"ΟΣΠΡΙΟΝ, υ, τὸ, legumen; ὀσπρία, legumina.
ὀστεοθήκη, ης, ἡ, granarium, *Ph.*
ὀστεοπάλτης, ου, ὁ, leguminum venditor, *Gl. V.* leguminarius. Hinc
ὀστεοπάωλις, ιδος, ἡ, leguminum venditrix.
ὀστεοφαγέω, ῶ, f. ήσω, legumina edo.
ὀστεώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, legumini adsimilis, qui e leguminum genere est. Ab ὀστεῖον.
ὀστεῶλεών, quædam herba, orobarcha, *J. C.*
"ΟΣΣΑ, ης, ἡ, vox; (2) fama, rumor; (3) omen; (4) oraculum.
ὅσσοι, *quantæ*, nom. plur. *Poët.* pro ὅσαι.
ὁσσάκις, pro ὁσάκις, quoties. Ab ὅσος.
ὁσσάτιος, vide ὁσάτιος.
ὅσσε, acc. dual. per *Apoc.* pro ὄσσει, ab ὄσσος, εος; occurrit, et dat. plur. ὄσσοις alicubi, quasi ab ὄσσος, ου.
ὀσσείαι, idem quod ὀτιτία, *V. L.*
ὄσσετο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ὤσσετο, ab ὀσσομαι.
ὀσσεύομαι, vaticinor, ominor, auguror; (2) religione habeo, reformido. Ab ὄσσα.
ὀσσίχους, ίχη, ίχον, quantulus, quam parvus, quam exiguus. Ab ὅσος.
ὀσσομαι, auguror, vaticinor; (2) in animo fingo, imaginor, cogito, prævideo, propicio. Κακὰ δ' ἔστετο θυμῷ Θνητοῖς ἀνθρώποισιν. *Hesiod. Theog.* 551. "Οσσοντο δ' ὀλιθρὸν *Odyss.* 2, 152. Ab ὄσσα, vel ὄσσος.
ὄσσος, ου, ὁ, oculus, *Æsch. Pr.* 144.
ὅσσος, ὴ, ὸν, quantus, *Poët.* pro ὅσος.
ὀστᾶς, ἐστᾶς, nom. plur. ab ὀστὸν, sed ὀστᾶι, ὀστᾶ, nom. plur. *contr.* pro ὀστέαι, ab ὀστέον.
ὀστάφυλος, ας, ἡ, forceps, volsella, qua ossa eximuntur. Ex ὀστέον et ἄγεω.
ὀστάφυλον, υ, τὸ, ossiculum. *Dim.* ab ὀστέον.
ὄστε, vel ὅς τε, ἥ τε, ὅ τε, qui, quæ, quod.
ὀστέινος, ίνη, ινον, osseus, ex osse. Ab ὀστέον.
ὀστεογενὴς, εος, ὁ καὶ ἡ, ossa procreans, *Suic.* A γένομαι.
ὀστεοπόντος, υ, ὁ καὶ ἡ, ossa tundens; ossifragus. A κόπτω.
ὀστεολογίαι, ας, ἡ, sermo, liber, seu tractatus de ossibus; (2) ossium collectio. Ex λόγος, vel λέγω, *colligo.*
"ΟΣΤΕΟΝ, υ, *contr.* ὀστῶν, ῦ, τὸ, os, ossis.
ὀστόφιν, *adv.* ex ossibus. Ab ὀστέον. Unde
ὀστώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *Ph.* idem quod ὀστεώδης.
ὀστοδόρυξ, υχος, ὁ, ossifragus, *Gl. V.*
ὀστολογέω, ῶ, f. ήσω, ossa lego, ossa colligo; (2) perquiro, indago more eorum, qui crematorum ossa colligebant.
ὀστολογία, ας, ἡ, ossilegium, *Gl. V.*
ὀστολόγιον, υ, τὸ, idem. Ab
ὀστολόγος, ὁ καὶ ἡ, qui ossa legit seu colligit, *Gl V.* ossilegus. A λέγω, *colligo.*
ὀσμαχία, ας, ἡ, certamen, sive ludus ossiculorum, sive ossiculis. Ex μάχη.
ὀσμάχιον, υ, τὸ, idem et ex iisd.
ὀστῦν, ὑ, τὸ, os; ὀστᾶ, ossa.
ὀστοφαγέω, ῶ, ossa comedo.
ὀστοφανέω, ῶ, ossa ostendo, ossa conspicienda præbeo. A φαίνω.
ὀστοφυὴς, nom. plur. pro ὀστοφυέες, ab ὀστοφυὴς, εος, ὁ καὶ ἡ, osseus natura. *Rob.* A φυή.
ὀστράκειος, υ, ὁ, testaceus.
ὀστρακεὺς, έως, ὁ, figulus.
ὀστρακηρὸς, ὴ, ὸν, testaceus.
ὀστρακίας, υ, ὁ, ut ὀστρακίας λίθος, gemma testacea. Ab ὄστρακον.
ὀστρακίζω, fut. ίσω, testulis in urnam conjectis damno, relego; ὀστρακίζομαι, relegor; perf. part. ὠστρακισμένος, damnatus, relegatus. Ab eod.
ὀστρακίνδα, ης, ἡ, scil. παιδιὰ, ostracorum ludus. Ab eodem.
ὀστράκινος, ίνη, ινον, testaceus, e figulina terra factus; fictilis, *Gl. V.* Ab eod.
ὀστράκιον, υ, τὸ, parva testa, testula, conchula; (2) fictile testaceum, *Dim.*
ὀστρακὶς, ίδος, ἡ, pinea, ipseque nucleus nucis pineæ, *Ath.* (2) simulacrum Veneris, *Hes.* Ab eod.
ὀστρακισμὸς, ὁ, ostracismus, relegatio per testulas. Ab ὀστρακίζω.
ὀστρακίτης, ου, ὁ, testaceus testam referens, ut ὀστρακίτης λίθος, ostracites, gemma testacea, testam referens. Ab ὄστρακον.
ὀστρακῖτις, ίδος, ἡ, ostracitis, ut præc.
ὀστρακόδερμος, ος, ὁ καὶ ἡ, testa tectus, cui testa loco cutis seu pellis est. Τὰ ὀστρακόδερμα ἁρμοσθέντα ἐξίνι, ὅταν κύῃ. *Aristot. Hist. An.* 8, 30. Ex ὄστρακον et δέρμα.
ὀστρακώδης, ὀστρακῶδες, testaceus. Ab
"ΟΣΤΡΑΚΟΝ, ου, τὸ, testa nativa, qualis overum, testudinum, et similium; (2) testa figlina; (3) testula in suffragiis ferendis adhiberi solita.
ὀστρακόνωτος, ος, ὁ καὶ ἡ, tergum testaceum habens.
ὀστρακοποιὸς, ὸς, fictiliarius, *Gloss. Vet.* A ποιέω.
ὀστρακόρρινος, ος, ὁ καὶ ἡ, q. d. qui testaceo est naso, testaceus, *Suic.* Ex ῥὶν.
ὀστρακοφορία, ας, ἡ, ostraci sive testulæ latio, quum suffragia ostraco sive testa feruntur. A φέρω.
ὀστρακόχρους, *contr.* ὀστρακόχρως, ου, ὁ καὶ ἡ, testaceam cutem habens. A χρόα.
ὀστρακόω, ῶ, in testam verto, testacea duritie obduco; ὀστρακόομαι, ῶμαι, in testam mutor; ὠστρακωμένη, perf. part. putamine ovi contecta; item in testas contrita. Ab ὄστρακον.
ὀστρακώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, testaceus, testam imitans, *Dioscor.* Ab eod.
"ΟΣΤΡΕΙΑ, ετ ὀστρεία, ων, τὰ, ostrea, pisces testis tecti.
ὀστρειογλυφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ostro pictus seu scriptus, *Plut.* Ex ὀστρεον et γράφω.
ὀστρειον, et ὀστρεῖον, υ, τὸ, ostreum, ostrum, color purpureus. Hinc
ὀστρειος, είαι, ειον, purpureus.
ὀστρειώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ostrea referens, ostrea imitans. Ab eod.
ὄστρεον, υ, τὸ, idem quod ὀστρειον.
ὀστρεώδης, idem quod ὀστρειώδης.
ὀστρεμον, τὸ, stabulum, *Lyc.*
ὀστρίτης, ου, ὁ, ut ὀστρίτης λίθος, lapis ostrites, apud *Orph.*
ὀστριώνης, ὁ, leguminum emptor, *Steph.* Hinc
ὀστριωνίαι, ἡ, ospratura, *Lat. J. C.*
ὀστρύαι, ας, ἡ, idem quod
"ΟΣΤΡΥΣ, υος, ὁ, ostrys, arbor, quam nonnulli syringam cæruleam esse volunt. *Angl.* The HORN-BEAM TREE.
ὀσώδης, έος, ὁ καὶ ἡ, osseus, ossibus abundans; (2) ossi similis. Ab ὀστέον.
ὁσοφράδιον, τὸ, olfactorium, *Eust.*
"ΟΣΦΡΑΊΝΟΜΑΙ, fut. ὀσφρανθήσομαι, odoror, olfacio; ὀσφρανθῆναι, aor. 1. infin. olfacere, olfecissé. Κερμιδῶν ὀσφραίνομαι, *Aristot. Ran.* 673. Τῆς Ἰατίδος τυραννίδος, *id. Lys.* 621. Ὁ δὲ ἀρρὴν ὀρεὺς, διὰ τὸ ὀσφραίνεσθαι τῷ θηρὶ, μᾶλλον θάττον, *Aristot. Hist. An.* 6, 24. Κἄττα βδελυχθεὶς ὀσφρόμενος ἐξέπτυσε, *Arist. Vesp.* 788.
ὀσφραντήριος, α, ον, olfaciendi vim habens, qu. ab ὀσφραντήρ.
ὀσφραντὴς, οῦ, ὁ, odorator, olfactor.
ὀσφραντικὸς, ὴ, ὸν, qui odoratu percipi potest, odorabilis; (2) odoratu valens, sagax, *Gl. Vet.* odorator.
ὀσφραντὸς, ὴ, ὸν, olfactu excitans, olfactorius. Ab ὀσφραίνομαι.
ὀσφράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, odoror, olfacio. Ab eod.
ὀσφρασία, ας, ἡ, odor. A præced.
ὀσφρησις, εως, ἡ, odoratus, olfactus, ipsa facultas odorandi; ὀσφρήσεις, pl. nares.
ὀσφρητικὸς, ὴ, ὸν, idem quod ὀσφραντικὸς.
ὀσφρητὸς, idem quod ὀσφραντὸς. Ab ὀσφράομαι.
ὄσφρομαι, odoror, olfacio, ὤσφρουτο, *Arist. Achar.* 179.
ὀσφρόμενος, part. præs. med. per *Sync.* pro ὀσφραινόμενος, ab ὀσφραίνομαι.
ὀσφυαλγέω, coxæ dolore laboro. Ab
ὀσφυαλγὴς, ὲς, coxæ dolore laborans.

ὀσφυαλγία, ας, ἡ, dolor coxendicis. Ex ὀσφύς et ἄλγος.

ʼΟΣΦΥΣ, ύος, ἡ, lumbus, coxa, *Gl. V.*

ʼΟΣΧΕΑ, ας, ἡ, scrotum, *Aristot.*

ὄσχεον, ου, τὸ, et ὄσχεος, ου, ὁ, idem.

ὄσχη, ης, ἡ, palmes ; etiam pro scroto.

ὄσχιον, ου, τὸ, flexuosa circa os vulvæ eminentia.

ὄσχος, ου, ὁ, ramus vitis, palmes ; (2) ramulus tenellus quivis ; (3) scrotum.

ὀσχοφόρια, ων, τὰ, festum, quo palmites racemis onustos gestabant Athenis. Ab

ὀσχοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, vitis palmitem racemis onustum gestans. A φέρω.

ὀσχοφορικός, ὴ, όν, in ὀσχοφορία solitus, usitatus.

ὅσων, νεῦ ὅσ' ἄν, quando, quum. ʼΌσων ϑᾶττον, cum primum. ʼΌσων ϑᾶττον οἱ νεοττοὶ δύνωνται πέτεσϑαι, ἐκβάλλουσι τὰ τύπτοντες ἐκ τῆς νεοττιᾶς, *Aristot.*

ʼΟΤΕ, *adverb.* quando, quum ; ὅτε δήποτε, quandocunque, *Gl. V.*

ὁτέ, aliquando, quandoque.

ὅ, τι, pro ὅσις, qui ; ἥ τε, quæ ; ὅτε, cujus.

ὅτεο, *Ion.* pro ὅτινος, ab ὅσις.

ὅτευ, *Dor.* ex *Attico* ὅτου, pro eodem.

ὁτέῳ, dat. sing. *Ion.* pro ᾧτινι, ab eod.

ὅτι, *conj.* quod, quia, eo quod, propterea quod ; (2) quam, cum *superl.* ut ὅτι πλεῖστοι, quam plurimi ; pro accus. cum inf. relative ; ubi plerumque abundat, per *Hebr. Ern.*

ὅ, τι, quod ; ὅ, τι ἄν, quodquod, quidquid.

ὁτιὴ, *conj.* quoniam, quia. Hinc ὁτιητὶ, quam ob causam, cur. Ab ὅτι.

ὅτι μὴ, nisi, *Gl. V.*

ὁτιῆν, quidlibet, quidvis, quodlibet, quodvis, quodcunque. Ex ὅ, τι et ἔν.

ὅτις, quis, qui, *Gl. V.* ὅτευ, *Poët.* ὅττεο, *Ion.* ὅτιν, dat. ὅτῳ, cui ; acc. ὅντινα.

ὀτλεύω, fut. σω, ærumnas sustineo, patior, perfero ; (2) sustineo, fero. Καπνῷ κάματον βαϱὺν ὀτλεύσει, *Apoll. Ithod.* lib. 2, 1010. Ab ὄτλος.

ὀτλέω, ῶ, fut. ήσω, idem. Πεῖραν ὀτλῆσαι κακῶν, *Lyc.* 819.

ὄτλημα, τὸ, ærumna, *Hes.*

ὀτλήμων, ονος, ὁ, ærumnosus, miser, *Hes.*

ὄτλος, ου, ὁ, ærumna, labor, miseria. A τλάω.

ὀτοβέω, strepito, tumultuor, persono. Ab

ʼΟΤΟΒΟΣ, ου, ὁ, strepitus, tumultus ; sonus, sonitus. ʼΟτοβος δ' ἄπληστος ὀρώρει, *Hes. Th.* 809.

ʼΟΤΟΤΟΙ, ὀτοτοῖ, heu ! hei !

ὀτρ, *Att.* pro ὄτινος, ab ὅσις.

ὀτοτύζω, fleo, dico ὀτοτοῖ, fut. ὀτοτύξεται. ʼΕρασπε κεῖ μὴ τὸν σήμονα νήσῳ, ὀτοτύξεσϑαι μακρὰ τὴν κεφαλὴν, *Arist. Lys.* 522.

ὀτρηλέως, *adv.* accurate, sedulo, diligenter, celeriter. Οἱ δ' ὀτρηλέως ἐνόησαν, *Hes. Scut.* 410. Ab ὀτρύνω.

ὀτρηρὸς, ϱὰ, ϱὸν, celer, sedulus. Ab eod.

ὀτρίχες, similes pilo, ejusdem pili ; pro ὁμοτρίχες. Ab ὁμόθριξ.

ὀτρυνέω, urgeo, incito, urgeho. ʼΟτρυνέω ἀνσϑήμεναι, *Il.* 10, 55. ʼΟτρυνέων Δαναὰς, *ib.* 13, 209. Ab ἀτρύνω.

ὀτρυντὴρ, ῆϱος, ὁ, instigator, præco, *Hes.*

ὀτρυντικὸς, ὴ, όν, incitatorius. Ab eod.

ὀτρυτὸς, ὑος, ἡ, hortatio, instigatio. Ab eod. Ἀχαὶ ὀτρυτὸν ποτιδέγμενος ἰσχαναάσϑω, *Il.* 19, 234.

ʼΟΤΡΥΝΩ, fut. υνῶ, et υνέω, incito, instigo, adhortor. Πεῶτα μὲν ὦτρυνον Λυκίων ἡγήτορας ἀνδϱας, *Il.* 16, 495. Αὐτοὶ δ' ὀτρύνεσϑε ἑμοὶ ἅμα πάντες ἑταῖϱοι, *Od.* 10, 425. ʼΗὸς κεν μετὰ νῆα καὶ ἀγγελον ὀτρύναιμι, *Apoll. Rhod.* lib. 1, 701.

ὄττα, pro ὅσσα, fama, omen.

ὀττεία, ας, ἡ, vaticinatio, divinatio ; (2) religio, superstitio. Ab

ὀττεύομαι, ominor. ʼΟττευσάμενός τι περὶ τῶν ὅλων πϱαγμάτων, *Polyb.* Ab ὄττα.

ὅ, τττι, per *Diplasiasmum* pro ὅ, τι, quodcunque, (quia, quoniam, *Poët.* pro ὅτι, *Ern.*) ʼΟττι τάχιστα, quam citissime.

ὀττιπεύ, *Poët.* pro ὁ τι, et πεν, i. e. ὅ, τι ἄν, quicquid, quamcunque.

ὄττις, τεως, ἡ, aspectus, oculus, *Hes.* ʼΟττιες ἀχλυώδεες, *Aret.*

ὀττοβέω, ῶ, strepito. Ὑπὸ δὲ κηϱόπλαγξε ὀττοβέοι δόναξ, *Æsch. Pr. V.* 591.

ὀττοβόος, ου, ὁ, strepitus.

ὄττομαι, ominor. Ab ὄττα.

ὅτῳ, *Att.* pro ᾧτινι, ab ὅσις.

ΟΥ', *sequente consona ; ὀχ, sequente vocali levigata ; ὐχ, sequente vocali aspe-*

rata, adv non, haud. Hinc ὐ γὰϱ, non enim, nonne? ὐ γὰϱ ἀλλὰ, etenim ; ὐ γάϱ τοι ἀλλὰ, quippe, siquidem, enimvero ; ὐ γὰϱ ἂν, alioqui non, alioqui non tamen, ὐ γὰϱ ἂν τότε, nunquam enim alioqui ; ὐ γαϱ ἂν τϖ, absit enim ; ὐ μὲν, nequaquam ; ὐ μὲν γὰϱ, non enim ; ὐ μὲν δὴ, minime vero ; ὐ δὴ, non, nequaquam, ne ; ὐ μὴν, vel ὐ μήν γε, non tamen, veruntamen non, nec tamen, tametsi ; ὐ μὴν ἀλλὰ, ὐ μὴν ἀλλάγε, enimvero, at vero ; ὐ μὴν ἀλλὰ καὶ, tum vel maxime ; ὐ μὴν οὐδὲ, ὐ μὴν οὔτε, sed nec, nec tamen, neque vero ; ὐ μήν τϖ, haud dum tamen, nondum tamen ; ὐ μήποτε, haud unquam, nequaquam ; ὐ δήπου, nequaquam, minime ; ὐ πάνυ τι, non admodum, omnino non, raro ; ὐ πως, nequaquam, nullo modo ; ὐ τι γε, nedum, minime, haud sane ; ὐ τι μὲν δὴ, neutiquam tamen ; ὐχ ὅτι, ὐχ ὅτϖς, non solum.

οὖ, *adverb.* ubi ; (2) quo ; ἕϛιν ὅ, alicubi.

οὖ, *misisti,* 2. sing. aor. 2. ind. med. *Att.* pro ἑο, *Ion.* pro ἕσο, ab ἵημι.

ΟΥ'Α, *interj. irridentis,* vah !

ΟΥ'ΑΙ, væ! *interj. dolentis ; (2) imprecantis ; (3) comminantis.*

ΟΥ'ΑΣ, ατος, τὸ, auris ; (2) ansæ ; pl. ὦατα, aures, ansæ ; dat. ὠασιν, auribus. Ab ὦς.

Hinc

οὐάτιος, ία, ιον, extremus, imus.

οὐατόεις, όεντος, auritus. Ab eod.

οὐγγία, ας, ἡ, uncia. Vox Latina.

οὐδαῖος, αία, αῖον, humilis, terrestris ; (2) subterraneus. Ab ὦδας.

οὐδαμᾶ, *adv.* nullo modo, nunquam. Ab ἁδαμὸς.

οὐδαμῆ, *adv.* nullo modo, nunquam, nusquam, nullo loco, nullum in locum.

οὐδαμινήσιερον, contemptius, Comp. *Att.* ab

οὐδαμινὸς, ὴ, όν, qui nullius est pretii, contemptus, nugatorius, nihili.

οὐδαμόθεν, *adv.* nullo ex modo, nulla ex parte.

οὐδαμόθι, nusquam, nullo in loco. Ab

οὐδαμὸς, ὴ, όν, ne unus quidem, nullus. Ex οὐδὲ et ἁμὸς, *unus.* (Sed αμος est mera terminatio, *Ern.*)

οὐδαμόσε, *adv.* nusquam, nullatenus.

οὐδαμοῦ, *adv.* nusquam, nullo loco.

οὐδαμῶς, *adv.* nullatenus, nullo modo, minime. Ab οὐδαμὸς.

οὖδας, τὸ, solum, pavimentum, humus, terra ; dat. ὄδει, ab inus. ὄδος. Κάϱη δ' εἰς ὦδας ὀϱᾶται, *Hes. Op.* 522.

οὐδὲ, *conj.* neque, nec, ne quidem. Hinc οὐδὲ γὰϱ, neque enim ; οὐδέ γε, neque ; οὐδὲ εἷς, οὐδ' ἂν εἷς, ne unus quidem, nullus ; οὐδὲ ἕν, nihil ; οὐδ' ἐγγὺς, multum abest ; οὐδ' ἂν ὅτιῶν γένοιτο, quidquid accidisset ; οὐδ' ἂν ὅτιῶν γένηται, ne siquidem fiat quidlibet, quidquid evenerit ; οὐδὲ πολλῷ δεῖ, οὐδ' ὀλίγῳ δεῖ, multum abest. Οὐδὲ μὲν οὐδὲ, *Il.* 10, 299. Singularem habet vim duplex ista negatio, quæ sermone Romano exprimi non potest, Vid. *Clark. ad locum* ; οὐδὲ μὴ, neque ; οὐδὲ μὴν, neque vero, nec tamen ; οὐδὲ μήποτε, neque unquam ; οὐδέ τι, neque ; οὐδέτι πω, nondum, necdum ; οὐδ' ὅπως, ἀλλ' οὐδὲ, nullo modo, non dicam, sed ne quidem, οὐδ' ὅς, ne sic quidem ; οὐδὲ ἀρχὴν, neutiquam.

οὐδείς, οὐδεμίαι, οὐδὲν, *Gen.* οὐδενὸς, οὐδεμίας, οὐδενὸς, nullus. Hinc οὐδὲν ἧττον, οὐδὲν ἔλαττον, nihilominus, non minus ; οὐδὲν οἷον, nihil vetat, nihil impedit ; οὐδὲν etiam idem est quod ὐ, non ; οὐδὲν ὅτι ὦν, nihil quidquam.

οὐδένεια, ας, ἡ, vanitas, vilitas. Ab οὐδείς.

οὐδένια, ή, idem et ab eod.

οὐδενόσωϱος, ὐ, ὁ καὶ ἡ, nulla custodia seu cura dignus, non curandus. Ex ὦϱα.

οὐδενόω, ad nihilum redigo, *V. L.*

οὐδέπη, *adv.* nullo modo, haudquaquam.

οὐδέποτε, *adv.* nunquam, neque unquam.

οὐδέπου, *adv.* nec dum, nondum.

οὐδεπώποτε, *adv.* nunquam, nullo tempore. Ex οὐδὲ τε πώποτε, *unquam.*

οὐδέτεϱος, έϱα, εϱον, neuter ; οὐδέτεϱον, οὐδέτεϱα, neutrius generis. Ex οὐδὲ et ἕτεϱος.

οὐδετέϱως, *adv.* neutro modo ; (2) neutro genere, neutraliter.

οὐδετέϱωσις, *adv.* neutro, neutram in partem. Ab eod.

οὐδήπω, *adv.* non utique, neutiquam ; (2) numquid? annon ? unde fit οὐδήπωθεν.

οὐδοπωσῶν, *adv.* nullo modo.

(420)

ΟΥ'ΔΟΣ, εος, τὸ, solum, pavimentum ; (2) humus, terra. Nom. inus. dat. ὕδει, in nom. dicitur ὄδας.

οὐδὸς, ὦ, ὁ, limen, lapis seu lignum in ima januæ parte, qua in ædes intratur. ʼΑλλήλας πϱοτέεσσιν, ἀμειδόμεναι μέγαν οὐδὸν, *Hes. Theog.* 749. Ab ὁδός.

οὐδοτιῶν, nihil quidquam ; (2) *adv.* nequaquam, nullo modo.

ΟΥ'ΘΑΡ, ατος, τὸ, uber, mamma, *proprie* belluarum ; (2) sumen, cibus in deliciis olim habitus ; (3) ubertas, feracitas, pars agri maxime fœcunda. Hinc

οὐθατόεις, όεσσα, όεν, mammosus ; (2) ferax.

οὐθεὶς, ενδὸς, ὁ, nemo, nullus.

οὐθένεια, ας, ἡ, idem quod οὐδένεια.

οὐθέτεϱος, έϱα, εϱον, neuter.

οὐθην, *adv.* non equidem ; (2) non. Ab ὐ.

οὐκ, vide ὐ.

οὐκέτι, *adv.* non amplius.

οὐκί, *adv.* non. Ab ὐκ.

οὐκεν, *adv.* non certe, nullo modo.

οὐκοῦν, *adv.* nonne? (2) atqui ; (3) profecto, enimvero ; (4) itaque, igitur.

οὖλα, τὰ, gingivæ ; sing. non habet, *Gloss. Vet.*

οὖλα, *adv.* scite commodum. Οὖλα ἰὰ Κυϱητές γε πεϱὶ πεύλιν ὠϱχήσαντο, *Callim. Hymn. in Jov.* 52.

οὐλαὶ, ῶν, αἱ, hordeum ; (2) mola salsa, qua hostiæ adspergebantur. Ab ὅλος.

οὐλαμηδόϱος, ὐ, ὁ καὶ ἡ, agmen seu turmam habens. Ex ὁλαμὸς et φέϱω.

οὐλαμὸς, ὦ, ὁ, confertum agmen, globus. Εἶναι τὸν ὁλαμὸν ϛηϑὶ ἱππέων πεντήκοντα τὸ πλῆϑος ἐν τετϱαγώνῳ σχήματι ταχϑὲν, *Plut.* in *Lycurg.* cap. 23. Ab ὅλος.

οὐλαμώνυμος, ὁ, Pyrrhus, seu Neoptolemus, *Lyc.*

οὐλὰς, άδος, ἡ, crispa ; (2) densa, opaca, *Nic. Al.* 260. Ab eod.

οὐλὴ, ῆς, ἡ, cicatrix, vulnus pæne curatum ; nota vulneris sanati. Ab ὅλος, *sanus.*

οὐλιμος, ίμη, ιμον, exitiosus, perniciosus, *Hes.* Ab ὄλλυμι.

οὐλιος, ία, ιον, *Dim.* Ab ὅλος.

οὐλοδόϱος, ὐ, ὁ καὶ ἡ, exitialia et pestifera vorans.

οὐλοδέτης, ὐ, ὁ, merges. Ex ὅλος et δέω.

οὐλόδετον, ὐ, τὸ, funiculus ex culmis contortus. Ex iisd.

οὐλοεργὸς, pro ὁλοεργὸς, *Hes.*

οὐλόθριξ, τϱιχος, ὁ καὶ ἡ, crispos habens capillos.

οὐλόθυμος, ὐ, ὁ καὶ ἡ, noxio et exitiali animo præditus.

οὐλοθυσία, ας, ἡ, sacrificium perfectum.

οὐλοθυτέω, ῶ, f. ήσω, immolo, mola inspersa sacrifico ; molas inspergo victimis. Ex ὁλαὶ et Θύω.

οὐλοκάϱηνος, ὐ, ὁ καὶ ἡ, qui crispo capite est, sive crispos capillos habet. Ex κάϱηνον.

οὐλόκϱεϱος, ὐ, ὁ καὶ ἡ, totus, sive admodum cornutus. Ex ὅλος et κέϱας.

οὐλοκὲφαλος, ον, crispos capillos habens.

οὐλοκίνναμα, τὰ, cincinni, Telesilla, apud *Poll.*

οὐλομελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui integris membris est, ex omnibus membris constans. Ex ὅλος et μέλος. Hinc

οὐλομελίαι, ας, ἡ, *Ion.* ὀλομελίη, ης, ἡ, integra seu absoluta natura omnibus membris constans.

οὐλόμενος, η, ον, perniciosus, exitialis ; pro ὀλόμενος, a. 2. part. verbi ὄλλυμι.

ΟΥ'ΛΟΝ, ου, τὸ, gingiva, caro, quæ dentes continet ; plur. ὖλα. Οὐλοισιν ἐξήμελξας γάλα, *Æsch. Choëph.* 881.

οὖλον, *adv.* acutè, *Il.* 17, 756. Ab ὅλος.

οὐλοὸς, ὴ, ὁ καὶ ἡ, perniciosus, exitiosus, exitialis, noxius. Ab ὄλλυμι, *perdo.*

οὖλος, η, ον, integer, sanus, perfectus ; (2) tener, mollis ; (3) crispus, contortos crines habens, *Ion.* pro ὅλος. Χλωϱάων τ' ἀνεμοσκεπέων ὕλαν τε ταπήτων, *Il.* 16, 224.

οὖλος, exitialis. Τϱωὰς δὲ σίγας ὖλος ʼΑϱης ὦτϱυνε μετελθών, *Il.* 5, 461. Ab ὄλλυμι, *perdo.*

ΟΥ'ΛΟΣ, ὐ, ὁ, merges, manipulorum collectorum fascis ; (2) hymnus in Cererem.

οὐλότης, ητος, ἡ, salubritas ; (2) mollities, teneritudo ; (3) coma crispa, crispitudo. Ab ὅλος.

οὐλοτϱιχέω, ῶ, f. ήσω, crispor, crispam comam habeo, *Suic.* Ex ὅλος et θϱὶξ, *capillus.*

οὐλοτριχώτερος, qui crispioribus est capillis ; Comp. ab οὐλότριχος, *proprie* ἀλόθριξ.

οὐλοφόνον, ᾱ, τὸ, chamæleon niger, her'sa viscum profundens. Ex ὖλος et φόνος.

οὐλοφυής, ἐος, ὁ καὶ ἡ. Hinc οὐλοφυὲς, massa mollis. Ex ὖλος et φυή.

οὐλόφυλλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, crispa folia habens.

οὐλοχύται, ων, τὰ, primitiæ ante sacrificium, molæ, quæ victimis adfundebantur, *Gl. V.* hordeacea ; *Il.* 1, 449. Ex οὐλαὶ et χύω, *fundo*.

οὐλοχύται, ῶν, αἱ, idem ; (2) canistra, ex quibus molæ olim adfundebantur. Ex iisdem.

οὐλόω, ῶ, fut. ώσω, ad cicatricem perduco ; οὐλῶσθαι, ad cicatricem perduci, *Aristot.* Ab οὐλή.

Οὐλυμπανόνδε, in Olympum. A seq.

Οὔλυμπος, ᾱ, ὁ, *Poët.* pro Ὄλυμπος.

οὖλε, bene valeo, sanus sum : occurrit hinc tantum ἕλε, imper. bene tibi sit, sis felix. Οὖλέ τε καὶ μέγα χαῖρε, *Odyss.* 24, 401.

Οὐλὼ, όος, ἡ, Ceres. Ab ὖλος, *merges*.

οὐ μὰ Δία, non per Jovem.

οὐμενοῦν, *adv.* non certe, non profecto ; (2) non quidem ; (3) veruntamen non.

οὐμένπαις, *adv.* nequaquam.

οὐμέντοι, *adverb.* non tamen, veruntamen non. Hinc et ἐμέντοιγε, idem ; et ἀμέντοι ἀλλὰ, vel ἀλλάγε, veruntamen. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ, attamen etiam.

οὐμὸς, *Æol.* pro ὁ ἐμὸς, *meus*.

ΟΥ᾽Ν, *conjunct.* ergo, igitur, ideo, itaque. Variis particulis subjunctum vacat.

οὕνεκα, pro ἕνεκα, *cujus gratia*.

οὑνεκεν, pro ἕ ἕνεκεν, *propterea, cujus gratia*.

οὔνεσθε, 2. plur. præs. indic. med. *Ion.* pro ὄνησθε, ab ὄνομαι, *vitupero* ; *Il.* 24, 241.

οὔνομα, *Ion.* pro ὄνομα.

οὐνομάζω, *Ion.* pro ὀνομάζω, nomino, appello, recenseo.

οὐνομαίνειν, *Ion.* pro ὀνομαίνειν.

οὐνομαστὸς, ή, όν, clarum nomen habens, celebris, nobilis. A præc.

οὖξ, *Dor.* pro ὁ ὖξ.

ΟΥ᾽ΟΝ, ᾱ, τὸ, sorbum, genus fructus ; pl. ᾶα, sorba, *Ph.*

οὗτες, *adv.* ubi. Ex ἕ et τις.

Οὖτις, ἡ, Upis, Dianæ *Epitheton*, *Call.* in *Dian.* 204.

οὐτιτρίπτης, q. d. contritus, conteri dignus, perditus ; pro ὁ ἐντίτριπτος.

οὔτοθι, *adv.* nusquam, nullibi.

οὔτοκα, nunquam, *Dor.* pro ὔποτε.

οὔτοτε, *adv.* haud unquam, nunquam.

οὔτω, *adv.* nondum, necdum. Hinc ἀτώποτε, nunquam.

οὕτως, *adv.* nequaquam, nullo modo.

ΟΥ᾽ΡΑ, ᾶς, ἡ, cauda ; in exercitu extremum agmen ; navi etiam tribuitur pro πρύμνα, puppis.

οὖρα, τὰ, limites, termini, pro ὅροι, *Il.* 23, 431. Ab ὄρος.

οὐραγέω, ῶ, f. ήσω, extremum agmen duco.

οὐραγία, ας, ἡ, extremum agmen. Ab

οὐραγὸς, ὁ, ὁ, extremi agminis ductor. Ex οὐρὰ et ἄγω.

οὐραῖος, αἷα, αἷον, ad caudam pertinens, extremus. Hinc τὸ ᾠραῖον, ᾱ, extrema pars ossis sacri ; cauda ; extrema pars multitudinis alicujus. Ab ᾠρά.

οὐραλὸς, ὁ, media pars remi, *Poll.*

οὐράνη, ης, ἡ, meatus urinarius, per quem urina e renibus in vesicam defluit ; (2) matula, vas urinarium. Ab ᾠρον.

Οὐρανία, ας, ἡ, Urania, una e Musis ; (2) Venus quædam ; (3) ludus quidam pilæ. Ab ᾠρανὸς. Hinc

οὐρανιάζειν, lùdere τὴν ᾠρανίαν, *Hes.*

οὐρανίδης, ᾱ, ὁ, cœlestis, cœlicola ; cui cœlestis est origo. Ab ᾠρανὸς.

οὐρανίζομαι, cœlum peto ; unde ᾠρανίζειτο *Hes.* ad cœlum pertingebat. Ab eod.

οὐράνιος, ία, ιον, vel ᾠράνιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cœlestis ; (2) sublimis ; (3) admirandus, divinus, magnus. Hinc Θεοὶ ᾠράνιοι, ων, dii cœlestes, cœlites, *Gl. V.* superi ; et τὰ ᾠράνια, ων, imbres ; ᾠράνιον ὅσον, immane quantum. Ab eod.

οὐρανίσκος, ᾱ, ὁ, tentorium rotundum, orbiculare, lacunar tabernaculi orbiculare ; (2) palatum ; (3) sidus cœleste, *Corona australis*. Ab eod.

οὐρανίων, ωνος, ὁ, cœlestis, *Gl. V.* cœlicola. Οὐρανίωνες, cœlites, cœlicolæ, dii.

οὐρανοβάμων, ονος, ὁ, cœlum scandens, per cœlum gradiens. Ex βαίνω.

οὐρανοβατέω, ῶ, f. ήσω, in cœlum penetro ; per cœlum gradior · cœlum scando. Ex iisdem.

οὐρανογνώμιων, ονος, ὁ καὶ ἡ, cœli seu rerum cœlestium peritus.

οὐρανοδεικτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui a cœlo ostenditur, a cœlo ostensus. Ex δείκνυμι.

οὐρανοδρομέω, ῶ, fut. ήσω, cursu in cœlum tendo. Ab

οὐρανοδρόμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cursu cœlum petens. Ex τρέχω, p. m. δέδρομα.

οὐρανοδώρητος, cœlitus donatus, *Diosc.*

οὐρανόεις, όεσσα, όεν, cœlestis. Ab ᾠρανός.

οὐρανόθεν, *adv.* cœlitus, e cœlo. Ab eod.

οὐρανόθι πρὸ, *adv.* ante cœlum, i. e. in aëre. Ab eod.

οὐρανοθεσίαι, ῆς, positus, situs signorum in cœlo, *Sch. Arat.* A θέσις.

οὐρανοκάτοικος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cœlicola, *Gloss. Vet.*

οὐρανολίσχης, ᾱ, ὁ, de cœlo et rebus cœlestibus garriens. Ex λίσχη.

οὐρανομήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, cœlum altitudine tangens, ad cœlum se extendens ; altissimus, amplissimus. Ex μῆκος.

οὐρανονίτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cœlum vincens, maximus. A νίκη.

οὐρανοπαταῖς, ίδος, cœligena.

οὐρανοπετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, e cœlo delapsus. Ex πίπτω.

οὐρανόπηκτος, ον, cœlo affixus, *Diosc.*

οὐρανόπλαγκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cœlum pererrans ; (2) qui sub cœlo vagatur.

οὐρανοπλήθης, ες, cœlum implens, *Diosc.*

οὐρανόπολις, εως, ἡ, civitas cœlestis.

οὐρανοπολίτης, ᾱ, ὁ, cœli civis.

οὐρανόπτης, ᾱ, ὁ, cœli spectator. Ex ὀπτομαι.

οὐρανόρροος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cujus tectum in cœli formam orbiculare est. Ex ῥοῦς.

ΟΥ᾽ΡΑΝΟΣ, ῶ, ὁ, cœlum, aër usque ad nubes ; (2) palatum. Εἰς τὸν τῦ στόματος οὐρανὸν, *Aristot. Hist. An.* 1, 11. Persis οὐρανοὶ, tabernacula regia ab orbiculari rotunditate, *Hes.*

οὐρανόσε, *adv.* in cœlum.

οὐρανοσκόπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui cœlum contemplatur ; (2) piscis quidam.

οὐρανοῦχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cœlum tenens, cœlum inhabitans. Ex ἔχω.

οὐρανοφάντωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, ad cœlum usque resplendens, cujus splendor in cœlo refulget. Ex φαίνομαι.

οὐρανοφοιτάω, ῶ, per cœlum gradior, in cœlo versor.

οὐρανοφοίτης, ᾱ, ὁ, qui per cœlum graditur. Ex iisdem.

οὐρανοφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cœlum ferens seu deducens, *Gl. V.* Ex φέρω.

οὐρανόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, cœlestia sapiens ; (2) pius, religiosus. Ex φρήν.

οὐρανοχθύτυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cœlo satus, e cœlo natus, cui cœlestis origo est. Ex φυτεύω.

οὐρανόφυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cœlo satus, e cœlo natus. Ex φύω.

οὐρανοχρώματος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cœli colorem habens, cœruleus. Ex οὐρανὸς et χρῶμα.

οὖρεαξ, avis quædam, *Aristot. Hist. An.* 6, 1. quæ ab Atticis τέτριξ appellatur.

οὐρανόω, in cœlum transfero. Hinc

οὐράνωσις, ή, relatio in deos.

οὐραχὸς, ῦ, ὁ, meatus urinæ in fœtu. Al. ᾠβαγὸς.

οὖρεα, acc. plur. *Ion.* pro ὄρεα, ab ὄρος.

οὐρεσιβρέτος, η, ον, montipastus, in monte nutritus, *Eur. Hec.* 204. Ex οὖρος et τρέφω.

οὐρεσίος, montanus, *Ion.* pro ὀρεῖος.

οὐρεσος, gen. sing. *Ion.* pro ὀρεσος.

οὐρεσοφοιτὰς, ἄδος, ἡ, montivaga ; dat. ὀρεσοφοιτάσι νύμφαις, in *Epigr.* Ex φοιτάω.

οὐρεσιδρόμος, ον, montivagus. A τρέχω.

οὐρεσίοικος, ὁ καὶ ἡ, *Ion.* pro ὀρεσίοικος.

οὐρεσιςότης, ος, montivagus. A φοιτάω.

οὐρεσιτρίτις, ίδος, ἡ, fœm.

οὐρεύς, ῆος, mulus, *Ion.* pro ὀρεύς.

οὐρέω, ῶ, fut. ήσω, urinam reddo, meio ; pass. ὀρεῖται, cum urina excernitur ; ὀρησόμενος. fut. part. Μήτ᾽ ἐν ὁδῷ, μήτ᾽ ἐκτὸς ὁδῦ προβάδην ὀρήσης, *Hesiod. Op.* 727. Ab ὄρος.

οὐρὴ, ῆς, ἡ, cauda, *Ion.* pro ᾠρά.

οὖρηας, acc. plur. *Ion.* pro ὀρεᾶς, ab ὀρεύς.

οὐρηδόκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui urinam recipit. Ex ὄρος et δέχομαι.

οὐρήθρεα, ας, ἡ, meatus urinæ, per quem ex vesica defluit. Οὐρήθρεα ἔξω τῶν ὑστέρων, δίοδος τῷ σπέρματι τῦ ἄρρενος, *Arist. Hist. An.* 1, 14. Ab ὄρος.

οὐρημα, ατος, τὸ, urina. Ab ὀρέω.

οὐρὴν, acc. sing. *Ion.* pro ᾠράν.

οὐρηρός, ᾱ, ὁν, urinarius. Ab ὄρος.

οὐρησιάω, ῶ, f. ήσω, micturio, meiere cupio ; ὀρησιᾶν, micturit. Ab ὄρος.

οὐρητήρ, ῆρος, ὁ, matella, *Gl. V.*

οὐρητικὸς, ἡ, όν, urinarius, urinam ciens ; urinam reddens. Ab ὀρέω.

οὐρία, ας, ἡ, prosperitas venti, *Gl. V.* Ab ὄρος.

οὐρία, ας, ἡ, avis quædam ex anatum genere. Ab ὄριος.

οὔριαι, τὰ, fines, *Ion.* pro ὅριαι.

οὐρίαχος, ᾱ, ὁ, ferrum, quo ima hastilis pars crucis in modum præfixa est. Εἷς δὲ σχέψας τὸ σημεῖον ἀνέτεινε τὸν ὑρίαχον εἰς τὸν αὐτὸν αὐτοκράτορα, *Appian. B. Civil.* 2. Ab ᾠρά.

οὐρίζω, f. ίσω, vento secundo proveho, secundo. Ab ὄρος.

οὐρίθρεπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, in monte nutritus. Ex ὄρος, *mons*, et τρέφω.

οὐρινος, ut ὄριον ὕδωρ, ovum ventosum, irritum. Τὸ δὲ ὑπολειπόμενον τῶν ὠῶν, ἀεὶ ὄριόν ἐστι, *Aristot. Hist. An.* 6, 4. Ab ὄρος.

οὐριοδρομέω, secundo vento curro. Τίς δ᾽ ὅδε Καδμείων μαχητὴς ὠριοδρόμων, *Eur. B.* 984. Ab

οὐριοδρόμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vento secundo currens. Ex ὄριος et τρέχω.

οὐριον, ᾱ, τὸ, custodia, carcer. Ab οὖρος, custos.

οὖριον ὠόν, ovum irritum, ut ὄριονον.

οὐριος, ία, ιον, vel ὄριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui vento secundo proficiscitur, qui vento secundo fit ; (2) secundus, prosper ; ut ὄριος πλοῦς, prospera, secunda navigatio ; ὄριος ἄνεμος, secundus ventus, *Gl. Vet.* Ab ὄρος.

οὐριοσάτης, ᾱ, ὁ, felicissimus. Ex ὄριος et ἵστημι.

οὐριόω, ῶ, secundo vento utor. Ab ὄρος.

οὐρισμα, *Ion.* pro ὅρισμα. Ab ὁρίζω.

οὐροδοχίον, et ὀροδοχίον, ᾱ, τὸ, urinal, *Gl. V.* urinale, vas urinarium. Ex ὄρον et δέχομαι. Unde

οὐροδοχη, ης, ἡ, matula.

οὐροδόχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui urinam recipit.

ΟΥ᾽ΡΟΝ, ᾱ, τὸ, urina, lotium ; (2) terminus, *Od.* 9, 124. ubi tamen alii aliter explicant.

οὖρον, ᾱ, τὸ, terminus. Ab ὄρος.

οὐροπτύγιον, unde ὀρροπτύγιον. Τὰ πτερὰ ᾠρὰν μὲν ἄπ ἔχει, ὀροπτύγιον δὲ, *Aristot. Hist. An.* 2, 12.

ΟΥ᾽ΡΟΣ, ᾱ, ὁ, ventus secundus ; prosper ventus, *Gl. V.* metaph. prospera fortuna.

οὖρος, lotium, urina, *Gl. V.*

οὖρος, ὁ, custos, inspector. Ab ὁρᾶν, *videre*.

οὖρος, ους, τὸ, mons, *Ion.* pro ὄρος.

οὖρος, ῦ, ὁ, serum lactis, cruor ; pro ὀρός.

οὖρος, ῦ, ὁ, alveus, fossa, per quam deducitur navis in mare ; (2) navalia. Οὐρὸς τ᾽ ἐξεκάθαιρεν, *Il.* 2, 153.

οὐροτομέω, ῶ, f. ήσω, caudam amputo. Ex οὐρὰ et τέμνω.

οὐρόω, ῶ, fut. ώσω, idem esse videtur, quod ὁρίζω ; ab illo occurrit κατουρόω, vento secundo expando, ad ventum secundum compono.

οὖς, ὠτος, τὸ, auris ; ὦτα dicebantur corycæi et delatores principum ; ὦτα etiam ansæ vasorum. Ab ἄκω.

οὖσαι, ων, τὰ, funes nautici, *Ion.* pro ὅσαι. Οἱ δ᾽ ὕσαι γεώνης ὑγάλληνε χεμμάδος ναυται λίκζον, *Lyc.* 20. Ab οἴω, *fero*.

οὖσαν, acc. sing. part. præs. fem. gen. verbi εἰμί.

οὐσία, ας, ἡ, essentia, substantia, *Ph.* substantia, res familiaris, facultates, patrimonium, peculium, *Gl V.* Alicubi etiam pro συνουσία, consuetudine et concubitu. Ab ὦσα, particip. f. g. ab εἰμί.

οὐσιαρχία, ας, ἡ, principium substantiæ, aut dominium in substantias. Ex ὐσία et ἀρχή.

οὐσίδιον, ᾱ, τὸ, q. d. substantiola, bona, facultates exiguæ. *Dim.* ab ὐσία.

οὐσιοποιός, ὅ, ὁ καὶ ἡ, quod substantiam efficit, seu constituit. Ex ὐσία et ποιέω.
οὐσιόω, ὦ, f. ώσω. essentiam do, essentiam facio, efficio, ut aliquis sit, qui ante non erat ; et in *Pass.* essentiam accipio. Ab ὐσία.
οὐσιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, essentialis, substantialis.
οὐσιωδῶς, *adv.* essentialiter, substantialiter.
οὐσιωνυμία, ας, ἡ, essentiæ nominatio, *Suic.* Ex ὄνομα.
οὐσίωσις, εως, ἡ, q. d. effectio, seu productio substantiæ. Ab ὐσιόω.
οὖσον, τὸ, funis, *Lyc.*
οὖτα, 3. sing. a. 1. ind. act. per *Apoc.* pro ὔτασε, ab
οὐτάζω, f. άσω, vulnero, vulnus infligo, ictum manu infero ; ὐταμένος, perf. vulneratus ; ὔταμαι, 3. sing. perf. ind. vulneratus est. Μηρὸν γυμναθέντα σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο Οὖταϊ' ἐπικρατέως, *Hesiod. Scut.* 461. Πρηνὴς δ' ἐνέσκιται, στέρνον ὔταμθεὶς ξίφει, *Lyc.* 242. Ab ὐτάω.
οὐτάμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro ὐτάναι, ab ὔτημι, pro ὐτάω.
οὐτάμεναι, ferire, vulnerare ; quasi ab ὔτημι, ab ὐτάω.
οὐτάμενος, pro ὐταμένος, perf. part. pass. Ἐμβρὲ δ' αἷμα κατ' οὐτομένην ὠτειλήν, *Il.* 17, 86. i. e. Fluebat vero sanguis per cominus inflictum vulnus ; nam ὐτάζειν est cominus vulnerare, et βαλεῖν eminus.
οὖτασε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὐτάζω.
οὐτασσε, imperf. *Ion.* ab ὐτάω. Τόνδ' Αἴας ὔτασσε, *Il.* 15, 745.
ΟΥ'ΤΑΩ, ῶ, vulnero, percutio ; aor. 1. ὔτησι, vulneravit ; ὔτασ. imperat. ὐτηθείς, aor. 1. pass. part. ictus, vulneratus. Οὐτησε ξυσῷ χαλκηρέι, *Il.* 4, 469. κατ' ἀσπίδα, *ib.* 11, 434. κατ' αἰγίδα, *ib.* 21, 400. κατὰ δεξιὸν ὦμον, *Odyss.* 19, 452. Κείσεται ὐτηθείς, *Il.* 8, 537.
οὔτε, *conj.* nec, neque.
οὔτερος, *Ion.* pro ὁ ἕτερος, alter.
οὐτήσασκε, *Il.* 22, 375. *Ion.* pro ὔτησε.
οὐτησις, vulneratio, ictus. Ab ὐτάω.
οὐτήτειρα, ας, ἡ, vulneratrix. Ab ὐτάω.
οὐτιδανοίσιν, dat. plur. *Ion.* pro ὐτιδανοις, ab
οὐτιδανός, ὄν, ὁ, homo nullius pretii, *Gl. V.* ὐτιδανοί, nebulones, *Il.* 1, 231. Ex ὐ et τίς, τινός, per *Epenthesin* syllabæ δα. (Sed δανος est potius mera terminatio, *Ern.*)
οὐτιδές, sc. παραλόγισμοι, captiosæ quædam argumentationes, *Chrys.*
οὔτινα, *nullum*, acc. sing. c. g, ab ὅστις.
οὔτινος, *cujuscunque*, gen. sing. ab ὅστις.
οὐτίτε, *adv.* non quidem ; (2) non utique, num forte, an forte, num.
οὐτίτω, *adv.* an nondum ; (2) nondum.
οὔτις, ινος, ὁ καὶ ἡ, nemo, nullus.
οὔτοι, *adv.* non, neque, nequaquam, num. Et ὔτωγε, idem.
ΟΥ'ΤΟΣ, αὕτη, τοῦτο, hic, hæc, hoc ; ὅ, ἕτος, et simpliciter ἕτος, heus tu ! Hinc et ὑτοσί, hic, *Attice.*
οὔτω, *sequente consona*, et ὔτως, *sequente vocali*, *adv.* ita, sic, tam, taliter, perinde, proinde, *Ph.* (2) *respondet etiam Lat.* sic, *pro* temere, negligenter, ut erat ; (3) tum demum, tandem, aliquando, ὔτως ἂν, ita demum, *Ph.* ὔτως ἅρα, itane, siccine, *Gl. V.* ὐτωσί, siccine, *Gl. V.* sic, ita, *Att.*
οὐχ, vide supra ὐ. Hinc
οὐχί, *adv.* non ; (2) nonne, annon ?
ὀφείδιον, ου, τὸ, anguiculus, parvus serpens. *Dim.* ab ὄφις.
ὀφειλάσιον, ου, τὸ, debitum, *Eust.* Ab ὀφείλω.
ὀφειλέτης, ου, ὁ, debitor. Ab ὀφείλω. Hinc
ὀφειλέτις, ιδος, ἡ, debitrix ; (2) obnoxia, beneficio devincta.
ὀφειλή, ῆς, ἡ, debitum. Ab ὀφείλω.
ὀφείλημα, ατος, τὸ, idem.
ὀφειλόντως, *adv.* debito modo, decenter, *Hes.* Ab
ὈΦΕΙ ΛΩ, ησω, debeo ; (2) mutuor ; multandus vel obnoxius sum ; (3) debeo, oportet me, aor. 2. ὤφελον, ὄφιλον, et ὄφελον, debebam, debuissem, utinam ; ὄφελον, utinam, vellem, velim ; ὀφειλόμενον, debitum, *Ph.* Ὀφείλω τοῖς θεοῖς πολλὴν χάριν, *Soph. Antig.* 337. Καὶ σοί τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν, *idem. Phil.* 1411. Κἀεγὼ εἶον ὀφείλησας, ὥστιε νὼ ποτε, *Aristi. Av.* 115. Notandum, aor. 2. ὤφελον, vel ὄφελον, usurpari ad votum exprimendum, vèl solum, vel cum εἴθε, αἴθε, aut ὡς. Sic εἴθ' ὤφελεν ὀλέσθαι, utinam periisem ! Εἴθ ὤφελες ὀλέσθαι, utinam periises ! Εἴθ' ὤφελ' Ἀργῶς μὴ διαπτάσθαι σκάφος, utinam navis Argo non volasset, *Eur. Med.* 1. Vide *Viger.* de *Idiotism. Ling. Gr.* edit. *Zeunii*, p. 267. *Hoogeveen.* de *Partic. Ling. Gr.* p. 182.
ὄφελεν, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion. Poët.* et cum ν pro ὤφελε. Ab
ὈΦΕΛΛΩ, augeo, cumulo ; (2) adjuvo, prosum, foveo ; (3) debeo ; ὀφέλλομαι, augeor, cresco. Ἡ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει, *Hesiod. Op.* 14. Ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωήν, *Il.* 3, 62. Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἀνδρεσσιν ὀφέλλει, *ib.* 20, 242. Ὀφέλλετε ταῦτα πένεσθαι, *ib.* 19, 200. Ἔνθα χρέιος μοὶ ὀφέλλεται, *Odyss.* 3, 367.
ὀφέλλασιν, 3. plur. præs. conj. act. cum ν.
ὄφελμα, τὸ, augmentum, *item* sordes verendo collectæ, ipsæque adeo scobæ, *Hes.*
ὄφελον, *debui*, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ὤφελον.
ὄφελος, εος, τὸ, utilitas, emolumentum, usus ; plerumque commode vertitur per adjectivum ; τί δ' ὄφελος εἶης ἡμῖν ; ad quid utilis ? quid prosis ? ὅτιτε ὄφελος, dicitur de eo quod in quocunque genere præstantissimum, *Ern.* Ab ὀφέλλω.
ὀφέλσιμος, vel ὀφέλλιμος, utilis, pro ὀφέλιμος. Οὐδὲ πόλει τόσ' ἐνειμεν ὀφέλσιμα τόσσα Κυφήνη, *Call. Hymn.* in *Apoll.* 94.
ὀφελτεύω, fut. σω, orno, mundo, converro. Ἕως ἂν Θῆας ὀφελτεύσωσι πέδον, *Lyc.* 1165. Ab
ὄφελτρον, ου, τὸ, ornatus.
ὄφεως, gen. sing. *Att.* et *Ion.* pro ὄφιος, ab ὄφις.
ὀφεωσαφύλη, ης, ἡ, uva anguina ; sic a quibusdam appellari capparin tradit *Plinius.*
ὀφθαλμία, ας, ἡ, lippitudo, oculorum morbus. Ab ὀφθαλμός.
ὀφθαλμιάω, ῶ, f. άσω, doleo ex oculis, oculis laboro, lippio. Ἐντυχῶν ἀνθρώπῳ ὀφθαλμιῶντι, *Xen.*
ὀφθαλμίδιον, ου, τὸ, ocellus, *Dim.*
ὀφθαλμίζομαι, idem quod ὀφθαλμιάω.
ὀφθαλμικός, ἡ, όν, ad oculos pertinens, *Gl. V.* ocularius. Ab ὀφθαλμός.
ὀφθάλμιος, α, ον, oculatus, *Hes.*
ὀφθαλμῖτις, ἡ, *Epith.* Minervæ, *Paus.*
ὀφθαλμοβολέω, ῶ, oculos conjicio. Ex βολή.
ὀφθαλμοβόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, oculos appetens. Μάλιστ' ἐστιν ὀφθαλμοβόρος τῶν ὀρνίθων, *Aristot. Hist. An.* 9, 18. Ex βορά.
ὀφθαλμοδουλία, ας, ἡ, servitium diligens præsente hero. *Angl.* EYE-SERVICE. Ab
ὀφθαλμόδουλος, ε, ὁ καὶ ἡ, servus, qui inspectante hero se gnavum et diligentem præstat, oculisque adeo ejus quasi servit.
ὀφθαλμός, οῦ, ὁ, oculus ; ὀφθαλμοὶ etiam inspectores, speculatores, corycæi regum, ut ἄτας, (2) radices plantarum, ap. *Xen.*
ὀφθαλμόσοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, oculis medendi peritus.
ὀφθαλμοτυγκτος, ε, ὁ καὶ ἡ, oculis, i. e. lacrimis madefactus ; (2) ex oculis manans, *Rob.* Ex τέγγομαι.
ὀφθαλμοφανής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui oculis cernitur. Ex φαίνομαι.
ὀφθαλμοφανῶς, *adv.* manifeste, perspicue, more eorum, quæ oculis cernuntur.
ὀφθαλμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, oculi speciem gerens. Ab ὀφθαλμός.
ὀφθαλμώρυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, oculos effodiens. Ex ὀρύσσω.
ὄφθεις, *visus*, aor. 1. part. pass. verbi ὄπτομαι.
ὀφθῆναι, *visum esse*, aor. 1. inf. pass.
ὀφθήσεται, 3. sing. fut. 1. ind. pass.
ὀφικαός, ἡ, όν, ad angues pertinens ; ὀφικαὰ, libri de serpentibus scripti. Ab ὄφις.
ὀφίσσις, εως, ἡ, adfectus capitis, quo capilli defluunt. Ab eod.
ὀφίδιον, ου, τὸ, anguiculus, seu parvus serpens, seu anguis, *Dim.* ab ὄφις.
ὀφιγενής, idem quod ὀφιογενής, *V. L.*
ὀφίητις, ἡ, nomen lapidis, *Orph.*
ὀφιοδόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, serpentis percussor. Ex βάλλω.
ὀφιοδόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, anguivorus. Ex βορά.
ὀφιογενής, έος, ὁ καὶ ἡ, serpente genitus, seu natus, serpentigena, anguigena. Ex γείνομαι.
ὀφιόδηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, a serpente morsus. Ex δάκνω.
ὀφιοειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, angui seu serpenti similis, anguinus. Ex ὄφις et εἶδος.
ὀφιόεις, όεντος, ὁ, anguinus, serpentum referens, anguifer ; fem. ὀφιόεσσα, ὀφιόσσα, insulæ nomen ab abundantia serpentum. Ab ὄφις.
ὀφιοκτένη, ης, ἡ, ophioctene, scolopendræ genus. Ex κτείνω.
ὀφιομάχης, ου, ὁ, qui serpentes oppugnat, qui cum anguibus dimicat. Ex μάχομαι.
ὀφιομάχος, ου, ὁ, idem, *Steph.*
ὀφιόντος, έα, *Ion.* έη, εον, anguineus, serpentinus. Ab ὄφις.
ὀφιοστλόκαμος, ον, angues pro capillis habens. *Epith.* Furiarum.
ὀφιότευς, τεδος, ὁ καὶ ἡ, anguipes, serpentis modo incedens.
ὀφιοσκόροδον, vel ὀφιόσκορδον, ου, τὸ, allium anguineum.
ὀφιοστάφυλον, nonnulli vocant vitem albam.
ὀφίτερος, ου, ὁ καὶ ἡ, serpentis caudam habens. Ex ἐρά.
ὀφιύχης, ες, idem quod ὀφιῦχος, *Arat.*
ὀφιῦχος, ου, ὁ, anguitenens, sideris nomen. Ex ἔχω.
ὀφιοφάγος, ὁ καὶ ἡ, qui serpentibus vescitur.
ὈΦΙΣ, εως, ὁ, serpens, anguis, coluber ; (2) sideris nomen ; (3) ornamentum brachii.
ὀφίτης, ου, ὁ, ut ὀφίτης λίθος, ophites, lapis in modum serpentis maculosus. Ab ὄφις.
ὀφιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, anguinus, serpentem referens ; (2) anguibus abundans, anguifer. Ab eod.
ὀφλάνω, debeo, *Hes.* Ab ὄφλω.
ὀφλεῖν, a. 2. inf. act. per *Sync.* pro ὀφελεῖν.
ὄφλημα, ατος, τὸ, multa judicata ; (2) debitum, æs alienum. Ab ὄφλω.
ὀφλησις, εως, ἡ, debitum. Ab eod.
ὀφλήσω, fut. 1. ind. act. per *Sync.* pro ὀφειλήσω.
ὀφλητής, οῦ, ὁ, debitor, *Gl. V.*
ὀφλισκάνω, debeo. Πλείστην ζημίαν ὀφλισκάνει, *Eurip. Med.* 581. μωρίαν, *ibid.* 1230. τινὰ ἀνομίαν, *id. Ion.* 444. Ab ὄφλω.
ὀφλίσκω, idem et ab eod.
ὄφλω, debeo, multor, damnor ; (2) in crimen incurro, crimini obnoxius sum, f. ὀφλήσω (tanquam ab ὀφλέω,) p. ὤφληκα ; part. ὠφληκὼς, damnatus. Γέλωτα ὄφλειν, derideri, *Eur. Med.* 1050. Ἐγὼ ἐν γέλωτα ὀφλήσω παρὰ πᾶσιν ἐπὶ τῇ εὐταιδίᾳ ; *Lucian. Tyrannic.* Ζημίαν, *Dem.* τὰ χρήματα, *id.* Ab ὀφείλω.
ὈΦΡΑ, ut, quo ; (2) donec, usque dum, quamdiu ; (3) interea dum.
ὀφρύα, ας, ἡ, *Ion.* ὀφρύη, supercilium ; (2) clivus. Ab ὀφρύς. Hinc
ὀφρυάζω, superciliis nuto ; (2) grandi supercilio tumeo.
ὀφρυαναστασίδης, ου, ὁ, qui supercilia tollit, superbus, superciliosus. Ex ἀνεστάκω.
ὀφρυάω, ῶ, f. άσω, sum superciliosus ; ὀφρυᾶν, dicitur regio clivosa, multa habens supercilia sive tumulos.
ὀφρύγνησος, ου, cui supercilia pruriunt, qui erubescit, *Hes.*
ὀφρυόεις, όεσσα, όεν, superciliosus ; (2) clivosus, multa habens supercilia seu tumulos ; (3) in superciliis montium situs, excelsus. Ab ὀφρύς.
ὀφρυόομαι, ώμαι, sum superciliosus, supercilium tollo. Hinc p. part. ὠφρυωμένος, elatus, superbus. Ab eod.
ὀφρυόσκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, hirta supercilia habens. Ex σκιά.
ὈΦΡΥ'Σ, ύος, ἡ, supercilium, ea frontis pars, quæ pilos habet ; (2) fastus, superbia ; (3) tumulus, supercilium montis, clivus. Pl. ὀφρεῖς, ὀφρύων, ὀφρύσι. Τὰς ὀφρῦς συνήγομεν, πάπαιῶμεν δείνα, *Arist. Nub.* 582. Οἱ δ' ἐτέρωσε πάθιζον ἐπ' ὀφρύσι Καλλικολώνης, *Il.* 20, 151.
ὀφρυώδης, ες, supercilia imitans, *Gal.*
ὄχα, præ cæteris, præcipue. Ab ἔχω.
ὀχάνη, ης, ἡ, ansa clypei, lorum, quo clypeus tenetur. Ab eod.
ὀχάνον, ου, τὸ, amentum, *Gl. Vet.* ansa clypei. Ab eod.
ὀχεία, ας, ἡ, coitus ; admissio, admissura, *Gl. V.* Ab ὀχεύω.

ὀχεῖα, ων, τὰ, admissarii, equi, boves, vel arietes. Ab ὀχείος.
ὀχεῖον, ου, τὸ, plaustrum, currus, vehiculum; (2) admissarius, *Aristot. Hist. An.* 9, 47. Ab ὀχεύω.
ὀχείος, ου, ὁ, qui ad admissuram educatur, admissarius. Ab ὀχεύω.
ὄχεσκον, imperf. indic. act. *Ion.* pro ὄχευον, ab ὀχέω.
ὀχέσφιν, dat. plur. per *Paragog. Poët.* pro ὀχεσι, ab ὄχος.
ὀχεταγωγία, ης, ἡ, aquæ ductus. Ab
ὀχεταγωγός, ὁ, ἡ, ἀν, aquam deducens. Ab ὀχετὸς et ἄγω.
ὀχετεία, ας, ἡ, rivorum a fonte deductio, ductus aquarum. Ab ὀχετεύω.
ὀχέτευμα, ατος, τὸ, rivus, qui ducitur; (2) aquæ ductus, canalis. Ab eod.
ὀχετεύω, fut. εύσω, rivos duco, derivo; (2) quatio, agito; (3) loco moveo. Οὐ χρὴ πῦῳ ἐπὶ πῦῳ ὀχετεύειν, addere; *Plato* de *Rep.* lib. 3. Ab ὀχετός.
ὀχετηγέω, ῶ, f. ήσω, rivos seu aquas duco, irrigo per rivos. Ab ὀχετηγός.
ὀχετηγία, ας, ἡ, rivorum seu aquarum ductus, irrigatio. Ab eod.
ὀχετηγός, ὁ, ἡ, ἀν, rivos ducens, *Il.* 21, 257. Ὀχετηγὸς ἐφετῆς, deductor, *Nonn. Paraphr.* 11, 49. et εὐσεβίης, 4, 21. Ex ὀχετὸς et ἄγω.
ὀχέτιον, ου, τὸ, rivulus. Ab ὀχετός.
ὀχέτλον, ου, τὸ, currus, plaustrum; (2) obex. Ab ὄχος.
ὀχετόκαυνον, ου, τὸ, tubi vel canalis caput, *Steph.*
Ὀχετὸς, ου, ὁ, canalis, aquæ ductus, rivus, cloaca.
ὄχευμα, ατος, τὸ, semen, genitura; (2) coitus; (3) fœtus ex coitu conceptus; *Aristot. Hist. An.* 6, 23. Ab ὀχεύομαι.
ὀχεὺς, έως, ὁ, *Ion.* ῆος, retinaculum; (2) vectis seu pessulus; (3) lorum galeæ; (4) fibula, annulus quo constringitur balteum; (5) scrotum. Ab ἔχω.
ὀχευτὴν ῆς, ἡ, quæ marem admisit, venerem passa. Ab ὀχεύομαι.
ὀχευτὴς, οῦ, ὁ, admissarius, qui feminam init vel comprimit; (2) homo libidinosus, salax, ad coitum proclivis. Ab eod.
ὀχευτικὸς, ὴ, όν, idem quod præc. n. 2. Ab
Ὀχεύτω, f. εύσω, admissarium admitto; (2) coëo, meo, subagito; (3) dicitur et universe de libidine; ὀχεύομαι, ineor, subigor.
ὀχέω, ῶ, f. ήσω, veho, porto, sustineo, suffero; ὀχέομαι, ὠμαι, vehor, portor, equito; (2) equitor, currui subdor, *Il.* 17, 77. *P.* Τὴν ἐτώνυμον πίτρων ὀχήσει δαρὸν, occupabit, *Lyc.* 724. Ab ὄχος.
ὀχὴ, ῆς, ἡ, cibus; (2) foramen. Καὶ κοίλης μυέμασες ὀχῆς ἐξ ὥπα πάντοθεν Θάσσον ἀνηνέγκαντο, *Aratus*, 956. Ab ἔχω.
ὄχημα, ατος, τὸ, vehiculum, currus, carpentum. rheda, *Ph.* ὀχήμασι, rhedis: dicitur etiam de nave, ut ὀχημέα ναός, *Soph. Trach.* 658. Ab ὀχέω. Hinc
ὀχηματιστὸς, ὴ, όν, vehicularius, vectorius.
ὀχημάτιον, ου, τὸ, rheda, *Gl. V.*
ὀχησις, εως, ἡ, vectio, vectura, *Gl. V.* vectus; equitatio, equitatus. Ab eod.
Ὀχοθέω, ῶ, f. ήσω, indignor, gravor, graviter fero. Ὤχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ ἠεγενίωνες, *Il.* 1, 570. Ab ὄχθος.
Ὄχοθι, γος, ἡ, ripa, ora. Hinc
ὀχθηρὸς, ὰ, όν, riposus, clivosus.
ὀχθήσαις, aor. 1. part. act. *Æol.* pro ὀχθήσας.
ὄχθηφι, dat. plur. *Ion.* et cum ν, pro ὄχθαις.
ὄχθησις, εως, ἡ, offensio, indignatio. Ab ὀχθέω. Unde
ὀχθίζω, f. ίσω, indignor, gravate fero.
ὀχθοδὸς, vel ὀχθοιδὸς, ὁ, ἡ, fimbria seu limbus vestis muliebris. Ab
ὄχθος, ου, ὁ, ripa, littus; (2) terræ tumulus, locus editus, collis; (3) labra ulcerum prætumida. Ab ὀχθη.
ὀχθοφόρεος, ὁ, bajulus, *Man.*
ὀχθοφύλαξ, ακος, ὁ, riparius, *Ph.* custos ripæ. Ex ὄχθος et φύλαξ, *custos.*
ὀχθώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, riposus, clivosus; (2) verruosus; (3) torosus. Ab ὄχθος.
ὀχλαγωγεῖος, έως, ὁ, circulator, *Gloss. Vet.* Ex
ὀχλαγωγέω, ῶ, fut. ήσω, populum concito, plebem ad res novas solicito, factiosæ turbæ ducem me præbeo.
ὀχλαγωγία, ας, ἡ, comitium, conventus.
ὀχλαγώγιον, ου, τὸ, conventus, comitium, *Gl. V.* cum turba popularis concitata in unum locum confluit. Ex
ὀχλαγωγὸς, ὸ, ὁ, qui populærem turbam concitat; *Ph.* popularis, *item* circulator.
ὀχλεῦνται, 3. plur. præs. indic. pass. *Dor.* pro ὀχλεῦνται, ab ὀχλέω.
ὀχλεὺς, έως, ὁ, vectis, pessulus; (2) cardo; (3) vinculum, ligamen, *Hes.* Ab
Ὀχλεύω, f. εύσω, moveo. Ὑπὸ ψηφῖδες ἄπασαι ὀχλεύνται, *Il.* 21, 261.
ὀχλέω, ῶ, f. ήσω, turbo, commoveo, *Gl. V.* inquiero, vexo molesto; pass. ὀχλέομαι, inquietor, part. pass. a. 1. ὀχληθεὶς, turbatus; ὀχληθέντι, inquietato, *Ph.* ὀχληθέντες, pulsati, *Ph.* Ὁδὸς ἑ πολὺ ὀχλεῖ ται, *Cebes.* Ὀχλέμενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, *Luc.* 6, 18. Ab ὄχλος.
ὀχλικρία, ας, ἡ, molestia. Ab
ὀχλικρὸς, ὰ, όν, turbulentus; (2) molestus, molestiam adferens. Ab ὄχλος.
ὀχλικῳδώδης, ες, supercilia imitans, *Gal.*
ὀχλικῳδὼς, *adv.* moleste, *Ph.*
ὀχλησις, εως, ἡ, molestia, interpellatio, inquietudo, *Ph.* Ab ὀχλέω.
ὀχλίζω, moveo, vecte impello et protrudo. Τόνδ' ἢ σε δύ' ἀνέρε δόμε ἀρίσω Ῥηϊδίως ἐπ' ἀμαξαν ἀπ' ὄβδος ὀχλίσσειαν, *Il.* 12, 448. Ὀχλίζωμαι ὕπαι δι τέτρας ἐπολυηχέας, *Apoll. Rhod.* lib. 4, 962. Ab ὀχλεύω (qû ab ὄχλος, *Ern.*).
ὀχλικὸς, ὴ, όν, popularis; (2) turbulentus, molestus. Ab ὄχλος.
ὀχλοαρέσκης, ες, populo placens, *Diog.*
ὀχλοεσπὲς, ῶ, f. ήσω, sum popularis, populum concito.
ὀχλοεσπίε, ας, ἡ, turbæ popularis concitatio. Ab
ὀχλοεσπὸς, ὸ, ὁ καὶ ἡ, qui turbam concitat; tumultuator, *Ph.* Ex ὄχλος et κόπτω.
ὀχλοκρασίε, ας, ἡ, confusa turba, promiscua plebis turba. A κρᾶσις.
ὀχλοκρατέομαι, ῶμαι, a turba popularі seu plebe regor.
ὀχλοκρατίε, ας, ἡ, turbæ popularis regimen. Ex ὄχλος et κράτος.
ὀχλολοίδορος, ὸ, ὁ καὶ ἡ, convitians, plebeia fundens convicia.
ὀχλομανέω, ῶ, f. ήσω, insano turbarum amore teneor, insano popularis turbæ amore ducor. Ex μαίνομαι.
ὀχλοστοιέω, ῶ, fut. ήσω, turbas concito, turbam congrego. Ὀχλοστοιήσαντες, ἐθορῦσεν τὴν πόλιν, *Act.* 17, 5.
ὄχλος ὁ, ὅτ, turba, multitudo hominum, multi simul; populus, plebs, vulgus; (2) molestia, perturbatio.
ὀχλοτερπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, populum delectans. A τέρπω.
ὀχλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, turbulentus; (2) difficilis, morosus. Hinc τὸ ὀχλῶδες, difficultas, fastidium. Ab ὄχλος.
ὄχμα, ατος, τὸ, retinaculum. Ab ἔχω.
ὀχμάζω, f. άσω, detineo, contineo, inhibeo, constrictum teneo; *de equo*, fræno, vel sub jugum mitto. Πατρὸς Παλαιστῆ χερσὶν ὀχμάσας δέμας, *Lyc.* 41. Στήλαις δ' ἀκινήτοισιν ὀχμάσει πέδον, *id.* 625. Ἵππας, *Eur. El.* 825. Ab ὄχμα.
ὄχμη, ἡ, manubrium, qu. ἔχμα, pro ἔχημα. Ab ἔχω, *Ern.*
ὄχμος, ὁ, tumulus, *Lyc.*
ὀχνη, ης, ἡ, pirum silvestre, *Gl. V.* pyrus.
ὀχοῖσα, part. *Dor.* pro ὀχοῦσα, ab ὀχέω.
ὀχὸς, ὴ, όν, capax, qui continere potest. Ab ἔχω.
Ὄχος, ου, ὁ, vel ες, τὸ, currus, vehiculum; *item*, fluxus aquæ, *Suid.* Ab eodem.
ὀχυρότατος, loca natura munita, &c. *Bud.*
ὀχυροποιέομαι, firmum facio, munio.
ὀχυρὸς, ὰ, όν, munitus, firmus; ὀχυρώτατος, munitissimus, *Ph.* Ab ὀχυρός. Hinc
ὀχυρότης, ητος, ἡ, munitio, firmitas.
ὀχυρόω, ῶ, f. ώσω, munio, firmo, firmum reddo, fulcio; ὀχυροῦσθαι, munire; (2) muniri, p. part. ὀχυρωμένος· ὠχυρωμένος, munitus, fultus, stipatus, *Gl. V.* Βακλόμενος χάρακα, καὶ τάφρῳ βαθείᾳ τὴν παρεμβολὴν ὀχυρώσας, *Diod.* Ab eodem. Hinc
ὀχύρωμα, ατος, τὸ, munitio, munimentum, castellum, arx; (2) præsidium.
ὀχυρωμάτιον, ου, τὸ, parva munitio, *Dim.*
ὀχυρῶς, *adv.* tuto, firme. Ab ὀχυρός.
ὀχυρώσις, εως, ἡ, munitio, ipsa actio muniendi. Ab ὀχυρόω.
Ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox, cantus, cantilena; (2) oculus; sed tum derivatur ab ὀπτομαι, *video.*
ὀψαίτερον, serius; ab ὀψὲ, quod vide, *Arist. Hist. An.* 4, 9.
ὀψαμάστης, ου, ὁ, qui sero metit, vespertinus messor, *R. Susc.* Ex ὀψὲ et ἀμάω.
ὀψανθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, sero florens, tarde florens. Ex ὀψὲ et ἄνθος, *flos.*
ὄψανον, ου, τὸ, facies, visus, vultus, *Æsch. Choëph.* 532. (2) vox, *Hes.* Ab ὄψ, *oculus* vel *vox.*
ὀψάομαι, ῶμαι, opsonium comedo. Ab ὄψον.
ὀψάριον, ου, τὸ, opsonium; (2) pisciculus. *Dim.* ab ὄψον.
ὀψαρότης, ου, ὁ, qui sero arat, serus arator. Οὔτω 'κ ὀψαρότης πεφυκότων ἰσοφαρίζει, *Hesiod. Opp.* 488. Ex ὀψὲ et ἀρόω.
ὀψαρτυσία, ας, ἡ, conditio et instructio opsoniorum; (2) ars condiendi et apparandi opsonia. Ab ὀψαρτύω.
ὀψαρτυτὴς, οῦ, ὁ, opsoniorum conditor vel instructor, coquus. Ab eod. Hinc
ὀψαρτυτικὸς, ὴ, όν, pertinens ad eum, qui opsonia condit; (2) popinalis, culinarius. Hinc ἡ ὀψαρτυτικὴ, ῆς, scil. τέχνη, opsoniorum parandorum ars, ars culinaria. Τὰ ὀψαρτυτικὰ, scil. βιβλία, libri de re culinaria.
ὀψαρτύω, f. ύσω, opsonia condio et apparo. Ex ὄψον et ἀρτύω.
Ὀψὲ, *adv.* sero, longo post tempore; (2) vesperi, extrema parte; (3) post, *de re præt.*
ὄψει, 2. sing. f. 1. ind. med. *Att.* pro ὄψῃ.
ὀψείω, videre cupio; (2) desidero. Ab ὄπτομαι.
ὀψεῖσθε, 2. plur. f. 1. ind. med.
ὀψέω, ῶ, fut. ήσω, tardus sum; *Vulg. Lex.* Ab ὀψὲ.
ὄψημα, ατος, τὸ, id, quo cum pane vescimur. Ab ὀψέω.
ὀψηνὴς, ῆρος, ὁ, opsonarius. Ab ὀψάομαι
ὀψημέρα, ας, ἡ, crepusculum, *Gl. V.* Ex ὀψὲ et ἡμέρα.
ὀψίε, ας, ἡ, serum diei, tempus vespertinum, vespera. Ab ὄψιος.
ὀψιαίταται, *adv.* tardissime. Ab ὀψέ.
ὀψιαίτατος, tardissimus. Ab eod.
ὀψιαίτερον, *adv.* tardius, serius.
ὀψιαίτερος, έρα, ερον, serior. Ab ὀψία.
ὀψιανθέω, ῶ, f. ήσω, tarde floreo. Ab
ὀψιανθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, sero florens. Ex ὀψὲ et ἄνθος.
ὀψιανὸς, όν, serotinus, vespertinus, *Orph.*
ὀψιβλαστέω, ῶ, f. ήσω, sero germino. Ab
ὀψιβλαστὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, sero germinans. Ex ὀψὲ et βλαστάνω.
ὀψίγαμος, ὁ, ἡ καὶ ὄν, idem, *Steph.*
ὀψιγάμιον, ου, τὸ, seræ nuptiæ. Ab
ὀψίγαμος, ὁ καὶ ἡ, qui sero uxorem duxit.
ὀψιγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, sero genitus, tarde natus. Ex γίνομαι.
ὀψιγονία, ας, ἡ, posteritas, *Gl. V.* Ab
ὀψίγονος, ὁ, ἡ καὶ ὄν, sero genitus; posthumus, *Gl. V.* Ex ὀψὲ et γίνομαι.
ὀψιέτερος, serior. Ab ὀψέ.
ὀψίζω, f. ίσω, sero aliquid facio, sub vesperam aliquid facio, *Xen.* Ab eod.
ὀψικαρπέω, ῶ, fut. ήσω, serotinos fructus gigno, fructus mei serotini sunt, seros fructus fero.
ὀψικαρπία, ας, ἡ, sera fructus editio. Ab
ὀψίκαρπος, ὁ, ἡ καὶ ὄν, cujus fructus serotini sunt, sero fructus ferens.
ὀψικέλευθος, ὁ, ἡ καὶ ὄν, sero viam carpens, qui sero iter facit, sero veniens.
ὀψίκλαυθ, ωτος, ὁ, qui sero seu sub noctem furatur, fur nocturnus, seu vespertinus, *Rob.*
ὀψίκοιτος, ον, sero dormiens. Ex ὀψὲ et κοίτη.
ὀψιμαθέια, ας, ἡ, sera eruditio. Ab ὀψιμαθὴς.
ὀψιμαθέω, ῶ, f. ήσω, sero disco, ætate jam provectior studia tracto. Ὀψιμαθήσας δὲ καὶ πόρρω πυ τῆς ἡλικίας παιδευόμενος, *Luc.* Ab eod.
ὀψιμαθῆ, acc. sing. pro ὀψιμαθέα, ab
ὀψιμαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui sero didicit seu discere cœpit, sero doctus. Ex ὀψὲ et μανθάνω, *disco.*
ὀψιμαθία, idem quod ὀψιμάθεια, *Steph.*
ὀψίμοιρος, ὁ, ἡ καὶ ὄν, sero moriens et lente.
ὄψιμος, ὁ, ἡ καὶ ὄν, serus, serotinus, tardus, *Il.* 2, 325. Ab ὀψὲ.
ὀψίμως, *adv.* sero, *Gl. V.*
ὀψίνοος, ὁ, ἡ καὶ ὄν, sero sapiens.
ὀψινὸς, ὴ, όν, serotinus, *Gl. V.* Ab ὀψέ.

ὀψιος, ία, ιον, serus, serotinus. Ab eod.
ὀψιότης, ητος, ἡ, tarditas, longa prorogatio. Ab ὀψιος.
ὀψίτλητος, ὁ καὶ ἡ, sero dives factus.
ὄψις, εως, ἡ, visus, ipsa visendi actio, adspectus; (2) species oris, facies, oculus. Ab ὄπτομαι.
ὀψισμός, ῦ, ὁ, tarditas, serus adventus. Ab ὀψίζω.
ὀψιστοπέω, ῶ, f. ήσω, sero sementem facio. Ab
ὀψίστοπος, ω, ὁ καὶ ἡ, qui sero seu tarde seritur; (2) sero serendus. A σπείρω.
ὀψιτέλεστος, ω, ὁ καὶ ἡ, sero perficiendus, *Nonn. Par.* 11, 24. Ex τελέομαι.
ὀψίτερον, *adv.* tardius. Ab ὄψιος.
ὀψίτομος, ω, ὁ καὶ ἡ, sero putatus; (2) qui sero putari solet. Ex ὀψὲ et τέμνω.
ὀψιφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, sero apparens. Ex φαίνομαι.
ὀψόθαρον, τὸ, vasculum in quo opsonia apponuntur, *Ath.*
ὀψοδαιδαλος, ω, ὁ καὶ ἡ, opsoniorum apparandorum peritus artifex. Ex ὄψον.
ὀψοδεία, ας, ἡ, opsoniorum penuria. Ex ὄψον et δέομαι, *egeo.*
ὀψολογία, ας, ἡ, sermo de opsoniis, scriptum de deliciis popinalibus. Ab
ὀψολόγος, ω, ὁ καὶ ἡ, qui de opsoniis tractat seu disserit. Ex ὄψον et λόγος.
ὀψομανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui insano opsoniorum, et imprimis delicatorum piscium amore ducitur. Ex ὄψον et μαίνομαι.
"ΟΨΟΝ, ω, τὸ, *proprie* piscis; (2) edulium omne, quod una cum pane comedimus; *Gl. V.* ὄψον, pulpamentum.
ὀψονομεῖν, pro ὀψωνεῖν, *Poll.* Ab
ὀψονόμος, ω, ὁ, unde ὀψονόμιον, magistratus Athenis, qui immodicum luxum opsonatorum coercebat, et opsonio cuique certum pretium statuebat. Ex ὄψον et νέμω.
ὀψοντιαῖ, 3. plur. fut. 1. ind. med. verbi ὀπτομαι.
ὀψοποιέω, ῶ, fut. ήσω, opsonia apparo, popinales delicias apparo, coquo. Ab ὀψοποιός. Hinc
ὀψοποίημα, ατος, τὸ, opsonium, cibaria.
ὀψοπωλητικός, ἡ, όν, pertinens ad eum, qui opsonia apparat, popinalis, coquinarius; (2) opsoniorum apparandorum peritus, opsoniorum artifex.
ὀψοπωλία, ας, ἡ, opsoniorum apparatus, popinalium deliciarum apparatio. Ab ὀψοποιός.
ὀψοποιϊκὸς, ἡ, όν, pertinens ad opsonia apparanda, popinalis, coquinarius. Ab eod.
ὀψοποιὸς, ὁ καὶ ἡ, opsonia apparans, conditor. Ex ὄψον et ποιέω.
ὀψοπόνος, ω, ὁ, opsoniorum apparator, coquus.
ὀψοπωλεῖον, τὸ, locus in quo veneunt seu venduntur opsonia; *Gl. V.* popina. Ab ὀψοπώλης, ω, ὁ, opsoniorum venditor, cupedinarius; macellarius, *Gl. V.* Hinc
ὀψοπωλία, ας, ἡ, locus, in quo veneunt opsonia, popina; (2) piscium venditio.
ὀψοπώλιον, ω, τὸ, idem et ab eod.
ὀψόπωλις, ιδος, ἡ, cupedinaria, quæ opsonia vendit. Ab ὀψοπώλης.
"ΟΨΟΣ, η, ον, improbus, flagitiosus, *Hes.*
ὀψοφαγέω, ῶ, f. ήσω, opsonia comedo, popinalibus deliciis, et præsertim piscibus delector. Οὐδ' (ἐξὸν) ὀψοφαγεῖν, ἀδὲ πιχλίζειν, *Aristoph. Nub.* 979. Ab ὀψοφάγος. Hinc
ὀψοφαγία, ας, ἡ, opsoniorum appetitio vehemens; (2) piscium delicatorum avida devoratio; (3) helluatio, edacitas.
ὀψοφαγίσατος, ω, ὁ, avidissimus, opsoniorum devorator. Ab
ὀψοφάγος, ω, ὁ καὶ ἡ, opsoniis inhians, popinalium deliciarum avidus devorator; (2) qui pisces avidius devorat, *Ph.* Γεγονὼς ὀψοφάγος, *Arist. Pace*, 810. gulosus.
ὀψοφιλία, ας, ἡ, opsoniorum amor et cupediarum.
ὀψοφόρος, ὁ, qui opsonia fert, *Ath.*
ὀψὼν, ῶνος, ὁ, locus reponendis opsoniis, penus, penum, vel etiam sportula ferendis opsoniis. Ab ὄψον.
ὀψωνέω, ῶ, f. ήσω, opsonia coëmo, opsonor. Ab
ὀψώνης, ω, ὁ, opsonator, qui opsonia coëmit; (2) opsoniis coëmendis deditus. Ex ὄψον et ὠνέομαι, *emo.*
ὀψωνητικὸς, ἡ, όν, opsoniorum coëmendorum peritus; (2) opsonator. Ab ὀψωνία.
ὀψωνία, ας, ἡ, opsonii coëmptio, opsonatus. Ab ὀψώνης.
ὀψωνιάζομαι, fut. άσω, stipendia seu annonam prædeo; ὀψωνιάζομαι, annonam accipio, alor. Ἐκ τῶν ἀλλοτρίων ὀψωνιαζομένους χρημάτων, *Dion. Hal.* Ab ὀψώνιον. Hinc
ὀψωνιασμὸς, ῦ, ὁ, annona, stipendium.
ὀψώνιον, ίου, τὸ, opsonium; (2) stipendium, *Ph.* auctoramentum, *Gl. Vet.* salarium, *Ph.* diarium, *Gl. V.* Ab ὀψώνης.

Π

Π, Decima sexta litera Græcorum, quæ suo nomine πῖ vocatur, illudque nacta est ab Hebræorum *Pe*; (2) nota numeralis significans *octoginta*; et, cum lineola infernе apposita (,π), *octoginta millia.*
πᾶ, *Dor.* pro πῇ, qua, quem in locum.
παγὰν, *fontem*, acc. sing. *Dor.* pro πηγήν.
παγὰς, *fontis*, gen. sing. *Dor.* pro πηγῆς.
παγγέλασσος, ον, omnino ridiculus, *Ath.*
παγγέλοιος, ω, ὁ καὶ ἡ, idem.
παγγενέτης, ω, ὁ, omnium genitor seu pater. Μένᾳ παγγενέτᾳ Θεῷ μαστεύετε τιμήν, *Nonn. Paraphr.* 5, 44.
παγγενέτωρ, ορος, ὁ, idem.
παγγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui omnium generum est. Ex πᾶν et γένος.
πάγγεος, ον, pro πάγγιος, vel πάγγιος, totam terram pervagans, obtinens, amplectens, &c. A γαῖα.
παγγέωργος, ον, omnia colens, communis agricola.
παγγλυκερὸς, α, ὸν, admodum dulcis, *Ar.*
παγγλωσσία, ας, ἡ, nimia loquacitas, clamores, garrulitas. Ex πᾶν et γλῶσσα.
πάγγυμνος, ον, plane nudus.
παγγυναικί, *adv.* cum omnibus uxoribus. Ex πᾶν et γυνή.
παγγώνιος, ω, ὁ καὶ ἡ, ab omni parte angulos habens. A γωνία.
παγεὶς, aor. 2. part. pass. verbi πήγνυμι.
πάγεν, *compegit*, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* et cum ν ἐφελκ. pro ἔπαγε.
παγερὸς, ρὰ, ρὸν, glacialis, gelidus, *Rob.* Ξὺν γὰρ τῷ λείῳ. καὶ τὸ παγερὸν ἴσχει, simul cum lævandi, glutinandi etiam facultatem habet, *Are.* A πάγος.
παγετὸς, ὸ, ὁ, glacies, gelu, conglaciatio, stiria, pruina, *Gl. V.* Παγετώτερον αἷμα, *Aret.* Ab eod.
παγετώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, glacie aut gelu adstrictus. A παγετός.
πάγη, ης, ἡ, laqueus, decipulum. A πήγνυω.
πάγη, 3. sing. aor. 2. ind. pass. *Ion.* pro ἐτάγη. Οὐκ ἐν καιρίῳ ὀξὺ πάγη βέλος, *Il.* 4, 185.
παγιδεύω, f. εύσω, illaqueo, irretio. "Οπως αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ, *Matt.* 22, 15. A παγίς.
πάγιος, ία, ιον, fixus, firmus stabilis. A πήγνυω.
παγιότης, ητος, ἡ, soliditas. A πάγιος.
παγιόω, ῶ, firmum et fixum statuo, firmo, stabilio; unde παγιωθῆναι, aor. 1. inf. pass. fixum esse; παγιωθεὶς, stabilitus. Ab eod.
παγὶς, ίδος, ἡ, tendicula, muscipula, decipula, *Gl. V.* A πάγη.
παγίως, *adv.* firmiter, constanter.
παγιώτερον, firmius, *adv.* A πάγιος.
παγκαίνισος, ὁ καὶ ἡ, semper recens, *Æsch. Ag.* 969. A καινίζω.
πάγκακος, ὁ καὶ ἡ, omnino malus, pessimus.
παγκάκως, *adv.* omnimode male, pessime.
παγκαλλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, pulcherrimus, *R.* Ex πᾶν et κάλλος.
πάγκαλος, ε, ὁ καὶ ἡ, perpulcher; (2) honestissimus.
παγκάλως, *adv.* perpulchre, optime; (2) honestissime.
παγκαρπία, ας, ἡ, omnis generis fructus aut semina. A
παγκάρπιος, ω, ὁ καὶ ἡ, fructus omnis generis habens. A καρπός.
πάγκαρπος, ω, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisdem.
παγκατάρατος, ω, ὁ καὶ ἡ, omnino execrandus, *Aristoph. Lysistr.* 595.

παγκευθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, omnino occultus, *Rob.* A κεύθω.
πάγκλαυστος, ε, ὁ, καὶ ἡ, omnino lamentabilis; (2) semper lugens. A κλαίω.
πάγκλαυτος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
παγκληρία, ας, ἡ, universa hæreditas. A
πάγκληρος, ε, ὁ καὶ ἡ, hæres ex asse.
πάγκλεῖτος, ον, celeberrimus.
πάγκοινος, ε, ὁ καὶ ἡ, omnibus communis. Ἀλλ' ἤτοι τόν γ' ἐξ ἀΐδος παγκοίνῳ λίμνας πάτῃ' ἀνεῤῥῆσεις, ἅτε γόοισιν ἅτε λιταῖς, *Sophocl. Electr.* 138.
παγκοίμανος, ε, ὁ καὶ ἡ, omnino seu totius dominus, *Rob.*
παγκοίτης, ε, ὁ, qui omnes sepelit et sopit, *Epith.* Orci. Ex πᾶν et κοίτη.
παγκόνιτος, ε, ὁ καὶ ἡ, omnino pulvere adspersus, laboriosissimus; omne genus certaminis expertus, *Rob.* Ex πᾶν et κόνις.
παγκόσμιος, ον, communis omnibus hominibus. A κόσμος.
παγκρατὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, omnipotens. A κρατέω.
παγκρατησία, ας, ἡ, perpetua possessio. Ex κρατέω, teneo.
παγκρατιάζω, fut. άσω, pancratio certo; (2) in omnibus certaminibus sum victor, *Synes.* A παγκράτιον. Hinc
παγκρατιαζὴς, ὴ, ὸν, peritus certandi pancratio, *Ph.* pugil, quinquertio. Hinc
παγκρατιαστὴς, ὴ, ὸν, ad pancratiasten pertinens.
παγκρατιαστικῶς, *adv.* more pancratiastarum, pancratiastice.
παγκράτιον, ε, τὸ, athletici certaminis genus, quinquertium, quinque constans artibus, nempe pugilatione, cursu, saltu, disco, et lucta. Ex πᾶν et κρατέω, *supero.*
πάγκρατος, ον, idem quod παγκρατὴς, *Aristoph.*
πάγκρεας, ατος, τὸ, corpus glandulosum in medio msenterio situm, vasorum divisiones confirmans.
παγκράτως, *adverb.* cum magno strepitu, *Æsch. Suppl.* 731. A κράτος.
πάγκρυφος, ω, ὁ καὶ ἡ, omnino occultus. A κρύπτω.
παγκτήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui omnia possidet. A κτάομαι.
παγοπληξία, ας, ἡ, veterinorum morbus, cum nimirum gelu percelluntur. Ex πάγος et πλήσσω, *percutio.*
πάγος, ε, ὁ, tumulus, collis; (2) glacies, gelu; (3) concreta massa, sal. Πάγος, collis, ab antiquo πάγω, *pango*, quia in locis editioribus casas primævi pangere solebant. Unde in vetustiore lingua πάγος idem erat quod Lat. *pagus*, cujus prima producitur, utpote quod ab Æolico πάγω vel πήγω fluxerit: πάγος vero primam corripit, quia recentiores ab aoristo verbi πήγνυμι pro more sue formabant, *Etomfield.* in *Prom. V.* 20. A πηγνύω.
πάγρως, ω, ὁ, cancri genus. "Αλλοι δὲ ῥαιβοῖσιν ἰσήρεις ἄνται παγέροις Γύϊα βαιὺ νονται, *Nic. Th.* 788. Ex πάγος et ἠερ.
παγχάλεπτος, ε, ὁ καὶ ἡ, perdifficilis.
παγχάλκεος, ε, ὁ καὶ ἡ, totus æreus, *Il.* 20, 102.
πάγχαλκος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
παγχαρὴς, ὲς, semper gaudens, *Jun.*
πάγχι, *adv.* prorsus. A πᾶν.
πάγχορτα, τὰ, omnis generis cibi. A χόρτος.
πάγχρηστος, ω, ὁ καὶ ἡ, omnino utilis seu commodus.
πάγχριστος, ον, totus oblitus, unctus, *Soph. Trach.* 661.
παγχρύσιος, ε, ὁ καὶ ἡ, totus aureus. Ex πᾶν et χρυσός. *aurum.*
πάγχρυσος, ε, ὁ καὶ ἡ, totus aureus. Ex πᾶν et χρυσός.
πάγχυ, *adv.* prorsus; omnino; *Poët.* pro πάνυ, *Il.* 5, 24. A πᾶς.
παγώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, glacialis. A πάγος.
παδῆτε, 2. plur. præs. ind. act. *Dor.* et *contr.* pro πηδᾶετε, a πηδάω.
παθαίνομαι, vehementer adficior et concitor; morbis animi adficior; item affectus commoveo, *Luc.* A πάθος, *adfectus.*
πάθε, 2. sing. aor. 2. imperat. act. verbi πάσχω, pro παθέω.
πάθει, dat. seu *contr.* pro πάθεϊ, a πάθος.
πάθεσιν, *adfectibus*, dat. plur. cum ν ἐφελκ.
πάθη, ης, ἡ, calamitas, clades, infortunium,

ærumna, cædes, morbus. Στέργειν γὰρ οἱ τἄθλει με χῷ χρέος ξυνὰν μακρὸς διδάσκει, καὶ τὸ γιγνόσκον, πρίτον, *Soph. Œd. Colon.* 7. Α πάσχω, *patior.*

πάθη, nom. plur. *contr.* pro πάθεα, a πάθος.

πάθημα, ατος, τὸ, quod quis passus est, seu patitur; (2) passio, adflictio, perpessio, morbus corporis vel animi; (3) concubitus, de muliere. Ἡγεῖτο αὐτῷ γιγνέναι τὰ παθήματα διδάγματα, *Appian. B. Mithridat.* Ab eod.

παθημάτοις, pro *παθήμασι, Æol.*

πάθησις, εως, ἡ, passio. Ab eod.

παθητικὸς, ἡ, ὸν, passivus, *Ph.* qui pati potest, passioni obnoxius; vitiosus, morbosus, *Ph.* (2) adfectus, perturbationes animi ciens, commovens. Ab eod.

παθητικῶς, *adv.* passive, passiva voce; (2) pathetice.

παθητὸς, ἡ, ὸν, qui pati potest, patibilis; morbosus, *Ph.* Α πάσχω.

παθογνωμονικὸν σημεῖον, signum, quod una cum morbo invadit; quod proprie affectionis speciem significat. Ex πάθος et γνώμων, *index.*

παθοίσαν, aor. 2. part. act. *Dor.* pro παθοῦσα, a πάσχω.

παθοκράτεια, ἡ, idem quod

παθοκρατορία, ας, ἡ, imperium in passiones, *Rob.* Ex πάθος et κράτος, *robur.*

παθολογικὴ, ῆς, ἡ, pars medicinæ, quæ causas morborum inquirit. Α λόγος.

πάθον, aor. 2. indic. act. *Ion.* pro ἔπαθον, a πάσχω.

παθοποιΐα, ας, ἡ, commotio adfectuum. Ex πάθος et ποιέω.

πάθος, εος, τὸ, passio, quod quis patitur seu passus est; (2) clades, casus, adflictio, calamitas; (3) morbus; (4) morbus animi, perturbatio, commotio, ægritudo, adfectio, adfectus; (5) adjuncta, seu accidentia, quæ philosophis dicuntur; (6) mers violenta, *Herodot.* 1, 13. Α πάσχω.

παῖ, *puer*, voc. sing. a παῖς.

ΠΑΙΑΝ, ᾶνος, ὁ, hymnus in laudem Apollinis et Dianæ; (2) hymnus in quemlibet alium Deum; (3) hymnus qui præclaro cuidam viro canebatur; (4) pes quidam metricus, pæon; (5) ipse Apollo. Hinc

παιανίζω, fut. ίσω, pæanem cano, *Gl. Vet.* ovo, canto; (2) exulto juveniliter. Ἐστείσαντο καὶ ἐπαιάνισαν, *Xen.*

παιανικὸς, ἡ, ὸν, ad pæana pertinens. Ab eodem.

παιανισμὸς, οῦ, ὁ, pæanis seu pæanum cantatio, *Ph.* vociferatio. Α παιανίζω.

παΐγμα, ατος, τὸ, ludus, id, quo luditur. Α παίζω.

παιγμοσύνη, ης, ἡ, lusus, oblectatio, *Rob* παιγνήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, jocosus, jocularibus dictis gaudens.

παιγνία, ας, ἡ, ludus, seu lusus; (2) illusio. Α παΐζω. Hinc

παιγνήμων, ονος, ὁ, jocosus, vir, qui jocis delectatur, qui ludo est addictus.

παιγνίμων, idem quod παιγνήμων, *Ath.*

παιγνιογράφος, ὁ, poëta carminum ludicrorum.

παίγνιον, ου, τὸ, ludus seu lusus, jocus, ludicrum; ludibrium; (2) poëma quoddam ludicrum, lusus poëticus. Α παίγνιος, ία, ιον, ludicer. Α παΐζω. Hinc

παιγνιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, lusorius, ludicrus.

παιγνιωδῶς, *adv.* ludicre, ludibunde.

παιδαγωγιον, είου, τὸ, pædagogeum vel pædagogium, ludus literarius. Α παιδαγωγός. Unde

παιδαγωγίω, ῶ, instituo pueros; (2) instituo tanquam pueros; (3) erudio; (4) moderor, rego, deduco; (5) fræno, domo. Τέρων γέροντα παιδαγωγήσω σ' ἐγὼ, *Eurip. Bac.* 193. Συμπόσιον ὀρθῶς παιδαγωγηθέντα, *Plato.* Hinc

παιδαγώγημα, ατος, τὸ, institutendi ratio.

παιδαγώγησις, εως, ἡ, puerorum institutio seu disciplina.

παιδαγωγία, ας, ἡ, institutio puerilis, ipsa actio instituendi pueros; (2) institutio. Α παιδαγωγός.

παιδαγωγικὸς, ἡ, ὸν, ad pædagogum seu pædagogeum pertinens. Ab eod.

παιδαγωγικῶς, *adv.* pædagogorum more.

παιδαγωγὸς, ὁ, ὁ καὶ ἡ, puerorum institutor, puerorum custos et informator, *Gl. Vet.* pædagogus, pedissequus.

παιδαρίδιον, ου, τὸ, puerulus, *Gl. V.* A παιδάριον, ου, τὸ, puellus, puerulus; (2) puella, *Gl. V.* pupus. *Dim.* a παῖς. Hinc

παιδαριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, puerilis, puerum decens. Παιδαριωδέστατος, *Longin.* 14.

παιδαριωδῶς, *adv.* pueriliter.

παιδεία, ας, ἡ, institutio, instituendi ratio, doctrina, eruditio; (2) disciplina, castigatio. Α παιδεύω.

παιδεῖος, ᾶ, ὁ, puerilis, pueris conveniens. Α παῖς.

παιδεραστέω, ῶ, fut. ήσω, amator puerorum sum. Α

παιδεραστὴς, οῦ, ὁ, amator puerorum, *Gl. V.* puerarius, puellarius. Hinc

παιδεραστία, ας, ἡ, amor puerorum; amor, qualis est pædicatorum.

παιδεραστικὸς, ἡ, ὸν, ad masculos amores pertinens.

Παιδέρως Ζεὺς, per ludum et jocum *Comice* quasi παιδεραστὴς, propter Ganymedem, *Poll.* Ab ἔρως.

παίδερως, ωτος, ὁ, acanthus, et flos quidam; (2) unguentum atque pigmentum colorandæ faciei, *Athen.* 13. *Eust.* p. 974.

παιδεύετε, 2. plur. præs. ind. act. verbi παιδεύω.

παίδευμα, ατος, τὸ, quod docetur, præceptum, disciplina. Α παιδεύω. Unde

παιδευτικὸς, ἡ, ὸν, institutio, disciplina, ipsa erudiendi actio, doctrina, eruditio.

παιδευτήριον, ου, τὸ, locus, in quo pueri docentur, ludus literarius. Ab eod.

παιδευτὴς, οῦ, ὁ, qui instituit, doctor, præceptor, magister, eastigator. Ab eod.

παιδευτικὸς, ἡ, ὸν, institutorius, qui ad institutionem facit; (2) ad docendum aptus; (3) castigatorius, castigandi vim habens. Τὸ παιδευτικὸν, eruditio, *Plut.* Α παιδευτὴς.

παιδευτικῶς, *adv.* more eorum, qui instituunt seu docent.

παιδευτὸς, ἡ, ὸν, doctus, eruditus. Α παιδεύω, fut. εύσω, doceo, instituo, erudio; (2) admoneo, reprehendo, castigo, punio, flagello; παιδεύομαι, deceor, punior; perf. part. πεπαιδευμένος, eruditus. Κἄτα ἁνυμάζειν χρεών, εἰ μὴ γυναίκας σῴζρονας παιδεύετε; *Eur. Andr.* 601. Οἷς γὰρ ἡ γνώμη κακῶν μήτηρ γένηται, τἀλλα παιδεύει κακὰ, *Soph. Phil.* 1349. Αἱ τεκοῦσαι τὴν ἐκκόλον τέχνην ἄδορτα παιδεύσουσι νητίας γόνυς, *Lyc.* 638. Οὐ' ἐν Διὸς δόμοισιν παιδεύεται, *Eurip. Ion.* 859. Ἵνα κρύφα παιδεύοιο. ut clam educareris, *Callim. Hymn.* in *Jov.* 34. Α παῖς.

παιδίδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *Ion.* pro παίδιος.

παιδιὰ, ᾶς, ἡ, ludus, lusus, relaxatio animi, jocus; (2) dicitur de rebus, quas contemnimus, ut *Lat.* jocus. Α παΐζω.

παιδία, ας, ἡ, pueritia, puerilis ætas. Α παῖς.

παιδιὰς, ᾶν, τὰς, amasius *proprie;* reperitur tamen et de fœminis. Α

παιδιὸς, ἡ, ὸν, puerilis, puellaris.

παιδιόσκος, *adv.* pueriliter, puerorum more.

παιδισθέν, *adv.* a puerili ætate, ab incunabulis; a pueritia, *Gl. V.* Α παιδίον.

παιδίον, ου, τὸ, puerulus, infans, pusio; (2) filiolus vel filiola, *Dim.* a παῖς.

παιδοτροφία, idem quod παιδοτροφία.

παιδισκάριον, ου, τὸ, puellula; (2) pupus, *Gl. V. Menand.* Α παιδίσκη.

παιδισκεῖον, είου, τὸ, locus in quo sunt puellæ; (2) lupanar. Α παιδίσκη.

παιδίσκη, ης, ἡ, puella; (2) ancilla, ancillula. Α

παιδίσκος, ου, ὁ, puerulus seu puellus; rarum hoc vocabulum. *Dim.* a παῖς.

παιδιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, lusui deditus, jocis gaudens; (2) puerilis, puerulos decens. Α παιδία, vel παιδίον.

παιδὸς, ὕ, ὁ, puer vel adolescens, qui excessit ex pueris. Etiam adjective, puerilis, ut in *Epigr.* παιδὸς χεῖρας.

παιδοβοσκὸς, οῦ, ὁ, puerorum altor. Ex βόσκω.

παιδογονέω, ας, ἡ, liberorum procreatio, *Ph.* puerperium. Α

παιδογόνος, ὁ καὶ ἡ, liberos procreans; (2) ad liberorum procreationem faciens, prolificus, fœcundus. Ex γέγονα, a γίνομαι.

παιδοθὲν, a puero, a pueritia. Α παῖς.

παιδοκομέω, ῶ, f. ήσω, puerorum seu liberorum curam gero. Α

παιδοκόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui puerorum curam gerit. Ex παις et κομέω, *curo.*

παιδοκτονέω, ῶ, f. ήσω, liberos interficio.

παιδοκτονία, ας, ἡ, cædes liberorum. Α

παιδοκτόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, puerorum seu liberorum interfector seu interfectrix. Α παῖς et κτείνω.

παιδολέτειρα, ἡ, liberorum perditrix. Α

παιδολέτης, idem quod παιδολέτωρ.

παιδολέτρια, ἡ, liberorum perditrix, *Hes.*

παιδολέτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, puerorum seu liberorum perditor. Ex παῖς et ὄλλυω.

παιδολογίαι, ας, ἡ, puerorum delectus. Ex παῖς et λέγω, *seligo.*

παιδολύμας, liberorum perditrix, *Æsch. Choëph.* 603. Ex παῖς et λύμη.

παιδομαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui in pueritia didicit, qui proinde in arte sua profecit, oppositus τῷ ὀψιμαθὴς. Α μανθάνω.

παιδομανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui puerorum amore insanit. Α μαίνομαι. Hinc

παιδομανία, ας, ἡ, insanus puerorum amor.

παιδομόρους, ου, liberis perniciosus, mortem affereus. Α μόρος.

παιδονομία, ας, ἡ, disciplina puerorum. Α

παιδονόμος, ου, ὁ, puerorum rector, præfectus disciplinæ et educationi puerorum; magistratus quidam apud Spartanos, *Xen.* Ex παῖς et νέμω, *administro.*

παιδοπίτης, ου, ὁ, puerorum deceptor, pædicator. Ex παῖς et ὀπιτεύω.

παιδοποιέω, ῶ, et παιδοποιοῦμαι, liberos procreo, gigno, genero. Ἢ παιδοποιεῖν ἐξ ἐμοῦ βουλήσεται, *Eur. Herac.* 524.

παιδοποιητὴς, οῦ, ὁ, liberorum procreator, *Vulg. Lex.* Α præc.

παιδοποιήσιμος, ον, liberis creandis aptus.

παιδοποιΐα, ας, ἡ, liberorum procreatio. Α

παιδοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, liberorum procreator sive procreatrix. Ex παῖς et ποιέω.

παιδοπόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, liberis transitum præbens; ut παιδοπόρος γένεσις, in *Epigram.* Ex παῖς et πείρω, *transeo.*

παιδοσπορέω, ῶ, f. ήσω, liberos genero seu procreo, gigno, genero. Ex σπόρος.

παιδοσύνη, ης, ἡ, adoptio, *Man.*

παιδοτέκνωσις, εως, ἡ, liberorum procreatio.

παιδοτόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, puerpera, quæ peperit; παιδοτόκος βίος, vita pueros generans, conjugalis. Ex παῖς et τίκτω.

παιδοτρεῖδιον, ου, τὸ, locus, in quo pueri excercentur.

παιδοτρεῖδεω, ῶ, f. ήσω, pueros exerceo, instituo. Παιδοτρεῖδῶν νέον ἐν πράγμασί κοινοῖς, *Plut.* Α

παιδοτρίβης, ου, ὁ, pædotriba, puerorum excercitator, qui pueros exercet, gymnasii magister; (2) præceptor, doctor, ludimagister. Α τρίβω. Hinc

παιδοτριβικὸς, ἡ, ὸν, ad pædotribam pertinens.

παιδοτριβικῶς, *adv.* more pædotribarum, ut decet pædotribas.

παιδότριψ, ίβος, ὁ, idem quod παιδοτρίβης.

παιδοτροφέω, ῶ, fut. ήσω, pueros educo; (2) servos alo, *Lacrt.* Οὐ δυνάμενοι παιδοτροφεῖν, *Appian.*

παιδοτροφία, ας, ἡ, puerorum educatio. Α

παιδοτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, puerorum vel servorum educator, altor. Α τρέφω.

παιδοτρωτος, ου, a liberis afflictus. Α τιτρώσκω.

παιδυεγέω, ῶ, f. ήσω, liberos procreo. Χαῖρ' ἐν δίναις τοῖς Ἀλφειῷ παιδυεγεῖ, *Eur. Ion.* 175. Ex παῖς et ἔργον.

παιδυεγία, ας, ἡ, liberorum procreatio. Ex iisdem.

παιδύσασα, ἡ, prægnans, *V. L.* ex *Call.*

παιδοφθορέω, ῶ, fut. ήσω, pueros corrumpo, pueros stupro; (2) pueros occido.

παιδοφθορία, ας, ἡ, puerorum stupratio; (2) puerorum occisio. Α

παιδοφθόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, puerorum corruptor, stuprator, pædicator, cinædus; (2) puerorum perditor, occisor. Ex φθείρω.

παιδοφιλέω, ῶ, f. ήσω, pueros amo; παιδοφιλεῖσθαι, de puero, qui amatur.

παιδοφίλης, ου, ὁ, puerorum amator, pædicator. Α φίλος.

παιδόφιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

παιδοφονέω, ῶ, f. ήσω, pueros occido.

παιδοφονία, ας, ἡ, puerorum vel liberorum occisio. Α

παιδοφόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, puerorum seu liberorum interfector. Ex παῖς et φόνος.

παιδοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, puerum vel pueros gestans, *Suic.* Α φέρω.

παιδῶν, gen. plur. *Dor.* pro παίδων.

παιδῶσις, εως, ἡ, liberorum procreatio. Α παις.

παίζω, *Dor.* παίσδω, ludo, jocor, illudo, f. 1. παίξω, seu παίσω. Παίζει πρὸς ἥμας δισπότης, ἢ μαίνεται; *Eurip. Her. Fur.*

955. Παίσδειν ἐς βαθὺν ὄρθρον, *Theoc.* 18, 14. A παΐς.

παιηόνιος, ίας, ιον, medicus, salutaris. A παιήων.

παιηονίς, ή, pœonia, *Ep.*

παιηνσύνη, ης, ἡ, ars medica. Ab eod.

παιήων, ονος, ὁ καὶ ἡ, salutaris. A παιών.

παιήων, ονος, ὁ, hymnus; (2) deorum medicus. Ab eod.

παίπτειρα, ας, ἡ, quæ ludit. A παίζω.

παίπτης, ου, ὁ, lusor. A παίζω.

παιπτικός, ἡ, όν, jocularis, illusorius.

παιπτικῶς, *adv.* illudendi causa.

παιπτός, ἡ, όν, qui ludis meretur; (2) ludicer, jocularis, *Suic.* A παίζω.

παιόλη. et παιόλημαι, fraus, impostura, ap. *Suid.* (Sed vera scriptura est ἀπαιόλη, &c. *Ern.*)

ΠΑΪΠΑΛΑ, ων, τὰ, loca prærupta et salebrosa; *prop* pulvis in rupibus.

παιπάλη, ης, ἡ, farinæ flos; farina tenuissima, *Metaph.* de versuto et astuto. A πάλη. Hinc

παιπάλημα, ατος, τὸ, farina tenuissima, flos farinæ, *Metaph.* de valde astuto.

παιπάλλας, quatio, concutio, *Vet. Lex.* A πάλλω.

παιπαλόεις, όεσσα, όεν, præruptus, salebrosus, asper. Ἔσχηε δὲ σκοτιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθών, *Od.* 10, 148. Conf. *Hes. Theog.* 860. A παίπαλα.

παιπαλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, malitiosus, versipellis; (2) veneficus. A παιπάλη.

ΠΑΪ ΣΣ, παίδος, ὁ καὶ ἡ, puer vel puella, adolescens, juvenis; (2) filius filia; (3) servus, minister servus, vel serva famula; οἱ παῖδες, in *N. T.* ut φίλοι, ap. Græcos, amici, familiares, aulici, *Matt.* 14, 2. Ἐκ παίδος, a pueritia.

παΐς, ίδος, acc. πάϊν, *Poët.* pro παῖς.

παίσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro παίσας, a παίω, vel a πάϊσω.

παίσδαι, acc. sing. *Dor.* pro παῖδα.

παίσδη, *ludat*, 3. sing. præs. conj. act. *Dor.* pro παίζῃ, a παίζω.

παίσδω, ludo, *Dor.* pro παίζω.

παίσῃς, 2. sing. a. 1. conj. act. verbi παίζω, *ludo*; vel a παίω, *percutio.*

παισπιτῶς, ἡ, όν, jocularis, *Athen.* A παίζω.

παισφάσσω, oculos circumfero; (2) impetum facio, tumultuor; (3) declaro, illustro. Σὺν τῇ (αἰγίδι) παισφάσσουσα διέσσυτο λαὸν Ἀχαιῶν, *Il.* 2, 450. Ex φάος, *lux, visus.*

ΠΑΪΩ, fut. παίσω, percutio, ferio, pulso. Alicubi et pro subagito; item raptim comedo. Occurrit et fut. παιήσω, παιήσομεν, *Aristoph.* Ὃς μέγιστον, ὄντα Κλέων' ἔπαισ' ἐς τὴν γαστέρα, *Arist. Nub.* 543.

Παιών, ῶνος, ὁ, Apollo, Deus medicinæ; (2) hymnus; (3) medicus. A παίω, *ferio*, eo quod Apollo Pythonem sagittis percussit.

παιωνία, ας, ἡ, pæonia, *herba*; (2) antidoti nomen, item catapotii. A παιών.

παιωνίζω, f. ίσω, pæanem canto. A παιών.

παιωνικός, ἡ, όν, medicus. Ab eod.

παιώνιος, ὁ καὶ ἡ, et παιώνιος, ία, ιον. idem et ab eod.

πακτίς, *Dor.* pro πηκτίς, ίδος, ἡ, pecten, instrumentum musicum. A πήγνυω.

πακτός, ἡ, όν, *Dor.* pro πηκτός, compactus.

πακτόω, ῶ, f. ώσω, compingo, ceagmento; (2) obsero, claudo. Ἡμεῖς δ' ὅδ' ἦν τετεηιένα ἐνεῦσαμεν ῥακίοισι, κάπακτώσαμεν, *Arist. Vesp.* 127. A πακτός.

πάκτων, ωνος, ὁ, genus navigii fluviatilis, quod sólvi poterat, *Gl. Vet.* remulcus. Ab eodem.

πάκτωσις, εως, ἡ, coagmentatio. A πακτόω.

ΠΑΛΑΌΘΗ, ης, ἡ, massa ficuum aut pinguium caricarum; (2) quælibet aliarum rerum massa.

παλάθιον, *Dim.* a πάλαθον.

παλαθίς, ίδος, ἡ, idem.

πάλαθον, τὸ, idem quod παλάθη.

παλαθώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, massæ παλάθης formam habens. A παλάθη.

ΠΑ'ΑΛΙ, *adverb.* olim, quondam, pridem, jampridem, dudum, jamdudum; (2) dicitur et pro ante, et quidem de brevi tempore, *Ern.*

παλαιόλαστος, ἡ, όν, dudum germinans, dudum natus. A βλαστάνω.

παλαιγενής, ές, ὁ καὶ ἡ, priscus, vetustus, annosus seu senex. Ex πάλαι et γίνομαι, *sum, fio, nascor.*

παλαίγονος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, idem; παλαίγονοι, majores, *R. Pind. Olym.* 13. (item παλαιγόνιος, *Ern.*) Sed παλαιγόνος, qui olim genuit. Ex iisd.

παλαίθετος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, longo tempore repositus et adservatus. Ex πάλαι et τίθημι.

παλαιμάτωρ, ορος, ἡ, prisca mater. A μήτηρ.

παλαιμονέω, ῶ, fut. ήσω, contendo, luctor. Χαύνα πεφατίδι παλαιμονεῖ κινεᾷ, *Pind. Pyth.* 2, 112. A παλαίμων.

Παλαιμονία, Portunalia, *Gl. V.* A seq.

Παλαίμων, ονος, ὁ, Palæmon; deus marinus, *Gl. V.* Portunus.

παλαιόγονος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, priscus. Ex παλαιὸς et γίγονα, *natus sum.*

παλαιολογέω, ῶ, f. ήσω, antiqua memoro, de rebus antiquis dissero, aut scribo. Ex λόγος.

παλαιομάγαδις, ὁ, idem qui μάγαδις.

παλαιομήτωρ, ορος, antiquæ matris, *Eur.*

παλαιομόλπων, veterator, *Ph.*

παλαίοντι, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro παλαίυσι, a παλαίω.

παλαιόπλυτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, cui priscæ sunt divitiæ, jam diu locupletes.

παλαιοφάφος, veteramentarius, *Ph.* A ῥάπτω.

παλαιὸς, ὰ, όν, vetus, antiquus, priscus, vetustus, pristinus. A πάλαι. Hinc

παλαιότης, ητος, ἡ, vetustas, antiquitas.

παλαιοτόκος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, quæ dudum peperit, effœta, *Aret.* Ex παλαιὸς et τίκτω, pr. τέτοκα.

παλαιότοκος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, dudum natus, major natu. Ex iisd.

παλαιόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, antiqua sapiens; (2) valde prudens. Ex παλαιὸς et φρήν.

παλαιόω, ῶ, f. ώσω, antiquo, veterem reddo; παλαιῶμαι, veterasco, vetus fio; παλαιωμένος, inveteratus, *Gl. V.* A παλαιός.

πάλαισμα, ατος, τὸ, luctatio; (2) callidum consilium seu techna. Τὸ παλῶς δ' ἔχειν πόλει πάλαισμα μή ποτε λῦσαι ϑέσν αἰτεῖσθαι, ubi πάλαισμα exponit *Ant. Francinus*, e glossa Scholiis addita, τὴν ζήτησιν τῶ φόνω τῶ Λαΐου. Vide *Brunck.* in *Soph. Œd. Tyr.* 879. A παλαίω.

παλαισμάτεσσι, dat. plur. *Poët.* pro παλαίσμασι.

παλαισμοσύνη, ης, ἡ, lucta. A πάλαισμα.

παλαισαγωγός, ὁ, ὁ καὶ ἡ, olim stillans, *Epilh.* veteris vini, *Suic.* A ῥάζω.

παλαισέω, ῶ, f. ήσω, metior. A

ΠΑΛΑΙΣΤΗ', ῆς, ἡ, palmus, mensura quatuor digitorum.

παλαιστὴς, ῦ, ὁ, luctator, adversarius in lucta; (2) idem quod παλαιστή. A παλαίω, vel παλαιστή. Unde

παλαιστικός, ἡ, όν, qui est quatuor digitorum magnitudine, unius palmi longitudinem vel crassitiem habens.

παλαιστιχὸς, ὴ, όν, ad luctatores seu ad luctationem pertinens, luctæ peritus, luctæ studiosus. A παλαιστής.

παλαιστρέσιον, τὸ, locus ubi palæstra exercetur, *V. L.*

παλαίστρα, ας, ἡ, palæstra, lucta, vel luctæ locus. A πάλη.

παλαιστρικὸς, ἡ, όν, ad luctatorem seu luctatores pertinens; (2) palæstricæ peritus. A παλαίστρα.

παλαιστρικῶς, *adv.* palæstrice.

παλαιστρίτης, ου, ὁ, palæstrita, luctator, adversarius in lucta. Ab eod.

παλαιστροφύλαξ, κος, ὁ, præfectus palæstræ.

παλαίσφμα, palmus, *Biel.*

παλαίσφατος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, olim dictus seu celebratus; (2) priscus, antiquus; *Od.* 9, 507. Ex πάλαι et φάτος.

παλαισφάτως, *adverb.* secundum priscam famam.

παλαίσφοιδος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, vetus vates. A φοιβάω.

παλαίχθων, ονος, ὁ καὶ ἡ, antiquam terram habens, antiquus terræ possessor, *Æsch. S. T.* 106. Ex πάλαι et χθών.

παλαίω, fut. αίσω, luctor, certo, conflictor. Κακῶ δὲ μερμήρω παλαίομεν, *Eur. Hes.* 508. Οὐ γὰρ τύξ γε μαχήσεαι, οὐδὲ παλαίσεις, *Il.* 23, 621. A πάλη.

παλαίωμα, ατος, τὸ, inveteratio, *Rob.* A παλαιόω.

παλαίωσις, εως, ἡ, idem et ab eod.

παλακίζω, injuria seu contumelia adficio, *Vet. Lex.* ex *Etymol.* pro πηλακίζω. Hinc

παλακισμὸς, ῦ, ὁ, injuria, contumelia, illusio, *Vet. Lex.* ex *Etym.*

παλάμαισι, dat. plur. *Poët.* pro παλάμαις.

παλαμάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, administro, efficio, gero; (2) struo, molior, machinor. A παλάμη.

παλαμάων, gen. pl. *Æol.* pro παλαμῶν, a

ΠΑΛΑ'ΜΗ, ης, ἡ, palma manus; (2) manus; (3) ars, via, ratio, qua aliquid effieimus; *Il.* 1, 238. (4) instrumentum, quo aliquid efficitur, *Eur. Or.* 818.

παλαμὶς, ἡ, amaria, piscis, *Aristot.*

παλαμναῖος, αία, αιον, cujus manus cæde contaminata est, cæde contaminatus, *Plut.* in *Alcib.* (2) homo sceleratus, piaculo obstrictus, homicida, pestis, pernicies; (3) scelerum vindex; dicitur de Jove et de Furiis. Hinc παλαμναῖον, ὁ, τὸ, *subst.* piaculum, *Eur. Iph.* in *Taur.* 1226. A παλάμη.

παλάσσετο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐπαλάσσετο.

παλάσσω, f. ξω, sortior; (2) inquino, fœdo, contamino, *Angl.* TO PLASH; πεπάλαχθε, sortimini, 2. plur. perf. pass. πεπαλαγμένος, fœdatus, part. Ἀμφὶ δὲ καίτας Αὐχμηραὶς πεπάλακτο φόνῳ, *Theoc.* 25, 225. Παλάσσετο δ' αἵματι ϑώρηξ, *Il.* 5, 100. A πάλλω.

παλάχη, ἡ, sors, *Steph.*

παλευτὴς, ῦ, ὁ, qui retia avibus tendit, illex. A παλεύω. Hinc

παλεύτρια, ας, ἡ, allectrix; (2) columba allectrix.

ΠΑΛΕΥ'Ω, fut. εύσω, allicio; (2) alliciendo fallo; (3) in retia pertraho. Ὅσως παλεύσῃ δυσμενείς, *Lyc.* 784. Τὰς πειστερὰς ϑ' ὁμοίως ξυλλαβὼν, εἶξας ἔχει, πάναγαγάζει παλεύειν, *Arist. Av.* 1088.

ΠΑ'ΛΗ, ης, ἡ, lucta, luctatio.

πάλημα, ατος, τὸ, pollen, *Poll.* pro παλάλη. Hinc

παλημάτιον, ου, τὸ, sorbitio quædam, *Poll.*

παλήσεις, 3. sing. aor. 1. opt. *Æol.* pro παλήσαι, a verbo inusit. si non plane mendoso, παλέω, *luctor.*

πάλι, pro πάλιν, *Poët.*

ΠΑΛΙ'Α, secundas nuptiarum dies, repotia, *Rob.*

παλίβλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, iterum germinans, Ex πάλι et βλαστάνω.

παλιγγενεσία, ας, ἡ, renascentia, secundus ortus, instauratio; (2) universalis resurrectio; (3) regeneratio; (4) baptismus. Ex πάλιν et γένεσις, *generatio.* Hinc

παλιγγενέσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad regenerationem pertinens. A

παλιγγενὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, renatus. Μαῖα παλιγγενέων μερόπων νεκυοσσόος ὤρη, *Nonnus Paraph.* 5, 25.

παλίγγλωσσος, ου, ὁ καὶ ἡ, diversa utens lingua; (2) male ominans, *Pind. Isthm.* 5, 35. A γλῶσσα.

παλίγγναμπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, retrorsum curvus, recurvus. A γνάμπτω.

παλιγκάπηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui a caupone emit et rursum vendit, *Gl. V.* dardanarius.

παλιγκινὴς, ές, retro cedens seu ruens. A κινέω.

παλίγκλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, refractus; (2) recurvus, reflexus. A κλάω.

παλιγκοταίνω, recrudesco, rursus malignus fio aut excandesco, *Suic.* A παλίγκοτος.

παλιγκοτέω, ῶ, f. ήσω, idem et ab eod. *Suic.*

παλιγκότησις, εως, ἡ, offensio, et recrudescentia, *Suic.* A παλιγκοτέω.

παλιγκοτία, ας, ἡ, offensio, simultas. A παλίγκοτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui simultatem cum aliquo gerit, infestus, iracundus.

παλιγκότως, *adverb.* animo iracundo, iracunde.

παλίγκτισος, ου, ὁ καὶ ἡ, redivivus, *Gl. Vet.* A κτίζω.

παλίγκυφος, ου, ὁ, nassa.

παλίγλωσσος, vide παλίγγλωσσος.

παλίγναμπτος, ου, reflexus, *Tryph.*

παλιδερκὴς, ές, retro spectans, videns quæ a tergo sunt. A δέρκομαι.

παλιδίωξις, ἡ, pro quo παλίωξις, *Hes.*

παλίδρομος, vide παλίνδρομος.

παλίξεστος, et παλίξυστος, iterum rasus, denuo rasus; al. παλίσξεστος.

παλικαμπὴς, ές, retro cedens, ruens. A κάμπτω.

παλιλλογέω, ῶ, fut. ήσω, idem iterum dico, *Herod.*

παλιλλογία, ας, ἡ, verbi ejusdem iteratio, recantatio. A

παλίλλογος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, rursum numeratus, iterum collectus seu congestus. Λαὼς δ' ἐκ ἑτέοιϰε παλίλλογα ταῦτ' ἐναγείρειν, *Il.* 1, 126. i. e. *Omnia iterum in unum conferre, ut alia denuo portione dispertiantur.* Α λέγω, *dico, recenseo, colligo.*

παλίλλυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, resolutus, recissus.

παλιμβάκχειος, ᾱ, ὁ, palimbacchius, pes metricus, prima et tertia longis, media brevi.

παλιμβαῖμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, retrogradus, *Rob. Pind. Pyth.* 933. Α βαίνω.

παλίμβιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, redivivus.

παλιμβλαστής, έος, ὁ καὶ ἡ, iterum germinans. Α βλαστάνω.

παλίμβλαστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

παλιμβολία, ας, ἡ, dolus, inconstantia, fluctuatio animi. Α

παλίμβολος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, veteratorius, veterator; (2) inconstans, mutabilis. Δολερὸς ϰαὶ παλίμβολος ἀνὴρ, *Plut* in *Crass.* cap. 21. Ex βάλλω, vel βολή.

παλιμβουλία, ας, ἡ, consilii mutatio, inconstantia, *Rob.* Α βουλή.

παλίμβουλος, ον, inconstans in consiliis.

παλιμμήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, duplicatus longitudine, duplex; (2) longus. Α μῆκος.

παλίμπαις, παιδος ὁ, iterum puer; (2) repuerascens senex.

παλιμπετῆς, *adv.* retrorsum, iterum, *Il.* 16, 395. *Odyss.* 5, 27. Α

παλιμπετής, έος, ὁ καὶ ἡ, retro lapsus, retrogradus. Α πίπτω.

παλίμπηγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, iterum compactus. Α πηγνύω.

παλίμπισσα, ης, ἡ, sicca pix, pix recocta.

παλίμπλαγκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, errabundus, *Æsch. Prom.* 863. Α

παλιμπλάζομαι, vagis erroribus retro agitor, seu iterum oberro; παλιμπλαγχθέντας, aor. 1. part. retractos, iterum errabundos.

παλιμπλεκής, έος, ὁ καὶ ἡ, retrorsum nexus seu plexus, *Rob.* Ex πλέκομαι.

παλίμπλυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, denuo lotus. Α πλύνω.

παλιμπόρευτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, retrogradus vel e contrario iter faciens. Α πορεύομαι.

παλιμπόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui iter repetit; (2) e contrario iter faciens, *Rob.* Α πόρος.

παλίπαπτος, ποδος, ὁ καὶ ἡ, pedem reflectens, retrogradus.

παλίπρατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui iterum venditus est; (2) qui sæpius vendi se sinit; (3) qui priori hero relicto subinde alii se addicit; (4) veterator, veteratrix. Ex πάλιν et πιπράσκω, *vendo.*

παλιπροδοσία, ας, ἡ, falsa et simulata proditio.

παλιπροδότης, ᾱ, ὁ, reciprocus seu rursus proditor, qui eos prodit, ad quos transfugit.

παλίπωλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui aliquid revendit, qui emit, ut revendat. Α πωλέω.

παλίρρηνος, ὁ καὶ ἡ, iterum prædicandus, i. e. eximia laude celebrandus. Α ῥηνέω.

παλίρρωον, ὁ, ἡ, qui sententiam mutat. Α ῥέω.

παλιρρυής, έος, ὁ καὶ ἡ, iterum natus, renatus; (2) renascens; (3) redivivus. Πηγῆς ἐνδομύχοιο παλιρρυὲς ἐμπεδον ὕδωρ, *Nonn. Paraphr.* 4, 14. Ex πάλιν et ῥύω.

παλίρρυσις, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, iterum derasus, vel deradendo sensus. Α ψαίω.

παλίρρυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, deletitius. Α ῥάω.

παλίρρυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui resumpsit animam, redivivus. Α ψυχή.

ΠΑΛΙΝ, *adv.* iterum, rursus, denuo, de integro; (2) vice versa, e diverso, e contrario, contra; (3) retro, seu retrorsum; (4) alibi, alio in loco: *in commemorandis scriptorum locis sive dictis.*

παλινάγγελος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nuntius, qui postquam nuntiavit, quod jussus erat, ad eum redit, a quo missus erat, internuntius.

παλινάγρετος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui rursus congregatur; (2) rursus congregans. Ἦν ἀτην ἀχιέων· ἡ δ' ὁ παλινάγρετος ἐσ γ, *Hes. Scut.* 93. Θῆσαν ψυχὴν ἡμιστέφη δῖων ὕπερ, ὄφρα μιν αἶψα Εἰς ἐμὲ νεισομένην παλινάγρετον, *Nonn. P.* 10, 17. Ex ἀγείρω.

παλινάϊστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, rursum creatus, qui post abrogatum magistratum rursum creatur magistratus.

παλιναυξής, έος, ὁ καὶ ἡ, recrescens, renascens; *Nonn. P.* 3, 30. Ex αὔξω.

παλιναυτόμολος, ᾱ, ὁ, ἡ, qui ad eam partem, a qua prius ad hostes transierat, redit.

παλινδικία, ας, ἡ, actio restituta, *Ph.* παλινδικίας, instaurandæ litis. Παλινδικίαν διδὼς τοῖς ἀδίϰως ϰαταϰριθεῖσι, *Herodian.* 7, 6. Α

παλίνδικος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui rursus de rebus iisdem judicatur. Ex πάλιν et δίκη.

παλινδίνητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui reciproco vortice revolvitur. Παλινδίνητον ἐξ ὕπτιοιο παλινδίνητον ἐγείρω, *Nonn. P.* 11, 11. Ex δινέομαι.

παλινδινία, ἡ, vortex reciprocus. Α δίνη.

παλινδρομέω, ῶ, f. ήσω, cursu reciproco redeo. Ὧδὸς παλινδρομέουσι αἱ δυνάμεις, *Aret.*

παλινδρομὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem quod παλίνδρομος. Ἐς τὰ αὐτὰ παλινδρομέες, *Aret.*

παλινδρομία, ας, ἡ, recursus, cursus reciprocus.

παλινδρομικὸς, ἡ, ὸν, idem quod

παλίνδρομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, recurrens, reciprocus.

παλινζωΐα, ας, ἡ, iterata vita. Α

παλίνζωος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, redivivus.

παλινίδευσις, εως, ἡ, sursum subsidentia humorum in se redeuntium.

παλινοδία, ἡ, remeatio, itineris repetitio. Ab ὁδὸς.

παλίνοστος, ον, a sole aversus, *Gal.*

παλινοστέω, ῶ, ὁ, qui gressu retro concitato redit.

παλινόρμητος, ον, idem. Ab ὁρμάομαι.

παλίνορος, ὁ καὶ ἡ, retrogradus. Ex ὄρω.

παλίνορσος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, retrogradus, resiliens, rursus concitatus, *Ph.* reciprocus. Παλίνορσος ἀπίστη, *Il.* 3, 33. Ἀνῆφείει Παλίνορσος, *Nonn. P.* 4, 13. Ex iisd.

παλινοστέω, ῶ, iterum redeo, redeo, revertor.

παλινόσιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, iterum rediturus.

παλίνορσος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui redit seu revertitur, recurrens, reciprocus.

παλινῦρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui iterum meiit, iterum seu bis mingens. Ex ξέον, *urina.*

παλινστροδοσία, ας, ἡ, vide παλιμπροδοσία.

παλινσύρμη, ης, ἡ, impetus retro ruens, *Suic.*

παλίνσκιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, umbrosus, opacus, tenebricosus. Ex σκιά.

παλινσομέω, ῶ, f. ήσω, contrarium dico seu loquor; (2) obtrecto, famam lædo. Ex σόμα.

παλίνστροφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, retro vertens. Ex στρέφω, *verto.*

παλινστροβότης, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, retrogradus, *Suic.*

παλίντιτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui reprenditur, vicissim punitus; retributus, repensus. Ex τίω, *punio.*

παλιντοκία, ας, ἡ, mutua fœneratio; (2) fœnoris dati repetitio. Ex τίκτω.

παλίντονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, in aversum tendens, remittens; (2) recurvus, reflexus. Ex τείνω.

παλιντρόπελος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, in contrarium versus, reflexus, retortus, inversus, *Pind. Olymp.* 2. Ex τρέπω.

παλιντρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, veterator, versutus. Ex τρέπομαι.

παλίντροπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, veterator, *Ph.* Ex iisd.

παλιντροπάσθαι, retro se convertere. Ex τροπὴ, *conversio.*

παλιντροπία, ας, ἡ, conversio retro facta, immutatio; (2) cura.

παλιντροπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem quod

παλίντροτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, retro convertens gressum, retrogradus, redux. Ex τρέπω.

παλιντυπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui repercussus, *Rob.* Ex τύπτω.

παλιντυχὴς, ἐς, qui contraria conditione s. fortuna utitur, secunda post adversam et contra. Α τύχη.

παλινῳδέω, ῶ, recanto, retexo orationem. Ex ᾠδὴ.

παλινῳδία, ας, ἡ, recantatio, vel cantus priori contrarius; (2) retractatio. Ex iisdem.

παλίνωμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui suis horis redit. Ex ὥρα.

παλισείριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, paliurinus, ex paliuro. Α

παλίσυρος, ᾱ, ἡ, paliurus, spinosus frutex, *Gl. Vet.* rubus.

παλισφοῖρος, ον, ferens paliuros. Α φέρω.

παλιῤῥέω, ῶ, vicissim refluo. Α παλίῤῥοος.

παλιῤῥόθιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, refluens s. resiliens, ab litore aut scopulo *Epitheton* fluctus, *Hom. Odyss.* 5, 430. (2) retrogradus, resiliens retro. Οὐδὲ παλιῤῥόθιοι μεγ' ὑπεύδιοι φορέοιντο, *Aratus* 1012. crebro redeuntes. Ex ῥόθος.

παλιῤῥοβία, ας, ἡ, remigatio versus puppim, apud *Aret.*

παλιῤῥοια, ας, ἡ, refluxus, reciprocatio aquæ. Τὴν παλιῤῥοίην σχέθειν, *Aret.*

παλιῤῥοιος, idem quod παλιῤῥόβιος, *Call.*

παλιῤῥοος, *contr.* παλιῤῥους, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, retrograda fluenta habens, refluus, reciprocus.

παλιῤῥοτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui retro vergit, reflexus. Ex ῥοτὴ.

παλιῤῥύτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, reciprocus, *Ph.* Ex ῥύω.

παλίσκιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod παλίνσκιος.

παλισσυτέω, ῶ, retrogradus feror, retrogredior, *Rob.* Α

παλίσσυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ad retrogradum gressum incitatus; retrogradus, resiliens. Παλίσσυτος ἡ χολὴ, *Aret.* Ex σύομαι.

παλισύλλεκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, iterum collectus seu congregatus. Ex συλλέγομαι.

παλίφημος, ον, pro παλίμφημος.

παλίψηστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod παλίμψηστος.

παλοῖξις, εως, ἡ, insecutio, *Il.* 15, 69. Conf. *Hesiod. Scut.* 15. Ex διώκω.

πάλλα, ης, ἡ, pila; quasi a πάλλομαι, *Eust.*

παλλάδιον, ᾱ, τὸ, simulacrum Palladis, *Dim.* a Παλλάς.

παλλακεία, ας, ὁ, concubinatus, pellicatus. Α παλλακεύω.

παλλακεύομαι, sum concubina, pellicem habeo; *Ph.* παλλακεύεσθαι, ancillari. Α

ΠΑΛΛΑΚΗ', ης, ἡ, pellex, concubina, succuba, *Ph.* Hinc

παλλακία, ας, ἡ, concubinatus, pellicatus.

παλλακίοισι, dat. plur. *Poët.* pro παλλακίοις. Α

παλλάκιον, ᾱ, τὸ, concubinatus, *Gl. Vet. Hes.* adolescentulus; in *V. Lex.* scortillum. Ab eod.

παλλάκιος, ᾱ, ον, ad pellicem pertinens, *Phocyl.*

παλλακὶς, ίδος, ἡ, concubina, pellex; (2) puella. Α πάλλαξ.

παλλακὸς, amasius, *V. L.*

παλλαντιὰς, ᾶ, *Epith.* Palladis, *V. Lex.* ex *Ep.*

ΠΑ'ΛΛΑΞ, ακος, ὁ, juvenis, adolescens *Dor.* pro πάλληξ.

πάλλας, idem quod πάλλαξ, *Eust.*

Παλλὰς, άδος, ἡ, Pallas, sive Minerva. Α πάλλω, quia hastam vibrasse dicitur simul atque ex Jovis cerebro prosilierat.

παλλάσιοι, seu πάλαθαι, ficus siccæ, *Ar.*

πάλλε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔπαλλε, a πάλλω.

πάλλευκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, omni ex parte albus, candidissimus. Ex πᾶν et λευκὸς.

ΠΑ'ΛΛΗΞ, pupa, pupula, catulaster, *Gl. V.* item, puer. Α πάλλομαι.

παλλομένων, gen. plur. part. præs. verbi πάλλομαι.

ΠΑ'ΛΛΩ, vibro, quatio, agito, palpito, sortior; πάλλομαι, palpito, *Gl. V.* sortior, salio, exulto, aor. 1. act. ἔπηλα, ἔπηλε, *Ion.* πῆλε, vibravit; inf. πῆλαι, vibrare. Λεύσσεις ἔνθ' ἐτ' Ἐγκελάδου γοεωπὸν πάλλασαν ἴσυν; *Eur. Ion.* 210. Στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ σόμα, *Il.* 22, 452. Hinc

πάλμα, ατος, τὸ, vibratio, agitatio.

παλματίας, ᾱ, ὁ, vibrator, quidam terræ motus. Α πάλμα.

παλμικὸν, sc. οἰώνισμα, augurium quod ex παλμῷ captatur, *Suid.*

παλμὸς, ῦ, ὁ, vibratio, agitatio, palpitatio. *Ph.* salissatio, tripudium. Παλμὸς ϰαρδίης, *Hippocr.* Α πάλλω.

παλμοσκοπία, ας, ἡ, divinatio, quæ fit ex palpitationis inspectione, *Rob.* Α

παλμοσκόπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui παλμὸν sive palpitationem contemplatur, et ex ea divinat. Ex παλμὸς et σκοπός.

πάλμυς, υος, ὁ, rex. *Vox Ion.* antiqua.

παλμῳδὴς, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, palpitationibus obnoxius. Παλμῳδὲς πόνοι, *Hippocr.* Α παλμὸς.

πάλμων, ονος, ὁ, servus, idem qui λάτρις.

πάλος, ᾱ, ὁ, vibratio, concussio, agitatio; (2) sortitio, sors. Α πάλλω.

παλταρία, siligo, simila, *Suid.*

πάλτο, 3. sing. plusq. indic. pass. *Ion.* pro ἐπάλτο, a πάλλω.

παλτὸν, ὄν, τὸ, jaculum, telum. A πάλλω.
παλτὸς, ἡ, ὸν, vibratus, vibratilis. A πάλλω.
πάλυνον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπάλυνον, a παλύνω.
πωλυντὴ, ῆς, ἡ, polenta. A παλύνω.
παλύνω, adspergo, conspergo, albefacio, *Gl. Vet.* candido. Ὁ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνε, *Odyss.* 14, 77. Παλύνας ἀλφίτῳ ἀκτῇ, *ibid.* 429. Χ' ἁ σύριγξ εὐφῶτι παλύνεται, *Theoc.* 4, 28. A πάλη.
παμβασιλεία, ας, ἡ, regia potestas plenissima aut summa, merum seu summum imperium. A παμβασιλεύς.
παμβασίλεια, ας, ἡ, omnium regina, summa regina. Ab eod.
παμβασιλεὺς, ῆος, ὁ, omnium rex, summus rex. Ex πᾶν et βασιλεύς.
παμβδελυρὸς, ὰ, ὸν, abominabilis.
παμβέβηλος, ε, ὁ καὶ ἡ, impurissimus, sceleratissimus.
παμβίας, ε, ὁ, violentus. Σχίσεν πεφευνῶν παμβίᾳ Ζεὺς τὰν βαθύχειρα χθόνα, *Pind. Nemeor.* 9, 58. Ex πᾶν et βία.
πάμβορος, ε, ὁ καὶ ἡ, omnivorus.
παμβοτανὸς, ε, ὁ καὶ ἡ, herbidus. Ex βοτάνη.
παμβότος, ε, ὁ καὶ ἡ, omnes pascens. Ex βόω, *pasco.*
παμβῶτις, ιδος, ἡ, omnes pascens, omnium altrix, *Epith.* terræ, Rheæ. Ex iisd.
παμβῶτωρ, ὁ, omnes pascendi.
πάμμα, possessio (scriptura vitiosa: vera πᾶμα, *Ern.*). A πάομαι.
πάμμακαρ, αρος, ὁ καὶ ἡ, omni ex parte beatus.
παμμάταιος, ον, vanissimus.
παμμάχιον, ε, τὸ, q. d. certatio omni pugnæ genere. A
πάμμαχος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui omni pugnæ genere certat; (2) qui est omnis generis, ex omni genere constat, quamplurimus, omnis, *Ern.* Ex μάχομαι.
παμμάχως, *adv.* omni pugnæ genere certando; omni contentione, *Suic.*
πάμμεγα, omnino magnum, valde magnum.
παμμεγέθης, εος, ὁ καὶ ἡ, omnino magnus. *Ph.* immanis, vastus. Ex μέγεθος.
παμμέγιστος, η, ον, omnino maximus.
παμμελδίων, οντος, ὁ, omnibus imperans, omnium rector. Hinc fœm. παμμελδέσα, ης, omnium rectrix. Ex μελδέω.
πάμμελας, totus vel omnino niger; παμμέλαν', acc. pro παμμέλανα.
παμμελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, varie modulatus, canorus. Ex μέλος.
πάμμετρος, ε, ὁ καὶ ἡ, omnia metrorum genera habens. Ex μέτρον.
παμμήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, omnino vel valde longus; (2) prolixus. Ex μῆκος.
πάμμηνις, ιδος, ἡ, ut νὺξ πάμμηνις, nox quæ plena luna lucet. Νυκτὶ φαεινοειδὴ παμμήνιδι Κασσιέπειαν, *Arat. Phænom.* 189. Ex πᾶν et μήνη.
πάμμηνος, ε, ὁ καὶ ἡ, per omnes menses durans, qui perpetuis volvitur mensibus. Ex πᾶν et μὴν, *mensis.*
παμμήστωρ, ορος, ὁ, omnium excogitator seu artifex. Ὡς πολλὰ χείλεος καὶ δεπαστραίων ποτῶν Μίτω κυλίνδει μοῖρα παμμήστωρ βροτῶν, *Lyc.* 490.
παμμήτειρα, ας, ἡ, omnium mater, omnium parens. Ex μήτηρ.
παμμήτης, ερος, ἡ, idem et ex iisd.
παμμήτωρ, ορος, ἡ, idem; mater. Γενέτης μεθέτει παμμήτορα κόσμε Ζωὴν, *Nonn. Par.* 5, 26. Ex iisd.
παμμήχανος, ε, ὁ καὶ ἡ, omnia machinans; (2) ad quodvis machinandum promptus. Ex μηχανή.
παμμιάφονος, ε, ὁ καὶ ἡ, scelestissimus, *Arist. Ran.* 466.
παμμιγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ex omni genere mixtus; (2) promiscuus. Ex πᾶν et μιγνύω.
πάμμικτος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
πάμμικρος, ε, ὁ καὶ ἡ, perpusillus.
πάμμοιρος, ε, ὁ καὶ ἡ, infelix, infortunatus.
πάμμουσος, ον, musicos modulos omnes continens, *Sibyl.*
παμμυσάρης, ὰ, ὸν, fœdissimus.
παμπαιδὶ, *adv.* cum omnibus liberis. Ex πᾶν et παῖς, *filius* vel *filia.*
παμπάλαιος, ε, ὁ καὶ ἡ, vetustissimus.
πάμπαν, *adv.* prorsus, omnino, plane.
πάμπανυ, *adv.* idem et ab eod. *Hesiod. Op.* 743.
παμπειθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, omnia persuadens, *Pind. Pyth.* 4. Ex πείθω.
παμπήγνη, *adv.* passim per fontes. Ex πηγή.
παμπήδην, *adv.* funditus, omnino, prorsus, ut nihil fiat reliqui, *Nic. Al.* 525. Ex πάομαι, *possideo.*
παμπησία, ας, ἡ, universa possessio, universorum bonorum possessio. Ex iisd.
παμπληθεὶ, *adv.* per totam multitudinem, tota multitudine, ita, ut fiat ab universa turba. A παμπληθὴς.
παμπληθὴς, vel πάμπληθες, tota multitudine. Ab eod.
παμπληθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, confertus; (2) permultus, valde multus, quam plurimus; plurali παμπληθεῖς, complures, *Gl. Vet.* dat. παμπληθέσι. Ex πᾶν et πλῆθος.
παμπληθία, ας, ἡ, tota turba. Ex iisd.
πάμπληκτος, ε, ὁ καὶ ἡ, graviter percussus.
παμπλήσιος, ε, ὁ καὶ ἡ, omnibus divitiis adfluens, ditissimus aut opulentissimus.
πάμπλουτος, ον, prædives, *Man.*
παμποίκιλος, ε, ὁ καὶ ἡ, varius, varie pictus; (2) versutus, versipellis.
πάμπολις, ὁ καὶ ἡ, omnibus urbibus communis; qui in omnibus urbibus est.
πάμπολυς, permultus, varius; πάμπολυ, permultum; pl. πάμπολλα, plurima.
παμπόνηρος, ε, ὁ καὶ ἡ, omnino improbus, improbissimus, perversissimus.
παμπονήρως, *adverb.* pessime, gravissime, *Suic.*
παμπόρφυρος, ε, ὁ καὶ ἡ, omnino purpureus, *Rob.* Ex πορφύρα.
παμπότης, *semper, Steph.*
παμπρασία, ας, ἡ, omnium rerum venditio, sectio. Ex πράσις.
πάμπρεπτος, ε, ὁ καὶ ἡ, splendidus, regius. Ex πρέπτω.
πάμπρεπτος, et πάμπρεπτον, *adv.* in primis, potissimum, *V. L.*
πάμπρωτος, ε, ὁ καὶ ἡ, omnium primus, *Pind. Pyth.* 4.
πάμπτυος, ε, ὁ καὶ ἡ, valde purulentus. Ex πύον.
ΠΑΜΥΛΙΑ, ίων, τὰ, Pamylia, sacra quædam Ægyptiaca.
παμφάγος, ε, ὁ καὶ ἡ, omnivorus, qui omnia devorat; (2) comedo, helluo.
παμφαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, splendidus, omnia illustrans. Ex φάω.
παμφαίνησι, 3. sing. præs. conj. act. *Ion.* pro παμφαίνῃ. A
παμφαίνω, totus luceo vel fulgeo; partic. παμφαίνων, collucens. Ἐν δὲ οἱ ἥλοι Χρύσειοι πάμφαινον, *Il.* 11, 30. Χαλκῷ παμφαίνοντ, *ib.* 14, 11. Ἀρκτοῦρος περλιτὰν ἰερὸν ῥόον Ὠκεανοῖο, Πρῶτον παμφαίνων ἐπιτέλλεται ἀκρονυφαιος, *Hesiod. Op.* 564.
παμφαλάω, attionitus et veñiti numine adflatus adspicio, vel circumspicio; παμφαλόωντες, part. pro παμφαλῶντες, παμφαλάοντες. Πάντοσε παμφαλόωντες δινήσαντο ποδεσσι, *Apoll. Etym.* derivatum vult a φάη, *oculi*, et ἄλλεσθαι, *salire.*
παμφανάω, totus luceo vel fulgeo; part. παμφανόων, παμφανόωντα, collucentem pro παμφανῶντα, παμφαανόντα. f. παμφανόωσα, collucens, splendidissima, pro παμφάνωσα, παμφανάσσα. Αἴγλη παμφανόωσα δι' αἰθέρος ἴξανόν ἵκει, *Il.* 2, 458. A παμφαίνω.
παμφανόωντα, nom. plur. part. præs. act. *Poët.* pro παμφανῶντα, *contr.* ex παμφανάοντα, a παμφανάω.
παμφάρμακος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui omnes venefícorum artes callet, *Rob. Pind. Pyth.* 4, 415. Ex φάρμακον.
παμφαῶς, *adv.* omnia luce sua illustrando; (2) perspicuide. A παμφαὴς.
παμφεγγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, totus lucens, illustris, fulgidus. Ex φέγγος.
πάμφθαρτος, ε, ὁ καὶ ἡ, omnino mortalis, caducus; (2) perniciosus.
πάμφθεγγος, ε, ὁ καὶ ἡ, omnisonus.
παμφίλιος, ε, ὁ καὶ ἡ, omnibus gratus. *Rob.*
πάμφλεκτος, ε, ὁ καὶ ἡ, omnia comburens, totus flammans. Ex φλέγω.
παμφόβερος, ε, ὁ καὶ ἡ, q. d. totus terribilis, *Ph.* παμφόβερον, torvum.
πάμφορβος, ε, ὁ καὶ ἡ, omnibus pabulum præbens. Ex φορβή.
παμφόρος, ε, ὁ καὶ ἡ, omnia ferens, varia ferens, omnium ferax. Ex φέρω. Hinc superl. παμφορώτατος. *Jos.*
παμφύγην, *adv.* effusa fuga. Ex φυγή.

παμφυΐα, ας, ἡ, societas omnium gentium ac nationum. A
πάμφυλος, ε, ὁ καὶ ἡ, omnes generis gentes habens, ex omni gentium genere mixtus. Ex φυλὴ vel φύλον.
πάμφυρτος, ε, ὁ καὶ ἡ, ex omnibus mixtus, varius, omnis generis; *in partem deteriorem.* Ex φύρομαι.
πάμφωνος, ε, ὁ καὶ ἡ, omnis generis voces reddens, *Pind. Olymp.* 7. Ex φωνή.
πάμψιεκτος, ον, omnium vituperans, *Man.* παμψίεκτωρ, ὁ, omnium vituperator, *Man.*
παμψηφὶ, *adv.* omnium calculis seu suffragiis. Ex ψῆφος.
πάμψυχος, ε, ὁ, omnibus animabus imperans, *Epith.* Amphiaraïapud inferos in *Sophoclis Electra*, 841. Πάμψυχος ἀνάσσει. Ex ψυχή.
πᾶν, παντὸς, τὸ, omne, totum, integrum; summa; hoc universum, universitas rerum.
ΠΑ'Ν, Πανὸς, ὁ, Pan, pastorum Deus, *Ph.* Πὰν ὁ δαίμων, incubus, Silvanus. Item, Πὰν, ὑὸς ὑλαῖος, *deus silvestris*, Silvanus, Faunus; Incubus, *id.*
πάναβρος, ε, ὁ καὶ ἡ, mollis, delicatus.
πανάγαθος, ε, ὁ καὶ ἡ, omnino bonus, optimus.
παναγήρεως, ε, ὁ καὶ ἡ, prorsus senii expers, immortalis.
παναγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, omnino sanctus vel purus, plane castus, sanctissimus, purissimus, *Hes.* Ex ἅγος.
παναγία, ας, ἡ, purificatio, *Rob.* ex *Plin.* Ex iisdem.
παναγιος, ία, ιον, sanctus vel purus.
παναγὶς, ίδος, ἡ, dies sacra. Ex ἅγος.
παναγισία, ας, ἡ, purgatio. Ex ἁγίζω.
πάναγνος, ε, ὁ καὶ ἡ, castissimus, purissimus.
παναγρειος, idem quod πανάγρειος, *Phocyl.*
πανάγριος, ε, ὁ καὶ ἡ, omnino ferus, præferox.
πάναγρον, ε, τὸ, rete, verriculum. Ex ἄγρα.
πάναγρος, ε, ἡ καὶ ἡ, omnia trahens et capiens; retis *Epith.* ut πάναγρον δίκτυον, *Il.* 5, 487. Ex iisd.
πανάγρυπνος, ε, ὁ καὶ ἡ, pervigil, insomnis. Ex ἀγρυπνος.
πανακεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non confectus; prorsus incoctus et crudus.
πανακθέσμιος, idem quod πανάθεσμος, *Man.*
πανάθεσμος, ε, ὁ καὶ ἡ, injustus, sceleratissimus.
Πανάθηναια, ων, τὰ, Panathenæa, festum Atheniensium, *Ph.* quinquatria. Hinc Πανάθηναϊκὸς, ὴ, ὸν, Panathenaicus.
πανάθλιος, ία, ιον, valde miser, miserrimus.
πανακγλήεις, ήεσσα, ῆεν, omnino lucidus, splendidissimus.
πάναιθος, ε, ὁ, idem. *Hes.* πανάιθησι κορύθεσσι, galeis collucentibus, dat. plur. pro πανάιθαις. Ex αἴθω.
πανάιολος, ε, ὁ καὶ ἡ, omnino varius, multum variegatus. *Alii interpretantur* mobilis, ab αἰάλλω moveo; *Il.* 4, 186.
πανακισχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, omnino fœdus, turpissimus. Ex αἶσχος.
πανακίσχιστος, idem.
πανακίτιος, ε, ὁ καὶ ἡ, causa totius rei auctor, omnium caussa et auctor, *Rob.* πανακιτώλιον, τὸ, universum Ætoliæ concilium, *Bud.*
πανακκαστὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, omnino sterilis. Ex ἄκκαστος.
πανάκεια, ας, ἡ, omnium morborum curatio. Panacea Dea, filia Æsculapii; (2) herba quædam. Οὐ λίτος Ἀπόλλωνος ἀποσάξεμεν ἴθιφι, Ἀλλ' αὐτὴν πανάκειαν, *Call.* in *Apoll.* 40. Ex ἀκέομαι.
πανάκειον, ε, τὸ, panacea, *herba.* Ex iisd.
πανάκη, ης, panacea, *herba*, et filia Æsculapii, *Vulg. Lex.* Ex iisd.
πανακήρατος, ε, ὁ καὶ ἡ, minime fato obnoxius, immortalis.
πανάκης, εος, ὁ καὶ ἡ, vel πανακὴς, έος, omnia sanans, omnibus morbis medens, *Gl. Vet.* πανακὴς, omnimorbus. Ex ἀκέομαι.
πανακὴς, seu πάναξ, panax, *herba*, &c. *Nic. Sch.*
πανακίτης, ε, ὁ, e panacea herba confectus; ut πανακίτης οἶνος, panacites vinum, ex panace herba confectum. A πανάκης.
πανακρὶς, ίδος, ἡ, apis *Epith.* q. omnia fastigia florum pervolitans. Ex ἄκρα.

παναάντιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ad origanum pertinens. A πάναντος, *origanum*.

πάναντος, ᾱ, ἡ, origanum, *Hes.*

παναλάσαω, ορος, ὁ, pernicies, pestis, dæmon infestus.

παναληθής, ές, ὁ καὶ ἡ, verissimus.

παναλήμων, ὁ καὶ ἡ, omnivagus, *Proc.*

παναλίγκιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, simillimus.

παναλκής, ές, ὁ καὶ ἡ, omnipotens, valde robustus, robustissimus. Ex ἀλκή.

παναλφεγής, ές, totus purpureus.

πανάλωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ. omnia consumens, perniciosissimus. Ex πᾶν et ἀναλίσκω.

παναμείδητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, prorsus torvus, severus.

παναμείλικτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, immitissimus.

παναμειλιχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem.

παναμειρεύω, fut. σω, *Dor.* pro πανημερεύω, per totum diem excipio. Τροίᾳ τὰς πρότας παναμειρεύσει, *Eur. Rh.* 360.

πανάμερος, ον, *Dor.* pro πανήμερος. *Soph.*

πανάμωμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, omni culpa et reprehensione vacans.

πανάνθρωπος, ᾱ. ὁ καὶ ἡ, ad omnes homines pertinens. Hinc ἡ ἐκ νεκρῶν πανάνθρωπος ἀνάστασις, universorum hominum ex mortuis resurrectio.

πάναξ, ακος, panacea herba, *Ph.* πάναξ, Chironeus.

πανάνυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, facilis confectu. Ex πᾶν et ἀνύω.

παναοίδιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, decantatus, celeberrimus.

πανάπαλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tenerrimus, mollissimus.

πανάπασος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui nil gustavit, jejunus plane.

παναπείριτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, immensus, *Rob.*

παναπείρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem; aut finem non habens.

παναπενθής, έος, ὁ καὶ ἡ, *proprie* luctu prorsus carens. *Exponitur vero* valde dolens; et tum α in ἀπενθὴς non esset privativum, sed intensivum.

παναπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, prorsus innocuus, omnino innoxius. Πρωτίστη δ' εἰνὰς παναπήμων ἀνθρώποισιν, *Hes. Op.* 809.

παναπηχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, integer, non mutilatus. Ὦ πόδας, ὡς πεφαλὰς παναπηχέας ἴξομες αἰεί, *Callim. H.* in *Cer.* 126.

παναπότμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, infelicissimus, infortunatissimus; *Il.* 24, 255.

παναπυρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, de quo prorsus nihil cognosci potest fama aut auditione, de quo prorsus nihil auditur; (2) qui prorsus nihil audivit aut cognovit.

παναργυρεος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, totus argenteus, ex solido argento.

παναρέστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, omni virtutum genere ornatissimus. Ex ἀρετή.

παναρίστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, præstantissimus, longe præstantissimus, optimus.

παναρκετος, έτη, ετον, semper, sive ad omnia sufficiens, *Suic.*

παναρχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem; (2) *Epith.* solis, omnia illustrantis. Ab ἀρκέω.

παναρμόνιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, omnibus harmoniæ numeris constans, admodum concinnus, per omnes partes apte compositus et ordinatus. Ex ἁρμονία.

πανάῤῥητος, ον, non omnino dicendus, *Ep.*

πάναρχος, ὁ καὶ ἡ, potentissimus, omnibus imperans; (2) regius. Πανάρχοις ἐνθακεῖν Φρόνοις, *Soph. Œd. Col.* 1293. Ao ἠρχὴ.

πανάρχαιος, ον, vetustissimus.

πανασθενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, imbecillis, prorsus viribus fractus.

πανασιτία, ἡ, summa annonæ inopia, fames ultima, *Poll.*

πανασκηθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, illæsus, salvus, incolumis, *Hes.*

πανατρεκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, omnino verus, verissimus.

πανατρεκῶς, et πανατρεκέως, *adv.* verissime, certissime.

παναύγεια, ἡ, lux summa, universa, *Ph.* A

πανανγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, omni ex parte splendidus. Ex αὐγή.

πανάϋπνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, omnino insomnis, *Rob.*

πανασφάλιξ, ικος, ὁ καὶ ἡ, qui caret æqualibus et sociis. Ἥβας δ' ἀφανικὸν πανασφάλικα παῖδα τίθησι, *Il.* 22, 490.

πανάφυκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, omnino inevitabilis.

παναχαϊὶς, ίδος, ἡ, ut παναχαΐς γῆ, universa seu tota Achaia, tota Græcia. Ex πᾶν et Ἀχαϊὶς, *Achaia.*

πανεχαιοὶ, ῶν, οἱ, omnes Achivi, universi Græci. Ex πᾶν et Ἀχαιός.

πανεώριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, omnino intempestivus; (2) immatura morte moriturus; *Il.* 24, 540. Ex πᾶν et ὥριος.

πανέωρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, prorsus neglectus et incustoditus, quem nulla dignamur cura.

πανζδελυρὸς, ρὰ, ρὸν, prorsus flagitiosus, sceleratissimus.

πανζλαεὴς, ές, prorsus calamitosus, *Man.*

πανδαίδαλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, valde artificiosus, *Rob.*

πανδαισίαι, ας, ἡ, convivium opiparum ac lautum, mensa sumptuosa, *Arist. Pace*, 565. Ex δαίς.

πανδακέτης, ᾱ, ὁ, valde mordax. Πυῤῥὸν πανδακέτην γλαυκόμματον, ὑδὲ θανόντα πόρτιον εἰς ἀΐδην πεσεῖσθαι δέχεται. *Anonymus poëta* apud *Plut.* in *M. Cat.* c. 1. Ex δάκνω.

πανδάκρυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, omnino lachrimabilis; (2) ad omnia lachrimans. Ex δακρύω.

πανδάλυτος, ον, combustus, quasi a δαλέω· alii *Dor.* pro πανδήλητος.

πανδαμιάτειρα, ἡ, omnium domitrix. A πανδαμιάτωρ, ορος, ὁ, omnia domans, seu subigens. Ex δαμάω.

πάνδειλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, timidissimus; (2) miserrimus.

πάνδειμα, τὸ, terriculamentum.

πάνδεινος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, gravissimus.

πανδεκτης, ᾱ, ὁ, omnia continens, omnia recipiens. Hinc (2) πανδέκται, ῶν, libri omne jus continentes; (3) homines varia eruditione referti. Ex δέχομαι.

πανδέκτωρ, ορος, ὁ, idem.

πανδελέτιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, improbus, veteratorius, more Pandeleti, sycophantæ.

πανδέξιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, omnibus modis seu in omnibus dexter, dexterrimus.

πανδεχέτης, ὁ, idem quod πανδέκτης, ὁ, idem.

πανδεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, omnia videns seu intuens. Ex δέκομαι.

πανδεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, omnia accipiens vel recipiens. Ex δέχομαι.

πάνδηλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, omnibus manifestus, manifestissimus.

πανδημεὶ, *adv.* toto populo, universi, caterватim. A πάνδημος.

πανδῆμαρ, *adv.* toto die; apud *Apollon.* in *Argon.* lib. 2, 532. pro πανῆμαρ et πανθήμαρ.

πανδημία, ας, ἡ, universus populus, conventus universi populi.

πάνδημος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, publicus, qui per totum populum vagatur, universus. A πάνδημος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ad universum populum pertinens, publicus; (2) universus; (3) vulgaris, plebeius.

Πάνδια, ων, τὰ, Jovialia, festum Athenis ium in honorem Jovis. Ex πᾶν et Διὸς, *Jovis.*

πάνδικος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, justus, justissimus. Ex δίκη.

πανδίκως, *adv.* omnino juste; (2) rite.

πανδοκεῖον, ᾱ, τὸ, taberna diversoria, publicum diversorium. Ex δέχομαι.

πανδοκεὺς, έως, ὁ, vide πανδοχεύς.

πανδόκευσις, εως, ἡ, promiscua hospitum exceptio.

πανδοκεύτρια, ας, ἡ, mulier tabernaria, caupona, quæ promiscue quoslibet hospitio excipit, *Arist. Vesp.* 35. A

πανδοκεύω, promiscue hospitio excipio, quæstum in hospitio publico facio quoslibet excipiendo. Πανδοκεύω ἐς τὸν ἀνδρεῶνα τὰς πρώτας, *Plut.* A πανδοκεύς.

πανδοκέων, ῶ, Ι. ήσω, idem.

πανδοκία, ας, ἡ, promiscua omnium exceptio. Ex iisd. Unde

πανδόκος, vel πάνδοκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui quemlibet hospitio excipit, hospes meritorius; (2) omnes capiens; *Pind. Olym.* 3.

πάνδοξ, οκος, ὁ, idem, *Hes.* Ex iisd.

πανδοξία, ας, ἡ, summa gloria; *R. Pind. Nem.* 1. Ex δόξα.

πανδοστίαι, αἱ, meretrices publicæ, *Anac.*

πάνδουλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, omnium servus.

ΠΑΝΔΟΥΡΑ, seu πανδηρὶς, ἡ, pandura, instrumentum quoddam musicum, triplici instructum chorda; (2) culter culinarius.

πανδηρίζω, panduram pulso, pandura cano. A πανδῆρα. Hinc

πανδηριστὴς, οῦ, ὁ, pandurista, qui pandura iudit.

πάνδηρον, ᾱ, τὸ, idem quod πανδῆρα.

(429)

πάνδημος, ᾱ, ὁ, qui panduram tractat.

πανδοχεῖον, ᾱ, τὸ, diversorium, stabulum, cauponium, *Gl. V.*

πανδοχεὺς, έως, ὁ, qui quemlibet hospitio, excipit, hospes meritorius, caupo, stabularius; diversoriarius, *Gl. V.* Ex δέχομαι. Hinc

πανδοχεύω, f. εύσω, cauponem ago.

πανδοχὶς, ίδος, ἡ, luna a *Platone* dicitur, quod totius generationis susceptrix sit, *Vulg. Lex.* Ex iisd.

πανδοχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui quemlibet hospitio excipit. Ex iisd.

πανδύναμος, ον, omnipotens, præpotens. A δύναμις.

πανδυσὶη, ης, ἡ, plenissimus occasus, cum sidus prorsus occidit; (2) penitus occidens; (3) occasus. Ex δύσις.

Πανδώρα, ας, ἡ, Pandora, virginis nomen; (2) terra, quatenus omnis generis fructus profert. Ex πᾶν et δῶρον.

πάνδωρος, ὁ καὶ ἡ, omnia largiens. Ex iisd.

πανεθνεὶ, *adv.* tota gente. Ex ἔθνος.

πάνεια, ων, τὰ, Panici terrores. A Πάν.

πανεῖα, τὰ, affertur pro lupercalia, *H. Steph.* Vide πανίον. A Πάν.

πανείδαστος, ον, qui omnino comeditur, *Cal.* Ab ἔδαρ.

πανείδεος, ὁ καὶ ἡ, omniformis. Ex εἶδος.

πανείκελος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, omni ex parte similis.

πανελεύθερος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, prorsus liber, liberrimus.

πανέλλαναες, acc. plur. *Dor.* pro πανέλληνας.

πανέλληνες, ων, οἱ, omnes Græci; dat. plur. *Poët.* πανελλήνεσσι. Ex πᾶν et Ἕλλην. Hinc

πανελλήνιον, ᾱ, τὸ, totius Græciæ conventus.

Πάνεμος, ᾱ, ὁ, Panemus, mensis apud Corinthios, Julio nostro fere respondens.

πανέξαλλον, omnino alienum, *Hes.* Ex πᾶν, vel πάνυ et ἔξαλλος.

πανέξοχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui omnino excellit, præstantissimus.

πανεπάρκιος, ον, sufficiens ad omnia.

πανετήρειμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, densissimus.

πανετίκλοπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, omnino occultus, fallacissimus.

πανεπίσκοπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, omnium rerum inspector, omnia oculis suis lustrans.

πανεπίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, omnino seu admodum prudens, *Rob.*

πανεπότης, ᾱ, ὁ, omnia videns.

πανεργέτης, ᾱ, ὁ, totius rei, omnium malorum auctor. Ab ἔργον.

πανέρημος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, omnino desertus.

πανέστιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cum tota domo seu familia. Ex ἑστία.

πανέσχατος, ον, omnium ultimus.

πάνετες, adv. per totum annum durans, agens. Αἴνια, πάνετες χιόνος ὀξείας τιθήνα, *Pind. Pyth.* 1, 38. Ex ἔτος.

πανετήτυμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, omni ex parte verus.

πανετώσιος, ον, improbissimus.

πανευδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, felicissimus.

πανεύοδος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, accessu facillimus.

πανεύκηλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, omni ex parte quietus.

πανεύφημος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, eximia et præstanti laude prædicandus, omni laude dignus.

πανεύφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, pernox. Ex πᾶν et εὐφρόνη, nox.

πάνευθος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, omni ex parte coctus seu liquefactus.

πανέφθω, gen. sing. *Dor.* pro πανέφθου.

πανεχθὴς, ές, omnino odiosus, *Orph.*

πανεχθίστος, ον, maxime invisus.

πανηγεμὼν, όνος, ὁ, omnium princeps, *Suic.*

πανηγυριαρχέω, ῶ, fut. ήσω, me choragum præbeo. A

πανηγυριάρχης, ᾱ, ὁ, dux ac princeps panegyricæ celebritatis. Ex πανήγυρις et ἀρχή.

πανηγυρίζω, fut. ίσω, festam panegyrin agito; festum ludosve panegyricos celebro, ferior; (2) publica celebritate ferior; (3) panegyrica oratione laudo, in celebri cœtu prædico, *Gl. Vet.* πανηγυρίζω, nundino. Ὁ δῆμος κατὰ τὴς ἑορτὴς ἐπανηγύριζε, *Herodian.* A πανήγυρις.

πανηγυρικὸς, ὴ, όν, panegyricus, panegyri proprius vel conveniens; (2) celebris, festus, theatralis, pompaticus, splendidus, *Gl. V.* nundinarius. Ab eod.

πανηγυρικῶς, *adv.* panegyrice, splendide.

πανήγυρις, εως, ἡ, publicus cœtus seu con-

ventus, publica celebritas; (2) pompa, spectaculum, aut convivium publicum; *Ph.* nundinæ, mercatus, commercium. Ex πᾶν et ἀγυρις, *cœtus.*

πανηγυρισμός, ῦ, ὁ, festi panegyrici celebratio; (2) panegyrica pompa vel ostentatio; (3) publicus mercatus. A πανηγυρίζω. Unde

πανηγυρίστης, ου, ὁ, panegyricum festum ludosve celebrans; *Gl. V.* nundinator.

πανήλιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, totus serenus et illustris, quem sol totum illustrat.

πανημαδόν, *adv.* quotidie, tota die. Ex πᾶν et ἡμαρ.

πανήμαρ, *adv.* idem et ex iisd.

πανημερεύω, fut. εύσω, per totum diem excipio.

πανήμερος, ία, ον, perdius, per totum diem. Οἱ δὲ πανημέριοι μολαπῆ Θεὸν ἱλάσκοντες, *Il.* 1, 472. Ex ἡμέρα.

πανημερών, vel **πανήμερον**, *adv.* tota die.

πανήμερος, ου, ὁ, perdius, per totum diem; (2) qui aliquid per totum diem facit. Ex ἡμέρα.

πανήτορος, pro πανάπορος, pauperrimus.

πανήγης, εος, ὁ καὶ ἡ, omnibus placens, omnibus accommodus, *Hes.* Ex ἀρέσκω, *placeo*, vel ἄρω, *apto.*

πανθάγιος, α, ον, omnino sanctus, *Dolsc.*

πανθαρσής, ές, peraudax, *Man.*

Πάνθειον, vel **Πάνθειον**, ου, τὸ, Pantheum, *Gl. Vet.* πάνθειον, omnium deorum. Ex πᾶν et θεός.

πανθελγής, ές, ὁ καὶ ἡ, omnes demulcens, omnes oblectans. Ex θέλγω.

πανθέλκτειρα, ἡ, quæ omnia permulcet. Ex iisdem.

πάνθηψις, cacabus, *Gl. Vet.* Ex ἕψω.

πάνθηρ, ηρος, ὁ, panthera, *Xen.* in *Cyneg.* Ex πᾶν et θήρ, *fera.*

πανθήρα, ας, ἡ, universa captura. Ex iisd.

πάνθηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, omnes feras capiens, omnium ferarum capax. Ex iisd.

πανθοινεῖ, *adv.* in tota cœna, per universum epulum; (2) solenni epulo.

πανθοινέω, ῶ, f. ήσω, solenne epulum agito; (2) epulor. A πάνθοινος.

πανθοινία, ας, ἡ, cœna, ad quam omnes conveniunt, epulum solenne. Ab eod.

πάνθοινος, ου, ὁ καὶ ἡ, *Epith.* cœnæ lautissimæ. Ex θοίνη.

πάνθροος, ου, ὁ καὶ ἡ, omnia susurrans, omnia divulgans, *Hes.* Ex θρόος.

πανθρύλλιον, omnia vulgans, *Hes.* Ex θρύλλος.

πανθρύλλον, idem, *Hes.* Ex iisd.

πανθυμαδόν, *adv.* toto animo, toto pectore. Ex θυμός.

πάνθυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, sacratissimus, omni veneratione prosequendus. Ex θύω.

πανίερος, ου, ὁ καὶ ἡ, sacrosanctus, sacer.

πανίερως, *adv.* sanctissime.

πανικός, ή, όν, Panicus, ut Panicus terror, repentinus et vehemens. A Πάν, *Pan.*

πανίλαος, ου, ὁ καὶ ἡ, admodum propitius et clemens.

πανίλαρος, ὁ καὶ ἡ, omnino lætus et hilaris.

πανίμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, omnino desiderabilis, gratissimus.

πανίον, ου, τὸ, Lupercal, *Gl. V.* vide πανεῖα.

πάνιος, α, ον, Panicus, *Æsch.*

πανίσδεται, 3. sing. præs. ind. pass. *Dor.* pro πηνίζεται, a πηνίζω.

πανίσκος, ου, ὁ, parvulus Pan. *Dim.* a Πάν.

πανίχνιον, ου, τὸ, expressum vestigium.

πανιώνιον, ου, τὸ, commune Ionum. Locus, ubi conveniebant. Panionium, fanum in Ionia. Hinc Πανιώνιος, ον, τὰ, Panionia, solennis universorum Ionum festivitas. Ex πᾶν et Ἰωνία.

πανλώβητος, ου, ὁ καὶ ἡ, valde contumeliosus, *Rob.* ex *Lucian.* Ex πᾶν et λώβη.

παννέφελος, ον, valde nubilus. A νεφέλη.

πάννυχα, *adv.* per totam noctem. A πάννυχος. Unde

παννυχίζω, f. ίσω, pernocto, totam noctem transigo; (2) pervigilium celebro, *Ph.* pervigilo, pernocto. Al. *Gl. V.* etiam lucubro. Οὐδ' ἡδὺς ἐν οἷς στρώμασι τὴν νύκτα παννυχίζειν, *Arist. Nub.* 1065. Οὔ παννυχίζουσι θεαὶ. *id. Ran.* 445.

παννυχιαῖος, η, ον, pernox, et inde ater, *Suic.*

παννύχιον, *adv.* per totam noctem.

παννύχιος, ία, ιον, pernox, *Gl. V.* totam noctem durans; (2) per totam noctem aliquid faciens. Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουλήφορον ἄνδρα, *Il.* 2, 24. Παννύχιος δ' ἀρ' ἔλεκτο σὺν αἰδοίῃ παρακοιτι, *Hesiod. Scut. Herc.* 46.

παννυχίς, ίδος, ἡ, festum quod per totam noctem celebratur, pernoctatio, pervigilium, *Ph.* hoc excubitum, pervigilium, pervigilatio; παννυχίδες, excubiæ, pernoctatio, *Gl. V.* Ex πᾶν et νύξ.

παννυχισμός, ῦ, ὁ, pervigilium, pernoctatio, emansio, *Ph.* A παννυχίζω. Unde

παννυχιστής, οῦ, ὁ, excubitor, *Gl. Vet.*

πάννυχον, *adv.* per totam noctem. A

πάννυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod παννύχιος.

πάνξενος, ον, ad omnes hospites, peregrinos pertinens, omnibus paratus, promptus, patens, *Ern.*

πανόδυρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, omnino flebilis, plane lamentabilis, miserabilis; (2) omnino flebili voce cantans.

πανοΐζος, υ, ὁ καὶ ἡ, valde ærumnosus vel calamitosus. Ex ὀϊζύς.

πανοϊζύς, ὺ, idem et ab eod.

πανοικησία, ας, ἡ, tota domus, tota familia; πανοικησίᾳ, *potius* πανοικεσίᾳ, cum tota domo et familia. Ex οἰκέω.

πανοικεί, *adv.* cum tota domo, cum tota familia. Ex οἶκος.

πανοικία, ας, ἡ, tota domus, tota familia; πανοικίᾳ, et *Ion.* πανοικίῃ, cum tota domo seu familia.

πανοικιος, ον, idem quod

πάνοικος, ου, ὁ καὶ ἡ, cum tota domo seu familia.

πανοικτίρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, valde misericors.

πανόλβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, beatissimus.

πάνολβος, idem quod πανόλβιος, *Æsch.*

πανολεθρία, ας, ἡ, internecio, exitium. A

πανολέθριος, ᾱ, ὁ, ἡ, internecinus, *Gl. V.* A

πανόλεθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, plane perditus.

πανομιλεί, *adv.* turmatim, catervatim, facto agmine. Ab ὅμιλος.

πανόμοιος, et *Poët.* πανομοίιος, ου, ὁ καὶ ἡ, omni ex parte similis, persimilis.

πανομοίως, *adv.* simillime.

πανομφαίος, ου, ὁ, omnium oraculorum auctor, Jovis *Epith.* Ἔνθα πανομφαίῳ Ζηνὶ ῥίζεσκον Ἀχαιοὶ, *Il.* 8, 250. Ex ὀμφή, *vox divina, oraculum.*

πανοπλία, ας, ἡ, armatura totum corpus tegens, universa armatura, *Gl. V.* armatura. A

πάνοπλος, ου, ὁ καὶ ἡ, omne ex parte armatus. Ex πᾶν et ὅπλον, vel ὅπλα.

πανόπτης, ου, ὁ, qui omnia cernit, qui oculis omnia lustrare potest, *Æsch.* de *Argo*, *Suppl.* 310. Ex πᾶν et ὀπτομαι.

πάνοπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ab omnibus videtur. Ex iisd. Unde

πανοπτεία, ας, ἡ, omnia videns, *Suid.*

πανόρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, omnibus conspicuus.

πανορμεί, vel **πανορμί**, *adv.* omni impetu, totis viribus. Ex πᾶν, vel πάνυ et ὁρμή.

πάνορμος, ου, ὁ καὶ ἡ, habens stationem omnibus navibus et semper aptam.

πανός, οῦ, ὁ, panis. Vox Messapiorum, a πάω, *pasco.*

πανός, οῦ, ὁ, lucerna pro φανός. A φάω.

πανοστεία, ας, ἡ, omnium leguminum mixtura. Ex πᾶν et ὄστριον.

πανόγευμα, ατος, τὸ, vafrum factum. A πανουργεύομαι, fut. εύσομαι, callide scelus aliquod admitto, callide ago. A πανοῦργος.

πανουργέω, ῶ, f. ήσω, idem. Ἀλλ' ἔγιν ἐπίδηλόν τι πεπανουργηκότι, *Arist. Plut.* 368. Ἐπεὶ τῦ τροχῦ γὰρ δεῖ σ' ἐπεὶ σφιδλαμένου εἰστεῖν ἃ πεπανουργήκασ, *ib.* 876. Ab eod. Hinc

πανούργημα, ατος, τὸ, vafrum factum.

πανουργής, έος, ὁ καὶ ἡ, idem quod πανοῦργος.

πανουργία, ας, ἡ, calliditas, vafrities, astutia, præstigiæ, *Gl. V.*

πανουργικῶς, *adv.* idem quod πανούργως.

πανοῦργος, ου, ὁ καὶ ἡ, callidus, vafer, versipellis, solers; veterator, sagax, *Gl. V.* Ex πᾶν et ἔργον.

πανούργως, *adv.* callide, vafre, astute, dolose; fraudulenter, nequiter, *Gl. V. superl.* πανουργοτάτως.

πανούριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, omnino secundus, *Hes.*

πανόϊος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui omnium oculis cernitur; (2) splendidus, fulgidus. Πανόϊον ἔγχος, *Il.* 21, 397. Ex ὄψις.

πάνῥοτος, ον, quaqua fluens, omnia circum vel perfluens.

πανσαγία, ας, ἡ, apparatus armorum, cum quis omnibus armis instruitur. Ex σάγος, pro σάκος, *scutum.*

πανσέληνος, ου, ἡ, sc. σελήνη, luna plena, et **πανσέληνον**, plenilunium, *Gl. Vet.* Ex σελήνη.

πάνσεμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, valde celebris, vel solennis, magnificus, gravis, &c.

πάνσεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, omnino venerabilis, augustissimus.

πανσθενής, έος, ὁ καὶ ἡ, robustissimus, omnes superans. Ex σθένος.

πανσθενεργόφωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, omnipotens lucifer. Ex πανσθένεργος et φῶς.

πανσθενῶς, *adv.* robuste, potentissime.

πάνστοστος, ου, ὁ καὶ ἡ, omnia speculans, omnia cernens.

πάνσμικρος, ου, ὁ καὶ ἡ, valde parvus.

πάνσοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, omnifaria sapientia et scientia præditus, sapientissimus.

πανσόφως, *adv.* sapientissime.

πανσπερμήδον, *adv.* omni genere seminum.

πανσπερμία, ας, ἡ, omnifaria seminum mixtio, seu semina omnis generis permixta. Ex σπέρμα.

πανσχατιᾷ, *adv.* universo exercitu, omnibus copiis. Ex σχατός.

πανσχατιῇ, et *Ion.* πανσχατιῇ, idem.

πανσυδεί, et **πανσυδί**, *adv.* omni impetu; (2) festinantissime; (3) toto exercitu. Ex σύδην.

πανσυδίῃ, *dat. adv.* idem et ex iisd. vel quasi a **πανσυδία**, *omnis impetus*, *Il.* 2, 29. Alii autem πασσυδίῃ

πάνσυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, omnia trahens. Ex σύρω.

πάνσχημος, ου, ὁ καὶ ἡ, omniformis. Ex σχῆμα.

πανσώμως, *adv.* q. d. toto corpore. Ex σῶμα.

πάντα, *adv.* utique, omnino, pro κατὰ πάντα, vel pro πάντως.

παντᾶ, *adv.* penitus, undique, ubique. A πᾶς.

παντάγαθος, omnino bonus, *Diosc.*

παντάθνης, έος, ὁ καὶ ἡ, cujusque gentis. Ex πάντα, a πᾶς et ἔθνος.

πάνταλθος, ου, ὁ καὶ ἡ, omnium certaminum peritus.

παντασιχής, ές, omnino probrosus, *Nax.*

παντακῆ, *adv.* pro παντεχῆ, *Rob.*

παντάλας, αινα, αν, miserrimus, ut παντάλοινα νύμφα.

παντάμορφος, ον, omnes formas habens. A μορφή.

παντάναξ, ακτος, ὁ, omnium rex.

παντάπασι, vel **παντάπασιν**, *seq. vocali*, omnibus; et *adv.* omnino, prorsus, plane. A πᾶς.

παντᾳεῦής, ές, valde meticulosus, *Man.*

παντᾳεχῆς, έος, ὁ καὶ ἡ, omnibus sufficiens; (2) omnes juvans. Ex πᾶς et ἀρκέω.

παντάρχαις, *Dor.* pro παντάρχῃς, ᾱ, ὁ, omnibus imperans, omnium dominus; dat. τῷ παντάρχᾳ.

παντᾳχία, ᾱς, imperium in omnes. A

πάνταρχος, ου, ὁ καὶ ἡ, omnibus imperans, omnium dominus, *Suic.* Ex ἀρχή.

παντάσιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, omnino carens umbra, nulla ex parte umbrosus, *Hes.*

παντᾳῆ, *adv.* ubique; (2) quoquo modo. A πᾶς.

πανταχόθεν, *adv.* undique, ex omnibus partibus. Ab eod.

πανταχοῖ, *adv* idem quod

πανταχόσε, *adv.* quoquo versus. Ab eod.

πανταχῆ, *adv.* ubique; (2) quovis; quemcunque in locum. Ab eod.

παντέλεια, ας, ἡ, perfectio seu perfectionis summa. A παντελής.

παντέλειος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, integer et perfectus.

παντελείως, *adv.* perfecte.

παντελέως, *adv.* omnino, plane perfecte. A

παντελής, έος, ὁ, ᾗ, ὀν, perfectus, integer; (2) plenus, universus. Παντελὴς ἀπορίη, *Aret.* Ἐπείνυ γ' ὅσα παντελὴς δάμαςε, *Soph. Œd. T.* 930. Τάχα παντελὴς χρὸνος ἀμείψεται τρόπωα δωμάτων, tempus omnia perficiens, &c. *Æsch. Choëph.* 963. Ex τελέω.

παντελῶς, *adv.* penitus, omnino, prorsus.

παντεπίσκοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, omnia inspiciens et lustrans.

παντεπόπτης, ου, ὁ, omnia videns, *Suic.* Ex πᾶν et ὀπτομαι.

παντεργάτης, ου, ὁ, rerum omnium opifex.

παντερατής, έος, ὁ καὶ ἡ, omnes oblectans. Ex τέρπω.

πάντεσσι, dat. plur. *Ionice* et *Poëtice* pro πᾶσι.

παντευχία, ας, ἡ, armatura tota, arma. Ex τεύχεα.

παντέχορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, omnia videns, omnia inspiciens.

πάντεχνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, plane artificiosus, omnimodas artes sciens. Ex πᾶν et τέχνη.

πάντη, *adv.* ubique, undique, quoquo versum; (2) omnino, prorsus, penitus, *Gl. V.* ubique, usquequaque. A πᾶς.

παντήκοος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, omnia audiens. Ex ἀκούω.

παντῆμαρ, *adv.* per totam diem.

παντηπόνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, omnia pariens, *Rob.* Ex τίκτω.

πάντῑμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, honoratissimus. Ex τιμή.

παντλάμων, *Dor.* pro παντλήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, omnino miser, infelicissimus.

παντογένεθλος, ον, omnia gignens. A γενέθλη.

παντογήρως, ω, ὁ καὶ ἡ, valde senex; unde etiam exponitur æternus; (2) omnia ad senium perducens; et exinde debilitans. Τὰν (*δύναμιν*) ὕθ' ὕπνος αἰξεῖ ποθ' ὁ παντογήρως, *Soph. Ant.* 606. Ex πάντος, a πᾶς et γῆρας.

παντογόνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, omnes generans aut procreans. Ex πᾶν et γίνομαι.

παντοδαής, έος, ὁ καὶ ἡ, omniscius, qui omnia didicit. Ex δαίω, *disco.*

παντοδαπής, έος, ὁ καὶ ἡ, *Gl. Vet.* varius; idem quod

παντοδαπός, ή, όν, qui est ex omni solo et regione, omnifarius, omnigenus, omnis generis, varius, multiplex. A δαπέδον.

παντοδαπῶς, *adv.* omnifariam, omnibus modis, vel omni modo, omnimode.

παντοδίαιτος, ον, omnia comedens, absumens. A δίαιτα.

παντοδότειρα, ἡ, omnium bonorum largitrix.

παντοδύνᾰμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, omnipotens, *Gl. V.* omnivalens. A δύναμαι.

παντοδυνάστης, ᾱ, ὁ, omnipotens, *Ph.*

παντοθάλής, ές, omni parte virens, florens, seu omnia virere et florere faciens. A θάλλω.

πάντοθεν, *adv.* undique, undiquaque. A πᾶς.

πάντοθι, *adv.* ubique, undecunque.

παντοίην, acc. sing. *Ion.* pro παντοίαν, a

παντοῖος, οία, οῖον, omnigenus, omnimodus; varius, multiplex, *Gl. Vet.* omnifarius, omnigenus. A πᾶς.

παντοιότροπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui est omnis modi.

παντοιοτρόπως, *adv.* omni modo, *Suic.* A præc.

παντοίως, *adv.* omnibus modis. Παντοίως τὴν μνήμην ἀνενεώσατο, *Herodian.*

παντοκρᾰτείρα, ἡ, omnium domina, *Epith.* naturæ.

παντοκρατορία, ας, ἡ, omnipotentia.

παντοκρατορικός, ή, όν, ad omnipotentem Deum, seu ad divinam potentiam pertinens; (2) ab omnipotente Deo profectus. A

παντοκράτωρ, ορος, ὁ, omnipotens. Ex πᾶν et κρατέω.

παντοκτίστης, ᾱ, ὁ, omnium conditor, *Suic.*

παντολάθης, ὁ καὶ ἡ, qui omnia accipit, qui ex omnibus accipit. A λαμβάνω.

παντολέτωρ, ορος, ὁ, exitium omnibus adferens, omnia perdens et labefactans. Ex πᾶν et ὄλλυμι. Hinc

παντολέτειρα, ἡ, quæ omnia perdit.

παντολέτης, ὁ, idem quod παντολέτωρ, *Nax.*

παντολιγοχρόνιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, exiguo tempore circumscriptus, exiguum tempus durans. Ex πᾶν, ὀλίγος et χρόνος.

παντολμία, ας, ἡ, audacia nihil non audens, *Rob.* A

πάντολμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, omnia audens, audacissimus. A τόλμα.

παντολυτηρίδιον, τὸ, vasa medicorum suppellectilis, &c. *Steph.*

παντομεταβολος, ᾱ, ὁ, dardanarius, *Ph.* Ex μεταβάλλω, *vnuto.*

παντομιγής, έος, ὁ καὶ ἡ, ex omnibus mistus, miscellaneus. Ex πᾶν et μίγνυμι.

παντόμιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, omnium personarum imitator efficitorque, omnis generis gestus exprimens, *Ph.* histrio.

παντομῑσής, έος, ὁ καὶ ἡ, quem omnes odio habent, omnino invisus. A μισέω.

παντόμορφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, omniformis, multifarius, *Rob.* Ex πᾶν et μορφή.

παντόμωρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, stultissimus.

παντονῑκῆς, ᾱ, ὁ, omnium certaminum victor. A νίκη.

παντοπλάνης, έος, ὁ καὶ ἡ, omnivagus, *Gl. V.* A πλάνη.

παντοπόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ad omnia callidus.

παντόπτης, *Dor.* pro παντόπτης, ᾱ, ὁ, omnia cernens; παντόπτᾳ, dat. Ex πᾶν et ὄπτομαι.

παντοπωλεῖον, ῳ, τὸ, locus, ubi omnis generis et fere viles res veneunt; *Gl. V.* seplasium, popina. A

παντοπώλης, ᾱ, ὁ, qui omnes res venales habet, præsertim minutas; idem qui ῥοπτοπώλης, *Ph.* seplasiarius, dardanarius. Ex πᾶν et πωλέω. Hinc

παντοπωλία, ας, ἡ, omnis generis rerum minutarumque venditio.

παντοπώλιος, ἡ, fœm. pr. παντοπώλης,

παντορεί̈σης, ᾱ, ὁ, omnia vastans et corrumpens, *Suic.* Ex πᾶν et ῥαΐω, *vasto.*

παντορείκτης, ᾱ, ὁ, omnium appetens, *Rob.* Ex πᾶν et ὀρέγομαι.

πάντοσε, *adv.* quoquoversum, in omnem partem; (2) undique. A πᾶς.

παντόσῑμος, ον, gravissimus, honestissimus.

παντοσίκτος, ον, valde maculosus, veluti punctis distinctus.

παντόσυνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, varius, omnigenus. A πᾶν.

πάντοτε, *adv.* omni tempore, semper; (2) sæpe, frequenter, omni tempore opportuno. Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου πάντοτε περὶ ὑμῶν, sæpissime pro vobis Deo meo gratias ago, 1 *Cor.* 1, 4. Ab eod.

παντοτελής, έος, ὁ καὶ ἡ, integer, perfectus. Ex πᾶν et τέλος, *perfectio.*

παντοτέχνης, ου, artificiosissimus. A τέχνη.

παντοτινάκτος, ᾱ, ὁ, omnia quatiens, movens. A τινάσσω.

παντοτόκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, omniparens, *Gl. V.* Ex πᾶν et τίκτω.

παντοτόκλιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod πάντολμος.

παντοτρόφος, vel παντότροφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, omnium nutritor et altor, *Gl. V.* omniparens. Ex πᾶν et τρέφω.

παντυργίνος, ή, όν, omnia efficiens, *Suic.* A

παντυργός, ῦ, ὁ καὶ ἡ, qui omnia efficit, omnium conditor; *in malam partem* idem quod πανοῦργος, *Suic.* Ex πᾶν et ἔργον.

παντοφαγία, ας, ἡ, esus omnium rerum, sine discrimine, etiam contra legem, *item* gulositas. Ex πᾶν et φαγεῖν.

παντοφυής, έος, ὁ καὶ ἡ, omnia producens; (2) copiosus; (3) ingeniosus. A φύω.

παντόχρυσος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, undique coactus seu collectus, omnino confusus. A χρόμαι.

παντόχροος, ον, omnis coloris, *Orph.*

παντρόφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, omnium nutritor et altor. A τρέφω.

παντῶλης, ες, omnino perdens, *Diosc.*

πάντως, *adverb.* omnino, omnibus modis, prorsus; ad summum, *Ph.* utique, nempe. Al. *Gl. V.* undiquaque. A πᾶς.

πάνυ, *adv.* omnino, prorsus, valde, admodum, magnopere; πάνυγε, prorsus, *Gl. V.* ὁ πάνυ, celebris ille, illustris ille. Ab eodem.

πάνυργον, τὸ, emplastri quoddam genus, *Steph.*

πανύφρων, ειος, ὁ καὶ ἡ, bene cornutus. A κραιρα.

πανυπέριοχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, excellentissimus.

πανυπέρτατος, άτη, ατον, supremus.

πανύπλεκτος, ον, valde implicatus, *Opp.*

πανύστατον, *adv.* postremum. A

πανύστατος, άτη, ατον, postremus, ultimus.

πάνυσχετος, ον, ferax, fœno vel gramine abundans, *Sopb.*

παυώδυνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, omnino dolorem adferens, prorsus acerbus. Ab ὀδύνη.

παναλεθρίαι, ας, ἡ, internecio, exitium, quo res aliqua prorsus perit. A

πανάλεθρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, plane perditus; (2) prorsus exitialis et perniciosus. Καὶ σφᾶς κακὸς κάκιστα καὶ πανάλεθρος Ξυναεκτάσειεν, *Soph. Aj.* 839. Ab ὄλεθρος.

πανωλέθριος, *adv.* internecione.

πανώλεια, vel πανωλία, ας, ἡ, pernicies. A

πανώλης, ες, ὁ καὶ ἡ, qui prorsus periit; (2) omnino perniciosus. Ab ὄλλυμι.

πανωτήεις, omnibus conspicuus; fœm. πανωτήεσσα, perspicua, in *Epigram.* Ex ὄψ.

πάνωρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, omni tempore proveniens. Ab ὥρα.

πᾶξ, *Hes.* est calceamenti genus indutu facile; *Plauto,* baxea.

πᾶξαι, aor. 1. inf. act. *Dor.* pro πῆξαι, a πήγνυμι.

πάξαιτο, 3. sing. aor. 1. opt. act. *Dor.* pro πήξαιτο.

πάομαι, possideo, adquiro; perf. πέπαμαι πέπασαι, acquisivit, possidet; inf. πεπᾶσθαι, parasse, possidere. "Ος ὑφαντοδίνητον ἵστος, ὃ πέπασαι, *Arist. Av.* 949. "Οστις δὲ πλοῦτον, ἢ σθένος, μᾶλλον φίλων ἀγαθῶν πεπᾶσθαι θέλεται, κακῶς φρονεῖ, *Eur. Her. Fur.* 1434. Ἀδίκως χρήματα πασσάμενος, *Theog.* 146. A

πάομαι, aor. 1. πάσασθαι, gustare, vesci; ἐπάσαντο, 3. plur. a. 1. ind. gustarunt; part. πασσάμενος, pastus pro πασάμενος, nisi potius est ex πάσσομαι, *Ern.* Σπλάγχν' ἐπάσαντο, *Il.* 1, 464. Δείπνῳ πασσάμενος μυθήσεαι ὅττιό σε χρή, *Od.* 1, 124.

πάος, ᾱ, ὁ, adfinis, *Gl. V. Dor.* pro πηός.

ΠΑΠΑΙ, papæ, atat!

παπαιάξ, idem et ab eo ipso.

παπαιποιᾶ, *interj. dolentis.* Ab eod.

παπτάζω, pappa dico, adblandior patri vocando pappam, *Gl. V.* παπάζειν, papare, *Il.* 5, 408. A πάππας.

ΠΑΠΠΑΞ, vox imitans crepitum alvi, *Aristoph.*

ΠΑΠΠΑΣ, ᾱ, ὁ, pater, pappa. Vox puerorum blandientium ad patrem.

παππασμός, ὁ, compellatio patris, *Suid.*

παππίπαππος, ᾱ, ὁ, avi pater. Ex πάππος et ἐπί, *supra.*

παππίας, ᾱ, ὁ, paterculus. A πάππας.

παππίδιον, ῳ, τὸ, idem et ab eod.

παππίζω, patrem appello, pappam voco. A πάππας.

παππικός, ή, όν, ad avum pertinens, *Poll.*

ΠΑΠΠΟΣ, ᾱ, ὁ, avus. Hinc πάππος πρὸς πατρός, avus paternus, et πάππος πρὸς μητρός, avus maternus; (2) lanugo carduorum, seu flos lanuginosus. Menti prima barba.

πάππος, ᾱ, ὁ, pappus.

παπποσπέρμαντα, τὰ, lanuginosa semina, seu quæ lanugine semen habent obductum. Ex πάππος et σπέρμα.

παπποφόνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, avi interfector, vel interfectrix, *Rob.* Ex πάππος et φόνος.

παπτώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, lanuginosus. A πάππος.

παπτωνυμικῶς, *adv.* nomine deducto ab avo, *Steph.*

παππῶος, ῴα, ῷον, avitus. Ab eod.

παπταίνοισαν, acc. sing. præs. part. act. f. g. *Dor.* pro παπταΐσθασαν, a

ΠΑΠΤΑΪΝΩ, circumspicio, oculis lustro; oculis vestigo, circumspectans quæro, specto vel respecto, oculos converto et intueor, *Gl. Vet.* respecto; aor. 1. part. παπτήνας, circumspectans. Παπτήνας ἐς ἅπαντας, *Luc.* Παπταίνοισα ποτ' ἄντρα, *Theoc.* 6, 28.

παπταλάω, circumspicio, *Lyc.* A præc.

ΠΑΠΥΡΟΣ, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, papyrus, planta Ægyptiaca; (2) liber vel cortex papyri; (3) charta e papyri cortice confecta, *Gl. V.* papirum, scirpus.

παρ' vel πάρ, pro παρὰ, apoc. *Poët.* ut apud *Hom.* πὰρ Διός, a Jove, πὰρ δέ οἱ, apud vero ipsum, πὰρ δύναμιν, præter aut ultra vires; πὰρ ποταμόν, apud fluvium. Alicubi etiam pro πάρεσι, i. e. πάρεστιν, adest, ut πὰρ γὰρ ἀνήρ, adest enim vir, præsto est.

ΠΑΡΑ, *præpositio. Cum genit.* a ab; *cum dat.* apud, juxta, penes; *cum acc.* ad, inter, juxta, circa, apud, supra, præter, contra. In *comp.* trans, præter, apud. Sæpeque depravationem significat, et peccatum seu errorem. Παρὰ τὸ εἶδος, ex more; παρ' ἐκάτερα, utrinque; παρ' ἐλάχιστον, propemodum; παρὰ μικρόν, παρ' ὀλίγον, ferme; παρ' ὅ, quamobrem; παρὰ πολύ, plerumque; παρ' ὥραν, intempestive; παρ' ἡμέραν συρετώδη, *Aretæus,* i. e. tertiana febri laborare; παρὰ μῆνα τρίτον, tertio quoque mense, *Aristot. Hist. An.* 7, 2. Παρὰ τοσοῦτον ἐκάτερος ἦλθε κινδύνῳ, tantillum abfuit uterque a periculo, *Appian.* de *Bell. Civ.* p. 213. *Lutet.* 1557. Παρ' ὀδὺν ἦλθεν ἀναιρεθῆναι, vix aut ne vix quidem mortem

effugit. Παρὰ τοσοῦτον ἂν ἐξέφυγε τοὺς διώκοντας, tantulum abfuit quo minus persequitores effugerit, *Herodian.* 5, 4.

πάρα pro πάρεσγιν, adest, licet. "Ο δ' αὐτὸς πάις σὸς εἰς καιρὸν πάρα, *Eurip. Hipp.* 902.

παραβαίνω, transgredior, transcendo, *Gl. Vet.* prævaricor; *item* prætereo; *metaph.* violo leges aut jusjurandum; fut. παραβήσομαι, inf. παραβησέσθαι, transgressurum, violaturum esse; aor. 1. παρέβην, part. παραβάς, transgressus; inf. παραβῆναι, violare, *Ph.* pass. παραβαίνεσθαι, violari, negligi; παραβαθείς, aor. 1. part. violatus; παραβεβᾶσθαι, infin. violatum esse. Οὐ μὲ παρέβα φάσμα μελανόπτερον, fefellit, *Eur. Hec.* 698. Παραβαίνησί τι τὼν ὅρσων τὼν νενομισμένως πεῤῥῶν ἔνεκ', *Arist. Thesm.* 365. Παρέβη μὲν ἥσμὲς ἀρχαίως, *id. Av.* 337.

παραβάκχος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, furens, debachans.

παραβαλεῖ, 3. sing. fut. 2. ind. act. verbi παραβάλλω.

παραβαλέταιρος, seu παραβαλλέταιρος ὁ, ὁ, qui sodali amicove imponit, familiarium impostor. Ex παραβάλλομαι et ἑταῖρος.

παραβάλλω, objicio, projicio, *Gl. Vet* trado, exhibeo, *Ph.* applico, *Ph.* appello *navem*; (2) trajicio; (3) accedo, adjungo me; (4) adsimilo, confero, comparo; (5) flecto, detorqueo, *ut oculos*; (6) depono apud aliquem; παραβάλλομαι, *in med.* depono aliquid apud aliquem; (2) objicio me, *ut periculis*; (3) decipio; a. 2. παρέβαλον, objeci; perf. pass. part. παραβέβλημένος, objectus, aor. 1. part. παραβληθείς, objectus. Παραβάλλειν πρὸς ἄλλης, conferre, *Isocr.* Παρεβάλομεν εἰς Σάμον, *Act.* 20, 15. Παράβαλλε πολλὰς πλημμύδας, *Arist. Thesm.* 746. Ἐγὼ σοι παραβάλλομαι Φρύνης, *Eurip. Iph.* in *Tau.* 1097. Παραβεβλημένοι ταῖς ἐλπίσι, decepti.

παραβαλόμενος, aor. 2. part. med.

παραβάπτισμα, ατος, τὸ, baptismus adulterinus.

παραβαπτιστής, οῦ, ὁ, qui adulterino baptismate usus est, *metaph.* adulterinus, v. c. stoicus, apud *Arrian.*

παραβασιλεύω, regno seu rege abutor; (2) regia potestate abutor.

παράβασις, εως, ἡ, transgressio, *Ph.* (2) nomen criminis, prævaricatio; (3) pars comœdiæ veteris, cum chorus in scenam prodit, de cujus partibus vide *Poll.* 4, 112. et *Sch. Aristoph.* A παραβαίνω.

παραβάσκω, sum παραβάτης in curru. Ἀντίος αὖ παρέβασκι τερικλυτός, *Il.* 11, 104. Ex παρὰ et βάσκω, seu βαίνω.

παραβάτης, ου, ὁ, transgressor, violator legis, *Gl. Vet.* temerator, prævaricator; (2) e curru pugnans; (3) dominus currus.

παραβατικὰ μελῴδρια, versiculi quibus parabasis comica constat.

παραβατὸς, ὴ, όν, quem transgredi possumus, violabilis. A παραβαίνω.

παραβαφὴς, ὲς, idem quod παραλυσγής. A βάπτω.

παραβῇς, 2. sing. aor. 2. conj. act. verbi παραβαίνω.

παραβιάζομαι, fut. άσομαι, vi detorqueo, urgeo, cogo; (2) omnibus annitor vel conor viribus. Καὶ παρεβιάσατο ἥμᾶς, *Act.* 16, 15. Παρεβιάσαντο, αὐτὸν, *Luc.* 24, 29.

παραβιάσομαι, ῶμαι, violenter urgeo, cogo. παραβιβάζω, fut. άσω, aufero.

παραβλάπτω, fut. ψω, oblædo, noceo. Τί καὶ τὸ τῶν ἀνθρώπων παραβλάπτει γένος, *Ohrys.*

παραβλασάνω, fut. ήσω. a radice germino, circumpullulo, *Theophr.* Hinc

παραβλάστη, ης, ἡ, ramulus, stolo.

παραβλάστημα, ατος, τὸ, quod circumpullulat et renascitur.

παραβλάστησις, εως, ἡ, circumpullulatio.

παραβλασικὸς, ὴ, όν, qui adnascitur et circumpullulat. Ab eod.

παράβλεμμα, ατος, τὸ, adspectus obliquus qualis est strabonum. A

παραβλέπω, f. ψω, limis adspicio, obliquis oculis adspicio, *Gl. V.* aliter video, hallucinor. Παραβλέπουσα Φατίῳ (ὀφθαλμῷ) πάλιν μετασκιάζε σαυτὸν, *Arist. Conc.* 496. Ἡ λαχανόπωλις παραβλέψασα φησὶ Φατίῳ, *id. Vesp.* 495. Παραβλέπων βίον, *Eur. Ion.* 657.

παραβλεψις, εως, ἡ, idem quod παράβλεμμα.

παραβλήδην, *adv.* per comparationem, parabolice; (2) simulate, dolose, oblique; (3) situ parallelo, per responsum, respondendo; (4) situ parallelo, oblique. Κερτομίοις ἐπέεσσι παραβλήδην ἀγορεύων, *Il.* 4, 6. A παραβάλλω.

παράβλημα, ατος, τὸ, quod datur animantibus comedendum, pabulum. A παραβάλλω.

παραβλητικὸς, ὴ, όν, adjectitius; (2) comparabilis. Ab eod.

παράβλητος, ὴ, ὁ καὶ ἡ, idem et ab eod.

παραβλύζω, fut. ύσω, scaturiginis modo refundo, et rejicio, evomo.

παραβλὼψ, ῶπος, ὁ καὶ ἡ, strabus, strabo, limis oculis adspiciens. A παραβλέπω.

παραβοάω, ῶ, acclamo.

παραβόβεια, ας, ἡ, suppetiæ, auxilium.

παραβοηθέω, ῶ, fut. ήσω, suppetias fero, *Gl. V.* adminiculor. Παραβοηθῶν τοῖς ἐπὶ λόφῳ, *Plut.*

παραβολάδην, vide παρβολάδην.

παραβολεύομαι, inf. aor. 1. παραβολεύσασθαι, periculo se exponere, pericula adire, *Ph.* A παράβολος.

παραβολὴ, ῆς, ἡ, parabola, similitudo, *Ph.* (2) concursus exercituum. A παραβάλλω. Hinc

παραβολικὸς, ὴ, όν, comparativus.

παραβολικῶς, *adv.* comparative.

παράβολιον, τὸ, sportula quæ in provocatione ad aliud judicium ab appellatore deponitur, *Poll.* Παράβολον, *Aristot.*

παράβολος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, audax, temerarius, in pericula ruens, *Gl. V.* (2) falsus, adulterinus; (3) limus, *Gl. V.* A παραβάλλω.

παραβόλως, *adverb.* temere, *Ph.* audacter, cum summo periculo; *inde* præter opinionem, *ubi quis summum periculum evasit*, acerrime, fortissime.

παραβορρὸς, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui transverso borea perflatur, qui a latere aut in urbem perflatur a borea. Ex παρὰ et βορέας.

παραβοσκολίζω, pasco, *item* decipio, *Lyc.*

παραβουλεύομαι, perperam consulo. Παραβουλευσάμενος τῇ ψυχῇ, *Philip.* 2, 30. Alii autem παραβολευσάμενος, vide *Schleusner.*

παραβραβεύω, in brabeo conferendo aliquem prætereo, injuste brabeum tribuo, seu adjudico. *Unde* male judico, quod alteri debetur, per fraudem adimo.

παραβραχὺ, *adv.* paullo minus, prope.

παράβυσμα, ατος, τὸ, quod inseritur seu inculcatur. A παραβύω.

παράβυστος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, intrusus, occultus, latens. Ὁ Λαμπτῆρας ἐκ παραβύστου καθήμενος, *Plut. Symp.* lib. 1. probl. 2. Qui aliis convivis supervenit. Ab eod.

παραβύω, f. ύσω, inculco, interjicio, intrudo; παραβυσθείς, aor. 1. pass. part. intrusus. Κἀπεινό τε παραβύσου, *Luc.*

παραβώμιος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui apud aram est, a latere aræ.

παραγαγὼν, aor. 2. part. act. *Att.* pro παραγάσα, a παράγω.

παραγγελεὺς, έως, ὁ, denunciator, *Gl. V.* A παρὰ et ἀγγέλλω.

παραγγελία, ας, ἡ, præceptum, mandatum; (2) ambitus, petitio magistratus, cum prehensatione, *Ph.* denunciatio, condictio, interdictio. A

παραγγέλλω, denuncio, edico, præcipio, nuncio, *Gl. Vet.* (2) invito, *Gl. Vet.* (3) veto, interdico, *Gl. V.* παρήγγειλα, denunciavi, *Ph.* παραγγέλλεται, interdicitur, *Ph.* παραγγελλόμενα, imperata; παραγγελθὲν, indictum, *Gl. Vet.* (4) peto. Παρηγγείλαμεν ἓν ἀλλήλοις ἥκειν, *Plato.* ἐπὶ τὸ δεῖπνον, *Luc.* τὸν πόλεμον, *Polyb.* Δείσαντες παρήγγειλαν μὴ λαλεῖν, *Act.* 5, 40. Παραγγελλόμενα ποιεῖν, *Xen.* Παρήγγειλεν εἰς δημαρχίαν, tribunatum petivit, *Appian. Bell. Civ.* 1. Hinc

παράγγελμα, ατος, τὸ, præceptum, *Gl. V.* (2) interdictum, *Gl. V.*

παραγγελματικὸς, ὴ, όν, præceptivus, denunciativus; (2) adhortativus. A παράγγελμα.

παραγγελματικῶς, *adv.* denunciando, præcipiendo, adhortando.

παράγγελσις, εως, ἡ, præceptum, mandatum; (2) ipse præcipiendi actus. A παραγγέλλω.

παραγγελτικὸς, ὴ, όν, præceptorius; (2) prohibitorius. Ab eod.

παραγέγονα, perf. ind. med. verbi παραγίνομαι. Unde

παραγένησις, εως, ἡ, adventus.

παραγενόμενος, aor. 2. part. med.

παραγεύω, gustum aliquem præbeo; in *med.* leviter, cum fastidio degusto; *unde* leviter cognosco aliquid, leviter delibo. Παρέγευε τῆ φρονήματος, *Plut.*

παραγήραμα, ατος, τὸ, silicernium, delirus, *Gl. V.* A

παραγηράω, ῶ, deliro præ senectute.

παραγίγνομαι, advenio, advento, accedo, pergo, intersum, *Gl. V.* aor. 1. παρεγενόμην, adveni. Παραγίγνεσθαι τῇ ἐκκλησίᾳ, *Æschin.* δίκῃ, *Plato.* πρὸς τὸν ἀγῶνα, *Æschin.* ἐπὶ τὸν πολέμιον, *Plut.* Οὐδὲ τῷ ἀνθρώπων παραγίγνεται ὅσσ' ἐθέλησιν, *Theog.* 139.

παραγινώσκω, præter jus et æquum statuo, perperam statuo; (2) prælego, recito, sc. testimonii firmandi causa, ut leges, tabulas in judicio in causæ actione, *Polyb.* Οὐδὲν Ξαυμαστὸν ὑπὲρ τούτων περὶ αὐτῶ παραγνῶναι τὼς διαιτᾶς, *Xen.*

παραγναλίζομαι, in ulnis gesto, ulnis amplector. Hinc

παραγνάλισμα, ατος, τὸ, res, quam amplexamur; (2) amplexus. Εἰδὼς ὅτι ψυχεὸν παραγνάλισμα τῦτο γίγνεται, *Soph. Ant.*

παραγνιστρόω, hamum addo. Παρηγνιστρωμένος, hamatus. Ab ἄγκιστρον.

παραγνωνίζομαι, f. ίσομαι, proprie cubito repello seu submoveo, obvios vel admotos protrudo; (2) vi submoveo. Τὸ ἀξίωμα ἡμῶν παραγκωνισάμενος. *Heliod.* Ex παρὰ et ἀγκὼν, *cubitus.* Hinc

παραγκωνιστὴς, οῦ, ὁ, qui obvios cubito repellit.

παραγλύφω, aliter sculpendo muto, adultero.

παραγναθίδιον, ου, τὸ, ornamentum, quod apponitur maxillis equorum. A

παράγναθις, ίδος, ἡ, mala, maxilla, *Ph.* buccula. Ex παρὰ et γνάθος, *mala.*

παραγνάμπτω, f. ψω, alio deflecto, παρέγναμψεν, aor. 1. flexit.

παραγόησαν, acc. sing. pr. part. act. *Dor.* pro παράγησαν, a παράγω.

παραγονάτιον, ου, τὸ, internodium.

παραγοράζειν, opsonia coëmere, *Ath.*

παραγορεῖτε, 3. s. imperf. ind. med. *Dor.* pro παρεγορεῖτο, a παρηγορέω.

παράγραμμα, ατος, τὸ, quod adscribitur ultra solitum et justum; (2) scripturæ depravatio, alliteratio, cum litera pro litera substituitur. Hinc

παραγραμματίζω, paragrammate seu alliteratione utor, verbum mutata litera scribo, et fere in deterius, ut in παρανομασία. Hinc

παραγραμματισμὸς, οῦ, ὁ, scripturæ inversio, q. d. alliteratio, quum una litera pro alia ponitur.

παραγραφὴ, ῆς, ἡ, adscriptio et annotatio in margine; scholium et annotationis signum in margine adscriptum; (2) præscriptio, *Gl. V.* (3) verbum juris, cum negamus alicui actionem, quam intendit dandam esse; (4) liberatio.

παράγραφος, ὁ, ὁ, figura, qua velut in certas portiones comœdia dividebatur, *Ph.* præductal. A

παραγράφω, fut. ψω, adscribo, juxta scribo; (2) perperam scribo; (3) præscribo, exceptione actionis non recte institutæ submoveo; hinc induco et abrogo, *Gl. Vet.* tollo, libero, præscribo, præduco; et παραγεγράφομαι, præscribo, *Gloss. Vet.* Ἰὼν παρεγραψε πλησίον, κημὸς καλὸς *Arist. Vesp.* 99. Ἵστερος ἄλλα σαυτὸν παραγράφειν, *Dem.* Δημοσθένει τὸν γραφὸν τῇ φόνε παραγράφειν τοῖς κληρονόμοις ἐτέρυς, εἰ μὴ κληρονομοῖεν οἱ πρότεροι, *Appian. Bell. Civ.* 2. Hinc

παραγράψιμος, ον, rejiciendus, repudiandus.

παράγυμνος, ὴ, ὁ καὶ ἡ, fere nudus.

παραγυμνόω, ῶ, fut. ώσω, nudo, denudo, patefacio, revelo, detego, declaro. Παραγυμνῶν τὸ τῆς γνώμης ἀσθρήπτον, *Greg.* Τὴν ὠμότητα τῶ Περσέως παραγύμνας, *Appian. Bell. Mithridat.* Hinc

παραγύμνωσις, εως, ἡ, nudatio, denudatio.

παράγω, fut. ξω, produco, profero; deduco; (2) promoveo, seu proveho; (3) disputando, dolosa *item* blanda oratione capio, vel fallo; (4) perverto, everto, *Gloss.*

Vet. diduco, transeo, transire facio, derivo; pass. perf. παρημμένον, παρημμένα, derivata, *Ph.* Ἡ γὰρ τύχη παρέγαγ' εἰς τὸ δυσμαθὲς, *Eur. Iph. in Tau.* 476. Καὶ δὴ παρῆκται τὰ σφάγια ταξίων ἑκὰς, *id. Herac.* 672.

παραγωγὴ, ῆς, ἡ, productio, adductio; (2) deductio, derivatio, Vox *Gramm.* (3) fortuna secunda, honores, dignitas; (4) *Gl. V.* diductio, traductio. A παράγω.

παραγωγιάζω, vectigal seu portorium exigo. Ἐπεβάλλοντο τὰς πλέοντας παραγωγιάζειν, *Polyb.* A

παραγώγιον, ου, τὸ, vectigal, portorium, seu portorium circumvectionis. A παραγωγὴ.

παραγώγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ducit aliquid ab altero; (2) deductus ab alio vocabulo. A παράγω.

παραγώγος, *adv.* deducendo, ut alterum vocab. ex altero oriatur et compositum sit; (2) producte, addita ad verbum syllaba.

παραγωνίζειν, angulosum esse, angulum facere, ad anguli figuram accedere. Ex παρὰ et γωνία.

παρεδάκρυσα, f. ύσω, adfleo, illacrimor. Παραδακρύσω σοι, *Luc.*

παραδαρθάνω, juxta dormio; inf. a. 2. παραδαρθεῖν. Τῇδε γὰρ αὖ μοι νυκτὶ παρέδραθεν εἴκελος αὐτῷ, *Odyss.* 20, 88.

παραδεδώκαμεν, 1. plur. perf. ind. act. v. παραδίδωμι.

παράδειγμα, ατος, τὸ, exemplar, exemplum; (2) documentum, argumentum. A παραδείκνυμι. Hinc

παραδειγματίζω, f. ίσω, publicæ ignominiæ expono, traduco ac ludibrio habeo, *Gl. Vet.* triumpho. Παραδειγμάτισον αὐτὸς τῷ Κυρίῳ, *Num.* 25, 4. Μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, *Matt.* 1, 19.

παραδειγματικός, ἡ, όν, exemplaris, exemplis constans, exemplum præbens, exempli vim habens. Ab eod.

παραδειγματικῶς, *adv.* exemplis, pro exemplo.

παραδειγματίσαι, a. 1. inf. act. verbi παραδειγματίζω. Unde

παραδειγματισμὸς, οῦ, ὁ, traductio, qua quis exemplo statuitur cæteris, publica ignominia.

παραδειγματώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, exemplaris. A παράδειγμα.

παραδείκνυμι, vel παραδεικνύω, q. d. juxta ostendo; unde confero, (2) ostendo, indico; (3) adsigno, seu attribuo, profero, produco, efficio. Ἕτερα παραδείκνυοντες, *Isocr.* Παρέδειξεν αὐτῷ πάντας τοὺς φόρους ἐκ τῶν πολέων, *Xen.*

παραδειτνέω, ῶ, fut. ήσω, immodice cœno, vel misere cœno; in *med.* seu *pass.* cœnam perdo negligentia. Εἰσὶ δ' οἱ, καὶ πλείοσι λόγῳ κατὸν κράτος αἰῶντες, παρεδειπνήθησαν, *Theophr. Charact.* c. 8. παραδειπνέομαι, afficior domicœnio, *Martial.*

παραδειτνὶς, ίδος, ἡ, avide comedens, de parasitis. A δειτνον.

ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ, ου, ὁ, hortus, viridarium, *Ph.* pomarium, pometum; (2) in *N. T.* cœlum, sedes Dei et beatorum. Vox Persica.

παραδεκτὸς, ὴ, ὸν καὶ ὁ, ἡ, qui admittitur, vel admitti potest, aut debet. A

παραδέχομαι, excipio, admitto, accipio, recipio, suscipio, acceptum fero; παρεδέξατο, a. 1. accepto tulit, *Ph.* pass. παραδεχθεὶς, receptus, *Gl. V.* Οὐ παραδέξονται σε τὴν μαρτυρίαν περὶ ἐμοῦ, *Act.* 22, 11. Φήμην τοίνυν παραδεδέγμεθα τῆς τῶν τότε μακαρίας ζωῆς, *Plato.*

παραδηλόω, ῶ, f. ώσω, præ me fero, significo, declaro. Hinc

παραδήλωσις, ἡ, expositio. Vox Rhet.

παραδιαζευγνύω, vitiose et perperam disjungo. Hinc

παραδιαζευκτικὸς, ἡ, όν, disjunctivus.

παραδιαιτάομαι, convivere alicui; versari apud aliquem, *Suid.*

παραδιακονέω, ῶ, f. ήσω, administro, inservio. Τοῖσι τιμίζουσι παραδιακόνει, *Arist. Av.* 845.

παραδιαστέλλω, disjungo, separo. Hinc

παραδιαστολὴ, ῆς, ἡ, disjunctio, separatio, distinctio; (2) nomen figuræ oratoriæ, qua similia discernuntur, *Quintil.* lib. 3.

παραδιατριβὴ, ῆς, ἡ, præposterum studium, exercitatio et litigium, in quibus tempus præpostere teritur.

παραδίδοσθαι, præs. inf. pass. verbi παραδίδωμι, trado; (2) dedo, alicui in potestatem prodo; (3) relinquo liberis, posteris; (4) *dicitur et* de accusatore; imperat. παράδος, trade, *Gl. V.* aor. 1. παρέδωκα, tradidi; pass. παρεδόθην, traditus sum; perf. part. παραδεδόμενον, traditum. Τοῖον ὑμεῖν μ' ἀτοσυλήσας ἄδη Ἅιδάνατος παρέδωκεν, *Eur. Alc.* 866. Σὲ βαρβάροισι λέχεσι παραδίδωσιν, *id. Hel.* 227. Εἰς τὸ δεσμωτήριον παρεδοθῆναι, *Diod.*

παραδιηγέομαι, ήμαι, f. ήσομαι, obiter narro et expono. Συντόμως ἐν ἄλλοις τόποις παραδιηγήσατο, *Plut.* Τὰς ἐπὶ τῆς νεότητος ἁμαρτίας αὐτοῦ, *id.* Hinc

παραδιήγησις, εως, ἡ, narratio, quæ fit obiter atque in transcursu.

παραδιοικέω, ῶ, f. ήσω, perperam seu male administro. Νῦν ἔχει πολὺν οἰκειοπραγεῖν, ἀλλὰ μὴ παραδιοικεῖν, *Synes.*

παραδιόρθωσις, εως, ἡ, correctio mala, cum verum porvertitur, aut malum in pejus mutatur.

παραδιώκω, pone sequor.

παραδογματίζω, f. ίσω, contrarium decerno, decretis illudo.

παραδοθήσεται, 3. sing. f. 1. ind. pass. verbi παραδίδωμι.

παραδολεσχέω, ῶ, ι. ήσω, interim deblatero, garrio, *Rhet. Symp.* lib. 2. probl. 5.

παραδόντα, acc. sing. a. 2. part. act. verbi παραδίδωμι.

παραδοξάζω, f. άσω, honore privo, dehonesto, infamo; (2) *contr. sensu*, valde honoro, illustro, mirabile reddo; (3) falsam opinionem concipio, seu teneo. Παραδοξάσει Κύριος τὰς πληγάς σου, *Deut.* 28, 59. Ex δόξα.

παραδοξία, ἡ, admiratio ex insolentia.

παραδοξολογέω, ῶ, f. ήσω, paradoxe loquor, incredibilia dico præter seu contra omnium opinionem. Ὅσα περὶ ἀνθρώπων ἢ τινων ἄλλων ζώων παραδοξολογοῦσιν, *Hermog.*

παραδοξολογία, ας, ἡ, oratio paradoxa, qua præter seu contra omnium opinionem incredibilia dicuntur; insanum incœptum, *Appian. B. Mithridat.* A

παραδοξόλογος, ὁ καὶ ἡ, qui paradoxa seu incredibilia dicit. Ex παράδοξος et λέγω.

παραδοξοποιέω, ῶ, f. ήσω, paradoxas res seu mirabilia facio.

παραδοξοποιΐα, ας, ἡ, factum paradoxum, miraculum. A

παραδοξοποιὸς, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui facit inopinata, incredibilia.

παράδοξος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui est præter seu contra omnium opinionem, inopinatus, admirabilis; incredibilis, *Ph.* mirus, execellens; et παράδοξον, mirabile, admirabile. Ex παρὰ et δόξα, *opinio.*

παραδόξως, *adv.* præter omnium opinionem, incredibiliter, *Gl. V.* mirabiliter.

παραδόσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui velut per manus traditur; (2) qui memoriæ traditur; (3) qui doceri potest vel docetur. A παράδοσις.

παράδοσις, εως, ἡ, deditio, traditio; (2) doctrina, quæ ore traditur, institutum, constitutio, præceptio, *Gl. V.* traditio, mancipatio. A παραδίδωμι. Unde

παραδοτέος, έα, έον, tradendus, prodendus.

παραδῦναι, a. 2. inf. act. verbi ejusd.

παραδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio, susceptio, receptaculum; (2) gratia, apud *Polyb.* A παραδέχομαι.

παραδραθεῖν, juxta dormire; apud *Hom. Il.* 14, 163. et παρέδραθεν, juxta dormivit, *Od.* 20, 88 pro παραδαρθεῖν, et παρέδαρθεν, a. 1. a δαρθάνω, *dormio.*

παραδρέω, administro; contracte παρεδρῶ, unde apud *Hom.* παρεδρέωσι. Οἷα τι τοῖς ἀγαθοῖσι παραδρέωσι χέρηες, *Od.* 15, 325.

παραδρομάδην, in trancursu, obiter.

παραδρομὴ, ῆς, ἡ, cursus, quo alicui a latere currimus; (2) transcursus, seu curcursus, qui fit prætereundo.

παράδρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui potest præteriri; τὰ παράδρομα, *subst.* intervalla inter retia in venatione posita, per quæ transitus patent. A παρατρέχω.

παράδυμι, idem quod παραδύω, *Ar.*

παραδυναστεύω, simul regno, habeo potestatem. Τῷ Πέρσῃ παραδυναστεύσας, *Synes.*

παράδυσις, εως, ἡ, insinuatio, obreptio, irreptio (ap. *Dem.* si lectio sana, *Ern.*). A παραδύω, f. ύσω, irrepo seu obrepo, introëo me insinuando. Ἐπὶ τὴν διαδοχὴν παρεδύετο τῆς ἡγεμονίας, *Æschin.* εἰς Πελοπόννησον, *Dem.*

παραδῶς, 2. sing. a. 2. conj. act. verbi παραδίδωμι.

παραδωσίω, q. d. traditurio, dedere seu tradere capio, *Thuc.* A παραδίδωμι.

παραείδω, accino. Ἔοικα δέ σοι παρείδειν ὠδὰς Ἅιδῃ, *Od.* 22, 348.

παραείρομαι, attollor, suspendor, *Hom.*

παραειρέθομαι, aut παρηρέθομαι, attollor, suspendor; παρηρέθη, aor. 1. perpendit, apud *Hom. Il.* 16, 341. Ex παρὰ et ἀείρω.

παραζάω, ῶ, vita abutor, nimis fruor, male vivo; (2) superstes sum; inf. παραζῆν, *Athen.*

παραζεύγνυμι, id. quod παραζευγνύω, *Eur.*

παραζευγνύω, fut. ζεύξω, juxta jungo, adjungo, conjungo. Παραζεύγνυς τῷ Θεῷ σιδάσιμον, *Nax.* Κείνῳ γὰρ ἡ Διὸς κόρη φέρῳ παραζεύξασα φυλακὰς σώματος, *Eur. Ion.* 22.

παραζηλόω, ῶ, f. ώσω, æmulatione adficio et excito, ad æmulationem provoco, invidentia et zelotypia exstimulo; (2) ad iram provoco. Ἐγὼ παραζηλώσω ὑμᾶς ἐπ' ἔθνει, *Rom.* 10, 19.

παραζητέω, ῶ, f. ήσω, quæro, indago.

παραζυξ, υγος, ὁ καὶ ἡ, plur. παράζυγες, adjunctitii, qui adjunguntur multitudini civitatis; ignobiles et proletarii, ac veluti supernumerarii, adjectitii. A παραζευγνύω.

παραζώνη, ης, ἡ, balteus seu culter, ensis pendens e balteo. A παραζώννυμι.

παραζωνίδιον, ου, τὸ, cingulum cum ense; (2) ensis, quo accingimur, *Dinn.* a παραζώνη.

παραζώνιον, ου, τὸ, pugio, *Ph.* cinctorium, *Ph.* Ab eod.

παραζώνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ut παραζώνιος μάχαιρα, sica, *Gl. V.* Ex παρὰ et ζώνη.

παραζωννύω, vel παραζώννυμι, fut. ζώσω, accingo. Τιάρας καὶ σφεντὰς καὶ ἀκινάκην παραζωννύντας, *Plato.*

παραζωστρὶς, ίδος, ἡ, parvus gladius, pugio. A παραζώννυμι.

παραθαλασσίδιος, et παραθαλαττίδιος, ου, ὁ, maritimus. Ex παρὰ et θάλασσα.

παραθαλάσσιος, ία, ιον, idem et ex iisd.

παραθάλπω, f. ψω, calefacio, foveo. Φίλων δὲνεὸς ὠδὲν παραθαλτομένα φρένα μύθοις, lenita, *Eur. Med.* 143.

παραθαῤῥύνω, fiduciam addo, confirmo. Τῶν μὲν προσώπῳ παραθαῤῥύνων, *Xen. Cyr.* 7, 4.

παραθαρσύνω, idem.

παραθεάομαι, altrinsecus spectando confero. Τὲς ἐν κύκλῳ παραθεώμενος, *Philo.* Αὐτὰ παραθεώμενος παρὰ τὰ τῶν ἄλλων, *Plato.*

παραθεῖναι, aor. 2. inf. act. verbi παρατίθημι.

παραθέλγω, ξω, permulceo, mulceo, et exproposito deverto, ea enim est vis præpositionis παρὰ, *Blomfield.* Ἀτρεὼν ἱερῶν ἀρχὰς αἰσνεὶς παραθέλξει, *Æsch. Agam.* 70.

παράθεμα, ατος, τὸ, repositorium, *Gl. V.* pluteum, pluteus, *Ph.*

παραθέμενον, acc. sing. aor. 2. part. med. verbi παρατίθημι.

παραθερίζω, fut. ίσω, demeto, amputo.

παραθερμαίνω, calefacio; (2) foveo. Οἶνος παραθερμαίνων τὴν ψυχὴν, *Athen.*

παράθερμος, ου, ὁ καὶ ἡ, præfervidus; (2) in agendo nimis præceps, indecore aliquid faciens.

παράθεσις, εως, ἡ, appositio; (2) figurum, id ipsum, quod apponitur; (3) depositio seu repositio; (4) commendatio; (5) compositio, comparatio, collatio; ἐκ παραθέσεως, e contrario; (6) apparatus thesauri, aquod *Polyb.* (7) præsentia auxiliandi causa, seu auxilium ipsum, *ibid.* (8) citatio locorum e scriptoribus aliis; (9) præceptio, præceptum, ut παράδοσις. A παρατίθημι.

παραθέτης, ου, ὁ, structor, qui dapes apponit, *Ph.* Ab eod.

παραθετικὸς, ἡ, όν, commendatitius. Ab eodem.

παραθέω, fut. εύσομαι, accurro; (2) adsequor; (3) prætercurro, prætereo, non attingo; (4) leviter attingo; (5) cursu prætereo; (6) juxta aliquem curro. Παραθεῦσι τὴν ὄχθην, *Æliun.* Ἀλλά τοι ὦ

φίλε, ἄδηλον εἰ καὶ παραθέομεν τὸ ὀρθόν, *Plato.*

παραθεωρέω, ῶ, fut. ήσω, juxta specto, seu contempior; (2) unum alteri admotum contempior; (3) compare; (4) despicio, adspernor. Πρὸς τὰς ἄλλας παραθεωρῶν ἐμαυτόν, *Xen.* Παραθεωρῶ σὲ Μίλωνι, *Luc.*

παρεκθήγω, fut. ξω, acuo, exacuo, instigo, incito. Συμμαχίᾳ δόρυβον παρέθηξε μέγαν, *Pind. Ol.* 10, 89.

παραθήκη, ης, ἡ, res reposita et recondita; (2) res deposita, depositum; (3) additamentum, appendix. Α παρατίθημι.

παράθηξις, εως, ἡ, incitatio, instigatio. Α παραθήγω.

παραθήσεις, 2. sing. fut. 1. ind. act. verbi παρατίθημι.

παραθίγω, fut. ξω, attingo.

παραθλίβω, fut. ψω, premo, comprimo, collido.

παράθες, 2. sing. aor. 2. imper. med. *Ion.* et *Att.* pro παράθετο, a παρατίθημι.

παράθεσις, ἡ, ὁ, in navi, via quæ præter ζεῦκτρας fert, *Poll.*

παραθεσπίνω, animum addo, confirmo animum.

παράθεσπισμα, τὸ, fragmentum. Α παραθεσπίνω, confringo; (2) in *pass.* miser et fractis viribus sum; ex *Suid.*

παραθηγκίζω, lorico, obsepio, *Theophr.* Ex παρὰ et θρίγκος, *septum.*

παραθηλάζω, demeto, amputo. Παρέθηλασαν ἄκρα κόρυμβα, *Apoll. Rhod.* 2, 603.

παραθηλυλλίσμενα, ῶν, fut. ήσω, decanto; παραθηυλλίσμενα, decantata, vulgata.

παραθηώσσω, adsilio, juxta curro; *metaph.* adjaceo, vicinus sum.

παραθημιάω, adoleo, suffio.

παραθήρα, ας, ἡ, posticum, *Gl. Vet.*

παραθήριον, ᾱ, τὸ, posticum. A præc.

παράθηρον, ᾱ, τὸ, quod est ad januam, vel ipsum ostium, *Suic.* Ex iisd.

παραί, *præp. Poëtica, cum genit.* a, vel ab; *cum dat.* ad, apud; *cum accus.* juxta, ad, apud. Α παρά.

παραιβάδας, ὁ, violator legis. A præc. et βαίνω.

παραιβασία, ας, ἡ, transgressio, delictum. Α παραίβασις.

παραίβασις, ἡ, idem quod παράβασις, *Ap.*

παραιβάτης, ᾱ, ὁ, qui præter aurigam currum conscendit, et ex eo pugnat, curulis pugnator; (2) transgressor, violator legis, vide παραβάτης. Ab eod. Ἂν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται ἡνίοχοί τε, *Il.* 23, 132. Hinc

παραιβάτις, ιδος, ἡ, curulis pugnatrix. Ap. *Theoc.* operaria, mercenaria.

παραίβατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, digressus. A παραβαίνω.

παραιβόλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, mutuus, q. d. vicissim jaculans, *Suic.* Α παραβάλλω.

παραιγιαλίτης, ᾱ, ὁ, littoreus, in littore habitans.

παραιγιαλίτις, ιδος, ἡ, fœm.

παραιγίαλος, ου, littoralis.

παραιθύσσω, incendo, excito, concito; (2) moveo; (3) prorumpo. Εἴ τι καὶ φλαῦρον παραιθύσει, *Pind. Pyth.* 167. Λαίφεα πάντ' ἐτίναξε, παραιθύσσων πτερύγεσσι, *Apollon. Rhod.* 2, 1237.

παραίνεσις, εως, ἡ, adhortatio, admonitio, monitio; (2) consolatio. Α παραινέω.

παραινετέον, præcipiendum, *Ph.* Ab eod.

παραινέτης, ου, ὁ, adhortator, suasor, admonitor. Ab eod. Hinc

παραινετικός, ἡ, όν, adhortatorius, suasorius, monitorius.

παραινετικῶς, *adv.* exhortando. A præc.

παραινέω, ῶ, f. ήσω, suadeo, hortor, admoneo; præcipio. Νῦν ἔν' ἀτάσσειν παραινῶ, καὶ λέγω. τοῦτον κολάσαι τὸν ἄνδρα, *Arist. Thesm.* 460. Καλῶς σοι Τειρεσίας παρῄνεσεν, *Eur. Bac.* 330. Ῥᾴδιον παραινεῖν, ἢ παιδόντα παρτρεῖν, *id. Alc.* 1066.

παραινίττομαι, obiter declaro et vera per ænigma tacite et obscure innuo, aor. 1. παρηνιξάμην, *Plut.*

παραινύεντας, acc. plur. pro παραινέοντας, a παραινέω.

παραίνυμαι, aufero, *Hes.*

παραιολίζω, idem quod simplex, seu variegandi causa adno.

παραιρεῖσθαι, præs. infin. pass. verbi παραιρέω.

παραίρεσις, εως, ἡ, detractio, diminutio. A παραιρέω, ῶ, fut. ήσω, detraho, destruo, diruo, aufero; (2) transfero; παρεῖλε, diruit, detraxit; παραιρεῖσθαι, ῦμαι, aufero, adimo, aor. 2. παρειλόμην, παρεῖλοντο, ademerunt, inf. παρελέσθαι, part. παρελόμενος. Παραιρεθείσης τῆς κατὰ ζυγὴν ἐπῳδοῦς, *Diod.* Ὧν τὴν μίαν παρεῖλες ἐς παῖδα τὸν σὸν, transtulisti, *Eurip. Hipp.* 1316. Hinc

παραίρημα, ατος, τὸ, quod adimitur aut detrahitur, *inpr.* vesti, ut limbus; vide πάρραμα, recisio.

παραισθάνομαι, in sensu fallor; (2) sentio, percipio. Ὅσα τε παρακούειν ἢ παρορᾶν ἢ ἄλλο τι παραισθάνεσθαι λέγεται, *Plato.* Ὡς δὲ παρῃσθοντο τῶν φευγόντων καὶ καταλαμβανόντων ἑαυτούς, *Xen. Cyr.* 4, 9. Μετεξέτεροι δὲ καὶ παραισθάνονται παφορῇ τῆς αἰσθήσιος, *Aret.*

παραίσιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, et παραίσιμος, apud *Hes.* infaustus, inauspicatus, dirus, *Il.* 4, 381. Ex παρὰ et αἶσα.

παραίσσω, prætereo, transeo, proripio me; (2) impetu transeo. Ἵπποι γάρ μι παρῇΐξαν, *Il.* 11, 614.

παραιτῆσθαι, præs. inf. med. verbi

παραιτέομαι, ῶμαι, deprecor, excuso, recuso, detrecto, evito, *Gl. V.* item (2) precor, rogo, a. 1. παρητησάμην, παρητήσαντο, recusarunt, *Ph.* pass. a. 1. part. παραιτηθείς, rogatus, perf. παρητημένος, excusatus; (3) deprecatione a pœna libero; (4) submovere. Παραιτῆσθαι κόλασιν, *Plut.* φθόνον, *Aristid.* πόλεμον, *Plut.* γυναῖκα, repudiare, *id.* Ἐν δ' αὐτῷ παραιτησώμεθα, *Aristoph. Eq.* 36. Παραιτήσει πατρὸς φυγὰς ἀρξῖναι παισὶ τοῖσδ', ἐμὴν χάριν, *Eurip. Med.* 1157. Κτεῖν', ἃ παραιτοῦμαί σε, *idem, Herac.* 1025. Hinc

παραίτησις, εως, ἡ, deprecatio, excusatio, recusatio, *Ph.* (2) vehemens precatio.

παραιτητέον, fugiendum, deprecandum est.

παραιτητής, οῦ, ὁ, deprecator. Ab eod.

παραιτητικός, ἡ, όν, deprecatorius, ad deprecandum aptus.

παραιτητός, ἡ, όν, exorabilis. Ab eod.

παραίτιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui ex parte in caussa est; (2) qui in caussa est, auctor, *Gl. V.* obnoxius.

παραιτίσμεσθα, 1. plur. præs. indic. med. *Dor.* pro παραιτώμεθα, a παραιτέομαι.

παραισθέμενος, παραισθεμένη, suadens, admonens, *Poët.* pro παραισθάμενος. Ἀλλὰ σὺ τόν γ' ἐπίεσσι παραισθέμενος κατέρυκε, *Il.* 24, 771. Conf. *Hesiod. Theog.* 90. A παράθημι, *admoneo.*

παραισθασία, ας, ἡ, admonitio, consilium, adhortatio; occurrit pl. dat. παραισθασίῃσι, monitionibus, monitis, præceptis. A παραίθημι.

παραίσθασις, εως, ἡ, admonitio, consilium; (2) consolatio. Ab eod.

παραισθίσσω, extendo, commoveo, vibro, salto, *V. L.*

παραισχανέω, ῶ, fut. ήσω, examinatus sum, vel metu, vel vulneris doloris gravitate, *Rob. Suic.*

παραισωευμένου, gen. sing. præs. part. med. *Dor.* pro παραισωσμένου, a

παραισωέω, ῶ, fut. ήσω, suspendo; pass. παραισωεῖσθαι, suspendi, perf. παρῃωῆσθαι, suspensum habere; plusq. perf. ind. παρῃώρητο ξιφίδια, gladios suspensos habebant, *Herodot.*

παραιώρημα, ατος, τὸ, suspensum, quod suspenditur.

παραιώρησις, εως, ἡ, juxta elevatio. A pr. παραιωρέω, adnecto.

παραιωρίζομαι, adsideo, a latere consideo. Μετὰ τοῦτο τῷ Πλάτωνι παραιωρίζετο, *Arist. Plut.* 726.

παραιωρητικός, ἡ, όν, tenax. A παραιωρέω.

παραιωρύδιος, juxta dormio; (2) excubo.

παραιώρυμαι, adsideo, a latere adsideo. Ὑπὸ τῶν παραιωρυμένων διεκωλύετο, *Plato.*

παραιωρίζω, f. ίσω, juxta me colloco, adsidere jubeo; (2) adsideo; παρῃωρικλιζόμην, παρεικαθίζετο, adsidebat, imperfect. pass. Παρεικαθίζετο ἐκ δεξίας, *Plato.*

παραιωρίσμαι, utrinque demitto. Ἀντὶ πυθολίης δὲ τῶν πλεκτανέων παραικαθίσαι, *Aristot.*

παραικαθίζημι, juxta colloco seu appono; (2) altrinsecus colloco. Παραικατασήσας τινὰ τῶν οἰκετῶν φυλάττειν, *Dem.*

παραικαίριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, intempestivus; παραικαίρια, inhonesta, nefaria. Κρυπτάδης εὐνῆς ἀλόχῳ παραικαίρια ῥέζων, *Hes. Op.* 327.

παράκαιρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, intempestivus.

παρακαιρώς, *adv.* intempestive.

παρακαίω, a latere uro, oburo, aduro; (2) comburo.

παρακάλει, 2. sing. præs. imper. act. *contr.* pro παρακάλεε, a

παρακαλέω, ῶ, fut. έσω, evoco, accerso, advoco, *inpr.* auxilii causa, vel in judicio, vel in alia re quavis; (2) *Ph.* oro, obsecro; item deprecor; (3) hortor, confirmo, in *N. T.* consolor, *inpr.* in *med.* recreo; παρακαλέμεθα, exoramur, *Ph.* p. part. παρακεκλημένος, vocatus, παρακληθῆναι, consolationem admitterre, aor. 1. inf. παρακαλεῖται, consolationem habet, recreatur. Παρακαλεῖν ἀλλήλους, τινὰ ἐπὶ vel πρός τι. Παρακαλοῦσι ἡμᾶς πρὸς τὸ παραδοῦναι τὴν Μεσσήνην, *Isocr.* Παρακαλοῦντες εἰς μάχην, *Eur. Ph.* 1260. Πολλὴν φλόγα, *Xen. Cyr.* 7, 23. Οἱ Πέρσαι παρακληθέντες ὑπὸ Κύρου, *ib.* 2, 3.

παρακαπάζω, f. άσω, equo a latere eursito, fræno ejus manu apprehenso, vel molliter equum ad cursum incito, *Rob. Suic.*

παρακάλυμμα, ατος, τὸ, quod obtenditur alicui rei ad eam tegendam sive occultandam, obtentus, prætextus, velum, aulæum.

παρακαλύπτρα, ᾶς, ἡ, redimiculum.

παρακαλύπτω, fut. ψω, velo, obnubo, aut obtego, p. pass. part. παρακεκαλυμμένος, occultatus. Οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ ἦν παρακεκαλυμμένον ἀπ' αὐτῶν, *Luc.* 9, 45.

παρακαμμύω, inflecto.

παρακάμπτω, deflecto, vito.

παρακανθίζω, f. ίσω, undique spinas habeo. Παρακανθίζοντα φύλλα, folia in ambitu spinosa vel utrinque aculeata.

παρακανθοφύλλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, secundum spinam folium habens, *Rob.* Ex παρὰ, ἄκανθα et φύλλον.

παρακαταβαίνω, descendo, v. c. in acie ex equo, de navi.

παρακαταβάλλω, depono, abjicio, demitto; (2) certam pecuniam pro litis æstimatione depono, sacramento ago, sponsione contendo. Αὐτὰς ἐπεὶ πάντη παρακάβαλον ἄσπετον ὕλην, *Il.* 23, 127. Εἴ τις ἀμφισβητεῖν ἢ παρακαταβάλλειν βέλεται, *Dem.*

παρακατάβασις, εως, ἡ, descensus ex equis in acie, e navibus, &c. (2) in foro, cum is, unde petitur, sive reus, cogitur adesse, respondere, *Ern.*

παρακαταβολή, ῆς, ἡ, actio, qua qui experiri volebant, pecuniam deponebant, sacramentum, *Gl. V.* sponsio.

παρακαταθήκη, ης, ἡ, depositum, fidei commissum, *Gl. Vet.* commendatio, depositum, apud *Phil.* munus, v. c. judicis. A παρακατατίθημι.

παρακαταθυήσκω, commorior.

παρακατάκειμαι, decumbo, seu accumbo. Παρακατάκειμαί σοι, *Xen.*

παρακατακλίνω, a latere vel juxta reclino; (2) juxta statuo in lecto, juxta accumbere facio; παρακατακλίνομαι, accubo, *Gl. V.*

παρακαταλέγομαι, cubo apud, sive ad latus alicujus accubo; παρκατέλεκτο, accubabat, plusq. per *Sync. Poët.* pro παρακαταλέλεκτο.

παρακαταλείπω, relinquo.

παρακαταλογή, ῆς, ἡ, immutatio et varietas. *Vox suspecta; forte* παρακαταλαγή. Ex παρὰ et καταλέγω.

παρακαπαπήγνυμι, fut. ξω, depango juxta, defigo apud.

παρακαπαρτέομαι, ex multis unum facio, compono.

παρακατάσασις, εως, ἡ, depositum. A παρακατατίθημι.

παρακατάσχεσις, εως, ἡ, retentio. A παρακατέχω.

παρακατατίθημι, et παρακατατίθεμαι, depono apud, fidei alicujus committo, custodiendum trado; depono tanquam apud sequestrem, *Gl. V.* demando, commodo; παρακατέθετο, aor. 2. med. commendavit, *Ph.* Τὸ ἑαυτῆ σῶμα τῷ ἵππῳ ὁ δεσπότης παρακατατίθεται, *Xen.* Γυλόθεν Αἰμονίης χθονίης παρακάτθετο Νύμφαις, *Apoll. Rhod.* lib. 2, 506.

παρακατατίθωμεθα, 1. plur. præs. conj.

παρακαταχρεόομαι, ῶμαι, abutor.

παρακατέλεκτό, 3. sing. plusq. indic. pass. *Ion.* pro παρακατελέλεκτο, a παρακατα-λέγομαι.

παρακατεσθίω, edo cum aliquo.

παρακατέχω, retineo, complector; (2) coërceo, cohibeo, moror. Παρακατέχειν τῇ μνήμῃ, *Dion.*

παρακατηγόρημα, ατος, τό, quod prædicato additur. Vox *Dialect.*

παρακατοικίζω, fut. ίσω. juxta colloco, vel habitatores juxta colloco. Παρακατοικίζειν τὴν πόλιν, *Isocr.*

παρακατορύττω, fut. ξω, juxta defodio.

παρακαττύω, adsuo, consuo, paro. Ἡμῶν δ' ἑκάστῳ στιβάδα παρεκαττύετο, *Arist. Plut.* 662.

παρακαυλίζω, f. ίσω, caules emitto juxta, et quasi ad latus. Ex παρὰ et καυλός.

παρακείμαι, adjaceo, vicinus sum et quasi juxta seu a latere situs; a latere accumbo, apponor, adhæreo; (2) præpositus sum; (3) appositus sum. Hinc ὁ παρακείμενος χρόνος, tempus præteritum ap. *Grammaticos*, quod ejus perfectio adjaceat præsenti, i. e. nuper perfecta sit. Ἐρεῖν δ' ἀμφοτέροισιν ἀμηχανίη παράκειται, *Theog.* 685. Νῦν ὑμὶν παράκειται, ἐναντίον ᾗπερ μάχεσθαι, *Od.* 22, 65. Alii πάρα κεῖται.

παρακεκαλυμμένως, *adverb.* tecte, occulte. A παρακεκαλυμμένος a παρακαλύπτω.

παρακεκινδυνευμένως, *adv.* audacissime, audacia projecta.

παρακεκλήκατο, 3. sing. perf. ind. pass. per *Sync.* pro παρακεκάλητο, a παρακαλέω.

παρακεκλιμένως, *adv.* idem quod παρακλινδόν.

παρακεχρισμένον, acc. sing. perf. part. pass. verbi παρακρίνω.

παρακεχρῆσθαι, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro παρακέχρησμένοι εἰσί, a παρακρῶμαι.

παρακέλευμα, τό, idem quod παρακέλευσμα, *Eur.*

παρακελεύομαι, hortor, instimulo, impero, *Gl. V.* Τοῖς ἄλλοις παρεκελεύοντο, *Xen. Cyr.* 3, 28. Hinc

παρακέλευσις, εως, ἡ, adhortatio, jussio.

παρακέλευσμα, ατος, τό, adhortamentum, quod adhortandi gratia dicitur; (2) incitamentum; (3) exhortatio nautica, vel etiam bellica. Ab eod.

παρακελευσματικὸς, ἡ, όν, ad hortandum valens.

παρακελεύσματικῶς, *adv.* adhortandi vi.

παρακέλευσμος, ὁ, adhortatio. Ab eod.

παρακελευστὴς, οῦ, ὁ, hortator, *Gl. Vet.*

παρακελευστικὸς, ἡ, όν, hortatorius. Ab eodem.

παρακελευστὸς, ἡ, όν, persuasus, ab aliis rogatus, jussus. Ab eod.

παρακελεύω, cohortor, auctor sum, suadeo; *minus usitatum quam med.*

παρακελητίζω, juxta equito celete. Ἡνίκα γὰρ κέλης κέλητι παρὰ κελητίει, *Aristoph. Pace*, 900. A κέλης.

παρακενόω, ῶ, fut. ώσω, exhaurio, evacuo.

παρακεντέω, ῶ, f. ήσω, pungo, vel a latere pungo, *Gl. V.* perpungo. Hinc

παρακέντησις, εως, ἡ, punctio, compunctio; incisio, qua hydropicis aqua eximitur.

παρακεντητὴς, οῦ, ὁ, stimulator seu agitator equorum; auriga, *Rob. Gloss. Vet.* percussor.

παρακερδαίνω, perperam lucror, amplius justo lucror et præter alios; (2) eadem opera lucror, aut obiter compendium facio.

παρακεφὶς, ίδος, ἡ, plur. παρακεφίδες ossicula, circa os majus, (κνήμη et κεφὶς vocatur) quod tibiam pedis sustinet, *Ern.*

παρακεχειρακότα, acc. sing. perf. part. act. verbi παρακχειράζω, *hiberno.*

παρακεχώρεῦκε, 1. pl. præs. conj. med. verbi παρακεχωρέω.

παρακινδύνευσις, εως, ἡ, periclitatio temeraria. A παρακινδυνεύω.

παρακινδυνευτικὸς, ἡ, όν, in pericula præceps, qui nimis cum audacia periculum adit. Ab eod.

παρακινδυνευτικῶς, *adv.* temere periclitando.

παρακινδυνεύω, fut. εύσω, temere periclitor, audacius periclitor, audacter periculum adeo, παρακεκινδυνευμένον, p. part. pass. ausum, audax, periculosum, temerarium. Πᾶν δὲ παρεκινδύνευσε παθεῖν, περὶν ἀνοσίων αὐτοὺς γενέσθαι κοινωνὸς, *Plato.*

παρακίνδυνος, ος, ὁ καὶ ἡ, periculosus, *Rob.*

παρακινδύνως, *adv.* periculose, cum periculo.

παρακινέω, ῶ, f. ήσω, dimoveo, removeo; (2) perperam moveo, indecore et instabiliter moveo; (3) incito, exhortor. Et *pass.* moveor, me moveo; παρακινοῦν, et in perf. παρακεκινηκώς, in furorem versus, furibundus; et pass. παρακεκινημένος, mente motus, idem. Ἰδὲ, σκόπει γ' ἢν μὲ παρακινήσαντ' ἰδῃς, *Arist. Ran.* 645. Ἢν δὲ καὶ τὴν γνώμην παρακινέωνται, *Aret.* Hinc

παρακίνημα, ατος, τό, perversio, distortio; (2) incitatio.

παρακινητικὸς, ἡ, όν, emotus mente.

παρακινητικῶς, *adv.* emota mente.

παρακιρνάω, admiceo.

παρακλαίοντα, acc. sing. part. præs. act. verbi

παρακλαίω, fut. αύσω, sine caussa, sine ratione fleo, ploro in vanum; juxta fleo, *Rob.*

παρακλαυσίθυρον, ου, τό, flebile carmen, quod amasii ad amasiarum fores decantabant. Ex παρακλαίω et Θύρα.

παρακλείδιον, ου, τό, sera.

παρακλείω, includo; (2) excludo.

παρακλέπτω, fut. ψω, suffuror, in transcursu furor; interverto.

παρακλήσειν, præs. inf. act. *Ion.* pro παρακλείειν, a παρακλείω.

παρακλησθείης, 2. sing. aor. 1. opt. pass. verbi παρακαλέω.

παρακλιθῆναι, aor. 1. inf. pass.

παρακλιθησονται, 3. plur. fut. 1. ind. pass.

παράκλησις, εως, ἡ, evocatio; (2) advocatio; (3) adhortatio; (4) obtestatio, deprecatio; (5) institutio, doctrina; (6) consolatio; (7) auxilium quodvis; (8) recreatio, ut plantarum per aquam. A παρακαλέω.

παρακλητεύω, cohortor.

παρακλητικὸς, ἡ, όν, exhortatorius; (2) consolatorius. Ab eod.

παράκλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, accersitus et rogatus, ut faveat alicui in judicio, aut consilium det in re dubia; (2) advocatus; (3) consolator; (4) doctor, magister, in *N. T. Joh.* 14, 16. Ab eod.

παρακλήτωρ, ορος, ὁ, exhortator; (2) deprecator; (3) consolator. Ab eod.

παρακλιδὸν, *adverb.* declinando et deflectendo.

παρακλίνων, ουσα, ον, a latere accubans, declinatus. A

παρακλίνω, juxta seu a latere recumbere facio, juxta reclino, juxta cubantem statuo; (2) declino, i. e. deflecto, averto; (3) aperio, adaperio; aor. 1. part. παρακλίνας, declinans, reflectens; παρακλινόμενοι, incumbo, juxta accumbo, ad latus accumbere jubeor; παρακεκλιμένος, p. part. accubans, adjacens. Ποῖ παρακλίνεις τὸν μυκτῆρας πρὸς τὰς λαύρας; *Arist. Pace*, 158. πεφαλὴν κατὰ δεξιὸν ὦμον, *Theoc.* 25, 161. Ὑλλείαν χθόνα πάσαν ὅση παρακέκλιται ἰσθμῷ, adjacet, *Dion. Per.* 386.

παρακλίτης, ου, ὁ, idem quod παρακλίντωρ.

παρακλίζω, humecto.

παράκλυτος, infamis, famosus.

παρακλύω, non audio, non pareo.

παρακμάζω, f. άσω, vigorem amitto; consenesco, florem ætatis amitto, *Gl. Vet.* exoleo; παρηκμακὼς perf. part. vigoris tempus egressus, exoletus. Ὅταν παρακμάζῃ καὶ παραυβῇ τὸ τῆς ὀργῆς, *Xen.* Παρηκμακὼς σθένος, *Plut.* in *Sertor.* p. 576. Hinc

παράκμασις, εως, ἡ, vigoris amissio.

παρακμαστικὸς, ἡ, όν, cujus remissus est vigor, languidior, decrescens. Ab eod.

παρακμὴ, ῆς, ἡ, vigoris remissio, languor, senectutis initium.

παρακνήμιον, ου, τό, exterius os cruris et minus. Ex κνήμη.

παρακνίζω, vellico, irrito, stimulo.

παρακοάω, desipere, delirare, *Hes.*

παρακοὴ, ῆς, ἡ, prava doctrina, quam quis a malo præceptore didicit; (2) inobedientia, inobsequentia, contumacia. A παρακούω.

παρακοιμᾶσθαι, ῶμαι, juxta dormio vel cubo, accubo; (2) excubo, *Gl. V.* Hinc

παρακοίμημα, ατος, τό, concubitus.

παρακοίμησις, εως, ἡ, idem, *Gl. V.* ubi tamen editum *excubitum.*

παρακοιμητὴς, οῦ, ὁ, excubitor, *Gl. V.*

παρακοιμίζω, juxta in lecto colloco, ut una dormiat.

παρακοινόω, idem quod κοινόω, *Pind.*

παρακοιτέω, ῶ, f. ήσω, juxta cubo, accubo; item excubo. A

παρακοίτης, ου, ὁ, maritus. Ex κοίτη.

παρακοιτίας, ας, ἡ, excubiæ, vigiliæ. Ex iisdem.

παράκοιτις, ιος, ἡ, uxor. A παρακοίτης.

παράκοιτος, ου, ἡ, concubina, *Vulg. Lex.* Ex κοίτη.

παρακολλάω, ῶ, adglutino, a latere glutino.

παρακόλλημα, ατος, τό, conglutinamentum, id quod adglutinatur. A παρακολλάω.

παρακόλλησις, εως, ἡ, adglutinatio.

παρακολλητικὸς, ἡ, όν, glutinandi vim habens, adglutinatorius. Ab eod.

παρακόλλος, ὁ καὶ ἡ, adglutinatus, glutine adjunctus, *Epith.* lecti ab una tantum parte pluteum glutine adjunctum habentis, *Ern.*

παρακολεῦω, ῶ, fut. ήσω, sector, adsector, subsequor, *Gl. Vet.* (2) adsequor, intelligo; παρηκολεύθηκὼς, adsecutus, perf. part. Παρακολεύθειν τοῖς πράγμασι, *Dem.* Hinc

παρακολούθημα, ατος, τό, appendix, *Gl. V.* quod sequiter plerumque.

παρακολούθησις, εως, ἡ, sequela. Ab eod.

παρακολουθητικὸς, ἡ, όν, adsequendi et intelligendi vi præditus.

παρακολουθητικῶς, *adv.* intelligenter, acute.

παρακομιδὴ, ῆς, ἡ, prætervectio, *Gl. Vet.* transvectio; (2) advectio et adventus; (3) comportatio. A

παρακομίζω, fut. ίσω, prætverho, transveho, deduco, comitor; (2) seduco; (3) deporto, importo, conveho, adfero; παρακομίζομαι, prætervehor; appelior; παρακομισθεὶς, aor. 1. part. pass. appulsus, prætervectus. Γέρων γερόντα παρακόμιζε, *Eur. Herc. Fur.* 126.

παρακομισὴς, ἑ, ὁ, transvector. A præc.

παράκομος, ος, ὁ καὶ ἡ, comatus, comans. Ex κόμη.

παρακονάω, ῶ, fut. ήσω, acuo, exacuo; (2) incito. Ἐξείνος καὶ τὴν ψυχὴν τι παρακονᾷ, *Xen. Cyr.* 6, 18. Ex ἀκονάω.

παρακοντίζω, fut. ίσω, adjaculor, jaculando attingo.

παρακοπὴ, ῆς, ἡ, delirium, mentis error, *Æsch. Agam.* 216. A παρακόπτω.

παράκοπος, ος, ὁ καὶ ἡ, mente privatus, furibundus. Ab eod.

παρακοπτικὸς, ἡ, όν, mentis errori obnoxius, delirans, dæmens; (2) mentem errare faciens, insaniam gignens.

παρακόπτω, perperam cudo, monetam non bonam cudo; (2) fraudo, defraudo; (3) deliro, desipio, mente captus sum, mente erro, παρακεκομμένος, adulterinus, p. pass. part. Ἐναγχος γάρ ποτε ὑπ' ἀλιτηρίου τινὸς παρεκόπην δικονίνῳ, fraudatus sum, *Arist. Nub.* 640.

παρακορέω, ῶ, f. ήσω, converro; (2) verro, verrendo purgo.

παρακόσμως, *adv.* indecore, indecenter, inhoneste. Ex παρὰ et κόσμος, *ornatus.*

παρακύσασα, aor. 1. part. act. f. g. verbi παρακύω.

παράκυσμα, ατος, τό, prava doctrina, quam quis a malo præceptore didicit, vel quum quis male audiendo prava opinione imbutus est, error e falso vel pravo rumore, seu fama. A

παρακύω, perperam audio, vel non recte audio; (2) oscitanter et negligenter audio; (3) audiens sic transmitto, quasi non audiverim, me audivisse dissimulo; (4) audire nolo, dicto audiens non sum, non obtempero; (5) clam et quasi furtim audio, clam sermonem sublego; subausculto, aor. 1. παρήκουσα, παρήκουσε, nonnihil audivit, perfect. παρακήκοα, plusq. παρακηκόειν, παρακηκόει, aliquantulum audierat, intellexerat. Ἐὰν δὲ παρακήκοῃ αὐτῶν, *Matt.* 18, 17. Παρακήκοεν τὸ ἐπιτάγματος, *Luc.* Παρ' αὐτῶν ταῦτα παρακηκόει, *Plato.*

παρακρατέω, ῶ, fut. ήσω, contineo, retineo alicubi.

παρακρεμάω, ῶ, παρακρεμάνυμι vel παρακρεμαννύω, suspendo juxta, seu a latere, aor. 1. part. παρακρεμάσας, *Il.* 13, 597.

παράκρημνος, ος, ὁ καὶ ἡ, præceps, *Gl. V.*

παρακρίνω, comparo, judicium fero de re aliqua, juxta colloco, et ita prope, ut

comparatio fieri possit ; (2) perperam judico.

παρακρόασις, εως, ἡ, inobedientia, contumacia. Quasi a παρακρόαμαι.

παρακροατής, οῦ, ὁ, qui audita falso interpretatur, qui audita non assecutus est. Ab eod.

παρακροκτίζω, aliqua ex parte crocum refero, seu crocum mentior.

παρακροτέω, ῶ, fut. ήσω, applaudo ; (2) adhortor, incito ; (3) plausu manuum adhortor et incito ad aliquid.

παράκρουσις, εως, ἡ, repulsio, depulsio ; (2) fraus, impostura ; (3) error, delirium, desipientia. A παρακρούομαι.

παρακρυσιχίνικος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, chœnice et mensura decipiens. Ex παράκρουσις et χοινιξ.

παρακρυσικός, ἡ, όν, mentem concutiendi et emovendi vim habens.

παρακρυσικῶς, *adv.* fallaciter, fraudulenter. A

παρακρύω, repello, rejicio, repudio, a me submoveo ; (2) circumvenio, decipio ; παρακρύομαι, defraudo, *Gl. V.* Οὐκ ἂν παρακρύσοι σε ἡ παῤῥὼσα συμφορὰ, *Luc.* Μῶν παρακέκρυμμαί σε ; *id.* Ἂν δὲ τὰς ἐκείνων κοινὰς προφάσεις λαβὼν, ἡγεμὼν αἱρεθῇ, ῥᾷον ἡλπικὼς τὰ μὲν παρακρυσθήναι, τὰ δὲ πεῖσαι, se alios quidem decepturum, &c. *Dem.* de *Cor.*

παρακταῖος, littoralis. Ex παρὰ et ἀκτή.

παρακτάομαι, ῶμαι, insuper adquiro, possideo ; (2) in propinquo prædia habeo. Hinc

παράκτησις, εως, ἡ, adquisitio, *Suic.*

παράκτης, ᾱ, ὁ, qui canes venatorum venatum ducit, *Hes.* Ex παρὰ et ἄγω.

παρακτίδιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, littoreus, qui ferit littus. A

παρακτικός, ἡ, όν, q. d. productivus, *Bud.*

παράκτιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, littoreus, littoralis, maritimus.

παράκυκλος, ον, pl. παράκυκλοι et παράκυκλαι, orbes, circuli partes rotæ, *Poll.*

παρακυλίω, advolvo.

παρακύπτω, f. ψω, inclinato capite in obliquum adspicio, seu transversum limis oculis adspicio, *Gloss. Vet.* despicio ; (2) accurate, diligenter inspicio ; (3) leviter aliquid attingo, vel tracto, curo. Παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον, *Joan.* 20, 11. Κὰν ἐκ ὑψείδος παρακύπτωμεν, *Arist. Thesm.* 804.

παρακύψανται, acc. sing. aor. 1. part. act.

παράκυψις, ἡ, introspectio, *Steph.*

παρακωμῳδέω, ῶ, f. ήσω, obiter perstringo et taxo, seu aliquo modo taxo et perstringo, idque comico more.

παράκωφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, surdaster.

παρακωχή, *vera scriptura* παροκωχή.

παραλαβές, 2. sing. aor. 2. imper. act. verbi παραλαμβάνω.

παραλαβεῖν, *adsumere*, aor. 2. inf. act.

παραλαλέω, ῶ, f. ήσω, nugor, obloquor.

παραλαμβάνω, accipio, excipio, adsumo, adhibeo ; παραλαβὼν, aor. 2. part. cum suscepisset. Τὰς μὲν αὐτῶν ἑταῖρε τὰς ὑποσυρὰς παραλαμβάνειν, *Xen. Cyr.* 7, 14. Ἢν πως παραλαβεῖν τῆς τόλμης τὰ πράγματα δυνώμεθ', *Arist. Conc.* 107. Παραλαμβανέτωσαν οἱ σοὶ φύλακες παρὰ τῶν ἐμῶν φυλάκων, *Xen. Cyr.* 7, 12.

παραλάμπω, a latere splendeo ; (2) parum fulgeo. Hinc

παράλαμψις, εως, ἡ, caruncula, quæ multum lucet in oculo, cicatrix in nigro oculi resplendens.

παραλανθάνω, lateo. Παραλανθάνειν ἐν τοῖς ψάμμοις, *Herodian.*

παραλαοίνω, lævigo. Hinc

παραλαοντικός, ἡ, όν, lævigandi vim habens.

παραλέγεσθαι, præs. inf. pass. verbi

παραλέγομαι, cubo ad latus alicujus, juxta quempiam cubo, concumbo ; (2) lego littus, *Gl. Vet.* deligo, et παραλεγόμεθα, stringimus, *Ph.* Ἔστι νεῶλκος παρελέξατο, *Pind. Pyth.* 2, 67. Μόλις τε παραλεγόμενοι αὐτήν, *Act.* 27, 8.

παραλέγω, absurda loquor, deliro.

παραλειπτίος, έα, έον, prætermittendus, omittendus. Τὸ δὲ τῦ Πλάτωνος ὠ παραλειπτέον, *Plut.*

παραλειπτικός, ἡ, όν, μέθοδος παραλειπτική est præteritio, figura *Rhet.* A

παραλείπω, f. ψω, prætermitto, omitto, silentio prætereo ; παραλειπόμενα, prætermissa. Τὸ τῦ Διὸς παραλιτὸν τόντ' εὐσεβὲς, *Eur. Tro.* 43. Μηδένα καιρὸν τῦ ποιεῖν εῦ παραλείπων, *Philo.*

παραλείχω, illino ; mansum cibum in os infercio. Σαυτῦ παραλείχειν τὰ βλέφαρα τῆς ἐσαίρας, ἐγωγ' ἂν εἶπον, *Arist. Conc.* 406. Hinc

παράλειψις, εως, ἡ, prætermissio, præteritio ; (2) figura rhetorica.

παραλελειμμένον, perf. part. pass. n. g. v. παραλείπω.

παράλευκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, albicans, *Rob.*

παραλεύσσω, idem quod παροράω.

παραλήγω ; penultimus sum ; παραλήγουσα, penultima.

παραληπτέον, suscipiendum, amplectendum. A παραλαμβάνω.

παραληρέω, ῶ, f. ήσω, deliro, vel leviter desipio. Εἰ δὲ παραληρῶν ἁλώσει, *Arist. Ran.* 606. A παραλήρημος. Hinc

παραλήρημα, ατος, τὸ, delirus, silicernium, *Gl. V.* ubi *delerus.*

παράληρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui leviter desipit. Ἐκ παρὰ et λῆρος, *nugæ*, *ineptiæ.*

παράληψις, εως, ἡ, acceptio, adsumptio. A παραλαμβάνω.

παραλία, ας, ἡ, scil. χώρα, regio maritima. Ἐκ παρὰ et ἅλς, *mare.*

παραλιθάζω, lapidesco, in lapidem degenero.

παράλιμνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, adjacens paludi. Ex λίμνη.

παραλιμπάνω, prætermitto, omitto, *Gl. V.*

παράλιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, marinus, mari adjacens. Ὅρνισι σόρξη παραλίοις γενήσεται, *Soph. Aj.* 1085. Ex παρὰ et ἅλς.

παραλίσκω, capio ; aor. 2. part. παραλὼς, captus, *Hes.*

παραλιτέω, ῶ, fut. ήσω, offendo, pecco seu delinquo ; παρῆλιτες, aor. 2. offendisti. Παραλιτεῖν τὰς Ἥβας, *Apollon. Rhod.* 2, 246.

παραλλαγή, ῆς, ἡ, mutatio, transmutatio ; (2) dementia, hallucinatio, et aberratio. A παραλλάσσω.

παράλλαγμα, ατος, τὸ, vicissitudo, variatio, inæqualitas. Ab eod.

παράλλακτος, mutabilis.

παραλλὰξ, *adv.* alternis vicibus, alternatim, alternata seu alternante serie, *Gl. Vet.* alternis. Ἔρπει παραλλὰξ ταῦται, *Soph. Aj.* 1108. Χρήματα παραλλὰξ παῤ' ἐμοῦ τε καὶ παῤ' ἐκείνων λαμβάνοντες, *Appian. B. Mithridat.* Ab eod.

παράλλαξις, εως, ἡ, differentia, discrepantia, mutatio ; (2) alternatio ; (3) medicis est et emotio, v. c. ossium, dentium, &c. Ab eod.

παραλλάσσω, vel παραλλάττω, alterno, alternatim seu permutatim vario ; (2) prætereo, pertranseo ; (3) supero, vinco ; (4) declino, vito, fugio ; (5) aberro, per errorem in aliud incurro, quam constitueram ; (6) differo, discrepo, *Gl. Vet.* vario ; παρηλλαγμένος, pass. perf. part. discrepans, inusitatus, prodigiosus, v. c. magnitudine. Παρηλλάττειν τῶν αἰσθητέων τὰ σημεῖα, *Plato.* τότον, *Plut.* δόξαν, *Isocr.* τῆς χώρης, *Herodot.* λόγοι παραλάσσοντες, *Eur. Hipp.* 935.

παραλληλίας, ας, ἡ, literarum in eadem voce collatio, aliarum scilicet juxta alias. A παράλληλος.

παραλληλίζω, comparo inter se et quasi e regione pono. Ab eod. Hinc

παραλληλισμὸς, ῦ, ὁ, figura, quum voces idem significantes vel eædem componuntur, vel se invicem sequuntur, &c. (2) dictorum idem significantium collatio.

παραλληλόγραμμον, ᾱ, τὸ, spatium quod lineis parallelis continetur, *Bud.* Ex παράλληλος et γράμμα, *scriptum delineatum.*

παράλληλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, mutuus, inter se compositus et e regione collocatus, æque distans, *Gl. V.* παράλληλον, alternum interstitium. Ex παρὰ et ἀλλήλων.

παραλλήλως, *adv.* duorum inter se compositione, duo inter se componendo ; composite, comparate, ex opposito.

παραλογίζομαι, f. ίσομαι, subdola supputatione fallo ; falsa argumentatione utens decipio, male ratiocinor, *Gl. V.* circumscribo, obrepo, subrepo, dissimulo. Μή τις ὑμὰς παραλογίζηται ἐν πιθανολογίᾳ, *Col.* 2, 4. Παραλελόγισαί σε ἡ Ἀτροπος, *Luc.* Hinc

παραλογισμὸς, ῦ, ὁ, falsa ratiocinatio, fallax ratio ; (2) impostura et captio, quæ

fit fallacibus rationibus, *Ph.* dissimulatio ; παραλογισμοῖς, præstigiis, *Ph.*

παραλογιστὴς, ῆ, ὁ, fallax ratiocinator, impostor, deceptor. Ab eod. Hinc

παραλογιστικὸς, ἡ, όν, peritus decipiendi fallacibus ratiocinationibus.

παραλογιστικῶς, *adv.* fallaciter, fraudulenter.

παραλογιστὸς, ἡ, όν, qui decipi potest.

παράλογος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui præter rationem accidit, inopinatus, rationi non consentaneus, absurdus. Etiam *substantive* casus inopinatus, absurditas. Πολὺς ἦν ὁ τῦδε τῦ πολέμου παράλογος ἐνομον ὀδὸν ἰόντος, *Appian. B. Mithridat.* Ex παρὰ et λόγος, *ratio.*

παραλόγως, *adv.* præter rationem, inopinato. Παραλόγως ῥηῖζοντα οἰδήματα, *Hippocr.*

παράλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, maritimus ; (2) qui in ipso mari versatur, rebusque maritimis et nauticus dat operam ; item (3) navis publica Atheniensium. Ex παρὰ et ἅλς.

παραλουργὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, purpuram attextam habens ; unde παραλουργὶς, vestis muliebris.

παραλοῦται, οἱ, qui una lavant. A

παραλούω, juxta lavo ; παραλλοῦσθαι, juxta lavari, *Att.* pro παραλούεσθαι.

παραλοφία, ας, ἡ, curvitas cervicis usque ad artemona. A λόφος.

παράλτιος, ὁ, Alpium accola, ad Alpes habitans, *Plut.*

παραλυγίζω, obtorqueo, vel aliquantum torqueo, modo nimirum vitilium seu viticis.

παραλυτέω, ῶ, f. ήσω, molestia vel tristitia adficio.

παράλυτρος, ὁ καὶ ἡ, sterilis, asper, *Epith.* terræ.

παράλυσις, εως, ἡ, resolutio, laxatio, remissio, nervorum resolutio, *Gl. V.* debilitas. A παραλύω.

παραλυτικὸς, ἡ, όν, paralyticus, debilis, debilitatus, *Gl. V.* Ab eod.

παράλυτος, ὁ καὶ ἡ, fractus, debilis, imbellis.

παραλυτρόω, ῶ, f. ώσω, inique redimo.

παραλύω, f. ύσω, dissuo, dissolvo, resigno, debilito, *Gl. Vet.* παραλελυμένος, debilis, *Gl. V.* Δυσάνη παραλῦσαι ψυχὰν, *Eur. Alc.* 114. Πόλλ' ἤδη παρέλυσε θάνατος δάμαρτος, *ibid.* 922.

παραμαρτάνω, aberro, παραμαρτὼν, aberrans, a. 2. part.

παραμαρτυρία, ας, ἡ, præscriptio, exceptio.

παραμασήτης, ᾱ, ὁ, qui ad latus alicujus mandit, qui a latere sedens mandit, parasitus. Ex μασάομαι.

παραμαστύπτης, ᾱ, ὁ, parasitus, *Alh.*

παραμβλόνω, hebesco, hebes sum.

παραμεθίημι, dimitto, negligo, prætermitto, detrecto, aut missum facio, *Suic.*

παραμείζηται, 3. sing. præs. conj. pass. v. παραμείζω, f. ψω, prætereo, prætergredior, prætervehor, transeo, præterfluo, permuto. Σοφίαι δ' ἂν σοφίαν παραμείψιεν ἀνὴρ, *Soph. Œd. Tyr.* 511. Φυλάσσων, μή τι σε λάθῃ τροχαλοισιν ὀχοις παραμείψαμένη, *Eur. Iph.* in *Aul.* 143. Θαλαττσαίον παραμείβεται δελφίνα, *Pind. Pyth.* 2, 93.

παραμείψεται, 3. sing. f. 1. ind. med.

παραμελέω, ῶ, f. ήσω, aspernor, negligo, sperno ; παρημέλκησας, p. neglexisti ; παραμελοῦμαι, imper. 3. plur. παρημελήσαντο, negligebantur, p. part. παρημελημένος, neglectus. Τί γὰρ, ἔξη, τῶν ἄλλων, ὦ παῖ, ὧν ἐδέκει σοὶ' ἡμὶν ἀνεγκαίων εἶναι μὴ παραμελεῖν, μέμνησαι, *Xen. Cyr.* 1, 24. Εἴ τι παρημέληκας τῆς μητρὸς, *id.*

παραμέμνημαι, mentionem facio, memoro.

παραμένω, f. ενῶ, maneo apud, permaneo, persevero. Ὦ πότνι' Εἰρήνη, παραμείνον τὸν βίον ἡμὶν, extende, *Arist. Pace*, 1117. Παραμένειν πρὸς τὰ ὑπόλοιπα, *Thuc.*

παράμερος, *Dor.* pro παρήμερος, quotidianus, *Find. Olymp.* 1. Ex ἡμέρα.

παραμέσον, ης, ἡ, sc. χορδὴ, musicus tonus. Ex παρὰ et μέσος.

παράμεσος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui est juxta medium.

παραμετρέω, ῶ, fut. ήσω, juxta alterum admetior ; (2) compenso ; (3) prætervehor, prætereo. Παραμετρῆς τῷ οἰκείῳ μέτρῳ ἑκάτερον, *Luc.*

παραμιύομαι, transeo, supero, excello ; Ῥοῆ. pro παραμείβομαι. Μορξῶ παρα-

μεύσιται ἄλλαν, *Pind. Nemeor.* 11, 17. Ex παρὰ et ἀμεύομαι.

παραμήκης, ους, ὁ καὶ ἡ, oblongus. Παράμηκες ὀντηρον. *Aret.* Ex μῆκος.

παραμηκίως, *adv.* oblonge, in oblongum.

παραμηκύνω, παραμηκυνῶ, protraho.

παραμήρια, ων, τὰ, internæ femoris partes. Ex μηρός. Hinc

παραμηριαῖος, εία, αῖον, idem quod παραμηρίδιος, ια, ὁ καὶ ἡ, ad femur pertinens; (2) femur tegens.

παραμιγνύω, vel παραμίγνυμι, fut. ξω, admisceo, immisceo. Ἀντὶ σιραίου μέλιτος σμικρὸν τῷ Συμιδίῳ παραμίξας, *Arist. Vesp.* 872. Τὰ καλὰ τῶν ὀνομάτων τοῖς ἐπαγωγοῖς παραμιγνῦσα, *Heliod.*

παραμικρόν, *adv.* propemodum, pæne.

παραμιλλάομαι, devinco.

παράμιλλος, ᾱ, ὁ, citra certamen victor, vel potius pæne æqualis. Ex ἅμιλλα.

παραμίμνω, maneo apud; permaneo. Οὐδ' εἰ πεντάετές γε καὶ ἓξάετες παραμίμνων, *Odyss.* 3, 115.

παραμινύθω, frango, absumo paulatim.

παραμιξολυδιάζω; unde παραμιξολυδιάσαι, ad mixolydium tonum alludere, vel transcendere mixolydium cantum. Ex παρὰ et μιξολύδιος.

παραμίσγω, admisceo.

παραμνάομαι, memini, recordor, mentionem facio.

παραμολέω, ῶ, f. ήσω, adsum, advenio, adsto, succurro, *Suic.* ut hinc sit παρεμπέλασκεν, *Homericum* p. pro παραμεμόλησκεν, *Il.* 4, 11.

παραμονή, ῆς, ἡ, constans permansio apud aliquem; (2) duratio. Α παραμένω.

παραμονίμως, *adv.* ὁ καὶ ἡ, qui constanter apud aliquem permanet; (2) durabilis. Α παραμονή.

παράμονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem. Α παραμένω.

παράμουσος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, dissonus, Musis seu cantui non conveniens; (2) alienus, abhorrens. Ex μοῦσα.

παραμπέχω, fut. ξω, p. σχηκα, obvelo, obtego, obduco, involvo. Οὐδὲν δεῖ παραμπέχειν λόγως, *Eur. Med.* 284.

παραμπύκια, τὰ, fasciæ, quibus crines religantur. Ab ἄμπυξ. Hinc

παραμπυκίζω, crines anteriores refigo.

παραμυθέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, hortor; adhortor; (2) consolor, verbis aut quacunque re mulceo et sedo, medeor; (3) compenso, sarcio. Ἀχαιμένην ἡμεῖς ἑτέρῳ γάμῳ παραμυθησόμεθα, *Heliodor.* Παρεμυθήσατο τῇ μαντικῇ τὴν συμφοράν, *Luc.*

παραμυθησαίμην, aor. 1. opt. med. verbi παραμυθέομαι. Unde

παραμυθητής, οῦ, ὁ, consolator.

παραμυθητικός, ή, όν, qui consolari potest aut solet, consolatorius. Ab eod.

παραμυθία, ας, ἡ, exhortatio, solatium, consolatio; (2) et quicquid ad lenidendum in quocunque genere valet; (3) demonstratio, argumentum rei propositæ, apud *Plato.* Ex μῦθος.

παραμύθιον, ίου, τὸ, placamentum, solatium, solamen. Ex iisd.

παραμυθικῶς, *adv.* consolantis more, consolandi causa.

παραμυθημένοισι, dat. pl. part. præs. med. *Poët.* pro παραμυθεμένοις.

παραμφαίνω, præ me fero, declaro.

παραναγινώσκω, lego, recito, v. c. testimonium in judicio, *Gl. Vet.* adlego; (2) lego, perlego. Τὰς νόμως τῷ ψηφίσματι παραναγινώσκειν, *Isocr.* Hinc

παραναγνώσις, εως, ἡ, adlectio, *Gl. V.* recitatio, v. c. testimonii.

παραναγκάζω, fut. άσω, vim affero, cogo.

παρανα δύομαι, emergo, erumpo.

παρανακλίνω, inclino.

παρανηλίσκω, fut. λώσω. obiter et præter destinatum impendo, perperam consumo; *item*, absumo simpliciter; pass. παρανηλίσκομαι, consumor, pereo; exspiro. Εἰ μὴ σφαγηνόν τινα τῷ πολέμῳ, νῦν ἴσχοντα, προσῆσεσθε, παρανηλώσετε πάνθ' ὅσα ἂν δαπανήσητε, *Isocr.* Hinc

παρανήλωμα, ατος, τὸ, sumptus supervacaneus et inutilis; additamentum ac velut appendix impensæ destinatæ.

παρανιστάνω, a resurrectione aberrare, *Gaz.*

παρανιστέλλω, sive παρανατέλλομαι, juxta orior.

παρανόμομαι, et παρανάσσομαι, juxta nabito, vicinus sum.

παρανυδρόομαι, ώμαι, nubilis sum, nubilis fio, *ut placet Foësio*, seu potius viri sive thalami expers sum, *Ern.* Ex παρὰ et ἀνήρ.

παρανίομαι, prætereo, prætervehor, præternavigo. Πολέας παρανίσθαι, *Apoll.*

παρανευρίζω, f. ίσω, nervos resolvo, enervo. Ex παρὰ et νεῦρον.

παρανέχω, altrinsecus attollo sive elevo; item emineo.

παρανέω, ῶ, fut. ήσω, ad latus nato, juxta nato; vel prætermato.

παρανέω, vel παρανήω, juxta aggrego et acervo; ad latus accumulo; unde aor. 1. παρένησαν, coacervarunt, congesserunt, acervum fecerunt.

παρανηνέω, ῶ, f. ήσω, idem; unde imperf. παρενήνεεν, aggerebat, 3. plur. παρενήνεον, accumulabant.

παρανήτη, ης, ἡ, paranete, chorda penultimæ proxima.

παρανήχομαι, fut. νήξομαι, nato juxta, seu ad latus; aut natando prætervehor. Παρανήχεσθαι τῇ τριήρει, *Plut.* Εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω παρανήξομαι, *Odyss.* 5, 417.

παρανθέω, ῶ, fut. ήσω, defloresco; in *Vulg. Lex.* adfloreo.

παρανίσσομαι, prætereo, transeo.

παρανίσχω, altrinsecus attollo; (2) emineo, *Dem.*

παρανοέω, ῶ, f. ήσω, deliro, desipio, demens sum; (2) perperam intelligo, *Arist.*

παρανοια, ας, ἡ, amentia, dementia, delirium. Ex παρὰ et νόος.

παρανοίγω, f. οίξω, adaperio.

παρανομέω, ῶ, fut. ήσω, contra leges seu contra jus et æquum facio; (2) legem legibus contrariam fero. Παρανομῶν πελλίοις με τύπτεσθαι; *Act.* 23, 3. Α παράνομος. Hinc

παρανόμημα, ατος, τὸ, quod contra leges et jus factum est, peccatum, delictum, scelus, flagitium.

παρανομία, ας, ἡ, transgressio legis; insolentia legibus repugnans; nequitia, improbitas contra leges, fas, et æquum commissa; scelus, flagitium, *Ph.* injuria. Α

παράνομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, contra leges faciens, legum violator, improbus, *Gl. Vet.* legirupa, *Ph.* contrariùs legi; illicitus.

παρανόμως, *adv.* contra leges, præter jus et æquum, *Ph.* illicite.

παράνταν, obliqua, a recta via aversa. Πολλὰ δ' ἄναντα, κάταντα, παράντα τε, δύσμιλά τ' ἦλθον, *Il.* 23, 116. Α παράντης.

παραντίλλω, *Poët.* pro παραναντίλλω, juxta orior seu exorior, *metaph.* adjaceo, *Suic.*

παράντη, *adv.* idem quod παράνταν.

παράντης, εος, ὁ καὶ ἡ, acclivis pariter et declivis; obliquus. Ex παρὰ et ἀντάω.

παρανυκτερεύω, ῦσω, pernocto apud, circum quem excubo.

παρανυμφίος, ᾱ, ὁ, qui sponso et sponsæ adsidens eos domum deducit. Α

παράνυμφος, ᾱ, ὁ, auspex, pronubus, *Ph.* et ἡ παράνυμφος, pronuba, *Ph.* Ex νύμφη.

παρανύστω, exstimulo, instigo.

παραξενος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, peregrinus; ignobilis, illegitimus, alienus.

παραξέω, ῶ, f. ήσω, leviter rado; (2) prætercurro, præterlabor, ap. *Eunap.*

παράξηρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, siccus, *Rob.*

παραξιφίδιον, ου, τὸ, pugio, *Ph.*

παραξυρίς, ίδος, ἡ, pugio. Ex ξίφος.

παραξόνιος, ᾱ, ὁ, axi infixus axem terens, attingens, streperus; τὸ παραξόνιον, clavus inditus axi, ne rota excidat. Ex ἄξων.

παραξονίτιδες, ων, αἱ, modioli rotarum vel aliorum instrumentorum, quibus axis teritur, *Suic.* Ex iisd.

παραξυράω, rado.

παραξύομαι, ατος, τὸ, quod in sculptura supervacaneum quasi appendix additur. Α παραξύω.

παράξυσον, ᾱ, τὸ, instrumentum ad lateres in structura radendos. Ab eod.

παραξύω, abrado, *Gl. V.* derado, destringo. Ταῦτα γὰς ἐγγὺς παραξύει τὸν ἰδιώτην (λόγον), accedunt, *Longin.* 31.

παραπαιδαγωγέω, ῶ, f. ήσω, corrigo et in melius muto, abstraho, retineo, a pravitate aliqua.

παραπαίζω, alludo, deludo, *Gl. V.*

παραπαίω, aberro, proprie ferio secus, aliud quid quam volebam aut oportebat, ut v. c. chordam citharæ; (2) deliro, desipio, vide παραπλήσσω. Ὦ δίσποτ' ἄναξ ὡς παραπαίεις; *Arist. Pace*, 90. Ex παρὰ et παίω.

παραπαιόντως, *adverb.* desipienter, delire, *Hes.* a παραπαίω. Unde

παράπαιφος, ᾱ, ὁ, delirus, desipiens, *Hes.*

παραπάλλω, concutio, allido. Οἷς παρεπάλλετο Πηλείδας σὺν ὄπλοις παρ' ἄντυγα, *Eur. Iph.* in *Aul.* 225.

παράπαν, *adv.* in universum, genere toto, per totum, omnino, prorsus.

παραπαντάω, occurro.

παραπάσσω, fut. άσω, adspergo, *Plut. Ion.* pro παραράσσω, *Hipp.*

παραπατάω, decipio leni et suavi quadam fraude, ut vino.

παραπάω, sive παραπαφῶ, decipio, fallo; παφήπαφον, aor. 2. decepit, *Il.* 14, 360. Πείν ωι παφήπαφες ἠδὲ μύθῳ, *Theoc.* 21, 11.

παραπείθω, f. είσω, persuadeo, persuadendo flecto et permoveo, *Gl. Vet.* solicito; (2) falsa persuasione decipio. Παράπεισον δὲ σὸν, ὃν λισσόμεθ', ἐλθεῖν, τέκνον, *Eur. Supp.* 59.

παραπειράω, ῶ, vel παραπειράομαι, ῶμαι, leniter tento; periculum facio. Παραπειρῶνται Διὸς, *Pind. Olymp.* 8, 4.

παραπειτικός, ὁ, ad persuadendum factus, de oratore, *Poll.* (ubi editur παραπιστικός, *Ern.*). Α παραπείθω.

παραπελεκάω, ῶ, dedolo.

παραπέμπω, fut. ψω, prætermitto, omitto, transmitto, ut negligens dimitto; (2) transmitto, aliquo mitto, adveho, imporro; (3) deduco, comitor, prosequor, *Ph.* παραπέμπεται, omittit; παραπέμψας, aor. 1. part. comitatus, *Gl. Vet.* Πολλὰ δὲ φωνῆς τῆς ἡμετέρας Ἑρμαῖον ὄνος παρέπεμψεν ἐμοὶ γόνον ἀντίτυπον χειμαζομένῳ, iteravit, *Soph. Phil.* 1449. ἔπι τὴν οἴκησιν, *Heliod.*

παραπεπήχασιν, 3. pl. perf. ind. act. cum ν, a παραπήγνυμι.

παραπειρατέων, ῶν, f. ήσω, juxta incedo.

παραπεσόντες, nom. plur. aor. 2. part. act. verbi παραπίπτω.

παραπετάζω, vel παραπεταννύω, fut. τάσω, obtendo, obtego, obvelo; (2) expando, explico. Σκοιὴ δ' Αὐσονίων παραπέπταται ἄσπετος ἰσθμος, *Dion. Per.* 88. pro παραπετέτασται, per *Synec.*

παραπετάλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, foliis seu laminis obtectus, obtensus, et coopertus. Ex πέταλον.

παραπετάομαι, ώμαι, vel παραπέτομαι, advolo; (2) prætervolo, *Gl. V.*

παραπέτασμα, ατος, τὸ, velum, seu aulæum; (2) prætextus, integumentum, *Ph.* velum, palla. Α παραπετάζω.

παραπέτομαι, prætervolo, *Gl. V.*

παράπεψις, εως, ἡ, concoctio, *Suic.*

παράπηγμα, ατος, τὸ, *prop.* tabula adfixa columnæ, pilæ, &c. ut legum, fœderum; (2) tabula, in qua descripta erat cœli ratio, et siderum orientium, occidentiumque, tempestatumque significatio, cum quadripartitis anni cardinibus, et aliis ejusmodi eventibus ac effectibus mundi; (3) tabula cujuscunque disciplinæ præcepta brevia continens, tabulæ chronologicæ, historicæ, &c. *item* (4) præceptum artis, ut Grammaticæ, Dialecticæ. Α παραπήγνυμι, f. ξω, a latere figo, juxta depango, addo; (2) præcipio. Οἰκείαν ἀρχὴν παρεπήξατο, *Al. Aphr.* Αἱ λύπαι ταῖς ἡδοναῖς παρεπετήγασι, *Isocr.*

παραπηδάω, ῶ, futur. ήσω, saltu prætereo, transgredior, transilio.

παράπηχυον, ου, τὸ, os et pars cubiti, *Poll.* Α

παράπηχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, cubito adjunctus, cubito appositus. Hinc τὸ παράπηχυ, υος, vestimentum album cubitum purpureum attextum habens, *Hes.*

παραπικραίνω, ad iram concito; a. 1. παρεπίκρανα, 3. plur. exacerbaverunt, *Heb.* 3, 16.

παραπικρασμός, οῦ, ὁ, exacerbatio.

παραπίμπρημι, aduro.

παραπίπτω, incido; (2) offendo, obviam fio; (3) offendo, pecco; (4) irruo; (5) aberro, prætervehor; (6) accido, evenio, incido; (7) *dicitur etiam* de coitu; perf. παραπέπτωκα, aor. 2. παρέπεσον; καιρὸς παρέπεσεν, occasio incidit. Παραπίπτειν πόλει, *Plat.* ἐς Ἄργος, *Polyb.* Παρέπεσε πράξει μοχθηρᾷ, *Diod.*

παραπλαγιάζω, obliquo, *Hes.* ubi, παραπλαγιάσας, a. 1. part. Α

παραπλάγιος, α, ὁ καὶ ἡ, aliquantum obliquus vel lateralis.

παραπλάζω, a vera via seductum in errorem impello, vel vagabundum duco secus viam rectam, aut seduco; a. 1. παρέπλαγξα, præteregi; a. 1. pass. παρεπλάγχθην, aberravi. Μνησῆρσι δὲ Πάλλας Ἀθήνη Ἀσθέσιον γέλοι ἄρσε, παρέπλαγξεν δὲ νόημα, *Odyss.* 20, 346. Νεύμασιν ἀφθόγγοισι παραπλάζων φρένα κύρης, *Mus.* 102. παραπλάγξας, *ibid.* 159. Αἱ δὲ φρένας παρακαὶ παρέπλαγξαν καὶ σοφὸν, *Pind. Ol.* 7, 56.

παραπλανάω, idem.

παραπλάσιοι τῶν πολεμίων, multo plures hostibus, *Steph.*

παράπλασμα, τὸ, figura, species; (2) nota in margine libri cerata, ad notandum locum.

παραπλάσσω, illino, *V. L.*

παράπλειος, ὁ καὶ ἡ, plenus, vel pæne plenus, *Steph.*

παραπλέκω, f. ξω, attexo, admisceo, contexo, consero.

παραπλέοντες, nom. plur. præs. part. verbi παραπλέω.

παραπλευρίδια, ων, τὰ, arma, quæ tegunt equorum latera. A

παράπλευρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui ad latus seu ad costas est. Ex πλευρά.

παραπλεύσιος, α, ον, prætervagandus. A παραπλέω, f. εὔσω, prætervehor, prætervagor, *Od.* 12, 69. (2) juxta navigo, *Thuc.* 2, 146.

παραπλήγια, ας, ἡ, levis partium sideratio aut resolutio; (2) delirium, insania. A παραπλήσσω. Hinc

παραπληγικὸς, ὴ, όν, leviter sideratus ac resolutus.

παραπληγικῶς, *adv.* per levem siderationem ac resolutionem, *Suic.*

παραπλήθω, plenus et refertus sum.

παραπληκτικὸς, idem quod παραπληγικός.

παράπληκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui mentis vel sensuum harmonia depravata est, vecors, insanus, mente captus. A παραπλήσσω.

παραπλῆξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, idem et ab eodem. *Gl. Vet.* delirus; *Odyss.* 5, 418. et 440. *Hom.* ἠΐνας παραπλήγας, littora a fluctibus percussa.

παραπληξία, ας, ἡ, insania, amentia; (2) levis partium sideratio aut resolutio, *Deut.* 28, 28. Ab eod.

παραπληρόω, ῶ, fut. ώσω, justo completoque oneri infarcio, superaddo. Hinc

παραπλήρωμα, ατος, τὸ, quod oneri completo infarcitur; (2) cento; (3) omne redundans ac superfluum, *Ph.* sagina; (4) particula expletiva, apud *Gram.*

παραπληρωματικὸς, ὴ, όν, expletivus, *Gl. V.*

παραπληρωματικῶς, *adv.* explendi causa, expletive.

παραπλήσιον, *adv.* proxime. A

παραπλήσιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, proxime ad aliquid accedens, adfinis; similis, adsimilis, *Gl. Vet.*

παραπλησίως, *adv.* similiter, eodem prope modo, *Gl. V.* perinde, itidem, similiter.

παραπλήσσω, fut. ξω, perperam pulso citharam, aut aliud instrumentum musicum; *Att.* παραπλήττομαι, mente percellor, vecors et amens fio; παραπεπληγμένος, perfect. part. vecors, amens. Ἐλεξε δ' ἅμα γέλωτι παραπεπληγμένῳ, *Eur. Herc. Fur.* 938.

παραπλόκαμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, calamistratos vel implicitos habens capillos.

παραπλοκὴ, ῆς, ἡ, q. d. adtextio, insertio. A παραπλέκω.

παράπλοος, *contr.* παράπλους, ᾱ, ὁ, prænavigatio, trajectus; (2) ἐν παράπλῳ dicitur esse insula, sita ad trajiciendum idoneo loco. A παραπλέω.

παραπλόω, fut. ώσω, prænavigo.

παραπνέω, fut. εὔσω, a latere flo seu spiro; (2) præterflo; (3) leviter spiro. Hinc

παραπνοὴ, ἡ, lenis adspiratio.

παραπόδας, *adverb.* e vestigio; (2) juxta, prope Ex παρὰ et πῦς, *pes.*

παραποδίζω, fut. ίσω, impedimento sum. Παραποδίζειν τὴν τῶν ὅπλων χρείαν, *Polyb.* Μή πη παραποδισθείη, *Plato.*

παραποδόομαι, exuo me juxta, vel uno cum aliis, vel eodem loco, vel exuo me, ut ἀποδύομαι.

παραποιέω, ῶ, f. ήσω, falso adsimilo, adulterо, perverto, *Gl. Vet.* permuto; παραποιηθείς, aor. 1. pass. et παραπεποιημένος, perf. ad similitudinem factus. Πολλὰ δὲ τῶ Ξάνθῳ παραπεποίηκεν, *Arist.* Hinc

παραποίημα, ατος, τὸ, factum ad alicujus similitudinem, falso adsimilatum.

παραποίησις, εως, ἡ, adsimilatio, qua mentimur aliquid, adulteratio, *Gl. Vet.* hoc falsum. Ab eod.

παραπολαύω, fut. αὐσω, obiter fructum percipio; (2) obiter damnum accipio.

παραπόλλυμι, male perdo, pessundo contra meritum; (2) perdo, ut simplex; παραπόλλυμαι, intermorior, depereo, *Gl. V.* Ὁ μὲν ἠτίμωται καὶ παραπόλλυεν, *Dem.* παραπολῦ, *adv.* multo, longe.

παραπόμπια, vel παραπόμπιμα, τὰ, vasa sacra in pompis.

παραπομπὴ, ῆς, ἡ, deductio, comitatio, comitatus; (2) trajectio, transvectio, advectio, importatio; *Ph.* prosecutio, comitatus. A παραπέμπω.

παραπομπὸς, ὁ, ὁ καὶ ἡ, comes, deductor, *Ph.* prosecutor. Ab eod.

παραπόντιος, ον, maritimus, ad mare situs, positus.

παραπορεύομαι, ad latus incedo, deambulo, prætereo, transeo, iter facio; a. 1. part. παραπορευθείς, prætergressus. Παρεπορεύοντο διὰ τῆς Γαλιλαίας, *Marc.* 9, 30.

παραπόρφυρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, purpuram prætextam habens. Ex πορφύρα.

παραποτάμιος, ία, ιον, ad fluvium situs; (2) fluvium accolens.

παραπρᾶσσω, vel ἄττω, f. άξω, secus facio quam deceat, aut præter jussa facio, perperam ago. Μηδενὸς ἄλλως παραπράξαντος, *Soph. Aj.* 261.

παραπρεσβεία, ας, ἡ, mala fide gesta legatio; enentitia legatio; *Dem. Angl.* A PRETENDED EMBASSY. A

παραπρεσβεύω, fut. εὔσω, legationem mala fide gero, aliter in legatione ago, quam mandatum est. Παρεπρεσβεύσατο εἰς Αἴγυπτον, *Dem.*

παράπρισμα, ατος, τὸ, scobs, quam serræ dentes egerunt e ligno; (unde παραπρίσματα ἐπῶν pro λεπτολογίαις, *Eth.*) (2) concretus humor in suris equorum. A παραπρίω.

παραπρίω, fut. ίσω, sensim seco, ut serra.

παραπροθυμία, ας, ἡ, temporis præfiniti negligentia, cum v. c. pecunia non ad diem numeratur.

παραπρονοέω, ῶ, fut. ήσω, considero, provideo, *Hes.*

παραπροδοκία, ἡ, Fig. Rhet. cum aliud dicitur, quam auditor expectat; al. παρὰ προσδοκίας λεγόμενον.

παραπροσποιέομαι, οῦμαι, dissimulo, connīveo, *Gloss. Vet.* παραπροσποιηθέντα, dissimulata, *Ph.*

παραπροσποίησις, εως, ἡ, dissimulatio, simulatio, *Gl. Vet.*

παραπροσωπὶς, ίδος, ἡ, persona, et quidquid adponitur faciei vel capiti. A πρόσωπον.

παραπταίω, fut. αίσω, offendo, impingo, labor; erro, aberro, pecco. Ἥματος ἀντέλλοντος δοκιτόρος ὅποτε κάμπτει παισὸν ὁλισθηρόισι παραπταίοντα πεδίλοις, *Nonn. P.* 11, 9.

παράπτομαι, f. άψομαι, obiter et in transcursu tango seu attingo.

παράπτω, annecto.

παράπτωμα, ατος, τὸ, lapsus, offensa, erratum, *Gloss. Vet.* delictum. A παραπίπτω. Unde

παράπτωσις, εως, ἡ, offensa, lapsus, offensio; (2) irruptio, impetus; (3) coitus, ut παραπίπτειν; (4) παράπτωσις τόπε, situs loci ejusmodi, ut duobus finitimus sit, apud *Polyb.* (5) figura, qua casus pro casu ponitur.

παραπύλιον, ᾱ, τὸ, portula juxta portam majorem, *Gl. V.* portella. Ex πύλη.

παράπυξος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, buxeus, buxo adsimilis.

παραπωμάζω, fut. άσω, operculo claudo et obturo.

παραραθυμέω, ῶ, f. ήσω, negligens sum, negligenter ago.

παραρράινω, leviter adspergo.

παραρρέω, ῶ, f. ήσω, destillo, *Gl. V.*

παραρρήξω, ῶ, f. ήσω, ex articulis demoveor, aut demotus et detortus sum, luxatus sum. Ex παρὰ et ἄρθρον. Hinc

παράρθρημα, ατος, τὸ, parva luxatio, per quam scilicet articulus paullulum a suo loco naturali excessit.

παραρθρησις, εως, ἡ, idem et ab eod.

παραρίγόω, ῶ, rigeo, seu aliquantum rigeo.

παραριθμέω, ῶ, f. ήσω, adnumero.

παραρίπτω, f. ψω, abjicio, projicio.

παραρκέω, ῶ, fut. ήσω, juxta sufficio; (2) sufficio.

πάραρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, non bene compositum corpus habens; (2) non bene compositam mentem habens, delirus, demens; *Theocrit.* 15, 18. (3) inutilis. Ex ἄρω, (sive pro πάρηρος, παρῆρος ut placet *Sch.* ad *Theoc.* (v. in παρῆρος,) et quantitas mediæ syllabæ (longæ) arguit, *Ern.*)

παραρτάζω, fut. ἄξω vel άσω, adripio, rapio, *Suic.* "Αν δὲ παραρτάζῃς ἄρτυς καὶ πλάσμαρ' ἀναιδῶς, *Epigr.*

παραρράπτω, fut. ψω, adsuo; (2) consuo.

παραρρεῖθρος, ον, præterfluens. A ῥέεθρον.

παραρρέοντος, gen. sing. part. præs. act. verbi

παραρρέω, vel παραρρύω, præterfluo, prætereo, excido aliqua re, negligentia mea; παραρρυῆναι, aor. 2. pass. inf. præterfluxisse; præterfluere, elabi, part. παραρρυείς, præterlapsus. "Ετεροί γε λόγοι παρερρυήκασι πρὸς ὑμᾶς ψευδεῖς, *Dem.*

παραρρήγνυμι, f. ρήξω, disrumpo, diffringo, dissipo, discindo; παραρραγείς, aor. 2. part. pass. disruptus, scissus. Μέλαινά τ' ἄκρῳ τὶς παρέρρηγεν ποδὸς αἱμορραγὶς φλεψ, *Soph. Phil.* 845. Hinc

παράρρηξις, εως, ἡ, impetus, incursus in hostem.

παραρρηκτὸς, ὴ, όν, qui verbis flecti potest; (2) adhortatorius, monitorius.

παραρρητέω, ῶ, f. ήσω, abjicio, rejicio; παραρρητέωμαι, abjicior.

παραρρίπτω, f. ψω, abjicio, projicio.

παράρρυμα, ατος, τὸ, pellis, tegumentum, velamentum; (2) funis tectorius, quo navis adducitur remulco.

παραρρύτὸω, f. ώσω, allino; παραρρυπωμένα βιβλία, sunt libri in margine notati. Vid. παράπλασμα.

παράρρυσις, εως, ἡ, idem quod παράρρυμα.

παραρρύω, idem quod παραρρέω.

παρασεπάω, ῶ, fut. ήσω, suspendo e cingulo, vel succingo ut ensem; παρῆρτηται, perf. pass. appensum habet.

παρασεσιόομαι, præparo, instruo, comparo, *Ion.* pro παρασκεύομαι.

παράσεσμα, ατος, τὸ, quicquid e cingulo suspensum gestatur, quidquid ab alio dependet et annexum est, ut appendix, ad aliquid suspensum. A πάρασεσάω.

παρασεσύω, fut. ύσω, apparo, instruo, accommodo.

παράσεσυμος, seu παράρρυθμος, ον, carens numero, abhorrens a numero. A ῥυθμός.

παρασεύθμως, *adv.* inconcinne.

παρασκάγγης, ου, ὁ, parasanga, apud Persas triginta stadia.

παρασαλεύω, fut. εὔσω, coneutio, leniter concutio, *Gl. V.* demoveo.

παρασαρόω, ῶ, f. ώσω, scopis purgo, verro.

παρασάσσω, refercio.

παράσειρος ἵππος, equus funalis. Ποδὶ κηδοσύνῳ παράσειρος, *Eur. Orest.* 1015. A σειρά.

παράσεισμα, ατος, τὸ, concussio corporis, et inter exercitationes ponitur. A παρασείω, fut. είσω, quatio, concutio, manus expando, ac moveo, ut cursus adjuvem. Οἱ ἑῶντες ἄττον παρασείοντες τὰς χεῖρας, *Aristot.* Οὐδαμῶς τ' ἂν ἐμμόζοι τῶ μεγαλοψύχω φεύγειν παρασείσαντι, *Arist. Nicomach.* 4.

παρασημαίνω, perperam signo, falsum signum notamque imprimo; (2) annoto, adscribo; (3) obsigno; παρεσημηνάμεμην, aor. 1. med. obsignavi; παρασεσημασμένος, perperam signatus, adulterinus, ut nummus, perf. part. pass. Hinc

παρασημασία, ας, ἡ, ᾱ, qu. dic. significatio, plausus, acclamatio, laus, apud *Polyb.*

παρασήμειον, τὸ, falsum signum.

παρασημειόω, ῶ, noto, annoto. Hinc

παρασημείωσις, εως, ἡ, annotatio. Vox Critica.

παρασημειωτέον, annotandum. Ab eod.

παράσημον, ᾱ, τὸ, nota; παράσημα, τὰ, notæ, indicia; παράσημον τῆ πλοίᾳ, tutela navis, *Ph.* Τοῖς βασιλικοῖς παρασήμοις κοσμούμενον, regiis insignibus, *Plut.* in *Num.* cap. 2. A σῆμα.

παράσημος, ὁ καὶ ἡ, perperam signatus, adulterinus; (2) obscurus, ignobilis; (3) prodigiosus, portentosus, monstrosus; (4) insignis et inter alios conspicuus, *Eur. Hipp.* 1115. Ex ἵισd.

παρασήμως, *adv.* insignite et cum additamento, *Gl. V.*

παράσιον, seu potius παράσειον, velum quod supparum dicitur.

παρασιτέω, ῶ, f. ήσω, cibum apud aliquem sumo, sum parasitus et adsentator; sector et adulor ventris caussa. Α παράσιτος.

παρασιτία, ας, ἡ, parasitica adulatio.

παρασιτικός, ἡ ὸν, ad parasitum pertinens; ἡ παρασιτική, ars parasitandi. Α

παράσιτος, ε, ὁ, qui cibum apud aliquem sumit; (2) qui cibi gratia adsentatur, cœnarum adsecla; (3) *adj.* qui opsonii loco ad panem adhibetur; *Ph.* parasitus, adsecla; παράσιτοι, buccones.

παρασιωπάω, ῶ, fut. ήσω, reticeo, silentio prætereo, *Gl. V.* conticeo. Hinc

παρασιώπησις, εως, ἡ, reticentia; (2) figura orationis.

παρασκαίρω, a latere salio seu adsulto.

παρασκήασμα, τὸ, tegmen.

παρασκευάζω, fut. άσω, præparo, instruo, apparo, comparo, *Gl. Vet.* παρασκευάζομαι, præparo me, *Gl. Vet.* παρασκευάζω, accinge te, *Ph.* παρεσκευάσατο, accinxit, *Ph.* aor. 1. med. παρεσκευασμένος, perf. pass. part. paratus, in animo habens, solitus, suetus. Τὴν εἰρήνην ὑπάρχουσαν καταλύσει, καὶ πόλεμον παρασκευάζουσιν, *Æsch.* Οὕτοι μελωδεῖν αὖ παρασκευάζεται, *Arist. Av.* 233. τοι γὰρ παρεσκευάσμεθ' ὥστε κατθανεῖν, *Eur. Herc. Fur.* 1246.

παρασκεύασμα, ατος, τὸ, apparatus, præparatio. Α παρασκευάζω.

παρασκευασμός, ὁ, idem et ab eod.

παρασκευαστέος, έα, έον, apparandus, præparandus. Εἶτά γε μὴν ἐντευκτικὸς αὐτὸς εἶναι παρασκευαστέον, *Plut.* Ab eod.

παρασκευαστικός, ἡ, όν, præparativus; (2) patrandi et efficiendi vim habens. Ab eodem.

παρασκευή, ῆς, ἡ, apparatus, instructio, præparatio; (2) factio et coitio hominum vel ad reos opprimendos, vel pœna eximendos, contra æquitatem juris, legumque interdicta; (3) quod fit consulto et de industria; (4) dies ante Sabbatum in primis Paschale; hinc ἡ μεγάλη, sive ἡ ἁγία παρασκευή, dies crucifixi Domini.

παρασκήνια, τὰ, aditus ad scenam tendens, vel locus juxta scenam, ubi instrumenta ludorum reponebantur. Α σκηνή.

παρασκηνόω, et παρασκηνέω, vel παρασκηνώω, ῶ, juxta tentorium seu tabernaculum meum habeo; (2) juxta figo tentorium; (3) sedem meam figo apud, habito apud; (4) vicinus et proximus sum. Ὁ δὲ Κυαξάρης ἐμεθύσκετο μεθ' ὧν παρεσκήνα, *Xen. Cyr.* 4, 21. Ex iisd.

παρασκήπτω, fut. ψω, juxta seu a latere ingruo et irruo, decumbendo et ingruendo aberro.

παρασκιρτάω, ῶ, fut. ήσω, a latere salto, ad latus alicujus exsilio; (2) exsultim ludo, lætitia exsulto, gestio.

παρασκοτίζω, fut. ίσω, occæco.

παρασκώπτω, cavillor, *Plut.*

παρασοβέω, ῶ, fut. ήσω, insolenter et fastuose prætereo; (2) feroci et superbo adspectu transmitto et prætereo. Παρασοβήσαι παρὰ τὸ δωμάτιον, *Plut.*

παρασοφίζομαι, fut. ίσομαι, perperam σοφίζομαι, scite et ingeniose aliquid tentans perperam id facio; παρασοφίζεσθαι, sciolum superare argutiis.

παρασσάς, άδος, ἡ, frutex arbori adnascens, qui inde avulsus plantatur, stolo.

παρασσαυμός, ῦ, ὁ, avulsio, convulsio. Α παρασσάω, ῶ, fut. άσω, a latere alicujus abstraho seu avello; (2) fruticem arbori adnascentem ex ejus imo trunco avello; (3) abstraho, evello, *Ph.* παρασπᾶται, usurpat, παρεσπασθέντων, deductis, *id.* aor. 1. part. pass. Τῶν δὲ Ἑλληνίδων πολέων παρεσπάτό τινας τῇ Φαενδάζες, *Xenoph.*

παρασπείρω, semino juxta seu apud; aor. 1. παρέσπειρα. Τῷ σίτῳ τὸ ζιζάνιον παρασπείροντες, *Synes.*

παρασσίζω, fut. ίσω, a latere stans clypeo munitus pugno. Ἀδελφή, ϑ' ἡ παρασσίζυσ' ὁμῦ, *Eur. Ph.* 1444. Μὰ τὴν παρασπίζουσαν ἀμφασίν ποτε νίκην Ἀθηνᾶν, *id. Ion.* 1573. Hinc

παρασπιστής, οῦ, ὁ, qui a latere stans clypeo munitus pugnat pro aliquo, defensor, auxiliator.

παρασπονδέω, ῶ, fut. ήσω, contra fœdus facio, pacta et conditiones fœderis violo; (2) aliquem contra fœderis fidem violo; perf. particip. pass. παρεσπονδημένος, et aor. 1. παρεσπονδηθείς, in fœdere violatus. Κατέχησεν ἑαυτὸν εἰς ἀνάγκην τὸ παρασπονδῆσαι τὸν ἕτερον, *Plut.* Ἃ πρῶτα παρεσπόνδησε Φίλιππος, *Dem.* Α παράσπονδος. Hinc

παρασπονδηθείσιν, dat. pl. aor. 1. part. pass. παρασπόνδημα, ατος, τὸ, facinus fœdere violato perpetratum, seu fœderis violatio.

παρασπόνδησις, εως, ἡ, idem et ab eod.

παρασπονδητής, οῦ, ὁ, fœdifragus. Ab eod.

παράσπονδος, ε, ὁ καὶ ἡ, fœdus et pacta transgrediens, qui fit contra fœdus et pacta, *Gl. Vet.* fœdifragus. Α σπονδή.

παρασπόνδως, *adv.* contra fœdus et pacta, perfide.

παρασποράς, ἡ, satio juxta. Α παρασπείρω.

παρᾶσσον, *adv.* perfacile.

παρασσάδον, *adv.* adstando a latere, prope stando, *Il.* 15, 22. Α παρίσαμαι, *adsto.*

παρασσάζω, leniter instillo.

παρασσαβιδες, ων, αἱ, postes cardinum, antæ. Ex παρὰ et σαβιδ.

παρασσαβίζω, f. ίσω, præpondero, *Gl. V.* perpendo.

παρασσάς, άδος, ἡ, postis; παρασσάδες, postes. Ἐγ' αὐτὸ τόδα σὸν ἐν παρασσάδι, *Iph.* in *Taur.* 1159. Ex παρὰ et ἵστημι.

παράστασις, εως, exhibitio, apparitura, *Gl. V.* (2) documentum, demonstratio, v. c. per testes, significatio; (3) impetus animi fiducia sui prædити; (4) animi præsentia; (5) fiducia seu persuasio; (6) exsilium et fuga extorris; (7) vilis ac stataria quædam negotiatio. Α παρίστημι, unde παρίσαμαι.

παραστάτεω, ῶ, f. ήσω, a latere sto, adsisto, sto apud seu juxta, auxilior, opitulor. Τοῖς αὐτοῖσι τοὶ ἐκ αὐτὸς αἰεὶ δαιμόνων παραστατεῖ, *Soph. El.* 923. Ἀργεῖος ἐν πόνοις παραστατεῖν, *Eur. Rhes.* 637. Α

παραστάτης, ου, ὁ, qui juxta aliquem stat, qui a latere stat; (2) socius auxiliator; (3) a præsultore in choro secundus; (4) auctor; παραστάται, meatus, qui semen genitale ad canalem virgæ deferunt; (2) pila quadratæ. Α παρίστημι. Hinc

παραστατικός, ἡ, όν, exhibitivus, repræsentativus; (2) animosus, fortis, constans; (3) furore quodam divino correptus.

παραστατικῶς, *adv.* præsenti animo, intrepido et fidenti animo; (2) adfirmative.

παραστάτις, ίδος, ἡ, socia auxiliatrix.

παρασταυρόω, ῶ, fut. ώσω, vallos depango, a latere palos figo.

παρασταχύω, transeo, prætereo; (2) prope accedo; a. 2. παρέστιχον. Καί μ' ὁ πείσᾳς ὡς ὁρᾷ ὄχῃ παρεστίχοντα, *Soph. Œd. Tyr.* 818. Λέκτρον τ' ἠμαϑέντα παρέστιχες, *Hom. Hymn.* in *Ap.* 217.

παρασφάλλω, cursum retineo, cohibeo, sisto, compesco, inhibeo.

παρασφενάκω, congemo, collacrimor.

παράσχημα, ατος, τὸ, præfidentia et robur animi, animi præsentia, audacia, *Gl. V.* gestus; (2) subsidium, auxilium; (3) documentum. Α παρίσαμαι.

παρασῆναι, a. 2. inf. act. verbi παρίσημι.

παρασῆσαι, a. 1. inf. act.

παρασῆτε, 2. plur. a. 1. imper. act.

παρασῆτε, 2. plur. a. 2. conj. act.

παρασφίζω, f. ίξω, puncto noto, nota signo.

παρασχίζιον, ου, τὸ, continuus ordo, continuata series; (2) capita et primæ versuum literæ.

παρασχίζις, ίδος, ἡ, idem et ex iisd.

παρασχολέω, ῶ, f. ήσω, adsterno; (2) sterno, extendo. Ἐγώ σι παρασχολῶ, *Arist. Eq.* 479.

παρασχοχάζομαι, f. άσομαι, a scopo aberro.

παρασχοτεύομαι, exercitum sector, lixa sum.

παρασχοτηγέω, ῶ, f. ήσω, imperatoris adsessor sum et collega, *Plut.*

παρασχοτοπεδεύω, fut. εύσω, castra metor apud; (2) ex adverso castra loco; παρεσχοτοπεδεύθημαι, *id.* Παρεισχοτοπεδεύσαν τοὶς βιϐοηθήσαι, *Polyb.*

παράσχρεμμα, τὸ, distortio, convulsio. Α παρασχρέφω, fut. ψω, distorqueo, depravo; παρεσχραμμένος, tortus, perf. part. pass. Εἰσὶ δ' ὥσπερ αὐτῶν αἱ ψυχαὶ παρεσχράμμεναι τῆς κατὰ φύσιν ἕξεως, *Aristot.* Παρασχρέφειν ἱμάτιον, vestem ex parte invertere, ἐκσχρέφειν, eam quasi de integro reficere, novam illi faciem dare.

παρασχρωφάω, idem. Ὄμματα δέ σφι λόξα παρασχρωφῶνται, *Apoll. Rhod.* 2, 667.

παρασύρω, adstringo.

παρασυγγεγραφέω, ῶ, f. ήσω, contra syngraphæ conventa facio, fidem promissam in satisfaciendo fallo. Διὰ ταῦτα οὐδὲν ἀδικεῖς ἡμᾶς, ὃς παρασυγγεγράφηκας, *Dem.* Ex παρὰ et συγγραφή.

παρασυγγραφή, ῆς, ἡ, syngraphæ violata fides.

παρασυκοφαντέω, ῶ, f. ήσω, cavillor, cavillando depravo.

παρασυμβάλλω, comparo.

παρασύμβαμα, ατος, τὸ, eventus, casus fortuitus; (2) propositio ex nomine et verbo, non integram sententiam faciens.

παρασύμπτωμα, ατος, τὸ, quod præter alia graviora accidit.

παρασυνάγχω, ης, ἡ, anginæ species, cum exteriores faucium musculi inflammantur.

παρασυνάγω, illicitos conventus agito. Hinc

παρασυναγωγή, ῆς, ἡ, falsa synagoga, illicitus conventus et legitimo oppositus, *Suic.*

παρασύναξις, εως, ἡ, idem et ab eod.

παρασυναπτικός, ἡ, όν, continuus. Α παρασυνάπτω, f. ψω, continuo, annecto.

παρασύνεσις, εως, ἡ, falsa intelligentia, error, non quilibet, neque quælibet ignorantia, sed probabilis et vero proxima.

παρασύνθεσις, ἡ, adjunctio præpositionis in capite verbi ultima litera abjecta, ut καθίσημι.

παρασύνθετον, ε, τὸ, vocabulum ductum a composito; item compositum, quod a verbo ducitur, ut ἐκλειντος.

παρασύνθημα, ατος, τὸ, mutum signum, quod fiebat nutu, manu, armis collisis, aut concussis, hasta inclinata, vel ense vibrato.

παρασύρω, f. υρῶ, præpostere traho, traho in latus, in quod trahere non decet; perverto, distorqueo, et hinc universe corrumpo; (2) abstraho, avello, protraho, seduco, *Gl. Vet.* Ἅπαντά τ' ἄλλα παρασύρειν καὶ πρωϑεῖν, *Longin.* 32. Κεῖϑεν δ' ἐς αὐγὰς στρεπτὸν παρασύρεται ἅλμην, *Dion. Per.* 384.

παρασφαγίς, ίδος, ἡ, pars jugulo vicina. Α σφαγή.

παρασφαλής, ές, ὁ καὶ ἡ, lapsans, lubrico pede incedens. Α παρασφάλλω.

παρασφαλίζω, ad latus, vel juxta munio, confirmo; instauro; παρησφαλίσατο, a. 1. med. munivit, ædificavit.

παρασφάλλω, errare facio; (2) averto. Τὸν δ' αὖ οἰκείων παρέσφαλεν καλῶν, *Pind. Nem.* 11, 41.

παρασφηνόω, ῶ, fut. ώσω, annulo, vinculo circumdo, vincio.

παρασφηνόω, ῶ, f. ώσω, condenso, constipo, *Rob.*

παρασφίγγω, adstringo, seu arte complector, adglutino. Ἡ φύσις παρασφίγγει εἰς αὐτὴν τὸ ὑγιές, *Al. Aphr.*

παρασφραγίζω, signum imitor, falsum et adulterinum sigillum facio, falsifico, *Gl. V.* Hinc

παρασφράγισις, ἡ, assimulatio sigilli.

παρασφύριος, ε, ὁ καὶ ἡ, cruribus adjunctus. Α σφύρον.

παρασχάζω, f. άσω, inhibeo, sisto, regredi facio.

παρασχεδιάζω, f. άσω, perperam et inconsulte interpretor, adultero, falsifico.

παρασχεδόν, prope, juxta; (2) illico, mox.

παρασχέθω, præbeo, appono Ἀλλ' ὅτε δὴ πάντεσσι παρέσχεθεν ἁρμένα πάντα, *Hes. Theog.* 639.

παρασχεῖν, aor. 2. inf. act. verbi παρέχω. Hinc

παρεισχετέα, præbenda, impertienda.

παρασχημετίζω, f. ίσω, q. d. defiguro; at in *Vet. Lex.* idem quod simplex σχηματίζω.

παρασχηματισμός, ῦ, ὁ, apud *Gramm.* derivatio verbi ab alio per mutationem terminationis, generis, &c.

παρασχητέον, deferendum, *Gl. V.*

παρασχίδες, ων, αἱ, fragmenta. Α παρασχίζω, fut. ίσω, juxta findo; incido, diffindo.

παρασχίσης, ου, ὁ, incisor, qui incidit, v. c.

corpora mortuorum, ut anatomicus, pollinctor. A præc.

παραγλίττης, ου, ὁ, effractor, genus latronis, apud *Polyb.* Ab eod.

παραγχωνίζω, f. ίσω, circumscribo et finio funibus, dimetior agrum, regionem; (2) e funibus texo. Hinc

παραγχώνισμα, τό, textum a funibus, *Poll.*

παράδηχεις, 2. sing. a. 2. opt. act. verbi παρέχω.

παρασχολέω, ῶ, f. ήσω, perperam, occupo; (2) occupo.

παράταξις, εως, ἡ, instructio aciei, acies instructa, prælium, conflictus; (2) obstinatio, contentio. A παρατάσσω.

παρατεραράσσω, vel παρατεραράττω, f. ξω, perturbo, exterreo, percello.

παρώτασσα, εως, ἡ, extensio, porrectio, productio. A παρατείνω.

παρατάσσω, vel παρατάττω, f. ξω, in acie colloco, aciem instruo; (2) oppono me, oppugno; παρατάττομαι, obsto, obsisto. Τὰς δὲ ἱστίας ἐναντίωθεν, ὥστε εἶσὸς, παρίστατο, *Xen. Cyr.* 4, 8. Παρατεταγμένοι μεθ' ὑμῶν, *Dem.*

παρατατικός, ἡ, όν, extendendi seu protendendi vim habens; (2) imperfectum, *Gl. Vet.* A παρατείνω. Hinc

παρατατικῶς, *adv.* quasi exstensive, laxe, solute, remisse, non præcise, *Suid.*

παρατείνω, protendo, obtendo, produco, porrigo; (2) prorogo, *Gl. Vet.* (3) detineo, moror; (4) torqueo, vexo, conficio, eneco; (5) dicitur et passive in activo, *inpr.* pro prætendi; (6) *pass.* etiam dicitur pro ad extremum perfero; aor. 1. παρέτεινα, protendi; pass. παρετάθην, obtensus sum; p. pass. παρατεταμένος, prætentus. Ἕως παρατείναιμι ῥῆτον, ὥστις ὑτος ἐυὲ παρατείνει, *Xen. Cyr.* 1, 11. Ὑπὸ χρῃῶν παρετάθη καὶ Περικλέες, *Arist. Nub.* 213. Παρατίεται μακρὰ τόρῥω τάνυ, *ib.*

παρατειχίζω, murum excito juxta. Hinc παρατείχισμα, ατος, τό, munimentum seu murus juxta aliquem locum excitatus, adjacens munitio.

παρατεκταίνω, q. d. adfabricor, admachinor, adfingo; παρατεκτηναίμην, παρατετάγμαι, adfinxeris. Αἴψά κε καὶ σὺ, γεραιὲ, ἔτος παρατετάγμαι, *Od.* 14, 131.

παρατελευταίος, penultimus, *Gl. Vet.*

παρατέλευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem; (2) fini proximus. Ex τελευτή.

παρατελωνέω, ῶ, f. ήσω, adversus publicanorum jura aliquid committo.

παρατέμνω, perperam seco, limites transgressus, *Gl. Vet.* præcido.

παρατιτυγμένως, *adv.* acie instructa. A παρατάσσω.

παρατετηρημένως, *adv.* accurate. A παρατηρέω.

παρατεχνολογίζω, aberro ab instituta disputatione, per digressionem affero.

παρατηρέω, ῶ, fut. ήσω, p. παρατετήρηκα, observor, præstolor, *Gloss. Vet.* Ἄξιόν γε παρατηρεῖν τὰ ὑπὸ τῶν πολλῶν ἐν τοῖς πένθεσι γιγνόμενα, *Luc.* Hinc

παρατήρημα, ατος, τό, observatio, notatio, animadversio, *inpr.* ominum, &c.

παρατήρησις, εως, ἡ, idem; et observatio insidiosa, captatio. Ab eod.

παρατηρῆσαται, acc. aor. 1. part. act. f. g. verbi παρατηρέω.

παρατηρητής, οῦ, ὁ, observator. Ab eod.

παρατηρητικός, ἡ, όν, observatorius, qui observationibus solet uti. Ab eod.

παρατίθημι, addo, appono; (2) præbeo, dono; (3) confero, comparo; (4) propono; (5) in *N. T.* commendo. In *med.* apponо (cibum); (2) depono aliquid ap. aliquem, commendo; (3) adhibeo in auxilium ad efficiendum aliquid; unde, (4) cito alius testimonium, addo scriptorum aliorum loca, testimonii confirmandi causa; (5) periculis offero me; (6) recondo in futuros usus meos. παρέθηκα, aor. 1. παρεθέμην, aor. med. apposui. Παρατιθέναι τῷ ὄχλῳ, *Luc.* 9, 16. Παρέθηκε τράπεζαν, *Act.* 16, 34. Παρατίθεμαι ὑμᾶς τῷ Θεῷ, *ib.* 20, 32.

παρατίλλω, depilo, vulsella pilos extraho; vellico, *Gl. V.* παρατετιλμένος, p. part. pass. depilatus. Ὁ δ' ἀλύς γε μοιχὸς διὰ σέ τε παρατίλλεται, *Arist. Plut.* 168.

παρατιλμός, οῦ, ὁ, pilorum evulsio, depilatio. A παρατίλλω.

παρτίτιλεις, εως, ἡ, idem et ab eod. *Suic.*

παρατίλτος, ον, evulsus. Ab eod.

παρατίλτρια, ας, ἡ, tricula, *Gl. V.* ancilla quæ vulsellis glabrat. Ab eod.

παρατιμωρέω, ῶ, f. ήσω, ulciscor.

παρατολμάω, ῶ, præcipitanter audeo; interim audeo. Τὰ περὶ τὰς Ἀλκμάδας τῷ ποιητῇ παρατετολμημένα, *Longin.* 8.

παράτολμος, ου, ὁ καὶ ἡ, audax, temerarius. Ex τόλμα.

παράτονος, ου, ὁ καὶ ἡ, protensus. A παρατείνω.

παρατόξευσις, εως, ἡ, jaculatio perfunctoria, intentio et directio arcus præter scopum. Ex τοξεύω.

παράτοπος, ον, absurdus, inconveniens, *Suid.*

παρατραγικεύω, idem quod

παρατραγῳδέω, ῶ, fut. ήσω, tragice exaggero.

παρατράγωδος, ου, ὁ καὶ ἡ, tragicus.

παρατρέπω, fut. τρέψω, diverto, deflecto, a solita via averto vel avoco. Παρατρέπειν τοῦ βελτίστου ἐπ' ἄλλον βίον, *Plato.* Ταχέως δὲ παρέτρατε δῶρα Θεάων, *Hesiod. Theog* 103. Ἄνδρα παρατρέψασθι, *Theoc.* 22, 151.

παρατρέφω, fut. θρέψω, alo et educo juxta, nutrio præter. Ἵππες παρατρέφυσι, *Plut.*

παρατρέχω, fut. θρέξω, aor. 2. παρέδραμον, a latere curro, ut juxta currum, quo vehitur is, quem honoris caussa prosequimur; prætercurro, prætereo, præterlabor, elabor, supero, excedo. Οἱ πολλοὶ δὲ τὸ αἴνιγμα παρατρέχουσιν, prætereunt, *Heliod.*

παρατρέω, ῶ, fut. ήσω, intremisco, perhorresco, trepido; παρέτρεσεν, aor. 1. timefactus diffugit.

παράτρητος, ἡ, genus tibiæ cujus in luctu usus, paratreta, *Ern.*

παρατριβής, ῆς, ἡ, attritus, *Ph.* contentio, quæ jurgiis fit, *Suid.* A

παρατρίβω, fut. ψω, tero, attero, contero, adfrico; et παρατρίβομαι, infensus sum alicui, infesto animo adfricor alicui. Ἐς βάσανον δ' ἐλθὼν παρατρίβομαι, *Theog.* 417. Hinc

παράτριμμα, ατος, τό, id quod adfrictu seu attritu detritum est; (2) intertrimentum, intertritura, *Gl. Vet.* intertrigo.

παράτριψις, εως, ἡ, attritus, adfrictus, collisio. Ab eod.

παρατρωτάω, ῶ, f. ήσω, a recta via abduco, decipio, *Ion.* pro παρατρεπάω. Τί μὲ ταῦτα παρατροπίων ἐρεθίνεις; *Odyss.* 4, 465.

παρατροπή, ῆς, ἡ, deflectio, ipsa actio deflectendi; (2) aberratio, digressio; (3) digressio oratoria. A παρατρέπω.

παρατροπικός, ἡ, όν, idem quod seq. (2)

παράτροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, deflexus, aversus; alienus a recto, illegitimus. Εὐναὶ παράτροποι, *Pind. Pyth.* 2, 66. Τοῖον ἔτος κατέλιξε παράτροπον, *Nonn. Paraphr.* 10, 6. (2) avertens, avertendi vim habens, deprecatorius. Ab eod.

παράτροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui juxta vel apud alium nutritur, alumnus. A παρατρέφω.

παρατροχάζω, juxta vel a latere curro; *Appian. B. Civ.* 3. (2) gradum celero; (3) præcurro, cursu prætereo. Καὶ σὲ καταφρέψῃ, καὶ σὲ παρατροχάζων, *Epigr.* παρατροχιὰ, τὰ, quæ juxta rotam sunt, *Poll.*

παρατρυγάω, acinos decerpo, *Aristænet.* 13. (imnaturam uvam comedo, acerbitatem immaturæ uvæ vinco, devoro, *Ern.*)

παρατρύζω, juxta murmuro, *Hes.*

παρατρώγω, abrodo, comedo. Τίς τῆς ἐλάας παρέτρωγε, *Aristoph. Ran.* 988.

παρατρωτάω, ῶ, diverto, perverto, deflecto, *Il.* 9, 496.

παρατυγχάνω, intervenio, intersum, *Gl. V.* παρέτυχεν, interfuit, *Gl. V.* aor. 2. παρατυχών, tumultuarius, *Gl. V.* part. obvius. Παρατυχεῖν τῇ μάχῃ, *Polyb.* Λαβόντας ὁ, τι ἑκάστῳ παρέτυχεν ὅπλον, *Plato.* παρατύχοντα etiam quæ forte in manus veniunt. Παρατυχόν, *adv.* statim, pro quo etiam ἐκ παρατυχόντος, et ἐν τῷ παρατυχόντι.

παράτυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, perperam cusus et signatus, adulterinus. Ex τύπος.

παρατυπόω, ῶ, perperam formo seu figuro; (2) obiter et in transitu formo. Hinc

παρατύπωσις, εως, ἡ, informatio, expressio, effigies, *Rob.*

παρατυπωτικός, ἡ, όν, minus bene vel perspicue expressus.

παρατυπωτικῶς, *adverb.* rudius, minus expresse.

παρατυχόντα, acc. sing. aor. 2. part. act. verbi παρατυγχάνω.

παραυγάζω, repræsento seu imaginem repræsento. Κεῖσίο παραυγάζουσα κάρηνον, *Dion. Per.* 89.

παραυδάω, ῶ, colloquendo consolor, aor. 1. παραυδήσας, solatus. Μὴ δή μοι Θάνατόν γε παραύδα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ, *Odyss.* 11, 487.

παραυλίζομαι, fut. ίσομαι, juxta cubo vel excubo; (2) habito.

παραυλίζω, vicinus sum. Παραυλίζουσα πέτρα, *Eur. Ion.* 494.

πάραυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, a tibiæ sono discrepans, absonus, male sonans ad tibiam.

παραυξάνω, et παραύξω, f. ήσω, obiter augeo, augeo. Hinc

παραύξησις, εως, ἡ, incrementum, accretio.

παραυτὰ, *adv.* simulatque, statim, illico, in præsens, in præsentia. Ex αὐτός.

παραυτίκα, *adv.* statim, illico, continuo, confestim, e vestigio, jamjam; in continenti, *Gl. V.* in ipsa re, in recenti facinore.

παραυτοδίκι, *adverb.* confestim, ex hac ipsa hora.

παραυχενίζω, cervicem demitto, *V. L.*

παραυχένιος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel παραυχένιος, ία, ιον, collo impositus et adaptatus, collo pendens. Ex αὐχήν.

παραφαγεῖν, comedere, circumrodere, adedere, arrodere.

παραφαίνω, in transitu et veluti præteriens ostendo, ex propinquo ostendo; (2) ostendo, revelo; παραφαίνομαι, in transitu appareo, vel in conspectum venio; a. 1. παρέφηνα, ostendi; pass. παρεφάνη, apparuit; παραφανὲις, luceo, *Gl. V.* præluceo. Πάρφαινε μὲν τὸν ὄρκον, ὡς ὁμώμεθα, *Arist. Lys.* 183. Ἦν τὸ σῶματος ὠδὲν παραφῆναι τοῖς καθημένοις, ἐδεῖ, *id. Conc.* 94. Κεῖθεν ὑ' ἐς βορέην Ἰλυρίδα παφαίνεται ἄκρη, *Dion. Per.* 364.

παραφαίρεσις, εως, ἡ, ademptio, ablatio.

παραφάσαι, attingere, contrectare, aor. 1. quasi a παραφάω. Ab ἀφή.

παράφασις, εως, ἡ, adhortatio, persuasio. A παράφημι.

παραφάσκων, Poët. παραφάσκω, pro παράφημι.

παραφάσσω, desipio, aliena loquor. Ab eod.

παραφάω, admota manu tango, contrecto, *Steph.*

παράφερνα, ων, τὰ, bona, quæ sponsa præter constitutam dotem adfert secum. Ex φερνὴ, *dos.*

παραφέρω, profero, præfero, huc illuc fero, torqueo, transversum fero, abripio, supero; παραφέρομαι, vacillo; titubo; it. auferor in furorem, a. 2. part. παρενεγκὼν, pass. a. 1. παρενεχθείς. Κἂν οἱ ἄλλοι εἰς ἀπαιδευσίαν τὸ πρᾶγμα παραφέρωσιν, *Thucyd.* Luc. Πολλὰ αὐτῶ παραφέρειν καὶ θρέψαι καὶ τῶν ἡμέρων, *Xen. Cyr.* 1, 11. Ἐπινήξεσθαι μὲν ἐμελλεν ὥσπερ σκαφη, μὴ παρενεχθήσεσθαι δὲ, *Herodian.* 8, 9.

παραφεύγω, præter navigo. Τῷ δ' ὕπα ποτὶ ναῦται ἀκήριοι εὐχετόωνται Παφφυγέειν συν νηΐ, *Od.* 12, 99.

παράφημι, suadeo, consilium do, hortor. Μητρὶ δ' ἐγὼ παράφημι, *Il.* 1, 577.

παραφθέδδω, *adv.* se invicem prævenire cupientes, *Suic.* A παραφθάνω.

παραφθαίνω, 3. sing. aor. 2. opt. act. per *Paragog. Ion.* pro παραφθαίη, a

παραφθάνω, prævenio, prævertо, antevertо; παραφθαίνω, pro παραφθαίη, aor. 2. opt. prætereat. Παρέφθασεν ἑστέρα γινομένη, σὺν τοῖς φίλοις αὐτὸν σχολάσαι καὶ συγγενέσθαι, *Xen. Cyr.* 7, 25.

παραφθέγγομαι, f. ξομαι, sono, aut vocem edo contra vel præter rhythmum, non concinne respondeo; (2) nihil ad rem pertinens loquor; (3) interpello. Εὐθὺς ἐν τῷτο παρεφθέγγετο, *Isæus.* Hinc

παράφθεγμα, ατος, τό, sonus editus contra seu præter rhythmum; (2) responsum inconcinnum et minime consentaneum.

παραφθεγκτήρια, ων, τὰ, festa quædam nuptialia, *Poll.* Ab eod.

παραφθείρω, f. ερῶ, aliquantum corrumpo, leviter destruo. Hinc

παραφθορὰ, ᾶς, ἡ, corruptio, labes.

παραφθίνει, transmitto vel dimitto; *Gl. V.* omitto.

παραφίμωσις, εως, ἡ, vitium penis quum præputium glandem non tegit; oppon. τῷ φίμωσις, quum glans denudari non potest.

παραφλάζω, vide φλάζω, *Nonn.*

παραφλόγισμα, ατος, τὸ, quod ad ignem coctum tostumve est. A φλογίζω.

παραφορά, ᾶς, ἡ, incertus cursus; (2) error mentis, insania. A φέρω.

παραφορέω, ῶ, f. ήσω, in medium adfero; (2) juxta adfero; (3) adfero; (4) congrego, colligo. Ab eod.

παράφορος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, insanus, cujus mens a ratione aberrat, animi impos, delirans; (2) titubans, ut ebrius. A παραφέρω. Hinc

παραφορότης, ητος, ἡ, efferatio, immanitas.

παραφορτίζομαι, de onere aliquid subduco; (2) præter onus impono, onus oneri addo.

παραφόρως, *adv.* errabunda mente, insane.

παράφραγμα, ατος, τὸ, sepimentum munimento additum, circumdatum. A παραφράττω.

παραφράζω, fut. άσω, loquor juxta, i. e. loquor juxta ea, quæ alius dicit, et velut orationis ejus vestigiis insisto; (2) eodem sermone latius explico, *Plut.* Hinc

παράφρασις, εως, ἡ, paraphrasis, interpretatio, qua aliquis sermone eodem utens aliquid latius eloquitur.

παραφραστής, οῦ, ὁ, paraphrastes, qui paraphrasi utitur. Ab eod.

παραφράττω, vel παραφράσσω, f. ξω, obsepio, obstruo.

παραφρίζω, f. ίσω, spumo.

παραφρονέω, ῶ, fut. ήσω, demens sum, desipio, deliro. Δύλον γενέσθαι παραφρονῆντος δεσπότου, *Arist. Plut.* 2. Ἐνταῦθα σαυτῷ παραφρονεῖ, *id. Nub.* 1477. Παραφρονεῖν διὰ τὸ γῆρας, ἢ πανταπασι ληρεῖν, *Isocr.* A παράφρων. Hinc

παραφρόνησις, εως, ἡ, amentia, dementia, delirium.

παραφρονία, ας, ἡ, dementia. A παράφρων.

παράφρονίμος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, amens, desipiens, delirans.

παραφρονῶν, præs. part. act. pro παραφρονέων, a παραφρονέω.

παραφροσύνη, ης, ἡ, amentia, dementia, delirium. A παράφρων.

παραφυγεύω, ῶ, f. ήσω, custodio.

παραφυκτιάσω, ῶ, seu ήσομαι, ῶμαι, igni e specula ostendo hostibus, quid apud meos agatur vel actum sit, adeoque in speculando perfide ago.

παράφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, amens, delirans. Ex παρὰ et φρήν.

παραφυάς, άδος, ἡ, quod arbori adnascitur, soboles affructuosa; propago, stolo, *Gl. V.* A παραφύομαι.

παραφυσιάμοος, ᾰ, ὁ, q. d. fucatio, infucatio. A φύσος.

παραφυλακή, ῆς, ἡ, observatio; (2) præsidium, custodia, *Gl. V.* A παραφυλάσσω.

παραφυλακτέον, cavendum est. Ab eod.

παραφύλαξ, custos, triumvir, *Gl. V.*

παραφυλάσσω, vel παραφυλάττω, f. ξω, observo, custodio, excubo; παραφυλάττομαι, observat, *Ph.* Τί παραφυλάττειν ἐπισέλλεις, *Heliod.* Παραφυλάττων τὸν Ἀννίβαν, *Plut.*

παραφυλλίς, ίδος, ἡ, virgultum, *Gl. V.* A φύλλον.

παραφυσάω, ῶ, f. ήσω, inflo.

παράφυσις, εως, ἡ, quod adnascitur, vel a latere provenit in stirpibus et plantis, agnatio. A παραφύομαι.

παραφυστύω, adsero, juxta sero.

παράφυτος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, juxta consitus. A παραφύω.

παραφύω, fut. ύσω, q. d. adgenero, i. e. genero, seu gigno juxta; (2) gigno, produco, edo, *Gl. V.* pullulo, propago, as; παραφύομαι, adnascor.

παραφωνέω, ῶ, f. ήσω, acclamo, adstrepo.

παραφώνησις, εως, ἡ, acclamatio. A præc.

παραφωνία, ας, ἡ, vocis absurditas; quasi a παράφωνος, quod esset *absonus.*

παραφώτισμα, ατος, τὸ, illegitimus et adulterinus baptismus, *Suic.*

παραφωτισμός, οῦ, ὁ, luminis diffusio.

παραχαλάω, ῶ, relaxo. Κάγωγ', ἐάν τι παραχαλᾷς τὴν ἀντλίαν φυλάξω, *Arist. Eq.* 432.

παραχαλκεύω, cudo.

παραχάραγμα, ατος, τὸ, adulterinus nummus; (2) signum adulterinum, *Gl. Vet.* adulteratio. A παραχαράσσω.

παραχαράκτης, ου, ὁ, falsus monetarius, *Gl. Vet.* adulterator. Ab cod.

παραχαράσσω, vel άττω, fut. ξω, perperam signo, adulterino impresso signo, cudo; p. part. pass. παραχεχαραγμένος, perperam cusus, adulterinus.

παραχειμάζω, fut. άσω, hiemo, hiberno. Hinc

παραχειμασία, ας, ἡ, hiematio, hibernium, hibernatio, *Gl. V.*

παραχείω, ῶ, f. ήσω, adfundo, aqua adfusa rigo, *Gl. V.* præfundo.

παραχλιαίνω, leniter calefacio.

παραχορδεύω, ῶ, fut. εύσω, idem quod παραχορδίζω.

παραχορδιτίς, 2. sing. f. 1. ind. act. *Att.* pro παραχορδίσεις, a

παραχορδίζω, f. ίσω, aberro a chorda, pecco, discrepo. Πρασίχων, ὅπως μηδὲν παραχορδιῇς, ὧν δεῖ σ' ἀποδεῖξαι, *Arist. Conc.* 295. A παράχορδος.

παράχορδος, ον, aberrans chorda, absonus, *Suid.*

παραχορεύω, f. εύσω, choreas agito. Παραχορευομένῳ τρίποδι μαντεύματα κραίνει, *Eurip. Ion.* 464.

παραχορηγέω, ῶ, f. ήσω, suppedito, subministro, præbeo; præsto, *Gl. V.*

παραχρώομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, abutor. Apud *Herodot.* contemno, negligo; παραχρεῶ, abutere. Παραχρησάμενοι χρησμόν, *id.*

παραχρῆμα, *adv.* extemplo, continuo, illico, confestim, statim, mox, protinus, in re ipsa; ut *Lat.* in loco, unde est illico.

παράχρησις, εως, ἡ, abusio, abusus. A παραχράομαι.

παραχρησ-τριάζω, fut. άσω, oraculum mala fide edo, fallax oraculum seu responsum edo.

παράχρεος, *contr.* παράχρους, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, decolor, pallidus. A χρόα.

παραχρόω, idem quod παραχρωννύω, *Steph.*

παράχρωμος, ον, idem quod παράχρεος.

παραχρωννύω, aut παραχρώννυμι, coloro, colore imbuo.

παράχρωσις, εως, ἡ, coloratio moduli in melodia musica. A παραχρόω.

παράχυσις, εως, ἡ, adfusio, *Rob.* A παραχύω.

παραχύτης, ᾰ, ὁ, balneatoris minister aquam adfundens iis, qui lavantur. Ab eodem.

παραχύω, adfundo.

παράχωμα, ατος, τὸ, agger.

παραχωρέω, ῶ, f. ήσω, cedo, concedo, tanquam superatus, permitto, committo, cedo, velut in commodum seu lucrum. Ὁ μὲν ποταμὸς ἡμῖν παραχωρήσεις τῆς εἰς τὴν πόλιν ὁδοῦ, *Xen. Cyr.* 7, 23. Νίκης τὴν ὑπογραφὴν ὐὸ' αὐτῷ παραχωρεῖν Ἀλεξάνδρῳ, *Diod.* Hinc

παραχώρησις, εως, ἡ, cessio; (2) permissio. Ab eod.

παραχώριος, ον, adsitus, vicinus.

παραχωρητικός, ἡ, όν, qui facile cedit; τὸ παραχωρητικόν, facilitas cedendi.

παραψαλίζω, unde παραψαλισῆς, ᾶ, ὁ, fortasse qui circumcidit perperam ac dolose. A ψαλις, *forfex.*

παραψαλισῆς, ᾶ, ὁ, qui circumcidit perperam et dolose, ut qui radit. A ψαλίζω.

παραψάλλω, fidibus accino; (2) leviter tango et pulso.

παράψαυσις, εως, ἡ, levis tactio. A

παραψαύω, tango, contrecto.

παραψάω, leviter tero, stringo, detero, attero.

παραψελλίζω, f. ίσω, balbutio.

παραψευδόομαι, fallo, frustro, *Steph.*

παράψηγος, ον, detritus, vilis. A παραψάω.

παραψήχω, f. ξω, destringo, detergeo, demulceo.

παράψογος, ᾰ, ὁ, reprehensio, vituperium.

παραψυχάομαι, ώμαι, consolor.

παραψυχή, ῆς, ἡ, refectio, recreamentum; (2) consolatio, solatium. A seq. (sed id verbum nullum est, auctore *Pollux*, Ern.) Vide *Thes. Gr. P.*

παραψύχω, consolor. Φᾶ δὲ παραψυχοῖσαι κακὸν καὶ ἀνειδέα φῶτα, *Callim. Hymn.* in *Cererem*, 45.

παρβολάδην, *adverb.* a lateribus alternis, per contractionem pro παραβολάδην. A παραβολή.

ΠΑΡΔΑΚΟΣ, ὴ, ὸν, humidus, uvidus.

παρδάλειος, sive παρδάλεος, εία, εον, pantherinus. Hinc ἡ παρδαλή, ῆς, sc. δορά, pellis pardalis, apud *Hom.* παρδαλίη, *Il.* 3, 17. A πάρδαλις.

παρδαληφόρος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, pardalifer. Ex παρδαλή et φέρω.

παρδαλίαγχον, ᾰ, τὸ, pantheras suffocans seu strangulans, aconiti genus. Ex πάρδαλις et ἄγχω.

πάρδαλις, εως, *Ion.* ιος, ἡ, pardalis, *Ph.* panthera, varia, al. *Gl. V.* leopardus.

πάρδαλος, ᾰ, ὁ, pardalus, avis cinerei coloris. A πάρδαλις.

παρδαλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, pantherinus, pantheræ naturam imitans. Ab eod.

παρδαλωτός, ἡ, όν, pardalis colorem referens, pantheræ modo varius.

παρδίαι, οἱ, pisces de genere mugilum; ita dicti a pantherino colore, maculis distincto et vario, *Plut.*

ΠΑΡΔΟΣ, ᾰ, ὁ, pardus.

παρέασιν, 3. plur. præs. ind. *Ion.* et cum ν, pro πάρεισι, a πάρειμι.

παρεάω, ῶ, transmitto. Ex παρὰ et ἐάω.

παρεβάλομες, 1. plur. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro παρεβάλομεν, a παραβάλλω.

παρέβασκε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi παραβάσκω.

παρέβη, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi παραβαίνω.

παρεβιάσαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. verbi παραβιάζω.

παρεγγίζω, f. ίσω, aliquantulum appropinquo. Παρεγγίζει δὲ ὡς πρὸς τὴν σαυλήν, *Theophr.*

παρέγγραπτος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, falso inscriptus vel adscriptus, subreptitius, vel qui obrepit, *Gl. V.* adscriptitius, factitius.

παρεγγράφος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, idem. Ὑποβολιμαίος, oppon. τῷ γνήσιος, vide *Plut.* de *Puer. Educ.* Ἔννοια ὑποβολιμαία καὶ παρεγγράφος, *id.* A

παρεγγράφω, fut. ψω, falso inscribo vel adscribo, subdole interscribo et interpono; παρεγγεγραμμένος, adscriptus, perf. part. pass. Καὶ τάχα παρεγγεγράφαν ὔς ἐβέλετο, *Plut.*

παρεγγυάω, ῶ, et άομαι, ῶμαι, aor. 1. παρεγγύησα, in manus trado; vador. Τοῖσι φίλοισι παρεγγύᾳ τὸν ξεῖνον, *Herodot.* 3, 8. (2) signum do; (3) cohortor et adhortor; (4) jubeo, mando, nuncio, indico, impero, denuncio, certiorem facio; (5) occurro, impetum facio. Παρεγγύων πελευτᾶν ἀλλήλοισι σὺν σαλπῖ βοῇ θεῖν, *Eur. Supp.* 701. Παρεγγύα ὁ Κῦρος σύνθημα, Ζεὺς σύμμαχος καὶ ἡγεμών, *Xen. Cyr.* 3, 28.

παρεγγυή, ῆς, ἡ, adhortatio, allegatio, insinuatio.

παρεγγύησις, εως, ἡ, denunciatio. A παρεγγυάω.

πάρεγγυς, *adv.* propiuscule, proxime.

παρεγένοντο, 3. plur. a. 2. ind. med. verbi παραγίνομαι.

παρεγκάθημαι, adsideo, inter alios sedeo.

παρεγκάπτω, devoro.

παρέγκειμαι, interjectus seu interpositus sum, interjaceo.

παρεγκελεύομαι, f. εύσομαι, obiter hortor. Παρεγκελεύεσθαι τινί τι, *Lys.*

παρεγκεφαλίς, ίδος, ἡ, cerebellum; (2) pars cerebri dirior et siccior.

παρεγκλίνω, aliqua ex parte inclino, aliquantum inclino et devergo, in latus inclino seu declino. Hinc

παρέγκλισις, εως, ἡ, deflexio et inclinatio in latus.

παρεγκόπτω, intercipio, *Suic.*

παρεγκύκλημα, ατος, τὸ, circulatio, ambages, (est, cum in Scena fit, quod actores dicunt, *Ern.*). Ἕτερον ἐγίγνετο παρεγκύκλημα τῇ δράματος, *Heliod.* lib. 7.

παρεγχείω, ῶ, f. ήσω, adgredior, sed fere leniter, ut blanda oratione, item admoveo, adhibeo aliquid, sed eodem modo; (2) post alium aggredior. Hinc

παρεγχείρησις, εως, ἡ, adgressio rei, imprimis levis, blanda.

παρεγχέω, ῶ, f. εύσω, adfundo.

παρεγχόω, ῶ, f. ώσω, depingo, coloro.

παρέγχυμα, ατος, τὸ, propria cujusque visceris substantia. A παρεγχύω.

παρέγχυσις, εως, ἡ, suffusio, adfusio. Παρέγχυσις ἐνυγρος, *Aret.* A

παρεγχύω, superinfundo.

παρεδίδη, *tradebat*, 3. sing. imperf. indic. act.

παρεδόθην, a. 1. ind. pass. verbi παραδίδωμι.

παρεδρεύω, fut. εύσω, adsideo; (2) adsiduus sum in aliqua re. A πάρεδρος.

παρεδρήσσω, adsideo, *Nonn.* Ab eod.

παρεδρία, ας, ἡ, adsessio, adsociatio, conjunctio. Ab eod. Hinc
παρεδρεύω, adsideo ; παρεδρεύων, part. pro παρεδρεύων, παρεδρεύων.
πάρεδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, adsessor, adsidens ; (2) consors imperii, templi, aræ, &c. Βελλαῖς ἐν Ῥαδαμανθύος ὧν πατρὸς ἔχει Κρόνος ἑστίαν αὐτῇ πάρεδρον, *Pind. Olymp.* 2, 140. Ab ἕδρα.
παρέδυκας, 2. sing. aor. 1. ind. act. verbi παραδίδυμι.
παρέζετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi παρέζομαι, adsideo, juxta seu a latere sedeo. Ἡσῇη γάρ σοί γε παρέζετο, *Il.* 1, 557.
παρεθέμην, aor. 2. ind. med. verbi παρατίθημι.
παρέθη, *labefactus est*, 3. sing. aor. 1. ind. pass. *Ion.* et *Poët.* pro παρείθη, a παρίημι.
παρέθηκεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. cum *ν*.
παρέθηκ, 2. sing. aor. 2. ind. act. verbi παρατίθημι.
παρεθρέιεσαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. per *Sync.* pro παρεθρέμεσαν, a παραθρέζω.
πάρει, *adest*, 2. sing. præs. imper. verbi πάρειμι, vel *accedebat*, 3. sing. imp. verbi πάρειμι.
παρειά, ᾶς, ἡ, mala, maxilla, gena ; παρειαί, genæ.
παρείας, υ, ὁ, serpens quidam. A παρειά.
παρείατο, 3. plur. plusq. ind. pass. *Ion.* pro παρεῖντο, a παρίημι.
παρείδον, neglexi ; παρίδων, part. aor. 2. præs. non habet. Vide εἶδον.
παρείθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi παρίημι.
παρειπάζω, f. άσω, adsimilo, similem fingo ; (2) comparo. Παρειπάζειν τινί τι.
παρειπάθω, cedo, concedo. A παρείκω.
παρειπε, 3. sing. perf. ind. act. v. παρίημι.
παρείκω, cedo, concedo, permitto. Οἷσπερ ἂν ὁ Θεὸς παρείκῃ, *Plato.*
παρείλετο, 3. sing. aor. 2. ind. med. verbi παραιρέω, pro παρέλω.
παρειλήφατε, 2. plur. perf. ind. act. *Att.* pro παραλελήφατε, a παραλαμβάνω.
παρειλίττω, implico, insero.
παρείμεν, perf. ind. pass. verbi παρίημι.
παρειμένος, *remissus*, part. perf. pass.
πάρειμι, fut. ἐσομαι, adsum, præsens sum, præsto sum, intersum ; παρείναι, adesse, præsto fuisse. Ἡμῖν παρίσονται ἱππεῖς, *Xen. Cyr.* 2, 1.
πάρειμι, advenio, prodeo, progredior, inf. παρείναι, prodire, part. παριών. progressus. Παριὼν εἰς ἐκκλησίαν, *Plut.* δημόμενοι, *Dem.* Ἐπὶ τὸ δεῖπνον παρῆκι, *Xen. Cyr.* 7, 6.
παρείναι, præs. inf. act. verbi πάρειμι.
παρεινέω, monere, part. παρεινῶν, hortatus. Παρεινῶν' ἄλοχος μαλακοὺς ἐπέεσσιν, *Il.* 6, 337.
παρείπε, 3. sing. aor. 1. conj. verbi παρέπω.
παρειρύομαι, vel παρειρύομαι, distrahor, pervertor.
παρείσα, aor. 2. part. act. f. g. verbi παρίημι.
παρεισάγω, f. ξω, insinuo, clam introduco ; (2) induco, adduco, *Gl. V.* introduco ; (3) de iis qui opiniones serunt. Τὸν Ὅμηρον παρεισῆγεν, *Plut.* Οἵτινες παρεισάξυσιν αἱρέσεις ἀπωλείας, 2 *Pet.* 2, 1.
παρείσαι, 2. sing. perf. ind. pass. verbi παρίημι.
παρεισάκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, irreptitius, qui se clam insinuavit, advena, adventitius, peregrinus. *Gl. V.* obinductus. A παρεισάγω.
παρεισβάλλω, latenter invado, clam aggredior ; (2) immitto.
παρεισγεγράφθη, ῆς, ἡ, falsa inscriptio. Ex παρὰ, εἰς et γεγράφω, seu γεγαφή.
παρεισδέχομαι, f. δέξομαι, præter alios intro recipio seu admitto.
παρεισδυμι, vide παρεισδύνω, *Call.*
παρεισδύσις, εως, ἡ, ingressus, introitus. A παρεισδύνω, vel παρεισδύομαι, irrepo, clam introëo et me insinuo. Παρεισέδυσαν γάρ τινες ἄνθρωποι, *Judæ* 4. Πλῆθος περὶ ταῖς πύλαις στενοχωρέμενον, παρεισδύνει σπεύδοντες, *Herodian.* lib. 7.
παρεισιεμι, idem.
παρεισίεχομαι, subingredior, irrepo, irrependo clam ingredior ; (2) intervenio ; *item* (3) ingredior. Νόμος δὲ παρεισήλθεν, *Rom.* 5, 20.
παρείσθω, 3. sing. perf. imper. pass. verbi παρίημι.
παρεισκομίζω, f. ίσω, clam infero, infero.
παρεισκρίνω, admisceo præter rem, inculco.
παρεισκυκλέω, ῶ, f. ήσω, attexo, annecto, insero, sæpe item inculco. Vide εἰσκ.
παρεῖσσε, 2 sing. plusq. ind. pass. verbi παρίημι.
παρεισοδεύω, fut. εύσω, obiter seu præter alia ingredior et incedo ; (2) ingredior. παρεισοδιάζω, in carmine obiter admisceo, seu infero, quod proprie ad argumentum non pertinet.
παρεισπέμπω, clam immitto.
παρεισπίπτω, irrumpo, hostiliter ingredior, sed *impr.* præter opinionem alterius. Unde (2) irrepo, obrepo, me insinuo, *Gl. Vet.* irrepo ; παρεισπίπτειν, aor. 2. irruit ; part. παρεισπεσών, illapsus. Εἰς τὴν Βαβυλωνίαν παρεισπεσών, *Plut.*
παρεισπονέω, una, (sc. cum aliis rebus, artibus) tracto, exerceo.
παρεισπορεύομαι, clam ingredior.
παρεισρέω, ῶ, fut. ήσω, clam vel sensim influo, clam ingredior.
παρεισῥήκασαν, 3. pl. plusq. ind. act. verbi παρείσημι.
παρεισφέρω, legem cum lege, rogationem cum rogatione fero, de duabus rebus unam fero ad populum ; aor. 1. παρεισήνεγκα, aor. 2. part. παρεισενεγκών. Καὶ αὐτὸ τοῦτο δὲ σπουδὴν πᾶσαν παρεισενέγκαντες, 2 *Pet.* 1, 5. Ὥσπερ εἰς ἀνταγώνισμα δράματος ἀρχὴν ἄλλα (λόγῳ) παρεισφέρουσα, inferens, *Heliod.*
παρεισφθείρομαι, irrepo, insinuo me ; παρεισφθαρείς, insinuatus, aor. 1. part. pass.
παρεισχεν, 3. sing. imperf. ind. act. cum *ν*, a παρέχω.
παρέκ, *et, sequente vocali*, παρέξ, *præp.* extra, foris, præter, seorsim, sine, clam.
παρεκάθηντο, 3. pl. imperf. ind. med. verbi παρακάθημαι.
παρεκάλεσε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi παρακαλέω.
παρεκάλεν, imp. ind. act. pro παρεκάλεσεν. παρεκβαίνουσιν, 3. pl. præs. ind. act. cum *ν*, a παρεκβαίνω, digredior, abscedo, excedo, transgredior, unde et violo ; aor. 2. παρεξέβην, part. παρεκβάς, digressus. Παρεκβαίνειν τὰ νενομισμένα, *Plut.* τὰ πάτρια, *Aristot.* ἀπό τινος, *Polyb.* Καὶ μή τι παρεκβαίνησι δικαίῳ, *Hesiod. Op.* 224.
παρεκβάλλω, excerpo, excerptum ac delectum propono, v. c. ad explicandum vel illustrandum, explicandum sumo.
παρέκβασις, εως, ἡ, transgressus, excessus ; (2) digressio a proposito. A παρεκβαίνω.
παρεκβατικός, ἡ, όν, digressorius. Ab eod.
παρεκβατικῶς, *adv.* per digressionem.
παρεκβολεύομαι, idem quod παρεκβάλλω, trado, sc. Historicis, Grammaticis, &c. A
παρεκβολή, ῆς, ἡ, delectus ; αἱ παρεκβολαί, excerpta, commentarius in loca scriptoris selecta, sc. constans excerptis. Ab ἐκβάλλω. Hinc
παρεκβολικός, ἡ, όν, excerpendi seu commentarios in poëtas scribendi studiosus, peritus ; τὸ παρεκβολικὸν studium tale ipsum.
παρεκδέχομαι, secius, male capio, in partem deteriorem accipio.
παρεκδύω, vel δυμι, clam evado.
παρέκθεσις, ἡ, vox metrica ; ἐκθεσις et παρέκθεσις, quæ est ἔκθεσις adjuncta alteri.
παρεκκελεύετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi παρακελεύω.
παρεκθέω, fut. εύσομαι, præternavigo, prætervehor.
παρεκκλίνω, paullulum declino ; (2) declinare facio, deflecto, *Gl. Vet.* evito ; παρεκκλίνας, aor. 1. part. declinans, deflectens.
παρεκλέγω, sublego, furor, *Ern.* Παρεκλέγειν τὰ κοινὰ, *Dem.*
παρεκλείπω, deficio, *Rob.*
παρεκλήθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. per *Sync.* pro παρεκαλήθη, a παρακαλέω.
παρεκνέομαι, ἰμαι, prætervehor, prætereo, transmitto. Παρεξενέοντ' Ἐρυθινὸς, *Apoll. Rhod.* lib. 2, 943.
παρεκπίπτω, elabor, furtim me subduco.
παρεκπορεύω, effugio, casu fugio, *Hom.*
παρεκπυροῦμαι, ἶμαι ; παρεκπυρεῖσθαι, interim ignescere.
παρεκρίθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi παρακρίνω.
παρεκρύσω, 2. sing. aor. 1. ind. med. *Att.* et *Ion.* pro παρεκρύσατο, a παρακρύω.
παρέκταμα, ατος, τὸ, immodica extensio. A παρεκτείνω.

παρεκτανύω, extendo et produco ; (2) in longum extendo et produco.
παρέκτασις, εως, ἡ, extensio ; (2) Fig. *Gram.* qua vox aliqua interjecta syllaba extenditur ; (3) productio, v. c. syllabæ. A
παρεκτείνω, extendo, produco ; (2) ad comparationem alicujus extendo et produco ; (3) ad aliquid exigo.
παρεκτελέω, ῶ, f. ίσω, perficio. Μηδ' ἄλλο παρεκτελέσιέ τι δαίμων, *Mosch.* 4. ult.
παρεκτέον, præbendum. A παρέχω.
παρεκτικός, ἡ, όν, libenter suppeditans, promptus ad suppeditandum. A παρέχω.
παρέκτοτος, υ, ὁ καὶ ἡ, loco motus, devius, *Gl. V.*
παρεκτός, *adv.* foris, forinsecus, extrinsecus, extra, præter, præterquam.
παρεκτρέπω, averto, abduco, diverto, seduco ; παρεκτρέπομαι, exorbito. Μαντεύμασιν παρεκτρέποντες ὀχετὸν, *Eur. Supp.* 1108.
παρεκτρέχω, prætercurro, prætervehor.
παρεκτρίβω, attritu elido.
παρεκτροπὴ, ῆς, ἡ, declinatio ; (2) via aberrans a regia, diverticulum. A παρεκτρέπω.
παρέκυψαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi παρακύπτω.
παρεκφαίνομαι, leviter eluceo, et appareo, *Gl. V.* παρεκφαίνειν, elucescere.
παρεκχεόμαι, effero, concito. Πέρα τῶ μέτρω παρεκχεόμεθα, *Luc.*
παρεκχέομαι, (et παρεκχύνομαι) juxta et prope effundor, ut flumen prope urbem effusum in mare ; (2) exæstuo.
παρέκχυσις, εως, ἡ, suffusio humorum inter cutem.
παρελαύνω, prætervehor, obequito, *Gl. Vet.* aor. 1. παρῆλασε, prætervectus est. Ἐναντίον, δὺ' ἅρματος——ἂν παρελασοίτην, *Arist. Av.* 1134. Ἐπὶ δὲ πάντας παρῆλασε, *Xenoph.* Τεχνίνε δέ τοι παρελαύνω, *Hes. Scut. Herc.* 353.
παρελέγχω, f. ξω, arguo, redarguo.
παρελέξαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. verbi παραλέγομαι.
παρελεύσεται, 2. sing. f 1. ind. med. *Ion.* pro παρελεύσῃ, a παρέρχομαι. Οὐ παρελεύσεαι, ὠδέ μι πτίσεις, *Il.* 1, 132.
παρέλευσις, ἡ, transitus.
παρελεύσονται, *præteribunt*, 3. pl. f. ejusd. παρελθεῖν, *præteriisse*, a. 2. inf. act.
παρέλθῃ, *præterierit*, 3. sing. a. 2. conj.
παρελθόντες, nom. plur. a. 2 part. act.
παρέλθωσιν, *præterierunt*, 3. plur. aor. 2. conj.
παρέλκοντας, acc. plur. præs. part. act. v. παρέλκω.
παρελκόντως, *adv.* de supervacuo ; (2) protrahendo tempus. A παρέλκω.
παρέλκυσις, εως, ἡ, protractio, prorogatio, dilatio. A παρελκύω.
παρελκυσῆς, ῆ, ὁ, procrastinator, *Gl. Vet.* παρελκύσης, remorator. Ab eod.
παρελκύσιμος, remoratrix, *Gl. V.* Ab eod.
παρελκύω, f. ύσω, protraho, prorogo.
παρέλκω, extraho, protraho, prorogo, differro, remoror ; (2) supervacaneus sum, abundo, vaco. Παρέλκει (λήθη) πραγμάτων ὀφθὰν ὁδὸν γ' ἐξω φρενῶν, *Pind. Ol.* 7, 84.
παρέλλειψις, εως, ἡ, prætermissio.
παρελογίσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi παραλογίζομαι.
παρεμβαίνω, progredior, ingredior, invehor.
παρεμβάλλω, immitto, interjicio, intercalo, *Gl. V.* Αἰσχρὰς ὑποψίας παρεμβάλλῃ, *Dem.*
παρεμβατικῶς, *adv.* per parenthesin. A παρεμβαίνω.
παρεμβεβλημένων, acc. sing. part. perf. act. f. g. verbi παρεμβάλλω.
παρεμβλέπω, suspecto in, *Eur.*
παρεμβολὴ, ῆς, ἡ, immissio, *Gl. Vet.* phalanx, castrum, castra. A παρεμβάλλω. Hinc
παρεμβολικὸς, ἡ, όν, castrensis, *Gl. V.*
παρεμβολοειδὴς, ές, interjectionis formam habens.
παρεμβύω, obturo, interfarcio, per media spatia inculco. Ὀνόματα καὶ ῥημοτικὰ καὶ πτωχικὰ παρενεβέβυσο, *Luc.*
παρεμμάνης, ές, ὁ καὶ ἡ, ceritus, *Ph.*
παρεμπίπτω, intervenio, interlabor, incido, interrepo, obrepo ; aor. 2. παρενέπεσον, part. παρεμπεσών. Παρεμπεσόντων δ' εἰς

τὴν πολιτείαν ἐκ ἐλευθέρων ἀνθρώπων, *Æschin.*

παρεμπλάσσω, vel **πλάττω**, obstruo meatus; intego cutem; (2) instauro seu restituo.

παρεμπλησιος, ὁ, ἡ, ὀν, obstruendi vim habens. A præc.

παρεμπλέκω, f. ξω, interplico, implico; (2) insero, inculco. Hinc

παρεμπλοκή, ῆς, ἡ, interjectus; (2) inculcatio, cum res obiter admiscetur.

παρεμποδίζω, f. ίσω, pedes implico, impedimento et obstaculo sum.

παρεμποδών, ῶ, emo seu comparo, quæ revendam; (2) comparo. Εἰκὸς γὰρ ὀργὰς ἤδη ποιεῖσθαι γήρους, γάμως παρεμποδὼν γ' ἀλλοίως πόσει, *Eur. Med.* 906.

παρεμπόρευμα, ατος, τὸ, negotiatio aliqua rei, quæ primario instituitur; (2) lucrum negotiatione ejusmodi adquisitum. A

παρεμπορεύομαι, obiter tracto vel negotior. Ἡ ἱστορία εἰ μὲν ἄλλως τὸ τέρπτον παρεμπορεύσαιτο, *Luc.*

παρεμπτασιος, ως, ὁ, ἡ, interventus, vel interv enientia, interventio; (2) additio consonantis in medio.

παρεμφαίνω, præterea vel simul ostendo; significo; (2) declaro, explano; **παρεμφαίνομαι**, refero, similis sum; juxta appareo, *Gl. Vet.* **παρεμφαίνω**, repræsento, interluceo.

παρεμφατικός, ὴ, ὸν, demonstrativus. A pr.

παρέμφασις, species. Ab eod.

παρεμφατικός, ὴ, ὸν, finitus.

παρεμφερής, ἐος, ὁ καὶ ἡ, similis.

παρεμφέρω, similis sum, refero. Παρεμφέρων τῇ Ἀρχαϊκῇ μυφδαλάνῳ, *Diosc.*

παρεμφύομαι, juxta vel præter innascor.

παρεναυθίομαι, m. surgo, succurro, unde

παρενήνυθε, *Ap.*

παρενδείκνυμαι, ostento artem, specimen artis edo. Ἐμπειρίαν τινὰ γεωμμάτων παρενδείκνυσθαι βελόμενος, *Plut.*

παρενδιάω, versor, seu dego, *Steph.*

παρενδίδωμι, remitto, *Steph.*

παρενδύω, leniter, paulatim, clam introëo.

παρενεγγυάω, præcipio, suadeo. Vide **παρεγγυάω**.

παρενείδω, inspicio, cerno.

παρενείρω, infibulo; (2) trajicio; (3) insero, intersero, interjicio. Εἰς πάντα παρενείρων, *Plut.*

παρενθεῖν, a. 2. inf. act. *Dor.* pro **παρελθεῖν**, a **παρέρχομαι**.

παρένθεσις, ως, ἡ, interpositio, interjectio; (2) nomen figuræ grammaticæ; (3) figura rhetorica; *Gl. V.* interventus, intercessio, interpositio. A **παρεντίθημι**.

παρένθετος, ὴ, ὸ καὶ ἡ, interpositus, obiter inserius et introductus; (2) spurius, non genuinus.

παρενθήκη, ης, ἡ, interpositio, interjectio, intercalatio. Ab eod.

παρενθυμέομαι, ῶμαι, animum non adverto, neglectim habeo, contemno; *Ph.* **παρενθυμέναι**, dissimulant. Hinc

παρενθύμησις, ως, ἡ, dissimulatio, *Ph.* negligentia.

παρένθυσσος, ὁ, tumor orationis, ex intempestivo affectu.

παρενιαυτοφόρος, ὴ, ὸ καὶ ἡ, alternis annis fructum ferens. Ex ἐνιαυτὸς et φέρω.

παρενίπτω, dico admonendo.

παρενοπλίζω, f. ίσω, armo.

παρενοχλέω, ῶ, f. ήσω, turbo, obstrepo, molestiam exhibeo; **παρενοχλοῦμαι**, *pass.* molestia mihi exhibetur, controversia mecum est, vexor, affligor. Παρενόχλειν τοῖς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν, *Act.* 15, 19. Οὐκ ἐν διοίῃ παρενοχλεῖτε ἡμῖν, *Heliod.* Hinc

παρενόχλησις, εως, turbatio, vexatio.

παρενσκλεύω, concutio; (2) incutio, adigo; (3) tripudio. Τοὶν τοδοὶν ὠδὶ παρενσκλεύων, *Aristoph. Plut.* 291.

παρενσπείρω, intersero, intertexto, obiter addo.

παρένταξις, εως, ἡ, interpositio, insertio. A **παρεντάττω**.

παρεντάσσω, obiter vel clam injicio, *Steph.*

παρεντείνω, juxta tendo, i. e. chordas alias addo prioribus in instrumento musico; (2) intendo, v. c. vocem, ut simp.

παρεντίθημι, et **παρεντίθεμαι**, obiter insero, intersero, interpono. Ἡ δὲ συγγραφὴ καὶ παρεντίθεσθαι ἀγοράσματα εἰδὸς τὴν ναῦν κελεύει σε, *Dem*

παρεντρώγω, in os ingero, devoro, deglutio.

πάρεντυχία, ας, interventus. A **παρεντυχάνω**, *intervenio.*

παρέξ, extra, foris. Παρὲξ Ἀχιλῆα, clam Achille, *Il.* 24, 434.

παρεξάγω, duco exercitum in hostes, infesto exercitu eo in hostes.

παρεξαίρω, attollo, ut conspicuum sit.

παρεξαλλάττω, commuto; **παρεξηλλαγμένον**, part. perf. pass. inusitatum, insolens, novum.

παρεξαμείβω, prætereo, prætervehor. Πηλείδαος δὲ παρεξήμειβον ἱέρπνας, *Apoll. Rhod.* lib. 1, 581.

παρεξαυλέω, ῶ, fut. ήσω, q. d. extibio; **παρεξηυλημένος**, detritam tibiæ lingulam habens; mutus.

παρεξειμι, prætereo, transeo; (2) progredior; (3) in aciem, hostem progredior.

παρέξειν, fut. 1. inf. act. verbi **παρέχω**.

παρεξειπεῖν, præter rem et verum loqui; opt. **παρεξείποιμι**.

παρεξιεσία, ας, ἡ, pars navis, quæ est extra remorum ordines.

παρεξελαύνω, ultra progredior, prætereo; (2) in aciem, hostem progredior, impetum facio. Εἰ γάρ σ' ἐν νύσσῃ γε παρεξελάσσεθα δίωκων, *Il.* 23, 344.

παρεξέλεγχος, ὁ, sophisticus elenchus.

παρεξελέγχω, male seu vitiose, sophistica fallacia arguo.

παρεξελήλακεε, 3. sing. plusq. ind. act. *Ion.* et *Att.* pro **παρεξηλάκει**, a **παρεξελαύνω**.

παρεξερέω, ῶ, f. ήσω, præter rem loquor.

παρεξέρχομαι, prætereo, egredior.

παρεξέταζω, contendo, comparo.

παρεξευρίσκω, male excogito.

παρεξηγέομαι, ῆμαι, sinistre et perperam interpretor. Hinc

παρεξήγησις, εως, ἡ, obliqua et prava interpretatio.

παρεξήϊεν, 3. sing. perf. ind. med. *Ion.* et cum **ρ** pro **παρεξέϊε**, a **παρέξειμι**.

παρεξῆκα, aor. 1. ind. act. verbi **παρεξίημι**.

παρεξῆς, *adv.* ordine, serie perpetua; (2) gradatim, deinceps.

παρεξιένεις, pras. inf. act. verbi **παρέξειμι**.

παρεξίημι, prætermitto, præterire sino.

παρεξις, εως, ἡ, exhibitio, porrectio, quum se æger medico exhibet ad exactam morborum explorationem. A **παρέχω**.

παρεξίστημι, de statu suo dimoveo; aor. 2. dimoveor de statu, decedo.

παρεξισόω, æquo.

παρεξόδος, ὁ, ἡ, deflexus, apparatus ad iter faciendum, iter ipsum.

παρέξομεν, 1. plur. fut. 1. ind. act. verbi **παρέχω**.

παρεξωθέω, ῶ, f. ήσω, expello, quasi fortuito incursu, aut impulsu.

παρεσίαν, acc. sing. præs. part. f. g. *Dor.* et *Ion.* pro **παρεῖσαν**, a **πάρειμι**.

παρεόντας, acc. plur. part. pr. m. g. *Ion.* pro **παρόντας**.

παρεῦσιν, dat. pl. pr. part. *Ion.* et cum **ρ** pro **παρεῦσι**.

παρεσαίνος, ὁ, ἡ, laudatio, quæ obiter fit.

παρεσάλλομαι, *Ion.* pro **παρεφάλλομαι**, adsalto, juxta salto, *Eur.*

παρέσεισε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi **παρασείω**.

παρεσπίζομαι, opem fero, auxilio venio.

παρεστιγραφῆν, ῆς, ἡ, descriptio; (2) in scena est, cum fit, quod dicunt actores; id sic dictum est, quia in partibus actorum adscriptum erat, ab auctore fabulæ, quid agendum esset, potius igitur, *adscriptio, Ern.*

παρεστιγράφω, adscribo, v. c. in latere seu margine, quid fiat, vel fieri debeat, &c. vel aliud quodcunque.

παρεστιδείκνυμι, ostentandi causa profero; artem ostento, artis specimina edo. Κιθάρων ὄθλὸς ἐσ' ἐμπειρίαν τινὲ γεωμμάτων παρεστιδείκνυσθαι βουλόμενος, *Plut.* in *Compar. vit. Demosth.* et *Cicer.*

παρεστιδημέω, ῶ, fut. ήσω, peregre advenio, hospes et advena sum.

παρεστιδημία, ας, ἡ, peregrinatio. A

παρεστίδημος, ὁ, ὸ καὶ ἡ, peregre adveniens, peregrinus.

παρεστικνέομαι, οῦμαι, f. ήσω, auxilior.

παρεστίπτανες, 2. sing. aor. 1. ind. act. verbi **παρατιπταίνω**.

παρεστιτνίω, ῶ, f. ήσω, excogito.

παρεστιτνίω, a latere adspiro, seu leviter adspiro.

παρεστιτορεύομαι, iter facio aliquo.

παρεστιτοσκοπέω, ῶ, fut. ήσω, seorsim pensito seu considero, vel obiter considero; denique, considero, curam habeo simpliciter.

παρεστιτοτάομαι, adsumo, adscisco.

παρεστιτρέφω, fut. ψω, paullum converto, leviter flecto; **παρεστιστρέφομαι**, identidem convertor et respecto; **παρεστιστρέφη**, respectavit. Hinc

παρεστιτροφή, ῆς, ἡ, conversio in latus.

παρεστιφέρω, adfero.

παρεστιφοιάω, leviter attingo.

παρέσπλαξα, a. 1. ind. *Dor.* pro **παρέπληξα**, a **παραπλήττω**.

παρέπομαι, consequor, adsector, subsequor. Παρέπτοντο αὐτῷ τρεῖς ἑκατέρωθεν τῶ ἅρματος αὐτῦ, *Xen. Cyr.* 8, 23. Ex παρὰ et **ἕπομαι**, *sequor.* Τοῖς ὑρῦσι παρέπεται πολλάκις καὶ φῦσαν ἐκπείνειν, *Aristot.* in *Probl.*

παρέρτη, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi **παρίστημι**.

παρεργάτης, ᾱ, ὁ, artifex; (2) ille qui præter officium, ministerium aliud obiter coërcet, *Eur. Suppl.* 426.

παρεργολαβέω, ῶ, fut. ήσω, assumo ab aliis, quo utor: ut cum aliquid e philosophia in alia doctrina adhibemus, *Phil.*

πάρεργον, ᾱ, τὸ, appendix, accessio, *Gl. V.* extraordinarium. Τόδε ὂν τηλικῦτον οἷὸς πάρεργον, ἐπὶ τῇ Ἑράκλῃ σώσει συνέπιτο, *Appian. B. Civil.* 1. A

πάρεργος, ᾱ, ὸ καὶ ἡ, qui est præter susceptum opus, ad susceptum opus accedens.

παρέργως, *adv.* obiter, perfunctorie.

πάρεσμα, ατος, τὸ, fulcrum, stabilimen et firmamentum, *Suic.*

παρεσμηνεία, ας, ἡ, mala seu perversa interpretatio. A

παρεσμηνεύω, male et perverse interpretor.

παρεσπύζω, obrepo, clam irrepo. Πρῶτος Νεοκλείδης ὁ γλάμων παρείσπυσεν, *Arist. Conc.* 398.

παρέστω, clam transeo; (2) dolose subeo; (3) per insidias, vel ex insidiis aggredior.

παρέρρευκε, 3. sing. perfect. ind. act. verbi **παραρρέω**.

παρεῤῥύη, vel **παρειρύω**, prætendo, *V. L.*

παρέρχομαι, prætereo, transeo, transgredior; (2) aditum ad aliquem accipio; (3) prodeo ad dicendum; (4) ingredior; (5) ignoror, lateo aliquem; (6) pereo, ut **παροίχομαι**; **παρεληλυθὼς**, præteritus, transactus, *Gl. V.* perf. pat. **παρελθεῖν**, præterire, præteriisse, aor. 2. **παρελθὼν**, progressus. Τάχα γάρ σε παρέρχεται, ὡς ὄναρ, ἤδη, *Theoc.* 27, 8.

παρεσημειωσάμεθα, *annotavimus*, 1. plur. aor. 1. ind. med. verbi **παρασημειόομαι**.

πάρεσις, εως, ἡ, prætermissio, remissio, *Gl. V.* languor; item deliquium animi, λιποθυμία. Medicis eadem quæ **παράλυσις**. A **παρείμαι**.

παρεσθίω, adedo, rodo; (2) simul, eodem tempore, subinde edo.

παρεσιώπας, 2. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro **παρεσιώπαες**, a **παρασιωπάω**.

παρεσκευάδατο, 3. plur. plusq. ind. pass. *Ion.* pro **παρεσκευασμένοι ἦσαν**, a **παρασκευάζω**.

παρεσκεύαθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass.

παρεσκευασμένως, *adv.* præparato. A **παρασκευάζω**.

παρέσπαρμαι, perf. ind. pass. verbi **παρασπείρω**.

παρέσσῃ, 2. sing. fut. 1. ind. *Poët.* pro **παρείσῃ**, a **πάρειμι**.

παρεσσάμενε, præs. inf. act. *Ion.* pro **παρεισάναι**, a **παρείσημι**.

παρέσσαν, 3. pl. aor. 2. ind. act. per *Sync.* pro **παρέστησαν**.

παρέστη, *adstitit*, 3. sing. aor. 2. ind. act.

παρεστήκαντο, 3. plur. aor. 1. ind. med.

παρέστηκε, ᾱ, ὸ καὶ ἡ, qui ad focum stat vel fit. Παρεστῆκε στένδοντα λαοῖσιν, *Sophoc. Electr.* 872. Ex ἵστημι.

παρεστῶτας, acc. plur. perf. part. act. per *Syncop.* pro **παρεστηκότας**, a **παρίστημι**.

παρεσχέθη, 3. sing. imperf. ind. act. verbi **παρασχέθω**, *Hes.* 103.

παρέσχον, a. 2. ind. act. verbi **παρέχω**.

παρεταξάτο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi **παρατάσσομαι**.

παρατείνω, 2. sing. aor. 1. ind. act. verbi **παρατείνω**.

παρετέος, έα, έον, prætermittendus, silendus. A **παρίημι**.

παρετήτυμος, ον, verus.

παρετοιμασία, ας, ἡ, paratio, *Gl. Vet.* A **παρετοιμάζω**.

πάρετος, ᾱ, ὸ καὶ ἡ, solutus, luxatus, lan-

guidus. Διαλελυμένοι, πάρτοι, ὠχροί, *Aret.* A παρίημι.

παρίστασιν, 3. sing. a. 2. ind. act. cum ν, a παρατρέπω.

παρίστησα, a. 1. ind. act. *Poët.* pro παρέστησα, a παρατρέπω.

παρστυμολογέω, ῶ, f. ήσω, verbi originem duco ab aliquo; *pass.* originem habeo ab, &c.

παρευδιάζομαι, sereno cœlo fruor, tranquille vivo.

παρευδίσαι ὀρνιθες, qui ἐν ταῖς εὐδίαις παρὰ τὸ ξηρὸν νέμονται, ut trochylus, &c. *Ath.*

παρευδοκιμέω, ῶ, f. ήσω, fama et celebritate præsto alicui; παρευδοκιμοῦμαι, celebritate vincor, reprobor. Παρευδοκιμεῖ τὴν ἀκριβείαν τῶν ἔργων ἡ τῆς ὑποθέσεως καινοτιμία, *Arist.*

παρευημερέω, ῶ, f. ήσω, supero et successu et rebus secundis, vinco alium gratia et auctoritate; (2) abutor rebus secundis, *Ph.* (3) contemno, rejicio, reprobo.

παρευθύνω, a recta via seu recto cursu averto vel depello. Πάντως Ξανόντος γ' ἀεξόμενον, κἂν μὴ θέλῃς, χρεὼν παρευθύνοντες, vi coërcentes, *Soph. Aj.* 1069.

παρευθύς, *adv.* statim, protinus.

παρευκηλέω, ῶ, f. ήσω, mulceo, permulceo, delmio. Παρευκήλει λόγοις, *Eur. Herc. Fur.* 99.

παρευλαβέομαι, timore aliquo teneor, subtimeo, vel timeo, simp. caveo.

παρευμαρέω, ῶ, f. ήσω, negligo, facile transmitto, contemno; unde a. 1. παρημμάρησεν, contempserunt, neglexerunt, *Hes.* Ex παρὰ et εὐμαρης, *facilis.*

παρευνάζομαι, juxta cubo. Δωσῆσιν δὲ γυναικὶ παρευνάζεσθε βιαίως, *Od.* 22, 37.

παρευνάομαι, idem.

παρευναίος, α, ον, cubitorius, quo in lecto utimur. Ab εὐνή.

πάρευνος, ὁ, ἡ, conjux. Ab eod.

παρεύρεσις, εως, ἡ, commentum, prætextus. *Demosth.* pro *Cor. Gl. Vet.* παρευρέσεως, *officiæ.* A παρευρίσκω.

παρεύρημα, ατος, τὸ, commentum, inventum, adinventio; (2) cavillatio, qua pactum aliquod eluditur. Ab eod.

παρευρημένως, *adverb.* perite, celeriter, ex tempore.

παρευρίσκω, reperio, excogito, comminiscor; παρεύρων, commentus, a. 2.

παρεύσας, gen. sing. part. præs. f. g. *Dor.* pro παρούσης, a πάρειμι.

παρευταξία, ῶν, f. ήσω, custodiarum vices obeo, stationes obeo, diligentia in re aliqua utor.

παρευτρεπίζω, f. ίσω, apparo, curo. Παρευτρεπίζετε πάνδον μολόντες, *Eurip. Iph.* in *Taur.* 727. Παρευτρέπισαι δ' ὀδὸν ἄλλο, πλὴν πυρὸν Κύκλωπος ὄψιν, *idem, Cyc.* 586.

παρεφάλλομαι, juxta salto, *Eur.*

παρεφάπτομαι, leviter attingo, stringo.

παρεφεδρεύω, f. εύσω, sum in statione ad aliquem protegendum; additus sum alicui defendendi causa. Τοῖς σιτολογοῦσιν παρεφήδρευε, *Polyb.*

παρεφθορέναι, *adv.* cum levi corruptione. A παρεφθορέω.

παρεχάλκευτα, a. 1. ind. act. verbi παρακαλκεύω.

παρεχέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro παρέχειν.

παρέχοντι, 3. pl. præs. *Dor.* pro παρέχουσι.

παρέχω, 2. sing. præs. imper. *Ion.* et *Att.* pro παρέχετο.

παρέχω, f. ξω, P. παρέσχηκα, et παρέχομαι, in *med.* adhibeo; (2) tribuo, impertio, largior; (3) exhibeo, præsto, præbeo; unde et de fœmina copiam sui faciente dicitur; (4) adfero, excito; (5) polliceor; παρασχεθήσεται, accommodabitur, *Gl. Vet.* præstabitur; fut. 1. pass. παρέχει, *imperf.* licet, facultas est, facile est, παρασχών, cum potestas esset. Τωτὶ τό γ' ἐμὸν σῶμ' αὐτοῖσι παρέχω τύπτειν, *Arist. Nub.* 440. Πάντες σιωπὴν παρείχοντο, *Diod.* Εἰς Πορζουίαν αὐτῷ παρέσχε πράγματα, *Arist. Av.* 1257. Παράδειγμα μὲν δὴ τοιόνδε ἑαυτὸν παρέιχετο, *Xen. Cyr.* 8, 12. Κακῶς παρέξω, κοὐχὶ προσκινήσομαι, *Aristoph. Lysistr.* 228. i. e. male præbebo. Odi quæ præbet, quia sit præbere necesse, *Ov. Art. Am.* 2, 685.

παρεῶν, *præsens*, præs. part. *Ion.* pro παρών.

παρῇ, *adsit*, 3. sing. præs. conj.

παρηβάω, pubertatem transeo, florentes annos egredior; (2) consenesco, et a flore ætatis egressus in senectutem vergo; παρηβηκώς, ætate progressus, part. perf.

πάρηβος, ὁ, ἡ καὶ ή, qui pubertatem excessit; (2) cujus ætas defloruit. Ex ἥβη.

παρήγγειλα, aor. 1. ind. act. verbi παραγγέλλω.

παρηγορέτισαις, 2. singul. imperf. ind. act. *Ion.* pro παρηγόρεις, a παρηγορέω, ῶ, f. ήσω, consolor; (2) mitigo, lenio; (3) delecto; (4) hortor; medeor, sano. Πόλιν δυμαινέμενην παρηγορέοντον, *Eur. Ph.* 1458. Παρηγορήσεται τοῖσι, *Arct.* Ab ἀγορέω. Hinc

παρηγόρημα, ατος, τὸ, hortatio, solamen, delinimentum.

παρηγορία, ας, ἡ, solatium, delinimentum, oblectatio, oblectamentum, *Ph.* A παρήγορος.

παρηγορικὸς, ἡ, ὸν, consolatorius, consolandi seu leniendi vim habens; *Gl. V.* consolabundus.

παρηγορικῶς, *adverb.* consolatorie, leniter, molliter.

παρήγορος, ὁ, ἡ καὶ ή, hortator, hortatrix; (2) consolator, vel consolatrix.

παρηδύνω, suave reddo.

παρηερέθομαι, vide παρωερέθομαι, *Hom.*

παρήεθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi παφαείρομαι, *Il.* 16, 342.

παρηθῶ, ῶ, fut. ήσω, transmitto seu transfundo per colum, percolo.

παρήϊξα, a. 1. ind. act. verbi παραΐσσω.

παρήϊον, ου, τὸ, gena. A παρειά.

παρήϊος, ου, ὁ καὶ ή, maxillaris, ad genas pertinens. Ab eod.

παρηΐς, ΐδος, ἡ, gena. Ab eod.

παρῆκας, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi παρίημι.

παρηκολέθηκε, 3. sing. perf. ind. act. verbi παρακολουθέω.

παρήκοος, ου, ὁ καὶ ή, immoriger, contumax. A παρακούω.

παρήκω, pertineo; (2) juxta aliquid porrigi et extendi, *Ern.* Καθ' ὅσον οἱ νόμοι παρήκουσιν, *Plut.* Παρῆκε τὸ σφατόπεδον, *Herodot.* Εἰ τὰ τῆς φλεγμασίης παρήκοι, *Aret.*

παρηλθόσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. *Bœot.* pro παρῆλθον, a παρέρχομαι.

παρηλικία, ἡ, ætas præceps, vel vergens.

παρηλιξ, ικος, ὁ καὶ ἡ, qui præciputi, seu vergente ætate est, qui e floruenti ætate egressus senescit, ætate provectus, vetulus.

παρήλιος, ου, ὁ, sol geminatus, gemini soles.

παρηλλαγμένως, *adv.* more insuitato; (2) aliter, dissimiliter, *cum dat.*

πάρημαι, adsideo. Παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος, *Il.* 9, 311.

παρημελήκειε, 3. sing. plusq. ind. act. *Ion.* pro παρημέλησε, a παραμελέω.

παρημελημένως, *adv.* negligenter, contemptim. A παραμελέομαι.

παρῆμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro παρεῖναι, a πάρειμι.

παρήμενον, acc. sing. præs. part. med. v. πάρημαι.

παρημιερεύω, fut. εύσω, diem seu dies juxta quempiam transigo. Ex ἡμέρα.

παρῆνει, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro παρήνεε, a παραινέω.

παρηορία, ας, ἡ, habena, seu lorum equi, qui παρήορος vocatur; (2) extremitas, summa pars rei, scribitur et per ω. Ἐν δὲ παρηορίησιν ἀμώμονα Πήδασον ἵει, *Il.* 16, 152.

παρηόριος, ια, *Ion.* ίη, ιον, superbus, elatus. A

παρήορος, ου, ὁ καὶ ή, equus funalis; (2) promiminens ubique, extensus; (3) delirus, demens, stolidus, inhonorus, *Æschyl. Prom. Vinct.* 362. Ex ἴημι, *ligo.*

παρήπαφε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi παραπάφω.

παρηρημένεαι, nom. pl. perf. part. pass. f. g. verbi παραιρέω.

πάρηρος, id. quod πάραρος et παρήορος.

παρῆρτητο, 3. sing. plusq. indic. pass. verbi παραρτάω.

παρῆσαν, 3. pl. imperf. ind. verbi πάρειμι.

παρήσθεν, 2. sing. aor. 2. ind. med. *Dor.* pro παρῆσθῆ, a παραισθάνομαι.

παρήσονται, 3. plur. fut. 1. ind. med. verbi παρίημι.

παρητημένον, acc. sing. perf. part. pass. verbi παραιτέομαι.

παρηχέω, ῶ, fut. ήσω, sono refero, sono adsimilis sum. Hinc

παρήχημα, ατος, τὸ, idem quod seq.

παρήχησις, εως, ἡ, adnominatio; vocis adsimilatio, allusio.

παρηχητικὸς, ἡ, ὸν, similem sonum habens; σχῆμα παρηχητικὸν est παρήχησις.

παρθέμενον, aor. 2. part. med. n. g. per *Sync. Poët.* pro παραθέμενον, a παρατίθημι.

παρθενεία, ας, ἡ, virginitas, status, in quo virgines sunt. A παρθενεύω.

παρθενεῖαι, τὰ, scil. ἤθη, status virginitatis. *Item* carmina virginea, virginalia. Ab eodem.

παρθένειος, ου, ὁ καὶ ή, virgineus, virginalis, virginum proprius, *Eur. Hipp.* 1302. A παρθένος.

παρθενεῖμαι, ατος, τὸ, locus, ubi virgines degunt, conclave virginum; (2) status virginitatis.

παρθένευσις, εως, ἡ, ipsa actio in virginitate degendi. A

παρθενεύω, et παρθενεύομαι, in virginitate dego, virginitatem custodio; virgineam vitam duco. Θυγάτηρ ἀνανδρος πολιὸν παρθενεύεται, *Eur. Hel.* 290. A παρθένος.

παρθενεὼν, ῶνος, ὁ, conclave virginum; locus in quo adservantur virgines. Ab eodem.

παρθενία, ας, ἡ, virginitas. Ab eod.

παρθένιαι, τὰ, virginalia, *Gl. V.* Ab eod.

παρθένιας, α, ὁ, filius natus ex ea, quæ cum duceretur, virgo putabatur, sed non erat.

παρθενικέων, gen. plur. f. g. *Æol.* pro παρθενικῶν, a παρθενικὸς.

παρθενικὴ, ῆς, ἡ, virgo. A

παρθενικὸς, ἡ, ὸν, virgineus, virginalis.

παρθένιον, ου, τὸ, matricaria, Mercurialis, parietaria, planta. *Angl.* FEVERFEW. Ab eod.

παρθένιος, ία, ιον, virginalis. Κρύψε δὲ παρθενίαν ὠδῖνα κόλποις, *Pind. Olym.* 6, 68. i. e. dolorem quem patiebatur ea, quæ virgo putabatur esse.

παρθενισκάριον, ου, τὸ, virguncula, *Gl. Vet. Dim.* a παρθένος.

παρθενογενὴς, ους, ὁ καὶ ή, a virgine editus. Ex παρθένος et γίνομαι.

παρθενοκομία, ας, ἡ, virginum cura. Ex κομέω, *curo.*

παρθενοκτονία, ας, ἡ, virginis vel virginum occisio vel immolatio. A

παρθενοκτόνος, ου, ὁ, virginis aut virginum occisor. Ex παρθένος et κτείνω.

παρθενομήτωρ, ορος, ἡ, virgo-mater, *Epith.* B. Virginis. Ex παρθένος et μήτηρ.

παρθενοσπίτης, ου, ὁ, virginum nimis avidus inspectator seu observator, *Il.* 11, 385. Ex παρθένος et σπίτνω.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ, ου, ἡ, virgo, pusa, *Ph. adj.* virgineus, intactus. (Παρθένι, dat. apud *Theocr.* quasi a παρθην, *Ern.*)

παρθενόσφαγιοι ῥείθεως, ου, ὁ. Hinc dat. plur. παρθενοσφάγιοισι ῥείθεως, mactata virgine fluentibus rivis, apud *Æschyl.* Ex παρθένος et σφάττω.

παρθενοτροφέω, ῶ, fut. ήσω, virginem alo, et educo, *Steph.*

παρθενῶν, ῶνος, ὁ, conclave virginum, locus Athenis, in arce, templum Minervæ. A παρθένος.

παρθενωπὸς, ὕ, ὁ, qui virginea et puellari facie est, ipso adspectu se effeminatum ostendens. Ex παρθένος et ὤψ.

πάρθην, ης, ἡ, virgo; reperitur pro παρθένος. πάρθενος, metri causa alicubi pro παρθένος. παριαμβίδες, αἱ, modus citharœdicus. A παρίαμβος, ὁ, pes, idem cum pyrrichio.

παριαύοντι, dat. sing. præs. part. act. verbi παριαύω, juxta moror seu commoror, vel juxta dormio. Τῇ παριαύων τερπέσθω, *Il.* 9, 336.

παριδρύω, juxta colloco seu statuo.

παριδύειν, negligere. Παριδὼν τὸ αὐτὸ, *Arist.*

παριέναι, præs. inf. act. verbi παρίημι.

παριέρη, ης, ἡ, sacerdos, fœmina initiatrix, apud *Plut.*

παρίεσαν, 3. plur. imperf. ind. v. παρίημι.

παρίζω, fut. ίσω, juxta colloco, adsidere facio; (2) adsideo, juxta sedeo; παρίζομαι, adsideo. Τηλεμάχῳ δὲ παρίζεν, *Od.* 4, 311.

παρίημι, f. ήσω, omitto, prætermitto, *Gl. V.* sino; (2) admitto; (3) solvo, laxo; (4) permitto, sino; (5) frango, debilito, *quo sensu inpr. frequens est in pass.* παρειμένος, fractus, debilitatus, *cum Gen.* qui se removit ab aliqua re, velut republica; (6) in *med.* apud *Plat.* deprecor;

παρειμένος, debilitatus, *Gl. Vet.* Καὶ μὴ παρῆς σαυτῷ βραδὺς ὀνειδος, ἐκκλέψας ἐμέ, ne admittas, *Soph. Phil.* 967. Τὸ σὸν δὲ ξυγάτειον παρῆκας αὐτῇ, tradidisti, *Aristot. Thesm.* 572.

παρεβύνω, præter ago. Ἦτερ ἂν ὑμεῖς Νῆα παρὰ γλαυφυρὴν ἰβύνητε, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ, *Od.* 12, 82.

Πάριννος, idem quod Πάριος.

Πάριος, ία, ιον, Parius, qui ex insula Paro est. A

Πάρος, *Parus*, insula maris Ægei.

παρισταζομαι, a latere equito.

παρισταύω, f. ύσω, præter equito, obequito. Πόντον παρισταύοντι, *Eur. Hel.* 1381. Τρεῖς δεκάδας δασσλῆτι παρισταύσας ἐνὶ νάυσι, *Nonn. Paraphr.* 5, 5.

παρίστος, ε, ὁ καὶ ἡ, equum adsectans, velocitate equum adsequens.

παρισάζω, f. άσω, æquo, adæquo.

παρίσθμιον, ίου, τὸ, tonsillæ, glandulæ faucium; (2) tonsillarum inflammationes. Ab *isthmos*, *fauces*.

πάρισος, ε, ὁ καὶ ἡ, æqualis, vel compar, suppar. Hinc

παρισόω, ῶ, fut. ώσω, adæquo, æquale, par seu compar reddo, æquiparo. Ἑαυτὸν παρισώμενος Δαρείῳ, *Herodot.*

παρισάντα, acc. sing. præs. part. act. verbi παρίσημι.

παρίσαντο, 3. plur. imperf. ind. pass.

παρίσημι, παρισάω, et παρισάνω, f. σήσω, sisto, exhibeo, in medium profero, vel produco; (2) ante oculos pono, demonstro, doceo; (3) comparo; (4) commoveo, concito, stimulo, exhortor; (5) admoneo, subjicio, mentem injicio. Ὅπερ ἔγὼ μάλιστα ὑπὲρ ὑμῶν, τοῦτο παρασῆσαι τοῖς Θεοῖς ὑμῖν, *Demosth.* pro *Coron.* In *præt. et aor.* 2. *passive dicitur, significatque* adesse, opem ferre, in mentem venire, in animo esse, videri, placere, &c. In *med. fere significat active, et præterea* ad deditionem compellere, expugnare, subigere; (2) confirmare, reficere animum; παρίστασμαι, adsto, advento; παρέστηκα, perfect. adstiti, *Gl. V.* aor. 2. παρέστην, adsiti, a. 1. παρεστήσαμην, παρεστήσατο, cepit, ad deditionem compulit. Παρεστήσατε ἑαυτὸς τῷ Θεῷ, *Rom.* 6, 13. Πάντες γὰρ παρεστήσαμεν τῷ βήματι τῦ Χριστῦ, *ib.* 14, 10.

παρισορέω, παρισορεῖν, obiter ἰσορεῖν, scisciari, *item* narrare.

παρισχναίνω, extenuo, extenuatum reddo; παρισχναίνομαι, macilenti, extenuati.

παρίσχω, juxta habeo seu teneo; (2) exhibeo, præbeo, dono.

παρίσως, *adv.* æqualiter. A πάρισος.

παρίσωσις, εως, ἡ, exæquatio; (2) structura orationis ex membris æqualibus. A παρίσωσα.

παρισωτιζὸς, ὴ, ὸν, exæquans; τὸ παρισωτικὸν est παρίσωσις.

παρισωτίον, prodeundum, *Thuc.*

παρίστος, adeundus. Ὦ δέσποτ' ὦ Ἑλικὼν ὑπέρτι μοι παρίστ', *Callim. Hymn.* in *Lavacrum Palladis*, 90. vide πάρειμι.

παρκατέλεκτο, 3. sing. plusq. ind. pass. *Æol.* pro παρακατελέκτο, a παρακαταλέγομαι.

παρκείμενον, præs. part. med. n. g. *Æol.* pro παρακείμενον, a παράκειμαι.

παρκλίνυσι, 3. plur. præs. ind. act. *Æol.* pro παρκλίνυσι, a παρακλίνω.

παρκλίνω, defiecto, detorqueo. Οἳ λυγρὰ νοεῦντες Ἄλλῃ παρκλίνυσι δίκας, *Hesiod. Op.* 260.

παρκύντοισαν, acc. sing. præs. part. act. *Æol.* et *Dor.* pro παρακύπτουσαν, a παρακύπτω.

παρκύπτω, fut. ψω, pro παρακύπτω.

παρμεμβλωκα, *curavi*, perf. ind. act. per *Sync. Æol.* pro παραμεμβλωκα, ex παραμεμολωκα, a παραμολέω, *curo*.

παρμένω, maneo apud, pro παραμένω. Οὐκέτι τοι δύναμαι—ἐνθάδε παρμενέμεν, *Il.* 15, 400.

πάρμη, ης, ἡ, parma, scuti genus breve Carthaginiensibus, *Suid.*

παρμονόστερος, per *Sync.* pro παραμονιότερος, durabilior. Σὺν Θεῷ γάρ τοι φυτευθὲς ὄλβος ἀνθρώποισι παρμονώτερος, *Pind. Nem.* 8, 29.

Παρνήσσοιο, gen. sing. *Ion.* et *Poët.* pro Παρνήσσου.

ΠΑΡΝΟΠΕΣ, ωνος, οἱ, genus locustarum. Πρῶτα μὲν αὐτῶν τὰς οἰνάνθας οἱ πάρνοπες ὑ πατίδονται, *Arist. Av.* 588.

παρὸ, *conj.* propter quod, quoniam, quocirca.

παροδεύω, prætereo, prætergredior; prætervehor, *Ph.* Παροδεύειν τὴν πόλιν. A πάροδος. Unde

παροδικὸς, ὴ, ὸν, transitorius, *Gl. V.*

παροδικὼς, *adv.* transeundo, *Gl. Vet.* A præc.

παρόδιος, ία, ὸ καὶ ἡ, qui viam respicit, viæ propinquus.

παροδίτης, ε, ὁ, viator, *Gl. Vet.* profector. Ab eod.

παροδίτις, ίδος, ἡ, quæ ad viam est, aut in via. A παροδίτης.

πάροδος, ε, ἡ, via ad locum aliquem ducens, aditus; (2) ipsa actio adeundi, ingressus, introitus; (3) transitus; transitio; (4) processio, in choris est processio chori in medium, seu in scenam.

πάροδος, ε, ὁ καὶ ἡ, juxta viam situs; (2) *subst.* ὁ, viator, transiens. Ex iisd.

παροίγω, fut. ξω, parum aperio; adaperio. Τηδὶ παροίξας τὰς Φύρας, ἵνα μὴ μ' ἴδῃ, *Arist. Pace*, 30. πύλας, *Eur. I. A.* 870.

παροιδαίνω, intumesco, tumeo. Ἦν τὸ πᾶν παροιδαίνῃ σκῆνος, *Aret.*

παροιδίσκω, idem, *Aret.*

πάροιθε, vel πάροιθεν, *præp.* ante, coram; (2) *adv.* ante, antea. A παρά.

παροικεσία, ας, ἡ, incolatus. A παροικέω.

παροικέω, ῶ, f. ήσω, juxta habito, adhabito, *Gl. V.* habito apud, accolo, incola sum, peregre adveni aliquem in locum habitandi caussa. Παροίκειν τῇ πόλει. Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἰερουσαλὴμ; *Luc.* 24, 18. A πάροικος.

παροίκησις, εως, ἡ, habitatio propinqua; (2) incolatus. A παροικέω.

παροικία, ας, ἡ, commoratio, habitatio temporaria in aliquo loco, *Gl. Vet.* inhabitatio, vicinia, incolatus. A πάροικος.

παροικίζω, fut. ίσω, juxta colloco, juxta habitare facio, *inpr.* peregre adductum; παρωκισμένος, juxta habens domicilium, perf. part. pass.

παροικοδομέω, ῶ, fut. ήσω, juxta ædifico. Παρακοδομήκασιν ἡμὶν τεῖχος, *Thucyd.* Hinc

παροικοδόμημα, ατος, τὸ, ædificium alii ædificio adstructum.

πάροικος, ε, ὁ καὶ ἡ, accola, incola, colonus, advena, *Gl. Vet.*

παροιμία, ας, ἡ, proverbium, adagium, *Gl. Vet. Soph. Aj.* 664. Ex οἶμος. Hinc

παροιμιάζομαι, f. άσομαι, proverbio utor. Παροιμιάζεσθαι τὸν Θεὸν, *Plato.*

παροιμιακὸς, ὴ, ὸν, proverbialis, qui in proverbio est; παροιμιακὸν μέτρον, est Anapæsticum dimetrum, quia in parœmiis quibusdam occurrebat.

παροιμιακῶς, *adv.* per proverbium.

παροιμιογράφος, ε, ὁ καὶ ἡ, parœmiarum seu proverbiorum scriptor. Ex γράφω.

παροιμιολογεῖν, proverbia colligere et interpretari. Ex παροιμία et λέγω.

παροιμιώδης, εος, ὸ καὶ ὴ, proverbialis. A παροιμία.

πάροιμος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui juxta seu prope viam est, vicinus, *Hes.* Hinc

παροιμόω, ῶ, a via deflecto, *Hes.*

παροινέω, ῶ, f. ήσω, ebrius ago dicove, quæ dedecent, pecco per vinolentiam, debacchor, *Gl. V.* παροινεῖν, debacchari; παροινήμενος, a temulento male acceptus; πεπαρώνηται σοι, debacchatus es. Ἱκανά σοι πέπαρώνηται πρὸς ἡμᾶς, *Luc.* A πάροινος. Hinc

παροίνημα, ατος, τὸ, injuria seu contumelia, qua quis ab homine temulento adficitur; (2) is, qui injuria seu contumelia a vinolento adficitur.

παροινία, ας, ἡ, ebrietas; (2) ex temulentia nascens petulantia et injuria, insania, *Gl. V.* A πάροινος.

παροινικὸς, ὴ, ὸν, temulentus; (2) ad injuriam ex vino proclivis. Ab eod.

παροίνιον, τὸ, convitium inter pocula, *V. L.*

παροίνιος, ε, ὁ καὶ ἡ, vinosus, ebrius, petulans ex temulentia. Ab eod.

πάροινος, ε, ὁ καὶ ἡ, ferox, ad injuriam et contumeliam ex vino proclivis, *Gl. V.* vinolentus, vinulentus. Ex παρὰ et οἶνος.

παροίνως, *adv.* temulente, petulanter. A πάροινος.

παροίσθεντα, acc. sing. aor. 1. part. pass. verbi παραφέρω.

παροισταίω, sive παροιστρέω, œstro immisso concito; ad furorem redigo; (2) œstro immisso fugor et exagitor, exstimulor.

παροίτατος, άτη, ατον, primus, antiquissimus, vetustissimus; *Superl.* a πάρος, *ante*.

παροίτερος, έρα, ερον, prior tempore vel loco. *Comp.* ab eod. Ἄλλοι μοι δοκέουσι παροίτεροι ἐιμέναι ἴστοι, *Il.* 23, 458.

παροιτέω, *adv.* amplius. Καὶ δέ μεν μικρὸν τῶνδε παροιτέω ἐξερέεσθε, *Apoll. Rhod.* lib. 2, 427. A præc.

παροίχομαι, fut. παροιχήσομαι, prætereo; (2) pereo, morior; præt. part. παρωχηκὼς, neutr. παρῳχηκὸς, præteritum, *Gl. Vet.* et pass. παρωχημένος, præteritum. Ἐν ταῖς παρῳχημέναις γενεαῖς, *Act.* 14, 16. (3) ignoro, *Eur. Med.* 995.

παροιχομένοισιν, dat. plur. part. præs. med. *Ion.* et cum ν, pro παροιχομένοις, a παροίχομαι.

παροιχώκεε, *præterierat*, 3. sing. plusq. ind. act. *Ion.* et *Poët.* pro παρῳχώκει. Ab eodem.

παροκλάζομαι, fut. άσομαι, ingeniculo me, curvatis genibus subsido.

παρολιγωρείω, ῶ, fut. ήσω, susque deque habeo, non curo.

παρολιγωρητέον, contemnendum.

παρολισθαίνω, vel παρολισθέω, f. ήσω, p. παρωλίσθηκα, prolabor, in latus detorqueor; *Gl. V.* dilabor.

παρολκὴ, ῆς, ἡ, prorogatio, dilatio, mora. A παρέλκω.

πάρολκος, ε, ὁ, funis nauticus, quo navis ad terram trahitur, quum remorum amplius nullus usus est. Ab eod.

παρομαρτέω, ῶ, fut. ήσω, comitor, adsector. Παρομαρτεῖσι σνὶξ γυναιξὶ, *Aret.*

παρομοιάζω, f. άσω, adsimilis sum; (2) adsimilo. Παρομοιάζετε τάφοις κεκονιαμένοις, *Matt.* 23, 27.

παρομοῖος, Poët. pro παρόμοιος.

παρόμοιος, ε, ὁ καὶ ἡ, adsimilis, prope similis. Hinc

παρομοιόω, ῶ, fut. ώσω, adsimilo, similem reddo.

παρομοίως, *adverb.* similiter, non absimili modo.

παρομοίωσις, εως, ἡ, adsimilatio, figura rhetorica. A παρομοιόομαι.

παρομολογέω, ῶ, f. ήσω, confiteor.

παρομολογία, ας, ἡ, confessio; (2) figura rhetorica.

παρὸν, όντος, τὸ, præsens, quod adest; (2) præsens temporis conditio; (3) absolute, cum facultas sit, cum occasio, seu copia esset. A πάρειμι, unde part. παρών.

παρονειδίζω, f. ίσω, perstringo, reprehendo false.

παρονομάζω, fut. άσω, agnomino, alludo ad nomen. Hinc

παρονομασία, ας, ἡ, agnominatio; (2) figura rhetorica.

παροξίζω, fut. ίσω, acetum gustu vel odore refero; (2) subacesco.

παροξυντὴς, οῦ, ὁ, concitator, stimulator, irritator, *Gl. V.* A παροξύνω. Unde

παροξυντικὸς, ὴ, ὸν, concitatorius, irritandi vim habens, incitabilis.

παροξυντικῶς, *adv.* incitatorie, acriter.

παροξύνω, acerbo, irrito, acuo, exacuo, stimulo, instigo, concito, ad iram concito, ira accendo; (2) acutum tonum in penultimam syllabam colloco. Πατρὸς δὲ μὴ παροξύνῃς φρένα, *Eur. Alc.* 670. Τότε ἐπαινῶν παρώξυνε, *Xen. Cyr.* 6, 12. Παρῳξύνετο τὸ πνεῦμα αὐτῦ, *Act.* 17, 16.

πάροξυς, idem cum ὀξὺς, *Ath.*

παροξυσμὸς, οῦ, ὁ, incitatio, concitatio, exstimulatio, irritatio, exacerbatio; incitamentum, *Gl. Vet.* (2) accessio morbi. A παροξύνω.

παροξυτονέω, ῶ, f. ήσω, acutum in penultima pono. A

παροξύτονος, ε, ὁ καὶ ἡ, in penultima syllaba acutum tonum habens. *Voz Grammatica.*

παροξυτόνως, *adv.* cum acuto tono in penultima.

παροπλίζομαι, exarmor, armis denudor.

παροπτάω, ῶ, f. ήσω, asso.

παροπτέος, έα, έον, negligendus, despiciendus. A παρόπτομαι.

παρόπτησις, εως, ἡ, q. d. adassatio, cum quid prunis torretur. A παροπτάω.

παρόπτομαι, negligenter video, negligo, *Gl. V.* despicior. Hinc παρόφωνται, f. 1. et παρῶπται, perfect. part. pass. apud *Poll.*

aor. 1 pass. παρῳδήθην, part. παρῳδηθείς, neglectus, fastiditus; παρῳδηθέντα, neglecta. Ex παρὰ et ὀττομαι.

παρόμμα, ατος, τό, error, ex negligentia; proprie quem quis perperam videndo commisit. A παροράω.

παρόψασις, εως, ἡ, adspectus obliquus; (2) contemptus, despicientia. Ab eodem. Unde

παροραστικός, ἡ, όν, negligens, incuriosus.

παροράω, ῶ, f. άσω, limis oculis, transversum intueor; (2) conniventibus oculis prætereo, non animadverto; (3) perperam adspicio seu video; (4) contemno, negligo, prætermitto, non curo; παρορᾶθείς, despectus, *Gl. V.* aor. 1. part. pass. Παρηγγύησε δὲ παρορᾶν πρὸς τὸ σημεῖον, *Xen. Cyr.* 7, 1.

παροργίζω, f. ίσω, ad iram concito; irrito; p. pass. παρῳργισμαι. Μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, *Ephes.* 6, 4. Hinc

παρόργισμα, ατος, τό, conceitatio ad iram, vel ira, in quam quis concitatus est.

παροργισμός, ῦ, ὁ, idem et ab eod.

παρόρειος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ad latera montis situs, prope montem situs. Ex παρὰ et ὄρος.

παρορία, ας, ἡ, regio montana, s. montibus vicina, *Rob.* A πάρορος.

παρορίζω, f. ίσω, fines meos egredior alienum agrum usurpando, fines meos et limites transilio. Hinc

παροριστός, ή, όν, egressio extra fines suos et alieni agri usurpatio.

παροριτής, οῦ, ὁ, qui fines suos egreditur atque alienum agrum usurpat.

παροχέω, ῶ, fut. ήσω, contra jusjurandum ago, juramentum violo.

παροχμάω, incito, concito, stimulo, instigo, hortor; in *med.* irruo. Δεῖ ἄλλως παροχμᾶν ἐπὶ τὰ καλὰ καὶ ἀγαθὰ ἔργα, *Xen. Cyr.* 8, 4.

παροχμέω, ῶ, f. ήσω, juxta stationem teneo.

παρόχμημα, τό, incitamentum.

παρόχμησις, εως, ἡ, incitatio, stimulatio; incitamentum, cohortatio. A παροχμάω.

παροχμητικός, ἡ, όν, incitans, stimulans.

παροχμητικῶς, *adv.* cum vi incitandi.

πάροχνις, ῖδος, ὁ καὶ ἡ, inaquispicatus, infaustus.

παροχύσσω, fodio juxta, circumfodio.

παροχχόμαι, ᾶμαι, prætersalto, perperam salto.

ΠΑΡΟΣ, *adv.* ante, antea, prius; (2) prius quam, antequam.

παροτρυντικός, ἡ, όν, incitandi vim habens. A

παροτρύνω, f. υνῶ, acerbo, incito, concito, stimulo, *Gl. V.* aor. 1. παρώτρυνα. Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι παρώτρυναν τὰς σεβομένας γυναῖκας, *Act.* 13, 50.

παρωάτιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, aures pendulas habens. Τὴν δ' ὁ γενέτης δῦο μὲν κύνας ἤμισυ πηγᾶς, Τρεῖς δὲ παρωατίας, ἕνα δ' αἰόλον——ἐδωκε, *Call.* in *Dian.* 91.

παρωλίς, ίδος, ἡ, inflammatio gingivæ. Ex παρὰ et ὄλον, *gingiva.*

πάρωλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, crispus.

πάρωρος, ᾱ, ὁ, custos.

παρώσας, acc. plur. part. præs. f. g. verbi πάρειμι, *adsum.*

παρωσία, ας, ἡ, præsentia; (2) adventus. A πάρειμι.

παρωσιάζω, f. άσω, præsens sum, appropinquo.

παρῶσιν, dat. plur. præs. part. cum κ.

παρωχέτευσις, εως, ἡ, derivatio; (2) humoris vacuatio per vicinam partem, in quam derivatur. A

παρωχετεύω, per canales alio derivo, perversis et mutatis canalibus duco, *Gl. V.* derivo. Ταῦτ' ἓν παρωχέτευσας εῦ, κἀδὲν λέγων, *Eur. Bac.* 479. Παρωχέτευσε ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τύσι, *Arct.*

παρωχεύω, alterius feminam præter meam appeto; παρωχεύεσθαι, alium marem admittere, furtivam venerem pati. Παρωχεύονται δέ ποτε καὶ τῶν τὰς ἀρρένας ἐχόντων τινες, *Arist. Hist. An.* 9, 7.

παρωχέω, ῶ, fut. ήσω, prætervehо, transvehо; (2) juxta alterum veho; παρωχέομαι, οῦμαι, vehor a latere; in vehiculo vel curru assideo. Παρωχεῖτο δὲ αὐτῷ ἡνίοχος μέγας, *Xen. Cyr.* 8, 23.

παρωχή, ῆς, ἡ, præbitio, præstatio, salarium, *item* largitio, ut congiarium, &c. A παρέχω.

παρωχλέω, ῶ, fut. ήσω, obturbo, obstrepo, molestiam exhibeo. Ex παρὰ et ὄχλος.

παρωχλίζω, f. ίσω, vecte transmoveo; (2) transmoveo, transfero.

πάρωχος, ᾱ. ὁ, præbitor; (2) qui peregrinis salem et ligna præbebat; (3) qui a latere alicujus vehitur, seu in curru alteri adsidet, *inpr.* sponsæ paranymphus. A παρέχω, vel παρὰ et ὄχος.

παρωψάομαι, ῶμαι, præter panem aliquo opsonio vescor. Hinc

παρόψημα, ατος, τό, id, quo præter panem vescimur, opsonium.

παρωψιάτιον, ᾱ, τό, idem. *Dim.* ab eod.

παρωψίδιον, ᾱ, τό, opsonium frugale. A

παρωψίς, ίδος, ἡ, vas, in quo opsonia apponuntur, patina; παρωψίδες, lances, *Gl. V.* Ex παρὰ et ὄψον.

παρωψωνέω, ῶ, f. ήσω, clam opsonia coëmo. Αὐτοῖς παρωψώνησεν, ὥσπερ καὶ πρότερ, *Arist. Conc.* 226. Hinc

παρωψώνημα, ατος, τό, opsonium, clam e foro comparatum et coëmptum, et opsonium, cibus delicatior, *simpl.*

πασετετιθεΐν, a. 2. inf. act. per *Sync.* et *Ion.* pro παρατιθεῖν, a παρατίθω.

πασετετιθών, qui persuasit; induxit, pellexit; plur. πασετετιθόντες, qui persuaserunt, &c.

πασπόδα, pro παρὰ πόδα, statim, *Ep. Suid.*

πασπόδιος, ίη, ὁ καὶ ἡ, qui est ante pedes, præsens, imminens. Φόνῳ πασποδίᾳ νεφέλαν, *Pind. N.* 9, 90. Ex πάς.

πασρησία, ας, ἡ, q. d. oratio libera nihil reticens; *Ph.* licentia, fiducia, confidentia, libertas, copia. Ex πᾶν et ῥῆσις. Hinc

πασρησιάζομαι, fut. άσομαι, libere et ingenue planeque dico; (2) palam et libere ago, *Gl. Vet.* fiducialiter ago. Εἰσηλθὼν δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν, ἐπαῤῥησιάζετο, *Act.* 19, 8. Πᾶν ϑ' ἁπλῶς, ὑδὲν ὑποσιλαμένος, πεπαῤῥησίασμαι, *Dem. Phil.* 1.

πασρησιαστής, οῦ, ὁ, qui libere loquitur, aut qui libertatem in loquendo amat, *Gl. V.* licentiosus. A præc. Hinc

πασρησιαστικός, ἡ, όν, idem, *Gl. V.*

πασρησιαστικῶς, *adv.* libere loquendo, *Gl. V.* licenter.

πασστὰς, adstans, πασσταίη, adstet, apud *Hom.* pro παρασ'ὰς, παρασταίη, *Il.* 10, 157. et 20, 121. A παρίσημι.

πασστιθέτω, 3. sing. præs. imper. act. *Æol.* pro παρατιθέτω, a παρατίθημι.

πασστιθεῖ, ῶ, f. ήσω, unde πασστιθεῖ, apponit, apud *Hom.* pro παρατιθεῖ, παρατίθησι, *Od.* 1, 192. A verbo inus. παρατιθέω.

παρυγραίνω, leviter humecto.

πάρυγρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, leviter humidus; (2) madens, humidus.

παρυδάτιος, juxta aquam positus vel natus, aquaticus. Ex παρὰ et ὕδωρ.

πάρυδος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

παρυναντάω, occurro.

παρυπάτη, ης, ἡ, scil. χορδὴ, subprincipalis chorda. A παρύπατος, *secundus a summo.*

παρυπατοειδὴς, scil. sonus subprincipalis, *Martian.*

παρυπομιμνήσκω, commonefacio, *inpr.* per occasionem, subinde in memoriam revoco.

παρυπόμνησις, εως, ἡ, admonitio, commonefactio. A præc.

παρυπόστασις, εως, ἡ, subsistentiæ seu substantiæ simulacrum, subsistentiæ adfinitas.

παρυπόψυχω, modice et obiter refrigero, *Diosc.*

παρυφαίνω, attexo, p. pass. παρυφασμένος, attextus. Ὑπὸ δὲ τῶν παρυφασμένων ὑπλων τῶς ὄχλος δείνος φαίνεται, *Xen.*

παρυφάντον, intertextum, *Gl. V.* A præc.

παρυφάω, attexo, *Steph.*

παρυφὴ, ῆς, ἡ, id quod telæ seu textili attextum est, *Gl. V.* prætexta, præclavium, præclava. A παρυφάω. Hinc

παρυφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, prætextatus.

πάρυφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ab eod.

παρυφίσταμαι, una subsisto vel exsisto, una sum in natura rerum; (2) significor, demonstror, repræsentor.

παρφάμην, aor. 2. inf. act. *Æol.* pro παραφάναι, a παράφημι, *Pind. Ol.* 7.

παρφαμένος, male suadens. A παράφημι.

παρφωσία, ας, ἡ, consilium pro παραφασία, vel παραμυθία, *Suic.*

πάρφασις, εως, ἡ, oratio qua quis decipitur, blandiloquentia. Vide παραίφασις, παράφασις. Ἐχθὲς δ' ἄρα πάρφασις ἦν καὶ πάλαι, *Pind. Nem.* 854.

παρφέρομαι, pro παραφέρομαι.

πάρφυτος, *Æol.* pro παράφυτος.

παρῳδεῖο, ῶ, fut. ήσω, canticum vel carmen ad alterius imitationem compono, parodias scribo. Ex παρὰ et ἀείδω.

παρῳδὴ, ῆς, ἡ, canticum vel carmen ad alterius similitudinem compositum. Ab ᾠδὴ.

παρῳδία, ας, ἡ, cum alterius poëtæ versus jocose in aliud argumentum transferuntur.

παρῳδιστὸς, ἡ, όν, per parodiam factus.

παρῳδὸς, ᾱ, ὁ, parodiarum scriptor. Ab eodem.

παρωθεύω, idem quod seq.

παρωθέω, ῶ, f. ώσω, et ωθήσω, expello, ejicio, expello, rejicio, adspernor, negligo; παρωθοῦμαι, exturbo, *Gl. V.* aor. 1. inf. παρώσασθαι, ejicere. Παρώσας καὶ δάμαρτα καὶ τέκνα, *Lyc.* 1263. ξένες, *Eur. Herac.* 238.

παρωκεάνιοι, ων, οἱ, oceani accolæ.

παρωκεανίτης, ᾱ, ὁ, maritimus, littoralis; (2) qui est in littore oceani.

παρωκεανικὸς, ἡ, όν, oceani accola, maritimus.

παρωκεανῖτις, ίδος, ἡ, ora oceani.

παρώκησε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi παροικέω.

παρώκισμαι, perf. ind. pass. verbi παροικίζω.

παρωκοδόμνται, 3. plur. perf. pass. verbi παροικοδομέω.

παρωλένιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui ad brachia est, vicinus brachiis et ulnis. Ab ὠλένη.

παρώμαλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, adæquatus, fere æqualis. Ab ὁμαλὸς.

παρωμίς, ίδος, ἡ, superhumerale. Ab ὦμος.

παρὼν, præsens, *Ph.* neutr. παρὸν, præsens, instans, *Gl. V.* A πάρειμι.

παρωνομασία, ἡ, idem quod παρονομασία.

παρωνυμέω, ῶ, f. ήσω, verbum ex alio duco, seu formo; (2) cognomen do.

παρωνυμία, ἡ, verbi origo ab alio; vide παρώνυμος.

παρωνυμιάζω, seu παρωνυμίζω, f. σω, denomino a verbo alio, ut ξυλίνου a ξύλου. A παρωνυμία.

παρωνύμιον, ᾱ, τό, cognomen, agnomen. A παρωνύμιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, denominationi similis. A παρωνυμία.

παρώνυμον, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, adnomen, prænomen, *Ph.* Ex παρὰ et ὄνομα. Unde

παρώνυμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, denominatitius, denominativus, ab alio denominationem habens, *Gl. Vet.* παρώνυμα, denominativa, h. e. verba ab alio derivata cum mutatione terminationis aut formæ, ut ἀνδρεῖος est παρώνυμον τῆς ἀνδρείας.

παρωνύμως, *adv.* denominative.

παρωνυχία, ας, ἡ, abscessus ad unguis radicem natus, reduvia; (2) nomen herbæ. Ex παρὰ et ὄνυξ.

παρωνυχίς, ίδος, ἡ, idem et ex iisd.

παρωπός, παρῶπις, vel παρωπὸς, ός, ὁ καὶ ἡ, colorem habens inter cinereum et rufum medium.

παρωπίδες, oculorum minores anguli versus tempora. Ex παρὰ et ὤψ. Unde

παρώπιον, ᾱ, τὸ, quod oculis equorum circumponitur, oculare equorum.

παρωπὶς, ίδος, ἡ, idem et ex iisd.

παρῶπτο, 3. sing. plusq. ind. pass. verbi παρόπτομαι.

παρωρεία, ας, ἡ, latus montium secundum locum aliquem porrectorum; (2) montana regio. A

παρώρειος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ad latera montis situs, vel prope montem situs. Ab ὄρειος.

παρωρείτης, ᾱ, ὁ, latera montis incolens; (2) ad montem positus. A παρώρειος.

παρωρεμμένος, iracunde, vehementer. A παροραμάομαι.

πάρωρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, intempestivus; (2) qui vigorem ætatis amisit. Ex παρὰ et ὥρα.

παρωρόσις, ίδος, ἡ, pars subjecta fastigio, vel adjecta, *Poll.* ora tecti. Ab ὄροφος.

παρώτιον, ᾱ, τὸ, ornamentum aurium; (2) alter oculi angulus ad aure spectans. Ex παρὰ et ὦς, *auris.* Unde

παρωτὶς, ίδος, ἡ, tumor glandularum sub auribus; παρωτίδες, strumæ, *Gl. Vet. Lycoph.* 1402.

παρώτρυνα, a. 1. ind. act. verbi παροτρύνω.

παρῳχήκα, perf. ind. act. v. καραίσχομαι.

παρωχημένος, scil. χρόνος, et παρῳχηκὼς, præteritum.

πάρωχρος, ον, subpallidus.

ΠΑ῞ΣΑ, πᾶσα, πᾶν, omnis; (2) quivis, quilibet; (3) totus, universus; (4) *cum additur numeris*, ipse omnino, admodum; (5) *dicitur et* de maxima parte, plerique, reliqui omnes; (6) de rebus varii generis; (7) τὸ πᾶν, summa rerum, *philosophis* universum; *interdum adv.* omni ex parte, omnino; (8) ἐκ παντὸς, scil. τρόπου, quovis modo; (9) τὰ πάντα dicitūris alicui esse, qui ab eo maxime diligitur, amatur; (10) εἰς πάντα, pro πάντως; (11) in *N. T.* summus, maximus, πᾶσα χαρὰ summum gaudium. Οἱ δ' ἐνέα πάντες ἀνέσχον, non pauciores quam novem, *Il.* 7, 161. Δυοκαίδεκα πάντας ἀρίστους, *ib.* 10, 560. Confer 18, 470.

πασᾶν, gen. plur. f. g. *Dor.* pro πασῶν.

πάσασθαι, a. 1. infin. med. verbi πάομαι.

πασίγνωστος, ον, manifestus, clarus.

πασιμέλησα, ης, ἡ, quæ omnibus curæ est. Ἀργὼ πασιμέλησα, τῳ̣̂ Αἰήταο πλέυσα, *Od.* 12, 70. Ex πᾶς et μέλει, *curæ est.*

πασιφαὴς, ἐς, idem quod

πασιφανὴς, ίος, ὁ καὶ ἡ, omnibus apparens. Ex πᾶς et φαίνομαι.

πασσαλίζω, palo affigo, *Hes.*

πασσαλιστὸς, ὴ, ὸν, adfixus, *Æsch. Prom. V.* 115. A

πασσαλεύω, seu πασσαλεῦω, f. εύσω, palum figo, palo figo, adfigo. Θεοῖσιν αὐτὰ πασσάλευσε πρὸς δόμοις, *Eurip. Rhes.* 180. Πασσαλεύσῃ κράτα τειγλύφοις τοῖς λέοντος, *id. Bac.* 1215. A πάσσαλος.

πασσάλιον, τὸ, idem quod πασσαλίσκος, *Poll.*

πασσαλίσκος, ου, ὁ, claviculus ligneus, paxillus, *Dim.* a

πάσσαλος, ου, ὁ, clavus ligneus, paxillus, *Ph.* palus. Ἀπὸ πασσάλου ἀγκύλαι τόξα Ἥμαται τῷ ἑλόμην, *Il.* 5, 209. A πήσσω.

πασσόμενοι, nom. plur. acr. 1. part. med. *Poët.* pro πασάμενοι, a πάομαι. Πασσάμενος ἐτίτασσε, *Theocrit.* 15, 90.

πάσσυδ, ακος, ὁ, idem quod πασσαλίσκος.

πάσσει, 3. sing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἔπασσε, a πάσσω.

πάσσομαι, comedo. A πάω.

πασσυδὶν, *adv.* omni impetu, funditus, omnino. Ex πᾶς et σύμμι, *moveor.*

πασσυδὶη, *adv.* idem et ἐκ ἰisd.

πασσυρὶς, idem, sed malæ notæ vox, *Ern.*

ΠΑ῞ΣΣΩ, vel πάττω, fut. άσω, inspergo, conspergo; (2) spargo; (3) superinjicio; (4) variegō, varie distinguo. Ἡθέλησε δ' αἵματος κοινῆ πάσασθαι, *Soph. Antig.* 207. Ἀδίκως χρήματα πασσάμενος, adeptus, *Epigr.*

πάσσων, ονος, ὁ καὶ ἡ, crasssior, spissior, densior. *Comp.* a παχύς.

πασὰς, άδος, ἡ, thalamus, cubiculum; (2) porticus, atrium; (3) anta. A πάσσω.

παστέλλη, ἡ, ultima anni dies, *Suid.*

παστὸν, spargendum, *Ar.*

πάστη, ης, ἡ, jusculum farina mixtum seu conspersum. Ab eod.

πασύλη, ramenta corii vel pellium, *Suid.*

πασῦν, ῦ, τὸ, velum, variegatum lineum, quod foribus thalami appendi solebat.

πασὸς, ἡ, όν, conspersus; (2) thalamus, *Gl. Vet.* seu ædicula portatilis in qua simulacrum dei vel deæ; obtentus, coronatio, thalamus; et πασὸν, salsum, *id.* Ab eodem.

παστοφόριον, vel παστοφόρειον, ου, τὸ, pastophorium, ædicula dei vel deæ portatilis; (2) thalamus, in quo habitat ædituus, sacerdos; (3) atrium templi. A πασὸν et φέρω.

πασοφόρος, ferens τὸ πασον, *Ep.*

πασοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ædituus, ædiculam gestans. Ex iisd.

ΠΑ῞ΣΧΑ, τὸ, pascha, transitus, *indecl.* Vox *Hebr.*

πασχάζω, pascha celebro, *Suic.* A πάσχα.

πασχαλικὸς, ὴ, όν, festorum observationi addictus. Ab eod.

πασχάλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, paschalis, ad pascha pertinens, *Suic.* Ab eod.

πασχίμιν, præs. inf. act. *Ion.* pro πασχεῖν.

πασχητισμὸς, οῦ, ὁ, ipsa appetitio coitus nefandi; (2) turpis in Venerem pruritus et titillatio. A

πασχητιάω, ῶ, cupio πάσχειν, sive obscœna pati; πασχητιῶν, pathicus, *Gl. Vet.* A πάσχω.

πάσχειτε, 2. plur. præs. opt. act. verbi

ΠΑ῞ΣΧΩ, patior; (2) affectus sum animo vel corpore in utramvis partem; (3) accidit mihi quid; (4) εὖ πάσχειν, beneficio affici, *(5) Att.* facio, fut. πείσομαι; p. med. πέπονθα; aor. 2. ἔπαθον, part. παθὰν, passus. Ἀλλ' οἷα χρὴ παθεῖν με πρὸς ἐτι, pati ab, *Soph. Phil.* 1347. Ἐκεῖνο πρὸς Δημοσθένη πεπόνθατε, ita affecti estis erga, *Æsch.* Ὅσ ἐξ ἐμοῦ μὲν ἔπαθες, οἷα φῶς παθεῖν, qui ex me quidem accepisti, *Eur. Hec.* 251. *Att.* τὶ παθὼν, quare.

παταγέω, ῶ, fut. ήσω, strepo, strepito, fragorem edo, obstrido, perstrepo. Ῥήγνυνται καὶ παταγῦσιν, *Arist. Nub.* 337. A πάταγος.

παταγὴ, ῆς, ἡ, fremitus, plausus. Ab eod.

πατάγημαι, ατος, τὸ, strepitus, de garrulo. A παταγέω.

παταγητικὸς, ὴ, όν, strepitans, turbulentum sonum edens, *Suic.* Ab eod.

παταγοδρόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, fragorem edens inter currendum. Ex πάταγος et δρόμος.

πάταγος, ου, ὁ, fragor, strepitus, crepitus. A πατάσσω.

ΠΑ῞ΤΑΙΚΟΙ, οἱ, Patæci, dii Phœnicum navigantium.

πατάνη, ης, ἡ, patina, patella. A πετάω.

πατάνιον, ου, τὸ, patella, parva patina, *Dim.* πατέλλα, patina, *Gl. V.* Hinc

πατέλλιον, ου, τὸ, patella, parva patina, *Dim.*

πατελλοχάρων, qui pateris gaudet. Ex πατέλλα et χαίρω.

πατίοντι, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro πατίουσι, a πατέω.

πάτερ, *pater*, voc. sing. a πατὴρ, *pater.*

πατερίζω, f. ίσω, patrem nomino, voco, seu appello. Παῖσαι, καὶ μὴ πατέριζε, *Arist. Vesp.* 650. A πατὴρ.

πατέριον, ου, τὸ, patercullus, *Dim.* ab eod.

ΠΑΤΕ Ω, ῶ, f. ήσω, calco, conculco, protero; (2) contemptui habeo, contumelia adficio, opprimo; (3) tero, ut librum, verso manu; (4) πατέομαι, comedo, *Ion.* apud *Herodot.* Οὐδ' Αἴσωπον πεπάτηκας, nec Æsopum trivisti, *vel* legisti, de indocto, *Arist. Av.* 477. Πατήσει χᾶρον Σκύθην, *Lyc.* 200.

πάτημα, ατος, τὸ, quod calcatur, calcatum; (2) homo, qui proteritur et opprimitur. A πατέω.

ΠΑΤΗ Ρ, έρος, et per *Sync.* πατρὸς, ὁ, pater, genitor, parens, auctor.

πατήσαις, aor. 1. part. *Æol.* pro πατήσας, a πατέω.

πατηρμὸς, οῦ, ὁ, conculcatio. A πατέω.

πατητήριον, ου, τὸ, torcular, *Gl. Vet.* A πατέω.

πατητὴς, οῦ, ὁ, calcator, *Gl. V.* Ab eod.

πατητὸς, ὴ, όν, calcabilis, calcatus. Ab eod.

πάτος, ου, ὁ, calcata seu trita via, *Gl. Vet.* pavimentum; (2) pulvis corpori adhærens, sordes corporis.

πάτρα, ας, ἡ, patria; (2) ex eodem patre generatio, familia. A πατὴρ.

πατραγαθία, ας, ἡ, patris aut patrum strenuitas et fortitudo. Ex πατὴρ et ἀγαθὸς.

πατραδέλφη, ης, ἡ, amita, *Gl. V.*

πατραδελφία, ἡ, conjunctio generis inter πατραδέλφους.

πατραδέλφος, ου, ὁ, patris frater, patruus.

πατραλοίας, ου, ὁ, patris percussor, parricida. Ex πατρὸς et ἀλοιάω.

πάτρη, ης, ἡ, *Ion.* pro πάτρα.

πάτρηθεν, *adv.* e patria. A πάτρη.

πατρία, ας, ἡ, familia, cœtus eorum, qui communem patrem familias habent, tribus, genus, progenies, gentis origo. A πατὴρ.

πατριάζω, fut. άσω, mores paternos imitor. A πάτριος.

πατριαρχεῖον, ου, τὸ, patriarchæ domus. A πατριάρχης.

πατριάρχης, ου, ὁ, patriarcha, auctor generis. Ex πατρια et ἄρχων.

πατριαρχία, ας, ἡ, paternitatis principium; (2) patriarchatus. Ab eod.

πατριαρχικὸς, ὴ, όν, ad patriarchas pertinens. Ab eod.

πατρίδιον, ου, τὸ, patercullus, *Dim.* a πατὴρ.

πατρικὸς, ὴ, όν, paternus, patrius. A πατὴρ.

πατρικότης, ητος, ἡ, paternitas, *Gl. V.* A πατρικὸς.

πατρικῶς, *adv.* paterne, more pàtris; (2) adfectu paterno, paterna benevolentia.

πάτριος, ου, ὁ καὶ ἡ, patrius, a patre, vel a patribus traditus; τὰ πάτρια, mores, institutа majorum. Ab eod.

πατρὶς, ίδος, ἡ, patria. Ab eod. Hinc

πατρίως, *adv.* more majorum.

πατριώτης, ου, ὁ, popularis, conterraneus.

πατριῶτις, ίδος, ἡ, popularis, conterranea.

πατριωτικὸς, ὴ, όν, ad tribules, vel patriotas pertinens. A præc.

πατρογενὴς, ἐς, θεοὶ πατρογενεῖς, dii patrii. A γένος.

πατροδώρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, a patre donatus, vel datus.

πατρόθεν, *adv.* a patre, de nomine patris. A πατὴρ.

πατροκασίγνητος, ου, ὁ, patris frater, patruus. Λῦσε δ' πατροκασιγνήτης ὁλοῶν ἀπὸ δεσμῶν Οἰφανίδας, *Hes. Th.* 501.

πατροκίνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, a patre motus.

πατροκτονέω, ῶ, f. ήσω, parricida sum.

πατροκτονία, ας, ἡ, parricidium. A

πατροκτόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, parricida, patris interfector vel interfectrix. A κτείνω.

πατρόκτονος, ου, ὁ καὶ ἡ, a patre interfectus.

πατρομήτωρ, ορος, ὁ, avus maternus.

πατρονομεύομαι, ῶμαι, patris imperio regor. Ex πατὴρ et νόμος, *lex.*

πατρονομία, ας, ἡ, munus Patronomorum; (2) imperium paternum.

πατρονομικὴ, ῆς, ἡ, scil. ἐπιτροπὴ, gubernatio paterna. A

πατρονόμος, ου, ὁ, qui tanquam pater res administrat; (2) nomen magistratus ap. Lacedæmonios. Ex πατὴρ et νέμω.

πατροπαράδοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, a patre traditus; (2) a majoribus traditus. A πατὴρ et παραδίδωμι, *trado.*

πατροπάτωρ, ορος, ὁ, patris pater.

πατρόπολις, ἡ, patris patria, *Steph.* paternum domicilium, *Hes.*

πατροβράισης, ου, ὁ καὶ ἡ, parricida. A ῥαίω.

πατροστερὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, patre privatus, orbus, *Rob.* Ex πατὴρ et στερέω, *privo.*

πατρότης, ητος, ἡ, paternitas. A πατὴρ.

πατροτύπτης, ου, ὁ, patrem verberans. Ex πατὴρ et τύπτω.

πατρῦχος, ου, ὁ καὶ ἡ, patris bona habens s. possidens. Ex πατὴρ et ἔχω.

πατροφονεὺς, έως, *Poët.* ῆος, ὁ, parricida; (2) qui alterius patrem interfecit.

πατροφόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, patris interfector.

πατροφόντης, ου, ὁ, patris interfector. Ex φένω.

πατρυιὸς, οῦ, ὁ, vitricus. A πατὴρ.

πατρῴζω, fut. ώσω, patrisso, patris mores imitor. A πατρῷος.

πατρώιος, ου, ὁ καὶ ἡ, patrius; (2) avitus. A πατὴρ.

πάτρων, ωνος, ὁ, patronus, *Gl. V.* Hinc

πατρωνεία, ας, ἡ, patronatus, patrocinium.

πατρωνεύω, patrocinor, *Gl. V.* A πάτρων.

πατρωνυμία, ας, ἡ, nomen a patris nomine factum. Ab ὄνομα. Hinc

πατρωνυμικὸς, ὴ, όν, a patre denominatus.

πατρωνυμικῶς, *adv.* patronymice.

πατρωνύμιος, ου, paternus, a patre cognatus.

πατρῷος, ῴα, ῶον, paternus, patrius; (2) avitus; πατρῷοι θεοὶ, penates, *Ph.* dii patrii. A πατὴρ.

πατρῶος, ῦ, ὁ, vitricus. A πατὴρ.

πάτρως, ωος, ὁ, patruus. Ab eod.

πατταλεύω, clavo, paxillo figo. A πάτταλος.

πατταλίαι ἔλαφοι, quorum cornua πασσάλῳ speciem gerunt, *Aristot.*

πάτταλος, palus, paxillus, *Gl. V.*

παῦιτε, 2. pl. præs. imper. act. verbi παύω, *cesso.*

παύθην, a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἐπαύθην.

παῦλα, ης, ἡ, cessatio, quies, finis; (2) clausula. A παύομαι, *cesso.*

Παῦλος, ου, ὁ, Paulus, nomen *Rom.*

παύομαι, desino, cesso; f. παύσομαι, desinam, p. πέπαυμαι, πέπαυται, desit; imperat. πέπαυσο, desine, a. 1. inf. παύσασθαι, desinere. A παύω.

παυροεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, pauciloquus. Ex παῦρος et ἔπος.

παυρίδιον, *adv.* pauxillum. A παῦρος.

παῦρος, ου, ὁ, paucus; (2) parvus, brevis.

παῦσαι, *cessasse*, aor. 1. infin. act. verbi παύω.

παυσάνεμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ventos sedans seu placans. Ex παύω et ἄνεμος.
παυσάτω, 3. sing. aor. 1. imper. act. verbi παύω.
παύσειε, 3. sing. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro παύσαι.
παυσίπαχος, ον, sedans mala, *Nax.*
παυσικάπη, ης, ἡ, capistrum pabulo arcens jumenta. A παῦσις et κάπτω, *edo.*
παυσίλυπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, mœrorem sedans. Τὴν παυσίλυπον ἄμπελον δᾶναι βροτοῖς, *Eurip. Bacch.* 771. Ex παῦσις et λύπη, *mœror.*
παυσινύσταλον, dormitionem reprimens.
παυσίπονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, a labore recreans.
παῦσις, εως, ἡ, cessatio, requies, *Ph.* interdictum. A παύομαι, *cesso.*
παυσόμεσθα, 1. plur. pr. conj. med. *Dor.* pro παυσώμεθα.
παυσέα, compescenda, *Ph.* A παύω.
παυσῆς, ῆρος, ὁ, sedatór, qui finem imponit, *Soph. El.* 304. Ab eod. Hinc
παυσήριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ. Παυστήριος ὕπνος, *Nic. Th.* 746. idem quod
παυσικός, ἡ, όν, vim sedandi habens. A παύω
παυσώδυνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, dolorem sedans. Ex παύω et ὀδύνη, *dolor.*
παυσωλή, ῆς, ἡ, cessatio, requies, sedatio. A παῦσις.
ΠΑΥ΄Ω, fut. αύσω, finem impono, finio, cessare seu desistere facio ; (2) reprimo, coërceo, sedo ; παύομαι, quiesco, desino, cesso. Παύειν τινα τοιαύτην γνώμην ἔχοντα, cŏërcere. "Ιγ' ἐπαμυνόμενον παύσω σε τῆς ἐκκλησίας, prohibeam, *Arist. Plut.* 724. Σὲ Θράσος, *id. Eq.* 427. Πεπαύμεθ' ἡμεῖς, ὥπως σε παύσομεν, extinguere, *Soph. El.* 798. Παῦσον ἐκ κακῶν ἐμέ, libera, *ibid.* 993. Παύετε Θρῆνον, παῖδες, *id. Œd. Col.* 1754. Παύσομαί σ' αἰνῶν, *Eurip. Or.* 1150. Ἐλπόμενοι παύσεσθαι δίζυϊ πολέμιοι, *Il.* 3, 112.
πάσλαξε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπάφλαζε, a
παφλάζω, f. άσω, ferveo, æstuo. Καὶ κραδίη πάφλαζεν ἀνικήτῳ πυρὶ ὀρμῇ, *Mus.* 1, 91. "Αδω τε παφλάζοντος ἐκ βυθῶν φλογὶ κρατῆρος, *Lyc.* 197. A φλάζω.
παφλάζειν, dicuntur qui syllabas, imprimis vocales in loquendo repetunt.
πάφλασμα, ατος, τὸ, fervor, æstuatio, æstas ; (2) strepitus, quem æstuans mare edit. A παφλάζω.
πάχετος, pro παχύτερος, crassior, *Od.* 23, 191. pro laqueo, fune, vinculo, *Hipp.*
παχθῆ, 3. sing. aor. 1. conj. pass. *Dor.* pro πηχθῇ, a πήγνυμι.
ΠΑ΄ΧΝΗ, ης, ἡ, pruina, gelu, stiria, glacies, *Ph.* Unde
παχνήεις, ήεσσα, ήεν, pruinosus.
παχνόω, ῶ, fut. ώσω, gelu constringo, conglacio, congelo, *Hesiod. Op.* 358.
παχνόομαι, ώμαι, gelor, aor. 1. ἐπαχνώθην. Τᾶ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ παχνῶται, *Il.* 17, 111.
παχνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, pruinosus, glacialis.
πάχος, εος, τὸ, crassities, crassitudo. A παχύς.
παχύαιμος, ον, crassum sanguinem habens.
παχυδάκτυλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, crassos habens digitos.
παχυδερμόω, ῶ, f. ήσω, occalesco ; παχυδερμέω, obcallet, *Ph.*
παχυδερμία, ή, cutis crassities.
παχύδερμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, crassam pellem seu cutem habens ; (2) fatuus seu stupidus. Ex παχὺς et δέρμα, *pellis.*
παχύθριξ, τριχος, ὁ καὶ ἡ, qui crassos pilos habet.
παχυκάλαμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, crasso adsurgens calamo seu culmo.
παχυκάρδιος, brutus, stolidus, *Gl. V.* Ex παχὺς et καρδία.
παχύκαυλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui crasso seu denso caule est.
παχύκνημος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui sunt pingues suræ. A κνημή.
παχυλός, ἡ, όν, crassus. A παχύς.
παχυλῶς, *adv.* crasse, crassa Minerva.
παχυμέρεια, ας, ἡ, crassitudo. A μέρος.
παχυμερής, έος, ὁ καὶ ἡ, crassus. Ex iisd.
παχυμερῶς, *adv.* crasse, crassa Minerva ; παχυμερέστερον, rudius, crassius, crassiore Minerva. A παχυμερής.
παχυνεύρων, ῶν, crassos habeo nervos.
παχύνοος, *contr.* παχύνους, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, stupida mente seu crasso ingenio præditus.
πάχυνσις, εως, ἡ, condensatio. A παχύνω.
παχυντικός, ἡ, όν, vim habens reddendi crassum. A
παχύνω, fut. υνῶ, crassum reddo, obesum reddo, *Gl. V.* crasso, pinguefacio ; παχύνομαι, pinguesco, *Gl. Vet.* Παχύνειν αὐτοὺς καὶ ᾿Θεραπεύειν, *Plato.* Αἰεὶ δὲ σκιαρῇσι παχύνεται ἐν νεφέλῃσι, *Dion. Per.* 35. A παχύς.
πάχυρις, ίνος, ὁ καὶ ἡ, qui nasum habet crassum. Ex παχὺς et ῥὶν.
παχύραδδος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, crassas habens virgas.
παχύῤῥιζος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui crassa est radix.
παχύρυγχος, crassum habens rostrum.
ΠΑΧΥ΄Σ, εῖα, ὺ, crassus, spissus, densus ; (2) crassus, i. e. piguis, obesus ; (3) stupidus, hebes, tardus ; (4) rudis, vilis, *de veste et supellectili* ; (5) opulentus, dives ; (6) gravis, robustus.
παχυσκελής, ές, ὁ καὶ ἡ, qui crura crassa habet. Ex παχὺς et σκέλος, *crus.*
παχυσμός, ῦ, ὁ, crassitudo ; (2) virilis et florentis ætatis robur, *Suic.* A παχύς.
παχυσμόω, ῶ, fut. ήσω, crasso ore loquor, crasse pronuncio.
παχυσμία, ας, ἡ, os crassum seu crassa pronunciatio. A
παχύσμος, ᾱ, ὁ καὶ η, qui crasso ore est ; (2) qui crasse loquitur. A σῶμα.
παχύτης, ητος, ἡ, crassitudo, crassities, corpulentia, obesitas, pinguedo. A παχύς.
παχύτριχος, qui crassis sunt pilis, pl. a παχύθριξ. Unde
παχύτριχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui crassis est pilis.
παχύφλοιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui crasso est cortice.
παχύφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui crassa est mente, stupidus. A φρήν.
παχύφυλλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui crasso est folio.
παχύχειλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui crassa sunt labra, labeo.
παχύχυλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, crassum succum habens.
ΠΑ Ω, vel potius πάομαι, f. άσομαι, possideo, paro, adquiro ; (2) gusto, vescor (sed id potius est πάσσομαι, *Ern.*). "Ορτις πλεῖον, ἢ σθένος, μᾶλλον φίλων ἀγαθῶν πεπάσθαι βάλεται, κακῶς φρονεῖ, *Eurip. Her. Fur.* 1434. Ἀλλὰ σφὶ δόσον λωτοὸ πάσασθαι, *Od.* 9, 93.
πάωτης, ᾱ, ὁ, propinquus. Vox Laconica.
πέδολον, pro πεδόδολον, planities, *Ep.*
πέδα, *Æol.* idem quod μετὰ, in compos. *Dor.* Hinc πεδαίχμιοι, pro μεταίχμιοι, *Æschyl. Choëph.* 587. Πέδωρος, pro μέτωρος. Πεδήοροι, pro μετήοροι, *Nic.*
πεδαίρω, e solo in sublime effĕro, vel eveho. Ex πέδον et αἴρω, *tollo.*
πεδάγρετος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, reprehensus e fuga a persequentibus, *Hes.* Ex πέδα et ἀγρέω.
πεδαμειβέμεναι, præs. inf. act. *Æol.* et *Dor.* pro μεταμείβειν, a μεταμείβω.
πεδαμείβω, pro μεταμείβω, muto, commuto ; πεδάμειψαν, a. 1. plur. "Εσθλον βαθὺ πήματος ἐν μικρῷ πεδάμειψαν χρονῷ, *Pind. Ol.* 12, 18. ubi *Schol.* μετήμειψαν, μετήλλαξαν.
πεδανός, ἡ, όν, humilis, a terra seu solo vix adsurgens, parvus, *Nic.* 817. A πέδον.
πεδάορος, ου, ὁ καὶ ἡ, pro μετάορσιος, sublimis, *Æsch. Prom. V.* 277. A πεδαίρω.
πεδᾶσαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro πεδῆσαι, a πέδαι.
πεδάφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, mentem vinctam habens, mente vinctus, stultus, *Pind. Pyth.* 8. Ex πέδη et φρήν.
πεδάω, ῶ, fut. ήσω, compedibus adstringo, compedio, illigo, irretio. "Ως τέ νιν ἀδεφὸν Κρηθηΐς ᾿Ιππολύτα δόλῳ πεδάσαι ἠθέλες, *Pind. Nem.* 5, 49. A πέδη.
πεδεινός, ἡ, όν, campestris, planus. A πέδον.
πεδέχεσθαι, *post accedere*, præs. inf. med. *Æol.* pro μετέχεσθαι, a μετέχομαι.
πεδέχομαι, πεδέχεται, ex *Pind. N.* 7. pro μετέχεται, sequitur, insequitur, subit, venit. Ἀλλὰ πέριξ ἁπάλῳ σώματός σε πεδέχομαι, amplector, *Theoc.* 29. ult.
πεδέω, ῶ, f. ήσω, præpedio, vincio, *Gl. Vet.* A
πέδη, ης, ἡ, pedica, compes.
πεδήορος, idem quod πεδάορσιος, *Nic.*
πεδήτης, εος, ὁ καὶ ἡ, talaris, *Gl. V.* A πέδον et ἄρω, *apto.*

πέδησα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐπέδησα, a πεδάω. Unde
πεδήτης, ᾱ, ὁ, pedibus, adstrictus, vinctus.
πεδητής, ῆς, ὁ, ligator, qui compedibus adstringit. Ab eod.
πεδιάσιος, αία, αῖον, qui in locis planis et et campestribus moratur. A πεδίον.
πεδικός, ἡ, όν, campestris. Ab eod.
πεδιάς, άδος, ἡ, planities, *Ph.* campania, *Ern.* Hinc
πεδιάσμιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, campestris.
πεδιάσιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ut πεδιάσιοι ᾿Αθηναῖοι, planitiem habitantes. Ab eod.
πεδίζω, compedo, *Gl. V.* A πέδη.
ΠΕ΄ΔΙΛΟΝ, ᾱ, τὸ, calceus, talare, *Ph.*
πεδινός, ἡ, όν, campestris, planus. A πεδίον.
πεδιόθεν, *adv.* e terra. Ab eod.
πέδιον, ᾱ, τὸ, parvum vinculum. A πέδη.
πεδίον, ᾱ, τὸ, campus, planities ; (2) pars superior pedis, cui subjacent digiti. A πέδον.
πεδίονδε, *adv.* in campum. A πεδίον.
πεδιόνομος, ὁ καὶ ἡ, cui nemora et campi sunt adsignati ; (2) qui in campis pascitur, paganus. Ex πεδίον et νέμω.
πεδιοπλόκτυπος, ον, armis strepitum in campo ciens i. e. pugnans. Ex πεδίον, ὅπλα et κτύπος.
πεδοβάμων, ὁ καὶ ἡ, reptilis, terra incedens ; *opp.* volatilis, *Æsch. Choëph.* 588. A βαίνω.
πεδόεις, όεσσα, όεν, solo adhærens, similis.
πεδόθεν, ex solo, seu e terra. A πέδον.
πεδοῖ, in sqlum, in terram. Ab eod.
πέδοικος, pro μέτοικος, inquilinus, *Hes.* ex *Æschylo.*
πεδοκοίτης, ᾱ, ὁ, humi jacens, humi lectum habens, *Suic.* Ex πέδον et κοίτη, *lectus.*
ΠΕ΄ΔΟΝ, ᾱ, τὸ, solum, terra, humus.
πέδονδε, *adv.* in solum, in terram, per campum. A πέδον.
πέδος, idem quod πέδον, seu πέδιον, *Hom.*
πεδοσκαφής, έος, ὁ καὶ ἡ, in solo vel in terra defossus. Ῥήξας ὑγρὰ ῥέεθρα πεδοσκαφέων κευθμώνων, *Nonn. Paraphr.* 4, 6. Ex πέδον et σκάπτω.
πεδοστιβής, έος, ὁ καὶ ἡ, solum seu terram calcans, pedestris ; (2) humi stratus. Μήτε ναΐων λιτῆσ' ἀπήνην, μήτ' ὄχον πεδοστιβῆ, *Eurip. Med.* 1120. Ex πέδον et στείβω.
πεδοστίβης ὄχος, currus per terram tractus, *Eur.* al. solum calcans, per terram gradiens.
πεδοτρεφής, έος, ὁ καὶ ἡ, in solo seu in terra nutritus, *Nonn. Paraphr.* 4, 12. A τρέφομαι.
πέδων, ωος, ὁ, servus compedibus adstrictus. A πέδη.
ΠΕ΄ΖΑ, ης, ἡ, malleolus pedis, planta pedis aut ima planta ; (2) limbus in vestimento, instita, quæ extremam vestis oram ambit et ornat, *Ph.* limbus ; (3) aliarum etiam rerum extremitates, ut ripa, litus, &c. *Il.* 24, 272.
πεζακοντιστής, οῦ, ὁ, pedes jaculator. A πέζος.
πεζάρχος, ᾱ, ὁ, peditum præfectus. Ex πεζὸς et ἀρχή.
πεζέταιροι, et πεζέτεροι, milites quidam ap. Macedonas præcipuæ fortitudinis.
πεζέμπορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui negotiationem tractat terrestrem. Ex πεζός.
πέζευμα, ατος, τὸ, peditatus, *Gl. V.*
πεζευτικός, ἡ, όν, qui pedibus iter facere potest ; (2) gressilis. A
πεζεύω, fut. εύσω, pedibus iter facio, pedes sum, gradior, *Gl. Vet.* pedito. Μέλλων αὐτὸς πεζεύειν, *Act.* 20, 13. A πεζός.
πεζῇ, *adverb.* pedestri aut terrestri itinere, terra ; (2) terrestri prælio. Ab eod.
πεζικός, ἡ, όν, pedestris. Hinc τὸ πεζικόν, pl. peditatus, exercitus terrestris.
πεζίς, ή, idem quod πέζα, fimbria, *Hes.*
πεζίτης, ᾱ, ὁ, pedes, pedestris. A πεζός.
πεζοβόας, ᾱ, ὁ, pedes, qui pedestrem pugnam commitit. Ex πεζὸς et βόη.
πεζογραφέω, ῶ, fut. ήσω, pedestri oratione scribo. A
πεζογράφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, q. d. pedestris orationis scriptor, qui aliquid oratione soluta scribit. Ex πεζὸς et γράφω.
πεζοθηρία, ἡ, venatio animalium terrestrium. A θήρη.
πεζοθηρικός, ἡ, όν, ad πεζοθηρίαν pertinens.
πεζολεκτέω, ῶ, f. ήσω, oratione prosaica utor. A λέγω.
πεζολογίω, ῶ, f. ήσω, idem. A

πεζολόγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, historicus, qui oratione soluta utitur.

πεζομάχαν, acc. sing. *Dor.* pro πεζομάχην.

πεζομαχέω, ῶ, fut. ήσω, pugnam pedestrem committo. Ἐπεζομάχεν τοῖς ἱππεῦσι, *Ap.* A πεζομάχος.

πεζομάχη, ἡ, idem quod πεζομαχία, *Pind.*

πεζομάχης, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui pedestri prælio pugnat. Ab eod.

πεζομαχία, ας, ἡ, pugna pedestris seu terrestris. Ab eod.

πεζομάχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui pedestri prælio certat. Ex πεζός et μάχομαι.

πεζονομαστής, ᾶ, ὁν, peritus pascendorum animalium pedestrium; πεζονομική, ars pascendi animalia. Ex πεζός et νέμω.

πεζονόμος, ὁ καὶ ἡ, terrestris, *Æsch.*

πεζοπορέω, ῶ, fut. ήσω, pedibus incedo, seu iter facio. A

πεζοπόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pedes, qui pedibus iter facit. Ex πεζός et πόρος, *meatus.*

πεζός, ᾱ, ὁ, pedes, pedestris, *Ph.* πεζὸς λόγος, pedestris oratio, prosa oratio, prosa, *Gl. V.* τὸ πεζόν, exercitus pedestris. A πέζα.

πεζοφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, limbifer, fimbriatus. A πέζα et φέρω.

πεζῶς, *adv.* pedestri oratione. A πεζός.

πειθαναγκη, ης, ἡ, persuasio cum necessitate conjuncta. Ex πείθω et ἀνάγκη.

πειθαναλογία, ας, ἡ, subtilitas verborum, verborum suavitas, *Ph.* A πειθανὸς et λόγος.

πειθανός, ὴ, ὸν, lepidus, verisimilis, suadibilis, *Gl. V.* A πείθω.

πειθάνωρ, ὁ καὶ ἡ, obediens. A πείθω.

πειθαρχέω, ῶ, fut. ήσω, pareo, obedio, obsequor, morem gero. Τί δ' οὐχὶ πειθαρχεῖν μὲ τοῖς νόμοισι δεῖ; *Arist. Conc.* 759. Ἰδὺ πάρεστιν ἥδε πειθαρχοῦσά σοι, *Eur. Iph. in Au.* 1145. Ex πείθω et ἀρχή.

πειθαρχία, ας, ἡ, obedientia, obtemperantia, obsequium. Ex iisd. Hinc

πειθαρχικός, ὴ, όν, qui facile paret, promptus ad parendum.

πείθαρχος, ὁ καὶ ἡ, idem.

πειθαύλης, ὁ, qui tibiis quodammodo persuadet, *Cæl.*

πειθέμεναι, præs. inf. act. *Dor.* pro πειθεῖν.

πείθεο, 2. sing. præs. imper. pass. *Ion.* pro πείθε.

πειθήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, morigerus, obsequens; (2) fidelis, credens. A πείθω.

πειθήνιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, morigerus, obsequens, *Ph.* obtemperans, obsequens. Ex πείθομαι et ἠνία, *frænum.*

πειθηνίως, *adv.* obediendo, prompto obsequio.

πείθοντο, 3. imp. ind. med. *Ion.* pro ἐπείθοντο.

πειθος, pro πειθανὸς, persuasorius. A πείθω.

πείθυε, 2. sing. præs. imper. a πείθω.

πειθῦς, gen. sing. *contr.* pro πειθέος, a πειθώ.

ΠΕΙΘΩ, fut. πείσω, p. πέπεικα, persuadeo, oratione flecto, impello ad rem aliquam faciendam, suadeo, persuadere conor, doceo; (2) compositionem facio, placo aliquem, *inpr.* concilio mihi, etiam, malis artibus, pecunia; *unde et pro* corrumpo *dicitur; πείθομαι*, pareo, obedio, *Gloss. Vet.* item credo. Οὐ δή σε δυσχέρεια τοῦ νοσήματος ἔπεισεν, *Soph. Phil.* 891. Πείθεσθε τούτῳ ταῦτα; de his creditis? *Arist. Thesm.* 599. Τοῖς ἐν τέλει βέβωσι πείσομαι, *Soph. Ant* 67. magistratibus parebo. Πείθων τε αὐτὸς τὰ περὶ τῶ Ἰησοῦ, *Act.* 28, 23.

πειθώ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, suada, suadela, persuadendi vis; (2) oratio ad persuadendum composita; institutum et consilium persuadendi; (3) persuasio; (4) obsequium, obedientia. A πείθω.

πειθώμεσθα, 1. plur. præs. conj. pass. *Dor.* pro πειθώμεσθα, a πείθω.

ΠΕΙΚΩ, fut. ξω, pecto, vel carmino, carpo; (2) tondeo. Οἷς πέϊκτιν, *Hesiod. Op.* 11.

ΠΕΙΝΑ, ης, ἡ, fames; (2) esuritio.

πεινᾷ, 3. sing. præs. ind. act. verbi πεινάω.

πεινάλεος, έα, έον, famelicus, qui famem sentit. Ἀλλ' ὅτε λαῶ Πειναλέῳ κέρος ἔσκε πολυφλοίσβοιο τραπέζης, *Nonn. P.* 6, 12. A πείνα.

πεινάοντι, dat. sing. præs. part. act. *Dor.* pro πεινῶντι, ex πεινάοντι, a πεινάω.

πεινᾶσαι, *esurivisse*, aor. 1. inf. act.

πεινατικός, ὴ, όν, idem quod πεινηλέος.

πεινάω, ῶ, fut. άσω, esurio, fame premor; (2) appeto, desidero, unf. πεινῶν, *Dor.* pro πεινῶν. Τὸ μὴ πεινῆν κάλλιον τῦ φαγεῖν, *Luc.* Πεινῆν συμμάχων, *Xen.* χρημάτων, *id.* A πείνα.

πεινέω, *Ion.* pro πεινῶ, idem et ab eod.

πείνη, ης, ἡ, esuries, fames, *Gl. V.*

πεινῆν, *esurire*, præs. inf. act. *Dor.* pro πεινᾶν, ex πεινάειν, a πεινάω.

πείνημι, esurio. A πείνάω.

πεινητικός, ὴ, όν, famem sentire solitus, vel famem excitans. Ab eod.

πεινῶντες, nom. pl. præs. part. act. *contr.* pro πεινάοντες, a πεινάω.

ΠΕΪΡΑ, ας, ἡ, experimentum, documentum, peritia, *Ph.* (2) conatus, periculum; (3) appellatio de stupro aut alio turpi facinore; (4) sensus alicujus rei, usus in partem deteriorem; unde de incommodis dicitur.

ΠΕΙΡΑ, ᾶς, ἡ, cuspis vel acies gladii. Τὴν πειρᾶν ἐπεστείνετο, *Appian. B. Mithridat.*

πειρεζων, fut. άσω, tento, exploro, periculum facio, captiose tento, tento solicitando ad aliquod scelus, *inpr.* stuprum; πειρεζόμαι, tentor, ad scelus aliquod solicitor. Οὐ ἐπείρασάν με οἱ πατέρες, *Heb.* 3, 9. Ἐπείραζον κατὰ τὴν Βιθυνίαν πορεύεσθαι, *Act.* 16, 7. Πειραζόμενος ὑπὸ τῦ Σατανᾶ, *Marc.* 1, 13. A πείρα.

πειραθείη, 3. sing. aor. 1. opt. pass. verbi πειράω.

Πειραιεὺς, Piræus, portus Atticæ. *Gen.* Πειραιέως, Πειραιῶς, *Acc.* Πειραιᾶ.

Πειραιόν, τὸ, idem.

Πειραϊκός, ut Πειραϊκαὶ πύλαι, Piraicæ portæ. A πρᾶε.

πείραμαι, ατος, τὸ, tentamentum, *Gl. Vet.* A πειράω.

πειραίνω, finio, necto, aor. 1. part. πειρήνας, πειρήναντες, nectentes. Καὶ πεπειρανται τάδε, confecta sunt, *Soph. Trach.* 590. Σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτῦ πειρήναντες, *Od.* 22, 175. A περαίνω.

πείραντες, acc. sing. aor. 1. part. act. verbi πείρω.

πείρας, sive πεῖρας, ατος, τὸ, finis, terminus. A πέραω.

πειρᾶσαι, aor. 1. inf. act. verbi πειράζω.

πειρασθῆναι, *tentatum esse*, aor. 1. inf. pass.

πειρασθῆς, *tenteris*, 2. sing. aor. 1. conj. pass.

πείρασις, εως, ἡ, tentatio, solicitatio; (2) conatus. A πειράω.

πειρασμός, ῦ, ὁ, tentamentum; (2) tentatio. A πειράζω.

πειραστὴς, ῦ, ὁ, tentator. Ab eod. Unde

πειραστικός, ὴ, όν, tentandi peritus, tentativus; (2) qui inani conatu utitur.

πειραστικῶς, *adv.* per tentationem.

πειρατεία, ας, ἡ, piratica. A πειρατεύω.

πειρατεῖον, ου, τὸ, tentandum. A πειράω.

πειρατεύω, f. εύσω, piraticam exerceo, naves in mari capio, populor, vasto, prædor. A πειρατὴς.

πειρατηρίαι, ας, ἡ. *Ion.* πειρητηρίη, ης, ἡ, tentatio, qua alicujus rei periculum et experimentum facimus. A πειράω.

πειρατήριον, ου, τὸ, sedes piratarum; (2) prædonum multitudo; (3) experimentum, tentamentum, tentatio; (4) locus tentationum. A πειρατὴς.

πειρατὴς, ῆ, ὁ, prædo marinus, pirata. A πειράζω.

πειρατικὸς, ὴ, όν, ad piratas seu prædones marinos pertinens. A πειρατὴς.

πειράω, 3. sing. præs. imper. act. pro πειράετω, a

πειράω, ῶ, fut. άσω, et *Ion.* ήσω, conor, nitor, tento, experior, periculum facio; (2) tento, de stupro interpello, *Gl. Vet.* et πειράζω, solicito, attento; πειράομαι, tento, *Gl. V.* aor. 1. part. πειρωθείς, expertus, *Ph.* p. πεπειραμένος, expertus, *Gl. V.* πειρῶμαι, conor, nitor, experior, *Gloss. Vet.* imperat. πειρῶ, enitere, *Ph.* Τῶτο ἐγὼ πειράσομαι τὴς μὴ εἰδότας διδάξαι, *Xen. Cyr.* 8, 1. Τὰ σφῶτα πειρασόμεθα τὰς λιμῦ κακῶς, experiemini, *Arist. Ach.* 749. Πάντες γὰρ πινὴς πειράσεσθε τῆς πολυπλάγκτυ, experimur, *Phocyl.* 36. Πειρηθῆναι ἔγχεος, *Hesiod. Scut.* 359. A πείρα.

πειρηθῆναι, *tentatum esse*, a. 1. inf. pass.

πείρησαι, 2. sing. a. 1. imper. med.

πειρητίζω, experior, tento, periculum facio, exploro animum alicujus. Μήτι μεῦ, ὕτε ποιδὸς ἀδευφῦ, πειρήτιζε, *Il.* 7, 235. A πειράω.

ΠΕΙΡΙΝΘΟΣ, *Gen.* ει πείριν θα, acc. a πείρινς, crates, vel alveus ex viminibus in curru. Αὐτὰρ ὅγ' υἷας ἄμαξαν ἐΰτρεχον ἡμιονείην Ὀπλίσαι ἠνώγει, πείρινθα δὲ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς, *Il.* 24, 190. Ἀμφίτολοι πείρινθος ἐφαπτόμενοι μετόπισθεν, *Apollon. Rhod.* lib. 3, 872.

ΠΕΙΡΩ, f. περῶ, p. πέπαρκα, transadigo, transfigo, transfodio, infigo, adfigo; (2) transeo, aor. 1. ἔπειρα, transfixi; πεπαρμένος, transfixus, p. part. pass. Καὶ τὰ μὲν εὖ μίσυλλε, καὶ ἀμφ' ὀϊστοῖσιν ἔπειρε, *Il.* 9, 210. Πέλαγος Αἰγαῖον περῶ; *Soph. Aj.* 461.

περᾷῶ, 2. sing. præs. imper. med. *contr.* pro περάω, a περάω.

περάσατο, 3. plur. præs. opt. med. *Ion.* pro περῶντο, ex περάοντο.

περάωμεθα, 1. plur. præs. ind. med.

πέισαι, ης, ἡ, funis ancoralis. A πείθω.

πεῖσαι, aor. 1. inf. act. *Poët.* pro πεῖσαι, a πίω, *ἴτrigo.*

πείσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro πείσας.

πείσας, a. 1. part. act. verbi πείθω.

πείσια, loca irrigua, aquosa prata. Πείσια ποιήνται, *Od.* 6, 124.

πείσαι, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro πείση, a πείθω.

πείσεις, *persuadebis*, 2. sing. f. 1. ind. act.

πεισέμεν, f. 1. inf. act. *Ion.* pro πείσειν.

πείση, ῆ, i. e. πειθῶ, *Hes.* al. patientia: vid. *Cl. Hom. Od.* v. 23.

πείση, *obedies*, 2. sing. fut. 1. ind. med. vel *persuaserit*, 3. sing. a. 1. conj. act.

πεισθέντας, acc. plur. a. 1. part. pass.

πεισθῆναι, *persuasum esse*, a. 1. inf. pass.

πεισίμβροτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, hominibus persuadens. Ex πείθω et βροτός.

πείσις, εως, ἡ, suasio, suadela. A πείθω.

πείσις, εως, ἡ, passio. A. f. 1. πείσομαι, patiar, verbi πάσχω.

πεισιχάλινος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, frænis obediens, *Rob. Suic.* Ἅρματα πεισιχάλινα, *Pind. Pyth.* 2, 40. Ex πείθω et χαλινός.

πείσμα, ατος, τὸ, fiducia adgrediendi aliquid, persuasio; (2) funis nauticus, quo navis religatur et retinetur, ut pareat gubernatori, retinaculum, firmamentum, refugium. Ἐν δὲ λιμῆν εὐσεμες, ἵν' ὁ χεὼ πείσματος ἐσῖν, *Odyss.* 9, 136. A πείθω.

πεισματικὸς, ὴ, όν, pertinax, pervicax, *Eustath.*

πεισμονὴ, ῆς, ἡ, persuasio. Ab eod.

πειστέον, obsequendum, obediendum; (2) credendum. A πείθω. Unde

πειστὴρ, ῆρος, ὁ, obediens, persuasor.

πειστήριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod πειστικός, ὴ, όν, persuasorius, vim persuadendi habens. A πείθω.

πειστικῶς, *adv.* persuasorie, probabiliter.

πίσυνος, ύνη, υνον, fretus. A πείθω.

πεκάλιον, ου, τὸ, peculium. Vox Lat.

πέκος, εος, τὸ, pellis, item cortex. A πέκω.

πεκτέω, ῶ, f. ήσω, pecto, carmino, carpo; (2) tondeo. Ἡνίκα πέκτειν. ὥρα περὶ ὦτα τῶν σέκον ἠρίνου, *Arist. Av.* 720. Quidam vero legunt πέκειν. Ποιήσω τήμερον τὸς δημότας βωσχεῖν σ' ἐγὼ πεκτέμενον, *idem, Lys.* 688. A πεκτὸς.

πεκτὴς, ῆρος, ὁ, qui tondet aut vellit. A πέκω. Unde

πικτὸς, ὴ, όν, pexus, comptus; (2) tonsus.

πέκω, f. πέξω, tondeo, aor. 1. ἐπέχθην ἐπέχθη, tonsus est. Τὸν κρεὸν ὡς ἐπέχθη, *Arist. Nub.* 1359. A πείκω.

πελάγειος, είαι, ειον, marinus. A πέλαγος.

πελάγεσσι, dat. plur. *Ion.* pro πελάγεσι, a πέλαγος.

πελαγίζω, fut. ίσω, versus altum, in altum navigo; (2) inundo, undis tego. *Suid.* τὴν νύκτα πελαγίσας ἐπανῆλθε, *Appian. Bell. Mithridat.* Ab eod.

πελαγικὸς, ὴ, όν, marinus, pelagicus, altum amans. Ab eod.

πελάγιος, ίαι, ιον, idem et ab eod.

πελαγόδρομος, ου, maritimis, *Epith.* navis.

ΠΕΛΑΓΟΣ, εος, τὸ, proprie mare altum, mare medium; (2) pars maris majoris; (3) æquor, mare, reperitur etiam de fluminibus, ut de Danubio, apud *Dion. Cass.* (5) tropice, de magna mole rerum malarum.

πελαγὸς, pro πελαγὸς, *E. M.*

πελαγοσχερὸς, ὴ, όν καὶ ἡ, qui in mari degit, marivagus, *Suic.* A σχερὸς.

ΠΕΛΑΓΟΩ, mari inundo.

πελάζω, fut. άσω, propinquo, appropinquo,

venio ad, accedo ; (2) admoveo, applico, appello ; πελάζομαι, appropinquo ; πελασθείς, admotus, a. 1. Εἰς ἓν πελάζειν σῆς γυῖ τάτας τῆς πάτερας, impediam ne propinquet, *Sophoc. Phil.* 1397. Βοεῖα σῶμα πελάζων, *Arist. Av.* 1405. τάφροις, *Eurip. Rhes.* 123. Ἐκ ποίας πάτρας Ἑλληνικοῖσι δώμασιν πελάζετε ; *id. Ph.* 286. ἰσὸν δ' ἰσοδόκῃ πέλασαν, *Il.* 1, 434. A πέλας.

πελάθω, idem. Τί ποτ' ἐ πελάθει σκοπὸς, ὃν ναῶν Ἕστηφ ὄστευε κατόπταν ; *Eurip. Rhes.* 556. A πέλας.

ΠΕ΄ΛΑΝΟΣ, ᾰ, ὁ, libum, quod placentæ in modum e farinæ polline fiebat, et sacrificiis adhibebatur ; (2) spuma concreta ; (3) quodvis humidum concretum et arendo induratum ; (4) oboli pondus.

πελαργᾶν, Pythagoras vocabat τὸ νηθετεῖν, i. e. monere, admonere.

πελαργηδεῖς, ciconiarum pulli. Sing. πελαργηδεύς.

πελαργικὸς, ἡ, ὸν, qui ciconiarum est, seu qualis ciconiarum est, ciconiarum proprius ; πελαργικοὶ νόμοι, leges de alendis parentibus ; quia id faciunt ciconiæ. A πελαργός.

πελαργίτις, ίδος, ἡ, herba lienosis medens.

ΠΕΛΑΡΓΟ΄Σ, ᾰ, ὁ, ciconia. A πελὸς, *niger*, et ἀργὸς, *albus*.

πελαργοχρὼς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ, ciconiæ colorem habens. Ex πελαργὸς et χρώς.

πελαργώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ciconiæ similis, ciconiam referens. A πελαργός.

ΠΕ΄ΛΑΣ, *adv.* prope. Hinc ὁ πέλας, vicinus, propinquus, alius. Comp. πλησίον, Superl. πελασάτω, *Hipp.*

πέλασαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐπέλασαν, a πελάζω.

πελασθῆτσα, a. 1. part. pass. f. g.

πελάσσαις, aor. 1. part. act. *Poët.* et *Æol.* pro πελάσας.

πελαστὴς, ῆ, ὁ, qui appropinquat, qui accedit, vicinus, incola. A πελάζω.

πελαστίαι, ας, ἡ, clientela, *Gl. V.* A πελάτης, ᾱ, ὁ, vicinus ; (2) inferioris conditionis homo, qui domum nostram venditat et nos colit ; *Gl. Vet.* cliens. A πελάω.

πελαστικὸς, ὴ, ὸν, famularis. A πελάτης.

πελάτις, ίδος, ἡ, cliens vel famula. Ab eodem.

πελάω, ῶ, appropinquo, accedo. Ἔπειτα κυδερνήτων ἐπέλευον Γῇ πελάειν, *Hom. Hymn.* in *Bach.* 44. A πέλας.

πέλεθος, ὁ, stercus ; idem quod σπέλεθος.

πελεθρισμαι, ωτος, τὸ, cursus, *Hes.* fortasse jugeri, vel per designata jugera. Quasi a πελεθρίζω, quod est a πέλεθρον.

πέλεθρον, ᾱ, τὸ, jugerum, item spatium, ut πλέθρον. A πλέθρον.

πελεθρόνιος, ὁ καὶ ἡ, plethrum seu jugerum æquans, *Nic.*

πέλεια, ας, ἡ, et πελειὰς, άδος, ἡ, columbarum quædam species ; (2) columba, *Il.* 5, 778. A πελὸς.

πελειάδεσσι, dat. plur. *Ion.* pro πελειάσι, a πελειάς.

πελειοθρέμμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, columbarum altor vel altrix. Ex πέλεια et θρέμμα.

πέλειος, είᾱ, ειον, niger, fuscus, lividus. A πελὸς.

ΠΕΛΕΚΑ΄Ν, ᾶνος, ὁ, pelecanus ; picus Martius ; side seq.

πελεκάνος, Ἁλκάσσιον ὄρνεον, *marina avis*, fulica, *Gl. V.*

πελεκᾶς, pelecanus, *Att.* pro πελεκάν.

πελεκάω, ῶ, fut. ήσω, securi cædo vel complano, *Ph.* πελεκᾷ, dolat. A πέλεκυς.

πελέκημα, ατος, τὸ, assula, fomes, *Gloss. Vet.*

πελέκησα, aor. 1. ind. act. *Ion.* et *Poët.* pro ἐπελέκησα, a πελεκάω, *Odyss.* 5, 244.

πελέκησις, εως, ἡ, sectio vel dolatio, quæ securi fit. A πελεκάω.

πελεκητὴς, ῆ, ὁ, dolator, *Gl. V.*

πελεκητὸς, ὴ, ὸν, bipenni cæsus vel complanatus ; (2) qui securi cædi vel complanari potest. Ab eod.

πελεκήτωρ, ορος, ὁ, succisor, *Man.*

πελεκίζω, f. ίσω, securi percutio. Ῥαδδίσας ἐπελέκισε κατὰ τὸ πάτριον ἔθος, *Diod. Sic.* A πέλεκυς.

πελεκῖνος, ᾱ, ὁ, securidaca, vel securicularia, herba vel frutex ; (2) avis nomen.

πελεκκάω, ῶ, idem quod πελεκάω. Πελέκκησέν δ' ἄρα χαλκὸς, *Odyss.* 5, 244.

πέλεκκον, ου, τὸ, manubrium seu capulus bipennis. Εἵλετο πολὴν ἀξίνην εὐχαλκον, ἐλαΐνῳ ἀμφὶ πελέκκῳ, *Il.* 12, 612. A πέλεκυς.

πελεκοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, securis seu bipennis formam habens. Ex πέλεκυς et εἶδος.

πελεκυδίον, ου, τὸ, securicula, parvi securis. *Dim.* a

ΠΕ΄ΛΕΚΥΣ, εως, ὁ, securis, bipennis ; (2) dicitur et de aceribus morum, de acerbitate.

πελεκυσφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui securim gestat, bipennifer ; (2) prætor. Ex φέρω.

πελεμίζετο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐπελεμίζετο, a

ΠΕΛΕΜΙ΄ΖΩ, fut. ξω, moveo, commoveo, quasso, concutio ; πελέμιξεν, aor. 1. pro ἐπελέμιξε, concussit ; πελεμίχθη, aor. 1. pass. pro ἐπελεμίχθη, motus est. Οὐρέ ἀχον πελέμιξεν Ἔγχεος, *Il.* 13, 443. Ὃ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη, *Il.* 4, 535.

πελεμίχθην, aor. 1. ind. passs.

πέλεσκε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔπελεν, a πέλω.

πέλευ, 2. sing. præs. imper. med. *Dor.* pro πέλω.

πελήϊαις, άδος, ἡ, columba, *Ion.* pro πελειάς.

πελία, ας, ἡ, livor, lividitas ; vox Doriensium. A πελὸς. Hinc

πελιαίνομαι, livesco, livorem contraho.

πελιδνὴς, ῆς, ἡ, lividitas. A

πελιδνὸς, ὴ, ὸν, nigrorem plumbeum habens, sanguine suffusus, lividus, livens. Πελιδνὸς ὀνυξ, *Nicand. Al.* 411. A πελὸς. Hinc

πελιδνότης, ητος, ἡ, livor ; (2) pars livida.

πελιδνόω, ῶ, f. ώσω, lividum reddo, sugillo ; πελιδνῶμαι, liveo, livesco, *Gl. V.*

πελιδνωμα, suffusio sanguinis, livor. A præc.

πελικιὰν, ᾶνος, ὁ, species poculi lignei ; (2) catinus ligneus. A πέλεκυς.

ΠΕΛΙ΄ΚΗ, ης, ἡ, poculi genus.

πελιόομαι, ῶμαι, livesco. A

πέλιος, ία, ιον, lividus, luridus, *Ph.* A πελὸς.

πελιότης, ητος, ἡ, livor, *Ph.* A πέλιος.

πελίωμα, ατος, τὸ, livor, *Ph.* nigredo. A πελιόομαι.

πελίωσις, ἡ, idem.

ΠΕ΄ΛΛΑ, *Ion.* πέλλη, ης, ἡ, vas, in quod lac emulgebant, mulctra, seu mulctrale ; Hinc Anglicum vocabulum, A PAIL. Σταθμῷ ἐνὶ βρομέωσι περιγλαγίας κατὰ πέλλας, *Il.* 16, 642. (2) vas potorium.

πελλαῖος, αίᾱ, αιον, vel πελλαιὸς, ὰ, όν, fuscus, *Hes.* A πελὸς.

πελλαντὴρ, ῆρος, ὁ, qui lac in mulctram mulget. A πέλλα.

πελλὶς, ὶδος, ἡ, poculum, *Ath.*

πελλόομαι, ῶμαι, idem quod πελιόομαι.

πέλλος, η, ον, sive πελλὸς, ὴ, όν, colorem nigricantem et subfuscum habens ; item niger, fuscus. A πελὸς.

πέλλωμαι, ατος, τὸ, livor, pars livida, *Rob.* A πελλόομαι.

ΠΕ΄ΛΜΑ, ατος, τὸ, planta *pedis* ; solea, calceanum, *Gl. V.* Hinc

πελματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, plantaris, *Gl. V.*

πέλοντο, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐπέλοντο, a πέλω.

Πελοποννησιακὸς, ὴ, όν, Peloponnesiacus. A Πελοπόννησος, *Peloponnesus.*

ΠΕΛΟ΄Σ, ή, όν, vide πελλός.

πελτάζω, scientiæ peltasticæ operam do, *Rob.* pelta armatus pugno. A πέλτη.

πελτάριον, ου, τὸ, parvula pelta sive cetra, *Gl. V.* parmula, *Dim.* a πέλτη.

πελτασὴς, οῦ, ὁ, qui peltam ad pugnam gestat, peltatus, seu cetratus, *Gl. V.* parmularius. A πελτάζω. Unde

πελτασικὸς, ὴ, όν, ad peltastam pertinens ; (2) peltatus. Hinc ἡ πελτασικὴ, ῆς, sc. ἐπιστήμη, ars utendi pelta, bene pugnandi cum pelta armatus sis.

πελτασικώτατα, *adv.* more peritissimorum peltastarum. A præc.

ΠΕ΄ΛΤΗ, ης, ἡ, pelta, cetra, scutum brevius, lorum non habens, quo sagittarii et levioris armaturæ milites uti solebant.

πελτοφόρος, ου, ὁ, peltatus. Ex πέλτη et φέρω.

πέλυξ, υκος, sive πέλυς, ὁ, securis, bipennis ; (2) pelvis, proprie lignea. A πέλεκυς et πελίκη.

πέλυτρα, vel πέλυντρα, socci, apud *Poll.*

ΠΕ΄ΛΩ, vel πέλομαι, sum ; (2) verto ; (3) admoveo, appropinquare facio. Οὐ μέν

πως ἄλιον πέλει ἦεριον, *Il.* 4, 158. Εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν, *id.* 450. Ὃς μέγα πᾶσιν Ἕρεσσε Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κορυστὴς, *id.* 1, 284.

ΠΕ΄ΛΩΡ, ωρος, τὸ, monstrum, monstrum immane ; (2) ingens, *Il.* 18, 410.

πελωδὴς, ων, αἱ, ostreæ, a magnitudine sic dictæ. A πέλωρ.

πελώριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, monstrosus, portentosus, admirandus, suspiciendus, mirus, ingens, immanis. Οὗτος δ' Αἴας ἐγὶ πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν, *Il.* 3, 229. Ab eodem.

πελωριῶδες, ὴν, όν, idem quod πελώριος, *Theoc.*

πέλωρον, τὸ, idem quod πέλωρ, *Hom.*

πέλωρος, ώρα, ωρον, monstrosus, portentosus ; (2) ingens, vastus, immanis, *Il.* 12, 202. Ab eod.

πέμμα, ατος, τὸ, quidquid coquitur, coctum, genus placentæ ; πέμματα, bellaria. A πέκτω.

πεμμάτιον, ου, τὸ, bellarium. *Dim.* a πέμμα.

πεμματολόγος, ου, ὁ, qui de opere pistorio delicatius apparato verba facit, vel qui de placentis et opere dulciario librum conscripsit. Ex πέμμα et λόγος.

πεμματοπηγὸς, οῦ, ὁ, bellariorum artifex, pistor dulciarius. Ex πέμμα et ἔργον, *opus.*

πεμπαδάρχης, et πεμπάδαρχος, ου, ὁ, qui quinque militibus præest. Ex πεμπὰς et ἀρχός.

πεμπάζω, f. άσω, per digitos numero, præsertim quinos ; (2) numero ; (3) cogito, considero. Εἴ τις ἔπασα πεμπάζοι, *Apoll. Rhod.* lib. 2, 977. Αὐτὰρ ἐπὴν πάσας πεμπάσσατοι, *Od.* 4, 412. A πεμπὰς.

πεμπὰς, άδος, ἡ, quinarius numerus, quinque. A πέμπτ-.

πεμπαστὴς, ῆ, ὁ, quinque numerans. A πεμπάζω.

πέμπτ-, οἱ, αἱ, τὰ, quinque. A πέντε.

πεμπτέλος, ου, ὁ καὶ ἡ, senex admodum decrepitus, et capularis, utpote jam in sepulchrum deditissimus. Καὶ νεκρόμαντιν πέμπτελον διζήσεται, *Lycurg.* 682. A πέμπω.

πέμπτοισι, nom. plur. præs. part. act. fem. gen. *Dor.* pro πέμπτουσι, a πέμπω.

πέμπτον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔπεμπτον.

πεμπταίος, αία, αῖον, quintanus ; (2) quod quinto die fit, qui quinto die venit, redit, &c. A πέμπτ-.

πεμπτάμερος, quinque dies durans, *Pind.*

πεμπτὰς, άδος, ἡ, numerus quinarius ; (2) numerus quinque militum. A πέμπτος.

πεμπτέον, mittendum. Ἤδει ὅτι ἐκ τούτων πεμπτέον εἴη, *Xen. Cyr.* 8, 3. A πέμπω.

πεμπτημόριον, ου, ὁ, quinta pars. Ex πέμπτος et μόριον.

πεμπτὸς, ὴ, όν, missus. A πέμπω.

πέμπτος, η, ον, quintus. A πέμπτ-, pro πέντε.

ΠΕ΄ΜΠΩ, f. ψω, mitto, dimitto, procul amando, demitto, emitto, immitto, impono ; (2) deduco, veho, transveho, trajicio ; πέμψον, mitte, aor. 1. imperat. πεμφθεὶς, missus, aor. 1. pass. particip. Πέμπειν τινὶ περί τινος, *Thuc.* πρός τινα, *Xen.* βουλεύας τινὶ, *Polyb.* εἴς τινας, *Xen.* Μήπετι μηδενὸς κρατύνων ὅσα πέμπει βιόδωρος αἶα, *Soph. Phil.* 1154. Εἰς Ἀθήνας πέμψομαι Θησῶν ἄπο, *Eur. Her. Fur.* 1429.

πεμπώβολον, ου, τὸ, veru quinque cuspides habens, veru quinquefidum, *Il.* 1, 463. A πέμπτ- et ὀβελὸς.

πεμφηγὶς, ίδος, ἡ, piscis, *Ath.*

πεμφιγώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, referens πέμφιγα ; (2) humidus, flatulentus ; (3) pustulas excitans. A πέμφιξ.

πεμφιδώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem. A πεμφὶς.

ΠΕ΄ΜΦΙΞ, ῐγγος, ἡ, flatus, gutta, nubes, bulla, pustula, pro *anima*, *Lyc.* 1106.

πεμφὶς, ίδος, ἡ, idem.

ΠΕΜΦΡΗΔΩ΄Ν, όνος, ἡ, insectum e vesparum genere. Πεμφρηδὼν ὀλίγη τε καὶ ἀμφικεάρὴς σκολιόπενδρα, *Nic. Th.* 812.

πέμψαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔπεμψαν, a πέμπω.

πέμψασι, *eis, qui miserunt*, dat. pl. part. πεμψὶς, 2. sing. fut. 1. ind. act. *Dor.* pro πέμψεις.

πέμψις, εως, ἡ, missio. A πέμπω.

πέμψωμεν, 1. plur. aor. 1. conj. act. verbi πέμπω.

πενεστία, ας, ἡ, famulitium, servitium. A πενέστης.

πενέστερος, πενέστατος. Α πένης.
πενέστης, ου, ὁ, servus, famulus, cliens, apud Thessalos. Α πένομαι, *laboro*.
πενεστικὸς, ἡ, ὸν, servilis. Α præc.
πένναι, 2. sing. præs. conj. med. *Ion.* pro πένῃ α πένομαι.
πένης, ητος, ὁ καὶ ἡ, qui labore victum quærit, pauper, inops; (2) egens. Ab eod.
πενησσα, ης, ἡ, paupercula. Α πένης.
πενητεύων, pauper sum. Ab eod.
πενθαίνω, idem quod πένθημι, seu πενθέω, *Eust.*
πενθαλέος, έα, έον, luctuosus, lugubris. Α πένθος.
πενθάς, άδος, ἡ, luctuosa, lugubris. Ἀνήρυγε πενθάδα φωνὴν, *Nonn. Paraphr.* 11, 16. Ab eod.
πένθει, 2. sing. præs. imper. act. pro πένθες, α πενθέω.
πένθεια, ἡ, idem quod πένθημα, *Æsch.*
πενθείν, *Poët.* pro πενθέω, *Hom.*
πενθερὰ, ᾶς, ἡ, socrus, uxoris mater. Α ΠΕΝΘΕΡΟ'Σ, ῶ, ὁ, socer, uxoris pater.
πενθεροσυβόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, soceru perdens. Ex πενθερὸς et φθείρω.
πενθέω, ῶ, fut. ήσω, lugeo. "Απαντες δ' ἐνὶ λόχῳ πενθήσαντο νεκρὸς, *Eur. Her. Fur.* 1396. Φθιμένην τὴν βασίλειαν πενθεῖν, *id. Alc.* 82. Ἐφ' οἷς ἡ πόλις ἐπένθησε, *Æsch.* Α πένθος.
πένθημα, ατος, τὸ, luctus. Α πενθέω.
πενθημέναι, præs. inf. act. *Dor.* pro πενθῆναι, α πένθημι.
πενθήμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, quinque dies durans, seu a quinque diebus, *Æsch.*
πένθημι, *Poët.* pro πενθέω, *Hom.*
πενθημιμερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, partis semiquinariæ. Hinc πενθημιμερὴς τομὴ, cæsura, quum post secundum pedem syllaba superest. Ex πέντε, ἡμισυς, *dimidius*, et μέρος, *pars*.
πενθημιποδιαῖον, ου, τὸ, duo pedes cum pede dimidio. Ex πέντε, ἡμισυς et ποῦς.
πενθημιχοίνιξ, ικος, ἡ, duæ chœnices cum dimidia.
πένθημος, idem quod πένθιμος, *Sibyl.*
πενθήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, luctuosus. Α πενθέω.
πενθηρὸς, έος, ὁ καὶ ἡ, lugubris. Ab eod.
πενθητὴρ, ῆρος, ὁ, qui luget. Ab eodem. Hinc
πενθητήριος, ᾱ, ὁν, lugubris, ad luctum pertinens.
πενθητικὸς, ἡ, ὸν, lugubris.
πενθητικῶς, *adv.* lugubriter.
πενθητρια, ας, ἡ, præfica; (2) quæ luget, *Eurip. Hipp.* 805.
πενθιμὸς, ἡ, ον, lugubris. Α πένθος.
πενθικῶς, *adv.* lugubriter, lugubre.
πένθιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, et πένθιμος, ίμη, ιμον, lugubris vel luctuosus, *Gl. V.* lugubris, flebilis, funestus. Α
ΠΕ'ΝΘΟΣ, εος, τὸ, luctus, i. e. mœror, ex morte propinquorum vel amicorum; (2) quivis mœror, *Ph.* luctus, funus.
πενθοφόρος, ον, luctum ferens, *Sibyl.*
πενία, ας, ἡ, *Ion.* πενίη, ης, ἡ, paupertas, inopia. Α πένομαι.
πενιχραλέος, έα, έον, pauper, pauperculus, inops. Α
πενιχρὸς, ὰ, ὸν, idem. Α πένομαι.
πενιχρότης, ἡ, paupertas, inopia, *Steph.*
πενιχρῶς, *adverb.* pauperum more, per inopiam.
πενόλης, penula, *Gl. V.* al. φαινόλης.
ΠΕ'ΝΟΜΑΙ, facio, efficio, ago, paro, curo, struo; (2) pauper seu inops sum. Τί σε χρὴ ταῦτα πένεσθαι; *Od.* 24, 406. Πολλοὶ τοι πλουτοῦσι κακοὶ, ἀγαθοὶ δὲ πένονται, *Theog.* 315.
πένοντο, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐπένοντο, α πένομαι.
πεντάγαμβος, ον, quinque generos habens, *Lyc.* 146.
πεντάγραμμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui quinque linearum est. Ex πέντε et γραμμὴ, *linea*.
πεντάγωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, quinque angulos habens. Ex πέντε et γωνία.
πενταδάκτυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui quinque digitos habet, vel qui quinque digitorum est.
πενταδάρχης, vel πενταδαρχος, ου, ὁ, qui quinque viris præest, quincurio. Ex πέντε et ἀρχός.
πενταδεκαέτης, quindecim annorum. Ex πέντε, δέκα et ἔτος.
πενταδικὸς, ἡ, ὸν, quinarius; (2) pentade constans. Α πεντάς.
πενταδίμνον, quod quinque minarum est, *Herod.*
πενταδίμνος, ου, τὸ, numerus quinarius, quinternio. Α πεντάς.
πενταδραχμία, ας, ἡ, quinque drachmæ. Α πενταδραχμος.
πενταδραχμον, numisma quinque drachmarum.
πενταδραχμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui quinque drachmarum pretii est. Ex πέντε et δραχμὴ.
πενταδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui quinque palmarum est. Ex πέντε et δῶρον, *palmus*.
πενταέθλον, τὸ, idem quod πενταέθλιον, ου, τὸ, quinquertium, quinque certamina. Ex πέντε et ἆεθλος.
πενταέθλος, ου, ὁ, quinquertio, qui quinque certaminibus victor evasit. Ex iisd.
πενταέτες, vel πενταετὴς, *adv.* quinquennis, seu per quinquennium. Α πενταέτης.
πενταετηρὴς, ές, quinquennis. Ex πέντε et ἔτος, *annus*.
πενταετηρία, ας, ἡ, quinquennium, lustrum.
πενταετηρικὸς, ὴ, ὸν, quinquennalis, lustralis, *Gl. V.* Α πενταετηρία.
πενταετηρὶς, ίδος, ἡ, quinquennium, lustrum, *Gl. V.* Κρισὶν πενταετηρίδα, *Pind. Olym.* 3, 38. Α
πενταέτηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, quinquennis. Ex πέντε et ἔτος.
πενταέτης, ου, ὁ, vel πενταετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui quinque annorum est, quinquennis, quinquennalis. Ex iisd.
πενταετία, ας, ἡ, quinquennium. Ex iisd.
πεντάζωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, quinque zonas habens. Ex πέντε et ζώνη.
πενταθλεύω, idem quod πενταθλέω, ῶ, f. ήσω, quinque certaminibus me exerceo; (2) quinque certaminium generibus certo. Α
πένταθλον, ου, τὸ, idem quod πενταέθλον.
πένταθλος, ου, ὁ, quinquertius, *Ph.* idem quod πενταέθλος; (2) in quocunque genere per omnes partes egregius, velut in dicendo.
πενταθλιακὸς, ὴ, ὸν, πενταθλιακὴ νίκη, victoria in omni genere certaminum.
πενταῖος, αία, αῖον, quintus. Α πέντε.
πεταιχμος, ου, ὁ καὶ ἡ, quinque cuspides seu mucrones habens. Ex πέντε et αἰχμὴ.
πενταπέφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. quinque habens capita, quinos habens truncos. Ex πέντε et κεφαλή.
πενταπλοῦς, *adv.* quinquies. Α πέντε.
πενταπισμύριοι, quinquagies mille, seu quinquaginta millia. Ex πεντάκις et μύριοι.
πενταπισχίλιοι, ίαι, ια, quinquies mille, quinque millia.
πενταπλάδος, ου, quinos ramulos habens; *Epith.* manus.
πενταπλινος, ου, ὁ καὶ ἡ, quinque clinis seu lectis instructus. Ex πέντε et κλίνη.
πενταπόρπωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui quinque cornicum ætates vixit; (2) capularis, decrepitus. Ex πέντε et κορώνη, *cornix*.
πενταπόσια, ων, τὰ, quingenta.
πενταπισιάρχης, et πενταπισίαρχος, ου, ὁ, quingentorum militum præfectus. Ex πενταπόσιοι et ἀρχὴ, vel ἀρχός. Hinc
πενταπισιαρχία, ας, ἡ, quingentorum militum præfectura.
πενταπισιαστὸς, ὴ, ὸν, quingentesimus. Α πενταπόσιοι.
πενταπόσιοι, ίαι, ια, quingenti. Α πέντε.
πενταπισιομεδίμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui quingentorum medimnorum est, qui ex suis fructibus reficit medimnos quingentos, qui quingentis medimnis census est, *Plut.* in *Solon.* cap. 18.
πενταπισιος, ὴ, ὸν, quingentesimus. Α πενταπόσιοι.
πεταπυμία, ας, ἡ, immanis unda seu fluctus, fluctus decumanus, quinque fluctus uno impetu adventantes. Ex πέντε et κῦμα.
πενταπλέκτρος, ου, ὁ καὶ ἡ, quinque lectos habens; (2) quinque toros conjugales experta. Ex πέντε et λέκτρον.
πενταπλιβίζειν, ludere πενταπλίβα. Vide seq.
πενταπλίβος, ου, ὁ καὶ ἡ, quinque constans lapidibus; πενταπλίβα, ludus quidam mulierbris, quo ludebant quinque lapidibus. Ex λίβος.
πενταπλιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, quinquelibris, qui quinque librarum est. Ex λίτρα.
πενταμερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, quinquepartitus, in quinque partes divisus. Ex μέρος.
πενταμερῶς, *adv.* quinqueparito, *Plin.*

πενταμέτρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui est quinque pedum. Ex πέντε et μέτρον.
πενταμηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui est quinque mensium. Ex πέντε et μὴν, *mensis*.
πενταόζος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in quinque ramos dispergitur; (2) in quinos digitos divisa. Ex πέντε et ὄζος, *ramus*.
πενταώγκιον, quincunx, *Gl. V.* Ex πέντε et ἀγκία, *uncia*.
πενταπάλαιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui habet quinque palmos. Ex πέντε et παλαιστὴ.
πενταπέτηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, quinque folia habens; πενταπέτηλον, herba quædam, quinquefolium. Ex πέντε et πέταλον.
πενταπετὴς, quinquefolium.
πενταπήχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, qui quinque cubitorum est.
πενταπλασιάζω, fut. άσω, quintuplo majorem facio. Α
πενταπλάσιος, ία, ιον, quintuplo major seu amplior, quintuplus, quinquies tantus. A πέντε.
πενταπλασίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem et ab eod.
πενταπλασίως, *adv.* quintupliciter, quintuplo plus.
πενταπλόος, ῆ, ὁ καὶ ἡ, et πενταπλόος, ῆ, πλέη, ῆ, πλόον, ῆν, quintuplus, quintuplicatus. Α πέντε.
πενταπόλις, ιος, ἡ, quinque urbes.
πενταπόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, quinque meatus seu alveos aut canales habens; (2) quinquefluus.
πενταπους, υν, τὸ ὄρεγμα, *porrectio*, carrecta, *Gl. Vet.* quinque pedes habens.
πενταπρωτεία, ας, ἡ, quinqueprimatus. Α πενταπρωτος.
πενταπρωτοι, αν, οἱ, quinqueprimi, senatores primarii municipales.
πενταριθμος, ου, ὁ καὶ ἡ, quinque numero.
πενταρρωιδος, ου, quinque fidibus (qu. fidium virgis) constans.
πενταὰς, άδος, ἡ, quinarius numerus, i. e. quinque, vel continens quinque. Α πέντε.
πενταπαλμος, ου, quinque remos habens.
πενταπιθαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, quinque spithamas longis, quinque dodrantes altitudine æquans. Ex πέντε et σπιθαμὴ.
πενταπλάδιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui quinque stadiorum est. Ex πέντε et στάδιον.
πενταπλάτης, quinque stateram seu minarum, *Steph.* idem quod πένταμνος, *Poll.*
πενταπλιχος, ου, ὁ καὶ ἡ, quinque ordinibus seu versibus constans.
πενταπλομος, ου, ὁ καὶ ἡ, quinque ora seu ostia habens. Ex πέντε et στόμα.
πενταπυλλαβεία, ἡ, quinque syllabæ.
πενταπυλλαβος, ου, quinque syllabis constans.
πενταπυλλαβῶς, *adv.* quinque syllabis.
πενταπσηοινος, ου, ὁ καὶ ἡ, quinque schœnos patens.
πενταπάλαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, quinque talenta æquans, qui quinque talentorum est.
Πεντάπευχυς, ου, ὁ καὶ ἡ, quinque volumina habens, *inpr.* 5 libri Mosis. Ex πέντε et τεῦχος.
πενταφάρμακος, ου, ὁ καὶ ἡ, quinque medicamentis constans. Ex φάρμακον.
πεπταφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, quintuplicter natus, quintuplex, *Suic.* Ex πέντε et φυή.
πενταφύλλον, ου, τὸ, quinquefolium, herba, pentaphyllum, *Plin.* l. 25. § 62. c. 9. *Angl.* CINQUEFOIL
πενταφυλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, quinque folia habens.
πενταφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, quinque voces seu sonos reddens. Ex φωνή.
πέντακαι, *adverb.* quinquefariam, quinque modis. Α πέντε.
πεντάχαλκοι, vel πεντέχαλκοι, quinque ærei nummi, *Poll.*
πενταχιλιαρχος, ου, ὁ, unus de quinque millibus.
πενταχὶς, idem quod πενταχῆ, *Ar.*
πενταχορδος, ου, ὁ καὶ ἡ, quinque habens chordas. Ex χορδὴ.
πενταχρονος, ου, quinque temporibus constans pes.
πενταχῶς, *adv.* quinquefariam. Α πέντε.
ΠΕ'ΝΤΕ, οἱ, αἱ, τὰ, quinque.
πενταεγκέφαλος, quino cerebro constans, *Theophr.*
πεντέγραμμος, vide πενταγραμμος, *Luc.*
πενταδραχμία, vide πενταδραχμία, *Xen.*
πενταεικαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, quindecim.
πενταεικαιδεκαετηρὶς, ίδος, ἡ, quindecennium, quindecim anni.

πεντεκαιδεκαέτης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui quindecim annorum est. Ex ἔτος.
πεντεκαιδεκαναῦαι, ἡ, quindecim naves. A ναῦς.
πεντεκαιδεκάπηχυς, υ, quindecim cubitos habens.
πεντεκαιδεκαπλάσιων, ονος, ὁ καὶ ἡ, quinquies decies major seu præstantior.
πεντεκαιδεκαπλοῦς, ῆ, ὁ καὶ ἡ, qui decimo quinto die aliquid facit aut patitur. A
πεντεκαιδέκατος, άτη, ατον, decimus quintus.
πεντεκαιδεκήρης, εος, ὁ, ἡ, navis quindecim ordinum. Ex ἐρέσσω.
πεντεκαιδεκήμερος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui quindecim dierum est. Ex ἡμέρα.
πεντεκαιεικοστίτης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui annorum est viginti et quinque. Ex ἔτος.
πεντεκαιτριακοντούτης, ες, annorum 35. Ab ἔτος.
πεντεκτενής, έος, ὁ καὶ ἡ, quinque pectinibus intextus. Ex πέντε et κτείς, *pecten*.
πεντέκτενος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
πεντέλοχοι, quinque cohortes, *Thuc.*
πεντέμηνος, vide πεντάμηνος, *E. M.*
πεντεναῖαι, ἡ, quinque naves.
πεντεπενιχρός, ᾱ, ὁ, quinquies pauper, i. e. pauperrimus.
πεντέπους, οδος, ὁ, quinque pedes habens.
πεντεπύρυγγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, quinque fistulas seu quinque foramina habens. Τμτονὶ δῆσαί σ' ἐκέλευε πεντεπυρύγγῳ ξύλῳ, *Arist. Eq.* 1049. Ex σύριγξ.
πεντετάλαντος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, quinque talenta æquans. Ex τάλαντον.
πεντετριακός, ἡ, όν, quinquennalis A
πεντετηρίς, ίδος, ἡ, quinquennium, lustrum. Ex ἔτος.
πεντέτης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui quinque annorum est. Ex iisd.
πεντετριαζόμενος, quinquies victus, et proprie quidem in quinquertio. Ex τριάζομαι.
πεντηκοθήμερος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui quinquaginta dierum est. Ex ἡμέρα.
πεντήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, quinquaginta. A πέντε.
πεντηκοντάδραχμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, quinquaginta drachmis æstimatus. Ex δραχμή.
πεντηκονταετηρίς, ίδος, ἡ, tempus quinquaginta annorum.
πεντηκονταέτης, vel πεντηκονταετὴς, έος, ὁ, quinquagenarius, quinquaginta annos natus. Ex ἔτος.
πεντηκοντούτις, ίδος, ἡ, fœm.
πεντηκονταετία, ας, ἡ, quinquaginta annl.
πεντηκονταεταιρίτης, έος, ὁ καὶ ἡ, qui est annorum quinquaginta trium.
πεντηκονταέφηνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui quinquaginta habet capita. Ex κάρηνον.
πεντηκονταπέραλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex περαλή.
πεντηκοντάλιτρον, τὸ, quinquaginta libræ. A λίτρα.
πεντηκοντάπηχυς, υ, quinquaginta cubitos habens.
πεντηκονταρχία, ας, ἡ, munus et dignitas, qua quis quinquaginta militibus præest; (2) quinquaginta virorum principatus. A
πεντηκόνταρχος, ᾱ, ὁ, qui quinquaginta militibus præest. Ex ἀρχός.
πεντηκονταταλαντίαν, ας, ἡ, quinquaginta talenta. A
πεντηκοντατάλαντος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui quinquaginta talentorum est. Ex τάλαντον.
πεντηκοντατίσασις, ων, οἱ καὶ αἱ, quinquaginta quatuor.
πεντηκοντατὴς, ῆρος, ὁ, quinquaginta militum præfectus, *Suid.* A πεντήκοντα.
πεντηκοντάχοος, *contr.* πεντηκοντάχους, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cum quinquagesimo fundens, quinquagesimo cum fœnore reddens. Ex χέω.
πεντηκόντερος, ᾱ, ὁ, quinquaginta remorum navis, seu navis actuaria quinquaginta remorum. Ex ἐρέσσω.
πεντηκοντεύομαι, quinquagesimam solvo; quinquagesima a me exigitur; (2) quinquagesimam exigo, capio. A πεντήκοντα.
πεντηκοντὴρ, ὁ, idem quod πεντηκοντατὴρ.
πεντηκοντηριακός, ἡ, όν, quinquaginta remos habens.
πεντηκοντόγυος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui quinquaginta jugerum est. Ex γῦας.
πεντηκοντοκάρηνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, quinquaginta capita habens. Ex κάρηνον.
πεντηκοντομέσοδμος, ὁ καὶ ἡ, id. quod πολύστεγος, *Hes.* Ex πέντε et μεσόδμη.
πεντηκοντόταις, ὁ καὶ ἡ, quinquaginta liberos habens.
πεντηκοντόργυιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui quinquaginta ulnarum (orgyiarum) est. Ex ὀργυιά.
πεντηκόντορος, ᾱ, ἡ, idem quod πεντηκόντερος.
πεντηκοντούτης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui quinquaginta annorum est. Ex ἔτος.
πεντηκόσιοι, ίαι, ια, quingenti. A πέντε.
πεντηκοσαίος, αία, αῖον, qui die quinquagesimo aliquid facit. A πεντηκοστός.
πεντηκοστεύομαι, quinquagesimam, sc. partem, solvo, quinquagesima a me exigitur. A πεντηκοστός.
πεντηκοστὴ, ἡς, ἡ, scil. ἡμέρα, seu potius ἑορτὴ, Pentecoste, dies quinquagesimus a Paschate; festum anniversarium apud Judæos. A πεντηκοστός.
πεντηκοστὴς, ὁ, idem quod πεντηκοντὴρ.
πεντηκοστολογέω, ῶ, ἔ. ήσω, quinquagesimam colligo seu exigo.
πεντηκοστολόγιον, ᾱ, τὸ, locus, in quo quinquagesimæ exiguntur. A
πεντηκοστολόγος, ᾱ, ὁ, qui quinquagesimam partem colligit seu exigit; (2) quinquagesimæ partis redemptor. Ex λέγω.
πεντηκοστόναιος, αιδος, ὁ, quinquaginta filios seu filias habens.
πεντηκοστός, ἡ, όν, quinquagesimus. A πέντε.
πεντηκοστὺς, ύος, ἡ, de numero 50, v. c. hominum, ut δεκὰς de decem; (2) ordo militaris constans quinquaginta viris.
πεντήρης, εος, ἡ, quinqueremis. Ab ἐρέσσω. Hinc
πεντηριάζω, ἡ, όν, idem.
πεντοβόλος, vide πεντόζολος, *Ar.*
πεντόζυος, gen. sing. *Ion.* pro πεντόζυ, a
πέντοζος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod πεντάοζος.
πεντόργυιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, quinque ulnarum (orgyiarum). Ex ὀργυιὰ, *ulna*.
πεντόροζον, ᾱ, τὸ, herbæ nomen, quæ alias γλυκυσίδη, pæonia. Ex ὄρθος, *ervum*.
πεντορόφος, ον, quinque fastigia, tecta, habens domus.
πεντογκίαι, quincunces, *Gl. Vet.* Ex ὀγκία.
πεντόζολος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, quinque obolorum. Hinc τὸ πεντόζολον, ᾱ, quinque oboli.
πεντόφυγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui quinque vallorum seu fossarum est. Ex ὀρύσσω.
πένω, idem quod πένομαι.
πέξαιτο, 3. sing. a. 1. conj. med. v. πέκω.
πέξις, εως, ἡ, tonsura. A πέκω, *tondeo*.
πέξῶ, f. 1. ind. act. *Dor.* pro πέξω, a πέκω.
πεοίδης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui tumido seu crasso pene est. Ex πέος et οἰδέω.
ΠΕ'ΟΣ, εος, τὸ, penis, mentula, veretrum.
πεπάγασι, 3. plur. perf. ind. med. *Dor.* pro πέπηγασι, a πήγνυμι.
πεπαθυίαν, *passam*, acc. singul. perf. part. act. f. g. per *Syncop.* pro πεπαθηκυῖαν, a πάσχω.
πεπαιδευμένως, *adv.* erudite, solerter. A παιδεύω.
πεπαίνω, excoquo, et ad maturitatem perduco, *Gl. V.* maturo; (2) mitigo, lenio, πεπαίνουσι, maturesco, *Gl. V.* Διασκοπῶν ἡδοιμι κὰς Λημνίας ἀμπέλους, εἰ πεπαίνουσιν ἤδη, *Arist. Pace*, 1172. Φρίκια πεπαινομένης ἀκτινίσματο πέντρα μειμνης, *Nonn. Paraphr.* 11, 19. A πέπων.
πεπαίρω, suppedito, *Pind.*
πεπασμένον, acc. sing. part. perf. pass. v. παίζω, *ludo*, vel παίω, *percutio*.
πεπαίτατος, άτη, ατον, maturissimus, maturrimus. A πέπων, *coctus*. Unde
πεπαίτερος, έρα, ερον, maturior, mitior, *Æsch. Agam.* 1374.
πεπαλαγμένος, part. perf. pass. verbi πελάσσω.
πεπάλακτο, 3. sing. plusq. ind. pass. *Ion.* pro ἐπεπάλακτο.
πεπάλαχθε, 2. plur. perf. imperat. pass.
πεπαλών, a. 2. part. act. *Ion.* pro παλών, a πάλλω.
πεπάναι, a. 1. inf. act. verbi πεπαίνω.
πέπανδος, ἡ, όν, maturus, mitis, passus, *Gl. V.* A πεπαίνομαι.
πέπανσις, εως, ἡ, maturatio; (2) actio, qua aliquid ad maturitatem perducitur, *Gl. V.* maturitas. A πεπαίνω. Unde
πέπαντικός, ἡ, όν, coquendi, maturandi vim habens.
πεπαρέμεν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro παρεῖν, a πείρω. (Πεπαρεῖν, suppeditare, præbere, *Pind.* quod a πεπαίρω, *Ern.*)
πεπάρθαι, *trajectum esse*, perf. inf. pass.
πέπαρμαι, *trajectus sum*, 1. sing. perf. ind.
πεπαρφύνηε, 3. sing. perf. ind. act. *Att.* pro παρφύνηε, a παρφύνω.
πέπασμαι, perf. ind. pass. *Poët.* pro πέπαμαι, a πάομαι.
πεπασμός, ὁ, ὁ, idem quod πέπανσις.
πέπαται, 3. sing. perf. verbi πάομαι.
πέπαυμαι, perf. ind. pass. verbi παύομαι.
πεπείθαται, 3. plur. perf. indic. pass. *Ion.* pro πεπεισμένοι εἰσὶ, a πείθω.
πεπίθοντο, 3. plur. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐπείθοντο.
πεπίρασται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi πειράω.
πέπιειρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, maturus, mitis; (2) adultus; (3) senex; (4) lenis. A πέπων.
πεπίσθω, 3. sing. perf. imper. pass. verbi πείθω.
πέπτεισμαι, *persuasus sum*, perf. ind. pass.
πεπτισμένως, *adv.* vehementer. A πείθομαι.
πεπτερωγκέναι, perf. inf. act. verbi πτεράω.
πεπτερωμένον, acc. sing. perf. part. pass. v. πτεράω.
ΠΕ'ΠΕΡΙ, εως, τὸ, piper, arbor, vel planta; (2) fructus piperis, arboris Indicæ. Hinc
πεπερίζω, piper imitor seu refero.
πεπέριον, ᾱ, τὸ, granulum piperis.
πεπερίς, ίδος, ἡ, granum piperis.
πεπερίτης, ᾱ, ὁ, piper gustu referens.
πεπεροπασος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pipere inspersus, *Suic.* Ex πέπερι et πασός.
πέπηγε, 3. sing. perf. ind. med. verbi πήγνυμι.
πεπηδηκέναι, perf. inf. act. verbi πηδάω.
πεπισμένον, acc. sing. perf. part. pass. v. πείζω.
πεπιθεῖν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro πιθεῖν, a πείθω.
πεπιθημένον, acc. sing. part. perf. pass. v. πιθέω, pro πείθω.
πεπιθήσεις, 2. sing. fut. 1. ind. act. *Ion.* pro πιθήσεις, a πιθέω.
πέπιθμεν, 1. plur. aor. 2. ind. act. *Ion.* et per *Sync.* pro ἐπίθομεν.
πεπίθμεν, 1. plur. aor. 2. opt. act. *Ion.* pro πίθοιμεν, a πείθω.
πέπιθον, aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔπιθον.
πεπισύπασι, 3. plur. perf. ind. act. verbi πισύω.
πεπισύπεσαν, 3. plur. plusq. ind. act. *Ion.* pro ἐπεπισύπεσαν.
πέπιστευμένην, *creditam*, part. perf. pass. f. g.
πεπλανημένως, *adv.* vagabunde, more eorum, qui errant, *Gl. Vet.* palatim. A πλανάω.
πεπλασμένως, *adverb.* ficte, simulate. A πλάττω.
πέπλασται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi πλάσσω.
πεπλάτυνται, 3. plur. perf. ind. pass. verbi πλατύνω.
πεπλατυσμένως, *adv.* late, multis verbis, clare, copiose. A præc.
πέπληξε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπέπληγε.
πεπληγέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro πεπλήγειν, a πεπλήγω.
πεπλήγων, percutio, ferio A πλήσσω.
πεπλήθυνται, 3. plur. perf. ind. pass. verbi πληθύνω.
πεπληθὼς, perf. part. med. verbi πλήθω.
πέπληντο, 3. plur. plusq. ind. pass. *Ion.* pro ἐπέπληντο, a πίμπλημι.
πεπλήρωται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi πληρόω.
πεπλησιακότες, nom. plur. perf. part. act. verbi πλησιάζω.
πέπλιον, ᾱ, τὸ, et πεπλὶς, ίδος, ἡ, peplium, frutex; al. portulaca agrestis et daphnoides; (2) medicamentum ex illa herba pituitæ et bili purgandæ aptum, *Hipp.* A πέπλος.
πεπλὶς, ἡ, frutex quidam, *Diosc.*
ΠΕ'ΠΛΟΝ, ᾱ, τὸ, peplum; vide seq.
πέπλος, ᾱ, ὁ, peplum, *Ph.* indumentum, palla, flamminium. *Al. Gl. V.* pallium; idem quod πέπλιον.
πεπλύσθαι, perf. inf. pass. verbi πλύω.
πέπλωμα, ατος, τὸ, peplum, vestimentum; *Æschyl. Suppl.* 728. A πέπλον.
πέπλως, *peplos*, acc. plur. *Dor.* pro πέπλους.
πεπνυμένον, acc. sing. perf. part. pass. verbi πνύω, *spiro*; unde πνεῦμα, *sapio*.
πεπνύσω, *sapito*, 2. sing. perf. imper. pass.
πεποίηκας, 2. sing. perf. ind. act. verbi ποιέω.
πέποιθε, 3. sing. perf. ind. med. verbi πείθω.
πέποιθα, confido, fretus sum, fido, *Ph.* perf.

in signif. præs. Οὗτος δ' ἀνὴρ ἄριστος, ὅστις ἐλπίσιν πίστοιθεν αἰεὶ, *Eur. Her. Fur.* 106. A πείθομαι, *credo.*

πιστοιθῆσις, εως, ἡ, persuasio, certa confidentia, fiducia, *Ph.* A πίστοιθα.

πιστοιθία, ας, ἡ, idem et ab eod. *Hes.*

πιστοίθαιεν, 1. plur. pr. ind. verbi πιστοίθω.

πιστοιθότας, acc. plur. part. perf. med. verbi πείθω.

πιστοιθότως, *adv.* confidenter, cum fiducia.

πιστοίθω, fidem habeo, *Eust.*

πιστοιθὼς, ότος, ὁ, confisus, fretus, fidens; part. Ab eod.

πίτσμαι, *missit*, 3. sing. perf. ind. act. *Att.* pro πίτεμψε, a πέμπω.

πιτονεμένως, *elaboratos*, acc. pl. perf. part. pass. *Dor.* pro πεπονημένους, a πονέω.

πίτονες, *laborasti*, 2. sing. perf. ind. med. πεπονημένος, dat. sing. perf. part. pass. verbi πονεύομαι.

πίτονθε, 3. sing. perf. indic. med. verbi πάσχω.

πίτοροα, *pepedi*, perf. ind. med. v. πέρδω.

πιτορεῖν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro τορεῖν, a πορῶ. *præbeo.*

πιτόρευσο, 2. sing. perf. imper. pass. verbi πορεύομαι.

πιτόρευται, *ivit*, 3. sing. perf. ind. pass.

πιτορθημένως, *adv.* vaste, in modum oppidi desolati. A πορθέω.

πιτόρθαι, perf. inf. pass. verbi πῶμι.

πίτορθε, *laboravistis*, 2. pl. perf. ind. pass. per *Syncop.* pro πεπόνησθε, a πονέω, *Il.* 3, 99. *Odyss.* 10, 465.

πιτοτέωται, *volarunt*, 3. pl. perf. pass. *Ion.* pro πεπότηνται, a ποτάομαι.

πιτότητο, 3. sing. plusq. ind. pass. *Ion.* pro ἐπεπότητο.

πιτραγμένον, *factum*, acc. sing. perf. part. pass. verbi πράττω.

πίτρακε, 3. sing. perf. ind. act. per *Sync.* pro πεπέρακε, a verbo περάω, *termino*; vel a πιτρήσκω pro πράω, *vendo.*

πίτρακται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi πράττω.

πιτρᾶσθαι, perf. inf. pass. verbi πιτράσκω.

πίτραχε, 3. s. perf. ind. act. verbi πράσσω.

πιτρεχνίαι, *fecisse*, inf. perf. ejusd.

πιτρῆσθαι, *Ion.* idem quod πετρᾶσθαι.

πιτρησμένε, gen. sing. perf. part. pass. verbi πρήθω.

πίτρωμαι, *fato destinatus sum*, perf. ind. pass. per *Syncop.* pro πεπεράτωμαι, a περάτόω.

πιτρωμένη, ης, ἡ, Parca, *Ph.* fatum. A περαστός, quasi πεπερατωμένη, *finita, terminata.*

πιτρωμένον, υ, τὸ, fatum, *Gl. V.* parcatum, fatale. Ab eod.

πίτρωται, 3. sing. perf. pass. verbi περαστόω.

πίτταμαι, *expansus sum*, 1. sing. perf. ind. pass. per *Sync.* pro πεπέτασμαι, a πετάζω.

πιστῶτα, *lapsum*, acc. sing. perf. part. act. *Ion.* et per *Sync.* pro πεπτωκότα, a πίπτω.

πιστήριος, ία, ιον, concoctioni inserviens. Πιστήριον στλάγχνον, *Aret.* A πέσσω.

πιστῶτα *lapsum*, acc. sing. perf. part. act. *Ion.* pro πεπτωῦτα.

πιττικὸς, ἡ, όν, coquendi seu concoquendi vim habens. A

πίττὸς, coctus, coctibilis, *Plin.*

ΠΕΎΤΩ, f. ψω, coquo, maturo, digero; (2) pinso; πετεμμένος, coctus, perf. part. πετέφθαι, coctum esse. Τὰ μὲν πέψαντες, τὰ δὲ μάξαντες, *Plato.*

πίπτωκας, 2. sing. perf. ind. act. v. πίπτω.

πιπτῶτα, *lapsum*, acc. sing. part. perf. per *Sync.* pro πεπτωκότα.

πιτύθωνται, 3. dual. aor. 2. conj. med. *Ion.* pro πύθωνται, a πυνθάνομαι pro πύθομαι.

πιτυκασμένη, dat. sing. part. perf. pass. verbi πυκάζω.

πιτυσμένον, acc. sing. perf. part. pass. verbi πυσόω.

πιτύσθην, 3. dual. plusq. ind. pass. *Ion.* pro ἐπεπύσθην, a πυνθάνομαι, *Il.* 17, 377.

πίτυσμαι, *audivi, rescivi*, perf. ind. pass.

πίτωκα, perf. ind. act. verbi πίνω pro πόω.

πίτων, ονος, ὁ καὶ ἡ, coctus seu excoctus a sole, maturus; (2) mollis, ignavus; (3) suavis, jucundus; (4) pepo, *Gl. V. Angl.* PUMPION. A πέττω.

ΠΕΡ, *particula*, sive *conjunct.* expletiva aliis orationis partibus annecti solita, quæ (1) notat *quamquam, tametsi*; (2) respondet particulæ *eumque*; (3) vacat.

ΠΕ'ΡΑ, ultra, ultra modum, ultra quam, plus quam, supra, præter; πέρα τῦ, supra quam, *Gl. V.*

περάαν, præs. inf. act. *Ion.* pro περᾶν, a περάω.

περάασκε, vide περάω.

περᾶδὲν, *adv.* ex ulteriori parte, *Eur. Heracl.* 83. A πέραν.

περαίη, ης, ἡ, sc. γῆ, vel χώρα, terra ulterior, terra, quæ est ultra locum aliquem, quæ est ultra mare; (2) oriens et occidens. A πέρα. Unde

περαίας, υ, ὁ, piscis de genere capitonum.

περαίνω, finio, termino, *Gloss. Vet.* perago, conficio; perf. part. πεπερασμένος, finitus, terminatus. Πέραινέ μοι λόγον, *Eur. Med.* 701. Κατὰ τὴν τῶν ὅλων φύσιν ἕκαστα περαίνεται, *M. Anton.* 6, 7. A πέρας.

περαιόθεν, *adv.* ex ulteriore parte, ex adverso; (2) ex orientali plaga. A

περαῖος, αία, αῖον, ulterior, in ulteriori parte situs. A πέραν.

περαιόω, ῶ, fut. ώσω, transmitto seu transveho in ulteriorem oram, transporto, trajicio, transeo; (2) finio, termino, perficio; περαιοῖ, peragit, *Ph.* περαιώσαι, perficere, *Ph.* inf. aor. 1. περαιῶμαι, perficior; πεπεραιωμένος, tractus, perfectus, *Ph.* perf. Ἅμα ἡλίῳ τὴν λίμνην περαιώθεντες, *Heliod.* A περαῖος.

περαιτέρω, *adv.* ulterius vel ulterius quam, *Ph.* amplius, ulterius. A πέρα.

περαίωσις, ή, trajectus. A περαιόω.

περαιωτικὸν, penetrabile, *Gl. Vet.* A περαιόω.

πέραμα, ατος, τὸ, trajectus, transitus. A περάω.

πέραν, *adv.* ultra, trans. A πέρα.

περαντικὸς, ἡ, όν, ad finem perducendi et efficiendi vim habens; (2) qui probe novit inferre et concludere aliquid. A περαίνω.

ΠΕ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, finis, terminus, effectus, *Ph.* clausula, *Gl. V.* πέρας, denique, demum, tenus, *Ph.*

περάσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro περάσας, a περάω.

περᾶσιμος, ν, ὁ καὶ ἡ, qui transiri potest, vadosus, *Gl. V.* penetrabilis. A περάω.

πέρᾶσις, εως, ἡ, transitus, transitio; (2) finis, exitus. Ab eod.

περασμὸς, ῦ, ὁ, finis. A πέρας.

περάτεσσι, dat. plur. *Ion.* et *Poët.* pro πέρασι, a πέρας, ατος, *finis.*

περατεύω, finio, termino. A πέρας.

περᾶτη, ης, ἡ, finis, extremum; (2) extremitas horizontis orientem versus. A πέρα. Hinc

περάτηθεν, ab extremo; (2) ex adverso.

περάτης, ῦ, ὁ, transitor. A περάω.

περατικελ, transfluminales, *Gl. V.*

περατοειδὴς, ὲς, finitus.

πέρατος, άτη, ατον, ulterior. A πέρα.

περατὸς, ὴ, όν, per quem transitus patet, permeabilis. A περάω.

περατὸν, ῶ, ῦ. ώσω, finio, termino. A πέρας. Hinc

περάτωσις, εως, ἡ, terminatio.

περάων, ῶ, f. άσω, et ήνω, transeo, penetro; (2) transporto, *Gl. Vet.* trajicio, trano; imperfect. *Ion.* περάασκον, περάασκε, penetrabat. Αὐτὸς πρὸς ἀόην δυτέρων ὁδὸν περᾶ. *Lyc.* 809. Τῶν περώσας δεσπότης δῦλον λέχος, *Eur. Andr.* 30. A πέραν.

περγαμηνὴ, sc. χάρτη, membrana, *Gl. V.* A Περγαμων, urbs, arx, Ionibus, *Suid. Æsch. Prom. V.* 992. Περγαμος, arx Ilii, arx Trojæ, *Hes. Lat.* pl. Pergama; (2) urbs Asiæ minoris.

πέρδηνις, ή, peditum. A πέρδω.

περδικιδεὺς, pullus perdicis, *Steph.*

περδικικὸς, ἡ, όν, ad perdices pertinens.

περδίκιον, υ, τὸ, parva perdix; (2) herbæ nomen. A πέρδιξ.

περδικοτροφεῖον, υ, τὸ, locus, ubi aluntur perdices. A

περδικοτρόφος, ν, ὁ καὶ ἡ, qui vel quæ perdices alit. A πέρδιξ et τρέφω.

ΠΕ'ΡΔΙΞ, ῖκος, ὁ καὶ ἡ, perdix, avis; (2) astutus; (3) libidinosus.

πέρδω, et πέρδομαι, pedo; perf. πέπορδα; a. 2. ἔπαρδον.

πέρθεν, *adv.* de vel ex ulteriori parte. A πέρα.

πέρην, trans, ultra, *Ion.* pro πέραν.

περῆσαι, a. 1. inf. act. verbi περάω.

περήσει, *transibit*, 3. sing. f. 1. ind. act.

περητήριον, υ, τὸ, quo perforare et transfodere aliquid possumus, terebra. A περάω.

πέρθαι, perf. inf. pass. *Ion.* pro πεπέρθαι, a

ΠΕ'ΡΘΩ, fut. πέρσω, diruo, everto, vasto, depopulor; aor. 2. ἔπραθον, inf. πραθεῖν, *Ion.* πραθέειν; perf. πέπορθα. Καὶ τὰπὶ Τροίᾳ Πέργαμα' ὡς ἡ μὴ ποτε πέρσοιεν, εἰ μὴ, &c. *Soph. Phil.* 613. Ἢ πᾶν σφετάτερον πέρσειν δοκεῖς; *Eur. Rhes.* 592. σφετὸν, *Pind. Ol.* 10, 40.

ΠΕΡΙ, *præpos. cum genit.* de; pro; propter; præ, ultra. *Cum dat.* circum, circa. *Cum acc.* circa, circum; circiter; ergo. Inservit sæpe Periphrasi, (1) personæ, οἱ περὶ Σωκράτην, Socratici; οἱ περὶ Ἄνυτον, Anyti, *item* Anytus cum subscriptoribus; οἱ περὶ Παῦλον, Paulus cum comitibus; (2) rei, τὰ περὶ τὴν ἐπιθυμίαν, cupiditas; (3) genitivi, ἡ περὶ αὐτὸν ἀρετὴ, virtus ejus: intendit, ut περίεργος, curiosus, περίλυπος, prætristis; sæpe redundat, interdum in eodem verbo, modo addit aliquid significationi simplici, modo nihil. Casui postpositum est paroxytonum πέρι.

πέρι pro περίεστι, *superest.*

περιάγομαι, demiror, *Gl. V.*

περιαγαπάω, ῶ, fut. ήσω, valde amo.

περιαγγέλλω, enuncio, per præconem omnibus locis nuncio; aor. 1. περιήγγειλα. Ναῦς περιαγγέλλειν κατὰ πόλεις, imperare, *Thuc.* βοηθεῖν, *id.*

περιαγείρω, circumquaque congrego, undiquaque colligo; περιαγείρομαι, a circumfluentium multitudine circumdor. Περιαγειρόμενοι ἀθληταὶ, *Plato.*

περιαγὴ, ἡ, flexus. A περίαγω.

περιαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, circumactus. Ab eodem.

περιαγκονίζω, brachia et manus vincio, seu post terga seu alio modo. Hinc

περιαγκόνισμα, τὸ, reviunctio brachiorum et manuum.

περιαγνίζω, f. ίσω, lustro.

περιάγνυμι, et περιαγνύω, fut. άξω, confringo torquendo, contorqueo; aor. 2. part. pass. περιαγείς, circumfractus. Περιάγνυται ὕδωρ, *Apoll. Rhod.* 2, 793.

περιαγορᾶιος, ν, ὁ, circumforaneus; (2) loquax, rabula. Ex ἀγορὰ, *forum.*

περιάγχω. f. ξω, præfoco, contorqueo. Ex περιάγω, fut. άξω, circumduco, circumago, mecum duco; (2) circumeo, lustro; (3) adduco, redigo ad aliquid; *Gl. Vet.* circumago, ductito, circumduco, circino, traduco. Περίαγε τὸν τράχηλον, *Arist. Av.* 177. Αὐτὴ τί ποιεῖς; τὴν περόκλην ποῖ περιάγεις; *id. Pace*, 680.

περιαγωγεὺς, έως, ὁ, instrumentum ad circumagendum navem. A περιάγω.

περιαγωγὴ, ῆς, ἡ, circumactio, circumductio, flexus, qui in orbem fit, *Gl. V.* ambages. Ab eod.

περιαγωγὸς, circumductor, circumactor, *Steph.*

περιᾴδω, celebro. Ab ἀείδω.

περιαθρέω, ῶ, f. ήσω, circumspicio, attente seu diligenter considero. Τὰ ἐν μυχοῖς ὥστε ἐν ἡλίῳ περιαθρεῖν, *Philo.* Hinc

περιαθρησις, εως, ἡ, circumspectio, attenta et diligens consideratio.

περιαίνυμαι, detraho, aufero.

περιαιρεσις, εως, ἡ, detractio, amputatio.

περιαιρετέον, amputandum. A περιαιρέομαι.

περιαιρετὸς, ὴ, όν, qui circum eximi potest, exemptilis. A

περιαιρέω, ῶ, fut. ήσω, circum aufero, vel in circuitu circumcido; amputo, decortico, detraho, aufero, adimo, depono; περιαιρεθείς, ademptus, *Gl. Vet.* aor. 1. pass. part. Δεῖ δὲ μὴ μόνον πράξεις τὰς μὴ ἀναγκαίας περιαιρεῖν, *M. Anton.* 4, 16. Περιελέσθαι αὐτῶν τὰ ὅπλα, *Xen. Cyr.* 8, 15. Περιελὼ σ' ἀλαζονείας, *Arist. Eq.* 290.

περιαιρέμμα, τὸ, vide περιαίρεσις.

περιαιρέσασαν, acc. sing. part. præs. act. pro περιαιρέσαν.

περιακοντίζω, f. ίσω, jaculis undique ferio.

περίακτος, ν, ὁ καὶ ἡ, qui circumagi potest, versatilis. A περιάγω.

περιαλγέω, ῶ, fut. ήσω, ægerrime doleo, vel fero, vehementer doleo. Τοῖς μὲν παῦσαι περιαλγοῦσα, *Heliod.* ἐπί τινα, *id.* Hinc

περιαλγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui valde dolet. Περιαλγέστερον κτίνειαι. *Arct.*

περιαλγῶς, *adv.* valde dolenter, ægerrime.

περιαλείφω, fut. ψω, circumlino, circumungo ; περιαλήλιπται, 3. sing. perf. pass. Φάρμακον δίδωμι, τὰ 'ν τοῖσιν ἀντικνημίοις ἑλκύθρια περιαλείφειν, *Arist. Eq.* 903. Περιαλείφειν τὸν πηλόν, *Theophr.*

περίαλλα, *adverb.* eximie, insigniter, *Soph. Ed. T.* 1227. Ex περὶ et ἄλλα, *alia.*

περιαλλόχαυλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, caule suo aliud circumplectens.

περίαλλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, aliis præstans, eximius.

περιάλλως, *adv.* eximie, supra modum, *R.* περιαλλεγγὺς, ἑος, ὁ καὶ ἡ, q. d. circum purpuratus ; (2) profundus, immersus, quasi tinctus malis. Ex περὶ et ἀλλεγγύς.

περιαλλεγὸς, ὴ, ὸν, idem et ex iisd.

περιαμάω, ῶ, fut. ήσω, demeto.

περίαμμα, ατος, τὸ, quod circumnectitur et circumligatur alicui, quidquid annectitur colio aliive corporis parti ad arcendas noxas, amuletum. Δοκεῖ δὲ ἡ κόμη περίαμμα εἶναι χρήσιμον κεφαλαλγοῦσι, *Diosc.* de *Hippoglos.* A περιάπτω.

περιαμπέχω, et περιαμπίσχω, obtego, involvo. Σὺδὲν δεῖ περιαμπίσχειν (παραμπίσχειν, *Porson.*) λόγυς, *Eur. Med.* 282.

περιαμύνω, protego et defendo a periculis. Σχήσω ἀμυνέμεναι περὶ Πατρόκλοιο θανόντος, per *Tmesin, Il.* 17, 182.

περιαμύσσω, vel περιαμύττω, f. ξω, saucio.

περιαμφιέννυμι, vel περιαμφιενύω, circumvestio.

περιαμφὶς, ίδος, ἡ, circumductio, circumactio. Ex περὶ et ἀμφίς.

περιάμφοδος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui circa plateam est, in circuitu situs.

περιαναγκάζω, vi circumduco, seu circumago.

περιανθὴς, ὲς, festivus, *Hom.*

περιανθίζω, f. ίσω, floribus, vel floridis quibusdam coloribus undique orno.

περιανίσημι, idem quod ἀνίσημι.

περιαντλέω, ῶ, f. ήσω, circumfundo.

περιάπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, annexus, alligatus ; περίαπτον, monile, *Gl. Vet.* A

περιάπτω, fut. ψω, annecto, appendo, alligo, pro amuleto appendo ; (2) adquiro, concilio, comparo ; (3) impono, injungo, attribuo, *Gl. Vet.* obdo. Πολὺ τῆς πενίας πεφύγμ' αἰσχιον ζητεῖς αὐτῷ περιάψαι, *Arist. Plut.* 589. Μεγάλας τιμὰς αὐτοῖς καὶ τῇ πόλει περιάψειν, *Xen. Cyr.* 1, 23.

περιαρράττω, effringo, confringo allidendo.

περιάργυρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, argenteus. Hinc περιαργυρόω, argento duco.

περιαρμόζω, fut. όσω, apte circumpono. Τοῖς ῥυθείοις περιήρμοζε λεπίδα χαλκῆν, *Plut.*

περιάρσιος, εως, ἡ, circumarandi actio. A περιαρόω, ῶ, f. ώσω, obaro.

περιαστάω, suspendo.

περιάσις, εως, ἡ, circumcentus, vel circumsonantia, fama, celebratio, *Plut.* A περιάδω.

περιασχάττω, fut. ψω, splendore circumdo. Ἐξαίφνης περιέσχασνἐν αὐτὸν φῶς ἀπὸ τοῦ ἠέρος, *Act.* 9, 3.

περιασχολέω, ῶ, f. ήσω, occupatus sum.

περιαυγάζω, fut. άσω, splendore luceque circumquaque illumino, collustro.

περιαυγεια, ας, ἡ, splendor circumquaque lucens, *Suic.* A περιαυγὴς.

περιαυγέω, ῶ, fut. ήσω, splendore luceque circumfundo, collustro. Ὥστε καὶ τὰ μυοδαὶ φέγγη ἐναφανίζεται τῷ ἡλίῳ περιαυγάμενα, *Longin.* 17. A

περιαυγὴ, ῆς, ἡ, lux circumquaque fusa.

περιαυγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, circumquaque splendens, pellucidus. A περιαυγή. Unde περίαυγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem.

περιαυθαδίζομαι, fut. ίσομαι, pertinaciter resisto, contumaciter ago, superbe me gero, magnifice de me sentio. Ab αὐθαδὴς.

περιαύοντος, gen. sing. part. præs. act. verbi περιαύω.

περιαυτίζομαι, *Hes.* idem quod

περιαυτολογέω, ῶ, f. ήσω, de me ipso (jactabundus sive cum jactantia) loquor, nimis multa. Ex περὶ, αὐτὸς et λόγος, *sermo.* Hinc

περιαυτολογία, ας, ἡ, sui ipsius prædicatio et laudatio.

περιαυχένιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui cervici circumponitur ; ψέλλια καὶ περιαυχένια. *Appian. Bell. Mithridat. Aristenet.* 1, 18. Ab αὐχὴν.

περιαύω, f. αύσω, pernocto.

περίαχεν, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Dor.* et cum ν pro περίηχε, a περιηχέω.

περιβάδην, *adv.* pedibus alternatim motis ; (2) circumeundo, obeundo. A

περιβαίνω, fut. βήσομαι, circumeo ; (2) prótego, defendo. Περὶν γὰρ περίβησαι ἀριστοι, *Il.* 14, 424. Πατρόκλῳ περιβᾶς, *id.* 17, 80.

περιβαλέσθαι, aor. 2. inf. med. verbi περιβάλλω.

περιβάλλω, amicio, cooperio, circumjacio, ambio, amplector, adficio, *Gl. V.* περιβεβλημένος, adfecisse ; περιβεβλημένος, opertus, obsitus, circumamictus, circumsessus, amictus, *Ph.* Λάβε με, πόσι, περίβαλλε δὲ χέρας, *Arist. Thesm.* 921. Ἅ ῥαδίοις ὄρεσσι περιβαλὼν μι, *Eur. Iph.* in *Tau.* 791. Τυφανίδ' αὐτῷ περιβαλεῖν ἐμελλε γῆς, *id. Ion.* 866. Στεναγμῶν με περιβάλλει νέφος, *id. Her. Fur.* 1144.

περιβαλώμεθα, 1. plur. aor. 2. conj. med. verbi περιβάλλω.

περίβαρα, ων, τὰ, calceamenta quædam. Quasi περίβαλα, a περιβάλλω.

περιβαρὶς, ίδος, ἡ, species calceamentorum muliebrium, *Arist. Lys.* 48. A περίβαρα.

περιβαρὺς, έος, ὁ καὶ ἡ, valde gravis.

περίβασις, εως, ἡ, circumitio, inambulatio. A περιβαίνω.

περιβεβλημένος, acc. sing. perf. part. pass. verbi περιβάλλω.

περιβεβλημένως, *adv.* vestitu, amictu.

περιβῆναι, aor. 2. inf. act. verbi περιβαίνω, pro περιβάλω.

περιβιόω, ῶ, fut. ώσω, supervivo, superstes sum ; (2) vivum seu incolumem servo, *Gl. V.* περιβιῶν, supervivere, *Plut.*

περιβλαστάνω, f. στήσω, circumpullulo.

περίβλεπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, conspicuus, spectabilis, illustris, admirabilis. A περιβλέπω. Hinc

περιβλεπτότης, ητος, ἡ, spectabilitas, claritas.

περίβλεπτος, *adv.* clare, insigniter, cum admiratione.

περιβλέπω, f. ψω, circumspicio. Τὴν Θίσβην περιβλέπων, *Heliod. πάσας, Xen. Cyr.* 5, 1. Μὴ περιβλέπε ἀλλότριαι ἡγεμονικὰ, *M. An.* 7, 31. Hinc

περίβλεψις, εως, ἡ, circumspectio, admiratio.

περίβλημα, ατος, τὸ, indumentum, amictus, *Gl. V.* palla. A περιβάλλω.

περιβλητικὸν, sc. σχῆμα, quod περιβόλην τῶ λόγε facit, *Steph.*

περιβληχρὸς, omnino seu omnibus corporis partibus debilis ac deficiens.

περιβλύζω, f. ύσω, scatebris adfluo, scateo.

περιβλύω, f. ύσω, circumfluo.

περιβοάω, ῶ, fut. ήσω, celebro, divulgo, decanto. Hinc

περιβόητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, celebratus, decantatus, nobilitatus; dicitur in utramque partem, sed sæpe et ut *Gramm.* volunt, proprie in deteriorem, pro infamis, seu qui fabula factus est ; *Gl. V.* pervulgatus, illustris.

περιβοήτως, *adv.* clare, cum magna fama.

περιβοθρέω, ῶ, fut. ώσω, circumfodio, ablaqueo. Ex βόθρος.

περιβόλαιον, ᾱ, τὸ, amictus, amiculum ; opertorium, *Gl. V.* A

περιβολὴ, ῆς, ἡ, vestitus et cultus exterior, stola ; (2) quidquid exterius nos circumdat, sive munimenti, sive ornamenti nomine ; (3) amplexus ; (4) ambitus, periodus orationis ; (5) schema quoddam orationis et sententiæ, *Ph.* amictus. *Al. Gl. Vet.* gestamen, *Ph.* concursus. A περιβάλλω.

περιβολον, ᾱ, τὸ, idem quod

περίβολος, ᾱ, ὁ, ambitus, septum, vallum, murus, munitio ; territorium, *Gl. Vet.* ambitus, mœnia. Ab eod.

περιβομβέω, ῶ, fut. ήσω, bombo circumsono ; (2) circumstrepo, circumsono, personо. Περσίαισιν Σοφοκλέοντες ὥστε οἱ σφῆκες περιβομβοῦντες τὴν ἄκρεον, *Lucian.*

περιβόσκω, depasco ; (2) decerpo ; (3) circumhabito. Τόσσα μὲν Αὐσονίην περιβόσκεται ἔθνεα γαίας, *Dion. Per.* 383.

περιβοτανίζω, obherbesco, *Gl. V.*

περιβουνὸς, montosus, seu montuosus, *Steph.*

περιβραχιόνιον, ᾱ, τὸ, ornamentum brachii, armilla.

περιβραχιόνιος, ον, qui in brachio gestatur.

περιβρέμομαι, circumfremo, circumsono.

(454)

Ἔνθα τε κῦμα Ῥαισόμενον νήσοισι περιβρέμεται Σποράδεσσιν, *Dion. Per.* 132.

περιβρέμω, circumfremo, *Ap.*

περιβρίθω, fut. ίσω, undiquaque gravo et onero.

περιβρομέω, ῶ, fut. ήσω, circumfremo, resono, strepo. Δοιαὶ δ' Ἰσθμια νῶτα περιβρομέωσι Θάλασσαι, *Dion. Per.* 420.

περιβρυής, ὲς, circumscatens vel fluens, *Nic.*

περιβρύχιος, utrinque sonans, *Soph.*

περιβρύχομαι, fut. ξομαι, frendeo.

περίβρωσις, ή, circumrosio, *Steph.*

περιβρώσκω, adedo, circumrodo, circumdepasco ; περιβεβρωμένος, ambesus, exesus, *Gl. Vet.* Hinc

περίβρωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, arrosus, exesus, circumquaque adesus. Περίβρωτα φλεβία, *Aret.*

περιβύω, f. ύσω, obturo, infercio ; (2) undiquе suppono. Ὑπαυγένια περιβύσαντες αὐτῷ πάντοθεν, *Luc.* in *Mic.*

περιβωμίζειν, lustrare, circuire, *Gl. Vet.* A βωμὸς, *ara.* Unde

περιβώμιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui circum aram est.

περίβωτος, ὁ καὶ ἡ, *Ion.* pro περιβόητος.

περιγανόω, ῶ, lætitia et voluptate perfundo, exhilaro.

περιγεγραμμένως, *adv.* circumscripte, definite, perspicue. A περιγράφομαι.

περίγειος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui circa terram est, terram ambiens, terræ proximus, circum terram adhærens. A γαῖα.

περιγενητικὸς, ὴ, ὸν, vincendi vim habens. A περιγίγνομαι.

περιγηθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valde lætus, *Apoll. Rhod.* lib. 4, 888. A γήθω.

περιγηράσκω, f. ήσω, consenesco, consumo.

περιγίγνομαι, vel περιγίνομαι, fut. γενήσομαι, supersum, reliquus sum, resto, de eo quod superest, ita ut pro lucro sit ; (2) supersum, i. e. evado, salvus evado, servor a morte ; (3) obvenio, contingo, potior, adipiscor ; (4) præverto, superior sum, vinco. Τᾷ δὲ πένητος περιγίγνεσθαι δ' αὐτῷ μηδὲν, μὴ μέντοι μηδ' ἐπιλείπειν *Arist. Plut.* 553. Ἕως ἂν ἡ διαλυσώμεθα πεισθέντες τὸν πόλεμον ἢ περιγενώμεθα τῶν ἐχθρῶν, vicerimus, *Dem. Phil.* 1.

περιγλαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, lacte vel succo lacteo plenus. Σταθμῷ ἐνὶ βρεμέωσι περιγλαγέας κατὰ πέλλας, *Il.* 16, 642. A γλάγος, *lac.*

περιγληνάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, circumspicio. A

περίγληνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, circumspiciens. Ex περὶ et γλήνη, *pupilla.*

περίγλισχρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, lentus et viscosus.

περιγλυκύνομαι, obdulcesco, *Gl. V.*

περιγλύφω, fut. ψω, circumsculpo.

περίγλωσσος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, facundus, eloquens. A γλῶσσα.

περιγλωτὶς, ίδος, ἡ, involucrum linguæ. Ex iisdem.

περιγλῶχες, per *Syncop.* pro περιγλώχινες, cuspidulosa folia, *Hes.*

περιγνάμπτω, f. ψω, circumflecto. Ἀλλά με κῦμα, ῥόος τέ περιγνάμπτοντα Μάλειον καὶ βορέης ἀτέωσε, *Odyss.* 9, 80.

περιγογγύζω, fut. ύσω, obmurmuro.

περιγογγύζωσι, 3. pl. præs. conj. act. verbi περιγογγύζω.

περίγραε, ας, ἡ, circinus. Ex πέριξ et γράω, *comedo*, vel γράφω, *scribo, Eust.*

περίγραμμα, ατος, τὸ, circumscriptio ; (2) circumseptus locus, termini, fines circumdati. A περιγράφω.

περιγραπτέον, circumscribendum est. Περὶ ἐμαυτὸν σπιωγραφίαν ἀρετῆς περιγραπτέον, *Plato.*

περίγραπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, circumscriptus et quasi certis finibus inclusus. Ab eod.

περιγραφεὺς, έος, ὁ, circumscriptor, *Ph.*

περιγραφὴ, ῆς, ἡ, circumscriptio, ambitus ; (2) delineatio, descriptio minus exacta ; (3) circumscriptio, circumventio, fraus. Ab eod.

περιγράφω, fut. ψω, circumscribo ; (2) circumscribo, i. e. definio seu præfinio, quasi circumscribendo præstituo ; (3) finio, seu claudo, v. c. librum, orationem, vitam per vim ; (4) delineo, non exacte describo ; (5) deleo, oblitero, aufero e numero ; (6) repudio ; (7) coërceo, cohibeo. Περίγραφέτω αὐτὸ, *M. Anton.* 5, 13. Περίγραψον τὸ ἐνεστὸς τᾷ χρόνῳ, *id.* 7, 21. Ἐς τὸ συμμέτρον περιγεγραμμένοι, *Luc.*

περιγυείς, ίδος, ἡ, circumferentia. A γύης.

περιδαΐδαλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, varius.
περιδαίω, comburo, accendo; *pass.* περιδαίομαι, ardeo, etiam amore, depereo. Οὐδ' οἵη παλλῶ περιδαίομαι Ἐνδυμίωνι, *Apoll. Rhod.* 4, 58.
περιδάκρυτος, ον, lacrimosus, tristissimus.
περιδαρδάπτω, undique lacero, devoro, *Hesych.*
περιδδείσασαν, acc. sing. aor. 1. part. act. *Poët.* pro περιδείσασαν. a περιδείδω.
περιδείδια, pertimesco, *Gl. Vet.* p. in signif. præs. A δείδω, *timeo.*
περιδειέ, ας, ή, nimius timor. A περιδής.
περιδεής, έος, ὁ καὶ ἡ, meticulosus, pavidus, alicubi et formidabilis, terribilis. A δέος.
περιδείδω, fut. ίσω, pertimesco, quasi undique metuo; περιδδείσασα, timefacta, a. 1. part. fœm. pro περιδείσασα, *Il.* 15, 123.
περιδείδια, pro περιδείδια, perf. med. timeo, *Il.* 13, 52. Τῶ ῥα περιδδείσαν μένεα πνέοντες Ἀχαιοί, *Il.* 11, 508.
περιδειπνέω, ῶ, f. ήσω, epulum funebre celebro. A περίδειπνον.
περιδειπνίζω, περιδειπνίζει, pascit, *Ph.*
περίδειπνον, ᾰ, τὸ, cœna parentalis, funebre epulum, *Ph.* silicernium.
περίδειρον, τὸ, totus cervicis flexus atque circumductio, *Poll.*
περιδέξιον, ᾰ, τὸ, dextrale, armilla. A δεξιά.
περιδέξιος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, ambidexter, *Ph.* ambinanus, *Il.* 21, 163.
περιδέραιον, ᾰ, τὸ, monile, collare, *Gl. Vet.* ornatus collaris.
περιδέραιος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, circumcollaris. Ex περί et δέρη.
περιδέρις, ίδος, ἡ, idem quod περιδέραιον.
περιδέχομαι, circumspicio.
περιδεσμεύω, vincio.
περίδεσμος, ὁ, vinculum.
περίδετος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, circumligatus, obligatus, revinctus. A περιδέω.
περιδευκής, ές, admodum varius et ornatus, *Hes.*
περιδέω, ῶ, fut. ήσω, circumligo, obligo; pass. περιδέομαι, circumligor; p. περιδεδεμένος. Τὰς πόδας κνημῖσι περιδέσσατο, *Heliod.* Ὃν (πώγωνα) περιδηπόμενοι ἔχει, *Arist. Canc.* 100.
περιδεῶς, *adverb.* meticulose, pavide. A περιδεής.
περίδηλος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, conspicuus, perspicuus.
περιδίδομαι, depono, seu deposito pignore certo, ex pacto certo, paciscor; aor. 2. inf. περιδόσθαι, imperat. περίδυ. Περίδυ νῦν ἐμοί, εἰ μὴ τετράμετρόν ἐσιν ἡμιεπτέον, *Aristt. Nub.* 644.
περιδίδωμι, circumdo.
περιδιείρω, trajicio et insuo.
περιδινέω, ῶ, fut. ήσω, circumago. Ὡς τὼ τείς Πειράμοιο πόλιν περιδινηθέντην Καϛκλίμεσσι πόδεσσιν, *Il.* 22, 165.
περιδίνης, έος, ὁ καὶ ἡ, qui circumagitur; (2) versatilis. A περί et δίνη.
περιδίνησις, εως, ἡ, in gyrum aut vorticem circumactio. A περιδινέω.
περιδίνητος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, versatilis. Ab eod.
περίδινος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, idem quod περιδινής.
περιδιπλόω, involvo, hoc est, ootego, convaso.
περιδιώκω, περιδίωκει, persequitur, *Ph.*
περίδοσις, εως, ἡ, pactum, depositio pignoris et certatio ex pacto. A περιδίδομαι.
περιδυπέω, ῶ, fut. ήσω, circumsono, obstrepo.
περιδονέω, ῶ, f. ήσω, jacto, agito, nullo loco consistere sino.
περιδρομωτέον, concursandum. A περιτρέχω.
περιδρομώντας, acc. plur. aor. 2 part. act. verbi περιτρέχω.
περίδρομις, εως, ἡ, comprehensio quæ fit manu in pugnum contracta; (2) amplexus, circumplexus. A
περιδρόμωτομαι, fut. ώσομαι, apprehendo, circumplector.
περιδρομώς, έως, ὁ, ambitiosus, *Gl. V.* Ex περί et δρόμος, *cursus.*
περιδρομώς, ώς, ἡ, circumcursio, cursus, quo circumcurrimus et obimus; (2) circuitus, circinatio, ambitus. A περιτρέχω.
περίδρομος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, circumcurrens, circumcursans; (2) rotundus, teres, *Il.* 2, 812. Ab eod.
περίδρομος, ᾰ, ὁ, locus circularis figuræ, in quo circumiri potest. Ab eod.
περιδρύτω, dilacero et saucio, aor. 1. pass. περιδρύσθην, *Ion.* Ἀγκῶνάς τε περιδρύφθη, *Il.* 23, 395.
περιδύνω, induo, *Hes.*
περιδύω, fut. ύσω, circumvestio, induo; (2) *Att.* exuo, detractis vestimentis spolio, adimo. Ἐπεὶ περίδυσε χιτῶνας, *Il.* 11, 100.
περιεβάλετε, 2. plur. aor. 2. ind. act. verbi περιβάλλω.
περιεβάλετο, 3. sing. aor. 2. ind. med.
περιεγένετο, 3. sing. aor. 2. ind. med. verbi περιγίνομαι.
περιεδραμε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi περιτρέχω.
περιεδρεύω, obsidior, *Gl. Vet.* obsidione cingo. Ex περί et ἕδρα, *sedes.*
περιέδω, corrodo, ambedo.
περιεγείρομαι, vigilo.
περιεζωσμένον, acc. sing. perf. part. pass. verbi περιζώννυμι.
περιεθέλω, supra modum volo.
περιέθηκε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi περιτίθημι.
περιειδέω, ῶ, f. ήσω, circumspicio, *Hom.*
περιείδω, *inusit.* circumspicio, speculor; (2) probe novi, supra alios novi; (3) negligo, sino, patior; in usu, περιείδε, neglexit, aor. 2. inf. περιιδεῖν, circumspicere, negligere. Οὐ μὴν ἐπὶ τούτοις ἀθυμήσας περιείδον ἐμαυτὸν ἀδόξον γενέσθαι, *Isocr.*
περιειλέω, ῶ, fut. ήσω, circumolico, circumvolvo. Hinc
περιειλημμένος, aor. 1. part. pass. f. g.
περιείλημμα, ατος, τὸ, involucrum.
περιείλησις, εως, ἡ, circumvolutio, circuitus.
περιειλήφασι, 3. pl. perf. ind. act. *Att.* pro περιειλελήφασι, a περιλαμβάνω.
περιειλίξαντες, nom. plur. a. 1. part. act. v. περιειλίσσω, f. ξω, involvo, circumvolvo.
περίειμι, fut. έσομαι, superior sum, supero, antecello; (2) supersum, abundo; (3) supersum, i. e. reliquus sum; (4) convalesco, *opp.* morior; (5) adsum, immineo; (6) sum, suppeto, τὸ περιὸν, copia, magnitudo alicujus rei; ἐκ περιόντος, ex facili. Vide περιῆσαι. Οὐκ ἐλπίζων δ' ἔτι τὴν πόλιν περιέσεσθαι, *Appian.*
περίειμι, eo; (2) circumeo, peragro, lustro; (3) pervenio, devenio. Περιέεινεσι κύκλω, *Dem.* Περιῆσαν κατὰ τὴν πόλιν πλανώμενοι, *Thuc.*
περιεῖναι, *superesse*, præs. infin. verbi περίειμι.
περιειργνύω, cohibeo, coërceo, contineo, revincio, includo. A
περιείργω, f. ξω, idem.
περιείρω, circumnecto, *Herodot.* 2, 96.
περιείχετο, 3. sing. imp. ind. med. verbi περιέχω.
περιεῖχον, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi περιέχω.
περιεπτικός, ὴ, ὸν, comprehendens, complectens, comprehendendi seu complectendi vim habens; (2) generalis. Hinc τὸ περιεπτικὸν, ῦ, complexio. A περιέχω.
περιεπτικῶς, *adv.* complectendo, comprehendendo; (2) omnino, in universum.
περιέρχαι, 2. sing. aor. 1. imper. act. a περιαιρέω pro περιέλων.
περιέρχαμψεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. cum ν, a περιλάμπω.
περιέρχασις, εως, ἡ, circumactio. A
περιερχαύνω, fut. λάσω, circumequito, obequito; (2) cogo, abigo; (3) vexo, violenter tracto. Ἵπποις περιελαύνειν τὸ σφετόνεδον, *Xen.* Περιήλασαν τὸ τειχος, *Heliod.*
περιέλειχον, 3. plur. imp. ind. act. verbi περιλείχω.
περιέλευτις, εως, ἡ, circumitio. A περιέρχομαι.
περιελθόντα, acc. sing. aor. 2. part. act. verbi περιέρχομαι.
περιελιξις, εως, ἡ, circumvolutio, vertigo. A
περιελίσσω, seu περιελίττω, fut. ίξω, implico, umplico in orbem; (2) verto, circumvolvo. Περὶ δὲ σχεδὸν ἐλέλιξεν, *Odyss.* 5, 314.
περιέλκω, f. ξω, circumquaque traho, q. d. circumtraho; (2) distraho, violenter rapio, distringo; (3) distineo, occupo. Περιέλκειν τινὰ κύκλω, *Aristot.*
περιελλείπω, f. ψω, deficio, inferior sum.
περιέλλειψις, εως, ἡ, prætermissio; (2) prætermissio unius e consonantibus geminatis. A περιελλείπω.
περιέλοις, 2. sing. aor. 2. opt. act. verbi περιαιρέω.

περιελόντος, gen. sing. aor. 2. part. act.
περιέννυμι, induo, vestio.
περιέξαμι, circumdo.
περιέπεσον, 3. plur. aor. 2. ind. act. verbi περιπίπτω.
περιεπιφίμωσις, et περιφίμωσις, ἡ, cum retracto glandis nervo præputium adduci nequit, *Steph.*
περιεπισμένως, *adv.* pure. A περιεπίσω.
περιέπω, περιέπομαι, prosequor et obeo, i. e. prosequendo et obeundo seu adsectando tueor et protego, curo; foveo; (2) colo, observo, observantia prosequor; (3) ambio; (4) tracto. Φάσμα τὸ σὸν καὶ ψυχὴ τὰς ἐμὰς περιέπει τύχας, *Heliod.* Τῶν ἡμεῖς ὡς εὐεργέτην καὶ φίλον, ἠχ' ὡς δοῦλον, περιέψομεν, *Xen. Cyr.* 4, 18.
περιεργάζομαι, f. άσομαι, curiositate utor; (2) curiose ago, diligenter et accurate observo; (3) inaniter seu frustra satago, *Gl. V.* sciscitor; (4) valde laboro; (5) dicitur et de pictoribus cum ornamenta externa, quæ πάρεργα vocant, picturis addunt. Περιεργάζεται ζητῶν τά τε ὑπὸ γῆν, καὶ τὰ ἐπουράνια, *Plat. Ap. Socr.* 3. Εἰ μὴ τι καινὸν ἄλλο περιεργάζετο, *Arist. Conc.* 220.
περιεργασία, ας, ἡ, curiositas, *Lucian.* (sed ibi leg. περιεργία. *Ern.*) A præced.
περιέργεια, ας, ἡ, idem quod περιεργία, ας, ἡ, curiositas; (2) nimia diligentia; (3) simulata vel inepta sedulitas, ambitio. A
περιεργός, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, curiosus anxiam diligentiam adhibens; (2) nimis exquisitus, supervacaneus; (3) res alienas curans et nil ad se pertinentes, *Gl. Vet.* curiosus, perspicax, vesanus, operosus. Ab ἔργον.
περιέργω, f. ξω, sepio, includo. Περιέξαντες αὐτὸ τὸ μνημεῖον, *Thuc.*
περιέργως, *adv.* curiose, nimis accurate.
περιερέσω, vel περιερέττω, remigando promoveo, seu subduco.
περίερμα, ατος, τὸ, lignum, seu phalanga, quæ navibus supponitur.
περιέρχομαι, fut. ελεύσομαι, circumeo, circumvenio, oberro, lustro, ambio, obeo, obambulo, peragro; (2) circumvenio, i. e. decipio; (3) devenio, venio; (4) ulciscor, punio. Ἐπεὶ δὲ περιῆλθεν ὁ ἐνιαυτός, *Xen. Cyr.* 8, 44. Ὅδε περιελθεῖ χώδια πλεῖν ἢ χίλια, *Arist. Av.* 6. Ὅσα περιέρχεται ὑπὸ τῦ κόσμυ, comprehenduntur, *M. Anton.* 10, 7.
περιεσθίω, arrodo.
περιεσκεμμένως, *adv.* considerate, *Ph.* A περισκέπτομαι.
περιεσπᾶτο, 3. sing. imperf. ind. pass. *contr.* pro περιεσπάετο, a περισπάω.
περίεσσον, a. 2. ind. act.
περιέσσασθαι, a. 1. inf. med. *Poët.* pro περιέσασθαι, a παρίεννυμι.
περίεσταλμένος, perf. part. pass. verbi περιστέλλω.
περιεσταλμένως, *adv.* tecte, occulte.
περιές-η, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi περιΐ-ημι pro περισώω.
περιές-ησαν, 3. plur. a. 2. ind. act.
περιέσ-ιον, 3. sing. præs. ind. cum ν, a περίειμι.
περιεσ-ικὸς, ὴ, ὸν, salutaris: σημεῖον περιεστικὸν, signum salutis in ægroto. A περίειμι.
περιεσ-ικῶς, *adv.* salutariter, cum spe salutis.
περιές-ησε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi περισ-ράπτω pro περισ-ράπτω.
περιεσ-ῶτα, acc. sing. perf. part. act. *Ion.* et *Att.* pro περιεσ-ηκότα, a περιΐ-ημι.
περιέσχατος, η, ον, extremus.
περιέσχε, 3. sing. a. 2. ind. act. v. περιέχω.
περιετέτμητο, 3. sing. plusq. ind. pass. verbi περιτέμνω.
περιέτυχεν, 3. sing. a. 2. ind. act. cum ν, a περιτυγχάνω.
περιεφθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. *Ion.* pro περιεἰφθησαν, a περιέπω.
περιεφθος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, probe elixus.
περιέχω, et in *med.* περιέχομαι, comprehendo; (2) circumdo, cingo, ambio; (3) cingo, i. e. circumsideo, obsideo; unde premo, affligo; (4) superior, major sum; (5) consertis manibus retineo, complector, foveo; περιέχει, continet, coërcet, *Ph.* περιέχεται, comprehensum est. Θάμβος γὰρ περιέσχε αὐτόν, *Luc.* 5, 9. Διὸ καὶ περιέχει ἐν τῇ γραφῇ, pro περιέχεται, 1 *Pet.* 2, 6.

περιεύρα, 3. sing. imperf. ind. act. pro περιεώα, a περιεράω.

περιξαμανῶς, *adv.* vehementer. A ζαμανώς.

περιξέω, idem quod περιξέω, ῶ, f. ήσω, circumferveo, ardeo.

περιξυγος, ε, ὁ καὶ ἡ, eidem jugo subditus.

περιξυξ, ξυγος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

περιζωμα, ατος, τὸ, fascia, subligaculum, cinctus, *Gl. V.* cinctum, lumbare, ventrale. A περιζωννύω.

περιζώματον, ε, τὸ, parvum subligaculum seu ventrale, *Dim.* a περίζωμα.

περιζωννύω, vel περιζώννυμι, fut. ζώσω, circumcingo, accingo, præcingo. Περίζωσαι καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου. *Act.* 12, 8. Νῦν γε περιεζωσμένοι ἐπλυθρόξεν, *Arist. Ad.* 1153.

περιζῶσαι, 2. sing. a. 1. imper. med. verbi περιζώννυμι. Unde

περίζωσις, εως, ἡ, præcinctus, *Gl. V.*

περίζωσμα, ατος, τὸ, fascia, qua caput, vel pectus vel etiam ventrem cinginus, cingulum, *Ph.* subligaculum.

περιῆγεν, 3. sing. aor. 2. ind. act. cum ν, a περιάγω.

περιηγέομαι, οῦμαι, circumduco, duco circum; (2) sigillatim expono, enarro. Περιηγησάμενοι τὸ ὄρος Πέρσησι, *Herodot.* Περιήγησαί μοι τὰ ἐν ᾅδου πάντα, *Luc.* Περιηγήσαι τινα Θεόπομπος συνεσίαν Μίδα τοῦ Φρυγὸς, *Ælian. V. Hist.* 3, 18. Hinc

περιηγηματικὸς λόγος, circumductus sermo, quo quid ita describitur, ut quasi in rem præsentem lector deducatur.

περικηλὸς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, q. d. rotundus, circumactus aut circumactilis; (2) curvus, flexuosus; (3) adstrictus, circumvinctus, circumductus. Περιηγίος ἐγγυθι λίμνης, *Callim. Hymn.* in *Apoll.* 59. Ἀστὰ περικηλὸς, curvum littus, *Apoll. Rhod.* 2, 994. A περιάγω, *Suic.*

περιήγησις, εως, ἡ, circumductio, i. e. ipsa actio circumducendi, seu ducendi per singula; (2) expositio et commemoratio rei alicujus, quæ fit sigillatim, et quasi per singula ducendo, *Etrn.* A περιηγέομαι.

περιηγητὴς, οῦ, ὁ, q. d. circumductor, i. e. qui circumducit; (2) qui περιήγησιν scribit, orbis enarrator. Ab eod.

περιηγητικὸς, ὴ, ὸν, pervulgatus; item et intell. *subst.* βίβλος aut βίβλον, liber geographicus.

περιηγητικῶς, *adv.* geographi more.

περιήγητος, ον, qui undique ambitur; de toga prætexta. A περιηγέομαι.

περίημι, plusq. ind. med. verbi περίειμι.

περιηθίω, ῶ, f. ήσω, colando perfundo; percolo. Hinc

περιήθημα, ατος, τὸ, excolamentum, percolamentum; quod percolatur.

περιήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, admodum acutus. Ex περὶ et ἀκή.

περιήκω, f. ξω, devenio seu pervenio mutatis in orbem vicibus, seu simpliciter. Ὡς ἂν περιήκωσι εἰς Ἀντίπατρον ἡ νυκτερινὴ φυλακὴ, *Arrian.*

περιήλθε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi περιέρχομαι.

περιήλυσις, εως, ἡ, circuitus, conversio.

περιηλυτέσθε, 2. plur. præs. imper. med. verbi περιηλυτέω, f. εύσω, circumeo. Ex ἐλεύθω.

περίημαι, circumsedeo, *Hom.*

περιημεκτέω, ῶ, f. ήσω, moleste, ægre, seu graviter fero, lamentor, sanguineis quasi lacrimis deploro. Περιημεκτήσας τῇ ἀπάτῃ τῇ ὀκνῳ, *Herodot.* lib. 4, 154. Περιημεκτέων δὲ τῇ συμφορῇ, graviter lamentans, *id.* 1, 44.

περίημι, 3. sing. imperf. ind. verbi περίειμι.

περιήνεικε, 3. sing. perf. ind. act. *Ion.* pro περιήνεγκε, a περιφέρω.

περιηνεγμένος, acc. sing. perf. part. pass. verbi περιαείρω.

περιηείετο, 3. sing. imperf. ind pass. pro περιηείσατο, a περιαείρω.

περιήσφαρα, perf. indic. act. verbi περιασφάτω.

περιηχέω, ῶ, f. ήσω, circumsono; obstrepo, *Gl. V.* περιηχῆσαι, trepide persono. Περιήχησεν δ' ἄρα χαλκὸς, *Il.* 7, 267.

περιήχημα, ατος, τὸ, strepitus. A præc.

περιθαλπὴς, ἐς, circumfovens, *Nic.*

περιθάλπω, f. ψω, circumfoveo.

περιθαμβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, admiratione et stupore perculsus; (2) pavidus, valde trepidus. Ex θάμβος.

περιθαρσὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, præfidens, valde fidens. A θάρσος.

περιθαρσύνω, fidenti animo sum.

περιθεῖος, ε, valde divinus.

περιθειόω, ῶ, f. ώσω, sulphure lustro seu expio. A θεῖον. Hinc

περιθείωσις, εως, ἡ, lustratio seu expiatio, quæ fit sulphure.

περιθεὶς, a. 1. part. pass. verbi περιτίθημι.

περιθέμεν. ατος, τὸ, quod circumponitur, tectorium. A περιτίθεμαι.

περίθερμος, per ambitum calens, admodum calens, *V. L.*

περίθεσις, εως, ἡ, circumpositio, circumdatio.

περιθετὸς, ὴ, ὸν, circumpositus. Ab eod.

περίθετος, ε, ὁ καὶ ἡ, circumpositus, seu circumposititius, qui circumponi solet, de coma apposititia, seu fictitia.

περιθέω, ῶ, f. εὐσομαι, circumcurro, in orbem curo. Περιθέωσι πέλτασαι, *Plato.*

περιθεωρέω, ῶ, f. ήσω, circumspicio.

περιθήκη, ης, ἡ, galericulum, *Gl. Vet.* A περὶ et τίθημι.

περιθλίβω, confringo, frangendo comminuo.

περιθρεάω, f. αύσω, idem.

περιθρῆτέον, concursandum, circumcurrendum. A περιτρέχω.

περιθρηνέομαι, ούμαι, lamentis circumsono. Σχεδὸν ἁπάσης ὀλοιμένης περιθρηνεομένης, *Plut.* A θρῆνος.

περιθριγκόω, ῶ, f. ώσω, lorica aut septo circummunio, circumsepio. Μασσαλίτας λέγεται τοῖς ὀξέσιν περιθριγκῶσαι τὰς αὐτελῶνας, *Plut.*

περιθρὶξ, τριχος, ὁ, capillus a prima juventute non rasus.

περιθρομβῶ, ῶ, f. ήσω, in grumos cogo, vel concrescere facio. A θρόμβος

περιθρόνια, τὰ, exp. cœli cava, *Orph. H.*

περιθρυλλέω, ῶ, f. ήσω, divulgo, *Gl. V. Pass.* notus sum omnibus.

περίθυμος, ε, ὁ καὶ ἡ, ira valde accensus.

περιθύμως, *adv.* irato animo.

περιθυρέω, ῶ, f. ήσω, circa januam verser, ad januam sto. A θύρα.

περιθωρακίδιον, ε, τὸ, vestis, quæ thoraci superinducitur. A θώραξ.

περιίάχω, circumsono. Περὶ δ' ἴαχε πόντος, *Od.* 9, 395.

περιϊδρίνεται, aor. 2. inf. act. *Dor.* pro περιϊδεῖν, a περιείδω.

περιϊδρὼς, 2. sing. a. ejusd. in conj.

περιϊδρόω, ῶ, f. ώσω, sudore undique diffluo. Hinc

περιϊδρῶσις, εως, ἡ, copiosa sudoris effusio.

περιΐζομαι, circumsideo, obsideo.

περιΐσσεσα, acc. sing. a. 2 part. act. f. g. v. περίειμι.

περιϊπτύω, f. ύσω, circumequito, obequito. Περιϊππεύσαντες καὶ γενόμενοι κατὰ νώτου τοῖς πολεμίοις, *Polyb.*

περιϊσάμενος, præs. part. med. verbi περιΐσημι, et in *med.* circumsisto, circumdo, cingo; (2) redigo, revoco; (3) muto in contrarium, transfero; (4) vito, declino. At in aor. 2. et perf. *act.* et *pass.* dicuntur passive (1) circumsto; (2) redigor; (3) mutor, transferor; (4) *impr.* corona hominum cingor; περιΐστημαι, circumsto; περιέστηκα, aor. 1. περιέστησα, redegit; περιέστην, aor. 2. περιέστη, redactum est, rediit; περιεστηκὼς, et περιεστὼς, p. part. circumstans; περιΐστασο, obsiste, cohibe, præs. imperat. Περιέστησε μὲν πᾶν τὸ στράτευμα περὶ τὴν σκηνὴν, *Xenoph. Cyr.* 7, 21. Κακῶν Ἕλλας περιείστηκει Θησέως, *Dem.* Τὰς σωματοφύλακας ἐν ὅπλοις ὑποκρύσοις περιϊστήσασα, *Heliod.*

περιΐσχομαι, complector, vindico. Μᾶλλον ἐπὶ περιΐσχειν αὐρης, *Mosch.* 2, 11.

περικαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valde callidus, ardens; (2) ambustus, perustus. A περικαίω.

περικαθαίρω, perpurgo, lustro. Περικάθηρε τὰς υἷας Ἰσραὴλ, *Jos.* 5, 3.

περικαθάττω, f. ψω, alligo, vel circumligo, adnecto, appono. Ἐκέλευσε τὰς ἀλιεῖς ὑπονηξαμένους κρύσα τῷ ἀγκίστρῳ περικαθάπτειν ἰχθῦς τῶν σφεταιρικῶν, *Plut.* in *Ant.* c. 29.

περικαθαίζω, f. ίσω, purgo, perpurgo.

περικάθαμμα, ατος, τὸ, purgamentum, lustramentum, *Gl. V.* A περικαθαίρω.

περικαθέομαι, idem quod περικαθίζω, fut. ίσω, hostiliter circumsideo, obsideo; περικαθίζεσθαι, obsidere, *Ph.*

περικαθίσις, ἡ, circumsessio, obsessio, *Sleph.*

περικαίνυμαι, vinco, supero.

περικαίω, fut. καύσω, amburo, deuro, peruro; περικαίομαι, ardeo, inflammor, ut amore; περιεκαυμένος, adustus, ambustus, *Ph.* p. part. Θερμὸς γὰρ ἄγαν ὁ ἀὴρ περικαίει, *Thcophr.* Περικαιόσθαι τὸ χρυσὸν, *Chrys.*

περικακέω, ῶ, f. ήσω, animo prorsus concido, malis cedo, malo vincor. Περικακοῦντες καὶ δυσχερεστέμενοι τοῖς παροῦσιν, *Polyb.* Ex περὶ et κακὸς. Hinc

περικάκησις, εως, ἡ, abjectio animi, quando quis animo prorsus concidit et malis vincitur.

περικαλλέως, *adv.* supra modum pulchre. A περικαλλὴς.

περικαλλὴς, acc. sing. pro περικαλλέα, a περικαλλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, perpulcher, perelegans. Ex περὶ et καλὸς.

περικάλυμμα, ατος, τὸ, tegumentum, involucrum; opertorium, *Gl. V.* A

περικαλύπτω, fut. ψω, p. κεκάλυφα, obtego, obvelo, circumvelo, cooperio, obnubo, *Gloss. Vet.* Περικαλύψαι τοὺς σφαγμοὺς σκότον, *Eur. Ion.* 1567. Ἐπέταξεν αὐτῷ ἐπιδὰν ἀποθάνῃ, περικαλύψαι αὐτόν τε καὶ τὸν ἅνδρα, ἐν ἑνὶ ἱματίῳ, *Xen. Cyr.* 7, 17.

περικαλυφὴς, ῆς, ἡ, tegumentum. A præc.

περικαμπὴς, ῆς, ἡ, circumflexus. A

περικάμπτω, fut. ψω, circumflecto, deflecto, tergiversor, oppono; περικάμπτει, tergiversatur, *Gl. Vet. Ph.* devitat; περικάμψαι, reniti, *Ph.* aor. 1. inf.

περικαμψὶς, εως, ἡ, circumflexio, tergiversatio. A præc.

περικάρδιος, ε, ὁ καὶ ἡ, q. d. qui est circa cor. Ex περὶ et καρδία.

περικαρπιάκανθος, ε, ὁ καὶ ἡ, pericarpium aculeatum habens. Ex περικάρπιον et ἄκανθα.

περικάρπιον, ε, τὸ, proprie est pars fructus, quæ semen ambit et protegit adversus cœli animaliumque injurias, siliqua, putamen; (2) fructus, seu caro, quæ interius continetur. Vide *Plin.* lib. 15. cap. 28. (3) pericarpium, armilla. Ex περὶ et καρπὸς.

περικάρπιος, ε, ὁ καὶ ἡ, fructu cinctus, fructum habens circum se; (2) cujus fructus tegmine et involucro aliquo est cinctus; *item* tegens fructum, ut nucem. Ex iisd.

περικαρσεισμὸς, ὁ, lustratio gallinæ, quum ovo edito se festuca aliqua purificat. Ex περὶ et κάρσος, *festuca.*

περικαταβάλλω, circumdejicio; (2) dejicio.

περικατάγνυμι, fut. ἄξω, undique defringo, infringo; περικατεαγὼς, amfractus, *Ph.* p. part. med. περικατάγη, aor. 2 pass. fractionem circa se passus est.

περικαταλαμβάνω, undique deprehendo vel comprehendo, adsequor, anteverto. Ἀλλ' ὅλεσε καί τοι σεύγοντες περικαταλαμβάνονται, *M. Anton.* 9, 6.

περικαταλείπω, fut. ψω, reliquum facio.

περικατάληπτος, ε, ὁ καὶ ἡ, deprehensus, comprehensus. A περικαταλαμβάνω.

περικατάληψις, εως, ἡ, deprehensio seu comprehensio, qua aliquem undique tenemus. Ab eod.

περικατατίτταω, decido.

περικαταῤῥέω, ῶ, fut. ὁσω, circumfluo; (2) delabor.

περικαταῤῥήγνυμι, fut. ξω, discindo, lacero. Περικατερῥηξατό τε τὸν ἄνωθεν πέπλον, *Xen. Cyr.* 3, 1.

περικαταστρέφω, f. ψω, everto.

περικατασφάττω, f. ξω, macto, cædo.

περικατατίθημι, repono, colloco, constituo, adapto.

περικατέχω, ῶ, f. ήσω, undique effundo.

περικατέχω, magno ardore circumdo, obsideo.

περικάτυμαι, *Ion.* pro περικάθημαι.

περικάτησθαι, *Ion.* pro περιαθησθαι.

περικαὼς, *adv.* calide, ardenter. A περικαίω.

περίκειμαι, circumjaceo, circumponor. Αὐσιτέλει αὐτῷ τι ὠφέος ὀναὸς περίκειται περὶ τὸν τράχηλον αὐτῷ, *Luc.* 17, 2. Φεῦγε δ' ἀπὸ χρόος (ἀπέχευε) Ἠέριν τὰς ἐργὰς περιεμένος, *Theocr.* 23, 14.

περικείρω, circumtondeo, aor. 1. περίκειρα.

περικεκομμένως, concise. A περικόπτω.

περικεντέω, ῶ, fut. ήσω, pungo, stimulo, configo.

περικεφὸς, ὲς, calidus, lucri cupidus.

περικεφαλαία, ας, ἡ, galea, cassis. Ex περικεφαλὴ.

περικεφάλιον, τὸ, capitis tegmen. Ex iisd.

περιεκήδω, 2. sing. præs. imper. med. *Ion.* pro περιεκήδε, a
περιεκήδομαι, curam gero. Ὣς τόν' Ὀδυσσῆος περιεκήδετο πυδαλίμοιο, *Odyss.* 3, 219.
περίεκπλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, peraridus, ambustus, vel circumquaque fissus. Αὖα χάλαι, περίεκπλα, *Odyss.* 5, 240. Ex καίω.
περιεκπίθαμαι, conspergor.
περιεκυίω, ῶ, f. ήσω, circumago ; *pass.* circumagor, obeo.
περιεκχυσία, ας, *Epith.* Bacchi. A χέω, quod cum domus Semeles arderet, hedera nata est in *columnis*, qua servatus est ; περιεκίονος. *Sch. Eur. male.*
περιεκίων, ονος, vide περιεκίονος. *Eur.*
περιεκλάδης, ες, ὁ καὶ ἡ, umbrosus, ex omni parte ramos habens. Ἡ ὅσα φύλλα κεκλᾶζε περιεκλαδὲς πέσεν ὕλης, *Apoll. Rhod.* lib. 4, 216. A κλάδος.
περιεκλάω, ῶ, fut. άσω, offringo, infringo, defringo ; (2) flecto, converto, v. c. exercitum.
περιεκλείς, ές, valde inclytus, insignis, *Ap.*
περιεκλειόμενον, acc. sing. præs. part. pass. verbi περιεκλείω. Unde
περιεκλείσμα, ατος, τό, ambitus muri.
περιεκλειστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, inclusus, obsessus.
περιεκλειστος, ον, idem quod περικλειστός, *Theoc.*
περιεκλείω, fut. είσω, undique claudo, cingo, obsideo, *Gl. Vet.* circumcludo, obsero. Ὑπὸ δὲ πλήθης περιεκλείοντο, *Thuc.* l. 2.
περιεκλήϊος, præs. infin. act. *Ion.* pro περιεκλείειν.
περιεκληΐζω, idem quod περικλείω. A κλείω.
περιεκληΐσιος, celebro, *Ion.* A κλέος.
περιεκλινής, ές, ὁ καὶ ἡ, declivis, devexus. A περικλίνω.
περιεκλύδην, *adv.* lavando.
περιεκλύζω, ῶ, ὁ καὶ ἡ, qui alluitur, lavatur. A
περιεκλύζω, f. ύσω, circumluo, undique alluo ; (2) lavo, abluo ; περιεκλύζομαι, undique alluor. Τὸ παιδίον ὑδάτι περιεκλύζειν. *Aristot.*
περιεκλώμενον, ᾱ, τὸ, nomen fruticis. Φύλλα τε κισσήεντα περιεκλωμένου φέρεσα, *Nic. Th.* 510.
περιεκλυσμός, ᾱ, ὁ, alluvies, *Ph.* περικλυσμοί, cluviones. A περικλύζω. Unde
περιεκλυσμαι, περικλύσματι, adspergine, *Ph.* περίεκλυσος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, et περίεκλυστος, ᾱ, ὁν, qui undique alluitur, *Epith.* insulæ. Ab eodem.
περίεκλυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, valde inclytus, insignis ; (2) qui facile exaudiri potest.
περιεκλώζω, circumcirca κλωγμὸν edens explodo.
περιεκλώω, f. ώσω, neo, seu nendo torqueo et circumago.
περιεκνημιδια, tibialia, *Gl. V.* A κνήμη.
περιεκνημίς, ίδος, ἡ, tegumentum tibias ambiens, *Ph.* ocrea. Ex iisd.
περιεκνίδια, τά, exp. ramusculi, *Ep.*
περιεκνίδιος, ον, asper, multis et parvis aculeis, ut folia urticæ, thymi, &c. A
περιεκνίζω, fut. ίσω, scalpo, vellico, pungo, rado ; (2) *metaph.* aliquem per ludibrium vellico sermonibus, &c. (3) imitor, sc. illudendi causa, *Plut.*
περιεκπαίζειν, de gallis, cum capite elato canunt, *impr.* cum vicerunt ; (2) contemno, irrideo, *Aristoph. Eq.* 697.
περικολόω, detrunco, mutilo, imminuo, infringo.
περικομίζω, fut. ίσω, circumveho.
περικοπια. ατος, τό, frustum ; (2) edulium ex herbis carnibusque concisis. A περικόπτω.
περικοπιδιον, τό, frustulum, *Dim.*
περικοπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, comatus. A χόμη.
περικοπτίσι, ῶν, fut. ήσω, jacto, jactanter prædico, seu glorior. Περικοπτῦνται πολλοί, *Thuc.*
περίκομψος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, perelegans, admodum scitus vel festivus.
περικοπτή, ῆς, ἡ, circumcisio, circumcisura, qua quidpiam in orbem truncatur, *Gl. V.* amputatio ; (2) certa Scripturæ Sacræ sectio, al. ῥῆσις ; (3) apparatus, supellex, ornatus, v. c. fœminæ ; (4) facultates, opes. A
περικοπτω, fut. ψω, circumcidere reseco, et mutilo, *Gloss. Vet.* amputo, circumcido. Παντοίαις αἱ ἐλπίδες περικόπτονται, *Diod.*
περικοσκάζω, idem quod simplex.
περικοσίω, ῶ, f. ήσω, verro, converro.
περικοσμία, ατος, τό, purgamentum, sordes verrendo collatæ. A περικοσίω.
περικοσμεύω, ῶ, fut. ήσω, probe orno, ornо, *simpl.* περικεκοσμημένος, p. part. pass.
περικόσμιος, ὁ καὶ ἡ, qui circa mundum est, eumque complectitur, *Suic.* A κόσμος.
περίκυρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, circumtonsus ; (2) qui circumventus et captus est in bello, *Hes.* Ex περί et κείρω.
περικράζω, f. ξω, clamo, boo.
περικρανία, ας, ἡ, membrana nervosa totam calvariam complectens.
περικράνιον, τό, cervical, *Ph.*
περικρανίος, ᾱ, ὁ καὶ ή, qui est circa caput, qui caput tegit. Ex περί et κράνιον.
περικρατέω, ῶ, fut. ήσω, obtineo, dominor, evinco ; (2) sopero, superior sum. Ὣς Ἀχιλεῦ, περὶ μὲν κρατέεις, *Il.* 21, 214.
περικρατής, ές, ὁ καὶ ἡ, compos, superior. A κράτος.
περικρέμαμαι, pendeo circum, *Ep.*
περικρεμής, ές, ὁ καὶ ἡ, undique suspensus, etiam de templo dicitur donaria suspensa habente, ναὸς περικρεμὴς ἀναθήμασι. A κρεμάω.
περίκρημνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, undique præceps, et locis præruptis declivis, vel admodum præceps et præruptus. A κρημνός.
περικρηπίς, ῖδος, ἡ, pulso, pello, percutio.
περικρηχίμος, prægelidus, *Gl. V.*
περικρήτης, ου, f. ῦμι, celo, occulto. Περικρῦψεν ἑαυτὴν μήτης σύντι, *Luc.* 1, 24.
περικριθάω, f. ῆσω, crocito.
περικτήσομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, adquiro et adquiror ; περικτᾶται, adipiscitur, *Ph.* περικτηθέντα, parta, *Ph.* aor. 1. pass. Hinc
περικτησις, εως, ἡ, possessio, peculium, *Ph.* περικτεινω, occido. Πολλοὶ δὲ περικτίνοντο καὶ ἄλλοι, *Il.* 4, 538.
περικτίται, ῶν, αἱ, vicini, finitimi, accolæ. Ex περί et κτίτης.
περικτιονες, vicini, accolæ, *Il.* 17, 220. Ex περί et κτίζω.
περικτυπτίων, ῶ, f. ήσω, perstrepo, circumsono.
περικυδαίνω, valde celebro, laudo, *Sibyl.*
περικυκλάς, άδος, ἡ, in orbem se movens ; in *plur.* etiam in orbem aliquid agentes, *Epith.* horarum.
περικυκλεύω, circumeo, circundo.
περικυκλίω, ῶ, f. ήσω, circumeo.
περικυκλόω, fut. ώσω, circumcingo. Ὅλην ἐνέκαψε περικυκλώσας τὴν πόδειν, *Arist. Pace*, 7. al. περικυκλίσας.
περικυκλόω, ῶ, ὁ, ambitus, de muro.
περικυκλόω, circumdo, cingo, in circulum concludo. Περικυκλώσασί σε, *Luc.* 19, 43. Hinc
περικύκλωσις, εως, ἡ, ipsa actio cingendi, circumdandi, circumveniendi.
περικύκλω, *adv.* circum, circumcirca.
περικυκλώδεω, ῶ, f. ήσω, idem quod
περικυκλίω, f. ίσω, circumvolvo, circumvoluto, volutim circumago. Vide περιαγκυλίζω.
περικύκλησις, εως, ἡ, circumactio, item vagatio. A præc.
περικυμαίνω, fluctibus ambio. A
περικύμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui vel quæ fluctibus circumcirca alluitur, circumfluus. Νάσσ περικύμονος οἰκήσας ἔδραν, *Eurip. Troad.* 796. A κῦμα.
περικωδάνίζω, circumtinnio, circumsono. A κώδων.
περικωμάζω, comessabundus adeo vel obeo.
περικωπέω, ῶ, f. ήσω, oblino. Τὸν στόγγον ἔχων ἐκ τῆς λεκάνης τἀμῷδὰ' ἡμῶν περικωπεῖ, *Arist. Vesp.* 598. A κῶπος, *pix.*
περικωπτίζω, f. ίσω, calcitro.
περικωπτέω, ῶ, f. ήσω, garritu perstrepo ; (2) obblatero, inaniter loquor, garrio. Μὴ περικωπτέωμεν. μηδὲ τυπτανώμεθα τί ποτ' ἄρα δρᾶν μέλλουσιν, *Aristoph. Conc.* 251. Μηδὲ τοῖς περικωπτεῖν ταχέως συγκατατίθεσθαι, adsentiendum, *M. Anton.* 1, 4. Hinc
περικωπτέλημα, τό, nugæ, *proprie* et *tropice.*
περικωπτήτης, ου, clarus, famosus.
περικωπτος, ον, loquax, garrulus.
περικωπτόω, circumplector, complector, comprehendo ; (2) amplector, amplexor ; (3) *pass.* obsessus teneor, ut elabi non possim ; *item* deprehensus sum.

Τῇ ψυχῇ περικωπτόωνται, *Plato.* Τὸν ὅλον κοσμον. περικωπτόωνται τῇ γνώμῃ, *M. Anton.* 9, 27.
περικωπτός, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, undique splendidus. A περικωπτω.
περικωπτόως, ὁ καὶ ἡ, idem.
περικωπτως, *adv.* splendide, magnifice.
περικωπτω, f. ψω, circumfulgeo, fulgeo ; (2) undique illustro, splendore ac lumine circumfundo, *Gl. V.* conluceo. Καὶ δόξα Κυρίου περικωπτψεν αὐτὸς, *Luc.* 2, 9.
περικωπτψις, ἡ, fulgor circumfusus, *Greg.*
περικωπτω, circumloqui, verborum circuitionibus uti, *Poll.*
περικωπτόομαι, undique destillo, defluo.
περικωπτόμια, τό, reliquiæ.
περικωπτός, idem quod περικωπτός. A
περικωπτω, f. ψω, relinquo, reliquium facio ; (2) supersum, superstes sum ; περικωπτέται, restat, superest, resident, *Ph.* περικωφθήσεται, supersit, *Ph.* supererit ; περικωπτόμενοι, superstites, *Ph.* Οἱ ζῶντες οἱ περικωπτόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, 1 *Thess.* 4, 15.
περικωπτχω, f. ξω, lambo, circumcirca delingo. Τὰ βλέφαρα περικωπτχον, *Aristot.*
περικωπτξις, εως, ἡ, circumlocutio ; (2) copia dicendi et latius interpretandi ; (3) seu futilis loquacitas.
περικωπτίζω, f. ίσω, idem quod
περικωπτω, f. ψω, decortico, delibro. Περὶ γὰρ ῥα ἑ χαλκὸς ἐλέλιξε, *Il.* 1, 535.
περικωπτόκήνιστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, celebris, nomine clarus, qui versatur in sermonibus hominum. Ex περί et λεσχηνεύομαι.
περικωπτυρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, totus albus ; (2) admodum albus.
περικωπτμα, ατος, τό, captura, captum ; (2) circumplexus ; (3) quod tenetur. A περικαμβάνω.
περικωπτικός, ἡ, όν, comprehendendi vim habens ; ὄνομα περικωπτικός, nomen cui et singularis et pluralis addi potest, *Ern.* Ab eod.
περικωπτικῶς, *adv.* summatim ; (2) de genere impropriæ loquendi cum ad aliud genus transfertur nomen, ut cum spolia de præda quavis dicuntur, *Ern.*
περικωπτός, ᾱ, όν, qui comprehendi seu amplexu contineri potest ; (2) qui percipi potest. A περικαμβάνω.
περικωπτψις, εως, ἡ, comprehensio, complexus ; (2) fig. dicendi, v. περικωπτικῶς, 2. (3) περίκωπτψις καθολικὴ καὶ ἐντελὴς, est cum res ad formam artis ac disciplinæ redigitur, *Ern.* Ab eod.
περικωμάζω, fut. άσω, restagnando inundo. Τὴν πόλιν αὐτοῖς περικωμάζω, *Thucyd.* lib. 2.
περικωμάσαμαι, relinquor, supersum, *Gl. V.* περικωμάτάσται, resident ; περικωματώμενος, superstes, *Gl. Vet.* A περικώπτω. Unde
περικωτὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, superstes, reliquus.
περικωτκάζω, fut. άσω, lambo, lingo ; (2) cupide appeto.
περικωτκάω, εἰ άομαι, ῶμαι, fut. ήσω, ήσομαι, idem. Γλώσσῃ δὲ περικωτκάτο γεύων, *Theocrit.* 25, 256. Βεὶς ὀπόσει χήλας Γλώσσῃ ὑπαιπαίσιο πόδος περικωτκήσωσι, *Aratus*, 1115.
περικωτκησις, ἡ, ipsa circumlabendi actio, *Arat. Sch.*
περικωτλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, reliquus ; (2) superstes. A περικωπτω.
περικωτπίζω, f. ίσω, delibro, corticem detracho. Ῥαῖδια περικωτπίσαντες, *Theophr.*
περικωτλόω, f. ώσω, probe lavo seu abluo. Περικωτλοῦν τινὰ τῷ οἰνῷ, *Plut.*
περικωτλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, summopere dolens, valde tristis. A λύπη.
περικωτλωτίζω, f. ίσω, veste circum induo.
περικωτλάβαξος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, glaber, lævis, depilis.
περικωτλαμύω, lustro ; (2) cupio. Αὐτῷ δ' ἐχθάσα σπάτελον περικωτλαμύωσα, *Odyss.* 13, 96.
περικωτλομαι, per furorem vagor ; (2) valde furo. Περικωτλῶνται ἰῷσι ἄλλος, *Hes. Scut.* 99.
περικωτρτιος, ία, ιον, adsidens mactræ ; (2) venefica, saga, ex περικωτρτα, 2. Ex μάκτρα.
περικωτνης, ες, ὁ καὶ ἡ, valde seu mirum in modum insanus. Ex μαίνομαι.
περικωτομαμαι, propugno, defendo.
περικωτομαμεθε, 1. plur. præs. ind. med.
περικωτττω, f. ξω, abstergo ; (2) denuxum et

devotum veneficiis libero, *Ern.* Περιμάξας τὴν ἀκαθαρσίαν, *Dioso.*

περιμάχητος, ε, ὁ καὶ ἡ, de quo aliqui inter se pugnant vel certant; qui magna contentione expetitur; (2) dubius, incertus. A μάχομαι.

περιμάχομαι, pugno circum. Ἀνεχώρησί τε πάντας τὺς περιμαχομένους, *Xen. Cyr.* 7, 9.

περιμεμφής, έος, ὁ καὶ ἡ, querulus seu contentiosus. Ex μέμφομαι.

περιμενεαίνω, valde cupio.

περιμένω, præstolor, operior, exspecto, moror, *Gl. V.* aor. 1. περιέμεινα; imperat. περίμεινον, exspecta, mane. Οὐ περιμένας ἐγὼ τὸ τέλος τῦ λόγυ, *Lucian.* Τὺς Ἀχαινίης περιμένειν ἐκέλευσεν, ἵνα ἅμα ἴοιεν, *Xen. Cyr.* 4, 5. Περιμένετε ἕως τὸν ὄχλον διωσώμεθα, *ib.* 7, 25.

περιμερίμνος, ε, ὁ καὶ ἡ, cum cura rem agens; (2) scitus, elegans. Ex μερίμνα.

περίμετρος, ον, plenus, abundans, undique refertus.

περιμετρέω, ῶ, fut. ήσω, totum ambitum metior.

περίμετρον, ε, τὸ, ambitus. A περίμετρος, ε, ὁ καὶ ἡ, orbicularis, rotundus; (2) magnus. Hinc ἡ περίμετρος, scil γεφύμετρη, linea, qua in orbem ducta circulus efficitur; *item* ambitus, circuitus. Ex μέτρον.

περιμηκής, nom. pl. *contr.* pro περιμήκεες.

περιμήκιστος, ε, ὁ καὶ ἡ, prælongus, altus. Ex περὶ et μῆκος.

περιμήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

περιμήτια, ων, τὰ, feminalia, *Gl. Vet.*

περιμήτριος, et **περίμητρος**, ε, ὁ καὶ ἡ, medulla illitus et perunctus; (2) medullosus. Ex περὶ et μήτρα.

περιμηχανάομαι, ώμαι, f. νήσομαι, machinor, molior, struo. Ἄλλο τι δὴ τόδ' ἔπειτα Θεοὶ περιμηχανόωνται, *Odyss.* 7, 200.

περιμιμνήσκω, admoneo.

περιμινύθω, imminuo; (2) consumor, deficio. Περὶ δὲ ῥινοὶ μινύθυσιν, *Odyss.* 12, 46.

περιμυκάομαι, ώμαι, fut. ήσομαι, circummugio, perstrepo.

περιμῦκής, ὲς, mugitus edens. A præc.

περιναιετάω, ῶ, f. άσω, circum habito; **περιναιετάασι**, circum habitant, pro περιναιετῶσι. περιναιετάουσι, *Dion. Per.* 330. *Od.* 2, 66.

περιναιετάουσι, 3. pl. præs. conj. act.

περιναιέτης, ε, ὁ, accola, vicinus.

περίναιος, περίνεος, et **περινὸς**, ὁ, coles, *Gl. V.* περίνεος, coleus.

περιναύτιος, ον, nauseans, *MSS.* περιναύσιος. A ναυσία.

περινεονομέω, *adv.* cogitate, perite, eleganter. A περινοέω.

περίνεος, superfluus in navi vector, *Suid.* ubi plur. περίνεοι. Ex περὶ et ναῦς.

περινέω, f. εύσω, undique innuo; (2) vergo, specto.

περινήθελος, ε, ὁ καὶ ἡ, nubibus circumdatus, nubilosus. Ex νεφέλη.

περίνεφρος, ε, ο καὶ ἡ, pinguis circa renes.

περινέω, ῶ, fut. ήσω, circumnato; (2) circumluo; (3) aggero circum.

περίνεως, ω, ὁ, superfluus vector, vector, qui in ministerio navis non est. Ex νέως.

περίνημα, ατος, τὸ, alluvies. A περινέω.

περινήχομαι, fut. ξομαι, circumnato.

περινήω, accumulo, undique adgero. Περὶ δὲ δρακὰ σῶμα τὰ νήει, *Il.* 23, 169.

περινίζω, abluo. lavo.

περινίσσομαι, circumeo. Περινίσσεται ὥρεα μηνός, *Eur. Alc.* 446.

περινισσομένων, gen. pl. part. præs. med. f. g. *Æol.* pro περινισσομένων, a περινίσσομαι.

περινοέω, ῶ, fut. ήσω, mente complector et concipio; (2) comminiscor, excogito; (3) curiose cogito. Μεγάλα ταὶς ἐλπίσι περινοῶν ὁ Φίλιππος, *Plut.*

περινόησις, εως, ἡ, idem quod περίνοια.

περίνοια, ας, ἡ, mentis conceptus seu comprehensio solers; (2) solertia, vafrum commentum. Ex περὶ et νόος, *mens.*

περινομή, ἡ, idem quod περινομὴ, *Steph.*

περινοστέω, ῶ, fut. ήσω, circumeo, oberro, *Gl. Vet.* circito, peragro, obambulo, lustro; **περινοστέων**, spatiari, *Gl. V.* "Οστις σε προσπαίων περινοστέειν ἐᾷ, *Arist. Plut.* 121. Περὶ τὰς κλίνας περινοστῶν, *idem, Thesm.* 803.

περινοστήσασα, *reversa*, aor. 1. part. act. f. g.

περινύμφιος, ον, sponsis, virginibus gratus.

περίξ, *præp.* circum, circa, circumquaque, circumcirca, undique. A περί.

περιξαίνω, derado, abrado.

περιξεσμός, ὁ, ὁν, circumcira rasus, politus.

περιξέω, ῶ, fut. ήσω, circumquaque rado vel polio; **περιξεσμένος**, circumrasus, p. part. pass. Οὓς τε κυλίνδων Χειμάῤῥυς ποταμὸς μεγάλαις περιξέσσε δίναις, *Theocr.* 22, 50.

περιξηραίνω, f. ανῶ, desicco, exsicco; **περιξηραίνομαι**, obaresco, *Gl. V.*

περίξηρος, ε, ὁ καὶ ἡ, desiccatus; (2) valde siccus, aridus, peraridus.

περιξυράω, ῶ, et έω, f. ήσω, novacula rado, deraido.

περιξύω, f. ύσω, rado, scarifico, *Ph.* derado, stringo, destringo; **περιξύσσον** ιε, destrigila me, *Gl. V.*

περίοργος, ε, ὁ καὶ ἡ, mole sua turgens, amplus.

περιοδεία, ας, ἡ, circuitus, circuitio, ambitus, peragratio. A περιοδεύω.

περιοδεύω, circumeo, ἡ, idem et ab eod.

περιοδευμένως, *adv.* circumductione, per ambages, *Rob.* Ab eod.

περιοδεύσιμος, τόσος, amfragosus, amfractus, ambago, *Gl. V.* Ab eod.

περιοδευτής, ῦ, ὁ, circuitor, circulator, *Gl. V.* dicitur de medico circumforaneo, circitor, lustrator; apud *Pat. Græcos.* qui visitat ecclesias. Ab eod.

περιοδευτικὸς, ἡ, όν, qui circumire solet, circumiens, circularis. A περιοδευτής.

περιοδεύω, circumeo, in orbem obeo; (2) mente perlustro et peragro, *Gl. V.* obambulo, circumeo. Περιοδεύειν τὸ παλάτιον, *Plut.* τὰς πηγὰς τὲ ποταμῦ, *App.* Οὐ γὰῤ μετὰ σκέψεως ἦλθες ἐπὶ τὸ ἔργον, ὐδὲ περιοδεύσας, *Epict.* A περίοδος. Unde περιοδίαι, ας, ἡ, circuitus; circuitura, *Gl. Vet.*

περιοδίζω, fut. ίσω, certo orbe redeo.

περιοδικὸς, ἡ, όν, peragratorius; (2) cujus certus est circuitus.

περιοδικῶς, *adv.* longis verborum circumductionibus sive ambitu.

περιοδοιπορέω, ῶ, fut. ήσω, deambulo, ambulatione utor.

περιοδονίκης, ὁ, victor periodicus, h. e. qui in omnibus generibus certaminum vicit.

περίοδος, ε, ὁ, circuitor, qui vigilias obit.

περίοδος, ε, ἡ, circuitio, circuitus, ambages, amfractus, ambitus, ambitio, *Gl. V.* (2) periodus, certa verborum comprehensio perfectum sensum continens; dicitur et de quovis ordine rerum in orbem redeunte.

περιοδυνάω, ῶ, f. ήσω, dolore omni ex parte crucio; **περιοδυνάομαι**, ώμαι, graviter doleo, dolore omni ex parte premor.

περιόδυνος, ε, ὁ καὶ ἡ, quem multi dolores premunt, ærumnosus; (2) multos dolores inferens, *Rob.* Ex περὶ et ὀδύνη.

περιοδύνως, *adv.* cum gravi dolore.

περιοιδέω, ῶ, f. ήσω, tumeo.

περιοικέω, ῶ, f. ήσω, habito circum, accola sum. Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τὺς περιοικίντας αὐτύς, *Luc.* 1, 65.

περιοικία, ας, ἡ, locus suburbanus, seu vici circumjacentes; (2) ager circum urbem situs, *Gl. V.* territorium. A περίοικος.

περιοικὶς, ίδος, ἡ, finitima; (2) ager circa urbem situs. Ex iisd.

περιοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, circumædifico, in orbem struo; (2) ædificiis excitatis circumvallo, seu circumcludo. Περιωκοδόμητο αὐτῷ ὁ τάφος, *Élian. V. Hist.* 8, 16.

περίοικος, ε, ὁ καὶ ἡ, vicinus, accola, qui circa aliquem locum habitat; περίοικοι, circumhabitatores, *Gl. V.*

περιοιστέος, circumferendus. A περιφέρω.

περιοκχνέω, ῶ, fut. ήσω, circumeo, in orbem obeo.

περιολιθαίνω, et **περιολισθέω**, f. σθήσω, delabor. Hinc

περιολίσθησις, εως, ἡ, ipsa circum decidendi actio, lapsus, ruina; (2) cum quid per lubricum delabitur.

περιολχὴ, ῆς, ἡ, distractio, impeditio, (bellum quod cum aliquo geritur, apud *Jos. Ern.*) A περιέλκω.

περιομφακώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, prorsus immaturus, crudus; (2) durus.

περιονυχίζω, f. ίσω, ungues reseco.

περιοπτέον, circumspiciendum, dispiciendum et considerandum est; (2) negligendum, despiciendum est. A περιόπτομαι.

περιοπτίσιος, έα, έον, despiciendus, negligendus. Ab eod.

περιόπτομαι, f. όψομαι, circumspicio; (2) contemno, negligo, patior; ὐ περιόψεται, non negliget, non patietur. Νυνὶ δ' ὕ σε περιόψομαι, *Arist. Lys.* 1020. Τᾦ μὲν τέκνα μὲ περιόψεσθ' ἀποστερημένην; *idem Thesm.* 705. Hinc

περιόπτος, ε, ὁ καὶ ἡ, conspicuus; (2) negligens.

περιόπτως, *adv.* negligenter, temere.

περιοραῶ, præs. inf. act. pro περιορᾶειν, a περιοράω. Unde

περιορασις, εως, ἡ, circumspectio; (2) negligentia.

περιοράω, ῶ, f. άσω, circumspicio; (2) sino, ex neglectu permitto, video et patior; (3) negligo, non curo, *Gl. Vet.* despicio. Περιορῶντες ἀλλήλας, *Xen. Cyr.* 3, 28.

περιοργής, έος, ὁ καὶ ἡ, iratus, obiratus; (2) vehementi ira percitus. Ὁ δῆμος εὐθὺς ἀναζαλὼν τὰ ὅπλα, περιοργὴς ἐχώρει ἐπὶ τὺς Πελοποννησίυς, *Thuc.* lib. 4. 130. Alii περὶ ὀργῆς. Ex ὀργή.

περιοργυιόω, ῶ, f. ώσω, ulnis comprehendo. Ex ὀργυιά.

περιόργως, *adv.* iracunde, *Hes.* quasi a περίοργος, *Æsch. Agam.* 224.

περιόρθριον, ε, τὸ, diluculum. A περίορθρος.

περίορθρος, ε, τὸ, tempus antelucanum diluculo proximum, diluculum. Ex ὄρθρος.

περιορίζω, f. ίσω, suis finibus limitibusque circumscribo, adeoque et recte capio, intelligo; (2) definio, explico; (3) extermino, *Gl. Vet.* limito. Περιορίζεται τὰς πείσεις ἐκείνας ἐν τοῖς μορίοις, *M. Anton.* 5, 18. περιορίζειν ἑαυτὸν, *id.* 7, 31. Hinc

περιορισις, εως, ἡ, circumscriptio, *Rob.*

περιορισμὸς, ὔ, ὁ, circumscriptio, quæ fit limitibus, limites agrorum, *Gl. Vet.* terminatio, definitio; (2) exsilium, nempe relegatio, seu deportatio in certum locum, unde egredi vetatur exul. Ab eodem.

περιορμέω, ῶ, fut. ήσω, classem in statione habeo.

περιορμίζω, fut. ίσω, classem seu navem in stationem duco. Περιορμίζειν τὴν ναῦν περὶ τὸ χῶμα, *Dem.*

περιορύσσω, vel ὀρύττω, f. ὀρύξω, circumfodio; (2) ablaqueo. Περιορύξαντες κάτω μιχρὶ τῶν ῥιζῶν, *Theophr.*

περιορχέομαι, ὔμαι, f. ήσομαι, circumsalto.

περίοσμος, ον, valde bene olens, fragrans. Ab ὀσμή.

περιόστιος, ε, ὁ καὶ ἡ, ossibus circumdatus; (2) ossa circumdans. Ex ὀστέον, *os.*

περιουσία, ας, ἡ, abundantia, copia, facultas; (2) opes; peculium, res familiaris; (3) luxus; (4) incolumitas, vita; (5) ἐκ περιουσίας, e facili, suppetentibus viribus et copiis; *item* dicis causa, sive gravi aut idonea causa. A περίειμι.

περιουσιάζω, f. άσω, suppetunt mihi opes et copiæ. A περιουσία. Hinc

περιουσιασμὸς, ὔ, ὁ, possessio opum et copiarum; (2) peculium.

περιουσιαστικὸς, ὴ, όν, adfluens, abundans.

περιούσιος, ε, ὁ καὶ ἡ, peculiaris; (2) eximius præstans; (3) dives, copiosus. A περίειμι.

περιουσιώτερος, abundantior, *Gloss. Vet.* A præced.

περιοφθαλμὸς, ὃ, ὁ, qui circa oculum est, oculum ambiens.

περιοχέω, ῶ, f. ήσω, circumveho; περιοχέομαι, circumvehor, pererro. Περιοχεῖσθαι ζώοις, *Aristot.*

περιοχὴ, ῆς, ἡ, complexio, comprehensio, ambitus; (2) argumentum scripti alicujus; (3) locus scriptoris, al. ῥῆσις; (4) præsidium, septum, munitio, LXX. A περιέχω.

περιόχος, ε, ὁ καὶ ἡ, munitus, munimento inclusus. Ab eod.

περιπαθέω, ῶ, fut. ήσω, vehementi adfectu commoveor; (3) æstuo dubitatione seu anxietate. Περιπαθῶντες καὶ λοιδορῦντες ἑαυτὺς, *Plut.* A

περιπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vehementi mœrore adfectus; (2) adfectionibus obnoxius, *Gl. V.* tristis. Ex περὶ et πάθος, *adfectus.*

περιπαθῶς, *adv.* cum magna tristitia, aut mentis commotione.

περιταμφανόω, ῶ, f. ώσω, fulgeo, quaque lumen spargo. Νῆσοι δ' ἐξείης Σποράδες περιταμφανόωσιν, *Dion. Per.* 530. A περί, πάν et φαίνω, *luceo.*

περιτασπαίνω, circumspicio, oculis lustro. Ἐπ νηῶν πάλαγος περισπασπαίνοντες, *Arat.*

περιτασσήναι, a. 2. inf. pass. περιτάσσω.

περιτάσσω, vel ττω, f. άσω, conspergo.

περίτασος, circumspersus, *Ath.*

περιτατέω, ῶ, fut. ήσω, ambulo, obambulo. Περιτατεῖν τ' ἄνω κάτω, *Arist. Lys.* 712. ἀξίως τῆς κλήσεως, *Ephes.* 4, 1. τοῖς ἔθεσι, *Act.* 21, 21. μετὰ τίνος, *Apoc.* 3, 4. κατὰ ἀγάπην, *Rom.* 14, 15. κατ' οἶκον, *M. Anton.* 1, 4. Hinc

περιτάτησις, εως, ἡ, deambulatio.

περιτατήσομεν, 1. plur. a. 1. conj.

περιτατητής, οῦ, ὁ, ambulator, *Gl. Vet.* Ab eodem.

περιτατητικὸς, ἡ, ὸν, ambulator, *Gl. Vet.* (2) ad Peripateticorum sectam vel disciplinam pertinens. Hinc περιτατητικός, οῦ, ὁ, Peripateticus philosophus. A περίπατος.

περιτατητικῶς, *adverb.* more Peripateticorum; (2) deambulando.

περιτατοίης, 2. singul. præs. opt. act. *Att.* pro περιτατοῖς, a περιτατέω.

περίτατος, ᾱ, ὁ, ambulatio, deambulatio; (2) locus, in quo deambulamus, *Gl. Vet.* ambulatio, ambulacrum, deambulatorium; (3) disputatio philosophica, quæ fit inter deambulandum, seu disputatio ambulatoria; (4) locus, in quo philosophi deambulantes disputant; (5) schola seu secta Aristotelis. Ex περί et πάτος.

περιτάττω, vide περιτάσσω.

περιτεχνόω, ῶ, fut. ώσω, glacie constringo; *pass.* congelo.

περιτέζιος, ία, ιον, terræ propinquus. Hinc ἡ περιτεζία, ας, humilitas. Ex πέζα.

περιτεζίως, *adv.* humiliter. A præc. Hinc περιτεζίδες, ων, αἱ, ornamenta pedum.

περιτέζος, fimbriatus, circumdatus limbo. A πέζα, 2.

περιτείσω, transfigo, *Gl. V.* adfigo. Ἑαυτὸν περίεπεσιν ὀδύναις πολλαῖς, 1 *Tim.* 6, 10. Ἀθρόως ἀνηκέστοις περίεπεσε κακοῖς, *Phil.*

περιτέλω, seu περιτέλομαι, supero, superstes sum.

περιτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, lividus. A τέλος.

περίτεμετος, ον, *proprie* dimissus in varias partes; (2) ex missu alicujus pluribus locis factus, ut ἱερὰ περίτεμτα, jussu alicujus diversis locis facta sacra, *Æschyl.* A

περιτέμνω, f. ψω, mitto circum, dimitto.

περιτένομαι, circa aliquid vel aliquem satago, occupor aliqua re.

περιτέπτομαι, circumvolo, *Theoc.*

περιτέπτω, f. ψω, intego, contego, involvo; proprie pastam crassiorem farina speciosa, ut panifices solent. Ὀνόμασι περιτέπτουσι τὴν μοχθηρίαν, *Arist. Plut.* 159. *Al.* περιτέπτωσι, a περιτέπτω, idem.

περιτετωκέναι, perf. inf. act. verbi περιτέπτω pro περιτέτω.

περιτεσών, a. 2. part. act. verbi περιτέπτω.

περιτετάζω, vel περιτετάννυμι, ut περιτετανύω, f. πετάσω, in orbem extendo vel expando, obtendo. Περιτετάσασα χέρα φίλιον, *Eur. Hel.* 634. Παντὰ δ' ἀμφὶ δέπας περιτέτηται ὑγρὸς ἄκανθος, *Theocr.* 1, 55. Hinc

περιτέτασμα, ατος, τὸ, velum seu aulæum, quod obtenditur.

περιτέτασος, ᾱ, ον, expansus vel obtentus; τὸ περιτέτασον, genus osculi exquisitius et acrius, seu amatorium, obscœnum. Ab eodem.

περιτέτεια, ας, ἡ, conversio, in contrarium statum mutatio; (2) fortunæ mutatio; (3) casuum varietas, et rerum contrariarum atque inexspectatus eventus; *item* incommodum grave, malum fortuitum quodlibet; (4) admiranda et rara fortuna; (5) in epico et tragico carmine conversio rerum in contrarium, pars fabulæ. A

περιτετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui incidit in retia, malum; (2) qui cecidit vel corruit. Ex περί et πίπτω.

περιτέτομαι, f. πτήσομαι, circumvolo. Μὴ περιτέτισθε πανταχῇ μεχνόντες, *Arist. Av.* 166.

περιτετρίζεσθαι, offendi, allidi, *Hes.*

περίτετρον, τὸ, undique habens eminentes petras, *Hes.*

περιτευκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, peramarus. Ex περὶ et τεύκη, *amaritudo.*

περιτεθλευσμένων, gen. pl. perf. part. pass. verbi περιφλύω pro περιφλύω.

περιτεθρασμένος, *adv.* perite, prudenter. A θράσσω.

περιτήγνυμι, f. ξω, compingo et coagmento; (2) figo vel defigo; (3) congelo et concrescere facio. Hinc

περίτηξις, εως, ἡ, concretio.

περιτηδάω, ῶ, fut. ήσω, resilio, resiliendo circumeo.

περιτήσσω, fut. ξω, idem quod περιτήγνυμι, *Gl. V.* circumfigo.

περιτηχύνω, amplector, *Call.*

περιτίμελος, ον, præpinguis. Ex πιμελή.

περιτιμάφασα, undique incendo.

περιτίμαχημι, aburo.

περίτιτνα, incido, fere in malam partem, ut in rete; vide περιτετὴς. perfect. περιπέπτωκα; aor. 2. περιέπεσον, part. περιπεσών. Ἦν μοι τί περιτίπτῃ κακὸν, *Arist. Thesm.* 218. Ταῖς ἐσχάταις συμφοραῖς περιπεσεῖν, *Isocr. νοσήματι, Xen. Cyr.* 6, 18. Περιπίπτειν ἑαυτῷ, contradicere, *Æschin.*

περιτίτμματα, τὰ, fraces, reliquiæ olivarum et uvarum, expresso succo, qu. περιτίεσματα, ut ἀποπίεσματα. Et sic forte legendum apud *Aristoph. Ern.*

περιτιτνάω, ῶ, fut. ήσω, cado desuper et incumbo, irruo.

περιτλάζω, fut. άξω, aberrare facio, circum jactor. Ποῖ περιτλάγχθην γνώμας ἀγαθᾶς; *Eur. Hipp.* 244.

περιτλανάω, ῶ, fut. ήσω, errabundum circumago; (2) περιτλανάομαι, errabundus circumeo, pererro. Οὐκ ἀχθόμενοι ταῦτα περιτλανώμεθα, *Xen. Cyr.* 1, 11.

περιτλάνησις, ή, vagus circuitus, oberratio, *Greg.*

περίτλασμα, ατος, τὸ, molliens delinimentum. A

περιτλάσσω, vel περιτλάττω, f. πλάσω, illino, oblino, obduco, obtego; (2) adfingo. Περιτλάττεται πηλῷ, *Theophr.* Ὀφγάνια περιτετλασμένα, *M. Anton.* 10, 35.

περιτλέγδην, *adv.* circumplexu, circumplicando se, complicatim.

περιτλέγνυμι, circumplico, circumplector, *Suid.*

περίτλεκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, perplexus, implicitus, connexus. A

περιτλέκω, fut. ξω, implico, complector, involvo; περιτλέκομαι, amplector, *Gl. V.* Οὐκ οἶδ' ὅτου δεῖ περιτλέκειν, *Dem.* Γρηῒ περιτλέχθη, *Odyss.* 23, 33. Hinc

περίτλεξις, εως, ἡ, complexus, amplexus.

περίτλεος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, plenus, refertus, valde plenus.

περιτλευμονίς, ας, ἡ, pulmonis inflammatio. Ex περὶ et πλεύμων, *pulmo.* Hinc

περιτλευμονικὸς, ἡ, όν, peripleumonia laborans.

περίτλευσις, εως, ἡ, concretio.

περίτλευσος, ον, qui est in latere. A πλευρά.

περιτλέω, f. εύσω, circumnavigo, navigando obeo, seu ambio; (2) circumfluito, i. e. nimio humore diffluo et delabor, aut laxor. Περιτλεῖν Πελοπόννησον, *Dem.* Τῇ παρασκευῇ ταύτῃ περίπλεον, *Thuc.* περίπλεος, *Att.* pro περίπλεος, *Plut.*

περιτληθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, pergrandis, ingens, vel magnus; (2) perplenus, redundans. Ex πλῆθος.

περιτλήθω, f. ήσω, impleo, oppleo, repleo; (2) plenus sum.

περιτλίσσομαι, vel περιτλίττομαι, f. ξομαι, circumeo, complector medium in certamine.

περιτλίγδην et περιτλίξ, *adv.* nodo, nexu. Vox Athletica.

περιτλοχὴ, ῆς, ἡ, circumplexus, amplexus, coitus in Venere; (2) schema rhetoricum. Οὐχὶ περιτλοκὰς λόγων ἀθρόισας, *Eur. Phœnis.* 504. A περιτλέκω.

περίτλοκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, implicitus, circumdatus complexu. Ab eod.

περιτλόμενος, pr. part. pass. per *Sync.* pro περιτετλόμενος, a περιτέλω, *Il.* 18, 220.

περίτλοος, *contr.* περίτλως, ᾱ, ὁ, circumnavigatio, circumvectio, qua quis navigio circa locum aliquem vehitur; (2) *adj.* qui circum navigari potest.

περιτλύμα, τὸ, perluvium, lixivium. A

περιτλύνω, perluo, probe lavo. Hinc

περίτλυσις, εως, ἡ, ablutio; (2) excrementa, dejectio.

περιτλώω, idem quod περιτλέω.

περιτνέω, idem quod περιτνέω

περιτνευμονίας, ας, ἡ, pulmonis inflammatio.

περιτνευμονιάω, ῶ, f. άσω, laboro peripneumonia. A præc.

περιτνευμονικὸς, ἡ, όν, peripneumonia laborans, *Gl. Vet.* pulmonarius. Ab eod.

περιτνέω, fut. εύσω, spiro circum, *Gl. Vet.* perflo. Ἔνθα μαλάχαων νάσσαν ὠκεανίδες αὖραι περιτνέουσιν, *Pind. Ol.* 2, 130.

περιτνιγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, suffocatus. Ex πνίγω.

περιτνοίας, ἡ, perspiratio, v. c. venti, auræ.

περίτνοος, *contr.* περίτνως, ῡ, ὁ, qui undique perflatur, *Suic.* A περιτνέω.

περιτοδίας, ας, ἡ, orbiculus, quo quidam loco calceorum utuntur, *Steph.*

περιτόδιος, α, ον, idem quod περίτους, *Gal.* in *Lex. Hipp.* περιτόδιν, *Ion. Ern.*

περιτόδιον, ῡ, τὸ, limbus, *Ph.* Ab eod.

περιτόθητος, ῡ, ὁ καὶ ἡ, desideratus, desiderabilis, dilectus, amatus.

περιτοιέω, ῶ, et περιτοιέομαι, ῦμαι, tueor, servo, conservo; (2) in *med.* aquiro, quæro, comparo; (3) vindico mihi, adsero mihi; περιτοιηθὲν, partum, *Gl. Vet.* aor. 1. pass. part. et περιτετοιημένος, partus, *Gl. V.* perf. τὸ περιτετοιημένον, arte singulari et cura factum. Ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τῷ Θεῷ, ἣν περιετοιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος, *Act.* 20, 28. Περιετοιῆσθ' Ῥόδον αὐτῶ, *Dem.* Διὰ τὰς ἐιστορίας μεγάλως πλέτης περιτοιεῖσθαι, *Diod.* Τὰ ὑποζυγία, ὅτα εἶτε, κατέκρητε, τὰς ἵππας μόνας περιτοιώμενος, *Appian. B. Mithridat.* Hinc

περιτοίησις, εως, ἡ, tutatio, ipsa actio tuendi et conservandi; (2) adquisitio, adjectio, *Gl. Vet.* (3) vindicatio et adsertio.

περιτοιητικὸς, ἡ, όν, gignens, seu efficiens, lucrum, procurator rei familiaris, &c.

περιτολάσχης, ες, περιτόλαχος, ᾱ, ὁ, præfectus vigilum, qui præest circuitoribus excubiarum. Ex περίτολος et ἄχω.

περιτολεύω, obambulo, lustro. A περίτολος.

περιτολέω, ῶ, fut. ήσω, in orbem agor seu versor, obeo, circumeo, *Gl. Vet.* Καθάπερ τὸν ἥλιον ἐν ἀφμοσι λέγουσι περιτολεῖν, *Plut.* Ἄνω καὶ κάτω τὴν Ἰδην περιτολῶν, *Luc.* Hinc

περιτόλησις, εως, ἡ, circumactio, circuitus.

περιτόλιαι, τὰ, quæ umbem circumjacent, *Steph.*

περιτολίζω, f. ίσω, obeo urbes.

περίτολος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, urbem circumjacens, circa urbem situs. Ex περὶ et πόλις.

περιταλλὸν, *adv.* permultum, maxime. Ex περὶ et πολὺς, pro πολλός.

περιτολλὺ, magni. Ex iisd.

περίτολος, ᾱ, ὁ, qui circumit, qui in orbem obit et lustrat; (2) explorator et excubitor; (3) navis, apud Rhodios; περίτολοι, calatores, *Ph.* circitores, *Gl. V.* A περιτολέω.

περιτομπὴ, ῆς, ἡ, missio, dimissio.

περιτόνηρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, admodum improbus, improbitate nobilitatus.

περιτοπάτω, f. ύσω, circumquaque demulceo et blande attrecto, blanda manu demulceo.

περιτορεύομαι, circumeo, in orbem eo et lustro. Τὰ ἱερὰ περιτορευόμενος, *Aristot.*

περιτορᾶόμαι, ῶμαι, f. ήσομαι, fibulis connecto, *App.*

περιτόρφυρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, purpura amictus, prætextatus; περιτόρφυρος συγκλητικὴ, prætexta, toga *senatoriâ*, *Gl. V.* et περιπόρφυρος, prætexta, toga, *Gl. V.* Ex περὶ et πορφύρα.

περιτορφύρω, purpurasco, *Man.*

περιτοτάμιοι, amnenses, *Gl. Vet.* A ποταμός.

περιτοτόομαι, ῶμαι, circumvolo. Ex περὶ et πέτομαι.

περίτπε, *adv.* circiter. Ex περὶ et πε.

περίτπος, οδος, ὁ καὶ ἡ, pedem circumdans; (2) apte pedem circumdans, pedi conveniens, ὑποδήματα περίτποδα, calcei habiles; al. περὶ πόδα.

περιτπὸ, *adverb.* eximie, summopere, supra modum; (2) valde vehementer; scribitur etiam divisim.

περιτπορτλίω, f. εύσω, provehor nave.

περιτπορχύω, circumfundo; ut hinc sit περιπορχυθεὶς, a. 1. part. pass. circumfusus, apud *Hom.* Θυμὸν ἐνὶ σῆθεσσι περιτπορχυθεὶς ἐδάμασσεν, *Il.* 14 316.

περισπαίω, αίσω, impingo, i. e. in indignationem aut odium alicujus incurro.

περίπτερος, ε, ὁ καὶ ἡ, undique pinnatus, vel tectus. Ex περὶ et πτέρον, *pinna*.

περιπτίσσω, f. ἴσω, corticem auferendo perpurgo; (2) accurate decortico; περιπτισμένος, decorticatus, perf. pass. Ἀλλ' ἔσμεν αὐτοὶ νῦνγε περιπτισμένοι, *Arist. Ach.* 512.

περίπτυγμα, ατος, τὸ, operimentum. A περιπτύσσω.

περιπτυξάσαν, acc. sing. a. 1. part. act. f. g. verbi

περιπτύσσω, f. ξω, circumplico, circumcirca obvolvo; (2) circumdo, circumfundor circumvenio; (3) circumplector, amplector; περιπτύσσομαι, complector, *Gloss. V.* Πέπλοι δέμας περιπτύσσοντες, *Eurip. Hec.* 721. Ἐμὸν περιπτύξουσιν ὠλένας βρέτας, *Lyc.* 1135. χέρας, *Eurip. Andr.* 418. τὸν γόνυ, *idem, Iph.* in *Aul.* 1017. Hinc

περιπτυχὴ, ῆς, ἡ, ambitus, complexus; (2) septum, mœnia; (3) circumactio, conversio.

περιπτυχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, circumvolutus, circumdatus, indutus, plicando scilicet.

περιττύω, conspue, contemno, nihili duco.

περίττωμα, ατος, τὸ, quod accidit, casus, calamitas. Α περιττάτω. Unde

περίττωσις, εως, ἡ, casus, infortunium, calamitas; (2) casus, fortuita occasio.

περιττωτικὸς, ἡ, όν, fortuitus. A præc.

περιτύπωμα, ατος, τὸ, pus collectum; (2) circum dentes suppuratio. Ex πυέω.

περιτυφήνιον, ε, τὸ, putamen, molles floccos continens. Ex τυφὴν.

περίτυφος, ε, ὁ καὶ ἡ, fama notus, fando passim celebris. Περιφήτης ὃ δύναται περίτυφον ἔχειν ἐνὶ πατρίδι τιμὴν, *Nonnus, Paraph.* 4, 44. Εκ τυνθάνομαι.

περιτυμπάζω, f. άσω, circumcirca obturo.

περιτυμπανίζω, fut. ίσω, idem. Ex περὶ et πῶμα, *operculum*.

περιφαίνω, conspergo, *Gl. V.*

περιφογγάζω, valde contemno, irrideo, contemtim tracto.

περιφορμεῖσθαι, ὦ, fut. ήσω, circumvolvo et circumago in modum rhombi, contorqueo; potius περιφρομεῖσθαι scribendum.

περιφράγνης, εος, ὁ καὶ ἡ, disruptus, circumfractus, circumcisus. A περιφράγνυμι.

περιφράινω, futur. ανῶ, aspergo, conspergo. Περιφράινουν ὀιζύας, *Diosc.*

περιφρακίδες, palmarum termites; ramuli, surculi, *Schol. Nic.* Οἷας ἐσυλλοῦ περιφράκιδας ἀέξει, *Nic. Th.* 533. Ex ῥακίς.

περιφράνσις, εως, ἡ, adspersio. A περιφράινω.

περιφράντηριον, τὸ, adspergillum, *Gl. V.* instrumentum ad adspergendum; (2) vas aquarium; (3) locus ipse ubi vas illud positum est, sc. in aditu templi, &c. sed in pl. Ab eod.

περιφραντίζω, f. ίσω, conspergo.

περιφράττω, suo, consuo, *Gl. V.*

περιφρέζω, expio, lustro.

περιφρέμεσθαι, περιφρέμεται, pervagatur.

περιφρέπω, f. ψω, in alteram partem declino.

περίφρεψις, εως, ἡ, inclinatio, propensio. A præced.

περιφρέω, ῶ, circumquaque fluo, undique fluo, circumfluo. alluo; περιφρέομαι, circumfluor, abundo, adfluo aliqua re; περιφρεῖ, circumfluit; αἵματι περιφρέομενος, sanguine fluens. Ὠκεανὸς περιφρέων ἡμᾶς, *Aristot.* Περιφρεῖσθαι ποταμοῖς μεγάλοις, *Luc.*

περιφρήνυσι, vel περιφρήνυμι, *proprie*, alteri per vim deripio, velut vestem, ut lictores faciunt; περιφρήνυμαι, in *med.* præ dolore vestem meam discindo et lacero. *Sed antiqui poëtæ Attici, et prosaici posteriores activo etiam utuntur pro medio*, Ern. Οἱ στρατηγοὶ περιφρήξαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια, ἐκέλευον ῥαδδίζειν, *Act.* 16, 22. Περὶ τὴν χώραν περιέφρηξε, *Isocr.* Hinc

περιφρηγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *P.* (περιφρηδὴς, *Steph.* Ern.) in utramque partem reflexus, inflexus, aut refractus; (2) qui in orbem circumactus procidit, proruit; (3) rotundus.

περιφρήδην, *adv.* in orbem utringue.

περιφρηξις, εως, ἡ, abruptio, discissio. A περιφρήσσω, idem quod περιφρήγνυμι.

περιφρορὴ, ῆς, ἡ, fluxus in orbem, vortex.

περιφροῖαι, αις, ἡ, defluxio humoris e variis partibus in certum loeum, velut vesicam, &c. Περιφρόιαι χολώδεις, *Hipp.* A

περιφρόος, *contr.* περιφρόυς, ε, ὁ καὶ ἡ, circumfluus; (2) *subst.* adfluxus humorum. Ex περὶ et ῥέω.

περιφρύω, ῶ, f. ήσω, undique fluo, circumfluo. Περιεφρύησαν αἱ κόμαι, *Aret.* Πολλοῖσι βραχίοσι καὶ πήχυς ὅλος περιεφρύη, *Hippocr.*

περιφρύσσω, f. ψω, abstergo, abluo. Περιφρύσσειν ἀνθεμάκας, *Diosc.*

περιφρύσσος, ε, ὁ καὶ ἡ, circumfluus; (2) *act.* circumfluens, *Od.* 19, 173. A περιφρέω.

περιφρῶξ, ῶγος, ὁ καὶ ἡ, abruptus, prærruptus. A περιφρήγνυμι.

περισαίνω, vel περισσαίνω, caudam movendo circa aliquem abblandior. Οὐδ' ἧσι μακρὸν περισσαίνοντες ἀνέστην, *Odyss* 10, 215.

περισαλπίζομαι, fut. πίσομαι, tubarum seu tubæ sonitu excitor, tubam sonantem audio. Ex περὶ et σαλπίζομαι, *tuba canor.*

περίσαξις, εως, ἡ, accumulatio, aggeratio, congestio. A περισάττω.

περισαρκίζω, f. ίσω, carnem scalpello circino, scarifico. Ex σάρξ. Hinc

περισαρκισμὸς, ῦ, ὁ, circinatio carnis, quæ scalpello fit, scarificatio.

περίσαρκος, ε, ὁ καὶ ἡ, carnosus, carne abundans. Ab eod. Hinc

περισαρκόω, ῶ, f. άσω, carnibus gravo, carne circumado, carne vestio. Hinc

περισάρκωσις, εως, ἡ cum quid carne circumdatum est.

περισάττω, f. ξω, circumstipo, circum accumulo, *Gl. V.* aggero. Περισάττειν τὰς ῥίζας τῇ γῇ, *Theophr.*

περισείω, *Poët.* περισσείω, f. ἴσω, quatio seu concutio. Περισσείοντο δ' ἔθειραι, *Il.* 19, 382.

περίσεμνος, ὁ καὶ ἡ, gravis et magnificus.

περίσθενος, ον, venerabilis. A σέβομαι.

περίσημος, ε, ὁ καὶ ἡ, insignis, clarus; (2) insignitus, notatus. Ex σῆμα.

περισήτω, putrefacio. Ὅταν ἐκπίεσονται περίσητῇ λεύκα, *Theophr.*

περισθενέω, ῶ, f. ήσω, viribus et robore valeo, nimium viribus polleo; περισθενέων, prævalens, ferocions. Μή με περισθενέων ὀνήλησεται ὄξεϊ χαλκῷ, *Odyss.* 22, 368. A περισθενὴς, ὁ καὶ ἡ, viribus et robore prævalidus. Ex σθένος.

περισιαλόω, ῶ, f. ώσω, variego.

περισίδηρος, ον, ferro obductus.

περισκαίρω, salio circum, palpito.

περισκάπτω, f. ψω, effodio circa.

περισκαρίζω, salio circum, *Steph.*

περισκελὴς, τὰ, feminalia, *V. T.*

περισκελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, perdurus; (2) pertinax, præfractus; (3) asper, molestus. Περισκελέστερον, molestius, ægrius, gravius. Ὅ μετρίως πράττων πάντα περισκελέστερον ἀπαντᾷ τ' ἀνιαρὰ φέρει, *Menand.* Ex περὶ et σκέλλω, *exsicco.*

περισκελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, crura ambiens seu circumdans. Ex σκέλος. Hinc

περισκέλιον, ε, τὸ, feminale, caliga, bracca.

περισκελὶς, ίδος, ἡ, περισκελίδες, feminalia, *Gl. V.*

περισκελῶς, *adv.* obstinate et infracto adversus fortunam animo.

περισκεπάζω, protego, defendo.

περισκεπὴς, ές, circumtectus, circumquaque obtectus, *Dion.*

περισκέπτομαι, fut. ψομαι, circumspicio, considero. Ὄν σε μάλ' οἶω νύκτα περισκέψεσθαι, *Arat.* Hinc

περίσκεπτος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui circumcirca oculis lustrari potest; (2) ex quo subjecta lustrari oculis circumquaque possunt.

περισκίπω, probe tego. Χρυσοῖο ταλάεργο περίσκιπτε χείλεα ταρσοῖς, *Mosch.* 2, 61.

περίσκεψις, ἡ, circumspectio; (2) spectatio auri, vel nummorum cura. A περισκέπτομαι.

περισκήνιον, ε, τὸ, tabernaculum, quo quis circumdatus est. Ex σκηνή.

περισκήπτω, comprimo, contero.

περισκιάζω, f. άσω, obumbro.

περίσκιοι, ίων, οἱ, qui arcticum circulum eundem habent cum tropico, aut majorem; (2) περίσκιος, qui in orbem circumactus procidit, proruit; (3) rotundus. Ex περὶ et σκιά.

περισκιρτάω, ῶ, fut. ήσω, undique vagor, oberro.

περίσκληρος, ε, ὁ καὶ ἡ, prædurus.

περισκληρύνω, induro.

περισκοπὴ σις, ἡ, circumspectio. A

περισκοπεύω, idem quod περισκοπέω, *Steph.*

περισκοπέω, ῶ, f. ήσω, circumspicio, exploro, *Gl. Vet.* περισκοπεῖ, perlustrat, *Ph.* Περισκοπεῖν ἄτοπον δρομῆς, *M. Anton.* 7, 27. Ἀποτελέμενον ἔβησεν περισκοπῆσαι, *Heliod.* Hinc

περισκόπησις, ἡ, circumspectio, exploratio.

περισκυβίζω, Scythico more crines cum cute a capite reseco.

περισκυλακισμὸς, ῦ, ὁ, genus lustrationis quæ cane fiebat, *Plut.* in *Romul.* cap. 20. Ex περὶ et σκύλαξ, *catulus.*

περισκυτίζω, f. ίσω, cutem circumcirca detraho. Ex περὶ et σκύτος, *corium*, *P.*

περισμαραγίω, ῶ, f. ήσω, circumstrepo.

περισμάω, ῶ, f. άσω, defrico, detergo.

περισμήχω, idem.

περισμύχω, paulatim et clam comburo; (2) macero, confcio dolore, ægritudine.

περισοβέω, ῶ, f. ήσω, circumeo; (2) circumfero, dicitur *impr.* de calice in conviviis. Κύκλῳ περισοβεῖν τὰς πόλεις κελεύμενος, *Arist. Av.* 1431.

περισοφιζομαι, circumvenio, astutia fallo. Οἶμοι τάλας γ', οἷόν σε περισοφίζεται; *Arist. Av.* 1652.

περισπαίρω, palpito et terram calcibus pulso.

περισπασμὸς, ῦ, ὁ, distractio, occupatio orta ex curis et negotiis; (2) contentio, bellum; (3) conversio, seu circumactio; (4) circumflexio.

περισπάω, ῶ, fut. άσω, detraho, avello, destringo, *Gl. Vet.* (2) distraho, i. e. in diversum traho; (3) distraho, i. e curis et negotiis, item quibuscunque etiam suavibus avocamentis, obloctamentis, *Gl. Vet.* (4) circumflexo accentu noto; περισπασθείς, destrictus, *Ph.* præs. part. pass. distractus; περισπωμένη, circumflexa, circumducta, *Ph.* præs. part. pass. Ὁ δὲ περισπάσας ξίφος, *Eur. Iph.* in *Tau.* 297. Περισπᾷ τί σε τὰ ἔξωθεν ἐμπίπτοντα; *M. Anton.* 2, 4. Ἐγὼ δὲ ἐμαυτὸν καλῶς ποιῶ, τὰ ἄλλα μὲ ὁ περισπᾷ, *id.* 6, 17.

περισπειράω, ῶ, f. άσω, in orbem circumdo, vel involvo. Περισπειράσας τὴν ἐσθῆτα τῇ κεφαλῇ, *Phil.*

περισπερμαίνω, circumquaque sero, dissemino, dispergo. Ἐκ χερσηλάτων τευχέων περισπάρεσαν Ἀχελῶϊ δρόσον, *Eur. Andr.* 167.

περισπερχεία, ἡ, studium, diligentia, festinatio. A

περισπερχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, supra modum urgens seu premens. Ὦ περισπερχὲς πάθος, *Soph. Aj.* 999. A

περισπέρχω, studiose propero; (2) graviter fero; (3) intensus sum; περισπέρχομαι, huc illuc cursito.

περισπεύδω, comitor, persequor, assiduus comes hæreo; (2) urgeo, premo.

περίσπλαγχνος, ε, ὁ καὶ ἡ, magnanimus, animosus. Περίσπλαγχνος Λαέρτης, *Theoc. Id.* 16, 56. Ex περὶ et σπλάγχνον.

περισπογγίζω, spongia detergo.

περισπόδασος, ε, ὁ καὶ ἡ, studiose expetitus, quem multi studiose adsectantur, qui diripitur, ut *Cic.* ait; (2) studio dignus. Ex περὶ et σπουδάζω.

περισπουδάστως, *adv.* studiose, cupide.

περίσπουδος, ὁ, qui rebus seriis gaudet, *Steph.*

περισπωμένη, ης, ἡ, scil. προσῳδία, circumflexus accentus. Α περιστάω.

περισπωμένως, *adv.* cum circumflexo in ultima.

περισσαίνω, *Od.* 10, 215. idem quod περισαίνω.

περισσάκις, *adv.* numero impari, impariter. A περισσός.

περισσάρτιος, ε, ὁ καὶ ἡ, compositus ex pari et impari numero. Ex περισσὸς et ἄρτιος.

περισσεία, ας, ἡ, abundantia. A περισσεύω.

περίσσευμα, vel περίττευμα, ατος, τὸ, abundantia; (2) reliquiæ, excrementum, stercus. Ab eod.

περισσεύσαντα, acc. plur. aor. 1. part. act. n. g. a περισσεύω. Unde

περίσσευσις, εως, ἡ, abundantia, *Gl. V.*

περισσεύσω, *abundaverim*, aor. 1. conj. act.

περισσεύω, sou περιττεύω, fut. εύσω, abundo, superfluo, supersum, *Gl. Vet.* περισσεύει, superat, superest, *Gl. V.* Περισσεύειν ἀρτων, *Luc.* 15, 17. τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀλλήλους, I *Thess.* 3, 12. περισσεύσαντος κλάσματος, *Joan.* 6, 12. A περισσὸς.

περισσόβοτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pastu seu cibo abundans. Κλάσματα πυκνωθέντα περισσοβότοιο τραπέζης, *Nonn. Paraphr.* 6, 12. Ex περισσός et βοτός, *cibus*.

περισσοδάκτυλος, vel περιττοδάκτυλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui digitus unus superest; (2) digitos numero impares habens.

περισσοείτεια, vel περιττοείτεια, ας, ἡ, loquacitas; (2) copia orationis. A

περισσοεπὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, verbis abundans, loquax. Ex περισσός et ἔπος.

περισσόκομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, abunde comatus, qui comis densis est. Ex κόμη.

περισσολογέω, et περιττολογέω, sermone multo utor.

περισσολογία, vel περιττολογία, ας, ἡ, expositio rerum supervacuarum, sermo abundans et supervacaneus; (2) exaggeratio rei et amplificatio copiosa.

περισσολόγος, et περιττολόγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multo sermone utens; (2) copiosus in dicendo.

περισσολόρος, ὁ, valde profusam cristam habens, *Epith.* galeæ, *Opp.*

περισσομελὴς, ἐς, membris supervacuus, *Man.*

περισσόμυθος, ον, inanis dictu; (2) loquax.

περισσόνοος, *contr.* περισσόνους, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, excellenti mente præditus, solers.

περισσός, et περιττός, ἡ, ὸν, qui præ cæteris aliquid habet, quo illis præstet; eximius, excellens, copiosus &c. unde τὸ περισσὸν excellentia, præstantia, copia; (2) alicujus rei, ut doctrinæ, &c. studiosior; (3) nimius, supervacaneus, redundans; (4) inutilis; (5) impar; (6) numeris additum, ut εἴκοσι περιττὰ est viginti et amplius. A περί.

περισσόσαρκος, ον, crassus. Ex περισσὸς et σαρξ.

περισσότερος, α, ον, abundantior, *Gl. Vet.* præstantior. A περισσός.

περισσοτέρως, *adv.* vehementius, magis. A præc.

περισσοτεχνία, ἡ, artificii adfectatio, nimium artis studium. Ex τέχνη.

περισσότης, vel περιττότης, ητος, ἡ, copia; (2) excellentia, præstantia; (3) redundantia sermonis, quæ et πλεονασμὸς dicitur. A περισσός.

περισσοτρύχητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nimis delicatus. Ex περισσός et τρυφάω, *delicate vivo*.

περισσόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, valde prudens. Ex περισσὸς et φρὴν, *mens*.

περισσῶς, seu περιττῶς, *adv.* copiose, eximie, egregie, excellenter; valde, vehementer, singulari et peculiari quodam modo, *Gl. Vet.* abunde, abundanter. A περισσός. Unde

περίσσωμα, vide περίττωμα.

περίσσωσις, seu περίττωσις, ἐως, ἡ, idem quod περίττωμα.

περισσωτὸς, *adv.* circumstando, circumcirca. A περιΐσταμαι.

περιστάζω, destillo, irroro.

περισταλτικὸς, ἡ, ὸν, contrahendi vim habens, adstrictorius; item quod valet concoquere, *Ern.* A περιστέλλω.

περιστάσιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui magna frequentia celebratur. A

περίστασις, εως, ἡ, circumstantia; (2) corona, i. e. turba circumfusa et circulum efficiens; (3) casus adversus, incommodum; (4) eventus, vicissitudo; (5) occasio; (6) apparatus, supellex, instrumentum; (7) præsens status rerum; (8) ambitus; (9) circumpositio; (10) magna rerum agendarum turba circumstans et urgens, *Ern.* A περίϊσταμαι.

περιστατέω, ῶ, f. ήσω, circumsto; *pass.* circumdor a turba. A περίστατος.

περιστατικὸς, ἡ, ὸν, circumstans, ad eventa seu loca, tempora, &c. pertinens; unde περιστατικὸν, circumstantiæ temporum et locorum; (2) adversus, calamitosus, minus secundus. A περίστατος.

περιστατικῶς, *adv.* circumstantiis commemorandis.

περίστατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, quem circumstant homines. *Subst.* ὁ, locus altus. Περίστατοι, qui corona hominum cinguntur. Θαυμαστοποιὰι περίστατοι, *Isocr.* A περιΐσταμαι.

περισταυρόω, ῶ, fut. ώσω, vallis seu palis in terram defixis munio. Περισταύρωσεν αὐτὸς τοῖς δένδρεσιν, *Thuc.* l. 2. prope fin. Hinc

περισταύρωμα, ατος, τὸ, munimentum vallorum, vallum.

περισταχυώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, spicatim circumdans.

περιστεγανὸς, ὸν, bene tectus. A

περιστέγω, circumtego, munio.

περιστείωσι, 3. pl. aor. 2. conj. act. *Poët.* et *Ion.* pro περισῶσι, a περίσημι.

περιστείχω, fut. ξω, circumeo, seu in orbem eo. Τρὶς δὲ περίστειξας κοίλον λόχον ἀμφαφόωσα, *Odyss.* 4, 277.

περιστέλλω, cooperio, contego, obvolvo, circumcirca involvo; (2) compono decenter, orno, *inpr.* cadaver mortui hominis; (3) comprimo, coarcto; (4) comprehendo, amplector; (5) curo, ne aliquid incommodi alicui accidat. Θανόντα σε περιστέλῶσι, *Eur. Alc.* 660. Πῶς ἂν μ' ἀδελφὸς χεὶρ περιστέλλειν ἀν; *id. Iph.* in *Taur.* 629. Τὰ σὰ περιστέλλω κακὰ, *id. Her. Fur.* 1133. Καὶ κατθανεῖσαν χερσὶν ἓῦ περιστελεῖν, componere, *id. Med.* 1035.

περιστεναζω, fut. άξω, ingemisco.

περιστεναχίζομαι, idem. Κνισσῆεν δέ τε δῶμα περιστεναχίζεται αὐλῆ, *Odyss.* 10, 10.

περιστένω, circumcirca gemo; (2) circumcirca resono; (3) undique arcto. Κορυφὴν δὲ περιστένει ὕρεος Ἠχὼ, *Hom. Hymn.* in *Pan.* 21. Περιστένεται δέ τε γαστὴρ, *Il.* 16, 163.

περίστεπτος, ον, devinctus, ut corona, diademate, &c. A στέφω.

ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ, ᾶς, ἡ, columba. Hinc

περιστερεών, ῶνος, ὁ, columbarium. *Gl. Vet.* locus, in quo columbæ aluntur; (2) herba quædam.

περιστεριδεὺς, ὁ, pullus columbinus, *Steph.* A περιστερὰ.

περιστερίδιον, ᾱ, τὸ, parvula columba; (2) vel pullus columbinus, pipio, *Dim.*

περιστέριον, ᾱ, τὸ, pullus columbinus, pipio; (2) herba quædam. Ab eod.

περιστέρνιον, ᾱ, τὸ, pars corporis, quæ pectus cingit, seu præcordia. Ex περὶ et στέρνον.

περιστέρνιος, et περίστερνος, pectus cingens seu circundans, *Steph.*

περιστεροειδὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, columbini generis. Ex περιστερὰ et εἶδος.

περιστεροῖς, ad herbam peristereon pertinens, *Nic.*

περιστερὸς, ᾶ, ὁ, columbus. A περιστερὰ.

περιστεροτροφεῖον, ᾱ, τὸ, locus, in quo columbæ aluntur. Ex περιστερὰ et τρέφω, *alo*.

περιστερώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, columbaris. A περιστερὰ.

περιστεφάνόω, ῶ, fut. ώσω, corona redimio; (2) cingo, circumdo. Ποῖος ἐκ ὄχλος περιστεφάνωσεν ἐν ἀγορᾷ περιβύτικος; *Arist. Plut.* 786. Κύκλῳ περιεστεφάνωνται τὴν οἰκουμένην, *Aristot.*

περιστεφὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, corona redimitus; (2) septus, seu cinctus velut serto. A περιστέφω.

περιστέφονται, 3. plur. præs. ind. pass. verbi περιστέφω.

περιστέφω, fut. ψω, corono; (2) circumdo, circumtego. Οἷσισι νεφέεσσι περιστέφει ἐράνον εὐρὺν Ζεὺς; *Od.* 5, 303.

περιστήθιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui pectus arabit seu circumdat, pectori circumfusus. Hinc τὸ περιστήθιον, ᾱ, fascia pectoralis, pectorale, Pontificis gestamen, ap. *Hebræos.*

περιστηρίζω, undique fulcio, firmo.

ΠΕΡΙΣΤΙΑ, ων, τὰ, lustrationes. Ex περὶ et ἱστία, v. *Ern.*

περιστίαρχος, ᾱ, ὁ, lustrationibus præfectus. Ex περιστια, *lustrationes*, et ἀρχὸς, *præfectus*.

περιστιβὴς, ἐς, crebro tritus, al.

περιστιγὴς, ἐς, notis undique compunctus, vel distinctus, *Nic.*

περιστίζω, fut. ίξω, notis compingo, punctis distinguo, *Gl. V.* circumpungo. Hinc

περίστικτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, notis compunctus, maculosus.

περιστίλβω, fulgeo, *Gl. Vet.* radio, præfulgeo.

περιστιχόομαι, ώμαι, circumambulo, circumeo.

περιστλαγγίζω, destringo circumcirca.

περιστοιχίζω, et περιστοιχίζομαι, cingo, circumdo. Κύκλῳ πανταχῆ μέλλοντας ὑμᾶς καὶ καθημένους περιστοιχίζεται, *Dem. Phil.* 1.

περίστοιχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ordinibus distinctus, vel in quincuncem ordinem dispositus.

περιστολάδην, circumcirca tegendo. A

περιστολὴ, ῆς, ἡ, obvolutio, vestis. A περιστέλλω.

περιστρώμιον, ᾱ, τὸ, lingulæ locus in gutture; (2) pinguedo, arvina; (3) cutis conduplicatio ob pinguedinem; (4) ora seu limbus, *Gl. Vet.* rictus; item, puteale, puteal, *Ph.* Ex περὶ et στόμα, *os*.

περίστομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui circum os est, os ambiens. Ex iisd.

περισυναχέω, ῶ, f. ήσω, circumcirca gemo.

περισυνάχιζεν, 3. singul. imperf. ind. act. *Ion.* cum ν pro περισυνάχιζε. A

περισυναχίζω, idem; (2) undique repleor et reboo gemitibus. Περὶ δὲ συναχίζετο δῶμα, *Od.* 10, 454.

περίσυρτον, τὸ, porticus. A σύω.

περισυρτέω, ῶ, f. ήσω, sterno, substerno.

περισυρτοπεδύω, et περισυρτοπεδύομαι, f. ύσομαι, castris seu exercitu cingo, circumsideo. Περισυρτοπεδύσει τὴν Ταραντίνων, *Plut.*

περισῴφω, f. ψω, circumago, in orbem verto, circumverto. Χειρὶ περισῴψας, *Il.* 19, 131. Μάλα δ' ὦκα περισῴφεται κυκώοντι, *ib.* 5, 903. *Gl. V.* intorqueo.

περισῳφάδην, *adv.* circumagendo, in orbem vertendo. A περισῴφω.

περισῳφὴ, ῆς, ἡ, conversio, convolutio, rotatio; (2) conversatio. Ab eod.

περισῳφὶς, ἴδος, ἡ, qs. volutorium, instrumentum, quo utimur ad æquandas aridorum mensuras, radius; (2) lignum, quo aliquid, ut torcular, aut simile quid circumagitur. A ῥοφὶς.

περίσωμα, ατος, τὸ, stragulum, *Ph.* A περισωννύω, *sterno*. Hinc

περισώμασμα, ων, τὰ, aulæa et tapetia, quibus triclinia et lecti torique sterni solent; (2) circumvallationes.

περισωννύω, et περισῴννυμι, circumcirca sterno, circumquaque consterno, *Steph.*

περισῳφᾶσθαι, præs. inf. pass. *Ion.* pro περισῳφίσθαι. A

περισῳφάω, ῶ, fut. άσω, circumverto, circumago. Περισῳφώμενος χρησήρια, *Herodot.*

περίσυλον, τὸ, locus columnis cinctus, *Gl. V.* columnatum. A

περίσυλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, circumcirca columnatus; columnis in ambitu cinctus.

περισυσελίζω, et περισυσελίζομαι, duriter aspereque tracto, adfligo, comminuo.

περίσωον, ᾱ, τὸ, vitiose pro περίσσον, *Ph.* a τὸ. A σώω.

περισυλάω, ῶ, f. ήσω, dispolio, spoliando et depeculando detraho, compilo, *Gl. Vet.* expilo, compilo. Τὰ ἀγαλματα τῦ Ἀπόλλωνος περισύλησεν, *Ælian. V. Hist.* 1, 20.

περισυνέχω, contineo.

περισύρω, ab omni parte traho, in diversum traho, distraho; (2) divello, lacero; (3) vexo, diripio; (4) obtrecto, probris et conviciis lædo, *Gloss. Vet.* vexo, lacero. Τὰ ἀγάλματα τῦ Διῦ περισύροντες ἀπήγαγον, *Polyb.* Ἄνω καὶ κάτω περισύρομαι, *Luc.*

περισφαιρηδὸν, *adverb.* in globi vel pilæ modum. Ex περὶ et σφαῖρα, *globus*.

περισφαλὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, lubricus. A σφάλλω.

περισφάλλομαι, oberro, elabor, vagor.

περισφαραγέω, ῶ, fut. ήσω, circumstrepo. Στέργει δὲ περισφαραγεῦσα γάλακτι, *Nic. Th.* 553.

περισφηκόω, ῶ, fut. ώσω, obstruo, obstringo, idem quod περισφηνόω, *Hipp.*

περισφηνόω, ῶ, fut. ώσω, obstruo, veluti cuneo; obturo.

περισφίγγω, f. ξω, constringo, coërceo, complector arcte, ut discedere nequeat.

περισφύριον, ᾱ, τὸ, fascia, qua malleoli pedis solent cingi; (2) ligamen, quod cruribus circumdatur.

περισφύριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, talos cingens.

περίσφυρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem. Hinc περίσφυριον, ᾱ, τὸ, fascia, qua malleoli cingi solent, *Ph.* talare. Ex περὶ et σφύρα, *malleus*.

περίσχεο, 2. sing. aor. 2. imper. med. *Ion.* pro περίσχεσο, a περιέχω.

περίσχετος, ον, verbum militare, dicitur, si quis ab hostibus undique circumventus est. A περιέχω.

περίσχιτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, implicatus, circumdatus. Ab eod.

περισχιδὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, in medio fissus, in duas partes dissectus; περισχιδεῖς, calcei secti et fissi. A

περισχίζω, f. ίσω, divido, discindo, diripio, ut περιῤῥήγνυμι.

περισχοινίζω, f. ίσω, fune circumdo, et sepio. Hinc

περισχοίνισμα, ατος, τὸ, diremptio seu separatio per funiculum.

περισώζω, f. ώσω, incolumem servo, conservo. Αὐτὸ δὴ τοῦτο καὶ περιέσωσεν, *Synes.* Εἰ καὶ περισεσώθη, *Aelian. V. Hist.* 2, 37.

περισωρεύω, f. εύσω, aggero, cumulo, coacervo ; (2) cumulis obruo.

περισωφρονέω, valde sapio, prudens ago. A περισώφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, admodum temperans.

περτεινία, ας, ἡ, tænia vel fascia undique cingens, *Aret.* Ex περὶ et τεινία.

περτεμνέμενε, præs. inf. act. *Ion.* pro περιτέμνειν, a περιτέμνω.

περτάμνω, *Ion.* pro περιτέμνω, et περιτάμνομαι, succido ; (2) ædimo, privo, vasto ; (3) idem quod περιελαύνω. Βοῦς περταμνόμενον, *Odyss.* 11, 401.

περίτασις, εως, ἡ, obtentus ; (2) vehemens et valida distentio. A περιτείνω.

περιταφεύω, f. εύσω, fossa seu vallo munio ; (2) murum duco, murum circumvallo. Ἐκέλευσε τῷ στρατῷ τὴν πόλιν περιταφρεύειν, ἵνα μηδὲ καθ' ἕνα τις ἐκφεύγοι λαυθάνων, *Appian. B. Mithridat.*

περιτέθυπας, 2. singul. perf. ind. act. verbi περιτίθημι.

περιτείνω, intendo, obtendo ; (2) valde extendo, *Ph.* περιτείνει, distendit.

περιτειχίζω, f. ίσω, muro circumdo seu cingo, circumvallo ; p. part. pass. περιτετειχισμένος, muro circumdatus, vallatus. Περιτειχίζειν (τόπον) μεγάλαις πλίνθοις, *Arist. Av.* 550. τὴν πόλιν κύκλῳ, *Thuc.* Hinc

περιτείχισις, εως, ἡ, munitio per murum.

περιτείχισμα, ατος, τὸ, murus seu munitio locum ambiens. Ab eod.

περιτειχισμός, οῦ, ὁ, idem et ab eod.

περίτειχος, εος, τὸ, propugnaculum.

περιτελέω, ῶ, f. έσω, perficio. Περὶ δ' ἤματα μακρὰ τελέσθη, *Odyss.* 10, 470.

περιτέλλομαι, circumvolvendo seu circumvertendo perficio orbem, unde anni περιτελλόμενοι, i. e. exacti ; (2) dicitur et de ortu siderum, quod in eo orbis circumactio intelligitur, *Il.* 2, 551.

περιτεμεῖν, a. 2. inf. act. verbi περιτέμνω, fut. εμῶ, amputo, circumcido ; περιτετμημένος, circumcisus, *Gl. V.* perf. part. pass. Περιτέτμεν αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, *Act.* 7, 8. τὸ παιδίον, *Luc.* 1, 59. Οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, *Gal.* 6, 12.

περιτενής, έος, ὁ καὶ ἡ, valde contentus, contentissimus et rigidissimus ; (2) circumtentus, ut περίτονος. A περιτείνω.

περιτεραμνίζω, f. ίσω, tego. Ex περὶ et τέραμνος.

περιτέρμιον, ου, finiens undique, ambiens.

περιτέτμηντοι, 3. plur. perf. ind. pass. verbi περιτέμνω.

περιτεύχομαι, fio, *Hom.*

περιτεχνάομαι, circumquaque me versans, machinor, comminiscor, *Suid.*

περιτέχνησις, εως, ἡ, machinatio, dolus ; (2) solertia. A περιτεχνάομαι, *machinor.*

περιτήκω, fut. ξω, colliquefacio. Περιτετήκυσαν πάντα, *Aret.* Hinc

περίτηξις, εως, ἡ, eliquatio.

περιτίθημι, et περιτίθεμαι, circumpono, circumdo, appono, ut personam ; addo, ut formam, vestem, &c. περιτίθεμαι, assumo, induo, *Gl. V.* tribuo. Τούτοις τιμὴν περισσοτέραν περιτίθεμεν, 1 *Cor.* 12, 23. Περιέθηκε φραγμόν, *Marc.* 12, 1.

περιτίλλω, convello, evello. Τὰς βλεφαρίδας σὺ περιτιλῶ, *Arist. Eq.* 372.

περιτιμάω, valde veneror, *Sibyl.*

περιτιμήεις, ήεσσα, ήεν, admodum honoratus.

περιτιτάινω, circum tendo, circum extendo. Περὶ μέσσῳ χεῖρε τιτήνας, *Il.* 13, 534.

περιτιτράινω, et περιτιτρέω, circumforo, circumquaque perterebro et pertundo, *Steph.*

περιτίω, fut. ίσω, vehementer honoro et colo.

περιτμηθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi περιτέμνω.

περίτμημα, ατος, τὸ, frustum, segmentum.

περιτομεύς, έως, ὁ, qui circumcidit ; (2) scalper excisorius, quo sutores coria circumcidunt. A περιτέμνω.

περιτομή, ῆς, ἡ, circumcisio ; in *N. T.* Judæi circumcisi. Ab eod.

περίτομοι, recutiti, *Ph.* Ab eod.

περίτομος, ον, undique abruptus, seu præruptus, de monte.

περιτόναιος, sive περιτόνειος, aut περιτόνιος, circumtentus, obtentus ; τὸ περιτόναιον, vel περιτόνειον, membrana totum ventrem interiorem continens, subaudi δέρμα.

περίτονος, ον, tectus, inductus, v. c. pelle tenta per omnes partes, ut in scuto, tympana. Ab eod.

περιτοξεύω, sagittis undique configo.

περιτορνεύω, detorno, torno rotundum facio, rotundo.

περίτρανος, ε, ὁ καὶ ἡ, perspicuus, manifestus, apertus.

περιτρανώς, *adv.* perspicue.

περιτραπίσης, gen. sing. a. 2. part. pass. v. περιτρέπω.

περιτραχήλιος, ε, ὁ καὶ ἡ, collo circumdatus, collum cingens. Hinc τὸ περιτραχήλιον, ε, τὸ, collare.

περιτρέμω, contremisco, vibror.

περιτρέπω, f. ψω, circumago ; (2) circumactu everto et percello ; (3) converto, transfero ; (4) in errorem induco ; (5) induco, impello, redigo, *Gl. Vet.* περιτρέπομαι, titubo, vertigine laboro, percello. Περιτρέπειν τὴν ναῦν, *Luc.* Τὰ πολλὰ σε γράμματα εἰς μανίαν περιτρέπει, *Act.* 26, 24.

περιτρεφῶ, conglacio ; περιτρέφομαι, conglacior, congelo, frigore cogor, coëo, coalesco, ut lac in caseum. Σακέεσσι περιτρέφετο κεύσαλλος, *Odyss.* 14, 477.

περιτρέχω, fut. θεύξω, circumcurro, currens obeo ; (2) eleganter, cum dat. in aliqua re (dicendo) se efferre, jactare. Περιδραμόντες ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην, *Marc.* 6, 55. Οὕτως ὠκεανὸς περιέδραμε γαῖαν ἅπασαν, *Dion. Per.* 41. Ἡμᾶς χρὴ—περιθρέξαι τὴν Πυῤῥα πᾶσαν, *Arist. Thesm.* 665.

περιτρέω, f. έσω, circum trepido. Λαοὶ δὲ περιτρέσσαν ἀγρωστῶται, *Il.* 11, 675.

περίτρητος, ε, ὁ καὶ ἡ, ubique pertusus.

περιτρῆτός, έος, ὁ καὶ ἡ, obtritus, pertritus, attritus. A περιτρίβω, obtero, obtundo. Ὡς κόγχος ἁλμὴ πάντοθεν περιτριβεὶς, *Lyc.* 790.

περίτριμμα, ατος, τὸ, homo rei alicujus tractatione velut attritus ; περιτρίμματα ἀγορᾶς, circumforaneus, item subbasilicanus, forensis. Ab eod.

περιτριχόομαι, ἤλωσ περιτετριχωμένον, *Poll.* ulcus in capite, aut alia pilosa capitis parte.

περιτρομέω, ῶ, f. ήσω, contremisco. Σάρκες δὲ περιτρομέοντο μέλεσσιν, *Odyss.* 18, 76. A

περίτρομος, ε, ὁ καὶ ἡ, circumtremens, totus tremefactus, *Gl. Vet.* tremebundus. A περιτρέμω.

περιτρόμως, *adv.* tremebunde.

περιτροπάδην, *adv.* cursim, celeriter, strenue.

περιτροπέων, *Ion.* pro περιτροπάων, revertens, *Il.* 2, 295. A περιτροπάω, *Th.* τρέπω.

περιτροπή, ῆς, ἡ, vicissitudo, qua aliquid per vices et in orbem fit ; ἐκ περιτροπῆς, per vices ; ἐν περιτροπῇ, idem ; (2) circuitus, seu circuitio. Ab eod.

περίτροπος, vertigo, *Hes.*

περιτρόχαλος, ε, ὁ καὶ ἡ, orbiculatus, rotundus ; περιτρόχαλα, genus tonsuræ, cum in orbem tondetur caput, solo in vertice relicta coma. A περίτροχος.

περιτροχάω, ῶ, f. άσω, circumcurro.

περίτροχος, ε, ὁ καὶ ἡ, circumcurrens, in orbem currens ; (2) orbiculatus, rotundus. Ἐν δὲ μετώπῳ, Λευκὸν σῆμα τέτυκτο περίτροχον, ἠΰτε μήνη, *Il.* 23, 455. A περιτρέχω.

περιτρόχω, rodo, ambedo, peredo, obrodo, rodo, *Gl. V.* Αὐτὸς δ' ὁ Κλέων κεκραξιδάμας μόνος ἡμᾶς ὁ περιτρώγει, *Arist. Vesp.* 594.

περιτρός, vide περισσός.

περίττωμα, ατος, τὸ, excrementum ; fæces urinæ, et quicquid in corpore e nutritione redundat. A περιττός. Hinc

περιττωματικός, ἡ, όν, excrementis abundans ; (2) cui excrementa insunt, ut vesica, alvus, &c.

περιτυγχάνω, incido, in utramque partem, forte reperio, nanciscor ; περιέτυχον, incidi, nactus sum ; περιτυχών, adeptus. Ἀγγάρευσι κοιτῇ περιτυχεῖν, *Xen.* Τὴν (γυναῖκα) κατά τι μέρος τῆς οἰκείας περιτυχὼν, *Heliod.*

περιτύπτω, cædo, sc. saxum, cæmentum.

περιτύμβιος, ε, ὁ καὶ ἡ, sepulchralis, funebris, quod versatur circa tumulos. A τύμβος.

περιτυμπανίζω, fut. ίσω, tympanorum pulsu, circumstrepo ; (2) fustibus cædo.

περιτυχής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui incidit in aliquid, consequitur quid. A περιτυγχάνω. Unde

περιτυχῶν, *qui casu accidit*, a. 2. part. act.

περιυβρίζω, fut. ίσω, injuria et contumelia adficio, vexo. Ταῦτην ἐῶσαι τὴν φθόρον τοιαῦτα περιυβρίζειν ἡμὰς ἁπάσας, *Arist. Thesm.* 542. Τοιαῦτα περιυβρίζειν αὐτὸς ἐν μέρει, *id. Vesp.* 1308.

περιυπνίζω, expergiscor, *Ph.* περιυπνίσατε, expergiscimini.

περιυφαίνω, obtexo, *Gl. V.*

περιϋδω, circumpluo ; pass. περιϋδεσθαι, circumplui.

περιφάγω, arrodo, corrodo, ambedo.

περίφαης, έες, ὁ καὶ ἡ, conspicuus, lucens. Ex περὶ et φάω, *luceo.*

περιφαίνομαι, circumquaque conspicior, undique conspicuus sum. Τὴν δὲ σχεδὸν ὕδατος εὖξεν ἐν περιφαινομένῳ (τόπῳ), *Od.* 5, 476.

περιφάνεια, ας, ἡ, prospectus, splendor, *Ph.* perspicuitas, evidentia. A περιφαίνομαι. Unde

περιφανῆ, 3. sing. aor. 2. conj. pass.

περιφανής, έος, ὁ καὶ ἡ, conspicuus, conspectui expositus ; (2) de sigillo in poculis aut aliis vasis, quod totum est extra vas, et extrinsecus adfixum ; opp. κρύπτος ; (3) illustris, nobilis, *Gl. Vet.*

περίφαντος, ε, ὁ καὶ ἡ, circumquaque conspicuus, valde conspicuus et apertus. A περιφαίνομαι.

περιφανῶς, *adv.* conspicue, aperte, *Ph.* evidenter.

περιφέγγεια, ας, ἡ, splendor magnus. Ex περὶ et φέγγος.

περιφειδομαι, fut. σομαι, parco.

περιφέρεια, ας, ἡ, rotunditas, rotunda forma, *Ph.* circulus, convexitas, et περιφέρεια θαλάσσης, margo. A

περίφερής, έος, ὁ καὶ ἡ, orbicularis, rotundus ; (2) versatilis, rotatilis, *Gl. V.* convexus, devexus, teres. A περιφέρω.

περιφερόγραμμος, ε, ὁ καὶ ἡ, lineam unam habens circumcurrentem, et in se redeuntem, ut circulus. Ex περιφέρω et γραμμὴ, *linea.*

περιφέρω, fut. περιοίσω, circumfero, mecum fero, in comitatu meo fero ; (2) circumago et eodem revolvo ; (3) redigo in vel ad ; (4) in errorem induco, perturbo ; (5) περιενεγκὼν, etiam est qui ad se rediit, recipit se ; περιφέρομαι, circumferor, *Gl. Vet.* vagor, palor ; περιενεχθείς, aor. 1. p. pass. circumlatus. Τὸν Ἀγαμέμνονος παῖδ' ἀγκάλαισι περιφέρων, *Eurip. Or.* 448. Ὥστε μόνον ἂν ἐν ταῖς ἀγκάλαις περιφέρομεν αὐτὸς ἀγαπῶντες, *Xen. Cyr.* 1, 27.

περιφεύγω, effugio, evado et superstes sum, *Gl. V.* defugio. Οἱ τότε περιφεύγοντες τὴν φθορὰν, *Plato.*

περίφημος, ον, clarus, famosus. A φήμη.

περιφήνας, acc. sing. a. 2. part. act. verbi περίφθημι.

περιφθάνω, prævenio ; περιφθὰς, a. 2. part. prætervectus.

περιφθείρομαι, minuor, circumcirca corrumpor ; (2) pediculos colligo, *Hes.* A φθείρω, vel φθείρ.

περιφθινύθω, corrumpor, conficior, pereo.

περιφιλέω, ῶ, f. ήσω, valde diligo. Ὃν περὶ κῆρι φιλεῖ Ζεὺς, *Odyss.* 15, 245.

περιφιμώσις, ἡ, vide περιπεφίμωσις.

περιφλεγής, έος, ὁ καὶ ἡ, ardens. A περιφλέγω, f. ξω, amburo, vehementer uro.

περιφλεγώς, *adv.* ardenter, vehementi ardore.

περιφλεύω, fut. εύσω, amburo, aduro ; περιπεφλευσμένος, ambustus, p. part. pass. Τὰς δὲ ζώντας περιφλεύει, *Aristoph. Nub.* 395. Nonnulli autem scribunt περιφλύει.

περιφλιδάω, rugas contraho ; περιφλιδόων, part. pro περιφλιδῶν, περιφλιδάων. Καί τε βοὸς νέα γέντα περιφλιδόωντος ἀλοιφῇ τηξάμενος, *Nic. Al.* 62.

περιφλοίζω, decortico. Hinc

περιφλοισμός, οῦ, ὁ, decorticatio, corticis detractio.

περίξλοιος, ὁ καὶ ἡ, decorticatus, delibratus.
περιφλύω, valde nugor; (2) amburo.
περιφοβέομαι, ῆμαι, pertimesco, paveo, *Gl. Vet.* Περιφοβεῖσθαι τὸς ἀνθρώπως, *Xen.* A
περίφοβος, ε, ὁ καὶ ἡ, metu vehementi perculsus, pertrepidus, *Gl. Vet.* trepidus, pavens. Ex περὶ et φόβος, *metus.*
περιφόβως, *adv.* trepide, metu vehementi perculso animo.
περιφοιτάω, purifico, *Ap.* Περὶ δέρμα γέγονε Πάντη φοιβήσαντες, *Apoll. Rh.* 2, 302.
περιφοιτάω, circumeo, inambulo. Hinc
περιφοίτησις, εως, ἡ, circumcursitatio; peregrinatio, vagatio.
περίφοιτος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui circuit, peregrinator, vagatur.
περιφορὰ, ᾶς, ἡ, circumlatio, circumactio, circumvectio; (2) ferculorum missus, qui conviviis apponuntur, aut singulis convivis, aut quaternis; (3) ambitus; (4) conturbatio, hallucinatio, distractio; (5) error, vagatio. A περιφέρω. Hinc
περιφορᾶδην, *adv.* circumagendo et in orbem transferendo et circumducendo, de incessu boum qui pedes anteriores non recta movent, item de luxatis.
περιφορέω, ῶ, f. ήσω, circumago, circumfero; (2) aggero, *Gl. V.* Hinc
περιφόρημα, ατος, τὸ, ferculum, *Gl. V.*
περιφορητικὸς, ἡ, ὸν, pervulgatus, omnium sermone tritus.
περιφορητὸς, ἡ, ὸν, vagus; (2) clarus, sapiens. A περιφορέω.
περίφορος, ε, ὁ καὶ ἡ, circumactus, qui in transversum rapitur. A περιφέρομαι.
περίφορτος, ε, ὁ καὶ ἡ, onustus.
περίφραγμα, τὸ, septum, quo quid circumdatur; sepes, murus, vallum, &c. A περιφράσσω.
περιφραδέως, *adv.* scite, perite, seu rite, *item* caute, *Il.* 1, 466. A
περιφραδὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, scitus, peritus. A περιφράζω, f. άσω, circumloquor, circumloquendo eloquor; (2) considero, perpendo. Ἀλλ' ἀγεῦθ', ἡμεῖς οἶδε περιφραζώμεθα πάντες Νόσον, *Od.* 1, 76.
περίφρακτος, ε, ὁ καὶ ἡ, circummunitus, circumseptus. A περιφράσσω. Unde
περίφραξις, εως, ἡ, idem quod περίφραγμα.
περίφρασις, εως, ἡ, periphrasis, circumlocutio. A περιφράζω.
περιφράσσω, seu περιφράττω, f. ξω, circumsepio, circumvallo; περιφράττειν, obstipare. Παραπλήσια σειὴν τὸν ἵππον περιφράττυσι, *Heliod.* Περιφράξαντες (πόλις) δένδρεσι καταδεδλημένοις, *Strabo.*
περιφρασικὸς, ἡ, ὸν, quod circumscribendo effertur. A περιφράζω.
περιφρασικῶς, *adv.* per circumlocutionem.
περιφρίττω, perhorresco.
περίφρονα, acc. sing. a περίφρων.
περιφρονέω, ῶ, f. ήσω, contemno, despicio; (2) accurate cogito, contemplor. Μηδεὶς σὺ περιφρονείτω, *Tit.* 2, 15. Ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον, *Arist. Nub.* 225. τὰ πράγματα, *id.* A περίφρων.
περιφρόνησις, εως, ἡ, contemptus, despicientia; (2) accurata cogitatio.
περιφρράω, ῶ, fut. ήσω, custodia cingo; (2) cingo tanquam custodia aut præsidio. Τὸ τεῖχος ᾧ περιφρρᾶντο οἱ Πλαταιεῖς, *Thuc.*
περιφρύγω, fut. ξω, torrefacio, undique torreo.
περίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, prudens, sapiens, cordatus; (2) valde prudens, valde sapiens; (3) contemptor, superbus. Ex φρήν.
περιφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, inhærens alicui, humilis. A περιφύομαι.
περιφυλάσσω, undique custodio.
περίφυμι, amplector, agnatus sum, adhæreo, inhæreo; περιφὺς, adhærens, aor. 2. part. Πάντα κύσεν περιφὺς, *Od.* 16, 21. Τοὶς γόναισι περιφύντες, *Heliod.*
περιφύρω; περιφύρει, perturbat, *Ph.*
περιφυσάω, valde inflo. Hinc
περιφύσητος, ον, valde inflatus, *Arist. Lys.* 323.
περίφυσις, εως, ἡ, incrementum in ambitu. A περιφύομαι.
περιφυτιύω, obsero, *Gl. V.* consero, circumplanto.
περίφυτος, ε, ὁ καὶ ἡ, circumconsitus, undique consitus. A præc.
περιφύω, f. ύσω, p. πέφυκα, agnascor, circa nascor; (2) excresco. Κατὰ ψυγείαν περιέφυσαν περσικαὶ, *Arist. Nub.* 151. Τῶ δὲ Ἀχιλλεῖ πάντοθεν περιφυόμενος, hærens, *Heliod.*
περιφωνέω, ῶ, f. ήσω, circumsono, resono.
περίφωρος, ε, ὁ καὶ ἡ, manifestus. A φώρ.
περιφωτίζω, f. ίσω, illumino.
περιχαίνω, circumhio; (2) inhians devoro; (3) devoro, deglutio, p. περιπέχηνα. Καθάπερ ὁ λάρος ὅλον περιχαυὼν τὸ δέλεαρ, *Luc.*
περιχαίρω, summopere lætor.
περιχαλάω, ῶ, fut. άσω, demitto, dissolvo, *Rob.*
περιχαλινόω, ῶ, f. ώσω, fræno.
περίχαλκος, ον, ære obductus.
περιχαλκόω, ῶ, f. ώσω, ære obduco.
περιχαρακόω, ῶ, f. ώσω. vallo munio, aggere cingo, *Gl. Vet.* obvallo, circumvallo, vallo.
περιχαρακτὴρ, ῆρος, ὁ, scalpellus, quo dentes circumscarificantur. A περιχαράσσω.
περιχαρακτικὸς, ἡ, ὸν, habens vim circumscribendi et emarginandi.
περιχαράκωμα, τὸ, vallum, seu agger locum aliquem cingens et circummuniens. A περιχαρακόω.
περιχάραξις, εως, ἡ, circumscriptio, *Gl. V.* circumductio. A
περιχαράσσω, et περιχαράττω, f. ξω, circino, et circino circumscribo, (dicitur de scriptura literarum in quibus vel totus vel dimidius circulus exprimitur, ut *O. P.* Ern.) (2) scarifico et circumcirca incido.
περιχάρεια, ας, ἡ, summa et immoderata lætitia. A
περιχαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, supra modum lætus, nimio gaudio elatus. A περιχαίρω.
περιχαρῶς, *adv.* ingenti gaudio.
περιχάσκω, inhio.
περιχειλόω, ῶ, f. ήσω, idem quod περιχειλόω, *Hes.*
περιχειλόω, ῶ, fut. ώσω, labro circumdo, labrum in ambitu duco. Περιχειλώσας σιδήρῳ, ἵνα μὴ σκεδαννύωνται, *Xen.*
περιχειρίδιον, τὸ, *Dim.* A περιχείριον, τὸ, ψέλλιον, *Gl. V.* armilla; περιχείριον, virilitæ, armillæ, *Ph.* A seq.
περίχειρον, ε, τὸ, ornamentum, quod brachio vel manui circumponitur. Ex χείρ περίχευμα, ατος, τὸ, circumfusum seu circumcirca adfusum. A
περιχεύω, f. εύσω, circumfundo. Ὁ δ' ἔπειτα βοὸς κέρασιν περιχεύεν, *Odyss.* 3, 437. Ἀλὴ δὲ κῦρος καὶ ὕπνους περιεκέχυτο τὴν χώραν, *Luc.*
περιχέω, f. εύσω, idem; (2) perfundo. Τὸ αἷμα τῷ βάμῳ περιχέειν, *Luc.*
περιχθὼν, όνος, ἡ, terra quæ circum est.
περιχλανίζω, læna indúo, bene tego adversus frigus. A χλανίς.
περίχολος, ε, ὁ καὶ ἡ, biliosus, bile circumfusus et respersus; (2) iracundus, stomachosus. A χολή.
περιχορεύω, fut. εύσω, salto seu tripudio circum; (2) circumvagor. Ἐκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο περιχορεύουσα, *Eur. Ph.* 320.
περιχρίματος, ον, exscreandus, *Æsch.*
περιχρῆμα, τὸ, ὁ καὶ ἡ, admodum pecuniosus, prædives. A χρήματα.
περίχρισις, εως, ἡ, inunctio.
περιχρισταίριον, τὸ, medicamentum quoddam, *Steph.*
περίχρισος, ε, ὁ καὶ ἡ, circumlitus; (2) qui circumlini solet aut potest. A
περιχρίω, fut. ίσω, illino, oblino, perungo. Ἁλῶ περιχρίειν, *Luc.*
περιχρύσεος, ε, ὁ καὶ ἡ, aureus; (2) inauratus.
περιχρυσόω, ῶ, f. ώσω, deauro, auro circumvestio; περιεκχρυσωμένος, inauratus, p. pass. part.
περιχύδα, *adv.* undique affundendo, *Hipp.*
περίχυμα, ατος, τὸ, circumfusum. A περιχύω.
περίχυσις, ἡ, circumfusio, vel offusio, *Steph.*
περιχυτήριον, perfusorium, *Gl. V.* Ab eod.
περιχύτης, ε, ὁ, perfusor. Ab eod.
περιχύω, circumfundo; (2) offundo; περιχυθεὶς, circumfusus, part. pass. a. 1. περιεκχυμένος, circumfusus, p. part. pass. Πανταχόθεν αὐτῦ περιχυθεῖσα, *Heliod.*
περιχώννυμι, aggere circumdo.
περιχωρέω, ῶ, f. ήσω, cedo; (2) circuitu redeo; (3) commisceor. Ἀΐδης σὺ περιχώρει λαὸν τὸν χέρνιβας, *Arist. Av.* 957. Ἐς παῖδα αὐτῦ περιεχώρησεν ἡ δυναστία, *Pausan.* Hinc
περιχώρησις, εως, ἡ, cessio in exitu rei; (2) reditus per circuitum; (3) de conjunctione divinæ naturæ cum humana in Christo. *Vox Eccles.*
περίχωρος, ε, ὁ καὶ ἡ, regioni circumjacens, *Gl. Vet.* territorium; (2) circumjacens, finitimus, vicinus.
περιψαύω, tango, comprehendo.
περιψάω, ῶ, f. ήσω, abstergo, deleo. Καθαρὸν ἡμιτρύβιον λαβὼν τὰ βλέφαρα περιψήσεν, *Arist. Plut.* 729. Ἰὼ, δέηε πέρνον λαγὼ, τὼ φθαλμιδίω περιψῆν, *id. Eq.* 905.
περίψημα, ατος, τὸ, sordes et purgamenta detersa, defricta, *Gl. Vet.* scobs; (2) de homine, qui alias κάθαρμα. A περιψάω.
περίψηστος, ε, ὁ, calculator, ratiocinator.
περίψηκτρον, circumrado vel frico, strigili utor.
περιψιθυρίζω, circumsono, circumstrepo.
περιψιλὸν, præs. inf. act. pro περιψιλόειν.
περιψιλόω, circumcirca nudo, dispolio.
περιψίλωσις, εως, ἡ, nudatio, spoliatio.
περιψοφέω, ῶ, fut. ήσω, obstrepo, circumstrepo.
περίψυκτος, ε, ὁ καὶ ἡ, perfrigeratus, perfrigidus; (2) qui perfrigerari potest. A περιψύχω.
περίψυξις, εως, ἡ, refrigeratio, refrixio, *Gl. Vet.* Ab eod.
περίψυχος, ε, ὁ καὶ ἡ, perfrigidus, *Gl. V.*
περιψύχω, f. ξω, perfrigero, refrigero; (2) foveo.
περιωδυμένως, *adverb.* circuitu et circumductione per ambages, in orbem. A περιοδεύω.
περιωδέω, ῶ, f. ήσω, incantamentis et magica arte circumvenio et obtundo. Περιωδήσας τὴν Τοξγόνα ἐπαοιδαίς, *Luc.* Ex περὶ et ᾠδή.
περιωδυνάω, ῶ, f. ήσω, dolore omne ex parte crucio; (2) vehementem seu gravem dolorem facio; περιωδυνάομαι, ῶμαι, crucior, perdoleo.
περιωδυνέω, ῶ, f. ήσω, vel περιοδυνέω, valde doleo.
περιωδυνία, ας, ἡ, gravis dolor. A
περιώδυνος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui vehementer dolet. Ex περὶ et ὀδυνή.
περιωθέω, ῶ, f. ήσω, trudo vel vexo, per injuriam trudo aut vexo; (2) negligo, contemnor. Περιωθῶν καὶ ἐλαύνων τὺς ἀνθρώπως, *Dem.*
περιωθίζω, f. ίσω, idem.
περιώμιον, τὸ, supparus, *Gl. V.* Ab ὦμος.
περιώμιος, ε, ὁ καὶ ἡ, humeralis. Ex fisd.
περιώνυμος, ὁ καὶ ἡ, cujus nomen nobilitatum est et clarum. Ab ὄνομα.
περιωπὴ, ῆς, ἡ, circumspectio, i. e. ipsa circumspiciendi actio, cura; (2) locus, e quo circumjacentia oculis lustrari queunt, specula; *Il.* 14, 8. et 23, 451. A περιόπτομαι. Hinc
περιωπὴς, ές, conspicuus.
περιοπτίζομαι, speculor, ex speculo circumspicio, *Hom. Sch.*
περιώσιος, ε, ὁ καὶ ἡ, sanctissimus, eximius, vel modum superans; (2) numerosus. Hinc *adv.* περιωσίως, magnopere, supra modum, *Il.* 4, 359. Ex περὶ et ὄσιος.
περίωσις, εως, ἡ, vexatio. A περιωθέω.
περκάζω, fut. άσω, nigresco, seu nigris distingui maculis incipio, maturescere incipio, vario, varior; de uvis. Ἄρτι γένεια περκάζων, modo in mento nigrescens *lanugine, Callim. Hymn.* in *Lavacrum Palladis*, 75. A πέρκος.
πέρκη, vel πέρκα, perca, piscis, *Gl. V.*
περκὶς, ίδος, ἡ, idem et ab eod. Hinc
περκίδιον, τὸ, *Dim.*
περκνόπτερος, ε, ὁ καὶ ἡ, alas habens nigris distinctas maculis. Ex περκνὸς et πτερόν.
ΠΕΡΚΝΟΣ, η, ὸν, niger, nigris distinctus maculis, varius, *Il.* 24, 316.
πέρκος, idem.
ΠΕΡΝΑ, ης, ἡ, perna, petaso.
πέρναμαι, vendor. A πέρνημι.
περνὰς, άντος, præs. part. act. verbi πέρνημι.
περνάω, in longinquam regionem venum exporto; (2) vendo; πέρνασχ' pro πέρνασκε, imper. *Ion. Il.* 24, 752. A περάω.
πέρνημι, vendo; part. περνὰς, vendens. Διὰ σε ταῦτα πάντα πέρνατα, *Arist. Eq.* 176. Κτήματα περνάμεν' ἴκει, *Il.* 18, 292.
περόναμαι, *Dor.* pro περόνημαι.
περονάω, ῶ, f. ήσω, fibula subnecto, fibulo; (2) trajicio veluti fibula. A
ΠΕΡΟΝΗ, ης, ἡ, fibula, *Gl. Vet.* subula,

Ph. acicula, *Gl. Vet.* Πρὸς χρυσέην περόνην καταμύξατο χείρα ἀρειήν, *Il.* 5, 425.

πεφόνημα, ατος, τὸ, opus aeu factum; (2) quodvis opus. A περονάω.

πεφόνης, et πεφόνητις, ὁ, metrum quoddam et organum musicum, *Suid.*

πεφονητις, et πεφονητρὶς, ίδος, ἡ, peplum, vestis quæ fibula solebat ad pectus adnecti, *Theoc.* 15, 21. A πεφόνη. Unde

πεφονὶς, ίδος, ἡ, fibula.

πεφόω, pro πεφάω, *Ep.*

πεφτρεία, ας, ἡ, vel πεφτρεῖα, ας, ἡ, temeritas; (2) nimius cultus; (3) ostentatio; (4) adulatio. A

πεφτρεύομαι, effero me, jactationi aut vanæ ostentationi deditus sum, *Ph.* (2) perperam, temere loquor; (3) blandior, adulor. Ἡ ἀγάπη οὐ πεφτρεύεται, 1 *Cor.* 13, 4. A

ΠΕ΄ΡΠΕΡΟΣ, ε, ὁ, levis, temerarius, præceps; perperus, *Ph.* vanus, *Gl. Vet.* (2) arrogans ostentator; (3) adulator; (4) garrulus, nugator.

πέρρα, ας, sol, Ægyptiorum lingua, quam sub Ptolemæo didicit Lycophron, *Cassandr.* 1428.

πεῤῥιθήκατο, 3. sing. a. 1. ind. med. *Poët.* pro πεφιθήκατο, a πεφιτίθημι.

πέῤῥοχος, pro ὑπέφοχος, *Sapph.*

πέφσαι, *vastasse*, a. 1. inf. act. verbi πέφθω.

ΠΕΡΣΕ΄Α, ας, ἡ, persea, arbor.

πέφσειαι, ας, ἡ, idem.

πεφσεῖος, nomen herbæ, *Nicand.* in *Alexiph.* 429.

πεφσέπτολις, εως, ὁ καὶ ἡ, urbium vastator aut vastatrix. Ἔξιθ' Ἀθηναίας πεφσέπτολι, χευσεοπήληξ, *Callim. Hymn.* in *Lav. Palladis*, 43. Ex πέφθω et πτόλις.

Πεφσέφασσα, ης, Πεφσεφόνεια, ας, et Πεφσεφόνη, ης, ἡ, Proserpina. Ex πέφθω et φόνος, cædes.

ΠΕ΄ΡΣΗΣ, ε, ὁ, Persa. Hinc

πεφσίζω, f. ίσω, Persas imitor; (2) Persis faveo; (3) Persarum partes sequor.

Πεφσικὸς, ὴ, ὸν, Persicus. Hinc ἡ Πεφσικὴ, ῆς, sc. μηλέα, malus Persica, et τὸ Πεφσικὸν, ῦ, scil. μῆλον, malum Persicum.

πεφσικαὶ, sc. ὑποδέσεις, calcei mulierbres et molles. Ab eod.

πέφσις, εως, ἡ, vastatio, expugnatio. A πέφθω.

Πεφσὶς, ίδος, ἡ, Persica; ut Πεφσὶς, scil. γῆ, Persia. Πεφσὶς γυνὴ, Persica mulier. Πεφσὶς χλαῖνα. Iæna Persica. A Πέφσης.

Πεφσιστὶ, *adv.* Persarum more seu ritu; (2) Persica lingua. A Πέφσις.

πεφσοδιώκτης, ου, ὁ, persecutor et profligator Persarum. Ex Πέφσης et διώκω.

πεφσοκτόνος, ε, ὁ, occisor Persarum. Ex Πέφσης et κτείνω.

πεφσονομεύομαι, Persarum legibus, et sub eorum imperio vivo. A

πεφσονόμος, ὁ καὶ ἡ, Persas regens, Persicus, Persici moris.

ΠΕ΄ΡΥΣΙ, *adv.* anno præterito, anno superiori; (2) antehac, ante hoc tempus. Hinc

πεφυσίας, ᾳ, ὁ, ut πεφυσίας οἶνος, vinum anni superioris.

πεφυσινὸς, ἡ, ὸν, qui anni superioris est; πεφυσινὸν, annotinum, *Gl. V.* Ab eod.

πεφῶν, præs. part. act. pro πεφάων, a πεφάω.

πέσεν, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* et cum ν pro ἔπεσε, a πίπτω.

πεσεῖν, *cecidisse*, a. 2. inf. act. verbi ejusd.

πεσέμεν, idem, sed *Ionice* formatus.

πεσέσθαι, f. 2. inf. med. *Ion.* pro πεσεῖσθαι.

πεσέτωσαν, 3. plur. aor. 2. imper. act.

πεσεῦμαι, fut. 2. ind. med. *Dor.* pro πεσοῦμαι.

πέσημα, ατος, τὸ, casus, lapsus; (2) quod cecidit; *Gloss. Vet.* casura; (3) cadaver. Πρὸς τὸ̀ ὅλως δυνασόμεθα πεσήματι, *Soph. Aj.* 1058. A πίπτω.

πέσῃσι, 3. sing. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro πέσῃ, a πίπτω.

πέσκος, εος, τὸ, pellis tondenda, vellus; τὸ δὲ πέσκος ἓῷ τάχα κἀββαλὲν ἕλκει, *Nic.* idem quod πέκος.

πέσομεν, 1. plur. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐπέσομεν, a πίπτω.

πεσόντες, nom. plur. a. 2. part. act. m. g. πεσοῦμαι, *cadam*, fut. 2. ind. verbi ejusd.

πέσσεμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro πέσσειν, a πέσσω.

πεσσευτήριος, ία, ιον, ad talos et calculos pertinens. A πεσσεύω. Unde

πεσσευτὴς, οῦ, ὁ, calculis ludens.

πεσσευτικὸς, ἡ, ὸν, ad lusum calculorum pertinens; (2) calculis ludendi peritus. A πεσσευτὴς.

πεσσεύω, seu πεττεύω, f. εύσω, calculis ludo; (2) transfero, muto. Παὶς παίζων πεσσεύων, *Luc. Vit. Auct.*

πεσσονομέω, ῶ. f. ήσω, calculos lusorios dispono; (2) ordino, dispono.

ΠΕΣΣΟ΄Σ, seu πεττὸς, οῦ, ὁ, calculus seu scrupus lusorius; (2) ipse calculorum ludus; (3) pessus, seu lana concerpta, in qua pharmaca excipiuntur; locus ubi calculis vel talis ludi solet, forum alearium, Augustus apud *Sueton.* cap. 71. Ἥκουσά τῦ λέγοντος, ἢ δοκῶν πλύνειν, πεσσὸς πεφιελθὼν, ἔνθα δὴ παλαίπατοι Θάσσουσι, *Eurip. Med.* 68.

πέσσω, vel πέττω, f. ψω, coquo; (2) maturo; (3) concoquo, *{proprie et tropice; occulo, abditum et reconditum penes me teneo, donec maturescat et perfectum sit, ut χόλον πέσσειν, simultatem premere et celare ad opportunitatem vindictæ; (4) sæpe licet vertere* habeo, accepi, *Ern.*} πεπεμμένος, coctus, p. pass. Γέφα πεπεσμένε, digereré, *Il.* 2, 237. χόλον, *Herodot.* A πέπτω.

πεσὼν, aor. 2. part. act. verbi πίπτω.

πετάζω, fut. άσω, extendo, explico. Ὁ δ' ἕζετο χεῖφι πατάσσας Ἀμφοτέφοις, *Il.* 21, 115. A πετάω.

πεταανέω, ῶ, fut. ήσω, poto ex πετάκνῳ, *Ath.*

πέτακνον, vox πέτακνον, ου, τὸ, poculum latum et tenue. A πετάω.

πετάλειον, ου, τὸ, idem quod τέταλον.

πετάλειος, α, ον, foliatus, *Nic.*

πετάλη, fœm. a πέταλος, tenera, *Ep.*

πετηλίζω, fut. ίσω, folia decerpo; (2) folia emitto, germino; (3) foliis in urnam dejectis damno ac relego. A πέταλον. Hinc

πεταλισμὸς, οῦ, ὁ, ostracismus per folia.

πεταλίτης, ου, ὁ, folium referens. Unde

πεταλίτις, fœm, *Nic.*

πέταλον, ου, τὸ, folium expansum; (2) lamina, bractea. A πετάζω.

πεταλοειδὴς, ές, ὁ, bracteatus, *Gl. V.* Ex πέταλον et ποιέω.

πεταληγὸς, οῦ, ὁ, idem. Ex πέταλον et ἔγον.

πεταλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, folio vel laminæ similis. A πέταλον.

πεταλωτὸς, ὴ, ὸ, foliatus, *Hes.*

πέτασαι, volo; vide πέτομαι.

πετάσομαι, idem quod πέτομαι, seu ἵπταμαι, *Steph.*

πέτασαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐπέτασαν, a πετάζω.

πετασίτης, ου, ὁ, petasi speciem gerens; (2) planta quædam. A πέτασος.

πέτασμα, ατος, τὸ, explicatio, extensio; (2) velum. A πετάζω. Unde

πέτασος, ου, ὁ, petasus, galerus, tegmen capitis latum et expansum; (2) umbraculum, umbella; (3) species texturæ; (4) herba, *Gl. V.* fastigium.

πετασώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, petasi speciem gerens. A πέτασος.

πετασὼν, ῶνος, ὁ, petaso, perna. A πετάω.

πετευρεύω, f. ίσω, alto petauro exsilio. A πέταυρον. Hinc

πεταυρισμὸς, οῦ, ὁ, ludibrium.

πεταυρισὴς, οῦ, ὁ, qui alto petauro exsilit, *Ph.* cernulus. Ab eod.

ΠΕ΄ΤΑΥΡΟΝ, ου, τὸ, pertica; (2) lignum aut asser, super quo gallinæ dormiunt; (3) genus laquei; (4) profunditas.

ΠΕΤΑ΄Ω, f. άσω, pando, explico; (2) aperio. Πέτασαν παφὰ θῖν' ἁλός, *Odyss.* 6, 94. Πετάσθησαν δὲ οἱ ὦκα, *ibid.* 21, 50.

πετεηνὲς, idem quod πετεινὸς, *Hom.*

πετεινὸς, ἡ, ὸν, volucris, volucer. A πέτομαι.

πετέσθην, 3. du. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐπετέσθην, a πέτομαι.

πέτευ, *vola*, 2. sing. præs. imper. *Dor.* pro πέτου.

πετευρεισὴς, ὁ, petauristarius, *Man.*

πέτευφον, ε, τὸ, idem quod πέταυφον. Σεισαμένας πτεφὰ μαστὸς ἐπ' αἰθαλόεντι πετεύφεω, *Theoc. Id.* 13, 13.

πέτηλον, *Poët.* pro πέταλον, *Mosch.*

πέτηται, 3. sing. præs. conj. verbi πέταομαι.

ΠΕ΄ΤΟΜΑΙ, et πέταμαι, item πετάομαι, volo; (2) rapido cursu feror. Καὶ γὴν ἐτέτη καὶ τὴν Θάλατταν ἐν κύκλῳ, *Arist. Av.* 118. Αὕτη σὺ, ποῖ ποῖ πέτει; volas?

ibid. 1204. Πρὸς ἀνθρώπους πέτομαι παρὰ τῦ πατρὸς, *ibid.* 1235.

πέτρα, ας, ἡ, idem quod πέτρος.

πετραῖος, αία, αῖον, saxatilis, inter petras seu saxa versans; (2) in petrosis et saxosis locis nascens. A πέτρα.

πετράκης, et πετρήκης, nomen lapidis, *Orph.*

πετρέεσσα, *Dor.* pro πετρήεσσα, a πετρήεις.

πετρέλαιον, τὸ, petrolium, seu bitumen liquidum, *Gorr.*

πετρέμβατοι, οἱ, qui per saxa gradiuntur, *Steph.*

πετρήεσση, *saxosæ*, dat. sing. a πετρήεις.

πετρηδὸν, *adv.* in modum petræ.

πετρήεις, ήεσσα, ῆεν, saxosus, petrosus, lapidosus. Ab eod.

πετρηεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, petris contectus, petrosus. Ex πέτρα et ἐφέω, *tego.*

πετρηκὴς, ὲς, idem quod πετρηέις, *Soph.*

πετρίδιον, ου, τὸ, saxulum; (2) saxum, petra. *Dim.* a πέτρα. Unde

πέτρινος, ίνη, ινον, lapideus, saxeus.

πετροβατέω, ῶ, f. ήσω, saxa scando. A πετροβάτης, ου, ὁ, saxa scandens. Ex πέτρος et βαίνω, *scando.*

πετροβολέω, ῶ, f. ήσω, saxa jaculor.

πετροβόλητος, ον, lapidum jactu emissus, *Cyr.*

πετροβολία, ἡ, saxorum jaculatio.

πετροβολικὸς, ἡ, ὸν, lapides ejaculans; ὄχημα πετροβολικὸν, catapulta.

πετροβόλος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui lapides ejaculatur, qui lapidibus impetit. Ex πέτρος et βάλλω.

πετρόγειος, ου, ὁ, saxis et terra natus, *Phil.*

πετρεκυλισὴς, ῦ, ὁ, qui saxa et lapides devolvit. Ex πέτρος et κυλίω.

πετροστοῖα, ας, ἡ, structura ex petris, structura saxea. Ex πέτρος et ποιεω.

πετροτομητὴ, ἡ, machina qua saxum emittitur; item lapidum ejaculatio, *Steph.*

πετροῤῥιφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, e petra præcipitatus. Ex πέτρος et ῥίπτομαι.

πετρόῤῥυτος, ε, ὁ καὶ ἡ, per saxa tractus.

ΠΕ΄ΤΡΟΣ, ε, ὁ, lapis, saxum.

πετροσελινίτης, ε, ὁ, ut πετροσελινίτης οἶνος, vinum ex petroselino. A

πετροσέλινον, ε, τὸ, apium petreum, apium in locis petrosis et saxosis nascens.

πετροτόμος, ε, ὁ καὶ ἡ, lapides incidens vel secans; πετροτόμος, rupi excisus, seu ex lapide cæsus. Ex πέτρος et τέμνω.

πετροφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, saxis adhærescens, petris hærens. Ex πέτρος et φύω, *nascor.*

πετρόω, ῶ, fut. ώσω, in lapidem vel saxum verto; (2) lapido. Ἐφ' εἷς δ' ἀπειλεῖς, ὡς πετρωθῆναί με χρὴ, *Eur. Or.* 547. Μέλις δ' ἐπῖσε μὴ πετρωμένης Δανεῖν τλήμων Ὀρέστης, *ib.* 940. A πέτρος.

πετρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, petrosus, saxosus, lapidosus. A πέτρος.

πέτρωμα, ατος, τὸ, lapidatio, lapidum jactus. A πετρόω.

πετρώρυφος, ε, ὁ καὶ ἡ, lapidibus tectus. Ex πέτρα et ἐρέφω, *tego.*

πεττεία, ας, ἡ, calculorum lusus. A πεττεύω.

πέττω, pinso, *Gl. V.*

πεύθετο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐπεύθετο, a πεύθομαι.

πευθὴν, ῆνος, ὁ, explorator, sciscitator, emissarius, *Gl. V.* mandator; (2) auscultator. A πεύθομαι.

πευθοίατο, 3. plur. præs. opt. med. *Ion.* pro πεύθοιντο.

πεύθομαι, idem quod πυνθάνομαι, *Hom.*

πεύθω, ἡ, rumor, *Æsch.*

πευκάλιμος, ίμη, ιμον, amarus; (2) tristis; (3) prudens, solers. A πεύκη.

πευκεδανὸν, ε, τὸ, et πευκέδανος, ἡ, peucedanum, herba quædam. Ab eod.

πευκεδανὸς, ἡ, ὸν, amarus; (2) exitiosus.

ΠΕΥ΄ΚΗ, ης, ἡ, pinus, tæda, picea, larix; (2) quicquid ex ligno tali fit, ut tæda, fax, &c. (3) lignum ex Ophir allatum, sic *Joseph.* sed a vulgari πεύκη diversum, *Ern.*

πευκήεις, ήεσσα, ῆεν, pineus, pinifer. A πεύκη.

πεύκινος, ίνη, ινον, pineus, e pino arbore. Ab eod.

πευσέσθω, 2. plur. f. 1. ind. med. *Dor.* pro πεύσεσθε, a πεύθομαι.

πεῦσις, εως, ἡ, interrogatio, percontatio. A πυνθάνομαι.

πευστηρία, ας, ἡ, inquisitio, interrogatio.

πεύστης, ου, ὁ, percontator, *Ph.* Ab eod.

πευστικὸς, ἡ, ὸν, ad percunctandum factus.

πέφαμαι, perf. ind. pass. *Dor.* pro πέφημαι, a φάω, *occido*.

πέφαμμαι, perf. ind. pass. verbi φαίνω.

πέφανσαι, *apparuisti*, 2. sing. ejusd. perf.

πέφανται, *apparuit*, 3. singul. ejusd. *Il.* 16, 207.

πέφανται, *occisi sunt*, 3. plur. perf. indic. pass. verbi φάω.

πεφαργμένον, acc. sing. part. perf. pass. per *Metathes.* pro πεφραγμένον, a φράσσω.

πέφασμαι, perf. ind. pass. *Att.* pro πέφαιμαι, a φαίνω, *ostendo*, unde φάϊνομαι.

πεφασμένος, *adv.* aperte, palam. Ab eod.

πέφατ', *Il.* 17, 16; pro πέφαται, interfectus est, perf. ind. pass. verbi φάω.

πεφειδήσεαι, 2. sing. p. post f. ind. *Ion.* pro πεφείδηση, a φείδομαι.

πεφείσεται, *parcet*, 3. sing. temporis ejusd.

πεφισμένως, *adv.* parce; *Ph.* parcius.

πεφευγέναι, perf. inf. med. verbi φεύγω.

πεφευγοίην, perf. opt. med. *Att.* pro πεφεύγοιμι.

πέφνε, *visus est*, 3. sing. perf. indic. med. *Att.* pro πέφανε, a φαίνω.

πεφήσεαι, 2. sing. p. post f. indic. *Ion.* pro πεφήση, a φάω.

πεφήσεται, *apparebit*, 3. sing. p. post f. ind. verbi φάω. sive φαίνω. Τροίη δὲ πεφήσεται αἴσιμος ὄλεθρος, *Trojæ vero manifesta aderit gravis pernicies*, *Il.* 17, 155.

πεφιδέσθαι, aor. 2. inf. med. *Ion.* pro φιδέσθαι, a φείδομαι.

πεφιδήσεται, *parcet*, 3. sing. p. post f. ind.

πεφιδοίτο, 3. sing. a. 2. opt. med. *Ion.* φίδοιτο.

πεφιλαμένον, acc. singul. perf. part. pass. *Dor.* pro πεφιλημένον. a φιλέω.

πεφιλήκατε, *amavistis*, 2. plur. perf. indic. act.

πεφιλικτῶσθαι, (*sic enim verum*) macilentum redditum esse; contractum e πεφιλικπιδῶσθαι, *Eyn.*

πεφίμωσο, 2. sing. perf. imper. pass. verbi φιμόω.

πεφοναίος, α, ον, perniciosus, *Lyc.*

πέφονα, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔπεφονα, a πέφνω, occido, interficio; ἐπέφομεν, occidimus. Ἔπεφνεν Γοργόνα, *Pind. Pyth.* 10, 72. Ὃν ἐπέφνομεν ἡμεῖς, *Il.* 10, 478. A φένω.

πεφοβήατο, *territi erant*, 3. plur. plusq. ind. pass. *Ion.* pro ἐπεφοβήντο, a φοβέω.

πεφοβημένως, *adv.* timide, cum trepidatione.

πεφόρητο, *latus erat*, 3. sing. plusq. indic. pass. *Ion.* pro ἐπεφόρητο, a φορέω.

πεφορτισμένον, acc. sing. perf. part. pass. v. φορτίζω.

πεφραγμένως, *adv.* consertis ordinibus. A φράσσω.

πέφραδας, 2. sing. perf. ind. med. v. φράζω.

πεφράδαται, *dicti sunt*, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro πεφραγμένοι εἰσί.

πεφράδατο, 3. plur. plusq. ind. pass. *Ion.* pro πεφρασμένοι ἦσαν.

πεφραδέμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro φραδεῖν.

πέφραδεν, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* et cum ν pro ἔφρασε.

πεφραδέτην, *locuti sunt*, 3. dual. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐφραδέτην.

πέφρασμαι, perf. indic. pass. *Dor.* pro πέφραδμαι.

πεφράδω, dico, loquor; ut hinc sit πέφραδε, dixit; πεφραδέειν, pro πεφραδεῖν, dicere, *Il.* 14, 500. *Od.* 19, 477. A φράζω.

πέφρικα. *horrui*, perf. indic. act. *Ion.* pro πέφρικα, a φρίσσω.

πέφρικαν, *horruerunt*, 3. plur. perf. ejusd. *Chalcidice* pro πεφρίκασι.

πεφρίκοντα, acc. sing. præs. part. act. verbi πεφρίκω.

πεφροντικώς, cogitabundus, tristis, perfect. part. act. verbi φροντίζω, *Eur. Alc.* 776.

πεφροντισμένως, *adv.* diligenter, accurate. A φροντίζω.

πέφυας, 2. sing. perf. ind. med. verbi φύω.

πεφυγμένος, perf. part. pass. verbi φεύγω.

πεφύγων, ut hinc sit πεφυγμένος, elapsus. Οὐδ' ἔνθα πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων, *Odyss.* 1, 18.

πέφυζε, *fugit*, 3. sing. perf. ind. med. *Ion.* pro πέφυγε, a πεφύζω, fugio; ut hinc sit πεφυζὼς, πεφυζότες, *Il.* 21, 6. A φύζα.

πέφυκα, *exstiti*, perf. ind. act. verbi φύω.

πέφυκε, *natus est*, 3. sing. perf. ejusd.

πεφύκειν, plusq ind. act. *Ion.* pro ἐπεφύκειν.

πεφύκων, enascor. Οὐ' οἱ δοκοῦντες εὐγενεῖς πεφυκέναι, *Soph.* 1114. A φύω.

πεφυκὼς, *innatus*, perf. part. act.

πεφυλαγμένος, *observans*, et *qui observatus est*, *cautus*. Ἀλλὰ φίλος, φρονέων πεφυλαγμένος εἶναι, *Il.* 23, 343. part. perf. pass. verbi φυλάσσω.

πεφυλαγμένως, *adv.* caute, circumspecte, provide.

πεφύλαξο, 2. sing. perf. imper. pass.

πεφύρθαι, perf. inf. pass. verbi φύρω. Unde

πεφυρμένος, *adv.* confuse, mixtim.

πεφωσκώς, perf. part. med. verbi φωσφόω.

πεφωτισμένον, acc. sing. part. perf. pass.

πεφωτισμένος, *illuminati*, nom. plur. part. perf. pass. verbi φωτίζω.

πέχνις, εως, ἡ, coctio, concoctio. A πέπτω.

πῆ, qui? qua ratione? (2) qua? (3) quo?

πῆ, aliquatenus, quodammodo. A πός.

πηγάζω, fut. άσω, scateo, scaturio; (2) in modum fontis effundo; (3) aquis scatere facio. Ἐπήγασεν ἡμῖν πηγὴν ἀδέσιος, *Damasc.* A πηγή.

πηγαίος, αία, αῖον, fontanus, e fonte manans. Ab eod.

πηγανίζω, f. ίσω, rutam imitor vel refero.

πηγάνιον, ου, τὸ, ruta, rutula. A πήγανον, ου, τὸ, ruta, nomen herbæ, *Angl.* RUE. Metri causa πηγάνιον, *Nic. Al.* 49. A πήγυνμι.

πηγανώδης, εος, ὁ καὶ ἡ. rutaceus, i. e. ad rutam accedens, rutæ similis. A πήγανον.

πηγάς, άδος, ἡ, glacies; (2) rupes. A πήγνυμι.

Πήγασος, ου, ὁ, Pegasus, alatus Persei equus. A πηγή.

πηγεσίμαλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, habens vellus densum; (2) villosus, *Il.* 3, 197. Ex πηγύνω et μαλλός.

πηγετὸς, ὄν, ὁ, glacies, gelu. A πηγνύω.

ΠΗΓΗ, ης, ἡ, fons, scatebra, seu aqua saliens; (2) *tropice*, causa; (3) anguli oculorum ad nares, scil. quia sunt fontes lacrimarum; (4) lacrimæ ipsæ apud *Poëtas*.

πηγίδιον, τὸ, *Dim.* et

πηγίον, fonticulus, *Gl. Vet.* A πηγή.

πῆγμα, ατος, τὸ, concretum, glacies, coagmentum; (2) concinnatio, compositio; (3) pegma, *Gl. Vet.* confixum. A πήγνυω. Hinc

πηγματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, concretus.

ΠΗΓΝΥ'Ω, seu πήγνυμι, f. ξω, compingo; (2) compingendo struo et fabricor; (3) concrescere facio, congelo, cogo, coagmento; (4) pango, figo, defigo, infigo; πήγνυμαι, hæreo, figor, dirigeo, *Gl. V.* πήγνυται, gelat, *Ph.* Πήξασθαι σκηνὰς ἐπὶ τῷ αἰγιαλῷ, *Philo.* Ὄρεις ἐπῆξεν ἀμφὶ Πηνεῖῳ ποτοῖς, *Lyc.* 1343. Ἄρθρα γὰρ πέπηγέ μου, *Eur. Her. Fur.* 1400.

πηγόδρυτος, ον, e fonte scaturiens, *V. L.*

πηγόῤῥυτος, ον, fontanus. A πηγὴ et ῥέω.

πηγός, ὴ, ὸν, bene compactus et compositus; (2) niger; (3) albus seu niveus, qualis est glaciei color, *Call.* in *Dian.* 90. κύματι πηγῷ, *Odyss.* 5, 388. A πηγνύω. Unde

πηγυλὶς, ίδος, ἡ, gelida, glacialis; (2) gelu, glacies. Νὺξ γὰρ ἐτήλθε κακὴ, βαρέα πνέοντος πηγυλίς, *Odyss.* 14, 476.

πηδὰ, τὰ, per *Apoc.* pro πηδάλια.

πηδάλιον, ου, τὸ gubernaculum, seu clavus navis. A πῆδος,

πηδαλιοχέω, ῶ, fut. ήσω. gubernaculum teneo, ad clavum navis sedeo, guberno. A

πηδαλιοχος, ου, ὁ. qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον et ἔχω, *teneo*.

πηδαλιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, gubernaculi speciem gerens, gubernaculo similis. A πηδάλιον.

πήδασος, ου, ὁ καὶ ἡ, uliginosus et fonticulis scatens, unde aqua prosilit. A

ΠΗΔΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, salto. salio; scaturio. Οἱλαὶ γε τὼν γεωτέρων τὰς παρδίας πηδᾶν, *Arist. Nub.* 1394. Πηδᾶτε παρὰ γὰμέμβον καὶ ϑῖν' ἄλδς ἀτρυγέτοιο, *id. Vesp.* 1510. Ἐτ' αὐτὸν ὦνδει κάτι δελφίσιν πέτραις πηδῶνται, *Eur. Bach.* 307. Τὸ Τρωϊκὸν πήδημα πηδήσας σοδοῦ, *Eur. Andr.* 1140. Videtur Poëta alludere ad saltum illum, quem Achilles, pater ejus, in solum Trojanum super clypeo suo ante Protesilaum, vel, ut alii, Protesilao jam occiso, fecit, de quo Scholiastes, *Barnes.*

πηδηθμὸς, ῦ, ὁ, saltus; πηδηθμὸς φλεβῶν, venarum saltus aut percussus, pro arteriarum pulsus, *Suic.* A πηδάω.

πήδημα, ατος, τὸ, saltus. Ab eod.

πηδήσαις, aor. 1. part. act. *Æol.* pro πηδήσας.

πήδησις, εως, ἡ, saltus, actio saliendi.

πηδητὴς, ῆ, ὁ, saltator. A πηδάω.

πηδητικὸς, ὴ, ὸν, qui salire solet, qui subsultum incedere consuevit. Ab eod.

πήδινος, pro φήγινος, *Eust.*

ΠΗ"ΔΟΣ, ου, ὁ, vel πηδὸν, οῦ, τὸ, ligni species; (2) palmula remi ex eo ligno, quod πηδὸν vocatur, confecta; (3) remus, ex eo præsertim ligno. Εἰς ἄνεμον δὲ τὸ πηδὸν κυβερνητῆρες ἔχουεν, *Arat. Phænom.* 155. Ubi *Theon.* Scholiastes, κατὰ συγκοπὴν, τὰ πηδάλια, ἤγουν τὰς κώπας.

πηδόω, aquis scateo, idem quod πιδόω. *Hes.*

πηκτὰ, τὰ, fores seu compactitiæ ædium partes, *Ar.*

πηκτικὸς, ὴ, ὸν, gelandi seu cogendi vim habens. Πηκτικώτερος ἀλῆς, *Theophrast.* Πηκτικώτατον φάρμακον, *Aret.* A πήγνυω.

πηκτὶς, ίδος, ἡ, coagulum; (2) instrumentum musicum; (3) fistula, tibia; (4) culter ad scindendas carnes aptus.

πηκτὸς, ὴ, ὸν, compactus, coagmentatus; (2) concretus, congelatus, coactus; (3) fixus, defixus. Ab eod.

πηλακίζω, f. ίσω, *proprie* luto conspergo; (2) contumelia afficio. A πηλὸς.

πηλακισμὸς, ὁ, illusio, irrisio, *Suid.* injuria, *V. L.*

πηλαμὺς, ίδος, ἡ, sarda, *Gl. V.*

πηλαμυδία, ας, ἡ, piscium, qui pelamydes vocantur, captura, *Suic.* A πηλαμὺς.

πηλαμύδιον, ου, τὸ, idem, parva pelamys, *Dim.* a

ΠΗΛΑΜΥ'Σ, ύδος, ἡ, pelamys, genus piscis, in Hellesponto, *Gl. V.* sarda.

πήλασα, a. 1. part. act. f. g. verbi πάλλω.

πῆλε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔνηλε.

Πηλείδεω, *Pelidæ*, gen. sing. *Ion.* pro Πηλείδου, a Πηλείδης, *Pelides*.

ΠΗ'ΛΗΞ, ηκος, ἡ, galea, cassis, *Il.* 15, 608.

πηλίκος, η, ον, quantus; (2) quantæ ætatis, quot annorum. Ab ἡλίκος. Hinc

πηλικότης, ητος, ἡ, quantitas.

πηλινολεπὶς, ὴ, ὸν, catinus luteus, *Poll.*

πήλινος, ίνη, ινον, luteus, ex luto factus. Hominem ἀσκὸν πήλινον alicubi vocat *Theoph.* A πηλὸς.

πηλοβάτης, ου, ὁ, qui per lutum graditur; (2) nomen ranæ. Ex πηλὸς et βαίνω.

πηλόγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, e luto natus, cui genus e luto est, *Call.* in *Jov.* 3. *si lectio vera.* Ex πηλὸς et γίνομαι.

πηλοδομέω, ῶ, fut. ήσω, e luto struo, e luto fingo. A

πηλοδόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, e luto struens. Ex πηλὸς et δέμω, *struo*.

πηλόδομος, ου, ὁ καὶ ἡ, luto structus. Ex iisdem.

πηλοεργία, ας, ἡ. *Ion.* πηλοεργίη, figlina, ars e luto fictilia vasa conficiendi. A πηλοεργός.

πηλοπατέω, ῶ, f. ήσω, lutum calco.

πηλοπατίδες, ων, αἱ, calceamenta altiora. Ex πηλὸς et πατέω.

πηλοπλάθος, ου, ὁ, qui e luto seu argilla similitudines fingit. Ex πηλὸς et πλάσσω.

πηλοπλάσσω, f. άσω, e luto fingo. Ex iisd.

πηλοποιέω, ῶ, fut. ήσω, e luto fingo, figulinam factito; (2) lutum macero. A πηλοποιός.

πηλοποιητικὸς, ὴ, ὸν, pertinens ad figulos, *Gorr.*

πηλοποιὸς, οῦ, ὁ, figulis, qui vasa fictilia e luto conficit, *Ph.* coactiliarius. Ex πηλὸς et ποιέω.

ΠΗΛΟ'Σ, ὸ, ὁ, lutum, cœnum, limus; (2) creta, argilla.

πηλοεργὸς, ὸ, ὁ, figulus. Ex πηλὸς et ἔργον.

πηλοφορέω, ῶ, f. ήσω, lutum fero de mortario. Ἐπηλοφόρεον δ' αὐτοῖσιν τίνες, *Arist. Av.* 1147. A πηλὸς et φέρω.

πηλόχυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, e luto fusus, factus. Ex πηλὸς et χυτὸς, seu χέω.

πηλόω, ῶ, fut. ώσω, luto, deluto, collutulo, *Gl. V* πηλόομαι, ῶμαι; πηλῶσθαι, lutescere, *Gl. V.*

πηλωγὶς, pro πηγυλὶς, *E. M.*

πηλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, lutosus, limosus. A πηλὸς.

πήλωσις, εως, ἡ, volutatio in luto. A πηλόω.

ΠΗ"ΜΑ, ατος, τὸ, damnum, exitium; (2) clades. Hinc

πημαίνω, noceo, damnum do, lædo. Εἴ μέ πημανεῖς τι, *Soph. Aj.* 1331. Οὐδ' ἄλλος

ἀνθρώπων ὑποψωνῶν σε πημανεῖται, *Arist. Ach.* 848.

πημανθῆναι, a. 1. inf. pass.

πημαντός, ή, όν, cui damnum illatum est, laesus. Ἁ πημαίνω.

πημήνειας, *laeseris*, 2. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro πημήναις, a verbo eod.

πημονή, ῆς, ἡ, damnum, exitium. Ab eod.

πημοσύνη, ης, ἡ, idem et ab eod.

πηνέλοψ, οπος, ὁ, avis quædam.

ΠΗ΄ΝΗ, ης, ἡ, textum, tela ; (2) tapes.

πηνίζω, fut. ίσω, stamina e colu deduco et devolvo fusi circumactu. Οὔ τέ τις ἐν ταλάρῳ πανίσδεται ἔργα τοιαῦτα, *Theoc.* 18, 32. Ἁ πήνη.

πηνίκα, *adv.* quando ? (2) *Att.* qua hora. Ab πηίκα.

ΠΗΝΙ΄ΚΗ, (potius πηνίκη· ης, ἡ, coma addititia, galericulum, capillamentum.

πηνικίζω, decipio, fucum facio, *Hes.* Unde πηνίκισμα, τό, impostura.

πηνίον, ου, τό, radius vel fusus, cui filum involvitur ; (2) stamen seu filum ; (3) insectum quoddam ex erucarum genere. Πηνίον ἐξέλυσσα παρὲκ μίτον, *Il.* 23, 762. Ἁ πήνος, *textum*.

πήνισμα, ατος, τό, stamen seu filum e colu deductum et fuso devolutum. Ἁ πηνίζω.

πῆνος, εος, τό, idem quod πήνη. Ἁ πήνα, et πήνισμα, idem quod πηνίζω, *Hes.*

πηξάμενοι, nom. plur. aor. 1. part. med. v. πήγνυμι pro πήγαι, *compingo*.

πηξῖς, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔπηξε.

πῆξις, εως, ἡ, coagmentatio, coagulatio, congelatio, concretio, glacies ; (2) compactio, *Gl. V.* fixio. Ἁ πηγνύω.

πήξω, *figam*, f. 1. ind. act. verbi ejusd.

πηος, ῶ, ὁ, adfinis. Ἁ πάω.

ΠΗ΄ΡΑ, ας, ἡ, pera, saccus, in primis qualem mendici gestant, *Gl. Vet.* mantica, follis ; (2) instrumentum medicum.

πηρίδιον, ου, τό, perula, parva pera, *Dim.*

πηρίν, ινος, ὁ, testiculus.

πηρόδετος, ου, ὁ καὶ ἡ, ut πηρόδετος ἱμὰς, lorum, quo pera ligata est. Ex πήρα et δέω.

πηρομελλής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui mutilatus est membris, mutilus. Ex πηρὸς et μέλος.

ΠΗΡΟ΄Σ, ὰ, όν, mancus, orbus, cæcus, *Gl. Vet.*

πηροφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui peram seu saccum gestat. Ex πήρα et φέρω.

πηρόω, ῶ, mutilo, trunco, partem aliquam corporis debilito ; πεπηρωμένος, p. part. pass. mutilatus, *Gl. Vet.* πηρόω, ῶ, orbo, cæco. Κἀ τι πηρώσω γέ σοι τὸν παῖδα φύσαν, τἀγγύριόν σοι κεῖσεται ; reddetur, *Arist. Ran.* 642. Ἁ πηρός. Hinc

πήρωμα, ατος, τό, oblæsa pars corporis, naturæ oblæsæ vitium ; (2) homo natura imperfectus.

πηρώνυμος, ον, a pera nomen habens. Ab ονομα.

πήρωσις, εως, ἡ, mutilatio, debilitatio et oblæsio membri alicujus in corpore, unde et de cæcitate dicitur, *Gl. Vet.* orbatio, mutilatio.

πήσας, *Æsch. Ag.* 1633. idem q. d. παθὼν, passus.

πησόμενον, acc. sing. f. 1. part. med. verbi πήθω, *patior*.

πησσύνη, ἡ, adfinitas, *Av.* A πηός.

πήσσω, figo, gelo, *Gl. Vet.* πήσσει πάλον, pangit, *Ph.* πησσόμεθα, adfigimur, *Ph.*

πηττύα, ας, ἡ, coagulum. A πήττω.

πῆχθεν, 3. plur. aor. 1. indic. pass. *Ion.* et *Bœot.* pro ἐπήχθησαν, a πήγνυμι pro πήγω, seu πήσσω.

πηχίσκος, ὁ, stipes cubitalis, *Suid.*

πηχυαίος, αία, αῖον, qui unius cubiti est, cubitalis. Ἁ πῆχυς.

πηχύϊος, α, ον, idem.

πηχύνω, cubito impositum seu adpensum gesto ; (2) in cubitum reclino. Ab eod.

ΠΗ΄ΧΥΣ, εως, ὁ, cubitus, *Ph.* ulna, cubitus ; (2) mensura a cubito usque ad summum medii digiti ; (3) instrumentum architectonicum e duabus regulis rectis in angulo recto concurrentibus ; (4) testudinis manubria, cornua, brachia, quæ transtilo conjunguntur, quod Græci ζυγὸν vocant vel ζύγωμα ; (5) pars arcus media sagittas sustinens ; (6) pumilus vix cubitum altus, *Lucian.* in Ῥητόρων διδασκ.

πιάζω, fut. άσω, injecta manu premo, prehendo, comprehendo, corripio ; πιάζεται, deprehenditur, *Ph.* Οὐδεὶς ἐπίασεν αὐτὸν, *Joan.* 8, 20. Τηνεῖ καὶ τὸν ταῦρον ἀπ' ὄρεος ἄγε πιάξας, *Theocr.* 4, 35. Ἐπιασάθη τὸ θηρίον, *Apoc.* 19, 20. Ἁ πιέζω.

πιαίνω, pinguefacio, pinguem et obesum reddo, *Gl. V.* opimo, impinguo. Τἀμὰ πιαίνει βοτὰ, *Eur. Cyc.* 326. Πιαίνεται ὁ σάκχος ὕτως, *Theocr.* 10, 47. Ἁ πίων.

πιαλέος, έα, έον, pinguis, obesus. Ἁ πίαρ.

πίαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem et ab eod.

πιανάτω, 3. sing. aor. 1. imper. act. verbi πιαίνω.

πιανήριον, ου, τὸ, pinguefactorium, id, quod pinguem reddit et obesat. Ἁ πιαίνω.

πιάσας, a. 1. part. act. *Dor.* pro πιάσας, a πιάζω.

πῖαρ, τὸ, pinguedo ; (2) *adject.* pingue. Ἁ πίων.

πιαρός, ρὰ, ρὸν, pinguis ; τὸ πιαρὸν, pinguedo. Ἁ πίαρ.

πιάσαι, a. 1. inf. act. verbi πιάζω.

πίασμα, τὸ, pinguedo, uber. Ἁ πιαίνω.

πιαστήριον, ου, τὸ, pressorium, *Ph.* Ἁ πιάζω.

πιάσωσι, 3. plur. a. 1. conj. act.

πιβάλλω, *injicias*, 2. sing. a. 2. conj. act. *Poët.* pro ἐπιβάλῃς, ab ἐπιβάλλω.

πιγκέγνης, pocillator, *Gl. V.*

πιδακίτιδες, αἱ, Nymphæ fontanæ, *Hipp.*

πιδακόεις, όεσσα, όεν, aquis salientibus scatens ; (2) irriguus, uvidus. Ἁ πίδαξ.

πιδακώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem et ab eod.

ΠΙ΄ΔΑΞ, ακος, ὁ, vel ἡ, fons, scatebra, aqua saliens.

πιδάω, salio. Idem quod πηδάω, *R. Suic.*

πιδήσσης, gen. singul. f. g. a πιδήεις, per *Sync.* pro πιδακόεις.

πιδήεις, ήεσσα, ήεν, aquis salientibus scatens. Ἁ πιδάω.

πιδύες, εσσα, ύεν, idem. Ἁ πιδύω.

πιδύω, et πιδύομαι, salio, scaturio.

πιέειν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro πιεῖν.

πιέζευν, 3. plur. imperf. indic. act. *Ion.* et *Dor.* pro ἐπίεζεν, a πιέζεω.

πιεζέω, pro πιέζω, *Ion.* imperf. πιέζευν, pro πιέζειν, ἐπιέζευν. Ἁ

ΠΙΕΖΩ, fut. ίσω, prehendo, premo, presso, *Gloss. Vet.* urgeo quid, v. gr. in demonstrando, &c. Πιέζεσθαι ἐνδείαι, οἴνῳ, ταῖς περὶ τὰς παῖδας συμφοραῖς, *Xen. Cyr.* 7, 13. Ἡ γὰρ ἀνάγκη με πιέζει διὰ τὸς ὄπτας, *Arist. Nub.* 436. Πιέζει τἀγαθῶ τὸ δυσνοεῖς, *Eur. Hipp.* 641. Συμφορᾷ δ' ἑτέρᾳ ἑτέρα πιέζει φανείσα θνατῶν, *id. Alc.* 888.

πίειρα, ας, ἡ, pinguis, succiplena, fertilis. *Il.* 18, 341. Ἁ πίων.

ΠΙΕΡΙ΄Α, ας, ἡ, Pieria, regio Bœotiæ et Macedoniæ, Musis sacra.

Πιερίδες, ων, αἱ, Pierides, Musæ, quæ a Pieria ita dicuntur. Ἁ πιερία. Unde

Πιερίηθεν, *adv.* Ex Pieria.

Πιερικός, ὴ, όν, Piericus, ex Pieria.

πιέσιμον, pressivum, *Gl. V.* Ἁ πιέζω.

πίσσις, εως, ἡ, pressio, pressura. Ἁ πιέζω.

πίεσμα, ατος, τὸ, retrimentum post cujusque rei expressionem relictum ; (2) succus expressus. Ab eod.

πιεσμὸς, ῦ, ὁ, pressio, compressio.

πιεσῆς, ῆεος, ὁ, prelum, torcular. Ab eod.

πιεσήριον, ου, τὸ, prelum, *Ph.* pressorium ; (2) tormenti genus. Ἁ πιεσῆς, *prelum*.

πιεστὸς, ὴ, όν, pressus ; (2) qui premi seu comprimi potest. Ἁ πιέζω.

πίεστρον, ου, τὸ, instrumentum chirurgicum ad contundenda ossa capitis in extrahendo fœtu mortuo, contusorium prelum, volsella.

πίετε, 2. sing. aor. 2. imper. act. verbi πίνω.

πίῃ, 3. sing. aor. 2. conj.

πίηισι, εσσα, εν, idem quod πιαλέος, *Ep.*

πίηθθα, 2. sing. aor. 2. conj. act. *Æol.* pro πίῃς.

πιθάκνη, ης, ἡ, dolium, *Gl. V.* seria ; (2) poculum instar dolioli, *Dim.* a πίθος.

πιθάκνιον, ου, τὸ, doliolum ; (2) poculum parvum dolioli figuram habens ; πιθάκνια, doliola, *Gl. V. Dim.* a πιθάκνη.

πιθανολογέω, ῶ, f. ήσω, oratione persuasoria utor, probabilia dico, dico ad persuadendum idonea. Ἁ

πιθανολογία, ας, ἡ, sermo plausibilis, aut persuasibilis, persuasoria oratio, seu ad persuadendum apta, *Philol.* πιθανολογίᾳ, subtilitate. Ex πιθανὸς et λόγος.

πιθανὸς, ὴ, όν, persuasorius, probabilis, verisimilis ; (2) gratus, blandus, acceptus, elegans ; *inpr.* de oratore, qui placet, populari : *item* de eo qui specie probabili utitur ; (3) qui facile seu libenter paret, morigerus, *Ph.* lepidus, speciosus ; (4) aptus ad aliquid, accommodatus ; (5) qui naturam et formam rei ipsius apte imitatur et exprimit ; πιθανὸν, probabile, verisimile, quod naturam et formam rei apte imitatur, *Gl. V.* πιθανὰ, probabilia, *Ph.* Ἁ πείθω.

πιθανότης, ητος, ἡ, probabilitas, verisimilitudo. Ἁ πιθανός.

πιθανουργιὸς, ὴ, όν, persuadendi vim habens. Hinc ἡ πιθανουργικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars lenocinio verborum utens ad persuadendum accommodato. Ex ἔργον.

πιθανῶς, *adv.* probabiliter, apte ad persuadendum.

πιθάριον, ου, τὸ, doliolum, *Dim.* a πίθος.

πιθαύλης, ου, ὁ, pithaules, utricularius, *Steph.* Unde

πιθαυλικὸς, ad pithaulem pertinens.

πίθεσθε, 2. plur. aor. 2. imper. med. verbi πείθω.

πιθέσθων, 3. dual. aor. 2. imper. med. aut *contr.* ex πιθέσθωσαν, *Il.* 9, 167.

πιθέω, ῶ, fut. ήσω, fretus sum, confido ; (2) obsequor, obedio, aor. 1. ἐπίθηκα ; part. πιθήσας· ὦ δὴ πιθήσας συγνὸς ἄεσμος τέτευκον, *Lyc.* 236. χρησμοὶς, *id.* 735. Ἁ πείθω.

πιθὼν, ῶνος, ὁ, cella vinaria. Ἁ πίθος.

πίθηκα, 2. sing. aor. 2. conj. med. *Ion.* pro πίθῃ, a πείθω.

πιθηκελάστης, ηκος, ὁ, q. d. vulpisimia seu simivulpa. Ex πίθηξ et ἐλάστης.

πιθήκειος, εία, ειον, simiaceus. Ἁ πίθηξ.

πιθηκίζω, fut. ίσω, similam imitor vel ago ; *Aristoph. Vesp.* 1285. Ab eod.

πιθηκισμὸς, ῦ, ὁ, imitatio simiæ ; (2) imitatio adulatoria, adulatio dolosa, vel nugæ, quales sunt simiarum. Οἵ μοι τάλαες οἷοις πιθηκισμοῖς με περιελαύνεις ; *Aristoph. Equit.* 883. Ἁ πιθηκίζω.

πιθηκοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, simiæ similis, simiæ speciem gerens ; (2) simiarum genere. Ex πίθηκος et εἶδος.

πιθηκομόρφος, ον, simiæ similis. Ἁ μορφὴ. πίθηκος, ου, ὁ, simia. Ἁ πίθηξ.

πιθηκοφαγέω, ῶ, fut. ήσω, simias edo, simiis vescor. Ex πίθηκος et φαγεῖν.

πιθηκοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, simiam gestans ; (2) simiæ signo notatus. Ex πίθηκος et φέρω.

πιθηκώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, simiaceus, ad naturam simiæ accedens. Ἁ πίθηκος.

ΠΙ΄ΘΗΞ, ηκος, ὁ, simia.

πιθηρὸς, ρὰ, ρὸν, pinguis, *Hipp.* sed forte πίειρος.

πιθήσαντα, acc. sing. a. 1. part. act. verbi inus. πιθέω, pro πείθω.

πίθηται, 3. sing. aor. 2. conj. med. verbi πείθω.

πίθι, 2. sing. aor. 2. imper. act. verbi πίνω.

πιθίτης, ου, ὁ, dolii figuram gerens. Ἁ πίθος.

πιθίτις, ίδος, ἡ, quæ dolii figura est. Ἁ πιθίτης.

πιθόγαστρος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui venter instar dolii est. Ex πίθος et γαστήρ.

πιθοίατο, 3. plur. aor. 2. opt. med. *Ion.* pro πίθοιντο, a πείθω.

πιθοιγία, ας, ἡ, et πιθοίγια, ων, τὰ, doliorum apertio ; (2) festum Bacchicum ap. Græcos, *Gl. Vet.* πιθοιγίᾳ, vinalia. Ex πίθος et οἴγω.

πίθοιο, *dolii*, gen. sing. *Ion.* pro πίθου.

πιθοκοίτη, ἡ, dolium, in quo cubatur, *Ar. Sch.*

πιθοκοίτης, ου, ὁ, in dolio cubans. Ex πίθος et κοίτη.

πιθόμην, aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐπιθόμην, a πείθω.

πίθον. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔπιθον.

ΠΙ΄ΘΟΣ, ου, ὁ, dolium, *Il.* 24, 527.

πιθώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, dolii formam gerens. Ἁ πίθος.

πίθων, ονος, ὁ, simia. Ἁ πίθηξ.

πιθὼν, ῶνος, ὁ, doliarium, *Gl. V.* Ἁ πίθος.

ΠΙΚΕ΄ΡΙΟΝ, ου, τὸ, butyrum.

πικεράζω, amarore adficio, *Rob.* Μὴ ἐπὶ τῷ ἰξάνοντι πικρῷ πικράζεται, *Aret.* Ἁ πικρὸς.

πικραίνω, amarum reddo, *Gl. V.* amarico, (2) exacerbo, aor. 1. ἐπίκρανα ; πικράνας, particip. πικραίνομαι, exacerbesco, *Gl. Vet.* πικραίνεται, ringitur, *Ph.* πικραίνεσθαι, amarescere, *Gl. Vet.* aor. 1. ἐπικράνθην. Πικρανεῖ σε τὴν κοιλίαν, *Apoc.* 10, 9. Μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐτὰς, *Col.* 3, 19. ἐπικράνθη, *Apoc.* 10, 10. Ab eod.

πικρασμὸς, ῦ, ὁ, amaritudo. Ἁ πικραίνω.

πικρὴν, acc. sing. f. g. *Ion.* pro πικρὰν.

πικρία, ας, ἡ, amaritudo, amaritie, amaror, acredo. A πικρός.

πικρίδιος, α, ον, subamarus, *Alh.*

πικρίζω, fut. ίσω, amaritudinis quid habeo. Ab eod.

πικρίς, ίδος, ἡ, cichorium silvestre, herba amara quævis, ut ea, quam in Paschate edebant Judæi. Ab eod.

πικρόγαμος, ον, ὁ καὶ ἡ, cui acerbæ contigerunt nuptiæ. Πάντες τ' ἀκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε, *Od.* 1, 266. Ex πικρὸς et γάμος.

πικρόγλωσσος, ον, ὁ καὶ ἡ, cui lingua est amara, maledicus, *Æsch. S. T.* 794. Ex πικρὸς et γλῶσσα.

πικρόθυμος, ον, acris mentis, *Cyr.*

πικρόκαρπος, ον, ὁ καὶ ἡ, cujus fructus est amarus, *Æschyl. S. T.* 704.

πικροτοιδς, ον, amarum reddens.

ΠΙΚΡΟΣ, ὰ, όν, amarus, acerbus, amarulentus ; (2) minis diligens, quam et Latini acerbum vocant, scil. in exigendo, examinando ; (3) tristis, severus, πικρότερος, acrioribus, *Ph.*

πικρότης, ητος, ἡ, amaritudo, amaror. A πικρός.

πικροχολος, ον, ὁ καὶ ἡ, in quo redundat amara bilis. Ex πικρὸς et χολή.

πικρόω, ῶ, futur. ώσω, amarum reddo, exacerbo ; πικρῶμαι, amaresco. Τὸ μέλι παλαιώμενον πικρῶται, *Al. Aphr.* A πικρός.

πικρῶς, *adverb.* amare, acerbe ; (2) presse, stricte. Ab eod.

πίλεος, ὁ, pileus, apud *Polyb.* et *Dion.*

πιλέω, ῶ, fut. ήσω, cogo, coarcto, constipo ; (2) lanam cogo et constipo. "Ὑδατι πιληθείσα μάζα, *Epigr.* Οὕτω διᾳλεῖν μαλ' ὑπ' ἠέρι πιληθείσα, *Apollon. Rhod.* lib. 4, 678. A πίλος. Hinc

πίλημα, ατος, τὸ, lana coacta ; (2) cento, centunculus ; (3) quævis res constipata in modum lanæ coactæ ; (4) pileus, indumentum capitis ex lana et pilis coactis.

πίλησις, εως, ἡ, coactio et constipatio, coarctatio, compressio, *Gl. V.* pressio ; (2) lanarum coactio. Ab eod.

πιλητής, οῦ, ὁ, qui cogit et constipat, *inpr.* lanas. Ab eod.

πιλητικός, ἡ, όν, cogendi et constipandi vim habens. A πιλητής.

πιλητός, ἡ, όν, coactus et constipatus, ex lana coacta factus ; (2) qui cogi potest, et coactus compressusque pressuræ vim firmiter retinet. A πιλέω.

πιλίδιον, ου, τὸ, pileolus, *Dim.* a πῖλος.

πιλίον, ου, τὸ, pileus, galerus, *Gl. Vet. Dim.* Ab eod.

πιλίσκος, ου, ὁ, pileolus. Ab eod.

πιλίτης, ου, ὁ, qui lanas cogit ac constipat, idem quod πιλοποιός, qui ex lanis coactis πίλους conficit.

πιλῶ, 3. sing. præs. indic. act. *contr.* pro πιλάει, a πιλάω.

πίλωσαι, 3. sing. imper. ind. pass. *Ion.* pro ἐπίλωσαι, a πίλωμαι.

πιλώω, ῶ, f. άσω, appropinquare facio, admoveo ; (2) appropinquo. Πιλῶ χθονὶ, *Hesiod. Op.* 508. A πιλάω.

πίμπλημι, unde πίλωμαι, idem. Αὖτως ὡς ὅτε γαῖα καὶ ἠέρα εὐρὺς ὑπερθεν Πίλνατο, *Hesiod. Theog.* 703. Οὐ γὰρ ἐπ' ἤδυ πίλνατ', *Il.* 19, 93. Ab eod.

πιλοτοιέω, ῶ, f. ήσω, pileos et coactilia conficio.

πιλοτοιητικός, ἡ, όν, ad coactiliarium pertinens. A πιλοτοιέω.

πιλοτοΐλα, ας, ἡ, ars coactiliariorum.

πιλοτοϊλικός, ἡ, όν, ad coactiliarium pertinens. Ab

πιλοτοιδς, οῦς, ὁ, qui pileos ex coactis lanis pilisque conficit ; (2) coactiliarius quivis.

ΠΙ˜ΛΟΣ, ου, ὁ, tegmen umbræ faciendæ causa ; pileus seu pileum ; (2) indumentum pectoris ; (3) tapes spissus e lana crassa compactus ; (4) socculus laneus ; (5) pila, strues.

πιλοφορέω, ῶ, f. ήσω, pileum laneum, laneum velamen, ut flamen, ut sacerdotes, gesto. Ex πῖλος et φέρω.

πιλοφορικὸς, ἡ, όν, qui secundæ a rege dignitatis est apud Scythas. Ex iisd.

πιλόω, ῶ, f. ώσω, lanas cogo ; (2) cogo, coarcto, constipo. A πῖλος. Hinc

πίλωσις, εως, ἡ, coactio et constipatio, *prop.* lanarum.

πιλωτάριος, ὁ, idem quod πιλίτης, *Steph.*

πιλωτὸς, ἡ, όν, coactus, constipatus, *Gl. V.* πιλωτὸν, coactile, pileus, ut Flaminis. Ab eodem.

ΠΙΜΕΛΗ˜, ῆς, ὁ, pinguedo, adeps.

πιμελὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, pinguis, obesus, *Ph.* pastus. A πιμελή.

πιμελώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, pinguis, obesus ; (2) pinguedinis speciem gerens. Ab eod.

πιμπλάνετσι, 3. sing. præs. ind. verbi πίμπλημι.

πίμπλαντο, 3. plur. imper. ind. pass. *Ion.* pro ἐπίμπλαντο.

πιμπλάω, πιμπλάνω, et πίμπλημι, f. πλήσω, impleo ; πίμπλαμαι, plenus sum, *Gl. V.* Χαρᾷ δὲ πίμπλημ' εὐθὺς ὁμμα, δακρύων, Σόφ. *El.* 912. A πλέος.

πιμπλεῦσαι, nom. plur. part. præs. f. g. act. *Æol.* pro πιμπλᾶσαι.

πίμπλη, *imple*, 2. sing. præs. imper. act. *Att.* pro πίμπλαθι.

πιμπρᾶσα, præs. part. act. f. g.

πιμπράω, πιπράω, et πίμπρημι, πίπρημι, f. πρήσω, incendo, comburo ; (2) uro, inflammo, inflo ; πίμπρᾶμαι, incendor ; (3) tumeo, intumesco. Οἱ δὲ προσέδοκων αὐτὸν μέλλειν πίμπρασθαι, *Act.* 28, 6. A πρήθω.

πιμπρήσω, *incendam*, f. 1. ind. act.

πίν, pro πινεῖν, *Ep.*

πίνα, ἡ, idem quod πίνος, *Soph. Sch.*

πινακηδὸν, *adv.* in modum tabularum seu asserum. A πίνακ.

πινακίδιον, ου, τὸ, tabella, *Gl. V.* pugillaris, *Dim.* ab eod.

πινάκιον, ου, τὸ, tabella, codicillus, *Gl. Vet.* scutella, catinum, *Dim.* ab eod.

πινακὶς, ίδος, ἡ, tabella, *Gl. Vet.* πινακίδες, pugillares, *Ph.* πινακὶς βασιλικὴ, codicillus, *Gl. V.* Ab eod.

πινακίσκιον, ου, τὸ, tabella, scutella, *Dim.* a πινακίσκος, ου, ὁ, idem. A πίνακ.

πινακογραφία, ἡ, tabulæ geographicæ descriptio seu designatio. Ex πίναξ et γράφη.

πινακογραφικὸς, ἡ, όν, geographicus.

πινακοθήκη, ης, ἡ, locus, ubi tabulæ pictæ reponuntur. Ex πίναξ et θήκη.

πινακοπώλιον, ου, τὸ, qui tabulas seu asseres vendit. Ex πίναξ et πωλέω.

πινάκωσις, εως, ἡ, tabulatio, tabulatum ; quasi a πινακόω, *tabulo.*

ΠΙ˜ΝΑΞ, ακος, ὁ, tabula, asser ; (2) libellus ; (3) index ; (4) tabula picta ; (5) catinus, catillus, *Ph.* quadra, *Gl. Vet.* πινάκειον, τὸ, genus atramenti sutorii. A πινάρὸς, ὰ, όν, sordidus, *Gl. V.* spurcus. A πίνος, *sordes.*

πινέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro πίνειν.

πίνετο, *bibebatur*, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐπίνετο.

πινηρὸς, ρὰ, ρον, idem quod πινότης, et πινώδης, *Erot.*

πινικὸν, τὸ, margarita. A

ΠΙ˜ΝΝΑ, seu πίννη, ης, ἡ, pinna, genus conchæ ; *item* margaritas in se habens, scribitur et πίνα. Hinc

πίννινον, et πίνινον, marinum, *Gl. V.* (idem quod πινικὸν, si scriptura vera, *Ern.*)

πινοτήρης, ου, ὁ, cancellus, vel squilla quædam pinnæ socia. Ex πίννα et τηρέω, *observo.*

πινοφύλαξ, ακος, ὁ, idem.

πινοτηρόφος, pinnam alens. A τρέφω.

πινότης, ητος, ἡ, sordidus. A πίνος.

πίνον, ου, τὸ, vinum hordeaceum, cerevisia. A πίνω.

ΠΙ˜ΝΟΣ, ου, ὁ, sordes, squalor, illuvies, spurcities ; (2) de verbis antiquis nimirum et quidem interdum et in bonam partem.

πινόω, ῶ, fut. ώσω, sordibus inquino ; πεπινωμένος, sordidus, fœdatus, p. part. pass. A πίνος.

πίνυσις, εως, ἡ, prudentia, sapientia, intelligentia. A πινύω. Unde

πινύσσω, moneo, sapere vel resipere facio, ad sanam mentem reduco ; (2) alloquor.

πινύσσω, idem et ab eod.

πινυτὴ, ῆς, ἡ, sapientia, prudentia. A πινυτός.

πινυτὴς, ῆτος, ἡ, sapientia, prudentia. A πινύω. Unde

πινυτὸς, ἡ, όν, sapiens, prudens, consultus.

πινυτότης, ητος, ἡ, idem quod πινυτής.

πινυτόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, prudens. Ex πινυτὸς et φρὴν, *mens.*

πινυτῶς, *adv.* prudenter. A πινυτός.

πινύω, f. ύσω, moneo, sapere facio. A πινέω.

ΠΙ˜ΝΩ, bibo, poto, fut. πίομαι, et πιοῦμαι, bibam, p. πέπωκα, bibi ; aor. 2. ἔπιον. Πίνει εἰς μέθην, *Plato.* Διόνυσε, πινείς οἶνον ὐκ ἀνθοσμίαν, *Arist. Ran.* 1267. Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες, *Matt.* 26, 27.

πινώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, sordidus. A πίνος.

πινωδία, ας, ἡ, sordes. A præc.

πίομαι, *bibam*, f. 2. ind. med. pro πιοῦμαι. πίον, ου, τὸ, pingue, i. e. quod pingue est, res pinguis, pinguedo, adeps, in lacte pinguedo supernatans, flos lactis, in sanguine melior pars. A πίων.

πιονόμος, pinguia pascua habens. A νομή.

πίος, εος, τὸ, pinguedo. Ab eod.

πιότερος, pinguior ; πιότατος, pinguissimus. A πίων.

πιότης, ητος, ἡ, pinguedo, obesitas. A πῖος.

πιπίζω, idem quod sequens πιτίσκω.

πιπίσκω, potum præbeo seu ministro. Πιπίσκοντες τῷ φαρμάκῳ, *Lucian.* A πίνω.

πιπλάω, ῶ, vel πίπλημι, seu πίμπλημι, impleo. A πλάω.

ΠΙ˜ΠΟΣ, ου, ἡ, pipus, *avis marina.*

πιπτίζω, f. ίσω, avium pullos voce imitor, pipio. Οἷα πιπτίζουσι καὶ τρέχουσι διακεκραγότες ; *Arist. Av.* 314. A πίπτος, ὁ, pullus avis, pipio. A πίπτος.

πίπτρα, ας, ἡ, pipra, pipo, avis inimica lutēæ, quæ χλωρεὺς dicitur. Ab eod.

πιπράσκω, vendo, venundo, fut. πράσω, p. πέπρακα, pass. πέπραμαι, part. πεπραμένος, venditus, aor. 1. ἐπράθην, part. πραθεὶς, venditus. Τὰ κτήματα καὶ τὰς ὑπάρξεις ἐπίπρασκον, *Act.* 2, 45. Πιπράσκει ὁ κακὸς πάντα πρὸς ἀεργύριον, *Thuc.* Πέπραμαι κἀπόλωλα', *Soph. Phil.* 969. A πέρνημι.

πιπτράω, ῶ, f. άσω, incendo. Vide πιμπράω.

ΠΙ˜ΠΤΩ, cado, ruo, labor, fut. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, aor. 2. ἔπεσον, part. πεσὼν, lapsus. "Ως ἐχ ἕχω τάλαινος ποῖ γνώμης πέσω, incerta sum quid cogitem, *Soph. Trach.* 718. Τῶνδέ τ' ἐν μέσῳ πεσεῖν, excidere seu privari præsentibus, *Eur. Ph.* 586. Ἀλλ' ἐάσομεν——ὡς ἂν εἰς ὑπνον πέσῃ, *Soph. Phil.* 826. Κύφα σοι χθὼν ἐπάνω πέσειε, γύναι, *Eur. Alc.* 459.

πίπτωσιν, 3. pl. pr. conj. act. cum ν.

πίπτω, ἡ. pipo, avis, *Lyc.*

πίσαι, aor. 1. inf. act. verbi πιτίσκω.

πίσινον ἔτος, pulmentum e pisis. A πίσον.

πίσον, ου, τὸ, pisum, *legumen.*

πισὸς, οῦ, ὁ, idem.

πίσος, εος, τὸ, locus humidus et irriguus, hortus, pratum. Hinc πίσεα, prata, loca irrigua. Καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσεα ποιήσεται, *Il.* 20, 9. Al. πείσεα, al. πίσσεα. A πιτίσκω.

ΠΙ˜ΣΣΑ, vel πίττα, ης, ἡ, pix.

πισσαλιφάω, et πισσαλοιφόω, ῶ, fut. ήσω, et ώσω, pice inungo. A

πισσαλιφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, pice unctus. Ex πίσσα et ἁλείφω, *ungo.*

πίσσανθος, ου, ὁ, picis flos. Ex πίσσα.

πισσάσφαλτος, ου, ὁ, pix bitumine mixta, bituminis genus picem odore referens.

πισσέλαιον, ου, τὸ, oleum picinum aut picatum. Ex πίσσα et ἔλαιον.

πισσήεις, ήεσσα, ήεν, picem colore imitans, piceus. A πίσσα.

πισσηρὸς, ρὰ, ρὸν, piceus, pice confectus, picem referens, pice plenus. Ab eod.

πισσίζω, fut. ίσω, picem colore vel odore imitor. Ab eod.

πισσίτης, ου, ὁ, ut πισσίτης οἶνος, vinum picatum, vel pice conditum, vinum picem resipiens. Ab eod.

πισσοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, picem referens. Ex πίσσα et εἶδος.

πισσοκαυτέω, ῶ, f. ήσω, elicio picem urendo. Ex πίσσα et καίω.

πισσόκηρον, ου, τὸ, maltha, *Gl. V.* A seq.

πισσόκηρος, ου, ὁ, picatus, cereus.

πισσοκοτέω, ῶ, fut. ήσω, pice oblino, *Aret.* Ex κοτέω.

πισσοκοτία, ας, ἡ, vel πιττοκοτία, litura pice facta. A

πισσοκονάω, ῶ, f. άσω, pice lino. Ex πίσσα et κονάω. Hinc

πισσοκόνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, pice circumlitus, pice obductus.

πισσοκονία, ἡ, idem.

πισσοκονίζω, pice oblino, pico, *Ern.*

πισσοκόνιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, pice litus, pice obductus. A præc.

πισσοτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, picem alens, seu picem fundens, picem manans. Ex τρέφω.

πισσοφόγγιον, *Att.* πιττόγγιον, ου, τὸ, picis opificium, locus ubi pix coquitur. Ex πίσσα et ἔργον. Unde

πισσοεργὸς, *Att.* πιττοεργὸς, οῦ, ὁ, picator.

πισσόω, vel πιττόω, ῶ, fut. ώσω, pico, pice

obtino, pice incrusto ; πεπισσωμένος, picatus; p. part. pass. Α πίσσα. Unde

πισσώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, piceus, pice abundans ; (2) picem referens.

πίσα, ας, ἡ, canalis, in quo adaquantur pecora. Α πίνω, v. πίσρα, quod melius est.

ΠΙΣΤΑ'ΚΙΑ, ἴων, τὰ, pistacia, nuculæ strobilis pineisque nucibus similes, intus viridi nucleo, *Nicand.* in *Theriac.* 891.

πίστις, nom. pl. *contr.* pro πίστεες, a πίστις.

πιστυθέντας, acc. plur. aor. 1. part. pass. verbi πιστεύω.

πιστύσοντες, *creditur*i, nom. plur. part. fut. 1. act.

πίστυμα, τὸ, fides, pignus fidei.

πίστυσις, εως, ἡ, permissio alicujus mandati, muneris, &c.

πιστυτικὸς, ἡ, ὸν, credulus.

πιστεύω, credo ; (2) fido ; (3) committo ; πιστεύομαι, credor ; πεπίστευμαι, p. et ἐπιστεύθην, aor. 1. mihi commissum, concreditum est ; πιστευθέντος, amici probati, ᾗ δὴ καὶ πιστεύων Μελητὸς με ἐγράψατο τὴν γραφὴν ταύτην, confisus, *Plat.* apud *Socr.* 3. Τὰ λοίπα πιστεύσει αὐτοὶ, *Dem.* Α πίστις.

πιστὴς, ῆρος, [ὁ, aquatio animalium ; vide πίσρα.

πιστικὸς, ἡ, ὸν, probabilis ; (2) fidelis. Α πίστις.

πιστικτὸς, ἡ, ὸν, potabilis, liquidus. Α πίνω.

πίστιος, ὁ, Fidius, *Jovis cognomentum.* Α πίστις, εως, ἡ, fides, vario sensu, ut Latina vox ; (1) assensio ; (2) fiducia in fide alicujus ; (3) idem quod fidem facit, argumentum, testimonium, unde πίστεις, Rhetorum auctoritas ; (4) promissio, jusjurandum ; (5) opinio insignis de aliquo, ut πίστις ἀρετῆς ; (6) munus, in quo scil. mandando alicui fides habetur. Α πείθομαι.

πιστὸν, τὸ, fides, *Xen.*

πιστὸν, *adv.* fideliter. Α πιστὸς.

πιστοποιέομαι, ῶμαι, fidem facio, *Suic.* Α

πιστοποιὸς, ὅ, ὁ καὶ ἡ, qui fidem facit, qui credere cogit, nec dubitare sinit. Ex πιστὸς et ποιέω.

πιστὸς, ἡ, ὸν, fidelis, i. e. verax, sincerus, constans in promissis ; (2) fidus ; (3) fide dignus ; *it.* cui creditur, et qui creditur ; (4) credens in Christum. Α πίστις.

πιστὸς, ἡ, ὸν, potui aptûs, qui bibitur, seu bibi potest ; potabilis. Α πίνω.

πιστότατος, fidissimus, *Gl. Vet.* perfidus in luota, *Gl. V.* πιστότερος, magis fidus, *Gl. Vet.* Α πιστὸς.

πιστότης, ητος, ἡ, fidelitas, fides. Α πιστὸς.

πιστῦται, plur. præs. ind. pass. pro πιστεύονται, a πιστόω.

πιστόφρων, ονος, ὁ, fidelis, *Man.*

πιστοφύλαξ, ὁ, fidei custos, *Orph.*

πιστόω, ῶ, fut. ώσω, fidem exigo ; (2) fidem facio, i. e. confirmo ; πιστοῦμαι, confirmor ; πεπιστωμένος, confirmatus. Α πιστὸς.

πίσρα, ἡ, canalis, in quo adaquantur pecora.

πίστρις, pistris, *genus navigii.* Α πίνω. Unde

πίστρον, υ, τὸ, idem quod πίσρα, *item* poculum, *Eur. Cyc.* 29.

πιστωθεὶς, aor. 1. part. pass. verbi πιστόω.

πίστωμα, ατος, τὸ, id, quo res aliqua confirmatur ; probatio, fides. Α πιστὸς.

πιστῶς, *adv.* fideliter, *Gl. Vet.* fidenter. Α πιστὸς.

πίστωσις, εως, ἡ, confirmatio et probatio qua rei fides fit. Α πιστόω. Unde

πιστωτὸς, ἐα, ἐον, res, cui fides facienda est ; confirmandus, comprobandus.

πιστωτικὸς, ἡ, ὸν, ad fidem faciendam aptus.

πίσυνος, ε. ὁ, fretus, fidens ; τὸξοισιν πίσυνος, *Il.* 5, 205. Α πείθω.

πίσυες, οἱ καὶ αἱ, quatuor ; pro τέσσαρες, *Il.* 15, 680.

πίσω, 1. sing. fut. 1. ind. act. verbi πίνω pro πίω, *bibo.*

'πίτάμης, *incidas*, 2. sing. aor. 2. conj. act. *Poët.* pro ἐπιτάμῃς, a verbo ἐπιτέμνω, *incido.* Confer 'πίδαλης.

ΠΙΤΑ'ΝΑ, et πιτάννη, ης, ἡ, turma, cohors.

πιτανάτης, ᾱ, ὁ, turmalis. Α πιτάνα.

πίτνα, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* et *contr.* pro ἐπίτνα, a πιτνάω, vel πίτνημι.

πίτναν, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* et per *Sync.* pro ἐπίτνασαν, a πίτνημι.

πιτνάω, seu πίτνημι, expando, extendo ; (2) concutio, projicio ; πίτνα, imperf. extendebat ; πιτνὰς, part. extendens. 'Ηέρα δ' 'Ηερη πίτνα πρόσθε βαθεῖαν, *Il.* 21, 7. Α πίπτω. Unde

πιτνέω, vel πίτνημι, cado, labor. Πιτνεῖ δ' ἐτ' ὄδας συμφορᾷ νικωμένη, *Eur. Med.* 1198.

πιτνὸς, ὁ, qui cadit, *Æsch.*

πίπτω, cadere facio, jacio, projicio.

πιττάκιον, υ, τὸ, index, vel titulus pice illitus ; (2) tabula, pugillare ; (3) lacinia telæ, quæ unguento illita vulneri imponitur ; (4) lacinia, qua vestimentum sarcitur, *Gl. V.* pittacium. Α πίττα.

πίττωσις, εως, ἡ, picatio, picis ad cutem illitio. Α πιττόω, quod vide sub πισσόω.

πιττωτὴς, ῆ, ὁ, qui pice illinit. Ab eod.

πιττωτὸς, ἡ, ὸν, pice illitus. Ab eod.

πιτῦα, ας, ἡ, coagulum, *Gl. V.*

πιτύινος, ἴνη, ίνον, pineus. Hinc πιτυΐνη, ης, ἡ, planta non tantum oleracea, sed etiam coronaria. Α πίτυς.

πιτυΐς, ΐδος, ἡ, picea, *dicitur* et *adjective*, αἱ πιτυΐδες, nuclei nucum pinearum. Ab eodem.

πιτυκάμπτης, vide πιτυοκάμπτης, *Suid.*

πιτυλεύω, f. εύσω, cieo strepitum remorum agitatione. Πολλὰ μὲν ἐν γῇ, πολλὰ δ' ἐφ' ὑγρᾷ πιτυλεύσας, *Arist. Vesp.* 678. Α πίτυλος.

πιτυλίζω, idem ; (2) gesticulor et crebro motu cieo manus. Ab eod.

ΠΙ'ΤΥΛΟΣ, υ, ὁ, sonus seu strepitus qualis præsertim aquæ remo percussæ ; et oris pugno percussi ; (2) remigium ; (3) crebra agitatio et motus ; (4) larga distillatio ; (5) avicula quædam silvestris. Πίπτει δὲ μανίας πίτυλον ὁ ξένος μισθείς, *Eur. Iph. Taur.* 307. *Id. Alcest.* 79. πίτυλον σκύφῳ, vocat *liberam compotationem* ; μεθ' ὁμωμεῖ σε πίτυλος σκύφῳ.

πιτύνη, ἡ, vimen. Α πίτυς. Hinc

πιτυνεῖος, α, ον, vimineus.

πιτυνοπλόκος, ὁ, vimineorum vasorum, storearum confector. Α πλέκω.

πιτυοειὸς, όεσσα, όεν, piceis abundans, piceaum ferax. Α πίτυς.

πιτυοκάμπτης, ης, ἡ, eruca picearum. Ex πίτυς et κάμπτω, *eruca.*

πιτυοκάμπτης, ης, ὁ, qui piceas inflectit, cognomen Sinnis, latronis a Theseo interempti. Ex πίτυς et κάμπτω.

πιτυόειστος, ε, ὁ καὶ ἡ, pinea fronde redimitus. Ex πίτυς et σέφω.

πιτυοτρόφος, ε, ὁ καὶ ἡ, piceas alens, piceas producens. Ex πίτυς et τρέφω.

πίτῦρα, ων, τὰ, furfures, *Ph.* (2) porrigo, *Ph. Theoc. Id.* 2, 33. Α πίτυρον.

πιτυρίας, ε, ὁ, ut πιτυρίας ἄρτος, panis furfuraceus vel furfüreus. Α πίτυρον.

πιτυρίασις, εως, ἡ, furfures, porrigo quædam, quum inter pilos quasi squamulæ quædam surgunt, *Ph.* porrigo. Α πίτυρον.

πιτυρίδες, ων, αἱ, scil. ἐλαῖαι, furfuraceæ olivæ, quæ nondum plene maturæ decerpuntur et servantur. Ab eod.

πιτυρίτης, idem quod πιτυρίας.

πιτυροειδὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, furfuribus similis, furfurum speciem gerens. Ex εἶδος.

ΠΙ'ΤΥΡΟΝ, υ, τὸ, furfur ; (2) capitis sordes ; porrigo ; (3) quod in urina furfuri simile videtur.

πιτυρόομαι, ῶμαι, furfuribus seu porrigine infestor. Α πίτυρον.

πιτυρώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, furfuraceus. Ab eodem.

ΠΙ'ΤΥΣ, υος, ἡ, picea, pinus, *Theoc. Id.* 1, 1.

πιτύσιστος, idem quod πιτυόεστος.

πιτυώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, piceis abundans ; (2) piceus. Α πίτυς.

πιτυὼν, ῶνος, ὁ, pinetum, *Gl. V.* Α πίτυς.

πιφάσκομαι, 2. sing. præs. indic. med. *Ion.* pro πιφάσκησαι, a πιφάσκομαι.

πιφάσκω, *loquere*, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro πιφάσκησο.

πιφάσκομαι, et πιφάσκω, dico, memoro, commemoro, jactito. Α φημί.

πιφαύσκω, dico, memoro, ostendo. Οὔς νῦν πίφαυσκες Δῆλον, *Il.* 10, 478. Ab eod. vel a φάω, *luceo.*

πιώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, pinguis, obesus. Α

ΠΙ'ΩΝ, ονος, ὁ καὶ ἡ, pinguis, obesus, opimus, *Gl. V.* Comp. πιώτερος. Sup. πιώτατος.

πίων, præs. part. act. v. inus. πίω pro πίνω. πιὼν, *qui bibit*, a. 2. part. act.

πιωτέρως, *adv.* pinguius.

πλαγγόνες, pupæ, *Philox.*

πλαγγόνιον, υ, τὸ, plangonium, unguentum a Plangone meretrice Milesia inventum ; (2) icuncula, pupa.

ΠΛΑΓΓΟΣ, ε, ὁ, species aquilæ.

πλαγγὼν, όνος, ὁ, icuncula cerea, quasillus ; πλαγγόνες, pupæ, *Philox.* Α πλάσσω.

πλαγθέντας, acc. plur. a. 1. part. pass. v. πλάζω.

πλάγχθη, *erravit*, 3. sing. a. 1. ind. pass.

πλαγιάζω, f. άσω, obliquo, obliquis verbis et per ambages adumbro ; (2) decipio, in errorem induco ; (3) subigo, solicito, *Ph.* Α πλάγιος.

πλαγιασμὸς, ᾧ, ὁ, obliquatio, commutatio orationis directæ in obliquam. Α πλαγιάζω.

πλαγιαυλίζω, obliqua tibia cano. Α

πλαγιαυλὸς, ε, ὁ καὶ ἡ, qui obliquis tibiis canit ; (2) obliqua tibia. Ex πλάγιος et αὐλὸς, *tibia.*

πλαγιόκαρπος, ε, ὁ καὶ ἡ, oblique seu a lateribus fructum ferens.

πλαγιόκαυλος, ε, ὁ καὶ ἡ, obliquum caulem habens.

ΠΛΑΓΙΟΣ, α, ὁ καὶ ἡ, et πλάγιος, ία, ιον, obliquus, transversus, limus, *Gl. V.* (2) ambiguus ; (3) timidus ; (4) τὰ πλάγια, latera ; (5) dolosus.

πλαγιότης, ητος, ἡ, obliquitas, *Gl. Vet.* Α πλάγιος.

πλαγιοφύλαξ, ακος, ὁ, qui obliqua seu latera aciei custodit.

πλαγιόω, ῶ, ῖ. ώσω, obliquo. Α πλάγιος.

πλαγίως, *adv.* oblique ; (2) obscure ; (3) dolose.

πλαγκτὴ, ἡ, discus, *Orph. item* erratica, *Hom.*

πλαγκτὴς, ῆρος, ὁ, erro, vagus. Α πλάζομαι.

πλαγκτὸς, ἡ, ὸν, vagus, erroneus ; (2) stolidus, amens. Α πλάζω. Hinc

πλαγκτοσύνη, ης, ἡ, vagus error, vagatio.

πλαγκὼν, idem quod πλαγγὼν, *Call.* 92.

πλαδαρὸς, ὰ, ὸν, præhumidus, uvidus ; (2) insipidus ; (3) laxus, mollis, flaccidus. Α πλάδος.

πλαδάρωμα, τὸ, uligo, mador, nimia humiditas, *Steph.*

πλαδάω, ῶ, f. ήσω, nimio et superfluo humore madeo ; (2) langueo, imbellis sum ; πλαδῶν, part. pro πλαδῶν, humens, madens ; πλαδῶντι ποτῷ, *Nic. Al.* 119. Πλαδέωσαν ἀφυραν, *Apoll. Rhod.* 2, 664. Ab eod.

πλαδώεις, όεσσα, όεν, uliginosus, udus. Α

ΠΛΑ'ΔΟΣ, ε, ὁ, sive πλάδον, ε, τὸ, humor superfluus, humiditas nimia.

πλαδῶδης, ες, ὁ καὶ ἡ, idem quod πλαδώεις.

ΠΛΑ'ΖΩ. facio errare, errabundum huc illuc agito ; (2) erro, jactor ; πλάζομαι, erro, *Gl. V.* f. πλάγξω ; πλάγξει, aberrare fecit pro ἐπλάγξεν ; πλαγχθείς, aor. 1. part. pass. jactatus, disjectus, errans. Πλάζε δὲ πίνοντας· χειρῶν δ' ἐκβαλλε κύπτελλα, *Od.* 2, 396.

πλάθα, ης, ἡ, statua. Α πλάττω.

πλαθάνη ης, ἡ, sartago. Εἰδατά τ' ὄσσα γυναῖκες ἐνὶ πλαθάνῃ πονέονται, *Theoc.* 15, 115. Ab eod.

πλαθάνδν, ᾱ, νέ πλάθανον, ε, τὸ, discus, quo panes finguntur. Ab eod.

πλαθανὸς, ᾶ, ὁ, sartago ; (2) idem quod pr. Ab eod.

πλάθω, f. άσω, appropinquo ; (2) admoveo. Τοὶς δυνατοὶς ὰκ ἐρίστα πλάθειν, contendere, *Soph. El.* 221. Κλῶπας δοκήσας συμμάχων πλάθειν τινὰς, *Eurip. Rhes.* 778. Α πέλαω.

πλαίσιον, ε, τὸ, lateris forma, forma, in qua lateres finguntur ; ᾧτε συντεταγμένων πλαισίων καὶ στερεομένων τρόπου, *Plut.* in *Anton.* cap. 26. (2) militare agmen quadrangulari forma dispositum ; (3) compages lignorum formam quadrangularem imitans, *Gl. Vet.* quadratum ; (4) laterculus. Α πλάσσω

πλάκα, *tabulam latam*, acc. sing. a πλάξ.

πλακεῖσα, aor. 2. part. pass. f. g. verbi πλέκω.

πλακερὸς, ὰ, ὸν, latus in modum tabulæ, latus. Α πλάξ.

πλακία, ας, ἡ, error. Α πλάζω.

πλάκινος, *adj.* figlinus, in *Anthol.* ined.

πλακόεις, όεσσα, όεν, latus et tenuis ; (2) latus in modum crustæ. Α πλάξ.

πλακόεντα, acc. sing. pro πλακόεντα, a πλακόεις.

πλακεντάριον, ε, τὸ, placentula, *Dim.*

πλακέντηεον, τὸ, placenta. Α πλακοῦς.

πλακούντιον, ᾰ, τὸ, placentula; (2) crustulum, *Strabo.* lib. 17. *Dim.* ab eod.

πλακουντοποιϊκός, ὴ, όν, ad placentarium vel placentarum confectorem pertinens. A

πλακουντοποιός, ῦ, ὁ καὶ ἡ, placentarius, seu qui placentas conficit. Ex πλακοῦς et ποιέω, *facio.*

πλακουντώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, placentæ speciem referens, *Av.* A

πλακοῦς, οῦντος, ὁ, placenta. A πλακόεις.

πλακόω, ῶ, f. ώσω, incrusto, *Gl. Vet.* πλακωθείσα οἰκία, incrustata domus, *Gl. V.* A πλάξ.

πλακῶ, a. 2. conj. pass. verbi πλέκω.

πλακώδης, εες, ὁ καὶ ἡ, latus in modum tabulæ; (2) crustosus, crustæ speciem referens. A πλακόω.

πλαναφέγγης, seu πλανοφέγγης, errabunde lucens, *Man.* Ab πλανοφέγγης, omnino obscurus.

πλανάω, ῶ, a rectoitinere abduco, vagari facio, fallo, seduco; πλανῶμαι, vagor; *item* bono sensu iter facio longe lateque, peregrinor; πεπλανημένος, perfect. pass. part. deceptus; πλανηθείς, aor. 1. idem. Οὐδὲ τῷ σώματι διὰ τὴν ἡλικίαν ἱκανὼς ἔχω πλανάσθαι, *Plat.* Πᾶσαν πλανηθεὶς τήνδε βάσβαρον χθόνα, *Eurip. Hel.* 604. Ἀσέληνον κατὰ νύκτα πεπλάνημαι, *Anacr.* 3, 13.

πλανέομαι, erro. A

ΠΛΑ΄ΝΗ, ης, ἡ, error, vagatio, *Gl. Vet.* πλάνην, fucum, *Ph.* πλάναι, ambages, *Ph.*

πλάνημα, ατος, τὸ, error. A πλανάω.

πλάνης, ητος, ὁ καὶ ἡ, erro, vagus. A πλάνη.

πλανήσαντα, acc. sing. a. 1. part. act. v. πλανάω.

πλανησιέδρης, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, incertis sedibus errans. Ex πλάνησις et ἕδρα, *sedes.*

πλάνησις, εως, ἡ, idem quod πλάνη. A πλανάω.

πλανητεύω erro.

πλανήτης, ᾱ, ὁ, errans, vagus, erraticus, *Gl. V.* ut planetæ erratici. Ab eodem. Hinc

πλανητικὸς, ὴ, όν, erraticus, vagabundus.

πλανῆτις, ίδος, ἡ, vagabunda, erratica.

πλανητὸς, ὴ, όν, erraticus, vagus.

πλανίων, ονος, ὁ, idem. A πλάνη.

πλανόδιος, ία, ιον, via errans, vagus. Ex πλάνη et ὁδὸς, *via.*

πλάνος, ᾱ, ὁ, erraticus, vagus, vagabundus; (2) seductor, impostor; (3) error, peccatum, digressio, vagus sermo. A πλάνη.

πλανοσιόης, εες, ὁ καὶ ἡ, errando calcatus, ab animantibus vagantibus calcatus. Ex πλάνη et σείω, *calco.*

πλανύττω, oberro, vagabundus sum. Ἄνω κάτω πλανύττομεν, *Arist. Av.* 3. A πλάνη.

πλανώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, errans, vagans. Πλανωδεστέρην γνώμη, *Aret.* A πλάνος.

πλανώμενα, acc. plur. pres. part. pass. a πλανάω.

πλᾶξ, ακὸς, ἡ, tabula, proprie quæ est lata; (2) planities; (3) æquer, *Ph.* crusta. A πλατὺς (seu a πλάσσω, *Ern.*).

πλᾶξε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* et *Dor.* pro ἔπληξε, a πλήσσω.

πλᾰξίππων, acc. sing. *Dor.* pro πλήξιππον, a πλήξιππος.

πλάσανται, acc. sing. a. 1. part. act. verbi πλάσσω.

πλάσας, *qui finxit*, nom. sing. a. ejusd.

πλάσις, εως, ἡ, fictio, formatio. A πλάσσω.

πλάσμα, ατος, τὸ, figmentum, figlinum opus; (2) commentum, simulatio; (3) sonus vocis et confirmatio placida. Ab eodem.

πλασματίας, ου, ὁ, fictus, fictitius, commentitius; (2) fictor, fabulator. A πλάσμα.

πλασματικῶς, *adv.* concinne, apte, qu. a πλασματικὸς.

πλασματογράφος, ὁ, Rhetor, qui causas fictitias tractat, declamator. A γράφω.

πλασματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, fictitius, commentitius, *Gl. V.* A πλάσμα.

πλάσσε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* et *Poët.* pro ἔπλασε, a

ΠΛΑ΄ΣΣΩ, vel πλάττω, f. άσω, fingo, i. e. figuli more formo, formo; (2) illino; (3) fingo, confingo, comminiscor, simulo; πεπλασμένος, fictus, perf. pass. part. Τοισόσδε λόγοις ψιθύροις πλάττων τίς ἅτα φρένει πᾶσιν Ὀδυσεὺς, *Sophoc. Aj.* 150. Hinc

πλασσευτέω, fingo, confingo, comminiscor.

πλάσσειρα, ας, ἡ, fictrix, creatrix.

πλασσεύειν, falsum scribere, falsare, *Bud.*

πλάσσης, ᾱ, ὁ, formator, fictor, creator.

πλάσσιγξ, ιγγος, ἡ, lanx e jugo suspensa, cui pondus imponitur; (2) tabula, in qua cottabis luditur, *Gl. V.* lanx, lanculata, trutina; πλάσιγξ, a πλάσσω, *flagellum*, *Æschyl.* Choëph. 288. A πλατὺς. Nam.

πλασικὴ, ῆς, ἡ, statuaria, *Gl. V.* A

πλασικὸς, ὴ, όν, ad fingendi artem aptus, fingendi arte valens; statuarius, *Gl. V.* A πλασὸς.

πλασογραφεῖα, ἡ, falsum, quod committitur subjiciendis literis, testamentis, &c.

πλασογράφος, falsarius, *Gl. V.* A πλασὸς et γράφω.

πλασοκατήγορος, calumniator. Ex πλασὸς.

πλασοκόμης, ὁ, fictis comis ludens, *Man.*

πλασολάλος, fandi fictor, *Gl. V.*

πλασολόγος, falsidicus, *Gl. V.*

πλασὸς, ὴ, όν, fictus, fictilis; (2) fictus, simulatus, adulterinus, falsus. A πλάττω.

πλασυργέω, ῶ, fut. ήσω, fingo, effingo; (2) formo. A πλασυργός.

πλασέργημα, τὸ, formatio, opus, *Damasc.*

πλασυργὸς, ᾱ, ὁ, fictor; (2) conditor. Ex πλάσος et ἔργον.

πλάσφα, τὰ, inaures, *Ern.* A πλάσσω.

πλασῶς, *adv.* ficte, simulate, falso, *Gl. V.*

πλαταγέω, ῶ, f. ήσω, sonitum edo, crepito, manu plausum edo. Πλατάγησε νικήσας, *Theocr.* 8, 88. A

πλαταγὴ, ῆς, ἡ, crepitaculum; (2) fremitus maris; *it.* homo garrulus. A πλατάσσω.

πλαταγίμαι, ατος, τὸ, strepitus, sonus; etiam de homine garrulo. A πλαταγέω.

πλαταγίζω, idem quod πλαταγέω.

πλαταγών, ῶνος, ὁ, crepitaculum; (2) flos papaveris, quia folia papaveris inter pollicem et indicem afflictu manus rupta et complosa crepitum edebant, *Ern.* A πλαταγή.

πλαταγώνιον, ου, τὸ, parvum crepitaculum; (2) papaveris vel anemones folium, *Dim.* a πλαταγών.

πλαταμώδης, ες, latus et planus. A πλατὺς.

πλατάμων, ῶνος, ὁ, petra in mari prominens; (2) locus magnus et amplus ad mare; (3) littus amplum et latum, aut fovea maritima, (humile et latum; (2) planities, apud *Polyb.* Ern.) Ἀλλ' αὐτῆ πλαταμῶνι παραβλίζηται ὁμοίη, *Aratus*, 993. A πλατὺς.

πλατάνια, ων, τὰ, πλατανία, ἡ, genus pomorum. Ab eod.

πλατανιστὸς, ᾱ, ὁ, piscis quidam. Ab eod.

πλατάνιστος, ου, ἡ, platanus, *arbor*, quia ramos late diffundit. A πλατὺς.

πλατανιστῶν, ὁ, idem quod πλατανὼν, *Theog.*

πλάτανος, ου, ἡ, id. qu. πλατάνιστος. Hinc

πλατανώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, platanis abundans; (2) platani speciem gerens.

πλατανὼν, ῶνος, ὁ, locus platanis consitus; platanetum, *Gl. V.* Ab eod.

πλάταξ, ακος, ὁ, coracinus piscis. Vox Alexandrina.

πλατάσσω, ex ictu et collisione sonum excito. A πλατὺς.

πλατεῖα, ας, ἡ, sc. ὁδὸς, platea. Ab eod.

πλατειάζω, *Dor.* πλατειάσδω, dilato; (2) ore latius diducto loquor. Τεγυόνες ἐκπλαναισεῦνσι πλατειάσδοισοι ἅπαντα, *Theocr.* 15, 88. πλατιάζω, *Hes.* πλατειάζω, *Suid.* al. πλατυάζω. Ab eod.

πλατισμὸς, ῦ, ὁ, vitium oris, quum diductis faucibus et ore apertiori sermo promitur. A πλατειάζω.

πλατίον, ου, τὸ, tabella lata. A πλατὺς.

πλατίω, ῶ, fut. ώσω, (in palmulam) dilato, *Ar.* A πλάτη.

πλατίως, *adv.* late. *Compar.* πλατύτερον, latius. Ab eod.

πλάτη, ης, ἡ, extrema et latior remi pars, palmula, *Gl. V.* palmula ratis; πλάται, scapulæ, latiores costæ.

πλάτης, ὁ, idem quod πελάτης, unde fœm. πλᾶτις, *Ar.*

πλατὶγξ, summa pars remi qua aqua percutitur, *V. L.*

πλάτιον, ου, τὸ, parva palmula; (2) navigiolum. *Dim.* a πλάτη.

πλατίον, *Dor.* pro πλησίον, propc.

ΠΛΑ΄ΤΙΣ, ίδος, ἡ, conjux; (2) conventus, congregatio, *Hes.* pro πελάτης, a πελάω.

πλατισμὸς, ῦ, ὁ, piscis, idem qui Alexandrinis πλάταξ dicitur.

πλάτος, εος, τὸ, latitudo. A πλατὺς.

πλάττομαι, fingo, dissimulo, similo, *Gloss. Vet.*

πλάττω, fingo; vide πλάσσω.

πλατυάζω, et *Dor.* πλατυάσδω, vide πλατειάζω, *Theoc.*

πλατυάσδοισε, præs. part. act. f. g. *Dor.* pro πλατυάζουσα.

πλατυάμαδος, ὴ, ὸν, latas vias habens, magna. *Epith.* urbis.

πλατυγάστωρ, et πλατυγάστωρος, ορος, ὁ καὶ ἡ, qui est lato ventre. Ex πλατὺς et γαστὴρ.

πλατυγίζω, palmula aquam percutiendo strepitum excito; (2) verborum ampullis strepito; (3) papaveris folium sinistra teneo dextraque percutiens sonum inde elicio, ut sciam, an amans redamer. Τί ϑαλαττοκοπεῖς καὶ πλατυγίζεις; *Arist. Eq.* 827. A πλατὺς.

πλατύγλωσσος, et πλατύγλωττος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, latam linguam habens. Ex γλῶσσα.

πλάτυγξ, γγος, ἡ, summa et lata pars remi, qua aqua percutitur, palmula. A πλατὺς.

πλατυθήσομαι, fut. 1. ind. pass. verbi πλατύνω.

πλατύκαρπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cujus fructus est amplus.

πλατύκαρφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, festucam sive ramulum habens.

πλατύκαυλος, ὁ καὶ ἡ, latos caules habens.

πλατύκερως, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, caudam latam habens.

πλατύκερως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, ampla cornua habens. A κέρας.

πλατυκορία, ας, ἡ, amplificatio pupillæ, *Aret.* A κόρη.

πλατυλίσχης, ᾱ, ὁ, magnus nugator. A λίσχη.

πλατυλόγος, latiloquus, *Gl. V.*

πλατύλογχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, lanceam habens latam. A λόγχη.

πλατύνω, dilato, late diduco, amplum et spatiosum reddo; aor. 1. ἐπλατύνα; πλατύνομαι, dilator, a. 1. ἐπλατύνθην. Πλατύνεσι δὲ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν, *Matt.* 23, 5. Ἡ καρδία ἡμῶν πεπλάτυνται, 2 *Cor.* 6, 11. A πλατὺς.

πλατύνωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, latum dorsum habens.

πλατύονυχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, latos ungues habens. Ex ὄνυξ.

πλατυόφθαλμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, amplos oculos habens.

πλατύπιλος, ον, latus, *Epith.* galeæ.

πλατυπόρφυρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, latum limbum e purpura habens. A πορφύρα.

πλατύπους, ποδος, ὁ καὶ ἡ, latos pedes habens, *Ph.* pedo, plancus.

πλατυπρόσωπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui latam faciem seu frontem habet.

πλατύπτυγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, latas habens nates. A πυγή.

πλατύῤῥις, ῖνος, ὁ καὶ ἡ, latas nares habens.

πλατύῤῥοος, *contr.* πλατύῤῥους, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, lata habens fluenta, late fluens.

πλατύῤῥυγχος, sive πλατύῤῥυγχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, latum rostrum habens.

ΠΛΑΤΥ΄Σ, εῖα, ὺ, latus; (2) amplus, spatiosus. Ὑπο πλατέος τελαμῶνος, *Il.* 5, 796. Ἐπὶ πλατὺν Ἑλλήσποντον, *ibid.* 17, 432.

πλατύσαρκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, amplam carnem habens. Ex πλατὺς et σάρξ.

πλατύσημον, latus clavus, *Gl. V.* A seq.

πλατύσημος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, lato clavo insignis, *Gl. V.* πλατύσημοι, laticlavii. A σῆμα.

πλάτυσμα, ατος, τὸ, latum linteum vel simile quidpiam, cui emplastrum admittur. A πλατύνω.

πλατυσμὸς, ῦ, ὁ, dilatatio, latitudo, locus latus; (2) ostentatio, jactantia, loquacitas. Ab eod.

πλατυσομέω, ῶ, fut. ήσω, patulo ore verba pronuncio, *Sch.* idem quod πλατειάζω.

πλατύσομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui lato seu patulo ore est. Ex πλατὺς et σῶμα.

πλατυτέρως, *adv.* latius.

πλατύτης, ητος, ἡ, latitudo, amplitudo, spatiositas. A πλατὺς.

πλατύφυγος, ἡ, navis lata carina.

πλατύφυλλον, latifolium, *Gl. V.* A seq.

πλατύφυλλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, lata folia habens. A φύλλον.

πλατυωνυκός, ὁ, qui latos ungues habet, *Diog. L.*

πλατυώνυχος, idem quod πλατυόνυχος.

πλάω, ῶ, fut. ήσω, appropinquo ; per *Sync.* pro πλάω, ut hinc sit ἔπλητο, propinquabant, plusq. pro ἐπέπλητο, πεπλημένος, perf. part. pass. Ἀλλὰ μόλις Σκύλλης σκοπέλῳ πεπλημένος, *Od.* 12, 108. Ut a πλάω sit f. πλήσω. A πέλάω.

πλέας, acc. plur. per *Sync.* pro πλέονας, a πλέων, pro πλείων.

πλέγδην, *adverb.* nectendo, texendo ; (2) implicite. A πλέκω.

πλέγμα, ατος, τὸ, omne id, quod nexum seu contextum est ; opus vitile, calathus, canistrum, *Gl. V.* textura ; πλέγματα, crates, *Ph.* A πλέκω.

πλεγματεύω, implico. A πλέγμα. Hinc πλεγμάτιον, ᾰ, τὸ, implicamentum ; idem quod πλέγμα.

πλεγνύω, implico. A πλέκω.

πλεθριαῖος, αία, αῖον, jugerum æquans. A πλέθρον.

πλέθριον, ᾰ, τὸ, currus in circo, stadio, &c.

ΠΛΕ῎ΘΡΟΝ, ᾰ, τὸ, *apud Gr. et in rebus Gr. est* mensura centum fere pedum ; *at in rebus Rom. respondet Latino* jugerum, h. e. 240 pedibus ; πλέθρα, jugera, arpendia, *Ph.* (2) spatium, *simpl. Il.* 21, 407.

πλεῖ, 2. sing. præs. imperat. act. pro πλέε, a πλέω.

Πλειάδες, ων, αἱ, Vergiliæ, *Ph.* A πλειάς, ά, δος, bruma, *Ph.*

πλείειν, pr. inf. act. *Ion.* pro πλέειν.

πλείη, nomin. sing. f. g. *Ion.* pro πλέα, a πλέος.

πλεῖθι, 2. sing. pr. imper. act. per *Paragog.* pro πλεῖ, a πλέω.

πλείειν, pro πλεῖον, seu πλέον, plus. Καὶ τοῦτο πλεῖν ἢ μυρίων ἓς' ἄξιον σωτῆρων, *Aristoph. Nub.* 1041. Πλεῖν ἢ 'νιαυτῷ περιέβύστερος ἀπέρχομαι, *id. Ran.* 18.

πλειστήρης, sc. χρόνος, quamvis longissimus.

πλειόνως, *adv.* plus.

πλείος, acc. plur. *Att.* et *Ion.* pro πλείονας, a πλείων.

πλειστάκις, et πλειστάκις, *adv.* sæpissime, ut plurimum. A πλείστος.

πλείσων, acc. sing. f. g. *Dor.* pro πλείονην, a πολύς.

πλειστάκτθιν, *adv.* sæpenumero ; (2) plurimis ex locis. Ab eod.

πλειστηριάζω, fut. άσω, pluris liceor, quam cæteri. Ab eod.

πλειστηριασμός, οῦ, ὁ, licitatio, *Gl. V.*

πλειστηρίζομαι, glorior, jacto me, *Æsch.*

πλειστοβολεῖν, ludere taxillis. A πλεῖστος et βολή.

πλειστοβολίνδα, ή, sc. παιδιὰ, ludus puerilis, qui fit taxillis. Ex iisd.

πλειστοβολίς, sc. παιδιὰ, *Poll.* vide πλειστοβόλος.

πλειστοβόλος, ᾰ, ὁ, qui taxillis ludens plurima puncta sortitur aut jacit. Ex πλεῖστος et βάλλω.

πλειστοδόκειαι, ἡ πλείστη δόκησις, *Suid.*

πλειστοδυναμέω, ῶ, f. ήσω, plurimum valeo, vel possum.

πλειστολόγως, *adv.* plurifariam, *Gl. V.*

πλειστόμβροτος, ον, frequens, celeber. A βροτός.

πλείστος, plurimus ; plur. πλεῖστοι, plurimi, *Ph.* plerique, plures, complures ; πλεῖστον, plurimum. A πλείων.

πλειστοτόκος, ὁ καὶ ἡ, multorum liberorum parens, *Man.*

πλειστοφόρος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, plurimorum ferax. Ex πλεῖστος et φέρω.

πλείω, *Poët.* pro πλέω, navigo.

πλείων, acc. sing. vel nom. pl. n. g. *Att.* et *Ion.* pro πλείονα.

πλείων, comp. a πολὺς, plus, plurimus, *Ph.* hinc πλείονες, plures, complures, plerique, *Gl. V.* πλείον, plus, plurimum, *Ph.* πλείονα, plura, plurima ; ἐπὶ πλείον, seu πλέον, valde, egregie ; *item* latius ; posteriore sensu et pro *adj.* ponitur ; (2) τὸ δὲ πλέον, atque adeo, *item*, revera, cum opponitur κατὰ πρόφασιν, aut simile quid ; (3) ἐκ πλείονος, diu ante, a longo ante tempore ; (4) μετὰ πλείονος, diu ; (5) πλείω, *adv. cum numeris pro* amplius ; (6) τί δὲ πλέον, quid prodest ? *Strab.*

πλειών, ῶνος, ὁ, annus, *Gl. Vet.* Τὰ μὲν πλειῶνι, τὰ δ' ὀχ ἑνὶ, *Call.* in *Jov.* 89.

πλέκος, εος, τὸ, sportula e vitilibus contexta. A πλέκω.

πλεκόω, implicor, i, e, οῦμαι. A πλέκος.

πλεκτανέω, idem quod πλέκω, *Æsch.*

πλεκτάνη, ης, ἡ, plexus, complicatio ; (2) cirrus, cincinnus ; (3) rete, laqueus, *Ph.* spira ; (4) cirri, seu flagella polypodis. A πλέκω.

πλεκτάνιον, ᾰ, τὸ, parvus cirrus, *Ath.*

πλεκτανόσολος, funiger, *Epith.* navis. A σέλλομαι.

πλεκτανόω, ῶ, f. ώσω, implico. A πλεκτάνη.

πλεκτὴ, ἡ, idem quod πλεκτάνη, *Ath.*

πλεκτοῖσι, dat. pl. *Ion.* pro πλεκτοῖς, a πλεκτὸς, ὴ, όν, plexus, nexus, plexilis, nexilis ; (2) textilis ; πλεκτὼ, plexa, *Gl. V.* gerræ, *Ph.* a πλέκω.

ΠΛΕ῎ΚΩ, fut. ξω, necto, connecto, plecto ; (2) texo, contexo, plico ; (3) *metaph.* struo, machinor ; πεπλεγμένος, plexus, perf. pass. part. Ἐάν τις πλέκῃ γυνὴ σῴφονον, ἐᾶν δοκεῖ, *Arist. Thesm.* 408. Ποίας μηχανὰς πλέκουσι νῦν ; *Eur. Andr.* 66.

πλένυα, vide βλένυα.

πλέξαντες, nom. pl. aor. 1. part. act. verbi πλέκω.

πλέξης, *plicaveris*, aor 2. conj. act.

πλέον, *adv. plus*, *Poët.* pro πλείον.

πλεοναζόντως, *adverb.* abundanter, *Ph.* A seq.

πλεονάζω, f. άσω, copiosior aut major sum, quam necesse sit ; (2) multiplicor, plus habeo, antesto, exubero, redundo ; (3) insolesco, supra modum efferor ; (4) augeo, multiplico. Οὐκ ἀγαθὸν πλεονάζον ἔφυ ἀνηκοΐσιν ὀνείραις, *Phocyl.* 55. Ὃ μήτε πλεονάζει, μήτε ἐλλείπει, *Aristot. Eth.* 2, 6. A πλέον.

πλεονάκις, *adv.* sæpius, sæpenumero, *Gl. Vet.* Ab eod.

πλέονες, *plures*, acc. plur. *Poët.* pro πλείονες, a πλείων, *copiosior.*

πλεονάσαι, aor. 1. inf. act. verbi πλεονάζω.

πλεόνασμα, ατος, τὸ, redundantia ; (2) abundantia, copia. A πλεονάζω. Unde

πλεονασμὸς, οῦ, ὁ, cumulatio, abundantia, amplitudo, *Gl. V.* figura sermonis.

πλεοναστικὸς, ὴ, όν, redundans, superfluus.

πλεοναστὸς, ὴ, όν, abundans, multus.

πλεονεκτικῶς, *adv.* multifariam, varie, *Gl. V.* plurifariam. A πλέων, pro πλείων.

πλεονεκτέω, ῶ, f. ήσω, plus habeo, ampliorem partem seu portionem habeo, etiam in rebus duris et tristibus ; (2) vinco, præsto ; (3) fraudo, malis artibus aliquem circumvenio, quæstui habeo, lædo ; (4) utilitatem, lucrum ex aliqua re capio. Ἐπλεονέκτουν μέντοι οἱ Αἰγύπτιοι καὶ πλήθει καὶ τοῖς ὅπλοις, *Xen. Cyr.* 7, 9. Ex πλέον et ἔχω. Hinc

πλεονέκτημα, ατος, τὸ, commoditas, superiores partes, melior conditio, major potentia, gloria, &c. (2) victoria ; (3) id quo circumvenitur aliquis, quod fit alterius circumveniendi causa.

πλεονέκτης, ου, ὁ, fraudator, *Ph.* avidus, *Gl. Vet.* Ex πλέον et ἔχω. Hinc

πλεονεκτικὸς, ὴ, όν, alieni avidus, avarus, *Gl. V.* cupidus.

πλεονεκτικῶς, *adv.* fraudulenter, animo astuto et decipiendi studioso.

πλεονεκτίσατος, η, ον, avarissimus, fraudulentissimus.

πλεονεξία, ας, ἡ, idem quod πλεονέκτημα ; (2) avaritia, *Gl. Vet.* omninoque inexhausta cujuscunque rei aviditas, v. c. voluptatis, laudis, &c. Ex πλέον et ἔχω, fut. ξω.

πλεονέσσι, *pluribus*, dat. pl. *Ion.* a πλείων.

πλεόνως, *adv.* plusculum. A πλέον.

πλέον, plus, *adv.* A πλείον.

ΠΛΕ῎ΟΣ, έα, έον, plenus, refertus.

πλεύσας, acc. plur. præs. part. f. g. verbi πλέω.

πλέτο, *erat*, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* et per *Sync.* pro ἐπέλετο, a τέλομαι.

πλευμονίς, ίδος, ἡ, vitium pulmonum, e quo tabes oritur.

πλευμονόω, al. πλευμονάω, vitio pulmonum laboro. A πλεύμων.

πλευμονία, et πλευμονικὸς, *Ath.* significantia cum πνευμονία, et πνευμονικὸς, *Steph.*

πλευμονώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, pulmoni similis, spongiosus ; pro πνευμονώδης.

πλευμορρηγνῖς, ἐς, ruptura pulmonis laborans, unde hæmoptysis. A πλεύμων et ῥήγνυμι.

πλεύμος, ὁ, pulmonis vitium, *Gal.*

πλευμόω, in tabem incido, *Gal.*

πλευμώδης, ες, pulmonis vitio laborans, *Gal.*

πλεύμων, ονος, ὁ, pulmo ; pulmo marinus. A πνέω.

πλεῦν, *plus*, *Dor.* pro πλέον.

πλεῦνας, *plures*, acc. pl. *Dor.* pro πλέονας, a πλέων, pro πλείων, *copiosior.*

πλεύνως, *adv.* plus, admodum, valde, præter modum. A πλέων.

ΠΛΕΥΡΑ῎, ᾶς, ἡ, latus, costa. Unde

πλευρεῖον, τὸ, *Dim.*

πλευρίτης, ᾱ, ὁ, lateralis. A πλευρά.

πλευριτικὸς, ὴ, όν, pleuriticus, qui lateris morbo laborat. A

πλευρῖτις, ίδος, ἡ, pleuritis, laterum morbus, lateralis dolor. A πλευρά.

πλευροειδὴς, ἐς, lateris seu costæ speciem gerens. Unde

πλευροειδῶς, *adv.* costæ instar, *Theophr.*

πλευρόθεν, *adv.* a latere, de lateribus.

πλευροκοπτέω, ῶ, f. ήσω, latus ferio seu percutio. Τὰ δὲ πλευροκοπῶν, δίχ' ἀνερρήγνυ, *Soph. Aj.* 236. Ex πλευρὰ et κόπτω.

πλευρὸν, ᾰ, τὸ, latus, costa. A πλευρά.

πλεύρωμα, τὸ, latus. Ab eod.

πλεύσαι, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro πλεύσῃ, a πλέω.

πλεύσιμος, et πλευσικὸς, navigabilis, *Steph.*

πλεῦσις, ἡ, navigatio.

πλευσοῦμαι, fut. 1. ind. med. *Dor.* pro πλεύσομαι.

πλευσῦεον, navigandum, *Steph.*

πλευσικὸς, ὴ, όν, navigationi accommodatus, *Gl. Vet.* navalis. A πλέω, *navigo.*

πλευσικῶς, *adv.* navigabiliter.

πλεύσωμεν, *navigaverimus*, 1. pl. a. 1. conjunct. act. verbi πλέω.

ΠΛΕ῎Ω, navigo ; (2) naviculariam exerceo ; (3) nato, fluito ; (4) incerto gradu eo, *Ern.* fut. πλεύσω ; perf. πέπλευκα. Διὰ μακρῆ μὲν τήνδ' ἐπλεύσατε χθόνα, *Eur. Iph.* in *Tau.* 480.

πλέω, *plura*, nom. pl. n. g. per *Sync.* pro πλέονα, a πλέον pro πλεῖον, *plus.*

πλέων, *Poët.* pro πλείων, *copiosior.*

πλέως, *adv.* pro πλέος, *plenus.*

πλήγανον, ᾰ, τὸ, baculus, *Hes.* A πλαγή.

πλαγὰς, άδος, ἡ, falx, *Hes.* πλαγάδες, pro συμπλαγάδες, petræ concurrentes. A πλήσσω.

πλαγεὶς, aor. 2. part. pass. verbi πλήσσω.

πλαγενεῖς, οἱ, e diversis parentibus nati, *Steph.*

πλαγῆναι, *percussum esse*, aor. 2. inf. pass.

πλαγὴ, ῆς, ἡ, plaga, ictus, vulnus ; πλαγαὶ, verbera. A πλήσσω.

πλᾶγμα, ατος, τὸ, idem.

πλάθει, dat. sing. pro πλήθεϊ, a πλᾶθος.

πλάθοντα, accus. singul. præs. part. verbi πλάθω.

πλᾶθος, εος, τὸ, multitudo, quævis ; (2) copia, abundantia ; (3) populus ; (4) plebs, vulgus. A πλάθω.

πλάθυσιν, 3. pl. præs. ind. act. cum ν.

πλαθοχαρείαι, ἡ, saltatio, frequens vel diuturna.

πλαθόχαρος, ον, multa capiens, latus, *Ern.*

πλαθυνθείης, 2. sing. aor. 1. opt. pass. verbi πλαθύνω. Unde

πλαθυντικὸς, ὴ, όν, augendi et multiplicandi vim habens ; (2) pluralis, *Ph.*

πλαθυντικῶς, *adv.* numero plurali, pluraliter.

πλαθύνω, multiplico, augeo, amplifico ; (2) augesco, augeor numero, cresco, plenus sum, abundo. Ἐπλαθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν, *Act.* 6, 7. A πλᾶθος.

πλαθὺς, ύος, ἡ, multitudo. A πλᾶθος.

πλαθυσμὸς, οῦ, ὁ, multiplicatio, auctio. A πλαθύνομαι.

πλαθύω, multus vel plenus sum, abundo, exundo. Ἀκολασίας δὲ καὶ νόσων πλαθυσῶν ἐν τῇ πόλει, *Plato.* A πλαθύς.

πλάθω, fut. πλάσω, impleo, repleo ; (2) plenus seu refertus sum, turgeo ; πλαθύσης ἀγορᾶς, pleno foro ; πλάθομαι, impleor. Ὄψιν περίνιγν τήνδ' ἐπλησα δακρύων, *Eur. Med.* 905. Ὅταν δὲ πλησθῇς τῆς νόσου ξυνουσίας, *Soph. Phil.* 524. A πλέος.

πλαθώρα, ας, ἡ, *Ion.* πλαθώρη, copia, redundantia ; (2) satietas e copia ; (3) apud medicos salubrium humorum redundantia ; (4) maxima hominum frequentia. A πλάθω.

πλαθωρέω, ῶ, f. ήσω, impleo ; πλαθωρέομαι, inundo, inundor. A πλαθώρα. Unde

πλαθωρία, ἡ, redundantia, satietas.

πλαθωριστὸς, ὴ, όν, plenus ; (2) plenus humoribus bonis. Ab eod.

πλάθωσιν, 3. plur. præs. conj. act. cum ν, a verbo πλάθω.

Πληϊάδες, *Pleiades*, acc. plur. *Poët.* pro Πλειάδας, a Πλειάς, *Pleias.*

πλήκτης, ου, ὁ, percussor ; (2) pugnax. A πλήσσω.

πληκτίζομαι, fut. ἰσομαι, digladior, usque ad plagas pugno ; (2) lascivio ; (3) ad miserationem induco. Πληκτίζεσθ' ἀλόχοισι, *Il.* 21, 499. A πλήκτης.

πληκτικός, ἡ, όν, percutiendi seu feriendi vim habens, plagosus, *Gl. V.* Ab eod.

πληκτικῶς, *adv.* cæsim, *Gl. Vet.* jaciendo, percutiendo. A præc.

πλῆκτος, percussus, ictus, *Steph.*

πλῆκτρον, ι. τὸ, plectrum citharistæ ; scutica, flagellum, calcar gallinacei, *Philo.* pecten, tinnulum, omne quo percuti et cædi potest. A πλήσσω.

πληκτροποιὸς, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui plectra sive instrumenta conficit, quibus citharæ pulsantur. Ex πλῆκτρον et ποιέω.

πληκτροφόρος, ι, ὁ καὶ ἡ, calcaria ferens. Ex πλῆκτρον et φέρω.

πλῆμα, ατος, τὸ, plenitudo. A πλήθω.

πλήμη, seu πλήμμη, ης, ἡ, æstus maris accedens. A πλήμι, sive πλήθω.

πλῆμι, appropinquo ; (2) impleo. A πλέω.

πλημμέλεια, ας, ἡ, vitiositas, improbum factum, peccatum, erratum, error. A πλημμελής.

πλημμελέω, ῶ, f. ήσω, incomposite, inconcinne, immoderate me gero, improbe me gero, pecco, *Gl. V.* pecco, admitto, delinquo ; πλημμελεῖσι, committit, *Ph.* πλημμελησθέν, commissum, *Gl. V.* a. 1. part. pass. πεπλημμελημένοι, perpetrare, *Ph.* perf. act. inf. at πεπλημμεῖληται, admissum est, *Ph.* perf. pass. inf. Πλημμελεῖν τι, *Dem.* εἰς τι, *Plat.* περί τι, *id.* δι' ὕβριν, *Dem.* Ab eod. Hinc

πλημμέλημα, ατος, τὸ, peccatum, delictum commissum, reatus, *Ph.*

πλημμελής, ἐος, ὁ καὶ ἡ, qui est contra modulationis normam, inconcinnus, absonus, *Gl. V.* inconditus ; (2) immoderatus, vitiosus, culpabilis, mendosus. Ex πλὴν et μέλος, *carmen.*

πλημμελήτως, ως, ἡ, delictum. A πλημμελέω.

πλημμελῶς, *adv.* immoderate, incondite, inconcinne ; (2) perperam, male, vitiose, improbe. A πλημμελής.

πλημμύρα, ας, ἡ, et πλημμυρίς, *Aret.* maris æstuantis accessus ; inundatio, *Gl. V.* A πλήμη.

πλημμυρέω, ῶ, f. ήσω, æstu inundo, restagno, redundo, plenus sum, *Gl. V.* πλημμυρεῖ, inundat, exuberat. Ὁ πάθεν τὴν Θρῃνὴν ὕφαν μόνος τῶν πάντων πλημμυρεῖ, *Heliod.* A πλημμύρα.

πλημμυρίζω, inundo, *Gl. V.* Ab eod.

πλημμύριον, ι, τὸ, æstuarium, et arx in æstuario. Ab eod.

πλημμυρὶς, ίδος, ἡ, maris æstuantis accessus, exundatio, impetus fluctuum maris ; (2) humiditatis abundantia, *Od.* 9, 486. Ab eod.

πλημμύρω, æstuo, inundo, restagno.

ΠΛΗ'ΜΝΗ, ης, ἡ, modiolus, sive fistula rotæ, cui axis inseritur, *Il.* 5, 726.

πλημνοδίτον, ι, τὸ, ferramentum rotæ, quo radii modiolo colligantur. Ex πλήμνη et δέω, *ligo.*

πλημοχόη, ης, ἡ, vas fictile, ad turbinis figuram accedens. A πλήθω, vel πλήμη et χέω, *fundo.*

ΠΛΗ'Ν, præterquam, præter ; (2) sed, verum, tamen, veruntamen ; (3) cæterum. Hinc πλὴν ὅσον, nisi quod, præterquam quod ; πλὴν ἀλλὰ ἡ, nisi si ; ἄλλος πλὴν, alius quam ; πλὴν ἐὰν, si modo, πλὴν εἰ, nisi.

πλῆντο, 3. plur. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐπλήντο, a πλήμι.

πλῆξ, ὁ, q. d. percussor, *Steph.*

πλῆξε, *percussit*, 3. sing. aor. 1. iud. act. *Ion.* pro ἔπληξε, a πλήσσω.

πλῆξας, *qui percussit*, a. 1. part. act.

πλήξιππος, ι, ὁ, qui pungit et stimulat equos, agitator, et domitor equorum, eques ; (2) bellator. Ex πλῆξ, *stimulus*, et ἵππος.

πλῆες, *plenum*, neut. a πλήρης, *plenus.*

πλῆέστατα, *adv.* plenissime, *Ph.* A πλήρης.

πληέστατος, plenissimus ; πληεστάτη, plenissima, *Gloss. Vet.* πληέστατον, plenius, *Ph.* plenissimum. A πλήρης.

πλήεν, acc. sing. *contr.* pro πλῆρες, a πλήρης, ος, ὁ καὶ ἡ, plenus ; (2) perfectus, seu integer. A πλέος.

πληοῖ, 3. sing. præs. indic. act. *contr.* pro πληοῖ, a πληόω.

πληοσέληνος, plena luna, *Gl. V.*

πληοσέληνος, ὁ καὶ ἡ, plenilunium. A σελήνη.

πληοσφορέω, ῶ, f. ήσω, justum pondus, justam mensuram do ; (2) certiorem facio ; (3) satisfacio dando, argumentis, testimoniis ; plane probo. *Pass.* justum pondus, &c. accipio ; (2) certior fio ; (3) persuasum habeo, certo scio ; (4) πεπληοφορημένα, res certæ. Ἕκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ νοῒ πληοφορείσθω, *Rom.* 14, 5. A πλήρης et φέρω. Hinc

πληοφόρημα, ατος, τὸ, plenitudo, satisfactio, certitudo.

πληοφορία, ας, ἡ, plena fides, plena persuasio ; (2) certa fides, certa persuasio. Ex iisd.

πληόω, ῶ, f. ώσω, impleo, repleo ; (2) prægnantem reddo ; (3) suppleo, supplementum adjicio ; (4) compleo, perficio ; (5) satio, *proprie* et *tropice* ; (6) solvo quod debeo, stipem confero ; πληῶσαι, terminare, *Ph.* a. 1. inf. (7) *Pass.* πληοῦσθαι dicuntur in *N. T.* vaticinia, quum eventum habent ; πληωθῇ sarciatur, *Gl. V.* aor. 1. pass. subj. Ὅθεν χέρας πληοῦντες, *Eurip. Her. Fur.* 374. Πεπληωμένον δικαστήριον, *Dem.* A πλήρης. Hinc

πληωθῇ, 3. sing. a. 1. conj. pass.

πληωθῶσιν, 3. plur. a. ejusd. cum ν.

πλήρωμα, ατος, τὸ, id, quo quid completur. Unde (1) milites classiarii, remiges, &c. (2) naves instructæ ipsæ ; (3) supplementum exercitus ; (4) summa ; (5) pro πλήρωσις, ut κυλίκων πλήρωμα, munus pincernæ, apud *Eur.* et sic quoque in libris sacris accipitur, *Ern.*

πληρώσαντες, nom. plur. a. 1. part. act.

πλήρωσις, ως, ἡ, repletio cujuslibet rei, et quacunque in parte ; (2) plenitudo ; (3) perfectio et absolutio ; (4) solutio ejus quod debeas.

πληρωτὴς, οῦ, ὁ, (qui collectus fructus aut indictione coactos Athenis vendebat iis, qui aut sorte, aut emptione eos appetebant, *P.*) qui ἔρανον, stipem, &c. confert, unde πληρωτὴς ἑράνης ; (2) cum ἔρανος, convivium de symbolis significat ; πληρωτὴς, est ἐρανάρχης. 2. συμποσιάρχης, præfectus convivii curandi, cogendi, regendi.

πληρωτικὸς, ἡ, ὸν, implendi seu replendi vim habens, *Gl. V.* explebilis. Ab eod.

πλησάμενοι, nom. plur. a. 1. part. med. v. πλήθω.

πλήσασα, *quæ implevit*, a. 1. part. act. f. g.

πλησιάζω, f. άσω, accedo, propinquo, appropinquo ; (2) familiariter utor ; (3) sector, consuesco ; (4) rem habeo, concumbo. Οὐδὲ ἐπλησίαζε τέκνων ἀδεὲς αὐτῷ, ἤτε νυκτὸς, ἤτε ἡμέρας, *Xen. Cyr.* 8, 15. Πῶς ἂν ὧν αὐτῷ πλησιασθείην πότε ; *Eur. El.* 641. A πλησίον.

πλησιαίτερος, propinquior, πλησιαίτατος, proximus. A πλήσιος.

πλησίαλος, ι, ὁ καὶ ἡ, maritimus, mari vicinus. Hinc τὸ πλησίαλον, ι, ora maritima. Ex πλήσιος et ἅλς, *mare.*

πλησιασμὸς, οῦ, ὁ, accessus, appropinquatio ; (2) familiaris consuetudo et sectatio ; (3) coitus. A πλησιάζω.

πλησίγναθος, ι, ὁ καὶ ἡ, maxillas seu buccas implens. Ex πλήθω et γνάθος.

πλησιέστερος, propinquior ; πλησιέστατος, proximus. A πλησίον.

πλησίμοχθος, ὁ καὶ ἡ, ærumnosus. A πλήθω.

πλησίθεος, ι, ὁ καὶ ἡ, Deo vicinus, proximus.

πλησίοικος, ὁ καὶ ἡ, vicinus.

πλησίον, prope, juxta, juxtim, secus, cominus. Hinc ὁ πλησίον, propinquus, proximus. A πλήσιος.

πλήσιος, ίαι, ίον, propinquus, proximus, vicinus. A πέλας, *prope.*

πλησιόχωρος, ας, ἡ, vicina regio. A

πλησιόχωρος, ι, ὁ καὶ ἡ, confinis, finitimus, accola, *Ph.*

πλησίστιον, τὸ, plenilunium, *Eust.*

πλησίστιος, ι, ὁ καὶ ἡ, velum implens ; (2) qui prospero cursu navigat vento implente velum. Ex πλήθω et ἱστίον.

πλησιφαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, plenam lucem habens, *Epith.* lunæ. Ex πλήθω et φάω.

πλῆσμα, ατος, τὸ, explementum, seu id, quo aliquid expletum est. A πλήθω. Unde

πλήσμη, ης, ἡ idem quod πλημμύρα.

πλήσμιος, ία, ιον, replens, implens ; (2) delicatus, fastidiosus. Hinc τὸ πλήσμιον, ι, fastidium, satietas. A πλήθω.

πλησμίως, *adv.* saturate, ad saturitatem.

πλησμονὴ, ῆς, ἡ, satietas, saturitas ; (2) intemperantia in cibo, &c. abundantia, redundantia, plenitudo, repletio in corpore humano. Ab eod. Hinc

πλησμονώδης, ους, ὁ καὶ ἡ, replens, satians.

ΠΛΗ'ΣΣΩ, vel πλήττω, fut. ξω, percutio, ferio, ico ; πεπληγμένος, perf. pass. πληγείς, percussus, aor. 2. Ἐγὼ δὲ κοινῇ ξύμοφρα πεπληγμένος ἰκέτης ἀφίγμαι πρὸς σε, *Arist. Thesm.* 186. Ἡμεῖς δ' ὑπ' ἐχθρῶν ὠδεινὸς πεπλήγμεθα, *Eur. Rhes.* 868.

πλησταίως, repleo. A πλήθω.

πλήσσιγξ, ιγγος, ἡ, flagellum. A πλήσσω.

πλήτει, 3. sing. præs. indic. act. *Att.* pro πλήσσει, a πλήσσω.

πλήτης, ου, ὁ, qui appropinquat. A πέλαω.

πλῆτο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἔπλητο, a πίμπλημι.

πλήων, ονος, ὁ καὶ ἡ, amplior, copiosior, Comp. a πολύς.

πλῆγμα, ατος, τὸ, gradus, gressus ; (2) saltus ; (3) passus ; (4) ictus, percussio. A πλίσσω.

πλινθεῖα, ας, ἡ, laterum fictio ; (2) lateritium opus ; (3) agmen militare quadratum. A πλινθεύω.

πλινθεῖον, ι, τὸ, figlina laterum, officina, in qua lateres finguntur. Ab eod.

πλίνθευσις, εως, ἡ, laterum fictio. A πλινθεύω.

πλινθεύσαμεν, 1. pl. aor. 1. conj. act. verbi πλινθεύω.

πλινθευτὴς, οῦ, ὁ, laterum fictor. Ab eod.

πλινθεύω, lateres fingo ; (2) ex lateribus ædifico ; (3) in lateres effingo seu formo. Ἦν δὲ πλινθεύοντ' ἰδωμεν, ὑσομεν, *Arist. Nub.* 1124. Καὶ πλουσία ξύμπηκτα πλινθεύουσί γε, *id. Ran.* 812. A πλίνθος.

πλινθηδὸν, *adv.* in lateris formam.

πλίνθινος, ίνη, ινον, læteritius. Ab eod.

πλινθίον, ι, τὸ, lateres ; (2) quævis figura quadrilatera, *inpr.* oblongior ; (3) laterculus et abacus ; (4) agmen militare ; (5) machinamenti genus, *Dim.* ab eod.

πλινθὶς, ίδος, ἡ, idem quod

πλινθοποιΐα, ας, ἡ, idem quod πλίνθευσις.

πλίνθος, ι, ἡ, later, imbrex, tegula ; (2) pars quædam capitis columnæ.

πλινθωλατέω, traho lateres. A

πλινθωλατὸς, qui lateres trahit, *Poll.*

πλινθωργέω, ῶ, fut. ήσω, lateres confici, vel coquo. A πλινθωργός.

πλινθωργία, ας, ἡ, laterum confictio. Ab eodem.

πλινθωργὸς, ῦ, ὁ, qui lateres conficit, *Gl. V.* latrarius. Ex πλίνθος et ἔργον.

πλινθοφορέω, ῶ, f. ήσω, lateres porto. Ἕτεροι δ' ἐπλινθοφόρουν, *Arist. Av.* 1144. A πλίνθος et φέρω.

πλινθοφόρος, ὁ, qui lateres bajulat, *Ar.* πλινθέω, ῶ, f. ώσω, e lateribus construo, seu fabricor quidpiam. A πλίνθος.

πλινθώφης, έος, ὁ καὶ ἡ, lateribus contextus, i. e. ex lateribus constructus. Κοὔτε πλινθωφεῖς δόμους προσείλης ἥσαν, nec lateritias domos soli oppositas norunt, *Æsch. Prom. V.* 459. Ex πλίνθος et ὑφαίνω, *texo.*

πλίξ, gradus, gressus, passus ; (2) spatium inter pollicem et medium digitum. A

ΠΛΙ'ΣΣΩ, gradior, gradus glomero ; (2) percutio, ferio. Εὖ δὲ πλίσσοντο ποδίσσι, *Od.* 6, 318.

πλιχὰς, άδος, ἡ, pars corporis inter inguina et femur, cutis, quæ pudendis subest. A πλίσσω.

πλίχος, idem et ab eod.

πλοὰς, άδος, ἡ, fluitans. A πλέω, *navigo.*

πλοηγὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, navigationem efficiens. A πλόος et ἄγω.

πλοιάριον, ι, τὸ, navicula, *Gl. Vet.* cimba ; (2) calceamenti muliebris genus. A πλοῖον.

πλοΐζω, seu πλωΐζω, et πλοΐζομαι, navigo, navi proficiscor. Πλωΐζεσκε νηυσὶ, *Hes. Op.* 632. Ab eod.

πλοίμος, et πλόϊκος, ι, ὁ καὶ ἡ, navigabilis, aptus. Ab eod.

πλοιοειδὴς, ἐς, navis figuram habens.

πλοῖον, ι, τὸ, navis, *inpr.* oneraria. A πλέω, *navigo.*

πλοιοφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, naviger, *Gl. V.* Ex πλοῖον et φέρω.

πλοκαμίς, ίδος, ἡ, crines plexi et intorti, cincinni, coma. A πλέκω.

πλόκαμος, ᾱ, τὸ, textum ; (2) vitile opus.

πλόκαμος, ᾱ, ὁ, crines plexi et intorti, cincinni ; (2) cinni, vel nodi crinium nexorum, *Gl. Vet.* crinis ; πλόκαμοι, crines, cæsaries, *Ph.* Ab eod.

πλοκαμώδης, ες, cirratus, cincinnatus, *Hes.*

πλοκάς, sc. κόμη, coma plexa, intorti crines, *Soph.*

πλοκεῖος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, textilis, nexilis. A πλοκή.

πλόκιον, ᾱ, τὸ, cirrus, coma plexilis ; (2) genus quoddam monilis collaris, *Dim.*

πλόκιος, ία, ιον, nexilis, textilis ; (2) perplexus, intricatus. Ab eod.

πλόκος, ᾱ, ὁ, cirrus, flexus capillus, coma plexilis ; (2) funis. A πλέκω.

πλόμος, verbascum, herba, quæ et φλόμος, *Soph.*

πλόος, *contr.* πλοῦς, ὁ, navigatio, cursus ; (2) expeditio navalis. A πλέω.

πλοῦ, gen. sing. *contr.* pro πλόου, a πλόος.

πλουβυγίεια, ας, ἡ, sanitatis opulentia, divitiæ cum opulentia, plenissima felicitas. Ex πλοῦτος et ὑγίεια.

πλουσιάζω, fut. άσω, divitem reddo. Τότε μᾶλλον ἐπλουσιάσθη τὸ πλῆθος. *Herodian.* A πλούσιος.

πλουσιακός, ή, όν, opulentus. Ab eod.

πλουσιάω, idem quod πλουτέω, *Herodian.*

πλουσιόδωρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, largis muneribus locupletans. A δῶρον.

πλούσιος, ία, ιον, dives, opulentus. A πλοῦτος.

πλουσίως, *adv.* opulenter, abunde, adfluenter, abundanter.

πλουταγαθής, ὲς, dives, refertus divitiis. Ab ἀγαθός.

πλουτακαδημείαι, ας, ἡ, commentatio ditescendi, philosophia, cujus finis sunt divitiæ. Ex πλοῦτος et ἀκαδημεία.

πλούταξ, ακος, ὁ, valde dives, vel satis dives. A πλοῦτος.

πλουτέλεια, ἡ, magnificentia, copiæ ; pro πολυτέλεια.

Πλουτεύς, έως, ὁ, Plutus. A πλοῦτος.

πλουτίνταις, acc. pl. *Dor.* pro πλουτοῦντας, a πλουτέω, ῶ, f. ήσω, dives sum ; (2) divitem reddo. Οὐδεὶς ἐπλούτησ' ἐμπύρεσιν ἀργὸς ὤν, *Eur. Het.* 762. Πλουτεῖν τε τέρπνον, *id. Ion.* 663. Τῶν δὲ συστρατευσαμένων αὐτῷ τοὺς μὲν ἀρίστους, πεπλουτηκει, *Xen. Cyr.* 8, 38. Πλουτῶν εἰς ὑπερβολήν, *Luc.* Ab eod.

πλουτίζω, fut. ίσω, dito, locupleto, divitem reddo ; πλουτίζεται, ditescit, *Ph.* Πλουτίζειν ἑαυτόν, *Xen.* Ab eod.

πλουτίνδην, *adv.* eligendo ditiores, vel ditissimum quemque. Ab eod.

πλουτογηθής, ὲς, divitiis gaudens, dives, *Æsch.*

πλουτοδότειρα, ας, ἡ, divitiarum datrix. A πλουτοδοτὴς, ῆρος, ὁ qui divitias ministrat et suggerit. Ex πλοῦτος et δοτὴρ, *dator.*

πλουτοδότης, ᾱ, ὁ, idem et ex iisd.

πλουτοδοτέω, divitias largior.

πλούτοιο, gen. sing. *Ion.* pro πλούτου.

πλουτοκαρπία, ή, cum divites rerum potiuntur, *Xen.*

πλουτοποιός, ή, ὁ καὶ ἡ, qui divitias congerit ; (2) lucrosus, quæstuosus. A ποιέω.

ΠΛΟΥ ΤΟΣ, ᾱ, ὁ, divitiæ, opulentia, copia ; (2) Plutus, deus divitiarum putatitius ; (3) vitia cum divitiis conjuncta.

πλουτῶντι, dat. sing. pr. part. act. a πλουτέω.

πλουτοτυφής, ὁ καὶ ἡ, divitiis non utens, sed abscondens eas penitus. A τάφος.

πλουτοφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, divitias adferens, divitias ministrans, divitiis augens. A φέρω.

πλουτόχθων, ονος, ὁ καὶ ἡ, dives terra, *Suic.*

Πλούτων, ωνος, ὁ, Dis, Pluto. A πλοῦτος.

πλουτώνεια, et πλουτώνια, scil. χωρία, loca, quæ perniciosos ac sæpe pestilentes odores exhalant. A πλούτων.

πλοχμός, ᾱ, ὁ, crinis plexus et intortus, *Il.* 17, 52. A πλόκαμος.

πλοῶδης, εος, ὁ καὶ ἡ, fluitans aut innatans. A πλόος.

πλυβεῖσα, a. 1. part. pass. f. g. verbi πλύνω, pro πλύω.

πλῦμα, ατος, τὸ, aqua sordida ex lotura, aqua, in qua aliquid elutum est ; (2) tritum et exhaustum scortum. A πλύνω.

πλύνεσκε, 3. singul. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἔπλυνε.

πλυνεύς, έ, qui vestimenta abluit, *Poll.*

πλυνέω, idem quod πλύνω, *Hom.*

πλύνος, ᾱ, ὁ, res quæ lavatur.

πλυνός, ή, ὁ, labrum, lavacrum ; item, in quo abluuntur panni, *Il.* 22, 153. (2) maledictis obrutus, infamatus : πλυνὸν ποιεῖν τίνα, omnibus conviciis proscindere aliquem, maledicta infundere in aliquem. Ab eod.

πλυντὴρ, vel πλύντης, idem quod πλύτης, item pro πλυνός, f. subaud. λίθος, vel βόθρος.

πλυντήρια, ων, τὰ, festum quod Athenis in honorem Aglauri, filiæ Cecropis agitabatur. Ab eod.

πλυντικὸς, ή, όν, fullonius, fullo. A πλύτης, ᾱ, ὁ, fullo ; πλυντὶς, ίδος, ἡ, *fæm. Poll.*

πλυντὴρ, ῆρος, ὁ, *Steph.* πλύντρια, ἡ, idem, *Poll.*

πλύντρον, τὸ, merces, quæ pro lotura solvitur, *Poll.*

πλυντρὶς γῆ, terra, qua lotricis in eluendis utebantur. A

ΠΛΥ΄ΝΩ, fut. υνῶ, lavo ; (2) conviciis incesso, maledictis proscindo, objurgo ; πεπλυμένος, lotus, *Ph.* perfect. part. pass. Τὸ σῶμα μεῖ πλύνω, *Theocr.* 27, 5. Ὠρὰν (Horarum) πεπλύσθαι νὶν ἐπὶ κεράνασι δοκασεῖς, *id.* 1, 150. Hinc

πλύσιμον, lavatorium, *Gl. V.*

πλύσις, εως, ἡ, lotio, lotura.

πλύσμα, ατος, τὸ, idem.

πλυσμὸς, ὁ, idem quod πλύσις, *Steph.* est πλύσις, seu πλυνός, *Hes.*

πλυτάριος, ἐρισκὸς, genus poculi Laconici, *Sch. Ar. Suid.*

πλυτέον, seu πλυντέον, abluendum est.

πλύτης, ᾱ, ὁ, lavator, *Gl. V.*

πλυτὸς, ή, ὁ καὶ ὸν, lotus. Πλυτοὶ χόνδροι, *Aret.* Ἀλήτῳ πλυτῷ, *Hippocr.*

πλύω, unde πλύνω, *Dorico* pleonasmo τῦ ν, *Eust.*

πλωάς, et πλωΐς, genus avis natatilis, *Suid. Apoll.*

πλωάδες νεφέλαι, natantes nubes et quæ crebro circumferuntur. A πλωΐς.

πλωΐζεσκε, 3. sing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἐπλώϊζε, a

πλωΐζω, et πλωΐζομαι, navigo. A πλέω.

πλώϊμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, navigabilis, mare apertum verno tempore ; (2) navigationi idoneus. Ab eod.

πλώσιμος, ὁ καὶ ἡ, navigabilis, *Suid.* ex *Soph.*

πλωταὶ, αἱ, anguillæ quædam in Sicilia ; flutæ, *Lat. Poll.*

πλωτάρχης, ὁ, (σκαφέων) navicularius primarius, *Man.*

πλῶτες, αἱ, mugiles pisces, a nom. sing. πλῶς, *Ath.*

πλωτεῦσι, idem quod πλώω, *Sibyl.*

πλωτὴρ, ῆρος, ὁ, natator ; (2) nauta. A πλωτός.

πλωτικὸς, ή, όν, navigationi, vel natationi aptus ; (2) qui rei nauticæ operam dat ; (3) mercator. A πλώω.

πλωτὸς, ή, όν, navigabilis, navibus pervius ; (2) natatilis. Ab eod.

πλώτωρ, ορος, ὁ, navigator, nauta. A πλώω, navigo ; (2) nato, fluito. A πλέω.

πνέιοντας, *anhelantes*, acc. plur. part. præs. act. *Poët.* pro πνέοντας, a πνέω.

πνέισι, *Dor.* pro πνέησι.

πνεῦμα, ατος, τὸ, spiritus, flatus, flamen, *Gl. V.* Πνεῦμα κωνικον, turbo, *Appian.* (2) nota aspirationis. In *Scriptura Sacra*, Spiritus Sanctus ; (2) spiritus prophetiens ; (3) divina natura Christi ; (4) sanctitas animi, et studium pietatis ; (5) religio Christiana seu Scriptura Sacra ; (6) omnia effecta virtutis divinæ, ut miracula, &c. (7) mens humana ; (8) sensus animi. A πνέω.

πνευματεμφόρος, idem quod πνευματοφόρος, *E. M.*

πνευματίας, ᾱ, ὁ, cui magna est et frequens respiratio ; (2) cui venter flatu distenditur.

πνευματιάω, suspiro, *Ph.*

πνευματίζω, spiritum scribo et pronuntio in litera. A πνεῦμα 2.

πνευματικὸς, ή, όν, spiritualis, spiritalis, qui a spiritu cietur ; (2) flatibus ventorum obnoxius, ventosus ; (3) inflatus, flatu plenus, flatu seu spiritu distentus ; (4) flatus ciens, inflans ; in *Scriptura Sacra*, divinus, sanctus, purus, perfectus, vi et efficacia præditus, *item* quod Scriptura Sacra continet, quod cum ea convenit. Hinc ἡ πνευματικὴ, ῆς, scil. ἐπιστήμη, disciplina philosophica de spiritibus agens.

πνευματικῶς, *adv.* spiritualiter ; (2) allegorice ; (3) secundum Scripturam Sacram ; (4) vi et auxilio divino ; (3) sancte, pie.

πνευμάτιον, ᾱ, τὸ, parvus flatus ; (2) animula. A πνεῦμα.

πνευμάτιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ventosus ; (2) flatibus ventorum obnoxius. Ab eod.

πνευματισμὸς, ὁ, pronunciatio cum spiritu *inpr.* aspero. A πνευματίζω.

πνευματοδόχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, spiritus seu flatus recipiens. Ex πνεῦμα et δέχομαι.

πνευματοεργὸς, όν, spiritum operans, *Synes.*

πνευματοκήλη, ης, ἡ, ventosa hernia, ramex.

πνευματοκίνητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, a spiritu motus.

πνευματοκινήτως, *adv.* impulsu Divini Spiritus.

πνευματοκλήτωρ, ορος, ὁ, spiritus vocator et quasi accersitor. Ex πνεῦμα et κλήτωρ.

πνευματομάχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui Spiritui Sancto repugnat, qui divinitatem Spiritus Sancti in dubium vocat. Ex πνεῦμα et μάχομαι.

πνευματόμφαλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui umbilicus flatu protuberat. Ab ὀμφαλός.

πνευματοποιῶν, flatus concito ; πνευματοποιῶντα, flatulenta.

πνευματοφορέομαι, οῦμαι, a vento feror, vento agitor ; (2) adflatu numinis feror. A

πνευματόφορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui adflatu numinis fertur, spiritu adflatus. A φέρω.

πνευματόω, ῶ, f. ώσω, flatu seu spiritu impleo, flatus excito ; (2) in spiritum verto ; (3) spiritu adflo. A πνεῦμα.

πνευματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, spiritu plenus, ventosus ; (2) qui flatus movet, qui inflat ; (3) inflatus, flatu distentus ; (4) flatulentus ; (5) anhelosus, qui ægre respirat. Ab eod.

πνευμάτωσις, εως, ἡ, inflatio. A πνευματόω.

πνευματωτικὸς, ή, όν, inflandi seu flatus excitandi vim habens. Ab eod.

πνεύμενος, ᾱ, ὁ, anhelosus, difficultate spirandi laborans, *Suic.* A πνέω.

πνευμονευτικὰ, ῶν, τὰ, instrumenta, quæ spiritu inflantur. Ab eod.

πνευμονίας, ᾱ, ὁ, ad pulmonem pertinens. A πνεύμων. Unde

πνευμονικὸς, ή, όν, idem.

πνευμώδες, scil. πάθος, pulmonis morbus, *Aret.*

πνεύμων, ονος, ὁ, pulmo, respirationis instrumentum ; (2) piscis quidam marinus. A πνέω.

πνεῦσαι, *spirasse*, a. 1. inf. act. verbi πνέω.

πνεύσειε, 3. sing. a. 1. opt. *Æol.* pro πνεῦσαι.

πνεύσις, εως, ἡ, spiratio, flatus. Ab eod.

πνευσιάω, ῶ, f. άσω, anhelo, crebro, spiro seu respiro, ægre respiro ; πνευσιῶν, anhelans.

πνευσικὸς, ή, όν, spiritalis, ventosus, inflatus. Ab eod.

ΠΝΕΩ, fut. εύσω, flo, spiro, anhelo ; (2) odorem spiro, oleo, *Gl. V.* Ὡς ἔτος ἤδη κακίας καὶ συκοφαντίας πνεῖ, *Arist. Eq.* 435.

πνιγαλίων, ωνος, ὁ, incubus, suppressio nocturna, qua dormientes suffocari sibi videntur. A πνίγω.

πνιγαμῶν, ῶνος, ὁ, idem et ab eod.

πνιγεῖσα, aor. 2. part. pass. f. g. verbi πνίγω.

πνιγετὸς, ῦ, ὁ, laqueus, quo se quis strangulat, *Hes.* A πνίγω.

πνιγεὺς, έως, ὁ, furnus, ahenum, in quo carbones, aut carnes, quæ inassantur, suffocantur. Ab eod. Unde

πνιγηρὸς, ᾶ, ὸν, æstu suffocans, æstu molestus, fervens ; (2) suffocans.

πνιγήσομαι, f. 2. ind. pass. verbi πνίγω.

πνιγῖτις γῆ, terra quædam colore nigra.

πνίγμα, ατος, τὸ, suffocatio, strangulatio.

πνιγμονὴ, ἡ, idem.

πνιγμὸς, ῦ, ὁ, suffocatio, *Ph.* A πνίγω.

πνιγωδης, εος, ὁ καὶ ἡ, suffocans, strangulans. A πνιγμός.
πνιγώεις, όεσσα, όεν, idem, *Suic.* A πνίγω.
πνιγος, εος, τό, suffocatio, strangulatio; (2) calor æstivus, nos velut suffocans, *Ph.* æstus. A πνίγω.
πνίγω, f. ξω, suffoco, ango, neco, *Gl. Vet.* πνιγτὶς, suffocativus, *Ph.* a. 2. part. pass. πνιγήσεται, suffocabitur, fut. 2. pass. Ὁ δὲ μάλιστα με πνίγει, τοῦτ' ἐστι, *Lucian.* Ἐπνίγοντο ἐν τῇ Σαλάσσῃ, *Marc.* 5, 13. Ἐπνιγόμην τὰ σπλάγχνα, *Arist. Nub.* 1036.
πνιγώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, æstu suffocans; (2) suffocans, strangulans; (3) suffocandi et strangulandi vim habens, *Gl. V.* æstuosus. A πνῖγος.
πνικτὸς, ἡ, όν, suffocatus, præfocatus, strangulando enectus. A πνίγω.
πνῖξ, ιγὸς, ἡ, suffocatio, strangulatio, suppressio. Ab eod.
πνίξαντα, nom. pl. aor. 1. part. act. n. g. verbi πνίγω.
πνῖξις, εως, ἡ, strangulatio.
πνοὴ, ῆς, ἡ, flatus, spiritus, spiraculum, aura, odor, *Gl. V.* A πνέω.
πνοήπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, pernix pedibus ut ventus, velox, *Hes.* πνοΐπους, *Voss.* Ex πνοὴ et πούς.
πνοιὴ, ῆς, ἡ, *Poët.* pro πνοὴ· πνοιῆς, dat. pro πνοιεῖς.
πνοιοδοτὴρ, ὁ. spiritus dator, *Cyr.*
πνόος, ᾳ, ὁ, flatus, spiritus; (2) sonus. A πνέω.
πνύκη, ης, ἡ, consilii locus apud Athenienses. A πυύξ. Hinc
πνυκίτης, ᾳ, ὁ, frequentator τῆς πνύκης.
πνῦμι, et πνύμαι, spiro, vivo, intelligo, sapio; πέπνυται, sapit; πεπνυμένος, sapiens, cordatus, prudens.
πνῦμι, sive πνύω, idem et ab eod.
πνυξ, υκὸς, ἡ, locus Athenis, ubi conciones habebantur. A πνύω, *moneo.*
πνύτο, *spirabat*, 3. sing. imperf. ind. *Ion.* pro ἔπνυτο, a verbo πνῦμι, pro πνύω.
πνυτὸς, ἡ, όν, prudens, *Hes.* Ab eod.
ΠΟ Α, ας, ἡ, herba, gramen, pabulum.
ποάζω, herbas lego, herbas inutiles evello, i. e. runco. A πόα.
ποάριον, ᾳ, τὸ, herbula, parva herba, *Dim.*
ποασμὸς, ῦ, ὁ, noxiarum herbarum evulsio, runcatio. A ποάζω.
ποάσφιαι, ας, ἡ, runcatrix, quæ noxias herbas evellit. Ab eod. Unde
ποάσφιον, ᾳ, τὸ, falx, qua secantur herbæ.
πόδα, *pedem*, acc. sing. a πούς.
ποδαδρὸς, ᾶ, ὁ, pedibus teneris mollibusque prædītus, *Herod.* lib. 1. 55. Ex πούς et ἁδρός.
ποδάγεαι, ας, ἡ, pedica, tendicula; (2) podagra, seu articularis morbus, cum pedum articulos noxius humor infestat. Ex πούς et ἄγρα, *captura.* Hinc
ποδαγράω, ἑτ ποδαγριάω, ῶ, podagra laboro, podagricus sum. Παρ' αὐτῷ μὲν γὰρ ποδαγῶντες, *Arist. Plut.* 558.
ποδάγρειαι, ας, ἡ, idem quod ποδάγρα, *Poll.*
ποδαγρίζομαι, idem quod ποδαγράω.
ποδαγρικὸς, ἡ, όν, qui podagra tentatur vel laborat, podagricus. Ab eod.
ποδαγρὸς, ᾶ, ὁ, idem et ab eod.
ΠΟΔΑ΄ΚΝΗ, vel ποδάκνης, vinculum in arcu, *Pollux.*
ποδαλγέω, ῶ, fut. ήσω, pedum dolore seu podagra laboro. A
ποδαλγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, dolore pedum laborans. Ex πούς et ἀλγέω, vel ἄλγος.
ποδαλγία, ας, ἡ, pedum dolor, podagra.
ποδαλγικὸς, ἡ, όν, qui pedum dolore seu podagra laborat. Ab eod.
ποδαλγὸς, ᾶ, ὁ, idem.
ποδάνεμος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, velox pedibus; idem quod ποδήνεμος. Ex πούς et ἄνεμος.
ποδανιπτὴρ, ῆρος, ὁ, pelluvium, pelvis ad lavandos pedes. Ex πούς et νίπτω, *lavo.*
ποδάνιπτρον, ᾳ. τὸ, ipsa aqua, qua pedes abluuntur. Ex iisd.
ποδαναμάω, ῶ, fut. άσω, citato pede curro, *Steph.*
ΠΟΔΑΠΟ΄Σ, ᾳ, ὁν, cujas, ex qua regione?
ποδάργη, ης, ἡ, Podarge, equæ nomen. A
πόδαργος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, albos, vel celeres pedes habens; *Il.* 8, 158. (2) nomen proprium equi. Ex πούς et ἀργός.
ποδαρίζω, salio. A
ποδάριον, ᾳ, τὸ, pediculus, i. e. pediolus, vel exiguus pes, *Dim.* a πούς.
ποδάρκης, εος, ὁ καὶ ἡ, pedibus valens, celer. Ex πούς et ἀρκέω.
πόδαυρος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, qui velocitate pedum aurās seu ventos æquat. Ex πούς et αὖρα.
ποδεῖον, sive πόδειον, ᾳ, τὸ, socculus, qui pedi inducitur; (2) udo. A πούς.
ποδεκμάγιον, et ποδεκμαγεῖον, ᾳ, τὸ, pedale, *Gl. V.* Ex πούς et ἐκμάσσω, *abstergo.*
ποδένδυτον, τὸ, pedis indumentum, pedica, pedis vinculum. Ex πούς et ἐνδύτον.
ποδένδυτος, ον, pedi indutus, pedibus involutus. Ἡ γεκρὸ ποδένδυτον ἀρσίτης παρασκήνωμα, *Æsch. Choëph.* 995. Ab ἐνδύω.
πόδεστρα, *pedibus*, dat. plur. *Poët.* pro ποσί.
ποδεών, ῶνος, ὁ, petiolus in utre pendulus, qua liquor effunditur; (2) pes navis ut πούς; (3) calceamenti rustici genus. A πούς.
ποδηγετέω, ῶ, fut. ήσω, viam monstro, dux itineris sum; (2) perduco. Ἥ,τις εὐμαθὴς τρίβος ἀρῆϊ κελεύθῳ τὰν σὰν ποδηγετεῖ, *Lyc.* 12. A
ποδηγέτης, ᾳ, ὁ, qui præeundo viam monstrat. A
ποδηγέω, idem quod ποδηγετέω. Αὐτὸν χωρεῖς τῦ δείξαντος ποδηγεῖν, *Plato.* A
ποδηγὸς, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, viæ dux; (2) adsecla. Ex πούς et ἄγω, *duco.*
ποδηγὸς, ἐος, sciens, seu peritus viæ.
ποδηγία, ης, itineris demonstratio, ductus.
ποδηνεκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ad pedes dependens. Ex πούς et ἠνεκής.
ποδήνεμος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, pedibus, i. e. pedum velocitate ventos æquans, pedibus admodum celer. Ex πούς et ἄνεμος.
ποδήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, ad ipsos pedes pertingens seu dependens; ποδήρης χιτὼν, tunica talaris, *Gl. V.* Ex πούς et ἄρω, *apto.* Sed ποδήρης ναῦς, est navis, quæ remigando impellitur, *Eust. Hes.* Ex πούς et ἐρέσσω, *remigo.*
ποδηροφορέω, ῶ, f. ήσω, talarem vestem fero, *Suic.* Ex ποδήρης et φέρω.
ποδιαῖος, αία, αῖον, pedalis, pedaneus. A πούς.
ποδίζω, fut. ίσω, pede metior; (2) pedes ligo, seu pedicis obligo. Πεποδισμένους ἔχειν τὰς ἵππας ἐπὶ ταῖς φάτναις, *Xen.* Ab eod.
ποδῖιν, *pedibus*, dat. dual. *Ion.* pro ποδοῖν.
ποδιπτερὸς, ὁ καὶ ἡ, pedibus plaudens, pedibus strepitum edens. Ex πούς et πτερός.
πόδιον, ᾳ, τὸ, petiolus, pedunculus, *Dim.* a πούς.
ποδίσκος, ᾳ, ὁ, idem et ab eod.
ποδισμὸς, ῦ, ὁ, dimensio pedibus facta, ratio mensurandi pedibus; (2) saltationis genus. A ποδίζω. Unde
ποδισῆς, ῆρος, ὁ, ad ipsos pedes pertingens seu dependens; (2) lebes, cacabus.
ποδιῶ, fut. 1. ind. act. *Att.* pro ποδίσω.
ποδοκάκη, ης, ἡ, lignum, in quod inserti captivorum pedes in carcere constringuntur, cippus, pedica. Ex πούς et κακός.
ποδοκοίλον, ᾳ, τὸ, vola pedis. Ex πούς et κοῖλον, *cavitas.*
ποδοκρεμὴς, ές, ἡ, plausus pedum, seu pulsatio. Ex πούς et κρέμης.
ποδοκτύπη, ἡ, saltatrix. A κτύπος.
ποδονιπτὴρ, ῆρος, ὁ, pelluvium, pelvis ad lavandos pedes. Ex πούς et νίπτω, *lavo.*
ποδόνιπτρον, ᾳ, τὸ, aqua, qua pedes lavantur, *Gl. Vet.* pelluvium, pollubrum. Ex iisdem.
ποδοῤῥόη (f. ποδοῤῥόφη) *Steph. Epith.* Atalantes, pedibus velox, *Call.*
ποδόῤῥοος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, pedibus velox. Ἥινησας δ' ἐτι ποδοῤῥόην Ἀταλάντην, *Call.* in *Dian.* 215. Ubi *Schol.* τὴν τοῖς ποσὶν ὀξυσαν καὶ ὁρμῶσαν.
ποδότιον, seu ποδότιον, τὸ, vestis ad pedes demissa, *Ern.*
ποδὸς, *pedis*, gen. sing. a πούς, *pes.*
ποδοσφᾶλη, ης, ἡ, instrumentum tortorium; (2) instrumentum medicum; (3) tendicula, qua cervi capiuntur. A σφάλω.
ποδόσφορον, ᾳ, τὸ, pedum retinaculum. Ex iisdem.
ποδότης, ητος, ἡ, pedatus. A πούς.
ποδότριον, ᾳ, τὸ, vestis ad pedes demissa, *Rob.* Ex πούς et ἄρω, *apto*, vel ὄρος, *terminus.*
ποδοτρόχαλος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, pede rotam circumagens, figulus. Ex πούς et τροχός.
ποδοχέω, ῶ, fut. ήσω, clavum teneo, ad gubernaculum sedeo. Ex πούς, *clavus*, et ἔχω.
ποδόψηγεον, ᾳ. τὸ, pedum substragulum, *Æsch. Ag.* 935. Ex πούς et ψάω.
ποδοψοφία, ἡ, sonus pedum in incessu. A ψόφος.
ποδόω, ῶ, f. ώσω, intendo funibus qui πόδες dicuntur.
ποδώκεια, ας, ἡ, pedum pernicitas. A
ποδώκης, εος, ὁ καὶ ἡ, pedibus celer. Ex πούς et ὠκύς. Hinc
ποδωκία, ας, ἡ, pedum pernicitas.
ποδωμία, ατος, τὸ, pulpitum, *Gl. Vet.* A πούς, seu ποδόω.
ποδώνυχον, τὸ, vestis qua utebantur in sacris Pandrosi, *V. L.*
ποδωτὸς, ἡ, όν, funibus, qui πόδες dicuntur, intensus. Ab eod.
πόει, *fac*, 2. singul. præs. imperat. act. *Att.* pro ποίει, a ποιέω.
ποεσιτεύοφος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, herbas alens seu nutriens, herbidus. Ex πόα et τρέφω.
ποέω, ῶ, f. ήσω, facio; pro ποιέω.
ποή, herba, *Gl. V.* Al. τόα.
ποηλογέω, ῶ, fut. ήσω, herbas colligo. Ex πόα et λέγω, *colligo.*
ποηφαγέω, ῶ, f. ήσω, herbis vescor. A
ποηφάγος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, herbis vescens; (2) animal Indicum, duplo majus, quam equus, *Nic. Th.* 783. Ex πόα et φάγος.
ποθαίνω, vel πόθημι, unde ποθήμενοι, *Hom. Eust.*
ποθείσατε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπόθες, a ποθέω.
ποθεόντι, nom. dual. part. præs. act.
ποθεινὸς, ἡ, όν, desiderabilis, exoptatus, *Gl. V.* desideratus, amabilis. A πόθος. Hinc
ποθεινότατος, desideratissimus, *Gl. V.*
ποθεινῶς, *adv.* magno desiderio.
πόθεν, *adv.* unde? undenam? (2) nequaquam, *Ern.* Ab ὅθεν.
ποθέν, *adv.* alicunde. Ab eod.
ποθέρτω, f. ψω, accedo, *Dor.* pro προσέρτω, Ἰδ' αὖ πάλιν ἄδε ποθέρτει, *Theocr.* 4, 48.
πόθησα, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐπόθεσα, a ποθέω.
ποθίσπερα, *adv.* vesperi. Ex ποτὶ et ἵσπερος.
ποθεῦντας, acc. plur. part. præs. act. *Dor.* pro ποθοῦντας.
ποθέω, ῶ, fut. ήσω, desidero, amo; πόθεσαν pro ἐπόθεσαν, desiderarunt, aor. 1. plur. πεποθημένος, exoptatus, *Gl. Vet.* p. pass. part. Στυγῶν μὲν ἄεσυ, τόνδ' ἐμὸν δῆμον ποθῶν, *Arist. Ach.* 33. A πόθος.
ποθὴ, ῆς, ἡ, desiderium, *Il.* 1, 240. A ποθέω.
πόθημα, ατος, τὸ, idem; (2) res desiderata. Ab eod.
ποθήμεναι, *desiderare*, præs. inf. act. *Dor.* et per *Ectasin*, pro ποθεῖν.
πόθημι, desidero, requiro. Ut hinc sit ποθήμεναι, *Dor.* inf. Ab eod.
ποθῆναι, potare, *Ep.*
πόθησις, εως, ἡ, ipsa actio desiderandi; (2) desiderium, amor. Ab eod. Unde
ποθητος, ἡ, όν, desideratus, desiderabilis.
πόθι, *adv.* ubi? ubinam? quo? Ab ὅθι.
ποθὶ, *adv.* alicubi, aliquando. Ab eod.
ποθίζω, adsideo, *Ion.* pro προσίζω.
ποθόδλητος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, desiderio tactus, vel captus; (2) cupidinis telis ictus, a cupidine vulneratus; (3) amatorius. Ex πόθος et βλητός.
ποθοράω, ῶ, f. άσω, adspicio, *Dor.* pro προσοράω.
ποθορεῦσαι, nom. plur. præs. partic. f. g. *Dor.* pro προσορῶσαι, a προσοράω.
ποθορεῖω, *Dor.* pro προσορῶ.
ποθορῇ, 3. singul. præs. indic. act. *Dor.* pro προσορᾷ.
ποθόρηκι, idem et ex iisd. Πολορῆσθα, aspicis, 2. singul. præs. ind. act. *Dor.* et *Æol.* pro προσορᾷς. Καὶ τύ νιν ἐ ποθορῆσθα, *Theocr.* 6, 8.
ποθορῶσαν, acc. sing. part. præs. act. fem. g. *Dor.* et *contr.* pro προσορᾶσαν.
ΠΟ΄ΘΟΣ, ᾳ, ὁ, desiderium, amor, cupido, *Pa.* detrimentum, *Gl. V.*
ποῖ, *adv.* quo? quonam? quorsum? ubi? quousque? quamdiu. Ab οἷ, *quo.*
ποὶ, *adv.* aliquo; (2) alicubi; (3) quodammodo. Ab eod.
ποιὰ, ᾶς, seu ποία, ας, ἡ, herba; (2) Cereales fruges; (3) annus. A πόα.
ποιάεις, άεσσα, άεν, *Dor.* pro ποιήεις.
ποιεῖ, 2. sing. præs. imper. med. *Dor.* pro ποιοῦ.
ποιεύμην, *ficbam*, 1. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* et *Dor.* pro ἐποιούμην.
ποιεῦντι, dat. sing. præs. act. *Dor.* pro ποιοῦντι.

ΠΟΙΕ'Ω, ῶ, fut. ήσω, facio, efficio, fabricor; (2) carmina compono; ποιῆσαι, condere, componere, *Ph.* a. 1. inf. ποιήσω, faxo, *Gl. V.* f. 1. ποιήσον, fac, effice, *Gl. Vet.* a. 1. imperat. ἐποίησεν, admisit, *Ph.* a. 1. ind. 3. sing. ποιήσασθαι ταχίως, arripere, *Ph.* aor. 1. med. inf. ποιεῖν τὸν νόμον, servare legem; θυσίας, sacrificare; ἑορτὴν, diem festum celebrare; πρός τι, valere ad aliquid; λέγοντας, inducere loquentem; cum ἐπὶ, colloco, pono, &c. Ποιεῖν ἐκκλησίαν, cogere; χρόνον, commorari; ἀργυρίου τινι, acquirere; τίνα κακῶς, affligere, ξῆλ, emittere. In *med.* (ποιεῖσθαι νόμον, legem sancire;) (1) *intransitive*, ut χρόνον ποιεῖσθαι, morari; λόγον, dicere; ἀρχὴν, incipere; τιμωρίαν, opem ferre; (2) *ubi transitive est*, dicitur cum ratione ad subjectum, ut παῖδα ποιεῖσθαι, adoptare, de quo et ποιῆμαι simpliciter dicitur; (3) cum particulis; περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι magnifacere; περὶ πλείονος, περὶ παντὸς, pluris facere; περὶ ὀλίγου, περὶ ἐλάττονος, contemnere; ἐν ὀλίγῳ, idem, ἐφ' vel ὑφ' ἑαυτὸν, redigere, ἐν θαύματι, admirari, ἐν γέλωτι, irridere, &c. (4) statuere, sc. ut ρœnam, v. c. φυγὴν ποιεῖσθαι, exilii ρœnam proponere; (5) simulo.

ποιήεις, ήεσσα, ῆεν, herbosus, herbidus, herbis consitus. A ποίη pro πόα.

ποιηθείς, a. 1. part. pass. verbi ποιέω.

ποίημα, ατος, τὸ, quod aliquis fecit, opus, *Gl. Vet.* (2) liber; (3) ρœma. A ποιέω. Hinc

ποιηματικὸς, ἤ, ὁ, ρœmata conscribens, poëta.

ποιημάτιον, ου, τὸ, parvum ρœma, ρœmatium, *Dim.*

ποιημένος, nom. plur. part. perf. pass. *Ion.* pro πεποιημένοι, a ποιέω.

ποιηρὸς, ρὰ, ρὸν, herbosus. A ποία.

ποίησατο, *fecit*, 3. singul. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐποιήσατο.

ποίησεν, *fecit*, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* et cum ν, pro ἐποίησε.

ποιῆσι, 3. singul. præs. conj. act. *Ion.* pro ποιῇ.

ποίησις, εως, ἡ, poësis, *Gl. V.* (2) adoptio; (3) modus rei agendæ, ἡ κατὰ τὸ μεχανεισμένον ποίησις, si quis facit quod lubet; (4) factura, instructio, *Gloss. Vet.* A ποιέω.

ποιησῶ, f. 1. ind. act. *Dor.* pro ποιήσω.

ποιητὲς, ἔα, ἐον, faciendus. Ab eod.

ποιητὴς, οῦ, ὁ, poëta, vates, *Gl. Vet.* (2) factor, effector, nominatim legislator. Ab eodem.

ποιητίζω, poëtor, *Gl. V.* A ποιητὴς. Unde

ποιητικεύομαι, rem poëticam tracto, carminibus scribendis operam do.

ποιητικὸς, ἡ, όν, faciendi vim habens, per quem aliquid fit; (2) poëticus, i. e. poëtis conveniens, poëtarum proprius.

ποιητικῶς, *adv.* poëtice.

ποιητὸς, ἡ, όν, factus; (2) factitius; (3) adoptivus, adscititius. A ποιέω.

ποιήτρια, ας, ἡ, poëtria. A ποιητὴς.

ποιηφαγέω, ῶ, fut. ήσω, herbis vescor. Ex ποίη.

ποικιλανθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, varie floridus, variegatum habens florem, variegatus. Ex ποικίλος et ἄνθος, ῆλος.

ποικιλείμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, varia veste exornatus, pictam seu versicolorem vestem indutus; (2) variegatus, multicolor. Ἀσμένῳ δὲ σοι ἡ ποικιλείμων νὺξ ἀποκρύψει φάος, *Æsch. Prom. V.* 24. Ex ποικίλος et εἷμα, *vestis.*

ποικιλέρυθρος, ος, ὁ καὶ ἡ, rubeis maculis pictus. Ex ποικίλος et ἐρυθρὸς.

ποικιλήνιος, ος, ὁ καὶ ἡ, variegatas habens habenas. Ex ποικίλος et ἡνία.

ποικιλία, ας, ἡ, varietas. Τῇ ποικιλίᾳ τῆ ῥαφιδευτῆ, *Exod.* 27, 16. A ποικίλος. Unde

ποικιλὶς, ίδος, ἡ, varia, versicolor, picta; (2) nomen avis, quibusdam carduelis.

ποικίλλω, variego, varie distinguo, vario; (2) vafre comminiscor aut fingo; πεποικιλμένος, varius, variegatus, perf. pass. part. Ποικίλλοντες ἀνθρώπων βίον, *Eur. Cyc.* 332. Σπάρτα μὲν ἡ μὴ, καὶ πεποίκιλται τρόπος, *Eur. Supp.* 187. Βαιὰ ἐν μακηδοῖσι ποικίλλειν, ἀκοὰ σοφοῖς, *Pind. Pyth.* 9, 134. ποικίλος, aor. 1. part. (3) perplexe loquor, τί ποτε ποικίλας ἔχεις; quas mihi narras ambages? *Soph. Trach.* 412. Ab eod. Hinc

ποίκιλμα, ατος, τὸ, ornatus versicolor.

ποικιλμὸς, οῦ, ὁ, varietas. Ab eod.

ποικιλόβουλος, ος, ὁ καὶ ἡ, in consiliis suis varius et callidus; (2) astutus, versutus, callidus, vafer. Ex ποικίλος et βουλή.

ποικιλόγηρυς, *Dor.* ποικιλόγαρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, varie sonans, variam vocem sonumque habens. Ex ποικίλος et γῆρυς, *vox.*

ποικιλόγραμμος, ος, ὁ καὶ ἡ, varius seu versicoloribus lineis distinctus, varius, pictus, maculosus. Ex ποικίλος et γραμμή.

ποικιλογράφος, ος, ὁ, qui varia scripsit. Ex ποικίλος et γράφω, *scribo.*

ποικιλόδειρος, ος, ὁ καὶ ἡ, cui collum est varium, i. e. versicolor, maculosum, pictum. Ex ποικίλος et δειρὴ, *collum.*

ποικιλοδέμνιος, ονος, ὁ καὶ ἡ, variam habens cutem, i. e. variegatam. Ex δέρμα.

ποικιλόδινος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui varie circumagitur, seu versatur, qui in orbem agitur. Ex ποικίλος et δῖνη, *vortex.*

ποικιλόδιφρος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui variis utitur bigis.

ποικιλόδωρος, ος, ὁ καὶ ἡ, varia donans. Ex δῶρον.

ποικιλόθριξ, τριχος, ὁ καὶ ἡ, varios habens capillos.

ποικιλοθρέμμων, ον, variis floribus, seu pigmentis ornata, *Epith.* Veneris, *Sapph.*

ποικιλόκαυλος, ος, ὁ καὶ ἡ, varios caules habens, cujus caulis varius est.

ποικιλομήτης, ος, ὁ, varia et multiplicia habens consilia, versipellis, *Il.* 11, 482. Ex μῆτις.

ποικιλόμητις, εος, ὁ καὶ ἡ, idem.

ποικιλομήχανος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui varias machinas et technas callet, callidus, versutus. Ex ποικίλος et μηχανὴ, *machina.*

ποικιλομορφία, ας, ἡ, q. d. multiformitas, varia formatio. A

ποικιλόμορφος, ος, ὁ καὶ ἡ, varias formas habens; (2) versicolor. Ex μορφὴ.

ποικιλόμυθος, ος, ὁ καὶ ἡ, cujus sermo varius est, vel vario distinctus lepore, facundus, disertus.

ποικιλόνωτος, ος, ὁ, varium tergum habens. Καὶ χροῒ ποικιλόνωτον ἐτισφίγξασα χιτῶνα, *Nonn. Paraphr.* 6, 17. Κτείνε μεν γλαυκῶπα τέχναις Ποικιλόνωτον ὄφιν, *Pind. Pyth.* 444.

ποικιλόπτερος, ος, ὁ καὶ ἡ, variegatas pennas habens. Ex ποικίλος et πτέρον, *ala.*

ΠΟΙΚΙ'ΛΟΣ, η, ον, varius, variegatus, picturatus, *Gl. V.* item varias artes callens, versutus.

ποικιλόστερνος, ος, ὁ καὶ ἡ, varium pectus habens, versutus, dolosus. Ex ποικίλος et στέρνον, *pectus.*

ποικιλόστικτος, ος, ὁ καὶ ἡ, variis maculis notatus.

ποικιλόστολος, ος, ὁ καὶ ἡ, stolam gerens variegatam.. Ex στολὴ.

ποικιλόσωμος, ος, ὁ καὶ ἡ, cujus os seu rostrum est varium. Ex ποικίλος et σῶμα.

ποικιλότευκτος, ος, ὁ καὶ ἡ, varie, valde oblectans, *Suic.* Ex ποικίλος et τεύκτω.

ποικιλότευχτος, ος, ὁ καὶ ἡ, artificiosus, artificiose structus v. factus, callidus. Ut ποικιλότευχτος ὕφεσις, exp. positio artificiosa in ludo duodecim scriptorum, &c. *Ern.*

ποικιλότραυλος, ος, ὁ καὶ ἡ, balbutiens; (2) de cantu significat flexus vocis, μέλος ποικιλότραυλον.

ποικιλοφόρμιγξ, γος, ὁ καὶ ἡ, qui suaviter cithara canitur, *Pind. Olym.* 4, 4.

ποικιλοφρονέω, ῶ, fut. ήσω, callidus sum; item in bonam partem plenus sum consilio, ingenio valeo.

ποικιλόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, cui mens est versuta et callida, *Ph.* versutus; *Eur. Hec.* 130. (2) prudens, plenus consilio; (3) ingeniosus. A φρήν.

ποικιλόφωνος, ον, varios sonos edens, suavisonus; (2) copiosus in dicendo, in variandа oratione. A φωνή.

ποικιλόχροος, *contr.* ους, ους, ὁ καὶ ἡ, versicolor, *Ph.* A ποικίλος et χρόα.

ποικιλόχρωμος, ος, ὁ καὶ ἡ, idem. A χρῶμα.

ποικιλόχρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, idem, *Gl. V.*

ποικιλῶν, idem quod ποικίλλω, *Æsch. Tr.*

ποίκιλσις, εως, ἡ, variegatio. A ποικίλλω.

ποικίλτης, ου, ὁ, qui variat, qui versicolore ornatu vestimenta elaborat, *Gl. V.* variator, plumarius. A ποικίλλω. Hinc

ποικιλτικὸς, ἡ, όν, pertinens ad Phrygioniam artem, ἡ ποικιλτικὴ, ars Phrygionum.

ποικιλτὸς, ἡ, όν, variatus, varie pictus, versicolor. A ποικίλλω.

ποικιλῳδὸς, ὅ, ὁ καὶ ἡ, vario modulamine canens, cantum variare peritus; (2) perplexe loquens, *Epith.* Sphyngis, *Soph.*

ποικίλως, *adverb.* varie, multis modis; (2) callide, versute. A ποικίλος.

ποιμαίνουσι, 3. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro ποιμαίνωσι, a

ποιμαίνω, fut. ανῶ, pasco, rego; (2) curam gero, curo. Ποίμνας Κύκλωπος ἀνοσίᾳ ποιμαίνομεν, *Eur. Cyc.* 26. Τὰς μὲν ἀμείνω γλῶσσα ποιμαίνειν ἐθέλει, *Pind. Ol.* 11, 9. Σὺν δ' ἐποιμαίνοντο χαρᾷ μελέων βαλιαί τε λόγχαι, *Eur. Alc.* 575. A ποιμήν.

ποιμὰν pro ποιμὴν, *pastor, Dor.*

ποιμάνατε, 2. plur. aor. 1. imper. act. verbi ποιμαίνω.

ποιμανεῖ, 3. sing. fut. 1. ind. act.

ποιμανεὺς, έως, ὁ, pastor. A ποιμαίνω. Hinc

ποιμανεύω, pasco; (2) custodio.

ποιμανόφιον, ου, τὸ, grex, non ovium tantum, sed et grex populi, *Æsch. Pr.* 74. A ποιμαίνω.

ποιμαντικὸς, ἡ, όν, pertinens ad eos, qui oves pascunt, pastorius, pastoritius; pastoralis, *Gl. Vet.* A ποιμαίνω.

ποιμάντωρ, ορος, pastor. A ποιμαίνω.

ποιμανῶ, *pascam*, 1. sing. fut. verbi ποιμαίνω.

ποιμάνωρ, ορος, ὁ, pastor; (2) rex, dux, *Æsch. Pr.* 241. A ποιμήν.

ποιμενέσσι, dat. plur. *Ion.* pro ποιμέσι, a ποιμήν.

ποιμενίδης, ου, ὁ, pastore natus, pastoritii generis. A ποιμήν.

ποιμενικὸς, ἡ, όν, pastoralis, pastoritius; (2) pascendo pecori deditus. Ab eod.

ποιμένιος, ία, ιον, pastoralis, pastoritius. A

ΠΟΙΜΗ'Ν, ένος, ὁ, opilio, pastor, gregarius; *Ph.* rector, ductor. Hinc

ποίμνιον, ης, ἡ, grex ovium, *Gl. Vet.* ovile.

ποιμνήϊος, ία, ιον, ad ovium gregem pertinens.

ποιμνήτης, ὁ, pastoralis, *Eur.*

ποίμνιον, ου, τὸ, grex ovium, *Philox.* pecus, ποιμνία, pecorа, *Gl. V.*

ποινάζω, fut. άσω, punio, pœnas exigo. A ποινή.

ποιναῖος, αία, αῖον, pœnarius, pœnalis, pœnas infligens. Ab eod.

ποινάτωρ, ορος, ὁ, ultor. Ἀγαμέμνονος ποινάτορας, *Eur. El.* 23, conf. v. 268. A ποινάω. ῶ, f. άσω, punio, pœnas exigo. Ab eodem.

ΠΟΙΝΗ', ῆς, ἡ, pœna, ultio injuriæ seu peccati, pretium quo injuria pensatur; (2) Furia, *Il.* 5, 266. (3) molestia, ægritudo.

ποινηλασίαι, ας, ἡ, coactio in pœnam, exactio multæ. Ex ποινὴ et ἐλαύνω.

ποινηλατέω, ῶ, f. ήσω, furiis pœnalibus agito. A

ποινήλατος, ος, ὁ καὶ ἡ, furiis agitatus. Ex ποινὴ et ἐλαύνω.

ποίνημα, ατος, τὸ, pœna, quam quis luit. A ποινάω. Unde

ποινητὴρ, ῆρος, ὁ, qui punit, vindex, ultor.

ποινήτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, idem. Ab eod.

ποίνιμος, ος, ὁ καὶ ἡ, pœnalis, pœnas infligens, pœnis persequens; (2) ultor, vindex. A ποινή.

ποινοποιὸς, ὅ, ὁ καὶ ἡ, pœnas infligens. Ex ποινὴ et ποιέω.

ποιοίην, præs. opt. act. *Att.* pro ποιοῖμι, a ποιέω.

ποιολογεῦσαι, part. *Dor.* pro ποιολογοῦσαι, a ποιολογέω, ῶ, f. ήσω, herbas lego. A ποιολόγος, ὁ, herbas legens. A ποίω et λέγω.

ποῖος, ποία, ποῖον, qualis? Ab οἷος.

ποίος, ποιὰ, ποῖον, certa qualitate præditus, certo modo adfectus; *subst.* triticum.

ποιότης, ητος, ἡ, qualitas. A ποῖος.

ποιοτρόφος, ος, ὁ καὶ ἡ, herbas alens, herbidus, *Suic.* Ex ποία et τρέφω.

ποιῶ, *fac*, 2. singul. præs. imper. med. vel *fias*, 2. singul. præs. imperat. pass. verbi ποιέω.

ποιέντων, 3. plur. præs. imperat. act. *Att.* pro ποιείτωσαν.

ποιοσάγος, ον, herbas comedens, *Opp.*

ποιόω, ῶ, f. ώσω, qualitate adficio; πεποιωμένος, qualitate affectus, p. part. pass. A ποῖος.

ποιπνυὸς, ὁ, ὁ, minister, famulus, *Hes.* A ποιπνύω, opus facio et quidem sedulo, valde occupor; (2) ministro. Ὡς ἴδον Ἥφαιστον δὰ δώματα ποιπνύοντα, *Il.* 1, 600. A ποιέω.

πωγὼν, ὄνος, ὁ, scrotum, mentula, *Etym.* A στεῖρα.

πώϊνος, η, ὁ καὶ ἡ, remunerator, remunerator. Ex ποινὴ et τίνω.

ποιφύγδην, *adv.* terrifico cum flatu. A ποιφύσσω.

ποιφυσιμα, ατος, τὸ, vehemens spiritus emissio, *Æsch. S. T.* 286. A

ποιφύσσω, f. ξω, spiro, flatum emitto; (2) terreo, exterrefacio. "Ον μέλαινα ποιφύξει ὀδιτῶν σάρκας λεωητίζουσα δακταλωγία, *Lyc.* 199. A φύσαω, βλ.

ποιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, herbidus. Ποιωδέστεροι ὄχλοι τὴν βάσιν, *Arct.* A ποία, pro πόα.

ποιῴην, præs. opt. act. *Att.* pro ποιοῖμι, a ποιέω.

πόκα, *adv.* quondam, olim. Vox *Dorica* pro ποτέ.

ποκάζω, id. quod ποζίζω. A πτηκάς. Unde

ποκάμιον, η, τὸ, parvum vellus, *Dim.*

ποκάς, άδος, ἡ, lanigera; (2) coma.

πόκη, ἡ, idem quod πῶξ, *Suid.*

ποκίζω, f. ίσω, tondeo; (2) como, pecto. A πόκος.

ποκίξατο, *vulsit*, 3. sing. aor. 1. indic. med. *Ion.* pro ἐποκίξατο, a ποκίζω.

ποκοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vellus referens, velleri similis. Ex πόκος et εἶδος.

πόκος, η, ὁ, vellus, lana vellendo ab ove dempta, et in floccum conglobata. A πέκω.

ποκόω, ῶ, f. ώσω, vellere circumdo, vestio. Hinc πεποκωμένες, vestitus. A πόκος.

πόκωσ, *vellera*, acc. plur. *Dor.* pro πόκους.

πολέας, *mullos*, acc. plur. *Poët.* pro πολλὲς, a πολύς.

πολέες, *multi*, nom. plur. *Poët.* pro πολλοί.

πόλει, dat. sing. pro πόλεϊ, a πόλις.

πολεμαδόκος, *Dor.* pro πολεμηδόκος.

πολεμαρχικὸς, ὁ καὶ ἡ, ad polemarchum pertinens. A πολέμαρχος. Unde

πολεμαρχέω, exercitui præsum; belli dux sum.

πολεμάρχης, ου, ὁ, belligerator, *Gl. V.* dux belli. Ex πόλεμος et ἄρχω. Unde

πολεμαρχία, ας, ἡ, munus polemarchi.

πολέμαρχος, ου, ὁ, dux belli, tribunus militum. Ex πόλεμος et ἀρχός.

πολεματόκος, ον, bellum gignens, et

πολεμάτοκος, ad bellum natus, fortis, bellator. A τίκτω.

πολέμιος, unde *Ion.* πολεμήϊος, pro πολέμιος, *Steph.*

πολεμέω, bellum gero, bello, belligero; (2) pugno; (3) bello peto, aggredior; (4) dissideo ab aliquo; (5) discepto, de re aliqua contendo, quam alter appetit. Πελασγὸν ὑπὲρ τινος, πρὸς ἀλλήλας, πρὸς μεγάλην καὶ πλησίαν πόλιν. Πόλεμον συνέχῃ καὶ μακρὸν πολεμεῖν, *Dem.* Ἡμεῖς περὶ γυναικὸς μιᾶς πολεμήσομεν; *Arist. Av.* 1643. Πόλεμος πολεμηθεὶς, *Plato* de *Republ.* lib. 10. A πόλεμος.

πολεμηδόκος, η, ὁ καὶ ἡ, bellicosus. Ex πόλεμος et δέχομαι.

πολεμήϊος, η, ὁ καὶ ἡ, *Ion.* pro πολέμιος, bellicus, seu ad bellum pertinens. A πόλεμος.

πολεμηστέϊα, bellare gestio, bellare cupio, ad bellum specto. A πολεμέω.

πολεμητέον, et πολεμητέα, bellandum; pugnandum. Πολεμητέον ἦν' ἀπὸ τάτε, sc. ἀργυρίῳ, *Arist. Lysist.* 499. Ab eod.

πολεμητήριον, ου, τὸ, locus, hosti imminens, opportunus ad illi nocendum. Ab eod.

πολεμητόκος, ον, bellum pariens, *Orph.*

πολεμία, ας, ἡ, sc. χώρα, solum hostile seu hosticum. A πόλεμος.

πολεμιζέμεν, *Ion.* pro πολεμίζειν.

πολέμιζον, *Ion.* pro ἐπολέμιζον. A

πολεμίζω, f. ίσω, bello, belligero, bellum gero; (2) pugno, depugno, decerto; (3) etiam singulari certamine. Πολεμίζειν τῇ γλώττῃ, *Arist. Nub.* 418. Ἀργυρέῳ τόξῳ πολεμίζων Φοῖβος, *Pind. Ol.* 9, 49. Ab eod.

πολεμικὸς, ἡ, όν, bellicus, militaris, bellicosus. Hinc ἡ πολεμικὴ, ῆς, sc. ἐπιστήμη, ars militaris; et τὸ πολεμικὸν, οῦ, classicum, bellicum; hostile. Ab eod.

πολεμικῶς, *adv.* bellicose.

πολεμιος, ιε, ιον, animo hostili et bellum inferendi cupido, adfectus erga aliquem infestus; (2) hostis, hostilis, inimicus; (3) pro πολεμικὸς, militaris; (4) τὰ πολέμια, res militaris. A πόλεμος.

πολεμιστέον, bellandum, πολεμιστέα, *Att.*

πολεμιστήριος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, bellicus; (2) bellator, habilis ad bellum. Hinc τὰ πολεμιστήρια, ων, certamina equestria, *Gl. V.* equiria. A

πολεμιστὴς, οῦ, ὁ, bellator, habilis ad bellum. A πολεμίζω.

πολεμίστρια, ἡ, bellatrix, *Æsch.*

πολεμίως, *adv.* hostiliter, hostili atque infesto animo. A πολέμιος.

πολεμοδόκος, idem quod πολεμηδόκος.

πολέμοισιν, *Ion.* et cum γ pro πολέμοις.

πολεμοκέλαδος, ον, bellicosus, bello gaudens. *Epith.* Palladis.

πολεμόκλονος, η, ὁ καὶ ἡ, idem. *Epitheton* Martis. Ex πόλεμος et κλόνος, *tumultus.*

πολεμόκραντος, ον, bellum perficiens, finiens, *Æsch. Sep. Theb.* 162. A κραίνω.

πολεμόνδε, in bellum, ad bellum; in prælium. A πόλεμος.

πολεμοποιέω, ῶ, f. ήσω, bellum moveo; (2) seditiones excito; (3) inimicum et hostem reddo. A

πολεμοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, bellum movens, hostilis. Ex πόλεμος et ποιέω.

ΠΟΛΕΜΟΣ, ου, ὁ, bellum; (2) prælium, pugna; (3) apparatus bellicus, inpr. milites.

πολεμοτρεφὴς, ῶ, bellum nutrio seu foveo. Ex πόλεμος et τρέφω.

πολεμοφθόρος, η, ὁ καὶ ἡ, bello consumens. Ex πόλεμος et φθείρω.

πολεμόω, ad bellum excito, ad bellum alicui inferendum incito, *Gl. V.* oppugno; πολεμούμενοι, ὕμμι, ad movendum contra aliquem bellum instigor; *in med.* hostili animo esse. A σθλεμος.

πολεμώνιον, η, τὸ, polemonium, herba. Ab eodem.

πολές, gen. sing. *Poët.* pro πολλῆ, a πολύς.

πολέσκετο, 3. sing. imperf. ind. act. med. *Ion.* pro ἐπολέετο, a πολέω.

πολέσκω, idem quod πολεω, *Steph.*

πόλευς, gen. sing. *Dor.* pro πόλιος, a πόλις.

πολεύω, fut. εύσω, versor; (2) nutrio, ministro, contineo. Πολεύων ἐστείῳ γένει, *Soph.* A

ΠΟΛΕΎΩ, ῶ, f. ήσω, verto, verso; (2) versor; (3) aro; (4) pasco. Εἴκει πολείν, Θέρεος δὲ νεωμένη οὔ σ' ἐκπατήσει, *Hesiod. Opp.* 460.

πόλεως, *urbis*, *Att.* et *Ion.* formatus.

πολήων, *urbium*, *Ion.* pro πολέων, a πόλις.

πολιὰ, cana, *Gl. V.* πολιαὶ, cani, *Ph.* A πολιός.

πολιαίνομαι, canesco, canus sum, spumo, de mari. Ab eod.

πολιανομέω, ῶ, fut. ήσω, ædilis sum, præfectus urbis sum. A

πολιανόμος, ου, ὁ, ædilis, præfectus urbis. Ex πόλις et νέμω, *rego.*

πολιαρχέω, ῶ, f. ήσω, urbi præsum. A

πολίαρχος, ου, ὁ, præfectus urbis vel urbium; (2) princeps urbis vel urbium. Ex πόλις et ἄρχος.

Πολιὰς, άδος, ἡ, Athenien sibus Minerva, dea tutelaris, præses arcis. A πόλις.

πολιατᾶν, gen. pl. *Dor.* pro πολιητῶν, a πολίτης pro πολίτης, *civis.*

πολίδιον, ου, τὸ, oppidulum, *Dim.* ab eod.

πολίδιον, τὸ, idem, *Ern.*

πολιεὺς, έως, ὁ, urbis custos et tutor, Jov. *Epith. Plut.* in *Coriol.* c. 3. Ab eod.

πολιήϊς, g. sing. *Ion.* pro πολιᾶς, a πολιός.

πολιήτας, *civibus*, dat. plur. a πολιήτης.

πολίζω, f. ίσω, urbem condo, urbem statuo; πεπολισμένη, condita, p. part. pass. "Η ποτ' Ἀμυκλαίων ἐπολίσσατο κάρτεϊος Ἄρης, *Dion. Per.* 377. A πόλις.

πολιήχοιος, η, ὁ καὶ ἡ, pro πολιήχος.

πολιήτης, ου, ὁ, civis, municeps. A πόλις.

πολιήτις, ιδος, ἡ, civis, *mulier.*

πόλιηδε, *adv.* ad civitatem. A πόλις.

πολιόθριξ, τριχος, ὁ καὶ ἡ, canos habens capillos.

πολιοκρόταφος, ου, ὁ καὶ ἡ, cana habens tempora, senex.

πόλιον, ου, τὸ, polium, planta. A πολιός.

πολιὸν, οῦ, τὸ, vinum album. Ab eod.

πολιορκέω, ῶ, f. ήσω, obsidione cingo, circumsideo, obsideo, machinis et tormentis urbem oppugno; πολιορκεῖ, vastat, *Ph.* πολιορκεῖν, obsidere, *Ph.* πολιορκέμενοι, obsessi, *Gl. Vet.* πεπολιορκημένος, obsessus, *Gl. Vet.* p. pass. part. (2) vexo, affligo; (3) bello peto, *de regione.* Ὅτως ὅτι μάλιστα ἰσίκω πολιορκήσειν παρασκευαζομένῳ, *Xen. Cyr.* 7, 22. Πολιορκηθὲν ξενοχώρια γῆς, *Plato.* Ex πόλις et εἴργω, *includo*, vel ἔρκος, *septum.*

πολιορκητέον, *adv.* obsidendum, *Ph.* A pr.

πολιορκητὴς, οῦ, ὁ, urbium obsessor; (2) urbium expugnator. A πολιορκέω. Hinc

πολιορκητικὸς, ἡ, όν, obsidionalis, *Gl. V.*

πολιορκία, ας, ἡ, obsessio, obsidium sive obsidio; oppugnatio, vastatio, *Gl. V.* (2) vexatio, afflictio. A πολιορκέω.

ΠΟΛΙΟΣ, ία, ιόν, canus, albus, candidus, niveus.

πολιότης, ητος, ἡ, canities. A πολιός.

πολιῦμαι, canesco, *Gl. Vet.* caneo; πεπωλιωμένος, canus, *Gl. Vet.* p. pass. part. Πολιῶνται οἱ κρύταφοι, *Aristot.* A πολιός.

πολιῦχος, η, ὁ καὶ ἡ, urbis præses, tutelaris, custos deus vel dea; (2) *de Minerva*, præses arcis. Ex πόλις et ἔχω.

πολιοφάγος, η, ὁ, senex helluo. Ex πολιὸς et φάγος.

πολιοφυλακέω, ῶ, fut. ήσω, præsidio urbem teneo, urbem defendo. Ex πόλις et φύλαξ.

πολιόχρως, ὁ καὶ ἡ, canus, albus, candidus, ut cygnus. A χρώς.

πολιόω, ῶ, f. ώσω, canum facio. A πολιός.

πολιπορθος, ὁ, urbis expugnator, seu vastator. A πορθέω.

πολιῤῥάϊστης, ου, ὁ, idem. A ῥαΐω.

ΠΟΛΙΣ, εως, *Poët.* ηος, *Ion.* ιος, urbs, civitas, oppidum.

πόλισμα, ατος, τὸ, urbs, oppidum, oppidulum, *Gl. Vet.* municipium. A πολίζω.

πολισμάτιον, η, τὸ, oppidulum, *Dim.*

πολισμὸς, οῦ, ὁ, urbis exstructio. A πολίζω.

πολίσσαμεν, 1. pl. aor. 1. ind. act. *Ion.* et *Poët.* pro ἐπολίσαμεν, a πολίζω.

πολισσονόμος, ου, ὁ, urbis administrator, rector, seu gubernator. Ex πόλις et νέμω, *rego.*

πολισσόος, η, ὁ, urbium servator, *Epith.* Martis.

πολισσοῦχος, η, ὁ καὶ ἡ, vide πολιοῦχος.

πολιτὴς, οῦ, ὁ, conditor et auctor civitatis; (2) civitatis princeps. A πολίζω.

πολιτάρχης, ου, ὁ, magister civium, seu urbis præfectus. Ex πολίτης et ἄρχω.

πολιτεία, ας, ἡ, administratio reipublicæ, civitatis regimen; (2) reipublicæ status, vel respublica; (3) civitas, jus civitatis; (4) vitæ institutum et ratio, *Gl. Vet.* civile imperium, respublica, civilitas; (5) apud *Script. Eccl.* significat etiam bona opera, vexationes corporis per jejunia, vigilias, &c. pietatis causa. A πόλις.

πολιτεύμα, ατος, τὸ, reipublicæ regimen, reipublicæ gubernatio, vel administratio; (2) vita civilis, civitas; (3) solertia in re administranda quavis.

πολιτεύομαι, remp. gero; guberno, in rep. versor. Ἄλλοις πῶς πολιτεύεσθαι μᾶλλον ἢ ἐν δημοκρατίᾳ, *Xen. Cyr.* 1, 1. A πολιτεύω.

πολιτεύτης, ου, ὁ, reipublicæ, seu civitatis administrator, magistratus. Ab eod.

πολιτεύω, remp. gero; (2) *universe* aliquid curo, administro, curando, agendo, &c. (præsertim in magistratu) efficio; (3) in civitate vivo, versor, de moribus et institutis vitæ. Πρὸς τὸ ἴδιον κέρδος πολιτευόντων, *Thuc.* A πολίτης.

πολιτηΐη, ἡ, *Ion.* pro πολιτεία.

πολίτης, ου, ὁ, civis; (2) municeps; (3) civis, i. e. concivis. A πόλις.

πολιτίζω, f. ίσω, rempublicam administro, civilia negotia tracto. A πολίτης.

πολιτίκὸς, ἡ, όν, civilis, urbanus, civicus, *Gl. Vet.* (2) qui in administratione reip. versatur; item, orator, concionator. Hinc ἡ πολιτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ratio seu ars bene instruendæ vel administrandæ reip. (3) facilis, comis; (4) urbanus, elegans, facetus; (5) popularis, ad sensum populi accommodatus. Ab eod.

πολιτικῶς, *adv.* civiliter, vel ut decet rempublicam administrantem, aut ipsam reipublicæ administrationem.

πολῖτις, ίδος, ἡ, civis, *mulier*; (2) quæ ejusdem civitatis est. A πολίτης.

πολιτισμὸς, οῦ, ὁ, administratio reipublicæ. A πολιτίζω.

πολιτογραφέω, ῶ, fut. ήσω, civium numero adscribo, civitate dono; aor. 1. ἐπολιτογραφήθην. Ex πολίτης et γράφω.

πολιτογραφία, ἡ, receptio in civium numerum.

πολιτοκοτέω, ῶ, fut. ήσω, concutio cives vel remp. A πολίτης et κόπος, *vexatio.*

πολιτοκοπία, ας, ἡ, concussio et vexatio civium. Ex iisd.

πολιτοκότος, ᾱ, ὁ, concussor et vexator civium aut reip. Ex iisd.

πολιτοφθόρος, ον, perniciosus civibus, *Plat.*

πολιτοφύλακες, οἱ, civium custodes. Hinc πολιτοφυλακέω, ῶ, f. ήσω, cives observo et ab iis caveo ; (2) cives custodio, aut præsidio urbem teneo.

πολιτοφυλακία, ας, ἡ, pars militum, quæ intra muros manet, ac civium custodiæ præest, urbis custodia. Ab eod.

πολίχνη, ης, ἡ, oppidum. A πόλις.

πολίχνιον, ᾱ, τὸ, oppidulum, *Gl. V. Dim.*

πολιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, canus, canos referens ; (2) facile canescens. A πολιός.

πολίωσις, εως, ἡ, ipsa actio canum reddendi. A πολιόω.

πολλᾰ, *adv.* multum, valde ; (2) plerumque, frequenter, sæpius. A πολύς.

πολλαγόρασος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multa emens, emax. Ex πολλὰ et ἀγοράζω.

πολλάκις, *adv.* sæpe, sæpius, sæpenumero, frequenter, multoties. A πολλά.

πολλαπλασιάζω, f. άσω, multiplico. A πολλαπλάσιος. Hinc

πολλαπλασίασις, εως, ἡ, multiplicatio.

πολλαπλασιασμός, ᾱ, ὁ, idem et ab eod.

πολλαπλάσιος, ία, ιον, et πολλαπλάσιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multiplex. A πολύς, vel πολλός.

πολλαπλασίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem ; (2) multo major, multo copiosior. Ab eod. Hinc

πολλαπλασιόνως, *adv.* idem quod

πολλαπλασίως, *adverb.* multipliciter ; (2) multo amplius, multo plus.

πολλαπλασίωσις, εως, ἡ, multiplicatio. A πολλαπλασιόω, ῶ, fut. ώσω, multiplico. A πολλαπλάσιος.

πολλαπλόος, ᾱ, ὁ, multiplex. A πολύς.

πολλάσημος, ον, multa significans, *Gaz.*

πολλασήμως, *adv.* multa significando, *Gaz.*

πολλαχῆ, *adv.* multis in locis, passim ; (2) sæpe. A πολλάκις. Hinc

πολλαχόθεν, *adv.* multis e locis, partibus, rebus.

πολλαχόθι, *adv.* idem, multis rebus, locis.

πολλαχόσε, *adv.* ad multa loca, ad multas partes. Ab eod.

πολλαχῦ, *adv.* multis in locis. Ab eod.

πολλαχῶς, *adv.* multifariam, plurifariam, plurifarie, *Ph.* Ab eod.

πολληπλήσιος, *Ion.* idem quod πολλαπλάσιος.

πολλοδιεράκις, *adv.* multipliciter.

πολλοί, infiniti, *Ph.* οἱ πολλοί, vulgus, *Gl. V.* A πολύς. Unde

πολλόν, *adv. Poët.* multum, valde, longe.

ΠΟΛΛΟ΄Σ, *Poët.* pro πολύς, multus ; (2) fortis, vehemens, magnus.

πολλοστημόριον, ᾱ, τὸ, pars minima. A

πολλοστημόριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multesimus, unam ex multis partibus habens ; (2) minimus. Ex πολλοστὸς et μόριον, *particula.*

πολλοστὸς, ἡ, όν, multesimus, *Lucret.* 6, 651. unde parvus, exiguus ; (2) multiplex ; (3) longus. Ἀσπάσασθαι καὶ ψυμὸς ἡμῖν γὰρ ἐπὶ πολλοστῷ χρόνῳ, *Arist. Pace*, 559. A πολλός.

πολλοστῶς, *adv.* ex parte aliqua ; (2) multifariam ; (3) longo post intervallo.

πολλᾶ, *adv.* ex longo jam tempore, jam diu ; (2) magno pretio. Θρασὺς εἶ πολλᾶ, *Arist. Nub.* 912. A πολλός.

πόλος, ᾱ, ὁ, polus cœli, seu vertex et cardo mundi ; (2) cœlum. A πολέω.

πολτάριον, ᾱ, τὸ, pulticula, *Dim.* a πόλτος.

πολτίον, ᾱ, τὸ, idem, *Gl. V.*

πολτοποιεῖον, ῶ, f. ήσω, pultem conficio. Ex πόλτος et ποιέω.

ΠΟ΄ΛΤΟΣ, ᾱ, ὁ, puls, pulmentum. Hinc πολτώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui ex pulte est, vel pulti similis.

πολὺ, *adv.* multum ; (2) valde. A πολύς.

πολυαγάπητος, ον, carissimus.

πολυάγκιστρον, ᾱ, τὸ, multis hamis consertum, multis uncis hamatum.

πολυαγχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui multam capit prædam ; (2) venationis studiosus. Ex πολὺς et ἄγχω.

πολύαγρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

πολυάδελφος, ον, multos fratres habens.

πολύαθλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui multa vicit certamina.

πολυαΐκος, idem quod πολυάϊξ, dicitur de rumore vario et incerto, magno.

πολυαίμᾰτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multum sanguinis habens, sanguine abundans. Ex αἷμα.

πολυαιμέω, ῶ, f. ήσω, sanguine abundo.

πολυαιμία, ας, ἡ, sanguinis abundantia. A πολύαιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sanguine abundans. Ex πολὺς et αἷμα.

πολυαίμων, ὁ, ἡ, idem.

πολυαίνητος, ον, idem quod πολύαινος, *Eur. Heracl.* 761.

πολύαινος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multum laudatus, multa laude dignus ; *Il.* 9, 669. (2) loquax, garrulus.

πολυαιξ, κος, ὁ καὶ ἡ, impetuosus, varios impetus seu motus habens ; (2) valde turbulentus, *Il.* 1, 165.

πολυάκανθος, ᾱ, ὁ, genus fruticis, sic dictum a multitudine spinarum. Ex ἄκανθα.

πολυαλγὴς, ὲς, valde molestus, gravis.

πολυάλγητος, ον, valde afflictus, vexatus. Ab ἀλγέω.

πολυαλθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, varium ad medendum præbens usum. Ex πολὺς et ἄλθω.

πολυάλζητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multam farinam habens, vel reddens.

πολυάμπελος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vitibus abundans.

πολυανεγνωσία, ας, ἡ, multa lectio. Ex πολὺς et ἀνάγνωσις, *lectio.*

πολυανέλωτον, τὸ, in quod multa insumuntur, *Bud.*

πολυανδρέω, ῶ, fut. ήσω, viris abundo. A πολύανδρος.

πολύανδριον, ᾱ, τὸ, locus sepulturæ destinatus, quo multorum virorum corpora mortua feruntur, cœmeterium, *Gl. Vet.* strages.

πολυάνδριος, idem quod πολύανδρος, *Hes.*

πολύανδρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, viris frequens ; (2) *de fœm.* quæ sæpius nupsit. Ἴησῦς πολύανδρον ἐτιμήσατο γυναῖκα, *Nonn. P.* 4, 16. Ex ἀνήρ.

πολυάνθεμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multos habens flores. Ex πολὺς et ἄνθεμον, *flos.*

πολυανθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, multos habens flores, floribus abundans ; *Epithet.* veris, *Od.* 14, 353. Ex ἄνθος.

πολυάνθρακᾰ, ὁ, ἡ, carbonibus abundans.

πολυανθρωπία, ας, ἡ, multitudo et frequentia hominum. A

πολυάνθρωπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, frequens hominibus, *Ph.* ἡ πολυάνθρωπος, celeberrima.

πολυάνωρ, ὁ, ἡ, idem quod πολυάνδρος, *Eur. Iph.* in *Taur.* 1281. *Æschyl. Ag.* 62. Ex ἀνήρ.

πολυάρητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multis votis expetitus. Ab ἀράομαι.

πολυάριθμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multiplex.

πολυαρκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ad multa sufficiens, multum sufficiens ; (2) diu durans, pertinacis usus ; (3) copiosus, abundans rebus necessariis, ut aliorum ope non indigeat, dives ; etiam de flumine magno. Ab ἀρκέω.

πολυαρκῶς, *adv.* abunde, copiose.

πολυάρματος, ον, multus currus habens. Ab ἅρμα.

πολυαρμόνιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multas harmonias habens. Ex πολὺς et ἁρμονία.

πολύαρνι, multas oves habenti, quasi a πολύαρις. Ex ἄρις, unde ἄρνα, et ἄρνες in usu.

πολύαρνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multos agnos habens ; (2) dives. Ex πολὺς et ἄρις, *agnus.*

πολυάρουρος, ον, agris dives. Ab ἄρουρα.

πολυάρπακτος, ον, valde durus, *Theog.*

πολυαρχία, ας, ἡ, multorum dominatus ; (2) dominorum multitudo. A πολύαρχος.

πολύαρχον, τὸ, pro πολυαρχία, *Nax.*

πολύαρχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multis dominans, potens. Ex πολὺς et ἀρχή.

πολυάστειος, ον, valde stellatus, de nocte lucida. Ab ἀστήρ.

πολύασσος, ον, idem, de cœlo.

πολυάσχολος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multis negotiis occupatus et districtus, *Gl. V.* occupatus.

πολυαύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, multos sulcos habens ; (2) magnus, latus.

πολυαυξὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, multum augescens, qui est multi incrementi. Ex αὔξω.

πολυαύχενος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, q. d. multicervix, i. e. multa habens capita. Ex αὐχήν.

πολυάφορμος, ον, dives. Ab ἀφορμή.

πολυάχητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multos sonitus edens, multisonus. Ex πολὺς et ἠχέω, *sono.*

πολυάχυος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multum habens paleæ. Ex πολὺς et ἄχυρον.

πολυβάδιστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multum pedibus tritus, de via. Ex πολὺς et βαδίζω.

πολυβάτειος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, rubis abundans. Ex πολὺς et βάτος, *rubus.*

πολύβατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tritus ; (2) frequens hominibus. Ex πολὺς et βαίνω, *eo.*

πολυβάφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, multum tinctus. Ex πολὺς et βάπτω.

πολυβενθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, multas profunditates habens, *Il.* 1, 432. Ex βένθος.

πολυβήματος, ον, multos pedes habens, seu sæpe saliens ; (2) multa bemata (mensura est Geom.) explens, amplus. A βῆμα.

πολύβιβλος, ον, libris abundans, voluminosus.

πολυβλαβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valde noxius ; (2) multis damnis obnoxius. Ex πολὺς et βλάπτω.

πολυβλαστὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, multum germinans. Ex πολὺς et βλαστάνω.

πολυβλαστία, ας, ἡ, uberrima germinatio, *Steph.*

Πολύβοια, Dea, Diana, *al.* Proserpina, *Hes.*

πολύβολος, ον, valde extentus, *Epith.* regionis. An πολύβωλος ?

πολυβόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vorax. Ex βορέω.

πολυβόσκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multos alens. Ex βόσκω.

πολυβότειρα, ας, ἡ, multorum altrix, alma, *Epith.* terræ, *Il.* 3, 89. Ab eod.

πολύβοτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, abundans pascuis. Ab eod.

πολυβοτρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, racemis abundans.

πολύβωλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, valde prudens, *Il.* 5, 260. Ex βωλή, *consilium.*

πολυβώτης, ᾱ, ὁ, multas boves, seu multa pecora habens ; (2) dives, *Il.* 9, 154.

πολυγεφύριος, ον, valde fremens.

πολύγεφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multum madefactus, *quæ significatio nititur tantum auctoritate Lexicorum ;* (2) multis laqueis constans, *Eur. Herc. Fur.* 1035. Ex βρέχω, *madefacio.*

πολύδυρος, ον, multis coriis indutus, tectus. *Epith.* scuti. A δύρσα.

πολυδῶλαξ, ακος, ὁ, ἡ, fertilis. A βῶλος.

πολύδωμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multas aras habens.

πολυδώτα, gen. sing. *Dor.* pro πολυδώτᾱ.

πολυγάλακτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, lacte abundans. Ex γάλα.

πολύγαλον, τὸ *Ψάμνιον*, polygala, frutex, *Diosc.*

πολυγαμέω, ῶ, f. ήσω, plures duco uxores.

πολυγαμία, ἡ, quum quis eodem tempore duas vel plures habet uxores ; (2) cum quis plures deinceps ducit uxores. A

πολύγαμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui plures duxit uxores, vel quæ pluribus nupsit viris.

πολυγέλωτες, οἱ καὶ αἱ, risus, joci amantes. A γέλως.

πολυγένειος, ᾱ, ὁ, multibarbus, *Gl. V.* Ex γένειον, *barba.*

πολυγενὴς, ὲς, fœcundus. A γίγνομαι.

πολυγηθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, multum lætitiæ adferens. Πολυγηθέες Ὧραι, *Il.* 21, 450. (2) lætissimus, de homine. Ex γηθέω.

πολυγήραος, ᾱ, et πολύγηρως, ω, ὁ καὶ ἡ, vivax, *Ph.* senex. Ex γῆρας.

πολυγλαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, lacte abundans. Ex γλάγος, *lac.*

πολύγλευκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, musto abundans.

πολύγληνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multas habens pupillas, sive multos oculos. Ex γλήνη.

πολυγλωσσος, νε, πολύγλωττος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui multarum linguarum est ; (2) multarum linguarum gnarus ; (2) multiloquus, verbosus. Ἀλλὰ τί ῥέξει Ταῦτα πολυγλώσσου μεμερισμένα σύζυγι λαῷ ; *Nonn. P.* 6, 9. Ex γλῶσσα.

πολυγλώχιν, ῖνος, ὁ καὶ ἡ, multos habens angulos ; (2) multas habens cuspides.

πολύγναμπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui variis modis flectitur et incurvatur, multos flexus habens, *Pind. Olymp.* 3, 49. Ex γνάμπτω.

πολυγνωμόνως, *adv.* prudenter, scite.

πολυγνωμοσύνη, ἡ, prudentia, peritia. A

πολυγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, sententia et animo inconstans ; (2) multarum rerum peritus. Ex γνώμη.

πολυγνώφιος, ον, idem quod

πολύγνωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multis notus seu cognitus, celebris.

πολύγομφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multis clavis compactus.

πολυγόμφωτος, ον, idem. A γομφόω.

πολυγόνᾰτον, polygonaton, herba a geniculorum frequentia dicta. Ex γόνυ.

πολυγόνατος, ὁ καὶ ἡ, multum geniculatus, *Steph.*

πολυγονέω. ῶ, et πολυγονέομαι, οῦμαι, fœcundus sum. A πολύγονος.

πολυγονία, ας, ἡ, fœcunditas. Ab eod.

πολύγονον, ᾱ, τὸ, herba, quam Lat. *sanguinariam* vocant. Ab eod.

πολύγονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, fœcundus, ferax. Ex γονή.
πολυγράμματος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, admodum literatus. Ex γράμμα.
πολύγραμμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multis lineis interstinctus. Ex γραμμή.
πολύγραος, ον, multivorus, vorax, *Hipp.* A γράω, voro.
πολυγράφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multa scribens. Ex πολὺς et γράφω.
πολυγύμναστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, in multis exercitatus. Ex γυμνάζω, *exerceo.*
πολυγύναιξ, αικος, ὁ, qui multas uxores habet, vel habuit. Ex γυνή.
πολυγύναιος, ᾱ, ὁ, idem et ex iisd.
πολυγώνιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multangulus, angulosus, *Gl. Vet.* πολυγώνιον, angulosum, *Ph.* Ex γωνία.
πολυγωνοειδής, ές, multanguli speciem gerens, *Steph.*
πολύγωνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, id. quod πολυγώνιος.
πολυδαίδαλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multo et vario artificio elaboratus, adfabre factus.
πολυδαίμων, ὁ, valde divinus, sanctus.
πολυδάκρῡς, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod πολύδακρυς, υσος, ὁ καὶ ἡ, lacrimosus; act. et pass. Πολύδακρυν Ἄρηα, *Il.* 3, 132.
πολυδάκρῡτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multis lacrimis prosequendus, lacrimabilis. Ex δάκρυ.
πολυδακρύτως, *adv.* cum multis lacrimis.
πολυδάκτῡλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multos digitos habens.
πολύδαμνος, ον, multos domans, *Iles.*
πολυδάτανος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sumptuosus, *Gl. V.* Ex δατάνη, *sumptus.*
πολυδατάνως, *adv.* sumptuose.
πολυδέγμων, ὁ καὶ ἡ, amplus, capax. A δέχομαι.
πολύδεινος, ον, gravissimus.
πολυδειράς, άδος, ὁ καὶ ἡ, montium juga seu cacumina multa habens.
πολυδένδρεος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, arboribus abundans, frequens. A δένδρον.
πολύδενδρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
πολυδερκής, ές, ὁ καὶ ἡ, multa cernens, acutum cernens. A δέρκω.
πολύδεσμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multis ligatus vinculis, multis clavis compactus. *Epith.* navis, *Od.* 5, 33.
πολυδευκής, ές, ὁ καὶ ἡ, valde dulcis. Ex δεῦκος, *dulcedo.*
πολυδεύκης, ες, *contr.* ης, ὁ, *Poll. Ph.* πολύδημος, ον, idem quod πολυδημιώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, valde popularis.
πολυδημώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, consultus, prudens, multi consilii. Ex δῆμος, *consilium.*
πολυδιάφθορος, ον, valde, sæpe vastatus, sterilis ob vastitatem. A διαφθείρω.
πολυδικέω, ῶ, f. ήσω, multa litigia moveo, *Plat.*
πολύδικος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, litigiosus. Ex δίκη.
πολυδίνης, ες, ὁ καὶ ἡ, multos vortices habens; (2) multum agitatus et circumactus, *Il.* 4, 171. Ex δῖνη, *vortex.*
πολυδίνιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, *Gl. V.* siticulosus; (2) multum desideratus. Ex δίψα, *sitis.*
πολύδονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui multum agitatur. Ex δονέω, *agito.*
πολύδοξος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, valde clarus, multum illustris. Ex δόξα, *gloria.*
πολυδωρίη, ας, ἡ, servorum copia.
πολύδωρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui multos habet servos.
πολύδρομος, ον, vagus, errabundus.
πολύδροσος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, rore plenus, valde roscidus.
πολυδυναμία, ας, ἡ, multa potentia, seu vis, *Bud.*
πολυδύναμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multipotens. Ex δύναμις, *potentia.*
πολυδωρία, ας, ἡ, larga munificentia. A
πολύδωρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multa donans; (2) qui multa dona accipit. Ex δῶρον, *donum.*
πολύεδρος, ὁ καὶ ἡ, bene dotatus, *Hes.*
πολύεδρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multas sedes, *item* multos angulos, et latera habens, de corpore solido in Geom. Ex ἕδρα.
πολυειδήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, multiscius.
πολυειδής, ές, ὁ καὶ ἡ, diversas species habens, multifarius, multiplex; (2) varius, diversicolor. Ex εἶδος.
πολυειδία, ας, ἡ, varietas. A πολυειδής.
πολυειδῶς, *adv.* vario modo.
πολυέλαιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, abundans oleo, dives. Ex ἔλαιον.
πολυέλεος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multum, valde misericors.
πολυέλικτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multis voluminibus tortus, multis modis volubilis et tortuosus.
πολυελκής, έος, ὁ καὶ ἡ, ulceribus multis scatens, *Aret.* Ex ἕλκος.
πολύενος, ον, multennis, *Suid.*
πολυέπαινος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multum laudatus.
πολυέπεια, ἡ, multiloquium, *Steph.*
πολυεργής, ές, ὁ καὶ ἡ, idem quod πολυεργός, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, operosus, laboriosus. Ex ἔργον.
πολυετέω, ῶ, f. ήσω, in multos annos duro, *V. L.*
πολυέτηρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod πολυετής, έος, ὁ καὶ ἡ, longævus, annosus, grandævus, *Ph.* Ex ἔτος.
πολυετία, ας, ἡ, grandævitas. Ex iisd.
πολύευκτος, ὁ καὶ ἡ, multum optatus, multis expetitus; (2) votis omnibus expetendus. Ex εὔχομαι.
πολυεύθυμος, ον, multum diuque coctus, *Steph.*
πολεύκαλος, ον, procellosus, fluctuosus. A ζάλη.
πολυζήλης, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, quem æmulari et imitari multa animi contentione solemus; (2) magno studio expetitus; (3) invidiosus.
πολυζήλωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multo studio æmulandus, seu expetendus.
πολυζήμιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, damnosus, *Ph.* Ex ζημία.
πολυζύγιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multa habens transtra, *Gl. V.* jugosus.
πολυζώος, ον, variegatus per animalia. *Epith.* astrorum, *Man.*
πολιζωστος, ον, bene succinctus.
πολυήγορος, ον, multiloquus, garrulus. Ab ἀγορεύω.
πολυήθης, ες, versutus, omnibus aptus. Ab ἦθος.
πολυήκοος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui multa audivit vel audit. Ex πολὺς et ἀκούω.
πολυήμερος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui multorum dierum est. Ab ἡμέρα.
πολυήρατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, perjucundus, optabilis. Ex πολὺς et ἐράω.
πολυήρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, i. e. πολυάρεροος, dives agri, *Rob.* Ex πολὺς et ἔρα, *terra, Rob.*
πολυήσυχος, ον, valde quietus, tranquillus.
πολυηχής, έος, ὁ καὶ ἡ, multos sonitus edens, multisonus. Ex πολὺς et ἠχος.
πολυήχητος, ον, idem. Ab ἠχέω.
πολυθαμβής, έος, ὁ καὶ ἡ, multum seu vehementer stupefactus. A θάμβος, *stupor.*
πολυθαρσής, έος, ὁ καὶ ἡ, multa fiducia præditus; (2) audax. Hinc τὸ πολυθαρσὲς, έος, audacia, animi confidentia. A θάρσος.
πολυθαύμαστος, ον, valde admirandus.
πολυθεάμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui multa spectavit. Ex πολὺς et θεάομαι, *specto.*
πολυθεᾶτος, ον, conspicuus, spectabilis. A θεάομαι.
πολυθεία, ας, ἡ, deorum multitudo. A
πολύθεος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui multos deos admittit. Hinc
πολυθεότης, ητος, ἡ, deorum multitudo.
πολυθερής, ές, fertilis, fœcundus. A θέρος.
πολυθερμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multum calidus, percalidus.
πολύθηρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, percarus, per *Sync.* pro πολυτιθέηρος. Τέκνον ἐλίννυσον, τέκνον πολύθηρ τοκετῶσι, *Call.* in *Cer.* 47. A τιθέω.
πολυθήρως, *adv.* multos deos statuendo, *Suic.*
πολυθήρια, ἡ, ferarum copia. A
πολύθηρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, feris abundans. A θήρ, *fera.*
πολύθρους, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, impetuosus, multo seu vehementi ruens impetu.
πολύθραυστος, ον, valde aut in multas partes fractus. A θραύω.
πολυθρέμμαντος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod πολυθρέμμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, pecorosus, multa alens pecora. Ex πολὺς et θρέμμα.
πολύθρεπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multos pascens seu alens. Ex πολὺς et τρέφω.
πολυθρήνητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, valde deflendus. A θρηνέω, *defleo.*
πολύθρηνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, luctuosus, multum luctum adferens, lacrimosus, *Gl. V.* πολύθρηνον, lamentabile.
πολύθριξ, τριχος, ὁ καὶ ἡ, pilosus.
πολύθροος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multa habens ῥόα seu φάρμακα; (2) multa medendi vi præditus.
πολύθροος, *contr.* πολύθρους, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, q. d. multisonus, streperus.
πολυθρύλλητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, omnibus notus, vulgi sermonibus celebratus, famigeratus. Ex πολὺς et θρυλλέω, *famigero.*
πολύθυρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multas habens fores seu januas, multis portis pervius, *Gl. V.* fenestratus. Ex πολὺς et θύρα.
πολυθύσανος, ον, multas fimbrias habens.
πολυθυσίαστος, ον, cui multæ victimæ mactantur. A θυσιάζω.
πολίθυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, victimis abundans, ubi sæpe sacrificatur. Ex θύω.
πολυθωῦσος, ον, impetuosus, acer, bellicosus.
πολυϊδμοσύνη, ἡ, idem quod πολυϊδρεία, *Ep.*
πολυΐδμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui multa scit, multa callens; multiscius.
πολυϊδρεία, ας, ἡ, multa scientia. A
πολύϊδρις, εως, ὁ καὶ ἡ, qui multa scit, multa callens; (2) multa expertus.
πολύϊνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multas habens fibras seu venas. Ex πολὺς et ἶς, *fibra.*
πολυϊππία, ας, ἡ, copia equorum, *Gl. Vet.* equitatus.
πολύϊππος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, equis abundans.
πολυΐστωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, multiscius, multiplici doctrina præditus.
πολυΐχθυος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, piscosus, piscibus abundans. Ex πολὺς et ἰχθύς.
πολύϊχθυς, idem.
πολυκαγκής, έος, ὁ καὶ ἡ, q. d. multum calefactus, admodum aridus, siccus. Ex πολὺς et κάγκανος, *siccus.*
πολυκαής, έος, ὁ καὶ ἡ, multum ardens, æstuosus. Ex πολὺς et καίω.
πολυκάθεδρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multa habens transtra. Ex πολὺς et καθέδρα, *sedes.*
πολυκαινής, έος, ὁ καὶ ἡ, multos occidens. Ex πολὺς et καίνω, *occido.*
Πολυκαισαρία, ας, ἡ, Cæsarum multitudo. Ex πολὺς et Καῖσαρ.
πολυκάλαμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, q. d. multicalamus, multiplici calamo vel culmo adsurgens.
πολυκάμματος, ὁ καὶ ἡ, laboriosus, ærumnosus; (2) multo labore, multa et varia arte factus.
πολυκάμμοιρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multum miser, infortunatus; cui valde malum et asperum fatum est.
πολυκαμπής, έος, ὁ καὶ ἡ, multos habens flexus, flexuosus. Ex πολὺς et καμπή.
πολύκαμπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, varie flexus, seu flexibilis.
πολυκάπνης, ες, qui multos interficit. Ἰὼ πρόπτυγοι Ζυσίαι πατρὸς πολυκανεῖς βοτῶν ποιονόμων, *Æsch. Agam.* 1140. A καίνω.
πολύκαπνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, fumo abundans; (2) qui multo fumo infestari solet; (3) nimio fumo niger factus, fumosus.
πολυκάρηνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multa habens capita. Ex πολὺς et κάρηνον.
πολυκαρπέω, ῶ, f. ήσω, multos fructus produco. Τὸ πολυκαρπεῖν οἱ ἀρχαῖοι ὠνόμαζον φλύειν, *Ælian. V. H.* 3, 41.
πολυκαρπία, ας, ἡ, ubertas fructuum, uber fructus. A
πολύκαρπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multos fructus gignens, fœcundus, *Gl. V.* fructuosus.
πολοκατασκεύαστος, ον, multa arte factus, perfectus.
πολύκαυλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multos caules habens, multicaulis.
πολυκέλαδος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multum sonans, multum strepens.
πολυκένος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, in quo multum vacui est.
πολύκευτητος, ον, idem quod πολύκεστος.
πολυκερδία, ας, ἡ, magna astutia seu vafrities. A
πολυκερδής, έος, ὁ καὶ ἡ, multum quæstuosus, multum lucri adferens; (2) valde astutus seu vafer. Ex πολὺς et κέρδος.
πολύκερως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, multa habens cornua. Ex πολὺς et κέρας.
πολύκεστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, varie acu pictus, varius.
πολυκεφάλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multa habens capita. Ex κεφαλή.
πολυκηδία, ἡ, mœror gravis. A
πολυκηδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, multum mœroris adferens, valde luctuosus. A κῆδος.
πολυκήτης, εος, ὁ καὶ ἡ, multa cete habens; (2) magnis piscibus abundans. A κῆτος.
πολυκίνδυνος, ον, valde periculosus.
πολυκινησία, ας, ἡ, multiplex motus, concursatio. A κίνησις.
πολυκίνητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui multiplici motu agitatur, *Gl. V.* motabilis. Ex κινέω.
πολυκλαδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, multos ramulos

habens vel omittens. Ex πολὺς et κλάδος.

πολύκλαδος, ος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisdem.

πολύκλαυστος, ος, ὁ καὶ ἡ, multum ploratus seu defletus, aut defiendus; (2) valde lugens seu defiens, lugubris. A κλαίω.

πολυκλαύτοιο, *Ion.* pro πολυκλαύτου. A

πολύκλαυτος, ος, ὁ καὶ ἡ, idem quod πολύκλαυστος.

πολύκλειστος, ος, ὁ καὶ ἡ, accurate clausus.

πολύκλειτος, ος, ὁ καὶ ἡ, valde celeber.

πολυκλήϊσις, ήσσα, ήϊ, idem. Ex κλείω.

πολυκληΐς, ίδος, ὁ καὶ ἡ, multis transtris instructus; (2) multa compage junctus.

πολυκληΐστος, ος, ὁ καὶ ἡ, percelebris. A κληΐζω.

πολύκληρος, ος, ὁ καὶ ἡ, dives.

πολύκλητος, ος, ὁ καὶ ἡ, multis vocatus; (2) e multis locis convocatus.

πολυκλινὴς, ὲς, cum multis lectum socians, *Man.*

πολύκλυστος, ος, ὁ καὶ ἡ, multum ablutus; (2) qui multis fluctibus abluitur; (3) undosus; (4) undis agitatus. A κλύζω.

πολύκλωνος, ος, ὁ καὶ ἡ, multos habens ramos, surculosus. Ex πολὺς et κλών.

πολύκμητος, ος, ὁ καὶ ἡ, multum elaboratus, aut circa quem laboratur, a fabris videlicet. Ex πολὺς et κάμνω, *laboro.*

πολυκμὴς, ῆος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

πολύκνημος, ος, ὁ καὶ ἡ, multos saltus sive colles habens, saltuosus.

πολύκνισστος, ος, ὁ καὶ ἡ, nidorosus, multo nidore fumans aut redolens. Πολυκνίσσῳ παρὰ πίτερι, *Nonn. P.* 4, 20.

πολυκοίλιος, ος, ὁ καὶ ἡ, amplum habens ventrem. A κοιλία, *venter.*

πολύκοινος, ος, ὁ καὶ ἡ, multis communis, pervulgatus.

πολυκοιρανίη, ης, ἡ, *Ion.* pro πολυκοιρανία, ας, ἡ, imperium vel dominium multorum. A

πολυκοίρανος, ος, ὁ, multorum dominus et rex.

πολυκόλλητος, ος, ὁ καὶ ἡ, ex multis conglutinatus.

πολύκολπος, ος, plures sinus habens, *Steph.*

πολυκόλυμβος; ut πολυκόλυμβα μέλη βατράχων, cantilenæ ranarum, inter quas crebro aquis se submergunt seu imitant, aut per *Hypall.* ipsarum *Epith.* A κολυμβάω, *nato.*

πολύκομος, ος, ὁ καὶ ἡ, cui multa coma est, cui spissa est cæsaries. A κόμη.

πολύκομπτος, ος, ὁ καὶ ἡ, multum jactans, jactabundus.

πολύκοστος, ος, ὁ καὶ ἡ, gestus plangentium exprimens. A κόπτω.

πολύκοσμος, ον, valde ornatus.

πολύκρανος, ος, ὁ καὶ ἡ, multa habens capita. A κράνον, *caput.*

πολύκρᾶτής, ές, ὁ καὶ ἡ, multum habens potestatis, potentissimus. A κρατέω.

πολυκρατίαι, ῆ, multorum vel multa potestas, *Steph.*

πολύκρεκτος, ον, canorus, *Epith.* citharæ. A κρέκω.

πολύκρημνος, ος, ὁ καὶ ἡ, multa habens præcipitia, ideoque asper, et difficilis ascensu, præruptus.

πολύκριθος, ὁ καὶ ἡ, dives hordei. A κριθή.

πολύκριμνος, ος, ὁ καὶ ἡ, multum hordei proferens; (2) fertilis. A κρίμνον.

πολύκριτος, ον, concretus e multis partibus aut mixtus. A κρίνω.

πολύκροτος, ὁ καὶ ἡ, multis plausibus resonans; (2) navis, quæ pluribus remis impellitur; (3) callidus.

πολυκρότητος, ον, idem; (2) diversos et non congruentes sonos edens. A κρούω.

πολύκρυνος, ὁ καὶ ἡ, multas scaturigines habens.

πολυκτέάνος, ος, ὁ καὶ ἡ, prædives. A κτέανον.

πολυκτημοσύνη, ης, ἡ, divitiæ. A

πολυκτήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, dives, *Ph.* locuples, *Gl. V.* agrarius. Ex πολὺς et κτῆμα, *possessio.*

πολύκτηνος, ον, dives pecoris.

πολυκτησία, ἡ, divitiæ. A κτῆσις.

πολύκτητις, ή, dives, *Ern.*

πολύκτητος, ος, ὁ καὶ ἡ, idem. A κτάομαι.

πολυκτόνος, ος, ὁ καὶ ἡ, multos interficiens. A κτείνω.

πολυκυδὴς, ές, admodum gloriosus, *Dolsc.*

πολυκύδιστος, ος, ὁ καὶ ἡ, et πολυκύδιστος, ίστη, ιστον, multum venerandus; *item*, nobilis, gloriosus, jactator. A κῦδος.

πολύκυκλος, ον, flexuosus, sinuosus.

πολυκυλίνδητος, ος, ὁ καὶ ἡ, multum voluta tus. A κυλινδέω.

πολυκύματος, ος, ὁ καὶ ἡ, multiplici fœtu gravida, seu potius plures enixa. A κύω.

πολυκύμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, fluctuosus. Ex πολὺς et κῦμα.

πολυκυϊότητις, ητος, ἡ, multitudo dominorum.

πολυκώθων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, bibacissimus, vinosissimus.

πολυκώκῦτος, ος, ὁ καὶ ἡ, luctuosus.

πολύκωμος, ος, ὁ καὶ ἡ, deditus comessationibus; (2) comessationibus abundans.

πολύκωπος, ος, ὁ καὶ ἡ, multos remos habens. A κώπη.

πολυκωλέω, ῶ, f. ήσω, garrio.

πολύκωλος, ος, ὁ καὶ ἡ, multiloquus, loquax.

πολυλήϊος, ος, ὁ καὶ ἡ, multas prædas adeptus; (2) multas segetes habens, loculples. A λήϊη, *præda*, vel λήϊον, *seges.*

πολύλαιμος, ον, valde esuriens.

πολυλιτάνευτος, ον, (a λιτανεύω) idem quod

πολύλλιστος, ος, ὁ καὶ ἡ, (a λίσσομαι) *Od.* 5, 445. idem quod

πολύλλιτος, ος, ὁ καὶ ἡ, multis precibus petitus; (2) multis precibus invocandus; (3) valde supplex. Ἰὴ Ἰὴ Καρνεῖε πολύλλιτε, *Callim. Hymn.* in *Apoll.* 80. Ἡμετέρῃ δὲ Τερπωλὴ τετέλεσ᾽ο πολύλλιτος, *Nonn. P.* 3, 29. Ex iisd.

πολύλοβος, ος, ὁ καὶ ἡ, multos folliculos habens, qui multis folliculis siliquatur.

πολυλογέω, ῶ, fut. ήσω, multa dico, copiose loquor, *Gl. V.* loquitor.

πολυλογία, ας, ἡ, expositio, quæ multis fit verbis, sermo aut oratio de multis, *Gl. Vet.* multiloquium, loquacitas, verbositas. A

πολυλόγος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui multa verba facit, *Gl. V.* multiloquus, verbosus.

πολύλογος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui multis verbis indiget, ut intelligatur.

πολυλόγως, *adv.* multis verbis, longo sermone, loquaciter. Ex πολὺς et λόγος.

πολύλοπος, ος, ὁ καὶ ἡ, pluribus corticibus et tunicis vestitus, pluribus tunicis involutus.

πολυμάθεια, et πολυμαθία, ας, ἡ, multarum rerum peritia, multa eruditio, magna eruditio seu doctrina, *Gl. V.* πολυμαθίαι, solertia, multa scientia.

πολυμαθέω, ῶ, fut. ήσω, multa discere appeto.

πολυμαθημοσύνη, ης, ἡ, multa et varia doctrina. A

πολυμαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui multa didicit, eruditus, *Gl. V.* peritus, doctus, sagax, multiscius. Ex πολὺς et μανθάνω.

πολυμαθὼς, *adv.* cum peritia multarum rerum, seu cum magna eruditione, more ejus, qui multarum rerum peritus est.

πολυμάκαρος, ὁ, felicissimus, ditissimus.

πολυμαλλος, ον, villosus, lanosus, s. pecore lanoso abundans, *Lyc. Sch.*

πολυμάντευτος, ος, ὁ καὶ ἡ, multa habens vaticinia, multis vaticiniis clarus. A μαντεύω.

πολυμάσχαλος, ος, ὁ καὶ ἡ, multas habens alas; πολυμάσχαλος δρῦς, quercus corpore sinuoso. A μασχάλη, *ala.*

πολυμάχητος, ος, ὁ καὶ ἡ, de quo multi et sæpe contendunt. A μάχομαι.

πολυμέδιμνος, ος, ὁ καὶ ἡ, q. d. multos exhibens medimnos *frumenti. Epith.* Cereris.

πολυμεθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, multum ebrius. A μέθη, *ebrietas.*

πολυμέλαθρος, ος, ὁ καὶ ἡ, multas habens ædes, seu multa atria. A μέλαθρον.

πολυμελὴς, ὲς, varie sonans; *Epith.* tibiæ. A μέλος.

πολυμελατὴς, ὲς, idem, canorus.

πολυμελῶς, *adv.* vario sono.

πολυμεμφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, multas effundens querelas, querulus. A μέμφομαι.

πολυμέρεια, ας, ἡ, partium multitudo, sive plures partes. A

πολυμερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, multis partibus constans, in multas partes divisus, multa habens membra, *Gl. Vet.* multiplex. A μέρος.

πολυμερίμνεος, ος, ὁ καὶ ἡ, multis curis obnoxius, anxius, solicitus. A μέριμνα.

πολυμέριμνος, ος, ὁ καὶ ἡ, anxius, solicitus.

πολυμερῶς, *adverb.* varie, *Ph.* plurifariam, multifariam.

πολυμεταβλητος, ον, valde variabilis, permultas formas adsumens; *Epith.* Protei.

πολυμετρία, ἡ, multitudo et varietas metrorum in carmine. A

πολύμετρος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui multis mensuris seu dimensionibus constat; (2) latus spatiosus, amplus, magnus. A μέτρον.

πολυμηκάδες, αἱ, *Epith.* caprarum.

πολυμήκετος, ον, valde longus, *Cal.*

πολυμηκὴς, ές, idem. A μῆκος.

πολύμηλος, ος, ὁ καὶ ἡ, multas oves habens; (2) pomifer, *Il.* 2, 605. A μῆλον.

πολύμηνις, ιος, ὁ καὶ ἡ, iracundus.

πολυμήτης, ερος, ἡ, multorum mater.

πολυμήτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, idem.

πολύμητις, ιος, ὁ καὶ ἡ, abundans consilio et prudentia, valde prudens vel sapiens, peritus, *Il.* 1, 311.

πολυμηχανία, ας, ἡ, calliditas, solertia. A

πολυμήχανος, ος, ὁ καὶ ἡ, multis abundans machinis, multis artibus ac dolis instructus, industrius, solers, prudens, astutus, versutus, *Gl. V.* dædalius, factitiosus, *Il.* 2, 173. Ex μηχανή.

πολυμίγης, έος, ὁ καὶ ἡ, ex multis mistus, varius; (2) permixtus, confusus. A μιγνύω. Hinc

πολυμιγία, ας, ἡ, multarum rerum mistura.

πολυμιξία, ἡ, idem. A μίξις.

πολύμικτος, ον, idem quod πολυμιγής.

πολυμίσητος, έος, ὁ καὶ ἡ, invisus, odiosus. A μῖσος.

πολύμισθος, ος, ὁ καὶ ἡ, multa mercede conducens, qui magna mercede operam suam alicui locat.

πολύμιτος, ος, ὁ καὶ ἡ, multis liciis textus, *Gl. Vet.* πολύμιτραι, multilicia; dicitur et de instrumentis musicis pulsatilibus.

πολυμνήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, multarum rerum memor; (2) memoria valens. A μνήμη.

πολυμνησ-είαι, sc. μέλη, a Polymnesto condita, *Ar.*

πολυμνήσ-ευτος, ὁ καὶ ἡ, a multis ambita, cujus multi sunt aut fuerunt proci. A μνησ-εύομαι.

πολυμνήστη, idem et ex iisd.

πολυμνήστος, et πολυμνήστωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, memoria pollens, memor multorum.

πολύμνητος, ος, ὁ καὶ ἡ, clarus, nobilis. Ab ὑμνέω.

Πολύμνια, ας, ἡ, Polymnia, una Musarum. Ab ὕμνος.

πολυμορφία, ας, ἡ, multitudo formarum. A

πολύμορφος, ος, ὁ καὶ ἡ, multiformis, qui multarum formarum est. A μορφή.

πολυμόρφως, *adv.* varie, varia forma, colore, &c.

πολύμυστος, ος, ὁ καὶ ἡ, doctus, disertus, venustus, ut de musica et saltatione. A μῦστα.

πολύμυχθος, ος, ὁ καὶ ἡ, ærumnosus, laboriosus, *Eur. Hec.* 93.

πολυμύελος, ον, multum medullæ habens.

πολύμυθος, ος, ὁ καὶ ἡ, verbosus, loquax; (2) fabulosus; (3) disertus; (4) multis laudibus celebrandus.

πολύμυξος, ος, ὁ καὶ ἡ, multa habens ellychnia. A μύξα, *ellychnium.*

πολύνᾶος, ος, ὁ καὶ ἡ, multa habens delubra, *Theoc.* 15, 109.

πολυναύτης, ος, ὁ, multos nautas habens.

πολύνευρον, ος, τὸ, plantago, a multitudine fibrarum ac veluti nervorum.

πολυνέφελος, ον, nebulosus. A νεφέλη.

πολυνηχέμιος, ία, *Ion.* ίη, ιον, admodum tranquillus.

πολυνῖκὴς, ές, ὁ, sæpius victor. A νίκη.

πολυνικέω, ῶ, f. ήσω, longe vinco, *Thuc.*

πολυνιφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, multa nive tectus, nivosus, nivalis. Ex νίφω.

πολύνιφος, ον, idem.

πολύνοια, ας, ἡ, mens, cui multum prudentiæ et sagacitatis inest. A πολύνοος.

πολύνομος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui multis vescitur. Ex πολὺς et νέμω, *pasco.*

πολύνοος, *contr.* πολύνους, ους, ὁ καὶ ἡ, cui multum est mentis, i. e. prudentiæ et sagacitatis. Hinc

πολύνως, *adv.* prudenter, sagaciter.

πολύνοσος, ος, ὁ καὶ ἡ, multis morbis obnoxius, morbidus.

πολύνοστος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui sæpius revolvitur, redit.

πολύνυμφος, ὁ, quæ sæpius nupsit. A νύμφη.

πολύξενος, *Ion.* πολύξεινος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui multos hospites habet, qui multos hospitio excipit.

πολυξενόω, et ὁομαι, hospitalis sum.
πολύξεστος, ον, multum politus, i. e. pulchre ædificatus, factus.
πολύξηρος, ον, valde siccus, aridus.
πολύξυλος, ον, arboribus frequens. A ξύλον.
πολυοδία, ας, ἡ, multæ viæ; (2) multum itineris. Ab ὁδός.
πολυόδους, οντος, ὁ καὶ ἡ, multos habens dentes.
πολυοδμος, ον, suaviter olens. Ab ὀσμή.
πολυοίκία, ας, ἡ, in plures ramos dispersum esse, in multas partes esse divisum. A
πολύοικος, ος, ὁ καὶ ἡ, in plures dispersus ramos, in plures partes diffusus.
πολυοινίας, ἡ, vini copia, *it.* vinolentia. A
πολύοινος, ος, ὁ καὶ ἡ, vinolentus, vino abundans.
πολύοκνος, ον, valde tardus, seu cunctator.
πολυόκλοιος, idem quod
πολιόκλοος, ος, ὁ καὶ ἡ, perbeatus; (2) prædives.
πολυομματος, ος, ὁ καὶ ἡ, multos habens oculos; *it.* multa habens foramina, *Gl. Vet.* Ab ὄμμα.
πολυομφάλιος, ος, ὁ καὶ ἡ, multos umbones habens, multis clypeis munitus.
πολυόνειρος, ος, ὁ καὶ ἡ, multa insomnia habens; (2) insomnia observans.
πολύοστος, ος, ὁ καὶ ἡ, multo abundans succo; (2) multa habens foramina. Ex ὀπός, succus, vel ὀστή, *foramen*.
πολύοστος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui a multis conspicitur. Ab ὄπτομαι.
πολυόργιος, ον, cui multa sacra fiunt. *Epith.* Bacchi. Ab ὄργια.
πολυορκία, ας, ἡ, consuetudo sæpe jurandi. A
πολύορκος, ος, ὁ καὶ ἡ, multum jurans, leviter jurans.
πολυόρμητος, ον, impetuosus, vehemens. Ab ὁρμάομαι.
πολυόρνιθος, ος, ὁ καὶ ἡ, avibus abundans. A πολύορνις, ὁ καὶ ἡ, idem.
πολυόροφος, ος, ὁ καὶ ἡ, multas concamerationes seu contignationes habens; (2) multa habens culmina.
πολυοσμία, ας, ἡ, odoris copia et suavitas. A
πολύοσμος, ος, ὁ καὶ ἡ, multis odoribus fragrans. Ab ὀσμή, *odor*.
πολυόστεος, ος, ὁ καὶ ἡ, multa habens ossa. Ab ὀστέον, *os*.
πολυούσιος, ος, ὁ καὶ ἡ, peculiatus, *Ph.* Ab ὐσία, *peculium*.
πολυόφθαλμος, ος, ὁ καὶ ἡ, multos oculos habens; (2) herba vim habens siccandi, velut tussilago.
πολυοχλέω, ῶ, f. ήσω, hominum multitudine abundo, *Gl. V.* πολυοχλῶσαι, celeberrima, populosa.
πολυοχλία, ας, ἡ, populi multitudo, *Gl. V.* celebritas, populositas. A
πολύοχλος, ος, ὁ καὶ ἡ, frequens, hominum multitudine abundans.
πολύοχος, ον, potens, dives. Ab ἔχω.
πολυοψία, ας, ἡ, opsoniorum abundantia. A
πολύοψος, ος, ὁ καὶ ἡ, abundans opsoniis; (2) opsoniis multis vescens. Ab ὄψον.
πολυπάθεια, ας, ἡ, multorum casuum, multorum malorum perpessio, cum quis multis passionibus obnoxius est. A
πολυπαθής, ές, ὁ καὶ ἡ, multis casibus seu malis jactatus. Ex πολὺς et πάθος.
πολυπαιδία, ας, ἡ, multitudo liberorum; (2) servitiorum multitudo. A πολύπαις.
πολυπαίπαλος, ος, ὁ καὶ ἡ, admodum vafer, valde callidus. Τὴν δ' ἄρα Φοίνισσ πολυπαίπαλοι ἠπεροπευον, *Od.* 15, 418. A παίπαλη.
πολύπαις, δος, ὁ καὶ ἡ, cui multi sunt liberi seu servi.
πολυπάμμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, multa possidens, dives, *Il.* 4, 433. A πάμμος.
πολυπάμπρος, ος, ὁ καὶ ἡ, lucidissimus. Ex παμφαής.
πολυπαρθένευτος, ἡ, quæ diu virgo manet.
πολυπάρθενος, ον, virgines multas habens.
πολυπάταξ, ὁ καὶ ἡ, multum saltans, qui fit cum saltatione, in quo saltatur. A πατάσσω.
πολυπάτητος, ον, ὁ καὶ ἡ, multum calcatus, tritus et pervulgatus. A πατέω.
πολύπατρις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, plus una patria utens.
πολυπειρία, ἡ, multarum rerum experientia et peritia, *Gl. Vet.* sagacitas, solertia. A

πολύπειρος, ος, ὁ καὶ ἡ, multa expertus, qui multa tentavit, peritus, callidus, *Gl. V.* sagax. Ex πολὺς et πεῖρα.
πολυπείραν, ὁ καὶ ἡ, multiplex, varius. A πεῖρας.
πολυπενθὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, multum lugens, quem crebro calamitates luctu adficiunt, miser, luctuosus, luctu plenus; *Il.* 5, 559. A πένθος.
πολυπενθὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, multum sciscitans. Ex πολὺς et πεύθομαι.
πολυπήδητος, ον, multum saliens, in quo multum exsultatur. A πηδάω.
πολυπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, multa damna adferens noxius. A πῆμα.
πολύπηνος, ος, ὁ καὶ ἡ, multo stamine textus, pinguis. A πῆνος.
πολυπίδακος, ος, ὁ καὶ ἡ, fontibus scatens, *Il.* 8, 47. Ex πίδαξ.
πολυπίδαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
πολύπικρος, ος, ὁ καὶ ἡ, valde amarus.
πολυπινὴς, ές, valde sordidus, squalidus. A πίνος.
πολύπιστος, ος, ὁ καὶ ἡ, multum fidens seu credens; (2) fidelissimus, *Hes.*
πολύπλαγκτος, ος, ὁ καὶ ἡ, multum errans, multivagus, *Il.* 11, 308.
πολυπλαγκτοσύνη, ἡ, magno erratio, *Man.*
πολυπλάνης, ές, ὁ καὶ ἡ, multivagus, vagus, erroneus; (2) erroris plenus. Οἱ δὲ κωμῴντες "Εργα πολυπλανέος βιοτῆς, *Nonn. P.* 5, 29. A πλανάω.
πολυπλάνητος, ὁ καὶ ἡ, idem.
πολύπλανος, ος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisdem.
πολυπλανῶς, *adv.* cum multo errore. Elegantur de radicibus in terra omnes in partes diffusis aut de herba errante longe lateque.
πολυπλασιάζω, fut. άσω, multiplico. A πολυπλάσιος. Hinc
πολυπλασιασμὸς, ὁ, multiplicatio.
πολυπλάσιος, ία, ιον, multiplex; (2) multo copiosior, multo major. A πολύς. Unde
πολυπλασίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, multiplex, *Ph.*
πολύπλεθρος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui multorum jugerum est; (2) qui multa jugera possidet. A πλέθρον.
πολύπλεκτος, ος, ὁ καὶ ἡ, multum implicatus, varius, multifarius.
πολύπλευρος, ος, ὁ καὶ ἡ, multa habens latera. A πλευρά.
πολυπληθέω, ῶ, fut. ήσω, multus numero sum; (2) augeor et cresco numero. A
πολυπληθὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, multus numero. A πλῆθος.
πολυπληθία, vel πολυπλήθεια, ας, ἡ, magna multitudo, frequentia, copia, *Appian. Bell. Civil.* 1. Ab eod.
πολυπληθύνω, f. ύνῶ, multiplico. Ab eod.
πολυπλοκία, ας, ἡ, versutia; dolus. A
πολύπλοκος, ος, ὁ καὶ ἡ, multis nexibus implicitus, intricatus, et hinc valde impeditus, difficilis; (2) varius, multiplex; (3) dolosus, vafer, versutus. Ex πλέκω. πολυπλόκως, *adverb.* multis nexibus, implicite, multis nodis; multipliciter, *Gl. V.*
πολύπνους, *contr.* πολύπνους, ος, ὁ καὶ ἡ, multum odorem emittens, valde odoratus, valde graviter spirans. A πνοή.
πολυποδία, ας, ἡ, pedum multitudo, multi pedes. A πολύπους.
πολυποδίνη, ἡ, genus quoddam polypi, *Aristot.*
πολυπόδιον, ου, τὸ, parvus polypus; (2) herba quædam, *Angl.* POLYPODY. *Dim.* ab eodem.
πολυποδίτης, sc. οἶνος, vinum ex polypodio factum.
πολυποδώδης, ες, ὁ ᾗ ἡ, polypis abundans; (2) polypo similis. Ab eod.
πολυπόθητος, ος, ὁ καὶ ἡ, multum desideratus.
πολυποίκιλος, ος, ὁ καὶ ἡ, admodum varius, multum variegatus; (2) multifarius, multimodus, multiformis.
πολύπολις, ως, ὁ καὶ ἡ, multas habens urbes.
πολύπονος, ος, ὁ καὶ ἡ, laboriosus; (2) ærumnosus, calamitosus; (3) multos labores strenue perficiens.
πολυπόνως, *adv.* multo cum labore.
πολυπορευτος, ον, frequens viatoribus, *Epith.* viæ. A πορεύομαι.
πολύπορος, ος, ὁ καὶ ἡ, multos meatus habens, *Gl. V.* πολυπόρους, vadosus.
πολυποσία, ας, ἡ, multa potatio, immodicus potus. A πόσις, *potio*.
πολυποτάομαι, ος, ὁ καὶ ἡ, fluviis abundans.
πολυποτέω, ῶ, f. ήσω, multum poto, potui indulgeo. A

πολυπότης, ος, ὁ, qui multum bibit, magnus potator, bibosus, *Gl. V.* multibibus.
πολυπότις, ή, fœm. præcedentis.
πολύποτμος, ον, multa fata habens.
πολυπότνια, ἡ, valde veneranda, *Ap.*
πολύποτος, ος, ὁ καὶ ἡ, idem quod πολυπότης. A πίω.
πολύπους, πόδος, ὁ καὶ ἡ, multos pedes habens, multipes; (2) *subst.* ὁ polypus, *piscis*; (3) tuberculum in naribus, polypo simile.
πολυπραγματέω, ῶ, fut. ήσω, multis rebus vaco, multas res tracto. A πρᾶγμα.
πολυπραγμονέω, ῶ, f. ήσω, multis negotiis, iisque nihil ad me pertinentibus, me implico; ardelionem ago; (2) diligenter et solicite inquiro, curiose perscrutor, *Gl. Vet.* πολυπραγμονῶ, scissitor, percontor, rimor; habet et significationem appetendæ rei alienæ, *inpr.* imperii. Τὰ περὶ τὸν Θύαμιν πολυπραγμονεῖν, *Heliod.* Ὁ τὴν τῶ ὄντος πολυπραγμονὼν φύσιν, *Plato.*
πολυπραγμοσύνη, ης, ἡ, solicitudo de multis negotiis, et quidem nihil ad nos pertinentibus, curiositas ardelionis; (2) *inpr.* tribuitur privatis res publicas curantibus et arcana imperii; (3) studia literarum, *inpr.* historiæ. A
πολυπραγμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui est multorum negotiorum, nihil in primis ad ipsum pertinentium; ardelio, multa negotia curans, *Gloss. Vet.* scrutator, sciscitator, curiosus; (2) dicitur et in bonam partem, laboribus multis et variis occupatus, et distractus, multarum rerum, variarum doctrinarum studiosus; (3) rerum peritus, usu præstans. A πρᾶγμα.
πολυπτώκτωρ, ὁ, semper curiosus, *Man.*
πολύπτωος, ον, valde mitis.
πολύπτερυνος, ος, ὁ καὶ ἡ, multos habens stipites seu truncos, *Apoll. Rhod.* lib. 4, 161. A πτέρυνον.
πολυπτέων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, ramosus.
πολυπτέρνιος, ος, ὁ καὶ ἡ, magnam pecoris copiam habens; (2) dives, opulentus. A πτέρνα.
πολύπτερος, ον, magnam dotem habens. A πτερόν.
πολυπτερόωσπος, ὁ καὶ ἡ, q. d. multas habens facies; (2) multiformis. A πτέρωσπον.
πολυπτερόωπος, *adv.* multis modis.
πολύπτερος, ος, ὁ καὶ ἡ, multas pennas seu pinnas habens. A πτερόν.
πολυπτοίητος, ες πολυπτόητος, ος, ὁ καὶ ἡ, pavidus, meticulosus, tumultuosus, formidabilis. A πτοιέω, *exterreo*.
πολύπτολις, ιος, seu εως, ὁ καὶ ἡ, multas urbes habens, *Call.* in *Dian.* 225.
πολύπτορθος, ὁ καὶ ἡ, multos habens ramos.
πολυπτυχία, ας, ἡ, multitudo plicarum, sinuum, vallium, &c.; conglobatio, *Gl. Vet.* A
πολύπτυχος, ος, ὁ καὶ ἡ, multas plicas habens, sinuosus, multiplex, multipliciter obductus ære, corio, &c. *Il.* 8, 411. A πτύξ, *plica*.
πολυπτῶξ, ὁ καὶ ἡ, multos habens lepores.
πολύπτωτος, ος, ὁ καὶ ἡ, plures casus habens. Hinc τὸ πολύπτωτον, Polyptoton, figura rhetorica. A πίπτω.
πολύπυλος, ον, multas portas habens. A πύλη.
πολύπυργος, ὁ καὶ ἡ, multis turribus munitus.
πολύπυρος, ος, ὁ καὶ ἡ, multum triticum ferens, tritico abundans.
πολυπώγων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, barbatus.
πολυρήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, disertus, verbosus, *Gl. V.* A ῥῆμα, *verbum*.
πολυρραγὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, multas habens rupturas; (2) multis partibus erumpens, violentus. A ῥήγνυμι.
πολυρράθαγος, ος, ὁ καὶ ἡ, multum sonum seu strepitum edens, sonorus, *Oppian. Halieut.* 1, 383.
πολυρρᾶιστος, ον, exitiosus, *Lyc.*
πολυρραστος, ος, ὁ καὶ ἡ, multum sutus, multipliciter sutus seu consutus.
πολυρραφὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, idem. A ῥάπτω.
πολυρράφος, ος, ὁ καὶ ἡ, idem et ab eod.
πολυρρήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, multum dicens. A ῥέω, *dico*.
πολυρρήμων, vide πολυρήμων.
πολυρρήν, ηνος, et πολυρρήνος, ος, ὁ καὶ ἡ, multos agnos habens; (2) opulentus, dives, *Il.* 9, 154. A ῥήν, *ovis*.
πολυρρήτος, ος, ὁ καὶ ἡ, multum dictus. A ῥέω, *dico*.

πολυῤῥιζία, ας, ἡ, multitudo radicum. A
πολύῤῥιζος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multas radices habens, cui multiplex est radix. A ῥίζα.
πολυῤῥίνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, corio multiplici inductus, *Apoll. Rhod.* lib. 3, 1230.
πολυῤῥόδης, ᾱ, ὁ, rosis abundans, multis rosis consperguus. A ῥόδον.
πολύῤῥοδος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem.
πολυῤῥόθιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod
πολύῤῥοος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multistrepus.
πολυῤῥυσόδοντος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multum stridorem vel strepitum edens. A ῥοιζδέω.
πολύῤῥυζος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem.
πολύῤῥυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multifluus, copiose fluens. A ῥύω.
ΠΟΛΥ Σ, πολλὴ, πολὺ, *Gen.* πολλοῦ, ῆς, οῦ, πολέες, plur. *Poët.* multus, numerosus; (2) magnus, amplus, spatiosus; (3) excellens, præstans; (4) vehemens, potens. Hinc (1) ἡ πολλὴ τῆς γῆς, *Att.* pro πολλὴ γῆ; (2) τί μοι πολύ; quid mihi prodest? In *plur.* οἱ πολλοὶ, plerique, bona pars, multitudo, plebs, vulgus, vulgares in quoque genere; (2) in *Sacris Lib.* interdum pro πάντες; (3) interdum de perpaucis reperitur. *Comp.* πλείων, *Superl.* πλεῖστος.
πολύσαθρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multum putris, admodum detritus, valde vitiosus.
πολυσαρκέω, ῶ, fut. ήσω, corpulentus seu pinguis sum, carne abundo.
πολυσαρκία, ας, ἡ, corpulentia, obesitas, *Gl. V.* carnositas. A
πολύσαρκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, valde carnosus, corpulentus; *Metaph.* stupidus. A σάρξ.
πολυσεμνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multum reverendus, vel augustus.
πολύσεπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multum venerabilis.
πολυσήμαντος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, valde significans. A σημαίνω.
πολύσημος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem. A σῆμα.
πολύσιγμος, ον, abundans litera σ, *Steph.*
πολυσινὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, valde noxius, *Æsch. Choëph.* 445. A σίνω.
πολύσινος, ον, idem et ab eod.
πολυσιτία, ας, ἡ, frumenti copia; (2) cibi copia. A
πολύσῖτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, frumento abundans; (2) cibo repletus. A σῖτος.
πολύσκαλμος, ον, *Epith.* navis magnæ.
πολύσκαρθμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tripudians, exultans, *Il.* 2, 814. A σκαίρω.
πολυσκελὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, plura habens cura; (2) multiplex. A σκέλος.
πολύσκεπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, valde conspicuus, splendidus. Παρθένος ἐγγὺς ἔδος πολυσκέπτοιο Βοώτεω, *Arat.* 136. A σκέπτομαι.
πολύσκιος, ον, umbrosus. A σκιά.
πολυσκώμμων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, valde dicax. A σκώμμα.
πολυσμάραγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sonorus, strepens. A σμαραγέω.
πολύσοφος, ον, valde sapiens, seu doctus.
πολυσπάθης, ές, ὁ καὶ ἡ, multum densatus spatha. A σπάθη.
πολύσπειρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui multas spiras seu plures cohortes habet. A σπεῖρα.
πολυσπερὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, q. d. multum sparsus seu disseminatus, *Il.* 2, 804. Πολυσπερέων λέκτρων, *Nonnus, Paraphr.* 4, 17. A σπείρω.
πολυσπερμία, ας, ἡ, adfluentia seminis genitalis. A
πολύσπερμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multum seminis ferens, semine abundans. A σπέρμα.
πολυσπερχὴς, ές, studiosus, laboriosus.
πολυσπλαγχνία, ας, ἡ, multa seu prolixa miseratio, *Suic.* A
πολύσπλαγχνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, valde misericors. A σπλάγχνον.
πολύσπορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, semine vel segete abundans, fertilis.
πολυσταγὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, multum seu abunde stillans. A στάζω.
πολυσταχὶ, *adv.* multis stillando guttis, ubertim. Ex iisd.
πολυστασίαστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, seditiosus, ubi crebræ moventur seditiones, *Appian. B. Civil.* 2. A στασιάζω.
πολυσταφύλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, uvis abundans. A σταφυλὴ, *uva.*
πολύστᾰχυς, υος, ὁ καὶ ἡ, multas spicas ferens seu edens, *Epith.* culmi, *Theoc. Id.* 10, 42.
πολυστεγὴς, ὲς, idem quod
πολύστεγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, bene contectus; (2) multas habens contignationes, altus. A στέγη, *tectum.*
πολύστιος, et πολύστιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, lapillis abundans, scruposus. Ἐν ποταμοῖσι πολυστείοισι νομιάων, *Nic. Th.* 950. Conf. *Call.* in *Jov.* 26. A στέα, vel στία, *calculus.*
πολυστελέχης, εος, vel πολυστέλεχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multos habens truncos, multos a radice caudices habens. A στέλεχος.
πολυστένακτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, valde gemebundus, seu gemitus habens multos miserabilis, ærumnosus.
πολυστεφὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, multis sertis redimitus, honoratus, donatus; hinc præmiis dignus magnis.
πολυστερὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, idem. A στέρω.
πολύστημος, ὁ καὶ ἡ, vestis, quæ multum et pingue stamen habet. A στήμων.
πολύστιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multum calcatus. A στείβω.
πολύστικτος, ὁ καὶ ἡ, multis maculis notatus; (2) multis ictibus compunctus.
πολύστιος, vide πολύστειος.
πολυστιχία, ας, ἡ, multitudo versuum. A
πολύστιχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multis versibus seu ordinibus constans.
πολύστοιχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem.
πολύστολος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multam et magnam habens classem.
πολυστομέω, ῶ, f. ήσω, multum loquor, *Suic.* A
πολύστομος, ᾱ, ὁ, καὶ ἡ, multa habens cra, multa loquens. A στόμα.
πολύστονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multum gemens, multis gemitibus mixtus; (2) multis gemitibus prosequendus, lamentabilis, luctuosus; (3) multos gemitus ciens, tristis. Ἀργείοισι πολύστονα κήδε' ἐφῆκεν, *Il.* 1, 445. Πολύστονον Ἑλένην, Helenam, quæ multis gemitum causa fuit, *Eur. Or.* 56.
πολυστρεπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui multum versari, flecti, aut torqueri potest; multum versatilis, variabilis, mutabilis; (2) valde tortus, ut funis.
πολύστροφος, *Poët.* πολύστροιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multum strepens; (2) turbulentus, multis agitatus fluctibus. Ἄγχι πολυστροίοιο Σαλάσσης, *Nic. Al.* 6. A στροβέω.
πολυστροφάλιγξ, γος, ὁ καὶ ἡ, vorticosus, multum volutatus. A στροφάλιγξ.
πολύστροφος, ὁ καὶ ἡ, qui multis gyris circumagitur, versatilis, mobilis. A στροφή.
πολυσῦλος, ὁ καὶ ἡ, multas columnas habens.
πολυσύγκεκᾰτος, ον, valde confusus, seu e multis mixtus. A κεράννυμι.
πολυσύγκεῖτος, ον, idem.
πολυσύλλᾰβος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, plures habens syllabas. A συλλαβή.
πολυσυνδεσμὸς, ὁ, multis copulis seu conjunctionibus utens, *Sch. Thuc.*
πολυσύνδετον, ᾱ, τὸ, oratio, in qua crebræ sunt conjunctiones copulativæ. A σύνδετος.
πολυσύνδετος, ον, multas copulas habens; (2) bene compactus, firmus.
πολυσφᾰράγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sonorus, strepens.
πολυσφόνδυλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multas habens vertebras et internodia. A σφονδύλη.
πολυσφράγιστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multis signis notatus; (2) bene signatus. A σφραγίζομαι.
πολυσχεδὴς, ὲς, variis, multiplex.
πολυσχιδία, ἡ, varietas, multitudo.
πολυσχιδῶς, *adv.* varie, multipliciter.
πολυσχημάτιστος, ον, multas formas, multa genera nabens, seu e multis generibus, v. c. versuum compositus. Vox *Gram.*
πολυσχημόνως, *adv.* multis formis, modis. A
πολυσχήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, multas formas habens. A σχῆμα.
πολυσχιδὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, multifidus, in multas partes fissus; (2) in multos ramos diffissus; (3) multiplex. A σχίζω. Hinc
πολυσχιδία, ας, ἡ, *Ion.* πολυσχιδίη, ης, ἡ, multifida sectio, multiplex divisio.
πολυσχιδῶς, *adv.* in multas et varias partes dividendo, *Gl. V.* multifariam.
πολύσχιστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, in multas partes fissus, qui findi potest.
πολυσώματος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multa habens corpora. A σῶμα.
πολυτάλαντος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multa habens talenta, i. e. dives; *item* gravis pondere.
πολυτεκνέω, ῶ, f. ήσω, multos habeo liberos, multam sobolem procreo.

πολυτεκνία, ας, ἡ, multa proles, multi liberi; etiam de brutis. A
πολύτεκνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multos habens liberos, numerosam sobolem, ut sup.
πολυτέλεια, ας, ἡ, sumptuositas, magnificentia, *Gl. V.* lautitia. A
πολυτελὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, magnos sumptus postulans, sumptuosus; (2) exquisitus; (3) magnificus, *Ph.* lautus, pretiosus, multiplex, *Gl. Vet.* opiparus; πολυτελῆ δεῖπνα, dapes, *Ph.* πολυτελέσιν, lautis, *Ph.* A τέλος, *vectigal.*
πολυτελῶς, *adv.* sumptuose, magnifice, *Gl. V.* laute, abunde, opipare.
πολυτενὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, multum porrectus, longum spatium extentus. A τείνω.
πολυτερπὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, valde delectans, valde suavis. Ex τέρπω.
πολυτεχνὴς, ές, vide πολύτεχνος.
πολυτεχνία, ας, ἡ, artis varietas et magnitudo.
πολύτεχνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multas artes callens, multum artificii habens; (2) valde artificiosus. A τέχνη.
πολυτιμητίζω, multo honore adficio, in magno honore habeo. A seq.
πολυτίμητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multo honore dignus; (2) magno pretio dignus, magnificiendus, *Gl. V.* pretiosus; πολυτίμητον, pretiosum, *Ph.* A τιμάω.
πολυτίμιος, ον, idem quod
πολύτῑμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pretiosus; (2) multo honore dignus. A τιμή.
πολυτιμώρητος, ον, valde punitus et adflictus.
πολύτῑτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multum honoratus; (2) multo honore dignus. A τίω.
πολύτλας, ὁ, multa passus seu perpessus, multis miseriis conflictatus, patiens, ærumnosus, *Il.* 9, 672. *Od.* 5, 171, A πτλάω, *perpetior.*
πολυτλήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem.
πολύτλητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
πολυτοκέω, ῶ, fut. ήσω, multa pario, partu sum fœcundus.
πολυτοκία, ας, ἡ, partûs numerositas, fœcunditas. A
πολυτόκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pariens multos, partu fœcunda, *Gl. V.* πολυτοκος, fœcunda, fertilis. A τίκτω, vel τόκος.
πολύτολμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multum audens, audacissimus. A τόλμα.
πολύτορος, ον, valde spinosus, multos aculeos habens.
πολυτραφὴς, ὲς, fertilis.
πολύτρεπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, volubilis, convertibilis, mutabilis.
πολυτρήρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, columbis abundans, *Il.* 2, 502.
πολύτρητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multa habens foramina.
πολύτρημμα, τὸ, qui in versutiis veluti attritus est, *Ar.*
πολύτριτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multum tritus.
πολύτριχον, ᾱ, τὸ, polytrichon, sive adiantum nigrum. A
πολύτριχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pilosus. A θρίξ.
πολυτροπία, ας, ἡ, multiplex varietas modi, varii modi, varietas; (2) calliditas, fraus.
πολύτροπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multiplex, varius, *Thuc.* lib. 2, 44. (2) versutus, moratus, *Od.* 1, 1. A τροπή.
πολυτρόπως, *adv.* multis modis, *Ph.* multifariam, omnifariam.
πολυτροφία, ας, ἡ, alimenti copia; (2) cum quis diu alitur. A πολύτροφος.
πολύτροφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multum alimenti accipiens; (2) bene habitus, pinguis; (3) multum alimenti suppeditans. A τρέφω.
πολυτροχάλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, multum currens, agilis in currendo, valde mobilis, volubilis.
πολύτρῠτος, ον, valde vexatus, adflictus. A τρύω.
πολύτυρος, ὁ καὶ ἡ, multo caseo conditus, multum casei admistum habens.
πολυυδρία, ας, ἡ, aquarum copia. A
πολύυδρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, aquosus. Ab ὕδωρ.
πολύυλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, materiosus, *Gl. Vet.* arboribus abundans. Ab ὕλη.
πολυΰμνητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, celeberrimus. A πολύυμνος.
Πολυυμνία, ας, ἡ, Polyhymnia, Polymnia, una Musarum. Ex πολὺς et ὕμνος.
πολύυμνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, in quem multi hymni fiunt, qui magnam laudum materiam præbet, celeber. Ex iisd.

πολύυπνος, ον, somnolentus, qui est multi somni.

πολυφαγέω, ῶ, f. ήσω, multum edo.

πολυφαγία, ας, ή, edacitas, voracitas. A

πολυφάγος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui multum comedit, vorax, helluo, *Gl. V.* edax.

πολύφαμος, *Dor.* pro πολύφημος.

πολυφάντασος, ος, ὁ καὶ ἡ, multas efficiens habensque visiones fictas, insomnia crebra.

πολυφάρμακος, ος, ὁ καὶ ἡ, medicamentis abundans, aut venenis ; (2) multorum medicamentorum vel etiam venenorum peritus ; (3) multis medicamentis, vel venenis utens. A φάρμακον.

πολυφασία, ας, ή, loquacitas. A φημί.

πολύφατος, ος, ὁ καὶ ἡ, multum celebris, multorum sermone jactatus. A φατός.

πολύφαυλος, ον, prorsus inutilis, nullius omnino pretii.

πολυφεγγής, ές, ὁ καὶ ἡ, multum splendoris habens, multum lucidus. A φέγγος.

πολυφειδής, ές, præparcus. A φείδομαι.

πολύφιτος, ος, ὁ, ἡ, cui multa dos obtigit, bene dotata. A φέρνη, *dos.*

πολυφημία, ή, gloria. A

πολύφημος, ος, ὁ καὶ ἡ, valde celebris, de quo varii sermones narrantur. A φήμη.

πολύφθογγος, ος, ὁ καὶ ἡ, multisonus, *Epith.* tibiæ.

πολυφθονερός, valde invidus.

πολυφθόρος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui multos occidit, multorum interfector, *Soph. Elect.* 10. (2) perniciosus multis. A φθείρω.

πολύφθορος, ος, ὁ καὶ ἡ, cædibus abundans ; (2) dirutus, vastatus. Ex iisd.

πολυφιλάνθρωπος, ὁ καὶ ἡ, valde hominum amans, humanissimus, pius.

πολυφίλητος, ον, valde carus. A φιλέω.

πολυφιλία, ας, ή, amicorum copia. A

πολύφιλος, ος, ὁ καὶ ἡ, cui multi sunt amici.

πολυφίλως, *adv.* ita ut multis carus sit.

πολύφιλτρος, ος, ὁ καὶ ἡ, admodum amans, amori valde deditus, *Strab.* A φίλτρον.

πολύφλοιος, ον, multum corticis habens ; hinc, levis, vanus, inanis.

πολυφλοίσβοιο, *Ion.* pro πολυφλοίσβου, a

πολύφλοισβος, ος, ὁ καὶ ἡ, multo strepitu resonans, turbulentus, sonorus, resonans, *Gl. V.* undisonus, *Il.* 1, 33.

πολύφοβος, ον, valde timidus.

πολύφοιτος, ος, ὁ καὶ ἡ, profugus, vagus. A φοιτάω.

πολυφόνος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui multos occidit, crudelis.

πολύφορβος, ος, ὁ καὶ ἡ, et πολύφορβος, ος, ον, multis pabulum seu escam suppeditans, *Il.* 9, 564. A φέρβω.

πολυφόρητος, ον, idem quod πολυφόρος.

πολυφορία, ή, ubertas, fertilitas. A

πολύφορος, ος, ὁ καὶ ἡ, multorum ferax, *Gl. V.* fertilis ; (2) est et *Epith.* vini multum aquæ ferentis. A φέρω, vel φορὰ, *proventus.* Hinc

πολύφορτος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui multo premitur pondere, multas habens sarcinas.

πολυφραδέεσσι, *Poët.* pro πολυφραδέσι, a

πολυφράδης, ές, ὁ καὶ ἡ, valde consultus, valde prudens. A φράζω, *delibero.*

πολυφραδία, ή, prudentia, sapientia, facundia.

πολυφράδμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

πολύφρασος, ον, sæpe dictus. Ex iisd.

πολύφρεντις, ίδος, ὁ καὶ ἡ, multis curis plenus.

πολυφρόντιστος, ος, ὁ καὶ ἡ, admodum accuratus ; (2) prudens. A φροντίζω, *curo.*

πολυφροσύνη, ης, ή, variarum rerum peritia, prudentia. A

πολύφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, valde prudens. A φρήν.

πολυφυής, ές, ὁ καὶ ἡ, multiformis. A φυή.

πολύφυλλος, ος, ὁ καὶ ἡ, multa folia habens, foliis abundans. A φύλλον.

πολύφυλος, ον, in multa genera, &c. divisus. A φύλη.

πολύφυτος, ον, herbis, plantis abundans. A φυτόν.

πολυφωνία, ας, ή, loquacitas ; (2) garrulitas. A

πολύφωνος, ος, ὁ καὶ ἡ, multas edens voces, multisonus, vocalis, sonorus, magniloquus, etiam in bonam partem, ut de Homero ; (2) qui multorum est verborum ; (3) garrulus, loquax. "Ωρη ἑσπερίη κρώζη πολύφωνα κορώνη, *Aratus*, 1002. ubi πολύφωνα est *adverb.* Al. legunt πολύφωνος. Ex φωνή.

πολύφωτος, ος, ὁ καὶ ἡ, multum lucens, multa luce præditus. Ex φῶς, *lux.*

πολύχαλκος, ος, ὁ καὶ ἡ, multum habens æris, ære abundans, æratus ; (2) cui multum est pecuniæ, dives æris ; (3) firmus, validus, *Gl. V.* ærosus, æreus.

πολυχανδής, ές, ὁ καὶ ἡ, valde capax. Πολυχανδὲς εἶμι δύφη πεφθάτων πολυχανδέος αὐλῆς, *Nonnus, Paraph.* 10, 7. Ex χανδάνω.

πολύχειρ, ος, ὁ καὶ ἡ, multimanus. Hinc

πολυχειρία, vel πολυχερία, ας, ή, multitudo manuum ; (2) operarum multitudo.

πολυχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, pluribus amictus tunicis.

πολύχνοος, ος, ὁ καὶ ἡ, multam lanuginem habens.

πολυχοέω, ῶ, f. ήσω, multo cum fœnore refundo, fœcundus et fertilis sum. A πολύχοος.

πολυχοΐα, ας, ή, varietas, fertilitas. Ab eodem.

πολυχοϊία, ας, ή, porcorum multitudo. Ex χοῖρος.

πολύχοος, *contr.* πολύχους, ους, ὁ καὶ ἡ, multa cum usura se refundens ; (2) multiplex, *Gl. V.* πολύχους, multifarius. Ex χέω.

πολυχορδίας, ας, ή, chordarum multitudo. A

πολύχορδος, ος, ὁ καὶ ἡ, multas habens chordas, seu fides. Ex χορδή.

πολύχοστος, ον, herbidus, pinguis, de terra.

πολυχρεμάτια, ας, ή, abundantia, opulentia.

πολυχρεματίζω, ditesco, dives fio, vel sum. A

πολυχρήμαθος, ος, ὁ καὶ ἡ, cui multum est pecuniæ, *Gl. V.* pecuniosus, nummatus. Ex χρῆμα.

πολυχρημοσύνη, ης, ή, v. πολυχρηματία. A

πολυχρήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem quod πολυχρήματος.

πολυχρησία, ας, ή, utilitatis magnitudo. A

πολύχρηστος, ος, ὁ καὶ ἡ, valde utilis ; (2) multum usitatus.

πολύχροια, ας, ή, colorum varietas. A πολύχροος.

πολυχρονέω, ῶ, f. ήσω, diu duro, longævus sum. A πολύχρονος.

πολυχρονίζω, fut. ίσω, *Att.* πολυχρονιῶ, diu moror, prolongo, profero. A

πολυχρόνιος, ος, ὁ καὶ ἡ, multum seu longum tempus durans, diuturnus ; (2) antiquus, *Gl. V.* vivax, longævus, diuturnus. Οἰκία Διὸς ἔχουσι πολυχρονιώτατον αἶμα, *Call.* in *Del.* 282. Ex χρόνος. Hinc

πολυχρονιότης, ητος, ή, diuturnitas.

πολυχρονίως, *adv.* diutissime.

πολύχρονος, ος, ὁ καὶ ἡ, idem quod πολυχρόνιος.

πολύχροος, *contr.* πολύχρους, ους, ὁ καὶ ἡ, qui multis coloribus est præditus, varius, *Gl. V.* πολύχρους, varius. Ex χρόα.

πολύχρυσος, ος, ὁ καὶ ἡ, multum auri habens, auro adfluens, *Ph.* opimus, aurosus.

πολυχρώματος, ος, ὁ καὶ ἡ, multos habens colores, multicolor. Ex χρῶμα.

πολύχρωμος, ον, multicolor, *Man.*

πολύχρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, idem. A χρόα.

πολύχυλος, ος, ὁ καὶ ἡ, multum habens succi, succulentus.

πολύχυτος, ος, ὁ καὶ ἡ, late fluens, fluidus ; (2) multum diffusus.

πολυχώρητος, ος, ὁ καὶ ἡ, multorum capax.

πολύχωρος, ος, ὁ καὶ ἡ, amplus, spatiosus, capax. Ex χώρα.

πολύχωστος, ος, ὁ καὶ ἡ, multa terra adgesta exstructus, alte aggeratus.

πολυψάμαθος, ος, ὁ καὶ ἡ, multam habens arenam, arenosus.

πολυψηφία, ας, ή, multitudo suffragia ferentium, multa suffragia. A πολύψηφος.

πολυψηφίς, ίδος, ὁ καὶ ἡ, multos habens calculos seu lapillos. Ex ψηφίς.

πολύψηφος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui multa fert seu explet suffragia.

πολυωδυνία, ή, doloris gravitas. A

πολυώδυνος, ος, ὁ καὶ ἡ, multos dolores adferens, molestus ; (2) adflictus, ærumnosus. Ex ὀδύνη.

πολυωνυμέω, ῶ, fut. ήσω, multa nomina habeo.

πολυωνυμία, ας, ή, multitudo nominum, *Callim.* in *Dian.* 7. A

πολυώνυμος, ος, ὁ καὶ ἡ, multa nomina habens ; (2) celebris, honoratus. Ex ὄνομα.

πολυωνύμως, *adv.* multis nominibus.

πολυώνυχος, ον, multifidos pedes, multos ungues habens. Ab ὄνυξ.

πολυωπὸς, ός, idem quod πολυωπὸς, *Nic.*

πολυωπὸς, ός, ὁ, multa habens foramina. Ab ὀπή ; πολύωπον, multoculum, *Hes.* Ex ὤψ.

πολυωρέω, ῶ, fut. ήσω, multa cura dignor, magnam curam gero ; (2) laute et accurate accipio ; (3) honoro, in honore et pretio habeo ; (4) donis afficio. Πολυωρεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἡττόνων κατὰ γένος, *Aristot.* Ex ὠρέω. Hinc

πολυωρητικὸς, ή, όν, multam curam gerens, solicitus.

πολυωρία, ας, ή, multa cura, ratio et observatio ; (2) honos, reverentia. Ab eod.

πολύωτος, ος, ὁ καὶ ἡ, multas habens aures. Ex οὖς.

πολυωφελὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, valde utilis. Ex ὠφελέω.

πολυωφελῶς, *adv.* valde utiliter.

πολύωψ, ωπος, ὁ καὶ ἡ, multa habens foramina, multiforus.

πόλφοι, ων, οἱ, ramenta ex farre, leguminibus immixta.

πόμα, ατος, τὸ, potio, potus. A πίνω.

πομπαγωγὸς, ὁ, ἡ, ὁν, pompam duco. Ex πομπὴ ἄγω.

Πομπαῖος, ος, ὁ, Mercurii cognomen, qui defunctorum animas ad inferos deducere credebatur. Καλῷ δ' ἅμα Πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον εὖ με κοιμίσαι, *Soph. Aj.* 843. A πομπὴ.

πομπεία, ας, ή, pompa, vel transvectio, qualis in pompa esse solet ; (2) conviciorum jactatio, velut e curru, apud Alexandrinos, seu in triumpho apud *Rom. Dem.* pro *Cor.* A πομπεύω. Unde

πομπεῖον, ος, τὸ, vas, quo in pompis utuntur ; (2) locus celebris Athenis.

πομπευέσκειν, *Dor.* pro πομπεύειν.

πομπεῦος, έως, *Ion.* ῆος, ὁ, qui aliquem deducit ; (2) qui pompam ducit, pompaticus. Ab eod.

πόμπευσις, εως, ή, pompa. Ab eod.

πομπεύτης, ου, ὁ, pompam ducens. Ab eod.

πομπεύω, transmitto, transveho deduco ; (2) cum pompa incedo, pompam duco, *Gl. V.* triumpho ; unde (3) efferor, mihi placeo, superbio, insolesco, et (4) insolenter aliquem tracto, maledicendo, minando ; (5) contumelia afficio, proprie, per hominum ora traducendo, pass. πομπεύεσθαι, in triumpho duci, ostendi. Ἀλλ' εἶτε Ἐρωὶ τόνδε πομπεύω τέχνην βέβαιον, *Soph. Trach.* 629. A

πομπὴ, ῆς, ή, missio, missus ; (2) impulsus, instinctus ; (3) deductio, qua transmittendum aut transvehendum curamus eum, qui nobiscum aliquamdiu est versatus ; (4) pompa, i. e. solennis apparatus et spectaculum solenne in modum triumphi. A πέμπω.

πομπήμων, ονος, ὁ, dux, deductor, *Ap.*

πομπικὸς, ὴ, όν, ad pompas pertinens, pompis conveniens ; (2) magnificus, ad ostentandum ingenium, doctrinam, &c. aptus et factus. A πομπὴ.

πομπίλος, ου, ὁ, qui aliquem deducit seu transmittit. Est etiam nomen piscis.

πόμπιμος, ος, ὁ καὶ ἡ, et πόμπιμος, ίμη, ίμον, qui mitti seu transmitti potest ; (2) qui mittere seu transmittere potest. Ab eodem.

πομπὸν, τὸ, caduceus, *Eust.*

πομπὸς, ὸν, ὁ, qui aliquem deducit s. transmittit, comes, viæ dux, *Il.* 13, 416. A πέμπω.

πομποσολέω, ῶ, fut. ήσω, classem deduco. Τῆς Διὸς λιταρῷ γαλήνη πομποσολέσης τὸ σκάφος, *Luc.* Ex πόμπος et στόλος.

πομφολυγέω, ῶ, f. ήσω, bullas emitto. A πομφόλυξ. Unde

πομφολυγηρὸς, ὸν, ὁ καὶ ἡ, bullis turgens.

πομφολυγίζω, bullas refero seu repræsento, *Diosc.*

πομφολυγοπάφλασμα, ατος, τὸ, bulla cum strepitu erumpens, seu ebulliens. Vox *Aristophanica.* Ex πομφόλυξ et πάφλασμα.

πομφολυγόω, ῶ, f. ώσω, in bullas converto vel cogo ; πομφολυγοῦσθαι, in bullas converti.

πομφολυγώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, bullosus.

πομφολύζω, f. ξω, bullo, bullas emitto. A

πομφόλυξ, υγος, ὁ, ἡ, bulla ; (2) favilla æris, *Ph.* bulla, scatebra. A πομφός. Hinc

πομφολύσσω, fut. ξω, bullarum instar efferveſco; πομφόλυξαν, 3. plur. aor. 1. *Ion. Rob.* Ἓκ δ' ἄρ' αὐτόπομφόλυξαν δάκρυα νηγαλέων βλεφάρων. *Pind. Pyth.* 4, 226.

πομφός, οῦ, ὁ, eminentia cutis tumida, tumor. A πέμφιξ.

πονέϊτο, *laborabat*, 3. sing. imperfect. ind. med. *Ion.* et *contr.* pro ἐπονέετο, a πονέω.

πονέϊντο, 3. plur. *Ion.* pro ἐπονέοντο.

πονεύμενοι, *laborantes*, nom. plur. particip. præs. med. *Dor.* pro πονεόμενοι.

πονεῦμες, 1. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro πονοῦμεν.

πονεῦντες, *tractantes*, nom. plur. præs. part. act. *Dor.* pro πονοῦντες.

πονέω, ῶ, f. ήσω, laboro; (2) facio; (3) viribus frangor, laboribus succumbo, lassesco, defatigor, tolero, patior, ægroto, doleo, *Gl. Vet.* laboro, doleo; ἐπόνησα, dolui, *Gl. V.* aor. 1. πεπονημένος, factus, elaboratus, perf. pass. part. πονηθὲν, elaboratum, aor. 1. pass. part. πονεῖτο, laborabat, imperf. *Ion.* pro ἐπονεῖτο. Πᾶς ἀνὴρ αὐτῷ ποσεῖ, sibi studet, *Soph. Aj.* 1383. Ἔγωγέ τοι πεπόνημαι κομιδῇ τῷ σκέλει, *Arist. Pace*, 820. Πολλοὶ δὲ μέμανται, καλὸν εἴ τι πονοῖτ', *Pind. Olymp.* 6, 17. Ἔωθεν εἰς νύκτα πονέμενος, *Philo.* A πόνος.

πόνημα, ατος, τὸ, labor, opus; (2) liber. A præc.

πονήσεμμα, ατος, τὸ, facinus improbum et scelestum, scelus. A

πονηρεύομαι, et πονηρεύμαι, vitio aliquo laboro, etiam de corpore; (2) improbus sum, improbe et nequiter ago. A πονηρός. Unde

πονηρία, ας, ἡ, miseria et laboriosa vitæ conditio; (2) improbitas, nequitia, scelus, vitium, pravitas, *Ph.* malignitas, pravitas, malitia, versutia.

πονηροδιδάσκαλος, ε, ὁ καὶ ἡ, magister improbitatis, doctor malorum.

πονηροκάρδιος, malicordis, *Gl. V.* Ex καρδία.

πονηροκρατέομαι, ῆμαι, improborum imperio regor.

πονηροκρατία, ας, ἡ, malorum potentia et imperium. Ex πονηρὸς et κράτος, *potentia.*

πονηρολογία, ας, ἡ, maledictum seu maledictio, contumelia; (2) sermo de malis rebus et improbis. A λόγος.

πονηρόπολις, εως, ἡ, improborum civitas.

πονηρὸς, ᾶ, ὸν, improbus, scelestus, pravus, malus, i. e. malitiosus, malignus, vitiosus, vitiatus. A πονέω.

πόνηρος, α, ον, laboriosus, miser, infelix; Ὦ πόνηρε, miser! infelix. Ab eod.

πονηροῦλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, improborum amicus, malorum consortio gaudens.

πονηρῶς, *adv.* improbe, nequiter.

πονήρως, *adv.* male, misere, ægre difficulter. A πόνηρος.

πονήσας, a. 1. part. act. *Æol.* pro πονήσας, a πονέω.

πονητέον, laborandum est, *Eur.*

πονητικὸς, ἡ, ὸν, ad laborandum promptus, ad laborem perferendum aptus. A πονέω.

πόνοιο, gen. sing. *Ion.* pro πόνου, a πόνος.

πονοπαίκτωρ, ορος, ὁ, laborem ludens, *Man.*

πόνος, ου, ὁ, labor, studium, et opera rei alicui impensa; (2) molestia, labor et molestia, ærumna, calamitas, morbus, dolor. Ἕφτ', ὦ ματαία καὶ μ' ἀπάλλαξον πόνων, *Eur. Med.* 334. A πένομαι.

πόντια, ᾱ, marina superficies, *V. L.*

ποντιάν, *marinarum*, gen. plur. f. g. *Dor.* pro ποντιῶν, a πόντιος.

ποντιὰς, άδος, ἡ, marina. A πόντιος.

ποντίζω, f. ίσω, in pontum mergo, mergo.

ποντικὸν, nux avellana, *Ph.* subaud. κάρυον.

ποντικὸς, ἡ, ὸν, marinus, pelagicus; (2) Ponticus, qui est e Ponto. A πόντος.

πόντιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, et πόντιος, ία, ιον, marinus, maritimus; (2) Ponticus. Ἐν Κῷ ἀμφιεύτῳ σὺν ποντίοις ἀνδράσιν, *Pind. Isth.* 1, 9. Ab eod.

πόντισμα, τὸ, submersio, naufragium. A ποντίζω.

ποντόβροχος, ε, ὁ καὶ ἡ, mari immersus, in mari submersus. Ex πόντος et βρέχω.

ποντογενὴς, ές, e mari natus.

ποντογένεια, ας, ἡ, ex mari nata. Ex πόντος et γίνομαι.

ποντόθεν, *adv.* e mari. A πόντος.

ποντομέδων, οντος, ὁ, mari imperans, maris imperator; *Epitheton* Neptuni. Ex μέδω, *impero.*

ποντόνδε, *adv.* in pontum. A πόντος.

ποντοστλάντης, ου, in mari vagans; *Epith.* piscis, navis, mercatoris, &c.

ποντοστλάνος, ὁ καὶ ἡ, idem.

ποντοπορεύω, per pontum gradior, mare pervado seu pererro. Ποντοπορευίμεναι, *Poët.* pro ποντοπορεύτην, *Odyss.* 5, 277. A ποντοπόρος.

ποντοπορέω, ῶ, f. ήσω, idem et ab eod.

ποντοπόριον, gen. sing. *Ion.* pro ποντοπόρου, a ποντοπόρος, ε, ὁ καὶ ἡ, pontum seu mare trajiciens, pontigradus, *Gl. V.* fluctivagus, *Il.* 1, 439. Ex πείρω.

Ποντοποσιδῶν, ῶνος, ὁ, ponticus Neptunus, ponti, i. e. maris, rex, Neptunus. Voc Ὦ Ποντοπόσιδον, *Arist. Plut.* 1050.

ΠΟΝΤΟΣ, ου, ὁ, pontus, mare; (2) regio Asiæ Minoris, Pontus.

πόντος, ι, e mari. A πόντος.

ποντοχάρυδδις, εως, ἡ, pontica charybdis, ponti vorago.

ποντοπόνησος, ὁ καὶ ἡ, miser laborando, *Arist. Lys.* 532. A πόνος.

πόξ, ποδὸς, ἡ, vellus, lana detonsa, aut vulsa; occurrit πόκα, acc. A πέκω.

ποοφάγος, ε, ὁ καὶ ἡ, herbis vescens. Ex πόα.

πόπανον, ε. τὸ, popanon, placentula lata, tenuis, et rotunda; πόπανα, liba, *Ph.* A πέπτω.

ποπὰς, άδος, ἡ, idem quod πόπανον, *Suid.* ex *Ep.*

ποπίζειν upupæ dicuntur, ut χελιδόνες ψιθυρίζειν, *Poll.*

ΠΟ'ΠΟΙ, *interject.* admirantis; (2) indignantis; Ὦ πόποι, proh dii; nam πόποι dii sunt apud Dryopes, item πόπαξ.

ΠΟΠΠΥ'ΖΩ, f. ύσω, sibilo; (2) demulceo, blande attrecto; (3) applaudo, de equis; ποππύζειν etiam ululæ dicuntur. Οὐκέτι σὺν Κορύδων' Ἀχελῷ τοι καλάμας αὐλὸν ποππύσδιν ἔχοντι; *Dor.* pro ποππύζειν, *Theocr.* 5, 7. Εἶθ' ὁ Θεὸς ἐπόπτευσεν, *Arist. Plut.* 731.

ποππυλιάσδειν, *Dor.* pro ποππυλιάζειν, a ποππυλιάζω. idem quod ποππύζω; ποππυλιάσδει, *Dor.* pro ποππυλιάζει, *Theocrit.* 5, 89.

πόππυσμα, ατος, τὸ, et ποππυσμὸς, οῦ, ὁ, sibilus; (2) palpus, sive sonus, lingua, manibus, ac similibus modis excitatus, ad favorem ostendendum; (3) adulatio, blanditiæ. A ποππύζω.

πορδαλέος, ὁ, qui præ timore cacaturit, aut pedit. A πορδή.

πορδαλιαγχὴς, τὸ, aconitum, quoniam suffocat τὰς πορδάλεις, *Nic.*

πόρδαλις, ιος, *Ion.* pro πάρδαλις, *Il.* 17, 20. A πάρδος.

πορδὴ, ῆς, ἡ, creptus ventris, *Ph.* peditus. A πέρδω.

πόρε, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔπορε, a πόρω.

πορεία, ας, ἡ, profectio, incessus, ingressus, *Gl. Vet.* meatus, iter, itio, gressus. A πορεύομαι.

πορεῖον, ε, τὸ, cujus ope iter facimus, aut trajicimus, machina qua promoventur onera. Πορεῖον, τὸ διδόμενον τοῖς περισθεναῖς περὶ τὸ πορευθῆναι εἰς περισθείαν ὥσπερ ἐφόδιον, *Etymol. Magn.* Ab eod.

πορευθέντες, nom. plur. a. 1. part. pass. verbi πορεύομαι.

πορευθῆναι, *profectum esse*, inf. a. ejusd.

πορεύθητε, *ite*, 2. plur. imper. a. ejusd.

πορευθὼ, *abiero*, 1. sing. conj. a. ejusd.

πόρευμα, ατος, τὸ, profectio. A πορεύομαι, f. εύσομαι, vado, eo, meo, proficiscor, pergo, *Gl. Vet.* πορεύῃ, is, *Ph.* πορευθῆναι, a. 1. ivisse; part. πορευθεὶς, profectus. Ξένη πρὸς ἄλλην ἑστίαν πορεύσομαι, *Eur. Alc.* 535. Ἐξῶ δωμάτων πορεύεται, *ibid.* 505. A πόρος.

πορεύσῃ, idem quod πορεύεις, *Hes.*

πορεύσῃ, 2. sing. f. 1. ind. med. *Att.* et *Ion.* pro πορεύσεσαι, a πορεύομαι.

πορεύσιμος, ε, ὁ καὶ ἡ, vel πορεύσιμος, ίμη, ιμον, qui transiri potest, permeabilis. A πορεύομαι.

πόρευσις, εως, ἡ, ambulatio, ipsa incedendi actio. Ab eod.

πορευτέον, eundem est, *Eur.*

πορευτικὸς, ἡ, ὸν, qui incedere potest, qui ingreditur et ambulat; (2) pervius. Ab eodem.

πορευτὸς, ἡ, τὸν, idem quod πορεύσιμος.

πορεύω, fut. εύσω, trajicio, traduco, transveho, mitto, ire jubeo. Ἐγὼ πορεύσω χρυσὸν, *Eur. Ph.* 992. Πτηνὸς πορεύσει πῶλος, ὁ νεωσθλώσιμος, *Arist. Pace*, 126. Καί μ' ἐπὶ τύμβου πόρευσον πάτερ, *Eur. Or.* 788. A πείρω.

πορέω, ῶ, f. ήσω, præbeo, *Soph.*

πορθέω, ῶ, fut. ήσω, diruo, everto, vasto, depopulor; ὀππυγμὸν πεπορθημένος, perf. pass. part. vastatus; πορθήσαι, vastare, *Ph.* aor. 1. inf. act. πορθήσας, populatus, *Gl. Vet.* part. aor. 1. Ἔπειτα δὲ ξὺν σοὶ τὰ Τρωϊάς πεδία πορθῆσαι μολὼν, *Soph. Phil.* 912. Τί γὰρ ἐὰν πόρθωσι τὴν ἐμὴν; *ibid.* 1395. A πέρθω.

πόρθησις, εος, ἡ, vastatio, excidium, *Gl. V.* πορθήσει, vastatione, *Ph.* πόρθησιν, vastitatem, *Ph.* A præc.

πορθητὴς, οῦ, ὁ, eversor, vastator. Ab eod.

πορθητικὸς, ἡ, ὸν, vastatorius, idem quod pr. πορθήτωρ, ορος, idem quod πορθητής.

πορθμεῖα, ας, ἡ, trajectio fluminis vel freti; (2) merces trajectionis. A πορθμεύω.

πορθμεῖον, ε, τὸ, fretum; (2) navis, qua fretum aliquod seu fluvius trajicitur, *Gl. V.* portorium, velatura; πορθμεῖα, pontones, *Gl. V.* (3) naulum. Ab eod.

πορθμεὺς, έως, ὁ, qui lintre seu rate aliquem transportat per fretum; *Ph.* portitor, vector. Ab eod.

πορθμευτικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad trajectionem, vel ad portitorem. A πορθμεύς.

πορθμεύω, transfreto, fretum trajicio. Εἰς αἰμαγηρὸν γάμον ἐπορθμεύσας δόλῳ, *Eur. I. T.* 372. Τάσδε πορθμεύσειν γεφύρας πρὸς Ἄργος, *ib.* 737. Δάκρυσι νικηθεῖσα μόλις πορθμεύσετε φωνὴ, i. e. *egredietur*, *Nonn. P.* 11, 32. A πορθμὸς.

πορθμήϊον, ου, τὸ, *Ion.* pro πορθμεῖον.

πορθμία, ας, ἡ, idem quod πορθμεῖα.

πορθμικὸς, ἡ, όν, idem quod πορθμευτικός.

πορθμίον, ου, τὸ, navis, qua fretum aliquod trajicitur; (2) merces, quæ pro trajectu freti persolvitur. A πορθμὸς. Unde

πορθμὶς, ίδος, ἡ, parvum fretum; (2) navis piscatoria, linter, quo transfretamus.

πορθμὸς, οῦ, ὁ, fretum; (2) trajectus, trajectio. A πόρος, *transitus.*

πορίζω, f. ίσω, viam aperio, aditum facio; (2) invenio; (3) paro alteri, suppedito, præbeo. *In med.* comparo mihi, invenio, &c. πορισθῆσαι, partam, *Ph.* aor. 1. part. pass. Τί πορίζεις τριβάς; moras nectis? *Arist. Ach.* 390. Σὺ τύχης μοι ἀγαθὸν πορίσας, *id. Av.* 465. Χρήματα πορίζειν ὑποφάστατον γυνὴ, *id. Conc.* 236.

πόρϊμος, ε, ὁ καὶ ἡ, pervius, penetrabilis; (2) transiens; (3) quæstuosus, *Gl. V.* (4) parabilis; (5) qui facile invenit, industrius. Ab eod.

πόριον, ε, τὸ, navigium trajiciendis militibus comparatum. Ab eod.

ΠΟ'ΡΙΣ, ιος, ὁ καὶ ἡ, vitulus, juvencus; (2) vitula, juvenca. Σκτεῦται λειμῶνες πόριες καὶ βυβεσίοιο, *Aratus*, 1120.

πόρισμα, ατος, τὸ, quæstus, *Gl. V.* (4) propositio consecutionem necessariam habens, et ex iis dependentem, quæ jam probata sunt. A πορίζω.

πορισμὸς, οῦ, ὁ, comparatio, adquisitio, *Gl. V.* (2) quæstus.

πορίσῃς, ῆς, ὁ, qui suppeditatur; (2) *a mediante alio*, quæstor, exactor; *item*, quicunque aliquid sibi comparat, ut κακὰς πορίσῃς, qui malis artibus pecuniam facit.

πορίσιμος, ὴ, ὸν, qui quærere novit, industrius conquisitor; (2) in quo victus facile paratur, *Gl. V.* quæstuosus; πορισιμὴ, quæstuaria, *Gl. V.* A πορίσῃς.

πορίσῃς, ῆς, ὁν, qui adquiri et parari potest, parabilis, qui facile suppeditatur, *Gl. V.* πορίσῃ, præstabile. A πορίζω.

πορκεύς, έως, ὁ, qui πόρκῳ piscatur.

ΠΟ'ΡΚΗΣ, ος, ὁ, annulus, quo ferrum hastæ cum ligno coërcetur, sive quo cuspis hastæ cum hastili vincitur.

ΠΟ'ΡΚΟΣ, ου, ὁ, rete piscatorium ex vitili contextum; (2) quidquid formæ rotundæ et orbiculatæ est, circulus. Κύρτης δεῖ καὶ δίκτυα, καὶ βρόχος, καὶ πόρκος, καὶ τὰ τοιαῦτα, οὐκ ἄλλο τι ἢ πλὴν ἔρκη δεῖ προσαγορεύειν, *Plato*, in *Sophist.*

πορνέϊα, ας, ἡ, scortatio, *Gl. V.* fornicatio, lenocinium. A πορνεύω.

πορνεῖον, ε, τὸ, locus, in quo scorta se prostituunt, lupanar, *Gl. Vet.* fornix, ganeum. A

πορνεύω, f. εύσω, scortor, fornicor. A

πόρνη, ης, ἡ, scortum, meretrix, fornicaria,

scortulum, *Gl. Vet.* A πέρναμαι, quia corpus vendit. Hinc

πορνίδιον, ου, τὸ, *Dim.*

πορνικὸς, ἡ, ὸν, meretricius. Ab eod.

πορνιογέννητος, ον, spurius, qs. ὁ πορνίον et γίνομαι, nisi verum est πορνογέννητος, ὁ πόρνη.

πορνοβοσκεῖον, ου, τὸ, locus, in quo meretrices et scorta aluntur, lupanar, *Ph.* lenocinium. A πορνοβοσκέω.

πορνοβοσκειομάχαι, qui lupanaria defendunt, et suo patrocinio comprobant. Ex πορνοβοσκεῖον et μάχομαι.

πορνοβοσκέω, ῶ, f. ήσω. lenocinium facio; i. e. meretrices et prostibula alo, lenocinor, alieno amori servio. A πορνοβοσκός.

πορνοβοσκία, ας, ἡ, lenocinium, *Ph.* A πορνοβοσκὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, leno, lena, qui vel quæ scorta et meretrices alit, *Ph.* leno, lenocinator. Ex πόρνος et βόσκω.

πορνογενὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, spurius, *Gl. V.* A πόρνη et γείνομαι.

πορνογράφος, ὁ καὶ ἡ, qui meretrices depingit, qui meretrices describit, qui de meretricibus librum conscribit. Ex γράφω.

πορνοκοπία, ἡ, lenocinium.

πορνοκόπος, ου, ὁ, leno, *Gl. Vet.* lenocinator, fornicarius. Ex πόρνος et κόπτω.

πορνομανὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, qui insano meretricum amore flagrat. Ex πόρνη et μαίνομαι.

πορνομοιχὸς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, adulter impudicus. Ex πόρνος et μοιχός.

πόρνος, ου, ὁ, qui corpus suum prostituit et veluti vendit, cinædus, puer meritorius, fornicarius, scortator, *Ph.* scortus, impudicus, Al. *Gl. Vet.* fornicarius, impurus. A περάω, *vendo.*

πορνοσκόπος, ου, ὁ, scortator, qui scorta et meretrices contemplatur. Ex πόρνη et σκοπός.

πορνοτελώνης, ου, ὁ, leno, qui pecuniam publico ærario solvit, ut lenocinium facere sibi liceat. Ex πόρνη et τελώνης.

πορνοφίλας, ὁ, et

πορνόφιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, meretrices amans.

ποροπείαν, ῶ, fut. ήσω, transitum seu viam facio. Ex πόρος.

ποροποίησις, εως, ἡ, meatuum et foraminum corporis apertio. Ex iisd.

πόρος, ου, ὁ, transitus, trajectus; (2) ora maritima, ubi sc. est trajectus; (3) meatus, fluvius; (4) exitus; (5) via, semita; (6) vectigal, quæstus; (7) emolumentum, adjumentum; (8) ratio alicujus rei efficiendæ et via. A πείρω.

ποροτάζω, fut. άσω, fibula subnecto, fibulo, *Æsch. Pr.* 61. A πόροτη.

ποροτακίζω, f. ίσω, idem et ab eod. Ποροτακισάμενος φρύδος ἀμοτάμενος ἕδαι, *Arist. Lys.* 106.

ποροτακοφορέω, ῶ, fut. ήσω; fibula utor; (2) scutum gero, milito.

πόροτακος, ου, ὁ, fibula, præsertim amenti in clypeo. Ἐμβαλὼν πόροτακι γεννικίων χέρα, *Eur. Hel.* 1392. Ab eod.

ποροτάω, ῶ, f. ήσω, idem quod ποροτάζω.

ΠΟΎΡΙΝΜΑ, ατος, τὸ, ramentum, scobs, *Strabo*, lib. 13. Ex πόρος et ῥίνημα.

πόρρω, procul, longe, porro, protinus, *Gl. V.* in anteriorem partem. Hinc *Comp.* πορρώτερος, longius dissitus, *Gl. V.* ulterior; et *Superl.* πορρώτατος, longissime dissitus. A πρό. Hinc

πόρρωθεν, *adv.* e longinquo, eminus, procul.

πορρωτάτω, *adv.* longissime, maxime procul.

πορρωτέρω, longius, magis procul.

ποσαίνω, paro, curo; ποσανέσσα, curatura, f. 1. part. *Ion.* pro ποσανύσσα. Ποσαίνειν βρέφος, *Pind. Olymp.* 6, 55. A πόρω.

πόσιον, *adv.* longius, remotius. Ὡς πόσισμα, quam longissime, *Pind. Nemeor.* 9. A ποσω.

ποσυνέσσαι, nom. plur. part. f 1. act. f. g. *Ion.* pro ποσυνύσσαι, a

ποσύνω, f. υνῶ, præbeo, suppedito, do; (2) paro, præparo; (3) ago, perago, administro; (4) colo, in honore habeo; (5) delector. Πρᾶγμα ποσύνων μίγω, *Sophoc. El.* 672. Ὡς δὲ τὸ τᾶ ποτομῶ ἀτοσύνετο, *Xen. Cyr.* 7, 23. Ἐγὼ δὲ τἄλλα πάντα ποσυνῶ, *Soph. Aj.* 1415. Καὶ παισὶ ποσσυν' οἷα χρὴ καθ' ἡμέραν, *Eurip. Med.* 1021. Σοὶ τήνδε ποσύναι χάριν, *id. Alc.* 1062. Κεἶνα ποσυνέσσα λέχος, *Il.* 3, 411. A πόρω.

πόρσω, *adv.* longe, ante; (2) longe, procul. Hinc *Compar.* πόρσιον, item ποροωτέρω, longius, magis procul; et *Superl.* ποροωτάτω, longissime, maxime procul. A πρό.

ποροτάζω, f. άσω, vitulor. A πόροτις.

ποροτάκιον, τὸ, juvenculus, seu juvencula, *Hes.*

πόροταξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, vitulus, vitula, juvencus, juvenca. Ab eod.

ΠΟΎΡΤΙΣ, ιος, ὁ καὶ ἡ, idem.

ποροτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, vitulos nutriens, *Hom.* in *Ap.* 21. Ex πόροτις et τρέφω.

ΠΟΡΦΎΡΑ, ας, ἡ, purpura, genus conchæ marinæ; (2) pannus liquore purpuræ tinctus, vestis purpurea; (3) vestis splendida, venusta, elegans.

πορφυραῖος, purpureus, *Chron. Alex.* Ern.

πορφυραυθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui purpureo flore est. Ex πορφύρεα et ἄνθος, *flos.*

πορφύρεως, idem quod

πορφύρεος, έα, έη, εον, *contr.* πορφυροῦς, ᾶ, ῆ, οῦν, purpureus; (2) splendidus, venustus, elegans; (3) niger; (4) varius, versicolor. Πορφύρεος Σάνατος, *Il.* 5, 83. Πορφυρέῃ νεφέλῃ πυκάσσασα ἑαυτὴν, *ib.* 17, 551. A πορφύρα. Unde

πορφυρεύς, έως, ὁ, purpurarius, seu qui purpuras venatur; (2) qui purpura tingit, infector.

πορφυρευντὴς, οῦ, ὁ, idem. A πορφυρεύω.

πορφυρευτικὸς, ἡ, όν, pertinens ad purpuram venatorem seu venationem, item ad artem purpura tingendi. Hinc ἡ πορφυρευτικὴ, ῆς, scil. τέχνη, scientia venandi purpuras. A πορφυρευτὴς.

πορφύρεως, ῶ, f. ήσω, purpureo colore nigrico vel rubeo, purpurasco. A πορφύρα.

πορφυρίζων, f. ίσω, purpureo colore sum. A πορφύρα.

πορφύριον, ου, τὸ, parva purpura, *Ph.* πορφύρια, murices, *Dim.* ab eod.

πορφυρὶς, ίδος, ἡ, purpurea vestis, *Gl. Vet.* torale; (2) avis nomen; (3) nomen insulæ. Ab eod.

πορφυρίτης, ου, ὁ, purpuræ similis. Ab eod.

πορφυρῖτις, ίδος, ἡ, idem, fœm.

πορφυρίων, ωνος, ὁ, nomen avis aquaticæ, sic dictæ a colore rostri et pedum; (2) piscis quidam, *Gl. V.* πορφυρίων, purpurio. Ab eodem.

πορφυροβαπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, purpureo colore imbutus aut tinctus.

πορφυροβαφεῖον, ου, τὸ, officina ad tingendum purpureo colore.

πορφυροβάφης, ὁ, et

πορφυροβάφος, purpurarius, *Gl. V.* Ex πορφύρεα et βάπτω.

πορφυροειδὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, purpuræ speciem gerens, purpureo colori similis, cæruleus. Ex πορφύρεα et εἶδος.

πορφυροειδῶς, *adv.* in modum purpuræ, ita ut purpuram referat.

πορφυρόεις, εσσα, όεν, purpuram referens, *Epith.* maris. A πορφύρεα.

πορφυροῦς, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, violaceo seu purpureo cingulo circumdatus. Ex ζώνη.

πορφυρόκυκλος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus caulis purpureus est.

πορφυρομίγης, έος, ὁ καὶ ἡ, purpura mixtus. Ex πορφύρεα et μίγνυμι.

πορφυρόνωτος, ον, purpura vestitus, *Nonn.*

πορφυρόπιζος, ου, ὁ καὶ ἡ, purpureos habens pedes; (2) purpureum limbum habens. Ex πορφύρεα et πίζα.

πορφυροπώλης, ου, ὁ, purpurarius, *Gl. V.*

πορφυρόπωλις, ίδος, ἡ, quæ purpuram sive lanam aut vestem purpuream vendit. Ex πορφύρεα et πωλέω.

πορφυρόστρωτος, ον, purpura stratus.

πορφυρόω, ῶ, f. ώσω, purpura tingo vel orno; πορφυρῶσαι, clavare, *Gl. V.* A πορφύρα. Unde

πορφύρω, purpureo colore perfundo; (2) purpureo colore nigrico vel rubeo; (3) nigresco; (4) æstuo, *de mari*; (5) curis perturbor, sollicitor. Πολλὰ δέ οἱ κεαδίη πόρφυρε μένοντι, *Il.* 21, 551. (6) πορφύρομαι, idem; (7) delibero, meditor, *Hes.* etiam πορφυρεῖν interp. κακοτεχνεῖν, et πορφύρομαι, διαλογίζεσθαι, (est proprie in abdito, prorundo imo versare et agitare, *Ern.*)

πορφυρώτερος, έρα, ερον, magis purpureus. Compar. ab inus. πόρφυρος.

πόρω, f. πόρσω, præbeo, suppedito, do. Τέτω μόνῳ πόρωσιν αἰρεσιν, δόμων λαβεῖν ὃ χρήζει, *Lyc.* 1268. A πείρω.

ποσάκις, *adv.* quoties? A πόσος.

ποσαπλάσιος, ία, ιον, quotuplex? Ab eod.

ποσαπλασίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem.

ποσαπλῶς, *adv.* quot modis? Ab eod.

ποσάπους, υν, quot pedum?

ποσαχῆ, *adv.* quot in locis? A ποσάκις.

ποσαχῶς, *adv.* quotnam modis? Ab eod.

πόσε, *adv.* quo? quem in locum? A πόσος.

πόσει, dat. sing. *Ion.* et *Att.* pro πόσεϊ, a πόσις, *maritus.*

Ποσειδᾶν, ᾶνος, ὁ, *Dor.* pro Ποσειδῶν, Neptunus.

ποσειδάνειος, ον, ὁ καὶ ἡ, ad Neptunum pertinens. A Ποσειδᾶν.

ποσείδειον, τὸ, templum Neptuni.

Ποσειδεών, ῶνος, ὁ, mensis Atticus, ultimam Decembris partem, et primam mediamque Januarii complectens, *Gl. Vet.* December. A Ποσειδῶν.

ποσειδεωνὶς, ίδος, ἡ, halcyone. Ab eod.

ΠΟΣΕΙΔΩ̃Ν, ῶνος, ὁ, Neptunus; Romanis Consus.

ποσειδώνια, ίων, τὰ, sacra in honorem Neptuni, Neptunalia, *Gloss. Vet.* A Ποσειδῶν.

ποσειδώνιον, ου, τὸ, templum Neptuni.

πόσεως, gen. sing. *Ion.* et *Att.* pro πόσιος, a πόσις, *maritus.*

ΠΟ̃ΣΘΗ, ης, ἡ, pellis, qua glans pudendi virilis integitur; (2) ipse penis.

ποσθία, ας, ἡ, tuberculum parvum in palpebris super pilos. Ab eod.

πόσθιον, ου, τὸ, pudendum virile, *Dim.* a πόσθη.

πόσθων, ωνος, ὁ, qui magno pene est, ant præputio; (2) puerulus, infans. Ab eodem.

ποσιδήϊον, ου, τὸ, pro ποσείδειον.

πόσιμος, ίμη, ιμον, potabilis, potui aptus. A πόσις.

ποσίν, *pedibus*, dat. plur. *Poët.* et cum ν, pro ποσί, a πούς.

ποσιτρεφίδης, ου, αι, venæ in calceneo. Ex πούς et πτέρνα, *calcaneum.*

πόσις, εως, ἡ, potio, potus. A πίνω, *poto.*

πόσις, maritus, apud *Poët.* acc. πόσιν.

πόσος, η, ον, quantus? Hinc πόσῳ, quanti? et πόσοι, quot? Ab ὅσος, *quantus*, citra interrogationem.

ποσός, ή, όν, aliquantus, aliquantulus; (2) quidam. Ab eod.

ποσσυλλάβδους, ον, quot syllabarum. A συλλαβή.

ποσότης, ητος, ἡ, quantitas. A πόσος.

ποσόω, ῶ, f. ώσω, quantum facio, quantitatem attribuo; πεποσωμένος, quantitatem habens, p. pass. part. *Suic.* Ab eod.

ποσσάκι, idem quod ποσάκις, *Call.*

ποσσήμαρ, *adv.* quot dies, per quot dies, quot diebus. Ex πόσσος et ἦμαρ.

ποσσίκρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui pedibus pulsatur. Ex πούς et κρότος, *pulsus.*

πόσσος, *Poët.* pro πόσος.

πόσσω, gen. sing. *Dor.* et *Poët.* pro πόσου, a πόσος.

ποσσαίος, quoto die? quot diebus? quot dierum spatio, *Ph.* quota die. Ποσσαῖος ἂν σὺν τῷ σγεατεύματι ἐκεῖσε ἀφικοίμην; *Xenoph. Cyropæd.* 5. A πόσος.

ποσυημόριος, q. d. quantesimus; quotæ partis; ποσυημόριον, quota pars, *Gloss. Vet.* hæc portiuncula. Ex πόσος et μόριον, *pars.*

ποσὸς, ὴ, όν, quotus? (2) quantus? A πόσος.

ποσῶς, *adv.* aliquantulum.

ποταγὲ, 2. singul. præs. imperat. act. *Dor.* pro πρόσαγε, *Theoc. Id.* 1, 62. A προσάγω.

ποτάγχυμεν, 1. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro προσάγχυμεν, a προσάγχυμι, appropinquo.

ποτάγω, f. άξω, adduco, accedo, *Dor.* pro προσάγω. Ποτάγει δὲ πολὺ πλέον ἅμμε γαλάνα, *Mosch.* 5, 3. Hinc

ποταγωγίδης, ου, ὁ, explorator, delator.

ποταείδω, et ποταείδομαι, accino, cano, carmina cano, *Dor.* pro προσαείδω. Τὴν γὰρ ποταιίσομαι ἄσυχα, δαίμον, *Theocr.* 2, 11.

ποτᾰίνιος, ία, ιον, recens, novus, peregrinus; improvisus, *Æsch. Pr.* 102. (2) primus, antiquus. A ποτί, pro πρός.

ποτᾰιτός, ή, όν, idem et ab eod.

ποτᾰμεῖ̈ζομαι, fut. ψομαι, respondeo, *Dor.* pro προσαμείζομαι. Τὰν δ' ἄρα χ' ὡ Δώρνις ποταμειψ̈άτω, *Theocr.* 1, 100.

ποτάμιος, idem quod ποτάμος, *Eur.*

ποταμέλγω, f. ξω, præterea mulgeo. Ποταμέλξεται ἐς δύο πέλλας, *Theocr.* 1, 26.

ποταμέλξομαι, fut. 1. indic. med. *Dor.* pro προσαμέλξομαι.

ποτᾰμηγός, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, q. d. fluvii vel fluviorum ductor, fluvialis. Ex ποταμός et ἄγω.

ποταμηδόν, *adv.* fluvii more. A ποταμός.

ποταμήϊς, ίδος, ἡ, fluvialis, v. c. Nympha.

ποταμηπόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, fluvium trajiciens.

ποταμία, ας, ἡ, fluviolus, alveolus, *Strabo*, lib. 10. A ποταμός. Unde

ποτάμιον, ᾱ, τὸ, rivus, *Dim.*

ποτάμιος, ία, ιον, fluvialis, flumineus, amnicus, *Gl. V.* Ab eod.

ποταμίσκος, ᾱ, ὁ, fluviolus, *Dim.* ab eod.

ποταμίτης, ᾱ, ὁ, ποταμῖται, aquilices, *Ph.*

ποταμογείτων, ονος, ὁ καὶ ἡ, fluvio vicinus, accola fluvii.

ποταμοῖο, gen. sing. *Ion.* pro ποταμοῦ.

ποταμοκλυστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui amnibus alluitur. Ex ποταμός et κλύζομαι.

ποταμόνδε, *adv.* ad fluvium.

ΠΟΤΑΜΟΣ, ου, ὁ, fluvius, flumen, amnis, *Ph.* (*proprie* aqua potabilis, *Ern.*)

ποταμοφόρητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui a fluvio aufertur sive rapitur.

ποταμοχωσος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, limo arenave a fluvio devecta opertus.

ποτᾰνός, volucer, volans, *Dor.* pro ποτηνός. Ποταναὶν μὲν δίωγμα πώλων, *Eur. Orest.* 981. Ἔν τε Μοίσαισι ποτανος, *Pind. Pyth.* 5, 152.

ποτάομαι, ῶμαι, volo, as. Μέσα δ' αἰὲν τὸς ὀρανῦ ποτᾶται, *Eur. Rhes.* 530. A πέτομαι.

ποτατός, ή, όν, qualis, *Ph.* A δάτεδον.

ποτατῶς, *adv.* qualiter, *Ph.* A præc.

ποτανυγάζειν, *adspicere*, præs. inf. act. *Dor.* pro προσαυγάζειν, a προσαυγάζω.

ποταύλει, 3. sing. imperf. ind. act. *Dor.* pro προσηύλει, a

ποταυλέω, ῶ, *Dor.* pro προσαυλέω. Ἅ περὰν ἀλιώντεσσι ταῤ Ἰππολύωντι ποταύλει, *Theocr.* 6, 41.

ποταῶσος, α, ον, orientalis, ad orientem vergens vel spectans, *Dor.* pro προσηῶσος. Ex ποτὶ pro πρὸς, et ἠώς, *aurora*.

πότε, *adv.* quando? Ab ὅτε. (Vel ab antiquo πός, πῆ, πόν, *Ern.*)

ποτέ, *adv.* aliquando. Hinc ὐδέποτε, μηδέποτε, nunquam. Ab ὅτε, *quando*.

ποτέδραμε, *accurrit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro προσέδραμε, a προστρέχω.

ποτείδω, *Dor.* pro προσείδω, inus. Hinc a. 2. ποτίδὰν, intuitus; ποτίδοιμι, intuear, inspiciam.

ποτεκλειτόμην, *furtim ducebar*, 1. sing. imperf. ind. pass. *Dor.* pro προσεκλειτόμην, a προσκλίτομαι.

ποτέομαι, volo, as. A πέτομαι.

ποτέοντο, *volabant*, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐποτέοντο, a ποτέομαι.

ποτέος, έα, έον, bibendus. A πίνω.

ποτερίσδειν, præs. inf. act. *Dor.* pro προσερίζειν. A

ποτερίσδω, *Dor.* pro προσερίζω, cum aliquo certo.

ΠΟΤΕΡΟΣ, έρα, ερον, uter; πότερον, utrum.

ποτέρχευ, *accede*, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* et *Æol.* pro προτέρχυ. A προτέρχομαι, *Dor.* pro προσέρχομαι.

ποτέρωθι, *adv.* utra in parte? utro in loco? A πότερος.

ποτέρως, *adv.* utro modo. Ab eod.

ποτέρωσε, *adv.* utram in partem, vel utra in parte? Ab eod.

ποτεφύτευ, *adhære bat*, 3. sing. imperf. ind. med. *Dor.* pro προσεφύτευ, a προσφύομαι.

ποτέχε, *adhibe*, 2. sing. præs. imper. act. *Dor.* pro πρόσεχε, a

ποτέχω, *Dor.* pro προσέχω.

ποτή, ῆς, ἡ, volatus. A πέτομαι.

πότημα, ατος, τὸ, potus; (2) poculum. A πίνω, *bibo*.

ποτημᾰτοποιός, ᾱ, ὁ, qui pocula conficit, *Suic.* Ex πότημα et ποιέω.

ποτῆμεν, *adire*, præs. infin. act. *Dor.* pro προσῖέναι, a πρόσειμι.

ποτηνός, ή, όν, *Dor.* ποτανὸς, volucris, alatus. A ποτάομαι.

ποτὴς, ῆρος, ὁ, poculum. A πίνω, *bibo*.

ποτηρίδιον, ᾱ, τὸ, pocillum, *Gl. Vet.* A ποτήριον.

ποτηριογλύπτης, ᾱ, ὁ, poculorum cælator. Ex ποτήριον et γλύφω.

ποτήριον, ᾱ, τὸ, poculum, calix; in *Sac. Literis*, portio destinata: de bonis et malis rebus. Ab eod.

ποτηριοφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, poculi aut poculorum gestator, seu gestatrix. Ex φέρω.

ποτηροθήκη, ης, ἡ, caliclarium, *Gl. Vet.* ubi calices reponuntur, seu exponuntur; abacus.

ποτηροκλύτης, ᾱ, ὁ, cratera, *Gl. V.* ubi calices lavantur. Ex ποτήριον et πλύνω.

ποτὴς, ῆτος, ἡ, potio, potus. Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπηναν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος, *Odyss.* 5, 201. A πίνω.

πότης, ᾱ, ὁ, potor, bibax, bibulus. Ab eod.

ποτητός, ή, όν, volucris. A ποτάομαι.

ποτὶ, *Dor.* pro πρὸς, *ad*, quod in primis frequens est in compositis.

ποτιάπτω, f. ψω, alligo.

ποτιβάλλω, objicio, obtendo.

ποτίβλεπτε, *Dor.* pro προσβλέπειν. A

ποτιβλέπω, f. ψω, adspicio, intueor.

ποτιδειγμέναις, *exspectantibus*, dat. pl. part. præs. f. g. *Dor.* pro προσδιεχομέναις, a προσδέχομαι, *Il.* 2, 137.

ποτιδεῖν, aor. 2. inf. act. *Dor.* pro προσιδεῖν, a προσείδω, *adspicio*.

ποτιδέκεται, *Dor.* pro προσδέκεται, a ποτιδέκομαι, adspicio. Τήνων ποτιδέκεται ἄνδρα γελαῖτα, *Theocr.* 1, 36.

ποτιδεύομαι, egeo, indigeo. Οὐδὲν ἐγὼ τήνω ποτιδεύομαι, *Theocr.* 5, 63.

ποτίδοις, *adspexeris*, 2. sing. aor. 2. opt. act. *Dor.* pro προσίδοις, a προσείδω.

ποτιδόρπιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ad cænam utilis; *Il.* 7, 370. Ex δορπόν.

ποτίδω, a. 2. conj. act. *Dor.* pro προσίδω.

ποτίζω, *Dor.* ποτίσδω, f. ίσω, potum præbeo, seu ministro; (2) aquatum duco, *Ph.* adaquo; (3) rigo, *Ph.* irrigo. Ταῦρος καὶ τράγιος ὧδε ποτίσδων, *Theocr.* 1, 121. A πότος.

ποτίθει, 2. sing. præs. imper. act. *Dor. Att.* et per *Syncop.* pro προσίθει, et hoc pro προσίθετι, a προσίθημι.

ποτικάρδιος, ίας, ιον, qui ad cor adhæret, qui in corde hæret, *Dor.* pro προσκάρδιος. Ex καρδία.

ποτικεκλιμένον, *Dor.* pro προσκεκλιμένον, a προσκλίνομαι.

ποτικλίνομαι, *Dor.* pro προσκλίνομαι, vergo; ποτικεκλιμένος, inclinatus, p. pass.

ποτικός, ή, όν, bibax. A πότος.

ποτίκρανον, ᾱ, τὸ, cervical, pulvinar.

ποτιλέγω, fut. ξω, *Dor.* pro προσλέγω, alloquor, compello. Τὼς δ' ὠδεῖν ποτιλέξαιθ' ὁ βώκολος, respondit, *Theocr.* 1, 92.

ποτιμάξατο, *attigit*, 3. sing. a. 1. ind. med. *Dor.* et *Ion.* pro προσεμάξατο, a

ποτιμάττομαι, f. ξομαι, allido.

πότιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, potui aptus. A πότος.

ποτιμυθείσθαι, præs. inf. med. *Dor.* et *contr.* pro προσμυθείσθαι, a

ποτιμυθέομαι, ούμαι, fut. ήσομαι, alloquor; (2) rogo. Μή τί σοι ὲ κατὰ καιρὸν ἔπος ποτιμυθήσαιτο Σατιχομένῳ, *Theocr.* 24, 66.

ποτινίσσομαι, accedo, *Dor.* pro προσνίσσομαι, *Il.* 9, 381.

ποτισόσεται, *adspicit*, 3. sing. præs. indic. med. *Dor.* pro προσόσσεται, a verbo προσόσσομαι.

ποτιπρίπτειν, *projicere*, præs. inf. act. *Dor.* et *Att.* pro προσρίπτειν, a προσρίπτω.

ποτίσδω, *Dor.* pro ποτίζω, potum præbeo.

πότις, ίδος, ἡ, potrix, bibax. A πότης.

ποτίσση, 3. sing. a. 1. conj. act. verbi ποτίζω. Unde

πότισις, εως, ἡ, adaquatio, *Gl. V.* potatio.

πότισμα, τὸ, potio, *Diosc.*

ποτισματοποιὸς, ὁ, potionum confector, *Ath.*

ποτισμός, ᾱ, ὁ, adaquatio, irrigatio; (2) potio.

ποτισράζω, instillo, *Dor.* pro προστάζω. Πραΰν δ' Ἰάσων μαλθακῷ ζωνᾷ ποτισράζων ὄαρον, *Pind. Pyth.* 4, 244.

ποτίστατος, bibacissimus, Superl. *Att.* a πότης.

ποτιστήριον, ᾱ, τὸ, canalis, aqualiculus, *Ph.* popina. Ab eod.

ποτιστὴς, ᾱ, ὁ, irrigator, qui potum præbet.

ποτίστρα, ας, ἡ, ubi animalia aquantur, seu aquatum compelluntur. Ἱππίην τιτύκοντο Ποσειδάωνι ποτίστρην, *Call.* in *Dian.* 50. Ab eod.

ποτίστρομαι, amplector, comprehendo.

ποτιτίεται, f. ψω, *Dor.* delecto.

ποτιτρέχομαι, *Dor.* f. ξομαι, compello.

ποτίφορος, pro πρόσφορος.

ποτιφύομαι, adhæreo, *Dor.* pro προσφύομαι. Χὼ μὲν τὼγκίτρῳ ποτιφύτο, *Theocr.* 21, 46.

ποτιφωνήεις, ήεσσα, ῆεν, *Dor.* vocalis, qui loqui potest.

ποτιχρίματος, pro προσχρίματος.

ποτιῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro ποτίσω, a ποτίζω.

ΠΟΤΜΟΣ, ου, ὁ, sors, fatum, casus seu fortuna fatali sorte obveniens; (2) interitus, mors, *Il.* 6, 412.

πότνια, ἡ, alma, adoranda, veneranda, diva.

πότνιαι, ὦν, ἡ, idem.

ποτνιάδες, αἱ, furore percellentes, ad insaniam redigentes. A πότνιος.

ποτνιάζω, idem quod ποτνιάω.

ποτνιάνακτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, dominatu venerandus. Ex πότνιος et ἄναξ.

ποτνίασις, εως, ἡ, supplex obtestatio, precatio cum lacrimis, imploratio. A ποτνιάζω.

ποτνιασμὸς, ῦ, ὁ, supplicatio deorum. Ab eodem.

ποτνιάω, et ποτνιάομαι, ῶμαι, oro, imploro, obsecro, obtestor, suppliciter deprecor; (2) ægre fero, indignor, quiritor. Ἐδόκει ποτνιᾶσθαι καὶ δακεμύειν, *Plut.* A

ΠΟΤΝΙΟΣ, ια, ιον, venerandus, honorandus, augustus. Usitatum fœm. πότνια.

πότνος, η, ον, idem; occurrit fere in vocativo, πότνα.

ποτοῖο, gen. sing. *Ion.* pro ποτοῦ, a

ποτὸν, ὄν, τὸ, potio, potus, quod bibitur; (2) fluvius. A πίνω.

πότος, ᾱ, ὁ, potatio, compotatio; (2) convivium, etiam in bonam partem. Ab eodem.

ποτὸς, ή, όν, potabilis, potulentus, seu poculentus. Ab eod.

ποτόσδον, præs. part. act. n. g. *Dor.* a ποτόσδω, idem quod προσόζω, redoleo, *Dor.* pro προσόζω.

ποττὰν, *Dor.* pro πρὸς τὰν, πρὸς τήν. Ex πρὸς et ἡ.

ποττὸν, *Dor.* pro πρὸς τόν. Ex πρὸς et ὁ.

ποττῦ, *Dor.* pro πρὸς τῦ.

ποττῶ, *Dor.* pro πρὸς τῶ.

πῦ, *adv.* ubi? quo in loco; πῦ 'φι; ubi est. Ab ὅς, (vel antiquo πὸς, πὴ, πὸν, unde πῶς et alia: pro ἐπὶ πῦ, scil. τόπῳ, ut πῇ pro ἐπὶ πῇ, scil. μεθόδῳ, γνώμῃ, τέχνῃ, ἐπιτηδεύσει, vel tale quid, *Ern.*)

πᾶ, *adv.* alicubi, uspiam, usquam; ὐ δήπᾶ, non utique. Ab eod.

ΠΟΥΓΓΗ, πυγγίον, sacculus, *Rob.*

πυλὺ, multum, *Ion.* pro πολὺ, a πολὺς, et sic reliqua composita; ut

πυλυδάπτια, herba quædam, *Nic. Th.* 851.

πυλυδύντιεα, ας, ἡ, *Il.* 3, 89. v. πολυδύντιεα.

πυλυμέλαθρος αὐλὴ, aula cum atrio amplo. Πότνια πυλυμέλαθρε, Diva multorum tectorum, *Call.* in *Dian.* 225.

πυλὺς, multus, *Ion.* pro πολὺς.

ΠΟΥ̃Σ, alii πᾶς, ποδὸς, ὁ, pes; (2) mensura sedecim digitorum; (3) radix seu ima pars montis; (4) pes metricus; (5) funis nauticus; πόδες, *Lat.* pedes, quibus extremi anguli veli versus puppim adducuntur; (6) clavus, temo. *Notandæ tironibus hæ formæ*: (1) ἀνὰ ποδα, retro; (2) ἐκ ποδὸς, e vestigio, presso pede; (3) ἐν ποσὶ, præsentia obvia, instantia prope, vulgaria; (4) ἐπὶ πόδα, cessim pede referendo; (5) κατὰ πόδα, idem quod ἐκ ποδὸς, item, cursu; (6) πὰρ ποδὸς et πὰρ πόδας, idem quod ἐν ποσὶ, interdum quod ἐκ ποδὸς, (7) πὲρι πόδα, apte; (8) πρὸ ποδὸς, idem quod ἐν ποσὶ, (9) ὑπὸ πόδας, cum de motu sermo, idem quod ἀνὰ πόδα, *Ern.*

ποῦ, pro ποιῶ, *Ar.*

ποώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, herbosus, herbis abundans, herbidus, herbeus, herbæ similis. A πόα, *herba*.

πρᾶγμα, ατος, τὸ, res, negotium; (2) administratio reip. οἱ ἐν πράγμασι, magistratus, principes reip. *Item* ipse status reip. (3) status, conditio hominis, ἐν ἀγαθοῖς πράγμασι, lætis rebus; (4) lites, controversiæ, et hinc molestiæ, πράγματα, lites. A πράττω.

πραγματεία, ας, ἡ, studium, quod adhibe-

tur ad efficiendum rem quampiam, commentatio et intentio animi ; artes, etiam fraudes quibus aliquid molior ; (2) opus commentatione compositum, tractatio ; (3) negotiatio, mercatura, *Ph.* nundinatio, actus. A πράσσω. Hinc

πραγματιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, negotiator, actor.

πραγματεύομαι, negotior, *Gl. Vet.* aliquid efficere cupio, studeo, laboro, quæro, et pass. efficior : rem certo modo tracto ; *dic. Historice*, certo consilio scribo historias. Ὧν ἕνεκ' ἐγὼ ταῦτ' ἐπραγματευόμην, *Arist. Nub.* 526. Ἐκπεμφθῆναι πρεσβευτὴς παρὰ τὸν Αἰγύπτιον σατράπην ἐπραγματευσάμην, *Heliod.* Τούτων μὲν τοι, ὡς περὶ μόνον τὸ πρᾶον, πραγματεύται, *M. Anton.* 6, 25. A πρᾶγμα. Hinc

πραγματευτής, οῦ, ὁ, negotiator, actor, *Ph.* **πραγματευτικός**, ὁ, idem quod πραγματευτής, *Suid.*

πραγματικός, ἡ, ὸν, serius, solers in negotiis agendis et rebus tractandis, *Gl. Vet.* negotiosus, forensis, rerum peritus. A πρᾶγμα.

πραγματικῶς, *adv.* solerter, perite, acriter.

πραγμάτιον, ου, τὸ, res parva, negotiolum, *Dim.* a πρᾶγμα.

πραγματιωδῶς, *adv.* negotiose.

πραγματογραφέω, ῶ, fut. ήσω, curiose in scribendo pertracto. Ex πρᾶγμα et γράφω.

πραγματοδίφης, ου, ὁ, qui litem seu lites scrutatur. Ex πρᾶγμα et διφάω.

πραγματοειδέστερον, laboriosius, molestius, qs. a πραγματοειδῶς.

πραγματοκοπέω, ῶ, f. ήσω, res novas molior. Ex πρᾶγμα et κοπή.

πραγματολογέω, ῶ, f. ήσω, in disputationibus, rerum versor, in narrandis rebus occupatus sum. Ex πρᾶγμα et λόγος.

πραγματομαθής, ές, ὁ καὶ ἡ, cui est rerum usus, negotiorum expertus, prudens ; (2) industrius. Ex πρᾶγμα et μανθάνω.

πραγματορράφος, ου, ὁ, controversiarum concitator, calumniator. A ῥάπτω.

πραγματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, negotiosus, operosus, molestus. A πρᾶγμα.

πραγοφίτης, sc. οἶνος, vile vinum, *Steph.*

πράγος, εος, *contr.* πράγους, τὸ, negotium, res. A πράσσω.

πραΐσας, vide πραῶς.

πραθῆναι, *vastasse*, aor. 2. inf. act. *Ion.* et per *Metathesin*, pro πεαθῆν, a πέθω.

πράθον, aor. 2. ind. act. *Ion.* et per *Metathesin*, pro ἔπαεθον.

πραθῆς, **venditus**, aor. 1. part. pass. verbi πιπράσκω.

πραιτώριον, ου, τὸ, prætorium.

πραιτωρίδιον, τὸ, *Dim.* apud *Arrian.*

πραιτός, ἡ, ὸν, agendus, faciendus, *Ph.* πρακτέον, celerandum. Πρακτέον δὲ ἑκάστῳ τὸ ἑξῆς τῇ κατασκευῇ, *M. Anton.* 7, 31.

πρακτήρ, ῆρος, ὁ, actor, qui agit ; (2) negotiator, mercator ; (3) exactor, coactor tributorum ; *Il.* 9, 433. ubi *Ion.* πρηκτήρ. A πράσσω.

πρακτήριος, ὁ καὶ ἡ, exactor, *Æsch.*

πράκτης, ου, ὁ, idem quod πρακτήρ, et ab eodem.

πρακτικεύομαι, facturio, i. e. opus parturio, ad operandum me applico, *Suic.* A πρακτικός.

πρακτική, quæstoria, quæstuaria, *Ph.* actualis scientia, *Gl. Vet.* A

πρακτικός, ἡ, όν, aptus ad agendum ; (2) in agendo positus ; (3) opere pollens ; (4) efficax, strenuus, *Ph.* cui feliciter, quod agit, procedit ; qui consequitur, impetrat, quod petit ; actuarius, efficax, agilis, *Gl. V.* venditarius. A πράττω.

πρακτικῶς, *adv.* cum agendi facultate, efficaciter, solerter, strenue.

πρακτόριον, pignerarium, *Ph.* A πράκτωρ.

πρακτός, ἡ, όν, qui agi potest, sub actionem cadens, in actione versans. A πράσσω. Hinc

πρακτοσυνησιάς, ᾶ, ὁ actionum censor.

πράκτωρ, ορος, ὁ, perpetrator ; (2) exactor, quæstor ; (3) ultor. A πράσσω.

πράμνιος, vel **πράμνιος**, οἶνος, vinum Pramnium, ita dictum vel a rupe quadam, vel a πραΰνειν, mitigare. Οἶνον Πραμνίῳ ἐκύκα, *Od.* 10, 235. Meminit et *Plin.* lib. 14. cap. 4. §. 6.

πράμνημα, τὸ, palmes Pramniæ vitis, *Poll.*

πράμος, ὁ, pro πρόμαχος, *Aristoph.* rectius πρόμος, *Ern.*

πρᾶν, *Dor.* pro πρώην, nuper, non ita pridem.

πρανὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, *Dor.* pro πρηνής.

πρανίζω, f. ίξω, *Dor.* pro πρηνίζω.

πρανιχθείς, aor. 1. part. pass. *Dor.* pro πρηνιχθείς, a πρηνίζω.

πρᾶξαι, *fecisse*, aor. 1. inf. act. verbi πράσσω.

πράξαντες, *qui fecere*, nom. pl. part. m. g.

πραξιδίκης, ης, ἡ, actionum ultio ; (2) actionum ultrix, Dea quædam, *Ph.* laverna. Ex πράξις et δίκη.

πραξικοπέω, ῶ, fut. ήσω, molitione clandestina, sive proditorum ope atque opera urbem occupo. Πραξικοπεῖν τὴν πόλιν ἐπιβαλλόμενος, *Polyb.* Ex πράξις et κοπή.

πρᾶξις, εως, ἡ, actio, facinus ; (2) successus, successus rerum ; (3) exactio ; (4) proditio, apud *Polyb.* (5) sors. A πράσσω.

πράξωσι, *fecerint*, 3. pl. aor. 1. in conj.

πρᾴονως, *adv.* vide πρᾴως.

ΠΡΑΟΣ, ου πρᾶος, ᾱ, ὁ, lenis, mitis, mansuetus.

πρᾳότατα, *adv.* mitissime, mansuetissime, *Steph.*

πρᾳότης, ητος, ἡ, lenitas, mansuetudo. A πρᾶος.

πρᾳοτέρως, *adv.* lenius.

ΠΡΑΠΙΔΕΣ, ων, αἱ, præcordia ; (2) mens, solertia, solers industria. Sing. legitur apud *Pind. Pyth.* 2, 112.

ΠΡΑΣΙΑ, ᾶς, ἡ, area, seu areolea in horto.

πρασίζω, f. ίσω, porrum imitor, porraceus seu prasinus sum. A πράσον.

πρασίη, ἡ, cura deorum, *V. L.*

πράσιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, venalis, vendibilis. A πρᾶσις.

πράσινος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, porraceus, porro similis in viridi colore. A πράσον.

πράσιον, ου, τὸ, origani genus ; (2) marrubium. *Angl.* HOREHOUND. Καὶ χλοερῷ πρασίοισι, τὸ δὴ μελίφυλλον ὑδεῦσι, *Nic. Al.* 47. Ab eod.

πράσιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod πράσινος.

πρᾶτις, εως, ἡ, venditio, venundatio, auctio. A πιπράσκω.

πρασίτης, sc. λίθος, ex eo quod porrum colorum referat, *Theoph.*

πρασοειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, porro similis. Ex πράσον et εἶδος, *figura.*

πρασοκηρίς, ίδος, ἡ, animalculum viride porri speciem gerens, quod lactucas in hortis et inprimis porros depascitur. Ex πράσον et κηρίον.

πρασόκηρον, ου, τὸ, falx, qua porrum detondent. Ex iisd.

πράσομες, *Dor.* pro πράσομεν, a πράσσω.

ΠΡΑΣΟΝ, ου, τὸ, porrum. *Angl.* LEEK. (2) algæ species.

πρασσώσεις, ᾱ, ὁ, porri colorem imitans ; ranæ nomen, a viridi colore, in *Batrachom.* 229. A πράσον.

πράσσοντι, 3. plur. *Dor.* pro πράσσουσι.

πρασσοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui porrum comedit, seu algæ illam speciem, quæ πράσον vocatur ; ranæ nomen in *Batrachom.* 229. Ex πράσον et φάγω.

ΠΡΑΣΣΩ, et πράττω, fut. ξω, ago, actito, facio ; (2) administro, tracto, curo ; (3) vitam ago, &c. (4) patior, ut contra πάσχω pro facio ; (5) exigo, pro εἰσπράττω, quo sensu et in *med.* et accipio ; (6) operam do. Aliis modis dicitur cum præpos. qui sine formulis explicari non possunt : ut ἐς Πελοπόννησον πράττειν, mittere in Peloponnesum, qui curent item bellum et conjurationem ibi concitare ; πράττειν σωτηρίαν τινός, de alicujus salute deliberare ; πρᾶξαι κακόν τινα, malo afficere aliquem ; τινί, malum alicui culpa sua consciscere, conciliare ; πράσσειν τινί, clam favere alicui ; de proditoribus. Πράττειν κακῶς, miser esse, τὰ τῆς πόλεως, gerere. Νῦν γ' αὖτ' Ἀτρείδαι φασὶ πανυεργῶ φρένας ἐπρᾶχθαι, animum addiderunt, *Soph. Aj.* 445. Ἔπραξεν ἔγ, vitam finiit, *Soph. Œd. Col.* 1699. Ἀγαθόν τι πρᾶξαι τὴν πόλιν, benefacere, *Arist. Conc.* 108. Δοκῶ δ' ἀγῶνα τὸν περὶ ψυχῆς ἤδη πεπρᾶχθαι παισὶ τοῖσιν Οἰδίπου, *Eur. Ph.* 1341. Πράττεται τὰς παρ' αὐτῷ σίτου ἐξαγόντας τριακοσήν, *Demosth.* in *Leptin.* i. e. Ab iis, qui ex suis provinciis frumentum exportant, trigesimam exigit, sc. *partem.*

πράσω, 1. sing. fut. 1. ind. act. verbi πιπράσκω.

πρασώδης, ους, ὁ καὶ ἡ, porrum referens, porro similis, porraceus. A πράσον.

πρατέος, έα, έον, vendendus. A πιπράσκω.

πρατήρ, ῆρος, ὁ, venditor, qui auctionatur. Ab eod.

πράτης, ου, ὁ, idem et ab eod.

πρατήριον, ου, τὸ, locus, in quo venalia venum exponuntur, forum. A πρατήρ.

πρατὸς, ἡ, όν, vendendus, vendibilis.

πρᾶτος, *Dor.* pro πρῶτος, primus.

πράτειρα, ας, ἡ, venditrix. A πρατήρ.

πράττω, vide πράσσω.

πραΰθῡμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui mansueto est animo, mansuetus, mitis. Ex πραΰς.

πραΰμενῆς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem. A μένος.

πραΰμενῶς, *adv.* mansueto animo, leniter, mansuete.

πραΰμητις, ιος, ὁ καὶ ἡ, cujus lenia sunt consilia.

πραΰνοος, ους, lenis, mitis animo.

πραΰνσις, εως, ἡ, sedatio irati animi, iræ mitigatio. A πραΰνω.

πραϋντικὸς, ἡ, όν, mitigandi et sedandi vim habens. Ab eod.

πραΰνω, f. υνῶ, lenio, mitigo, mansuefacio, sedo ; πραΰνομαι, mitesco. Πραΰνειν τὴν ὀργήν τινος, *Diod.* A πραΰς.

πραϋπάθεια, ας, ἡ, mansuetudo, lenitas animi, qua quis adversa facile tolerat. A

πραϋπαθὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, mansuete omnia tolerans. Ex πραΰς et πάθος.

πραΰς, ΐα, πρᾶΰ, *Gen.* έος, ΐας, έος, lenis, mitis, mansuetus. A πρᾶος.

πραΰτης, ητος, ἡ, lenitas, mansuetudo. A πραΰς.

πραΰτροπος, ον, lenes mores habens.

πράω, vendo, *Dem.*

πράως, *adverb.* leniter, mansuete. A πρᾶος.

πρεμνίζω, f. ίσω, una cum stipite, et radice evello, una cum stipite amputo ; πρεμνίζομένος, qui cum stipite succiditur.

πρέμνιον, τὸ, parvus stipes, *Hes.* A

ΠΡΕΜΝΟΝ, ου, τὸ, stipes, stirps, caudex, ramus major. Μὴ πωμέειν πρέμνον δρυὸς ἠλικος, *Apoll. Rhod.* lib. 2, 481.

πρέμνος, ου, ὁ, idem. Unde

πρεμνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, stipiti similis.

πρέπει, *impers.* decet. Ὧδέ δὲ ἦγεν οἷα μὲν ἑπειτε τῶν πατρὶ, *Xen. Cyr.* 8, 37. Πρέπει, est vocabulum mediæ significationis. Vide *Æsch. Choëph.* 10. et *Agam.* 30. A πέπω.

πρεπέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro πρέπειν.

πρέποι, *deceat*, præs. opt. verbi ejusd.

πρέπον, οντος, τὸ, quod decet et convenit, decorum cujusque rei. A πρέπω.

πρεπόντως, *adv.* convenienter, ut decet. A πρέπων.

πρεπτὸν, idem quod πρέπον, *Ar.*

ΠΡΕΠΩ, decorus seu conspicuus sum ; (2) excello. Τί χρῆμα κυρᾷ τῆδε πενθίμῳ πρέπεις ; *Eurip. Alc.* 509. Hinc *impers.* πρέπει, decet, convenit, dignum est. Hinc

πρεπώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, decens, decorus.

πρέσβα, ης, ἡ, *Ion.* πρέσβη, senior, ætate provecta ; (2) veneranda, per *Sync.* pro πρέσβειρα. A πρέσβος.

πρεσβεία, ας, ἡ, legatio ; (2) ipsi legati ; (3) quod per legatos petitur ; (4) deprecatio, postulatio, preces ; (5) intercessio ; (6) dignitas. A πρεσβεύω.

πρεσβεῖον, ου, τὸ, honorarium, quod meretur natu maximus, quo quis honoratur veluti major natu aut tempore prior in aliqua re, munus. Ab eod.

πρέσβειρα, ας, ἡ, honorabilis, præses, patrona. A πρέσβυς.

πρέσβεις, acc. plur. *contr.* pro πρέσβεας

πρεσβεῖσμα, ατος, τὸ, honorarium, legatio honoraria. A πρεσβεύω.

πρεσβεῖς, έως, ὁ, senex ; (2) legatus ; plur. *Ion.* πρεσβῆες. Ab eod.

πρεσβεῖσις, εως, ἡ, legatio. A πρεσβεύω.

πρεσβευτὴς, οῦ, ὁ, legatus, deprecator. Ab eodem.

πρεσβευτικὸς, ἡ, όν, ad legatum vel legationem pertinens. A πρεσβευτής.

πρεσβεύω, f. εύσω, senior sum, natu major vel maximus sum, sum in honore et pretio, gravitatem senis præ me fero, honore adficio ut grandævum ; (2) legatus eo ; legatione fungor ; (3) intercedo pro aliquo, causam alicujus suscipio apud alterum, *cum accus. Gl. V.* Τὰς μὲν σίξοντας τἀμὰ πρεσβεύω κράτη, *Eur. Hipp.* 5. Πρεσβεύοντες ἐνθάδ' ἥκομεν παρὰ τῶν Θηβῶν, *Arist. Av.* 1593. Πόλιν σὺν φυγγά-

νοις περισθύομεν μᾶσαι μάλιστα, *Eurip. Rhes.* 942. A πρέσθυς.

πρεσθῆες, nom. plur. *Ion.* pro πρεσθεῖς.

πρεσθήϊς, ίδος, ἡ, antiqua. Ab eod.

πρεσθιόομαι, honoro, pluris facio. "Α δὲ—σὺν τῷ γεραιῷ πατρὶ πρεσθιώσεται, *Lyc.* 1265.

πρέσθις, εως, ὁ, legatus. Ab eod.

πρέσθιστος, η, ον, et πρεσθύτατος, Superl. a πρέσθυς, senex, *Rob.* antiquissimus.

πρέσθος, τὸ, honor, gloria, *Æsch.*

πρεσθυγένεθλος, ὁ καὶ ἡ, idem quod πρεσθυγενής.

πρεσθυγένεια, ας, ἡ, q. d. antiquior genitura, primogenitura. A

πρεσθυγενής, έος, ὁ καὶ ἡ, q. d. antiquus natu, maximus natu; (2) priscus. A γένος.

ΠΡΕΣΘΥΣ, υος, vel εως, ὁ, *fœm.* πρέσθεια, ας, ἡ, senex; (2) avis nomen; (3) legatus; (4) honoratus. Hinc *Comp.* πρεσθύτερος, senior, et *Superl.* πρεσθύτατος, άτη, ατον, seu πρέσθιστος, ίστη, ίστον, maximus natu; (2) antiquissimus, vetustissimus; (3) honoratissimus, augustissimus; (4) antiquissimus, i. e. potissimus.

πρέσθυσις, εως, ἡ, legatio, sed leg. πρέσθευσις. A πρέσθυς.

πρεσθυτήριον, ου, τὸ, presbyterium, cœtus, congregatio et collegium presbyterorum in ecclesia Christiana, ordo seniorum, senatus ecclesiasticus. A πρεσθύτερος.

πρεσθύτερος, έρα, έρον, vide πρέσθυς. Οἱ πρεσθύτεροι, senatores, in *N. T.* et doctores ecclesiæ cujusque et præsides.

πρεσθυτέρως, *adv.* antiquius. Ab eod.

πρεσθύτατος, άτη, ατον, vide πρέσθυς.

πρεσθύτης, ου, ὁ, senex, senior, longævus, grandævus, *Gl. V.* A πρέσθυς. Unde

πρεσθυτίζω, ἡ, ὁν, senilis, priscus.

πρεσθυτικῶς, *adv.* seniliter, senum more.

πρεσθύτις, ίδος, ἡ, vetula, anus.

πρεσθυτοδόκος, ὁ καὶ ἡ, senes recipiens, ubi senes sedent, commorantur. A δέχομαι.

πρευμένεια, ας, ἡ, benevolus et propensus animus, benevolentia, placabilitas. A

πρευμενής, έος, ὁ καὶ ἡ, benevolus, benignus, mitis, *Eur. Orest.* 138. Ex πρᾶος et μένος.

πρευμενῶς, *adv.* benevole, placide.

πρέΨας, a. 1. part. act. verbi πρίτω.

πρέων, idem quod πρήων, *Ep. Suid. Hom.*

πρῆγμα, ατος, τὸ, *Ion.* pro πρᾶγμα, *Theog.*

πρηγορέων, pro πρωγορέων, *Ar. Pace*, 374.

πρηδών, όνος, ἡ, inflatio, tumor. Αἱ τῆς φλεγμονῆς πρηδόνες, *Aret.* A πρήθω.

πρηθῆναι, a. 1. inf. pass. *Ion.* pro πραωθῆναι, a πιτεράσσω.

ΠΡΗΊΘΩ, f. ήσω, incendo, inflammo; (2) flo, inflo, tumidum reddo. Πάρειμι νεῶν πρήσων σκάφη, *Eur. Rhes.* 391.

πρηκτῆρ, *Ion.* pro πρακτὴρ, *Hom.*

πρημαίνω, spiro, flo, vehementi et furenti impetu spiro. Πρημαινόσας τε Θύελλας, *Arist. Nub.* 335. Ex πρήθω et μαίνομαι.

πρηνηδόν, *adv.* procidendo in os, sive in caput; (2) impellendo pronum, prone; (3) deorsum, *Nonn. Paraphr.* 4, 23. A

ΠΡΗΝΗ΄Σ, ές, ὁ καὶ ἡ, pronus in caput propendens.

πρηνίζω, fut. ξω, præceps, pronum in caput dejicio, præcipito. A πρηνής.

πρηνισμός, ὁ, præcipitatio, subversio, eversio, *Sibyl.*

πρῆξαι, a. 1. inf. *Ion.* pro πρᾶξαι, a πράσσω.

πρῆξας, cui res aliqua habere successit. Δὸς δ' ἔτι Τηλέμαχον καὶ ἐμὲ πρῆξαντα νέεσθαι, *Odyss.* 3, 60.

πρῆξις, ἡ, *Ion.* pro πρᾶξις, actio, effectus; item negotium. Οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κερδεοῦ γόοιο, *Il.* 24, 524.

πρηοσία, ἡ, pro πρησεία, sacrificium, ap. Athenienses, *Steph.*

πρῆσαι, *incendisse*, aor. 1. inf. act. verbi πρήθω.

πρῆσε, 3. s. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔπρησε.

πρῆσις, εως, ἡ, inflatio, *Hippocr.* A πρήθω.

πρῆσμα, ατος, τὸ, ustio, combustio; (2) inflatio, tumor. A πρήθω.

πρῆσσε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* et *Poët.* pro ἔπρησσε, a πράσσω.

πρήσσω, facio, *Ion.* pro πράσσω.

πρήσσω, transeo. Πρήσσει κέλευθον, *Od.* 13, 83. ὁδοῦο, *ib.* 15, 47. A περάω.

πρηστεύω, apud *Herod.* indicium defero.

πρῆστις, ήρος, ὁ, qui incendit et inflammat, quasi flator; (2) prester, serpens quidam, ab ardore dictus; (3) turbo igneus e nubibus prorumpens, *Ph.* fulgor, turbo; (4) exterior pars gutturis faucibus subjecta, quæ in ira inflammatur. A πρήθω. Unde

πρηστήριος, ὁ καὶ ἡ, amburens, ut prester.

πρηστικός, ἡ, όν, adurendi et inflammandi vim habens. A πρήθω. Unde

πρῆστις, ίδος, ἡ, v. πρῆσις.

πρήστω, f. ι. ind. act. a πρήθω.

πρηστήριον, τὸ, *Ion.* pro πρατήριον.

πρηΰγελως, ωτος, ὁ, placido vultu ridens, leniter arridens.

πρηΰνομος, ὁ καὶ ἡ, legibus comiter obediens; vel cui leges scriptæ sunt mites et æquæ.

πρηΰνοος, *Poët.* pro πραΰνοος, qui animo est leni et miti.

πρηΰνω, *Ion.* pro πραυνω, mansuefacio.

πρηΰς, lenis, mitis, *Ion* pro πραΰς.

πρηϋτένων, ονος, ὁ, qui miti et mansueta cervice est, mansuete jugum subiens. Ex πρηΰς et τένων.

ΠΡΗΩ΄Ν, ῶνος, ὁ, eminentia montis, cacumen, vertex.

πρίαιτο, 3. sing. præs. opt. pass. a

ΠΡΙ΄ΑΜΑΙ, emo, redimo, conduco. Οὐκ ἂν τριαίων ἀδεινὸς λόγῳ βρετὸν, vilissimi pretii, *Soph. Aj.* 447. Πάσαν πρίασθαι χρημάτων ὑπερβολῇ, *Eur. Med.* 232. Οὐκ ἂν πριαίμην δὸ ἂν ἰσχάδος μιᾶς, *Arist. Pace*, 1212.

πριαπίσκος, ὁ, ὁ, priapiscus, lignum in modum penis longum et teres, *Dim.* a πρίαπος.

πριαπισμός, ὁ, ὁ, priapismus, erectio penis citra libidinem. Ab eod.

ΠΡΙ΄ΑΠΟΣ, ὁ, ὁ, Priapus, Veneris et Bacchi filius, hortorum et vinearum custos; (2) membrum virile, *Ph.* repallus.

πρίζω, f. ίσω, serro, serra seco. A πρίω.

πρίηται, emo, *Suid.*

ΠΡΙΜΑΔΙ΄ΑΙ, ῶν, αἱ, primadiæ, pisces, qui sese in cœno abscondunt.

ΠΡΙ΄Ν, *adv.* prius, ante, antea; (2) priusquam, antequam; (3) donec, quoad. Hinc πρὶν ἂν, priusquam, antequam; πρὶν δὴ, donec, usque dum, quoad, πριν ἢ vel πριὴ, ante quam.

πρινίδιον, ὁ, τὸ, parva ilex, *Dim.* a πρῖνος.

πρίνινος, ίνη, ινον, iligneus, ex ilice confectus; (2) robustus. Ab eod.

πρίνιος, idem quod πρίνινος, *Ep.*

ΠΡΙ΄ΝΟΣ, ου, ἡ, ilex, *arbor.* Hinc

πρινώδης, ες, iligneus; (2) durus.

πρινῶν, ῶνος, ὁ, ilicetum, *Gl. V.* A πρῖνος.

πρίονιον, ου, τὸ, serrula, *Gl. V.* A πρίων.

πριονοειδὴς, έος. ὁ καὶ ἡ, serræ figuram habens, serratus. A πρίων et εἶδος.

πριονοειδῶς, *adv.* in modum serræ.

πριονώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, serræ figuram habens; serratus, *Gl. V.* A πρίων.

πριονωτὸς, ἡ, ὸν, idem et ab eodem.

πρίοω, ῶ, f. ώσω, idem quod πρίω.

πρίοντες, aor. 1. part. act. verbi πρίζω.

πριστὸς, *sectus*, aor. 1. part. pass.

πρίσις, εως, ἡ, fissio seu sectio, per serram.

πρίστμα, ατος, τὸ, scobs eorum, quæ serra secantur, segmentum; (2) lignorum caries; (3) corpus geometricum. A πρίω, *serra seco.*

πριστηριοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, figuram serræ habens, *Isai.* 41, 15. Ex πριστὴρ et εἶδος.

πριστὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod πρίστης, *item* serra.

πρίστης, ου, ὁ, qui serra aliquid secat et findit; (2) piscis generis cetacei.

πρίστις, εως, ἡ, serra; (2) piscis cetacei generis; (3) genus poculi; (4) genus navigii.

πριστὸς, ἡ, ὸν, serra sectus seu dissectus; sectilis, *Gl. Vet.* A

ΠΡΙ΄Ω, seu πρίζω, f. ίσω, serro, serra seco s. findo; (2) *proprie* premo, stringo, constringo; (3) frendeo; (4) emo; (5) idem quod πρήθω, quod inde duciter, item πρίθω. Πρίειν τὰς ὀδόντας, *Arist. Ran.* 1044.

πρίσμα, ατος, τὸ, idem quod πρίσμα.

πρίων, ονος, ὁ, serra. A πρίω.

ΠΡΟ΄, *præp. regens gen.* ante, coram, præ, notans in compositione prioritatem temporis, dignitatis, loci. Hinc ἀπὸ πρὸ, procul a; ἀπόπροθι, et ἀπόπροθεν, procul, eminus; διάπρο, penitus; περιπρὸ, summe, supra modum, vehementer, valde; interdum in comp. redundat.

προγγελία, ας, ἡ, prænunciatio. A

πρόγγελλω, fut. ελῶ, prænuncio, denuncio, prædico, certiorem facio; προγγελμένος, p. pass. part. Μάχην τ' ἐσιόσθαι προγγέλλουσι, *Xen. Cyr.* 3, 22.

πρόγγελος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, prænuncius vel prænuncia; prænunciator.

προγγέλλω, τὸ, prædictio.

προάγγελμα, τὸ, idem, denunciatio, significatio, cum aliquem certiorem facimus, quid futurum, vel non futurum sit.

προαγγελτικὸς, ἡ, όν, prænunciandi vim habens. A προαγγέλλω.

προαγγελτικῶς, *adv.* prænunciando.

προάγγη, 3. sing. præs. conj. act. verbi προάγω.

προάγνευσις, εως, ἡ, præparatio ad sacra rite obeunda. A

προαγνεύω, prius purifico, lustro, ad sacra sc. rite obeunda.

προαγορεύω, f. άσω, præmo.

προαγορανομέω, ῶ, f. ήσω, perf. part. προηγορανομηκὼς, qui ante jam ædilis fuit.

προάγορασία, ας, ἡ, præemptio. A προαγοράζω.

προαγορασὴς, ῆ, ὁ, præemptor. Ab eod.

προαγορεύμα, ατος, τὸ, oraculum, *Suic.*

προαγόρευσις, εως, ἡ, prædictio, prænunciatio. Τόνδε ὁ ὑπατος διὰ τὴν προαγόρευσιν συνελάμβανε, *Appian. B. Civil.* 1.

προαγορευτικὴ, ἡς, ἡ, ars prædicendi seu divinandi. A

προαγορεύω, fut. εύσω, prædico, prænuncio, præmoneo; (2) denuncio, præcipio, edicto præcipio aut veto, præconis voce denuncio; (3) testor. Ἐγὼ μὲν δὴ ταῦτα προαγορεύω, *Xen. Cyr.* 6, 18. Προηγόρευτε τὸν πόλεμον, *Thuc.*

προάγω, fut. άξω, deduco, perduco, promoveo, proveho; (2) impello; (3) profero, produco, educo; (4) abduco; (5) præeo, prægredior, præcedo; (6) præcello, præeo; (7) perduco sc. fœminam, vide seq. Ἥτ' (ἀμμαγανίαι) ἀνδρῶν προάγει Ϝυμὸν ἐς ἀμπλακίην, *Theog.* 386. Προῆγε πολλὸς ἐρ' ἡγεμονίας, *Plut.* Ὧν ἕνεκεν γέγονα, καὶ ὧν χάριν προῆγμαι εἰς τὸν κόσμον, *M. Anton.* 5, 1.

προαγωγεῖα, ἡ, promotio; (2) institutio; (3) perductio mulierum, lenocinium.

προαγωγὸς, idem quod προαγωγικὸς, *Æschin.* A

προαγωγύω, perduco, perductor sum, prostituo; (2) pellicio verbo, lenociniis aut aliis artibus. Αὐτὸς ἑαυτὸν προαγωγύων τοῖς ὀρθολμοισι, ἐδάδιζεν, *Arist. Nub.* 976. Μὴ προαγωγύσῃς ἄλοχον, *Phocyl.* 166. A προαγωγὸς.

προαγωγὼν, ῶνος, ἡ, idem quod προαγωγεῖα, *it.* ipsi honores. A πρὸ et ἄγω.

προαγωγικὸς, ἡ, όν, ad lenocinium aptus; vim lenocinandi habens; (2) producendi vim habens. Ab eod.

προαγωγὸς, ὁ, ὁ, perductor, sive productor; (2) leno, prostitutor. Ab eod.

προαγὼν, ῶνος, ὁ, præludium certaminis; (2) prolusio actionis oratoriæ, *Ph.* præfatio.

προαγωνίζομαι, fut. ίσομαι, ante alium certo aut pugno; (2) certo sive pugno pro aliquo, i. e. propugno. Ὧν ὑπερμαχεῖν καὶ προαγωνίζεσθαι κυφότατος πόνος, *Phil.* Hinc

προαγωνιστὴς, οῦ, ὁ, propugnator, defensor.

προαγωνιστικὸν, τὸ, præjudicialis causa, *Vet. Lex.*

προαδικέω, ῶ, f. ήσω, injuria lacesso. Προηδικήσας δὲ καὶ Χαρίκλειαν, *Heliod.*

προάδω, præcino, priius cano.

προαθρέω, ante video, perspicio.

προαθροίζω, ante congrego, seu colligo.

προαιδέομαι, alicui reverentiam ante alios debeo, præ ceteris in honore habeo, magis colo.

προαικίζομαι, verberari jubeo, ante sc. supplicium, de magistratu; προαικίζω, de lictore seu carnifice, qui virgis cædit.

προαίρεμα, τὸ, idem quod προαίρεσις, *Bud.*

προαίρεσις, εως, ἡ, propositum, institutum, studium, voluntas, consilium; (2) benevolentia; (3) factio, partes in rep. προαιρέσει, sponte, *Ph.* A προαιρέομαι.

προαιρετέον, præferendum, anteponendum est. Τὰ βέλτιστα καὶ τὰ σώσοντ' ἀντὶ τῶν ῥᾴστων καὶ τῶν ἡδίστων προαιρετέον, *Dem. Phil.* 2. A προαιρέω.

προαιρετικὸς, ἡ, όν, qui certo animi proposito ad rem aliquam fertur; *in neut.* quod eligitur, liberum, arbitrarium, voluntarium; ῥῆμα προαιρετικὸν, verbum perti-

nens ad voluntatem, actionem voluntatis exprimens. Ab eod.

προαιρετικῶς, *adv.* sponte, volenti animo.

προαιρετὸς, ἡ, ὸν, spontis humanæ et arbitrarius. Ab eod.

προαιρέω, ῶ, fut. ήσω, promo, depromo, e penu promo; sed προαιρέομαι, οῦμαι, præfero, ante pono; (2) constituo, mihi certum est; (3) consulto, deliberatione aliquid facio; προειλὼν, depromens, aor. 2. part. προειλάμην, proposui, constitui, aor. 2. προήρημαι, constitui, proposui; προήγμαι, destinavit, *Ph.* p. Καθάπερ ἐκ ταμιείου προαιρεῶν, *Luc.* Πάλιν σκέψασθέ τι ὑμῶν ἐκάτερος προείλετο πράττειν, *Dem.* Θάνατον ἀντ' αὐτῆς προαιρετέον ἦν, *Xen.* Τῶν ἄλλων προηρῆσθαι, *Ælian. V. H.* 3, 8. προαιρεμένοις, dat. plur. part. præs. med. vel pass. a προαιρέομαι.

προαίρεω, προαγορεύω; (2) proficiscor, abeo. Ἐπέλυσεν ὡς φίλον προαίρειν, *Plut.*

προαισθάνομαι, fut. σθήσομαι, præsentio, ante sentio. Προαισθάνεσθαι τῶ σφατῶ, *Thuc.* ταῦτα, *Plut.*

προαίσθησις, εως, ἡ, præsensio.

προαιτιάομαι, ῶμαι, fut. άσομαι, ante criminor, ante accuso. Προητιασάμεθα γὰρ Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας πάντας ὑφ' ἁμαρτίαν εἶναι, *Rom.* 3, 9.

προαιώνιος, ν, ὁ καὶ ἡ, qui fuit ante omne ævum, æternus.

προαιωνιότης, acc. sing. perf. part. med. f. g. a προαιώνιος.

προακμάζω, f. άσω, in ea sum ætate, quæ vigorem antecedit, i. e. in ipsa adolescentia.

προακοντίζω, fut. ίσω, ante jaculor; *Pass.* -ίζομαι, jaculi modo feror.

προακούω, prius seu prior audio, ante audio et cognosco, præsentio. Ἤν προηκούσατε ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας τῦ εὐαγγελίυ, *Col.* 1, 5.

προακροβολίζω, eminus jaculor.

προακτικὸς, προαγόμενος. A προάγω.

προαλγέω, ῶ, fut. ήσω, prius doleo seu adfligor, v. c. cum capitis dolor præcessit morbum.

προαλείφω, ante ungo.

προαλίσατος, *adv.* valde temerarie. A προαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, declivis; (2) temerarius, præceps, audax, *Ph.* petulans. Χάρῳ ἐνὶ προαλέι, *Il.* 21, 262. A προάλλομαι.

προαλίσκω, prius seu ante capio, *Gl. Vet.* præsumo.

προαλίζω, fut. ίσω, ante congrego. Τὸν ἐπὶ ταῖς μελλούσας συμφοραῖς θυμὸν προαλίσαντες, *Joseph.*

προαλλάσσομαι, prætervehor, prævehor.

προαλλοιόω, ῶ, fut. ώσω, prius altero, ante immuto, *Steph.*

προάλλομαι, prosilio.

προαλῶς, *adv.* temere, præcipitanter.

προαμιλητάνω, antea vel ante pecco. Γράφω τοῖς προημαρτηκόσι, 2 *Cor.* 13, 2.

προαμείβω, prætereo, prætervehor; et προαμείβομαι, responsione occupo, prompte respondeo.

προαμύνω, f. ύνω, protego, propugno.

προαναβαίνω, fut. βήσομαι, prius vel prior conscendo.

προαναβάλλομαι, præludo. "Α μὲν ἓν ἐξαλλήθην καὶ περὶ ἐμαυτῦ, καὶ περὶ τῶν ἄλλων, ὥστεις χορὸς πρὸ τῦ ἀγῶνος προαναβαίνεσθαι, ταῦτά ἐστιν, *Isocr.*

προαναβοάω, ῶ, f. άσω, ante proclamo.

προαναβολὴ, ἡ, dilatio; κατὰ προαναβολὰς, per intervalla.

προαναγινώσκω, ante lego.

προαναγράφω, ante scribo, *Appian.*

προανάγω, ante deduco naves seu abduco; *Med.* ante discedo, de navigantibus. Ἀλλὰ καὶ τινας (sc. ναῦς) προανηγμένας μεταπαλεῖν, *Thuc.* lib. 8, 11.

προαναθρώσκω, prosilio; (2) in certamen descendo.

προαναιρέω, ῶ, fut. ήσω, prius occido, prius e medio tollo; προανῄλη, prius occidit, aor. 2. Τί σαυτὴν προαναιρεῖς βελτίονων ὄντως ἐλπίδων; *Heliod.* Ἤν μή με προαναίλῃ τὸ γῆρας, *Isocr.*

προαναισιμόω, ῶ, fut. ώσω, prius impendo, prius insumo.

προανάκειμαι, ante dedicatus fui.

προαναμηνύτω, ante denuncio, declaro.

προαναπίνέω, ῶ, fut. ήσω, ante commoveo seu impello.

προαπαλαίομαι, ante defleo.

προαναπλάττω, f. ψω, præcido, prius incido.

προαναπράζω, ante exclamo, proclamo.

προαναπρίνω, prius interrogo; part. aor. 1. προαναπρίνας.

προανάπρυσις, ἡ, exordium, initium. A προαναπρύω, prior, retro pello seu retro inhibeo; et προαναπρύομαι, prior, retro cedo inhibito cursu; (2) prior exordior.

προαναλαμβάνω, ante suscipio; (2) ante breviter expono; (3) occupo, præverto aliquem aliquid agendo, v. c. prior amplector.

προαναλίσκω, f. λώσω, prius consumo, ante absumo.

προαναλωμα, τὸ, impensa, operis susceptionem antecedens.

προαναμέλπω, præcino, ante decanto, *Rob.*

προαναπίπτω, prius concido, ante collabor seu corruo; προαναπτὰς, a. 2. part.

προαναπλάττω, fut. πλάσω, prius refingo, reformo.

προαναπνέω, f. εύσω, prius respiro.

προαναπράζω, fut. άσω, ante seu prior abripio.

προαναρρήγνυμι, ante prorumpere facio, seu emitto.

προανασπάω, ante concutio.

προανασπευάζομαι, præstruo, multo ante compono.

προανασκοπέω, prospicio, provideo.

προανασπέλλω, f. ελῶ, ante cohibeo et reprimo, prior compesco; a. 1. προανέσπειλα.

προανατάττω, priori loco pono.

προανατείνω, ante attollo; (2) prætendo; προανέτειναν, aor. 1.

προανατέλλω, prius orior; προανέτειλεν, 3. sing. aor. 1.

προανατρέχω, retro ad priora redeo, superiora altius repeto.

προανατυπόω, ῶ, f. ώσω, adumbre, delineo.

προαναφαίνω, ante ostendo, extollo, prætendo ut cernatur.

προαναφωνέω, ῶ, f. ήσω, vaticinor, prædico; (2) indico, declaro, polliceor, quid facturus, dicturus sum. Hinc προαναφώνησις, εως, ἡ, est cum indicat poëta, &c. quid dicturus sit; (2) præditio, vaticinium.

προαναφώνημα, τὸ, idem.

προαναφωνητικὸς, ἡ, ὸν, utens προαναφωνήσει.

προαναφωνητικῶς, *adv.* vaticinando, ante declarando.

προαναχωρέω, ῶ, f. ήσω, ante decedo. Hinc προαναχώρησις, ἡ, decessio ante facta.

προαναψηρίζω, ante decerno.

προανεκτείνω, idem quod προανέχω, prior attollo, elevo; (2) emineo, antecello.

προανθέω, ῶ, f. ήσω, præfloreo, ante primus floreo.

προάνθησις, ἡ, primus flos.

προανίστημι, et προανίστομαι, ante in altum evolo; προανεστὰς, aor. 2. part.

προανίσταμαι, prior exsurgo, ante alios surgo.

προανισοέω, ῶ, f. ήσω, ante seu prius commemoro.

προανίσχω, ante vel prior emergo.

προανύτω, f. ύσω, ante vel citius perficio.

προέξει, 3. sing. fut. 1. indic. act. verbi προάγω.

προαπαγγέλλω, prius annuncio, prænuncio; (2) obnuncio, apud *Dion.*

προαπαγορεύω, prius deficio; (2) renuncio, v. c. conjugium, *cum Gen.*

προαπάγχομαι, suspendo me.

προαπαίρω, ante castra moveo.

προαπαλείφω, ante deleo, sc. e tabulis.

προαπαλλάττω, f. ξω, prius libere; (2) ante interficio; (3) ante privo; (4) in *med.* ante morior.

προαπαντάω, fut. ήσω, q. d. præoccurro; (2) obviam curro. Hinc προαπάντησις, εως, ἡ, obviam itio.

προαπαυδάω, ῶ, f. ήσω, prius deficio seu defatigor. Αἰσχρὸν ἐστι ἐν ᾧ βίῳ τὸ σῶμά σου μὴ ἄπαυδα· ἐν τούτῳ τὴν Ψυχὴν προαπαυδᾷς, *M. Anton.* 6, 22.

προάπειμι, ante abeo.

προαπειπάσθαι, prius renunciare; προαπειπεῖν, ante deficere.

προαπέζηκα, prius animum despondi.

προαπέρχομαι, prior abeo seu discedo; (2) prior decedo, prior morior.

προαπηγέομαι, *Ion.* pro προαφηγέομαι.

προαποβρέχω, prius irrigo, et humecto, *Galen.*

προαποβύω, f. ύσω, prius obturo.

προαπογυόμαι, ante degusto, edo.

(487)

προαποδείκνυμι, prius demonstro, indico, prodo; προαποδειχθέντων, prius demonstratis, a. 1. part. pass. gen. plur. Hinc προαπόδειξις, εως, ἡ, demonstratio prævia, proposita, res ante demonstrata.

προαποδημέω, ῶ, fut. ήσω, prius seu prior peregre abeo, prius proficiscor.

προαποδίδωμι, ante reddo. Ὡς ἐν χερῶ τινι προαποδιδόναι τὴν βάσιν, *Long.* de *Subl.* 41.

προαποδύομαι, prius exuo.

προαποθνήσκω, præmorior, ante morior.

προαποικίζω, prius in coloniam deduco. Hinc partic. perf. pass. προαπωκισμένος, *Appian. B. Civil.* 2. Ex πρὸ, ἀπὸ et οἶκος.

προαποκαλύπτω, ante revelo.

προαποκάμνω, ante fatigor, deficio.

προαποκινδυνεύω, fut. εύσω, ante periculum facio.

προαποκλείω, ante claudo.

προαποκλαύσω, ῶ, f. ώσω, prius sortior, ante vel modo sortior. Hinc perf. pass. part. τὰ προαποκεκλαυμένα, de quibus modo sortiti sumus.

προαποκόπτω, f. ψω, præcido.

προαποκρούομαι, propulso.

προαποκτείνω, prius interficio, *Suic.*

προαποκτινύω, vel προαποκτίννυμι, idem.

προαπολαύω, f. αύσω, prius fruor, præcerpo, præcipio.

προαπολείπω, ante relinquo seu deficio.

προαπολεπίζω, fut. ίσω, prius decortico; προαπολεπισθεὶς, prius decorticatus, a. 1. part. pass.

προαπολήγω, prius desino. Διὰ τὸ τὴν ἐνόησιν τῶν πραγμάτων, καὶ τὴν περαίωσιν προαπολήγειν, *M. Anton.* 3, 1.

προαπόλλυμι, ante perdo; pass. προαπόλλυμαι, prius pereo.

προαπολούομαι, prius diluo seu refuto, me purgo, *Suic.*

προαποξηραίνω, ante exsicco.

προαποπέμπω, f. ψω, ante demitto. Τὰς γυναῖκας ἐν τοῖς ἀμελάβαις προαπεπέμψατο τῆς νυκτὸς, *Xen. Cyr.* 4, 5.

προαποπίπτω, ante decido, prædeciduus sum.

προαποπτώτος, η, ὁ καὶ ἡ, q. d. prædeciduus, ante decido. A præc.

προαπορέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, prior dubito, prior quæro, vel disputo.

προαπορρέω, ῶ, f. ήσω, prius defluo, vel effluo.

προαποῤῥίπτω, ante objicio.

προαποσβέννυμι, ante extinguo. "Οσω τοιαῦτα λογισμοῦ συγγεγυμνασμένου πάνυ χρήζει, προαποσβέννυται, *M. Anton.* 3, 1. Σωφροσύνη προαποσβήσεται, *id.* 12, 12.

προαποσμήχω, ante detergo.

προαποστάω, ante detraho, abstraho.

προαποσφυρόω, ῶ, f. ώσω, ante vallo, discludo, seu excludo.

προαποφέλλω, ante emitto, seu præmitto, *Gl. V.* prædestino; a. 2. part. pass. προαπεφάλην, præmissus sum.

προαποφώττω, f. ξω, ante jugulo.

προαποτάσσω, ante finem impono. Τῷ βίῳ προαπετάξαντο ξίφεσιν, ἢ φαρμάκοις, ἢ ἐγχόναις, *Philo.*

προαποτίμνω, præcido, *Steph.*

προαποτίθημι, prius vel antea repono, depono, adservo.

προαποτρέπομαι, ante converto, seu averto me.

προαποφώνω, declaro, judico.

προαπόφημι, ante nego.

προαποφθέγγομαι, prædico.

προαποφοιτάω, ῶ, f. ήσω, præmorior; προαποπεφοίτηκε, præmortuus est.

προαποχράομαι, ante occido.

προαποχωρέω, ῶ, f. ήσω, ante recedo.

προαρδεύω, fut. εύσω, prius rigo.

προαρεισμέω, ῶ, f. ήσω, prænumero.

προαρείρω, ante prandeo.

πρόαρυον, τὸ, crater ligneus in quo vinum miscetur, *Ath.*

προαρστειάω, et όω, ante aro.

προαρταγή, ῆς, præreptio.

προαρτάζω, f. άσω, præripio. Τῆν ἐπ' ἐκτίνον φερομένην πληγὴν προαρτάσας τῷ αὐτῦ σώματι, *Luc. Toxar.* τὰ τοιαῦτα τῶν ἐγκωμίων, *id.* in *Imag.*

προαρβδωνίζομαι, prius vel ante dato pignore de reliquis et subsecuturis aliquem certum facio, in pignus do.

πρόαρχω; προάρξας, a. 1. part. antecessor, prædecessor, *Gl. V.*

προασκέω, ῶ, f. ήσω, ante exerceo, præparo.

πρόασμα, ατος, τὸ, præcentio. Ex ᾄσμα.

προασπίζω, f. ίσω, clypeo objecto protego, propugno, *Gl. V.* protego. Προασπίζειν τινος, *Herod.* Ὑπὸ τοῖς ὁπλίταις προασπιζόμενοι, *Heliod.*

προασπιστής, ῆ, ὁ, propugnator, *Gl. Vet.* protector. A πρᾶσ.

προασπιστής, οῦ, ὁ, idem et ex iisd.

προάστειον, et προάστιον, ου, τὸ, suburbium, suburbanum. Τὰ προάστια καθῆκεν, ἵνα μηδὲν εἴη χρήσιμα τοῖς πολεμίοις, *Appian. B. Civil.* Ex πρὸ et ἄστυ. Unde

προάστειος, ου, ὁ καὶ ἡ, suburbanus, *Gloss. Vet.*

προασφαλίζομαι, caveo mihi; et προασφαλίζω, præmunio. Χρὴ τὴν κεφαλὴν προασφαλίσθαι τίχεσι, *Aret.*

προαυδάω, prædico, denuncio. Ἰσχὺν πόλεμον προαυδᾶν αὐτῷ, *Arist. Av.* 563.

προαυλέω, ῶ, f. ήσω, in cantu præludo.

προαυλίζομαι, f. ίσομαι, castra ante habeo.

προαύλιον, ου, τὸ, præludium in tibiarum cantu; (2) vestibulum exterius, ut αὐλὴ, interius. Ex πρὸ et αὐλὸς, *tibia*, vel αὐλὴ, *stabulum.*

προαυλον, idem quod προαύλιον, *Poll.*

προαυξάνω, sive προαύξω, ante augeo, succresco, in subsidium futuri temporis, *Gaz.*

προαύξεται, præaugescit, præs. indic. pass. Hinc

προαυξὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, adultior, ætate jam provectior; (2) quod ætate provectioribus accidere solet.

προαυξὴς, scil. παῖς, cujus jam ossa formari fingique non possunt, *Hipp.*

προαύξησις, εως, ἡ, corporis audacta moles.

προαυχαιρέω, ῶ, fut. ήσω, adimo seu aufero, præcerpo, decerpo. Πάντα διαφθείρων τε καὶ λάχυλλον ἐτιόντα προαφαιρέμενος, *Appian.*

προαφανίζω, aboleo, corrumpo, perdo, sc. ante maturitatem, ante tempus.

προαφανίνομαι, ante arefio.

προαχηγέομαι, ῆμαι, f. ήσομαι, ante enarro, prius expono.

προαχίνημι, emitto, ante mitto.

προαχιχνέομαι, prior, seu ante pervenio.

προαχίσκημι, προαχίσκομαι, prior abscedo s. absisto, ante tempus abscedo; (2) prior deficio.

προβάδην, *adv.* inter progrediendum, inter eundem. A προβαίνω.

προβαδίζω, præcedo.

προβαθὺς, έος, ὁ, profundus, *Suic. Apoll. Rhod.* lib. 4, 283.

προβαίνω, prægredior; (2) anteeo, præcedo, *proprie et tropice*; (3) progredior, provehor, *Gl. Vet.* (4) glisco, succedo feliciter; πρόβη, προβῆναι, processit, aor. 2. Ὦρα προβαίνειν, ὦ ἄνδρες, ἡμῖν ἐστι, *Arist. Conc.* 285. Ποῖ προβήσεται λόγος, *Eur. Hipp.* 346.

προβακχεύω, Bacchicus, *Eur.*

προβάλλω, projicio; (2) emitto, profero, produco; (3) propono, vel explicandum v. refellendum, promitto, præjicio. Προβάλλομαι, in *med.* produco, v. c. testes, qui me adjuvent testimonio suo; sed proprie, (2) projicio, sc. clypeum, v. scutum, vide προβολὴ; unde (3) munio me aliqua re, objicio aliquid hosti, avertendi causa; (4) defendo me, atque etiam in *pass.* alios; (5) prætendo, obtendo, prætexo; (6) publici criminis accuso, apud *Dem.* (7) aversor, execror; (8) honores peto; unde *pass.* creor, designor; (9) commemoro, in ore semper habeo; (10) supero, præsto; (11) interrogo, *etiam in Act.* προβληθεὶς, objectus, *Gl. V.* præpositus, aor. 1. part. pass. Χρὴ δ' ἐτ' ἀξίοις πονεῖν, ψυχὴν προβάλλοντ' ἐν κύδοισι δαίμονος, *Eur. Rhes.* 183. Ὅταν τι προβάλωμαι σοῦν περὶ τῶν μετεώρων, proponam, *Arist. Nub.* 489. Ἐγὼ δέ κε σεῖο νοήματί κεν προβαλοίμην, *Il.* 19, 218.

προβάλλοιτο, 3. sing. præs. opt. med.

προβάλοντο, 3. pl. aor. 2. ind med. *Ion.* pro προβάλοντο.

προβαλος, ου, ὁ, sc. ἀστὶς, clypeus, qui hosti objicitur, *Hes.* A προβάλλω.

προβαλῶσιν, 3. pl. aor. 2. conj. act. cum ν. προβαπτίζω, ante baptizo.

προβᾶς, *progressus*, aor. 2. part. act. a προβαίνω.

προβασανίζω, ante torqueo, vexo, crucio.

προβάσις, εως, ἡ, progressus, progressio; (2) proventus, seu reditus, *Od.* 2, 75. *Gl. Vet.* processus. A προβαίνω.

προβασκάνιον, ου, τὸ, præfiscine, amuletum; (2) pudenda statua, *Suic. Ph.* mutonium.

προβατεία, ἡ, res pecuaria. A προβατεύω.

προβάτειος, είαι, ειον, ovillus, vervecinus, *Gl. V.* A πρόβατον.

προβατεὺς, έως, ὁ, ovium pastor, opilio. A προβατεύω. Hinc

προβατεύσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, et προβατύσιμος, ίμη, ιμον, ovibus, pecoribus alendis aptus.

προβατευτὴς, οῦ, idem quod προβατεὺς, *Poll.*

προβατευτικὸς, ὴ, όν, pecuarius. Hinc ἡ προβατευτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars, seu vita pecuaria. A

προβατεύω, fut. εύσω, pasco, pecus alo. A πρόβατον.

προβατιαῖος, ᾶ, ὸν, ad oves seu pecudes pertinens. Ab eod.

προβάτιον, ου, τὸ, ovicula, *Dim.*

προβατοβοσκὸς, ὁ, pecuarius.

προβατογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, homo pecuinæ, sive parvæ atque pusillæ indolis. Ex πρόβατον et γνώμη.

προβατοκάπηλος, ου, ὁ, qui ovibus emendis et vendendis quæstum facit.

ΠΡΟΒΑΤΟΝ, ου, τὸ, pecus, ovis, vervex, pecus quodlibet, animal τετράσκελον, quod non est ferum. Vide *Ern.* qui a προβαίνω deducit.

προβατοτύλης, ου, ὁ, ovium vel pecudum venditor.

προβατόσκημος, ου, ὁ καὶ ἡ, ovis speciem præ se ferens. Ex πρόβατον et σχῆμα.

προβατοτρόφος, ὁ καὶ ἡ, oves, pecora alens, pecuarius. A τρέφω.

προβεβουλευμένως, *adv.* cogitate, prudenter.

προβεβήκει, 3. sing. perf. ind. act. verbi προβαίνω.

προβεβηκὼς ἀπάντων, *Il.* 23, 890.

προβεβηκυῖαι, *quæ processit*, p. part. act. f. g.

προβέβουλε, *præstulit*, 3. sing. perf. ind. med. verbi προβούλομαι.

προβέβρωκε, 3. sing. f. 1. ind. med. Unde

προβεβρώσεται, 3. sing. f. 1. ind. med.

προβιάζομαι, ante vim infero, *Æschin.*

προβιβάζω, f. άσω, et άω, ῶ, produco; (2) admoneo, persuadeo, impello, *Gl. V.* (3) promoveo, proveho; προβιβασθεὶς, promotus, *Ph.* a. 1. part. pass. Ποῖ προβιβᾶς ἡμᾶς ποτε; *Arist. Av.* 1576. (4) adjuvo; (5) proficio, *Ern.* Hinc

προβίβασις, εως, ἡ, idem quod

προβιβασμὸς, οῦ, ὁ, promotio, præmotio, institutio, *Ph.* Ab eod.

προβιβάω, idem quod προβίβημι, *Hom.*

προβίβημι, progredior; προβιβὰς, progressus, aor. 2. part. Καιπερ ποσὶ προβιβάς, *Il.* 13, 18.

προβιόομαι, ῶμαι. Hinc τὰ προβεβιωμένα, vita ante acta, p. part. pass. προβεβιωμένοι, qui ante nos vixere. Τὴν δόξαν τῶν προβεβιωμένων ἐξέχειαν, *Plato.*

προβιότης, ητος, ἡ, vita ante acta, *Clem. Al.*

προβλαστάνω, ante comedo; προβλαστὼν, ante comesus, aor. 1. part. pass.

προβλασταίνω, prægermino, prius germino.

προβλάστος, prægerminans, *Steph.*

προβλεπτικὸς, ὴ, όν, qui futura prospicit, *Gl. Vet.* prospicuus. A

προβλέπω, f. ψω, provideo, prospicio. Τῷ Θεῷ περὶ ἡμῶν κρεῖττόν τι προβλεψαμένῳ, *Heb.* 11, 40.

προβλεψάμενον, acc. sing. a. 1. part. med.

πρόβλημα, ατος, τὸ, propositio, quæstio, *Gl. V.* quicquid defendendi causa opponitur; πρόβλημα τίχης, promurale, nempe munimentum. A προβάλλω. Hinc

προβληματίον, ου, τὸ, quæstiuncula, *Gl. V.*

προβληματευτικὸς, ὴ, όν, artifex machinarum, rerum quibus via defenditur; προβληματευτικὴ, ars ipsa talium conficiendorum. Ab ἔργον.

προβληματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, in quæstione et disputatione positus. A πρόβλημα.

προβλὴς, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, projectus, prominens, *Il.* 2, 396. A προβάλλω. Unde

προβλητικὸς, ὴ, όν, producendi vi præditus.

προβλήτος, ου, ὁ καὶ ἡ, projectus. Ab eod.

προβλώσκω, prodeo, vel exeo; (2) protubero; προβλωσκέμεν, inf. pro προβλῶσκειν, *Odyss.* 19, 25.

προβοάω, ῶ, f. άσω, proclamo; (2) cohortor.

προβοηθέω, ῶ, f. ήσω, opem mature fero.

προβούλαιον, ου, τὸ, propugnaculum, vel sco-

pulus eminens, qui æstum maris frangit. A προβολή.

προβούλαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, objectus, exporrectus. A προβάλλω. Unde

προβουλεὺς, έως, ὁ, productor, auctor, qui prima alicujus rei fundamenta jacit.

προβολὴ, ῆς, ἡ, objectus, prætentus, *Gl. V.* (2) tegmen, propugnaculum, *Gl. V.* (3) pergula, *Gl. V. inpr.* et *proprie* sic dicitur projectio scuti, defendendi sui causa; unde milites dicuntur esse ἐν προβολῇ, cum scutis protentis magno gradu excipiunt vim hostium; (4) emissio jaculi; (5) προβολαὶ, prominentiæ quævis. Ab eodem.

προβόλιον, ου, τὸ, *pr.* quod tegendi ac defendendi causa projicimus nobis, venabulum, loricula, *Gl. V.* A προβολή.

προβόλος, ου, ὁ, scopulus eminens, qui æstum maris frangit; item protector, defensor; προβόλοι, proceres, *Gl. Vet.* προβόλος, etiam objectus, fultura. A προβάλλω.

προβοσκὶς, ίδος, ἡ, proboscis. A βόσκω.

προβόσκος, ου, ὁ, q. d. vicarius pastoris, *Rob.* Ex iisd.

προβούλευμα, ατος, τὸ, senatus consultum, legi ac plebiscito præmissum, seu quo sancitur, ut aliquid ad populum feratur, *Gl. Vet.* consultum. A προβουλεύω.

προβουλευμάτιον, ου, τὸ, *Dim.*

προβουλεύω, fut. εύσω, consilio prospicio, vel provideo; (2) prospicio, prævideo; (3) deliberatione populum prævenio; q. d. prædelibero. Προβουλεύειν τῷ δήμῳ, *Dem.* et *Plut.* in *Solon.* cap. 19. *Consultare de re aliqua priusquam populo proponatur.* Φόνος προβεβουλευμένος, *Appian. B. Civil.* 1.

προβουλεύω, ῶ, f. ήσω, inusit. sed tamen hinc est. p. med. προβεβούλημαι, malui, vel malo. Ex πρὸ et βουλὴ, *voluntas.*

προβουλὴ, ἡ, deliberatio; (2) providentia.

προβούλιον, ου, τὸ, idem quod προβούλευμα.

προβούλομαι, præfero, *Hom.*

προβουλόσιος, ος, ὁ καὶ ἡ, objectus, exporrectus. A προβάλλω. Unde

προβουλοῦς, έως, ἡ, productor, auctor, qui prima alicujus rei fundamenta jacit.

προβολὴ, ῆς, ἡ, objectus, prætentus, *Gl. V.* (2) tegmen, propugnaculum, *Gl. V.* (3) pergula, *Gl. V. inpr.* et *proprie* sic dicitur projectio scuti, defendendi sui causa; unde milites dicuntur esse ἐν προβολῇ, cum scutis protentis magno gradu excipiunt vim hostium; (4) emissio jaculi; (5) προβολαὶ, prominentiæ quævis. Ab eodem.

προβόλιον, ου, τὸ, *pr.* quod tegendi ac defendendi causa projicimus nobis, venabulum, loricula, *Gl. V.* A προβολή.

προβόλος, ου, ὁ, scopulus eminens, qui æstum maris frangit; item protector, defensor; προβόλοι, proceres, *Gl. Vet.* προβόλος, etiam objectus, fultura. A προβάλλω.

προβοσκὶς, ίδος, ἡ, proboscis. A βόσκω.

προβόσκος, ου, ὁ, q. d. vicarius pastoris, *Rob.* Ex iisd.

προβούλευμα, ατος, τὸ, senatus consultum, legi ac plebiscito præmissum, seu quo sancitur, ut aliquid ad populum feratur, *Gl. Vet.* consultum. A προβουλεύω.

προβουλεύω, fut. εύσω, consilio prospicio, vel provideo; (2) prospicio, prævideo; (3) deliberatione populum prævenio; q. d. prædelibero. Προβουλεύειν τῷ δήμῳ, *Dem.* et *Plut.* in *Solon.* cap. 19. *Consultare de re aliqua priusquam populo proponatur.* Φόνος προβεβουλευμένος, *Appian. B. Civil.* 1.

προβουλεύω, ῶ, f. ήσω, inusit. sed tamen hinc est. p. med. προβεβούλημαι, malui, vel malo. Ex πρὸ et βουλὴ, *voluntas.*

προβουλὴ, ἡ, deliberatio; (2) providentia.

προβούλιον, ου, τὸ, idem quod προβούλευμα.

προβούλομαι, præfero, *Hom.*

προβουλόσιος, ος, ὁ καὶ ἡ, q. d. consultatoris filia, vel consilio prognata; consultatrix.

πρόβουλος, ου, ὁ, qui pro aliquo consultat, qui ante alios consultat; (2) senator, princeps, primarius senator, *Gl. V.* consul. Ex πρὸ et βουλὴ, *consilium.*

προβραχὴς, ές, vadosus. A βραχὺς, *Ern.*

προβρέχω, fut. ξω, præmadefacio, prius macero; προβραχεὶς, præmaceratus, aor. 2. partic. pass.

προβύσσω, idem quod προβύω, *Ar.*

προβύω, f. ύσω, emungo, et simul promoveo ellychnium. Κώρος καμάθεν σὺ νὺν ὦαν, τὸν λύχνον προβύσσον, *Arist. Vesp.* 249.

προβώμιον, τὸ, aditus, vestibulum aræ, ara ipsa. A βωμὸς.

προγάμεια, τὰ, dona quæ ante nuptias donabantur, *Poll.*

προγαμέω, ῶ, f. ήσω, prior nuptias contraho. A πρόγαμος.

προγαμιαῖος, αία, αιον, antenuptialis. A

πρόγαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vel quæ prior nuptias contraxit.

προγαστρίδιον, ου, τὸ, ventrale, tegumen ventris. A γαστὴρ.

προγάστωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, cui venter prominet, ventriosus, *Gl. Vet.* ventrosus.

προγεγεννημένοι, nom. pl. perf. part. pass. verbi προγεννάω.

προγεγονότων, gen. pl. part. perf. med. verbi γίνομαι.

προγεγραμμένον, acc. sing. part. perf. pass. a προγράφω.

προγενέθλιος, ὁ καὶ ἡ, origine aut nativitate antecedens, antegenitus. A γενέθλη.

προγένειος, ᾶ, ὸ, promissam habens barbam; (2) barbatus. A γένειον.

προγενεσίαζε, ας, ᾶ, prior creatio seu ordinatio, *Suic.* Ex πρὸ et γένεσις.

προγενέστατος, άτη, ατον, antiquissimus, maximus natu. A προγίνομαι.

προγενέστερος, έραι, ερον, ante natus, major natu, senior, antiquior, *Gl. V.* anterior. Ex iisdem.

προγεννάω, ῶ, f. ήσω, ante genero; προγεγεννηθεὶς, prægnatus, antigena, *Gl. Vet.* aor. 1. part. pass.

προγεννήτειρα, ἡ, progenitrix, *Lyc.*

προγεννήτωρ, ορος, ὁ, progenitor, i. e. prior, vel antiquior genitor; προγεννητόρων, majorum.

προγεγονόμενον, gen. pl. aor. 2. part. med. verbi προγίνομαι.

προγένοντο, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* pro προεγένοντο.

πρόγευμα, ατος, τὸ, prægustatio, gustus, quod ante cænam sumitur. Α προγεύομαι. Hinc

προγευματιζω, f. ίσω, ante gusto ; prægusto, i. e. ante cænam aliquid sumo, in balneo.

προγεύομαι, f. γεύσομαι, idem. Hinc

προγεύστης, ου, ὁ, prægustator.

προγευτὴς, ῶ, ὁ, prægustator, *Gl. Vet.* Ab eodem.

προγηράσκω, et προγηράω, f. άσω, ante tempus, mature senex fio.

πρόγηρος, ὁ καὶ ἡ, qui mature senescit.

προγίγνομαι, vel προγίνομαι, sum ante, antecedo, præcedo ; (2) procedo, occurro. Κίνδυνον τὴν προγεγενῆσαν χάριν μεῖζόσθαι, *Xen.*

προγινώσκω, prænosco, præscio, præsentio, *Gl. V.* ante cognosco, prævideo ; (2) decerno, judico, existimo ; (3) in *N. T.* amo, bene cupio. Οὓς προέγνω, *Rom.* 8, 29. Προεγνωσμένου μὲν τοῦ καταβολῆς κόσμου, 1 *Pet.* 1, 20.

προγλωσσεύομαι, garrio, loquax sum. Α προγλώσσος.

προγλωσσὶς, ίδος, ἡ, linguæ extrema pars acuta. Εκ πρὸ et γλῶσσα.

πρόγλωσσος, ὁ καὶ ἡ, garrulus, qui nil celare potest, *Gloss. Vet.* volubilis linguæ. Ex iisd.

πρόγνωσις, εως, ἡ, præsensio, prænotio, præscientia, præsagium ; (2) rerum præsentium vel præteritarum animadversio, s. cognitio ; (3) in *N. T.* decretum, voluntas, et benevolentia. Α προγινώσκω.

προγνώστης, ου, ὁ, præscius futurorum. Ab eodem.

προγνωστικὸς, ἡ, όν, facultate præsciendi seu præsagiendi præditus ; præscius, sagax, *Ph.* Hinc τὸ προγνωστικὸν, ῦ, prognosticum, rei futuræ signum. A pr.

προγνωσιακῶς, *adv.* providenter, *Ph.*

προγονὴ, ης, ἡ, privigna. Α πρόγονος.

προγονικὸς, ἡ, όν, avitus, a patribus vel majoribus acceptus ; (2) majoribus dignus. Α πρόγονος.

πρόγονος, ου, ὁ, progenitor, ante genitus ; (2) privignus, *Ph.* filiaster, *Gl. Vet.* (3) atavus, *Gl. V.* πρόγονοι, majores, *Philox.* (4) patricii, *Philox.* Α προγίνομαι.

πρόγραμμα, ατος, τὸ, libellus, tabula, seu scriptum, quod publice proponitur, aliquid indicans aut fieri jubens, *Gl. Vet.* proscriptum, edictum. Α προγράφω.

προγραφὴ, ῆς, ἡ, præfatio ; (2) descriptio rei, proposita sc. v. c. tabula ; unde (3) proscriptio, proscriptionis tabula. Α προγράφω, f. ψω, ante scribo, prius scribo, proscribo ; (2) præscribo ; (3) prius vel ante pingo ; (4) publice scriptum propono ; (5) scribo, simpliciter. Χορηγὸς προέγραψε, *Aristot.* Καθὼς προέγραψα ἐν ὀλίγῳ, *Ephes.* 3, 3. Προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρῖμα. *Judæ* 4.

προγρηγορέω, ῶ, f. ήσω, vigilo, dormire non possum.

προγυμνάζω, f. άσω, præexerceo, meditor ; *pass.* exerceor, paro me alicui rei. Hinc

προγυμνασία, ας, ἡ, prævia exercitatio.

προγύμνασμα, ατος, τὸ, præparatio, meditatio ; item in arte Rhet. eæ partes elaborandæ orationis, seu declamationis, quibus singulatim scribendis ad ipsam accessio seu præparatio fit. Ab eod.

προγυμναστὴς, οῦ, ὁ, qui præexercet, qui præparat. Ab eod.

προδαΐναι, prænoscere ; προδαεῖς, prænoscens, præscius, *Odyss.* 4, 396.

προδανείζω, f. ίσω, ante fœneror. Προδανείσας τῷ Ἀπόλλωνι τὴν χάριν, *Luc.*

προδατανάω, ῶ, f. ήσω, prompendo, *Gl. V.*

προδεῖδαι, 3. sing. perf. ind. med. verbi προδαίω.

προδεδοκέναι, perf. inf. med. v. προδίδωμι.

προδείδω, f. δείσω, metuo, de futuro.

προδείελος, ου, ὁ, qui ante vesperam, vel antequam advesperascit, aliquid agit.

προδεικνύω, vel προδείκνυμι, f. ξω, præmonstro, prætendo ; (2) denuncio ; (3) ante significo.

προδεί̈κτης, ὁ, histrio, qui in theatro personas populo ostendit.

προδειμαίνω, prior metuo, pro aliquo metuo. Προδειμαίνων πότμον, *Lyc.* 276.

προδιαπνέω, ῶ, f. ήσω, ante cæno, seu edo.

προδίκτυος, ου, ὁ, patronus. Ex δίκτυομαι.

προδίκτυομαι, video prior ; (2) prævideo, prospicio.

προδιεσμῶ, pro προδεσμῶ, præligo, *Gl. V.*

προδιΐω, ante imbuo seu irrigo, *Steph.*

προδιηλόομαι, f. ήσομαι, ante, prior lædo.

προδιηλοποιέω, ῶ, f. ήσω, manifestum reddo ; (2) ante declaro, præsignifico.

προδήλος, ος, ὁ καὶ ἡ, manifestus, perspicuus.

προδηλόω, ῶ, f. ώσω, ostendo, clarum reddo ; (2) præsignifico. Δι' αὐτῶν ἀσέβειαν πολλὰ προδηλῶσθαι (λέγουσι), *Ælian.* 2, 31.

προδήλως, *adv.* manifeste. Α πρόδηλος.

προδηλωτικὸς, ἡ, ὸν, præsignificatio, manifestatio. Α προδηλόω.

προδιαβαίνω, fut. ήσομαι, prior seu prius transeo.

προδιαβάλλω, ante calumnior ; (2) criminor ; (3) ante compono, seu ordino, seu constituo ; προδιαβεβλημένος, criminatione insimulatus, p. pass. part. Προδιαβάλλων αὐτὸν πρὸς τὰς Ἀθηναίας, *Liban.* in 2. *Phil. Dem.*

προδιαγινώσκω, ante considero seu perpendo, animo prius percipio.

προδιάγνωσις, ή, idem quod προγνωσις.

προδιαγόρευσις, εως, ἡ, prædictio. Εκ πρὸ et διαγορεύω.

προδιαγράφω, f. ψω, ante seu prius describo.

προδιαγωγὴ, ῆς, ἡ, aquæ ductus longior.

προδιαδίδωμι, ante spargo, dissemino, ut femam.

προδιαίθεσις, εως, ἡ, antecedens dispositio, capiens affectionem aliquam ; (2) pristina adsertio.

προδιαιρέομαι, distinguo in genera, species, &c. describo rem faciendam ; προδιελέσθαι, inf. a. 2. med.

προδιαίρεσις, ή, descriptio (deformatio) futuri operis, ut ædificii, &c.

προδιαίτησις, εως, ἡ, præparatio ad rem aliquam per victum certum, *item* præparatio simpliciter. Εκ πρὸ et διαιτάω.

προδιακινέω, ῶ, f. ήσω, ante commoveo.

προδιακονημένει, *part. perf. pass. plur.* qui antea operam (in concilianda femina) navarunt.

προδιαλαμβάνω, ante cognosco, judico, constituo, decretum habeo ; (2) ante concipio animo, ut spem.

προδιαλέγομαι, f. ξομαι, inprimis dico, *Gl. V.* præfor.

προδιάλεξις, εως, ἡ, præfatio, *Gloss. Vet.* A præced.

προδιαλύω, ante dissolvo, seu frango.

προδιανυκτερεύω, fut. εύσω, prius per totam noctem aliquid ago, præcedentem noctem transigo.

προδιανύω, fut. ύσω, ante perficio, ante demonstro.

προδιαπέμπω, præmitto.

προδιαπλέω, ῶ, fut. εύσω, ante navibus transeo.

προδιαφθείρω, ῶ, f. ώσω, ante definio, explico, constituo.

προδιαφράζω, ante diripio.

προδιαφυλεύω, f. εύσω, prius concutio.

προδιαφρέω, ῶ, futur. ήσω, prius declaro. Hinc

προδιαφάρησις, ἡ, prævia declaratio.

προδιαφυδόζω, f. άσω, prius dissipo.

προδιαφυσιόω, ῶ, fut. ήσω, ante diligenter considero.

προδιαφυλλομαι, prænuncio, præmoneo, prius discerno ; προδιαφυλλῶσθαι, prænunciare, præmonere, a. 1. inf. med.

προδιαφορὰ, ᾶς, ἡ, superior seu pristina perversio, seu depravatio.

προδιαφύρω, prior traduco et carpo ; *item* prior vidlo, frango fœdus, pactum.

προδιατάσσω, vel προδιατάττω, f. ξω, prior dispono ; in *med.* ante constituo, compono.

προδιατίθημι, ante (male) tracto.

προδιαττάω, ῶ, f. ήσω, prius cribro, prius per cribrum transmitto.

προδιατυπόω, ῶ, fut. ώσω, prius formo, describo.

προδιατύπωσις, εως, ἡ, q. d. præinformatio ; (2) præordinatio. A præc.

προδιαφθείρω, ante corrumpo, prius constupro ; in *pass.* jamdudum corruotus sum.

προδιαχρίω, f. ίσω, ante perlino.

προδιαχωρέω, ῶ, f. ήσω, prius dissideo, prior me ab amicitia alicujus separo.

προδιδάσκω, f. άξω, prius doceo, prædoceo. Ἀλλ' ὑ δύναιτο τὰς ἀνοήτους τύτων γνώμας προδιδάσκειν, *Soph. Aj.* 163. Ἀλλ' ἐγχείρει τὸν πρεσβύτην, ὁ, τι περ μέλλεις προδιδάσκειν, *Arist. Nub.* 476.

προδίδωμι, f. δώσω, prodo, desero, auxilio meo destituo, deficio, *Gl. V.* prodo, prævaricor ; (2) prius vel prior do ; (3) dedo, ut urbem. Προδιδόναι τὰς ἐλπίδας, *Arist.* τὰ καθήκοντα, *Luc.*

προδιεξέρχομαι, prior transeo ; (2) ante expono, declaro.

προδιεορτάζω, f. άσω, prius festum celebro, prius triumpho.

προδιεργάζομαι, f. άσομαι, ante elaboro.

προδιερευνάω, ante perscrutor et pervestigo.

προδιερευνητὴς, οῦ, ὁ, explorator. A præc.

προδιέρχομαι, prius percurro ; (2) ante enarro.

προδιευκρίνω, ante discutio, prius discerno, *Steph.*

προδιηγέομαι, ήσομαι, prænarro.

προδιήγησις, εως, ἡ, prænarratio, præparatio ad narrationem. A præc.

προδιηθέω, ῶ, f. ήσω, ante percolo.

προδιΐστημι, f. στήσω, prius dirimo, distraho.

προδικάζω, f. άσω, prius judico.

προδικασία, ας, ἡ, præjudicatio, præjudicium. A præc.

προδικαστὴς, οῦ, ὁ, qui vel ante, vel loco alterius judicat. Ab eod.

προδικέω, ῶ, f. ήσω, curo, procuro. A πρόδικος.

προδικία, ας, ἡ, quodvis curationis munus, patrocinium. Ab eod.

πρόδικος, ου, ὁ, patronus, qui caussam defendit, qui caussam pro aliquo dicit ; tutor, curator, arbiter, *Æsch. Agam.* 438. Εκ πρὸ et δίκη.

προδιοικέω, ῶ, f. ήσω, ante dispono, constituo ; in *med.* de rebus meis ante constituo, mandata do. Hinc

προδιοίκησις, ἡ, præparatio, præmunitio.

προδιοικητικὸς, ἡ, όν, providus, futuri curam gerens, præparans se ad futura.

προδιομολογέω, ῶ, ἐ ήσω, ῦμαι, prius confiteor, vel profiteor, vel testor ; (2) ante vel prius polliceor, prius paciscor, prius convenio cum aliquo.

προδιόπτος, ον, aspectabilis, *Man.*

προδιόρθωσις, εως, ἡ, prævia correctio.

προδιορίζω, f. ίσω, prædefinio.

προδιυλίζω, f. ίσω, ante percolo.

προδιώκω, insequor.

προδίωξις, ἡ, insecutio, persecutio.

προδοκάζω, f. άσω, exspecto ; (2) observo ; (3) insidior.

προδοκεῖται, prius decernitur.

προδοκὴ, ῆς, ἡ, angustus locus, insidiis aptus, *Il.* 4, 107.

προδοκιμάζω, (ante) exploro, specto.

προδοκίμαστον, τὸ, idem quod πρόδοσις.

προδομέομαι, ante construor, seu præstruor, *Steph.*

προδομίαι, Ἥρα, *Paus.*

πρόδομος, ου, ὁ, atrium, vestibulum.

προδοξάζω, f. άσω, prius opinor.

προδοσέταιρος, ου, ὁ καὶ ἡ, amicos prodens. Εκ προδίδωμι et ἑταῖρος.

προδοσία, ας, ἡ, proditio, prævaricatio, *Gl. V.* A προδίδωμι.

πρόδοσις, εως, ἡ, q. d. antedatio, aut elargitio, erogatio. Ab eod. Unde

προδοσιόκομπος, ὁ καὶ ἡ, pollicendo vanus, jactator.

προδότης, ου, ὁ, proditor, prævaricator, *Ph.*

προδοτικὸς, ἡ, όν, proditorius.

προδοτικῶς, *adverb.* proditorie, proditorum more.

προδότις, ιδος, ἡ, fœm. a προδότης.

πρόδοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, proditus. A προδίδωμι.

πρόδουλος, ον, servilis.

προδύναι, *prodidisse*, a. 2. inf. act.

προδυσπέω, ῶ, f. ήσω, prius sono, *Nic.*

προδρομὴ, ῆς, ἡ, antecessus, *Ph.* προδρομὴν, antecessum. A πρατρέχω. Unde

πρόδρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, præcursor, prævius, anteambulo ; (2) excursor, emissarius ; (3) præcox, quod primum maturiit, de uvis, &c. et de vino ; (4) *subst.* processio, *Gloss. Vet.* Μόλις πρόδρομος, *Eurip. Phœn.* 603.

προδυσυχέω, ῶ, f. ήσω, ante infelix sum.

προδυσωπέω, idem quod δυσωπέω ; item, bono modo quoddam averto, impedio, ut orando, &c.

προδωμάτιον, ου, τὸ, cubiculi seu thalami vestibulum. Εκ πρὸ et δῶμα.

προεγγράφω, ante in literas refero.

προεγκείρω, præexcito, ante excito.

προεγκαθημένα, dudum insidio. Προεγκαθημένα, dudum insita in animo.

προείκεισμαι, f. κείσομαι, ante insum, positus sum in.

προηγκρατίσομαι, prius temperans sum, temperantia præparo me ad quid.

πρόηγμα, τό, fulcrum, fulcimentum. Ab ἔχω.

προήδρα, ας, ἡ, prior vel principalis sedes, *Ph.* principatus.

προϊδεάομαι, a. 2. ind. act. verbi προτείχω.

προηγχειρέσαν, vel προηγχαράττω, fut. ξω, prius insculpo vel incido, *Arct.*

προηγχειρέω, ῶ, f. ήσω, ante tempus aggredior rem.

προεδρεία, ας, ἡ, ipse actus præsidendi, principatus. A

προεδρεύω, f. εύσω, præsideo, sum præses.

προεδρία, ας, ἡ, prior vel principalis sedes. A προεδρος.

προέδριον, ε, τό, idem et ab eod. προέδρια τῆς φύσεως, prærogativa naturæ. *Suic.*

πρόεδρος, ε, ὁ, qui sedet in prima sede seu in primo subsellio, præses, præsul, antistes; apud *Athen.* qui præest senatui quingentorum, seu concionibus populi, nec de singulus modo hominibus sed etiam de tribubus, &c. πρόεδροι, primores, *Gl. V.* Ex πρό et ἕδρα, *sedes.*

προέδω, ante edo.

προείεργω, prior arceo vel prohibeo. Πάντας δὲ προείεργε θοὰς ἐπὶ νῆας ὀδύσσι, *Il.* 11, 568.

προέηκα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro προῆκα, a προΐημι.

προειθίζω, f. ίσω, prius adsuefacio, instituo, προειθίσαι, institutum est dudum; (2) præparo. Ὃν (θῆν) χρὴ μιμνημένους εἰς ὁ δεῖ ἐλθεῖν. προειθισμένος ἡμῶς ἀφικνεῖσθαι, *Xen. Cyr.* 6, 18.

προειδέναι, præsensisse, expertum esse, perf. inf. act. per *Syncop.* pro προειδηκέναι, a προείδω. Προϊδών, a. 2. part. qui prævidit; προειδώς, perf. part. præscius, *Gl. Vet.* Ταύτας (ναῦς) προϊδόντες οἱ Κορίνθιοι, *Thuc.*

προειδωλοτοιέω, ῶ, f. ήσω, ante animo speciem rei concipio, seu efformo, ut phantasia futuræ rei.

προεικάζω, f. άσω, conjectura præsentio.

προειλόμην, aor. 2. ind. act. a προαιρέω pro προέλω, *præopto.*

πρόειμι, prodeo, procedo, *Gl. Vet.* anteeo, *Gl. V.* incedo, *Gl. V.* Ἡμεῖς δέ γε προΐωμεν αὐτῶν, *Arist. Conc.* 280.

προειπεῖν, prædicere; (2) jubere; (3) denunciare, a. 2. inf. act. et προεῖτον, a. 2. indic. act. verbi προέτω, part. προειπῶν. Προυτῶν ἐκάστοις καὶ ἄλλα προτιθεὶς, *Xen. Cyr.* 1, 24.

προείργω, idem quod προείεργω.

προείρηκε, *prædixit*, 3. sing. perf. ind. act. *Att.* pro προεῖρηκε, a προρρέω. Προείρηκε δηλαδὴ ἐκείνα, *Luc. Imag.*

προειρημένοι, *prædicti*, nom. plur. m. g. perf. part. pass. *Att.* pro προειρρημένοι.

προειρητεύω, ad pacem ante redigo, paco.

προεισάγω, vel προεισάγω, fut. ξω. prior induco, seu ante introduco; (2) prius importo. Hinc

προεισαγωγή, ῆς, ἡ, prævia introductio.

προεισβολή, ῆς, ἡ, introitus; fere idem quod προεισαγωγή, *Suic.*

προεισδέομαι, ante implicitus, astrictus sum.

προεισιέσχομαι, ante seu prius ingredior.

προέισιν, 3. plur. præs. ind. act. verbi πρόειμι.

προεισκρίνομαι, prius ingredior, me insinuo.

προεισόδιον, τό, vestibulum; (2) præludium.

προεισπαίω, ante ingredior.

προεισπέμπω, f. ψω, intromitto ante, accerso ante; (2) magna pompa et comitatu induco. Προεισπέμψας ἦν ὁ Κῦρος προσκύνησις, καὶ δύναμιν, *Xen. Cyr.* 5, 4.

προεισπίστω, prior incido, *Hes.*

προεισφέρω, prior seu ante infero; (2) infero, induco, affero, *simpl.* (3) pendo tributum prompte, libenter.

προεισφορά, ῆς, tributi collatio, *Dem.*

προείχον, imperf. ind. act. verbi προέχω.

προεισβάλλω, prius emitto seu ejicio.

προέκβασις, εως, ἡ, eventus, exitus.

προεκβιμπτόω, prius terrorem incutio.

προεκδέχομαι, excipio, v. c. impetum, ictum, &c.

προεκδιδάσκω, prædoceo, instruo, præparo.

προεκδίδωμι, f. δώσω, prius edo.

προέκδοσις, εως, ἡ, editio libri. A præc.

προεκδρομή, ῆς, ἡ, procursio, impetus.

προέκθεσις, εως, ἡ, expositio quæ præmittitur, propositio. A προεκτίθημι.

προεκθετικῶς, ἡ, όν, breviter in principio exponens.

προεκθετικῶς, *adv.* breviter et summatim proponendo.

προεκθέω, procurro, procurso, ante ordines, &c.

προεκθορεῖν, ῶ, fut. ήσω, prosilio; (2) ante prosilio, præsilio; προεκθοῶν, a. 2. part.

προεκκομμίζω, f. ίσω, ante exporto, prius eveho seu effero.

προεκκρίνω, ante excerno, excerno.

προεκκρούω, ante expello, dijicio.

προεκλείγω, prius deligo. Ex πρὸ, ἐκ et λέγω.

προεκλείπω, desero.

προεκνιτεόω, ῶ, f. ώσω, nitro prius perfrico.

προεκπάπτω, f. ψω, prius emitto.

προεκπηδάω, prosilio, procurso.

προεκπίνω, præbibo, prius ebibo; προεκπιὼν, qui prius ebibit, a. 2. part. προεκπτωκῶς, perf. id.

προεκπίπτω, ante elabor, ante emano; (2) excido; προεξέπτωσν, a. 2.

προεκπλήσσω, fut. ξω, prius obstupefacio; προεκπεπληγμένος, p. pass. part. præexterritus.

προεκπονηθέντα, dudum elaborata, perfecta, parata, a προεκπονέω.

προεκχεηγνύομαι, vel προεκχέγνυμαι, ante tempus erumpo, *Suic.*

προεκτείνω, exserto; προεκτείνασαι, exsertantem, *Ph.*

προεκτελέω, ῶ, fut. έσω, ante pendo, repræsento.

προεκτήκω, ante liquefacio. *Pass.* jam tabesco, jam consumor, *Plut.*

προεκτίθημι, priori loco expono, propono.

προεκτίκτω, pario.

προεκτίλλω, prius evello. Αἵτε ϑήλειαι προεκτίλλυσιν αὐτῶ τὰ πτερὰ, *Arist. Av.* 293.

προεκτρέχω, præcurro. Ex πρὸ et ἐκτρέχω.

προεκτρύχω, prius exhaurio, attero, consumo.

προεκτυπόω, ῶ, f. ώσω, ante formo, seu effingo, v. gr. exemplar.

προεκφέρω, ante profero vel exsero.

προεκφεύγω, ante effugio, *Plut.*

προεκφοβέω, ῶ, fut. ήσω, ante terreo, *Plut.* Hinc

προεκφόβησις, ἡ, consternatio, trepidatio, v. c. ante prælium.

προεκφοιτάω, ante emano, evulgor.

προεκχέω, effundo, profundo.

προεκχωρέω, ante excedo.

προελάσις, ἡ, provectio, procursio, *Xen.*

προελαύνω, procedo, progredior, ante signa evehor; (2) produco in conspectum.

προελευθερόω, ante libero.

προέλευσις, εως, ἡ, egressus; (2) antecessus, præcursus, vel præcursio; (3) festa processio. A προείσχομαι.

προελήλατο, 3. sing. plusq. ind. pass. *Ion.* et *Att.* pro προῆλατο, a προελαύνω pro προελάω.

προελήλυθε, 3. sing. perf. ind. med. *Att.* pro προήλυθε, a προείσχομαι.

προελκύω, et προέλκω, extraho, protraho; (2) elicio, illicio.

προελοίμεθα, 1. plur. a. 2. opt. med. verbi προαιρέομαι.

προελπίζω, fut. ίσω, ante vel prior spero. Τὰς προηλπικότας ἐν τῷ Χριστῷ, *Eph.* 1, 12.

προεμαντεύω, 2. sing. imperfect. indic. med. *Ion.* et *Att.* pro προεμαντεύσο, a προμαντεύω.

προεμβαίνω, ante gradior, præeo.

προεμβάλλω, interpono, interjicio; (2) prius invado, prius irruo; (3) prius injicio, v. c. spem.

προεμβατήριον, ε, τό, præmium quod debetur illi qui primus conscendit navem inimicam, *Heliod.* 5.

προεμβάτης, ε, ὁ, qui primus insilit in navem inimicam, *Heliod.* 5.

προεμβιβάζω, ante induco, induco, v. c. in odium alterius.

προεμβολίς, ἡ, extrema carina ad proram, supra rostrum, *V. L.*

προέμβολοι νεῶν, rostra, *Gl. V.*

προέμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro προεῖναι, a προΐημι.

προεμπίπτω, ante incido; (2) ante occurro, seu obvius fio.

προεμπλήθω, f. ήσω, ante impleo.

προεμπορεύομαι, ante negotior vel mercaturam facio; (2) ante capto.

προεμφαίνω, clare demonstro, ante oculos pono.

προεμφανίζομαι, prius appareo, ante conspicior, conspicior, in conspectu sum, *simpl.* Αἱ τῶν σχημάτων προεμφανίζεται, *Longin.* 17.

προεμφράττω, f. ξω, prius obstruo.

προενάρχομαι, f. ξομαι, ante incipio. Ἵνα κἀθὼς προενήρξατο, ὕτω καὶ ἐπιτελέσῃ, 2 *Cor.* 8, 6.

προενδείκνυμι, ante demonstro.

προενδημέω, τὰ προενδιδημηκότα, quæ antea superioribus temporibus in populum grassata fuere, increbuere.

προενδίδωμι, remitto, ut *simpl.* ἐνδίδωμι.

προενεγκτέον, pronunciandum.

προενεγκεῖν, a. 2. inf. act. verbi προφέρω.

προενέδρα, ἡ, locus insidiis aptus.

προενιέρω, prius insero.

προενίεμαι, prædico; (2) palam edico, *Eur.*

προενεργέω, ῶ, f. ήσω, prius operor.

προενέχομαι, ante, dudum constrictus teneor, irretitus teneor.

προενεχυριάζομαι, pass. idem quod ἐνεχυριάζομαι, apud *Charilon.* beneficio obligor.

προενηχέω, ῶ, f. ήσω, prius insono; (2) prius inculco, ante revelo.

προενθυμέομαι, ῶμαι, ante cogito.

προενίεμαι, idem quod προενίεμαι.

προενοικέω, ῶ, f. ήσω, prius seu ante inhabito. Hinc

προενοίκησις, εως, ἡ, prior habitatio, de incolis prioribus, nunc expulsis, profectis.

προενστέω, ante infligo, immitto.

προεντυγχάνω, prius incido.

προεξαγγέλλω, enuncio, prodo.

προεξάγω, f. ξω, produco, educo.

προεξαδυνατέω, ῶ, f. ήσω, admodum fractis viribus sive impotens sum, *Suic.*

προεξαιρέω, ῶ, f. ήσω, ante deleo; (2) ante extraho, eximo, ejicio; (3) ante expugno.

προεξαΐσσω, prorumpo, proruo.

προεξαμαρτάνω, ante delinquo, pecco, seu peccavi.

προεξανάγω, provehor in altum, e portu vel ex acie.

προεξανθέω, ῶ, f. ήσω, effero ex me, gigno, in malam etiam partem.

προεξάνθημα, τό, quod ex aliqua re enascitur in superficie, v. ἐξάνθημα.

προεξανίσταμαι, prior exsurgo, vel ante alios surgo, *item* citius justo, ante tempus, v. c. ex insidiis exsurgo, prorumpo.

προεξανίσασθαι, præs. inf. med.

προεξαποστέλλω, præmitto.

προεξαστάω, ῶ, f. ήσω, suspendo in re aliqua.

προεξασθενέω, ῶ, f. ήσω, deficio viribus.

προεξέδρα, ας, ἡ, sedes in aliquo loco prominens, ac præter cæteras eminens, ac ulterius excurrens; (2) prætorium.

προεξειμι, prodeo, prorumpo.

προεξιερεσία, ας, ἡ, navis pars, in qua remigatur. Ex πρὸ, ἐξ et ἐρέσσω.

προεξείρω, ante extraho, seu emo, *Steph.*

προεξελαύνω, vel προεξελάω, fut. άσω, ante alios equo prorumpo seu evado.

προεξεπίσταμαι, q. d. ante probe novi, præscio.

προεξεργάζομαι, προεξεργασμένα, jam, seu dudum perfecta.

προεξερευνάω, ante scrutor. Ἐπίσχες, ὡς ἂν περιξερευνήσω σ'ἔσον, *Eur. Ph.* 92.

προεξερευνητής, ὁ, scrutator, *Eur.*

προεξέρχομαι, prior transeo, percurro; (2) procurro, exeo; (3) prodeo in concionem.

προεξετάζω, fut. άσω, ante examino, prius perpendo.

προεξευρεύνεω, ῶ, f. ήσω, diligenti præmeditatione adhibita et cum judicio ago; (2) prius discerno, ante discutio.

προεξεφίεμαι, prius mando, jubeo, *Soph.*

προεξηγέομαι, ante narro, expono, v. προείπον, et προδιηγέομαι.

προεξίσταμαι, prior excitor, ante exsurgo.

προεξοδεύω, prior egredior; (2) egredior, v. c. e castris, de exercitu.

προεξομαλίζω, ante complano, sc. viam.

προεξορμάω, ῶ, f. ήσω, prius egredior, prius proficiscor, *proprie* prius erumpo, seu erumpo, *simpl.*

προεόντα, ων, τὰ, quæ ante sunt, vel facta fuerunt; (2) præterita. Ex πρὸ et εἰμί.

προεορτάζω, fut. άσω, ante vel prius festum celebro.

προεόρτιος, ε, ὁ καὶ ἡ, festum præcedens.

προεπαγγέλλω, ante denuncio; (2) ante

ambio, peto; (3) indico, edico; (4) in *med.* ante promitto. "Ο προεπηγγείλατο διὰ τῶν προφητῶν, *Rom.* 1, 2. Hinc

προτάγγελσις, εως, ἡ, denunciatio, indictio, v. c. belli.

προεπαινέω, ῶ, f. ήσω, prius laudo, ante alium laudo.

προεπαναστάω, ante concutio, *Thuc.*

προεπαφίημι, f. ήσω, præmitto ad incitandum seu irritandum, seu impetum faciendum.

προεπεξεργάζομαι, insuper expolio, exactissime tracto, *Bud.*

προεπιξεργασία, ἡ, expolitio secunda, *Bud.*

προεπιξερμίας, ῶ, f. ήσω, procurso et impetum facio.

προεπιβάλλω, ante, prior injicio.

προεπιβουλεύω, insidiis prævenio. Προεπιβουλεύειν αὐτοὺς μᾶλλον, ἢ ἀντεπιβουλεύειν, *Thuc.* lib. 1, 34.

προεπιβύλη, ἡ, insidiarum occupatio.

προεπιδείκνυμι, ante demonstro, ante visendum præbeo.

προεπιδίδωμι, ante dono.

προεπίζευξις, ἡ, Fig. orationis, cum verbum inter duo substantiva ponitur, ut *Deos obtestatur, hominesque.*

προεπικαινόω, ῶ, f. ώσω, ante communico.

προεπιλογίζομαι, f. ίσομαι, prius computo, ante calculo posito colligo.

προεπινεύω, ῶ, f. ήσω, animo præsumo, ante mente agito vel in animum induco; it. aliquid ut prius concipio. Οὐκ ἂν ταῦτα προεπινοήσας ἔτι ἀκέσασι δυνηθείη τι, *M. Anton.* 5, 10.

προεπιξενόω, ῶ, f. ώσω, prius hospitio excipio; (2) *pass.* dudum exceptus sum.

προεπιτηλώσω, vel **πλήττω**, f. ξω, præcastigo, castigo et reprehendo præveniendo castigationem et reprehensionem alterius. Δεῖ γὰρ αὐτὸν αὐτῷ προεπιτλήττειν, *Aristot.* In *pass.* perf. jam dudum castigatus sum.

προεπισκοπέω, ῶ, f. ήσω, ante considero.

προεπίσκαμαι, præscio, jam ante scio et exploratum habeo. Προεπισάμεθα γὰρ τοῦτο, *Xen. Cyr.* 4, 16.

προεπιχειρέω, ῶ, f. ήσω, prior adgredior seu molior, prior invado. Παρεξύνας αὐτὸν ἔτεσι Μιθριδάτη προεπιχειρεῖν, *Appian. B. Mithridat.* Hinc

προεπιχείρησις, εως, ἡ, ipsa actio prius adgrediendi.

προεποικέω, ῶ, f. ήσω, ante incolo.

προέρω, inus. vide **προεμπίν**.

προεργάζομαι, fut. άσομαι, prius seu ante confício. Τὰ προειργασμένα, *Thuc.*

προερέσσω, promoveo remigando seu subduco.

προερευνάω, prius indago, vestigo.

προέρομ, f. *Ion.* pro **προερῶ**, prædicam. Προειὸν τὸν πόλεμον, *Herodot.*

προέρυσσι, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* et *Poët.* pro **προείρυσε**, a **προερύω**.

προερύσσω, 1. sing. a. ejusd. in conj. *Poët.* pro **προερύσω**.

προερύω, f. ύσω, protraho; i. e. deduco.

προέρχομαι, f. ελεύσομαι, progredior, procedo, egredior, prodeo, *inpr.* in concionem dicendi causa; (2) prævenio, anteverto; (3) præcedo, præeo, præcurro; **προελθεῖν**, prodire, *Gl. V.* a. 2. inf. **προελθεῖν**, processerat; *Philox.* plusq. ind. Προήρχετο αὐτῶν, *Luc.* 22, 47. **αὐτὸς**, *Marc.* 6, 33.

προερωτάω, ante interrogo.

πρόες, 2. sing. a. 2. imper. act. med. verbi **προΐημι**.

πρόεσαν, *præmiserunt*, 3. pl. a. 2. ind. act.

προεσάξαντο, 3. plur. aor. 1. ind. méd. *Ion.* pro **προεσήξαντο**, a **προεσάγω**.

προεσθίω, edo ante, v. c. cœnam.

πρόεσις, εως, ἡ, emissio, vel ejectio, profusa erogatio, largitio profusa, *Gl. V.* proluvium. A **προΐημι**, *dimitto.*

προεσίατε, 2. plur. perf. ind. act. per *Sync.* pro **προεσήκατε**, a **προΐσημι**.

προεσῶς, ῶτος, ὁ, præpositus, princeps, *Ph.* A **προΐσαμαι**.

προεσῶτας, acc. plur. perf. indic. act. per *Sync.* pro **προεστηκότας**.

προετέως, annum prævertens, seu præveniens, *Steph.*

προετέος, έα, έον, amittendus, prodendus, abjiciendus, negligendus. A **προΐημι**.

προετικῶς, *adv.* large effuseque.

προετοιμάζω, f. άσω, præparo. "Α προητοίμασεν εἰς δόξαν, *Rom.* 9, 23. Οἷς προητοίμασεν ὁ Θεὸς, *Ephes.* 2, 10. Hinc

προετοιμαστής, οῦ, ὁ, præparator.

προευαγγελίζομαι, fut. ίσομαι, doctrinam Christianam propono; (2) ante promitto, rem lætam prænuncio. Προευηγγελίσατο τῷ Ἀβραάμ, *Gal.* 3, 8.

προευδοκιμέω, ῶ, f. ήσω, ante clareo.

προευεργετέω, ῶ, f. ήσω, prior benefacio, beneficiis provoco; *pass.* beneficium accepi, beneficio obstrictus sum.

προευρύνω, fut. νῶ, et **προευρενέω**, fut. ήσω, bene discerno ante, sc. quam judicem agamve quid.

προευλαβοῦμαι, ante suspicor malum futurum, timeo, caveo.

προευτελίζω, jam contemno, sc. ante tempus, ante quam causa fit.

προευτρεπίζω, f. ίσω, præparo.

προεύχομαι, oro loco alterius.

προεφήνεον, imperf. ind. act. verbi **προφητεύω**.

προέφθασεν, 3. sing. aor. 1. indic. act. verbi **προφθάνω**.

προεφοδεύω, f. εύσω, ante percurro, lustro.

προεφοδιάζω, f. άσω, viatico instruo.

προεφοράω, præcedo. "Εξεστι καὶ τὰ ἐσόμενα προεφορᾶν, *M. Anton.* 7, 28.

προέχω, ante me teneo seu habeo, obtendo, objicio, prætendo, prætexto; (2) promineo, præsto, primas teneo in aliqua re, præcedo; præcello. Ἐν δὲ τῇδε τῇ ὁπλίσει ὀδὲν ἡμεῖς ὑμῶν προέξομεν, *Xen. Cyr.* 2, 4.

προεχώνομαι, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi **προχωνεύω**.

προέψω, ante coquo seu præcoquo.

προζωγρεύω, ῶ, f. ήσω, ante depingo.

προζωννύω, præcingo, *Gl. V.*

πρόηγαγον, *præcessi*, aor. 2. ind. act. *Ion.* pro **προήγαγον**, a **προάγω**.

προηΐξε, *produxit*, 3. sing. a. ejusd.

προηγεμόνων, ωσος, ὁ, qui præit, dux viæ. A **προηγέομαι**, ήμαι, f. ήσομαι, præeo, præcedo, antegredior; (2) præcipuus sum, præcipuum locum in re aliqua teneo; **προηγεῖται**, antecedit, præest, *Ph.* **προηγησάμενος**, antecessor, decessor, *Gl. Vet.* Τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι, *Rom.* 12, 10. Αὐτοὺς ἀετὸς δεξιὸς φανεὶς προηγεῖτο, *Xen. Cyr.* 2, 1. Hinc

προήγησις, εως, ἡ, progressus, *Ph.* prægressio.

προηγήτειρα, ἡ, fœm. sequentis.

προηγητήρ, ῆρος, ὁ, qui præit, dux viæ; (2) qui præit cæco, eique dux viæ est.

προηγητής, οῦ, ὁ, idem et ab eod.

προηγητικός, ἡ, όν, ad præeundum aptus, *Steph.*

προηγμένα, et **ἀποπροηγμένα**. Stoicis peculiaria verba, quæ Cicero *promota* et *remota* interpretatur. Et alias præposita seu præcipua et rejecta, *De Finib.* 4, 26.

προηγορέω, causam alicujus ago, defendo. ΠΡΟΗΓΟΡΕΩ'Ν, ῶνος, ὁ, gula; (2) vesica eminentior in avibus.

προηγορίαι, ἡ, primæ dicendi partes. A **προήγορος**, ου, ὁ, qui primus causam dicit; (2) præco. A **προαγορεύω**.

προηγυμένως, *adv.* ex antecedente vel antegressa caussa, primaria caussa; (2) præcipue. A **προηγέομαι**.

προηδομαι, et **προηδύνομαι**, ante lætor.

προηδυθίντες, nom. plur. a. 1. part. pass. verbi **προηδύνω**.

προήειν, plusq. ind. med. verbi **πρόειμι**.

προηκής, ές, ὁ καὶ ἡ, præacutus. Ex **πρὸ** et **ἀκή**, *acies.*

προήκω, f. ξω, procedo, progredior, anteeo, præeo, præsto; **προῆξεν**, *Ph.* a. 1. **Προήκων** ἐς βαθὺ τῆς ἡλικίας, *Arist. Nub.* 514.

προῆλθεν, *prævenit*, 3. sing. aor. 2. ind. act. cum v. a **προέρχομαι**.

προηλιάζω, f. άσω, ante insolo.

προηλικιότες, *qui priores sperarunt*, nom. plur. part. perf. act. verbi **προελπίζω**.

προήμαρ, ante diem, *R. Suic.*

προημαρτηκότι, *qui ante peccaverunt*, dat. plur. perf. part. act. verbi **προαμαρτάνω**.

προήνη, *processi*, a. 2. ind. act. verbi **προΐημι**.

προήνεγκαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi **προφέρω**.

προηρείτο, 3. sing. imperf. ind. pass. *contr.* pro **προηρείτο**, a **προαιρέομαι**.

προηρεσίος, ία, ιον, arationem præcedens. Unde **προηρεσία** Δημήτης, Ceres ante arationem invocata. Ex **πρὸ** et **ἀρόω**, *aro.*

προηρκώς, 3. sing. imperf. ind. med. verbi **προέρχομαι**.

προησπάσαντο, 3. plur. aor. 1. ind. med. a **προασπάω**.

προθήσομαι, f. 1. ind. med. verbi **προΐημι**.

προηττασάμεθα, 1. pl. a. 1. ind. med. verbi **προαττάομαι**.

προηττάσασθαι, ante vincor; p. pass.

προηττημένος, jam victus, dudum victus.

προθεάσομαι, ῶμαι, fut. άσομαι, provideo, prævideo; **προθεώμενος**, prospiciens.

προθειλοτεδεύω, ante insolo.

προθέλυμνος, ν, ὁ καὶ ἡ, e radice erutus, qui radicitus exstirpatur. Hinc **προθέλυμνα**, *adv.* radicitus, funditus. Φεάξαντες δόξῃ δυῃ, σάκος σάκεϊ προθελύμνῳ, *Il.* 13, 130. Ex **πρὸ** et **θέλυμνον**.

πρόθεμα, τὸ, edictum publice tabula aliqua propositum, *Suid.*

προθέντας, acc. plur. a. 2. part. act. verbi **προτίθημι**.

προθεσεσι, *præmittunt*, 3. pl. præs. ind. act.

προθεσπεσίαι, ἡ, præparatio, *Hermog.*

προθεσπεύω, f. εύσω, prius curo, vel excolo; (2) præparo.

προθερμαίνω, prius calefacio.

πρόθεσις, εως, ἡ, propositio, propositum, promissio facta in libro, quæ et ipsa propositio dicitur. Voluntas, *Ph.* decretum. A **προτίθημι**.

προθεσμίαι, ας, ἡ, scil. **ἡμέρα**, sive **ὥρα**, præstitutus, ante constitutus seu statutus dies, præstitutum tempus. *Ph.* spatium, dies finitus, dies statutus; dicitur et de fine rei et modo.

προθέσμιος, ία, ιον, præstitutus, ante constitutus seu statutus. A **προτίθημι**.

προθεσπίζω, f. ίσω, prædico, vaticinor, prædivino, *Gl. V.* præsagio. Ἰδεῖν ἃ πάλαι αὐτῷ οἱ θεοὶ προεθέσπισαν, *Heliod.* Πολέμους, καὶ σφαγὰς, καὶ προγεφυρώσεις, καὶ φυγὰς, καὶ δημεύσεις, καὶ ὅσα ἄλλα αὐτοῖς ἐμελλεν ἔσεσθαι προθεσπίζων, *Appian. B. Civil.* 2. Τὸ μέλλον ἢ κεκλύοιτο πεπεθεσπίκει, *Æschyl. Prom. V.* 219.

προθέσπισος, ἡ, όν, proponendi seu præponendi vim habens, propositivus seu præpositivus; μόριον προθετικὸν, præpositio. A **προτίθεμαι**.

προθέω, ῶ, f. ήσω, præcurro, antecurro; (2) accurro, procurro, procul vel longius curro. Τύνεκά οἱ προθέωσιν ἀνείδεα μυθήσασθαι; *Il.* 1, 291.

προθεωρέω, ῶ, fut. ήσω, ante considero, ante explico, prævideo. Hinc

προθεωρία, ας, ἡ, q. d. prævia contemplatio, præmeditatio; (2) prævia cognitio rei.

προθήγω, præacuo, *Gl. V.*

προθήκη, ης, ἡ, propositio; (2) res proposita. A **προτίθημι**.

προθησαυρίζω, f. ίσω, ad futuros usus repono in thesauro. Ἐν ᾧ προθησαυρίζουσι τὴν ἀκαπέργαστον τροφὴν, *Aristot.*

προθνήσκω, morior pro; (2) morior ante. Παιδων προθνήσκειν πατέρας, ὐδ' ἑλληνικὸν, *Eur. Alc.* 680.

προθοεῶν, aor. 2. part. act. *Il.* 14, 363. Ab inus. **προθορέω**.

πρόθεμα, ατος, τὸ, pecus, *Suic.*

προθρηνέω, ῶ, f. ήσω, prius vel ante lugeo.

προθρυλλέω, ῶ, fut. ήσω, jam ante sermone jacto, divulgo.

προθύελλα, (Θύελλη) impetuosa, *Hesiod.*

προθύμια, ατος, τὸ, q. d. sacrificii præludium, quod sacrificio præmittitur. Ἔπειδὲ βωμῷ πότανα καὶ προθύματα καθωσιώθη, *Arist. Plut.* 660. A **προθύομαι**.

προθυμέομαι, ήμαι, fut. ήσομαι, alacri sum animo, studeo, propensus curo et magno studio enitor. Θεὸς μέν ἑσι πράττειν ἃ βέλεται, ἀνθρώπῳ δὲ τὰ δέοντα προθυμεῖσθαι, *Aristot.* A **προθυμος**.

προθυμητέον, promptè, alacriter agendum; (2) antenitendum, enitendum, *Plat.*

προθυμία, ας, ἡ, animi alacritas vel præsentia; studium, cupiditas, promptitudo, alacritas. Ab eod.

πρόθυμος, ν, ὁ καὶ ἡ, animum alacrem habens ad aliquid, promptus; alacris, sedulus, *Gl. V. Soph. Aj.* 37.

προθύμως, *adv.* alacri animo, prompte, impigre, libenter; *Ph.* sedulo, alacriter, æquo animo, enixe.

προθύραιος, ν, ὁ καὶ ἡ, qui est ante januam vel vestibulum. A

πρόθυρον, ν, τὸ, quod est ante januam, *Ph.* vestibulum, limen. Ex **πρὸ** et **θύρα**.

προθύω, f. ύσω, ante sacrifico; (2) pro aliquo sacrifico. Τυγχάνω δ' ὑτὶς χθονὸς

ἀφ' ὅτε προβύσο', *Eur. Supp.* 29. Παιδὸς προβύσων ξένια, *id. Ion.* 842.

προθωράκιον, τὸ, clypeus, scutum. A Θῶραξ.

πρόϊ, *adverb.* mature, tempestive; pro πρωΐ.

πρόϊαίτατος, omnium primus, *Suid.*

προϊάλλω, foras emitto; (2) promo; πρόϊλε, emisit, 3. sing. a. 1. ind. Τίς μοι τοιάδε φάσματ' ἐπαγαίων προΐλας; *Mosch.* 2, 21.

προϊάπτω, f. ψω, foras mitto, procul ablego seu amando; (2) ante tempus seu fatalem diem mitto. Πολλὰς δ' ἰσθμὸς ψυχὰς ἀΐδι προΐαψεν, *Il.* 1, 3.

προΐαψα, *praemisi*, a. 1. ind. act.

προϊδέσθαι, a. 2. inf. med. verbi προείδω.

προϊδρύω, fut. ύσω, colloco, præjacio fundamentum.

προϊδών, a. 2. part. act. verbi προείδω.

προΐει, 3. sing. imperf. ind. act. pro προΐεε, ab inus. πρόϊημι.

προΐεμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro προϊέναι, a πρόϊημι.

προϊέμενοι, nom. plur. præs. part. med.

προϊέναι, *projicere*, præs. inf. act.

προΐζεσθαι, *ante alios sedere*, præs. infin. med.

προϊζάνω, idem quod

προΐζομαι, ante alios sedeo, præsideo.

προΐηλεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. cum ν, a πρόϊάλλω.

προΐημι, omitto, prætereo, prætermitto, *Gl. Vet.* προΐεμαι, destituo; (2) largior, *Gl. V.* πρόϊς, omitte, a. 2. imperat. προηκάμην, omisi, a. 1. med.

προΐηπτι, 3. singul. præs. ind. act. *Dor.* pro προΐησι, a προΐημι.

προΐκα, *adv.* gratis, sine mercede. A προΐξ.

προΐκιος, είᾱ, ιον, dotalis. Ab eod.

προικίδιον, ᾰ, τὸ, doticula, exigua dos, *Dim.*

προικίζω, doto, *Gl. V.* προικιζομένῃ, dotanda, *Ph.* A προΐξ.

προικιμαῖος, αίᾱ, αῖον, qui gratuito obtingit, *Ph.* dotalis. Ab eod.

προΐκιος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, gratuitus. Ab eod.

προϊκνέομαι, οῦμαι, advenio, accedo.

προικὸς, Gen. adv. apud *Att.* pro προΐκα, intell. διὰ vel ἀντί.

προικοφορέομαι, dotem accipio. A

προικοφόρος, ᾰ, ἡ, dotata, *Gl. V.* Ex προὶξ et φέρω.

προΐκτης, ᾰ, ὁ, mendicus. A προϊκνέομαι.

προικῶος, ώᾱ, ῶον, dotalis. A προΐξ.

προΐμος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, maturus, tempestivus, statutum tempus præveniens. A προΐ.

ΠΡΟΪ^{ι}Ξ, vel προΐξ, κὸς, ἡ, dos; (2) donum, munus; (3) gratia.

προΐξασθαι, a. 1. med. gratis dare; (2) prodere. Ab inus. πρόϊκα.

προΐξεσθαι, f. 1. inf. med. verbi προϊκνέομαι pro προϊκοῦμαι.

προΐος, idem quod πρΐμος.

προϊπτεύω, f. εύσω, equito ante, equo præcedo seu præeo. Προϊπτεύων τῷ ἑφετῷ, *Plut.*

προΐπτημαι, antevolo, *Gl. V.*

προΐσσω, et προΐσσομαι, protensa manu do, *Steph.*

προΐστημι, ante colloco, propono, ante oculos pono, &c. In *med. maxime est*, et illud ipsum et *præterea*, prætendo, prætexo; (2) præficio alicui rei gerendæ, curandæ; (3) prostituo, &c. *Al in aor.* 2. *et perf. act. et in pass.* est antisto, excello, *item* præsum; (2) defendo, tueor; (3) prosto; (4) magistratum gero, προεστῶς, præpositus, princeps, *Ph.* Προϊστασθαι τῶν πραγμάτων κακῶς, τῆς ἡγεμονίας, administrare, *Dem.* Στρατηγὸν τινα τῷ πολέμῳ νῦν ἔχοντα προεστήσασθε, *id.*

προϊστορέω, ῶ, fut. ήσω, ante memoro, prius commemoro; (2) ante percunctor.

προϊσχνεύω, f. εύσω, ante vestigo; (2) præeo.

προΐσχεμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro προΐσχειν.

προΐσχομαι, et προΐσχω, protendo, (*etiam* suppliciter manus); (2) porrigo, offero; (3) prætendo, obtendo. Προΐσχεσθαι ἀπολογίαν. *Luc.* προϊσχόμενοι ξυγγένειαν. Οὓς δὲ χείρας προϊσχομένους, *Thuc.* lib. 3, 66.

προϊὼν, a. 2. part. act. verbi πρόειμι.

προϊωξις, persecutio; pro προδιωξις.

ΠΡΟΪ̓ΚΑ, *adv.* statim, subito, confestim, ex improviso.

προκαθαίρω, præpurgo, ante purgo, προκαθαίρομαι, præparo, ad sacra rite obeunda; in castu sum.

προκαθαρτάζω, ante rapio, præripio.

προκάθαρσις, ἡ, præparatio ad sacra obeunda rite, castus.

προκαθεδρία, ας, ἡ, primus locus in consessu, prima sedes. Ex πρὸ et καθέδρα.

προκαθέζομαι, præsideo; (2) obsideo.

προκαθεσπανίας, gen. sing. perf. part. act. verbi προκαθίσημι.

προκαθεύδω, præclormio, prius dormio.

προκαθηγέομαι, præeo, ducem viæ me præbeo; (2) suadeo, auctor sum.

προκάθημαι, ante sedeo, ante situs sum; (2) præsideo, præsum; (3) sum præsidio, relictus ad custodiam alicujus regionis sum. Προκαθήμενος ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν Ἀδρίαν τόπων, *Polyb.*

προκαθίζω, et προκαθίζομαι, ante consideo; (2) præsideo, tueor; (3) consideo, sedem capio. Ἐξ ὑλικῆς καθέδρας προκαθίσασα, *Heliod.*

προκάθισις, εως, ἡ, sessio, et quidem in loco præsigni, ut throno, tribunali; *item*, προεδρία.

προκαθίστημι, ante constituo, seu colloco; (2) præparo.

προκαθοσιόω, ante devoveo; (2) ante definio, constituo: de Fato. Προκαθοσιώσασθαι τοῖς Θεοῖς, *Hel.*

προκαίρως, *adv.* præmature, *Gl. V.*

προκακοπαθέω, ῶ, f. ήσω, malis adfligor. A πάθος.

πρόκακος, η, ον, malus, *Suic.*

προκακόω, ῶ, fut. ώσω, ante adfligo, ante male adfligo.

προκαλέομαι, ῶμαι, evoco; (2) elicio; (3) provoco; (4) lacesso; (5) incito, excito; (6) optionem, seu conditionem fero; (7) hortor; (8) *reperitur etiam pro* in jus voco, si non legendum προσκαλέομαι. Certe est verbum forense, quod de nunciatione aliqua adversario facta, ex postulatione servorum ad quæstionem, &c. dicitur. Προκαλέμεθ' εὐγένειαν, ὦ γέγον, σέθεν, *Eurip. Her. Fur.* 309. Μάχῃ με προκαλεῖτο, *Anacr.* 14, 7. Hinc

προκάλεσμα, ατος, τὸ, incitamentum, *Ph.*

προκαλίζετο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro προκαλίζετο, a

προκαλίζομαι, f. ίσομαι, provoco, lacesso. Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους, *Il.* 3, 19.

προκαλινδέω, ῶ, fut. ήσω, provolvo, volvo ante; προκαλινδέομαι, provolvor; volvor ante; προκαλινδηθεὶς, provolutus, a. 1. part.

προκάλυμμα, ατος, τὸ, tegumentum, quod prætenditur ad tegendum; (2) prætextus peccati, *Gl. V. Ph.* protectio. A

προκαλύπτομαι, f. ψομαι, prætendo ad me tegendum, prætexo facinori. Πέπλοι τι προκάλυπτεν ὑφάπτοις ὑφαῖς, *Eurip. Iph. in Taur.* 313. Προκαλυπτόμενα βοστρυχώδεις ἄβρὰ παρηίδες, *idem, Ph.* 1493.

προκαλύπτω, protego, *Ph.* prævelo, prætego.

προκάλυψις, ἡ, obtentus, ipse actus obtendendi, *Steph.*

προκάμνω, ante fatigor, laboro, dudum laboro; (2) ante laboro aliquo morbo, vel prius conflictor aliquo morbo, seu dolore. Occurrit fere in perf. et a. 2. προκέκμηκα et προκαμὼν, *Ern.* Μὴ προκάμητε πόδα, *Eur. Her. Fur.* 119.

προκάμπυλος, de plantis dicitur, quæ, cum se erexerint, in terram se rursus incurvant, *V. L.*

προκαμὼν, *qui prælaboravit*, aor. 2. part. act.

προκάρδιον, ᾰ, τὸ, quod est sub pectore depressum, molle et carnosum. Ex καρδία.

προκάρηνος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, præceps, capite deorsum vergens. Ex πρὸ et κάρηνον.

προκαρόομαι, aor. 1. προκαρωθεὶς, qui ante gravi sopore cum torpore laboravit. A καρόω.

προκάρτιον, τὸ, quod est in medio καρτῷ, post, ante vel supra καρτὸν, *Poll.*

πρόκαρπον, ᾰ, τὸ, quod est ante vel supra juncturam manus cum brachio. A καρπός.

προκὰς, άδος, ἡ, idem quod πρὸξ, *Hom.*

προκαταβαίνω, ante descendo.

προκαταβάλλω, q. d. præjicio; (2) præstruo. Προκαταβάλλει ῥημέλιον, *Chrysostom.* ad *Act.* 20, 19.

προκατάβλημα, τὸ, accessio, corollarium, *Bud.*

προκαταβολὴ, ἡ, præparatio. Ex πρὸ, κατὰ et βάλλω.

προκαταβρέχω, ante perfundo, *Steph.*

προκαταγγέλλω, prænuncio, ante denuncio, promitto. Hinc

προκατάγγελσις, ἡ, denunciatio prævia.

προκαταγινώσκω, ante damno seu condemno; (2) præjudico, præjudicio condemno; προκαταγνωσθέντας, prædamnatos, *Ph.* a. 1. part. pass. Τῶτο δ' ἐξὴν ὑ μόνον τὸ μὴ προκατεγνωκέναι μηδὲν, *Dem.* Πρὸς τῶν Θεῶν, μὴ προκαταγινώσκ' ἔτ' ἄκρως. Περὶν ἂν γ' ἀκούσῃς ἀμφοτέρων, *Arist. Vesp.* 918. Hinc

προκατάγνωσις, εως, ἡ, damnatio quæ fit ante causam cognitam, præjudicio, *Gl. V.* præjudicium.

προκατάγνυμι, ante frango, quam scil. incidam.

προκατάγω, ante deduco, scil. in portum, aut hospitium.

προκαταγωγὴ, ἡ, deductio in portum ante facta, occupatio portus.

προκαταδικάζω, f. άσω, prædamno.

προκαταδυλόω, ῶ, f. ώσω, ante in servitutem redigo.

προκαταδύω, sive προκαταδύω, f. ύσω, ante submergo vel demergo.

προκαταθετικὸς, ἡ, ὸν, ἐπίρρημα προκαταθετικὸν, adverbium concedendi.

προκατακαίω, ante comburo.

προκατάκειμαι, ante discumbo.

προκατακλάω, ῶ, fut. άσω, ante confringo, timore occupo.

προκατακλίνω, ante reclino seu depono, ante alios accumbere facio. Hinc

προκατάκλισις, ἡ, locus superior in convivio.

προκατακοπίζω, ante sopio.

προκατακόπτω, ante proluo, inundo.

προκατακόπτω, contundo.

προκατακρίνω, idem quod προκαταγινώσκω. προκαταλαβεῖν, a. 2. inf. act. verbi προκαταλαμβάνω.

προκαταλαμβάνω, anticipo, anteverto, prius occupo, præoccupo; προκαταλαμβόμενον, occupaturum, *Ph.* f. 1. part. Ὅταν προκαταλαβεῖν τι βάλεται, *Xen. Cyr.* 7, 16. Βκλόμενοι προκαταλαμβάνειν τῶν πολέων τὰς ἀποστάσις, *Thucyd.* Προκατείληπτο γὰρ ὁ δῆμος ἀκαταπαύστῳ δορύξῳ, *Heliod.* Hinc

προκατάληψις, εως, ἡ, occupatio, anticipatio.

προκαταλιαίνω, prius lævigo, *Suic.*

προκαταλήγω, ante desino.

προκαταλύω, dissolvo, ante everto, et destruo seu aboleo; (2) ante finio, ante finem impono. Τοῖς νόμοις προκαταλύειν, *Thucyd.* Προκατέλυσε τῷ ἔργῳ τὸν βίον, *Plut.*

προκαταμανθάνω, ante cognosco.

προκαταμαντεύομαι, prædico.

προκατανοέω, ῶ, f. ήσω, ante intelligo.

προκατανύτω, ante pungo, vulnero.

προκατατίνω, ante devoro.

προκατατίπτω, ante concido. Τὸ μὲν προκατέπτυσεν, τὸ δ' ὑσεῖφον, *M. Anton.* 4, 10.

προκατατίμπτημι, ante comburo.

προκατατλέω, ῶ, fut. εύσω, ante navigo aliquo.

προκατατλήτω, ante perterreo. Τῶν μὲν συμμάχων τὰς ψυχὰς προκατατπληγμένας ἀνεκτήσατο, *Diod.*

προκάταχγμα, ατος, τὸ, libamen, quod ante hostiæ percussionem fiebat. A προκατάχω.

προκαταχειλμόω, ῶ, f. ώσω, ante numero.

προκαταχρίνω, ante principalis, præcedens, primarius. Ab eod.

προκατάχω, εως, ἡ, principium et origo; προκατάχεις ἐπὶ δίκης, contestatio *illis*, *Gl. V.* Ab eod.

προκαταῤῥήγνυμι, præfringo, prærumpo.

προκαταστίζω, f. ίσω, prius absolvo. Ἵνα —— προκαταστίσωσι τὴν προκατηγγελμένην ὑμῖν συλλογίαν ὑμῶν, 2 *Cor.* 9, 5.

προκαταστόω, temporo, compono.

προκατάσχω, anteverto, antegredior; (2) præpolleo, antiquior loco numeroque habeor; προκατάσχομαι, incipio; (2) auspicor; et *de lite* contestor, *Gloss. Vet.* Προκατασχόμενοι τῶν ἱερῶν, *Thuc.*

προκατασκέπτομαι, præmissus speculor, s. exploro, prospeculor.

προκατασκευάζω, ante struo, ante molior, præstruo quidpiam ad id, quod efficere volo, *Gl. V.* præstruo. Προκατασκευαζόμενος, ὡς φασι, τὴν κατ' αὐτὸ παπηγο-

εἶαν τῆς παραπρισβείας, *Liban.* in 2. *Phil. Dem.* Τοῦτο σοὶ ἐξ αἰῶνος προκατασκευάζετο, *M. Anton.* 10, 5.

προκατασκευή, ῆς, ἡ, præstructio, præparatio ; (2) schema orationis.

προκατασκιῤῥόω, vide σκιῤῥόω, obduresco, veterasco, *Ern.*

προκατάστασις, εως, ἡ, ad narrationem præparatio. Hinc

προκαταστατικὸς, ἡ, ὸν, præparans ad narrationem, &c.

προκατατέλλω, sedo, placo, comprimo, *Eustath.*

προκαταφέρω, fut. ῐ́σω, ante morior, prius finio vitam, præmature morior. Hinc

προκαταφορὰ, ῆς, ἡ, mutatio status ante finem ; (2) mors præmatura.

προκατασύρω, prius populor, vel vasto.

προκατασχέθω, coërceo ; (2) præoccupo, jam prideм possideo.

προκατατίθεμαι, ante, prior colloco apud aliquem, scil. χάριν, beneficium, provoco beneficiis ; (2) præmitto, præpono.

προκατεσθίω, ante comedo, absumo.

προκατεύλησις, εως, ἡ, tibiarum recentium perpolitio et ad usum ludicra prolusione præparatio. Ex πρὸ et κατευλέω.

προκαταφεύγω, ante vel prius confugio ; (2) effugio, fuga me in tutum recipio ante. Τὰς τῶν Κερκυραίων ἐβόηλοντο προκαταφυγεῖν, *Thuc.*

προκαταχέομαι, ῶμαι, me ipsum prius interficio ; (2) prius absumo.

προκαταχρίω, prius oblino, ante illino, *Steph.*

προκατηγγυάω, ante despondeo ; προκατηγγυῆθείσα, virgo alteri jam desponsa.

προκατέδω, ante comedo, absumo.

προκατειλημμένην, acc. s. perf. part. pass. f. g. verbi προκαταλήῤω.

προκατειλπίζω, ante spem concipio, temere spero.

προκατεργάζομαι, ante confício.

προκατέρχομαι, prior descendo, præcedo, prius eo seu venio.

προκατεύχομαι, f. ξοῦμαι, ante preces facio, v. c. cænam. Προκατευξαμένοις τῷ ἱερέως, *Heliod.*

προκατέχω, præcoërceo, jam pridem possideo, seu obtineo, *Gl. V.* antecapio.

προκατήγγειλαν, 3. plur. a. 1. ind. act. v. προκαταγγέλλω.

προκατηγορέω, ῶ, f. ήσω, ante accuso.

προκατηγορία, ἡ, accusatio præmissa defensioni.

προκατηγμένοι, nom. plur. præs. part. med. *Ion.* pro προκαθήμενοι, a προκάθημαι.

προκατηχέω, ῶ, f. ήσω, q. d. primus instituo. Εἰ μὲν ὧν προκατήχησαι ταῖς ἐμαῖς διαβολαῖς, *Phal.* Hinc

προκατήχησις, εως, ἡ, prima institutio, rudimentum.

προκατοπτεύω, idem quod προκατόπτομαι. Πόῤῥωθεν μὲν τὰ τῆς διώξεως προκατοπτεύοντα, *Heliod.*

προκατόπτομαι, prius speculor et exploro ; (2) ante video.

πρόκειμαι, positus sum ante, objectus sum ante, objectus sum quasi præsidium vel propugnaculum ; (2) expositus sum ; (3) situs sum ante, præjaceo ; (4) loco publico propositus, affixus sum ; (5) de mortuis, cum in feretro jacent composîti ; (6) de præmiis et pœnis, spe, metu, quæ et *lat.* proponi dicuntur. Θανόντες ἂν πεμείμεθ' ἐχθίστῳ μόρῳ, *Soph. Aj.* 1078.

προκεκηρυγμένος, part. perf. pass. verbi προκηρύσσω.

προκεκυρῶσμενην, acc. sing. perf. part. pass. verbi προκυρόω.

προκέλευθος, ου, ὁ καὶ ἡ, prævius, qui præit, præcursor.

προκελευσιματικὸς, ὴ, ὸν, pes metricus ex quatuor syllabis brevibus constans. Ex πρὸ et κέλευσμα.

προκελεύω, f. εὔσω, cohortor, incito.

προκενεαγγέω, ῶ, f. ήσω, ante (sc. medicinam, &c.) abstineo cibo.

προκενόω, ῶ, fut. ώσω, ante exhaurio ; προκεκένωται, jamdudum exhaustum est, s. inane factum.

προκέφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui caput habet prominens vel acutum ; (2) qui syllaba ab initio abundat.

προκεχειροτονημένοι, nom. plur. perf. part. pass. verbi προχειροτονέω.

προκήδομαι, curam gero, tueor. Προκήδεσθαι τῷ ἀνδρὸς, *Plut.*

προκηρεύω, solicitus sum pro v. de aliquo.

προκήρυγμα, ατος, τὸ, edictum per præconem. A προκηρύσσω.

προκήρυξ, υκος, ὁ, q. d. præco, qui aliquid edicit.

προκηρύσσω, vel ύττω, fut. ξω, præsignifico, ante prædico ; (2) per præconem edico, *Gl. V.* prædico. Θανυμενὴ γὰρ ἐξῆδειν, κἀ μὴ σὺ προκήρυξας, *Soph. Antig.* 467. Ἀγορὰν αὐτῶν προκηρύττουσι, *Ælian. V. H.* 4, 1.

προκινδυνεύω, f. εύσω, periclitor pro, periculum adeo pro aliquo, propugno periclitando, propugno. Προκινδυνεύειν ὑπὲρ τῆς ἐκείνων ἐλευθερίας, *Plut. Cum dat* adversus aliquem. Οὐ μὰ τὸς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων, *Demosth.* pro *Cor.*

προκινέω, ῶ, f. ήσω, promoveo. "Οσοι δὲ παραλλάξαντες αὐτῶν ἔρθησαν, πυκκίνησαν τὸ σίγος, *Xen. Cyr.* 1, 17.

προκιρύσσω, præcommodo, *Gl. V.*

προκλαίω, ante fleo, prius defleo ; προκλαύσαντες, prius deflentes, a. 1. part.

πρόκλασος, ου, fractus ; στίχος πρόκλασστος, idem qui λαγαῶς, *Eust.*

προκληδονίζομαι, ominor, auguror.

προκληθείς, a. 1. part. pass. per *Sync.* pro προκαλεσθείς ; a προκαλέω. Unde

πρόκλησις, εως, ἡ, provocatio, condictio, *Gl. V.* (2) sponsio, seu contentio in jure per sponsionem, seu etiam sacramentum ; (3) conditio, unde δέχεσθαι πρόκλησιν, accipere conditionem ; (4) conventio de exhibendo ; (5) invitatio, allectamentum. Μετενόων ὑ δεξάμενοι τὰς Καίσαρος προκλήσεις, *Appian. B Civil.* 2.

προκλητικὸς, ἡ, όν, ad provocationem pertinens ; (2) provocandi seu eliciendi vim habens. Ab eod.

πρόκλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, provocatus, promptus.

προκλίτης, ὁ, primum inter accumbentes locum tenens, *Poll.*

προκλύζω, ante abluo, ante imbuo, perfundo prius, *V. L.*

πρόκλυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ante divulgatus, præauditus, præcognitus. Πρόκλυτ' ἀκούοντες ἔπεα ϑνητῶν ἀνθρώπων, *Il.* 20, 205. A

προκλύω, ante audio, seu cognosco.

προκνήμιον, ου, τὸ, exterius os cruris et minus. Ex πρὸ et κνήμη, *tibia, crus.*

προκοίλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ventrosus, *Gl. Vet.* προκοίλιος σίγος, versus in medio redundans. Ex πρὸ et κοιλία, *venter.*

προκοιμάομαι, ante dormio, seu obdormio.

προκοιτεῖν, ῶ, f. ήσω, excubo pro, excubias ago pro. Ex πρόκοιτος.

προκοιτία, ας, ἡ, excubiæ, vigiliæ.

προκοίτιον, ου, τὸ, quasi antecubiculum, antethalamus. Ab eod.

πρόκοιτος, ου, ὁ, excubitor. Ex πρὸ et κοίτη, *cubile.*

προκοιτὼν, ὼνος, ὁ, q. d. antecubiculum, *Plin.*

προκολάζω, f. άσω, ante punio, prius castigo.

προκολακεύω, f. εύσω, ante adulor, præblandior.

προκόλπιον, ου, τὸ, anterior sinus pars, anterior sinus, prominentior pars in sinu. Τίς ἄρα τῦτο (μᾶλλον) τῶν παρθένων μετέωρος ἀπέζαλε τῷ προκολπίῳ ; *Arist.* 1, 10. Ex πρὸ et κόλπος, *sinus.*

προκόλπιος, ὁ καὶ ἡ, qui ante sinum est, *Steph.*

προκομιδὴ, ῆς, ἡ, prolatio, *Gl. V.* exhibitio.

προκομίζω, f. ίσω, profero, adfero, *Gl. Vet.* expromo, promo, antefero, profero. Προκομίζειν τὰς λόγυς, *Pandect.*

προκόμιον, ου, τὸ, anterior coma, antiæ seu capronæ ; (2) coma, quæ alterius loco ponitur sive circumponitur, *Gl. V.* antiæ. Ex πρὸ et κόμη.

προκόνδυλοι, οἱ, nodi et tubera in ea digiti curvatura et junctura, quæ ungui vicina est, *Poll.*

προκοπὴ, ῆς, processus, progressus ; (2) profectus, incrementum ; (3) prærogativa, proventus. A προκόπτω.

προκοπτὶς, ἡ, cæsaries, *Hes.*

προκόπτω, proficio, procedo, *Ph.* Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτε σοφίᾳ καὶ ἡλικίᾳ, *Luc.* 2, ult. Ἐπὶ πλεῖον γὰρ προκόψουσιν ἀσεβείας, 2 *Tim.* 2, 16. ἐπὶ χεῖρον, *ibid.* 3, 13. Τὰ πολλὰ δὲ πάλαι προκόψας', ὦ πόνε πολλὲ μὲ δεῖ, *Eur. Hipp.* 22.

προκοσμεύω, ῶ, f. ήσω, orno, apparo.

προκόσμημα, ατος, τὸ, res, quæ ornatus, causa proponitur, ut vasa, in abaco, &c.

item ornamentum, deliciæ, ut torques, armillæ, &c. *item* gemma, in poculo, &c.

προκόσμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, mundo antiquior. A κόσμος.

προκρατέω, ῶ, f. ήσω, ante occupo, ante in potestate habeo.

προκρεμμνύω, appendo pro

πρόκρημνος, ου, prominens longe in mare, *Epith.* saxi, promontorii.

πρόκρῖμα, ατος, τὸ, prærogativa, *Ph.* præjudicium, *Ph.* A

προκρίνω, præpono, præfero, unde et deligo. Πάντων προκρίνας, σωφρονέστατον βροτῶν, *Eur. Het.* 47. Προκρίνας, ὅττερ ἀλκιμώτατοι, id. *Ph.* 750. Πᾶσι τῦτο προκέκριται κάλλιστον εἶναι, *Xen. Cyr.* 2, 19. Hinc

πρόκρισις, εως, ἡ, q. d. prælatio, delectus ; (2) præjudicatio, judicii quasi præludium.

πρόκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, prælatus, qui præfertur et anteponitur ; (2) princeps ; (3) delectus. Ab eod.

προκροσσαὶ νῆες, naves aliæ pone alias collocatæ, *Il.* 14, 35. A κροσσός.

πρόκροσσος, ου, ὁ καὶ ἡ, in caput propendens seu prominens. Ex iisd.

προκρούω, ante subagito, &c. (2) extendo vi, ut longius fiat, unde Procrustes nomen habuit.

προκυβερνάω, q. d. præguberno, sum proreta, anteriorem navis partem guberno.

προκυλινδέομαι, ῦμαι, provolvor ad pedes alicujus, more supplicis accedo ad pedes alicui vel alicujus ; προκυλινδόμενος, provolutus, *Ph.* Οὐδ' ἄρα τε προκυλίνδεται ὑδιτέρωσε, *Il.* 14, 18. Hinc

προκυλίνδημα, ατος, τὸ, provolutio.

προκυλίνδω, provolvo.

προκύλισις, εως, ἡ, supplicatio, qua sc. supplex ad alius pedes provolvitur. A

προκυλίω, fut. ίσω, provolvo, volvo ante ; προκυλισθεῖς, provolutus, *Ph.* a. 1. part. pass.

προκυμαία, ας, ἡ, moles opposita fluctibus. Ex πρὸ et κῦμα.

προκυμείς, ἡ, et προκυμάτιον, idem, apud *Joseph.*

πρόκυνες, ων, οἱ, reprehensores, qui prius in latratus et reprehensiones erumpunt, quam invenerint in aliquo quod reprehensione dignum sit. Ex πρὸ et κύων.

προκυνεῖν, dicuntur canes ante inventam prædam latrantes, *Poll.* Ex iisd.

προκύπτω, f. ψω, inclinans me propendeo, seu incurvans propendeo, seu me inclino, emineo, seu promineo, *Ph.* promineo. Προκύπτω ἔξω τείχυς, *Arist. Av.* 503. Καρπῶσι γαῖαι προκύπτει, *Anacr.* 37, 10.

προκυρόω, ῶ, f. ώσω, ante sancio ; προκεκυρωμένος, prius sancitus, perf. part. pass.

Πρόκυων, Procyon, seu Antecanis, sidus ab eo appellatum, quod ante Canem majorem oriatur, *Hygin.*

προκώμιον, τὸ, præludium, *Pind. Nem.* 4, 17. A κώμη.

πρόκωνοι, vel προκώνια ἄλφιτα, farina ex hordeo recenti et tenero. A κῶνος.

πρόκωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, remex, qui est ad remum ; (2) πρόκωπα ξίφη, enses destricti, *Herodian.* 7, 11. Ex πρὸ et κώπη.

προλαγχάνω, ante sortior, sorte prior fio.

προλαΐζομαι, prius apprehendo, anticipo. Προλαΐζομαι γὰν τῷ χρόνῳ τῆς ἡδονῆς, *Eur. Ion.* 1062.

προλάζυμαι, idem.

προλάκκιον, ου, τὸ, lacuna. A λάκκος.

προλαλέω, proloquor, declaro.

πρόλαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, præceps in loquendo, garrulus.

προλαμβάνω, antecapio, præsumo, occupo, anticipo, *Gl. V.* præcedo, prævenio, *Gl. Vet.* προλάζωσιν, præsumant, *Ph.* aor. 2. conj. προλήψομαι, occupabo, *Gl. V.* fut. 1. act. Προλάμβαν', ὦ φίλαι, γόυς, *Eur. Hel.* 346. Νῦν ὄθ' ὕτω πολλὰ προείληφε, *Dem. Phil.* 3. *dicitur et pro* suscipio, apud *Lys.*

προλάμπω, fut. ψω, ante luceo, præluceo ; (2) splendorem et lucem prodo, illuceo ; *Ph.* προλάμπει, præfulget, antecellit ; προλάμπων, antecellens, *Ph.*

πρόλακρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui prius sorte obvenit.

προλειαίνω, ante lævigo, ante mollio, vel complano.

προλείγω, fut. ξω, ante dico, prænarro, prædico, edico, *Gl. V.* προλέγων, prædicens, *Gl. V.* Προλέγων τὴν τῦ βίυ ευνοχωρίαν,

Ælian. V. H. 2, 41. "Εωθεν προλέγειν ἑαυτῷ, Συντείζομαι περίεργα, &c. *M. Anton.* 1, 15.

προλέγω, ante deligo; προλελεγμένος, antedelectus. Πασῶν ἐκ πολίων προλελεγμένοι, *Theocr.* 13, 18.

προλείπω, fut. ψω, prius relinquo, ante desero; (2) ante deficio. "Ην μὴ προλίπω' αἱ μυρίαι με μηχαναὶ, *Arist. Thesm.* 934. Προλιπὼν ἦλθεν ἑδραις σκυτίνης, *Eur. Alc.* 122.

προλελοιπότας, acc. plur. m. g. perf. part. med. verbi προλείπω.

προλεπτύνω, ante extenuo.

προλεσχηνεύω, prius garrio, nugor, prius colloquor.

προλέσχης, ι. ὁ καὶ ἡ, qui ante alios loquitur, qui alios sermone prævenit, garrulus. A πρὸ et λέσχη.

προλευκαίνων, ante dealbo, *Suic.*

προλεύσσω, prævideo, prospicio.

πρόλημμα, ατος. τὸ, quod anticipatur, seu anticipando capitur, præsumptio, prærogativa. A προλαμβάνω.

προλήνιον, ι, τὸ, antetorcular. A ληνός.

προληπτικὸς, ὴ, όν, ad anticipationem pertinens. A πρόληψις. Hinc

προληπτικῶς, *adv.* per anticipationem.

πρόληψις, εως, ἡ, anticipatio, occupatio; præsumptio, prærogativa, *Gloss. Vet.* (2) suspicio, divinatio; (3) notiones insitæ de natura divina, apud Epicureos; (4) cum aliquid dicitur per anticipationem temporis. A προλαμβάνω.

προλιμνάδες ποταμῶν, stagna fluviorum.

προλιμοκτονέω, ῶ, f. ήσω, prius fame neco.

προλιπὼν, a. 2. part. act a προλείπω.

προλιχνεύω, prælambendo degusto, ligurio.

προλόβιον, ι, τὸ, pendula τῆ λοβῆ pars in aure.

πρόλοβος, ι, ὁ, sinus in avium gutture prominens, in quem primum cibos ingerunt, ingluvies. Ἐχεῖ δὲ ὁ πρόλοβος, δίριμα κοίλον ποὰ μέγαν, ἐν ᾗ ἡ τροφὴ πρῶτη εἰσίσσα ἄπεπτός ἐστιν, *Arist. Hist. An.* 2, 17.

προλοβώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, similis προλόβῳ.

προλογίζω, f. ίσω, præfationem dico, præloquor; (2) primus in scenam prodiens verba facio. A

πρόλογος, ι. ὁ, prologus, præfatio, *Ph.*

προλούω, præluo, *Gl. Vet.* in *med.* ante me lavo.

προλοχίζω, f. ίσω, insidiis occupo. Προλοχίζουσι τὰς περὶ τὴν πόλιν ἐνέδρεις, *Thuc.*

προλυμαίνομαι, ante corrumpo, vitio.

προλυσιτέω. ῶ. f. ήσω, ante incommodo, injuria adficio. Hinc

προλύτησις, ἡ, injuria prior.

προλύται, οἱ, prolytæ; lytarum antecessores; lytis in jurisprudentia provectiores; lúται autem dicebantur a solvendis quæstionibus. A λύω.

πρόμαδος, al. πρόμαλος, plantæ species, *Hipp.*

προμαθεῖν, *prædidicisse*, aor. 2. inf. act. v. προμανθάνω.

πρόμακρος, ι, ὁ καὶ ἡ, oblongus, prælongus.

προμαλακτήριον, ι, τὸ, prima pars balnei in qua corpora lavantium præmolliebantur. A προμαλάττω.

προμαλακύνω, præmollio, prius emollio.

προμαλάσσω, vel προμαλάττω, f. ξω, idem.

πρόμαλος, ι, ἡ, vitex; (2) myrica. Ex πρὸ et μαλὸς, sive ἅμαλος, *tener.*

προμάμμη, proavia, avia quinta, *Ph.* abavia, *Gl. V.*

προμανθάνω, q. d. prædisco, ante disco; προμαθὼν, prædoctus, qui prius didicit; aor. 2. part. Εἶτ' αὖ προμαθεῖν ᾧσμ' ἐδίδαξας, *Arist. Nub.* 963.

προμαντεία, ας, ἡ, prævaticinatio; (2) in oraculo consulendo, princeps locus alicui honoris causa datus. A προμαντεύομαι. Unde

προμάντευμα, ατος, τὸ, præsagium, *Gl. V.*

προμαντεύομαι, f. εύσομαι, vaticinor, prædico, *Gl. V.* præsagio. Hinc

προμαντὶς, ίδος, ὁ, oraculi antistes.

προμάντις, εως, ὁ καὶ ἡ, oraculi præses, antistes; (2) vates; (3) præsaga.

προμαρτύρομαι, ante testificor, prænuncio. Προμαρτυρόμενον τὸν ἐκ Χριστὸν παθήματα, 1 *Pet.* 1, 11.

προμαχέω, ῶ, in prima acie pugno; (2) propugno, defendo. Ἀπὸ τῶν ἑρυμάτων προμαχοῦντες, *Xen. Cyr.* 3, 28.

προμαχεών, ῶνος, ὁ, *Ion.* pro προμαχὼν, propugnaculum, *Gl. V.* A πρόμαχος.

προμαχίζω, fut. ίσω, in prima acie pugno; (2) propugno, defendo. Τρωσὶν μὲν προμαχίζειν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς, *Il.* 3, 16. A μάχη.

προμάχομαι, fut. ήσομαι, propugno, q. d. præpugno, pugno ante. "Εθελεν δὲ πολὺ προμάχεσθαι ἀπάντων, *Il.* 11, 217.

προμαχοισι, dat. plur. *Poët.* pro προμάχοις, a

πρόμαχος, ι. ὁ καὶ ἡ, qui pugnam init in prima acie, antesignanus; (2) propugnator, *Il.* 3, 44. Ex πρὸ et μάχη.

προμαχὼν, ῶνος, ὁ, propugnaculum, *Ph.* προμαχῶνες, propugnacula, *Ph.* A πρόμαχος.

προμεθύω, ante ebrius sum, prius inebrior.

προμελαίνομαι, nigrico, *Nic.*

προμελετάω, ῶ, f. ήσω, præmeditor, commentor, exerceor. Ξυνελέγομεν ἐνθάδε, ὅτως προμελετήσομεν ἃ 'κεῖ δεῖ λέγειν, *Arist. Conc.* 117. Hinc

προμελέτησις, εως, ἡ, meditatio commentatio.

προμήνιον, τὸ. Punici mali genus, *Nic.*

προμερεμνάω, ῶ, f. ήσω, prius solicitus sum; prius curiose contemplor et commentor. Μὴ προμερεμνᾶτε τί λαλήσητε, *Marc.* 13, 11.

προμετρέω, οῖ, fut. ήσω, præmetior, demensum præbeo; (2) mercede frumentum emptoribus in foro dimetior.

προμετρητὴς, οῦ, ὁ, qui venale frumentum in foro et alia semina emptoribus dimetiebatur. A præc.

προμετρητὸς, ὴ, ὁ, prænensus. Ab eod.

προμετωπίδιον, ι, τὸ, frontale, ornamentum vel tegumentum frontis. A προμετωπίς. Hinc

προμετωπίδιος, ι, ὁ καὶ ἡ, ad frontale pertinens, qui ante frontem ponitur.

προμήθεια, ας, ἡ, providentia, prudentia, cura, solicitudo, ratio, quam alicujus provido et solicito animo habemus. Ἀλλ' ἡ χάρις μὲν τῆς προμηθείας, ξένε, Εἰ μὴ παρὸς πέφυκε προσφιλὴς μένειν, *Soph. Phil.* 557. A προμηθὴς.

προμήθειον, ι, τὸ, herba Promethea, de qua alii alia tradidere. Vide *Apoll. Rhod.* lib. 3, 844.

προμηθεύομαι, εύμαι, fut. θήσομαι, provideo, prospicio, de re aliqua solicitus sum, curam alicujus gero, rationem habeo, revereor, respectum habeo. Προμηθεύμενος τὸν ἀδελφεὸν, *Herodot.* Ab eod.

προμηθέστατα, *adv.* providissime, providissimo consilio, *Herodian.*

προμηθεύομαι, f. εύσομαι, curo, curam gero, provideo. A

προμηθὴς, έως, ὁ, is, cui antequam rem adgrediatur, suppetit consilium, Prometheus, *Ph.* Summanus. A μήδομαι.

προμηθυτικὸς, ὴ, όν, providus, prudens.

προμηθυτικῶς, *adv.* provide, prudenter.

προμηθὼς, έος, ὁ καὶ ἡ, providus; (2) circumspectus, consultus. A μήδος.

προμηθῶν, idem quod προμήθειαι, *Eur.*

προμηθικὸς, *adv.* prudenter.

προμηθῶς, *adverb.* idem quod προμηθικῶς, *Steph.*

προμήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, oblongus, prælongus; (2) procerus. A μῆκος.

προμηλόω, ῶ, f. ώσω. ante specillo tento.

προμηνύω, ante indico, prænuncio, *Gl. V.* præmonstro

προμήτωρ, ορος, ἡ, avia; (2) prima mater.

προμηχανάομαι, ante machinor, seu excogito, præparo

προμιαίνω, ante polluo.

προμιγνύω, a. 2. inf. pass. verbi προμίγνυμι, *Il.* 9, 452.

προμίγνυμι, et προμιγνύω, f. ξω, prius misceo; προμίσγομαι, prius misceor, congredior. Παλλακίδι προμιγῆναι, *Il.* 9, 452.

προμνημονήσω, præmoneo, *Gl. V.*

προμνάομαι, ώμαι, f. ήσομαι, ambio nuptias pro alio, nuptias alicui concilio, ambio pro alio, aliquid ei concilio. Προμνώμενος αὐτῷ Κιλικίαν, *Plut. Metaph.* Ὡς προυνᾶται τί μοι γνώμα; præsagit? *Soph. Œd. Col.* 1067.

προμνησις, ἡ, ipsa actio conciliandi et ambiendi pro alio, *item* antecedens memoria, *Steph.*

προμνηστεύω, fut. εύσω, idem quod προμνάομαι. Ὃς ταύτην αὐτῷ προμνηστεύσατο τὴν ἐρωμένην, *Luc.*

προμνηστικὴ, ῆς, ἡ, scil. τέχνη, ars earum, quæ pronubæ dicuntur, ars copulandi, seu conciliandi. A προμνάομαι.

προμνηστῖνοι, οἱ, alter post alterum; (2) alter ante alterum, alius ante alium. Ἀλλὰ προμνηστῖνοι εἰσέλθετε, μηδ' ἅμα πάντες, *Odyss.* 21, 230. Ex πρὸ et μένω.

προμνηστρίας, ἡ, idem quod προμνήστρια, *Xen.*

προμνήστρια, ας, ἡ, nuptiarum conciliatrix, pronuba. A προμνάομαι.

προμνηστρὶς, ίδος, ἡ, idem et ab eod.

πρόμοιρος, ι, ὁ καὶ ἡ, qui præmaturo fato obit, vel ante fatum occidens. Ex μοῖρα.

προμολέω, vel προμόλω, prodeo, pregredior; πρόμολ' ὧδε, procede huc, *Il.* 18, 392.

προμολὴ, ῆς, ἡ, vestibulum, per quod patet aditus. A προμόλω.

προμόλων, vide προμολέω.

πρόμος, ι. ὁ, antesignanus. A πρόμαχος, per contractionem.

προμοσχεύω, fut. εύσω, plantaria facio; (2) ex stolonibus propago, *Gl. V.* propago.

προμοχθέω, ῶ, f. ήσω, prius adfligor, prius laboro. "Αξια δ' ἡμῖν προμεμοχθῆκασι σέβεσθαι, *Eur. Supp.* ult.

προμυεῖν, initio, prius initio. Hinc

προμύησις, εως, ἡ, initiatio.

προμῦθιον, ι, τὸ, fabulæ præfatiuncula ad mores informandos et vitæ usum apta. Ex πρὸ et μῦθος.

προμυλέαι, ας, ἡ, statua, quæ ante molas poni solebat, dea quæ molis præsidere credebatur. Ex πρὸ et μύλη.

προμυλία, ας, ἡ, idem et ex iisd.

προμυλλαίνω, productis labris os contraho ac comprimo, extensa labra contraho. A πρὸ et μυλλὸς, *curvus.*

προμύσσω, vel ύττω, fut. ξω, emungo; (2) pecunias extorqueo, aut mercedem exigo.

προνάων, ωος, τὸ, vestibulum seu atrium templi, *Gl. V.* antetemplum, vestibulum.

προναὸς, ι. ὁ καὶ ἡ, ante templum situs.

προναυμαχέω, ῶ, fut. ήσω, ante aliquem vel alicujus tuendi gratia pugno navali dimico. Προναυμαχήσεις Πελοποννήσῳ, *Herod.*

προνέμω, tribuo; (2) progredior, *proprie* pascendo seu depascendo. "Ιδεθ' ὅτῃ προνέμεται τὸ δυσέριστον αἷμα φυσῶν "Αρης, *Soph. El.* 1400.

προνέομαι, prodeo, progredior.

προνεύω, prominео, propendeo, proclinor.

προνέω, ῶ, f. ήσω, prius accumulo.

προνηστεύω, f. εύσω, jejuno ante.

προνικάω, προνεικηκότες, qui ante vicere.

προνοέω, ῶ, f. ήσω, consulo, prospicio, provideo, *Ph.* προνοῶ σῦ, prospicio tibi, *Ph.* προνόησον, provide, *Gl. V.* a. 1. imperat. προνοηθὲν, consultum, *Ph.* a. 1. part. pass. Οὐ τὰ πράτιστα αὐταῖς προνοῶν, *Thuc.* Εἰ δέ τις τῶν ἰδίων, καὶ μάλιστα τῶν οἰκείων ἀ προνοεῖ, 1 *Tim.* 5, 8. Οἵ τε γὰρ πατέρες προνοῦσι τῶν παίδων, *Xenoph. Cyr.* 8, 1.

προνόησας, a. 1. part. act. verbi προνοέω.

προνοητὴς, οῦ, ὁ provisor, procurator, *Gl. V.* providus. A προνοέω.

προνοητικὸς, ὴ, όν, providendi solertiam habens, vel ad providendum studiosus, *Ph.* providus. A προνοητὴς.

προνοητικῶς, *adv.* provide, *Ph.* providenter.

προνοητικώτατος, providentissimus, *Gloss. Vet.*

προνοΐα, ας, ἡ, providentia, consultum, provisio, consultatio, præsidium, *Ph.* prospicientia, *Gl. V.* A πρόνοος.

προνομαία, ας, ἡ, elephanti proboscis. A προνομεύω.

προνομεία, ας, ἡ, deprædatio, quæ fit a militibus pabulatum egressis. Ab eod.

προνομευτὴς, οῦ, ὁ, prædator, *Strabo*, lib. 15.

προνομεύω, fut. εύσω, pabulatum egredior; *Appian. B. Mithridat.* (2) prædationibus infesto, captivum abduco. A

προνομὴ, ῆς, ἡ, egressio pabuli caussa, pabulatio, frumentatio; (2) direptio, et præda ipsa. A πρὸ et νέμω.

προνομία, ας, ἡ, privilegium; (2) direptio. Ex πρὸ et νόμος. Unde

προνόμιον, ι, τὸ, idem.

πρόνομος, ante urbem pascens, *Æsch.*

πρόνοος, *contr.* πρόνους, ι, ὁ καὶ ἡ, providus, prudens.

προνοούμενοι, nom. pl. pr. part. med. *contr.* pro προνοεόμενοι, a προνοέω.

προνοῦστερος, providentior.

προνοσίων, ante ægroto.

προνοτίζω, f. ίσω, prius humecto, ante madefacio.

προνυμφίη, ας, ἡ, antenovilunium, dies, qui præcedit novam lunam.

προνύξ, ante noctem, *Rob.*

προνώτης, ου. ὁ καὶ ἡ, qui est extra limen thalami; (2) præceps; (3) promptus, paratus, facilis. Ex πρὸ et ἐνωτή.

προνώτιον, ου, τὸ, idem quod

προνώτιον, ου, τὸ, vestibulum; (2) compitale, locus ante fores vestibuli. Ex iisd.

προνώτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, foris observans.

προνώτος, ὁ καὶ ἡ, idem quod προνωπὴς, et ex iisd.

ΠΡΟΞ, οκος, ὁ καὶ ἡ, hinnulus, dama.

προξενέω, ῶ, fut. ήσω, sum hospes publicus, hospitio excipio nomine civitatis; (2) sum interpres et conciliator versurarum, aliorumque contractuum, *Gl. Vet.* προξενῶ, stipulor. Τοῦτην σοὶ τὴν εὐδαιμονίαν προξενήσειν, *Luc.* Ἐγὼ δὲ προξενῶν τυγχανω τῶν Ἡρακλεωτῶν, *Dem.* Πειράσομαι σῶ προξενεῖν. *Eur. Med.* 724. Ἡμεῖς δ' ἄλλα προξενήσομεν, *id. Ion.* 336. Ἐλαιοι ἐσθιόμενοι ὑπνον κρέα πεψξένησαν, *Plut.* de *Solert. Animal.* A πρόξενος. Hinc

προξένησις, εως, ἡ, conciliatio, *Gl. V.*

προξενητὴς, οῦ, ὁ, pararius, interpres et internuncius ad paciscendum seu stipulandum; *Gl. Vet.* proxeneta, conciliator. Hinc

προξενήτρια, ας, ἡ, conciliatrix, pronuba.

προξενητικὸς, ἡ, ὸν, ad proxenetam pertinens; (2) qui proxenetæ solvitur.

προξενία, ἡ, hospitalis amicitia, hospitii necessitudo, *Eur.*

πρόξενος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui peregrinos nomine totius civitatis hospitio excipit, hospes publicus, qui cavet etiam ne ei civitati aliquid incommodi a suis civibus adjungatur; (2) privatus quocum civitas aliqua public hospitium fecit, cui opp. ἰδιόξενος; (3) qui aliquid *inpr.* civitatis nomine procurat, seu procuravit alicui, seu qui alicujus rei auctor est; (4) conciliator, v. c. nuptiarum; (5) socius, *Lys.*

προξυνστεϊδίω, ῶ, f. ήσω, prius sicca frictione frico.

προξυράω, ante rado; προξυρημένος, jam rasus, tonsus.

προόδευσις, ἡ, ductus, prægressio.

προοδηγὸς, οῦ, ὁ, dux, antecessor.

προόδια, prævia, *Gl. V.* Ab ὁδὸς.

προοδοιπορέω, ῶ, f. ήσω, viam aperio, præeo. Ἀ

προοδοιπόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, dux viæ.

προοδοποιέω, ῶ, f. ήσω, viam præstruo, viam patefacio aut præbeo; (2) præparo et quasi imbuo; (3) auctor et adjutor sum, exemplum præbeo. Προοδοποιεῖ τῶ Λυκούργῳ τὴν παίδευσιν αὐτῶν, *Plut.* Προοδοποιεῖν δεῖ τὰ τοιαῦτα πρὸς τὰς ὕστερον διατριβὰς, *Aristot.* Περὶ τὰ αἰδοῖα μείζω τὰ μορια ταῦτα γίνεται, ϗ προοδοποιηθέντα πρὸς τὴν ἀφροδισιασμὸν, *Aristot. Probl.* 4, 12. Hinc

προοδοποιητικὸς, ἡ, ὸν, prævius, viam præstruens.

πρόοδος, ου, ἡ, prodeundi seu exeundi actio; (2) incrementum, *Gl. V.* processus, processio. Sed πρόοδος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui viam præit, præcursor, præmissus.

προόδους, ὁ, prominentes dentes habens, *Poll.*

προοδὼν, idem.

προοικεῖον, ου, ἀντ concilio; προοικειόομαι, ῶμαι, amicum mihi reddo in futurum.

προοικέω, ῶ, f. ήσω, ante habito.

προοικία, ἡ, suggrunda.

προοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, ædifico ante, præstruo, velut suggrundas.

προοικονομέω, ῶ, f. ήσω, præstruo, præmolior, præparo; *item* paulatim colligo, concipio, ut iram, odium, &c.

προοικονομία, ἡ, præparatio, præstructio.

προοικονομικῶς, *adv.* ex præparato, cum præparatione.

προοιμιάζομαι, fut. άσομαι, procemio utor, procemior. A προοίμιον.

προοιμιακὸς, ἡ, ὸν, ad exordium seu procemium pertinens. Ab eod.

προοιμιάσιαι, 2. sing. f. 1. ind. med. *Att.* et *Ion.* pro προοιμιάσῃ, a προοιμιάζομαι.

προοίμιον, τὸ, exordium, quo cantores et citharœdi præludunt, præcentio, *Ph.* (2) exordium, præfatio; (3) primordium; (4) hymni; (5) simulatio et ambages, quæ simulandi et fallendi causa fiunt. Ab οἶμη, *cantilena.*

προοίχομαι, præcedo; imperf. προῳχόμην. προόλλυμι, ante perdo.

προομαλίζω, f. ίσω, ante complano vel lævigo, præmitigo.

προομαλόω, ante complano, præpolio, *Greg.*

προόμνυμι, vel προομνύω, f. ομόσω, præjuro, prius juro, seu ante juro. Πρωομόσαντος δὲ μὴ τὸν ἄνθρωπον, *Dem.*

προομολογέω, ῶ, f. ήσω, prius seu ante profiteor; προομολογηθεὶς, qui in confesso est, a. 1. part. pass.

προομοσία, ας, ἡ, vide προωμοσία.

προονειδίζω, prior increpo probris, *Eust.*

προονομάζω, primum nomino, *Eur.*

προοπτάω, ῶ, f. ήσω, ante asso, torreo.

προοπτέον, prospiciendum. A προόπτομαι.

προόπτης, ου, ὁ, qui rem prospicit, qui prævidet et ante speculatur. A

προόπτομαι, fut. ψομαι, prospicio, prævideo. Hinc

προόπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, prævisus, præcognitus; (2) manifestus, qui ante nostros est oculos; conspicuus.

προοπτικὸς, ἡ, ὸν, prævidendi seu providendi peritus; (2) providus.

προοπτὸς, ἡ, ὸν, qui prævideri vel provideri potest. A

προοράω, ῶ, ante me video, prævideo, *Ph.* prospicio, provideo, *Gl. Vet.* prævideo; προορῶμαι, vereor, timeo quod prævideo, præcaveo, *Gl. V.* Οὐδὲ περὶ τῶν χρημάτων προορᾶτε ἀδὲν, περὶν, &c. *Dem. Phil.* 1. Πάνθ' ἃ προσήκει προορώμενοι, *idem, Phil.* 2.

προορθρίζω, f. ίσω, ante lucem surgo.

προορίζω, fut. ίσω, præfinio, prius definio, prius constituo, destino. Προορίσας ἡμᾶς ὑπὸ υἱοθεσίαν, *Ephes.* 1, 5. προορισθέντες, *ib.* 11. Hinc

προορισμὸς, οῦ, ὁ, præfinitio, destinatio.

προορμάω, ῶ, f. ήσω, ante concito.

προορύσσω, fodio ante, præfodio, *Plin.*

προορχηστὴρ, ῆρος, ὁ, præsultor. A

προορχέομαι, ούμαι, f. ήσομαι, præsulto.

πρόῦ, 2. sing. a. 2. imper. med. *Att.* et *Ion.* pro πρόισο, a προΐημι, pro προέω.

προόυσιος, et προυνδσιος, præexistens, *Synes.*

προοφείλω, prior debeo, ante debeo. Κῶμοί γάρ τι προοφείλει κακὸν, *Eur. Iph. in Taur.* 523. Κακὸν ἄρα ταῖς πλευραῖς τι προὄφειλες μέγα, *Aristoph. Vesp.* 3.

προοχεύω, f. εύσω, prior ineo, prior salio.

προοχὴ, ῆς, ἡ, locus prominens, eminentia. A πρόεχω, *promineo.*

πρόοψις, εως, ἡ, visio rei futuræ, provisio. A προόπτομαι.

προπάγνις, ίος, ὁ καὶ ἡ, prominens, protuberans. Ex πρὸ et πήγνυμι, *figo.*

προπάθεια, ας, ἡ, q. d. antepassio; (2) morbi præludium, signa, motus, adventus morbi; (3) perturbatio. Ex πρὸ et πάθος.

προπάθημα, τὸ, idem.

προπαιδεία, ας, ἡ, quod docebatur ante philosophiam et theologiam, primæ disciplinæ, *Gl. V.* rudimentum.

προπαιδεύματα, ων, τὰ, rudimenta. A

προπαιδεύω, ante instituo seu doceo.

προπαίζω, præludo, præmeditor.

πρόπαις, αιδος, ὁ, puerorum productor, leno, mango.

πρόπαλαι, *adv.* jam olim, jam dudum, jam pridem, jam diu.

προπάλαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, pervetustus.

προπαλαίω, f. σω, ante luctor. Ἔρωτι προπαλαίσας, *Heliod.*

προπαπποῦς, ἀδ, ὁ, avi pater, proavus, *Gl. V.* etiam atavus.

πρόπαππος, ου, ὁ, avi pater, proavus, *Gl. V.* etiam atavus.

πρόπαρ, *adv.* ante, e regione. Πρόπαρ ὃς ἄγῖται χεωτὸ, *Eur. Phœn.* 121.

προπαρασκάλλω, aggero, aggeris loco præstruo, *Steph.*

προπαραγγέλλω, ante promitto, seu despondeo.

προπαραδίδωμι, fut. δώσω, ante trado, ante doceo; (2) prodo, apud *Lyc.* si lectio sana, *Ern.*

προπαρανέω, ῶ, f. ήσω, præmoneo, *Gl. V.*

προπαρακαλωδάνω, ante accipio.

προπαρακαλήγων, -λήγυσα, antepenultima.

προπαρασημαίνω, προπαρασεσημάνθη, ante notatum est, ante demonstratum. Vox *Gramm.*

προπαρασκευάζω, fut. άσω, ante paro, longe ante paro, præmunio, *Gl. Vet.* præparo. Τοῖς μελλήσειν ἔτεσθαι πασὶ προπαρασκευάζει πάντα, *Xen.* Hinc

προπαρασκευαστικὸς, ἡ, ὸν, præparationi serviens, seu aptus.

προπαρασκευὴ, ῆς, ἡ, præparatio.

προπαρατάσσω, ante (seu alium, seu locum) aciem instruo.

προπαρατέλευτος, antepenultima, *Gl. Vet.* Ex πρὸ, παρὰ et τελευτὴ, *finis.*

προπαρατίθημι, prius appono; τίθεμαι, priori loco appono, in cœna, convivio.

προπαρεγγυάω, ante spondeo, seu promitto, *Suid.*

προπαρέχω, f. ξω, p. ἐσχηκα, ante præbeo. Προπαρέσχηκὼς ἐμαυτὸν σοι σύμμαχον, *Xen. Cyr.* 5, 3.

προπάροιθε, vel προπάροιθεν, sequente vocali, ante, ante oculos, in conspectu.

προπαροξυντικὸς, ὁ, qui sæpe in multis vocabulis acutum in antepenultima ponit.

προπαροξυτόνησις, ἡ, positio acuti in antepenultima.

προπαροξύτονος, υ, ὁ καὶ ἡ, qui in antepenultima syllaba acutum habet.

προπαροξυτόνως, *adv.* cum acuto in antepenultima.

προπαροξύνω, in antepenultima syllaba acutum pono.

πρόπας, ασα, αν, universus, totus; πρόπαν ἦμαρ, toto die, *Il.* 1, 600. Πρόπαντας ὧδῆς παυδοκεὶς ἀγρεύσεται, *Lyc.* 655.

προπασσὰς, άδος, portius, *Schol. Apoll.*

προπάσσιον, τὸ, vestibulum thalami.

προπάσσω, ante patior, prius vel prior patior; προπαθὼν, qui prior accipit beneficia. Οὐδὲν ἀγαθὸν προπεπονθυῖα, *Xen.* κακὸν, *Plato.*

προπατορικὸς, ἡ, ὸν, ad avum seu avos vel ad progenitores pertinens; (2) a progenitoribus proveniens. A

πρόπατωρ, ορος, ὁ, avus; (2) primus pater, generis auctor. Ex πρὸ et πάτηρ.

προπαύομαι, ante, dudum desino.

προπείθω, ante persuadeo.

πρόπειρα, ας, ἡ, tentamentum, periculum, quod de re fit, antequam illam aggrediamur.

προπειράζω, protempto, *Gl. V.* prætento.

προπειράω, ῶ, et προπειράομαι, ῶμαι, idem.

προπειρητήριος, ν, ὁ καὶ ἡ, quo prosequimur et deducimus aliquem abeuntem.

προπειρητικὸς, ἡ, ὸν, idem.

προπείρω, f. ψω, prior, mitto, mitto ante, præmitto; (2) deduco, prosequor, comitor, *Gl. Vet.* præmitto, ante ambulo, prosequor; προπέμπει, prosequitur, *Ph.* προπέμψωτε, prosequimini, *Ph.* aor. 1. imperat. προπέμψωσι, prosequantur, *Ph.* aor. 1. conj. Τί δὲ γόνς προπέμπω; *Anacr.* 23, 9. Ἀτίνται δὲ τὸν Κῦρον πρόπεμπον ἅπαντες, *Xen. Cyr.* 1, 19.

προπένθερος, ὁ, prosocer.

προπεπυσμένοι, *qui ante aliquid intellexerunt*, nom. plur. perf. pass. verbi προπυνθάνομαι pro προπέπυθμαι.

προπέπτω, f. ψω, ante concoquo. Προπεπέφθαι χρὴ, *Arel.*

προπεριελίσσω, f. ξω, circumdo, circumvolvo; (2) ante circumduco, ante implico.

προπεριστάω, ῶ, fut. άσω, circumflexum in antepenultima syllaba pono. Hinc προπεριστώμενον, circumflexum in antepenultima syllaba habens; et προπερισπαστέον, circumflexus in penultima ponendus.

προπεριεσπωμένως, *adv.* quum circumflexus est in penultima syllaba.

προπεριχαράττω, fut. ξω, ante circumcirca incido, seu circumscribo, scarifico.

προπέρυσιν, anno tertio ante.

προπέρυσινος, ἡ, ὸν, qui est anni ante præsentem tertii.

προπετισάντα, acc. sing. m. g. a. 2. part. act. verbi προπίπτω, pro προπέτω.

προπετιτάζω, seu προπετιστάνυω, et προπετιτάνυμι, in anteriori parte expando vel obtendo, prætendo. Ὑμᾶς αὐτὺς προπετιτάσαντες ἡμῶν προποείσεσθε ἐμαρσοθεν, *Xen. Cyr.* 4, 8.

προπέτεια, ας, ἡ, præcipitantia, præcipitatio, *Ph.* protervia, procacitas, protervitas, petulantia, temeritas; proclivitas, propensio. A προπετὴς. Unde

προπετεύομαι, perperam, temere, præcipitanter ago, *Ph.* lascivio.

προπετὴ, acc. sing. pro προπετέα, a

προπετὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, prociduus, prominens, præceps, proclivis, qui pronus fertur vel ruit, *Ph.* perperus, protervus, temerarius, procax, petulans; προπετέι, præcipiti, *Ph.* προπετεῖς, lascivi, temera-

tores, *Ph.* Ex πρὸ et πίτνω pro πίπτω, *cado.*

προπιτνῶς, *adv.* præcipitanter, temere, inconsiderate, *Ph.* perperam, proterve.

προπλεγαδιέναι, nom. plur. perf. part. pass. n. g. *Dor.* pro προπεπλεγασμένα, a προπλέκω.

προπηγνύω, f. ξω, prius congelo, præfigo.

προπηδάω, ῶ, fut. ήσω, prosilio; προπηδᾷ, emicat, *Ph.* Οἱ δὲ οἰκέται προπηδῶντες τῶν δεσποτῶν ἠκόντιζον, *Ælian. V. H.* 49, 46.

προπηλακίζω, fut. ίσω, probro et ignominia adficio, per contumeliam derideo; (2) feminam petulanter contrecto, illudendi causa; (3) stupro per vim et licentiam; προπηλακισθείς, ignominia affectus, a. 1. part. pass. Βαρέως φέρω——προπηλακιζομένους ὁρῶν· ὡμὰς γὰρ τὰς Εὐριπίδου, *Aristoph. Thesm.* 393. Προπηλακίζετο ὑπὸ τῆ δήμω τῶν τῶν Ἀρειτῶν, *Dem. Phil.* 3.

προπηλακισθείσα, a. 1. part. pass. f. g. verbi προπηλακίζω. Unde

προπηλάκισις, εως, ἡ, contumelia, jurgium.

προπηλακισμός, οῦ, ὁ, idem, *Dem.* pro *Cor.* Vide προπηλακίζω.

προπηλακιστικῶς, *adv.* contumeliose.

προπίνω, propino, præbibo, poculo provoco; *Metaph.* in gratiam alicujus alium prodo, per proditionem trado, concedo, largior. Ἐπὶ λωτίναις τε ποιαῖς στορέσας Ξήλω προπίνειν, *Anacr.* 4, 3. Πλεῖν δέ μοι δίδωσι τον οἶνον, ὃν προπίνει, *id.* 9, 29. ταὶς γυναιξίν, *Ælian. V. H.* 3, 15.

προπιστίσκω, propino, bibendum do.

προπιτράσκω, prior vendo, *Steph.*

προπίπτοντας, acc. pl. præs. part. act. verbi προπίπτω.

προπίπτω, procido, ante cado, vel occumbo; (2) procido, præceps feror; προπεσών, prolapsus, aor 2. part. Οἱ δὲ προπεσόντες ἔφευσον, proclinati, *Od.* 12, 194.

προπιστεύω, ante (sc. rem cognitam) credo, prius fidem habeo.

προπίτνω, idem quod προπίπτνω, *Steph.*

προπλέω, f. εύσω, q. d. prænavigo, in navigatione priorem locum obtineo. Hinc

πρόπλοος, *contr.* πρόπλους, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in navigatione explorandi caussa præmittitur, *Appian. Bell. Civ.* 5, 98.

προπλύνω, prius lavo, ante abluo vel eluo, *Steph.*

προπλώω, idem quod προπλέω.

προπνίγιον, calida lavatio, seu caldarium in quod intrabant e frigidario, &c. *Steph.*

προποδηγός, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui anteit, dux.

προποδίζω, f. ίσω, procedo, progredior. Ὑπαστιδια προποδίζων, *Il.* 13, 158.

προποδισμός, ὁ, progressus, *Steph.*

προποδών, *adv.* ante pedes, coram, *Hes.*

προποιέω, ῶ, fut. ήσω, ante vel prius facio; προποιηθείς, ante factus, a. 1. part. pass.

προπολεμέω, ῶ, fut. ήσω, belligero pro, propugno; (2) ante alios bellum gero, gerere cogor.

προπολεμιστήριον, ου, τὸ, firmum propugnaculum. A præc.

προπολέμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, bellum præcedens; τὰ προπολέμια, quæ ante bellum rite incipiendum fieri vel debent, vel solent. Ex πρὸ et πόλεμος.

προπόλεμος, ου, ὁ, ministerium, *Rob.* A προπολεύω, f. εύσω, ministro. A πρόπολος.

προπόλιος, ante tempus canescens. A πόλιος.

προπόλιος, ante urbem situs, προπόλεος, *Suid.* A πόλις.

πρόπολις, εως, ἡ, ea pars urbis, quæ in ipso statim aditu occurrit.

προπολιτεύομαι, seu προπολίτευμαι, ante jam gessi sc. honores.

προπολλᾶ, *adv.* multo ante. A πολύς.

πρόπολος, ου, ὁ καὶ ἡ, anteambulo; (2) famulus, qui hero suo præit; (3) minister. Ex πρὸ et πολέω, *versor.*

πρόπομα, ατος, τὸ, potio omnium prima et ante cibum hausta. Ex πρὸ et πίνω.

προπομπεία, et προπομπία, ας, ἡ, deductio, cum honoris caussa alicui præimus; (2) deductio in pompa solenni. A

προπομπεύω, f. εύσω, in solenni pompa præeo vel præferor. Τὰ νενομισμένα προπομπεύσας, *Heliod.* A

προπομπή, ῆς, ἡ, præmissio; (2) prosecutio; deductio et comitatus, quo prævia turba in pompis solennibus anteit ferculis pomparum.

προπόμπιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui præeundo fit; (2) idem quod

προπομπός, ὄν, ὁ καὶ ἡ, anteambulo, deductor; (2) *adj.* prævius. A πομπή.

προπονέω, ante labore frangor et fatigor, prædelassor; (2) ante laboro. Ὅσῳ ἂν μᾶλλον προπονήσας τις ἐπ' αὐτὰ ἄπιοι, *Xen. Cyr.* 1, 30.

προπορεύομαι, præeo, anteeo, præcedo, procedo. Ὑμᾶς αὐτὰς προπετάσαντες ἡμῶν προπορεύεσθε ἐμπεσοῦσιν, *Xen. Cyr.* 4, 8.

προπορεύω, f. εύσω, prius trajicio, transmitto; (2) præstermitto.

προπορίζω, f. ίσω, ante paro seu comparo.

πρόπος, pro πότπος, *Ep.*

πρόποσις, εως, ἡ, potio omnium prima et ante cibum hausta; (2) propinatio. A προπίνω.

προπότης, ὁ, propinatorius, *Eur. Rhes.* 361.

προποτίζω, ante bibendum præbeo.

προποτισμα, τὸ, potio quæ ante præbetur, *Bud.*

προποτισμός, ὁ, præbitio ejusmodi potionis, *Dioscor.*

πρόπους, οδος, ὁ, cui sunt grandes pedes; (2) stella ante pedes Geminorum; πρόποδες, pedes anteriores quadrupedum; (2) raduces montis; (3) qui sunt ante pedes.

προπράκτης, ὁ, qui prior vendit.

προπράττω, f. ξω, prius vel prior facio.

προπράτωρ, ορος, ὁ, venditoris institor, *Poll.*

προπρεσβών, ῶνος, ὁ, benevolus, *Pind. Nem.* 7, 126. *Ern.*

προπρηνής, εος, ὁ καὶ ἡ, idem quod πρηνής, *Il.* 3, 210.

προπροδιαζόμαι. Ἐπὶ δ' ἐρρώσαντο πόδεσσιν προπροδιαζόμενοι, *Apolion. Rhod.* lib. 1, 386. Vide προδιάζομαι.

προπροθέω, vide προθέω.

προπροκαλύπτομαι, *adv.* usquequaque obvolvor, seu me involvo amiculo.

προπροκαταΐγδην, *adv.* procurrendo cum impetu. Προπροκαταΐγδην κοίλης ἅλος, antrorsum cum impetu per mare profundum, *Apoll. Rhod* lib. 2, 597. *ibid.* 2, 594. Ex πρὸ et καταΐσσω.

προπροκυλίνδομαι, provolvor. Προπροκυλινδόμενος πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο, *Il.* 22, 221.

προπρόεμνα, *adv.* funditus, prorsus, *Æsch.* Ex πρυμνὸς, *extremus.*

πρόπταισμα, ατος, τὸ, offensio.

προπταίω, offendo.

προπτύω, f. ύσω, inspuo, prius exspuo.

πρόπτωσις, εως, ἡ, prolapsio, procidentia. A προπίπτω.

πρόπτωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, prociduus, caducus.

προπτωτικός, ὴ, όν, temerarius. A præc.

προπύλαιον, τὸ, vestibulum domus, locus inter portam et viam interjectus. A πύλη.

προπύλαιος, et πρόπυλος, qui ante portam est, *Steph.*

πρόπυλον, ου, τὸ, idem quod προπύλαιον.

προπυνθάνομαι, seu προπύθομαι, prius audio seu intelligo, præsentio, vel præsentisco; (2) prius interrogo, sciscitor.

προπύργιον, ου, τὸ, idem quod

προπυργός, οῦ, ὁ, propugnaculum.

προπυρεταίνω, ante febri laboro.

προπυρίαμαι, ante calefacio, foveo.

προσαγώνιον, τὸ, anterior barba, *Gorr.* prima barba, *Poll.*

προσαλέω, ῶ, f. ήσω, sum propola, et *simpl.* vendo.

προσάλης, ου, ἡ, propola; προσῶλαι, dardanarii, *Gl. V. Angl.* BROKERS. A πωλέω.

προσέω, vel προῤῥέω, profluo.

προσοφάνω, et προσοφέω, ante sorbeo.

προσῤῥαίνω, ante aspergo, seu conspergo, *Steph.*

προσῤῥηγνυμι, prorumpo.

προσῤῥηθείς, prædictus, aor. 1. part. a προείρηκα.

προσῤῥηθμα, ατος, τὸ, prædictio, prædictum.

προσῤῥησις, εως, ἡ, prædictio, vaticinium; (2) mandatum, jussa, interdictum.

προσῤῥητέον, prædicendum, antedicendum, *Plat.*

προσῤῥητικός, ὴ, όν, vaticinans, vates.

προσῤῥητος, ου, ὁ καὶ ἡ, prædictus. Ab cod. προῤῥίζω, et προῤῥιζον, *adv.* radicitus. A

προσῤῥιζος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui una cum radice projicitur, qui funditus deletur, *Il.* 11, 157. Ex πρὸ et ῥίζα.

προσῤῥίπτω, projicio, *Greg.*

προσῤῥυθμίζω, præmoderor, *Gl. V.*

ΠΡΟΣ, *præp. cum Gen.* a, ab, erga, adversus; *cum dat.* ad, apud, usque; *cum acc.* in, apud, inter, ad, per, contra, propter, juxta, circiter. *Absolute* præterea. Πρός τι δ' ἰσχεῖς, cur quæris? *Soph. Trach.* 424. Οὐ γὰρ ἄρχεται ἑνὸς πρὸς ἀνδρὸς, ἀλλ' ἐλευθέρα πόλις, *Eurip. Supp.* 406. Πρὸς τῆς βωλῆς ἐρεῖ, e re senatus est, *Dion. Halicarn.* lib. 10. Πρὸς ἑαυτὸν τὸ λόγιον ἐλαμβανεν, suam in rem oraculum interpretatus est, *Zosim.* lib. 2. Ἐλπίσας τὴν νύσσαν πρὸς τῶν νικώντων ἔσεσθαι, *Appian.* in *Lybic.*

προσάββατον, ου, τὸ, initium Sabbati, seu dies Sabbatum antecedens, *Ph.* cœna pura, Al. *Gl. V.* antesabbatum.

προσάββατος, ου, ὁ καὶ ἡ, Sabbatum antecedens.

προσάγαγε, *fac produxeris*, 2. sing. aor. 2. imper. act. *Att.* pro πρόσαγε, a προσάγω.

προσαγανακτέω, ῶ, f. ήσω, indignor insuper seu ultro.

προσαγγελεύς, ὁ, emissarius, *Bud.*

προσαγγελία, ας, ἡ, nuncius vel nuncium, *Gl. V.* delatio. Ex πρὸς et ἄγγελος.

προσαγγέλλω, nuncio; (2) defero, indico apud; (3) interpello, *Gl. V.* προσαγγέλλει, adlegat, adsignat, *Ph.*

προσαγγελτὴς, οῦ, ὁ, interpellator, *Gl. Vet.* delator. A præc.

προσαγελάζω, adgrego, *Gl. V.* Ab ἀγέλη.

προσαγήλαι, ab inusit. προσαγάλλω, honore afficere, colere.

προσαγλαΐζομαι, adornor, *Steph.*

προσαγνοέω, ῶ, f. ήσω, insuper vel præterea ignoro.

προσαγορεύω, emendo, addo ei, quod ante habebam.

προσαγόρευμα, ατος, τὸ, appellatio.

προσαγορευτικῶς, ὴ, όν, compellatio, salutatio.

προσαγορευτικὸς, ὴ, όν, compellativus, salutativus, vel salutatorius. A

προσαγορεύω, compello, saluto. Ἀριστοτέλης λέγει——τὸν Πυθαγόραν Ἀπόλλωνα ὑπερβόρειον προσαγορεύεσθαι, *Ælian. V. H.* 2, 26.

προσαγρυπνέω, ῶ, f. ήσω, noctem insomnem duco in re aliqua, invigilo alicui rei.

προσάγω, f. ἄξω. adduco, adhibeo, *Gl. Vet.* (2) appello; (3) impono, defero, *Gl. Vet.* προσάγομαι, adducor, *Ph.* προσαχθὶς, adductus, *Ph.* a. 1. part. pass. Ἕως ἂν αὐτὰ τοῖς τείχεσιν ἤδη προσαγάγωσαν, *Dem. Phil.* 3. in *med. est* ad me adduco, allicio, concilio; (2) in potestatem redigo; (3) cogo, vel manere in partibus vel redire ad partes; (4) accedo; (5) sumo, v. c. cibum, medicamentum. Hinc

προσαγωγεῖος, εως, ὁ, qui aditum præbet, admissionalis; (2) conciliator, interpres, *Gl. V.* sequester, emissarius.

προσαγωγὴ, ἡ, accessus, oblatio, *Gl. Vet.* Ἐκ προσαγωγῆς, sensim et per intervalla, *Luc.*

προσαγωγίδης, ὁ, idem quod προσαγωγεὺς, *Plut.*

προσαγώγιον, τὸ, instrumentum fabrorum, per quod ligna curva dirigunt, *Suid.*

προσαγωγὸς, ὴ, ὁ καὶ ἡ, vim habens allicendi, pellax, illecebrosus. A προσάγω.

προσαγωνιστὴς, οῦ, ὁ, adjutor.

προσαδικέω, ῶ, f. ήσω, injuria ultro afficio.

προσάδω, accino. Τῇ κιθάρᾳ προσᾴδων, *Ælian. V. H.* 14, 23.

προσαθροΐζω, aggrego, aggero, *Gl. V.*

προσαιθρίζω, versus cœlum mitto, *Hes.*

προσαιονάω, adspergo, perfundo.

προσαιρέομαι, οῦμαι, allego, insuper deligo; προσαιρεῖται, adsciscit, *Ph.*

προσαίρω, offero, exhibeo; *inpr.* cibum; (2) ingero; (3) sumo. Ex αἴρω.

προσαισθάνομαι, f. σθήσομαι, simul sentio.

προσαΐσσω, f. ξω, ruo vel prosilio in; (2) de cane et adulatore, ut προσαίρω, *Ern.* Προσαΐξας Ὀδυσῆα, *Odyss.* 22, 337.

προσαιτέω, ῶ, f. ήσω, insuper peto; (2) stipem peto, mendico. Προσαιτῶσ' ἐμολον δεξιτύχεις Ξεῶν Συμέλας, *Eur. Supp.* 64. βίοτον, *id. Hel.* 791. τὼς ἐντυγχάνοντας, *Isocr.* Hinc

προσαίτης, ου, ὁ, qui stipem petit, mendicus.

προσαίτησις, ἡ, mendicitas.

προσαιτιάομαι, ῶμαι, fut. άσομαι, insuper accuso, vel criminor.

προσακονάω, insuper acuo.

προσακοντίζομαι, jaculis confligor.

προσακούω, f. άσω, insuper audio. Προσακῦσαί τι παρὰ τῦ Διῦς, *Ælian. V. H.* 2, 32.

προσακροβολίζομαι, f. ίσομαι, velitationem cieo, velitarem pugnam ineo, *Polyb.*

προσαυτέον, adducendum. A προσάγω.
προσαλείφω, f. ψω, allino, seu illino. Ἡ δὲ δι' αὐτῶν Ἐρχομένη προσάλειφεν ἐκάστῳ φάρμακον ἄλλο, *Odyss.* 10, 392.
προσαλίσκομαι, insuper capior ; (2) insuper condemnor. Κᾆτα προσαλισκόμεθα, *Arist. Ach.* 707.
προσαλλάσσω, f. ἀξω, immuto, vario. Τίς ὧν ἐντὸς προσαλλάξαι τῆς φύσιος, *Aret.*
προσάλλομαι, adsilio. Προσάλλεσθαί σε δέησει ὡς τὰ κυνάρια, *Xen. Cyr.* 8, 31.
προσάλπιγξις, ἡ, cantus tubæ ante prælium, &c. A σαλπίγξ.
προσαμάομαι, ώμαι, f. ήσομαι, insuper aggero, accumulo.
προσαμβασις, pro προσανάβασις, gradus ad adscendendum ; (2) adscensus.
προσαμέλγω, insuper mulgeo.
προσαμιλλάομαι, æmulor.
προσαμπέχω, amplector, *Ath.*
προσαμύνω, insuper auxilior, auxilior ; (2) ultra propello vel arceo. Ἔπειτα δέ τ' ἐ προσαμύνει, *Il.* 5, 139.
προσαμφιάω, insuper induam, f. 2. a προσαμφίεννυμι.
προσαναβαίνω, f. ξήσομαι, adscendo. Φίλε, προσανάξηθι ἀνώτερον, *Luc.* 14, 10.
προσαναβάλλω, una projicio, seu ejaculor, *inpr.* sursum.
προσανάβασις, εως, ἡ, adscensus.
προσαναβηθι, *adscende*, 2. sing. a. 2. imper. act. a προσαναβαίνω.
προσαναγινώσκω, lego.
προσαναγκάζω, fut. σω, insuper cogo ; (2) arcte astringo quid vel adprimo. Προσηνάγκαζε τὸς τοιύτως παρεῖναι, *Xenoph. Cyr.* 8, 5.
προσαναγράφω, f. ψω, insuper scribo, etiam adscribo.
προσανάγω, adduco, sed versus superiora.
προσαναδέχομαι, expecto, scil. ut accedat, addatur.
προσαναδίδωμι, do, trado, sc. post alia.
προσαναθλίζω, f. ψω, insuper comprimo.
προσαναιρέω, ῶ, f. ήσω, insuper occido, concrucido, insuper respondeo ; (2) tollo, everto ; (3) insuper suscipio. Προσανεῖλον δὲ τὰς παῖδας τῷ Κλεάνδρῳ, *Herodot.* πόλεμον, *Thuc.*
προσαναισιμόω, ῶ, fut. ώσω, impendo, ultro impendo.
προσανάκειμαι, f. κείσομαι, deditus et addictus sum, vel devovi me et velut consecravi.
προσανακινέω, ῶ, f. ήσω, in oculis alicujus quatio, vel terrendi causa, vel incendendi ; hinc ostento.
προσανακλαίομαι, f. αὐσομαι, defleo apud, vel una defleo, *Gl. Vet.* προσανακλαίω, collacrymo. Σοί με δεῖ προσανακλαύσασθαι τὰς τῆς ἐνεγκούσης συμφορὰς, *Synes.*
προσανακλίνομαι, accumbo, scil. juxta quem ; (2) adjaceo.
προσανάκλισις, εως, ἡ, accubitus, acclinatio; (2) situs juxta quid.
προσανακοινόομαι, ώμαι, communico cum aliquo.
προσανακρούζω, sublevo.
προσανακρίνω, ulterius exquiro, seu inquiro.
προσανακρίνω, et ὑομαι, exordior, initium dicendi facio.
προσαναλαμβάνω, f. λήψομαι, insuper adsumo ; (2) adsumo, sumo, *Rob.*
προσαναλέγομαι, insuper recito seu narro.
προσαναλίσκω, fut. ώσω, insuper sumptum facio, impendo. Εἰς ἰατρὸς προσαναλώσασα ὅλον τὸν βίον, *Luc.* 8, 43. Τὴν νεότητα ταῖς ἁμαρτίαις προσαναλίσκειν, *Basil.*
προσανάλλομαι, adsilio, subsilio.
προσαναλογίω, ῶ, f. ήσω, præteva mecum reputo, ac mente revolvo, *Steph.*
προσαναλογίζομαι, insuper cogito.
προσαναμαλλάσσω, mollio, subigendo mollio.
προσαναμένω, expecto.
προσαναμιμνήσκω, in memoriam revoco alicui.
προσαναμενάω, idem.
προσανανεόω, ῶ, f. ώσω, insuper renovo, insuper in memoriam revoco.
προσαναπαύομαι, adquiesco, *Gl. Vet.* Τὸ τεχνίον ὃ ἐμαθὲς φίλει, τάτῳ προσαναπαύου, *M. Anton.* 4, 20.
προσαναπείθω, persuadeo, persuadendo adduco ad partes alicujus.
προσαναπειράομαι, subinde tento, subinde exerceo, v. c. milites.
προσαναπέμπω, missito, *Gl. V.*
προσαναπίμπλημι, repleo, refercio.
προσαναπίπτω, recumbo, seu accumbo.
προσαναπλάσσω, vel ἄττω, f. σω, adfingo, vel adjungendo in opere, vel mentiendo in sermone, προσαναπλάττομαι, adhæreo, *Suic.* ᾗ πολὺ πρόσκειται τὸ εἰκῇ προσαναπλαττόμενον, *Longin.* 7.
προσαναπλέκω, adnecto, adjungo.
προσαναπληρόω, ῶ, f. ήσω, suppleo addendo, repleo aut compleo. Τὸ γὰρ ὑστέρημά μου προσανεπλήρωσαν οἱ ἀδελφοὶ, 2 *Cor.* 11, 9.
προσαναπτύσσω, replico, insuper replico.
προσανάπτω, adjungo.
προσαναρρήγνυμι, prorumpere facio.
προσαναρριπίζω, insuper exsuscito, al. denuo exsuscito, *Steph.*
προσαναστάω, suspendo vel appendo.
προσαναστόω, insuper concutio, seu impello ; (2) magis irrito, seu commoveo.
προσαναστρέλλω, cohibeo, reprimo impetum, v. c. equi.
προσαναστέλλομαι, insuper minitor.
προσαναστέλλω, exorior, surgo, attollor.
προσαναστίθημι, et προσαναστίθεμαι, insuper impono mihi; insuper suscipio, communico et consilio confero cum aliquo. Εὐθέως ἐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι, *Gal.* 1, 16.
προσαναστρέφω, fut. τρέψω, insuper everto ; (2) everto.
προσαναστρέφω, f. θρέψω, alendo corpus reficio, ut carnem recipiat.
προσαναστρέγω, fut. ξομαι, procurro in vel ad ; (2) redeo narrando ad superiora.
προσαναστρίζομαι, leniter frico ; (2) nova exercitatione utor.
προσαναφύω, f. οίσω, offero ; (2) refero.
προσανεφυσάω, leniter, paulatim inflo, incipio inflare, sc. tibiam.
προσανεχρωννύω, *exp.* transformo me in eosdem colores.
προσανδραποδίζω, f. ίσω, præterea in servitutem redigo vel abstraho.
προσανέπω, insuper edico, addo edicto.
προσανέρομαι, insuper interrogo.
προσανέρτω, serpo, seu perrepo ad, vel in. Προσανέρτει τῷ τραχήλῳ, *Plut.*
προσανερωτάω, ῶ, f. ήσω, insuper interrogo.
προσανεσταφθήσαν, *convulsi fuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi προσαναστάω.
προσανευρίσκω, una, insuper reperio.
προσανέχω, nitor, confido, deditus sum, incumbo, exspecto. Προσανέχων ταῖς τῶν Αἰγυπτίων ἐπιορκίαις, *Polyb.*
προσανίστημι, rebellionem, seditionem concito ; in *a.* 2. *perf. et med.* rebellor, impingor.
προσανοίγω, f. ξω, adaperio, aperio.
προσανοικοδομέω, ῶ, fut. ήσω, reædificando adstruo, restauranda ædificatis addo.
προσανομιώζω, f. ώξω, insuper suspiro, vel in ejulatus et fletus etiam erumpo.
προσαντέλλω, *Poël.* pro προσανατέλλω. Πότερα τὴν εἰς ἑῳνὸν κόνιν προσαντέλλουσαν, *Eurip. Supp.* 688.
προσαντιτείνω, contra jubeo, h. e. imperanti aliquid ipse impero.
προσάντης, εος, ὁ καὶ ἡ, arduus, acclivis, adversus, præruptus. Τοῖς μὲν εἰμ' ἐπίφθονος, τοῖς δ' αὖ προσάντης, *Eurip. Med.* 306. Κεἰνό μοι μόνον προσαντες, *id. Or.* 780. Ex πρὸς et ἄντα.
προσαντιβολέω, ῶ, f. ήσω, ultra supplico vel obsecro, *Eust.*
προσαντιλαμβάνω, invicem prehendo.
προσαντλέω, ῶ, f. ήσω, haurio, item foveo, sc. affusa aqua, *Rob.*
προσάντως, *adv.* aspere, hostiliter, infeste.
προσαξιόω, insuper rogo.
προσαπαγγέλλω, insuper nuncio ; (2) assidue rogo.
προσαπαγορεύω, insuper veto, nego.
προσαπαιτέω, ῶ, f. ήσω, insuper reposco seu exigo.
προσαπαντάω, ῶ, f. ήσω, occurro. Τὸν λήσαρχον οἱονεὶ βασιλέα τινὰ ἑαυτῶν προσαπαντῶντες ὑπεδέχοντο, *Heliod.*
προσάπαξ, *adv.* semel, duntaxat.
προσαπατάω, insuper decipio.
προσαπειλέω, ῶ, fut. ήσω, insuper minitor, minas addo. Οἱ δὲ προσαπειλησάμενοι ἀπέλυσαν αὐτὼς, *Act.* 4, 21.
προσαπειλή, ῆς, ἡ, adjecta interminatio, minæ additæ.
προσαπεκδύομαι, præterea exuo, ultra exuo, *Greg.*
προσαπέπω, insuper veto.
προσαπεργάζομαι, insuper efficio. Νῆές τέ εἰσιν αὐτῷ κατάφρακτοι τριακόσιαι, καὶ ἑτέρας προσαπεργάζεται, *Appian. B. Mithridat.*
προσαπεῖδομαι, innitor alicui.
προσαπέρχομαι, insuper discedo.
προσαποβάλλω, insuper amitto. Προσαποβαλεῖς ἀρ' αὐτὰ πρὸς ταῖς ὠδῖσιν, *Arist. Nub.* 1259.
προσαποδιάτω, adspicio.
προσαπογράφω, defero, *Rob.*
προσαποδείκνυμι, demonstro insuper. Δεῖν δὲ προσαποδεῖξαι ἔτι, *Plat. Phæd.* 19.
προσαποδίδωμι, addo.
προσαποδύομαι, f. ύσομαι, præterea exuo ; (2) accingor rei, paro me.
προσαπόθεσις, εως, ἡ, adsignatio, abjectio, amissio.
προσαποθλίβω, repello, excludo.
προσαποθνήσκω, insuper vel etiam morior.
προσαποκρίνομαι, f. νῆμαι, ultra respondeo, seu plura respondeo, quam interrogatus sum. Οὗτος, ἐφη, προσαποκρίνεται τοῖς ἐρωτωμένοις, *Plato.* Hinc
προσαποκριτέον, *adv. posit.* ultra respondendum est.
προσαποκτείνω, f. ενῶ, insuper occido. Ὅτι ἐ καὶ προσαπέκτεινε, *Xen. Cyr.* 5, 10.
προσαπολαύω, simul reporto, fero in utramque partem.
προσαπολείπω, desero, relinquo.
προσαπολλύντες, nom. plur. f. 2. part. verbi seq. pro προσαπολέω.
προσαπολλύω, sive προσαπόλλυμι, fut. λέσω, præterea vel simul perdo ; προσαπόλλυμαι, simul pereo. Τὴν ὑπόληψιν προσαπολεῖς, *Phal.* Δεδιέναι ἔφασαν μὴ κἀγὼ προσαπόλωμαι, *Isocr.*
προσαπομένω, insuper emaneo, vel una absens maneo, *Steph.*
προσαποστειράομαι, leniter, paulatim rem tento, periculum facio.
προσαποπνίγω, fut. ξω, suffoco, strangulo. Προσαποπνίξας τὸν ἄνθρωπον, *Aret.*
προσαποσκευάζομαι, insuper amolior aut demolior.
προσαποσμήχω, insuper detergo.
προσαποστέλλω, insuper mitto.
προσαποστερέω, ῶ, f. ήσω, insuper privo.
προσαποστερίσκω, idem quod προσαποστερέω, *Chrys.*
προσαποστρέφω, insuper averto.
προσαποσφάττω, insuper jugulo.
προσαποτείνομαι, dirigo adversus, invehor.
προσαποτίθεμαι, abjicio, omitto.
προσαποτίω, insuper solvo.
προσαποφαίνομαι, insuper commonstro vel adfirmo, insuper statuo.
προσαποφέρω, insuper aufero, seu accipio.
προσαποφράττω, insuper obstruo et obturo.
προσαποψήχω, insuper derado, detergo.
προσαπτέον, attingendum, *Naz.*
προσάπτομαι, f. ψομαι, leviter tango, primoribus digitis tango, attingo.
προσάπτω, adjungo, applico, adnecto, apto, adfigo, adapto, attribuo, *Gl. Vet.* Τῶ σθένηκότι τιμὰς προσάπτειν, *Soph. El.* 358. Σιμωνίδη δὲ προσάπτουσι τὴν σῳμήθειαν ταύτην, *Luc.* Φίλην προσάψας χεῖρα, *Eur. Supp.* 362. Προσαψάμενοι μόνον τούτων πεφυρμάτων, *Æschin.*
προσαπωθέω, ῶ, fut. ήσω, insuper expello, pass. προσαπωθέομαι, amplius expellor.
προσάραξις, εως, ἡ, illisio. A προσαράσσω, et ἄττω, f. ξω, allido. Προσαραξάτωσαν ἐς τὸ μέτωπον εὐθὺς τὴν θύραν, *Luc.*
προσάρδω, f. ἀρσω, irrigo.
προσαρήγω, f. ξω, præterea adjuvo vel succurro, *Aret.*
προσαρῆσται, 3. sing. præs. ind. med. v. προσαρήρομαι, adjungo, apto. Ex πρὸς et ἄρω, *apto.*
προσαρητός, nom. pl. part. perf. med. n. g. verbi προσάρω.
προσαρθρόω, ῶ, f. ώσω, per articulos annecto. Hinc
προσάρθρωσις, εως, ἡ, ossium mobilium naturalis commissura.
προσαριθμέω, ῶ, f. ήσω, adnumero.
προσαρισάω, insuper prandeo.
προσαρκέω, ῶ, f. ήσω, auxilio venio, auxilior.
προσάρκτιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, septentrionalis. Ex πρὸς et ἄρκτος.
πρόσαρμα, τὸ, cibus. A προσαίρω.
προσαρμόζω, adapto, accommodo. Τὰν πρὸς ἑσπερον πέλαγθον ἀφανῆ προσαρμόσας, *Eurip. Orest.* 792. Περιπτυχαῖσι χέρας

προσαμύσσας, *id. Supp.* 816. μαστῷ σῷ τάδε, *id. Ion.* 799. Δείσανά τε σιδηρὰ περὶ τοῖς ἄξοσι προσήρμοσαι, *Xen. Cyr.* 6, 15.

προσαρτάζω, arripio, *Gl. V.*

προσαρσις, εως, ἡ, usus cibi, cibus. A προσαίρω.

προσαρτάω, ῶ, fut. ήσω, appendo, annecto; προσαρτῶμαι, dependeo; (2) deditus sum alicui rei et velut ex ea pendeo. Τῇ ἡδονῇ προσηρτημένος, *Luc.* Hinc

προσάρτημα, ατος, τὸ, appendix, accessio, *veluti* ψυχῆς; (2) adfectus (πάθος).

προσάρτησις, ή, idem.

προσαρτίως, *adv.* integre; (2) cohærenter.

προσάρω, adapto.

προσασπείω, ῶ, f. ήσω, exerceo.

προσασφάττω, affulgeo, *Nax.*

προσασχολέω, ῶ, fut. ήσω, occupo; προσασχολέομαι, occupor.

προσαστιμόω, ῶ, f. ώσω, insuper ignominia afficio, præterea infamia noto, *Dem.*

προσαυαίνω, exsicco. Ὁ προσαυανόμενος, qui exsiccatur, *Æsch. Pr.* 146.

προσαυγάζω, specto, *Lyc.* 1082. (2) resplendeo.

προσαυγὴ, ῆς, ἡ, splendor, lumen.

προσαυδάω, ῶ, alloquor, compello. Φίλως προσαυδῶν. *Eur. Supp.* 775. σὲ τὸν Θανόντα, *ib.* 805.

προσαύλειος, ὁ καὶ ἡ, villaticus, rusticanus. Ab αὐλή.

προσαυλέω, ῶ, f. ήσω, accino tibia. Ἄξιον ἐμοὶ καὶ σὲ προσαύλησον μέλος, *Aristoph. Conc.* 889.

προσαυλίζω, f. ίσω, in aula sto. Ex αὐλή.

προσαυξάνω, vel προσαύξω, f. ξήσω, adaugeo, insuper augeo.

προσαύξησις, ή, incrementum. A præc.

προσαυτεργέω, ῶ, f. ήσω, præterea facio, et operor; (2) insuper excogito.

προσαυτοχειρία, ή, propria cædes, vel suimet interfectio. *Vox suspecta*, Steph.

προσαφαιρέω, ῶ, fut. ήσω, insuper aufero. Προσαφῄρηταί μὲ καὶ τὰ τελευταῖα περιβαλεῖν, *Heliod.*

προσαφεψέω, ῶ, f. ήσω, una decoquo.

προσαφὴ, ῆς, ἡ, attactus. A προσάπτομαι.

προσαφὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, attiguus, *Gloss. Vet.* contiguus. Ex πρὸς et ἁφὴ, *tactus.*

προσαφίσημι, præterea et alios ad defectionem solicito; προσαφίσαμαι, insuper et ipse deficio.

προσαφοδεύω, proluvium alvi projicio. Ex πρὸς et ἀφοδεύω, *alvum exonero.*

προσαφρίζω, spuma oppleo.

προσβαίνω, f. βήσομαι, adscendo, conscendo. Ἰσθμὸν ναπαίας ἔλεγε προσβαίνειν πλάπας, *Eur. Her. Fur.* 961. Οὐκ ἤθελ' ὀρθὸς σανίδα προσβῆναι κάτα, *idem, Hel.* 1571.

προσβάλλω, adjicio, applico, admoveo, impingo; (2) irruo, adorior, invado, irruptionem vel impressionem facio. Ἐμοὶ πικρὰς ὠδῖνας αὐτῇ προσβαλὼν ἀτοίκειται, infligens, *Soph. Trach.* 42. Φθόνῳ τοὺς σοὺς κάμοὶς παισὶ χεῖρα προσβαλεῖ, *Eur. Alc.* 304.

προσβάρησις, εως, ἡ, pressus, *Gl. V.* pressio. Ex πρὸς et βαρέω.

προσβὰς, a. 2. part. act. verbi προσβαίνω.

προσβασανίζω, torqueo insuper, vel torqueo.

προσβάσιος, εως, ἡ, adscensus, adscensio; (2) accessus, aditus, adventus, *Gl. Vet.* adgressio. A προσβαίνω.

προσβασκάνιον, ὐ, τὸ, idem quod simplex, *Steph.*

πρόσβατος, η, ον, pervius, accessus.

πρόσβημι, idem quod προσβαίνω, *Hom.*

προσβιάζω, et προσβιάζομαι, adurgeo, instando cogo.

προσβιβάζω, f. άσω, admoveo, adjungo, accedere facio, promoveo.

προσβιβάω, ῶ, transeo ad. Καὶ τὸ δεῦρο προσβιβᾷ λέγων, *Arist. Av.* 431.

προσβλαβὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, noxius. Ex βλάπτω.

προσβλάπτω, f. ψω, præterea lædo vel damno adficio, *Aret.*

προσβλασφημέω, ῶ, f. ήσω, male dico insuper.

προσβλέπω, f. ψω, obtueor, intueor, adspicio. Προσβλέπειν δ' ἐξεστί σοι τὰ τῶδε πράγη. *Soph. Aj.* 346. Κάτω κεκυφὼς, καὶ μηδένα τῶν ἀπάντων ἐξ ἐναντίας προσβλέπων, *Luc.* Τίς δὲ καὶ προσβλέψεται παῖδων σ'. ἐὰν αὐτὸν περθέμενος κτάνῃς τινα; *Eur. Iph.* in *Aul.* 1220.

πρόσβλεψις, εως, ἡ, adspectus. A præc.

πρόσβλησις, ή, adplicatio, adjunctio, *Ion.* A προσβάλλω.

προσβλητὸς, ὴ, ὸν, adjectus seu adjectitius, *LXX.* Ab eod.

προσβοάω, ῶ, acclamo, *Gl. V.*

προσβοηθέω, ῶ, f. ήσω, ad opitulandum accurro, succurro.

προσβολὴ, ῆς, ἡ, adjectus seu adjectio, admotio, contagio; (2) impetus, concursus in prælio; (3) appulsus navium ad terram; ἐν προσβολῇ εἶναι locus dicitur, ubi commode appelli ad terram aliquam potest, et ea teneri; (4) aditus. *Gl. Vet.* offensio, impressio. A προσβάλλω.

προσβόρειος, προσβόρειος, item πρόσβορρος, et πρόσβορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, quod a borea perflatur, ad boream vergens. Ex βορέας.

προσβραχὺς, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, parvus, minime altus, vadosus, *Strabo*, lib. 6.

προσβρέχω, f. ξω, insuper irrigo seu madefacio.

πρόσγειος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, terræ propinquus et contiguus, humilis. Ex γέα, *contr.* γῆ.

προσγελάω, ῶ, fut. άσω, arrideo. Ἄψυχον εἰκὼ προσγελῶσα σώματος, *Eurip. Med.* 1165.

προσγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cognatus, *Gl. V.* Ex πρὸς et γένος, *genus.*

προσγίνομαι, vel προσγίνομαι, accedo ad aliquem, alicui me adjungo; (2) adnascor, accedo; προσγεγένετο. accessit, aor. 2. προσγενήσεσθαι, affore, *Gl. V.* f. 1. med. Τοῖς γὰρ Θανοῦσιν μόχθος ὑ προσγίγνεται, *Soph. Trach.* 1189. Μεγάλη αὐτῷ προσεγένετο δύναμις, *Diod.*

προσγλισχραίνω, f. ανῶ, magis glutinosum reddo.

προσγλίχομαι, insuper appeto.

προσγναθίδιον, ᾰ, τὸ, focale, *Gl. Vet.* q. d. maxillare. Ex πρὸς et γνάθος.

πρόσγραμμα, ατος, τὸ, quod jam scriptis additum est, adscriptio. A προσγράφω.

προσγραφεὺς, έως, ὁ, adscriptor.

προσγραφὴ, ῆς, ἡ, adscriptio.

πρόσγραφος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, adscriptitius, qui annotatur, recens adscriptus, v. c. cives, miles. A

προσγράφω, fut. ψω, insuper scribo, scriptis addo, adscribo; (2) adscribo, i. e. attribuo. Πυθαγόραν τῇ πολιτείᾳ προσέγραψαν, *Plut.* Εἶθ' ἡ αἰτία προσγέγραπται, δι' ἣν τῦτ' ἐγένετο, *Dem. Phil.* 3.

προσγυμνάζω, paulatim exerceo quem. In *med.* paulatim exerceor; (2) exerceo cum aliquo, contendo cum aliquo.

προσδανείζομαι, insuper mutuum sumo.

προσδαπανάω, ῶ, fut. ήσω, insuper absumo seu insumo. Καὶ ὁ, τι ἂν προσδαπανήσῃς, *Luc.* 10, 35.

πρόσδεγμα, ατος, τὸ, susceptio. A προσδέχομαι.

προσδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui insuper eget. A προσδέομαι.

προσδεῖ, *impers.* opus est. Προσδέει τῆς διδασκαλίας ἐμοὶ, *Dem.* Λύπης τι προσδεῖ σ', ἢ φιλεῖς ἅτω φίος; *Eur. Her. Fur.* 90.

προσδείκνυμι, fut. ξω, insuper ostendo vel monstro.

προσδεκτέος, α, ον, recipiendus, admittendus, exspectandus.

προσδεκτὸς, ὴ, ὸν, acceptus, gratus.

προσδεῖσθαι, *exspectasse*, a. 1. inf. med. a προσδέχομαι.

προσδέομαι, f. δεήσομαι, insuper egeo; (2) insuper rogo, supplex sum. Οὐδένος ἑτέρου προσδεόμενον, *Plat.* χρημάτων, *Xen.*

προσδέχομαι, adspicio. Τῇ μὲν σ' ὀδοὺς προσδέχομαι, partim, *Eur. Orest.* 340. τὶν' ὀψιν, *id. Hel.* 564. Οὓς πανύστατ' ὀμμασιν προσδέχομαι, *id. Her. Fur.* 459.

πρόσδεσις, εως, ἡ, alligatio, *Gl. V.*

προσδεσμεύω, alligo, astringo.

προσδεσμίδιον, ῶ, f. ήσω, idem.

πρόσδετος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, alligatus. A προσδέω.

προσδεύομαι, opus habeo, *Theoc.*

προσδέχομαι, fut. ξομαι, admitto; (2) exspecto; (3) excipio, sustineo impetum; προσδεχόμενος, operiens, *Ph.* part. præs. Νῦν δέ τινα βίᾳ ἐλπίδα προσδέχομαι, *Eur. Alc.* 128.

προσδέω, ῶ, f. ήσω, alligo, adstringo; προσδεδεμένος, aptus, *Gl. Vet.* p. pass. part. προσδεθεὶς, aor. 1. part. pass. alligatus, adnexus. Σαμίους σανίσι προσδήσας, *Plut.*

προσδηλέω, ῶ, f. ήσω, et έομαι, ῦμαι, insuper noceo, seu perdo.

προσδιαβάλλω, insuper calumnior, calumniam augeo. Ὡς προσδιαβληθείη μᾶλλον εἰς τὸν Λακωνισμὸν, *Plut.*

προσδιαίθισις, εως, ἡ, adfectio sive dispositio alia alii superveniens. Ex διατίθημι.

προσδιαιρέομαι, ῦμαι, insuper divido, nova divisione utor.

προσδιαιτάω, ῶ, f. ήσω, apud aliquem victito, *Steph.* Unde

προσδιαίτησις, ή, victus et conversatio cum aliquo.

προσδιαλέγομαι, f. ξομαι, sermocinor cum aliquo, colloquor, *Gl. Vet.* adloquor, adfor. Τῷ περιτυχόντι προσδιαλέγεσθαι, *Synes.* Hinc

προσδιάλεξις, εως, ἡ, allocutio, colloquium.

προσδιαμαρτύρεω, ῶ, f. ήσω, insuper testor.

προσδιαναγκάζω, vide προσαναγκάζω.

προσδιανέμω, insuper divido.

προσδιανοέομαι, insuper cogito, considero.

προσδιαπασσαλεύω, trajecto paxillo affigo.

προσδιαπολεμέω, ῶ, fut. ήσω, post alia bello subigo.

προσδιαπορέω, ῶ, fut. ήσω, insuper vel valde dubito.

προσδιαπράσσομαι, ᾱττομαι, insuper efficio.

προσδιαπτάζω, insuper diripio.

προσδιασαφέω, ῶ, f. ήσω, insuper explico.

προσδιασαλτέον, nominatim excipiendum, *Steph.*

προσδιασφάλλω, et προσδιασφάλλομαι; (1) nominatim excipio et stipulatione caveo; (2) diduco, dilato. Προσδιεστειλάμην τῷ ποεῖν, ἵνα παρὰ τὴν γῆν πλέῃ. *Athen.*

προσδιασολὴ, ῆς, ἡ, exceptio et conditionalis conventio, cum additur, excepto vel præter. A præc.

προσδιασῴζω, depravo, corrumpo.

προσδιασύρω, insuper traduco et carpo.

προσδιαταράσσω, insuper perturbo.

προσδιατάσσω, seu τάττω, insuper constituo, seu præcipio.

προσδιατρίβω, ῆς, ἡ, commoratio in aliqua re, usus frequens. A

προσδιατρίβω, fut. ψω, immoror alicui rei, *Gl. Vet.* consector. Ἑαυτὸν αἰτιάσονται οἱ προσδιατρίβοντές σοι, *Plato.*

προσδιαφθείρω, insuper corrumpo, aut præterea interficio. Ὄλωλα, καὶ σὲ προσδιαφθερῶ ξυνὸν, *Soph. Philoct.* 76.

προσδιδάσκω, addoceo, *Gl. V.* insuper doceo.

προσδίδωμι, insuper do, participo, impertior, *Gl. V.* addo.

προσδιέρχομαι, insuper percurro et enarro; προσδιελθὼν, a. 2. part.

προσδιηγέομαι, insuper narro, narro.

προσδικάζω, adjudico.

προσδιοικέω, ῶ, fut. ήσω, una rego, administro, constituo.

προσδιορίζω, f. ίσω, conditionem addo et restringo verbis id, quod simpliciter enunciatum erat. Hinc

προσδιορισμὸς, ὐ, ὁ, circumscriptio verborum et determinatio.

προσδιώκω, persequor, insequor.

προσδοκάω, ῶ, f. ήσω, exspecto; (2) spero. Ἐγὼ δέ γ' ὑμᾶς προσδοκῶσ' ἐγκηγορῶ τὴν νύκτα πᾶσαν, *Arist. Conc.* 32. Τί προσδοκῶσαι κέρδος; *Eur. Iph.* in *Taur.* 1316. Σάλπιγγος αὐδὴν προσδοκῶν παραδόκιμ, *id. Rhes.* 144. Hinc

προσδοκέω, ῶ, f. ήσω, *Ion.* pro προσδοκάω.

προσδόκημα, ατος, τὸ, exspectatio.

προσδόκητος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, qui exspectatur, prævisus. Πάντα προσδόκητά μοι, *Æsch. Prom. V.* 971.

προσδοκία, ας, ἡ, *Ion.* ίη, ἡ, exspectatio; (2) metus futuri.

προσδόκιμος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, qui exspectatur, de quo exspectatio est, *Gl. V.* opinatus, exspectatus. Ab eod.

προσδοκίμως, *adv.* adv. exspectato, *Gl. V.*

πρόσδομα, ατος, τὸ, mantissa, *Gl. V.* A προσδίδωμι.

προσδοξάζω, f. άσω, opinione aliquid addo.

προσδοξοποιέω, ῶ, f. ήσω, variis opinionibus imbuo. Hinc p. part. pass. προσδεδοξοποιημένος, variis præterea rationibus imbutus, apud *Polyb.* Ex δόξα et ποιέω.

προσδοφάτιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ad cœnam utilis. Ex δοφτον.

προσδραμὼν, a. 2. part. act. verbi προστρέχω.

προσδρομὴ, ῆς, ἡ, decursus, *Gl. Vet.* accursus. A præc.

προσδυσκολαίνω, insuper ægre fero, seu indignor.

προσδωρέομαι, insuper dono.

προσείω, ῶ, insuper sino ; (2) sino, permitto ; (3) admitto, accedere sino. Μὴ προσιῶντος ἡμᾶς τῷ ἀνέμῳ, *Act.* 27, 7.

προσεῖ̓πατος, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi προσδοκάω.

προσεγγελάω, 3. plur. præs. ind. act. *contr.* pro προσεγγελάασι, a προσεγγελάω.

προσεγγίζω, fut. ίσω, appropinquo, accedo. Καὶ μὴν δυναμενοι προσεγγίσαι αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, *Marc.* 2, 4. Hinc

προσεγγισμός, οῦ, ὁ, appropinquatio.

προσεγγράφω, f. ψω, insuper adscribo, vel inscribo. Εἰκότως δ' ὁ προσενεγκάμενος τὴν ποίησιν τῇ διαμαρτυρίᾳ, *Dem.*

προσεγγυάομαι, ώμαι, insuper sponsor fio, insuper spondeo.

προσέγγυς, *superl.* προσέγγυτατα, proxime.

προσεγκαλέω, ῶ, f. έσω, insuper accuso, seu incuso.

προσέγκυμαι, incumbo, urgeo, prægravo.

προσεγκελεύομαι, f. εύσομαι, insuper, adhortor, præterea suadeo.

προσεγχέω, εῦμαι, adfundo, infundo, infundendo addo, *Ath.*

προσεγχρίω, illino, *Ep.*

προσεδαφίζω, fut. ίσω, solo allido ; (2) solo æquo ; προσηδάφισαι, allisus, applicatus est, 3. sing. perf. pass.

προσεδεχόμεσθα, 1. plur. imperf. ind. med. *Dor.* pro προσεδεχόμεθα, a προσδέχομαι.

προσεδόκησαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi προσδοκάω.

προσεδόκων, imperfect. ind. act. *contr.* pro προσεδόκουν.

προσεδραμεν, a. 2. ind. act. verbi προστρέχω.

προσεδρεύω, vel προσεδρέω, ας, ἡ, perseverantia, qualis est ejus, qui alicui semper adsidet, adsiduitas, *Gl. V.* προσεδρέω, sedulitas ; (2) obsidio. A

προσεδρεύω, f. εύσω, adsideo, adsiduus sum ; (2) curo, vaco alicui rei ; (3) obsideo. Οἱ τῶ Συσιακηρίω προσεδρεύοντες, 1 *Cor.* 9, 13. Προσεδρεύειν πρὸς τὸ ἴδιον, *Aristot.* A

πρόεδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, assessor ; (2) adsiduus in re aliqua. Ἐκ πρὸς et ἕδρα, *sedes.*

προσείωτιν, 3. sing. a. 2. ind. act. *Poët.* et cum ν, pro προσεῖπε, a προσείπω.

προσείβηκαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi προσείβημι.

προσειβίζω, adsuefacio. Ταῦτα δὲ ποιῶν ἡγείτο προσειβίζειν αὐτὸς θεραπεύειν, *Xen. Cyr.* 8, 5.

προσειθισμός, οῦ, ὁ, adsuefactio. A præc.

προσείβω, 2. sing. a. 2. imper. med. *Att.* et *Ion.* pro προσείθεσο, a προσίθημι.

προσειδέναι, insuper scire ; προσειδέναι χάριν, insuper gratiam habere.

προσείδον, adspexi ; προσιδών, intuitus.

προσειπάζω, fut. άσω, adsimilo, comparo. Τίνι προσεικάσω, scil. αὐτόν, *Eur. Rhes.* 697. Πλήτυ γὰρ οἶκος ἄξιος προσεικάσαι, *id. Hel.* 69.

προσείκελος, ου, ὁ καὶ ἡ, et προσείκελος, έλη, ελον, adsimilis.

προσείκω, f. ξω, adsimilis sum ; (2) videor ; προσοίκασα, p. med. προσοικώς, adsimilis, part. Μῶν σοι λέοντι φαίνεται προσοικέναι ; *Eur. Bac.* 1285.

προσειλέω, ῶ, f. ήσω, contorqueo, convolvo in fascem, collectum contorqueo.

προσειλήφειν, 3. sing. plusq. indic. act. *Att.* pro προσελελήφει, a προσλαμβάνω.

πρόσειλος, ου, ὁ καὶ ἡ, solis calori expositus. Ex πρὸς et εἴλη, *solis calor.*

προσείλω, 2. sing. aor. 2. imper. med. verbi προσαιρέω.

πρόσειμι, insum, adsum. Ταῦτα πάντα προσεῖναι δεῖ τοῖς καλῶς κειμένοις νόμοις, *Isocr.*

πρόσειμι, accedo ; (2) accedo, i. e. aggregor, adeo, *Ph.* partes, a quibus stabam, deserendo ad alios accedo. Οὗτω προσήσαν τρεῖς φάλαγγες ἐπὶ τὸ Κύρου στράτευμα, *Xen. Cyr.* 7, 6. Προσίναι μηδένα ἐκ τοῦ αὐτὸν, *Arist. Thesm.* 939.

προσίναι, *adesse*, præs. inf. verbi πρόσειμι.

προσιστίν, alloqui, aor. 2. inf. act. verbi προσίπω ; προσιπὼν, adfatus, *Gl. V.* allocutus. Ἀντὶ τύτων τήνδε νυνὶ τὴν Ἠθὼ προσίπατι, *Arist. Pace*, 579. Προσίπε δ' Ὀρέστας λάκαιναν κόραν, *Eur. Orest.* 1415.

προσίρηκα, allocutus sum.

προσείρω, annecto.

πρόσισιν, 3. s. ind. act. cum ν, a πρόσειμι.

προσείσκω, sum similis ; item comparo.

προσεισπράττω, insuper exigo, *Steph.*

προσεισφέρω, infero ad quem.

προσεισφρέω, ᾶς, ἡ, præmium, apud *Jos.* si sanus locus, *Ern.*

προσείχον, imperf. ind. act. verbi προσέχω.

προσείω, f. είσω, ante aliquem concutio, terreo. Τί μοι προσείων χείρα σημαίνεις φόνον ; *Eurip. Her. Fur.* 1218. Ἔνδον προσείων αὐτὸν, ἀνασείων τ' ἐγὼ, *id. Bacch.* 928. Alii προσσείω, vide προσαναπνέω. Ex σὺ et σείω.

προσεισβαίνω, ex mea nave transilio in aliam (sc. hostilem).

προσεισβοάω, simul exclamo.

προσεισδέρω, excorio.

προσεισδέχομαι, excipio, sustineo.

προσεισδιδάσκω, insuper doceo quoque.

προσεισέκατο, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* pro προσείκεντο, a πρόσειμαι.

προσείκειτο, 3. sing. imperf. ejusd.

προσεισκηρτάω, ῶ, f. ήσω, insuper inquiro.

προσεισκλίζω, f. ψω, insuper exprimo.

προσεισκναίω, insuper exuro, vel insuper accendo. Προσεισκαῦσαι ὀργῇ, *Luc. Toxar.*

προσεισκαλύπτω, aperio, demonstro.

προσείσκειμαι, prominco.

προσεισλογίζομαι, f. ίσομαι, insuper expendo.

προσεισκλύω, debilito.

προσεισολλήθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi προσκολλάω.

προσεισπνεύσας, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi προσπνέω.

προσεισπταίνομαι, etiam insanio, præterea in furorem agor, *Aret.*

προσεισπτίσαμαι, insuper emo.

προσεισπυρόω, ῶ, f. ώσω, magis accendo, valde inflammo. Ἰσανὸν δὲ καὶ τῦτο βλάκα ἔρασθ' ἡ προσεισπυρῶσαι, *Luc.*

προσεισστάω, una extraho.

προσεισταπινόω, ῶ, fut. ώσω, insuper deprimo, *Suic.*

προσεισστέα, et

προσεισστέον, attendendum. Προσεισστέον μᾶλλον τῇ εὐκαιρίᾳ, *Aret.* A προσέχω.

προσεισστήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi προσστάομαι.

προσεισστικός, ἡ, όν, attentus, accuratus ; (2) attentum faciens. A προσέχω.

προσεισστιζώς, *adv.* attente.

προσεισστίλλω, simul evello.

προσεισστυφλόω, ῶ, f. ώσω, insuper, simul excæco.

προσεισκύλισα, aor. 1. ind. act. verbi προσκυλίω.

προσεισύρει, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro προσεισύρες, a προσεισυρέω.

προσέϊσευσα, *appuli*, aor. 1. ind. act. *Æol.* pro προσέσευσα, a προσεύω.

προσεισφέρειν, insuper pendere, *Polyb.* 3, 27, 8.

προσεισφοβέω, ῶ, f. ήσω, simul terreo.

προσεισχλευάζω, irrideo, vel etiam irrideo.

προσεσλάβετο, 3. sing. a. 2. ind. med. verbi προσλαμβάνω.

προσεσλασία, ας, ἡ, de navibus, appulsus ; de equis, impetus. A

προσεσλαύνω, advehor ; (2) impetum facio. Αὐτὸς δὲ τοῖς ἵπποις προσελάσας πρὸς τὰ τῶν Μήδων φρούρια, *Xenoph. Cyr.* 1, 17. Ἐξοπλισάμενος προσήλασε τῷ ἵππῳ, *ib.*

προσελεΐν, contumelia vel injuria afficere ; προσελῶμεν, contumelia afficimus, *Lex.*

προσέλεκτο, 3. sing. plusq. ind. med. *Poët.* pro προσελέλεκτο, a προσλέγω.

προσελέξατο, 3. sing. a. 1. ind. med.

προσέλευσις, εως, ἡ, accessus, *Gl. V.* προσέλευσις κληρονόμων, accretio, *Ph.* supplicatio deorum, *Ern.* A προσέρχομαι.

προσελεύσονται, 3. pl. f. 1. ind. med. verbi προσέρχομαι.

προσελήλυθε, *accessit*, 3. singul. perf. ind. med.

προσεληναῖος, idem quod

προσέληνος, ου, ὁ, q. d. antelunis, i. e. antiquior luna. Arcades ob antiquitatem dicebantur Προσέληνοι. Ex πρὸ et σελήνη, *luna.*

προσελκόω, a. 2. part. act. v. προσέρχομαι.

προσελκύω, f. ύσω, attraho, adprimo, v. c. ad pectus. Προσέλκυσαί νιν ὕστατον ἡσυχίᾳ, *Eur. Iph.* in *Aul.* 1452. Τῇ δὲ ἑτέρᾳ χειρὶ τὸν μέγιστον τῶν ἄρτων προσελκύσατο, *Ælian. V. H.* 2, 17.

προσέλκω, f. ξω, attraho, extraho ; (2) illicio, sc. in fraudem. "Α μ' ἐθέλοντα προσέλκει καλλιρόοισι τροπαῖς, *Pind. Ol.* 6, 142.

προσελλείπω, insuper deficio.

προσελπίζω, spero.

προσελυτρόω, ῶ, f. ώσω, circumposito involucro munio et intego. Ex ἕλυτρον.

προσελώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, palustris.

προσεμβαίνω, insuper ingredior, ingredior ; descendo in ; insulto ; προσεμβῆναι, insultare, aor. 2. inf. Προσεμβαίνειν εἰς ὕδωρ, *Diosc.* Οὐ γὰρ θανόντι καὶ προσεμβῆναί σε χρή ; *Soph. Aj.* 1365.

προσεμβάλλω, insuper adjicio, immitto, &c.

προσεμβρεμάομαι, ώμαι, insuper fremo in aliquem, amplius minor ; προσενεβριμησάμην, a. 1. med.

προσέμενε, 3. sing. imperf. indic. act. verbi προσμένω.

προσεμεῖξα, a. 1. ind. act. verbi προσμίγνυμι.

προσεμμαντεύω, contrecto.

προσεμπάσσω, f. άσω, præterea inspergo.

προσεμπεδόω, ῶ, f. ώσω, insuper confirmo.

προσεμπικραίνομαι, νθμαι, insuper exacerbor in re aliqua.

προσεμπίπτω, incido in, insuper incido.

προσεμπτύω, vel προσεμπτύρω, f. ήσω, *Aret.* idem quod

προσεμπτήθω, f. ήσω, insuper vel præterea incendo, inflammo.

προσεμφανίζω, declaro, insuper declaro.

προσεμφερής, ους, ὁ καὶ ἡ, similis, adsimilis.

προσεμφέρω, similis sum.

προσεμφορέω, ῶ, f. ήσω, insuper ingero, inculco, seu ingero, *simpl.*

προσενδείκνυμι, insuper demonstro.

προσένεγκος, *adv.* nuper. Ἐξήτησέ τις τῶν φιλοσόφων προσένεγκος, *Longin.* 44.

προσενεδρεύω, insidior, in insidiis sum.

προσένεγκε, 3. singul. imperf. act. *Dor.* pro προσένεγκε, a προσνήγκω.

προσενθυμητέον, insuper cogitandum.

προσενεγκάτω, 3. sing. a. 1. imper. act. v. προσφέρω. Unde

προσενεκτέον, adferendum, offerendum.

προσενεχθέντος, acc. plur. aor. 1. part. pass.

προσενέπω, seu προσενίσπω, alloquor, compello. Πελλιάδ' σ' ἡμέρᾳ προσενέπω, *Eur. Rhes.* 388. Ὅμως δὲ χαίρειν τὰς ξένας προσεννέπω, *id. El.* 555. Αὐτίκα δ' ἐκ μεγάρων Χείρωνα προσήνεπε φωνᾷ, *Pind. Pyth.* 9, 49.

προσενεχυράζω, pignora capio ex aliquo.

προσενήνοχε, 3. singul. perf. ind. med. *Att.* pro προσηνόχε, a προσφέρω.

προσενθυμείται, 3. singul. præs. ind. pass. *contr.* pro προσενθυμέεται, a προσενθυμέω, *præterea cogito.*

προσενοχλέω, ῶ, f. ήσω, magis turbo, molestia adficio.

προσεννοέω, ῶ, f. ήσω, adhuc cogito et mente concipio.

προσενοίκησις, εως, ἡ, habitatio apud aliquem.

προσενυβρίζω, etiam contumelia adficio.

προσενυφαίνω, et αἰνομαι, una intexo.

προσεξαγειρσίνω, etiam irrito, ad iram provoco.

προσενόω, ῶ, fut. ώσω, adjungo. Hinc a. 1. part. pass. προσενωθείς, unitus.

προσεντείνω, magis intendo ; (2) magis cædo.

προσεντέλλω, et προσεντέλλομαι, insuper mando seu injungo. Προσεντειλάμενος ὕτω στείδειν, *Xen. Cyr.* 4, 21.

προσεντίκτω, insuper genero.

προσεξαιρέομαι, ῦμαι, insuper eximo.

προσεξαίρω, amplius extollo.

προσεξαμαρτάνω, præterea erro.

προσεξανδραποδίζομαι, etiam in servitutem redigo.

προσεξαπατάω, ῶ, f. ήσω, insuper decipio.

προσεξαπλόω, insuper, etiam explico, seu expono.

προσεξάπτω, magis accendo, seu irrito.

προσεξασκέω, ῶ, fut. ήσω, magis excolo, et excolendo orno.

προσεξειλαύνω, (insuper) impetum facio, erumpo, de equitatu aut classe.

προσεξειλέγχω, f. ξω, præterea demonstro, arguo, convinco.

προσεξελίσσω, insuper educo, v. c. exercitum.

προσεξεργάζομαι, f. άσομαι, insuper conficio et absolvo.

προσεξερείδομαι, innitor alicui.

προσιζέχομαι, accedo, appropinquo.
προσιζητάζω, una, simul, præterea exploro, quæro.
προσιξευρίσκω, præterea invenio, invenio aliquid novi.
προσιξηγέομαι, ῦμαι, insuper narro, præterea narrando adjicio; a. 1. part. med. προσιξηγησάμενος.
προσιξηπτερίσω, ῶ, fut. ώσω, in continentem verto.
πρόσιξις, εως, ἡ, attentio. A προσίχω.
προσιξίστημι, valde perturbo.
προσοιοτάς, acc. plur. perf. part. med. a προσίχω.
προσιπαγγέλομαι, adpromitto, *Gl. V.* simul promitto.
προσιπάγω, subjungo, addo etiam.
προσιπαινέω, ῶ, fut. ήσω, insuper laudo seu collaudo.
προσιπαίρω, attollo, *Gl. V.*
προσίπαισεν, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ν, a προσπαίζω.
προσιπαιτιάομαι, insuper accuso.
προσιπανέρομαι, insuper interrogo.
προσιπαστιλίω, insuper minor.
προσιπαυθόμαι, ῶμαι, fut. άσομαι, insuper imprecor.
προσιπάρχω, præterea impero.
προσιπαυξάνω, f. ξήσω, a. 1. προσιπηύξησα, insuper augeo.
προσιπαυρίσκομαι, una, insuper fruor.
προσιπιτρίβι, iterum ac tertio dixisse vel edicere.
προσιπισοφίω, insuper induco; (2) cum χάριν, habeo, refero gratiam. Λείψανα τῶν Ἰλιακῶν παθημάτων διὰ τῆς Ὀδυσσίας προσιπισοφίειν, *Longin.* 9.
προσιπλατίζω, f. ίσω, insuper spem injicio.
προσιπιεμβαίνω, insuper inscendo, insulto.
προσιπιεμβάλλω, adjicio.
προσιπιξεργάζομαι, f. άσομαι, insuper expolio, aliam expolitionem addo. Hinc προσιπιξεργασία, ας, ἡ, expolitio secunda.
προσιπιξευρίσκω, insuper invenio.
προσιπιξηγέομαι, insuper enarro.
προσιπίπτω, addo dicendo, præterea dico.
προσιπιτεμνάω, insuper vel præterea interrogo, *Steph.*
προσίπιτεν, 3. sing. aor. 2. ind. act. cum ν, pro προσέπεσε, a προσπίπτω.
προσιπιτεύχομαι, fut. ξομαι, insuper precor; opto.
προσιπιτηρέάζω, addo contumeliam, injuriam, damnum.
προσιπιβάλλω, adjicio.
προσιπιβλαστάνω, fut. στήσω, incrementum germinum suscipio.
προσιπιβλέπω, insuper inspicio.
προσιπιβοάω, insuper acclamo.
προσιπιβυλεύω, insidior.
προσιπιγεννάω, ῶ, insuper ingenero.
προσιπιγίγνομαι, adnascor, accedo.
προσιπιδείκνυμι, f. ξω, insuper ostendo.
προσιπιδείξαιμι, a. 1. opt. med.
προσιπιδεσμῶ, alligo, *Gl. V.*
προσιπιδέω, ῶ, f. ήσω, alligo, adstringo.
προσιπιδιηθέω, ῶ, fut. ήσω, peregre veniens aliquo diverto.
προσιπιδιδάσκω, f. άξω, præterea doceo.
προσιπιδίδωμι, fut. δώσω, insuper addo seu adjicio.
προσιπιδοξάζω, approbo mea opinione, *al.* coopinor.
προσιπιζευγνύω, adjungo, *Gl. V.*
προσιπιζητέω, ῶ, fut. ήσω, insuper inquiro. Ὁμοιός ἐστιν ἀμπέλῳ βότρυν ἐνεγκούσῃ, καὶ μηδὲν ἄλλο προσιπιζητούσῃ, *M. Anton.* 5, 4.
προσιπιθεωρέω, ῶ, f. ήσω, præterea observo.
προσιπικαλέω, ῶ, f. ήσω, accuso præterea.
προσιπικαλλωπίζω, interpolo formam, arte augeo et quæro pulchritudinem.
προσιπικαταδέω, ῶ, f. ήσω, insuper impono et alligo.
προσικατατείνω, insuper intendo, augeo, v. c. vocem, motum, &c.
προσικεκρύφθω, simul edico.
προσικοσμέω, ῶ, f. ήσω, insuper orno.
προσικρεανίω, ῶ, f. ήσω, rursus vinco.
προσικυκλέομαι, insuper appendo.
προσικυρῶω, illido, allido, impingo.
προσικτάομαι, ῶμαι, f. κτήσομαι, insuper adquiro. Ex πρὸς et ἐπικτάομαι, *adquiro.*
προσικτιλαμβάνω, insuper adsumo.
προσικτιλέγω, fut. ξω, dictis addo, insuper dico.
προσικτιμαυθάνω, addisco præter superiora.

προσιτιμιλίομαι, ῦμαι, insuper curo.
προσιτιμετρέω, ῶ, f. ήσω, ultra mensuram admetior, ad cumulum addo, largior. Προσετιμετρῆντες ἐτι πλεῖω τούτων, *Luc.*
προσετινόεω, ῶ, f. ήσω, recens excogito, excogitatis adjicio.
προσιτιορεύω, falsiter dejero, *Ar.*
προσετιπάσσω, vel προσετιπάττω, fut. άσω, præterea inspergo, *Aret.*
προσετιτίπτω, incido, incumbo.
προσετιπλέω, adnavigo.
προσετιπλήττω, f. ξω, insuper increpo.
προσετιπονέω, ῶ, f. ήσω, ultra laboro.
προσετιρρέω, ῥύω, vel ῥύέω, adfluo.
προσετιρρώννυμι, insuper corroboro, vires addo.
προσετισιμνύω, alio insuper honore adficio.
προσετισιτημαίνομαι, una, insuper indico, demonstro vel noto, h. e. gestu quodam aliove signo testor, me dictum factumve minus probare, eique succensere, et id graviter ferre, *Ern.*
προσετιστιτρόομαι, rem frumentariam adaugeo, novo me commeatu instruo.
προσετισκευάζω, una amplius apparo, instituo.
προσετισκώπτω, insuper cavillor, illudo.
προσετισπάομαι, adjungo mihi, insuper attraho.
προσιτίσαμαι, scio.
προσετισχύω, leniter, sensim accedo.
προσετισχύλλω, insuper mando, jubeo.
προσετισφάττω, f. ξω, insuper, cum aliis jugulo, et post alios jam mactatos.
προσετισφραγίζομαι, f. ίσομαι, insuper sigillo meo comprobo.
προσετισχυρίζω, insuper confirmo et corroboro.
προσετισωρεύω, adaggero, *Gloss. Vet.* accumulo.
προσιτισταλαιπωρέω, ῶ, f. ήσω, plus ærumnarum perfero, persevero in tolerandis ærumnis.
προσιτιτάττω, fut. ξω, insuper impero seu mando.
προσιτιτίνω, intendo, augeo; (2) *cum acc. pers* magis premo, vexo.
προσιτιτρατεύομαι, insuper prodigiose adfingo.
προσιτιτίθεμαι, insuper oblector.
προσιτιτίθημι, insuper addo, addo.
προσιτιτιμάω, ῶ, fut. ήσω, insuper increpo, increpo.
προσιτιτραγῳδέω, ῶ, fut. ήσω, tragice rem exaggero.
προσιτιτρέπω, insuper permitto, trado, mando.
προσιτιτρίβω, f. ψω, adfligo, attero.
προσετιτροτέω, diutius tutor sum; *pass.* diutius in tutela sum.
προσιτιτυγχάνω, simul consequor, impetro.
προσιτιφέρω, infero, *Suic.*
προσετιφημίζω, insuper rumorem spargo.
προσιτιφθέγγομαι, accino, adclamo.
προσετιφοιτάω, accedo, advenio.
προσετιχόομαι, insuper adnascor.
προσιτιχωνεύω, ῶ, f. ήσω, ad extremum addo in dicendo.
προσιτιχαρίζομαι, ultra, præterea gratificor.
προσετιχειρέω, ῶ, f. ήσω, insuper aggredior.
προσιτιχέω, adfundo, præterea infundo.
προσιτιχόω, ῶ, f. ώσω, insuper obturo et operio, terra adgesta obruo, *Rob.*
προσετλάκην, aor. 2. ind. pass. verbi προσπλέκω.
προσετοιέτο, 3. singul. imperf. indic. pass. *contr.* pro προσετοιέτο, a προσοίομαι.
προσετόμνυμι, juro insuper, *Gl. V.*
προσετομόω, idem.
προσετοσθλισάνω, præterea debeo.
προσέπταισε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi προσπταίω.
προσέπτυκτο, 3. sing. plusq. ind. pass. v. προσπτύσσω.
προσέπτω, inus. vide προσιπτεῖν.
προσειραγίζω, collectam addo, seu congero, cumulo.
προσειργάζομαι, fut. άσομαι, præterea facio seu efficio, lucrifacio Ἡ μνᾶ σε προσειργάσατο δέκα μνᾶς, *Luc.* 19, 16.
προσειρίδω, f. ίσω, applico, adapto aliquid alicui rei; (2) adfigo vel insuper fulcio et firmo, *Gl. V.* defigo. Γόνυ μὲν ἥδρασεν τῇ γῇ προσειρίδοντες, *Heliod.* (3) obsideo. *Med.* adnitor alicui rei, innitor, fretus sum, confido; (4) studiose et pertinaciter rem consector.
προσειρίσεις, 2. sing. f. ind. act.
προσειρύω, adructo, cum ructu adflo; (2) de mari, fluctus adspergere. Ναύαθος ἑνθα πρὸς κλύδων' ἐρεύγεται, *Lyc.* 921. Τά τε προσειρεύγεται αὐτὴν, *Il.* 15, 621.
προσειρέω, *Ion.* pro προσερῶ, alloquar. Ὑγιαίνων δή σε προσειρέω νῦν οἱ ἐπιτήδειοι, *Plat. Phæd.* 3. Vide προσείρηκα.
προσειρίζω, certo, *Theocr.*
προσείρομαι, insuper interrogo; προσήρετο, interrogabat, imperf.
προσιρτύω, f. ύσω, obserpo, adrepo.
προσερπύω, idem.
προσείρω, adrepo, irrepo; (2) advenio velut reptando. Τύμβῳ προσείρουσ' ἄασον, *Soph. El.* 906.
προσέρχομαι, adeo, accedo, advenio, aggredior, interpello, *Gl. Vet.* (2) coëo; (3) suppliciter adeo; (4) propinquitate conjunctus sum cum aliquo; (5) in concionem prodire; προσιερχόμενος, adiens, *Ph.* προσῆλθεν, accessit, *Ph.* aor. 2. πρόσελθε, accede, *Gl. V.* προσίλθοιμι, accesserim, *Ph.* Πρὸς τὰς Κολοιάδας προσῆλθε; *Artist. Av.* 1217. Προσιέχεσθαι τῇ βουλῇ, *Dem.*
προσιερωτάω, ῶ, insuper interrogo. Τοῖς λεχθεῖσί τι προσιερωτήσαι, *Æl. V. H.* 4, 17.
προσίεσθε, *admisistis*, 2. plur. aor. 2. ind. med. verbi προσίημι.
προσιεσπέριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, occidentalis.
προσίεχατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, contiguus, conterminus.
προσίεχνε, 3. sing. perf. indic. act. verbi προσίεχω.
προσιεωτερίομαι, ῦμαι, idem quod προσεταιρίζω. et προσετεριέζομαι, mihi sodalem seu socium adscisco, mihi amicum adjungo, concilio. Περιέτιμεν προσεταιριζόμενος τὲς βασιλέας, *Appian. B. Mithridat.* Hinc
προσεταιρικὸς, ἡ, ὸν, in societatem et adjumentum adscitus, sodalis.
προσέταξαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi προστάττω.
προσετέθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi προσίθημι.
προσετέον, admittendum. A προσίημι.
προσέτι, *adv.* adhuc, insuper, præterea.
προσετίθει, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro προσετίθεε, a προσιτίθεω.
προσετίθετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi προσίθημι.
προσιευεργετέω, insuper benefacio.
προσευκτήριον, ᾱ, τὸ, locus, in quo precamur. A προσεύχομαι.
προσευκτικὸς, ἡ, ὸν, in precationibus assiduus.
προσεύξομαι, f. 1. ind. med. verbi προσεύχομαι.
προσευτορέω, ῶ, et προσευτορέομαι, ῦμαι, præterea mihi adquiro, *Suic. Rob.* Οὗτός ἐστ' ὁ νόμος ὁ ποιῶν προσευτορεῖσθαι, *Dem.*
προσευφείσατο, ultra invenio. Ὅν ποτ' ἐπ πολλῶν ἐγὼ μόνον προσεῦρον πιστὸν, *Soph. El.* 1368.
προσευσκολέω, ῶ, f. ήσω, operam pono in; (2) accurate contemplor.
προσεύστροχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, etiam bene currens vel volubilis. Προσεύστροχα βλίφαρα, *Aret.*
προσευχή, ῆς, ἡ, petitio, precatio, *Gl. Vet.* obsecratio, oratio, locus, seu sacellum precibus destinatum apud Judæos, proseucha.
προσεύχομαι, f. εὔξομαι, precor, preces fundo, oro, *Gl. V.* obsecro, adoro. Ἴθι νῦν προσεύξα τοῖσιν ἰδιώταις θεοῖς, *Aristoph. Ran.* 1004. Προσευχόμεσθα τοῖσι σοῖς ἀγάλμασι. δέσποινα Κύπρι, *Eur. Hipp.* 121. Προσηυξάμην σε, *id. Tro.* 888.
προσέφερεν, 3. sing. imperf. ind. act. cum ν, a προσφέρω.
προσεφευρίσκω, insuper adinvenio, insuper comminiscor.
προσέφην, a. 1. ind. act. verbi πρόσφημι.
προσεφώνεον, 3. plur. imperf. ind. act. verbi προσφωνέω.
προσεχεία, ἡ, idem quod προσοχή, *Suid.*
προσεχέστερον, *adv.* attentius; προσεχέστερος, propior. A
προσεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, attentus, intentus, *Gl. V.* sectator, qui se sectatorem alicui exhibet; (2) continens, contiguus, cohærens, proximus, finitimus; (3) obversus, apertus, importuosus. A προσέχω.

προσίχοντος, gen. sing. præs. part. act. v. προσίχω.

προσιχόντως, *adv.* attente. Ab eod.

προσίχω, attendo, intendo, animadverto, οἱ προσιχόντες, lectores; (2) obtempero, veneror, deditus sum; (3) caveo; (4) appello, applico, v. c. navem; προσίχομαι, adhæreo, adhæresco. Προσίχειν τὸν νοῦν ὡς οἷόν τι μάλιστα, quam maxime, *Plat.* Τίνι τρόπῳ προσίχεις τὴν δὸν γὴν πλέων; adnavigasti, *Soph. Phil.* 253. Καὶ προσίχειν τὸν νοῦν τοῖς εἰθίλουσιν ἅπαντες, his adhærere, *Dem. Phil.* 1.

προσιχῶς, *adv.* attente, studiose; (2) proxime.

προσιψία, ᾶς, vel προσιψία, ἡ, alloquium.

προσίψημα, τὸ, cibus coctus. A προσίψω, adcoquo, aliis additum coquo, incoquo.

προσὸντος, gen. singul. præs. partic. act. a προσεῖναι.

προσὸραν, 3. plur. a. 1. ind. act. *Att.* pro πρόσωξαν, a προσοίγω.

προσοίκος, ᾳ, ὁ, orienti vicinus, qui versus orientem habitat.

προσζευγνύω, adjungo; προσεζύγης, adjunctus es, implicatus es, aor. 2. part. pass. Ὦ τλῆμον, οἵᾳ συμφορᾷ προσεζύγης; *Eur. Hipp.* 1391.

προσζημιόω, insuper damno adficio.

προσῆ, 3. sing. præs. conj. verbi πρόσειμι.

πρόσηβος, ᾳ, ὁ, adolescens, puber, qui pubertatem jam attigit; proximus pubertati, *Gl. V.* Ex πρὸς et ἥβη, *pubertas.*

προσηγγισαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi προσεγγίζω.

προσήγειν, 3. sing. a. 2. ind. act. cum ν, a verbo προσάγω.

προσηγόρευκε, 3. sing. perf. ind. act. verbi προσαγορεύω.

προσηγορεῦ, ῶ, compello, alloquor. Προσηγορήσων εἶμι καὶ σώσων πόλιν, *Eur. Ph.* 995. Ex πρὸς et ἀγορεύω. Hinc

προσηγόρημα, ατος, τὸ, alloquium; (2) salutatio; (3) appellatio, *Eur. Suppl.* 802.

προσηγορία, ας, ἡ, allocutio, alloquium, compellatio, *Ph.* appellatio, salutatio, vocabulum. A προσήγορος.

προσηγορικός, ἡ, όν, appellativus, compellativus, salutativus, *Gl. Vet.* προσηγορικὸν, appellativum. A προσηγορία.

προσηγορικῶς, *adv.* appellative, *Gl. V.* A præced.

προσήγορος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, compellator, allocutor, salutator. Ex πρὸς et ἀγορεύω.

προσήδομαι, delector ad rei alicujus sensum et perceptionem. Ex πρὸς et ἥδω.

προσῆκται, 3. singul. perf. ind. pass. *Ion.* pro προσεῖκται, a προσείκω.

προσῆκατο, *admisit*, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi προσῆμαι.

προσήκοντος, gen. sing. præs. part. act. v. προσήκω.

προσηκόντως, *adv.* convenienter, decenter, recte; congruenter, *Gl. V.* A

προσήκω. pertineo, attineo, cognatus, conjunctus sum; προσήκει, *impers.* convenit, *Ph.* προσῆκεν, attinet, *Ph.* προσήκοντες, pertinentes, necessarii, *Gl. V.* προσῆκον, conveniens, congruum, *Ph.* opus, *Gl. V.* τὰ προσήκοντα. officia. Οὔτε γένει προσῆκεν ἐμοὶ ἢ ἀνθρωπος ὠδὲν, *Dem.* Οἱ τὰ τῶν προσήκοντες, *Plat.*

προσῆλθον, aor. 2. ind. act. verbi προσέρχομαι.

προσήλιος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, soli expositus, solem spectans; apricus, *Gl. V.*

πρόσηλος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, idem.

προσηλόω, ῶ, f. ώσω, adfigo, *Gl. Vet.* προσηλωμένος, clavis affixus, perf. partic. pass. Προσηλώσας αὐτὸ τῷ σανιδῷ, *Col.* 2. 14. ὦ προσηλώσαι δικήσει, *Luc.* Ab ἦλος.

προσήλυσις, εως, ἡ, adventus, accessus. A προσέρχομαι.

προσηλυτικός, ἡ, όν, habitatio in loco aliquo instar advenæ seu peregrini. A

προσηλυτεύω, sum advena. A

προσήλυτος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, advena; (2) opp. civi, estque inquilinus; (3) qui se creditori sponte in nexum dedit; (4) proselytus, qui a Gentilismo se contulit ad Judaismum, *Matt.* 23, 15. A προσέρχομαι.

προσήλωσις, εως, ἡ, adfixio. A προσηλόω.

πρόσημα, adsideo, obsideo.

προσημαίνω, ante significo, portendo. Κατὰ σπλάγχνων πτύχας μαντεῖς προσημαίνουσιν, *Eur. Suppl.* 213. Προσημαίνουσι ἃ τε χρὴ ποιεῖν, καὶ ἃ ὃ χρὴ, *Xen. Cyr.* 1, 21. Hinc

προσημαντικός, ἡ, όν, futurum portendens.

προσημασία, ας, ἡ, portentum aliquid præsignificans.

προσημειόω, præsignifico; in *med.* prænoto, *Joseph. Maccab.* 15.

πρόσημον, et πρόσσημον, ου, τὸ, signum, *inpr.* mortis. Ἀ σῆμα.

προσῆν, imperf. ind. act. verbi πρόσειμι.

προσηνδραποδίσθαι, perf. ind. verbi προσανδραποδίζομαι.

προσήνεγκαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi προσφέρω.

προσήνεια, ας, ἡ, benignitas, lenitas. A προσηνής.

προσήνεος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, vento expositus, auræ patens. Ab ἄνεμος.

προσηνέχθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi προσφέρω.

προσηνής, έος, ὁ καὶ ἡ, bonus, benignus, *Ph.* gratus, lenis, acceptus, affabilis; προσηνὲς, jucundum, *Ph.* Ab ἡδύς.

προσηνῶς, *adv.* benigne, leniter.

προσήπτον, ante macero, &c. mitescere sino.

προσηρτημένοι, nom. plur. perf. part. pass. verbi προσαρτάομαι.

προσηύδα, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro προσηύδασε, a προσαυδάω.

προσηὐξαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. verbi προσεύχομαι.

προσῆχε, 3. sing. perf. ind. act. verbi προσάγω.

προσηχέω, circumsono, sono impello.

προσηχὴς, ές, circumsonus.

προσηῴος, ᾱ, ὁν, ad auroram spectans, orientalis.

προσθακέω, adsideo, insideo. A θᾶκος.

προσθάλπω, foveo insuper.

πρόσθε, et πρόσθεν, ante, coram, prius. Πλὴν θεοὶ πρόσθε βαλόντες, *Il.* 23, 639. *Numero iperantes.* A πρό.

προσθείναι, a. 2. inf. act. verbi προσίθημι.

προσθείσης, gen. sing. a. 2. part. act. f. g.

πρόσθεμα, ατος, τὸ, id ipsum, quod appönitur, seu admovetur, additamentum, *Gl. V.* appendix; (2) penis, *Ph.* (3) clunis, *Hes.* A προσίθεμαι.

προσθέμενον, acc. sing. a. 2. part. med. v. προσίθημι.

πρόσθεσις, εως, ἡ, appositio, admotio, applicatio, additio, adjectio, *Gl. Vet.* additamentum, augmentum, incrementum. A προσίθημι

προσθετέον, addendum.

πρόσθετος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, apposititius; addititius; (2) addictus et deditus sua sponte in servitutem; (3) etiam de coma fictitia et addititia.

προσθετὸς, ὴ, όν, idem, *Gl. V.* accessivus.

προσθέω, accurro, *Xen.*

προσθήκη, ης, ἡ, additamentum, accessio, incrementum, auctus, adjectio, *Ph.* augmentum, *Gl. V.* προσθῆκαι, accessiones, *Ph.* προσθήκη ποταμῶ, alluvio, *Gl. Vet.* Προσθήκη τῆς γυναικὸς, *Plut.* in *Anton.* cap. 62. Ab god.

πρόσθημα, τὸ, idem, *Xen. Mem.* 3, 10, 13.

προσθήσομεν, 1. plur. fut. 1. ind. act. verbi προσίθημι.

προσθιγγάνω, attingo, prehenso. Ἀτάσης δεξιᾶς προσθιγγάνων, *Eur. Iph.* in *Aul.* 343.

προσθίγω, fut. θίξομαι, idem. Ὅτ' ἂν λοιδῆς ἡμῖν, ὅτε δυμάτων παρῇν ἐκήλοις προσθιγεῖν, *Soph. Phil.* 9. Μή σε προσθίγω γενειάδος, *Eurip. Hec.* 350. Εἰ δὲ τῶνδε προσθίξεις χερί, *id. Herac.* 651.

πρόσθιος, ία, ιον, anterior. A πρόσθε.

προσθλίβω, fut. ψω, apprimo, v. c. pectori, amoris causa; (2) attero; (3) adgravo. Hinc

πρόσθλιψις, εως, ἡ, adpressio, *Gl. V.*

προσθόδομος, ὁ, qui ante domum habuit, incoluit, *Æsch.* anterior pars domus.

προσθροέω, ῶ, alloquor, *Rob.*

προσιατρεύω, curo ægrotum.

προσιδεῖν, adspicere; προσιδὼν, intuitus. Ὁπότε μὲν δὴ πάντες ἐλαυνομένην προϊδωνται, *Od.* 13, 155. A προσείδον.

προσίειμαι, admitto; προσηκάμην, admisi, *Gl. V.* a. 1. med. A προσίημι.

προσιζάνω, adsideo, hæreo, adhæreo.

προσίζω, insideo, adsideo. Σὺ δ' ὧδὲ ῥαδινὸν ὑπαιθρίας δρόσῳ τῷ σῷ προσίζειν ἀνδρὶ δειμαίνω· ἴδῃς, *Eur. Andr.* 228.

προσίημι, vide προσείμαι.

προσίησαν, 3. plur. imperf. ind. *Poët.* pro προσίεσαν, a πρόσειμι.

προσικνέομαι, ῦμαι, accedo, advenio.

προσίκτωρ, ορος, ὁ, qui supplex alicui ad genua accidit, supplex. A προσικνέομαι.

προσίνω, prior lædo, prior noceo. Προσινόμενοι ἀωρίῃ, *Aret.*

προσιόντι, dat. sing. a. 2. part. v. πρόσειμι.

προσιστάζομαι, idem quod

προσιστεύω, f. εύσω, adequito, juxta equito.

προσίστημι, et προσίσταμαι, advolo; unde προσίστατον, advolarunt, pro προσίπτησαν, 3. plur. a προσίπτην· προσίπτατο, advolavit, 3. sing. a. 2. med.

προσίσαμαι, adsum, adsto, obvenio, proximus sum; (2) obsisto, adversor; (3) offendo. Καθάπερ ἀθληταὶ προσιστώμεθα πρὸς τοῦτον αὖ τὸν λόγον, aggrediamur, *Plato.*

προσίσημι, sisto, adpono; item appendo, pondero.

προσισορέω, insuper scisco; (2) insuper scribo et prodo; προσισορεῖται, insuper narratur.

προσίσχω, adhibeo, adverto; (2) appello aliquo, i. e. appropinquo, pervenio navi; (3) attendo, ausculto; προσίσχομαι, adhæreo. Προσίσχοντες τοῖς ἐσχάτοις, *Thuc.* προσιντέον, accedendum.

προσιτός, ἡ, όν, qui adiri et accedi potest, accessu facilis. A πρόσειμι.

προσκαθέζομαι, adficio; (2) adsidue incumbo, operam do; (3) obsideo, hostiliter consideo. Πολιορκίᾳ προσκαθεζόμενοι, *Thuc.*

προσκαθελκύω, una detraho, de navi, una deduco.

προσκαθηλόω, ῶ, f. ώσω, clavis adfigo; προσκαθηλῶμαι, clavis affigor.

προσκάθημαι, adsideo; (2) obsideo; (3) præsideo. Ἀγεύστῳ προσκαθήμενος τέχνῃ, *Lyc.* 386. καπίᾳ, *M. Anton.* 9, 2.

προσκαθίζω, et προσκαθίζομαι, vide προσκαθέζομαι. Προσκαθίζω Θᾶκον ἐκ εὐδαίμονος, *Eurip. Hel.* 901. Οὐδὲν παύομαι τὴν ἡμέραν ὅλην πανταχῆ προσκαθίζων, *Plato.* Hinc

προσκάθισις, εως, ἡ, adsessus.

προσκαθίσαμαι, insuper constituo, ordino; (2) in potestatem redigo, ut παρίσαμαι.

προσκαθοπλίζω, fut. ίσω, insuper armo; (2) armo.

προσκαθορῶν, una, insuper respicio.

προσκαινεργέω, aliquid novi addo, sed in rebus malis.

πρόσκαιρος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, temporarius, ad tempus durans, caducus, fluxus, *Gl. V.* temporarius, momentaneus.

προσκαίρως, *adv.* ad tempus.

προσκαίω, f. αύσω, aduro; (2) incendo, v. c. amore.

προσκακοπαθέω, doleo aliqua re, dolore adficior ob aliquid.

προσκακουργέω, insuper malitiose ago.

προσκαλεσάμενοι, nom. plur. aor. 1. part. med. a

προσκαλέω, ῶ, et προσκαλέομαι, ῦμαι, advoco, adscisco, arcesso, in auxilium advoco; (2) in jus voco; προσκαλεσάμενη, advocavi, a. 1. med. at προσεκλήθην, accitus sum, a. 1. pass. Τί με προσκαλεῖς; *Dem.* Διὰ τοῦ' ὑμᾶς Λακεδαιμόνιοι τὴν εἰρήνην προσκαλοῦνται, *Arist. Ach.* 658. Προσκαλοῦμαί σ', ὦ γέρον, ὕβρεως, accuso, *id. Vesp.* 1406.

προσκαλύπτω, f. ψω, insuper tego. Ταῦτα δὲ δεῖ πάντα προσκεκαλύφθαι, *Xen. Cyr.* 5, 28.

προσκάμνω, allaboro, elaboro, annitor.

προσκαρδίος, ον, in corde, *Bion.*

προσκαρτερέω, tolero, persevero, perpetior; (2) adsum assidue. Προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν τῇ προσευχῇ, *Act.* 1, 14. Hinc

προσκαρτέρησις, εως, ἡ, adsidua et tolerans aliqua in re perseverantia.

προσκαταβαίνω, descendo ad. Αὖται ἀπὸ τοῦ κρημνοῦ προσκαταβαίνουσι, *Cebes.*

προσκατάβλημα, ατος, τὸ, moræ mulcta; (2) accesio, accessio sortis, corollarium.

προσκαταβολὴ, ῆς, ἡ, idem; (2) altera pars pecuniæ, quam solvebant publicani.

προσκαταβόλημα, τὸ, idem quod προσκατάβλημα, *Suid.*

προσκαταγιλάω, ῶ, f. άσω, insuper irrideo.

προσκαταγινώσκω, secus existimo de aliquo; (2) adjudico.

προσκαταγράφω, insuper conscribo, seu adscribo.

προσκαταδείδω, insuper timeo.

προσκαταδείκνυμι, insuper constituo, vel constituo per edictum.

προσκαταδέω, insuper obligo, adstringo.
προσκαταίρω, solvo, proficiscor classe.
προσκαταχλαίομαι, lacrymas fundo, vel insuper fundo, *Polyb.*
προσκαταχλύζω, fut. ύσω, inundo, submergo.
προσκατακτάομαι, insuper possideo.
προσκατακυκάω, insuper turbo, perturbo.
προσκαταλαλέω, ῶ, et ὁμαι, ὕμαι, loquacitate obruo, obstrepo et obtundo, objurgo.
προσκαταλαμβάνω, insuper occupo.
προσκαταλέγω, f. ξω, allego.
προσκαταλείπω, f. ψω, insuper relinquo.
προσκαταλλάσσω, vel άττω, reconcilio.
προσκατανέμω, insuper distribuo.
προσκαταξαίνω, f. νῶ, insuper lacero, attero. Τὸν ἐξ ὀνείρων ἐγερθέντα προσκαταξανεῖ, *Lycophr.* 173.
προσκαταχύω, tero, attero.
προσκατακλήσσω, f. ξω, insuper perterrefacio.
προσκατατοντόω, ῶ, f. ώσω, insuper in pontum seu mare demergo, *Suic.*
προσκατατρέττομαι, perficio.
προσκατατυκνόω, ῶ, f. ώσω, constipo, condenso.
προσκαταφιθμίω, ῶ, f. ήσω, annumero.
προσκαταῤῥήγνυμι, discindo.
προσκαταφθίνω, una putrefacio.
προσκαταφκάττω, insuper diruo.
προσκατασκευάζω, insuper extruo vel construo, vel comparo.
προσκατασσάω, una detraho, deduco.
προσκατασφέρω, -σοίσω, insuper everto, vasto.
προσκατασύρω, insuper traho vel attraho; (2) simul traho.
προσκατατάσσω, addo, apponeo.
προσκατατείνω, insuper extendo, vel reponeo luxata.
προσκατατίθημι, insuper dependo, seu persolvo.
προσκατατρέχω, insuper populor.
προσκατατρύχω, confugio ad.
προσκαταφρονέω, insuper contemno.
προσκαταχέω, adfundo insuper, vel perfundo.
προσκαταχρέομαι, insuper interficio.
προσκατανεύομαι, perf. προσκατένευσμαι, mendacium adversus aliquem confingo.
προσκατέδω, insuper comedo.
προσκατεργάζομαι, f. άσομαι, insuper perficio, conficio; (2) interficio; (3) amplius acquiro, lucror.
προσκατεύχομαι, fut. ξομαι, insuper imprecor, insuper execratione utor.
προσκατέχω, detineo apud, vel retineo in; προσκατέχομαι, detineor in vel apud.
προσκατηγορέω, insuper accuso. Προσκατηγορῶ ἐπίδειξίν τινα ἐπὶ χρήμασι, *Thuc.*
προσκατοικίζω, una colloco in colonia, simul habitare jubeo.
προσκάτημαι Ion. pro προσκάθημαι.
προσκατομνυμι, et προσκατόμνυμαι, insuper dejero, præterea dejero. Οἱ δὲ ἀνδρὲς οἱ ἀθληταὶ καὶ τόδε ἔτι προσκατόμνυσι, *Paus.*
προσκατορθόω, præterea recte et laudabiliter efficio, *Suic.* Προσκατορθώσειν τινὶ, adjuvare, *Heliod.* 6.
προσκαυλέω, in caulem aut scapum abeo.
πρόσκαυμα, ατος, τὸ, adustio, *Joël.* 2, 6. *Al.* πρόκαυμα. Α προσκαίω.
προσκέεται, 3. sing. præs. indic. med. *Ion.* pro προσκεῖται, a προσκείμαι, fut. κείσομαι, positus seu situs sum ad, adjaceo, addor, apponor, sto apud, adsto; (2) addictus sum alicui, faveo, adsentior, transeo in partem seu opinionem alicujus; (3) insto, urgeo, premo, resisto; (4) hortor; (5) incumbo, impositus sum alicui. Κήτει βορᾷ τῷ Γλαυκέτῃ πρόσκεισθαι, *Aristoph. Thesm.* 1042. Δείξας ἐν ἀνθρώποισι τὴν ἀδελφίαν, ὅσῳ μέγιστον ἀνδρὶ πρόσκειται κακὸν, *Soph. Antig.* 1257. Ἐχθρᾷ δὲ τῷ βακόντι προσκείσῃ δίκῃ, merito censeberis, *Soph. Antig.* 94. Ἔγνω κλύδωνα πολεμίων προσκείμενον, *Eur. Iph.* in *Taur.* 317.
προσκείμενως, *adv.* instanter, addicte.
προσκέλλω, adpello navi.
προσκέλομαι, fut. ήσομαι, adhortor, exhortor.
προσκέπτομαι, ante contemplor, prospicio, rimor. Ἐγὼ δ' ἰὼν προσκέψομαι τὸν Παφλαγόνα, *Aristoph. Equit.* 154. Ἐγὼ δὲ πατρὸς δωμάτων προσκέψομαι, *Eurip. Phœniss.* 476.
προσκερδαίνω, amplius, insuper lucror.
προσκεφαλάδιον, τὸ, *Dim.* sequentis.
προσκεφάλαιον, ᾳ, τὸ, cervical, pulvinus seu pulvinar.
προσκηδής, ές, ὁ καὶ ἡ, curam gerens, solicitus de aliquo; (2) adfinitatis vinculo conjunctus. Ἀεχὴν ξεινοσύνης προσκηδές, *Od.* 21, 35. Ἐκ πρὸς ἐκ κῆδος.
προσκήδομαι, curo. Σᾷ γὰρ ἅν προσκήδομαι, *Soph. Antig.* 752. Ex iisd.
προσκήνιον, ᾳ, τὸ, proscenium, vestibulum scenæ; (2) aulæum scenæ, vel velum, quod scenæ obtenditur; (3) locus ante scenam porrectus, ubi pulpitum excitatur. Ex πρὸ et σκηνὴ, *scena.*
προσκήνιος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, qui ante scenam est. Ex iisdem.
προσκήπτω, fut. ψω, prædico, præsignifico, denuncio.
προσκηρυκεύομαι, caduceatorem mitto, per caduceatores cum altero aliquid ago, contraho. Ex πρὸς et κήρυξ.
προσκηρύσσω, vel ύττω, f. ύξω, per præconem indico. Ex iisd.
προσκιαγραφέω, ante adumbro.
προσκινδυνεύω, insuper in periculum venio.
προσκινέω, admoveo; in *med.* admoveo me. Καιρῶς παρέξω, κὐχὶ προσκινήσομαι, *Arist. Lys.* 228.
πρόσκιος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, umbrosus. Α σκιά.
προσκιρτάω, ῶ, exsultans anteeo. Hinc προσκίρτησις, εως, ἡ, præsultatio.
προσκλαίω, f. αύσω, defleo. Αἴλινον αἰάγμοσιν ἀ τόϊσδε προσκλαίω, *Eur. Ph.* 1520. Hinc
πρόσκλαυσις, εως, ἡ, fletus; (2) primus pœnitentium gradus.
προσκληδονίζομαι, insuper auguror.
πρόσκλησις, ἡ, exaresco, extabesco, *Suid.*
προσκληρόω, ῶ, f. ώσω, sorte allego, seu sorte lectum adjungo; (2) adjungo, consocio; (3) sorte addico, vel attribuo; προσεκληρώθην, sorte allectus sum, aor. 1. pass. Προσεκληρώθησαν τῷ Παύλῳ, *Act.* 17, 4. In *med.* adjungo me.
πρόσκλησις, εως, ἡ, *proprie*, si quis ad Areopagum vocatur, ob causam dicendam; (2) in jus vocatio quævis, quæ alias κλῆσις, *Ph.* προσκλήσει, accitu. Α προσκαλέω.
προσκλητὴς, ὁ, advocatus, *V. L.*
πρόσκλητος, ὁ καὶ ἡ, convocatus, *Ar. Sch.*
προσκλινὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, acclivis, *Gl. V.*
πρόσκλιντρον, ᾳ, τὸ, id, cui aliquid acclinare possumus. Α
προσκλίνω, acclino; (2) faveo partibus alicujus; (3) accedo ad aliquid, adjungo me alicui, ut virtuti; (4) facio inclinare ad, propensum reddo. Αὐτὸ δ' ἀνὼ βέλες καλῆ προσέκλινε κορώνῃ, *Od.* 21, 138. Hinc
πρόσκλισις, εως, ἡ, inclinatio in alteram partem, studium partium, favor, accessio ad partes alicujus, item ad rem, quamcunque, velut virtutem.
πρόσκλιτον, τὸ, in quo accumbimus, *Suid.*
προσκλύζω, f. ύσω, alluo, cum *dat.* (2) proluo, colluo, perluo; (3) inundo. Θάλαττα δὲ προσκλύζει, *Xenoph. Cyr.* 6, 16. Hinc
πρόσκλυσις ποταμοῦ, alluvio, *Gl. Vet.* cum aliquid alluitur flumine, mari, aut perfunditur aqua.
πρόσκλυσμα, ατος, τὸ, quo utimur ad colluendum seu fovendum. Ab eod.
προσκνάω, ῶ, fut. ήσω, scalpo, adfrico, vel pruriens adfrico. Ἐπιθυμῶν Εὐδυδήμῳ προσκνᾶσθαι, *Xen.*
προσκνύζομαι, fut. ύσομαι, gannitu inclamo seu appello.
προσκοινόω, communico, refero ad aliquem.
προσκολλάω, ῶ, f. ήσω, adglutino, applico, προσκολλάομαι, ῶμαι, adjungo, adplico me ad aliquem, sector, adhæresco, *Gl. V.* προσκολληθείσα, inflicta, *Ph.* aor. 1. part. pass. Προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτῆς, *Marc.* 10, 7. Hinc
προσκόλλησις, εως, ἡ, adglutinatio; (2) arctissima conjunctio; (3) accessio, applicatio, sectatio.
προσκομιδὴ, ῆς, ἡ, advectio, *Gl. V.* oblatio. Α
προσκομίζω, f. ίσω, apporto, adfero, offero, adveho, adduco. Προσκομίσει πρὸς τὰ σύβοτα, *Thuc.* Λέγεται αὐτὸ ἡ γυνὴ προσκεκομικέναι αὐτὸν ἐνθάδε τὴν πρὸς τὸν Πάκτωλον ποταμὸν, *Xen. Cyr.* 7, 14.
πρόσκομμα, ατος, τὸ, obstaculum in via in quod pedes incurrunt, *Gl. V.* offendiculum, scandalum; (2) vulnus, tuber ex offensione in pedibus. Α προσκόπτω.
προσκοπέω, ῶ, f. ήσω, provideo, prospicio, rationem habeo. Σὲ δ' ἓν πέρυσκε πάντα προσκοπεῖν, *Soph. Antig.* 699. Ἅ κεῖνα πάντα προσοπτεῖν χρεὼν, *Eur. Herac.* 470. τὰ κοινὰ, *Thuc.* Ἐξῆλθον οἶκων προσκοπεύμενη πόσιν, *Eurip. Iph.* in *Aul.* 1121. Χρὴ γὰρ τὰς ἡγεμόνας, τὰ ἴδια εἰ ἴσα νέμοντας, τὰ κοινὰ προσκοπεῖν, decet enim eos, qui præsunt aliis, publicis eorum commodis æque consulere, atque suis ipsorum privatis commodis consulunt, *Thuc.* lib. 1, 120.
προσκοπὴ, ῆς, ἡ, offendiculum, scandalum, offensio, *Gl. V.* offensus. Α προσκόπτω.
προσκόπησις, εως, ἡ, provisio, prospectio. Α προσκοπέω.
πρόσκοπος, ὁ, speculator, seu explorator, qui præmitti solet.
προσκόπτω, f. ψω, offendo, impingo. Προσέκοψαν γὰρ τῷ λίθῳ, *Rom.* 9, 32. Μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου, *Matt.* 4, 6.
προσκορέω, et προσκορέννυμι, satio, exsaturo. Α
προσκορὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, satietatem inducens vel adferens, fastidium inducens et satietate ingratus, nimius. Ex πρὸς et κόρη.
πρόσκορος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
προσκόρως, *adv.* satis superque, abunde.
προσκοσμέω, insuper orno, ornandi causa addo.
προσκόσμημα, ατος, τὸ, *proprie* auctarium ornatus, ut torques, armillæ; (2) ornamentum, *Longin.* 43. A præc.
προσκοτόω, obtenebro.
προσκύψης, 2. sing. a. 1. conj. act. verbi προσκόπτω.
πρόσκρανος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, capiti adhærens; πρόσκρανον, cervical. Ex πρὸς et κράνον. προσκρεμάω, άομαι, appendo, adhæreo.
προσκρίνω, adjudico, addico; et in *pass.* προσκρίνομαι, accresco, adglutinor, coagmentor, *Gl. Vet.* προσκριθὲν, adplicitum, *Ph.* a. 1. part. pass.
πρόσκρισις, εως, ἡ, accretio; (2) adjudicatio.
πρόσκρυμα, sive πρόσκρυσμα, ατος, τὸ, quo quis offenditur, offendiculum, offensio.
προσκρυσάσης, gen. singul. part. præs. act. f. g. verbi προσκρούω.
πρόσκρυσις, εως, ἡ, offensio, offensa, *Gl. V.* προσκρυσικὸς, ἡ, ὸν, offendens, infestus, inimicus. Α
προσκρύω, f. ύσω, impingo, offendo, incurro; προσκεκρυκότα, offensum, *Ph.* eum qui offendit, p. part. Προσκρεῦν τοῖς πολίταις, *Plut.*
προσκτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, insuper adquiro seu comparo, adjungo, *Gl. V.* adipiscor. Οἱ ἄλλοι ἂν τοῦτον τὸν χρόνον ἀκμάζειν τι μᾶλλον ἑαυτῶν ἐδόκουν, καὶ προσκτᾶσθαί τι, *Xen. Cyr.* 4, 15. Προσκέκτηται πολλὰ περίχωρα, *Appian.* Hinc
προσκτησις, εως, ἡ, possessio.
πρόσκτητος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, adquisitus.
προσκτίζω, f. ίσω, insuper condo, condendo addo.
προσκυδὴς, ἐς, gloriosus, venerandus, *V. L.*
προσκυλινδέω, advolvo.
προσκυλίσας, a. 1. part. act. verbi προσκυλίω.
προσκυλισμὸς, ὕ, ὁ, advolutio; (2) ipsa actio ad genua procumbendi. Α
προσκυλίω, f. ίσω, advolvo. Προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ τῷ μνημείῳ, *Matt.* 27, 60.
προσκυμαίνω, fluctuando, vel undis alluo, *V. L.*
προσκυνέω, ῶ, fut. ήσω, osculor, veneror, adoro; (2) venerabunde saluto, *Gl. V.* adoro, veneror. Καὶ προσκυνῶ γε πρῶτα μὲν τὸν ἥλιον, *Arist. Plut.* 770. Προσκυνεῖ σὺ τὰ ἀρχέτυπα παραδείγματα, *Luc.*
προσκύνημα, ατος, τὸ, adoratio, *Gl. V.* veneratio. Α προσκυνέω.
προσκυνῆσαι, a. 1. inf. act. verbi προσκυνέω.
προσκύνησις, εως, ἡ, adoratio, veneratio, *Gl. V.* Ab eod.
προσκυνητὴς, οῦ, ὁ, adorator. Ab eod.
προσκυνητὸς, ἡ, όν, adorabilis, adorandus, adoratione dignus, *Gl. V.* venerandus.
προσκύπτω, fut. ψω, inclino me ad aliquid. Τῷ ἀγγείῳ προσκύψας, *Ælian. V. H.* 12, 8. πρὸς τὸ ὄς, *Luc.*
προσκυφέω, ῶ, f. ήσω, nanciscor, consequor; (2) vicinus sum.
προσκύφησις, ἡ, auctoritas, *Hipp.*

προσκυρέω, f. ώσω, auctoritate mea comprobo, ratum habeo, adjudico ; addico, *Gl. V.* προσκυρωθείεν, adjudicentur, *Ph.* opt. a. 1. pass. 3. pl.

προσκύρω, appropinquo, accedo ; a. 1. προσέκυρσα. Ὦ δεινότατον πάντων, ὅτ' ἐγὼ προσέκυρσ' ἤδη, *Soph. Œd. Tyr.* 1298.

προσκύρωσις, εως, ἡ, confirmatio, *Gl. V.* addictio. A προσκυρόω.

προσκυσαι, f. ύσω, osculando saluto, saluto ; προσκυσαντων, aor. 1. imperat. Ἴωμεν προσκύσαντες τὴν ἔσω ἄοικον εἰσοίκησιν, *Soph. Phil.* 537.

πρόσκωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, remex qui remum manu tractat. Ex πρὸς et κώπη

προσλαβόμενος, a. 2. part. med. verbi προσλαμβάνω.

προσλάζομαι, adsumo, apprehendo.

προσλάζομαι, idem.

προσλαπέω, ῶ, προσλελαπηκέναι, sortitum, adeptum esse, *Athen.*

προσλαλέω, ῶ, f. ήσω, alloquor, colloquor. Καὶ Πλάτωνι καὶ ἀληθείᾳ προσλαλῶ, *Luc.* Προσλαλοῦντες αὐτοῖς, *Act.* 13, 43.

προσλαλιὰ, ᾶς, ἡ, allocutio, *Gl. Vet.* adfatus.

προσλαμβάνεσθε, 2. pl. præs. imper. med. a προσλαμβάνω, accipio, præterea ; (2) adsumo, adhibeo, adscisco, adjungo mihi. Ἰσπέας τε προσέλαβε σολλὰς, *Xen. Cyr.* 1, 17. Ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο, *Rom.* 14, 3.

προσλάμπω, alluceo.

προσλέγω, insuper dico ; προσλέγομαι, *Poët.* alloquor ; προσελέξατο, aor. 1. med. 3. sing. προσελέλεκτο, plusq. p. alloquebatur. Ὅς μιν ὁμαρτήσας τοίῳ προσελέξατο μύθῳ, *Theocr.* 25, 192.

προσλιπτύνω, extenuo, *Gl. V.*

προσλισσάω, adspicio, intueor, contueor. Μὴ προσλισσεσ γιννωίδς περ ὤν, *Soph. Phil.* 1059.

πρόσλημμα, ατος, τὸ, quod præterec est acceptum seu adsumptum. A προσλαμβάνω.

προσληπτέον, intelligendum, subintelligendum. Vox *Gramm.* in explicanda ellipsi.

προσληπτικὸς, ὴ, ὸν, adsumptivus. Ab eod.

πρόσληψις, εως, ἡ, adsumptio ; (2) comparatio ; (3) in dialecticis etiam adsumptio sic vocatur. Ab eod.

προσλιμενίζω, ad portum accedo, portum ingredior.

προσλιταίνω, magis pinguefacio, pinguiorem reddo. Ex πρὸς et λιταίνω.

προσλιταρέω, ῶ, f. ήσω, adsiduus sum in re aliqua, insto, urgeo ; (2) obsecro, obnixe rogo ; flagito ; προσλιταρεῶν, adsiduus, *Gl. V.* Χρήμασιν αὐτοὶ ὥστιε κηρίοις μέλιτται, προσλιταρεῦντες, *Plut.* Hinc

προσλιτάρησις, εως, ἡ, obsecratio, adsiduæ seu obnixæ preces ; (2) adsidua præsentia apud aliquem.

προσλογίζομαι, f. ίσομαι, refero, adscribo, adnumero, *Gl. V.* imputo.

προσλογιστέος, ία, ίον, adnumerandus, adjiciendus, rationibus vel numero addendus. A προσλογίζομαι.

προσλογοποιέω, adfingo, fingendo addo.

προσλοιδορέω, insuper convicior.

προσλυμαίνομαι, perniciem adfero.

προσλυσσάω, ῶ, fut. ήσω, furibundo impetu in modum rapidi canis agor in aliquid.

προσμαλάσσω, f. ξω, emollio.

προσμανθάνω, addisco, insuper addisco. Σχολὴν πάρειχε σαυτῷ τᾶ προσμανθάνειν ἀγαθόν τι, *M. Anton.* 2, 4.

προσμαρτύρέω, ῶ, f. ήσω, attestor ; (2) meo testimonio confirmo, adstipulor ; (3) alicui aliquid adscribo, tribuo. Προσμαρτυρῶ τῷ τάτω ῥήθεντι, *Plut.*

προσμάσσω, f. ξω, adjungo, agglutino. Ἐκυσίαν σωδὶγγα προσμάσσων δομῇ, *Lyc.* 783.

προσμάχομαι, oppugno. Προσμάχομαί σοι, *Plato*

προσμειδιάω, ῶ, f. άσω, arrideo. Τὴν τύχην ὁρῶν ἥδη ἀπαλόν μοι προσμειδιῶσαν, *Luc.*

προσμείναι, a. 1. inf. act. verbi προσμένω.

προσμελέομαι, ῶμαι, curo. A μέλει.

προσμελῳδέω, ῶ, fut. ήσω, admodulor, accino.

προσμένω, f. ενῶ, permaneo, persevero, adsiduus sum in, adhæreo ; (2) exspecto. Τὸν ἄνδρα τὸν βοτῆρα προσμεῖναι μόνον, *Soph. Œd. Tyr.* 847. Ἡμέρας τρεῖς προσμένοι μοι, *Marc.* 8, 2. τῶν διήτσιι, 1 *Tim.* 5, 5.

προσμερίζω, divido inter, seu divisione facta addo, attribuo aliis, ut eos augeam.

προσμετατίθεμαι, fut. θήσομαι, accieo, accerso.

προσμετρέω, ῶ, f. ήσω, admetior.

προσμηχανάομαι, ῶμαι, machinor in aliquid, molior, excogito, adstruo.

προσμηχανάω, idem.

προσμιγνύω, vel προσμίγνυμι, f. ξω, admisceo in, applico, admoveo ; (2) appello, subeo, succedo ; (3) manum consero, confligo ; (4) adeo quem. Οὐκ ἂρ' ἐκείνῳ γ' ἦδὲ προσμίξαι θεσὺ ; accedere ? *Soph. Phil.* 105. Ποδὶ βοηδρόμῳ μέλλοθρε προσμίξει, *Eurip. Or.* 1272. Κρατεῖ δὲ προσέμιξε δεσπότων, *Pind. Olymp.* 1, 34.

πρόσμιξις, ἡ, admistio, *Steph.*

προσμισγω, idem quod προσμιγνύω. Προσμίσγειν τῷ τείχει, *Thuc.*

προσμισθόω, una, simul odi.

προσμισθώω, mercede loco ; προσμισθῶμαι, mercede conduco.

προσμολέω, sive προσμόλω, adeo, accedo ; προσμολὼν, a. 2. part. Προσμολεῖν καλῶ, *Soph. Aj.* 72. Μέτον δὲ προσμολὼν σφε· τηγιον, *ib.* 732.

προσμονὴ, ῆς, ἡ, permansio et exspectatio apud aliquem, perseverantia in re aliqua. A προσμένω.

πρόσμοιρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, eidem fato subjectus ; (2) morte dignus, vel cædis cum alio auctor.

προσμυθέομαι, alloquor, compello, *Theoc.*

προσμυθεύω, et προσμυθεύομαι, fabulam addo fabulis, fabulor insuper, *Polyb.*

προσμυθολογέω, idem.

προσμυθοποιέω, ῶ, idem.

προσμώρομαι, simul fluo.

προσναυτηγέω, insuper naves fabrico, insuper classem ædifico.

προσναυτιάω, ῶ, fut. άσω, insuper nauseo, nauseo ad ; *Metaph.* respuo.

προσνεανιεύομαι, juvenili jactantia addo.

προσνέμω, attribuo, adjungo, adscribo ; προσνενεμημένα, attributa, *Ph.* p. part. pass. Προσνεῖμαι δέ μοι χάριν βραχείαν πρὸς μακροῖς ἄλλοις δίδᾳς, *Soph. Trach.* 1232. Προσνείμασθαι δὲ περαίντως τοῖσι Θεοῖσι, *Arist. Av.* 571.

προσνεύω, fut. εύσω, innuo, *Gl. V.* adnuo ; (2) pronus sum. Ἐν τάξει δὲ προσνεύσειν, *Xenoph.*

προσνέω, f. εύσω, adnato ; (2) accedo. Οἱ τοίνυν ἰχθῦς, προσνέουσιν οἱονεὶ τῇ πέτρᾳ τοῖς σολύποσιν, *Ælian. V. H.* 1, 1.

προσνήχομαι, idem. Παντὸς δὲ παρ' αὐτὰν Θλιόμενον καλύβαν τερψιφὸν προσένοχε Σάλασσα, *Theocrit.* 21, 18. Εὐμαιρῶς προσνηχθήναι τῇ Σικυῶνι, *Luc. Toxar.*

προσνικάω, vinco, insuper vinco.

προσνίσσομαι, accedo.

προσνοέω, insuper mente agito et considero.

προσνωμάω, ῶ, imperf. προσενώμαον, me ipsum moveo ad, proficiscor.

προσογκάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, ad aliquid vel aliquem rudo, rugio. Εὐαγγέλιον αὐτοῖς ἐμᾶ προσογκησαμένα, *Luc. Asin.*

προσογκηρὸς, ός, ὁ καὶ ἡ, in ampla mole extentus. Ex πρὸς et ὄγκος, *moles.*

προσοδεύομαι, f. εύσομαι, reditus percipio, emolumenta capio, *Philox.* προσοδεύσται, percipit : dicitur etiam *pass.* de eo, qui pendit vectigal, usuras, unde alteri reditus fit. Οἵτιε προσοδεύονται λαμπρῶς ἀπὸ τῶν ἐρίων, *Strabo.* A πρόσοδος.

προσοδιάζομαι, idem et ad eod.

προσοδιακὸς, ὴ, ὸν, vide προσωδιακὸς, nam et sic scribitur, sed illud verius, *Ern.*

προσοδικὸς, ὴ, ὸν, habens reditus et proventus, lucrosus, *Rob. Suic.* Ab eod.

προσόδιος, ία, ιον, q. d. itinerarius ; προσόδια μέλη, carmina quæ canebantur ἐν προσόδοις, in supplicationibus, maxime Apollinis. A

πρόσοδος, ᾱ, ὁ, adventus, accessus ; (2) supplicatio, qua itatur ad aras deorum ; πρόσοδοι, supplicationes ; (3) reditus, proventus ; (4) fructus ex re quavis, præmium ; (5) coitus, concubitus, *Hipp.*

προσοδύρομαι, lamentor, ob aliquid.

προσόζω, Dor. ποτόσδω, odorem perfero alicui ; (2) putresco, *Gl. V.* computreo.

προσοίγω, f. ξω, aperio.

προσοικειόω, ῶ, et προσοικειόομαι, ῶμαι, accommodo, mihi concilio et adjungo, ineo ; προσοικειωτὴ, conciliat, *Ph.* προσοικειῶμαι, adsocio mihi, *Gl. V*

προσοικέω, domicilia et sedes conjunctas habeo, habito ad, *Gl. V.* προσοικῶ, adhabito, accolo. Προσοικεῦσι δ' αὐτὴν Ταυλάντιοι βάρβαροι, *Thuc.*

προσοικίζω, accolam alteri facio, accolam, seu colonum addo.

προσοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, adstruo, ædificio addo ; (2) addo.

προσοικονομέομαι, οῦμαι, insuper mihi provideo ; (2) insuper dispenso, dispono, constituo.

πρόσοικος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui domum nostram seu sedes nostras attingit, accola ; (2) finitimus, *Gl. V.* accola.

πρόσοιμα, τὸ, quod affertur, vel adhibetur, *Hipp.* Vide πρόσοισμα, quod f. verius.

προσοιμώζω, illacrymo, lugeo ob.

προσοίσειν, f. 1. inf. act. verbi προσφέρω.

προσοίσησθε, 2. plur. a. 1. conj. med.

προσοίσιμα, ατος, τὸ, quod affertur, quod adhibetur seu adsumitur. A προσοίσω.

προσοισέος, εα, εον, adferendus, adhibendus, addendus. Οὐ προσοισέος ἄλλος πρὸς ἄλλῳ, *Eur. Hec.* 394. Ab eod.

προσοίσω, adferam, *Gl. Vet.* f. 1. act. verbi προσφέρω.

προσοίχομαι, accedo.

προσοκέλλω, appello, applico, impingo ; προσῶκειλεν, appulit, impegit, 3. s. a. 1.

προσολοῦρομαι, insuper ejulo ; apud aliquem ejulo.

προσομαρτέω, comitor.

προσομαρτῇ, 3. sing. præs. conj. act.

προσομίλει, 2. sing. præs. imper. act. *contr.* pro προσομίλεε, a

προσομιλέω, ῶ, f. ήσω, versor, cum aliquo consuetudo mihi est, congredior, colloquor ; (2) versor in aliqua re, rem aliquam tracto, contingo aliquid, aggredior aliquid, *Gl. V.* προσομιλῶ, adloquor, adfor. Κακοῖσι δὲ μὴ προσομίλει· Ἀνδρέασιν, *Theog.* 30. Πείρᾳ δ' ἐ προσομίλησθ' πε, nunquam experta sum, *Soph. Trach.* 600. Hinc

προσομιλητικὸς, ὴ, ὸν, ad conversationem seu commercium aptus ; (2) sermocinator. Hinc ἡ προσομιλητικὴ, ῆς, sc. δύναμις, facultas sermocinatrix.

προσομιλία, ας, ἡ, consuetudo, congressus ; (2) allocutio, sermocinatio, colloquium.

προσόμνυμι, -ομνύω, insuper vel præterea juro, *Plut.*

πρόσομοιος, ᾱ, ὁ, adsimilis, valde similis.

προσομοίως, *adv.* similiter, simillime.

προσομολογέω, ῶ, f. ήσω, insuper fateor vel spondeo ; (2) fateor, confiteor.

προσομόργνῦμι, et προσομόργνύω, imprimo, inuro ; προσωμόρξατο, adlevit, adfricuit, a. 1. med.

προσομορέω, confinis seu conterminus sum.

πρόσομορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vicinus, confinis.

προσόν, *præsens*, præs. part. n. gen. verbi πρόσειμι, *adsum.* Τὸ προσόν, quod superest, summa excurrens. Τὰς διαχιλίας δραχμὰς καὶ τὸ προσόν, *Dem.*

προσονειδίζω, f. ίσω, præterea objicio, præterea exprobro.

προσόνημι, juvo, recreo, *Hom.*

προσονομάζω, f. άσω, q. d. insuper nomino ; (2) appello, nomino.

προσονομασία, ᾱς, ἡ, cognominatio, agnominatio, al. παρονομασία, *Steph.*

προσόπτομαι, fut. ψομαι, adspicio, intueor. Σύ τ' ἑδομαῖ τὰμὸν προσόψει κρᾶτ' ἐν ὀφθαλμοῖς ὁρῶν, *Soph. Antig.* 775.

προσοράω, ῶ, adspicio. Ἀνδρῶν μνησήρων προσορᾶν ἀΐδηλον ὄμιλον, *Od.* 16, 29.

προσοργίζομαι, f. ίσομαι, insuper irascor.

προσορέγομαι, appeto.

προσορέω, finitimus sum, *Suic.* Ab ὄρος.

προσορίζω, f. ίσω, addo finibus imperii ; (2) præfinio, *Gl. Vet.* Βρέχος τε τᾶμὸν τῷ προσόρισας πάλῳ, *Eur. Iph. Aul.* 1151.

προσορμάω, ῶ, f. ήσω, cum impetu et hostiliter accedo vel advenio, irruo.

προσορμέω, ῶ, stationem habeo, *Gl. V.* προσορμῶ εἰς λιμένα, applico.

προσορμίζω, fut. ίσω, appello, in stationem navem applico. Καλεπῶς τε καὶ σὺν ἰδρῶτι πολλῷ· τῇ νήσῳ προσορμίσαντες, *Hel.* Τῇ Νάξῳ προσωρμίσθη, *Ælian. V. H.* 8, 5. Hinc

προσόρμισις, εως, ἡ, appulsus ad littus.

πρόσορμος, ὁ, ἡ, statio navium.

πρόσορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, conterminus, vicinus.

προσορχέομαι, οῦμαι, salto ad.

προσόσσομαι, adspicio, præsentio, *Hom.*

πρόσσω, *admitte*, 2. sing. a. 2. imper. med. *Att.* et *Ion.* pro πρόσεσσο, a προσείμι.

προσυδίζω, f. ίσω, humo allido, adfigo terræ. Ex πρὸς et ὄδαξ.

προσυφέω, ῶ. f. ήσω, permeio, commingo: pessime *Hen. Stephanus*, secundo utor vento, feliciter ego; nam derivatur ἀπὸ τῦ οὐρε, τὸ ἐκρινομένης ὑγεῦ, ut optime tradit *Schol.* ineditus *Aristophanis* Regiæ Bibliothecæ, *Ran.* 95. Ex πρὸς et ὕφον, *urina.*

προσυφίζω, secundo vento navigo, allido, apud *Eurip.* sed leg. videtur προσυδίζω, *Ern.*

προσφάριος, idem quod ἕριος, *Suid.*

πρόσφορος, ν, ὁ καὶ ἡ, conterminus, vicinus.

προσφᾶσαι, acc. sing. f. g. part. v. προΐστημι.

προσοφείλω, insuper vel præterea debeo; (2) æs alienum contraho præter quæstus proprios; (3) præterea mulctor; (4) debeo; (5) relinquor, superor. Τῶν ὑμετέρων αὐτῶν χάριν προσοφείλετε, *Dem.* Σεαυτόν μοι προσοφείλεις, *Philemon.* 19.

προσοφλισκάνω, idem.

προσόφλω, idem; (2) idem quod ὄφλειν.

προσοχή, ῆς, ἡ, attentio, animadversio, diligentia; (2) prudentia; προσοχὴ νόμων, conservatio s. observatio legis. A προσέχω.

προσοχθέω, ῶ, f. ήσω, offendo, vel offensus sum; (2) tædium molestiamque capio, cum tædio fero.

προσοχθίζω, f. ίσω, idem. Διὸ προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ, *Hebr.* 3, 10. Hinc

προσοχθισμα, ατος, τὸ, offensa, offensio.

προσοχθισμός, ῦ, ὁ, idem.

προσοχλέω, obstrependo molestus sum, seu molestiam affero alteri.

πρόσοχος, ν, ὁ καὶ ἡ, attentus, intentus, solers, *Gl. V.* A προσέχω.

προσοχυρόω, insuper vel amplius munio.

προσοψάομαι, ῶμαι, vescor cum pane, opsonium edo. Hinc

προσόψημα, ατος, τὸ, id, quo cum pane vescimur.

πρόσοψις, εως, ἡ, adspectus, conspectus, obtutus, species, *Gl. V.* A προσάτομαι.

προσοψωνέω, opsonium edo.

προσπάθεια, ἡ, adfectio, qua rei alicui sumus omnino addicti, eique adhæremus. A

προσπαθής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui adfectu ad rem aliquam fertur. Ex πρὸς et πάθος.

προσπαθῶς, *adv.* alicui rei adhærendo.

προσπαίζω, f. αίσω, vel αίξω, jocor cum, alludo. "Αλλοις προσπαίζειν διὰ τὴν σχολὴν, *Ælian. V. H.* 9, 28.

ΠΡΟΣΠΑΙΟΣ, ν, ὁ καὶ ἡ, recens, subitus, fortuitus, *Lycoph.* 211. *Nic. Ther.* 689. *Aristot. Eth.* 9.

προσπαίω, palpito ad.

προσπαιτέω, alludendum. A προσπαίζω.

προσπαίω, impingo, illido. Ὑψηλὸν ἐς Δήλας βάθρον προσέπαισας, *Soph. Ant.* 867.

προσπαίως, *adverb.* subito, repentino animi motu.

προσπαλαίω, fut. αίσω, colluctor, obluctor. Ἀτλας ὕρανῷ προσπαλαίει, *Pind. Pyth.* 4, 527. Προσπαλαίειν καλεῖτῶ νοσήματι, *Luc.* νόσω, *Synes.*

προσπαραβάλλομαι, adgero insuper. Προσπαραβαλόντα σχίσι λίθυς, *Thuc.*

προσπαράγεμμαι, ατος, τὸ, aliis adscriptio, *Steph.*

προσπαραγράφω, f. ψω, jam scriptis addo. Προσπαραγράψαι πρῶτος, οἱ ἂν ἐπαινῶσιν αὐτὸς, *Plato.*

προσπαραιρέομαι, insuper detraho, eripio.

προσπαρακαλέω, ῶ, f. έσω, vel ήσω, insuper vel præterea hortor. Προσπαρακαλέσαντες ἀμφότεροι Ἀθηναίους, *Thuc.*

προσπαράκειμαι, προσπαρακείμενος, adjacens.

προσπαρακελεύομαι, insuper jubeo.

προσπαραλαμβάνω, ultra accipio, præterea adsumo. Προσπαραλαμβάνων τὸν δυνάμενον, &c. *Marc. Anton.* 7, 5. Hinc

προσπαράληψις, εως, ἡ, adsumptio.

προσπαρασκευάζω, una apparo.

προσπαρατίθημι, insuper, præterea addo.

προσπαρατρέχω, una arrodo, sc. dictis.

προσπαρδεύω, oppedere. Ex πρὸς et παρδεῖν, *pedere*, ai. 2. inf. a πέρδω, *pedo.*

προσπαρέχω, insuper præbeo, insuper exhibeo.

προσπαρίσαμαι, venio in mentem; (2) in deditionem redigo.

προσπαροικέω, accola, vicinus sum.

προσπαροξύνω, f. υνῶ, præterea vel insuper exaspero.

προσπασαλεύω, vel προσπατταλεύω, f. εύσω, paxillis adfigo; προσπατταλευθήσεται, adfigetur, f. 1. pass. Μικρᾷ δεῖν προσπαττάλευσαν, *Luc.* in *Catap.*

προσπασσαλέω, ῶ, idem A πάσσαλος.

προσπάσσω, vel πάττω, fut. άσω, inspergo, adspergo.

προσπάσχω, erga aliquid affectus sum; (2) addictus sum alicui et ei adhæreo, naturali studio vel inclinatione; προσπαθὼν, a. 2. part. affectus. Οὕτοι ὅταν προσπαθῶσιν, ὥτε φαγεῖν, ὥτε κοιμηθῆναι θέλουσι, *M. Anton.* 5, 1.

προσπάω, ῶ, attraho, *Rob.*

πρόσπεινος, ν, ὁ καὶ ἡ, qui valde esurit, famelicus. A πείνω.

προσπειράζω, attento, *Gl. V.*

προσπελάζω, vel προσπελάω, ῶ, f. άσω, appropinquo, accedo; (2) appropinquare facio, admoveo, *Gl. V.* applico, appello, adverto, accedo. Ἤδη τε τῷ Βοζαντίῳ προσπελάζοντα, *Appian. Bell. Mithridat.* Ὁμοίου ὁμοίῳ ἀεὶ προσπελάζει, *Aristænet* 1, 10. Hinc

προσπέλασις, εως, ἡ, applicatio, appropinquatio.

προσπελάτης, ν, ὁ, cliens, adsecla, famulus.

προσπέμπω, f. ψω, insuper mitto; (2) mitto ad. Ἄμικτά τε προσπεμψεν ἡμιν τυτονὶ, *Arist. Plut.* 999.

προσπεποιημένως, *adv.* simulate. A προσποιέομαι, ῦμαι.

προσπέρδω, oppedo; προσπαρδεῖν, oppedere, a. 2. inf.

προσπεριβάλλω, et προσπεριβάλλομαι, circumdo, circumvallo; (2) ultra modum amplector, et ultra justos fines progno imperium, *Gl. Vet.* adoperio. Προσπεριβάλλεται τὸν πεζὸν σφετὸν ταῖς ναυσὶ, *Plut.*

προσπεριγίγνομαι, supersum; προσπεριγίγνεσθαι, superesse.

προσπερισεργάζομαι, curiose ago, curo.

προσπεριλαμβάνω, simul complector.

προσπεριοδεύω, f. εύσω, insuper vel præterea simul obeo; (2) una velut peragrando describo.

προσπεριορίζω, insuper includo. Μεγάλην τινὰ ἐννοίαν τῷ ἐπαίνῳ προσπεριωρίσατο, *Longin.* 28.

προσπεριτροχίζομαι, insuper ex demonstratis cogo et demonstro.

προσπερονάω, ῶ, fibula annecto, adfigo.

προσπεσῶσαν, acc. sing. a. 2. part. act. f. g. verbi προΐστημι.

προσπετάννυμι, extendo ad.

προσπέτομαι, et προσπέταμαι, f. πτήσομαι, advolo.

προσπευχότως, *adv.* inhærenter. A προσφύομαι.

προσπήγμα, τὸ, adfixum, quod adhæsit tenaciter, concrevit. A

προσπηγνύω, et προσπήγνυμι, f. ήξω, adfigo. Τῦτον—διὰ χειρὸς ἀνόμων προσπήξαντες ἀνείλετε, *Act.* 2, 23.

προσπηδάω, ῶ, f. ήσω, prosilio, insulto, adsilio.

προσπήξαντες, nom. plur. a. 1. part. act. v. προσπήγνυμι.

προσπήσομαι, id. qu. προσπήγνυμαι. *Steph.*

προσπηχύνομαι, ulnis amplector; (2) cubito metior. Ζεῦ, σὲ δὲ Κυβέλαντων ἕταιραι προσπηχύναντο, *Callim. Hymn.* in *Jov.* 46. Ex πρὸς et πῆχυς, *cubitus.*

προσπιέζω, una simul premo.

προσπίλναμαι, appellor, admoveor, propinquus fio. Τῆμος δὴ νήσῳ προσπέλνατο, *Od.* 13, 95.

προσπίτνω, una, insuper bibo, a. 1. inf. προσπίσαι.

προσπιτεράσκω, cum alio vendo, q. in compendium.

προσπίπτω, accido, evenio; (2) accido ad, v. c. pedes, *unde* supplex fio, *item* (3) adulor; (4) adorior, irruo; (5) occurro, obvius sum; προσπέσων, adortus, aor. 2. part. Πότέρα προσπέσω γόνυ Ἀγαμέμνονος τῦδ', ἢ φέρω σιγῇ κακὸν; *Eurip. Hec.* 726. Σῇ μητρὶ προσπεσῦσα τῇ μέγ' ὀλέθρῳ, *id. Orest.* 1318.

προσπιτνέω, ῶ, accido ad genua, supplex fio, accido, cado ad; (2) supervenio, intervenio. Ἄφνω προσελθὼν δῶμα προσπιτνεῖ νεκρῷ, *Eurip. Med.* 1208. Τέκνον Αἰγέως, προσπίτνομέν σοι, *Soph. Œd. Col.* 1757. Προσπίτνω σε γόνασι, *id. Phil.* 485. *Eur. Phœn.* 1438.

προσπλάζω, pro προσπελάζω, imperf. προσέπλαζον. Κῦμα δὲ μιν προσπλάζον ἐξύσετεν, *Il.* 12, 285.

προσπλάθω, f. άσω, idem.

προσπλάσσω, vel πλάττω, f. άσω, adfingo; (2) illino, adhærere facio; προσπλαττόμενος, adhærens.

προσπλασικὸς, ἡ, ὸν, obstruendi seu opplendi vim habens. A προσπλάσσω.

πρόσπλαστος, ν, ὁ καὶ ἡ, cui appropinquare aliquis potest, ad quem accessus patet. A προσπλάζω.

προσπλέκω, f. ξω, addo, adjungo, annecto, *Gl. Vet.* applico; προσπλακεὶς, adnexus, *Ph.* aor. 2. part. pass. (2) pro συμπλέκω, συμπλέκεσθαι, conserere manus. Τπόθες δ' ὅτι ἐκείνῳ σε λίαν προσπλέκει τῷ ἰδίως ποιῷ, *M. Anton.* 1, 7.

προσπλέω, fut. εύσω, adnavigo. Κατιδόντες εἴκοσι ναῦς Ἀθηναίων προσπλεύσας, *Thuc.* ἀπὸ Σκυθίας, *Luc.*

προσπληρόω, ῶ, impleo; (2) suppleo.

προσπλήσσω, f. ξω, percutio.

προσπλῶς, ὁ, adnavigatio.

προσπλώσιμος, ἡ, ὸν, navigabilis; vel q. d. adnavigabilis.

προσπλώω, adnavigo.

πρόσπνευμα, τὸ, afflatus, *Suid.*

πρόσπνευσις, εως, ἡ, adspiratio. A seq.

προσπνέω, ῶ, fut. εύσω, adflo, adspiro. Ὡς ἡδύ μοι προσέπνευσε χοιρείων κρεῶν! *Arist. Ran.* 339.

προσποιέομαι, ῦμαι, vindico mihi; (2) adquiro; (3) simulo, dissimulo, *Gl. V.* in potestatem redigo; (4) concilio mihi; (5) profiteor; προσποιήσασθαι, adfectare, a. 1. inf. A

προσποιέω, ῶ, addo, adjungo; (2) id. quod præc. n. 1. 2. 3. f. 1. προσοισήσειν, vindicaturum esse; rarius occurrit. Ἐπὶ τῷ κομᾷν καὶ κομᾶν ἕνεκα προσποιεῖς, *Arist. Vesp.* 1306. Καί σε προσποιήμεθα εἶναι, *Eur. Hel.* 1402. Ἐγὼ μὲν προσποιήμην βήττειν, *Xen. Cyr.* 2, 8.

προσποιῆ, 2. sing. præs. ind. pass.

προσποίημαι, ατος, τὸ, quod nobis vindicamus; (2) id, quod simulamus. Οὐδὲν αἰξήσεως, ἢ χειροτονίας, ἢ προσπονήματος ἔτι δεηθείς, *Appian. B. Civil.* 1.

προσποίησις, εως, ἡ, vindicatio, vindiciæ, *Ph.* acquisitio; (2) simulatio, *Gl. V.* dissimulatio. Ab eod.

προσποιητικὸς, ἡ, ὸν, simulator, simulationi studens. A

προσποίητος, ν, ὁ καὶ ἡ, et προσποιητὸς, ἡ, ὸν, simulatus, fictus. Ab eod.

προσποιητῶς, *adv.* simulate; (2) adsciscendo, per adquisitionem.

προσπολεμέω, bello aggredior.

προσπολεμόω, insuper hostem facio aliquem alicui.

προσπολέομαι, advenio, accedo.

προσπολέω, ῶ, f. ήσω, famulor, ministri seu ministræ munere fungor.

πρόσπολος, ν, ὁ καὶ ἡ, famulus, minister. Ex πρὸς et πολέω, *versor.*

προσπονέομαι, præterea elaboro.

προσποξεύομαι, fut. εύσομαι, proficiscor ad, accedo vel venio ad; (2) aggredior aliquid; (3) advenio. Καὶ προσποξεύοντα αὐτῷ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης, *Marc.* 10, 35.

προσπορίζω, adquiro, comparo insuper, vel *simp.* alteri; in *med.* comparo mihi. Προσπορίεῖ τὰ λοιπὰ αὐτὸ τὸ σρώτευμα ἀπὸ τῆ πολέμω, *Dem. Phil.* 1. Hinc

προσπορισμός, ῦ, ὁ, adquisitio nova, *item* ejus, quo adhuc egebamus; (2) quod adquiritur per eos, qui in nostra sunt potestate.

προσπορπάζω, vel προσπορπάω, et προσποσπώμαι, ῶμαι, fibula annecto, affigo. Hinc

προσποσπαστὸς, ἡ, ὸν, fibula annexus, adfixus.

προσπράσσομαι, insuper pendere pecuniam cogor.

πρόσταισις, εως, ἡ, ipsa actio offendendi seu impingendi. A προσταίω

πρόσταισμα, ατος, τὸ, offensio pedis, prolapsio. Ab eod.

προσταίω, f. αίσω, offendo, impingo; (2) pecco, erro; (3) indignationem ad odium alicujus incurro; (4) cladem accipio, adversa utor fortuna. Διὰ Φειδίαν προσέπταισε τῷ δήμῳ, *Plut.*

πρόσταμαι, vel πρόσταμαι, advolo, *Soph.*

προστάτημι, a. 1. inf. act. verbi προΐστημι.

πρόστυγμα, ατος, τὸ, amplexus; (2) id, quod amplectimur. A

προστύσσω, fut. ξω, applico; προστύσσομαι, amplector, complector, amice saluto, blande compello. Τὸν μητρὸς αὐτῶ

πατίρα προστύξη, *Eur. Bac.* 1321. Φιλίᾳ χρῄζω γόματος παίδων ὁ τάλας προστύξασθαι, *id. Med.* 1403. Προσπτύξαι μι τὸν αἰτόλον, *Theocr.* 3, 19. Ἔς δ' ὀγκὸν ἀγκῶν' ἐτ' ἐμοῖσιν παρθένον προσπτύσται, *Soph. Antig.* 1251.

προσπτύω, fut. ύσω, inspuo in aliquem; (2) contemptim rejicio; (3) abominor, despuo.

πρόσπτωσις, εως, ἡ, impetus irruentis, offendentis; (2) offensio, allisio; (3) casus, eventus.

προσπυθάνομαι, insuper percontor.

προσπυρόω, amplius accendo; (2) accendo.

προσραίνω, adspergo. Πολὺν ἡ μίλτος γέλων παρέσχεν, ἣν προσέῤῥαινον κύκλῳ. *Aristt. Conc.* 379. Ψυχαισι Ξερμὸν αἷμα προσρέανας βοθρῳ, *Lyc.* 684.

πρόσραξις, εως, ἡ, collisio, conflictus, conflictatio. Α προσράσσω.

προσραντέον, adsuendum. Α προσράπτω.

προσράπτω, f. ψω, adsuo.

προσράσσω, vel προσράττω, f. ξω, allido.

προσρέπω, accedo, sc. augendi causa.

προσρέω, adfluo, allabor, *Gl. V.* (2) accedo; (3) alloquor.

προσρέγνῦμι, vel προσρηγνύω, f. ξω, allido; illido; προσρήγνῦμαι, allidor, irruo. Προσέῤῥηξεν ὁ ποταμὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, *Luc.* 6, 48.

πρόσρημα, ατος, τὸ, appellatio; (2) salutatio. Α προσρέω. *alloquor.*

πρόσρηξις, εως, ἡ, illisio, *Gl. Vet.* impetus, conflictus. Α προσρήγνυμι.

πρόσρησις, εως, ἡ, appellatio, compellatio, salutatio. Α προσρέω.

προσρητέον, alloquendum, apellandum.

προσρητέος, έα, έον, insuper commemorandus, compellandus.

προσρητός, ή, όν, compellatus, salutatus.

πρόσριζα, vel πρόσριζον, *adv.* stirpitus, radicitus, una cum radicibus.

προσριζόςυλλος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, juxta radices folia, radicem foliatam habens. Ex πρός, ῥίζα et φύλλον.

προσριζόω, ῶ, f. ώσω, actis radicibus adfigo.

προσρίπτω, allido, impingo.

προσρωννύω, vel προσρώννυμι, f. ρώσω, insuper confirmo, corroboro.

προσσάνω, adblandior, adblandiendo delecto. Φῶτα προσταίνειν κακὸν, viro adblandiri malo, *Æschyl Agam.* 1674. Προσσαίνουσί με. *Eur. Hipp.* 865.

προσσαίρω, inhio, idem quod præced.

προσσημαίνω, f. ανῶ, præterea significo, adsignifico. Ῥῆμα δέ ἐςι τὸ προσσημαῖνον, χρόνον, *Aristot.*

προσσημαντικὸς, ἡ, ὸν, præterea significans, adsignificativus.

προσσημασία, ας, ἡ, signum additum vel concurrens aliis signis, *Rob.*

προσσιελίζω, f. ίσω, adspuo, despuo in.

προσσκώπτω, dicteriis incesso insuper.

πρόσσοθεν, *adv.* ante. Ἕλκων ἅρματα καλὰ, ἑλαίνων πρόσσοθεν ἵππους, *Il.* 23, 533. Alii autem πρόσσωθ'. Α πρόσσω.

προσσπαίρω, palpito ad.

προσσπένδω, adfundo, insuper libo.

προσσταιάζω, insuper ad seditionem concito.

προσσυρόω, vallo insuper munio, *Thuc.*

προσσύλλω, contraho, adduco; inde p. part. pass. προσσυλλαμένος, adstrictus, contractus, *Suic.*

προσσφαττοπεδεύω, f. εύσω, castra pono ad.

προσσυκοφαντέω, insuper criminor

προσσυλλαμβάνομαι, una calumnior, insuper prosum.

προσσυνάπτω, addo, adjungo, adnecto.

προσσύνειμι, simul adsum, attendo.

προσσυνθλιβαίνω, una calefacio.

προσσυνίημι, una intelligo.

προσσυνίστημι, una laudo, seu commendo, una demonstro, scil. laudis consequendæ causa.

προσσυνοικέω, accedo alicui accola, in eandem domum vel urbem recipior.

προσσυνοικίζω, f. ίσω, in matrimonium præterea seu insuper colloco, *Suic.*

προσσυντίθημι, simul caupono; in *med.* paciscor cum aliquo præterea.

πρόσσω, *adv.* ante se, in anteriorem partem. Α πρός.

προσσωματοτοιέω, ῶ, f. ήσω, præterea corpus facio, corpori adjungo.

προσσωρεύω, adaggero, accumulo, *Gl. V.*

πρόσαγμα, ἡ, idem quod

πρόσαγμα, ατος, τὸ, præceptum, præceptio, imperium, auctoritas; *Ph.* jussum; al. *Gl. V.* Α προστάσσω.

προσάζω, f. ξω, instillo, *Pind.*

προσαπικὸς, ἡ, όν, imperiosus, imperativus. Α προστάσσω.

προσαπικῶς, *adv.* imperative, in imperativo, imperando.

προσαλαπαφέω, ῶ, f. ήσω, labores et ærumnas in aliqua re suffero; miseratione alterius tangor, *Arist. Lys.* 765.

προσανύω, extendo, *Steph.*

προσάξαι, a. 1. inf. act. verbi προσάττω.

προσαξίς, εως, ἡ, mandatum, imperium, *Gl. V.* præceptum, præceptio. Α προστάσσω.

προσάξομεν, 1. plur. fut. 1. ind. act. verbi προσάττω.

προσαράσσω, f. ξω, amplius, præterea turbo.

προσαργανόω, ῶ, annecto, alligo. Κυβερνήσει βάειν γομοῖς προσταργανωμένην, *Lyc.* 748. Α ταργάνη, *vinculum.*

προσάς, άδος, ἡ, porticus vestibulum, et ipsa porticus. Etiam prostibulum seu scortum; προσάδες, scorta, prostibula. Α προΐσαμαι.

προσασία, ας, ἡ, imperium, quo aliquibus præsumus, præfecturæ dignitas; (2) patrocinium, tutela, præsidium, auxilium; (3) cultus externus, species, comitatus, magnificentia pompæ, apud *Polyb.*

πρόσασις, εως, ἡ, excellentia, principatus, eminentia; (2) apud *Hipp.* humoris dominantis significatio. Ab eod.

προσάσσω, vel άττω, f. ξω, præficio aliquem, imperium ei aliquod et munus mandans, *Gl. V.* προστάσσειν, destinare; (2) impero, præcipio, *Gl. Vet.* Τί δῆτ' ἀμαυρῷ φωτὶ προσάσσεις ποιεῖν; *Soph. Œdip. Col.* 1011. Πῶς ταῖς Ἀθήναις τόνδε προσάσσεις τόπον; *Eur. Supp.* 185. Ἅπαντα τ' αὐτοὺς ἐξι προστεταγμένα, ἃ τοῖσιν ἀρχοῖς ἐμέλεν; *Arist. Conc.* 459.

προσατείας, ας, ἡ, præfectura, procuratio; (2) patrocinium, defensio. Α προσατεύω. f. εύσω, præsum, præsideo. Ἀνθρώπων ἄλλων προσατεύειν, *Xen. Cyr.* 1, 24. Α προσάτης.

προσατέω, ῶ, f. ήσω, idem; (2) patrocinor, defendo. Ἥτις μόνη (ἀναίδεια) προσατεῖ τῶν ῥητόρων. *Arist. Eq.* 325. τῆσδε χθονὸς, *Eur. Herac.* 207. Ab eod.

προσατήριος, ία, ὁ. præses, adjutor, auxiliator, *Gl. V.* tutelaris. Ab eod.

προσάτης, ου, ὁ. præpositus, patronus; *Ph.* præses, antistes; al. *Gl. V.* tutor, curator. Α προΐσαμαι. Hinc

προσάτις, ίδος, ἡ, patrona; (2) hospita, curatrix, tutatrix.

προσατικὸς, ἡ, όν, ad προσάτην pertinens.

προσατικῶς, *adverb.* cum magna προσασίᾳ, dignitate, magnificentia.

προσατῦντα, acc. singul. præs. part. verbi προσατέω.

προσάττω, vide προσάσσω.

προσαυρόω, præmunio, ante munio, vallis seu palis in terram depactis, *Thuc.*

προσάγιον, ου, τὸ, tecti prominentia. Ex πρὸ et σέγος, *tectum.*

προσάγισμα, ατος, τὸ, idem et ex iisd.

προσᾰθεῖς, a. 1. part. pass. verbi προσίθημι.

προσᾰθήσομαι, *apponar*, f. 1. ind. pass.

προσαίνομαι, insto, instanter posco, *Steph.*

προσαιρίζω, f. ίσω, murum addo, præterea muro cingo.

προσάϊκω, adeo, accedo, advenio, vel venio ante, *Hom.*

προσικμαρτέος, έα, έον, una conjiciendus, conjectura e signis intelligendus.

προσικτατίνομαι, insuper struo et machinor.

προσελέω, solvo, numero, erogo, impendo.

προσέλλω, protego, *Gl. V.* adstringo.

προσενάζω, ante gemo, seu doleo.

προσένω, idem.

προσερατεύομαι, fut. εύσομαι, prodigiose adfingo. Ex πρὸς et τέρας, *prodigium.*

προσερεῖδιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pectori anterius applicatus, *Gl. Vet.* pectoralis. Hinc τὸ προσερειδιον, ᾱ, pectorale. Ex στέρνον.

προσερείζομαι, f. ίσομαι, pectori meo applico, amplector, complector, *Joseph. Antiq. Jud.* lib. 2. c. 7. Ex πρὸ et στέρνον.

πρόσερνος, ον, pectori impositus, adpositus, oppositus.

προσέτεπε, oblecto, *Hom.*

προστεταγμένοι, nom. plur. perf. part. pass. verbi προσάττω.

προστεφανόω, ῶ, fut. ώσω, ante corono, prius corona redimio; (2) redimio.

προσηβιδιον, ου, τὸ, antilena, *Gl. V.* A seq.

προσηβίδιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, appositus seu applicatus pectori. Ex πρὸ et στῆθος, *pectus.*

προσηβὶς, ίδος, ἡ, anterior pars τῦ στῆθυς, quasi pectus manus seu pedis, h. e. eminentia illa prope digitos manuum et pedum. Ex iisd.

προσήκω, f. ξω, liquefactum adfundo; (2) adhæreo, insideo; προσεικῶς, adhærens, affixus, assiduus, p. part. Ὁμοιος γίγνε τὸ χρῶμα τῷ χρυσῷ προσεικῶς αὐτῷ, *Luc. Gall.*

προσῆναι, a. 2. inf. act. verbi προΐσημι.

προσῐδὰς, άδος, ἡ, vestigium impressum ab eo qui præiit, *Suid.* al. cubile.

προσίθεις, præs. part. act. v. προσίθημι.

προσίθεμεν, *apponimus*, 1. plur. præs. ind. act.

προσίθημι, addo, adjicio; (2) applico; (3) adjungo; (4) adaugeo; (5) addico, et proprium trado; προσίθεμαι, addor, adjungo me, assentior, *Gl. Vet.* adstipulor, faveo, addico me; προσίθεσθαι, adhiberi, addi, *Ph* προσέθηκεν, addidit, *Ph.* aor. I. act. προσετέθη, additum est, addita est, *Gl. V.* a. 1. pass. προσετέθεν, additum, *Ph.* aor. 1. part. pass. προσεθεμένος, additus, *Gl. Vet.* devotus, p. part. pass. Ὧ γὰᾳ ἂν τῶν σωσιασάντων ὅτος πρόσθοιτο μεγίσην ἐτοιετο ῥοσὴν, adjungeret se, *Diod.* Ἐκείνυς εἰςὸς ἐσιν ἡμὶν, εἰ τόλεμος γίνοιτο, προσθήσεσθαι, *Appian. Bell. Mithridat.* Μονον τοδ' ἔργον προσιθεὶς ἰμῶ τέκνῳ, *Eur. Supp.* 27.

προσιλάω, ῶ, fut. ήσω, stercore contamino, vel stercus emitto adversum.

προσιμάω, ῶ, fut. ήσω, mulcto. Προσιμᾶν τῷ δημοσίῳ, *Dem.* Τῷ δημοσίῳ προστίμηται πατὰ νόμον, *id.*

πρόσιμμα, ατος, τὸ, mulcta, pœna; (2) æstimatio litis. Α προσιμάω.

πρόσιμησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

προσῖμον, ου, τὸ, idem, *Ph.*

προσιμοφέω, ῶ, f. ήσω, opem fero, auxilior.

προσομία, ἡ, labiorum commissura, *Poll.*

προσόμοος, ον, acuta cuspide præfixus, seu acutus in summa sui parte, ut προσόμοον ξίφος, *Steph.* Α σόμα.

προσοχασικὸς, ἡ, όν, rectam conjecturam faciens de futuro, futuri providus.

προσοχαγωδέω, ῶ, f. ήσω, tragice exaggerans addo; (2) tragice alloquor. Ἔχει πολὺ τὸ ἐξωθεν προσοχαγωδούμενον, magnificum, *Longin.* 7.

προσοτατοπεδεύω, castra pono ante.

προσοχηλίζω, arrepto collo luctor.

προσρέπω, fut. ψω, oro, obsecro, precor, ad genua provolutus et adorans. Τοσαῦτά σ', ὦ Ζεῦ, προσρέπω, *Soph. Aj.* 842.

προσρέχω, accurro, occurro, *Gl. V.* (2) gratiam capto alicujus; (3) adstipulor; (4) id. quod πρόσω τρέχω. Ulterius quam decebat, excurro, *Reiske.* Γυνή τις ἡμᾶς ἐσπουδακυῖα προσρέχει, *Aristt. Thesm.* 579. Πρὸς τὸν πάππον προσδεραμεῖν, *Xen. Cyr.* 1, 11.

προσρείζω, fut. ψω, attero, incutio, infligo, *Gl. V.* affrico; adspergo, v. c. maculam adfrico importunius, cupidius adjungo me alteri, ejus familiaritati me offero, adhæresco, *Ern.* Προσρείζομαι, imprimo, infligo, *Gl. V.* Πλαγὰς ἀεὶ προσρείζεται τοῖς οἰκέταις, *Arist. Eq.* 5. Αὐτὸς δ' ὧν ἐνεκκλείτο, τὰς αἰτίας τῇ Φυλίᾳ προσετρίζετο, attribuit, *Plut.* Hinc

πρόσρεμμα, ατος, τὸ, fragmentum; (2) afflictio, calamitas.

πρόσριψις, εως, ἡ, attritus, adfrictus.

προσρόπαιος, ᾱ, ὁ, cui supplicamus, seu ad cujus genua supplices provolvimur; (2) qui supplex alicui ad genua accidit; (3) qui piaculum importat, ob quem religio oboritur; (4) vindex et ultor homicidiorum et aliorum scelerum, *Æschyl. Choëph.* 285. Α προσρέπω.

προσροπὴ, ῆς, ἡ, supplicatio, supplices preces; (2) devotio, detestatio; (3) reatus ob homicidium; (4) piaculum, labes sceleratæ contagionis. Ab eod.

προσρόπιος, ὁ, qui piaculo se obstrinxit.

προσροπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, supplex, qui supplex alicui ad genua procidit. Ab eod.

προσρόχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, accurrens; (2) ad quem accurri potest. Α προσρέχω.

προσυγχάνω, occurro, obvius fio, offero me; (2) consequor aliquid; (3) alicui rei deditus sum, a. 2. προσύτυχον, part. προσυχὼν, obvius. Οὕτως ὀξέως ὑπήκουσεν, ὡς ἐδεὶς πώποτε ὧν ἐγὼ προσέτυχον

νίων, *Plato.* Ὁ προσυχὼν, quilibet, quivis, obvius; *it. cæt.* quæ προσυχῆς. Ἡ χαιρεκλείας δὲ ἦν ἀστεῖον μὲν γύναιον, ἑταιρικὸν δὲ ἐκτόπως, καὶ τῷ προσυχόντος ἀεὶ, καὶ εἰ πάνυ ἐτ' ὀλίγω ἐθελήσειέ τις, *Luc.*

πρόσυλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ab anteriore parte columnas habens.

πρόσυμμα, τὸ, si a τύφω, accensio, incensio; res ipsa accensa; at si a τύπτω, afflictio, allisio rei ad aliam, res ipsa afflicta vel inflicta; *item* elaboratio signorum προσύτων, *Ern.*

πρόσυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, proprie extra corpus paululum eminens; (2) cælatus, sigillatus, habens eminentes figuras, &c. *opp.* περιφανῆ, quæ totam rem exprimunt, et extrinsecus alligantur.

προσυτόω, ῶ, f. ώσω, cœlo, vid. super.

πρόσυτος, ὁ καὶ ἡ, adstrictus, substrictus. A

προσύφω, f. ψω, ante adstringo, ante spisso seu constipo.

προσυχὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, obvius; (2) qui in aliqua re versatus est, didicit aliquid, ut προσυχὴς τῇ φιλοσοφίᾳ. A προσυγχάνω.

πρόσωος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui ante porticum est: scribitur et πρόστοος. Ex πρὸ et σοὰ, *porticus.*

προσυβρίζω, f. ίσω, nova insuper injuria addicio, insuper contumeliosus sum.

προσυγγίνομαι, antea congredior vel colloquor; προσυγγενόμενοι, prius collocuti.

προσύγκειμαι, ante ex pacto constitutus sum.

προσυζεύγνυμι, ante conjungo.

προσυλακτίω, allatro *proprie* et *tropice.*

προσυλάω, ante spolio, prior spolio.

προσυλλέγω. ante colligo.

προσυλλογισμὸς, ὁ. syllogismus, in quo præmissa principalis syllogismi concluduntur.

πρόσυλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, materiæ adhærens; (2) qui rebus mundanis deditus est. Ex πρὸς et ὕλη, *materia.*

προσυμμίσγω, commisceo, confundo; προσυμμίσγοντες, antea commiscentes. Ex πρὸ et συμμίσγω.

προσυμρύω, ante adnascor.

προσυμῳνέω, ante consentio.

προσυναθροίζω, ante congrego.

προσυνάπτω, ante conjungo.

προσυνίημι, ante intelligo.

προσυνίστημι, ante commendo.

προσυνοικήσασα, quæ ante cohabitavit et nupta fuit; a προσυνοικέω, ῶ.

προσυνοικίζω, ante colloco in colonia, in matrimonio. Κώφων τοὺς προσυνοικιζομένοις παρέχουσιν, *M. Anton.* 4, 13.

προσυντίθεμαι, ante paciscor, prius convenio.

προσυντρίζω, ante confringo, vel confringi jubeo.

προσυπακούω, subaudiendum præterea. A

προσυπακόω, præterea subaudio.

προσυπαντάω, venio obviam, occurro.

προσυπάρχειν, insuper concedi, seu dari, *Dem.*

προσυπεδίξαμεν, 1. plur. a. 1. ind. med. v. προσυποδείκνυμι.

προσυπεμφαίνω, ostendo; *pass.* appareo.

προσυπεργάζομαι, subministro.

προσυπισχνέομαι, insuper polliceor.

προσυποβάλλω, subjicio, *Gl. V.*

προσυπογράφω, f. ψω, insuper, una subscribo. Ἔτι δὲ μᾶλλον, εἰ κἀκεῖνο τῇ διανοίᾳ προσυπογεάφομεν, *Longin.* 14.

προσυποδείκνυμι, f. ξω, ostendo.

προσυπολαμβάνω, præterea, insuper existimo.

προσυπομιμνήσκω, admoneo, *Gl. V.* προσυπέμνησεν, insuper submonuit.

προσυπομνηματίζω, et ομαι, in commentario addo.

προσυποπτεύω, insuper suspicor, præterea suspectum habeo.

προσυποπτέω, ῶ, fut. ήσω, idem.

προσυποτίθεμαι, una suppono, una intelligi volo.

προσυρίσσω. vel συρίττω, f. ξω, sibilo signum do, ante vel prius sibilo.

προσυφαίνω, attexo.

προσυφίσταμαι, accedo, τὰ προσυφιστῶντα, adventitia, quæ extrinsecus accedunt.

προσυψόω, ῶ, f. ώσω, altius extollo, attollo.

προσφάγιον, ᾱ, τὸ, id, quo cum pane vescimur, opsonium, *Ph.* pulmentum, pulmentarium. A

προσφαγεῖν, cum pane vesci.

πρόσφαγμα, ατος, τὸ, hostia, victima. A προσσάττω.

προσφάζω, idem cum προσφάττω. Προσφάζεται μὲν αἷμα κρῶτα νεηέρεις, *Eurip. Hel.* 907.

προσφαίνομαι, appareo, significor. Ἄσμενοι πολλοὶ προσεφάνησαν, *Xenoph. Cyr.* 4, 23.

πρόσφατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, recens seu nuper interfectus; (2) recens dictus; (3) recens, novus. Νῦν δέ μοι ἱερσὴς καὶ πρόσφατος ἐν μεγάροισι Κείσαι. *Il.* 24, 757. Ex πρὸς et φάω, *occido* vel *dico.*

προσφάττω, fut. ξω, macto seu jugulo ante. Ἱερεῖα προσφάττειν, *Plato.*

προσφάτως, *adv.* recens nuperrime, novissime.

προσφερὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, similis. A

προσφέρω, offero, adfero, apporto, adhibeo, *Gl. V.* πρόσφερε, adfer, *Ph.* προσφέρομαι, offeror; (2) adferor, &c. (3) irruo; (4) æquo. In *med.* sumo, v. c. cibum; (2) tracto aliquem, utor aliquo; (3) manus consero, invehor in aliquem; (4) accedo aliquem, adjungo me, alicui assentior; προσηνέγκειν, admovit, *Ph.* a. 1. προσηνέγκατο, adhibuit, *Ph.* a. 1. med. προσηνέχθη, oblata est, *Gl. V.* a. 1. pass. προσενεχθεὶς, allatus, *Gl. V.* προσενεχθὲν, oblatum, *Ph.* part. προσοίσω, adferam, *Gl. V.* f. 1. ind. act. Ἵνα μηχανὰς ἤδη 'κὶ τύτοις πρὸς σὲ καινὰς προσφέρω, *Arist. Nub.* 480. Τίς ὁ σίδηρον προσφέρει; *Eur. Andr.* 1152. Προσιόφειρτο τῷ σκοτέλῳ, *Lucian.*

προσφεύγω, fugio ad, confugio. Προσφεύγειν τοῖς βωμοῖς, *Plut.*

πρόσφημι, alloquor; προσέφη, allocutus est, affatus est, *Il.* 8, 84, &c.

προσφθέγγομαι, f. ξομαι, alloquor, compello, appello, *Gl. Vet.* προσφθεγξάμενος, adfatus, *Gl. Vet.* Ὑγιαῖνε γάρ σ' εἰσρῶν προσφθέγγομαι, *Eur. Hipp.* 1100. Κύπις ἀντί σὲ τότε τόνδ' ἄνδρα νύμφη Θεσσαλὶς προσφθέγξεται, *id. Alc.* 328. Πάγον Κρόνε προσεφθέγξατο, *Pind. Olymp.* 10, 60.

προσφθεγκτήριος, salutatorius. Hinc προσφθεγκτήρια, ων, τὰ, dona quæ sponsus pro virginitate ablata donabat, sponsam salutans.

προσφθεγκτικὸς, ἡ, ὸν, allocutorius. A προσφθέγγομαι.

πρόσφθεγκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, dignus, quem alloquaris seu compelles. Ab eod.

πρόσφθεγμα, ατος, τὸ, alloquium, allocutio, *Gl. V.* appellatio; προσφθέγματι, adfatu, *Ph.* Ab eod.

πρόσφθεγξις, εως, ἡ, salutatio, compellatio.

προσφθειρόμαι, accedo. *Interpretantur* et cum pernicie mea accedo; (2) depereo, insano amore teneor; *sed non est necesse*, Ern. Προσφθαρεὶς, adortus, amore perdite captus.

πρόσφθογγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, compellatorius, salutatorius. A προσφθέγγομαι.

προσφθονέω, ῶ. f. ήσω, insuper invideo.

προσφίγγω, alligo.

προσφιλέω, ας, ἡ, amicitia, benevolentia, *Rob. Suic.* A προσφιλὴς.

προσφιλέστατα, *adv.* amantissime. A seq.

προσφιλὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, gratus, amabilis, amans, charus; προσφιλέστατος, amantissimus, gratissimus, *Gl. V.* Ex φίλος.

προσφιλοκαλέω, ῶ, elegantiam adscisco, comminiscor.

προσφιλονικέω, insuper contendo, certo pro aliqua re.

προσφιλοσοφέω, philosophor cum aliquo, in aliqua re; eam diligenter meditor.

προσφιλοτιμέομαι, ῶ. fut. ήσω, studium et industriam rei alicui adhibeo; (2) solerter comminiscor; (3) jam inventis aliquid adjicio.

προσφιλῶς, *adv.* amice, ut amicum decet; (2) grate, ita, ut gratum est. A προσφιλὴς.

προσφοιτάω, ῶ, fut. ήσω, accedo; (2) adeo sæpe, frequento. Ζήνωνι προσιόφοίτησε πλείονα χρόνον, *Ælian. V. H.* 9, 33.

προσφορὰ, ᾶς, ἡ, oblatio; (2) sumtio cibi, potus; cibus ipse; (3) exprobratio, insectatio, crimen. A προσφέρω.

προσφορεύω, adgero, apporto. Hinc

προσφόρημα, τὸ, cibus, ferculum.

πρόσφορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, commodus, aptus, conveniens, utilis. Ab eod.

προσφόρως, *adv.* commode, convenienter, utiliter.

προσφραγίζω, fut. ίσω, ante insignio vel obsigno.

προσφυγὴ, ῆς, ἡ, clientela, *Ph.* refugium.

προσφυὴς, *Ion.* pro προσφυῶς. A

προσφυὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, coalescens, adhærens; (2) ingenitus, innatus, adnatus; (3) natura accommodatus, aptus, congruens. Οἰκτισάσθαι προφυέστατος, *Longin.* 34. A προσφύω. Unde

πρόσφυμα, τὸ, quod extrinsecus adhæsit, adnatum est.

πρόσφυμι, προσφύναι, a. 2. inf. adhærescere; part. προσφὺς, inhærens. Vide προσφύομαι.

πρόσφυξ, γος, ὁ καὶ ἡ, qui confugit ad aliquem, cujus patrocinium expetit; cliens, *Ph.* perfuga, transfuga. A προσφεύγω.

προσφύομαι, inhæreo, adnascor, *Gl. V.*

προσφύσαι, adhærens, *Il.* 24, 213.

προσφυσάω, ῶ, adflo, *Gl. V.*

πρόσφυσις, εως, ἡ, coalitio, adhæsio, junctura. A προσφύω.

προσφυτεύω, adsero, *Gl. V.* juxta planto.

προσφύω, fut. ύσω, agnasci facio, et προσφύομαι, agnascor, accresco, adhæreo, adhæresco; προσπεφυκὼς, perf. act. agnatus sum, adhæreo; προσπεφυκὼς, adhærens, part. Προσπεφυκὼς τῇ σκιᾷ, *Plato.*

προσφυῶς, *adv.* apte, concinne, convenienter, congruenter; scite, *Herodot.* 1. A προσφυὴς.

προσφωνέω, alloquor, compello, acclamo; (2) voco ad, advoco; (3) dico, seu dedico, nuncupo. Καὶ σοὶ προσφωνῶ πρὸς τάδ' Αἴγισθον ξανεῖν, *Eur. El.* 692. Τὴν δ' ὦδε προσφώνεεν εὐφύτερος βῆς, *Mosch.* 2, 149. Ἵν' εἶχον μηδὲ προσφωνεῖν τινα, *Eur. Hipp* 651.

προσφωνήεις, εσσα, εν, vocalis, *Hom.*

προσφώνημα, ατος, τὸ, allocutio, compellatio, acclamatio. A προσφωνέω.

προσφωνηματικὸς, ἡ, όν, nuncupativus, dedicatorius.

προσφώνησις, εως, ἡ, allocutio, compellatio, oratio, qua quis compellatur, etiam interrogatio; (2) dedicatio, nuncupatio. Ab eod.

προσχαίνω, f. ανῶ, perf. προσκέχηνα, hianti ore excipio, rei alicui immineo, cupide eam inspecto, seu cupio; *item* admiror, obstupesco aliqua re.

προσχαιρητήριαι, festum apud Atheniensis, *Harpoc.*

προσχαρίζομαι, f. ίσομαι, gratificor, ad gratiam loquor.

προσχέθω, prætendo.

πρόσχιεος, vel **πρόσχτερος**, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ad manum situs. Ex πρὸς et χεῖρ, *manus.*

πρόσχισις, εως, ἡ, obtentus, *Gl. V.*

προσχέω, adfundo; (2) perfundo, adfundendo rigo. Τὸ αἷμα πίνοντες τοῖς βωμοῖς προσχέμενον, *Luc.*

πρόσχημα, ατος, τὸ, prætextus, obtentus, species, *Philox.* (2) dignitas, decus ornamentum; (3) status rei et conditio. Ἦν δὲ πρόσχημα τῆς Τυρρηνίας ἡ πόλις, *Plut.* in *Camill.* cap. 2. A πρόσχω.

προσχηματισμὸς, ῦ, ὁ, figura grammatica, quæ et *Paragoge* dicitur.

πρόσχης, 2. singul. aor. 2. conj. act. verbi προσέχω.

προσχίζω, proscindo, *Gl. V.* præscindo.

πρόσχισμα, ατος, τὸ, in adversa parte fissum; (2) genus calceamenti. A προσχίζω.

προσχλευάζω, f. άσω, insuper rideo et subsanno.

προσχόντας, acc. plur. a. 2. part. act. verbi προσέχω.

πρόσχορδος, ὁ καὶ ἡ. ad chordas conveniens, chordis consonus; (2) consonus. Ex χορδὴ.

πρόσχορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, choro seu choreæ junctus, in choro adstans.

προσχώω, προσχωννῦμι, et προσχώννυμι, fut. χώσω, adgero, seu terra adgesta munio.

προσχωρέομαι, ῶμαι. fut. ήσομαι, insuper utor; (2) utor. Ἡ ψυχὴ ὅταν μὲν τῷ σώματι προσχρῆται, *Plat. Phæd.* 20.

προσχρίζω, f. ήσω, insuper peto vel flagito.

πρόσχρησις, εως, ἡ, usus, *Longin.* 37. A προσχράομαι.

προσχρηστέον, insuper petendum.

προσχρίματο. appropinquo, *Orph.*

προσχρίω, illino, adlino.

προσχρώζω, idem.

πρόσχυσις, εως, ἡ, adfusio. A προσχύω.
προσχύτης, ου, ὁ, perfusor, *Gl. V.* Ab eod.
προσχύω, adfundo.
πρόσχωμα, ατος, τὸ, agger; (2) terra et limus a fluvio adgestus. A προσχώννυμι, vide προσχόω.
προσχωρέω, concedo, i. e. me confero, progredior; (2) accedo ad, vicinus sum; (3) dedo me, deditionem facio, venio in fidem, accedo, accommodo me. Χρὴ δὲ ξένον μὲν κάρτα προσχωρεῖν πόλει, se accommodare, *Eur. Med.* 222. Καὶ τοῖς τῦδε προσχωρεῖν λόγοις, obsequi, *Sophoc. Phil.* 955. Προσκεχωρήκασι πρὸς τύτυς (λόγυς), *Dem.*
πρόσχωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, vicinus, habitans in loco vicino, accola, *Gl. V.* adjacens.
πρόσχωσις, εως, ἡ, exaggeratio, *Gl. V.* terræ aggestio. A προσχώννυμι.
προσψεύω, fut. αὐσω, attingo, attrecto; (2) leviter tango. Καὶ αὐτοὶ ἐνὶ τῶν δακτύλων ὑμῶν ἃ προσψαύετε τοῖς φορτίοις, *Luc.* 11, 46. A ψαύω.
προσψιθυρίσμαι, affingo; (2) ementior.
προσψηφίζομαι, f. ἰσομαι, decretis adjicio, ultra decerno; (2) aliud scisco et decerno. Τὴν ἑτέραν παντακτίαν προσεψηφίσαντο, *Appian.*
προσψιθυρίζω, f. ίσω, insusurro, adsibilo.
πρόσω, *adv.* in anteriorem partem; (2) ultra, longe, procul. Hinc *Compar.* προσώτερος, έρα, ερον, qui longius ante est, longius progressus; *Superl.* προσώτατος, remotissimus. A πρὸ, *ante.*
προσώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, olidus, fœtidus, male olens. Ex ὄζω, præt. m. ὄδα.
προσώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, inflatus. Ex οἰδέω.
προσωδία, ας, ἡ, accentus; sonus, apex, *Ph.* Ex πρὸς et ᾠδὴ, *cantus.* Hinc
προσωδιακὸς, ἡ, όν, ad accentus pertinens; (2) προσῳδίοις serviens, seu aptus, seu usitatus; προσωδιακὸν μέτρον, modi, in προσῳδίοις usitati, h. e. pes e duabus longis et una brevi: scribitur et προσοδιακός, quod melius.
προσωδικὸς, ἡ, όν, idem.
προσῳδίον, τὸ, carmen quod canitur in sacris Apollinis, seu ab iis qui accedunt Apollinem: scribitur et προσόδιον, v. sup. quod melius.
προσωθέω, *adv.* e longinquo. A πρόσω.
προσωθέω, ῶ. f. θήσω, et ώσω, impello; προσώθησεν, adegit, *Ph.*
προσωνομασία, ας, ἡ, agnominatio; potius προσονομασία.
προσωνυμία, ας, ἡ, appellatio, cognomen, *Gl. V.* cognomentum. Ex πρὸς et ὄνομα.
προσώπας, per *Metapl.* pro πρόσωπον, inde προσώπαι, *Eust.*
προσωπεῖον, ου, τὸ, larva, persona, vultus fictus; (2) prætextus, species. A προσωπον.
προσωπίδιον, τὸ, parva persona, seu larva.
προσωπικὸς, ἡ, όν, personalis. Ab eod.
προσώπιον, ου, τὸ, idem quod προσωπεῖον.
προσωπὶς, ίδος, ἡ, idem et ab eod. *Steph.*
προσωποληπτέω, personæ rationem habeo, gratiæ vel odio subscribo, gratiam vel odium sequor. Εἰ δὲ προσωπολητπτεῖτε, ἁμαρτίαν ἐργάζεσθε, *Jacob.* 2, 9. A
προσωπολήπτης, ου, ὁ, qui personarum habet rationem, gratiam aut odium sequens. Ex πρόσωπον et λαμβάνω.
προσωπολημψία, ας, ἡ, personæ respectus; *Ph.* gratia vel odium. Ex iisd.
πρόσωπον, ου, τὸ, vultus, facies, os; persona, *Ph.* τρόσωπα, ora, *Ph.* Ex ὤψ.
προσωποτασία, personas fictas induco, personas fingo.
προσωποποΐα, ας, ἡ, personarum confictio, figura oratoria, Prosopopœia. A
προσωποποιὸς, ὁ, ὁ, qui personas seu larvas fabricatur. Ex πρόσωπον et ποιέω.
πρόσωπος, pro πρόσωπον, *Eust.*
προσωπῶττα, *Alt.* pro προσωπόισσα, quasi personata, vas æneum, *Poll.*
προσωρμίσθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. v. προσορμίζομαι, in portum *appello.*
προσώτατα, *adv.* longissime. A
προσώτατος, η, ον, qui longissime ante est, longissime provectus, seu progressus. A πρόσω.
προσωτάτω, *adv.* longissime ante, seu longissime.
προσώτερος, έρα, ερον, qui longius ante est, longius provectus s. progressus. A πρόσω.
προσωτέρω, *adv.* longius ante, ulterius.
προσωφελέω, ῶ, f. ήσω, insuper commodo; (2) adjuvo, auxilium adfero. Καὶ τοῖς δέ γ' οἴκοις ἐκδίκως προσωφελεῖν; *Eur. Alc.* 42. Οὐκ εἶ νεκροῖσι καὶ γυναιξὶν ἀθλίαις προσωφελήσων; *id. Supp.* 328. κακῶς *id. Herac.* 519. Hinc
προσωφέλημα, ατος, τὸ, subsidium, auxilium, utilitas.
προσωφέλησις, ἡ, idem, res utilis.
προτανεῖ, *adv.* nuper, proxime, nuperrime, novissime; (2) ante. A πρὸ, *ante.*
προτανίνον, *adv.* paullo ante. A προτανινί.
προτανίνος, α, ον, nuperus, novissimus.
προτακτέον, ante ponendus, præponendus. Τὴν εὐγνωμοσύνην ἀεὶ προτακτέον τῷ λόγῳ, *Æschin.* A προτάσσω. Unde
προτακτικὸς, ἡ, όν, præpositivus.
πρότακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, in fronte collocatus, antesignanus, in prima acie pugnans; (2) præfinitus.
προταλαιτωρέω, ante labores, ærumnas sustineo, suscipio.
προταμιεύω, f. εύσω, prius sepono; προτεταμιευμένα, condita et reposita dudum.
προτάμνω, proscindo, idem quod προτέμνω.
προταμοίμην, a. 1. opt. med. v. προτέμνω.
πρόταξις, εως, ἡ, propositio; (2) prima acies; (3) aperta pugna. A προτάσσω.
προταράττω, ante turbo, perturbo.
προταράσσω, ante turbo, perturbo.
προταρβέω, ῶ, f. ήσω, primus metuo, timore ante corripior. Μή μι προταρβεῖ, τὸν σὸν ἐξορθοῦν βίον, *Soph. Antig.* 83.
προταφιεύω, f. εύσω, prius sale condio, sale præmacero, præmacero; (2) ante exsicco et arefacio.
πρόταξις, εως, ἡ, propositio; (2) initium dramatis; (3) prior pars periodi. A προτείνω.
προτάσσω, vel προτάττω, f. ξω, præstituo; (2) ante colloco, præpono; præficio, *Gl. Vet.* anteponо, præfero, *Ern.* προτάξῃς, præfecit, *Ph.* a. 1. προταγμένος, præfectus, *Ph.* p. pass. part. προτετάχθαι, præfici, *Ph.* inf. Τὰς καταράκτης ἱππάσας μόνον ἐαυτὸ προὐτάττειν, *Heliod.* Ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίυ, *Matt.* 1, 24. Ὁρίσας προταγμένης κωιφῆς, *Act.* 17, 26.
προτατικὸς, ἡ, όν, ad πρότασιν in fabulis pertinens, propositionе constans, propositionis formam habens. A προτείνω.
προτατικῶς, *adv.* in modum propositionis.
προτέγνισμα, τὸ, quod tecto superjectum est ad arcendum imbrem. A τέγος, *Ern.*
προτεθεὶς, a. 1. part. pass. verbi προτίθημι.
προτείνω, protendo; (2) porrigo; (3) offero, polliceor; (4) in *med.* eadem fere, et prætendo, obtendo; (5) adstringo, funibus tendo; *pass.* προτεταμένος, pronus, promptus, *Ph.* Ἀλλὰ δεξιὰν πρότεινέ χεῖρα, καὶ κράτει τῶν σῶν ὅπλων, *Sophoc. Phil.* 1280. Τελευτὰς προτείνων εὐῖος νεάνισιν, *Eurip. Bac.* 238. σκῆψιν ὡς ὑπὲρ τέκνυ. *id. El.* 1081.
προτειχίζω, fut. ίσω, muro præmunio, propugnaculo tueor. Hinc
προτείχισμα, ατος, τὸ, murus, quo quid præmunitur; (2) propugnaculum.
προτέλεια, ων, τὰ, dona ante nuptias dari solita; primitiæ, velitationes, *Æschyl. Agam.* 65. et *Pers.* 235. A προτέλειος.
προτέλειον, ου, τὸ, q. d. tirocinium; (2) omne primordium rei sacræ faciendæ. A
προτέλειος, ου, ὁ καὶ ἡ, ante perfectus; (2) præcidaneus; (3) qui fit ante nuptias. Ex πρὸ et τέλος.
προτελευτάω, ante, prius finio vitam.
προτελίαι, ῶν, f. ίσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio ad aliquid; (3) pecuniam repræsento et ante diem solvo.
προτελὴς, ές, v. πρότελειος, 2, 3.
προτελίζω, f. ίσω, idem quod προτελέω, *Rob.* Ἀρτέμιδι προτελίζωσι τὴν νεανίδα, *Eur. Iph.* in *Aul.* 444.
προτεμένισμα, ατος, τὸ, vestibulum templi et quidquid est ante fanum.
προτέμνω, proscindo vel præscindo, præincido.
προτενὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, prætensus, protensus, protentus. A προτείνω.
προτενθεύω, prægusto, seu ante alios manus patinæ infero; (2) gulosus sum, catillo, cupediis inhio. Διὰ τῦτο περιτένθευσαν ἡμέρᾳ μίᾳ, *Arist. Nub.* 1202. A
προτένθης, ου, ὁ, qui prior comedit, prægustator; (2) catillo et gulosus, *Arist. Nub.* 1200. Ex πρὸ et τένθω, *comedo.*

προτεραῖος, αία, αῖον, prior, præcedens; τῇ προτεραίᾳ, pridie, *Gl. V.* A πρότερος.
προτεραίτερος, prior, *Aristoph.* A præc.
προτερεύω, prior sum loco, tempore, dignitate, priores partes obtineo, supero. A
προτερέω, ῶ, fut. ήσω, prior sum, præcedo, præeo, anteeo, primas partes obtineo, superior sum seu vinco. Προτερεῖ τὶς τὴν φβοβὰν, *Theophr.* Ab eod. Hinc
προτέρημα, ατος, τὸ, priores partes; (2) major seu potior rei alicujus gerendæ commoditas; (3) privilegium, prærogativa; (4) res bene gestæ, victoria.
προτεγενὴς, ὲς, prius natus, antiquior. A γίνομαι.
προτερικὸς, ἡ, όν, prior. A πρότερος.
προτέρισι, dat. plur. *Ion.* pro προτέροις.
πρότερον, *adv.* prius, antea; (2) superiori tempore. Ab eod.
πρότερος, έρα, ερον, prior, superior, *Ph.* A πρό, *ante.*
προτέρω, *adv.* longius, ulterius.
προτερωτ, et προτέρωσ, idem.
προτετύχθαι, inf. pass. perf. verbi προτυγχάνω. Ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν, *Il.* 18, 112.
προτύχομαι, seu προτύχομαι, ante fio, prior sum.
προτεχνολογέω, prius de arte dissero; (2) prius artificiose dissero, tradove.
προτήθη, ης, ἡ, proavia, avi seu aviæ mater.
πρότηκις, εως, ἡ, tabes, *Rob.*
προτὶ, *præp.* a, ab, *Dor.* pro πρός.
προτιάπτω, *Dor.* pro προσιάπτω. Αὐτὰρ ἐγὼ τόδε κῦδος Ἀχιλλῆι προτιάπτω, *Il.* 24, 110.
προτιβάλλειαι, coërces, 2. sing. præs. indic. med. *Dor.* et *Ion.* pro προσβάλλῃ. Ταύτην δ' ὔτ' ἔπει προτιβάλλειαι, ἀτὰρ τί ἔεργε, *Il.* 5, 879. A
προτιβάλλομαι, *Dor.* pro προσβάλλομαι.
προτιδίγμενοι, nom. plur. perf. part. pass. *Dor.* et *Æol.* pro προσδεδεγμένοι, a προσδέχομαι.
προτιείδειν, præs. inf. act. *Dor.* pro προσείδειν, a προείδω.
προτιειλέω, *Dor.* pro προτειλέω. Αἰεί μιν προτὶ ἦπας ἀπὸ σμυκτῆρι προτιειλέϊν, *Il.* 10, 347.
προτιειτεῖν, *Dor.* pro προσειτεῖν, *Il.* 22, 329.
προτίθημι, propono, vel oratione, vel in publico; unde (2) edico; (3) ante pono; (4) objicio, scil. devorandum, apponо edendum; (5) suadeo; (6) prodo, indico. In *med.* statuo, constituo mecum; (2) constituo decreto vel edicto; (3) cibum, convivium apponо; (4) spectandum propono, *impr.* mortuum; (5) prætextu utor; προτίθεμαι, destino; προτίθεται, destinavit, *Ph.* Ἀμέλλων γὰρ τὸ πρῶτον λόγων, *Eur. Supp.* 429. Τὰς τιμὰς ἐκεῖσε προτίθεναι, *Xen. Cyr.* 2, 1.
προτίκτω, ante pario.
προτίλλω, prævello, *Gl. V.*
προτιμάσσω, attingo, *Dor.* pro προσιμάσσω.
προτιμάω, ῶ, fut. ήσω, pluris facio, majoris æstimo, præfero, antepono, malo; (2) rationem habeo, curo. Οὐδὲν προτιμῶ σῦ, *Arist. Plut.* 883. Τὸ γὰρ τῆς δ' ἀ προτιμήσω κακὸν, *Eur. Hipp.* 48. Πῶς δ' ἂν μᾶλλον ἐνδείξαιτό τις, πόσυν προτιμῶ', ἢ ἑλέσθ' ὑπεῤθυνεῖν; *id. Alc.* 152. Τὸ ξένον μειρᾴκιον προτετίμηται ἡμῶν, *Heliod.* Hinc
προτίμησις, εως, ἡ, ipsa actio pluris æstimandi et præferendi; prærogativa, *Gl. Vet.*
προτιμητέος, præferendus, *Ph.* προτιμητέα, præferenda, *Ph.* A προτιμάω.
προτιμητικὸς, ἡ, όν, honoratus, honorandus.
πρότιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, pluris æstimandus, præferendus, præponendus. Ex πρὸ et τιμή.
προτιμυθέομαι, *Dor.* pro προσμυθέομαι, *Od.* 11, 142.
προτιμωρέω, prior punio, prior ulciscor; (2) prior auxilium fero; (3) prompte subvenio.
προτιόσσομαι, adspicio, præsagio. Μηδέ τιν' ἀνθρώπων προτιόσσεο, *Od.* 7, 31. Οἱ πρὸ ἀνδρὸς προτιόσσετ' ἄλεθρον, *id.* 5, 389.
προτίω, honoro, honore dignor. Τὸν μὲν προτίσας, τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει, *Soph. Antig.* 22.
πρότμησις, εως, ἡ, ipsa præscindendi actio; (2) quod præscinditur; (3) umbilicus. Ex πρὸ et τέμνω.
προτολμάω, ῶ, fut. ήσω, prior audeo, prius patro, prior audaciæ exemplum do.

προτολμίζομαι, prætentare, audendi exemplum dare ; al. præire, *Suid.*
προτομή, ῆς, ἡ, proprie effigies animalis, ut canis, &c. (2) species, persona, imago ; (3) effigies solida exhibens hominem ad umbilicum usque. A προτέμνω.
προτονίζω, f. ίσω, rudentes laxos intendo.
προτόνιον, τὸ, vestis sacerdotalis, *Suid.*
πρότονος, ου, ὁ, sc. κάλως, funis a malo summo ad proram tensus, malumque firmans, *Gl. V.* rudens ; πρότονοι, rudentes, *Gl. V.* A προτείνω.
προτοῦ, prius, antea, antehac ; pro πρὸ τούτου, *Ph.*
προτραγωδέω, part. aor. 1. προτραγῳδήσας, qui jam ante tragœdias egit in re aliqua.
προτρέπομαι, hortor, adhortor, exhortor, invito, *Ph.* προτρέψατο, hortatus est, a. 1. med. pro προετρέψατο. Προτρεψάμενοι οἱ ἀδελφοὶ ἐγκαλῶν τοῖς μαθηταῖς, *Act.* 18, 27.
προτρέποντο, 3. pl. imp. ind. pass. *Ion.* pro προετρέποντο, a προτρέπω. Unde
προτρεπτικός, ἡ, όν, exhortatorius.
προτρεπτικῶς, *adv.* exhortando, incitando.
προτρέπω, f. ψω, *Gl. V.* usitatius προτρέπομαι. Πλησίον ἦκειν τῶ τείχυς προέτρεπεν, *Heliod.* Νόμοι πολίτας—εἰς δικαιοσύνην προτρέπονται, *Xen. Cyr.* 2, 12.
προτρέχω, præcurro, curro ante, anteverto. Πολλοὶς γὰρ ἡ γλῶττα προτρέχει τῆς διανοίας, *Isocr.*
προτρίτα, *adv.* triduo ante, seu tertio ante die. Ex πρὸ, et τρίτος.
προτροπάδην, *adv.* cursu vel impetu concitato, summa cum celeritate, fugiendo. Προτροπάδην φοβέοντο, *Il.* 16, 304. A προτέτραπα.
προτροπάω, ῶ, idem quod προτρέπω.
προτροπή, ῆς, ἡ, exhortatio, incitatio, impulsus monitis mixtus, hortatus ; invitatio, *Ph.* A προτρέπω. Unde
πρότροπος οἶνος, vinum, quod sua sponte defluit, antequam uvæ calcentur.
προτρυγάω, ὁ, idem quod
προτρύγης, ου, ὁ, Bacchi cognomentum, qui vindemiæ præest. Ex τρύγη.
προτρυγητήρ, ῆρος, sive προτρυγητής, οῦ, ὁ, q. d. provindemiator ; stella lucida quæ est ad dextram alam Virginis, *Arat.* 137. Ex πρὸ, et τρυγάω.
προτρώγω, ante comedo.
προτυγχάνω, prior sum, ante sum.
πρότυπον, ου, τὸ, futuri operis præcedens typus et forma. Ex πρὸ, et τύπος.
πρότυπος, ου, ὁ, idem et ex iisd.
προτυπόω, præformo ; (2) præinformo, *inpr.* rem futuram, ut imaginatio, v. c. per somnium facit ; (3) conformo, sequente εἰς vel πρός.
προτύπτω, ἴ. ψω, ante verbero, prior verbero seu cædo ; (2) prorumpo, erumpo ; (3) irrito ; (4) appello. Ἔνθ' Ἀργὼ πρότυπλεν ἐπειγομένη ἀνέμοισι Θρῃκίοις, *Apoll. Rhod.* 1, 953. Ἀνὰ ῥίνας δὲ οἱ ἠδὴ δριμὺ μένος πρότυπλε, *Od.* 4, 318.
προτύπωμα, ατος, τὸ, exemplar, exemplum quod sequimur vel sequi debemus. A προτυπόω.
πρόυδαλε, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Att.* pro προὔβαλε, a προβάλλω.
πρόυδη, 3. sing. a. 2. ind. act. *Att.* pro προέδη, a προβαίνω.
προυργαίνω, præhumecto, humectatione ad aliquid præparo.
προυδιδάξατο, 3. sing. a 1. ind. med. *Att.* pro προεδιδάξατο, a προδιδάσκω.
προὔδωκα, a. 1. ind. act. *Att.* pro προέδωκα, a προδίδωμι.
πρόὗθετο, 3. sing. aor. 2. ind. med. *Att.* pro προέθετο, a προτίθημι.
πρόὗθηκε, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Att.* pro προέθηκε.
πρόὗκειτο, 3. sing. imperf. ind. med. *Att.* pro προέκειτο, a πρόκειμαι.
προκινδύνευε, 3. sing. imperf. ind. act. *Att.* pro προεκινδύνευε, a προκινδυνεύω.
ΠΡΟΥ'ΝΗ, ης, ἡ, prunus, arbor.
προὐξένησε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Att.* pro προξένησε, a προξενέω.
προὐξευνητής, οῦ, ὁ, explorator præmissus.
προυτάγω, et ομαι, ante induco ad aliquid, pellicio.
προὐτυγχάνω, obvius fio, prior occurro.
προυτανπιάζω, idem.
προὐπαρξίς, εως, ἡ, præexistentia.
προυπαρχή, ῆς, ἡ, priora beneficia ; beneficentia, qua quis alterum prævenit. A προυπάρχω, f. ξω, prævenio, præverto ; (2) sum ante, tempore præcedo, ante existo ; (3) prior incipio, initium facio, provoco, lacesso, v. c. beneficiis ; προυπηργμένος, beneficia prius collata, perf. pass. part. Ἐτικτολίης πρωτηξὲ' ἀπ' ὀβλίω σαθεὶς πύργω, *Eur. Ph.* 1229. Προὐπῆρχον γὰρ ἐν ἐχθρᾳ ὄντες πρὸς ἑαυτὸς, *Luc.* 23, 12.
πρὐπέτεψα, a. 1. ind. act. *Att.* pro πρὸέπτην, a προπέτομαι.
προὐπεξέχομαι, ante exeo, egredior.
προὐπεξορμάω, ῶ, f. ήσω, ante erumpo.
προὐπεργάζομαι, prius efficio. Hinc
προὐπεργασία, ας, ἡ, præmunitio, præparatio, causæ instructio, apud *Rhet.*
προὐπάρχεται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi προὐπάρχω.
προυπισχνέομαι, ante promitto ; προὐπίσχετο, a. 2. ante promisit. Σωτηρίαν προυπισχνῆναι ἐν τοῖς ἱεροῖς, *Xen. Cyr.* 3, 92.
προὐποβάλλω, et προὐποβάλλομαι, q. d. præsubjicio, præstruo. Εἰ δὲ ἡ ὄψις προὐποβάλλεται τὰς δυνάμεις, *Themist.*
προὐπογράφω, tacite factis indico, significo.
προὐποδείκνυμι, ante demonstro, seu explicando ostendo.
προὐπόκειμαι, q. d. prius subjaceo, prius subjectus sum ; (2) prius in naturam rerum editus sum ; προὐπόκειται, præsupponitur. Προὐποκεῖσθαι σώματι, *Philo.*
προὐποκαμβάνω, prius existimo, prius animo concipio et præsumo.
προὐπομνηματίζομαι, προὐπομνηματισάμενοι, qui ante commentarios scripsere.
προὐποπτεύω, ante suspicor.
προὐπόστασις, εως, ἡ, præexistentia. A προὐφίσταμαι.
προὐποστρώννυμι, prius substerno, *Steph.*
προὐποτίθημι, præsuppono.
προὐποτοπέω, ante suspectum habeo.
προὐποτυπόω, ante delineo, s. describo.
πρόὗπτος, η, ὁ καὶ ἡ, ante oculos positus ; (2) manifestus, *Ph.* πρόὗπτον, perspicuum ; ἐκ τοῦ πρόσπτου, palam. Ex πρὸ et ὄπτομαι.
προφαγιαίτερα, potiora, utiliora.
προφάγια, operæ pretium. Ex πρὸ et ἔργον.
προπτίθει, 3. sing. imperf. ind. act. *Att.* pro προετίθει, a προτιθέω.
προτρέπετο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Att.* pro προετρέπετο, a προτρέπω.
πρόὗτυψα, a. 1. ind. act. *Att.* pro προέτυψα, a προτύπτω.
προυφαιρέω, ante subtraho, s. aufero.
προὐφαπτάζω, ante surripio.
προὐφειλές, 2. sing. imperf. ind. act. *Att.* pro προὠφείλες, a προοφείλω.
προὐφίσαμαι, præexisto ; προὐφεστηκὼς, præexistens, perf. part. A προὐφίσταμαι.
πρέχειν, præs. infin. act. *Att.* pro προέχειν, a προέχω, antecello.
προφαγεῖν, præcomedere, ante alia edere, in cibo præsumere.
προφαίνω, præluceo, lumen præfero, præmonstro, seu præmonstro speciem futuri, et quasi polliceor, portendo aliquid, ac significo prodigio ; πρόφαινε, præmonstrabat, imperf. προφαίνεσκον, apparebat ; imperf. pass. Σφετέραν ῥίζαν προφαινε, *Pind. Isth.* 8, 123. Ἄθλα πρόφηνε τοῖς ταξιάρχοις, *Xen. Cyr.* 2, 7. Λέγων ὅτι ἴσταιεν τάξις μεγάλη ἐν τῷ πεδίῳ προφαίνοιτο, *ib.* 6, 21. Ἤδη αὐτὸς ἐκ τῶν πυλῶν προφαίνετο ὁ Κῦρος, *ib.* 8, 23.
προφανῆ, 3. sing. aor. 2. conj. pass. v. προφαίνω.
προφανὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, conspicuus, manifestus, apertus. A προφαίνω.
προφανίαι, ας, ἡ, conspiciutas. A προφανής.
προφάντις, ιδος, ἡ, interpres sacrorum. Προφῆτις, sacerdos.
πρόφαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, præmonstratus, ante significatus, prædictus ; τὸ πρόφαντον, oraculum ; (2) evidens, conspicuus. A προφαίνω.
προφανῶς, *adv.* conspicue, aperte.
προφασίζομαι, f. ίσομαι, fingo causas, causificor, tergiversor causando et prætexendo aliquid, prætexo, prætendo, causæ loco adfero, excuso, *Gl. V.* causor ; προφασίζεται, prætendit, *Ph.* προφασίσαντο, prætenderunt, 3. pl. a. 1. med. Οὐδὲ τὸν αὐλητὴν προφασίζομαι, *Theog.* 935. Ἀσχολίαν, *Xen. Cyr.* 2, 16. A
πρόφασις, εως, ἡ, prætextus, excusatio, *Ph.* causatio, al. *Gl. V.* occasio, materia, *Ph.* causa quæcunque etiam vera et arcana. Εὐνῆς πρόφασιν, *Il.* 19, 262. Ἐπὶ δὲ γενέσθαι γυναῖκες Πάτροκλον πρόφασιν, i. e. adgemebant fœminæ de Patroclo specie, *ibid.* 302. Πάσας προφάσεις προφασίζεσθε, *Plat. Politic.* 5. A προφημι.
προφασιστικός, ἡ, όν, excusatorius. A προφασίζομαι.
προφερέστερος, præstantior, *Gl. V.* item prior motu, incessu, et pronior. A
προφερὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, qui est provecta ætate ; (2) præstans. A προφέρω.
προφέρησιν, 3. sing. præs. conj. act. *Ion.* et cum ν, a προφέρω.
προφέρτατος, præstantissimus, *Soph.*
προφέρω, profero, promo, depromo, in medium adfero, exhibeo, propono, allego, cito ; (2) objicio, exprobro ; (3) enuncio, loquor ; (4) præsto, antecello, anteeo, ulteriusfero seu porto, promoveo ; προενέγκατε, proferte, *Gl. V.* a. 1. imperat. προενίχθεις, prolatus, antelatus, *Gl. V.* a. 1. part. pass. προενηνεγμένος, prolatus, *Gl. V.* perf. part. Ὅσσον παρθενικὴ προφέρει τριγάμοιο γυναικὸς, præstat, *Theocr.* 12, 5. Ἓν πάντα δὲ νόημον εὐθύγλωσσος, ἀνὴρ προφέρει, *Pind. Pyth.* 2, 158. Προφέρω ὠδενος ὑμὰν ῥώμη, *Thuc.* σὺ ἐς εὐτυχίαν, *Eur.*
προφεύγω, effugio ; προφυγὼν, aor. 2. part. elapsus. Ὃς φεύγων προφύγῃ κακὸν, *Il.* 14, 81.
πρόφημι, prædico. Ex πρὸ et φημὶ, *dico.*
προφημίζω, ante dissipo famam.
προφητάζω, idem quod προφητεύω, *Man.*
προφητάναξ, ακτος, ὁ, rex propheta, Davidis *Epith.* A προφήτης, et ἄναξ, *rex.*
προφητεία, ας, ἡ, prædictio futurorum, vaticinatio aut vaticinium. A προφητεύω.
προφητεῖον, ου, τὸ, templum in honorem alicujus prophetæ erectum, *Suic.* Ab eod.
προφητεύω, f. εύσω, futura prædico, vaticinor ; (2) fanorum antistes sum oraculorumque interpres, divinitus afflatus sum, vocem divinam audio ; (3) in *N. T.* interpretor vaticinia, et alia Sc. S. dicta. Οὗτε ἐγὼ ὅσις σοὶ προφητεύσει τάδε, *Eur. Ion.* 370. Ἐφοίτα δὴ θαμὰ καὶ εἰς τὸν νεὼν τῆς Ἴσιδος, ἣ προεφήτευον, *Heliod.* A προφήτης.
προφήτης, ου, ὁ, propheta, hariolus, antistes, vates, *Gl. V.* προφῆται, antistites, vates, *Ph.* (2) in *N. T.* etiam de Poëta ; (3) doctor divinitus missus et afflatus. A πρόφημι. Hinc
προφητικός, ἡ, όν, propheticus, ad prophetas pertinens.
προφητικῶς, *adv.* more vatum.
προφῆτις, ιδος, ἡ, quæ futura prædicit ; (2) sacerdos.
προφητοκτόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, prophetæ vel prophetarum interfector. A κτείνω.
προφητόρθεγκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, a propheta dictus vel pronunciatus ; (2) propheta dignus. Ex προφήτης, et ῥθίγγομαι.
προφητοξόντης, ου, ὁ, prophetarum interfector, *Suic.* Ex φόντης, pro φονήτης.
προφήτωρ, ορος, ὁ, id. quod προφήτης, *Man.*
προφθαδίην, præveniendo, antevertendo. A προφθάνω, f. άσω, idem quod simpl. φθάνω, *Ph.* πρόφθασον, præveni, *Gl. V.* a. 1 imperat. Προείφθασεν αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, *Matth.* 17, 25. Hinc
προφθασία, ἡ, occupatio.
προφθέγγομαι, anteloquor, *Gl. V.* Hinc
πρόφθεγξις, εως, ἡ, antelequium.
προφθίμενος, ου, ὁ, præmortuus seu antemortuus. Ex πρὸ et φθίομαι, *pereo.*
προφοβέω, ante terreo, absterreo. Hinc
προφοβοπτικὸς, ἡ, όν, prætimens, absterrendi vim habens.
προφυλάζω, fut. άσω, ante purifico. Ὄφρα προφυλάξωσι δόμας ζαθεοῖσι καθαεμοῖς, *Nonn. P.* 11, 55. Vide φυλάζω.
προφυὰς, ᾶς, ἡ, prolatio, pronunciatio ; (2) exprobratio, ap. *Polyb.* A προφέρω.
προφυρέομαι, ῦμαι, tranam filumque duco atque reduco ; (2) ultro citroque cursito. Ἀπολεμεῖν, ἀλλως τὴν ὁδὸν προφυρόμενον, *Arist. Av.* 4. A προφέρω.
προφυρικὸς, ἡ, όν, qui ore profertur, enunciativus, *Gl. V.* eloquens, facundus.
πρόφυρος, ου, ὁ, humor cruentus et aquosus inter membranas, quibus fœtus continetur. A προφέρω.
προφώσδε, in lucem. A πρὸ, φῶς et δέ.
πρόφραγμα, ατος, τὸ, septum alicui loco prætentum ; (2) propugnaculum, tutamen ; (3) locus ante scenam. A προφράσσω.
προφράζω, f. άσω, prædico, prænuncio. Τὰ δὲ προτισφαδμένα πολλὰ Ἄθλ' ἔθεσαν παῖς δὲς μεγαλήτορες, *Hesiod. Opp.* 653.

προφράσσαι, ῆς, ἡ, propensa, benevola, lubens, *Od.* 10, 386. et 5, 161. A προφρων.

προφράσσω, vel προφράττω, f. ξω, ante sepio vel munio, i. e. ante aliquem locum, vel prior altero.

προφρονέως, *adv. Poët.* pro προφρόνως.

προφρόνως, *adv.* prompto animo, benevole, lubenter. A πρόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, prudens ; (2) propensus, benevolus, promptus. A φρήν.

προφυλακή, ῆς, ἡ, excubiæ, vigiliæ, statio, munitio ad arcendum, propugnaculorum observatio ; (2) præcautio, cautio ; (3) amuletum. A προφύλαξ.

προφυλακεῖς νεῦς, navis, quæ ante exercitum excubat, aut ante alias naves ; (2) navis præsidiaria. Ab eod.

προφυλακτικός, ἡ, όν, ad præcautionem aptus, qui adhibetur ad præcavendum. A προφυλάσσω.

προφύλαξ, ακος, ὁ, qui ante excubat, excubitor, speculator, præsidiarius.

προφύλαξις, εως, ἡ, cautio, providentia. A προφυλάσσομαι, præcaveo, *Gl. V.* A seq.

προφυλάσσω, vel ἄττω, f. ξω, q. d. ante excubo, pro statione excubias ago. Μὴ δυναμένη δὲ προφυλάξασθαι ταῦτα, *M. Anton.* 2, 8. Οὐ γὰρ ἐθ' ὡς ἐχθρὸν προφυλασσόμεθ', *Epigr.* de adulatore. Εἰ μὴ ἐγὼ προφυλάττοιμι ὑμᾶς, *Xen.*

προφύρᾶμα, τὸ, massa farinacea, quæ in mactra subigitur ut inde panes fiant. A προφυράω, ω, ante misceo, præparo ante. Καὶ τροπηφύρασται λόγος εἷς μοι, *Arist. Av.* 468.

προφυτος, ον, ante subactus, et quidem recte, satis.

προφύσια, ων, τὰ, præmunimina, quibus follium fistulæ in metallis teguntur. Ex πρὸ et φυσάω, *sufflo*.

προφύσις, εως, ἡ, germinatio, germen. A προφύω.

προφυτεύω, f. εὐσω, prius planto vel sero.

προφύω, f. ὑσω, ante genero seu gigno.

προφώγυμι, ante torreo, *Steph.*

προφωνέω, ῶ, f. ήσω. prius vocem edo, præloquor ; (2) prædico, præmoneo, denuncio. Φεύγειν προφωνὼ πᾶσι, *Eur. Hipp.* 959. Nonnulli vero legunt προσφωνῶ.

προφωτίζω, f. ίσω, prius illumino, prius patefacio ; (2) prius baptizo.

προχάζομαι, procedo.

προχαίνω, hiante ore (cupidissime) in aliquid feror.

προχαίρω, gaudium præcipio, frustra gaudeo.

προχαλάομαι, promineo, *Jos. Maccab.* 10.

προχαλάω, ῶ, f. άσω, relaxo, *Aret.*

προχανή, ῆς, ἡ, prætextus. Προχανὴ δ' εὐφήμου πᾶσα, *Callim. Hymn.* in *Cererem*, 73. idem quod πρόφασις, *Eust.* Ex πρὸ et χαίνω, *hisco.*

προχάραγμα, ατος, τὸ, futuræ rei repræsentatio ac prævia descriptio ; (2) exemplum imitationi propositum. A

προχαράσσω, vel ἄττω, f. ξω, prima lineamenta duco, primam sculpturam facio ante poliuram, præformo ; (2) ante delineo, adumbro.

προχαρίζομαι, f. ίσομαι, ante vel prius gratificor, ante condono.

προχάρισμα, idem quod χάρισμα, *Sibyl.*

προχαρισ-ήμιον, τὸ, dies quo fructibus germinare incipientibus sub finem hyemis Minervæ sacrificabant.

προχειλίδιον, ου, τὸ, idem quod προχειλον, ου, τὸ, prominens labiorum pars, *Poll.* A

προχειλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui prominentibus est labiis ; labrosus, *Gl. V.* A χείλος.

προχειμάζω, prior hyberno, vel in hyberna concedo, vel ante statum tempus sum tempestuosus.

προχείμασις, ἡ, tempestas ante statutum diem.

προχειρέω, apud *Dion. H.* (si lectio sana, *Ern.*) idem quod

προχειρίζω, fut. ίσω, omnibus notum facio ; (2) deligo, sumo ad aliquid faciendum, destino ; (3) instituo, inchoo ; (4) promo, depromo ; προχειρίζομαι, profero, promo, *Gl. V. pass.* deligor. Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν προεχειρίσατό σε, *Act.* 22, 14. Δύναμίν τινα ἡμεῖ προχειρίσασθαι δεῖν ὑμᾶς, *Dem. Phil.* 1. A

προχειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui est in promptu, inventu facilis, expeditus, *Ph.* πρόχειρον, promptum, ad manum. Προχειροτέρη βηχὶ, *Aret.* Ex πρὸ et χείρ.

προχειροτονέω, ante seu prius creo ; (2) præ aliis et ante tempus aliquid designo. Τεθνομένης ἐκκλησίας προχειροτόνησεν δῆμος, *Dem.* Μάρτυσι τοῖς προκεχειροτονημένοις ὑπὸ τῦ Θεῦ, *Act.* 10, 41.

προχειροτόνησις, *adv.* promptius.

προχείρως, *adv.* prompte ; (2) temere.

προχειρουργέω, ante manibus operor.

προχέοντι, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro προχέουσι, a προχέω.

προχέω, f. εὐσω, profundo, effundo. Προχέειν λίγειαν ὀμφὰν, *Anacr.* 6, 11. Ἐς πεδίον προχέοντο, *Il.* 2, 465.

πρόχθες, ante hesternum diem, nudiustertius, *Steph.*

πρόχυ, *adv.* in genua, geniculatim ; (2) funditus, radicitus. Ex πρὸ et γόνυ.

προχόη, ης, ἡ, gutturnium. A προχέω.

προχοή, ῆς, ἡ, fluxus aquæ ; unde (2) deluvium, inundatio ; (3) gurges ; (4) ostium, quo fluvius in mare effunditur, *Il.* 17, 263. *Od.* 5, 453. Ab eod.

προχοΐδιον, τὸ, aqualiculus, qua aqua effunditur manibus abluendis, *Strabo*, lib. 17. A

προχοῖς, ΐδος, ἡ, matula. A προχέω.

πρόχοος, *contr.* πρόχους, ου, ἡ, aqualis, vas aquarium, quo aqua manibus datur, gutturnium ; *pl.* πρόχοι. Ab eod.

προχορεύω, præsulto, salto.

προχόω, χωνύω, χώνυμι, aggere præmunio, *Herod.*

προχοϊκός, ἡ, ὁν, profusio, effusio ; (2) terra ante locum aliquem adgesta.

προχυτικός, αίκα, αϊον, natus vel habitans in insula Prochyta. A

πρόχυτη, ήσιος, terra avulsa a continente et insula facta. A προχύω. Unde

προχυτήριον, ου, τὸ, fusorium, *Gl. V.*

προχύτης, ου, ὁ, poculi species ; (2) *plur.* οἱ προχύται, dicebantur fruges seu mola salsa, qua conspergebatur victima mactanda. *Homero* ἀλοχύται dicuntur. Vide *Eustath.* in ἕλαι et ἀλοχύται, *Barnes.* Πικρὸς δὲ προχύτας χέρνιβάς τ' ἀνάξεται, *Eur. Iph.* in *Aul.* 955. Ab eod.

προχύτικος, α, ον, idem quod seq. *Clem.*

προχυτος, ή, όν, profusus. A

προχύω, f. ύσω, profundo, effundo ; (2) terra adgesta exstruo. Τὸ Περσικὸν οἴδμα προχύων, *Dion. Per.* 52.

προχώλος, ον, claudus.

προχώνα, αἱ, clunes, nates, *Poll.*

προχωρέω, ῶ, f. ήσω, procedo, progredior, succedo, prospere cedo. Ἡμῖν δὲ δοξὰς εὖ προχωρῆσαι δόμος, *Eur. Herac.* 486. Κώμων ἀναυλότατον προχωρέεις, *id. Ph.* 797. Ἤδη τὸ πλεῖσον τῆς νυκτὸς περικεχωρήκει, *Herod.* Hinc

προχώρημα, ατος, τὸ, quod succedit, seu successit ; (2) excrementum.

προχώρησις, εως, ἡ, successio, progressus, processio. Ab eod.

πρόχωσις, ἡ, terra aggesta, *Steph.*

προψηφίζω, ante scisco, decerno.

προψύχω, f. ξω, prius refrigero.

προῳδικός, πρεcinens, *Steph.* Vide et in ἐπῳδικός.

προωδοποιέομαι, proclivis sum, præparatus sum, *Aristat.*

προωδός, ἡ, prolusio in cantu, introitus, et qu. præcentio.

προωθέω, protrudo, propello. Τ' ἄλλα παρασύρειν καὶ προωθεῖν, *Longin.* 32.

προώλης, petulans, *Ph.* perditus. A πρὸ et ὄλλυμαι.

προωμοσία, ας, ἡ, jusjurandum ante testimonium. Ab ὀμνυμι.

προώνύμιον, ου, τὸ, prænomen, *Ph.* Ex πρὸ et ὄνομα. Unde

προώνύμος, ου, ὁ καὶ ἡ, prænomen habens.

προώρίος, ου, ὁ, ἡ καὶ ή, qui justum legitimumque tempus prævenit, præmaturus, præcox. Ex πρὸ et ὥρα. *tempus.*

πρόωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Πρόωρον, *adv.* ante tempus. Ex iisd.

προώρισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. προορίζω.

προωρώμην, imperat. ind. med. *contr.* pro προωραόμην, a προοράω.

πρόωσις, εως, ἡ, protrusio, propulsus. A προωθέω.

προώστης, ου, ὁ, caput lignorum prominentium, quæ pondus dejiciendum suspendebant. Ab eodem. Hinc

προωστικός, ἡ, όν, vim propellendi habens.

ΠΡΥΛΕ'ΕΣ, ων, οἱ, propugnatores ; (2) pedites, *Il.* 5, 744. (3) populi multitudo congregata.

πρύλις, εως, ἡ, saltatio armata, quam pedites saltant. Οὐδαὶ δὲ Κύρητές γε περὶ πρύλιν ὠρχήσαντο, *Callim. Hymn. in Jov.* 52. Vide *Lucian.* de *Saltat.* A πρυλέης.

πρύμνα, ης, ἡ, extrema navis pars, puppis. A πρυμνός.

πρυμναίος, ad πρύμνην pertinens, *Ep.*

πρυμνηθεν, *adv.* a puppi. A πρύμνα.

πρυμνήσια, τὰ, funes, quibus navis religatur ad terram, *Gl. V.* retinacula ; *Il.* 1, 47. Ab eodem.

πρυμνήσιος, ία, ιον, qui est in puppi, ad puppim pertinens. Ab eod.

πρυμνήτης, ου, ὁ, gubernator in puppi sedens ; πρὸς πρυμνήσια νηῦς, i. e. juxta *palum*, quem Romani *tonsillam* vocant ; *adj.* pro πρυμνήσιος. Ab eod.

πρυμνητικός, ἡ, όν, ad puppim pertinens.

πρυμνόθεν, *adv.* a puppi ; ab eod. (2) funditus. A

ΠΡΥΜΝΟ'Σ, ἡ, όν, extremus, ultimus ; (2) crassus, gravis ut lapis, *Il.* 12, 446.

πρυμνοῦχος, ου, ὁ καὶ ἡ, puppim tenens. Ex πρύμνα et ἔχω.

πρυμνώρεια, ας, ἡ, extrema montis pars, radix montis. Ex πρυμνός et ὄρος, *mons.*

πρυτανεία, ας, ἡ, dignitas seu potestas prytanica, munus vel imperium prytanicum. A πρύτανις.

πρυτανεῖα, ων, τὰ, pecunia, quam deponebant actor et reus judicio disceptaturi, *Lat.* sacramentum. A

πρυτανεῖον, ου, τὸ, locus Athenis, in quo Prytanes judicia exercebant, et in quo viri bene de republica meriti publicis alebantur sumptibus ; (2) curia ; (3) palatium augustale. A πρυτανεύω.

πρυτανεὺς, ὁ, idem quod πρύτανις, *Lys.*

πρυτανεύω, f. εὐσω. senator sum, aut magistratus, aut aliud, quod πρύτανις notat, summam potestatem teneo, præses sum ; (2) rego, moderor, administro ; (3) suppedito, subministro, procuro. Τὴν εἰρήνην ἐπρυτάνευσε, *Isocr.* περὶ εἰρήνης, *Arist.* Πρυτανευσέμεν ἀθανάτοισι, *Hom. Hymn.* in *Apoll.* 68. A πρύτανις. Unde

πρυτανικός, ἡ, όν, ad πρύτανιν pertinens.

ΠΡΥ'ΤΑΝΙΣ, εως, ὁ, Athenis senator ex numero 500, quorum decima pars decima anni parte rebus præerat ; (2) in aliis civitatibus interdum summum magistratum notat ; unde (3) summus magistratus, ἄρχων ὕπατος ; (4) princeps in aliquo genere artis aut rei ; (5) curator, præfectus alicujus rei, dispensator, *Ern.*

πρῳ, πρῳ, et πρῷ, *adv.* mane. Ex πρωΐ.

πρώην, *adv.* nuper, ante, olim, *Ph.*

πρωθήβης, ου, ὁ, qui primos pubertatis annos agit, puber. Ἕκτα πρωθήβην Υάκινθον, *Nic. Th.* 905. Ex πρῶτος et ἥβη.

πρώθηβος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

πρωθύστερος, præposterus, *Gl. V.* πρωθύστερον, præposterum, *Gl. V.* Ab ὕστερον.

ΠΡΩΪ", *adv.* mane ; (2) mature, tempestive ; (3) præmature, ante tempus. Hinc *compar.* πρωΐτερος, έρα, ερον, et *superl.* πρωϊαίτατος. Hinc

πρωΐα, ας, ἡ, scil. ὥρα, matutinum tempus.

πρωϊαίτατα, admodum tempestive, præmature, summo mane.

πρωϊαίτερον, citius ; (2) maturius.

πρωϊανθής, έος, ὁ καὶ ἡ, mature vel præmature florens. Ex πρωΐ et ἄνθος.

πρωϊβλαστία, mature germino. A

πρωϊβλαστής, έος, ὁ καὶ ἡ, mature germinans. Ex πρωΐ et βλάστη, *germen.*

πρωϊβλαστία, ας, ἡ, matura seu præcox germinatio. A πρωϊβλαστάω.

πρωϊβλαστος, ον, idem quod πρωϊβλαστής, *Theophr.*

πρωΐζω, vel πρώϊζω, *adv.* non ita dudum, hodie, mane ; (2) præmature, citius, intempestive, ante tempus. A πρωΐ. Unde

πρωϊζων, vel πρώϊζων, paullo ante præteritum ; (2) hesternum ; (3) nudius tertius.

πρωΐθεν, *adv.* a mane, a tempore matutino.

πρωϊκαρπέω, mature fructus reddo.

πρωϊκαρπία, ἡ, matura fructuum editio.

πρωϊμακαρτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cujus fructus matu-re proveniunt. Ex πρωΐ et μακαρτός.

πρωΐμιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, maturus, tempestivus, *Ph.* πρώϊμον, præcox. A πρωΐ.

πρωϊνός, ή, όν, matutinus. Ab eod.

πρωϊνώς, matutine, mane, *Ath.*

πρώϊον, ᾱ, τὸ, hora matutina. A πρώϊος.

πρώϊος, ΐα, ῖον, matutinus. A πρωΐ. Hinc πρωϊώτης, ητος, ἡ, præcox maturitas.

πρωϊσπορέω, præmature sero, mature semi-no. A

πρωΐσπορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui mature seritur; (2) præmature serendus. A σπείρω.

ΠΡΩΚΤΟΣΣ, ᾱ, ὁ, podex, anus, culus.

πρωκτοστηρίω, ῶ, nates specto, observo, ver-bum Aristophanicum, *Eq.* 874. ut et πρωκτοστεντετηρίζ.

πρῶν, ωνος, ὁ, locus acclivis, collis; (2) ver-tex seu cacumen montis. A πρόωνα.

πρῶξ, ῶκος, ὁ, gutta, stillicidium, *proprie* roris. Ἐν ἀσπίδ ὧν πεν ἐκείναι Πρῶκες ἔρα-ζε πέσωσιν, ἀκήρια πάντ' ἐγένοντο, *Call. Hymn.* in *Apoll.* 40. A πρωΐ.

πρῶος, idem quod πρῷος.

ΠΡΩΡΑ, ας, ἡ, prora, anterior pars navis; (2) hinc, *tropice*, os, adspectus, quod ab *adj.* πρωρος, ᾱ, όν. A πρό.

πρωρᾰ́ζω, in prora deprimo; πρωρᾰ́ζεσθαι dicitur navis, cum prora ponderum vi deprimitur. A præc.

πρώρᾰθεν, *adv.* e prora, *Pind. Pyth.* 4, 39. Ab eod.

πρωρατεύω, fut. εύσω, sum proreta, seu in prora navem rego. A

πρωρᾰ́της, ᾱ, ὁ, proreta, qui navem in pro-ra regit. A πρῶρα.

πρωρατικὸς, ή, όν, ad proram pertinens, qui est in prora. Ab eod.

πρωρεύς, έως, ὁ, proreta, *Ph.* navis curator, *Xen. Œcon.* 8, 14. Ab eod.

πρῶτα, *adv.* primum. A πρῶτος.

πρωτάγγελος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui primo aliquid nunciat, prænuncius.

πρωτάγρια, ίων, τὰ, venationis primitiæ, prima captura. Τᾶτό κεν Ἀρτέμιδος πρωτάγριον ἄξιον εἴη, *Callim. Hymn.* in *Dian.* 104. Ab ἄγρα.

πρωταγωνιστέω, primas partes in scena ago, primas, i. e. præcipuas partes obtineo; (2) primam orationem in judicio habeo. A

πρωταγωνιστὴς, οῦ, ὁ, primarum partium ac-tor; (2) qui in quovis certamine primum locum tenet, præstantissimus.

πρώταθλος, ᾱ, ὁ, primus athleta. Ab ἆθλος.

πρωταίτιος, ὁ καὶ ἡ, qui maxime in culpa est.

πρωταίχμιον, et πρωταίχμιος, τὰ, præda præmio data. Ab αἰχμή.

πρωτάρχης, ὁ, militiæ princeps, s. præfec-tus τῶν πρωτοστάτων, *Steph.*

πρώταρχος, ᾱ, ὁ, dux primarius, militiæ princeps. Ex πρῶτος et ἄρχος.

πρωτεῖα, ας, ἡ, primatus, *Suic.* A πρῶτος.

πρωτεῖον, ᾱ, τὸ, primatus, primæ partes, principatus. A πρωτεύω.

πρωτέκδικος, ὁ, primus defensor.

πρωτεμπορικὸς, ή, ὁν, sc. συκῆ, ficus, quæ prius fructum suum quam aliæ maturat, præ-cox seu festina ficus. A πρωΐ, alii ta-men a πρότερος, deducunt, sed et πρωτεμ-πορικὴ scribunt, non bene.

πρωτεύω, f. εύσω, primus sum, primas par-tes teneo, principatum obtineo, summo honore habeor; πρωτεύων, principalis, *Gl. Vet.* Ταῖς ὑσίαις πρωτεύουσες, *Isocr.* Πρωτεύουσαι ἐν ταις στόλεσι γυναῖκες, *id.* κατὰ δόξαν, *Plut.* τῆς Ἑλλάδος, *id.* A πρῶτος.

πρωτηβάτωρ, ᾱ, ὁ, qui primus aravit, vel a-rat. Οὔτω κ' ὀλιαρότης πρωτηβάτωρ ἰσοφα-ρίζει, *Hes. Op.* 488. Ab ἀρόω.

πρώτισα, *adv.* primum. A πρώτιστος.

πρωτισεύω, f. εύσω, idem quod πρωτεύω.

πρώτιστον, *adv.* primum, primo loco, ante omnia. A

πρώτιστος, ίστη, ίστον, primus, *Il.* 2, 702. A πρῶτος.

πρωτόαλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, primum mare exper-tus, primum navigans. Ab ἅλς, *mare.*

πρωτοβαθρέω, ῶ, f. ήσω, in primis subselliis, aut in subsellio primum colloco. A

πρωτόβαθρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui in primis sub-selliis aut in subselliis judicialibus primus sedet, qui in loco primo seu emi-nentissimo sedet. Ex πρῶτος et βάθρον.

πρωτοβολέω, primus jaculor; (2) primum protrudo, vel emitto. A

πρωτοβόλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui primus jacula-tur; (2) equus qui primum dentes edi-dit. Ex πρῶτος et βάλλω. Unde

πρωτοβολος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui primum feritur.

πρωτόγαλα, ακτος, τὸ, colostrum, i. e. lac primum post partum, quod sponte con-crescit.

πρωτόγαμος, ὁ καὶ ἡ, primas nuptias agens.

πρωτογένειος, είᾱ, ειον, primogenitus. Ex πρῶτος et γένομαι.

πρωτογινὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem; πρωτογενέ-στερος, antiquior. Ex iisd.

πρατογέννημα, ατος, τὸ, quod primum ena-tum et eductum est.

πρωτογέννητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, primogenitus.

πρωτογεύστης, ᾱ, ὁ, prægustator. qui primus gustat, *Philox.* gustator. Ex πρῶτος et γεύω.

πρωτογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui primus sen-tentiam dicit, qui est primæ sententiæ, princeps senatus. A γνώμη.

πρωτόγονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, primigenius primi-genus, primogenitus, primitivus. Ex πρῶτος et γίγνομαι, a γίνομαι.

πρωτογόνος, ᾱ, ὁ, primum pariens, primum enixa. Ex iisd.

πρωτογύναικις, ιν, οἱ, qui primi uxores du-cunt, *Hes.* Ex πρῶτος et γυνή.

πρωτοδαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui primus scit, qui primus didicit. Ex πρῶτος et δαΐω.

πρωτόζευκτος, ὁ καὶ ἡ, idem quod πρωτόζυξ, υγος, ὁ καὶ ἡ, primis nuptiis junc-tus, vel qui tunc primum matrimonio junctus. Ex πρῶτος et ζυγός.

πρωτόθετον, τὸ, primitivum verbum. A τί-θεμαι.

πρωτοθοινία, ας, ἡ, prima convivii portio. Ex πρῶτος et δοινὴ, *convivium.*

πρωτόθρονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui in primo throno sedet.

πρωτόθρονος, *contr.* πρωτόθρους, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, q. d. primisonus, primo sono editus; (2) primus in tabula cerata scribebatur.

πρωτόκλητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, primo vocatus.

πρωτοκλισία, ας, ἡ, primus accubitus, pri-mus in convivio locus, *Matt.* 23, 6.

πρωτοκλίσιαι, ίων, τὰι, inauguratio, cum quis primam sedem, v. c. imperii, occupat. Ex κλίσις, *inclinatio.*

πρωτοκόμιον, ᾱ, τὸ, prærogativa, *Suic.* Ex πρῶτος et κομίζω, *curo.*

πρωτοκουρία, ας, ἡ, prima tonsio. A

πρωτόκουρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, primum tonsus, qui primum tondetur. Ex κουρά.

πρωτοκτίσης, ᾱ, ὁ, primo creans.

πρωτόκτιστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, primus conditus s. creatus, *Gl. V.* primitivus.

πρωτοκτόνος, qui primus occidit. A κτείνω.

πρωτόκτονος, qui primus occisus est.

πρωτοκύων, ὁ, princeps Cynicorum.

πρωτόλειον, ᾱ, τὸ, seu πρωτόλεια, ων, τὰ, primitiæ prædæ seu manubiarum; (2) quævis primitiæ. Τῶν σῶν δὲ γονάτων πρωτόλεια Σιγγάνω ἰκέτης, *Eur. Orest.* 376. Ex πρῶτος et λεῖα, *præda.*

πρωτολογέω, primus dico; primas dicendi partes sortitus sum.

πρωτολογία, ας, ἡ, primæ partes dicendi, sermonis principium. A

πρωτολόγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui prior verba fa-cit, qui primo loco loquitur.

πρωτολοχία, ας, ἡ, prima acies, ordo primi-pilarium. Ex πρῶτος et λόχος.

πρωτόμαντις, εως, ὁ καὶ ἡ, princeps vates.

πρωτομάστυς, υρος, ὁ, primus testis, qui pri-mus mortem passus ob religionem Chris-tianam.

πρωτόμισθος, ον, primus mercede conduc-tus. Τὸν πρωτόμισθον Κᾶρα δηώσας σφα-τὸν, *Lyc.* 1384.

πρωτόμορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, primus mortuus.

πρωτόμφαλον, umbilicus clypei, *Hes.*

πρῶτον, *adv.* primum, primo, primo loco, ante omnia. A πρῶτος.

πρωτονέως, ω, ὁ καὶ ἡ, qui primum navigat.

πρωτοπάγης, έος, ὁ καὶ ἡ, qui primus com-pactus et coagmentatus est, recens com-pactus; primo defixus, *Il.* 5, 194. A πηγνύω.

πρωτοπαγὸς, nuper compactus, recenter constructus, *V. L.*

πρωτοπάθεια, ας, ἡ, adfectus, quo quis pri-mum adficitur non per consensum alte-rius, initium percipiendi mala. Ex πρῶτος et πάθος. Unde

πρωτοπαθέω, ῶ, fut. ήσω, primo patior, seu primum afficior. V. c. corpus πρωτοπα-θεῖ, cum affectus animi ex ipso oritur; contra animus, cum affectus ex eo ad corpus pervenit, ut in tristitia, *Ern.*

πρωτοπάλαξ, ᾱ, ὁ, primus luctator.

πρωτοπάτωρ, ορος, ὁ, primus pater, generis humani auctor.

πρωτόπειρα, ας, ἡ, tirocinium, *Ph.*

πρωτοπειρία, ας, ἡ, rudimentum, *Ph.* Ex iisdem.

πρωτόπειρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui rei alicujus pri-mus periculum fecit, qui aliquid primum est expertus. Ex πρῶτος et πεῖρα.

πρωτοπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, primum seu præ-cipuum damnum adferens. A πῆμα.

πρωτόπλασις, ή, initium fingendi, forman-di, creandi, procreandi, v. c. sobolem.

πρωτόπλαστος, ᾱ, ὁ, qui primus fictus for-matusque est, primus homo.

πρωτόπλους, *contr.* πρωτόπλους, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, primo navigationem experiens, primo navigans, *Odyss.* 8, 35.

πρωτοπολίτης, ᾱ, ὁ, princeps, *Ph.* πρωτοπο-λίται, proceres, optimates, *Ph.*

πρωτοπρεσία, ας, ἡ, præeundi dignitas; (2) primum agmen in bello, prima acies.

πρωτοπόρος, ὁ, qui primus vadit, transit.

πρωτότοσις, ή, quæ virgo alicui nupsit, al. πρωτότειρος, *Poll.*

πρωτοπραξία, ας, ἡ, prima exactio; (2) quod primum exigitur. Ex πρῶτος et πρᾶξις.

πρωτορρίζος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, primum proferens radicem. A ῥίζα.

πρωτόρρυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui primum defluxe-it. Ex πρῶτος et ῥύω, *fluo.*

πρῶτος, πρώτη, πρῶτον, primus; (2) prior, præstantior; (3) primus, i. e. primarius, primum locum obtinens, *Superl.* a πρό, pro πρότατος, unde *Ion.* fit πρόατος, et *Att.* πρῶτος. Hinc οἱ πρῶτοι, ων, primo-res, primates, *Gl. Vet.* τὴν πρώτην, pri-mum; τὰ πρῶτα, primæ partes.

πρωτοσέληνος, ον, prima dies, initium men-sis. A σελήνη.

πρωτοστόρος, ᾱ, ὁ, qui primus serit, aut se-vit, progenitor, parens. At πρωτόσπο-ρος, primo seminatus, primo satus.

πρωτόσακτος, ον, qui primus destiliavit.

πρωτοσασία, ας, ἡ, principatus, *Gl. V.* Ex πρῶτος et σάσις.

πρωτοσατέω, primus in ordine sto, antisti-tor, seu antesignanus sum. A

πρωτοσάτης, ᾱ, ὁ, qui primus stat in acie, *Ph.* princeps; πρωτοσάται, primores, *Gl. V.* Ex πρῶτος et ἵστημι, *sisto.*

πρωτόσφακτος, ον, primus omnium inter-fectus.

πρωτοσχεῖα, ων, τὰ, jus primogenituræ. A πρωτότοκος.

πρωτοτοκεύω, fut. εύσω, primogenituræ jura tribuo. Ab eod.

πρωτοτοκέω, primum pario, primum edo partum, *Steph.* Ab eod.

πρωτοτοκία, ίων, τὰ, id. quod πρωτοτοκεῖα.

πρωτοτόκος, ᾱ, ή, quæ primum peperit, pri-mipara, *Gl. Vet.* πρωτοτόκοι, primiparæ; *Il.* 17, 5. Ex πρῶτος et τίκτω.

πρωτότοκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ille ante quem nul-lus alius ex iisdem parentibus editus est, *Ph.* primigenus, primogenitus, pri-mitivus. Ex iisd.

πρωτοτομέω, primum cædo seu seco, in pri-mis puto. A

πρωτότομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui primus cæsus et putatus est. Ex πρῶτος et τέμνω.

πρωτότροσος, ον, primum educatus, *Man.*

πρωτοτυπία, ή, est verborum πρωτοτύπων, vid. verbum seq. n. 2.

πρωτότυπον, ᾱ, τὸ, originale, principale, *Ph.* (2) verbum πρωτότυπον, s. primiti-vum, a *Gramm.* opp. κτητικοῖς, ut Ἑλ-λην, a quo κτητικον, Ἑλληνικος; dicitur et ἁπλῶν; (3) in *Dialecticis* πρωτότυπα, prædicamenta, *Phil.* A

πρωτότυπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, exemplar, ex quo simile facimus, *Gl. V.* primitivus, prin-cipalis.

πρωτοτύπως, *adv.* principio, *Gl. V.* princi-paliter, primitive.

πρωτοῦπνιον, ᾱ, τὸ, primus somnus, *Suic.* Ex πρῶτος et ὕπνος.

πρωτοεργὸς, ὁ, ὁ καὶ ἡ, primas in opere ali-quo partes obtinens, primario efficiens. Ex πρῶτος et ἔργον.

πρωτοφάνεια, ας, ἡ, prima apparitio. A

πρωτοφᾰνής, ές, ὁ καὶ ἡ, primo apparens. Ex πρῶτος et φαίνομαι.

πρωτοφόνος, ᾱ, ὁ, primus homicida; ita vocatur Cain.

πρωτοφορέω, primus seu inter primos gero aliquid.

πρωτοφόρημα, ατος, τὸ, fructus terræ, qui primus prodit; primitiæ, omninoque qu. quis primo loco fert. A præc.

πρωτοφυής, ές, ὁ καὶ ἡ, primo natus seu exortus; πρωτόφυες, primum natum. Ex πρῶτος et φύομαι.

πρωτόχνοος, contr. πρωτόχνους, ῡ, ὁ καὶ ἡ, primam lanuginem habens.

πρωτόχρονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, primævus, *Gl. V.*

πρωτόχυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, primum effusus.

πρῶτος, *adverb.* primum, primo loco, ante omnia, primo, primario, i. e. per se et sua natura, non per accidens, *Gl. V.* primo, primitus. A πρῶτος.

πρωφαής, ές, primum lucens seu apparens, *Epith.* lunæ, *Tryph.*

ΠΡΩ῎ΩΝ, ονος, ὁ, locus acclivis, collis, vertex seu cacumen montis; πρώονες, cacumina, vertices.

πταίη, 3. sing. a. 2. opt. act. verbi πτῆμι.

πταίοισαν, *offendentem*, acc. s. præs. part. act. f. g. *Dor.* pro πταίσαν, a πταίω.

ΠΤΑΙ῎ΡΩ, sternuo, sternuto; ἔπταιρον, a. 2. *Od.* 17, 541.

πταίσειν, f. 1. inf. act. verbi πταίω.

πτάισμα, ατος, τὸ, offensio, lapsus, *Ph.* (2) culpa, noxa, delictum, menda, error; (3) calamitas bellica. A πταίω.

πταισμάτιον, ᾱ, τὸ, offensiuncula, *Gl. V.* A

ΠΤΑΙ῎Ω, f. πταίσω, *proprie* impingo, offendo, titubo, vacillo, labor; (2) pecco, erro; (3) cladem accipio, fortuna adversa utor. Τῇ γνώμῃ καὶ τύχῃ πταίειν, *Herodian.* Μὴ Μακεδονίῳ πταίσῃ ἡ Ἑλλὰς, cedat, *Thuc.*

πτάκαλα, storea qua acatia sternuntur, *Poll.*

πτακίς, ίδος, timor, pavor. A πτήσσω.

πτάκισμα, ατος, τὸ, trepidatio, quum quis metu contrahitur. A πτακίς.

πτακισμός, ὁ, trepidatio, *Hes.*

πτακωχεῖν, trepidare, formidare, *Hes.*

πτάμενοι, nom plur. præs. part. med. verbi πτῆμι.

πτᾶξ, ακός, ὁ καὶ ἡ, idem quod πτακίς.

πτᾰρμακή, ῆς, ἡ, fruticis genus qui in cacumine capitulum habet, quod acri odore suo sternutare cogit. A

πτᾰρμικός, ή, όν, qui sternutare potest vel solet; (2) sternutare cogens. A

πτᾰρμός, οῦ, ὁ, sternutatio, sternutamentum.

πτᾰρνομαι, sternuo; sternuto, *Ph.* Πτάρνοιντο, *Aristot.* 3. pl. opt.

πτᾰρνυμαι, idem. A πταίω.

πτᾰρνυμι, sternuo, *Gl. V.* Ab eod.

πτᾶτο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἔπτατο, a πτῆμι.

πτάω, πτῶ, est thema, unde πτήσσω, πτίσσω, πταίω, πτύω, πτώσω, &c. in quibus omnibus est significatio commotionis, agitationis, &c. *Ern.*

ΠΤΕΛΕ῎Α, ας, ἡ, ulmus.

πτέλεθρον, pro πέλεθρον.

πτελείνος, ίνη, ίνον, ulmeus, ex ulmo.

πτέλεος, ὁ, pro πτελέα, *Hes.*

πτελεών, ῶνος, ὁ, ulmetum, *Gl. V.*

πτέλος, ὁ, aper. Πτέλας, *Lys.*

πτερέαι, *adv.* celeriter, *Steph.*

πτερία, ᾱς, ἡ, pro πτερίς, *Theophr.*

πτέριννος, ίνη, ινον, alatus, pennatus, e pennis contextus, *Gl. V.* πτέρινον, plumatile; flabellum, *Eur. Or.* 1428. A πτερόν.

πτέρις, ίδος, sive πτερίς, ίδος, ἡ, filix mas, *herba*, *Gl. V.* πτερίς, βοτάνη, filix. *Angl.* FERN, or BRAKES. Ab eod.

ΠΤΕ῎ΡΝΑ, *Ion.* πτέρνη, ης, ἡ, calx, calcaneus, πτέρναι, calces, *Ph.* (2) inferior pars mali erecti, quæ ἰσοπέδῃ inseritur. Ἐς σφυρὸν, ἐκ πτέρνης, *Il.* 22, 397.

πτερνίζω, fut. ίσω, calce peto, contingo, vel ferio, *Gl. V.* supplanto. A πτέρνα.

πτέρνιξ, ικος, ὁ, caulis cacti, plantæ spinosæ. Ab eod.

πτερνίον, ᾱ, τὸ, pernio, *Gl. V.* A πτέρνα.

πτερνίς, ίδος, ἡ, idem quod πτέρνα.

πτερνισμός, ῦ, ὁ, ictus calcitrantis; (2) supplantatio, deceptio. A πτερνίζω.

πτερνιστήρ, ῆρος, ὁ, qui calce petit, et verberat, qui calcibus ferire solet; (2) calcar. Ab eod.

πτερνιστής, ῦ, ὁ, idem, *Rob.*

πτερνοβάτης, ᾱ, ὁ, qui calci inter ambulandum insistit. Ex πτέρνα et βαίνω.

πτερογλύφος, ᾱ, ὁ, qui pernam rodit; nomen muris in *Batrachom.* ver. 222. Ex πτέρνα et γλύφω.

πτερνοκοπτέω, ῶ, calcaneis seu pedibus strepitum moveo, pedibus supplodo; (2) explodo, tumultuor. Ex πτέρνα et κόπτω.

πτερνοτρώκτης, ᾱ, ὁ, pernivorus; nomen muris in *Batrachom.* ver. 29. Ex πτέρνα et τρώγω.

πτερνοφάγος, ᾱ, ὁ, idem, *ib.* v. 224. A φώγω.

πτεροδόνητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pennis agitatus, pennas s. alas agitans, celer, qui alis circumagitur; *Epith.* navis. A δονέω.

πτεροείμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, alis seu pennis vestitus, alatus, *Suic.* Ex πτερὸν et εἵμα.

πτερόεις, όεσσα, όεν, alatus, pennatus, volucris, *Gl. V.* volatilis. A

ΠΤΕΡΟ῎Ν, οῦ, τὸ, ala, pluma, pinna; *Ph.* pinnula; al. *Gl. V.* penna; πτερὸν πλοίου, ὡς Ἔννιος, aplustra, *ut Ennius*, *Ph.* (2) augurium, *Soph. Œd. Col.* 97.

πτεροόμαι, πτεροῦμαι, plumesco, *Gl. V. Metaph.* attollor, quasi alis; ἐπτεροωμένος, alatus, p. part. pass. Ὑπὸ τῷ τὸ ἐν ἰδίῃ ἡμέρᾳ πτεροωθῆς, *Philo.* A πτερόω.

πτεροποίκιλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, varias et pictas pennas habens. Ex πτερὸν et ποικίλος.

πτερόπους, ποδος, ὁ καὶ ἡ, alatos pedes habens, *Gl. V.* alipes. Ex πτερὸν et πούς.

πτεροῤῥέω, ῶ, pennas amitto. Οὐκ, ἄλλα τὸν χειμῶνα πάντα τῶν νεαν πτεροῤῥεῖ, *Arist. Av.* 106. A πτερὸν et ῥέω.

πτεροῤῥυής, ές, idem. Καλλίας ἄρ' ὅτος ὁ ὄρνις ἐστὶν; ὡς πτεροῤῥυεί; *Arist. Av.* 291. A ῥύω.

πτερότης, ητος, ἡ, pennatus. A πτερόν.

πτεροτόμος, ον, alatus. A φοιτάω.

πτεροφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, aliger, penniger. Ex πτερὸν et φέρω.

πτεροφύω, pennas produco, pennæ mihi nascuntur, plumesco. Ex πτερὸν et φύω.

πτεροφυής, ές, alatus. Ex iisd.

πτεροφυΐας, ας, ἡ, pennarum productio. Ex iisdem.

πτερόφυτος, ον, alatus. Ex iisd.

πτερόω, ῶ, f. ώσω, alas addo, alitem facio; *Metaph.* erigo, uti spe. Ἔπειτα δ' ὅπως φρονίμως πρὸς ἀνδρ' ἐρῶν πτερώσεις, *Arist. Av.* 1339. Λόγοισί τ' ἄρα καὶ πτερῦσται, *ib.* 1452. A πτερόν.

πτερύγιστι, dat. plur. *Ion.* pro πτέρυξι, a πτέρυξ.

πτερυγίζω, f. ίσω, pennas rostro purgo; (2) alas pando seu explico, tento volatum, de pullis avium; (3) frustra et inaniter conor, *Gl. V.* πτερυγίζειν, crissare. Ἀλλὰ ὀλυκαίης, καὶ πτερυγίζεις, *Arist. Plut.* 574. A πτέρυξ.

πτερύγινος, ᾱ, ὁ, alula, plumula; (2) pinnaculum, seu pinna in ædificio; (3) summa auricula; (4) in veste anguli extremi; (5) extremitas, ut gubernaculi, &c. *Dim.* a πτέρυξ.

πτερυγοειδής, ές, ὁ καὶ ἡ, alæ formam habens. Ex πτέρυξ et εἶδος.

πτερυγοφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, penniger; (2) agmen quoddam militare; (3) cursor tabellarius surrectas in capite pennas gerens, ut Mercurius, parasitus. Ex πτερὸν et φέρω.

πτερυγώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, alæ speciem gerens, alam referens; (2) alatus; (3) scapulas exstantes habens. A πτέρυξ.

πτερυγωκὶς, vel πτερύγωκις, ίος, ὁ καὶ ἡ, alis celer. Ex πτέρυξ et ὠκύς.

πτερύγωμα, ατος, τὸ, ala, pinna; (2) extremitas; quasi a πτερυγόω.

πτερυγωτός, ή, όν, alatus, pennatus, pinnatus.

πτέρυξ, υγος, ἡ, ala, pinna, penna, pluma. A πτερόν.

πτέρυξις, ἡ, alarum plausus; (2) conatus volandi in pullis. A

πτερύσσομαι, ξομαι, alis latera ferio; (2) gestio seu passis alis gestio, gaudeo, lætor. Οἰκτρὰ δὲ πέμφιξ Ταΐναρον πτερύξεται, *Lyc.* 1106. A πτέρυξ.

πτερύομαι, idem.

πτέρωμα, ατος, τὸ, pennosum in avibus tegmen; (2) pinnæ murorum. A πτερόν.

πτέρωσις, εως, ἡ, idem; (2) pennarum productio.

πτερωτὴς, οῦ, ὁ, qui alas addit, qui alis sublevat. Ab eod.

πτερωτὸς, ἡ, ὁν, alatus, pennatus, aliger, *Gl. V.* Ab eod.

πτίσθαι, aor. 2. inf. med. pro πτᾶσθαι, a πτῆμι. Unde

πτηκτικός, ἡ, όν, pavidus, aptus ad trepidandum, ut pauper, *Ern.* A πτήσσω.

πτῆμα, ατος, τὸ, volatus, *Gl. V.* A πτῆμι, f. πτήσω, volo. Verbum inusitat. unde tamen ἵπταμαι, et alia descendunt.

πτῆναι, *volasse*, a. 2. inf. act. verbi ejusd.

πτηνολέτις, νεφέλη, aves perdens, vel perimens laqueus vel rete. Ab ἁλλυμι.

πτηνοπέδιλος, ον, alatos calceos habens, ut Mercurius; celer pedibus.

πτηνός, ή, όν, volucris, volatilis. Hinc τὸ πτηνὸν, ῦ, volucris, ales, avis, scil. ἴδιος. A πτῆμι.

πτῆξαι, a. 1. inf. act. verbi πτήσσω.

πτῆσαι, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi πτῆμι.

πτῆσις, εως, ἡ, volatus. Ab eod.

πτήσσω, f. ξω, *proprie* de ave, cum frigore metuve alas contrahit; (2) metu contrahor, expavesco, fugio, me abscondo, *Gl. V.* extimesco; (3) perterrefacio. Σιγῇ πτῆξειαν ἀφωνοι, *Soph. Aj.* 171. Ὅπου' ἂν πτήξωσι χελιδόνες τίς ἑνα χῶρον, *Arist. Lys.* 770. Τὸ σὸν, ξύναιμε, πρὸν ὑπνῳ πτῆσσων δόρυ. *Lyc.* 280. Πόλις δὲ πρὸς πόλιν ἵπτηξε, *Eur. Supp.* 268. A πτοέω.

πτητικὸς, ἡ, όν, volatilis. A πτῆμι.

πτητικῶς, *adv.* volatilium modo, *Suic.*

πτίλλος, lippus, *Ph.*

πτιλοδάκρος, ᾱ, ὁ, plumarius, *Ph.* Ex πτίλον et βάκτω.

πτίλον, ου, τὸ, penna mollis, *Ph.* pluma.

ΠΤΙ῎ΛΟΣ, cui ex ciliis pili periere; (2) lippus. Hinc

πτίλωσις, εως, ἡ, pennarum plumarumque annua mutatio; (2) defluvium pilorum e palpebris callosis et rubentibus; (3) lippitudo.

πτιλωτὸς, ἡ, όν, pennatus seu pinnatus; (2) membrana sicca volans. Ab eod.

πτισάνη, seu πτισσάνη, ης, ἡ, ptisana, i. e. hordeum pistum et a cortice purgatum; (2) potio vel sorbitio ex tali hordeo.

πτισανοῤῥοφίαι, ἡ, sorbitio ptisanæ.

πτίσανος, idem quod πτισάνη, *Nic.*

πτίσιμα, ατος, τὸ, hordei granum, a cortice purgatum et comminutum.

πτισμός, οῦ, ὁ, contusio, comminutio tundendo facta. A

ΠΤΙ῎ΣΣΩ, tundo; (2) pinso; (3) decortico. Ἐπτισμένοις κριθαῖς, *Aristot.*

πτιστικὸς, ἡ, όν, pistioni aptus, qui contundi, comminui potest. A πτίσσω.

πτόα, ας, ἡ, pavor, consternatio, metus; (2) impotens amor.

ΠΤΟΕ῎Ω, ῶ, f. ήσω, metu consterno, terrefacio, exterreo; obstupefacio, attonitum reddo, *Ph.* (2) amore, cupiditate aliqua vehementi incendo; etiam lætitia effero; πτοῦμαι, terreo, territo; πτοῦμαι, trepido, paveo, pavesco, expavesco, *Gl. V.* ἐπτοημένος, pavidus, *Gl. Vet.* p. part. pass. percussus amore. Μή τις σ' ἴδῃ ζείουσαν ἐπτοημένην, *Eur. Iph.* in *Aul.* 1054. Hinc

πτόησις, εως, ἡ, idem quod πτόα.

πτοίας, ας, ἡ, idem; libido rei alicujus, nimia adsectatio. A πτοιέω. Hinc

πτοιαλέος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pavidus, timidus; (2) amore, cupiditate incensus.

πτοιάω, ῶ, idem quod πτοιέω, ῶ, f. ήσω, metu consterno, perterrefacio, amore percutio; (2) animo specto attento. Μοὶ ὄνειρα διὰ φρένας ἐπτοίησαν, *Mosch.* 4, 122. Κυρότερος γὰρ ἀνὴρ μεθ' ὁμήλικας ἐπτοίηται, *Hes. Opp.* 445. A πτοέω.

πτοίησις, εως, ἡ, idem quod πτόησις.

πτοιος, ᾱ, ὁ, timor, metus. A πτοίαι.

πτοιῶμαι, præs. ind. pass. *contr.* pro πτοιέομαι, a πτοιέω. *Poët.* pro πτοέω.

πτολεμίζω, *Il.* 13, 644. Pro πολεμίζω.

πτολεμιστὴς, οῦ, ὁ, pro πολεμιστής.

πτολεμόνδε, ad v. in bellum; pro πολεμόνδε.

πτόλεμος, ᾱ, ὁ, bellum, pugna.

πτολίεσσος, ᾱ, ὁ, præfectus aut princeps urbis, vel pro πολίαρχος.

πτολίθρον, pro πολίθρον, oppidum.

πτολίεσσι, dat. plur. *Att.* et *Ion.* pro πόλεσι.

πτολιόρθης, ᾱ, ὁ, idem quod

πτολιορθιὸς, ᾱ, ὁ, urbium populator, vastator seu eversor, *Od.* 9, 504. Ex πτόλις et ῥορθέω.

πτολίπορθος, idem, *Il.* 2, 278.

πτόλις, εως, ἡ, urbs, civitas. Pro πόλις.

πτόλισμα, ατος, τὸ, idem; pro πόλισμα.

πτοξθάκανθος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ramos habens spi-

nosos seu aculeatos. Ex πτόρθος et ἄκανθα. *spina.*

πτόρθος, ᾰ, ὁ, ramus, surculus. Ab ὀρθός.

πτοάω, εος, ὁ καὶ ἡ, terrore perculsus, perterrefactus, pavidus. A πτοέω.

πτυελίζω, vel πτυελίζω, f. ίσω, frequenter spuo, os sputo plenum habeo. A πτύελον, sive πτύελεον.

πτυελισμός, vel πτυελισμός, ῦ, ὁ, screatus, exscreatio ; (2) crebra sputi ejectio. A πτυελίζω, vel πτυελίζω.

πτύελον, τὸ, sputum. A πτύω.

πτυάς, ᾰδος, ἡ, sputatrix, aspidis species quædam, *Gal.*

πτύγμα, ατος, τὸ, plica, sinus, sinus rei complicatæ. Πτύγμα πίτλοιο, *Il.* 5, 315. A πτύσσω.

πτυγμάτιον, ᾰ, τὸ, parva plicatura, *Dim.*

ΠΤΥΓΞ, γὸς, ἡ, ptynx, avis genus.

πτυελίζω, saliva abundo, *Hipp.* A πτύελον.

πτυελισμός, ῦ, ὁ, q. d. salivatio, salivæ abundantis fluxus. A præc.

πτύελον, ᾰ, τὸ, vas, in quod sputum ejicitur, *Ern.*

πτυκτίον, ᾰ, τὸ, ruga ; (2) libellus plicatilis, pugillares. A πτύσσω.

πτυκτός, ή, όν, plicatus, plicatilis. Ab eod. Unde

πτυξ. πτυχὸς, ἡ, plica, plicatura ; (2) ruga et sinus vestis ; (3) lamina pugillarium ; πτύχες. januæ, valvæ, *Gl. V.* tabella ; (4) sinus clivi, valles montium, *Il.* 20, 22.

πτύξαγις, cancri *Epith. V. L.*

πτύξας, a. 1. part. act. verbi πτύσσω.

πτύξις, εως, ἡ, plicatio, plicatura. Ab eod.

πτύον, ᾰ, τὸ, ventilabrum, pala, *Ph.*

πτυφή, *Poët.* ventilabro. Ἀπὸ πλατέος πτύοντι. *Il.* 13, 588. A πτύον.

πτυμός, ῦ, ὁ, pavor, consternatio. A πτύρομαι. Unde

πτυτικὸς, ή, όν, qui facile consternatur.

πτύρω, f. ρῶ, consterno, expavefacio, terrefacio, terreo ; πτύρομαι, trepido, *Ph.* πτύρεται, consternatur, *Ph.* Μὴ πτυρόμενοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων, *Phil.* 1, 28. A πτοέω.

πτύσις, εως, ἡ, exscreatio, sputi ejectio.

πτύσκω, idem quod πτύω.

πτύσμα, ατος, τὸ, sputum. Ab eod.

πτυσμὸς, ῦ, ὁ, putatio, exspuitio. Ab eodem.

ΠΤΥΣΣΩ, f. ξω, plico, complico, in rugas et sinus contraho ; ἐπτυγμένος, complicatus, plicatus, p. part. pass. πτυχθεὶς, plicatus, a. 1. part. pass. Τὴν ἀλικρίδα πτύξαι, *Plut.* Πτύξας ἐπ' αὐταῖς χεῖρας, complexus, *Soph. Œd. Col.* 1606.

πτυχὴ, ῆς, ἡ, plica, plicatura. A πτύσσω.

πτυχθεὶσα, a. 1. part. pass. f. g. verbi πτύσσω.

πτυχίον, ᾰ, τὸ, libellus, seu codicillus plicatilis, pugillares. A πτύξ.

πτυχὶς, ίδος, ἡ, pars navis ubi nomen navis scriptum. Ab eod.

πτυχώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, multas habens plicas, rugosus, plicatilis. A πτυχή.

ΠΤΥΩ, f. ύσω, spuo, exspuo, exscreo ; (2) contemno, despuo. Τοῖς εἰς ἐμὸν ἔπτυσα κόλπον. *Theocr.* 6, 39. Πτύσας προσώπῳ, *Soph. Antig.* 1232. Αἷμα πακτὸν πτύοντα, *Il.* 23, 697.

πτωκάζειεν, *Ion.* pro πτωκάζοι, a πτωκάζω, metu contrahor, expavesco ; *Il.* 4, 372. A πτώξ. Unde

πτωκὰς, άδος, ἡ, pavida, timida, fugax.

πτῶμα, ατος, τὸ, casus, lapsus ; (2) clades ; (3) delictum seu erratum ; (4) cadaver. A πίπτω.

πτωματίζω, f. ίσω, cadere facio, vel præcipito. A πτῶμα.

πτωματὶς, ίδος, ἡ, poculi seu alius vasis genus. Ab eod.

πτὼξ, πτωκὸς, ὁ καὶ ἡ, pavidus, timidus ; (2) *subst.* pro lepore, *Il.* 17, 676. *Æschyl. Agam.* 141. *Nicand.* in *Theriac.* 949. A πτοέω.

πτώσιμος, ίμη, ιμον, caducus ; πτώσιμον, et πτῶμα ἐπὶ νεκρῷ, cadaver, *Gl. V. Æsch. Agam.* 678. A πίπτω.

πτῶσις, εως, ἡ, casus, ruina, *Ph.* strages ; Al. *Gl. V.* Ab eod.

πτώσσοντι, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro πτώσσουσι, a

πτώσσω, fut. ξω, perterreor, trepido, expavesco, metu consternor, metu perculsus concido, abscondo me præ metu ; (2) timide mendicans oberro, mendico. Ἄλλην δ' ἄλλοσ' εἰς ἐρημίαν πτώσσουσαν εὐνεῖς ἀρσένων ὑπηρετῶν, *Eur. Bac.* 223. A πτοέω.

πτώσω, *cadam*, f. 1. ind. act. verbi πίπτω.

πτωτικὸς, ὴ, όν, casualis. *Vox Gramm.* A πτωτὸς, ὴ, όν, qui cadere potest vel solet, caducus. A πίπτω.

πτωχαλάζων, ονος, ὁ καὶ ἡ, q. d. mendicus ostentator, pauper arrogans, *Alexis* ap. *Athenæum.* Ex πτωχὸς et ἀλάζων.

πτωχὰς, άδος, ἡ, idem quod πτωκὰς, vel semper esuriens. A πτώξ.

πτωχεία, ας, ἡ, mendicitas, inopia, paupertas, egestas, *Ph.* A πτωχεύω.

πτωχεῖον, ᾰ, τὸ, locus, in quo mendici degunt, vel aluntur, domus mendicorum. A πτωχεύω.

Πτωχελένη, ἡ, mendica Helena, cognomen meretricis, *Ath.*

πτωχεύω, fut. εύσω, pauper sum, mendico ; πτωχεύσηκον, mendicabam, imperf. *Ion.* pro ἐπτώχευον. Ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσε, πλούσιος ὤν, 2 *Cor.* 8, 9. Πτωχῷ βέλτιόν ἐστι κατὰ πτόλιν, ἢ κατ' ἀγρὸν δαίτα πτωχεύειν ; *Od.* 17, 19. A πτωχός.

πτωχίζω, f. ίσω, ad mendicitatem redigo, pauperem facio. Ab eod. Unde

πτωχικὸς, ὴ, όν, mendicus ; (2) mendico conveniens.

πτωχίσσερος, mendicior ; compar. irregul.

πτωχοδοχεῖον, ᾰ, τὸ, receptaculum mendicorum.

πτωχόμουσος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, pauper Musis, i. e. imperitus. Ex πτωχὸς et μῶσα.

πτωχοστολίσιοι, qui paupertatem mentiuntur ; qui specie paupertatis reipsa sunt ditissimi.

πτωχοτοιὸς, ᾗ, ὁ καὶ ἡ, mendicos faciens, ad mendicitatem rdigens. A ποιέω.

πτωχὸς, ὴ, όν, *proprie* timidus ; (2) mendicus, pauper, egenus, *Ph.* A πτώσσω.

πτωχότατος, pauperrimus. A præc.

πτωχοτροφεῖον, ᾰ, τὸ, locus alendis mendicis destinatus.

πτωχοτροφὲω, pauperes alo.

πτωχοτροφία, ᾱ, mendicorum nutritio. A πτωχοτρόφος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui vel quæ mendicos alit. Ex πτωχὸς et τρέφω.

πύαμος, pro κύαμος, *Poll.*

πυανέψια, ων, τὰ, festum Athenis. A πυανέψιος, ία, ιον, in quo legumina seu fabæ coquuntur. Ex πύανον et ἕψω. Hinc

Πυανεψιὼν, ῶνος, ὁ, mensis, cujus initium est, quando sol Scorpionem ingreditur, *Gl. V.* October.

πυάνιος, ᾱ, ὁ, fabaginus, ex leguminibus. A πύανον, ᾰ, τὸ, faba, vel legumen ; (2) triticum coctum.

ΠΥΑΡ, τὸ, coagulum ; (2) primum lac a partu. Hinc

πυαρίτης, ᾱ, ὁ, idem.

πυγαῖα, ων, τὰ, nates, clunes. A πυγαῖος, αία, αῖον, posticus, qui est natium ; (2) salax, libidinosus ; (3) cinædus.

πυγαλία, ας, ἡ, natium morbus, ficus in natibus enascens, *Strabo lib.* 13. Ab eodem.

πυγαλίαι, οἱ, qui natium morbo afficiuntur, *Strab.*

πύγαργος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nates albas habens, effeminatus, *subst.* aquilæ genus cauda albicante, albicilla. Ex πυγὴ et ἀργός.

πυγαρίζω, idem quod πυγίζω.

ΠΥΓΗ, ῆς, ἡ, nates, clunes.

πυγηδὸν, *adv.* secundum clunes, vel nates, averse. A πυγή.

πυγίδιον, ᾰ, τὸ, exiles nates, clunes aridæ et depressæ, *Dim.* Ab eod.

πυγίζω, f. ίσω, nates alicujus ferio ; (2) pædico ; πεπυγισμένος, pædicatus, *Ph.* p. part. pass. Ab eod.

πύγισμα, ατος, τὸ, verberatio, qua nates alicujus verberantur. A πυγίζω.

πυγιστὴς, οῦ, ὁ, pædico. Ab eod.

πυγμαιομάχος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, cum pygmæis pugnans ; ut πυγμαιομάχοι γέρανοι, grues. Ex πυγμαῖος et μάχομαι.

πυγμαῖος, ᾰ, ὁ, æquans sex explens πυγμὴν, pygmæus, nanus, pumilio, pusillus homo. A πυγμή.

πυγμαχέω, ῶ, pugilatu decerto, *Apoll.*

πυγμαχία, ας, ἡ, pugilatus. A

πυγμάχος, ᾰ, ὁ, pugil, pugilatu decernens cum aliquo. Ex πυγμὴ et μάχομαι.

πυγμὴ, ῆς, ἡ, pugnus, manus in pugnum contracta ; (2) mensura spatii a cubito ad pugnum ; (3) dimicatio, pugna, *Ph. Al. Gl. Vet.* cæstus ; pugilatus. Πυγμὴν καὶ παγκράτιον ἀγωνίζεσθαι, *Plut.* A πύξ.

πυγμῇ, *adv.* crebro ; (2) enixe. A πυγμὴ, cujus proprie est dativus.

πυγολαμπὰς, άδος, vel πυγολαμπὶς, ίδος, ἡ, cicindela, insecti genus, cujus clunes seu nates noctu lucent. Ex πυγὴ et λάμπω.

πυγονιαῖος, αία, αῖον, mensuram cubiti æquans. A πυγών.

πυγοσόλος, ᾰ, ή, *Epith.* meretricis, qu. clunes ornans. Ex πυγὴ et σέλλω.

πυγάσιος, ᾰ, ὁ, idem quod πυγονιαῖος. Βόθεον ὀρύξαι ὅσον τε πυγάσιον ἔνδυ καὶ ἔνδυ, *Odyss.* 10, 517. A

πυγὼν, όνος, ὁ, vide πυγμὴ, 2. A πύξ.

πυδαρίζω, salio, ut ποδαρίζω ; (2) resilio ; (3) calcitro ; calce nates alterius ferio, *Arist. Equit.* 697.

πυέλιον, ᾰ, τὸ, labrum seu solium æreum, in quo se lavant. A πύελος.

πυελὶς, ίδος, ἡ, cavitas annuli, in quam gemma inseritur, pala annuli. Ab eod.

πύελον, ᾰ, τὸ, idem quod

ΠΥΈΛΟΣ, ᾰ, ὁ, vel ἡ, solium, loculus in quo mortui cadaver deponitur ; (2) solium balneare ; (3) alveus, in quo lac aut alius liquor excipitur.

πυελώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, concavus in modum πύελα. A πύελος.

πυετία, ας, ἡ, coagulum, vide πυτία.

πυέω, suppuro, ad suppurationem perduco. A πύον. Hinc

πύη, ης, ἡ, morbus pulmonis, φθίσις.

Πυθαγόρειος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, Pythagorâ ortus, Pythagoreus. A Πυθαγόρας.

πυθαγορίζω, fut. ίσω, Pythagoræ sectator sum.

Πυθαγορικὸς, ὴ, όν, Pythagoricus. Ab eod.

Πυθαγορὶς, ίδος, ἡ, sectatrix Pythagoriæ Philosophiæ.

πυθαγορισμὸς, ὁ, sectatio, studium Philosophiæ Pythagoricæ.

Πυθαγορισὰς, *Dor.* pro Πυθαγορισὴς, Pythagoræ sectator.

πυθαύλης, ὁ, Pythii carminis cantor, vel qui Apollinis cum Pythone certamen tibia exprimit, *V. L.*

πυθιδὼν, όνος, ἡ, putredo. A πύθω.

πυθίειον, ᾰ, τὸ, Pythium oraculum. A Πύθιος.

πυθέσθαι, a. 2. inf. med. verbi πυνθάνομαι.

πύθευ, 2. sing. aor. 2. imper. med. *Dor.* pro πύθω.

πύθῃ, 3. sing. præs. conj. act. verbi πύθω.

πύθῃσι, 2. sing. aor. 2. conj. med. *Ion.* pro πύθῃ, a πυνθάνομαι.

Πυθίας, ᾰς, ἡ, sc. ἱέρεια, Pythia Apollinis sacerdos, Pythia. A Πύθιος.

Πύθιαι, ίων, τὰ, Pythia, festum Græcorum in honorem Apollinis Pythii, ob interemptum serpentem Pythonem Delphis celebratum. Ab eod.

πυθιάζω, vaticinor ; pro quo libri etiam πυθαΐζω, sed male.

Πυθιάς, άδος, ἡ, Pythias, tempus inter duo Pythia ; (2) sacerdos Pythia.

Πυθικὸς, ὴ, όν, Pythicus. Ab eod.

πυθιονίκης, ᾰ, ὁ, qui Pythiis ludis vicit. Ex Πύθιος et νίκη.

πυθιόνικος, ᾰ, ὁ, idem et ex iisd.

Πύθιος, ία, ιον, Pythius, ad Pythios ludos, vel Apollinem Pythium sive Pythonem etiam et Oraculum Pythium pertinens ; (2) Apollinis cognomen, a serpente Pythone ei impositum, quem jaculis suis interemisse fertur. A πύθων.

πυθίων, ονος, ὁ, Pythion, bulbi genus. Ab eodem.

πυθμενόθεν, funditus, prorsus, omnino. A

ΠΥΘΜΗΝ, ένος, ὁ, fundum, ima pars ; (2) ramus, propago.

πυθοῖ, Pythone, in Pytho. A πυθὼ.

πυθοίατο, 3. pl. aor. 2. opt. med. *Ion.* pro πύθοιντο, a πυνθάνομαι, *Il.* 1, 257.

πυθόχραντος, ον, ab Apolline prædictus et certo futurus. A χράω.

πυθωκτόνος, ὁ, *Epith.* Phœbi, interfector serpentis ; vide πύθων.

πυθόλυπτος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, a Pythio correptus, furens ex Apolline, afflatus a Phœbo. A Πύθιος et λαμβάνω.

ΠΥΘΟΜΑΙ, audio.

πυθόμαντις, εως, ὁ καὶ ἡ, Pythicus vates.

πυθόμενοι, nom. pl. aor. 2. part. med. verbi πυνθάνομαι.

πύθοντο, 3. plur. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐπύθοντο.

πυθόχρηστος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, Pythio oraculo edi-

tus, vel comprobatus. Ex Πύθιος et χράω, *oraculum edo.*

ΠΥ'ΘΩ, fut. πύσω, putrefacio, et πύθομαι, putresco, putrefio. "Ινα μὴ πύθῃ Διὸς ὄμβρος, *Hesiod. Op.* 624.

Πυθώ, οῦς, ἡ. Pytho, urbs Phocidis, quæ et Delphi apellatur, Apollini sacra.

πυθώδε, *adv.* ad locum oraculi Apollinis Pythii. A Πυθώ.

πύθων, ωνος, ὁ, Pytho, draco vel serpens, quem Apollo interemit, unde et *Pythius* cognominatus fuit. A πύθω, quia ex putredine terræ ortus credebatur.

πυθωνικὸς, ἡ, όν, Pythonicus; (2) a spiritu divinatorio correptus. A πύθων.

πυθωνόθεν, Pythone, *Plut.*

πύϊον, ου, τὸ, sanguis putrefactus. A πύον.

ΠΥ'ΚΑ, *adv.* dense, spisse; (2) prudenter, accurate; adfabre. "Ος ῥα νόθος μὲν ἦεν, πύκα δ' ἴσκαζε δίαν Θεανώ. *Il.* 5, 70.

πυκάζω, f. άσω, denso, stipo; (2) tego, intego, contego, munio; (3) orno, exorno; πεπυκασμένος, densatus; p. part. pass. *Ph.* crinitus. Στεράνοις πυκασθεὶς, *Eur. Alc.* 799. Κόσμῳ πυκάζων τῶδ', *id. Heirac.* 725. Παντὸς τῷ χρυσῷ πεπυκασμένον, *Theocr.* 21, 53. "Εκτορα δ' αἶνον ἀχος πύκασε φρένας ἀμφὶ μελαίνας, circumtexit, *Il.* 17, 82. A πύκα.

πυκάσαι, a. 1. inf. act.

πυκάσδεν, præs. inf. act. *Dor.* pro πυκάζειν.

πυκασμὸς, οῦ, ὁ, densatio; (2) ornatio. A πυκάζω.

πυκιμήδης, εος. ὁ καὶ ἡ, prudens, accuratus, sedulus. Ex πυκινὸς et μῆδος, *consilium.*

πυκινὰ, *adv.* frequenter; (2) prudenter; (3) eleganter. A πυκινός.

πυκινᾶν, gen. plur. f. g. *Dor.* pro πυκινῶν.

πυκινᾶς, gen. sing. f. g. *Dor.* pro πυκινῆς.

πυκινοκίνητος, ον, qui crebro movetur.

πυκινόῤῥιζος, ον, multas et diffusas late radices habens. A ῥίζα.

πυκινὸς, ἡ, όν, densus, creber, frequens; (2) prudens, callidus; (3) elegans. A πύκα.

πυκινόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, prudens. Ex φρήν.

πυκνῶς, *adv.* dense, spisse, crebro, frequenter; (2) prudenter, sapienter; (3) accurate, firmiter. A πυκινός.

πυκνὰ, *adv.* crebro, frequenter. A πυκνός.

πυκνάζω, frequento, *Gl. V.* spisso; πυκνάζει, continuat, *Ph.* A πυκνός.

πυκνάκις, *adv.* frequenter. A πυκνός.

πυκνόβλαστος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, dense germinans. Ex πυκνὸς et βλαστάνω.

πυκνογόνατος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, densis geniculis constans, crebris distinctus geniculis et internodiis. Ex πυκνὸς et γόνυ, *genu.*

πυκνόκαρπος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, densos seu multos fructus habens.

πυκνοκίνδυνος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui frequenter periclitatur, qui crebris se periculis objicit.

πυκνόκομον, ου, τὸ, Pycnocomum, *herba.* Ex πυκνὸς et κόμη, *coma.*

πυκνόκομος, ὁ, qui densa coma est, *Steph.*

πυκνόν, *adv.* crebro, frequenter. A πυκνός.

πυκνοπνεύματος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui crebro respirat, *Suic.* Ex πυκνὸς et πνεῦμα.

πυκνόπορος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, densos meatus habens, *Rob.*

πυκνόπτερος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, densas, i. e. firmas alas habens. Πυκνόπτεροι δ' ἔσω κατ' αὐτὸν εὐσομῶσ' ἀηδόνες, *Soph. Œd. Col.* 17. A πτερόν.

πυκνορρίζος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, densas aut crebras radices habens, qui est densa radice. Ex πυκνὸς et ῥίζα, *radix.*

πυκνόῤῥαγος, ον, idem quod

πυκνοῤῥωξ, αγος, ὁ καὶ ἡ, densus acinis.

πυκνος, ὁ, ὁν, per *Sync.* a πυκινός.

πυκνόσαρκος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui densa est carne, qui solidum habet corpus et succi plenum. Ex πυκνὸς et σάρξ, *caro.*

πυκνοστορέω, dense sero vel semino; πυκνοστορεῖσθαι, dense seror. A

πυκνόστορος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, dense satus, dense seminatus.

πυκνόστημος, ὁ καὶ ἡ, vestis densum stamen habens. A στήμων.

πυκνόστικτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, crebris punctis distinctus, maculosus.

πυκνόσυλος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, multas habens columnas.

πυκνότερον, *adv.* sæpius, crebrius, spissius, *Ph.* A πυκνός.

πυκνότης, ητος, ἡ, densitas, spissitudo; (2) crebritas; (3) prudentia. A πυκνός.

πυκνόφθαλμος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, crebros oculos seu gemmas habens.

πυκνόφυλλος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, densa habens folia, densus foliis.

πυκνόω, denso, spisso, spissifico, stipo; πυκνοῦσι, densat, *Ph.* πυκνοῦμαι, densor; πυκνοῦται, spisscescit, *Ph.* πεπυκνωμένος, densatus, p. part. pass. Πάντα τρόπον τε σαυτὸν στεφοῦσι πυκνώσας, *Arist. Nub.* 702. Πυκνωθεῖσαι φλέβες, *Hippocr.* A πυκνός.

πύκνωμα, ατος, τὸ, idem quod πυκνότης.

πυκνῶς, *adv.* dense, spisse, crebro, frequenter, sæpe. A πυκνός.

πύκνωσις, εως, ἡ, densatio, spissatio. A πυκνόω.

πυκνωτικὸς, ἡ, όν, densandi vim habens. Ab eod.

πυκταλίζω, idem cum πυκτεύω, *Eust.*

πυκτεῖον, ου, τὸ, tablinum, armarium libellorum. A πυκτός.

πύκτευσις, εως, ἡ, dimicatio, *Ph.*

πυκτευτὴς, οῦ, ὁ, pugil; pugnator, *Gl. V.* A

πυκτεύω, pugilatu certo, pugilor, dimico; (2) pugnos incutio; πυκτεύω, μάχομαι, pugno, *Gl. Vet.* ἐπύκτευσαν, dimicaverunt, *Ph.* "Ωσπερ δὲ οἱ βάρβαροι πυκτεύουσιν, ὥτω πολεμεῖτε Φιλίππῳ, *Dem. Phil.* 1. A

πύκτης, ου, ὁ, pugil, *Ph.* pugnator; al. *Gl. V.* A πύξ.

πυκτικὸς, ἡ, όν, pugilatui aptus. A πύκτης.

πυκτίον, ου, τὸ, idem quod

πυκτὶς, ίδος, ἡ, libellus seu tabella plicatilis. A πυκτός.

πυκτὶς, ἡ, quoddam animal, *Ar.* πυκτίδες, exp. fidiculæ, *Steph.*

πυκτὸς, ἡ, όν, plicatus, complicatus, pro πυκτός. A πτύσσω.

πυκτομαχέω, idem quod πυκτεύω.

πυκτοσύνη, ης, ἡ, pugilatus, ars pugilum. A πύκτης.

πυλαγόραι, οἱ, legati, qui a singulis Græciæ civitatibus ad Amphictyonum concilium, quod ad Thermopylas habebatur, publice et de re publica mittebantur. Ex Πύλαι et ἀγορά. Hinc

πυλαγορέω, ῶ, sum Pylagoras, Pylas ad Amphictyonicum concilium proficiscor.

Πύλαι, ῶν, αἱ, Pylæ; vide πύλη.

πυλαία, ας, ἡ, sc. σύνοδος, Amphictyonum concilium, quod ad Pylas, sive Thermopylas haberi solebat. A Πύλαι.

πυλαϊκὴ ὀχλαγωγία, trivialis loquacitas, scil. quæ Thermopylarum ineptias redolet, *Plut.*

πύλαιος, αία, αιον, qui est extra portas; (2) Pylis oriundus. Ab eod.

πυλαίσατοι, ineptissimi homines, qui Pylas ad concilium Amphictyonicum confluebant, *Suid.*

πυλαΐτης, ου, ὁ, unus e vulgo, quod ad Thermopylas confluebat, homo nihili, homo de circo.- Ab eod.

πυλαΐτις, ίδος, ἡ, *Epitheton* Minervæ, utpote quæ in portis urbium pingi solebat, *Greg.* A πύλη.

πυλαωρὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, janitor vel janitrix, *R.* Ex πύλη et ὄρος, *custos portæ.*

πυλάφεταο, gen. sing. *Ion.* pro πυλάφτα, a πυλάφτης, ὁ, ἡ, habens portas validas et bene compactas. Ex πύλη et ἄρω, *apto.*

πυλάτις, ίδος, ἡ, *Epith.* conventus qui fit ad Pylas, *Soph. Trach.* 639.

πυλαωρὸς, οῦ, ὁ, portæ custos, *Il.* 21, 530. Ex πύλη et ὄρος, *custos.*

πυλεὼν, ῶνος, ὁ, vestibulum, atrium, *Ph.* janua; idem quod πυλὼν, *Porph.* A πύλη.

ΠΥ'ΛΗ, ης, ἡ, porta; et in *pluratl* πύλαι, portæ; (2) fauces montium, quibus per illos transitur; (3) locus Græciæ, Pylæ, quæ et Thermopylæ dicuntur.

πυληγενὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, Pylo ortus seu oriundus, in insula Pylo natus. Ex Πύλος et γίνομαι.

πυληδόκος, ου, ὁ, janitor. Ex δέχομαι.

πυλιώδιον, του, τὸ, domicilium τῆ πυλωρῆ, *Vitruv.*

πυλὶς, ίδος, ἡ, portula. A πύλη.

πύλος, ου, ὁ, porta, vestibulum; (2) Pylus, insula exigua ad Peloponnesum. A πύλη.

πυλωρὸς, οῦ, ὁ, portæ custos, *Gl. V.* πυλωρός, janitor; ἡ πυλωρὸς, janitrix, *Ph.* Ex πύλη et ὄρος, *custos.*

πυλῶχος, ου, ὁ καὶ ἡ, portas sustinens. Ex πύλη et ἔχω.

πυλόω, ῶ, f. ώσω, portis munio seu claudo. Καὶ νῦν ἅπαντ' ἐπείνα πεπύλωται πύλαις, *Arist. Av.* 1163. A πύλη. Hinc

πύλωμα, ατος, τὸ, porta seu janua.

πυλὼν, ῶνος, ὁ, atrium seu vestibulum; (2) porta, ostium, *Ph.* janua; πυλῶνες, januæ, *Gl. V.* A πύλη.

πυλωρέω, portæ præsum custodiæ. A

πυλωρὸς, οῦ, ὁ, custos portæ, janitor; (2) custos, defensor; (3) introitus seu vestibulum; (4) meatus ventriculi inferior. Ex πύλη et ὄρος, *custos.*

πύματος, et πύματος, *adv.* extremum, ultimum, postremo. A

πύματος, η, ον, extremus, ultimus, postremus. Πυμάτης νυκτὸς, *Aret.* A πυθμήν.

ΠΥ'ΝΔΑΞ, ακος, ὁ, fundus in modio &c. operculum; (2) manubrium gladii.

ΠΥΝΘΑ'ΝΟΜΑΙ, et πεύθομαι, fut. πεύσομαι, p. πέπυσμαι, audio, intelligo, cognosco, rescisco, certior fio; (2) interrogo, quæro, scisciror, *Gl. Vet.* consulto, rogito, percontor, *Ph.* 'Αλλὰ βραχέα σε πυθέσθαι βάλομαι, *Arist. Nub.* 482. 'Ως ἐγὼ τῶν παραγενομένων τινὸς ἐπυθόμην, a quodam, *Xen.* Παρὰ πολλῶν ἐσπυθέσθαι, τοὺς εἰδέναι βουλομένους, licet audire, *Isocr.* 'Εγὼ γὰρ ὰν ἀν ἦλθον ἀγγελῶν, εἰ μὴ πεπύσμην ταυτὶ τῶν σάῤ' εἰδότων, *Arist. Thesm* 603. Πέπυσται μυρίοις ἡμῖν, *ibid* 1241.

ΠΥ'Ξ, *adv.* pugno vel pugnis. Οὐ γὰρ πύξ γε μαχήσεαι, ὥδε παλαίσεις, *Il.* 23, 621.

πύξ, πυγὸς, ἡ, nates, clunes. A πυγή.

πυξάκανθα, ης, ἡ, arbor quædam spinosa. Ex πύξος et ἄκανθα. *spina.*

πυξεὼν, ῶνος, ὁ, buxetum, *Gloss. Vet.* A πύξος.

πυξίδιον, ου, τὸ, parva pyxis; (2) parva tabella, *Dim.* a πυξίον.

πυξίνεος, έα, *Ion.* ἕη, εον, buxeus, e buxo. A

πύξινος, ίνη, ινον, buxinus, *Ph.* A πύξος.

πυξίον, ου, τὸ, tabella scriptoria; (2) parva pyxis, *Dim.* a πύξος.

πυξὶς, ίδος, ἡ, pyxis, vasculum e buxo teres et oblongum, intus cavum, et in summa parte operculo clausum, *Ph.* fritillum. A πύξος.

πυξοειδὴς, ές, buxi speciem gerens, *Steph.*

ΠΥ'ΞΟΣ, ου, ἡ, buxus.

πυξώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, buxo abundans; (2) buxeus. A πύξος.

πυοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, puri similis, purulentus. Ex πύον et εἶδος.

πύον, τὸ, pus, sanguis putrefactus. A πύθω.

πυοποιέω, ῶ, f. ήσω, pus moveo. A

πυοποιὸς, ὁ, ὁ καὶ ἡ, pus movens, suppurationem adjuvans. Ex πύον et ποιέω.

πυορῥοέω, pure mano, pus effundo.

πυορῥοια, ἡ, fluxus puris, suppuratio. A

πυόῤῥοος, πυόῤῥους, ὁ, ὁ καὶ ἡ, pure fluens, e quo pus manat. Ex πύον et ῥέω.

πύος, ου, ὁ, vel πυὸς, οῦ, ὁ, colostrum seu colostra, primum lac a partu in omnibus animantibus; πύος, εος, τὸ, pus. A πυον.

πυοῤλκὸς, ὁ, ὁ καὶ ἡ, pus extrahens. Ex πύον et ἕλκω, *traho.*

πυόω, ῶ, f. ώσω, suppuro, ad suppurationem perduco. Ab eod.

πυπάζω, poppysmate adulor, demulceo. A

ΠΥ'ΠΠΑΞ, vox palpi seu poppysmatis.

ΠΥ'Ρ, πυρὸς, τὸ, ignis; (2) febris.

πυρὰ, ᾶς, ἡ, pyra, rogus, lignorum strues igne subjecto ardens. A πῦρ.

πυρὰ, τὰ, ignes, *Herod.*

πυράγρα, ας, ἡ, forceps, quo ignita tenemus, aut ex igne eximimus. Γίνετο δὲ χειρὶ 'Ραιστῆρα κραταιὸν, ἑτέρῃφι δὲ γένετο πυράγρηγ, *Il.* 18, 477.

πυραγρίτης καρκίνος, pro πυράγρα, q. d. cancer ignita tenens. Ex iisd.

πυράζω, exuro, cremo; (2) rubeo, rutilo. A πυρά.

πυραίθω, ignem accendo, ignes excito. 'Αμφὶ νεωσὶ πυραίθειν 'Αργείων στρατὸν, *Eur. Rhes.* 824.

πυράκανθα, ης, ἡ, pyracantha, q. d. ignea spina, i. e. valde urens et pungens, *Nic. Th.* 856.

πυράκνιος, ία, ιον, rufus. Ex πῦρ et ὄγω.

πυρακτέω, in igne verso et candefacio ; (2) uro, incendo, inflammo. Ex iisd.

πυρακτέω. ῶ, f. ώσω, in igne verso, candefacio ; πεπυρακτωμένος, candefactus, perf. pass. part. Ex iisd. Hinc

πυράκτωσις. εως, ἡ, actio ipsa in igne versandi ; (2) incendium.

πυραλλίς, vel πυραλλίδος, ἡ, ignaria, nomen avis, *Gl. V.* spinturnix. Ex πῦρ et ἅλλομαι, *salio.*

πυρᾶμος, ὁ, ἡ, falx, qua triticum demetitur ; (2) falx messoria. Ex πυρός et ἄμνυμι.

πυραμπτός, ή, ὁ, messis tritici ; (2) tempus messis. A πυράμνη.

πυραμίς, ίδος, ἡ, pyramis, figura in conum, velut flamma ignis, attenuata ; (2) placenta quædam. A πῦρ.

πυραμιδοῦς, ῆος, ὁ καὶ ἡ, speciem pyramidis gerens, seu pyramidatus. Ex πυραμίς et εἶδος.

πυραμοῦς, sc. ἄρτος, panificii genus ex tritico admixto melle, quod prædmii loco dabatur iis, qui insomnes pernoctassent in symposiis ; (2) placenta quævis ; (3) *Metaph.* victoria, palma, *Arist. Eq.* 277. A πυρός.

πυραυγής, έος, ὁ καὶ ἡ, igne fulgens, qui ignei fulgoris est, igne rutilans. Ab αὐγή.

πυραυλικὰ βέγανα, *Bud.* bombardas vocat.

πύραυνον, ου, τὸ, igniarium, vas, quo prunæ ardentes in mensam inferuntur. Ex πῦρ et αὔω, *accendo.*

πυραύστης, ου, ὁ, pyrausta, insectum lucernis advolans, exustisque alis concidens et periens. Ex iisd.

πυράφλεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ardens, sed ita, ut ab igne non absumatur.

πυργηδόν, *adv.* catervatim, turmatim. A πύργος.

πυργηρέω, et πυργηρέομαι, in turri sto, turrim custodio, sum in arce, contineo me intra muros, q. a πυργήρης, qui turri continetur. Ὡσπερεὶ πόλεις περὶς ἐχθρῶν, σῶμα πυργηρέμεθα, *Eur. Or.* 760. A πύργος et ἄρω, *apto.*

πυργηρῶς, *adv.* excelse instar turris, *Hes.*

πυργίδιον, τὸ, turricula, *Poll.*

πύργινος, turreus, *Gl. V.* turriformis ; (2) firmus, firmans. A πύργος.

πυργίον, ου, τὸ, turricula, *Dim.* ab eod.

πυργισμάριον, τὸ, turricula, armarium. A πυργίσκος, ου, ὁ, idem.

πυργίσκιον, τὸ, idem.

πυργίτης, ου, ὁ, in turribus degens ; πυργίτης σφηκός, passer muralis, *Gl. Vet.* Ab eodem.

πυργοβᾶξις, εως, ἡ, propugnaculum turritum, *Hes. Suid.* Ex πύργος et βάξις.

πυργοδαίκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, turribus infestus, turres vastans et destruens. A δαΐζω.

πυργοειδής, ὲς, turris speciem habens.

πυργομαχέω, e turri pugno, *Xen. Cyr.* 6, 21. Ἐπυργομάχων πρὸς ἀλλήλους, *Appian.* A μάχομαι.

πυργοτοιέω, turrifico, *Gl. V.* Hinc

πυργοτοΐτις, ή, extructio turrium.

ΠΥΡΓΟΣ, ου, ὁ, turris ; (2) arx, castellum ; (3) mœnia quæ fere turribus extructa, et hinc (4) urbs munita, seu cum arce ; (5) villa magnifica, turri etiam instructa ; (6) præsidium, propugnaculum etiam de homine ; (7) phalanx, *Il.* 4, 334. (8) fritillus, *Ern.*

πυργοσκάφος, ου, ὁ, dirutor turrium et mœnium. Ex πύργος et σκάπτω.

πυργώχης, ὁ, turris fulcrum, pars navis. Ab ἔχω.

πυργοφορέω, turrim sustineo. A

πυργοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, turrifer seu turriger. A φέρω.

πυργόω, ῶ, fut. ώσω, turri instruo et munio ; (2) in altum tollo, in turris altitudinem eveho, amplifico, exaggero ; πεπύργωσαι, elatus es, superbis, p. pass. 2. sing. Ἐτειδὴ καὶ λίαν πυργοις χάριν, *Eur. Med.* 526. Μυέλαιον εἶσον, ὃς πεπύργωσαι θράσει, *id. Or.* 1546. χρεὶ, *id. Rhes.* 122. Σὺ μὲν λέγ' ἡμᾶς, οἷς πεπύργωσαι λόγοις, *id. Her. Fur.* 238. Tu quidem dicito contra nos verba, quibus munitus es.

πυργωθῆναι, circumdor, *Eur.* ita *Bud.* Al. aliter.

πυργώθης, εος, ὁ καὶ ἡ, turritus, *Gl. V.* A πύργος.

πύργωμα, ατος, τὸ, turris, *Eur. Phœn.* 294. (2) ædificatio, *id. Troad.* 1173. A πυργόω.

πυργωτίς, ίδος, ἡ, turrita. Ab eod.

πυργωτὸς, ὴ, όν, turritus, fastigiatus.

πυρδακής, έος, ὁ καὶ ἡ, igni ardens, ambustus, candens. Ex πῦρ et δαίω.

πύρδαλον, ου, τὸ, igniarium, instrumentum prunis ferendis aptum, titio ignitus, qui cineribus obruitur ad conservandum ignem ; (2) culina, coquina. Ex iisd.

πύρδανον, ου, τὸ, idem et ex iisdem.

πύρεθρον, ου, τὸ, pyrethrum, *herba, Nic. Th.* 938. A πῦρ.

πυρείον, ου, τὸ, igniarium, ignitabulum, *Gl. Vet.* thuribulum, *Soph. Philoct.* 36. (2) sacrarium apud Persas, in quo sacer et æternus ignis servabatur, *Ern.* Ab eod.

πυρεξόλος, ον, ignis elisus, *Suid.*

πυρεξόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ignem ejiciens seu evomens, silex, scintillas edens, *Gl. V.* ignivomus, flammivomus ; πυρεκβόλον, fomes, *Gl. V.* Ex πῦρ et ἐκβάλλω.

πυρεκτικὸς, ἡ, όν, febrilis. A πυρέσσω.

πύρεξις, εως, ἡ, febris, seu paroxysmus febrilis. Ab eod.

πυρέσσω, vel ίττω, fut. ξω, febricito, febrico. Ἰατρῷ αἰσχρὸν ξυνίζεσθαι εἰ πεπύρεκται ὕπος. *M. Anton.* 8, 11. A πῦρ.

πυρεταίνω, idem. A πυρετός.

πυρέτιον, ου, τὸ, febricula, *Dim.* Ab eod.

πυρετὸς, ὁ, ὁ, igneus calor, igneus æstus ; (2) febris. A πῦρ. Καί τε σφέσι πολλὸν πυρετὸν διὰλοῖσι βροτοῖσιν. *Il.* 20, 31.

πυρετοφόρος, ον, febrim afferens, gignens. A φέρω.

πυρέττω, vide πυρέσσω.

πυρετώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, febrilis, vel cum febrili calore conjunctus ; (2) febres excitans seu invehens ; (3) calidus. A πυρετός.

πυρεύω, έως, ὁ, qui igne inflammat, qui ignem subjicit. A πυρεύω.

πυρευτικὸς, ἡ, όν, igniarius. Ab eod.

πυρευτὴς, οῦ, ὁ, piscator igne fallens pisces.

πυρευτικὸς, ἡ, όν, igni utens, qui per ignem facit, vel fit ; πυρευτικὴ, sc. θήρα, piscatio, quæ noctu ad lumen fit. A πυρεύω.

πυρεύων, ignem immitto, igne inflammo. Πυρεύων τὴν ὕλην, *Plato.* A πῦρ.

πυρῆ, ῆς, ἡ, *Ion.* pro πυρά.

πυρήϊον, ου, τὸ, igniarium, *Ion.* pro. πυρεῖον.

ΠΥΡΗΝ, ῆνος, ὁ, nucleus, *Gl. Vet.* bacca, nucleus olivæ ; (2) specilli pars altera, in nuclei modum rotunda ; (3) granum thuris ; (4) gemma quædam.

πυρήνευμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ignem ventilans. Ex πῦρ et ἄνεμος.

πυρήνη, ης, ἡ, nucleus, ossiculum in pomis, mespilis, cerasis, aut palmulis. A πυρήν.

πυρηνοειδὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, baccæ vel nucleo similis. Ex πυρὴν et εἶδος.

πυρηνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, lignosus, interiore ligno multum dives. Ex iisd.

πυροφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, triticum ferens, tritici ferax. Ex πυρὸς et φέρω.

πυρία, ας, ἡ, sicca sudatio ; (2) vas caldarium, quo excalefacto sudatio cietur. A πῦρ.

πυριάζω, calore foveo, *Gl. V.* A πυρία.

πυρίαμα, τὸ, fomentum. A πυριάω.

πυρίασις, εως, ἡ, fomentum, fomentatio, *Ph.* Ab eod.

πυριατήριον, ου, τὸ, locus, in quo sudantes πυριώνται ; (2) cella caldaria, hypocaustum, vaporarium. Ab eod.

πυριάτης, ου, ὁ, colostratus ; (2) idem quod supra πυραείτης.

πυριᾶτὸς, ἡ, όν, fomentatus, calefactus. A πυριάω, ῶ, fut. άσω, foveo ; et πυριώομαι, ῶμαι, foveor ; (2) sudo et incalesco ex πυρίας, sive camini calefactione. Πυριᾷν Ἑρεμὴ θαλάσσῃ, *Diosc.* A πῦρ.

πυριδέτης, ὁ, ignem ingrediens, qui igni admovetur, ut λέβης, *Hom. Sch.*

πυρίδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, in igne vivens. Ex πῦρ et βίος.

πυριδρομέτης, ου, ὁ, ignistrepus, seu inter faces, lumina, strepens, ut saltatio nocturna. Ex βρέμω.

πυρίδρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, igne exesus, *Suic.*

πυριγενέτης, ου, ὁ, idem quod

πυριγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, igne satus seu genitus. Ex πῦρ et γίνομαι.

πυρίγληνος, ου, ὁ καὶ ἡ, igneas pupillas habens. Ex πῦρ et γλήνη, *pupilla.*

πυριγλώχιν, ινος, ὁ καὶ ἡ, ignitam cuspidem vel aciem habens. Ex γλωχίς.

πυριγόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, ignem generans. Ex πῦρ et γίνομαι, unde p. m. γέγονα.

πυρίδαπτος, ου, igni consumtus. A δάπτω.

πυρίδιον, ου, τὸ, igniculus, *Dim.* a πῦρ.

πυρίδρομος, ου, *Epith.* solis, stellarum, etiam Jovis fulg. et Cupidinis ; igneus.

πυριευτὴς, et πυριευτικὸς, *Poll.* V. πυριευτής.

πυρίεσθον, ου, ὁ καὶ ἡ, igni coctus, *Gl. Vet.* πυρίεσθον, colostra. Ex πῦρ et ἕψω.

πυριήκης, έος, ὁ καὶ ἡ, in igne acutus, seu cujus acies ignita est. Ex πῦρ et ἀκή.

πυριήτης, ὁ, pro πυρίτης, λίθος, *Suid.*

πυριθαλπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, igne calefactus. Ex πῦρ et θάλπω.

πυρικαὴς, ὁ, igne combustus, *Man.*

πυρίκαυσος, ου, ὁ καὶ ἡ, ignicremus, igne cremans. Ex πῦρ et καίω.

πυρίκαυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, igne exustus, vel adustus. Ex iisd.

πυρίκαυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ambustus, *Gl. Vet.* rogo consumptus. Ex iisd.

πυρίκμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, igne elaboratus ; (2) ab igne adustus. Πυρίκμητοι λίθητες, *Call.* in *Del.* 145. Ex πῦρ et κάμνω.

πυρικρότατος, ὁ, cujus tempora ignita sunt, *Hes.*

πυρίκτυπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, igne crepans aut crepitans. Ex πῦρ et κτύπος.

πυριλαμπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, igne micans vel rutilans, splendens. Ex πῦρ et λάμπω.

πυριλαμπὶς, ίδος, ἡ, vermiculus quidam in tenebris lucens, cicindela, noctiluca. Ex iisdem.

πυρίλιπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, igne occupatus, ignem concipiens. Ex πῦρ et λαμβάνω.

πυριμανέω, ῶ, vi flammea glisco, *Suic.* Ex πῦρ et μαίνομαι.

πυριμάμφος, ου, ignitus, *Epitheton* astri, *Man.*

πυρίμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, fervens in pugna, qui tam acriter depugnat, ut ei resisti nequeat, non magis, quam igni furenti. Ex πῦρ et μάχομαι.

πυρίμορφος, ου, ὁ καὶ ἡ, ignis formam habens, *Suic.* Ex πῦρ et μορφή.

πύρινος, ίνη, ινον, *prima brevi*, igneus ; (2) *prima longa*, triticeus. A πῦρ, vel πυρός.

πυρινώδης, idem quod πυρηνώδης, *Aristot.*

πυρισιεύνται, acc. plur. *Poët.* pro πυρισιεύοντας, a πυρισιεύων.

πυρισιεύσοισι, dat. plur. *Ion.* pro πυρισιεύσοις, a πυρίσιευσος, *ardens.*

πυρισιεύω, ῶ, ignem spiro. Τὰν πυρισιεύσαν ἐναίρει τριόμματον ἀλκὰν, *Eur. Ion.* 203.

πυρίσιους, *contr.* πυρίσιους, ου, ὁ καὶ ἡ, ignem spirans. Ex πῦρ et σιόω, *flatus.*

πυριτόλης, ὁ, vide πυρεθλος.

πυριῤῥηγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, igne fractus. Ex πῦρ et ῥήγνυμι.

πυρισμάφαγος, ου, ὁ καὶ ἡ, igne crepans. Ex πῦρ et σμαραγέω, *resono.*

πυρίσπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, in quo ignes sparsi sunt. Ex πῦρ et σπαστός.

πυρίσπορος, ου, ignè satus, *Opp. Cyn.* 4, 304. at πυρισπόρος, ignem spargens, fulgens. Ex iisd.

πυρίσσαπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, in quem seu ex quo ignis stillat. Ex πῦρ et στάζω.

πυρισφάτης, ου, ὁ, tripes ferreus, *Ph.* Ex πῦρ et ἵστημι, *sto.*

πυρισφάφαγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ignis instar cum quodam strepitu lacerat et absumit. πυρίσσω, ardeo. A πῦρ.

πυρίτης, ου, ὁ, scil. λίθος, lapis pyrites, lapis ignem edens, *Gl. V.* silex. A πῦρ.

πυρίτης, ου, ὁ, triticeus. A πυρός.

πυρίτις, ίδος, ἡ, ut πυρίτης λίθος, lapis pyrites. A πῦρ.

πυριτροφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, igne nutritus, *Suic.* Ex πῦρ et τρέφω.

πυριτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, ignem alens seu nutriens. Ex iisd.

πυρίφατος, ον, igne absumtus. A φάω.

πυριφεγγὴς, ὲς, igni fulgens, *Epith.* solis A φέγγος.

πυριφλεγέθης, ὁ καὶ ἡ, igneo ardore afflictus.

πυριφλεγέθων, οντος, ὁ, igne ardens, vel igneo ardore flagrans ; (2) fluvius infernalis igne ardens. Ex πῦρ et φλέγεθω.

πυριφλεγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, igne ardens, vel igne adustus, igneo ardore flagrans. Ex πῦρ et φλέγω.

πυρίφλικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

πυρίφοιτος, ου, *Epith.* solis, &c. ut πυρίδρομος. A φοιτάω.

πυρίφχαλκος, ου, ὁ, igneum æs.

πυρίφχρους, ωτος, ὁ καὶ ἡ, ignei coloris, rutilus, fulvus. Ex πῦρ et χρόα, *color.*

πυρκαεὺς, έως, ὁ, qui incendit, inflammat.

πυρκαΐὰ, ᾶς, ἡ, rogus, ustrina, *Ph.* (2) inflammatio, incendium. Ex πῦρ et καίω, *uro.*

πύρνα, ης, ἡ, panis frustum ; (2) panis. A *πυρνος*.

πυρνακός, ά, όν, maturus, edulis. A *πύρνος*.

πύρνος, η, ον, triticeus ; (2) *subst.* fragmentum panis, bolus, esca, victus, alimentum. A *πυρός*, per *Syncop.* pro *πύρινος*.

πυρόεις, εσσα, εν, igneus, ignitus, vel urens in modum ignis, fervens. A *πῦρ*.

πυροειγής, ές, ignifaber, *Man.*

πυροκαπηλεῖον, frumento negotior.

πυρολαβίς, ίδος, ἡ, forceps. Ex *πῦρ* et *λαμβάνω*.

πυρολαμπὶς, vide *πυριλαμπής*.

πυρολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, triticum colligens seu metens. Ex *πυρός* et *λέγω*.

πυρομαντίας, ας, ἡ, divinatio ex igne. Ex *πῦρ* et *μάντις*. Unde

πυρόμαντις, εως, ὁ καὶ ἡ, ex igne divinans.

πυρομετρέω, frumentum metior.

πυροποικίλος, punctis igneï coloris distinctus et varius.

πυροπωλέω, ῶ, f. *ήσω*, triticum vendo. A *πυροπώλης*, ου, ὁ, tritici venditor.

πυροῤῥαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, igne ruptus, ignis vi ruptus, seu fractus ; inutilis. Ex *πῦρ* et *ῥήγνυμι*.

ΠΥΡΟΣ, ου, ὁ, triticum, frumentum.

πυροσθενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ignipotens, *Gl. Vet.* Ex *πῦρ* et *σθένος*.

πυροτομίας, ας, ἡ, sectio seu messis tritici, messis. Ex *πυρός* et *τέμνω*.

πυροτρόφος, *Epith.* fabelli, *Ep.* seu *πυροτρόπος*. Ex *πυρός* et *τρέφω*.

πυρὶσκω, præs. ind. pass. *contr.* pro *πυρόομαι*, a *πυρόω*.

πυροφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, triticum ferens, tritici ferax, *Il.* 14, 123. Ex *πυρός* et *φέρω*.

πυροφόρος, ὁ καὶ ἡ, ignifer. Ex *πῦρ* et *φέρω*.

πυρόχεως, *adv.* idem quod *πυρίχεως*.

πυρόω, fut. *ώσω*, accendo, incendo, ustulo, torreo ; cremo, comburo ; *πυρῶμαι*, calesco, ardeo, *Gl. V.* *πεπύρωται*, calet, *Ph.* perf. pass. Οὐθ' ὅσια ἐπύρωσας ἐν Ἁλαλόμοις, *Eur. Hel.* 1369. *καθαρεῖῶ δὲ πυρώσατε δῶμα Φοίβῳ*, *Theocr.* 24, 94. A *πῦρ*.

πυρπαλαμᾶσθαι, in malis artibus agilem esse ; ardelionem agere, *Eust.* A

πυρπαλάμη, ης, ἡ, de callido et versuto homine, de ardelione, *Eust. Suid.*

πυρπάλαμος, vel *πυρπαλάμης*, ου, ὁ, idem.

πυρπάλαμος, et *πυριπάλαμος*, ου, ὁ καὶ ἡ, ignem protrudens, ignitus ; (2) versutus. Ex *πῦρ* et *παλάμη*.

πύρπνοος, ου, ὁ καὶ ἡ, vide *πυρίπνοος*. Τὶ νάσσων χειρὶ πύρπνοον βέλος, *Æsch. Prom. V.* 953.

πυρπολέω, ῶ, fut. *ήσω*, circa ignem versor, ignem accendo ; (2) igne et incendiis vasto, igne depopulor ; *πυρπολῶμαι*, incendor ; *πεπυρπολημένος*, incensus, p. part. Πυρπολεῖν τὴν χώραν, *Luc.* Πυρπολεῖν δ' ὅσον, τάχος, *Arist. Thesm.* 734. Πυρτόλει τὰς ἑνθρακας, *id. Av.* 1586. Ἡ μὲν δὴ νῆσος ὧδε ἐπυρπολεῖτο, *Heliod.* Καὶ δὴ πυρπολέοντας ἐλεύσομεν ἐγγὺς ἐόντας, *Od.* 10, 30. Unde

πυρπόλημα, ατος, τὸ, vastatio per ignem.

πυρπόλησις, εως, ἡ, idem ; (2) incendium.

πυρπόλος, ου, ὁ, igni utens, *Epith.* Bacchi, ob nocturna sacra, ignitus. Ab eod.

πυῤῥαγὴς, pro *πυροῤῥαγὴς*, *Steph.*

πυῤῥάζω, fut. *άσω*, rubeo, *Gl. Vet.* rutilo. Πυῤῥάζει γὰρ ὁ οὐρανὸς, *Matt.* 16, 2. A *πυῤῥός*.

πυῤῥάκης, ου, ὁ, rufus. Ab eod.

πυῤῥίας, ου, ὁ, serpens coloris rubri ; (2) servi comici nomen, Pyrrhias ; Burria. Ab eod.

πυῤῥιάω, ῶ, idem quod sequens *πυῤῥίζω*.

πυῤῥίζω, fut. *ίσω*, rufus sum, rubesco, rufum colorem imitor, *Gl. Vet.* flaveo, rufeo. A *πυῤῥός*.

πυῤῥίχη, ης, ἡ, sc. *ὄρχησις*, Pyrrhica, saltatio armata ; (2) cantus, ad quem saltatur. A Πύῤῥος, qui hujus saltationis fuit auctor.

πυῤῥιχιακῶς, *adv.* per Pyrrichios pedes.

πυῤῥιχίζω, fut. *ίσω*, Pyrrhicam salto, cum armis tripudio A *πυῤῥίχη*. Hinc

πυῤῥιχιστὴς, ου, ὁ, qui Pyrrhicam saltat.

πυῤῥίχιος πούς, Pyrrhichius, pes duabus syllabis brevibus constans. Ab eod.

πυῤῥοειδὴς, ίχη, ίχον, rufus. A *πυῤῥός*.

πυῤῥοθριξ, τριχος, ὁ καὶ ἡ, qui rufa seu rutila coma est, cui rufi seu rutili pili sunt. Ἄμωρ τῶν' ἤτην πυῤῥοτρίχων, ἄμωρ ἀναξ, *Theoc. Id.* 8, 3.

πυῤῥοκόμης, ὁ, qui rutila coma est, s. fulva, *Steph.*

πυῤῥοκόραξ, ακος, ὁ, corvi genus luteo rostro.

πυῤῥοκτάστης, ου, ὁ, flavarum feminarum amator, *Artist. Ep.* 407. vide *Hor.* lib. 1. *Od.* 5. Ex *πυῤῥὸς* et *ὀπιτεύω*, *inspecto*.

πυῤῥὸς, ὰ, ὸν, fulvus, et veluti ex flavo candicantem habens colorem ; rufus, flavus, *Gl. V.* A *πῦρ*. Hinc

πυῤῥότης, ητος, ἡ, color rufus seu rutilus.

πυῤῥότριχος, ου, ὁ καὶ ἡ, vide *πυῤῥόθριξ*.

πυῤῥόχλοος, ου, ὁ, avis nomen a rufo colore, dicta rubecula vel rubicilla. A *πυῤῥὸς*.

πυῤῥόω, rufo, -as, *Gl. V.* A *πυῤῥὸς*.

πυῤῥώδης, ες, rubicundus. Ab eod.

πυρσὰ, τα, faces, ignes, *Eur.*

πυρσαίνω, rufum facio, rufo. A *πυρσός*.

πυρσείας, ας, ἡ, significatio quæ fit succensis et sublatis facibus. A *πυρσεύω*.

πυρσευτὴς, οῦ, ὁ, qui significationem facit accensis et sublatis facibus, qui e specula signum dat igne. A

πυρσεύω, face accensa signum do. A *πυρσός*.

πυρσέω, pro *πυρσεύω*, *Eur.*

πυρσοδελὲω, instar faculæ emitto, *Man.*

πυρσόγλωσσος, ου, ὁ καὶ ἡ, flammeis linguis micans, *Suic.* Ex *πυρσὸς* et *γλῶσσα*.

πυρσοδυνάστης, ου, ὁ, ignipotens.

πυρσομορφώω, ῶ, f. *ώσω*, igne formo.

πυρσόνωτος, ὁ καὶ ἡ, rufum habens tergum.

πυρσὸς, ὸῦ, ὁ, fax ; *plur.* *πυρσοὶ* et *πυρσὰ*, faces, ignes, amor vehemens. Πυρσοὶ δὲ ὁλεγέθυσιν ἐκτήτεμεν, *Il.* 18, 211. Sed, *πυρσὸς*, ἡ, ὸν, pro *πυῤῥὸς*, a *πῦρ*.

πυρσοτόκος, ὰ, ὸν καὶ ἡ, ignem pariens ; ut *πυρσοτόκος λίθος*, silex. Ex *τίκτω*.

πυρσύχος, ὁ, facem accensam tenens, *Steph.* Ex *πυρσὸς* et *ἔχω*.

πυρσόω, ignes excito. A *πυρσός*.

πυρφέρεος, idem quod *πυρφόρος*, *Man.*

πυρφορέω, ignem seu faces gesto. A

πυρφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ignifer, *Gl. Vet.* flammifer. Ex *πῦρ* et *φέρω*.

πυρφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, triticum ferens, tritici ferax. Ex *πυρὸς* et *φέρω*.

πυρώδης, εως, ὁ καὶ ἡ, igneus, ignitus ; (2) urens in modum ignis ; *πυρώδης λίθος*, silex, *Gl. V.* A *πῦρ*.

πυρωθέντων, gen. pl. a. 1. part. pass. verbi *πυρόω*.

πύρωμα, ατος, τὸ, callosa durities, seu collectio, quæ in callum concrevit. A *πυρόω*.

πυρῶπις, ιδος, ἡ, rutila adspectu, cujus facies rutilat. Νεοσλέον τόδε πῆμα πυρώπιδες ἤγαγον ἕβραι, *Nonn. Par.* 11, 4. Ex *πῦρ* et *ὤψ*.

πυρωπὸς, ὸῦ, ὁ, cujus facies rutilat, seu rutilus adspectu, igneo colore rubens ; (2) metalli genus, mixtura trium æris partium, et quartæ auri constans ; (3) gemma, pyropus, carbunculus. Ex iisd.

πύρωσις, εως, ἡ, coctio ad ignem ; (2) usus igniarius ; (3) probatio, per ignem ; (4) incendium ; (5) uredo. A *πυρόω*.

πυρωτὴς, οῦ, ὁ, qui igne excoquit et purgat.

πυρωτικὸς, ὴ, όν, igneus, urendi vi prædictus, fervens. Ab eod.

πυρωτὸς, ὴ, όν, ignitus. A *πυρόω*.

πῦς, *adv.* quo ? qua ? qui ? quonam modo ? A *πῆ*, pro *ποῖσι*, *Ern.*

πύσαι, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi *πύω*.

πυσθῆσαι, nom. pl. f. g. a. 1. part. pass.

πύσιμα, ατος, τὸ, quæsitum, quæstio, scisitatio, interrogatio, *Gl. Vet.* percontatio. A *πυσθάνομαι*.

πυσιματικὸς, ὴ, όν, interrogativus, percontatorius, rationalis. Ab eod.

πυσιματικῶς, *adv.* interrogative.

πύσις, εως, ἡ, auditio, fama, rumor ; (2) percontatio, interrogatio. Ab eod.

πυσὸς, ὸῦ, ὁ, notus, clarus. Ab eod.

πυτία, ας, ἡ, coagulum, *Ph.*

πυτίζω, fut. *ίσω*, crebro spuo, sputo ; (2) liquorem sumptum vi ex ore expressum rejicio ; unde (3) vinum degusto et probo. A *πτύω*.

πυτιναῖος, α, ον, viminalis, ex viminibus, quibus vasa vinaria religantur, confectus. A

ΠΥΤΙΝΗ, ης, ἡ, lagena vini vimine obducta ; (2) vas nexum e surculis.

πυτινοπλόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui viminibus dolia religat, vietor. Ex *πυτίνη* et *πλέκω*.

πύτισμα, ατος, τὸ, id quod exspuitur ; (2) pytissatio, vini degustatio probandi causa. A *πυτίζω*.

πυώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, purulentus ; *πυῶδες*, purulentia, *Gl. Vet.* Πυώδεις ῥεύμβοι, *Aret.* A *πύον*.

πύωσις, εως, ἡ, suppuratio. A *πυόω*.

πῶ, *vox enclit.* quodammodo, alicunde ; *ἔπω*, nondum.

πῶ, *tibe*, 2. sing. pr. imper. act. per *Apoc.* pro *πέθι*, pro quo per *Ectasin* dicitur *πῶθι*, a *πῶμι*.

ΠΩΓΩΝ, ωνος, ὁ, barba.

πωγωνιαῖος, ὰ, ὸν, barbatus, *Gl. V.* A *πωγωνίας*, ου, ὁ, barbatus ; ut *πωγωνίας ἀστὴρ*. A *πώγων*. Unde

πωγωνίτης, *Ion.* pro *πωγωνιάτης*, ου, ὁ, barbatus, *Epith.* Jovis, stella barbata.

πωγώνιον, ου, τὸ, barbula, *Dim.* A *πώγων*.

πωγωνίτης, ου, ὁ, barbatus. Ab eod.

πωγωνοκυρεῖον, tonstrina. A *κυρέω*. Unde

πωγωνοκυρεία, ας, ἡ, barbatoria, *Ph.* tonsoria.

πωγωνοτροφέω, ῶ, f. *ήσω*, barbam nutrio seu alo. A *πωγωνοτρόφος*.

πωγωνοφορία, ας, ἡ, gestatio barbæ.

πωγωνοφόρος, ου, ὁ, barbam gerens, *Suic.* Ex *πώγων* et *φέρω*.

πώη, acc. pl. n. g. pro *πώεα*, a *πῶυ*, *grex*.

πωλάριον, ου, τὸ, parvus pullus, *Dim.* a *πῶλος*.

πώλαυι, 2. s. pr. conj. pass. *Ion.* pro *πώλῃ*, a *πωλέω*.

πωλέεσκε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro *ἐπώλει*.

πωλεῖα, ἡ, idem quod *πώλευσις*, *Xen.*

πωλέομαι, οῦμαι, versor, proficiscor, eo, ventito. A *πολέομαι*.

πωλέομαι, οῦμαι, veneo, vendor. A *πωλέω*.

πωλέσκετο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro *ἐπωλέετο*, seu *ἐπωλεῖτο*, a *πωλέομαι*, *versor*, *Il.* 1, 490.

πωλεύμην, imperf. ind. pass. *Ion.* et *Dor.* pro *ἐπωλούμην*, a *πωλέω*.

πώλευσις, εως, ἡ, cura domandi et erudiendi pullos equinos. A *πωλεύω*.

πωλευτικὸς, ὴ, όν, ad equuleos domandos erudiendosque idoneus.

πωλεύω, fut. *εύσω*, pullos equinos domo et erudio. A *πῶλος*.

ΠΩΛΕΩ, ῶ, fut. *ήσω*, vendo, vendito, venundo ; *πωλῶμαι*, veneo. Πῶλει βαδίζων αὐτὰ τοῖς Αἰγυπτίοις, *Arist. Pace*, 1242. Πωλεῖται πρὸς διπλῆν ᾠῤγύριον, *Dioscor.* Hinc

πωλὴ, ης, ἡ, venditio, pro *πώλησις*.

πώλημα, ατος, τὸ, id, quod venditur seu venum exponitur, res venalis. Ab eod.

πώλης, ου, ὁ, venditor. Ab eod.

πωλήσαι, aor. 1. inf. act. verbi *πωλέω*.

πωλήσαι, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro *πωλῇ*.

πώλησις, εως, ἡ, venditio, auctio. Ab eod.

πωλητήριον, ου, τὸ, locus, ubi res venales exponuntur ; (2) forum. Ab eod.

πωλητὴς, οῦ, ὁ, venditor ; *πωληταὶ*, magistratus Athenis, quibus commissa erat elocatio vectigalium, metallorum, auctionum, et similium. Ab eod.

πωλητικὸς, ὴ, όν, vendax, *Gl. V.* Ab eod.

πωλικὸς, ὴ, όν, pullinus ; virgineus, *Æsh. S. T.* 460. A *πῶλος*.

πωλίον, ου, τὸ, parvus pullus, equuleus, *Dim.* ab eod.

πωλοδαμαστὴς, οῦ, ὁ, equorum domitor. Ex *πῶλος* et *δαμάζω*.

πωλοδαμνέω, ῶ, fut. *ήσω*, pullos domo ; (2) ut pullum domo et erudio. Πωλοδαμνεῖν τινα ἐν νόμοις κατεῖδε, *Soph. Aj.* 549. Πωλοδαμνήσας ἄναξ, *Eur. Rhes.* 187. Ex *πῶλος* et *δαμνάω*.

πωλοδάμνης, ου, ὁ, pullorum vel equorum domitor. Ex iisd.

πωλοκόμος, ου, ὁ, pullarius, *Gl. V.* Ex *πῶλος* et *κομέω*, *curo*.

πωλομάχος, ου, ὁ καὶ ἡ, cum pullis seu equis pugnans, *Suic.* Ex *πῶλος* et *μάχομαι*.

ΠΩΛΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, pullus, plerumque

equinus, equuleus, sive teneræ, sive adultæ ætatis, *Philox.* equuleus, pullus, dus, it. bos; (2) πῶλοι, pro virgine, *Ern.*

πωλοτρόφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pullos nutriens. Ex πῶλος et τρέφω.

πώλυψ, υπος, ὁ, polypus, piscis quidam; (2) caruncula in naribus seu in corde crescens. Ex πολὺς et πῦς.

πῶμα, ατος, τὸ, potus; (2) poculum. A πίνω, seu πάω, *bibo.*

ΠΩ͂ΜΑ, ατος, τὸ, operculum, operimentum. Hinc

πωμάζω, f. άσω, operculo claudo, obturo.

πώμαλα, *adv.* haudquaquam, nequaquam, nullo modo. Ex πῶ et μάλα.

πωματίας, ᾱ, ὁ, cochleæ terestris species, quod est quasi operculo tecta. A πῶμα.

πωμάτιον, ᾱ, τὸ, operculum, cooperculum.

πώποτε, *adv.* unquam, *Gl. V.*

πωρέω, ῶ, lugeo; (2) mœrore adficio, luctu adficio. A πῶρος.

πώρη, ης, ἡ, luctus, miseria, calamitas.

πωρητὺς, ὑος, ἡ, idem et ab eod.

πωρικίος, αία, αῖον, callosus, asper.

πώρινος, ίνη, ινον, e poro factus, tophinus. A πῶρος.

πωροκήλη, ἡ, ramex callosus (seu tophus) in testiculo, &c. vide *Steph.*

πωρόμφαλον, τὸ, tophi concretio in umbilico, *Gorr.*

ΠΩ͂ΡΟΣ, ᾱ, ὁ, luctus; (2) callus; (3) tophus, seu porus, lapis levis et porosus.

ΠΩΡΟ͂Σ, ᾶ, ὁν, cæcus.

πωρόω, ῶ, fut. ώσω, callum induco; (2) in lapidosam duritiem et tophum commuto; (3) sensum adimo, induro; *pass.* occallesco, callum duco; (4) in tophum convertor; (5) sensum amitto, obduresco adversus aliquid, πεπωρωμένος, profligatus, *Gl. V.* induratus. Πεπώρωκεν αὐτῶν τὴν καρδίαν, *Joan.* 12, 40. πεπωρωμένη, *Marc.* 6, 52. ἐπωρώθησαν, *Rom.* 11, 7. A πῶρος.

πωρόω, excæco. A πωρός.

πώρωμα, ατος, τὸ, callosa durities, s. quod in callum concrevit. A πῶρος. Hinc

πώρωσις, εως, ἡ, concretio in callum, consolidatio et ferruminatio ossium fractorum, *Gl. V.* induratio; (2) stupor.

πώρωσις, εως, ἡ, excæcatio. A πωρός.

πῶς, *adverb.* quo modo? quo pacto? qui? qua ratione? (2) quam? (3) certo modo. Hinc πῶς ποτε; quonam tandem modo? cur nam? πῶς δὴ τοῦτο; qui fieri istud potest? πῶς γὰρ, ap. *Dem.* nullo modo, qui possit fieri; πῶς γὰρ ἐ; quidni?

πως, *adv. et vox enclit.* quodammodo, aliquo modo, quantum. Hinc εἴπως, si forte; μήπως, ne forte.

πώσω, f. 1. ind. act. verbi πίνω, s. πῶμι.

πωτάομαι, ώμαι, f. ήσομαι, volo, as, volito. Οἱοὶ ἀηδονίηις ἐφεζόμενοι ἐπὶ δένδρων, Πωτῶνται, *Theocr.* 15, 122. A πέτομαι.

πωτήεις, εσσα, εν, volaticus, *Sibyl.*

πώτημα, τὸ, volatus. A pr.

πωτήσεαι, 2. sing. fut. 1. ind. med. *Ion.* et *Att.* pro πωτήσῃ, a πωτάομαι, *volo.*

πῶϋ, εος, το, grex. A πάομαι, *possideo.*

ΠΩΫ́ ΓΞ, γγος, ἡ, mergus, fulica.

P

Ῥ Est litera decima septima Græcorum, quæ suo nomine ῥῶ dicitur, idque ab Hebræorum Resch; (2) in numeris valet *centum;* et, cum lineola inferne apposita (ϱ), *centum millia.*

ῬΑ, *conjunct. expletiva,* certe, utique, omnino; sed ῥὰ, quidem.

ῥὰ, vel potius ῥὰ, facile. Ex ῥάδιον.

Ῥ͂Α, τὸ, ιha, *radix quædam.*

ῥαβάττω, sursum ac deorsum eo, *Hes.* Ex ῥὰ et βάω, *eo.*

Ῥαββεῖ, Ῥαββονὶ, et Ῥαββουνὶ, Rabbi. Voc Syr ἀκλ. *Magister.*

ῥαβδία, verberatio quæ fit virga, *V. L.*

ῥαβδεύω, virgas quatio, virgis cædo. A ῥάβδος.

ῥάβδιαι, ων, τὰ, virgulta; (2) radioli in ore quorundam piscium. Ab eod.

ῥαβδίζω, f. ίσω, virgis cædo; perticis cædo seu decutio, excutio. Τρὶς ἐῤῥαβδίσθην, 2 *Cor.* 11, 25. Ab eod. Unde

ῥάβδινος, ίνη, ινον, virgeus, *Gl. V.*

ῥάβδιον, vel ῥάβδιον, ᾱ, τὸ, virgula, parva virga, ramulus, scapus, *Gl. Vet.* virgultum, *Dim.* ab eod.

ῥαβδοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, virgatus, virgæ similis; et in *plur.* ῥαβδοειδεῖς, suturæ in calvaria. Ex ῥάβδος et εἶδος.

ῥαβδομαντία, ας, ἡ, genus vaticinationis, dum sagittæ mittuntur in pharetram, mistæque et inscriptæ sortientium nominibus exeundo sortem indicare creduntur. Ex ῥάβδος et μάντις.

ῥαβδομαχία, ας, ἡ, pugna quæ fit virgis seu baculis, *Suic.* Ex μάχομαι.

ῥαβδονομέω, certamen guberno. A

ῥαβδονόμος, ᾱ, ὁ, designator, lictor, minister, qui summovet turbam; (2) qui victori præmium dat. Ex ῥάβδος et νέμων.

Ῥ͂ΑΒΔΟΣ, ᾱ, ἡ, virga, vimen, festuca, fustis, *Ph.* rudis vel rudes, *Ph.* caduceus, sceptrum, fasces, *Gl. V.* hastile; (2) venæ auri et argenti in metallis; (3) lineæ in vestibus.

ῥαβδοφορέω, virgas seu fasces gesto; (2) anteeo, anteambulonis seu lictoris officium præsto. Αἱ Ἐσιάδες ῥαβδοφόρηται, *Plut.* in *Numa,* cap. 10. A ῥαβδοφόρος.

ῥαβδοφορία, ἡ, virgam seu bacillum, aut fasces gestans, *Suic.* Ab eod.

ῥαβδοχία, ἡ, ipsum munus gestandi fasces; in pl. ipsæ fasces.

ῥαβδοχικὸς, ἡ, όν, lictorius, *Gl. V.* A

ῥαβδοχος, ᾱ, ὁ, qui virgam aut virgas gestat, *Ph.* virgarius, lictor. Ab ἔχω.

ῥαβδοφορέω, virgas seu baculum gesto. A ῥαβδοφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui virgam seu virgas gestat; (2) lictor. Ex ῥάβδος et φέρω.

ῥαβδωδία, ἡ, quidam pro ῥαψῳδία, vide *Steph.*

ῥαβδῳδὸς, ὁ, ὁ, qui canit virgam manu tenens; rhapsodus; et ῥαβδῳδία, rhapsodia. Ex ῥάβδος et ᾠδὴ, *cantus.*

ῥάβδωσις, εως, ἡ, q. d. virgatio, striatio columnæ. A ῥάβδος. Unde

ῥαβδωτὸς, ὴ, όν, q. d. virgatus, pectinatim divisus, striatus, *Gl. V.* virgeus.

Ῥ͂ΑΓΑ, ης, ἡ, vigor, vis, impetus, *Hes.* est etiam acc. a ῥάξ.

ῥαγαδαστεύω, in rimam me insinuo, *Suic.* A ῥαγάς.

ῥαγαδαίος, αία, αῖον, impetuosus, vi perrumpens. A ῥάγδην. Hinc

ῥαγαδαιότης, ητος, ἡ, impetuositas.

ῥαγὰς, άδος, ἡ, ruptura, fissura, rima, *Ph.* ῥαγάδες, fissuræ, *Gl. Vet.* rupes, *Ph.* A ῥήσσω.

ῥάγδην, *adv.* abrupte. A ῥήσσω.

ῥαγίσαι, aor. 2. part. pass. f. g. verbi ῥήγνυμι.

ῥαγήσεσθαι, *rupturum esse,* f. 2. inf. med.

ῥαγίζω, f. ίσω, acinos, uvæ grana colligo; (2) uvas lego. Αἱ τὰ Μίκωνος Αἰεὶ φοιτῶσαι τὰ σοβέσεται ῥαγίζοντι, *Theocr.* 5, 113. A ῥὰξ, *acinus.*

ῥαγικὸς, ὴ, όν, q. d. acineus. Ab eod.

ῥάγιον, τὸ, acinus parvus, *item,* phalangii species, *Steph.*

ῥαγοειδὴς, ἐς, acini formam habens, *item,* secunda oculi tunica, *Gorr.*

ῥαγόεις, όεσσα, όεν, rimosus. A ῥήσσω.

ῥαγολογέω, acinos lego, *Sch. Theoc.* A

ῥαγολόγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, acinorum collector. Ex ῥὰξ et λέγω, *colligo.*

ῥαγῶω, scindo, disrumpo. A ῥήσσω.

ῥαγώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, acinosus, racemosus. A ῥάξ.

ῥαγώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, rimosus. A ῥήσσω.

ῥαδαλὸς, ὴ, όν, tener, mollis, delicatus, *Hes.* A ῥάδιος.

Ῥ͂ΑΔΑΜΝΟΣ, ὁ, germen, ramus tener.

Ῥ͂ΑΔΑΝΟ͂Σ, ὴ, όν, mollis, tener; (2) procerus.

ῥαδινάκη, ης, ἡ, oleum sic dictum a Persis, *Herod.*

ῥαδινῇς, dat. pl. f. g. *Ion.* pro ῥαδιναῖς, a

ῥαδινὸς, ὴ, όν, gracilis, tenuis; (2) agilis, celer, mobilis. Ἱμάσθλην χερσὶν ἔχων Ῥαδινὴν, *Il.* 23, 583.

Ῥ͂ΑΔΙΞ, ιος, ἡ, *Nic. Th.* 378. ramus.

Ῥ͂ΑΔΙΟΣ, ία, ιον, et ῥᾴδιος, ὁ καὶ ἡ, facilis. Hinc *compar.* ῥᾴων, facilior, expeditior; et *superl.* ῥᾷστος, et ῥᾴϊστος, facillimus.

ῥαδιουργέω, ῶ, fut. ήσω, facile ad scelus aliquod patrandum prorumpo; (2) mala fide ago, *Gl. Vet.* decipio; (3) negligenter ago. Ἐὰν ῥαδιουργεῖν ὅλης τῆς ἡμέρας τοὺς ἀνθρώπους, *Xen.* A ῥαδιουργός. Hinc

ῥαδιούργημα, ατος, τὸ, facinus, scelus, flagitium, veteratorium facinus.

ῥαδιουργία, ας, ἡ, scelus, facinus, flagitium, fallacia, versutia, maleficentia; (2) desidia, mollities, incuria, *Gl. V.* falsum. A

ῥαδιουργὸς, ὸν, ὁ καὶ ἡ, facinorosus, sceleratus, veterator, versipellis, *Gl. Vet.* falsarius.

ῥαδίως, *adv.* facile. A ῥάδιος.

ῥάζω, perfundo, adspergo; ῥάσσω, ῥάσσατε, rigate; aor. 1. pro ῥάσω, ῥάσατε, *Odyss.* 20, 150. ἐῤῥάδατο, adspersi erant; plusq. pass. *Il.* 12, 431. A ῥαίνω, vel ῥήσσω.

ῥᾴζω, voro, *inpr.* de canibus, a sono, *Hes.*

ῥαθαγέω, strepito, fragorem edo, confringo, *Steph.*

Ῥ͂ΑΘΑΓΟΣ, ᾱ, ὁ, strepitus, sonitus, tumultus.

ῥαθαίνω, idem quod ῥαίνω.

ῥαθαμὴ, ἡ, idem quod ῥαθυμία, *Hes.*

Ῥ͂ΑΘΑ͂ΜΙΓΞ, ιγγος, ἡ, gutta, *Il.* 11, 536

ῥαθαμίζω, adspergo. A ῥαθαίνω.

ῥαθαπυγίζω, vide ῥαιθαπυγίζω.

ῥαθάσσω, ferio, percutio.

ῥάθυμια, τὰ, desidia, *Aristot.*

ῥᾳθυμέω, remisso sum animo, deses sum, quiesco, quieti me trado, *Gl. V.* desideo. Οὐδὲ ῥᾳθυμῶν διετέλεσε τὸν βίον, *Isocr.* A ῥάθυμος.

ῥᾳθυμία, ας, ἡ, desidia, segnities, socordia, ingavia, *Ph.* Ἀλλ' ἔγε ταῦτα τὴν ῥᾳθυμίαν ὑμῶν ἐπαυξάνοντα, *Dem. Olyn.* 2. Ab eod.

ῥᾳθυμίζω, fut. ίσω, socordem reddo; (2) sublevo, levo, demulceo, recreo. Ab eodem.

ῥᾳθυμοποιὸς, ὸν, ὁ καὶ ἡ, desidem et inertem reddens. Ex ῥάθυμος et ποιέω.

ῥᾴθυμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, desidiosus, deses, socors, *Ph.* segnis, *Gl. V.* Ποῖ γὰρ μ' νῦν ῥᾴθυμος; quousque enim conquieses? *Soph. El.* 958. Ex ῥάδιος et θυμὸς, *animus.*

ῥᾳθυμότερον, *adverb.* segnius, indulgentius, negligentius.

ῥᾳθυμύντως, acc. plur. part. præs. *contr.* pro ῥᾳθυμέοντας. a ῥᾳθυμέω.

ῥᾳθύμως, *adv.* remisse, segniter, languide.

ῥαῖα, ας, ἡ, sanitas, *Hes.* A ῥάω.

ῥαιδοειδὴς, ἐς, curvus, obliquus.

ῥαιδόκρανος, ον, incurvum caput habens.

ΡΑΙΒΟ͂Σ, ᾱ, ὁν, varus, curibus incurvis; (2) incurvus, intortus. Ἄλλοι δὲ ῥαιβοῖσιν ἰσήρισε ἄντα παγῆναι Γυῖα βαρυνόμενοι, *Nic. Th.* 788.

ῥαιβοσκελὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, cui crura sunt intorta. Ex ῥαιβὸς et σκέλος, *crus.*

ῥαιβὸς, varico, as, *Gl. Vet.* incurvo. Ἐγ χαμαιισι ῥαιβώσας, πέρας, *Lyc.* 563. A ῥαιβὸς.

ῥαΐζω, fut. ίσω, convalesco, ex morbo recreor; revalesco, *Gl. V.* A ῥάων.

ῥαιπάνη, ἡ, flagellum, *Steph.*

ΡΑΙ͂ΝΩ, fut. ρανῶ, perfundo, adspergo, irroro, *Ph.* spargo; ῥάνον, sparge, *Gl. V.* a. 1. imperat. Ὅς δὴ πας' ἀκταιὰς πλήμονος ῥανεῖ χοᾶς, *Lyc.* 1184. Κλίμακας ῥάνη φόνῳ, *Eur. Rhes.* 73. Μέλανι ῥαίνων φόνῳ πέδιον, *Pind. Ist.* 8, 110.

ῥαΐσα, *adv.* facillime. A ῥᾴδιος.

ῥαισῆς, ῆεσς, ὁ, malleus, *Il.* 18, 477. A ῥαίω.

ῥαισήριος, ία, ον, corruptivus; (2) fabrilis. A ῥαισῆς, vel ῥαίω.

ῥαΐσης, ου, ὁ, corruptor, destructor, profligator. A ῥαίω. Unde

ῥαισιος, ὴ, όν, corruptibilis; (2) corruptus.

ῥαισόντυτος, ον, malleo tundendus, *Man.*

ῥαισφάσσω, caste vivo, purus sum, *Hes.*

ΡΑΙ͂Ω, fut. ῥαίσω, profligo, corrumpo, destruo, disperdo. Καὶ δὴ διακλᾶ σὺν πατρὶ ῥαίεται τέκνα, *Lyc.* 232. Εἰ δ' αὖ τις ῥαίησι Ζεῶν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ Τλήσομαι, *Odyss.* 5, 221.

ῥακὰ, vox convicii apud Syros, inanis, fatuus.

ῥακεάζω, vestimenta desicco. Ex ῥάκος et ἄζω, *sicco.*

ῥακενδύτης, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, lacera veste indutus, monachus. Ex ῥάκος et ἐνδύω.

ῥακένδυτος, ον, idem, *Steph.*

ῥάκινος, panneus, *Gl. V.* A ῥάκος.

ῥάκιον, ᾱ, τὸ, vestis vilis, detrita, et lacera vilis et detritus panniculus, *Gl. V.* pannuleo, *Dim.* A ῥάκος.

ῥακισουῤῥαπάδης, ου, ὁ, qui vestes viles et

detritas consuit; *Arist. Ran.* 925. Ex *ῥάκιον* et *συῤῥάπτω*.

'ΡΑΚΙ Σ, *ίδος*, ἡ, surculus, ramus.

ῥακοδυτέω, ῶ, f. *ήσω*, pannis laceris obsitus sum, pallium lacerum gesto, *inpr.* apud *Eccles.* monachus fio. A

ῥακοδύτης, ἐτ *ῥακοδυτος*, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, idem quod *ῥακενδύτης*.

ῥακόεις, *όεσσα*, *όεν*, pannis laceris obsitus, pannosus, vilis. A *ῥάκος*.

ῥάκος, *εος*, τὸ, lacera vestis, detritus panniculus, *Ph.* pannus, *Gl. Vet.* linteolum, apud *Scr. Eccles.* pallium, *τριβώνιον*, quo monachi usi; (2) ruga oris senilis. A *ῥήσσω*. Ἑάκος μὲν τὸ διῤῥῳγὸς, τρίβων δὲ τὸ ἀποξεξλυκὸς τὰς κεχρίδας; *Eustath.* ad *Odyss.* 14, p. 559.

ῥακοφορέω, laceram vestem gesto. Ex *ῥάκος* et *φέρω*.

ῥακόω, pannosum reddo; (2) corrumpo, *inpr.* de senectute, rugosum reddo, debile; in *pass.* in rugas contrahor, rugosus, deformis fio. A *ῥάκος*.

ῥακτήριον, ᾰ, τὸ, saltatio quædam. A

ῥακτήριος, *ία*, *ιον*, strepitum multum edens. A *ῥάσσω*.

ῥάκτος, ᾰ, ὁ, vallis, petra, præcipitium; (2) collis, tumulus. Ab eod.

ῥάκτρια, τὰ, saltatio quædam strepera; (2) baculi, quibus fructus decutiuntur. Ab eodem.

ῥακώδης, *εος*, ὁ καὶ ἡ, lacer, attritus, fractus, *Ph.* pannosus, senilis, rugosus. A *ῥάκος*.

ῥάκωμα, *ατος*, τὸ, ex attritis panniculis consuta vestis. A *ῥακόω*. Unde

ῥάκωσις, *εως*, ἡ, deformitas e senilibus rugis, *item* contractio quævis in rugas.

ῥάμμα, *ατος*, τὸ, sutura, *Ph.* acia. A *ῥάπτω*.

'ΡΑ'ΜΝΟΣ, ᾰ, ἡ, rhamnus alba, *frutex spinosus*, *Ph.* spina alba.

'Ραμνουσία, *ας*, ἡ, Rhamnusia, Nemesis. A pago Attico.

ῥαμφὴ, *ῆς*, ἡ, culter; (2) gladius, *Hes.*

ῥαμφὶς, *ὶς*, ἡ, navis quoddam genus, *Steph.*

'ΡΑ'ΜΦΟΣ, *εος*, τὸ, ἐτ *ῥάμφος*, rostrum, *avium proprie.*

ῥανθεὶς, *ῥιγατος*, a. 1. part. pass. verbi *ῥαίνω*.

ῥανὶς, *ίδος*, ὁ, stilla, gutta. A *ῥαίνω*.

ῥαντηρ, *ῆρος*, ὁ, q. d. perfusor, irrorator, locus in oculis, ex quo lacrymæ fluunt. Ab eod.

ῥαντήριος, *α*, *ον*, respersus, *Æsch.*

ῥαντίζω, f. *ίσω*, adspergo, inspergo, irroro; *ῥαντιεῖς*, adsperges, *Ph.* f. 1. *Alt.* pro *ῥαντίσεις*. Πάντα τὸν λαὸν ἐῤῥάντισε, *Hebr.* 9, 19. Ἐῤῥαντισμένοι τὰς καρδίας, *ib.* 10, 22. Ab eod.

ῥάντισμα, *ατος*, τὸ, idem quod *ῥαντισμὸς*, ῦ, ὁ, adspersio, irroratio, perfusio. A *ῥαντίζω*.

ῥαντὸς, ἡ, ὸν, adspersus; (2) maculosus, *Just. Martyr.* 424. A *ῥαίνω*.

'ΡΑ'Ξ, *ῥαγὸς*, ἡ, acinus.

ῥᾶξις, *εως*, ἡ, conflictus acierum. A *ῥάσσω*. Unde *σύῤῥᾶξις*, idem.

ῥᾷον, *adv.* facilius. A *ῥᾴων*, pro *ῥᾴϊον*.

ῥᾳόνως, *adv.* facile. Ab eod.

ῥαπαταύλης, ᾶ, vel *ῥαπάταυλος*, ᾱ, ὁ, calalamum vel tibiam compingens aut inflans. Ex *ῥάπτω* et *αὐλὸς*, *tibia*.

ῥαπίζω, f. *ίσω*, virga cædo seu percutio, baculo cædo, aut etiam fuste; (2) alapam infligo, palmis cædo, *Gl. Vet.* expalmo, alapo. Ὅσις σε ῥαπίσει ἐπὶ τὴν δεξιὰν σε σιαγόνα, *Matt.* 5, 39. A

'ΡΑΠΙ Σ, *ίδος*, ἡ, virga; (2) pro *ῥαφίς*.

ῥαπίσας, a. 1. part. act. verbi *ῥαπίζω*.

ῥάπισμα, *ατος*, τὸ, ictus, qui virga incutitur; (2) alapa, colaphus. A *ῥαπίζω*.

ῥάπτης, ᾶ, ὁ, sutor, consutor, *Gl. V.* sarcinator, sutor. A *ῥάπτω*.

ῥαπτικὸς, ἡ, ὸν, sutorius, *Gl. V.* A præc.

ῥάπτις, sarcinatrix. Ab eod.

ῥαπτὸς, ἡ, ὸν, sutus, consutus, vel sutilis. Hinc *τὸ ῥαπτὸν*, ῦ, pulvinus; cento. A

'ΡΑ'ΠΤΩ, f. *ψω*, suo, consuo, sarcio, sarcino, consarcino; (2) struo, machinor. Δόλως ῥάπτειν, *Phocyl.* 2. Μῶν εἰς γυναῖκ' ἐῤῥαψας· εἶα δὴ γυνὴ; *Eur. Andr.* 910. μόρον σοι; *id. Iph. in Taur.* 683. Ἐκεῖνος ἐν μηρῷ πόν' ἐῤῥάφη Διὸς, *idem*, *Bac.* 243.

'ΡΑ'ΠΥΣ, *υος*, ἡ, rapa.

'Ραμία, *άδος*, ἡ, Ceres, *Suid.*

ῥάμιον, ᾰ, τὸ, infans, cui solus venter adhuc curatur. A

'ΡΑ'ΡΟΣ, ᾰ, ὁ, venter; (2) robustus, *Hes.*

ῥάσατε, 2. plur. a. 1. imper. act. verbi *ῥάζω*, pro *ῥαίνω*, *rigo*.

ῥασθαπυγίζω, f. *ίσω*, planta pedis nates alicujus ferio; (2) concava lataque manu idem facio. Τὰς περισξείας τ' ἀπελαύνεις ἐκ τῆς πόλεως ῥασθαπυγίζων, *Arist. Eq.* 793. Ex *ῥάσσω* et *πυγίζω*.

ῥάσμα, *ατος*, τὸ, adspersio, perfusio. A *ῥάζω*.

'ΡΑ'ΣΣΩ, f. *ξω*, allido, collido, deturbo; vi et impetu valido decido, *Eust.* Ῥάξαντες εἰς τὸν ῥόθρογον, *Dem.*

ῥᾷσα, *adv.* facillime. A *ῥᾴων*.

ῥᾷστος, vel *ῥᾴιστος*, *ίστη*, *ίστον*, vide *ῥᾴδιος*.

ῥαστώνευσις, *εως*, ἡ, idem quod *ῥαστώνη*. A *ῥαστωνεύω*.

ῥαστωνεύω, f. *εύσω*, facile vel libere ago; (2) otior, lungueo otio, inertiæ indulgeo. Ῥαστωνεύειν τῇ ψυχῇ παρὰ κρήνεις καὶ ὑπὸ σκιαῖς ἀναπαυομένους, *Xen.* A

ῥᾳστώνη, *ης*, ἡ, facilitas; (2) laboris levamentum seu facilis ratio aliquid conficiendi; (3) facultas; (4) facilitas et indulgentia fortunæ, res secundæ; (5) doloris remissio; (6) relaxatio animi; (7) otium, inertia. A *ῥᾴστος*.

ῥάστωρ, *ορος*, ὁ, genus poculi. A *ῥάζω*.

'ΡΑΦΑ'ΝΗ, *ης*, ἡ, raphanus. Hinc

ῥαφανηδὸν, *adv.* in modum raphani.

ῥαφανίδωσ, ῶ, f. *ώσω*, podicem raphano trajicio, raphano in anum immisso crucio, quæ pœna mœchorum erat. Τί δ', ἢν ῥαφανιδωθῇ γε πειθόμενός σοι; *Arist. Nub.* 1079.

ῥαφανιδώδης, *εος*, ὁ καὶ ἡ, raphani similitudinem habens. A

ῥαφανὶς, *ίδος*, ἡ, idem quod *ῥαφάνη*, *Gl. V.* radix.

ῥαφανίτις, ἡ, iris, quia radix raphano similis. A

'ΡΑ'ΦΑΝΟΣ, ᾰ, ἡ, brassica, raphanus, *Ph.* radix. *Angl.* RADISH.

ῥαφανώδης, raphano similis.

ῥαφεῖον, ᾰ, τὸ, sutrina, *Gl. V.* A seq.

ῥαφεὺς, *έως*, ὁ, sutor, sartor. A *ῥάπτω*.

ῥαφία, *ας*, ἡ, idem et ab eod.

ῥαφιδεὺς, *έως*, ὁ, sutor. A *ῥαφιδεύω*.

ῥαφιδευτὴς, ᾶ, ὁ, idem et ab eod.

ῥαφιδευτὸς, ἡ, ὸν, sutus, consutus; (2) acupictus. Ab eod.

ῥαφιδοβήκην, *ης*, ἡ, aciarium. Ex *ῥαφὶς* et *βήκη*.

ῥάφιον, τὸ, parva acus; (2) subula, *Dim.* A *ῥαφὶς*, *ίδος*, ἡ, acus, subula; (2) nomen piscis. A *ῥάπτω*.

ῥαχάδην, *adv.* spinatim. A *ῥάχις*.

ῥαχὰς, *άδος*, ἡ, locus silvosus et sublimis. A *ῥαχία*.

ῥάχεις, tesqua, *Ph.* A *ῥάχις*.

ῥαχετρίζω, fut. *ίσω*, disseco, et *proprie* quidem per mediam spinam. A

ῥάχετρον, ᾰ, τὸ, media spina, medituliium spinæ. A *ῥάχις*.

ῥαχθέντες, nom. plur. a. 1. part. pass. m. g. verbi *ῥάσσω*.

ῥαχία, *ας*, ἡ, crepido littoris petrosa, littus petrosum, rupes in mare procurrens; (2) restagnatio maris in oceani littore; *unde* (3) strepitus. A *ῥάχις*. Unde

ῥαχίζω, fut. *ίσω*, per spinam disseco; (2) disseco. Ἔνθ' εἰσπεσὼν ἔκειρε πολύκερων φόνον, κύκλῳ ῥαχίζων, *Soph. Aj.* 56. Τὸς δ' ἄνω τρέπων, ἔσφαζε, κἀῤῥάχιζε, *ibid.* 299.

ῥάχις, *εως*, ἡ, spina dorsi; (2) lumbus; (3) dorsum montis; (4) spina sive osseum nasi, quod ad genas utrimque recedit. A *ῥήσσω*.

ῥαχισ-ηὶ, *ῆες*, et *ῥαχισ-ὶς*, ῖ, ὁ, dissector, carptor; (2) mendax. A *ῥαχίζω*.

ῥαχίτης, ὁ, et *ῥαχίτις*, ἡ, dorsualis, qui est in dorso.

ῥαχιώδης, *εος*, ὁ καὶ ἡ, scopulosus. A *ῥαχία*.

ῥάχος, *εος*, τὸ, pars avulsa. A *ῥήσσω*.

ῥάχος, ᾰ, ὁ, palus, stipes acutis ramorum resectorum radiis. Ab eod.

ῥάψις, *εως*, ἡ, sartura. A *ῥάπτω*.

ῥαψῳδέω, ῶ, fut. *ήσω*, carmina contexo, et quasi consuo; (2) carminibus decanto; (3) carmine heroico perscribo vel trado; (4) rhapsodias recito. Ἅ περὶ εἱμαρμένης καὶ τῶν μοιρῶν ἐκεῖνοι ἐῤῥαψῴδησαν, *Luc.* in *Asin.* Ex *ῥάπτω* et *ᾠδή*.

ῥαψῳδημα, τὸ, mendacium, nugæ. A pr.

ῥαψῳδία, *ας*, ἡ, contextura carminum, præcipue hexametrorum, liber carminis Epici, *inpr.* Homerici; *Gl. V.* collectanea. A

um ; aquæ cursus, humor, eluvies, fluentum, fluor, *Gl. V.* A ῥέω.

ῥευματίζω, fut. ίσω, fluxione vel gravedine infestor. A ῥεῦμα. Unde

ῥευματικός, ὴ, όν, fluxionibus obnoxius.

ῥευμάτιον, ᾰ, τό, parvum fluentum ; (2) rivus, *Dim.* ab eod.

ῥευματισμός, ᾰ, ὁ, fluxio. A ῥευματίζω.

ῥεύμενον, acc. sing. præs. part. med. *Dor.* pro ῥέμενον, a ῥέω.

ῥεῦσται, 3. sing. f. 1. ind. med. verbi ῥέω.

ῥεῦσῃ, *diffluat*, 3. sing. a. 1. conj. act.

ῥεῦσις, εως, ἡ, fluxus, fluxio, *Gl. Vet.* fluor, profluvium. A ῥέω.

ῥευσαλέος, έα, έον, fluidus. A ῥέω.

ῥευσικός, ὴ, όν, fluidus, fluxus, *Gl. V.*

ῥευσικῶς, *adv.* abunde, adfluenter.

ῥευστός, ὴ, όν, fluxus ; (2) fluidus, evanidus, mortalis, caducus. A ῥέω.

ῥευστῶς, *adv* fluxe, inconstanter.

ῥεχθέντα, nom. plur. a. 1. part. pass. n. g. a ῥέζω, *facio*.

Ῥ῾ΕΩ, f. ῥεύσω, fluo, mano, stillo, *Ph.* (2) decido, de fructibus arborum, capillis, *Metaph.* evanesco, intereo, solvor, labor. Ποσαμὸς διὰ μέσης τῆς πόλεως ῥεῖ, *Xen.* Ἔβρει χειρὶ παις Ἀχιλλέως χοὰς θανόντι πατρί, fundebat, *Eurip. Hec.* 529.

ῥέω, dico, loquor ; inus. in usu εἴρηκα, dixi ; εἰρημένος, dictus ; perf. partic. pass. ἐρῶ, dicam, f. quæ potius ab ἐρέω, repetantur. Ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἐῤῥήθη, *Xen. Cyr.* 7, 23. τὸ ῥηθεν, *Matt.* 1, 22. κατὰ τὸ εἰρημένον, *Rom.* 4, 18.

ῥέων, ὁ, poculum, *Hes.*

ῥιὼς, fluxio, fluxus, *Eust.*

ῥηγεὺς έως, ὁ, tinctor. A ῥῆγος.

ῥηγὴς, οῦς, ἡ, fissura, ruptura. A ῥήσσω.

ῥηγνῦμαι, a. 2. inf. pass. verbi ῥήγνυμι, pro ῥήγω, s. ῥήσσω, *rumpo*.

ῥῆγμα, ατος, τὸ, ruptum ; (2) ruptio, eruptio, ruptura, fructura, rima, *Gl. V.* vulsura ; (3) ruina. A ῥήγνυμι. Hinc

ῥηγματίας, ᾶ, ὁ, cui abscessus intro rumpitur et pus emittit ; qui rupturis laborat.

ῥηγματῶδης, ες, idem.

ῥηγμὶν, ινος, ἡ, scissura ; (2) littus. Ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης, *Il.* 1, 437.

ῥηγμὸς, ᾶ, ὁ, littus.

ῥηγμοχασμὸς, ᾶ, ὁ, hiatus e ruptura. Ex ῥῆγμα et χασμός.

ῥήγνυνται, 3. plur. præs. ind. pass. verbi

ῥήγνυμι, vel ῥήγνυμι, f. ῥήξω, frango, rumpo, scindo. Ἐῤῥάγη, dissiluit, *Ph.* prorupit ; a. 2. pass. Ἐῤῥήχθη αὐτὸν τὸ δαιμόνιον, *Luc.* 9, 42. Ῥῆξει πάντ᾽ τένοντα καὶ μετάφρενον, *Lyc.* 1112. Ῥήγνυνται οἱ ἀσκοὶ, *Matt.* 9, 17.

ῥῆγος, εος, τὸ, culcitra, lodix, stragula, *inpr.* tincta ; usitatum ῥήγια, pl. Ῥήγια καλὰ ποεῖφιν ἐωλαλέειν, ϛορέϲϲαι δ᾽ ἐϲύπερθε τάπητας, *Il.* 24, 644. (scribitur et ῥέγος.) A præc.

ῥηθὶς, ὰ, ὰν. part. pass. verbi ῥέω, *dico*.

ῥηθὲν, *dictum*, a. 1. part. pass. n. g.

ῥηΐδιος, δία, διον, facilis. Hinc *compar.* ῥᾴτερος, et *superl.* ῥᾴϲτος, *Poët.* pro ῥᾳδίος.

ῥηϊδίως, *adv.* facile, *Poët.* pro ῥαδίως.

ῥηΐζω, f. ίσω, levo, allevo, juvo. A ῥᾴϊος, quod idem est ac ῥηΐδιος.

ῥηΐϲσος, ίϲση, ίϲσον, facillimus. A ῥηΐδιος.

ῥῆτταται, *odv.* facillime, *Od.* 21, 75.

ῥήτερος, έρα, ερον, facilior.

ῥήκτης, ᾶ, ὁ, ruptor, effractor. A ῥηγνῦμι.

ῥηκτικὸς, ὴ, όν, vim rumpendi habens. A ῥήκτης.

ῥηκτὸς, ὴ, όν, qui frangi potest. A ῥήσσω, vel ῥήγνυμι.

ῥῆμα, ατος, τὸ, verbum, dictum ; (2) res, Hebr. *Gl. V.* A ῥέω, *dico*.

ῥήμασιν, dat. plur. cum ν, a ῥῆμα.

ῥηματικὸς, ὴ, όν, verbalis. A ῥῆμα.

ῥημάτιον, ᾰ, τὸ, vocula, verbulum, *Gl. V. Dim.* ab eod.

ῥηματίσκιον, ᾰ, τὸ, idem et ab eod.

Ῥ῾ΗΜΟΣ, ᾰ, ὁ, instrumentum, quo panes in furnum immituntur, pala.

ῥὴν, νὸς, ὁ, ovis ; unde πολυῤῥήνιος, εὔῤῥηνος.

ῥήνικες, αἱ, ovium pelles. A præc.

ῥηνοχορεῦς, έος, ῆος, inter pecudes saltans, *Epigr.* A præc. et χορεύω.

ῥῆξαι, a. 1. inf. act. verbi ῥήγνυμι.

ῥῆξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* et cum ν ἔξελκ. pro ἐῤῥηξε.

ῥηξηνορίαι, αις, ἡ, fortitudo. A

ῥηξήνωρ, ορος, ὁ, viros frangens, vel virilitate sua frangens et perrumpens hostium agmina ; strenuus, bellicosus, *Il.* 8, 228. Ex ῥήσσω et ἀνήρ.

ῥηξιπέλεθρος, ὴ, ὁ καὶ ἡ, viam perrumpens.

ῥηξίνοος, *contr.* ῥηξίνους, ῦ, ὁ καὶ ἡ, animum enervans et frangens. Ab eod.

ῥῆξις, εως, ἡ, ruptura, fractura ; (2) ipsa eruptio. A ῥήγνυμι.

ῥηξιφθενὴς, ές, frangens robur, sc. hostium, *Apollin.*

ῥηξίφλοιος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, corticem habens disruptum seu rimosum. Ex ῥήσσω et φλοιός.

ῥηξίφρων, ὁ καὶ ἡ, frangens animi ferociam. A φρήν.

ῥηξίχθων, terram rumpens saltando, &c.

ῥῆξον, 2. sing. a. 1. imper. act. verbi ῥηγνύω.

ῥήξω, *rumpam*, f. 1. ind. act. verbi ejusd.

Ῥ῾ΗΠΑΙ, ῶν, αἱ, sublicæ, tigna ad substructiones.

ῥήσαντο, 3. plur. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐῤῥήσαντο, a ῥέω.

ῥησιδιον, ᾰ, τὸ, sententiola, breve dictum. *Dim.* a

ῥῆσις, εως, ἡ, dictum, sententia, oratio, dictio ; (2) locus certus in libro. A ῥέω.

ῥησικοτέω, concionor, concionando ostento eloquentiam. A κότος.

ῥησιμετρέω, verba seu orationem metior, de iis qui ad aquam dicunt.

Ῥησανυδὶς, ίδος, ἡ, Rescynthis, *Epith.* Junonis, *Nic.*

Ῥ῾ΗΣΣΩ, f. ξω, frango, rumpo ; (2) vehementer ferio, allido ; (3) erumpo, prorumpo ; (4) proclamo, *intellige* φωνήν. Ῥήσσει ὁ οἶνος ὁ νέος τὰς ἀσκούς, *Marc.* 2, 22. Μὴ τὰ τῷ Θεῷ στέμματα ῥῆξῃς χερὶ, *Eur. Ion.* 522.

ῥητέος, α, ον, dicendus.

ῥητὴρ, ῆρος, ὁ, sermocinator, elocutor, orator seu rhetor. A ῥέω, *dico*.

ῥητίνη, ης, ἡ, resina, humor liquidus et oleaginosus, ex-planta sponte diffluens. A ῥέω.

ῥητινίζω, fut. ίσω, resinam refero ; (2) sum resinaceus. A ῥητίνη.

ῥητινίτης, ᾶ, ὁ, ut ῥητινίτης οἶνος, vinum resinatum. Ab eod.

ῥητινολόγος, ᾰ, ὁ, resinam colligens. A ῥητίνη et λέγω, *colligo*.

ῥητινόω, resinam addo ; ἐῤῥητινωμένος, resinosus.

ῥητινώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, resinosus.

ῥητὸν, ᾰ, τὸ, dictum, seu scriptum pronunciabile, *Ph.* A ῥητὸς.

ῥητοφείαι, ας, ἡ, oratio rhetorices artificio elaborata. A

ῥητορεύω, f. εύσω, rhetoricam exerceo ; (2) orationem habeo ; i. e. pronuncio ; (3) oratorum modo extollo, augeo, rhetorum artibus utor ; (4) garrio. Ἀνὴρ ἥδιστος εἰπεῖν τε καὶ ῥητορεῦσαι, *Appian.* A ῥήτωρ. Unde

ῥητορικὸς, ὴ, όν, oratorius ; (2) ad rhetorem, seu ad artem oratoriam pertinens ; (3) qui artem oratoriam callet, eloquens. Hinc ἡ ῥητορικὴ, ῆς, scil. τέχνη, *Gl. Vet.* oratoria.

ῥητορικῶς, *adv.* oratorie. A præc.

ῥητορεῖν, dat. plur. cum ν, a ῥήτωρ.

ῥητὸς, ὴ, όν, dicendus, fandus, memorandus, celebris ; (2) dictus, præscriptus, præfinitus, constitutus, certus, ratus. A ῥέω.

ῥήτωρ, ορος, ὁ, rhetor, declamator, qui artem rhetoricam profitetur ; *Ph.* orator, dicentarius. A ῥέω.

ῥητῶς, *adv.* certis verbis, expresse, manifeste, plane, certo, nominatim, *Gl. V.* aperte. A ῥητὸς.

ῥηχία, ης, ἡ, maris æstus et restagnatio, sive exundatio. A ῥήσσω.

ῥηχίας, ὁ, promontorium, *Hes.* præcipitium, *V. L.*

ῥηχὸς, ᾰ, ὁ, sepes, septum ; (2) maceria ; (3) vallum. Ab eod.

ῥηχώδης, ες, asper, salebrosus, *Nic.*

ῥιγεδανὸς, ὴ, όν, horribilis, horrorem incutiens. Εἵνεκα ῥιγεδανῆς Ἑλένης Τρωσὶν πολεμίζω, *Il.* 19, 325. Ex ῥίγος et δάνος, *mors*.

ῥιγέω, ῶ, f. ήσω, horreo, exhorreo. Ῥίγησεν δ᾽ ὁ γέρων, *Il.* 3, 259. A ῥίγος. Unde

ῥιγηλὸς, ὴ, όν, horrendus, horrificus.

ῥιγήσειν, f. 1. inf. act. verbi ῥιγέω.

ῥίγιον, magis horrendum, deterius. A ῥῖγος.

ῥίγιος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, rigidus, horridus, frigidus.

ῥίγιστος, ίϲη, ιϲτον, maxime horrendus.

ῥιγομάχης, ᾰ, ὁ, cum frigore pugnans, frigus contemnens. A μάχομαι.

ῥιγοτύρετος, febris in qua paroxysmus cum gravi horrore.

Ῥ῾ΙΓΟΣ, εος, τὸ, rigor, frigus vehemens, algor ; (2) febris.

ῥιγοσίδιος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, perpetuo frigens seu algens. Ex ῥῖγος et βίος.

ῥιγόω, rigeo, frigeo, algeo. Τὸ μὴ ῥιγῶν πολὺ κάλλιον τῷ ἀμπιέχοντι ὑπουρεῖν, *Luc.* A ῥῖγος.

ῥιγώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, rigens, *Aret.* Ad eod.

Ῥ῾ΙΖΑ, ης, ἡ, radix, stirps, *Ph.* in *N. T.* per *Hebr.* surculus ; vide ὄζος.

ῥίζαγρα, ἡ, instrumentum quo extrahunt spicula, aut aliæ quæ manibus seu digitis prehendi non possunt.

ῥιζὰς, άδος, ἡ, radix ; (2) radicum acervus.

ῥίζησιν, dat. plur. *Ion.* et cum ν, pro ῥίζαις, a ῥίζα.

ῥιζίας, ᾶ, ὁ, ut ῥιζίας ὀδοὺς, succus radicalis, qui ex radice exprimitur. Ab eod.

ῥιζίον, ᾰ, τὸ, radicula, *Gl. V.* A ῥίζα.

ῥιζοβολέω, radices ago. A

ῥιζοβόλος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, radices emittens. Ex ῥίζα et βάλλω.

ῥιζόθεν, *adv.* radicitus, stirpitus. A ῥίζα.

ῥιζολαβέω, ῶ, f. ήσω, radices ago seu capio. Ex ῥίζα et λαμβάνω.

ῥιζολογέω, radices colligo. Καθόλου πάντας τυφλοὺς ῥιζολογήσας, *Diod.* A

ῥιζολόγος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, radicum collector, herbarius. Ex ῥίζα et λέγω, *colligo*.

ῥιζοπώλης, ᾰ, ὁ, radicum venditor.

ῥιζοτομέω, radices exscindo, seu seco ; (2) ablaqueo. Ῥιζοτομεῖν βοτάνας, *Hipp.* A ῥιζοτόμος. Hinc

ῥιζοτομία, ας, ἡ, radicum sectio seu excisio ; (2) herbarum ad medicamenta lectio seu collectio. Hinc

ῥιζοτομικὸς, ὴ, όν, pertinens ad radicum excisionem, seu herbarum lectionem.

ῥιζοτόμος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, radicum excisor seu sector, qui radices colligit, earum peritus herbarius. Ex ῥίζα et τέμνω.

ῥιζῶγος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, radicem continens. Ex ῥίζα et ἔχω.

ῥιζοφαγέω, ῶ, f. ήσω, radicibus vescor. A

ῥιζοφάγος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, radicibus vescens. Ex ῥίζα et φαγεῖν.

ῥιζόφλοιος, ον, cui cortex radicis speciem gerit, *Theoph.*

ῥιζοφοίτητος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, e radice proveniens, e radice natus. A φοιτάω.

ῥιζοφυέω, ῶ, fut. ήσω, radicem vel radices emitto, radices ago. A

ῥιζοφυὴς, έες, ὁ καὶ ἡ, qui radicem seu radices emisit ; (2) e radice proveniens. Ex ῥίζα et φύω.

ῥιζοφυλλος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, e radice foliatus. Ex ῥίζα et φύλλον.

ῥιζόφυτον, τὸ, stirps, *Bud.*

ῥιζόφυτος, ον, radice natus, *V. L.*

ῥιζόω, ῶ, f. ώσω, radicibus firmo seu fulcio, *Gl. Vet.* radico, stirpor ; (2) confirmo, stabilio, corroboro ; ἐῤῥίζωται, radices egit, perf. pass. Ἐν ἀγάπῃ ἐῤῥιζωμένοι, *Ephes.* 3, 18. Ἐξ ἀμαθίας πάντα κακὰ πάσιν ἐῤῥίζωται καὶ βλασάνει, *Plato.* A ῥίζα. Unde

ῥιζώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, radici similis. A

ῥίζωμα, ατος, τὸ, quod radicis egit, quod stabilitum est velut fixis radicibus, radix ; (2) genus, progenies, apud *Æschyl.* (3) ortus, principium, apud *Lucian.* A ῥίζόω.

ῥιζώνυξ, χος, ὁ, radix unguis.

ῥιζωνύχια, τὰ, et ῥιζωνυχία, ἡ, idem.

ῥιζωρυχέω, ῶ, f. ήσω, radicem effodio. A

ῥιζώρυχος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, radicem effodiens. Ex ῥίζα et ὀρύσσω.

ῥίζωσις, εως, ἡ, radicatio. A ῥιζόω.

ῥιζωτὸς, ὴ, όν, stabilitor, *Synes.*

ῥιζνδεις ἐσσα, εν, rugosus, vetus, obsoletus. A ῥιζνός. Unde

ῥιζνόομαι, ῶμαι, distrahor et omnibus modis distorqueor ; (2) indecenter me flecto ; (3) in saltando lumbis incurvatis agitor.

ΡΙΚΝΟ Σ, ὴ, ὸν, rugosus, curvus; (2) tenuis, macilentus.

ῥικνότης, ητος, ἡ, curvitas. A ῥικνός.

ῥικνώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, rugosus. Ab eod.

ῥικνώση, 2. sing. fut. 1. ind. med. *Ion.* pro ῥικνώσεσαι, a ῥικνόομαι.

ῥίκνωσις, εως, ἡ, rugositas et corrugatio in cute, cum extenuata concidit et corrugatur. Ab eod.

ῥίμμα, ατος, τὸ, jactus. A ῥίπτω.

ῥίμφα, *adv.* leviter, statim, celeriter. A ῥίπτω.

ῥιμφαρμάτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui citato et celeri cursu fit; *Pind. Olymp.* 3, 66. Ex ῥίμφα et ἅρμα.

ΡΙ᾽Ν, ῥινός, ἡ, nasus, et in *plur.* nares.

ῥινάριον, τὸ, *Dim.* A præc.

ῥινάω, ῶ, decipio, *proprie* nares, ut quum canes falluntur olfactu. A ῥίν.

ῥινάω, ῥινᾶ, limat, *Ph.* A ῥίνη.

ῥινεγχυσία, ἡ, infusio in nares.

ῥινεγχυτίομαι, infundo in nares. A ῥινεγχύτης, ᾱ, ὁ, specillum, seu instrumentum, quo quid in nares infunditur. A ῥὶν et ἐγχέω.

ῥινέω, ῶ, f. ήσω, lima polio, limo, *Gl. V.* ῥίνησον, lima, *Ph.* a. 1. imperat. A

ΡΙ᾽ΝΗ, ης, ἡ, lima; (2) piscis quidam.

ῥινηλασία, ἡ, fragrantia; (2) indagatio, vestigatio, quæ fit per nares, olfactu.

ῥινηλατέω, ῶ, f. ήσω, narium olfactu persequor; (2) sagaciter indago. A

ῥινηλάτης, ου, ὁ, qui naribus seu olfactu indagat, sagax. Ex ῥὶν et ἐλαύνω.

ῥινήλατος, ον, ὁ καὶ ἡ, olfacti feriens sc. nares, *Epith.* vini boni.

ῥίνημα, ατος, τὸ, ramentum. A ῥινέω.

ῥινητήριον, ου, τὸ, lima, *Gl. V.* Ab eod.

ῥινητής, οῦ, ὁ, limator, *Gl. V.* Ab eod.

ῥινίζω, limo, *Ph.* Ab eod.

ῥινίον, lima, *Gl. V.* Ab eod.

ῥίνισμα, ατος, τὸ, ramentum. A ῥινίζω.

ῥινοβάτης, ου, ὁ, rhinobates; piscis, apud *Aristot.*

ῥινοβόλος, nares feriens odore, ut vinum.

ῥινόβολος, ὁ καὶ ἡ, qui e naribus ejicitur. Ex ῥὶν et βάλλω.

ῥινοδέψης, coriarius. Ex ῥινὸς et δέφω.

ῥινόκερως, ωτος, ὁ, rhinoceros, animal unius in nare cornu. Ex ῥὶν et κέρας.

ῥινοκολόβης, ου, ὁ, decurtator narium. Ex ῥὶν et κολόω, *amputo.*

ῥινοκοπέω, ῶ, fut. ήσω, nasum amputo. Ex ῥὶν et κόπτω.

ῥινολαβίς, ίδος, ἡ, instrumentum, quo nasus arreptus torquebatur. A λαμβάνω.

ῥινομάκτριον, ου, τὸ, linteolum abstergendis naribus aptum, mucciniun. A μάσσω.

ῥινοστύλη, ης, ἡ, portula, ostium. Ex ῥινέω et στύλη.

ΡΙΝΟ Σ, οῦ, ὁ, vel ἡ, pellis, cutis, corium; (2) clypeus, scutum, *Il.* 4, 477.

ῥινόσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui naso est simo. Ex ῥὶν et σιμός.

ῥινότμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus nasus est amputatus seu desectus. Ex ῥὶν et τέμνω.

ῥινοτομέω, nasum amputo. A

ῥινοτόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, nasum amputans. Ex ῥὶν et τέμνω.

ῥινοτόρος, ου, ὁ, scuta seu clypeos perforans aut secans. Ἄρης ῥινοτόρος, *Il.* 21, 392. Ex ῥινὸς et τορέω.

ῥινόχροος, ου, ὁ, idem quod ῥινεγχύτης. Ex ῥὶν et χρόα.

ῥινωτηρία, ἡ, pars navis prope carinam.

ΡΙ᾽ΟΝ, ου, τὸ, montis cacumen, promontorium, *Il.* 8, 25.

ῥιπάς, άδος, ἡ, idem quod ῥιπή.

ῥιπαύλης, ου, ὁ, qui stipula canit, *Athen.* ad verbum, qui canit libro, detracto saligno ramulo. A ῥὶψ et αὐλέω.

ῥιπή, ῆς, ἡ, impetus venti, ictus seu jactus teli missi, velut fulminis; (2) incitamentum, impetus; ῥιπὴ ὀφθαλμῶν, momentum. A ῥίπτω.

ῥιπίδιον, ου, τὸ, idem quod ῥιπὶς, 1 et 2.

ῥιπίζω, f. ίσω, ventilo, flabello ventulum factito; (2) excito ignem sufflando, follibus accendo. Ὁ γὰρ διαχειρόμενος ἔοικε κἀϋδωνι ζαλάσσης ἀνεμιζομένῳ καὶ ῥιπιζομένῳ, *Jac.* 1, 6. Τὰ τεμάχη ῥιπίζεται, assantur, *Aristot. Conc.* 839. A

ῥιπὶς, ίδος, ἡ, flabellum, i. e. ventilationis instrumentum; (2) muscarium; (3) ventilabrum ac follis, quo excitantur carbones; (4) vas ex vimine contextum. A ῥίπτω.

ῥίπισις, εως, ἡ, ventilatio; (2) refrigeratio. A ῥιπίζω.

ῥίπισμα, ατος, τὸ, idem et ab eod.

ῥιπισμὸς, οῦ, ὁ, idem et ab eod.

ῥιπιστήριον, ου, τὸ, flabellum, *Ph.*

ῥιπιστὸς, ὴ, ὸν, qui ventilari potest, aut qui ventilatur, vel ventilatione refrigeratur; (2) perflabilis et ventis expositus. Ab eodem.

ῥῖπος, εος, τὸ, vel ους, ὁ, crates e viminibus, aut calamis, arundinibusque. Φράξε δέ μιν ῥίπεσσι διαμπερὲς οἰσυΐνῃσι, *Odyss.* 5, 256. A ῥίπτω.

ῥιπτάζω, fut. άσω, jacto, projicio, præcipitem do, prosterno, proturbo; ῥιπτάζομαι, jactor, *Gl. V.* ῥιπτάζεται, jactatur, æstuat, *Ph.* ῥιπτασθεὶς, jactatus, *Ph.* a, 1. part. Ῥιπτάζων κατὰ δῶμα θεὸς, *Il.* 14, 257. Τοσσάτα ῥιπτάζεσθαι τῇ ψυχῇ, *M. Anton.* 5, 3. A ῥίπτω.

ῥίπτασκον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐῤῥίπτασκον, a poëtico ῥιπτάσκω pro ῥιπτάζω, *Il.* 23, 827.

ῥιπτασμὸς, οῦ, ὁ, corporis jactatio, disjectio, incontinentia. A ῥιπτάζω.

ῥιπταστικὸς, ὴ, όν, qui se crebro jactat, levis, inconstans. Ab eod.

ῥιπτέω, projicio, idem quod ῥίπτω. Κραυγαζόντων δὲ αὐτῶν, καὶ ῥιπτούντων τὰ ἱμάτια, *Act.* 22, 23. Ῥιπτεῖτε χλαίνας, *Arist. Conc.* 505.

ῥιπτὸς, ὴ, όν, projectus; (2) præcipitatus, celer. A ῥίπτω.

ῥιπτοῦμαι, præs. indic. pass. *Att.* pro ῥίπτομαι.

ΡΙ᾽ΠΤΩ, fut. ψω, jacio, dejicio, projicio, conjicio, jacto, *Gl. V.* ῥίπτονται, jactantur, *Ph.* ἐῤῥῖψαι, abjeci; ἐῤῥίμμαι, projectus sum, *Gl. V.* perf. pass. ῥιφεὶς, projectus, a. 2. part. pass. Ῥιπτεῖ πρὸς ἀμφίκλυστον ἐκ πόντου πέτρον, allidit, *Sophoc. Trach.* 793. Χθονὶ ῥίπτων ἑαυτὸν, *ibid.* 803. Μάτην λόγος ἐῤῥίπται, *Eur. Med.* 1407. Ὃν οἱ δισσοὶ σχατηγοὶ χῷ Κεκαλήνων ἄνακτ᾽ ἐῤῥίψεν αἰσχρῶς ὧδ᾽ ἐρημον, *Sophoc. Phil.* 264.

ῥὶς, ῥινὸς, ὁ, idem quod ῥίν.

ΡΙ᾽ΣΚΟΣ, ου, ὁ, riscus, cista pelle contecta.

ῥίσκιον, τὸ, flabellum, ventilabrum, *Hes.*

ῥῖσαι, aor. 2. part. pass. verbi ῥίπτω. Unde

ῥιφὴ, ῆς, ἡ, jactus, *Lyc.* 235.

ΡΙ᾽Ψ, ῥιπὸς, ἡ, ramus salignus, vimen flexile; (2) crates viminea; ἐπὶ ῥιπὸς πλεῖν, magno se periculo committere.

ῥίψαις, aor. 1. part. act. *Æol.* pro ῥίψας.

ῥίψασπις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, clypeo abjecto fugiens, ignavus, timidus. Ex ῥίπτω et ἀσπὶς.

ῥιψαυχενέω, cervicem seu caput jacto. A

ῥιψαύχην, ενος, ὁ καὶ ἡ, cervicem vel caput jactans. Ex ῥίπτω et αὐχήν.

ῥίψῃ, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* et cum ν pro ἔῤῥιψε, a ῥίπτω.

ῥίψις, εως, ἡ, projectio, impetus, jactus. A ῥίπτω.

ῥιψοκινδυνέω, ῶ, in pericula me præcipito projecta quadam audacia. A

ῥιψοκίνδυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui se in pericula præcipitat, ad audendum projectus, *Ph.* periculosus, temerarius. Ex ῥίπτω.

ῥιψοκινδύνως, *adv.* temere, audacter, contemptu periculi.

ῥιψολογέω, ῶ, tenere verba fundito vel effutio. Ex ῥίπτω et λόγος.

ῥιψόπλοος, ου, ὁ καὶ ἡ, arma abjiciens; (2) vastans, sævus. Ex ῥίπτω et ὅπλα.

ΡΟΑ᾽, ᾶς, ἡ, malus Punica, *arbor*; (2) malum Punicum, *fructus*; *Gl. Vet.* malogranum, malum granatum.

ῥοάς, άδος, ἡ, defluvium acinorum, vitis vitium, quo acini defluunt. A ῥέω.

ῥοβδέω, vide ῥοιβδέω.

ΡΟΓΕ᾽Ω, floreo; vide *Hes.*

ῥογμὸς, οῦ, ὁ, sonus quem quis supinus stertendo edit, rhonchus. A ῥέγκω.

ῥογχάζω, rhonchisso. A seq.

ῥόγχος, ου, ὁ, rhonchus, *Gl. Vet.* ῥόγκος, idem; stertentium spiritus. A ῥέγκω.

ῥόδαμνος, ου, ὁ, idem quod ῥάδαμνος.

ΡΟΔΑ᾽ΝΗ, ης, ἡ, trama, subtemen, *Ph.*

ῥοδανίζω, torqueo, *Gl. V.* A præc.

ΡΟΔΑΝΟ Σ, ὴ, όν, valde rapidus; sed quum *roseus* notat, est a ῥόδον. Παρ᾽ τὸ ταμὸν κελάδοντα περὶ ῥοδανὸν δονακῆα, *Il.* 18, 576.

ῥόδαξ, ακος, ὁ, parva rosa, rosula, *Dim.* a ῥόδον.

ῥοδαρὸς, ὴ, όν, roseus; bonum colorem habens. A ῥόδον. Unde

ῥόδεος, έα, εον, et ῥόδειος, idem.

ῥοδάνθειος, ον, roseus, pulcher. Ab ἄνθος.

ῥοδεία, ἡ, sertum e rosis. A ῥόδον.

ῥοδεών, ῶνος, ὁ, rosetum, *Gl. V.*

ῥόδη, ης, ἡ, frutex rosas producens.

ῥοδιαῖος, α, ον, idem quod ῥόδιος, *Anac.*

ῥόδιας, άδος, ὁ, poculi genus. A ῥόδον.

ῥοδίζω, rosæ similis sum, rosam refero, sc. odore vel colore, *Diosc.*

ῥόδινος, ίνη, ινον, rosaceus. Ab eod.

ῥοδὶς, ίδος, ἡ, pastillus e rosis. Ab eod.

ῥοδίτης, ου, ὁ, sc. οἶνος, vinum rosatum vel rosaceum.

ῥοδοδάκτυλος, ος, ὁ καὶ ἡ, roseos digitos habens. Ἦμος δ᾽ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς, *Il.* 1, 477. Ex ῥόδον et δάκτυλος.

ῥοδοδάφνη, ης, ἡ, taxus, laurea, viburna, rosa Græca, *Ph.* Ex ῥόδον et δάφνη.

ῥοδόδενδρεον, ου, τὸ, frutex, rosæ similitudine. Ex ῥόδον et δένδρεον.

ῥοδοειδὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, rosarum colorem referens. Ex ῥόδον et εἶδος.

ῥόδοεις, εσσα, εν, rosaceus, roseus, suavissimus. Ῥοδόεντι δὲ χρίεν ἐλαίῳ, *Il.* 23, 186. A ῥόδον.

ῥοδόμελι, mel rosaceum. Ex ῥόδον et μέλι.

ῥοδομηλον, ου, τὸ, confectio ex rosis et malis cotoneis, *Theoc. Id.* 18, 31. Ex ῥόδον et μῆλον.

ῥοδομιγὴς, ές, rosaceus, de colore. A

ΡΟ᾽ΔΟΝ, ου, τὸ, rosa.

ῥοδόστεπλος, roseum peplum habens, *Cal.*

ῥοδόστηχυς, ος, ὁ καὶ ἡ, roseos habens cubitos, i. e. pulcher.

ῥοδότνοος, *contr.* ῥοδότνους, ου, ὁ καὶ ἡ, rosarum odorem spirans, i. e. suavis.

ῥοδοτώλης, ου, ὁ καὶ ἡ, rosarius, *Gl. V.* qui rosas vendit.

ῥοδοφυμμα, ατος, τὸ, rosarum liquor. Ex ῥόδον et φύζω.

ῥοδόφυκτον, ου, τὸ, idem et ex iisd.

ῥοδόφυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, roseos pedes habens, i. e. pulcher. A σφυτόν.

ῥοδοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, rosas ferens. A φέρω.

ῥοδόχεος, *contr.* ῥοδόχεως, ου, ὁ καὶ ἡ, roseus, roseum colorem habens, *Gl. V.* ῥοδόχευς, roseo colore, i. e. pulcher, de homine. A χέω.

ῥοδόχεως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisdem. Ὣδε καὶ ἀ ῥοδόχευς Ἑλένα Λακεδαίμονι κόσμος, *Theocr. Id.* 18, 31.

ῥοδυντία λοπὰς, olla odoratissima, *Bud.* odorati edulii genus, *V. L.*

ῥοδὼν, ῶνος, ὁ, idem quod sequens ῥοδωνιὰ; (2) totus cespes et planta rosæ. A ῥόδον. Unde

ῥοδωνιὰ, ᾶς, ἡ, rosetum, locus ubi rosæ nascuntur, *Gl. V.* rosarium, rubicetum.

ῥοδῶπις, ιδος, ἡ, quæ roseo est adspectu, de femine. Ex ῥόδον et ὤψ.

ῥοδωπὸς, ὸς, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

ῥοδωτὸν, rosatum, *Gl. V.* quasi a ῥοδόω.

ῥόζω, latro; (2) sterto, *Suid.*

ῥοὴ, ῆς, ἡ, fluentum, *Gl. V.* fluor, fluxus. A ῥέω.

ῥοθέω, ῶ, impetu feror, ruo; (2) obmurmuro, *Soph. Antig.* 290. A ῥόθος.

ῥοθιάζω, cum impetu et contente remigo; (2) cum impetu et strepitu voro porcorum modo. Ab eod.

ῥοθιας, ὴ, sonora, *Epith.* remi, *Æsch.*

ῥόθιον, ου, τὸ, impetus undarum, fluctus.

ῥόθιος, ου, ὁ καὶ ἡ, impetuosus, cum impetu ruens. A ῥόθος.

ῥοθοπυγίζω, idem quod ῥαθαπυγίζω.

ΡΟ᾽ΘΟΣ, ου, ὁ, undarum strepitus, strepitus remorum; (2) strepitus, tumultus, impetus.

ῥοιὰς, άς, ἡ, malum granatum, *Ph.* pro ῥοά; (2) volutabrum in lacu.

ῥοιβδέω, strido; (2) sorbeo, absorbeo. Μὴ σύ γε κείθι τύχοις ὅτε ῥοιβδήσειεν, *Odyss.* 12, 106. A ῥοιβδος.

ῥοίβδησις, εως, ἡ, stridor, cantus, *Eur. Iph. in Aul.* 1085. A ῥοιβδέω.

ῥοιβδμὸς, et ῥοιβμὸς, idem quod ῥοιβδος, ου, ὁ, stridor. A ῥοιζω.

ῥοιδάριον, τὸ, idem quod ῥοιδιον, vel ῥοίδιον, ου, τὸ, exiguum malum Punicum. A ῥοιὰ.

ῥοίζασκε, *stridebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐῤῥοίζει, a ῥοιζέω, ῶ, fut. ήσω, strido, stridorem edo; (2) latro; (3) sibilo innuo. Ῥοίζησεν δ᾽ ἀρα, τιτυσκων Διομηδεϊ δίῳ, *Il.* 10, 502. A ῥοίζος. Hinc

ῥοιζηδὰ, et ῥοιζηδὸν, *adv.* cum stridore; (2) magno impetu.

ῥοίζημα, ατος, τὸ, stridor seu impetus, qualis est sagittæ volantis.

ῥοιζήτωρ, ορος, ὁ, sibilator, magnum stridorem edens. A

'ΡΟΙ^ΖΟΣ, ου, ὁ, stridor, sibilus; (2) impetus, *Gl. V.* Hinc

ῥοιζώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, stridorem aut magnum strepitum edens, streperus.

ῥοιζωτής, ῆρος, ὁ, idem; quasi a ῥοιζόω.

ῥοίζος, ὁ, ὁν, qui fluxione laborat, profluvio laborans; (2) fluidus, fluxus; (3) incuruvs, inflexus; (4) qui naturaliter incurvis cruribus est, *Theocr.* 4, 49. A ῥέω.

ῥοΐσκοι, corymbi aurei, stolis sacris attexti; ob mali Punici similitudinem sic dicti. A ῥοιά.

ῥοΐτης, ου, ὁ, ut ῥοΐτης οἶνος, vinum ex malis Punicis. Ab eod.

ῥομβέω, ῶ, fut. ήσω, volvo et circumago in modum rhombi. A ῥόμβος. Hinc

ῥομβηδόν, *adv.* per gyros, *Man.*

ῥομβηταί, οἱ, sese circumagentes in modum rhombi; *Epith.* Curetum, *Orph.*

ῥομβητός, ή, όν, versatilis in modum rhombi; (2) stridens.

ῥομβοειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, figuram rhombi habens. Ex ῥόμβος et εἶδος.

ῥόμβος, ου, ὁ, tornus, turbo, *Ph.* girgillus, *Gl. V.* rhombus; (2) figura geometrica, scutula; (3) genus fasciæ, quo chirurgi utuntur. A ῥέμβω. Hinc

ῥομβοσφυμαλήθρα, ή, volubilis lingua, garrula. Ex ῥόμβος et σφυρόλης, al. ῥᾴδιος.

ῥομβώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, rhombi figuram habens. A ῥόμβος.

ῥομβωτός, ή, όν, idem et ab eod.

ῥόμμα, τό, pro ῥόζημα, *Hipp.*

ῥόμυξ, ὁ, teredo, *Ern.*

ῥομφάζω, bajulo, *Hes.*

ῥομφαία, ας, ἡ, romphæa, gladius; (2) framea, *Ph.* A ῥίμφω.

ῥομφίς, ῖδος, ἡ, lora, quibus calcei consuuntur.

ῥόος, ου, *contr*, ῥοῦς, οῦ, ὁ, fluentum, fluxus, fluor. A ῥέω.

ῥοπαληφορέω, ῶ, clavam gesto. Ex ῥόπαλον et φορέω, pro φέρω.

ῥοπαλίζω, f. ίσω, clava percutio, vel verso tanquam clavam. A ῥόπαλον. Hinc

ῥοπαλισμός, οῦ, ὁ, percussio, quæ fit clava. Sed dicitur de tentigine seu satyriasi.

ῥοπαλοειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, clavæ similis. Ex ῥόπαλον et εἶδος.

ῥόπαλον, ου, τό, clava, *Ph.* ῥόπαλα, fustes, *Gl. V.* A ῥόπτω.

ῥοπαλωτός, ή, όν, in clavæ speciem formatus, *Epith.* poculi, *Dion. C.* A pr.

ῥοπή, ῆς, ἡ, præponderatio, libramentum, *Ph.* momentum. *Ph.* nutus, *Gloss. Vet.* 'Ροπὰς ἔχετθαι, vergere ad ruinam, *Arist. Vesp.* 1227. Ab eod.

ῥοπτός, ή, όν, sorbilis. A ῥόφω.

ῥόπτρον, ου, τό, clava, fustis; (2) marculus seu annulus ostii, lignum incurvum. A ῥέπω.

'Ρουβήν, ὁ, Ruben. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *Filius visionis.*

'Ρούθ, ἡ, Ruth. Nomen mulieris Hebr. ἄκλιτον, *Tremor.*

ῥοῦς, ῥοός, arbuscula quædam inficiendis coriis serviens; excoriarium.

ῥούσιος, ᾱ, ὁ, color, qualis est rubricæ Sinopicæ, *Lat.* russus. A ῥοὰ, cujus granum rubet.

ῥοφάνω, ῥοφάνειν, *Hipp.* item

ῥοφάω, ῶ, *Ph.* ῥοφῶ, sorbet; idem quod

'ΡΟΦΕ^Ω, sorbeo, sorbillo, haurio. Μισθῶ, τρύβλιον ῥοφῆσαι, *Arist. Eq.* 901. Ὅσον ῥοφήσεις ζωμὸν ἡμιεῶν τρίων; *id. Pace*, 715. Hinc

ῥόφημα, ατος, τό, sorbitio, haustus.

ῥοφημάτιον, ου, τό, sorbitiuncula.

ῥόφησις, εως, ἡ, sorbitio, *Gl. Vet.* suctus; suctio.

ῥοφητικός, ή, όν, vim absorbendi habens.

ῥοφητός, ή, όν, sorbilis. Ab eod.

ῥόφω, pro ῥοφέω, *Etym.*

ῥοχθέω, strepitum seu stridorem edo, *Od.* 5, 402; et 12, 60. A ῥόχθος.

ῥοχθίζω, idem quod ῥοχθέω, *Orph.*

ῥόχθος, ου, ὁ, fluctuum strepitus, fluctus. Κακοῖς ῥόχθοισι θαλάσσης, *Nic. Al.* 289. A ῥόθος.

ῥύα, moveo, quatio, *Steph.* unde ἐπερρύσαντο.

ῥοώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, fluidus, fluxus; (2) undosus, fluctuosus, *Gl. Vet.* rapidus. A ῥόος.

ῥοᾶν, ῶνος, ὁ, locus malis Punicis consitus. A ῥοά.

ῥύαμα, ατος, τό, custodia, *V. L.*

ῥύαξ, ακος, ὁ, profluvium, rivus, proluvium, proluvies, eluvies, *Gl. V.* rivus. A ῥύω, *fluo.* Unde

ῥύας, έδος, ἡ, qu. d. defluva, decidua; (2) vitium oculi, quum lacrymæ constanter fluunt; (3) defluvium acinorum; ῥυάδες, vites fructum non retinentes.

ῥύδδην, *adv.* fuse, abunde, vehementer.

ῥυγγάχετος, *Ar.* (vide *Thes. Gr. P.*) tumultus.

ῥύγγανα, ή, nasuta, *Gl. V.* A ῥύγχος.

ῥυγγελέφας, αντος, ὁ καὶ ἡ, qui rostrum elephantium habet, *Suic.* Ex ῥύγχος.

ῥυγχίον, ου, τό, rostellum, *Dim.* a ῥύγχος.

ῥυγχομυκχεύω, rostro pugnare.

'ΡΥ^ΓΧΟΣ, εος, τό, rostrum, rictus; (2) dicitur tamen et de facie humana.

ῥύδην, *adv.* adfluenter, abundanter; (2) vehementer, impetuose, cum vehementi strepitu. A ῥύω. Unde

ῥύδδον, *adv.* fuse, adfatim, abunde.

ῥυεῖς, aor. 2. part. pass. verbi ῥύω, *fluo.*

ῥύει, 2. sing. pr. imper. med. *Ion.* pro ῥύου. ῥύζω, latro, allatro, *Suid.* ῥοίζω, *Eust.*

ῥύηθι, 2. sing. aor. 2. imper. pass. v. ῥύω.

ῥύημα, ατος, τό, intritum, *bellarii genus.* A ῥύω.

ῥυῆναι, aor. 2. inf. pass.

ῥυήσεται, *fluet*, 3. sing. fut. 1. ind. med.

ῥυηδένεια, et ίας, ας, ἡ, opulentia, adfluentia divitiarum seu opum, *Nonn. P.* 8, 33. Ἐν δὲ ῥυηδενίην ἔδαλές σφισιν, ἐν δ' ἄλις ὄλβε, *Callim. Hymn.* in *Jov.* 84. A ῥυηδενής, έος, ὁ καὶ ἡ, adfluens opibus, opulentus. Ex ῥύω et ἄφενος.

ῥυθῆναι, aor. 1. inf. pass. verbi ῥύομαι.

ῥυθμίζω, fut. ίσω, ad numeros aptos redigo, numerorum concinnitatem tribuo; (2) tempero, formo, compono et effingo, recte colloco, moderor, mores informo; ῥυθμισθείς, moratus, *Ph.* aor. 1. pass. Τὶ δαὶ, ῥυθμίζεις τὴν ἐμὴν λύτην ὅτι; *Soph. Antig.* 324. Καὶ τὰ ἄλλα ῥυθμίζεσθαι, *Xen. Cyr.* 8, 56. A ῥυθμός.

ῥυθμικός, ή, όν, rhythmicus; (2) numerorum peritus, qui numeros aut modos facit. Ab eod.

ῥυθμικῶς, *adv.* ad numerum, modulate.

ῥυθμιστής, οῦ, ὁ, moderator, *Ph.* A ῥυθμίζω.

'ΡΥΘΜΟ^Σ, οῦ, ὁ, rhythmus, concinnitas; (2) numerus seu modulus certa dimensione et proportione constans, *Gl. Vet.* modulus.

ῥυΐσκομαι, fluo, mano. A ῥύω.

ῥυκάνη, ης, ἡ, runcina, *Ph.*

ῥυκανίζω, runcino, *Ph.* A præc.

ῥύμα, ατος, τό, fluentum; (2) tutamen, munimentum, propugnaculum, defensio, munitio, remedium e mortis periculo hominem conservans; (3) tractus, funis ad remulcum trahendum; (4) aream in trutinâ. A ῥύω.

ῥῦμαι, perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐῤῥύμαι, a ῥύομαι, *libero.*

ῥυμάρχης, ου, ὁ, præfectus regionis, magister vici, *Suic.* Ex ῥύμη et ἀρχή.

ῥυμδίον, ου, τό, rotula, quæ agitatur à sagis seu veneficis, *Dim.* a ῥύμβος.

ῥυμβονάω, dissipo, disjicio. A

ῥύμβος, ου, ὁ, rotula; (2) turbo, seu turbinatum quidpiam, quod scutica circumactum sonum reddebat; (3) impetus, motus, vertigo. A ῥίμβω.

ῥυμβών, όνος, idem quod ῥύμβος, *Ap.*

ῥύμη, ης, ἡ, impetus; (2) vicus, platea. A ῥύω.

ῥύμμα, ατος, τό, purgamentum, sordes et id quo sordes purgantur, *Ern.* A ῥύπτω.

ῥυμλός, οῦ, ὁ, temo currus; (2) lorum, *Il.* 5, 729. A ῥύω, *traho.*

ῥυμοτομέω, per vicos partior et seco, in strigas seco. Ῥυμοτομῆσαι δὲ εὐδιαεθέτατος εἶσι τὸ σρατόπεδον, *Jos.* Ex ῥύμη et τέμνω.

ῥυμοτομία, ας, ἡ, viarum vicorumque sectio et metatio, partitio in strigas. Ex iisdem.

ῥυμουλέω, loris funibusque traho, remulco, traho et educo, remulcando traho. Ex ῥῦμα et ἕλκω.

ῥυμφάνω, et ῥυμφάνομαι, sorbeo, haurio, *Aret.* A ῥοφέω, *sorbeo.*

ῥύομαι, libero, eruo, elibero, eripio, *Gl. V.* ῥῦσαι, *Gl. V.* aor. 1. imperat. Ῥύσεται τέμον δέμας, *Eur. Med.* 388. Τήνδε ῥυσαίμην πόλιν, *Soph. Œd. Tyr.* 72. Ἰδοὺ μὲ (γυναῖκας) πολέμιοι καὶ μανιῶν ῥυσαμένας Ἑλλάδα καὶ πολίτας, *Arist. Lys.* 344.

ῥύονται, 3. plur. præs. ind. med. ῥύομαι.

ῥύοντο, 3. plur. imperf. ind. med.

ῥυπάνω, sordido, maculo, sordidum reddo; (2) infamem reddo, famæ alicujus notam inuro; ῥυπαίνομαι, obsolesco, sordesco, *Gl. Vet* Οὐ πείθομαι Ἀριστοτέλει ῥυπαίνειν τὸν ἄνδρα βυλομένῳ, *Dion. Hal.* A ῥύπος.

'ΡΥΠΑΠΑΙ^, acclamatio nautica.

ῥυπαρευθήτω, 3. sing. a. 1. imper. pass. v. ῥυπαρεύομαι, sordidus sum. A ῥύπος.

ῥυπαρία, ας, ἡ, sordes, spurcitia, situs, fluvies. Ab eod.

ῥυπαρός, ᾱ, όν, sordidus, illotus, squalidus; *Metaph.* avarus. Ab eod.

ῥυπαρῶς, *adv.* sordide; *Metaph.* avare.

ῥύπασμα, τό, sordes. A

ῥυπάω, ῶ, sordeo, sordidus sum, *Gl. Vet.* ῥυπῶ, squaleo; ῥυπόωντα, *Poët.* pro ῥυπάοντα, ῥυπῶντα, part. *Arist. Plut.* 266. A ῥύπος.

ῥυπογράφος, ου, ὁ καὶ ἡ, sordidarum humilumque rerum pictor. Ex ῥύπος et γράφω.

ῥυπόεις, όεσσα, όεν, sordidus. A ῥύπος.

ῥυποκόνδυλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sordidus, valde parcus, qui ne sordes quidem unguium a tonsore purgandas sibi curet. Ex ῥύπος et κόνδυλος.

ῥύπων, τό, sordes, pl. ῥύπα, pro ῥύπος.

ῥυπόομαι, ώμαι, obsolesco, sordeo; ῥεῦπωμένα, sordidata, p. part. *Od.* 6, 59. A

'ΡΥ^ΠΟΣ, ου, ὁ, squalor, sordes, *Ph.* proluvies, *Gl. V.* alicubi etiam pro cera sigillari.

ῥυπτήρ, ῆρος, ὁ, lotor. A ῥύπτω.

ῥυπτίζος, ή, όν, aptus ad abluendas sordes, abstergendi vim habens. A

ῥύπτω, sordes eluo, purgo, abstergo; ῥύπτομαι, abstergor, a sordibus purgor. Ἀλλ' οὐδὲ πώποτ' ἐξότου 'γὼ ῥύπτομαι ὕτως ὑδήχθην ὑπὸ κονίας γε τὰς ὀφρῦς, *Arist. Ach.* 17. A ῥύπος.

ῥυπώδης, ες, sordidus. Ab eod.

ῥυσᾶν, ᾶς, ἡ, senectus. A ῥυσός, *rugosus.*

ῥῦσαι, 2. sing. a. 1. imper. med. verbi ῥύομαι.

ῥύσαιτο, 3. sing. a. ejusd. in opt.

ῥυσασθαι, *liberasse*, a. idem in inf.

ῥυσάσθω, 3. sing. a. ejusd. in imper.

ῥυσή, ῆς, ἡ, rugarum sulcus; (2) senectus. A ῥυσός.

ῥῦσθαι, perf. inf. pass. *Ion.* pro ἐῤῥῦσθαι, a ῥύομαι.

ῥυσθῶ, a. 1. conj. pass.

ῥυσιάζω, f. άσω, pignoris loco capio. Ἄψομαι, καὶ ῥυσιάζω. *Eur. Ion.* 525. Ῥυσιάζομαι λόγῳ, *ib.* 1449. opprimor sermone, i. e. verbis tanquam pignore me tibi devincire studeo. A ῥύσιον.

ῥυσίωμος, ὁ καὶ ἡ, *Epith.* dei tutelaris qui aliquo loco colitur, et propterea eum tuetur.

ῥυσιόζυγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui trahendo currum regit, *Pind. Isth.* 2, 31. Ex ῥύω et ζυγόν.

ῥύσιμον, ου, τό, ruta, *Nicand.* A ῥύω, quod a venenis ῥύεται, i. e *liberat.*

ῥύσιμος, η, ον, idem quod ῥυσσαλέος, *Nic.*

ῥύσιον, ου, τό, quod pro alicujus liberatione datur; unde et donum, quod diis dabatur pro restituta valetudine aut conservata salute; (2) quod loco ejus, quod aut debetur nobis, aut ereptum est, vel retinetur, vel aufertur, ut pignora quæ capiuntur, ut præda, quæ in hostico agitur, *Il.* 11, 673. *Ern.* A ῥύω.

ῥύσιος, ία, ιον, liberandi vim habens. Ab eodem.

ῥυσιπόνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, a labore liberans, laboris molestiam sublevans. Ex ῥύω.

ῥυσίπολις, et ῥυσίπολις, εως, ὁ καὶ ἡ, urbem seu civitatem servans, custodiens, seu liberans.

ῥύσις, εως, ἡ, liberatio, redemptio. A ῥύομαι.

ῥῦσις, εως, ἡ, fluxus; (2) phiala. A ῥύω, *fluo.*

ῥύστακ, seu ῥύσκομαι, tueor, e periculo conservo. Ὅσ' ἐμὲ μὲν αὐτὴν ῥύσκει, *Il.* 24, 730. A ῥύομαι.

ῥύσμος, ου, ὁ, rerum series, tractus. A ῥύω.

ῥυσόω, ῶ, f. ώσω, rugo, corrugo. A

ῥυσός, ή, όν, rugosus. A ῥύω.

ῥυσσαίνω, rugo, corrugo; *pass.* senesco. Ῥυσσαίνεται ἔλαι, *Nic. Al.* 78. A ῥυσός.

ῥυσσαλέος, έα, έον, rugosus. Ab eod.

ῥύσημα, τὸ, ruga, pellis in rugas contracta, *Suid.*

ῥυσόκαρπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, rugosum fructum ferens ; (2) qui rugosis est surculis. Ex ῥυσὸς et καρπός.

ῥυσὸς, ἡ, ὸν. idem quod ῥυσός. Hinc ῥυσότης, ητος, ἡ, rugositas.

ῥυσόω. ῶ, f. ώσω, idem quod ῥυσόω.

ῥυσώδης, ες, idem quod ῥυσός.

ῥύσαγμα, ατος, τὸ, violenta tractio ; (2) vis mulieri illata, compressio. A

ῥυσάζω, f. ξω, trahendo capto, traho ; unde, pignus capio, vim fœminæ facio ; ῥυσάζεσκον, trahebant, imperf. *Ion.* pro ἐῤῥύσαζον, *Il.* 24, 755. Ῥυσάζοντας δμωάς, *Od.* 20, 319. A ῥύω. Hinc

ῥυσαντὴς, ύος, ἡ, tractio, violentia, raptus.

ῥύστης, ᾱ, ὁ, liberator, *Gl. V.* A ῥύω.

ῥυτὰ, ῶν, τὰ, habena, frænum, quo equus trahitur. Ab eod.

ῥυταγωγεύς, έως, ἡ, lorum quod fræno inseritur, et quo equus ducitur, habena. Ex ῥυτὰ et ἀγωγεύς. *ductor.*

ῥυτάινω, fœdo, convitior, *V. L.*

ῥύτη, ης, vel ῥυτὴ, ῆς, ἡ, ruta, *Nic. Al.* 306. A ῥύω.

ῥυτὶς, ῖδος, ὁ, retinaculum, habena ; (2) custos, defensor. Ἐν δὲ ῥυτῆρσι πάνυσθεν, *Il.* 16, 475. *Plut.* in *Timol.* cap. 19. *Soph. Œd. Col.* 900. Ab eod.

ῥυτιδόφλοιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, corticem rugosum habens, ipse cortex rugosus. Ex ῥυτὶς et φλοιός.

ῥυτιδόω, ῶ, f. ώσω, corrugo, in rugas contraho ; ἐῤῥυτιδωμένος, corrugatus, rugosus, p. pass. part. Τὴν ὄψιν ἐῤῥυτιδωμένος, *Luc.* A ῥυτὶς.

ῥυτιδώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, rugosus. Ab eod.

ῥυτίδωμα, τὸ, corrugatio.

ῥυτίδωσις, εως, ἡ, idem. A ῥυτιδόω.

ῥυτίζω, rugo, *Gl. V.* A ῥυτὶς.

ῥυτὶς, ῖδος, ἡ, ruga. A ῥύω, *traho.*

ῥῦτο, 3. sing. plusq. ind. pass. *Ion.* pro ἔῤῥυτο. vel 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* et per *Sync.* pro ἐῤῥύσατο, a ῥύομαι.

ῥυτὸν, ὄ, τὸ, poculi genus, superne lati, infra acuti, *Dem.* A ῥύω, quod potus ex eo velut trahendo bibitur.

ῥυτὸς, ἡ, ὸν, tractus ; (2) fluidus, fluxus. A ῥύω, *fluo*, vel *traho.*

ῥύτρον, τὸ, idem quod ῥύσιον.

ῥύτωρ, ορος, ὁ, tractor ; (2) custos, servator, adjutor. A ῥύω, *traho*, vel *custodio.*

ῥύψις, εως, ἡ, purgatio, abstersio. A ῥύπτω.

ῥύω, fluo, *Gl. Vet.* a. 2. pass. ἐῤῥύην, fluxi ; part. ῥυείς, inf. ῥυῆναι. Hinc

ῥυώδης, ες, fluidus, humidus.

ῥωᾶ, ᾶς, ἡ, pro ῥοιά.

ῥωϊκώτερος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui vix literam ῥῶ pronunciare potest. A ῥῶ.

ῥωγαλέος, έα, έον, fissus, fractus, ruptus. Ῥωγαλέης συνάγειρε πολύπλανα λείψανα φορβῆς, *Nonnus, Paraphr.* 6, 13. A ῥώξ. Unde

ῥωγὰς, άδος, ἡ, lacera, fracta, rimosa ; (2) locus abruptus et præceps ; (3) rima terræ.

ῥωγὴ, ῆς, ἡ, fissura. Ab eod.

ῥωγματίας, ᾱ, ὁ, qui in fissuris, cavernis habitat ; idem quod ῥωγματίας.

ῥωγμὴ, ῆς, ἡ, rima ; (2) divisio calvariæ superficiaria. A ῥώξ.

ῥωγμὸς, οῦ, ὁ, idem et ab eod. *Bion.*

ῥώδης, pro ῥοώδης. *Plut.*

Ῥ'ΡΩ'ΘΩΝ, ωνος, ἡ, naris, nasus, *Nic.* 213.

ῥῶμα, ατος, τὸ, vis, impetus. A ῥωννύω.

ῥωμαΐζω, f. ίσω, Romanis faveo. A Ῥωμαῖος, ᾱ, ὁν, Romanus, Latinus.

Ῥωμαϊκὸς, ἡ, όν, idem. A Ῥώμη.

Ῥωμαῖς, ίδος, ἡ, Romana.

ῥωμαϊστὶ, *adv.* Romane, Latine.

ῥωμαλέος, έα, έον, robore præditus, robustus. Περσῶν ἀτοκίρεας τὰ ῥωμαλέα, *Alciphr.* 3, 41. A ῥώμη. Hinc

ῥωμαλεότης, ητος, ἡ, robur, virilitas.

ῥωμαλεόω. robustum reddo, firmo ; ῥωμαλεῦμαι, robur et vires acquiro. A

ῥώμη, ης, ἡ, robur, vis, vires. A ῥωννύω.

Ῥώμη, ης, ἡ, Roma.

Ῥ'ΩΝΝΥ'Ω, vel ῥώννυμι, fut. ῥώσω, confirmo, roboro. Hinc ῥώννυμαι, corroboror ; reficior, recreor, valesco ; ἐῤῥώσθαι, perf. valeo, prospera valetudine fruor ; ἐῤῥωσο, vale ; imperat. perf. ἐῤῥωμένος, part. corroboratus, confirmatus, confirmatus animo, qui animo est forti, robustus, valens, validus ; et ἐῤῥωμένως, *adv.* robuste, firmiter, vehementer, fortiter, forti animo, valenti et forti corpore. Ῥώσας τὸ σῶμα διαγωνίσασθαι, *Plut.* τὰς στολίς, *id.*

ῥώοντο, 3. plur. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐῤῥώοντο, a ῥώω, *quatio.*

ῥῶξ, ῥωγὸς, ἡ, vel etiam ὁ, fissura ; (2) scala ; (3) acinus, granum, bacca ; (4) phalangium quoddam ab acini similitudine, *Nic. Th.* 716. A ῥήγνυω.

ῥώομαι, agitor, ruo. Hinc ῥώοντ', imperf. pro ῥώοντο, ἐῤῥώοντο, *Il.* 11, 50.

ῥωτὰς, άδος, ἡ, planta quædam flexilis. A ῥώψ.

ῥωτεύειν, vilia scruta vendere. A ῥῶπος.

ῥωτήεις, εσσα, εν, locus virgultis plenus ; ῥωπήεις, virgulta, *Il.* 23, 122. A ῥώψ.

ῥωτίζω, miscellaneam condituram facio, confundo ; (2) indocte et stolide aliquid facio. A ῥῶπος.

ῥωτίδιος, ᾱ, ὁν, vilis et parvi pretii. Ab eodem.

ῥώτιον, ᾱ, τὸ, molle virgultum. Ab eod.

ῥωτοπιεστεχήθμας, ᾱ, ὁ, futilis et vanus homo. A

ῥωτοπιεστεχὸς, ὰ, ὸν ῥωτοπιεστεχὴ φράσις, futilis et inanis locutio, *Rob.*

ῥωτοπωλέω, ῶ, viles et minutas variasque merces vendo. A

ῥωτοπώλης, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, scrutarius seu rerum minutarum venditor.

ῥῶπες, ᾱ, ὁ, ἑ ῥῶπον, ᾱ, τὸ, merx parvi pretii ; (2) sarcina omnifaria, fasciculus e variis iisque nullius momenti rebus collegatus. A ῥώψ.

ῥωρὸς, ρὰ, ρὸν, vehemens. A ῥώννυμι.

ῥῶσις, εως, ἡ, firmitudo, robur, vires, *Ph.* incolumitas, sanitas, valetudo ; (2) corroboratio, confirmatio. A ῥώννυμι.

ῥωστὴρ, ῆρος, ὁ, malleus. Ab eod.

ῥωστήριον, ᾱ, τὸ, impetus, incitatio ; (2) ad roborandum valens. Ab eod.

ῥωστικὸς, ὴ, ὸν. vehemens ; (2) corroborans, corroborandi vim habens. Ab eod.

ῥωτάζω, literam ῥῶ sæpius itero. A ῥῶ.

ῥωτακίζω, idem et ab eod. Hinc

ῥωτακισμὸς, ὁ, frequens literæ ῥ repetitio.

ῥωχμὴ, ῆς, ἡ, idem quod

ῥωχμὸς, οῦ, ὁ, scissura, fissura, rima, hiatus. Ῥωχμὸς ἔην γαίης, *Il.* 23, 420. A ῥήσσω.

Ῥ'ΩΧ'Ω, dentibus fremo.

ῥῶψ, ῥωτὸς, ὁ, merx nullius momenti ; (2) virgultum. A ῥέπω.

Ῥ'Ω'Ω, roboro, sed pro eo usurpatur ῥώννυμι, vel ῥωννύω· ῥώομαι, agitor ; et *med.* ruo, irruo, festino. Hinc ῥώοντο, ἐῤῥώοντο, *Il.* 11, 50.

Σ

Σ, Sive ut majusculum rectius pingitur, C, decima octava litera, Σίγμα, ab Hebr. Samech ; (2) nota numeralis valens *ducenta* ; et, cum virgula inferne apposita (,) *ducenta millia.*

σὰ, nom. plur. n. g. a σὸς, *tuus.*

σαβάζειν, bacchari, bacchantes imitari σαβοῖ clamitando ; (2) motu indecoro persultare.

Σαβάζιος, ᾱ, ὁ, Sabazius, cognomen Bacchi. A σαβοῖ.

σαβακαὶ, ῶν, αἱ, Dionysiacæ, Thyadum modo bacchantes. A σαβάζω.

σαβακὸς, ὴ, ὸν, purulentus, rancidus, cariosus, *Hes.*

σαβακῶδες, *adv.* acerbe, aspere, duriter, *Hes.*

ΣΑ'ΒΑΝΟΝ, ᾱ, τὸ, sabanum, pannus vel linteum asperius, siccandis balneis aptum.

σαβασμὸς, οῦ, ὁ, vociferatio bacchantium. A σαβάζω.

σαβαὼθ, exercitus. Vox Hebr. ἄκλιτος.

σαββατίζω, septimo die requiesco, ferior, sabbatum more Judæorum servo. A σάββατον. Hinc

σαββατισμὸς, οῦ, ὁ, sabbatismus, quies.

ΣΑ'ΒΒΑ'ΤΟΝ, ᾱ, τὸ, septimus quisque dies quieti ab omnibus operibus destinatus ; (2) hebdomas ; festum Judæorum quodvis ; (3) quies. Vox Hebr. *Gl. V.* sabbata.

σαβαὼθ, idem quod σαβαὼθ.

σαβοῖ, ῶν, οἱ, Baccho initiati ; Bacchi sacerdotes ; item loca Baccho consecrata.

ΣΑΒΟΙ˜, vox bacchantium, quam voci, εὐοῖ fere subjungebant.

σαγάπηνον, τὸ, herba succi, similis ferulæ.

ΣΑΤΑΡΙΣ, εως, ἡ, bipennis sive ensis Amazonicus ; (2) gladius Persicus ; (3) securis.

σάγγη, ης, ἡ, id, quod asinis seu mulis insternitur, ut tegmen, clitella, &c. (2) vestis militaris, vel quivis habitus externus, *Æschyl. Coëph.* 558. A σάττω.

σαγηνεία, ας, ἡ, inclusio in sagena, verriculatio, everriculatio, piscatus. A σαγηνεύω.

σαγηνεύς, έως, ὁ, qui sagena utitur, verriculator, piscator. A σαγήνη.

σαγηνευτὴρ, ῆρος, ὁ, idem.

σαγηνευτὴς, ᾱ, ὁ, idem.

σαγηνεύω, sagena includo, vel irretio, verriculo piscor, irretio ; *item* corona cingo urbem, saltum indagine cingo. Οἳς ἄπασιν ὁ πατὴρ μὴ σαγηνεύθοις, *Hel.* A

σαγήνη, ης, ἡ, sagena, verriculum, genus retis piscatorii. A σάττω.

σαγηνοβόλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sagenam jaciens, piscator. Ex σαγήνη et βάλλω.

σαγηνόδετος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sagenæ alligatus. Ex σαγήνη et δέω, *ligo.*

σαγηφορέω, ῶ, sagum fero, sago utor. Ex σάγος et φέρω.

σάγιον, ᾱ, τὸ, lodix, *Gl. V.* A σάγος.

σάγμα, ατος, τὸ, onus jumenti sarcinarii, clitellæ ; (2) congeries stipata, acervus ; (3) theca scuti et aliorum armorum. A σάττω. Hinc

σαγμάφιαι, sc. ἱπποζύγιαι, jumenta, quibus sagmata seu clitellæ imponuntur.

σαγοειδὴς, ές, sago similis.

ΣΆΓΟΣ, ᾱ, ὁ, sagum. *Vox Lat.*

ΣΑΘΕ'ΡΙΟΝ, ᾱ, τὸ, animal quadrupes ex mari victum quærens.

σαθεύω, foveo, *V. L.*

ΣΑ'ΘΗ, ης, ἡ, membrum virile.

σαθρὸς, ρὰ, ρὸν, putridus, flaccidus, marcidus, vietus ; (2) debilis, fragilis, quassus, futilis, frivolus ; (3) vitio aliquo occulto laborans ; et in *neutr.* vitium ipsum. A σήπω.

σαθρότης, ητος, ἡ, vitiositas, ut cum ædificium, olla, calceus, vitium egit, aut ruptum est ; debilitas, infirmitas, fragilitas. *Gl. V.* A σαθρὸς.

σαθρόω, ῶ, f. ώσω, marcidum reddo, debilito, quasso, *Gl. Vet.* σαθρῶμαι, quassor ; macresco ; σεσαθρωμένος, quassatus, *Gl. V.* p. part. Ab eod. Hinc

σάθρωμα, ατος, τὸ. labes, ruina, vitium.

σαθρῶς, *adv.* debiliter, *Suic.* A σαθρὸς.

σάθων, ωνος, ὁ, idem quod σάθη ; (2) bene vasatus.

σαινιδωρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, donis blandiens. Ex σαίνω et δῶρον.

σαίνω, proprie moveo, quatio ; (2) hio, ore hio ; (3) adulor, blandior, *Gl. V. proprie* de canibus ; (4) delecto ; (5) delinio ; (6) perturbo. Σαίνει μ' ἔννυχος φρυκτωρία, *Eurip. Rhes.* 55. Σαίνεσθαι ἐν ταῖς Ἐλίγυσι, 1 *Thess.* 3, 3. Οὐ γάρ με σαίνει ἥδιστα, *Eur. Ion.* 723. Λύκοι κερτεῴουχες ἠδὲ λέοντας σαίνον, *Odyss.* 10, 219. A σείω, *moveo.*

ΣΑΙ'ΡΩ, f. σαρῶ, hio, ore hio, unde rideo, irrideo, item de canibus, *Theoc. Id.* 7, 20. (2) scopis purgo, verro ; (3) orno. Hinc σέσηρα, ore sum hianti et aperto, p. med. Σαίρειν τε δῶμα, κεχάρισιν τ' ἐφεστάναι, *Eur. Hec.* 369.

σάπανδρος, ᾱ, ὁ. pudendum muliebre, *Arist. Lys.* 880. Ex σηκὸς, *stabulum*, et ἀνήρ.

σαπέλλα, et σαπέλλιον, saccus, sacculus, *Hes.*

σαπίσκαλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, scuti vibrator, bellicosus, fortis. Ex σάκος et πάλλω, *vibro.*

σαπιφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, scutum ferens, scutifer. Ex σάκος et φέρω.

σαπιών, depopulor, *V. L.*

σαπίταν, *stabularium*, acc. sing. *Dor.* pro σηκίτην, a σαπίτης. A σηκὸς, *stabulum.*

σαπκελίζω, f. ίσω, idem quod

σαπκεύω, σαπκίω, vel σαπκέω, per saccum transmitto, colo. A σάκκος.

σαπκίας εἶνος, vinum per saccum transmissum, *Eurip.* Ab eod.

σαπκίζω, vel σαπίζω, fut. ίσω, idem quod σαπκέω.

σάπκινος, mollis, debilis, *Nic.* A σάπκος

σάκκιον, ᾱ, τὸ, sacculus, *Dim.* ab eod.
σακκοτλόπος, ᾱ. ὁ, saccarius, *Gl. Vet.* qui saccos conficit. Ex σάκκος et πλέκω, *necto.*
ΣΑ΄ΚΚΟΣ, ᾱ, ὁ, saccus; (2) cilicium; (3) colum, e linteo ad percolandum vinum.
σακκοφορέω, ῶ, saccum fero, cilicio sum indutus.
σακκοφορία, ας, ἡ, sacci gestatio. A
σακκοφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, saccum ferens, *Suic.* Ex σάκκος et φέρω.
σάκος, εος, τὸ, clypeus, scutum, *Gl. V.* (2) saccus, *antiqua et vera scriptura.*
σάκπας, ᾱ, ὁ, saccus; (2) genus arundinis, *Poll.* A σάπτω.
σακτήρ, ῆρος, ὁ, idem et ab eod.
σακτός, ή, όν, in thesauris repositus, reconditus. Ab eod.
σάκτωρ, ορος, ὁ, onerans, implens. Ab eod.
ΣΑ΄ΚΧΑΡ, αρος, (melius σάκχαρι, vel σάκχαρον) τὸ, saccharum.
σακχυσάντης, ᾱ, ὁ, saccorum contextor; (2) reticulorum muliebrium textor. Ex σάκκος et ὑφάντης, *textor.*
σάκωμα, ατος, τὸ, vide σήκωμα.
σαλαγέω, quatio; (2) strepo; (3) turbo. A σαλάγη. clamor, strepitus, *Hes.*
ΣΑΛΑ΄ΤΕΙΝ, stuprare; (2) quatio, agito.
σαλαΐζειν, lamentari. A σαλάω.
ΣΑΛΑ΄ΚΩΝ, ωνος, ὁ, pauper opulentiam simulans, jactabundus. Hinc
σαλακωνεία, vel σαλακωνία, ας, ἡ, simulatio divitiarum in paupertate; (2) pecuniarum profusio illegitima et superflua; (3) mollities, deliciæ, luxus.
σαλακωνεύω, f. εὔσω, opes jacto in paupertate; (2) sumptus facio, ubi non decet; (3) deliciis facio, mollitie diffluo.
σαλακωνίζω, idem et ab eod.
ΣΑΛΑΜΑ΄ΝΔΡΑ, ας, ἡ, salamandra, animal lacertæ figura. Hinc
σαλαμανδρειος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, salamandreus, ad salamandram pertinens.
ΣΑΛΑ΄ΜΒΗ, ης, ἡ, fenestra, *Lyc.* 98.
ΣΑΛΛΑ΄ΣΣΩ, vel σαλάττω, fut. ξω, moveo, concutio, ut modium; (2) impleo largiter, ut diffluat. Κισσοκόμα Βρομίῳ σάτυρον σισαλαγμένον οἴνῳ Ἀμπελοιέργος ἀνὴρ ἀνθετο Ληναγόρας, *Macedon. Epigramm.* lib. 6.
σαλάω, ῶ, f. άσω, idem.
σάλγαμα, τὰ, quæcunque in vasis condita servantur ad usum nostrum, *V. L.*
σαλεύω, agito, fluctuo, *proprie* de mari, ventorum vi agitato; (2) labefacto, moveo, concutio, concito; (3) *dicitur* et *neutraliter*, ut bello, periculo jactari, in periculo esse; σαλεύειν ἐπὶ πόλεμον, ἐν ἐσχάτοις. *Gl. V. Ph.* Σαλεύει πόλις, *Eur. Rhes.* 248. A σάλος. Hinc
σάλευμα, ατος, τὸ, idem quod σάλος.
σάλη, ης, ἡ, cura, *Hes. E. M.*
Σαλμών, ὁ, Salmo; nomen viri Hebr. ἀκλιτον, *Pacificus.*
ΣΑ΄ΛΟΣ, ᾱ, ὁ, salum, maris ora; (2) jactatio ejus, qui navigat, fluctuatio; (3) *Metaph.* cura, dubitatio, &c. *Soph. Œd. Tyr.* 24.
σαλὸσθαι, curiose incedere, et accurate, *Steph.*
ΣΑ΄ΛΠΗ, ης, ἡ, piscis; *Lat.* salpa.
σαλπιγγολογχυσηνάδαι, qui tuba, hasta, barbaque formidabiles sunt. Vox Comica, *Arist. Ran.* 183. Ex σάλπιγξ, λόγχη et ὑσήνη.
σαλπιγγω, f. ξω, tuba cano, buccino. Ἀμφὶ δὲ σάλπιγξιν μέγας ἤρανδε, *Il.* 21, 388. A σάλπιγξ. Hinc
σαλπιγκτής, οῦ, ὁ, buccinator, tubicen, *Gl. V.* liticen; σαλπιγκταὶ, tubicines, *Ph.*
ΣΑ΄ΛΠΙΓΞ, ιγγος, ἡ, tuba, buccina, *Gl. V.* et lituus; (2) classicum; (3) avis quædam; (4) piscis quidam. Ἴαχε σάλπιγξ, *Il.* 18, 219. Hinc
σαλπίζω, f. ίσω, tuba cano, buccino. Καὶ ὁ ἑβδομος ἄγγελος ἐσάλπισε, *Apoc.* 11, 15.
σαλπισης, 2. sing. aor. 1. conj. act. verbi σαλπίζω.
σάλπισμα, ατος, τὸ, tubæ sonus, tubæ clangor. A σαλπίζω.
σαλπιστής, οῦ, ὁ, tubicen, tuba canens; σαλπισταὶ, classicarii, *Ph.* Ab eod.
σάμαινα, ης, ἡ, navigii genus bireme. Ὑποτρωσὶς μὲν τὸ σίμωμα κοιλωτέρα δὲ καὶ γαστροειδὴς, *Plut.* in *Pericl.* cap. 26.
σαμαίνεται, 3. sing. præs. ind. pass. *Dor.* pro σημαίνεται, a σημαίνω.
σαμὰξ, butomus juncus aut gramen, crates, sporta, *Poll.*
Σαμάρεια, ας, ἡ, Samaria; nomen urbis, montis, et regionis. Vox Hebr. Hinc
Σαμαρείτης, ᾱ, ὁ, Samaritanus.
Σαμαρείτις, ίδος, ἡ, Samaritana. A præc.
σάμβαλα, calceamenta, ut σάνδαλα, *Hes.*
ΣΑΜΒΥ΄ΚΗ, ης, ἡ, vel σαμβύκης, ᾱ, ὁ, sambuca, instrumentum musicum; (2) machina oppugnandis urbibus idonea. Vide *Polyb.* lib. 8. et *Appian. B. Mithridat. Plut.* in *Marcell.* cap. 15.
σαμβυκιστὴς, οῦ, ὁ, sambucista, qui canit sambuca; quasi a σαμβυκίζω. Hinc
σαμβυκίστρια, ας, ἡ, quæ canit sambuca. Οἰκίαι χαμαιτύπαι καὶ σαμβυκιστρίαις ἐπῃσαμβυόμεναι, *Plut.* in *Anton.* cap. 9.
σάμος, locus celsior, apud *Vet. Gr.* auctore *Strab.*
σαμφόρας, ᾱ, ὁ, literam σὰν vel σῖγμα armo instam ferens. Ex σὰν et φέρω.
σαμψυχίζω, f. ίσω, sampsuchi odorem habeo. A σάμψυχον.
σαμψύχινος, ίνη, ινον, sampsuchinus, e sampsucho confectus. A
ΣΑ΄ΜΨΥΧΟΝ, ᾱ, τὸ, sampsuchum, *herba, Plin.* lib. 21. § 35. cap. 11. *Angl.* MARJORAM.
σὰν, τὸ, litera σῖγμα apud *Dores.*
ΣΑΝΔΑ΄ΛΙΟΝ, ᾱ, τὸ, sandalium, *Gl. Vet.* solea.
σανδαλισκος, ὁ, idem, *Dim.*
σανδαλοθήκη, ἡ, sandaliorum repositorium.
σάνδαλον, ᾱ, τὸ, sandalium.
ΣΑΝΔΑΡΑ΄ΚΗ, ης, ἡ, cibus quidam acapum.
ΣΑΝΔΑΡΑ΄ΧΗ, ης, ἡ, sandaracha, gummi sive succus concretus terreusque. Hinc
σανδαραχίζω, sandaracham colore imitor.
σανδαράχινος, ίνη, ινον, sandarachinus, e sandaracha confectus, sandaracham referens.
ΣΑ΄ΝΔΥΞ, υκος, ἡ, cerussa rufa et usta, sandyx.
σανίδιον, ᾱ, τὸ, tabella, tabulæ, catalogus, *Dim.* a σανίς. Unde
σανιδόω, tabulo, contabulo, tabulis tego, *Gl. V.* contigno, coasso, tabulo.
σανιδώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, tabulæ seu asseri similis; (2) cui scapulæ instar alarum protuberant. Ab eod.
σανίδωμα, ατος, τὸ, tabulatum, pulpitum, *Ph.* laquear, *Gl. V.* A σανιδόω. Unde
σανιδωτὸς, ἡ, ὸν, tabulatus, contabulatus.
ΣΑΝΙ΄Σ, ίδος, ἡ, tabula, asser, tabula, cui maleficos alligabant. Hinc σανίδες, tabulæ, quibus leges et similia inscribebantur; σανίδες, tabulæ, *Phil.* asseres, *Gl. V.* item, catalogus.
ΣΑ΄ΝΝΑΣ, vel σάννος, ᾱ, ὁ, stultus, fatuus.
ΣΑΝΝΙ΄ΟΝ, ᾱ, τὸ, penis, cauda, hasta.
σαννίων, sannio, histrio ille, cujus partes sunt dicteriis et sannis jaciendis risum movere, *Ern.*
ΣΑ΄ΝΤΑΛΟΝ, santalum, *arbor.*
σάοι, 3. sing. præs. opt. act. verbi σάω.
σάος, ᾱ, ὁ, salvus, incolumis, sospes, ut σόος.
σαοσίμβροτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, homines servans. Ex σαόω et βροτός.
σαοφροσύνεω, ῶ, modestus, temperans sum; (2) castus et pudicus sum. Ἡ δὲ σαοφροσύνης, ἄρρυφος εἶμι μόνον, *Epigr.* A σαόφρων.
σαόφροσιν, dat. plur. cum ν, a σαόφρων.
σαοφροσύνη, ης, ἡ, temperantia. Ab eod.
σαόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, cui mens est sana, temperans, prudens, *Il.* 21, 462. Ex σάος et φρήν.
σαόω, ῶ, f. ώσω, servo, salvo; ἐσάωσεν, a. 1. servavit Ὄντινα τῶν γε τόδε καὶ γῆν σάωσαν, *Il.* 21. *ult.* Ἡ ἀτολέσθω, ἠὲ σαωθήτω, *ib.* 17, 228. A σάος.
σαπίσηις, *putrefactæ*, gen. sing. a. 2. part. pass. verbi σήπω.
ΣΑΠΙΕ΄ΡΔΗΣ, ᾱ, ὁ, saperda, *piscis.*
σαπίω, ας, ἡ, putredo, marcedo. A σαπρός.
σαπρίας, ᾱ, ὁ, ut σῖνος σαπρίας, vinum herbis in eo putrescentibus seu marcescentibus conditum. Ab eod.
σαπρίζω, f. ίσω, putreo, marceo; (2) putridum oleo, vel reddo. Ab eod.
σαπρόνημος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui marcidæ sive putridæ sunt tibiæ, *Arist.* Ex σαπρὸς et κνήμη, *tibia.*
σαπρὸς, ρὰ, ρὸν, putris, mucidus, rancidus, *Gl. V.* (2) fœdus, obscœnus; (3) nugatorius, nugax, nullius pretii; (4) obsolctus, cascus, *Ph.* Πὰν ὃ, μὴ τὴν ἰδίαν χρείαν πληροῖ, σαπρὸν λέγομεν, *Chrysost. Homil.* et in *Epistol.* ad *Timoth.* A σήπω.
σαπρότης, ητος, ἡ, putredo, rancor, *Gl. V.* nugacitas, *Ph.* A σαπρὸς.
Σαπφείρα, ας, ἡ, Sapphira; nomen mulieris.
ΣΑ΄ΠΦΕΙΡΟΣ, ᾱ, ὁ, sapphirus, *gemma.*
Σαπφικὸς, ἡ, όν, Sapphicus. A Σαπφώ.
σάπων, ονος, ὁ, sapo, *Gl. Vet.* σάπτονα, saponem, *Gl. V.*
σαπὼν, a. 2. part. act. verbi σήπω.
σαπτώνιον, τὸ, *Dim.* a σάπτων, *Sch. Theocr.*
ΣΑΡΑ΄ΒΑΡΑ, ων, τὰ, Sarabara, tibialia Persica, vel alia pars vestitus, ap. *Daniel.* (Vox *Arab.*)
ΣΑ΄ΡΑΒΟΣ, ᾱ, ὁ, pudendum muliebre, *Suid. Hes.*
σάραπος, ὁ καὶ ἡ, qui magnis est pedibus et eos velut trahit. Ex σαίρω et πῦς.
σαράπτης, ὁδος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
ΣΑΡΓΑ΄ΝΗ, ης, ἡ, sporta, cista; (2) vinculum.
σαργίνοι, οἱ, pisces gregales, *V. L.*
ΣΑ΄ΡΓΟΣ, ᾱ, vel σαργὸς, ὕ, ὁ, sargus, piscis quidam, *Gl. V.* sargulus. Dicitur et σαργίνος.
σαρδάζειν, Sardonium, scil. risum ridere. A Σαρδὼ.
σαρδάνιον. Μείδησε δὲ Ϝυμῷ σαρδάνιον, *Od.* 20, 303. Vide σαρδόνιος.
Σάρδεις, ων, οἱ, Sardes, urbs Lydiæ princeps.
σάρδινος, vel σάρδιος, ᾱ, ὁ, scil. λίθος, sardius, *gemma.* A Σαρδὼ.
σάρδιον, ᾱ, τὸ, lapis sardius. Ab eod.
σαρδιος, ᾱ, ὁ, vide σάρδινος.
σαρδόνιος, ᾱ, ὁ, Sardonius. Hinc γέλως σαρδόνιος, Sardous risus, i. e. amarulentus, insanus, fictus, hominem enecans ab herbis sardois, ap. *Virg.* A Σαρδὼ.
σαρδόνυξ, υχος, ὁ, sardonyx, *gemma.* Ex σάρδιος, et ὄνυξ, *unguis*, quod colore suo unguem humanum refert.
ΣΑΡΔΩ΄, όος, vel Σαρδὼν, όνος, ἡ, Sardinia, *insula.*
σαρδωνίζω, idem quod σαρδάζω.
σαρδωνικὸς, ἡ, όν, idem quod σαρδόνιος. A Σαρδὼ.
σαρδώνιος, ία, ιον, vel σαρδώνιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ab eod.
σαρδῶος, ώα, ῶον, idem et ab eod.
σαρεῖ, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi σαίρω.
ΣΑ΄ΡΙΣΣΑ, ης, ἡ, sarissa, hasta Macedonica.
σαρισσοφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sarissam ferens. Ex σάρισσα et φέρω.
σαρκάζω, f. άσω, carnes detraho; (2) dicto victu irrideo. Οὐδ' οἱ Μιγαρῆς δρῶσ' ὀδὲν, ἕλκυσι δ' ὅμως, γλισχρότατα σαρκάζοντες, ὥσπερ κυνίδια, *Arist. Pace*, 480. Σαρκάζουσι τὰ ἀμφιδόντα τῶν προφάγων, *Hipp.* A σάρξ. Hinc
σαρκασμὸς, ᾱ, ὁ, irrisio amarulenta, hostilis irrisio super jam mortuo, aut morituro.
σαρκαστικὸς, ἡ, όν, sarcasticus; (2) qui sarcasmis uti solet. Ab eod.
σαρκαστικῶς, *adv.* sarcastice, amarulente, virulente.
σαρκίδιον, ᾱ, τὸ, caruncula, *Dim.* a σάρξ.
σαρκίζω, f. ίσω, carnes carpo, carnes vello, detraho. A σάρξ.
σαρκικὸς, ἡ, όν, carnalis, carneus, corporeus. In *S. S.* (1) imperfectus, debilis, imbecillus; (2) corruptus, pravus, impius, 1 *Cor.* 1, 12. Ab eod.
σαρκικῶς, *adv.* carnaliter.
σάρκινος, ίνη, ινον, carne constans, carneus; carnalis, *Gl. V.* A σάρξ. Unde
σαρκίον, ᾱ, τὸ, caruncula; (2) per contemptum de corpore humano.
σαρκοβόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, carnivorus, *Ph.* carnifex. Ex σὰρξ et βορὸς, *edax.*
σαρκογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, a carne natus seu profectus. Ex σὰρξ et γίνομαι.
σαρκοδαὴς, ὲς, carnivorus. A δαίω, *Orph.*
σαρκοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, carni similis, carnis figuram habens. Σαρκοειδέστερον τῶν λεπτῶν ἐντέρων τὸ κῶλον, *Aret.* Ex σὰρξ et εἶδος.
σαρκοθλάσματα, ων, τὰ, carnis contusiones.
σαρκοκήλη, ης, ἡ, carnosus ramex, quum caro inter tunicas excrescit; genus herniæ. Ex σὰρξ et κήλη.
σαρκοκόλλα, ης, ἡ, lacryma arboris Persicæ, thuris pollini similis, colore subrufo, amara gustanti. Ex σὰρξ et κόλλα.

σαρκολάβις, ίδος, ἡ, vel σαρκολάβος, ᾱ, ὁ, q. d. carnis prehensor, forceps ad particulas carnis prehendendas, instrumentum chirurgicum. Ex σάρξ et λαμβάνω.

σαρκολάτρης, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui carnem colit et adorat, *Suic.* Ex σάρξ et λάτρης.

σαρκολατρής, έος, ὁ καὶ ἡ, quem caro reliquit, carne nudatus extenuatus, macer, exilis. Ex σάρξ et λείτω.

σαρκοπάγής, έος, ὁ καὶ ἡ, carne concretus, carnosus, densus. Ex σάρξ et πήγνυμι.

σαρκοποιέω, carnem facio ; *in pass.* caro fio, homo fio. A

σαρκοποιός, όν, carnem efficiens, gignens, alens. Ex σάρξ et ποιέω.

σαρκόπυον, τό, pus carnosum, velut cum pulmones purulenti fiunt et exspuuntur.

σαρκοπυώδης, ες, idem et ex iisd.

σαρκορρίζος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, carnosam radicem habens, *Suic.* Ex σάρξ et ῥίζα.

σαρκοσκίζω, carnem conscindo.

σαρκοτροφέω, ῶ, f. ήσω, carnem alo, cutem belle curo. Ex σάρξ et τρέφω.

σαρκοφαγέω, ῶ, f. ήσω, carnem edo, carne vescor, *Gl. V.* σαρκοφαγῶ, excarnifico.

σαρκοφαγία, ας, ἡ, carnium esus. A

σαρκοφάγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, carnivorus, carne vescens ; (2) sarcophagus, arca mortuorum. Ex σάρξ et φάγος.

σαρκοφανής, ές, carne tectus, seu vestitus, ut corpus hominis. A φαίνομαι.

σαρκοφθορος, ον, homines perimens. A φθείρω.

σαρκοφορέω, ῶ, carnem gesto, *Suic.* A

σαρκοφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, carnem gestans, carne vestitus. Ex σάρξ et φέρω.

σαρκοφύέω, carnem extendo, produco. A φύω. Hinc

σαρκοφῦία, ᾱς, ἡ, carnis extensio.

σαρκοφυλλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, folia carnosa habens. Ex σάρξ et φύλλον.

σαρκόω, ῶ, f. ώσω, carneum reddo, incarno ; (2) corpulentum reddo. A σάρξ.

σαρκώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, carnosus, *Gl. Vet.* carneus. Ab eod.

σάρκωμα, ατος, τό, q. d. carnositas, carnis præter naturam incrementum ; (2) carnis incrementum in naribus, *Gl. V.* pulpamentum. A σαρκόω.

σάρκωσις, εως, ἡ, carnis generatio, excrescentia carnis. Ab eod.

σαρκωτίκός, ἡ, όν, carnem restituendi vim habens. Ab eod.

σάρμα, τό, hiatus. A σαίρω.

ΣΑ΄ΡΞ, σαρκός, ἡ, caro, pulpa, *Gl. Vet.* σάρκες, pulpæ, *Ph.* (2) in *S. S.* homo, ejus imperfectio, imbecillitas, corruptio, &c. (3) lex Mosis, propter imbecillitatem in sanandis hominum vitiis.

σαῦν, et σάρον, scopæ, verriculum. Ἀστερίη πόντοιο κακὴν σαῦν, *Call.* in *Del.* 225.

σάρος, ᾱ, vel σαῦρος, ᾶ, ὁ, idem ; (2) res vel homo nullius pretii. A σαίρω.

σαρόω, ῶ, fut. ώσω, verro, mundo ; σεσαρωμένος, scopis purgatus, p. pass. part. Σαροῖ τὴν οἰκίαν, *Luc.* 15, 8. Σεσαρωμένον, *Matt.* 12, 44. A σαίρω.

ΣΑ΄ΡΠΟΣ, ᾱ, ὁ, arca, domus lignea.

σάρωθρον, ᾱ, τὸ, scopæ. A σαρόω.

σάρωμα, ατος, τὸ, sordes, quisquiliæ verrendo collectæ. Ab eod.

σάρων, ωνος, ὁ, libidinosus, vel pudendum muliebre ; item venatorium rete. Est et Σάρων, nauticus deus.

σαωνίδες, ων, αἱ, *Call.* in *Jov.* 22. arbores cavæ ; (2) quercus excavatæ, hiantes ob vetustatem ; (3) quercus arbor.

σάωσις, εως, ἡ, ipsa actio verrendi ; sordes, quisquiliæ. Ab eod.

σαωτής, ᾶ, ὁ, οἱ σαωταὶ, scoparii, *Gl. V.*

σᾶς, τuας, acc. plur. f. g. a σός, τuus.

σάσσω, sagino, *Ph.* vide σάττω.

Σατᾶν, ὁ, et Σατανᾶς, ᾶ, ὁ, Satan, Satanas, nomen principis angelorum malorum, Hebr. ἀκλιτον. *Adversarius.*

σατελής, vel σατελνίς, ἡ, capitis ornatus fœmineus, *Steph.*

σατίνη, ἡ, plaustrum, vehiculum. A σάττω.

σάτινον, ᾱ, τὸ, idem et ab eod. Ποιῆσαι σάτινα καὶ ἅρματα χαλκᾷ, *Hom.* in *Ven.* 13.

σατινός, ὁ, hornus, seu hornotinus, qui hujus anni est, *Att.* τηνινός.

σ..τον, ᾱ, τὸ, mensura frumenti tertiam partem ephæ continens, sesquimodius. Vox Syr.

σατραπεία, ας, ἡ, satrapia, præfectura ; (2) provincia, cui præest satrapa.

σατραπεύω, sum satrapa, sum præfectus provinciæ. Σατραπεύων τῆς ἄνω Φρυγίας, *Plut.* Καρίας, *Aristot.* A

ΣΑΤΡΑ΄ΠΗΣ, ᾱ, ὁ, satrapa, præfectus provinciæ, *proprie* Persicæ. Vox Persica.

σατραπικός, ἡ, όν, ad satrapam pertinens, satrapæ conveniens, satrapicus. A pr.

ΣΑ΄ΤΤΩ, f. ξω, onero, onus impono ; (2) refercio, constipo, impleo ; σεσαγμένος, saginatus, *Ph.* p. pass. part. Σεσαγμένος ψάμμῳ, *Luc.*

σατυρεία, ας, ἡ, genus esculenti ex herba.

σατυρίαση, ἡ, nomen cujusdam antidoti, &c. *Steph.*

σατυρίας, ᾱ, ὁ, morbus hominis faciem ita immutans, ut satyro similis evadat.

σατυριασις, εως, ἡ, pruritus venereus ; priapismus. A σάτυρος. Unde

σατυρίζω, f. ίσω, prurio ad Venerem instar satyri ; (2) satyrica petulantia proscindo.

σατυρικός, ἡ, όν, satyricus, satyro conveniens ; (2) dicax, mordax, more satyrorum.

σατύριον, ᾱ, τὸ, herba ad Venerem incitans.

σατυρίσκος, ᾱ, ὁ, parvus satyrus, *Dim.*

σατυρισμός, ᾱ, ὁ, idem quod σατυρίασις ; (2) pruritus Veneris. A σατυρίζω. Unde

σατυριστής, ᾱ, ὁ, ludio, *Ph.* scenicus.

σατυρογράφος, ὁ, satyrarum scriptor.

σάτυρος, ᾱ, ὁ, *proprie* simius ; (2) Deus Bacchi comes ; Satyrus, σάτυροι, Fauni, *Gl. V.* A σάθη, *Etym.*

σατυρώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, satyros seu satyrorum mores imitans ; (2) hispidus. A σάτυρος.

ΣΑΥΚΟ΄Σ, ἡ, όν, aridus, siccus.

σαυλὰ, *adv.* tarde. A σαυλός.

σαυλόομαι, ῶμαι, delicior, luxu diffluo ; (2) tripudio. Ἀοιδαῖς βαεῖσίτων σαυλίμενοι, *Eur. Cyc.* 40. A σαυλός.

σαυλοτραχιτάω, ῶ, ceveo, lascive podicem moveo. Ex σαυλὸς et τραχητός.

ΣΑΥΛΟ΄Σ, ἡ, όν, delicatus, mollis ; (2) fluxus, levis, quietus, tardus. Hinc

σαύλημα, ατος, τὸ, deliciæ.

σαυνιάζω, saunio percutio, *Rob.* A σαύνιον.

σαύνιον, ᾱ, τὸ, saunium, *jaculi genus.*

σαυνὸς, mollis, tener, *Steph.*

ΣΑΥ΄ΡΑ, vel σαύρα, ᾱς, ἡ, lacerta, lacertus.

ΣΑΥ΄ΡΗ, ης, ἡ, nasturtium.

σαυρία, ας, ἡ, jaculum, *Gl. V.* ubi *jaculus.*

σαυρίδιον, τὸ, nasturtium, *Hipp.*

σαυροβρῖθής, gravis ab cuspide, *Epitheton* hastæ.

σαυροειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, lacertæ formam habens. Ex σαῦρα et εἶδος.

σαῦρος, ᾱ, ὁ, lacertus, *Gl. V. Theoc.* 7, 22.

σαυρωτὴ, ῆρος, ὁ, cuspis in imo hastæ ferro transversa, qua hasta appenditur, vel etiam ferrum, quo hasta erigi et solo infigi potest, *Ph.* cuspis. A σαῦρος.

σαυσαερισμὸς, ᾱ, ὁ, aridæ linguæ hærentis affectio ; linguæ hæsitatio.

σαυτῆς, gen. sing. f. g. per *Crasin* pro σεαυτῆς, a σεαυτὸ, *tui ipsius.*

σαυτὸ, *tui ipsius,* masculinum genitivi antecedentis eodem modo formati.

σάφα, *adv.* certo, vere, manifeste, perspicue, *Il.* 2, 252. A σαφής.

σαφέστατα, *adv.* manifestissime, apertissime. A σαφέστατος, *superl.* a σαφής.

σαφέστερον, *adv.* manifestius, apertius.

σαφεστέρως, *adv.* idem et ab eod.

σαφέω, manifesto, declaro, notum facio.

σαφέως, *Ion.* pro σαφῶς. Ab eod.

σαφή, acc. sing. pro σαφέα, a σαφής.

σαφήνεια, ας, ἡ, perspicuitas, dilucida oratio, explanatio, *Ph.* distinctio.

σαφηνέως, *adv.* manifeste, aperte, perspicue, certo. A

σαφηνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, perspicuus, clarus, certus. A σαφής. Hinc

σαφηνίζω, f. ίσω, manifesto, declaro, notum facio ; *Ph.* explano, exprimo, declaro, distinguo. Οὕτως ἐσαφήνιζε μὲν τὰς πεπιστευόντας παρ' ἑαυτῷ, *Xen. Cyr.* 8, 28. Σαφηνίζεσθαι δὲ ὡς ἕκαστον ἐτίμα, τοῦτο ἐδόκει αὐτῷ ἀγαθὸν εἶναι, *ibid.* Hinc

σαφηνισμὸς, ὁ, perspicuitas, declaratio.

σαφηνιστικὸς, ἡ, όν, declarandi vim habens ; (2) *subst.* declarator, explanator. A pr.

σαφηνιῶ, fut. 1. indic. *Att.* pro σαφηνίσω, a σαφηνίζω.

σαφηνῶς, *adv.* idem quod σαφῶς.

ΣΑΦΗ΄Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, manifestus, apertus, perspicuus, certus, clarus, planus.

σαφήτωρ, ορος, ὁ, declarator, explanator, *Hes.*

σαφῶς, *adverb.* manifeste, perspicue, dilucide ; *Ph.* evidenter, plane, aperte, palam, *Gl. Vet.* al. liquido, ad liquidum, deserte.

σαχθέντες, nom. pl. aor. 1. part. pass. verbi σάττω.

σάω, idem quod σαώζω, *proprie* eripiendo e periculo vi alterius, &c. *Ern.*

σάω, *servavit,* 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* et per *Apoc.* pro ἐσάωσε, vel *servabat,* eodem modo pro ἐσάωζε, 3. sing. imperf. ind. act. vel *serva,* pro σάωζε, 2. sing. imper. act. verbi σαώζω, *servo, Il.* 16. 364.

σαώζω, servo, sospito. A σάος.

σάωσα, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐσάωσα.

σαωσέμεν, fut. 1. infin. act. *Ion.* pro σαώσειν.

σαώσομεν, *servabimus,* 1. pl. f. 1. ind. act.

σαώτερος, magis salvus, incolumis. A σάως.

σαωτὴρ, ῆρος, ὁ, servator. A σαόω.

σαωτηρία, pro σωτηρία, *Hes.*

σβεννυμενέων, gen. plur. part. præs. f. g. *Æol.* pro σβεννυμένων, a

ΣΒΕ΄ΝΝΥΜΙ, sive σβεννύω, fut. σβέσω, exstinguo, restinguo ; (2) compesco, comprimo ; σβέσον, exstingue, *Gl. Vet.* aor. 1. imper. act. ut σβέννυμαι, exstinguor ; *metaphorice* etiam morior. Κεἰ μὴ θεῶν τις τήνδε πεῖραν ἔσβεσεν, *Soph. Aj.* 1076. Αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται, *Matt.* 25, 8.

σβέσα, *exstinxi,* aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔσβεσα, a verbo eod. pro inus. σβέω.

σβέσις, εως, ἡ, exstinctio. A σβέννυμι.

σβέσσαι, aor. 1. inf. act. *Poët.* pro σβέσαι.

σβέστης, ῆρος, ὁ, exstinctor. Ab eod.

σβεστήριος, ίᾱ, ιον, exstinctivus, exstinguendi vim habens ; (2) aptus ad exstinguendum.

σβεστικός, ἡ, όν, idem et ab eod.

σβήσομαι, fut. 2. ind. pass. verbi σβέννυμι. σεαυτὸν, temet, teipsum, temetipsum, *Ph.* σεαυτῦ, ῆς, ῦ, tui ipsius. Ex σέο, pro σοῦ, et αὐτὸ, *ipsius.*

σεβάζομαι, fut. άσομαι, colo, veneror, vereor. Ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει, *Rom.* 1, 25. Σεβάσσατο γὰρ τύγε Θυμῷ, *Il.* 6, 167. A σέβω.

σέβας, τὸ, reverentia, veneratio, pudor, admiratio, stupor, *Odyss.* 3, 123. (2) res sacra. Vox ἄκλιτος, ab eod.

σεβάσθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἐσεβάσθησαν, a σεβάζομαι. Unde

σέβασις, εως, ἡ, veneratio, adoratio.

σέβασμα, ατος, τὸ, veneratio, *Ph.* res sacra, signum Dei, *Ph.* σεβάσματα, sacra.

σεβασμιάζω, veneror, pius sum.

σεβάσμιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vel σεβασμίως, ία, ιον, venerabilis, colendus, augustus, *Ph.* A σεβάζομαι. Hinc

σεβασμιότης, ητος, ἡ, sanctimonia, *Gl. V.*

σεβασμίως, *adv.* venerabiliter, *Gl. V.* Ab eodem.

σεβασμιώτατος, colendus. Ab eod.

σεβασμὸς, ᾶ, ὁ, veneratio, adoratio, cultus ; (2) religio et observantia. Ab eod.

σεβάσσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* et *Poët.* pro ἐσεβάσατο, a σεβάζομαι.

σεβασσεύω, idem quod σεβάζομαι.

σεβασσικῶς, *adv.* cum magna veneratione, cum ἐχειν, colere.

σεβαστὸς, ἡ, όν, venerabilis et adoratione dignus, venerandus, adorandus ; (2) augustus, *Ph.* cognomen imperatorum Romanorum, ut σεβάστη, imperatricum ; σεβαστοτάτη, augustissima, *Philox.* Ab eodem.

σεβασφόρος, ὁ καὶ ἡ, sacerdos Cæsaris, ut flamen Augustalis. A pr. et φέρω.

ΣΕΒΕ΄ΝΙΟΝ, ᾱ, τὸ, palmæ involucrum, sive corticosum illud, quod in summa palmula enascitur.

σεβίζω, colo, veneror. Φιλτάτων θαλάμων κληδοῦχον, ᾗ σεβίζομεν, *Eur. Hipp.* 545. Θεὸν τὰν ἀφανῆ λιταῖς σεβίζειν, *Soph. Œd. Col.* 1551. A σέβω.

σέβοντι, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro σέβουσι, a

ΣΕ΄ΒΩ, et σέβομαι, veneror, colo, adoro, observor ; σέβομαι, color ; (2) pudet me,

revereor. Κακὸς γὰρ ὅστις μὴ σέβει τὰ δισπότων, *Eurip. Hel.* 732. Θυσίας θεοῖς, *ibid.* 1072. Ἐν ᾧ πόρει σὲ Λύδων μεγάλως σέβεσθαι, *Arist. Nub.* 600. Εἴτι σέβῃ ξένον, πέλασσον εὐνοίᾳ πάσῃ πελάταν, *Soph. Phil.* 1183.

σειὺς, ἑως, ὁ, patella, in qua aliquid movetur et frigitur; sartago. Α σείω.

σεῖος, σείᾳ, σεῖον *Lacon.* pro Θεῖος.

σειὸς, σειρὸς, ὁ, sol, *Suid.*

ΣΕΙΡΑ, ᾶς, ἡ, catena, funis, linea.

σειρωγωγεὺς, ὁ, catena, funis, quo quis ducitur vel trahitur.

σειρᾰδιον, ᾰ, τὸ, funiculus, *Dim.* a σειρά. Unde

σειρᾰζω, f. ᾰσω, vinculum traho, *Rob.*

σειρᾰιος, σίᾱ. σίιον, catenatus, catena vinctus; funalis, ut equus. Ab eod.

σειρᾶς, et σειρὶς, idem quod σειρὰ, *Hes.*

σειρᾰφόρος, ον, et σειρᾰφόρος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, catenam ferens; alias σειρακίου dicitur, *Æsch. Ag.* 1646. *Eur. Iph. A.* 223. *Angl.* THE FORE HORSE; cui opponitur ζύγιος, THE SHAFT HORSE. Ex σειρὰ et φέρω.

σειρεύω, catena, fune constringo; (2) constringo, connecto, *Rob.* Σὺν τῷ γέροντι δεσμὰ σειρεύων βρόχῳ, *Eur. Her. Fur.* 1012.

σειρέω, exsicco, exinanio. Α σείρω.

σειρὴν, ῆνος, ἡ. Siren, *monstrum marinum*; (2) insectum api simile. Ἔνθα λίγειαι Σειρῆνες σίνονθ' Ἀχελωΐδες, *Apoll. Rhod.* lib. 4, 893. Α σειρὰ.

σειρίασις, εως, ἡ, capitis inflammatio ex vehementi solis ardore. Α

σειριάω, fulguro, luceo; (2) capitis inflammatione laboro; (3) suffraginum vitio laboro, de equis. Βρέζῃ ἐν τῷ Θέρει σειριᾷ, *Al. Aphr.* Α σείριον.

σείρινος, ίνη, ινον, astralis. Ab eod.

σειριόεις, όεσσα, όεν, canicularis. Α σείριος.

σείριον, ᾰ, τὸ, astrum. Α σείριος.

σείριος, ᾰ, ὁ, Sirius, stella, *canicula.* Α σείω.

σειρομάστης, ᾰ, ὁ, jaculi genus, lanceola.

σείρωμα, τὸ, opobalsami sedimentum, *Ætius.*

σείρωσις, εως, ἡ, religatio. Α σειρόω.

σεισάχθειᾰ, ας, ἡ, q. d. onus excussum, allevatio aeris alieni communis, tabulæ novæ; *Plut.* in *Sol.* c. 15. Ex σείω et ἄχθος.

σέθεν, *tui*, gen. sing. *Æol.* pro σοῦ, a σὺ, *tu.*

σεῖο, *tui*, gen. sing. *Poët.* et *Ion.* pro σοῦ.

σείοθεν, *tui*, *Poët.* idem.

σεισαμένως, acc. plur. aor. 1. part. med. verbi σείω.

σεῖσις, εως, ἡ, motio, quassatio, concussio. A σείω.

σεισίχθων, ονος, ὁ, motor seu quassator terræ, *Epith.* Neptuni. Ex σεῖσις et χθών.

σεῖσμα, τὸ, concussio, quassatio. A σείω.

σεισματίας, ᾱ, ὁ, ut σεισματίας τάφος, sepulchrum eorum quos ruina ex terræ motu oppressit. A σεῖσμα.

σεισμὸς, οῦ, ὁ, terræ motus, *Ph.* concussio, *Ph.* excussio, *Gl. V.* A σείω.

σεισονυγὶς, ίδος, ἡ, motacilla, *avis.* Ex σείω et νυγή.

σείσυρα, ας, ἡ, idem. Ex σείω et ὐρά.

σεισῦρος, ἡ, ὁν, qui concuti seu quassari potest, concussus. Ab eod.

σείσῡρον, ᾰ, τὸ, sistrum, crepitaculum, in sacris Isidis adhiberi solitum. Α

ΣΕΙΩ, fut. σείσω, moveo, quatio, vibro, libro; (2) depello; (3) calumnior, criminor; *item* vexo, terreo, *Gl. V.* σείει, concutit, quatit, crispat, *Ph.* σείσαι, vibrare, *Ph.* inf. a. 1. Ἡνίας χειρὶν ἔσεισον, *Soph. El.* 715. Πῶς τὸν' ἔσεισε μὴ δοκεῖς τὴν καρδίαν; *Arist. Ach.* 12. Χθονὸς δὲ νῶτα σεισθῆναι σάλῳ, *Eur. Iph.* in *Tau.* 46.

σέλα, dat. sing. *Att.* et *Ion.* pro σέλατι, a σέλας, *jubar.*

σελαγέω, splendeo, fulgeo. Σὺν πεύκαις σελαγεῖ, *Arist. Nub.* 604. Σελαγεῖτο δὲ ἀν' ἄσυ τῷ ἐπιδώμιον Ἀργείων, *Eur. El.* 722. Σελαγεῖται μαρμαρέοισιν ἐν αὐγαῖς, *Arist. Nub.* 285. Α σέλας.

σελαγίζω, fut. ίσω, idem et ab eod.

σελάγισμα, τὸ, fulgetrum, *Man.*

σελαγηνέτης, ᾱ, ὁ, lucis auctor, *Epith.* solis.

σελάεαν, lunam, acc. sing. *Dor.* pro σελήνην.

σελαναίᾱ, ας, ἡ, *Ion.* et *Dor.* pro σελήνη.

ΣΕΛΑΣ, ατος, τὸ, fulgor, lumen; *Gl. V.* fulgor, jubar.

σέλασμος, idem quod σέλας, fulgor, *Man.*

σελασφόρος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, splendorem seu lumen ferens, *Suic.* Ex σέλας et φέρω.

σελατηρόφορος, ον, splendidus, idem quod σελασφόρος, *Man.*

σελάχιον, ᾰ, τὸ, piscium genus cartilaginosum, cui cartilago pro cute est, *Dim.* a σέλαχος.

σελαχοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cartilagineus, cartilaginis speciem referens. Ex σέλαχος et εἶδος.

ΣΕΛΑΧΟΣ, εος, τὸ, et pl. τὰ σελάχη, genus piscium cartilaginosorum. Hinc

σελαχώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, cartilagineus.

σελᾰῶ, ῶ, splendeo, luceo. Α σέλας.

ΣΕΛΕΥΚΙΣ, ίδος, ἡ, poculi, navis, vel vestis genus; itemque avis locustis vescentis.

σελινιάζομαι, idem quod σεληνιάζομαι, *Man.*

σεληνιαῖος, αίᾱ, αῖον, lunaris, lumine lunari illustratus. Hinc *subst.* σεληναῖαι, ας, ἡ, luna, *Ion.* Α σελήνη.

σεληνιάφωος, *adv.* lunæ lux, *Ath.*

σελήνη, ης, ἡ, luna; σελῆναι, placentæ quædam rotundæ et latæ; *Alciphr. 2, 4.* Α σέλας.

σεληνιάζομαι, lunaticus sum, conflictor morbo per certa lunæ intervalla redeunte, *Matt. 4, 24.* Α σελήνη.

σεληνιαστὸς, ἡ, όν, lunaris; (2) lunaticus, morbo comitiali laborans. Ab eod.

σεληνίδιον, ᾰ, τὸ, lunula, *Dim.* a σεληνίς.

σεληνιον, ᾰ, τὸ, lunæ lux, cum luna pernox est, vel luna sive lunæ sidus. Ab eodem.

σελυνὶς, ίδος, ἡ, lunula; (2) figura lunulæ; (3) amuletum puerorum. Ab eod. Unde

σεληνίτης, ᾱ, ὁ, ut σεληνίτης λίθος, lapis lunaris, *Gl. V.* σεληνίτης, lunaticus.

σεληνόβλητος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, q. d. a luna percussus, lunaticus. Ex σελήνη et βάλλω.

σεληνοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, lunæ speciem referens. Ex σελήνη et εἶδος.

σεληνόφως, ωτος, τὸ, lunæ lumen, radii lunæ.

σελίδιον, ᾰ, τὸ, chartula, pagella, pagellula, *Gl. V.* paginula, *Dim.* a σελίς.

σελίδωμα, ατος, τὸ, tabula lata. Ab eod.

σελινίτης, ᾱ, ὁ, ut σελινίτης οἶνος, vinum ex apio. Α σέλινον.

σελινοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, apii figuram habens. Ex σέλινον et εἶδος.

ΣΕΛΙΝΟΝ, ᾰ, τὸ, apium, *herba, Angl.* PARSLY. Λαὸν ἐρεπτόμενοι, ἐλεοβρεπτὸν τὸ σέλινον, *Il.* 2, 776.

σέλινος, ᾰ, ὁ, idem. Hinc

σελινωσία, ας, ἡ, species brassicæ.

ΣΕΛΙΣ, ίδος, ἡ, pagina, *Ph.* margo, *Gl. Vet.*

σέλλα, ης, ἡ, sella, *Gl. Vet. Aristoph. Sch. Eust.*

σελλάζεσθαι, ἐσεως, ἐσ, sellisternium, *Gl. V.*

σελλίζειν, divitias simulare in paupertate. A Sello jactatore quodam, quem *Aristophanes* perstringit, *Av.* 126.

σέλλω, cum impetu feror, *Eust.*

σέλμα, ατος, τὸ, transtrum, jugum, tabula quævis lata, *Gl. V.* et σέλματα, eluvies, *Ph.* (sed legendum videtur ibi τέλματα, *Ern.*) Hinc

σελματιαῖοι ποτομοὶ, lutulenti fluvii.

σελμὶς, ἡ, funiculus piscatorius, *Hes.*

σέλω, compingo, *Ern.*

σεμελιηγενέτης, Semeligena, *Epith.* Bacchi, *Orph.*

ΣΕΜΙΔΑΛΙΣ, εως, ἡ, simila, similago, flos farinæ triticeæ.

σεμιδαλίτης, ᾱ, ὁ, ut σεμιδαλίτης ἄρτος, panis e similæ confectus. Α σεμιδαλὶς.

σεμνὰι Θεαὶ, Eumenides, sive Furiæ, *apud Æschinem.* Α σεμνὸς.

σεμνεῖον, ᾰ, τὸ, locus sacer, sanctuarium, monasterium. Ab eod.

σεμνηγορέω, ῶ, fut. ήσω, magnifice, cum gravitate loquor seu prædico.

σεμνηγορίᾱ, ας, ἡ, oratio gravitatem præ se ferens; *Plut.* in *Num.* cap. 8. Α σεμνήγορος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, qui graviter loquitur, qui magnifice prædicat. Ex σεμνὸς et ἀγορέω.

σεμνόθεοι, οἱ, divini humanique juris peritissimi ac religioni dediti; philosophi Indorum, et Gymnosophistæ apud *Laërt.*

σεμνοκόττων, cum gravitate et modestia tundo, *Æsch.*

σεμνολογέω, difficiles nugas cum gravitatis specie nugor.

σεμνολογίᾱ, graviter et speciose loquor. Ταῦτα σεμνολογοῦσιν οἱ ποίηται περὶ τῶν Θεῶν, *Luc.* ἐμοὶ τῷ Θεῖλι, *App.* Α σεμνολόγος. Hinc

σεμνολόγημα, ατος, τὸ, dictum grave et magnificum, quo quis se jactat.

σεμνολογία, ας, ἡ, dictio gravis; (2) sermo venustus. Α

σεμνολόγος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, qui graviter de re quapiam disserit, ostentator, jactator. Ex σεμνὸς et λέγω, *dico.*

σεμνολογικῶς, *adv.* idem quod

σεμνολόγως, *adv.* magniloque, jactabunde.

σεμνόμαντις, εως, ἡ, vates venerabilis ac gravis.

σεμνομυθέω, cum gravitate loquor; (2) cum fastu et insolentia loquor. Τί σεμνομυθεῖς, πεῖς ἀγῶν' ἔρχη λόγων; *Eur. Andr.* 234. Ex σεμνὸς et μῦθος, *sermo.*

σεμνοπαράσιτοι, οἱ, q. d. graves parasiti, nadulatores, qui gravitate superciliosa parasiticam adulationem tegunt.

σεμνοποιέω, ῶ, fut. ήσω, magnifice extollo; (2) auctoritatem addo, reverentiam et majestatem concilio, illustro, orno. Σεμνοποιοῦμαι, ad gravitatem me compono, honestos et speciosos mores præ me fero.

σεμνόπονος, ὁ καὶ ἡ, arte exquisita factus, apud *Ath.* si lectio sana, *Ern.*

σεμνοπρέπεια, ας, ἡ, gravitatis decora, dignitas oris, dignitas. Α

σεμνοπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, gravem virum decens; (2) gravi et eximia dignitate prædituς. Ex σεμνὸς et πρέπει.

σεμνοπρεπῶς, *adv.* cum dignitate, graviter, decore.

σεμνοπροσωπέω, gravitatem in vultu præfero. Καὸ' ἡμὶν σεμνοπροσωπεῖς, *Arist. Nub.* 362.

σεμνοπροσωπία, ας, ἡ, gravitas seu dignitas oris, persona gravis. Α

σεμνοπρόσωπος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, qui gravitatem aliquam vultu præfert. Α πρόσωπον.

ΣΕΜΝΟΣ, ἡ, όν, venerabilis, castus, *Ph.* σεμνὸν ἀξίωμα, majestas, *Gl. Vet.* σεμνὴ, pudica, casta, affectata fœmina, *Gl. Vet.* σεμνὸς, etiam honestus, gravis, magnificus.

σεμνόσομος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, gravis ore, qui graviter loquitur. Ex σεμνὸς et στόμα.

σεμνότης, ητος, ἡ, gravitas, majestas; (2) reverentia; (3) sanctimonia, honestas; (4) pudicitia. Α σεμνὸς.

σεμνοτίμιος, ὁ καὶ ἡ, venerandus. Σεμνότιμος ἀνάκτωρ, *Æsch. Choëph.* 356.

σεμνοτυφία, ας, ἡ, gravitas fastuosa, *Suic.* Ex σεμνὸς et τῦφος, *fastus.*

σεμνόω, ῶ, f. ώσω, exorno, illustro, magnifice prædico. Α σεμνὸς.

σεμνύνω, venerandum et augustum reddo; (2) orno, honore et dignitate adficio; et σεμνύνομαι, gravitatem præ me fero; efferor, glorior, jacto me, superbio. Σεμνύνεσι τὴν τραγῳδίαν, *Luc.* Σεμνύνεσθαι ἐπὶ τῇ τῆς ὄψεως εὐπρεπείᾳ, *Dem.* Ab eod.

σέμνωμα, ατος, τὸ, ornamentum, decus. A σεμνόω.

σεμνῶς, *adv.* honeste, decenter, graviter, *Gl. V.* pudice. Α σεμνὸς.

σέο, *tui*, gen. sing. *Ion.* pro σοῦ, a σὺ, *tu.*

σεοῖο, *tui*, *Poët.* idem quod antecedens σέο.

σέομαι, σέμαι, pro σεύομαι.

σεπτεύω, veneror. Α σεπτός.

σεπτήριος, ία, ιον, ad cultum seu venerationem pertinens. Hinc τὸ σεπτήριον, ᾰ, sc. ἱερὸν, novennalia Delphis in honorem Apollinis celebrari solita. Ab eod.

σεπτικὸς, ἡ, όν, idem quod

σεπτὸς, ἡ, όν, venerabilis, venerandus, augustus; *Æsch. Pr.* 811. *Ph.* τὸν σεπτὸν, sacrum. Α σέβω.

ΣΕΡΑΠΙΑΣ, άδος, ἡ, serapias, *herba.*

ΣΕΡΙΣ, ίδος, ἡ, cichorii sive intybi genus, *Gl. V.* intybus, intubum, intuba; στερίδες, intuba, *Gl. V.* acc. sing. σέριν, et σέριδα, *Angl.* ENDIVE.

ΣΕΡΙΦΙΟΝ, ᾰ, τὸ, absinthium marinum.

σέριφον, ᾰ, τὸ, idem.

ΣΕΡΦΟΣ, ᾰ, ὁ, insecti genus, culex. Ἔτι παῶν μύεμηκι πᾶν σέρφῳ κολῇ, *Proverb.* σέσαγμαι, perf. part. pass. verbi σάττω.

σεσαρυῖα, nom. pl. part. perf. med. f. g. a σαίρω, *rideo.*

σεσαρωμένον, acc. sing. perf. part. pass. verbi σαρόω.

σεσεῖσθαι, perf. inf. pass. verbi σείω.

ΣΕΣΕΛΙ, εως, τὸ, seseli, *herba.*

σέσελις, εως, ἡ, idem.

σέσηπτι, 3. sing. perf. ind. med. verbi σήπω.

σίσηρα, *verri*, perf. ind. med. verbi σαίρω.
σισιγαμένου, nom. plur. perf. partic. pass. *Dor.* pro σεσιγημένοι, a σιγάω.
σισοφισμένος, acc. sing. perf. part. pass. v. σοφίζω.
σισοφισμένως, *adv.* captiose, dolose, more sophistarum, callide. A σοφίζω.
σίσωκε, 3 sing. perf. indic. act. verbi σόω, sive σῴζω.
σοῦ, gen. sing. *Dor.* pro σῦ, a σὺ, *tu.*
σεῦαι, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔσευα. a σεύω.
σεύατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐσεύατο.
σεύθω, 3 sing. a. 1. imper. med. per *Sync.* pro σευάσθω.
σεῦς, ὁ, nom. inus. Unde σέων, gen. plur. σέως, acc. pl. &c. vermis, tinea.
σευτλαῖος, α, ὁ, q. d. betarius, ranæ nomen in *Batrachom.* ver. 208. A σεῦτλον.
σευτλίον, ν. τὸ, parva beta ; σεύτλιαι, betæ, *Gl. V. Dim.* a
ΣΕΥ΄ΤΛΟΝ, υ, τὸ, beta, *Ph.*
ΣΕΥ΄Ω, cieo, agito, concito, fugo ; σεύομαι, feror, concitor, prorumpo, ruo ; ἐσεύατο, a. 1. med. pro ἐσύσατο. Ἓκ δ' ἐμεῦ πατρὸς ἐοῖιν Ἀτρεικὲς αἶμ' ἔσσυα βαλὼν, *Il.* 5, 208. Ἐτὶ τεύχεα δ' ἐσσεύοντο, *ib.* 2, 808. A σείω.
σεφθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi σέβω.
σέ\Fαβθαι, a. 1. inf. med. verbi ejusd.
σεωῦτέϊε, gen. sing. *Ion.* pro σεαυτοῦ.
σεωῦτῷ, *tui ipsius*, idem qu. præc.
σήγιστρον, τὸ, stragulum, *V. L.*
σήθω, cribro, *Gloss. Vet.* σήθει, cernit, *Ph.* Σησθέντα κεχνίζῃ. *Arct.* A σείω.
σηκάζω, stabulo includo. Καὶ νύ κε σήκασθεν κατὰ ῎Ιλιον, ἠΰτε ἄρνες, *Il.* 8, 131. A σηκός.
σήκασθεν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. *Ion.* et *Poët.* pro ἐσηκάσθησαν, a σηκάζω.
σηκοπόρος, *Dor* σηκοπόρος, ν. ὁ καὶ ἡ, qui stabulum verrit seu purgat ; (2) ædituus, qui deorum delubra purgat. Ex σηκὸς et κορέω, *verro.*
σηκῖζω, sagino. A σηκός.
σηκίς, ίδος, ἡ, ancilla, famula rerum domesticarum curam gerens. Ab eod.
σηκίτης, ν, ὁ, stabulo adhuc inclusus, lactens, *de agno.* Ab eod.
σηκοτόρος, idem quod σηκίτης, *Theocr.*
ΣΗΚΟ΄Σ, ου, ὁ, *proprie* septum, *Gl. Vet.* Unde (2) stabulum ; (3) templum, fanum ; (4) loculi avium, niduli ; (5) domus cujusque ; (6) sacra olea, apud *Ath.* quæ et μορίαι, *in quibus omnibus septi notio inest* ; (7) dicitur et de libra, *Eustath.*
σηκόω, pondero, *Ph.* σηκοῖ. perpendit, examinat ; σήκωσον, pondera, *Ph.* a. 1.
σηκύλη, ἡ, idem quod σηκίς, *Eust.*
σήκωμα, τὸ, libramentum, examen, temperamentum, *Ph* æquipondium, *Gl. V.* item libratio jaculi missilis, ut momentum accipiat, unde de accessione virium, quæ momentum facit, *Ern.*
σηκώτιος, ῆρος. τὸ, lorum jugi. Ab eod.
σηκωτὸς, loculatus, *Gl V.* A σηκός.
ΣΗ΄ΜΑ, ατος. τὸ, signum, nota ; (2) portentum, augurium ; (3) vexillum ; (4) bustum, sepulchrum, monumentum ; (5) templum.
σημάδιον, τὸ, *Dim.* a σῆμα, *Man.*
σημαία, ας, ἡ, vexillum, signum militare ; (2) milites sub uno signo militantes, cohors ; (3) simulacrum, insigne familiæ sive nobilitatis. Τὰς σημαίας ἐκρύξειν, *Plut.* in *Fab. Max.* cap. 12. A σῆμα.
σημαίνουσα, præs. part. act. f. g. *Dor.* pro σημαίνουσα, a
σημαίνω, signo, significo, signum do, portendo ; (2) nuncio ; (3) impero, præsum ; *Gl. V.* σημαίνει, portendit, *Ph.* σημαίνοντες, signatores, *Gl. V.* σημάνη, designet, *Ph.* a. 1. conj. σεσημασμένος, obsignatus, p. pass. part. ἐσήμηνε, signum dedit, a. 1. act. σημῆναι, declarare, *Ph.* σημαίνομαι, e signis colligo ; (2) obsigno. Τοῖς ἄλλοις δὲ ἐσήμαινε πᾶσι ἐκβοηθεῖν, *Xen. πρός τινα*, *Plut.* τὸ ἀνακλητικὸν, *Plut.* σφᾶτῷ ἄλλᾳ, præesse, *Il.* 14, 85. Τὰ μὲν σημαίνομαι, τὰ δ' ἐκπέπληγμαι, *Soph. Aj.* 32. A σῆμα.
σημειοφόρος, ν, ὁ καὶ ἡ, signifer. Ex σημεία et φέρω.
σημελίος, ία, ίον, significativus. A σῆμα.
σημένει, a. 1. inf. act. verbi σημαίνω.
σημενίη, f. 1. ind. act. *Ion.* pro σημανῶ.
σημεντέον, significandum est. A σημαίνω.
σημαντὴς, ῆρος, ὁ, qui signum dat, qui classicum canit, pastor, dominus ; (3) annulus signatorius. Ab eod. Hinc
σημαντήριον, ν. τὸ, signaculum, sigillum.
σημαντικὸς, ἡ, όν, significandi vim habens. A σημαίνω.
σημαντικῶς, *adv.* Unde
σημαντικώτατα, *adv.* cum magna vi et emphasi ; *proprie*, aptissime.
σημαντρὶς γῆ, terra sigillaris, cimolia, creta. Ab eod.
σήμαντρον, ν, τὸ, sigillum, signum.
σημάντωρ, ορος. ὁ, significator, qui aliquid significat ; (2) dux, imperator, præses, præfectus ; (3) *adj.* significans, indicans. Ab eod.
σημασία, ας, ἡ, significatio, significatus, significatum, *Ph.* (2) signi datio, classicum.
σημάτισσι, dat. plur. *Poët.* pro σήμασι.
σηματίζομαι, f. ίσομαι, signis colligo.
σημάτιον, ν, τὸ, parvum signum, *Dim.* a σῆμα.
σηματόεις, όεσσα, όεν, q. d. sepulchrosus ; multa habens sepulchra, *Suic.* Ab eod.
σηματογὺς, ῦ, ὁ, qui insignia facit, *Suic.* Ex σῆμα et ἔργον.
σημειογραφίαν, ῶ, notis in scribendo utor. A
σημειογράφος, ν, ὁ καὶ ἡ, notarius, qui per notas scribit. Ex σημεῖον et γράφω.
σημείον, ν, τὸ, nota, punctum, apud *Mathem.* unde terminus a quo ; (2) sigillum impressum annulo ; (3) signum quodlibet militare, vexillum ; (4) monstrum, ostentum, portentum, miraculum ; (5) signum pugnæ, vel receptus ; (6) argumentum. *Plur.* pro σημειώσεις, apud *Gramm.* A σῆμα.
σημειοφόρος. ν, ὁ καὶ ἡ, signifer, vexillarius, *Gl. V.* Ex σημεῖον et φέρω.
σημειόω, ῶ, σημειοῦμαι, ῶμαι, noto, signo, denoto, designo, *Gl. V.* (2) in commentarios refero ; σημείωσαι, imper. a. 1. med. nota, observa, scito. Vox Sch. σεσημειωμένος, signatus. Τῆτον σημειῶσθε, 2 *Thess.* 3, 14. A σημεῖον.
σημειώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, significans, significandi vim habens ; (2) insignis, insignitus, notabilis. Ab eod.
σημειωδῶς, *adv.* ita ut facile appareat, notabiliter.
σημείωμα, ατος, τὸ, constitutio, declaratio, decretum. A σημειόω.
σημείωσις, εως, ἡ, notatio, designatio, observatio. In *pl.* brevia scholia in scriptorem aliquem. Ab eod.
σημειωτέον, notandum. Ab eod.
σημειωτικὸς, ἡ, όν, notatorius. Hinc ἡ σημειωτικὴ, ῆς, pars medicinæ quæ signa morborum dijudicat. Ab eod.
σημερινὸς, hodiernus, *Ph.* A
σήμερον, *adv.* hodie ; ἡ σήμερον, item ἡ σήμερον ἡμέρα, hodiernus dies. Ab ἡμέρα.
σημῶνιον, signum, *Ion.* pro σημεῖον.
σημήνῃ, 3. sing. aor. 1. conj. act. *Att.* pro σημάνῃ, a σημαίνω.
σήνυρος, idem quod σαίνυρος.
σηπεδονώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, putredine vitiatus. A
σηπεδὼν, όνος, ἡ, putredo, *Gl. V.* (2) lacertæ genus. A σήπω.
σηπία, ας, ἡ, sepia, piscis atrum succum in timore emittens ; unde et atramentum ita dicitur. Σηπίας, άδος, ἡ, idem. Σηπιάδος φυξηλίδος, *Nicand.* in *Alexiph.* 472. Ab eod.
σηπιδάριον, ν, τὸ, idem quod
σηπίδιον, ν, τὸ, parva sepia, sepiola, *Dim.* σήπιον, ν, τὸ, pars quædam dura et solida bestiæ. Ab eod.
σηπιόω, idem quod σήπομαι, *Man.*
σηποτοιὸς, ὸν, ὁ καὶ ἡ, putrefaciens, putrefaciendi vim habens. Ex σήπω et ποιέω.
σηπτικὸς, ἡ, όν, idem. A σήπω.
σηπτὸς, ἡ, όν, idem ; (2) putridus. Ab eodem.
ΣΗ΄ΠΩ, putrefacio, putredine vitio ; σήπομαι, putrefio, putresco ; marceo, *Gl. V.* σεσηπὼς, putridus, *Gl. Vet.* σεσηπὸς, putridum, *Ph.* p. part. Αἷμα δ' ἔτι πατρὸς κατὰ στέγος μέλαν σέσηπεν, *Eurip. Elec.* 321. Ἵνα μὴ σήπωνται αἱ ποδοσράξαι, *Xen.* Χρὼς σήπεται, *Il.* 24, 414.
σῆρ, ὸς, ὁ, vermiculus, a quo sericum fit.
σηραγγόομαι, in modum antri fornicor. Οἷα πολλὰ περὶ γῆν τι, καὶ ὑπὸ γῆν αὐτόματα σηραγγώνται, *Heliod.* lib. 1.
σηραγγώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, rimosus, cavernosus, fistularum plenus. A σήραγξ.
σήραγξ, γος, ἡ, rima, fissura, hiatus, antrum, caverna, specus. A σιγηθῆναι, hiare, p. a σαίρω.
ΣΗ΄ΡΕΣ, ων, οἱ, Seres, gens Asiæ ; (2) bombyces, *vermes.*
σηρικοπώλιος, sericarius, *Gl. V.* opifex sericarius. Ex σηρικὸν et πλέκω, *necto.*
σηρικὸς, ἡ, όν, sericus, *Gl. V.* σηρικὴ, sericum. A σῆρες.
σηρικοφόρος, sericatus, *Gl. Vet.* A σηρικὸν et φέρω.
ΣΗ΄Σ, σητὸς, ὁ, tinea, vermiculus vestibus noxius ; (2) omne id, quod aliquid corrodit, *Ph.* tinea, rubigo.
σῆς, dat. pl. f. g. *Ion* pro σαῖς. A σός.
ΣΗΣΑ΄ΜΗ, ης, ἡ, sesama, frumenti Indici genus ; (2) placenta a sesama. Hinc
σησάμινος, ίνη, ινον, e sesamo factus.
σησᾶμὶς, ίδος, ἡ, placenta ex sesamo et melle ; (2) herba quædam. Ab eod.
σησαμῖτης, sc. ἄρτος, panis e sesamo.
σησαμοειδὴς, εος, ὁ καὶ ἡ, sesamo similis, sesami speciem referens. Ab eod.
σησαμόεις, όεσσα, όεν, ex sesamo paratus.
σήσᾶμον, ν. τὸ, sesamon. Ab eod
σήσαμος, sesamus, *Gl. V.*
σησαμὼδ, ὄντος, ὁ, placenta e sesamo.
σῆσι, dat. pl. f. g. *Ion.* et *Poët.* pro σαῖς.
σήσις, εως, ἡ, cribratio, cribri agitatio. A σήθω.
σῆστρον, ν, τὸ, cribrum. Ab eod.
σητανιος, ία, ιον, vel σητάνιος, ία, ιον, cribratus ; (2) factus e farina succreta ; (3) hornus, hornotinus ; (4) *subst.* mespili genus. A σήθω, vel σήτης.
ΣΗ΄ΤΕΣ, *adv.* hoc anno, *Dor.* σᾶτες, *Att.* τῆτες.
σητινὸς, ἡ, όν, hornus, *Rob.* A σῆτες.
σητόβρωτος, ν, ὁ καὶ ἡ, a tinea adesus sive corrosus. Ex σὴς et βρωτός.
σητοδόκιος, ἡ, papilio, *Hes.*
σητόκοτος, ν, ὁ καὶ ἡ, a tineis pertusus seu derosus. Ex σὴς et κόπτω, *tundo.*
σὴψ, σηπτὸς, ὁ, parvus serpens, seps. A σήπω, eo quod vulnera ex ejus morsu putrescunt. A σήπω.
σῆψις, εως, ἡ, putrefactio, putredo ; tabum, *Gl. V.* Ab eod.
σθεναρὸς, ρὰ, ρὸν, robustus, validus. Ἦ δ' Ἄτη σθεναρή τε καὶ ἀρτίπος, *Il.* 9, 501. A σθένος.
σθενοβλαβὴς, ὲς, vires lædens, seu minuens, *Opp.*
σθένος, εος, τὸ, robur, vis, potentia.
σθενόω, ῶ, f. ώσω, roboro, confirmo. A
ΣΘΕ΄ΝΩ, valeo, possum. Ἡμεῖς δὲν σθένομεν πρὸς ταῦτ' ἀναλέξασθαι, opem afferre, *Soph. Aj.* 165. Σθένοντος ἐν πλύτῳ Φευγῶν, *ibid.* 488.
σθενῶσαι, a. 1. inf. act. verbi σθενόω.
σιαγόνιον, ν, τὸ, pars maxillæ ; σιαγόνιαι, maxillæ. A
ΣΙΑΓΩ΄Ν, ῶνος, ὁ vel ἡ, mala, maxilla, *Luc.* 6, 29.
σιαλενδρὶς, ἡ, avis nomen, *Call.*
σιαλίζω, f. ίσω, salivam emitto. A σίαλον.
σιαλικὸς, ἡ, όν, salivarius, *Gl. Vet.* A σίαλον.
σιαλὶς, ίδος, ἡ, sputum, saliva, salivarius lentor. Ab eod.
σιαλισμὸς, ὁ, morbus, quum saliva nimia in os influit. A σιαλίζω.
σιαλιτήριον, ν. τὸ, fræna equis indita, spumam excitantia ipsis mandentibus. Ab eodem.
ΣΙ΄ΑΛΟΝ, ν, τὸ, saliva, sputum.
σίαλος, ν, ὁ, saliva, *Gl. V.* (2) porcus sagittatus ; (3) pinguedo, axungia.
σιαλοχέω, idem quod
σιαλοχοέω, ῶ, f. ήσω, salivam ore effundo, *Hippocr.* lib. 3. de *Morbis.* A
σιαλόχοος, ν, ὁ καὶ ἡ, qui multam salivam ore effundit. Ex σίαλον et χέω.
σιαλόω, sagino ; (2) circumdo clypeum gemma, ferro, ære, auro, &c.
σιαλώδης, εος. ὁ καὶ ἡ, salivosus, salivam referens ; (2) pinguis, opimus. A σίαλος.
σίαλωμα, ατος, τὸ, munimen et ambitus scuti ferreus.
σίβδη, ἡ, malum punicum. Vox *Dor.* vide σίδη.
σιβήνη, pro σίβυνη, *Poll.*
ΣΙΒΥΛΛΑ, ης, ἡ, Sibylla ; (2) vates, vaticinatrix.
σιβυλλαίνω, vaticinor, reddo oracula ; (2) more senum deliro. A σίβυλλα.
σιβύλλειος, ν, ὁ καὶ ἡ, Sibyllinus, ad Sibyllam pertinens. Ab eod.

σιβυλλιάω, ῶ, idem quod σιβυλλαίνω· (2) sibyllinis oraculis intentus sum. Εἶθ' ὁ γέρων σιβυλλιᾷ. *Aristt Eq.* 61.

σιβυλλισταί, οἱ, fatidici. Quasi a σιβυλλίζω.

ΣΙΒΥ΄ΝΗ, ης, ἡ, telum, jaculum, spiculum, *Gl. V.* venabulum.

σιβύνιον, ου, τὸ, hastula, spiculum vel hastile parvum, *Dim.* a σιβύνη.

σῖγα, *adv.* tacite. A σιγή.

σιγάζω, f. άσω, tacere facio, conticescere jubeo. Ab eod.

σιγαλέος, έα, έον, tacitus. Ab eod.

σιγαλόεις, όεσσα, όεν, qui pulchritudine sua silentium et admirationem inducit, splendidus, elegans; (2) qui ob teneritudinem suam nullum crepitum aut sonitum edit, mollis, tener; σιγαλόεντα, splendida, miranda. Ἥνίε σιγαλόεντα, habenas miro artificio factas, *Il.* 5, 226. Ab eodem.

σιγᾶε, præs. inf. act. pro σιγάειν, a

ΣΙΓΑ΄Ω, ῶ, f. ήσω, taceo, sileo, conticesco, *Gl. V.* σίγησον, tace, *Ph.* a. 1. imper. Σιγῶμεν αὐτά. πατρὶ τιμωρῶν ἐμῷ. *Eur. Iph. Taur.* 928. κατὰ, *ib.* 943. Τί σεσίγηται δόμος Ἀδμήτου; *idem, Alc.* 79. Ἐξ ἐμοῦ γὰ πάντα σιγηθήσεται, *id. Iph. Taur.* 1079. Ἃ δεῖ, σιγήσεται, *id. Ph.* 915.

σιγέτης, ᾱ, ὁ, serpens, vel canis clam subrepens et morsum inferens, *Call.* Ab ἔρτω.

σιγή, ῆς, ἡ, silentium, taciturnitas, reticentia, *Ph.* pro σίγησις. A σιγάω.

σιγῇ, *adv.* tacite, submissa voce, clam.

σιγηθείσα, aor. 1. part. pass. f. g. verbi σιγάω.

σιγηλός, ἡ, ὸν, tacitus, taciturnus. Ab eod.

σιγηλῶς, *adv.* tacite. A σιγηλός.

σιγημονάω, pro σιγάω, *Hes.* qu. a σιγήμων.

σιγῆν, præs. inf. act. *Dor.* pro σιγᾶν.

σιγηνοσάλπιγξ, γος, ὁ, præco, tuba, silentium indicens, *Rob.* Ex σιγάω et σάλπιγξ.

σίγησος, ᾱ, ᾱν, tacitus, silentiosus, *Gl. V.* A σιγή.

σιγηρῶς, *adv.* tacite. A σιγηρός.

ΣΙΓΑΛΙ, inaures, *Hes.* unde σιγλοφόρος, minister, cui monilia servanda traduntur.

ΣΙΓΛΑΪ, ῶν, αἱ, cifræ, notæ compendiariæ in scribendo.

σίγλος, ὁ, pro σίκλος, *Xen.* Vox Hebr.

ΣΙ΄ΓΜΑ, τὸ, Sigma, litera Græca; mensa sive cœnaculum semirotundum instar hemicycli, vel C Latini. Hinc

σιγματίζω, Sigma crebrius usurpo. Hinc

σιγματισμός, οῦ, ὁ, literæ *σ* crebrior usurpatio sive concursus.

σιγματοειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, habens formam literæ Σ, vel potius C. A σίγμα et εἶδος.

σιγμός, οῦ, ὁ, stridor, qualis est ferri candentis in aqua extincti; (2) sibilus. A σίζω.

σιγνοφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, manipularius, *Gl. V.* signifer. Ex σίγνον, *signum*, Lat. et φέρω.

σίγυμνον, idem quod σίγυνον, *Lyc.*

σιγύννης, ᾱ, ὁ, jaculum e ferro. A σιβύνη.

σίγυνον, ᾱ, τὸ, jaculum, telum hastæ adsimile, spiculum, jaculum Romanis usitatum, hastile. Ab eod.

σίγυνος, ᾱ, ὁ, idem et ab eod.

σιγῶντι, 3. plur. præs. indic. act. *Dor.* pro σιγῶσι, a σιγάω.

σιδάειος, et σιδαρέος, *Dor.* pro σιδήρειος.

σιδαρόδετος, *Dor.* pro σιδηρόδετος.

σίδαρον, *ferrum*, acc. sing. *Dor.* pro σίδηρον.

σιδαρογάμαις, qui ferreis armis gaudet, bellicosus, *Dor.* pro σιδηρογάμαις, *Pind. Pyth.* 2, 4. Ex σίδηρος et χαίρω.

σιδηρεία, ας, ἡ, tractatio seu negotiatio ferri. A σίδηρος.

σιδηρεῖον, ου, τὸ, fabri ferrarii officina, ferraria. Ab eod.

σιδήρειος, εία, ειον, ferreus; (2) ferri modo durus. Ab eod.

σιδήρεος, έα, εον, *contr.* σιδηροῦς, ῆ, οῦν, idem.

σιδηρεύς, έως, ὁ καὶ ἡ, faber ferrarius. A σιδηρεύω, f. εύσω, ferrum tracto. A σίδηρος.

σιδηρικός, ή, όν, ferrarius. Hinc ἡ σιδηρική, ῆς, sc. τέχνη, ars ferraria sive tractandi ferrum. Ab eod.

σιδήριον, ου, τὸ, ferrum, ferramentum, instrumentum ferreum, *Gl. Vet.* σιδήρια, ferramenta. Ab eod.

σιδηρίτης, ου, ὁ, ferrarius; σιδηρίτης λίθος, magnes. Ab eod.

σιδηρίτις, ιδος, ἡ, fabrilis; σιδηρῖτις γῆ, terra, ubi ferrum effoditur; σιδηρῖτις λίθος, magnes; et σιδηρῖτις, herba quædam. Ab eod.

σιδηροβόλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ferrum jaculans. Ex σίδηρος et βάλλω.

σιδηροβόρος, ὁ, ferrum vorans, *Opp.*

σιδηροβριθής, έος, ὁ καὶ ἡ, gravis ferro; (2) ferreus. Ex σίδηρος et βρίθω.

σιδηροδεσής, ῶτος, ὁ καὶ ἡ, ferrum edens, ferrum adedens. Σιδηροδεσῶτι ξηγάνῃ νεηκονῆς, *Soph. Aj.* 832. Ex σίδηρος et βρώσκω.

σιδηροδάκτυλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ferreos digitos habens.

σιδηροδέσμιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ferreos nexus seu ferrea vincula habens.

σιδηρόδετος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ferro ligatus. Ex σίδηρος et δέω.

σιδηροδμής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, ferro occisus. A ὄαιμάω.

σιδηροθώραξ, ακος, ὁ, ferrea lorica indutus.

σιδηροκατάδικος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ad ferrum damnatus, *Suic.* Ex σίδηρος et καταδίκη.

σιδηροκμεὶς, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, e ferro factus, arte fabrili seu ferraria elaboratus. Ex σίδηρος et κάμνω, unde κεκμηκότες, mortui.

σιδηροκόπος, ᾱ, ὁ, faber ferrarius, *Gl. Vet.* Ex σίδηρος et κόπτω.

σιδηρομήτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, q. d. ferri mater, i. e. ferrum producens, *Epith.* terræ.

σίδηρον, ᾱ, το, ferrum. Pro σίδηρος.

σιδηρονόμος, ον, ferro dividens, i. e. vi utens et bello in disceptatione de possessionibus. A νέμω.

σιδηρόνωτος, ον, ferreum dorsum habens, i. e. æratus et firmus, de scuto vel clypeo.

σιδηροπέδη, ᾱ, pedica ferrea.

σιδηρόπληκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, e ferro demens.

σιδηρόπλαπτος, ον, *Dor.* pro σιδηρόπληκτος, ferro percussus seu occisus. A πλήσσομαι.

σιδηροτοίκιλος, ᾱ, ὁ, lapis quidam.

σιδηρότευκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, e ferro factus. A σίδηρος et τεύχω.

σιδηροτόκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ferrum giguens, ferri ferax. Ex σίδηρος et τίκτω.

σιδηροτομέω, ferro seco seu incido. Ex σίδηρος et τέμνω.

σιδηρουργεῖον, ᾱ, τὸ, fodina ferraria, officina, fabrica ferraria.

σιδηρουργία, ας, ἡ, ars ferraria, fabrile opus. A

σιδηρουργὸς, ῶ, ὁ καὶ ἡ, qui ferrum tractat, faber ferrarius. Ex σίδηρος et ἔργον.

σιδηροφορέω, ferrum gesto, gladio accinctus sum, arma fero. Πᾶσα ἡ Ἑλλὰς ἐσιδηροφόρει, *Thuc.* Ἐσιδηροφορεῖντο οἱ Ἕλληνες, *id.* A

σιδηροφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ferri ferax. Ex σίδηρος et φέρω.

σιδηρόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, ferreus animo, durus, immitis. Ex φρήν.

σιδηροφυὴς, ές, e ferro natus, *Steph.*

σιδηροχάρμης, ὁ, ferro gaudens, *Pind.*

σιδηρόω, ῶ, fut. ώσω, ferro obduco, ferro præfigo, *Gl. Vet.* ferro, as. A σίδηρος. Hinc

σιδήρωμα, ατος, τὸ, ferrumen, *Gl. V.*

σιδιοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, pallidus instar corticis mali Punici. Ex σίδιον et εἶδος.

σιδιούλιος, ὁ, ὁσσα, όν, puniceus. A σίδη.

σίδιον, ᾱ, τὸ, cortex seu putamen mali Punici, *Gl. Vet.* malicorium. Ab eodem. Unde

σιδιόεις, όεσσα, όεν, puniceus, *V. Lex.*

Σιδὼν, όνος, ἡ, Sidon. Urbs Phœniciæ.

σιελίζω, f. ίσω, salivam emitto. A σίελος.

σιελισμός, οῦ, ὁ, emissio salivæ. A præc.

σιελαγήγια, ων, τὰ, fræna equorum spumam moventia mordentibus. Ab eod.

σίελον, ᾱ, τὸ, saliva. A σίελος.

σίελος, ᾱ, ὁ, sputum, saliva, *Att.* pro σίαλος.

ΣΙ΄ΖΩ, fut. σίσω, vel σίξω, stridо, sibilo. Ὡς τὼ σίζ' ὀφθαλμὸς, *Odyss.* 9, 391. Ἡδ' ὠπτημένη σίζουσα πάφαλος, ἐπὶ τραπέζῃ κειμένη, *Aristt. Ach.* 1173.

σικάριος, ᾱ, ὁ, sicarius. Vox Latina.

Σικελὸς, Siculus.

ΣΙ΄ΚΕΡΑ, τὸ, vox ἄκλιτος, sicera; (2) quivis potus inebrians, præter vinum.

σικινν΄ίζω, sicmnidem salto. A σικιννίς.

σικίννη, ἡ, idem quod

ΣΙΚΙΝΝΙ΄Σ, saltatio militaris, *Rob* satyrica, *Ern.* Κρότος σικιννίδων, *Eur. Cyc.* 37. Ὀρχήσεώς τινος πολυσχημάτου εἴδος, Vide *Casaub* de *Satyrica Poësi*, lib. 1.

σικινοτύρβη, ης, ἡ, modus quidam tibia canendi, *Rob.* Ex σικιννὶς et τύρβη.

σίκλος, ᾱ, ὁ, siclus, drachmum, (tetradrachmum, *Ern.*) Vox Hebr.

σικύα, ας, ἡ, cucurbita; (2) cucurbitula medica. Καὶ μὴν καὶ σικύην χαλκήρεα λοιγὲ τύψει Προσμάξας, ἰὸν τε καὶ αἰθέρι αἷμα κενώσεις, *Nic. Th.* 911. A σίκυος.

σικυάζω, cucurbito, *Gl. V. Ph.* A σικύα.

σικύδιον, ᾱ, parvus cucumis, *Gl. Vet.* σικύδιον, cucumis, σικύδια, cucumeres, *Gl. V. Dim.* Ab eod.

σικυδδὸν, *adv.* in modum cucurbitæ.

σικυηδὸν, *adv.* cucumeris in modum, *Gorr.*

σικυηλάτων, ᾱ, τὸ, cucumerarium, *Gl. Vet.* Ex σίκυος et ἐλαύνω, *propello.*

σικυήρατον, ᾱ, τὸ, idem.

σικυΐας, ᾱ, pro σικύα, *Gal.*

σίκυον, ᾱ, τὸ, granum seu semen cucumeris. A σίκυος.

σικυοπέπων, ονος, ὁ, cucumeris genus. Ex σίκυος et πέπων.

ΣΙ΄ΚΥΟΣ, ᾱ, vel σικυὸς, οῦ, ὁ, cucumis.

σίκυος, υος, ὁ, idem, σίκυες, cucumeres, *Gl. Vet.*

σικυώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, cucumeraceus. A σικυός.

σικυώνη, ης, ἡ, idem quod σικύα.

σικυωνίαι, ας, ἡ, idem et ab eod.

σικχάζομαι, derideör, irrideor, *Hes.* A σίκχος.

σικχαίνω, et σικχαίνομαι, fastidio, tædet me, *Gl. V.* fastidio, abominor, *M. Anton.* 5, 7.

σικχαντὸς, ἡ, ὸν, molestus, injucundus, teter, tædiosus, *Gloss. Vet.* A σικχαίνω. Unde

σικχασία, ας, ἡ, fastidium, tædium, *Gl. V.*

σίκχος, ὁ, tædium, *Ph.* A

ΣΙΚΧΟ΄Σ, ὴ, ὸν, injucundus, molestus; (2) derisor; (3) imbecillus, *Ph.* fastidiosus, tædiosus, teter adspectu.

Σιληνὸς, Silenus, Silvanus, *Gl. V.*

σικηστοεδὴς, delicior, delicias facio, mollis sum.

σικηστοεδία, ἡ, deliciæ, mollities, insolentia. A σίαι, vel σίλλω et ποεδὴ, *Ern.*

σιλίγνιον, siligo, *Gl. V.* Ἃ

ΣΙ΄ΛΙΓΝΙΣ, εως, ἡ, siligo, optimum purissimumque triticum, vel farina ejus.

σιλιγνίτης, ᾱ, ὁ, ut σιλιγνίτης ἄρτος, panis siligineus. A præc.

σιλλαίνω, ludo σίλλας; (2) per ludibrium oculos agito seu moto, dicteriis proscindo, dicaciter illudo. Σιλλαίνει τὰς δογματικὰς, *Diog. Laërt.* A σίλλος.

σιλλικύπριον, arbores in quadam Ægypti parte, *Herod.*

σιλλογραφία, ας, ἡ, sillorum scriptio. A

σιλλογράφος, ᾱ, ὁ, sillorum scriptor. Ex σίλλος et γράφω.

ΣΙ΄ΛΛΟΣ, ᾱ, vel σιλλὸς, οῦ, ὁ, Sillus, genus poëseos comicæ, scomma et irrisorium poëma; (2) dicacitas, convicium; σιλλοὶ, dicacitates, scommata; σιλλὸς, *adj.* etiam recalvaster.

σίλλω, idem quod σιλλαίνω, *Rob.*

Σιλvανὸς, οῦ, ὁ, Silvanus. Nomen viri, *Lat.*

σιλφιομὸς, ὁ, esus siluri. A

σίλφος, ᾱ, ὁ, silurus, *piscis.* Ex σείω et φέρω.

σίλυδον, τὸ, spina lata, *V. L.* ex *Diosc.*

ΣΙ΄ΛΦΗ, ης, ἡ, blatta, genus insecti senectutem exuens.

σιλφιόεις, ad σίλφιον pertinens, *Nic.*

ΣΙ΄ΛΦΙΟΝ, ᾱ, τὸ, laserpitium, *frutex.*

σιλφιοπώλης, ᾱ, ὁ, qui laserpitium vendit.

σιλφιοφόρος, ον, silphii ferax. A φέρω.

ΣΙ΄ΜΑΙ, ῶν, αἱ, partes summæ citharæ, *Hes.*

σιμβλεύω, apes alvearibus condo. A

σίμβλη, ης, ἡ, idem quod σίμβλον.

σιμβλήιος, ᾱ, ον, melleus. Λειῶσιν ἐκ δέ-

καος σιμβλήια ἔργα μελισσῶν, *Apollon. Rhod.* lib. 3, 1035.

σιμβληΐς, ῖδος, ἡ, alveola, instar alvearis excavata. Ab eod.

σιμβλίδες, ων, αἱ, apes. Ab eod.

σίμβλιος, ία, ιον, ad alveare pertinens, melleus. A

ΣΙΜΒΛΟΝ, ου, τὸ. alveare, alveus apum.

σιμβλοτοιεῖν, mel facere, et in alveare reponere, *Eust.*

σίμβλος, ου, ὁ, idem quod *σίμβλον.*

σιμιχίνθιον, ου, τὸ, semicinctium. Vox *Lat.* rectius *σημικίνθιον.*

σιμοτρόσωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, simus, i. e. sima seu depressa nare. Ex *πρόσωπον.*

ΣΙΜΟΣ, η, ον, simus, qui depressis est naribus, *Ph.* simus, cilico, silo, silus; (2) arduus, acclivis. Hinc τὰ σιμὰ, ῶν, loca ardua et acclivia. Hinc

σιμότης, ητος, ἡ, naris sima.

σιμόω, ῶ, f. ώσω, simum reddo. Ab eod.

σίμωμα, ατος, τὸ, forma sima, recurva. A *σιμόω.*

σινάμορος, idem quod *σινάμωρος, Anac.*

σιναμωρέω, ῶ, damno seu detrimento adficio, noceo, perdo, vasto; (2) subigo fœminam, *Arist. Nub.* 1066.

σιναμωρία, ας, ἡ, maleficentia, natura noxia et prava. A

σινάμωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui quasi in fatis est nocere aliis, ad alios lædendos natus, malignus. Ex *σίνω* et *μόρος, fatum.*

σίναπι, idem quod *σίνηπι.* Hinc

σινάπιζω, f. ίσω, cataplasma ex sinapi impono.

σινάπιον, sinapi, *Gl. V.* A *σίναπι.*

σινάπισμός, οῦ, ὁ, cataplasma ex sinapi. A *σινάπιζω.*

σινᾰρός, ᾰ, ρὸν, noxius; (2) damno adfectus, læsus. A *σίνος.*

σινάς, άδος, ἡ, noxia. Ab eod.

σινδόνη, ης, ἡ, tela Tyria, sindon, *Rob.* A *σινδών.*

σινδονοφορέω, sindonem gesto. Ex *φέρω.*

σινδονυφής, ές, e sindone textus. Ab *ὑφή.*

ΣΙΝΔΩΝ, όνος, ἡ, sindon, linteum pertenue; (2) amictus ex lino, *Gl. Vet.* tunica lintea.

σινέσκοντο, 3. pl. imp. med. *Ion.* et *Poët.* pro *ἐσίνοντο, Odyss.* 6, 6.

ΣΙΝΗΠΙ, vel *σίναπι*, εως, τὸ, sinapi.

σινιάζω, fut. άσω, cribro, ventilo, vanno; σινιάσαν, cerne, *Gl. V.* aor. 1. imp. Ὁ Σατανᾶς ἐξητήσατο ὑμᾶς, τοῦ σινιάσαι ὡς τὸν σῖτον, *Luc.* 22, 31. A *σινίον.* Hinc

σινίασμα, ατος, τὸ, retrimentum, noxa, intertrimentum, *Gl. V.*

ΣΙΝΙΟΝ, ου, τὸ, cribrum, *Suic.*

σίνις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, homo noxius, damna et mala cæteris inferens; raptor. Λέοντα Ὑλῆς κατέπεφνε βοῶν σίνιν Εὐρυτύλοιο, *Call.* in *Apoll.* 92. A *σίνω.*

σινόδους, οντος, ὁ καὶ ἡ, dentibus nocens. Ex *σίνω* et *ὀδούς.*

σῖνος, τος, τὸ, damnum, clades, *Ph.* vitium. A *σίνω.* Hinc

σινότης, ητος, ἡ, vitiositas, *Ph.*

σινόω, ῶ, fut. ώσω, noceo; σινοῖ, vitiat, *Ph.* σινόντες, infestantes, *Ph.* Ab eod.

σίντης, ου. ὁ, noxius. Αὐτὸ σίνταο κάρη κακὸν, *Nic. Th.* 623. Ἐπί τι λὶν ἤγαγε δαίμων Σίντην, *Il.* 11, 481. Ab eod.

σίντης, ητος, ὁ, idem et ab eod.

ΣΙ'ΝΩ, *proprie* agitationem motu significat; deinde vexo, noceo. Usurpatur tantum in medio. Αἰδῶς ἠτ' ἀνδρας μέγα σίνεται, ἠδ' ὀνίνησι, *Hes. Op.* 316.

ΣΙΝΩ'ΔΩΝ, οντος, ὁ, piscis quidam.

ΣΙΝΩ'ΠΗ, ης, ἡ, Sinope, nomen scorti; (2) nomen urbis in Ponto; (3) rubrica. Hinc

σινωπίζειν, lascivire more scorti Sinopes, *Rob.*

σινωπὶς, ίδος, ἡ, rubrica, *Gl. V.* miltum.

σῖξις, εως, ἡ, stridor; (2) sibilus. A *σίζω.*

ΣΙ'ΟΝ. ου, τὸ, sium, laver.

σίος, deus, *Dor.* pro Ζεὺς; τὼ σιὼ, Castor et Pollux, gemini Dii.

ΣΙ'ΠΑΛΟΣ, deformis, impurus, *Hes.*

ΣΙΠΥ'Η, ης, ἡ, arca panaria, mactra. Ἡ μὲν σικύη μεσὴ 'στι λευκῶν ἀλφίτων, *Arist. Plut.* 807.

σικυΐς, ΐδος, ἡ, vas fictile adservandæ farinæ. A *σικύη.*

ΣΙ'ΡΑΙΟΝ, ου, τὸ, defrutum, sapa.

σιρίασις, εως, ἡ, inflammatio capitis ex vehementi solis ardore. A *σιριάω.*

ΣΙΡΙΑ'Ω, ῶ, capitis inflammatione ab æstu laboro. A *σιρίος, Ern.*

σιρὸς, ῦ, ὁ, scrobs in qua condita frumenta adservantur; (2) quodvis receptaculum subterraneum. Alii σειρὸς; al. σερρὸς, sed σιρὸς, verum est, *Ern.*

σισαμὶς, ίδος, ἡ, sesamis, idem quod *σησαμὶς.*

ΣΙ'ΣΑΡΟΝ, ου, τὸ, siser, *olus.*

ΣΙΣΟ'Η, ης, ἡ, sisoë, cincinnus, *Suid.* tonsuræ genus, *Hes.* incerta est vis verbi, quo LXX utuntur.

σισμὸς, οῦ, ὁ, stridor. A *σίζω.*

ΣΙ'ΣΥΒΟΣ, υ, ὁ, fimbria, *Rob.*

ΣΙΣΥ'ΜΒΡΙΟΝ, ου, τὸ, sisymbrium, serpillum silvestre, *Gl. V.* cunila.

σίσυμβρον, υ, τὸ, idem, *Gl. V.* cunila. Καὶ μὲν καὶ σίσυμβρα πέλει μειλίγματα νώσων, *Nic. Th.* 896.

ΣΙΣΥ'ΡΑ, ας, ἡ, sagum pelliceum, vestis e pellibus caprinis; (2) penula, crassum et vile stragulum, *Gl. V.* lodex; lodix.

σισύρνα, ης, ἡ, idem, *Sch. Theoc.*

σισυρνὸς, genus ligamenti medici.

σισυρνώδης, pelliceus, *Soph.* A *σίσυρνα.*

σίσυς, ῦος, ἡ, tenue et vile vestimentum, *Sch. Lys.*

ΣΙ'ΣΩΝ, ονος, ὁ, semen exiguum apio simile.

σῖτα, *pl.* cibus, annona, victus; per *Metaplasmum* a *σῖτος.*

σιταγωγέω, frumentum veho, commeatum adveho. A *σιταγωγός.*

σιταγωγία, ας, ἡ, frumenti advectio. A

σιταγωγὸς, ὸν, ὁ καὶ ἡ, frumentum vehens; (2) frumento vehendo aptus, *subst.* ἡ, navis frumentaria. Ex *σῖτος* et *ἄγω.*

σιτάθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. *Ion.* et *Dor.* pro *ἐσιτήθη*, a *σιτέω.*

σιτανίας, ᾱ, ὁ, genus tritici, frumentago. A *σῖτος.*

σιτάνιος, ᾱ, ὁ, sc. *πυρὸς*, idem et ab eod.

σιτάριον, ᾱ, τὸ, parvum frumentum; (2) exiguus panis, *Dim.* a *σῖτος.*

σιτάρκειαι, ας, ἡ, annona; (2) annona militaris, quæ militibus stipendii loco in singulos menses dabatur. Ex *σῖτος* et *ἀρκέω.*

σιταρκεών, cibaria vel annonam subministro, frumentum seu annonam suppeditо; (2) mercede conduco. Ex iisd.

σιταρχία, ας, ἡ, idem quod *σιτάρκεια.*

σιταρχίαι, annonæ præsum. A *σιτάρχης.*

σιτάρχημα, τὸ, idem quod *σιταρχία, Alt.*

σιτάρχης, ου, ὁ, præfectus annonæ; (2) curator convivii. Ex *σῖτος* et *ἀρχή.*

σιταρχία, ἡ, præfectura annonæ; (2) annona ipsa, quæ militibus dabatur.

σίταρχος, ου, ὁ, idem quod *σιτάρχης.*

σιτεία, ας, ἡ, sagina, *Gl. V.* A *σιτεύω.*

σιτεύομαι, comedo, vescor; σιτεῖσθαι, epulari, *Gl. Vet.* σιτεῖσκετο, comedebat, imperf. *Ion.* pro *ἐσιτεῖτο.* Τί δαὶ, κυνηδὸν τὴν σοφίαν σιτήσομαι; *Arist. Nub.* 491. Τὰ γλυκέα σιτεῖται, *Luc. Vit. Auct.* A *σῖτος.*

σιτευτὴς, οῦ, ὁ, saginator, *Gl. V.* fartor, *Ph.* σιτευταὶ, fartores, *Ph.* A *σιτεύω.*

σιτευτὸς, ὴ, όν, saginatus, altilis. Ab eod.

σιτεύω, f. εύσω, frugibus sagino, pinguefacio, alo, *Gl. Vet.* saginо, farcio, *σιτεύομαι*, victito, *Gl. V.* A *σῖτος.*

σιτέω, ῶ, fut. ήσω, nutrio, pasco, *σιτοῦμαι*, cibum capio, edo, comedo, vescor, devoro.

σιτηγέω, ῶ, frumentor, *Gl. V.* A *σιτηγός.*

σιτήγιος, qui in eum usum nascitur ut esui sit, *Nic.*

σιτηγὸς, ὁ καὶ ἡ, frumentarius, *Gl. V.* Εὐπορίαν γὰρ τὰ σιτηγὰ τῆς ἀγορᾶς παρασχεῖν, *Plut. Crass.* cap. 20. Ex *σῖτος* et *ἄγω.*

σιτηρεσιάζω, frumentum et stipendium præbeo. A

σιτηρέσιον, υ, τὸ, annonæ demensum, frumentum quod militibus pro stipendio in singulos menses datur, *Ph.* frumentatio, frumentum, stipendium, commeatus, annona. Ex *σῖτος* et *ἄρω, apto.*

σιτηρέσιος, annonarius, *Gl. V.*

σιτηρὸς, ᾱ, ρὸν, frumentaceus, qui frumenti loco censetur; (2) frumentarius, escarius, *Gl. V.* A *σῖτος.*

σίτησις, εως, ἡ, jus epulandi, jus cibum capiendi; (2) victus, pastus. A *σιτέω.*

σιτία, τὰ, victus, epulæ, *Gl. V.* A *σιτίον.*

σιτίζω, f. ίσω, nutrio, pasco, cibo, saginо, cibum præbeo, pinguefacio; *σιτίζομαι*, edo, comedo, vescor; σιτισθεὶς, pastus, aor. 1. part. Μὴ σεῦκας σιτίζεται, ὥσπερ ὁ τέττιξ, *Theocr.* 4, 16. A *σῖτος.*

σιτικὸς, ἡ, όν, frumentarius. Ab eod.

σιτίον, υ, τὸ, cibus, alimentum frumentaceum, annona, commeatus. Ab eod.

σίτισις, εως, ἡ, idem quod

σιτισμὸς, οῦ, ὁ, subministratio cibi.

σιτιστὴς, οῦ, ὁ, fartor, *Gl. V.* A *σιτίζω.*

σιτιστὸς, ὴ, όν, altilis, saginatus. Ab eod.

σιτοβόλιον, υ, τὸ, horreum, in quo frumenta reponuntur, *Gl. Vet.* granarium. Ex *σῖτος* et *βάλλω.*

σιτοβολὼν, ῶνος, ὁ, idem. *Gl. Vet.* sportula. Ex iisd.

σιτοβολῶνας, *horrea*, acc. plur. a *σιτοβολῶν.*

σιτοδεία, ας, ἡ, penuria rei frumentariæ. A

σιτοδέομαι, annonæ penuria premor, annona seu commeatu deficio.

σιτοδόκη, ης, ἡ, ciborum seu frumenti receptaculum. A

σιτοδόκος, ὁ καὶ ἡ, capiens seu recipiens frumentum vel cibum. Ex *δέχομαι.*

σιτοδοσία, ας, ἡ, frumenti datio, largitio seu distributio, frumentatio. Ex *δοσις, datio.*

σιτοδοτέω, ῶ, f. ήσω, frumentum distribuo seu dimetior; et *pass.* frumentum mihi datur, annonam accipio, cibum capio. A

σιτοδότης, ου, ὁ, frumenti largitor seu distributor.

σιτοδοχεῖον, ου, τὸ, receptaculum frumenti, horreum. Ex *σῖτος* et *δοχεῖον.*

σιτοδόχος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod *σιτοδόκος.*

σιτοθήκη, ης, ἡ, frumenti repositorium, horreum.

σιτοκατάπηλος, ου, ὁ, propola frumenti, negotiator frumentarius, *Ph.* dardanarius.

σιτοκολεών, frumentum congero.

σιτόκωφος, ου, ὁ καὶ ἡ, homo fruges tantum consumere natus, inutilis, qui frustra alitur. Ex *σῖτος* et *κωφὸς, tonsura.*

σιτολογέω, ῶ, f. ήσω, frumentum comporto, frumentum exigo, frumentor. Τὴν χώραν σιτολογεῖν, *Polyb.* A *σιτολόγος.*

σιτολογία, ας, ἡ, frumentatio, collectio sive exactio frumenti.

σιτόλογος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui frumenta colligit, qui annonam exigit. Ex *σῖτος* et *λέγω.*

σιτομετρέω, frumentum dimetior, frumentum certa mensura distribuo; *pass.* accipio. A

σιτομέτρης, ου, ὁ, qui frumentum certa mensura distribuit, frumenti mensor, annonæ divisor. Ex *μετρέω.* Hinc

σιτομετρία, ας, ἡ, frumenti dimensio, frumenti distributio, quæ fit certa mensura.

σιτομέτριον, ου, τὸ, idem quod

σιτόμετρον, ου, τὸ, cibarium, diarium, *Gl. V.* dimensum.

σιτομνημονίαι, ῶν, frumentum dimetior, notatis accipientium nominibus.

σῖτον, υ, τὸ, cibus, annona, commeatus; in sing. vix occurrit, sed in pl. *σῖτα*; quod videtur potius per *Metaplasmum* esse a *σῖτος.*

σιτονόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, cibum distribuens, prædens, seu subministrans. Ex *νέμω.*

σιτοποιὸς, panem conficio; (2) ad panificium utor vel accommodo; (3) alo, cibum subministro; et *σιτοποιέομαι*, in panificio occupatus sum; (4) frumentum mihi comparo, frumentatum eo; (5) pro cibo utor, vescor. Τὴν τεκοῦσαν Ἕκτορα σιτοποιεῖν, *Eur. Tro.* 490. Χειρομύλας χρὴ αὐτόθεν παρασκευάσασθαι, αἷς σιτοποιησόμεθα, *Xen. Cyr.* 6, 18.

σιτοποιΐα, ας, ἡ, panificium.

σιτοποιϊκὸς, ἡ, όν, ad cibaria coquenda et conficienda pertinens; (2) ad farinam conficiendam aptus. A

σιτοποιὸς, οῦ, ὁ, panifex, pistor; ἡ *σιτοποιὸς*, pistrix, *Gl. V.* Ex *σῖτος* et *ποιέω.*

σιτοπομπεία, ας, ἡ, frumenti transmissio, procuratio frumenti sive annonæ. Ex *σῖτος* et *πέμπω.*

σιτοπομπεύω, ῶ, τὸ, idem et ab eod.

σιτοπομπία, ας, ἡ, idem et ab eod.

σιτοπόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, pistor; (2) coquus.

σιτοπωλεῖα, frumentum vendo. A

σιτοπώλης, ου, ὁ, venditor frumenti, *Gl. V.* frumentarius, frumentator. Reperitur et *σιτοπῶλος*, sed vitiosa scriptura, *Ern.*

ΣΙ'ΤΟΣ, ου, ὁ, frumentum, triticum; (2) cibus, annona, commeatus.

σιτόσπιλτον, τὸ, festuca, *Gorr.*

σιτόσποροι, ου, ὁ καὶ ἡ, frumento consitus. Ex *σπείρω.*

σιτευτός, ὁ καὶ ἡ, pinsens, molens, pistor, molitor. A σῖτος et ἔργον.
σιτοφάγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, frumento vescens, pane victitans. Ex σῖτος et φάγος.
σιτοφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, frumentum ferens, frumentum subvectans, commeatum seu cibaria vehens, *Gl. Vet.* dapifer. Ex φέρω.
σιτοφυλακεῖον, τό, σιτοφυλάκιον, τό, locus, seu vas, in quo frumentum adservatur; (2) horreum. A
σιτοφύλακες, frumenti custodes; magistratus Athenis.
σιτοφυλακέω, ῶ, frumentum custodio vel adservo, *Suic.* Ab eod.
σιτόχρους, *contr.* σιτόχρως, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, colorem frumenti habens. Ex σῖτος et χρόα.
ΣΙ᾽ΤΤΑ, vel σίττη, vox pastorum gregem ad festinandum compellentium, *Theoc. Id.* 8, 69.
σιττακικός, ή, όν, idem quod ψιττακός.
ΣΙ᾽ΤΤΗ, ης, ἡ, sitta, avis quædam.
ΣΙΤΤΥ᾽ΒΑ, vestis pellicea, *Hes.*
ΣΙ᾽ΤΤΥΒΟΣ, ᾱ, ὁ, genus vasis, *Eust.*
Σιτὼ, οῦς, ἡ, Ceres. Vox Syracus. A σῖτος.
σιτώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, frumentaceus, qui frumenti nomine censetur. Ab eodem. Unde
σιτὼν, ῶνος, ὁ, ager frumentarius.
σιτώνη, res frumentaria, potius idem cum σιτωνία, *Steph.*
σιτώνης, ᾱ, ὁ. frumenti emptor; (2) annonæ cœmendæ præfectus. Ex ὠνέομαι.
σιτωνέω, frumentum cœmo, rei frumentariæ curandæ præfectus sum. A præc.
σιτωνία, ας, ἡ, frumenti emptio, munus publicum cœmendæ annonæ. Ab eod.
σιτωνικὸς, ἡ, όν, pertinens ad annonæ publicæ curatorem, *Steph.*
σιφαῖος, α, ον, siligineus, *Lucian. Lex.*
σίφλος, ἡ, όν, deformis et odiosam faciem habens; (2) mutilus, oblæsus; (3) debilis, invalidus, ad agendum ineptus; (4) vorax. A σιταλός.
σίφλος, ὁ, reprehensio, irrisio. Ab eod.
σιφλόω, ῶ, f. ώσω, deformem redo, ignominiam adfero, debilito. Θεὸς δέ ἑ σιφλώσειε, *Il.* 14, 142. A σίφλος.
σιφλώζω, exsibilo, *Gl. V.*
σιφωνεύς, ὁ, talpa, *E. M.*
ΣΙΦΝΟ᾽Σ, ἡ, όν, vacuus, *Hes.*
ΣΙ᾽ΦΩΝ, ωνος, ὁ, siphon, tubus, canalis; (2) herba quædam. Hinc
σιφωνίζω, elicio, extraho, quasi siphone. Σιφωνίζομεν τὸν σῖτον, *Arist. Th.* 564.
σιφώνιον, τό, herba, quæ et βρόμος, *Diosc.*
σιώπα, 2. sing. imper. act. a
ΣΙΩΠΑ᾽Ω, ῶ, fut. ήσω, sileo, taceo, obticesco, conticesco, *Gl. V.* reticesco, silentio præsereo; σιώπησον, tace, *Ph.* Οὐκ ἂν δυναίμην σιωπῆσαι πρός σε, *Luc.*
σιωπή, ῆς, ἡ, silentium, taciturnitas. Hinc
σιωπῇ, tacite. A σιωπάω.
σιωπηλός, ή, όν, taciturnus. Μήτε σιωπηλὴν εἴθαειν, μήτ᾽ ἄηθορον ἴχνος τῷ Φοίβε τὰς παίδας ἔχειν ἐπιδημήσαντος, *Callim. Hymn.* in *Apoll.* 12. A σιωπή. Unde
σιωπηρός, ᾱ, όν, tacitus, *Gl. V.*
σιωπηρῶς, *adv.* tacite, *Gl. V.*
σιωπήσῃ, 3. sing. aor. 1. conj. act. verbi σιωπάω. Hinc
σιώπησις, εως, ἡ, taciturnitas, *Rob.*
σιωπητέος, α, ον, tacendus. Ab eod.
σιωπικὸς, idem quod σιωπηλὸς, *Suid.*
ΣΚΑ᾽ΖΩ, claudico, *Gl. V.* titubo, vacillo. Apud *Metricos* iambi σκάζοντες dicuntur, quorum ultimus pes spondæus est. Σκάζων ἐκ πολέμου, *Il.* 11, 810.
σκαιεμβατεῖν, et σκαιοβατεῖν, inepte et non observato rhythmo incedere, seu saltare, *Suid.*
σκαιῇ, dat. sing. f. g. *Ion.* pro σκαιᾷ, a σκαιός.
σκαιόθεν, *adv.* a læva, a sinistra. A
σκαιὸς, ᾱ, όν, scævus, importunus, vanus, pravus, stupidus, durus, inhumanus, *Ph.* A σκάζω. Hinc
σκαιοσύνη, ης, ἡ, ineptum et stupidum ingenium; (2) rusticitas, stultitia.
σκαιότης, ητος, importunitas, *Ph.* ruditas, *Gl. V.* Ab eod.
σκαίφειον, τό, mons difficilis et arduus, *Hes.* A σκαιὸς et ὄρος.
ΣΚΑΙ᾽ΡΩ, salio, saltito, tripudio. Ποσὶ σκαίροντες ἑτοντο, *Il.* 18, 572. Ἄλλοκα δὲ σκαίρει τὸ βαθύστιον ἀμφὶ Λάτμιμνον, *Theocr.* 4, 19.
σκαιωρέω, maleficio adficio. A σκαιός.
σκαιώρημα, τό, maleficium. A præc.
σκαιῶς, *adv.* sinistre, inepte, stupide, stolide, rustice. A σκαιός.
σκαλαβώτης, ου, ὁ, stellio. Ab ἀσκάλαβος, *Rob.*
σκαλαθύρημα, ατος, τό, ludicrum.
σκαλαθυρημάτιον, ου, τό, ludicrum, ludicræ nugæ, *Dim. Arist. Nub.* 630. A
σκαλαθύρω, ludibundus.fodio, fodicans ludo cum aliquo, ludo simpliciter; (2) ineo, coëo. Ex σκάλλω et ἀθύρω, *fodico.*
σκαλεία, ας, ἡ, sarritio. A σκαλεύω.
σκαλεύθρον, ου, τό, sarculum; (2) instrumentum, quo ignis et prunæ proruuntur.
σκάλευμα, ατος, τό, fossio, effossio, sarritio; (2) ludicrum, ἄθυρμα.
σκαλεὺς, έως, ὁ, sarritor, sartor, qui sarculo solum induratum circa plantam laxat, qui in segetibus herbas noxias effodit.
σκάλευσις, εως, ἡ, sarritura, *Gl. V.* A σκαλεύω, fodio. Σκαλεύειν ἀνθρακιάς, *Arist. Pace*, 439. A σκάλλω.
σκαληνὸς, ή, όν, obliquus et inequalis; (2) inæqualia crura habens; (3) impar, de numero. A σκάζω.
σκαληνόω, obliquo. A præc.
σκαλίας, fructus cacti, *Theophr.*
σκαλίζω, fodio, sarrio, *Ph.* sarculo. A σκάλλω.
σκαλὶς, ίδος, ἡ, sarculum, *Ph.* Ab eod.
σκαλίσις, εως, ἡ, sarritio, sarritura. A σκαλίζω.
σκαλισμὸς, ὁ, idem et ab eod.
σκαλιστήριον, τό, sarculum. Ab eod.
ΣΚΑ᾽ΛΛΩ, fodio, sarculo circumcirca sarrio, findo; (2) scrutor, *LXX.* Hinc
σκάλμη, ης, ἡ, gladius Thracius.
σκαλμίδιον, τό, *Dim.* a
σκαλμὸς, ὁ, ὁ, scalmus, paxillus, ad quem alligatur remus, seu theca in quam reponitur; (2) ordo remigum. A σκάλλω.
σκάλοψ, οπος, ὁ, talpa. Ab eod.
σκάλσις, εως, ἡ, sarritio, sarritura. Ab eodem.
σκάλωμα, ατος, τό, incisura sarculo cavata. Ab eodem, sed tamen quasi a σκαλόω.
σκαμβὸς, ὴ, όν, qui obliquus in latus procedit, incurvus, tortus, cui crura introrsus torta sunt, *Ph.* scaurus, valgus, varus, curvus. A σκάζω.
σκάμμα, ατος, τό, fossa; (2) sulcus stadii, seu spatii, in quo certabant saltu. A σκάπτω.
ΣΚΑΜΜΩΝΙ᾽Α, ας, ἡ, scammonia, *herba.*
σκαμμώνιον, ου, τό, idem.
σκάμμη, scamna, *Isocr.*
σκανδάλα, vel λη, decipula. A σκάζω.
σκανδαληθρεῖζω, decipulam tendo.
σκανδαλήθρειτρὶς, ῖδ, ὁ, qui decipulam tendit.
σκανδάληθρον, ου, τό, lignum decipulæ incurvum, cui esca solet illigari. A σκανδάλη. Unde
σκανδαλίζω, fut. ίσω, offendere vel impingere facio, sum scandalo, scandalum præbeo. Ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω, 1 *Cor.* 8, ult. Ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε, *Joann.* 16, 1. Σκανδαλισθήσονται ἐν σοὶ, *Matt.* 26, 33.
σκανδαλισθῇ, 3. sing. aor. 1. conj. pass. verbi σκανδαλίζω.
σκάνδαλον, ου, τό, offendiculum. A σκάζω.
σκάνδαλος, ὁ, idem quod σκάνδαλον, *Hes.*
σκάνδεια, ἡ, galeæ quoddam genus, *Steph.*
σκανδικοστώλης, ου, ὁ, vilissimi oleris venditor, *Rob.* Ex σκάνδιξ et πώλης.
ΣΚΑ᾽ΝΔΙΞ, ικος, ὁ, genus oleris silvestris ac vilis.
σκανθαρίζω, al. σκινθαρίζω medio digito nasum ferio, *Eust. Pod.*
σκαπανεὺς, έως, ὁ, fossor. A
σκαπάνη, ης, ἡ, ligo, *Gl. V. Theoc. Id.* 4, 10. rastrum; (2) fossio. A σκάπτω. Hinc
σκαπανήτης, ου, ὁ, fossor.
ΣΚΑΠΕ᾽ΡΔΑ, ης, ἡ, ludi genus, in quo alter alterum ex fune per trabem erectam trajecto, suspensum ad summum evehebat; (2) res quævis difficilis.
σκάπτος, ου, ὁ, fossa, *Hes.* A σκάπτω.
σκαπτητὸς, pro σκαφητὸς, *Steph.*
σκάπτισμα, ατος, ἡ, quæ fodit, fodiens, *Suic.* A σκαπτήρ.
σκαπτίον, fodiendum, *Ph.* iterandum. A σκάπτω. Unde
σκαπτὴρ, ῆρος, ὁ, fossor, qui fodit.

σκάπτοιτο, 3. sing. præs. optat. pass. verbi σκάπτω.
σκάπτον, sceptrum, *Dor.* pro σκῆπτρον.
σκαπτὸς, ὴ, όν, fossus, fossilis. A
ΣΚΑ᾽ΠΤΩ, f. ψω, fodico, *Gl. Vet.* Ἔσκαψε, καὶ ἐβάθυνε, καὶ ἔθηκε θεμέλιον ἐπὶ τὴν πέτραν, *Luc.* 6, 48. τὴν κόπτον, *Theophr.*
σκάραβος, ὁ, fullo, *item* insectum quoddam.
σκαρδαμυκτέω, ῶ, oculis crebro conniveo, nicto. A σκαρδαμύττω.
σκαρδαμυκτὶ, *adv.* nictantibus vel conniventibus oculis. Ab eod.
σκαρδαμυκτικὸς, ή, όν, crebro nictans. A
σκαρδαμύσσω, vel σκαρδαμύττω, fut. ξω, oculis crebro salientibus conniveo, *Gl. V.* σκαρδαμύττω, nicto, conniveo. Οὐδὲ πνεῖν ἐᾶν, ὑ σκαρδαμύσσιν, *Eur. Cyc.* 618. Ex σκαίρω, *salio*, et μύω, *conniveo.*
σκάρθμὸς, ᾱ, ὁ, saltus. A σκαίρω. Unde
σκαρίζω, f. ίσω, salio, palpito, bullio.
σκαρὶς, ίδος, ἡ, genus lumbricorum. A σκάρος.
σκαρισμὸς, ὁ, ὁ, saltus, saliendi actus, palpitatio. A σκαρίζω.
σκαρίστης, ᾱ, ὁ, ut σκαρίστης λίθος, scarites, gemma scari piscis colorem referens. A σκάρος.
σκαριφάομαι, ῶμαι, rado, fodio, scalpo, scarifico, superficiem scindo. A σκαρίφος.
σκαριφεῖσθαι, leviter delineare; adumbrare. Ab eod.
σκαριφεύω, idem et ab eod.
σκαριφήματα, ων, τὰ, lineamenta; (2) res nullius pretii, nugæ tenues philosophorum, apud *Sch. Ar.* A σκαριφάομαι.
σκαριφισμὸς, ὁ, ὁ, delineatio rei primæ, quæ fere punctis tantum fit. Quasi a σκαριφίζω.
ΣΚΑ᾽ΡΙΦΟΣ, ᾱ, ὁ, et σκάριφον, ᾱ, τὸ, stilus, penicillus, stipula, festuca, sarmentum. Hinc *scarifico.*
σκάρος, ᾱ, ὁ, scarus, piscis. A σκαίρω. Unde
σκάρτης, ᾱ, ὁ, agilis in saltu, celer, velox.
σκατὸν, τὸ, τὸ, vel σκατὸς, οῦ, ὁ, merda. A σκώρ.
σκατοφάγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, quasi merdivorus, sordidus in victu. Ex σκατὸς et φάγω.
σκαφείαι, ας, ἡ, fossio. A σκάπτω.
σκαφείδιον, pro σκαφίδιον, *Suid. MS.*
σκαφεῖον, ᾱ, τὸ, fossio; (2) instrumentum fossoris, ligo latior breviorque, *Gl. Vet.* rutrum. A σκαφεύς.
σκαφεῖσα, a. 2. part. pass. f. g. a. σκάπτω.
σκαφεῖτὸς, fossura, occatio, bidentatio, iteratio, *Ph.* A σκαφή.
σκαφεὺς, έως, ὁ, fossor; σκαφεῖς, fossores, *Gl. Vet.* A σκάπτω.
σκάφευσις, εως, ἡ, fossio. A σκαφεύω.
σκαφευτὴς; σκαφευταὶ, fossores, *Gl. Vet.* A
σκαφεύω, fut. εύσω, fodio; (2) inter scaphas neco, *Plut.* A σκάπτω.
σκάφη, ης, ἡ, scapha, alveus, cymba, linter, *Gl. V.* Ab eod.
σκαφὴ, ῆς, ἡ, fossa; (2) fossio; (3) eversio. Καφχήδονα πατέσκαψάν τε καὶ συνῴκισαν αὖθις μετὰ ἔτη τῆς σκαφῆς ἑκατὸν καὶ δύο, *Appian.* in *Libyc.* fine. Ab eod.
σκαφητὸς, ὁ, fossio, pastinatio. Ab eod.
σκαφηφορεῖον, scaphan fero vel gesto, *Harp.*
σκαφηφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, scapham ferens, *Gl. V.* alvearius. Ex σκάφη et φέρω.
σκαφθῆναι, aor. 1. inf. pass. verbi σκάπτω, *fodio.*
σκαφίδιον, ᾱ, τὸ, scaphula, navigiolum, linter; faselus, *Gl. V. Dim.* a σκαφὶς.
σκαφιλυτρεῖον, in scapha lavo, *Alex. Trall.*
σκαφίον, ᾱ, τὸ, scaphula, navigiolum, linter; (2) vas, *inpr.* in quod aqua destillat; (3) matulæ genus, mulieribus proprium; (4) genus tonsuræ meretricæ; (5) ventilabrum; (6) caput, *Aristoph.* A σκάφη.
σκαφὶς, ίδος, ἡ, scaphula; (2) alveus; (3) vas ligneum concavum oblongum; (4) mensura, quantum concha capit, *Nic. Th.* 618. A σκάφη.
σκαφίτης, ᾱ, ὁ, qui scapham remo impellit. A σκάφη.
σκαφοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, scaphæ similis, scaphæ formam gerens. Ex σκαφὴ et εἶδος.
σκάφος, εος, τὸ, fossa; (2) scapha, navigi-

um; (3) alveus navis, *Gl. Vet.* lembus, barca, cymba; (4) cisterna, piscina. A *σκάπτω.*

σκαζώδης, ἡ, vulpes, *Hes.*

σκεδᾶ, 2. sing. fut. 1. ind. med. *Boeot.* vel *Ion.* et *Att.* pro σκεδάσῃ, et sublato σ, σκεδάῃ, σκεδᾷ, a σκεδάζω.

σκεδάζω, f. άσω, idem quod σκεδάννυμι, et σκεδαννύω, dissipo; σκεδάννυμαι, dissipor; ἐσκεδάσθησαν, dissipati sunt; aor. 1. pass.

σκεδάσεις, 2. sing. fut. 1. ind. act. verbi σκεδάζω.

σκέδασις, εως, ἡ, dissipatio, dispersio, *Od.* 1, 116. A σκεδάω.

σκεδασμός, οῦ, ὁ, idem et ab eod.

σκεδαστικός, ἡ, όν, dissipandi vim habens, dissipans, discutiens. Ab eod.

σκεδαστός, ἡ, όν, dissipatus, dispersus; (2) dissipabilis, qui dissipari seu dispergi potest. Ab eod.

ΣΚΕΔΑ'Ω, ῶ, fut. άσω, dissipo, dispergo, discutio. Σκεδάσαι θέλῳ μερίμνας, *Anacr.* 4, ult. Σκεδασθέντες εἰς πᾶσαν τὴν πόλιν, *Herodian.* Λαὸν σκέδασον, populum dimitte, *Il.* 19, 171.

ΣΚΕΘΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, exactus, exquisitus, diligens.

σκεθρῶς, *adv.* exacte, exquisite, diligenter, accurate; *Æsch. Pr.* 102. A σκεθρός.

σκείρα, ης, ἡ, festum quoddam Athenis, *Il.* σκίρα, *Il.* σκίῤῥα.

σκειρά φιον, τὸ, locus, in quo tesseris ludit, *Isocr.*

ΣΚΕΙ'ΡΩΝ, ωνος, ὁ, ventus e Scironis saxis spirans.

σκέλεαι, vel σκελεαὶ, ῶν, αἱ, femoralia, fæminalia, tibialia, calceamentorum genus. A σκέλος.

σκελετεία, ας, ἡ, et *Ion.* σκελετίη, exsiccatio, arefactio. A σκελετεύω.

σκελέτευμα, ατος, τὸ, idem quod σκελετόν.

σκελετεύω, f. εύσω, exsicco, arefacio. Σκελετευθεῖσα σάρξ, sc. σῶμα, cadaver exsiccatum sive aridum, *Rob.* A σκελετός.

σκελετόν, ὄ, τὸ, sc. σῶμα, cadaver exsiccatum sive aridum, *Rob.* Ab eod.

σκελετός, ἡ, όν, exsiccatus, arefactus, aridus, *Gl. V.* larva, sceletus. A σκέλλω.

σκελετώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, corporis arefacti speciem gerens. A σκελετόν.

σκελεφρός, tenuis ex ariditate, *Erotian.*

σκελέω, ῶ, idem quod σκέλλω.

σκελιαγγής, έος, τὸ, cruris fractio, *Gl. Vet.* crurifragium. Ex σκέλος et ἄγω.

σκελίζω, f. ίσω, supplanto, subverto. *Gl. V.* varico. A σκέλος.

σκελίς, ίδος, ἡ, perna, femur porci vel alius pecoris, una cum carne pulposa a spina usque ad imum ventrem. Ab eod.

σκελιφρός, ὰ, όν, idem quod σκληρός. Reperitur et σκελεφρὸς et σκολιφρὸς *sed vitiose, Hipp. Ern.*

σκελλίς, ίδος, ἡ, σκελλίδες, spicæ capita, nuclei allii et segmina ceparum, *Rob.* (2) segmen cepæ. A σκέλλω.

σκελλός, ἡ, όν, aridus; (2) distortus, *Ph.* scaurus, pandus. Ab eod.

ΣΚΕ'ΛΛΩ, exsicco, arefacio, attenuo, tenuem reddo; σκέλλομαι, arefio; vide σκλῆμι. Μὴ περὶν μένος ἠελίοιο Σκῆλῃ ἀμφὶ περὶ χρόα ἴνσιν, *Il.* 23, 191.

σκελοδετμός, ὁ, ὁ, crurarium, *Gl. Vet.* vinculum. Ex σκέλος et δετμός.

σκελοκοπία, ας, ἡ, tibiæ resectio, crurifragium, *Gl. V.* Ex σκέλος et κόπτω.

ΣΚΕ'ΛΟΣ, εος, τὸ, crus, pes, suffrago; (2) Ἐπὶ σκέλος, cessim, paulatim, *Eur. Ph.* Εἰξαν ἐπὶ σκέλος ποιήμενοι τὴν ἀναχώρησιν, *Plut.*

σκελοτύρβη, ης, ἡ, species paralyseos, qua membra solvuntur, et dentes etiam excidunt, *Strabo*, lib. 16. *Vulgo* Scorbutus. *Angl.* THE SCURVY. Ex σκέλος et τύρβη.

σκελύθριον, ου, τὸ, vitiose pro σκολύθριον.

σκέμμα, ατος, τὸ, id, quod animo perpendimus, commentatio, speculatio, *Gl. V.* consilium. A σκέπτομαι.

σκεμμός, οῦ, ὁ, idem et ab eod.

σκέπα, τεκτα, nom. vel acc. pl. per *Apocop.* pro σκεπάσματα, a σκέπασμα.

σκεπάζω, fut. άσω, tego, operio, cooperio, protego, obnubo, *Ph.* intego, velo, *Gl. Vet.* ἐσκεπασμένος, velatus, *Gl. V.* perf. pass. part. Τὸ δὲ κεῦμα τῶν ἐφώτων, Κραδίην, τινὶ σκεπάζω, *Anacr.* 21, ult. Ab eod.

σκέπασον, τὸ, tegumentum, seu tegmen, *Suid.*

σκεπαιός, ὁ, piscis, ap. *Opp.* al. σκεπινός.

σκεπαρνηδόν, *adv.* asciæ modo et forma. A σκέπαρνον.

σκεπαρνίζω, f. ίσω, ascia percutio, ancipiti securi ferio. Ab eod. Hinc

σκεπαρνισμός, οῦ, ὁ, fractura calvæ in duas partes, quum ossa graviore ictu percussa dissiliunt, *Rob.*

ΣΚΕ'ΠΑΡΝΟΝ, ου, τὸ, ascia, dolabra, runcina, *Odyss.* 5, 237.

σκέπασς, τὸ, idem quod σκέπασμα. Καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο, *Od.* 5, 440.

σκέπασμα, ατος, τὸ, tegumentum, *Ph.* velamen, velamentum, amictus, *Gl. V.* A σκεπάζω.

σκεπαστήριον, ου, τὸ, idem. Ab eod.

σκεπαστήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, tegendi vim habens.

σκεπαστὴς, οῦ, ὁ, qui tegit et operit, *Gl. V.* tector; (2) protector, defensor.

σκεπαστικός, ἡ, όν, tegendi et operiendi vim habens; (2) qui libenter tegit. Ab eodem.

σκεπαστός, ἡ, όν, opertus, tectus. Ab eod.

σκέπασφον, ου, τὸ, tegumen. A σκεπάζω.

σκεπάω, tego, operio, σκεπάωσι, 3. pl. pro σκεπῶσι, σκεπάσαι, *Odyss.* 13, 99. A σκέπω.

σκέπη, ης, ἡ, tegmen, tegumentum, operimentum, vestis; (2) prætextus; (3) protectio, *Ph.* tutamen, præsidium.

σκεπτηνός, ἡ, όν, munitus, tectus. Ab eod.

σκεπτέον, videndum est, considerandum est. A σκέπτομαι.

σκέπτεο, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro σκέπτω, a σκέπτομαι.

σκεπτήριον, τὸ, spectaculum, *Man.*

σκεπτίτιος, ἡ, όν, disputator subtilis, qui subtiliter disquirere et considerare solet; (2) scepticus, qui nihil certi esse statuit. A

ΣΚΕ'ΠΤΟΜΑΙ, fut. ψομαι, circumspicio, dispicio; (2) inviso, viso, visito; (3) speculor, perpendo, delibero, consulto, *Gl. Vet.* cogito, consulto, alterno, considero; ἐσκεμμένος, consideratus, perf. particip. pass. Οὐκᾶν ἐκ τῶν ὁμολογουμένων τῦτο σκεπτέον, *Plat. Crit.* 4. Σκεψώμεσθα δὴ, κἀντιτιθῶμεν πρὸς ἕκαστον, *Arist. Thesm.* 809. Ὅσις τὸ μὲν δίκαιον ἐκ ἐσκέψατο, *Eur. Or.* 478.

ΣΚΕ ΠΩ, tego, operio, velo. Τὴν κεφαλὴν ἀεὶ σκέπων, *Herodian.*

σκεπτολέων, convicior, cor dictis mordacibus impeto. Σκεπτολέιν πονηρὰ, *Arist. Eq.* 818. Ex ἐς, πέαε et βάλλω.

σκεβόλλω, idem et ex iisd.

σκεβόλος, ου, ὁ, conviciator. Ex iisd.

σκευαγωγέω, vasa et utensilia castrensia bajulo, sarcinas et impedimenta veho; (2) comporto, conveho. Σκευαγωγεῖν τὰ ἐκ τῶν ἀγρῶν, *Dem.*

σκευαγωγία, ας, ἡ, vasorum et utensilium castrensium vectio. A

σκευαγωγὸς, ὸν, όν, vasa seu instrumenta vehens, qui vasa et utensilia castrensia bajulat aut vehit. Ex σκεῦος et ἄγω.

σκευάζω, f. άσω, instruo, orno, gestamine corporis instruo, apparo, conficio, concondio, molior, struo. Πεφικόμματ' ἐκ σῦ σκευάσω, *Arist. Eq.* 371. Καὶ τἀλλ' ἀπαυθ' ὥστε γυναῖκ' ἐσκύασεν, *id. Thesm.* 598. Εἰς γάρ τι πρᾶγμα νεοχμὸν ἐσκευάσμεθα; *Eur. Supp.* 1054. Σκευάζεται δοιὼν, *id. Her. Fur.*. 960. A σκεύος.

σκευάριον, ου, τὸ, vasculum. Hinc τὸ σκευάριον, ων, utensilia quævis, supellectilis mimutiæ, *Gl. V.* frivola, *Dim.* a σκεῦος.

σκευασία, ας, ἡ, apparatus qui in vestibus, armis, cultuque corporis adhibetur, *Gl. V.* cultus; (2) apparatio et confectio ciborum.

σκεύασμα, ατος, τὸ, confectio, compositio; (2) id, quod confectum seu compositum est. A σκευάζω.

σκευαστὸς, ὴ, όν, paratus, factus, confectus; (2) factitius, compositivus. Ab eod.

σκευὴ, ῆς, ἡ, apparatus, quo aliquis instructus est, habitus cultusque corporis, omnia gestaminum genera, arma quoque, complectens, *Gloss. Vet.* ornatus. A σκεύος.

σκευηφορέω, vide σκευοφορέω, *Ar. Sch.*

σκευηφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, vide σκεύοφορος.

σκευοθήκη, ης, ἡ, vasorum instrumentorumque repositorium; (2) armarium, *Gl. V.* vasarium.

σκευοποιέω, vasa et instrumenta diversi usus fabricor; (2) fabricor, machinor, *Gl.*

V. σκευοποιῶ, instruo. "Οργανα ἐσκευοποίητο, *Plut.*; (3) in *med.* armo me. Hinc

σκευοποίημα, ατος, τὸ, instrumentum scenicum, cultus apparatusque scenicorum.

σκευοποιΐα, ἡ, vasorum, instrumentorum, &c. confectio. A

σκευοποιὸς, ὸν, ὁ καὶ ἡ, qui vasa et instrumenta diversi usus conficit, *Gl. V.* vascularius; (2) qui personas et indumenta alia scenica parat. Ex σκεῦος et ποιέω.

σκευοπώλης, ου, ὁ, qui vasa et utensilia alia vendit, *Gl. V.* vascularius.

ΣΚΕΥ ΟΣ, εος, τὸ, vas, instrumentum, utensile quodvis; *dicitur etiam* de ministro, apud *Polyb.* in *S. S.* de corpore, σκεύη, vasa, cupæ, sarcinæ, *Gl. V.* impedimenta.

σκευοσύνη, ἡ, idem quod σκευοποιΐα.

σκευοφορέω, vasa et instrumenta fero seu bajulo. Τὰ ἐν Πελοποννήσῳ σκευοφορέμενον, *Dem. Phil.* 3. Χιλίαις σκευοφορεμένος καμήλοις, *Plut.* in *Crass.* cap. 21.

σκευοφορία, ας, ἡ, vasorum sarcinarumque bajulatio.

σκευοφορϊκὸς, ὴ, όν, pertinens ad σκευοφόρον. A

σκευοφόριον, vel σκευοφορεῖον, lignum a quo vasa suspensa feruntur, seu bajulantur, *Steph.*

σκευοφορίτης, ου, ὁ, pro σκευοφόρος, *Eur.*

σκευοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vasa seu instrumenta portat seu bajulat, qui sarcinas fert; σκευοφόρα, impedimenta, *Ph.* σκευοφόρος, vasifer, sarcinator, *Gl. V.* σκευοφόροι, lixæ, calones, *Gl. V.* Ex φέρω.

σκευοφυλακέω, vasa et utensilia s. sarcinas custodio.

σκευοφυλάκιον, ου, τὸ, locus custodiendis vasis et utensilibus destinatus. A

σκευοφύλαξ, ακος, ὁ, vasorum seu utensilium custos. Ex σκεῦος et φύλαξ.

σκευόω, ῶ, vasis instruo; vel simpliciter, instruo, armo, accingo, σκευῶσθαι, *Hes.* exponit ἑτοιμάζεσθαι, parari. A σκεῦος.

σκευωρέω, sive σκευωρέομαι, vasa et utensilia custodio; (2) struo, molior, capto, insidior; (3) satago, perscrutor, curiose excutio. Σκευωρέμενοι περὶ αὐτὰ, *Dem.* A σκευωρός.

σκευώρημα, ατος, τὸ, insidiosum inceptum, machinamentum. A pr.

σκευωρία, ας, ἡ, vasorum utensiliumque custodia; (2) curiosa et solers observatio, vehemens occupatio seu adsectatio; (3) insidiosa observatio, *Gl. V.* factio. A

σκευωρὸς, ὸν, ὁ, vasorum utensiliumque custos, *Gl. V.* testamentarius. Ex σκεῦος et ὠρέω.

σκέψασθαι, aor. 1. inf. med. verbi σκέπτομαι.

σκέψις, εως, ἡ, contemplatio, inspectio; (2) consideratio et cogitatio, qualis est Scepticorum; (3) commentatio, tractatio; (4) deliberatio, consultatio, consilium, meditatio. A σκέπτομαι.

σκήλη, 3. sing. aor. 1. cônj. *Æol.* pro σκείλῃ, a σκέλλω, vel *Att.* pro σκαλῇ, a σκάλλω, *Il.* 23, 191.

σκήλημα, ατος, τὸ, arefactio. Quasi a σκηλέω, quod idem esset ac σκέλλω.

σκήματτον, idem quod σκήπτον.

σκῆμμυιος, ὁ, vide σκῆψις.

σκηνάω, ῶ, et σκηνάομαι, ῶμαι, tentorium figo, tabernaculum pono, habito. A σκηνή.

σκηνευτὴς, ὴ, ὁ, in tentorio seu in scena habitans. Ab eod.

σκηνέω, tentorium figo tabernaculum figo; (2) in tabernaculo habito, contubernalis sum. Σκηνησάμενος κωλύβην, *Plat.* Διὰ τῶν Καῦστρίων πεδίων ὁδοιπλανῆσαι ἐσκηνημένοι, *Arist. Ach.* 69. A

ΣΚΗΝΗ', ῆς, ἡ, tabernaculum, tentorium, *Ph.* taberna, casa, tugurium, *Gl. V.* contubernium, *Gl. V.* scena, *Gl. Vet.* item vestis stragula, aulæum, etiam convivium.

σκήνημα, ατος, τὸ, idem. A σκηνέω.

σκηνήτης, ου, vel σκηνητὴς, οῦ, ὁ, in tentoris seu umbraculis habitans; (2) tabernacula integens. Ab eod.

σκηνίδιον, ου, τὸ, tentoriolum, mapale, tugurium, *Dim.* a σκηνή. Unde

σκηνικὸς, ὴ, όν, scenicus, *Gl. Vet.* σκηνικοὶ, Attellani, *Ph.* σκηνικὸν, ludicrum, *Ph.*

σκηνὶς, ίδος, ἡ, idem quod σκηνή.

σκηνίτης, idem quod σκηνήτης, *Suid.*

σκηνοβατέω, ῶ, fut. ήσω, in scenam seu

theatrum prodeo ; (2) in theatrum produco ; (3) pervulgo, omnium oculis exspono ; *σκηνοβατεῖσθαι*, in scenam produci.

σκηνογραφέω, ῶ, scenas pingo.

σκηνογραφία, ας, ἡ, scenæ imaginaria conformatio, delineatio.

σκηνογραφικός, ἡ, όν, pertinens ad pictorem scenæ ; (2) scenæ pictæ similis. A

σκηνογράφος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui scenas pingit. Ex *σκηνὴ* et *γράφω*, *pingo*.

σκηνοειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, tentorio similis. Ex *σκηνὴ* et *εἶδος*.

σκηνοπηγεῖον, ῶ, f. ήσω, tabernaculum seutentorium figo seu pono. Ex *σκηνὴ* et *πήγνυμι*.

σκηνοπηγία ας, ἡ, tabernaculi compactio ; (2) tabernaculi locatio ; (3) festum Judæorum. Ex iisd.

σκηνοπήγιαι, ων, τὰ. festum Judæorum in memoriam commorationis ipsorum sub tentoriis celebrari solitum, *Ph.* tentoria, tabernacula.

σκηνοτοιέω, ῶ, f. ήσω, tabernacula conficio, umbracula fabricor. *Συμπήγνυντες αὐτὰ καὶ ἀρμόζοντες, σκηνοτοιοῦνται*. *Herod.*

σκηνοτοιία, ας, ἡ, confectio tabernaculorum ; *it.* vestium stragularum. A

σκηνοποιὸς, ὦ, ὁ καὶ ἡ, qui tentoria confecit, fabricator tabernaculi. Ex *σκηνὴ* et *ποιέω*.

σκηνοβράφειον, ε, τὸ, locus, ubi tentoria consuuntur. A *σκηνορράφος*.

σκηνοβράφος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui tentoria consuit. Ex *σκηνὴ* et *ῥάπτω*.

σκῆνος, εος, τὸ, tentorium, tabernaculum, umbraculum ; (2) corpus, in S. S. *Ἐὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τοῦ σκήνους καταλυθῇ*, 2 *Cor.* 5, 1. (3) aiveare. *Σκήνη μελίσσων ἐς τὸς ἐργαζομένους ἐνέδαλον*, *Appian. B. Mithridat.* A *σκηνή*.

σκηνοφύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, tentorii seu tabernaculi custos. Ex *σκηνὴ* et *φύλαξ*.

σκηνόω, ῶ, f. ώσω, tentorium figo ; (2) in tabernaculo ago, habito, commoror, simpliciter habito, in S. S. *Οἱ μὲν Ἕλληνες παρ' αὐτὴν ἐσκήνωσαν*, *Xen. Σκηνώσει μετ' αὐτῶν*, *Apoc* 21, 3. *ἐπ' αὐτὸς*, *ib.* 7, 15. *ἐν ἡμῖν*, *Joann.* 1, 14. A *σκηνή*.

σκηνύδριον, ε, τὸ, idem quod *σκηνίδιον*.

σκήνωμα, ατος, τὸ, tentorium, tabernaculum, domicilium, etiam de corpore humano, in S. S. A *σκηνόω*. Unde

σκήνωσις, εως, ἡ, ipsa actio tentorium figendi ; (2) commoratio, habitatio.

σκηνωτής, οῦ, ὁ, qui in tabernaculis agit ; (2) contubernalis. Ab eod.

σκηπάνιον, ε, τὸ, scipio, baculus, *Il.* 24, 247. A *σκήπτομαι*.

σκήπτεσθαι, præs. inf. med. verbi *σκήπτομαι*.

σκῆπτον, pro *σκῆπτρον*, *Pind.*

σκηπτὸς, οῦ, ὁ, fulmen, quod in terram impetu violento illisum ruit seu infigitur *Xen. Anab.* 3, 3. (2) vortex procellosus, qui cum impetu in terram defertur. Ab eodem.

σκηπτουχία, ας, ἡ, sceptri gestatio, imperium, potestas regia ; (2) provincia. A

σκηπτοῦχος, ε, ὁ καὶ ἡ, sceptrum gestans, sceptrifer. Ex *σκῆπτον* pro *σκῆπτρον* et *ἔχω*.

σκηπτοφανῶς, *adv.* fulminea celeritate et vi. Ex *σκηπτὸς* et *φαίνομαι*.

σκῆπτρον, ε, τὸ, baculus, scipio, cui innitimur inter eundum ; (2) sceptrum, regum et imperatorum gestamen. A *σκήπτω*.

σκηπτροφόρος, ε, ὁ καὶ ἡ, sceptrifer. Ex *σκῆπτρον* et *φέρω*.

ΣΚΗΊΠΤΩ, fut. ψω, proprie, immitto cum impetu ; (2) nitor, innitor, incumbo ; (3) cado, incido ; *σκήπτομαι*, fulcio me, fulcior ; (2) fingo, simulo. *Ἐν δ' ὃ πυρφόρος Ζεὺς σκήψας ἐλαύνει λοιμὸς, ἐχθιστοπόλιν*, *Soph. Œd. Tyr.* 27. *Τὸν σον δ' ἀλάστορ' εἰς ἐμ' ἔσκηψαν Ζεοί*, *Eur. Med.* 1336. *Μαλακῶς τε ἔχειν ἐσκηπτετο*, ægrotare se simulabat, *Heliod.* *Ἐσκήψατο μεμηνέναι*, *Plut.* in *Alcibiad.* cap. 17. Hinc

σκήπων, ωνος, ὁ, scipio, baculus.

σκηρίπτω, f. ψω, fulcio, firmo, figo. *Σκηριπτόμενος χερσίν τε ποσίν τε*, *Odyss.* 11, 594. Ab eod.

σκῆψις, εως, ἡ, speciosa causa, prætextus, simulatio, excusatio, commentum ; (2) impetus. Ab eod.

ΣΚΙΆ, ᾶς, ἡ, umbra ; (2) adumbratio, *σκιαὶ αἰ*, manes et umbræ defunctorum, *Od.* 10, 495.

σκιαγραφέω, ῶ, f. ήσω, adumbro. A *σκιαγράφος*.

σκιαγράφημα, ατος, τὸ, delineatio, adumbratio, ut. A præc.

σκιαγραφία, ας, ἡ, idem.

σκιαγραφικὸς, ἡ, όν, ad umbratilem descriptionem pertinens ; (2) adumbratus.

σκιαγράφος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui umbram rei alicujus describit, qui rem aliquam adumbrat. Ex *σκιὰ* et *γράφω*.

σκιάδαι, ῶν, οἱ, rami majores et umbrosiores. A *σκιά*.

σκιάδειον, ε, τὸ, idem quod *σκιάδιον*.

σκιαδεὺς, et *σκιαθὶς*, piscis genus, al. *σκίαινα*, *Ath.*

σκιαδηφορέω, umbellam gesto.

σκιάδιον, ε, τὸ, umbella, quæ in herbis nonnullis cernitur, ut cicuta, aniso, et quæ *σκιὰς*, propterea nominatur, *Lat.* muscarium. A *σκιά*.

σκιαδίσκιον, ἡ, idem cum *σκιάδιον*, et *σκιὰς*, *Anac.*

σκιαδοφόρος, et *σκιαδηφόρος*, umbraculum ferens, *Poll.*

σκιάζω, fut. άσω, umbro, adumbro, umbra opaca tego. *Λειτὰ φάρεα ξανθὰν κεφαλὰν σκιάζειν*, *Eur. Hipp.* 139. *Ἐπεὶ δὲ τέκνων γένυς ἐμὼν σκιάζεται*, scil. *barba*, *id. Phœn.* 63. A *σκιὰ*.

σκίαινα, ης, ἡ, umbra, piscis quidam.

σκιαινὶς, ίδος, ἡ, idem et ab eod.

σκιαθήρας, ε, ὁ. instrumentum mathematicum ad indagandam umbram, *Rob.* solarium. Ex *σκιὰ* et *θήρα*, *captura*.

σκιαμαχέω, cum umbra, seu in umbra domi, (non vero cum hoste) pugno ; (2) inaniter laboro. *Ἀνάγκη ἀτεχνῶς ὥστε σκιαμαχεῖν* (με) *ἀπολογέμενον*, *Plat. Ap. Socr.* 2. Ex *μάχομαι*.

σκιαμαχία, ας, ἡ, dimicatio cum umbra sive non repugnante adversario, adeoque inanis ; (2) præludium pugnæ. Ex iisd.

σκιάπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, umbram sibi pede faciens, umbra pedis se protegens, latos pedes habens.

σκιαρὰν, gen. pl. f. g. *Dor.* pro *σκιερῶν*.

σκιαρόκομος, ε, ὁ καὶ ἡ, umbrosa coma prædituş ; (2) opacus, *Epith.* silvæ, *Eur.* Ex *σκιερὸς* et *κόμη*.

σκιᾶρος, ᾶ. ρον, umbrosus, *Gl. V.* *σκιερὸν*, umbratile, *Pind. Olym.* 3, 25. A *σκιά*.

σκιὰς, άδος, ἡ, umbraculum fornicatum ; (2) tabernaculum, tentorium ; (3) vitis arbustiva ; (4) piscis quidam. Ab eod.

σκίασμα, ατος, τὸ, adumbratio. A *σκιάζω*.

σκιαστικὸς, ἡ, όν, umbram faciens, solis ardorem arcens. Ab eod.

σκιατραφέω, in umbra nutrio seu educo ; *σκιατραφθμαι*, in umbra dego, umbratilem vitam ago. *Ἐσκιατραφθμένος*, in umbra nutritus, molliter habitus. A

σκιατραφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in umbra seu vita umbratili educatus. Ex *σκιὰ* et *τρέφω*. Hinc

σκιατραφία, ας, ἡ, vita umbratilis seu umbratica ; (2) otium umbratile, deliciæ umbratiles.

σκιατραφίας, ε, ὁ, in umbratili vita educatus, *Rob.* Ex iisd.

σκιαυγέω, ῶ, cæcutio more eorum, qui ex umbra prodeunt ad lucem. Ex *σκιὰ* et *αὐγή*.

σκιάω, ῶ, obumbro, umbra opaca tego ; *σκιάομαι*, ῶμαι, obumbror ; *σκιώοντο*, pro *ἐσκιῶντο*, *ἐσκιάοντο*, imperf. *Odyss.* 2, 388. A *σκιά*.

ΣΚΙΤΓΟΣ, ε, ὁ, scincus, crocodilus terrestris.

σκιδνάμαι, dissipor ; (2) dissentire, sed de pluribus. *Αὐτοὶ δ' ἐσκιδναντο κατα κλισίας τε νέας τε*, *Il.* 1, 487. A *σκίδνημι*.

σκιδναμένης, gen. sing. part. præs. pass. f. g.

σκίδνημι, et *σκιδνῶ*, dispergo, dissipo. A *σκεδάω*, *dissipo*.

σκιερὸς, ᾶ, ὸν, umbrosus, opacus. A *σκιά*.

σκιὴ, ῆς, ἡ, umbra, *Ion.* pro *σκιά*.

σκιητρεῖον, *Ion.* pro *σκιατραφεῖον*.

ΣΚΙΘΑΚΟΣ, ὸ, ὁ, piscis, qui et trachurus dicitur.

ΣΚΙΛΛΑ, ης, ἡ, scilla, squilla, herba bulbum insignem habens.

σκιλλιτισᾶν, ῶ, το, acetum, scilliticus, ex scilla vel squilla confectum. A *σκίλλα*.

σκιλλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, scillaceus, scillæ figuram habens. Ab eod.

σκιμαλίζειν, digitum infamem, i. e. medium, ostendere, contemptus et ignominiæ causa. Proprie significare putatur, gallinam digito tentare, an ovum conceperit. *Ὅσων ἂν αὐτὸς ῥηματίοις σκιμαλίσω*, *Arist. Ach.* 448.

σκιμβάζω, claudico. A

σκιμπὸς, ή, ὸν, claudus. A *σκίμπτω*.

σκιπτάζω, claudico, al. *σκιμβάζω*, *Hes.*

σκίπιον, τὸ, parvus scipio, *Steph.*

σκιποδιον, ε, τὸ, lectulus discubitorius, grabatus. A

σκίπους, οδος, ὁ, idem. A *σκίμπτω*.

σκίπτος, pro *σκίπους*, *Suid.*

σκιπτύω, idem quod

σκίπτω, fut. ψω, nitor, innitor, incumbo, fulcio me ; incumbo, ingruo, irruo ; (2) verbero, ferio ; (3) vicinus sum. *Ἀλλ' ὅτ' Αἴητας ἀδαμάντινον ἐν μέσσοις ἄεσσεν σκίμψατο*, *Pind. Pyth.* 4, 410. A *σκήπτω*.

σκίπτω, f. ψω, idem et ab eod. Unde

σκίπτων, ωνος, ὁ, baculus, scipio. *Dim.* *σκίπτιον*.

σκίπτθη, 3. sing. a. 1. indic. pass. *Ion.* pro *ἐσκίμψθη*, a *σκίπτω*, *nitor*.

σκίναξ, ακος, ὁ, ἡ, τὸ, agilis ad subsiliendum, *Nic. Al.* 67. A *σκινέω*.

σκίνιαρ, αρος, τὸ, fœtus, *Nicand.*

σκινδαλάμος, ὦ, ὁ, assula, scindula, festuca ; (2) pl. subtiles nugæ. *Πῶς ἂν γέρων ὢν, κἀτίλλ᾽σμαιν᾽ ἡ βραδὺς λόγων ἀκριδῶν σκινδαλμὸς μαθήσομαι*, *Arist. Nub.* 129. Alii autem *σκινδαλάμους*, alii *σχινδαλάμους*, vide *Brunck*. A *σχίζω*.

σκινδαλοφρᾶσης, ε, ὁ, qui de rebus subtilibus, sed et nugatoriis, loquitur, nugatorias subtilesque argumentationes affert. Ex *σκινδάλμος* et *φράζω*.

ΣΚΙΝΔΑΨΟΣ, ὸ, ὁ, herba hederæ similis ; (2) instrumentum musicum ; (3) verbum inane.

σκινθίζομαι, calcitro, *Hes. Suid.*

ΣΚΙΝΘΟΣ, ὸ, ὁ, naufragus ; (2) *subst.* urinator.

σκινὶς, ίδος, ἡ, piscis quidam. A *σκιά*.

σκιογραφία, ας, ἡ, idem quod *σκιαγραφία*.

σκιογράφος, idem quod *σκιαγράφος*.

σκιοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, umbræ similis ; (2) umbrosus, opacus. Ex *σκιὰ* et *εἶδος*.

σκιόεις, όεσσα, όεν, umbrosus, opacus, obscurus. *Apoll. Rhod.* 2, 404. A *σκιά*.

σκιοθηρικὸς, ἡ, όν, per umbram indicans. A *σκιόθηρον*, ε, τὸ, idem quod *σκιαθήρας*.

σκιοθηρὸς, ᾶ, ρὸν, *adj.* umbra indagandæ idoneus, *Ptol.*

σκιολογέω, de umbra i. e. nugis dissero. A *λέγω*.

σκιομαχία, ας, ἡ, idem quod *σκιαμαχία*.

σκιοτροφία, vide *σκιατροφία*, *Steph.*

σκίουρος, ε, ὁ, sciurus, animalculum cauda sibi umbram faciens. Ex *σκιὰ* et *οὐρὰ*.

σκιοφόρεον, umbriferum, *Gl. Vet.* Ex *σκιὰ* et *φέρω*.

σκιόωντο, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* et *Poët.* pro *ἐσκιώντο*, *contr.* ex *ἐσκιάοντο*, a *σκιάω*.

σκιταναιος, αία, αῖον, tardus, lentus, qui baculo innitens incedit, *Rob.* A *σκίπτω*.

σκίπων, idem quod *σκίμπων*, scipio, *Call.* in *Ep.* a *σκήπτω*.

σκίπων, pro *σκίμπων*, *Eur.*

σκίπωσις, ἡ, idem quod *σκίπων*, *ilem*, radius, *V. L.*

σκιρὰς, άδος, *Epith.* Minervæ. A *σκίρα*.

σκιράφος, ὁ, idem quod *σκίρος*.

σκιρεσία, ας. ἡ, lusus scruporum in tabella latruncularia. A *σκιρεύω*.

σκιρεῖον, et *σκιρέφιον*, ε, τὸ, aleatorium, locus ubi tesseris luditur. Ab eod.

σκιρευτὴς, οῦ, ὁ, qui tessera ludit. A

σκιρεύω, f. εύσω, tesseris ludo. A *σκίρος*.

σκίρον, ε, τὸ, umbraculum et in *plur.* *σκίρα*, ῶν, festum quoddam Athenienium. A *σκιά*.

ΣΚΙΡΟΣ, ε, ὁ, marmoris fragmentum ; (2) cæmentum ; (3) gypsus ; (4) tessera, scrupus.

σκιροφόρια, ων, τὰ, scirophoria, festum, quoddam Athenienium.

σκιροφοριὼν, ῶνος, ὁ, mensis Atticus, incidens in Maium et Junium nostrum, in quo *σκιροφόρια*, celebrata.

σκιροφόρος, ον, protervus, lascivus, umbraculum gestans, *Steph.*

σκίῤῥα, sc. γῆ, terra alba in modum gypsi, seu argilla, *Aristoph. Sch.*

σκίῤῥος, ε, ὁ, tumor quidam durus in hepa-

te, liene, vel utero; scirrhus, *Gl. Vet.* callus. A *σκίρος.*

σκιῤῥόω, ῶ, f. ώσω, in scirrhum induro, tumefactus induro. A *σκίῤῥος.* Unde

σκιῤῥώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, callosa duritie rigidus, induratus; (2) durus, contumax.

σκίῤῥωμα, ατος, ἐτ σκίῤῥωμι, idem quod *σκίῤῥος, Suid.*

σκιρτάω, ῶ, f. ήσω, salio, exsilio, saltu lascivio. Ἐσκίρτων φόβῳ, *Eurip. Ph.* 1132. Ἡρὸς ἀγάδας σκιρτῶσι, *Id. Bac.* 446. A *σκαίρω*

σκιρτημός, ὁ. idem quod

σκίρτημα, ατος, τὸ, saltus; (2) lascivia. A *σκιρτάω.*

σκιρτήσαι, *saltasse*, a. 1. inf. v. *σκιρτάω.*

σκιρτησις, εως, ἡ, saltatio, exsultatio lascivia.

σκιρτητὴς, οῦ, lascive exultans.

σκιρτητικὸς, ἡ, ὁ, idem quod *σκιρτικὸς, Sleph.*

σκιρτικὸς, ἡ, ὁν, petulcus sive saltator lascivus. Ab eod.

σκιρτοτόδης, ες, ὁ, pedibus et saltu lasciviens; (2) lascivus saltator. Ex *σκιρτάω* et *πούς, pes.*

ΣΚΙΤΑΛΟΙ, ων, οἱ, homines viles et improbi.

σκιῤῥίνιον, τὸ, corbis e palmeis virgis contexta, *Hes.*

σκιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, umbrosus, opacus, obscurus, caliginosus, *Gl. V.* umbraticus. A *σκιά.*

σκιώδως, obscure, et quasi per umbram.

σκλέω, durus sum ex nimia ariditate; ut hinc sit ἐσκληκὼς. p. exsiccatus, aridus. Πέῳ δ' οἴγ' ἔσαν ἐσκληῶτες, *Apoll. Rhod.* lib. 2, 53. A *σκέλλω.* Hinc

σκλῆμα, ατος, τὸ. exsiccatio ossis.

σκληµι, idem quod *σκλάω* vel *σκλέω.*

σκλήναι, aor. 2. inf. act verbi *σκλήμι.*

σκληραγωγέω, dure educo, duriter habeo. Ὁ Δαναὸς δὲ σκληραγωγεῖ τὰς Ψυχατέρας, *Luc.* Ex *σκληρὸς* et *ἄγω.* Hinc

σκληραγωγία, ας, ἡ, dura educatio seu tractatio.

σκληραύχην, ενος, ὁ καὶ ἡ, cui dura est cervix, qui cervice indomita ést.

σκληρία, ας, ἡ, durities. A *σκληρός.*

σκληρίασις, εως, ἡ, durities, *Rob.* A

σκληριάω, ῶ, duram naturam habeo, *Rob.* A *σκληρός.*

σκληρόγυως, ω, ὁ καὶ ἡ, durum habens solum. Ex *σκληρὸς* et *γῆ.*

σκληροδέρμος, ε, ὁ καὶ ἡ, duram habens pellem seu cutem; (2) durum habens putamen. Ex *σκληρὸς* et *δέρμα.*

σκληροδίαιτος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui duram vivit vitam, qui victu utitur non delicato, sed duro. Ex *σκληρὸς* et *δίαιτα.*

σκληροθριξ, τριχος, ὁ καὶ ἡ, qui duros habet pilos.

σκληροκαρδία, ας, ἡ, durities cordis. A

σκληροκάρδιος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui duri cordis est, contumax. Ex *σκληρὸς* et *καρδία.*

σκληροκέφαλος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui durum habet caput; (2) *subst.* animalculum quoddam. Ex *σκληρὸς* et *κεφαλὴ.*

σκληροκρανία, ε, ὁ καὶ ἡ, dura cera obductus.

σκληροκοίλιος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui durum habet ventrem, qui dura est alvo. Ex *κοιλία.*

σκληροκοιτέω, ῶ, fut. ήσω, duro cubili seu strato utor. Ex *σκληρὸς* et *κοίτη.*

σκληροκοιτία, ας, ἡ, durum cubile. Ex iisdem.

σκληρόκοκκος, ε, ὁ καὶ ἡ, dura habens grana.

σκληροειδὴς, ὀν, durum reddens, durans. A *τοιόν.*

σκληρόκυς, οδος, ὁ, duripes, *Gl. V.*

σκληροστρόσωπος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui dura est facie; (2) cordis duritiem vultu prodens. Ex *σκληρὸς* et *πρόσωπον.*

σκληροτύφηκος, ε, ὁ καὶ ἡ, durum nucleum habens. Ex *σκληρὸς* et *τυφὴν, nucleus.*

σκληρὸς, ᾶ, ὸν, durus, rigidus, *Soph. Œd. Tyr.* 36 (2) contumax, *Arist Pace*, 350. (3) gravis auditu, difficilis captu, improbabilis, *Ph. Joann.* 5, 60. A *σκλήμι.*

σκληρόσαρκος, ε, ὁ καὶ ἡ, duriusculam carnem habens. Ex *σκληρὸς* et *σάρξ.*

σκληρόσομος, ε, ὁ καὶ ἡ, duri oris. Ex *σωμα.*

σκληρόστρακος, ε, ὁ καὶ ἡ, dura testa operatus. Ex *σκληρὸς* et *ὄστρακον.*

σκληροσώματος, ὁ καὶ ἡ, qui duri corporis est.

σκληρότης, ητος, ἡ, durities, rigor, *Ph.* A *σκληρός.*

σκληροτράχηλος, ε, ὁ καὶ ἡ, duram et rigidam cervicem habens; (2) pertinax, pervicax, contumax.

σκληροτρίχωσ, ὁ καὶ ἡ, id. quod *σκληρόθριξ.*

σκληρυχία, ἡ, idem quod *κακυχία.*

σκληροφθαλμία, ας, ἡ, oculorum durities. A

σκληρόφθαλμος, ε. ὁ καὶ ἡ, qui duris est oculis, qui dura lippitudine laborat.

σκληρόψυχος, ὁ καὶ ἡ, duro animo. A *ψυχή.*

σκληρόω, ῶ, induro. A *σκληρός.*

σκληρυντικὸς, ἡ, ὁν, indurandi vim habens. A

σκληρύνω, duro, obduro; (2) duriter habeo, nil commodi tribuo, *in* S S. Ὃν δὲ θέλει σκληρύνει, *Rom.* 9, 18. Ἵνα μὴ σκληρυνθῇ τις ἐξ ὑμῶν ἀπάτῃ τῆς ἁμαρτίας, *Hebr.* 3, 13. σκληρύνομαι, rigesco. A *σκληρὸς.*

σκλήρυσμα, ατος, τὸ, tumor durus, durities. A *σκληρύνω.*

σκληρυσμὸς, ὁ, durities; induratio. Ab eodem.

σκληρῶ, gen. singul. *Dor.* pro *σκληρᾶ*, a *σκληρὸς.*

σκλήρωμα, ατος, τὸ, duritia, scirrhi species, *Gl. V.* duramen. A *σκληρόω.*

σκληρῶς, *adv.* dure, duriter. A *σκληρὸς.*

σκληρῷδης, ὰς, ὸν, aridus, tenuis. A *σκλήμι.*

σκνιτος, ὁ, ἡ, ὸν, parcus. A *σκνίψ.*

σκνιτοφάγος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui culicibus vescitur. Ex *σκνὶψ* et *φάγος.*

σκνίττω, pungo A *σκνίψ.*

σκνιφὸς, ὰ, ὸν, hebes visu, *Gl. Vet.* tenax, avarus, cupidus.

σκνὶψ, τὸς, ὁ. verminculus ligna erodens; (2) culex, *Gl. V.* curculio. A *κνίψ.*

σκοιὰ, ἡ, pro *σκιὰ*, *Hes.* Hinc

σκοιὸς, ὰ, ὸν, densus, umbrosus, *Hes.*

σκοῖδιον, τὸ. pro *σκιάδιον*, *Hes.*

σκολιάζω, f. άσω, obliquo, obliquum reddo; (2) obliquo et tortuose incedo. A *σκολιὸς.*

σκολιόγυιος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui prava et terrifica somnia videt, *subst.* malum somnium.

σκολιοπλανὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, oblique incedens, *Rob.* Ex *σκολιὸς* et *πλάνη.*

ΣΚΟΛΙΟΣ, ὰ, ὸν, obliquus, tortuosus, tortus; (2) pravus, perversus, *Gl. V.* perplexus, versutus; *σκολιαὶ*, pravæ, *Ph.* Σκολιὰς κρίνομεν ἡμισας, *Il.* 16, 387.

σκολιότης, ητος, ἡ, tortuositas, curvitas, obliquitas; (2) inæqualitas; (3) pravitas. A *σκολιὸς.*

σκολιόφρων. ονος, ὁ καὶ ἡ, prava cogitans, qui prava est mente. Ex *σκολιὸς* et *φρήν.*

σκολιόχειλος, ον, aduncum rostrum habens.

σκολιόω, ῶ, f. ώσω, tortuosum reddo, perverto. A *σκολιὸς.*

σκολίωμα, ατος, τὸ, obliquitas, anfractus. A præc.

σκολιωτὰ, (γῆς) obliquitates.

σκολίωσις, εως, ἡ, detorsio in obliquum; (2) spinæ dorsi depravatio. Ab eod.

σκολιῶς, *adv.* tortuose, intorte, oblique; (2) prave, perverse, *Gl. V.* perplexe, *Ph.*

ΣΚΟΛΛΥΣ, ὁ, villus, *Gloss. Vet.* cirrus. Juvenes comam alebant ad annos pubertatis; tum a parentibus ad tribules adducebantur, ut comam tonderent, quæ μαλλὸς et *σκόλλυς*, dicebatur, *Casaubon. Comm. ad Theophrast. Eth. Charact.*

σκολομαχαίριον, τὸ. ferramentum chirurgicum, &c. Vide *Steph.*

ΣΚΟΛΟΠΑΞ, ακος, ὁ, gallinago, avis in arbore nunquam sedens, *Aristot. Hist. An.* 9, 8.

σκολοστειδὴς, pro *σκολοτοειδὴς*, seu *σκολοπῶδης, Steph.*

ΣΚΟΛΟΠΕΝΔΡΑ, ας, ἡ, scolopendra, animal ex genere multipedum, *Gl. Vet.* centipes, centipeda; (2) herba quædam, scolopendrium, buglottis.

σκολοτένδριον, τὸ, herbæ nomen, *Diosc.*

σκολοτένδρος, ε, ὁ, ἡ, idem. Hinc

σκολοτενδρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, scolopendræ formam habens, *Strabo* lib. 13.

σκολοτηὶς, ἡ, cruciaria, *Man.*

σκολοτία, ας, ἡ, idem quod *σκολόπενδρα.* A *σκόλοψ.*

σκολοτίζω, palo infigo; ἐσκολοτισμένος, palo fixus, p. pass. part. Ab eod.

σκολοτοειδὴς, εος, ὁ καὶ ἡ, pali seu valli præacuti formam habens. Ex *σκόλοψ* et *εἶδος.*

σκολοτόεις, όεσσα, όεν, palis seu vallis abundans. A *σκόλοψ.*

σκολοτώδης, pro *σκολοτοειδὴς, Theophr.*

σκολοτώνυμος, ὁ, suspendiosus, *Plin.* cruce vel suspendio dignus, *Steph.*

ΣΚΟΛΟΨ, οτος, ὁ, palus præacutus, vallus, *Ph.* sudis; (2) crux; (3) veru.

σκολύθριον, ε, τὸ, scabellum.

ΣΚΟΛΥΜΟΣ, ε. ὁ, scolymus, cardui species, *Angl.* ARTICHOKE.

σκολυμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, scolymo seu carduo similis. A *σκόλυμος.*

ΣΚΟΛΥΠΤΩ, lacero; (2) evello.

ΣΚΟΛΥΦΡΟΣ, tetricus, *Hes.*

σκομβρίδες, αἱ, *Dim.* a *σκόμβροι.*

σκομβρίζω, murmuro, *Hes. Suid.* A

ΣΚΟΜΒΡΟΣ, ε, ὁ, scombrus, *piscis.*

ΣΚΟΠΑΙΟΣ, ε, ὁ, nanus, pumilio.

σκοπαρχης, ε, ὁ, speculatorum seu exploratorum præfectus, qui exploratoribus præest. Ex *σκοπὸς* et *ἀρχή.*

σκόπαρχος, ε, ὁ, idem et ex iisd.

σκοπέτει, 2. sing. præs. imperat. v. *σκοπέω.*

σκοπελοδρομος, ὁ καὶ ἡ, per rupes ac montes vagans.

σκοπελοειδὴς, ὲς, rupis speciem habens. A *σκόπελος*, ε, τὸ, scopulus.

σκόπελος, ε, ὁ, scopulus, locus editus, ex quo circumjacentia lustrari possunt; (2) rupes in mare prominens. A *σκοπὸς.*

σκοπευτήριον, ε, τὸ, specula. A

σκοπεύω, fut. εύσω, speculor, intueor, contemplor. A

σκοπέω, ῶ, f. ήσω, speculor exploro, quæro; (2) video, observo; (3) considero expendo. Οὐδὲν τὸ τότε μᾶλλον ἢ τὰμὸν σκοπῶν, scil. μέρος, *Soph. Aj.* 124. Περὶ χρημάτων πόρου σκοπεῖμεν, *Dem. Phil.* I. Οὐκ ἐλινύειν ἐχρῆν, ἀλλὰ σκοπεῖν τὸν ἄνδρα, *Arist. Thesm.* 606. Σκοπῶμαι δ' ὅμμα παντοχῆ σχέφων, *Eur. Iph.* in *Taur.* 68. A *σκοπὸς.*

σκοπὴ, ῆς, ἡ, specula; (2) speculatio, ipsa speculandi actio. A *σκέπτομαι.*

σκόπησις, εως, ἡ, contemplatio. A *σκοπέω.*

σκοπιὰ, ας, ἡ, specula; (2) speculatio. A *σκοπὴ.*

σκοπιαζέμεν, *speculari*, præs. inf. act. *Ion.* pro *σκοπιάζειν*, a verbo *σκοπιάζω.*

σκοπιάζω, f. άσω, speculor, e specula observo. Ὅλων τέρας ἐσκοπίαζον, *Theocr. Id.* 25, 214. Ὥστε τὼς Ὑννως σκοπιάζεται Ὅλατις ὁ γειτιὼς, *Id.* 3, 26. Ὃν φιλέεις, σκοπίαζε, *Nonn. Paraphr.* 11, 3. i. e. *visita.* A *σκοπιά.*

σκοπιάω, idem quod *σκοπιάζω, Eust.*

σκοπιὴ, speculatio, *Gl. V. Ion.* pro *σκοπιά.*

σκοπιῆ, *speculæ*, dat. sing. *Ion.* pro *σκηπιᾷ.*

σκοπιήτης, ε, ὁ, speculator, explorator.

σκόπιμος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui velut scopus spectatur, quem velut scopum nobis proposuimus. A *σκοπὸς.*

σκοπιωρέομαι, ῶμαι, speculor, velut ab alta specula observo; (2) in insidiis collocatus observo. Ἀνδρὲς ὁπλῖται διαταξάμενοι, κατὰ τὰς ὁδοὺς σκοπιωρεῦνται, *Arist. Vesp* 360 A

σκοπιωρὸς, ὁ, ὁ, custos speculæ, qui e specula observat. Ex *σκοπιὰ* et *ὁράω.*

σκοπὸς, ὁ, ὁ, ὁ, speculator, explorator, observator, inspector, spectator; *Il.* 2, 792. (2) præfectus, præses; (3) consilium, propositum, quod spectatur seu petitur. Τόξον δ' ἐντανύσαι, καὶ ἐπὶ σκοπὸν εἶναι δίῳν, *Theocr. Id.* 24, 105. Sic enim locus corrigendus est. A *σκέπτομαι.*

σκοπεύντας, acc. pl. m. g. *contr.* pro *σκοπέοντας.* a *σκοπέω.*

σκοραικίζω, f *ίσω.* ad corvos abire jubeo, contumeliose repello. Ab ἐξ *κόρακας.* Hinc

σκοραικισμὸς, ῦ, ὁ, contumeliosa repulsio, qua aliquem ad corvos amandamus.

ΣΚΟΡΔΙΝΑΌΜΑΙ, ῶμαι, pandiculor, ex-

tendo membra cum oscitatione. Ὡς ϑ' ἕτος ἤδη σκορδινᾶται, *Arist. Vesp.* 640.

σκορδινέομαι, οῦμαι, idem, *Suic.* Hinc

σκορδίνημα, ατος, τὸ, pandiculatio, totius corporis extensio cum oscitatione.

σκορδινισμός, οῦ, ὁ, id. qu. a σκορδινίζομαι.

σκόρδιον, ου, τὸ, herba quæ odorem allii habet. A σκόρδον.

σκορδοειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, allii speciem gerens, allio similis. Ex σκορδον et εἶδος.

σκόρδον, ου, τὸ, allium, *Gl. V.* pro σκόροδον. *Angl.* GARLICK.

σκορδόστομον, ου, τὸ, herba quæ gustu et odore porrum et allium refert. Ex σκόρδον et στόμα, *porrum.*

σκορδοπώλης, ου, ὁ, alliorum venditor.

σκορδύλος, piscis, parvus thunnus, *V. L.*

σκορδυλόμυη, ης, ἡ, muria allio condita. Ex σκόρδον et ἅλμη.

σκορδίζω, f. ίσω, alliis pasco; (2) allium refero; ἐσκορδοδισμένος, allio infectus, p. pass. part. A σκόρδον.

σκορδόδιον, ου, τὸ, allii caulis, aut ipsum allium. Ab eod.

σκορδοδομητός, ὴ, όν, alliaris. Ab eod.

ΣΚΟΡΟΔΟΝ, ου, τὸ, allium. Hinc

σκορδῶν, ῶνος, ὁ, plantarium allii.

σκορπαίνω, et σκορπίς, ἡ, piscis, *Aristot.*

σκόρπιος, pro σκόροιος, *Man.*

σκορπίομαι, irritor, *V. L.* sed sine exemplo.

σκορπισίνω, exaspero, exacerbo, irrito. A σκορπίος.

σκορπισνός, ὴ, όν, in scorpio natus.

σκορπίδιον, ου, τὸ, parvus scorpius; (2) machina bellica, *Dim.* Ab eod.

ΣΚΟΡΠΙΖΩ, f. ίσω, dissipo, spargo, dispergo; ἐσκορπισμένος, dissipatus, p. pass. part. Ὁ λύκος — σκορπίζει τὰ πρόβατα, *Joann.* 10, 12 "Ινα σκορπισθῆτε ἕκαστος, εἰς τὰ ἴδια, *ib.* 16, 32.

σκορπιόδηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, a scorpio morsus, *Rob.* Ex σκορπίος et δάκνω, *mordeo.*

σκορπιοειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, scorpii figuram referens, scorpio similis. Ex σκορπίος et εἶδος.

σκορπιόεις, όεσσα, όεν, ad scorpium pertinens. A σκορπίος.

σκορπιόπληκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, a scorpione ictus. Ex σκορπίος et πλήσσω.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ, ου, ὁ, scorpius, nepa, *Ph.* et *Gl. V.* Vid. σκορπίων. Hinc

σκορπιόω, ῶ, f. ώσω, exaspero, exacerbo.

σκορπίουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, scorpionis caudam habens, cujus cauda caudæ scorpii similis est. Ex σκορπίος et οὐρά.

σκορπισθῆτε, 2. plur. a. 1. conj. pass. verbi σκορπίζω. Unde

σκορπισμός, οῦ, ὁ, dispersio, dissipatio.

σκορπίτης, ου, ὁ, ut σκορπίτης, λίθος, scorpites, *gemma.* A σκορπίος.

σκορπιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, scorpioni similis; (2) ad iracundiam pronus, venenosus, perniciosus, ut scorpio. Ab eod.

σκορπίων, arcubalista, *Gl. V.* Ab eod.

σκοτάζω, f. άσω, obscuro, tenebras obduco; (2) obtenebresco, obscurus fio, tenebris offundor, *Gl. V.* σκοτάζειν, noctescere. A σκότος.

σκοτεῖος, αία, αῖον, tenebrosus, tenebricosus; (2) qui aliquid facit vesperi seu tenebris ingruentibus. Ab eod.

σκοτεσμός, οῦ, ὁ, caligo, obscuritas. A σκοτάζω.

σκοτεινός, ὴ, όν, tenebrosus, obscurus. A σκότος. Hinc

σκοτεινότης, ητος, ἡ, obscuritas, *Gl. Vet.*

σκοτεινοφόρος, ὁ καὶ ἡ, tenebrosa, i. e. tenebras adferens. Ex σκοτεινός et φέρω.

σκοτεινῶς, *adv.* tenebrose, obscure.

σκότειος, ος, ον, idem quod

σκοτεῖος, ὰ, όν, id. quod σκοτεινός.

σκοτεύω, clam, sive tenebricoso tempore, aufugio. A σκότος.

σκοτία, ας, ἡ, tenebræ. Ab eod.

σκοτίας, ου, ὁ, tenebrio. Ab eod.

σκοτίζω, f. ίσω, obscuro, tenebras obduco; σκοτίζομαι, tenebricor, *Gl. Vet.* Ἐσκότισμένοι τῇ διανοίᾳ, *Ephes.* 4, 18.

σκότιος, ία, ιον, tenebricosus; (2) furtivus; (3) obscuris natalibus ortus, spurius. Ab eodem.

σκοτισμός, οῦ, ὁ, vertigo, *Ph.* vi vocis, tenebricatio. A σκοτίζω.

σκοτοδασυτυκνόθριξ, ιχος, ὁ καὶ ἡ, nigrum, hirtum et densum capillitium habens. Vox comica, *Aristoph. Ach.* 393. Ex σκότος, δασύς, πυκνός, et θρίξ.

σκοτοδιαπνος, ὁ καὶ ἡ, qui cænat in tenebris, s. qui conviviis sordidis utitur. Ex δεῖπνον.

σκοτοδινέω, ῶ, f. ήσω, vertigine tenebricosa laboro. A σκοτόδινος. Unde

σκοτοδίνη, ης, ἡ, vertigo tenebricosa.

σκοτοδινία, ας, ἡ, idem et ab eod.

σκοτοδινίασις, ὁ, idem. A seq.

σκοτοδινιάσαι, a. I. inf. act. verbi

σκοτοδινιάω, ῶ, f. άσω, idem quod σκοτοδινεω, *Arist. Acharn.* 1219. A σκοτοδινία.

σκοτόδινος, ος, ὁ, vertigo tenebricosa, cum omnia circumagi atque nigra esse videntur. Ex σκότος et δίνη.

σκοτοδίνως, *adv.* more vertigine laborantium, *Aret.*

σκοτοειδής, ὲς, idem quod

σκοτώδης, ους, τὸ, tenebrosus. A σκότος.

σκοτοεργός, ὁ, in tenebris operans, *Man.*

σκοτοζοφερός, ὁ καὶ ἡ, dolosus, fraudulentus.

σκοτόμαινα, ἡ, nox, nocturna caligo, *Naz.*

σκοτομήδης, ες, occultus in consiliis, fraudulentus. A μῆδος.

σκοτομήνη, ης, ἡ, tenebrosa nox, *Gl. V.* illunis. Ex σκότος et μήνη.

σκοτομηνίας, ας, ὁ, ἡ, idem et ex iisd.

σκοτομήνιος, νυξ, nox illunis, tenebricosa.

ΣΚΟΤΟΣ, ου, ὁ, vel εος, τὸ, tenebræ, caligo; (2) locus tenebricosus, carcer tenebricosus, *Math.* 8, 12. Vide Schleusn.

σκότους, gen. sing. pro σκότεος.

σκοτόω, ῶ, fut. ώσω, obscuro, tenebras obduco; (2) vertigine occupo, σκοτοῦμαι, tenebresco, vertiginor, *Gl. Vet.* Ἐγὼ σκοτώσω ζλίψαρα καὶ δεδορκότα, *Soph. Aj.* 85. Καὶ ἐγένετο ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἐσκοτωμένη, *Apoc.* 16, 10. A σκότος.

σκοτώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, tenebrosus, tenebricosus; (2) vertigine laborans. Hinc τὰ σκοτώδεα, vertigines, oculorum caligines. A σκότος.

σκότωμα, ατος, τὸ, vertigo. A σκοτόω.

σκοτωματικός, ὴ, όν, vertiginosus; (2) qui vertigines facit. A σκότωμα.

σκότωσις, εως, ἡ, obscuratio, tenebræ; (2) vertigo. A σκοτόω.

σκυαρατώζω, turbo, *V. L.*

σκυβαλίζω, vilipendo, adspernor, rejicio; σκυβαλίζομαι, rejicior. A σκύβαλον. Unde

σκυβαλικός, ut σκυβαλικὸν ἀργύριον, argentum vile, *Plut.* in *Themistocl.* cap. 21. ex *Timocreonte Rhodio.*

σκυβάλισμα, ατος, τὸ, rejectamentum, res, quæ rejicitur. A σκυβαλίζω.

σκυβαλισμός, οῦ, rejectio rei, quam vili pendimus. Ab eod.

ΣΚΥΒΑΛΟΝ, ου, τὸ, stercus, fimus, retrimentum, minutiæ, *Gl. V.* σκύβαλα, stercora, quisquiliæ, *Ph.* fæx. Hinc

σκυβαλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, fæculentus.

σκυβίζω, vel σκυνίζω, calcitro, *Hes.*

σκύβλακινος, η, ον, tetricus, tristem vultum præ se ferens.

σκυβλακίνω, irascor, succenseo; (2) tristi seu tetrico sum vultu. Μὴ μοι, Πάτροκλε, σκυβλακινέμεν, *Il.* 24, 592. A σκύζω.

σκύβος, convitium, ira, tristitia, *V. L.*

σκύζα, ης, ἡ, catulitio, libido et appetitus coëundi. A κύων. Hinc

σκυζάω, ῶ, catulio, gannio; σκυζᾷ, gannit, *Gl. V.* (2) in Venerem pronus sum.

σκύζω, fut. ύσω, placide admurmuro, *Ph.* σκύζει, gannit; (2) ad iram concito, irrito; σκύζομαι, irritor, irascor. A κύων.

Σκύθα, *Scytha*, voc. sing. a Σκύθης, *Scytha.*

σκύθεινα, ἡ, ancilla, *Suid.* ex *Ar.*

ΣΚΥΘΗΣ, ου, ὁ, Scytha, qui est e Scythia; (2) homo ferus.

σκύθης, ὁ, ferrum, *Steph.*

σκύθομαι, succenseo. A præc.

σκυθίζω, fut. ίσω, Scythas imitor; (2) Scythis faveo, Scythicarum partium sum; (3) ebrius sum; (4) Scythico more tondeo vel rado. Καὶ χρᾶται, πλόκαμόν τ' ἐκυθισμένον ξυρῷ, *Eurip. El.* 241. A σκύθης.

Σκυθικός, ὴ, όν, Scythicus. Hinc Σκυθικαί, αἱ, calceamenti genus. Ab eod.

σκυθίς, ίδος, ἡ, mulier e Scythia.

σκυθιστί, *adv.* Scythice, lingua et more Scytharum. Ab eod.

σκυθοτοιεῖν, Scythico more potare. Ex σκύθος et ποιεῖν.

σκυθοτοξότης, ου, ὁ, sagittarius Scythicus; (2) qui in arte sagittandi Scythas imitatur. Ex σκύθης et τοξότης.

σκυθράζω, fut. άσω, vultu sum tetrico et mœsto. Χ' ὡ μὲν σκυθράζει, *Eur. El.* 838. A σκυθρός. Unde

σκύθραξ, ακος, ὁ, adolescens, puber.

σκυθρός, idem quod σκυθρωπός, *Hes.*

σκυθρωπασμός, οῦ, ὁ, vultus tetricus et mœstus; supercilium tetricum. A

σκυθρωπάζω, f. άσω, vultu tetrico et tristi sum; contristor, mœstus sum. Μὴ ϑαυμάζε, εἴ τινες ἐσκυθρώπασαν ἀκούσαντες τῶν ἀγγέλλομένων, *Xen. Cyr.* 6, 16.

σκυθρωπέω, ῶ, idem. A

σκυθρωπός, ὴ, όν, tristem vultum gerens, austerus, vultuosus, morosus, difficilis, *Gl. V.* Dicitur etiam de rebus tristibus auditu, de sævitia pœnarum; item de rebus quæ specie sua terrorem incutiunt, ut lictores, fasces, secures. Ex σκυθρός et ὤπ.

σκυθρωπότης, ητος, ἡ, mœstitia, tristitia; tetrica et superciliosa facies. A σκυθρωπός.

σκυθρωπῶς, *adv.* vultu tetrico et superciliis contractis.

σκύλα, ων, τὰ, spolia, manubiæ. A σκῦλον.

σκυλάδεψος, pro σκυλάδεψης, *Eust.*

σκυλαία, ἡ, idem quod σκῦλον, *Hes.*

σκύλακα, acc. sing. a σκύλαξ. Unde

σκυλάκαινα, ἡ, canicula.

σκυλακεία, ας, ἡ, canum admissura; (2) catulorum educatio. A σκυλακεύω. Unde

σκυλάκειον, catulinum, *Gl. V.*

σκυλάκεσσι, *Ion.* pro σκύλαξι, a σκύλαξ.

σκυλάκευμα, ατος, τὸ, catulus. Ab eod.

σκυλακεύω, f. εύσω, canes admitto; (2) canes alo, catulos educo. A σκύλαξ.

σκυλάκη, ης, idem quod σκύλαξ, *Fæm. Orph.*

σκυλακία, ης, catuli, catulorum nutritio.

σκυλακινός, catulinus, *Gl. V.* A σκύλαξ.

σκυλάκιον, ου, τὸ, catellus, *Dim.* Ab eod.

σκυλακίτις, ης, *Epith.* Dianæ, quia est venatrix, &c.

σκυλακώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, inverecundus, caninus. Τὸ σκυλακῶδες, mos catulorum, item infantium cunctis assiliendi et blandiendi. A

σκύλαξ, ακος, ὁ, catulus; (2) compedes.

σκυλακτικός, ὴ, όν, prædatorius; ἡ σκυλακτικὴ, prædatrix, bellatrix, *Epith.* Minervæ. A

σκυλάω, ῶ, spolio. A σκῦλα.

σκυλείαι, ας, ἡ, spolia. A σκυλεύω.

σκύλευμα, ατος, τὸ, spolium. Ab eod.

σκυλεύσαντας, acc. pl. a. 1. part. act. verbi σκυλεύω.

σκυλευτής, οῦ, ὁ, spoliator, *Gl. V.* A σκυλεύω.

σκυλεύω, f. εύσω, spolio, despolio. A σκῦλον.

σκυλεύω, f. εύσω, vexo, *Ph.* σκυλευθεὶς, vexatus, jactatus, *Gl. V.* aor. 1. pass. part. A σκῦλαι, vexare, a σκύλλω.

σκυλῆναι, aor. 2. inf. pass. verbi σκύλλω.

σκυλήτειρα, ας, ἡ, spoliatrix, deprædatrix. A σκυλάω.

σκύλια, ων, τὰ, caniculæ, *pisces.* A σκύλαξ.

ΣΚΥΛΛΩ, fatigo, vexo, jacto, *Gloss. Vet.* σκύλλομαι, jactor, *Gl. V.* in *N. T.* etiam active. σκύλλέται, jactatur, *Ph.* σκυλεὶς, jactatus, fatigatus, *Ph.* a. 2. part. pass. σκυλήσονται, vexabuntur, *Ph.* fut. 2. pass. Τί ἔτι σκύλλεις τὸν διδάσκαλον; *Marc.* 5, 35.

σκύλμα, ατος, τὸ, vexatio. A σκύλλω. Hinc

σκυλμαίνω, fut. νῶ, irascor, succenseo.

σκυλμανεῖς, 2. sing. fut. 1. ind. act.

σκυλμός, οῦ, ὁ, vexatio, fatigatio. Ab eod.

σκυλοδέψης, *it.* σκυλαδέψης, ου, ὁ, coriarius. A δέφω.

σκῦλον, sive σκύλον, ου, τὸ, *proprie*, corium, pellis, *Hes.* (2) spolium, exuviæ. A σύλη, *præda.*

σκῦλος, idem quod σκῦλον, *Nic.*

σκυλοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui spolia fert, exuvias ferens; (2) spoliator. A φέρω.

σκυλοχαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, spoliis seu exuviis gaudens. A χαίρω.

σκυμενέω, alo catulos vel catulum (de læna.)

σκυμνίον, ου, τὸ, catulus.

σκύμνος, ου, ὁ, catulus, *proprie* leonis, *Il.* 18, 319. Οὐ γὰρ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν, *Arist. Ran.* 1462. *Plut.* in *Alcib.* Conf. *Val. Max.* 7, 27. ext.

σκυμνοτοκίαι, catulos pario; (2) dicitur etiam de piscibus. Ἁ τίκτω.
σκύμνως, catulos, acc. pl. *Dor.* pro σκύμνους.
ΣΚΥ'ΝΙΟΝ, ᾰ, τὸ, summa palpebra, cilium.
σκύφος, pro σκύφος.
σκύφιον, ᾰ, τὸ, herba al. erythrodanum dicitur; τὰ σκύφα, *Nic. Th.* 72. Ἁ σκίρος.
σκύφον, pro σκύφιον, *Nic.* Ab eod.
σκυφόω, ῶ, in lapidem verto; unde σκυφωθῆναι, aor. 1. inf. pass. Ab eod.
σκυφώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, petrosus. Ab eod.
σκυφωτός, ἡ, όν, idem. Ἁ σκυφόω.
σκυτάλη, ης, ἡ, scutica, lorum; (2) fustis, clava; (3) apud Lacedæmonios genus secretæ epistolæ; etiam genus serpentis. Ἁ σκύτος.
σκυταληφορέω, ῶ, clavam vel vectem fero, *Strab.* lib. 15. Ἁ
σκυταληφόρος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, clavam gerens, scuticam, virgam, seu vectem ferens. Ex σκυτάλη et φέρω.
σκυτᾰλίας, ᾱ, ὁ, σκυτάλη similis, teres, oblongus.
σκυτάλιον, ᾰ, τὸ, vectis, clava, fustis; (2) herba, *Lat.* etiam Umbilicus Veneris; (3) baculus Laconicus, *Theophr. Hist. Plant.* 4, 5. Ἐν ἑτέροις δὲ τόποις ἐσὶν ἀκανθοβατὴν τρίζοος, ἐξ ἧς καὶ σκυτάλια καὶ βακτηρίας. Ἁ σκυτάλη.
σκυταλίς, ίδος, ἡ, baculus, virga; (2) vectis; (3) parva scytala, adhibita in circuitione vigiliarum; (4) strigilis; (5) instrumentum ad ignem jaculandum.
σκυταλισμός, ᾶ, ὁ, fustuarium.
σκύταλον, ᾰ, τὸ, clava, fustis. Ab eodem. Hinc
σκυταλῶν, ῶνος, ὁ, fuste cædo.
σκυταλωτός, virgatus. A præc.
σκυτεῖον, ᾰ, τὸ, sutrina, officina sutoris. Ἁ σκυτεύς, εως, ὁ, cerdo, coriarius, sutor.
σκυτεύω, f. εὔσω, artem coriariam seu sutoriam factito, sum cerdo.
σκυτίζω, lacero, dilanio, *Hes.*
σκυτικὸς, ἡ, όν, coriaceus; (2) coriarius.
σκύτινος, ίνη, ινον, coriaceus, e corio factus. Ἁ σκύτος.
σκυτίς, ίδος, ἡ, pellicula, parvum corium, *Dim.* ab eod.
σκυτοδαρχίαν, ονος, ὁ καὶ ἡ, coriaceum brachium habens. Ex σκύτος et βραχίων.
σκυτοδεψέω, pelles mollio seu subigo, ut coriarii solent; (2) pelles tingo, *Ar. Pl.* 513.
σκυτοδέψης, ου, ὁ, coriarius, cerdo, qui pelles subigit. Ex σκύτος et δέφω.
σκυτόδεψος, ὁ, idem et ex iisd.
σκυτοδεψικὸς, ἡ, όν, ad coriarium pertinens.
ΣΚΥ'ΤΟΣ, εος, τὸ, coriùm, pellis, flagrum, scutica.
σκυτοτομέω, ῶ, f. ήσω, artem sutoriam exerceo, incido coria. Ὁ μὲν αὐτῶν σκυτοτομεῖ καθήμενος, *Arist. Plut.* 162. Ἁ σκυτοτόμος.
σκυτοτομία, ἡ, sutoria. Ab eod.
σκυτοτομικὸς, ἡ, όν, ad artem sutoriam, sive qui eam factitat, pertinens. Ab eod.
σκυτοτόμιον, τὸ, sutrina. Ἁ
σκυτοτόμος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, qui coria scindit ad lora, calceos, et similia, *Gl. V.* sutor. Ex σκύτος et τέμνω.
σκυτοτροφέω, ῶ, corium devorans, corrodens.
σκυτοφάγος, ὁ, corium devorans, corrodens.
σκυτόω, ῶ, corio obduco. Ἁ σκύτος.
σκυφίον, ᾰ, τὸ, parvum poculum, scyphulus, *Dim.* a σκύφος.
σκυφοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, scyphi formam habens, scypho similis. Ex σκύφος et εἶδος.
ΣΚΥ ΦΟΣ, ᾰ, ὁ, vel εος, τὸ, scyphus, poculum majus.
σκύφωμα, ατος, τὸ, idem, *Athen.*
σκωληκησις, εως, ἡ, vitium in rebus, quæ corruptione vermiculantur. Quasi a σκωληκέω.
σκωληκίασις, εως, ἡ, idem. Ἁ
σκωληκιάω, ῶ, vermibus scateo, vermes genero, vermino, *Gl. Vet. Ph.* σκωληκιῶν, verminosus, *Gl. Vet.* part. Ἁ σκώληξ. Unde
σκωληκίζω, f. ίσω, vermem refero, et σκωληκίζομαι, instar vermium moveor.
σκωλήκιον, ᾰ, τὸ, vermiculus, *Dim.* ab eod.
σκωληκόβρωτος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, a vermibus exesus seu erosus, *Gl. V.* σκωληκόβρωτον, vermiculatum. Ex σκώληξ et βρώσκω.
σκωληκοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vermis speciem gerens, vermiculo similis. Ex σκώληξ et εἶδος.
σκωληκοειδῶν, vermem genero, in vermem converto, *Steph.*
σκωληκοτοκέω, vermes genero, seu procreo.
σκωληκοτοκία, ας, ἡ, vermium procreatio vel generatio. Ἁ
σκωληκοτόκος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, vermes pariens, vermes generans. Ex σκώληξ et τίκτω.
σκωληκοφάγος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, vermibus vescens.
σκωληκόω, ῶ, fut. ώσω, vermibus infesto; σκωληκῶμαι, vermiculor, vermibus scateo. Ἁ σκώληξ.
σκωληκώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, vermem imitans, vermi similis. Ab eod.
σκωληκωσις, εως, ἡ, idem quod σκωλήκησις. Ἁ σκωληκόω.
ΣΚΩ'ΛΗΞ, ηκος, ὁ, vermis, lumbrix, *Gl. Vet.*
σκωλοβάτης, ᾰ, ἐ, vermiculus frumento noxius, *Hes.* Ex σκῶλος et βαίνω.
σκωλοβατίζω, claudus ligneo pedi innitor, gralla incedo. Ex iisd.
ΣΚΩ'ΛΟΝ, ᾰ, τὸ, offendiculum, impedimentum in via occurrens.
ΣΚΩ'ΛΟΣ, ᾰ, ὁ, spinæ genus, quod in igne versatum validius evadit.
σκολύπτομαι, volutor, obliquo tractu moveor, *V. L.* ex *Nic.*
σκώμμα, ατος, τὸ, cavillum, cavillatio, sales, dicterium. Ἁ σκώπτω.
σκωμμάτιον, ᾰ, τὸ, mordax dicteriolum, cavillum, *Dim.* a σκῶμμα.
σκώπευμα, τὸ, idem quod σκῶμμα, *Æsch.*
σκωπτὴς, ᾶ, ὁ, cavillator, derisor, dicax, scurra, scommata jactitans.
σκωπτικὸς, ἡ, όν, qui scommatis dicteriisque mordacibus incessere solet, cavillis valens, mordax, *Gl. V.* dicaculus.
σκωπτικῶς, *adv.* illudendi causa.
σκωπτόλης, ου, ὁ, qui acerbis et mordacibus dictis perdit et qu. proscindit homines, cavillis et scommatis gaudens. Ex σκώπτης et ὄλλυμι, (sed ὄλης est terminatio, *Ern.*)
ΣΚΩΠΤΩ, f. ψω, cavillor, contumelioso gestu subsanno, dicteriis mordacibus irrideo. Οἱ παῖδες ἐσκωπτον αὐτὸν, *Xen. Cyr.* 1, 21. Οὐδ' ἐσκωψε τὼς φαλακρὼς, *Arist. Nub.* 540. Οὐδ' αὖθις αὖ σε σκώψεται Παύσων ὁ καμπόνηρος, *id. Ach.* 860.
ΣΚΩ P, σκατὸς, τὸ, stercus, oletum, merda.
σκωραμὶς, ἡ, sella familiaris, *Ar.*
σκωρία, ας, ἡ, scoria, fæx metalli; (2) retrimentum, stercus, excrementum. Ἁ σκώρ.
σκωριοειδὴς, ὲς, stercori similis. Ab εἶδος.
σκωροείδης, pro σκωριοειδὴς, *V. L.*
σκὼψ, σκωπὸς, ὁ, avis ex genere noctuarum, noctua, bubo, pl. σκῶπες. Ex σκιὰ et ὠὴ, *oculus*, quod in umbra sive tenebris acutius cernat.
σκῶψις, εως, ἡ, derisio, quæ fit dictis mordacibus, cavillatio. Ἁ σκώπτω.
σμαραγδίζω, fut. ίσω, smaragdum colore refero.
σμαραγδῖνος, ίνη, ινον, smaragdinus, e smaragdo factus.
σμαραγδιον, τὸ, idem quod σμάραγδος.
σμαραγδίτης, ᾱ, ὁ, ut σμαραγδίτης λίθος, smaragdus. Ἁ
σμάραγδος, ᾰ, ὁ, smaragdus, *gemma.* Ἁ μαίραγδος.
ΣΜΑΡΑΓΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, resono, strepitum edo, strido. Σμαραγεῖ δέ τε πόντος, *Il.* 2, 210. λειμὼν, *id.* 463. ἀπ' ᾠρανόθεν, *id.* 22, 199.
σμαραγίζω, f. ίσω, idem.
σμαράσσω, vide μαράσσω.
ΣΜΑΡΙ Σ, ίδος, ἡ, piscis quidam pusillus, smaris.
ΣΜΑ'Ω, abstergo, detergo, purgo. Τὴν κεφαλὴν σμᾶσαι μόνον βασιλεὺς, *Herod.*
σμερδαλέος, έα, έον, adspectu seu intuitu terribilis. Hinc σμερδαλέον, vel σμερδαλέα, *adverb.* horrendum in modum, horribiliter, terribiliter. Ἁ μέρδω, *intueor.*
σμερδαλέως, *adv.* terribiliter, horrendum in modum, *Hom.*
σμερδνός, ὴ, όν, idem quod σμερδαλέος.
σμέω, idem quod σμάω.
σμῆγμα, ατος, τὸ, smegma, quo utimur in abstergendo, *Gl. Vet.* lomentum, σμήγματα, lomenta, *Ph.* Ἁ σμήχω.
σμηγματοπώλης, ᾱ, ὁ, lomentarius, *Gl. V.* qui lomenta vendit.
σμηγματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, smegmatis formam habens. Σμηγματώδεα σιτία, *Aret.* Σμηγματώδεες χυλοὶ, *Id.* Ἁ σμῆγμα.
σμήκτης, ᾱ, ὁ, pumicator, politor, *Ph.* Ἁ σμήχω.
σμηκτικὸς, ἡ, όν, detersorius, abstergendi vim habens. Ab eod.
σμηκτὶς, ίδος, ἡ, idem. *subst.* Ab eod.
σμηκτρὶς, ίδος, ἡ, idem et ab eod.
σμήλη, ης, ἡ, sapo, smegma, quo ad abstergendum utimur. Ἁ σμέω.
σμῆμα, ατος, τὸ, idem et ab eod.
σμήνεσιν, dat. pl. cum. ν, a σμῆνος.
σμηνίον, ᾰ, τὸ, alveare, examen, *Dim.* a σμῆνος.
σμηνοδόκος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, qui excipit apum examina. Ex σμῆνος et δέχομαι.
σμηνοκόμος, ὁ, curator apum. Ἁ κομέω.
ΣΜΗ'ΝΟΣ, εος, τὸ, examen apum; (2) alveare; *met.* magna multitudo. Ὣδε καλὸν βομβεῦντι ποτὶ σμήνεσσι μέλισσαι, *Theoc. Id.* 1, 107.
σμηνυεγείσθαι, dicuntur apes, cum fœtificant et sua examina ponunt. Ab ἔγγον.
σμῆξις, εως, ἡ, detersio, abstersio. Ἁ σμήχω.
σμῆριγξ, γγος, ἡ, crinis, capillus, *Lyc.*
σμήχω, f. ξω, abstergo, extergo, detergo, *Gl. Vet.* lomento. Ἐκ πεφαλῆς δ' ἔσμηχεν ἁλὸς χνόον ἀτευγέτοιο, *Odyss.* 6, 226. Ἁ σμάω.
σμικρεσχηνῦξ, κος, ὁ, tenuis præco.
σμικρολογέω, ῶ, usitatius, σμικρολογέομαι, vide μικρολογέομαι.
σμικρολογία, ας, ἡ, vide μικρολογία.
σμικρολόγος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, vide μικρολόγος
σμικρολόγως, *adverb.* tenuiter, parce. Ἁ præced.
σμικρομερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ex parvis particulis constans; pro μικρομερὴς.
σμικροστρέπτια, vide μικροστρέπτια.
σμικροστρεπτὴς, vide μικροστρεπτὴς.
σμικρὸς, ρὰ, ρὸν, *Att.* pro μικρὸς, quod una cum derivatis et compositis a σμικρὸς, incipientibus suo loco sub μ videndum.
σμικρότατα, *supert. adv.* minime, *Aret.*
σμικρότης, ητος, ἡ, pusillitas, *Gl. V.*
σμικροφθάλμους, ὁ καὶ ἡ, parvos oculos habens.
σμικροφώνια, ας, ἡ, tenuitas vocis. Ἁ
σμικροφώνος, ὁ καὶ ἡ, tenuem vocem habens. Ἁ φωνὴ.
σμικροφώνως, *adv.* tenui voce.
σμικρύνω, minuo; pro μικρύνω.
ΣΜΙ'ΛΑΞ, ακος, ἡ, taxus, arbor feralis et venenata; (2) arbor a taxo diversa foliùm habens ilicis; (3) smilax, frutex hortensis, phaseolus; (4) convolvulus, herba quædam, *Plin.* 21. § 11. cap. 5. *Angl.* BINDWEED.
σμιλίυμαι, ατος, τὸ, segmen scalpro amputatum, ramentum; σμιλύματος, minutiæ. Ἁ
σμιλεύω, f. εὔσω, scalpello amputo. Ἁ
ΣΜΙ'ΛΗ, ης, ἡ, scalprum, *Arist. Thesm.* 779.
σμιλίον, ᾰ, τὸ, scalpellum, *Dim.* a σμίλη.
σμίλλαι, ἡ, ligo, *Steph.*
σμίλος, idem quod σμίλαξ, *Nic. Theophr.*
σμίνθα, ας, ἡ, mus domesticus.
σμινθεὺς, έως, ὁ, smintheus, cognomen Apollinis a confectis muribus Smintham urbem infestantibus. Ἁ σμίνθα.
σμίνθος, ᾰ, ὁ, idem quod σμίνθα.
ΣΜΙ'ΝΟΣ, ᾰ, ὁ, bidens, ligo, rastrum.
σμινύη, ης, ἡ, idem, *Aristoph. Pace*, 546, *Maxim. Tyr.*
σμίρις, ίδος, ἡ, idem quod σμύρις.
σμυγὴς, ἁ. 2. part. pass. verbi σμύχω.
σμυγερὸς, ρὰ, ρὸν, ærumnosus. Ἁ σμύχω, quia malis quasi atteritur.
σμυγερῶς, *adv.* ærumnose. A præc.
σμύξαι, a. 1. inf. act. verbi σμύχω.
σμύρναινα, ης, ἡ, *Gl. V.* pro μύρραινα.
ΣΜΥ'ΡΙΣ, ίδος, ἡ, Smyris, lapis, quo annularii et gemmarii utuntur ad expoliendas gemmas, *Rob. Suic.*
σμυρίτης, ᾱ, ὁ, ut σμυρίτης λίθος, smyrites lapis. A præc. *Rob.*
σμύρνα, ης, ἡ, myrrha; (2) Smyrna, *urbs.* Ἁ μύρρα.
σμυρνεῖον, τὸ, pro σμύρνιον, *Nic.*
σμυρνίζω, myrrha imbuo; ἐσμυρνισμένος, p. pass. part. *Marc.* 15, 23.
σμύρνινος, ίνη, ινον, myrrhinus. Ab eod. Unde
σμύρνιον, ᾰ, τὸ, planta myrrham respiciens.
σμυρνοφόρος, ᾰ, ὁ καὶ ἡ, myrrham ferens, *Gl. V.* oleastrum; oliva. Ἁ φέρω.

ΣΜΥ΄ΧΩ, fut. ξω, *proprie* de igne latente sine flamma et paulatim rem consumente. Unde (2) attero, velut lenta tabe absumo, corrumpo; *σμυγείς*, exustus, a. 2. part. pass. "Εφως δ' ἐσμύχετ' ἀμειδέα, *Mosch.* 6, 4. 'Ωσεὶ ἄτασα "Ιλιος ὀρσυόσα πυρὶ σμύχειτο κατ' ἄκρης, *Il.* 22, 411.

σμωδιγξ, ιγγος, ἡ, vibex, livor ab ictu. A

ΣΜΩ΄ΔΙΞ, ικος, ἡ, idem. Σμῶδιξ δ' αἱματύσσα μεταρρέψου ἐξυπανίστη, *Il.* 2, 267.

ΣΜΩ΄ΧΩ, mando, -ere; manduco; (2) convicior. Σμώχετ' ἀμφοῖν ταὶν γνάθοιν, *Arist Pace*, 1298

σοβαρεύομαι, insolenter et fastuose me infero, superbe incedo. A *σοβαρός*.

σοβαροβλέφαρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui fastuoso et superbo est supercilio. A *βλέφαρον*.

σοβαρός, ὰ, ὸν, severus, tetricus, durus, *Ph.* concitatus; fastuosus, impetuosus de vento; magnificus. A *σοβέω*

σοβαρῶς, *adv.* superbe, fastuose, insolenter et superbe se inferendo, concitate, violenter, magno impetu.

σοβᾶς, ᾶδος, ἡ, quæ insolenter se infert; (2) citato gradu incedens; (3) saltatio ridicula. A

ΣΟΒΕ΄Ω, abigo, expello; (2) insolenter incedo, *σισοβημένος*, concitatus, p. pass. part. "Αγε νὺν ἐτειδὴ σωτονὶ σισοβήκαμεν, *Arist. Vesp* 211. Πρὸς τὸ ἐνθυσιῶδες σοβηθεῖσα. *Heliod.* 'Ρυθμὸς κεκλασμένος λόγῳ καὶ σισοβημένος, *Longin.* 41. Hinc

σόβη, ης, ἡ, muscarium, cauda, *Gl. V.*

σοβοί, οἱ. satyri, *Sleph.* A *σοβέω*.

ΣΟΓΚΟΣ, ου, ὁ, *σογκος*, ου, ὁ, soncus, vel sonchus, cucurbita, lactuca leporina. Hinc

σογκώδης, et *σογχώδης*, εος, ὁ καὶ ἡ, sonco vel soncho similis.

σοὶ, *tibi*, dat. sing. a σὺ, *tu*.

σοίγε, idem *Att.*

σοιο, *tui*, gen. sing. *Ion.* pro σῦ, ab eod.

σοῖσι, dat. plur. *Ion* pro σοῖς, a σός.

σολοικίᾶ, ας, ἡ, idem quod σολοικισμός.

σολοικίζω, f. ίσω, refero Solœcos in loquendo, non loquor more probato. A Σόλοικοι. Hinc

σολοικισμός, οῦ, ὁ, solœcismus, vitium sermonis contra Syntaxin, *Gl. Vet.* stribligo; *Metaph.* quidquid perperam fit, non recte aut ordine.

σολοικιστὴς, οῦ, ὁ, qui in loquendo solœcismum admisit. Ab eod.

Σόλοικοι, ῶν, οἱ, Solœci, qui Solis, Ciliciæ urbe habitantes, Attica puritate relicta, linguam ex Attica et Solica mixtam loquebantur; (2) barbari, barbare et vitiose loquentes. Hinc Σολοικος, natura et moribus barbarus, ineptus, insulsus.

σολοικοφανὴς, ές, solœcismi speciem habens, cum sit rectus. A *φαίνομαι*.

σολοιτύφος, ὁ, faber ferrarius. A seq. et *τύπτω*.

ΣΟ΄ΛΟΣ, ου, ὁ, massa ferri solidi, *proprie*, atque adeo quævis massa bene compacta, solida; (2) discus lapideus, quo in exercitationibus utebantur, *Il.* 23, 826. A *σέλω*, *compingo*.

ΣΟΜΦΟ΄Σ, ὴ, όν, inanis, fungosus, spongiosus. Hinc

σομφότης, ητος, ἡ, inanitas, fungositas.

σομῳδὴς, εος, ὁ καὶ ἡ, idem quod *σομφός*.

σοῦσι, 2. sing. præs. opt. act. verbi σόω.

σόομαι, moveor; hinc σῶσθε, movemini, facessite; *σώσθω*, currat, imp. A *σείω*.

ΣΟ΄Ος, salvus, incolumis, sospes, integer, perfectus; (2) salutaris.

σόος. *contr.* σῦς, σῦ, ὁ, motus corporum, quæ sursum feruntur. A *σείω*, *moveo*.

σοόω, persequor, in fugam conjicio, *Hes.*

σοφάϊσμος, ὁ, coacervatio ac miscella quædam ex variis idiomatibus, *V. L.*

σοφέλχην, ὁ. capularis senex, *Eust. Hes.*

σοφεύω, cadavera in loculo condo. A *σοφός*.

σοφηνδὺν, modo loculi seu busti. Ab eod.

σοφοδόκελος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ. magnis et adductis supercilliis; (2) superciliosus, superbus. Ex *σοφός* et *βλέφαρον*.

σοφοδαίμων, ονος, ὁ, dæmon capularis, larva bustuaria seu sepulchralis; (2) senex capularis et morti vicinus.

σοφεργός, idem quod *σορτοιδὸς*, *Man.*

σορτηγὸς, οῦ. ὁ. qui sandapilas compingit, sandapilarum fabricator, *Aristoph. Nub.* 846. Ex σήγνυμι.

σορόπληκτος, ᾱ. ὁ καὶ ἡ, q. d. a loculo percussus, i. e. loculo mox includendus, senex capularis. Ex *σορὸς* et πλήσσω.

σοροπλὴξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

σοροστοιὸς, qui sandapilas conficit, idem qu. *σορεργός*.

ΣΟΡΟ΄Σ, οῦ, ὁ, loculus, conditorium, capulum, *Gl. Vet.* arca funebris. "Ως δὲ καὶ ὅστεα νῶϊν ὁμὴ σορὸς ἀμφικαλύπτοι, *Il.* 23, 91.

σὸς, σὴ, σὸν, tuus, tua, tuum. A σύ.

σῦ, *tui*, gen. sing. a σύ, vel *serva*, 2. sing. præs. imper. med. pro σόε, a σόω.

συβολίζω, subula transfigo, seu perforo, *Steph.*

ΣΟΥ΄ΒΟΣ, ᾱ, ὁ, animal terrestre marinis infestum; (2) animalis nomen, *Opp.*

συβάριον, ᾱ, τὸ, sudarium. Vox Lat.

σύσθω, 3. sing. præs. imper. med. pro σοέσθω. a σόω· vel *vadat*, 3. sing perf. imper. pass. *Ion.* pro σεσύσθω, a σόω, *vado*. Σὺσθε. *properate*. Σὺσθέ νὺν. ὦ ξάνθαι σύσθε Πλειάσυαδες, *Call.* Οὐχὶ σὺσθ' ἐς κόραξ; οὐκ ἄπιτε; *Arist. Vesp.* 457.

σῦσις, εως. ἡ, itio, cursus. A σόω.

σύσινος, ίνη, ινον, ex liliis confectus. A

ΣΟΥ΄ΣΟΝ, τὸ. lilium. Vox Phœn.

σοφ. α, ας, ἡ, sapientia. A *σοφός*.

σοφιζομένῳ, dat. sing. part. præs. pass. v. *σοφίζω*, f. ίσω, sapientem reddo, doceo sapientiam, *Gl. V.* sapientiam præsto; *σοφίζομαι*, sapientiam doceor, seu disco; *med.* argute aliquid comminiscor vel conficio, artem in aliqua re expromo, de oratoribus et poëtis; (2) dolose et fraudulenter dico, *Gl. V.* cavillor; (3) comminiscor, *Ph.* Χαρίεντά γ', ὦ ἀρίσβυτ', ἐσοφίσω, καὶ σοφὰ. *Arist. Av.* 1407. Οὐδὲν σοφιζόμεσθα τοῖσι δαίμοσιν, *Eur. Bac.* 200. A *σόφος*.

σοφίσαι, aor. 1. inf. act.

σόφισμα, ατος, τὸ, inventum quodcunque, etiam in bonam partem; sed maxime inventum callidum, consilium aut facinus astutum, *Ph.* commentum. A *σοφίζω*. Hinc

σοφισματικὸς, ὴ, όν, captiosus, dolosus, cavillationum peritus; (2) cavillatorius.

σοφισμάτιον, τὸ, *Dim.* a *σόφισμα*.

σοφισμὸς, οῦ, ὁ, callida nimis et coacta interpretatio. A *σοφίζω*

σοφιστεία, ας, ἡ, ars sophistica, inanis sapientia; idem quod *σόφισμα*, *Gl. Vet.* argutia. A *σοφιστεύω*.

σοφιστέον, solertet excogitandum et tentandum est, *Aristot.*

σοφιστεύω. artem dicendi doceo et profiteor; (2) philosophor; (3) argutor, *Ph.* *σοφιστεύω*, profiteor, *Gl. V.* *σοφιστεύομαι*, argutor. Οὐδὲ ἐσοφιστευὼν ἔτι τὸν ἑρωτα, texit, *Heliod.* A *σοφιστὴς*.

σοφιστήριον, ου, τὸ, schola, *inpr.* rhetoris; (2) commentum. Ab eod.

σοφιστὴς, οῦ, ὁ, Sophista, doctus et peritus artifex, *inpr.* in dicendo; unde Orator, et quidem in bonam partem; (2) doctus et sapiens; (3) qui tantum ostentationis caussa philosophatur, vel dicit, orationes scribit; (4) deceptor, veterator, qui verbis dolosis circumvenit. A *σοφίζω*.

σοφιστία, ἡ, pro *σοφιστεία*, *Steph.*

σοφιστιάω, ῶ, argutor, sophistam ago, Sophistarum in modum magnificis me verbis ostento. A

σοφιστικὸς, ὴ, όν, captiosus, cavillatorius; (2) sophistis proprius, conveniens. Ab eodem.

σοφιστικῶς, *adv.* sophistice, more Sophistarum, captiose, callide, fraudulenter.

σοφισμαινέω, ῶ. fut. ήσω, insano sophistarum amore flagro, nimis studiosus sectator Sophistarum sum. Ex *σοφιστὴς* et *μαίνομαι*.

σοφίστρια, ας, ἡ, magistra Sophistices, deceptrix. A *σοφιστὴς*.

σοφοδοτὶς, ἡ, largitrix sapientiæ.

σοφόδωρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sapientiam donans, *Suic.* Ex *σοφὸς* et *δῶρον*.

σοφοκλεὶς. vide *Steph. Erasm.* adag, *Plin. Ep.* 1, 14.

σοφόνοος, *contr.* *σοφόνους*, ου, ὁ καὶ ἡ, sapienti mente præditus, sapiens.

σοφοποιέω, ῶ, f. ήσω, sapientem reddo. Hinc

σοφοποίησις, εως, ἡ, institutio ad sapientiam.

σοφοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, sapientem reddens, *Suic.* Ex *σοφὸς* et *ποιέω*.

ΣΟΦΟ΄Σ, ὴ, όν, sapiens; (2) peritus alicujus rei vel artis; (3) prudens, callidus, eruditus.

σοφόω, ῶ, sapientem reddo, doceo. A *σοφὸς*.

σοφῶς, *adv.* sapienter, docte, apte, ingeniose, scite, argute, perite, callide. Ab eod.

σόω, moveo, incito; (2) eripio sc. e periculo; unde servo; *σώσω*, 3. plur. subj. pro *σώζωσι*. "Η γὰρ δὴ μέ σώσει Ζεύς, *Il.* 9, 393. (3) in fugam conjicio, fugo; et *σόομαι*, in fugam vertor, fugio, incitato cursu feror, curro. A *σόος* vel *σείω*.

σοωναύτης, ᾱ, ὁ, servator nautarum.

σπαδίζω, f. ίσω, vel *ίξω*, pro *σπάω*, *Herod.* avello, detraho, *Rob. Suic.* A *σπάω*, *traho*.

σπαδιξ, ικος, ἡ, termes, palmes, ramus palmæ, seu avulsus e palma termes; (2) cortex radicis lignea; (3) instrumentum musicum; (4) est et *Epith.* equorum et canum, ob colorem puniceum. Ab eod.

σπαδόνισμα, et *σπαδώνισμα*, τὸ, evulsio, castratio, *Ep. Suid.*

σπάδων, ωνος, vel οντος, ὁ, spado, eunuchus, cui testiculi sunt avulsi; (2) vulsura, spasmus, convulsio; *Nic. Al.* 317. Ab eod. Hinc

σπαδωνίζω, fut. ίσω, castro, spadonem efficio.

σπαδωνισμὸς, οῦ, ὁ, castratio. A præc.

σπάζω, fut. άσω, divello, traho; (2) haurio. "Εσπαζε τῇ ὕδατος, *Philostr.* A *σπάω*.

σπαθαλάω, ῶ, prodigo, rectius usitat. *σπαταλάω*. *Etym.* A *σπαθάω*.

σπαθάλιον, ᾱ. τὸ, spathula, ramus palmæ, palmes, *Dim.* a *σπάθη*.

σπαθάω, ῶ, f. ήσω, licium inculco spatha, vel tudicula, texo; (2) profuse insumo, prodigo; dilapido, luxurior, *Gl. V.* effutio Οὐ μὴν ἐρῶ γ' ὡς ἀργὸς ἦν, ἀλλ' ἐσπάθα, *Arist. Nub.* 53. "Ω γύναι, λίαν σπαθᾶς, *ib.* 55. A

ΣΠΑ΄ΘΗ, ης, ἡ, spatha, spathula, rudes, vel rudis, rudicula, radius textoris, virga, gladius, *Gl. V.* item costa, *Gl. Vet.* *σπάθαι*, costæ, *Ph.* item palma vel ramus palmæ.

σπάθημα, ατος, τὸ, densitas telæ spatha arctatæ et densatæ, aut tela sic laborata. A *σπαθάω*.

σπαθήρεος, ᾱ, ον, *σπαθίνεος*, animai ex crasso in caudam abiens tenuem, *Æsch.*

σπάθησις, εως, ἡ, telæ densatio, cum haud parce licium inculcatur; (2) prodiga erogatio, profusio. Ab eod.

σπαθητὸς, ἡ, όν, densatus, cui licium large inculcatum. Ab eod

σπαθίζω, fut. ίσω, spathula agito; (2) spathula aliquid alicunde exemptum illino, ungo. A *σπάθη*.

σπάθιον, ου, τὸ, spathula, culter chirurgicus, scalpellum; (2) specillum, *Dim.* Ab eodem.

σπαθὶς, ἡ, densa vestis, *Hes.*

σπαθίτης, ου, ὁ, palmeus Ab eod.

σπαθομήλη, ης, ἡ, specillum latum spathæ speciem habens. Ab eod. et *μῆλη*.

σπαθοτοιὸς, οῦ, ὁ, gladiarius, *Gl. Vet.* qui spathas et gladios facit. Ex *σπάθη* et *ποιέω*.

σπαθοφοίνικον, ου, τὸ, spatha palmæ, i. e. fructus palmæ adhuc florentis involucrum. Ex *σπαθη* et *φοινιξ*.

σπαθόφυλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus folia spathæ similia sunt. Ex *σπάθη* et *φύλλον*.

ΣΠΑΙ΄ΡΩ, palpito, vibro, tremo; (2) spiro sive exspiro animam, more animalium, palpitando animum efflantium. Ὁ μὲν γὰρ παίδων σπαίρει πέλας, *Epigr.*

σπαλακίαι, ας, ἡ, cæcitas, qualis est talparum. A

σπάλαξ, ακος, ὁ, talpa. A *σπάω*, quoniam terram semper unguibus vellicat.

σπαλεὶς, a. 2. part. pass. *Æol.* pro *σαλεὶς*, a *σέλλω*.

σπαλὶς, ἡ, novacula, *item* pro *ψαλὶς*, *V. L.*

σπαλιώνες, οἱ, plutei, seu musculi bellici, *V. L.*

σπαναικὸν, τὸ, oleris quoddam genus, *V, L.*

σπαναιδρία, ας, ἡ, paucitas seu raritas dominum. Ex *σπάνις* et *ἀνήρ*.

σπάνη, ἡ, idem quod

σπανία. ας, ἡ, paucitas, raritas, penuria; (2) Hispania. A *σπάνις*.

σπανιάκις, raro, *Gl V.* A *σπάνιος*.

σπανίζω, f. ίσω, penuria laboro; (2) rarus sum. Δοκεῖς σπανίζειν δῶμα βασίλειον πάπλων; *Eur. Med* 960. Χώρα πάντων τῶν εἰς τὸ ζῆν χρησίμων σπανίζουσα, *Diod.* Σπανιζοντες βιᾳ, *Eurip. Supp.* 240. A *σπάνις*.

σπάνιος, ία, ιον, rarus. Ab eod. Hinc

σπανιότης, ητος, ἡ, paucitas, penuria.

σπάνις, εως, ἡ, penuria, inopia.

σπανισθῆναι, aor. 1. inf. pass. verbi σπανίζω.

σπανιστός, ή, όν, cujus inopia, seu penuria est; (2) inops. A σπανίζω.

σπανίως, *adv.* raro. A σπάνιος.

ΣΠΑΝΟΣ, ῦ, ὁ, rarus.

σπανοτώχων, ωος, ὁ, cui rara est barba.

σπανοστιτία, ας, ἡ, annonæ penuria. A σπανόσιτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, annonæ penuria laborans.

σπανόφυλλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, rara habens folia.

σπάνυδρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui raræ sunt aquæ, aquæ penuria laborans. Ex ὕδωρ.

ΣΠΑ΄ΞΙ, σπακός, ὁ καὶ ἡ, canis, *Rob.*

σπάραγμα, ατος, τό, frustrum rei dilaceratæ sive discerptæ; (2) pro σπαραγμός. A σπαράσσω.

σπαραγμανῶδης, εος, ὁ καὶ ἡ, frustro lacerato, seu discerpto similis, lacer, discerptus, pannis obsitus. A σπάραγμα.

σπαραγμώδης, ες, ὁ, laceratio, convulsio; (2) perturbatio, distractio. A σπαράσσω. Hinc

σπαραγμῶδης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui convulsione tentatur.

σπαράκτης, ου, ὁ, dilaniator, discerptor.

σπάρακτος, εως, ἡ, carptus, *Gl. Vet.* A

ΣΠΑΡΑΣΣΩ, vel σπαράττω, fut. ξω, lacero, dilacero, dilanio, carpo, vellico; ἐσπαραγμένος, carptus, *Ph.* dilaceratus, p. pass. part. 'Υμεῖς τᾶτον, ὥσπερ κυνίδι', ἐσπαράξατε, *Arist. Pace*, 639. Τίς μ' εἶσιν ἄξων, πρὶν σπαράξεσθαι κόμας; *Eur. Iph.* in *Au.* 1510.

σπαργανάω, idem quod

σπαργανίζω, f. ίσω, fasciis involvo. Σπαργανίσασα μέγαν λίβον, *Hesiod. Theog.* 485. A σπάργανον.

σπαργάνιον, ᾱ, τό, fasciola; (2) herba quædam, *Dim.* ab eod.

σπαργανίσασα, a. 1. part. act. f. g. a σπαργανίζω.

σπαργανιώτης, ᾱ, ὁ, fasciatus, fasciis involutus. A σπαργάνιον.

ΣΠΑ΄ΡΓΑΝΟΝ, ᾱ, τό, fascia, qua infans involvitur; σπάργανα, cunabula, *Ph.*

σπαργανόω, fasciis involvo, fascio; (2) involvo, σπαργανῶσθαι, fasciari, *Gl. Vet.* ἐσπαργανωμένος, fasciis involutus, p. pass. part. 'Ηιεῖς ἐν ὀρφνῇ σπαργανώσαντες πέπλοις, *Eur. Ion.* 989. 'Εσπαργάνωσεν αὐτον, *Luc.* 2, 7. A σπάργανον. Hinc

σπαργάνωμα, ατος, τό, id, quo aliquid involvitur, velut fascia; involucrum, fasciæ usum præbens.

σπαργάνωσις, εως, ἡ, fasciatio, involutio in fascias; (2) tumor mamillarum a partu recente. Ab eod.

ΣΠΑΡΓΑ΄Ω, ῶ, fut. ήσω, tumeo et distentus sum, de uberibus ita distentis, ut lac stillet; (2) de arboribus succo turgentibus; (3) de vehementiori cupiditate et libidine intumesco; (4) de libidine Venerea. Σπαργῶντας μοὶ τὰς μαστὰς χάλασον, *Eur. Cyc.* 55. Δι' εὐτυχίαν ἐπηρμένω καὶ σπαργῶντι τῷ δήμῳ χαλινὸν ἐμβαλεῖν. *Plut.* in *Compar. Pericl.* et *Fab. M.* Hinc

σπαργή, ῆς, ἡ, libido, *proprie* exonerandi lac mamillas distendens.

σπάργω, f. ξω, *inus.* pro σπαργανόω, *Hom.*

σπάργωσις, ή, pro σπαργάνωσις, *Diosc.*

σπαρείς, *satus*, aor. 2. part. pass. verbi σπείρω.

σπαρίζω, palpito, *Rob.* A σπαίρω.

σπαρίχνιον, corbis, sportula, *Poll.*

σπαργοπόλιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cujus per tempora rari sparsi sunt cani. Ex σπαργὸς et πόλιος.

σπαργὸς, ὴ, ὸν, rarus, paucus, infrequens. Σπαργὸν γὰρ ὄν' "Αρτεμις ἄγυ κάτισιν, *Call.* in *Diam.* 19. A σπαργός.

σπάρος, pusillus quidam piscis, *Ep.*

σπαρτή, ῆς, ἡ, funis sparteus, restis spartea; (2) funiculus fabrorum, quo rubrica vel alio colore tincto lineam in ligno vel lapide signant, quam in poliendo sequantur.

σπαρτίνα, ης, ἡ, funiculus sparteus. A

σπάρτινος, ίνη, ινον, sparteus, ex sparto confectus. A σπάρτον.

σπάρτιον, vel σπαρτίον, ᾱ, τό, funiculus sparteus, restis, funiculus, *Dim.* a σπάρτη.

σπαρτόδετος, ὁ καὶ ἡ, sparto vinctus, *Opp.*

σπάρτον, ᾱ, τό, spartum, vitile; (2) funis sparteus. Σπάρτα λέλυνται, *Il.* 2, 135. Non *rudentes*, sed *funiculi* vel *lora* quibus naves consuebantur, *Salmasius.*

σπαρτοστολέος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui spartum seu restes e sparto plectit, restio. Ex πλέκω.

σπαρτοστόλιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, semicanus, cui sparsi per tempora sunt cani, *Gl. V.* incanus.

σπαρτοτώλης, ᾱ, ὁ, qui spartum seu utensilia sparta vendit. Ex τώλης.

σπάρτος, ὁ, idem quod σπαρτον, *Poll.*

σπαρτὸς, ὴ, ὸν, seminatus, sparsus; (2) satu editus; (3) Thebanus, ex Draconis dentium seminatione ortus. *Eurip.* in *Suppl.* 703, vocat Thebanos Λόχον ὀδόντων ὄφεως ἐξηνδρωμένον. 'Η πολ' ὑμῶν χρυσοστήλησα στάχυν Σπαρτῶν ἀνῆκεν, *Phoeniss.* 946. Λόγχη Σπαρτος, hasta Thebana, *Supp.* 578. De hac re vide *Ovid. Metamorph.* lib. 3. fab. 1. A σπείρω.

σπαρτοφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sparti ferax, *Suic.* Ex σπαρτὸν et φέρω.

σπασάμενοι, nom. plur. aor. 1. part. med. verbi σπάω.

σπάσε, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔσπασε.

σπάσις, εως, ἡ, tractus, attractus, suctus; (2) convulsio, divulsio. A σπάω.

σπάσμα, ατος, τὸ, acies nuda gladii; (2) id, quod in corpore animalis convulsum est, *Gl. V.* ruptum; convulsio; σπάσμα θαλάσσης, maris æstus, *Appian.* Ab eod. σπασμάτιον, ᾱ, τὸ, levis convulsio, distensio, *Dim.* a σπάσμα.

σπασματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, convulsionis speciem gerens, convulsivus. Ab eod.

σπασμὸς, οῦ, ὁ, extractio, eductio, districtio; (2) convulsio in corpore humano; σπασμὸς θαλάσσης, æstus maris. A σπάω. Hinc

σπασμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, convulsivus.

σπαστικὸς, ἡ, όν, trahendi, attrahendi, seu extrahendi vim habens; (2) convulsioni obnoxius. A σπάω.

ΣΠΑ΄ΤΑΓΓΟΣ, ᾱ, ὁ, Spatangus, echinorum species; item σπατάγγη, v. σπαταγγή.

σπαταλάω, ῶ, f. ήσω, lascivio, delicior, vitam voluptariam dego. 'Η δὲ σπαταλῶσα, ζῶσα τέθνηκεν, 1 *Tim.* 5, 6. A

σπατάλη, ης, ἡ, deliciæ, lautitiæ. *Gl. Vet.* lascivia, deliciæ. A σπαθάω.

σπατάλημα, ατος, τὸ, luxus sumptuum, deliciæ. A σπαταλάω.

σπάταλος, delicatus, *Ph.* A σπατάλη.

σπάτεως, είας, ειον, pelliceus, e pellibus vel corio factus, *Hes.* A σπάτος.

σπατίλη, ης, ἡ, coriorum resegmina; (2) stercus humanum humidum, liquida alvi egestio. Ab eod.

ΣΠΑ΄ΤΟΣ, εος, τὸ, corium, pellis, *Hes.*

ΣΠΑ΄Ω, ῶ, f. άσω, traho, attraho, extraho, educo, vello, convello, divello, sugo, bibo; σπάται ξίφος, stringit gladium, *Gl. V.* "Επι μοι, φάσγανον σπάσας χερί, *Eur. Iph.* in *Tau.* 325. Αὕτη μὲν ἡ μήχανος ὠδὲ ἔσπασεν, *Arist. Thesm.* 935. Καὶ τὸ ξίφος γ' ἑσπᾶτο, μαίνεσθαι δοκῶν, *id. Ran.* 573.

σπεῖε, 2. præs. sing. imperat. med. *Ion.* et *per Ectas.* pro σπέο, quod *Ion.* dicitur pro σπῶ, a verbo poëtico σπόμαι pro ἕσπομαι.

ΣΠΕΙ΄ΡΑ, vel σπεῖρα, ας, ἡ, spira, linea flexuosa orbes faciens in se non redeuntes, funis in orbem convolutus, funis nauticus; (2) cohors, globus militum.

σπείραι, a. 1. inf. act. verbi σπείρω.

σπειραία, ας, ἡ, spiræa, frutex lentus et vitilis, qui in spiram contorqueri potest. *Angl.* MOCK WILLOW. A σπειράω.

σπείραμα, ατος, τὸ, spira serpentum; (2) multitudo. A σπειράω.

σπειραχθῆς, έος, ὁ καὶ ἡ, cui spira, sc. caudæ, est gravis et ponderosa. Ex σπεῖρα et ἄχθος, *pondus.*

σπειράω, ῶ, in spiram contraho seu colligo. A σπείρα.

σπειρηδόν, in modum spiræ vel in orbem, convolutim; (2) per cohortes. Ab eodem.

σπείρημα, ατος, τὸ, idem quod σπείραμα; (2) semen, pro σπέρμα. Ab eod.

σπίρον, ᾱ, τὸ, fascia; (2) vestis lacera et mendicis propria. Dicitur tamen et simpliciter de veste qualibet, *Etym.* σπεῖρα, panni, velum navis; (3) funis nauticus in orbem convolutus. Τηλῆ δὲ σπείρον καὶ ἱστίειον ἕμπεσε πόντῳ, *Od.* 5, 318. Ab eod.

σπείροντι, dat. sing. part. præs. v. σπείρω.

σπειροπώλης, ᾱ, ὁ, qui tritas et veteres vestes vendit; (2) venditor vestium.

σπειροπώλις, ἀγορὰ, vestiarium forum, *Poll.*

σπείρος, τὸ, idem quod σπέρμα, *Nic.*

σπειρόω, fasciis involvo; (2) in spiram colligo. Τόδι χρόα φαιδρύνασα Ὦ' να, τὸν σπείρωσε, *Call.* in *Jov.* 33. Ab eod.

ΣΠΕΙ΄ΡΩ, f. τῶ, sero, semino; (2) dissemino, spargo; (3) liberos procreo σπορεῖς, satus, *Gl. V.* σπαρεὶς, satum, *Ph.* a. 2. part. pass. ἐσπαρμένος, *Gl. V.* p. pass. part. "Εσπειρεν ηιὸν παῖδα, *Eur. Ph.* 22. Μὴ ξὺν φθόνῳ——σπεῖρε ματαίαν βάξιν ἐς πᾶσαν πόλιν, *Soph. El.* 644. Τόξα τ' ἔσπαρται πέδῳ, *Eur. Her. Fur.* 1102.

σπειρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, spiræ similis, orbem spiris suis faciens. Σπειρώδει πόρῃ Σκίλλης, *Nicand.* in *Alexiph.* 252. A σπείρα.

σπείσαι, aor. 1. inf. act. verbi σπένδω pro σπεῖδω.

σπείσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐσπείσαντο.

σπείσασκε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔσπεισε.

σπεῖσις, εως, ἡ, libatio. A σπένδω.

σπείσω, *libabo*, f. 1. ind. act. verbi σπένδω.

σπειχλόων, ῶν, implico, *Rob.* σπλεκῶν, coire. A πλέκω.

σπεικλάτωρ, ορος, ὁ, speculator, Vox Latine.

ΣΠΕ΄ΛΕΘΟΣ, ᾱ, ὁ, stercus, merda, fimus, excrementum.

σπέλλη, vel σπέλληξ, vestimentum muliebre, *Suid.*

σπενδεῖον, ᾱ, τὸ, vas libaminibus dicatum; ex Athenæo, pro σπονδεῖον. A σπένδω.

σπένδεσκε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔσπενδε.

σπενδόμενοι, n. pl. præs. part. med. vel pass.

ΣΠΕ΄ΝΔΩ, f. σπείσω, guttatim defundo; (2) libo, i. e. vino, lacte, aut simili liquore Diis sacrifico; σπένδω, et σπένδομαι, paciscor, fœdus ineo, fœdus libatione facio; σπένδομαι, mactor, immolor, sacrificor; σπείσον, liba, *Ph.* aor. 1. imperat. ἐσπεισάμενα, pacta et fœdera, p. pass. part. σπένδεσκον, libabam, libabant, imperf. *Ion.* pro ἐσπενδόμεν. Θεοῖς ἐσπεισάμην σπονδάς, *Eur. Alc.* 1003. Σπείσομαι τὸ σοὶ φίλιον αἷμα τεμὼν, *Heliod.* Σπονδὴν λάβε δὴ, καὶ σπίσον ἀγαθῷ δαίμονος, *Arist. Eq.* 106.

ΣΠΕ΄ΟΜΑΙ, sequor, pro ἕσπομαι. Σοὶ δ' ἀλοχόν τι φίλην σπέσθαι, *Od.* 22, 324.

ΣΠΕ΄ΟΣ, τος, τὸ, specus, spelunca, *Il.* 3, 279.

σπέραδος, εος, τὸ, idem quod σπέρμα, semen, *Nic.* A σπείρω.

σπέργδην, *adv.* valide. A σπέργω.

σπέρμα, ατος, τὸ, semen, seminarium, seminium, *Gl. V.* in S. S. genus, posteri, filius; σπέρματα, grana frugum, legumina. A σπείρω.

σπερμαίνω, sero, semino; (2) liberos procreo, *Hesiod. Op.* 734. A σπέρμα. Unde

σπερματίας σικυός, cucumeris species.

σπερματίζω, f. ίσω, semento, semino.

σπερματικὸς, ὴ, όν, seminalis, genitalis.

σπερματικῶς, *adv.* per semen, serendo; (2) σπ. λέγειν, elementa tradere.

σπερμάτιον, ᾱ, τὸ, parvum seu exile semen, *Dim.* σπερμάτια, τὰ, grana frugum.

σπερματίς, ίδος, ἡ, seminaria. Ab eod.

σπερματισμὸς, οῦ, ὁ, seminis emissio. A σπερματίζω.

σπερματολόγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vide σπερμολόγος.

σπερματοπώλης, ᾱ, ὁ, seminum venditor.

σπερματοφάγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, q. d. seminivoris, qui e seminibus alitur.

σπερματοφυέω, ῶ, semen fero, semento, *Suic.* Ex σπέρμα et φύω.

σπερματῶν, ῶνος, ὁ, f. ῶσω, semino. A σπέρμα.

σπερματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, seminalis.

σπερματώσις, ἡ, satio. A σπερματόω.

σπερμεῖον, idem quod σπέρμα, *Nic.*

σπέρμιος, ὁ καὶ ἡ, sator, *Epith. Apoll.* et *Cer.* A σπέρμα.

σπερμοβολέω, semen jacio. Ex σπέρμα et βολή.

σπερμογονέω, ῶ, semen pario, *Suic.* A σπερμογόνος, ᾱ, ὁ, semen pariens, fœcundans. Ex σπέρμα et γίνομαι.

σπερμολογέω, semen lego, de animalibus semen ad pastum legentibus; (2) nugor, blatero, deblatero. A σπερμολόγος.

σπερμολογία, ας, ἡ, vaniloquentia, *Gl. V.*

Παραδιδὲς τὴν σπερματηγίαν ἀνθρώποις ἐκ πόντων καὶ ναυτικῆς σπερμολογίας, *Plut.* in *Alcibiad.* cap. 35. *Angl.* RIFF-RAFF. A præc.

σπερμολογικὸς, ὴ, ὸν, nugatorius. A

σπερμολόγος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, qui semina colligit, ut aves; (2) homo vilis, qui in foro semina e saccis profusa instar avium semen legentium colligit, et inde victum sibi parat; (3) garrulus, nugator, *Gl. V.* loquax. Ex σπέρμα et λέγω.

σπερμονόμος, ὁ, qui semina depascitur, nomen avis, idem cum σπερμολόγος, *Eust.*

σπερμοφόρος, semen fero, semento. A

σπερμοφόρος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, semen ferens; (2) fructum ferens. Ex σπέρμα et φέρω.

σπερμοφυέω, ῶ, f. ήσω, v. σπερματοφυέω.

σπερμοφυὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, semine erumpens vel nascens. Ex σπέρμα et φύω.

σπερὸς, curvus, *V. L.*

σπερχθέντες, irritati, nom. pl. aor. 1. part. pass. verbi σπέρχω.

σπερχνὸς, ὴ, ὸν, celer, festinus; (2) cum impetu irruens; (3) vehemens, urgens; (4) adsiduus. A

σπέρχω, pro σπέρχομαι, *Erot.*

ΣΠΕ΄ΡΧΩ, fut. ξω, vehementer cupio s. appeto; (2) urgeo, premo, propello et festinare cogo; (3) festino, propero; et σπέρχομαι, fugor, ira concitor, irascor, succenseo; σπερχθεὶς, iratus, concitatus, a. 1. pass. part. Νῆας κυδερνῆσαι, ὁπότε σπέρχοιεν ἄελλαι, *Od.* 3, 283. Σπερχόμενος δ' ἀπὸ τοῖιν ἰσύλα τεύχεα καλὰ, *Il.* 11, 110.

σπερῶ, *seminabo*, f. 1. ind. act. verbi σπείρω.

σπὲς, 2. sing. a. 2. imperat. act. per *Paragog.* pro σπὲ, a στέω vel σπῶ, *dico.*

σπέσθαι, præs. inf. med. verbi poëtici σπόμαι pro ἕπομαι, *Eur. Phæniss.* 437.

σπέτε, 2. pl. a. 2. imperat. act. verbi σπέω.

σπευδάζω, fut. άσω, festinare cogo, incito, impello, instigo. A σπεύδω.

σπεύδει, *festinet*, 3. sing. præs. opt. act. et σπεύδοντι, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro σπεύδεσι. A

ΣΠΕΥ΄ΔΩ, f. εύσω, studeo, valde cupio; (2) festino, propero; σπεῦσόν, festina, *Gl. Vet.* σπεύσατε, maturate, *Ph.* aor. 1. imperat. Δύο καλὼ σπεύδεις, acceleras, *Eur. Ph.* 585. Ὑμεῖς δὲ εἰς μὲν τὸ αὐτὸ ἡμῖν σπεύδετε, *Xen. Cyr.* 1, 11.

σπεύδωμες, 1. pl. præs. conj. act. *Dor.* pro σπεύδωμεν.

σπεύσαντες, nom. pl. a. 1. part. act.

σπευσ-έος, α, ον, properandus. A pr.

σπευσ-ικὸς, ὴ, όν, festinus, qui properare solet. A σπεύδω.

σπηλάδιον, ᾳ, τὸν, parva spelunca, *Dim.* a σπήλαιον, ᾳ, τὸ, spelæum, spelunca. A σπέος. Hinc

σπηλοειδὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, spelunczæ formam habens, in modum speluncæ factus.

σπηλὰδης, ἐος, ὁ καὶ ἡ, idem et ab eod.

σπήλυγξ, υγγος, ἡ, spelunca. Ab eod.

σπήλωνες, ων, οἱ, lapides prægrandes in itineribus loco pontis projecti. A σπιλάς.

σπιδιὸς, idem quod

σπιδὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, amplus, spissus, longus. A σπίζω.

σπιδνὸς, ὴ, όν, id. pro σπιδινός. Ab eod.

σπιδόεις, εσσα, εν, idem quod σπίδιος, *Hes.*

σπιδόθεν, *adv.* eminus, procul. A Σπιδὴς.

σπίζω, et σπίζη, ης, ἡ, fringilla. *Angl.* A CHAFFINCH. A σπίζω.

σπιζίαζ, ᾳ, ὁ, fringillarius. A σπίζω.

σπίζιον, *Dim.* a σπίζη, *Hes.*

στιζίτης, αἰγιθαλὸς, cæteris αἰγιθαλοῖς major, quippe qui σπίζαν magnitudine æquat, *Arist.*

σπίζιτος, ᾳ, ὁ, idem et ab eod.

ΣΠΙ΄ΖΩ, extendo, expando; (2) pipio, ut aves.

σπιθαμαῖος, αία, αῖον, spithamæ seu dodrantis longitudinem æquans, dodrantalis. A

ΣΠΙΘΑΜΗ΄, ῆς, ἡ, spithama, spatium inter pollicem et minimum digitum expansos; (2) palmus major, dodrans.

σπιθαμιαῖος, idem quod σπιθαμαῖος.

σπιθαμώδης, ους, ὁ καὶ ἡ, idem et ab eod.

σπιλάδεσσι, dat. pl. *Poët.* pro σπιλάσι, a σπιλὰς, *procella.*

σπιλαδώδης, ους, ὁ καὶ ἡ, saxosus. A

σπιλὰς, άδος, ἡ, rupes, scopulus maris, cautes, glarea, terra glareosa; (2) procella. Φᾶκαι Εἰναλίαι τίκτουσιν ἐνὶ σπιλάδεσσιν ἐρήμοις, *Call.* in *Delum.* 243. A σπίλος.

σπίλλιον, τὸ, *Æol.* pro ψίλλιον, armilla, *V. L.*

ΣΠΙ΄ΛΟΣ, vel σπίλος, ᾳ, ὁ, macula, labes; (2) vitiligo. Hinc

σπιλόω, ῶ, f. ώσω, maculo, labem adspergo, fœdo; σπιλῶσιν, infuscant, *Ph.* σπιλωθεὶς, infuscatus, *Ph.* a. 1. part. pass. Σπιλῶσα ὅλον τὸ σῶμα, *Jac.* 3, 6.

σπίλωμα, ατος, τὸ, macula et labes adspersa, nævus; (2) locus salebrosus, saxum asperum. A præced.

σπιλωτὸς, ὴ, όν, maculatus. Ab eod.

ΣΠΙ΄ΝΔΑΡΙΣ, ιος, ἡ, avis peregrina, avis incendiaria.

σπινθάριγγες, item στιβάριγγες, scintillæ.

σπινθάρυγες, αἱ, scintillæ, *Ap.* al. σπινθάριγγες. A σπινθὴρ.

σπίνθιον, τὸ· vide σπίνος.

ΣΠΙΝΘΗ΄Ρ, ῆρος, ὁ, scintilla; σπινθῆρες, stricturæ, *Gl. Vet.*

σπινθηρίζω, f. ίσω, scintillo. A σπινθὴρ.

σπινθηροβόλος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, scintillas emittens. Ex σπινθὴρ et βάλλω.

σπινθηροπορπος, idem. A πέμπω.

σπίνα, ης, ἡ, fringilla. *Angl.* A SISKIN. A σπίζω.

σπίνος, ᾳ, ὁ, idem et ab eod. Καί σπίνος ἠὼ ἀσπίζων, *Aratus* 1024.

σπλάγχνα, vide σπλάγχνον. Unde

σπλαγχνεύω, f. εύσω, exta in manus sumo et attecto; (2) extorum et viscerum particeps sum; (3) auguror per exta. Σπλαγχνεύειν ἐπιθυμῇ, *Arist. Av.* 990.

σπλαγχνίζω, f. ίσω, sacrifico; σπλαγχνίζομαι, summa misericordia et ex animo moveor. Ἐσπλαγχνίσθη σεῖ αὐτῶν, *Matt.* 9, 36. ἐπ' αὐτὸς, *ib.* 14, 14. ἐπ' αὐτοῖς, *Marc.* 6, 34. τῷ δούλῳ, *Matt.* 18, 27. Ab eod.

σπλαγχνικὸς, ὴ, όν, ad viscera pertinens.

σπλαγχνὶς, ίδος, ἡ, cor. Ab eod.

σπλαγχνισμὸς, ᾳ, ὁ, sacrificium; (2) visceratio; (3) misericordia. A σπλαγχνίζω.

ΣΠΛΑ΄ΓΧΝΟΝ, ᾳ, τὸ, viscus; σπλάγχνα, viscera, exta, cor, pulmones; (2) affectus maternus, commiseratio; amor.

σπλαγχνότητης, ᾳ, ὁ, qui exta seu viscera torret. Ex σπλάγχνον et ὀπτάω.

σπλαγχνοσκόπος, ᾳ, ὁ, extispex, qui exta seu viscera victimæ cæsæ inspiciens vaticinabatur, *Gl. V.* haruspex, ariolus.

σπλάγχνοτόμος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, viscerum sector, qui viscera victimæ cæsæ cultro aperit. Ex σπλάγχνον et τέμνω.

σπλαγχνοφάγος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, viscerum vorator; (2) violentus spoliator pauperum.

σπληδὸς, ᾦ, ὁ, cinis, *Nicand. Th.* 763.

ΣΠΛΗ΄Ν, σπληνὸς, ὁ, splen, lien.

σπληνιάω, ῶ, splenis dolorem sentio, splene laboro. A σπλήνιον.

σπληνιὰς, ἡ, άν, lienosus, splenicus. A σπλὴν.

σπλήνιον, τὸ, splenis dolor; (2) splenium; (3) apud medicos, panniculus vel linteolum, quo emplastra vel alia medicamenta imponuntur locis læsis; (2) ineptæ fœminarum deliciæ, *les mouches*; (3) herba, quæ et Teucrion. A σπλὴν, *Ern.*

σπληνιόδετος, ον, spleniatus, splenio obvolutus. A δέω.

σπληνισκὸς, ὁ, *Dim.* a σπλήνιον; (2) *Ern.*

σπληνίτις, ίδος, ἡ, splenica. Ab eod.

σπληνοδιάπνους, ον, splenem consumens et minuens, *Steph.*

σπληνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, lienosus, splenicus.

σπογγεὺς, έως, ὁ, spongiarius, qui spongias quærit et secat. A σπόγγος.

σπογγιὰς, άδος, ἡ, spongia. Ab eod.

σπογγίζω, fut. ίσω, spongia detergo. Μὴ φροντίσης, ἕτερος γὰρ αὐτὰ σπογγιεῖ, *Arist. Thesm.* 254. Ab eod.

σπόγγιον, ᾳ, τὸ, *Dim.* a σπόγγος, *Ar.*

σπόγγισμα, ατος, τὸ, purgamentum, sordes spongia detersæ, *Eust.*

σπογγίτης, λίθος, spongites, *Plin.* 37, 10.

σπογγοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, spongiæ similis. Ex σπόγγος et εἶδος.

σπογγοθήκαι, ῶν, ὁ, qui spongias venatur. Ex eod. et θήκαι.

σπογγοκολυμβητὴς, οῦ, ὁ, qui aquas subit, ut spongias petris adnascentes avellat et colligat.

σπογγολογέω, spongias colligo, v. c. micas in mensa detergendi causa. A λέγω.

ΣΠΟΓΓΟΣ, ᾳ, ὁ, spongia, *Ph.* peniculus, *Gl. V. Angl.* SPONGE, σπόγγοι, tonsillæ. Στόγγῳ δ' ἀμφὶ πρόσωπα καὶ ἀμφω χεῖρ' ἀπομόρξνυ, *Il.* 18, 414.

σπογγοτήκης, ᾳ, ὁ, observator spongiarum. Ex σπόγγος et τηρέω.

σπογγοτόμος, ὁ, qui spongias secat, *Æsch. Sch.*

σποδεύνεον, acc. sing. *Dor.* pro σποδεύνην, a σποδεύνης, ᾳ, ὁ, qui in cinere jacet, ac dormit. Ex σποδὸς et εὐνή.

σποδέω, ῶ, fut. ήσω, ferventi cinere obruo; (2) altaria purgo cinerem detergendo; (3) cinere adspergo; (4) ferio, cædo, percutio, tanquam pulverem excussurus; (5) coëo. Τί δ', ἢν σποδῶ τοῖς δαιτύμοις; *Arist. Lys.* 368. Ὁμοθυμαδὸν σποδεῖν ἅπαντας τὰς ἀλαζόνας δοκεῖ, *id. Av.* 1021. Σποδοῦμενος μὲν πρὸς πέτρας φίλον κάρα, *Eur. Hipp.* 1238. A σποδός.

σποδηγιλαύρα, ας, ἡ, meretrix publica. Ex σποδὸς et λαῦρα, *vicus, platea.*

σποδιὰ, ᾶς, ἡ, cinis, cinerula. Σποδιῇ κεχρημένος αἰθῇ, *Callim. Hymn.* in *Dian.* 69. A σπόδιον.

σποδιὰς, άδος, ἡ, sylvestris prunus, al. σπόδιας, *Ath.*

σποδίζω, fut. ίσω, sub cinere coquo, cinere obrutum asso vel torreo; (2) comburo velut in cinere; (3) cineraceus sum, in cinereum colorem vergo; (4) coëo. Ἢ μὲ πεφυνῶν διατινθαλέῳ σποδίσσον ταχέως, *Arist. Vesp.* 328. A σποδός.

σποδιον, ᾳ, τὸ, cinerula; (2) retrimentum metallorum ustorum. Ab eod.

σποδίος, ία, ιον, cinereus. Ab eod.

σποδίτης, ᾳ, ὁ, ut σποδίτης ἄρτος, panis subcineritius. Ab eod.

σποδοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, visu cinereus, seu cineris speciem gerens. Ex εἶδος.

ΣΠΟΔΟ΄Σ, ῦ, ἡ, cinis. Hinc

σποδῶ, ῶ, fut. ώσω, in cinerem redigo, in nihilum redigo; (2) cinere inspergo.

ΣΠΟΛΑ΄Σ, άδος, ἡ, vestis coriacea.

σπόλιαι, ων, τὰ, lanæ, quæ ex ovium cruribus avelluntur, *Hes.*

σπόμενοι, nom. pl. præs. part. med. verbi σπόμαι pro ἕπομαι, *sequor.*

σπονδάζομαι, propitium reddo. A σπονδὴ.

σπονδαικῶς, *adv.* per spondæos.

σπονδιακὸς, ὴ, όν, spondaicus, ex spondaicis constans.

σπονδεῖον, ᾳ, τὸ, vas quo vinum libant in sacrificiis et conviviis. A σπονδὴ.

σπονδείος, είαι, είον, qui libationibus adhiberi solet; it. *Epith.* Jovis, qui fœderibus præest, tanquam vindex et defensor; σπονδείος πῆς, pes ex duabus syllabis longis constans et in libationibus olim adhiberi solitus. Ab eod.

σπονδὴ, ῆς, ἡ, libatio, libamen, libamentum. i. e. vinum, quod libatur; (2) fœdus, induciæ libatione sancitæ. A σπένδω.

σπονδήκροτος, ον, libationi serviens, v. c. patera.

σπονδήσιμος, ον, ad libandum necessarius vel utilis. A σπονδὴ.

σπονδήτης, ᾳ, ὁ, idem quod σπονδεῖος.

σπονδῆτις, vel σποδῖτις, ἡ, libatoria, libationi serviens.

σπονδιακὸν, sc. κολλύριον, a cinereo colore, *Gorr.*

σπονδοστοίομαι, ῦμαι, libo sacrum laticem; (2) fœdus et inducias paciscor.

σπονδοφόρος, pl. σπονδοφόροι, feciales, *Gl. V. Ph.* Ex σπονδὴ et φέρω.

σπονδοφορέω, fecialis munere fungor,

σπονδύλη, verbi σφονδύλη.

σπονδύλιον, ᾳ, τὸ, vertebra, verticillus; item nomen herbæ, quæ etiam σφονδύλιον, *Diosc.* 3, 90. *Dim.* a

ΣΠΟ΄ΝΔΥΛΟΣ, ᾳ, ὁ, spondylus, vertebra spinæ dorsi, verticillum; (2) sculptura vertebrata; (3) verticillus, cui immittitur rima pars fusi; (4) caput cinaræ.

σπορὰ, ᾶς, ἡ, satio, satus, germen, semen; *Metaph.* genus, proles, soboles, fœtus, semen genitale. A σπείρω.

σποράδην, sparsim, palatim. A σποράς.

σποράδης, ες, idem quod

σποραδικὸς, ὴ, όν, palans, vagans, vagabundus. Ab eod.

σποράς, άδος, ὁ καὶ ἡ, sparsus, dispersus, qui dissipatus huc illuc vagatur; (2) passim grassans, *de morbis.* A σπείρω.

σπορεὺς, έως, ὁ, sator, seminator. Ab eod.

σπορευτὴς, οῦ, ὁ, idem. A σπορεύω.

σπορεύω, f. εύσω, sero, semino. A σπείρω.

σποργτὸς, ὴ, όν, satus, sativus; (2) *subst.* tempus serendi, qs. a σποράς. Unde

σπόρϊμος, ᾳ, ὁ καὶ ἡ, qui seminari solet; sa-

tivus, sementitius, *Gl. Vet.* στόρεμα, sationes, sata, *Ph.* segetes, *Gl. V.* σπορίμη γῆ, arvum, sativa terra, *Gl. V.*

στόρος, ᾰ, ὁ. satio, seminatio, semen, sementis, *Ph.* Α στόρεω

στόρω, gen. sing. *Dor.* pro στόρου.

στρῶ, *sequere*, 2. sing. præs. imper. med. *Att.* et *Ion.* pro στῖσαι, a στόρνυμι pro ἕπομαι, *sequor*.

στυδάζω, ῑ. ᾰσω, festino, propero; (2) studeo, operam do, affecto, *Gl. Vet.* στυδάζει, curat, *Ph.* (3) notent tyrones cum præp. περῑ. significare studium pertinens ad utilitatem nostram, cum πρός ad alienam; (4) serio ago, loquor, στυδάζομαι, color, æstimor; color, diligor; ἐστυδασμένος, properatus, p. pass. part. Περῑ χρήματος στυδάζειν, *Plat.* πρὸς χρήματων κτῆσιν, *Dem.* Πέλας γὰρ πᾶν, ὅ, τι στυδάζεται, *Eur. Supp.* 762. Τό δ' αὐτὸ στυδάσασα, διέπτατο, *id. Her. Fur.* 509. Τὴν Ἀσπασίαν ὑπὸ τῶ Περικλέους στυδασθῆναι λέγουσιν, *Plut.* in *Pericle*, cap. 24. Α

στυδαιολογίω, de rebus gravibus loquor; (2) gravi et serio sermone utor. Ex λόγος.

στυδαῖος, αία, αῖον, studiosus, sedulus, industrius, officiosus, serius, *Ph.* item bonus, probatus, laudatus. Α στυδή.

στυδαιότατα, *adv.* accuratissime, magnopere, *Gl. V.* Α præc.

στυδαιότερον, festinantius, properantius.

στυδαιότερως, *adv.* studiosius, diligentius.

στυδαιότης, ητος, ἡ. idem quod στυδή.

στυδαίως, *adv.* studiose, sedulo, enixe, naviter, strenue.

στυδαρχέω, magistratibus gerundis studeo, magistratum ambio. Α

στυδάρχης, ᾱ, ὁ, magistratus ambiens, magistratui gerendo studens. Ex ἀρχή.

στυδαρχία, ας, ἡ, studium gerendi magistratum, ambitio. Α στυδάρχης.

στυδαρχίας, ὁ, idem quod στυδάρχης, *Hes.*

στυδαρχιάω, ῶ, magistratus ambio, *inpr.* malis artibus.

στυδαρχίδης, ᾱ, ὁ, idem quod στυδάρχης forma patronymica hinc fictum ab *Aristoph.*

στυδασμα, ατος, τὸ, res studiose elaborata, res cui studetur. Α στυδάζω. Unde

στυδαστέον, laborandum. Ἐπῑ τίνος στυδαστέον μοι μᾶλλον, ἢ τέκνα τίμῑ; *Eur. Iph.* in *Aul.* 902. Α στυδάζω.

στυδαστέον, studendum et enitendum est, *Synes.*

στυδαστής, ῦ, ὁ, studiosus, qui alicui studet.

στυδαστῑκός, ἡ, όν, diligens, strenuam operam navans; (2) seriis gaudens. Α præc.

στυδῆ, ῆς, ἡ, *proprie* festinatio; (2) *deinde* sedulitas, ardor; (3) studium, instantia, industria, solertia, *Ph. item* studium partium, factio, *Gl. V.* στυδῆ, properatim, *Gl. V.* Α στεύδω.

στυδῆ, *dat. adv.* festinanter, propere; (2) studiose, summa diligentia, enixe, magno labore; (3) ægre, vix, serio, *Il.* 5, 893. Α στυδή.

στυδογέλοιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui seria jocose exprimit, in seriis jocans, qui seria jocosis miscet.

στῦδμα, pro στύδασμα, *Hes.*

στυραθία, ας, ἡ, capraram stercus, fimus caprinus. Α

στύραθος, ᾱ, ὁ, vel ἡ, idem; (2) pillula sive bacca caprini stercoris; (3) stercus ovillum. Hinc

στυραθώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, similis stercori caprarum.

στυρᾶς, άδος, ἡ, pillula seu globulus stercoris caprini; (2) pillula.

στυρίδιον, ᾱ, τὸ. sportula, corbula, *Gl. Vet.* sportella. *Dim.* a

ΣΠΥΡΙΣ, ίδος, ἡ, sporta, corbis, fiscella, calathus vimineus, vas junceum.

στύγδην, *adv.* guttatim, stillatim, *Aret.*

στυγη, ῆ, capsa, seu arca panaria, *Hes.*

στύγιον, ᾱ, τὸ, nota senarii, ϛ, *Rob.*

στύγμα, ατος, τὸ, gutta, stilla, liquor, qui stillatur, *Ph.* liquamen. Α στάζω.

στυγονίας, ᾱ, ὁ, stillans, stillatim manans. Α

στυγόνιον, τὸ, guttula, *Steph.*

στυγών, όνος, ἡ. stilla, gutta; στυγόνες, guttæ, *Gl. V.* (2) ferrum defæcatum. Α στάζω.

στυδαίος, αία, αῖον, stans, erectus. Α στύδην, *adv.* stando, statim. Ab ἵστημι.

στυδιάζω, pro στασιάζω, *V. L.*

στυδιαῖος, αία, αῖον, stabilis, statarius; (2) stadii mensuram æquans. Α στάδιος, vel στάδιον.

στυδιάφχης, ὁ, stadio, seu curriculo præfectus, *Poll.*

στυδίας, ᾱ, ὁ, qui stadium currit, qui stadio certat. Α στάδιον.

στυδιασμός, ῦ, ὁ, stadiorum dimensio, dimensio terræ per stadia; quasi a στυδιάζω.

στυδιεύς, έως, ὁ, stadio certans. Α στάδιον.

στυδίη, sc. μάχη, stataria pugna, *Hom.*

στυδιοδρομέω, cursu seu stadio contendo. Οἳ ἐγὼ στυδιοδρομέωμαι στέφανον εἰς Ἡρακλέος, *Eur. Her. Fur.* 866. Α

στυδιοδρόμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui stadium decurrit.

στάδιον, ᾱ, τὸ, stadium, spatium pedum sexcentorum, seu pass. 125. (2) curriculum, quod stadium æquat, *Gl. V.* stadium, curriculum. Ab ἵστημι.

στάδιος, ία, ιον, stabilis, statarius, firmus, bene compactus, longus et rectus, pondere demensus, appensus; cum est *Epith.* vestis, talaris non succincta; vide στάτος, quæ et ὀρθοστάδιος, *subst.* stadium. Ab eodem.

στασιασμός, ῦ, ὁ, idem quod στασιασμός.

ΣΤΑΊΖΩ, fut. ξω, stillo, *transitive et neutraliter*. Αἷμα δ' ἐξ ἄκρου ἑσταζε κρατὸς, *Eur. Med.* 1202. Στάζει γὰρ εὖ μοι φοίνιον τόδ' ἐκ βυθοῦ κηκίον αἷμα, *Soph. Phil.* 781. Ἀπ ὀμμάτων ἑσταζε, σταγὰς, *Eur. Her. Fur.* 1360. (Φῶτες) νέκτας ἐρυθρὸν Στάζε κατὰ ῥινῶν, *Il.* 19, 39.

σταθείς, aor. 1. part. pass. verbi ἵστημι.

στάθεν, *steterunt*, 3. plur. aor. 1. ind. pass. *Ion.* et *Bœot.* pro ἐστάθησαν.

σταθερός, ᾱ, ὁν, stabilis, firmus, constans; (2) de die est meridianus. Ἥμος δ' ἠέλιος σταθερὸν πορεμίζεται ἦμαρ, *Apoll. Rhod.* lib. 1, 450. Ab ἵστημι, *sto.* Hinc

σταθερότης, ητος, ἡ, constantia, stabilitas.

σταθευτός, ἡ, όν, adustus, calefactus. Σταθευτὸς ἡλίῳ φλογὶ, *Æschyl. Prom.* 22. Α σταθεύω, foveo, calefacio; (2) torreo, lento igne asso. Οὐκ αἴδας, εἰ τῇδ' ὡς ἔχω, τῇ λαμπάδι σταθεύσω, *Arist. Lys.* 378. Σταθεύω τὰ Σαερκία, *Aristot.* Ab ἵστημι.

σταθῇ, 3. sing. aor. 1. conjunct. pass. verbi ἵστημι.

σταθηρός, ᾱ, όν, idem quod σαθερός. Μεσημεδρίας ὥσπερ σαθηρᾶς, *Alciphr.* 3, 12.

σταθηρότης, ητος, ἡ, stabilitas, firmitas, constantia. Α σαθηρός.

στᾶθι, 2. sing. aor. 2. imp. act. *Dor.* pro στῆθι, ab ἵστημι.

σταμιάω, ῶ, et usitatius σαμιάομαι, ῶμαι, ad amussim exigo, pondero, libro, æstimo, perpendo; (2) conjecturam facio, argumentum duco; pensito, expendo, *Gl. V.* Τάτων δὲ τί, ἔφη, σαμιᾷ, ὦ Σωκράτης, ὧν ὀδὲ λέγεις; *Plat.* Σταμιώμενον μετρῷ λόγῳ τὰ μεγάλα, *idem.* Α σάμιον.

σταμιεύμενον, acc. sing. præs. med. *Dor.* pro σαμιώμενον, a σαμιάομαι.

σταμιεύω, f. εὐσω, stabulor, stativa habeo, diversor. Α σαμιός.

στάθμη, ης, ἡ, amussis, regula, perpendiculum, *Il.* 15, 410. Ab ἵστημι.

στάθμησις, εως, ἡ, ponderatio, æquamentum, *Gl. V.* Α σαμιάω.

σταμητέα, perpendenda, *Ph.* Ab eod.

σταμητός, ἡ, όν, ad amussim exactus.

σταμητικός, ἡ, όν, ad librandum pertinens; λέξις σαθητική, verbum dici solitum de librando. Ab eod.

σταμίδες, αἱ, ligna in navi quibus tabulæ super imponuntur, *Eust.*

σταμίδιον, τὸ, idem quod στάθμιον.

σταμίζω, fut. ίσω, pondero, appendo, perpendo, libro, pensito, trutino, *Ph.* σαθμισθείσας, perpensas, *Ph.* aor. 1. part. pass. Α σαθμός.

στάμιον, ᾱ, τὸ, statera, libra, *Ph.* libella; (2) pondus; σαμία, pondera, *Ph. Dim.*

σταμιστής, ᾶ, ὁ, ponderator, *Ph.* Α σαμίζω.

σταμιαδότης, ᾱ, ὁ, qui mansiones distribuit et cuique adsignat, qui hospitia in comitatu principum distribuit.

σταμιόνδε, *adverb.* ad caulam. Α σαμός.

σταμιόομαι, ῶμαι, v. σαθμάομαι. Σταθμώμενος τοῖς λεγομένοις, *Herodot.*

σταμός, ᾶ, ὁ, stabulum, caula; (2) statio, mansio, stativa, ubi subsistunt, qui iter faciunt; (3) postis; (4) statera, libra pondus; (5) dicitur et de magnis locorum intervallis. Ex ἵστημι.

σταμῦχος, ῦ, ὁ, qui habet stationes, hospes, apud quem aliquis diversari potest, *Ph.* cœnacularius; item σαθμῦχος, libripens, *Gl. V.* Ex σαθμός et ἔχω.

σαθμώδης, ες, gravis, atque e gravitate subsidens. Α σαθμή.

σταῖμεν, 1. pl. aor. 2. opt. act. *per Syncop.* pro σαίημεν, ab ἵστημι.

ΣΤΑΙΓΣ, vel σαῖς, σαιτὸς, τὸ, farina tricea aqua subacta; (2) adeps, pinguedo.

σταίτινος, ίνη, ινον, vel σαίτινος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, confectus ex farina triticea. Α σαῖς.

σταιτίτης, ᾱ, ὁ, ut σαιτίτης πλακοῦς, placenta ex farina triticea. Ab eod.

σταιτώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, plurimum σαιτὸς admixtum habens. Ab eod.

σταικτή, ῆς, ἡ, stacte, unguenti s. balsami genus.

σταικτικὸς, ῆ, ὁ, idem quod σταικτός.

σταικτὶς, ἡ, atramenti sutorii species, al. σαλακτὶς, *Gorr.*

σταικτός, ἡ, όν, stillatus, stillatitius, liquidus; (2) colatus; σαικτὴ, gutta, *Gl. V.* Α σάζω.

σταλαγέω, idem quod σαλάζω, *Sibyl.*

σταλαγμα, ατος, τὸ, gutta, stilla. Α σαλάζω.

σταλαγμίας, ᾱ, ὁ, de chalcantho seu atramento sutorio. Α

σταλαγμὸς, ῦ, ὁ, destillatio; (2) gutta, stilla; *Metaph.* homo parvæ staturæ, *Eur. Hec.* 240.

σταλάζω, fut. άσω, stillo. Α σαλάω.

σταλακτικός, ἡ, όν, stillans. Α σαλάζω.

σταλακτὶς, ίδος, ἡ, stillatitia; (2) genus atramenti sutorii. Ab eod.

σταλακτός, ἡ, όν, stillans. Ab eod.

στάλαν, acc. sing. *Dor.* pro στήλην.

σταλάσσω, vel ἄττω, f. άξω, stillo. Ἔνθα ποεῤῥύτειον σαλάσσουσιν εἰς οἰδμα πατρὸς τριτάλαιναι κόραι, *Eur. Hipp.* 738. Πλείων δὲ τοὶς ὁρῶσιν ἐσάλαξ' ἰδρώς, *Eur. Ph.* 1397. Α

σταλάω, ῶ, stillo, emitto. Οἷον τε σαλάον ψοφέει ἐπὶ ὕδατι ὕδωρ, *Aratus*, 962. Ab eodem.

σταλῆναι, a. 2. inf. pass. verbi σέλλω.

στάλικες, αἱ, plagæ, amites, *Ph.* paxilli sive surculæ, quibus attolluntur et sustinentur retia, *Plut.* in *Pelopid.* cap. 8. Ab ἵστημι.

στηλεγὸς τάφος, sepulchrum in quo exstructa est columna. Α στάλα, pro στήλη, et ἔργον.

σταλτός, ά, όν, contrahendus, mittendus, &c. Α σέλλω.

σταλτικὸς, ἡ, όν, qui vim habet contrahendi, cui vis inest reprimendi vel adstringendi. Α σέλλω.

στάμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro στῆναι, ab ἵστημι.

στομὶν, ίνος, ἡ, lignum in navi erectum. Ἀραιῶν ϑωμέσι στομίνεσσι, *Od.* 5, 252. Ab ἵστημι.

στομάριον, ᾱ, τὸ, parvum vas fictile ad vina condienda; urceolus, *Dim.* a στάμνος.

στομνίον, ᾱ, τὸ, idem et ab eod.

στομνίσκος, ᾱ, ὁ, urceus, urceolus, *Gl. V.* Α ΣΤΑΜΝΟΣ, ᾱ, ὁ, vel ἡ, urna, amphora fictilis vinaria; urceus.

στὰν, 3. pl. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔστην, et hoc *Bœot.* pro ἔστησαν, ab ἵστημι.

στᾶξ, σταγὸς, ἡ, gutta. Α στάζω.

στάξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔσταξαν, a στάζω.

σταξεῦμες, 1. pl. f. 1. ind. *Dor.* et *Æol.* pro στάξομεν.

στάξις, εως, ἡ, stillatio sanguinis e naribus. Ab eod.

στάξοισιν, 3. pl. f. 1. ind. act. *Æol.* et cum ν, pro στάξωσι, a στάζω.

στασότα, n. vel a. pl. n. g. part. perf. pass. *Ion.* et *Att.* pro ἑστακότα, ab ἵστημι.

στὰς, a. 2. part. act. verbi ejusd.

στάσαγη, 2. sing. a. 1. conj. med. *Dor.* pro σήσῃ, ab ἵστημι.

στασιάζω, fut. άσω, seditionem excito; (2) factionibus contendo, dissideo seditione; (3) contendo, certo; (4) insurgo. Τοῖς τ' ἐχθροῖσι μεθ' ἡμῶν στασιάζει, *Arist. Eq.* 387. Ἐστασίαζον πρὸς αὐτὸς περὶ τῶν ὄντων, *Luc.* Τί σταστιάζετε καὶ διαφέρεσθε ὑπὲρ ὀλίγων ἡμερῶν, *Ælian. V. H.* 2, 34. Α στάσις.

στασιάρχης, et **στασίαρχος**, ᾱ, ὁ, princeps, caput, auctor seditionis.

στασιασμὸς, ὅ, ὁ, seditio, seditionis concitatio. A στασιάζω.

στασιαστὴς, ὅ, ὁ, seditionis concitator, seditiosus, factiosus. Ab eod.

στασιαστικὸς, ἡ, όν, ad seditionem commovendam aptus, seditiosus. A στασιάστης.

στασιαστικῶς, *adv.* seditiose, factiose.

στάσιμος, ε, ὁ καὶ ἡ, stativus, stabilis, firmus ; (2) constans ; (3) quietus, sedatus ; (4) appensus ; (5) de pecunia sub usuris sumpta vel data, quia στήσασθαι est pro δανείσασθαι· (6) de carmine, quod sine saltatione in scena canitur. A στάσις.

στασίμως, *adv.* firme, constanter.

στασιοτοιέω, discordiam moveo.

στάσις, εως, ἡ, status, statio, ipsa actio standi, collocatio, quies, locus, in quo consistitur ; (2) seditio, factio, discordia ; (3) ventus vehementior ; (4) agger, *Ern.* Ab ἵστημι.

στασιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, seditiosus. A στάσις.

στασίωρον, τὸ. montana statio, *Eur.*

στασίωρος, caula montana, *Eur. Cyc.* 54.

στασιωτεία, ας, ἡ, status seditiosus, factio. A

στασιώτης, ου, ὁ, qui factionis alicujus est ; (2) philosophus, qui motum negat, *Aristot.* apud *Sext. Empiricum.* A στάσις. Hinc

στασιωτικὸς, ἡ, όν, factiosus, seditiosus.

στασιωτικῶς, *adv.* seditiose.

στάσκω. sto. Ut hinc sit στάσκειν, stabat, ap. *Il.* 3, 217. imp. *Ion.* quasi a στάω, unde ἵστημι, ἱστάμαι, *sto.*

στάσομαι, f. 1. ind. med. *Dor.* pro στήσομαι, ab ἵστημι.

στάσω, f. 1. ind. act. *Dor.* pro στήσω.

στατέον, statuere oportet. Ab eod.

στάτευσις, εως, ἡ, calefactio, tostio. A

στατεύω. foveo, calefacio, torreo, asso, et quidem *proprie* igne lento. Alias ζαθεύω. Ab ἵστημι.

στατὴρ, ῆρος, ὁ. stater, moneta, s. pondus quatuor drachmarum ; stater aureus erat viginti, ad viginti octo drachmarum. Ab ἵστημι.

στατηρίδιος, α, ὁ καὶ ἡ, staterem valens, qui stateris pretio æstimatur. A στατὴρ.

στατηρὸς, ᾶ, ῶν, stabilis firmus. Ab ἵστημι.

στατίζω, fut. ίσω, sisto ; (2) sto, consisto, stabulor. Οὐ μὰν ἓδέ τίς ἀμφιτόλων σατίζειτ' ἀμφὶ πύλας. *Eur. Alc.* 89 Πρὸς δ' ἑδρας 'Ασιήτιδες δμωαὶ σατίζυσ', *id. El.* 318. Ab eod.

στατικὸς, ἡ, όν, sistendi vim habens. Hinc ἡ στατικὴ, ῆς, statice, herba sistendi alvum vim habens ; sed ἡ στατικὴ, sc. ἐπιστήμη, statica, scientia ponderum. Ab eodem.

στατικῶς, *adv.* cum vi sistendi.

στατὸς, ἡ, όν, qui stetit aut stat, stans, stabilis, constans, firmus, cum est *Epith.* tunicæ, significat talarem et non succinctam, quæ et ποδικὸν dicitur.

σταυηχδὸν, *adv.* modo crucis, A σαυρός.

σταυροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, crucis formam habens, cruci similis. Ex σαυρὸς et εἶδος.

σαυτροειδῶς, *adv.* in formam crucis. A præc.

ΣΤΑΥΡΟΣ, ῦ, ὁ, vallus, palus ligneus acutus et erectus, crux, *Il.* 24, 453.

σταυρότυπος, ε, ὁ καὶ ἡ, crucis typum gerens, crucis habens formam.

σταυροτύπως, *adv.* forma et typo crucis, *Sleph.*

σταυροφάνεια, ας, ἡ, crucis apparitio, inventio. Ex σαυρὸς et φαίνομαι.

σταυροφόρος, ε, ὁ καὶ ἡ, crucifer, *Gl. Vet.* Ex σαυρὸς et φέρω.

σταυρόω, ῶ. f. ώσω, vallum seu palum figo ; (2) palo seu cruci affigo, in crucem ago ; ἐσταυρωμένος, crucifixus, perf. pass. part. "Ινα σαυρώσωσιν αὐτὸν, *Marc.* 15, 20. Δι' ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται, *Gal.* 6, 14. Μὴ Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν ; 1 *Cor.* 1, 13. A σαυρός. Hinc

σταυρώμα, ατος, τὸ, valli seu pali in terram fixi, munimentum ex vallis seu palis.

σταυρώσιμος, ε, ὁ καὶ ἡ, ad crucifixionem pertinens. A

σταύρωσις, εως, ἡ, palorum seu stipitum defixio ; (2) crucifixio. A σαυρόω.

σταυρωτὴρ, ῆρος, ὁ, vide σαυρωτὴρ, σαυρωτῆρες, spicula. Ab eod.

σταυρωτὸς, ὴ, ὁ, qui vallos seu palos depangit ; (2) qui cruci adfigit. Ab eod.

σταφιδευτικὸς, ὴ, όν, qui fit e defruto.

σταφίδιον, τὸ, *Dim.* a σαφὶς.

σταφιδίτης, ου, ὁ, ut σαφιδίτης οἶνος, sapa, *Gl. V.* vinum ex uvis passis, defrutum. A

ΣΤΑΦΙΣ, ίδος, ἡ, uva passa.

σταφυλάγρα, ἡ, instrumentum chirurgicum, volsella (seu forceps) qua uvula comprehenditur. A seq. et ἄγρα.

σταφυλὴ, ῆς. ἡ, uva ; (2) adfectio uvulæ seu curculionis, quum is per fluxionem laxior reddita superna sui parte tenuis est, inferna autem crassior et lividus, *Ph.* σαφυλὴ ἀνθρώπου, uva, columella.

σταφύλη. ης, ἡ, perpendiculum seu libella fabrilis ; (2) funiculus rubrica illitus, quo fabri utuntur ad lineam rectam in ligno exprimendam, sic apud *Il.* 2, 705. al. διαζώστης, σάθμη. Hinc

σταφυλιζω, ad perpendiculum exigo.

σταφυλινος, ε. ὁ καὶ ἡ. pastinaca, *Plin.* l. 19, 327. *Angl* PARSNIP. Ab eod.

σταφύλινος, uveus, *Gl. V.* A σαφυλὴ.

σταφύλιον, τὸ, *Dim.* a σαφυλὴ.

σταυλὶς, ίδος, ἡ, uva, racemus, *Gl. Vet.* uva passa. Ab eod.

σταφυλοδοκεῖον, ε, τὸ, locus, ubi uvæ calcantur, vel etiam reconduntur. Ex σαφυλὴ et βάλλω.

σταφυλοδόλιον, ε, τὸ, idem et ab eod.

σταφυλόδενδρον, τὸ, vitis in modum arboris alta.

σταφυλόδρομοι, οἱ, qui instigabant vindemiatores

σταφυλοκλοπίδης, ε, ὁ, uvarum fur, *Suic.* Ex σαφυλὴ et κλέπτω.

σταφυλοτομία, ας, ἡ, uvæ sectio. Ex σαφυλὴ et τέμνω.

σταφυλοφόρος, ε, ὁ καὶ ἡ, uviger, uvas ferens. Ex σαφυλὴ et φέρω.

σταφύλωμα, ατος, τὸ, vitium oculi, cum humor aqueus e plaga corneæ illata eluit, et simul prolabitur tunica uvea, quia existit species et similitudo acini. A σαφυλὴ.

σταχάνη, ης, ἡ, trutina. Ab ἵστημι, *appendo.*

σταχυόλογος, ὁ καὶ ἡ, metens. A λέγω.

σταχυηρὸς, ᾶ, ῶν, spicatus, spicam ferens. A σαχυς.

σταχυητομος, ὁ καὶ ἡ, secans spicas, *Epith.* falcis messoriæ. A τέμνω.

σταχυηφόρος, ε, ὁ καὶ ἡ, spicas ferens. Ex σαχυς et φέρω.

σταχύινος. spiceus, *Gl. V.* A σάχυς.

σταχυοδολέων, spicas emitto, protrudo aristas. A βολέω, pro βάλλω.

σταχυολογέω, spicas lego seu colligo.

σταχυολογια, ας, ἡ, spicilegium. A σταχυολογος. ε, ὁ καὶ ἡ, qui spicas legit seu colligit. Ex σαχυς et λέγω.

σταχυόομαι. ώμαι, fut. ώσομαι, spicor, spicas protrudo, in spicam evado. A σάχυς.

σταχυοστλόκαμος, ὁ καὶ ἡ, spicis, i. e. corona spicea coronata ; *Epith.* Cereris.

σταχυοστέαγος, ε, ὁ καὶ ἡ, spicea corona redimitus.

σταχυοτρέφος, ον, spicas alens, *Epith.* Cereris. A τρέφω.

σταχυοφόρος. ε, ὁ καὶ ἡ. spicifer, spicifera, *Gl. V.* Ex σαχυς et φέρω.

ΣΤΑΧΥΣ, υος, ὁ, spica, arista, culmus, *Ph.* (2) herba quædam.

σταχυώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, spicatus, spicam ferens. A σάχυς.

ΣΤΕΑΡ, ατος, τὸ, sevum, sebum, adeps, axungia ; (2) farina aqua subacta addito fermento, fermentum.

στεάτινος, ίνη, ινον, adipalis, *Gl. Vet.* A στέαρ.

στεάτιον, ε, τὸ, aliquantulum seui seu sebi ; (2) aliquantulum fermenti, *Dim.* a στέαρ.

στεατόω, ῶ, fut. ώσω, in sebum seu sevum, vel etiam adipem converto, pinguem, obesum reddo. Ab eod.

στεατώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, sebum seu sevum odore vel colore referens, *Gl. V.* adipatus. Ab eod.

στεάτωμα, ατος, τὸ, tumor præter naturam adipem intra se membrana conclusam habens, abscessus. A στεατόω.

στεγάζω, fut. άσω, tego, operio, oculo ; στεγάζεται, tegitur, *Gl. V.* "Ως' ὅτε νυκτὸς ὕτνον, ὅτ' ἐξ ἡμέρας, ἐμὲ στεγάζειν ἠδύν, *Soph. El.* 781. A στέγω.

στεγανογραφία, ας, ἡ, occulta scriptura, occulte seu notis vel characteribus, aliove modo, quem alius non intelligat, scribendi ratio. A

στεγανογράφος, ε, ὁ καὶ ἡ, peculiari aliis non intelligendo modo scribens. Ex στέγανος et γράφω.

στεγανόμιον, ε, τὸ, merces, quæ datur pro hospitio. A

στεγανομος, ε. ὁ καὶ ἡ, caupo, paterfamilias, materfamilias. Ex στέγανος et νέμω.

στεγανόπους, οδος. ὁ καὶ ἡ, planipes, latipes, palmipes, *Epithet* animalium, quorum pedes habent digitos vel unges cute communi junctos et tectos, ut anseres, pelicani, anates &c. opponitur σχιζόπους, *Ern.* Ex στέγανος et πῦς.

στεγάνος, ὴ, όν, tectus, opertus ; (2) qui secreta in pectore clausa retinet, tacitus ; (3) densus, durus. Hinc τὰ στεγανὰ, ὧν, *tecta.* A στέγω.

στεγανώματα, τὰ, nexus et vincula quæ parietes continent, ne collabantur, *Hes.*

στεγανῶς, *adv.* arcte, stricte, ita ut nihil effluat, *Il.* 1, 482. A στεγανός.

στέγαρχος, ε, ὁ, qui tecto sive domui præest, præfectus ædium.

στεγάρχων, idem.

στέγασις, εως, ἡ, tignatio, *Gl. V.*

στέγασμα, ατος, τὸ, tegmen, tegumentum, operimentum. A στεγάζω.

στεγαστὴς, ῆ, ὁ, tector, tignarius, *Gl. V.*

στεγαστὸς, ὴ, όν, tectus, opertus. Ab eod.

στεγαστρὶς, ίδος, ἡ, idem quod

στέγαστρον, ε, τὸ, quo tegere aliquid possumus, tegmen, tegmentum, integumentum, *Ph.* segestrum. A στεγάζω.

στέγη, ης, ἡ, tectum ; (2) ædificium contignatum et tectum domus ; (3) conclave ; (4) lupanar ; (5) antrum. A στέγω.

στεγνὸς, ὴ, όν, per *Sync.* pro στεγανός.

στεγνότης, ητος, ἡ, adstrictio. A præc.

στεγνοφυὴς, ές, quem natura στεγνὸν creavit, *Ep.*

στεγνόω. ῶ, fut. ώσω, tego, operio ; (2) adstringo. Πῶμασι στεγνώντις ἀκριβῶς, *Gal.* A præc. Hinc

στέγνωσις, εως, ἡ, adstrictio, constrictio.

στεγνωτικὸς, ὴ, όν, adstringendi seu constringendi vim habens. Ab eod.

στέγος, εος, τὸ, tectum, domus ; (2) lupanar ; (3) sepulchrum. A

ΣΤΕΓΩ, tego, operio, occulto, contineo, non sino elabi, sustineo, tolero (ut desiderium, lætitiam). Πάντα στέγει (ἡ ἀγάπη), 1 *Cor.* 13, 7. 'Ως εὖ κατηχεῖσθαι καὶ νοῦσιν σῶς περᾶμεν τὸ νῦν. ὡς τὰς πληγὰς στέγειν, *Arist. Vesp.* 1285.

στειδεύς, έως, ὁ, qui viam pedibus calcat, viator. A

στειδία. ας, ἡ, idem quod στιβεία.

ΣΤΕΙΒΩ. calco, stipo. "Ινα χορεὺς στείβῃσι ποδοὶν ἀγχαύλιν κόραι τερίγονοι, *Eur. Ion.* 497.

στείλαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐστείλαντο, a στέλλω.

στειλαιὸς, ὁ. *Hipp* idem quod

στειλεὰ, ᾶς, ἡ, foramen securis in quod immittitur lignum, manubrium, *Ion.* στέλεὴ, ῆς, pro στειλεά.

στειλειὸν, vel στειλεὸν, ῦ, τὸ, manubrium, *Ion.* pro στειλεον, *Od.* 5, 236.

στειναύχην, ενος. ὁ καὶ ἡ, arctæ cervicis.

στείνομαι, arctor. A στενός.

στεινομένην, acc. sing. præs. part. pass. *Ion.* pro στενομένην, a στένω.

στείνοντο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐστένοντο.

στεινοτορος, ε, ὁ καὶ ἡ, angustum habens transitum.

στεινὸς, angustus, *Ion.* pro στενὸς.

στεῖνος, εος, τὸ, via angusta ; locus angustus ; (2) anxietas animi. A στενός.

στεινόω. *Ion.* pro στενόω. A στενός.

στεινωπὸς, *Ion.* pro στενωπὸς, angiportus.

στειπτὸς, ὴ, όν, calcatus. A στείβω.

στεῖρα, ας, *Ion.* στέιρη, ης, ἡ, carina navis. A

στείριον, τὸ, vestis tenuis ac translucens, *V. L.*

στεῖρος, ε, ὁ, sterilis ; στείρα, sterilis. A στερέω, στρύω.

στειρόω, ῶ, fut. ώσω, sterilem reddo ; στειρῶμαι, sterilis sum ; στειρῶσθαι, sterilescere, *Gl. V.* A στείρος.

στείρωμα, ατος, τὸ, carina, *Hes.* A στειρόω.

στειρώσις, έως, ἡ, sterilitas. Ab eod.

στειφρός, ᾱ, ὸν, idem quod σιφρός.
στείχειν, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* et cum ν pro ἔστειχε, a
ΣΤΕΙΧΩ, fut. ξω, ordine eo, ordine incedo; (2) eo, vado. Εἰς τὰς Ἀθήνας στεῖχε κοινόφρων πατρί, *Eur. Ion.* 610.
στείωμεν, 1. plur. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro σῶμεν, ab ἵστημι.
στελγιδολήκυθος, vel στελεγγιδολήκυθος, vel στλεγγιδολήκυθος, puer qui athletæ in certamen descendenti strigilem portabat, &c. *Steph.*
στελγιδοποιος, ὕ, ὸ καὶ ἡ, qui strigiles conficit. Ex στλεγίς et ποιέω.
στελγίζω, f. ἰσω, strigili rado, distringo. A στελγίς, ίδος, ἡ, strigilis; (2) coronamenti genus, lamina. Alias στλεγγίς.
στέλγισμα, ατος, τὸ, sordes strigili abrasæ. A στλεγίζω.
στέλγισφον, ὕ, τὸ, strigilis. Ab eod.
στελεγγίζω, pro στλεγγίζω, *Steph.*
στελεκῆ, ης, ἡ, manubrium securis; idemque quod στειλειά.
στελεον, ὕ, τὸ, manubrium, στελεὸς, ὁ, idem, *Ph.*
στελεὸς, ὁ, idem quod στελεὸν, *V. L.*
στελεόφυτος, ὁ, plantago angustifolia, *Theophr.*
στελεχηπτόμος, ὕ, ὸ καὶ ἡ, truncos secans, *Suic.* Ex στέλεχος et τεμνω.
στελεχιαῖος, α, ον, caudicalis, truncum referens. Ab eod.
στελεχόκαφος, ὕ, ὸ καὶ ἡ, caudice fructum ferens.
ΣΤΕΛΕΧΟΣ, εος, τὸ, caudex, truncus, stipes. Hinc
στελεχόω, ῶ, f. ώσω, caudicem emitto.
στελεχώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, caudicis truncique speciem gerens. Ab eod.
ΣΤΕΛΙΣ, ίδος, ἡ, arbori innascens viscum.
στέλλειν, pr. inf. act. *Dor.* pro στέλλειν, a
ΣΤΕΛΛΩ, fut. στελῶ, p. ἔσταλκα, mitto; (2) instruo, apparo, apto, orno, exorno, compono ut mortuum, amicio, induo; (3) contraho, ut vela, reprimo, inhibeo, sisto, compesco; στέλλομαι, contendo, *Gl. V.* Στέλλειν ἐμπορίαν, *Plut.* σφατον, *Eur.* Στέλειν χιτῶνι τῶδε, ornare, *Soph. Trach.* 620. Ἐς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐστέλλετο, *Herodian.* Hinc
στέλμα, ατος, τὸ, corona, *Hes.* sertum.
στελμονίαι, ῶν, αἱ, fasciæ, quibus canum latera præmuniuntur. Ab eod.
στελῶ, *milltam*, f. 1 ind. act. verbi στέλλω.
στειμβάζω, convicior, irrideo, *Hes.* A
ΣΤΕΜΒΩ, contumeliâ adficio, injuriose tracto; (2) adsidue moveo.
στέμμα, ατος, τὸ, velamentum, infula, mitra, *Gl. V.* corona; στεμματα, serta, infulæ, *Ph.* A στέφω. Hinc
στεμματιον, ὕ, τὸ, coronula, *Gl. V.*
στεμματόω, sertis redimio; (2) vittis corono, *Rob. Stuic.* Ἡγεῖσθ' ὅταν δεῖ σῶμα κατθανεῖν τόδε, καὶ στεμματώτε, καὶ κατόρεγεσθ', εἰ δοκεῖ, *Eur. Herac.* 529.
στεμφυλίδες, ων, αἱ, olivæ nigræ.
στεμφυλίτης, ου, ὁ, ut στεμφυλίτης οἶνος, lora.
στεμφυλίτις, ἡ, ex vinaceis facta. A
στεμφυλον, ὕ, τὸ, vel potius τὰ στέμφυλα, ων, vinacei, vinacea, solida uvarum in torculari expressarum retrimenta; (2) fraces, i. e. olivarum expressarum reliquiæ. A σαφὶς. vel σαφυλή.
στέμφω, moveo, pro στέμῶω, 2.
στέναγμα, ατος, τὸ, suspirium, gemitus.
στεναγμος, ὕ, ὁ, gemitus. A
στενάζω, fut. αξω, gemo, ingemisco, suspiro. Στενάζω, καὶ σὸν εὐγλαγον Φάλος, *Lyc.* 307. Τίς δ' ὁ στενάζων οἰκτρον ἐν πύλαις τόδε; *Eur. Supp.* 104 A σένω.
στεναστικος, ἡ, ὸν, gemebundus, lamentabilis.
στεναστὸς, ἡ, ὸν, idem act. et pass. A στενάζω.
στεναυχην, ὸ καὶ ἡ, tenues cervices habens.
στεναχαω, ῶ, gemo, ingemisco, suspiro. A στενάχω.
στενάχιζεν, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* et cum ν, pro ἐστενάχιζε, a
στεναχίζω, fut. ίσω, idem et ab eodem. Στεναχίζε δὲ γαια πελώρη, *Hesiod. Theog.* 838.
στενάχω, idem; στενάχοντο, suspirabant, gemebant, imp *Ion.* med pro ἐστενάχοντο. Δειλαίη Σύδαρις ναίτας στεναχησα πισόντας, *Dion. Per.* 373. Ἡρα γαρ στενάχειν, καὶ τὰδ' ἀὐτιὺν, *Eur. Ph.* 1546. A σένω.
στενόεις, όισσα, όεν, gemebundus, *Hes.* seu στονόεις, *Etn.* Ab eodem.
στενόεντας, acc. plur. m. g. a στενόεις.
στενοετιμήκης, ες, in longitudinem magis quam latitudinem factus.
στενοθώρακ̃ος, ακος, ὁ καὶ ἡ, qui angusto est pectore.
στενοκύμων, ὁ καὶ ἡ, ob angustias fluctuosus; *Epith.* freti. A κῦμα.
στενοκώκυτος, ὕ, ὁ καὶ ἡ, graviter gemens et lugens; (2) lamentum ciens. A κωκύω.
στενολεσχέω, ῶ, f. ήσω, de rebus male subtilibus garrio, de rebus frivolis et nullius momenti subtiliter disputo. Περὶ κακὼν στενολεσχεῖν, *Arist. Nub* 319. A
στενολέσχης, ὕ, ὁ, qui de rebus subtilibus garrit, argutator, nugator. Ex στενὸς et λέσχη
στενολεσχία, ας, ἡ, disputatio de rebus nihili, argutiæ. A præc.
στενολογέω, idem quod στενολεσχέω. A
στενολογος, ὁ, idem quod στενολέσχης.
στενόστρεβμος, ὕ, ὸ καὶ ἡ, arctum fretum habens.
στενοτοεθμὶς, ίδος, ἡ, idem; *Epith.* loci, urbis ad fretum sitæ, &c.
στενοτοεῖα, ας, ἡ, transitus angustia. A
στενοτοπος, ὕ, ὸ καὶ ἡ, angustos et arctos meatus habens; (2) angustus, arctus.
στενοτοπόωστος, ὕ, ὸ καὶ ἡ, qui non lata est facie. Ex στενὸς et τρόωπον.
στένος, εος, τὸ, metus, timor, *Suic.* A
ΣΤΕΝΟ Σ, ὴ, ὸν, angustus, arctus. Hinc τὰ στενὰ, ὧν, angustiæ, angusti transitus in montibus seu fretis, fauces.
στενόσημον, ὕ, τὸ, angusticlavis vestis, *Gl. V.* Ex στενὸς et σῆμα.
στενόστομος, ὕ, ὸ καὶ ἡ, os habens angustum. Ex στενὸς et στόμα.
στενότης, ητος, ἡ, angustia. A στενός.
στενοτρἄχηλος, ον, angustum collum habens.
στενοφυλλία, ας, ἡ, exilitas foliorum. A
στενόφυλλος, ὕ, ὸ καὶ ἡ, exilia folia habens. Ex στενὸς et φύλλον.
στενόφωνος, ὕ, ὸ καὶ ἡ, exilem sonum edens. Ex στενὸς et φωνὴ.
στενοχωρέω, ῶ, fut. ήσω, arcto, angusto, *Gl. Vet.* coangusto, coarcto; στενοχωρεῖται, *Sophr. Trach.* 620. Ἐς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐστέλλετο, *Herodian.* Hinc
στέλμα, ατος, τὸ, corona, *Hes.* sertum.
στελμονίαι, ῶν, αἱ, fasciæ, quibus canum latera præmuniuntur. Ab eod.
στελῶ, *milltam*, f. 1 ind. act. verbi στέλλω.
στειμβάζω, convicior, irrideo, *Hes.* A
ΣΤΕΜΒΩ, contumeliâ adficio, injuriose tracto; (2) adsidue moveo.
στέμμα, ατος, τὸ, velamentum, infula, mitra, *Gl. V.* corona; στεμματα, serta, infulæ, *Ph.* A στέφω. Hinc
στεμματιον, ὕ, τὸ, coronula, *Gl. V.*
στεμματόω, sertis redimio; (2) vittis corono, *Rob. Stuic.* Ἡγεῖσθ' ὅταν δεῖ σῶμα κατθανεῖν τόδε, καὶ στεμματώτε, καὶ κατόρεγεσθ', εἰ δοκεῖ, *Eur. Herac.* 529.
στεμφυλίδες, ων, αἱ, olivæ nigræ.
στεμφυλίτης, ου, ὁ, ut στεμφυλίτης οἶνος, lora.
στεμφυλίτις, ἡ, ex vinaceis facta. A
στεμφυλον, ὕ, τὸ, vel potius τὰ στέμφυλα, ων, vinacei, vinacea, solida uvarum in torculari expressarum retrimenta; (2) fraces, i. e. olivarum expressarum reliquiæ. A σαφὶς. vel σαφυλή.
στέμφω, moveo, pro στέμῶω, 2.
στέναγμα, ατος, τὸ, suspirium, gemitus.
στεναγμος, ὕ, ὁ, gemitus. A
στενάζω, fut. αξω, gemo, ingemisco, suspiro. Στενάζω, καὶ σὸν εὐγλαγον Φάλος, *Lyc.* 307. Τίς δ' ὁ στενάζων οἰκτρον ἐν πύλαις τόδε; *Eur. Supp.* 104 A σένω.
στεναστικος, ἡ, ὸν, gemebundus, lamentabilis.
στεναστὸς, ἡ, ὸν, idem act. et pass. A στενάζω.
στεναυχην, ὸ καὶ ἡ, tenues cervices habens.
στεναχαω, ῶ, gemo, ingemisco, suspiro. A στενάχω.
στενάχιζεν, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* et cum ν, pro ἐστενάχιζε, a
στεναχίζω, fut. ίσω, idem et ab eodem. Στεναχίζε δὲ γαια πελώρη, *Hesiod. Theog.* 838.
στενάχω, idem; στενάχοντο, suspirabant, gemebant, imp *Ion.* med pro ἐστενάχοντο. Δειλαίη Σύδαρις ναίτας στεναχησα πισόντας, *Dion. Per.* 373. Ἡρα γαρ στενάχειν, καὶ τὰδ' ἀὐτιὺν, *Eur. Ph.* 1546. A σένω.
στενόεις, όισσα, όεν, gemebundus, *Hes.* seu στονόεις, *Etn.* Ab eodem.
στενόεντας, acc. plur. m. g. a στενόεις.
στενοετιμήκης, ες, in longitudinem magis quam latitudinem factus.
στενοθώρακ̃ος, ακος, ὁ καὶ ἡ, qui angusto est pectore.
στενοκύμων, ὁ καὶ ἡ, ob angustias fluctuosus; *Epith.* freti. A κῦμα.
στενοκώκυτος, ὕ, ὁ καὶ ἡ, graviter gemens et lugens; (2) lamentum ciens. A κωκύω.
στενολεσχέω, ῶ, f. ήσω, de rebus male subtilibus garrio, de rebus frivolis et nullius momenti subtiliter disputo. Περὶ κακὼν στενολεσχεῖν, *Arist. Nub* 319. A
στενολέσχης, ὕ, ὁ, qui de rebus subtilibus garrit, argutator, nugator. Ex στενὸς et λέσχη
στενολεσχία, ας, ἡ, disputatio de rebus nihili, argutiæ. A præc.
στενολογέω, idem quod στενολεσχέω. A
στενολογος, ὁ, idem quod στενολέσχης.
στενόστρεβμος, ὕ, ὸ καὶ ἡ, arctum fretum habens.
στενοτοεθμὶς, ίδος, ἡ, idem; *Epith.* loci, urbis ad fretum sitæ, &c.
στενοτοεῖα, ας, ἡ, transitus angustia. A
στενοτοπος, ὕ, ὸ καὶ ἡ, angustos et arctos meatus habens; (2) angustus, arctus.
στενοτοπόωστος, ὕ, ὸ καὶ ἡ, qui non lata est facie. Ex στενὸς et τρόωπον.
στένος, εος, τὸ, metus, timor, *Suic.* A
ΣΤΕΝΟ Σ, ὴ, ὸν, angustus, arctus. Hinc τὰ στενὰ, ὧν, angustiæ, angusti transitus in montibus seu fretis, fauces.
στενόσημον, ὕ, τὸ, angusticlavis vestis, *Gl. V.* Ex στενὸς et σῆμα.
στενόστομος, ὕ, ὸ καὶ ἡ, os habens angustum. Ex στενὸς et στόμα.
στενότης, ητος, ἡ, angustia. A στενός.
στενοτρἄχηλος, ον, angustum collum habens.
στενοφυλλία, ας, ἡ, exilitas foliorum. A
στενόφυλλος, ὕ, ὸ καὶ ἡ, exilia folia habens. Ex στενὸς et φύλλον.
στενόφωνος, ὕ, ὸ καὶ ἡ, exilem sonum edens. Ex στενὸς et φωνὴ.
στενοχωρέω, ῶ, fut. ήσω, arcto, angusto, *Gl. Vet.* coangusto, coarcto; στενοχωρεῖται, *Sophr. Trach.* 620. Ἐς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐστέλλετο, *Herodian.* A
στενοχωρίᾱς, έος, ὁ καὶ ἡ, angustum habens spatium, angustus. Ab eod.
στενόχωρος, ὕ, ὸ καὶ ἡ, idem.
στενοχωρία, ας, ἡ, angustum spatium, angustus locus, *Ph* arctatio, angustia; στενοχωρίαι, angustiæ, *Gl. V.* Ab eod.
στενοω, ῶ, f. ώσω, arcto, angusto, coarcto, *Gl. V.* (2) in angustias redigo, *met.* Τὰς δὲ διεξόδους ἐστένωται, *Herodian* A στενός.
στενυγρος, ὕ, ὸ καὶ ἡ, arctus, angustus, de angustia in mari, fluvio, et similibus.
στενυγροχωρίη, ἡ, idem quod στενοχωρία, s. στενοτης, *Gal.*
στενυγρόω, ῶ, meatus humorum constringo et sicco, coarcto locum in quo humiditas est; (2) coangusto, in angustum redigo spatium. A præc.
στένω, gemo, ingemisco, suspiro; (2) deploro, defleo, lugeo. Ἦ τῳ στένεισι τλήμονες φυγας ἐμὰς; *Eur. Ph.* 381 Κὲκ ἂν μονωθεὶς ἐστένον κακοῖς ἐμοῖς, *id. Alc.* 648. Τήν τε δυστυχεστάτην στένων στρατειαν. *id Supp.* 23. A στενός.
στένωμα, ατος, τὸ, angustus locus, angustia. A στενοω.
στενώπαιχος, ὕ, ὁ, curator vicorum. Ex στενωπὸς et ἄρχων, vel ἀρχος.
στενωπὸς, ὕ, ὸ καὶ ἡ, in quo oculi seu visus coarctatur, de via, vico, loco; angiportus, angustiportum, *Phil.* στενωπὰ, arcta, *Ph.* Ex στενὸς et ὤψ, (vel potius ωπος, est mera terminatio, *Etn.*)
στενὸς, *adv.* arcte, anguste, *Gl. Vet.* A στενὸς.
στένωσις, εως, ἡ, angustia, coarctatio. A στενόω.
στέρμειον, 1. plur. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro στῶμεν, ab ἵστημι.
στεπτήριαι. ων, τὰ, serta, quæ ex arborum ramis suspendi solebant. A
στεπτήριος, ὕ, ὸ καὶ ἡ, idoneus ad coronas nectendas. A
στεπτὸς, ἡ, ὸν, coronatus, serto redimitus. A στέφω.
στέργηθρον, ὕ, τὸ, amoris illecebræ; (2) herba quædam, umbilicus Veneris. A στέργω.
στέργημα, ατος, τὸ, amoris illecebræ, poculum amatorium. Ab eod.
στέργοισαι, nom. plur. part. præs. act. f. g. *Dor.* pro στέργουσαι.
στεργοξύνευος, ὁ καὶ ἡ, amans conjugem, seu appetens conjugium alicujus. A σύνευος.
ΣΤΕΡΓΩ, f. ξω, naturali quadam caritate complector, amo, *Æsch. Pr.* 11. (2) adquiesco, sum contentus. Στέργει γὰρ ἕδεὶς ἄγγελον κακῶν ἑτῶν, *Soph. An.* 283. Στέργειν τοις ἤδη συμβεβηκόσι, *Isocr.* Στέργω διτλᾶς ἀρωγὰς μολεῖν γᾶ τῆδε, καὶ πολίταις, oro, *Soph. Œd. C.* 1090.
στέργωσιν, 3. pl. præs. conj. act.
στερεἰμνιος, ὕ, ὸ καὶ ἡ, solidus, durus, firmus. A στερεός.
στερεμνιᾶς, *adv.* solide, firme.
στερεογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, firmæ sententiæ, obfirmati animi. Ex στερεὸς et γνώμη.
στερεοκάρδιος, ὕ, ὸ καὶ ἡ, qui duro corde est. Ex στερεὸς et καρδία.
στερεομετρεῖν, solida, metiri. A στερεομέτρης.
στερεομέτρης, ὕ, ὁ, qui solida metitur, stereometra. Ex στερεὸς et μετρέω Hinc
στερεομετρικὸς, ὴ, ὸν, solidorum dimensio.
στερεοστοιέω, ῶ, consolido, convalido, *Gl. V.*
ΣΤΕΡΕΟ Σ, ὰ, ὸν, solidus, validus, firmus. *Gl. Vet.* rigidus, durus. Hinc τὸ στερεὸν, idem quod
στερεότης, ητος, ἡ, soliditas. A præced.
στερεόσαρκος, ὁ, ἡ καὶ ὸν, compactum carnem habens. A σάρξ.
στερεόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, dura et rigida mente prædituus, crudelis, immitis. Ex στερεὸς et φρήν.
στερεόω, ῶ, fut. ώσω, solido, firmo, firmum solidumque reddo. Τῶτον, ὃν Ἡφαιστε, καὶ οἶδατε, ἐστερέωσε τὸ ὄνομα αὐτῦ, *Act*, 3, 16. Ἐστερεώθησαν αὐτῦ αἱ βασεις, καὶ τὰ σφυρὰ, *id.* ver. 7. A στερεὸς.
στερέσαι, aor. 1. inf. act. *Poët.* pro στερῆσαι, a
ΣΤΕΡΕΩ, ῶ, fut. ήσω, privo, orbo; ἐστέρῆθη, caruit, *Ph.* a. 1. pass. ἐστέρημαι, 3. plur. p. pass. carent, *Ph.* ἐστερημένος, carens, *Gl. Vet* part. στερητὶς, privatus, *Gl. Vet.* a. 1. part. pass. Δικτλὼν τέκνων μ' ἐστέρησε Φοῖβος, *Eur. Andr* 1212. Δυοῖν ἀδελφοῖν ἐστερῆθημεν *Soph. Ant.* 12.
στερέωμα, ατος, τὸ. firmamentum, statumen, robur, *Ph.* columen, *Gl. V.* A στερεόω.
στερεῶς, *adv.* solide, firmiter, constanter.
στερέωσις, εως, ἡ, solidatio, firmatio. A στερεόω.
στερηθέισαν, acc. sing. a. 1. f. g. pass. verbi στερέω.
στερήσαντες, nom. pl. a. 1. part. act.
στέρησις, εως, ἡ, privatio, *Ph.* fraus, orbitas, in *Philos.* cum quid de re aliqua negatur. A στερέω.
στερητικὸς, ὴ, ὸν, privativus. *Gl. V.* fraudulentus. Ab eod.
στερητικῶς, *adv.* privative.
στερθέϊεν, aor. 1. inf. pass. per *Syncop.* et *Ion.* pro στερηθῆναι, a στερέω.
στερίζω, ίσκω, pro στερέω. Νῦν δέ σ' ὁ γραμματικὸς, καὶ ποδὸς ἐστέρισεν, *Epigr.* Εἶτα τῶδε νῦν στερίσκομαι, *Eur. Supp.* 1090. Στερισκόμενοι ταὐτης τῆς ἐτυθμιας, *Xen. Cyr.* 7, 29.
στερίφοστέπλας, parvus peplus, *Suid.* Proprie, qui rigidum et vilem peplum gestat.
στερῖφοστοιέω, ῶ, solido, firmo, duro.
στέριφος, ίφη, ίφον, sterilis, infœcundus; (2) solidus, firmus.
στερίφωμα, ατος, τὸ, firmamentum, firmus agger, *Suic.* Quasi a στερεόω.
στερκτικὸς, ὴ, ὸν, amans. A στέργω.
στερκτὸς, ὴ, ὸν, anabilis. Ab eod.
στερνίδιον, ὕ, τὸ, pectusculum, *Gl. V.* A στέρνον.
στέρνιξ, ικος, ὁ, medulla, *Hes.* A στέρνον.
στερνίτης, ὕ, ὁ, pectoralis Ab eod.
στερνίτις, ίδος, ἡ, idem. A στερνίτης.
στερνοκοστόμαι, plango pectus A κόπτω.
στερνόμαντις, ιος, ὁ καὶ ἡ, qui dæmonem in præcordiis habens responsa dat et factum prædicit. Ex στέρνον et μάντις.
ΣΤΕΡΝΟΝ, ὕ, τὸ, pectus.
στερνοσώματος, ον, *vox inepta comica, vel dithyrambica*, pro capax, ap. *Athen.*
στερνοτυπέομαι, ὑμαι, f. ήσομαι, pectus ferio, tundo, plango. A
στερνοτύπτης, έος, ὁ καὶ ἡ, pectora tundens. Ex στέρνον et τύπτω. Hinc
στερνοτύπτης, ὕ, ὁ, idem.

στιγοτυπία, ας, ἡ, planctus pectoris.

στιγνάχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pectore suo continens, cavus. *Epith.* terræ. Ex στέγον et ἔχω.

στιγνόβλαλμος, ὁ, ἡ, oculum in pectore habens.

στιγνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, pectorosus, *Gl. Vet.* A στέγνον.

στίζω, a. 1. inf. act. verbi στέγω.

στίζις, εως, ἡ, amor sincerus ; (2) animus præsentibus contentus. A στέγω.

στίγομαι, privor. Στίγομαι δ' οἴκων, στέγομαι παίδων, *Eur. Ion.* 902. A στερέω.

στιγπή, ῆς, ἡ, fulgor, splendor ; (2) fulgur. Ab ἀστράπτω.

στιγπηγίεται, voc. sing. a στιγπηγίετης, ᾱ, ὁ, qui fulgur suscitat, seu congregat, *Il.* 6, 298. Ex στιγπὴ et ἠγίεμι, vel ἀγίεμι.

στίγπλ, οτος, ὁ, fulgor, vel fulgur. Ab ἀστράπτω.

στιγπόβοας, ὁ, magna voce præditus, clamosus. A βοή.

στιγπόγυιος, ὁ καὶ ἡ, validus. A γυῖον.

στιγποειδὴς, solidum facio, solido, firmo.

στίγπος, ᾱος, ους, pro στερεὸς.

στιγπότης, ητος, ἡ, pro στερεότης.

στιγπόω, pro στερεόω.

στιγπῶς, *adv.* vide στερεῶς, στιγπότατα, vehementissime, *Suic.*

στιγπόστεπλος, ὁ, pelliceo, s. coriaceo peplo indutus, *Epith.* Herculis, *Lyc.*

στίγπος, ᾱς, τὸ, corium, pellis, *Dor.* σγέφος.

στίγπινος, η, ον, coriaceus. A præced.

στιγπνιον, durum, *Hes.*

στίγπνιος, pro στερεὸς, *Hes.*

στιγπόω, pelle tego. A στέγπος. Hinc στιγποωσις, ἡ, cum res pelle contegitur.

στιγποωτὴς, ῆρος, ὁ, pellibus tectus, instructus. Ibycus, ap. *Sch. Apoll.*

στιγχθέντα, acc. sing. a. 1. part. pass. verbi στέγω.

στιύομαι, promitto, firmo. Στιῦται (per *Sync.* pro στιύεται) γὰρ τι ἔτος ἐρέειν, *Il.* 3, 83. Στιῦτο (ἐστενεῖτο) γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, *ib.* 2, 597. *Conf. Æsch. Pr.* 49.

στιῦτο, 3. sing. imp. ind. pass. *Ion.* et per *Sync.* pro ἐστιύετο, a στιύομαι.

στιῦται, 3. sing. per *Syncop.* pro στιύεται.

στιφάνη. ης, ἡ, cujusque rei fastigium, aut circuitus, quicquid quamque rem cingit, ambit ; unde *inpr.* corona, sertum, fascia. A στέφω.

στιφανηδόν, *adv.* in modum coronæ, circumcirca, in orbem. Ἐξόμενον στιφανηδὸν ἐκυκλώσαντο μαθηταὶ, *Nonn. P.* 6, 3. A στιφάνη.

στιφανηπλοκίων, coronam necto seu plico. Ἅ (scil. παιδάρια) 'γω' μόλις στιφανηπλοκίων' ἔδοσκον, *Arist. Thesm.* 455. A στιφανηπλόκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui nectit coronas, coronarius. Ex στιφάνη et πλέκω.

στιφανηφορέω, coronam gero, coronatus sum.

στιφανηφορία, ας, ἡ, coronæ gestatio, *Ph.* supplicatio. A

στιφανηφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, coronam gestans, coronatus, *Gl. V.* Ex στιφάνη et φέρω.

στιφανιαίος, αία, αῖον, coronarius. A στέφάνη. Unde

στιφανίζω, corono, aor. 1. ἐστιφάνιξα, *Dor.* apud *Arist. Eq.* 1221. pro ἐστεφάνισα.

στιφάνιον, ᾱ, τὸ, corolla, parva corona, *Dim.* στιφανίσκος, ᾱ, ὁ, idem et ab eod. Unde

στιφανίτης, ᾱ, ὁ, coronarius, coronatus ; στιφανίτης ἀγὼν, certamen, in quo corona victori datur, *Plut.* in *Lycurg.* cap. 22.

στιφανῖτις, ίδος, ἡ, coronaria. A præced.

στιφανίων, ὁ, species graculi, *Hes.*

στιφανοπλοκέω, ῶ, idem quod στιφανηπλοκέω.

στιφανηπλοκία, ἡ, sertorum confectio. A στιφανηπλόκος, ᾱ, *Ph.* idem quod στιφανηπλόκος.

στιφανοπώλης, ου, ὁ, qui coronas confícit. Ex στίφανος et πωέω.

στιφανοπώλις, ᾱ, ὁ, venditor coronarum.

στιφανόπωλις, ίδος, ἡ, quæ coronas vendit.

στίφανος, ᾱ, ὁ, corona, corolla, sertum, *Met.* ornamentum. A στέφω.

στιφανῶνται, 3. pl. præs. ind. pass. pro στιφανόονται, a στιφανόω.

στιφανοφορέω, ῶ, idem quod στιφανηφορέω.

στιφανοφορία, ας, ἡ, idem quod στιφανηφορία.

στιφανόω, corono, corona cingo, circumdo, cingo ; (2) honoro, orno, decoro ; ἐστεφανωμένος, redimitus, *Ph.* perf. part. pass. Στεφάνῳ σε χρυσῷ τῶδε, σοφίας ὕνεκα, στεφανῶσι καὶ τιμῶσιν οἱ πάντες λεώ, *Arist. Av.* 1280. Κισσῷ στιφανωθεὶς, *Eur. Bac.* 81. Στιφανωσάμενος (postquam se ipse coronaverat) καὶ λευκὴν ἐσθῆτα λαβὼν ἐβεβύτει, *Æschin.* A στέφανος.

στιφανώδης, ες, coronarius, coronis aptus.

στιφάνωμα, ατος, τὸ, coronamentum ; στεφανώματα, serta, *Gl. V.* Hinc

στιφανωματικὸς, ἡ, όν, coronarius, coronis sertisque nectendis aptus.

στιφάνωσις, εως, ἡ, coronatio. A στιφάνόω.

στιφανωτίδες, μυρῖνοι, myrti provenientes modo coronarii operis, *Theophr.*

στιφανωτιαῖος, ᾱ, όν, coronarius. Ab eod.

στιφέτης, ὁ, supplex corolla oleaginum rarum cinctum gerens, *Hes.*

στιφηπλόκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, coronas texens, serta nectens. Ex στέφος et πλέκω.

στιφηφορέω, ῶ, f. ήσω, coronam gesto. Ex στιφος et φέρω.

στιφηφόρος, et στεφοφόρος, coronam, seu sertum gestans, *Lyc. Lat.* Flamen.

στίφον, 3. plur. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔστεφον.

στέφος, εος, τὸ, corona, corolla, sertum. A ΣΤΕΦΩ, f. ψω, corono, redimio ; (2) orno ; (3) cingo, circumdo, circumfundo ; (4) impleo, repleo, de poculis ; στέφομαι, redimior, *Gl. Vet.* ἐστεμμένος, redimitus, *Ph.* comptus, *Gl. V.* Σέ δ' ἐπὶ κάρα στέψωσι καλλικόμαν, *Eur. Iph.* in *Au.* 1105. Μάντιν δὲ νεκρὸν Εὐρυτὰν στέψει λεὼς, *Lyc.* 799. Στέφεται καλοῖς ἰάλοις, *Anac.* 5, 10.

στίψας, aor. 1. part. act. verbi στέφω.

στίψις, εως, ἡ, coronatio. A præc.

στίωμεν, 1. plur. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro στῶμεν, ab ἵστημι pro στάω.

στοᾶ, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔστη.

στοᾶ, *sterit*, 3. sing. ejusd. temp. conj.

στοᾶδην, *adv.* pondere, q. d. appensim, *Nic. Al.* 327. Ab ἵστημι.

στάν, 3. sing. aor. 2. conj. act. *Poët.* pro στέῃ, et hoc *Ion.* pro στῇ, ab ἵστημι.

στάθεσι, dat. plur. *Poët.* pro στάθεσι, a στάθος.

στάθεσφιν, dat. idem per *Paragogen*, pro στάθεσι.

στηθάνιον, ᾱ, τὸ, medium pectoris, quasi pectusculum, *Poll.* Ab eod.

στῆθι, 2. sing. aor. 2. imper. act. verbi ἵστημι.

στηθιαῖος, ᾱ, ον, pectoralis. A στῆθος.

στηθίδιον, ᾱ, τὸ, pectusculum. *Dim.* a στῆθος.

στηθικὸς, ἡ, όν, pectoralis, qui pectoris est. Ab eod.

στηθοδεσμὶς, ίδος, ἡ, fascia pectoralis. A

στηθοδέσμιον, ᾱ, τὸ, pectorale, fascia, *Gl. V.* Ex στῆθος et δεσμὸς.

στηθοδέσμος, στηθοδεσμοὶ, fasciæ pectorales, *Gl. V.* Ex iisd.

ΣΤΗΘΟΣ, εος, τὸ, pectus, τὰ στήθη agueres arenæ, vel saxa in mari latentia. A στέω, firmitate, constantia, vide στέγον et στήνιον, ut *Lat. pectus*, a compactione, pangendo, *Ern.* Hinc

στηθύνιον, ᾱ, τὸ, pectusculum, *Suic. Dim.* στήκω, firmiter sto. Στήκετε ἐν τῇ πίστει, 1 *Cor.* 16, 13. Ab ἵστημι, pro ἑστήκω.

ΣΤΗΛΗ, ης, ἡ, cippus, *inpr.* in sepulchro, columna, titulus (sc. inscriptus lapidi), *Gl. Vet. it.* fœdus (sc. inscriptum stelæ), de more antiquo, apud *Polyb. Ap. Jos.* de tribunali dicitur, et *Sept.* loca excelsa στήλας vertunt, *Ern.*

στηλίδιον, ᾱ, τὸ, cippus, parvus, columella ; στηλίδια, termini, limites, *Hes. Dim.* a στήλη.

στηλὶς, ίδος, ἡ, parvus cippus, columella. Ab eod.

στηλίτευσις, εως, ἡ, inscriptio in cippum ; (2) invectiva in aliquem, qua quasi in cippo ejus facinora notamus ; (3) proscriptio.

στηλιτευτικὸς, ἡ, όν, invectivus. A

στηλιτεύω, in cippo inscribo, memoriæ prodo ; (2) facinora alicujus noto et omnibus manifesto. Ἐστηλίτευσας τὴν εὐεργεσίαν, *Greg.* (3) proscribo. A στηλίτης.

στηλίτης, ᾱ, ὁ, in cippum inscriptus ; (2) ob crimina infamiæ caussa proscriptus ; (3) columnaris, ad columnam pertinens ; (4) in columna degens, sedens. A στῆλη.

στηλογραφέω, ῶ, f. ήσω, in columna inscribo ; (2) proscribo vide στηλιτεύω. Ex στήλη et γράφω.

στηλογραφία, ας, ἡ, inscriptio columnæ, tituli inscriptio, *Gl. V.* Ex στήλη et γραφή.

στηλοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cippo vel columnæ similis. Ex στήλη et εἶδος.

στηλοκοπέω, ῶ, statuas mutilo. Item cippo incido ; ἐστηλοκοπημένος, p. pass. part.

στηλοῦεγος τωφος, sepulcrum in quo instructa erat columna, *Ep.*

στηλόω, cippum erigo ; (2) erigo et stabilio ut cippum, statuo, pono ; στηλῶμαι, adfigor alicui rei, immotus sto ceu cippus ; (2) sto. A στήλη.

στῆμα, ατος, τὸ, stamen, *inpr.* in herbis Ab ἵστημι.

στήμενες, per *Sync.* pro στημόνιος.

στημονητικὸς, ἡ, όν, staminis nendi peritus ; *fœm.* ars nendi stamen, ei opponitur κροκονητική. A στήμων.

στημονίαι, ῶν, αἱ, cincinni tenues, staminibus similes, cincinni prolixi et teneri.

στημονίζομαι, fut. ίσομαι, stamen duco seu tendo ; (2) ordior. A στήμων.

στημονιτὸς, ἡ, όν, qu. staminarius, stamina nens. Ab eod.

στημόνιον, ᾱ, τὸ, stamen. Ab eod.

στημόνιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vestis, multum, densum stamen habens.

στημονοφυὴς, ἐς, aptus stamini, habens firmitatem aptam stamini. A φύω.

στημονώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem quod στημόνιος.

στημοῤῥαγέω, per stamen rumpo, vestem discindo. A ῥήγνυμι.

στήμων, ονος, ὁ, stamen. Ab ἵσταμαι, *sto.* στήναι, aor. 2. inf. act. verbi ἵστημι.

ΣΤΗΝΙΑ, ων, τὰ, festum Athenis, quo se mutuis scommatis proscindebant, *Hes.*

ΣΤΗΝΙΟΝ, ᾱ, τὸ, pectus, *R.* A στῆναι, *firmum stare*, quod est ab ἵστημι.

στηνιόω, στηνιῶσαι, conviciis incessere, *Hes.* A στηνία.

στῆς, idem quod στέαρ.

στήριγμα, ατος, τὸ, fulcrum, stabilimentum, *Gl. Vet.* firmamentum, columna, furca.

στηριγμὸς, ῦ, ὁ, ipsa actio stabiliendi seu fulciendi ; (2) firmitas ; (3) dicitur et de planetis, cum consistunt, consistionem *Gellius* vocat, *Ern.*

στήριγξ, ιγγος, ὁ, fulcrum ; (2) furca, qua currus sustinetur. A

ΣΤΗΡΙΖΩ, fut. ίξω, statuo, firmiter figo, stabilio, firmo, fulcio ; στηρίζομαι, sto, consisto, firmo pedem, incumbo ; ἐστήρικται, fixus est, firmatus est, perf. pass. 3. singul. Στηρίξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, *Jac.* 5, 8. Αὐτὸς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐστήριξε τοῦ πορεύεσθαι, εἰς Ἱερουσαλὴμ, *Luc.* 9, 51. Χάσμα μέγα ἐστήρικται, *Luc.* 16, 26. στηριχθῆναι, *Rom.* 1, 11. Τῇ δ' ἐπὶ Νημικίνῃ Ἰθάκης ἕδος ἑστήρικται, *Dion. Per.* 495. Εἶδομεν αὖμ' ἠρανῷ στηρίζων, fluctum ad cœlum subiatum, *Eur. Hipp.* 1207.

στήριξεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* et cum ν pro ἐστήριξε.

στῆς, 2. sing. aor. 2. conj. act. verbi ἵστημι.

στήσαι, *statuisse*, a. 2. inf. act. verbi ejusd.

στήσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐστήσαντο.

στήσασα, aor. 1. part. act. f. g.

στήσει, 3. sing. aor. 1. ind. act.

στήσεις, ᾱ, ὁ, stator, *Epith. Jovis*, *Plut.* in *Cicer.* cap. 16. Ab ἵστημι.

στησίφυλλον, τὸ, telephium, herba, *Hes.*

στησίχορος, ὁ, nomen Poëtæ Lyrici ; (2) jactus talorum octonarium denotans, dictus quod monumentum Stesichori octangulare esset.

στῆτε, 2. pl. aor. 2. imper. act.

στήτην, 3. dual. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐστήτην.

ΣΤΗΤΗ, vel στῆται, ης, ἡ, fœmina, mulier.

στητώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, sevosus ; pro στιατώδης. A στέαρ.

στήωσι, 3. plur. a. 2. conj. act. *Poët.* pro στέωσι, et hoc *Ion.* pro στῶσι, ab ἵστημι.

ΣΤΙΑ, ας, ἡ, lapillus, calculus, seu στέαρ, *Apoll. Rhod.* lib. 2, 1176.

στιάζω, lapides jacio. A στία.

στιάδιον, ᾱ, τὸ, torulus ex herba seu gramine et frondibus, stibadium. A στιάς.

στιαδοκοιτέω, ῶ, f. ήσω, in toro, stramento, seu frondibus humi stratis cubo, in stibadio cubo. Ex στιάς et κοίτη.

στιαδοποιέω, ῶ, fut. ήσω, lectisternium ex

gramine, frondibus, vel similibus conficio. Ex στιβάς et σοίω.

στῑβάζω, calco, tero. Item exponitur, fugio, declino. A στίβω. Unde

στῑβαρός, ᾱ, ὸν, densus, crassus, firmus; ponderosus, gravis, *Ph. Il.* 5, 400. Τί δὲ στιβαρώτερον ἔγχος; *Call.* in *Del.* 24.

στῑβαρῶς, *adv.* dense, firmiter.

στιβάς, άδος, ἡ, stratum, torus e frondibus, gramine, herbis. *Gl. Vet.* stramentum, torus; (2) frons in toris adhiberi solita. A στίβω, quia conculcatur pedibus et comprimitur pondere corporis.

στῑβεία, ας, ἡ, ingressus, quo terra calcatur et pedibus teritur; (2) vestigatio. A

στῑβεύς, έως, ὁ, qui viam calcat seu terit, viator; (2) fullo. A στῑβεύω.

στῑβευτής, οῦ, ὁ, idem. *Gl. V.* vestigator. A

στῑβεύω, f. εύσω, calco, obeo; (2) feras per campos saltusque investigo, et *tropice* quæro, exquiro. Στιβευόμενος τόπος, *Plut.* Στιβεύειν τὸ μέλλον, *id.* A στίβω.

στῑβέω, ῶ, calco, idem. Πᾶν ἐστίβηται πλευρὸν ἕσσερον νεῶν, *Soph. Aj.* 883. Ab eodem.

στῖβη, ης, ἡ, ros matutinus frigore concretus et condensatus, pruina, *Odyss.* 5, 467 *Call. Ep.* Στίβῃ καὶ νιφετῷ κεκρημένος, Al. κεχαραγμένος. Ab eod.

στῑβῆεις, ῆεσσα, ῆεν, pruinosus. A στίβη.

ΣΤΙΒΙ, fucus, pigmentum, stibi, stibium.

στῑβία, ας, ἡ, via, semita. A στίβος.

στῑβίαω, ῶ, rigeo, frigeo. A στίβη.

στῑβίζομαι, stibio faciem fuco. A στίβι.

στῑβός, ή, ὁ, iter tritum, trames; vestigium.

στῑβύς, ύος, ὁ, fullo. A στίβω.

στῑβύω, pro στίβω, *Eur. Cyc.*

στῑγγεύς, έως, ὁ, subula, vel omne id, quo pungimus, *Suid.* A στίζω.

στίγμα, ατος, τὸ, stigma, nota aut signum inustum aut impressum alicui, macula seu nota, qua aliquid distinctum ac veluti punctis variatum est, *Gl. V.* nota. Ab eod.

στιγμαῖος, αία, αῖον, qui unius puncti est, punctum magnitudine æquans. A στιγμή.

στιγματηφορέω, ῶ, f. ήσω, stigmata inusta habeo, notis compunctus sum. Ex στίγμα et φέρω.

στιγματίας, ᾱ, ὁ, stigmate notatus, notis compunctus, *inpr.* de servis improbis. A στίγμα.

στιγματίζω, f. ίσω, notis compungo, notis inustis signo, stigmata inuro. Ab eod.

στιγμή, ῆς, ἡ, punctum; (2) spatium angustissimum, momentum; (3) dicitur et de aliis rebus valde parvis, de vestigiis rei leniter impressis. A στίζω.

στιγμών, ῶνος, ὁ, punctis notatus, obsignatus, *Eust.* Ab eod.

ΣΤΙΓΖΩ, f. ίξω, pungo, notis compungo, stigmata inuro, inustis notis signo; (2) interpungo, notis distinguo; (3) cædo. *Metaph.* infamo; ἐστιγμένος, notis compunctus, p. pass. part. Ἐστίζον εἰς τὸ μέτωπον γλαῦκας, *Plut.* Ἐγὼ δ' ἀπόλωλα στιζόμενος βακτηρίᾳ, *Arist. Vesp.* 1286. Ἀᾖς δῆτ', ὑχ ὁρᾷς ἐστιγμένην, *ib.* 1362.

στικτέον, *adv. pos.* distinguendum est punctis. A στίζω.

στικτός, ή, όν, punctus, variis notis compunctus seu distinctus. Ab eod.

στιλβηδόν, *adv.* nitide, splendide. A στίλβω.

στιλβηδών, όνος, ὁ, nitor, splendor. A

στίλβη, ης, ἡ, idem. A στίλβω.

στιλβοποιέω, ῶ, nitidum reddo. Ex στίλβη.

στιλβός, ή, όν, lucidus, fulgidus. *Gl. Vet.* splendidus. Ab eod. Hinc

στιλβότης, ητος, ἡ, splendor.

στιλβόω, ῶ, nitidum reddo, splendorem concilio, coloro. A στιλβός.

ΣΤΙΛΒΩ, f. ψω, splendeo, luceo, fulgeo, Καὶ τὰ ἱμάτια αὐτῆ ἐγένετο στίλβοντα, *Marc.* 9, 3. Καλλεῖ τε στίλβων, καὶ εἰμασιν, *Il.* 3, 392. Στίλβων νῶτον πτερύγοιν χρυσαίν, *Arist. Av.* 703. Στίλβει νοσώδεις ἀστραπὰς, vibrat, *Eur. Orest.* 480.

στίλβωμα, ατος, τὸ, id, quo aliquid nitidum et splendidum redditur, quod nitorem conciliat; (2) ipse splendor. A στιλβόω.

στίλβων, nitens, micans. Nomen planetæ, stella Mercurii, vel Veneris. A στίλβω.

στίλβωσις, εως, ἡ, politio, qua aliquid nitidum ac splendidum redditur; (2) splendor, nitor. Ab eod.

στιλβωτὴς, οῦ, ὁ, colorator, *Ph.* A στιλβόω.

στιλβωτρὸν, ου, τὸ, idem quod στίλβωμα.

ΣΤΙΛΗ, ης, ἡ, nummulus minimi pretii; (2) minimum quid, quasi punctum. Τί ἂν ἀπεκομιζήθημεν ὅσον ὅσον στίλην, *Aristoph. Vesp.* 213.

στιλπνὸς, ὴ, όν, lucens, fulgens, fulgidus, *Gl. V.* A στίλβω. Hinc

στιλπνότης, ητος, ἡ, nitor, nitiditas.

στίλπνις, εως, ἡ, splendor. A στίλβω.

ΣΤΙΜΜΙ, τὸ, stibium, dicitur etiam στίμι, στίμις et στίμμις, ἡ. Hinc

στιμμίζομαι, f. ίσομαι, stibio supercilia fuco, stibio ad pigmentum oculorum utor.

στίμμισμα, ατος, τὸ, pigmentum. A στιμμίζομαι.

στῖχ, χὸς, ὁ, ordo; (2) versus; (3) agmen; στίχες, ordines. Τόχρα δ' ἔτι Τρώων στίχες ἠλύθον ἀσπιστάων, *Il.* 4, 221. A στείχω.

στῖχις, εως, ἡ, compunctio, notarum inustio. A στίζω.

στίον, ου, τὸ, idem quod στία.

στιπτὸς, ὴ, όν, calcatus; (2) densus, solidus.

στίφος, εος, τὸ, turba, caterva, *inpr.* bellicum agmen, globus militum. Οἰκετῶν στίφος, *Alciphr.* 3, 10. A στείβω.

στιφρὸς, ὰ, όν, densus, solido. A

στιφρὸς, ρὰ, ρὸν, densus, firmus, rigidus; (2) aridus, contractus, compressus. A στείφω.

στιφρότης, ητος, ἡ, densitas, soliditas. A præced.

στιχαδικὸν ὄξος, acetum e stœchade.

στιχαδίτης οἶνος, vinum e stœchade confectum. A στιχάς.

στιχαοιδὸς, ὸ, ὁ, poëta, rhapsodus. Ex στίχ et ἀοιδός.

στιχάριον, ου, τὸ, tunica, vestis episcoporum undulata; (2) liber ritualis, liturgicus Ecclesiæ Græcæ.

στιχὰς, άδος, ἡ, series; (2) herbæ nomen, stœchas. A στίχ.

στίχας, *ordines*, acc. plur. a στιχ, *ordo.*

στιχάω, ῶ, ordine eo, vado; ἐστιχόωντο, ordine incedebant, imperf. *Ion.* pro ἐστιχῶντο, ἐστιχόοντο. Ἐστιχόωντο Ἰλιάδον εἰς ἀγορὴν, *Il.* 2, 92. A στείχω.

στίχη, ης, ἡ, idem quod στίχ.

στιχηδὸν, in modum versuum; (2) catervatim; (3) ordine. A στίχος vel στίχη.

στιχήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, per versus scriptus.

στιχηρὸς, ρὰ, ρὸν, idem et ab eod.

στιχηρῶς, per versus.

στιχθεὶς, a. 1. part. pass. verbi στίζω.

στιχίδιον, ου, τὸ, versiculus, *Dim.* a στίχος.

στιχίζω, f. ίσω, ordine dispono; (2) carmina scribo. Ab eod.

στίχινος, η, ον, per versus descriptus. Ab eodem.

στιχιστὴς, οῦ, ὁ, versuum scriptor, poëta. A στιχίζω.

στιχολογέω, versus recito. A λέγω.

στιχολογία, ἡ, recitatio versuum.

στιχομυθέω, alternis versibus respondeo, ut in comœdia vel tragœdia. Ex στ. et μυθος.

στιχομυθία, ας, ἡ, actio seu collocutio, quæ fit alternis versibus apud poëtas. Ex iisdem.

στιχοποιέω, ῶ, ἡ, versificatio. A

στιχοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui facit versus. Ex στίχος et ποιέω.

στίχος, ου, ὁ, ordo; (2) versus; (3) linea libri vel scripti, vel periodus et ejus membra; (4) ordo arborum et vitium, antes; (5) series militum.

στιχουργέω, versus facio. Ex ἔργον.

στιχούργημα, τὸ, carmen. A præc.

στιχουργία, ἡ, versuum, scriptio. A

στιχουργὸς, ὁ, poëta.

στίχω, fut. pro στείχω, *Steph.*

στιχῳδὸς, οῦ, ὁ, rhapsodus, versuum recitator. Ex στίχος et ᾠδός.

στιῳδὴς, εος, ὁ καὶ ἡ, durus, asper. A στίω.

στλεγγίδιον, ου, τὸ, strigilecula, *Gl. V.* A στλεγγὶς.

στλεγγιδοποιὸς, οῦ, ὁ, qui strigiles conficit. Ex στλεγγὶς et ποιέω.

στλεγγίζω, fut. ίσω, abrado strigili, rado; ἐστλεγγισμένος, strigili depexus, p. pass. part. A

ΣΤΛΕΓΓΙΣ, ίδος, ἡ, strigilis; (2) lamina aurea; tænia, ornamentum capitis.

στλέγγισμα, ατος, τὸ, sordes, quæ strigili auferuntur, strigmentum. A στλεγγίζω.

ΣΤΟΑ, ᾶς, ἡ, porticus; στοαὶ, etiam loca, in quibus frumentum reconditur, *Artist. Eccl.* 14.

στόακες, οἱ, stoici, per contemptum ita dicti, *Ath.*

στοβάζω, convicior, obtrecto, *Rob.* A στόβος.

στόβος, ὁ, convicium, *Rob.* pro ῥόμβος.

στοιὰ, ᾶς, pro στοὰ, *Ar.*

στοιβαδεύομαι, in toro repono, torum sterno. A στοιβάς.

στοιβάζω, f. άσω, stipo, compono, struo coacervo. Σὺ δὲ παχαλαμξάναν στοιβάξις, *Luc. Catap.* A στοιβή.

στοιβὰς, άδος, ἡ, frons; (2) virgulta loco lecti seu tori strata. A στείβω.

στοιβασία, ας, ἡ, structio. A στοιβάζω.

στοιβάσιμος, ᾱ, ὸ καὶ ὴ, stipabilis, *Gl. Vet.* στοιβαστὸς, ὴ, ὸ, stipator, *Gl. Vet.* Ab eodem.

στοιβὴ, ῆς, vel στοίβη, ης, ἡ, herba, qua in exstruendis stibadiis utebantur veteres; (2) acervus, constructio, exstructio, *Gl. V.* stipatio, stramentum; *Plut.* in *Theseo.* cap. 8. (3) res exigua, velut lapillus, quæ ad explendum aliquid adhibetur, verbum inane explendi versus causa inculcatum. A στείβω.

στοιβοείδης, ες, stœben sua mollitie et laxitate referens, tomentitius, *Alex. Aphr.*

στοῖδιον, ου, τὸ, parva porticus. A στοά.

στοιχάριον, ου, τὸ, parvus ordo, *Dim.* a στοιχος.

στοιχὰς, άδος, ἡ, ordine posita; (2) herba stœchas. Ab eod.

στοιχειακὸς, ὴ, όν, elementarius, elementalis. A στοιχεῖον.

στοιχειακῶς, *adv.* per elementa. A

στοιχείον, ου, τὸ, principium, ex quo aliquid componitur, elementum, litera, rudimentum; (2) umbra solarii, στοιχεῖα, de mente literæ alphabeticæ, in *N. T.* de lege cæremoniali; *it.* de partibus mundi, astris, &c. A στοίχος.

στοιχειόω, elementa doceo, in principiis erudio, rudimenta artis trado. Στοιχειώμενον φόβῳ, *Gr. Naz.* A στοιχείον.

στοιχειώδης, ες, ὸ καὶ ὴ, elementalis, elementarius; (2) simplex. Ab eod.

στοιχείωμα, ατος, τὸ, elementum, principium. A στοιχειόω. Hinc

στοιχειωματικὸς, ὴ, όν, elementarius.

στοιχειώσις, εως, ἡ, elementorum et primorum rudimentorum traditio. A στοιχειόω.

στοιχειωτὴς, οῦ, ὁ, qui prima elementa tradit, qui rei rudimenta docet. Ab eod.

στοιχειωτικὸς, ὴ, όν, elementarius. Ab eodem.

στοιχέω, ῶ, fut. ήσω, in versus rectos porrigor; (2) ordine procedo; (3) incedo, ambulo; (4) μιᾷ στοιχεῖν, una uxore contentum esse. Εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν, *Gal.* 5, 25. τῷ κανόνι, *ib.* 6, 16. A στοίχος.

στοιχηγορέω, ῶ, ordine narro, ordine recenseo, *Suic.* Ex στοίχος et ἀγορέω.

στοιχηδὸν, *adv.* ordine, ordinatim. A στοῖχος.

στοίχημα, pro ᾄθλον, *Sch. Theoc.* a στοιχεῖν, quod Græci recentiores et ICti dixere pro pacisci; *it.* (2) pignus.

στοιχίζω, f. ίσω, indagine cingo; (2) ordine dispono, præscribo. Στοιχίζειν ὑψηλὰν, *Xen.* Ab eod.

στοιχισμὸς, οῦ, ὁ, quum indagine cinguntur silvæ et stabula ferarum, expansio plagarum. A στοιχίζω.

στοιχομυθέω, vide στιχομυθέω.

στοῖος, ᾱ, ὸν, ordo, versus; (2) ordo militum in acie; (3) indago et series plagarum. A στείχω.

στοιχῶμεν, 1. pl. præs. conj. act. pro στοιχέωμεν, a στοιχέω.

στολάρχης, ου, ὁ, dux classis, qui classi præest. Ex στόλος et ἀρχός.

στόλαρχος, ου, ὁ, idem et ex iisd.

στολὰς, άδος, ἡ, genus armaturæ, lorica. A

στολὴ, ῆς, ἡ, stola, vestis, amictus, vestimentum, indumentum; (2) ornatus. A στέλλω.

στολίδιον, ου, τὸ, sagulum, *Suic. Dim.* a στολίς.

στολιδόω, ῶ, f. ώσω, induo, amicio. Καδμείαν ὦ νεβρίδα στολιδωσαμένα ποτ' ἐγὼ, *Eur. Ph.* 1743. Ab eod.

στολιδωδὴς, εος, ὁ καὶ ἡ, rugas et plicas habens, rugosus. Ab eod.

στολιδωτὸς, ὴ, όν, idem. A στολιδόω.

στολίζω, fut. ίσω, vestio, apparo; ἐστολισμένος, stolatus, *Gl. Vet.* p. part. pass. Εὐσύστομος στολίσας νηὸς πτερὰ ποντοπόρους, *Hesiod. Opp.* 626. A στολή.

στόλιον, ν. τό, parva stola, amiculum; (2) vestis philosophica. Ab eod.

στολίς, ίδος, ἡ ruga vestis; (2) stria frontis; (3) ruga, plica alia. Ab eod.

στολίσανται, acc. sing. a. 1. part. act. verbi στολίζω. Hinc

στόλισμα, ατος, τό, idem quod στολίς.

στολισμός, οῦ, ὁ, amictus, cum vestes induuntur. Ab eod. Unde

στολιστής, οῦ, ὁ, vestiarius. *Gl. V.* vestitor.

στολμός, οῦ, ὁ, idem quod στολισμός, *Æschyl. Suppl.* 723.

στόλος, ου, ὁ, expeditio militaris; (2) classis, copiæ, quæ aliquo mittuntur; (3) profectio, iter; (4) apparatus, ornatus, amictus. A στέλλω.

ΣΤΟ'ΜΑ, ατος, τό, os, orificium; ostium fluvii; acies ferri; acies, frons exercitus. Κατὰ στόμα βιάζεισθαι, *Plut.* in *Marc. Cat.* cap. 13.

στομακάκη, vel στομοκάκη, ης, ἡ, oris vitium, scorbutici morbi genus, *Strabo*, lib. 16. confer, *Plin.* 25, 3. Ex στόμα et κάκη.

στομαλγία, ας, ἡ, oris dolor, oris morbus; (2) loquacitas. Ex στόμα et ἄλγος.

στομαλίμνη, ης, ἡ, lacus prope mare, qui ipsum mare ostio suo ingreditur.

στομάλιμνον, ν, τό, idem. *Theoc.* 4, 23.

στόμαργος, ν. ὁ καὶ ἡ, loquax, nugator. *Æsch S. T.* 453. *Gl. Vet.* rabula. Ex στόμα et μάργος.

στοματίτσι, dat. pl. *Ion.* pro στόμασι.

στοματικός, ἡ, όν, ad os pertinens. A στόμα.

στοματεργός, οῦ, ὁ, ore opus suum conficiens. Ex στόμα et ἔργον.

στομαυλέω, ore tibiam infio. Ex στόμα et αὐλός, *tibia*.

στομαχικός, ἡ, όν, stomachicus; (2) stomachi vitio laborans, ad vomitum proclivis. A

ΣΤΟΜΑΧΟΣ, ν, ὁ, os, orificium; (2) stomachus, ventriculus; (3) gula, guttur, jugulum, orificium ventriculi superius. Quidam deducunt παρὰ τὸ στόμα καὶ χέω, quod cibum stomachus inferiore orificio ad intestina transfundat. Alii simpliciter per paragogen a στόμα factum putant, sicut μύναξ ex μόνος et στόναχος a στόνος.

στομβάζω, ore dilato gravem vocem edo, ore late dilecto loquor; (2) convicior. A

στόμβος, η, ον, qui ore dilatato sonum edit. conviciumfaciens. A στέμβω.

στομίας, ν. ὁ, magnum os habens; στομίας ἵππος, oris duri equus. A στόμα.

στόμιον, ν, τό, osculum, parvum os; (2) orificium vasis, venæ, et similium introitus angustior; (3) fræni pars, quæ ori equi inditur. *Dim.* ab eod.

στόμις, ὁ, idem quod στομίας.

στομοδόκος, ν, ὁ καὶ ἡ, loquax. Ex στόμα et δέχομαι.

στόμος, ν, ὁ, garrulitas, convicium. A στόμα.

στομόω, ῶ, f. ώσω, os claudo, os obstruo; (2) os, seu ostium facio sive aperio; (3) ferrum acuo et induro, roboro; (4) frontes in exercitu sive acie struo. Μέμνησ' ὅτως εὖ μοι στομώσεις αὐτὸν, *Arist. Nub.* 1106. Σφενδονήτας τὴν ἀραγίαν στομώσας, *Plut.* Τήνδε δ' ἐγ ὁρᾶς ἄδυ δράκαιναν,—ὡς δεινὰς ἐχίδνας εἰς ἐμ' ἐστομωμένην; *Eur. Iph.* in *Tau.* 288. Τὰς δ' ὑγιεινὰ λέγεται στομοῦσθαι καὶ κρατύνισθαι τὴν ἕξιν, *Plut. Lycurg.* cap. 16. Ab eodem.

στομφάζω, utor grandibus verbis, magnifice loquor; (2) convicior. Βόσκειν ἐθέλων, καὶ μὴ τύπτω ἐγχάσκειν σοι στομφάζοντας, *Arist. Vesp.* 720. A στόμφος.

στομφαξ, ακος, ὁ, grandiloquus, *Arist. Nub.* 1367. (2) acerbus, durus. Ab eod.

στομφάστικος, ἡ, ον, grandiloquus. Ab eodem.

στόμφος, ν, ὁ, grandiloquentia; (2) convicium. Ἐν τραγῳδίαι, πράγματι ὀγκηρῷ φύσει καὶ ἐπιδεχομένῳ στόμφον, *Longin.* 3. Ἐκφέρεσθαι εἰς ἀλληγορικὸν στόμφον, *id.* 32.

στομώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui magno seu amplo ore est. A στόμα.

στόμωμα, ατος, τό, id, quod exacutum est; (2) id, quo duratur acies; (3) robur aciei; ferrum durum, *Gl. Vet. Plut. Lycurg.* A στομόω.

στόμωσις, εως, ἡ, induratio ferri; (2) acies, acumen, robur. Ab eod.

στομωτής, ῆ, ὁ, indurator, *Gl. V.*

στοναχεῦντι, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro στοναχῶσι, a

στοναχέω, ῶ, f. ήσω, gemo, cum gemitu requiro. Οὐδὲ Ἥλιον στολιτεῖν τόδε, μὴ ἐ τὸν ἐμὸν στοναχεῖν παῖδ' ἀθλιον, *Soph. El.* 131. A στένω.

στοναχή, ῆς, ἡ, gemitus, suspirium, dolor. A στόνος.

στοναχίζετο, *Ion.* pro ἐστοναχίζετο, a

στοναχίζω, et στοναχίζομαι, gemo, ingemisco. Μεγάλα στοναχίζων, *Il.* 23, 172. ἀδινὰ, *ib.* 225. Ὑπὸ ποσσὶ στοναχίζετ' γαῖα, *ib.* 2, 784. Θυμῷ, *ib.* 7, 93. A στοναχή.

στόναχος, ν, ὁ, idem quod στοναχή.

στονόεις, όεσσα, όεν, gemebundus, gemendus, vide στενόεις. A

στόνος, ν, ὁ, gemitus, suspirium, gemitus cum fletu. A στένω.

στόνυξ, υχος, ὁ, unguium extremitas; (2) unguis; (3) præacutæ cautes etiam στόνυχες, apud *Apoll. Rh.* 4, 1679. Quicquid acutum est, et propterea nocere lacerare potest, ut cuspis, *Lyc.* 795. (4) scopulus promontorium, *id.* 1181. Ab ὄνυξ.

στοργέω, ῶ, pio et vehementi amore complector. A

στοργή, ῆς, ἡ, amor; (2) *inpr.* amor conjugum; (3) *vulgatissime* parentum erga liberos et liberorum erga parentes, *Gl. Vet.* adfectio. A στέργω.

στορέννυμι, et στορεννύω, sterno. A στορέω.

στορέσαι, aor. 1. inf. act. verbi στορέω.

στορεσίντι, 3. plur. fut. 1. ind. act. *Dor.* et *Æol.* pro στορέσουσι.

στορεύς, έως, ὁ, strator, qui sternit; (2) fomes, qui substerni solet ad ignem concipiendum. A

ΣΤΟΡΕ'Ω, ῶ. fut. έσω, sterno, prosterno. Ἐπειδὴ δὲ τὴν θάλασσαν ἐστόρεσεν ἡ γαλήνη, *Heliod.* Ἀνθρακιὴν στορέσας, *Il.* 9, 213. στάπτας, *ib.* 24, 645.

στόρθη, ἡ, idem quod sequens, *Hes.*

ΣΤΟ'ΡΘΥΓΞ, γος, ἡ, cuspis hastæ.

στόρνη, ἡ, zona, *Lyc.*

στόρνυμι. idem quod στορέω.

στορούνη, ης, ἡ, instrumentum quoddam chirurgicum ad sanguinem e naribus detrahendum, *Aret.* A στορέω.

στορχάζω, pecora stabulis, seu septis includo, *Hes.*

στῦκος, ὁ, varus, *V. L.*

ΣΤΟΧΑ'ΖΟΜΑΙ, fut. άσομαι, collineo ad scopum, recta ad scopum tendo; *metaph.* in scopum destino, propositum mihi specto; ἐστοχασμένος βλασφημίας, maledicendi causa; (2) conjicio, conjecturam facio; (3) satisfacio alicui, facio, quæ quis velle videtur, studeo alicui rei vel personæ; hinc (4) parcere, consulere. Στοχάζεσθαι σκοτῷ ὰπ ἡδύνατο, *Polyb.* πρός τι, *Plat.* τῆς τῶν θεῶν διανοίας, *Isocr.* ἀπό τινος, *Phal.* Τὴν ψυχὴν ἀγαθήν τε καὶ σώφρονα στοχάζομαι, *Hel.*

στοχάς, άδος, ἡ, retium tentio; (2) struës ad loca æquanda, quo plagæ tendi queant.

στοχασάμενοι, nom. pl. aor. 1. part. med. verbi στοχάζομαι.

στόχασμα, ατος, τό, id, quod in scopum intenditur, sive quo ad scopum collineatur; (2) idem quod στοχασμός. Οὐκ ἀγχυλωτοῖς Θέσσαλῶν τοχάσμασιν, *Eur. Bacch.* 1203. Ab eod.

στοχασμός, οῦ, ὁ, collineatio ad scopum; (2) conjectatio, conjectura.

στοχαστής, οῦ, ὁ, conjector, qui conjecturas colligit; (2) qui bene collineat et recta ad scopum tendit. Ab eod. Hinc

στοχαστικός, ἡ, όν, recta collineans et ad scopum tendens; (2) qui solers in conjecturis, consultus; (3) conjecturalis, conjectura assequendus.

στοχαστικῶς, *adv.* conjectando; (2) more conjectantium.

στράβαι, αἱ, compedes. A στρέφω.

στραβαλοκομάω, ῶ, crispa sum coma. A

στραβαλοκόμης, ν, ὁ, qui crispa est coma, *Rob.* Ex στράβαλος et κόμη.

στράβαλος, ν, ὁ καὶ ἡ, qui tereti corpore est; (2) tortuosus. A στραβός.

στράβηλος, ὁ, genus conchylii, sic dictum a figura, quod simile est tubæ. Ab eod.

στραβίζω, f. ίσω, sum oculis distortis, sum strabo. Ab eod. Hinc

στραβισμός, οῦ, ὁ, distortio oculorum. A pr.

στραβός, ή, όν, qui est oculis distortis, luscus. A στρέφω.

στραβῶν, ῶνος, ὁ, idem et ab eod.

στραγγαλέω, ῶ, strangulo, suffoco, *Rob.* A

στραγγάλη, ης, ἡ, laqueus, strangulatio. A στραγγός.

στραγγαλιά, ᾶς, ἡ, tortuosus laqueus; (2) dolosum consilium. Ab eod.

στραγγάλιαι, αι, τὰ, tophi et durities ex humore concreto, maxime in articulis.

στραγγαλίαι, αἱ, tormenta, *Gl. Vet.* Ab eodem.

στραγγαλίζω, fut. ίσω, obtorqueo, *Gl. Vet.* strangulo. A

στραγγάλις, ίδος, ἡ, idem quod στραγγαλιά.

στραγγαλισμός, οῦ, ὁ, strangulatio, *Gl. V.* A στραγγαλίζω.

στραγγαλιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, tortuosus, distortus; (2) perversus, dolosus. A στραγγαλία.

στραγγαλόω, ῶ, strangulo, torqueo, stringo. Ἡ ὑρὰ στραγγαλοῦται ὰπὸ τῆς ξηρότητος, *Al. Aphr.* quod a στράγγαλος. στράγγος. Hinc

στραγγαλωτός, ή, όν, valde tortus, nodosus, de fune.

στραγγίον, ν, τό, instrumentum quo humor exprimitur, ut stillatim defluat. A

στραγγεύω, guttatim exprimo; (2) premo, adfligo; στραγγεύομαι, *med.* cunctor, moror, tempus tero; (3) laboro, vexor. Ἰητῖον' τί ταῦτ' ἔχων στραγγεύμαι, *Arist. Nub.* 131. A στράγξ.

στραγγίζω. idem quod στραγγεύω, *Hes.*

ΣΤΡΑΓΓΟΣ, ῦ, ὁ, tortuosus, obliquus, perversus; (2) impudens, *Hes. Suid.*

στραγγυρία. ας, ἡ, urinæ stillicidium, quum urina stillatim excernitur. Ex στράγξ et ῥέον. Hinc

στραγγυρίαω, ῶ, urinæ stillicidio laboro.

στραγγυρικός, ἡ, όν, ad stranguriam proclivis, stranguria laborans, τὰ στραγγυρικὰ stranguria.

ΣΤΡΑ'ΓΞ, γγος, ἡ, gutta, stilla.

στραγός, ή, όν, *Suid.* Vide στραγγός.

στράττω, pro ἀστράπτω, *Ap.*

στρατάομαι, ώμαι, exercitum colloco, castra pono. Hinc ἐστρατάωντο, imperf. *Ion.* pro ἐστρατώντο, ἐστρατάοντο. Οἱ ῥα τότ' ἐστρατάωντο παῤ' ὄχθας Σαγγαρίοιο, *Il.* 3, 187. A στρατός.

στρατηρχέω, ῶ, f. ήσω, dux sum exercitus, exercitui præsum. A

στρατάρχης, ν, ὁ, imperator, copiarum dux. Ex στρατὸς et ἀρχή. Hinc

στρατηρχία, ας, ἡ, præfectura exercitus.

στράτηρχος, ν, ὁ, idem quod στρατάρχης.

στρατεία, ας, ἡ, militia, expeditio; (2) stipendia, in plur. (3) agmen et copiæ. A στρατεύω.

στρατεύεμα, ατος, τό, exercitus, qui in expeditionem educitur, agmen. Ab eod.

στρατευεμάτικος, ἡ, όν, militaris, bello habilis. A στράτευμα.

στρατεύομαι, milito. A στρατεύω.

στρατευτείω, expeditionem cogito. Ab eodem.

στρατεύσιμος, ν, ὁ καὶ ἡ, qui in expeditionem educi potest, militiæ maturus. A στράτευσις, εως. ἡ, expeditio.

στρατευτέον, bellandum.

στρατευτικός, ἡ, όν, idem quod στρατεύσιμος; (2) bellicosus, pugnax; (3) muniis militaribus adsuetus. A

στρατεύω, f. εύσω. exercitum in expeditionem educo, cum exercitu venio; (2) bello invado; στρατεύω, et στρατεύομαι, milito, stipendia facio. Στρατεύειν ἐπὶ τὰς ἐναγίας, *Æsch.* ἐπὶ Τροίαν, *Thuc.* τινὶ, *Dem.* Ἐπὶ τούτῳ ἡμεῖς καὶ ὃν στρατευσόμεθα, *Xen. Cyr.* 4, 18. Ἐπὶ γὰρ τὸν ἐμὸν στρατεύομαι πόλιν, *Eur. Ph.* 485. A στρατός.

στρατηγεῖον, ν, τό, locus, ubi tendit imperator, prætorium. A στρατηγός.

στρατηγέτης, ν, ὁ, idem quod στρατηγός.

στρατηγίω, præsum exercitui, exercitum duco, imperatoris munere fungor; (2) furto militari circumvenio, strategemate vinco. Ἐστρατήγει τῶν νεῶν, *Thuc.* τῆ στρατοπέδῳ, *Plut.* Δυοῖν γερόντων δὲ στρατηγεῖται φυγὴ, *Eur. Herac.* 39. Ab eod.

στρατήγημα, ατος, τὸ, res a duce exercitus acta; (2) facinus callidum et solers consilium, quo imperator hostem circumvenit; strategema, furtum militare. A præced.

στρατηγηματικὰ, τὰ, pro *στρατηγικὰ*, scil. libri quos Frontinus conscripsit et edidit, sic dicti, *Ap.*

στρατηγία, ας, ἡ, imperatorium munus, præfectura exercitus; (2) peritia ducendi exercitum. A *στρατηγός*. Hinc

στρατηγιάω, ῶ, munus imperatoris adfecto seu ambio.

στρατηγικὸς, ἡ, ὸν, imperatorius; (2) peritus muneris imperatorii; (3) qui fuit imperator.

στρατηγικῶς, *adv.* imperatorie.

στρατήγιον, ου, τὸ, tentorium aut domus imperatoris, prætorium. A *στρατηγός*.

στρατηγὶς, ίδος, ἡ, imperatoria, prætoria. Δείξας τὴν στρατηγίδα ναῦν ἅσαν ἐξήρη. *Plut.* in *Anton.* cap 31. Ab eod.

στρατηγὸς, ὕ, ὁ, dux exercitus, imperator. Ex *στρατὸς* et *ἄγω*.

στρατηλασία, ας, ἡ, eductio exercitus, expeditio. Ex *στρατὸς* et *ἐλαύνω*.

στρατηλατέω, ῶ, fut. *ήσω*, exercitum duco, expeditionem suscipio, bellum infero. Δεῦρ' ἄναξ στρατηλατεῖ, *Eur. Herac.* 465. "Ος ποτ' ἐξέλιξε, πόλιν στρατηλατήσας κλεινὰ Καδμείων δορός, *id. Herc. Fur.* 61. Ex *στρατὸς* et *ἐλαύνω*. Hinc

στρατηλάτης, ᾶ, ὁ, qui exercitum educit in expeditionem, dux agminis militaris, *Ph.* magister militum, dux, dux exercitus, *Eur. Cyc.* 85. Ab *ἐλαύνω*.

στρατιὰ, ᾶς, ἡ, exercitus, agmen militum, quod in expeditionem educitur; (2) militia, expeditio, pro *στρατία*. *Sed hoc vitiose.* A *στρατὸς*.

στρατιάρχης, ου, ὁ, tribunus militum. Ex *στρατιὰ* et *ἄρχω*.

στρατίαρχος, ου, ὁ, idem et ex iisd.

στρατιάων, gen. plur. *Æol.* pro *στρατιῶν*.

στράτιον, *adv.* exp. *μίγα*, *φοβερὸν*, *Ar.*

στράτιος, ία, ίον, militaris, castrensis, exercituum præses. A *στρατὸς*.

στρατιώτης, ου, ὁ, miles. A *στρατιά*. Hinc

στρατιωτικὸς, ἡ, ὸν, militaris, ad milites pertinens; (2) qui militiæ studet; (3) militiæ peritus. Hinc *τὰ στρατιωτικὰ*, res militares.

στρατιωτικῶς, *adv.* militariter, ut militem decet.

στρατιῶτις, ίδος, ἡ, fœmina militans; *στρατιώτιδες νῆες*, naves, quæ milites vehunt. A *στρατιώτης*.

στρατοκήρυξ, υκος, ὁ, exercitus præco.

στρατολογέω, ῶ, f. *ήσω*, delectum ago, cogo et conscribo milites. "Ινα τῷ *στρατολογήσαντι ἀρέσῃ*, 2 *Tim.* 2, 4. Ex *στρατὸς* et *λέγω*

στρατολογία, ας, ἡ, delectus militaris. A *στρατολόγος*.

στρατολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui exercitum conscribit. Ex *στρατὸς* et *λέγω*.

στρατόμαντις, εως, ὁ, vates, augur exercitus, ut Calchas, ap. *Hom.*

στρατοπεδάρχης, ου, ὁ, qui castris præest, castrorum præfectus; (2) imperator, dux exercitus. Ex *στρατόπεδον* et *ἀρχή*. Hinc

στρατοπεδαρχία, ας, ἡ, castrorum præfectura.

στρατοπεδία, ας, ἡ, castrametatio; (2) castra ipsa; (3) dispositio exercitus, *Polyb.*

στρατοπεδικὸς, ἡ, ὸν, ad castrametationem pertinens. A

στρατοπεδοῦχος, castra metor, castra figo seu colloco. Νῦν *μίσχον* ποιηθέντες *ἑστρατοπεδεύκασι*, *Xen. Cyr.* 4, 4. A

στρατόπεδον, ου, τὸ, locus, ubi exercitus sedem figit; (2) exercitus. Ex *στρατὸς* et *πέδον*.

στρατόπλωτος, ον, exercitum trajiciens mare, seu jubens trajicere, *Lyc.* A *πλώω*.

ΣΤΡΑΤΟΣ, ου, ὁ, exercitus, copiæ militares sive terrestres, sive navales; (2) multitudo, dicitur et adjective, *Ern.* Hinc

στρατόφι, vel *στρατόφιν*, *adv.* ab exercitu.

στρατοφύλαξ, ακος, ὁ, custos exercitus, copiarum dux sive præfectus.

στρατόωντο, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* et *Poët.* pro *ἐστρατώντο* et *ἐστρατώοντο*, a *στρατόομαι*.

στρατωνίδης, ὁ, pro *στρατιώτης*, *Ar.*

στραφείς, a. 2. part. pass. verbi seq.

στραφθείς, a. 1. part. pass. verbi *στρέφω*.

στραφῆναι, *conversum esse*, a. 2. inf. pass.

στρέβλη, ης, ἡ, instrumentum nauticum; (2) tormentum, instrumentum tortorum. A *στρεβλόω*.

στρεβλόκερως, ὁ καὶ ἡ, cornua vara habens.

στρεβλόκνης, οδος, ὁ, scaurus, *Ph.*

στρεβλὸς, ἡ, όν, tortus, tortuosus, flexuosus; (2) perversus, callidus, versutus; (3) strabo, qui perversis et distortis est oculis. A *στρέφω*. Hinc

στρεβλότης, ητος, ἡ, tortuositas; (2) perversitas.

στρεβλόω, ῶ, fut. *ώσω*, torqueo, tormentis distraho, distorqueo, perverto, depravo. "Α οἱ *ἀμαθεῖς* καὶ *ἀστήρικτοι στρεβλῶσιν*, 2 *Pet.* 3, 16. 'Υμεῖς *στρεβλώσαντες αὐτὸν ἀποκτείνατε*, *Dem.* Ex *στρέφω*. Hinc

στρεβλωτήριον, ου, τὸ, tormentum, locus tormentorum.

στρεβλωτὸς, ὴ, ὸ, eculeus, *Ph.* (2) tortor.

στρέμμα, ατος, τὸ, tortum, intortum; (2) luxatum; (3) opus pistorium. A *στρέφω*.

στρέπτανγλος, ου, ὁ καὶ ἡ, fulgorem seu lucem avertens; radios deflectens, vox dithyramb. inepta ab *Aristoph.* irrisa, *Nub.* 334. Ex *στρεπτὸς* et *αἴγλη*.

στρεπτίνδα, lusus genus, *Poll.*

στρεπτίνιος ἄρτος, f. idem cum *στρεπτὸς*, *Ath.*

στρεπτόϊον, gen. sing. *Ion.* pro *στρεπτοῦ*.

στρεπτὸς, ὴ, όν, versatilis, versabilis, volubilis, tortilis, flexilis; (2) tortus, χίτων, lorica conserta annulis. A *στρέφω*.

στρεπτὸς, ὁ, torques. Ab eod.

στρεπτοτόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, torquatus, torquem gestans. Ex *στρεπτὸς* et *φέρω*.

στρέπτων, pro *στρέφων*, *Steph.*

στρεπτῳδὸν, όνος, ἡ stranguria, *Nic. Al.* 313. A *στρεπτὸς*.

στρεπτῶν, *proprie* idem quod *στραγγεύω*, guttatim exprimo; unde dolore adficio; *στρεπτώομαι*, paullatim deficio, tabesco, consumor, vexor; (2) cunctor, cesso, tempus trado, differo, ut *στραγγεύομαι*. Στρεπτώμενος ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι, *Il.* 15, 512. 'Εν νήσῳ ἐρήμῃ, *Od.* 12, 351. Μεγάλη δ' ἐ*στρεπτώνετο νόσῳ*, *Call.* in *Cer.* 67. A *στραγγὴ*.

στρεφέσκω, verto. A *στρέφω*.

στρεφεδινέω, ῶ, f. *ήσω*, in gyrum verto; *στρεφεδίνηθεν*, vertigine correpti sunt, 3. pl. a. 1. pass. pro *ἐστρεφεδινήθησαν*. Στρεφεδίνηθεν δὲ οἱ ὄσσε, *Il.* 16, 792. Ex *στρέφω* et *δινέω*.

στρεφθείσα, a. 1. part. pass. f. g. verbi *στρέφω*, *verto*.

στρεφθέντι, nom. dual. a. 1. part. pass.

στρέφος, εος, τὸ, idem quod *στρέμμα*, et pellis, quo sensu melius est *στέρφος*. A *στρέφω*.

στρεφόω, ῶ, pelle tego, (melius *στερφόω*, *Ern.*) A *στρέφος*.

ΣΤΡΕΦΩ, fut. ψω, verto, verso, flecto, torqueo; (2) torqueo, i. e. ango; (3) verso, voluto, cogito; (4) reverto, remeo; *στρέφομαι*, convertor, mutor, contorqueor, contorquendo luxor; (2) versor, occupatus sum; *ἐστράφην*, a. 2. *στραφείς*, conversus; *ἐστραμμένος*, tortus, perf. pass. Θησεῦ, πάλιν με στρέψον, ὡς ἴδω τέκνα, *Eur. Herc. Fur.* 1412. Στρέψον *ἀνταυγεῖς κόρας*, *Aristoph. Thesm.* 909. Πρὸς κέρδος ἴδιον, ἄλλος ἄλλοσε στρέφει, *Eur. Supp.* 414. Στραφέντες ἔργον εἰς τὸ ἔργμα, *Xen.* 'Επὶ γῆς στρέφεισθαι, *Plato.* Εἰς τὸ ἔθνη, *Act.* 13, 46. Τί δυσκολαίνεις, καὶ στρέφῃ τὴν νύχθ' ὅλην; *Arist. Nub.* 36.

στρέφωσις, εως, ἡ, intectio vasis pelle, quum quid operitur corio. A *στρεφόω*.

στρεψάσκω, verto; imperf. *στρέψασκον*. Τοὶ δὲ *στρέψασκον ἀν' ὅγμους*, *Il.* 18, 546. A *στρέφω*.

στρεψαύχην, ενος, ὁ καὶ ἡ, torquens collum, *Apoll.*

στρεψίμαλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, intortum, i. e. crispum habens vellus; (2) versipellis, versutus. Ex *στρέψις* et *μαλλός*.

στρέψις, εως, ἡ, versio, conversio; (2) fraus. A *στρέφω*.

στρεψοδικέω, causam perverto, jus perverto malis artibus. Στρεψοδικήσαι, καὶ τοὺς *χρῆσας* διολισθεῖν, *Arist. Nub.* 433. Ex *στρέψις* et *δίκη*.

στρεψοδικοπανουργία, ας, ἡ, versutia in pervertendis caussis seu litibus, *Arist. Av.* 1474. Ex *στρεψοδικέω* et *πανουργία*.

στρεψοδινέω, ῶ, f. *ήσω*, in gyrum flecto. Ex *στρέψις* et *δινέω*.

στρεψὸς, *adv.* aspere, horribiliter. A

ΣΤΡΗΝΗΣ, εος, ὁ καὶ ἡ, asper, acutus; (2) qui moribus asperis est; turgidus, turgescens.

στρηνιάω, ῶ, fut. *άσω*, luxuriose vivo, lascivio, *Gl. Vet.* gestio in malam partem. Οσα ἐδόξασεν ἑαυτὴν, καὶ ἐστρηνίασε, *Apoc.* 18, 7. Στρηνιάσαντες, *id.* 9. ΠΕΡΙΔΕΤΑΙ δὲ, *στρηνιᾷς πλουτῶν*, *Schol.* in *Arist. Pl.* 176. A

ΣΤΡΗΝΟΣ, εος, τὸ, luxus, deliciæ; (2) tumultuatio; (3) fastus, morum asperitas.

στρηνόφωνος, ὁ καὶ ἡ, vocem asperam habens. Ex *στρηνὴς* et *φωνή*.

στριβλιπλοΐγξ, nè nauci quidem, ne tantillum quidem, *Arist. Ach.* 1040. idem quod ΣΤΡΙΓΒΟΣ, ου, ὁ, exilis et tenuis vox avis.

στριγμὸς, ὕ, ὁ, stridor. A *στρίζω*, pro *τρίζω*.

στρίξ, γὸς, ἡ, columnæ canaliculus, striatura, strix, nycticorax, *Ern.*

στριγνὸς, ἡ, όν, strigosus, *Gl. V.* *στριγνὸν*, acerbum, *Ph.* A *στρέφω*.

στροβάνιτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui exagitando vincit, *Hes.* Ex *στρόβος* et *νίκη*.

στροβιλὸς, ἡ, όν, tortuosus, flexuosus, incurvus. Ab eod.

στροβοὺς, έως, ὁ, instrumentum fullonicum, *Ern.* A

στροβόω, ῶ, fut. *ήσω*, circumago, torqueo; (2) perturbo, terreo. Πάντα τρόπον τὸ σαυτὸν *στρόβει πυκνώσας*, *Arist. Nub.* 702. 'Αλλ' ἐτίθει καὶ *στρόβει*, μηδὲν ὀλίγον ποίει, *id. Eq.* 385. Μανίας ὑπὸ δεινῆς ὄμματα *στροβοῦσετει*, *id. Ran.* 818. Τὸν ἐξ ὀνείρων πέμπτον ἐστροβημένον προσκαταξανεῖ, *Lyc.* 173. A *στρέφω*.

στροβοπτὸς, ὴ, όν, impetuosus, qui circumagitur, circum rotatur, ut Ixion. A *στροβέω*.

στροβιλίαε, nux pinea, *Ph.* A *στρόβιλος*.

στροβιλίαι, ῶ, f. *ήσω*, turbineo vortice circumago, *Gl. Vet.* intorqueo. A *στρόβιλος*.

στροβιλιεὺς, pinetum, *Gl. V.*

στροβίλιν, ὴ, linamentum, aut aliud quid, in turbinis modum contortum. Ab eod.

στροβίλινος, ίνη, ινον, pineus.

στροβιλίτης, ου, ὁ, ut *στροβιλίτης οἶνος*, vinum pineis nucibus conditum. Ab eod.

στροβιλοελέσαρος, ον, qu. oblique videns, id. quod *ἑλικοβλέσαρος*, vividos, nitidos, pulchros oculos habens.

στροβιλοειδὴς, ους, ὁ καὶ ἡ, similis turbini seu cono, seu nuci pineæ. Ex *στρόβιλος* et *εἶδος*.

στρόβιλος, ου, ὁ, vortex, turbo, trochus; genus saltationis flexuosum; (2) pinus, *Gl. V.* nux pinea, nucleus nucis pineæ. A *στρόβος*. Εὐδαιμονίσειεσ φανεῖ τῶν Καρίνι *στροβίλων*, *Arist. Pace*, 864 Hinc

στροβιλόω, ῶ, fut. *ώσω*, verso, circumago. Στροβιλοῖ τὴν γλῶτταν, *Plut.*

στροβιλώδης, ους, ὁ καὶ ἡ, turbinatus; (2) frequens anfractibus. "Οφις *στροβιλώδης*, *Plut. Syll.* cap. 16. A *στρόβιλος*.

στρόβος, ου, ὁ, vertex, vertigo, gyrus. A *στρέφω*.

στροβοῦλος, *Sch. Theoc.* idem quod *στρόβιλος*.

στρογγυλαίνω, rotundo, rotundam efficio. A *στρογγύλος*.

στρογγύλευμα, τὸ, opus rotundum, ut globus, cylindrus. A

στρογγυλεύω, fut. *ευσω*, idem quod *στρογγυλαίνω*.

στρογγύλη, ἡ, rapum, *Steph.* *στρογγύλαι*, αἱ, teretes zonæ, *Poll.*

στρογγυλίζω, f. *ίσω*, idem; (2) ore rotundo loquor. Στρογγυλίζειν τὰ νοήματα, *Dion. Hal.* Ab eod.

στρογγυλοειδὴς, ους, ὁ καὶ ἡ, rotundus. Ex *στρογγύλος* et *εἶδος*.

στρογγυλόκαυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui rotundum habet caulem.

στρογγυλόλοβος, ου, ὁ καὶ ἡ, rotunda siliqua inclusus.

στρογγύλομαι, rotundus fio. A *στρογγύλος*.

στρογγυλοναύτης, ου, ὁ, qui oneraria navi navigat.

στρογγυλόπλευρος, ον, rotundum latus habens. A *πλευρά*.

στρογγυλοπρόσωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui rotunda est facie. Ex *στρογγύλος* et *πρόσωπον*.

ΣΤΡΟΓΓΥΛΟΣ, ύλη, ύλον, rotundus, teres, globosus; *ναῦς στρογγύλη*, navis oneraria, *Ern.*

στρογγυλότης, ητος, ἡ, rotunditas, figura rotunda aut teres. A στρογγύλος.

στρογγυλοῦν, vide στρογγυλεύω. Καταφερόμενον ὕδωρ ἐξ ὕψους στρογγυλοῦται, *Al. Aphr.* Ab eod.

στρογγύλωμα, τό, orbis, coagmentum rotundum, *V. T.*

στρογγύλως, *adv.* rotunde; (2) figura tereti. Ab eod.

στρογγύλωσις, εως, ἡ, rotundatio exercitus, *V. T.*

στρομβεῖον, ε, τό, turbo, conus, *Nic. Th.* 629. A στρόμβος.

στρομβηδόν, *adv.* turbinis in modum, turbinatim. Ab eod.

στρομβοειδής, ές, id. quod στροβιλοειδής, *Steph.*

στρόμβος, ε, ὁ, turbo, trochus. A στρόβεω.

στρομβόω, ῶ, f. ώσω, turbineo vortice verso seu circumago; (2) verso, circumago. A στρόμβος.

στρομβώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, turbinis seu coni figuram habens. Ab eod.

στρουθάριον, ε, τό, passerculus, et universe quævis avicula, *Dim.* a στρουθός.

στρουθιος, ία, ιον, struthius. Ab eod.

στρουθίζω, f. ίσω, passeris in modum stridor.

στρουθίον, ε, τό, passerculus, *Dim.* a στρουθός.

στρουθίος, ία, ιον, struthius. Ab eod.

στρουθοκάμηλος, ε, ὁ, vel ἡ, struthiocamelus, *avis*; struthio, *Ph.*

στρουθοκέφαλος, ε, ὁ καὶ ἡ, habens caput passeris aut struthiocameli; (2) monstrosus. Ex στρουθός et κεφαλή.

στρουθότης, οδος, ὁ καὶ ἡ, pedes struthiocameli habens.

ΣΤΡΟΥΘΟΣ, ῦ, ὁ, passer; (2) struthio, struthiocamelus; (3) herba quædam.

στρουθοφάγος, ε, ὁ καὶ ἡ, struthiones vorans; (2) passeres vorans.

στροφαῖος, ε, ὁ, versutus, qui multas novit strophas, *Epith.* Mercurii. A στροφή.

στροφάλιγξ, ιγγος, ἡ, conversio, vertigo, gyrus, vortex, flexus; (2) rotula, orbis, orbiculus; (3) caseus. Ὁ δ' ἐν στροφάλιγγι κονίης Κείτο μέγας μιγαλωσί, *Il.* 16, 775. Μειοτέρη γὰρ πᾶσα περιστρέφεται στροφάλιγγι, *Arat.* 43. A

στροφαλίζω, fut. ίσω, verto, verso. Τῷ δὲ πας' ἡλάκατον στροφαλίζετε, *Od.* 18, 314. A στρέφω.

στροφάς, άδος, ἡ, quæ circumagitur, quæ circumvertitur. Ab eod.

στροφάω, ῶ, verto, volvo, verso.

στροφεῖον, ε, τό, instrumentum vertendo navem; (2) pars theatri, *Gl. Vet.* versoria.

στροφεύς, έως, ὁ, vertebra; (2) summus dorsi spondylus; (3) cardo in foribus.

στροφέω, ῶ, versutiis et strophis utor.

στροφή, ῆς, ἡ, versio, versura, flexus; (2) chori ad spectatores conversio, pars carminis lyrici habens antistrophen suam; (3) tergiversatio fraudulenta, stropha, versutia, *Gl. Vet.* στροφαί, strophæ. A στρέφω.

στροφίγξ, γος, ἡ, vertebra, cardo; (2) versura, flexus, versio. A στροφεύς.

στρόφιον, ε, τό, zona, qua mulieres cingi solebant; (2) redimiculum, quo viri et fœminæ caput ligabant. A στρόφος.

στροφίς, ίδος, ἡ, conversio; (2) volumen, spira; (3) laqueus. A στροφή.

στροφοδινέω, circumago. Vide στρεφοδινέω.

στροφολογία, ἡ, versutia in dicendo, fraus. A λέγω.

στροφόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, intestina mihi torquentur, torminibus vexor seu laboro. Στροφόμενος ἵπποις, *Hipp.* A

στρόφος, ε, ὁ, funiculus e loro vel cannabi, aliave materia; fascia, cirrus, cincinnus; (2) torsio, tormina intestinorum; στροφοί, tormina, *Gl. V.* A στρέφω. Hinc

στροφώδης, ες, cui densi quid innatat, ut in urina.

στροφωτός, ἡ, όν, versatilis. A στροφόομαι.

στρυφνός, ἡ, όν, austerus, acerbus, astringens; (2) de homine austero, acerbo, moroso. A συφός.

στρυφνότης, ητος, ἡ, acerbitas. A στρυφνός.

στρύχνον, ε, τό, idem quod

ΣΤΡΥΧΝΟΣ, ε, ὁ, solanum, *herba. Angl.* NIGHTSHADE.

στρῶμα, ατος, τό, stratum, stragulum, stramentum, vestis stragula variegata; unde et στρώματα, liber varii et mixti argumenti. A στρωννύω. Hinc

στρωματεύς, έως, ὁ, vestis sutilis; (2) saccus ex pannis lineis laneisve consutus, quibus stragula deponi et colligari solebant; (3) piscis quidam dorso variegato; (4) liber varii argumenti, *Gl. Vet.* pulvinar.

στρωματίζω, f. ίσω, sterno, insterno.

στρωματοδεσμον, ε, τό, ligamen seu vinculum, quo vestis stragula constringitur; fascia qua stragula convoluta solent ligari; (2) vestis stragula vinculo colligata. Ex στρῶμα et δεσμός.

στρωματοδέσμιος, ε, ὁ, idem et ex iisd.

στρωματοφύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, cui stratorum custodia demandata est.

στρωμνή, ῆς, ἡ, stratum, lectus, stragulum, lectisternium, torus. A

στρώννυμι, sευ στρωνύω, fut. στρώσω, sterno, i. e. dejectum humi expando aut alio in loco plano, στρῶσον, sterne, *Gl. V.* aor. 1. imperat. ἐστρώμενον, stratum, *Gl. Vet.* perf. pass. part. Αὐτὸς κλίνην στρώννυσι, τράπεζαν κοσμεῖ, *Xen.* Κἄστρωσε γ' εὖνας καὶ κἀλυψε σώματα. *Eurip. Supp.* 767. Ἔστρωται λέχος, *id. Med.* 381. A στορέω. Hinc

στρῶσις, εως, ἡ, stratio, stratura.

στρῶσον, 2. sing. aor. 1. imper. act. verbi στρώννυμι, pro στρόω, *sterno.*

στρωτήρ, ῆρος, ὁ, strator; (2) parva trabs, asser; *Gloss. Vet.* asserculus; (3) crates textilis; στρωτῆρες, asseres, *Ph.* asserculi, *Gl. V.*

στρώτης, ου, ὁ, strator, *Gl. V.* στρωτῆς, strator.

στρωτός, ἡ, όν, stratus, instratus, stragulis intectus. Ab eod.

στρωφᾶσθαι, præs. inf. med. pro στρωφάεσθαι, a

στρωφάω, ῶ, versor, circumago. Τῶνων δ' ἂν τὸ μέσον στρωφήσομαι, *Theog.* 837. Ἀλλ' ἐπὶ κυανέων ἀνδρῶν δῆμον τε πόλιν τε Στρωφᾶται, *Hes. Opp.* 526. Αἱ δ' ἴσῳς ὑρῶσι καὶ ἡλάκατα στρωφῶσιν, *Odyss.* 7, 105. Καθ' Ἑλλάδα γῆν στρωφώμενος, *Theog.* 247. A στροφή.

στρωφώμενοι, nom. plur. part. præs. med. *contr.* pro στρωφάμενοι.

στυβέρκι χρυσῦν, crustæ auri, *V. L.*

στυγάνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, odio prosequens viros. Ex στύγος et ἀνήρ.

στυγερός, ἠα, ὸν, terribilis, horribilis, tristis, gravis; (2) odio dignus, *Gl. V.* invisus, odiosus. A στυγέω.

στυγερότης, ητος, ἡ, tristitia, mœstitia. A στυγερός.

στυγερώπης, ος, ὁ καὶ ἡ, invisus; (2) cum odio adspiciens, inviso adspectu et torvis oculis cernens. Ex στυγερός et ὤψ, *vultus.*

στυγερωτός, ῆ, ὁ, invisus, quem adspicere odimus; ingratus adspectu. Ex στυγερός et ὤψ.

στυγερῶς, *adv.* horribiliter, horrendum in modum.

ΣΤΥΓΕΩ, ῶ, f. ήσω, odio prosequor, odi, reformido, exhorresco, extimesco, timeo; στυγέομαι, odio, et horrori sum, invisus sum, σύγει, odisse, aor. 1. inf. a fut. σύξω, quasi a σύγω; ἔσυγον, aor. 2. Στυγήσει Ζεὺς τὰς κακίας, *Soph. Aj.* 133. Ἆρα τὸν ξένον συγῶν δικαίως ἐν κακοῖς ἀφιγμένον, *Eur. Alc.* 768. Πατέρα τὸν ἐμὸν μὴ σύγει, πόσιν τε σὸν, *idem, Iph. in Au.* 1506. παῖδας, *id. Med.* 36. ἄσυ, *Arist. Ach.* 33. Στυγοῦμαι δ' ἀνδρὶ φαεμάκοισι σοῖς, *Eur. Andr.* 157.

στύγημα, ατος, τό, odium; (2) quod aliquis odio habet. A στυγέω.

στυγητός, ὁ, ὸν, odiosus, qui odio et horrori est, odio dignus, *Gl. V.* detestabilis.

στύγιος, ία, ιον, stygius, infernalis. A Στύξ.

στυγνάζω, f. άσω, tristor, tristitia adficior. Ἡ δὲ εὐγνάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ, ἀπῆλθε λυπέμενος. *Marc.* 10, 22. Στυγνάζων ὁ ὀφανὸς, *Matt.* 16, 3. A συγνός.

στυγνάσαντα, acc. sing. a. 1. part. act. v. συγνάζω.

στυγνοποιός, όν, tristitiam adferens. A ποιέω.

στυγνός, ὴ, όν, odiosus, invisus, gravis, tristis, terrificus; συγνὴ, anxia, *Ph.* συγνὸν, dirum, *Ph.* συγνότερος, tristior, *Ph.* A συγός. Hinc

στυγνότης, ητος, ἡ, mœstitia, mœror.

στυγνόω, ῶ, f. ώσω, contristo. Ab eod.

στυγοδέμνιος, pro στυγοδόμνος. *Steph.*

στυγοδέμνος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui odit cubilia, conjugium. Ex στυγέω et δέμνιον, *cubile.*

στύγος, εος, τό, odium. A συγέω.

στύγω, f. ξω, (ut hinc sit σύξαι, et σύξαιμι) v. συγέω. Τῷ κε τίω σύξαιμι μένος καὶ χείρας ἀάπτους, *Od.* 11, 501.

στυλίς, ίδος, ἡ, columella, pila, *Dim.* a στύλος.

στυλίσκος, ε, ὁ, idem et ab eod.

στυλίτης, ε, ὁ, supra columnam locatus, in columna stans. A στύλος.

στυλοβάτης, ε, ὁ, columnæ pes seu basis. Ex στυλος et βαίνω.

στυλοειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, columnæ similis. Ex στύλος et εἶδος.

στυλόομαι, ώμαι, columnis fulcio. A

ΣΤΥΛΟΣ, ε, ὁ, columna; (2) graphium; (3) structura orationis ac dicendi modus, stylus, vel stilus.

στύμμα, ατος, τό, tentigo. A σύω.

στύμμα, ατος, τό, spissamentum, adstringendi vim habens. A σύφω.

Στύξ, γός, ἡ, Styx, *fluvius infernalis*; (2) fons ad Nonacrin in Arcadia horribili frigiditate; (3) horror tremorque ex perfrictione. A συγέω.

στύξαιμι, a. 1. opt. act. verbi σύγω.

στυπάζω, stipite pello, *Hes.*

στυπεῖον, ε, στυππεῖον, ε, στυπτίον, linum, stupa. A

στύπη.

στύπαξ, στύππαξ, κος, ὁ, *Dim.* a στύπη.

στυπειοπώλης, ε, στυππειοπώλης, ε, στυπιοπώλης, ε, ὁ, venditor stupearum vestium, *Arist. Eq.* 122.

στύπη, ες στύππη, ης, ἡ, stupa. Hinc

στύπινος, η, ον, stupeus.

στυπτόγλυφος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui ligna vel stipites polit et scalpit, *Hes.* A γλύφω.

στύπος, εος, τό, stipes, caudex, truncus. Καὶ τὰ μὲν ἐν σύστει προβαλὼν πολυχανδέος ὅλμυ, *Nic. Th.* 951.

στυπτακός, ὁ, pro στύπαξ, *Ar. Sch.*

στυπτηρία, ας, ἡ, alumen. A σύφω.

στυπτηριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, aluminosus, alumen resipiens. A στυπτηρία.

στυπτικός, ἡ, όν, astringendi vim habens. A σύφω.

στυφελίζω, f. ίσω, pungo, stimulo; (2) styracem refero odore. A σύφελος.

στυφελίνεος, ίνη, ινον, e styrace confectus, sive arbore, sive lacrima ejus. Ab eod.

στυφελινον, ε, τό, ferrum transversum in posteriore parte ferri hastæ. Ab eod.

ΣΤΥΡΑΞ, ακος, ἡ, styrax, *arbor Syriæ.* (2) lacrima ejus, suffimen. Ὧν πλείστῳ χρῶνται θυμιάμασι οἱ δειπνοῦντες, *Strabo.* lib. 12. p. 856. (3) gen. masc. ὁ, lignum jaculi, hastile, atque inde pro jaculo ipso, *Plut.* in *Marcell.* cap. 26. *Gl. V.* tonsilla.

στυφελίζω, futur. ξω, *Dor.* pro σω, aspere tracto, duris verbis verberibusque incesso; (2) dispello discutio, disjicio; (3) coërceo. Ἀλλα δ' ἐπ' ἄλλοις ἐπενώμα συφελίξων, *Soph. Ant.* 143. Ἐξ ἑδέων συφελίξει, *Il.* 1, 581. Στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα, *Il.* 7, 261. σὴ μ' ἄλοχος, συφέλιξε, *ib.* 21, 512. ξείνως στυφελιζομένως, *Odyss.* 16, 108. A συφελός. Hinc

στυφελισμός, ῦ, ὁ, injuria, contumelia, quum quis injuriose loco deturbatur. Οἷας δὲ Κράτης ὀργὰς ὑμῶν ἠνέγκετο καὶ συφελισμούς, *Arist. Eq.* 537. A seq.

στυφελός, ἡ, όν, vel στυφελός, ὴ, όν, asper, durus, astrictivus, firmus. Ἔρίν' ἐμαυτὴν τῆσδ' ἀπὸ στύρακι πέτρας, *Æsch. Pr.* 747. A σύφω.

στυφόεις, όεσσα, όεν, adstringendi, densandi vim habens. Ab eod.

στυφός, ἡ, όν, idem, durus, asper. Ab eod.

στυφότης, ητος, ἡ, densitas, asperitas.

στυφρός, ὰ, όν, durus, rigidus; (2) retroridus, duratus, callosus. Ab eod.

ΣΤΥΦΩ, astringo, *de gustu*; (2) spisso, denso. Στύφειν τὸ δέρμα, *Gal.*

στύψις, εως, ἡ, astrictio; (2) spissatio; (3) tinctura. A σύφω.

ΣΤΥΩ, fut. στύσω, astringo, denso, durum reddo; (2) tristitia adficio, *Arist.* (3) *pass.* densor, astringor; (2) tentigine laboro; (3) tristis sum, *Lys.* 152. Κἀγὼ καθεύδειν βέλομαι, καὶ στύομαι, καὶ σκοτοδινιῶ, *id. Ach.* 1233.

στωϊκός, ἡ, όν, stoicus. A στοά.

στωμοδόκος, pro σομοδόκος. *Hes.*

στωμυλέω, ῶ, f. ήσω, loquax sum, garrulus sum, nugor. Ἅ (μειράκια) στωμυλεῖται τοιαδὶ καθήμενα, *Arist. Eq.* 1372.

στωμυλεύομαι, f. εύσομαι, idem.

στωμυλήθρης, ε, ὁ, loquax. garrulus.

στωμυλία, ας, ἡ, loquacitas, garrulitas; (2) facundia, lepos, *Gl. V.* A στωμύλος.

στωμύλλος, pro στωμύλος, *Hes.*

σωμυλιοσυλλεκτάδης, ᾱ, ὁ, loquacium nugarum consarcinator, garrulus, nugator; vox Aristophanica forma patronymicorum, *Ran.* 951. Ex σωμυλία et συλλέγω.

στωμυλλάομαι, idem quod σωμυλίαν.

στωμύλλω, idem quod σωμυλίαν. Οὐ σωμύλλων κατὰ τὴν ἀγορὰν τριβολεπτράστελ', *Arist. Nub.* 999. Ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε, εἰ στωχὸς ὢν εἰπόν τι, κἀσωμυλλάμην, *id. Ach.* 585. Hinc

στώμυλμα, ατος, τὸ, idem quod σωμυλία.

στωμύλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, garrulus, loquax, dicax, lepidus, facundus, facetus. A σόμα, *os.*

ΣΥ, tu, *gen.* σοῦ, tui.

συάγριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, aprinus, aprugnus.

συαγρίδες, αἱ, piscium genus, *Ath.*

συάγριος, ᾱ, ὁ ᾗ, ἡ, idem quod συάγριος. A

σύαγρος, ᾱ, ὁ, vel ἡ, qui sues capit; (2) qui apros venatur, *subst.* aper. Ex σῦς et ἄγριος, vel ἄγω.

συαγρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, apro similis, aprum referens. A σύαγρος.

σύαγχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sues strangulans, suffocans. Ex σῦς et ἄγχος.

σύαινα, ης, ἡ, piscis quidam; (2) poculi genus. A σῦς.

συάς, άδος, sus, *Hes.*

σύβαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, qui porcinis est moribus; (2) salax et proclivis ad Venerem, subax. Ab eod.

συβαρίζω, f. ίσω, sybaritarum more luxu et deliciis diffluo, *Arist. Pace,* 344. A

ΣΥΒΑΡΙΣ, ίδος, vel ίος, Sybaris, *urbs Italiæ;* (2) luxus, qui incolas urbis dictæ quondam totos occupaverat. Hinc

συβαρίτης, ᾱ, ὁ, Sybarita, qui est e Sybari.

συβαριτικός, ή, όν, Sybariticus; (2) mollis, luxuriosus. A præc.

συβαρίτις, ίδος, ἡ, fœmina Sybaritica.

συβήνη, ης, ἡ, theca ex corio, *proprie* suillo; (2) venabulum. A σῦς.

συβίνη, ἡ, pro συβήνη, *Poll.*

συβόσιον, ᾱ, τὸ, grex suum pascentium; (2) suile, hara. Ex σῦς et βόσις, *pastus.*

συβωτέω, porcos pasco, *Hes.*

συβώτης, ᾱ, ὁ, subulcus. Ex σῦς et βόω.

συβωτικός, ή, όν, ad subulcos pertinens, subulcis proprius. A συβώτης.

συβώτια, ας, ἡ, subulca; (2) subulcorum propria. Ab eod.

συγάλακτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, collactaneus, collacteus. Ex σὺν et γάλα.

σύγγαμβος, ᾱ, ὁ, congener, *Gl. Vet.* σύγγαμβοι, mariti duarum sororum.

συγγαμία, ας, ἡ, connubium, *Gl. V.* A σύγγαμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, conjux, maritus vel uxor; (2) rivalis.

συγγεγραφότας, acc. pl. part. act. verbi συγγράφω.

συγγείτων, ονος, ὁ, vicinus, *Eur.*

συγγελάω, ῶ, f. άσω, simul cum alio rideo. *Gl. V.* συγγελῶ, conrideo.

συγγενεαλογέω, ῶ, f. ήσω, simul refero generis seriem. Συγγενεαλογεῖν τινὰ, *Herodot.*

συγγενείαι, ας, ἡ, cognatio, adfinitas, *Ph.* propinquitas, prosapia. A συγγενής.

συγγενέσθαι, a. 2. inf. med. verbi συγγίνομαι.

συγγενίσει, cognatis, dat. pl. a συγγενής.

συγγενιτέιρα, ἡ, communis mater, communis soror.

συγγενέτις, ἡ, id. ap. *Phil.* ubi est soror.

συγγενής, έος, ὁ καὶ ἡ, consanguineus, cognatus; propinquus, gentilis, *Ph.* Ex σὺν et γίνομαι. Unde

συγγένησις, εως, ὁ, congressus, coitus.

συγγενήτωρ, ορος, ὁ, communis pater.

συγγενικός, ή, όν, idem quod συγγενής.

συγγενικώς, *adv.* ut cognatos decet, i. e. amice.

συγγενικώτατα, familiarissima, *Ph.* A præced.

συγγενίς, ίδος, ἡ, cognata, consanguinea.

συγγενναίω, ῶ, congenero.

συγγεννήτωρ, ορος, ὁ, id. quod συγγενήτωρ.

συγγενόμενθα, 1. pl. a. 2. conj. med. verbi συγγίνομαι.

συγγενῶς, *adv.* cognatione.

συγγεύομαι, una gusto, una edo.

συγγεωργός, ᾱ, ὁ, socius in agro colendo.

συγγηθέω, una gaudeo.

συγγηράσκω, f. ᾱσω, senesco simul, consenesco.

συγγηράω, idem.

σύγγηρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sociam senectutem habens, consenescens. Ex σὺν et γῆρας.

συγγίνομαι, simul sum, conversor; (2) consuetudo est mihi cum aliquo; (3) convenio, congregor; (4) concumbo, coëo; (5) adsum, auxilior; (6) simul gignor, congignor; aor. 2. συνεγενόμην, una fui. Εἴ μέ τις γνοίη σκοτῶν ζητοῦντ' ἀδελφὸν ὡς συγγένομαι, *Eur. Elect.* 100. Συγγενέσθαι τοῖς μεθέλουσιν εἰς λόγους, *Arist. Nub.* 251. Ὦ θεοὶ πατρῷοι, συγγένεσθέ γ' ἀλλὰ νῦν, *Soph. El.* 413.

συγγινώσκω, simul sentio, ejusdem sum sententiæ, consentio; (2) conscius sum; (3) cognosco, agnosco; (4) ignosco, veniam do; συγγνώθι, ignosce, *Gl. Vet.* Συγγνώσεταί σοι τήνδ' ἁμαρτίαν πόσις, *Eurip. Andr.* 839. Καὶ ἐγὼ σοι συνεγίγνωσκον, *Xen. Cyr.* 7, 27. Ἐκείνοις μὲν τῆς ἀγνοίας συνεγίγνωσκον, *Luc. Gal.* Ζεὺς τ' ἂν συνέγνω ξὺν δίκῃ χειμεμένῳ, *Soph. Trach.* 283.

σύγγνοια, ας, ἡ, venia. A συγγινώσκω. Unde

συγγνώμη, ης, ἡ, ignoscentia, venia, consensus, indulgentia, concessio, permissio.

συγγνωμονέω, veniam do.

συγγνωμονικός, ή, όν, ad veniam dandam propensus, facilis in danda venia; (2) venia dignus. A συγγνώμων.

συγγνωμονικῶς, *adv.* indulgenter, ignoscendo.

συγγνωμοσύνη, ης, ἡ, venia. A

συγγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, facilis in danda venia, mitis, indulgens; (2) consentiens, qui est ejusdem sententiæ. A συγγνώμη.

συγγνωσθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi συγγινώσκω.

σύγγνωστος, ης, ἡ, cognitio.

συγγνωστός, ή, όν, dignus, cui ignoscatur, venia dignus; συγγνωστοί, excusabiles, *Gl. V.* Καὶ συγγνωστὰ μὲν γέροντι, τἄμὸν δ' ἐχὶ συγγνώμην ἔχει, *Eur. Phœniss.* 1001. A συγγινώσκω.

συγγογγυλίζω, retorqueo, converto, *Ar.*

συγγομφόω, infigo, configo, clavis compingo, *Aret. Plut.* in *Lycurg.* cap. 9.

συγγονεύς, *Att.* ξυγγονεύς, έως, ὁ καὶ ἡ, qui est ex eadem cognatione. A γόνος.

σύγγονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cognatus; (2) germanus, frater vel soror. Ex iisd.

σύγγραμμα, ατος, τὸ, scriptum, liber, opus; (2) res scriptis comprehensa. Ex σὺν et γράφω.

συγγραμμάτιον, ᾱ, τὸ, opusculum, libellus, *Dim.*

συγγραμματοφύλαξ, κος, ὁ, præfectus tabulario.

συγγραφικῶς, *adv.* historicorum more.

συγγραφεύς, έως, ὁ, scriptor, maxime historicus.

συγγραφή, ῆς, ἡ, scriptio; (2) scriptio historica, historia; (3) scriptum, liber; (4) syngrapha, cautio scripturæ; (5) commentarii, e quibus sacra fiunt.

συγγραφίαι, vel ξυγγραφίαι, ας, ἡ, idem. A

συγγράφω, f. ψω, conscribo, scriptis mando; (2) historiam scribo; (3) scripto caveo, stipulor. Παλιναιδίαν τινὰ συγγράφω, *Luc.* pro Imag. Τὰ δ' ἄλλα μετὰ τῆς γραμματέως συγγράψομαι, *Arist. Thesm.* 439. Πολλά γέ μοι ἐξ τοιαῦτα συγγεγραμμένα, *Xen. Cyr.* 8, 31.

συγγυμνάζω, f. άσω, una exerceo. Τοιαῦτα λογισιῶ συγγεγυμνασμένῳ πάνυ χρῆζει, *M. Anton.* δ, 1. Hinc

συγγυμνασία, ας, ἡ, coëxercitatio.

συγγυμναστής, οῦ, ὁ, socius exercitationis.

συγκαθαγίζω, f. ίσω, consecro; (2) adoleo.

συγκαθαιρέω, una everto, tollenti (vel potius deponenti) onus auxilior. Συγκαθαίρειν ἀγῶνας, *Herodot.*

συγκαθαιρεύω, una purgo.

συγκαθαιρόω, fut. όσω, simul apto, una compono. Πεττῶν' ἀδελφὸν τόνδε συγκαθαιρώσαι, *Soph. Aj.* 934.

συγκαθέδρος, ᾱ, ὁ, assessor, *Ph.* A καθέδρα.

συγκαθίζομαι, f. 2. συγκαθιδοῦμαι, una sedeo, *Gl. V.* consideo, adsideo.

συγκαθειμαρμένα, destinatus sum; συγκαθειμαρμένα, quæ homini ab initio destinata sunt fata.

συγκαθείργνυμι, pro συγκαθείργω, *Steph.*

συγκαθείργω, f. ξω, una cum alio concludo, tanquam carcere. Ἐγὼ γάρ σε συγκαθείρξα τούτῳ τῷ ἁμάκχῳ πραγμάτων, *Xen. Cyr.* 6, 6. Λέοντι συγκαθείρχθη, *Luc.*

συγκαθελκύω, f. ύσω, deorsum traho.

συγκαθέλκω, f. ξω, idem.

συγκάθεσις, εως, ἡ, submissio, qua se quis alicui submittit ac cedit; (2) contentio duorum inter se, comparatio. A συγκαθίημι.

συγκαθεύδησις, ή, concubitus. A

συγκαθεύδω, fut. ήσω, simul, una dormio, *Gl. Vet.* concumbo, *Ph.* Τοῖς τηλικούτοις ξυγκαθεύδω' ἥδομαι, *Arist. Conc.* 1003. Ταύτῃ συνεκάθευδον, *Luc.*

συγκαθεψίω, f. ήσω, simul decoquo.

συγκαθέψω, f. ψήσω, idem.

συγκάθημαι, una sedeo, sedeo inter alios. Ἅ βέλει σφ' ἐν ὄρεσι συγκαθημένας ἰδεῖν, *Eurip. Bac.* 810. Οἱ συγκαθήμενοι αὐτοῖς, *Act.* 26, 30. Μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, *Marc.* 14, 54.

συγκαθιδρύω, una dedico; in eodem templo consecro, de diis assessoribus.

συγκαθιδρόω, f. ύσω, simul colloco.

συγκαθιερόω, una consecro, simul dedico.

συγκαθίζω, fut. ίσω, p. ικα. simul sedeo; (2) συγκαθιζόμαι, una colloco. Συγκαθισάντων αὐτῶν, *Luc.* 22, 55. Συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις, *Ephes.* 2, 6.

συγκαθίημι, f. ήσω, una demitto; συγκαθέντες, qui se alicubi absconderunt; item qui alicui assensi sunt, et cesserunt atque accommodarunt, cum eo pacti sunt, *Ern.* (2) submitto me.

συγκαθίστημι, una constituo, confirmo; συγκαθίσταμαι, una consisto. Ἀθλίου κυνὸς κόμισε' ἐξ Ἄργος συγκατάστησον μολών, *Eur. Herc. Fur.* 1392.

συγκαθοριζω, in portum eundem deduco.

συγκαθορμόζω, una apto.

συγκαθοσιόω, consecro, instituo, de ritibus sacris.

συγκαθυφαίνω, simul intexo, *Rob.*

συγκαίω, f. καύσω, simul uro, comburo, *Gl. V.* conflagro.

συγκακοπαθέω, ῶ, fut. ήσω, simul malis adficior, adflictionum sum particeps, una patior, miseratione doloris alieni tangor. Συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν Θεῦ, 2 *Tim.* 1, 8.

συγκακοργέω, ῶ, fut. ήσω, simul cum alio mala ago vel facio, *Liban.* Hinc

συγκακούργημα, ατος, τὸ, res per collusionem actoris et rei transacta, prævaricatio.

συγκακουργία, ας, ἡ, collusio. Ab eod.

συγκακυχέομαι, ᾱμαι, una affligor, una conflictor malis. Μᾶλλον ἑλόμενος συγκακυχεῖσθαι τῷ λαῷ τῦ Θεῦ, ἢ, &c. *Hebr.* 11, 25.

συγκαλέω, ῶ, convoco, congrego, aor. 1. συνεκάλεσα; pass. συνεκλήθησαν, 3. plur. Συγκαλέσας πάντας τὺς Περσῶν γερατιώτας, *Xen. Cyr.* 2, 4. Πῶς δῆτ' ἂν αὐτὺς ξυγκαλέσαιμι; *Arist. Av.* 208. Συγκαλεῖται τὰς φίλας καὶ τὰς γείτονας, *Luc.* 15, 9. τὺς ἀρχιερεῖς, *ib.* 23, 13.

συγκαλυνδέισθαι, simul volutari.

συγκαλλύνω, simul orno; (2) simul verro. Τὸ γὰρ διαῤῥιπτέμενον συγκαλλύνοντες λαμβάνεσι τὰ λείψανα, *Aristot.*

συγκάλυμμα, ατος, τὸ, cooperimentum.

συγκαλυπτέος, occultandus, *Æsch.*

συγκαλυπτός, ή, όν, cooperiendus. A

συγκαλύπτω, f. ψω, contego, cooperio, *Gl. V.* obnubo, obruo, condo; συγκεκαλυμμένος, obvolutus, tectus, perf. pass. part. Ἃ συγκαλύψαι παῖδες Οἰδίπα χρόνω χρῄζοντες, *Eurip. Ph.* 879. Διεπότην Ἀναπέσοντα πτεροῖσι συγκαλύψω, *Anacr.* 9, 32. Ταῦτ' εἰπὼν, καὶ πάντας δεξιωσάμενος, συνεκαλύψατο, *Xen. Cyr.* 8, 47. Συγκεκαλυμμένον, *Luc.* 12, 2.

συγκαλύψεις, 3. sing. aor. 1. opt. *Æol.* pro συγκαλύψαι.

συγκάλυψις, εως, ἡ, occultatio, contectio.

συγκάμνω, simul laboro, collaboro; (2) adjuvo. Ἥκω κακοῖσι σοῖσι συγκάμνων, τέκνον, *Eurip. Alc.* 610. Πάλαι πάλαι' χρῆν τῇδε συγκάμνειν χθονὶ ἐλθόντα, *id. Rhes.* 395. ἀδελφῷ, *Soph. El.* 993.

συγκαμπὴ, ῆς, ἡ, inflexio; (2) junctura. A συγκάμπτω.

συγκαμπτός, ή, όν, incurvus. A

συγκάμπτω, f. ψω, inflecto, incurvo, flexuose contraho et convolvo, *Gl. V.* concurvo. Συνέκαμψε τὸ σκέλος, *Plat. Phæd.* 3. Τὸν νῶτον αὐτῶν διαταντὸς σύγκαμψον, *Rom.* 11, 10. Hinc

σύγκαμψις, εως, ἡ, inflexio, incurvatio.

συγκαρκινόθαι, dicitur de frumentis, cum radices agunt inter se implexas.

συγκαισιγνήτη, vide *σύγκασις*, *Eur.*
σύγκασις, εως, ὁ, vel ἡ, qui una frater vel soror est; (2) frater vel soror.
συγκαταβαίνω, fut. *βήσομαι*, simul et una descendo; (2) descendo, *simpl.* v. c. in aciem; (3) ad alterius captum mores, &c. me accommodo; (4) conditionem probo, accipio; a. 2. *συγκατέζην*. *Ἐγὼ δὲ σᾷ στέργω' συγκαταβαίνω*, *Eurip. Andr.* 506. *Συγκαταβάντες*, *Act.* 25, 5.
συγκαταβάλλω, una impendo, una operam navo; (2) simul creo; pass. simul creor.
συγκαταβάντες, nom. plur. a. 2. part. act. verbi *συγκαταβαίνω*.
συγκατάβασις, εως, ἡ, descensus, transitus; (2) cum alteri cedimus, in conditiones descendimus; (3) accommodatio ad aliorum ingenia, mores, opiniones; (4) comitas, facilitas; (5) dexteritas in tractandis hominibus in conversatione, unde et calliditas et prudentia, *Ern.* A *συγκαταβαίνω*. Unde
συγκαταβατικὸς, ἡ, όν, levis, comis, facilis.
συγκαταβατικῶς, *adv.* comiter.
συγκαταβιβάζω, longe produco, procedere jubeo.
συγκαταβιόω, una vitam transigo.
συγκαταγήρασις, ἡ, productio vitæ aut durationis usque ad senium cum alio; (2) senectutis adventus, senectus. A præc.
συγκαταγηράσκω, consenesco. Hinc
συγκαταγινώσκω, una damno cum aliis.
συγκαταγομφόω, ῶ, clavis compingo, *Rob.*
συγκαταγράφω, vide *συγγράφω*.
συγκατάγω, fut. άξω, una reduco, adjungo in reducendo exsule, restituentes adjuvo. *Συγκατήγαγε δὲ τὸν δῆμον*, *Æschin.*
συγκαταδαρθεῖν, condormire; concumbere. *Τῶν ἐκ κοινῆ δὲ μισθῆξι ξυγκαταδαρθὼν*, *Arist. Conc.* 611.
συγκαταδελόω, una subjugo, in servitutem redigo multos una necessitate.
συγκαταδύομαι, una demergor, una occido. Hinc
συγκατάδυσις, εως, ἡ, q. d. simul occasus, quum quid cum altero occidit.
συγκαταζάω, ῶ. f. *ήσω*, una longum vitæ spatium transigo.
συγκαταζεύγνυμι, fut. ξω, conjungo. *"Οθ' ἥνιε' ἆρ' συγκατίζευσται κακῇ*, *Soph. Aj.* 123. *Κόρῃ αἰσχρᾷ καὶ λελωβημένῃ συγκαταζευγνύμενον*, *Luc. Toxar.*
συγκαταθάπτω, f. ψω, sepelio. *Ἐκέλευσε δὲ καὶ τὸς Πέρσας συγκαταθάπτειν*, *Xen. Cyr.* 5, 9.
συγκατατίθεσθαι, aor. 2. inf. med. verbi *συγκατατίθημι*. Unde
συγκατάθεσις, εως, ἡ, adsensio, approbatio, suffragium, consensus, consensio, concordia, pactum.
συγκαταθετικὸς, ἡ, όν, approbativus, adsentiens. Ab eod.
συγκαταθετικῶς, *adv.* assentiendo.
συγκαταθέω, una decurro.
συγκαταθλάω, una confringo, confringo.
συγκαταθνήσκω, simul morior, una pereo. *Ἀλλὰ τίς κεῖνο χάρις, ξυγκατθάνοντι κατθανεῖν*; *Eur. Hel.* 1118.
συγκαταίθω, comburo, *Suic.* *Ὃ δὴ λέλειπτο, συγκατῄθομεν*, *Soph. Antig.* 1216.
συγκατάινεσις, εως, ἡ, adstipulatio, adsensus, approbatio. A
συγκαταινέω, ῶ, simul approbo, comprobo, adsentior, adstipulor. *"Ηγ δὲ τὰ τῶν Ἑλλήνων ἡμῖν βάττον συγκαταινῇ, ἐξίωμεν ὡς τάχιστα*, *Xen.* *Ἧς πατὴρ λέγος Θρασυβούλῳ δρᾶκοντι συγκαταινέσει πικρόν*, *Lyc.* 1223.
συγκατάινος, ὁ, ἡ καὶ ἡ, qui adsentitur, qui adstipulatur. Ex σὺν et αἶνος.
συγκαταπαίνω, f. άνω, simul interficio, simul interimo.
συγκαταίρω, simul descendo, *Plut.* in *Crass.*
συγκατατιτιδομαι, una accuso.
συγκατακαίω, fut. αύσω, simul comburo; (2) comburo.
συγκατακαλύπτω, f. ψω, contego.
συγκατάκειμαι, concumbo, una jaceo, *R. Τοῖς ἀνδράσι ξυγκατακεῖσθαι*, *Arist. Conc.* 612.
συγκατακλάω, confringo.
συγκατακλείω, fut. είσω, una includo, simul cum alio includo, in eundum locum includo, *Gl. V.* concludo. *Βύκτας δ' ἐν ἀσπῖῳ συγκατακλείσας βοὸς*, *Lyc.* 738. *Συγκατακλείει μὲ τῇ γυναικὶ*, *Luc.*
συγκατακλίνω, una recumbere vel accumbere facio; *συγκατακλίνομαι*, una recumbo, una accumbo vel discumbo; *συγκατεκλίθην*, una accubui, concubui, aor. 1. *Οὐδὲ παρ' ἐμοί ποτε τὸν Δημόδιον ἄσεται συγκατακλινείς*, *Arist. Ach.* 984. *id. Nub.* 49. Hinc
συγκατάκλῖσις, εως, ἡ, accubitus ad eandem mensam; (2) concubitus.
συγκατακοιμάω, in lecto alicujus colloco feminam; *συγκατακοιμῶμαι*, concumbo.
συγκατακολαθέω, ῶ. f. *ήσω*, comitor, sequor.
συγκατακομιζω, fut. *ίσω*, comporto, *Suic.*
συγκατακόπτω, f. ψω, simul concido, seu interficio.
συγκατακοσμέω, in ordinem digero, compono, *Rob.*
συγκατακτάομαι, ῶμαι, fut. *ήσομαι*, simul adquiro, simul in potestatem redigo, *Rob.*
συγκατακτείνω, una interficio; aor. 2. *συγκατέκτανον*; part. *συγκατακτάς*. *Συγκατακτὰς κελαινοῖς ξίφεσιν βοτὰ*, *Soph. Aj.* 230.
συγκατακυλίω, una devolvo.
συγκαταλαμβάνω, occupo, capio, *Plut.*
συγκαταλάττω, concilio, compono.
συγκαταλέγω, fut. ξω, recenseo cum aliis, connumero.
συγκαταλύω, f. ύσω, una everto et aboleo; (2) una finio.
συγκαταμίγνυμι, vel *συγκαταμιγνύω*, admisceo, commisceo, *Rob. Suic.* *Οὐ ταῦσομαι τὰς χάριτας μισθοῦ συγκαταμιγνὺς*, *Eur. Her. Fur.* 677.
συγκαταμόω, claudo, concludo.
συγκαταναυμαχέω, una navali prælio pugno contra quem, eumve vinco.
συγκατανέμω, una partior, una distribuo; (2) adscribo, annumero.
συγκατανεύω, adnuo, adsentior, consentio. *Συγκατανεύειν τοῖς λεγομένοις*, *Polyb.*
συγκατανατέω, conculco.
συγκατανεύω, una claudo, seu finio.
συγκατανίπτω, una concido.
συγκαταπλέκω, simul implico, immisceo.
συγκατασολεμίω, una debello, in debellando adjuvo.
συγκατασπάσσω, aliquem in negotio aliquo conficiendo adjuvo.
συγκατασπείρω, una comburo.
συγκαταριθμέω, una enumero, adnumero. *Ἀγώνισμα εἰς τιμὴν τῶ Καλάνε συγκατηριθμῆσθαι τοῖς ἄθλοις*, *Ælian. V. H.* 2, 41.
συγκαταῤῥιπτω, una abjicio.
συγκαταῤῥέω, simul defluo; (2) simul decido.
συγκατάρχω, simul impero.
συγκατασβέννυμι, vel *συγκατασβεννύω*, fut. σβέσω, simul extinguo.
συγκατασήπω, simul putrefacio, simul contabescere facio.
συγκαταστάπτης, ου, ὁ, vastator, *Lyc.* 222. A
συγκατασκάπτω, fut. ψω, diruo et everto, perdo, etiam de hominibus. *Συγκατεσκάπτοις ἂν ἡμᾶς*, *Eur. Or.* 717. *Ξυγκατασκάψων δ' ἐγὼ τείχη πάρειμι*, *id. Ikhes.* 390. *Σύ τ', ὦ τάλαινα, συγκατασκάπτη πόλι*, *id. Ph.* 891.
συγκατασκιεδάζω, una dissipo.
συγκατασκευάζω, f. άσω, instruo et adorno. *Οἱ τὸν βίον ἡμῖν συγκατεσκευάκασι τέχναις*, *Plato.*
συγκατασκευάσας, aor. 1. part. act.
συγκατασκηνόω, ῶ, f. ώσω, una tentorium figo, in eodem tabernaculo habito; (2) in uno eodemque tabernaculo colloco. *Τὰς δὲ ἄλλας συγκατισκήνα*, *Xen. Cyr.* 5, 21.
συγκατασκήπτω, fut. ψω, una impetu ingruo; (2) una invado et incesso.
συγκατασπάω, ῶ, f. άσω, pariter, una convello, detrahо. *Ἐπὶ τὴν ὁμοίαν διαβολὴν συγκατασπᾶσθαι*, *Luc.*
συγκατασπείρω, consero, insero.
συγκαταστασιάζω, una seditionem concito.
συγκατάστασις, εως, ἡ, conflictus, dimicatio. A *συγκαθίσταμαι*.
συγκατασχέθομαι, subigo, in potestatem redigo.
συγκατατάσσω, vel *άττω*, f. άξω, una cum aliis colloco. *Τὴν τῶν ἱππίων χιλιοστὺν —μὴ συγκατατάττητε εἰς τὴν φάλαγγα*, *Xen. Cyr.* 6, 23. *Συγκατατέτακται γὰρ καὶ συγκοσμεῖ τὸν αὐτὸν κόσμον*, *M. Anton.* 7, 7.
συγκατατείνω, contendo, una tendo.
συγκατατήκομαι, contabesco, assiduus versor in aliqua re. *Συγκατατήκονται τοῖς κατ' αὐτὰς ἕξεσι ἄλυτοι καὶ ἄσιτοι*, *M. Anton.* 5, 1.
συγκατατίθημι, una depono; *συγκατατίθεμαι*, adsentior, adstipulor. *Τοῖς λεγομένοις συγκατατίθεσθαι*, *Diod.* *Οὗτος ἐκ ἦν συγκατατιθεμένοις*, (par. p. pass.) *τῇ βουλῇ καὶ τῇ πράξει αὐτῶν*, *Luc.* 23, 51.
συγκατατρύω, simul comedo, simul comedendo consumo.
συγκαταφάγω, devoro; (2) convivor.
συγκαταφέρομαι, simul deorsum feror; (2) adsentior, *cum dat.*
συγκαταφεύγω, una confugio.
συγκαταφλέγω, f. ξω, comburo; *συγκατεφλέχθη*, una combustus est, aor. 1. pass.
συγκαταφρονέω, contemno quem, non timeo.
συγκαταχράομαι, utor, abutor.
συγκαταψεύδομαι, fut. εύσομαι, mendacio opprimo.
συγκαταψηφίζω, fut. *ίσω*, una damno seu condemno; (2) adjicio, coopto. *Συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἑνδεκα ἀποστόλων*, *Act.* 1, 26.
συγκατέδω, comedo.
συγκατέλθωμεν, 1. pl. aor. 2. conjunct. act. verbi *συγκατέρχομαι*.
συγκατατείνω, una urgeo, coerceo.
συγκατεργάζομαι, f. άσομαι, una conficio, adjuvo aliquem in conficienda re aliqua. *Λυσσώδι συγκατεργάσω μοίρᾳ*, *Eur. Her. Fur.* 1027. *Συγκατεργάζεσθαί τινι τὴν ἀρχὴν*, *Herodot.*
συγκατέρχομαι, f. ελεύσομαι, simul redeo, una revertor.
συγκατεσθίω, una comedo.
συγκατένυγμα, ατος, τὸ, votum una cum alio conceptum, res, quam quis una cum alio vovit. A
συγκατεύχομαι, una precor, simul voveo. *Ἀλλ' ὧν ἐγὼ μὲν, ταῦτα συγκατηυξάμην*, *Soph. Antig.* 1338.
συγκατεύναστς, ἡ, concubitus.
συγκατέχω, contineo.
συγκατηγορέω, simul accuso; (2) simul prædico. Hinc
συγκατηγόρημα, ατος, τὸ, vox conjunctas habens significationes. Hinc
συγκατηγορηματικὸς, ἡ, όν, plura simul notans.
συγκατηγορηματικῶς, *adverb.* consignificative.
συγκατηγόρησις, ἡ, accusatio.
συγκατηγορῆς, ἐς, contectus.
συγκατοικέω, una habito.
συγκατοικίζω, f. *ίσω*, una colloco habitatores, vel frequentem locum incolis reddo. *Ἀρθογγα δ' αὐταῖς συγκατοικίζειν δάκη Ἰηξῶν*, scil. *χρῆν*, *Hipp.* 650.
συγκατοικτίζω, f. *ίσω*, commisereor. *Τὰ δ', οἷα πάσχω ξυγκατοικτιεῖ μένη*, *Sophoc. Trach.* 544.
συγκατολισθαίνω, concido, collabor.
συγκατορθόω, simul recte facio, compono, emendo; (2) una cum alio rem bene gero.
συγκατορύξαι, a. 1. inf. act. verbi
συγκατορύσσω, vel ύττω, fut. ύξω, defodio. *Καὶ τὸν ἄλλον κόσμον συγκατώρυξαν*, *Lucian.*
συγκατττύω, consuo, consarcio, *Gl. V.* concinno.
σύγκαυσις, εως, ἡ, combustio, exustio. A *συγκαίω*.
σύγκειμαι, simul positus sum; (2) consto, compositus sum; (3) dicitur et de rebus conflictis; (4) de quibus inter aliquos convenit, unde *συγκειμένα* pacta conventa; (5) *συγκείμενος*, compositus, comptus, *Gl. V.* constitutus; *συνέκειτο*, conventum erat, imperf. *Τῇδε σύγκειται δόλος*, *Eur. Rhes.* 215. *Βαλείτε χ' ἡμᾶς τρεῖς ὁμοῦ ξυγκειμένες*, *Soph. Aj.* 1326.
συγκειμένως, *adv.* contexte, *Gl. Vet.* A præced.
συγκεκραμένως, *adv.* adtemperate, temperatissime, *Gl. V.* A *συγκεράννυμι*.
συγκεκροτημένως, *adv.* dense, compacte.
συγκελεύω, jubeo, hortor. *Οὐκ ἐών, ἢ ξυγκελεύων ταιδ' ἀγεὶν Δανωμένην*, *Eur. Iph.* in *Au.* 914.
συγκεντέω, compungo, confitio, confodio, contrucido, *App. B. Mithridat.*
συγκεράννυμι, sive *συγκερανύω*, commisceo; a. 1. *συνεκέρασα*; *συγκέρασον*, tempera, *Gl. V.* perf. pass. part. *συγκεκερασμένος*, commistus. *Οὕτῳ πολυφόρῳ συγ-*

κέκραμαι δαίμονι, obrutus infortunio, *Arist. Plut.* 853. Μὴ συγκεκραμένος τῇ πίστει τοῖς ἀκούσασιν, *Hebr.* 4, 2. Ὁρῶ Τέκμησσαν οἵκτῳ τῶδε συγκεκραμένην, *Soph. Aj.* 905. (2) arctissimis amicitiæ vinculis conjungor. Ταχὺ μὲν τοῖς ἡλικιώταις συνεκίρατο, *Xenoph. Cyr.* 1, 13. Hinc

συγκέρασμα, ατος, τὸ, temperamentum, *Ph.*

συγκερασμὸς, οῦ, ὁ, temperies, *Ph.*

συγκεραστὸς, ἡ, ὸν, commistus seu mistus cum, temperatus cum ; συγκέρασον, calda aqua, potio medicata, *Gl. V.*

συγκερατίζω, et συγκερατίζομαι, cornu ferio, confligo.

συγκεραυνόω, ῶ, f. ώσω, fulmino, fulmine ferio. Δεύτερος συγκεραυνῶσα κλάδος, *Eur. Bac.* 1104.

συγκεράω, vide συγκερέννυμι, *Plut.*

συγκερίζω, f. ίσω, contexo. A κερίς.

συγκεφαλαιόω, ῶ, f. ώσω, capitulatim complector, summatim et breviter recenseo. Οὕτω καὶ ὁ Κῦρος συνεκεφαλαίωσατο τὰς οἰκονομικὰς πράξεις, *Xen. Cyr.* 8, 4. Πᾶσι δὲ συγκεκεφαλαίωνται πολλαὶ πράξεις ὀλίγοις ἐπιστάταις, *ib.* c. 41. Hinc

συγκεφαλαίωσις, εως, ἡ, summaria complexio, collectio per capita, *Ph.* æquatio.

συγκεφαλαιωτικὸς, ἡ, όν, in summam redigens.

συγκεχυμένην, acc. sing. perf. part. pass. f. gen. verbi συγχύω.

συγκεχυμένως, *adv.* confuse, promiscue.

συγκηδέμων, ονος, ὁ, ᾗ, qui simul curat.

συγκηδεύω, f. εύσω, una sepelio.

συγκήρυγμα, ατος, τὸ, præconium commune, i. e. plurium comprobatio.

συγκινδυνεύω, fut. εύσω, una periclitor, una periculum adeo. Ὅπως ὁτιηδὶσα συμπονεῖν καὶ συγκινδυνεύειν ἡμῖν ἐθέλοιεν, *Xen. Cyr.* 7, 29. Τὸν κοινὸν ἐκείνου αὐτῇ θάνατον συγκινδυνεύσαντος, *Luc.*

συγκινέω, ῶ, f. ήσω, una vel simul moveo, una agito ; commoveo, concito, *Gl. V.* Συνεκίνησάν τε τὸν λαὸν, *Act.* 6, 12. Ἀμφότεραι δ' ὁμοῦ τῶν ἐπιτηδείων τὸ συγκεκινημένον, *Longin.* 15. Hinc

συγκίνημα, το, idem quod

συγκίνησις, εως, ἡ, commotio.

συγκινηρώω, ῶ, commisceo, tempero. Συγκιρνᾶσθαι τῷ οἰκείῳ, *M. Anton.* 9, 6.

συγκλαίω, f. αύσω, cum alio ploro vel fleo. Αὐτὸς συνέκλαιον ἑκτίνῃ τῇ καλῇ παρθένῳ, *Luc.*

σύγκλασις, εως, ἡ, confractio.

συγκλασμὸς, οῦ, ὁ, idem. A

συγκλάω, ῶ, f. άσω, confringo.

σύγκλεισις, εως, ἡ, conclusio, inclusio. A συγκλείω.

σύγκλεισιμα, ατος, τὸ, junctura. Ab eod.

συγκλεισμὸς, οῦ, ὁ, conclusio. Ab eod.

συγκλειστὸν, ὄν, τὸ, idem quod σύγκλεισμα.

συγκλείω, fut. είσω, concludo, claudo ; (2) occludo. Ζῇ, καὶ Φανίσης ὁμοῦ συγκλείσει τὸ σὸν, *Eur. Hec.* 432. Οὐχὶ συγκλείσεις στόμα ; *idem. Hippolyt.* 502. Συγκλείσαντες ἐν τὰς ἀσπίδας ἐχώρευν, *Xen. Cyr.* 7, 9. τὸν Ὦραν, *Luc.* τὸ στόμα, *Arist. Thesm.* 40. Συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι, *Gal.* 3, 23.

συγκλέπτης, ου, ὁ, socius furti.

συγκλῄζω, fut. ίσω, idem cum συγκλείω. Οἱ σε καὶ Ἑρμιόνεν ἔριδι συγεζᾶ συνεκλῄσαν. *Eur. Andr.* 122.

συγκληρικὸς, ejusdem cleri collega, *Steph.*

συγκληρονομέω, ῶ, fut. ήσω, cohæres sum. A

συγκληρονόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, cohæres.

σύγκληρος, ου, ὁ, ἡ, consors. Hinc

συγκλήρωσις, sorte consocio ; (2) consortem do, necessitudine sortis conjungo. Οἷς συγκλήρωσαι τρόπαγμασι, τούτοις συνάεμοῖς σεαυτὸν, *M. Anton.* 6, 29. Συνεκληρώθης τῷ λήρῳ ἐκείνῳ γέροντι, *Luc.*

συγκλήρωσις, εως, ἡ, consociatio quorundam eadem sorte, communio, societas, *Gl. V.* consortium. A præc.

συγκλησία, ας, ἡ, convocatio, concilium senatorum. A συγκαλέω.

συγκλητικὸς, ἡ, όν, senatorius, *Gl. V.* συγκλητικὸς, senator, *Gl. V.* A

σύγκλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, convocatus ; (2) indictus, *subst.* ἡ, sc. βουλὴ, senatus, *inpr.* Romanus. A συγκαλέω.

συγκλῆτὴς, ὁ καὶ ἡ, consors tori.

συγκλινιὰι, αἱ, convexitates, *V. L.*

συγκλίνω, fut. ινῶ, vide συγκατακλίνω ; συνεκλίθη, concubuit, *Ph.* aor. 1. pass. Οὐκ ἔστιν ὅστις τῷδε συγκλιθήσεται, *Eur. Alc.* 1078. Hinc

συγκλίτης, ου, ὁ, qui simul accubat. A præced.

συγκλονέω, conturbo, concutio. Hinc

συγκλόνησις, εως, ἡ, concussio, impulsus.

συγκλύζω, f. ύσω, inundo, obruo, submergo ; συγκλύζομαι, inundor. Hinc

σύγκλυσμα, ατος, τὸ, clyster.

σύγκλυς, υδος, ὁ, collectitius, *Appian. B. Civil.* 1. de colluvie hominum vilissimorum, pro quo nonnulli ubique volunt rescribi σύνηλυς, *Ern.*

συγκλύω, f. ύσω, consentio.

συγκλώθω, f. ώσω, stamina necto seu nendo connecto. Ἡ ἐπιστολὴ τῶν αἰτιῶν συνέκλωθε, *M. Anton.* 10, 5. Τὰ ἑαυτῷ ἐκ τῶν ὅλων συγκλωσθέμενα. *id.* 3, 4. Hinc

σύγκλωσις, εως, ἡ, nexus rerum a fato pendens.

συγκνισάω, vel όω, una coquo, *Athen.*

συγκοιλαίνω, f. ανῶ, cavo, excavo.

συγκοιμάομαι, ῶμαι, una dormio, una cubo ; (2) concumbo, coëo. Δυσόδμοις ὄφεσι συγκοιμώμενος, *Lyc.* 849. Μητέρ' εἰ χρεὼν ταύτην προσαυδᾶν τῶδε συγκοιμωμένην, *Soph. El.* 276. Hinc

συγκοίμημα, ατος, τὸ, concubitus.

συγκοίμησις, εως, ἡ, idem.

συγκοιμητὸς, ὴ, ὸ, concubitor, *Gl. V.*

συγκοινόομαι, idem quod

συγκοινωνέω, ῶ, f. ήσω, una sum particeps, una communico. Συγκοινωνήσαντές μοι τῇ Ἀλίψει, *Phil.* 4, 14. τοῖς ἔργοις, *Ephes.* 5, 11. ταῖς ἁμαρτίαις, *Apoc.* 18, 4.

συγκοινωνὸς, ὁ, ἡ, ον, particeps, consors.

συγκοιτάζομαι, concumbo ; συνεκοιτάσθησαν, concubuerunt, *Ph.* Ex σὺν et κοίτη.

συγκοίτιον, ου, τὸ, concubitus ; (2) merces, quæ datur meretrici. A σύγκοιτος.

σύγκοιτις, ιδος, ἡ, concubina, *Ph.*

σύγκοιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, consors tori in eodem lecto cubans, *Gl. V.* concubina. Ex σὺν et κοίτη.

συγκολάζω, f. άσω, simul punio.

συγκολλάω, ῶ, f. ήσω, conglutino, glutine compingo ; (2) compono, concinno ; συγκεκόλλημαι, cohæro, *Gl. Vet.* συγκεκόλληται, cohæret, *Ph.* p. pass. συγκεκολλημένα, cohærentia, *Ph.* part. Ἀντωμοσίας, καὶ προσκλήσεις, καὶ μαρτυρίας συνεκόλλων, *Arist. Vesp.* 1035. Hinc

συγκόλλησις, εως, ἡ, conglutinatio, compactio, quæ fit glutinamentis.

συγκολλητὴς, οῦ, ὁ, conglutinator ; (2) concinnator, consarcinator. Ab eod.

σύγκολλος, ου, ὁ καὶ ἡ, glutine compactus sive conjunctus. Ex σὺν et κόλλα.

συγκόλλως, *adv.* more eorum, quæ glutinata sunt ; (2) concinne, congrue.

συγκολυμβάω, ῶ, f. ήσω, simul nato.

συγκομιδὴ, ῆς, ἡ, comportatio, collectio, compositio, *Herodian.* (2) confluxus hominum in aliquem locum, habitandi causa ; (3) apparatus funeris. A

συγκομίζω, fut. ίσω, conveho, comporto ; (2) una porto, simul fero aut duco ; (3) compono mortuum ad sepulturam. Οὗτος, σὲ φωνῶ, τόνδε τὸν νεκρὸν χερσὶν μὴ συγκομίζειν, *Soph. Aj.* 1067. Συνεκόμισαν δὲ τὸν Στέφανον ἄνδρες εὐλαβεῖς, *Act.* 8, 2. Τὰς τε ἰατρὰς τὰς ἀρίστας συνεκομί σατο πρὸς αὐτὸν, *Xen. Cyr.* 8, 20. Τὸ δεῖπνον ἄρτι συνεκομίζετο, *Luc.*

συγκομιστήρια, ων, τὰ, festum, quo in frugum comportatione sacra fiebant.

συγκομιστὸς, ὴ, όν, comportatus ; (2) collatitius ; (3) confusaneus, ex farina non excussa constans. Ab eod.

συγκομμάτιον, ου, τὸ, genus edulii. A συγκόπτω.

συγκονίομαι, ῶμαι, in eodem pulvere versor ; (2) colluctor.

συγκοπιάω, in laboro adjuvo.

συγκοπὴ, ῆς, ἡ, collisio, *Gl. V.* amissio rerum omnium virium in corpore humano ; (2) Syncope, figura grammatica, qua syllaba e medio abjicitur. A

σύγκοπος, ὁ καὶ ἡ, qui viribus defectus concidit.

συγκοπτικὸς, ἡ, όν, syncopen (seu animæ defectiones) inducens, *Gal.*

σύγκοπτος, ον, concisus. A

συγκόπτω, f. ψω, concido, *Gl. V.* contundo ; contraho, συγκοπεὶς, concisus, contusus, aor. 2. part. pass. Συγκόψασα τὸν σαυτῆς κόσμον, *Xen. Cyr.* 6, 25. τινὰ ξύλῳ, *Luc.*

συγκορυβαντιᾶν, cum alio Corybantum more insanire.

συγκορυφόω, ῶ, in unum apicem seu summam colligo. Τὸ εἰς ἓν εὔηχον συγκορυφῶν τὰ πλείονα, *Longin.* 24.

συγκοσμέω, vide κόσμεω. Δοκῶσι συνισχυρεῖν τε ὑμᾶς καὶ συγκοσμήσειν, *Xen. Cyr.* 2, 15.

συγκυφίζω, f. ίσω, allevo, adjuvo in levando aut portando. Συμπεφανήχασθαι καὶ συγκυφίζειν, *Luc. Toxar.*

συγκραδαίνω, concutio, vibro. Πολλὰ μέση συνεκράδαινε πνεῦμα, *Aristot.*

σύγκρασμα, ατος, τὸ, commistum seu temperatum, quod concrevit seu coaluit ; (2) portio diluta seu mista ex aqua et vino. A συγκεράννυμι. Unde

σύγκρασις, εως, ἡ, commistio, temperatio.

συγκρατέω, ῶ, f. ήσω, contineo, tueor, servo. Τὸν ἡμέτερον βίον αἱ προσευχαὶ συγκρατοῦσι, *Chrysost.*

σύγκρᾶτος, ου, ὁ καὶ ἡ, commistus, temperatus. A συγκεράννυμι.

συγκρατύνω, corroboro.

συγκρεμνίζω, per præceps dejicio.

σύγκριμα, ατος, τὸ, coagulum concretum ; (2) concentus ; (3) interpretatio ; (4) edictum. A συγκρίνω.

συγκριμάτιον, τὸ, *Dim.* compages.

συγκρῖναι, aor. 1. inf. act. verbi

συγκρίνω, commisceo, coagmento. Sic vet. et Attici. Recentiores pro (2) comparo, confero ; (3) contendo, concerto, judicio experior, συγκρῖναι, conferre, *Ph.* aor. 1. inf. Πνευματικοῖς πνευματικὰ συγκρίνοντες, 1 *Cor.* 2, 13. ἑαυτὸν ἑαυτοῖς, 2 *Cor.* 10, 12. Ἄξιος συγκριθῆναι παρασίτῳ τῷ σώματι, *Luc. Paras.* Hinc

σύγκρισις, εως, ἡ, concretio, congregatio ; (2) comparatio duorum inter se.

συγκριτικὸς, ὴ, όν, coagmentandi vim habens ; (2) comparativus. Ab eod.

συγκριτικῶς, *adv.* comparando, per comparationem.

σύγκριτος, ὁ, ἡ, comparabilis, *Polyb.* A συγκρίνω.

συγκροτέω, ῶ, f. ήσω, complodo, collido, *Gl. V.* contineo, sustento ; (2) conflo more fabrorum ferrariorum ; (3) instituo, apparo, instruo ; velut convivium, &c. (4) colligo, congrego ; velut copias, milites, item edico conventum ; (5) incito, incendo, favore, &c. συκεκροτημένος, agitatus, *Ph.* conflatus, compactus ; *item*, qui est compacto corpore, συγκεκροτημένην, conflatam, *Ph.* p. pass. part. *De adv.* συγκεκροτημένως, vide supra. Συναμοσίας συγκροτεῖν, conjurationem facere, *Luc.* Συνεκρότησε τῷ χείρε, *Xen. Cyr.* 2, 12. Καὶ συγκεκροτημένοι τὰ τῆ πολέμῳ, strenuos bellatores, δεινοὶ πολεμισταὶ, *Demosth. Olyn.* 1. Hinc

συγκρότημα, ατος, τὸ, id ipsum, quod conflatum est, coagmentum ; (2) agmen compositum, manus ; (3) conspiratio multorum.

συγκρότησις, εως, ἡ, sustentatio, favor, *Ph.* (2) conjuratio, conspiratio ; (3) compulsio, coarctio, congregatio, ut copiarum, gallinarum.

σύγκροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, conflatus, coagmentatus, compactus. Ex σὺν et κρότος.

σύγκρυμα, το, debitum, *Hes.*

σύγκρυσις, εως, ἡ, collisio, *Ph.* conflictio ; (2) mutua offensio, odium et inimicita ; (3) fraus, impostura. A συγκρύω.

συγκρύσιος, ν. ὁ καὶ ἡ, q. d. concussorius.

συγκρυσμὸς, οῦ, ὁ, collisio. Ab eod.

συγκρύω, f. ύσω, collido, complodo, committo, *Gl. Vet.* confligo ; *inpr.* est modium concutere, ut excidat aliquid. Hinc (2) vi aut arte efficere, ut aliquis confiteatur ea, quæ celabat, *Ern.* συγκρύσειν, confligunt, *Ph.* Συγκρύειν ἀλλήλοις, *Thuc.* τῷ χείρε, *Arist. Ran.* 1147. Μὴ συγκρύειν ἡμᾶς εἰς ἀλλήλους, *Appian. B. Civ.* 5.

συγκρύπτω, fut. ψω, occulto, celo, *Gl. Vet.* occulo. Φθόνους δ' ἂν ὑκ ἂν τοῖσδε συγκρύπτων δέμας, *Eur. Herac.* 721. Αὐτὴ γὰρ (σοφὴ) αὐτῶ συγκρύπτειν ἐδόκει, εἰ τίς τι ἐν τῷ σώματι ἐνδεὲς ἔχοι, *Xen. Cyr.* 8, 13.

συγκρύψαι, aor. 1. inf. act.

σύγκρυψις, εως, ἡ, occultatio. A συγκρύπτω.

συγκτάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, simul cum alio adquiro, socius sum in adquirendo. *συγκτερίζω*, fut. ίσω, parento, justa facio. Συνεκτερίζε δὲ λαὸς, *Apoll. Rh.* 2, 840.

συγκτήτωρ, ορος, ὁ, qui simul possidet, *Gl. Vet.* A *συγκτάομαι*.

συγκτίζω, f. ίσω, simul condo, simul creo, coloniam deduco.

συγκτίσης, ᾱς, ὁ, ejusdem coloniæ deducendæ socius. A præc.

συγκυβευτής, ᾶ, ὁ, collusor aleæ. A

συγκυβεύω, f. εύσω, alea colludo, alea seu tesseris ludo cum alio.

συγκυκάω, ῶ, f. ήσω, misceo, permisceo. Ἐς αὐτὸν ὑμᾶς *συγκυκήσας* τρύβλιον, *Aristf. Plut.* 1109. Ξυνεκύκα τὴν Ἑλλάδα, *id. Ach.* 536.

συγκυκλέω, et *συγκυκλόω*, circumdo, cingo.

συγκυλινδέω, ῶ, f. ήσω, convolvo; *συγκυλινδοῦμαι*, una volutor. Ἀτολογεύμενος ὑπὲρ τῶν ἀκρασίᾳ *συγκυλινδουμένων*, *Xen.*

συγκυλίω, f. ίσω, una voluto; *συγκυλίομαι*, una volutor, consuetudinem habeo cum aliquo.

συγκυναγὸς, vide *συγκυνηγός*.

συγκυνηγετέω, simul venor. A

συγκυνηγέτης, ου, ὁ, idem quod *συγκυνηγός*.

συγκυνηγέω, ῶ, simul venor. A

συγκυνηγὸς, *Dor.* *συγκυναγὸς*, ᾶ, ὁ, venationis socius.

συγκύπτω, f. ψω, simul inclino, pariter incumbo; (2) deorsum adspicio; (3) incurvus vel inflexus sum; (4) coëo, consipiro, consentio. Καὶ ἢν *συγκύπτωσαι*, καὶ μὴ δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ ταντελὲς, *Luc.* 13, 11. Τᾶτο δ' εἰς ἓν ἐσι *συγκεκυφὸς*, *Arist. Eq.* 850.

συγκυρέω, ῶ, fut. ήσω, accido, evenio; (2) incido in aliquem, obviam alicui fio; (3) pertineo; *συνεκύρησεν*, attigit, *Ph.* contigit, accidit, a. 1. act. Συνεκύρησε γενέσθαι, *Herodot.* Hinc

συγκύρημα, ατος, τὸ, quod forte evenit, casus.

συγκύρησις, εως, ἡ, idem.

συγκυρία, ας, ἡ, idem et ab eod.

συγκυριολογέω, ῶ, dominum dico, domini titulo honesto.

συγκυρόω, ratum facio.

συγκύρω, fut. ύρσω, incido; (2) accido, evenio. Μήτως *συγκύρσειαν* ὀδῷ ἵνι μώνυχες ἵπποι, *Il.* 23, 435. Ex σὺν et *κύρω*, *incido*.

συγκύφων, ὁ, qui simul deflectit, qui se incurvat. A *συγκύπτω*.

συγκωθωνίζομαι, una inebrior.

σύγκωλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, solidus, compactus, firmus. Ex σὼν. ὅλον.

συγκωμάζω, f. άσω, simul comessor. A

σύγκωμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, socius comessationis.

συγκωμωδέω, una comœdiam ago, una irrideo, perstringo.

συγκωνέω, una gaudeo, lætor cum lætante, *Gl. Vet.* congaudeo. *Συγκωίρω* τᾶσιν ὑμὶν, *Phil.* 2, 17. *Συγκωίρει* πάντα τὰ μέλη, 1 *Cor.* 12, 26. Συνέκωιρον αὐτῇ, *Luc.* 1, 58. Καί σοι ξυγκωίρομεν ἡμεῖς, *Arist. Eq.* 1329.

συγκωρεῖται, 3. sing. f. 2. ind. med.

συγκώρητε, 2. plur. a. 2. imper. act.

συγκωλικεύω, ære vas alligo, &c.

συγκωρητικὸς, ἡ, όν, seu *συγκωρετικὸς*, congratulatorius. A *συγκωίρω*.

συγκωρίζομαι, gratificor.

συγκωιλίαι, αἱ, labiorum compressiones, s. commissuræ, *Aristot.*

συγκωμάζω, f. άσω, una in hibernis sum, una hiberno; *συγκωμάζομαι*, una tempestate jactor; (2) una hiemali frigore infestor. Καὶ ταῦτα (ἐμβάδια) συνεκωμάζετο, *Arist. Plut.* 847.

συγκωφοτονέω, ῶ, simul operi manum admoveo.

συγκωφεργέω, ῶ, f. ήσω, una operor.

συγχέω, vel *συγχύω*, fut. εύσω, confundo, permisceo, confundendo misceo, perturbo; unde et tristitia afficio, &c. τὸ *συγκεχυμένον* τῷ προσώπῳ, tristitia in ore conspicua; *συνέχεεν*, permiscuit, *Ph.* aor. 1. 3. sing. Καὶ ταῦτὰ πάλιν γράμματα *συγχεῖς*; *Eur. Iph.* in *Au.* 37. Τὴν πάρος *συγχύσειν* χάριν, *Sophoc. Trach.* 1245. Μάτην δ' ἂν ὄρκους *συγχέαιμ'*, ὃς ὤμοσα, *Eur. Hipp.* 1066. Συνεχύθη τὴν διάνοιαν, *Heliod.*

συγχιλιάρχος, ὁ, tribunus in eadem legione.

συγχόνδρωσις, εως, ἡ interventio cartilaginis, quum ossa coalescunt. Ex *χόνδρος*.

συγχορδία, ἡ, concentus, concinnitas.

σύγχορδος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ad chordas quadrans, concinens, concinnus. Ex σὺν et *χορδή*.

συγχορευτὴς, ᾶ, ὁ, qui una choros exercet.

συγχορεύτρια, ας, ἡ, quæ una choros exercet. A

συγχορεύω, f. εύσω, una tripudio, salto. Χαρίτεσσι *συγχορεύων*, *Anacr.* 5, 11.

συγχορηγέω, ῶ, f. ήσω, simul præbeo sumptus, simul choragus sum, ipse aliquil in choragium confero; (2) adjuvo præbendo, v. c. pecuniam, commeatum, milites. A

συγχορηγὸς, ᾶ, ὁ, qui simul præbet et subministrat sumptus, aut aliud quid.

σύγχορτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, gramine consitus; (2) vicinus, conterminus, *Eur. Her. Fur.* 371.

συγχόω, ῶ, f. ώσω, humo congesta tego.

συγχράομαι, ῶμαι, simul vel una utor, *Gl. Vet.* commercium habeo. Οὐ γὰρ *συγχῶνται* Ἰουδαῖοι Σαμαρείταις, *Joann.* 4, 9. Εἰς δένδρα φύσιν *συνεχρήσατο* τῇ ὕλῃ αὐτῦ, *M. Anton.* 7, 16.

σύγχρησις, εως, ἡ, communis usus, commercium, *Rob. Suic.* consuetudo familiaris. A præc.

συγχρηστηριάζομαι, una oraculum consulo.

συγχρίμπτω, f. ψω, collido, committo, coire facio; *συγχριμφθεὶς*, collisus, aor. 1. part. pass.

σύγχρισμα, ατος, τὸ, unguentum, quo illinitur aliquid. A

συγχρίω, f. ίσω, simul ungo; (2) ungo, oblino.

συγχρονεῖν, dicuntur, qui eodem tempore vivunt.

συγχρονίζω, fut. ίσω, coætaneus sum; (2) commoror. A *σύγχρονος*. Hinc

συγχρονισμὸς, ῦ, ὁ, convenientia temporis, sive, ea, quæ in idem tempus concurrunt.

σύγχρονος, ὁ καὶ ἡ, contemporaneus, æqualis. *σύγχροος*, *contr.* *σύγχρως*, ῶ, ὁ καὶ ἡ, concolor. Ex σὺν et *χρόα*, *color*.

συγχρώζω, fut. ώσω, colore imbuo, inficio, *inpr.* attuto.

συγχρωματίστος, ὁ, concolor. A *χρωματίζω*.

συγχρωτίζω, fut. ίσω, tango, tango ad cutem; appropinquo, me applico; *συγχρωτίζεσθαι*, Suidas exponit, appropinquare, se applicare.

συγχύνω, vel *συγχύω*, confundo, conturbo; *συγκεχυμένος*, confusus, *Gl. V.* p. pass. part. Ἦν γὰρ ἡ ἐκκλησία *συγκεχυμένη*, *Act.* 19, 32. Τί *συγχυθεὶς* ἔσηκας, ἡνίκ' εὐτυχεῖς; *Eur. Med.* 1005.

σύγχυσις, εως, ἡ, confusio, commixtio, conturbatio. A *συγχύω*. Unde

συγχυτικὸς, ἡ, όν, confundendi vim habens.

σύγχυμα, τὸ vide *χῦμα*, *Sibyl.*

συγχωνεύω, conflo, *Gl. V.*

συγχωννύω, et *συγχώννυμι*, fut. *χώσω*, aggere communio, terra adgesta obruo seu tumulo.

συγχωρέω, ῶ, fut. ήσω, concedo, adsentior, consentio, non repugno; (2) indulgeo, gratiam facio, condono, remitto, ignosco, veniam do; *συγκεχώρηται*, concessum est, *Ph.* pass. part. Ἡμεῖς αὐτοὶς ὀλίγον ξυγχωρήσωμεν, *Arist. Vesp.* 1505. Γυναῖκα γὰρ χρὴ πάντα *συγκεχωρεῖν* πόσει, *Eurip. E.* 1066. Ὁ Κρεοῖσος μέντοι μάλα ἄκων *συνεχώρησεν* αὐτοῖς, *Xen. Cyr.* 6, 23. Ἦ καὶ τύραννος ταῦτα *συγχωρήσεται*; *Eur. Iph* in *Tau.* 743. Hinc

συγχώρημα, ατος, τὸ, concessio; (2) venia; (3) adstipulatio.

συγχώρησις, εως, ἡ, concessio, remissio, indulgentia, *Ph.* Ab eod.

συγχωρητέον, concedendum. Ab eod.

συγχωρητικὸς, ἡ, όν, ad veniam dandam propensus. Ab eod.

συγχωρία, ας, ἡ, *Att.* et *Ion.* *ξυγχωρίη*, ης, ἡ, concessio, indulgentia in cibis ægro largiendis, *Suic.* Ex σὺν et *χώρα*.

σύγχωρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, confinis, *Ph.*

συγχῶσαι, a. 1. inf. act. verbi *συγχώννυμι*.

σύγχωσμα, ατος, τὸ, obstructio; (2) macula contracta a terra, qua quid obrutum fuit. A *συγχώω*.

σύδην, *adv.* celeriter et inferendo se cum impetu, erumpendo cum impetu, impetuose. A *σεῖω*, seu *σύω*, *concito*.

σύειος, είᾱ, ύειον, suillus, porcinus. A *σῦς*.

σύετο, 3 sing. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐσύετο, a *σύομαι*.

σύζαω, ῶ, f. ήσω, una vivo, in aliquo vivo;

συζεῦξι, vivere in matrimonio. Συζῶ τῇ φιλοτεκνιμοσύνῃ, *Dem.* Πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ, *Rom.* 6, 8.

συζεύγνυμι, vel *συζευγνύω*, f. ξεύξω, conjungo, copulo, connubio jungo; *συνεζευγμένος*, annexus, *Gloss. Vet.* perf. pass. part. Ὃ οὖν ὁ Θεὸς συνέζευξεν ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω, *Matt.* 19, 6. Ἔκτορα, ᾧ συνέζυγην, *Eurip. Andr.* 98. Hinc

σύζευξις, εως, ἡ, conjunctio, copulatio; (2) conjugium.

συζέω, fervefacio; *σύζεσον*, aor. 1. imperat.

συζῆν, præs. inf. act. *Dor.* pro *συζᾶν*, *contr.* ex *συζάειν*, a *συζάω*.

συζήσομεν, 1. plur. fut. 1. ind. act.

συζητέω, ῶ, f. ήσω, mutuo quæro, una rationes ad rei alicujus indagationem confero, disputo; (2) altercor, litigo, disceptо. Ἐλαλει τε καὶ *συνεζήτει* πρὸς τὲς Ἑλληνιστὰς, *Act.* 9, 29. Ἤρξαντο *σύζητεῖν* αὐτῷ, *Marc.* 8, 11. Hinc

συζήτησις, εως, ἡ, disceptatio, disputatio.

συζητητὴς, ᾶ, ὁ, curiosus scrutator rei, disputator, disquisitor, philosophus, doctus. Ab eodem.

συζοφόω, una tenebras offundo, una obscuro.

συζυγία, ᾱ, *συζυγεῖν*, et *συστοιχεῖν*, verba sunt significantia aciem in versum jugumque directam et compositam; (2) conservationem ordinis in procedendo. Ἐφ' ὅσον *συζυγοῦντας* καὶ *συστοιχοῦντας* διαμένειν, *Polyb.* A *σύζυγος*.

συζυγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, copulatus, conjugatus, conjunctus; (2) qui copulari vel cum alio conjungi potest. Ab eod.

συζυγία, ας, ἡ, conjunctio, copulatio, jugale vinculum, conjugium; in *Gramm.* conjugatio. Ab eod.

σύζυγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, conjunctus, copulatus; compar, conjux, *Gl. V.* socius.

σύζυξ, υγος, ὁ καὶ ἡ, idem. A *συζεύγνυμι*.

συζυμόω, commisceo in subigendo, v. c. mel farina.

σύζωμα, τὸ, præparatio, procinctus. A *συζώννυμαι*, accingor, aor. 1. *συνεζωσάμην*' *σύζωσον* ἀνύσας, *Arist. Thesm.* 262.

συζωοποιέω, una vitam reddo, simul in vitam revoco. Συνεζωοποίησε (ἡμᾶς) τῷ Χριστῷ, *Ephes.* 2, 5.

συήλαι, ών, αἱ, volutabra suum. A *σῦς*.

συηνέω, ῶ, immunditia sui similis sum, spurcitia porcum æquo. A

συηνία, ας, ἡ, immundities, fœditas porcinæ similis; *item* fœda conviciandi libido. V. et *ὑηνέω*.

συηνὸς, ἡ, όν, qui porcinis est moribus; (2) stupidus, insulsus, maledicus. A *σῦς*.

συθεὶς, aor. 1. part. pass. verbi *σύομαι*.

σύθεν, *impetus fecerunt*, 3. plur. aor. ind. *Ion.* et *Bœot.* pro ἐσύθησαν.

σύθι, *festina*, 2. sing. aor. 1. imper. pass. per *Sync.* pro *σύθητι*.

συΐδιον, τὸ, porcellus, *Dim.*

συϊκὸς, idem quod *συϊνὸς*, suillus, porcinus, *Steph.*

σῦκα αἰμοινία, ficuum genus in Paro insula, *Ath.*

συκάζω, fut. άσω, ficus lego, ficus comedo; (2) calumnior, calumniis circumvenio; (3) contumelia adficio. Τευχῶσι ταῖς γλώτταισι, *συκάζεσί* τε, *Arist. Av.* 1705. A *συκᾶς*.

συκαλὶς, ίδος, ἡ, ficedula, avis ficuum esu pinguescens. Ab eod.

συκαμηδαρὸς, stultus, *Hes.*

συκαμινέα, ας, ἡ, morus.

συκάμινον, ου, τὸ, sycaminum, fructus sycamini arboris, *Gl. V.* *συκάμινα*, mora. A *συκάμινος*, ου, ἡ, sycomorus, sycaminus, arbor, *Gl. V.* *συκάμινος*, morus. *Συκάμινος*, ου, ἡ, arbor quædam Ægyptia, inter ficum et morum media, similis moro quoad magnitudinem, colorem et folia, et fico quoad fructum unde etiam *συκομωραία* dicta est, *Schleusn.* Hinc

συκαμινώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, sycamini seu mori speciem gerens.

συκάριον, ου, τὸ, ficus, *Gl. V. Dim.* a *σῦκον*.

συκᾶς, άδος, ἡ, ficus novella. A *συκῆ*.

συκαστὴς, ᾶ, ὁ, qui ficus legit, seu colligit, *Gl. Vet.* *συκαστᾶι*, delatores, quadruplatores. A *συκάζω*.

συκάστρια, ας, ἡ, delatrix, calumniatrix, *Hes.*

ΣΥΚΕ'Η, *contr.* *συκῆ*, ῆς, ἡ, ficus, *arbor*; (2) ficus, marisca, tumor seu excrescentia carnis in modum ficus.

συκηγορία, ἡ, idem quod *συκοφαντία*, *Hes.*

συκιδαφόρος, ὁ, pro συκοφάντης, vel συκόπρωκτος, *Hes.*

συκίδιον, τὸ, ficus, *Dim.* a σῦκον.

συκίζω, ficubus alo, vide συκόω.

σύκινος, ίνη, ινον, ficulneus, e ficis confectus ; (2) imbecillus, debilis, fragilis, inutilis, quia lignum ficulneum est invalidum ; *Theoc. Id.* 10, 45. (3) delator, calumniator. A συκῆ.

συκινόφυλλον, ου, τὸ, folium, ficulneum, *Gl. Vet.*

συκίον, ου, τὸ, decoctum ficuum arefactarum.

συκίς, ίδος, ἡ, plantarium ficuum ; (2) surculus qui e ficu avulsus vel excisus plantatur. Ab eod.

συκίτης, ου, ὁ, ut συκίτης οἶνος, vinum e ficubus factum. Ab eod.

συκοβαπτιλίαι, τὰ, regiæ ficus, *Ath.*

συκοβίωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ficis victitat ; (2) qui victum sibi parat e sycophantia, *Gl. Vet.* ficarius. Ex σῦκον et βίος.

συκολογέω, ῶ, f. ήσω, ficus lego vel colligo. Οὐ τεράγματ' ἐχοντες, ἀλλὰ συκολογοῦντες, *Arist. Face,* 1338. A

συκολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ficus colligit ; (2) qui de ficubus loquitur.

συκομορέα, ας, ἡ, sycomorus.

συκομορίτης, ου, ὁ, ut συκομορίτης οἶνος, vinum quod conficitur ex sycomoris.

συκόμορον, ου, τὸ, sycomorum, fructus sycomori arboris. A

συκόμορος, ου, ὁ, sycomorus, *arbor*, ficus Ægyptia, de qua *Plin.* 14. Ex σῦκον et μορος, *morus, arbor.*

συκόμωρον, et ωρος, id. qu. συκόμορον, *Steph.*

σῦκον, ου, τὸ, ficus, *fructus* ; (2) mariscа, tumor, a fici similitudine ita dictus. A συκῆ.

συκόομαι, ῶμαι, in ficum convertor, ficosus fio. Ab eod.

συκοτάις, αιδος, ὁ, qui ficubus in modum puerorum gaudet. Ex συκῆ et παῖς.

συκοτέβλιος, ὁ. vox comica, notans sycophantam, alludens ad Homericum χρυσοστέβλιος, &c.

συκροτείς, ου, ὁ, ficuum sector, sordidus, avarus. Ex συκῆ et τρίς, *sector.*

συκότρωκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nates habet ficosas. Ex συκῆ et πρωκτός.

συκοτρώκτης, ου, ὁ, qui ficis alitur vel delectatur. A τρώγω.

συκοσπαδίας, ὁ, id. quod συκοφάντης, *Hes.*

συκοφύλαξ, ακος, ὁ, ficuum custos. Ex φύλαξ.

συκοφαντέω, ῶ, fut. ήσω, sycophantam ago, falso calumnior, falsas delationes commiscor. Ἐσυκοφάντει Μεγαρέων τὰ χλανίσκια, *Arist. Ach.* 524. Νεανίας ὢν, συκοφαντείς τὰς ξίνας ; *id. Av.* 1437. Συκοφαντήσαι τὸν Σωκράτην στευδόντων ἐκείνων, *Ælian. V. H.* 2, 13. A συκοφάντης. Hinc

συκοφάντημα, ατος, τὸ, crimen, quod alicui falso adfingitur, calumnia.

συκοφάντης, ου, ὁ, sycophanta, delator. Proprie qui indicat, si quis ficus vetitas exportet. Ex σῦκον et φαίνω.

συκοφαντητός, ὴ, όν, calumniis seu obtrectationibus obnoxius. A συκοφαντέω.

συκοφαντία, ας, ἡ, calumniosa delatio, calumnia, sycophantia. A συκοφάντης. Unde

συκοφαντικός, ὴ, όν, ad sycophantam pertinens, calumniosus, calumniatorius.

συκοφαντικῶς, *adv.* more sycophantarum, calumniose.

συκοφάντρια, ας, ἡ, calumniatrix. Ἦτε καὶ σὺ συκοφάντρια, ἐν ταῖς γυναιξὶν ἦσθα ; *Arist. Plut.* 970. A συκοφαντής.

συκοφαντῶδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem quod συκοφαντικός.

συκοφαντωδῶς, idem quod συκοφαντικῶς.

συκοφάσος, ὁ, idem, calumniator, delator, *Ep.* apud *Suid.*

συκοφορεῖον, ου, τὸ, ficarium, ficaria, *Gl. V.* Ex σῦκον et φέρω.

συκοφορέω, ficos fero, produco. A

συκοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ficus ferens, ficuum ferax. Ex σῦκον et φέρω.

συκάω, ficis pasco ; et (2) συκόομαι, in ficum vertor ; (3) ficosus fio. A σῦκον.

συκώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ficosus, ficui similis.

σύκωμα, ατος, τὸ, ficosum germen ; (2) ficosus tumor. A συκόω.

συκὼν, ῶνος, ὁ, locus, in quo ficus plantantur, locus ficubus consitus, *Gl. Vet.* ficetum. Ab eod.

συκωρέω, ficus custodio, *Poll.*

συκωρός, ὅ, ὁ, vide συκωρὸς ; (2) sycophanta.

σύκωσις, εως, ἡ, idem quod σύκωμα.

συκωτός, ὴ, όν, ficatus, ficubus conditus, *Gl. V.* συκωτὸν, ficatum. Ab eod.

συλαγωγέω, ῶ, f. ήσω, prædas ago, aliquem spolio ; (2) illudo alicui, vel decipiendo, vel injungendo quidlibet. Βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας, *Col.* 2, 8. Ex σύλη et ἄγω.

συλαθεῖσαι, nom. pl. aor. 1. part. pass. f. g. *Dor.* pro συληθεῖσαι, a συλάω.

σύλασται, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐσύλασκε. A

συλάω, ῶ, f. ήσω, spolio, deprædor, compilo ; adimo, detraho, eripio. Τίς σε δαίμων, ἢ πότμος συλᾷ πάτερ ; *Eur. Hel.* 675. Ἀλλας ἐκπλησίας ἐσύλησα, *2 Cor.* 11, 8. Οὐ γὰρ ἂν πότε ζώντός γ' ἐκείνου ταῦτ' ἐσυλήθην ἐγὼ, *Soph. Phil.* 412. Ὦ παῖ παιδὸς μογερᾶ, συλώμεθα σὴν ψυχὴν ἀδόκητον, *Eur. Tro.* 788. βαρβάρων ὑπο, *id. Hel.* 606. A σύλη.

συλεύμενοι, *prædantes*, nom. pl. præs. part. med. *Dor.* pro συλέμενοι, a

συλέω, idem et ab eod.

συλεύω, spolio, deprædor. Ἀδέομαι πεῖ κήρι συλεύειν, *Il.* 23, 436. Ab eod.

ΣΥΛΗ, ης, ἡ, præda, spolium ; (2) prædatio, direptio.

συληθείς, aor. 1. part. pass. verbi συλάω.

σύλημα, ατος, τὸ, spolia, exuviæ. A συλέω.

συλήσαντε, *deprædati*, nom. dual. aor. 1. part. act. verbi συλέω.

σύλησις, εως, ἡ, spoliatio, deprædatio, compilatio. Ab eod.

συλήτειρα, ας, ἡ, prædatrix, *Suic.* A

συλητής, ῆ, ὁ, spoliator, prædator, compilator. A συλέω.

συλήτρια, ας, ἡ, idem quod συλήτειρα, *Suic.*

συλήτωρ, ορος, ὁ, vide συλητής.

συλλαβεῖν, aor. 2. inf. act. v. συλλαμβάνω.

συλλαβή, ῆς, ἡ, syllaba ; comprehensio, quod literas comprehendat. A συλλαμβάνω, eo quod plures literas comprehendat. Hinc

συλλαβίζω, fut. ίσω, syllabas connecto.

σύλλαβος, ου, ὁ, scil. σίναξ, index libri.

συλλαβοῦσαι, nom. plur. aor. 2. part. act. verbi συλλαμβάνω.

συλλαγνεύω, f. εύσω, una scortor.

συλλαγχάνω, simul sortior ; συλλαχὼν, una sortitus, aor. 2. part.

συλλαλέω, ῶ, f. ήσω, colloquor, ago cum aliquo. Καὶ ἦσαν συλλαλοῦντες τῷ Ἰησοῦ, *Marc.* 9, 4. μετ' αὐτοῦ, *Matt.* 17, 3. πρὸς ἀλλήλους, *Luc.* 4, 36.

συλλαμβάνω, fut. λήψομαι, complector ; (2) prehendo, manum alicui injicio ; (3) intelligo ; *it.* conscius sum ; (4) concipio, *de fœmina* ; (5) adjuvo, opitulor ; συνέλαβε, concepit, *Ph.* aor. 2. In *med.* conjicio, conjectura assequor, συνειλημμένος, conceptus, *Gl. Vet.* p. pass. part. Ἐυλλάμβαν' αὐτὸ τὸ σῶμα, comprime, *Arist. Ach.* 932. Τῇ πόλει γὰρ ἄξιον, ξυλλαβεῖν τὸν ἀνδρα τοῦτον, *id.* 210. Συλλήψομαι δὲ τοῦδέ σοι κἀγὼ πόνου, *Eur. Med.* 946. Φίλοι ξυσῆρεις, ἐχὶ συλλήψεσθ' ἄνδρα ; *id. Or.* 1326. Εἰ μοι ξυλλάβοι, χαίροιμεν ἂν, *Eur. Ion.* 332.

συλλάμπω, f. ψω, simul luceo. Hinc

σύλλαμψις, εως, ἡ, collustratio, *Rob.*

συλλανθάνω, una lateo, delitesco, *Rob.*

συλλαφύσσω, fut. ξω, simul diripio. Τὰ πάντα πάτρας συλλαφύξαντες πάλῃ, *Lyc.* 1267.

συλλειαίνω, simul lævigo vel polio, *Aret.*

συλλέγω, futur. ξω, colligo ; συνειλεγμένοι, collecti, congregati, p. pass. part. Ὁ Κῦρος συνέλεξε τὰς στρατιώτας πάντας, *Xen. Cyr.* 2, 17. σθένος, *Eur. Ph.* 857. Κἀς τὰς τρίζωνας ξυνελέγοντο τῶν λίθων. *Arist. Ach.* 188. Πνεῦμα συλλέξασθαι, *Heliod. Æthiop.* *Diod.* Ὁ νὺξ μὲν ἔξω συλλέγων ἐτύλλιας, ἐκ ἔνδον, versiculos, *Arist. Ach.* 402.

συλλείβω, f. ψω, confundo et misceo ; συλλείβομαι, stillo, fluo, in unum confluo, colliquesco, liquor, *Plut.* in *Æmil.* 14.

συλλειόω, contero, una tero et frico.

συλλειτηργέω, ῶ, socius sum in obeundo munere publico. A

συλλειτηργός, ὅ, ὁ, socius seu collega in obeundo aliquo munere publico.

σύλλεκτρος, ου, ὁ καὶ ἡ, consors tori, conjux.

συλλέξατε, 2. pl. aor. 1. imper. act. verbi συλλέγω.

σύλλεξις, εως, ἡ, collectio, coactio. A συλλέγω.

συλλεσχηνεύω, f. εύσω, sermocinor seu colloquor cum aliquo.

συλλήδην, *adv.* q. d. comprehensim, in summa ; summatim, *Ph.* Ὡς ἀγαθὸν συλλήδην ἅπαντά σοι φέρω ; *Arist. Plut.* 645. A συλλαμβάνω.

συλλήπτειρα, ας, ἡ, adjutrix, *Rob.* Ab eod.

συλληπτικός, ὴ, όν, qui comprehendere seu complecti potest ; (2) collectivus ; (3) qui concipere potest. Ab eod.

συλληπτικῶς, *adv.* per comprehensionem, subintelligendo. Vox Gramm.

συλλήπτρια, ας, ἡ, adjutrix. A

συλλήπτωρ, ορος, ὁ, adjutor. Σὺ δ' ἡμῖν τῶδε συλλήπτωρ γενοῦ, tu vero esto adjutor hac in re, *Eur. Orest.* 1230. A συλλαμβάνω.

συλληδέω, ῶ, f. ήσω, una nugor, una deliro.

συλληθεύω, una latrocinor.

συλληθεύς, aor. 1. part. pass. verbi συλλαμβάνω.

συλληθῆναι, *conceptum esse*, a. 1. inf. pass.

συλλήψη, *concipies*, 2. sing. f. 1. ind. med.

σύλληψις, εως, ἡ, comprehensio, complexio, prehensio ; (2) opitulatio, auxilium ; (3) conceptus, conceptio, *de fœmina* ; (4) Syllepsis, *fig. gramm.* A συλλαμβάνω.

σύλλιβα, τὰ, *Poët.* fimbriæ, *Poll.*

συλλιπαίνομαι, simul pinguesco, simul liquor, *Strabo*, lib. 5. Συλλιπαίνειν, terram unde sit ferrum, confiare in naturam ferri, quod fit coquendo in fornace, *Pat.* pinguefieri, *Ern.*

συλλογεύς, έως, ὁ, collector, coactor, *Gl. Vet.* legulus. A συλλέγω.

συλλογή, ῆς, ἡ, collectio. Ab eod.

συλλογίζω, fut. ίσω, delectum habeo ; συλλογίζομαι, colligo, ratiocinor, argumentor ; (2) perpendo, rependo, considero ; (3) connumero, computo. Αὐτὸς πρὸς ἑαυτὸν συλλογιζόμενος τὸ μέγεθος τῆ τολμήματος, *Plut.* Οἱ δὲ συνελογίσαντο πρὸς ἑαυτὸς, *Luc.* 20, 5.

συλλογιμαῖος, αία, αῖον, collectitius, miscellaneus, confusaneus et undique collectus. A συλλογή.

συλλογισμός, ῶ, ὁ, computatio, pensatio, argumentatio, ratiocinatio, *Gl. V.* deliberatio, accurata cognitio ; Syllogismus. A συλλογίζομαι.

συλλογισταί, ratiocinatores, *Gl. V.*

συλλογιστικός, ὴ, όν, syllogisticus, ratiocinativus. Ab eod.

συλλογιστικῶς, *adv* more syllogismorum.

σύλλογος, ου, ὁ, conventio, concio, cœtus, concilium, collegium, consessus, *Gl. V.* collocutio, colloquium. A συλλέγω.

συλλοιδορέω, reprehendo, objurgo, increpo. συλλέω, fut. έσω, simul lavo ; συλλέομαι, una lavor.

συλλοχάω, concenturio ; (2) in decurias colligo, simul colligo. A λόχος.

συλλοχία, ας, ἡ, conjunctio plurium λόχων, cohors collecta. Ex iisd.

συλλοχίζω, f. ίσω, concenturio, in decurias vel centurias colligo aut distribuo. Συλλελοχισμένη δύναμις εἰς ἑκατοντάδας, *Plut.* Hinc

συλλοχισμός, ῶ, ὁ, collectio in re militari.

συλλοχίτης, ου, ὁ, ejusdem manipuli seu cohortis socius. Ex σὺν et λόχος.

συλλυτέομαι, ῶμαι, condolesco, alterius dolore moveor. Συλλυτέμενος ὑμῖν, *Ælian. V. H.* 7, 3. Συλλυτέμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν, *Marc.* 3, 5.

σύλλυσις, ἡ, compositio lis, seu controversiæ, *Diod.*

συλλυσσάω, ῶ, f. ήσω, una insanio.

συλλύω, f. ύσω, simul solvo ; (2) compono litem seu dissidium, dirimo lites, reconcilio. Εἰ μὴ ξυνάξων, ἀλλὰ συλλύσων πάρει, *Soph. Aj.* 1334.

σύλον, ου, τὸ, spolium, præda ; (2) pignus. A σύλη.

συλόνυξ, υχος, ὁ καὶ ἡ, qu. spolians ungues, *Suid.*

συλώμενον, acc. sing. præs. part. med. *contr.* pro συλεόμενον, a συλέω.

συλωτία, ας, ἡ, vestium compilatio seu furatio. Ex σύλη et λῶτος, *vestimentum.*

συμβαδίζω, una incedo. Συμβαδίζειν τῷ Πλάτωνι, *Ælian. V. H.* 3, 19.

συμβαίη, 3. sing. aor. 2. opt. act. verbi συμβαίνω, fut. βήσομαι, contingo, accido ; (2) congredior, pedem confero ; (3) transigo, paciscor, fœdus ineo ; (4) consentio ; συμβαίνει, evenit, contingit, *Ph.* συμβεβηκέναι, obtigisse, *Gl. V.* accidisse, p. infin. συμβηκὸς, accidens, p. part.

neut. *συνέβη*, contigit, accidit, *Ph.* aor. 2. *συμβῆ*, eveniat, contingat, *Gl. V.* aor. 2. conjunct. Οὐτε γὰρ Ἀθηναίοισι ξυνέβαινεν Αἰσχύλος, *Arist. Ran.* 805. Ἀνάμενον, ὦ δαιμόνι', ἐὰν ξυμβῶ τί σοι, paciscar, *ibid.* 176. Οὐ γαρ ἂν ξυμβαίμεν ἄλλως, *Eur. Ph.* 593. Κοινῇ ξυνέβημεν, convenimus, *Arist. Nub.* 67.

συμβακχεύω, fut. εύσω, una bacchor, una cum aliis bacchanalia celebro.

συμβάκχη, ἡ, socia, et

συμβάκχος, ὁ, socius bacchanaliorum.

συμβαλεῖν, a. 2. inf. act. verbi συμβάλλω.

συμβαλεόμενοι, *conjicientes*, nomin. plur. præs. partic. med. *Att.* et *Ion.* pro συμβαλλόμενοι.

συμβάλλετον, 2. dual. præs. ind. act.

συμβάλλω, confero, congero; (2) compparo; (3) colligo conjectura; (4) confligo; (5) congredior; (6) paciscor; (7) pecuniam mutuam do; (8) compono, contexo, ut mendacia, fraudes, συμβάλλομαι, in *med.* conjectura assequor; (2) rationem ineo, supputo; (3) confero aliquid de meo. Unde (4) largior; et (5) adjuvo, prosum, in aliqua re comparanda, &c. Συμβαλεῖν ἔτη πλείω, *Soph. Aj.* 1340. Ξυμβάλλεται δὲ πολλὰ τῇδε δείματος, congruunt cum, *Eur. Med.* 28. Συμβάλλειν τοὺς ἀλλήλων ἐρῶντας ἰμάτια χρύσι', &c. *Arist. Conc.* 446. Βοηθειαν ἃ σμικρὰν ξυμβαλεῖς σοὶ τοῖσδε, *Plato.* Αἰσχρὸν δὲ μοι γυναικὶ συμβάλλειν λόγῳ, *Eur. Iph. in Au.* 843. Ἀσπάνδοισι γὰρ νόμοισιν ἐχθρὰν τῶνδε συμβεβλήκαμεν, *id. El.* 914. Βελεύματα πρὸς τινα, *id. Ph.* 700.

σύμβαμα, ατος, τὸ, eventus, casus fortuitus; (2) propositio ex nomine et verbo perfectam sententiam reddens. A συμβαίνω.

συμβάμεναι, aor. 2. inf. act. *Dor.* pro συμβῆναι, a συμβαίνω, pro συμβάω.

συμβάντος, acc. plur. a. 2. part. act.

συμβαπτίζω, simul baptizo.

συμβαρβαρίζω, pariter barbaros imitor.

συμβαρύνω, una gravo.

συμβασείαν, compositionis desiderio teneor. A σύμβασις.

συμβασιλεύω, fut. εύσω, una regno, simul regnum adminsstro. Ἵνα καὶ ἡμεῖς ὑμὶν συμβασιλεύσωμεν, 1 *Cor.* 4, 8.

σύμβασις, εως, ἡ, compositio, pacificatio, fœdus, pactum, conventum; *Appian. B. Civil.* 5. Ζεῦ σῶσον ἡμᾶς· δὸς δὲ ξύμβασιν τέκνοις, *Eur. Phœn.* 85. A συμβαίνω.

συμβασφάζω, f. άσω, simul fero, una porto; (2) comparo, confero, *Gl. V.* conveho.

συμβατήριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ad compositionem seu pacificationem pertinens. A συμβαίνω.

συμβατικὸς, ἡ, ὸν, idem et ab eod.

συμβατικῶς, *adv.* ad pacificandum apte.

συμβεβαίω, confirmo.

συμβεβάναι, part. inf. act. per *Syncop.* pro συμβεβηκέναι, a συμβαίνω.

συμβέβηκα, *congressus sum*, perf. ind. act.

συμβεβηκότως, *adv.* casu per accidens. A συμβαίνω.

συμβῇ, 3. sing. a. 2. conj. act. verbi συμβαίνω.

συμβιάζω, simul vim infero, *Dem.*

συμβιβάζω, f. άσω, concilio ad amicitiam fœdusque adduco; coagmento; accommodo; (2) doceo, instruo, collatis scripturæ locis probo; συμβιβῶ, fut. 1. pro συμβιβάσω, instruam. Συμβιβάζων ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς, *Act.* 9, 22. Τίς γὰρ ἔγνω νὺν Κυρίῳ, ὃς συμβιβάσει αὐτὸν; 1 *Cor.* 2. ult. Συνεβίβαζε τούτοις ἐπ' ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ τιμῇ, *Heracl.* Συμβιβασθέντων ἐν ἀγνᾷ, *Col.* 2, 2.

συμβιβασθέντων, gen. pl. a. 1. part. pass.

συμβίβασις, εως, ἡ, instructio, persuasio, doctrina, comparatio. A συμβιβάζω. Unde

συμβιβασμὸς, ὕ, ὁ, transactio, *Ph.*

συμβιβαστὴς, ᾶ, ὁ, conciliator, *Ph.*

συμβιβαστικὸς, ἡ, ὸν, pacificatorius.

συμβιβῶ, una eo, comitor, *Hes.*

σύμβιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, contubernalis, qui cum aliquo vivit, *Ph.* conjunx.

συμβιόω, convivo, una vivo. Τοῖς ἀδελφοῖς συνεῖναι, *Ælian. V. H.* 9, 1. Τύχῃ σὺν λιμενικῇ καὶ βασιλικῇ συμβιώσεται, *Heliod.* Hinc

συμβίωσις, έως, ἡ, convictus, conjugium, *Ph.* contubernium.

συμβιωτὴς, ᾶ, ὁ, convictor, contubernalis.

συμβλαστάνω, una germino, cresco.

συμβλαστὴς, ᾶ, ὁ, congerminans; (2) germinationem adjuvans. Ex βλαστάνω.

συμβλήδην, et ξυμβλήδην, idem quod συλλήδην.

σύμβλημα, ατος, τὸ, commissura, commissio. A συμβάλλω. Unde

συμβλὴς, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, collisus.

σύμβλησις, εως, ἡ, commissio, compago; (2) comparatio; (3) conjectura.

συμβλητέον, conferendum, *Ph.*

συμβλητὸς, ἡ, ὸν, conferendus; (2) qui comparari potest, comparabilis. Ab eodem.

συμβοάω, ῶ. fut. ήσω, simul clamo. Οἱ δ' ἀμφὶ τὸν Γωβρύαν συνεβόων αὐτοῖς, *Xen. Cyr.* 7, 23.

συμβοηθεία, ας, ἡ, ad auxilium ferendum concursus, seu auxilium.

συμβοηθέω, ῶ, fut. ήσω, ad auxilium ferendum convenio. Συμβοηθεῖν πρός τινα, *Thuc.*

συμβοηθὸς, ῆ. ὁ, qui ad suppetias ferendas una cum aliis convenit, auxiliaris.

συμβολαιογράφος, ᾱ. ὁ καὶ ἡ, tabularius, qui coutractus scribit. Ex συμβόλαιον et γράφω.

συμβόλαιον, ᾱ, τὸ, pactum, conventum, contractus; (2) syngrapha, unde, *Gl. V.* instrumentum, *hinc* (3) æs alienum; et (4) pecunia credita; (5) negotium quodcunque pecuniarium; (6) necessitudo, conjunctio, apud *Lys.* A σύμβολον.

συμβόλαιος, α, ον, *Epith.* controversiæ, ad pacta, &c. pertinentis.

συμβολαστεύω, paciscor, contraho, *Hes.* A συμβολή.

συμβολεὺς, έως, ὁ, piscatorum instrumentum, circa quod retia texunt. A συμβάλλω.

συμβολέω, obvius fio, occurro. A σύμβολος. Hinc

συμβόλησις, ή, commissura, v. c. per suturam.

συμβολὴ, ῆς, ἡ, commissio, commissura, junctura, *Gl. V.* congressio, congressus, prælium, *Ph.* conjectura; item collatio. A συμβάλλω.

συμβολικὸς, ἡ, όν, conjecturalis, ænigmaticus, symbolicus, significativus. A σύμβολον.

συμβολικῶς, *adv.* conjecturaliter; ænigmatice, allegorice.

συμβολοκοπέω, ῶ, fut. ήσω, symbolas do in convivia; (2) commessationes frequento. Ex σύμβολον et κόπτος, *labor.*

σύμβολον, ου, τὸ, symbolum, indicium, tessera, auspicium, *Ph.* collatio, *Gl. V.* it. conventum, pactum. Πλὴν τὶς ἐτὶ δόξατος ἴσιες σύμβολον ἐλευθερώσεως, *Appian. Bell. Civ.* 2. A συμβάλλω.

σύμβολος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, obvius. Ab eod.

συμβόσκω, simul pasco. Ex σὺν et βόσκω.

συμβόστος, ὁ καὶ ἡ, compascuus, *Steph.*

συμβούλευμα, ατος, τὸ, consilium, quod datur. Ex συμβουλεύω. Unde

συμβούλευσις, ἡ, idem quod συμβουλὴ, sed parum usitatum, *Steph.*

συμβουλευτὴς, ᾶ, ὁ, consiliarius, senator. Hinc

συμβουλευτικὸς, ἡ, ὸν, idem; (2) suasorius.

συμβουλεύω, f. εύσω, consulo, consulto, auctor sum, suadeo, censeo, *Ph.* Ἐγὼ ἰδίᾳ μὲν ταῦτα συμβουλεύω, *Plat. Ap. Socr.* 13. Εἰ Κύρῳ συμβουλεύσω τι εἰστὶν ὑπὲρ ἡμῶν, *Xen. Cyr.* 2, 3. Εὖ συμβουλεύειν τοῖσι φίλοισιν, *Theog.* 37. Συνεβουλεύσαντο ἵνα ἀποκτίνωσιν, αὐτὸν, *Joann.* 11, 53.

συμβουλὴ, ῆς, ἡ, consilium, consultatio, suasio.

συμβυλία, ας, ἡ, idem, *Gl. V.*

συμβούλιον, ᾱ, τὸ, consilium, *Ph.* Ex σὺν et βουλή.

συμβούλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui consilium dat, consiliarius, consultor, suasor. Ex iisd.

συμβροχεύω, f. εύσω, adjuvo.

συμβρόχω, simul ejicio.

συμβρέμω, murmuro.

συμβύω, constipo, condenso. Οἱ δὲ πρὸς τοῖς τειχίοις ξυμβεβυσμένοι, *Arist. Vesp.* 1104.

σύμβωμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, *Epith.* Dei, qui in eadem ara cum alio colitur.

συμμαθητὴς, ᾶ, ὁ, condiscipulus. Hinc

συμμαθητεύω, ῶ, simul discere cupio, condiscipulus esse cupio, *Plat.*

συμμαίνομαι, simul insanio.

συμμακάσσω, vel αττω, fut. ξω, una mollio, una subigo.

συμμανθάνω, simul seu una disco, *Gl. V.* condisco; (2) docere, condocefacere, *Soph.* Καδεὶς ἐπίσταταί με συμμαθὼν τόδε, *Soph. Aj.* 879.

συμμάρπτω, fut. ψω, corripio, comprehendo. Φῶτε συμμάρψας δύω, *Eur. Cyc.* 390. δοναξας, *Il.* 10, 467. Ex σὺν et μάρπτω.

συμμαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, una testor, testimonio meo comprobo. Περὶ σὲ καὶ δόμως συμμαρτυρήσεις ὡς ἀμεμπτος ἦν γυνὴ, *Eur. Iph. in Au.* 1185. Φίλτατον, συμμαρτυρῶ, *Soph. El.* 1235. Συμμαρτυρεῖμαι γὰρ παντὶ ἀκούοντι, *Apoc.* 22, 18.

συμμασιγόω, ῶ. f. ώσω, una verbero.

συμμαχέω, ῶ, fut. ήσω, sum pugnæ socius; (2) in bello gerendo adjuvo; (3) sto a partibus alicujus, defendo, tueor. Συμμαχεῖν τινι, *Xen. Cyr.* 1, 12. Ὃσ', ὡς ἔοικε, τῇ γυναικὶ ξυμμαχεῖ, *Soph. Antig.* 751. Ἡμὶν μέλλοντες συμμαχεῖσθαι, *Xen. Cyr.* 2, 3. A σύμμαχος.

συμμαχία, ας, ἡ, societas in bello, *Gl. V.* auxilium, subsidium. Ab eod. Unde

συμμαχικὸς, ἡ, όν, socialis, auxiliaris; τὸ συμμαχικὸν, societas, it. socii, socialis exercitus.

συμμαχικῶς, *adv.* socii more, socialiter, ut socium decet.

συμμαχὶς, ίδος, ἡ, socia in bello, fœderata.

συμμάχομαι, simul pugno; (2) a partibus alicujus sto, tueor, defendo. Συνεμάχετο εἰς ὦραν ἀδὲν, contulit, *Ælian. V. H.* 2, 14.

σύμμαχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pugnæ seu belli socius, commilito; (2) socius. A μάχομαι.

συμμεθαρμόζω, apto, conveniens alteri reddo.

συμμεθίστημι, una traduco, in alias partes duco; συμμεθίσταμαι, in alias partes transeo, in sententiam discedo.

συμμεθύσκομαι, simul inebrior.

συμμεθύω, idem.

συμμελαίνω, una nigrum facio. *Pass.* niger fio.

συμμελανειμονέω, ῶ, fut. ήσω, simul pullis vestibus indutus sum.

συμμεμετρημένως, *adv.* apta proportione.

συμμενίαι, ῆ, constantia, *V. L.*

συμμένω, f. ενῶ, una maneo; (2) consisto, permaneo, duro. Ἀγώνισαι, ἵνα ποιῶτος συμμείνῃς, οἷον σε ἠθέλησε ποιῆσαι φιλοσοφία, *M. Anton.* 6. 23.

συμμερίζομαι, una partem accipio; participo. Τῶ Θυσιαστηρίῳ συμμερίζονται, 1 *Cor.* 9, 13.

συμμεριστὴς, ᾶ, ὁ, participes. A συμμερίζω.

συμμερίτης, ᾶ, ὁ, socia, participes.

συμμεσουρανίστης, εως, ὁ, situs eorum, quæ simul cœli medium tenent. Ex σὺν et μέσος et οὐρανός.

συμμεταβάλλω, simul digredior, vel transeo, una migro.

συμμεταβάλλω, et συμμεταβάλλομαι, una deficio.

συμμεταδίδωμι, communico.

συμμετάδιτος, idem cum συναίτιος, *Plat.*

συμμετακινέω, una transfero.

συμμετακλίνω, ομαι, una accumbo, reclino, &c.

συμμετακοσμέω, una in melius muto, seu melius ordino.

συμμεταλαμβάνω, particeps fio.

συμμεταπίπτω, una concido, intereo una, una moior, Ario.

συμμεταποιέω, una vel simul commuto, *Steph.*

συμμεταστρέφω, commuto, perverto.

συμμετατίθημι, una transfero.

συμμεταφέρω, simul vel una transfero.

συμμετεπιχειρίζομαι, f. ίσομαι, una cum alio tracto vel administro.

συμμετέρχομαι, concomitor.

συμμετίχειν, 3. sing. imp. ind. act. cum ν a μετέχω.

συμμετέχω, una particeps sum. Τῆς εὐωχίας συμμετέχειν ἠξίουν, *Heliod.* Οἱ τε συμμετεχόντες δορὸς, *Eur. Supp.* 649. χορῶν, *id. Bac* 63.

συμμετεωρίζω, una attollo.

συμμετεωροποιέω, ῶ, una in sublimi gradior, simul per sublimia eo.

συμμετίσχω, idem quod συμμετέχω. Καὶ ξυμμετίσχω καὶ φέρω τῆς αἰτίας, *Soph. Ant.* 543.

συμμετοικίω, una alieno loco vivo.

συμμετοικίζω, una in alio loco habitatum deduco.

συμμέτοχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, consors, una particeps. A *συμμετέχω*.

συμμετρέω, ῶ, f. ήσω, quantitate accommodo, seu apto alteri. Οὔτε πρὸς ἄλληλα *συμμετρεῖνται*, *Plat.* Ξυνεμετρήσαντο δὲ ταῖς ἑτεροδαπαῖς τῶν πλίνθων, *Thucyd.* Καὶ τῷ μακρῷ γε ξυμμετρέμενος χρόνῳ, et longo, quod vivendo emensus est tempore, *Soph. Œd. T.* 963. Hinc

συμμέτρησις, εως, ἡ, commensio, mensio cum aliqua re comparata, accommodatio magnitudinis.

συμμετρία, ας, ἡ, apta compositio membrorum, modus, proportio, *Ph.* moderatio, temperamentum. Unde et tunica. A

σύμμετρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, q. d. commensus, qui est ejusdem vel paris mensuræ; (2) qui justæ magnitudinis est; (3) modicus, mediocris; (4) accommodatus, aptus, congruens. Ex *σὺν* et *μέτρον*.

συμμέτρως, *adv.* moderate, mediocriter, *Ph.* modice, satis, congruenter, convenienter.

σύμμηνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui est contractis femoribus.

συμμηνύομαι, contexo. Ἀφ' ἧς πάντα τὰ γινόμενα *συμμηνύεται*, *M. Anton.* 8, 20.

συμμήρυσις, εως, ἡ, contextus, conglomeratio. Οἵᾳ τις ἡ σύνησις καὶ *συμμήρυσις*, *M. Anton.* 4, 25. A præc.

συμμήσω, ορος, ὁ, consiliarius, *Apoll. Rhod.* 1, 228.

συμμιτιάομαι, ῶμαι, una ineo consilium; (2) consilium do. Αὐτοὶ γὰρ κάλεον *συμμητιάασθαι*, *Il.* 10, 197.

συμμιχανάομαι, simul excogito, commiscor. Τὰ ἐπιτήδεια τοῖς στρατιώταις *συμμηχανᾶσθαι*, *Xen. Cyr.* 1, 24.

συμμιαίνω, simul inquino, coinquino.

συμμίγα, *adv.* promiscue, una cum.

συμμίγδην, *adv.* mixtim, *Man.*

συμμιγής, έος, ὁ καὶ ἡ, permistus, promiscuus.

συμμιγία, ἡ, commistio.

σύμμιγμα, τὸ, id, quod commistione constat, quod ex commistis rebus coaluit, cinnus. A

συμμίγνυμι, vel *συμμιγνύω*, f. μίξω, commisceo, permisceo, socio, *Gl. V.* Βιάζομαι γάμοισι Πρωτέως παιδὶ *συμμίξαι* λέχος, *Arist. Thesm.* 898. Λαμπτὸν δὲ Ἡλιεῦ δῶμα *συμμίξας* τὸ σὸν, *Eurip. Supp.* 222. "Οδ' ἑρανὸς μοι *συμμεμιγμένος* δοκεῖ τῇ γῇ φέρεσθαι, *id. Cyc.* 570. Καιῷ γὰρ ἐσθλὸν ὃ *συμμίγνυται*, *id. Ion.* 1052.

συμμικτέον, commiscendum.

σύμμικτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, commistus, permistus, promiscuus, miscellaneus. A *συμμίγνυμι*.

συμμίκτως, *adv.* mistim. A *σύμμικτος*.

συμμιμέομαι, eadem imitor, pariter imitor.

συμμιμητής, οῦ, ὁ, ejusdem rei imitator.

συμμιμνήσκομαι, simul memini, recordor.

συμμίξις, 2. sing. aor. 1. conj. act. verbi *συμμίγνυμι* pro *συμμίγω*. Unde

σύμμιξις, εως, ἡ, commistura, consortium.

συμμισέω, commisceo; *συμμίσγομαι*, commisceor. Φεῦγε Σαλάττῃ *συμμίσγειν* Ἐρίφοις, ναυτίλε, δυσμένοις, *Epigr.* Οὐδ' ὀγε Πηνειῷ *συμμίσγεται*, *Il.* 2, 753.

συμμισέω, ῶ, fut. ήσω, simul odio prosequor.

συμμισοπονηρέω, ῶ, f. ήσω, una improbitatem odi, una indignor ob facti improbitatem.

συμμιχθῇς, 2. sing. a. 1. conj. pass. verbi *συμμίγνυμι*.

συμμνημονεύω, simul memini, recordor. Συμμνημόνευε, ὅτι μόνον ζῇ ἕκαστος τὸ παρὸν τοῦτο, τὸ ἀκαριαῖον, *M. Anton.* 3, 8.

συμμοιράομαι, ῶμαι, participo, simul partem capio, *Rob.* Συμμεμοιραμένα, *M. Anton.* 2, 2.

σύμμολπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, concentor. Ex *σὺν* et *μολπή*.

συμμολύνω, coinquino, *Gl. V.*

συμμονοεχέω, ῶ, simul impero seu dominor, tyrannidis socius sum.

συμμονή, ῆς, ἡ, contubernium.

συμμονᾶμαι, solus sum cum aliquo.

συμμορέα, ας, ἡ, contubernium, collegium, factio, *Gl. Vet.* societas, ordo, decuria. Ex *σὺν* et *μόριον*. Hinc

συμμορίτης, ᾱ, ὁ, qui est ejusdem decuriæ.

συμμοριάρχης, ᾱ, ὁ, qui præest symmoriæ. Ex *συμμορία* et ἄρχω.

συμμορφή, ῆς, ἡ, conformatio vel similitudo. A

σύμμορφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, conformis. Ex *σὺν* et *μορφή*. Hinc

συμμορφόζω, conformo.

σύμμορφος, ον, ejusdem formæ, *Nic.*

συμμορφόω, conformem facio; *συμμορφοῦμαι*, conformis fio. Συμμορφούμενος τῷ Θανάτῳ αὐτῷ, *Phil.* 3, 10.

συμμοχθέω, ῶ, simul laboro, simul adfligor adversis. Εἴ σε *συμμοχθεῖντ'* ἐμοὶ πτενεῖ, *Eur. Iph.* in *Tau.* 692.

συμμυλόγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui sermo in ore comprimitur, i. e. taciturnus, tacens.

σύμμυσις, εως, ἡ, compressio, compressus. A *συμμύω*.

συμμύστης, ᾱ, ὁ, iisdem sacris initiatus, socius in sacrorum initiatione, *Gl. V.* consacraneus.

συμμύω, f. ύσω, claudor, clausus sum, comprimor, compressus sum; (2) conniveo.

συμπάθεια, ας, ἡ, consensus in adfectibus; (2) convenientia naturæ; (3) commiseratio, miseratio. A *συμπάθης*.

συμπαθέω, juxta adficior, adficior alius malis; (2) assentior eidem opinioni, placito. Συμπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, *Hebr.* 4, 15. Τοῖς δεσμοῖς μου συνεπαθήσατε, *ib.* 10, 34. A

συμπαθής, έος, ὁ καὶ ἡ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur et angitur ejus malo, *Gl. Vet.* adfectuosus. Ex *σὺν* et *πάθος*, *adfectus*.

συμπαθία, ᾱς, idem ac *συμπάθεια*, *Ep.*

συμπαθῶς, *adv.* cum consensu adfectuum; (2) cum commiseratione.

συμπαιανίζω, f. ίσω, simul pæanem canto.

συμπαιγνία, ἡ, collusio, *Bud.*

συμπαιδαγωγέω, simul cum alio pueros instituo.

συμπαιδεύω, condoceo, condocefacio; (2) cum alio instituo. Συνεπαιδεύθησαν κοινῷ διδασκάλῳ, *Ælian. V. H.* 13, 44. Ὁ δὲ βίᾳ καὶ θυμῷ *συμπεπαιδευμένος*, *Polyb.*

συμπαίζω, *Dor.* *συμπαίσδω*, colludo, simul cum alio ludo. Μετ' ἐμοῦ ξύμπαιζε τὴν ἑορτὴν, *Arist. Pace*, 818. νύμφαις, *id. Av.* 1103. Πολλαὶ *συμπαίσδειν* με κόραι τὰν νύκτα κέλονται, *Theocr.* 11, 77.

συμπαικτρίς, ἡ, sodalis, socia lusuum.

συμπαίκτωρ, ορος, ὁ, collusor. Καὶ παῖδας δέ σοι ἐγὼ *συμπαίκτορας* παρέξω, *Xenoph. Cyr.* 1, 3. A *συμπαίζω*.

συμπαίσδειν, præs. inf. act. *Dor.* pro *συμπαίζειν*, a *συμπαίζω*. Unde

συμπαίσης, ᾱ, ὁ, collusor. Hinc

συμπαίσια, ας, ἡ, idem quod *συμπαικτρίς*.

συμπαίσωρ, ορος, ὁ, collusor. Ab eod.

συμπαίω, f. σω, simul ferio, impingo, illido. Μίτωσι *συμπαίωσι* Βακχαίοις ὄχοις, *Soph. El.* 729.

συμπαιωνίζω, idem quod *συμπαικνίζω*. Τῷ παντὸς σχετικῷδε *συμπαιωνίζοντος*, *Polyb.*

συμπαλαίω, fut. αίσω, colluctor.

σύμπαν, τος, τὸ, universum, universitas, summa, *Ph.* A *σύμπας*.

συμπανηγυρίζω, f. ίσω, una festum seu ludos celebro.

συμπανηγυρισταί, οί, participes sacri, ludorum solennium. A præc.

συμπανουργέω, ῶ, f. ήσω, colludo, contechnor, cum alio aliquid malitiose facio.

συμπαραβάλλω, comparo cum alio.

συμπαραβύω, fut. ύσω, simul inculco et infercio. Μετὰ ταῦτα ξυμπαραβυσθεὶς, *Lucian. Piscat.* 5.

συμπαραγγέλλοντες, οἱ, competitores, *Dion. Hal.*

συμπαραγγέλλω, competitor sum, una candidatus sum.

συμπαραγίνομαι, una accedo, una adsum, etiam reo in judicio. Οὐδεὶς μοι *συμπαρεγένετο*, *2 Tim.* 4, 16.

συμπαράγω, pariter, eodem tempore traduco.

συμπαραδηλόω, una indico, seu doceo.

συμπαραθέω, cursitando adsector, simul accurro, concurro. Συμπαρέθει δὲ κατόπιν καὶ ὁ Θεογένης, *Heliod.* Συμπαραθεῖτε ἄνω καὶ κάτω, *Dem. Phil.* 1. Συμπαραθεῖ τοῖς ὁήμασι χάρις, *Aristænet.* 1, 16.

συμπαραινέω, ῶ, simul exhortor, una cum aliis hortor. Τὸν ἱερὸν χορὸν δίκαιον ἐσ' χρῆσθ τῇ πόλει ξυμπαραινεῖν, *Arist. Ran.* 705.

συμπαρακαλίζω, f. ίσω, una cum aliis juxta me colloco. Συμπαρακαθισάμενος Δήμωνα τὸν ἀδελφὸν, *Dem.*

συμπαρακαλέω, ῶ, una advoco vel adhortor; *συμπαρακαλοῦμαι*, communem exhortationem vel consolationem percipio. Συμπαρεκάλει δὲ καὶ εἰς ταύτην τὴν ἥδεαν τὰς περὶ αὐτὸν σκηνοποιούς, *Xen. Cyr.* 8, 12. Συμπαρακληθῆναι ἐν ὑμῖν διὰ τῆς ἐν ἀλλήλοις πίστεως, *Rom.* 1, 12.

συμπαρακληθῆναι, aor. 1. inf. pass.

συμπαρακατακλίνω, una in lecto (triclinari) colloco; (2) una jaceo vel cubo.

συμπαρἄειμαι, una adjaceo.

συμπαρακολαθέω, adsector, comitor. Συμπαρακολαθῶ τῷ λόγῳ ὀφθῶς, *Plato.*

συμπαρακομίζω, fut. ίσω, deduco, prosequor.

συμπαρακύπτω, f. ψω, simul inclinato capite adspicio, una considero, lego, disco.

συμπαραλαμβάνω, una excipio, una adsumo; *συμπαραλημθέντων*, adhibitis, *Ph.* aor. 1. part. pass. Συμπαρέλαβε δὲ εἰς τὸ συμπόσιον καὶ τὰς ἰδιοξένους, *Ælian. V. H.* 8, 7. Συμπαραλαβόντες Ἰωάννην, *Act.* 12, 25.

συμπαραλημθῆς, 2. sing. aor. 1. conj. pass.

συμπαραλημψις, ῆς, ἡ, adsumptio, v. gr. socii. A præc.

συμπαραμένω, fut. ενῶ, simul maneo, semper adsum, permaneo. Συμπαραμενῶ πᾶσιν ὑμῖν, *Phil.* 1, 25.

συμπαραμιγνύω, commisceo. Συμπαραμιγνύων ὁτὸν καὶ σχῖνον, *Arist. Plut.* 718.

συμπαραμίσγω, idem.

συμπαραναλίσκω, consumo, debilito, frango, everto.

συμπαρανεύω, annuo, adsentior.

συμπαρανήκομαι, fut. ξομαι, simul nato, una ad latus nato.

συμπαρανομέω, f. ήσω, una delinquo, sceleris socius sum.

συμπαρατίμητος, fut. ψω, una deduco, una prosequor.

συμπαραπλέκω, simul adjungo, pariter annecto.

συμπαραπλέω, f. εύσω, simul adnavigo; simul præternavigo.

συμπαραπόλλυμαι, una pereo. Διδιὼς μὴ *συμπαραπόλλυμαι* δὶκ τύτες, *Dem.*

συμπαρασκευάζω, f. άσω, una apparo, adjuvo in apparando; simul efficio. Ὁ δαίμων ἡμὶν ταῦτα *συμπαρεσκεύακεν*, *Xen. Cyr.* 7, 30.

συμπαρασπονδέω, una fœdus frango.

συμπαρασπάτης, ᾱ, ὁ, qui a latere adstat; (2) socius, adjutor, auxiliarius. A *συμπαρασπατέω*, ῶ, adsto; (2) auxilium fero. Δήμητερ, ἀγνῶν ὀργίων ἄνασσα, *συμπαρασπάτει*, *Arist. Ran.* 384.

συμπαράταξις, εως, ἡ, conflictus, prœlium.

συμπαρατάσσομαι, ττομαι, prœlior cum aliquo.

συμπαρατείνω, simul extendo, seu protraho aut prorogo, *Steph.*

συμπαρατηρέω, ῶ, fut. ήσω, una observo. Συμπαρατηρεῖν τινα, *Dem.*

συμπαρατίθημι, adpono.

συμπαρατρέφω, simul nutrio; *συμπαρατέθραμμαι*, simul nutrior, *Suic.* Συμπαρατρέφειν ἡηΐα, *Xen.*

συμπαρατρέχω, ad latus alicui curro.

συμπαρατροχάζω, f. άσω, una prætercurro.

συμπαραφέρομαι, una prætervehor, una abripior, *Steph.*

συμπαραφύομαι, prope nascor.

συμπαρεδρεύω, f. εύσω, simul adsideo.

συμπάρειμι, una seu simul adsum. Πάντες οἱ *συμπαρόντες* ἡμῖν ἄνδρες, *Act.* 25, 24.

συμπαρεισέρχομαι, simul subingredior, simul irrepo.

συμπαρεισθέρομαι, idem.

συμπαρέκτασις, εως, ἡ, contentio, collatio, comparatio. A

συμπαρεκτείνω, simul extendo; (2) comparo, contendo. Συμπαρεκτείνειν (δεῖ) τὴν νόησιν λεγομένοις, *M. Anton.* 7, 22.

συμπαρεόντες, nom. plur. part. præs. *Poët.* pro *συμπαρόντες*, a *συμπάρειμι*.

συμπαρέρτομαι, concomitor. Ἄλλοι τιμοὶ αἱ πρέπουσαι ἕκασοις ἐσ *συμπαρείτοντο*, *Xen. Cyr.* 2, 7. Καὶ σὺ, ὦ Χρυσάντα, ἐν ἴσῳ τύτῳ τὸ ἱππικὸν ἔχων *συμπαρέπου*, *ib.* 7, 2.

συμπαρέσωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro *συμπαρέσῃσε*, a *συμπαρίσημι*.

συμπαρέχω, præbeo. Κύνες τε τῇ ἐρημέᾳ τὴν ἀσφάλειαν *συμπαρέχουσι*, *Xen.*

συμπαρθένος, ᾱ, ὁ, virgo æqualis, sodalis.

συμπαρίστημι, simul prætervolo.

συμπαρίσταμαι, simul adsto, adjuvo.
συμπάρεργος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, contubernalis. Ex σὺν et οἶκος.
συμπαρολισθαίνω, simul delabor, prolabor.
συμπαρομαρτέω, ῶ, comitor, adsector, adsequor. Ἐπὶ ταῦτα τῶς δεῖ μᾶλλον συμπαρομαρτεῖν, *Xen. Cyr.* 1, 24. Συμπαρομαρτεῖ τοῖς δρόμοις, *Heliod.* Τῶτο γὰς δεῖ συμπαρομαρτεῖν, *Xen.* τῷ βασιλεύοντι, *id.*
συμπαροξύνω, una irrito, irrito.
συμπαροξύνω, excito, incito in aliquem.
συμπαροτρύνω, idem.
σύμπας, ασα, αν, universus, totus, cunctus, simul omnis.
σύμπασμα, ατος, τὸ, id, quo quid conspergitur. A
συμπάσσω, f. άσω, conspergo.
συμπάσχω, simul patior, una adficior, moveor, *Gl. V.* compatior; συμπάσχω σοι, doleo vicem tuam, *Ph.* Εἴπερ συμπάσχομεν, ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν, *Rom.* 8, 17. Συμπασχεῖ πάντα τὰ μέλη, 1 *Cor.* 12, 26.
συμπαταγέω, ῶ, simul strepo, fragorem, strepitum seu crepitum simul edo.
συμπατάσσω, f. ξω, simul pulso, simul percello et attonitum reddo, collido. Συμπατάξαντες μέσον πάντα ϛρατὸν, *Eurip. Supp.* 700.
συμπατέω, ῶ, f. ήσω, conculco. Τὸν παράδεισον ξυμπατήσωσιν, *Luc. Gall.*
συμπατριώτης, ᾱ, ὁ, qui ejusdem est patriæ, conterraneus, popularis.
συμπαχύνομαι, una pinguesco.
συμπεδάω, vel συμπεδέω, ῶ, f. ήσω, colligo, constringo; συμπεπεδημένος, colligatus, constrictus, p. pass. part.
συμπείθω, f. πείσω, una persuadeo; (2) persuadeo, suadendo flecto; συμπείθομαι, persuadeor, consentio, idem sentio; συμπείθεται, obsequitur, *Gl. V.* Εἰ τὰς Θησαίως συμπείθοι βαδίζειν ἐφ' ὑμᾶς, *Dem.* Συμπείσης σαυτὴν ὅτι πάντα σοὶ πάρεσι, *M. Anton.* 10, 1.
σύμπειρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui idem cum aliquo experitur. Ex σὺν et πεῖρα.
συμπείρω, configo, *Steph.*
συμπέμπω, f. ψω, simul mitto. Σύμπεμψον τοίνυν μοι τῶν ἐξιοτίμων τῶτων τινὰ, *Xen. Cyr.* 4, 3. Οὓς σὺ δεσμὼ συμπέμπεις ξένων ἔχοντας, *Eur. Iph.* in *Tau.* 1334. Πτερόεντος νέου σύμπεμψον ὕμνον, *Pind. Isth.* 5, ult.
συμπενθέω, cum alio lugeo, pari luctu adficior. Συμπενθήσατ', ἐλθετ' εἰς τάφον παῖδων, *Eur. Her. Fur.* 1395.
συμπεπλεγμένως, *adv.* implicate. A συμπλέκω.
συμπένομαι, pariter, una laboro cum aliquo.
συμπεπτικός, ἡ, όν, concoquendi vim habens, concoquens. A
συμπέπτω, f. ψω, concoquo.
συμπεραίνω, una perficio, adjuvo in perficiendo; (2) syllogistice concludo; (3) colligo; (4) coitum perago. Ξυμπεραῖναι φρόντιδ', *Eur. Med.* 341. Οὐκέτ' ἂν φθάνοντε κλῆθρα συμπεραίνοντες μοχλοῖς, *Id. Orest.* 1551. Hinc
συμπέρασμα, ατος, τὸ, conclusio, complexio, id, quod ex positis vel concessis concluditur et syllogistice efficitur. Hinc
συμπερασματικός, ἡ, όν, concludendi vim habens.
συμπερασματικῶς, *adv.* concludendi causa, conclusione utendo.
συμπερασικῶς, *adv.* idem.
συμπεριάγω, f. άξω, mecum duco, mecum quoquoversum duco; (2) simul circumago.
συμπεριαγωγὸς, ὁ καὶ ἡ, qui adjuvat in deducendo aliquo, *Plat.*
συμπεριαιρετέον, undique tollendum, *R.* Ex
συμπεριαιρέω, ῶ, undique tollo, *Rob.*
συμπεριβομβέω, ῶ, fut. ήσω, simul bombo circumsono, simul constrepo.
συμπεριγράφω, circumscribo pariter, s. tollo, coerceo.
συμπεριδινέω, una circumago.
συμπεριείμι, una circumeo, s. ambulo.
συμπεριέρχομαι, idem, peragro, accommodo, conformo.
συμπεριέχω, una contineo, complector.
συμπεριζώννυμι, cingo me, cingor.
συμπερινεύω, una circumcurso.
συμπεριλαμβάνω, simul comprehendo; (2) circumligo, circumdo velut veste; συμπεριλαμβάνομαι, simul adjuvo. Καταβᾶς δὲ ὁ Παῦλος ἐπέπεσεν αὐτῷ, καὶ συμπεριλαβὼν, ἔλπε, &c. *Act.* 20, 10.
συμπεριοράω, ῶ, mente simul complector. Μὴ συμπεριορᾶι ἐπίτονα οἷα καὶ ὅσα πιθανὸν ἐπιγιγνώσθαι, *M. Anton.* 8, 31.
συμπεριοσέω, ῶ, una circumeo, circumvagor, oberro. Μὴ καὶ κάμηϛ ἡμῖν τῇ ἀκοῇ συμπεριοσῶν, *Luc. Toxar.*
συμπεριοδεύω, f. εύσω, una lustro; (2) una circumeo. Συμπεριοδεύειν τῇ σελήνῃ, *Aristot.*
συμπεριπατέω, ῶ, simul cum alio circumambulo.
συμπεριπλοκὴ, ῆϛ, ἡ, complexio, complexus, *Rob.*
συμπεριποιέω, adjuvo aliquem in comparando, seu consequendo.
συμπεριπολέω, ῶ, simul in orbem agor.
συμπεριστρέφω, una circumverto, una circumago seu circumfero.
συμπεριτειχίζω, pariter muro amplector, s. circumdo.
συμπεριτίθημι, una circumpono, simul circumdo.
συμπεριτρέπω, una circumago.
συμπεριτυγχάνω, incido in quem, invenio.
συμπεριφαντάζομαι, mente simul fingo, imaginor. Μηδέποτε συμπεριφαντάζῃ τὸ περικείμενον ἀγγειῶδες, *M. Anton.* 10, 35.
συμπεριφέρω, una circumfero, et circumrapio; et συμπεριφέρομαι, *pass.* una circumferor; (2) comitor, assector; (3) una versor, familiariter utor; (4) obsequor, una ploro, gaudeo, &c. (5) versor in re aliqua, tracto. Τὴν συγὴν τῇ χύτρᾳ ὁμῶ συμπεριφέρεις, *Lucian.* Τρόχῳ ἀθλιος πρεσδεθεὶς συμπεριφέρεται μετ' αὐτὸ ἀεὶ, *id.*
συμπεριφθείρομαι, una corrumpor, et pereo.
συμπεριφορὰ, ᾶϛ, ἡ, comitatus et frequens adsectatio; (2) familiaritas; (3) obsequium, ad alterius captum accommodatio; (4) consuetudo quævis, ut compotatio, &c. (5) comitas, lenitas, mansuetudo; (6) modus rei tractandæ, v. hominis; (7) usus, peritia. A συμπεριφέρω.
συμπεριφράττω, una circumsepio, una circumvallo.
συμπέτομαι, simul volo.
συμπέτω, idem quod συμπίπτω.
συμπήγνυμι, vel συμπηγνύω, fut. ξω, compingo, coagmento, commisceo, concresco et coalescere facio, cogo. Παρ' οἰκετῆϛ τύδὸϛ συμπήξας τάφον, *Eur. Supp.* 938. Ψεύσαν δὲ ποιητὸν συνέπαξε λόγον, *Pind. Nem.* 5, 53.
συμπηδάω, ῶ, f. ήσω, una cum alio salio.
σύμπηκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, compactus, coagmentatus; (2) compactilis. A συμπήγνυμι.
σύμπηξις, ἡ, compactio, coagmentatio, *Plut.*
συμπήσσω, compingo, coagulo, congelo.
συμπιέζω, f. έσω, comprimo, opprimo.
συμπιλέω, cogo, constipo, condenso. Hinc
συμπίληϛις, εως, ἡ, coactio et constipatio.
συμπιλητὴϛ, ᾶ, ὁ, qui cogit et constipat, qui lanas et villos densat. Ab eod.
συμπιλίται, οἱ, qui lanas cogunt ac constipant, *Poll.*
συμπιλόω, idem quod συμπιλέω. Hinc
συμπιλωτικὸϛ, ἡ, όν, densus, constipatus, compactus.
συμπίνω, bibo cum aliquo; (2) absorbeo. Ἐαν μεθ' ἡμῶν ξυμπίῃϛ ἐκ κρατῆλης, *Aristot. Ach.* 281. Οἵτινες συνεφάγομεν καὶ συνείτομεν αὐτῷ, *Act.* 10, 41.
συμπιπράσκω, una vendo, venditionis socius sum.
συμπίπτοντας, acc. plur. part. præs. verbi συμπίπτω.
συμπίπτω, incido, concurro, evenio, contingo; συνέπεσε, ruit, *Ph.* contigit, a. 2. συμπεπτωκὼϛ, lapsus, collapsus, *Gl. Vet.* Ὅϛ εἰϛ ἀγῶνα τῶδε συμπεσῶν μάχηϛ, ἐκλύεται μὲ, *Soph. Trach.* 20. Πολλῆϛ δ' ἐριδοϛ συνέπεσε (ξυνέπαισε, *Porson.*) κλῦδων, *Eur. Hec.* 119. Ἐμοὶ σὺ συμπέπτωκαϛ εἰϛ ταὐτὸν λόγῳ, *id. Tro.* 1037. εἰϛ μάχην τοῖϛ ἐναντίοιϛ, *Heliod. καικοῖϛ, Soph. Aj.* 429.
συμπιστεύω, idem.
συμπιστεύω, tecum credo, assentior.
συμπλάζομαι, simul erro.
συμπλανάομαι, ῶμαι, idem.
συμπλακήσομαι, fut. 2. indic. pass. verbi συμπλέκω.
σύμπλασις, εως, ἡ, confictio, *Gl. V.*
σύμπλασσε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* et *Poët.* pro συνέπλασε, a
συμπλάσσω, fut. σω, confingo, comminiscor. Γαῖης γὰς σύμπλασσε περικλυτὸϛ Ἀμφιγυήϊεϛ Παεῦένω αἰδοίῃ ἴκελον, *Hesiod. Theog.* 571. Σησαμὴ ξυμπλάττεται, *Arist. Pace*, 869.
συμπλαταγέω, ῶ, manibus complosis strepo, *Rob.* Ex σὺν et πλαταγέω, *sonitum edo.* Χερσὶ δὲ συμπλατάγησεν ἕτος τ' ὀλοφῦδνὸν ἔειτεν, *Il.* 23, 102.
συμπλείονες, ένων, ὁ καὶ ἡ, complures, plures simul, collecti non sigillatim.
συμπλεκὴϛ, έος, ὁ καὶ ἡ, connexus, conjunctus, copulatus. Ἔκλαϛε συμπλεκέος παλάμῃϛ γαμψώνυχι παλμῶ, *Nonn. Paraphr.* 6, 11. A συμπλέκω.
συμπλεκτέρεα, ἡ, copulatrix.
συμπλεκτικὸϛ, ἡ, όν, conjunctivus, copulativus. Ab eod.
συμπλεκτικῶϛ, *adv.* per copulata, copulative, conserte, contexte.
συμπλέκω, f. ξω, connecto, copulo. Συμπλέκειν τὰϛ χεῖραϛ, *Polyb.* Τῶδε συμπεπλέγμεθα ξένῳ, *Eur. Bac.* 800. Hinc
σύμπλεξις, εως, ἡ, complectio, implicatio.
σύμπλευρος, ον, latus lateri alterius adjunctum habens. A πλευρὰ.
συμπλέω, fut. εύσω, una navigo. Οὗτος δὲ συμπλεῖ τῶν ἐμῶν μόχθων χάριν, *Eur. Iph.* in *Tau.* 601. Συμπλεῖν τοῖϛ φίλοισι δυσυχοῦσιν, *id. Her. Fur.* 1230.
συμπλεγάδες, ων, αἱ, insulæ, quæ eminus collidi videbantur. A συμπλήττω.
συμπλήγδην, *adv.* collisim. Ab eod.
συμπλησύνω, simul impleo, cumpleo; (2) una multiplico et augeo.
συμπλησύω, idem.
συμπλήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, totus; (2) plenus.
συμπληρόω, f. ώσω, compleo, expleo; (2) perficio; συμπληρωθῆ, consummetur, *Gl. V.* aor. 1. conj. pass. Καὶ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆϛ Πεντηκοστῆϛ, *Act.* 2, 1. Ὥστε ἐκ πάντων τῶν σωμάτων ὁ κόσμος τοῦτον σῶμα συμπληροῦται, *M. Anton.* 5, 6. Hinc
συμπλήρωμα, ατος, τὸ, complementum.
συμπλήρωσις, εως, ἡ, ipsa complendi actio; consummatio, perfectio, *Gl. V.*
συμπληρωτικὸϛ, ἡ, όν, complendi vim habens; (2) ad complementum faciens.
συμπληρωτικῶϛ, *adv.* complendi causa.
συμπληρωτικῶν, coëo.
συμπλήσσω, vel συμπλήττω, fut. ξω, collido, configo.
σύμπλοια, ᾶϛ, ἡ, q. d. navigationis societas. A σύμπλοος.
συμπλοϊκὸϛ, ἡ, όν, q. d. navigationis socius. Ab eod.
συμπλοκὴ, ῆϛ, ἡ, complicatio, amplexus, connexio complexio; (2) complexus in coitu; (3) mannum consertio in prælio; (4) figura oratoria. A συμπλέκω.
σύμπλοος, ὁ καὶ ἡ, conjunctus, complexus. Σύμπλοκος ἐσμὸϛ ἐην ὁμοδρέπτιος ὑψόθι γαίηϛ, *Nonn. Par.* 6, 10.
σύμπλους, *contr.* σύμπλως, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui una navigat, navigationis socius; (2) socius. A συμπλέω.
συμπνευσμὸϛ, ᾶ, ὁ, conspiratio, consensus. A συμπνέω, f. εύσω, conspiro, conflo, *Gl. Vet.* (2) uno sensu molior, consentio. Συμπνεῖν τῷ περιέχοντι ἄερι, *M. Anton.* 8, 45.
συμπνιγώδης, έος, æstuosus, præ æstu suffocans. A
συμπνίγω, fut. ξω, suffoco una, et strangulo, comprimo in strangulatione; (2) coarcto et coarctando quasi suffoco. Οἱ ὄχλοι συνέπνιγον αὐτὸν, *Luc.* 8, 42. συνεπνίξαν, *Marc.* 4, 7. συμπνίγονται, *Luc.* 8, 14.
σύμπνοια, ας, ἡ, conspiratio, consensus. A σύμπνοος, *contr.* σύμπνως, ὁ καὶ ἡ, qui conspiravit. A συμπνέω.
συμποδέω, e pedibus colligo, pedes constringo. A πούς.
συμποδογέω, ῶ, fut. ήσω, una duco, simul duco; (2) dirigo. Αὐτὸϛ ὁ Θεὸϛ συμποδηγεῖ πορευόμενον, *Plato.*
συμποδήσας, aor. 1. part. act.
συμποδίζω, fut. ίσω, impedio, compedibus implico, ligo, vincio; (2) cohibeo, coërceo. Στίξας αὐτὸϛ καὶ ξυμποδίσας, *Arist. Ran.* 1646. Αὐτὸϛ ὑπὸ σε συμποδισθεὶϛ, *Plato.*
συμποδοδεσμέω, ῶ, f. ήσω, compedes injicio, compedibus ligo. Ex σὺν, πούς et δεσμὸϛ, vel δεσμέω.
συμποθὲν, a. 1. part. pass. n. g. verbi συμπίνω, pro συμπόω, *absorbeo.*

συμποιέω, una facio, adjuvo, auxilior, societatem cum aliquo jungo ; *etiam* in *med.* in quo est etiam, cogere, veluti exercitum.
συμποικίλλω, variego.
συμποιμαίνομαι, una, in eodem loco pascor.
συμπολεμέω, ῶ, fut. ήσω, belli socius sum, bello adjuvo. Οὔτ' ἔν ἡλικίαν ἔχω συμπολεμεῖν ἔτι σχεδὸν ἀδεῖ, *Plato.*
συμπολεμίζω, idem cum συντολεμέω. *Steph.*
συμπολίζω, f. ίσω, in civitatem conflo.
συμπολιορκέω, una obsideo ; (2) una vexo.
συμπολιτεία, ας, ἡ, jus una remp. administrandi ; (2) communia reip. jura et instituta. A
συμπολιτεύω, et συμπολιτεύομαι, una rempublicam administro ; (2) in eadem cum aliquo civitate seu rep. versor ; (3) versor cum, vivo cum.
συμπολίτης, ου, ὁ, concivis.
συμπολίτις, ης, ἡ, idem.
συμπομπεύω, una pompam duco ; (2) ludos una celebro.
συμπονέω, ῶ, f. ήσω, una laboro, laborantem adjuvo ; (2) simul tolero et sustineo. Καὶ ξυμπονῆσαι σοῖς κακοῖσι βάλομαι, *Eur. Or.* 666. Σὺ γὰρ δὴ ξυμπονεῖς ἐμοὶ πόνῳ, *ib.* 1213. πατρί, *Soph. El.* 992.
συμπονηρεύομαι, simul cum alio male ago, male perpetro. "Οταν γὰρ αὐτοὶ ξυμπονηρεύώμεθα ταῖσιν γυναιξί, *Arist. Lys.* 407.
συμπόνως, *adv.* una laborando, conjunctis viribus.
συμπορεύομαι, proficiscor cum, sum itineris comes ; (2) congredior cum aliquo ; (3) congregor. Συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταί, *Luc.* 7, 11. πρὸς αὐτόν, *Marc.* 10, 1. Συμπορεύσομαι δ' ἐγὼ, *Eur. Iph.* in *Tau.* 1493.
συμποτρέω, simul depopulor. "Οσ σῷ πατρὶ συνεπόρθει Φρύγας, *Eur. Or.* 882.
συμπορίζω, fut. ίσω, una præbeo. In *med.* una quæro, una adquiro ; (2) conquiro, comparo. Κατὰ μικρὸν αὐτοὶς συνεπορίσαντο, *Dem.*
συμπορνεύω, simul scortor.
συμποτάω, fibula connecto.
συμποτηστός, ἡ, όν, fibula nexus, non sutura. *Epith.* tunicæ. A συμποτάω.
συμπροβύω, juxta prosum, seu adiuvo.
συμμοσία, ας, ἡ, compotatio. A σύμπινω. Hinc
συμποσιάζω, f. άσω, una convivor.
συμποσιακός, ἡ, όν, convivalis. A συμπόσιον.
συμποσιαρχέω, sum præfectus convivii, sum magister convivii, *Aristot.* A
συμποσιάρχης, ου, ὁ, magister convivii ; *inpr.* quod fit a symbolis. Ex συμπόσιον et ἄρχω. Hinc
συμποσιάρχος, ου, ὁ, idem.
συμποσιαρχία, ας, ἡ, præfectura convivii, officium magistri compotationis.
συμποσιαστής, οῦ, convivator, *Steph.*
συμπόσιον, ου, τὸ, compotatio, convivium ; (2) convivii locus ; (3) convivæ ; (4) libellus seu liber de convivio. A σύμπινω.
συμπότης, ου, ὁ, compotator, conviva. Ab eodem. Hinc
συμποτικός, ἡ, όν, q. d. compotorius, convivalis ; (2) compotationi seu convivio conveniens ; (3) compotor, conviva suavis et jucundus.
συμπότις, ιδος, ἡ, compotrix.
συμποτρία, ας, ἡ, idem et ab eod.
συμπραγματεύομαι, fut. εύσομαι, una cum alio seu aliis negotium procuro, una operam navo ; (2) simul negotior. Συμπραγματευσάμενος τὰ περὶ νόμους, *Plut.*
συμπράκτωρ, ορος, ὁ, adjutor. A
συμπράσσω, vel άττω, f. άξω, socius sum et adjutor in re aliqua, una facio ; (2) adjuvo. Τὰ δ' ἄλλα καὶ ξύμπραττε, *Soph. Aj.* 1413. 'Αλλ' ἡντιν' ἡμῖν ὥρισεν σωτηρίαν, σύμπραξον, *Euripid. Iph.* in *Tau.* 983. Σὺν κακοῖς πράσσουσι συμπράσσω κακῶς, *id. Herac.* 21. Μᾶλλον ἢ συνέπραξαν ἂν τι ἀλλήλοις ἀγαθὸν, *Xen. Cyr.* 8, 21.
συμπραπάτης, ου, ὁ, qui cum alio aliquid vendit.
συμπρεπτής, ὲς, decens. A πρέπει.
συμπρεσβευτής, οῦ, ὁ, legationis collega. A
συμπρεσβεύω, f. εύσω, collega et socius sum legationis.
συμπρεσβυς, εως, ὁ, plur. συμπρέσβεις, idem quod συμπρεσβευτής.
συμπρεσβύτερος, ου, ὁ, qui et ipse presbyter et e seniorum simul collegio est.
συμπρίαμαι, coëmo.
συμπροάγω, fut. άξω, mecum adduco.
συμπροαύξομαι, una cresco.
συμπροβαίνω, ῶ, qui una est proedrus.
συμπροβιβάζω, f. άσω, contego, cooperio ; (2) obduco, obtego.
συμπροβιβάω, idem.
συμπροβουλεύομαι, f. εύσομαι, una consulo et aliis negotium procuro, una operam navo ; (2) simul negotior. Συμπραγματευσάμενος τὰ περὶ νόμους, *Plut.*
συμπράκτωρ, ορος, ὁ, adjutor. A
συμπράσσω, vel άττω, f. άξω, socius sum et adjutor in re aliqua, una facio ; (2) adjuvo. Τὰ δ' ἄλλα καὶ ξύμπραττε, *Soph. Aj.* 1413. 'Αλλ' ἡντιν' ἡμῖν ὥρισεν σωτηρίαν, σύμπραξον, *Euripid. Iph.* in *Tau.* 983. Σὺν κακοῖς πράσσουσι συμπράσσω κακῶς, *id. Herac.* 21. Μᾶλλον ἢ συνέπραξαν ἂν τι ἀλλήλοις ἀγαθὸν, *Xen. Cyr.* 8, 21

Τὴν νόσον ἡ τῆ χωριτικῆ πλήθυς εἰς τὸ ἄῤῥυ συμῤῥέουσα ἐργάζεται, *Plut.* in *Pericl.* cap. 34.

συμῤῥεκτός, ή, όν, congestus, conflatus.

σύμῤῥορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, utilis, commodus, aptus; (2) adsecla, comes; (3) congestitius. A *συμῤῥέρω*.

συμῤῥόρως, *adv.* commode, utiliter. Πλάτων γάρ ἐστι τοῦτο συμῤῥοώτατον, *Arist. Plut.* 1162. A *σύμῤῥορος*.

συμῤῥᾰβδωμαι, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui una consilia agitat, consiliarius, consultor; (2) unanimis, concors. A

συμῤῥᾰ́ζομαι, fut. ᾰ́σομαι, simul consulto, seu delibero; (2) mecum reputo; *συμῤῥᾰ́σσατο*, una consultavit, a. 1. *Poët.* et *Ion.* pro *συνεῤῥᾰ́σατο*. Νόσων δ' ἀμηχάνων φυγας ξυμπέφασαι, *Soph. Antig.* 370. Συμῤῥᾰ́σσατο βυλᾶς, *Il.* 1, 537. μῆτιν, *Hesiod. Theog.* 471.

συμῤῥᾰ́σσθαι, a. 1. inf. med.

συμῤῥᾰ́σσω, vel ᾰ́ττω, f. ξω, consepio, munio.

συμῤῥονέω, ῶ, fut. ήσω, eadem sum mente, consentio, adsentior, conspiro; (2) una intelligentia concipio et comprehendo; (3) cogito, animadverto, intelligo, percipio. Συμῤῥονήσαντες ἐπὶ δόλῳ, *Polyb.* Συμῤῥονεῖν τῶ περιέχοντι πάντα νοερῶ, *Anton.* 8, 45. Τὰ πλεῖστον ἀλλήλων ἀφεστῶτα τοῖς τόποις τῆ διανοίᾳ συνεῤῥόνησε, *Aristot.* Hinc

συμῤῥόνησις, εως, ἡ, consensio, consensus.

συμῤῥονίζω, idem quod *σωῤῥονίζω*, moneo, castigo, &c.

συμῤῥοντίζω, pariter curo.

συμῤῥοσύνη, ης, ἡ, concordia, consensus, conspiratio. A *σύμῤῥων*.

σύμῤῥωρος, ὁ, qui una custodit. (2) custos, defensor.

συμῤῥύγω, f. ξω, torreo, torrefacio, frigo.

σύμῤῥων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui eadem est mente, qua alius; concors, consentiens. Ex *ῤρέω*.

συμῤῥυγὰς, ᾰ́δος, ὁ καὶ ἡ, exsilii comes.

συμῤῥυῆσαι, *una enatæ*, nom. pl. a. 2. part. pass. f. g. verbi *συμῤῥύω*.

συμῤῥυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ejusdem naturæ; (2) ingenitus, innatus; (3) adhærens, qui coaluit cum aliquo; (4) unanimis, consentiens. A *συμῤῥύω*. Hinc

συμῤῥυΐα, ᾱ, concretio, coalitus.

συμῤῥυλακίτης, ὁ, in eodem carcere detentus, *Bud.*

συμῤῥύλαξ, κος, ὁ, consors custodiæ, excubiarum.

συμῤῥυλάσσω, vel ᾰ́ττω, f. ᾰ́ξω, una custodio; (2) una conservo. Τὴν ὁσίαν συμῤῥυλάττειν, *Xen.*

συμῤῥυλίτης, ᾱ, ὁ, qui est ex eadem tribu, tribulis, contribulis, gentilis, cognatus.

σύμῤῥυλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, gentilis, vernaculus, cognatus. Ex *φυλή*.

συμῤῥύδην, *adv.* commixtim, confuse, promiscue. A *συμῤῥύω*. Unde

σύμῤῥυστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, commixtus, confusus.

συμῤῥύω, commisceo, confundo; *συμπεῤῥυμένος*, commistus, confusus, perf. pass. part. Ὁ δ' ἀεὶπέσι πλαγαῖς Πᾶν συνέῤῥυε πρόσωπον ἀνίκατος Πολυδεύκης, fœdabat, *Theocr.* 22, 111. Ὡς μέλισσαι συμπεῤῥυμέναι κοπνῶ, *Lyc.* 293. Αἷμα δ' ἐξ ἀκρε ἔσαξε κρατὸς, συμπεῤῥυμένον πυρὶ, *Eur. Med.* 1202.

συμῤῥυσάω, una sufflo, vel inflo; (2) conspiro. Καὶ ταῦτ' ἐῶ' οἷσιν ἐστὶ συμῤῥυσώμεναι, *Arist. Eq.* 466.

σύμῤῥυτις, εως, ἡ, coalescentia, concretio, consociatio, cohærentia; v. c. naturalis ossium conjunctio. A *συμῤῥύω*.

συμῤῥυτεύω, f. εύσω, simul planto vel sero; (2) simul auctor sum; *συμπεῤῥυτευμένος*, implantatus, ingenitus, perf. pass. part. Ἴσθι γὰρ δοκῶν ἐμοὶ καὶ ξυμῤῥυτεῦσαι τέκνον, *Soph. Œd. Tyr.* 355. Συμπεῤῥυτεῦμέναι τῆ ψυχῆ ἡδοναί, *Xen.*

συμῤῥυτικὸς, ή, όν, ut quid coalescat, *Arist.*

σύμῤῥυτον, ᾱ, τὸ, nomen herbæ conglutinandi vim habentis; Consolida major. A *συμῤῥύω*. *Angl.* COMFREY.

συμῤῥύτος, ὁ καὶ ἡ, congenitus, innatus; (2) firmiter adhærens, ut *Lat.* insitus, de consuetudine diuturna in utramque partem; (3) arboribus consitus, opacus; (4) qui coire potest, sociabilis; (5) similis, similitudine conjunctus; (6) consentaneus, non abhorrens. A

συμῤῥύω, coalescere facio, coagmento; *συμῤῥύομαι*, coalesco, cohæresco, complector, complexus hæreo; *συμπεῤῥυκὼς*, concretum, *Ph.* perf. part. act. Συμπεῤῥυκὲν αὐτοὶς, *Ælian. V. H.* 3, 1. Συμῤῥυόμενος τοῖς χωρίοις ἀποτόμοις ἐχώρευν ἄνω, *Plut.*

συμῤῥυὼς, *adv.* more eorum, quæ congenita sunt, h. e. firme, tenaciter, constanter, v. *σύμῤῥυτος*, 2.

συμῤῥωνέω, consono, concino, *Gl. V.* convenio, paciscor, *Gl. Vet.* συνεῤῥωνημένον, pepigi, *Gl. Vet.* aor. 1. συμπεῤῥωνημένον, pactum, conventum, *Gl. V.* perf. part. pass. Καὶ τότω συμῤῥωνῆσιν οἱ λόγοι τῶν τροφητῶν, *Act.* 15, 15. περὶ πράγματος, *Matt.* 18, 19. ὀνηρείῳ τινι, *ib.* 20, 13. μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου, *ib.* ver. 2. Καὶ ὀδὲ ἐνταῦθθε πάντες συμῤῥωνῆσι, *M. Anton.* 8, 18. Τί ὅτι συνεῤῥωνήθη ὑμῖν πειρᾶσαι τὸ πνεῦμα Κυρίε; *Act.* 5, 9. Hinc

συμῤῥωνήθεις, *de quo inter aliquos convenit*, a. 1. part. pass.

συμῤῥωνήσας, *qui cum aliquo convenit*, a. 1. part. act.

συμῤῥώνησις, εως, ἡ, vocis seu soni consensus; (2) consensus, concordia.

συμῤῥωνία, ας, ἡ, convenientia vocum inter se, consonantia; concentus, *Ph.* consensus, adsensus, consensio, convenientia, *Ph.* pactio, conventum, *Gl. V.* A

σύμῤῥωνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, voce seu sono cum alio consentiens, consonus; (2) concors, consentiens, consentaneus, conveniens. Ex σὺν et *φωνή*.

συμῤῥώνως, *adv.* voce seu sono inter se conveniente; (2) unanimi consensu, concorditer; convenienter, *Gl. V.*

συμῤῥωστίζω, f. ίσω, collustro, simul illumino. Ex σὺν et *φῶς*, *lux*.

σύμψαλμα, τὸ, concertus musicus instrumentorum et vocum. A *ψάλλω*.

σύμψαυσις, εως, ἡ, contactus. A

συμψαύω, f. αύσω, contingo, tactu mutuo conjunctus sum, coëo.

συμψάω, ῶ, f. ήσω, corrado, radendo complano, vestigia alicujus ita conturbo, ut non appareant amplius; deleo, contero. Εἶτ' αὖ πάλιν αὖθις ἀνισχμένης ξυμψήσαι καὶ προνοῆσαι, *Arist. Nub.* 971.

συμψελλίζω, simul balbutio; (2) ad alterius captum me accommodo.

συμψηφίζω, f. ίσω, supputo, *Gl. Vet.* computo; *συμψηφίζεται*, computat, *Phil.* Συνεψήφισαν τὰς τιμὰς αὐτῶν, *Act.* 19, 19.

συμψηφιστὴς, οῦ, ὁ, computator. A præc.

σύμψηφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cujus idem est suffragium, seu eadem sententia, consentiens, *Gl. V.* assensor.

συμψίχω, corrado, contero.

συμψιθυρίζω, fut. ίσω, consusurro, una susurro.

συμψοφέω, simul strepitum seu crepitum edo, simul sonitum do; (2) collisione, v. c. armorum, strepitum facio.

συμψυχία, ας, ἡ, unanimitas, concordia. A

σύμψυχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui ejusdem animi et sententiæ est, unanimis. Ex *ψυχή*.

σύμψυχω, una refrigero.

ΣΥ'Ν, *Attice* ξύν, *præp.* cum. In *comp.* una, pariter, eodem tempore; *it.* cum de pluribus sermo, ut πολλοὶ συνήκουον, *multi audiverunt*, sæpe tamen redundat. *Itaque usus semper consulendus.* Σὺν χρόνῳ, sero, *Soph. Trach.* 204. Σὺν Θεῶ, Deo favente, Dei auxilio. Σὺν νόμῳ secundum leges, *Plat.* Σὺν γήρᾳ βαρεῖς, senio graves, *Soph. Œd T.* 17.

συναγαγεῖν, a. 2. inf. act. *Att.* pro *συναγεῖν*, a *συνάγω*.

συναγάγετε, 2. pl. aor. 2. imper. act. *Att.* pro *συνάγετε*.

συναγαγὼν, aor. 2. part. act. *Att.* pro *συναγὼν*.

συναγανακτέω, simul indignor; (2) condoleo.

συναγανάκτησις, εως, ἡ, indignatio communis. A præc.

συναγαπάω, amore communi prosequor.

συναγγέλλω, simul nuncio, *Rob.*

συνάγγελος, ᾱ, ὁ, qui una mittitur nuncius, legationis socius.

συναγείρω, congrego, colligo, *Gl. V.* agglomero. In *med.* recipio animum, colligo me. Συνήγειρε στρατιὰν εἰς Βαβυλῶνα, *Xen. Cyr.* 8, 44. Ἕλληνας ἅπαντας, *Arist. Plut.* 583. Χαλεπὸν χρήματα συναγείρασθαι, *Ælian. V. H.* 4, 14.

συναγελάζω, fut. άσω, adgrego, congrego; *συναγελάζομαι*, congregor, gregatim vivo. Οὐτε τὸ συναγελάζεσθαι, ὥστε τὸ τρέφεσθαι, &c. *M. Anton.* 6, 12. Hinc

συναγελασμὸς, οῦ, ὁ, congregatio, adgregatio, *Gl. V.*

συναγελαστικὸς, ή, όν, congregabilis.

συναγένητος, et **συναγέννητος**, ον, pariter non genitus, non creatus. Vox Eccl.

συνάγεσθεν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. *Ion.* et *Boeot.* pro *συνηγέθησαν*, a *συναγείρω*.

συνάγελαι, ας, ἡ, convallis, i. e. locus in quo duæ valles inter se conveniunt. Ex σὺν et ᾰ̓γκος, *vallis*.

συναγκὶς, ή, nomen piscis, *Aristot.*

συναγλαΐζω, orno exquisite, etiam verba.

σύναγμαι, ατος, τὸ, sedimentum lotii, *Gal.* A *συνάγω*.

συναγνοιέω, pariter ignoro.

συναγοράζω, eoëmo, *Ph.*

συναγόρευτις, ή, adstipulatio, ejusdem rei, causæ defensio; (2) patrocinium, defensio in judicio. A

συναγορεύω, adstipulor, adsentior, eandem causam v. c. in senatu, vel populo, defendo; (2) tueor, defendo, i. e. patrocinor. Συναγορεύειν τοῖς ὑμετέραις ἐπιθυμίαις, *Isocr.* Χρυσάντας δὲ συναγορεύων αὐτῷ, ᾧδε ἔλεξεν, *Xen. Cyr.* 4, 17.

ΣΥΝΑΓΡΙ'Σ, ίδος, Synagris, *piscis*.

συναγρόμενος, congregatus; pro *συναγειρόμενος*. A *συναγείρω*.

συναγρόμενοι, nom. plur. præs. part. med. verbi poëtici *συνάγρομαι* pro *συναγείρομαι*.

συναγυρμὸς, οῦ, ὁ, congregatio.

συνάγυρτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, simul collectus, *Rob.*

συνάγχη, angina, *Ph.* Ex ᾰ̓γχω. Hinc

συναγχικὸς, ή, όν, angina laborans.

συνάγω, fut. ξω, confero, cogo, congrego, recolligo, adgrego; (2) concilio, aduno, *Gl. V.* (3) contraho; (4) idem quod *συγκλείω*. Συναγαγεῖν, coadunare, confiare, *Ph.* a. 2. inf. *συνάγαγε*, confer, coge, *Gl. V.* imper. *συνήγμενα*, congesta, *Ph.* perf. part. pass. *συναχθὲν*, adunatum, *Ph.* aor. 1. part. pass. Σύναγειν πλείστην δύναμιν, *Isocr.* τὴν ἐκκλησίαν, *Luc.* Πάντα δ' ἐν ᾗμασι τῶδε συνήγαγεν, *Eur. Ph.* 1573. Τὰς ὁρεὺς συνήγομεν, contraximus, *Arist. Nub.* 582. Συνηγμένοι, *Act.* 4, 31. Συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ὄχλοι πολλοὶ, *Matt.* 13, 2. συναχθήσονται οἱ αἰετοὶ, *Matt.* 24, 28.

συνάγω, confringo; ut hinc sit *συνέαξα*, a. 1. confregi.

συναγωγεῖος, έως, ὁ, collector, coactor, congregator, *Philox.* conciliator.

συναγωγὴ, ῆς, ἡ, collectio, congregatio; (2) cœtus, concilium, conventus, schola; (3) apparatus rerum, v. c. bellicarum; dicitur et de sinu maris arctius coeunte. Ab eod. Hinc

συναγώγιμος, collativus, *Gl. V.* collectilis.

συναγώγιον, convivium e symbolis.

συναγωγὸς, ὁ, ἡ καὶ ή, collectivus, aptus ad colligendum vel conjungendum. Ab eodem.

συναγωνιάω, ῶ, pariter anxius sum.

συναγωνίζομαι, fut. ίσομαι, una cum alio certo, certamen adjuvo, certaminis socius sum; (2) opem fero, auxilior, *Ph.* concerto, opitulor. Συναγωνίσασθαί μοι ταὶς ἐν προσευχαῖς, *Rom.* 15, 30. Καὶ τὸ τῶν Θεῶν εὐμενὲς, καὶ τὸ τῆς τύχης ἡμῖν συναγωνίζεται, *Dem. Phil.* 1. Εὐριτίδη καὐτὸ ξυναγωνιζόμην, *Arist. Thesm.* 1070. Hinc

συναγώνισμα, τὸ, adjumentum.

συναγωνιστὴς, οῦ, ὁ, certaminis socius; (2) qui certanti opitulatur.

συνάδελφος, ᾱ, ὁ, qui fratrem seu fratres habet; (2) qui alteri loco fratris est.

συναδικέω, injuriæ inferendæ socius sum.

συναδοξέω, ignominiæ participes sum.

συνάδω, f. άσω, seu **συναείσω**, concino, consono; (2) consentio, adstipulor. Μῶσαι Πιερίδες, συναείσατε τὰν ῥαδινὰν μοι Παῖδ', *Theocr.* 10, 24. Συναδέτω δὲ Χαίρις ᾠδάν, *Arist. Av.* 865. Ἓν τε γὰρ μαχεῶ γήρᾳ ξυνᾴδει, *Soph. Œd. T.* 1113.

συνάεθλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, certaminis socius et adjutor.

συναείδω, vide *συνάδω*, *Theoc.*

συναείρω, simul tollo, *Hom.*

συναθλέω, simul certo, sum certaminis particeps aut adjutor. Αἴτινες ἐν τῷ εὐαγγελίῳ συνήθλησάν μοι, *Phil.* 4, 3.

σύναθλος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, idem quod *συνάθλος*.
συναθροίζω, f. ίσω, congrego, colligo; congero, conglobo, glomero, conglomero, *Ph.* *συνήθροισεν*, collegit, contraxit, *Ph.*
συνηθροισμένος, congregatus, conglomeratus, concretus, *Gl. V.* perf. part. pass.
συναθροισθέντες, adglomerati, *Ph.* aor. 1. part. pass. Οὓς *συναθροίσας*, *Act.* 19, 25. Οὐ ἦσαν ἱκανοὶ *συνηθροισμένοι*, *ibid.* 12, 12. Συναθροΐζειν εἰς ἐν, *Arist. Lys.* 587. *παραττώματα*. *Longin.* 36. Οὐ *συνήθροισαι σρατῷ*, *Eur. Rhes.* 612. Hinc
συναθροισις, εως, ἡ, congestio, conglomeratio, congregatio, adgregatio, agmen, cœtus, *Ph.*
συνάθροισμα, ατος, τὸ, adgregatio, *Ph.*
συναθροισμός, οῦ, ὁ, collectio. Ab eod.
συναθύρω, colludo, ludo cum aliquo. Τῇσιν ἀεὶ *συνάθυρεν*. *Mosch.* 2, 30.
συναΐγνδην, simul, uno impetu, *Suid.* Ab *αἴσσω*.
συναΐδιος, ὁ καὶ ἡ, coæternus, una æternus.
συναισλήσις, ας, ἡ, convivium. Vox *Dor.* ab *αἶσλον*, *Etn.*
συναΐξτην, 3. dual. plusq. ind. pass. *Ion.* pro *συνήϊκτην*, a *συναίσσω*.
σύναιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, consanguineus, frater vel soror. Ex *σὺν* et *αἷμα*, *sanguis*.
συναίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
συναίνεσις, εως, ἡ, adsensus, consensus. A *συναινέω*.
συναινέτης, ου, ὁ, comprobator, adstipulator. A
συναινέω, ῶ, fut. έσω, adsentio, consentio, comprobo, approbo. Σὺ δ' ἀχὴ πείσῃ καὶ *συναινέσεις* ἐμοί; *Sophoc El.* 404. Οἱ δ' ἄλλοι πάντες ταῦτα *συνήνεν*, *Xen. Cyr.* 4, 13. Βάλομαι δὲ, ἐφη, σὺν τῇ τὰ πατρὸς γνώμῃ καὶ τῇ τῆς μητρὸς ταῦτά σοι *συναινέσαι*, *ib.* 8, 36.
σύναινος, ου, ὁ, qui ejusdem est opinionis, *Hes.*
συναίνυμαι, simul capio; (2) colligo; (3) aufero.
συναίρεμα, τὸ, contractio. Vox *Gramm.*
συναίρεσις, ἡ, idem; (2) complexio. A
σύναιρέω, ῶ, fut. ήσω, simul affligo, everto, conficio; (2) simul amplector, contraho; *συνηρημένος*, contractus, perf. pass. part. *συνείλον*, contraxi, a. 2. ind. Ὅτι *συναρέαμεν* σοι φόνον μητρὸς. *Eurip. Or.* 749. Συναίρεται δόξῃ. *id Rhes.* 494.
συναίρω, una attollo, adjuvo in attollendo; (2) adjuvo, opitulor; *συναρέμενος*, opitulatus, laud. in. Ἀεὶ *συναίρει* μετ' αὐτῶν λόγον, *Matt.* 25, 19.
συναισθάνομαι, f. σθήσομαι, una sentio, i. e. sensu percipio. Συναισθάνεσθαι καὶ *συναλγεῖν* ἀλλήλοις, *Plut.*
συναίσθησις, εως, ἡ, conscientia morbi, sive illa adfectio, qua æger eorum, quæ in corpore suo minus rècte habent, ipse sensum obtinet. A *συναισθάνομαι*.
συναΐσσω, f. ξω, simul irruo.
συναιτίαι, ας, ἡ, causa socia, societas culpæ; (2) in bonam partem, caussa adjutrix vel causa adjuvans. Ex *σὺν* et *αἰτία*.
συναίτιον, ου, τὸ, idem. A
συναίτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui simul cum alio vel aliis in caussa est alicujus rei, seu auctor. Ab *αἰτία*.
συναιχμάζω, una bellum gero, intersum bello seu prælio.
συναιχμαλωτὶς, ίδος, ἡ, captivitatis socia, pariter captiva.
συναιχμάλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, captivitatis socius.
συναίχμος, ου, ὁ καὶ ἡ, socius in bello, commilito. Ex *σὺν* et *αἰχμή*.
συναιωρέομαι, una attollor in altum. Hinc
συναιώρησις, εως, ἡ, sublatio in altum facta pariter.
συνακμάζω, f. άσω, coadolesco, simul vigeo et ætate floreo.
συνακολασαίνω, f. σήσω, una intemperanter vivo, seu insolenter, lascive ago.
συνακολουθέω, una sequor. Γυναῖκες αἱ *συνακολουθήσασαι* αὐτῷ, *Luc.* 23, 49. Οἱ δ' ἕτυχον *συνηκολουθηκότες* αὐτῷ, *Xen. Cyr.* 8, 45. Πείθειν δ' (ἐπέλευσε) ἑμαυτῷ ξυνακολουθεῖν οἴκαδε, *Arist. Plut.* 43.
συνακολουθία, ἡ, correspondentia, *Steph.*
συνακόλουθος, ου, ὁ, comes.
συνακοντίζω, f. ίσω, telis confodio, una jaculis ferio.
συνακύω, simul audio.
συνακρατίζομαι, una jento; una offulas meraco imbutas in jentaculo comedo.
συνακροάομαι, simul audio.
συνακτέον, brevi dicendum.
συνακτὴρ, ῆρος, ὁ, collector, contractor; (2) genus femoralium. A *συνάγω*.
συνακτήριον, ου, τὸ, accumulatio. Ab eod.
συνακτικὸς, ὴ, όν, collectivus, aptus ad colligendum seu cogendum; τὸ *συνακτικὸν*, scil ἧθος, vis conciliandi in oratore, seu persuadendi. Ab eod.
συναλαλάζω, fut. ξω, simul clamorem edo militarem. Ἦν πάντες ὑμέναιοισι Καδμείοι ποτὲ λωτῷ *συνηλάλαξαν*, *Eur. Herc. Fur.* 11.
συναλγέω, ῶ. f. ήσω, condoleo, una doleo. Συναλγεῖ δ', ὡς ἔοικε, σοῖς κακοῖς, *Eurip. Rhes.* 808. Τότε ξυναλγεῖν χρὴν σ', ὅτ' ἀλλύμην ἐγὼ, *id. Alc.* 629. Ξυναλγεῖν μετὰ τῶδε τυτεῖς, *Soph. Aj* 255. τύχας, *ib.* 283. *γάμοι*, *Pind. Isth.* 8, 103.
συναλγηδὼν, όνος, ὁ καὶ ἡ, consors doloris, *Eur.*
συναλδὴς, ές, simul crescens, *Nic.*
συναλεαίνω, calefacio, calorem adjuvo, confoveo, *Plut.*
συναλέγω, cordi habeo, non negligo.
συναλειτιτιζῶς. *adv.* per Synalœphen. A
συναλείφω, f. ψω, collino; (2) commisceo, confundo, in unum contraho; (3) expugno, deleo, oblitero. Τὰ φῶλα *συναλείσειν*, *Aristot.*
συναληθεύω, f. εύσω, simul sum verus. Συναληθεύειν τὰς πρεσβείας, *Aristot.*
συναλήθω, commolo, *Gl. V.*
συναλθάσσομαι, una curo, sano, consanesco.
συναλθέομαι, ἄμαι, idem.
συναλιάζω, idem quod *συναλίζω*.
συναλίζω, f. ίσω, congrego, coacervo, cogo; *συναλίζομαι*, congregor, simul convenio; *συναλισθέντες*, congregati, a. 1. part. pass. Χρησμῶν δ' ἀοιδὰς πάντας εἰς ἓν *συναλίσας*. *Eurip. Herac.* 404. *Συναλιζόμενος* παρῆγγειλεν αὐτοῖς, *Act.* 1, 4.
συναλίσκω, simul capio.
συναλλαγὴ, ῆς, ἡ, commercium, contractus, *Ph.* (2) conciliatio. A *συναλλάττω*.
συναλλαγμα, ατος, τὸ, commercium, contractus. Ab eod. Hinc
συναλλαγματικὸς, ὴ, όν, ad commercia, rem pecuniariam pertinens.
συναλλαγματικῶς, *adverb.* per commercia, per contractus.
συναλλακτὴς. ὅ, ὁ, conciliator; (2) consors, socius negotiationis, simul paciscens.
συναλλακτικὸς, ὴ, όν, conciliativus, ad conciliandum pertinens, aptus seu efficax.
συναλλαξις, ἡ, contractio, commercium. A *συναλλάττω*, fut. ξω, paciscor cum aliquo, contraho pactiones; (2) congredior cum aliquo, rem habeo; (3) concilio, reconcilio; *συνηλλάγην*, conciliatus sum, aor. 2. pass. Εἰ χρή τι κἀμὲ, μὴ συναλλάξαντά πω, πρέσβευ, σαθμῶσθαι, *Soph. Œd. Tyr.* 1120. Καί σ' ἀντιάζω, πρὸς τῆς ἐφεστίου Διὸς, εὐνῆς τε τῆς σῆς, ἧς ξυνηλλάχθης ἐμοὶ, *id. Aj.* 493. Ἑλένῳ *συναλλαγθείσαν* εὐναίοις γάμοις, *Eur. Andr.* 1245. Συναλλαγῆναι πρὸς ἐκείνης, transigere, *Thuc.*
συναλλοιόω, simul immuto, diversum reddo.
συνάλλομαι, una salio, *Gl. V.* consilio.
συνάλμαος, ὁν, consalaneus, *Ath.*
συναλοάω, et *συναλοάζω*, ῶ, contero, contundo. Μέχρι *συνηλοίησε* παρηΐαν, *Theocrat.* 22, 128.
συναλοιζὼ, ῆς, ἡ, commixtio; (2) vocalium duarum in unam contractio. A *συναλείφω*.
σύναλος, ου, ὁ καὶ ἡ, consalineus, *Ph.* commensalis, convictor. Ex *σὺν* et *ἅλς*, *sal.*
συναλύω, f. ύσω, simul vagor et temere expatior, *Suic.* Συνεπλανᾶτο καὶ *συνήλυε*, *Plut.* in *Anton.* cap. 29.
συνάμαι. simul cum.
συναμαθύνω, una perdo, deleo.
συναμάομαι, congero, corrado, coacervo. Ὁ δ' ἀμ' ἀσφαράλῳ *συναμήσατο*, *Apoll. Rhod.* lib. 3, 154.
συναμαρτάνω, simul erro, una erro.
συναμιλλάομαι, una pugno, adjuvo.
σύναμμα, ατος, τὸ, copula, vinculum. A *συνάπτω*.
συναμπέχω, et *συναμπίσχω*, tego, occulto.
συναμπίσχομαι, circum induor, circum tegor. Τί κλαίεις. καὶ *συναμπίσχη* πόρας; *Eur. Her. Fur.* 1115.
συναμποτεύω, congredior, una eo, *V. L.* sed suspecta vox est, *Steph.*
συναμπτεύω, una traho, ut jumenta trahunt plaustrum, in trahendo adjuvo; *Aristot. Hist. An.* 6, 24. *Plut.* in *Cat. Maj.*
συναμύνω, una opitulor. Τάτῳ *συναμύνειν*, εἴ τις ἐκ δόμων λαβὼν οἴχοιτο, *Eur. Iph. in Au.* 61.
συναμφιάζω, vestio, tego, convestio.
συναμφότερον, utrumque simul.
συνάμφω, ambo simul.
συναμωξέω, ῶ, lædo, vasto; potius *συναμωξέω*.
συναναβαίνω, simul adscendo, coadscendo; *συναναβῆναι*, coadscendi. Καὶ ἄλλοι πολλοὶ αἱ *συναναβᾶσαι* αὐτῷ εἰς Ἱεροσόλυμα, *Marc.* 15, 41. Κύρῳ *συναναβῆναι*, *Ælian. V. H.* 3, 17.
συναναβᾶσις, dat. pl. aor. 2. part. act. verbi *συναναβαίνω*.
συναναβλάστάνω, una germina protrudo.
συναναβοάω, una exclamo, vociferor. Συναναβόησαν δὲ αὐτῷ καὶ αἱ δμωαὶ, *Xen. Cyr.* 5, 1.
συναναβόσκομαι, una alor, una adolesco.
συναναγινώσκω, simul lego.
συναναγκάζω, f. άσω, simul cogo; (2) cogendo perficio, vel cogo *simpliciter*. Κρίναντες *συναναγκάζουσι* σώσαντα στέφανον, *Polyb.* Ἔγνω φύσει *συνναγκάσθαι* ταῦτα μάλιστα φιλεῖν, *Xen.*
συναναγνωσις, εως, ἡ, communis, lectio, *R.* A *συναναγινώσκω*.
συναναγράφω, una in litteras refero, una adscribo in numerum.
συναναγυμνόω, ῶ, simul nudo.
συναναγω, una abduco, s. aveho.
συναναδέχομαι, una excipio, vel suscipio.
συναναδίδωμι, una distribuo, una digero.
συναναδίπλωσις, conduplicatio, *Gl. Vet.*
συναναζεύγνυμι, una proficiscor, comes eo.
συναναζέω, f. έσω, confervefacio; (2) fervere facio. Ἄλλο ἐπιδεῖ ὕδωρ *συναναζέσον* αὐτῷ, *Diosc.*
συναναιρέω, ῶ, fut. ήσω, simul tollo. Συναναιρεῖ πάντοσε καὶ ϑάτερον, *Longin.* 2.
συνανακάμπτω, una revertor.
συναναπέμπω, simul adscendo vel discumbo. Συναπέπεμπε τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, *Matt.* 9, 10.
συναναπεφάνυμαι. sive *συναναπεφάω*, f. φάσω, una permisceo, commisceo, attempero. Πίνειν ἀτὸ χρυσῆς φιάλης κωνεῖον, καὶ ἀκοινίτου *συναναπεφαθεῖσαν* φιλοτησίαν, *Luc. Gall.*
συναναπεφαλαιόω, repeto summatim, in summam contraho; ad pauca redigo.
συναναπίνω, una commoveo.
συναναπίεμαι, v. *συναναπεράννυμι*, *Eust.*
συναναπλήνομαι, simul accumbo, alicui accumbo. Ἐπέλευε *συναναπλίνεσθαι* μετ' αὐτοῦ, *Luc.*
συναναποιολογοῦμαι, conscius sum alicui, ago cum aliquo, confero sermones.
συναναπομίζω, *ομαι*, una restituo, in restituendo alicui aliquid adjuvo.
συναναπόστω, f. ψω, simul retundo.
συναπάκρασις, εως, ἡ, commistio, temperatura. A *συναναπεράννυμι*.
συναναπυκλόω, idem quod
συναναπυκλόω, ῶ, fut. ώσω, simul revolvo, convolvo.
συναναλαμβάνω, recipio.
συναναλίσκω, una sumptum facio; (2) una consumo, simul absumo. Συμβοηθεῖ τὰ μὲν *συναναλίσκων*, τὰ δὲ συμπράττων, *Xen.*
συνανεμίγνυμι, fut. ξω, simul commisceo; (2) commisceo. Μὴ *συναναμίγνυσθαι* πόρνοις, 1 *Cor.* 5, 9. Hinc
συνανάμιξις, εως, ἡ, commistio, conjunctio.
συναναμιμνήσκω, simul in memoriam revoco.
συναναπαύομαι, simul quiesco, seu requiesco, una cum alio quiesco, una refocillor. Συναναπαύσωμαι ὑμῖν, *Rom.* 15, 32.
συναναπείθω, fut. πείσω, simul suadeo, una hortor.
συναναπέμπω, dimitto.
συναναπέρχομαι, simul abeo, *Aret.*
συναναπίπλημι. pariter repleo.
συναναπίπτω, una accumbo, ex *Ph.*
συναναπλάττω, f. άσω, simul confingo.
συναναπλέκω, implico, intexo.
συναναπλήθω, simul impleo, una compleo.
συναναπληρόω, ῶ, idem.
συναναπράττω, una exigo.
συναναρπάζω, simul rapio, corripio, trahendo sc. sursum.
συναναρρίπτέω, una sursum et in sublime jacio.

συνάναρχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pariter carens principio, cœternus.

συναναβάπτω, f. ψω, simul effodio.

συναναβαίζω, f. ίσω, simul dimico.

συναναβομόομαι, una effundor per ostium, seu idem quod ἀναβομόομαι.

συναναγρέφω, f. ψω, una revertor, una refero pedem, seu retrocedo; συναναγρέφομαι, conversor, *Gl. V.* Συναναγρέφομαί σοι, *Plut.* Hinc

συναναγρεσθή, ῆς, ἡ, reversio; (2) conversatio seu consuetudo quotidiana cum aliquo.

συναναδώζω, f. ώσω, adjuvo in conservando; (2) simul restituo pristinæ incolumitati, una servo; (3) recupero.

συναναειλλομαι, coorior, una orior.

συναναιτήκω, colliquefacio, *Rob.*

συναναιτίθημι, una donarium pono, s. consacro.

συναναιτολή, ῆς, ἡ, conjunctio exortus. A συναναιτέλλω.

συναναιτρέφω, simul nutrio, una alo seu educo; συναναιτράφη, connutritus est, aor. 2. pass.

συναναιτρέχω, una procurro.

συναναιτρίβω, f. ψω, simul contero.

συναναφαίνω, una ostendo.

συναναφείρω, simul subveho vel eveho, aufero, asporto. Συναναφέρει γὰρ ἑαυτῷ τὸν πόσμον, *Nax.*

συναναφθέγγομαι, una loquor, s. clamo.

συναναφλέγω, concremo, simul uro.

συναναφορά, ᾶς, ἡ, relatio rei ad aliquem, ut causam, autorem, &c.

συναναφύω, simul commisceo, confundo. Ἐν τῷ πηλῷ συναναφύονται κυλινδόμενοι, ὥστιε σύες, *Luc.* de *Gymnas.* ταῖς γυναιξί, *id.*

συναναχορεύω, una salto.

συναναχρίεμτομαι, f. ὑσομαι, una exscreo, una cum screatu egero. Συναναχρεμψάμενος τὴν ψυχὴν μετὰ τῶ φλέγματος, *Luc. Gall.*

συναναχρώννυμι, f. χρώσω, pari colore, per contactum inficio, contagio adficio.

συναναχρωσις, εως, ἡ, contagium, quale est corporum, quæ contactu colorem aliquem imbibunt. A præc.

συναναχωρέω, una discedo, vel recedo.

συναναδάνω, al. συνεύάδω, vide συνεύαδι, *Phocyl.*

συναναδραγαθίω, una rem bene gero, una fortiter pugno.

συναναδρέομαι, una cum ætate adolesco, seu cresco.

συναναίεργω, una inhibeo, cohibeo. Συναναίεργειν τὸ πνεῦμα, *Arist.*

συναναλεύω, et

συναναλκω, simul in altum traho.

συναναίρομαι, simul adscendo, proficiscor aliquo. Αἱ ἔτυχον αὐτοὶς συναναλβῆσαι, *Ælian. V. H.* 12, 1. Δὴ γὰρ συναναήλυθεν Ἡφαιστίῃ, *Apoll. Rh.* lib. 2, 915.

συναναιρέφη, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi συναναφέρω.

συναναίχω, una in lucem prodeo, eodem tempore incliaresco, provehor.

συναναηδάω, ῶ, simul rejuvenesco.

συναναθέω, ῶ, simul floreo, una floreo

συναναθρωτεύω, et συναναθρωτεύομαι, inter homines vivo. Τῶν ζώων τὰ συναναθρωπευόμενα, *Theophr.* Ἐκ σὺν et ἄνθρωπος.

συναναθρωτέω, idem et ex iisdem.

συναναθρωτίζω, f. ίσω, idem. Hinc

συναναθρωτισικός, ἡ, όν, qui cum hominibus versatur et degit.

συναναιάω, ῶ, futur. άσω, una mœrore adficio.

συναναίπημι, simul remitto seu levo.

συναναίττημι, simul evolo; συναναέπτη, una evolavit, a. 2.

συναναίσημαι, una exsurgere facio; συναναίσαμαι, consurgo; συναναέση, consurrexit, a. 2. Συναναίσηναν μὲν αὐτῇ πᾶσαι αἱ ἀμφ' αὐτὴν, *Xen. Cyr.* 5, 1.

συναναίσχω, simul vel una orior.

συναναηοταίνω, pariter demens sum, seu dementer, stulte, insolenter ago.

συναναοιμώζω, f. ξω, simul ploro vel ejulo.

συναναταγωνίζω, una repugno, seu contra pugno.

συναναττάω, ῶ, fut. ήσω, occurro, obvius fio, incido in aliquem; συναναττᾷ, occurrit; evenit. Μὴ συναναττῶ ἐν φόνῳ, *Eur. Iph. in Tau.* 1213. Ἀνίσταταί τε, καὶ ξυναντᾷ δραπέταις, *Arist. Ach.* 1201. Ὅτῳ ξυναντήσειεν ἐκ θεῦ, συθεὶς πρῶτῳ τόσις σός, *Eur. Ion.* 787. Ἴων ἰόντι δῆθεν ὑτὶ συνέντετο, *ib.* 831. Δίκᾳ συναντόμενος, *Pind. Ol.* 2, 174.

συναντέων, ῶν, idem.

συνάντημα, ατος, τὸ, occursus; (2) eventus; (3) plaga. A συναντάω. Unde

συνάντησις, εως, ἡ, occursus.

συναντιάζω, f. άσω, occurro. Κατὰ πωλικῆς ἀνῆρ ἀτήνης ἐμβεβῶς, οἷον σὺ φῆς, συνηντίαζον, *Soph. Œd. Tyr.* 813.

συναντιβάλλω, confero simul vel una.

συναντιλαμβάνομαι, f. λήψομαι, una capesso, vel suscipio; (2) una incumbo in rem aliquam; (3) adjuvo seu opitulor. Τὸ πνεῦμα συναντιλαμβάνεται ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, *Rom.* 8, 26. Hinc

συναντίλημψις, ἡ, opitulatio, auxilium, *Ath.*

συναντλέω, ῶ, simul haurio, simul laboro, simul laborem perficio. Κοινὸς αἰρόμενος πόνος δίω παιδὶ συναντλεῖ, *Eur. Ion.* 200.

συνάντομαι, simul occurso.

συναντῶντων, gen. plur. pro συναντώντων, a συναντάω.

συναντῶσι, 3. pl. præs. conj. act.

συναύτω, perdo, interimo, *Æsch.*

σύναξις, έως, ἡ, collectio, congregatio, conventus; συνάξεις, conventicula, *Gl. Vet.* (2) conventus ad celebrandam sacram cœnam, celebratio ipsius cœnæ sacræ. A σύναγω.

συναξιόω, dignor, sed de pluribus.

συναοιδός, ᾱ, ὁ, concentor.

συναορεύω, ῶ, comitor, sum comes, *Pind.* A

συναορός, ὁ, ὁ καὶ ἡ, comes, socius, conjunctus, conjunx. Τόσσον εὐλογία φόρμιγγι συνάορες, *Pind. Nem.* 4, 9. Νύμφας σ' ἔθηκεν ὀρσινὰς ξυναόρους, *Eur. Orest* 1134. A συναείρω, unde p. m. συνήορα, συνάορα.

συναπαγόμενει, nom. pl. præs. part. med. verbi

συναπάγω, simul abduco seu abripio. Ἐκέλευσε τῶν σκηπτούχων τινὰ συναπαγαγεῖν αὐτῷ, ὅτῳ κελεύσειε, *Xen. Cyr.* 8, 24. Τοῖς ταπεινοῖς συναπαγόμενοι, *Rom.* 12, 16. Συναπήχθη αὐτῶν τῇ ὑποκρίσει, *Gal.* 2, 13.

συναπαίρω, simul abeo, simul migro; συναπῆρε, simul abiit, a. 1. Τῶν φίλων καὶ τὰς συναπαίρειν αὐτῷ βεληθέντας παραλαβών, *Ælian. V. H.* 3, 26. Συναπῆρεν εἰς τὴν Ἰταλίαν, *Luc. Toxar.*

συναπαντίζω, concurro, *Themist.*

συναπαρτίζω, fut. ίσω, una perfectum et absolutum reddo; (2) adæquo. Συναπαρτίζειν γὰρ τοῖς τόποις αὐτὰ ἀναγκαῖον, *Them.* Hinc

συναπαρτισμός, οῦ, ὁ, consummatio, *Ph.*

συνάπας, ασα, αν, simul omnis.

συναπαυγάζομαι, una effulgeo.

συναπείλέω, ῶ, una expello, *Steph.*

συναπελεύθερος, ᾱ, ὁ, conlibertus, *Ph.*

συναπεργάζομαι, fut. άσομαι, conficio, simul efficio, in re aliqua efficienda juvo, in re conficienda meam navo operam; (2) actioni subservio. Ὅσα δὲ δυνατὸν, καὶ τοῖς σχήμασιν συναπεργαζόμενον ποιεῖν, *Aristot.*

συναπερείδω, impingo, infligo. Κάτωνος τὴν ὑτόνοιαν ἅμα τῷ λόγῳ συναπερείσαντος αὐτῷ, *Plut.*

συναπέρχομαι, una cum alio abeo.

συναπευθύνω, guberno, seu una guberno.

συναπεχθάνομαι, simul inimicitias exerceo. συναπλόω, explico, evolvo.

συναποβαίνω, una abeo.

συναποβάλλω, simul abjicio; simul amitto.

συναπογεάφομαι, una profiteor nomen v. c. inter candidatos cives, &c. ut in tabulas referatur, vide ἀπογεάφομαι. Προικρίθη δέκα δυεὶν ἀνδρῶν συναπογεαψαμένων, *Plut.* in *Æmil.* cap. 3.

συναποδείξνυμι, una demonstro.

συναποδημέω, ῶ, f. ήσω, simul peregrinor, socius peregrinationis sum. Μήτε συνδιιτνεῖν αὐτῷ πάντως, μήτε συναποδημεῖν ἐπάναγκες, *M. Anton.* 1, 13. τῇ Θεᾷ, *Ælian. V. Hist.* 1, 15.

συναποδημος, ὁ καὶ ἡ, qui simul peregrinatur.

συναποδίδωμι, una reddo.

συναποδοκιμάζω, una reprobo.

συναποδράω, ῶ, una aufugio. Καὶ ξυναπεδράνοι δεῦρ' ἐπιχειρήσιέ μοι, *Arist. Ran.* 81.

συναποδύρομαι, una lamentor.

συναποδύω, f. ύσω, una exuo.

συναποθνήσκω, simul morior, commorior. Ἐάν με δέῃ συναποθανεῖν, *Marc.* 14, 31. Εἰ δὲ μὴ ὥτως, ἀλλὰ μένεσα ἡ ψυχὴ ἐν τῷ σώματι, συναποθνήσει, *Xen. Cyr.* 8, 47.

συναποικίζω, una in coloniam mitto.

συναποίχομαι, simul discedo, *Aret.*

συναποκαθαίρω, simul expurgo.

συναποκάμνω, simul defatigor, deficio. Συναποκαμεῖν μέλη, *Eur. Iph. in Tau.* 1376.

συναπόκειμαι, repositus seu reconditus sum. Ἐν οἷς γὰρ χάρις ἡ χθονία ξυνατόκειται πενθεῖν ὁ χρή, *Soph. Œd. Col.* 1755.

συναποκλείω, una includo vel excludo.

συναποκλίνω, una, pariter inclino.

συναποκλύζω, fut. ύσω, simul abluo.

συναποκομίζω, una defero.

συναποκόπτω, f. ψω, simul abscindo.

συναποκρύπτω, f. ψω, simul abscondo.

συναποκτείνω, una occido.

συναποκτίννυμι, idem.

συναπολαμβάνω, simul recipio, *Steph.*

συναπολάμπω, fut. ψω, simul effulgeo, una resplendeo.

συναπολούω, f. ούσω, simul fruor.

συναπολείπω, simul derelinquo, seu destituo, *Steph.*

συναπολέσης, 2. sing. aor. 1. conj. act. verbi συναπόλλυμι.

συναπόλη, *una pereas*, 2. sing. aor. 2. conj. med.

συναπόλλυμι, simul perdo; συναπόλλυμαι, simul pereo. Οὐ συναπώλειτο τοῖς ἀπειθήσασι, *Hebr.* 11, 31.

συναπολογέομαι, ῶμαι, una defendo.

συναπομαραίνω, una marcescere facio, simul languidum reddo.

συναπομειόω, ῶ, simul extenuo.

συναπονεύω, simul innuo; simul nuto.

συναπονοέομαι, *pass.* et *med.* pari dementia utor, paria patro, vel patrare tento.

συναποτέμνω, una dimitto.

συναποτλέω, una discedo navi.

συναποῤῥήγνυμι, una abrumpo.

συναποσβεννύω, simul extinguo. Θυγατέρα τοῖς νυμφικοῖς λαμπάσι συναπέσβεσε, *Heliod.*

συναποσεμνύνω, una honoro, laudo.

συναποστάτης, ᾱ, ὁ, qui simul desciscit, defectionis socius.

συναποσέλλω, f. ελῶ, una mitto seu ablego. Συναπέστειλας τὸν ἀδελφόν, 2 *Cor.* 12, 18.

συναποστερέω, una privo.

συναποτελέω, perficio.

συναποτερματίζω, pariter finio, *pass.* pariter desino.

συναποτίθημι, simul depono, una exuo.

συναποτίκτω, una cum partu edo.

συναποτίλλω, simul avello.

συναποτρεχάζω, cursu aufugio.

συναποφαίνω, simul ostendo, *Strabo*, lib. 15. pronuncio; (2) cum *Dat.* consentio, adstipulor.

συναπόφασις, εως, ἡ, negatio ejusdem rei.

συναποφέρω, simul aufero, tollo, vel abripio

συναποχάομαι, utor.

συναποχωρέω, ῶ, simul discedo.

συναπτέον, conjungendum.

συναπτικός, ἡ, όν, colligandi vim habens. A συνάπτω.

συναπτικῶς, *adv.* copulative, vi copulandi.

συναπτός, ἡ, όν, continuus. Ab eod.

συνάπτω, fut. ψω, adnecto, copulo, jungo, conjungo, ferrumino, continuo, *Gl. Vet.* συνάπτει, committit, conserit, combinat, condensat, *Ph.* συνάπτω, coëo, *Gl. Vet.* convenio; συνημμένον, connexum, *Gl. V.* p. part. pass. συναφθὲν, unitum, *Gl. V.* a. 1. p. pass. Ξυνάπτετον λόγοισιν, conferte consilia, *Soph. El.* 21. Ἐοικ' ὅ δαίμων τολλὰ τᾷδ' ἐκ ἡμέρᾳ κακὰ ξυνάψειν ἐνδίκως Ἰάσονι, *Eur. Med.* 1235. Ξυνάπτων στεργόβλοις τοῖς ῥήμασι, *Arist. Ach.* 692. Χειρὶ σύναπτε χείρα, *idem. Thesm.* 964. μάχην, *Eur. Alc.* 499. Ὡς εἰς λόγους ξυνῆψα Πολυνείκει πολῶν, in colloquium veni, *Id. Phœn.* 709.

συναπωθέω, una repello, repudio.

συνᾶραι, aor. 1. inf. act. verbi συναίρω.

συνάρασθαι, *contulisse*, aor. 1. inf. med.

συναράσσω, vel ἀττω, fut. ξω, collido, confringo. Μὴ μοι δορὶ συναράξῃς, τὰν εὐχαρίσως ἐχουσαν πόλιν, *Eur. Herac.* 378. Ἦ γὰρ συνῆραξ' οἶκον, ἢ βακχεύσ', ἐμόν; *Id. Her. Fur.* 1146.

συναρέσκω, f. ἀρέσω, complaceo. Hinc *im-*

pers. Συναρέσκει, complacitum est. *Syntax.* Συναρέσκειν τινί, *Dem.*

συναρέχω, f. ξω, simul auxilior.

συναρήραται, *collisus est*, 3. sing. perf. ind. pass. *Att.* pro συνήρεκται, a συναράσσω.

σύναρθρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, articulo copulatus.

συναρθρόω, articulo compingo. A præc.

συνάρθρωσις, ἡ, conjunctio membrorum per articulos. A præc.

συναριθμέω, ῶ, f. ήσω, connumero.

συναρίθμησις, εως, ἡ, connumeratio. A pr.

συνάριθμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui eodem numero continetur.

συναριστάω, ῶ, f. ήσω, simul prandeo. "Ενθα τοῖς ἥρωσιν ἀνθρωποι συναριστῶσι, *Arist. Av.* 1492.

συναρισταω, f. σω, simul cum alio rem optime gero, excello cum alio. Συναριστῶσαν ἅμα' Ἀλκμήνης γόνῳ, *Eur. Tro.* 805.

συνάριστος, ᾱ, ὁ, qui simul prandet, compransor. Ex σὺν et ἄριστον.

συναρκέομαι, sufficio, satisfacio.

συναρμογή, ῆς, ἡ, apta compositio, concinnitas. A

συναρμόζω, f. όσω, coapto, coagmento, concinno, apte compono; (2) congruo, convenio, quadro; συνηρμοσμένος, compactus, *Gl. Vet.* p. pass. part. Αὐτόματον ὄψιν δ' ὁμιλήτων ξυνήρμοσεν, *Eur. Iph. in Tau.* 1170. Ξυνάρμοσον δὲ βλέφαρά μοι τῇ σῇ χειρί, *id. Ph.* 1460.

συναρμολογέω, ῶ, f. ήσω, congruenter coagmento, apte concinno et compingo, *Ph.* compagino; συνηρμολογημένος, compactus, *Ph.* Ἐν ᾧ πᾶσα ἡ οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὔξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ, *Ephes.* 2, 21.

συναρμονιάω, apte convenio, de numerls versuum et concentu musico.

συνάρμοξε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro συνήρμοξε, a συναρμόζω. Unde

συναρμοσίος, ας, ή, congruentia, convenientia.

συνάρμοσις, εως, ἡ, conjunctio. Ab eod.

συναρμοστέον, accommodandum, aptandum.

συναρμοστός, aptus, congruens sum.

συναρμοστής, οῦ, ὁ, concinnator; (2) conciliator, moderator. Ab eodem.

συναρμοστικός, ἡ, όν, idem, concinnandi vim habens.

συναρμόττω, idem quod συναρμόζω.

συναρπαγή, ῆς, ἡ, direptio, rapina. A

συναρπάζω, f. άσω, corripio, abripio, diripio. Ὁ γὰρ κρατῶν ἅμα πάντα συνήρπακε, *Xen. Cyr.* 4, 8. Φάνημ' ἀκοῦσ, καὶ ξυναρπάζω φρενὶ, *Soph. Aj.* 16. Σκύμνον ἐν χεροὶν ξυνήρπασαν, *Eur. Or.* 1468. Ὑπὸ τῆς εἱμαρμένης ἐρίπη συναρπασθεὶς, πεὶν, &c. *Philo.* Βίᾳ ξυνεπασθεῖσαν Ἀργείων ὑπὸ, *Soph. Aj.* 498.

συναρτάσας, a. 1. part. act.

συναρθρόσις, una ægroto.

σύναρσις, εως, ἡ, conjunctio, harmonia, *Hes.*

συναρτάω, ῶ, f. ήσω, appendo, annecto; et (2) συναρτάομαι, ῶμαι, appendor; (3) adhæreo, sequor. Συναρτήσας γένος, *Eur. Med.* 564. Hinc

συνάρτησις, εως, ἡ, connexio rerum et colligatio, cum una ab alia dependet.

συναρτύω, instruo, adapto, simul paro. Ἀσπίσιν νῆα συναρτύναντες ἐρεψαν, *Apoll.* 2, 1078.

συναρχαιρεσιάζω, f. άσω, in petitione adjuvo, candidato faveo et adsum.

συναρχία, ας, ἡ, magistratuum collegium, *Ph.* collegium. A

σύναρχος, ᾱ, ὁ, in magistratu collega, *Appian. B. Civil.* 1.

συνάρχων, οντος, ὁ, idem, *Ph.*

συνάρχω, fut. ξω, una impero, una magistratu fungor, collega sum in magistratu. Ex σὺν et ἀρχή.

συνάρω, coagmento, compingo.

συναρωγός, ῆ, ὁ, auxiliator.

συνασπίδαω, impietatis particeps sum, s. impii facinoris.

συνασκέω, ῶ, fut. ήσω, simul exerceo; (2) exerceo; συνησκημένος, agitatus, *Ph.* p. part. pass. Hinc

συνάσκησις, εως, ἡ, exercitatio.

συνασοφίω, ῶ, f. ήσω, simul desipio. Καὶ τάτο λυτρόν. συνασοφεῖν τοῖς μὴ σοφοις, *Eur. Ph.* 397.

συνασπάζομαι, una saluto, complector. Ἐφ' ἑκάστῳ (λόγῳ) συνησπάζοντο ἀλλήλυς, *Heliod.*

συνασπιδόω, idem quod συνασπίζω, *Xen.*

συνασπίζω, f. ίσω, consertis clypeis pugno, testudine facta pugno, defendo; συνασπίζειν, clypeos conserere. Συνασπίζοντες Ἀλθαίας δόμυς, *Eur. Cyc.* 39. Πάντες ἅμα συνασπίσωμεν ἐπ' αὐτὸν, *Luc.* Hinc

συνασπισμός, οῦ, ὁ, consertio clypeorum, testudo; (2) agmen consertis clypeis pugnantium.

συνασπιστής, οῦ, ὁ, qui una clypeo armatus pugnat, commilito. Ab eod.

συνασχύω, una aristas, fruges edo. Ab ἄσχυς.

συνασχραλίζω, f. ίσω, simul talis ludo.

συνασχράτω, f. ψω, pariter eorrusco, simul fulgeo. Εἰ δὲ νεν ἀληθήσητε συνασχράποντα τοκῆι Ἀστερίων—Ἀνθρώπε πάλιν υἷα, *Nonn. Paraphr.* 8, 62.

συνασχαλάω, ῶ, simul mœrco, una succenseo. Σοίσιν ἐ συνασχαλᾶ μόχθοις, *Æschyl. Prom. V.* 251.

συνασχάλλω, idem.

συνασχολέω, ῶ, simul occupatus sum, simul operam navo, *Rob.*

συνατενίζω, contueor; συνατενίζει, contuetur, *Ph.*

συνατιμάζω, una contumelia adficio, pari ignominia adficio.

συνατυχέω, una miser s. infortunatus sum.

συναυαίνω, f. νῶ, simul exsicco. Συναυανῶ κόρας, *Eur. Cyc.* 456.

συναυγασμός, οῦ, ὁ, radiorum s. lucis e variis locis in unum concursus.

συναύγεια, ας, ἡ, idem. Ab αὐγή.

συναυδάω, ῶ, f. ήσω, simul loquor; (2) consentio, adsentior, *Soph. Aj.* 956.

συναυλέω, ῶ, f. ήσω, tibia cano, una cano.

συναυλία, ας, ἡ, tibiarum concentus, consonantia. Ex σὺν et αὐλὸς, *tibia.*

συναυλίας, ας, ἡ, cohabitatio, contubernium. Ex σὺν et αὐλὴ, *aula.*

συναυλίζομαι, fut. ίσομαι, una commoror, contubernalis sum. Ἔξεστι τούτοις εἰς τὰς τελείσς ἄνδρας συναυλίζεσθαι, *Xen. Cyr.* 1, 8.

σύναυλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cohabitator, contubernalis, *Soph. Œd. Tyr.* 112. Ex σὺν et αὐλὴ, *aula.*

σύναυλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, consonus. Ex σὺν et αὐλὸς, *tibia.*

συναυξάνεσθαι, *crescere una*, pr. inf. med. v.

συναυξάνω, vide συναύξω. Ἄφετε συναυξάνεσθαι ἀμφότερα μιχρὶ τῷ σιτίῳ, *Matth.* 13, 30.

συναυξηθῇ, 3. sing. a. 1. conj. pass.

συναύξησις, εως, ἡ, coauctio, *Gl. Vet.* A συναύξω. f. ξήσω, augeo, locupleto, uberiorem reddo, *Gl. Vet.* coadaugeo; συναύξει, concrescit, *Ph.* συναύξομαι, inolesco, *Gl. V.* συνηυξημένος, concretus, *Gl. Vet.* p. pass. part. Συναύξαντες τὴν ἀρχὴν τῷ Κύρῳ, *Xen. Cyr.* 8, 23. Εἰ μὴ ξυναύξοιτ' οἱ πέτλοι τῷ σώματι, *Eur. El.* 547. Ταῦτα συναύξειν πρὸς ἃ φέρονται, *M. Anton.* 5, 1.

συναφαιρέω, una detraho, aufero.

συναφονίζω, una aboleo, perdo.

συνάφεια, ας, ἡ, conjunctio, connexio; *Ph.* contextus, series, continuatio, condensatio. A συναφής.

συνάφειαι, ἡ, versus eundem locum impetus; *de fluviis*, confluentia.

συνάφη, ῆς, ἡ, connexio, cohærentia, *Gl. V.* conjunctio, series, conjugium. Ab eod.

συναφής, έος, ὁ καὶ ἡ, conjunctus, contiguus. A συνάπτω.

συναφίημι, f. ήσω, simul emitto.

συναφικνέομαι, una pervenio.

συναφίσαμαι, una deficio, una descisco. Ex σὺν et ἀφίσταμαι, *deficere facio.*

συναφισάνω, una abstraho, avoco.

συναφομοιόω, ῶ, f. ώσω, una adsimilo.

συναφορίζω, una segrego, secerno.

συναχθῆναι, a. 1ν inf. pass. verbi συνάγω.

συναχθήσομαι, *congregabor*, f. 1. ind. pass.

συνάχθομαι, vicem alicujus doleo; condolesco, *Gl. Vet.* συνηχθέσθην, condolui, a. 1. Τοῖς παισὶ δὲ ὡς ἀνάξια πάσχουσι συνάχθονται, *Dem.* Συναχθεσθεὶς ἐπὶ τῇ ἀτυχίᾳ τῇ τάτε, *id.* Συναχθόμενος μὲ τῇ συμφορᾷ, *Xen. Cyr.* 4, 24.

συνάψις, εως, ἡ, conjunctio, connexio, cohærentia, contactus. A συνάπτω.

συνάψομαι, *connectemus*, 1. pl. fut. 1. ind. act.

συνβάλλω, f. ἴξω, simul occido. Ἀλλὰ μὲ συνβάλλεν, *Soph. Aj.* 361.

συνβαίνυμαι, convivor, una edo.

συνβαιταλεῖς, οἱ, coëpulones, compotores.

συνβαίτωρ, ορος, ὁ, conviva.

συνβαίω, fut. σω, simul disco, cognosco; (2) conscius sum; (3) simul epulor. Ὡς τὰς γάμυς τὰς τῆσδε συνβαίσας ἐμοὶ, *Eur Hel.* 1154.

συνβάλλω, f. δάξω, commordeo.

συνβαπτίζω, f. ύσω, collacrimor, una lacrimor.

συνβάμναμαι, simul subigor, *Nic.*

συνβανίζω, f. ίσω, fœneri colloco insuper. In *med.* insuper fœnori sumo.

συνβαπτανάω, f. ήσω, una consumo.

συνβείδω, perf. συνβέδια, simul timeo seu metuo.

συνβιετέω, ῶ, fut. ήσω, cum alio cœno; (2) simul vescor seu edo.

συνβείτνησαν, 2. sing. aor. 1. imper. act.

συνβείτνιον, ᾱ, τὸ, idem quod

σύνβειτνον, ᾱ, τὸ, concœnatio, convivium.

σύνβειτνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, conviva. A præc.

συνβεικάζω, corrumpo donis, colludo, prævaricor.

σύνβενδρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, arboribus consitus. A δένδρον.

συνβέομαι, una precor; συνεδέηθην, aor. 1. Συνεδέηθην σε μὴ ποιεῖν ταῦτα, *Plato.*

σύνβεσις, colligatio, *Steph.*

συνβισμεύω, colligo, connecto, *Polyb.*

συνβισμέω, ῶ, colligo, adnecto, *Gl. V.*

συνβίσμιος, ᾱ, ὁ, in eodem carcere, pariter vinctus, convinctus, *Gl. V.*

σύνβισμος, ᾱ, ὁ, colligatio, conjunctio, vinculum, copula, copulatio, nexus. A συνδέω.

συνβισμώτης, ὁ, qui una vinctus est, *Steph.*

συνβιστοτεία, ἡ, dominii societas, dominium duobus commune, *Steph.*

συνβίστης, ᾱ, ὁ, colligatus cum altero catena, &c.

συνβιστικός, ἡ, όν, colligatorius, colligandi vim habens. Ab eod.

σύνβιστος, colligatus, *Soph.*

συνβλέμενον, acc. sing. part. præs. pass. *Dor.* pro συνβλέμενον, a

συνβλέω, colligo, simul ligo, connecto; (2) conjungo, consocio, concilio; συμβεβλέμενος, connexus, colligatus, p. part. pass. Τὰς ζῶντας αὖ δεσμοισι συνβήσας βοῶν, *Soph. Aj.* 62. Καὶ νῦν ἐμ', ὦ δύστηνε, συνβήσας, *id. Phil.* 1007. Ταύτην πρότερον ξύνδησον, ὅτιὴ καὶ λαλεῖ, *Aristt. Lys.* 445. Ξυμμάχυς ξυμμάχοις συνδεῖ, *Eur. Ph.* 541. Ἀποφέρειν τὰ ὅπλα συνδεδεμένα, *Xen. Cyr.* 4, 10.

σύνβηλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, simul cognitus, cognitus, manifestus, *Rob.*

συνβημαγωγέω, pariter capto gratiam populi, vel ad conciliandam populi gratiam juvo.

συνβημιεργέω, una condo, curo, &c.

συνβημιεργός, ὁ, qui una aliquid efficit, elaborat, curat, gubernat, unde et nomen muneris publici est.

συνβιαβαίνω, una transeo per flumen.

συνβιαβάλλω, in invidiam adduco; (2) una defero.

συνβιαβαττίζω, et in *med.* ομαι, conflictor cum aliquo, seu vim vi repello; urgentem seu exantem pariter vexo, *Dem.*

συνβιαβαστάζω, una fero seu sustineo.

συνβιαβιβάζω, f. άσω, una traduco.

συνβιαγινώσκω, simul adsentior; (2) adsentior.

συνβιάγω, fut. ξω, simul dego. Συνβιαγῶν τινι, *Diosc.*

συνβιαγωγή, ῆς, ἡ, commercium, consuetudo cum alio vel aliis. A pr.

συνβιαθερμαίνω, simul vel contactu calefacio.

συνβιάθετος, ον, proclivis valde, factus a natura ad. A διατίθημι.

συνβιαθέω, una peragro, vagor.

συνβιαιρέω, ῶ, f. ήσω, simul divido, simul distinguo.

συνβιαιτάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, cohabito, contubernalis sum; (2) una convivor; (3) una versor, sum cum aliquo; (4) concumbo, cum aliqua.

συνβιαίτης, ᾱ, ὁ, convictor, contubernalis, *Rob.* Ex σὺν et διαιτα, *victus.*

συνβιαίτησις, εως, ἡ, cohabitatio, eadem vivendi ratio. A συνβιαιτάομαι.

συνβιαιτητής, οῦ, ὁ, contubernalis. Ab eod.

συνβιαιωνίζω, f. ίσω, pariter sum æternus, æternitate cum alio seu aliis fruor.

συνβιακαίω, fut. αύσω, una peruro.

συνβιακινδυνεύω, una periculum subeo.

συνβιακομίζω, fut. ίσω, una transporto vel transveho, una transmitto.

συνβιάκονος, ᾱ, ὁ, et aliquando ἡ, simul cum alio ministrans.

συνδιακοσμέω, simul ordino, simul compono.

συνδικεύω, simul judico, dijudico, sed de rebus pluribus.

συνδιάκτορος, ε, ὁ, socius legationis.

συνδιακυβερνάω, una guberno, una rego.

συνδιαλέγομαι, colloquor, *Gl. V.*

συνδιαλήψις, εως, ἡ, cogitatio, seu consideratio rei cum alio instituta.

συνδιαλλαγή, ἡ, reconciliatio. A

συνδιαλλάσσω, vel συνδιαλλάττω, fut. ξω, concilio, reconcilio.

συνδιαλυμαίνω, una corrumpo, perdo.

συνδιαλύω, simul dissolvo.

συνδιαμένω, f. νῶ, una permaneo cum. Καὶ συνδιαμένειν δὲ παρακαλεῖτε, *Xen. Cyr.* 4, 22.

συνδιαμνημονεύω, memor sum, recordor.

συνδιανέμω, simul divido.

συνδιανεύω, annuo, proprie et tropice; (2) una specto ad aliquid.

συνδιανοέομαι, οῦμαι, cum alio delibero, *Suic.*

συνδιαπεράνω, una absolvo.

συνδιαπλέω, f. εὔσω, simul trajicio, seu navigando transmitto.

συνδιαπονέω, una laboro.

συνδιαπορέω, una dubito, simul quæro.

συνδιαπράττω, vel πράσσω, f. ξω, una conficio, seu efficio, una administro. Ὁτόσου τι ἡμὶν συνδιαπράττεσι τῆς ἀρχῆς, *Luc. Bis. Acc.*

συνδιαφθείρω, una digero, compono.

συνδιαφορέω, ῶ, fut. έσω, et ἑομαι, οῦμαι, simul duro, perduro, permaneo.

συνδιαβρέω, una profluo, effluo, dilabor.

συνδιασκέπτομαι, fut. ψομαι, una contemplor, dispicio; (2) considero mecum, perpendo; (3) consulto, delibero.

συνδιασκοπέω, ἑομαι, οῦμαι, idem; una disputo, seu disputando exquiro.

συνδιασπείρω, una converto.

συνδιασώζω, una servo.

συνδιαταλαιπωρέω, ῶ, miser una sum. Ἢ γὰρ ἀ χρὴν ποιεῖσθαι παῖδας, ἢ ξυνδιαταλαιπωρεῖν, *Plato Crit.* 2.

συνδιαταράσσω, una perturbo.

συνδιατείνω, una intendo.

συνδιατιλέω, pariter, una perficio.

συνδιατηρέω, una conservo, seu retineo.

συνδιατίθημι, una ordino, v. c. ludos. Πολλὰσις ἀκουόντων τι περὶς μεγαλοφροσύνην τὴν ψυχὴν μὴ συνδιατιθῆ, *Longin.* 7.

συνδιατρέπομαι, una pudefio.

συνδιατρίβω, fut. ψω, commoror apud vel cum, versor cum, consuetudinem habeo cum, *Gl. Vet.* conversor, congredior; (2) versor in, operam et studium pono in. Αἰρεῦνται συνδιατρίβειν ταῖς ἀλλήλων ἀνοίαις, *Xen.*

συνδιαφέρω, cum alio perfero aut sustineo, adjuvo in tolerando. Πολλὰ γὰρ δὴ περάγματα ξυνδιήνεγκαν μεθ' ἡμῶν, *Arist. Eq.* 594.

συνδιαφεύγω, una effugio.

συνδιαφθείρω, simul vel una corrumpo, perdo, συνδιεφθάρη, una periit, aor. 2. pass.

συνδιαφορέω, ῶ, simul distrahо. Ἅμα ἑαυτοῖς συνδιαφορεῖ καὶ τὸ ὕψος, *Longin.* 40.

συνδιαφυλάσσω, custodio, *Polyb.*

συνδιαχειμάζω, f. άσω, simul hiberno.

συνδιαχειρίζω, f. ίσω, contrucido, cum aliquo trucido.

συνδιαχέω, perfundo, una exhilaro.

συνδιδάσκω, f. ξω, doceo.

συνδιδωμι, f. δώσω, simul do, do in unum locum; συνδιδόσθαι, congregari, item pro ἐνδιδωμι, langueo, subsido, consido, *Rob.* τὰ συνδιδόντα, laxata.

συνδιεκπύσω, una emergo.

συνδιείξιμι, una dissero, edissero.

συνδιέχομαι, idem.

συνδιέφθη, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi συνδιαφθείρω.

συνδιηθέω, ῶ, f. ήσω, percolo simul.

συνδιημερεύσις, εως, ἡ, consuetudo quotidiana cum aliquo. A

συνδιημερεύω, f. εύσω, una diem totum vel totos dies transigo, versor cum aliquo, consuetudine alicujus utor. Οὐδεὶς δὲ δύναται συνδιημερεύειν τῷ λυπηρῷ, *Aristot.*

συνδιηπτᾶτο, 3. sing. imperf. ind. med. pro συνδιηπτάιτο, a συνδιαιτάομαι.

συνδικάζω, fut. άσω, una judico. Ζεὺς σοι τάδε συνδικάσαι, *Eur. Med.* 157.

συνδικασής, οῦ, ὁ, qui simul judex est, *Rob.*

συνδικέω, ῶ, f. ήσω, alterius caussam defendo, patrocinor, *Gl. V.* defendo. Μὴ ἐξεῖναι χειροτονηθέντα ὑπὸ τῆ δήμε πλέον ἢ ἅπαξ συνδικῆσαι, *Dem.* A

συνδίκη, ης, ἡ, commune caussæ patrocinium, caussa communis. Ex σὺν et δίκη.

σύνδικος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui caussam alicujus curat, defendit, *Gl. V.* defensor. Ex iisd.

συνδίκως, *adv.* jure. A præc.

συνδιοικέω, ῶ, una ordino, curo, administro, *Longin.* 19.

συνδιόλλυμαι, una perdo.

συνδιορθόω, una corrigo, restituo.

συνδιορθεύω, f. ίσω, cum alio mane evigilo, simul matutinus aliquid ago.

συνδιορίζω, simul distinguo.

συνδισκεύω, colludo disco.

συνδιωθίζω, in unum vi cogo ruere.

συνδιώκω, f. ξω, (idem, *Ern.*) simul persequor. Τῷ πάθει τὸ συνδιδιωγμένον, (p. part. pass.) *Long.* 21.

συνδιωκομένως, *adv.* præcipitanter. A pr.

συνδοιάζω, combino, *Gl. Vet.* συνδοιάζει, compactum facit, concludit, *Phil.*

συνδοιασμός, ε, ὁ, conjunctio, conludium, conclusio, et compactum, *Ph.* A præc.

συνδοκεῖ, mihi quoque videtur. Ὡς εἴ τε μάντεις φασὶ, καὶ ἐμοὶ συνδοκεῖ, *Xen. Cyr.* 3, 22. Τοῖς δὲ φίλοις ἅπασι συνέδοξε ταῦτα, *Xen. Cyr.* 2, 15.

συνδοκέω, ῶ, consentio; συνδοκεῖ, consentit.

συνδοκιμάζω, fut. άσω, simul exploro seu probo.

συνδοκιμάσοντας, acc. pl. part. f. 1.

συνδοξάζω, fut. άσω, simul glorifico seu honoro. Εἴτε συμπάσχομεν, ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν, *Rom.* 8, 17.

συνδοξασθῆμεν, 1. pl. a. 1. conj. pass.

συνδοξολογέω, ῶ, f. ήσω, simul laudibus extollo.

σύνδορτος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui simul cœnat, conviva. Ex σὺν et δόρτον, *cœna.*

σύνδοσις, εως, ἡ, communicatio; (2) effusio, *Aret.* (3) relaxatio, remissio.

συνδοτὴρ, ῆρος, ὁ, qui una largitur.

συνδουλεύω, simul servio, *Eur.*

σύνδουλος, ε, ὁ καὶ ἡ, conservus.

συνδραμόντων, gen. plur. a. 2. part. act. v. συντρέχω.

συνδράω, ῶ, simul perpetro, adjuvo in faciendo. Πατήρ τι ξυγατρὶ Μενέλεως συνδρᾷ τάδε, *Eur. Andr.* 40. Ὡς ἐχὶ συνδράσασα νυθετεῖς τάδε, *Soph. El.* 1031.

σύνδρομος, τὰ, concursus, *Ap.*

συνδρομάδες, ων, αἱ, concurrentes. A

συνδρομὴ, ῆς, ἡ, concursus. A συντρέχω.

σύνδρομος, ε, ὁ καὶ ἡ, concurrens, in unum idemque concurrens; (2) consentiens, congruens; (3) qui cum aliquo currit, cursus socius, comes. Ab eod.

συνδρόμως, *adv.* una currendo.

συνδυάζω, fut. υάσω, conjungo, copulo; (2) consuetudinem cum aliquo habeo, *Ph.* συνδυάζει, compactum facit.

συνδυὰς, άδος, compar. Ex iisd.

συνδυασμὸς, ῦ, ὁ, copulatio, conjunctio; (2) consuetudo et coitus conjugalis, *Gl. V.* collusio. A συνδυάζω.

συνδυαστικὸς, ὴ, όν, ad conjunctionem et copulationem aptus; (2) copulatione et conjunctione gaudens. Ab eod.

συνδυαστεύω, una dominatum exerceo.

σύνδυο, οἱ, αἱ, τὰ, duo simul, bini.

συνδυσχεῖν, pari calamitate adfligor.

συνδώδεκα, duodecim omnino, *Eur.*

συνεαρίζω, fut. ίσω, simul vernum tempus dego; (2) simul veris amœnitatem refero. Συνεαρίζων τοῖς μειρακίοις, *Plut.*

συνέβαλε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi συμβάλλω.

συνέβη, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi συμβαίνω.

συνεβόσκετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi συμβόσκω.

συνεβούλευον, imperf. ind. act. verbi συμβουλεύω.

συνεβουλεύσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med.

συνεγγίζω, f. ίσω, appropinquo, coëo. Συνεγγίζει τῷ φθινοπώρῳ, *Diosc.* Hinc

συνεγγισμὸς, ῦ, ὁ, accessio, coitus.

συνεγγράφω, una inscribo, in numerum refero.

σύνεγγυς, *adv.* prope, proxime; cominus, *Gloss. Vet.*

συνέγειρον, 2. sing. a. 1. imper. act. verbi συνεγείρω.

συνεγείρω, simul excito; συνεγείρομαι, consurgo, *Ph.* Καὶ συνήγειρε, καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις, *Ephes.* 2, 6. Ἐν ᾧ καὶ συνηγέρθητε διὰ τῆς πίστεως, *Col.* 2, 12.

συνεγκαλέομαι, ejusdem criminis reus sum.

συνεγκλίνω, Vox *Gramm.* una declino.

συνεδρεύοντων, gen. pl. part. præs. act. verbi συνεδρεύω, fut. εύσω, consideo, adsideo in consessu; (2) consulto. Ἐπειδὴ τᾶσι τοῖς πράγμασι φύσει συνεδρεύει τινὰ μόρια ταῖς ὕλαις συνυπάρχοντα, *Longin.* 10. Συνεδρεύσαντες ἡμεῖς ἐπείνομεν Ταρεῖδην ἄξιον εἶναι μᾶλλον ὑπὲρ τῆς πόλεως λέγειν, *Dem.* de *Coron.*

συνεδρία, ας, ἡ, consessus, concilium, conciliabulum, *Gl. V.* (2) dicitur in disciplina augurali de avibus συνέδρεις, vide συνέδρος, 3. A σύνειδρος. Hinc

συνεδριάζω, fut. άσω, in eodem consessu sum.

συνεδριακὸς, ὴ, όν, ad publicum consessum seu concilium pertinens, *Suic.* Ab eod.

συνεδριάομαι, ῶμαι, consideo; συνεδριώοντο, *Poët.* pro συνεδρεῖωντο, συνεδριάοντο, imp.

συνέδριον, vel συνέδριεον, ε, τὸ, consessus, concilium, collegium, curia, locus, in quem convenient senatores; (2) schola. A

σύνεδρος, ε, ὁ, consessor, adsessor; (2) consiliarius; (3) adjutor; (4) aves σύνεδροι, quæ pacem inter se servant. Ex σὺν et ἕδρα.

συνεέικοσι, simul viginti. Οὔτε ξυνεείκοσι ὁμοῦ Ἓξ' ἀφεικε τοσοῦτον, *Odyss.* 14, 98.

συνεεργάθω, contineo, complector. Ὅσον συνεεργαθον ἄκραι, *Il.* 14, 36.

συνείεργω, concludo, in unum concludo, colligo, constringo. Τὰς ἀκέων συνείεργον ἐυστρεφέσιστι λύγοισι, *Od.* 9, 427. τρέτιν ἠδὲ καὶ ἰσὸν, *ib.* 12, 424. Ζωστῆρι θ' ὧδε συνείεργε χιτῶνα, *ib.* 14, 72.

συνεξευγμένοι, nom. plur. perf. part. pass. verbi συζεύγνυμι.

συνεξευγμένως, *adv.* conjuncte.

συνέξευξε, *conjunxit*, 3. sing. a. 1. ind. act.

συνεζήτεε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi συζητέω.

συνεζωοποίησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ν, a συζωοποιέω.

συνέηκα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro συνῆκα, a συνίημι.

συνεθέλω, simul volo.

συνειδίεσθαι, 1. pl. a. 2. ind. med. verbi συντίθημι.

συνέθεντο, *componebant*, 3. pl. a. ejusd.

συνείδευ, 2. sing. a. 2. ind. med. *Dor.* pro συνείθυ.

συνειδίζω, fut. ίσω, consuefacio, adsuefacio; συνειδισμένος, consuefactus, *Gl. Vet.* p. pass. part. Εἰ τὰ βέλτιστα ἀπείειν ὑμᾶς συνειθίζω, *Dem.*

συνειθισθῆς, 2. sing. a. 1. conj. pass.

συνειθισμὸς, ῦ, ὁ, consuetudo. A præc.

συνειδέναι, conscium sibi esse; συνειδὼς, conscius, *Gl. V.* part. perf. τὸ συνειδὸς, conscientia, *Gl. V.* (2) scire, perspicere. συνειδέναι, σαυτῷ δοκεῖς ὁ πάντοτ ἀμελήσας αὐτῶν, *Xen. Cyr.* 1, 24. Ξυνειδέναι τι μοι δοκεῖς σαὐτῷ καλὸν, *Arist. Eq.* 184. Ἐγὼ γὰρ αὐτὴ——ξύνοιδ' ἐμαυτῇ πόλλα, *Arist. Thesm.* 484.

συνείδησις, εως, ἡ, conscientia. A συνείδω.

συνεῖδον, a. 2. ind. act. verbi συνείδω.

συνειδὸς, τὸ, pro συνείδησις, *Orph.*

συνειδυῖα, perf. part. f. g. act. per *Sync.* pro συνειδηκυῖα, a συνειδέναι.

συνειπάζω, simul imitor, exprimo gestu, voce subsanno.

συνείκω, simul cedo, simul obsequor, *Rob.*

συνειλεγμένα, nom. pl. perf. part. pass. n. g. *Att.* pro συλλελεγμένα, a συλλέγω.

συνειλέω, ῶ, fut. ήσω, cogo, congrego, in locum aliquem compello, et in eo concludo.

συνείληφας, 2. sing. perf. ind. act. *Att.* pro συλλέληφας, a συλλαμβάνω.

συνείληχε, 3. sing. perf. ind. act. *Att.* pro συλλέληχε, a συλλαγχάνω, pro συλλήχω.

συνειλοχίνεαι, perf. ind. act. *Att.* pro συλλελεχέναι, a συλλέγω.

σύνειμι, una sum, consuetudinem habeo, dissero, sermocinor, in conventu aut convivio discepto, disputo; συνεῖναι, una esse; συνὼν, conversans; τὸ συνεσόμενον, conventus imminens. Τῷ πόσῳ ξυνείναι, *Arist. Plut.* 321. Σαλαμίνιοι γάρ ἐσιν, ὦ ξύνειμ' ἐγὼ, *Arist. Conc.* 38. Ἓκ τε σᾶς κακοῖς τολλοῖς ἀεὶ ξυνῶσα, *Soph. El.* 602. Καί μοι δυσθεράπευτος Αἴας ξύνεστιν ἐφέδρος, *Soph. Aj.* 615.

σύνειμι, coëo, ad arma coëo, congredior, infesto Marte congredior seu concurro, convenio; συνέναι, convenire, coire, *Gl. V.* συνιὼν, congrediens.

συνειπεῖν, assentiri, patrocinari, defendere.

Συνίτε δ' αὐτῷ 'Υσάσπας, *Xen. Cyr.* 4, 13.

συνίστημι, 3. sing. imperf. ind. med. verbi συνίστομαι.

συνιστῶ, comprimo, *Gl. V.* Ex σὺν et ἱστῶ, seu ἵστω, *premo.*

συνίσχναμαι, una habito, cubo, *Ern.*

συνισχνωμαι, et συνίσχνω, fut. ξω, concludo, cohibeo, coërceo, in custodia teneo. Οὐ ξυνίσχεθ' ὡς τάχος ; *Soph. Aj.* 597.

συνισχνῶς, patrocinatus, defensor. Ex ἴσχνα.

συνισχυὸς, ῦ, ὁ, series continuata, nexus. A συνίσχω.

συνίσχω, contrahebat, *Ep.*

συνίσχω, connecto, consero. Καὶ τοιαῦτα πολλὰ ὀδὸν διοιμένω τροσοιλοσοφῶν συνίσχει, *Luc. Gall.* Συνίσχων τὰς σπίνις, *Arist. Av.* 1084.

συνίσχω, *conscius*, aor. 2. part. act. verbi συνίημι.

συνισχνάω, fut. ξω, simul introduco, mecum intromitto, confero, in commune confero. Πάντα τὰ ἀγαθὰ συνισήγαγεν αὐτῇ, *Chrys.*

συνίσχνατος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, simul introductus, qui vel quæ una introducitur ; (2) in *Eccl.* femina, quam Clericus cælebs secum duceret, ut sociam cælibatus, *Ern.* A præc.

συνισχνῶνω, simul ingredior. "Οσοι ταὐτὸν συνεισέδησαν, 'Αργῶον σκάφος, *Eur. Med.* 477.

συνισχνῶλλω, simul aggredior seu invado. Συνισίξαλον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ ἐγγύτατα τεταγμένοι, *Xen. Cyr.* 7, 8. Hinc

συνισχολὴ, ἡ, impetus, invasio eodem tempore facta.

συνίσιμι, una subeo, simul ingredior.

συνισιλθεῖν, aor. 2. inf. act. A συνεισέρχομαι, idem. Θέλω δὲ κἀγὼ σοι συνεισελθεῖν δόμους, *Eur. Hel.* 334. Συνεισῆλθε τῷ 'Ιησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τῶ ἀρχιερέως, *Joan.* 18, 15.

συνεισήρεησε, 3. sing. aor. 1. ind. act. per *Syncop. Attice* pro συνεισεφέρησε, a συνεισφέρω.

συνεισηλθεν, 3. sing. aor. 2. ind. act. um ν a συνεισέρχομαι.

συνεισευτοξέω, copiam alicujus rei alicui præsto.

συνεισηγέομαι, simul, una suadeo, consilium do : *proprie*, de rep. deinde vero etiam privatis.

συνεισκατοικέω, habito in.

συνεισκομίζω, una infero.

συνεισκρίνω, simul intromitto, vel ingredi facio.

συνεισκυβάω, insilio una cum ; *Appian. B. Mithridat.*

συνεισπίπτω, simul irruo, irrumpo ; συνεισέπεσεν, una incidit, aor. 2. Ἕνια γαρ τῶν ἁρμάτων εἰς τὰς τάφρους ἠναγκάσθη φεύγοντα συνεισπεσεῖν, *Xen. Cyr.* 3, 28. Συνεισπίπτων τοῖς φεύγουσι, *Plut.*

συνεισπλέω, una ingredior portum nave.

συνεισποιέω, una adscisco, una adopto.

συνεισπορεύομαι, una ingredior, *Steph.*

συνεισπράττω, una exigo.

συνεισρέω, vel ρυω, una irrepo.

συνεισρέγκω, una irruo, una cursu peto, v. c. castra, urbem.

συνεισσφέρω, simul infero, *Ph.* confero, collationem facio. Συνεισφέροντες αὐτῷ τὸν νόμον, *Plut.*

συνεισσφορὰ, ᾶς, ἡ, collatio, collecta. A pr.

συνεισσφορέω, f. ήσω, simul induco.

συνείχε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi συνέχω.

συνεκάθισε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi συγκαθίζω.

συνεκαίετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi συγκαίω.

συνεκβαίνω, una ingredior, procurro impetum faciendi causa.

συνεκβάλλω, simul expello, una ejicio.

συνεκβοάω, ῶ, f. ήσω, una cum alio vel aliis acclamo.

συνεκβιβάζω, extraho, educo, ejicio.

συνεκβράσσω, una ejicio, effundo ; *pass.* ebullio, exundo.

συνεκδέχομαι, una excipio seu recipio.

συνεκδημέω, *Gl. Vet.* συνεκδημῶ, comitor ; συνεκδημεῖ, comitatur, *Ph.*

συνεκδημία, ας, ἡ, comitatus, *Ph.* A seq.

συνέκδημος, ὁ, ἡ καὶ ὁ, peregrinationis socius ; comes (2) libellus Geographicus quo in itinere utimur.

συνεκδίδωμι, et συνεκδίδομαι, simul nuptum do, colloco, adjuvo ad locandam puellam ; (2) simul edo, seu profero. Συνεξέδωκεν αὐτὴν ἑτέρῳ, *Plut.*

συνεκδοχὴ, ῆς, ἡ, perceptio. *Ph.* (2) figura grammatica, Synecdoche. Ex σὺν, ἐκ et δέχομαι.

συνεκδρομὴ, ἡ, excursio, seu procursio simul facta.

συνεκδρομικῶς, *adv.* Vox *Gramm.* cum aliquid dicitur de omnibus sine exceptione, ubi aliquid excipi debebat, seu quod in unum aut alterum non convenit.

συνεκδύομαι, simul exuo, una depono.

συνεκέφασας, 2. sing. aor. 1. ind. act. verbi συγκεφάνυμι.

συνεκθερμαίνω, concalefacio ; (2) excito, inflammo. Συνεξεθέρμαινε αὖθις καὶ συνεβράτιζε, *Plut.*

συνεκθηλύνω, una effœmino.

συνεκθλίβω, una exprimo.

συνεκθήσκω, commorior.

συνεκκαίδεκα, sedecim simul.

συνεκκαίω, una incendo seu irrito.

συνεκκίνησαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi συγκινέω.

συνεκκεντέω, ῶ, f. ήσω, transfodio, confodio.

συνεκκλέπτω, furtum, dolum adjuvo, participeps sum furti, fraudis, clam subduco, *Rob.* Σὲ δ' ἐπὶ ναῦς 'Αχαιϊκὰς πέμψω συνεκκλέψασα, *Eur. Tro.* 1019. πόρην, *id. Hel.* 1085. γάμους, *id. Elec.* 366.

συνεκκλησιάζω, simul concioni intersum ; (2) concionis commune jus habeo ; (3) ad eandem ecclesiam pertineo.

συνεκκλίνω, inclino, -ομαι, inclino me.

συνεκκλύζω, f. ύσω, simul eluo.

συνεκκομίζω, fut. ίσω, q. d. simul exporto ; (2) simul perfero vel sustineo, alterius mala mea puto. Χερὶ γὰρ ἄτερ τῶν ὁμαιμόνων κακὰ συνεκκομίζειν, *Eur. Or.* 667. Δεῖ με συνεκκομίζειν σοι πόνους, *id. Elec.* 37. Πόσους δὲ παισὶ πατέρας ἠμυστηκόσι Συνεκκομίζειν Κύδειν ; Petrus Victorius ita reddit : Patres quoque multos præsidio fuisse filiis amore pereuntibus, atque auxilium ipsis ad fruendum deliciis suis præbuisse, *Eur. Hipp.* 464.

συνεκκόπτω, exscindo.

συνεκκρίνω, simul excerno seu exhaurio.

συνεκλαλέω, simul pronuncio.

συνεκλάμπω, f. ψω, simul effulgeo.

συνεκλειπάω, simul tero et comminuo.

συνεκλέγω, -ομαι, una deligo, eligo.

συνεκλείπω, simul deficio.

συνέκλεισα, aor. ind. 1. act. verbi συγκλείω.

συνεκλεκτὸς, ὴ, ὸν, una electus.

συνεκλύω, pariter dissolvo, frango.

συνεκμαχέω, una pugno, in prælio juvo.

συνεκμοχλεύω, simul vectes avello, januam refringo. Ἐνθένδ' ἐγὼ συνεκμοχλεύσω, *Arist. Lys.* 433.

συνεκπέμπω, f. ψω, una emitto ; (2) deduco. Ἐνίης δὲ καὶ συνεξέπεμψε, *Plut.*

συνεκπεπαίνω, vide συνεκπέττω.

συνεκπερᾶω, ῶ, f. άσω, simul transeo, simul evado.

συνεκπέττω, prorsus concoquo, excoquo, *Theophr.*

συνεκπίνω, simul ebibo.

συνεκπίπτω, simul elabor, simul decido ; (2) simul auferor, ejicior ; (3) evenio, contingo. Ταῦτα ἐκ τῆς ὑγρᾶς ἀναθυμιάσεως πέφυκε συνεκπίπτειν, *Aristot.* Οὐδὲ συνεξέπιπτεν ὑπὸ ῥώμης καὶ τύχης ἐπαιρομένος, *Plut. in Pericl.* cap. 20.

συνεκπλέω, fut. εύσω, simul enavigo, simul solvo. Συνεκπλεύσας γὰρ εἰς τὴν Αἴγυπτον ὁ Δημήτριος 'Αντιφίλῳ, *Luc. Toxar.*

συνεκπληρόω, una expleo vel suppleo.

συνεκπλήττω, simul percello ; (2) percello.

συνεκπνέω, simul exspiro ; (2) simul animam efflo. Οὐ χρὴ συνεκπνεῦσαι μέ σοι, *Eur. I. T.* 686.

συνεκποιέομαι, abunde suppetit mihi, adjuvor, instructus sum, cum *Dat. Polyb.* vide ἐκποιέω.

συνεκπολεμέω, simul debello ; (2) simul belligero.

συνεκπολεμόω, una ad bellum contra aliquem suscipiendum incito.

συνεκπονέω, ῶ, f. ήσω, simul labores perfero, operam meam laboranti alteri adjungo, *Rob.* adjuvo in perficiendo, una molior, seu paro. Ὡς τῷ Θανόντι χάρισα δὴ συνεκπονῶν, *Eur. Hel.* 1093. ταδε, *ib.* 1121.

συνεκπορίζω, simul subministro, *Steph.*

συνεκποτέον, simul ebibendum. Ὅμως δ' ἐπιδὴ καὶ τὸν οἶνον ἠξίας πίνειν, συνεκποτε' ἐξί σοι καὶ τὴν τρύγα, *Arist. Plut.* 1085. A συνεκπίνω.

συνεκπράσσω, simul exigo. In *med.* una ulciscor, adjuvo in ulciscendo.

συνεκπυρόω, concalefacio, contactu, vicinia.

συνεκρέω, una effluo.

συνεκροφέω, f. ήσω, simul exsorbeo.

συνεκστρατεύω, una in bellum eo, belli particeps sum.

συνεκσώζω, operam confero ad salutem alicujus, servo, *Soph. Œd. Col.* 566.

συνεκτανύω, submitto *me.*

συνεκταράσσω, vel άττω, fut. άξω, insuper conturbo, perturbo.

συνεκτάσσω, vel ττω, una aciem instruo. Συνεξέστατταν γὰς παῶν αὐτὸς, *Xen. Cyr.* 6, 23.

συνεκτείνω, una contendo, s. extendo.

συνεκτελέω, ῶ, f. έσω, ad consummationem confero.

συνεκτέμνω, simul exscindo, aboleo.

συνεκτίθημι, una expono, sc. cum infante.

συνεκτιθηνέω, nutricis modo foveo, foveo, curo.

συνεκτέον, retinendum est. Τοὺς δ' ἀγαθὲς ἀνδρας ἐγίγνωσκε συνεκτέον εἶναι, *Xen. Cyr.* 7, 30. A συνέχω. Unde

συνεκτικὸς, ὴ, όν, cohibendi seu continendi vim habens ; (2) continens et in statu suo conservans ; (3) constans, i. e. compactus.

συνεκτικῶς, *adv.* comprehensive, summatim.

συνεκτικώτατα, *adv.* per paucissima capita, brevissima summa. A συνέχω.

συνεκτίκτω, una cum partu edo, vel ad partum prosum et conduco. Τὰ μὲν συνεκτίκτει τῶν ζώων τοσαύτην τροφὴν, *Plato.*

συνεκτινύω, συνεκτίνω, συνεκτίω, fut. τίσω, simul solvo, una pendo. Συνεκτινύουσιν τὰ χρέα, *Plut.*

συνεκτρέφω, simul nutrio et educo. Ὦ συγκυναγὲ, καὶ συνεκτραφεὶς ἐμοὶ, *Eur. I. T.* 711.

συνεκτρέχω, una excurro, s. procurro, sc. ad pugnam ; (2) evenio ; (3) adjuvo.

συνεκτρίω, f. ψω, (simul) attero seu elido.

συνέκτροφος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, simul educatus seu enutritus, *Rob.* A συνεκτρέφω.

συνεκφαίνω, indico, innuo, significo.

συνεκφέρω, una educo ; (2) una effero de mortuis ; (3) una pronuncio. Συνεκφέρειν τῇ νοσήματι τὸν λόγον, *Plut.* Hinc

συνεκφορὰ, ἡ, cum duæ literæ, &c. simul pronunciantur in una syllaba.

συνεκφωνέω, ῶ, simul exclamo, una pronuncio. Γίνεται δὲ τοιόνδε, ἐπειδὰν ὑπὸ ἐκ παθείας μειγέθει τινὶ συνεκφωνῶνται περισώσιος, *Longin.* 38. Hinc

συνεκφώνησις, ἡ, idem quod συνεκφορά.

συνεκφωτίζω, simul illustro, *Rob.*

συνεκχέω, ῶ, una effundo, *Aret.* (2) una egredior, de multitudine.

συνεκχυμόω, una effundo. A χυμός.

συνέλαβε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi συλλαμβάνω.

συνελαζόμην, *comprehendi*, aor. 2. ind. med.

συνελάλεν, imperf. ind. act. pro συνελάλεον, a συλλαλέω.

συνελαύνω, fut. άσω, compello, cogo, in angustum redigo ; συνήλασεν, compulit, *Ph.* aor. 1. committo, compello, adigo. Συνήλασεν αὐτὸς εἰς εἰρήνην, *Act.* 7, 26. Συνελάσας εἰς τὰ ἱππάσιμα χωρία τὰ Θηρία, *Xen. Cyr.* 1, 17. Συνεληλάμενοι, *Arat. Phænom.* 176. ubi *Theon. Scholiastes*, ἤγων συνηγμοσμένοι.

συνελέγχω, coarguo, confuto.

συνέλεξεν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi συλλέγω.

συνελευθερόω, una in libertatem adfero, in libertate asserenda juvo, libertatem adserere, *sed de pluribus.*

συνέλευσις, εως, ἡ, conventus, concursus. A συνέρχομαι. Unde

συνελευσικὸς, ὴ, όν, ad congressum, coitum incitans, sc. iis rebus indulgens, τὸ συνελευσικὸν congressus, coitus cupiditas.

συνελήλυθότες, nom. pl. part. perf. med. συνελθεῖν, aor. 2. inf. act.

συνελήφθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi συλλαμβάνω.

συνελίξις, εως, ἡ, convolutio. A

συνελίσσω, vel ίττω, f. ίξω, convolvo.

συνελκύω, fut. ύσω, simul traho, contraho, Τὴν Ψευαλλιὸ' εἰς ἑαυτὸν εὐθέως συνελκύσας, *Arist. Nub.* 585.

συνέλκω, f. ξω, idem et (2) traho. Μήτε τῇ

ψύχη καθάπαξ συνέλκεσθαι, ἢ ἐκβέργυσθαι, *M. Anton.* 8, 51.

συνελογίσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi συλλογίζομαι.

συνελόντα, acc. sing. a. 2. part. act. verbi συναιρέω.

συνελπίζω, spero.

συνεμάχησας, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi συμμαχέω.

συνεμβαίνω, simul, pariter, itidem ingredior ; (2) una insurgo. Εἰς τὰ ἡρωϊκὰ μεγέθη συνεμβαίνειν ἐθίζειν, *Longin.* 9. εἰς ποιητὰς ὕλας καὶ φράσεις, *id.* 13.

συνεμβάλλω, simul injicio ; (2) simul irrumpo, ingredior. Ξυνεμβάλωμεν εἰσιέσαι τὰς μοχλὰς, *Arist. Lys.* 246. Hinc

συνεμβολή, ἡ, *proprie* immissio, irruptio, impetus, ictus, &c. plurium eodem tempore, v. c. remorum ejusdem navis.

συνεμβολον, τὸ, insertio, injectio, *Æsch.*

συνέμεν, aor. 2. inf. act. *Dor.* et *Æol.* pro συνεῖναι, a συνίημι.

συνεμπάσσω, simul inspergo.

συνεμπίπτω, simul incido, incurro.

συνεμπλέκω, simul implico, vel implico, ut causæ, crimini.

συνεμπίτνημι, idem quod συνεμπέσθω.

συνέμπορος, ε, ὁ καὶ ἡ, comes et socius itineris, *Gl. V.* commercator ; (2) socius. Οὐδ' ὄνομα πρὸς τῷ τῶν ξυνεμπόρων ἔχεις, *Soph. Trach.* 322.

συνεμπρήθω, f. ήσω, una cum alio incendo et inflammo ; (2) una comburo. Εἰ δ' αἰσχρὸν ἡγῇ μὴ συνεμπρῆσαι νεῶν πρύμνας, *Eur. Rhes.* 488.

συνέμπτωσις, εως, ἡ, concursus, collisio.

συνεμφαίνω, simul refero, ostendo. Τὰ δὲ πολλὰ συνεμφαίνει τινὰ γενομένοις ὁσμὴν, *Theophr.*

συνέμφασις, εως, ἡ, allusio, s. respectus ad aliquid, significatio latens alicujus rei.

συνενδείκνυμαι, conjunctam indicationem habeo, indicationi confero, *Gal.*

συνενδεκάζω, idem quod

συνενδεκατίζω, festum diem una celebro conviviis agitandis, *proprie*, diem undecimum a nato infante.

συνενδιάω, una versor, *V. L.* sed v. ἐνδιάω, s. ἐνδιάζω.

συνενδίδωμι, concedo.

συνένδυμι, et -ύω, induo.

συνένδυσις, εως, ἡ, remissio, relaxatio.

συνενείκειεν, 3. plur. a. 1. act. opt. *Æol.* et *Poët.* pro συνενέγκειεν, a συμφέρω.

συνενίζεται, 3. sing. præs. ind. pass. verbi

συνενίπω, *Poët.* pro συμιφέρω, confero, in unum fero locum, offero. Τῷ δὴ συνενίπεται, *Hesiod. Scut.* 440.

συνενθουσιάζω, idem quod

συνενθουσιάω, ῶ, f. άσω, simul fanatico seu divino furore agor ; (2) numine adflor. Καὶ ἀν ἐᾷ τὸν ἀκροατὴν σχολάζειν περὶ τὸν τῦ πλήθους ἔλεγχον, διὰ τὸ συνενθουσιᾷν τῷ λέγοντι, *Longin.* 32.

συνενοέω, vide συνεντινοέω.

συνενόω, ῶ, fut. ώσω, unio, coaduno, connecto ; συνηνωμένος, cohærens, continuatus, *Gl. V.* p. part. pass.

συνέντασις, εως, ἡ, intentio, quæ simul fit.

συνεξάγω, simul educo ; (2) vita privo.

συνεξαιθριάζω, fut. άσω, una sub dio pono.

συνεξαιμάτωμα, una cruento, *Philo.*

συνεξαιρέω, ῶ, fut. ήσω, una diripio seu populor, adjuvo in diripiendo. Συνεξαίρει δόμων, *Eurip. Ion.* 1044. Αἳ συνεξεῖλον Φεύγας, *id. Tro.* 94.

συνεξαίρω, fut. αρῶ, simul tollo vel effero, ut animum ; (2) una discedo, vel pedibus vel navibus.

συνεξακολυθέω, sequor.

συνεξακούω, f. ήσω, simul audio, seu audio, *cum de pluribus sermo est.* Καὶ ταῦτα πολλοὶ πρὸς μέσῃ Τραχινίων ἀγορᾷ συνεξήκουον ὡσαύτως ἐμοὶ, *Soph. Trach.* 376.

συνεξαλείφω, f. ψω, simul deleo.

συνεξάλλομαι, una exsilio, seu exsulto, una prosilio.

συνεξαμαρτάνω, una erro vel delinquo. Τοῖς συνεξαμαρτανῦσι πλησιάζειν, *Isocr.*

συνεξαμιλλάομαι, contendo cum aliquo.

συνεξαναλίσκω, consumo impensis.

συνεξαναπληρόω, repleo, impleo.

συνεξανθίω, una effloresco, seu enascor.

συνεξανίσταμαι, simul surgere jubeo, excito ; συνεξανίσταμαι, una surgo ; συνεξανέστη, una surrexit, aor. 2. Οἱ κιττοὶ τοῖς ἰσχύσι τῶν δένδρων περιπλεκόμενοι, συνεξανίστανται, *Plut.*

συνεξανοίγω, f. ξω, simul aperio.

συνεξαντλέω, simul exhaurio.

συνεξανύττω, simul perficio.

συνεξαπατάω, ῶ, f. ήσω, simul decipio.

συνεξαποστέλλω, una mitto.

συνεξάπτω, simul accendo, accendo, incendium augeo. Παντὶ δὲ συῳ ἐνταῦθα πρὸς τὸ συνεξάπτεσθαι ἕτοιμον, *M. Anton.* 9, 7.

συνεξαριθμέω, adnumero, connumero.

συνεξαρκέω, ῶ, sufficio, satis magnus, &c. sum.

συνεξάρχω, una præeo, auctor sum operis.

συνεξατμίζω, f. ίσω, exhalando aufero.

συνεξατονέω, simul deficio, simul imbecillis sum.

συνεξαυαίνω, simul arefacio, simul exsicco.

συνεξεγείρω, excito, incito.

συνέξειμι, simul exeo. Συνεξῆσι τῷ Κύρῳ, *Xen. Cyr.* 1, 17.

συνεξελαύνω, fut. λάσω, simul abigo, simul expello.

συνεξελεύθερος, ε, ὁ, ejusdem domini libertus.

συνεξελίσσω, convolvo, scil. in spiram, gyrum.

συνεξεμέω, una evomo.

συνεξετερήξαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro συνεξετεράξαντο, a συνεκτράττω.

συνεξερεύθω, pariter rubeo.

συνεξερευνάω, una exploro.

συνεξερέω, una detracho.

συνεξεργάζομαι, simul exeo, una exeo, *Dem.*

συνεξετάζω, fut. άσω, cum alio examino ; συνεξετάζομαι, annumeror ; (2) advocatus sum alicujus, sto a partibus alicujus. Ἐγὼ δὲ καὶ συνεξετάζεσθαί σοι ἕτοιμος ἐπὶ τῆς δίκης, *Luc.* pro *Imag.*

συνεξευτροέω, ῶ, copiam facio, adjuvo ; (2) abundo copia alicujus rei.

συνεξευτροίζω, adjuvo quem, largior, &c.

συνεξευρίσκω, simul adinvenio, una excogito. Καὶ σὺ συνέξευρε' αὐτὸν, *Arist. Thesm.* 608. Ταῦτ' ἔν' ὄρα σὺ, καὶ συνεξεύρισκ', *Eur. Heracl.* 420.

συνεξιδρόω, una exsudo, per sudorem expello.

συνεξισόω, ῶ, f. ώσω, coæquo.

συνεξίσταμαι, una egredior, seu proficiscor.

συνεξιχνεύω, una indago, exploro.

συνεξοδεύω, una egredior, sc. in publicum.

συνεξοκέλλω, simul impingo, *Appian. Bell. Civ.* 5, 121.

συνεξομοιοῦσθαι, præs. inf. pass. pro συνεξομοιόεσθαι, a

συνεξομοιόω, adsimilo. Μιμήμενοι τῇ φωνῇ καὶ συνεξομοιοῦντες ἑαυτὸς, *de adulatoribus, Plut.* Ἀναγκάζειν βαίνειν ἐν ῥυθμῷ, καὶ συνεξομοιοῦσθαι τῷ μέλει τὸν ἀκροατὴν, *Longin.* 39. Hinc

συνεξομοίωσις, ἡ, adsimulatio.

συνεξοπλίζω, fut. ίσω, una armis instruo.

συνεξορμίζω, f. άσω, una erigo.

συνεξορμάω, ῶ, fut. ήσω, concito, impello, commoveo ; (2) in *med.* una erumpo. Συνεξώρμησαν δὴ καὶ οἱ ἄλλοι ἁρματηλάται, *Xen. Cyr.* 7, 7.

συνεξορόω, una erumpo.

συνεξορύσσω, f. ξω, simul effodio.

συνεξωστρακίζω, fut. ίσω, simul in exsilium ejicio, per testulas.

συνεξωρέω, ῶ, f. ήσω, simul emeio.

συνεπιγραίνω, una mollio, seu mollifico.

συνεπάθεια, una expello.

συνεπάκειτε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi συνεπικέλλω. *pertraho.*

συνεπαοιδάζω, una orno, ornatum augeo, ornaturam adjuvo.

συνεπαστάζω, fut. άσω, una festum celebro, *Gl. V.* concelebro. Hinc

συνεπαστατρὶς, ἡ, ὁ, celebritatis festivæ socius.

συνεπαχμὸς, ῦ, ὁ, pro συνοχμὸς, junctura, commissura, qua duo inter se coëunt et continua quadam coharentia copulantur. A συνέχω, *contineo.*

συνεπάγω, f. ξω, una adduco, comitem assumo.

συνεπαγωνίζομαι, una certo, certantem adjuvo ; (2) adjuvo, *simp.*

συνεπάδω, una accino, concento, *Gl. Vet.* (2) simul incanto. Ὦ νεάνιδες, συνεπαείδετ' Ἀρτεμιν, *Eur. Iph.* in *Aul.* 1544.

συνεπαθήσατε, 2. pl. aor. 1. ind. act. verbi συμπαθέω.

συνεπαινέω, ῶ, collaudo, comprobo, adstipulor, adsentior. Συνεπήνεσι καὶ χάριν ὡμολόγει, *Herodot.* Συνεπαινεσάντων δὲ πάντων, καὶ ἀδενὸς τὸ παντὸς ἐναντίον ἀδὲν, *Demosth.* Οἱ δὲ πάντες συνεπήνεν ἰσχυρῶς ταῦτα ποιεῖν, *Xen. Cyr.* 5, 15.

συνέπαινος, ε, ὁ καὶ ἡ, consentiens, adstipulator.

συνεπαίρω, una tollo ; (2) una excito, seu effero. Συνεπαίρη τοῖς νομιμένοις, *Xen.*

συνεπαισθάνομαι, una sensum et fructum percipio, intelligo. Αἱ δυνάμεις ἐφάνιοι καὶ τῶν τοιῦτων συνεπαισθάνονται, *Greg.*

συνεπαισιόομαι, ῶμαι, simul criminor, simul vel una accuso. Οὓς συνεπητιᾶτο τῷ Λακωνισμῷ, *Plut.*

συνεπαιωρέομαι, suspensus sum, in alto pendeo, vel feror, ut aves volitant.

συνεπακολυθέω, simul sequor.

συνεπακτήρ, ῆρος, ὁ, venationis comes seu socius.

συνεπαλαλάζω, una clamorem, militum sc. more, tollo.

συνεπαμύνω, opem fero alicui, adjuvo.

συνεπανίσημι, una excito ; συνεπανίσταμαι, una insurgo ; συνεπανέστη, una insurrexit, aor. 2.

συνεπανορθόω, emendo, constituo, ad meliorem statum redigo.

συνέπαξε, 3. sing. aor. 1. ind. *Dor.* pro συνέτηξε, a συμπήγνυμι.

συνεπαστερίδιος, una et simul impingo.

συνεπαυξάνω, una juvo, auxilior.

συνεπαυξάνω, una cresco.

συνεπαφίημι, simul injicio, seu projicio in quem.

συνεπάψασθαι, aor. 1. inf. med. *Ion.* pro συνεφάψασθαι, a συνεφάπτω.

συνεπεγείρω, simul excito, *Æsch.*

συνέπεια, ας, ἡ, contextus verborum, *Rob.* Ex σὺν et ἕπος.

συνεπείγω, fut. ξω, simul urgeo vel impello. Συνεπείγωσι ἐς τὸν κίνδυνον, *Aret.*

συνέπειμι, una accedo, invehor, inferor.

συνεπείσειμι, una ingredior.

συνεπεισφέρομαι, una irruo.

συνεπεκπίνω, simul ebibo, simul abligurio.

συνεπεκτάω, abligurio, *Ep.*

συνεπεκτείνω, una produco, seu produco in longum, simpliciter.

συνεπελαφρύνω, simul allevo.

συνεπεμβαίνω, idem quod ἐπεμβαίνω.

συνεπεμφαίνω, una in lucem edo, vel patefacio (melius συνεπεμφαίνω).

συνέπεμψε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi συμπέμπω.

συνεπιγερίδιον, simul infigo, una et simul impingo ; συνεπιγερίδιται, connitor.

συνεπίγνη, *una præfui*, a. 2. ind. act. verbi συνεφίστημι, pro συνεπιστάω.

συνεπιεύθυνω, una dirigo, una rego vel moderor, vel adjuvo in dirigendo (melius συνεπευθύνω).

συνεπιευφημέω, ῶ, f. ήσω, una cum aliis fausta acclamatione approbo, *Diod.*

συνεπιτύχομαι, una vota facio, una preces facio.

συνέπηξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συμπήγνυμι.

συνεπιτηχέω, una acclamo, vel accino, admurmuro, applaudo. Πάντες συνεπήχησαν μεγάλῃ τῇ φωνῇ, *Xen. Cyr.* 3, 28. Συνεπήχησε δὲ πᾶς ὁ στρατὸς, *id.* 7, 7.

συνεπιβαίνω, simul conscendo, simul ingredior.

συνεπιβάλλω, simul injicio ; (2) incurro eodem, congruo. Ὅσα δὲ συνεπιβάλλει τοῖς ὑφ' ἡμῶν γεαφομένοις καιρεῖς, *Polyb.*

συνεπιβλάπτεσθαι, una lædi, *Aristot.*

συνεπιβουλεύω, una insidior ; συνεπιβουλεύομαι, mihi quoque insidiæ struuntur. Ἀντώνιος τὴν οἰκίαν ὠχύρῳ τεκμαιρόμενος συνεπιβουλεύεσθαι τῷ Καίσαρι, *Appian. B. Civil.* 2.

συνεπιγραφεὺς, έως, ὁ, qui una fungitur munere describendi tributum. A

συνεπιγράφω, f. ψω, simul inscribo, simul auctorem esse dico ; (2) consortem laudis facio. In *med.* laudem et universe causam alicujus facti reive mihi arrogo. Δαίμονα καὶ Τύχην τοῖς κατορθώμασι συνεπιγράφουσι, *Phil.*

συνεπιδέω, una impono et deligo, de medicamentis, quæ imponuntur locis affectis.

συνεπιδημέω, una peregrinor.

συνεπιδίδωμι, una, pariter præbeo, adjungo, cresco. Ἑκὼν σεαυτὸν τῇ Κλωδοῦ συνεπιδίδε, *M. Anton.* 4, 22.

συνεπιζεύγνυμι, simul jungo vehiculo, de pluribus jumentis.

συνεπιθήγω, acuo, vel acuo magis, currentem incito, vim insitam augeo.

συνεπιθορυβέω, una fremo, una plaudo, &c.

συνεπιθρηνέω, una lamentor. Μὴ συνεπιθρηνεῖν, μὴ σφύζειν, *M. Anton.* 7, 25.
συνεπίθρυψις, ἡ, voluptatis, deliciarum societas.
συνεπιθυμέω, una cupio, una desidero.
συνεπιθυμητής, οῦ, ὁ, ejusdem rei appetens, ut competitor.
συνεπιῤῥωσόω, una irruo.
συνεπίσειμαι, simul incumbo, insurgo. Ξυνεπισεῖσθ' ὑμεῖς, *Arist. Eq.* 266.
συνεπισκλάω, ῶ, f. άσω, una confringo.
συνεπισκοσμέω, ῶ, f. ήσω, una orno, ad ornamentum addendum juvo. Συνεπικοσμεῖ, καὶ ψυχαγωγεῖ, *M. Anton.* 3, 2.
συνεπισκυφέω, ῶ, una opitulor. Συνεπισκυφεῖν τοῖς ἀπορίαις αὐτῶν, *Xen. Cyr.* 1, 24.
συνεπισκυφίζω, f. ίσω, una cum aliquo subclivo, ad sublevandum adjuvo.
συνεπισκωδαίνω, una concutio, *Xen.*
συνεπισκίνω, f. νῶ, simul judico, una sententiam fero.
συνεπισκοπέω, ῶ, f. ήσω, simul probo, seu ratum facio. Ἂν μὴ συνεπισκοπήσῃ τὸ πεοξεβεβλημένον ὁ δῆμος, *Polyb.* Ὁ δὲ πεισθεὶς ἀνεῖτε καὶ συνεπεσκόπεσε τῇ δήμῳ τὴν γνώμην, *Plut.* in *Marcell.* cap. 25.
συνεπισκωμάζω, una comessatum eo ad quem.
συνεπιλαμβάνω, et συνεπιλαμβάνομαι, una prehendo, vel simul capesso, vel simul adgredior ; (2) adjuvo, opitulor. Συνεπιλαβέσθαι τῷ πολέμῳ, *Diod.* Συνεπιλήψεται τῷ ἔργῳ αὐτῷ καὶ ὁ Θησεὺς ποιητὴς, *Luc. Imag.*
συνεπιλαμπτέον, ad res præclaras incito magis ; *pass.* res præclaras gero, cum aliis, vel simpliciter.
συνεπιλεκτέον, una dicendum, addendum.
συνεπιλογίζομαι, simul cogito, s. computo.
συνεπιμαρτυρέω, ῶ, una testimonium tribuo seu perhibeo. Συνεπιμαρτυρῶντος τῷ Θεῷ σημείοις τε καὶ τέρασι, *Hebr.* 2, 4. Hinc
συνεπιμαρτύρησις, εως, ἡ, testimonium.
συνεπιμελιάω, arrideo, una lætor, in societatem lætitiæ venio.
συνεπιμελητής, οῦ, ὁ, curationis alicujus collega.
συνεπιμελῶμαι, una curo. Ὅτῳ τὰ ἐπιτήδεια ἔχοιεν συνεπιμελεῖτο, *Xen. Cyr.* 5, 21.
συνεπιμερίζω, juxta, pariter divido.
συνεπιμετρέω, una vel simul admetior, cumulum addo.
συνεπινεύω, f. εὐσω, annuo, adsentior. Συνεπινεύει τῇ φθορᾷ, *Plut.*
συνεπινήχομαι, una innato.
συνεπινοέω, una intelligo, (vulgo subintelligo,) cogitatione addo ; (2) excogito.
συνεπίομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi συμπίνω, pro συμπίω.
συνεπιορκέω, ῶ, simul pejero.
συνεπισπάσχω, idem quod συμπάσχω.
συνεπισπλέκω, immisceo, admisceo, implico.
συνεπιστέω, una adnavigo.
συνεπιστενάω, ῶ, simul allaboro, simul laboro. Ἐν γὰρ τοῖς τοιούτοις οἱ ἀγαθοὶ συνεπιστενεῖν εἰθέλουσι, *Xen. Cyr.* 5, 21.
συνεπιῤῥώννυμι, roboro, robur addo.
συνεπισημαίνομαι, una applaudo, acclamo, pariter voce, manu, &c. significo quodcunque ; (2) reprehendo, vitupero.
συνεπισκέπτομαι, f. ψομαι, una inspicio, s. una lustro, una considero et dispicio.
συνεπισκοπέω, simul inspicio vel curo, *Strabo* lib. 8.
συνεπίσκοπος, ὁ, collega in præfectura vel curatione ; in *N. T.* idem qui συμπεσβύτερος.
συνεπισκοτέω, una tenebras offundo.
συνεπισκυθρωπάζω, pariter tristitiam vultu præfero.
συνεπιστάω, ῶ, f. άσω, una attraho ; συνεπιστάομαι, ῶμαι, simul vel una attraho.
συνεπιστεύδω, f. εὐσω, una accedo.
συνεπίσομαι, simul sequor. Οἱ δὲ Πέρσαι συνεπισόμενοι, *Xen. Cyr.* 7, 8. Τούτῳ δὲ τῷ μύθῳ καὶ πλάνῃ ξυνεπιστόμενος, *Plut.*
συνεπίσσωμαι, sum conscius ; (2) scio. Ταῦτα ἂν ξυνεπιστόμενοι αὐτοὶς, *Luc.* σοὶ πονηρὰ δράσαντι, *id.*
συνεπιστατέω, et -όω, una pariter curo, seu præfectus sum.
συνεπιστέλλω, una mitto.
συνεπιστένω, congemisco, condoleo, *Plut.*
συνεπιστρέφω, f. ψω, una converto, seu una convertor et revertor. Συνεπιστρέφεσθαι τοῖς ἤθεσι, *Plut.*
συνεπισχύω, viribus meis aliquem adjuvo, auxilior ; (2) confirmo, suppetias fero, *Gl. V.* adjuvo. Ἐὰν τινα εὖ ποιήσαι, δέῃ, συνεπισχύει, *Xen.*
συνεπίτασις, ἡ, intentio, incitatio. A συνεπιτείνω.
συνεπιτακχύνω, una accelero, *Steph.*
συνεπιτείνω, una intendo ; (2) intendo, adaugeo. Συνεπιτείνει τοῖς πάθεσι, *Arist.*
συνεπιτιλέω, ad consummationem confero, (una celebro scil. sacra, cano scil. hymnum, v. c. pæana, *Ern.*) *Xen. Ages.* 2, 17.
συνεπιτίλλω, una orior, *Steph.*
συνεπιτίμαω, una concido, concido, contraho.
συνεπιτίθημι, simul impono, i. e. imputo ; συνεπιτίθεμαι, simul adorior et invado, insurgo, adgredior. Προορώμενοι μὴ συνεπιτίθηται τοῖς τότε περιεῖσῶσιν αὐτὸς καιροῖς, *Polyb.*
συνεπιτιμάω, insuper laudo, ultro laudo.
συνεπιτρέπω, permitto.
συνεπιτρέχω, pariter (omnia) contero, i. e. corrumpo, pessundo.
συνεπίτροπος, ὁ, contutor, tutelæ princeps.
συνεπιτροχάζω, simul decurro ; *pass.* simul deproperor.
συνεπιτυφόω, magis inflo animum, magis effero animos, ad stultum fastum.
συνεπιφοίνισσω, simul appareo, præsto sum, vel exorior.
συνεπιφώσκω, assentior.
συνεπιφέρω, simul infero.
συνεπιφεύγω, confugio, *de pluribus.*
συνεπιφθέγγομαι, una vociferor.
συνεπιχειρέω, una aggredior.
συνεπιχειδομαι, commentior, una pariter mentior. Οὐ γάρ σφιν λαγόνες συνεπιψεύσοντοι, *Callim. Hymn.* in *Dian.* 223.
συνεπιψηφίζω, una cum aliis suffragio meo confirmo. Συνεπιψηφίσαι τὰ δόξαντα τοῖς γέρουσι, *Aristot.*
συνέπνιγον, 3. plur. imperf. ind. act. verbi συμπίγνω.
συνέπνισαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. συνεποκέλλω, una ad littus appello.
συνέπομαι, sum comes et adsecla. Οἱ δ' αὐτῷ ἀρίστης συνέποντο, *Theocr.* 13, 17. Συνέπεσθε τοίνυν μοι πάντες, *Xen. Cyr.* 4, 2.
συνεπόμνυμι, simul juro, conjuro. Συνεπόμνυσθ' ὑμεῖς ταῦτα πᾶσαι ; *Arist. Lys.* 237.
συνεποστεύω, f. εὔσω, simul inspicio.
συνεποτρύνω, magis incito et ipse impello.
συνεπτέλωσις, εως, ἡ, cicatricis inductio, cum vulneris cicatrix contrahitur.
συνεπυρέζω, fut. ίσω, una impello ventum secundum immittendo, *Aristot.*
συνεπτυγμένως, *adv.* complicate. A συνεπτυγμένος, complicatus, a συμπτύσσω.
συνεπτώκει, 3. sing. plusq. ind. act. *Ion.* pro συνεπεπτώκει, a συμπίπτω pro συμπτόω.
συνεπωάζω, pariter (diverso tamen tempore) incubo.
συνεπωθέω, ῶ, simul detrudo.
συνεραγίζω, fut. ίσω, colligo, congero ; (2) confero, contribuo ; (3) opitulor ad aliquid conficiendum. Συνεραγίζειν τὰς λόγυς, *Isocr.*
συνεραγιστὴς, ὁ, vide ἐραγιστὴς, *Ath.*
συνεραστὴς, οῦ, ὁ, rivalis. A
συνεράω, ῶ, simul amo. Καλὸν δέ τ' ἐρασσαμένῳ συνεᾶσθαι, *Mosch.* 7, ult.
συνεράω, confero, collationem do. Ab ἐράω, *fundo.*
συνεργάζομαι, f. άσομαι, cooperor, *Gl. V.* conficio, subigo. Ἐμπονήσεις καὶ ξυνεργάσῃ σκότει, *Soph. Antig.* 41. Συνειργασμένοι λίθοι, coagmentati, *Thuc.* Πρὸς τὸ ὠφέσθαι συνεργάζονται, *Xen. Cyr.* 7, 9.
συνεργάτης, ου, ὁ, operis socius, adjutor.
συνεργατίνης, ου, ὁ, idem.
συνεργάτις, ἡ, fœm. a συνεργάτης.
συνέργεια, et συνεργίη, ας, ἡ, auxilium, ap. *Jos.* (2) ap. *Scr. Eccles.* cooperatio, mutua opera, mutuum auxilium. A
συνεργέω, ῶ, adjuvo, prosum, confero, *Gl. V.* suppedito. Πάντες εἰς ἓν ἀποτέλεσμα συνεργήκμεν, *M. Anton.* 6, 31. A συνεργός. Unde
συνέργιον, et συνεργεῖον, ου, τὸ, officina, *Ph.*
συνέργημα, τὸ, facinus : (2) mutua opera, mutuum auxilium. A συνεργέω.
συνεργήσας, 2. s. f. 1. ind. act. v. συνεργέω.
συνεργητικὸς, ἡ, ὸν, ad opem ferendum promtus, opem mutuam præstans.
συνεργολάζομαι, ου, ὁ, in conductione operis socius, qui communiter opus conduxit.
συνεργὸς, ὁ, ὁ καὶ ἡ, cooperator, adjutor, collega, administer. Ex σὺν et ἔργον.
συνεργῶντες, nom. plur. part. præs. act. pro συνεργέοντες, a συνεργέω.
συνέργων, f. ξω, adjuvo. Ἐν ᾧ ῥοπῇ τοιᾷδε πεμένῳ (πατρὶ) τέκνον, ἔκ εἰ ξυνέρξων ; *Soph. Trach.* 83. Ab eod.
συνέργω, pro συνείργω. concludo, in unum concludo, copulo, *Plat.*
συνέρδω, simul facio. Ἐμοῦ δὲ πατρὶ πάντα τιμωρημένης, ὅτε ξυνέρδοις, τὴν τε θρῶσαν ἐκπεφεύτις ; *Soph. El.* 352.
συνερείδω, f. εἴσω, defigo, impingo, fortiter comprimo, ut dentes, cum conteruntur ; συνερείδομαι, incumbo, impressionem facio. Χερσὶν συνερείδει περόνοις κρυπτὸν ἀφ' Ἡφαίς, *Eur. Bac.* 97. Οἷδε χέρας δισμοῖς διδύμοις συνερειστθέντες χαλκῷ νέον πρόσφαγμα θεᾶς, *id. Iph.* in *Tau.* 458.
συνέρεισις, εως, ἡ, collisio, consertio, connexio, *Suic.* A συνερείδω. Unde
συνερεισικὸς, ἡ, όν, suo nixu se continens.
συνερέσσω, una remigo.
συνερετμέω, ῶ, idem
συνερέω, pariter dico, adsentior, item defendo.
συνερίζω, fut. ίσω, contendo.
συνέριθος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vel quæ lanificium simul exercet, socius vel socia in lanificio ; (2) socius in aliquo opere, socius laboris.
συνερικτὸς, ἡ, ὸν, simul everto, disturbo, *Greg.*
συνερκτικὸς, ἡ, ὸν, bene connectens, constringens. A συνείργω. Unde
σύνερξις, εως, ἡ, copulatio, *Gl. V.* copula.
συνερομαι, interrogo, *Hes.*
σύνερος, conjux, *V. L.*
συνέρτω, conrepo, *Gl. V.*
συνέρχομαι, convenio, in unum eundemque locum, finem, consilium venio ; (2) dicitur et de ineuntibus matrimonium ; (3) et pro accidere, συμβαίνειν ; συνελθόντες, congressi, aor. 2. part. Εἰς ἓν συνελθὼν, *Eur. Ph.* 465. Τί κόθορνος καὶ ῥόπαλον ξυνηλθέτην ; *Arist. Ran.* 47.
συνερωτάω, ῶ, fut. ήσω, simul interrogo, quæstionem propono. Εἰ δέ γε ἐθελήσειε κατὰ μικρὸν ἀποερίνασθαί μοι συνερωτωμένη, *Luc. Bis. Accus.*
σύνες, 2. sing. aor. 2. imper. act. verbi συνίημι.
συνέσει, dat. sing. *Ion.* et *Att.* pro συνέσει.
σύνεσις, εως, ἡ, intellectus, prudentia, sapientia, *Gl. V.* (2) conscientia ; (3) commissio, coitio. A συνίημι.
συνεσθίω, una comedo, simul vescor. Συνεσθίει αὐτοῖς, *Luc.* 15, 2. μετὰ τῶν Ἑβραίων ἄρτυς, *Gen.* 43, 32.
συνεσκευασμένως, *adv.* collectum, confertim, simul. A συσκευάζω.
συνεσκιασμένως, *prop.* sub umbra, in umbra ; (2) obscure. A συσκιάζω.
συνεσπέραξε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi συσπαράσσω.
συνεσπίπτω, f. m. πεσοῦμαι, simul incido, cado. Ξυνεσπεσοῦμαι γὰρ μετὰ σοῦ, *Arist. Conc.* 1089.
συνέσπομαι, una vel simul sequor, comitor.
συνεσταλμένοι, *contracti*, nom. pl. perf. part. pass. verbi συστέλλω. Hinc
συνεσταλμένως, *adv.* correpte, correpta syllaba ; (2) parce.
συνέστασαν, 3. pl. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro συνέστησαν, a συνίστημι.
συνεστωῤώθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. συνεστωρωμένοι, nom. plur. part. perf. pass. vide συστωρόω.
συνέσυλαν, *composuerunt ad sepulturam*, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi συσύλλω.
συνέσχη, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi συνίστημι.
συνεσχέει, 3. sing. plusq. ind. act. *Ion.* pro συνεσχέκει.
συνεσχηκότως, *adv.* constricte, contracte, contracto animo. A συνίστημι.
συνεσχηκυῖαι, nom. pl. part. perf. act. f. g. verbi συνίστημι.
συνεσχήσατε, 2. pl. aor. 1. ind. act.
συνεσχίασε, εως, ἡ, q. d. coëpulatio, commune epulum, *Gl. V.* convivium. A
συνεσχίαω, ῶ, f. άσω, convivio seu epulo excipio ; συνεσχίωμαι, convivor, *Gl. Vet.* Συνεσχίωμένος τε αὐτοὶς ἀφελῶς, *Elian. V. H.* 4, 9. A συνέσχιος.
συνεσχίνη, ης, ἡ, convivium, *Ion.* Ab eod.

συνέσιος, ᾱ, ὁ, q. d. confocarius, domesticus, contubernalis, convictor, *Gl. Vet.* conviva. Ex σὺν et ἑσία.

συνεχῶτας, acc. plur. perf. part. act. *Ion.* et *Att.* pro συνεσχηκότας, a συνίσχημι.

συνέσχεν, aor. 2. ind. act. verbi σύνεχω.

συνεταιρέομαι, ῶμαι, una societatem cum aliquo ineo. Ex σὺν et ἑταιρεος. Unde

συνεταιρίς, ίδος, ἡ, sodalis, socia, amica.

συνέταξε, 3. sing. aor. 1. indic. act. verbi συντάττω.

συνετάχμεν, 1. pl. aor. 2. ind. pass. verbi συνθάπτω.

συνετέθεντο, 3. pl. plusq. indic. pass. verbi συντίθημι.

συνετέλεσαν, 3. pl. aor. 1. indic. act. verbi συντελέω.

συνετήρει, 3. sing. imperf. ind. act. pro συνετήρει, a συντηρέω.

συνετής, ῆ, ὁ, intelligens. Ex συνίημι.

συνετίζω, intelligentem reddo, intelligere facio. A συνετός.

σύνετις, ἡ, conjux, *Man.*

συνετιῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro συνετίσω, a συνετίζω.

σύνετο, 3. sing. aor. 2. ind. med. verbi συνίημι.

σύνετον, τὸ, prudentia, *Eur.*

συνετός, ἡ, όν, qui intelligi potest; (2) intelligens, perspicax in judicando, sciens, *Ph.* prudens, solers. Ὠνήσασθε τὸν συνετώτατον, τὸν πάντα ὅλως ἐπισάμενον, *Lucian. Vitar. Auct.* 20. Ξυνετὸς δὲ χωρεῖν ὁμόσε τοῖς λόγοις Φίλαν, *Eur. Orest.* 910.

συνετρίζην, a. 2. ind. pass. verbi συντρίζω.

συνετῶς, *adv.* intelligenter, prudenter, *Gl. V.* prudenter, sapienter. A συνετός.

συνεϊαδεῖ, *complacuit*, 3. sing. a. 2. verbi συναδάνω. Οὐδ' αὐτοῖς ἄρσην Φήρεσσι συνεϊαδεν ἐυνὴ, *Phocyl.* 179.

συνεϊαδον, 3. pl. a. 2. ind. act.

συνευαστὴς, ῆρος, ὁ, idem quod σύμβασκος.

συνευδαιμονέω, ῶ, f. ήσω, simul beatus sum.

συνευδοκέω, ῶ, f. ήσω, comprobo, adsentior, consentio, *Ph.* συνευδοκεῖ, consentit, invicem videtur, complacet. Συνευδοκεῖτε τοῖς ἔργοις τῶν πατέρων ὑμῶν, *Luc.* 11, 48. τῇ ἀναιρέσει αὐτῶ, *Act.* 8, 1. Συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτὸ, 1 *Cor.* 7, 12. Hinc

συνευδοκητὴς, οῦ, ὁ, qui cum alio conspirat, cui idem cum alio placet.

συνεύδω, una dormio, condormio, una cubo. Ἥτις ξυνεύδεις τῷ παλαμναίῳ, *Soph. El.* 539.

συνευημερέω, ῶ, simul lætitiæ sum particeps.

συνευνάζομαι, simul dormio, concumbo.

συνευνάσθην, *consopiti sunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Bæot.* pro συνευνάσθησαν.

συνευνάω, una sopio, *Phal. Epist.*

συνευνέτης, ᾱ, ὁ, qui eodem cubili utitur, maritus. Ex σὺν et εὐνάω, *dormio*. Hinc

συνευνέτις, ίδος, ἡ, uxor, conjux.

συνεύνιος, qui vel quæ eodem cubili utitur; (2) maritus, uxor. Ex σὺν et εὐνή.

σύνευνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, conjux, concubina, *Ph.* συνευναίδευτος, ὁ καὶ ἡ, simul recte institutus. Συνευναιδευτος ἀνείληκεις, *Aret.*

συνευτάσχω, pari felicitate utor, pariter lætor.

συνευτορέω, ῶ, comparo, aliquem in comparando seu adquirendo adjuvo, operam meam alicui navo; συνευτορῶμαι, una abundo. Ἐδεῖτο μὴ τριάκοντα μνᾶς συνευτορῆσαι, *Dem.*

συνευρίσκω, una invenio, *Steph.*

συνευτυχέω, ῶ, simul felix seu fortunatus sum, pariter rem feliciter gero, simul rebus secundis floreo.

συνευφημέω, bene ominor, *sed de pluribus bene ominantibus*, s. una bene ominor, fausta precor, faveo.

συνευφράζομαι, f. ψομαι, simul capesso, simul suscipio et adgredior; (2) adjuvo, opitulor. Τῷ Θυάμιδι τᾶ ἔρχε συνεφαψόμενος, *Heliod.* τῆς ἡδονῆς, *Luc.* Συνεφάπτεσθαι τῶν πόνων, *Chrys.*

συνεφεμιζῶν, adjungo.

συνεφεδρεύω, simul subsidio sum, in subsidiis sum, *item* insidiis.

συνεφελκύω, idem quod

συνεφέλκω, et συνεφέλκομαι, simul traho. Μηδὲν τῷ σώματος συνεφέλκυσα, *Plat. Phæd.* 20. Συνεφέλκετο τὸν νεανίσκον, *Heliod.*

συνεφέστομαι, et συνεφίστομαι, una sequor. Συνεξείστετο δὲ καὶ πᾶσα ἡ φάλαγξ δρόμῳ, *Xen. Cyr.* 3, 28. Ἡ δὲ λαθοῦσα αὐτὸν συνεξείστετο, *ibid.* 6, 26.

συνεφηβεύω, una pubesco seu adolesco. Ex

συνεφηβος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui una pubescit, pubertatis et adolescentiæ socius, æqualis.

συνεφίστημι, et συνεφιστάνω, una præficio; (2) attendo animum, συνεφιστάνοντες, lectores libri, *cum dat.* item attentum facio, intellige τὸν νοῦν, *Ern.* συνεφίσταμαι, una præsum, una insurgo. Καὶ συνεστὼς ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν, *Act.* 16, 22.

συνεφώνησας, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi συμφωνέω.

συνέχεια, ας, ἡ, continuitas, perpetuitas, adsiduitas; (2) crebritas, densitas. A συνεχὴς.

συνέχεον, 3. plur. imperf. indic. act. verbi συγχέω.

συνεχὲς, *adv.* continenter, sine intermissione. Τὶς δ' ἄρα Ζεὺς Συνεχὲς, *Il.* 12, 26. Οὐρανῷ ἑλκονται πάντ' ἤματα συνεχὲς αἰεὶ, *Arat. Phænom.* 20.

συνεχέστερον, *adv.* sæpius, *Gl. V.* συνεχέστατα, *adv.* sæpissime, *Gl. V.* A συνεχὴς.

συνεχέως, *adv.* assidue, frequenter.

συνεχὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, continuus, continens, cohærens, perpetuus; (2) creber, frequens, assiduus. A συνέχω.

συνεχθαίρω, simul odio persequor, *Ep.*

συνεχθαίνω, una odi, eosdem inimicos seu habeo, seu duco.

συνέχθω, *Imperat.* Οὗτοι συνέχθειν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν, *Soph. Antig.* 529.

συνεχίζω, continuo, conjungo, *Bud.*

συνεχύθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi συγχύω.

συνέχω, fut. ξω, teneo, cohibeo, contineo, comprimo, coarcto, coërceo; (2) conservo; (3) comprehendo, calleo; (4) mecum retineo, non dimitto a me; συνέχομαι, opprimor, *Gl. V.* συνέχονται, premuntur, *Ph.* Ἡ γὰρ ἀγάπη τῆ Χρίστε συνέχει ἡμᾶς, 2 *Cor.* 5, 14. Συνέσχον τὰ ὦτα αὐτῶν, *Act.* 7, 57. Συνέξυσί σε πάντοθεν, *Luc.* 19, 43. Δύο δ' ἀντὶ μιᾶς Ἀδης ψυχὰς τὰς πιστοτάτας γε συνέσχεν ὁμῶ, *Eur. Alc.* 894. Συνεχομένη πυρετῷ μεγάλῳ, *Luc.* 4, 38. Συνείχετο τῷ πνεύματι, *Act.* 18, 5.

συνεχῶς, *adv.* continenter, sine intermissione; (2) crebro, frequenter, adsidue.

συνεψήσιμον, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi συμψηφίζω.

συνεψίζω, colludo, simul ludo, *Suid. Ep.*

συνέψω, simul coquo, *Gl. V.* concoquo.

συνηβάω, simul juvenesco, vel ludo, *Anac.*

συνηβολέω, *Poët.* pro συμβάλλω.

συνηβολίη, ἡ, *Poët.* pro συμβολὴ, congressus, *Apoll. Rhod.* lib. 2, 1161.

συνηγείομαι, una dux sum, una præsum exercitui.

συνηγέρθητε, 2. pl. a. 1. ind. pass. verbi συνεγείρω.

συνήγεν, 3. sing. aor. 2. ind. act. cum ν, a συνάγω.

συνηγμένοι, nom. pl. perf. part. pass.

συνηγόρει, 3. sing. imp. ind. act. pro συνηγόρει, a

συνηγορέω, ῶ, f. ήσω, patrocinor, patrocinio meo defendo; (2) adsentior, adstipulor. Συνηγορῆσιν ἐκ τίνων, *Arist. Nub.* 1085. Συνηγορεῖς σιγῶσα τῷ κατηγόρῳ; *Soph. Trach.* 827. Ab ἀγορὰ. *forum.* Hinc

συνηγόρημα, τὸ, patrocinium, defensio.

συνηγορία, ας, ἡ, defensio caussæ. A συνήγορος. Hinc

συνηγορικὸς, ἡ, όν, qui defendit.

συνήγορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, advocatus, patronus.

συνηγορῶμεν, 1. plur. imperf. ind. act. pro συνηγορέομεν, a συνηγορέω.

συνηδέσατο, *cognovit*, 3. singul. perf. indic. pass. *Att.* et *Ion.* pro συνείδησαι, a συνειδέω.

συνήδει, 3. sing. plusq. ind. act. *Att.* pro συνείδει.

συνήδομαι, pari voluptate et gaudio adficior, gratulor; συνήσθην, a. 1. pass. Οὐ μὴν Θανόντι γ' ἡδέως συνήδομαι, *Eur. Rhes.* 959. Συνήδομαι γὰρ τῷ νόμῳ τοῦ Θεῦ, *Rom.* 7, 22. ἀλγεσι δώματος, *Eur.*

Med. 136. "Ὡς μοι συνησθῆς, *id. Ion.* 765. Συνησθεὶς ἐκτίνῳ κοινῇ, *Xen. Cyr.* 4, 1.

συνηδύνω, una exhilaro, oblecto.

συνηθείας, ας, ἡ, consuetudo, familiaritas; (2) convivium. A

συνήθης, ες, ὁ καὶ ἡ, consuetus; (2) familiaris. Ex σὺν et ἦθος, *mos.*

συνήθλησα, a. 1. ind. act. verbi συναθλέω.

συνήθης, gen. sing. *contr.* a συνήθης.

συνηθροισμένοι, nom. plur. perf. part. pass. verbi συναθροίζω.

συνηθῶν, gen. pl. *contr.* pro συνηθέων.

συνήθως, *adv.* pro more, pro consuetudine, *Ph.* solenniter, *Gl. V.* familiariter.

συνῆκαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi συνίημι.

συνήκοος, ᾱ, ὁ, qui audit, vel auditu percipit, condiscipulus. Ab ἀκὼν.

συνήκω, convenio, coëo. Τὰ δὲ σχίσμαθ' ὅλα εἰς ἓξ συνήκοντα, *Theophr.*

συνῆλασαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi συνελαύνω.

συνῆλθον, a. 1. ind. act. verbi συνέρχομαι.

συνηλικιώτης, ᾱ, ὁ, coætaneus, æqualis.

συνήλιξ, κος, ὁ, æqualis; συνήλικες, æquales.

συνηλοίησα, a. 1. ind. act. verbi συναλοιάω.

συνηλόω, ῶ, conclavo, *Gl. Vet.* clavis compingo.

σύνηλυς, υδος, ὁ καὶ ἡ, convena; συνήλυδες, convenæ, *Ph.* Ab ἔρχομαι, unde ἦλυθον et ἤλυσις.

συνηλυσίη, ης, ἡ, conventus, coitus, *Ion.* pro συνηλυσία. Ab eod.

συνήλυσις, εως, ἡ, idem et ab eod. *Suic.*

συνήλωσις, εως, ἡ, conclavatio, *Gl. Vet.* A συνηλόω.

συνημερευσίς, ἡ, consuetudo, familiaritas.

συνημερευτὴς, ῆ, ὁ, is, quocum est nobis consuetudo quotidiana, is, quo familiariter utimur. A

συνημερεύω, una diem totum, vel totos dies transigo; (2) versor cum aliquo. Ἀ λέγων συνημέρευε τοῖς συνδιατρίζουσι, *Xen.*

συνημερέω, una mansuefacio, una cicuro.

συνημμένος, *adv.* conjunctim, *Ph.* continuatim. A συνάπτω.

συνημοσύνη, ης, ἡ, societatis aut fœderis sanctio, pactum. Ἔστω, μὴ μοι, ἄλαστε, συνημοσύνας ἀγόρευε, *Il.* 22, 261. Ἑλλάδι τε τᾶδε καλὰ, συνημοσύνας ἀλεγύνων, *Apoll. Rhod.* lib. 3, 1104. A συνήμων.

συνήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, socius, amicus, confœderatus, *Apoll. Rhod.* 4, 1210.

συνηνείχθην, *conductus sum*, a. 1. ind. pass. verbi συμφέρω, pro συνηνέγκω.

συνηνιοχέω, una aurigor.

συνήντησα, a. 1. ind. act. verbi συναντάω.

συνήορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, congruens et velut quodam vinculo connexus; (2) consors, compar, socius. Ex σὺν et ἀείρω.

συνηπεροπεύω, fut. σω, simul decipio. Καὶ μὴν ἐγὼ συνηπεροπεύσω, παραμένων' ἐνίοτε δὴ, καὶ ξυνεπαθεῖσα τῶνδε. *Arist. Lys.* 845.

συνήργει, 3. sing. imperf. indic. act. *contr.* pro συνήργες, a συνεργέω.

συνηρετμεῖν, una remigare; *Metaph.* concorditer aliquid facere. Ἐξεῖ ἐν εἰπόντι τἀληθῆ φίλω, σοι μηδὲν ἧσσον ἢ πάρος ξυνηρετμεῖν; *Soph. Aj.* 1346.

συνηρεφὲς, opaco, inumbro. Ὥς τῷ τρίτῳ ἔτει συνηρεφεῖν, *Theophr.* A

συνηρεφὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, tectus umbra spissa tanquam tecto, umbrosus, opacus, consitus, obsitus, refertus, densus. Ἐν τόποις συνηρεφέσι καὶ κοίλοις, *Plut.* in *Publicol.* cap. 21. Ὡς ξυνηρεφὴς πρόσωπον εἰς γῆν σὸν βαλὼν' ἀρθρογγος εἶ, *Eur. Orest.* 947. A σὺν et ἐρέφω, *tego.* Hinc

συνηρεφία, vel συνηρέφεια, ας, ἡ, condensitas arborum.

συνηρεφῶς, *adv.* contracte, per contractionem. A συναιρέω.

συνῆς, ές, congruens, *Nic.* Vide συνήεις.

συνήριθμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, connumerandus; pro συνάριθμος.

συνηρμοσμένως, *adv.* apte. A συναρμόζω.

συνῆχτο, 3. sing. imper. ind. med. verbi συνέρχομαι.

συνῆσθησις, εως, ἡ, congratulatio.

συνήσθιον, imperf. ind. act. verbi συνιεβίω.

συνησκημένως, *adv.* polite, *Ph.* A συνησκημένος, part. a συνασκέω.

συνῆτε, 2. plur. a. 2. conj. act. verbi συνίημι.

συνηττήμεθ', ῶμαι, p. συνήττημαι, una superor, vincor. Τῶν δὲ πολεμίων πολλοὶ

μὲν συνήττηνται κατ' αὐτῶν, *Xen. Cyr.* 6, 27.

συνήχθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi συνάττω.

συνηχέω, consono, concrepo.

συνήχησις, εως, ἡ, consentus. A præc.

συνήχθης, 2. sing. a. 1. ind. pass. verbi συνάγω.

συνῆψαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi συνάπτω.

συνθακέω, adsideo. Ex σὺν et Ϝάκος.

σύνθακος, ου, ὁ, consessor. Ex iisd.

συνθάλπω, f. ψω, confoveo, concalefacio.

συνθαμβέω, terreor, constupesco.

συνθάπτω, fut. ψω, consepelio, una sepelio. Καὶ τὸν Ϝανόντα τόνδε συνθάπτειν Ϝέλω, *Soph. Aj.* 1395. Κόσμιός γ' ἕτοιμος, ὥσϑ' ὅσοι συνθάψουσι τόσοι, *Eur. Alc.* 146. Ἀϛ' Ἀτρέως πατὸϛ' ὁλλύμενον συνθάπτετε; *id. Hel.* 1260. Συνετάφημεν (a. 2.) ἐν αὐτῷ, *Rom.* 6, 4. Συνταφέντες αὐτῷ, *Col.* 2, 12. Ex σὺν et Ϝάπτω, *sepelio.*

συνθαυμάζω, pariter et ipse admiror, miror.

συνθιάσαι, una specto, conspicor.

συνθεατής, οῦ, ὁ, qui simul spectat, spectationis socius. A præc. Hinc

συνθεάτρια, ας, ἡ, quæ simul spectat.

συνθεῖα, ἡ, eadem divinitas, *Steph.*

συνθέλω, simul volo, consentio. Συνθέλω δ' ἐγώ, *Eur. Her. Fur.* 835.

σύνθημα, ατος, τὸ, signum, quod ex composito datur, tessera; (2) pactum; (3) compositio libri. A συντίθεμαι.

συνθέμενος, aor. 2. part. med. verbi συντίθημι.

σύνθες, *compone*, a. 2. imper. med. *Ion.* pro σύνϑεσο. Σὺ δὲ σύνθες, καί μοι ὁμοσσον, *Il.* 1, 76.

συνθεολογέω, ῶ, f. ήσω, simul cum alio deitatem alicui adsero; συνθεολογῶμαι, simul cum alio deitas mihi adseritur.

συνθερίζω, fut. ίσω, una meto, una messem facio.

συνθερμαίνω, concalefacio.

συνθεσία, ας, ἡ, compositio, *Gl. Vet.* continuatio; pactum, fœdus, *Il.* 5, 319. A συντίθημι.

σύνθεσις, εως, ἡ, compositio, coagmentatio, commissura cujuslibet rei; (2) Synthesis, *figura grammatica*. Ab eod.

σύνθετο, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro συνέθετο, a συντίθημι.

συνθετέον, componendum, conveniendum.

συνθέτης, ου, ὁ, compositor. Ab eod.

συνθετίζω, arte compono, v. c. comas; -ζομαι, comam compositam habere. A σύνθετος.

συνθετικός, ἡ, όν, qui componere et struere novit. A præc.

σύνθετος, η, ὁ καὶ ἡ, et συνθετὸς, ἡ, όν, compositus, coagmentatus. A συντίθεμαι.

συνθέτως, *adv.* composite, verbo composito.

συνθέω, ῶ, concurro, una curro. Ὦ φίλοι, ὡϛ' ἡμὶν συνθεύσεται ἡδὺ γε βυλὴ, *Odyss.* 20, 245.

συνθεωρέω, ῶ, fut. ήσω, simul adspicio, *Suic.* (2) animadverto, cognosco, *Suic.* (3) una sacra solemnia celebro, et ludos specto.

συνθήγω, exacuo, irrito, *Eur. Hipp.* 689.

συνθήκη, ης, ἡ, compositio, coagmentatio; (2) sponsio, pactum, conventio, fœdus. A συντίθημι.

συνθηκατοιέομαι, pactum, &c. facio.

συνθηκοφύλαξ, ακος, ὁ, cui custodiendæ traditæ sunt tabulæ pactorum, *Ph.* sequester.

σύνθημα, ατος, τὸ, compositum, constitutum, compactum; (2) signum; *Ph.* insigne, sigillum; *pl.* literæ per notas scriptæ. A συντίθημι.

συνθηματιαῖοι ϛέφανοι, locatitiæ coronæ, de quibus conficiendis constitutum et conventum est. A σύνθημα. Unde

συνθηματιαῖος, ut συνθηματικαὶ ἐπιϛολαὶ, epistolæ per signa ac notas arcanas scriptæ.

συνθημάτιον, ου, τὸ, tesserula, *Gl. V.*

συνθηματικῶϛ γράφειν, per signa et notas scribere.

συνθηράω, una venor, *proprie et tropice.* Ὁ μὲν ὡϛ φίλῳ συνεθήρα, *Xen. Cyr.* 4, 24.

συνθηρατὴς, ὁ, idem quod

συνθηρευτὴς, οῦ, ὁ, venationis socius. A

συνθηρεύω, vide συνθηράω. Ἃ δ' ἐ κεκτήμεθα μίμησις ἥδη ταῦτα συνθηρεύεται, *Arist. Thesm.* 163.

σύνθηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, vide συνθηρευτής.

συνθήσει, 3. sing. f. 1. ind. verbi συντίθημι.

συνθιασεύω, una thiasos duco, una bacchor, *Arist. Vesp.* 743.

συνθιασώτης, ου, ὁ, consors τῷ Ϝιάσῳ; (2) socius, sodalis, *Arist. Plut.* 507.

συνθιγγάνω, una tango, contracto.

συνθλάσαι, a. 1. inf. act. verbi συνθλάω.

συνθλασθήσεται, 3. sing. f. 1. ind. pass.

συνθλάω, ῶ, f. άσω, confringo, *Gl. V.* συνθλῶ, contundo, *Ph.* συνθλᾶ, contundit, conlidit; συνθλασθῶσιν, oblidantur, *Ph.* conlidantur, a. 1. pass. conj. Καὶ ὁ πτεὼν ἐπὶ τὸν λίθον πεσὼν, συνθλασθήσεται, *Matt.* 21, 44, et *Luc.* 20, 18.

συνθλίβω, fut. ψω, comprimo. Συνέθλιβον αὐτὸν, *Marc.* 5, 24.

συνθωήκω, commorior. Πολλάκις συνθωήκαμεν κακοῖϛ οἱ συμπαϑεῖντες, *Phocyl.* 127. Συνθάνοιμί σοι, *Eur. Med.* 1213.

συνθωυάτωρ, *Dor.* pro συνθωινήτωρ, ορος, ὁ, conviva.

συνθωίνιος, ου, ὁ, idem. Ex σὺν et Ϝοίνη.

σύνθωινος, ὁ, conviva, concœnator, *Ath.* συνθωλόω, idem quod simplex, *Ath.*

συνθωρυβέω, una tumultuor, strepo, obstrepo.

συνθωυάω, idem quod

συνθωαύω, confringo, *Gl. V.* Τῷ δὲ Ϝειγκῷ κεράτα συνθωαύσω σέθεν, *Eur. Or.* 1547. Συντεθωαύκασι δ' ἄταν σικροτάντας ἰδόντι δεσμοὺϛ τοὺϛ ἐμοὺϛ, *Eur. Bac.* 634.

συνθωκνέω, ῶ, una lamentor, condoleo.

σύνθωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, luctus seu lamentorum socius.

σύνθρονος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eodem in throno sedet, *Gl. V.* particeps regni.

σύνθρους, ου, ὁ καὶ ἡ, consonus.

συνθρύπτω, fut. ψω, confringo; (2) deliciis frango, delicatum seu mollem reddo. Συνθρύπτοντέϛ μιν τὴν καϑέδραν, *Act.* 21, 13.

συνθυμέω, unanimis et concors sum, ejusdem animi sum; (2) simul irascor.

συνθυμόω, simul ad iram concito.

συνθύω, f. ύσω, una sacrifico, una sacra facio. Εἰ δὲ ξένηϛ ἀϛοῖϛι συνθύειν χρεών, *Eur. El.* 803.

συνθωκεύω, una sedeo. A Ϝῶκος.

σύνθωκος, ὁ, assessor, *Synes.*

συνιδεῖν, aor. 2. inf. act. verbi συνείδω.

συνιδρόω, ῶ, consudo, una sudo.

συνίδρυμα, una colloco; (2) in eodem templo dedico, consecro, de diis adsessoribus.

συνιερέω, una sacerdotem facio seu inauguro; *pass.* simul sacerdos fio.

συνιέν, perf. inf. act. *contr.* pro συνίεναι, a συνίεμι, pro συνίημι.

συνιεὶς, præs. part. act. verbi συνίημι.

συνιέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro συνιέναι.

συνιέντες, nom. plur. præs. part. act.

συνιερεῦϛ, εως, ὁ, in sacerdotio collega.

συνιερεστοιῶϛ, ὁ, qui una sacra facit, *V. L.*

συνίερος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui una sacris fruitur.

συνιερωργέω, una sacrifico.

συνίετε, 2. plur. præs. imper. act. verbi συνίημι.

συνιζάνω, consido, subsido; (2) devergo, declino ut caput in pectus. Χάσκει δ' αἱ μὲν ἰδῷϛιν συνίζανον, *Theocr.* 22, 112. Μήτε ἔσω συντρέχῃ, μήτε συνιζάνῃ, *M. Anton.* 11, 11.

συνίζησις, εως, ἡ, sedimentum, subsidentia terræ, labes. Ἡ λύτη συνίζησιν ποιεῖ γενέσθαι τῶν σωμάτων, *Alex. Aphrod.* l. 2. probl. (2) Synizesis, *figura grammatica*, quum duæ vocales in unam syllabam quasi considunt.

συνίζω, idem quod συνιζάνω.

συνίημι, fut. ήσω, committo, sc. pugnaturos; (2) intelligo, sentio; *unde* (3) gusto, edo, vel bibo; συνίησιν, perspicit, *Ph.* συνῆκα, intellexi, *Gl. V.* aor. 1. Συνῆκατε ταῦτα πάντα, *Matt.* 13, 51. Ἐνταῦθα Ταλὰϛ σαὶϛ συνῆκε Ϝέσφατα; *Eur. Ph.* 425. Εἶτ' ἐ ξυνίης τὴν ἐπίνοιαν τῇ Ϝεῖ, *Arist. Plut.* 45.

συνικμάζω, fut. άσω, simul humecto; (2) humecto, humefacio.

συνικνέομαι, evenio, contingo.

συνίμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro συνιέναι, a σύνειμι.

συνιόντες, nom. pl. aor. 2. part. act.

συνιόντος, gen. sing. part. ejusd.

συνίσεν, 3. pl. imperf. ind. act. pro συνίεσαν, a συνίεμι.

συνιῶσιν, 3. plur. præs. ind. *contr.* et cum ν pro συνιέωσι.

συνιππάζομαι, una equito.

συνιπταρχὴς, ὁ, collega præfecti equitum.

συνιππεὺς, εως, ὁ, in eodem equitatu militans.

συνιππεύω, f. εύσω, simul equito.

συνιππία, ας, ἡ, *Gl. V.* συνιπτία, ἀγέλη ἵππων, equitium, grex equorum. Ex σὺν et ἵππος.

συνίσασι, 3. plur. præs. ind. act. verbi συνίσημι.

συνίσημι, *inus.* idem quod σύνοιδα, *Steph.*

συνίσαμαι, vide συνίσημι.

συνισάμενοι, nom. plur. præs. part. pass.

συνισάντος, gen. sing. part. præs. act.

συνισάνω, commendo; idem quod συνίσημι. Ἀεχόμεϑα πάλιν ἑαυτὲϛ συνισάνειν; 2 *Cor.* 3, 1. Οὐ γὰρ πάλιν ἑαυτὲϛ συνιϛῶνομεν ὑμῖν, *ib.* 5, 12.

συνίσαται, 3. sing. præs. ind. pass. verbi συνίσημι.

συνισῶ, ῶν, *Gl. V.* συνιϛῶ, commendo; *Ph.* Τῇ φανερώσει τῆϛ ἀληϑείαϛ συνιϛῶντεϛ ἑαυτὲϛ, 2 *Cor.* 4, 2.

συνίστημι, f. συϛήσω, constituo, compono, creo, molior; (2) firmo, stabilio; (3) commendo; (4) demonstro, doceo; (5) contraho; συνέϛηκα, constiti, adstiti, *Gl. V.* part. συνεϛηκὼϛ, constans, *Gl. V.* part. et συνεϛὼϛ, consistens, *Gl. V.* compos, compos mentis; συνίϛαμαι, consisto, adsisto, *Gl. Vet.* συνίϛαται, constat, congreditur, *Ph.* Διὰ ταῦτα συνέϛησαν ἐϕ' ἡμὰϛ τὸν τελευταῖον τυτονὶ πόλεμον, excitarunt, *Dem.* Βέλομαι αὐτὸν ἑϛτερῷ συϛῆσαι, *Plato.* Συνεϛᾶϑι Κύρῳ, Cyro commendatus est, *Xen. Cyr. Exped.* 3, 132. Καί μ' ὁ λέληϑεν ὧδὲν ἐν τῇ πόλει συνεϛάμενον, *Arist. Eq.* 859.

συνισῶν, ῶσα, ῶν, conscius sum.

συνιϛῶν, præs. part. act. *contr.* pro συνισάων, a συνισάω, pro συνίημι.

συνίστωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, conscius, testis.

συνισχναίνω, una mitigo, emollio. Ἀλλ' ὁ νόμοϛ αὐτὸϛ τῷ χρόνῳ συνισχνάνει, *Eur. Iph. in Aul.* 694.

συνισχυρέω, ῶ, id. cum seq. Οἵ ἂν ἡμῖν μᾶλλα δοκῶϛι συνισχυρεῖν, *Xen. Cyr.* 2, 15.

συνισχυρίζω, fut. ίσω, corroboro, confirmo; συνισχυρίζεται, confortat, *Ph.*

συνισχύω, fut. ύσω, (suppetias ferendo) roboro.

συνίσχω, teneo, contineo.

συνιὼν, præs. part. act. pro συνιέων, a συνιέω, pro συνίημι.

συνκατειρίζω, una sepelio, *Ap.*

συνκωμάσατε, 2. pl. aor. 1. imper. act. *Dor.* pro συγκωμάσατε, a συγκωμάζω.

συνναίσκει, 3. sing. imperf. act. *Ion.* pro συνέναιε, a συννάω.

σύννακος, ου, ὁ καὶ ἡ, cohabitator, contubernalis, *Rob.* A

συννάω, cohabito. Μητέρι συνναίσκειν, *Apoll. Rhod.* 2, 69.

σύνναος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in eodem templo colitur.

συνναυβάτης, ου, ὁ, navigationis socius.

συννεύκληρος, ου, ὁ, q. d. simul navis dominus; *Metaph.* socius.

συνναυμαχέω, una navali prælio decerto.

συνναύτης, ου, ὁ, navigationis socius.

συννεύζω, una cum aliquo juventutem transigo.

συννεανιεύομαι, una ago juveniliter, ludo, lascivio, glorior, jacto me cum aliquo.

συννέμων, compasco, contribuo, *Gl. V.* συννέμομαι, compascor, una pascor. Συννέμονται ταὶϛ Ϝηλείαιϛ, *Aristot.*

συννενέαται, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro συννένηνται, a συννέω.

συννεύρωσις, εως, ἡ, ossium per nervos connexio. Ex σὺν et νεῦρον, *nervus.*

σύννευσις, εως, ἡ, actio, qua quid aliquorsum vergit; (2) consensus, conspiratio. A

συννεύω, vergo; (2) contrahor; (3) consentio, conspiro. Πρὸϛ ἓν δὲ τὸ φιλούμενον καὶ ὁρᾶν καὶ συννεύειν τὸ φρόνημα καταναγκάζει, *Heliod.* Συννεύει δὲ εἰϛ ἓν ἐκ τῆϛ περιφερείαϛ κέντρον, *Ptol.* in *Num.* cap. 9.

συννεφεια, ας, ἡ, cœlum nubilum. A συννεϕής.

συννεφιλος, ον, nubilus. A νεϕέλη.

συννεφόω, ῶ, nubes cogo, obnubilo. Συννεϕῶσαν ὄμματα, *Eur. El.* 1092. Ὑπαιθειάζει τὰϛ νεϕέλαϛ, ἢ ξυννεϕεῖ; *Arist. Av.* 1508. Ab cod.

συννεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, nubilus; συννεφὲϛ, nubilum, *Gl. V.* (2) tristis. Ex σὺν et νέϕος.

συννέφω, obnubilo. Ex iisd.

συνεσφώ, coactis nubibus obscuro ; *Metaph.* frontem corrugo. A συνεσφίγ.

συνεχές, *adv.* continenter, adsidue.

συνεχέως, idem. A συνεχής.

συννέω, sive συννήω, fut. ήσω, innecto et intexo ; (2) in unum acervum congero, coacervo. Συννήσας συχὴν μεγάλην, *Herod.* Συννενέαται φρυγάνων φάκελλοι, *id.*

συννεωτερίζω, f. ίσω, simul res novas molior.

συννηπιάζω, fut. άσω, una cum aliis infans sum ; (2) ad aliorum captum me demitto, quasi cum pueris pueriliter me gero, *Suic.*

συννῆσαι, a. 1. inf. act. verbi συννέω. Unde

σύννησις, εως, ἡ, coacervatio.

συννηστεύω, f. εύσω, simul vel una jejuno.

συννήχομαι, simul nato, simul fluctuo, *Gl. V.* connato. "Ὁσις τοιούτοις ἰχθυϊοῖς ξυννήξομαι, *Arist. Conc.* 1098.

συννήω, idem quod συννέω. *Steph.*

συννικάω, ῶ, simul vinco, *Rob.* Καὶ σὺ συννικᾷς ἐμοί, *Eurip. Alc.* 1089. Συννενικήκατε μετ' ἀλλήλων, *Xen. Cyr.* 6, 27. Ex σὺν et νικάω, *vinco.*

συννοέω, οῶ, apud me æstimo, mecum reputo et perpendo ; (2) intelligo. Τὰς δὲ ὁδὰς τούτων ἐ ῥᾴδιον συννοεῖν, *Plato.*

συννοητός, ἡ, όν, intelligentia assequendus.

σύννοια, ας, ἡ, cogitatio diligens et seria ; (2) consideratio ; unde et tristitia oris qualis est serio cogitantium ; (3) intelligentia. A σύννους.

συννομεύς, έως, ὁ, compastor, *Gl. V.*

συννομίζω, idem sentio cum quo.

συννομικός, ἡ, όν, qui una pasci solet. A σύννομος.

συννομοθετέω, ῶ, f. ήσω, una leges fero, socius sum in ferendis legibus, *Dem.*

σύννομος, ὁ καὶ ἡ, qui iisdem pascuis utitur ; (2) una educatus ; (3) una habitans ; (4) ejusdem ordinis homo ; (5) conjunctus, cognatus ; (6) est et *Epith.* lapidum cæsorum et æqualium. A νομή.

συννοσέω, simul, pariter ægroto ; (2) una pecco. Συννοσεῖν αὐτῇ θέλει, *Eur. An.* 947.

σύννους, ὁ καὶ ἡ, cogitabundus, meditabundus.

συννυκτερεύω, f. εύσω, simul seu cum aliquo pernocto.

συννυμφοκόμος, ου, ὁ, qui cum alio sponsam comitatur et curat.

σύννυμφος, ου, ἡ, connupta, *Gl. V.* janitrix ; σύννυμφοι, janitrices, *Ph.* Ex σὺν et νύμφη, *sponsa.*

συνοδεύω, f. εύσω, itineris socius sum, una iter facio, *Gl. V.* comitor, *Ph.* συνοδεύει, convenit. Οἱ δὲ ἄνδρες οἱ συνοδεύοντες αὐτῷ, *Act.* 9, 7.

συνοδία, ας, ἡ, iter commune, comitatus, *Ph.* comitatus, conventus. A σύνοδος.

συνοδικός, ἡ, όν, q. d. conventionalis, conjunctionalis ; συνοδικὴ μήνη, cum luna est in conjunctione cum sole ; (2) ad conventum pertinens ; τὸ συνοδικόν, scil. βιβλίον, liber de conciliis. Ab eod.

συνόδιον, ου, τὸ, conjunctio, seu coitus lunæ cum sole. Ab eod.

συνοδίτης, ου, ὁ, comes. Ab eod.

συνοδοιπορέω, ῶ, f. ήσω, itineris socius sum, una iter facio. A

συνοδοιπόρος, ου, ὁ, itineris socius, comes.

συνοδοντίς, piscis nomen, *Num.*

συνοδοντίτης λίθος, gemma e cerebro eorundum piscium, *Plin.*

σύνοδος, ου, ἡ, conventus *impr.* solennis, cœtus, concilium, conventio, *Ph.* (2) concubitus ; *Gl. Vet.* (3) congressus hostilis ac conflictus ; (4) convivium ; (5) reditus, proventus. Ex σὺν et ὁδός, *via.*

σύνοδος, ου, ὁ καὶ ἡ, comes itineris. Ex iisd.

συνοδότης, ου, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

συνόδους, οντος, ὁ καὶ ἡ, cui dentes continui sunt, *Ph.* dentex, piscis quidam.

συνοδυνάω, ῶ, simul torqueo, vexo ; συνοδυνῶμαι, condoleo.

συνοδύρομαι, simul lamentor.

συνόζω, simul redoleo.

σύνοιδα, *conscius sum*, perf. ind. med. verbi συνείδω.

συνοιδέω, ῶ, f. ήσω, una intumesco.

συνοικειόω, ῶ, f. ώσω, familiarem reddo, benevolentiam alicujus comparo ; (2) accommodo, dedico ; *pass.* societatem ineo.

συνοικείωσις, ἡ, conciliatio ; (2) figura rhetorica, *Quintilian.* lib. 9. cap. 3.

συνοικέσιον, ου, τὸ, connubium, matrimonium, contubernium. A συνοικέω.

συνοικέτης, ου, ὁ, qui in eadem domo habitat, familiaris, contubernalis. Ab eod.

συνοικέω, una habito, eadem domo utor, sum contubernalis. Ὁ νῦς ὁ σὸς μοι μὴ ξυνοικοῖη, γύναι, *Eur. Andr.* 237. Στάσιν ξυνοικεῖ τῷ τάφος ξυνευνέτῃ, *id. Iph.* in *Tau.* 524. Συνοικήσαι πόσει, *idem, Hel.* 1371. ἄλλῃ ξυνεύνῳ, *id. Med.* 1001.

συνοίκημα, ατος, τὸ, contubernium ; (2) cœnaculum. A συνοικέω.

συνοίκησις, εως, ἡ, cohabitatio, contubernium, familiaris consuetudo, consortium, connubium. Ab eod.

συνοικητής, ῆρος, ὁ, qui una habitat cum aliquo, contubernalis. Ab eod.

συνοικήτωρ, ορος, ὁ, idem.

συνοικία, ας, ἡ, *proprie* plures domus eodem loco conjunctæ ; (2) una domus quidem, sed in qua plures habitant, *unde vertitur etiam* contubernium, *Ph.* insula, conclavia. A σύνοικος.

συνοίκια ων, τὰ, festum Athenis in honorem Thesei, eo, quod ille, cæterorum oppidorum conciliabulis et magistratibus abolitis, uno instituto concilio, et curia, omnes conjunxisset, et Athenis collocasset. Ab eod.

συνοικίζω, f. ίσω, una jungo, una habitare facio, ejusdem domus participem facio, contubernio mihi, ut connubio, jungo ; (2) nuptum do, *Gl. V.* marito ; (3) urbem civibus frequento, conducendis hominibus e pagis aliisque urbibus, *Thucyd.* coloniam deduco. Ἐπίσημον ἐνὴν Ἡρακλεῖ συνοικίσας, *Eur. Her. Fur.* 68.

συνοικισμός, ῦ, ὁ, cohabitatio, contubernium ; (2) colonia ; (3) ædificatio civitatis, *Appian.* in *Libyc.* A συνοικίζω.

συνοικιστής, ῆρος, ὁ, idem quod

συνοικιστής, ῦ, ὁ, qui cum aliquo ædificat, socius alicujus in condenda urbe seu domo. A συνοικίζω.

συνοικοδομέω, una ædifico, exstruo. Ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε, *Ephes.* 2. ult. Οἰκία εὖ συνωκοδομημένη, *Philo.*

σύνοικος, ου, ὁ καὶ ἡ, eadem domo habitans, contubernalis, *Gl. Vet.* cohabitator ; σύνοικος ἐπὶ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς, *de viro et femina*, conjux, *Gl. V.*

συνοικουρέω, ῶ, socius sum in custodienda domo, vitæ domesticæ socius sum.

συνοικουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, socius in custodienda domo, consors rei familiaris.

συνοικτίζω, f. ίσω, commisereor. "Ογε μὲν πατρὸς αὐτὸ καὶ συνώκτισέ με, *Xen. Cyr.* 4, 24. Ξυνώκτισαν δὲ καὶ τῶν Κορινθίων τινες, *Thuc.*

συνοίμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, consonus, qui uno concentu a multis canitur. Ab οἶμη.

συνοίομαι, idem puto, adsentior. Συνοίομαι ἐφη, καὶ ἐγὼ, ὃν γε τρόπον δύναμαι, *Plato.*

συνοίσιον, conferre, expedire, *Gl. Vet.* συνοίσονται, profutura, *Ph.* Ὡς δὲ καὶ τάδε ξυνοίσει, ῥᾳδίως διδάξομεν, *Arist. Nub.* 590.

συνοισόμεσθαι, 1. pl. fut. 1. ind. med. verbi συμφέρω, pro συνοίσω.

συνοιστός, collatitius, *Eust.*

συνοκλάζω, f. άσω, genibus flexis consido, genu succiduo me submitto.

συνοκωχή, ἡ, commissura ; (2) contractio.

συνολισθαίνω, idem quod

συνολισθέω, in unum locum labor, confluo.

συνολκή, ῆς, ἡ, contractio. Ex σὺν et ἕλκω.

συνόλλυμι, simul amitto, *Rob.* "Οθ' ἕνεκ' αὐτῷ γ' ἐ ξυναλόμην ὁμῶς, *Eur. Hel.* 103. Συνόλεσεν ἱερὸν εἶ δος, *Bion.* 1, 29.

συνολολύζω, simul vociferor cum lætitia, *Rob.*

σύνολον, in universum, omnino. Ab ὅλος.

συνολοφύρομαι, una lamentor.

συνόλως, *adv.* prorsus, omnino, *Rob.*

συνόμαιμος, ὁ, idem quod

συνομαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, frater vel soror.

συνολολύω, complano, planum reddo.

συνομαρτέον, concomitandum vel inserviendum est. Τὸ διάφραγμα ξυνομαρτέον, *Aret.*

συνομαρτέω, ῶ, sequor, comitor, concomitor.

συνόμευνος, ὁ καὶ ἡ, conjux.

συνομῆλιξ, *Dor.* συνομᾶλιξ, ικος, ὁ καὶ ἡ, ætate par vel æqualis, paris vel ejusdem ætatis, *R. Suic.*

συνομεχθῆς, ές, simul coagmentatus, *Nic.*

συνομιλέω, ῶ, fut. ήσω, versor cum aliquo, colloquor. Συνομιλῶν αὐτῷ, *Act.* 10, 27.

συνόμιλος, ὁ καὶ ἡ, confabulator, congerro.

συνόμνυμι, vel συνομνύω, una cum aliis juro, simul juro ; (2) conjuro, conspiro. Ἐπὶ τῷ δήμῳ ξυνώμνυτον πάλαι, *Arist. Eq.* 236. "Οσοι μετασχόντες τῶν τότε κινδύνων ὑμῖν ξυνώμοσαν, *Thuc.*

συνομοιοσταθέω, (it. συνομοσταθέω,) similes seu iidem sunt mihi adfectus, similiter adficior.

συνομολογέω, ῶ, adsentior ; (2) fateor, confiteor ; (3) convenio, paciscor. Τὸ νοερὸν τῆς ψυχῆς συνομολογεῖν ἠνέσχετο, *Heliod.* Τὰ δ' ἄλλα συνομολογήσαντες, *Xen. Cyr.* 7, 9. Πάντες σοι συνομολογήσουσι, *Luc.*

συνομολογία, ας, ἡ, assensus, confessio, pactum.

συνομόλογος, ὁ, adstipulator.

συνομορέω, confinis sum. Οὗ ἡ οἰκία ἦν συνομορεῦσα τῇ συναγωγῇ, *Act.* 18, 7. A

σύνομορος, ου, ὁ καὶ ἡ, confinis, *Ph.*

συνομοσία, ας, ἡ, conjuratio, conspiratio. A συνόμνυμι.

συνομωμότης, idem quod συνομότης, *Ar.*

συνοξύνω, in acutum sensim extenuo, *Polyb.*

σύνοξυς, εος, ὁ καὶ ἡ, cujus anguli in mucronem coëunt, sensim mucronatus.

συνοπάδος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui sequi aliquem jubetur ; (2) adsecla, comes, adsectator.

συνοπάων, ονος, comes, adsectator, *Orph.*

σύνοπλος, ου, ὁ, armorum socius. Ex ὅπλα.

συνοπλορρέω, ῶ, simul arma gesto, *Suic.* Ex σὺν, ὅπλα, et ῥέω.

συνοπτάω, una asso.

συνοπτικός, ἡ, όν, perspicax ; (2) compendiose collectus ; τὸ συνοπτικὸν, perspicacitas, *Gl. V.* A σύνοπτος.

συνοπτικῶς, *adv.* compendiose, breviter.

συνόπτομαι, conspicio, perspicio.

σύνοπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, conspicuus, qui conspici et cognosci potest ; (2) qui facile intelligi et cognosci potest. A præc.

συνόραστις, εως, ἡ, perspicientia. A

συνοράω, ῶ, conspicio, perspicio, conspicor ; (2) animadverto, intelligo. Ὁ δὲ Μάρκος συνορᾷν τὸν περὶ τὰς τριαρίας καὶ τὰς ἱπταγωγὰς ἀγῶνα, *Polyb.*

συνορυγιάζω, orgia pariter celebro.

συνορυγίζομαι, una vel simul irascor.

συνόρυγιος, ὁ, idem quod συνορυγιάζων.

συνορῶ, ῶ, conterminus sum. A σύνορος.

συνορθόω, bene constituo, bene gero.

συνορία, ἡ, confinium, *Gl. V.* Ab eod.

συνορυγνύμενοι, οἱ, cupientes, *Suid.*

συνορύζω, fut. ίσω, confinia jungo, confinia facio, dirempta copulo et quasi iisdem limitibus concludo. Ξυνορύξω χέρα, *Eur. Bac.* 8.

συνορύνω, concito, commoveo. "Ινα οἱ σὺν θυμὸν ὀρίνῃς, *Il.* 24, 467. Συνορινόμεναι φάλαγγες, *id.* 333.

σύνορος, ου, ὁ καὶ ἡ, eodem jurejurando adstrictus.

συνορωμάδες, αἱ, vide συμπληγάδες.

συνορώω, ῶ, f. ήσω, una commoveo, concito, *Ph.* συνορωᾷ, concurrit, competit.

συνορωόμενος, simul excitatus, *Æsch. Agam.* 418.

συνορύζω, f. ίσω, una in stationem appello.

σύνορος, ου, ὁ καὶ ἡ, conterminus, confinis.

συνορύω, una ruo, irruo.

συοροφόω, ῶ, contego, concamero.

συορχέομαι, οῦμαι, una salto, una tripudio.

συνέλκω, cicatricem contraho, cicatricem coïre facio, *Gl. V.* Hinc

συνέλκωσις, εως, ἡ, cicatricis contractio.

συνελκωτικός, ἡ, όν, cicatricem efficiens.

συνεσία, ας, ἡ, conversatio, consuetudo familiaris ; (2) congressus, colloquium, cœtus, conventus, concio ; (3) convivium ; (4) reperitur et pro ὑσία.

συνεσιάζω, f. άσω, in eundem cœtum convenio ; (2) coëo, concumbo. Hinc

συνεσιασμός, ῦ, ὁ, coitus, concubitus.

συνεσιαστής, ῆ, ὁ, qui familiariter aliquo utitur ; (2) discipulus. Ab eod. Hinc

συνεσιαστικός, ἡ, όν, facilis ad congressus familiares, facilis ad cœtus convivales.

συνεσιόομαι, οῦμαι, q. d. consubstantior, cum essentia alterius commisceor et contemperor. *Vox Eccles.* A συνεσία.

συνεσίωσις, ἡ, conjunctio cum alterius natura, commixtio.

συνεσορεύομαι, οῦμαι, supercilia corrugo seu contraho, tristis sum. A

σύνεσορυς, υος, ὁ καὶ ἡ, cui supercilia coëunt ; (2) tristis, trux, arrogans.

συνοφρύωμα, τό, pars frontis in qua supercilia concurrunt, *Hom. Sch.*

συνοχέω, ῶ, una veho ; *συνοχῶμαι*, una vehor.

συνοχή, ῆς, ἡ, continuatio, vel continua cohærentia ; (2) compressio, pressura, coarctatio ; (3) angustia et anxietas ; (4) conflictus in prælio. Ἐν ξυνοχῇσιν ὁδῶ, *Il.* 23, 330. A *συνέχω*. Hinc

συνοχώδον, *adv.* stricte, arcte, tenaciter.

συνοχικός, ἡ, όν, vim habens continendi et conservandi, *Suic.* A *συνέχω*.

συνοχμάζω, idem quod *ἀχμάζω*.

συνοχμός, *Att.* *συνοχμώς*, idem quod *συνοχή*. At *συνοχμὸς ὁδός*, idem quod *ξενωτός*, *Eust.*

σύνοχος, ε, ὁ καὶ ἡ, continuus. Ab eod.

συνοχωκώς, ότος, ὁ, coarctatus, in angustum coiens ; *συνοχακότε*, coarctati, *Dual. Il.* 2, 218. (sed rectius *συνοκωχώς*, *Ern.*) Ab inus. *συνοχώς*, quod est a *σύνοχος*.

σύνοψις, εως, ἡ, conspectus, intellectus ; (2) compendium ; (3) taxatio, *Ph.* æstimatio, *Gl. V.* opinio, *Ph. Gl. V.* A *συνόπτομαι*.

συνοψοφαγέω, ῶ, una ὀψονία voro.

συνραβδεύω, simul asso, torreo, etiam *Metaph.* Ξυνραβδεύσω τοῦτον, *Arist. Lys.* 845.

συνρεφανηφορέω, una coronam gesto.

συνσωφρονέω, ῶ, sapio cum. Συνσωφρονεῖν σοι βέλομ', ἀλλ' ὐ συννοσεῖν, *Eur. Iph.* in *Aul.* 418.

συνταγή, ῆς, ἡ, ordinatio, præceptum, signum, *Ph.* constitutio, condictio. A *συντάσσω*.

σύνταγμα, ατος, τό, ordinatio, compositio, *Ph.* constitutum, constitutio ; (2) liber, volumen ; etiam (3) exercitus, agmen. Ab eod.

συνταγματάρχης, ε, ὁ, qui præest *συντάγματι* militum. Ex *σύνταγμα* et *ἀρχή*.

συνταγματικός, ή, όν, ad syntagma pertinens, vi et ratione scriptus.

συνταγμάτιον, ε, τό, opusculum, parvum volumen, *Dim.* a *σύνταγμα*.

συντακτήριος, ε, ὁ, q. d. compositor, conscriptor ; (2) quasi quadam componendi libros facultate præditus ; (3) valedictorius.

συντακτικός, ή, όν, ordinatorius ; (2) valedictorius. A *συντάσσω*.

συντελαιπωρέω, ῶ, fut. ήσω, una miser sum, in iisdem ærumnis versor ; (2) condoleo. Χ' ἡμεῖς γε μετὰ σοῦ ξυντελαιπωρήσομεν, *Arist. Lys.* 1225.

συντελαστιεργέω, una lanificio operam do.

συνταμίας, ἐτ *συνταμιείας*, quæstoris collega.

συντάμνω, concido, præcido ; (2) breve facio vel reddo, *Ion.* pro *συντέμνω*.

συντανύσειε, a. 1. part. act. *Æol.* pro *συτανύσας*, a

συντανύω, tendo, simul extendo.

σύνταξις, εως, ἡ, constructio ; (2) ordo classis ; (3) series ; (4) volumen ; (5) stipendium, solutio stipendii militaris ; (6) quicquid certo modo præscripturn ; (7) exercitus apud *Xen.* A *συντάσσω*.

συνταπεινόω, una deprimo ; *συνταπεινῶσθαι*, simul deprimi, i. e. decrescere, v. c. de aqua.

συντάραξις, εως, ἡ, conturbatio. A

συνταράσσω, vel ἀττω, f. ξω, conturbo, concito, commoveo, *Gl. Vet.* *συνταράσσονται*, consternantur, *Ph.* *συνταραγμένες*, conturbatus, perf. part. pass. Κἀτεθύμειν ἅπαντα ταῦτ' ἐναντίαις γνώμαισι συνταράξαι, *Arist. Nub.* 1033. Ἐκδραμὼν γὰρ πάντα ταυτὶ συνταράξει τοὺν τοδοῦν, *id. Pace*, 319. Ἀπάγωσι τὸν Εὐφρσίον εἰς τὸ δεσμωτήριον. ὡς συνταράττοντα τὴν πόλιν, *Dem. Phil.* 3. Συνταράσσονται πόλεις, *Soph. Antig.* 1092. Συνταραχθεῖς οἴκος, *Eur. Iph.* in *Tau.* 557.

συνταργανόω, implico, constringo, impedio, *Lyc.*

σύνταρρος, ὁ, qui cum aliquo conjunctus ταρρόν efficit, *Steph.*

σύντασις, εως, ἡ, contensio, distensio, adstrictio. A *συντείνω*.

συντάσσω, vel τάττω, f. ξω, compono, colloco, constituo, *Gl. Vet.* *συντασσομαι*, condico, *Ph.* *συνταξάμην*, constitui, *Gl. V.* *συντέτακται*, peregit, pepigit, *Ph.* aor. 1. med. *συντεταγμένος*, ordinatus, *Gl. V.* præparatus, perf. part. pass. Πρῶτον μὲν ἐτὶ τὴν αὐτὴν τρἀπεζαν συνέταξεν, *Xen. Cyr.* 8, 16. ὅασμὸς ἀποφέρειν καὶ τούτους, *ibid.* 39. Κἀκ τοιαύτης ἀναρμοσίας ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος συντέτακται, *Luc.* Συνέταξέ μοι Κύριος, *Matt.* 27, 10. Σοὶ ἐγίνετο καὶ συνετάττετο, *M. Anton.* 5, 6.

συντατέον, contendendum, s. connitendum est, *Plat.*

συντατικός, ή, όν, componendi seu contrahendi vim habens. A *συντείνω*.

συνταττόμενοι, nom. pl. pr. part. pass. verbi *συντάττω*.

σύνταφος, ε, ὁ καὶ ἡ, sepulchrum commune habens.

συντεχύνω, accelero, properare vel festinare cogo.

συντείνω, contendo, intendo, concito, pergo, studiose laboro, festino ; *Gl. V.* συντεταμένος, intensus, perf. part. pass. Στρβὰν παιδείαν μοιραι συντείνουσι θεαὶ, *Eur. Iph.* in *Tau.* 207. Σύντειν' ὄφα τοδὸς ὀρμὰν, *id. Elec.* 112.

συντειχίζω, fut. ίσω, mœnibus circumdo.

συντεκμαίρομαι, conjicio, conjecturam facio, *Suid.* Συντεκμηράμενοι ὑτὸ τὸ χῶμα, *Thuc.*

συντεκνοτοιέω, ῶ, una liberos procreo.

συντεκνόω, idem.

σύντενος, ε, ὁ καὶ ἡ, pater vel mater suscepti filii vel filiæ. Ex *σὺν* et *τέκνον*.

συντεταλνομαι, una molior vel struo.

συντελέω, simul efficio, conficio. Ἵνα οἱ χθονὸς αἶσαν αὐτίκα συντελέθειν ἔννομον δαφήσεται, *Pind. Pyth.* 9, 100.

συντέλεια, ας, ἡ, collatio, pensio, tributum ; qui in commune confert pecunias, &c. (2) finis et consummatio, absolutio operis alicujus ; (3) improbitas, impietas, LXX. A *συντελής*.

συντελεθειν, præs. inf. act. verbi *Poët.* *συντελέσθω*, pro *συντελέω*.

συντελεστής, οῦ, ὁ, qui una cum alio festum celebrat ; (2) municeps, *Ph.* tributarius, oblator, *συντελεσταις*, condatoribus, *Ph.* (3) consummator. A *συντελέω*.

συντελέσγεια, ή, municeps, *Prisc.* A præc.

συντελευτάω, commorior, una morior.

συντελέω, ῶ, fut. έσω, finio, conficio, consummo, perficio, perago ; contribuo ; *συντετελῆσθαι*, confectum esse, *Ph.* inf. perf. pass. Συντελέσω ἐτὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, καὶ ἐτὶ τὸν οἶκον Ἰούδα, διαθήκην καινὴν, *Hebr.* 8, 8. Συντελέσας πάντα πειρασμὸν ὁ διάβολος, *Luc.* 4, 13. Ὅταν μέλλῃ πάντα ταῦτα συντελεῖσθαι, *Marc.* 13, 4. Ἄλλο δέ τι τῶν χρησίμων δύναται συντελεσθῆναι χωρὶς μεταβολῆς, *M. Anton.* 7, 14.

συντελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, simul tributum pendens, vectigalis ; (2) eodem pertinens. Ex *σὺν* et *τέλος*.

συντελικός, ή, όν, valens ad reddendum aliquid perfectum ; (2) perfectus ; *συντελικὸν*, perfectum, *tempus*, *Ph.* pl. qui eodem conferunt tributa. A *συντελέω*.

συντελῶντας, acc. plur. præs. part. act. *contr.* pro *συντελέοντας*, a *συντελέω*.

συντέμνω, fut. εμῶ, conscindo, concido ; (2) præcido, in angustum contraho, decurto, diminuo ; *συντετμημένος*, concisus, perf. part. pass. severus, LXX. Συντέμνουσι γὰρ Ζηῶν τοδώκεις τὰς κακόφρονας βλάβας, *Soph. Antig.* 1116. Εἰς ἓν γὰρ αὐτὸ πάντα τὰ μέλη ξυντεμῶ, *Arist. Ran.* 1379. Σοῇ πρὸς ἀνδρὸς, ὅσις ἐν βραχεῖ πολλὰς καλῶς οἷός τε συντέμνειν λόγους, *id. Thesm.* 185. Ἓν συντεμὼσα πάντα νικήσω λόγον, *Eurip. Iph.* in *Au.* 1277.

συντεμονέω, ῶ, conterminus, finitimus, seu vicinus sum, fines alicujus attingo.

συντέρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, finitimus, vicinus.

συντέρτω, una oblecto.

συντεταγμένως, *adv.* composite, composito agmine ; (2) eleganter, *de dictione.* A *συντάσσω*.

συντέτακται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi *συντάσσω*.

συντετραμένως, *adv.* contente, enixe, maximopere. A *συντείνω*.

σύντευξις, εως, ἡ, colloquium, congressus. A *συντυγχάνω*.

συντεχνάζω, una machinor, colludo.

συντεχνίτης, ε, ὁ, ejusdem artis peritus, *Gl. V.* idem opificium exercens.

σύντεχνος, ε, ὁ, idem ; (2) in malam partem ; confusaneus, *Ph.* iisdem technis utens. A *σὺν* et *τέχνη*.

σύντηγμα, ατος, τό, liquefactio. Vox medica, cum resolvuntur humores, et corpus nimiis excretionibus, v. c. sudoris, contabescit. A *συντήκω*.

συντηκτικός, ή, όν, cui colliquandi seu contabefaciendi vis inest. Ab eod.

συντήκω, fut. ξω, liquatum jungo et unio, vel commisceo, conflo et coalescere facio, in unum colliquefacio, i. e. liquefaciendo consumo ; (2) contabefacio, tabe et macie consumo ; (3) *cum dat.* adhæreo alicui constanter ; *συντετηκώς*, emaciatus, *Gl. V.* perf. part. *συντήκομαι*, maceo, *Gl. V.* Τὸν πάντα συντήκουσα δακρύοις χρόνον, *Eur. Med.* 25. λύταις, *id. El.* 240. Ἄργυρον τῷ νεκρῷ συνέτηξε, *Ælian. V. Hist.* 7, 8. Συντηχθεὶς αὖρεως ἀδόλοις, *Eur. Supp.* 1027. Hinc

σύντηξις, εως, ἡ, colliquatio ; (2) tabes.

συντηρέω, ῶ, fut. ήσω, conservo, tueor, observo ; (2) mecum servo, premo. Συντὸν αὐτὸ (πρόσωπον) καὶ εὐσχήμον συντηρῆσαι, *M. Anton.* 7, 35. Συντετήρει αὐτὸν *Marc.* 6, 20. τὰ ῥήματα ταῦτα, *Luc.* 2, 19. Ἀμρότερα συντηρῆνται, *Matt.* 9, 17, et *Luc.* 5, 38. Hinc

συντήρησις, εως, ἡ, conservatio, observatio ; (2) conscientiæ dictamen.

συντηρητικός, ή, όν, conservandi vim habens.

συντήριον, pro *συντηρητικὸν*, *Herodian.* seu pro *σωτήρια*, et *σωτηριῶν*, *Steph.*

συντιθέναι, *composuisse*, præs. inf. act. a *συντίθημι*, compono, conjungo, concinno, constituo, constipo, *Ph.* in *med.* consentio, paciscor, *Gl. V.* συντίθεται, paciscitur, *Ph.* συνεθέμην, pepigi, *Gl. Vet.* συνέθετο, pepigit, peregit, spopondit, *Ph.* aor. 2. At συνέθηκε, composui, aor. 1. act. Συνέθεντο αὐτῷ ἀργύριον δῶναι, *Luc.* 22, 5. Συντιθεῖς γέλαν πολυν, *Soph. Aj.* 303. Ἐν βραχεῖ ξυνθεὶς λέγω, *id. El.* 675. Ἔως ἂν ἡμεῖς ταῦτα συντιθώμεθα, *Arist. Lys.* 178.

συντίκτω, f. έξω, simul pario, gigno. Συντίκτει ὄδε (φύσις) τὰ οἰκεῖα ἑκάστῳ ἡλικίῃ, *Aret.*

συντιμάω, ῶ, fut. ήσω, magni æstimo, pretium augeo, carius indico, *Gl. Vet.* συντιμῶμαι, æstimo ; συντιμῶται, æstimat, *Ph.* συντετιμημένος, æstimatus, *Gl. Vet.* perf. particip. pass. Hinc

συντίμησις, ή, æstimatio pretii, pretium.

συντιμωρέω, simul ulciscor ; opitulor in ulciscendo.

συντινύσσω, f. ξω, concutio, conquasso.

συντιταίνω, simul pumio, simul intendo. Συντιταίνει τῷ μηχῷ ἐς τὰς γαστροκνημίας, *Hipp.*

συντιτράω, ῶ, vel *συντρέω*, ῶ, fut. τρήσω, perforo.

συντιτρώσκω, confodio.

συντομία, ας, ἡ, concisa seu succincta brevitas, compendium. A

σύντομος, ε, ὁ καὶ ἡ, concisus, brevis ; compendiarius, compendiosus, *Gl. Vet.* A *συντέμνω*.

συντόμως, *adv.* concise, breviter, compendiose ; (2) brevi, actutum, continuo, sine mora. A *σύντομος*. Hinc

συντομωτέρως, *adv.* brevius, concisius.

σύντονε, *σύντονον*, *adv.* valide, non remisse, contento virium nixu, vel æquali nixu, *Eur.*

συντονία, ή, contentio, firmitas, et robur, continuus et non interruptus tenor. A *σύντονος*, ε, ὁ καὶ ἡ, contentus, qui cum animi et virium contentione fit, acer, vehemens. Συντόνῳ σπουδῇ, *Herodian.* A *συντείνω*.

συντόνως, *adv.* summa cum contentione, acriter, vehementer.

συντραγῳδέω, partes tragœdiæ ago.

συντράπεζος, ε, ὁ καὶ ἡ, ejusdem mensæ particeps, convictor. Ex *τράπεζα*.

συντραυλίζω, fut. ίσω, simul balbutio.

συντρέω, idem quod *συντιτράω*, *Steph.*

σύντρεις, οἱ, αἱ, simul tres, terni, tres omnino.

συντρέφω, convolvo, converto. Ἀνακεκραμένον τῷ σαφηνιδίῳ, ὥστε τοῦτο συντρέπεσθαι, *M. Anton.* 10, 22.

συντρέφω, fut. θρέψω, simul nutrio, simul educo.

συντρέχω, concurro, in unum concurro ; (2) convenio, consentaneus sum, consentio ; (3) adjuvo ; (4) evenio ad alicujus voluntatem, *cum dat.* συντρέχει, concurrit, competit, *Ph.* a. 2. συνέδραμον. Καὶ γὰρ χρόνῳ τὸ μῆκος αὐτὸ συντρέχει, *Eur. Or.* 1204. Τῷ χρόνῳ γε συντρέχει, *id. Ion.* 367. Πολλὴ 'σ' ἀνάγκη τῆδε τῷτο συντρέχειν, *Soph. Trach.* 299.

σύντεγσις, ιως, ἡ, perforatio. A *συντιτρώω*.

σύντεκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, perforatus. Ab eod.

συντειαιώω, ῶ, tridente concutio, tridente quasso. Στειτατῶ σιδήρω συντειαινώσειν πόλιν, *Eur. Her. Fur.* 949.

συντειβή, ῆς, ἡ, contritio, contusio, confractio. A

συντείβω, fut. ψω, contero, confundo, comminuo; (2) attero, crucio, voro; labore, dolore, et tristitia veluti contero et contundo; *συντρίβονται*, fatigantur, *Ph. συντεθλιμμένος*, confectus, attritus, tribulatus, *Gl. V.* perf. part. pass. *συντρίβη*, contritus est, a. 2. pass. Σὲ τῆσδε ἀτορβήξας πέτρας αὐτοῖσι σὺν ναύτῃσι συντρίψω βολῶν, *Eur. Cyc.* 697. τὸν χύτρεαν, *Arist. Ach.* 288. ἐπίνοιαν, *id. Vesp.* 1044. Τῆς ἐπιδορατίδος πεῖσι ᾠφαιμα συντριβίσης, *Diod.* Ὅσῶν ἑ συντριβήσεται αὐτῆ, *Joann.* 19, 36.

συντειραρχία, ῶ, tetrarchiæ sum socius, simul cum alio trierarchi munere fungor.

συντειήραρχος, ὁ, qui in eadem est trierarchia.

σύντειμμα, ατος, τὸ, contritio, contusio, confractio. A *συντείω*.

συντειμμός, ᾱ, ὁ, idem et ab eod. Unde

σύντειψι, ῶος, ἡ, idem; (2) cum aliquo familiaritate conjunctus.

συντείψια, a. 1. inf. act. verbi *συντείω*.

σύντειψις, ἡ, contritio, plaga. Ab eod.

συντεροία, ας, ἡ, communis educatio, nutritionis communitas, convictus, sodalitium. A

σύντεροος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, simul nutritus et educatus, *Ph.* conlactaneus. Οὐκέτι *συντερόοις* ὀργαῖς ἐμπέδος, *Soph. Aj.* 647. Ex σὺν et τρέφω.

συντεροχάζω, et *συντεροχάω*, fut. άσω, concurro, in unum concurro. Ἔρως βαδίζων ἐπίλευστ συντεροχάζειν, *Anacr.* 7, 3.

συντευφάω, una luxuriæ deditus sum, luxuriose vivo, in deliciis vitam ago.

συντυγχάνω, concurro, obviam fio; (2) convenio, adeo; (3) colloquor, commercium et consuetudinem habeo; (4) accido, evenio; *συντυχών*, congressus, collocutus, a. 2. pass. Γνησιαῦτα δ' ἀκέτ' ἦν ἀσφαλὴς ξυντυγχάνειν, *Arist. Av.* 1495. Πᾶ σοι συντυχὼν ἀμνημόνων, *Eur. Her.* 637. Ὁποίοις τε ἄρα συντεξόμεθα πράγμασι, *Heliod.* Ἡ σελήνη συντυχοῦσ' ἡμῖν, *Arist. Nub.* 608. (5) particeps fio una cum. Τῆς μὲν δόξης ἑ μετίσχον, τῆς δὲ τιμωρίας τοῖς ἀμαεῦσι συντυχόν, *Appian. B. Civil.* 2.

συντυμβωρυχέω, una busta eruo.

συντυραννεύω, tyrannidis consors sum, una tyrannidem exerceo.

συντυραννοτονέω, una tyrannum interficio.

συντύραννος, ᾱ, ὁ, tyrannici dominatus particeps, in tyrannide socius; *συμβασιλεὺς*, *Steph.*

συντυρέω, ῶ, q. d. in caseum cogo; *συντυρέμενα*, coagulata, coagmentata. *Vox Aristophanica.* Ex σὺν et τυρός.

συντυχία, ας, ἡ, occursus; (2) colloquium, congressus; (3) eventus, casus; dicitur et per *Periphrasin*, ut *συντυχία* τῆς χρείας pro χρεία; (4) de re, quæ fieri solet; (5) κατὰ *συντυχίαν*, forte, casu. Ὀλίγοι τε πλειόνων ἐκεκρατήκεισαν, καὶ ὐδεμιᾷ συντυχίᾳ χωρίων, ἢ πολεμίᾳ σφάλματος, ἀλλ' ἀρετῇ σφετηγῶν, καὶ ἀνδρείᾳ σφετῇ, *Appian. B. Mithridat.* A *συντυγχάνω*.

συντυχίην, acc. sing. *Ion.* pro *συντυχίαν*.

συνυθλίω, nugor, *sed de pluribus*.

συνυμεναιόω, una hymenæum cano, nuptias concelebro.

συνυμνέω, una cano, una celebro.

συνυτάγω, subjicio, addo, annecto. *Vox Gramm.*

συνυτακύω, subaudio, *Ph.*

συνύταρατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui simul est, qui simul exsistit.

συνύταξις, εως, ἡ, coëxistentia, *Suic.* A *συνυτάσσω*.

συνύταχος, ᾱ, ὁ, collega præfecti.

συνυτάσσω, simul vel una sum; (2) item pro *ὑπάρχω*, *Polyb.*

συνυτατεύω, sum collega in consulatu.

συνύτατος, ᾱ, ὁ, collega in consulatu.

συνυτεβάλλω, una transeo, trajicio.

συνυτηρετέω, ῶ, simul ministro, vel *simpl.* ministro.

συνυτηχέω, adstrepo, accino.

συνυτοβάλλω, prosum, confero ad quid, *Clem. Al. nisi leg. συντεβάλλω*, *Ern.*

συνυτοδείκνυμι, demonstro, ostendo.

συνυτοδύομαι, simul subeo.

συνυτοχορίζομαι, idem quod *ὑτοχορίζομαι*.

συνυτοχορέυομαι, simul simulo; (2) simulatione utor; (3) accommodo me rebus. Καὶ *συνυτεχρίθησαν* αὐτῷ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι, *Gal.* 2, 13.

συνυτονοέω, vide *συνεπινοέω*, cogito, intelligo.

συνυτοστίπτω, una subjicior, s. una intelligor. *Vox Dialect.*

συνυτόστατος, ὁ, consubstantialis. *Vox Eccles.*

συνυτοστίθεμαι, sumo aliquid in argumentando, unde aliud colligam.

συνυτσεργέω, ῶ, una subservio, una operam confero. Συνυτεργέντων δὲ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δέησει, 2 *Cor.* 1, 11. Ἤτε αὐτῇ τὰ πολλὰ ξυνυτεργεῖ, *Luc. Bis. Acc.*

συνυτοφέω, vide *συνυτάγω*. *Vox Gramm.*

συνυτοχωρέω, una retrocedo, *Steph.*

συνυφαίνω, contexo, attexo; (2) molior. Νῦν δ' αὖ δεῦρ' ἰκόμην, ἵνα τοι σὺν μῆτιν ὑφήνω, *Od.* 13, 303. Hinc

συνύφανσις, εως, ἡ, contextio.

συνύφασμα, ατος, τὸ, contextus, *Gl. V.*

συνυφάω, contexo, *Steph.*

συνυφή, ῆς, ἡ, contextus, tela. Ex σὺν et ὑφή, *textura*, quod ab ὑφάω, *texo*.

συνυφής, ἐος, ὁ καὶ ἡ, contextus. Ex iisd.

συνυφίσμαι, subsisto, i. e. una in rerum natura sum; (2) una suscipio ac fero. Ex σὺν et ὑφίστημι.

συνυψόω, ῶ, una exalto.

συναδὴ, ῆς, ἡ, concentus, *Ph.*

συναδίαι, ας, ἡ, concentus. A *συναδὸς*.

συναδίνω, una parturio; (2) simul dolore adficior. Συναδίνειν κακοῖς τισι, *Eur. Hel.* 733. Πᾶσα ἡ πτίσις συστενάζει καὶ συναδίνει ἄχρι τοῦ νῦν, *Rom.* 8, 22.

συναδὸς, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, concentor; (2) non absonus, congruens, consentaneus. Τάδ' ἑ ξυναδὰ τοῖσιν ἐξηγγελμένοις, *Eur. Med.* 1008. Ex σὺν et ᾄδω, pro ἀείδω, *cano*.

συναθέω, ῶ, simul detrudo; (2) contrudo, compulso, trudendo in unum locum cogo, cogo, coarcto, compello, impello. Συναθλίαντες αὐτὸν εἰς τὸν ἔρυτα, *Luc. Toxar.*

συνάθησις, ἡ, compulsio, *Gl. V.* A præc.

συναικπκυία, perf. part. act. f. g. verbi *συνοικέω*.

συνώμεθα, 1. pl. a. 2. conj. med. verbi *συνίεμαι*.

συναμία, ας, ἡ, compages humerorum vel armorum. *Gl. V.* scapula; *συναμίαι*, scapulæ, *Ph.* Ex σὺν et ὦμος.

συναμοσία, ας, ἡ, conjuratio. *Ph.* conspiratio. *Gl. V.* perduellio. A *συνόμνυμι*.

συναμόσιον, ου, τὸ, idem et ab eod.

συναμότης, ητος, ὁ, conjuratus, conjurationis socius, eodem jurejurando astrictus, *Ar.* Ab eod.

συναμοτικῶς, *adv.* facta conjuratione seu conspiratione, *Rob.* Ab eod.

συνώμοτον, τὸ, conjuratio, seu jusjurandum de conspiratione datum, *Thuc.*

συναμοτος, pro *συνωμότης*, *V. L.*

συναναίομαι, ώμαι, fut. ήσομαι, coëmo; *συναήσασθαι*, comparare, *Ph.*

συναυνόμαι, synonymus sum, *Steph.*

συναυνυμία, ας, ἡ, nominis cum alio in significatione communio. Figura rhetorica, qua vocabula idem significantia conjunguntur. A

συνώνυμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nomen commune habens, idem significans. Ex σὺν et ὄνομα.

συναυνυμόντως, *adv.* idem quod

συναυνύμως, *adv.* eadem diversorum vocabulorum significatione.

συναφεὰς, ᾶ, ὁ, bigarum auriga seu agitator. A *συναφείς*.

συναφέζω, simul servo, *Man.*

συναφιππεύομαι, bigas agito. Ἱππάζεταί τε καὶ ξυναφιπεύεται, *Arist. Nub.* 17. A

συναφείς, ίδος, ὁ, bijuges equi, par equorum aut mulorum currum trahentium. *Gl. V.* biga, bigæ; *συναφίδες*, bigæ, *Gl. V.* par quodcunque, ut liberorum, amicorum, &c. *melius ξυναφείς*. A *συναείρω*.

σύναφος, consonus, cognatus, *Hes.*

σύναφσις, εως, ἡ, compositio, coarctatio. A *συναθέω*.

συναφυσελέω, ῶ, f. ήσω, una prosum seu adjuvo, *Gl. V.* commodo, *Xen.*

σύναχα, pro *συναχαδὸν*, *Euripid. σύναχα*, *Scal.*

συναχαδὸν, *adv.* continenter, continuo. A *συνοχή*.

συξέω, cædo, rado, ut arcte cohærere possint, ut λίθοι συτξεσμένοι, et hinc λίθους συτξεσμένους, quæ non aspere concurrunt.

συοβοιωτοὶ, οἱ, porcini Bœoti, *Steph.*

συοθηέμενων, ὁ καὶ ἡ, sues alens, *Nax.*

συοκτασίη, ης, ἡ, *Ion.* pro *συοκτασία*, suis mactatio seu cædes. Ex σῦς et κτείνω.

συοτονία, ας, ἡ, idem et ex iisd.

συοκτόνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, apri, porci interfector, seu interfectrix. Ἤ,νησας δ' ἓτι πάγχυ σοβαρρώην Ἀταλάντην Κύρην Ἰασίοιο *συοκτονον* Ἀρκασίδευο, *Call.* in *Dian.* 216.

συοτρόφος, ον, qui sues alit, apros nutriens, *Steph.*

συοφόντης, ᾱ, ὁ, suum occisor. Ex σῦς et φόνος, cædes.

συοφόντις, ίδος, ἡ, suum interfectrix.

συοφορβέω, ῶ, simul cum suibus pasco. Οἷα τὰ περὶ τὸν ἀσκὸν, καὶ τὰς ἐν Κίρκης *συοφορβεμένους*, *Longin.* 9.

συοφορβίον, ᾱ, τὸ, grex suum pascentium.

συοφορβός, ᾱ, ὁ, subulcus. Ex σῦς et φορβή.

σύραι, ῶν, αἱ, parvæ vilesque lacernæ, *Vet. Lex.*

συρβᾶν, tumultuari, incompositum esse, *Vet. Lex.*

ΣΥΡΒΗ, ης, ἡ, tumultus, *Æol.* pro *τύρβη*.

συρβηνεὺς, έως, ὁ, tumultuosus; ut hinc sit *συρβηνέων χορός*, apud *Athen.* chorus tumultuosus (aut est part. verbi *συρβηνέω*). A *σύρβη*.

σύργαστρος, ᾱ, ὁ, operarius; *exp.* et subulcus. A σῦς et ἐργάζομαι.

σύρδην, *adv.* tractim; (2) funditus, impetuose. Πρὶν τὸν Ἀργεῖον σφατὸν *σύρδην* ἅπαντα τῶδ' ἀναλῶσαι δορί, *Eur. Rhes.* 58. A *σύρω*.

συρεμβολὸς, per *Sync.* pro *συριγγίμβολος*.

συρέντας, acc. pl. aor. 2. pass. verbi *σύρω*.

συριγγίμβολος, vel *συριγγοίμβολος*, canalis subterraneus quo aqua in castella obsessorum ducitur, *Eust.*

συριγγίας, ᾱ, ὁ, fistularis; ut *συριγγίαι πάλαμαι*. A *σύριγξ*.

συρίγγιον, ᾱ, τὸ, pava fistula, *Ph.* canna; etiam ulcus, *Gl. V. Dim.* ab eod.

συριγγὶς, ίδος, ἡ, fistularis, *Theophr.*

συριγγόω, ῶ, fut. ώσω, in fistulam excavo.

συριγγώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, fistulosus aut cavernosus et perforatus. Ab eod.

σύριγμα, ατος, τὸ, sibilus, sonitus seu stridor ille, qui sibilando, vel etiam fistulando editur; item venti.

συριγμὸς, ῦ, ὁ, idem.

σύριγξ, ιγγος, ἡ, fistula; (2) quidquid fistulosum est, siphonis instar et cavernosum, ut in rota cavum, cui axis inseritur, venæ colli et pedis grandiores, fistula putris in corpore, cavernæ terræ profundæ, &c. sed *inpr.* (3) *σύριγγες* sunt cuniculi in opere militari; (4) viæ tectæ, sæpe cum σήραγξ, permutatur. Ἐκ δ' ἄρα *σύριγγος* πατρώιον ἐσπάσατ' ἔγχος, *Il.* 19, 387. Συρίγγων ἄϊω φθόγγον ὑπαξονίων, *Call.* in *L. Pall.* 14. A *συρίσσω*.

συρίζω, f. ξω, vide *συρίττω*; *σύρισον*, aor. 1. imper. Βοσκήμασι σοῖσι συρίζων τοιμενήτας ὑμεναίως, *Eur. Alc.* 573. Ὅταν αὐλίοις *συρίζῃς*, ὦ Πάν, τοῖσι σοῖς ἐν ἄντροις, *id. Ion.* 501. A *σύριγξ*.

συρίζω, Syriace loquor aut ago, Syrisso; (2) Syrorum modo sum molliculus. A *Σύρος*.

συριηγενὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, Syrus origine seu genere, in Syria natus, Syrus. Ex *Συρία* et *γίγνομαι*, *nascor*.

συρικτής, ᾶ, ὁ, sibilator; (2) fistulator, qui fistula ludit. A *συρίσσω*.

συρίξαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro *συρίξας*, a *συρίσσω*.

συρίσδιον, et *συρίσδειν*, *sibilare*, pro *συρίζειν*, præs. inf. act. verbi

συρίσδω, *Dor.* pro *συρίζω*, *sibilo*.

συρίσκος, vel *υρίσκος*, vas quoddam ex vimine aliave materia contextum, in quod ficus imponebant, *Hes.*

σύρισμα, ατος, τὸ, fistulæ cantus, aut sonus, fistula. A *συρίζω*.

συρισμὸς, ῦ, ὁ, sibilus, stridor. Ab eod.

*συρισ*ής, ᾶ, ὁ, fistulator, *Gl. V.* A *συρίζω*.

συρισὶ, *adv.* Syriace.

συρίττω, vel *συρίσσω*, f. ξω, sibilo, sibilum edo; (2) sibilo ejicio, exsibilo, *Gl. Vet.*

sibilo explodo; (3) fistula cano. Εἴτά μοι συρίττεσθαι συμεξῆ πρὸς τῶν θεάτων, *Luc.* pro *Imag.* διὰ τὴν ἀσχημοσύνην, *Æschin.*

σύρμα, ατος, τὸ, quod trahitur, seu attrahitur, vestis caudata; *σύρματα*, sive pars vestis muliebris quæ per terram trahitur, *Lat.* syrma. *σύρματα*, paleæ, quæ rastris corraduntur, et alia purgamenta, sordes. A *σύρω*. Unde

συρμαία, ας, ἡ, raphanus, et succus maxime raphani, ciendæ alvo aptus; (2) cibi peculiaris genus ex adipe et melle; (3) potus ex aqua et sale, purgationi serviens. Hinc

συρμαΐζω, f. ίσω, ventrem purgo succo raphani.

συρμαιοπώλης, ου, ὁ, raphani venditor.

συρμαϊσμός, οῦ, ὁ, modica vacuatio alvi per succum raphani. A *συρμαΐζω*.

συρματίς, ίδος, ἡ, quæ stipulas rastro coacervat. A *σύρμα*.

συρματίτις κόπρος, stipularius fimus, *Gaz.*

συρμιδῆς, ῆτος, ὁ, qui ligna in silva collecta vendit, *Hes.* impetus, ut venti (turbo), fluctuum. A *σύρω* (si lectio sine vitio est, *Ern.*).

σύρνιξ, ῦ, ὁ, tractus. Ab eod.

σύρνιγξ, striges, aves inauspicatæ, *Steph.*

σύροισαι, nom. pl. præs. part. act. *Dor.* pro *σύρεσαι*, a *σύρω*.

συρομένως, vide *σύρδην*. Ab eod.

συροπήδιξ, ικος, ὁ, nomen avis.

Συροφοίνιξ, ικος, ὁ, Syrophœnix. Hinc

Συροφοίνισσα, ης, ἡ, Syrophœnissa, ex Syrophœnice oriunda.

συρράδιεργέω, ῶ, una facinus patro vel molior.

συρράδος, adulterinus, mixtus, *Hes.*

συρραθαγέω, ῶ, confringo, contero, collido.

σύρραξις, εως, ἡ, conflictus. A *συρράσσω*.

συρράπτω, f. ψω, consuo, simul suo, consarcino. Δέημαται συρράπτειν νεύρα βοός, *Hesiod. Op.* 542. Τῶν δὲ χιτώνων τὰ περὶ τὰς ὦμους ἄχρι τῶν χειρῶν ὑ συνέῤῥαπτον, *Ælian. V. Hist.* 1, 18.

συρράσσω, vel *ἄττω*, f. ξω, confligo, invado; *συνέῤῥαξεν*, confixit, *Ph.* aor. 1. Συνέῤῥαξε τοις πολεμίοις, *Heliod.*

συρραφή, ῆς, ἡ, consarcinatio; (2) *Metaph.* excogitatio, v. c. fraudum, &c. Ab eod.

συρράφεύς, έως, ὁ, sartor, consarcinator. A *συρράπτω*.

συρρέπω, devergo, inclino, *Met.* de cogitatione, dirigere animum aliquo.

σύῤῥευσις, εως, ἡ, confluxus. A

συρρέω, confluo; *συῤῥυείς*, qui confluxit, a. 2. part. Διὸ καὶ συῤῥεῖ ἐπ' αὐτὴν (λίμνην) ὁ τοιοῦτος βίος, *Heliod.* Συνέῤῥει τοίνυν τὰ πλήθη, *Ælian. V. H.* 12, 58.

συῤῥήγνυμι, τὰ, conflictus. A

συῤῥήγνυμι, vel *συῤῥηγνύω*, f. ξω, confringo; (2) committo, sc. bellum, concito; (3) confligo, quo sensu 2, 3. *proprie* medium dicitur, *συνεῤῥωγὼς πόλεμος*, bellum conflatum. Συῤῥήξασ' εἰς ἓν ἅπαντα, *Arist. Conc.* 672.

συῤῥηγνύνται, præs. inf. act. verbi *συῤῥήγνυμι*.

σύῤῥηξις, εως, ἡ, conflictus. Ab eod.

συῤῥιζόομαι, ῶμαι, simul radices ago.

συῤῥίπτω, conjicio in unum locum.

συῤῥοή, ῆς, ἡ, confluxus, confluens, confluvium, colluvies. A *συῤῥέω*. Unde

σύῤῥοια, ας, ἡ, confluxio, confluxus.

σύῤῥους, υ, ὁ, confluxus, confluens, ubi aqua confluit. Ex *σὺν* et *ῥοος*.

συῤῥυείς, qui confluxit, seu confluit, tanquam a *συῤῥύημι*, *Steph.*

σύῤῥυσις, εως, ἡ, idem quod *συῤῥοή*.

συρσεύς, ἡ, tractio, tractus, *Gl. V.* A *σύρω*.

σύρτης, ου, ὁ, tractor. Ab eod.

σύρτις, εως, ἡ, Syrtis. Ab eod.

συρτός, ἡ, ὸν, tractus, qui trahitur, q. d. tractilis. Ab eod. Unde

σύρτωξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, vilis et abjecta populi multitudo, plebis colluvies, turba.

συρφετός, ἡ, ὸν, sordes, purgamenta, rastro aut scopis corrasa, *Gl. V.* turba. Λύματα γῆς καὶ πόλλον ἐῤ ὕδατι συρφετὸν ἑλκει, *Call.* in *Ap.* 109. Hinc

συρφετώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, e variis sordibus mixtus; (2) vilis, abjectus, plebeius; (3) inconditus, incompositus.

ΣΥΡΩ, traho; *σύρεον*, trahe, *Gl. V.* a. 1. imperat. Σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων, *Joan.* 21, 8. Ἕσυρεον (τὸν Παῦλον) ἔξω τῆς πόλεως, *Act.* 14, 19.

ΣΥ̃Σ, συός, ὁ καὶ ἡ, sus, porcus; (2) aper. *Æol.* pro ὗς.

συσκάπτω, f. ψω, simul fodio; (2) terram accumulo, pastino.

συσκεδάζω, f. άσω, una dissipo, dispergo simul; (2) dissipo, dispergo.

συσκεδάω, ῶ, idem. Συσκεδᾶν πολλὰς ἀληθείας ἐτῶν, *Arist. Ran.* 925.

σύσκεμμα, τος, τὸ, cogitatio, consideratio, deliberatio. A *συσκέπτομαι*.

συσκεπάζω, contego.

συσκέπτομαι, f. ψομαι, consulto cum alio.

συσκευάζω, fut. άσω, in fasciculum colligo, in unam sarcinam connecto; (2) compilo; (3) subdole struo fraudes, insidias. In *med.* vasa colligo; (2) apparo, instituo, comparo; (3) insidias struo, insidiis capto. Τὸ δίκτυον, Χρυσὲ, συσκεύαζε νῶν, *Arist. Vesp.* 1242. Σὺ μὲν, ἔφη, συσκεύαζε, καὶ τὸν λόχον περιστοιχὸν ἄγει, *Xen. Cyr.* 4, 21. Συσκευάζεσθαι ἓν χρὴ σῖτον μὲν ἱκανὸν, *ib.* 6, 18. τὴν εἰς Πέρσας πορείαν, *ib.* 8, 35. Hinc

συσκευασία, ας, ἡ, apparatus; (2) vasorum collectio itineris causa.

συσκευαστής, οῦ, ὁ, structor, machinator, concinnator, architectus. Ab eod.

συσκευή, ῆς, ἡ, fraudulenta molitio, insidiarum subornatio, captatio. *Gl. V.* factio.

συσκευοφορέω, una vasa porto.

συσκευωρέω, ῶ, una dolose machinor, commolior.

συσκηνέω, ῶ, contubernalis sum, in eodem tabernaculo habito. Hinc

συσκηνήτρια, ἡ, contubernalis.

συσκηνία, ας, ἡ, contubernium, *Gl. V.* Ex *σὺν* et *σκηνή*.

συσκήνιον, υ, τὸ, idem, *Xen.*

σύσκηνος, υ, ὁ καὶ ἡ, contubernalis.

συσκηνόω, f. ώσω, idem quod *συσκηνέω*.

συσκιάζω, fut. άσω, obumbro, opaco, inumbro, obnubo, occulto, obtego, tenebris et caligine obduco, *συσκιάσαι*, a. 1. inf. act. Ἀλλ' ὁ φθονῶν χρὴ συσκιάζοντας γένειν, *Eur. Supp.* 1216. Μηδὲν φθόνῳ συσκιάζειν, ὧν ἡ μήνυσις ὠφελήσει, *Philo.* Hinc

συσκίασις, εως, ἡ, obumbratio.

συσκίασμα, ατος, τὸ, obumbratio, umbraculum, involucrum, velamen.

συσκιασμός, οῦ, ὁ καὶ ἡ, idem et ab eod.

σύσκιος, υ, ὁ καὶ ἡ, umbrosus, opacus, umbra obtectus. Ex *σὺν* et *σκιά*.

συσκοπέω, una considero.

συσκοτάζω, fut. άσω, obnubilo; *συσκοτάζει*, adveperascit, tenebrat; *συνεσκόταζε*, advesperascebat, imperf. Ἐπεὶδὴ συνεσκότασε, *Xen. Cyr.* 4, 20.

συσκυθρωπάζω, fut. σω, pariter tristi vultu sum. Συνεσκυθρωπάσαμεν, *Xen. Cyr.* 6, 16.

συσπάζω, pro *συσπάω*, *Steph.*

συσπαράσσω, vel *συσπαράττω*, fut. ξω, concerpo, discerpo. Ἔῤῥηξεν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον, καὶ συνεσπάραξεν, *Luc.* 9, 42.

σύσπασις, εως, ἡ, contractio, convulsio.

σύσπαστος, ὸς, ὁ καὶ ἡ, contractus, qui contrahi potest. A

συσπάω, fut. άσω, attraho, simul pertraho; (2) contraho, adduco, contorqueo, convello; *συνεσπάσθη*, contractus est, *Ph.* a. 1. pass. Τὰς ὀφρῦς ὑπὲρ τῶν ἀῤῥώπων συσπάσαντες, *M. Anton.* 4, 30.

συσπειράω, ῶ, in spiram colligo, convolvo; (2) conglomero, condenso. Ἐπεὶ δὲ ὕτω συνεσπειράσθησαν, *Xen. Cyr.* 7, 21.

συσπείρω, consero.

συσπένδω, f. σπείσω, simul libo, *Dem.*

συσπεύδω, f. εύσω, studiose cum aliis alicui faveo, meamque operam navo; (2) æmulor cum aliquo.

συσπλαγχνεύω, exta simul edo. Ἄγε δὴ, Φιλοτὰ, δεῦρο συσπλαγχνεύσατε μετὰ νῶν, *Arist. Pace*, 1124. A *σὺν* et *σπλάγχνον*.

σύσπονδος, ὁ, qui una libat.

συσπουδάζω, f. άσω, idem quod *συσπεύδω*. Ἐυσπουδάζειν περὶ τῆς νίκης, *Arist. Pace*, 768. Hinc

συσπουδαστικὸς, ὁ, æmulus ejusdem studii.

συσσαίνομαι, simul adulor vel blandior, *Suic.*

συσσαρκία, ας, ἡ, carnis bonitas; coalescentia carnis. Ex *σὺν* et *σάρξ*.

συσσαρκόω, carnem cum carne coalescere facio. Ex iisd. Hinc

συσσάρκωσις, εως, carnis compactio.

συσσεισμὸς, οῦ, ὁ, concussio; (2) turbo. A

συσσείω, f. είσω, concutio, commoveo.

συσσείω, f. ύσω, idem.

συσσημαίνω, consigno, *Suid.*

σύσσημον, υ, τὸ, omne signum, de quo inter duos pluresve convenit, A *σύσσημος*.

σύσσημος, υ, ὁ καὶ ἡ, una significans. Ex *σὺν* et *σῆμα*.

συσσήπω, f. ψω, putrefacio; (2) macero.

συσσιτέω, ῶ, f. ήσω, una cibum capio, convictor sum; (2) contubernalis sum, in contubernio alicujus sum. Συσσιτεῖν μετ' ἀλλήλων, *Aristot.*

συσσίτια, ας, ἡ, convictus, sodalitas. A *σύσσιτος*. Unde

συσσιτικὸς, ὴ, όν, ad convictum pertinens.

συσσίτιον, υ, τὸ, contubernium et hominum eadem quadra viventium cœtus; (2) commune et publicum convivium; *Plut.* in *Lycurg.* cap. 10. quæ vocantur et ἄνδρια, et φιδίτια. Ab eod.

συσσίτιοισιν, dat. pl. *Ion.* et cum *ν*, pro *συσσίτοις*.

συσσιτοποιέω, ῶ, pinso, vel in cibum concinno.

σύσσιτος, υ, ὁ καὶ ἡ, simul cibum capiens, convictor. *Gloss. Vet.* sodalis. Ex *σῖτος*.

συσσόω, divexo, contumeliose tracto, *Roð.*

συσσώζω, fut. ώσω, simul servo, conservo; (2) contineo et stringo, ne dilabatur; (3) omnia simul accurate observo. Ἤν γε μὴ ὁμόσῃς ἐμοὶ——συσσώσειν ἐμοὶ πάσας τέχνας, *Arist. Thesm.* 277. Τὸ γάῤ τοι τέκνα συσσώζειν καλὸν, *Eur. Iph.* in *Au.* 1237.

συσσωματοποιέω, ῶ, in unum corpus cogo.

σύσσωμος, υ, ὁ καὶ ἡ, qui ejusdem corporis est. Ex *σὺν* et *σῶμα*.

συσσωρεύω, f. εύσω, coacervo.

συσσωφρονέω, ῶ, una recte ago, sapio, &c.

συσάδες, ων, αι, ut *συσᾶδες ἀμπελοι*, vites ordine non plantatæ. A *συνίημι*.

συσᾶδην, *adv.* cominus. Ab eod.

συσαδὸν, *adv.* idem, *Gl. Vet.* Ab eod.

συσαθίζω, a. 1. part. pass. verbi *συνίημι*.

συσαθμία, ἡ, ponderis æqualitas, *Steph.*

σύσαθμος, υ, ὁ καὶ ἡ, ejusdem cum aliquo ponderis.

συσαλτικὸς, ὴ, όν, contrahendi vim habens. A *συσέλλω*.

συσαμινίζω, confundo, *proprie*, in unum urceum, s. poculum. A *σαμινός*.

συσᾶς, άδος, ἡ, cisterna, ubi aqua consistit. A *συνίημι*.

συσάσεις, nom. pl. *Ion.* et *Att.* pro *συσάσεις*, a *σύσασις*.

συσσασιάζω, f. άσω, seditionis socius sum. Hinc

συσσασιαστὴς, οῦ, ὁ, socius seditionis.

σύσσασις, εως, ἡ, constitutio; (2) coagmentatio, compositio, coagmentum, concrementum, crassitudo, concretio; (3) substantia; (4) natura rei; (5) confirmatio per argumenta; (6) conciliatio animorum ad concordiam, amicitia et concordia ipsa; (7) origo rei, ortus, initium, *Polyb.* (8) coitio, conspiratio, conjuratio; (9) cœtus, conventus; (10) commendatio. A *συνίημι*.

συσασιώτης, ου, ὁ, factionis particeps seu socius.

συσατέω, commendo, probo, *V. L.*

συσάτης, ὁ, qui simul stat, *Steph.*

συσατικὸς, ὴ, όν, constituendi et compingendi vim habens; (2) commendatitius; **συσατικὰ**, commendatitiæ literæ, *Ph.* A *σύσασις*.

συσαυρόω, ῶ, f. ώσω, una cruci figo, una in crucem tollo; *συνεσαυρώθη*, concrucifixus est, aor. 1. pass. Οἱ συνεσαυρωμένοι αὐτῷ ἀνείδιζον αὐτῷ, *Marc.* 15, 32. Ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, *Rom.* 6, 6. συσαυρωθέντες, *Matt.* 27, 44.

συσεγάζω, f. άσω, congero, operio.

συσέλλω, fut. ελῶ, p. *συνέσταλκα*, compono, coarcto, coërceo, *Gl. V.* contraho, compesco; (2) consterno; (3) compono, ut mortuum; (4) ἐμαυτὸν, minus facio quam possum, submitto me; *συσέλλει*, corripit, *Ph.* *συσέλλομαι*, contrahor, *Gl. Vet.* mœreo. Ἀλλὰ συσείλας, ἀκρόασι χρώμενος τοις ἰσίοισιν, *Arist. Ran.* 1116. ἀλλάντας, id. *Eq.* 430. Ἀοιμάτιαι, id. *Con.* 99. Συνέσταλται κακοῖς, *Eur. Her. Fur.* 1423. Συνέσταλκα τῆς ἐπιστολῆς τὸ μῆκος, *Synes.*

συσενάζω, f. άσω, simul gemo, congemisco, una suspiro. Ὡς συσενάζειν γ' οἷόν γεναίως φίλοις, *Eur. Ion.* 969. Πᾶσα ἡ κτι-

σις συσενάζει καὶ συνωδίνει ἄχρι τοῦ νῦν, *Rom.* 8, 22.

σύσπενος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, angustus, in arctum coactus.

συσπενοχωρέω, ῶ, in angustum cogo.

συσπερονόω, simul corono, vel *simpl.* corono.

σύσπημα, ατος, τό, coagmentatio, concretio, compages, compositio, collectio, congregatio ; (2) cœtus, conventus, collegium, turba, globus, manus militum ; (3) acervus, cumulus, multitudo ; (4) opus quodlibet arte compositum. In *Musicis*, corpus ex consonantiarum conjunctione consistens. A συνίσημι. Hinc

συσπηματικός, ή, όν, collectitius ; (2) q. d. acervalis ; (3) ad σύσπημα pertinens.

συσπῆναι, a. 2. inf. act. verbi συνίσημι.

συσοιχέω, ῶ, f. ήσω, ejusdem ordinis sum, in eadem serie seu eodem versu sum collocatus, conjunctus ; (2) respondeo, congruo, similis sum. Συσοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ, *Gal.* 4, 25. A σύσοιχος.

συσοιχία, ας, ἡ, militum conjugatio ; (2) series in altum porrecta, pendentem catenam referens ; (3) quævis seriei seu ordinis rerum communio, natura, convenientia. Ab eod.

σύσοιχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui ejusdem est ordinis seu seriei ; (2) conjunctus, vicinus ; (3) similis. Ex σὺν et σοῖχος.

συσοίχως, *adv.* eodem ordine et serie.

συσολέω, ῶ, idem cum συσολίζω.

συσολή, ῆς, ἡ, contractio, coarctatio ; (2) parsimonia ; (3) correptio, *Ph.* figura grammatica, qua syllaba longa in versu corripitur. A συσέλλω. Unde

συσολίζω, f. ίσω, apparo, adorno, orno. Ἀγάλματα συσολίσαι χρήζουσα λίνῳ φάρεα τερύρεια, *Eur. Orest.* 1432.

σύσομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui est ore sensim compresso et contracto ; (2) mutus, elinguis. Ex σὺν et σῶμα.

συσομόω, os contraho, ostium constringo et coangusto ; (2) in fauces contraho. A σύσομος.

συσοχάζομαι, rationem habeo.

συσστρατία, ας, ἡ, communis militia, contubernium. A

συσστρατεύω, et συσστρατεύομαι, una expeditionem suscipio, in militiam una proficiscor, simul milito. Ἀνδρείως συνεστρατεύετο τῷ ἀνδρὶ, *Xen. Cyr.* 8, 32. Ὅς καὶ Ἀχιλλεῖ συνεστράτευσεν ἐν πρώτοις ἐπὶ Ἴλιον, *Heliod.* Ὅπου ἂν δήποσι στρατεύειν, συστρατεύσομαί σοι, *Xen. Cyr.* 4, 24.

συσστρατηγέω, una exercitum duco, collega imperatoris seu ducis exercitus sum.

συστράτηγος, ᾱ, ὁ, qui et ipse ducis seu imperatoris officio fungitur, seu collega imperii militaris, aut collega in prætura est.

συστρατιώτης, ᾱ, ὁ, commilito.

συστρατοπεδεύομαι, una, eodem loco castra pono.

σύστρεμμα, ατος, τό, coagmentum compactile, globus, convolutio vortex ; (2) agmen, globus seditiosorum ; (3) tumultus e concursu hominum. A συστρέφω.

συστρεμματάρχης, ᾱ, ὁ, præfectus agmini militum. Ab ἄρχω.

συστρεμμάτιον, ᾱ, τό, globulus ; (2) vortex, *Dim.*

συστρεπτικός, cogendi et condensandi vim habens, *Hipp.*

συστρέφω, fut. ψω, contorqueo, convolvo in fascem, seu collectum contorqueo, colligo, cogo, coacervo, conglobo ; συνεστραμμένος, convolutus, p. part. pass. συστρέφονται, glomerantur, *Ph.* Συστρέψαντος δὲ τῷ Παύλῳ φρυγάνων πλῆθος, *Act.* 28, 3. Αὐτὴν, ὥστε τὸν ὄμιλον, μεγάλῳ τυφῷ ἢ τρικυμίᾳ ξυστρέψας, *Arist. Lys.* 976.

συστροβέω, concito, *Ern.*

συστρογγυλίζω, conglobo.

συστρογγύλλω, idem.

συστροφή, ῆς, ἡ, conversio et convolutio in orbem, vortex, vertigo, *Gl. V.* globus, involucrum ; (2) tumultuosa et seditiosa concio, concursus, *Ph.* συστροφὴ ἐπὶ ὄχλῳ, *de multitudine hominum*, caterva ; συστροφὴ ἀνέμων, turbo, *Ph.* A συστρέφω. Hinc

συστροφία, ἡ, consuetudo cum aliquo.

σύστυλος, ὁ καὶ ἡ, columnas habens, e columnis compositus.

συσῶ, 1. sing. conj. aor. 2. inf. act. verbi συνίσημι.

συσφάζω, una macto s. interficio.

συσφαίριζω, f. ίσω, una cum aliis pila ludo. Ex σὺν et σφαιρίζω.

συσφαιριστής, οῦ, ὁ, collusor pilæ. A præc.

συσφαιρόω, ῶ, f. ώσω, conglobo, rotundo.

συσφάττω, f. ξω, simul jugulo seu macto. Συσφαγῆναι, *Eur. Iph.* in *Tau.* 687.

συσφηκόω, quod confusum erat informo, compono, *Rob.* (2) coasso, clavis infigo.

συσφίγγω, f. ξω, constringo, constringendo cogo et contraho.

συσχεθῆ, 3. sing. aor. 1. conj. pass. verbi συνέχω.

συσχηματιζω, f. ίσω, configuro, conformo. Μὴ συσχηματιζέσθε τῷ αἰῶνι τούτῳ, *Rom.* 12, 2. ταις πρότερον——ἐπιθυμίαις, 1 *Pet.* 1, 14.

συσχολάζω, f. άσω, simul otior, una ferior ; (2) sum condiscipulus. Hinc

συσχολαστής, οῦ, ὁ, condiscipulus.

συσχορεύω, ὁ καὶ ἡ, una choreas agens, *Steph.*

σύτο, 3. sing. plusq. ind. pass. *Ion.* pro ἐσύστο, a σύω.

συφαιός, ὁ, subulcus, porculator, *Hes.*

ΣΥΦΑΡ, τό, exuvium anguis vel cicadæ ; (2) pellicula rugosa, lacti innatans ; (3) rugosa et exsucca pellis senum ; (4) cutis *simpl.*

συφειός, ᾱ, ὁ, *Poët.* pro συφεός.

συφεύνδε, in haram. A σῦς.

συφεός, ᾱ, ὁ, hara, suile, *Od.* 10, 238. A σῦς.

συφεὼν, ῶνος, ὁ, idem, *Gl. V.* Ab eod.

συφορβία, ή, grex porcorum, *Suid.*

συφορβιον, ᾱ, τό, grex suum, qui simul pascuntur, *Gl. V.* hara. Ex σῦς et φέρβω.

συφορβὸς, ᾱ, ὁ, suum pastor, subulcus. Παῖδα συφορβὸν, *Il.* 21, 282. Ex iisd.

συφὸς, ᾱ, ὁ, (idem, *Ern.*) hara. A σῦς.

συχνὰ, συχνὸν, *adv.* pro συχνῶς, *Xen.*

συχνάζω, f. άσω, denso, spisso, frequento. A συχνός.

συχνάκις, *adv.* sæpe. Ab eod.

συχνὸς, ἡ, ὸν, frequens, creber, multus, copiosus, spissus, confertus, continuus. A συνέχης.

συχνῶς, *adv.* crebro, adsidue, *Gl. V.*

σύω, quatio, concutio, moveo ; σύνομαι, moveor, incitor ; ut hinc sit ἐσσυμένος, incitatus, concitatus ; ἔσσυτο, ruebat. Ὅτῳ ξυναντήσειεν ἐκ θείᾱ συθείς, *Eurip. Ion.* 825. A σεύω.

συώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, porcinus, suillus. A σῦς.

σφάγανον, ᾱ, τό, ensis. A σφάττω.

σφαγείον, ᾱ, τό, vas, quo jugulatæ pecudis sanguis excipitur. Ab eod.

σφαγείσα, a. 2. part. pass. f. g. verbi σφάζω.

σφαγὺς, έως, ὁ, jugulator, mactator, percussor, *Ph.* occisor, sicarius ; (2) gladius.

σφαγὴ, ἡ, jugulatio, mactatio, occisio, *Ph.* internecio, nex, *Gl. Vet.* cædes ; (2) jugulus seu jugulum, *Ph.* (3) vulnus Ἀπειγόμενα τὴν σφαγὴν, *Appian. B. Civil.* 2. Ἐπὶ τῆς σφαγῆς τὸ ξίφος ἤρεισε πρῶτος, *ibid.* Ab eodem.

σφαγία, ας, ἡ, dies sacrificii, qua sacra fiunt mactatis victimis ; (2) cædes promiscua, *Plat.* A σφαγή.

σφαγιάζω, fut. άσω, victimas jugulo, hostias macto, seu victimis mactatis sacrifico, *Gl. V.* macto ; σφαγιάζει, mactat, *Ph.* Σφαγιάζειν τὺς παρ' αὐτῶν δωρηθέντας ὲπ ἐυαγὲς, *Heliod.* Ἠσθην σέρφω σφαγιαζομένῳ, *Arist. Av.* 577. Ab eod. Hinc

σφαγιασμὸς, οῦ, ὁ, mactatio, trucidatio, *Rob.*

σφαγίδιον, ᾱ, τό, cultellus, quo jugulum petitur, culter coquorum, *Dim.* a σφαγὶς.

σφάγιον, ᾱ, τό, victima, hostia ; (2) bestia, quæ jugulatur vel mactatur ; (3) locus vel vas, quo excipitur sanguis victimarum. A σφαγή.

σφαγὶς, ίδος, ὁ, culter, quo resolvunt seu feriunt jugula pecorum mactandorum ; (2) jugulatio. Ἔπ πανὸ δ' ἅλων Αἰγιπιθος ἐρθὴν σφαγίδα, μοσχίων τρίχα τεμὼν, *Eur. El.* 811. A σφάζω.

σφαγίτης, ᾱ, ὁ, jugularis, ad jugulum pertinens. A σφαγή.

σφαγίτις, ίδος, ἡ, ut σφαγίτιδες φλέβες, venæ jugulares. A præc.

ΣΦΑΔΑΖΩ, f. άσω, pedes jacto, palpito, de morientibus ; (2) difficulter morior ; (3) indignor, graviter irascor, *proprie* cum plosione pedum. Σφαδάζοντες, καὶ τῶ μεγέθει τῶν κακῶν ἀπειρηκότες, oppressi, *Philo.* Ὁ δὲ ἵππος σφαδάζων ἀποσείεται τὸν Κῦρον. *Longin.* 25. Ἐσφαδάζεν ὑπὸ ὀυαὶς καὶ φιλοτίμιας πρὸς τὸν ἀγῶνα τῇ παραδόξει καὶ τῇ παραλλάξει τῶν σκελῶν, *Plut.* in *Philopœm.* cap. 6. Hinc

σφαδασνὸς, ἡ, ὸν, vehemens, terribilis.

σφαδασμὸς, οῦ, ὁ, pedum jactatio, huc modo et illuc, palpitatio inprimis moribundi ; (2) ira vehementior.

ΣΦΑΖΩ, fut. ξω, jugulo, macto ; (2) cædo, interficio, trucido, neco, occido. Καὶ σὺ σφάξε παρθένε δέρην, *Eur. Or.* 1188. Ὦν τὰ μὲν ἐίσω σφάζ' ἐπὶ γαίας, *Soph. Aj.* 235.

ΣΦΑΙΡΑ, ας, ἡ, sphæra, globus, pila.

σφαιρηδὸν, *adv.* in modum pilæ seu pilulæ. A σφαῖρα.

σφαιριστικὸς, ἡ, όν, ut νόμοι σφαιριστικοὶ, ap. *Clem. Al. sed leg. videtur* σφαιριστικοί.

σφαιρίδιον, τό, pilula, *Gl. V.* A σφαιρίον.

σφαιρίζω, f. ίσω, pila ludo. A σφαῖρα.

σφαιρικὸς, ἡ, όν, ad sphæram pertinens, sphæræ seu globi proprius ; (2) globosus, sphæræ formam habens. Ab eod.

σφαιρικῶς, *adv.* modo sphæræ, globi, pilæ.

σφαιρίον, ᾱ, τό, globulus, pilula, *Dim.* a σφαῖρα.

σφαιρισις, εως, ἡ, lusio pilaris, ludus pilæ. A σφαιρίζω. Unde

σφαιρισμα, ατος, τό, idem.

σφαιριστήριον, ᾱ, τό, locus, in quo pila ludi-tur, sphæristerium. Ab eod.

σφαιριστὴς, οῦ, ὁ, qui pila ludit, qui callet artem ludendi pila, *Gl. Vet.* pilarius. Ab eod. Hinc

σφαιριστικὸς, ἡ, όν, pertinens ad σφαιριστήν ; (2) peritus pila ludendi. Hinc ἡ σφαιριστικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars sive peritia ludendi pila.

σφαιρίστρα, ας, ἡ, sphæristerium, area.

σφαιρίστης, ᾱ, ὁ, rotundus, globosus ; fœm. σφαιρίστις, ιδος, ut σφαιρίστις κυπάρισσος, cupressus conifera. Ab eod.

σφαιροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, sphæræ similis, pilæ speciem gerens, *Ph.* globosus, pilarius, pilaris. Ex σφαῖρα et εἶδος.

σφαιρομαχέω, pila ludo, pila pugno. Ex σφαῖρα et μάχομαι. Hinc

σφαιρομαχία, ας, ἡ, pugna pilaris ; (2) pilaris ludio.

σφαιροπαικτέω, ῶ, pila ludo. Ex σφαῖρα et παίζω, *ludo.*

σφαιροπαίκτης, ᾱ, ὁ, lusor pilæ. Ex iisd.

σφαιροποιέω, ῶ, sphæram facio. Hinc

σφαιροποιὸς, ὸν, ὁ, pilarius, *Ph.* qui pilas facit.

σφαιρόω, ῶ, fut. ώσω, conglobo, in pilam cogo, in rotundam et globosam massam conformo, *Gl. V.* (2) præpilo, pilam gladii vel hastæ cuspidi præfigo ; ἐσφαιρωμένος, pilatus, *Gl. V.* p. part. pass. σφαιρωθαι, præpilare, *Gl. V.* aor. 1. inf. act. Στήθια δ' ἐσφαίρωτο πελώρια, *Theocr.* 22, 46. Ἀκόντια ἐσφαιρωμένα, rudes, pila præpilata. Ξίφη ἐσφαιρωμένα, *Angl.* SWORDS BUTTONED, FOILS. A σφαῖρα.

σφαιρωιδᾶς, *adv.* in modum sphæræ, s. pilæ, *Steph.*

σφαίρωμα, ατος, τό, massa rotunda, seu globosa in modum pilæ, *Gl. Vet.* lumbus.

σφαιρωτὴρ, ῆρος, ὁ, corrigia seu lorum calcei. Apud LXX. sæpe notat sphærulam candelabri. Ab eod.

σφαιρωτὴς, ὁ, rotator, *Synes.*

σφαιρωτὸς, ή, όν, rotundatus in globosam rotundamque massam, coactus in modum pilæ ; (2) præpilatus. Ab eod.

σφακελίας, ᾱ, ὁ, qui infestatur σφακέλῳ. A σφάκελος.

σφακελίζω, et σφακελίζομαι, sphacelo laboro, carie exedor atque tabe, gangræna vitior, *Aristot. H. A.* 3, 13. (2) idem quod σφαδάζω. Ab eod. Hinc

σφακελισμὸς, οῦ, ὁ, partis alicujus inflammationem perpessæ mortificatio ; (2) idem quod σφαδασμὸς.

σφάκελος, ᾱ, ὁ, fasciculus, fascis. A φάκελλος, idem. (*At videtur vitium scripturæ, nam et σφάκελος pro φάκελος sæpe male editum est*, Ern.)

ΣΦΑΚΕΛΟΣ, ᾱ, ὁ, membri inflammationem perpessi mortificatio ; (2) gangræna, sive σφάκελος incipiens, radicum in arboribus nigredo ac mors ; (3) salvia, *mas.* Κωπὸ γ' ἐγκέφαλον πηδᾷ σφάκελος, *Eur. Hipp.* 1353. A

ΣΦΑΚΟΣ, ᾱ, ὁ, salvia, *herba. Angl.* SAGE.

σφάκτης, ᾱ, ὁ, sicarius, *Ph.* σφάκται, jugulatores, *Ph.* A σφάττω.

σφακτός, ή, όν, mactatus. Ab eod.

σφάκτρια, ή, mactatrix, sacrificula, *Suid.*

σφακώδης, εος, ὁ, ἡ, ὸν, salvia abundans. A σφάκος.

σφάλαξ, κος, ὁ, genus spinæ, paliurus. A σφαλάσσω, f. ἄξω, pungo, lacero, *Hesych.*

σφαλερόνηκτος, ὁ, in quo non tuto natatur, *Steph.*

σφαλερός, ᾱ, όν, qui inter eundum lapsat, qui titubat fallente vestigio, *Gl. V.* titubans; (2) lubricus, instabilis, fallax; (3) periculosus, noxius. A σφάλλω.

σφαλερῶς, *adv.* lubrice, parum tuto, dubie, inconstanter.

σφαλήναι, aor. 2. inf. pass. verbi σφάλλω.

σφαλλός, ὁ, compedes linguæ, *Hes.*

ΣΦΑΛΛΩ, supplanto, everto, prosterno; (2) fallo, circumvenio, in errorem induco, *Gl. V.* decipio; σφάλλομαι, titubo, *Ph. it.* rem infeliciter gero in bello, spe excido; ἐσφήλα, aor. 1. act. ἐσφάλην, aor. 2. pass. erravi; ἐσφαλμένος, vitiosus, p. pass. part. Δεινοί τε τύχαι σφάλλουσι δόμους, *Eur. Med.* 198. Οὔ τι μὴ σφαλῶ γ' ἐν σοί ποτε, peccabo, *Soph. Trach.* 630. Ἀνδρὸς τοῦδέ γ' εἰ σφαλήσεται, privabitur, *ibid.* 1129. Σφαλεὶς ἐν ταύτῃ τῆς ἐλπίδος, *Luc.* Ἀπ' ἐλπίδος, ἐσφηλας, *id.* Hinc

σφάλμα, ατος, τό, lapsus, casus, error, peccatum, derelictum, offensa, *Gl. V.* vitium; (2) infortunium, infelix successus, clades.

σφαλμέω, idem quod σφάλλομαι, *Suid.*

σφαλτής, ὁ, supplantator, *Lyc.*

σφάνιον, ᾱ, τό, lectulus, *Hes.*

σφάξαι, aor. 1. inf. act. verbi σφάζω.

σφαραγῦντο, *Odyss.* 9, 440. 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* et *Dor.* pro ἐσφαραγῦντο, a

σφαραγίζω, ῶ, gutture sonum edo, strideo, strepo; (2) distentus sum.

σφαραγίζω, cum strepitu excito. Σὺν δ' ἀνεμοι ἐνοσίν τε κόνιν ϑ' ἅμα ἐσφαράγιζον, *Hesiod. Theog.* 706. A

ΣΦΑ'ΡΑΓΟΣ, ᾱ, ὁ, guttur, fauces, interdum sonus qui gutture emittitur.

σφάττω, fut. ξω, jugulo, macto; ἐσφάγη, mactatus est, aor. 2. pass. ἐσφαγμένος, mactatus, p. part. pass. Ἔσφαξε τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς, 1 *Joann.* 3, 12. Ἵνα ἀλλήλους σφάξωσι, *Apoc.* 6, 4. ἐσφάγης, *ib.* 5, 9. Ὀδ' ἀντὶ τᾶ σᾶ σώματος σφαγήσεται, *Eur. Andr.* 316.

σφέ, *se*, vel *ipsos*, acc. dual. ab ϝ, *sui*; item *seipsum* vel *seipsam*, acc. sing. *Poët.* pro ἑ, item *se*, vel *ipsos*, *ipsas*, *ipsa*, acc. plur. *Æol.* pro σφᾶς, ab eod.

σφέας, *illos*, vel *se*, acc. pl. *Ion.* pro σφᾶς, ab ϝ, *sui.*

ΣΦΕΔΑΝΟ'Σ, ή, όν, vehemens, festinus, intensus, asper, durus, *Nic. Th.* 642. Σφέδανόν, vehementer, *Il.* 21, 542.

σφέε, *illi*, *illæ*, nom. dual. *Ion.* pro σφᾶ, ab ϝ, *sui.*

σφέες, *illi*, *ipsi*, nom. pl. *Ion.* pro σφεῖς.

σφέας, *illos*, *illas*, acc. plur. *Ion.* pro σφᾶς.

σφείς, *illi*, *illæ*, nom. plur. *Ion.* pro σφεῖς.

σφεῖς, *illi*, *illæ*, nom. plur. ab eod.

σφέϊον, *illorum*, vel *sui*, gen. dual. *Ion.* et *Poët.* pro σφῶν, ab eod.

σφῖλαι, ατος, τό, scabellum; (2) lignum cavum, ut pila, *Nic. Th.* 644. Etiam de sede remigum in navi. *Pl.* σφῖλα, *contr.* pro σφίλατα, *Od.* 17, 231.

σφίλμα, τό, flos ilicis vel lentisci, *Hes.*

σφενδάμνινος, ίνη, ινον, acernus; *Metaph.* durus, firmus, solidus, *Julian.* in *Misop.* A σφένδαμνον.

σφένδαμνον, ου, τό, idem quod

ΣΦΕ'ΝΔΑΜΝΟΣ, ου, ἡ, acer, *arbor*, *Angl.* THE SYCAMORE TREE; (2) species cannabis.

σφενδονάω, ῶ, f. ήσω, funda utor, fundam torqueo, funditor sum; (2) funda insequor, funda peto; (3) more fundæ roto seu torqueo. Σφενδονᾶν ϑηρία, *Luc.*

σφενδονέω, ῶ, f. ήσω, idem. A

ΣΦΕΝΔΟ'ΝΗ, ης, ἡ, funda, *Ph.* balistra, funda; (2) pala annuli; (3) ornamentum quoddam muliebre; (4) funda seu bursa nummaria. Hinc

σφενδονηδόν, *adv.* in modum fundæ.

σφενδόνησις, εως, ἡ, jaculatio glandis per fundam. A σφενδονάω.

σφενδονήτης, ου, ὁ, funditor. Ab eod.

σφενδονητική, sc. τέχνη, ars funditoris.

σφενδονίζω, f. ίσω, idem quod σφενδονάω.

σφενδονιστής, οῦ, ὁ, funditor, *Ph.* A præc.

σφενδονίτης, ου, ὁ, idem quod σφενδονήτης.

σφενδονοειδής, έος, ὁ, ἡ, ὲν, fundæ habens formam. Ex σφενδόνη et εἶδος.

σφέος, ου, ὁ, suus; σφέα, sua, neutr. plur. Ab ἑός, quod idem significat.

σφέτερος, ᾱ, ον, suus; (2) proprius; (3) vester, *Ph.* σφέτερον, peculium. A σφέος.

σφέων, *ipsorum*, vel *sui*, gen. plur. *Ion.* pro σφῶν, ab ϝ, *sui.*

σφηκίδιον, idem quod σφηκίον, *item* phalangi quoddam genus, *Nic.*

σφηκιά, ᾶς, ἡ, nidus vesparum. Πολλῶν δικασῶν σφηκιὰν διασπεδῶ, *Arist. Vesp.* 229. A σφῆξ.

σφηκίαι, αϊ, ἡ, examen vesparum; (2) cera. Ab eod.

σφηκίαι, crabrones, *Gl. V.* Ab eod. Unde

σφηκίον, ου, τό, cella seu nidus vesparum.

σφηκίσκος, ου, ὁ, parvus cuneus, *Aristoph. Plut.* 301. Al. σφηνίσκος.

σφηκιωμός, ὁ, genus harmoniæ, susurro vel bombo vesparum non adsimile, *Hes.*

σφηκοειδής, έος, ὁ, ἡ, crabronis formam habens. Ex σφῆξ et εἶδος.

σφηκόω, ex lato et crasso in angustum contraho, cuneo; (2) constringo, cingo; (3) fulcio, firmo. Προμετωπίδιος τὴν περικεφαλὴν δι' ὅλης σφηκῶντες, *Heliod.* Οἱ χρυσῶ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο, *Il.* 17, 52.

σφηκώδης, εος, ὁ, ἡ, ὲς, vespæ modo in acutum et angustum desinens; (2) homo gracilis. Ab eod.

σφήκωμα, ατος, τό, id quod ex lato in angustum contractum est; (2) galeæ pars, cui crista inseritur; (3) tenuis funis, fascia, vinculum, quo quid constringitur, *Gl. V.* nodus. A σφηκόω.

σφῆλαι, *supplantare*, aor. 1. inf. act. verbi σφάλλω. Οὐδ' Ὀδυσεὺς δύνατο σφῆλαι, *Il.* 23, 719.

σφηλός, ὁ, mobilis, qui facile labefactari aut commoveri potest, *Hes.*

ΣΦΗ'Ν, σφηνός, ὁ, cuneus. Hinc

σφηνεύς, έως, ὁ, cuneus; genus mugilis.

σφηνοειδής, έος, ὁ, ἡ, ὲς, cuneatus, cuneo similis. Ex σφὴν et εἶδος, *forma.*

σφηνοκέφαλος, ᾱ, ὁ, ἡ, caput cuneo simile habens. Ex σφὴν et κεφαλή.

σφηνοστώγων, ονος, ὁ, barbam habens latam, ab imo tenuiorem.

σφηνόω, cuneo findo, cuneo adacto divello; (2) obstruo et obturo cuneo, vel obturo et obfirmo velut adacto cuneo, condenso, stipo; ἐσφηνωμένος, cuneatus, *Gl. V.* perf. part. pass. A σφὴν.

σφήνωμα, τό, conus in galea, cui crista inseritur, *Ern.*

σφήνωσις, εως, ἡ, cunei adactio, aut cuneo adacto divulsio, scissio; (2) obstructio, per cuneum obturatio. A σφηνόω.

ΣΦΗ'Ξ, σφηκός, ὁ, vespa, crabro. Ἵπποι γὰρ σφηκῶν γένεσις, ταῦροι δὲ μελισσῶν, *Nicand. Theriac.* 741.

σφήττιος, ὁ, qui est e tribu qui vocatur σφῆττος, al. acer, *Ar.*

σφῖ, vel σφίν, *ipsis*, vel *sibi*, dat. plur. *Poët.* pro σφίσι, ab ϝ, *sui.*

σφιγγίας, ης, ὁ, parsimonia, sordes. A σφίγγω.

σφιγγίον, ου, τό, torques. Ab eod.

σφιγγόπους, υν, pedes habens (v. c. mensa, lectus,) ad sphingis speciem factus.

ΣΦΙΓΓΩ, f. ξω, stringo, adstringo, presso, coërceo, *Ph.* ἐσφιγμένος, strictus, *Ph.* p. pass. part. σφίγξεν, stringe, *Phil.* a. 1. imper. act. Ἐὼ δ' ἐσφιγξε παρήνω, *Mus.* 242. Ἀμοὶ δὲ οἱ γήθεσι γέρων ἐσφίγγετο πέπλος, *Theocr.* 7, 17. Hinc

σφιγκτὴρ, ῆρος, ὁ, qui constringit, *Philox.* strictorium, contractorium. Apud *Mc-*

dicos musculus rotundus anum constringens, ne excrementa ante tempus effluant.

σφιγκτὸς, ή, όν, constrictus, ligatus, vinctus.

σφιγκτῶς, *adv.* constricte.

σφίγμα, ατος, τό, quod adstringit.

σφίγξ, σφιγγός, ἡ, Sphinx, monstrum altum faciem virgineam habens, reliquo corpore leoni simile, ænigma hominibus solvendum proponens, nesciosque illud solvere dilanians; *item* qui ænigma loquitur.

σφίγξις, εως, ἡ, adstrictio, constrictio. Σφίγξις τῶν λίθων, *Aret.* A σφίγγω.

σφόδρα, vehementer, valde, nimis, *Ph.* A

ΣΦΟ'ΔΡΟΣ, ᾱ, ὸν, vehemens, acer, acerbus, alacer, violentus, pertinax, *Ph.*

σφοδρότης, ητος, ἡ, vehementia, vis, acerbitas, alacritas, *Gl. V.* A præc.

σφοδρύνω, et σφοδρύνομαι, vehemens reddor, vires accipio. Ἀτὰρ σφοδρύνει γ' ἀσθενεῖ σοφίσματι, *Æsch. Prom. V.* 1047. Ab eodem.

σφοδρῶς, *adv.* vehementer, valde.

σφονδύλη, seu στονδύλη, ης, ἡ, radix silphio similis; (2) insectum de blattarum genere. A στόνδυλος.

σφονδύλιον, ου, τό, verticillus nentium feminarum; (2) herba quædam, *Nic. Th.* 948. Ab eod.

σφονδύλιος, ου, ὁ, vertebra. Μυελὸς αὖτε Σφονδυλίων ἐπεπλήϑ', *Il.* 20, 483. Ab eod.

σφονδυλοδίνητος, ου, ὁ, καὶ ὴ, verticillo vel fuso tortus. Ex σφόνδυλος et δινέω.

σφονδυλόεις, εσσα, εν, vertebrosus, *Man.* A σφόνδυλος, *Alt.* pro στόνδυλος.

σφόνδυλος, ου, ὁ, verticillus nentium feminarum; (2) vertebra. A στόνδυλος.

σφῶ, *sui*, gen. sing. a. *Dorico* σφῶς pro σφέτερος, *suus.*

σφῳγίαι, Νηρηΐδες. Exp. ædicolæ, *Orph.*

σφῳγίδιον, ου, τό, sigillum, annulus signatorius. A σφραγίς.

σφῳγιδονυχαργοκομήτης, ου, ὁ, qui comam alit et digitos usque ad ungues annulis ornat. *Vox Arist. Nub.* 231. Ex σφραγίς, ὄνυξ, *unguis*, ἀργὸς, *albus*, vel *piger*, et κόμη, *coma*, vel κομήτης, *comptus.*

σφῳγιδοφυλάκιον, ου, τό, loculus, in quo reponuntur vel adservantur σφραγίδες, armarium. A

σφῳγιδοφύλαξ, ᾰκος, ὁ, custos sigilli.

σφῳγίζω, fut. ίσω, signo, sigillo, nota impressa insignio; in *S. S.* confirmo, conservo, *item* occulto, aboleo; ἐσφραγισμένος, obsignatus, perf. part. pass. Τοῦτον γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφράγισεν, *Joann.* 6, 27. Σφραγισάντες τὸν λίθον, *Matt.* 27. ult. Ἐσφραγίσϑητε τῷ πνεύματι, *Ephes.* 1, 13. A

ΣΦΡΑΓΙ'Σ, ίδος, vel ἴδος, ἡ, sigillum, signum, signaculum, obsignatio, *Gl. V.*

σφραγίσαντας, acc. pl. a. 1. part. act. verbi σφραγίζω. Unde

σφράγισμα, ατος, τό, signum seu nota alicui rei impressa, *Gl. V.* signaculum.

σφραγιστὴρ, ῆρος, ὁ, annulus signatorius, sigillum, *Ph.* signaculum. Ab eod.

σφραγιστήριον, ου, τό, signaculum, *Ph.*

σφραγιστὴς, οῦ, ὁ, sigillator. Ab eod.

σφραγιστικός, ὴ, όν, signatorius, *Gl. V.* Ab eodem.

σφραγίτιδες, Nymphæ, *Plut.*

σφραγίζω, f. ίσω, *Ion.* pro σφραγίζω.

σφρηγὶς, ίδος, ἡ, *Ion.* pro σφραγίς.

σφριγάνδς, ὴ, όν vehemens; (2) florens, vegetus. A

ΣΦΡΙΓΑ'Ω, ῶ, fut. ήσω, turgeo (*impr.* de papillis feminarum), luxurio, lascivio, vigeo; (2) delector alicujus rei usu; (3) insolesco, efferor, de animo, *Ern.* Ὡς δὲ σφριγᾷ τὸ σῶμά σω; *Aristoph. Lys.* 80. Εὖ σωματεῖ γὰρ καὶ σφριγᾷ, *idem*, *Nub.* 797. Τὰ σώματα πολὺ μᾶλλον σφριγῶντες, *Plato.* Σφριγῶντα ϑυμὸν ἰσχαίνειν βίᾳ. *Æsch. Prom. V.* 388. Αἱ δ' ἑκάτερϑε Χείρες ἐπερρώσαντο περὶ σθένει σφριγώσαι, vehementes redditæ, *Apoll. Rhod.* lib. 3, 1257. Hinc

σφριγώδης, εος, ὁ, ἡ, ὲς, turgidus, luxuriosus, *Gl. V.*

σφυγματώδης, idem quod σφυγμώδης.

σφυγμὸς, ῆς, ἡ, pulsus inordinatus et incompositus arteriæ. A σφύζω.

σφυγμικός, ὴ, όν, vim habens ciendi pulsus; (2) in quo pulsus consistunt. A

σφυγμὸς, οῦ, ὁ, pulsus, *Gl. V.* motus cordis et arteriarum, dilatatione et contrac-

tione factus; (2) genus terræ motus, *Aristot.* A σφύζω.

σφυγμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, pulsitans, pulsui similis, qualis est in pulsu. A *σφυγμός.*

σφυγμωδῶς, *adv.* veluti cum vena pulsu distenditur, *Gal.*

σφυδὰν, ὁ, validus, robustus, durus, *Hes.*

ΣΦΥΖΩ, fut. ξω, salio, pulso, mico, palpito; (2) doleo, crucior, cupio vehementer; **σφύζει**, palpitat, *Gl. Vet.* **Σφύζουσιν οἱ κρόταφοι**, *Gal.* **Φασὼ τὰν κεφαλὰν, καὶ τὼς πόδας ἀμοστέρως μευ Σφύσδιν**, *Theoc. Id.* 11, 71. Hinc

σφύξις, εως, ἡ, pulsus seu percussus arteriarum, cordis palpitatio.

ΣΦΥΡΑ, ας, ἡ, malleus.

σφύραινα, ης, ἡ, piscis quidam, *Ph.* **σφύραινα, ἰχθῦς**, sudis. A *σφύρα.*

σφυρᾶς, ᾶδος, ἡ, caprini stercoris pilula aut globulus. A *στυρᾶς.*

σφυρήλατος, ε, ὁ καὶ ἡ, malleo ductus seu fabricatus, *Ph.* unde ferreus, et *Metaph.* durus; *Epith.* necessitatis, apud *Pind.* **σφυρήλατον**, solidum. Ex *σφύρα* et ἐλατός, *ductilis.*

σφύριον, vel **σφυρεῖον**, ε, τὸ, malleolus, fabrile instrumentum. A *σφύρα.*

σφυρὶς, ίδος, ἡ, pro **σπυρὶς**, *Suic.*

σφυρίτις φλὲψ, malleoli vena, *Gorr.*

σφυροκόπανον, ε, τὸ, malleus, *Ph.*

σφυροκοπεῖον, malleo tundo. A *κόπτω.*

σφυροκόπος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui malleo percutit seu tundit, *Gl. V.* malleator. Ex *κόπτω.*

σφυρὸν, ῦ, τὸ, malleolus pedis, *Gl. V.* planta; (2) extremitas ima, ut montis; (3) pes ipsa. A *σφύρα.*

σφυρόω, ῶ, fut. ώσω, malleolos pedis calceis seu ocreis munio, vel corrigia substringo, *Gl. V.* **σφυρῶμαι**, malleo. Ab eod. Hinc

σφυρωτὴρ, ῆρος, ὁ, corrigia calceamenti.

σφυρωτός, ἡ, ὸν, malleatus, *Gloss. Vet.* A *σφυρόω.*

σφύσδιον, præs. infin. act. *Dor.* pro *σφύζειν.*

σφῶ, *vos* duo, vel *vos* duos, nom. vel acc. dual. a *σὺ*, *tu*, vel *ipsi* duo, *ipsos* duos, nom. vel acc. dual. *Dor.* pro *σφεῖ*, ab *ἕ*, *sui.*

σφωὲ, *se*, vel *ipsi*, vel *ipsos*, nom. vel acc. dual. ab *ἕ*, *sui.*

σφῶϊ, *vos* duo vel duos, nom. vel acc. dual. a *σὺ*, *tu.*

σφωΐν, *vestrûm* duorum, gen. vel *vobis* duobus, dat. dual. ab eod. vel *ipsorum* duorum, vel *ipsis* duobus, dat. dual. ab *ἕ*, *sui.*

σφωΐτερος, έρα, ερον, suus; (2) vester. A *σφῶϊ.*

σφῶν, *sui*, vel *ipsorum*, gen. plur. ab *ἕ*, vel *vestrûm* duorum, vel *vobis* duobus, gen. vel dat. dual. a *σὺ*, *tu.*

ΣΧΑΔΩ'Ν, όνος, ὁ, animal pedibus et pennis carens; (2) jactus quidam talorum; **σχαδόνες**, apum soboles, et favi, *Aristot. Hist. An.* 5, 22.

σχάζω, fut. άσω, scarifico; (2) demitto, deduco; (3) dimitto, relinquo, intermitto, instituti mei tenorem abrumpo; (4) inhibeo, cohibeo. **Σιμόεντι δ' ἐπ' εὐρείτῳ πλάταν ἔσχασε παντοτόρον**, *Eur. Tro.* 811. **Σχασάμενος τὴν ἱπποκόμην**, *Arist. Nub.* 107. **Σχάσας τὴν φρουτίδα**, *ib.* 738. **Σχάσαντος δὲ τὰς μηχανὰς τῷ Ἀρχιμήδους**, *Plut.* in *Marcell.* cap. 15. A *σχάω.*

ΣΧΑΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, varus, paxillus seu furcula, qua attolluntur sustentanturque retia.

σχάσαις, aor. 1. part. act. *Dor.* pro *σχέσας*, a *σχάζω.*

σχασθείην, aor. 1. opt. pass. v. ejusd.

σχάσις, εως, ἡ, scarificatio, incisio, quæ fit cultro. A *σχάζω.* Unde

σχασ'τὴς, ῆρος, ὁ, tendicula, *Gl. V.* Hinc

σχασηρία, ας, ἡ, funis, trochlea, aut aliquid aliud, quo organum intentum laxatur, vel erectum demittitur; (2) funis ille, qui in circo cursoribus prætendi solebat, et quo laxato in cursum effundebantur.

σχασήριον, ε, τὸ, pugio seu scalpellus, quo utuntur in scarificando; (2) pars quædam navis. A

ΣΧΑ'Ω, ῶ, futur. άσω, scarifico, scalpro incido, aut pertundo; (2) remitto, laxo; (3) traduco, transfero. **Ἐγὼ δ' ἄσφαλα βαλλίδια μηρίνθῳ σχάσας**, *Lyc.* 13. **Λύκειος τὸ πεφυτοσφακτον ὄρειον σχάσας**, *id.* 329. **Σχάσον δὲ δεινὸν ὄμμα**, *Eur. Ph.* 457. **Ὅπου γὰρ ἔρις τοῖς συγγενέσιν, κἂν μὴ ἐν ἔσχαν ἀμελήσας**, *Arist. Nub.* 408.

σχεδεῖον, ε, τὸ, tabella, schedula, libellus pugillaris. Τῷ *σχεδαείῳ* opponitur τὸ *τετρᾶκις*, apud *Epiphanium. Dim.* A

σχέδη, ης, ἡ, scheda, tabula, in qua scribimus, et quidem *proprie* ex tempore. A *σχεδόν.* (Potius a *σχίζω*, *Ern.*)

σχέδην, *adv.* cum lenitudine quadam decora, pedetentim, modeste, composite, *Plut.* in *Publicol.* cap. 12. A *σχεδόν.* (Potius a *σχίω*, *Ern.*)

σχεδίαι, αι, ἡ, ratis seu navis tumultuaria, *Ph.* ratis. Ab eod.

σχεδιάζω, fut. άσω, ex tempore et tumultuario opere facio, negligenter, parum curiose ago, *Gl. V.* ex tempore dico, *Polyb.* Ab eod. Hinc

σχεδιάς, άδος, ἡ, anchusa, *Hipp.*

σχεδίασμα, ατος, τὸ, opus ex tempore factum, celeriter, negligenter.

σχεδιασμός, ῦ, ὁ, idem; (2) temeritas.

σχεδίην, *adv.* cominus. A *σχέδιος.*

σχέδιον, ex tempore dictum, ex tempore. A

σχέδιος, α, ὁ καὶ ἡ, qui prope est; (2) extemporalis, subito factus, inelaboratus, simplex. A *σχεδόν.* Hinc

σχεδίως, *adv.* temere, frustra, ut fit in festinatione.

σχεδογραφία, ἡ, delineatio, seu descriptio rei in charta, ap. *Sch. Arati.* A **σχεδὴ** et *γράφω.*

σχεδόδην, *adv.* prope, cominus.

ΣΧΕΔΟ'Ν, *adv.* prope, propemodum, fere, ferme, pæne, *Ph.* (2) cominus.

σχεδωργός, ε, ὁ, qui rates conficit, ratium opifex; *Analogice* **σχεδιωργός**, *Suic.* Ex *σχεδία* et *ἔργον.*

σχεδρός, patiens, laboriosus, *Hes.*

σχέθεν, 2. sing. præs. imper. act. *Arat.* 1154. 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔσχεθε, a verbo poëtico *σχέθω.* **Ἐπ' ἀριγνείῃ νώτῳ σχέθε χείρα βαρεῖαν**, *Il.* 1, 219.

σχεθὴς, *habitus*, a. 1. part. pass. verbi ἔχω.

σχεθέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro *σχέθειν.* A

σχέθω, habeo, teneo, inhibeo, cohibeo, reprimo, detineo. **Φέρε τὲς μοχλὲς, ὅπως ἂν αὐτὲς τῆς ὕδρεως ἐγὼ σχέθω**, *Aristot. Lys.* 428. A *σχέω*, pro ἔχω.

σχελὶς, ίδος, ἡ, segmentum carnis, *Hes.*

σχέμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro *σχεῖν.*

σχέμενναι, a. idem, sed *Dor.* factus.

σχενδύλη, ἡ, instrumentum quoddam fabrile, *Hes.*

σχέο, 2. sing. aor. 2. imper. med. *Ion.* pro *σχέσο*, ab ἔχω.

σχῆς, 2. sing. aor. 2. imper. act. per *Pleonasm.* pro *σχῇς*, ab eod.

σχίσις, εως, ἡ, habitudo, seu constitutio corporis, secundum quam aliquis carnosus vel gracilis est; (2) dicitur etiam de cultu externo, ut **σχέσις ἐσθῆτος**, *Ph.* habitus; **σχέσιν**, tenorem, *Ph.* A *σχίω.*

σχεσαίος, α, ον, cohibendus, retinendus, τὰ **σχεσαῖα**, cibi, &c. qui vomitu rejiciuntur, *Hipp.* Ab eod.

σχέτο, 3. sing. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἔσχετο, ab ἔχω.

σχετήριον, ε, τὸ, q. d. retinaculum, remedium ad sedandum. **Ἀλλ' ἥδὺ λιμῷ καὶ τόδε σχετήριον**, *Eur. Cyc.* 134. Ab eod.

σχετίζος, ή, ον, qui cum aliquo convenit; (2) qui habitum admittit; (3) retinendi et cohibendi vim habens; (4) relativus, apud *Dialect.* Ab eod.

σχετικῶς, *adv.* per convenientiam quandam et conjunctionem; relative.

σχετλιάζω, f. άσω, conqueror, tanquam acerba et misera passus; (2) lamentor, *Gl. V.* quirito. **Τί δακρύεις καὶ σχετλιάζεις**; *Lucian.* **Οὐ δεῖ σχετλιάζειν καὶ βοᾶν, περὶ ὧν μάθῃς**, *Arist. Plut.* 476. A *σχέτλιος.* Hinc

σχετλιασμός, ῦ, ὁ, quiritatio, lamentatio.

σχετλιαστικός, ή, όν, conveniens quiritanti seu lamentanti; (2) lamentabilis.

ΣΧΕ'ΤΛΙΟΣ, ία, ιον, miser, miserabilis, infelix; (2) asper, severus, intractabilis, durus; (3) acer, audax, laborum patiens. **Σχέτλιός, ἐσσι, γεραιὲ**, *Il.* 10, 165. (4) scelestus, nefarius, injustus, *Gl. V.* importunus.

σχετλιότεκνος, ὁ καὶ ἡ, infelix liberis, *Cyr.*

σχετλίως, *adv.* misere, miserabiliter; (2) injuste, scelerate.

ΣΧΕ'Ω, habeo, teneo; *inus.* Hinc futurum verbi ἔχω, σχήσω; præt. ἔσχηκα. Οὐτι, μὰ τὰς Κεχνῆδας, ἔτι σε σχήσομαι, tolerabo, *Arist. Av.* 1340. Hinc

σχῆμα, ατος, τὸ, habitus, gestus, forma, figura, cultus, vestis ornatusque omnis exterior, item status conditio, decus, dignitas; etiam prætextus.

σχηματίζω, f. ίσω, effingo, figuro, formo; gesticulor. **Ἀλλ' ἐγωγε οὐ σχηματιζειν βἀλομαι, Arist.** in *Pace*, 323. **Λαμπτῆρ κατόπτρῳ σχηματιζεται κόμην**, *Eurip. Med.* 1164. A *σχῆμα.*

σχηματίον, ε, τὸ, staticulus; gestus, *Dim.*

σχηματισις, εως, ἡ, situs, habitus.

σχηματισμός, ῦ, ὁ, figuratio, figura; cultus corporis et comptura, corporis compositio in certum modum; (2) simulatio, prætextus. **Λέγεται ὄγκον καὶ σχηματισμὸν περιβαλίσθαι**, *Plut.* in *Num.* cap. 8. A *σχηματίζω.*

σχηματογραφέω, fingo, vel oratione vel pictura, &c. A *γράφω.*

σχηματοποιέω, ῶ, f. ήσω, fingo, conformo, informo; (2) gesticulationi servio, schemata saltationis cujusdam imitor, *Gl. V.* **σχηματοποιῶ**, gesticulor, *Xen.* Ex *σχῆμα* et *ποιέω.* Hinc

σχηματοποιΐα, ας, ἡ, gestuum schematumque in saltando effictio.

σχήσειν, f. 1. inf. act. verbi ἔχω, pro *σχέω.*

σχήσεσθαι, *habiturum esse*, f. 1. inf. med.

σχῆσις, εως, ἡ, habitus. A *σχέω.*

σχητηρία, ας, ἡ, anchora. Ab eod.

σχιδακηδόν, *adv.* in modum assularum, assulatim. A *σχίδαξ.*

σχιδακώδης, εως, ἡ, assulosus. Ab eod.

σχιδανόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, cujus pedes in digitos fissi sunt. Ex *σχίζω* et *πῶς.*

σχιδανὸς, fissus, scissus. *Steph.* sine exemplo.

σχίδαξ, ακος, ἡ, assula, fragmentum aut segmentum e ligno scisso, *Ph.* talea. A *σχίζω.*

σχίδη, ης, ἡ, idem; scida, scidula.

σχιδίον, τὸ, assula, *Vitruv.*

σχιδὸς, εος, τὸ, idem et ab eod.

σχιδωνύγος, ε, ὁ καὶ ἡ, ungulas fissas habens. Ex *σχίζω* et *ὄνυξ.*

σχίζα, vel **σχίζη**, ης, ἡ, fissura, *Ph.* talea; lignum fissum, *Il.* 1, 462. A *σχίζω.*

σχίζης, dat. pl. *Ion.* pro *σχίζαις*, a *σχίζη.*

σχιζοπόδια, ας, ἡ, fissi pedes, fissura pedum in digitos. A

σχιζόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, cujus pedes in digitos fissi sunt; (2) digitatus. Ex *σχίζω.*

σχιζόπτερος, ε, ὁ καὶ ἡ, alas fissas habens. Ex *σχίζω* et *πτερόν.*

ΣΧΙ'ΖΩ, fut. ίσω, findo, scindo, diffindo, discindo, disseco; **ἐσχισμένον**, scissum, *Ph.* p. part. pass. **Μὴ σχίσωμεν αὐτὸν (χιτῶνα)**, *Joann.* 19, 24. **Εἶδε σχιζομένας τὰς ἠϊόνας**, *Marc.* 1, 10. **Ὅταν δρῦν ὑλοτόμοι σχίζωσι κἄρα φονίῳ πελέκει**, *Sophocl. El.* 99.

σχινδάλαμος, ε, ὁ, assula, festuca, segmentum e calamo fisso; vide *σκινδάλαμος.*

σχινδαλμὸς, ῦ, ὁ, idem.

σχινδύλησις, εως, ἡ, fissio in assulas, quasi a *σχινδυλέω.*

σχινέλαιον, τὸ, lenticsinum oleum, *Diosc.*

σχινίζομαι, ad dentes repurgandos et candefaciendos lenticsum mando. A *σχῖνος.*

σχίνινος, ίνη, ινον, lenticsinus. Ab eod.

σχινὶς, ίδος, ἡ, bacca lentisci, *Hipp.*

σχινοκέφαλος, ε, ὁ καὶ ἡ, habens caput bulbo simile, i. e. oblongum, *Plut.* in *Pericle*, cap. 3. Ex *σχῖνος* et *κεφαλή.*

σχῖνος, ε, ἡ, lenticsus. A *σχίζω.*

σχινοτρώγτης, ε, ὁ, qui lenticsum mandit. Ex *σχῖνος* et *τρώγω*, *edo.*

σχινοτρώξ, ῶγος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

σχινώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, lenticsum ferens, qui est e lentisci genere. A *σχῖνος.*

σχίσας, *qui fidit*, a. 1. part. act. verbi *σχίζω.*

σχισθῆναι, *fissum esse*, a. 1. inf. pass.

σχίσις, εως, ἡ, scissio, fissio, scissura.

σχίσμα, ατος, τὸ, idem; (2) dissidium, dissensio, discordia; (3) schisma, ruptio unionis in Ecclesia. A *σχίζω.*

σχισματικός, ἡ, όν, schismaticus; (2) qui a societate se segregat. A *σχίσμα.*

σχισμὴ, ῆς, ἡ, scissio, fissio, fissura. A *σχίζω.*

σχισμὸς, ὁ, laceratio, *Æsch.*

σχίσσας, a. 1. part. act. *Poët.* pro *σχίσας*, a *σχίζω.* Unde

σχιστός, ή, όν, fissus, scissus; (2) fissills, qui findi vel scindi potest, *Gl. Vet.* σχιστόν, scissile, fissile; *Subst.* σχιστόν, genus stolæ muliebris; σχισταί, calceamenti genus, *Poll.*

σχοίατο, 3. plur. aor. 2. opt. med. *Ion.* pro σχοίντο, ab ἔχω, pro σχέω.

σχοίην, a. 2. opt. act. *Att.* pro σχοῖμι.

σχοίνανθος, squinanthus, ap. *Med.*

σχοινία, ας, ἡ. junci planta seu stirps una cum suo cespite; (2) funale, funis.

σχοινίζω. f. ίσω, fune dimetior, agrum metior, divido.

σχοίνικλος, ου, ὁ, nomen avis. *Gaza* junconem interpretatur. A σχοῖνος.

σχοίνινος, ίνη, ινον, junceus, e junco factus.

σχοινίον, ου, τὸ, funiculus e junco tortus, funis, restis, *Dim.* ab eod.

σχοινιοστρόφος, ὁ καὶ ἡ, *prop.* funem contorquens, qui aquam per amphoram e fune pendentem attollit e puteo, et quicunque simili modo laborat; *it.* restio. A σχοῖνος et στρέφω.

σχοινιοσυμβολεύς, ὁ, idem, *Poll.* (2) qui tegetes e junco texit. A συμβολή.

σχοινίς, ίδος, ἡ, *Epith.* Veneris. A σχοῖνος, al. a σχίνος, *lentiscus*, unde debeat esse σχίνις, *Ern.*

σχοίνισμα, ατος, τὸ, pars agri fune dimensa ac descripta; *Met.* sors, portio, *Deuteron.* 32, 9. A σχοινίζω.

σχοινισμός, οῦ, ὁ, dimensio et descriptio, quæ fit fune; (2) torturæ genus, quod funibus fit et fidiculis tractoriis. Ab eodem.

σχοινίτις, ίδος, ἡ, e junco facta.

σχοινοβλίνδα, lusus quoddam genus, *Poll.*

σχοινοβατέω, ῶ, funi inambulo. A

σχοινοβάτης, ὁ, qui per funem ambulat, funambulus. Ex σχοῖνος et βαίνω.

σχοινοβατία, ας, ἡ, funambulatio. A pr.

σχοινοειδής, ές, ad funis speciem factus. Ab εἶδος.

σχοινόπλεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, e junco plexus, junco nexus. Ex σχοῖνος et πλεκτός.

σχοινοπλοκικός, ἡ, όν, funibus texendis aptus. A

σχοινοπλόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui funes e junco torquet seu nectit, *Gl. V.* restio, resticularius. Ex σχοῖνος et πλέκω.

σχοινοστώλης, ου, ὁ, spartarius, *Gl. Vet.* qui restes vendit.

ΣΧΟΙΝΟΣ, ου, ὁ, et aliquando ἡ, juncus; (2) funis e junco plexus, funis, restis; (3) mensura Ægyptiaca sexaginta stadia complectens, ap. *Herod.* alii autem 30. *Phil.* σχοῖνος γεωμετρικὸς, *schœnus geometricus*, arvipendium.

σχοινοστρόφος, ου, ὁ, idem quod σχοινιοστρόφος.

σχοινοτενής, ές, ὁ καὶ ἡ, extensus, seu protensus ut funis; (2) longus; (3) rectus. Λόγος σχοινοτενὴς, oratio soluta et in concinnis longisque periodis constans. Ex σχοῖνος et τείνω.

σχοινοτενῶς, *adv.* in modum funis extensi; (2) porrecte, extente; (3) recte.

σχοινοτονία, ἡ, longitudo. A

σχοινότονος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex junceo aut sparteo fune nexus et contextus; (2) longus, extentus. Ex σχοῖνος et τείνω.

σχοινοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, junceum funem gestans, seu *simpl.* qui funem gerit. Ex σχοῖνος et φέρω.

σχοινοχάλινος, ου, ὁ καὶ ἡ, frænum e fune factum habens.

σχοινώδης, ους, ὁ καὶ ἡ, juncosus, junceus, juncum referens, e junci genere. A σχοῖνος.

σχολάζω, fut. άσω, vaco, otior, ferior, *Gl. V.* σχολάζει, cessat, vacat, *Ph.* σχολάζων, vacuus, *Gl. V.* σχολάζουσα, vacua, *Ph.* σχολάζοντες, cessantes, *Ph.* σχολάζοιμι, otium mihi est, vacat mihi. Ἵνα σχολάζητε τῇ νηστείᾳ καὶ τῇ προσευχῇ, 1 *Cor.* 7, 5. Μισικὴ ἐπὶ τῷ δεῖπνῳ σχολάζειν, *Luc.* Πάντα τὸν βίον ἐσχόλακεν ἐν τούτῳ, *Dem.* τοῖς φίλοις, *Xen. Cyr.* 1, 25. ἀπό τινος, *ib.* 27. A σχολή.

σχολαῖος, αία, αῖον, lentus, tardus, segnis, *Gl. V.* otiosus, vacuus. Ab eod.

σχολαιότης, ητος, ἡ, tarditas. A σχολαῖος.

σχολαίτατα, *adv.* tardissime. Ab eod.

σχολαίως, *adv.* per otium, lente, tarde, cunctanter, *Gl. V.* otiose.

σχολαρχέω, ῶ, scholarcha sum, scholæ præsum, *Rob.* A

σχολάρχης, ου, ὁ, scholarcha, i. e. qui scholæ præest, *Ph.* σχολάρχαι, professores. Ex σχολὴ et ἄρχων, *præses*, *rector*.

σχολαστήριον, ου, τὸ, locus, in quo commode otium agitur post labores; (2) exhedra; (3) schola. A σχολή.

σχολαστὴς, οῦ, ὁ, otium agens, otio indulgens, otiosus, *Gl. Vet.* cessator. A σχολάζω.

σχολαστικὸς, ἡ, όν, qui otiari solet, otio deditus; *Gl. V.* scholaris; τὸ σχολαστικὸν, οῦ, otiandi facultas, otium. Ab eod.

σχολεῖον, ου, τὸ, ludus literarius, schola. A σχολή.

σχολέω, vaco, *Vet. Lex.* A σχολή.

ΣΧΟΛΗ, ῆς, ἡ, otium, vacatio et feriatio a negotiis, mora ejus, qui lente agit; (2) lucubratio per otium, seu in otio compositа disputatio; (3) ipse locus in quo vacamus alicui rei, schola.

σχολῇ, *adv.* otiose, per otium, perfunctorie, sine diligentia, lente, tarde, more hominum otiosorum, sensim, *Gl. V.* (2) vix, ægre, magno cum labore; (3) haudquaquam, nullo modo, nullatenus; (4) multo minus.

σχολιαστὴς, οῦ, ὁ, qui scholiis auctorem illustrat, scholiastes. A σχολιάζω.

σχολικὸς, ἡ, όν, ad scholas pertinens, scholis conveniens; (2) puerilis; unde ineptus, frigidus in oratione. A σχολή.

σχολικῶς, *adv.* scholæ modo, ut fit in scholis.

σχολιογράφος, ὁ, qui scholia scribit. A

σχολιογραφέω, brevia scholia scribo. Ex σχόλιον et γράφω.

σχόλιον, ου, τὸ, glossema, notula, scholium, brevis explicatio vocabulorum difficilium. A σχολή.

σχόμενοι, nom. pl. a. 2. part. med. v. ἔχω.

σχῶ, *habe*, 2. sing. a. 2. imper. med. *Ion.* et *Att.* pro σχέσο.

σχῶ, a. 2. conj. act.

σῶ, cerno, incerno, cribro, *Etym. M.* Ἀτήναντες ὑστέροισι, σῶσι διὰ σινδόνος, *Herod.* lib. 1. c. 200.

σῶδις, aves quædam, *Opp.*

σώσατε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔσωσε, a σώω.

σῶζε, 2. sing. præs. imperat. act. verbi σώζω.

σωζόμενον, acc. sing. præs. part. med.

σώζω, fut. σώσω, salvo, *Ph.* servo, sospito, *Gl. V.* σώζει, conservat, sanat, *Ph.* σωθῆναι, sanari, *id.* salvari; σωθεὶς, salvus, *id.* aor. 1. pass. σώζω, vale, *id.* imperat. præs. pass. σῶσαι, sanare, *id.* infin. act. a. 1. σῶσόν με, salvum me fac, *Gl. Vet.* imperat. act. aor. 1. *it.* a periculo munire, tutum præstare in futurum. Σώζει τὰ πολλὰ σώμαθ' ἡ πειθαρχία, *Soph. Antig.* 687. Ἐν σοὶ τὸ πᾶσ' ἐγωγε σώζομαι, *id. Aj.* 519. Ἐσώζετ' ἂν τὴν εὐλάβειαν, ὥστε ψυχὴ σώζεται, non servat, *id. El.* 1000. Ἦ σὺ κεῖνος εἶ, ὃς τόνδε πάμ' ἔσωσας ἐκ πολλῶν πόνων; *idem. El.* 1372. Τὸ δὲ μάθημα τοῦτο σώζει παῖδας, οἶσον, χρήματα, *Arist. Av.* 385. A σόος, *salvus*.

σωθεὶς, a. 1. part. pass. verbi σώζω.

σωθῆναι, *servatum esse*, a. 1. inf. pass.

σωθῶσιν, 3. pl. a. 1. conj. pass. cum ν, σωσεῖν, ῶ, valeo, possum. Μένη γὰρ ἄγειν ἐπὶ σακὸς λύπης ἀντίβροτον ἄχθος, *Soph. El.* 118. A σῶκος. Σωκῶ idem valet quod ἰσχύω, *Etymol.* ἰσχύει, βοηθεῖ, *Hesych.* ex *Æschyl. Eumenid.* 36.

σῶκος, ου, ὁ, servator, *Epith.* Mercurii, *Il.* 20, 72. A σώζω.

σωκρατέω, Socratem ago, *Ar.*

ΣΩΛΗΝ, ῆνος, ὁ, canalis, tubus, fistula, veluti in aquæductu; (2) piscis quidam testaceus.

σωληνάριον, ου, τὸ, canaliculus, tubulus, siphunculus, *Dim.* a σωλήν.

σωληνίσκος, ου, ὁ, idem et ab eod.

σωληνιστὴς, οῦ, ὁ, qui piscatur σωλῆνας.

σωληνοειδὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, canaliculo similis, canaliculum referens. Ex σωλὴν et εἶδος.

ΣΩΜΑ, ατος, τὸ, corpus, caro, *Ph.* (2) homo; (3) mancipium; (4) dicitur et in foro de capite, ap. *Lys.* (5) de pudendis virilibus. Inservit peripbrasi, ut σῶμά τ' ἀνικάτου ζηχοῦς, invicta bellua, *Œd. Col.* 1568.

σωμασκέω, corpus exerceo. Ἢ καὶ σχολὴ, ἔφη, ἐστι σωμασκεῖν τοῖς στρατιώταις; *Xen. Cyr.* 1, 24. Ex σῶμα et ἀσκέω. Hinc

σωμασκία, ας, ἡ, corporis exercitatio, *Gl. V.* corporatura.

σωματιδιον, ου, τὸ, corpus, i. e. multitudo sedes conjunctas habens, et iisdem legibus vivens, collegium. A σῶμα.

σωματεμπορεῖα, ας, ἡ, mancipia emo ac revendo, mango sum, *Strabo.*

σωματεμπορία, ας, ἡ, mangonium. A

σωματέμπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui mancipia emit ac vendit, *Ph.* venalitiarius, mango, leno. Ex σῶμα et ἔμπορος.

σωματηγὲς, dux sum agminis, cohortis.

σωματικὸς, ἡ, όν, corporalis, qui est corporis; (2) corporeus, corpore constans. A σῶμα.

σωματικῶς, *adv.* corporeo modo, more corporum.

σωμάτινος, η, ον, corporeus, *Gl. V.* A σῶμα.

σωμάτιον, ου, τὸ, corpusculum; (2) hominis defuncti cadaver; (3) codex, liber, tabula deletilis; palimpseston, membrana, *Ph. Dim.* a σῶμα.

σωματοειδὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, corporis speciem gerens, corpulentus, corporeus; σωματοειδέστερον, *Longin.* 24. Ab εἶδος.

σωματοκάπηλος, ου, ὁ, hominum venditor, mango. Ex σῶμα et κάπηλος.

σωματοποιέω, corpoream figuram tribuo, corporea specie effingo; (2) unum corpus facio, quod ante dispersum erat; (3) corpulentum reddo, corpus reficio; σωματοποιοῦμαι, augeor, validior fio; (4) augeo, validiorem s. potentiorem reddo. Σωματοποιῶν τὰ ἔθνη, *Polyb.* Σωματοποιούμενα τῇ κοινωνίᾳ, *Longin.* 40.

σωματοπρεπὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, corpori conveniens; (2) corporalis, corporeus.

σωματοπρεπῶς, *adv.* corpori convenienter, in modum corporis.

σωματοτηρεῖον, ου, τὸ, locus, in quo servi, vel mancipia, aluntur. Ex σῶμα et τηρέω.

σωματοφθορέω, corpus corrumpo, debilito, frango.

σωματόφθορος, ὁ, corporis altor, *Man.* A φέρω.

σωματοφυλακέω, corporis custos, *Man.*

σωματοφυλακὴς, sum corporis custos.

σωματοφυλακία, ἡ, custodia corporis.

σωματοφυλάκιον, ου, τὸ, corporum conditorium. A

σωματοφύλαξ, ακος, ὁ, corporis custos, seu qui latus alicujus stipat, *Ph.* satelles, stipator.

σωματόω, corpus facio, corporea natura induo; σωματοῦσθαι, q. d. corporescere, corporeum fieri, *Aristot.* A σῶμα.

σωματώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, corporeus, corporea præditus natura. Ab eod.

σωματωδῶς, *adv.* corporaliter.

σωμάτωσις, εως, ἡ, cum rei corpus tribuitur. A σωματόω.

σῶος, ου, vel σῶς, ὁ καὶ ἡ, salvus, incolumis, sospes, *Ph.* A σόος.

σωρακὶς, ἡ, instrumentum equisonis cavum quo equi crines cohibentur, *Poll.*

σώρακος, ου, ὁ, qualus, *Ph.*

σωρεία, ας, ἡ, cumulus, acervus, congeries. A σωρεύω.

σωρείτης, ου, ὁ, Sorites, argumentationis genus, in qua superiori semper aliquid additur, tanquam granum acervo; sophisma inexplicabile, cavillatio. Ab eod.

σωρὸς, οῦ, ὁ, idem quod σωρός.

σώρευμα, ατος, τὸ, accumulatio. A σωρεύω.

σωρεύσασαν, acc. sing. a. 1. part. act. f. g. verbi σωρεύω. Unde

σώρευσις, εως, ἡ, acervatio, cumulatio.

σωρευτὸς, ἡ, όν, acervatus, cumulatus.

σωρεύω, cumulo, acervo, aggero, congero. Ἄνθρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, *Rom.* 12, 20. Ἄλλον ἐπ' ἄλλων σωρεύειν αἰεὶ πλοῦτον ἐπειγόμενος, *Epigr.* A σωρός. Hinc

σωρηδὸν, *adv.* acervatim, cumulatim.

σωρίτης, ου, ὁ, *Gl. V.* Vide σωρείτης.

σωρίτις, ίδος, *Epith.* Cereris. A

ΣΩΡΟΣ, οῦ, ὁ, cumulus, acervus, agger, congeries.

σῶς, ὁ καὶ ἡ, salvus, incolumis, sospes, integer, perfectus. Ex σόος, vel σάος.

σῶσαι, a. 1. inf. act. verbi σώζω.

σῶσι, *incernunt*, 3. plur. præs. ind. act. verbi σῶ, *incerno*.

σωσιάνειρα, ἡ, servans viros, *Cyr.*

σῶσιν, *servant*, 3. plur. præs. ind. act. per *Crasin*, et cum ν, pro σώζουσι.

σωσίκοσμος, ὁ, mundi servator.

σωσίοικος, ου, ὁ, domus conservator. Ex σώζω et οἶκος.

σωσίπολις, urbis conservator, *Arist. Ach.* 167. A σώζω et πόλις.

σῶσον, 2. sing. aor. 1. imperat. act. verbi σώζω.
σωστέον, servandum est. Ἀθλίως δὲ σωστέον, *Eur. Her. Fur.* 1385. A σώζω.
σωστικός, ἡ, όν, servandi seu conservandi vim habens, conservator, tutator. A σώζω.
σωστικῶς, *adv.* salutariter, salubriter, *Suic.*
σῶστρον, ου, τό, præmium, quod ægrotus sanitati restitutus medico aut deo salutari reddit; *it.* quod datur ei qui fugitivum retraxit, et domino restituit; *item* quod pro libertate datur. A σώζω.
σώτειρα, ας, ἡ, servatrix, liberatrix, Minervæ cognomen. A σωτήρ.
σωτέον, idem quod σωστέον, *Steph.*
σωτήρ, ῆρος, ὁ, servator, conservator, liberator, *Ph.* sospitator; *adj.* usurpatur, ὁ καὶ ἡ, felix. Εἰ γὰρ ἐν τύχῃ γε τῶν Σωτῆρι βαίνω, *Soph. Œdip. Tyr.* 80. Vide quæ *Brunck.* annotavit ad *Apollonii* βοτῆρα αὐλιον, *Argon.* lib. 4, 1248. A σώος.
σωτηρία, ας, ἡ, salus, incolumitas; conservatio, *Ph.* A σωτήριος.
σωτήρια, ίων, τὰ, sacra quæ agitantur in honorem deorum sospitalium; (2) fericæ; *Agathias Scholiasticus* in *Anthologia.* Ab eod.
σωτηριακὸν, ὄ, τό, pretium, quod pro funeris elatione datur. Ab eod.
σωτήριος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, salutaris, prosper, saluber, sospitalis, *Gl. V.* Hinc τὸ σωτήριον, ου, salus; (2) expiatio, LXX. A σωτήρ.
σωτηρίκος, ου, ὁ, servator. A σωτήρ.
σωτηριώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, salutaris, sospitalis, *Gl. V.* salubérrimus. A σωτήριος.
σωτηριωδῶς, *adv.* salutariter, salubriter.
σωτηρίως, *adv.* idem, *Gl. V.* A σωτήριος.
σῶτρον, ου, τό, lignum orbiculare rotæ extimum, quod radios in se continet. A σώω.
σωφρονέω, sanæ mentis sum, mentis compos, seu prudens sum, prudenter me gero; (2) modestia utor, modestus sum, temperanter et modeste me gero; (3) castus sum et pudicus. Ἡμεῖς δὲ πῶς ἂ γνωσόμεσθα σωφρονεῖν; *Soph. Aj.* 686. A σώφρων.
σωφρόνημα, ατος, τό, moderate factum, facinus pudicum et castum. A σωφρονέω.
σωφρονήσατε, 2. plur. a. 1. imper. act. verbi σωφρονέω. Unde
σωφρονητικός, ἡ, όν, modestiæ, temperantiæ amans seu studiosus.
σωφρονίζω, f. ίσω, ad sanam mentem reduco, facio, ut quis sapiat; castigo, emendo, coërceo, compesco, reprimo, tempero, moderor. Ἵνα σωφρονίζωσι τὰς νέας, *Tit.* 2, 4. Οὐδέ σ' αἱ τύχαι, τέκνον, σισωφρονίκασιν, *Eur. Tro.* 349. A σώφρων.
σωφρονικός, ἡ, όν, natura comparatus ad temperantiam; (2) modestiæ et moderatione deditus. Ab eod.
σωφρονικῶς, *adv.* temperanter, modeste. A præc.
σωφρόνισις, εως, ἡ, castigatio, emendatio.
σωφρόνισμα, ατος, τό, id, quo quid castigatur et emendatur.
σωφρονισμός, ὁ, ὁ, castigatio, emendatio, ad meliorem mentem revocatio, coërcitio.
σωφρονιστὴρ, ῆρος, ὁ, admonitor, castigator; (2) dens genuinus, *Ph.* σωφρονιστῆρες, genuini, *Ph.* A σωφρονίζω.
σωφρονιστήριον, ου, τό, carcer ad emendationem morum. Ab eod.
σωφρονιστὴς, οῦ, ὁ, castigator, emendator, monitor, præceptor; qui aliquid prudenter agit, et concipit; cum *gen.* rei quæ prudenter instituitur, *Plut.* in *Lycurg.* cap. 30. Ab eod. Unde
σωφρονιστικός, ἡ, όν, monendi, emendandi vim habens, ad emendandum ac monendum comparatus.
σωφρονισὺς, ύος, ἡ, emendatio, correctio. A σωφρονίζω.
σωφρονόντως, *adv.* modeste, prudenter, vel moderate se gerendo, *Steph.*
σωφρόνως, *adv.* sana mente, prudenter; (2) moderate, modeste, continenter, temperanter, pudice, *Gl. V.* sobrie, caste.
σώφροσι, *temperantibus*, dat. pl. a σώφρων.
σωφροσύνη, ης, ἡ, modestia, pudicitia, castitas, *Philox.* temperantia, *Gl. V.* A σώφρων.
σώφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, cui mens est salva et incolumis; (2) prudens, sapiens; (3) moderatus, temperans, continens, sobrius; (4) honestus, bene moratus, probus; (5) castus, pudicus, continens. Ex σῶς et φρήν.
σωχέω, idem quod sequens, *Nic. Th.* 590.
ΣΩΧΩ, tero, lævigo.
σώω, incito; σώοντο, pass. imperf. A σεύω.
σώω, servo, sospito; σώομαι, servor incolumis. A σῶς, *salvus*, vel σόω, *salvo.*

T

T, Decima nona litera Græcorum, quæ Tau dicitur ab Hebræorum litera cognomini; (2) in notis numeralibus valet *trecenta*; et, cum lineola subjecta ($\tau_{,}$), *trecenta millia.*
τὰ, hæc, nom. pl. n. g. ab ὁ, *hic.*
ταβάκη, lignea quædam pocula, *Ath.*
ταβαρίτης, sc. ἄρτος, *Ath.*
ταβερνίων, ου, τὸ, caupona. A *taberna.*
τάβλα, tabula, *Gl. V.* A *tabula.*
ταβλίζειν, tesseris ludere in tabula. A pr.
ταβλιστὴς, οῦ, ὁ, qui ludit in tabula.
τἀγαθὰ, *bona*, nom. pl. *Dor.* pro τὰ ἀγαθὰ, *bona*, ab ἀγαθὸν, *bonum.*
ταγαῖος, ᾱ, ὁ, qui facit quidpiam ab alio jussus; (2) subditus, subjectus. A ταγός.
ταγὲω, impero. Ab eod.
ΤΑΓΓΗ', ῆς, ἡ, rancor.
ταγγίασις, εως, ἡ, rancor, *Gl. V.* Quasi a ταγγιάζω, quod esset *rancesco.*
ταγγίζω, rancesco, rancidus fio. A ταγγὴ.
ταγγὸς, ὴ, όν, rancidus, qui rancorem contraxit, *Ph.* ταγγὸν, rancidum. Ab eod.
ταγίας, ας, ὁ, principatus; (2) præfectura. A ταγεύω.
ταγὶς, *ordinatus*, aor. 2. part. pass. verbi τάσσω.
ταγεύω, sum summus magistratus, *Xen.* (2) præficio, *Æschyl.* A ταγή.
ταγὴ, ῆς, ἡ, principatus, præfectura. A τάσσω.
ταγηνίας, ᾱ, ὁ, ut ταγηνίας ἄρτος, panis in sartagine coctus, admixto caseo.
ταγηνίζω, frigo, *Gl. V.* A τάγηνον. Hinc
ταγηνιστὸς, ὴ, όν, in sartagine frictus seu coctus.
ταγηνίτης, ᾱ, ὁ, ut ταγηνίτης ἄρτος, idem quod ταγηνίας. A
τάγηνον, ᾱ, τὸ, sartago, satura, *Gl. V.* Alias τήγανον.
τἀγχίσεω, *hamo*, *Att.* vel *Æol.* pro τῷ ἀγκίσεῳ, ab ἄγκισεον.
τάγμα, ατος, τὸ, ordo, factio, agmen, globus, legio, *Ph.* A τάσσω.
ταγματάρχης, ᾱ, ὁ, qui agmini præest. Ex τάγμα et ἀρχή.
ταγματικὸς, legionarius, *Gl. V.* A τάγμα.
ταγὸς, οῦ, ὁ, dux, imperator, præfectus, præses, *Il.* 23, 160. Ab eod.
ταγύχος, ᾱ, ὁ, idem. Ex ταγὴ et ἔχω.
ταγυῳ, minime, *Suid.*
τάζω, extendo, corripio, apprehendo; ut hinc sit τιταγὼν, aor. 2. cum reduplicatione, qui prehendit, *Il.* 1, 591. A τείνω.
ταθεὶς, aor. 1. part. pass. verbi τείνω.
ταῖδσι, 3. pl. aor. 1. conj. pass.
ταὶ, nom. pl. f. g. *Ion.* pro αἱ, ab ὁ, articulo præpos.
ταινία, ας, ἡ, tænia, fascia, vitta, redimiculum; (2) agger ex arenæ colluvie; (3) cautes scrupulosa sub aquis latens, in longumque porrecta, syrtis; (4) genus vermium longiorum; (5) genus piscis, ap. *Aristot.* A τείνω.
ταινίδιον, ου, τὸ, *Dim.* a ταινία.
ταινίον, ου, τὸ, idem et ab eod.
ταινιοπώλης, ίδος, ἡ, mulier, quæ fascias vendit, *Suic.* Ex ταινία et πωλέω.
ταινιόω, ῶ, f. ώσω, redimio fascia; (2) orno, *Arist. Conc.* 1026. A ταινία.
ταινιωτικὸς, ἡ, όν, in tænia natus. Vide ταινία 2. et 3.
τἀκεται, 2. sing. præs. ind. pass. *Dor.* et *Ion.* pro τήκεται, a τήκω.
τἀκεῖθεν, *Dor.* pro τὰ ἐκεῖθεν, *quæ illic.*
τακεὶς, a. 2. part. pass. *Dor.* pro τηκείς.
τακερὸς, ρὰ, ρὸν, liquefactus, liquatus, humidus; mollis, tener, delicatus, de oculis, vultu. A τήκω.

ταικεφόχρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, corpus liquatum habens. Ex τακερὸς et χρώς.
ταικερόω, ῶ, fut. ώσω, macero; (2) coctione ita tenerum reddo, ut veluti liquescens dilabatur et diffluat, *Diosc.* A τακερὸς.
ταικερῶς, *adv.* instar eorum quæ τακερὰ dicuntur, *Athen.*
τάκην, aor. 2. ind. pass. *Ion.* pro ἐτάκην, a τήκω.
ταικήσομαι, *liquefiam*, f. 2. ind. pass.
ταικτικὸς, ἡ, όν, ordinandi peritus, *peculiariter*, ordinandi peritus milites et aciei instruendæ, *Phil.* ordinarius, dispositus; ταικτικὰ, quæ ad rem et disciplinam militarem spectant; ταικτικοὶ, scriptores de acie ordinanda, scil. συγγραφεῖς. A τάσσω.
ταικτικῶς, *adv.* militariter, cum peritia aciei instruendæ, *Gl. V.* ordinate.
ταικτὸς, ὴ, όν, ordinatus, in quo servatur ordo; (2) certus, statutus, definitus, ut dies, &c. A τάσσω.
ταλαεργὸς, ὸν, ὁ καὶ ἡ, qui patienter et constanter opus facit, patienter laborem subiens ac perferens. Ex τάλας et ἔργον.
ταλαίμοχθος, ὁ, patiens laborum, *Eust.*
ταλαιπέριος, pro quo ταλαπέριος, *Steph.*
ταλαιπωρέω, laboro, ærumnas et labores perfero; (2) in ærumnas ac miserias conjicio, *Gl. V.* affligo. Πρὸς ταλαιπωρήσαντέ γ' ὀλίγον χρόνον, *Arist. Lys.* 769. Μὴ νῦν ἀπείπωμεν ταλαιπωρήμασι, *ib.* 781. A ταλαίπωρος. Hinc
ταλαιπώρημα, ατος, τὸ, idem quod ταλαιπωρία, ας, ἡ, miseria, ærumna, *Ph.* labor, molestia, et fatigatio. A
ταλαιπωροποιὸς, όν, ærumnosum reddens.
ταλαίπωρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ærumnosus, miser, misellus, *Gl. V.* Ex ταλάω et πωφή.
ταλαιπώρως, *adv.* ærumnose, misere, laboriose.
ταλαίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, ærumnosus, qui animo patienti est. Ex ταλάω et φρήν.
ταλαπάρδιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui toleranti et forti est animo, cujus cor adversa tolerare novit; (2) fortis, magnanimus. Ex ταλάω et καρδία.
τάλαν, *miser*, voc. sing. a τάλας. Unde
ταλανίζω, f. ίσω, miserum et ærumnosum voco, defleo, misereor.
ταλαντάϊος, αία, αῖον, talentum æquans. A τάλαντον.
ταλάντατος, miserrimus. A τάλας.
ταλαντάω, ῶ, appendo. A τάλαντον.
ταλάντερος, miserior. A τάλας.
ταλαντεύω, f. εύσω, libro, pondero, appendo; (2) huc illuc exagito, suspensum teneo, *Luc.* (3) vergo, inclino.
ταλαντιαῖος, αία, αῖον, talentum æquans.
ταλαντίζω, idem quod ταλαντεύω. A
ΤΆΛΑΝΤΟΝ, ου, τὸ, statera, libra, trutina, lanx; (2) id, quod lanci imponitur ponderandum, et nominatim talentum, pondus 125 librarum, summa pecuniæ apud Atticos thalerorum 750, secundum computationem vulgarem, ap. Atticos et Babylonios 1000.
ταλαντὸγυος, ὁ, libripens. Ex pr. et ἔχω.
ταλαντόω, ῶ, libro. Hinc
ταλάντωσις, εως, ἡ, ponderatio, examinatio, quæ fit pondere appenso et libratione; (2) *Metaph.* de aquæ marinæ agitatione seu libratione.
ταλαὸς, ὴ, όν, miser, ærumnosus. A τάλαν.
ταλαπενθὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, qui incommoda et ærumnas patienter tolerat, ærumnæ patiens, ærumnosus, miser. Ex τάλας et πάθος.
ταλαπέριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ærumnas expertus, calamitosus et miser. Ex τάλας et πεῖρα.
ταλαπενθὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, luctum ferens, luctu adfectus; (2) fortiter luctum et mœrorem perferens. Τἀήσομαι ἐν σῇ θέσσιν ἔχων ταλαπενθέα θυμὸν, *Odyss.* 5, 222. Ex ταλάω et πένθος.
ταλάριον, τὸ, et ταλαρίσκος, ὁ, quasillus. A
τάλαρος, ᾱ, ὁ, vas seu instrumentum, in quo lanas et fusos reponunt; qualus, quasillus, *Gl. V.* calathus, fiscella; vas, in quo cibaria aut alia geruntur; item vas, in quo lac reponunt bubulci, et quo utuntur in premendo lacte et caseo formando. Πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπὸν, *Il.* 18, 568. A ταλάω.
τάλας, αἶνα, τάλαν, *Gen.* ανος, αίνης, ανος, miser, ærumnosus. Ab eod.
ταλασήιος, *Poët.* pro ταλάσιος, *Ap.*

ταλασία, ας, ἡ, lanificium, *Aristæn.* 1, 18. ἐριουργία, *Suid.* A ταλάω.

ταλάσιον, ου, τὸ, lana. Ab eod.

ταλάσιος, α, ὁ, lanificus. Ab eod.

ταλασιεργέω, lanas tracto, lanariam factito, lanarius sum, *Xen.*

ταλασιεργία, ας, ἡ, lanificium.

ταλασιεργικός, ἡ, όν, ad lanificium pertinens. A

ταλασιεργός, ὅς, ὁ καὶ ἡ, lanifex, qui vel quæ lanas tractat. Ex ταλασία et ἔργον.

τάλασις, εως, ἡ, patientia, tolerantia. A ταλάω.

ταλασίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui animo patienti est, cujus pectus omnia tolerat, nec ullis vincitur ærumnis; fortis. Ἀμοί μ' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἵκετο φωνή, *Il.* 11, 466. Ex ταλάω et φρήν.

ταλαύσινος, α, ὁ, patiens ærumnarum et laborum; (2) audax, fortis. Αἵματος ἄσαι Ἄρηα ταλαύσινον πολεμιστήν, *Il.* 5, 289. A ταλάω.

ταλάφρων, idem quod ταλασίφρων.

ΤΑΛΆΩ, ῶ, suffero, perpetior; (2) sustineo, i. e. audeo.

τάλεαι, αἱ, olearum rami, *V. L.*

τἀληθῆ, *verum*, *Dor.* pro τὸ ἀληθές.

ΤΆΛΙΣ, ίδος, ἡ, puella, virgo nubilis, *Soph. Antig.* 645.

τἄλλα, *adv.* alioqui, cæterum. Ex τὰ et ἄλλα.

τἀλλότρια, *aliena*, n. vel acc. pl. n. g. *Dor.* pro τὰ ἀλλότρια.

τἀμὰ, *Dor.* pro τὰ ἐμὰ, *mea.*

ταμάλιστα, *adv.* maxime, vehementer.

τἄμαται, *Dor.* et *Att.* pro τὰ ἤματα, *dies.*

τάμε, *scidit*, 3. sing. a, 2. ind. act. *Ion.* pro ἔταμε, a τέμνω, *seco.*

ταμεῖ, 3. singul. fut. 2. ind. act. *Ion.* pro ταμεῖ.

ταμείας, pro ταμίας, *Poll.*

ταμείας, ου, ὁ, idem quod ταμίας.

ταμεῖν, a. 2. inf. act. verbi τέμνω.

ταμεῖον, ου, τὸ, *Ph.* ταμεῖον, τὸ ἰδιωτικὸν, *privatum*, cella, promptuarium, penuarium, fiscus, *Gl. Vet.* Vid. ταμιεῖον. A ταμίας.

ταμεῖσθαι, a. 2. inf. med. verbi τέμνω.

ταμεσίχρως, ωος, ὁ καὶ ἡ, corpus seu cutem incidens ac vulnerans, *Il.* 4, 511. Ex τέμνω et χρώς.

ταμία, ας, ἡ, dispensatrix, œconoma. A

ΤΑΜΊΑΣ, ου, ὁ, promus condus, dispensator eorum, quæ condenda et promenda sunt; (2) qui ærario præest, quæstor; (3) dispensator, arbiter, administer, præfectus.

ταμιεία, ας, ἡ, quæstura, *Gl. V.* (2) dispensatio. A ταμιεύω.

ταμιείας, α, ὁ, idem quod ταμίας.

ταμιεῖδιον, τὸ, *Dim.* repositoriolum, *Steph.*

ταμιεῖον, ου, τὸ, *Gl. Vet.* ταμιεῖον, τὸ δημόσιον, *publicum*, fiscus, ærarium. Vide ταμεῖον. A ταμιεύω. Unde

ταμιεύμα, τὸ, administratio rei familiaris, vel dispensatio.

ταμίευσις, εως, ἡ, fiscatio, proscriptio; (2) administratio rei vel privatæ vel publicæ, h. e. ærarii; (3) parsimonia.

ταμιευτήριον, τὸ, cella penaria, *Ern.*

ταμιευτικός, ἡ, όν, quæstorius; (2) parcus, qui recondere novit in futurum. A ταμιεύω.

ταμιευτικῶς, *adv.* parce, bona cum dispensatione.

ταμιεύτως, idem quod ταμίας, *Man.*

ταμιεύω, fut. εύσω, quæstor sum, quæstoris munus obeo, *Gl. V.* fisco, proscribo; (2) sum promus seu cellarius, *Gl. V.* (3) repono, sc. in publicum, unde et bona publico, proscribo. In *med.* repono, recondo, præsertim mea; (2) promo; (3) repono, recondo in futurum velut iram, ultionem; (4) vires non uno impetu effundo, sed parce, ut sufficiant universo itineri, labori; unde et v. c. moderate impero, moderate utor opibus; (5) constituo, definio. Ὡς ἐκ ἑτῆ ἐμοὶ ταμιεύσεις, *Arist. Eq.* 943. Ἡμεῖς ταμιεύσομεν αὐτὸν, sc. ἀργύριον, *id. Lys.* 496. Ἀπαντῶ γ' ἆρ' αὐτῷ ταμιεύει; *id. Av.* 1548. Εἰς ἄλλον καιρὸν ταμιεύεσθαι, reservare, *Luc.* Χιλιαρχίας ἔτυχε πρῶτον, εἶτα ἐταμίευσεν, *Plut.* in *Marc. Cat.* cap. 3. A ταμίας.

ταμίης, *Ion.* pro ταμίας.

ταμιήιον, τὸ, præfectus cellæ penuariæ vel ærarii; *Ph.* ærarius, confiscator, cellarius, penuarius. Ex ταμείον et ἔχω.

τάμισος, vel ταμισὸς, ὕ, ὁ, coagulum; (2) pellis hirci recens detracta, *R. Nicand.* in *Alexiph.* 373. Τάμισον δερμείαν ἐνέσαι, *Theoc. Id.* 11, 66. Ἐν δὲ τίθει τάμισον σιήναιος ναιφοῖο λαγωῦ, *Nic.* in *Theriac.* 577. A τέμνω.

τάμνε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔταμνε. a τέμνω, pro τέμνω.

τάμνω, *Ion.* pro τέμνω. Τάμνων δένδρεα μακρὰ, *Il.* 11, 88. δέρμα βόειον, *Odyss.* 14, 24. ἐρίφους, *Hesiod. Op.* 22.

ταμῶ, *incidam*, fut. 2. ind. act. verbi τέμνω.

τᾶν, pro τὴν, *Dor.* acc. sing. artic. præpos. a nom. ἡ, *Dor.* ἁ.

τᾶν, *Dor.* pro τὰ ἐν, *et in.*

ΤΑΝΑΎΡΑ, ας, ἡ, vas æreum, in quo condebantur carnes, *Hesych.* ταναγρὸς, *Poll.*

ταναηκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vel secundum alios ταναήκης, εος, protensam seu longam habens aciem, acutus. Ex ταν͞ύω et ἀκή.

ταναισμύκης, εος, ὁ καὶ ἡ, mugitus in longum protendens, intense et vehementer mugiens. Ex ταναὸς et μυκάω. *mugio.*

ταναικιδὴς, idem quod ταναήκης, *Rob.*

ταναοδειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, extensum seu protensum collum habens. Ex ταναὸς et δειρή.

ταναὸς, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, et ταναὸς, ὴ, ὸν, protensus, extentus, promissus, longus, procerus. "Οσση δ' αἰγανέης ῥιπὴ ταναοῖο τέτυκται, *Il.* 16, 588. Αἳ τε τὸν ταναὸν αἰθέρ' ἀμπτάλεθ', *Eur. Orest.* 316. A τείνω.

ταναύφὴς, in longum (s. subtiliter, *Suid.*) textus.

ταναύχαλκος, ου, ὁ καὶ ἡ, longe lateque æratus. Ex ταναὸς et χαλκός.

ταινίαι, ῶν, αἱ, porrecta ligna. A ταναός.

ταννλεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, longum somnum vel longam quietem adferens. Ex ταναὸς et λέγω, *cubare facio.*

ταυθέριον, τὸ, rubor, *Hes.*

ταυθερύζω, *Dor.* ταυθαλύζω, tremo, palpito.

ταυταλίζω, concutio, decutio, *Anac.*

ταυταλόω, idem, *Soph.*

ταυτύλλωσος, ᾶς, ὁ καὶ ἡ, linguam protensam habens. Σκωπὶς τ', ἱερῆες τὲ, ταυτύλωσσοί τε κορῶναι, *Odyss.* 5, 66. Ex ταυτὸν et γλῶσσα.

ταυτυλλώχιν, ῖνος, ὁ καὶ ἡ, cuspides extensas ac promissas habens.

ταυτοδρόμος, ὁ καὶ ἡ, longum curriculum absolvens.

ταυτόθριξ, ιχος, ὁ καὶ ἡ, longam comam habens. Ab ἔθειρα.

ταυτόκης, εος, ὁ καὶ ἡ, protensam sive longam habens aciem. Ex ταυτὸν et ἀκή.

ταυτόθριξ, τριχος, ὁ καὶ ἡ, qui laxo est capillo, prolixos et promissos crines habens; (2) hirsutus. Ex ταυτὸν et θρίξ.

ταυτόκομος, ὁ, ἡ, longam comam habens. A κομᾶω.

τάνυμαι, tendor, extendor, distendor. A τείνω.

ταυμμήκης, ες, in longum protentus, prolixus, altus, *Ep.*

ταύοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐτανύοντο, a ταν͞ύω.

ταυότατος, α, ὁ καὶ ἡ, extenso et promisso peplo amictus, cui est vestis laxa et sinuosa. Ex ταν͞ύω et πέπλος.

ταυόπλευρος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus latera in longum latumque tensa sunt; (2) amplus; *Nonn. P.* 5, 2. A πλευρά.

ταυοπλόκαμος, idem quod ταυόθριξ, *Nonn.*

ταυόπους, ποδος, ὁ καὶ ἡ, pedes extendens. Μῆλα ταυόποδα, *Od.* 9, 464. Ex ταν͞ύω et πούς.

ταυόσπερμος, ον, extensos habens stipites, seu truncos, *Coluth.*

ταυόφωρος, ον, proram extensam et promissam habens, *Call.*

ταυόπτερος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui alæ extensæ sunt, extensis et patulis alis volans, velox. Ex ταν͞ύω et πτερόν.

ταυοπτερύγεσσι, dat. pl. *Poët.* pro ταυοπτέρυξι, a

ταυοπτέρυξ, υγος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd. *Gl. Vet.* ταυοπτέρυγες, præpetes.

ταυόῤῥιζος, ου, ὁ καὶ ἡ, radices extendens, radices extensas et longe lateque expansas habens. Ex ταν͞ύω et ῥίζω.

ταυυσθεὶς, aor. 1. part. pass. verbi ταν͞ύω.

ταυυσίπτερος, idem quod ταυόπτερος.

ταυύσκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, magnam et late diffusam umbram habens. Ex ταν͞ύω et σκιά.

ταυυσκόπελος, ου, ὁ καὶ ἡ, scopulos in longum protentos vel altos habens, *Nonn. Par.* 4, 21.

τάνυσσαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. *Ion.* et *Poët.* pro ἐτάνυσαν, a ταν͞ύω.

ταυυσῦς, ύος, ἡ, extensio, intensio. Ἀλλ' ἄγε μὴ μύνῃσι παρείλκετε, μηδ' ἔτι τόξων Δηρὸν ἀποτρωτᾶσθε ταυυσύος, *Odyss.* 21, 112. A ταν͞ύω.

ταυύσφυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, malleolos pedum extendens inter eundum, amplis latisque passibus progrediens; (2) longa et gracilia crura habens, procerus; (3) qui festinat, celer, *Hes. Theog.* 364. Ex ταν͞ύω et σφυρόν.

ταυύφθογγος, ον, extendens vocem, *Tryph.*

ταυύφλοιος, ου, ὁ καὶ ἡ, corticem habens amplum s. longum, i. e. longa et ampla arbor. A φλοιός.

ταυύφυλλος, ὁ καὶ ἡ, folia habens ampla et lata, sive etiam diffusa. A φύλλον.

ταυυχειλὴς, ὁ καὶ ἡ, extendens labra, *Col.*

ταυύω, idem quod τείνω. Βοείην ταυύειν, *Il.* 17, 390. Νύκτ' ὀλοὴν τάνυσε, *ib.* 16, 567. Ταν͞ύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο, *ib.* 9, 464. A τείνω.

ταξείδιον, ου, τὸ, parva cohors, catervula. A τάξις.

ταξιαρχεῖον, centuriæ præfectus sum, sum centurio, cohorti præfectus sum, aut etiam ordines duco. Κεἴ τις ἐπιθυμεῖν ταξιαρχεῖν, σοὶ φθονεῖ, *Arist. Pace*, 433. A ταξίαρχος.

ταξιάρχης, ου, ὁ, idem quod ταξίαρχος. Ex τάξις et ἀρχή. Hinc

ταξιαρχία, ας, ἡ, cohortis præfectura, præfectura legionis, tribunatus, *it.* decurionatus.

ταξίαρχος, ου, ὁ, ordinum ductor, centurio, tribunus; *item* decurio, *Gl. Vet.* ordinarius, manipularius, evocatus.

ταξιόω, ordino. A

τάξις, εως, ἡ, ordo, series, *Ph. item*, vices, officium, apparitura, *Gl. Vet.* (2) exercitus, legio, cohors, cuneus, acies, *Ph.* τάξεις, classes, *Gl. V.* (3) constitutio, ordinatio, ut νόμων τάξις· (4) tributa, vectigalia; (5) modestia, in ore. A τάσσω. Hinc

ταξιώτης, ου, ὁ, apparitor; officialis, *Gl. V.*

ταξιωτικὸς, ἡ, όν, officialis; ῥαῦδος ταξιωτικὴ, virga lictoris. A præc.

ΤΆΞΟΣ, ου, ἡ, taxus, *arbor feralis et venenata.*

ταπεινολογία, ας, ἡ, submissa et humilis oratio. Ex ταπεινὸς et λόγος.

ταπεινορρημοσύνη, ης, ἡ, idem. A ῥῆμα.

ΤΑΠΕΙΝΌΣ, ἡ, όν, humilis, *Ph.* submissus, *Gl. Vet.* tenuis, de fluvio; humilis, de planta; *item* vilis, abjectus. Hinc

ταπεινότης, ητος, ἡ, humilitas, animi demissio et abjectio.

ταπεινοφρονέω, ῶ, ἠσω, animo sum humili et dejecto, demisse et humiliter, *it.* modeste sentio.

ταπεινοφροσύνη, ης, ἡ, animi demissio, animus demissus et humilis, *Gl. V.* humilitas, humiliatio, modestia, in *Sacris.* A ταπεινόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui est animo humili et abjecto. Ex ταπεινὸς et φρήν.

ταπεινόω, f. ώσω, humilem reddo, demitto seu submitto, deprimo; in *S. Script.* affligo, calamitatibus premo, *it.* vitio, stupro; τεταπεινωμένος, submissus, *Gl. V.* p. part. pass. Ὅσις ταπεινώσει ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται, *Matt.* 23, 12. Μὴ πάλιν ἐλθόντα με ταπεινώσῃ ὁ Θεός μου πρὸς ὑμᾶς, 2 *Cor.* 12, 21. Οἶδα δὲ ταπεινᾶσθαι, οἶδα δὲ περισσεύειν, *Phil.* 4, 12. A ταπεινός.

ταπεινωθήσεται, 3. sing. f. 1. ind. pass.

ταπεινώθητε, 2. pl. a. 1. imper. pass. verbi ταπεινόω. Unde

ταπείνωμα, ατος, τὸ, depressio, humilitas.

ταπεινῶς, *adv.* humiliter, abjecte, demisso animo, modeste.

ταπείνωσις, εως, ἡ, animi demissio et abjectio; (2) imminutio; (3) inopia, tenuitas; (4) in *Sacris*, modestia. A ταπεινόω.

ταπεινωτικὸς, ἡ, όν, humiliandi et deprimendi vim habens. Ab eod.

ΤΆΠΗΣ, ητος, ὁ, tapes, tapetium, tapetum, vestis stragula.

τάπις, ίδος, ὁ, idem.

ταπολλὰ, *adv.* plerumque, sæpe.

ταπρῶτα, *adv.* primum, ut primum, simul atque.

τάραγμα, τὸ, idem quod

ταραγμὸς, ῦ, ὁ, turbatio, tumultus, consternatio, terror. Ἔστιν γὰρ ἡ ταραγμὸς

ἐμπέπτωκί μοι, *Eur. Hec.* 856. A ταράσσω. Unde

ταράκτης, ου, ὁ, turbator, perturbator.

ταρακτικός, ἡ, όν, perturbatorius, turbandi seu perturbandi vim habens, qui turbare solet, turbulentus, *Gl. V.* turbidus. Τῶν αἰσθητηρίων ἡ ἀκοὴ ταρακτικώτατόν ἐστι τῆς ψυχῆς, *Appian.* in *Syriac.* ex *Plut.* in *Crass.* cap. 23. Ab eod.

ταρακτός, ἡ, όν, perturbatus; (2) qui perturbari potest. Ab eod. Unde

ταράκτωρ, ορος, ὁ, perturbator, *Rob.*

ταραντινίδιον, τὸ, vestis mollis et pellucida, quæ apud Tarentinos in usu fuit.

ταραντινίζω, Tarentinos imitor, *inpr.* decurro equo armatus.

ταράξω, 3. sing. aor. 1. conj. act. verbi ταράσσω.

ταραξίας, ὁ, turbulentus, turbis studens, *Suid.*

ταραξικάκδιος, ον, qui cor turbat, *Ar.*

ταραξιππος, ον, qui equos turbat, &c. Pelopis cognomentum.

ταραξιππότερατος, ὁ, equestrium copiarum perturbator, *Ar.*

ταραξις, εως, ἡ, perturbatio. A ταράσσω.

ταρασσάσθω, 3. singul. præs. imperat. pass. verbi ταράσσω.

ταρασσομένων, gen. pl. part. præs. med.

ΤΑΡΑ΄ΣΣΩ, vel ἄττω, f. ξω, commoveo, turbo, perterreo; πεταραγμένος, turbatus, *Ph.* p. part. pass. Οἱοισί μ', ὦ πόνηρε, θωμολοχεύμασιν ταράττεις; *Arist. Eq.* 898. "Ως μοι ὑρ' ἤσασι δεῖμα χλοιρὸν ταράσσει, *Eur. Supp.* 600. Ἀλλὰ συμμάχως ταράσσειν δύνον, *id. Rhes.* 692. Ἐταράχθησαν πρὸς τὸ παράδοξον τῆς ὄψεως, *Luc.* τὴν γαστέρα, *Arist. Nub.* 385.

ταραχὴ, ῆς, ἡ, turba, turbatio, confusio, tumultus, consternatio. A ταράσσω.

ταράχθητε, 2. pl. a. 1. imperat. pass. verbi ταράσσω. Unde

τάραχος, ου, ὁ, tumultus, *Gl. V.* turbatio.

ταραχώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, turbulentus, *Ph.* turbarum plenus. A ταραχή.

ταραχωδῶς, *adv.* turbulente, tumultuose; (2) pavide. A ταραχώδης.

ταρβαλέος, έα, έον, terribilis, timorem et metum adferens; (2) metuens, timidus, formidolosus, act. et pass. Ταρβαλέοι δ' ἀλάλαζον, *Nonn. P.* 6, 20. A τάρβος.

ταρβέω, paveo, timeo, trepido; (2) vereor, honoro. Ταρβῆσει γὰρ ὅ, νεοσφαγὴ τῶν γε προσλιύσεων ὄρνεν, *Soph. Aj.* 545. Ταρβεῖν μὲν ἔργα δεῖν' ἀναγκαίως ἔχει, *id. Trach.* 736. Μὴ μὲ ταρβήσας τρεδῶς, *id. Phil.* 756. Ταρβῶν ὀρθαινόμενα τέκνων, *Eur. Her. Fur.* 549. Ab eod.

ταρβῆ, ῆς, ἡ, idem quod τάρβος.

ταρβήσαντες, *pavefacti*, n. dual. a. 1. part. act. v. ταρβέω. Τὼ μὲν ταρβήσαντε, καὶ αἰδομένω βασιλῆα, Στήτην, *Il.* 1, 331.

ΤΑ΄ΡΒΟΣ, εος, τὸ, terror, timor, metus.

ταρβοσύνη, ης, ἡ, idem.

ταρβόσυνος, ον, territus, pavidus.

ταργαίνω, turbo, *Hes.*

ταριχεία, ας, ἡ, conditura, quæ sale fit, *item* pollinctura, *Gl. V.* succidia. A ταριχεύω.

ταριχέμτορος, ου, ὁ, salsamentarius, salsamentorum venditor. Ex τάριχος et ἐμπορος.

ταριχευσις, εως, ἡ, salsatio, *Gl. V.*

ταριχευτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ταριχευτής, *Man.*

ταριχευτὴς, οῦ, ὁ, salitor, conditor, *Ph.*

ταριχευτὸς, ἡ, όν, sale conditus et aliquamdiu adservatus. A

ταριχεύω, f. εύσω, sale, arena, fumo, condio, macero, induro et arefacio, *Gl. Vet.* salso; ταριχεύω νεκρὸν, mortuum pollingo, *Gl. V.* Κρέα πεταριχευμένα, *Longin.* 43. A τάριχος.

ταριχηγὸς, ὁ, qui salsamenta advehit, *Bud.*

ταριχηρὸς, ᾶ, ὸν, qui est ex genere salsamentorum, qui saliri solet; (2) sale conditus et servatus, salsus, *Ph.* ταριχηρὸν, præsalsum. A τάριχος.

ταρίχιον, ου, τὸ, salsamentum. Ab eod.

ταριχοπωλεῖον, τὸ, taberna salsamentarii.

ταριχοπωλεῖν, sum salsamentarius, salsamenta vendito. A

ταριχοπώλης, ου, ὁ, qui salsamenta venditat, *Gl. V.* salsamentarius.

ΤΑ΄ΡΙΧΟΣ, ου, ὁ, vel εος, τὸ, salsamentum piscium; (2) caro sale condita.

ΤΑΡΟ΄Σ, ᾶ, ὸν, velox, *Rob.*

ταρσημεν, 1. plur. a. 2. ind. pass. *Ion*, pro ἐτάρτημεν, a τίρτω.

ταρρίον, ου, τὸ, craticula, *Dim.* a ταρρός.

ΤΑ΄ΡΡΟΘΟΣ, ου, ὁ, auxiliator, *Rob.*

ταρρὸς, οῦ, ὁ, crates, *Gl. V. Att.* pro ταρσός.

ταρσὰ, τὰ, pedes, *Ep.*

ταρσὸς, οῦ, ὁ, crates, super qua casei aliaque solent siccari; (2) aliquid ταρσῶ simile, ut ala avis, palmula remi, habena manus seu pedis, *Ph.* ταρσὸς τῆ τοδὸς, planta; ταρσοὶ, tali, *Philox.* plantæ, *Gl. Vet.* A τέρσω.

ταρσόω, sive ταρρόω, instruo et munio crate, crati impono. A ταρσὸς. Unde

ταρσώδης, sive ταρρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, in modum cratis implicitus seu implexus; *Epith.* arborum, quarum radices sic implicantur.

τάρσωμα, ατος, τὸ, idem quod ταρσός.

ταρταρειος, ιος, et εος, α, ον, tartareus.

ταρταρίζω, tartareo frigore tremo. A

ΤΑ΄ΡΤΑΡΟΣ, ου, ὁ, et plur. τὰ τάρταρα, ων, tartarus, profundissimus inferorum locus; (2) locus tenebricosus, carcer.

ταρταρόπαις, ὁ καὶ ἡ, tartari proles.

ταρταρόω, in tartarum (*it.* carcerem) detrudo vel dejicio. Σειραῖς ζόφω ταρταρώσας, 2 *Pet.* 2, 4. A τάρταρος.

ταρσὲα, *adv.* frequenter, crebro. Ταρσὲ' ἐπαΐσειε, *Il.* 22, 142. A ταρφὴς.

ταρφειὸς, ὰ, όν, densus, creber, frequens. A τάρφος.

ταρφεὶς, nom. pl. pro ταρφέες, a ταρφὴς.

τάρφεσιν, *densis*, dat. plur. cum ν. ταρφθήμεναι, a. 1. inf. pass. *Dor.* pro τερφθῆναι, a τέρσω.

ταρφὲς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ταρφειὸς.

ΤΑ΄ΡΦΟΣ, εος, τὸ, densitas, peculiariter silvæ, locus silvæ densus.

ταρφὺς, densus, frequens, idem quod ταρφὴς, *Æsch.*

τάρφω, sicco. Quasi a τίρω, *Rob.*

ΤΑ΄ΡΧΕΑ, ων, τὰ, et τάρχαι, ῶν, αἱ, inferiæ, justa, parentalia. Hinc

ταρχεύω, sepelio.

ταρχύω, fut. ύσω, exsequias facio, funus curo, sepelio. Τὸν δὲ ναυβάται κρέοκαισι ταρχύσασιν ἐν ταρακτίαις, *Lyc.* 728.

τᾶς, pro τῆς, *Dor.* gen. sing. f. g. ab artic. præpos. ὁ.

τάσις, εως, ἡ, intentio, extentio, contentio, *Ph.* tentio, tenor, tentigo; ap. *Rhet.* longissima periodus. A τείνω.

ΤΑ΄ΣΣΩ, vel τάττω, fut. ξω, ordino, collocо, statuo; (2) constituo, destino; (3) mando, impero, ut tributa; τίταγμαι, ordinatus sum, *Gl. V.* p. pass. τεταγμένος, ordinatus, status, fixus, *Gl. V.* participip. In *Med.* τάσσομαι, certis pensionibus solvo. Ἐκεῖναι μὲν ἅπαντα νόμῳ τέτακται, *Dem. Ph.* 1. Σαίρειν στίγας μένων τίταγμαι τάσδε, *Eur. Cyc.* 30. Ἐὰν μόνον τὸ ταχθὲν ᾧ τολμᾷ τελεῖν, *Soph. Aj.* 528. τατικὸς, ἡ, όν, tensivus. A τείνω.

τάττωμεν, 1. plur. præs. conj. act. *Att.* pro τάσσωμεν, a τάσσω.

ταυρηδὸς, ὁ, phasianus, *Ath.*

ταυρίμνιοι, nom. pl. præs. part. pass. *Dor.* et *contr.* pro τηταύμενοι, a τηταύω, *privo.*

ταυράω, ῶ, taurio, de tauro vaccam appetente. A ταῦρος.

ταυρεία, item ταυρία, scil. δορὰ, taurinum corium. A ταύρειος.

ταύρειος, εία, ειον, taurinus. A ταῦρος.

ταύρεος, έα, εον, idem et ab eod.

ταυρηδὸν, *adv.* in modum tauri. Ab eod.

ταύρια, τὰ, festum in honorem Neptuni.

ταυρίδιον, ου, τὸ, parvus taurus, *Dim.*

ταυρικὸς, ἡ, όν, tauricus; (2) taurinus.

ταύρινος, taurinus, *Soph.*

ταυροβόας, ὁ, clamosus, *proprie*, tauri vocem habens. A βοῆ.

ταυροβόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, taurivorus, taurum vorans. Ex ταῦρος et βορὰ.

ταυρογάστωρ, ορος, ὁ, vorax. A γαστὴρ.

ταυρόδοτος, η, ον, cui taurus alligatus est. A δέω.

ταυροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tauri formam habens. Ex ταῦρος et εἶδος.

ταυρόκερως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, cornua taurina habens. Ex ταῦρος et κέρας.

ταυροκέφαλος, ον, taurinum caput habens. A κεφαλὴ.

ταυροκόλλα, ης, ἡ, glutinum taurinum, quod fit ex auribus et genitalibus taurorum. Ex ταῦρος et κόλλα, *gluten.* Hinc

ταυροκολλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, glutini taurino similis, glutinosus.

ταυρόκρανος, ου, ὁ καὶ ἡ, taurinum caput habens, qui taurino capite est. A κράνον.

ταυροκτονέω, ῶ, taurum occido. Ταυροκτονεῖ μὲν δώδεκ' ἐντελεῖς βόας, *Soph. Tr.* 779. A

ταυροκτόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, tauri interfector. Ex ταῦρος et κτείνω.

ταυρόκτονος, ου, ὁ καὶ ἡ, a tauro occisus.

ταυρομέτωτος, ον, taurinam, i. e. torvam frontem habens. A μέτωπον.

ταυρόμορφος, ου, ὁ καὶ ἡ, tauri formam habens. Ex ταῦρος et μορφὴ.

ταυροπάρθενος, ἡ, *Epith.* Europæ, tauro vectæ, *Lyc.*

ταυροστάτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, ex tauro procreatus. Ex ταῦρος et πατὴρ.

ταυροτόλια, τὰ, festum in honorem Dianæ, *Hes.*

Ταυροτόλος, ου, ὁ, ἡ, et **Ταυροτόλη**, ης, ἡ, Diana; vel quod apud Tauros Scythiæ gentem colatur, vel quod taurorum gregibus præsit; vel quod eadem sit ac Luna, quam tauris vehi fingunt. Ταυροτόλα Διὸς Ἄρτεμις, *Soph. Aj.* 172. Ex ταῦρος et πολέω.

ταυροτος, sou ταυρωτὸς, qui taurino aspectu, seu taurina facie est, *Ath.*

ταυρόπους, τόδος, ὁ καὶ ἡ, tauri pedes habens. Ex ταῦρος et πούς.

ΤΑΥ΄ΡΟΣ, ου, ὁ, taurus; (2) signum cœleste; (3) Taurus, mons vastissimus Asiæ; (4) penis.

ταυροσφαγέω, ῶ, tauros macto. Ταυροσφαγήντες εἰς μελάμβοτον σάκος, *Æschyl.* ap. *Longin.* 15. Ex σφάττω seu σφάζω.

ταυροφάγος, ου, ὁ, taurorum vorator.

ταυροφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui taurus esse videtur, tauro similis. A φαίνομαι.

ταυρόφθογγος, ου, ὁ καὶ ἡ, tauro similia sonans, vocem edens taurinæ similem.

ταυροφόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, tauricida, qui taurum, vel tauros cædit. A φένω.

ταυροφόρος, ὁ, qui fertur, trahitur a tauris. A φέρω.

ταυρόω, ῶ, taurum facio, in taurum muto; (2) stupro, comprimo; ταυρεῦμαι, taurus fio, taurinam naturam induo; (2) comprimor a viro. Ἤδη γὰρ εἶδον ὄμμα νιν ταυρεμένην, *Eur. Med.* 92. A ταῦρος.

Ταυρὼ, ῆ, Taurica Diana, *Steph.*

ταυρώδης, ες, taurinus, qui taurina facie est. At ταυρώδεα, *adv.* tauri in modum torvum, *Nic.*

ταυρωστὸς, ὄ, ὁ καὶ ἡ, tauri faciem habens, tauriformis. Ex ταῦρος et ὤψ.

ταὐτὰ, *eadem*, *Dor.* pro τὰ αὐτὰ ταὐταν, *hanc*, acc. sing. f. gen. *Dor.* pro ταύτην. ab ἕτος, *hic.*

ταύτη, *adv.* eatenus, ea ratione, eo modo; (2) ea ex parte; (3) ea de caussa, ideo; (4) hac. Ab ἕτος, *hic.*

ταυτίζω, in unum confero, unum idemque censeo et pono. A

ταυτὸ, vel **ταυτὸν**, et **ταὐτὸ**, **ταὐτὸν**, idem illud. Εἰς ταὐτὸν ἥκεις, convenit inter nos, *Eur. Hec.* 736. Ex τὸ et αὐτὸ.

ταυτοβελία, ας, ἡ, voluntatis consensus, eadera voluntas. Ex ταυτὸ et βελή.

ταυτογραφέω, eodem modo scribo; ταυτογραφόμενα, quæ eodem modo scribuntur. A γράφω.

ταυτόδοξος, ὁ καὶ ἡ, idem sentiens. A δόξα.

ταυτοδυναμέω, æquipolleo, idem significo. A

ταυτοδύνἄμος, ὁ καὶ ἡ, æquipollens. A δύναμις.

ταυτοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ejusdem formæ, uniformis. Ex ταυτὸ et εἶδος.

ταυτοέτεια, ας, ἡ, repetitio ejusdem rei aliis verbis. Ex ταυτὸ et ἔτος.

ταυτοεπέω, ῶ, idem dico. Ab ἔπω.

ταυτοεργέω, ῶ, eadem operor, *Suic.* Ex ταυτὸ et ἔργον.

ταυτοεργία, ας, ἡ, idem opus, eorundem operatio. Ex iisdem.

ταυτοθελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem volens; ταυτοθελὲς, identitas seu consensus voluntatis. A θέλω.

ταυτόθρους, ὁ, ἡ, idem sonans; τὸ αὐτὸ θρόων, A θρόος.

ταυτοκίνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eodem cum altero movetur, parem motum habens.

ταυτοκλινὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in idem vergens. Ex ταυτὸ et κλίνομαι.

ταυτολογέω, idem dico, idem loquendo itero. Περὶ τῶν καλῶς καὶ πολλοῖς εἰρημένων ταυτολογεῖν, *Polyb.*

ταυτολογία, ας, ἡ, vitium sermonis, quando res eadem pluribus, et plane idem significantibus verbis, redditur.

ταυτολογικῶς, *adv.* per tautologiam. A
ταυτολόγος, ὁ, ἡ καὶ ἡ, idem iterum atque sæpius dicens. Ex ταυτὸ ἐπ λέγω.
ταυτόματον, vel ταὐτόματον, quod fit casu vel fortuito, forte; ἀπὸ ταυτομάτου, forte fortuna; item sponte. Ex τὸ ἐπ αὐτόματον.
ταυτομολέω, idem cum αὐτομολέω, *V. L.*
ταυτοπάθεια, ἡ, eventus, fortuna similis in utramque partem. A
ταυτοπαθής, ἐς, cui idem accidit.
ταυτοποδία, ἡ, ejusdem pedis repetitio, ut in ditrochæo, apud *Hephæst.* A πῦρ.
ταυτοπροσωπικῶς, *adv.* in eadem persona. A ταυτοπροσωπικός, ejusdem personæ.
ταυτοσήμαντος, ον, idem significans. A σημαίνω.
ταυτόσημος, ον, idem. A σῆμα.
ταυτοσθενής, ἐος, ὁ καὶ ἡ, ejusdem virtutis et roboris, *Suic.* Ex ταυτὸ et σθένος.
ταυτοσυνδρομή, ἡς, ἡ, concursus in eundem locum.
ταυτότης, ητος, ἡ, res eadem. A ταυτό.
ταυτοφωνία, ἡ, similitudo soni. A
ταυτόφωνος, ον, similiter sonans. A φωνή.
ταυτώνυμος, ον, idem nomen habens. Ab ὄνομα.
τάφε, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔταφε, a Θάπτω.
ταφείς, aor. 2. part. pass. verbi Θάπτω.
ταφίδιος, ἐως, ἡ, vespillo, libitinarius, sandapilarius; qui sepulturam dat, *Soph. Œd. Col.* 582. A ταφή.
ταφή, ῆς, ἡ, sepultura, funus, exsequiæ; (2) quod numeratur pro sepultura. A Θάπτω.
ταφήϊον, ου, τὸ, vestis quæ sternitur super sepulchrum.
ταφήϊος, ου, ὁ, ad sepulturam pertinens, sepulchralis, funereus. A ταφή.
τάφιος, ία, ιον, sepulchralis. A τάφος.
τάφος, ου, ὁ, tumulus, collis; monumentum, *Soph. Aj.* 1187. (2) sepultura, funus, exsequiæ; (3) epulum funebre, silicernium. Αὐτὰρ ὁ τοῖσι τάφον μενοικίδεα δαίνυ, *Il.* 23, 29. A Θάπτω.
ταφρεία, ας, ἡ, fossio, fossæ excavatio; (2) valli exstructio pro castris. A ταφρεύω.
ταφρευμα, ατος, τὸ, munitio castrorum.
ταφρεύω, fossam duco, castra munio. A τάφρος.
τάφρη, ἡ, idem quod τάφρος, *Herod.*
τάφρος, ου, ἡ, fossa, fossatum, *Ph.* sepes, *Ph.* vallum. *Gl. V.* etiam pro carcere sc. in terram defosso, maxime, reperitur. A Θάπτω.
ταφρωδής, ἐς, fossæ similis. Ab εἶδος.
ταφρώρυχος, ου, ὁ, vallorum effossor, *Rob.* Ex τάφρος et ὀρύσσω, *fodio.*
τάχα, *adv.* velociter, properanter, mox; (2) forsan, fortassis, forte; (3) facile. A ταχύς.
ταχεῖα, ας, ἡ, celeritas. Ab eod.
ταχέως, *adv.* idem quod τάχα, et ab eod.
ταχθήναι, aor. 1. inf. pass. verbi τάσσω.
ταχινὰ, *adv.* celeriter. A ταχινός.
ταχινός, ὴ, όν, pernix, celer, velox. A τάχος.
ταχινῶς, *adv.* celeriter. A ταχινός.
τάχιον, *adv.* citius, celerius, velocius; (2) cito. A ταχίων, *Comp.* a ταχύς.
τάχιστα, *adv.* celerrime, velocissime. A τάχιστος, ίστη, ιστον, celerrimus, velocissimus; τὴν ταχίστην, sc. ἡμέραν seu ὥραν, quamprimum, *Ph.* actutum, *Gl. V. Superl.* a ταχύς.
ταχίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, celerior, velocior, citior. *Comparat.* a ταχύς. Unde
τάχος, ους, τὸ, celeritas, velocitas.
ταχὺ, *adv.* velociter, properanter, cito.
ταχυάλωτος, ὁ, ἡ καὶ ἡ, qui facile capi potest, *Rob.* Ex ταχύς et ἁλωτός.
ταχυβάδιστος, ὁ, ἡ, qui celeriter incedit, *R.* Ex ταχὺς et βαδίζω.
ταχυβάεμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex ταχὺς et βαίνω.
ταχυβάκτης, ου, ὁ, idem. Ex inus. βατέω.
ταχυβλασία, ας, ἡ, germinandi celeritas. Ex ταχὺς et βλαστάνω.
ταχύβουλος, ὁ, ἡ καὶ ἡ, qui promptus est consilio, aut qui cito consilium mutat. Ex ταχὺς et βουλή.
ταχυγήρως, ὁ, ἡ καὶ ἡ, cito senescens. Ex ταχὺς et γῆρας.
ταχυγλωσσος, ὁ, ἡ καὶ ἡ, inconsulte loquens; (2) effrenata linguæ incontinentia præditus. Ex γλῶσσα.
ταχύγυιος, ὁ, ἡ καὶ ἡ, velox, celer. Ὣς Μαρίη ταχύγυιος ἀνέγειτο φοιτάδι σιγῇ, *Nonn. P.* 11, 31. Confer 6, 20. Ex ταχὺς et γόνυ.
ταχυγράφος, ὁ, ἡ καὶ ἡ, qui velociter scribit; utens literis vulgaribus, quæ cursim scribuntur; *opp.* καλλιγράφῳ, qui literis initialibus utitur; (2) exceptor, actuarius, notarius. Ex γράφω.
ταχύδακρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, facile lacrimans.
ταχυδινής, ἐος, ὁ καὶ ἡ, qui celeriter vortice circumagitur, versatilis. Εἰς στροφάλιγγα μίγης ταχυδινέος ὕφεος, *Nonn. Paraph.* 5, 35. Ex ταχὺς et δῖνη, *vortex.*
ταχυδρομέω, ῶ, celeriter curro. A seq.
ταχυδρόμος, ὁ, ἡ καὶ ἡ, velociter currens, *Ph.* cursor. Ex ταχὺς et τρέχω, *curro.*
ταχυεργὸς, ὸς, ὁ καὶ ἡ, celer in opere aliquo, acer, promptus manu. Ex ἔργον.
ταχυεργία, ας, ἡ, celeritas in conficiendo negotio, celeritas rei conficiendæ. A præc.
ταχυεργὸς, ῶ, ὁ, idem quod ταχυεργής. Αυσιτονῳ ταχυεργὸς ἀναξ ἰήσατο μύθῳ, *Nonn. P.* 5, 10.
ταχυήρης, ες, qui celeriter movetur, vehitur. *Epith.* navis, currus.
ταχυθάνατος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, subito moriens; (2) subitam mortem adferens.
ταχύϊστος, ὁ, equus bonus.
ταχυκίνητος, ὁ, ἡ καὶ ἡ, qui celeriter movetur, *Rob.* Ex ταχὺς et κινέω.
ταχυμαθὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, qui cito discit, seu qui cito didicit. Ex ταχὺς et μανθάνω.
ταχύμηνις, ιος, ὁ καὶ ἡ, qui subito irascitur, iracundus. Ex ταχὺς et μῆνις.
ταχυμήτης, ου, ὁ, vel ταχυμητις, ἐος, ὁ καὶ ἡ, celer in capiundo consilio. Ex μῆτις.
ταχυμήτως, ορος, ὁ καὶ ἡ, fœcundus.
ταχύμορος, ὁ καὶ ἡ, brevis ævi.
ταχυναυτέω, celeriter navigo, *App. B. Mithrid.* Ταχυναυτῶν, σκάφος εὐτρεπίσον, *Luc.* in *Amor.* Ex ναύτης.
ταχυνεῖ, 3. sing. fut. 1. ind. act. verbi ταχύνω.
ταχύνοια, ας, ἡ, mentis celeritas. A
ταχύνους, *contr.* ταχύνους, ὁ καὶ ἡ, qui celeri est ingenio.
ταχύνω, accelero, propero, festino; maturo. A ταχύς.
ταχυτευθὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, qui cito et facile paret; (2) cui cito persuadetur aliquid, credulus, *Theoc.* 2, 138. Ex πείθομαι.
ταχυπέτης, ου, ὁ καὶ ἡ, celeriter volans. Ex ταχὺς et πέτομαι.
ταχυπλοέω, ῶ, celeriter navigo. Ex πλέω.
ταχυπλοΐα, ἡ, celerrima navigatio. A ταχύπλους.
ταχυπνοια, ἡ, celeritas respirationis. A
ταχύπνους, ὁ καὶ ἡ, qui celeriter respirationem habens, seu celeriter, et frequenter respirans.
ταχύπομπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui celeriter deducit seu transmittit, *Rob.* Ex πέμπω.
ταχύποτος, ου, ὁ καὶ ἡ, suspiciosus. Ex ὑποπτος.
ταχυπόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, celeriter gradiens. Ex ταχὺς et πείρω.
ταχύστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, citæ morti obnoxius. Ταχύστομον ἀνέρων ἔθνος, *Pind. Olymp.* 1, 107.
ταχύτης, ποδος, ὁ καὶ ἡ, pedibus celer, velox, *Gl. V.* alipes.
ταχύτερος, ου, ὁ καὶ ἡ, celeriter volans, velox. Ex πτερόν.
ταχύπωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, celeres equos habens; (2) rei equestris peritus.
ταχύῤῥοθος, ον, tumultuosus, trepidus, velox, citus, *Æsch. Sept.* ad *Theb.* 287.
ταχύῤῥωγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui cito convaluit; (2) velox, præpes. Ex ταχὺς et ῥώννυμι.
ΤΑΧΥ Σ, ῖα, ὺ, celer, citus, velox, rapidus, *Ph.* festinus, *Gl. Vet.*
ταχυστροφάλιγξ, ιγγος, ὁ καὶ ἡ, velox, celeriter volubilis. Πάντα ταχυστροφάλιγγι μιῇ συλλίξατε ῥιπῇ, *Nonn. Paraphr.* 6, 12.
ταχύτατα, *adv.* celerrime, *Superl.*
ταχύτερον, *adv.* ocius, citius, celerius, velocius, maturius, *Philo.* A ταχύτερος, *Comp.* a ταχύς.
ταχυτὴς, ῆτος, et ταχύτης, ητος, ἡ, celeritas, pernicitas, velocitas. A ταχύς.
ταχυτόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, facile et celeriter pariens. Ex ταχὺς et τίκτω.
ταχυτρόχμινος, η, ον, cito periens, *Nonn.*
ταχύχειρ, ερος, ὁ καὶ ἡ, celer, promptus manu.
ταχυχειρία, ας, ἡ, celeritas, agilitas manuum in laborando, seu in aliquid conficiendo. A ταχύχειρ.
ΤΑ'Ω, capio. Supponitur tantum, ut hinc sit τῇ, cape, sume, apud *Homerum.* Τῇ νῦν τοῦτον ἰμάντα, *Il.* 14, 219. est et verbum τάζω, ejusdem significationis.
ταὼς, *Æol.* pro ταῶν, gen. pl. f. g. articuli præpos. ὁ.
ταώνιος, ου, ὁ, pavoninus, pavonius. A
ΤΑΩ Σ, ὼ, ει ταῶς, ᾶ, ει ταῶν, ῶνος, pavo.
ΤΕ', *conjunct.* que, et, atque. Vid. *Ern.*
ΤΕΤΤΩ, fut. ξω, tingo, madefacio, humecto, rigo, irrigo; (2) mollio, emollio; τέγγισθαι, molliri, cedere. Τί χλωρὸς δακρύοις τέγγεις κόρας; *Eur. Med.* 922. Ἀλλ' ὁμῶς μέλας ὁμβρος χαλάζης αἱματος ἐτέγγετο, manabat, *Soph. Œd. Tyr.* 1287. Οὗ πολλάκι δὴ τύμον ἐτέγχθη κρᾶτ' ἐνδομυχον πληγῆσι νότου, *id. Phil.* 1446. Πυκιναις δρόσοις τεγγόμενος πόμας λυγρὰς, *id. Aj.* 1271.
τέγεος, ου, ὁ, tectus, opertus; (2) altus, sublimis. A τέγος.
τέγη, ης, ἡ, tectum; (2) ipsa domus. A στέγω.
τεγκτὸς, ὴ, όν, tinctus, madefactus; (2) qui tingi et humectari potest; (3) qui frangi oratione et molliri potest. A τέγγω.
τέγξις, εως, ἡ, madefactio, humectatio, mollitio. Ab eod.
τέγος, εος, τὸ, tectum, domus; (2) lupanar, cella meretricia. A στέγω.
τεὴν, acc. sing. f. g. a *Dor.* τεὸς pro σὸς, *tuus.*
τεθαλότα, acc. sing. part. perf. med. *Dor.* pro τεθηλότα, a Θάλλω.
τεθαλυῖα, nom. sing. f. g. ejusd. *Dor.* pro τεθηλυῖα.
τεθἐρῆκει, 3. sing. perf. ind. act. Θαρρέω. Unde
τεθαρῥηκότως, *adv.* confidenter.
τεθεσπίκασιν, 3. pl. perf. ind. act. cum ν, a Θεσπίω.
τεθέφαται, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro τεθεσμένοι εἰσὶ, a Θάπτω.
τεθέωμαι, perf. ind. pass. verbi Θεάομαι.
τεθέωμεθα, *spectavimus*, 1. pl. perf. ejusd.
τεθεῖεν, 3. pl. aor. 1. opt. pass. *Att.* et per *Sync.* pro τεθείησαν, a τίθημι.
τέθεικας, 2. sing. perf. ind. act. *Bœot.* pro τέθηκας.
τεθεμελιωμένοι, nom. plur. perf. part. pass. verbi Θεμελιόω.
τεθεμελίωτο, 3. sing. plusq. ind. pass. *Ion.* pro ἐτεθεμελίωτο, ab eod.
τέθηλας, 2. sing. perfect. indic. med. verbi Θάλλω.
τεθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi τίθημι.
τέθηπα, perf. ind. med. verbi Θάπτω.
τέθηχα, *acui*, perf. ind. act. verbi Θήγω.
τέθῑχα, *attigi*, perf. ind. act. verbi Θίγω.
τεθλασμένοι, *fracti*, nom. plur. perf. part. pass. verbi Θλάω, *frango.*
τεθλιμμένον, *pressum*, acc. sing. perf. part. pass. verbi Θλίβω, *premo.*
ΤΕΘΜΟ Σ, ὸν, ὸ, et τέθμιον, ου, τὸ, lex, ritus, institutio, *Pind. Lascar.* Hinc τέθμιος, legitimus, solennis, pro Θέσμιος· τέθμιοι, leges, mores, instituta. Τέθμιον οὐτί σφιν Καφενιάδες ἡλυθον ὥραι, *Callim. Hymn. in Apoll.* 37. Ἥλθες ἀπὸ Σκυθίης, ἀπὸ δ' εἵπαο τέθμια Ταύρων, *id. Hymn. in Dian.* 174.
τέθναα, perf. ind. med. verbi inus. Θνάω.
τέθναθι, 2. sing. præs. imperat. act. verbi τίθνημι.
τεθναίην, *moriar*, præs. opt. verbi ejusd.
τεθναίμεν, *moriamur*, 1. pl. præs. opt. per *Syncop. Att.* pro τεθναίημεν.
τεθνάκαμεν, 1. pl. perf. ind. act. *Dor.* pro τεθνήκαμεν, a Θνήσκω.
τεθνεώς, perf. part. act. *Dor.* pro τεθνηκώς.
τεθνέμεν, præs. inf. act. *Dor.* pro τεθνάναι, a τίθνημι pro Θνήσκω.
τεθνὰς, *mortuus*, præs. part. act.
τεθνάσι, 3. pl. perf. ind. med. per *Synæres.* pro τεθνάασι, a Θνήσκω.
τέθνασσο, 2. sing. præs. imperat. pass. verbi τίθνημι.
τεθνάτω, 3. sing. præs. imperat. act.
τέθνεικα, perf. ind. act. *Bœot.* pro τέθνηκα, quod per *Syncopen* pro τεθάνηκα, a Θνήσκω.
τεθνεῶτα, *mortuum*, acc. sing. part. perf. act. *Bœot.* et *Ion.* pro τεθνηκότα.
τεθνεὼς, perf. idem, *Poët.* pro τεθνηὼς, et hoc pro τεθνηκὼς, quod per *Syncop.* pro τεθνεηκώς.

τέθνηα, *mortuus sum*, perf. indic. act. *Ion.* pro τέθνηκα, syncopato ex τεθάνηκα.

τέθνηκα, perf. ind. act. verbi θνήσκω.

τέθνημι, pro θνήσκω, *Hom.*

τεθνηξόμενος, moribundus, *Gl. V.* moriturus. A θνήσκω.

τεθνήξω, f. 1. ind. act. verbi θνήσκω.

τεθνήσω, fut. 1. ind. act. *Ion.* pro θνήσω, a verbo θνάω, vel per *Sync.* a θανέω.

τεθνηώς, vide antecedens τεθνεώς.

τεθνώς, *Poët.* pro τεθνεώς, quod vide.

τεθόλωται, 3. sing. perf. ind. pass. v. θολόω.

τεθορεῖν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro θορεῖν, a θορέω.

τεθορυβημένως, *adv.* tumultuose, turbulente. A θορυβέω.

τεθραμμένην, acc. sing. part. perf. pass. f. g. verbi τρέφω.

τεθρᾶσθαι, perf. inf. pass. *Dor.* pro τεθρῆσθαι, a τίτρημι pro τράω, *perforo*.

τεθριπτηλάτης, ᾱ, ὁ, quadrigarius, *Gl. Vet.* A τέθριπτος et ἐλαύνω.

τεθριπτοδρόμων, ὁ, quadrijugus. Τεθριπτοδρόμοιοι ζόλῳ, *Eur. Or.* 982.

τεθριπτοδρόφης, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui quadrigis vehitur. Ex τέθριπτον et βαίνω.

τέθριπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, quatuor equos habens; quadriga, *Gl. V.* τέθριπτον, scil. ὄχημα, quadriga. Ex τετρᾰ́ς et ἵππος.

τεθριπτοτροφέων, ῶν, quadrigas, sive quadrijuges equos alo. A τεθριπτοτρόφος.

τεθριπτοτρόφος, ὁ, quadrigas, sive equos quadrijuges alens. Ex τέθριπτος et τρέφω.

τεθυλλημένους, pervulgate. A θυλλέω.

τεθυμένον, acc. sing. perf. part. pass. verbi θύω.

τεθυμῶσθαι, perf. inf. pass. verbi θυμόω.

τεθυωμένος, perf. part. pass. verbi θυόω.

τεῖν, *tibi*, *Ion.* et *Poët.* pro σοί, a σύ, *tu*.

τείνα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔτεινα, a τείνω.

τείνας, *qui tetendit*, part. a. ejusd.

τεινεσμώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, tenesmo similis; (2) tenesmo laborans.

ΤΕΙ΄ΝΩ, ενῶ, tendo, extendo, distendo, intendo, contendo; *prop. et tropice* de itinere, *it.* de oculis; (2) tendo, pertineo, specto; τείνομαι, occupor, sed cum tædio, distendor, distineor, protrahor, ut παρατείνομαι· τετραμένος, tentus, *Gl. V.* p. pass. perf. ἐτάθη, tentus est, a. 1. pass. ταθείς, tentus, tensus, part. Τί μάτην τείνεσι βοάν; *Eur. Med.* 201. Ἀλλ' εἰς σὲ τείνει πᾶσὸς διάλυσις κακῶν, *id. Ph.* 438. Τοῖσ ἀμφὶ νῶτ' ἐτάθη πάταγος, *Soph. Antig.* 126.

τείρεα, ων, τὰ, astra, *Il.* 18, 485. A τείρω.

τείρετο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐτείρετο, a τείρω.

τειρομένοισιν, dat. pl. præs. part. pass. *Ion.* pro τειρομένοις.

τείρεοντι, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro τείρουσι.

ΤΕΙ΄ΡΩ, vexo, adfligo, infesto, molesto; (2) domo, subigo, absumo, tero, attero; τείρετο, adfligebatur, imperf. *Ion.* pro ἐτείρετο. Ὦ γέρον, ἦ μάλα δή σε νέοι τείρουσι μαχηταί, *Il.* 8, 102. Αἱ (δδύναι) νῦν μιν τείρουσι κατὰ φρένας, *ib.* 15, 61. Τέρετο δ' αἰνῶς, *ib.* 5, 352. Τείρεοντο δὲ νηλεὶ χαλκῷ, *ib.* 17, 376.

τειχεσιβλήτης, ᾱ, ὁ, murorum dejector. Ex τεῖχος et βάλλω.

τειχεσιπλήτης, ᾱ, ὁ, vel potius πλήκτης, mœnium quassator, vel mœnia aggrediens, *Il.* 5, 31. Ex τεῖχος et πλήσσω, aut πελάζω.

τειχίαι, pro τειχίζω, muris cingo seu circumdo, munio, *Herodot.* A τεῖχος.

τειχίζηης, εος, ὁ καὶ ἡ, mœnibus conclusus, qui se intra muros continet, qui obsidetur. Ex τεῖχος et ἕζομαι, *apto*.

τειχία, ας, ἡ, munitio; *proprie* muralis, *Rob.* A τεῖχος.

τειχίζω, f. ίσω, murum ædificio seu struo; (2) muro cingo, munio; communio; τετειχισμένος, munitus, *Gl. V.* muratus, p. part. pass. Καὶ τοῖσι τειχίζωσι παραδιακόνει, *Arist. Av.* 845. ἔρυμα τῷ σφετερίσασθαι, *Thuc.* Ἐτοῖμος ὑμῖν ὢν σωσαῦσὸς ἐν σοὶ συζεύσω· Ἀπολλωνίᾳ τετείχισται νάτᾳ, *Pind. Pyth.* 6, 9. Ab eod.

τειχιόεις, ᾱ, ὁν, muralis, *Gl. V.* A τεῖχος.

τειχιόεις, όεσσα, όεν, muratus, muris bene cinctus, muris circumdatus. Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν, *Il.* 2, 559. Ab eod.

τειχίον, ᾱ, τὸ, parvus, murus; (2) munimentum, *Dim.* ab eod.

τειχίσαι, a. 1. inf. act. verbi τειχίζω.

τείχισμα, ατος, τὸ, munimentum, munitio, propugnaculum. A τειχίζω.

τειχισμός, ᾱ, ὁ, muri exstructio. Ab eod.

τειχιστής, ᾱ, ὁ, qui muros struit. Ab eod.

τειχογραφέω, muros depingo. Ex γράφω.

τειχοδομέω, murum erigo seu exstruo.

τειχοδομία, ας, ἡ, muri exstructio. A

τειχοδόμος, ᾱ, ὁ, ædificator seu structor murorum. Ex τεῖχος et δομέω.

τειχολέτης, ᾱ, ὁ, murorum destructor, *Rob.* Ex ὄλλυμι.

τειχολύτης, ᾱ, ὁ, idem. Ex λύω.

τειχομαχέω, murum oppugno. Τί δὲ, τειχομαχεῖν μοι διανοεῖ; *Arist. Nub.* 481. A τειχομάχης, ᾱ, ὁ, idem quod τειχομάχος.

τειχομαχία, ας, ἡ, muri oppugnatio.

τειχομαχικός, ἡ, όν, oppugnationi inserviens. A

τειχομάχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, muri oppugnator; (2) muri defensor, propugnator. Ex τεῖχος et μάχομαι, *pugno*.

τειχομελής, ές, *Epith.* citharæ Amphionis.

τειχοποΐα, ας, ἡ, muri exstructio; (2) cura exstruendorum aut reficiendorum murorum. A

τειχοποιός, ᾱ, ὁ, qui muros struit; (2) qui instaurandis seu reficiendis mœnibus præest. Ex τεῖχος et ποιέω.

τεῖχος, εος, τὸ, murus; τείχη, mœnia; (2) locus quivis munitus, urbs, castellum, præsidium. A τεύχω.

τειχοσκοπία, ᾱ, spectatio e muro, ut Helenæ, ap. *Hom.* cum certamen spectat.

τειχοφυλακέω, ῶ, fut. ήσω, muros custodio, custos sum in mœnibus constitutus. A

τειχοφύλαξ, ακος, ὁ, murorum custos, *Appian. B. Mithridat.* Ex τεῖχος et φύλαξ.

τείχωμα, ατος, τὸ, murale tormentum, muralis machina, qua utuntur ad oppugnandos et subruendos muros. Quasi a τειχόω.

τείως, *adv.* pro τέως.

τέκες, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔτεκε, a τίκτω.

τεκεῖν, *parere*, *peperisse*, aor. 2. inf. act.

τεκέσθαι, *peperisse*, aor. 2. inf. med.

τέκεσσι, dat. pl. *Ion.* et *Poët.* pro τέκεσι, a τέκος.

τέκετο, 3. sing. a. 2. ind. med. verbi τίκτω.

τεκμαίρω, certis signis ostendo et probo; τεκμαίρομαι, conjicio, conjecto, argumentor, *Gl. V.* item destino, ad finem perduco; aor. 1. ἐτεκμηράμην. Τεκμαίρει χρῆμ' ἔπαφον, *Pind. Ol.* 6, 124. Τεκμαίρομαι δὲ τῷ τε ἀμφ' αὐτὴν εὑρεθέντι πλήτῳ, καὶ, &c. *Heliod.* Ἐτεκμαίρετο δὲ καὶ ἐκ τῶν ἄλλων ζώων, *Xen. Cyr.* 7, 29. Ἐκεῖνός ἐπτὰ προσβάσεις τεκμαίρεται σύεργων, *Eur. Ph.* 187.

ΤΕ΄ΚΜΑΡ, τὸ, finis, exitus rei; (2) signum, ostentum.

τέκμαρσις, εως, ἡ, conjectura, conjecturalis cognitio, interpretatio, præsagium. A τεκμαίρω.

τεκμαρτέον, conjiciendum. Ab eod.

τεκμήριον, ᾱ, τὸ, conjectura, argumentum, argumentatio, exemplum, *Ph.* certum signum. A τέκμαρ. Hinc

τεκμηριώω, certis conjecturis nitor, pronuncio, ac probo. Τοσαῦτα μὲν Ὅμηρος ἐτεκμηρίωσεν, *Thuc.*

τεκμηριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, constans signis, quæ τεκμήρια vocantur. Ab eod.

τέκμωρ, τὸ, finis, exitus rei; (2) finis seu scopus, quem quis in actionibus suis proponit; (3) testimonium, signum. A τέκμαρ.

τενθίδιον, τὸ, idem quod

τενθίον, ᾱ, τὸ, filiolus, filiola, *Dim.* a τέκνον.

τεκνογονέων, liberos gigno seu procreo. Βέλομαι ἓν γεωτέρᾳ γαμεῖν, τεκνογονεῖν, &c. 1 *Tim.* 5, 14.

τεκνογονία, ας, ἡ, liberorum procreatio. A

τεκνογόνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, liberos pariens. Ex τέκνον et γείνομαι.

τεκνοκτονέω, liberos interficio.

τεκνοκτονία, ας, ἡ, gnaticidium, *Gl. Vet.* Μετὰ γὰ τὸν τὴν τεκνοκτονίαν Ἡρακλῆς φησὶ, *Longin.* 40. A

τεκνοκτόνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, liberorum interfector seu interfectrix. Ex τέκνον et κτείνω.

τεκνολέτειρα, ας, ἡ, quæ liberos suos perdidit; (2) quæ liberos suos amisit.

τέκνον, ᾱ, τὸ, fœtus, proles, filius vel filia: *plur.* τέκνα, liberi, nati, *Phil.* liberi. A τίκτω.

τεκνοποιέω, liberos procreo; (2) filium adopto; *pass.* nascor. A τεκνοποιός.

τεκνοποιηθήσομαι, *nascar*, f. 1. ind. pass.

τεκνοποιητικός, ἡ, όν, liberis procreandis idoneus. A τεκνοποιέω.

τεκνοποιΐα, ας, ἡ, liberorum procreatio; (2) adoptio, *Ph.* A

τεκνοποιός, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, liberos procreans, multos procreans liberos, fœcundus. Ex τέκνον et ποιέω.

τεκνότοινος, ον, ulciscens liberis, s. in liberis sibi factam injuriam. A ποινή.

τεκνορβαίστης, ᾱ, ὁ, liberos perdens. A ῥαΐω.

τεκνοτροΐα, ας, ἡ, liberorum procreatio. Ex τέκνον et στορέω.

τεκνοσφαγία, ας, ἡ, liberorum cædes seu occisio. Ex τέκνον et σφαγή.

τεκνοτροφέω, ῶ, fut. ήσω, liberos educo seu alo. Εἰ ἐτεκνοτρόφησεν, 1 *Tim.* 5, 10. Ex τέκνον et τρέφω.

τεκνοτρῴα, ας, ἡ, liberorum seu sobolis educatio. A

τεκνοτρόφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, liberos alens. Ex τέκνον et τρέφω.

τεκνότροφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui a liberis alitur.

τεκνοφαγία, ας, ἡ, liberorum voratio. A

τεκνοφάγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, liberorum vorator.

τεκνοφθορία, ας, ἡ, liberorum corruptio. Ex τέκνον et φθορά.

τεκνόφι, *adverb.* per filium, opera filii. A τέκνον.

τεκνοφονέω, ῶ, liberos interficio. A

τεκνοφόνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, liberos occidens seu interficiens. Ex τέκνον et φόνος.

τεκνόω, liberos procreo, genero, gigno; (2) liberos habeo, peperi; (3) adopto. Εἰ γὰς τεκνώσεις παῖδ', ἀποστένει σ' ὁ φύς, *Eur. Ph.* 19. Ὑγιεσν ἡμὶν πᾶμ' ἐτέκνωσέ ποτε, *Lyc.* 787. A τέκνον. Hinc

τέκνωμα, ατος, τὸ, filius, proles, propago.

τέκνωσις, εως, ἡ, liberorum procreatio.

τέκον, aor. 2. indic. act. *Ion.* pro ἔτεκον, a τίκτω.

τέκος, εος, τὸ, fœtus, proles. Ab eod.

τεκταίνω, et τεκτανόμαι, fabricor, struo, machinor, *Gl. Vet.* fabrefacio; (2) artem fabrilem exerceo; τεκτήνατο, struxit, aor. 1. med. pro ἐτεκτήνατο. Ναῦς τεκτανύνται, *Arist. Lys.* 677. Ἔκαστα ἐτεκταίνετο, *Luc.* A τέκτων.

τεκτήνατο, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* et *Att.* pro ἐτεκτάνατο, a τεκταίνω.

τεκτόνεργος, ὁ, architectus, fabrorum materiariorum præses, *Ath.*

τεκτονεῖον, ᾱ, τὸ, fabrica, *Gl. V.* A seq.

τεκτονεύω, fabrico, *Gl. V.* A τέκτων. Unde

τεκτονία, ας, ἡ, structura, opus fabrile.

τεκτονικός, ἡ, όν, ad fabrum pertinens, fabrilis, qui artis fabrilis seu lignariæ peritus est; τεκτονικὸν, fabrica, *Gl. V.*

τεκτονικῶς, *adv.* ex artis fabrilis legibus.

τεκτονουργός, ὁ, architectus, *Hes.*

τεκτοσύνη, γης, ἡ, structura, seu ars fabrilis. Εὖ εἰδὼς τεκτοσυνάων, *Od.* 5, 250. A τέκτων.

τεκτόων, ονος, ὁ καὶ ἡ, faber, faber lignarius, faber tignarius, materiarius, *Gl. V. item* artifex quivis. A τεύχω.

τεκὼν, a. 2. part. act. verbi τίκτω.

τελαμὼν, ῶνος, ὁ, lorum ensis, et ex quo scutum pendet; (2) vinculum, ligamen, fascia. A τηλάω. Hinc

τελαμωνίαι, ῶν, αἱ, baltea coriacea, quibus armantur canes adversus feras.

τελαμωνίζω, fascia involvo, *Rob.* Ab eod.

τελαμώνιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ad cingulum et lorum pertinens. Ab eod.

τελάρχης, ᾱ, ὁ, qui præest agmini seu legioni, quæ τέλος vocatur. Ex τέλος et ἀρχή.

τελαρχία, ας, ἡ, præfectura τέλους.

τελεαρχία, ας, ἡ, munus eorum, qui curabant, ut steriora fimusque ex angiportis ejicerentur, et rivi averterentur. A

τελέαρχος, ὁ, τελεαρχίας munus habens. Ex τέλος et ἀρχή.

τελέεσθαι, *finiri*, præs. inf. pass. v. τελέω.

τελέης, *perficias*, 3. sing. præs. conj. act.

τελέθοντι, *sunt*, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro τελέθουσι, a τελέθω.

τελέθω, sum, fio, orior, venio aliquo. Ἀσζύσαι δ' ἐπὶ τοῖσι μεσήπτιρον τελέθεσσι, *Dion. Per.* 207. A τέλλω.

τέλει, dat. sing. *contr.* pro τέλεϊ, a τέλος.

τελείετο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐτελείετο, a τελείω, pro τελέω.

τελειογονέομαι, absolvor, perficior, *Ph.*

τελειογονία, ας, ἡ, perfecta generatio. A τελειογόνος, ʋ, ὁ καὶ ἡ, perfectum pariens. Ex τέλειος et γονή, seu γόνος, *genitura*.

τελειοκαρπέω, ῶ, ad maturitatem fructum perfero. Ex τέλειος et καρπός.

τελειοποιός, ὄ, ὁ καὶ ἡ, perfectum reddens, seu perfectionem adferens. Ex ποιέω.

τέλειος, ʋ, ὁ καὶ ἡ, et τίλειος, είαι, ειον, perfectus, integer, eximius, de victimis, *Phil.* solidus, concinnatus, finitus, *Gl. V.* consummatus ; τέλεια ϑύματα, hecatombe ; τέλειον ἄρμα, currus in sacris ludis decertans. A τέλος.

τελειοσυχία, ίδος, ἡ, versus s. versuum quorum primæ et ultimæ syllabæ connexæ esculentum aliquid, aut poculentum, aut vas seu utensile notant, *Steph.*

τελειοσυχία, ίης, ἡ, perfectissima interpunctio, quum oratio ad perfectam sententiam pervenit, *Rob.* pro τελεία συγμή. Ex τέλειος et στιγμή.

τελειότης, ητος, ἡ, perfectio, integritas ; consummatio, *Ph.* A τέλειος.

τελειοτοκέω, ῶ, f. ήσω, perfectum edo partum ; (2) perfectum fructum pario.

τελειοτοκία, ας, ἡ, partus perfectus, perfecta generatio. A

τελειοτόκος, ʋ, ὁ καὶ ἡ, perfectum edens partum. Ex τέλειος et τίκτω.

τελεῖται, 3. sing. præs. ind. pass. *contr.* pro τελειόεται, a τελειόω.

τελειόω, ῶ, f. ώσω, perficio, finio, conficio, consummo, termino, *Ph.* (2) sacro, initio, *Gl. Vet.* τελειῶμαι, perficior, *Gl. V.* τελειωθὲν, definitum, *Ph.* perfectum, aor. 1. pass. part. τελειῶσαι, perorare, *id.* aor. 1. act. inf. Τὸ ἔργον ἐτελείωσα, *Joann.* 17, 4. τὸν δρόμον, *Act.* 20, 24. τετελείωκε, *Hebr.* 10, 14. Ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη, 1 *Joan.* 4, 17. Ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφὴ, *Joann.* 19, 28. Ἀλλ' ὧδέν εἴργει σοι τελειῶσθαι τάδε, perfici, *Soph. Trach.* 1273. A τέλειος.

τελείσθω, 3. sing. præs. imperat. pass. pro τελείσθω, a τελέω.

τελεῖται, 3. sing. præs. ind. pass. pro τελέεται.

τελείω, perficio. Διὸς δ' ἐτελείετο βουλὴ, *Il.* 1, 5. Ab eod.

τελειωθῇς, 2. sing. aor. 1. conj. pass. verbi τελειόω.

τελείωμα, ατος, τὸ, perfectio, consummatio. A τελειόω.

τελείως, *adv.* perfecte, absolute ; (2) integre, plene ; (3) prorsus, omnino.

τελειωσάντων, gen. pl. a. 1. part. act. verbi τελειόω.

τελείωσις, εως, ἡ, perfectio, consummatio ; (2) maturitas. A τελειόω.

τελειωτὴς, ʋ, ὁ, q. d. perfector, consummator, finitor ; (2) qui baptismum consecrat et confert. Ab eod.

τελειωτικὸς, ἡ, όν, q. d. perfectivus, i. e. perficiendi vim habens. A τελειωτὴς.

τελεόγονος, τὰ, perfecti fœtus, *Steph.* A τελεόγονος, ον, perfecte generatus, *Steph.*

τελέοι, 3. sing. præs. opt. act. verbi τελέω.

τελεοκαρπέω, ῶ, fructum ad maturitatem duco, perfero ; (2) ad frugem pervenio, *Theophr.* Ex τέλος et καρπός.

τελέμονος, ʋ, ὁ, annus integer ; (2) fœtus qui justum mensium numerum in utero peregit. Ὁπότε τελέμονος ἐφέρει δωδέκατος ἄρτος, *Soph. Trach.* 826.

τέλεον, *adv.* omnino, prorsus. Οἱ δὲ πολλοὶ τέλεον κατεφρόνευ, *Appian. B. Civil.* 1, (2) postremo. A τέλεος.

τέλεος, έα, εον, perfectus, absolutus, integer, ad exitum perductus. A τέλος.

τελεόω, ῶ, f. ώσω, absolvo, perficio ; (2) voti compotem facio. A τέλεος.

τελέσαι, a. 1. inf. act. verbi τελέω.

τελέσαις, a. 1. part. act. *Dor.* pro τελέσας.

τέλεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐτέλεσαν.

τέλεσε, 3. sing. aor. 1. indic. act. *Ion.* pro ἐτέλεσε.

τελέσιε, 3. sing. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro τελέσαι.

τελέσητε, 2. pl. a. 1. conj. act.

τελεσθῇ, 3. sing. a. 1. conj. pass.

τελεσθήσεται, 3. sing. f. 1. ind. pass.

τελεσιάζω, sacrifico, sacra perago, *Rob.* A τελεσιος.

τελεσικαρπέω, ῶ, fructum ad maturitatem perduco, fructum maturum habeo.

τελεσίκαρπος, ʋ, ὁ καὶ ἡ, fructum ad maturitatem perducens, s, fertilis. Ex τελέσιος et καρπός.

τελεσίουος, ʋς, qui perficit quæ voluit seu destinavit.

τελέσιος, ʋ, ὁ καὶ ἡ, finem imponens ; (2) ultimus. A τέλος.

τελεσιουργέω, ῶ, q. d. perficio opus ; (2) perficio, conficio. Ἀλλὰ τελεσιουργείτω ἀγαθῇ τύχῃ, *Luc.* A τελεσιεργός. Hinc

τελεσιουργία, ας, ἡ, perfectio seu effectio operis ; (2) efficacia.

τελεσιουργικὸς, ἡ, όν, ad perficiendum aptus. A

τελεσιουργὸς, ῦ, ὁ, q. d. perfector vel effector operis ; (2) efficax ; (3) perficiens, perfectum reddens. Ex τελέσιος et ἔργον.

τελεσίφωνος, ὁ, vide τελεσίουος.

τέλεσμα, ατος, τὸ, vectigal, pensitatio ; tributum, *Ph.* (2) functio, *idem.* A τελέω.

τελεσμὸς, ῦ, ὁ, transactio, *Ph.* A τελέω.

τέλεσον, 2. sing. aor. 1. imperat. act. verbi τελέω.

τέλεσσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* et *Poët.* pro ἐτέλεσαν.

τελέσσῃ, 3. sing. a. 1. conj. act. *Poët.* pro τελέσῃ.

τελεσσιγάμοισι, dat. plur. *Poët.* et *Ion.* pro τελεσιγάμοις, a

τελεσσίγαμος, ʋ, ὁ καὶ ἡ, nuptias perficiens ; pro τελεσίγαμος. Ex τελέω et γάμος.

τελεσσίγονος, ʋ, ὁ καὶ ἡ, fœtum perficiens, prolificus ; pro τελεσίγονος. Ex τελέω et γόνος.

τελεσσιδώτειρα, ἡ, quæ res ad finem perducit.

τελεσσίμορος, ον, efficiens seu afferens mortem, *Nonn.*

τελέσσω, f. 1. ind. act. *Poët.* pro τελέσω, a τελέω.

τελεστήριον, ʋ, τὸ, locus, in quo fit initiatio, sacrarium. A τελέω.

τελεστὴς, ῆ, ὁ, finitor, perfector ; (2) initiator. A τελέω.

τελεστικὸς, ἡ, όν, perficiendi vim habens ; (2) initiatorius, mysticus. A τελεστὴς.

τελεστικῶς, *adv.* mystice. A præc.

τελεστὸς, ὀρος, ὁ, qui omnia quæ vult perficit.

τελεσφορέω, ῶ, ad finem perduco, perficio, ad maturitatem perduco ; (2) prosum. Συμπνίγονται καὶ οὐ τελεσφοροῦσι, *Luc.* 8, 14. A τελεσφόρος.

τελεσφορία, ας, ἡ, initiatio, consecratio, et quidquid ad eam adhibetur ; (2) utilitas, emolumentum. Θῆκε τελεσφορίην ἐτετήσιον, *Call.* in *Apoll.* 78. A τελεσφορέω.

τελεσφόρος, ʋ, ὁ καὶ ἡ, q. d. finem adferens, ad finem perducens ; (2) utilis, fructifer ; (3) ad finem perductus, perfectus, completus. Ἔφορος τελεσφόρος, *Eur. Med.* 714. Τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν, *Il.* 19, 32. Τελεσφόρος Δίκη, *Soph. Aj.* 1390. Ex τέλος et φέρω.

τελεσφορέωσι, 3. plur. præs. ind. act. *contr.* pro τελεσφορέουσι, a τελεσφορέω.

τελετάρχης, ʋ, ὁ, ceremoniarum conditor, præfectus. Ex τελετὴ et ἀρχή. Hinc

τελεταρχία, ας, ἡ, cura ceremoniarum.

τελετὴ, ῆς, ἡ, finis, exitus ; (2) initiatio, mysteria ; (3) expiatio ; (4) sacerdotium, *Ph.* consecratio, al. *Gl. V.* ceremoniæ, feriæ.

τελετηροφία, ἡ, sacra ceremonia, *Symes.*

τελετηργέω, ῶ, consecro, initio, dedico. Ex τελετὴ et ἔργον.

τελετηργία, ας, ἡ, consecratio, initiatio.

τελετηργός, ὄ, ὁ καὶ ἡ, divinis operatus, consecrans. Ex iisd.

τελεῦντι, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro τελοῦσι, a τελέω.

τελευταιον, *adv.* demum, *Ph.* A seq.

τελευταίος, αία, αῖον, finalis, ultimus, postremus, novissimus, extremus. A τελευτὴ.

τελευτάν, præs. inf. act. pro τελευτάειν, a τελευτάω.

τελευτᾶς, gen. sing. *Dor.* pro τελευτῆς.

τελευτάσει, 3. sing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro τελευτήσει, a τελευτάω.

τελευτάω, finio, ad finem perduco ; (2) morior, *Gl. V.* occumbo, decedo, defungor. Τελευτῶντες, tandem, postremo, ubi de pluribus sermo ; etiam de exitu morbi et transitu in alium. Ἔτη βιὺς ἐννέα καὶ πέντε ἐτελεύτησεν. *Æsch.* Ποὶ τελευτήσω βίου, *Eur. Hec.* 421. Εἰ καί σφιν πρὸ γάμοιο τελευτήσει κακὸν ἦμαρ, *Od.* 15, 523. Τελευτήσεται τι καινὸν δόμοις, *Eur. Hipp.* 370. A

τελευτὴ, ῆς, ἡ, finis, exitus ; (2) mors, decessus, obitus. A τέλος.

τελευτήσαι, a. 1. inf. act. verbi τελευτάω.

τελευτήσας, *mortuus*, a. 1. part. act.

τελέω, ῶ, fut. έσω, ad finem perduco, finio, perficio, effectum reddo, absolvo ; (2) vendo, solvo ; (3) est et attribuor ; (4) initio sacris ; (5) *neutr.* tendo, pertineo aliquo ; τελῶσιν, pensitant, *Ph.* est et initio ; τετελεσμένος, perfectus, transactus, *id.* perf. pass. part. Ἐὰν μόνον τὸ ταχθὲν εὖ τολμᾷ τελεῖν, *Soph. Aj.* 528. Δυὸ δραχμὰς μισθὸν τελεῖς, *Arist. Ran.* 173. Πάντα γὰρ ἤδη τετέλεσται βασιλεῦσι, *Eur. Alc.* 129. A τέλος.

τιλέως, *adv.* pro τελέως, *Attice.* A τέλεος.

τελέωσις, ἡ, vid. τελείωσις, *Steph.*

τελεωτικὸς, ἡ, όν, vid. τελειωτικὸς.

τελήεις, ήεσσα, ήεν, perfectus ; (2) eximius, solennis. A τέλος.

ΤΕΛΘΟΣ, τὸ, *Hes.* debitum, præmium. Τέλθος ἀπαιτήσων ἑκατὸν βόας, *Call.* in *Cer.* 77.

τελικὸς, ἡ, όν, finalis, ad finem pertinens ; (2) extremus. A τέλος.

τελίσκομαι, compleor, perficior ; (2) initior ; τελισκόμενος, completus, initiatus. Ab eod.

τελλίνη, ἡ, piscis quidam, *Ath.*

ΤΕΛΛΩ, inus. facio, fio, orior.

ΤΕΛΜΑ, ατος, τὸ, lacuna, locus cœnosus seu palustris, *Plut.* in *Romulo*, cap. 17. *Angl.* A SLOUGH.

τελματαιώδης, αίας, αῖον, cœnosus, palustris. A τέλμα.

τελματόομαι, ῶμαι, in cœnum cogor. Αἱ λίμναι τελματοῦνται διὰ τὴν τῶ ηλίε ἀναθυμίασιν, *Strabo.* Ab eod.

τελματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, cœnosus, lutosus et fæculentus, uliginosus. Ab eod.

ΤΕΛΟΣ, εος, τὸ, finis, terminus, exitus, extremus effectus ; (2) vectigal, portorium ; (3) impensa, sumptus ; (4) dignitas, qualis fungentium magistratu ; qui οἱ ἐν τέλει dicuntur ; (5) magistratus ipsi, τὰ τέλη ; (6) legio, turma, cohors, agmen ; (7) maturitas virginis, nubilitas, unde et nuptiæ ; (8) mysteria, sacra arcana ; (9) *Periphr.* δίκης τέλος, pro δίκη ; (10) formulæ : τέλος, εἰς τέλος, πρὸς τέλος, ἐπὶ τέλει, denique, ad extremum ; διὰ τέλους, in perpetuum ; (11) τέλος δὲ, ad finem, ad mortem usque. Τοῖς ἐν τέλει βιῶσι πείσομαι, *Soph. Ant.* 69. magistratibus.

τελοῦσιν, 3. pl. præs. ind. act. *contr.* et cum ν, pro τελέουσι, a τελέω.

τέλσον, ʋ, τὸ, finis, extremitas. Ex τέλος.

τελὼν, præs. part. act. pro τελέων, a τελέω.

τελὼν, ῶνος, ὁ, publicanus, *N. T.*

τελωνάρχης, ʋ, ὁ, publicanorum princeps. Ex τελώνης et ἀρχή.

τελωνεῖαι, vel τελωνία, ας, ἡ, vectigalium redemptura ; (2) vectigalis *inpr.* portorii exactio.

τελωνείδιον, ʋ, τὸ, portitorium, *Ph.* portorium.

τελωνέω, portorium conduco ; (2) vectigal exigo, portitor sum. A

τελώνης, ʋ, ὁ, exactor vectigalium, portitor, *Ph.* (2) publicanus, qui portorium redemit seu conduxit. Ex τέλος et ὠνέομαι.

τελωνήτης, ὁ, idem quod τελώνης, *Man.*

τελωνικὸς, ad publicanos pertinens, *it.* vectigalis, *Steph.*

τελώνιον, ʋ, τὸ, telonium, locus, in quo sedent portitores ; (2) portitorum mensa. A τελώνης.

τεμαχίζω, f. ίσω, in frustula seco. A

τεμάχιον, ʋ, τὸ, frustulum sectione alicunde ablatum ; (2) tomaculum seu tomaculum, tomacina, lucanica, *Dim.* a τέμαχος. Hinc

τεμαχίσκος, *Dim.* vid. τεμάχιον, *Ath.*

τεμαχίτης ἰχθὺς, piscis, qui in frusta secari solet, et muria condiri, *Ar. Sch.*

τέμαχος, εος, τὸ, frustum sectione ablatum *inpr.* piscis ; (2) pisces, salsamenta. Εἴτ' ἀντ' αὐτῶν κατέτινον κεφαλὴν τεμάχη μεγάλαν, *Arist. Nub.* 339. A τέμνω.

τεμαχοπώλης, ʋ, ὁ, piscium, *inpr.* salsamentorum venditor.

τεμένει, dat. sing. pro τεμένεϊ, a τέμενος.

τεμενίζω, fut. ίσω, lucum facio, consecro,

templum facio. Τὸ ἱερὸν τῷ Διὸς τεμενίσας, *Thuc.* A τέμενος.

τεμένιος, ία, ιον, ad fanum seu delubrum pertinens. Ab eod.

τεμένισμα, ατος, τό, fanum seu delubrum, templum. A τεμενίζω.

τέμενος, εος, τό, agri portio a cæteris resecta, seorsum ab aliis sita, et deo dedicata ; (2) ager sacer, nemus sacrum, delubrum, fanum, *Il.* 6, 194. A τέμνω.

τεμενοφύος, ὁ, sacri agri cultor, *Hes.*

τεμμαχίων, pro τεμάχιον, *Steph.*

τέμνοισι, præs. part. act. f. gen. *Dor.* pro τέμνουσαι, a τέμνω.

ΤΕ῾ΜΝΩ, fut. τεμῶ, seco, scindo ; (2) reseco ; (3) succido ; (4) concido ; (5) ferro vasto agros ; (6) castro ; (7) etiam fœdus ferio, jurejurando sancio ; a. 2. ἔτεμον, scidi ; τετμημένος, sectus, *Gl. Vet.* perf. pass. part. Τμηθῆσα τεύχη, a. 1. part. *Eur. Med.* 4. Ἅ τὴν ἐν ἄσσει οὐρανοῦ τέμενων ὁδὸν, *id. Ph.* 1. Οὐδὲ ἐγὼ σφωΐτερος ταύτην ἐτεμόμην τὴν ὁδὸν, *Luc.* τέμπεα, *contr.* τέμη, τὰ, fauces, cavitates, et angusti exitus quorumvis montium ; (2) Tempe, nom. propr. angustiarum inter Olympum et Ossam, Thessaliæ montes ; hinc (3) loca arboribus consita et pratis herbisque virentibus amœna. A τέμνω.

τεμῶ, *secabo*, f. 1. ind. act. verbi τέμνω.

τεναγίζω, fluvius dicitur τεναγίζειν, cum decrescit, et limum inducit. A

τέναγος, εος, τό, locus humidus seu humectus, limus aquæ exiguæ restagnantis, et herbæ in ejus superficie apparentis, locus cœnosus et palustris, *Gl. V.* vadum, lacuna, *Plut.* in *Timol.* cap. 20. Πάντη γὰρ τέναγος, undiquaque enim sunt loca palustria, *Apoll. Rhod.* lib. 4, 1237. A τέγγω. Hinc

τεναγώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, cœnosus, limosus, palustris, *Gl. V.* vadosus.

ΤΕ῾ΝΔΩ, comedo, rodo, arrodo. Ὅτ' ἀνόστεος ὢν πόδα τένδει, *Hesiod. Op.* 522.

τενθεία, ας, ἡ, catillatio, gulositas. A

τενθεύω, sum catillo et gulosus. A τένθης.

τένθης, ου, ὁ, vorator, liguritor, catillo, gulosus. A τένθω.

τενθηνῶν, όνος, ἡ, insectum aculeatum vespæ simile. Ab eod.

τενθηνών, ώς, ἡ, idem et ab eod. Hinc

τενθηνώνιον, ου τὸ, favus τενθηνῶνης ; (2) locus ejusdem.

τενθηνιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, teredinosus, foraminulentus et rarus. A τενθηνίον.

τένθω, idem quod τένδω, *Ar. Sch.*

τένος, ὁ, lorum, *Man.*

τένων, οντος, ὁ, tendo, *Ph.* cervix. Τένοντ' ἐς ὀρθὸν ὀμμασι σκοπεμένη, *Eur. Med.* 1166. A τείνω.

τέξεσθαι, f. 1. inf. med. verbi τίκτω.

τέξις, εως, ἡ, partus. A τίκτω.

τέο, *cujus*, gen. sing. artic. præp. *Ion.* pro τοῦ, ab ὁ. Τέο μέχρις, quousque ? pro τίνος χρόνου μέχρις, *Il.* 24, 128.

τεοῖς, ἷσι, dat. plur. a *Dor.* τιὸς pro σός.

τεὸς, ἡ, ὸν, tuus. A σὸς, *tuus.*

τεράζω, portendo, signa narro. A τέρας.

τέραεννα, tecta domorum ; (2) fana seu delubra. A τείρω, quoniam in eorum constructione instrumenta ferrea teruntur.

τέραμνος, ου, ὁ, arca ; (2) tectum ; (3) tentorium ; (4) *adj.* tener, coctu facilis.

τεραμνότης, ητος, ἡ, teneritas, qualis leguminum coctibilium. A præc. Unde

τεραμνότης, ἡ, teneritas leguminum coctibilium, *Theophr.*

τεράμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, tener, mollis.

ΤΕ῾ΡΑΣ, ατος, τὸ, portentum, prodigium ; *pl.* τέρατα et τερέατα, apud *Dionys.*

τερασκόπος, ου, ὁ, idem quod τερατοσκόπος.

τεράσιος, ου, ὁ, portentosus, monstrosus. A τέρας.

τερασσίως, *adv.* admirabiliter, prodigiose. A τεράσιος, idem quod τεράσιος.

τερατία, ας, ἡ, prodigiosa narratio, mendacia prodigiosa. A τερατεύω.

τερατίης, idem cum τερατικὸς, *Steph.*

τερατεύω, et frequentius τερατεύομαι, portenta et monstra loquor, monstrosa et vana fingo, monstrifice mentior et calumnior ; (2) fraudulenter ago. Ἅπερ ἐκάστοτ ἐν τοῖς τραγῳδίαισιν ἐτερατεύετο, *Arist. Ran.* 944. Τερατευόμενος ἠξιώθη κατὰ τῶν ἱππέων, *id. Eq.* 624. A τέρας. Unde

τερατίας, ου, ὁ, idem quod τερατευτής.

τερατικὸς, ἡ, όν, monstrosus, prodigiosus.

τερατιστὴς, *adv.* portentose, prodigiose.

τερατογονία, ἡ, partus monstrosus.

τερατογραφέω, ῶ, monstra scribo, monstra describo. Μαξὼν Σκύλλης καὶ ἄλλα πλεῖον τοιαῦτα τερατογραφήσαντος, *Strabo.* A τέρας et γράφω.

τερατόδευμα, τὸ, opus monstrosum, s. monstrum, *Steph.*

τερατοποιέω, ῶ, monstra pario. Ex τέρας et τόκος, *partus.* Unde

τερατοποίημα, ατος, ἡ, monstrosus partus.

τερατολογέω, de monstris loquor, prodigiosa, mirabilia narro.

τερατολογία, ας, ἡ, narratio aut oratio de monstris instituta ; (2) narratio monstrosa et prodigiosa. A τερατολόγος.

τερατολογίας, ὁ, idem cum τερατολόγος, *Suid.*

τερατολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui de monstris et prodigiis loquitur. Ex τέρας et λόγος.

τερατοσκοπέω, ῶ, prodigia vel miracula facio. A

τερατοσκοπὸς, ὅν, ὁ καὶ ἡ, prodigia et miracula faciens, *Gl. V.* monstrificus. Ex τέρας et ποιέω.

τερατοσκοπτία, ἡ, divinatio ex portentis, haruspicina. A

τερατοσκόπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui portenta interpretatur, haruspex, hariolus.

τερατοτόκεω, ῶ, f. ήσω, monstrum pario, portentosum edo fœtum.

τερατοτοκία, ας, ἡ, partus monstrosus. A

τερατοτόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, monstra pariens. Ex τέρας et τίκτω.

τερατουργέω, monstrosa et prodigiosa efficio.

τερατουργία, ας, ἡ, effectus prodigiosi operis, rei prodigiosæ ; (2) opus prodigiosum, vel etiam facinus portentosum. A

τερατουργὸς, ὅν, ὁ καὶ ἡ, monstrificus, monstra et prodigia edens seu efficiens. Ex τέρας et ἔργον.

τερατώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, portentosus, monstrosus, pro prodigio habendus.

τερατωδῶς, *adv.* monstrose. A τέρας.

τερατωπὸς, ὅν, ὁ καὶ ἡ, monstrosus adspectu, prodigiosus, portentosus. Ex τέρας et ὤψ.

τερεβινθίζω, f. ίσω, terebinthinæ resinæ similis sum.

τερεβίνθινος, ίνη, ινον, terebinthinus. A

ΤΕΡΕ῾ΒΙΝΘΟΣ, ου, ἡ, terebinthus.

τερεβινθώδης, ες, terebinthinus.

τερεινότερος, α, *Ion.* η, ον, tenerior.

τέρενα, *tenerum*, acc. sing. m. gen. a τέρην.

τερενοπλόκαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, teneros capillos habens. Ex τέρην et πλόκαμος.

τερενόχροος, ους, tener, pulcher.

τερενόχρως, ωτος, idem.

τερετίζω, musicum cantum edo, sono ; lascive canto, garrio, cantillo, *Plut.* A τερέτης. Hinc

τερέτισμα, ατος, τὸ, cantus, sonus musicus, ut avium, fidium, &c. (2) cantus mollis ; (3) nugæ sonoræ, fallaces, argutæ, verba inania, ludicra.

τερετισμὸς, οῦ, ὁ, idem et ab eod.

τερέτιον, τὸ, terebellum, terebella, *Dim.* a τέρετρον, ου, τὸ, terebra, vel terebrum. Τέρρα δ' ἐνεικε τέρετρα Καλυψὼ δῖα θεάων, τίτηνεν δ' ἄρα τάνται, καὶ ἡμοσεν ἀλλήλοισιν, *Odyss.* 5, 246. A

ΤΕΡΕ῾Ω, ῶ, fut. ήσω, terebro, torno ; (2) vulnero.

τερηδονίζομαι, a teredine infestor, *Gl. Vet.* vermiculor. A

τερηδὼν, όνος, ἡ, teredo, vermis lignum terebrans seu rodens. A τερέω.

τέρην, τέρεινα, τέρεν, tener, tenellus, mollis, qui facile atteritur. A τείρω.

τερθρεία, ας, ἡ, præstigiæ, incantatio ; (2) garriendi subtilitas. A τερθρεύω.

τέρθρευμα, ατος, τὸ, idem et ab eod.

τερθρεὺς, έως, ὁ, præstigiator. A τέρας.

τερθρεύω, vel τερθρεύομαι, præstigiis illudo, incanto, imposturis utor ; τερθρεύομενοι, argutantes. A præc.

τέρθριος, ας, ον, *Epith.* funis, ad summam veli partem nexus. A

τέρθρον, ου, τὸ, artemo ; (2) funis quo utrinque velum trahitur ; (3) *pr.* antennæ summum extremumque jugum ; *Metaph.* summitas. A τείρω.

τερθρωτὴρ, locus in prora, unde in mare prospicit proreta, *V. L.*

ΤΕ῾ΡΜΑ, ατος, τὸ, terminus, meta, finis ; unde *Lat.* terminus. *Adverb.* tandem, ad extremum. Inservit etiam *Periphrasi*, ut τέρμα τῆς σωτηρίας, salus, *Soph. Œd. Col.* 725.

τερμάτιζω, fut. ίσω, termino, finio, ad extremum perduco. A τέρμα.

Τερμεὺς, ὁ, (Ζεὺς) terminalis, *E. M.*

τέρμινθος, ου, ὁ καὶ ἡ, arbor, vulgo τερέβινθος ; (2) tumor seu tuberculum in quo pustula nigra eminet. A τερέβινθος.

τερμιόεις, όεσσα, όεν, ad pedes usque demissus, talaris. Ἀσσὶς σὺν τελαμῶνι χαμαὶ πέσε τερμιόεσσα, *Il.* 16, 803. A τέρμα. Unde

τέρμιος, ία, ιον, finalis, terminalis, ultimus, *Soph. Antig.* 1331.

τέρμις, ἡ, idem quod τέρμα, *item*, pes, *Hes.*

τερμοδρομέω, ad finem curro, *Man.*

τερμόνιος, ία, ιον, finalis, ultimus, extremus, *Æsch. Pr.* 117. A

τέρμων, ονος, ὁ, terminus. A τέρμα.

τέρετο, 2. sing. præs. imper. pass. *Ion.* pro τέρπω, a τέρπω.

τερπέσθω, 3. sing. præs. imper. pass.

τέρπετο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐτέρπετο.

τερπικέραυνος, ου, ὁ, fulmine gaudens ; Jovis *Epith. Il.* 1, 419. Ex τέρπομαι et κεραυνός.

τερπνότατος, η, ον, jucundissimus, *Superl.* irreg. a

τερπνὸς, ὴ, ὸν, delectationem et voluptatem adferens ; jucundus, delectabilis, *Ph.* A τέρπω.

τερπνότης, ητος, ἡ, jucunditas, suavitas. A τερπνὸς.

τερπνῶς, *adv.* jucunde.

τερποίμην, præs. opt. pass. verbi τέρπω.

τερπόμενοι, nom. plur. præs. part. med.

τέρποντο, 3. plur. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐτέρποντο.

τέρπω, 2. sing. præs. imper. pass. *Att.* et *Ion.* pro τέρπεσο, a

ΤΕ῾ΡΠΩ, f. ψω, delecto, oblecto, exhilaro, juvo ; τέρπομαι, delector, gaudeo. Διὰ σῴμα πτηνοῖσι μύθοις ἀδμήτονος τέρψω φρένας, *Eur. Or.* 1165. Ἀλλ' αἱ 'σταὶ τέρπεσι τὸν ξυνευνέτας, *id. Andr.* 208. Τερφθεὶς τῆς 'Ατλαντίδος γάμοις, *Lyc.* 744.

τερπωλὴ, ῆς, ἡ, delectatio, oblectatio. A τέρπω.

τερσαίνω, arefacio, sicco. Οὐδέ μοι αἷμα τερσῆναι δύναται, *Il.* 16, 519. A τέρσω.

τέρσει, 3. pl. fut. 1. ind. act. *Æol.* pro τερεῖ, a τείρω.

τέρσετο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐτέρσετο, a τέρσω.

τέρσηνε, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* et *Att.* pro ἐτέρσανε, a τερσαίνω.

τερσία, ἡ, siccitas, arefactio, *Jul. Ep.*

ΤΕ῾ΡΣΩ, arefacio, sicco ; τέρσομαι, aresco, arefio. Οὐδέ ποτ' ὄσσε Δακρυόφιν τέρσοντο, *Odyss.* 5, 152.

τερσθῇ, 3. sing. aor. 1. conj. pass. verbi τέρσω.

τέρσωαν, aor. 1. part. act. n. g.

τερψίμβροτος, ὁ καὶ ἡ, delectans seu oblectans homines. Ex τέρψις et βροτός.

τερψίνοος, ου, ὁ καὶ ἡ, animam oblectans et exhilarans ; (2) voluptuarius.

τέρψις, εως, ἡ, delectatio, oblectatio, oblectamentum, voluptas. A τέρπω.

Τερψιχόρη, ης, ἡ, Terpsichore ; una Musarum. Ex τέρψις et χορός.

τερψίχορος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, vel τερψίχορος, όεν, ορον, tripudiis se vel alios oblectans.

τέρω, contero, domo, *V. L.*

τέσσαρ, ων, τὰ, quatuor.

τεσσαράβοιος, ου, ὁ καὶ ἡ, quatuor boves æquans, v. c. pretium ; (2) e quatuor boum coriis factum, ut scutum. Ex τέσσαρες et βοῦς.

τεσσαρακαιδέκα, οἱ, αἱ, τὰ, quatuordecim.

τεσσαρακαιδεκάδωρος, ον, quatuordecim palmos æquans. A δῶρον.

τεσσαρακαιδεκαταῖος, αία, αῖον, decimus quartus.

τεσσαρακαιδεκέτης, ὁ, quatuordecim annos habens. Ex τέσσαρες, δέκα et ἔτος.

τεσσαρακαιονθήμερος, ον, quadraginta dies durans. Ab ἡμέρα.

τεσσαράκοντα, sive τετταράκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, quadraginta. A τέσσαρες.

τεσσαρακοντοντέτης, ὁ, ὁ, vel τεσσαρακοντατετής, ές, ὁ καὶ ἡ, qui quadraginta annorum est, quadragenarius. Ex τέσσαρες et ἔτος. Hinc

τεσσαρακοντετία, ας, ἡ, quadraginta annorum spatium.

τεσσαρακοντταῖος, αία, αῖον, qui fit intra dies quadraginta, seu die quadragesimo. A τεσσαράκοντα.

τεσσαρακοντάκις, s. τετταρακοντάκις, *adv.* quadragies. Ab eod.

τεσσαρακοντακτώ, οἱ, αἱ, τὰ, quadraginta octo.

τεσσαρακοντάπηχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, qui quadraginta cubitorum est.

τεσσαρακοντὰς, ἄδος, ἡ, numerus seu tempus quadraginta dierum.

τεσσαρακοντατρεῖς, οἱ καὶ αἱ, et τεσσαρακοντατρίαι, τὰ, quadraginta tres vel tria.

τεσσαρακοντήρης, εος, ἡ, navis quadraginta ordinum, *Rob.* Ex τεσσαράκοντα et ἐρέσσω.

τεσσαρακοντόργυιος, ον, quadraginta passus æquans. Ex ὀργυιά.

τεσσαρακοντούτης, vel τετταρακοντούτης, ες, ὁ, qui quadraginta annorum est. Ex τεσσαράκοντα et ἔτος.

τεσσαρακοσαῖος, αἷα, αἷον, qui quadragesimo die aliquid facit. A

τεσσαρακοστὸς, ἡ, ὸν, quadragesimus. A

ΤΕΣΣΑΡΕΣ, vel τέτταρες, οἱ καὶ αἱ, et τέσσαρα, vel τέτταρα, τὰ, quatuor; (2) quaterni.

τεσσαρεσκαιδέκα, οἱ, αἱ, τὰ, quatuordecim.

τεσσαρεσκαιδέκαταιος, αἷα, αἷον, decimum quartum annum agens, *Aret.*

τεσσαρεσκαιδεκατίτιαι, Sabbatiani, qui non die Dominica, ut reliqui Christiani, sed quarta decima luna Pascha cum Judæis celebrabant. A τεσσαρεσκαίδεκα.

τεσσαρεσκαιδέκατος, ἀτὴ, ατον, decimus quartus.

τέσσιρες, οἱ καὶ αἱ, et τέσσερα, τὰ, quatuor, *Ion.* pro τέσσαρες.

τεσσερήκοντα, *Ion.* pro τεσσαράκοντα.

τεταγμένοι, nom. pl. perf. part. pass. verbi τάσσω. Hinc

τεταγμένως, *adv.* ordinate, servato certo ordine, *Gl. Vet.* ex ordine; (2) stato tempore, seu statis temporibus, statis vicibus.

τεταγὼν, *Ion.* pro ταγὼν, aor. 2. A τάζω.

τέτακας, 2. sing. perf. ind. act. verbi τίνω.

τέτακται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi τάσσω, *ordino.*

τέταλμαι, perf. ind. pass. verbi τέλλω.

τετεμμένως, *adv.* moderate ac parce.

τετενηπὸς, ἡ, ὸν, laborans τετάνῳ; cujus musculi ita rigent, ut flecti nequeant. A τέτανος.

τετενθὼξ, τριχος, ὁ καὶ ἡ, qui laxo est capillo, promissos crines habens, hirsutus, *Plat.*

τετανοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tentiginem referens, tentiginosus. Ex τέτανος et εἶδος.

τετᾶνὸς, ἡ, ὸν, tentus, extentus, porrectus, promissus; (2) glaber, lævis, æqualis, *Nic. Al.* 464. A τείνω.

τετᾶνος, ου, ὁ, distentio, æqualis et perpetua totius corporis convulsio, *Gl. V.* tentigo, *Aristoph. Lysistr.* 560. Ab eod.

τετανὼ, reddo τετανὸν, i. e. rugas tollo. Χρῶτα ῥύπτει καὶ τετανοῖ, *Diosc.* A τετανὸς.

τέταντται, 3. pl. perf. ind. pass. verbi τείνω.

τετάνωθρον, ου, τὸ, vim habens extendendi et erugandi cutem, in primis faciei.

τετάνωμαι, ατος, τὸ, idem. A τετανόω.

τετάραγμαι, perf. ind. pass. verbi ταράσσω.

τεταραγμένως, *adv.* turbate, confuse, inordinate.

τεταρπόμενος, aor. 2. part. med. *Ion.* pro ταρπόμενος, a τέρπω.

τεταρτάμισυθος, 1. plur. aor. 2. conj. med. *Dor.* et *Ion.* pro τεταρτάμεθαι, a verbo eod. *Il.* 23, 9.

τεταρτάζω, in quatuor divido. A τέταρτος.

τεταρταῖζω, febre quartana laboro.

τεταρταῖος, αἷα, αἷον, qui quarto die aliquid agit, aut patitur, quatridiuanus, quartanus. Ab eod.

τεταρτημόριον, ου, τὸ, quarta pars, quadrans, *Plut.* in *Publicol.* cap. 22.

τεταρτημοριαῖος, αἷα, αἷον, quadrantarius, ex *Gl. Vet.* A præc.

τεταρτήμορον, pro τεταρτημόριον, *Poll.*

τεταρτίζω. Hinc ὁ τεταρτίζων, quartanarius, *Gl. V.* A τέταρτος.

τεταρτολογεῖσθαι. Hinc τεταρτολογηθῆμεν, quartemur, *Ph.* aor. 1. conj. pass. A τέταρτος et λόγος.

τέταρτος, ἀτη, ατον, quartus. A τέσσαρες.

τετάρτως, *adverb.* quarto gradu, vel loco, *Steph.*

τέτατο, 3. sing. plusq. ind. pass. *Ion.* pro ἐτέτατο, a τείνω.

τετάχαται, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro τεταγμένοι εἰσὶ, a τάσσω.

τέτελα, *perfect*, perf. ind. med. verbi τελέω.

τετελειωμένη, perf. part. pass. f. g. a τελειόω.

τετελείωται, *perfectus est*, 3. sing. perf. ind. pass.

τετέλεσται, *perfecit*, 3. sing. perf. ind. act.

τετελεσμένον, *peractum*, perf. part. pass.

τετευγμένοι, acc. sing. perf. part. pass. pro τετυγμένοι, a τυγχάνω, pro τεύχω.

τετεύχαται, *fabrefacti sunt*, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro τετευγμένοι εἰσί. Ἤ δὴ ταῦτά γ' ἐτοῖμα τετεύχαται, i. e. *certe jam hæc ipsa re advenerunt*, *Il.* 14, 53.

τετεχνημένως, *adv.* artificiose, cum arte exquisita. A τεχνάω.

τέτηκα, perf. ind. med. verbi τήκω.

τετήγκως, 2. sing. perf. ind. act. verbi τήκω.

τετηγμένος, *adv.* cum magna observatione, accurate. A τηκέω.

τετίνηται, *punitus sum*, perf. pass. ind.

τετιημένε, voc. sing. part. perf. pass. verbi τίω.

τετίνσθον, *cruciati sunt*, 3. dual. perf. ind. pass.

τετιποτὲς, nom. plur. part. perf. act.

τετιμένοι, nom. plur. perf. part. pass. verbi τίω.

τετιμημένον, perf. part. pass. n. g. verbi τιμάω.

τετιμῆσθαι, *honoratum esse*, perf. ind. pass.

τετίμηται, *honoratus est*, 3. sing. perf. ind. pass.

τέτλαι, 2. sing. præs. imper. act. per *Apocop.* pro τέτλαθι, a verbo τέτλημι pro τλάω.

τέτλαμεν, *toleravi*, perf. ind. act. per *Syncop.* et *Ion.* pro τέτληκα.

τετλαίην, præs. opt. act. verbi τέτλημι.

τετλάμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro τετλάναι.

τετλάναι, præs. idem, sed regulariter.

τέτληκα, perf. ind. act. verbi τλῆμι s. τλάω.

τετληὼς, part. part. act. *Ion.* pro τετληκώς.

τέτμη, 3. sing. præs. conj. act. verbi τέτμω.

τέτμηκε, 3. sing. perf. ind. act. verbi τέμνω.

τετμημένον, *incisum*, acc. sing. perf. part. pass.

τέτμω, invenio, offendo, nanciscor. Ὡς ἐκ ἐνδον ἀμύμονα τέτμεν ἄκοιτιν, *Il.* 6, 374. Τὴν δ' ἐνδοθι τέτμεν' ἐοῦσαν, *Odyss.* 5, 58. Ὅς δέ κε τέτμῃ ἀταρτηροῖο γενέθλης, *Hesiod. Theog.* 610. A τέμνω.

τέτοκε, 3. sing. perf. ind. med. verbi τίκτω. τετοκυίης, gen. sing. perf. part. med. f. g. *Ion.* pro τετοκυίας.

τετολμηκέναι, perf. inf. act. verbi τολμάω. Unde

τετολμηκότως, *adv.* audacter, nihil metuens.

τέτραμα, *incidi*, perf. ind. med. verbi τέμνω.

τέτορε, nom. dual. *Ion.* pro τέσσαρες, vel pro τέτορα, *quatuor*, nom. plur. itid. *Ion.* pro τέσσαρα, vel pro τέτορα, *vexavi*, perf. ind. med. verbi τείρω.

τέτορες, οἱ καὶ αἱ, et τέτορα, τὰ, *Poët.* pro τέσσαρες.

τέτρα, in compositione est idem quod τέτταρα, quatuor, seu *adv.* quater.

τετραβάμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, quadrupes; (2) quadrijugus. Τετραβάμοσιν ἐν χηλαῖσι τείχεσι κριμπτόμενα, *Eur. Ph.* 815. Τετραβάμονες ἵπποι, *Id. El* 476. Τετραβάμονι σφλῳ, *Id. Orest.* 991. Ex τέτρα et βαίνω.

τετραβόειος, ου, ὁ καὶ ἡ, vide τετσαραβόειος. Φάεα μυνόγλυπα, σάκει ἴσα τετραβοείῳ, *Call.* in *Dian.* 53.

τετραβόειος, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex τέτρα et βοῦς.

τετράγλωσσος, ου, ὁ καὶ ἡ, quadrilinguis, *Gl. V.* Ex τέτρα et γλῶσσα.

τετραγλήχιν, ινος, ὁ καὶ ἡ, quatuor cuspides seu angulos cuspidatos habens.

τετράγναθος, ου, ὁ καὶ ἡ, quatuor malas habens. Ex τέτρα et γνάθος.

τετραγράμματος, ου, ὁ καὶ ἡ, quatuor literis constans. Τετραγράμματον, τὸ, scil. ὄνομα, nomen Jehovah, quod *Hebraice* quatuor literis constat. Ex τέτρα et γράμμα.

τετράγραμμος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

τετράγυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui quatuor jugerum est, seu quatuor laterum, i. e. cujus unumquodque latus est τετράγυον. Hinc τὸ τετράγυον, ου, quatuor jugera; (2) diurnus labor aratori propositus. Νέων (novale) τετράγυον, *Call.* in *Dian.* 176. Ex γῦα.

τετραγωνέω, ῶ, quadrangulariter, quadrangulo adspectu, vel e quadrante intueor. A τετράγωνος.

τετραγωνία, ας, ἡ, arboris cujusdam nomen, quadrangularis, vel quadrantalis. Ab eod.

τετραγωνίζω, fut. ίσω, quadratam formam redigo, *Gl. V.* quadro. Ab eod. Hinc

τετραγωνισμὸς, ῦ, ὁ, quadratio, quadratura.

τετραγωνοτρόσωπος, quadratam faciem habens, *Steph.*

τετράγωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, quadrangulus, quadratus; *Metaph.* perfectus. A γωνία.

τετράδα, acc. sing. a τετρὰς.

τετραδακτυλιαῖος, αἷα, αἷον, quatuor digitorum spatium explens seu semidodrantalis. A

τετραδάκτυλος, ὁ καὶ ἡ, quatuor digitos habens.

τετραδαρχία, ας, ἡ, munus ejus, qui quatuor λόχοις præest. Ex τετρὰς et ἀρχή.

τετραδαρχῶμαι, a tetrarchis regor vel administror. A præc.

τετραδίσιον, et τετράδιον, ου, τὸ, quaternio. A τετρὰς.

τετραδισῆς, οῦ, ὁ, qui ærumnosam degit vitam. Ab eod. eo quod Hercules quarto die mensis natus multas ærumnas exantlare coactus fuit. A τετρὰς. Unde

τετραδίτιαι, ῶν, οἱ, dicti Sabbatiani, quod in festo Paschatis jejunarent, ceu feria quarta.

τετράδραχμον, ου, τὸ, nummus valens quatuor drachmas, *Gl. V.* tetradrachmum. Ex τέτρα et δραχμὴ.

τετράδραχμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui pretii quatuor drachmarum est. Ex iisd.

τετράδυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, quadrigeminus; (2) quadrifidus. Ex τέτρα et δίδυμος.

τετράδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, quatuor palmorum. Ex τέτρα et δῶρον, *palmus.*

τετραέλιξ, κος, ὁ καὶ ἡ, idem quod seq.

τετραέλικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, quatuor voluminibus tortus, quater circumvolutus, tortuosus, *Nonn. P.* 4, 35. Ab ἑλίσσω.

τετραετηρία, ας, ἡ, quadriennium, *Gl. Vet.* A τετραέτηρος. Hinc

τετραετηρικὸς, ἡ, όν, quadriennalis, quadriennio recurrens.

τετραετήρις, ίδος, ἡ, quadriennium, *Gl. V.* τετραέτηρος, ὁ καὶ ἡ, quadrimus, quadriennis.

τετραετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, sive τετραέτης, ες, ὁ, qui quatuor annorum est, *Gl. V.* quadrimus, quadriennis. Ex τέτρα et ἔτος.

τετραετία, ας, ἡ, quadriennium. A præc.

τετράζυγον, ου, τὸ, quadriga. A

τετράζυξ, υγος, ὁ καὶ ἡ, q. d. quadrijugis; τετράζυγες, quadrijugi, *Gl. V.* (2) quadruplex; *Nonn. Par.* 3, 16. Ex τέτρα et ζεύγνυμι.

τετράζω, *proprie*, de gallinarum voce, cum ova parturiunt.

τετράζων, fræni genus, *V. L.*

τετραήμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. quatriduanus, quatuor dies durans; τετραήμερον, quatriduum, *Gl. V.* Ex τέτρα et ἡμέρα.

τετραθέλυμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, quatuor habens fundamenta, seu quadruplex. Αὐτὰρ ὀγ' ἀμφ' ὤμοισι σάκος ἧέτο τετραθέλυμνον, *Il.* 15, 479. Ex τέτρα et θέλυμνον.

τετράθυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, quatuor habens fores, quadriforis. Ex τέτρα et θύρα.

τετραίνω, f. τρήνω, perforo, terebro; a. 1. τέτρηνα; τετρημένος, perforatus, perf. pass. part. Ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε, *Il.* 22, 396. Τέτρηνεν δ' ἄρα πάντα καὶ ἡμουσιν ἀλλήλοισι, *Od.* 5, 247. A τιτράω, *perforo.*

τετρακαιδεκαέτης, ες, ὁ, vel τετρακαιδεκαετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui quatuordecim annorum est. Ex τέτρα, καὶ, δέκα, et ἔτος.

τετράϊππον, ου, τὸ, quadriga, *Gl. Vet.* Ex τέτρα et ἵππος.

τετράκερων, quadricornium. Ex τέτρα et κέρας.

τετρακέφαλος, ον, quatuor capita habens. A κεφαλὴ.

τετράκις, *adv.* quater. A τέσσαρες.

τετρακισμύριοι, αι, α, quadragies mille.

τετρακισχίλιοι, αι, α, quatuor millia, quater mille.

τετρακίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, quatuor columnis fultus.

τετράκλινος, ου, ὁ καὶ ἡ, quatuor lectos habens. Ex τέτρα et κλίνη.

τετράκναμος, *Ion.* pro τετράκνημος, ου, ὁ

καὶ ἡ, quatuor habens radios, *Pind. Pyth.* 2, 73. Ex τέτρα et κνήμη.

τετρακνήμων, idem quod τετράκνημος, *Pind.*

τετράκωλος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, quadrupes. A κῶλον, *membrum.*

τετρακόρυμβος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, quaternos corymbos habens.

τετρακόσιοι, αι, α, quadringenti, æ, a. A τέσσαρες. Hinc

τετρακοσιοστὸς, ὴ, όν, quadringentesimus.

τετρακότυλος, quatuor cotylas capiens, *Ath.*

τετρακτὺς, ύος, ἡ, quaternio, i. e. numerus quaternarius. A τετράς.

τετράκυκλος, ὁ καὶ ἡ, quatuor circulis seu orbibus constans; (2) quatuor rotas habens. Ex τέτρα et κῶλον.

τετράκωλος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, quatuor membra habens. Ex τέτρα et κῶλον.

τετράκωμος ὁ, ὁ, saltatio quædam Herculi sacra. Ex τέτρα et κῶμος.

τετράλινον, τὸ, monile, quadruplici filo uniconum.

τέτραλιξ, herba quædam, *Theophr.*

τετραλογία, ἡ, quatuor δράματα, *Diog. L.*

τετραμερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, quadripartitus, *Gl. V.* quadrimembris. Ex τέτρα et μέρος.

τετραμερῶς, *adv.* quadripartitò, quadrifariam.

τετραμέτρητος, quatuor metretas capiens.

τετράμετρος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui est quatuor metrorum. Ex τέτρα et μέτρον.

τετραμηνιαῖος, quadrimenstruus, *Gl. Vet.* Ex τέτρα et μήν.

τετράμηνον, τὸ, quatuor mensium spatium, *Steph.*

τετράμηνος, ὁ καὶ ἡ, idem quod τετραμηνιαῖος.

τετραμμένον, *versatum*, perf. part. pass. n. g. verbi τρέπω.

τετράμνης, ὁ et τετραμναῖος, qui quatuor minarum est. Ex τέτρα et μνᾶ, *mina.*

τετράμοιρος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, quadruplum accipiens. Hinc

τετραμοιρία, ας, ἡ, quadrupla portio, quarta portio. Ex τέτρα et μοῖρα.

τετράμορφος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, quadriformis, *Gl. V.* Ex τέτρα et μορφὴ.

τετραντιαῖος, αία, αῖον, quartam partem æquans, *Rob.* A τετρᾶς.

τετρανυκτία, ας, ἡ, quadrinoctium, *Gl. V.* Ex τέτρα et νύξ.

τετράξυος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, quaternas furcas seu fissuras habens. Ex τέτρα et ξύω, *acuo.*

τέτριξ, avis quædam gallo similis. Ἡ δὲ τέτριξ, ἣν καλοῦσιν οἱ Ἀθηναῖοι οὐραγα, *Aristot. Hist. An.* 6, 1.

τετρὰοδία, ας, ἡ, quadrivium, *Gl. V.*

τετράοδον, ὁ, τὸ, idem, *Gl. V.* Ab ὁδός.

τετράοργυιος, ον, quatuor passus habens. Ab ὀργυιά.

τετραορία, ἡ, certamen quadrigarium. A

τετράορος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, quadrijugus, in quo quatuor equi juncti sunt; (2) quadrupes, *Soph. Trach.* 508. Ex τέτρα et ἀείρω.

τετραπάλαι, *adv.* q. d. quater olim, i. e. ante multa tempora, jamdudum.

τετραπάλαιος, ον, quatuor palmos habens.

τετράπεδος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, quadratus, quadrangulus. Ex τέτρα et πέδον.

τετράπηχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, qui quatuor cubitorum est.

τετραπλασιάζω, f. άσω, quadruplico. A

τετραπλάσιος, ία, ιον, quadruplus. A τέτρασα, vel τέτταρα, per *Sync.* τέτρα.

τετραπλάσιων, ονος, ὁ καὶ ἡ, quadruplo major seu amplior. A præc.

τετράπλεθρος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui quatuor jugerum est. Ex τέτρα et πλέθρον.

τετράπλευρος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, quatuor latera seu costas habens, *Gl. Vet.* τετράπλευρον, quadrilaterum. Ex τέτρα et πλευρά.

τετραπλῆ, *adv.* quadruplicìter. A

τετραπλοῦς, ὁνη, οῦν, *contr.* τετραπλόος, ὴ, ὅον, quadruplus. A τέτρασες.

τετραπλῶς, *adv.* quadrifariam, *Gl. V.* A præc.

τετράπνους, ὁ, ὁ, quatuor habens spiracula. Ex τέτρα et πνοή.

τετραποδηδὸν, *adv.* more quadrupedum.

τετραποδητὶ, *adv.* quatuor pedibus, *Suid.*

τετραποδίζω, incedo ut quadrupes, quaternis pedibus ingredior, *Gl. Vet.* quadrupedo. A τετράπους. Hinc

τετραποδισ-ὴς, ῆ, ό, quadrupedum more gradiens aut vivens.

τετραποδιστὶ, *adv.* idem quod τετραποδηδόν.

τετράπολις, ιος, ἡ, quatuor urbes habens.

τετράπολος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, quater aratro versus. Ex τέτρα et πολέω.

τετράπορος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, quatuor meatus seu foramina habens. Ex τέτρα et πόρος.

τετράποτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, quadrupes.

τετράπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex τέτρα et πούς.

τέτραπτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

τετραπτόσωτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, quadruplicem faciem habens. Ex τέτρα et πρόσωπον.

τετράπτερος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, quaternas gerens pinnas. Ex τέτρα et πτερόν.

τετραπτερυλλὶς, ίδος, ἡ, locusta, *Arist. Ach.* 877. Ex iisdem, quod quatuor habet alas.

τετράπτιλος, quaternas pinnas gerens, *Ath.*

τετράπτυχος, ον, quadruplex. A πτυχή.

τετράπυλος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, quatuor portas habens. Ex τέτρα et πύλη.

τετραπυργία, ἡ, *proprie* quatuor turres, ædificatio quatuor turribus constans, deinde castellum seu villa magnificentior et amplior. A πύργος.

τετραπώγων, nomen herbæ, *Diosc.*

τετραπωλία, ας, ἡ, quadrigæ, *Gl. Vet.* Ex τέτρα et πῶλος.

τετράραβδος, ον, quatuor radios habens. *Epith.* rotæ.

τετράρυθμος, ον, quatuor numeris seu pedibus constans.

τετράρυμος, vel τετράῤῥυμος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, quadrijugis, quatuor temones habens.

τετραρχέω, ῶ, sum tetrarcha. Τετραρχοῦντος τῆς Γαλιλαίας Ἡρῴδου, *Luc.* 3, 1. A

τετράρχης, ὁ, ὁ, qui quatuor λόχοις præest, tetrarcha; (2) regium imperium sine nomine habens regio. Ex τέτρα et ἀρχή.

τετραρχία, ας, ἡ, tetrarchæ imperium. A præc.

τετραρχικὸς, ὴ, όν, tetrarchicus; (2) ad tetrarcham vel tetrarchiam pertinens. Ab eodem.

τετρὰς, άδος, ἡ, quaternio. Ἀναρίας ἐκ διωλακῶν ἐν τέτρασιν παίδων γυίοις, *Pind. Olymp.* 8, 89. A τέσσαρες, vel τέτταρα.

τετρασκαλμὸς, ὁν, quatuor remis instructus, s. agi solitus.

τετρασκελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, quadrupes. Ex τέτρα et σκέλος.

τετράσσορον, τὸ, quatuor asses.

τετρασσάδιος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, quatuor continens stadia; *Subst.* τετρασσάδιον, quatuor stadia.

τετρασσατὴς, numisma Cyrenaicum, s. quatuor valens stateribus, *Poll.*

τετρασσάτηρος, ον, quatuor stateras æquans.

τετρασσίχως, ὁ, ὁ καὶ ἡ, quatuor constans ordinibus, aut versibus.

τετρασστοιχεῖ, quatuor ordinibus, quaterna serie, *Philo.*

τετρασστοιχία, ας, ἡ, quadripartitus ordo, s. ordo et series constans quaternis versibus. Ex τέτρα et στοῖχος.

τετράστεον, ὁ, τὸ, atrium, *Gl. V.* A στέα.

τετράστυλος, quatuor columnas habens, *Vitruv.*

τετρασυλλαβίαι, ἡ, quatuor syllabæ.

τετρασύλλαβος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, quatuor habens syllabas. Ex τέτρα et συλλαβή.

τετρασυλλάβως, *adv.* quatuor syllabis.

τετράσχιστος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, quadrifidus, *Gl. V.* τετράσχοινος, ον, quatuor schœnis constans. Ex τέτρα et σχοῖνος.

τετράτους, άτη, ατον, quartus, pro τέταρτος.

τετρατρύφος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui in quatuor partes frangi potest; (2) in quatuor partes fractus. Ex τέτρα et θρύπτω.

τετραφαλαγγία, ας, ἡ, quatuor phalanges, copiæ in quatuor agmina partitæ. Ex τέτρα et φάλαγξ.

τετραφαλαγγαρχία, ἡ, præfectura quatuor phalangum. Ab ἀρχή.

τετραφάληρος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, quatuor conos seu eminentias habens, *Il.* 5, 743. Ex τέτρα et φάλαρα.

τετράφαλος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, idem.

τετραφάρμακος, quatuor medicamentis constans, antidoti nomen; al. μυσήριον, *Gorr.*

τετράφατται, 3. plur. perf. indic. pass. *Ion.* pro τετραμμένοι εἰσὶ, a τρέπω.

τετράφατο, 3. pl. plusq. ind. pass. *Ion.* pro τετραμμένοι ἦσαν.

τετραφόροι, οἱ, qui quaterni aliquid ferunt, s. bajulant, *Steph.*

τετράφυλος, in quatuor tribus distinctus, *Steph.*

τετράχα, *adv.* quadrifariam, quatuor modis. A τετράκις.

τετραχῆ, *adv.* quadrifariam, vel in quatuor partes. Ab eod.

τετραχθὰ, *adv.* quadrifariam, in quatuor partes vel frusta. Ab eod.

τετράχειρ, ος, ὁ καὶ ἡ, quatuor manus habens.

τετραχίζω, in quatuor partes divido. A τετραχῆ.

τέτραχμον, τὸ, genus nummi valens quatuor drachmas, pro τετράδραχμον.

τετραχοινίκιος, quatuor χοινίκας implens, *Diosc.*

τετραχοίνιξ, ικος, quatuor chœnicas habens.

τετραχορδὰ, τὰ, quæ habent quatuor chordas, *Vitruv.*

τετράχορδος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, quatuor instructus chordis. Ex τέτρα et χορδή.

τετραχρονία, ἡ, quatuor tempora. *Vox Gramm.* A

τετράχρονος, ον, quatuor tempora habens, qualia sc. duo conveniunt in syllabam longam.

τετραχῶς, *adv.* quadrifariam, quatuor modis; quadripartito. A τετράκις.

τετράφυρμαι, paulopostf. indic. verbi τρέπω, τετράφαν, et τέτριξ, avis nomen, *Eust. Aristot.*

τετράωτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, quatuor habens aures. Ex τέτρα et οὖς, *auris.*

τετρεμαίνω, tremo. Οὕτως αὐτὸς τετρεμαίνω καὶ περδόμαι, *Arist. Nub.* 293. Τὸ μὲ ποιεῖ τετρεμαίνειν, *ib.* 373. A τρέω.

τετρήγει, 3. sing. plusq. indic. med. *Ion.* et per *Sync.* pro ἐτετηρήκει, a ταφάσσω.

τετρήμερος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui quatuor dierum est. Ex τέτρα et ἡμέρα.

τετρήναντο, *Call.* in *Dian.* 244. 3. pl. imp. pass. a τετραίνω.

τέτρηνε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* et *Alt.* pro ἐτέτρηνε.

τετρήρης, εος, ἡ, quadriremis. Ex ἐρέσσω.

τετρηρικὸς, ὴ, όν, ad quadriremem pertinens. A præc.

τέτρηται, 3. sing. perf. ind. pass. per *Sync.* pro τετέτρηται, a τορέω, *terebro.*

τετρήχει, 3. sing. plusq. ind. act. *Ion.* pro ἐτετρήχει, a τρήχω.

τετρηχυῖα, perf. part. act. f. g.

τετρίγει, 3. sing. plusq. indic. med. *Ion.* pro ἐτετρίγει, a τρίγω.

τετριγὼτας, acc. pl. m. g. part. perf. med. *Poët.* pro τετριγότας.

τετρόγυιος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui quatuor orgyarum est. Ex τέτρα et ὀργυιά.

τέτροφε, 3. sing. perf. ind. med. verbi τρέφω.

τέτυμαι, perf. indic. pass. verbi τεύω.

τετρωβολιαῖος, idem quod τετρώβολος, *Suid.*

τετρωβολίζω, accipio quatuor obolos, *Poll.*

τετρώβολον, ὁ, τὸ, nummus quatuor obolos valens. Ex τέτρα et ὀβολός.

τετρώβολος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, quatuor obolos valens. Ex iisdem.

τέτρωκε, 3. sing. perf. ind. act. verbi τιτρώσκω.

τέτρωρος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, quadrijugus, *Eur. Hipp.* 1224. Ex τέτρα et ἀείρω.

τετρώφορος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, quatuor habens contignationes, cameras seu tecta. Ex τέτρα et φορῶ, seu φόρος.

τετρώφρυγος, qui quatuor vallorum, seu fossarum est. Ab ἐρύσσω.

TETTA', vox qua, benevolentiæ aut honoris caussa, junior seniorem compellat, *Il.* 4, 412.

τέττακες, *Att.* pro τέσσαρες; ubi quærenda incipientia a τέτταξ—.

τεττιγομήτρα, ας, ἡ, cicadæ matrix, seu cicadarum mater. Ex τέττιξ et μήτρα.

τεττιγόνια, sive τεττιγονίαι, cicadastra sive cicadæ minores, cicadulæ, *Dim.* a τέττιξ.

τεττιγοφόρος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, cicadifer; τεττιγοφόροι vocabantur Athenienses, eo quod comæ cincinnis implicitas gestarent cicadas aureas, ut se αὐτόχθονας probarent. Ex τέττιξ et φέρω.

τεττιγώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, cicadæ similis, cicadæ naturam referens seu habens.

τεττίζω, strido, ut cicada, fritinio, *Steph.*

ΤΕΎΤΤΙΞ, ίγος, ὁ, cicada.

τέτυγμαι, perf. indic. pass. pro τέτευγμαι, a τεύχω, vel a verbo inus. τύκω, *fabrico.*

τετύκοντο, 3. pl. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐτύκοντο, a τύκω, *Il.* 1, 467.

τέτυπται, 3. sing. perf. indic. pass.

τετυφωμένως, *adv.* superbe, dementer. A τύφω.

τετύφωται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi τυφόω.

τετύχηκε, 3. sing. perf. ind. act. verbi τυγχάνω, pro τυγχέω.

τετύχησιν, 3. sing. aor. 2. conj. act. *Ion.* et cum ν ἐφελκ. pro *τύχῃ*.

τετύχθαι, perf. inf. pass. verbi *τύκω*.

τεῦ, *tui*, gen. sing. *Dor.* pro τοῦ, et hoc pro σοῦ, a σύ, *tu*.

τεῦγμα, τό, structura, opus. A *τεύχω*.

τευθήν, ῆνος, ὁ, loligo, piscis quidam. Ὑμεῖς, καθάπερ οἱ τευθίδες, μάχεσθαι μὲν ἔχετε, καεδίαν δὲ οὐκ ἔχετε, *Plut.* in *Themistocl.* cap. 11. A

ΤΕΥ΄ΘΟΣ, ου, vel τευθός, οῦ, ὁ, piscis ex sepiarum genere, qui existimatur esse loligo major, *Gl. V.* τευθός, lolius.

τεύθριον, τό, idem quod τευκρίς, al. hemionion, *Plin.*

τευκρίς, ή, herbæ nomen, *Diosc.*

τευκτὴρ, ῆρος, ὁ, fabricator, instructor, apparator. A *τεύχω*.

τευκτικὸς, ἡ, ὸν, consequendi vim habens, qui adsequi et adipisci potest. A *τυγχάνω*.

τευκτὸς, ἡ, ὸν, fabricatus. A *τεύχω*.

τεῦξε, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔτευξε, a *τεύχω*.

τεύξεαι, 2. sing. fut. 1. ind. med.

τεῦξεις, εως, ἡ, fabrica seu confectio alicujus, &c. Ab eod.

ΤΕΥΤΑ΄ΖΕΙΝ, in *Lex. Gr.* expon. struere, moliri, satagere, necnon militare.

τευτασμὸς, οῦ, ὁ, assiduitas in re aliqua, et cunctatio. A præc.

τεύτλιον, ου, τὸ, et τευτλὶς, ίδος, ἡ, id. quod ΤΕΥ΄ΤΛΟΝ, ου, τὸ, beta, *oleris genus*.

τευτλοσάκη, ἡ, edulium ex beta et lente mistis, *Diosc.*

τεῦχε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔτευχε, a *τεύχω*.

τεύχε', pro τεύχεα, *arma*, acc. pl. a τεῦχος.

τευχεσφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, armiger. Ex τεῦχος et φέρω.

τευχήρης, ες, armatus. A τεῦχος et ἄρω.

τευχησπὴς, ῆος, ὁ, idem quod

τευχησπὴς, οῦ, ὁ, armatus miles, *Æsc. S. T.* 650. A τεύχος.

τευχῦτὴς, ου, ὁ, idem et ab eod.

τευχίτις σχοῖνος, juncus Babylonius vel Arabicus, *Diosc.*

τεύχοισα, pr. part. f. g. act. *Dor.* pro τεύχουσα, a *τεύχω*.

τεύχοντο, 3. pl. imperf. indic. pass. *Ion.* pro ἐτεύχοντο.

τευχοπλάξις, ἡ, figula, figuli uxor vel soror. A πλάσσω.

τεῦχος, εος, τὸ, vas, alveus; (2) liber, volumen; *plur.* instrumenta bellica, arma. A *τεύχω*.

τεύχω, 2. sing. præs. imper. med. a *τεύχω*.

τευχοφόρος, ον, arma ferens, armatus. A φέρω.

ΤΕΥ΄ΧΩ, τεύξω, fabricor, struo, paro. Αὐτὰς δὲ ἑλωρία τεῦχε κύνεσσιν, *Il.* 1, 4. Ἄλγεα τεύχει, *ib.* 110. Οἳ αὐτῷ κακὰ, *Hesiod. Op.* 263. Θυμὸς ὀτιεχόμενος μανίην ὀλοόφρονα τεύχει, *Phocyl.* 58.

ΤΕ΄ΦΡΑ, ας, ἡ, cinis, *Il.* 18, 25.

τεφρίζω, imitor cinerem, vergo in colorem cineris. A τέφρα.

τέφριον, ου, τὸ, collyrium coloris cinerei.

τεφροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cinereus, *Aret.* A τέφρος, ος, ὸν, cinereus, cineraceus.

τεφρόω, ῶ, f. ώσω, in cinerem redigo; τεφρῶμαι, cineresco. Καὶ πόλεις Σοδόμων καὶ Γομόῤῥας τεφρώσας κατεστροφῇ κατέκρινεν, 2 *Pet.* 2, 6. Τεφρώσας γυῖα Λημναίῳ πυρὶ, *Lyc.* 227. A præc.

τεφρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, cinereus, cineraceus. A τέφρος.

τέφρωσις, εως, ἡ, mutatio in cinerem. A τεφρόω.

τεχθεὶς, aor. 1. part. pass. verbi *τίκτω*.

τεχθεισαι, nom. pl. aor. 1. part. pass. f. g.

τεχθήναι, *natum esse*, aor. 1. inf. pass.

τεχθήσομαι, *natus ero*, fut. 1. ind. pass.

τεχναῶν, fut. ώσω, arte conficio; (2) conficio, perficio, *Gl. Vet.* τεχνάζομαι, commentor; machinor, molior. Πάσας μηχανὰς τεχναΐζοντες, *Philo.*

τεχνάεις, *Dor.* pro τεχνήεις.

τέχνασμα, ατος, τὸ, ars dolosa, machinamentum, dolus, *Gl. V.* commentum, inventum, artificium; (2) opus, *Eur. Or.* 1053. A τεχνάζω.

τεχνασμὸς, ὁ, artificium, *Man.* Ab eod.

τεχναστέον, artificiose conandum. Ab eod.

τεχνασ΄τὴς, ου, ὁ, solerti ingenio præditus; (2) machinator, fabricator, machinator dolii.

τεχνασὸς, ἡ, ὸν, artificiosus seu artificialis, arte factus. Ab cod.

τεχνάω, ῶ, et τεχνάομαι, ῶμαι, arte paro et conficio, artificiose fabricor, fabricor; (2) machinor et molior, solerter inveni o et comminiscor. Φιλεῖ δ' ὁ Ψυμὸς πρόσθεν ἡφῆσθαι πλοπεὺς τῶν μηδὲν ὀρθῶς ἐν σκότῳ τεχνωμένων, *Soph. Antig.* 500. Τὰ μὲν φράσασα, χερσὶν ἃ 'τεχνησάμην, *id. Trach.* 543. A

ΤΕ΄ΧΝΗ, ης, ἡ, ars; (2) dolus, fallacia, fraus, techna. Ἐδείτο δὲ Ἥπιε μεθῆκε, μ' ἐξίένει πάση τέχνῃ, *Aristoph. Concionatr.* 530. i. e. petiit vero quæ me arcessivit, ut curriculo exirem. Ἀντισθένην τὶς καλεσάτω τάση τέχνῃ, *ibid.* 366. i. e. Antisthenem huc quispiam evocet quam celerrime. A τεύχω.

τεχνήδιον, et τεχνήδειον, ου, τὸ, parva ars; (2) inventiuncula; (3) versutia, *Dim.* a τέχνη.

τεχνήεις, ήεσσα, ῆεν, arte excultus, artificiosus. Ab eod. Hinc

τεχνηέντως, *adv.* artificiose, solerter, scite.

τέχνημα, ατος, τὸ, opus arte confectum, artificiosum commentum seu inventum; (2) artifex; solenne apud Poëtas rem poni pro persona, *Soph. Philoct.* 927. A τεχνάω.

τεχνήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, artificiosus, artificiose factus. A τέχνη.

τεχνητιχὸς, ἡ, ὸν, idem quod

τεχνητὸς, ἡ, ὸν, artificiosus, artificiose factus; (2) ementitus, fucatus. A τεχνάω.

τεχνίζομαι, fabricor, *Steph.*

τεχνικὸς, ἡ, ὸν, qui artis est aut artium; (2) ad artem vel artes pertinens, artificialis; (3) artificiosus, arte valens, ingeniosa prædituς solertia. A τέχνη.

τεχνικῶς, *adv.* artificiose, solerter.

τέχνιον, τὸ, artificium, *Gloss. Vet. Dim.* a τέχνη.

τεχνιτεία, ας, ἡ, idem; opificium.

τεχνίτευμα, ατος, τὸ, idem. A

τεχνιτεύω, artificiose fabricor; (2) arte molior; (3) molior, machinor. A

τεχνίτης, ου, ὁ, artifex, qui artem aliquam factitat; (2) histrio. A τέχνη.

τεχνίτις, ίτιδος, ἡ, artifex, peritia, ingeniosa. A præc.

τεχνογραφικὸς, ἡ, όν, idem quod

τεχνογράφος, ου, ὁ, artis alicujus scriptor, qui artis alicujus præcepta mandavit literis. Ex τέχνη et γράφω.

τεχνοδίδαιτος, ον, artifex, artis studiosus. A δίδαιτα.

τεχνολογέω, de arte dissero, artis rationem aut præcepta trado; (2) arte loquor seu persequor, artificiose disputo, argutor. Περὶ τῆς τεροσοχῆς ὧδε πὼς τεχνολογοῦσι, *Dion. Hal.*

τεχνολογία, ας, ἡ, verba, oratio, seu disputatio de artibus; (2) artificiosa oratio. A

τεχνολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui de arte loquitur; (2) qui artificiose loquitur, qui technas sermoni suo adhibet, argutator, sophista, artificii vel artis studiosus. Ex τέχνη et λόγος.

τεχνοπαίγνιον, ου, τὸ, ludicrum artificium. Ex τέχνη et παίζω.

τεχνοποιέω, ῶ, artificiose conficio.

τεχνοπωλικὸς, ἡ, όν, artem suam vendens, arte suo quæstum faciens. A πωλέω.

τεχνοσύνη, ης, ἡ, ars, artificium. A τέχνη.

τεχνυεργέω, fabricor. Ex τέχνη et ἔργον. Hinc

τεχνύεργημα, ατος, τὸ, factum artificiosum.

τεχνυεργίος, ας, ἡ, artificium, *Ph.* Ex τέχνη et ἔργον.

τεχνόω, arte instruo, *Gal.* A τέχνη.

τεχνύδριον, ου, τὸ, idem quod τεχνήδιον.

τέων, *cui*, dat. sing. *Ion.* pro τινί.

τέως, *adv.* tamdiu; (2) aliquamdiu, aliquod tempus; (3) interea, interim; (4) tunc. Ab ἐως.

τῇ, *hac, ea parte*, dat. sing. f. g. adverbiascens ab artic. præpos. ὁ.

τῇ, *cape*, 2. sing. præs. imper. act. *contr.* pro τάε, a verbo τάω, *capio*, *Il.* 14, 219.

ΤΗ΄ΒΕΝΝΑ, ης, ἡ, toga, vestis Romana.

τηβεννικὸς, ἡ, όν, togatus; τηβεννικὴ ἐσθὴς, toga. A τήβεννα.

τήβεννος, ου, ἡ, idem quod τήβεννα.

τηβεννοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, togatus, trabeatus. Ex τήβεννα et φέρω.

τηγανίζω, f. ίσω, sartagine coquo seu torreo, *Gl. V.* frigo. A τήγανον. Unde

τηγάνιον, ου, τὸ, sartago, *Gl. V. Dim.*

τηγανισμὸς, οῦ, ὁ, coctio seu frictio in sartagine. A τηγανίζω. Unde

τηγανιστὸς, ἡ, όν, in sartagine frixus seu coctus, *Gl. V.* τηγανιτὸν, frixum.

τηγανίτης, ου, ὁ, ut τηγανίτης ἄρτος, panis in sartagine coctus admixto caseo.

τήγανον, ου, τὸ, sartago, patella, in qua butyrum oleumve liquefit ad pisces, carnes aut similia frigenda. A τήκω.

τῆδε, *adv.* hic, huc, hac. A τῆ, ab ὁ.

τήθεα, ων, τὰ, ostrea. A τήθος.

τηθέλης, ου, ὁ, et τηθαλλαδὴς, *item* τηθάλλαδος, ab avia nutritus et educatus; (2) deliciosus, luxuriosus; (3) stolidus, fatuus, *Eust.* A τήθη.

τηθεύω, f. εύσω, nutrio. A τήθη.

τήθη, ης, vel τηθὴ, ῆς, ἡ, nutrix; (2) avia; (3) amita, seu matertera. A τιτθός.

τηθηνὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, nutritor, nutritius, educator; (2) amabilis. A τήθη.

τηθίαι, ας, ἡ, vetula, quam reverentiæ causa aviam vocamus. Ab eod.

τηθίδειος, idem quod τηθίαι, *Steph.*

τηθὶς, ίδος, ἡ, avia; (2) matertera; (3) amita. Ab eod.

τῆθος, εος, τὸ, et τήθυον, ου, τὸ, ostreorum genus, *Il.* 16, 747. A

Τηθὺς, ύος, ἡ, Tethys, uxor Oceani; (2) terra, a nutriendo. A τήθη.

τηκεδανὸς, ἡ, όν, liquens; (2) liquans, liquefaciens, *Aristot. Hist. An.* lib. 4. cap. 6. A τήκω.

τηκεδονικὸν, tabificabile, *Ph.* A

τηκεδὼν, όνος, ὁ, liquefactio; (2) tabes.

τηκόλιθος, ὁ, lapides liquefaciens, *Paul. Ægin.*

τηκτικὸς, ἡ, όν, liquefaciendi seu liquandi vim habens, liquans, resolvens.

τηκτὸς, ἡ, όν, liquefactus, liquatus; (2) qui liquefieri potest, liquabilis. A

ΤΗ΄ΚΩ, f. ξω, liquefacio, liquo, macero, consumo, tabefacio, mollio; τήκομαι, marceo, marcesco, liquor, tabesco, macresco, *Gl. Vet.* τέτηκεν, tabuit, *Ph.* p. med. τετηκὼς, vietus, marcidus, marcens, *Phil.* part. Στοιχεῖα καυσόμενα τήκεται, 2 *Pet.* 3, 12.

τηλαυγέω, ῶ, longe splendorem spargo, eminus splendeo. A τηλαυγὴς. Hinc

τηλαύγημα, ατος, τὸ, splendor late dispersus, aut eminus apparens.

τηλαυγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, longe splendorem suum spargens, eminus splendens, *Gl. V.* lucidus, præfulgens. Ex τῆλε et αὐγή.

τηλαύγησις, εως, ἡ, splendor longe dispersus. A τηλαυγέω.

τηλαυγῶς, *adv.* splendorem late spargendo; (2) clare. A τηλαυγὴς.

ΤΗ΄ΛΕ, *adv.* procul, longe. Τῆλε δὲ χαλκὸς Λάμφ', ὡς τε στεροπὴ πατρὸς Διός, *Il.* 10, 153.

τηλεβόας, ὁ, et τηλέβοος, ὁ, longe sonans, valde sonorus, clamosus.

τηλεβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, longe seu procul jaculans, eminus feriens. A βάλλω.

τηλέγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, in longinquo solo natus, *item* sero, in senectute natus, et inde, carus parentibus; *Ph.* proculus. Ex τῆλε et γείνομαι.

τηλεδαπὸς, ἡ, όν, e longinquo solo, qui ex longinquo advenit, peregrinus, longinquus, procul remotus. Νήσων ἐπὶ τηλεδαπάων, *Il.* 21, 454. Ex τῆλε et δᾶπέδον, *solum*.

τηλεθάω, ῶ, vireo, germino, pullulo; (2) viresco, floreo. Hinc τηλεθόωντα, florentem; part. pro τηλεθώντα, τηλεθάοντα; *it.* τηλεθόωσα, fœm. pro τηλεθῶσα, τηλεθάουσα. Παῖδας ἀτέκτανε τηλεθάοντας, *Il.* 22, 423. Ὕλη τηλεθόωσα, *ib.* 6, 148. A θάλλω.

τηλεθόωσα, part. præs. act. *Poët.* pro τηλεθῶσα, ex τηλεθάω, a τηλεθάω.

τηλεθῶν, *Poët.* pro θάλλων, *Steph.*

τηλεκλειτοῖο, gen. sing. *Ion.* pro τηλεκλειτοῦ, a

τηλεκλειτὸς, ὁ, ὁ, procul celebris, valde incitus.

τηλεκλυτὸς, ὁ, ὁ, idem.

τηλέκλητος, ου, vel τηλεκλητὸς, ὁ, ὁ, e longinquo vocatus, arcessitus.

τηλεμάχος, ου, ὁ καὶ ἡ, eminus pugnans, jaculis et tormentis pugnans. A μάχομαι.

τηλεπλαγκτος, ὁ καὶ ἡ, longivagus, longinquus.

τηλέπομπος, ον, longe missus. A τέμπω.

τηλέτοιος, ου, ὁ καὶ ἡ, in longum vadens, in longinquum penetrans. Τηλετόροις λιμένεσσιν ὁμίλεον αὐτομάτη νῆυς, *Nonn. Paraphr.* 6, 21. Ex τῆλε et τόρος.

τηλέπολος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cujus portæ in longinquo solo sunt remotæ, de urbe, dissitæ; (2) cujus portæ longo inter se distant intervallo; (3) amplas et spatiosas portas habens, *Od.* 10, 82. Α πόλη.

τηλεσίζαντος, ον, idem quod τηλεφανής.

τηλέσκοτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui e longinquo videtur, procul apparens. Α σκέπτομαι.

τηλεσκόπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui longe oculorum suorum aciem porrigit, maximo intervallo distantia cernens, *Arist. Nub.* 289.

τηλεφανής, έος, ὁ καὶ ἡ, procul apparens, dissitus, longinquus, *Arist. Nub.* 280. Ex τῆλε et φαίνομαι.

τηλέφιλον, ᾱ, τὸ, portulaca agrestis.

ΤΗΛΙΑ, ας, ἡ, vas situlæ figura; (2) arca, qualis est frumentaria; (3) ambitus cribri; (4) fumarii operculum; (5) tabula, in qua tesseris luditur, *Gl. V.* τηλίαι, incernicula.

τηλίκος, η, ο, tantus, tantæ ætatis. Οὐδέ τι σε χρὴ Νηπιάας ὀχέειν ἔτεϊ ἐκέτει τηλίκος ἐσσί, *Od.* 1, 297. Ab ἡλίκος, *quantus*.

τηλικοῦτον, *adv.* tantopere, *Gl. V.* Α

τηλικοῦτος, τηλικαύτη, τηλικοῦτο, et frequentius τηλικοῦτον, idem quod τηλίκος. Νομίζειν ἐξουσίαν παιδὶ τηλικούτῳ δωρεισθαι τοσαῦτα, *Plut.* in *Anton.* cap. 28.

τήλις, εως, ἡ, fœnogræcum, al. siliqua, *Theoc. Sch.*

τηλόθεν, *adv.* procul, e longinquo, eminus. Α τῆλε.

τηλόθι, *adv.* procul. Ab eod.

τηλοτέτης, procul volans. Α πέτομαι, *volo*.

τηλόσε, *adv.* longe, procul. Α τῆλε.

τηλοτάτω, *adv.* maxime, procul, longissime, *Superl.* ab eod.

τηλοτέρω, *adv.* ultra, longius, *Compar.* ab eodem.

τηλῦ, *adv.* procul. Ab eod.

τηλυγέες, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, cujus termini procul sunt, longinquus, extremus, *Æsch. Pr.* 1. Ex τῆλε et ὄρος, *terminus*.

τηλυγέτης, ᾱ, ὁ, et τηλύγετος, έτη, ετον, proprie, natus procul absente patre; (2) in senectute genitus; (3) natu minimus; (4) carus parentibus. Ἀλλά ἑ τηλύγετὸν περ ὁμως καὶ μοῦνον ἐόντα, πέμπτεν, licet provecta ætate genitum, *Apoll. Rhod.* lib. 1, 99. Ex τῆλε et γίνομαι.

τηλωτός, ᾱ, ὁ, qui e longinquo cernitur; (2) procul semotus; (3) peregrinus. Ex τῆλε et ὤψ.

τηλῶτις, ἡ, longe conspicua. A præc.

τημέλεια, ας, ἡ, cura, ornatus, *Ph.* curatio, cultus. Α τημελής.

τημελέω, ῶ, fut. ήσω, curam habeo, proprie eorum, quæ ad cultum corporis, vel etiam ad humaniter aliquem tractandum pertinent, *Gl. V.* τημελῶ, colo. Μνήμην παλαίων τημελήσω· ὀδυρμάτων, curans, *Lyc.* 977. Σώματός τ' ἐτημέλει, *Eur. Iph.* in *Tau.* 312. Ab eod.

τημελής, έος, ὁ καὶ ἡ, diligens, alicujus rei curam gerens. Ex τάω et μέλει.

τημελητής, ὁ, idem qui et ἐπιμελητής, *Theoc. Sch.*

τήμερα, *adv.* pro σήμερον, *Ar.*

τήμερον, *adv.* hodie, *Att.* pro σήμερον.

τῆμος, *adv.* tum. Ab ἥμος, *quum*.

τημόσδε, *adv.* idem. Ex τῆμος et δέ.

τημῶτος, *adv.* tum, *Hesiod. Op.* 574. *Callim. Hymn.* in *Dian.* 175. Α τῆμος.

τηνάλλως, *adv.* obiter, leviter; (2) gratis, nullo pretio; (3) inaniter, frustra, temere; (4) alioqui, alias. Οὐδ' ἵνα τηνάλλως ἀδολεσχῶ, *Dem.* Πλανᾶσθαί με τηνάλλως καὶ τὴν νόσον ἀγνοεῖν, *Heliod.* 4. p. 166. Ex τὴν, artic. et ἄλλως, *frustra*, qs. τὴν ἄλλως ὁδόν.

τηνεῖ, *Dor.* pro ἐκεῖ, illic, ibi; (2) illuc.

ΤΗΝΕΛΑΔ, ης, ἡ, lyræ harmonia, soni imitatio oralis, *Arist. Av.* 1703. Videtur esse vox accelamantium victori; unde pro carmine triumphali, *Ern.*

τήνελλος, ᾱ, ὁ, idem.

τηνισμός, οῦ, ὁ, idem quod τωνισμός.

τηνίκα, *adv.* tunc. Ab ἡνίκα.

τηνικάδε, *adv.* tunc; (2) illic. Α τηνίκα.

τηνικαῦτα, *adv.* tum, tunc. Ab eod.

ΤΗΝΙΟΙ, ων, οἱ, Laconibus amygdalæ dulces.

τηνόθι, *adv.* illic, ibi, pro ἐκεῖ, *ibi*.

τῆνος, τήνα, τῆνο, ille, *Dor.* pro ἐκεῖνος.

τήνω, *illius*, gen. sing. *Dor.* pro τήνου.

τηνῶδε, *adv.* illinc. Α τῆνος.

τηξιμελής, έος, ὁ καὶ ἡ, membra liquefaciens. Ex τῆξις et μέλος.

τῆξις, εως, ἡ, liquefactio; (2) tabefactio, maceratio, *Gl. V.* tabes. Α τήκω.

τῆπτε, *adv.* quemadmodum; (2) ubi.

τήρει, 2. sing. præs. imper. act. pro τήρεε.

τηρέωντι, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro τηρέασι, a

ΤΗΡΕΩ, p. τετήρηκα, servo, conservo, tueor, adservo, reservo, custodio, observo; (2) insidior, insidiose observo; (3) expecto. Τὸ γὰρ ὑΐδιον τηρεῖ με, κἀσι δύσκολον, *Arist. Vesp.* 1345. παρθενίην, *Phocyl.* 11.

τηρῆσῃ, 3. sing. aor. 1. conj. act.

τηρήσητε, 2. pl. aor. 1. conj. act.

τήρησις, εως, ἡ, servatio, observatio; (2) tutela; (3) custodia. Α τηρέω.

τηρητέον, servandum, observandum.

τηρητής, οῦ, ὁ, custos, observator, asservator. Α τηρέω. Hinc

τηρητικός, ή, όν, observandi studiosus, ad custodiam aptus.

τῆσι, *his*, dat. plur. f. g. *Ion.* pro ταῖς, ab artic. præpos. ὁ.

τησίχυσος, ὁ, aurum atterens, al. τισίχυσος, verum et hoc et illud suspecta sunt, *Steph.*

τητᾶς, 2. sing. pr. ind. act. pro τητάεις, a

ΤΗΤΑ΄Ω, ῶ, privo; (2) quæro, tento. Τητώμενοι φρεσὶν, *Soph. El.* 1340. Οἱ γὰρ ξανόντες χαιμάτων τητώμενοι, *Eur. Or.* 1073. χώρας Ἑλλάδος, *id. Her.* 31. Πλέω πρὸς οἴκους τῶν ἐμῶν τητώμενος, *Sophocl. Philoct.* 359.

τῆτες, hoc anno; alicubi et τῆται, *Gl. Vet.* τῆτες, *adverb.* horno; *item* hornum. Ab ἔτος.

τήτη, ης, ἡ, penuria, privatio, *Hes.* Α τητάω.

τήτινος, ίνη, ινον, qui est unius, seu hujus anni, hornus. Α τῆτες.

τήτυμος, verus, *Hes.* pro ἐτήτυμος.

τηὔσιος, ία, ιον, inanis, vanus.

τηυσίως, *adv.* temere, frustra, irrito conatu. Α præc.

τί, vide τίς.

τιάρα, ας, ἡ, capitis gestamen, apud Persas, tiara, *Gl. V.* τιάραι, *apices*.

τίαρις, ιδος, ἡ, crista galeæ, *Hesych.* Α τιάρα.

τιαροειδής, ές, tiaræ similis. Ab εἶδος.

ΤΙΒΗ΄Ν, ῆνος, ὁ, tripus, *Lycophr.*

ΤΙΓΡΙΣ, ίδος, vel ίος, ἡ, tigris.

τιγροειδής, ές, speciem tigridis habens, maculosus ut tigris, *Epith.* equi.

τίενι, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔτιε, a τίω.

τίεσκε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔτιε.

τίεται, *honoratur*, 3. sing. præs. ind. pass.

τίλω, punio, crucio; ut hinc sit τετιηότες, *Il.* 9, 13. et τετιημένος, *Il.* 11, 555.

τίμνη, ης, ἡ, regina, *Hes.*

ΤΙΘΑΙΒΑΣΣΩ, et τιθαιζώσσω, mel conficio, mellifico; (2) nutrico, alo, *Nic. Th.* 199.

τιθάς, ᾶς, ὁ, ἡ, ὄρνις, mansueta avis, i. e. gallina, *Ep.*

τιθασευτής, ὁ, vide τιθασσευτής, *Ar.*

τιθάσιον, τὸ, natura cicur et mansueta, *Theophr.*

ΤΙΘΑΣΣΟ΄Σ, et τιθασσός, ῆ, ὁ καὶ ἡ, cicur, mansuetus.

τιθασσεία, ᾶς, ἡ, cicuratio, mansuefactio.

τιθασσευτής, οῦ, ὁ, cicurator, qui cicurat, *Gl. V.* τιθασσευτὰι, mansuetarii. Α τιθασσεύω. Hinc

τιθασσευτικός, ή, όν, qui cicurare potest, vi mansuefaciendi præditus. Α τιθασσευτής.

τιθασσευτός, domitalis, *Gl. V.* Α

τιθασσεύω, et τιθασεύω, cicuro, mansuefacio; et τιθασσεύομαι, mansuefio, mansuesco, mitesco. Ὑμᾶς ὑπάγουσιν ἐπὶ ταῦτα, καὶ τιθασσεύσει, *Dem. Ol.* 3. Α τιθασσός.

τιθασσῶς, *adv.* mansuete.

τίθεται, 2. sing. pr. ind. pass. *Ion.* pro τίθεσαι, a τίθημι.

τιθέαμεν, 1. pl. præs. indic. act. *Poët.* pro τίθεμεν.

τιθέασι, 3. plur. præs. indic. act. *Ion.* pro τιθέῖσι.

τιθέανται, 3. plur. præs. indic. pass. *Ion.* pro τίθενται.

τιθέῃσι, 3. sing. præs. conj. act. *Ion.* pro τιθῇ.

τίθει, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐτίθει, *Att.* pro ἐτίθη.

τιθείμεν, 1. pl. præs. opt. act. per *Syncop.* pro τιθείημεν.

τιθεῖναι, præs. inf. act. *Ion.* pro τιθέναι.

τίθεμαι, *Æol.* pro τίθημι, *pono*.

τίθεν, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* et *Bœot.* pro ἐτίθεσαν.

τίθεμαι, idem fere significat quod τίθημι, sed *proprie* cum quadam reciprocatione et reflexione ad subjectum agens, ut τιθέναι νόμον, legem scribere aliis; Ϝίσθαι, sciscere legemsc. qua ipse teneare; Ϝίσθαι ὅπλα, arma capere; πόλεμον Ϝτίναι, bellum alicui commovere; Ϝίσθαι, bellum inferre; ἄλοχον Ϝίσθαι, uxorem sibi ducere; υἱόν, adoptare filium; Ϝεῖναι ὑποθήκην, pignus dare; Ϝίσθαι, curare ut sibi detur pignus, accipere, &c. Sed non est perpetuum hoc; ut in his, τίθεσθαι παρ' ὀδόν, nihili ducere; ἐν αἰσχρῷ τίθεσθαι, turpe ducere. Significat et (1) administrare; (2) struere, ut domum; (3) proponere, ut sententiam; (4) instituere, ut certamen; (5) servit et *Periphrasi* ut τίθεσθαι μάχην, pugnare.

τιθευτήρ, ῆρος, ὁ, nutritor. Α

τιθεύω, nutrio, nutrico, nutricor. Α τιθή.

τιθέω, ῶ, pono, *Gl. Vet.* τιθῶ, pono; τιθεῖ, ponit, *Ph.* usitatius τίθημι.

τιθή, ῆς, ἡ, nutrix. Α τιτθός.

τιθήμεναι, præs. inf. act. *Dor.* et per *Ectasin.* pro τιθέναι, a

ΤΙΘΗΜΙ, loco, pono. Hinc iisdem modis, quibus Latini *pono* et *colloco* dicunt, ut, (2) duco, v. c. in laude; (3) propono, v. c. præmium; (4) refero, v. c. in numerum; (5) propono disputandum, vel explicandum oratione; (6) suppono, de hypothesi; (7) concedo aliquid esse. Ac præterea; (8) offero alicui, præbeo, præsto; (9) reddo aliquem, v. c. felicem, miserum; (10) tribuo, attribuo, adscribo in utramque partem; (11) pignori oppono; Ϝήσω, ponam, *Gl. V.* ἔθηκα, aor. 1. τίθεμαι, ponor; τίθεσθαί τινι, probare quem, obedire, adsentiri; ἐθηκάμην, a. 1. med. Ϝές, pone, *Ph.* a. 2. act. imperat. Τίθεσθαι ἐν μεγάλῳ, παρ' ὀδόν, ἐν ὀδενὶ λόγῳ. Τὸν αὐτάδελφον ἐν τάφῳ τιθεῖσα, *Soph. Ant.* 510. Εἰς σὰς μὲν ἐγωγε Ϝήσομαι χέρας, *Eur. Alc.* 1101.

τιθηνέω, ῶ, f. ήσω, nutrio, nutricor, *Gl. V.* foculo; (2) colo, ut agrum, curo, veluti nutricis more tracto; (3) permulceo, foveo, ut nutrix; (4) fingo, formo. Φυτοῖς αὐτὴν (γῆν) καὶ παντοδαποῖς τιθηνῶν σπέρμασι, *Jos.* Α

τιθήνη, ης, ἡ, nutrix. Α τιθή.

τιθήνημα, ατος, τὸ, id ipsum, quod nutritur; (2) soboles. Α τιθηνέω.

τιθήνησις, εως, ἡ, nutritio, educatio.

τιθηνήτειρα, ας, ἡ, nutrix. Ab eod.

τιθηνητήρ, nutritor, nutritius, *Ep.* Hinc

τιθηνητήριος, α, ον, nutritius.

τιθηνίκα, ας, ἡ, nutricatio. Α τιθηνός.

τιθηνίδιον, τὸ, q. d. nutricalia, festum Lacedæmoniorum, *Ath.*

τιθηνός, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nutritor, nutritius, educator. Α τίθη.

τίθητι, 3. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro τίθησι, a τίθημι.

τιθής, ῆ, ὁν, mansuetus, cicur, *Arat.*

τιθύμαλλις, ίδος, ἡ, tithymalis, herba lactaria. Α

τιθύμαλλον, ᾱ, τὸ, herba lactaria, *Ph. Angl.* SPURGE.

τιθύμαλος, ᾱ, ὁ, idem et ab eod.

τίκτε, 3. sing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἔτικτε, a τίκτω.

τικτικός, parturiens, brevi pariturus, *Poll.*

ΤΙ΄ΚΤΩ, fut. τέξω, vel τεξομαι, p. m. τέτοκα, pario, procreo, gigno; τεχθείς, natus, creatus, genitus, progenitus, editus, *Gl. Vet.* aor. 1. part. pass. Χάρις χάριν γάρ ἐστιν ἡ τίκτουσ' ἀεὶ, *Soph. Aj.* 522. Ὃν αἰόλα νὺξ ἐναριζομένα τίκτει, *id. Trach.* 95.

τίλαι, ῶν, αἱ, parvæ quisquiliæ, seu corpuscula, quæ infusis per fenestram radiis solis, aëri videntur innatare, præsertim vero quisquiliæ e panno vulso evolantes. Α τίλλω.

τιλάω, ῶ, caco, stercus edo. Α τίλος.

τίλλε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔτιλλε, a τίλλω.

τίλλοισα, πραε. part. act. *Dor.* pro τίλλουσα, a

ΤΙ΄ΛΛΩ, vellico, vello, evello, divello,

discerpo ; τετιλμένος, vulsus. Τί δ' ἦν ῥαφανιδωθῆ γε τευθόμενός σοι, τέρερα τε τίλθη. *Arist. Nub.* 1079. Ἅτε γὰρ ὢν γεννικὸς ὑπὸ τῶν συκοφαντῶν τίλλεται, *id. Av.* 292.

τίλλαν, vel τίλαν, ωνος, ὁ, tillo, piscis quidam. A τίλλω.

τίλμα, ατος, τὸ, linamentum conceptum, turunda ; (2) vulsio, vellicatio, *Gl. Vet.* volsura. Ab eod.

τιλμάτιον, ου, τὸ, idem, *Dim.* a præc.

τιλμός, ῦ, ὁ, vulsio, vellicatio. A τίλλω.

ΤΙΛΟΣ, ου, ὁ, stercus, merda.

τίλσις, εως, ἡ, vulsio. A τίλλω.

τιλτὸν, ὄ, τὸ, linamentum, *Gl. V.* nempe conceptum vel vulsum. A

τιλτός, ἡ, ὁν, vulsus, conceptus. A τίλλω.

τίλφη, ης, blatta, tinea ; *Att.* pro σίλφη.

τιμᾶ, 3. sing. præs. ind. act. pro τιμάει, a τιμάω.

τιμαδίας, ας, ἡ, parvus honor, *Dim.*

τιμαλφέω, honoro. Τιμαλφεῖν λόγοις νίκαν, *Pind. Nem.* 9, 130. τὸν Θεὸν, *Aristot.* A

τιμαλφής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui honorem sibi invenit et adquisivit, qui in honore et pretio habetur, honoratus, pretiosus, *Gl. V.* τιμαλφῆς, vendibile. Ex τιμάω et ἀλφάω.

τιμᾶν, acc. sing. *Dor.* pro τιμῆντα, et hoc per *Syncop.* pro τιμήσαντα, a τιμήσις.

τιμάορος, vel τιμήορος, ου, ὁ καὶ ἡ, punitor, ultor, pœnæ et vindictæ exactor ; (2) opitulator ; (3) vindex honoris, laudator. Ex τιμὴ et ἀείρω.

τιμάοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, honoris jus habens. Ex τιμὴ et ἔχω.

τιμαρχία, ας, ἡ, censura, officium censoris. Ex τιμὴ et ἀρχή.

τιμαρχώδης, ες, censorius.

τιμάσσας, a. 1. part. act. *Dor.* pro τιμήσας, a τιμάω.

τιμασσῦντι, 3. plur. fut. 1. ind. act. *Dor.* et *Æol.* pro τιμήσουσι, a τιμάω, ῶ, ἡ, ἥσω, honoro, decoro, in honore habeo, magni æstimo, æstimo, dignum judico ; (2) multo, punio ; ἐτίμησαν, honestarunt, *Phil.* 2, 1. τετιμημένος, honorem adeptus, honoratus, *Phil.* multatitius, al. *Gl. V.* p. part. pass. τιμήσατε, celebrate, *Phil.* a. 1. imper. act. Τὸν αὐτῆς ἄνδρα μείζον τῆς ἑαυτῆς ψυχῆς ἐτίμησεν, *Xen. Cyr.* 6, 26. Πολλᾶ τιμᾶμαι τὴν παρὰ σοὶ κατάκλισιν, plurimi æstimo, *Plat.* Τί δ' ὕτως οἱ λεὼ τιμῶσί με ; *Arist. Av.* 1281. Τιμώμενοι χαίρουσιν ὑπὸ θρόνῳ ὕτο, *Eur. Hipp.* 8. Ὦ περισσὰ τιμηθεὶς τέκνον, *id. Tro.* 737. Ἐξ ἐμοῦ τιμήσεται, *Soph. Antig.* 216. διὰ τοὺς χρησθούς, *Arist. Plut.* 93. A τιμή.

τιμή, ῆς, ἡ, honor, cultus, veneratio, decus, dignitas ; (2) pretium, quo res aliqua æstimatur ; (3) pœna, ultio, mulcta, census, id quod per capita, focos, &c. solvitur. Τιμὴν ἀφυλμένοις, *Il.* 1, 159. pœnas expetentes. Τιμὰς νέμειν, obsequi, *Soph. Aj.* 1351. A τίω.

τιμήεις, ήεσσα, ήεν, honoratus, honorabilis, qui in honore et pretio habetur. A τιμή.

τίμημα, ατος, τὸ, pretium, æstimatio, valor ; (2) in causis privatis, mulcta pecuniaria ; in publicis, pœna capitis, supplicium ; (3) census. Τῷ τιμήματος τῆς ἀξίας, pro census amplitudine, *Eur. Hipp.* 622. A τιμάω.

τιμῆντα, acc. sing. per *Crasin*, pro τιμήεντα, a τιμήεις.

τιμήορος, ου, ὁ, ultor ; (2) laudum celebrator. Ἡρῶσσαι Λιβύης τιμήορoι, Heroinæ Libyæ vindices, *Apoll. Rhod.* lib. 4, 1309. Ex τιμὴ et, ἀείρω, *tollo.*

τιμηλιτέω, vel τιμηλικέω, ῶ, pretium augeo. Ex τιμὴ, vel τίμιος, et ὀλκή.

τίμησας, 2. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐτίμησας, a τιμάω. Hinc

τίμησις, εως, ἡ, litis æstimatio, multa, supplicium, pœna ; (2) census. *Gl. V.* censio, judicatio ; *Ph.* dictatura.

τιμητεία, ας, ἡ, censura, officium τῦ τιμητῦ. Τιμητείαν ὁ Κάτων παρηγγείλει κομῶν δὲ τις ἐσῇ τιμῆς ἀπάσης, *Plut.* in *Cat. Maj.* cap. 16. A τιμητεύω.

τιμητέος, έα, έον, honorandus. Οὐ γὰρ πρό γε ἀληθείας τιμητέος ἀνήρ, *Plat.* de *Republ.* lib. 10. *initio.* A τιμάω.

τιμητεύω, censor sum. A τιμητής.

τιμητὴς, ῦ, ὁ, æstimator litium ; (2) censor, *Ph.* censor, dictator. A τιμάω.

τιμητικὸς, ἡ, όν, propensus ad honorandum, *Gl. V.* honorificus, honorarius ; (2) censorius, *id.* A τιμητής.

τιμητὸν, ὄ, τὸ, æstimatio litis, *Gl. Vet.* census, æstimabile. A τιμάω.

τιμητὸς, ὁ καὶ ἡ, æstimandus ; δίκη, cui pecuniaria pœna lege constituta non est, sed actor vel judex æstimat, *Ern.*

τιμιὸν, *adv.* pro τιμίως, *Ar.*

τιμιοστώλης, ου, ὁ, qui pretio vendit, aliis pollinctor ; proprie rerum pretiosarum venditor. Ex τίμιος et στῶλης.

τίμιος, ία, ιον, honoratus, honorabilis ; (2) pretiosus, carus. A τιμή.

τιμιότης, ητος, ἡ, q. d. honorabilitas, pretiositas ; (2) nobilitas, excellentia, pretium ; (3) opulentia. A τίμιος.

τιμίως, *adv.* magno pretio, care.

τιμιώτατος, carissimus, honestissimus, honorificentissimus, *Ph. Superl.* a τίμιος.

τιμοχαρέω, æstimo, taxo. Ex τιμὴ et χαίρω.

τιμοῦδημος, ὁ, populum honorans, seu a populo honoratus, *Ep. Call.*

Τιμόθεος, ου, ὁ, nom. propr. Timotheus, *colens Deum.* Ex τιμὴ et Θεός.

τιμοκρατία, ας, ἡ, dominatus, in quo a censu magistratus creantur. Ex κράτος.

τιμοκρατικὸς, ἡ, όν, censu potens ; (2) ambitiosus. A præc.

τιμοπτόλις, εως, ὁ καὶ ἡ, qui civibus honori est et ornamento ; (2) qui civitatem honestat. Ex τιμὴ et πτόλις.

τιμῆχος, ου, ὁ καὶ ἡ, honoratus, cui honos habetur. Ex τιμὴ et ἔχω.

τιμοφέω, ῶ, *cum dat.* auxilior, opem fero, tueor, defendo, *Gl. V.* at τιμωρεῖσθαι, *cum acc.* punio, ulciscor ; τιμωρεῖται, punit, animadvertit, coërcet, *Ph.* Τιμωρήσειν τὸν φονέα σὺν Θεοῖς ὑπισχνεῖται, *Xen. Cyr.* 4, 24. Ὅς σε τιμωρήσεται, *Soph. Phil.* 1246. Τιμωρήσομαι Ἰατρόλυτον ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ, *Eur. Hipp.* 21. Τιμωρήσασθαι Φίλιππον, *Dem.* A τιμωρός.

τιμωρητέος, α, ον, puniendus ; τιμωρητέον, vindicare oportet et auxilio esse, *Thuc.* A præc.

τιμώρημα, ατος, τὸ, ultio, vindicta, pœna, supplicium. A τιμωρέω.

τιμώρησις, εως, ἡ, idem et ab eod. Unde

τιμωρητὴς, ῆρος, ὁ, vindex, ultor, *Rob.*

τιμωρητὴς, ῦ, ὁ, idem.

τιμωρητικὸς, ἡ, όν, pertinens ad τιμωρητήν ; (2) ad pœnas exigendas propensus, crudelis. A præc.

τιμωρία, ας, ἡ, ultio, vindicta, pœna, supplicium, animadversio ; (2) auxilium, subsidium. A

τιμωρὸς, ὄ, ὁ καὶ ἡ, vindex, ultor ; (2) adjutor, auxiliator, defensor. Ex τιμὴ et ὁράω, nisi ὠρος mera est terminatio, *Ern.*

τιμωρῶν, præs. part. act. n. g. *contr.* pro τιμωρέων, a τιμωρέω.

τὶν, *tibi*, dat. sing. *Dor.* pro σοὶ, a σὺ, *tu.*

τὶν', pro τίνα, *quem*, acc. sing. a τίς, *quis ?*

τίναγμα, ατος, τὸ, vibratio, quassatio, concussio. A τινάσσω.

τιναγμὸς, ῦ, ὁ, idem et ab eod.

τιναγτοσήληξ, ὁ, qui galeam quassat, *Steph.*

τινάκτωρ, ορος, ὁ, quassator, concussor, vibrator. A

ΤΙΝΑ'ΣΣΩ, fut. ξω, quatio, concutio, vibro. Καὶ δὴ τινάσσει κρᾶτα βαλβίδων ἄπο, *Eur. Her. Fur.* 870.

τίνεσθαι, ulcisci, præs. infin. med. verbi τίνω.

τίνεσκε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔτινε.

ΤΙΝΘΑΛΕ'ΟΣ, έα, έον, calidus, tepidus. Οἰνάδι καὶ γλυκόπνοι ποτῷ κεκαρχήσθαι τιμπλὰς, τινθαλέῳ, *Nic. Al.* 445.

τινθὸς, ὄ, ὁ, lebes, vas quodvis, *inpr.* in quo cibi coquuntur, unde et pro ventriculo ; *item* cavum, capax, ut τινθὸς λέβητος, *Lycoph.* 36. ubi *Schol.* habet et τινωθός.

τινύω, sive τίννυμι, luo, solvo, pendo, rependo ; (2) punio, pœnas exposco, ulciscor. A τίω.

τίνω, idem et ab eod. Τίνειν δίκας, *Luc. ζημίαν, Plat.* τιμωρίας, *idem.* μισθὸν τινι, *Xen.* Τῶ χάριν τίνων, *Soph. El.* 534.

τίον, 3. plur. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔτιον, a τίω.

τίποτε, quidnam ? cur ? Ex τὶς et ποτὲ, *quando ?*

τίπτε, idem, per *Sync.*

ΤΙ'Σ, ὁ καὶ ἡ, καὶ τὸ τὶ, *gen.* τινὸς, aliquis, quispiam, quidam, certus ; *cum nume-*

ralibus, circiter, ferme ; cum πᾶς, ἕκαστος, αὐτὸς, πολὺς, μέγας, τοῖος, τοσοῦτος, ὅδε, abundat : sed τίς, τί, *gen.* τίνος, quis ? quæ ? quid ? qualis ? qualisnam ?

τίσαι, *honorasse*, a. 1. inf. act. verbi τίω.

τισαίατο, 3. plur. aor. 1. opt. med. *Ion.* pro τίσαιντο, a τίω, *ulciscor.*

τισαίμεθα, 1. pl. a. 1. opt. med.

τίσεις, 3. singul. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro τίσαι.

τίσεις, *lues*, 2. sing. f. 1. ind. act.

τίσειν, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* et cum ν, pro ἔτισε.

τίσις, εως, ἡ, punitio, pœna, ultio ; (2) persolutio, remuneratio. Οὔτι τίσιν γ' ἐδ-δεισας ὀπίσσω, *Il.* 22, 19. A τίω.

τίσουσιν, 3. plur. f. 1. ind. act. cum ν, a τίω.

τίσωσι, 3. pl. a. 1. conj. act.

τίταινε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔτιτεινε, a

τιτταίνω, punio, ulciscor ; (2) tendo, intendo ; τόξα, *Il.* 8, 266. Τυδείδη ἐπὶ τόξα τιτάνετο, *id.* 11, 370. (3) traho. Ἐΰξοον ἅρμα τιτταίνων, politum currum trahens, *id.* 2, 390. Πᾶσι βιοσσόον ἄσθμα τιτανύει, i. e. præbet ; *Nonn. P.* 5, 26. A τίω, vel τείνω.

Τιτὰν, ᾶνος, ὁ, Titan, Sol ; at in *plur.* Titanes, Cœli et Terræ filii, a Jove sub terram detrusi. A præc.

Τιτανία, ἡ, Titania, s. Titanica, *E. M.*

τιτανικὸς, ἡ, όν, Titanicus, *Plut.*

τιτανογραφία, ἡ, historia gigantum. A γράφω.

τιτανοκράτωρ, ορος, ὁ, Titanum dominator, vel Titanum domitor. Ex Τιτὰν et κράτος.

τιτανοτόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, Titanum interfector. Ex Τιτὰν et κτείνω.

τιτανομοιχία, ἡ, bellum Titanum, *Ath.*

ΤΙΤΆΝΟΣ, ου, ὁ, calx, *Lucian.* (2) gypsus, *Hesiod.* in *Aspo.* 141. Hinc

τιτανώδης, ες, calce vel gypso oblitus.

τιτανώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, Titanicus. Hinc τιτανώδες, *adv.* more Titanum ; (2) torve, torvum. A Τιτάν.

τίτας, ὁ καὶ ἡ, ultor, ultrix. Τίτας φόνος πέπηγεν, ultrix cædes fixa est *Æsch. Choëph.* 65. A τίω.

Τιτνὶς, ὁ, Diana, *Nic.*

τιτθεία, ἡ, nutritio, cura, *Dem.* A τιτθεύω.

τιτθεύω, nutrio. Τιτθεύειν τινὰ, *Plut.*

τίτθη, ης, sive τιτθὴ, ῆς, ἡ, mamma, mamilla ; (2) nutrix, altrix ; (3) avia materna. A τιτθός.

τιτθιβάζω, cacabo, *Gl. V.*

τιτθιβίζω, sugo, subrumo, *Gl. V.*

τιτθίον, τὸ, mamilla, *Dim.* a τιτθός.

τιτθὶς, ίδος, ἡ, nutrix ; (2) soror matris vel patris, matertera, amita. A τιτθή.

ΤΙΤΤΘΟ Σ, ῦ, ὁ, mamma, mamilla.

ΤΙΤΤΙΖΩ, pipio seu vocem edo avium, in primis pullorum.

τίτλος, ου, ὁ, titulus. *Lat. vocabulum.*

Τίτος, ου, ὁ, nom. propr. Titus, *Lat.* honoratus. A τίω.

τιτρέω, seu τίτρημι, et τιτραίνω, f. τρήσω, perforo, terebro, *Gl. V.* τιτραίνω, foro ; τετρημένος, perfossus, *Gl. Vet.* perf. pass. part. A τρέω, vel ἰνω, τράω, *foro.*

ΤΙΤΡΩ'ΣΚΩ, fut. τρώσω, vulnero, cutem telo pertundo seu perfodio ; (2) lædo, damnum infero ; τετρωμένος, saucius, cruentus, *Gl. Vet.* p. part. pass. τρωθεὶς, sauciatus, *Gl. V.* part. pass. aor. 1. Ἐπεί με ἔρως ἔτρωσεν, *Eur. Hipp.* 396. Ὁ πρόσθε τρωθεὶς, *id. Ph.* 1406. Ἔρωτος βέλεσι τετρώσκεσθαι, *Philo.* Πρὸς τῷ δαμέντος αὐτὸς ἐ τετρωμένος, *Lyc.* 312. Hinc

τιτρωσμὸς, ῦ, ὁ, vulneratio.

τιτυβίζω, vocem edo hirundinum seu perdicum, cacabo. A τιτίζω.

τιτυσκτόνος, ου, ὁ, Tityi interfectrix, *Callim. Hymn.* in *Dian.* 110. Ex Τιτυὸς et κτείνω.

τιτυφινος, ου, ὁ, fistula pastoralis ex stipula.

τιτυφις-ὸς, ῦ, ὁ, saltator turpes motus edens. A

τίτυρος, ου, ὁ, Satyrus ; (2) aries major, dux gregis ; (3) calamus ; (4) otiosus ; (5) pastorculus, parvus puer pastoritius, rusticanus. A σάτυρος.

τιτύσκετο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐτιτύσκετο, a

ΤΙΤΥ'ΣΚΟΜΑΙ, intentissime dirigo, ut certum ictum inferam, collineo, dirigo ad scopum ; (2) paro. Ὑπ' ὀχισφι τι-

τύσκετο χαλκόποδ' ἵππω, *Il.* 13, 23. αὐτοῖο δυεῖ φαεινὰ, *ib.* 370. Τετύσκετο ϑεσπιδαὲς τεῦχος, *Il.* 21, 342.

τετύσκω. vide τετύσκομαι, *Lyc.*

ΤΙ'ΦΗ, ης, ἡ, frumenti genus.

τίφινος, ίσα, ον, palustris. A

ΤΙ'ΦΟΣ, εος, τὸ, locus palustris, palus.

τίφυον, υ, τὸ, tiphyum, *herba* coronaria.

τιφώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, palustris. A τίφος.

ΤΙ'Ω, fut. τίσω, honoro, in honore habeo, magni æstimo, carum habeo ; (2) punio, vindico, ulciscor ; (3) persolvo, solvo, luo ; τίσκεν, honorabat, imperf. *Ion.* τισέσκετο, honorabatur, imperf. *Ion.* pass. Ὅ δέ μιν τίεν ἴσα τέκεσσι, *Il.* 13, 176. Κείνος δὲ τίσει τήνδι, κἀκ ἄλλην δίκην, *Soph. Aj.* 113. Τίσασϑε πατρὸς φόνον ἡμετέρᾳ, *id. El.* 115. Φόνου φόνῳ δὲ ῥῦσιον τίτω τάλας, *id. Phil.* 950. Ἄρας τετιμῶς τῷ τυφλωθέντος δάκτυς, *Lyc.* 765. Τὴν δὲ τίσωμαι δίκην, *Eur. Med.* 1319.

τλᾶθι, 2. sing. præs. imperat. act. *Dor.* pro τλῆθι, a τλήμι.

τλάθῡμος, ε, ὁ καὶ ἡ, ærumnarum patiens, *Pind. Nem.* 2. A τλάω et ϑυμός.

τλαίην, tolerem, præs. opt. act. verbi τλῆμι.

τλαπάθης, έος, ὁ καὶ ἡ, ærumnosus. Ex τλάω et πάϑος.

τλὰς, *tolerans*, præs. part. act. verbi τλῆμι.

τλατίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, patiens. Ex τλάω et φρήν.

ΤΛΑ'Ω. f. τλήσω, p. τέτληκα, perfero, patior ; (2) sustineo, i. e. audeo ; τετληότι, pro τετληκότι, patienti, p. part. vid. τλῆμι. Πῶς μὲ τλήσειταί ποτ' ἰσιδεῖν ; *Soph. Aj.* 463.

τλῆ, 3. sing. aor. 2. conj. act.

τλήθῡμος, ε, ὁ καὶ ἡ, vide τλάθυμος.

τλῆμεν, 1. plur. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔτλημεν.

τλῆμι, perfero, tolero ; τλῆ, perpessus est, aor. 2. *Ion.* pro ἔτλη ; τλῆναι, pati, tolerasse, aor. 2. inf. τλῆϑι, suffer, aor. 2. imperat. pl. τλῆτε, tolerate ; τλὰς, passus, aor. 2. part. vide τλάω. Ἔτλης ϑεῶν ἀλλοιτος ἐπζῆναι δίκην, *Lyc.* 136.

τλήμονες, *miseri*, nom. pl. c. g. a τλήμων.

τλημόνως, *adv.* misere, calamitose.

τλημοσύνη, ης, ἡ, ærumna, miseria, infortunium. A

τλήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, sustinens, patiens, ferens ; (2) audax, fortis ; (3) miser, ærumnosus, calamitosus. A τλάω.

τλῆναι, aor. 2. inf. act. verbi τλῆμι.

τληπαθέω, ῶ, patiens sum laborum et molestiarum, *item* miseriis adfligor.

τληπάθεια, ας, ἡ, patientia ; (2) adflictio. A

τληπαθής, έος, ὁ καὶ ἡ, patiens laboris ; (2) calamitosus. Ex τλάω et πάϑος.

τληπικάρδιος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui toleranti et forti est animo, seu duro corde ; *Æsch. Pr. V.* 159. Ex τλάω et καρδία.

τλησίμοχθος, ὁ καὶ ἡ, idem quod

τλησίπονος, ε, ὁ καὶ ἡ, patiens laboris ; (2) audax. Ex τλῆσις et πόνος.

τλῆσις, εως, ἡ, patientia, tolerantia ; (2) audacia. A τλάω.

τλήσω, *tolerabo*, f. 1. ind. act. verbi τλάω.

τλητικὸς, ἡ, ὁ, patiens. Ab eod.

τλητικῶς, *adv.* toleranter. A præc.

τλητὸς, ἡ, ὁν, tolerabilis, qui tolerari potest ; (2) tolerans, patiens. Ab eod.

τμάγεν, 3. plur. aor. 2. ind. pass. *Ion.* et *Bæot.* pro ἐτμάγησαν, a τμήσσω, seu τμήγω.

τμάω, seco, inus. sed hinc τέτμηκα, et τμήσσω.

τμήγης, ε, ὁ, sector, incisor, arator, fossor, qui secat. A τμήσσω.

τμῆγος, εος, τὸ, sectura, fissum. Ab eod.

τμήγω, f. ξω, seco, scindo, succido ; ἐτμάγην, aor. 2. pass. A τέμνω.

τμηδὴν, *adv.* in modum secantium ; (2) incidendo seu secando, cæsim ; (3) leviter. Ab inus. τμάω pro τέμνω.

τμηϑείς, aor. 1. part. pass. verbi τμάω pro τέμνω.

τμῆμα, ατος, τὸ, segmentum, frustum sectione alicunde ablatum ; (2) particula, portio. Ab eod. Hinc

τμηματώδης, ες, in partes sectus, s. qui in partes secari potest.

τμηξίϑεος, ον, dividens Deum, *Cyr.*

τμῆσις, εως. ἡ, sectio. A τμάω.

τμήσω, *secabo*, f. 1. ind. act. verbi τμάω.

τμήσσω, f. ξω, scindo. A τμάω.

τμητέον, secandum.

τμητὴρ, ῆρος, ὁ, sector, incisor. Ab eod.

τμητὸς, ὸν, ὁ, idem et ab eod.

τμητικὸς, ἡ, ὸν, incidendi vim habens ; (2) incisus, sectilis. Hinc

τμητικῶς, *adv.* more eorum, quæ τμητικὰ sunt, *Suid.* A

τμητὸς, ἡ, ὸν, sectus, incisus ; (2) secabilis. A τμάω.

τὸ, n. g. artic. præpos. sæpe pro τοῦτο, et ellipsi præp. διὰ, significat quamobrem. Τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα, ideo, *Il.* 3, 176.

τοαχρεῖον, *adv.* olim, antiquitus.

τόδε, *adv.* huc. Ex τὸ et δέ.

τοδεύτερον, *adv.* iterum, secundum.

τοεπίταν, *adv.* omnino, penitus ; (2) plerumque.

τόθεν, *adv.* inde, ex loco illo. Ab ὄϑεν.

τόϑι, *adv.* ibi, illo in loco ; (2) ubi. Ab ὄϑι.

ΤΟΙ, particula enclitica, quæ aliis jungitur, ut καί τοι, quamvis, quanquam, *Gl. V.* atqui, *Ph.* ἔ τοι, nequaquam, num, *Gl. Vet.* Aliquando præponitur, ut in τοιγαροῦν, proinde, ergo, igitur, itaque, *Ph.* Est et pronomen *Dor.* τοί, tibi, et articulus pro οἱ.

τοιθοφύτευσα, quatio, concutio, *Hes.*

τοίνυν, igitur, itaque, ergo, *Ph.*

τοῖο, *hujus*, gen. sing. *Ion.* pro τοῦ, ab ὁ.

τοῖος, τοίαι, τοῖον, talis, hujusmodi. Ab οἷος.

τοιόσδε, τοιάδε, τοιόνδε, talis, ejusmodi.

τοισοῖσι, idem, *Attice.*

τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο, et τοιοῦτον, talis, hujusmodi. Ex τοῖος et ὅτος, *hic.*

τοιουτότροπος, ε, ὁ καὶ ἡ, hujusmodi, talis ; τοιουτότροτος, hujusmodi, *Gl. V. Plat.*

τοιουτοτρόπως, *adv.* tali modo.

τοιουτόχροος, ε, talem colorem habens.

τοιουτώνης, ες, talis.

τοίσδεσσι, ἵρσις, dat. plur. art. præpos. *Ion.* et *Poët.* pro τοῖσδε, ab ὅδε.

τοίχαρσες, ε, ὁ, qui præest navis lateri, sive remigibus et latere navis sedentibus. Ex τοῖχος et ἄρχω.

τοιχογραφίαι, ας, ἡ, *Ion.* τοιχογραφίη, descriptio muralis, picturati parietes, *Aret.* Ex τοῖχος et γράφω.

τοιχοδιφήτωρ, ορος, ὁ, qui parietes scrutatur, qua parte aperiri possint ; (2) fur. Ex τοῖχος et διφάω.

τοιχομαχέω, parietem oppugno, *Steph.*

τοιχορύκτης, ε, ὁ, murum perfodiens. Ex τοῖχος et ὀρύσσω.

ΤΟΙ'ΧΟΣ, ε, ὁ, paries, murus ; etiam latus navis. Hinc

τοιχόω, ῶ, f. ώσω, murum s. parietem facio ; τοιχοῦσθαι, murum fieri, *Plut.*

τοιχωρύχης, ὁ, pro τοιχορύκτης, *Steph.*

τοιχωρυχέω, ῶ, f. ήσω, parietem effringo et perforo. *Ph.* τοιχωρυχεῖ, expilat. Ὁ δὲ τοιχωρυχεῖ, *Arist. Plut.* 165. τὸν τοῖχον, *Aristot.* A τοιχωρύχος.

τοιχωρύχημα, ατος, τὸ, foramen parietis perfossi. A præc.

τοιχωρυχία, ας, ἡ, parietis effractio, seu effossio. A

τοιχωρύχος, ε, ὁ, qui murum perfodit, furandi causa, effractor, *Gl. Vet.* perfossor, *Arist. Ran.* 773. Ex τοῖχος et ὀρύσσω.

τοίω, *tales*, nom. dual. a τοιος, *talis.*

τοίως, *adv.* tali modo ; (2) sic, ita. A τοῖος.

τόκαι, tunc, *Dor.* pro τότε.

τοκαρίδιον, et τοκαρύδιον, ε, τὸ, usurula, *Gl. Vet.* quasi a τοκάριον, quod esset a τόκος.

τοκὰς, άδος, ἡ, quæ peperit et enixa est ; *Gl. Vet.* paritura ; parens, mater, *Eur. Hec.* 1157. A τόκος. Unde

τοκάω, ῶ, parturio, partui sum vicina.

τοκέϊσσι, dat. pl. *Ion.* pro τοκεῦσι, a τοκεύς.

τοκετὸς, ε, ὁ, partus, puerperium ; *Ph.* exponitur et nativitas. A τίκτω.

τοκεὺς, έως, ὁ, parens, genitor. Ὡς ἀκουσίως Τοῖς φιλτάτοις τοκεῦσιν ἠράμην ὄλου, *Eur. Phœn.* 437. Ab eod.

τοκῆϊ, dat. sing. *Ion.* pro τοκεῖ, a τοκεύς.

τοκίζω, f. ίσω, fœnori do, fœneror, *Gl. V.* fœnero. A τόκος.

τοκισμὸς, ε, ὁ, fœneratio. A τοκίζω.

τοκιστὴς, ε, ὁ, fœnerator. A τοκίζω.

τοκογλυφέω, ῶ, f. ήσω, tabulis insculpo nomina eorum, quibus pecunia fœnori credita est, fœneratorem ago ; (2) anatocismum exerceo. A

τοκογλύφος, ε, ὁ, fœnerator, qui fœnori dat, qui fœnus facit ; γνίσωνα εἶναι καὶ τοκογλύφον, *Luc.* in *Vit. Auct.* p. 377. Ex τόκος et γλύφω.

τοκοληψία, ας, ἡ, usuræ acceptio, fœneratio. Ex τοκος et λῆψις.

τόκος, ε, ὁ, partus, ipse pariendi actus ; (2) quod partu edidit mater, fœtus partu editus ; (3) fœnus, usura. A τίκτω.

τοκοφορέω, ῶ, usuram pendo ; (2) usuram accipio. Ex τόκος et φορέω.

ΤΟ'ΛΜΑ, ης, ἡ, audacia.

τολμᾶ, 3. sing. præs. ind. act. *contr.* pro τολμάει, a τολμάω.

τολμασείς, 2. sing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro τολμήσεις.

τολμάω, ῶ, fut. ήσω, audeo, patior, tolero. Τολμᾶ ταυρηγέειν, *Eur. Med.* 583. Ἦ πα τετόλμηκ' ἔργον αἴσχιστον τόδε ; *ib.* 695 Τολμᾷ δ' ἃ μὴ χρή sustinet, *id. Hec.* 333. A τόλμα.

τολμήεις, ήεσσα, ῆεν, audens, audax, intrepidus ; (2) tolerans. Ab eod.

τόλμημα, ατος, τὸ, facinus, quod quis perpetrare ausus est, ausum. A τολμάω.

τολμηρία, ας, ἡ, audacia. A τολμηρὸς.

τολμηρὸς, ὰ, ὸν, audax, temerarius. A τόλμα.

τολμηρῶς, *adv.* audacter, temere.

τολμῆς, 2. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro τολμᾷς, a τολμάω.

τόλμησις, εως, ἡ, q. d. ausio, conatus audax ; *Ph.* τολμήσεως, desperatione. A τολμάω.

τολμητέον, audendum est, *Steph.*

τολμητὴς, ῆ, ὁ, qui aliquid suscipere et adgredi audet, homo audax. A τολμάω.

τολμητίας, ε, ὁ, audax, *Gl. V.* Ab eod.

τολμητὸς, audendus, suscipiendus, *Soph.*

τολμίας, ε, ὁ, audacissimus. A τόλμα. τολμῶσι, 3. plur. præs. ind. act. *contr.* pro τολμάουσι.

τολοιτὸν, *adv.* posthac, deinceps ; (2) cæterum.

τολύτευμα, ατος, τὸ, glomus lanæ.

τολυτευτικὸς, ἡ, όν, qui novit glomerare. A τολυτεύω, fut. εύσω, glomero, conglomero, conglobo, necto, contexo ; (2) machinor, fabricor, struo ; (3) conficio, ad finem perduco ; (4) ærumnas patior, labores molestos exantlo. Τολυτεύειν ἀεγαλέως πολέμους, *Il.* 14, 86. A

ΤΟΛΥ'ΠΗ, ης, ἡ, lana carpta et pexa, pila seu glomus lanæ carptæ et ad nendum paratæ, et carminatæ in globos. Est et cucurbita agrestis.

τομαῖος, ε, ὁ καὶ ἡ, vel τομαῖος, αίαι, αῖον, sectus, cæsus, succisus, recisus ; (2) idoneus ad secandum ; *Eurip. Alc.* A τομή.

τόμαρος, ε, ὁ, sacrificulus, haruspex, *Hes.* al. τμάρος, τόμαρος, *Lycoph.*

τομάω, ῶ, sectione egeo, sectione mihi opus est. Οὐ πρὸς ἰατεῦ σοῦ ϑρεύειν ἑτωδὰς πρὸς τομῶντι τέμεστι, *Soph. Aj.* 583.

τομεῖον, ε, τὸ, instrumentum, quo aliquid scindi aut dissecari potest, ut forceps.

τομεὺς, sector, incisor, *Hes.*

τομέω, idem quod τέμνω, *Hes.*

τομή, ῆς, ἡ, sectio, sectura, incisio, amputatio ; (2) portio sectione demensa ; segmen, *Gl. Vet.* vulnus. Τομὴν ἐν ὀρέσσι λέλοιπεν, *Il.* 1, 235. A τέμνω.

τομίας, ε, ὁ, sectionem seu scalprum expertus, incisionem passus ; (2) castratus. *Gl. V.* τομίας χοίρος, majalis.

τόμιον, ε, τὸ, frustum sectione ablatum. Ab eod.

τομικὸς, ἡ, όν, incisorius. Ab eod.

τομὶς, ίδος, ἡ, forceps. *Gl. V.* τομίδες, forcipes. Ab eod.

τομὸς, ὴ, όν, scindens, incidens, acutus, vi incisoria prædituς. Ἀλλ' ἔωτης ἐρέω τὶ τομώτερον ἢ ἀπὸ δάφνης, *Call. Del.* 94. A τέμνω.

τόμος, ε, ὁ, frustum sectione seu scissione ablatum ; (2) tomus, scapus chartæ, pars libri. Ab eod.

τομῶς, *adv.* more eorum, quæ scindunt seu incidunt ; (2) acriter, cum vi penetranti ; τομώτερον, penetrantius. A τομὸς.

τονεῖος, αία, αιον, vehemens, contentus, intentus, de voce. A τόνος.

τονάριον, ε, τὸ, fistula qua musici tonos præmonstrant. Ab eod.

τονέω, idem quod τονόω.

τονθολυγεῖν et τονθορυγεῖν, *prop.* de sono aquæ ab arcta fervente, *deinde* eadem quæ

ΤΟΝΘΟΡΙΖ'Ω, τονθορύζω, et τονθρύζω, murmuro, vel submissa voce murmuro, musso, submisse loquor ; (2) tremo, ut ταναϑαρίζω. Τί δὲ, τονθορύζων ἡνίκ' ἂν πληγὰς λαβῶν πολλὰς, ἀτίμης ϑύεαζε ; *Aristo. Ran.* 765.

τονθορυγέω, idem quod τονθορύζω, *Ath.*

τονθορύς, ύος, ἡ, murmur aquæ ebullientis seu ferventis, per *Onomatopœiam*, *Hes.* τονθρύς, *V. L.*

τονθορύς, ύος, ὁ, ἡ idem, *Hes.*

τονθορυστής, οῦ, ὁ, murmurator. A τονθορύζω.

τονιαῖος, αία, αῖον, toni (qui sc. sermoni opp.) magnitudinem æquans. A τόνος.

τονίζω, accento, *Gl. V.* Ab eod.

τονικός, ὁ, qui tenore, seu extensione fit, *item* firmus, *Steph.*

τόνος, ου, ὁ, tonus, accentus, *Ph.* tenor, tentigo, *Ph.* intensio, et quo intenditur, ut funis, restis, vis rei intensiva, et impulsiva, ut vesicæ, &c. A τείνω, *tendo.*

τονόω, intendo, sc. vocem ; (2) roboro, firmo ; (3) accentum pono alicubi. Ὅταν ἡ ὁρμὴ τῶ φθεγγομένω πρὸς φωνὴν τονώσῃ τὸ μέρος, *Greg.* A τόνος.

τονώδης, εος, ἡ, tonum habens.

τόνωσις, εως, ἡ, q. d. corroboratio, confirmatio ; (2) accentus. A τονόω.

τονωτικός, ἡ, όν, vim habens intendendi seu roborandi et firmandi. Ab eod.

τοξάζομαι, fut. άσομαι, arcu jaculor. Οὐδὲ ἀπὸ ξεστῆ τοξάσσεται, *Odyss.* 22, 72. Τοξαζόματο φωτῶν, *id.* 8, 218. A τόξον. Unde

τοξαλκής, ὁ καὶ ἡ, sagittarius, *Epith.* Cupidinis, sagittis vim suam exserentis, *Man.* Ab ἀλκή.

τοξάριον, ου, τὸ, parvus arcus, arculus, *Dim.*

τοξάρχης, ου, ὁ, præfectus sagittariorum. Ab ἀρχή.

τοξάρχος, ὁ, dux, *Æsch.*

τοξεία, ας, ἡ, ars sigittandi. A τοξεύω. Unde

τόξευμα, ατος, τὸ, quod arcu emissum est, sagitta, jaculum ; sagitta, *Gl. V.* (2) ipse ictus seu jactus sagittæ aut teli.

τοξευτής, ῆρος, ὁ, arcitenens, sagittarius ; unde fœm. τοξεύτρια, ας, sagittaria. Ab eodem.

τοξευτής, οῦ, ὁ, idem et ab eod.

τοξευτικός, ἡ, όν, sagittariæ artis peritus, *Gl. V.* sagittarius.

τοξευτός, jaculo ictus, sagitta vulneratus. Θεῖε δ' ὕτο τοξευτός, *Soph. Phil.* 334.

τοξεύω, ex arcu sagittam emitto, jaculor, arcu peto, sagittis impeto vel ferio, *Gl. Vet.* sagitto. Τόξευε πᾶς τις, *Arist. Av.* 1192. Καὶ ταῦτα μὲν δὴ ὡς ἐτόξευσεν μάτην, *Eur. Hec.* 603. A τόξον.

τοξήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, sagittifer, arcitenens, arcu et jaculis instructus. Ex τόξον et ἄρω, *apto.*

τοξικός, ἡ, όν, sagittarius, ad sagittas aptus ; τὸ τοξικόν, sagittarii. A τόξον.

τοξοδίλευος, ὁ, idem. A βίλος.

τοξοδόλος, ὁ, jaculator, *Steph.* A βάλλω.

τοξοδάμευς, ὁ, idem, *Æschyl. Prom. Vinct.* 30.

τοξοδαμνεύς, υ, ὁ καὶ ἡ, arcu jaculisve subigens, interficiens. Τὴν τοξοδαμνον Ἄρτεμιν μακαρίζομαι, *Eur. Hipp.* 1462. Ex τόξον et δαμνάω.

τοξοειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, arcuatus, *Gl. V.* Ex τόξον et εἶδος.

τοξοθήκη, ἡ, pharetra.

ΤὈΞΟΝ, υ, τὸ, arcus ; (2) pharetra cum telis ; (3) ars sigittaria ; τόξα, tela, *Ph.*

τοξοποιέω, ῶ, arcus conficio. Τοξοποιεῖν τὰς ὁρᾶς, contrahere, *Aristoph. Lys.* 8.

τοξοποΐα, ἡ, arcuum confectio.

τοξοποιός, ὁ, qui arcus et jacula conficit, *Steph.*

τοξοσύνη, ης, ἡ, ars sigittandi. A τόξον.

τοξοτευκτής, ές, arcus faciens. A τεύχω.

τοξότης, ου, ὁ, sagittarius, arcitenens ; (2) sagittarius, i. e. sideris cœlestis nomen ; (3) ap. Atticos minister publicus, apparitor magistratus. Ab eod.

τοξότις, ίδος, ἡ, sagittaria, arcitenens, *Callim. Hymn.* in *Dian.* 223. A pr.

τοξοτίς, ίδος, foramen muri, per quod sagittæ emittuntur.

τοξυλκός, ὁ, peritus artis sagittariæ. Ab ἕλκω.

τοξοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui arcum gestat et sagittas, sagittarius ; arcifer, *Gl. V.* Ex τόξον et φέρω.

τοξόω, ῶ, idem quod τοξεύω. Τοξῶται ἐς τὸ πρῆνες, *Aret.*

τοπάζιον, ου, τὸ, topazium, topazius lapis, gemmæ nomen. A τοπάζω.

τοπάζιος λίθος, topazius lapis.

τόπαζος, ὁ, et τόπαζος, idem quod τοπάζιον, s. τοπάζιος λίθος, *Dion.*

τοπάζω, fut. άσω, statuo, colloco, q. d. in loco pono ; (2) conjicio, suspicor, quæro, investigo. Τὸ γὰρ τοπάζειν τῶ σάφ' εἰδέναι δίκαι, *Æsch. Agam.* 1378. Ἐτεὶ τοπάζετε, *Arist. Vesp.* 73. A τόπος.

τοπάλαι, *adverb.* olim, quondam, jampridem.

τοπαλαιόν, antiquitus, olim. Ex iisd.

τοπᾶν, *adv.* perpetuo, omnino. A πᾶς.

τοπαράπαν, *adv.* omnino, prorsus.

τοπαραυτίκα, *adv.* statim, tunc statim.

τοπάροιθε, vel τοπάροιθεν, *adv.* antea.

τοπάρος, *adv.* prius, antea.

τοπάρχης, ου, ὁ, loci præses, qui loco alicui præfectus est, seu præest, toparcha, *Ph.* præfectus regionis. Ex τόπος et ἀρχή.

τοπαρχία, ας, ἡ, toparchia, munus toparchæ, *Ph.* pagus. A præc.

τόπαρχος, ὁ καὶ ἡ, idem quod τοπάρχης.

τοπαστέον, conjiciendum et suspicandum est, *Hes.* A τοπάζω.

τοπεῖον, τοπίον, et *Ion.* τοπήϊον, funis, rudens, *Suid. Poll.*

τοπέω, idem quod τοπάζω, *Suid.*

τοπηγορία, ας, ἡ, communis loci tractatio. Τὸ δὲ, εἴτε διὰ τοπηγορίαν, εἴτε δείνωσιν, hoc autem sive per loci communis tractationem fiat, sive per exaggerationem, *Longin.* 11. A τόπος et ἀγορεύω.

τοπήϊα, ων, τὰ, *Ion.* pro τοπία, arma navis. Ἔνθεν ἀειζώοντα Ϝαοιδὸς ἱερὰ Φοίβου Κεκροτίδαι πέτυτσι τοπήϊα νηὸς ἐπίνης, *Call.* in *Del.* 314.

τοπικός, ἡ, όν, localis ; situs, *Gl. V.* Hinc ἡ τοπική, ῆς, sc. τέχνη, ars topica, ostendens τόπους, sive locos, e quibus argumenta desumenda sunt ad probandum vel amplificandum. A τόπος.

τοπικῶς, *adv.* ratione loci ; (2) per locos communes, per capita.

τοπλέον, *adv.* magis ; (2) frequentius.

τοπογραφέω, ῶ, locum describo.

τοπογραφία, ας, ἡ, loci vel locorum descriptio. A

τοπογράφος, ου, ὁ καὶ ἡ, locorum descriptor. Ex τόπος et γράφω.

τοποθεσία, ας, ἡ, loci situs vel positus, *Ph.* loci positio, situs, canalis, *it.* designatio, descriptio locorum. Ex τόπος et θέσις.

τοποθετέω, locorum descriptionem instituo. Ex τόπος et inusit. θετέω.

τοποκλισία, ας, ἡ, locus accubitus, ubi quis accumbit. A κλίσις.

τοπομαχίαν, ῶν, variis in locis prælior, i. e. modo hoc, modo illo in loco ; (2) loci opportunitate utor ad pugnandum. Ex τόπος et μάχομαι.

ΤὈΠΟΣ, ου, ὁ, locus, tractus, regio ; (2) τόποι, sedes et domicilia argumentorum, ap. *Dialecticos* ; (3) τόπος, argumentum seu thema, quod tractatur, apud *Rhetores* ; (4) locus affectus, apud *Medicos* ; (5) vulva ; (6) facultas, occasio.

τοποτηρητής, οῦ, ὁ, q. d. loci servator, vicarius ; locum tenens. Ex τόπος et τηρέω.

τοπρεῖν, *adv.* prius, antea, olim.

τοπρόσθεν, *adv.* antea, olim.

τοπρότερον, *adv.* prius, antea, olim.

τοπρῶτον, *adv.* primum, primo, primo loco, ante omnia.

τόρζηλος, querulus, *Hes.*

τόργος, cycnus, *Lyc.* vultur, *Suid.*

ΤΟΡΔΥ̓ΛΙΟΝ, ου, τὸ, tordylium, seseli Creticum, *herba.*

τορείαι, ας, ἡ, ipsa actio cælandi, scalpendi.

τόρευμα, ατος, τὸ, opus cælatum, *Gl. Vet.* toreuma. A τορεύω.

τορεύς, ὁ, idem quod τορευτής, *item*, instrumentum quo utuntur οἱ τορευταί, *Poll.*

τόρευσις, εως, ἡ, cælatura, *Ph.* A τορεύω.

τορευτής, οῦ, ὁ, cælator. Ab eod.

τορευτικός, ἡ, όν, ad cælaturam pertinens, seu cujus usus est in cælando ; (2) cælandi facultate præditus. A τορευτής.

τορευτός, ἡ, όν, elaboratus. A

τορεύω, cælo, *Ph.* Τόρευε πᾶσαν ᾠδὴν, concinna, *Arist. Thesm.* 995. κύτελλον ἠδὺ, *Anacr.* 18, 1. A τορός.

τορέω, perforo, perterebro, ferro trajicio, penetro ; (2) perspicue declaro et aperio. Οὐδ' ἔτορε ζωστῆρα παναίολον, *Il.* 11, 236. Ὑπὸ Διὸς ἀμκαλύνθησομαι, εἰ μὴ τετορήσω ταῦτα, καὶ λακήσομαι, *Arist. Pace*, 380. Ab eod. Hinc

τορητός, ὁ, vulnerabilis.

ΤὈΡΜΗ, ης, ἡ, vel τόρμος, ου, ὁ, modiolus rotæ, in quem axis inseritur ; (2) meta ; (3) carceres et repagula ; (4) cursus in hippodromo ; (5) vestigium rotæ ; (6) fibula, uncus, clavus.

τορνεία, ας, ἡ, tornatio. A τορνεύω. Unde

τόρνευμα, τὸ, quod tornando confit ; (2) scobs, ramenta.

τορνευταστιδολυροπηγός, ὁ, ὁ καὶ ἡ, torno scutolyrifici ; vox comica, *Arist. Av.* 497. A τορευτής, άστις, λύρα, et πήγνυμι.

τορνευτήριον, ου, τὸ, instrumentum, quo aliquid tornatur et excavatur.

τορνευτής, οῦ, ὁ, tornator.

τορνευτικός, ἡ, όν, ad tornatorem vel tornaturam pertinens ; (2) tornandi peritus. Hinc ἡ τορνευτική, ῆς, sc. τέχνη, ars tornandi. A

τορνεύω, f. εύσω, torno ; (2) circino describo. Τὰ δὲ τορνεύει, τὰ δὲ κολλομελεῖ, *Arist. Thesm.* 59. A

τόρνος, ου, ὁ, tornus, instrumentum quo aliquid tornatur et excavatur. A τερέω.

τορνόω, torno ; (2) rotundum facio, circulo circumscribo. Τορνώσαντο δὲ σῆμα, *Il.* 23, 255. Ὅσσον τις τ' ἔδαφος νηὸς τορνώσεται ἀνὴρ Φοίνιξ εὐρείης, *Odyss.* 5, 249. A τόρνος.

τορνωτασπιδολυρογλύφοι, οἱ, qui torno concinnant ac scalpunt clypeos lyrasque ; vox comica, *Aristoph.*

τορός, ρὰ, ρὸν, penetrans, acutus ; (2) perspicuus, clarus. A τορέω.

τόρος, υ, ὁ, instrumentum lapicidarum, fabrorum ; terebrum.

τορυνάω, ῶ, tudicula agito. A

τορύνη, ης, ἡ, id, quo in olla aliquid teritur et agitatur inter coquendum, *Ph.* tudicula. A τίρεω.

τορύνω, idem quod τορυνάω, *Ar.*

τορῶς, *adv.* acute ; (2) perspicue, aperte, clare, acuta voce. A τορός.

τοσάκις, *adv.* toties. A τόσος. Unde

τοσάκιος, vel τοσσάκιος, tantus. Εἰπὲ, πόθεν τοσάκιος τοσσατίοισι, *Nonn. P.* 6, 5.

τοσαυτάκις, *adv.* toties. A τοσοῦτος.

τοσαυταχῶς, *adv.* tot modis. Ab eod.

τόσος, η, ον, tantus. Ab ὅσος.

τοσόσδε, τοσσόσδε, τοσσήδε, tantus.

τοσουτάριθμος, ον, tantum numerum explens.

τοσοῦτος, αὐτη, οῦτο, tantus ; τοσούτῳ, tantidem, tanto, *Ph.* Ex τόσος et ὅτος.

τόσσα, nom. pl. *Poët.* pro τόσα, a τόσος.

τοσσάκις, et τοσσάκι, *Poët.* pro τοσάκις.

τοσσῆνον, acc. sing. *Dor.* pro τόσον.

τόσσος, *Poët.* pro τόσος.

τόσῳ, *adv.* tanto, tanto magis. A τόσος.

τότε, *adv.* tunc, tum, deinde, *Ph.* τότε δὴ, ita demum, *id.* tum demum, *Gl. V.*

τοτὲ, *adv.* aliquando. Ab ὅτε.

τοτελευταῖον, *adv.* postremo, demum, denique, tandem.

τοτηνικάδε, *adv.* tunc.

τοτρίτον, *adv.* tertium, tertio.

τὸ ἧσσον, *deterius*, *Att.* vel *Dor.* pro τὸ ἔλασσον, *Compar.* a μικρός.

τὸμὸν, *Att.* vel *Dor.* pro τὸ ἐμόν.

τὸναντίον, *contra*, *Att.* vel *Dor.* pro τὸ ἐναντίον.

τὸνεκα, *Att.* vel *Dor.* pro τοῦ ἕνεκα.

τὸπίσω, *in posterum*, *Att.* vel *Dor.* pro τὸ ὀπίσω.

τορκογενὴς, ὁ, Turcus, *M. Mus.*

τοῦτ', pro τοῦτο, *hoc.*

τυτάκι, et τυτάκις, *adv.* interea vero, tunc ; (2) hic, ibi ; (3) toties. Τυτάκι τοι τίσε δαίμων, ἀτ' ὀμφαλὸς, *Call.* in *Jov.* 42. A τύτω.

τὕτερον, *Att.* vel *Dor.* pro τὸ ὕτερον.

τυτέσι, *Att.* vel *Dor.* pro τοῦτό ἐσι, *hoc est.*

τυτίων, gen. pl. *Ion.* pro τούτων, ab ὅτος.

τυτόθε, pro ἐντεῦθεν, hinc, ex eo, *Theoc.*

τόφρα, *adv.* tamdiu, donec ; (2) tunc ; (3) ut. Ex τὸ et ὄφρα.

τραγαίναι, ῶν, αἱ, capræ utriusque sexus genitalia habentes. A τράγος.

τραγάκανθα, ης, ἡ, q. d. hircina spina, frutex. Ex τράγος et ἄκανθα.

τραγαλίζω, rodo ; verbum *Aristoph. Vesp.* 672. quasi a τραγεῖν, a τράγων.

τραγανόν, callosum, *Gl. V.* et τράγανον, callosum, *Ph.* cartilago, al. *Gl. V.*

τράγανος, ου, ὁ, herba quædam, quæ et τράγος.

τραγάω, ῶ, hircum refero ; (2) libidine incipio tentari ; unde et pubesco ; (3) luxurio, ut seges, arbor. A τράγος.

τραγεῖν, a. 2. inf. act. verbi τράγω.

τράγειος, et τράγεος, hircinus ; ut τραγεῖν, et τραγῆν, scil. δορὰ, hircina pellis ; τράγειον κρέας, hircina caro, *Gl. V.* A τράγος.

τραγέλαφος, ου, ὁ, hircocervus, animal hirci

et cervi figuram mixtam habens; (2) populi genus. Ex τράγος et ἐλάφος.

τράγος, ἐός, εον, hircinus. A τράγος.

τραγῆμα, ατος, τό, tragema, quod secundis mensis apponitur. *Ph.* τραγήματα, bellaria. A τραγάω. Hinc

τραγηματίζομαι, comedo bellaria. Hinc

τραγηματισμός, ῦ, ὁ, comestio bellariorum.

τραγηρόφος, ὁ, hircinam pellem gestans, *Hes.*

τραγίαμβος, ὁ, tragiambus, genus versus Iambici, cui opp. τὸ ἰαμβικὸν κωμικόν.

τραγίζω, f. ίσω, vide τραγάω, *Aristot.* A τράγος.

τραγικεύομαι, tragice loquor, *Ar. Sch.*

τραγικός, ή, όν, pertinens ad tragœdum, tragœdorum proprius, conveniens tragicis, dignus tragicis, tragicus poëta. A τραγίζω.

τραγικῶς, *adv.* tragice, more tragicorum.

τράγιον, seu τράγειον, ου, τό, herba, cujus folia autumno virus hirci olent. A τράγος.

τραγίσκος, ου, ὁ, hirculus, parvulus hircus, aut hœdus. *Dim.* ab eod.

τραγιστής, ὁ, sacrilegus, sc. qui hircum immolationi destinatum surripuisset, *Hes.*

τραγοβάμων, ὁ, hircinis pedibus incedens, ut Pan. Ex τράγος et βαίνω.

τραγόκνεφος, hircina cornua habens. Ex τράγος et κέρας.

τραγοκερεικός, ή, όν, ad capros tondendos aptus. Ex τράγος et κείρω.

τραγοκτόνος, ου, ὁ καὶ ή, hircos occidens. Ex τράγος et κτίνω.

τραγομάσχαλος, ὁ ἡ ή, hircosus, *Gl. V.* hircum olens. Ex τράγος et μασχάλη.

τραγόπους, ποδος, ὁ, hircinos pedes habens.

τραγοτώγων, ωνος, ὁ, hircinam barbam habens; (2) nomen herbæ.

τραγοφίγανον, ου, τό, origanum hircinum, *Nic. Al.* 310. Hinc τραγοφιγανίτης οἶνος, vinum e tragorigano confectum.

ΤΡΑΓΟΣ, ου, ὁ, hircus, caper; (2) libido et salacitas; (3) fœtor, qualis hircorum; (4) luxuries arborum, segetis.

τραγοσκελής, ές, ὁ καὶ ή, qui hircinis est cruribus. Ex τράγος et σκέλος.

τραγοφαγέω, ῶ, hircos vel capros edo. Ex τράγος et φάγος.

τραγῳδάριον, ου, τό, tragœdiola, levis tragœdia. *Dim.* a τραγῳδία.

τραγῳδέω, tragœdiam decanto; (2) tragice decanto; (3) tragice exaggero, tragice vociferor, exclamo, deploro, tragice ostento. Τήν τι πολυθρύλλητον ἀρετὴν τραγῳδῆσαι, *Luc.* A τραγῳδός. Hinc

τραγῴδημα, τό, tragœdia, tragica oratio.

τραγῳδητής, οῦ, ὁ, tragœdus.

τραγῳδία, ας, ή, tragœdia. Ab eod.

τραγῳδικός, ὴ, όν, pertinens ad tragœdum, tragœdorum proprius. Ab eod.

τραγῳδιογράφος, ου, ὁ, tragœdiarum scriptor. Ex τραγῳδία et γράφω.

τραγῳδιοδιδάσκαλος, et τραγῳδοδιδάσκαλος, ου, ὁ, qui tragœdias docet, tragicus, *Arist. Thesm.* 94. Ex τραγῳδία vel τραγῳδὸς et διδάσκαλος.

τραγῳδιοποιός, et τραγῳδαποιός, οῦ, ὁ, tragicus poëta. Ex τραγῳδία vel τραγῳδὸς et ποιέω.

τραγῳδός, οῦ, ὁ, tragœdus, qui tragœdias agit, tragicus poëta, *Gl. V.* cantator. Ex τράγος et ᾠδή, *cantus*, quoniam hirco remunerabantur, qui tragœdia vicerant.

τραίνω, idem quod τορέω, *Ep. Suid.*

τραικατίζω, dealbo, candidum reddo, *Phav.*

τράκητος κηρός, cera, quæ tractando inalbuit, *Æsch.*

τράκτωμα, τό, emplastrum quod equorum scapulis imponitur, *V. L.*

τράμις, vel τράμυς, podex; quibusdam linea, quæ medium scrotum dividit in duas partes.

τράμπις, ή, navicula qua trajicitur, *Lyc.* barbarica navicula, *Nic. Sch.*

τρανέω, idem quod τρανόω, *Steph.*

τρανής, έος, ὁ καὶ ή, perspicuus, manifestus. Ἰσμεν ᾠδὲν τρανὲς, *Soph. Aj.* 23.

τρανός, ή, όν, idem. Hinc

τρανότης, ητος, ή, perspicuitas.

τρανόω, clarum et perspicuum reddo, declaro, manifesto, revelo; (2) illumino, illustro.

τρανῶς, *adv.* manifeste, aperte, diserte; expresse, *Ph.* ad liquidum, clare, al. *Gl. Vet.*

τρανωτικός, ὴ, όν, explanatorius, illustratorius. A τρανόω.

τράπε, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔτραπε, a τρέπω.

ΤΡΑΠΕΖΑ, ης, ή, mensa cibaria; (2) cœna ipsa, seu cibi in mensa positi; (3) mensa argentaria; (4) fiscus, ærarium; (5) dicitur et de multis rebus mensæ figuram habentibus; διακονεῖν τραπέζαις, cibum ministrare, in *N. T.* stipis colligendæ ac distribuendæ curam gerere. Quasi ex τιτρᾶς et πέζα, quod initio mensæ quatuor haberent pedes.

τραπεζεύς, έως, ὁ, mensæ adsecla, parasitus.

τραπεζήεις, ήεσσα, ῆεν, mensarius, ad mensam pertinens, mensæ inserviens.

τραπεζία, ας, ή, mensarum confectio.

τραπεζίζω, f. ίσω, mensula, abaculus, figura Geometrica, *Dim.*

τραπεζιτεύω, f. εύσω, mensarius sum. A τραπεζίτης, ου, ὁ, nummularius, mensularius, *Phil.* argentarius, *Gl. V.* A τράπεζα. Hinc

τραπεζιτικός, ὴ, όν, ad mensularium pertinens, *Ph.* τραπεζιτικὰ, arcaria.

τραπεζοειδής, έος, ὁ καὶ ή, mensæ formam habens. Ex τράπεζα et εἶδος.

τραπεζοκόμος, ου, ὁ καὶ ή, qui mensam curat at instruit, *Longin.* 43. A κομέω.

τραπεζοποιός, ου, ὁ καὶ ή, qui satiatur cibis appositis. Ex τράπεζα et ποιέω.

τραπεζοδοιχός, ὄν, ὁ, qui mensas lingit, mensarum adsecla, parasitus. A λείχω.

τραπεζοποιΐα, ή, mensarum fabricatio. A τραπεζοποιός, ὄν, ὁ, qui mensam instruit; (2) mensam fabricans. Ex τράπεζα et ποιέω.

τραπεζορήτωρ, ορος, ὁ, qui in mensa dissecrit.

τραπεζότης, ητος, ή, abstractum a τράπεζα, ap. *Diog. Laërt.*

τραπεζοφόρος, ου, τό, caliculare, ubi calices reponuntur. Ex ἰισd.

τραπεζοφόρος, ου, ὁ καὶ ή, qui mensam fert seu sustinet. Ex τράπεζα et φέρω.

τραπεζῶω, mensæ impono. A τράπεζα.

τραπεζώδης, εος, ὁ καὶ ή, mensarius, mensæ similis, figuram mensæ habens. Ab eod.

τραπέζωμα, ατος, τό, quod mensæ imponitur, ut vasa. A τραπεζόω. Unde

τραπέζωσις, εως, ή, apparatus mensæ; id quod mensæ imponitur.

τράπτειν, præs. inf. act. *Ion.* pro τρέπειν, a τρέπω.

τραπτέομεν, 1. plur. a. 2. conj. act. *Ion.* et *Poët.* pro τραπῶμεν.

τραπτός, verto, converto. A τραπτέος, ὴ, όν, mutabilis. A τρέπω.

τράπτω, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* et cum υ, pro ἔτραπε, a τρέπω.

τράπτεσθαν, acc. sing. *Dor.* pro τράπτεσθαι.

τραπτέσθαι, a. 2. inf. med. verbi τρέπω.

τραπτός, ὼ, uvas calco in lacu. Οἱ γε μὲν ἐτράπτων, τοὶ δ' ἤρυον, *Hesiod. Scut.* 301. Ab eod. Hinc

τραπτητεύω, vertendum, convertendum.

τραπτητής, οῦ, ὁ, calcator uvarum.

τραπτός, ὴ, όν, ὁ, hasta. A τράπω.

τράπομαι, vertor, convertor, *Ion.* pro τρέπομαι.

τράπωμαι, a. 2. conj. med. verbi τρέπω.

τραπώς, άς, ή, tabula seu corbis, ubi siccantur casei et ficus, et alii fructus. A τίρσω.

τραυλίζω, f. ίσω, balbutio, balbus aut blæsus sum. Εἶτ' Ἀλκιβιάδης εἶπε πρός με, τραυλίσας, *Arist. Vesp.* 44. Οἶδ' ἐξέτει σοι τραυλίσαντι πιθόμενος, *id. Nub.* 860. A τραυλός.

τραυλισμός, οῦ, ὁ, balbuties. A τραυλίζω.

ΤΡΑΥΛΟΣ, ὴ, όν, balbus, blæsus. Τραυλὸς profert λ pro ϱ. Vide *Plut.* in *Alc.* c. 1.

τραυλότης, ητος, ή, balbuties; *proprie* cum quis literam ϱ pronunciare nequit. A τραυλός.

τραῦμα, ατος, τό, vulnus; (2) clades, strages, detrimentum bello acceptum. A τραύω, pro quo usitatum est τιτρώσκω.

τραυματίας, ου, ὁ, vulneratus, saucius. A τραῦμα. Unde

τραυματίζω, f. ίσω, vulnero, saucio. Οἱ δὲ καὶ τῶν τραυματισάντες ἐξέβαλον, *Luc.* 20, 12. Κύπελλον δὲ Σύφνιος ἐξανιείσαι χερῶν, ἐτραυμάτιζον, *Eur. Bac.* 763. Τετραυματισμένης, *Act.* 19, 16.

τραυματικός, ὴ, όν, ad vulnus seu vulnera pertinens, vulnerarius, i. e. vulneribus sanandis aptus.

τραυματοποιός, ὄν, ὁ καὶ ή, vulniferus, *Gl. V.* vulnificus. Ex τραῦμα et ποιέω.

τραύξανα, τὰ, quæ ex jumentorum præsepi decidunt, *item* spinosa ligna et arida, *Pherec.*

τραύφαλλος, idem quod τρυφαλίς, *Hes.*

τράφος, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔτραφε, a τρέφω.

τράφσιν, *educare*, præs. inf. *Ion.* pro τρέφειν.

τραφσίμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro τραφεῖν.

τράφσιν, *nutriti sunt*, 3. plur. a. 2. ind. pass. *Ion.* et *Bœot.* pro ἐτράφησαν, *Il.* 1, 251.

τραχερὲς, ἐα, ἐον, aridus, siccus; (2) compactus, firmus; (3) alens, alendi vim habens, *Apoll. Rhod.* 4, 281. Φῦλα κολοιῶν ἐκ νόμου ἐρχόμενα τραφερῆ ἐπὶ ὄψιον αὐλὴν, *Aratus*, 1027. Ἴαπορ—Ἐρᾶσ', οἱ μ' οἶσιν ἐπὶ τραφερήν τι καὶ ὑγρὴν, *Il.* 14, 308. τραφερὴ, terra arida, continens. A τρέφω.

τράφηξ, ηκος, ὁ, pars navis ubi scalmi ponuntur, *Lyc.*

τραφήσομαι, 1. sing. f. 2. ind. pass. verbi τρέφω.

τραφθέντας, acc. plur. a. 1. part. pass.

τράφοισαν, acc. sing. a. 2. act. *Dor.* et *Æol.* pro τραφῦσαν.

τραχεινος, asper, scaber, salebrosus, *Suid.* al. τραχνός.

τραχέως, *adv.* aspere. A τραχύς.

τραχηλιαῖος, αία, αῖον, ad collum pertinens. A τράχηλος, *collum.*

τραχήλια, ων, τὰ, edulia ab extremis partibus animalium, ut cervicibus, pedibus, alis, anserum et aliorum; (2) minores victimarum partes, majores sunt κῶλα. Ab eod.

τραχηλιώων, ῶ, collum seu cervicem attollo; (2) superbio, ferocio. Ab eodem. Unde

τραχηλίζω, fut. ίσω, in collum seu cervicem resupino; (2) obtorqueo collum, obtorto collo traho; (3) nudo, præbeo conspiciendum; (4) converto seu convertere facio cervicem ac vultum; τραχηλιζόμενοι, qui alicujus rei videndæ cupiditate incensus, convertit eo collum et caput. Διαλαμβάνων τὰς νεανίσκως ἐτραχήλισεν, *Plutarch.* Πάντα δὲ γυμνὰ καὶ τετραχηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶ, aperta, *Melaph. Hebr.* 4, 13.

τραχηλιμαῖος, αία, αῖον, idem quod τραχηλιαῖος.

τραχηλισμός, οῦ, ὁ, cervicis resupinatio vel flexus. A τραχηλίζω.

τραχηλοκοπέω, ῶ, fut. ήσω, collum abscindo seu amputo, *Gl. V.* τραχηλοκοτῶ, decollo. Ex τράχηλος et κόπτω. Unde

τραχηλοκοπία, ας, ή, decollatio, *Gl. V.*

ΤΡΑΧΗΛΟΣ, ου, ὁ, collum, cervix; *proprie* cervices, vertebræ ad collum. A τραχὺς, *Ern.*

τράχηρος, vel τραχήρης, ους, ὁ, trachurus, piscis quidam. Ex τραχὺς et ἠρά.

τραχόω, durum, asperum reddo, ap. *Jos.*

τραχυβατέω, ῶ, per aspera incedo.

τραχυδέμων, ονος, ὁ καὶ ή, cutem seu pellem habens asperam et scabram. Ex τραχὺς et δέμας.

τραχυντικός, ὴ, όν, exasperandi vim habens. A

τραχύνω, aspero, exaspero. A τραχύς.

τραχυόδρακος, ου, ὁ καὶ ή, asperam et scabram festam habens. Ab ὀδρακων.

τραχύπους, ποδος, ὁ καὶ ή, qui asperos et scabros habet pedes.

ΤΡΑΧΥ'Σ, έῖα, ὺ, asper, scaber, confragosus, salebrosus; scruposus, hirsutus, *Gl. V.* acer, acerbus, torvus, *Ph.* ferox.

τράχυσμα, ατος, τό, asperitas, seu aspredo, v. c. cutis. A τραχὺς.

τραχυσμός, οῦ, ὁ, idem et ab eod.

τραχύσομος, ου, ὁ καὶ ή, qui aspera voce est, seu qui aspere loquitur. A σῶμα.

τραχύτατα, *adv.* asperrime. A τραχύς.

τραχύτης, ητος, ή, asperitas, scabrities, *Gl. Vet.* A τραχὺς.

τραχύφλοιος, ου, ὁ καὶ ή, qui aspro et scabro cortice est.

τραχυφωνία, ας, ή, asperitas vocis. A

τραχύφωνος, ου, ὁ καὶ ή, cui aspera vox est. Ex τραχὺς et φωνή.

τραχώδης, εος, ὁ καὶ ή, asper, durus. A τραχύς.

τράχωμα, ατος, τό, asperitas, exasperatio.

τραχωματικὸν κολλύριον, tollendis oculorum asperitatibus efficax, *Gal.*

τραχὼν, ῶνος, ὁ, locus asper et salebrosus, *Gl. V.* sentes, cautes. Ab eod.

τρᾶω, inus. pro τορέω, perforo.

τρέπην, *timebant*, 3. dual. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐτρεέτην, a τρέω.

τρεῖν, *tremere*, pres. inf. act. *contr.* pro τρέειν.

τρεῖς, οἱ καὶ αἱ, τρία, τὰ, tres, tria.

τρέμω, tremo, intremisco, trepido, horresco. Λέπτυνεν ὑ τρέμουσαν ἀδαίαν Θεὸν, *Lyc.* 49. Ἄνηρ ὑ τρέμει τὸ πρᾶγμα. *Avist. Ach.* 499. Πόσον τρέμουσα, *Eur. Andr.* 808. A τρέω.

τρέον, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔτρεον.

τρέπτον, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔτρεπτον, a τρέπω.

τρεπτέον, vertendum est, *Plat.*

τρεπτός, ἡ, ὸν, qui verti potest, qui mutari potest, mutabilis; (2) exorabilis. A τρέπω.

τροπόσυνις, ἡ, conversio, versio, *Hes.*

ΤΡΕΠΩ, τρέψω, verto, converto; (2) in fugam converto; (3) muto; (4) verso, considero, perpendo; ἐτράπησαν, in fugam versi sunt, aor. 2. pass. 3. plur. τετραμμένος, conversus, perf. pass. part. Τρέπειν αἰτίαν ἑκείνῳ, *Soph. Aj.* 28. Πρὸς χρημασιμὸν τρέπεσθαι, *Plat.* Εἰς τὴν κεφαλὴν ἅπαντα τὴν σὴν τρέψεται, *Arist. Nub.* 40. Βέλομαι χρησοῖς λόγοις τρέψαι πρὸς ἔργον νόμιμον, *id. Av.* 1455.

τρέσαν, *territi sunt*, 3. pl. aor. 1. ind. act. *Ion.* et *Poët.* pro ἔτρεσαν, a τρέω.

τρέσσης, ᾱ, ὁ, timidus. A τρέω.

τρέφσιν, præs. opt. act. per *Syncop.* pro τρεφοίην, quod *Att.* pro τρέφοιμι, a τρέφω.

τρέφος, εος, τὸ, quod nutritur, alumnus. A ΤΡΕΦΩ, fut. θρέψω, alo, nutrio, nutrico, educo; ἐτράφην, nutritus sum, a. 2. pass. τεθραμμένος, educatus, perf. part. pass. Δεῖ σ' ὅπως ταχεῖς δείξῃς ἐν ἐχθροῖς οἷος ἐξ οἵου τράφης. *Soph. Aj.* 588. Ἢ σ' ἐθρέψατο, *Eur. Med.* 1335. Ἐν ἀγορᾷ κἀγὼ τέθραμμαι, *Arist. Eq.* 293. Πῶς ἂν ἀνσ' ἐμοῦ τον ἴσον χρόνον τρέφοιτε τήνδε νόσον; sustinuissetis? *Soph. Phil.* 791.

τρεχέδειπνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui ad cœnam festinanter accurrit, parasitus. Ex τρέχω et δεῖπνον.

ΤΡΕΧΩ, curro, festino, propero; f. m. θρέξομαι, et δεαμέομαι, curram; aor. 2. ἐδεαμον; imperat. δράμε, curre, *Gl. Vet.* Πάντες μὲν τρέχουσιν, εἷς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον, 1 *Cor.* 9, 24.

τρέψαις, aor. 1. part. act. *Dor.* pro τρέψας, a τρέπω.

τρέψιμι, 3. sing. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro τρέψαι, a τρέπω.

τρέψις, εως, ἡ, conversio vel confectio ciborum, *Aret.* A τρέπω.

τρεψίχροος, ωτος, ὁ, *Epith.* polypi qui colorem mutat.

ΤΡΕΩ, ῶ, f. ήσω, tremo, intremisco, trepido, timeo; (2) territus seu pavefactus fugio. Φίλαι, τρέσητε μηδέν, *Soph. Œd. Col.* 1738. Τὼς πολεμίως ἀδεπώποτε ἔτρεσας, *Luc.* Τρέσσ' εἴδος δ' ἐνέοισι καταφθιμένοισιν ἀνάσσων, *Hesiod. Theog.* 850.

τρέω, perforo, *Gl. V.* Hinc fut. 1. τρήσω. Σχοίνου κακὴν τρήσασι κεφαλὴν ἄγειν, *Lyc.* 665. Τετρημένον ξύλον, perforatum, *Arist. Lys.* 685.

τρῆμα, ατος, τὸ, foramen; (2) pudenda muliebria, *Ern.* A τρέω.

τρημασίπτης, ᾱ, ὁ, aleator; (2) qui fœminas stuprat. A τρῆμα et σίω.

τρηματίζω, alea ludo; (2) stupro. A τρῆμα.

τρηματόεις, όεσσα, όεν, multis foraminibus pertusus, multa habens foramina. A τρῆμα.

τρηματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem et ab eod.

τρῆμη, ης, ἡ, foramen. A τρέω.

τρήρων, ωνος, ἡ, columba, *Il.* 5, 778. A τρέω.

τρησις, εως, ἡ, perforatio, perfossio, trajectio, quæ fit terebra. A τρέω.

τρητός, ἡ, ὸν, perforatus, foramina habens. Ab eod.

τρηχαλέος, έα, έον, asper. A τρηχύς.

τρηχέως, *Poët.* pro τραχέως, *Steph.*

τρηχύνω, *Ion.* pro τραχύνω, exaspero.

τρηχύς, εῖα, ὺ, *Ion.* pro τραχύς.

τρήχων, asper et salebrosus sum. Τετρήχει δ' ἀγορὴ, *Il.* 2, 95. A τρηχύς.

τριαγμός, ῦ, ὁ, victoria, *proprie* in triplici certamine. A τριάσσω.

τριάζω, vinco in triplici certamine. A τρεῖς.

τριαινα, ης, ἡ, tridens; fuscina, *Gl. V.* Ab eodem.

τριαινατής, ῆεος, ὁ, agricola, qui tridente utitur. A τρίαινα.

τριαινοειδής, ὲς, speciem tridentis habens. Ab εἶδος.

τριαινοειδῶς, *adv.* specie tridentis.

τριαινόω, tridente moveo, *Ar.*

τριακαιδέκατος, οἱ, αἱ, τὰ, tredecim. Ex τρία, καὶ τε δέκα.

τριακάς, άδος, ἡ, trigesima dies mensis; (2) numerus tricenarius. A τρίακ.

τριάκις, *adv.* ter. Ab eod.

τριακοντάμμματος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, constans triginta nodis seu vinculis. Ex τριάκοντα et ἄμμα.

τριακονθήμερος, ὁ καὶ ἡ, qui triginta dierum est, qui habet triginta dies. Ex ἡμέρα.

τριάκονται, οἱ, αἱ, τὰ, triginta. A τρεῖς.

τριακονταέτης, ᾱ, ὁ, qui triginta annorum est. Ex τριάκοντα et ἔτος. Hinc

τριακονταετία, ας, ἡ, tempus triginta annorum.

τριακονταέτις, ίδος, ἡ, quæ triginta annorum est.

τριακονταζύγιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui triginta transtra habet. Ex τριάκοντα et ζυγόν.

τριακοντάκις, *adv.* tricies. A τριάκοντα.

τριακοντακλινος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, triginta lectis instructus. Ex τριάκοντα et κλίνη.

τριακοντάμηνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui est triginta mensium. Ex τριάκοντα et μήν.

τριακονταμναίος, ᾱ, ὁ, qui triginta minarum seu pondo est. Ex τριάκοντα et μναῖος.

τριακονταπέντε, οἱ, αἱ, τὰ, triginta quinque.

τριακονταπάχυος, εος, ὁ καὶ ἡ, triginta cubitorum mensuram æquans.

τριακοντάπους, υν, triginta pedes æquans.

τριακονταρχία, ας, ἡ, dominatus triginta virum, *Xen.*

τριακοντήρης, εος, ὁ, navis triginta ordinum. Ex τριάκοντα et ἐρέσσω.

τριακοντόργυιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, passus triginta æquans. Ab ὀργυιά.

τριακόντοφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui triginta remis agitur. Ex τριάκοντα et ἐρέσσω.

τριακοντούτης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui triginta annorum est. Ex τριάκοντα et ἔτος.

τριακοντοῦτις, ή, quæ triginta annorum est, *Steph.*

τριακοντώφυγος, triginta vallos habens, *Steph.*

τριακόσιοι, ίαι, ια, tricenti, æ, a. A τρεῖς.

τριακοσταῖος, αία, αῖον, qui trigesimo die, vel spatio triginta dierum aliquid facit. A

τριακοστός, ὴ, ὸν, trigesimus. A τριάκοντα.

τριακτήρ, ὁ, victor, *Æsch.*

τρίακτος, ᾱ, ὁ, devictus; (2) superabilis. A τριάσσω.

τριάνυφι, οφος, ἡ, quæ ter, vel sæpius nupsit. Ab ἀνήρ.

τρίαξ, pro τριάς, *Hes.*

τριάρμενος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, trinis instructus velis. Ex τρία et ἄρμενον.

τριάς, άδος, ἡ, numerus ternarius, ternio, triga; (2) tres personæ SS. Trinitatis, *Gl. V.* trinitas. A τρεῖς.

τριασμός, ὁ, trinarii numeri ratio; al. τριαγμός, *Steph.*

τριάσσω, vinco, superbo, *proprie* certamine triplici. A τριάς.

τριαύλαξ, κος, ὁ καὶ ἡ, trisulcus, *Gl. V.*

τριαύχην, ενος, ὁ καὶ ἡ, tria capita habens, *Epith.* Hecates.

τριαχθῆναι, aor. 1. inf. pass. verbi τριάσσω.

τριβαλός, ἡ, ὸν, homo tritus, i. e. veterator, in rebus agendis exercitatus. Ar τριβακὸν, ᾱ, τὸ, lacerna seu vestis trita; obsoletum, *Gl. V.* Ab eod.

τριβαλλοί, οἱ, sycophantæ, *Sch. Ar.*

τρίβαλος, ᾱ, ὁ, tritus, lacer. Ab eod.

τρίβανον, ᾱ, τὸ, id, quo teritur fomes, id, quod terit fomitem. Ab eod.

τριβάρβαρος, ᾱ, ὁ, ter barbarus, valde barbarus.

τριβάς, άδος, ἡ, pl. τριβάδες, q. d. fricatrices; feminæ lascivæ, nefandæ. A τρίβω, *frico.*

τριβέλης, εος, ὁ καὶ ἡ, tres cuspides habens. Ex τρεῖς et βέλος.

τριβεύς, έως, ὁ, tritor, qui fricat seu defricat. A τρίβω. Unde

τρίβη, ης, ἡ, tritus, i. e. tritura; (2) usus, exercitatio; (3) occupatio; (4) mora, procrastinatio. Ἀνὴρ ὅδ', ὡς ἔοικεν, ἐς τρίβας ἐλᾷ, moras quærit, *Soph. Œd. T.* 1160. Οὐκ ἄχαρις ἐς τὴν τρίβην (scil. βίος), *Arist. Av.* 156.

τριβολεπτάπελος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, durus, inconditus, absurdus, *Schol. Arist. Nub.* 999. A τρίβω et ἐκτράπελος.

τρίβολος, ᾱ, ὁ, tribulus, herba quædam; sentis, spina, *Gl. V.* Ex τρεῖς et βολή.

τρίβος, ᾱ, ὁ, semita, trames, callis, limes, *Ph. Eur. Oreät.* 1249. (2) quicquid stantes, cubantes, &c. terimus, ut planta pedis, &c. A τρίβω.

τρίβραχυς, υος, ὁ, tribrachys, pes prosodicus, ex tribus syllabis brevibus constans.

τρίβροχος, ον, ter madefactus, ter rigatus, *Steph.* A βρέχω.

ΤΡΙΒΩ, fut. ψω, tero, frico, trituro, *Gl. V.* τετριμμένος, tritus, *idem.* perf. pass. part. Δυσυχῆ τρίβει βίον, *Soph. El.* 604. Ἐτύγχανεν γὰρ ὁ τρίβων ὢν ἱππικῆς, imperitus, *Arist. Vesp.* 1418. Σοφὸς γὰρ ἀνὴρ, καὶ τρίβων τὰ τοιάδε, *Eur. Med.* 686. Hinc

τρίβωμες, 1. plur. præs. conj. act. *Dor.* pro τρίβωμεν.

τρίβων, ωνος, ὁ, pallium tritum. Hinc

τριβωνάριον, ᾱ, τὸ, palliolum tritum, *Dim.*

τριβωνεύομαι, τρίβων εἰμὶ πραγμάτων, *Suid.*

τριβωνικῶς, *adv.* modo palli detriti. A

τριβώνιον, ᾱ, τὸ, palliolum tritum, lacernula detrita, *Gl. V.* velum, palliastrum, ricinus, *Dim.* a τρίβων.

τριβωνοφορέω, ῶ, pallium tritum gesto.

τριβωνοφορία, ας, ἡ, triti pallii gestatio. A

τριβωνοφόρος, ᾱ, ὁ, pallium tritum gestans, s. detritam vestem, *Gl. Vet.* palliatus. Ex τρίβων et φέρω.

τριγαμία, ας, ἡ, tertium matrimonium. A

τρίγαμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ter uxorem ducens, vel ter nupta. Ex τρὶς et γάμος.

τριγένεια, vel τριγενίη, ας, ἡ, tertius generis gradus, tertia ætas, tertia generatio. A

τριγενής, έος, ὁ καὶ ἡ, tertia perfectus generatione; (2) triplicem habens generationem. Ex τρὶς et γένος.

τριγεννητός, ὁ καὶ ἡ, ter genitus, *Lyc.*

τριγερήνιος, ὁ, senex trium seculorum, qui ætatem Nestoris assecutus est, qui γερήνιος nuncupatus est ap. *Hom.*

τριγέρων, οντος, ὁ, q. d. trisenex, trisesculus, qui tres vixit ætates, valde senex.

τριγίγας, αντος, ὁ, ter gigas, *Orph.*

τριγυάω, pro Ϙριγυάω, *Hes.*

τρίγλα, seu τρίγλη, ης, ἡ, mullus, piscis dictus a trino partu, quoniam ter anno parit. *Angl.* A SURMULLET.

τρίγληνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui tres oculos habet; (2) pulcherrimus. Ex τρεῖς et γλήνη.

τριγλίς, ίδος, ἡ, mullulus, *Dim.* a τρίγλα.

τριγλοβόλος, ὁ καὶ ἡ, mullos venans. A τρίγλα et βάλλω, s. βολή.

τριγλοφόρος, ον, mullifer, *Ep.*

τριγλύφη, τρίγλυφον, et τρίγλυφος, q. d. trisculptus; tres sculpturas, s. triplicem cælaturam habens, vel pulcherrime cælatus, *Eur. Or.* 1374. A γλύφω.

τριγλώχιν, ῖνος, ὁ καὶ ἡ, tres cuspides habens, tricuspis, trisulcus, *Il.* 5, 393.

τριγμός, ῦ, ὁ, stridor. A τρίζω.

τρίγναθος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, trifaux, *Gl. V.* triceps, *Epith.* cerberi.

τρίγομφος, tribus clavis compactus, *Soph. Fr.*

τριγονέω, ῶ, tertio genero vel pario.

τριγονία, ἡ, tertium genus, ut nepos. A

τρίγονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tertio generans vel pariens. Ex τρὶς et γονή.

τριγράμματος, ον, tribus literis constans. A γράμμα.

τριγυῖος, maceria, *Gl. V.* Vid. Ϙριγκός.

τρίγχωσις, maceria, *Gl. V.* quasi a τριγκόω. Vid. Ϙριγκόω.

τριγωνίζω, in trigonum formo, seu in triangularem formam. A τρίγωνος.

τριγωνοειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, triangularis, triangula formam habens. Ex τρίγωνος et εἶδος.

τριγωνίσριον, ἡ, quæ trigonum pulsat. A

τρίγωνον, ᾱ, τὸ, figura triangularis; (2) instrumentum musicum triangularis formæ; (3) forum judiciarium Athenis, a simili forma. A

τρίγωνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, triangulus; (2) tres cuspides habens; (3) pastillus ad sistendos dolores, dictus a figura. Ex τρὶς et γωνία.

τριδακνος, ον, ter morsus, aut mordendus, *Plin.*

τριδάκτυλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tres habens digitos; (2) qui trium digitorum est, tripollicaris.

τριδέιρος, ον, tria capita habens, de Sicilia, *Lyc.*

τριδέσποτος, ον, tres dominos habens.

τρίδουλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cujus pater et avus,

: sicut ipse, servi fuerunt; item ter servus.

τρίδραχμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui pretio, pondere aut mensura trium drachmarum est. Hinc τὸ τριδραχμον, ου, tres drachmæ. Ex τρεῖς et δραχμή.

τριδύμιος, ον, trigeminus. Ex δίδυμος.

τριθίκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, triplici volumine sinuatus, sinuosus. Ex τρὶς et ἑλικτός.

τριέμβολος, ον, triplici armatus rostro.

τρίενος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, triennis.

τριέσπερος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, trivesperus, i. e. tres vesperas habens.

τρίετις, triennio, *Hom.*

τριετὴς, ῆρος, ὁ, idem quod

τριετηρικὸς, ἡ, ὸν, triennalis; unde τριετηρικὰ trieterica, sacra Bacchi, quia tertio quoque anno celebrabantur. A

τριετηρὶς, ίδος, ἡ, spatium trium annorum, triennium, *Pind. Nem.* 60, 69. A

τριετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui trium annorum est, triennis; trimus, *Gl. V.* Ab ἔτος.

τριετία, ας, ἡ, triennium. A τριετὴς. Unde

τριετίζω, triennis sum, triennium ago. Μόσχος τριετίζων, 1 *Reg.* 1, 25.

τρίζυξ, υγος, ὁ καὶ ἡ, trijugis. Ex ζυγός.

ΤΡΙΖΩ, f. ίσω, strido, strideo. Τρίζει τὸν ὀδόντας, *Marc.* 9, 18.

τριηκὰς, άδος, ἡ, pro τριακάς. A τρεῖς.

τριηκοσθήμερος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pro τριακοσθήμερος.

τριήκοντα, triginta, *Ion.* pro τριάκοντα, ubi reliqua quærenda.

τριηκόντερος, ᾱ, ἡ, sc. ναῦς, vide τριακόντερος.

τριημερία, ας, ἡ, triduum. A τριήμερος.

τριημερόνυκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tres dies et tres noctes durans. Ex τρεῖς, ἡμέρα, et νύξ.

τριήμερος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, q. d. triduanus, tres dies durans, s. a tertio die durans, *Gl. Vet.* triduus; τριήμερος ὑστέρησις, comperendinatio, *Ph.* Ex τρεῖς et ἡμέρα.

τριημίεκτος, ον, sesqui sextus.

τριημιτόδιον, ᾱ, τὸ, tres dimidiati pedes.

τριημιτόνιον, ᾱ, τὸ, tonus cum dimidio.

τριημιχοινιξ, ικος, ἡ, chœnix cum dimidia, terni semisextarii.

τριημιωβόλιον, τὸ, obolus cum dimidio.

τριηρασχέω, trierarchi munere fungor; (2) sumtus præbeo ad triremes. Οὔκουν ἐθέλει γε τριηρασχεῖν πλατῶν ὑδεῖς διὰ ταῦτα, *Arist. Ran.* 1183. A τριήρασχος.

τριηράσχης, ᾱ, ὁ, triremis, seu triremium præfectus; (2) qui in publicam triremem seu publicas triremes sumptus suppeditat. Ex τριήρης et ἀρχή. Hinc

τριηρασχία, ας, ἡ, triremis, seu triremium præfectura; (2) triremium tutela.

τριηρασχικὸς, ἡ, όν, ad trierarchiam pertinens.

τριήρασχος, ᾱ, ὁ, vide τριηράρχης.

τριηραύλης, ᾱ, ὁ, tibicen in triremi. Ab αὐλέω.

τριηρετικὸς, ἡ, όν, ad triremes pertinens. A τριήρης.

τριηρημιολία, ας, ἡ, navis minor justa triremi, et quidem hemiolia tres remorum ordines habens. Νῆες σὺν ἡμιολίαις, *Appian. B. Mithridat.* Ex τριήρης et ἡμιολιος, *sesquialter.*

τριήρης, ους, ἡ, triremis; (2) poculi genus. Ex τρεῖς et ἐρέσσω.

τριηρικέρκημα, τὸ, sumptus qui fit in trierarchiam, *Steph.*

τριηρικὸς, ἡ, όν, ad triremem pertinens.

τριηρίτης, ᾱ, ὁ, qui triremi vehitur; (2) remex, qui remos agit. Ab eod.

τριηρονόμος, ᾱ, ὁ, trierarchus, præfectus triremi. Ex τριήρης et νόμος.

τριηροτοιὸς, ὁ, triremes struens.

τριθαλλασσος, s. τριθάλαττος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, trimaris. Ex τρεῖς et θάλασσα.

τριθαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ter virens seu florens; nomen herbæ. Ex τρεῖς et θάλλω.

τριθεῖα, ας, ἡ, deitatis ternio, qua tres dii statuuntur. Ex τρεῖς et θεός.

τριθῖται, ῶν, οἱ, Tritheitæ, qui tres deos esse statuunt. A præc.

τριθημερινὸς, ἡ, όν, triduanus. Ex τρίτη et ἡμέρα.

τρίθρονος, ον, tribus soliis, sedibus constans. *Epith.* SS. Trinitatis.

τρίϊαττον, ᾱ, τὸ, triga, *Gl. V.* Ab ἵππος.

τριϊκαλίνδητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ter volutatus; (2) sæpe volutatus. Ex τρεῖς et καλινδέω.

τριϊκάρηνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, triceps. A κάρηνον.

τρίϊκαρτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, triferus, i. e. ter fructus quotannis reddens.

τρίϊκερων, tricornium, *Gl. V.* A κέρας.

τριϊκέφαλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tria habens capita, *Gl. V.* triceps, tricapitinus. A κεφαλή.

τρίκλινος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tribus lectis instructus. Hinc τὸ τρίκλινον, ᾱ, triclinium, conclave tribus lectis instructum; (2) tres lecti contigui. Ex τρεῖς et κλίνη.

τρίκλυστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ter, i. e. sæpius elutus. Ex τρὶς et κλύζω.

τρίκλωστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ter fuso ductus seu nexus. Ex τρεῖς et κλώθω.

τρίκοκκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, triplici fœtus grano, tria ferens grana.

τρικόλωνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, triplicem habens collem, vel tres colles.

τρίκονδύλος, ternas in digitis junctura curvaturasque habens, alternos in iis nodos, seu tubera extantia, *Steph.*

τρικόντορος, dignus qui sæpius pereat, et defossus obruatur humo, *Hes.*

τρικοπάνιστος, vide τρισκοπάνιστος, *V. L.*

τρικόρυθος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod τρίκορυς. Τρίκορύθους Αἴας, *Eur. Orest.* 1487.

τρικόρυμβος, ὁ καὶ ἡ, ter eminens, *Synes.*

τρίκορυς, ὁ, tres galeas seu cristas in galea, gestans.

τρικόρυφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, triplicem habens verticem. Ex τρεῖς et κορυφή.

τρικόρωνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui tres cornicis ætates degit; (2) cujus vita est admodum longæva. Ex τρεῖς et κορώνη.

τρικοτύλιος, ὁ, tres cotylas capiens, ebibens. A κοτύλη.

τρίκουρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ter tonsus. A κεῖρω.

τρικεφάνης, έος, ὁ καὶ ἡ, trifidus, *Suic.* Ex τρεῖς et κράνον.

τρικεφάτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, triceps. Ex iisd.

τρικρότος, ὁ καὶ ἡ, triremis, *V. L.*

τρικυάθειος, ον, tres cyathos capiens.

τρικυλίνδητος, ter aut sæpius volutatus, *V. Lex.*

τρικῦμία, ας, ἡ, magnus fluctus, *Eurip. Hipp.* 1213. *Lat.* decumanus, *Ern.* (2) risus, quo quis veluti fluctibus obruitur, *Plat.* de *Rep.* 5. τρικυμία λόγου, *id.* in *Euthydem, P.* Ex τρεῖς et κῦμα.

τρίκωλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tria membra habens. Ex τρεῖς et κῶλον.

τριλάγηνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tres lagenas continens.

τριλαμπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valde splendens. Ex τρὶς et λάμπω.

τρίλιβος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, trigemmis, *Gl. V.*

τριλίνεον, κόσμος γυναικὸς, trifilum gemmarium, *Orneatus muliebris, Gl. V.*

τρίλιτρον, ᾱ, τὸ, tripondium, *Gl. Vet.* Ex τρεῖς et λίτρα.

τριλλισος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ter, i. e. multis precibus petitus, sæpe optatus. Ex τρὶς et λίσσομαι.

τρίλοβος, ον, tres lobos habens.

τριλογέω, tribus modis dico, ut idem verbum tribus terminationibus. A λόγος.

τριλοφία, ας, ἡ, trium cristarum gestatio in galea, gestatio galeæ, quæ tres cristas habet. Ex τρεῖς et λόφος.

τρίμαμμα, tritavia. Ex τρεῖς et μάμμη.

τριμερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tripartitus, in tres partes divisus; (2) triplex. A μέρος.

τριμερίζω, f. ίσω, in tres partes divido. A τριμερὴς.

τριμερῶς, *adv.* tripartite, *Gl. V.*

τρίμετρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tribus versibus constans. Ex τρεῖς et μέτρον.

τριμηνιαῖος, αία, αῖον, trimestris; (2) qui tertio mense maturescit, *Gl. V.* trimenstruus.

τρίμνηος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex τρὶς et μήν.

τρίμιθος, ὁ, terebinthus, *Nic. Sch.*

τριμίτινος, ίνη, ινον, ternis textus liciis. Ex τρεῖς et μίτος.

τρίμιτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd. *Gl. V.* triplex.

τρίμμα, ατος, τὸ, quod tritum seu intritum est, potio ex aromatis intritus, seu cui aromata sunt intrita, *Ph.* moretum; (2) homo, qui se in aliqua re diu exercuit, vafer, fraudulentus. A τρίβω.

τριμμάτιον, τὸ, *Dim.* pro τρίμμα. *Ath.*

τριμμὸς, ᾱ, ὁ, tritus, tritura, *Gl. V.* trames. Ab eod.

τριμναῖος, αία, αῖον, qui trium minarum est. Ex τρεῖς et μνᾶ.

τρίμνης, idem quod τριμναῖος, *Poll.*

τριμοιρία, ας, ἡ, tres partes, tripla portio. Ex τρεῖς et μοῖρα. Hinc

τριμοιρίτης, ᾱ, ὁ, qui tres partes accipit, triplicarius.

τρίμοιρος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

τριμόρδοι, οἱ, fauces, *Orph.*

τρίμορφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, triformis; τρίμορφος Ἑκάτη, Trivia, *Gloss. Vet.* Ex τρεῖς et μορφή.

τρίμυξος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tria habens ellychnia. Ex τρεῖς et μύξα.

τρίναξ, ακος, ὁ, tridens, *instrumentum rusticum.* A τρεῖς.

τρίνυκτον, ᾱ, τὸ, trinoctium, *Gl. V.* A νύξ.

τρίξος, ἡ, όν, triplex, pro τρισσός.

τριξώνης, ους, ὁ καὶ ἡ, exitio dignissimus, perditissimus. Ex τριξὸς et ὀλυμι.

τριοβολιαῖος, sive τριοβολιμαῖος, αία, αῖον, triobolaris, tres obolos pondere vel pretio æquans; (2) vilis, nullius pretii. Ex τρεῖς et ὀβολός.

τριοβολον, ᾱ, τὸ, tres oboli. Vide τριώβολον.

τριοδίας, ας, ἡ, trivium, *Gl. V.* A τρίοδος.

τριοδίτης, ὁ, qui in trivio est, *Steph.*

τριοδίτις, ίδος, ἡ, q. d. Trivia, Dianæ *Epith.*

τριοδοισιν, dat. pl. *Ion.* et cum ν pro τριόδοις.

τριοδοντίας, ας, ὁ, piscatus, *Steph.* A τρίοδους.

τριοδόντιον, ᾱ, τὸ, tridens, fuscina, *Gl. V.*

τρίοδος, ᾱ, ὁ, trivium. Ex τρεῖς et ὁδός, *via.*

τριόδους, οντος, ὁ καὶ ἡ, tridens; fuscina, *Gl. Vet.* Ex τρεῖς et ὁδός.

τρίοζος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, in tres ramos divisus, vel fissus, seu trinodis. Ex τρὶς et ὄζος.

τριόνυχος, vide τριώνυχος, *Lyc.*

τριοτὶς, ίδος, ἡ, tria foramina habens, seu ternos oculos, *Poll.*

τριοργυιος, ον, tres passus æquans.

τριορια, ας, ἡ, trifinium, *Gl. Vet.* Ab ὅρος.

τριοσσόρος, vide τριώσσορος, *Steph.*

τριόχηρις, ᾱ, ὁ, triorcha, buteo, species quædam accipitris; (2) herbæ genus; (3) tres testiculos habens. Ab ὄρχις.

τριοφθαλμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, q. d. trioculus, cui tres sunt oculi; (2) gemmæ nomen.

τριόφυλλον, τὸ, idem quod τρίφυλλον, *Nic.*

τριπαῖας, ᾱ, ὁ, πονη, contrarius flatus, *E. M.* ex *Soph.* sed leg. τροπαίας, *Steph.*

τρίπαις, τρίπαιδος, ὁ καὶ ἡ, cui tres sunt liberi. Αἱ τρίπαιδες, *Plut.* in *Numa.* cap. 10.

τρίπάλαι, *adv.* q. d. ter olim, i. e. jam inde a priscis temporibus, primo et omnium vetustissimo seculo.

τριπάλαιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui est trium palmorum. Ex τρεῖς et παλαιστή.

τρίπαλτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ter vibratus, ter exiliens. *Vox Trag.* pro vehementissimus, acerrimus. Δίνυγες τριπάλτων πημάτων, malis madefacta, i. e. saturata, *Æsch. Sept. Theb.* 985. A πάλλω.

τρίπαπτος, ᾱ, ὁ, tritavus.

τριπάρθενος, ον, tribus virginibus constans.

τριπάροδος, ον, triplicem aditum habens.

τρίπατρος, ον, qui tres dominos habuit, *Lyc.*

τριτέτηλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, trifolius, tria habens folia. Φορέουσιν Ὠκεῖθουν τριτέτηλον, *Call.* in *Dian.* 165. A πέτηλον.

τριτηχύιος, ον, idem quod

τριτήχυος, ους, ὁ καὶ ἡ, tricubitalis, trium cubitorum.

τριτιθήκινος, ίνη, ινον, ter seu valde simiam referens. Ex τρεῖς et πίθηξ.

τρίτλαξ, ᾶκος, ἡ, triplex, velut ex tribus crustis constans, *Hom.*

τριτλαϊνὴς, ὲς, trivagus.

τριτλασιάζω, f. άσω, triplico, triplo majorem facio. A

τριτλάσιος, ία, ιον, triplo major seu amplior. A τρίτλᾶ, vel τριπλόος.

τριτλασιῶν, idem quod τριπλάσιος, *Steph.*

τριτλασίως, *adv.* tripliciter, quam pluribus.

τρίτλεθρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui trium jugerum est. Ex τρεῖς et πλέθρον.

τριτλεκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, triplicatus, ter plicatus. Ex τρεῖς et πλέκω.

τρίτλευρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tria latera habens. Ex τρεῖς et πλευρὰ, vel πλευρόν.

τριτλῆ, *adv.* tripliciter, triplicato. A τρίπλοος.

τρίτλοκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, triplex, *Gl. V.* Ex τρεῖς et πλοκή.

τριτλοος, όη, όον, *contr.* τριτλοῦς, ῆ, οῦν, triplus, triplicatus. A τρεῖς.

τριτλοῦς, *adv.* trifariam, *Gl. V.* A præc.

τριτοδηίος, ον, ad tripoda pertinens, *Call.*

τριτόδης, ᾱ, ὁ, tripedalis, tripedaneus. A τρίτους.

τριτοδηφορέω, ῶ, tripodem aufero, vel fero. Ex τρίτους et φορέω.

τριτοδίζω, tripedio, *Gl. V.* A τριτόδης.

τριποδιλἄλος, ὁ, e tripode loquens, *Epith.* Apollinis, *Ep.*

τριπόδιον, ᾱ, τό, parvus tripus, *Gl. V.* tripodium, *Dim.* a τρίπους.

τριποδίσκιον, ᾱ, τό, idem et ab eod.

τριποδίσκος, ᾱ, ὁ, idem et ab eod.

τριπόθητος, et *Dor.* τριποθᾱτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ter desideratus, desideratissimus, exoptatissimus, *Mosch.* 3, 52.

τριπόλιον, τὸ, ter canescens, herbæ nomen, τριτόλιον, *Hes.*

τρίπολις, εως, ἡ, triurbs, triplex urbs, regio, tribus urbibus constans.

τριπόλιστος, ον, multiplex. Τριπόλιστον εἶπεν, famosum, qu. per tres, h. e multas, urbes notum, *Soph. Aj.* 871. A πολίζω, pro πολέω.

τρίπολος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ter versus seu versatus; *Il.* 18, 542. *Odyss.* 5, 127. Ex τρὶς et πολέω.

τριπόνητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ter elaboratus; (2) ter textus. Ex τρὶς et πονέω.

τρίπορθος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ter captus et direptus. Ex τρὶς et πέρθω.

τρίπος, ᾱ, ὁ, idem quod

τρίπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, tripus, *Ph.* tripes, cortina.

τρίπρατος, ον, ter venditus. A πιπράσκω.

τριπρόσωπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tres habens facies, seu triceps. Ex τρὶς et πρόσωπον.

τριπροσωποδάνης, ὲς, triformis visu. *Epith.* Jani, *Musur.*

τριπτὴξ, ῆρος, ὁ, tritor; (2) instrumentum, quo aliquid teritur; (3) vas in quo aliquid teritur. A τρίβω.

τριπτήριον, ᾱ, τὸ, instrumentum, quo aliquid teritur. Ab eod.

τρίπτης, ᾱ, ὁ, tritor; (2) famulus, qui herum suum fricat. Ab eod. Unde

τριπτὸς, ἡ, όν, tritus, contusus, concisus.

τρίπτυχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, triplex, triplicatus. Ex τρὶς et πτυχή.

τρίπλους, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tres equos habens, *Gl. V.* τρίσωλον, triga; et τρίπωλα trigæ.

τριῤῥύθμιος, ον, tribus pedibus constans, sc. versus.

τριῤῥῦμος, ον, trijugis, *Epith.* currus.

τρὶς, *adverb.* ter; (2) sæpe, multoties. A τρεῖς.

τρισάγιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vel τρισάγιος, ία, ιον, ter sanctus, i. e. sanctissimus.

τρισαένναος, ον, tribus fontibus perennans.

τρισάθλιος, ία, ιον, ter miser, miserrimus. Ex τρὶς et ἄλθον, *labor ærumna.*

τρισάλαστος, ον, intolerabilis, gravissimus.

τρισαλιτήριος, ᾱ, ὁ, scelestissimus, improbissimus.

τρισάλυπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, minime dolorem adferens; (2) pergratus, jucundissimus.

τρισάνθρωπος, ᾱ, ὁ, ter homo, i. e. miserrimus; *item*, humanissimus.

τρισάνοικτος, commiseratione dignus, *Cyr.*

τρισάποτμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, infortunatissimus, *Epigr.*

τρισαρίστους, ους, ὁ, qui ter palmam ob strenuitatem obtinuit, fortissimus.

τρισάριστος, ter optimus, *Naz.*

τρισάσμενος, ένη, ενον, lubentissimus.

τρισάωρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ter, i. e. admodum intempestivus.

τρισδιάσωτον σῶμα, corpus triplici constans intervallo, i. e. altum, latum et densum, *V. L.*

τρισένας, άδος, ἡ, ter nonus dies mensis, i. e. vigesimus septimus. Ex τρὶς et ἐνὰς seu ἐννέα.

τρισέληνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, q. d. trilunis, i. e. tres lunas habens. Ex τρὶς et σελήνη.

τρισέλικτος, ὁ καὶ ἡ, ter circumvolutus, tortuosus, *Symes.*

τρισεξάλιος, ὁ, perditissimus.

τρισέπαχος, ᾱ, ὁ, maximus prætor.

τρισευδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, ter beatus, felicissimus.

τρισήλιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ter fulgens, i. e. fulgentissimus.

τρίσημος, ον, tria tempora habens, ut Trochæus, et Iambus.

τρισκαιδέκα, οἱ, αἱ, τὰ, tredecim.

τρισκαιδεκαέτης, ᾱ, ὁ, qui tredecim annorum est. Ex τρισκαίδεκα et ἔτος.

τρισκαιδεκάκλινος, tredecim lectis instructus, s. triginta lectorum capax, *Ath.*

τρισκαιδεκάμηνος, ον, qui est tredecim mensium. A μήν

τρισκαιδεκάπηχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, qui tredecim cubitorum est, *Theocr.* 15, 17.

τρισκαιδεκασάσιος, ον, qui est ad alterum, ut terdecies ad unum, pondere, pretio.

τρισκαιδεκαταῖος, ον, qui decimo tertio die fit, vel facit quid. A

τρισκαιδέκατος, ατη, ατον, decimus tertius.

τρισκαιδέκαφορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, uno anno tredecies ferens, scil. fructus. Ex τρισκαίδεκα et φέρω.

τρισκαιδεκέτης, ες, tredecim annos natus. Ab ἔτος.

τρισκαιδεκήρης, εος, sc. ναῦς, navis tredecim ordinum. Ex τρισκαίδεκα et ἐρέσσω.

τρισκαιδεκόργυιος, qui triginta orgyiarum, s. ulnarum est, *Steph.*

τρισκακοδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, infortunatissimus, *Arist. Ach.* 1029.

τρίσκαλμος, ον, qui tribus remis agitur. Ex τρὶς et σκαλμός.

τρισκατάρᾱτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, prorsus exsecrabilis, detestabilis; (2) trifurcifer.

τρισκελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tria habens crura, qui tribus nititur cruribus. A σκέλος.

τρισκοτάνυστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ter pistus, ter pistillo subactus. Ex τρὶς et κόπανον.

τρισκορέω, sæpe, diligenter, verro, vel purgo, vel orno.

τρίσλιτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, terna et tripartita germinatione, genitali succo turgescens. τρίσμακαρ, αρος, ὁ καὶ ἡ, ter beatus, beatissimus. Ex τρὶς et μάκαρ, aut μακάριος.

τρισμακάριος, ία, ιον, idem, *Arist. Nub.* 166.

τρισμακαρίσσος, ίση. ισον, idem.

τρισμακαρῖτης, ὁ, idem, *Ath.*

τρισμεγίστος, η, ον, ter maximus.

τρισμὸς, ὁ, ὁ, stridor. A τρίζω.

τρισμύριοι, οι, tricies mille, seu triginta millia.

τρισμυριόπαλαι, *adv.* jamdudum.

τρισοίζυρος, ᾱ, ὁ, calamitosissimus.

τρισόλβιος, ὁ καὶ ἡ, ter quaterque beatus.

τρισολυμπιονίκης, ᾱ, ὁ, qui ter in ludis Olympicis vicit.

τρισπίθαμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tres spithamas longus, bipedalis. Ex τρὶς et σπιθαμή.

τρίσπονδος, ον, *prop.* in quo ter libatur, seu sæpe libans. Vide τριτόσπονδος.

τρισσάκις, *adv.* ter. A τρισσός.

τρισσάτιος, ᾱ, ὁ, tertius, ternus. A τρισσός.

τρισσαχῆ, tribus locis. A τρισσάκις.

τρισσεύω, ter, vel tertium facio. A

τρισσὸς, vel τριττὸς, ἡ, ὸν, triplex; (2) ternus, trinus; (3) tres. A τρεῖς. Hinc τρισσοῦ, *adv.* ter.

τρισσοπάχνεος, ον, triceps, *Orph.* Vid. *Thes. Gr. Fr.*

τρισσοκέφαλος, ον, triceps. A κεφαλή.

τρισσοφανὴς, ές, tribus personis illustris, *Naz.*

τρισσόω, ter vel tertium facio; (2) triplico. A τρισσός.

τρισσῶς, *adv.* tripliciter, trifariam; (2) tertio, i. e. tertia vice.

τρισσάδιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tria habens stadia. Ex τρεῖς et στάδιον.

τρισσᾶλας, ter miser, *Eur.*

τρισσάσιον, quod triplum appenditur, et triplicato pondere æstimatur, *Arrian.*

τρισσάτης, ᾱ, ὁ, dux, princeps, princeps principum. Ex τρὶς et ἵστημι.

τρίσσεγον, ᾱ, τὸ, domus trium contignationum; (2) altitudo trium contignationum; (3) tertia contignatio. A

τρίσσεγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tria habens tecta, triplici tecto opertus. Ex τρὶς et στέγη.

τρίσσιχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, trisulcus, *Gl. V.*

τρισσοιχεῖ, triplici serie, triplici ordine. A τρίσσιχος.

τρισσοιχία, ἡ, tres ordines, s. triplex series, *Steph.*

τρίσσοιχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tribus ordinibus constans, in trium versuum ordines atque strophas explicatus.

τρίσσομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tria habens ora seu ostia; (2) cui triplex est acies. A σόμα.

τρισυλλαβίζω, ἡ, tres syllabæ, *Steph.*

τρισύλλαβος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tribus constans syllabis. Ex τρὶς et συλλαβή.

τρισύνθετος, ον, e tribus compositus.

τρισύπατος, ᾱ, ὁ, ter consul.

τρισυπόστατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tres hypostases habens. Ex τρὶς et ὑπόστημι.

τρισχίλιοι, ίαι, ία, ter mille.

τρισχιλιοφόρος, ον, 3000 sc. amphoras capiens. *Epith.* navis.

τρίσχιστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, trisulcus, *Gl. Vet.*

τρίσχοινος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tres schœnos continens.

τρισώματος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tricorpor. A σῶμα.

τρίσωμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

τριταγωνιστᾶν, ῶ, tertias fabulæ partes ago, sum tertiarum actor, *Dem.* A

τριταγωνιστὴς, οῦ, ὁ, qui tertias fabulæ partes agit, i. e. vilissimus.

τριταΐζω, tertiana febre laboro. A τριταῖος.

τριταϊκὸς, ἡ, όν, tertianus; τριταϊκαὶ περίοδοι, circuitus febris tertianæ. Ab eod.

τριταϊκῶς, *adv.* more febrium tertianarum; (2) alternis et tertio quoque die.

τριτιαογενὴς, ὲς, idem quod τριτιαοφυὴς.

τριτιαογενῶς, *adv.* idem quod τριταϊκῶς.

τριτιαῖος, αία, αῖον, tertius, tertianus; (2) triduanus, qui tertio die aliquid facit, seu cui tertio die aliquid accidit, *Gl. Vet.* τριταῖον, tertiana. A τρίτος.

τριτιαοφυὴς πυρετὸς, febris tertianæ naturam habens. Ex τριταῖος et φυή.

τριτολαυτιαῖος, α, ον, idem quod

τριτόλαυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui trium est talentorum. Ex τρεῖς et τάλαντον.

τριτόλας, αινα, αν, miserrimus.

τριτόνυχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ter extensus, longus. Ex τρεῖς et τανύω.

τριτότοισιν, dat. plur. *Ion.* pro τριτότοις, a τρίτατος; *Il.* 1, 252.

τρίτατος, άτη, ατον, tertius. A τρίτος.

τριτεγγόνη, ης, ἡ, trineptis. A τριτέγγονος.

τριτέγγονος, ᾱ, ὁ, trinepos.

τριτέϊας, ας, ἡ, tertiæ partes, tertia palma. A τριτεύω.

τριτεὺς, έως, ὁ, tertia medimni pars. A τριτεύω, f. εύσω, tertius sum, tertias obtineo. A τρίτος.

τριτημόριος, ία, ιον, qui facit tertiam partem, tertia pars. Ex τρίτη et μοῖρα.

τριτημορίζω, tertio, in tres partes divido, *Gl. Vet.*

τριτημόριον, ᾱ, τὸ, tertia pars rei, triens. Ex iisdem.

τριτημορὶς, ίδος, ἡ, tertia pars, tertia portio, i. e. una de tribus. Ex iisd.

τριτοβάκων, ὁ καὶ ἡ, *Epith.* baculi cui innitimur, qui tertii pedis vicem præstat. A βακίνω.

Τριτογένειαι, ας, ἡ, Tritogenia, Minervæ *Epith.* Ex τριτὸν, *Bœot. caput*, et γίνομαι, *nascor*; quia ex capite Jovis nata; vel a τρίτος, quia tertia mensis die.

τριτογενὴς, ὁ καὶ ἡ, ter genitus.

τριτοκόλλυδον, tertia collybi pars, triens collybi, *Steph.*

τριτόμηνις, ίδος, ἡ, tertia mensis dies. Ex τρίτος et μήν.

τρίτον, *adv.* tertium, tertio. A τρίτος.

τριτοπάτρειος, pro τριτοπάτορες, *E. M.*

τριτοπάτωρ, ορος, ὁ, tertius pater, proavus; (2) generis auctor; (3) Athenis τριτοπάτορες dicti Cottus, Gyges, et Briareus.

τρίτος, η, ον, tertius. A τρεῖς.

τριτόσπονδος, ον, sæpe libans. A σπονδή.

τριτόσπορος, ὁ καὶ ἡ, nepos vel neptis. A σπορή.

τριτοστάτης, ᾱ, ὁ, qui præsuli seu præcentori tertius est, qui tertias partes tenet. Ex τρίτος et ἵστημι.

τριτόω, ῶ, fut. ώσω, tertio facio; (2) in tres partes divido. A τρίτος.

τριττατῖος, α, ον, triplex. A

τριττὸς, vide τρισσός.

τριττύα, ας, ἡ, et τριττὺς, ύος, ἡ, sacrificium perfectum, sue, hirco, et ariete constans. A τριττύς.

τριττυαρχέω, sum τριτυάρχης.

τριττυαρχὴς, et τριτυάρχος, ᾱ, ὁ, qui præest tertiæ parti tribus. Ex τριττὺς et ἀρχή.

τριττὺς, vel τριτὺς, ύος, ἡ, ternio; (2) triens, tertia pars; (3) tribus. A τρίτος.

τριτὼ, *Bœot.* seu *Æol.* caput, *Sch. Ar.* unde τριτογένεια.

τρίτως, *adv.* tertio loco. A τρίτος.

τριφὰς, ὲς, triformis, *Symes.*

τριφαλαγγία, ας, ἡ, triplicata phalanx, tres phalanges. Ex τρὶς et φαλαγξ.

τριφάσιος, ία, ιον, triplex, trifarius; (2) qui tribus modis dicitur. Ex τρὶς et φάσις.

τριφιλώτατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, maxime amabilis, amantissimus, *Theocr.* 15, 86. Ex τρὶς et φιλέω.

τριφορέω, ter fructum fero, *Theophr.*

τριφόρος, trifera, *Epith.* fici. A φέρω.

τριφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, triplicem naturam habens; (2) trifidus, triplex, *Gl. Vet.* triceps, tricapitinus. Ex τρὶς et φυή.

τρίφυλλον, ᾱ, τὸ, trifolium, *Ph. Angl.* TREFOIL. A

τρίφυλλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, terna folia habens, trifolius. Ex τρὶς et φύλλον.

τρίφυλος, ον, tribus tres habens. A φυλή.

τρίχα, *adv.* tripliciter, trifariam, in tres partes. A τρίς, *ter.*

τριχάϊκτες, quorum capilli et cristæ agitantur, cristati, celeres, bellicosi. Ex θρίξ et ἄϊσσω.

τρίχακτον, τό, pectunculus, *Suid.*

τρίχαλος, ὁ καὶ ἡ, hirsutus, asper. A θρίξ, τριχός, *crinis.*

τρίχακτον, τό, textum quoddam tenue, et bombycinum, *Suid.*

τριχᾶς, ἀδος, ἡ, turdi species. A θρίξ.

τριχᾶς, *pilos*, accus. pl. a θρίξ.

τριχῇ, *adv.* tripliciter, in tres partes. A τρίχα.

τρίχηλος, ον, trifidus, trisulcus. Τὸ μὲν πίτνον, ἄλλο δ' ἀείρει τρίχαλον (*Dor.* pro τρίχηλον). *Æsch. Sep. Theb.* 757. Innuere videtur τρικυμίαν, *Prom. V.* 1051.

τριχθᾶ, *adv.* idem quod τριχῇ, *Il.* 2, 668.

τριχθάδιος, α, ον, triplex, trinus, *Ep.*

τριχίας, ας, ἡ, morbus, quo vexatur nutrix in mammis, quoties pilum hauserit, pilaris morbus. A θρίξ, *pilus.*

τριχίας, ᾱ, ἡ, piscis nomen. A τριχίς.

τριχίασις, εως, ἡ, vitium in oculis, cum pili in palpebris pungentes et inutiles enascuntur; (2) adfectio, quum in urinis feruntur quædam capillis albis similia; (3) pilare malum in mammis. A τριχίᾳ.

τριχιάω, pilosus sum, crinitus sum, *Steph.*

τριχίδιον, *Dim.* pro τριχίς, *Steph.*

τριχίνιον, τό, vestis ex pilis confecta, *V. L.*

τρίχινος, ίνη, ινον, qui ex pilis est, cilicinus. A θρίξ, *pilus.*

τριχίον, ᾱ, τό, pilus. Ab eod.

τριχίς, ίδος, ἡ, piscis quidam ossa pilis similia habens. Ab eod.

τριχισμός, idem quod τριχίασις, *Gorr.*

τριχίτης, et τριχίτις, pilaris, *Diosc.*

τριχοβόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pilos arrodens. Ex θρίξ et βορᾶ.

τριχοβρῶς, ῶτος, ὁ, pilos arrodens, tinea, teredo; τριχοβρῶτες, vermiculi pilos arrodentes. Ex θρίξ et βρώσκω.

τριχοβρωτήριον, ᾱ, τό, vermiculus pilos arrodens. Ex iisd.

τριχοειδής, ὲς, pilorum, seu capillorum formam habens, *Steph.*

τριχοειδῶς, *adv.* pilorum seu capillorum modo. Ex θρίξ et εἶδος.

τριχόθεν, *adv.* tribus e locis. A τριχῇ.

τριχοίνικος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, trium chœnicum capax. Ex τρεῖς et χοῖνιξ.

τριχοκόμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui comæ curam impendit, capillorum studiosus. Ex θρίξ et κόμη.

τριχοκοσμητής, οῦ, ὁ, comæ ornandæ artifex. Ex θρίξ et κοσμέω.

τριχοκουρεῖα, ἡ, tonsura comæ. A κουρά.

τριχολαβίον, ᾱ, τό, volsella. Ex θρίξ et λαμβάνω.

τριχολαβίς, ίδος, ἡ, idem, *Steph.*

τριχολογέω, pilos lego seu colligo, aut flocos. Ex θρίξ et λέγω.

τριχόμαλλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, villosus. Ex θρίξ et μαλλός.

τριχομάνις, filicula herba, *Diosc.*

τριχοπλάστης, qui capillum fucat, seu ornat, *Cam.*

τρίχορδος, tres habens chordas, triplici intentus chorda, *Steph.*

τριχορία, ας, ἡ, triplex chorus. A χορός.

τριχοῤῥόω, ῶ, fut. ήσω, pilorum seu capillorum defluvio laboro. Ex θρίξ et ῥόος.

τριχορῥύσιον, ῶ, idem et ex iisd.

τριχοτομέω, ῶ, fut. ήσω, pilos deseco. Ex θρίξ et τομή.

τριχοτομέω, in tres partes divido. Ex τρίχα et τομή.

τριχοτομία, ας, ἡ, sectio seu partitio in tres partes. Ex iisd.

τριχοτρώκτης, ου, ὁ, pilorum erosor, *Cam.*

τριχῦ, *adv.* tripliciter, tribus in locis. A τριχῇ.

τρίχυλος, qui crispo est capillo, seu simpl. crispus, *Cam.*

τριχυναίος, trium congiorum capax, *Diosc.*

τρίχυς, υος, tres congios capiens.

τριχοφυέω, ῶ, capillos produco, *Gloss. Vet.* τριχοφυῶ, oppilasco; et τριχοφυεῖν, crinire.

τριχοφυής, ές, ὁ καὶ ἡ, capillos producens. Ex θρίξ et φύω.

τριχόφυλλος, ὁ καὶ ἡ, folia habens capillata, seu capillamentis similia. Ex θρίξ et φύλλον.

τριχόω, pilosum reddo, pilos induco, *Gl. Vet.* pilo, capillo; τετριχωμένος, setosus, *Gl. V.* p. part. Περιαλείψουσι πυλῷ τετριχωμένῳ, *Theophr.* A θρίξ.

τρίχρονος, qui trium temporum est, *Steph.*

τρίχρωμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tricolor. Ex τρεῖς et χρῶμα.

τρίχρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, idem. A χρώς.

τρίχυφος, ον, trilicio textus, densus textura. Ab ὑφή.

τριχώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, pilosus, villosus, *Gl. V.* (2) capillaceus, capillis similis, capilli speciem referens. A θρίξ.

τρίχωμα, ατος, τό, capillamentum, *Ph.* pilosum villosumque tegmen. A τριχόω.

τριχωμάτιον, *Dim.* pro τρίχωμα, *Arist.*

τριχώς, *adv.* tripliciter, trifariam, in tres partes. A τρίχα.

τρίχωσις, εως, ἡ, q. d. capillatio, pilorum emissio vel productio; (2) pilorum inversio, pilare malum, *Gl. Vet.* pilositas, capillamentum. A τριχόω.

τριχωτός, ὴ, ὸν, pilosus, pilis intectus, crinitus, capillatus. Ab eod.

τρίψαις, a. 1. part. act. *Dor.* pro τρίψας, a τρίβω.

τρίψαντας, *eos, qui trivere*, acc. plur. aor. ejusd.

τριψεργία, ἡ, assiduitas in labore. A τρίψις, et ἔργον.

τριψημερέω, ῶ, diem tero, diem extraho. Οἷμοι διατρίψεις, κἀπόλεῖς τριψημερῶν, *Arist. Vesp.* 845. Ex τρίψις et ἡμέρα.

τρίψις, εως, ἡ, tritus, tritura; (2) frictus s. frictio. A τρίβω.

τριψίχεως, polypus, qui attritu colorem inducit, *Arist.*

τριωβολιμαίος, α, ον, triobolaris. A τριώβολον, ου, τό, tressis, *Gl. Vet.* Ex τρεῖς et ὀβολός.

τριώλαξ, certamen cursus virginum, *Hes.*

τριωνυμία, ας, ἡ, tria nomina. A τριώνυμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tria nomina habens. Ex τρεῖς et ὄνομα.

τριώνυχος, ον, tres cuspides habens, tridens. Ab ὄνυξ.

τριώτης, ου, ὁ, informis. Ab ὤψ.

τριωτις, ίδος, ἡ, inauris, monile, *Hes.*

τριώφορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tres habens contignationes, triplex habens tectum. Ex τρεῖς et φορέω.

τρομάζω, intremo, *V. L.*

τρομεέτο, 3. pl. præs. opt. med. *Ion.* pro τρομεοίντο, a τρομέω.

τρομέοντι, 3. pl. præs. ind. *Dor.* pro τρομέουσι.

τρομερός, ᾱ, ὁν, tremulus, trepidus. A τρόμος.

τρομέω, ῶ, tremo, trepido; (2) contremisco; (3) horreo, timeo aliquem. Τρομέουσι δέ τε ῥέηνα ναῦται, *Il.* 15, 627. Τρομέοντο δὲ οἱ ῥέηες ἔντοσ, *ib.* 10, 10. A τρέω.

τρομητός, idem quod τρομερός, *Steph.*

τρομικός, tremebundus, *Gl. V.* A τρόμος.

τρομοτειῶ, tremefacio, *Gl. Vet.*

τρόμος, ᾱ, ὁ, tremor, timor, *Ph.* A τρέμω. Hinc

τρομώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, tremulus, trepidus.

τρόνος, et τρόναι, stuppa, stamen, fusum, *Hes.*

τρόπα, lusus puerilis genus, *Steph.*

τροπαία, ᾱς, ἡ, mutatio, *Æsch.*

τρόπαιον, vel τροπαῖον, ᾱ, τό, monumentum conversionis, i. e. fugæ hostium; tropæum, *Ph.* τρόπαιον πολεμίων, pro κατὰ πολεμίων, de hostibus devictis erectum. A τροπαῖος, αία, αῖον, is, cujus fit conversio, seu qui convertitur; (2) fugator hostium, regnorum eversor; Jovis *Epith.* A τροπή.

τροπαιοκίων, trophæum teneo, *al.* trophæum statuo, *Steph.*

τροπαιοῦχος, ᾱ, ὁ, tropæum tenens, vel in cujus potestate sunt tropæa. Ex τρόπαιον et ἔχω.

τροπαιοφορία, ας, ἡ, tropæorum gestatio in triumpho. A

τροπαιοφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tropæum gestans. Ex τρόπαιον et φέρω.

τροπαλίζω, verto. A τροπή. Hinc

τροπαλισμός, ῦ, ὁ, conversio, mutatio.

τροπάλλις, fasciculus alliorum, *Ar. Sch.*

τροπάω, ῶ, verto, converto; τροπάομαι, ῶμαι, vertor. Μηδὲ τροπάασθε φόβοιο, *Il.* 15, 666. A τροπή.

τροπέω, ῶ, verto, in fugam verto. Ἀτὰρ καλλίτριχες ἵπποι Ἀΐψ ὄχεα τρόπεον, *Il.* 18, 224. Ab eod.

τροπή, ῆς, ἡ, conversio, versio, mutatio, conversio in fugam. *Gl. Vet.* consternatio; τροπὴ χειμερινή, bruma, *Ph.* τροπὴ θερινή, solstitium. Sed et de æquinoctio dicitur τροπή. A τρέπω.

τρόπηλις, idem quod τροπάλλις, *Suid.*

τρόπης, manubrium remi, *Hes.*

τροπίζω, solstitium facio, *Gaz.*

τροπίας, ᾱ, ὁ, ut τροπίας οἴνος, q. d. vinum versum, fugiens, vappa. A τροπή.

τροπίδια ξύλα, ligna apta ad fabricandas navium carinas, *Plat.*

τροπίζω, carina instruo, *Hipp.*

τροπικός, ὴ, ὸν, tropicus; de conversionibus solaribus, ut τροπικοὶ κύκλοι, tropici circuli, τροπικὰ σημεῖα, signa in zodiaco, ubi fiunt τροπαί. At τροπικαὶ λέξεις, figuratæ dictiones. A τροπὴ vel τρόπος.

τροπικῶς, *adv.* tropice, per tropum, figurate.

τρόπις, ιος, vel ίδος, ἡ, carina, ima navis pars; *Metaph.* carina principium. Τὸν μὲν ἐγὼν ἐσάωσα περὶ τρόπιος βεβαῶτα, *Od.* 5, 130. A τρέπω.

τροπολογέω, tropis in sermone utor, tropice seu figurate loquor. Ex λέγω.

τροπολογία, ας, ἡ, tropicus et figuratus sermo; (2) sermo ad emendationem morum directus. Ex iisd.

τρόπος, ου, ὁ, modus; (2) mos, ritus, consuetudo; (3) studium, institutum, secta, mores, ingenium, indoles, animus; (4) tropus, in verbis deflectio a communi usu. A τρέπω.

τροτός, ή, όν, rudens et funis nauticus, lorum, quo remus scalmo alligatur. Ab eodem.

τροποφορέω, mores et ingenium alicujus fero seu tolero. Τεσσαρακονταετῆ χρόνον ἐτροποφόρησεν αὐτὸς ἐν τῇ ἐρήμῳ, *Act.* 13, 18. Ex τρόπος et φορέω.

τροτύω, in fugam verto et vinco. Τῶν κατῶν ἐκάστη τετρότυται, *Luc.* A τρέπω. Hinc

τροτυτής, ῆρος, ὁ, funis seu lorum, quo remus ad scalmum alligatur.

τροφάλιον, ᾱ, τό, et τροφαλίς, seu τροφαλλίς, ίδος, ἡ, caseus, quod ex lacte coagulato fiat; frustum e recenti et tenero caseo; *Gl. V.* colostrum. Α τρέφεσθαι, quod nonnunquam idem significat, quod τήγνυσθαι, *figi*, vid. *Odyss.* 16, 476. Occurrit τροφελὶς apud *Athenæum*, 10, 21. et *Samuel.* 1, 17. A τρέφω.

τροφεῖον, ᾱ, τό, merces seu præmium nutritionis et educationis; *Gl. V.* alimonium, nutrimentum, alimentum. A

τροφεύς, έως, ὁ, altor, nutritor. A τροφεύω, f. εύσω. nutrio, alo. A τροφέω.

τροφέω, ῶ, alo, nutrio. A τρέφω. Unde

τροφή, ῆς, ἡ, victus, cibus, esca, pabulum, alimonia, *Ph.* τροφαί, cibaria, *Gl. V.*

τρόφις, *Gal.* al. τροφίς, *Hes.*

τρόφι κύμα, magnus fluctus vi ventorum excitatus; pro τρόφιμον. A τρέφω.

τροφίας, ᾱ, ὁ, altilis, alumnus. A τροφή.

τροφίμος, ίμη, ιμον, alimentum præbens, alens, herus, qui famulitium alit; (2) alumnus, is, quem domi nostræ alimus, *Ph.* nutricius; et alumnus, *Phil.* Ab eodem.

τρόφις, ιος, ὁ καὶ ἡ, bene nutritus, crassus, pinguis, educatus, adultus, magnus. *Subst.* cibus. Ab eod. Hinc

τροφώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, densus, coagulatus.

τροφόεις, όεντος, bene altus, et nutritus, ideoque crassus, pinguis. Κύματα τροφόεντα, vastos fluctus, *Il.* 15, 621. A τροφή.

τροφοπαιδς, όν, nutritor, *Man.*

τροφός, ᾱ, ὁ, ἡ, altor, altrix, nutrix, nutricula. A τρέφω.

τροφοφορέω, ῶ, fut. ήσω, educo, educationis molestias perfero. Τροφοφορήσει σε Κύριος ὁ Θεὸς σῦ, *Deut.* 1, 31. A

τροφοφόρος, ὁ, educator. A τροφὴ et φέρω.

τροχώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, alimento abundans; (2) densus, coagulatus. A τροφή.

τροχάζω, f. άσω, citato gradu feror, propero, festino. Τεταάρεις τροχάζων, *Eur. Hel.* 730. (2) decurro, genus exercitationis. Τροχάζειν ἐπὶ σαδίῳ ἐν τοῖς ὅπλοις, *Polyb.* A τρέχω.

τροχαϊκός, ὴ, όν, trochæis constans, trochaicus. A

τροχαῖος, αία, αῖον, cursorius, cursui aptus, vel qui cursu fit; trochæus, pes metricus, constans priore longa et posteriore brevi. A τρέχω.

τροχαϊκῶς, *adv.* per trochæum, vel trochæos.

τροχάλειον, τὸ, orbis, globus, *Arat.*
τροχαλίς, ας, ἡ, rota, quæ circumagitur ad aquam educendam, trochlea. Α τροχαλός.
τροχαλιώδης, ες, trochleæ similis, *Hipp.*
τροχᾶλος, ὁ, ἡ, ὁν, velox, citus, currens; (2) rotundus, circularis; (3) *in neutr.* circulus. Α τρέχω.
τρόχαλος, ὁ, septum aulæ, cortis, macieria ex rotundis lapidibus; (2) rotundus lapillus; *it.* globus. Ab eod.
τροχαλῶς, *adv.* cito, velociter, cursim.
τροχαντὴρ, ῆρος, ὁ, pars puppis; (2) genus tormenti; (3) coxæ caput. Α τροχάζω.
τροχάω, curro, cursito; τροχόων et τροχόωσα, currens, *Poët.* pro τροχῶν, ῶσα, ὦσα. "Αρκτοι ἅμα τροχόωσι, τὸ δὴ καλέουσιν ἅμαξαν, *Arat. Phænom.* 27. Α τρέχος.
τρόχεος, idem quod τροχόεις, *Nic.*
τροχερὸς, ἁ, ὁν, rotundus, volubilis in modum rotæ; (2) currens, citus. Α τροχός.
τροχὴ, ῆς, ἡ, via. Α τρέχω, *Ern.*
τροχηλασία, ας, ἡ, rotarum agitatio et cursus, aurigatio. Ex τρόχος et ἐλαύνω.
τροχηλατέω, ῶ, aurigor, rotam impello; *Gl. V.* roto. Τὸ μητρὸς δ' αἷμά νιν τροχηλατεῖ μανίαισιν, exagitat, *Eur. Or.* 36.
τροχηλάτης, ου, ὁ, auriga. A præc.
τροχήλατος, rota s. rotis agitatus, *Soph.*
τροχηλία, ας, ἡ, trochlea; v. τροχαλία.
τροχήλιον, ου, τὸ, idem.
τροχιὰ, ᾶς, ἡ, rotæ vestigium, orbita. Α τροχός, *rota.* Hinc
τροχίας, ου, ὁ, cursor, nuncius.
τροχίζω, rota torqueo, radiis rotæ districtum torqueo.
τροχιλαΐα, et τροχιλία, ας, ἡ, idem quod τροχαλία, *Aristot.* Α
τρόχιλος, sive τροχίλος, ου, ὁ, aviculæ nomen, trochilus, regulus, rex avium. Α τρέχω.
τρόχις, ιος, ὁ, cursor, nuncius, pedissequus; (2) diligens. Ab eod.
τροχίσκος, ου, ὁ, rotella, *Gl. V.* rotula; (2) pastillus, *Ph.* Α τροχός.
τρόχμαλος, ὁ, seu τροχμαλον, ου, τὸ, acervus lapidum; *al.* maceria rustica, *Nic.*
τροχοδινέω, in orbem circumago. Α τροχὸς et δινέω.
τροχοειδὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, rotæ seu orbis speciem gerens, rotundus, figuræ orbicularis. Ex τροχὸς et εἶδος.
τροχόεις, ὁσσα, ὁεν, rotundus; (2) incurvus, volubilis in modum rotæ vel orbis. Α τροχός.
τροχοκεφάδης, οἱ, Judæi, a tonsura rotundæ formæ, *Euseb. Ar.*
τροχοστὶφη, ης, ἡ, sufflamen, quo rotarum cursus ligatur, seu lignum, quod per duas trajectum rotas, cursum sistit. Ex τροχὸς et πίφη.
τροχοποιέω, ῶ, rotas facio, *Arist. Plut.* 512. Α τροχὸς et ποιέω.
τροχοποιὸς, οῦ, ὁ, rotarum faber. Ex iisd.
τρόχος, ου, ὁ, cursus; (2) locus, in quo curritur, in quo se cursu exercebant. Α τρέχω.
τροχὸς, οῦ, ὁ, rota; (2) equuleus; (3) massa rotunda, ut adipis, &c. Ab eod.
τροχόωσαι, nom. plur. f. g. *Poët.* pro τροχῶσαι, ex τροχάσασαι, a τροχάω, *propero.*
ΤΡΥΒΑΙΟΝ, aut τριβλίον, ου, τὸ, catinus, paropsis, patina.
τρυγαβολίων, ου, τὸ, locus in quem recondiuntur triticum, *Hes.* Ex τρύγη et βολή.
τρυγάω, ῶ, f. ήσω, fruges colligo; (2) uvas carpo, vindemio; *Metaph.* fruor, percipio; *it.* emungo aliquem pecunia, *Ern.* Οὐδὲ ἐκ βάτου τρυγῶσι σκοῦλην, *Luc.* 6, 44. ἄμπελον, *Apoc.* 14, 19. βότρυας, *ib.* ver. 18. Ἀλλ' ἐφήμας ὥσθ' ὕπω ῥᾳδίως τρυγήσειν, *Arist. Vesp.* 632. *It.* 18, 566. Α τρύγη.
τρυγήεις, ᾶσσα, ὄν, fæculentus. Α τρύξ.
τρυγητὸς, οῦ, ὁ, vindemia, pro τρυγητός. Α τρυγάω, ῶ, sicco, arefacio; τρυγείσθαι, exsiccari. Ab eod.
ΤΡΥΓΗ, ης, ἡ, cereales fruges, fructus, messis; (2) vindemia; (3) etiam pro siccitate.
τρυγητὴρ, ῆρος, ὁ, vindemiator, qui demit et colligit cereales fruges et uvas. Α τρυγάω. Unde
τρυγητήριον, τὸ, torcular, torculare, *Gl. V.*
τρυγητὴς, οῦ, ὁ, vindemiator.
τρυγητικὸς, ἡ, ὸν, vindemialis, *Gl. V.*
τρυγητὸς, οῦ, ὁ, vindemia, vindemiæ tempus. Α τρύγη.
τρυγηφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, cerealium frugum comestor. Ex τρύγη et φάγος.
τρυγηφάνιος, ὁ, ἡ, qui fit e fracibus uvarum, *Epithet.* vini secundarii; τὸ τρυγηφάνιον, fraces. Ex τρύγη et φαίνομαι.
τρυγηφόρος, ὁ καὶ ἡ, uvæ seu uvarum ferax; (2) frugum ferax. Ex φέρω.
τρυγίας, ας, ἡ, fæx, fex, *Gl. Vet.* amurca, *Gl. V.* de oleo. Α τρύξ.
τρυγίας, ου, ὁ, sc. οἶνος, vinum fæculentum, vini reliquiæ cum sua fæce. Α τρύξ.
τρυγίζω, f. ίσω, fæculentus evado, *Aret.* Α τρύγη.
τρυγινὸς, ὴ, ὸν, fæculentus; (2) idem quod τρυγωδικὸς, ut τρυγινὸς χόρος. Ab eod.
τρύγινος, ίνη, ινον, fæcatus, e fæcibus expressus. Ab eod.
τρυγόδικος, ου, ὁ καὶ ἡ, fæce victitans. Ex τρὺξ et βίος, *victus.*
τρυγοδαίμονες, dæmones peruncti facibus ora, *Ar.*
τρυγοδιώκω, ῶ, fæcem perscrutor. Α τρὺξ et διώκω. Hinc
τρυγοδιώκησις, εως, ἡ, fæcis perscrutatio, lusus quidam, *Poll.*
τρύγοιστος, ου, ὁ, colum, cribrum, sacculus, *Ar.* Ex τρὺξ et ἵστος.
τρυγοιστῶ, fæces premo, *Suid.*
τρυγονάω, rado, scalpo, *Suid.*
τρυγόομαι, 3. plur. præs. opt. act. *Poët.* pro τρυγῷεν, τρυγόειεν, a τρυγάω.
τρυγῳδέω, convitiis incesso. "Ος τις ἀπήλαξεν χόρον τρυγῳδῶν, *Arist. Vesp.* ult.
τρυγῳδὴς, ους, ὁ καὶ ἡ, fæce plenus; (2) fæcem referens, fæculentus.
τρυγῳδία, ἡ, comœdia. Hinc
τρυγῳδικὸς, ὴ, ὸν, comicus.
τρυγῳδὸς, οῦ, ὁ, qui fæcibus peruncta facie, et curru vectus convitiis incessit præteruntes, comicus poëta, *Ern.* Α τρὺξ et ᾠδὸς.
τρυγὼν, όνος, ὁ, turtur; (2) piscis marinus. A
τρύζω, f. ύσω, vide τρίζω. "Α δ' ὁλολυγὼν Τηλόθεν ἐν συρινάισι βάτων τρύζεσκεν ἀκάνθωισ, *Theocr.* 7, 140. Ὡς μή μοι τρύζητε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος, *Il.* 9, 311. Τρύζει ὁλολυγών, *Arat.* 948.
ΤΡΥΗΛΗΣ, ους, ὁ καὶ ἡ, vel trulla, aut poculum, a τρύω, vel, *ut aliis placet*, clavatus, *Lucian.* Ab eod. et ἦλος.
τρυλίζω vel τρυλλίζω, idem quod τρίζω.
τρύμα, ατος, τὸ, vel τρῦμη, ης, ἡ, foramen a terebra; (2) veteratior, longo rerum usu veluti trita. Α τρύω. Hinc
τρυμαλιὰ, ᾶς, ἡ, foramen.
τρυμάτιον, ου, τὸ, parvum foramen, *Dim.*
τρὺξ, υγὸς, ἡ, vinum recens, mustum nondum percolatum; (2) fæx vini, fæx olei; (3) scoria ferri. Α τρύγη.
ΤΡΥΠΑ, ης, ἡ, foramen; (2) terebra.
τρυπάνη, ης, ἡ, terebra. A præc. Hinc
τρυπανίζω, f. ίσω, terebro, pertundo.
τρυπάνιον, τὸ, *Dim.* a
τρύπανον, ου, τὸ, terebrum, terebra; (2) veterator. Α τρύπαω.
τρυπανύχος, ὁ, tenebræ manubrium. Ab ἔχω.
τρυπάω, ῶ, fut. ήσω, terebro, perforo, pertundo; etiam de coitu dicitur, cum derivativis. Τρυπᾷν ἀμοῦσταν τὰ ὦτα, *Xen.* Α τρύπα.
τρύπημα, ατος, τὸ, foramen. Α τρυπάω.
τρύπησις, εως, ἡ, terebratio. Ab eod.
τρυπητὴς, οῦ, ὁ, terebrator. Ab eod.
τρυπάνων, ορος, ὁ καὶ ἡ, virum seu homines atterens, i. e. conficiens, excrucians, emacerans. Ex τρύω et ἀνήρ.
τρυσίλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, vitam vexans, molestus, *Aristoph. Nub.* 420. Ex τρύω et βίος.
τρυσιτάτιον, τρύσιτον, vel τρυσίτατιον, ου, τὸ, nota, quæ inuritur equo longo labore trito et confecto. Ex τρύω et ἵππος.
τρῦσις, εως, ἡ, afflictio, ærumna. Α τρύω.
τρύσκω, idem quod τρύω, *Steph.*
τρυσμὸς, ὁ, murmur, susurrus, *Greg.*
τρυσσὸς, ὴ, ὸν, afflictus, æger. Α τρύω.
τρυτανεύω, expendo, *Gl. V.* Α τρυτάνη.
τρυτάνη, ης, ἡ, trutina. Α τρύω, pro τρέω.
τρυτοδόχη, per *Sync.* pro τρυτανοδόκη, *Ep.*
τρυφάλεια, είας, ἡ, galea tres conos habens. Ex τρεῖς et φαλός.
τρυφαλὶς, ίδος, ἡ, caseus; pro τροφαλίς.
τρυφάω, ῶ, fut. ήσω, delicate vivo, deliciis indulgeo, laute vivo; (2) efferor et exsulto lætitia; (3) insolens sum, et arrogans; *Gl. Vet.* τρυφῶ, luxurior, abundo. Σεμνὴν, τρυφῶσαν (ἐγημα), *Arist. Nub.* 48. Τρυφᾷν ταῖς ἐσθῆσι, *Isocr.* Ἐτρυφήσατε ἐπὶ τῆς γῆς, *Jac.* 5, 5. Α τρυφή.
τρυφεραίνομαι, idem. Hinc τρυφεραινθὴς, emollescens, a. 1. part. pass. *Arist. Vesp.* 686.
τρυφερομπέχων, ὁ, delicate vestitus, *Ath.*
τρυφερύομαι, idem quod τρυφεραίνομαι.
τρυφερὸς, ὁς, ὁ, molliter, laute, delicate vivens.
τρυφερὸν, τὸ, delicata vita, *Thuc.*
τρυφερὸς, ᾶ, ὸν, tener, mollis, delicatus. A τρυφή.
τρυφεροσήκων, ονος, ὁ καὶ ἡ, mollis, delicatus, *Epith.* vestis.
τρυφερότης, ητος, ἡ, mollities. Α τρυφερὸς.
τρυφερόχρως, ῶτος, vel τρυφεróχρους, όχρωτος, ὁ καὶ ἡ, habens cutem teneram, delicatulus. Α χρὼς, *cutis.*
τρυφερῶς, *adv.* delicate, molliter.
τρυφὴ, ῆς, ἡ, deliciæ, mollities, luxus, delicata vita; (2) insolentia, fastus. Α θρύπτω. Hinc
τρυφηλὸς, ὴ, ὸν, delicatus, deliciis deditus.
τρύφημα, ατος, τὸ, id, ex quo deliciæ percipiuntur; (2) deliciæ. Α τρυφάω.
τρυφητὴς, οῦ, ὁ, deliciarum consectator, delicatæ vitæ amator, heluo, vorax. Ab eodem.
τρυφητιάω, ῶ, delicias capto. A præc.
τρυφητικὸς, ὴ, ὸν, libidini et voluptati deditus. Ab eod.
τρυφοκαλάσιρις, εως, ἡ, calasiris delicatior, mollior, *Ath.*
τρῦφος, ους, τὸ, fragmentum, frustum. Α θρύπτω.
τρυχηρὸς, ᾶ, ὸν, attritus et lacer in modum τρύχους. Α τρύχος.
τρύχινος, ίνη, ινον, tritus et scissus, consutus e pannis attritis. Ab eod.
τρυχίον, ου, τὸ, pannus attritus seu lacerus. *Dim.* a τρύχος.
τρύχνος, idem quod στρύχνος, ap. *Poët.* Ἀ φωνὰ δὲ τρύχνα, *Theoc. Id.* 10, 57.
τρυχνόω, pro τρυχόω, *Gal.*
τρύχος, vel τρῦχος, εος, τὸ, pannus lacerus et attritus; (2) attritio. Α τρύχω.
τρυχόω, ῶ, f. ώσω, attero, absumo, exhaurio, conficio; τετρυχωμένος, afflictus, p. pass. part. Τετρυχωμένος πολυπάτοις, *Herodian.* Α τρύω. Hinc
τρύχωσις, εως, ἡ, vexatio, adflictio, confectio.
τρύχω, f. ξω, adflicto, *Gl. V.* τρύχεται, carpitur, *Ph.* Μηδὲν δαπανῶν τρύχω βίον ἐν πακοπάτρι, *Theog.* 909. Πτωχὸν δ' ἐκ ἂν τις καλέοι τρύξοντα ἑαυτὸν, *Od.* 17, 388. Εὐνόμοις χρόνῳ τρυχόμενος, *Soph. Aj.* 609. Ἐυθυμίοις εὐναις τ' ἀναυδοῦτοις τρύχεσθαι, *id. Trach.* 112. Α
ΤΡΥΩ, tero, attero; (2) vexo, divexo, defatigo, exhaurio, domo, conficio, adfligo, eneco et macero, *Gl. Vet.* adflicto. Τετρυμένος ἡλίῳ, *Plato.* γήραϊ καὶ πενίῃ, *Epigr.*
τρωγάλιον, ου, τὰ, bellaria, *Gl. Vet. Arist. Plut.* 797. Α
τρωγάλιος, ᾶ, ὸν, edulis. Α τρώγω.
τρώγλη, ης, ἡ, caverna seu foramen rosione factum. Ab eod.
τρωγλητὴ, hirundinum species in cavernis nidulantium. Α τρώγλη.
τρωγλοδύνα, cavernam subeo, in caverna habito, ingredior in cavernam. "Η-τις (γαλέη) ἀρίσγη Ἡ καὶ τρωγλοδύνουσα (μὲ) κατὰ τρώγλην ἐρεῖνσι, *Batrach.* 52. Ex τρώγλη et δύνω, *subeo.*
τρωγλοδυτέω, ῶ, f. ήσω, idem et ex iisdem. Unde
τρωγλοδύτης, ου, ὁ, qui cavernas subit, qui in cavernis habitat; *item* Troglodytes, gens Afrorum.
τρωγλοδυτικὸς, ὴ, ὸν, cavernas subiens; (2) pertinens ad Troglodytas. A pr.
τρωγλοδυτικῶς, *adv.* Troglodytarum more.
τρωγλόδυτος, ὁ καὶ ἡ, idem quod τρωγλοδύτης.
τρωγοίσας, acc. plur. f. g. part. præs. act. *Dor.* pro τρωγήσας, a τρώγω.
ΤΡΩΘΩ, fut. τρώξομαι, rodo, comedo. Τρώγειν ἀγρωσιν μελιηδέα, *Od.* 6, 90. ῥαφάνους, *Batrach.* 53.
Τρώεσσι, *Trojanis*, dat. plur. *Poët.* pro Τρωσὶ, a Τρώς.
τρωθῇ, 3. sing. aor. 1. conj. pass. verbi τιτρώσκω.
τρώκτης, ου, ὁ, comestor, vorator; (2) impostor, versutus, deceptor; (3) piscis quidam; *Gloss. Vet.* tructa, piscis. Α τρώγω.

τρωκτός, ή, όν, qui comedi potest aut solet, edulis, esculentus. Ab eod.

τρῶμα, ατος, τό, vulnus; (2) damnum, detrimentum, *Ion.* pro τραῦμα, clades. A τιτρώσκω. Hinc

τρωματίας, ᾱ, ὁ, saucius, vulneratus.

τρωματίζω, f. ίσω, saucio, vulnero.

τρώμη, ἡ, *Ion.* pro τρῶσις, *Eust.*

τρωννύω, vel τρώννυμι, idem quod τρωματίζω, *Sch. Arist.*

τρῶξ, γός, gurgulio, vermiculus, qui legumina arrodit; *Gl. V.* curculio.

τρώξαλλος, ίδος, ἡ, grillus, acetaria, *Ph.* escaria, al. *Gl. Vet.* A τρώγω.

τρώξανα, τὰ, rami tenelli qui a pecore arrodi solent. Ab eod.

τρωξάρετμο, gen. sing. *Æol.* pro τρωξάρτυ.

τρωξάρτης, ᾱ, ὁ, panivorus, nomen muris in *Batrachom.* Ex τρώγω et ἄρτος.

τρώξιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui comedi potest aut solet, edulis. Συνομένοι τὰν τρώξιμον, lædens maturas uvas, *Theoc. Id.* 1, 49. Al. τρώξικος. A τρώγω.

τρῶξις, εως, ἡ, esio, rosio. Ab eod.

τρωοφθόρος, Trojanos perdens, *Op.*

τρωτάσκετο, vide τρωτάω.

τρωτάω, *Poët.* pro τρωτάω, τρωτάσκετο, in fugam vertebatur, imperf. *Ion.* pro ἐτρωτῶτο, *Il.* 11, 567.

τρωτέω, pro τρωτάω, *Steph.*

τρῶτε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔτρωσε, a τιτρώσκω. Unde

τρῶτις, εως, ἡ, vulneratio, vulnus, ictus.

τρώσκω, pro τρώω, *Hipp.*

τρωσμός, ῠ, ὁ, idem quod τρῶσις.

τρώστος, f. 1. ind. act. verbi τιτρώσκω. Unde

τρωστός, ή, όν, vulneratus, læsus; (2) vulnerabilis, qui vulnerari lædive potest.

τρῶυμα, ατος, τό, *Ion.* pro τραῦμα, *vulnus.*

τρωχάω, ῶ, curro, *Poët.* pro τροχάω. Ῥίμφα μάλα τρωχῶσι, *Il.* 22, 163.

τρώω, vulnero. Οἵνός σε τρώει μελιηδὴς, ὅστε καὶ ἄλλης Βλάπτει, ὃς ἂν μιν χανδὸν ἕλῃ, μηδ' αἴσιμα πίνῃ, *Odyss.* 21, 293.

τυ, *Dor.* pro σύ. τύ.

τυγχάνω, f. τεύξομαι, vel τυχήσω, sum; (2) accidit ut sim, forte sum, contingo, evenio, accido; (3) adsequor, *pr.* scopum attingo, adipiscor, impetro, *Gl. Vet.* ἐτύγχεν, consecutus est, *Gl. Vet.* ὁ τυχὼν, quilibet, *Ph.* τυχόντες, adepti, *id.* τῇ τυχόσῃ, qualibet, *id.* a. 2. Τυχὼν ἀνὴρ, vulgaris, *Longin.* 9. Τυγχάνειν συγγνώμης, ἐλέου, εὐρήσεις, βουβιάσας, δίκης, &c. *Dem.* Καὶ πάσχ' ἐπαίνου τεύξεσθαι πρὸς γῶν ἐμῶν, *Soph. Aj.* 527. Ἀπεῖθανες, εἰ τῆς ἀξίσης ἐτύγχανες, *Arist. Av.* 1229. Κεῖνος δ' ὀλβιώτατος, ὅτῳ κατ' ἦμαρ τυγχάνει μηδὲν κακὸν, *Eur. Hec.* 628.

τυκάνη, ης, ἡ, tribula, *Ph.* A τύκω.

τυκίζω, f. ίσω, sculpo, polio. Τέτυς δ' (λίθος) ἐτύκιζον αἱ Κέρκες τοῖς ῥύγχεσιν, *Arist. Av.* 1143. A τύκος.

τυκίον, *Dim.* a τύκος, *Eust.*

τύκισμα, ατος, τό, *prop.* lapis politus instrumento ferreo τύκος nominato; hinc muri, *Eur. Troad.* 814.

τύκος, ους τύχος, ε, ὁ, instrumentum ferreum, quo lapicidæ utuntur in poliendis lapidibus. A τύκω.

τυκτὸς, ή, όν, factus, fabricatus. Τυκτὸν κακὸν, ἀλλοτρόσαλλον, *Il.* 5, 831. i. e. *præter naturam ascitum malum.* A τεύχω.

τύκω, paro; τετύκοντο, parabant, pro ἐτύκοντο, imperf. Τετύκοντο δαῖτα, *Il.* 1, 467. δόρτον, *Od.* 12, 307. A τεύχω.

τύλα, sive τύλη, ης, ἡ, callus; (2) culcita, lodix; (3) gibbus cameli, &c. A τύλος.

τυλαίνιος, ία, ον, callosus. Τυλαίνια ἕλκεα, *Aret.* Ab eod.

τύλαρος, ὁ, pessulus, *prop.* idem quod τύλος. τυλαρόω, fut. ώσω, pessulum addo, obsero; (2) in sensu obsceno.

τυλᾶς, turdorum genus; al. ἰλλᾶς, *Eust.*

τυλεία, ας, ἡ, et τυλία, ας, ἡ, et τυλεῖον, ᾰ, τό, culcita. Ab eod.

τύλιμος, crumena pellicea, *V. L.* ex *Ep.*

τυλίσσω, sive τυλίττω, fut. ξω, in modum culcitæ convolvo; (2) perscrutor, indago. Οὐδ' ἐτυλίχθη τὰν ψυχὰν, *Theocr.* 23, 54. A τύλος.

τυλοειδὴς, ές, calli speciem gerens, *Gorr.*

τυλόεις, όεσσα, όεν, callosus. A

ΤΥ΄ΛΟΣ, ε, ὁ, callus, seu callum, cutis in aliqua corporis parte obdurata ex labore vel opere; (2) tuber, gibbus, torus in pectore, &c. unde (3) clavus ligneus vel etiam nodus; etiam pudendum, *Hes.* τύλαι, *pl.* pili superciliorum, *Poll.*

τυλόω, ῶ, fut. ώσω, callosum reddo, callum obduco; τυλῶμαι, calleo, *Gl. V.* p. pass. τετύλωμαι, calleo, *Gloss. Vet.* p. pass. τετυλωμένος, callosus, *Gl. Vet.* p. part. pass. Ὁ μὲν χαλινὸς ἄγαν τοῖς γναθοῖς ἐνοχλῶν τυλοῖ τὸ σῶμα, *Xen.* A præc.

τυλυφάντης, ὁ, τυληφάντης, qui culcitas texit, *Poll.* Ex τύλος et ὑφάω.

τυλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, callosus, *Ph.* tuberus. A τύλος.

τύλωμα, ατος, τό, idem quod τύλος.

τύλωσις, εως, ἡ, callositas.

τυλωτὸς, ή, όν, nodosus, callosus.

τυμβᾶς, άδος, ἡ, venefica, quod circa sepulchra versetur.

τυμβαύλης, fidicen, *Gal.*

τυμβεὺς αὐδὴ, vox sepulchralis. A τύμβος.

τυμβεία, ας, ἡ, tumulatio, inhumatio. A τυμβεύω.

τυμβείτης, ᾱ, ὁ, sepulchralis. A pr.

τύμβευμα, ατος, τό, id, quod busto infertur, cadaver. A

τυμβεύω, f. εύσω, busto infero, tumulo, sepelio; (2) devoro, in ventre quasi sepelio. Σῶμα τυμβεῦσαι τάφῳ, *Soph. Aj.* 1082. χοὰς, *id. El.* 406. Οὐχ ὧδε γαύτας ὀλομένους τυμβεύομεν, *Eur. Hel.* 1261. A τύμβος.

τυμβήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, conditus monumento. Ex τύμβος et ἄρω.

τυμβιὰς, ἡ, sepulchralis, *Nonn.*

τυμβίδιος, α, ον, funebris. A τύμβος.

τυμβίτης, ᾱ, τυμβείτης, idem, *Ep* ap. *Suid.*

τυμβογέρων, οντος, ὁ, senex capularis, siliceruium.

τυμβονόμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui in monumentis pascitur, monumenta obsidens. Ex τύμβος et νέμω, *pasco.*

ΤΥ΄ΜΒΟΣ, ε, ὁ, bustum, sepulchrum, tumulus.

τυμβοσοέω, ῶ, f. ήσω, tumulum struo, tumulo, sepelio, humo adgesta tego. Ex τύμβος et χοέω, seu χέω.

τυμβοχοΐη, ης, vel τυμβοχόη, ης, ἡ, pro τυμβοχοησις, tumulus, *Il.* 21, 323.

τυμβοχοος, idem quod

τυμβοχωστος, ε, ὁ καὶ ἡ, busto vel sepulchro adgesto exstructus; (2) effossus. Ex τύμβος et χωστὸς, *e terra exstructus.*

τυμβωρυχεῖα, busta eruo, sepulchra depræ-dor.

τυμβωρυχία, ας, ἡ, sepulchrorum effossio. A

τυμβωρύχος, ε, ὁ καὶ ἡ, busta eruens, spoliator mortuorum, *Ph.* vespillator, sepulchri violator, *Arist. Ran.* 1266. Ex τύμβος et ὀρύσσω.

τύμμα, ατος, τό, et τυμμὴ, ῆς, ἡ, ictus, vulnus, plaga. A τύπτω.

τυμπανίας, ου, ὁ, ut τυμπανίας ὕδρωψ, hydropis species quo venter ut tympanum intenditur, pulsusque sonat. A τύμπανον.

τυμπανίζω, fut. ίσω, tympanum pulso seu tundo; (2) fustibus cædo; *it.* fustibus ad necem cædo; (3) quovis violento supplicio adficio. Ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, *Hebr.* 11, 35. Ab eod.

τυμπάνιον, ᾱ, τό, parvum tympanum, *Dim.* τυμπανισμός, ῶ, ὁ, tympani pulsatio.

τυμπανιστὴς, ῆ, ὁ, tympanista, qui tympanum pulsat. A τυμπανίζω. Hinc

τυμπανίστρια, ας, ἡ, tympanistria, quæ tympanum pulsat.

τυμπανίστης, ᾱ, ὁ, vide τυμπανίας.

τυμπανόεις, εντος, ὁ, idem.

τυμπανοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tympano similis. Ex τύμπανον et εἶδος.

τύμπᾰνον, τό, tympanum, instrumentum quo pulsato sonus cietur; (2) palus; machina ad quam devincti plagis adficiebantur; (3) fustis, baculus. A τύπτω.

τυμπανοστρεπτὴς, ὁ καὶ ἡ, tympanorum strepitu gaudens. A πρίσταμαι.

τύμπανος, ὁ, idem quod τύμπανον, *Ep.* ap. *Suid.*

τυμπανοφορέομαι, tympanum fero, seu porto, *Ath.*

τυμπανώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, tympano similis, tympanum referens. A τύμπανον.

τύνη, *Dor.* pro σύ.

ΤΥ΄ΝΟΣ, vel τυνὸς, parvus, *Hes.* τυννὸς, idem, *Theoc.* Hinc

τυννῆτος, parvillus, parvulus, tantillus, *Arist. Nub.* 878.

τυντλάζω, lutum calco, *Arist. P.* 1147. A

τυντλὸς, ῆ, ὁ, lutum, *Hes.* (2) nugæ.

τυντλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, lutosus. A præc.

τύξις, seu τεῦξις, ἡ, apparatus, *Hes.*

τύπᾰνον, ᾰ, τό, idem quod τύμπανον.

τυπὰς, άδος, ἡ, malleus. A τυπίω, pro quo τύπτω.

τυπετὸς, οῦ, ὁ, percussio, verberatio; (2) planctus, plangor. A τύπτω.

τυπίω, idem quod πτυπίω, *Hes.*

τυπὴ, ῆς, ἡ, ictus, percussus, plaga; *Il.* 5, 887. A τύπτω.

τύπης, ου, ὁ, percussor, *Hes.*

τυπίας, ᾱ, ὁ, ductilis, *Poll.*

τυπικὸς, ή, όν, figuratus, symbolice innuens et figurans. A τύπος.

τυπικῶς, *adv.* figurate, symbolice. A pr.

τυπὶς, ίδος, ἡ, malleus. A τυπή.

τυποειδὴς, ές, typo similis, *Sibyl.*

τύπος, ε, ὁ, forma, simulacrum; (2) formula, norma, exemplar, institutum; (3) definitio crassior, non subtilis. A τύπτω. Hinc

τυπόω, ῶ, f. ώσω, formo, informo, figuro, signum imprimo vel insculpo. Ἐτύπωσεν ἐτισσολὴν τῇ σφραγῖδι τὸ Μακρέλλε, *App.*

τυπτίω, pro τύπτω, τυπτηθείς, cæsus, *Ph.* τυπτηθὲν, batutum, *Ph.* aor. 1. part. pass. Οὐ γάρ με τυπτήσεις σέφανον ἔχοντά γε, *Arist. Plut.* 21. Ἀλλ' αὖθις αὖθις εὖ τυπτήσομαι, *id. Nub.* 1182. A τύπτω.

τύπτομες, 1. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro τύπτομεν.

τυπτόντων, gen. pl. præs. part. act. *Att.* pro 3. pl. præs. imperat. positus.

ΤΥ΄ΠΤΩ, f. ψω, verbero, percutio, pulso, tundo, cædo, ferio; τύπτομαι, vapulo, plango, legeo, mortuum. Οὐ καὶ τύπτει τὰς ἴσας πλαγὰς ἐμοί; vapulas, *Arist. Ran.* 655.

τύπτων, gen. sing. *Dor.* pro τύπτω, a τύπος.

τυπώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, non exactus, rudi descriptione comprehensus. A τύπος. Hinc

τυπωδῶς, *adv.* crassiore Minerva, crassiore Musa.

τυπωθέντας, acc. pl. a. 1. part. pass. verbi τυπόω.

τύπωμα, ατος, τό, figura; id. quod τύπος; (2) vas. Τύπωμα χαλκόπλευρον, *Sophoc. El.* 54. A τυπόω.

τύπωσις, εως, ἡ, figuratio, formatio, expressio. Ab eod.

τυπωτικὸς, ή, όν, fingens; (2) formandi vim habens; (3) qui formari, formam recipere potest. A

τυπωτὸς, ή, όν, informatus, expressus, effictus. Ab τυπόω.

τυραννεῖον, ου, τό, domus seu domicilium tyranni. A τύραννος.

τυραννεύω, f. εύσω, sum τύραννος, regno, impero. Ἀλλὰ ἐμὲ μὲν ἡ τυραννεύσουσιν φίλοι βασιλῆς δικαίως, *Eur. El.* 885.

τυραννέω, ῶ, f. ήσω, idem. Πότερα τυραννεῖν ἢ πόλιν σῶσαι θέλεις; *Eur. Ph.* 563. Τυραννήσας ξοικείαι, *Plat.* Τῶν πολέων αἱ μὲν τυραννεύονται, *id.* Ab eod.

τυραννηστὴς, cupio τυραννεῖν, tyrannidem et imperium adfecto. A τυραννέω.

τυραννία, ας, ἡ, tyrannis, tyrannicus dominatus. A τύραννος. Hinc

τυραννιάω, ῶ, tyrannidem adfecto.

τυραννίζω, f. ίσω, cum tyranno facio, *Dem.*

τυραννικὸς, ή, όν, tyrannicus, ad tyrannum pertinens, a tyranno profectus, tyrannum decens, tyrannidem exercens; (2) dominandi peritus. A τύραννος.

τυραννικῶς, *adv.* tyrannice, tyrannorum more.

τυραννὶς, ίδος, ἡ, regnum, imperium; (2) tyrannis, dominatus injustus et crudelis, summa potentia; (3) uxor tyranni seu principis. A τύραννος.

τυραννοδιδάσκαλος, ε, ὁ, qui ad tyrannidem instruit, qui tyrannum esse docet.

τυραννοκτονέω, ῶ, f. ήσω, tyrannum occido; *pass.* τυραννοκτονέομαι, tanquam tyrannus occidor.

τυραννοκτονία, ας, ἡ, tyrannorum seu tyranni occisio aut cædes; tyrannicidium, *Gl. V.*

τυραννοκτονικὸς, ή, όν, ad tyrannicidam pertinens. A pr.

τυραννοκτόνος, ε, ὁ καὶ ἡ, tyrannicida, tyranni occisor seu interfector. Ex τύραννος et κτείνω.

τυραννοποιὸς, tyrannum, seu tyrannos efficiens, *Plat.*

ΤΥ΄ΡΑΝΝΟΣ, ε, ὁ καὶ ἡ, tyrannus, rex, regina; *adj.* tyrannicus, ad tyrannum pertinens. Πρὸς τῷ τύραννα σκῆπτρα συληθῆσται; *Æsch. Prom. V.* 786.

τυραννεφόνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tyrannicida.
τυραννόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, tyrannico spiritu tumidus, et insolens. Ex τύραννος et φρήν.
τυρβάζω, f. άσω, turbas seu tumultum excito, tumultuor; τυρβάζομαι, turbor, solicitus sum. Μεμιμνᾶς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλὰ, *Luc.* 10, 41. Τὸν πηλὸν, ὥσπερ ἀτταγᾶς, τυρβάσεις βαδίζων, *Arist. Vesp.* 249. A
τύρβη, ης, ἡ, tumultus, pro quo *Æol.* σύρβη.
τυρεία, ας, ἡ, lactis coagulatio, et in caseum densatio; confectio casei; (2) commixtio, et callida machinatio rei cujusque, *Ern.* A τυρός.
τύρευσις, εως, ἡ, idem.
τύρευμα, τος, τὸ, caseus. A
τυρεύω, f. εύσω, in caseum cogo et denso; (2) agito, turbo, commisceo, machinor, struo, fabricor. Ὁ δὲ ἔνδον ἑτύρευε ταῦτα, *Dem.* A τυρός.
τυρίδιον, ᾱ, τὸ, caseolus, *Dim.*
τυρίον, ᾱ, τὸ, idem, *Dim. Steph.*
τυροβόλιον, ᾱ, τὸ, quo servantur casei, fiscella. Ex τυρός et βολήν
τυρογάλα, serum, *Hes.*
τυρογλύφος, ᾱ, ὁ, nomen muris, sic dicti ab excavando caseo, *Batrachom.* 136. Ex γλύφω.
τυρόεις, ὅσσα, όεν, caseo similis, seu e caseo factus. A τυρός.
τυρόκνη, idem quod τυρόκνησις, *Steph.*
τυρόκνησις, ἡ, radula caseo radendo, *Arist. Lys.* 226. Ex τυρὸς et κνάω.
τυροκομέω, caseos curo, conficio.
τυροκομεῖον, τὸ, caseale, casearia taberna.
τυροκομία, curatio eorum quæ ad caseos pertinent, *Steph.*
τυροκοπέω, idem quod τυροκοπέω.
τυροκόσκινον, ᾱ, τὸ, caseus cretus in cerniculo, vel cribrum, quo caseus cernitur.
τυρόνατος, dorsum habens ex caseo; *Epith.* placentæ, *Arist. Ach.* 1125.
τυροπολέω, caseum facio seu cogo.
τυροπωλέω, caseos vendo; (2) pondero et examino more eorum, qui caseos venditant, *Aristoph. Ran.* 1502.
τυροπώλης, ᾱ, ὁ, qui caseos vendit.
ΤΥΡΟΣ, ῦ, ὁ, caseus; (2) forum, ubi casei venduntur.
τυροστόμος, ὁ καὶ ἡ, caseum secans, radens. A τέμνω.
τυρεῦς, pro τυρόεις, *Eust.*
τυροφορεῖον, τὸ, asser in caseali dispositos caseos sustinens, *Steph.*
τυροφόρος, ὁ καὶ ἡ, caseum ferens, *Epith.* placentæ, sc. cui caseus admistus, τυρωτός. A φέρω.
τυρόω, ῶ, f. ώσω, coagulo et in caseum cogo; (2) agito, turbo, commisceo. Τυρώντες ἅπαντα. *Athen.* A τυρός.
τυρρηνολίτης, ὁ, Tyrrhenorum perditor, *Epith.* Bacchi, *Ep.*
ΤΥΡΣΙΣ, εως, ἡ, turris, propugnaculum.
τύρσος, ᾱ, ὁ, idem, *Suid.*
τυρχὴ, ῆς, ἡ, furca. Quæ est ὕρχη, *Rob.*
τυρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, casei similis, qui est e genere caseorum. A τυρός.
τυρωτός, ἡ, όν, caseatus, *Gl. V.* A τυρόω.
τυτθός, ὴ, όν, vel τυτθὸς, ὲ, ὁ καὶ ἡ, parvus, pusillus. Hinc *adv.* τυτθὸν, paululum. Οὐδὲ τυτθὸν, ne tantillum quidem, *Il.* 1, 354. *ib.* 22, 480. A τιτθός.
τυτὼ, noctua, *Hes.*
τυφιδενός, ὲ, ὁ, decrepitus, cujus cadaver propediem cremandum est, *Arist. Vesp.* 1359. A τύφω. Hinc
τυφιδών, όνος, ἡ, accensio, inflammatio.
τυφίεω, pro τύφω, *Steph.*
τύφη, ης, ἡ, planta aquatica, sive palustris. Ab et pro τίφη.
τυφήρης, factus ex planta palustri, quæ vocata est τύφη, *Ep.*
τυφθείμεν, 1. plur. aor. 1. opt. pass. *Att.* pro τυφθείημεν, a τύπτω.
τύφλη, ἡ, piscis quidam, *Ath.*
τυφλίναι, idem quod τυφλίνοι, *Arist.*
τυφλίνοι, ων, οἱ, serpentes cæci, cæciliæ. *Angl.* SLOW-WORMS. A τυφλός.
τυφλογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cæcigena, *Gl. Vet.* Ex τυφλὸς et γείνομαι.
τυφλοπλασέω, ῶ, cæcum fingo. Ex πλάσσω.
τυφλόπυς, υος, cæcus, *Epith.* cæci, qui nescit quo eat, *Eur. Phœn.* 1543.
ΤΥΦΛΟΣ, ὴ, όν, cæcus, oculis captus; (2) qui non videtur, vix apparens, obscurus; (3) *Epith.* parietis, in quo nulla fenestra; (4) surdus.

τυφλόσομα, ατος, τὸ, obscurum ostium.
τυφλότης, ητος, ἡ, cæcitas. A τυφλός.
τυφλοφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cæcum ferens. Ex τυφλὸς et φέρω.
τυφλόω, excæco, oculis privo. Ὄψιν τυφλώσας, *Eur. Ph.* 771. Τῶν δὲ μελλόντων τετύφλωνται φρένες, *Pind. Ol.* 12, 13. A τυφλός. Unde
τυφλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui mutus sedet, velut attonitus sensibusque captus.
τυφλωμανία, pro τυφομανία, *V. L. Steph.*
τυφλωσις, εως, ἡ, excæcatio, obcæcatio; (2) cæcitas. A τυφλόω.
τυφλώττω, cæcus sum, cæcutio. Ὁ δὲ Πλαυτιανὸς τυφλώττων τῇ ἐπιθυμίᾳ, *Herodian.* lib. 3. A τυφλός.
τυφλῶψ, ῶπος, ὁ, cæcus; (2) serpens quidam. Καὶ ἔτι πᾶ τυφλῶπες ἀπήμαντοι φορέονται, *Nic. Th.* 492. Ex τυφλὸς et ὤψ.
τυφογέρων, οντος, ὁ, fastuosus senex, *Arist. Nub.* 905. Ex τύφος et γέρων.
τυφομανία, ας, ἡ, insolentia et fastus cum furore, furor cum insolentia et fastu.
τύφος, seu τῦφος, ᾱ, ὁ, fumus; (2) res inanis; (3) jactantia, arrogantia, fastus, insolentia; (4) stupor attonitus. A τύφω.
τυφόω, ῶ, f. όσω, fumo infesto vel eneco; (2) effero, insolentem reddo; (3) stupidum reddo; τετυφωμένος, inflatus, insanus, stultus, cæcus, p. pass. part. Τετύφωται μηδὲν ἐπισάμενος, *1 Tim.* 6, 4. τυφωθεὶς, *ib.* 3, 6. Ἐπὶ πλέτῳ τετυφωμένος, *Luc.* A τύφος.
ΤΥΧΩ, f. ξύψω, *pr.* incendo paulatim, ut gliscat ignis sine flamma; calefacio; unde τύφομαι, glisco; (2) amoris aut alius cupiditatis latente igni maceror; (3) incendo *simpliciter*, et in *pass.* ardeo, uror; adeoque (4) amore ardeo; p. part. pass. τεθυμμένος, *Ern.* Λῖνον τυφόμενον ἐ σβέσει, *Matt.* 12, 20.
τυφωγέρων, pro τυφογέρων, *Ar. Sch.*
τυφώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, decrepitus et capularis; (2) fastuosus, elatus, arrogans. A τύφος.
τυφὼν, ῶνος, ὁ, ventus repentinus, procella, vortex igne factus, seu vortex procellosus et everberans, *Gl. V.* τύφων, δαίμων, Typho, præses ultimæ rerum processionis. A τύφω.
τυφωνικὸς, ὴ, όν, typhonicus. A τυφών.
τυφωνοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, similis vehementi turbini, turbineus. Ex τυφὼν et εἶδος.
τυφωνοειδῶς, *adv.* vehementi turbine.
τυφὼς, ῶ, ὁ, idem quod τυφὼν, a τύφω.
τυχάζω, idem quod τυγχάνω, *Hes.*
τυχαῖον, ᾱ, τὸ, delubrum Fortunæ. A τύχη.
τυχαῖος, αία, αῖον, fortuitus. Ab eod.
τυχαίως, forte, ap. *Jos.*
τύχαισι, dat. pl. *Poët.* pro τύχαις.
τύχε, *nactus est*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔτυχε, a τυγχάνω.
τυχεῖν, *nactum esse*, a. 2. inf. act.
τυχέειν, *nactum esse*, a. idem, *Poët.*
τυχέω, f. ήσω, consequor, nanciscor, contingo. Ὑπὸ σφέρσιο τυχήσας, *Il.* 4, 106. κατὰ κλῆδα, *ib.* 5, 579. κατὰ ζωστῆρα, *ib.* 12, 189. Τύχησε γὰρ ἐρχομένη νηῦς, *Od.* 14, 334. A τυγχάνω. Unde
τύχη, ης, ἡ, fortuna; (2) eventus seu casus fortuitus; (3) in *pl.* calamitates, fortuna adversa. Τὴν ἐλπίδ' ὑ χεῖ τῆς τύχης κρίνειν πάσες, ante eventum, *Soph. Trach.* 737.
τυχηρὸς, ὰ, όν, fortuitus; τυχηρὰ, adventitia bona, *Gl. V.* A τύχη.
τυχηρῶς, *adv.* casu, fortuito, *Gl. V.* A pr. τύχης, 2. sing. a. 2. conj. act. v. τυγχάνω.
τυχθείς, a. 1. part. pass. verbi τεύχω.
τυχίζω, vide τυχείζω.
τυχικὸς, ὴ, όν, fortuitus. A τύχη.
τυχικῶς, *adv.* fortuito, casu. A præc.
τυχίον, vide τυκίον.
τύχιμι, a. 2. opt. verbi τυγχάνω.
τυχοίσαν, acc. sing. part. a. 2. f. gen. act. *Dor.* pro τυχοῦσαν.
τυχὸν, fors, fortasse. A τυγχάνω. Unde
τυχόντι, dat. sing. a. 2. part. act.
τυχόντως, *adv.* prout contigit seu contigerit, quodlibet modo, temere, utcumque. A τυγχάνω, ὄντος.
τύχος, vide τύχεος.
τύχω, vide τύκω.
τύχωσι, 3. pl. a. 2. conj. act. v. τυγχάνω.
τύψαις, a. 1. part. act. *Dor.* pro τύψας, a τύπτω.
τυψέντων, *verberent*, gen. plur. a. 1. part. act. *Att.* pro 3. plur. præs. imperat. act. positus.
τύψις, 3. singul. aor. 1. indic. act. *Ion.* pro ἔτυψε.
τύψις, ιος, ἡ, vulnus, plaga, *Nic. Ther.* 933
τύψον, 3. sing. a. 1. imperat. act.
τυψάντι, 3. plur. præs. indic. act. *Dor.* pro τύψασι.
τῷ, *huic*, dat. sing. ab ὁ, *hic.*
τώγ' pro τώγε, *hi*, nom. dual. ab eod.
τώγαλμα, *Dor.* pro τὸ ἄγαλμα, *simulacrum.*
τώγιεγεον, *Dor.* vel *Att.* pro τὸ ἄγιεγεον.
ΤΩΘΑΖΩ, f. άσω, irrideo, dicteriis, opprobriis, conviciis incesso. Ἵν' αὐτὸν τωθάσω νεανικῶς, *Aristoph. Vesp.* 1351. Οὐ μόνον ἐκ ἀποδέξεται, ἀλλὰ πάνυ με καὶ τωθάσεται, *Plato.*
τωθάσδοισαι, nom. pl. part. præs. act. f. g. *Dor.* pro τωθάζουσαι, a τωθάζω. Unde
τωθασμὸς, ῦ, ὁ, irrisio, ludibrium.
τωθαστὴς, ῆ, ὁ, irrisor. A τωθάζω. Unde
τωθαστὶ, *adv.* irridendo, cum irrisione.
τωθαστικὸς, ὴ, όν, irrisorius. Ab eod. Hinc
τωθαστικῶς, *adv.* cum irrisione.
τῶλγος, *Dor.* vel *Att.* pro τῦ ἄλγεος, *doloris*, gen. ab ἄλγος.
τῶμὲ, *mei*, gen. sing. *Dor.* et *Att.* pro τῦ ἐμῦ.
τῶντεῳ, dat. sing. *Dor.* vel *Att.* pro τῷ ἄντεῳ.
τωὐντὶ, *adv.* revera, in veritate, *Plato.*
τῶργείω, gen. sing. *Dor.* pro τῦ Ἀργείω.
τῶργεον, *Dor.* vel *Att.* pro τὸ ἔργεον, *avis.*
τῶργκίον, *Dor.* vel *Att.* pro τὸ ἀργκίον.
τῶς, sic, *Dor.* pro ὕτως, et ὡς. Μῶσαι τὸν ἀοιδὸν, ὃ μὴ Πίμπλειαν ἀείσει, Ἔχθυσιν, τῶς φοῖσος ὅτις Δήλοιο λάθηται, *Call.* in *Del.* 8.
τῶς, per *Aphæresin*, pro ὕτως, et ὦς, *sic.*
τῶστέα, *Dor.* vel *Att.* pro τὰ ὀστέα, *ossa.*
τωὐτέω, *Att.* et *Ion.* pro τῦ αὐτῦ, *ipsius.*
τωὐτῦ, *Dor.* pro eod.

Υ

Υ, Litera Græcorum vigesima, quæ suo nomine *υ ψιλὸν* vocatur; (2) nota numeralis, valens *quadringenta*; et, cum lineola inferne apposita (*υ,*), *quadringenta millia.*
ὗ, *adv.* olfacientis.
ὑάγχη, ης, ἡ, angina porcina. Ex ὗς et ἄγχω.
ὑάδες, ων, αἱ, Hyades, stellæ septem in cornibus Tauri, *Ph.* suculæ. Ab ὗω, *pluo*, quoniam ortu occasuque suo pluvias largosque imbres concitare creduntur.
ὑαίνα, ης, ἡ, sucula, porcella; (2) piscis quidam; (3) hyæna, fera ex genere luporum. Ab ὗς, *sus.*
ὑαινὶς, ὴ, piscis nomen, hyænula, *Ath.*
ὑακίζω, f. ίσω, pluo. Ab ὗω.
ὑακίνθιος, ον, τὰ, Hyacinthia, festum in honorem pueri Hyacinthi. Ab ὑάκινθος.
ὑακινθίζω, hyacinthum refero. Ab eod.
ὑακινθινοβαφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, hyacinthino tinctus colore. Ex ὑάκινθος et βάπτω.
ὑακίνθινος, ίνη, ινον, hyacinthinus, purpureus, subniger in modo hyacinthi. Ab ὑάκινθος.
Ὑακινθὶς, ὴ, nom. pr. Hyacinthis, *Ath.*
ὑακινθόκωμος, id. quod ὑακίνθιαι, τὰ, *Hes.*
ΥΑΚΙΝΘΟΣ, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, hyacinthus, nomen herbæ et floris, *Phil.* vaccinium; *Angl.* HYACINTH; (2) nomen gemmæ, coloris hyacinthini; *Angl.* JACINTH; (3) lana, seu fila hyacinthino colore imbuta; (4) est et nom. propr. personæ.
ὑακινθώδὴς, εος, ὁ καὶ ἡ, hyacintho similis. A pr.
ὑάλεος, έα, έον, *contr.* ὑαλῆς, ῆ, οῦν, e vitro confectus, vitreus. Ab ὕαλος.
ὑάλη, pro ὕαλος, *Hes.*
ὑαλίζω, vitrum imitor colore et pelluciditate. Ab eod.
ὑάλϊνος, ίνη, ινον, vitreus. Ab ὕαλος.
ὑαλῖτις, ιδος, ἡ, vitraria. Ab eod.
ὑαλοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vitreus, vitrum referens, pellucidus. Ex ὕαλος et εἶδος.
ὑαλόεις, όεσσα, όεν, vitro similis, vitreus; (2) splendidus, pellucidus, Ab eod.
ΥΑΛΟΣ, ᾱ, ὁ, vel ἡ, vitrum; (2) electri

sive succini genus, vitri instar pellucidum, crystallus.

ὑαλοτέχνης, ᾱ, ὁ, artifex vitri conficiendi. Ex *ὕαλος* et *τέχνη*, *ars.*

ὑαλοφυλάκιον, ᾱ, τὸ, vitrarium, *Gl. V.* Ab *ὑαλοφύλαξ*, ᾰκος, ὁ, qui vitrum conficit, vitrarius, vitriarius. Ex *ὕαλος* et *ἔργον.*

ὑαλῶδης, ες, ὁ, ἡ, idem quod *ὑαλοειδὴς*, *Steph.*

ὑαλῶδης, idem quod *ὑαλοειδὴς*, *Steph.*

ὑάλωμα, ατος, τὸ, vitium in oculis equorum, *Steph.*

ὑαλῶπις, ιδος, ἡ, vitrei coloris. Ex *ὤψ.*

ὑανέος, ᾱ, ον, aspectu terribilis, *Hes.*

ὗας, ᾰδος, ἡ, sucula, *Eust.* Ὑάδες, αἱ, Bacchæ.

ὑδάζω, f. *άσω*, vomo; (2) incurvo me, ut vomentes solent. Ab *ὗδος*, *curvus.*

ὑδάλλειν, *Dor.* seu *Æol.* pro *ὑποδάλλειν.*

ὑδᾶλλειν, *interpellare*, *Il.* 19, 80.

ὑδιός, pro *ὗδος*, *Steph.*

Ὑδλαῖος, *αῖα*, *αῖον*, Hyblæus. Hinc *μέλι* Ὑδλαῖον, mel Hyblæum, i. e. optimum, quale fertur in Hybla, monte Siciliæ, fuisse propter thymi copiam. Ab Ὕδλη, *Hybla.*

ὝΒΟ Σ, ἡ, ὀν, curvus, inflexus. Hinc

ὕβος, ᾱ, ὁ, tuber in dorso cameli.

ὑβόω, f. *ώσω*, curvo, incurvo. Ab eod.

ὑβριγέλωτος, contumeliosi in risu, *Man.*

ὑβρίζω, fut. *ίσω*, injurius sum, protervus est insolens sum, insolesco; (2) injuria et contumelia adficio; petulanter injuriam adfero; superbe et contumeliose tracto, *tt.* stupro; (3) convicior, convicium facio; (4) *ὑβρίζεσθαι* dicitur res, in qua quis luxuriat, ut *σελὴ ὑβριομένη*, stola magnifica, ap. *Xen. Ern.* Οὗτοι σ' Ἀχαιῶν οἵδε μήτις *ὑβρίσῃ συγγναῖσι λώβαις*, *Soph. Aj.* 561. Ὑβρίζω· *ὡς ἀεὶ περάζοντες εὖ*, *Eurip. Supp.* 465. Ἦ *τε νοσοῦντας Ἑλλὰς ὑβρισεν δόμους*; *id. Iphig. in Taur.* 933. *εἰς τινα*, *Arist. Plut.* 899. Ὑβρίζομαι *πρὸς ἀνδρός*, *Eur. Med.* 255. Ab *ὕβρις.*

ὑβρισπαθίω, ῶ, injuriam patior, injuria adficior. Ex *ὕβρις* et *πάθος.*

Ὕ́ΒΡΙΣ, εως, ἡ, injuria quævis, maledicendo, &c. Sed in foro *pr.* contumelia insignis et petulans, &c. unde *ὕβρεως γραφή*; unde et (2) insolentia, superbia insignis; (3) stuprum vel adulterium per vim et insolentiam illatum; (4) noxa e re quavis, v. c. nimia pluvia. Videtur ab *ὑτὲρ* manasse. Nam est proprie insolentia ejus qui non civilis, et communi parique cum aliis jure contentus est, sed plus esse et aliis præstare sibi videtur, suamque præstantiam demonstrare verbis factisque studet. Plane quod Latinis *superbia*, *Ern.*

ὑβρίσαι, a. 1. inf. act. verbi *ὑβρίζω.*

ὑβρίσθειν, *Dor.* pro *ὑβρίζειν.*

ὑβρισθέντας, acc. pl. a. 1. part. pass.

ὑβρισθήσεται, 3. sing. f. 1. ind. pass.

ὑβρισμα, ατος, τὸ, idem quod *ὕβρις*; (2) fudibrium quo quis pro ludibrio habet. Ab *ὑβρίζω.*

ὑβρισμός, idem quod *ὕβρισμα*, *Æsch.*

ὑβριστὴς, idem quod *ὑβριστής*, *Steph.*

ὑβριστής, οῦ, ὁ, injuriosus, contumeliosus, insolens et protervus; (2) qui per vim stuprum infert, stuprator. Ab eod.

ὑβριστίαω, idem quod *ὑβρίζω*, *Anac.*

ὑβριστικός, ἡ, ὀν, pronus ad faciendum injuriam. Ab *ὑβριστής.*

ὑβριστικῶς, *adv.* injuriose, contumeliose, insolenter, petulanter.

ὑβριστοδίκαι, οἱ, qui causas et crimina in judicium pertrahere nolunt, *Poll.*

ὑβριστότατος, ᾱ, ὁ, petulantissimus, insolentissimus, contumeliosissimus, *Ar. Vesp.* 1293. Ab *ὑβριστής.*

ὑβριστότερος, ᾱ, ὁ, protervior, petulantior, insolentior. Ab eod.

ὑβρίστρια, ας, ἡ, conviciatrix, superba, arrogans, insolens. Ab eod.

ὕβωμα, ατος, τὸ, curvamen, curvatura. Ab *ὑβόω.*

ὕβωσις, εως, ἡ, adfectio spinæ dorsi incurvatæ, qua gibbosi fiunt. Ab eod.

ὑγίαι, ας, ἡ, vide *ὑγίεια.*

ὑγιάζω, f. *άσω*, sano, sanitati restituo; et *ὑγιάζομαι*, convalesco. Τὲς *πάμνοντας ὑγιάζειν*, *Aristot.* Ab *ὑγιής.*

ὑγιαίνῃς, 2. sing. præs. conj. act. verbi *ὑγιαίνω*, valeo; (2) mentis compos sum; (3) sano. Λῷστον δ' *ὑγιαίνειν*, *Dem.* Ab *ὑγιής.* Hinc

ὑγίανσις, εως, ἡ, q. d. convalescentia, valetudinis recuperatio; (2) sanatio. Unde

ὑγιαντὸς, ἡ, ὀν, sanabilis, qui sanari potest.

ὑγιασικὸς, ἡ, ον, sanandi vim habens.

ὑγίασμα, τὸ, medicamentum.

ὑγιαστὸς, ἡ, ὀν, idem quod *ὑγιαντός.* Ab *ὑγιάζω.*

ὑγιέα, *sanum*, acc. sing. ab *ὑγιής.*

ὑγίεια, ας, ἡ, sanitas, bona valetudo. Ab *ὑγιής.*

ὑγιείης, gen. sing. *Ion.* pro *ὑγιείας.*

ὑγιεινὸς, ἡ, ὀν, sanus, prospera valetudine utens; (2) sanitatis capax; (3) utilis ad sanitatem corporis vel tuendam vel recuperandum; salutifer, salutarius. Ab *ὑγίεια.*

ὑγιεινῶς, *adv.* sane, salubriter.

ὑγιεινοτέρως, *adv.* salubrius.

ὑγιηρὸς, ᾱ, ὸν, sanus, integer, incolumis.

ὑγιηρῶς, *adv.* integre.

ὝΓΙΗ Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, sanus, valens, incolumis, sospes, integer, *Ph.* (2) vacuus a vitio; (3) verus, rectus, utilis; (4) bonus, faustus; (5) ratus.

ὑγιοζυγία, conjunctio, concubitus cum sano, s. cum aliquem bene valentem convenimus, recipimus. Ab *ὑγιὴς* et *ζυγός.*

ὑγιοποιέω, sano. Ex eod. et *ποιέω.*

ὑγιόω, sano, curo. Ab *ὑγιής.*

ὑγιῶς, *adv.* salubriter. Ab eod.

ὑγιώτερος, pro *ὑγιέστερος*, *E. M.*

ὑγρὰ, s. *ὕγρα* (sub. *πέλευθος*) mare, *Hom.*

ὑγράζω, idem quod

ὑγραίνω, f. *ανῶ*, humecto, madefacio, irrigo; *ὑγραίνομαι*, madefio. Ὑγραίνει *γυίας*, *Eur. Hel.* 3. *βλέφαρον δάκρυσιν*, *ib.* 679. Ab *ὑγρός.* Hinc

ὑγραντὴρ, ῆρος, ἡ, humectatio.

ὑγρασία, ας, ἡ, humiditas, humor, uligo.

ὑγρασμα, τὸ, idem et ab eod.

ὑγρέμπλαστρον, τὸ, emplastrum liquidum, *Steph.*

ὑγροβάτης, ᾱ, ὁ, per humida ambulans. Ex *ὑγρὸς* et *βαίνω.*

ὑγροβατικὸς, ἡ, ὀν, idem.

ὑγρόβιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui in locis humidis vivit, qui in aquis degit. Ex *ὑγρὸς* et *βίος.*

ὑγροβόλος, ὁ καὶ ἡ, humidus; *Epith.* guttæ cadentis. Ex *βολή.*

ὑγροθηρικὴ, sc. *τέχνη*, piscatus. Ex *θήρα.*

ὑγροκέλευθος, ον, *Epith.* maris et deorum marinorum, humidum iter habens seu faciens.

ὑγροκέφαλος, qui humido capite est, *Alex. Aphrod.*

ὑγροκήλη, ης, ἡ, seu *ὑδροκήλη*, hernia aquosa, *Poll.*

ὑγροκοίλιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui fluida alvo est. Ex *ὑγρὸς* et *κοιλία.*

ὑγροκολλύριαι, ων, τὰ, humida collyria, quæ e succis aliisque rebus humidis componuntur. Ex *ὑγρὸς* et *κολλύριον.*

ὑγρομελὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, membra habens tenera et flexibilia. Ex *ὑγρὸς* et *μέλος.*

ὑγρόμυρον, ᾱ, τὸ, unguentum liquidum.

ὑγρόνους, *contr. ὑγρόνους*, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, humidam, i. e. mollem et effeminatam habens mentem.

ὑγροπισσον, ᾱ, τὸ, pix liquida. Ex *πίσσα.*

ὑγροτορέω, ῶ, f. *ήσω*, per humida gradior, humida loca permeo. Νῆες *ὑγροτόρεον*, *Epigr.* Ab

ὑγροτόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, per humida gradiens, humida permeans. Ὑγροτόρον Σίμωνος *ἀδελφεὸς ἰχθυβολῆος*, *Nonn. Paraphr.* 6, 8. Ex *πείρω.*

ὑγροτόρυντος, ον, humidus; *Epith.* viæ. A *πορεύομαι.*

ὝΓΡΟ Σ, ᾱ, ὸν, humidus, madidus, aquatilis, in aquis degens; (2) liquidus, mollis; (3) viridis; (4) qui facile movetur; (5) *tropice* de eo, qui est omnium temporum et hominum, obsequitur omnium studiis; (6) *inpr.* dicitur de petulanti mobilitate oculorum in fœminis libidinosis; (7) tener, de pulchritudine; (8) flexibilis, de arcu; (9) facilis, leniter fluens, de oratione; *ἐν ὑγρῷ ἔστιν ἡ γλῶσσα*, *prov.* de loquacibus. Ὑγρὸν πνεῦμα, fluxum, inconstans, *Longin.* 34. Ὑγρὰ *κέλευθα*, humidæ viæ, i. e. mare, *Odyss.* 3, 71.

ὑγροσαρκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, humidam, i. e. fluxam, mollem, parum compactam carnem habens. Ex *ὑγρὸς* et *σάρξ.*

ὑγροσκελὴς, ές, humida crura habens, *Cyr.*

ὑγροτέρως, *adv.* mollius, flexibilius, *Xen.*

ὑγρότης, ητος, ἡ, humiditas, humor, uligo; (2) flexibilitas, agilitas; (3) teneritas, mollitudo; (4) de moribus, humanitas, facilitas; (5) prodigalitas, luxuria. Ab *ὑγρός.*

ὑγροτεράχηλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, mollem et flexibilem habens cervicem.

ὑγροτερόφθαλμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui in humido ali solet. Ex *ὑγρὸς* et *τροφή.*

ὑγροφθαλμία, lippitudo, *Steph.*

ὑγρόφθαλμος, ὁ καὶ ἡ, qui humidis est oculis; *item* mobilibus, vividis, lascivis.

ὑγρόφθογγος, sc. poculum, in quo liquores resonabant, *Ep.*

ὑγροφοίνιξ, nomen avis, *Æol.*

ὑγρόφοιτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui per humida incedit, palustris; *Epith.* viæ. Τόρνης *ὑγρόφοιτος*, vultur undivagus, *Lyc.* 88. Ex *ὑγρὸς* et *φοιτάω.*

ὑγροφυὼς, *adv.* molliter. A *φυή.*

ὑγρῶς, *adv.* humide, liquide, fluide; (2) molliter, agiliter, facile. Ab *ὑγρός.*

ὑγρώσσω, madeo. Ab eod.

ὑδαλέος, έα, έον, aquosus, aqueus. Ab inus. *ὕδας* pro *ὕδωρ.*

ὑδατοτέω, aquam poto. Ex *ὕδας* et *πίνω.*

ὑδατώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, aquosus, aqueus; (2) fluxus, infirmus; (3) non sincerus. Ὑδατωδεῖ *σαίνειν φιλότητι*, *Æschyl. Agam.* 807. *Aristot. Polit.* lib. 2. Ab *ὕδωρ.* Unde

ὑδατόω, aqueum, seu aquosum reddo, *Bud.*

ὑδαταίνω, et *ὑδαταίνομαι*, aquosus fio, aquesco; (2) aquosum reddo, *Hipp.*

ὑδατηγὸς, ὕ, ὁ, idem quod *ὑδραγωγός*, *Suid.*

ὑδατικὸς, ὁ, aquarius, *Theophr.*

ὑδατίνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, aqueus, aquatilis; (2) molliculus, roscidus. Ab eod.

ὑδάτιον, ᾱ, τὸ, aqualula; (2) aqua pluvia. Ab *ὕδωρ*, pro *ὑδατος.*

ὑδάτις, ίδος, ἡ, vesicula, *Gl. V.* Ab *ὕδωρ.*

ὑδατοειδὴς, idem quod *ὑδατώδης*, *Theophr.*

ὑδατόεις, *όεσσα*, *όεν*, aquosus, aqueus, pluviosus. Ab *ὕδωρ.*

ὑδατοθρέμμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, in aqua nutritus et altus; (2) aquatilis seu aquaticus. Ex *ὕδωρ* et *θρέμμα*, *alumnus.*

ὑδατόκλυσος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, aqua lotus seu ablutus. Ex *ὕδωρ* et *κλύζω.*

ὑδατοπήγης, ες, aquarum scatebras habens, *Opp.*

ὑδατοπλήγης, ες, undis verberatus, *Opp.*

ὑδατοποσία, ίας, ἡ, aquæ potus. Ex *ὕδωρ* et *πόσις.*

ὑδατοποτέω, aquam bibo. A *πότης.*

ὑδατοστρωτος, in aqua stratus, *Jo. Dam.*

ὑδατοτρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in aqua nutritus. Ex *ὕδωρ* et *τρέφω.*

ὑδατόχλοος, virens aqua, *Hipp.*

ὑδατόχλοος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, aquosus, et perliquidus, pallidaque aut flava bile permixtus. Ex *ὕδωρ* et *χολή.*

ὑδατόχροος, *contr.* *ὑδατόχρως*, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, aqueo colore præditus; (2) aquæ similis. Ex *ὕδωρ* et *χρόα.*

ὑδατόω, ῶ, aquosum reddo; *ὑδατῦσθαι*, aquescere. A *ὕδωρ.*

ὑδατώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, aquosus, multum aquæ continens. Ab eod.

ὕδει, *aquæ*, dat. sing. ab *ὕδος*, εος, *aqua.*

ὑδεῖαι, *Poët.* pro *ὗδαι*, *Ap.*

ὑδεντεροκήλη, ἡ, herniæ species composita, *Steph.*

ὑδεπίασις, ἡ, aquæ intercutis adfectus. Ab *ὑδεπιάω*, ᾱ, hydropicus sum, intercutibus aquis laboro, *Diosc.* Ab *ὕδεπος.*

ὑδεπικὸς, ἡ, ὸν, hydropicus. Ab eod.

ὕδεπος, ᾱ, ὁ, aqua intercus, hydrops. Ab *ὕδωρ.*

ὑδερώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, hydropicus. Ab eod.

ὑδέω, ῶ, celebro, canto. Ἑπτάτοροι δὴ ταῖγε μετ' *ἀνθρώπους ὑδέονται*, *Aratus.* Καὶ *χλοερῇ σεραΐοιο, τὸ δὴ μελίφυλλον ὑδεῦσι*, *Nic. Al.* 47. Οἱ καὶ *πρόσθε σιληναίης ὑδέονται Ζώειν φηγὸν ἰδοντες ἐν ἤρασιν*, *Apoll. Rhod.* lib. 4, 264. Ab *ὕδω.*

ὑδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui perite canit; (2) sapiens, prudens. Ab eod.

ὑδνέω, nutrio. Ab *ὕων.*

ὕδνης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem quod *ὑδής.*

ὕδνον, ᾱ, τὸ, tumor terræ, tuber; *ὕδνα*, tubera, *Gl. Vet.* Ab *ὕω.*

ὑδνόφυλλον, τὸ, folium tuberis, *Hes.*

ὑδογενὴς, ὲς, ex aqua natus. A *γείνομαι.*

ὕδος, εος, τὸ, aqua, *Theogn.* 955. Ab *ὕω.*

ὕδρα, ας, ἡ, hydra, serpens aquatilis. Ab *ὕδωρ.*

ὑδραγωγεῖον, ᾱ, τὸ, aquæductus.

ὑδραγωγέω, ῶ, aquam educo.

ὑδραγωγία, ας, ἡ, aquæductus, aquæ deductio. Ab

ὑδραγωγός, ὕ, ὁ καὶ ἡ, aquam educens, aquæ ductor, aquagium seu aquæductus. Ab ὕδωρ et ἀγωγός, *deductor*.

ὑδραίνω, lavo, irrigo, aqua perfundo. Μέλλω κραταιρὰ τε τὸν φθιμένων ὑδραίνειν γαίας ἐν νώτοις, *Eur. Iph. in Taur.* 162. Ἣ δὲ ὑδρηναμένη, καθαρᾷ χροΐ εἵματ' ἐλοῦσα, *Odyss.* 4, 750. Ab ὕδωρ.

ὑδραλέτης, ου, ὁ, mola aquaria. Ex ὕδωρ et ἀλέω, *molo*. Unde

ὑδραλέτης, ου, ὁ, mola aquaria.

ὑδράλμη, ης, ἡ, aqua salsa. Ex ὕδωρ et ἅλμη.

ὑδράργυρος, ου, ὁ, argentum vivum.

ὑδραυλαξ, sulcus aquarius, *Bud.*

ὑδραύλης, ου, ὁ, organarius, *Gl. V.* Ex ὕδωρ et αὐλός.

ὑδραυλικὸν ὄργανον, idem quod ὑδραυλίς.

ὑδραυλὶς, ίδος, ἡ, hydraula, instrumentum, *Gl. Vet.* ὑδραυλὶς, organum. Ex ὕδωρ et αὐλέω.

ὑδρεῖα, ας, ἡ, aquatio; (2) rigatio, irrigatio. Ab ὑδρεύω.

ὑδρεῖον, ου, τὸ, vas, quo utimur in aquando, hydria, situla, urna. Ab eod.

ὑδρέλαιον, ου, τὸ, aqua oleo mista. Ex ὕδωρ et ἔλαιον.

ὑδρευμα, ατος, τὸ, aquatio, *Ern.*

ὑδρευσις, εως, ὁ, idem quod ὑδρεῖα.

ὑδρευτὴς, οῦ, ὁ, aquator, *Gl. V.* Ab ὑδρεύω, aquor, aquam peto seu haurio; (2) rigo, irrigo. Πιεῖνάς ὑδρευσομένας, *Eur. Tro.* 197. Οἵων ὑδρεύοντο πολῖται, *Od.* 7, 131. Ab ὕδωρ.

ὑδρηγὸς, sulcus aquarius, aquæductus, *Hes.*

ὑδρηϊον, *Ion.* pro ὑδρεῖον, *Herod.*

ὑδρηλὸς, ὴ, ὸν, humidus, aquosus; (2) mollis, irriguus, aquaticus. Διμῶνες ὑδρηλοί, *Odyss.* 9, 133. Σταγόνας ὑδρηλὰς, *Eur. Suppl.* 206. Ab eod.

ὑδρηνη, *hydram*, acc. sing. *Ion.* pro ὕδραν.

ὑδρηηδὸς, idem quod ὑδρηλὸς, *Eur.*

ὑδρηγκὸς, ὰ, ὁ, aquarius, *Gl. V.* Ab ὕδωρ et χέω.

ὑδρία, ας, ἡ, hydria, vas aquarium, aqualis, cadus, urna, sitella. Ab ὑδρεῖον.

ὑδριὰς, άδος, ἡ, aquatica. A præc.

ὑδριαφόρος, ὁ, ἡ, ὸν, qui hydriam seu urnam gestat, situlam gestans, *Poll.*

ὑδρίον, ου, τὸ, aqualis; (2) parvum vas aquarium, parva hydria. Ab ὕδωρ.

ὑδριὸς, idem quod ὑδραγωγὸς, *Man.*

ὑδρίσκη, ης, ἡ, parva hydria, urnula. Ab ὑδρία.

ὑδροβαφὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, aqua tinctus. Ex ὕδωρ et βαφή.

ὑδρόγαρον, ου, τὸ, garum aqua dilutum.

ὑδροδόχος, ου, ὁ καὶ ἡ, aquam excipiens seu recipiens. Ex ὕδωρ et δέχομαι.

ὑδροδρόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, per aquas vagans, ut pisces, Nymphæ marinæ.

ὑδροειδὴς, ὲς, aquæ similis, aqueus. Ab εἶδος.

ὑδρόεις, aqua abundans; inde Ὑδρεῦσσα, nomen insulæ, *Steph.*

ὑδροθήκη, ης, ἡ, locus aquæ reponendæ destinatus, cisterna; (2) in navi locus ad adservandam aquam dulcem. Ex ὕδωρ et θήκη.

ὑδροκέλευθος, ὁ καὶ ἡ, humidus, *Epith.* nubium.

ὑδροκήλιον, ου, τὸ, tumor capitis aquosus, *Gorr.*

ὑδροκήλη, ης, ἡ, ramex aquosus, tumor aquosus corporum scrotum implicantium, *Gal.*

ὑδροκηλικὸς, ὴ, ὸν, qui laborat aquoso ramice, *Plin.*

ὑδρολάπαθον, ου, τὸ, lapathum aquaticum, *Plin.*

ὑδρομαντεία, ας, ἡ, per aquas divinatio, *Steph.*

ὑδρόμαντις, εως, ὁ καὶ ἡ, qui vel quæ ex aqua prædicit futura.

ὑδρομαστυτὴς, οῦ, ὁ, aquarum investigator, *Steph.*

ὑδρομαστυτικὴ, sc. τέχνη, ars et scientia indagandi aquas, *Steph.*

ὑδρομέδουσα, ης, ἡ, aquarum regina; (2) *Epith.* ranæ. Ex ὕδωρ et μέδω.

ὑδρόμελι, ιτος, τὸ, hydromeli, aquæ mulsæ genus ex imbre purissimo et melle temperatum, et jam vetustate vini saporem referens.

ὑδρόμηλον, ου, τὸ, hydromelum, genus potionis sic dictum a malis cotoneis, quæ Græci μῆλα vocant.

ὑδρομιγὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, aqua commixtus, *Arct.* Ex ὕδωρ et μίγνυμι.

ὑδρόμυλον, ου, τὸ, aquæ mola, *Gl. Vet.* Ex ὕδωρ et μύλος.

ὑδρόμυλος, ου, ὁ, mola quæ ab aqua circumagitur, s. molendinum aquarium, *Steph.*

ὑδρομύξιλον, supervacui humoris circa umbilicum collectio, *Gorr.*

ὑδρονομέομαι, οῦμαι, aquam dispenso, aquam admetior. Ex ὕδωρ et νέμω.

ὑδροπαραμάται, ῶν, οἱ, aquarii. Ex ὕδωρ et παραμάτης.

ὑδροπέπερι, piper aquaticum, *Diosc.*

ὑδροπικὸς, pro ὑδρωπικὸς, *Suid.*

ὑδροποσία, vel ὑδροποτία, ας, ἡ, aquæ potio seu potus. Ex ὕδωρ et πόσις.

ὑδροποτέω, ῶ, f. ήσω, aquam poto seu bibo. Ὅσος ἰκανός ἐσται εἰδίσαι ἡμᾶς αὐτὰς ὑδροποτεῖν, *Xen.* 6, 18. Μηκέτι ὑδροπότει, 1 *Tim.* 5, 23. Ab

ὑδροπότης, ου, ὁ, aquam bibens, aquæ potor, *Gl. V.*

ὑδροῤῥόδινον, ου, τὸ, aqua rosaceo oleo mista, *Gorr.*

ὑδροῤῥοία, ῆ, pro ὑδροῤῥόα, *Ar. Sch.*

ὑδροῤῥόστον, τὸ, potio ex rosis facta, *Gorr.*

ὑδροῤῥόα, ας, ἡ, cloaca, emissarium, canalis per quem aqua pluvialis effluit. Ex ὕδωρ et ῥοή.

ὕδρος, ου, ὁ, serpens aquaticus, coluber in aquis vivens, natrix; (2) sidus quoddam. Ab ὕδωρ.

ὑδροσκοπέω, ῶ, sive ἑομαι, οῦμαι, aquas indago. Ex ὕδωρ et σκοπέομαι.

ὑδροσκόπιον, ου, τὸ, clepsydræ genus, quo horæ discernuntur. Ex ὕδωρ et σκοπός.

ὑδροσκοποι, aqualices, *Gl. V.* Ex ὕδωρ et σκέπτομαι.

ὑδροστάσιον, τὸ, aquæ haustus, *Bud.*

ὑδροστονδαι, τὰι, sacra, in quibus aquæ fiebant libationes. Ex ὕδωρ et στονδή.

ὑδροστάσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, aqua stagnans. Ex ὕδωρ et στάσιμος, *stans*.

ὑδροστάσιον, ου, τὸ, stagnum, lacus, stillicidium. Ex ὕδωρ et στάσις, sive στάζω.

ὑδροσταταμαι, stagno. Ab ἵσταμαι.

ὑδροτόκος, aquam pariens; *Epith.* fontis Apollinis.

ὑδροφάντης, ου, ὁ, qui aquas latentes detegit. Ex ὕδωρ et φαίνω. Hinc

ὑδροφαντικὴ, ῆς, ἡ, ars producendi aquas.

ὑδροφοβία, ας, ἡ, aquæ metus, morbus, e morsu canis rabiosi. Ab ὑδροφόβος. Hinc

ὑδροφοβιάω, ῶ, aquam timeo, seu laboro eo morbo, qui ὑδροφοβία dicitur, *Diosc.*

ὑδροφοβικὸν πάθος, est ὑδροφοβία.

ὑδροφόβος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui aquam timet, *Gl. V.* lymphatus. Ex ὕδωρ et φόβος.

ὑδροφορέω, aquam fero.

ὑδροφορία, ας, ἡ, aquæ gestatio. Ab

ὑδροφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, aquæ gerulus, lixa, calo, *Gl. V.* aquarius, aquæ portator. Ex ὕδωρ et φέρω.

ὑδροχαρὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, aquis gaudens. Ὑδροχαρεῖς, nomen ranæ in *Batrachom.* ver. 224. Ex ὕδωρ et χαίρω.

ὑδροχοεῖον, ου, τὸ, aquale, *Gl. V.* A χοή.

ὑδροχοεύς, έως, ὁ, aquam fundens; (2) aquarium; *signum zodiaci*. Ex ὕδωρ et χέω.

ὑδροχόη, ης, ἡ, canalis, *Gl. V.* Ex iisd.

ὑδροχόος, ου, ὁ, aquarius, canalis, *Gl. Vet.* Ex iisdem.

ὑδρόχυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, aquam fundens.

ὑδρόω, sudo. Ab ὕδωρ.

ὕδρωμα, τὰ, pustulæ quædam, &c. *Hipp.* v. *Steph.*

ὑδρῶδης, ες, aquosus, humidus, *Steph.*

ὑδρωπιάω, ῶ, hydrope laboro. Ab ὕδρωψ.

ὑδρωπικὸς, ὴ, ὸν, hydrope laborans. Ab eod. Unde

ὑδρωπιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem.

ὑδρωποειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, aqua inter cutem laborans; (2) hydropi similis, serosus et aqueus. Ex ὕδωρ et εἶδος.

ὕδρωψ, ωπος, ὁ καὶ ἡ, hydrops, aqua intercus; (2) hydropicus. Ex ὕδωρ et ὤψ.

ΥΑΩ, celebro, cano, dico. Vide ὑάω.

ΥΑΩΡ, ὕδατος, τὸ, aqua.

ὗες, έος, ὁν, porcinus, suillus. Ab ὗς.

ὑικὸς, ὴ, ὸν, idem et ab eod.

ὑελέος, έα, έον, *contr.* οῦς, οῆ, οῦν, e vitro confectus, vitreus. Ab ὕελος.

ὑελήλυθα, ῶ, ὁ, qui vitrum coquit, vitriarius. Ex ὕελος et ἐλαύω.

ὑελίζω, vitrum imitor colore et pelluciditate, in modum vitri sum pellucidus. Ab

ὑέλινος, idem quod ὑέλεος, *Alex. Aphr.*

ὕελος, ου, ὁ, ἡ, vitrum, *Att.* pro ὕαλος; unde et ὑελοτέχνης, ὑελωργὸς, &c. id. significat quod ὑαλοτέχνης, ὑαλωργὸς, &c.

ὑελοτέχνης, ὁ, artifex vitri, *Hes.*

ὑελωργεῖον, ου, τὸ, officina vitriaria, *Steph.*

ὑελωργὸς, ὁ, vitriarius, *Bud.*

ὑελώδης, ὁ, ἡ, vitreus, *Gl. V.* Ab ὕελος.

ὑεσθαι, præs. inf. pass. verbi ὕω.

ὑετίζω, pluo, *Hes.*

ὑέτιος, ία, ιον, pluvius, pluviosus; *Epith.* Jovis, *Pausan.* 9, 39. Ab ὑετός.

ὑετόεις, όεσσα, όεν, idem et ab eod.

ὑετόμαντις, εως, ὁ καὶ ἡ, aquæ seu pluviæ prænsagus. Ex ὑετὸς et μάντις.

ὑετὸς, οῦ, ὁ, pluvia; unde *Superl.* ὑετώτατος, άτη, ατον, maxime pluvius. Ab ὕω.

ὑετώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, pluvialis, pluviosus, *Gl. V.* Ab ὑετός.

ὑετώτατος, pluviosissimus, *Herod.*

ὑεὺς, seu ὑῆς, *Epith.* Bacchi. Ab Ὑη, Semele, ejus mater, *Eust.*

ὑηνεία, vel ὑηνία, ας, ἡ, hara; (2) mores suilli, porcina insulsitas vel stupiditas, ingenium suillum. Ab ὗς.

ὑηνεὺς, έως, ὁ, qui porcinis est moribus.

ὑηνέω, sum insulsus in modum porci, *Plat.*

ὑηνὸς, ὴ, ὸν, idem quod ὑηνεύς.

ὑῆς, ῆος, ὁ, pluvius, Bacchi *Epith.* apud *Aristoph.* Semelen enim Ὑην, et nutrices Bacchi ὑάδες vocat *Pherecydes*; est et *Epith.* Jovis. Ab ὕω.

ὑλάω, ῶ, f. ήσω, nugor, garrio, *Gl. V.* ὀβολεῖν, ineptire. Ὑλάεις, ἀστερρ', ἐπ' ὧν διδαξαίμην σ' ἔτι, *Arist. Nub.* 781. Ab ὕθλος.

ὑθλήματα, nugamenta, *Gl. V.* A præc.

Ὑθλος, ου, ὁ, nugæ, ineptiæ, loquacitas.

υἱ, pro υἱε, *filio*, vel pro υἱα, *filium*, dat. vel acc. sing. ab ινς.

υἱα, *filium*, acc. sing. ab υἱς.

υἱαεχίαι, ας, ἡ, principatus filii. Ab ἀρχή.

υἱάσι, *filiis*, dat. pl. ab υἱς.

υἱάδιος, ὁ, idem quod υἱωνὸς, *Isocr.*

υἱδὴ, ῆς, ἡ, filii filia, neptis ex filio. Ab υἱὸς.

υἱδιον, ου, τὸ, filiolus, *Dim.* ab υἱός. Unde

υἱδοῦς, οῦ, ὁ, filii filius, nepos ex filio.

υἱε, *filii*, nom. dual. ab eod.

υἱεα, *filium*, acc. sing. ab υἱεὺς, *filius*.

υἱεῖς, *filii*, nom. plur. *contr.* pro υἱέες.

υἱεὺς, έως, ὁ, filius, natus, gnatus. Hinc

υἱῆος, *Ion.* et υἱῆας, &c. Ἀμύμονες υἱέες, *Il.* 11, 691. γνήσιοι, *Od.* 14, 202. Ab υἱός.

υἱῆα, acc. sing. *Ion.* pro υἱέα, ab υἱεύς.

υἱῆος, *filii*, gen. sing. *Ion.* pro υἱέως.

υἱῆς, ὁ, filius, *item* vitis, qu. filius arboris cui jungitur, *Hes.*

υἱῖ, *filio*, dat sing. ab υἱῖς, *filius*.

υἱίδιον, ου, τὸ, filiolus, *Dim.* ab υἱός.

υἱίκὸς, ὴ, ὸν, idem quod ὑϊκός.

υἱίκῶς, *adv.* filii more.

υἱῖς, υἱίος, *contr.* υἷς, υἱος, ὁ, filius. Ab υἱός.

υἱικὸς, ὴ, ὸν, filialis. Ab υἱῖς. Hinc

υἱικῶς, *adv.* filialiter, filii more.

ὑίνος, ὴ, ον, suinus, suillus. Ab ὗς.

υἱοθεσία, ας, ἡ, adoptio filii, *Gl. Vet.* arrogatio. Ex υἱὸς et θέσις.

υἱοθετέω, ῶ, f. ήσω, adopto. Ab

υἱόθετος, ὁ, ὁ, adoptatus, pro filio receptus. Ex υἱὸς et τίθημι.

υἱὸιο, *filii*, gen. sing. *Ion.* pro υἱῖ, ab υἱός.

υἱοπατορία, ας, ἡ, cum quis et filius et pater est; nomen hæreseos patropassionorum, seu Apollinaristarum. Ab

υἱοπάτωρ, ορος, ὁ, qui et filius et pater est; patre superstite filios habens. Ex υἱὸς et πατήρ.

υἱοποιέω, potius in *med.* υἱοποιοῦμαι, filium adopto.

υἱοποίησις, εως, ἡ, adoptio. A præc.

υἱοποιητὸς, ὁ καὶ ἡ, adoptatus, adoptivus. Ab eod.

υἱὸς, *filii*, gen. sing. *contr.* pro υἱῖος, ab υἱῖς, *Il.* 13, 522. *Apoll. Rhod.* 4, 742.

ΥΙΟΣ, ὕ, ὁ, filius, natus, gnatus. Hinc

υἱότης, ητος, ἡ, q. d. filiatio, τὸ filium esse, vel filium appellari.

υἱόω, ῶ, f. ώσω, adopto. Ab eod.

υἱωδία, ἡ, pro υἱότης, *Sch. Eur.*

υἱωνεὺς, έως, ὁ, idem quod υἱωνός.

υἱωνὴ, ῆς, ἡ, filia filii, neptis ex filio. Ab

υἱωνὸς, οῦ, ὁ, filii filius, nepos. Ab υἱός.

υἱώσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi υἱόω.

υἴωσις, ἡ, adoptatio, *Steph.* Ab υἱόω.

ΥΚΕΛΟΣ, ἑλη, ελον, sanus, *Hes.*

ΥΚΗΣ, νεὶ ὄκκης, ης, ὁ, piscis quidam. *Angl.* A STURGEON.

ὕλαγμα, ατος, τὸ, latratus. Ab ὑλάω.

ὕλαγμὸς, οῦ, ὁ, idem; (2) clamor. Ab eod.

ὑλαγωγέω, materiam, ligna, &c. fero. Ex ὕλη et ἄγω.

ὑλαγωγία, ἡ, ipsa lignorum vectura, *Bud.*

ὑλαγωγός, qui ligna vehit vel materiem comportat, *Poll.*

ὑλάζομαι, f. άσομαι, ligna colligo, lignor. Ab ὕλη. Unde

ὑλαιος, αία, αῖον, silvestris ; (2) luxurians frondibus et silvescens ; (3) materialis.

ὑλακή, ῆς, ἡ, latratus. Ab ὑλάω.

ὑλακόμορος, ος, ὁ καὶ ἡ, ad latratum fato quodam natus ; (2) latrando se exercens et fatigans. *Scrib.* et ὑλακόμορος. Ex ὑλακὴ et μόρος, *fatum.*

ὑλακτέω, idem quod ὑλακτάω, *Opp.*

ὑλακτέω, ῶ, fut. ήσω, latro ; (2) cum *accus.* allatro, latratu prosequor ; *Metaph.* maledico ; ὑλακτᾶσι, latrant, baubantur, *Ph.* Ἀγαθός γ' ὑλακτεῖν καὶ διαλέγειν τὰς χύτρας, *Arist. Vesp.* 898. Τὰς δὲ πυρρώνας ἀποδιδῶσκειν ὑλακτῶν, *Luc. Il.* 13, 586. Ab ὑλάω.

ὑλακτήτης, ου, ὁ, latrator, *Ep.*

ὑλακτικός, ὴ, όν, pronus ad latrandum, *Hom. Sch.*

ὑλάσεια, ας, ἡ, lignatrix, *Steph.*

ΥΛΑΩ, ῶ, ἀσω, latro.

ὑλεώτης, ὁ, silvaticus, in silvis degens.

ΥΛΗ, ης, ἡ, materia quæcunque, unde aliquid fit ; unde et cibi ὕλη, vocantur ; (2) silva ; (3) fæces cibi decocti, item vini, omninoque sedimentum cujusque liquidi.

ὑληβάτης, et ὑλιβάτης, ου, ὁ, silvigradus, qui per silvas graditur, *Ath.* Ex ὕλη et βαίνω.

ὑληγενής, έος, ὁ καὶ ἡ, q. d. ex materia natus, corporeus. Ex ὕλη et γένος.

ὑλήεις, ήεσσα, ῆεν, silvosus, arboribus densus et opacus. Ὑλήεσσα Ζάκυνθος, nemorosa Zacynthus, *Odyss.* 9. 24. Ab ὕλη.

ὑληκοίτης, ου, ὁ, cubile in silvis habens. Ex ὕλη et κοίτη, *cubile.*

ὕλημα, ατος, τὸ, frutices et stirpes humiliores mediæ inter arbores et herbas. Ab ὕλη, qu. intercederat ὑλέω.

ὑλημαίνω, silvesco. Ab μαίνομαι.

ὑληεργία, ας, ἡ, opus materiarium, ars lignaria, fabrilis. Ab

ὑληεργός, ῆ, ὁ, faber lignarius. Ab ἔργον.

ὑληρεύς, et ὑληρός, (*Hes.*) *Epith.* Panis, *Ep.*

ὑλητόμος, ου, ὁ, lignicida, lignator. Δοῦν ὑλοτόμοι σχίζουσι, *Soph. El.* 97. Ex τέμνω.

ὑληφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui materiam seu lignum comportat. Ex ὕλη et φέρω.

ὑλήωρης, ου, ὁ, idem quod ὑλήωρος, *Nic.*

ὑλήωρος, ὁ καὶ ἡ, silvæ custos. Ab ὠρέω.

ὑλίαι, ῶν, αἱ, præsegmina coriorum ; (2) res fœculentæ. Ab ὕλη, *fæx.*

ὕλιγξ, lancea, *Hes.*

ὑλίζω, f. ίσω, defæco, fæcibus expurgo, vel per colum transfundo defæcandi caussa ; liquo, colo, *Gloss. Vet. Diosc.* Ab ὕλη, *fæx.*

ὑλικός, ὴ, όν, materialis ; (2) crassus, mundanis sordibus inquinatus. Ab eod.

ὕλιμος, idem quod ὑλήεις, *Nax.*

ὑλιεργός, vide ὑληεργός. Ab ὕλις, pro ὕλη, *Steph.*

ὑλισμός, ῦ, ὁ, fusio, colatio. Ab ὑλίζω.

ὑλιστήρ, ῆρος, ὁ, colum, cribrum, sacculus per quem aliquid transfunditur, ut a fæcibus repurgetur, aut minuatur vis ejus ; *Gl. Vet.* saccus, saccus vinarius. Ab ὑλίζω.

ὑλιστήριον, ου, τὸ, idem et ab eod. hoc ipso.

ὑλίστριον, ου, τὸ, idem et ab eod.

ὑλοβάτης, ου, ὁ, in silva degens. A βαίνω.

ὑλόβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, in silvis degens, e frondibus ac silvestribus fructibus vivens. Ex ὕλη et βίος.

ὑλογενής, έος, ὁ καὶ ἡ, in silvis vel fruticetis natus ; *Gl. V.* silva natus. A γίνομαι.

ὑλογράφος, ὁ, ligni pictor, *Man.*

ὑλοδίαιτος, ὁ καὶ ἡ, corporeus, *Synes.*

ὑλοδρόμος, ὁ καὶ ἡ, in silvis vagans.

ὑλόεις, ύσσα, εν, silvosus, nemorosus, *Steph.*

ὑλοκάτοικος, ου, ὁ καὶ ἡ, silvicola, *Gl. Vet.* Ex ὕλη et κατοικέω.

ὑλόκομος, ου, ὁ καὶ ἡ, silvis seu arboribus comans, arboribus silvosus. Ex ὕλη et κόμη.

ὑλοκώμης, ὁ καὶ ἡ, silvas curans, silvarum studiosus, *Eur. Andr.* 283. A κομέω.

ὑλοκωδής, ῆ, ὁ, lignator. A κωδέ.

ὑλομανείν, inutili fruticatione luxurio et fere insanio, frondibus ac sarmentis luxurio, *Gl. V.* ὑλομανεῖν, silvescere, *Hipp.* (2) me jacto, effero, *Plut.* Ab

ὑλομανής, ὁ καὶ ἡ, qui mirum in modum silvis gaudet, silvosus. A μαίνομαι.

ὑλομαχέω, ῶ, fut. ήσω, in saltibus pugno. Ὑλομαχῆσαι δὲ εἰσι δεινοὶ, *Appian.* Ex ὕλη et μάχομαι.

ὑλομήτρα, ας, ἡ, genus vermiculi ; quidam bombycem volunt, *Hes.*

ὑλόνομος, ὁ καὶ ἡ, in silvis degens. A νέμω.

ὑλοτομέω, ῶ, f. ήσω, materiam cædo, succido, ligna in silvis cædo.

ὑλοτομία, ας, ἡ, materiæ succisio ; (2) ars seu scientia cædendi ligna et materiam. Ab ὑλοτόμος.

ὑλοτομικός, ὴ, όν, ad materiarium pertinens, *Steph.* Ab eod.

ὑλοτόμιον, τὸ, cædua silva, *Strab.*

ὑλοτόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad succidendas arbores aptus ; (2) lignorum cæsor. A τέμνω.

ὑλότροφος, ος, ὁ καὶ ἡ, in silvis nutritus, *Cal.*

ὑλουργία, ας, ἡ, opus materiarium, ars lignaria. Ab

ὑλουργός, ῶ, ὁ, materiarius, seu lignarius faber. Ex ὕλη et ἔργον.

ὑλοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui silvas depascitur, qui in silvis pascitur seu degit. Ex ὕλη et φάγω, *edo.*

ὑλοφορέω, materiam comporto. Ab

ὑλοφόρος, ου, ὁ, qui materiam et ligna comportat ; (2) calo. Ex ὕλη et φέρω.

ὑλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, silvosus, arboribus densus et opacus, *Gl. Vet.* silvester ; (2) qui crassæ materiæ est, fœculentus. Ab ὕλη.

ὑλωρός, ῶ, ὁ, silvæ custos. Ex ὕλη et ὠρέω.

ὕμαι, τὸ, pro ὕσμα, pluvia, *Erot.*

ὑμέας, vos, acc. pl. *Ion.* pro ὑμᾶς, a σὺ, *tu.*

ὑμεδαπός, ῆ, ὁ, vestras, eodem vobiscum loco natus, popularis, vester, civis. Ex ὑμεῖς et δᾶτεῖδον.

ὑμέες, vos, nom. plur. *Ion.* pro ὑμεῖς.

ὑμείας, vos, acc. plur. *Ion.* pro ὑμᾶς.

ὑμείς, vos, nom. plur. *Ion.* pro ὑμεῖς.

ὑμεῖς, vos, nom. pl. a σὺ, *tu.*

ὑμέλη, sterilis, *Suid.*

ὑμεναιάω, idem quod ὑμεναιόω, *E. M.*

ὑμενάϊος, nuptialis, *Ep.*

ὑμέναιος, ου, ὁ, Hymenæus ; (2) nuptiarum præses, genius ; (3) nuptiale carmen ; (4) nuptiæ. Ab ὑμήν. Hinc

ὑμεναιόω, ῶ, fut. ώσω, uxorem duco ; (2) hymenæum cano. Οὐ γὰρ οἷον τε ἡμῖν πεῖν διδύναι, πεὶν καὶ λύκος οἶν ὑμεναιοῖ, *Arist. Pace*, 1112. Ὅτ' ἀμοὶ λυτὸν καὶ λέχος σὸν ὑμεναίων, *Æsch. Prom. V.* 573.

ὑμενείαν, ῶν, idem et ab eod.

ὑμενείον, s. ὑμενίον, τὸ, membranula, *Steph.*

ὑμένινος, et ὑμίνιος, membraneus vel membranaceus, *Steph.*

ὑμενοειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, membranæ speciem gerens, membranaceus ; (2) membrana constans. Ex ὑμὴν et εἶδος.

ὑμενόπτερος, ου, ὁ καὶ ἡ, alas membranaceas habens, vespertiliones et cicadæ. Ex ὑμὴν et πτερόν.

ὑμενόστρακος, ου, ὁ καὶ ἡ, testa tenui et subtili velut membrana tectus seu constans. Ex ὑμὴν et ὄστρακον.

ὑμενώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, membranaceus, tenui membrana constans ; (2) membranæ speciem gerens. Ab ὑμήν.

ὑμέτερος, vos, nom. plur. *Dor.* pro ὑμεῖς.

ὑμέτερος, έρα, ερον, vester ; (2) tuus. Ab ὑμεῖς.

Ὑμιῶν, gen. pl. *Ion.* pro ὑμῶν.

ΥΜΗΝ, ένος, ὁ, membrana, pellicula, tunica seu tunicula ; (2) membrana, qua involutus est fœtus ; (3) carmen nuptiale, Hymen.

Ὑμηττός, ῦ, ὁ, locus Atticæ, in quo optimum mel nascitur, *Etym.*

ὑμμας, vos, acc. plur. *Æol.* pro ὑμᾶς.

ὑμμες, vos, nom. plur. *Æol.* pro ὑμεῖς.

ὔμμι, vel ὑμμιν, dat. pl. *Æol.* pro ὑμῖν.

ὑμναγόρας, s. ὑμναγορεύς, ὁ, qui carmina dicit, s. pangit ; *Epith.* Apollinis, *Ep.*

ὑμνᾶσαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro ὑμνῆσαι.

ὑμνείσασα, nom. plur. part. præs. act. f. g. *Poët.* pro ὑμνήσασαι, ab

ὑμνείω, *Poët.* pro ὑμνέω.

ὑμνέομες, 1. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro ὑμνέομεν.

ὑμνεῦσαι, nom. plur. f. g. part. præs. act. *Dor.* pro ὑμνοῦσαι, ab

ὑμνέω, ῶ, f. ήσω, carmine celebro, hymnis decanto ; (2) prædico, celebro, laudo, etiam soluta oratione ; (3) convicior, incuso seu accuso, carmine perstringo et diffamo, deploro et lamentor. Χθονὸς τῆσδ' ἐκτὸς ὑμνήσεις κακὰ, *Soph. El.* 384.

Ἀργεῖαι τέ νιν ὑμνήσουσιν ὑμεναίοισιν, *Eur. Iph. in Taur.* 368. Ὑμνηθήσεται πόλις, *id. Ion.* 1635. Ὕμνησαν σεμνὰν Θέτιν, *Pind. Nem.* 5, 47. τὰς Ἑλένας, *Xen. Cyr.* 8, 6. ἀπισοσύναν, *Eur. Med.* 423. Ab

ὕμνος, ὑμνητολέων, hymnis et carminibus occupor. Ab

ὑμνητός, ὴ, ὁ καὶ ἡ, hymnos tractans, poëta. Ex ὕμνος et πολέω.

ὑμνήσαντας, acc. pl. a. 1. part. act. verbi ὑμνέω.

ὑμνησις, εως, ἡ, celebratio per hymnos aut carmina ; (2) laudum decantatio. Ab ὑμνέω.

ὑμνητής, ῆτος, ὁ, cantator, laudator, *proprie* carminibus. Ab eod.

ὑμνητός, ή, όν, idem et ab eod.

ὑμνητικός, ὴ, όν, ad laudes canendas pertinens ; (2) artifex laudum canendarum. Ab eod.

ὑμνητός, ὴ, όν, celebris, laudibus celebrandus. Ab eod.

ὑμνήτρια, ἡ, cantatrix, *Poll.* Ab ὑμνητής.

ὑμνητρίς, ίδος, ἡ, idem, *Poll.*

ὑμνογράφος, ου, ὁ, hymnorum scriptor. Ex ὕμνος et γράφω.

ὑμνοθέτης, ου, ὁ, poëta ; (2) poëticus, versibus scriptus. A τίθημι.

ὑμνολογέω, ῶ, hymnum canto, celebro. Ex ὕμνος et λόγος.

ὑμνολογία, ας, ἡ, hymnorum decantatio.

ὑμνολογίζω, f. ίσω, hymnum dico. Ab

ὑμνολόγος, ου, ὁ, hymnos dicens.

ὑμνοποιός, ῶ, ὁ, qui hymnos conficit ; (2) poëta laudes celebrans. Ex ὕμνος et ποιέω.

ὑμνοπολεύω, idem quod ὑμνέω, seu ὑμνῳδέω, *Synes.*

ὑμνοπόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, vide ὑμνηπόλος.

ὕμνος, ου, ὁ, carmen in honorem dei ; hymnus, carmen ; (2) oraculum, *Eur. Med.* 195. Ab ὕδω, *celebro.*

ὔμνυν, 3. plur. imperf. ind. act. *contr.* pro ὔμνυον, ab ὑμνέω.

ὑμνῳδέω, ῶ, fut. ήσω, hymnos canto, carmina decanto. Ὀμφαλὸν μέσον καθίζων Φοῖβος ὑμνῳδεῖ βροτοῖς, *Eur. Ion.* 6.

ὑμνῳδία, ας, ἡ, hymnorum decantatio ; (2) hymnus, qui decantatur. Ab

ὑμνῳδός, ῆ, ὁ, hymnorum cantor, qui carmina decantat. Ex ὕμνος et ᾠδός.

ὕμοιος, *Æol.* pro ὅμοιος, *Steph.*

ὑμός, ἡ, όν, idem quod ὑμέτερος, vester. Ab ὑμεῖς.

ΥΝΙΣ, sive ὕννις, εως, ἡ, vomer, vomis.

ὕννας, capra agrestis, *Hes.*

ΥΝΝΟΣ, ου, ὁ, equuleus, mannus.

ὑοδοσκός, ῆ, ὁ, subulcus. Ex ὗς et βόσκω.

ὑοδοσκότης, ου, ὁ, idem et ex iisdem.

ὑοειδής, sui assimilis, figuram generis literæ Υ, *Gorr.* ὑοειδὴς, *V. L.*

ὑομυσία, ας, ἡ, Musa porcina, cantus suum grunnitum referens ; cantus invenustus. Ex ὗς et μῦσα.

ὑοπόλος, ου, ὁ, qui ad sues versatur, subulcus. Ex ὗς et πολέω.

ὑός, *Attice* pro υἱός.

ὑός, *suis*, gen. ab ὗς, *sus.*

ὑόσειρις, ή, herbæ nomen, porcina seris, *Steph.*

ὑοσκυαμάω, et ὑοσκυαμέω, ῶ, insanio more eorum, qui hyoscyamum gustarunt. Ab ὑοσκύαμος.

ὑοσκυαμίνος, ίνη, ινον, ex hyoscyamo confectus, *Diosc.*

ὑοσκύαμος, ου, ὁ, et -μον, τὸ, hyoscyamus, faba porcina, faba suilla, *Nic. Al.* 416. *Plin.* lib. 25, § 17. cap. 4. *Angl.* HENBANE. Ex ὗς et κύαμος, *faba.*

ὑοφορβεῖον, ου, τὸ, hara. Ab ὑοφορβός.

ὑοφόρβιον, ου, τὸ, grex suum, quæ pasciuntur. Ab

ὑοφορβός, ῆ, ὁ, subulcus. Ex ὗς et φέρβω.

ὑπαγανακτέω, subindignor, indignor.

ὑπαγαπάω, amo, valde amo.

ὑπαγγελέσαι, nom. pl. f. 2. part. act. *Ion.* pro ὑπαγγελῆσαι, ab

ὑπαγγέλλω, clam nuncio, pronuncio, annuncio. Νεύμασι λαθιδίοισι ὑπαγγελέωσα Διάνδρῳ, *Mus.* 106.

ὑπάγγελος, ου, ὁ καὶ ἡ, patefactus, manifestatus. Ab eod.

ὑπάγεται, 3. sing. præs. ind. pass. verbi ὑπάγω.

ὑπαγκαλίζω, f. ίσω, in ulnis gesto.

ὑπαγκάλιος, ὁ, puer qui in ulnis gestatur, *Suid.* Ab ἀγκάλη.

ὑπαγκάλισμα, ατος, τό, q. d. ulnarum gestamen, quod in ulnis gestatur; (2) amplexus. Καὶ νῦν δύ' ἴσσαι, μίμνομεν μιᾶς ὑπὸ χαλκίνης ὑπαγκάλισμα, *Soph. Trach.* 545. Ab ὑπαγκαλίζω.

ὑπάγκαλος, ετ ὑπαγκάλιος, υ, ὁ καὶ ἡ, qui in ulnis gestatur. Ex ὑπὸ et ἀγκάλη.

ὑπαγκώνιον, ι, τό, cubital. Ab ἄγκων.

ὑπαγορευτέον, *adv. posit.* vicissim dicendum, respondendum.

ὑπαγόρευσις, εως, ἡ, dictatio; (2) hortatio de inspiratione divina, *Jos.* Ab

ὑπαγορεύω, fut. εύσω, dicto, verba subjicio; (2) respondeo; (3) post factum verba addo; (4) nuncupo; (5) interpretor, expono. Κλινοστιτὴς ὑπηγόρευσα τὴν ἐπιστολήν, *Synes.*

ὑπάγροικος, ον, subrusticus. Ab ἄγροικος.

ὑπάγρυπνος, ὁ καὶ ἡ, vigilans, non dormiens, insomnis.

ὑπάγω, fut. ἄξω, subduco, clam eximo; unde (2) ventrem *ὑπάγειν*, i. e. ciere, laxare; (3) subjicio, jugo subdo, maxime in *med.* (4) defero, in judicium adduco: (5) paullatim deduco; (6) recedo, abeo, *item* eo *simpliciter*; (7) in *med.* est præter subjicio mihi, illicere in fraudem, pellicere ad stuprum, *item* subjicere vel suggerere alicui aliquid, suggerendo impellere, *etiam* subire, larvam sumere; ὑπαγε, vade, *Phil.* ὑπάγεις, abis, *idem.* ὑπήγαγεν, redegit, *idem.* ετ ὑπηγάγετο, subegit, *id.* ὑπαχθείς, inductus, *Gl. V.* Τὰν' ὑπάγεις μ' εἰς ἐλπίδα; *Eur. Hel.* 832. Ἐπάγελθ' ὑμεῖς τῆς ὁδοῦ, *Arist. Ran.* 174. Μεγάλην ἰώσας μοῖραν ὑπάγεσθαι ὄπλοις, *Philo.* Ὑπαχθέντες οἱ Μεγαρεῖς τῇ ὄψει, *Plut.* in *Solon.* cap. 82. Ὑπάγεσα κοιλίη, alvus fæces excernens, *Hippocr.*

ὑπαγωγεύς, έως, ὁ, instrumentum fabrile; (2) tormentum, *Suid.* Ab ὑπάγω.

ὑπαγωγή, ῆς, ἡ, subductio, *Gl. V.* captio; (2) receptus, recessus, qui fit, cum receptui canitur; *item* fuga; (3) deceptio, dolus, fraus; (4) submissio et succidua exceptio maris in animalibus. Ab eod.

ὑπαγωγός, ὴ, όν, vim habens subducendi, decipiendi, &c. Ab eod.

ὑπάδω, succino. Κυκλίοισι χοροῖσιν ὑπάδων, *Arist. Ran.* 365.

ὑπαείδω, idem. Ὑπῆισαν δὲ λίγειαι ἐπταλέον σύριγγες, *Call.* in *Dian.* 242.

ὑπαὶ, *præpos.* pro ὑπό.

ὑπαιδᾶζω, sublamentor.

ὑπαιδιδισσομαι, pro ὑποδιδῶμι, *Hom.*

ΥΠΑΙΘΑ, *adv.* coram, recta; ex obliquo. Ὃ δ' ὑπαιθα λιάσθη Πηλυδάμοιο· καὶ τῷ μὲν ἀτήμεργεν, in obliquum se declinavit, *Il.* 15, 519.

ὑπαιθριάζω, ι σω, sub sereno sum vel ago.

ὑπαίθριος, ὁ καὶ ἡ, subdialis, subdivus. Ἐπὶ θύραις καὶ ἐν ὁδοῖς ὑπαίθριος κοιμώμενος, *Plato Sympos.*

ὕπαιθρον, ου, τό, aër subdialis; (2) area, subdiale, *Gl. V.* Ab

ὑπαίθριος, ου, ὁ καὶ ἡ, subdialis, qui est subdio; (2) *Metaph.* de vita viri in republica administranda aut bello gerendo versantis; *oppon.* umbraticæ; (3) in re militari ὑπαίθρια, *opp.* locis munitis, in quibus latere milites possunt, *Ern.* Veteres vero plerumque ὑπαίθριος, de persona dicebant, ὕπαιθρος, de re. Ναὸς ὕπαιθρος, templum sine tecto. Sed in *Æschyl. Agam.* 343. ὑπαιθρίων πάγων, *Blomf.* Ex ὑπὸ et αἴθρα.

ὑπαίθω, ardeo. Καὶ πῶς ὑπαίθων, σῶμ' ἂν ἰώμην τὸ σόν; *Soph. Trach.* 1226.

ὑπαικάλλω, adsentor, clam adsentor.

ὑπαινετέα, ας, ἡ, approbatio, hortatio, ap. *Rh.* sed vox est suspecta, *Ern.* Ex ὑπὸ et αἰνέω.

ὑπαινίσσομαι, fut. ἴξομαι, subobscure declaro sive innuo, tacite et occulte innuo. Τὴν μέλλουσαν αὐτῇ τύχην ὑπαινιττόμενος, *Ælian. V. H.* 12, 1.

ὑπαίρω, elevo, attollo, *V. L.*

ὑπαίσιμα, fut. ἴξω, clam prosilio, proruo, sc. ex inferiori loco, *Il.* 2, 310.

ὑπαισχέω, subturpe, *Gl. V.*

ὑπαισχύνομαι, suppudet, *Gl. V.*

ὑπαίτιον, υ, τὸ, culpa, quod vitio vertitur; melius ἐπαίτιον. Ab

ὑπαίτιος, υ, ὁ καὶ ἡ, obnoxius crimini, *Gl. V.* sons. Ab αἰτία.

ὑπαιτίως, *adv.* reprehensionem merendo, reddendo se crimini obnoxium, *Bud.*

ὑπακοή, ῆς, ἡ, obedientia. Ab ὑπακούω.

ὑπάκοισον, 2. sing. aor. 1. imper. act. *Dor.* pro ὑπάκουσον, ab ὑπακούω.

ὑπακοὸς, ὴ, όν, qui ex altero audivit, interpres alterius.

ὑπακουσέον, intelligendum, pro quo alias ἐλλείστει. Ab

ὑπακούω, ι ὑσω, obedio, obtempero; (2) cedo, admitto; (3) subintelligo in ellipsi. Οὐ γὰρ ἂν ἄλλων γ' ὑπακούσωμεν τῶν νῦν μετιοῦσα, *Arist. Nub.* 359. Ἀλλὰ τῷ γ' ἐν παιδὶ ὑπάκουσον, *idem, Lys.* 879. Ἐπήν κ' αὐτοῖς ὑπακοίσω, *Theocr.* 11, 78. Ἀκούειν, dicitur is, qui apud fores auscultat, τῷ θύραν κόπτοντι, *Act. Apost.* 12, 13. Κρύσαντος δὲ τῷ Πέτρῳ τὴν θύραν τῷ πυλῶνος, προσῆλθε παιδίσκη ὑπακοῦσαι. Conf. *Theophrast. Eth. Charact.* περὶ ἀγροικίας.

ὑπακρεος, ον, primarius, perfectus in aliquo genere, quo alias πένταθλος.

ὑπακτικὸς, ὴ, όν, vim edendi, subducendi (v. c.) alvum) habens. Ab ὑπάγω.

ὑπάλειμμα, ατος, τό, inunctio, sublitio.

ὑπάλειστον, υ, τό, quod illinitur. Ab ὑπαλείφω.

ὑπαλειστρὶς, ίδος, ἡ, ungendo, seu illinendo serviens. Ab

ὑπάλειστρον, υ, τό, instrumentum quo ad illinendum utimur, velut specillum. Ab

ὑπαλείφω, fut. ψω, sublino, lino, subungo. Ἀπαλειψαμένοις νεανικῶς, *Arist. Pace*, 902. Ὑπαλειψον τὸν ῥάβδον, *idem.*

ὑπαλισθαίνω, aor. 1. inf. med. verbi ὑπαλέω pro ὑπαλύσκω.

ὑπαλεύεο, *subterfuge*, 2. sing. præs. imper. med. *Ion.* pro ὑπαλεύεσο.

ὑπαλύομαι, fugio, elabor, vito. Δεινὴν δὲ βροτῶν ὑπαλεύεο φήμην, *Hesiod. Op.* 758.

ὑπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, immutatio, *Gl. Vet.* submutatio; hypallage, *figura grammatica.*

ὑπάλλαγμα, ατος, τό, commutatio subsidiaria, res quæ vicem alterius præstat, *Gl. V.* pignus. Ab

ὑπαλλάττω, fut. ξω, muto, immuto; (2) unum loco alterius pono, seu exhibeo. Ὑπαλλάττων ἀεὶ τὸ ἐπικείμενον ὀθόνιον, *Gal.* Hinc

ὑπαλλακτικὸς, ὴ, όν, commutativus.

ὑπάλληλος, ου, ὁ καὶ ἡ, subalternus.

ὑπαλύξαι, aor. 1. infin. act. verbi ὑπαλύσκω.

ὑπάλυξις, εως, ἡ, effugium, devitatio. Ab eod. *Il.* 22, 270.

ὑπαλύσκω, fut. ὑξω, subterfugio, effugio, evito, *Il.* 21, 126. *Batrach.* 97.

ὑπαμάω, ῶ, demeto, subobtundo.

ὑπαμβλύνω, q. d. subobtundo, *Steph.*

ὑπάμμιος, ὁ καὶ ἡ, arenosus.

ὑπάμπελος, ὁ καὶ ἡ, vitibus consitus.

ὑπαμπέχω, induo, indumento tego.

ὑπανακλάω, cunctor, *Phal. Ep.*

ὑπαναγινώσκω, lego, recito, *Gl. V.* subrego, subrecito. Hinc

ὑπαναγνώστης, ου, ὁ, lector.

ὑπανάγω, subduco, abduco.

ὑπαναδιπλωσις, εως, ἡ, duplicatio.

ὑπαναδύομαι, fut. ὑσομαι, tergiversor, subduco me alicui rei.

ὑπαναδύω, sensim vel clam emergo, in *V. L.* subeo.

ὑπαναθλίζω, premendo expello.

ὑπαναικίνεω, ῶ, clam circum moveo, *P.* abeo, ap. *Aristoph.* saltans abeo. Ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὑπαναικινεῖν, *Arist. Conc.* 1159.

ὑπαναπλίνω, et ὁμαι, subcumbo, *Gl. V.*

ὑπαναλίσκω, sensim vel clam consumo, *Steph.*

ὑπαναλόω, idem, *Steph.*

ὑπανάστασις, ή, assurrectio, honor habitus in cedendo loco, *Aristot.*

ὑπαναστατέον, assurgendum. Ab ὑπανίσταμαι.

ὑπαναστρέφω, reverto, redeo.

ὑπαναστρώννυμι, f. στρώσω, insuper alo vel nutrio. Ὑπαναστρώσειν τὸν νεοίσντα, *Aret.*

ὑπαναφλέγω, incendo, paullatim incendo vel calefacio, de vino, amore. Ἐκ τῆ οἴνῳ ὑπαναφλεγόμενος, *Ælian. V. H.* 14, 41.

ὑπαναφύομαι, paullatim nascor. Ὑπαναφύεσθαι δέ τι ἐκ τῆ εἴδους φοβερὸν τῷ Ἀλεξάνδρῳ λέγουσιν, *Ælian. V. H.* 12, 14. Ex ὑπὸ, ἀνὰ, et φύομαι.

ὑπαναχωρέω, sensim recedo, retro abeo.

ὑπαναχώρησις, εως, ἡ, recessio, abitus. A præc.

ὑπανδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, viro subjectus seu obnoxius, *Ph.* ὕπανδρος, maritata. Ex ὑπὸ et ἀνήρ.

ὑπανειμένως, *adv.* remisse, *Steph*

ὑπανέχω, sustineo, velut humeris, &c.

ὑπανθέω, floreo, vigeo.

ὑπανιάσμαι, ὥμαι, discrucior, molestia affectus sum. Ἐωθεν ὑπανιώντο τῇ νεμηνίᾳ, *Arist. Nub.* 1197.

ὑπανίημι, remitto, vel intermitto, *Gax.*

ὑπανίσαμαι, et ὑπανίημαι, adsurgo, honoris caussa alicui; (2) exsurgo. Τῶν Ἀχαιῶν τοὺς πρεσβυτέρους ὑπανίσασθαι προεῖδεν, *Arist. Nub.* 989.

ὑπανίσασο, surge, 2 sing. præs. imperat. pass.

ὑπανοίγνυμι, idem quod

ὑπανοίγω, f. ξω, subtus aperio, v. c. infra pedes. Τῶν δὲ χειλέων αὐτῆς ὑπανοιχθέντων, *Aristæn.* 1, 16.

ὑπαντάω, ῶ, f. ήσω, obviam eo; (2) nanciscor; (3) occurro, præoccupo, præripio. Νῦν δ' ἀνδρῶν ἀγαθῶν παιδὸς ὑπαντήσας, *Soph. Phil.* 718. Μολὼν δ' ὑπαντᾷ τοῖς ἐμοῖς βελεύμασιν, *Eur. Supp.* 398. κατὰ πρόσωπον, *Heliod.*

ὑπαντέω, ῶ, idem. Hinc

ὑπαντὴ, ῆς, ἡ, occursus, *V. L.*

ὑπάντησις, εως, ἡ, idem.

ὑπαντιάζω, f. άσω, occurro. Τῶνδ' ἀκούσας αὐτὸς ὑπηντίασε, *Pind. Pyth.* 4, 241. Ὑπηντίαζον ἡμῖν, *Lucian.* τὰς πολεμίας, *Plut.* Ex ὑπὸ et ἀντιάω.

ὑπαντιάξασα, aor. 1. part. act. f. g. *Æol.* pro ὑπαντιάσασα, ab ὑπαντιάω.

ὑπαντιάω, idem quod ὑπαντάω, *Steph.*

ὑπάντομαι, occurro. Οὐκ ἀναμείνας ὁ Ἀρτάβανος, ὑπήντητο αὐτῷ, *Herodian.*

ὑπάντλησις, εως, ἡ, exhaustio, velut e sentina, *Ern.*

ὕπαντρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in antro degit; item *adject.* cavernosus. Ex ἄντρον.

ὑπανύω, subministro; (2) ministro.

ὑπαξόνιος, υ, ὁ καὶ ἡ, axem continens, axibus circumdatus. Συείγυαν ἀΐως φθόγγον ὑπαξονίαν, *Call. Lav. Pall.* 14.

ὑπαπειλέω, una minor.

ὑπάπτομαι, paullatim abeo vel me subduco.

ὑπαπόκινέω, abeo paulatim seu clam.

ὑπαποκινητέον, clam discedendum seu abeundum est, *Arist. Thesm.* 931. Ex ὑπὸ, ἀπὸ et κινέω.

ὑπαποτρέχω, abeo; (2) clam abeo, *Arist.* 284.

ὑπάρατε, *Ion.* pro ὑφάπτω.

ΥΠΑΡ, τὸ, *nomen indeclinabile*, visio vera. Οὐκ ὄναρ, ἀλλ' ὕπαρ ἰσθλὸν, ὅ τοι τελεσσμένον ἔσται, *Od.* 19, 547. *sb.* 20, 90. *Adverb.* videndo et vigilando, *subintell.* κατά.

ὑπαράττω, fut. ξω, succutio; (2) quatio.

ὑπάργιλος, ὁ καὶ ἡ, argillam in se continens, *Epith.* terræ.

ὑπαργύρεως, εως, ὁ, æs alienum, *Gl. Vet.* Ab

ὑπαργυρεύω, f. εύσω, argentum anxie quæro, et veluti effodiendo investigo; (2) ὑπαργυρεύομαι, obæratus sum, *Gl. Vet.*

ὑπάργυρος, ὁ καὶ ἡ, argentum in se continens, ut mons in quo argentifodinæ; (2) argento par; unde ὑπάργυρον pro cinnamomo, quia libra ejus libra argenti venditur, *Ern.*

ὑπαρίθμησις, ή, qu. d. subnumeratio, *Nax.*

ὑπαρκτικὸς, ὴ, όν, substantivus.

ὑπαρκτὸς, ὴ, όν, existentiam habens. Ab ὑπάρχω.

ὑπάρνος, ου, ὁ καὶ ἡ, ovis lactans agnum, *Call.* in *Apoll.* 53. Ab ἄρης, ἀρνός.

ὑπάρνος, ον, negans aliquid, ut ἔξαρνος. Ab ἀρνέομαι.

ὑπάρξαι, aor. 1. inf. act. verbi ὑπάρχω. Unde

ὑπαρξὶς, εως, ἡ, q. d. existentia, subsistentia, substantia; (2) bona, facultates.

ὑπαρπάζω, fut. ἄξω, surripio, præripio, *Ion.* pro ὑφαρπάζω. Ὑπαρπάσας λόγον, *Herodot.*

ὑπαρτάω, ῶ, subligo, suspendo ex.

ὑπάρχειν, *erat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Dor.* pro ὑπῆρχεν, ab ὑπάρχω.

ὑπαρχὴ, ῆς, ἡ, principium, initium, ortus; (2) beneficium ultro datum.

ὑπαρχία, ή, munus seu potestas legati; (2) dominatus, potestas in alium. Ab ὕπαρχος.

ὑπάρχιος, *Tryph.* vide *Merr.* et *Thes. Gr. Prosod.*

ὕπαρχος, υ, ὁ, qui sub alio imperium obtinet, ut legatus in exercitu, aut provincia; (2) duo, idem quod ἔπαρχος.

ὑπαρχύσης, gen. sing. part. præs. f. g. verbi

ὑπάρχω, fut. ξω, initium do, primus facio aut dico, vel initium rei do, lacesso, excito contentionem; (2) sum, præsto sum, in promptu et paratus, suppeto; (3) adsum; (4) sum *ὕπαρχος*· *ὑπάρχει*, *cum infin. it. καλῶς ὑπάρχον*, facultas est, occasio, materia adest, licet; *ὑπάρχουσιν*, habentur, *Ph. ὑπῆρξεν*, provenit, licuit, *Gl. Vet. ὑπάρχοντα*, bona fortunæ, *Ph. Πολλῶν ὑπάρξει κύρος ἡμέρα καλῶν*, *Soph. El.* 925. *Οὐκεῖν ὑπάρχειν τόνδε κατθανόντα χρή*; *Eur. Rhes.* 632. *Μέμνησ' ὅτι ζῶντός ὑπάρχεις*, *Phocyl.* 104. *Διὰ τὰς εὐεργεσίας ὡς ὑπῆρξεν εἰς ὑμᾶς*, *Dem.* *Ἀδικήσαν μὲν δόξαι, τοὺς δὲ ὑπάρχοντας βίας ἀμυνόμενος*, *Plut.* in *Theseo.*

ὑπαρωματίζω, aromata redoleo, *Diosc.*

ὑπασπίδιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, clypeo tectus. Ex *ὑπό* et *ἀσπίς*.

ὑπασπίζω, f. *ίσω*, clypeum gesto, armiger sum. Ex iisd. Hinc

ὑπασπιστής, ῆτος, ὁ, idem quod

ὑπασπιστής, οῦ, ὁ, clypeatus satelles, *Gl. V.* protector, armiger. Ab *ὑπασπίζω*.

ὕπαυρος, ον, sidereus, cœlestis, a sideribus ortus, ductus. Ab *ἄστρον*.

ὑπασώδης, ες, idem quod *ἀσώδης*.

ὑπατεία, ας, ἡ, consulatus. Ab

ὑπατεύω, f. *εύσω*, sum consul, consulatum gero. Ab *ὕπατος*.

ὑπάτη, sc. *χορδή*, principalis, *Mart. Cap.*

ὑπατήϊος, ᾱ, consularis, *Suid.*

ὑπατία, pro *ὑπατεία*, *Ep.*

ὑπατικός, ή, όν, consularis, ad consulem pertinens. Ab eod.

ὑπάτιος, ὁ, vir consularis, *Ep.*

ὑπατμίζω, fut. *ίσω*, vaporem subjicio. Ex *ὑπό* et *ἀτμός*, *vapor.* Hinc

ὑπατμισμός, οῦ, ὁ, vaporis excitatio, emissio.

ὑπάτοπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, subabsurdus, aliquo modo absurdus.

ὕπατος, άτη, ατον, summus, supremus; (2) *Subst.* consul, quia penes illum Romæ erat summa potestas. Ab *ὑπέρ*.

ὑπαττικίζω, f. *ίσω*, Atticæ linguæ elegantiam adfecto.

ὑπαυγάζω, fut. *άσω*, splendesco, illucesco. *Ἐπεὶ ἡμέρα ὑπηύγαζεν*, *Luc.*

ὕπαυγος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui est sub luce. Ex *ὑπό* et *αὐγή*, *splendor.*

ὑπαυθαδίζομαι, subarroganter me gero, *Steph.*

ὑπαυλέω, succino tibia, *Luc.*

ὕπαυλος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui est in aula; (2) qui est in tentorio. Ex *ὑπό* et *αὐλή*.

ὑπαύσηρος, ον, subausterus, *Diosc.*

ὑπαυχένιον, ου, τὸ, cervical, quod cervici supponitur. Ex *ὑπό* et *αὐχήν*.

ὑπαυχένιος, qui est sub cervice, *Heliod.*

ὑπαφίσταμαι, recedo, decedo, v. c. de via.

ὑπαφρίζω, spumo, spumare incipio.

ὑπαφρονέστερος, inscite vivens, *Herod.*

ὑπαφρος, ος, ὁ καὶ ἡ, spumeus, spumosus.

ὑπάφωνος, ον, alienus, non conveniens, non regularis, *Hipp.*

ὑπαχλύνω, subobscuro, *Cal.*

ὑπέᾱσιν, 3. pl. præs. ind. act. *Ion.* et cum *ν*, pro *ὑπεισι*, ab *ὑπείμι*.

ὑπέβαλες, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi *ὑποβάλλω*.

ὑπεβλήκοντο, 3. pl. imperf. ind. med. verbi *ὑποβλήτω*.

ὑπέγγυος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui fidejussores dedit, ut datis vadibus liberatus; (2) sponsioni obnoxius.

ὑπεγγύως, *adv.* satisdato, vadato.

ὑπεγκλίνω, leniter, paululum inclino.

ὑπεδδύσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Poët.* pro *ὑπέδυσαν*, ab *ὑποδύω*.

ὑπεδιδύσαν, *timuerant*, 3. plur. plusq. ind. med. per *Sync.* pro *ὑπεδεδίεισαν*.

ὑπέδεξε, a. 1. ind. act. verbi *ὑποδέκνυμι*.

ὑπέδεπτο, 3. singul. plusq. ind. pass. *Poët.* pro *ὑποδέδεκτο*, ab *ὑποδέχομαι*.

ὑπέδεκτο, 3. sing. a. 1. ind. med.

ὑπέδεσαν, 3. sing. a. 1. ind. act. cum *ν*, ab *ὑποδιδέσκω*.

ὑπεθήκαμο, 2. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro *ὑπεθήκασο*, ab *ὑποτίθημι*.

ὑπείδομαι, suspicor, suspectum habeo; (2) contemplor. *Νικῶντα δ' ἵπποις ὡς ὑπεί-δετο στεφανῶν Κρέων*, *Eur. Supp.* 695. *Διὰ τί ὑπείδηται τὴν πάντων μεταβολὴν καὶ διάλυσιν*, *M. Anton.* 2, 15. *Οἱ μὲν μετὰ τὴν ἐχθραν ὑπείδοντο μόνον ἀλλήλας καὶ παρωδεύσασαν*, i. e. torve aspiciebant, *Appian.* de *Bell. Civ.* 2.

ὑπεικάθω, *Att.* pro *ὑπείκω*, cedo, me subjicio. *Ἐγὼ μὲν ἓν ἐκ ἂν ποτ'* —— *τοῖσ ὑπεικάθοιμι*, *Soph. El.* 363.

ὑπεικτέον, *adv. pos.* cedendum est, *Soph. Aj.* 667.

ὑπεικτικός, ή, όν, qui cedit. Ab *ὑπείκω*.

ὑπείκω, fut. *εἴξω*, cedo, concedo, locum do, remitto, aliquantum cedo, nonnihil cedo, obsequor, obtempero, obedio. *Τλήσεται δὲ καὶ χερῶν πληγαῖς ὑπείκειν*, *Lyc.* 771. *Γήρᾳ μηδὲν ὑπείκων*, *Eur. Iph.* in *Au.* 138.

ὕπειμι, subsum, adsum, suppedito.

ὑπῖμι, subeo, irrepo, *Apoll.*

ὑπεῖξις, εως, ἡ, cessio; (2) obsequium. Ab *ὑπείκω*.

ὑπείπειν, præfari, prædicere, *inpr.* monendi causa; *unde etiam* pro monere; (2) causare, causam interponere. *Πᾶσίν Ϙ' ὑπεῖπον τοῦδε τὰς αὐτὰς λόγους*, *Eur. Supp.* 1168. *Ὑπεῖπον πρῶτον αὐτοῖσι ταδί*, *Aristot. Vesp.* 55. *Οὐδενὸς ἀκοὴν ὑπειπών*, *Eur. Her. Fur.* 965. *Ὥσπερ ἐν ἀρχῇ ὑπεῖπον*, *Thuc.*

ὑπεῖς, *Poët.* pro *ὑπῆρ*.

ὑπειρέλλος, pro *ὑπερέλλιος*, *Dion.*

ὑπειρεσία, ᾱς, ἡ, remigatio, *Orph.* pro *ὑπηρεσία*. Ab *ἐρέττω*.

ὑπείρχον, 3. pl. imperf. ind. act. per *Metath.* pro *ὑπήειχον*, ab *ὑπείκω*. *Ὑπεί-ειχον Ἡφαίστοιο*, *Il.* 2, 426.

ὑπείρχω, emineo, supero, pro *ὑπερέχω*; *ὑπείερχε*, tene supra, super extende.

ὑπείρχολος, vide *ὑπέρχολος*.

ὑπείρχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, eminens, excellens; superior, *Il.* 6, 208. Ab *ὑπείρχω*.

ὑπειρῶν, superior, *V. L.*

ὑπείσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi *ὑπίω*, pro *ὑφίσμι*, *submitto.*

ὑπείσιμι, subeo, subingredior, irrepo; *ὑπισιέναι*, subrepere, *Gl. V.*

ὑπεισέλευσις, ή, aditio, *V. L.* Ab

ὑπεισέρχομαι, idem quod *ὑπείσιμι*. *Εἶτα λαθὼν ὑπεισῆλθε τὸ γῆρας*, *Plut.*

ὑπὲρ, *præpos.* e, ex. Ex *ὑπό* et *ἐκ*, *ex.*

ὑπεκβαίνω, procedo, v. c. in aciem.

ὑπεκβάλλω, ejicio; (2) transeo, *Apoll.*

ὑπεκβοήσομαι, f. *βοήσομαι*, exspecto, *Epigr.* (2) intelligo, colligo ex aliqua oratione aliquid.

ὑπεκδοδράσκω, subterfugio.

ὑπεκδραμέω, idem quod *ὑπεκτρέχω*, *Ep.*

ὑπεκδύνω, vel *ὑπεκδύω*, f. *ύσω*, clam exuo seu excutio; (2) in *med.* emergo, clam elabor; (3) declino. *Πόνες μὲν Τρωϊκὰς ὑπεξέδυν*, *Eur. Cyc.* 340.

ὑπεκθαίρω, expurgo.

ὑπέκθεσις, ή, idem quod *ὑπόθεσις*, *Hes.*

ὑπεκκαλύπτω, paulatim nudo vel nudo.

ὑπεκθέωντοι, 3. pl. a. 2. conj. act. *Ion.* pro *ὑπεκθέωνται*, ab *ὑπεκτίθημι*, *subduco.*

ὑπέκκαιμαι, f. *καύσω*, succendo. Hinc

ὑπέκκαυμα, *ατος*, τὸ, id, quo aliquid succendimus, fomes ad succendendum, suscitabulum ignis, irritamentum.

ὑπέκκειμαι, aliquo sum exportatus; (2) in locum aliquem subducor, *Aristot.*

ὑπεκκενόω, evacuo, expilo.

ὑπεκκλέπτω, clam et furtim eripio, furto subduco. *Ὑπεκκλαπέντα διὰ τῶν φιλῶν χρήματα*, *Plut.*

ὑπεκκλίνω, clam paulatim declino. *Ἦν δ' ὑπεκκλίνῃ γε δευξί, πρὸς σκέλος κυρησάσει*, *Arist. Eq.* 272.

ὑπεκκομίζω, f. *ίσω*, clam exporto, clanculum effero.

ὑπεκκρίνω, excerno, ejicio, *inpr.* de iis quæ per alvum ejiciuntur.

ὑπεκλυμβάνω, excipio. *Ἀλλὰ φθάνει νιν ἡ τάλαιν' εἴσω δόμων μήτηρ ὑπεκλαβοῦσα*, *Eur. Her. Fur.* 997.

ὑπεκλύω, paulatim frango, item frango, debilito; (2) libero, solvo.

ὑπεκνέμω, fut. *ψω*, clam emitto. *Ὃς μὲ ὑπεξέτεμεν Τρωϊκῆς χθονός*, *Eur. Hec.* 6. *ἄλλας ἐς οἴκους*, *id. Andr.* 48. *Ὑπεξετέμφθην, σῇ προμηθείᾳ, χερεῖν*, *Soph. El.* 1366.

ὑπεκτεράω, transeo, trajicio, sed cum significatione loci, unde progressa v. c. navis trajecit.

ὑπεκτερδέω, ῶ, f. *ήσω*, subsilio, prosilio.

ὑπεκτενέω, exspiro, deficio; *ὑπεκτενέσει*, abeunt.

ὑπεκτενέω, elaboro, laborando perficio.

ὑπεκτρεθέω, longe præcurro, sc. ex acie, portu, s. procurro. *Οὕνεκα πάσας Πολλὸν ὑπεκτροθέει*, *Il.* 9, 502. *Τυτθὸν ὑπεκπροθέοντα*, parvo intervallo præcurrentem, *ib.* 21, 604.

ὑπεκπεολύω, prius solvo, s. potius solvo, v. c. curru equos. *Ἐνθ' αὖτ' ἡμιόνους μὲν ὑπεκπεόλυσαν ἀτάρπους*, *Od.* 6, 88.

ὑπεκπεορέω, profluo. *Πολὺ δ' ὕδωρ Καλὸν ὑπεκπεορέει*, *Odyss.* 6, 87.

ὑπεκπεοτάμνει, de navi, progressa v. c. e portu, secat mare.

ὑπεκπεοφεύγω, clam profugio, effugio. *Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀσπασὸν ὑπεκπεοφύγῃ κακότητα Νύσσ' ὑπ' ἀγκαλίης*, *Hes. Scut.* 42.

ὑπεκπεοφύγη, 3. sing. aor. 2. conj. act.

ὑπέκπυρος, ον, ardens, vehemens.

ὑπεκρέω, q. d. subefluo, sensim et clam effluo, evanesco. *Τὸ δὲ πορίζομενον ἀεὶ ὑπεκρεῖ*, *Plut.*

ὑπεκρήγνυμι, suberumpo, *Steph.*

ὑπεκσαώζω, libero, e periculo eripio. *Ἀ-τὰρ αὐτὸν ὑπεξέσαωσεν Ἀπόλλων*, *Il.* 23, 292.

ὑπεκσώζω, idem.

ὑπεκτήκομαι, colliquesco, ut cum caro in aquam abit exsistitque hydrops.

ὑπεκτίθημι, seu *ὑπεκτίθεμαι*, clam subduc-tum et subtractum expono, *P.*; aliquo transportandum curo, securitatis gratia, aut alia de causa, *Ern.* *Τὸν ἄνδρα εἰς βίον ἀκύμονα ὑπεκτιθέμενος*, *Plut.* *Ἡ-τις ἐκ χερῶν κλέψασ' Ὀρέσταν· Ὀρέστην· τῶν ἐμῶν ὑπεξέθη*, *Soph. El.* 229. *Ὃν ἔξω δωμάτων ὑπεξέθη*, *Eur. Andr.* 69.

ὑπεκτρέπω, paullulum deflecto, clam averto; (2) paullulum declino, paullatim a-versor et vito. *Τῶν ὑπεκτρέπειν πόδα (φιλεῖ)*, *Soph. Trach.* 557. *Ταύτην ἅπας φεύγει τε καὶ ὑπεκτρέπεται*, *Plato.*

ὑπεκτρέχω, longe excurro, procurro, effugio, supero. *Ἦν δ' ἓν ἐγὼ μὲν μὴ Φανεῖν ὑπεκδράμω*, *Eur. Andr.* 339. *μόρον*, *ib.* 415. *Τῶν σὺ Ϙάπτος ἔχ' ὑπεκδραμὼν*, *Soph. Antig.* 1098. *Τὸν στεφανηφόρον ὑπεκ-δραμὼν τὸν ἐκ Πύλου*, *Arist. Eq.* 739.

ὑπεκτροφή, ῆ, nutritio, educatio, recreatio.

ὑπεκφοίνισσα, in lucem edor, appareo, conspicuus sum.

ὑπεκφέρω, clam effero; (2) perfero, tolero. *Τοῖον γὰρ ὑπέκφερον ὠκέες ἵπποι*, *Odyss.* 3, 496.

ὑπεκφεύγοντι, dat. sing. præs. part. act.

ὑπέκφυγε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi *ὑπεκφεύγω*.

ὑπεκφεύγω, clam effugio, subterfugio, refugio, effugio. *Τὸ γάρ τοι τῆς δίκης σώζων φάος, πολλὰς ὑπεκφύγοις ἂν ἀνθρώπων λύ-γας*, *Eur. Sup.* 566. *Οὐ φθονῶ σ' ὑπεκφυ-γεῖν*, *Soph. Antig.* 599. *μίασμα*, *ib.* 787.

ὑπεκχέω, et *-ύω*, effundo.

ὑπεκχωρέω, ῶ, sensim abscedo seu excedo; (2) ex aliquo loco me subduco; *item* de fæcibus alvi. *Ὑπεκχωρεῖν τῷ βίῳ*, *Plut.* *τῷ Θανάτῳ*, *id.* Hinc

ὑπεκχώρησις, ή, excretio per alvum.

ὑπεκχωρητικός, ή, όν, vim alvi purgandi habens.

ὑπέλαβον, a. 2. ind. act. verbi *ὑπολαμβάνω*.

ὑπέλαιον, ᾰ, τὸ, olei fæx seu sordes.

ὑπελαύνω, subigo, subagito, *Gl. V.*

ὑπελαφρύνω, sublevo. Ex *ὑπό* et *ἐλαφρύνω*.

ὑπελείφθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi *ὑπολείπω*.

ὑπελείφθησαν, *relicti sunt*, 3. plur. aor. ejusd.

ὑπελύσαο, 2. sing. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro *ὑπελύσασο*, ab *ὑπολύω*.

ὑπέμβρυον, τὸ, infans adhuc lactens.

ὑπεμβρύω, gravidam reddo. Ab *ἔμβρυον*.

ὑπέμεινεν, 3. plur. aor. 1. indic. act. verbi *ὑπομένω*.

ὑπέμεινεν, *remansit*, 3. sing. cum *ν*, aor. ejusd.

ὑπέμενε, 3. sing. imperf. ind. act.

ὑπεμνήμυκει, *defluxit*, 3. sing. perf. ind. act. *Att.* et *Poët.* pro *ὑπήμυκε*, ab *ὑπημύω*. *Πάντα δ' ὑπεμνήμυκεν*, semper vero dejecto est vultu, *Il.* 22, 491.

ὑπομνήσθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi *ὑπομνάομαι*.

ὑπεμπάτησεμι, succendo.

ὑπεμφαίνω, subostendo, subsignifico, adumbro.

ὑπεναντιόομαι, ῦμαι, adversor, repugno. *Ὑπεναντιόμενος ἐκείνοις*, *Plut.* Ab

ὑπεναντίος, ία, ίον, contrarius; (2) adversarius, hostis; (3) obvius, obviam factus. Hinc

ὑπεναντιότης, ητος, ἡ, contrarietas, quædam diversitas; (2) vicissitudo.

ὑπεναντίωμα, ατος, τὸ, repugnantia. Ab *ὑπεναντιόομαι*.

ὑπεναντίως ἀλλήλοις ἔχει, sibi mutuo adversantur. Ab eod.

ὑπεναντίωσις, εως, ἡ, repugnantia. Ab eod.

ὑπενδίδωμι, paullatim cedo, clam cedo, tergum verto, *Thuc.*

ὑπένδυμα, *ατος*, *τὸ*, idem quod

ὑπενδύτης, *ου*, *ὁ*, interula, quævis interior vestis. Ex *ἐνδύομαι*.

ὑπενεγκεῖν, aor. 2. inf. act. verbi *ὑποφέρω*.

ὑπένερθε, vel *ὑπένερθεν*, *adv.* infra, subtus, subter.

ὑπενόουν, imperf. ind. act. *contr.* pro *ὑπενόεον*, ab *ὑπονοέω*.

ὑπεξάγω, subduco, subtraho. *Σαυτὸν ὑπεξηγαγες τῆς τοιαύτης λειτουργίας*, *Chrys.* Hinc

ὑπεξαγωγή, *ῆς*, *ἡ*, subtractio, detractio; (2) exceptio.

ὑπεξαίρεσις, *εως*, *ἡ*, idem, *Plut.* in *Num.* cap. 9. *Quintilian.* lib. 3. cap. 8. Ab

ὑπεξαιρέω, *ῶ*, et *-έομαι*, *οῦμαι*, clam aufero et averto, interverto, subduco, subtraho, *Gl. V. ὑπεξαιρέμαι*, interverto, suppilo; *ὑπεξῄλε*, præcepit, *Ph.* aor. 2. *ὑπεξηγημένων*, deductis, exceptis, *Ph.* p. part. pass. *Πολύρρυτον γὰρ αἷμ' ὑπεξαιρεῖσι τῶν πανόντων οἱ πάλαι θανόντες*, *Soph. El.* 1443. *Οὐδενὸς ὑπεξῃρημένου τὸ παράπαν*, excepto, *Philo.*

ὑπεξαιρετέον, excipiendum.

ὑπεξαίρω, et *ὑπεξαίρομαι*, eximo, submoveo, clam de medio tollo. *Ὅταν δὲ τὰς δικαίας καὶ ἀνδρείας διὰ τὸν φόβον ὑπεξαίρωνται*, *Xen.*

ὑπεξακρίζω, per cacumina ambulo, ad summum evado, cacumina seco. *Ἀγελαῖα μὲν βοσκήματ' ἄρτι σεῦς λέπας μόσχων ὑπεξήκριζον*, *Eur. Bacch.* 666. (Sed. leg. *ὑπερακρίζω*, quod vide in suo loco, *Ern.*)

ὑπεξαλέσασθαι, clam evitare.

ὑπεξαλύσκω, effugio, subterfugio, devito; *ὑπεξαλύξαι*, evitare, a. 1. *Τοῦ γ' ὑπεξήλυξε βαρὺν χόλον*, *Hesiod. Theog.* 615.

ὑπεξανοδαίνω, transcendo.

ὑπεξανάγομαι, clam e littore solvo et enavigo.

ὑπεξαναδύομαι, et *ὑπεξανάδυμι*, sensim vel clam emergo, *item* emergo. *Ἀλλ' ὁγ' ὑπεξανέδυ κεφαλῇ*, *Theocr.* 22, 123. *Ἀάθεν ὑπεξαναδὺς πολιῆς ἁλός*, *Il.* 13, 352.

ὑπεξαναδύω, *emersus*, aor. 2. part. pass.

ὑπεξανίσταμαι, adsurgo honoris caussa alicui. *Ὑπεξαναστᾶναι τῷ πεισθυτέρῳ*, *Plut.*

ὑπεξαντλάω, ῶ, exhaurio, v. c. sentinam. *Κακὸν γὰρ ἄρτι κῦμ' ὑπεξαντλῶν φρενί*, *Eur. Ion.* 961.

ὑπεξάπτω, succendor, inflammo. *Ὑπεξαπτομενος ἐκ τῦ οἴνυ ἐγίνετο φοινικώτερος*, *Ælian. V. H.* 14, 41.

ὑπεξαφῶ, exhaurio, *Apoll.*

ὑπέξειμι, procurro in quem, impetum facio; (2) idem quod *ὑπεξίσαμαι*.

ὑπεξελαύνω, clam progredior longius.

ὑπεξέλευσις, *εως*, *ἡ*, supplicium, tormentum, quæstio. Ab *ὑπεξέρχομαι*.

ὑπεξελθεῖν, aor. 2. inf. act. verbi *ὑπεξέρχομαι*.

ὑπεξεύω, subtraho, eripio, *Ap.*

ὑπεξέχεσθαι, *clam exire*, præs. infin. verbi

ὑπεξέρχομαι, q. d. subgredior, clam egredior; (2) ulciscor, punio. *Κἂν τῷ δ'* (interea) *ὑπεξῆλθε Ἀντιγόνη σεαυτὸ δίκαι*, *Eur. Ph.* 1474. *τῆς πόλεως*, *Plut.*

ὑπεξέχει, *excessit e vita*, *decessit*, 3. sing. aor. 2. ind. act.

ὑπεξέρεσον, imperf. indic. act. verbi *ὑπεκρέω*.

ὑπεξέχω, clam abeo, solum verto.

ὑπεξηγητικὸς, *ἡ*, *ὸν*, explicandi vim habens; *τὸ ὑπεξηγητικὸν*, interpretatio.

ὑπεξήλυξα, aor. 1. ind. act. verbi *ὑπεξαλύσσω*.

ὑπεξίσταμαι, cedo, excedo; (2) declino, vito; (3) clam, repente surgo, consurgo ex insidiis. *Ὑπεξίστασθαι τῆς ἀρχῆς*, *Herod. τῆς παιδέρας*, *Plut.*

ὑπέξοδος, *ου*, *ἡ*, alvi fluxus, *Hipp.*

ὑπεξούσιος, *ου*, qui est sub potestate, sc. patris, filius familias. Ex *ἐξουσία*. Hinc

ὑπεξουσιότης, *ητος*, *ἡ*, subjectio.

ὑπεπικρίζω, aliquantum sublevo, *Steph.*

ὑπεπιμορίος, numerus obversaria serie respondens *τῷ ἐπιμορίῳ*, *Bud.*

ὑπεπλεύσαμεν, 1. pl. aor. 1. ind. act. verbi *ὑποπλέω*.

ὙΠΕΡ, *præp. cum genit.* super, supra, pro. *Θνήσκω ὑπὲρ σέθεν*, *Eurip. Alcest.* 287. propter, per, de; *cum accusat.* ultra, trans, supra, præter vel contra. Sine casu adverbiascit. In *compositione* notat *supra*, *super*, *pro*, *præ*, *trans*, *præter*, et *intensionem*.

ὑπέρα, *ας*, *ἡ*, funis, quo antennarum cornua transferuntur, seu tenduntur et laxantur. *Ἐν δ' ὑπέρας τε, πάλυς τε, πόδας τ' ἐνέδησεν ἐν αὐτῇ*, *Od.* 5, 260. Ab *ὑπείρω*.

ὑπεράγαθος, *ου*, *ὁ καὶ ἡ*, valde bonus, optimus.

ὑπεραγαθότης, *ητος*, *ἡ*, summa bonitas.

ὑπεράγαμαι, demiror, vehementer miror; (2) mirifice gaudeo, lætor. *Ὑπερηγάσθη τὴν εὐγένειαν*, *Ælian. V. H.* 12, 1.

ὑπεράγαν, *adv.* valde, maxime, vehementissime, *Gl. V.* supra modum.

ὑπεραγανακτέω, *ῶ*, valde indignor, vehementer stomachor. *Ὑπεραγανακτήσας διέσβεσε τὸν Ἀχιλέως*, *Ælian. V. H.* 8, 9.

ὑπεραγαπάω, *ῶ*, deamo, vehementer amo.

ὑπεράγνωστος, *ου*, *ὁ καὶ ἡ*, valde ignotus, ignotissimus.

ὑπεραγόντως, *adv.* excellenter, supra modum. Ab *ὑπεράγω*.

ὑπεραγορεύω, patrocinor, pro aliquo dico. *Ὑπεραγορεύειν τινός*, *Aristat.*

ὑπεράγω, excello, supero.

ὑπεραγρυπνέω, pro alio vigilo, *cum gen.*

ὑπεραγωνιάω, valde sollicitus sum.

ὑπεραγωνίζομαι, defendo, propugno.

ὑπεραής, *έος*, *ὁ καὶ ἡ*, desuper flans. Ex *ὑπὲρ* et *ἀω*, seu *ἄημι*.

ὑπεραθλέω, *ῶ*, f. *ήσω*, certo pro aliquo.

ὑπεραιδοῦμαι, valde revereor.

ὑπεραίμωσις, *εως*, *ἡ*, nimia sanguinis abundantia. Ex *ὑπὲρ* et *αἷμα*, unde *αἱμάω*.

ὑπεραινητὸς, *ἡ*, *ὸ*, supra modum laudabilis.

ὑπεραίρω, extollo, effero; (2) excedo, supergredior, antecello, supero. *Ὑπερῇρε τῇ δόξῃ τὺς πάντας*, *Plut. Ὑπεραιρόμενος ἐπὶ πάντα λεγόμενον Θεόν*, 2 *Thess.* 2, 4.

ὑπεραίρωμαι, 1. sing. præs. conj. pass. verbi *ὑπεραίρω*.

ὑπεραίσχεος, *ου*, *ὁ καὶ ἡ*, supra modum turpis.

ὑπεραισχύνομαι, supra modum verecundor.

ὑπεραιωρέω, suspendo, sublimem reddo, *Diosc.* Hinc

ὑπεραιώρησις, *ἡ*, suspensio.

ὑπεραιωρίζω, vegetior sum, *Alh.*

ὑπεράκμος, *ου*, *ὁ καὶ ἡ*, ætatis florem egressus, ætatem vegetam egressus; exoletus, *Ph.* sed virgo *ὑπέρακμος* est, quæ jam aliquamdiu nubilis fuit, *Hes.* magnus. Ex *ὑπὲρ* et *ἀκμή*.

ὑπερακοντίζω, fut. *ίσω*, supra jaculor, ultra aut ulterius jaculor, jactu jaculi vinco; (2) præsto, supero. *Κλέπτων δὲ τὺς βλέποντας ὑπερηκόντισεν*, furando superavit, *Arist. Plut.* 665. *Ὑπερακοντίζεις σύ γ' ἤδη Νικίαν ταῖς μηχαναῖς*, *id. Av.* 368.

ὑπεράκρατος, *adv.* valde intemperanter.

ὑπεράκρια, *ων*, *τὰ*, montium cacumina. Ab *ὑπεράκριος*.

ὑπεραλγέω, per summum evado, supero, per summa montium transeo. *Ἡ τῶνδε δόμων ὑπεραλγέω*, *Eur. Supp.* 987. Ex *ὑπὲρ* et *ἄλγος*.

ὑπεράλμιος, *ου*, *ὁ καὶ ἡ*, loca montana incolens. Ex iisd.

ὑπεραλγέω, perdoleo, supra modum doleo; *ὑπεραλγῶ σε*, vicem tuam doleo. *Οὕτως ὑμῶν ὑπεραλγῶ*, *Arist. Av.* 472. *Μᾶ'δ' ὑπεράλγει φρενῖτιν λύσσα*, *Eur. Her.* 619. *Μή τι πάθῃθ'*, *id. Med.* 118. *Ὑπεραλγήσας ἐπὶ τῇ ἐμωυτῦ μεταβολῇ*, *Luc.*

ὑπεραλγής, *έος*, *ὁ καὶ ἡ*, valde dolens. Ex *ὑπὲρ* et *ἄλγος*.

ὑπεράλιος, *ου*, *ὁ καὶ ἡ*, maritimus, qui est supra mare, mari impositus. Ex *ἅλς*.

ὑπεράλλομαι, transilio, ultra salio. *Πολλὰς δὲ σίγας ἠρώων, πολλὰς δὲ καὶ ἵππων Αἰνείας ὑπερᾶλτο*, *Il.* 20, 327.

ὑπέραλλος, *ου*, *ὁ καὶ ἡ*, eximius, aliis præstans.

ὑπεράλμενον, acc. sing. part. præs. med. per *Syncop.* pro *ὑπεραλλόμενον*, ab *ὑπεράλλομαι*.

ὑπεράλπιος, *ου*, *ὁ καὶ ἡ*, transalpinus, *Gl. V.* Ex *ὑπὲρ* et *Ἄλπεις*, *Alpes*, montes.

ὑπεραμφισβητέω, valde discepto.

ὑπεραναβαίνω, transcendo.

ὑπεραναιδεσμαι, vincor impudentia. *Οἷμοι κακοδαίμων ὑπεραναιδεσθήσομαι*, *Arist. Eq.* 1202.

ὑπεραναίσχυντος, *ον*, impudentissimus.

ὑπερανάκειμαι, super accumbo, una accumbo ex parte superiore.

ὑπερανάσσω, *ῶ*, *ὁ*, exsul, qui solum vertit et alio commigrat. Ex *ὑπὲρ* et *ἀνίσσαμαι*.

ὑπερανατείνω, sursum extendo seu assurgo.

ὑπερανατέλλω, emergo, exorior.

ὑπερανέχω, promineo.

ὑπερανθίω, egregie floreo.

ὑπερἀνθρωτος, *ὁ καὶ ἡ*, qui est supra hominem, qui humanam conditionem excedit.

ὑπερανίσαμαι, emineo, exsurgo, præsto, supero, excello.

ὑπερανίσχω, emineo, supero.

ὑπερανταίω, *ῶ*, f. *ήσω*, hausta aqua nimium perfundo; *pass. ὑπερανταίομαι*, hausta aqua redundo; *tropice*, gravibus malis laboro, opprimor, in periculo ultimo versor, &c. *Ern.* Ab

ὑπέραντλος, *ου*, *ὁ καὶ ἡ*, plenus, cujus sentina exundat, *P. proprie* navis, cujus sentina exhauriri non potest, ut periculum sit ne mergatur, &c. Hinc *tropice* oppressus malis, in ultimo periculo versans, *item* ultimum periculum afferens, opprimens hominem, &c. *Ern.* *Χαλεπὰ δ' ὑπέραντλος ὢσα ξυμφορᾷ*, *Eur. Hipp.* 767. Ex *ὑπὲρ* et *ἀντλέω*.

ὑπεράνω, *adv.* supra.

ὑπεραπατάω, valde decipio.

ὑπεραποθυήσκω, morior pro aliquo. *Ἀντίοχος δὲ τῷ πατρὸς ὑπεραποθανὼν*, *Xen.*

ὑπεραποκρίνομαι, patrocinor, defendo. *Χαλεπὸν μέν, ὦ'νδρες, ἐσ' διαβεβλημένυ ὑπεραποκρίνεσθαι κυνός*, *Aristoph. Vesp.* 944. *Ἐὰν —— ὑπεραποκρίνῃ μὲ, σαῷὸς σώσις ἐμὲ*, respondeas pro me, *Aristoph. Thesm.* 193.

ὑπεραπολογέομαι, *οῦμαι*, causam ago alicujus.

ὑπεραπόλλυμαι, morior pro aliquo.

ὑπεραπόστασις, *εως*, *ἡ*, vide *ὑπερέκστασις*, *Hes.*

ὑπεραποφαντικὸς, *ἡ*, *όν*, enunciationem enunciationi addens. Ex *ἀποφαίνω*.

ὑπεραποχρῶ, satis superque sufficit. Hinc

ὑπεραποχρώντως, *adv.* abunde, plusquam satis.

ὑπεραρέσκω, f. *ρέσω*, vale placeo, valde sum gratiosus. *Ὑπεραρέσκε τῷ δήμῳ*, *Appian. B. Civil.* 3.

ὑπεραρθῆναι, *supra modum elatum esse*, a. 1. inf. pass. verbi *ὑπεραίρω*.

ὑπεράριθμος, *ου*, *ὁ καὶ ἡ*, supernumerarius.

ὑπεραρρώδέω, valde timeo; (2) opto aliquo timeo, alicui timeo. *Ὑπεραρρώδει τῇ Ἑλλάδι*, *Herodot.*

ὑπέραρσις, *εως*, *ἡ*, elevatio, præstantia, excellentia. Ab *ὑπεραίρω*.

ὑπεράρχιος, *ου*, *ὁ καὶ ἡ*, qui principium omne excedit, qui est supra quodvis principium. Ex *ὑπὲρ* et *ἀρχή*.

ὑπερασθενὴς, *έος*, *ὁ καὶ ἡ*, supra modum infirmus, valde infirmus.

ὑπέρασθμος, *ου*, *ὁ καὶ ἡ*, admodum anhelans. Ex *ὑπὲρ* et *ἄσθμα*, *anhelitus*.

ὑπερασπαίνίζω, libentissime amplector et suscipio, *Rob.* valde lætor.

ὑπερασπάζομαι, valde amplector, valde amanter tracto. *Ὁ δὲ ὑπερησπάσατο αὐτὸν*, *Ælian. V. H.* 10, 16. *τὸν ἄνδρα*, *ib.* 14, 14.

ὑπερασπίζω, f. *ίσω*, clypeo tego, propugno, protego. *Ὑπερασπίζειν τινός*, *Greg.* Ex *ὑπὲρ* et *ἀσπίς*. Hinc

ὑπερασπισμὸς, *ῦ*, *ὁ*, propugnatio, defensio.

ὑπερασπιστὴς, *ῆ*, *ὁ*, propugnator, defensor.

ὑπερασπίτης, *ου*, *ἡ*, propugnatrix.

ὑπερασπιῶ, fut. 1. ind. act. *Att.* pro *ὑπερασπίσω*.

ὑπερᾴστιος, *ον*, supra modum urbanus, valde facetus.

ὑπερασφάπτω, valde splendeo.

ὑπερασχηνιόων, *ῶν*, valde indecenter me gero, *Plut.*

ὑπερατπιζω, nimium adfecto Atticismum.

ὑπερατπισμὸς, *ῦ*, *ὁ*, Atticismi nimia adfectatio. A præc.

ὑπερατπικὸς, *ἡ*, *όν*, valde Atticus.

ὑπεραυγάζω, f. *άσω*, valde splendeo.

ὑπεραυγὴς, *έος*, *ὁ καὶ ἡ*, valde splendens. Ex *ὑπὲρ* et *αὐγή*.

ὑπεραυξάνω, f. *ξήσω*, supra modum augeo; *ὑπεραυξάνομαι*, supra modum augesco vel cresco. *Ὑπεραυξάνει ἡ πίστις ὑμῶν*, 2 *Thess.* 1, 3. Hinc

ὑπεραύξησις, *ἡ*, excessus, quod in re quaque superfluum est.

ὑπεραύξω, idem quod *ὑπεραυξάνω*. *Τὰς ὑπεραυξομένυς φυλάττεσθαι χρὴ*, *Andoc.*

ὑπεραυχέω, valde glorior, valde me jacto. *Ὑπεραυχεῖν ἐπὶ χρηστότητι*, *Plut.* Ab

ὑπεραυχὴς, *έος*, *ὁ καὶ ἡ*, valde gloriosus, vel elatus. Ab *αὐχή*.

ὑπέραυχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ab eodem.
ὑπεραφρίζω, valde spumo.
ὑπεραχθής, ές, plenus, gravis, *Theoc.*
ὑπεράχθομαι, valde doleo, iniquissimo animo fero; ὑπεραχθεσθείς, superindignatus. Μὴθ' οἷς ἐχθαίρεις ὑπεράχθου, μήτ' ἐπιλάθου, *Soph. El.* 179.
ὑπερβαθμιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, supergrediens limen; (2) immodicus, immodestus. Ex ὑπὲρ et βαθμός.
ὑπερβαίνω, transgredior, prætergredior, transcendo, transeo; (2) excedo, supero, antecello, præsto; (3) prætereo, omitto, transmitto, non dico; (4) ingredior; ὑπερβῆναι, excessit, *Ph.* aor. 2. Ὑπερβαίνειν τὰς νόμας, *Soph. Antig.* 455. Τἀφρες ὑπερβὰς νυκτὸς ἐν κατασπάσει, *Eurip. Rhes.* 111. Ἐγ τῶ Θεῶ μου ὑπερβήσομαι τεῖχος, *Psal.* 18, 29. Εἰ λαβὴν σοιμι δόμας ὑπερβαίνωσα, *Eur. Med.* 381.
ὑπερβάλλῃ, 3. sing. præs. conj. act.
ὑπερβαλλόντως, *adv.* supra modum, excellenter, *Ph.* Ab
ὑπερβάλλω, projicio ultra; (2) supero, excello; (3) excedo, redundo, abundo; (4) certo cum aliquo licitando, contra licetor; (5) trajicio; ὑπερβάλλων, nimius, *Gl. V.* Πᾶσαν εὐδαίμονα τύχην ὑπερβέβληκε, *Heliod.* Ἀλλ' ἀγ' ὑπερβαλεῖς με Σωτεῖαις, *Arist. Eq.* 886. Ὅτως μηδὲ εἷς ὑπερβάλληται τὴν ἀλήθειαν, *Luc.* Δέδοικα μὴ σε γλῶσσ' ὑπερβάλῃ κακοῖς, *Eur. Hipp.* 927. Πλήθει γε ἂν ἂν ὑπερβαλοίμεθα τὲς πολεμίης, *Xen. Cyr.* 2, 1. φίλτεροι παῖδα, *Soph. Trach.* 593. ὑπερβάλλομαι, in aliud tempus rejicio, differo, *Herodot.* 3, 71.
ὑπερβαρὴς, ές, prægravis. A βαρύς.
ὑπερβασία, ας, ἡ, transgressio; (2) superbia, fastus. Οἶσθ' οἵαι νέα ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέθουσι, *Il.* 23, 589. Ab ὑπερβαίνω.
ὑπερβάσιος, ον, violatus, v. c. de lege. A
ὑπέρβασις, εως, ἡ, transgressio, transitus; (2) præstantia, excellentia; (3) violatio legis, fœderis, &c.
ὑπερβατέον, transiliendum, transgrediendum.
ὑπερβατὸν, ῦ, τὸ, hyperbaton, trajectus verborum ordo, *Phil.* præposterum. Ab
ὑπερβατὸς, ὴ, όν, q. d. qui transcendi seu transiri potest; (2) præstantissimus, superans. Ab eod.
ὑπερβατῶς, *adv.* in transitu, in transcursu, perfunctorie; (2) trajectione quadam verborum.
ὑπερεδληλυθένως, *adv.* supra modum. Ab ὑπερβάλλω.
ὑπερβῇ, 3. sing. aor. 2. conj. act. *Att.* pro ὑπερβῆ, ab ὑπερβαίνω.
ὑπερβῆς, *transeas*, 2. sing. aor. 2. conj. act.
ὑπερβιάζομαι, vi supero, *Thuc.*
ὑπερβιάζω, traduco, trajicio.
ὑπερβίασμος, ὁ, Figura apud *Gramm.* sc. cum vel accentus vel litera ex una syllaba in aliam traducitur.
ὑπερβίη, ης, ἡ, vis seu injuria modum excedens. Ex ὑπὲρ et βία, *vis.*
ὑπέρβιον, *adv.* pro ὑπερβίως, ultra vires, per vim, valde violenter. Οὐ μὲν καλὸν ὑπέρβιον εὐχετάασθαι, *Il.* 17, 19. Ab
ὑπέρβιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, omnem vim excedens; (2) violentus; (3) generosus. Ex iisd.
ὑπερβλαστάνω, valde ac lætius germino.
ὑπερβλαστὴς, ές, germinationis modum excedens, *Theophr.*
ὑπερβλήδην, *adv.* supra modum. Ab ὑπερβάλλω.
ὑπέρβλητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, excellens, *Bud.* ex *Dem.* Vide *Steph.*
ὑπερβλύζω, fut. ύσω, supra modum scateo, seu exundo, redundo, exubero, circumfluo; (2) effundo, abundanter emitto. Ὑπερβλύζωσι οἶνοι αἱ ληνοὶ, *Chrys.*
ὑπερβλυσις, εως, ἡ, exuberantia. A præc.
ὑπερβολάδην, *adv.* supra modum, *Theog.*
ὑπερβολὴ, ῆς, ἡ, exsuperatio, excessus; (2) transmissio, dilatio, procrastinatio; (3) de magnitudine quacunque cujusque rei; (4) de eo quod accedere, addi, augendi causa, potest, ut τίς ὑπερβολὴ, quid addi ad hanc, v. c. malitiam potest? Ab ὑπερβάλλω. Hinc
ὑπερβολίαι, ας, ἡ, excessus.
ὑπερβολικὸς, ἡ, όν, excedens, nimius.
ὑπερβολικῶς, *adv.* supra fidem.
ὑπερβολμαιος, excedens, *Cam.*
ὑπέρβολος, scil. λίθος, saxum quod injici solebat iis qui in mare demergebantur, *Ath.*

ὑπερβόρεος, ᾱ, ὁ, q. d. superborealis, superaquilonaris, ultimus versus septemtrionem, ultra Scythas habitans.
ὑπερβρίθης, ές, ὁ καὶ ἡ, præponderosus, grassimus, *Soph.* Ex ὑπὲρ et βρίθος.
ὑπερβρυχώμενος, supra modum resono, *Tryph. Ath.*
ὑπερβρύων, supra modum plenus sum.
ὑπερβύζω, ομαι, ebullio, exæstuo, exundo.
ὑπερβύθιος, ον, demersus undis.
ὑπεργάζομαι, fut. άσομαι, clam facio seu efficio; (2) subigo. Ὡς ὑπείργασμαι μὲν εὖ ψυχὴν ἔχωτι, *Eur. Hipp.* 508. Ἐπεὶ νῶν πόλλ' ὑπείργασαι φίλα, *id. Med.* 871.
ὑπεργαμίαι, ἡ, seræ nuptiæ. Ex γάμος.
ὑπέργειος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui supra terram est. Ex ὑπὲρ et γῆ, *terra.*
ὑπεργέλοιος, ον, valde ridiculus.
ὑπεργεμίζω, valde plenus sum.
ὑπέργεμος, idem.
ὑπέργεμων, valde plenus, *Ath.*
ὑπεργηράσκω, valde senex sum.
ὑπεργηράω, idem, *Æsch.*
ὑπέργηρως, valde senex. Ab
ὑπέργηρος, ον, idem quod
ὑπέργηως, ω, ὁ καὶ ἡ, senex, decrepitus; τὸ ὑπέργηρων, senectus, *Æsch. Agam.* 78. Ex ὑπὲρ et γῆρας.
ὑπέργομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nimis onustus.
ὑπεργράφω, superpingo.
ὑπέργυιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, jugeri spatium excedens; (2) valde magnus, modum excedens. Ex ὑπὲρ et γύα, s. γυία, *jugerum.*
ὑπέδαρσος, εως, ὁ καὶ ἡ, valde hirsutus.
ὑπερδέες, acc. sing. per *Sync.* pro ὑπερδέεα ab ὑπερδεής. Ὑπερδέα δῆμον ἔχοντας, *Il.* 17, 330.
ὑπερδεὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, trepidus; (2) metu superior A δέος. At ὑπερδεὴς, valde pauper. A δέομαι.
ὑπερδείδω, fut. ίσω, supra modum timeo, vehementer timeo vel metuo; (2) pro aliquo timeo, alicui metuo. Οἰμοι, ταλαίνης, ὡς ὑπερδέδοικά σε, *Soph. Ant.* 82.
ὑπερδειμαίνω, supra modum metuo, *Suid.*
ὑπέρδεινος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, supra modum gravis.
ὑπερδεινόω, ultra modum cœno; (2) non invitatus cum alio ad cœnam eo.
ὑπερδεκατάλαντος βλάβη, damnum quod est plusquam decem talentorum, *Steph.*
ὑπερδέξιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui alterum (ut hostem in prælio) circumvenit, aut superior est loco, viribus, *item* locus ipse.
ὑπερδεξίως, *adv.* superiori loco, &c.
ὑπερδέω, superligo, *Steph.*
ὑπερδιαλέγομαι, insuper colloquor, *Lucian.*
ὑπερδιατείνομαι, supra modum contendo, mira vi contendo. Ὑπερδιατεινόμενος κύριον ποιῆσαι τὸν νόμον, *Dem.*
ὑπερδίδωμι, do pro aliquo, alicujus servandi causa.
ὑπερδικέω, ῶ, fut. ήσω, defendo in judicio, patrocinor; (2) potiores fero partes. Ὑπερδικεῖν τῶ λόγω, *Plato.* Καὶ αὐτὸς μὲν ὠδὸν ἀξίον μνήμης ἐπαξε, πλὴν ὅτι καὶ τότε ὑπερδίκησεν, *Dio. Cass.* Ab
ὑπέρδικος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, supra modum justus, summe justus; (2) ultor. Ex δίκη.
ὑπερδίκως, *adv.* summo jure, summa æquitate; (2) contra jus et fas, *Æsch.*
ὑπερδίκτυχος, ος, ὁ καὶ ἡ, duos cubitos excedens.
ὑπερδισπεύδω, jaculando disco supero; *Metaph.* longo intervallo supero.
ὑπερδισύλλαδος, ον, duabus syllabis major. A συλλαδή.
ὑπερδοκέω, ῶ, supra modum placeo. Ταῦτά μοι ὑπερδοκεῖ, *Philostr.*
ὑπερδρόμιος, *supercurrimus*, 1. pl. aor. 2. ind. act. verbi ὑπερτρέχω pro ὑπερδράμον.
ὑπέρδυμα, τὸ, indumentum, *Ep.*
ὑπερδυναμόω, prævaleo. Ex δύναμαι.
ὑπερεδομαι, supra sedeo.
ὑπερεθίζομαι, a 2. ind. med. v. ὑπερτίθημι.
ὑπερειβίζω, subirrito, aliquantum irrito.
ὑπερείδον, despexi. Τὰς μὲν ἐν χρόνως τῆς ἀγνοίας ὑπειριδὼν ὁ Θεὸς, *Act.* 17, 30. Εἶτα αὐτὸς (χρωϊκὰ) κατέτεμησεν ὑπειριδὼν αὐτῶν, *Ælian. V. H.* 2, 30. Ὑπειρίδε τὴν κλῆσιν, *ib.* 12, 17.
ὑπερείδω, f. ίσω, suffulcio, fulcio, sustineo. Ὑπερείδων ὀροῦν χίων, *Plut.*
ὑπερειπεῖν, pro aliquo dicere. Πολλὰ τῆ κεκομμένα νομίσματος ὑπερεῖπεν, *Aristot.*
ὑπερείπω, subverto, expugno. Κονίην δ' ὑπέρεττε ποδοῖιν, *Poët.* pro ὑπέρειπε, *Il.* 21, 271. Ταῦτα τῶν σφατιωτῶν ἀκούοντων τὸ θράσος ὑπέρειπε, *Appian.*

ὑπερείσαι, aor. 1. inf. act. verbi ὑπερείδω.
ὑπέρεισις, εως, ἡ, idem quod
ὑπέρεισμα, ατος, τὸ, fulcimentum, fultura, sustentaculum. Ab ὑπερείδω.
ὑπερεισιτὸς, ὴ, όν, fulciens, ad fulciendum aptus. Ab eod.
ὑπερέκτεινα, *adv.* ultra, trans. Ab ἐκτείνος.
ὑπερεκθεραπεύω, valde colo, vehementer gratiam capto.
ὑπερέκκειμαι, in conspectu positus sum, promineo.
ὑπερεκπεφυκώς, ῶς, desuper appendo.
ὑπερεκπαίω, longe egredior, seu excedo.
ὑπερεκπέμπω, f. ψω, ultra emitto.
ὑπερεκπερισσῶς, *adv.* supra modum.
ὑπερεκπίπτω, exsupero, excello. Πᾶσαν ὑπερεκπίπτων εὐνοιαν, *Greg. Naz.*
ὑπερεκπλήσσω, valde obstupefacio. Ὑπερεξέπληκτο ἐπ' αὐτῶ, *Xenoph. Cyr.* 1, 18. Τὸ μέγεθος ἓν αὐτῆς ὑπερεκπλαγεῖς ὁ βασιλεὺς, *Ælian. V. H.* 1, 33.
ὑπερεκπλύνω, superfluo, *V. L.*
ὑπερέκπτωσις, εως, ἡ, excessus. Τὰ μὲν παρὰ τοῖς ποιηταῖς μυθικωτέραν ἔχει τὴν ὑπερέκπτωσιν, *Longin.* 15. Ab ὑπερεκπίπτω.
ὑπερεκτείνω, ultra, vel ultra modum extendo. Οὐ γὰρ ὡς μὴ ἐχικνάμενοι εἰς ὑμᾶς, ὑπερεκτείνομεν ἑαυτὸς, 2 *Cor.* 10, 14.
ὑπερεκτίνω, f. τίσω, solvo vel pendo pro.
ὑπερεκτίσις, εως, ἡ, depensio, *Gl. Vet.* A præc.
ὑπερεκτρέπομαι, valde, supra modum aversor, *Aret.*
ὑπερεκφεύγω, insuper effugio.
ὑπερεκχέω, ῶ, supereffundo.
ὑπερεκχύνομαι, supereffundor, superfluo, exundo. Ὑπερεκχυνόμενον (μέτρον) δώσουσιν εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν, *Luc.* 6, 38.
ὑπερέκχυσις, εως, ἡ, exundatio. A præc.
ὑπερέλασις, ή, transmissio, *V. L.*
ὑπερέλαφρος, ὁ καὶ ἡ, perlevis, valde levis.
ὑπερελθὼν, aor. 2. part. act. verbi ὑπερέρχομαι.
ὑπερεμβάλλω, insero, interpono.
ὑπερεμέω, ῶ, evomo, refundo.
ὑπερεμπίπλημι, et ὑπερεμπίμπλαμαι, supra modum impleo; ὑπερεμπίπλαμαι, impleor; ὑπερεμπλησθεὶς, expletus, aor. 1. part. pass. Πειθῶμαι μηδέποτε ὑπερεμπίπλασθαι, δύσφορον γὰρ, *Xen. Cyr.* 1, 24. Ὑπερεμπιπλαμένοι καὶ μέθαις ἐγκυλίομενοι νόσοις ἐπισπώνται, *Clem. Al. Strom.* libr. 7.
ὑπερεμφορέομαι, ῶμαι, supra modum repleor, ingurgitor.
ὑπερένδοξος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, valde gloriosus.
ὑπερενιαυτίζω, ultra annum duro.
ὑπερεντελὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, plusquam sufficiens.
ὑπερέντυξις, εως, ἡ, intercessio, *P.* deprecatio pro quo, *Ern.*
ὑπερεντυφόω, illudo per delicias, supra modum ludificor, *Ath.*
ὑπερεντυγχάνω, convenio et compello, interpello et intercedo pro. Αὐτὸ τὸ πνεῦμα ὑπερεντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν στεναγμοις ἀλαλήτοις, *Rom.* 8, 26.
ὑπερέξει, 3. sing. fut. 1. ind. act. verbi ὑπερέχω.
ὑπερεξελευσόμεθα, 1. plur. fut. 1. ind. med. verbi ὑπερεξέρχομαι.
ὑπερεξαίρω, valde, supra modum extollo.
ὑπερεξανθέω, effloresco.
ὑπερεξαπατάω, valde decipio.
ὑπερεξερύω, eximo, libero, v. c. servitute, &c. *Herodot.* pro ὑπεξερύω, nisi sic scribend. est, *Ern.*
ὑπερεξηκοντάτης, ὁ, ἡ, ultra sexaginta annos natus. Ab ἑξτος.
ὑπερεξίστημι, aor. 2. cedo alicui, *Jos.* nisi scripsit ὑπεξίστημι, *Ern.*
ὑπερεπαινέω, ῶ, f. ήσω, seu έσω, valde laudo. Ὁ μὲν λαὸς ἀφγύριον, ὑπερεπήνησεν, *Arist. Conc.* 186. Οἱ δ' ὑπερεπήνεν, ὑπερεπύπταζόν τε μὲ, *id. Eq.* 677. Τὸ δίκαιον ὑπερεπαινέσας, *Luc.* Τοσοῦτο ἀξιωτέραν ὑπερεπαινέσθαι ἀποφαίνεις σεαυτὸν, *id.*
ὑπερεπείρω, supra modum extollo. Τάτταν τὸν κίνδυνον καὶ φόβον ὑπερεπαίρων, *Appian. B. Civil.* 1.
ὑπερεπείγω, vehementissime urgeo, seu festino.
ὑπερεπιθυμέω, ῶ, admodum desidero. Ὁρῶ γὰρ σε ὑπερεπιθυμοῦντα ἐν Πέρσαις περίβλεπτον περιελθεῖν, *Xen. Cyr.* 6, 1.
ὑπερεπλεόνασα, a. 1. ind. verbi ὑπερπλεονάζω.
ὑπερεράω, ῶ, vehementer amo. Χρόνῳ δ'

ὕστερον ὑπερηφάνθη μὲν ταύτης ὁ Κῦρος, *Ælian. V. H.* 12, 1.

ὑπεῤχομαι, supervenio, *Aret.* intervenio ; (2) supero, trajicio.

ὑπεῤωθῶ, supra modum edo.

ὑπεῤῐσχύς, ὑ. sing. aor. 2. indic. act. verbi ὑπεῤῐσχνω.

ὑπέρῐυ, quam optime, *Dem.* pro *Cor.*

ὑπερευγενής, ὲς, nobilis supra quam dici possit, *Steph.*

ὑπερευδαιμονέω, ῶ, felicissimus sum. Ἐγέλασας ἂν ἐπὶ σαυτῷ πρῶτον οἰηθέντι ὑπερευδαιμονεῖν ἀεὶ τὸν πλέστιον, *Luc. Gall.*

ὑπερευδοκέω, maxime floreo fama. Οὐδ' ἂν ὑμᾶς μὲν ὑπερευδοκοῦντας ⁑εωρῶν, ἐμαυτὸν δὲ διαβεβλημένον, *Plut.*

ὑπερευδοκιμέω, idem.

ὑπερευκαιρέω, multa opportunitate utor, certiam de rebus dicitur, commodum, opportunum esse.

ὑπερευτρεπῶς, *adv.* valde honeste.

ὑπερεύφημος, eximia et præstanti laude prædicandus, *Bud.*

ὑπερευφραίνω, magna lætitia adficio ; ὑπερευφραίνομαι, admodum lætor. Αὐτὸ τοῦτο ὑπερευφραίνομαι, τὸ πέρα πίστεως εὐτυχεῖν, *Luc. Gall.*

ὑπερεύχομαι σοῖ, precor pro te, *Bud.*

ὑπερεχθαίρω, impense odi. Ζεὺς γὰρ μεγάλης γλώσσης κόρυσσ ὑπερεχθαίρει, *Sopn. Antig.* 130.

ὑπερεχόντως, *adv.* præ cæteris, imprimis. A

ὑπερέχω, teneo super aut supra, supra aliquid attollo ; (2) emineo, superemineo, exsto ; (3) præsto, supero. Ἀλλήλως ἡγούμενοι ὑπερέχοντας ἑαυτῶν, *Phil.* 2, 3. Ἡ εἰρήνη τῷ Θεῷ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν, *ib.* 4, 7. Οὐ γὰρ ἰθ' οἵος τ' εἶμ' ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας, sustinere, *Arist. Pace*, 17. Θεῶν δ' ὑπερέχει νόος, *Theog.* 202. Καὶ νῦν ὑπερέχει σῦ χύτραν πλέων, *Arist. Eq.* 1170.

ὑπερέψω, valde coquo. Ex ⁑ψω, *coquo.*

ὑπερεών, ῶνος, ὁ, tabula, *V. L.*

ὑπερέζεσις, εως, ἡ, vehemens effervescentia. Ab ὑπερέζεω.

ὑπερέζεστος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, vehementer effervefactus. Ab eod.

ὑπερζέω, ῶ, supra modum ferveo, vehementer ferveo, efferveo. Ἀνὴρ παφλάζει—ὑπερζέων, *Arist. Eq.* 916.

ὑπέρζωος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, superstes. Ex ζωή.

ὑπερηγορῶ, idem quod ὑπεραγορεύω, *Steph.*

ὑπερηδέως, *adv.* perlubenter.

ὑπερηδίστος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, suavissimus, jucundissimus ; *adv.* ὑπερηδίστα, lubentissime.

ὑπερήδω, fut. ήσω, supra modum exhilaro vel delecto ; ὑπερήδομαι, admodum lætor ; a. 1. ὑπερήσθην. Ἡ μεν εὐχροϊὰ σε τῶ χρυσῶ ὑπερήδει, *Basil.* Ὁ δὲ ὑπερησθεὶς αὐτὸ τῇ χρησότητι, *Ælian.* 1, 30.

ὑπερηλίκ, κος, ὁ καὶ ἡ, qui ætatem florentem excessit.

ὑπερημερία, ας, ἡ, delatio ejus, qui præstitutum diem prætergreditur, quo debitum solvere, aut aliud quid præstare debuit ; (2) fœnus pro debito ad diem non solutum. Ex

ὑπερήμερος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, q. d. supergrediens diem præstitutum, seu condictum, qui intra diem non solvit debitum, vel implet, quod promisit ; (2) qui judicatum non facit intra diem a judice præstitutum ; *Plut.* in *Solon.* cap. 13. Ex ἡμέρα.

ὑπερημίσεις, excedentes numero dimidium. Ex ὑπὲρ et ἥμισυς.

ὑπέρημος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, prope desertus, non valde habitatus.

ὑπερηνορέω, supra modum virilis et fortis sum ; (2) ferocio, superbio. Μνησῆες ὑπερηνορέοντες, *Odyss.* 2, 266.

ὑπερηνορία, ἡ, fortitudo ; (2) ferocia, insolentia, *impr.* e fiducia virium. Ab

ὑπερήνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, valde virilis, fortis ; (2) superbus, ferox. Ex ἀνήρ.

ὑπερηφάνεια, pro ὑπερηφανία, ας, ἡ, superbia, arrogantia, fastidium. Ab ὑπερηφανής.

ὑπερηφανεύομαι, *Basil.* idem quod

ὑπερηφανεύω, ῶ, f. ήσω, superbo, insolesco ; (2) effero, vel superbe effero ; (3) contemno, fastidio, vel superbe contemno. Ταῦθ' ὑπερηφανέοντες Ἑπτοὶ χαλκοχίτωνες, *Il.* 11, 693. Ab

ὑπερηφάνης, ες, eminens ; (2) superbus, arrogans.

ὑπερηφανία, ας, ἡ, vide ὑπερηφάνεια.

ὑπερηφάνος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, superbus, qui supra alios vult videri ; (2) *subst. cum gen.* in *masc.* contemptor ; (3) in *neutr.* magnificentia, pulchritudo eximia. A φαίνομαι.

ὑπερηφάνως, *adv.* superbe, arroganter.

ὑπερηχέω, ῶ, f. ήσω, supra modum resono ; (2) sono plenior supero vel vinco.

ὑπερθαλάσσιος, ον, ultramarinus ; ap. *Herod.* ὑπερθαλασσαῖος.

ὑπερθαῤῥέω, præfidens sum, forti animo sum.

ὑπερθυμαίζω, supra modum demiror. Τᾶ καλλὰς ὑπερθαύμαζες, *Heliod.* τὸν ἄνδρα, *Ælian. V. H.* 12, 49.

ὑπερθεν, sive ὑπερθεν, *adv.* desuper, superne, in superiore parte, supra. Ab ὑπέρ.

ὑπέρθεμα, ατος, τὸ, augmentum pretii mercis in licitando. Hinc

ὑπερθεματίζω, licitor ; (2) pretium augeo.

ὑπερθεματισμός, οῦ, ὁ, licitatio ; (2) auctio pretii.

ὑπερθεματιστής, οῦ, ὁ, licitator. Ab eod.

ὑπέρθεος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, qui est supra Deum.

ὑπερθερατεύω, impense, nimis curo, colo. Καὶ τάλλ' ὑπερθερατεύσασα, *Heliod.*

ὑπερθερμαίνομαι, supra modum calefio, seu calesco, effervesco, *Steph.*

ὑπέρθεσις, εως, ἡ, transpositio ; (2) transitus per excelsa, transcensus ; (3) dilatio, procrastinatio, mora ; (4) excellentia, abundantia ; (5) rejectio ad alterius judicium ; (6) superlativus gradus. Ab ὑπερτίθεμαι.

ὑπερθετέον, transponendum, differendum est, *Philo.*

ὑπερθετικός, ὴ, ὸν, superlativus. Ab eod.

ὑπερθετικῶς, *adv.* superlative.

ὑπερθέω, f. εὑσομαι, præcurro, ultra curro, *Plato.* (2) emineo, promineo ; (3) præsto.

ὑπερθνήσκω, morior pro aliquo. Νεφέλης ὑπερθνήσκοντας εἰσορῶ φίλας, *Eur. Hel.* 756. Ψυχὴν δὲ δῶσω τῆσδε ὑπερθανεῖν χθόνος, *id. Ph.* 1005.

ὑπερθορέω, et *ὑπερθόρω*, supersilio, transilio ; ut hinc sit ὑπέρθοος, a. 2. *Ion.* pro ὑπερέθορον. Ὑπέρθοον ἐκείον αὐλῆς, *Il.* 9, 472. Ἵπποι δὲ ῥέα τάφρον ὑπερθορέοντες ὀρυκτὴν, *ib.* 8, 179.

ὑπερθορυβέω, supra modum tumultuor.

ὑπερθρασύνομαι, supra modum audax sum, insolens.

ὑπερθρώσκω, supersilio, in altum salio. Καπνὸν δὲ πόλεως τόνδ' ὑπερθρώσκονθ' ὁρᾶς, *Eur. Hec.* 811.

ὑπερθυμέομαι, ⁑ύμαι, totis animi viribus incumbo.

ὑπερθύμιος, gen. sing. *Ion.* pro ὑπερθύμου.

ὑπερθύμος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, valde animosus, magnanimus, *Il.* 5, 376.

ὑπερθυμώς, *adv.* animose.

ὑπερθύριον, ὑ, τὸ, limen superius, superliminare. Ex ὑπὲρ et θύρα.

ὑπέρθυρος, ὑ, τὸ, idem et ex iisd.

ὑπερίαχω, clamore alios supero.

ὑπερῐδών, a. 2. part. act. verbi ὑπερείδω.

ὑπερῖημι, transmitto, *Hom.*

ὑπερῐκανος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, plus quam sufficiens.

Ὑ⁑ΠΕΡΙΚΟΝ, ὑ, τὸ, hypericum, herba.

ὑπερικτανόομαι, valde gestio pedibus, seu subsulto, præ lætitia. Πόδες δ' ὑπερικταίνοντο, *Od.* 23, 3.

ὑπερίνωσις, εως, ἡ, immodica purgatio.

ὑπέρινος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, nimium purgatus seu evacuatus. Ex ὑπὲρ et ἰνέω.

Ὑπερῐονιδᾶο, Hyperionidæ, gen. sing. *Æol.* pro Ὑπερῐονίδω, ab

Ὑπερῐονίδης, ὁ, nom. patronym. ab Ὑπερίων.

ὑπερίπτημι, supervolo, superne volo.

ὑπερῐστημι, supervolo, superne volo.

ὑπερῐστόμιον, ὦ, navem ab altero mari ad alterum traho machinis ; (2) isthmum supero. Ex ὑπὲρ et ἰσθμός.

ὑπερισθμίζω, idem.

ὑπερίστημι, tueor, protego. Ἄς φίλος ἔτις ἀνὴρ ὑπερίσταται, *Soph. El.* 190.

ὑπερίσχω, ορος, ὁ, supra modum sciens.

ὑπέρῐσχνος, ον, valde tenuis.

ὑπερῐσχῡρός, ὰ, όν, robustissimus, prævalidus.

ὑπερῐσχύω, f. ύσω, prævalidus seu præpotens sum, prævaleo, *Theophr.*

ὑπερίσχω, emineo, exsto ; (2) superior sum, supero, vinco, prævaleo.

Ὑπερῖων, ονος, ὁ καὶ ἡ, q. d. ὑπὲρ ἡμᾶς ἰὼν, supergrediens, Solis *Epith.* Ex ὑπὲρ et ἰὼν, quod ab εἶμι, *eo.*

ὑπερκαγχάζω, f. άσω, effuse cachinnor.

ὑπερκαθαίρω, valde purgo. Hinc

ὑπερκάθαρσις, εως, ἡ, immodica purgatio.

ὑπέρκαιρος, ον, intempestivus.

ὑπερκάθημαι, supra consido, locum superiorem obtineo. Hinc *Metaph.* (2) superior sum, ut v. c. domina ancillis.

ὑπερκακέω, ῶ, malo succumbo, *P. κακόω*, multis malis affligo, *Ern.*

ὑπερκαλλής, έος, ὁ καὶ ἡ, perpulcher, valde elegans. Ex ὑπὲρ et κάλλος.

ὑπέρκαλος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, idem.

ὑπερκάμνω, pro aliquo laboro, valde afflictus sum. Ὑπερκάμνειν τέκνων, *Eur. Iph. in Aul.* 942. Μόνος σὺ πόλεως τῆσδ' ὑπερκάμνεις, μόνος, *id. Bac.* 962.

ὑπερκαρτέω, supra modum fructifico, *Steph.*

ὑπέρκαρτος, ον, supra modum fructificans, fructuosissimus, *Steph.*

ὑπερκατακαίνω, transcendo. Οἳ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ, *Il.* 13, 50.

ὑπερκαταγέλαστος, ὁ καὶ ἡ, valde ridiculus.

ὑπερκατάκειμαι, superdiscumbo, supra aliquem discumbo.

ὑπερκατάληκτος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, versus in cujus fine syllaba abundat. Ex ὑπὲρ et καταλήγω.

ὑπερκατηφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, supra modum tristis.

ὑπερκαχλάζω, effervescere facio, *Lucian.*

ὑπέρκειμαι, superjaceo, superpositus sum, *Gl. V.* supercubo.

ὑπερκέᾶσις, εως, ἡ, alterius cornu in prælio circumventio. Ab

ὑπερκεάω, ῶ, alterum cornu circumvenio, cornua extendendo hostes claudo. Ὅταν ἤδη ὑπερκεάσαι τὰς πολεμίας βάλωσι, *Ælian.* Ex ὑπὲρ et κέρας, *cornu.* Unde

ὑπέρκερως, ὑ, ὁ, valde cornutus.

ὑπερκηλέω, ῶ, admodum delinio, permulceo.

ὑπερκινδυνεύω, periclitor pro. Ἤδη γάρ τις καὶ ὑπερκινδύνευσε τῷ ἐχθρῷ, *Chrys.*

ὑπερκολακεύω, supra modum adulor ; (2) adulando supero.

ὑπερκομίζω, insuper ingero.

ὑπέρκοπτος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, nimis jactabundus.

ὑπέρκοπτως, *adv.* cum magna jactantia.

ὑπέρκοτος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, supra modum lassatus, valde defessus ; (2) insolens, superbus, pro ὑπέρκοπτος, metri causa, *P.* nimis molestus, nimis prægravans, *Ern.* Ὑπέρκοτον μηδὲν σοτ' εἴπῃς αὐτὸς εἰς Διὸς ἕτος, *Soph. Aj.* 126.

ὑπερκόπτω, f. ψω, supero, superscando, supervehor.

ὑπερκότως, *adv.* magnifice, *Æsch.*

ὑπερκοτέσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. verbi ὑπερκοτέω, exsaturo. Οὐτε γὰρ ἂν πλάτυ θυμὸν ὑπερκοτέσαιτο, *Theog.* 1154.

ὑπερκοτής, έος, ὁ καὶ ἡ, supra modum satur. Ex ὑπὲρ et κόρος.

ὑπέρκορος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

ὑπερκόρως, *adv.* satis superque. A præc.

ὑπερκορύφωσις, ἡ, vertex, caput cujusque rei, ut capita extorum.

ὑπερκόσμιος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, q. d. supramundanus, qui est supra mundum. Ex κόσμος.

ὑπερκοσμίως, *adv.* supra mundum.

ὑπέρκοτος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, valde iratus. Ex κότος, *ira.*

ὑπερκότως, *adv.* magna cum ira. A præc.

ὑπερκρατέω, supero, superior seu firmus sum.

ὑπερκρεμάω, et *ὑπερκρεμάννῦμι*, super vel supra suspendo. Τὰν (ἄταν) οἱ πατὴρ ὑπερκρέμασε, *Pind. Ol.* 1, 91. Αὐτίχ' ὑπὲρ κεφαλῆς γῆθας ὑπερκέμαται, *Theog.* 1016.

ὑπερκτάομαι, f. ήσομαι, a. 1. ὑπερεκτησάμην, abunde possideo. Πολὺ γάρ τι πασῶν ὑπερεκτήσω, *Soph. El.* 219.

ὑπερκῦδας, αντος, ὁ, gloria eminens, summa gloria insignis, *Il.* 4, 66. Ex ὑπὲρ et κῦδος.

ὑπερκῦδής, έος, ὁ καὶ ἡ, idem.

ὑπερκύπτω, fut. ψω, caput profero ad prospiciendum, *Gl. Vet.* exsupero. Ἀνδρες ἐν ὅπλοις ληϊκοὶς ὄφις ὑπερκύψαντες, *Heliod.*

ὑπερλαλέω, nimis loquax sum.

ὑπέρλαμπρος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, valde splendidus et illustris, admodum clarus et fulgidus, *Gl. V.* præclarus, illustris.

ὑπερλαμπρύνομαι, præ cæteris claresco, glorior, *Xen.*

ὑπερλάμπω, fulgore supero, super alios clarus et conspicuus sum.
ὑπέρλεπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, supra modum tenuis, pertenuis.
ὑπέρλευκος, ον, nimis albus.
ὑπερλυπέομαι, ῆμαι, fut. ῆσομαι, supra modum contristor.
ὑπερμαζάω, ῶ, supra modum luxurior in mazis parandis; præ nimia saturitate lascivio, petulans sum ex nimio delicatarum mazarum esu; petulans sum exturgesco; (2) turgidiores habeo mammas; effero me.
ὑπερμαίνομαι, supra modum insanio, vehementer furo.
ὑπερμαντεύομαι, vaticinor super. "Ητοι ζυγὸν γῆς ὑπερμαντεύεται, *Eur. Ion.* 432.
ὑπέρμαργος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, supra modum insanus.
ὑπερμαχέω, ῶ, propugno, pugno pro aliquo. Σὺ ταῦτ', Ὀδυσσεῦ, τοῦδ' ὑπερμαχεῖς ἐμοί; *Soph. Aj.* 1363. Νῦν πόλεως ὑπερμαχεῖς, *Eur. Ph.* 1285. Ab ὑπέρμαχος.
ὑπερμαίχησις, εως, ἡ, propugnatio. Ab eod.
ὑπερμαχητικός, ἡ, όν, ad propugnandum aptus, promptus.
ὑπερμάχομαι, propugno, defendo.
ὑπέρμαχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui pro aliquo pugnat, propugnator. Ex μάχη.
ὑπέρμεγας, idem quod
ὑπερμεγέθης, εος, ὁ καὶ ἡ, supra modum magnus, maximus, immensus; *Gl. Vet.* amplus. Ex ὑπέρ et μέγεθος.
ὑπερμεθύσκομαι, supra modum inebrior.
ὑπέρμενθα, acc. sing. ab ὑπερμενής.
ὑπερμενέτης, ᾱ, ὁ, viribus præpollens, perrobustus. Ab ὑπερμενής.
ὑπερμενέω, ῶ, viribus præpolleo, viribus aliis antecello et supero; (2) superpotens, superbus sum. "Ενθεν ἄρ' ἄνδρες ὑπερμενέοντες ἔπιτνον, *Odyss.* 19, 82. Ab
ὑπερμενής, έος, ὁ καὶ ἡ, viribus prævalidus aut præpotens, viribus cæteros præcellens; (2) nimium violentus. Ex ὑπέρ et μένος.
ὑπέρμετρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, mensuram excedens, *Ph.* ὑπέρμετρον, cumulatum, *Gl. V.* superpondium. Ex ὑπέρ et μέτρον.
ὑπερμέτρως, *adv.* supra modum.
ὑπερμετώπιον, τό, frontale, *Cam.*
ὑπερμήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, prælongus, supra modum longus; (2) præaltus. Ex μῆκος.
ὑπερμιξολύδιος, ἡ, genus harmoniæ, apud *Athen.*
ὑπέρμορος, et ὑπέρμορον, præter vel supra fatum, *Il.* 2, 155. Ex ὑπέρ et μείρω.
ὑπερνέφελος, ὁ καὶ ἡ, qui est ultra nubes, excedens nubes. Ex ὑπέρ et νεφέλη.
ὑπερνεφέω, ῶ, supra nubes me effero.
ὑπερνεφής, έος, ὁ καὶ ἡ, nubes superans. Ex ὑπέρ et νέφος.
ὑπερνεολπέω, vel ὑπερνεολπέω, ῶ, idem quod ὑπεισοίμεθεν.
ὑπερνήχομαι, supernato.
ὑπερνικάω, ῶ, victor sum, longe supero, *Gl. Vet.* ὑπερνικῶ, exsupero; ὑπερνικηθεισῶν, superatis, *Ph.* aor. 1. part. pass. fœm. Ἀλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς, *Rom.* 8, 37.
ὑπερνοέω, ultra cogito, insuper cogito.
ὑπερνότιος, ον, ultra austrum situs.
ὑπερξανθίζω, valde flavus sum, de comis.
ὑπερξηραίνω, valde, prorsus exsicco; ὑπερξηράνομαι, prorsus exaresco.
ὑπερξηρασία, ας, ἡ, nimia ariditas.
ὑπέρξηρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, supra modum aridus vel siccus, aridissimus.
ὑπέργογκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, supra modum tumidus et turgidus, gravis et magnificus; (2) superbus, valde fastuosus; *Gl. V.* inflatus, turgidus, superbus.
ὑπεροιδής, ὲς, pistilli formam habens, *Hes.*
ὑπεροιδέομαι, idem quod ὑπεροίομαι, *Hes.*
ὑπεροιδαίνω, idem quod
ὑπεροιδάω, ῶ, f. ήσω, valde intumesco.
ὑπεροικέω, habito supra aliquem, *it.* trans aliquem locum. Ὑπεροικέειν τετίων, *Herodot.* τέτοις, *id.*
ὑπεροικοδομέω, inædifico, superstruo.
ὑπέροικος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, in superiori parte domus habitans.
ὑπεροίομαι, nimis magnam de me opinionem habeo, nimis arroganter de me sentio.
ὑπεροϊστεύω, sagittando supero.
ὑπέρολβος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, perbeatus.
ὑπερομβρία, ας, ἡ, immodica pluvia. Ex ὑπέρ et ὄμβρος.

"ΥΠΕΡΟΝ, ᾱ, τὸ, pistillum.
ὑπεροξύς, ὐ, valde acutus.
ὑπεροπλήσις, superbus, arrogans. Hinc
ὑπεροπλήσ-τατος, superl. *Apoll. Rhod.* 2, 4.
ὑπεροπλής, idem quod ὑπέροπλος, *Hom.*
ὑπεροπλία, ας, ἡ, superbia, arrogantia, fastus, *et in pl.* "Ηις ὑπεροπλίησι τάχ' ἂν ποτε θυμὸν ὀλέσσῃ, *Il.* 1, 205. Ab ὑπέροπλος.
ὑπεροπλίζομαι, audax sum, audacter aliquid facio; (2) superbio, insolesco, per insolentiam noceo. Οὐκ ἄν τίς μιν ἀνὴρ ὑπεροπλίσσαιτο, *Odyss.* 17, 268.
ὑπέροπλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, robustissimus; (2) audax, temerarius; (3) ferox viribus, arrogans. Ex ὑπέρ et ὅπλον.
ὑπέροπτα, *adv.* contemptim, superbe, *Soph.*
ὑπεροπτάω, ῶ, supra modum torreo.
ὑπερόπτης, ᾱ, ὁ, contemptor, qui superbe contemnit et despicit; *Gl V.* fastidiosus, arrogans. Σημείων ὑπερόπτης, *Appian. B. Civil.* 2. Ab ὑπεροπτομαι. Hinc
ὑπεροπτικός, ἡ, όν, qui contemnere et superbe despicari solet; *Gl. Vet.* superbus, fastidiosus, insolens.
ὑπεροπτικῶς, *adv.* more eorum, qui despicantur et superbe contemnunt, *Ph.* insolenter.
ὑπερόπτιος, α, ον, superbus, fastuosus.
ὑπερόπτομαι, despicio, contemno.
ὑπερόπωσις, εως, ἡ, despicientia, contemptus. Ab
ὑπεροράω, ῶ, ultra, seu ulterius adspicio; (2) contemno, negligo, posthabeo, nihili facio, *Gl. V.* ὑπερορῶ, despicio, sperno; ὑπεροραθείς, spretus, aor. 1. part. pass. Αὐτὸς δὲ πάντα τἀνθρώπινα ὑπεροράσα πρὸς τὴν παρὰ τῶν θεῶν συμβουλίαν, *Xen.* τῶν νόμων, *id.* Οὔτε ὠφθη ἂν ποτέ τις ὑπεροραθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, *M. Anton.* 1, 12.
ὑπεροράς, ᾶς, ἡ, quod extra fines nostros est; (2) exilium. Ab ὑπέροριος.
ὑπεροράω, fut. ὁράσω, extermino, limitibus et finibus meis expello. Ὑπεροράσειν τὸν ἄνδρα τῆς πόλεως, *Greg.* Ab eod.
ὑπέροριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui ultra seu extra fines est, exterus, qui est e regione ultra seu extra fines nostros situs; (2) peregrinus, inusitatus. Ex ὑπέρ et ὅρος.
ὑπεροροφέω, superjacio, *Man.*
ὑπέροφος, ὁ καὶ ἡ, qui non die constituta solvit, quod debet, *Sch. Arist. sed legi videtur,* ὑπερήμερος.
ὑπεροφόριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui supra tectum seu cameram est. Ex ὑπέρ et ὄροφος.
ὑπερορῴδιος, ῶ, valde timeo, maxime vereor. Ὑπερορῴδιόσ' ἐμοῦ, *Eur. Supp.* 345.
ὕπερος, ᾱ, ὁ, pistillum, idem quod ὑπερον.
ὑπερουράνιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui supra cœlos est; (2) cœlestis.
ὑπερούσιος, ὁ καὶ ἡ, qui est supra essentiam alterius, cujus natura comprehendi nequit. Ex ἐσία. Hinc
ὑπερουσίως, *adv.* supernaturaliter.
ὑπεροφρύομαι, ῦμαι, supercilia tollo. Ab
ὑπέροφρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, superciliosus, qui elato supercilio est, superbus.
ὑπεροχή, ῆς, ἡ, eminentia, summitas; (2) excellentia, eminentia, qua aliis superiores sumus; (3) insolentia; (4) in *plur.* magistratus, imperia. Ab ὑπερέχω. Hinc
ὑπεροχικός, ἡ, όν, eminens, princeps, præstantissimus.
ὑπέροχος, ον, idem.
ὑπερόχως, acc. plur. *Dor.* pro ὑπερόχους, ab ὑπέροχος, *ingens.*
ὑπερῳλία, ας, ἡ, despectus, despicientia, contemptus, superbia et fastidium, quo quis cæteros præ se contemnit. Ab ὑπερῴστομαι. Unde
ὑπέρῳλις, εως, ἡ, idem.
ὑπερπάγης, έος, ὁ καὶ ἡ, admodum glacie constrictus. Ex ὑπέρ et πηγνύω.
ὑπερπαθῆτε, 2. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro ὑπερπηθᾶτε, ab ὑπερπηδάω.
ὑπερπαθέω, ῶ, valde adficior et commoveor. Μήτης ὑπερπαθήσασ', ἠέπασεν νεκρῶ ξίφος, *Eur. Ph.* 1465. Ex πάθος.
ὑπερπαθής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui supra perturbationes est, qui perturbationibus dominatur. Ex iisd.
ὑπερπαίω, supergredior, supero, excedo. Ὑπερπεπωκότα πᾶσαν ὕβριν, *Luc.*
ὑπερπαφλάζω, fut. άσω, supra modum ferveo, ebullio.
ὑπερπαχύνω, supra modum pinguefacio.
ὑπέρπαχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, supra modum crassus, pinguis, obesus.
ὑπερπέλομαι, pro ὑπερέχω, *Ap. Rh.* 4, 1637.

ὑπερπέπαμαι, fut. -ψω, mitto super vel ultra; (2) ultra scopum jaculor.
ὑπερπέπταμαι, f. -ψω, supra modum concoquo, *Steph.*
ὑπερπερισσεύω, superabundo, vehementer exundo. Οὗ δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερισσεύσεν ἡ χάρις, *Rom.* 5, 20. Ὑπερπερισσεύομαι τῇ χαρᾷ, 2 *Cor.* 7, 4.
ὑπερπερισσός, ἡ, όν, supra modum abundans.
ὑπερπερισσῶς, *adv.* supra modum abundanter.
ὑπερπετάζομαι, idem quod ὑπερπέτομαι.
ὑπερπετής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui supervolat, vel superne volat. Ab
ὑπερπέτομαι, supervolo, superne volo.
ὑπερπηδάω, ῶ, f. ήσω, transilio.
ὑπερπιαίνω, supra modum pinguefacio, vel pinguem et obesum reddo; ὑπερπιαίνομαι, nimis pinguesco.
ὑπέρπικρος, ον, valde amarus, supra modum acerbus, *Æsch. Prom. V.* 780.
ὑπερπίμπλημι, vide ὑπερπλήθω.
ὑπερπίνω, nimium bibo. Νομίζοντες τὸ μὴ ὑπερπίνειν ἧττον ἂν καὶ σώματα καὶ γνώμας σφάλλειν, *Xen. Cyr.* 8, 51.
ὑπερπίπτω, ὑπερέπεσον, aor. 2. act. excedo, supero; (2) præterlabor, prætereo.
ὑπερπλεονάζω, f. άσω, superabundo. Ὑπερεπλεόνασε δὲ ἡ χάρις τοῦ Κυρίου, 1 *Tim.* 1, 14.
ὑπερπλέω, præter navigo, nave supero.
ὑπερπλήθω, nimis repleo. In *pass.* etiam de intemperantia cibi et potus.
ὑπερπλημμυρέω, ῶ, inundo, *Gl. V.*
ὑπερπλήρωμι, superimpleo, *Gl. V*
ὑπερπλήσιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, admodum dives.
ὑπερπλουτέω, divitiis abundo, ditissimus seu præditus evado, *Arist. Plut.* 354.
ὑπέρπλουτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, prædives.
ὑπέρπολλος, permulta, quam plurima, *Poll.*
ὑπέρπολυς, ὐ, valde multus.
ὑπερπονέω, ῶ, nimio labore me exerceo, labore conficior. Ἐπεὶ καλὰν μοι τὸδ' ὑπερπονημένω Σανεῖν προδόλως, *Soph. Aj.* 1527.
ὑπέρπονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nimio labore fessus.
ὑπερπόντιος, ον, qui in mari natat ut navis, aut vadit; (2) ultra mare situs, peregrinus. Γλῶτταν ἐπεί σφιν ἀπένεικεν ὑπερπόντιαν, *Pind. Pyth.* 5, 80. Ἀ πόντος.
ὑπερποτάομαι, vide ὑπερπωτόομαι.
ὑπερπροθύμως, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui præstitutum diem excessit.
ὑπερπροθυμέομαι, prægestio, *Gl. V.*
ὑπέρπταμαι, pro ὑπερίπταμαι, *Ap.*
ὑπέρπυρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, prædensus, *Gl. V.*
ὑπερπυπτάζω, f. άσω, demuleco poppysmatè, *Arist. Eq.* 677.
ὑπερπυρίάω, ῶ, magis sudo. Ὀδὶ δὲ δείσας ὑπερπυρίασέ μου, *Arist. Ran.* 309.
ὑπέρπυρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, admodum excalefactus, fervens, valde calidus. Ἀ πῦρ.
ὑπερπυρρόμαι, supra modum rufus sum, rufo colore perfundor, *Ar.*
ὑπερπώρωσις, ἡ, excrescentis carnis vitium, &c. *Steph.*
ὑπερπωτόομαι, super volo. Οἱ δὲ τὰ κῶροι ὑπερπωτῶνται ἔρωτες, *Theocr.* 15, 120.
ὑπερρᾶγην, 3. sing. aor. 2. ind pass. verbi ὑπορρήγνυμι.
ὑπερσαρκέω, admodum carnosus fio; (2) supra modum corpulentus evado, *Diosc.* Ex ὑπέρ et σάρξ.
ὑπερσαρκίζω, idem.
ὑπερσάρκωμα, ατος, τὸ, et ὑπερσάρκωσις, εως, ἡ, carnis excrescentia, carnis inutile incrementum in quacunque corporis parte. Ab ὑπερσαρκόομαι.
ὑπέρσεμνος, ον, valde gravis, magnificus.
ὑπερσεμνύνω, immodicis laudibus adficio.
ὑπερσκελής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui cruribus est grandioribus. Ex ὑπέρ et σκέλος, *crus.*
ὑπέρσοφος, ὁ καὶ ἡ, prædurus.
ὑπερσοφιστής, οῦ, ὁ, excellens artifex.
ὑπέρσοφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, supra, quam dici possit, sapiens.
ὑπερσπουδάζω, supra modum studeo. Ὑπερεσπευδακέναι περὶ τὴν ἀναίρεσιν τῶν τηλικούτων, *Luc.* de *Gymnas.*
ὑπερσταθμίζομαι, pondere vinco, prægravo, *Bud.*
ὑπέρσωτός, defendo, propugno.
ὑπερτέρηπλον, τὸ, geminans, s. exuperans τὴν τέρψιν.
ὑπερτερωννύω, seu -υμι, superinsterno.
ὑπερσυντελικός, ἡ, όν, plus quam perfectus.
ὑπερσχέθω, emineo, emico, exsto; (2) protendo, superextendo.

ὑπερτάζω, f. άσω, superficie tenus sulcum produco, non alte terram moveo atque proscindo, *Theophrast.* Ab ὑπέρτατος.

ὑπερτελαντάω, prædpondero, ponderis gravitate supero, *V. L.*

ὑπέρτατος, η, ον, supremus, summus, altissimus ; (2) maximus. *Superl.* ab ὑπέρ.

ὑπέρτεγος, ὁ, qui supra tectum est, *Hes.*

ὑπερτένω, supra modum tendo, intendo ; ὑπερτείνω, et ὑπερτείνομαι, extollor supra vel ultra ; (2) supero, excedo ; (3) tensus sum supra vel super. "Εγθ' ὑπερτείνας πύλας λευκὴν δήμησ' 'Ιφιγόνης παρηίδα. *Eur. El.* 1037. 'Ακτῆς ὑπερτείνασα σοντίας πόδα, *id. Med.* 1291. Σῆμα δ' ὑπερτάσασαι νοτιώτατον ἐς σόμα Νείλου, *Dion. Per.* 18.

ὑπερτέλειος, vel ὑπερτέλτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod ὑπερτελής.

ὑπερτελᾶω, supervado, *Æsch.*

ὑπερτελής, ἐος, ὁ καὶ ἡ, plus quam perfectus. Ex ὑπὲρ et τέλος.

ὑπερτέλλω, fut. τελῶ, orior et existo supra alios, superemineo. "Οις τὰς ὑπερτέλλοντας ἐκ γαίας ποτὲ σαωτὴρ ἄναπτας τῆσδε γῆς ἱδρύσατο, *Eur. Ph.* 1015.

ὑπερτενής, ἐος, ὁ καὶ ἡ, tensus vel tendens ; (2) altus, sublimis, eminens. Ab ὑπερτείνω.

ὑπερτερέω, ῶ, f. ήσω, superior sum.

ὑπερτερώτερος, έρα, ερον, superior.

ὑπερτερία, ας, et *Poët.* ὑπερτερίη, ἡ, contabulatio ; (2) storea superior. Ab ὑπέρτερος.

ὑπέρτερος, έρα, ερον, superior, præstantior, major, potior. *Compar.* ab ὑπέρ.

ὑπερτεχνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, valde artificiosus, peritus. Ex ὑπὲρ et τέχνη.

ὑπερτήκω, colliquefacio. (Præstat ὑπατήκω.)

ὑπερτὴς, ῆρος, ὁ, et ὑπερτήριον, ᾱ, τὸ, pars currus. Ab ὑπέρ.

ὑπερτιθέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro ὑπερτιθέναι, ab

ὑπερτίθημι, superpono, v. superimpono, super attollo, præpono ; (2) et ὑπερτίθεμαι, differo, procrastino ; (3) ad alium judicem rejicio ; (4) supero ; (5) propono mihi, propositum est mihi. 'Υπερθέντες τὸ ὠφέτερον, *Plut.*

ὑπερτιμάω, ῶ, f. ήσω, supra modum honoro, supra alios honore adficio. Πόντιον ὑπερτιμῶντες ὡς εὐεργέτην ἐκφυσῶσιν αὐτόν ; *Soph. Antig.* 290.

ὑπερτίμιος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui magni pretii est, qui summo honore habetur. Ex ὑπὲρ et τιμή.

ὑπέρτιμος, ον, pretii magnitudine excedens modum, *Aristot.*

ὑπέρτολμος, ον, valde audax.

ὑπερτοξεύσιμος, ον, qui sagitta superari potest.

ὑπέρτονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, nimium tentus, ultra modum contentus. Ab ὑπερτείνω.

ὑπερτραχύζω, admodum hircum oleo.

ὑπερτρέχω, supercurro ; (2) transcurrendo depopulor. "Αφνην γὰρ πενίην ἐχ ὑπερδρόμεμεν, *Theog.* 620. νόμιμα Θεῶν, *Soph. Antig.* 461.

ὑπερτρισύλλαβος, ον, plus quam tres syllabas habens.

ὑπερτρυφάω, supra modum delicior, luxurior, insolesco.

ὑπερυγραίνω, valde humecto.

ὑπέρυδρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, admodum aquosus, aqua inter cutem collecta distentus et suffusus. Ex ὑπὲρ et ὕδωρ.

ὑπερυθριάω, fut. άσω, subrubeo, aliquantulum ruber sum, rubore suffundor. 'Αλλ' 'Ιάσων μέν τις ἀκολουθῶν' ἅμα ὑπηρυθρίαται, *Arist. Plut.* 701.

ὑπέρυθρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, subruber, aliquantulum ruber, *Gl. V.* rubidus.

ὑπερύμνητος, vel ὑπερυμνητὸς, ὕ, ὁ, laudibus super omnia evectus vel evehendus.

ὑπερύοντιος, ὁ καὶ ἡ, valde supinus.

ὑπερύψηλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, supra modum excelsus, excellentissimus.

ὑπερυψόω, supra alia extollo, supra modum extollo et evehо ; *Gl. V.* exalto. Διὸ κ᾽ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε, *Phil.* 2, 9.

ὑπερφανὴς, ὲς, valde conspicuus.

ὑπερφαίνομαι, appareo vel conspicior supra, supereмineo ; (2) illucesco. 'Υπερεφάνησαν τῷ λόγῳ, *Thuc.* Hinc

ὑπερφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vide ὑπερφαής.

ὑπερφαλλαγγέω, ῶ, longe extendo aciem s. cornua. 'Εξυλεύετο γὰρ ὅτι πλέιστον ὑπερφαλαγγῆσαι τῆ σῆ στρατεύματος, *Xenoph. Cyr.* 6, 23. Ab ὑπὲρ et φάλαγξ.

ὑπερφερέστατος, præstantissimus ; ὑπερφερέστερος, præstantior. Ab ὑπερφερής.

ὑπερφερέτης, ου, ὁ, Feretrius, *Epith.* Jovis, *Dion. Hal.*

ὑπερφερὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, præstans, qui excellit. Ab ὑπὲρ et φέρω.

ὑπερφέρω, f. ὑπεροίσω, fero super, vel ultra, transveho ; v. c. per isthmum ab uno mari ad alterum navem traduco ; (2) præsto, antecello, anteeo. 'Υπερφέρεις τόλμη τε τόλμαν, καὶ λόγῳ χρησῷ λόγον, *Eur. Hercl.* 553. Τῶν ἄλλων ὑπερφέρουσι κατὰ πολὺ, *Ælian. V. H.* 1, 3.

ὑπέρφευ, *adv.* valde, supra modum, nimium, *Eur. Phœn.* 553. *id. Herc. Fur.* 1320.

ὑπερφθέγγομαι, fut. ξομαι, q. d. sono supra alium, sono clarius, clariorem sonum edo. Πᾶσαν λοιπὸν σκηνὴν ὑπερφθέγγεται, *Heliod.*

ὑπερφθάλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, fœdifragus, infidus, perfidus. Exponitur etiam vinosus ; it. superbus, arrogans, insolens, item immanis magnitudinis et roboris homo, quia inde nasci solet ferocia ; dicitur tamen etiam in bonam partem. Α φιάλη, quia fœdera per phialas fiebant.

ὑπερφιάλως, *adv.* fœdifrage, more eorum, qui sunt fœdifragi ; (2) superbe, arroganter ; (3) valde, vehementur, mirum in modum.

ὑπερφιλέω, ῶ, fut. ήσω, supra modum amo ; *Gl. V.* ὑπερφιλῶ, adamo. Σάκας ἤδη ὑπερφίλει αὐτὸν, *Xen. Cyr.* 1, 15.

ὑπερφιλοσοφέω, philosophor de aliqua re.

ὑπερφιλότιμος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui supra modum honoribus studet, nimium ambitiosus.

ὑπερφιλοτίμως, *adv.* nimio honoris studio, summa cum æmulatione et contentione, *Ath.*

ὑπερφλεγμαίνω, nimia pituita laboro.

ὑπέρφλοια μηλαι, supra modum virentia, s. vigentia, *Plut.*

ὑπερφλοιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, extra corticem situs.

ὑπερφλύζω, f. ύσω, effervesco, inundo.

ὑπερφοβέομαι, οῦμαι, in summo timore versor. 'Υπερφοβεῖτο, μὴ οἱ ὁ πάππος ἀποθάνοι, *Xen. Cyr.* 1, 14. "Εσχηλος ἴνθι μηδ' ἄγαν ὑπερφοβῆ, *Æsch. Sep. Theb.* 224. Ab ὑπέρφοβος.

ὑπέρφοβος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui valde timet, meticulosus.

ὑπερφορέω, fero super, ut ventus fert nivem, v. c. super vias.

ὑπερφρίττω, vel ἴσσω, fut. ξω, supra modum horreo. 'Υπερφρίττων μικρᾷ ἀκώμῃ τῶν ἑπτὰ, *Luc.*

ὑπερφρονίστερος, α, ον, arrogantior, superbior. Ab ὑπέρφρων. Unde

ὑπερφρονέω, supra modum de me sentio, insolesco, superbio ; (2) plus sapio, admodum vel supra modum sapio ; (3) contemno despicio, *Gl. V.* ὑπερφρονῶ, amplius sapio, sperno. Εἰ δ' ἔστιν ὅστις δαιμόνων ὑπερφρονεῖ, *Eur. Bacch.* 1327. Τῶν μὲν ἐξαθὲν προστιττόντων, ἀλγεινῶν τε καὶ ἡδέων, πάντων ὑπερφρονεῖ, *Heliod.* νεῦμα καὶ βολήν τινος, *id.* Hinc

ὑπερφρόνησις, εως, ἡ, contemptus.

ὑπερφρόνως, *adv.* superbe, arroganter.

ὑπερφροσύνη, ης, ἡ, insolentia. Ab eod.

ὑπερφρύγιος, ὁ, genus harmoniæ.

ὑπέρφυες, ονος, ὁ καὶ ἡ, q. d. qui mente modum superat, superbus, arrogans ; (2) magnanimus. Ex ὑπὲρ et φρήν.

ὑπερφυᾶ, acc. sing. pro ὑπερφυέα, ab

ὑπερφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, naturæ modum excedens, mirum in modum excellens aut insignis ; (2) valde admirandus, insignis, *Gl. Vet.* ingeniosus, vehemens, amplus, ingens, copiosus ; (3) *sed et in malam partem pro* atrox, velut excedens humanitatem. Ex ὑπὲρ et φυή.

ὑπέρφυμι, supernascor, supero, potior sum.

ὑπερφύομαι, valde cresco.

ὑπερφυσόομαι, ώμαι, supra modum inflor, et efferor.

ὑπερφυῶς, *adv.* excedendo consuetum naturæ modum ; (2) mirum in modum, mirifice, eximie. Ab ὑπερφυής.

ὑπερφωνέω, ῶ, voce clariore utor.

ὑπέρφωτος, ον, præclucidus. Α φῶς.

ὑπερχαίρω, summopere lætor. 'Ιπτεύειν μανθάνων ὑπερίχαιρεν, *Xen. Cyr.* 1, 11. δώρεις, *Eur. Med.* 1168.

ὑπερχαλάζω, idem quod ὑπερχαλάω, *Ep.*

ὑπερχαλάω, demitto se superiori loco, v. c. per funem.

ὑπερχαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, supra modum hilaris seu lætus sum. Ab ὑπερχαίρω.

ὑπερχειλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui supra labia est, qui labra excedit, redundans, exsuperans. Ex ὑπὲρ et χείλος.

ὑπέρχειλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

ὑπερχέω, superfundo, superfusione obruo.

ὑπερχθόνιος, ον, super terram, *Man.*

ὑπερχλιδάω, ῶ, f. ήσω, in deliciis modum excedo ; (2) insolentia et petulantia modum supero. 'Υπερχλιδῶντες ἐκ γλώσσης κακῆς, *Soph. Trach.* 281.

ὑπερχολάω, ῶ, valde biliosus sum, vehementer irascor.

ὑπέρχολος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, admodum, supra modum iratus, *Suid.* Ex ὑπὲρ et χολή.

ὑπέρχομαι, subeo, succedo ; (2) circumvenio, decipio, insidias struo ; (3) submitto me alicui, obsequiose colo ; (4) procedo, eo ; *Gl. V.* obrepo. "Ως μ' ὑπῆλθε τις φόβος, *Soph. Phil.* 1231. Οὐ γάρ τις οἶκτος σῆς μ' ὑπέρχεται φυγῆς, *Eur. Hipp.* 1103. "Ως τῷ τὸν ἄνδρα σοικίλως Φ' ὑπῆλθες ἐν λόγοισιν, *Aristl. Eq.* 459. Θαῦμά τοι μ' ὑπέρχεται, *Soph. El.* 934.

ὑπέρχρεως, ω, ὁ καὶ ἡ, qui supra facultates debet. Ex ὑπὲρ et χρέος.

ὑπερχρονίζω, nimis tardo vel moror.

ὑπέρχρονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, omne tempus exsuperans.

ὑπερχῦσις, εως, ἡ, effusio immodica, inundatio. Ab

ὑπερχύω, superfundo.

ὑπερχωρέω, supero, superscando.

ὑπέρψυχρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, supra modum frigidus.

ὑπερψύχω, valde refrigero.

ὑπερώα, ας, ἡ, palatum. Ab ὑπερῶος.

ὑπερωδυνία, ας, ἡ, dolor vehementissimus. Ex ὑπὲρ et ὀδύνη.

ὑπερωέω, retroccdo, regredior. 'Υπερώησαν δὲ οἱ ἵπποι, *Il.* 8, 122.

ὑπερωϊόθεν, *adv.* ex summa ædium parte, e cœnaculo. Ab ὑπερῷος.

ὑπερῳΐον, ου, τὸ, vide ὑπερῷον.

ὑπερῷος, ᾱ, ὁ, qui in summa ædium parte est. A præc.

ὑπερωκεάνιος, ον, ultra oceanum situs.

ὑπερωμία, ἡ, eminentia humerorum, *Steph.*

ὑπερωνέομαι, ώμαι, f. ήσομαι, majori pretio emo.

ὑπερῳνύμιος, ον, omnium verborum vim excedens.

ὑπερῷον, ᾱ, τὸ, summa ædium pars ; cœnaculum, pergula, *Ph.* (2) palatium. Ab ὑπερῷος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vide ὑπερώϊος.

ὑπέρωρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui excessit tempus legitimum. Ex ὑπὲρ et ὥρα, *tempus.*

ὑπερώσιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sanctissimus, maxime sanctus. Ex ὑπὲρ et ὅσιος.

ὑπερωτάω, clam interrogo, *Dem.*

ὑπερωθίω, edo, comedo, seu devoro, quod sub pedibus est subjectum, de equis, &c.

ὑπερωλιγιστέμενος, η, ον, splenio utens, splenio devinctam habens aliquam corporis partem. A στλήνιον.

ὑπερωσεῖται, 3. sing. f. 1. ind. *Poët.* et *Dor.* pro ὑπέρσεται, ab ὕπερμι.

ὑπέρωσαν, aor. 2. ind. act. *Dor.* pro ὑπέρασαν, vel 3. plur. aor. 2. indic. act. *Bœot.* pro ὑπέρησαν. ab ὑφίστημι.

ὑπέρῃσ, 3. sing. a. 2. ind. act.

ὑπεσυλάμην, aor. 1. indic. med. verbi ὑποσύλαω.

ὕπεσχι, 3. sing. præs. ind. act. verbi ὕπεσχημι.

ὑπέσχεθε, 3. singul. imperf. ind. act. verbi ὑποσχέθω.

ὑπέσχεψε, *avertit*, 3. sing. a. 1. ind. act.

ὑπέσχεν, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ν, ab ὑπέχω.

ὑπέσχετο, 3. sing. a. 2. ind. med. v. ὑπισχνέομαι.

ὑπέσχημαι, *sum pollicitus*, perf. ind. pass.

ὑπετάγησαν, 3. pl. aor. 2. ind. pass. verbi ὑποτάσσω.

ὑπέτασε, *subjecit*, 3. sing. a. 1. ind. act.

ὑπεύδιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui est in tranquillo, vel subtranquillus, qui tranquillat, qui in tranquillo tenet navim. Μάλα κεν τόθ' ὑπεύδιος εἴης, *Aratus*, 990.

ὑπεύδυνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, obnoxius rationi reddendæ, reus, sons, nocens, *Ph.* Ex ὑπὸ et εὐθύνη.

ὑπευθύνως, *adv.* ita ut crimini sis obnoxius, vel ut rationem reddere tenearis, *Steph.*

ὑπευνάω, congredior, *Hes.*

ὑπεύχθη, 3. sing. a. 2. ind. verbi ὑποφθάνω.

ὑπέχω, fut. ὑφέξω, suppono, submitto ; (2) sustineo ; (3) subeo. Οὔ ποτε δίκην ὑ-

φέξει σῶμ' ἐμὸν παθυθρίσαι, *Eur. El.* 705. Βαθεῖαν ὑπέχων μέριμναν, *Pind. Ol.* 2, 99. Μὴ νῦν ἐλπίσῃς τὸ σὸν κακὸν ἡμᾶς ὑφέξειν, *Arist. Thesm.* 203. Τὴν δίκην ὑφέξομεν ἐν σοῖσι γαμβροῖς, *Eur. Andr.* 359. Ἔδοσαν ὁδὸν, ὧν ὑπέσχετο, promisit, *idem, Ph.* 485.

ὑπήβολον, τὸ, depositum ad usuram, *Suid.*

ὑπηέριος, ον, subdialis, aërius, subobscurus, *Apoll. Rhod.* 4, 1577.

ὑπήκοος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, morigerus, subjectus; dicto audiens, *Gl. V.* Ἅπαντα τῶ πλέτευ γὰρ ἔσθ' ὑπήκοα, *Arist. Plut.* 147. Ab *ὑπακούω*.

ὑπήκουον, imperf. ind. act. verbi *ὑπακούω*.

ὑπήλατα φάρμακα, medicamenta alvum subducentia. Ab *ὑπό* et *ἐλαύνω*, *pello*.

ὑπήνεικαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. *Poët.* pro *ὑπήνεγκαν*, ab *ὑποφέρω*.

ὑπηνέμιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ventosus, cui subest ventus; (2) inanis, vanus, futilis; *ὑπηνέμιον ὠόν*, subventaneum, inefficax ovum. Ex *ὑπό* et *ἄνεμος*.

ὑπήνεμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, auræ patens, i. e. vento expositus. Al. aliter exponunt. Ex iisd.

ΥΠΗ'ΝΗ, ης, ἡ, barba, *Theocr.* 20, 22.

ὑπηνήτης, ᾱ, ὁ, juvenis, pubescens, *Il.* 24, 348. Ab *ὑπήνη*.

ὑπήνησαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi *ὑπανθάω*.

ὑπηνῖάσαι, a. 1. ind. act. verbi *ὑπαντιάζω*.

ὑπηοῖος, οία, οῖον, matutinus. Ex *ὑπὸ* et *ἠώς*, *aurora*.

ὑπηρμένοι, nom. pl. perf. part. pass. verbi *ὑπάρχω*.

ὑπηρεσίαι, ας, ἡ, ministerium, officium, obsequium, *Ph.* (2) de ministris ipsis; (3) de apparatu ludorum; (4) adulatio; (5) *ὑπηρεσίαι*, naves ministræ majorum, quæ milites vehunt. Ex *ὑπὸ* et *ἐρέσσω*.

ὑπηρέσιον, ου, τὸ, pellis aut aliud quidpiam, quod remiges sibi substernebant; (2) actuarium navigium; (3) quod equo insterni solet. Ex iisd.

ὑπηρετέϊτο, 3. sing. imperf. ind. med. *contr.* pro *ὑπηρετέετο*, ab *ὑπηρετέω*.

ὑπηρετέω, ministro, inservio, operam alicui navo; (2) obsequor, gratificor. Ἐγὼ δ' ἐκείνῳ πάντα ταῦθ' ὑπηρέτευν, *Arist. Plut.* 978. Ἀλλ' ἔγωγ' ᾠδη σὸν, τὰ λοίφ' ὑπηρετῆν, *Soph. Phil.* 15. Οἷς σὺ ταῦτ' ὑπηρετεῖς, *ib.* 1015. Ἐσθλὰ γὰρ ἀνδρὸς τῇ δίκῃ ϑ' ὑπηρετεῖν, *Eur. Hec.* 833. συμμάχοις, *id. Rhes.* 153. τινὶ λόγῳ, *id.* 588. Ab *ὑπηρέτης*. Hinc

ὑπηρέτημα, ατος, τὸ, ministerium; (2) auxilium; (3) obsequium.

ὑπηρέτης, ᾱ, ὁ, minister, famulus; (2) minister publicus, apparitor, minister pœnarum torturæ; (3) subdiaconus, qui episcopo, presbyteris, et diaconis ministrabat. Ex *ὑπὸ* et *ἐρέτης*.

ὑπηρετησάμην, a. 1. ind. med. v. *ὑπηρετέω*.

ὑπηρετήσιον, τὸ, pro *ὑπηρέσιον*, *Suid.*

ὑπηρέτησις, εως, ἡ, ministerium.

ὑπηρετητικός, ἡ, ὁν, famularis, servilis, obsequiosus. Ab *ὑπηρέτης*.

ὑπηρετικός, idem quod *ὑπηρετητικὸς*, *Bud.*

ὑπηρέτις, ίδος, ἡ, ministra. Ab eod.

ὑπῆρμαι, perf. ind. pass. verbi *ὑπαίρω*.

ὑπῆρξε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. *ὑπάρχω*.

ὑπῆρχε, 3. sing. perf. ind. act.

ὑπήσειν, f. 1. inf. act. *Ion.* pro *ὑφήσειν*, ab *ὑφίημι*.

ὑπήτειον, ᾱ, τὸ, uber, mamma, *Suid.* sumen, abdomen, *V. L.*

ὑπηχέω, resono, sono; (2) succino. Ἔῤῥηξε δ' αὐδὴν, ὡς ϑ' ὑπηχῆσαι χθόνα, *Eur. Supp.* 711. Λιγυρὸν ὑπηχεῦσι τέττιγες, *Lucian.*

ὑπηῶος, α, ον, vide *ὑπηοῖος*.

ὑπίϊναι, *Ion.* pro *ὑφίεναι*. *Steph.*

ὑπίλλω, claudo. Σοὶ δ' *ὑπίλλυσι στόμα*, *Soph. Antig.* 515.

ὑπινέω, ῶ, evacuo.

ὑπίσασθαι, præs. inf. pass. *Ion.* pro *ὑφίσασθαι*, ab *ὑφίημι*.

ὑπισχνέομαι, ῆμαι, polliceor, promitto, affirmo. Τιμωρήσειν τὸν γονέα σὺν θεοῖς *ὑπισχνεῖται*, *Xen. Cyr.* 4, 24. Μή μοι τάδ' *ὑπισχνοῦ*, *Arist. Vesp.* 748. Ab *ὑπίσχομαι*.

ὑπισχνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, aliquantum macer.

ὑπίσχομαι, polliceor, promitto. Ἐπίσχετ' ἱερὰ καλὰ, *Il.* 23, 209. *ἀνδρὶ ἐκάστῳ*, *Od.* 2, 91.

ὑπνάλεος, έα, εον, somno gravatus, somnolentus. Ab *ὕπνος*.

ὑπναλὴς, ῆ, aspidis genus somno necantis, nisi sit *Epith.* pro *ὑπναλέη*, *Steph.*

ὑπναστότης, somnos fallens, *Ep.*

ὑπνάω, dormio, somnum capio. Ab *ὕπνος*.

ὑπνέω, idem quod *ὑπνόω*, *Steph.*

ὑπνηλὸς, ὴ, ὸν, somnolentus, somniculosus.

ὑπνητικὸς, ὴ, ὸν, idem. Ab *ὑπνάω*.

ὑπνικὸς, ὴ, ὸν, idem. Ab *ὕπνος*.

ὑπνοδοτέω, ας, ᾶ, quæ somnos præbet et adfert, somnifera. Ex *ὕπνος* et *δότης*.

ὑπνοδότης, somnum efficiens, *Æsch.*

ὑπνοδότις, ίδος, ἡ, idem quod *ὑπνοδότειρα*.

ὑπνοδώτις, ή, idem.

ὑπνοιζαθὺς, έα, ὺ, alto somno dormiens, *Ern.*

ὑπνομαχέω, ῶ, cum somno pugno, somno me opprimere conanti reluctor. Ex *ὕπνος* et *μάχομαι*.

ὑπνοποιέω, somnum concilio seu adfero. Ab *ὑπνοποιὸς*, ὁ, ὁ καὶ ἡ, somnificus, somnum adferens. Ex *ὕπνος* et *ποιέω*.

ΥΠΝΟΣ, ᾱ, ὁ, somnus, sopor.

ὑπνοσκάνης, ὲς, somno visus, *Man.*

ὑπνοφόβης, ες, ὁ, in somnis terrens, somniis per quietem terrens. Ex *ὕπνος* et *φόβος*.

ὑπνοφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, somnifer, somnum adferens. Ex *ὕπνος* et *φέρω*.

ὑπνόω, dormio; (2) somnum adfero. Ὅταν δ' *ὑπνώσῃ βασκίσι νικώμενος*, *Eurip. Cyc.* 447. Ab *ὕπνος*.

ὑπνοῦ, *somni*, gen. sing. *Dor.* pro *ὕπνου*.

ὑπνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, somniculosus, somnolentus. Ab eod.

ὑπνωτικός, ὴ, ὸν, idem; in somnum pronus, somno deditus. Ab *ὑπνόω*.

ὑπνωτικῶς, *adv.* somniculose. A præc.

ὑπνώττων, et *-ώσσω*, idem quod *ὑπνόω*.

ΥΠΟ, *præpos. cum gen.* et *cum pass.* ab; *cum neut.* culpa, vi alterius, propter, præ, per, cum; *cum dat.* sub, in, cum, ad, auspicio, ductu, comite; *cum acc.* sub, *de loco et tempore*; ad, *de loco*. In *compositis* sæpe est idem quod *περὶ*, ante, præ; minuit etiam significatum. Ὑπό τι, propemodum, quodammodo, aliquatenus, nonnihil. Εὐήθη καὶ ὑπό τι ἀσελῆ, *Plat.* in *Phædr.* Ταῦτα κατιδὼν, ὑπό τι μικρὸν ἐτεθήκισεν, *Arist. Vesp.* 1285.

ὑποάμυσος, ὁ, subrusticus, *Plat.*

ὑποβάθρα, ας, ἡ, fulcrum, solum, fundamentum, scabellum.

ὑποβαθρον, ου, τὸ, scabellum, subsellium.

ὑποβαίνω, subeo; (2) inferior sum; (3) progredior. In *med.* submitto, demitto me.

ὑποβάκχειος, ὁ, pes una brevi et duabus longis, al. Antibacchius.

ὑποβάλλω, subjicio, suppono; (2) suggero, moneo; (3) spurium, falsum, pro genuino, vero vendito; sic inpr. *med.* ut *Soph. Aj.* 188. (4) interloquor; (5) objicio, v. c. invidiæ; *ὑποβεβλημένος*, subjectus, *Gl. V.* p. pass. part. Τότε ὑπέβαλον ἄνδρας λέγοντας, &c. *Act.* 6, 11. Ἀμφὶ μοῦσιν ὑποβάλλω στοδὸν, *Eur. Supp.* 1157. Δεῦρ' ἀφ' αἵματος μοῦσιν γυναίκος σῆς ὑπεβλήφην λάθρα, *id. Alc.* 635. Ὑποβαλὰς πλευροῖς πλευρὰς, *Eur. Orest.* 217.

ὑποβαρβαρίζω, subbarbare loquor.

ὑποβάρβαρος, ον, subbarbarus.

ὑποβᾶσις, εως, ἡ, decrementum, ipsa decrescendi actio; *item* fundamentum, basis. Ab *ὑποβαίνω*.

ὑποβάσκανος, fascinans, *Man.*

ὑποβασσάζω, f. *άσω*, sustento, sustineo.

ὑποβάτης, ου, ὁ, scabellum. Ab *ὑποβαίνω*.

ὑποβδύλλαι, clam flatum ventris emitto, *Luc.*

ὑποβήττω, f. ξω, tussio, subtussio.

ὑποβιάζω, f. *άσω*, violenter depello.

ὑποβιβάζω, f. *άσω*, deduco; (2) minuo, deprimo; in *med.* submitto me. Ὑποβιβάζει τὰ χολώδη, *Diosc.*

ὑποβίβαστικός, ὴ, ὸν, subducendi vim habens, *Steph.*

ὑποβιωτιώντα, edulia quæ libidinem proritant, *V. L.* ex *Men.*

ὑποβλαισός, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, q. d. subvalgus, obliquus, distortus. Ex *ὑπὸ* et *βλαισός*.

ὑποβλασφάνω, f. *σήσω*, suppullulo.

ὑποβλέμμα, ατος, τὸ, adspectus, qui fit oculis limis vel torvis. Ab *ὑποβλέπω*.

ὑποβλεπτικῶς, *adv.* limis oculis adspiciendo.

ὑποβλέπω, f. ψω, subapertis oculis et leviter suspicio, q. d. subadspicio, dejectis oculis adspicio; (2) improbe et torve adspicio; (3) suspicor, suspectum habeo; (4) aversor, contemno. Ὅδε μ' εὐθὺς *ὑποβλέψας ἔσασε*, *Arist. Lys.* 521. Δεινόν τι καὶ ϑηριῶδες ἐν τοῖς ὄμμασι *ὑποβλέπειν*, *Luc.* Τί με *ὑποβλέπεις*; *idem.* Ὑποβλεπόμενθ' ὡς ἐγνωσμένοι, *Eur. Her. Fur.* 1292.

ὑποβλεψις, εως, ἡ, idem quod *ὑποβλέμμα*.

ὑποβλήδην, *adv.* subjiciendo, vel interpellato sermone, excipiendo verba dicentis nondum finita oratione. Ab *ὑποβάλλω*.

ὑποβλητικῶς, *adv.* idem.

ὑποβλημα, ατος, τὸ, substramen.

ὑποβλητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, supposititius, subditicius, *Ph.* subornatus. Ab eod.

ὑποβλήτως, *adv.* ficte, simulate.

ὑποβολεύς, έως, ὁ, subjector, submissor, monitor, *Ph.* Ab eod.

ὑποβολή, ῆς, ἡ, subjectio, et q. d. substratio; (2) culcitra, aut quidquid insternendi aut incubandi caussa paratur; cujusmodi sunt tapetes, tegetes, storeæ, et id genus alia; (3) subjectio rei falsæ pro vera, fraus; (4) admonitio; (5) subjectio, *i. e.* sermonis interpellatio; (6) vices, alternatio; ἐξ *ὑποβολῆς*, per vices; (7) insidiæ occultæ; (8) Figura rhetorica, qua multa, quæ pro adversario dici possunt, breviter et minutim proposita breviter confutantur. Ab eod.

ὑποβολιμαῖος, αία, αῖον, supposititius, subditicius, *Ph.* Ἔννοια *ὑποβολιμαία καὶ παρέγγεφος*, *Plut.* Ab *ὑποβολή*.

ὑπόβολος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, obnoxius pigneratione, oppositus pignori, *Gl. V.* pigneratitius; *τὸ ὑπόβολον*, pignus. Ab *ὑποβάλλω*.

ὑποβοῆφορος, ον, cœnosus, fæculentus.

ὑποβοῆφορῶ, fut. *σω*, submurmuro, *Aret.*

ὑποβολεύω, insidias struo, *Rob.*

ὑποβόλημα, τὸ, insidiæ.

ὑποβραγχος, ον, subraucus; *ὑποβραγχότερον*, *adv.* subrauce.

ὑποβρέμω, fremo, seu murmuro sub

ὑποβρέχω, q. d. submadefacio, aliquantum madefacio, irrigo, imbuo; *ὑποβεβρεγμένος*, imbutus leviter, paululum appotus. Καὶ οἶνῳ δὲ πολλαιῷ πολλῷ *ὑποβεβρεγμένος*, *Luc. Asin.* Hinc

ὑπόβρυχα, *adverb.* in profundo, sub aqua. Τὸν δ' ἀρ' *ὑπόβρυχα* ϑῆκε πολὺν χρόνον, *Odyss.* 5, 318.

ὑποβρυχίος, έος, ὁ καὶ ἡ, aquis submersus. Ab eodem.

ὑποβρύχιος, ία, ιον, demersus, submersus et profundus. Χεσὶν ἀμοιβαίησιν ἄγων μετανάστιον ὕδωρ, *Nonn. P.* 4, 11. Κεῖται *ὑποβρύχιος* Σιδωνίδος ὕδασι λίμνης, *Apoll. Rhod.* lib. 2, 1219.

ὑποβρύχιος, ία, ιον, frendens, fremens, mugiens, *Suic.*

ὑποβρωμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, subvirosus, aliquantum fœtidus.

ὑποβρώσκω, aliquantum edo; *ὑποβέβρωται*, subrosum est, perf. pass. 3. sing. Ὑποβέβρωται δὲ ταῦτα τὰ δένδρα. *Theophr.*

ὑπόγαιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, subterraneus. A *γαία*.

ὑπογναφηλαι, submaxillares dentes, *Man.*

ὑπογαγρίζομαι, saturor. A *γαστήρ*. Unde

ὑπογάστριον, ου, τὸ, sumen, abdomen.

ὑπόγειος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, subterraneus, sub terra latitans. Ex *ὑπὸ* et *γῆ*, *terra*.

ὑπόγειτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, subgrundiis tectus. Ex *ὑπὸ* et *γείτων*.

ὑπογελῶ, renideo, subrideo, *Gl. V.*

ὑπογέμω, plenus sum.

ὑπογενειάζω, fut. *άσω*, mentum ejus prendo, quem rogo, supplico, demulceo, *Æschin.* A *γένειον*.

ὑπογενειάσκω, barbesco, pubesco.

ὑπογέων, ω, το, locus subterraneus, *Suid.*

ὑπογίγνομαι, subnascor, subcresco; (2) occurro, in mentem venio.

ὑπογλαυκίσκω, subglaucus sum. Ὅσσε δ' *ὑπογλαυκίσκε*, *Mosch.* 2, 86. Φάεα μενόγληνα, σάκει ἴσα τιτραβοείῳ Δεινὸν *ὑπογλαύσοντο*, lumina unocula, clypeo æqualia quadruplici torvum sublucentia, *Callim. Hymn. in Dian.* 54. Ab

ὑπόγλαυκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, subglaucus.

ὑπογλαύσσω, subluceo, splendorem emitto.

ὑπόγλισχρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, aliquantum lentus vel viscosus.

ὑπογλωτὶς, ίδος, ἡ, nates, quæ sub clunibus sunt, i. e. quiddam commune clunibus et femori. Ex *ὑπὸ* et *γλουτός*.

ὑπογλυκαίνω, subdulce reddo. Ὑπογλυκαίνων ῥημασίοις μαγειρικοῖς, *Arist. Eq.* 216.

ὑπόγλυκυς, εος, ὁ καὶ ἡ, subdulcis.

ὑπογλώσσιον, vel *ώττιον*, ου, τὸ, tuberculum

sub lingua, aut linguæ pars inferior intumescens et indurata, *Gl. V.* sublingua. Ex *ὑπὸ* et *γλῶσσα*.

ὑπογλωσσίς, ίδος, ἡ, intima lingua, i. e. ortus ac radix illius, qua parte ad imam annectitur maxillam. Ex iisd.

ὑπόγλωσσον, ου, τὸ, hypoglossum, frutex, *Gl. Vet.* sublingua. Ex iisd.

ὑπογλωττίς, ίδος, ἡ, vide *ὑπογλωσσίς*.

ὑπογνάμπτω, fut. *ψω,* inflecto, subincurvo. Καὶ *ψυχῆς ἀπατηλὸν ὑπογνάμψαι φρενὶν δρεμὴν, Hom. Hymn.* in *Mart.* 13.

ὑπογογγύζω, musso, *Gl. V.* Hinc

ὑπογογγυστής, οῦ, ὁ, mussitator.

ὑπογονάτιον, ου, τὸ, quod genibus subjicitur.

ὑπόγραμμα, ατος, τὸ, subscriptio ; (2) idem quod *ὑπογραφή*, n. 4. Ab *ὑπογράφω*.

ὑπογραμματεύς, έως, ὁ, amanuensis, qui dictata excipit ; item qui subscribit ; *Gl. V. ὑπογραφεύς,* amanuenses.

ὑπογραφή, ῆς, ἡ, subscriptio ; (2) descriptio prima, rudis et crassa adumbratio, *Gl. V.* lineamentum, *Angl.* THE OUTLINES ; (3) figuratum et ridiculum dictum ; (4) cum *ὀφθαλμῶν* est ciliorum nigredo a stibio, *Ern.* (5) commentaria, liber memorialis, *Appian. Pun.* 136. Ab

ὑπογράφω, f. *ψω,* subscribo, subsigno ; (2) describo, vel breviter definio ; (3) fuco, præsertim *tropice* de oratione ; (4) sub aliquo scribo, dictata alicujus excipio ; (5) delineo, lineamenta duco ; (6) præscribo, doceo scribere ; (7) probo me, ostendo ; (8) tacite indico, item propono, ut spem ; (9) in commentaria refero. Εἴσ' εἴ τι καινὸν *ὑπογράφῃ τῷ 'μῷ βίῳ, Eur. Her. Fur.* 1122. Πᾶσιν *ὑπογράφειν* ἐλπίδας, *Polyb.* Ὑπογραφόμενος τὰς *ὀφθαλμὰς, Herodian.*

ὑπόγρυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui est subadunco naso.

ὑπόγυιον, nuper, *Gl. V.* etiam *ὑπόγυιον*. Ab

ὑπόγυιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui est præ manibus et instat, recens. Ἐξ *ὑπογυίου,* recenter, de subito. *Oppon. τῶν ἐκ παλαιῶ,* et ἐκ τῦ πολλῦ χρόνυ, *Aristoph.* Ex *ὑπὸ* et *γυῖον, plur. γυῖα, pedes.*

ὑπογυιότατα, adv. nuperrime. A præc.

ὑπογυίως, adv. nuper, recens.

ὑποδάκνω, f. *δήξω,* leviter mordeo.

ὑπόδακρυς, υ, lacrimosus, flens.

ὑποδακρύω, f. *ύσω,* q. d. sublacrimor, fleo, lacrimor.

ὑποδαμάω, ὑποδάμνημαι, et *ὑποδάμνυμι,* subjugo, subjungor, subjectus sum, cedo. Ὅς (ἔρως) *ἀνδρῶν φρένας εὐμαρέως ὑποδάμναται, Theocr.* 29, 23. Εἰπέ μοι, *τίς ἑκὼν ὑποδάμνασαι, Odyss.* 3, 224.

ὑπόδασυς, εος, ὁ καὶ ἡ, paulum hirsutus.

ὑποδδείσας, a. 1. part. act. *Poët.* pro *ὑποδείσας,* ab *ὑποδείδω*.

ὑποδεδέχθαι, 3. sing. perf. ind. pass. verbi *ὑποδέχομαι*.

ὑποδεής, vel *ὑποδένης, έιος, ὁ καὶ ἡ,* inferior ; (2) subtimidus. Ab *ὑποδέομαι,* seu ex *ὑπὸ* et *δέος, metus.*

ὑπόδειγμα, ατος, τὸ, documentum, indicium, exemplar, formula, *Ph.* exemplum, *Gl. V.* Ab *ὑποδείκνυμι*.

ὑποδειδίζω, timeo, *Rob.* Ab

ὑποδείδω, f. *είσω,* subvereor, subtimeo, aliquantulum metuo. Πατὴρ *ὕδατι, ἅτε πτηνῶν ἀγέλαι μέγαν αἰγυπιὸν ὑποδείσαντες, Soph. Aj.* 169. Ὑποδεῖδιὸς *ἔγωγε Λιβυκὸν ὄρνεον, Arist. Av.* 65.

ὑποδείλιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, subvespertinus.

ὑποδείκνῡμι, f. *εἴξω,* submonstro ; (2) præmonstro, suggero, subjicio, submoneo. Πάντα *ὑπέδειξα ὑμῖν, Act.* 20, 35. Λαμψὰς δὲ *χανὼν ὑπέδειξεν ὀδόντας, Theocr.* 25, 234. Τὸ εἶδος *ὡς οἷον τε ὑπόδειξον τῷ λέγῳ, Luc.* Hinc

ὑποδείκτης, ου, ὁ, præmonstrator, *Gl. V.*

ὑποδειμαίνω, timeo.

ὑποδείξαι, a. 1. inf. act. verbi *ὑποδείκνυμι*.

ὑποδείξω, indicabo, fut. 1. ind. act.

ὑποδειπνίσω, ῶ, conviva sum, vocatus s. destinatus in locum alterius, si ille neget se venturum. Ὡς *με ὑποδειπνεῖν ἔδει, Luc.*

ὑποδέξομαι, Ion. pro *ὑποδέξομαι*. Hinc

ὑποδεκτήριον, ου, τὸ, receptaculum, *Gl. V.*

ὑποδέκτης, ου, ὁ, exceptor, susceptor ; (2) quæstor, cui ærarii publici cura commissa est.

ὑποδεκτικὸς, ὴ, όν, ad excipiendum idoneus, facile recipiens, hospitalis. A præc.

ὑποδεκτός, subito et ex improviso apparens, *Hes.*

ὑποδενδρύομαι, vel *όομαι, ῦμαι,* arboresco, paullulum in arborem abeo. Ex *ὑπὸ* et *δένδρον*.

ὑποδέξαι, a. 1. inf. act. *Ion.* pro *ὑποδεῖξαι,* ab *ὑποδείκνυμι*.

ὑποδεξίαι, ας, ἡ, apparatus, quo quis accipitur ; (2) commoditas accipiendi ; (3) susceptio. Ab *ὑποδέχομαι*.

ὑποδέξιος, ία, ιον, ad susciplendum aptus, capax, opportunus ; *Subst.* susceptor.

ὑποδέξις, ή, susceptio, idem quod *ὑποδοχὴ, Steph.*

ὑποδέομαι, rogo humiliter ; (2) egeo.

ὑποδέρειον, ου, τὸ, subcollare, ornamentum colli. Ex *ὑπὸ* et *δειρή*.

ὑποδερίς, ίδος, ἡ, torquis, monile ; (2) extremi colli pars prior, vel ultima colli anterioris pars, cui proxime subest jugulum. Ex iisdem.

ὑποδέρυ, subexcorio, pelle aliquatenus denudo.

ὑπόδεσις, εως, ἡ, subligatio, vel fascia, quæ ante injectas plagulas fracturis additur ; (2) calceatio, calceatus, calceamentum, *Gl. Vet.* soccus. Ab *ὑποδέω*.

ὑπόδεσμα, τος, τὸ, pignus, *V. L.*

ὑποδεσμὶς, ίδος, ἡ, fascia ad deligandum, ut fiat *ὑπόδεσις*.

ὑποδεσμεύω, idem quod *ὑποδεσμῶ*.

ὑποδέσμοι, οἱ, fasciæ, quæ fracturis post injectos pannos superdantur, *Hipp.*

ὑποδεσμὸς, subligo, *Gl. V.* calceo.

ὑποδέχνυμαι, idem quod *ὑποδέχομαι, Orph.*

ὑποδέχομαι, fut. *δέξομαι,* suscipio, excipio, recipio ; (2) probo, credo ; (3) promitto. Ἥν *πόντος ἑοῖς ὑπεδέξατο κόλποις, Dion. Per.* 359. Τὴν *στρατηγίαν, Xen. Cyr.* 7, 13. Οὐδ' *ἀκλεὴς νιν δόξα πρὸς ἀνθρώπων ὑπεδέξατο, Eurip. Heracl.* 623. Ἰκέτας *ὑποδεχθεὶς, ib.* 757.

ὑποδέω, subligo, subtus ligo, calceo ; *ὑποδεδεμένος,* calceatus, p. pass. part. *ὑπόδησον,* calcea, *Gl. Vet.* a. 1. imperat. act. Ὑποδήσασθαι *τὰ σανδάλιά σε, Act.* 12, 8. Τὰς δὲ *πόδας σανδάλοις ὑπεδέδυντο, Ælian. V. Hist.* 1, 18. Ὑποδησάμενος *κοθόρνους, Luc. pro Imag.* Ἥκουσά *τοι ὑποδεμένη τὸ κνίσμα σε τῶν δακτύλων, Aristt. Conc.* 36.

ὑπόδηλος, ον, conspicuus, non ignotus.

ὑποδηλόω, declaro, significo, indico. Σημεῖον *ὑπεδήλωσεν Περσεὺς ἐκβοαμῶν, Aristt. Thesm.* 1020.

ὑπόδημα, ατος, τὸ, calceamentum, calceus, caliga, *Gl. V.* Ὑποδήματα *καὶ ληκύθιες ἐβδὰς ἐσθιόντων, Plut.* in *Syll.* cap. 12. Ab *ὑποδέω*. Hinc

ὑποδημάτιον, τὸ, calceolus.

ὑποδηματορράφος, ου, ὁ καὶ ἡ, sutor. Ex *ὑπόδημα* et *ῥάπτω, suo,* a quo *ῥαφή*.

ὑπόδησαι, aor. 1. inf. pass. verbi *ὑποδέω*.

ὑπόδησις, εως, ἡ, idem quod *ὑπόδεσις*.

ὑποδιαβρώσκω, paullulum erodo, seu corrodo.

ὑποδιαζευκτικὸς, ὴ, όν, subdisjunctivus.

ὑποδιαίρεσις, εως, ἡ, subdivisio. Ab

ὑποδιαιρέω, ῶ, subdivido, minutius divido.

ὑποδιακονέω, subdiaconus sum.

ὑποδιάκονος, ου, ὁ, subdiaconus.

ὑποδιασπάω, leniter diduco, vel distraho, vel diduco, distraho, *simpl.*

ὑποδιαστολὴ, ῆς, ἡ, subdistinctio ; (2) interpunctio minima ; separatio.

ὑποδιαφέρω, clam in partes traduco.

ὑποδιαφθείρω, f. *ερῶ,* paulatim corrumpo.

ὑποδιδάσκαλος, ου, ὁ, subpræceptor, præceptoris vicarius.

ὑποδιδράσκω, fut. *σῶ,* clam aufugio, *Aret.*

ὑποδιδῶμι, f. *ώσω,* cedo, minuor.

ὑποδιήγησις, ή, qu. secundaria narratio, cum rei narratæ causas subjicimus.

ὑποδικάζω, f. *άσω,* loco judicis decerno.

ὑπόδικος, ου, ὁ καὶ ἡ, reus, obnoxius. Ex *ὑπὸ* et *δίκη*.

ὑποδινέω, vergo, agito.

ὑποδιοικητής, οῦ, ὁ, subpræfectus.

ὑποδιπλόω, ῶ, duplico. Hinc

ὑποδίπλωσις, εως, ἡ, duplicatio.

ὑποδίφθερος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel *ὑποδίφθερος, έρα, ερον,* pellibus indutus, pelle vestitus, pellitus. Ex *ὑπὸ* et *διφθέρα*.

ὑποδίψιος, siticulosus, *Man.*

ὑποδιωάω, idem quod *ὑποδιωμάω, Hom.*

ὑποδομηθείς, είσα, έν, subjectus, aor. 1. inf. pass. Ἀνωΐστοισιν *ὑποδμηθεὶς βελέεσσιν Κύκλωπος, Mosch.* 2, 75. Ab *ὑπὸ* et *δαμάω*.

ὑποδμώς, ῶος, ὁ, q. d. servitute domitus et subjectus, servus.

ὑποδοσις, successio, *Æsch.* al. *ὑπόδυσις, Hes.*

ὑπόδουλος, ὁ, subjectus, qui in potestate est alterius.

ὑποδοχεῖον, ου, τὸ, locus, ubi quis excipitur, hospitium. Ab *ὑποδοχή*.

ὑποδοχεύς, έως, ὁ, exceptor, susceptor, receptor. Ab *ὑποδέχομαι*. Unde

ὑποδοχὴ, ῆς, ἡ, exceptio, receptio, receptatio, receptaculum, ipse excipiendi actus ; (2) convivium, quo quis excipitur ; (3) favor in caussa alicujus ; (4) approbatio, fides, quæ v. c. historico tribuitur, *nisi istis locis leg. ἀποδοχὴ, Arn.* Ab *ὑποδέχομαι*.

ὑπόδρα, adv. torve, torvis oculis, *Il.* 1, 148. Ex *ὑπὸ* et *ὁράω, video*.

ὑποδραματεργέω, subservio fabulæ alicujus ; dicitur de actoribus.

ὑποδραμὼν, aor. 2. part. act. v. *ὑποτρέχω*.

ὑπόδραξ, et *ὑποδρὰξ,* qui torvis aut liniis est oculis, torvus. Τῦ καὶ *σμερδαλέον νεύει κάρη αἰνὺπόδρᾳξ, Nic. Ther.* 765. Ab *ὑπόδρα*. Unde

ὑποδρασία, ας, ἡ, torvus adspectus ; (2) odium ; (3) suspicio, pro *ὑποδραξία*.

ὑποδρᾶων, ῶ, fut. *άσω,* famulor, inservio. Αἰεὶ δὲ λιτεροὶ κεφαλὰς καὶ παλὰ *πρόσωπα. Οἳ σφὶν ὑποδρῴωσιν, Odyss.* 15, 332.

ὑπόδρυς, υ, ὁ, torvus, infensus, suspiciosus. Γινώσκω ὅτι λαὸς *ὑπόδρυς ἔσκεν ἑταίρων, Nonn. P.* 8, 61.

ὑποδρήσειν, fut. 1. ind. act. verbi *ὑποδράω*.

ὑποδρήσων, idem quod *ὑποδράω*. Παρθένον *ὑπ' ἐπίοικιν ὑποδρήσειν Ἀρεοδίτῃ, Mus.* 143. Hinc

ὑποδρηστὴρ, ῆρος, ὁ, minister, famulus.

ὑποδρομεύς, εος, ὁ καὶ ἡ, subacris, subacerbus.

ὑποδρομὴ, ῆς, ἡ, accessio ad locum editiorem, *Gl. Vet.* subcursio. Ab *ὑποτρέχω*. Unde

ὑποδρομος, ὁ καὶ ἡ, qui accedit ad locum ; navis appellens aliquo, ad littus, in portum.

ὑπόδρομος, ὁ, recessus in mari, *Ern.*

ὑποδρόσος, ου, ὁ καὶ ἡ, subroscidus.

ὑποδύμια, τὸ, pro *ὑπόζωμα, Cal. Aur.*

ὑποδύνω, fut. *δύσω,* subeo ; (2) insinuo, occulto ; (3) induo sub. Ὑποδύνειν *κίνδυνον, Herodot. ὑπὸ τὰς πίλας, id.* Χιτῶνας *τοῖς εἵμασι, id.* Τὰς δὲ δ' *ἀνύσας ὑπόδυθι τὰς Λακωνικὰς, Arist. Vesp.* 1152.

ὑποδύομαι, f. *δύσομαι,* idem. Ἐγὼ γὰρ *ἂν τλαίην ὑποδύσασθαι πότε ἐχθρῶν πας' ἄνδρων δυσμενῆ καττύματα, Arist. Vesp.* 1153. Ἄλλος *ἄλλον ὑπεδύετο Θᾶμνον, Heliod.* Κευτὸς *ἀλυσκάζων ὑποδύεται*, subducit se, *Nonn. P.* 10, 13.

ὑπόδυσις, εως, ἡ, refugium, *Gl. V.* submersio. A præc.

ὑποδύσκολος, ον, paulo gravior, seu molestior.

ὑποδυσφορέω, ῶ, fut. *ήσω,* subirascor, subindignor, aliquantum ægre fero. Δέγοντες *ὑποδυσφορεῖν σε, Plato.*

ὑποδύσφορος, ον, paulo impatientius ferens incommodum, morbum, nimis jactans corpus in morbo.

ὑποδυσχεραίνω, fut. *ανῶ,* idem quod *ὑποδυσφορέω*.

ὑποδυσώδης, ες, aliquantum olidus.

ὑποδύτης, ου, ὁ, interior vestis seu subucula. Ab *ὑποδύω*.

ὑποδύω, f. *ύσω,* subeo, ingredior ; (2) subrepo, clam ingredior ; (3) egredior ; (4) de actione, capesso, suscipio ; (5) subeo, induo tanquam larvam, *Ern.* Ὑπέδυσαν *τὸλεμον, Aristot.*

ὑποδώριος, subdorius.

ὑποδωριστὶ, adv. subdorice.

ὑποείκω, f. *εἴξω,* cedo, concedo, decedo alicui ; (2) evito. Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦθ' *ὑποείξομεν ἀλλήλοισι, Il.* 4, 62. Νεμεσσητὸν *ὑπόειξε Χείρασ ἐμὰς, ib.* 15, 227. Ἀντίλοχ', *ἦ νῦν μέντοι ἐγὼν ὑποείξομαι αὐτὸς, ib.* 23, 602.

ὑποεργός, ὄ, ὁ, vide *ὑπηεργός*.

ὑποεσθὴς, ῆτος, ἡ, vestis interior, interula, subucula, *Hes.*

ὑποζάκορος, ου, ὁ καὶ ἡ, minister, seu ædituí famulus.

ὑποζακορεύω, ædituo famulor.

ὑποζευγνύω, seu *υμι*, fut. ζεύξω, subjugo, jugo submitto; (2) subjicio potestati, generi, &c. 'Υποζεύγνυσί *μι* τῇ κώπῃ τῆς μύλης, *Luc. Asin.* Εἶδον ἵππῳ ὑπεζευγνυμένῳ, *Ælian. V. H.* 12, 44. Κἀγὼ 'θέλοντὶς τῶδ' ὑπεζύγην πόνῳ, *Sophoc. Aj.* 24.

ὑποζευξις, εως, ἡ, subjunctio, insertio, subjectio. A præc.

ὑποζύγιον, ε, τὸ, jumentum, veterina bestia, *Polyb.* 3, 51, 4.

ὑποζύγιος, ία, ιον, subjugis, subjugalis. Ab eodem.

ὑποζυγιώδης, ες, instar jumenti subditus, *E. M.*

ὑποζυγόω, ῶ, f. ώσω, subjugo, submitto.

ὑπόζυξ, suboleo.

ὑπόζωμα, ατος, τὸ, septum transversum; (2) pars media guberniculi sive clavi, *Ph.* subcinctum, al. *Gl. V.* semicinctum. Ab *ὑποζώννυμι*.

ὑποζώνιον, ε, τὸ, præcinctorium, *Gl. Vet.* Ab *ὑπὸ* et *ζώνη*.

ὑποζώννυμι, vel *ὑποζωννύω*, fut. *ὑποζώσω*, succingo, accingo; *ὑποζωσμένος*, subcinctus, præcinctus, *Gl. Vet.* p. pass. part. 'Υποζωννύντες τὸ πλοῖον, *Act.* 27, 17. Τὴν μάχαιραν ἣν ὑπέζωτο ὑφαρπάσας, *Ælian. V. Hist.* 10, 22.

ὑποθάλπω, fut. ψω, leviter foveo, clam foveo; (2) foveo, calefacio, *Jos.*

ὑπόθεμα, ατος, τὸ, quod supponitur, seu subjicitur, pedamentum, basis, *Gl. Vet.* suppositorium. Ab *ὑποτίθημι*.

ὑποθεναρ, spatium a digito qui *λιχανὸς* vocatur usque ad minimum, *Poll.*

ὑποθερμαίνω, aliquantulum calefacio. Πᾶν δ' ὑπέθερμάνθη ξίφος αἵματι, *Il.* 16, 333.

ὑπόθερμος, ε, ὁ καὶ ἡ, subcalidus.

ὑποθέσθαι, a. 2. inf. med. verbi *ὑποτίθημι*. Unde

ὑπόθεσις, εως, ἡ, fundamentum, basis; (2) conditio sub qua; (3) sumptio; (4) ap. *Rhet.* quæstio finita, legis casus; (5) argumentum, de quo agitur, controversia, *Ph.* (6) conditio, sors; (7) institutum, consilium; (8) causa, v. c. δέησις, timoris; (9) consilium, preceptum; (10) opinio; (11) occasio.

ὑποθετέον, supponendum, s. subjiciendum est, *Steph.*

ὑποθέτης, ου, ὁ, qui subjicit aut suggerit; (2) auctor; (3) consultor. Ab eod.

ὑποθετικός, ἡ, όν, hortatorius; (2) conditionalis. A pr.

ὑπόθετος, ε, ὁ καὶ ἡ, suppositus, suppositivus, qui supponi solet. Ab *ὑποτίθημι*.

ὑποθέω, f. εύσομαι, cursu subeo, *Pind.*

ὑποθωρέω, conspicio, *Plut.*

ὑποθήκη, ης, ἡ, suppositio; (2) hypotheca; obligatio, fiducia, *Ph.* pignus; (3) admonitio, consilium, præceptum, monitum. Ab *ὑποτίθημι*. Hinc

ὑποθηκιαίος, pignoratitius, fiduciarius, *Gl. Vet.*

ὑπόθημα, ατος, τὸ, idem quod *ὑπόθεμα*.

ὑποθημοσύνη, ης, ἡ, præceptum, monitum, consilium. Ab *ὑποτίθημι*.

ὑποθήσομαι, f. 1. ind. med. verbi *ὑποτίθημι*.

ὑποθλίβω, f. ψω, leviter premo, ut uber.

ὑποθορυβέω, incipio tumultuari, fremo.

ὑποθράττω, f. άξω, leviter turbo; (2) nonnihil terrefacio; (3) conturbo, perturbo. 'Υπέθραττεν ἐνίους ὁ τῆς καθόδου καιρός, *Plut.*

ὑποθραύω, f. αύσω, leviter vulnero.

ὑποθρηνέω, carmine s. cantu deploro.

ὑποθύόντεσσι, pl. part. *ψομαι*, deliciis aliquantum indulgeo, *Plut.* in *Pericl.* cap. 15.

ὑποθυμόσυνη, ης, ἡ, subsilio, dicitur et de navigantibus.

ὑποθυμίαμα, τὸ, idem quod *ὑποθυμίασις*.

ὑποθυμιάς, άδος, ἡ, sertum appensum collo.

ὑποθυμίασις, εως, ἡ, suffitus, suffitio, suffumigatio. Ab

ὑποθυμιάω, ῶ, fut. άσω, suffio, suffumigo, *Diosc.*

ὑποθυμίς, ίδος, ἡ, idem quod *ὑποθυμιὰς*; (2) avis nomen ap. *Aristoph.* Ex *ὑπὸ* et *θυμιάω*.

ὑποθυρίς, ίδος, ἡ, limen inferius, subliminare. Ex *ὑπὸ* et *θύρα*.

ὑπόθυρον, ε, τὸ, idem et ex iisdem.

ὑποθυψις, εως, ἡ, fomes, incitamentum.

ὑποθωπτός, subblandior. Εἰ δέ τις ὑμᾶς ὑποθωπτύσας, *Arist. Ach.* 645.

ὑποθωρήσσω, f. ήξω, clam armo, *Il.* 18, 513.

ὑποιάχω, subsono, *Epigr.*

ὑποίγνυμι, οίγω, f. οίξω, clam aperio. Στοὰς τε καρπῷ Βακχίᾳ τε νάματος πλήρεις ὑποιγνύσαισι συμπαραστάσεις, *Arist. Conc.* 15. 'Υποίξαι τὴν θύραν, *id. Thesm.* 431.

ὑποιδαλέος, α, ον, subtumidus.

ὑποιδαίνω, idem quod

ὑποιδέω, ῶ, fut. ήσω, subtumeo, subinflatus et subtumidus sum.

ὑποιείω, habito sub aliquo; (2) latito sub aliqua re.

ὑποικίζομαι, idem.

ὑποικοδομέω, ῶ, f. ήσω, substruo, ædifico.

ὑποικτρεῖω, f. ήσω, ῦμαι, domi latito, et veluti imos ædium recessus custodio, penitus insideo, latito, delitesco. "Α νῦν ὑποικτρεῖτε, τοῖσιν ἀνδράσιν——διαβολῶ, *Arist. Thesm.* 1179.

ὑποιμώζω, ejulor, lamentor.

ὑποινος, ε, ὁ καὶ ἡ, ebrius, vinolentus.

ὑποίομαι, suspicor.

ὑποίσω, perferam, sufferam.

ὑποισὸς, ὴ, όν, ferendus, tolerabilis.

ὑποκαθαίρω, leviter purgo; (2) inferiores partes purgo.

ὑποκάθαρσις, εως, ἡ, purgatio levis, vel inferiorum. A præc.

ὑποκαθέομαι, subsideo; *ὑποκαθεσθῆναι*, subsidere, *Ph.* a. 1. inf. pass.

ὑποκάθημαι, subsideo, desideo, otiosus sedeo, contineo me in loco aliquo; (2) insidior. 'Υποκαθήμενοι τὸν βάρβαρον, *Herod.*

ὑποκαθίζω, fut. ίσω, in insidiis colloco. In *pass.* subsideo; *ὑποκάθισον*, subside, *Gl. V.* aor. 1. imp. act.

ὑποκαθίημι, demitto; (2) in insidiis colloco.

ὑποκαθίστημι, f. στήσω, substituo, sufficio; *ὑποκαθέστησεν*, substituit, *Ph.* aor. 1.

ὑποκαίω, fut. αύσω, succendo, aduro, ignem subdo.

ὑποκαπτέω, pro *ὑποκαταχέω*, profundo, effundo.

ὑποκαλύπτω, fut. ψω, tego, occulto.

ὑποκάμνω, nonnihil ægroto.

ὑποκάμπτω, fut. ψω, flecto, circumago, converto. 'Υποκάμπτουσι καὶ καταδύνουσι τὰς φαρέτρας, *Xen.*

ὑποκαπνίζω, f. ίσω, suffio, suffumigo.

ὑποκαπνισμός, pro *ἀποκαπνισμός*, *Diosc.*

ὑποκάπτω, fut. ψω, prævoro, præripio et deglutio, *Arist.* Ex *ὑπὸ* et *κάπτω*.

ὑποκαρδίος, α, ὁ καὶ ἡ, sub vel in corde latens, *Nonn. P.* 6, 15. A *καρδία*.

ὑποκαρέω, sopore levi tentor; *Diosc.*

ὑποκάρισμος, ὁ, palearum excussio, *Plut.*

ὑποκάρφω, subsicco, leviuscule sicco. Νέατος δ' ὑποκάρφεται ἰσθμὸς, *Nic. Al.* 80.

ὑποκαρώδης, ες, altum soporem habens, vel cum alto sopore conjunctus.

ὑποκαταδαίνω, q. d. subdescendo vel clam descendo, in *V. Lex.* aliunde subingredior.

ὑποκαταβάλλω, subjicio, suppono.

ὑποκατάβασις, εως, ἡ, submissio, demissio.

ὑποκαταβλίνω, fut. ινῶ, sub alio accumbere facio, inter infimos convivas accubitum tribuo; (2) declino, effugere, tento, vito; *ὑποκαταβλίνομαι*, ultimus vel extremus recumbo. 'Υποκαταβλινόμενοι ὑμῖν αὐτοῖς, *Plato.* 'Αλλήλων ὑπεῤῥέχειν ἑλέντες, ἀλλήλοις ὑποκαταβλίνονται, *M. Anton.* 11, 13. Οὔτε δὶ' ἀγνοιαν οἱ πολλοὶ περέντο, ἀλλ' ὑποκαταβλινόμενοι, cedentes temporibus, *Dem. Phil.* 3. Hinc

ὑποκατάβλισις, ἡ, declinatio, vitatio.

ὑποκαταλείπω, relinquo.

ὑποκαταμένω, paulisper maneo apud, expecto. Αὐτοὶ δ' ἐν ἀργοτέρᾳ χώρᾳ ὑποκαταμένειν, *Xen. Cyr.* 4, 15.

ὑποκαταστασίζω, præparo, elaboro.

ὑποκατάστασις, εως, ἡ, substitutio, *Gl. V.*

ὑποκατάστατος, ε, ὁ καὶ ἡ, substitutus, subrogatus. Ex *ὑπὸ* et *καθίστημι*.

ὑποκατηχής, ές, ὁ καὶ ἡ, subtristis, demissior.

ὑποκατορύττω, f. ξω, sub terra defodio.

ὑποκάτω, *adverb.* in ima parte, in inferiori loco; infra, subter, subtus, *Ph.*

ὑποκάτωθεν, inferne, ex inferiore parte.

ὑποκατώρυχος, ον, defossus sub terra.

ὑποκαυμα, ατος, τὸ, id, quo aliquid succendimus, suscitabulum. Ab *ὑποκαίω*.

ὑποκαυσις, εως, ἡ, succensio; (2) hypocaustum. Ab eod.

ὑπόκαυσον, ε, τὸ, quod succenditur; (2) vaporarium; (3) hypocaustum, locus, s. diæta, cujus pavimentum interne calefit, in balneis. Ab eod. Unde

ὑποκαύστρα, ας, ἡ, fornax, *Gl. V.*

ὑποκείμαι, subjaceo, subjectus sum, subsum; succubo, *Gl. V.* *ὑποκείμενος*, suppositus, *Gl. Vet.* *ὑποκείμενον*, objectum, quod tractatur, propositum. Ζῶσιν οἱ γᾶς ὑποκείμενοι, *Soph. El.* 1442. 'Αλλ' ἐμοὶ μὲν ὑπουδὶ ἄθλὸς γ' ὑποκείσεται, *Pind. Olymp.* 1, 135.

ὑποκείρω, corrodo, exedo, lanio.

ὑποκελεύομαι, subhortor, tacite hortor.

ὑποκένεος, ος ὁ καὶ ἡ, cavus, inanis, vacuus; (2) vanus.

ὑποκενεών, suffodio.

ὑποκεχναλέος, α, ον, stridulus, asper. In *neut.* raucedo, asperitas faucium.

ὑποκευθής, ές, occultus. Ab

ὑποκεύθω, f. σω, abscondo.

ὑποκεφάλαιον, ε, τὸ, cervical capiti suppositum, *Aret.*

ὑπόκηρος, ε, ὁ καὶ ἡ, fato aut morti obnoxius; (2) impurus, corruptus. A κῆρ.

ὑποκηρύττω, f. ύξω, silentium indico, audientiam facio, de præcone; sed *ὑποκηρύττομαι*, de eo qui per præconem facit; (2) polliceor aliquid publicum.

ὑποκινέω, leviter moveo; (2) commoveo. 'Υποκίνει τῆς ὁδοῦ, discede, *Arist. Av.* 1017.

ὑποκίρναμαι, commisceor.

ὑπόκιρρος, ε, ὁ καὶ ἡ, subrufus.

ὑποκισθίς, ὁ. *ὑποκισις*, ὁ, quod sub cisto ad radices nascitur, *Diosc.*

ὑποκλάζω, fut. σω, submisse genua flecto. 'Υπώκλασέ τε ἡέρμα, καὶ τὰς χεῖρας εἰς ἱκετηρίαν πρετείνας, &c. *Heliod.* 1. 7.

ὑποκλαίω, f. αύσω, sublacrimor.

ὑποκλάω, ῶ, f. άσω, suffringo, infringo.

ὑποκλέπτω, fut. ψω, suffuror, mimo; (2) abscondo, occulo, occulto, prætexo; (3) fallo, dissimulo. Τὰς τὰς εὐνὰς ὑποκλεπτομένης (ὁρᾶτε), *Soph. El.* 114. Ἔλαος ὑποκλέπτων, *Mus.* 1, 85. Λαθιδίην ἀχάλινον ὑποκλέπτοντες ἰωὴν, *Nonn. P.* 6, 61.

ὑποκλίνζω, fut. ίσω, clam divulgo. Οἷαν ἐδλίωσας ἀνδρὸς αἴθωνος ἀγγελίαν——τῶν μεγάλων Δαναῶν ὑποκληζομέναν, *Soph. Aj.* 225. *Sed hic divisim legendum videtur, Ern.*

ὑποκλιδίς, a. 1. part. pass. verbi *ὑποκλίνω*.

ὑποκλινὴς, ές, subjectus, obnoxius. Ab

ὑποκλίνω, reclino sub, submitto, subigo, subdo; *ὑποκλίνομαι*, succumbo; (2) cedo. Ὁ δ' ἐκ τοταμοῖο λιασθεὶς ἔχοινρ ὑπεκλίνθη, *Od.* 5, 463.

ὑποκλονέω, ῶ, f. ήσω, subturbo, subagito, et turbo. Εἰ δ' ἂν ἐγὼ τούτῳ μὲν ὑποκλονέεσθαι ἐάσσω Πηλεΐδη 'Αχιλῆϊ, *Il.* 21, 556.

ὑποκλοπέω, ῶ, f. ήσω, occulo, occulto. Εἴ τις ἐτ' ἀνδρῶν Ζωὸς ὑποκλοπέοιτο, *Od.* 22, 381.

ὑποκλύζω, f. ύσω, proluo, expurgo; (2) inundo, submergo, *Epigr.* Hinc

ὑπόκλυσις, εως, ἡ, sordes, quæ subtus e fundo eluuntur.

ὑποκλύω, subaudio, *Rob.*

ὑποκνάω, ῶ, succido, *Rob.*

ὑποκνίζω, f. ίσω, pruritum moveo, titillo; (2) exstimulo, incito; *pass.* prurio; (3) libidine uror.

ὑποκοιλαίνω, excavo; (2) sum concavus.

ὑποκοίλιον, ε, τὸ, subventrale, abdomen. Ex *ὑπὸ* et *κοιλία*.

ὑπόκοιλος, ε, ὁ καὶ ἡ, aliquantum cavus; (2) in imo cavus.

ὑποκολακεύω, adulationibus corrumpo.

ὑποκόλοβος, ε, ὁ καὶ ἡ, aliquatenus mutilus, aliqua ex parte truncatus.

ὑποκολπίδιος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui sub sinu est, in sinu latens. Ex *ὑπὸ* et *κόλπος*.

ὑποκόλπιος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui est sub vel in sinu, in amplexu; infans in utero. Τοῖς μὲν ἐτ' 'Ατολλῶν ὑποκόλπιος αἶνις κολάπτω, *Call.* in *Del.* 86. (2) occultus. Ex iisd.

ὑπόκομμα, τὸ, intercisio insectorum in medio corpore; (2) præcinctio.

ὑποκομπέω, crepitum vel sonitum subtus edo.

ὑποκομψίας, ε, ὁ, elegans, facetus; elegantiæ affectator. Ab

ὑπόκομψος, ε, ὁ καὶ ἡ, festivus, bellus, elegans.

ὑποκονεΐω, pulverem suscito, sursum moveo.

ὑποκόνισις, ἡ, pulveris excitatio, pulveratio; (2) pars quædam agriculturæ. Ab

ὑποκονιω, f. ίσω, pulverem suscito, vel pulvere adspergo; (2) pulvere sublino, *Plut* Ex *ὑπὸ* et *κόνις*.

ὑπόκοπος, *ᾱ*, *ὁ καὶ ἡ*, nonnihil lassatus, lassus.

ὑπόκοπρος, *ον*, stercorosus, cui aliquid stercoris admistum est.

ὑποκόπτω, f. *ψω*, succido.

ὑποκορίζομαι, f. *ἰσομαι*, subblandiens diminuta voce appello, subblandior, seu blandis verbis compello, minuendo seu extenuando verum nomen; (2) honestiori nomine appello, item turpiori et invidioso. Εἰ *λυτιμέννη γ' αἰσθοιτό μι*, Νιτώριον *ἂν καὶ φάττιον ὑποκορίζετο*, *Aristot. Plut.* 1011.

ὑποκόρισμα, *ατος*, τὸ, malæ rei speciosum ac honestum nomen auribus blandiens. A pr.

ὑποκορισμός, ῆ, ὁ, extenuatio, qua rei turpi honestum prætextitur nomen, *Ph.* diminutio. Ab eod.

ὑποκορισ-τικός, ἡ, όν, blandus, extenuatorius, diminutivus. Ab eod.

ὑποκορισ-τικῶς, *adv.* blande, subblandiendo; (2) more diminutivorum, *Gl. Vet.* diminutive.

ὑποκορίζομαι, juvenesco, juveniliter cano vel ago. "Αλικες οἷα *παεβέινοι φιλέοισιν ἑταίραις ἱστεῖραι ὑποκορίζοισθ' ἀοιδαῖς*, *Pind. Pyth.* 3, 33.

ὑποκορίζω, sublevo, *Gl. V.*

ὑπόκοφος, *ᾱ*, *ὁ καὶ ἡ*, allevatus, *Gl. V.*

ὑποκραδίος, in corde latens, *Diosc.*

ὑποκρᾰδάζω, succlamo.

ὑποκρέκειν, succinere, sonum edere, qualis citharæ, dum fides tenduntur et in harmoniam rediguntur; (2) plectro pulsare; (3) *Metaph.* cum *dat.* sono similem esse; *item* textorium vocabulum. *Μαίνασιν ὑποκρέκει*, *Pind. Ol.* 5, 59.

ὑποκρεμάω, suspendo. "Υπερθεν Πέτρη *ὑποκρέμαται*, *Hom.* in *Apoll.* 184.

ὑπόκρημνος, *ον*, declivis, paullum prærupta seu seu præceps.

ὑπόκρηνος, *ον*, sub capite, *Suid.*

ὑποκρητηρίδιον, τὸ, basis crateris. Ex *κρατήρ*.

ὑποκρῑόομαι, simulo, fingo; (2) respondeo; (3) interpretor, explico, seu judicium fero. Ἀπεχθείαν —— *ὑποκρινόμενος ἑαυτὸς δικαίως εἶναι*, *Luc.* 20, 20. *Καὶ νιν ὑποκρίνεσθαι ὅτως τελέεσθαι ἐμελλεν Ἡνώγει*, *Theocr.* 24, 66. *Μυρίης ἐρωτας ὑποκριναμένη*, *Luc. Toxar.* Hinc

ὑποκρισία, *ας*, ἡ, idem quod

ὑπόκρῑσις, εως, ἡ, simulatio, qua quis probitatem præ se fert, nequitiæ et improbitatis plenus, *Ph.* dissimulatio; (2) histrionis gestus, personam alienam referens, seu exprimens; (3) pronunciatio s. actio oratoris, *Ph.* pronunciatio; (4) responsio.

ὑποκρῑτὴς, ῆρος, ὁ, histrio, ludius.

ὑποκρῑτής, ῆς, ὁ, hypocrita, simulator, dissimulator; (2) histrio, actor comœdiæ, *Ph.* secundarius, al. *Gl. V.* ludius; (3) conjector, interpres.

ὑποκρῑτικός, ἡ, όν, simulatorius, cui inest simulatio, more eorum, qui hypocritæ vocantur; subdolus, ex *Phil.* simulatus, *Gl. Vet.* (2) ad histriones, seu ad histrionum artem pertinens, *Phil.* actuosus, al. *Gl. V.* histrionicus; (3) in pronunciatione seu actione oratoria exercitatus.

ὑποκρῑτικῶς, *adv.* simulate; (2) histrionice. Ab *ὑποκρίνομαι*.

ὑποκρόω, f. *ὑσω*, cithara responso; (2) obturbo, interpello, obloquor; (3) aspere alloquor. Ξὺν μὲν *ἑ τὸν ἐμὸν βίον εἴρηκας' τῶν πτωχῶν δ' ὑπεκρύσω* (2. singul. aor. 1. m.), *Arist. Plut.* 547. *Τί δ', ἢν ὑποκρέσωσί σε*; *id. Conc.* 256.

ὑποκρύπτω, f. *ψω*, occulto, condo, clanculum repono; (2) dissimulo, celo, reticeo. Πειρώμενος *χρῆσθαι τοῖς τῶν ὑποκρυπτομένων χρήμασι*, *Xen.* Hinc

ὑπόκρυφα, clam, latenter. Αἰδὼς *ὑπόκρυφα κέρδεα κλέπτεται*, *Pind.*

ὑπόκρυφος, εως, ἡ, occultatio. Ab eod.

ὑποκρύπτω, crocito.

ὑποκτείνω, f. *νῶ*, occulte occido. *Ὡς ὑποκτενῶ κέρκαχθ'*, *Arist. Ach.* 339. Ex *ὑπὸ* et *κτείνω*.

ὑποκυβερνᾶν, q. d. subgubernare; dicitur *ἐπὶ τῷ πρωράτῃ*, *Poll.*

ὑπόκυκλον, ου, τὸ, orbis, qui tripodi, aut,alii ejusmodi vasi supponitur. Ab

ὑπόκυκλος, ου, *ὁ καὶ ἡ*, rotundus; *Epith.* calathi, *Odyss.* 4, 131.

ὑποκυμαίνω, instar fluctus jactor, fluctuo; de capillo in humeris fluctuante; (2) redundantia lascivio, de oratione. *Ἡ πόμη δὲ ἅτε πάντη διαπλόκους, ὥτε ἀσύνδετος, ἀλλ' ἡ μὲν πολλὴ ὤμοις τε καὶ νώτοις ὑπεκύμαινε*, *Heliod.* lib. 3.

ὑποκυμᾰτίζειν, subeffundi, *V. L.*

ὑποκύομαι, prægnans, vel gravida sum. V. *ὑποκύω*.

ὑποκύπτω, f. *ψω*, caput submitto seu inclino, conquinisco. *Ἰχετεύουσίν θ' ὑποκύπτοντες*, *Arist. Vesp.* 553. *Ὑπόκυπτε τὸν τύλαν*, *id. Ach.* 959. "Ην δὲ *ὑποκύψας ἰδῇς τὰ ἐνδοθεν*, *Luc.*

ὑπόκυρτος, ου, *ὁ καὶ ἡ*, subincurvus, aliquantum incurvus.

ὑποκυρτόω, ῶ, obliquo, *Gl. Vet.* *ὑποκυρτῶν*, obliquare. Ex *ὑπὸ* et *κυρτός*.

ὑποκυσσαμένην, acc. sing. a. 1. part. med. *Poët.* pro *ὑποκυσαμένην*, ab *ὑποκύομαι*.

ὑπόκυφος, ου, *ὁ καὶ ἡ*, aliquantum incurvus.

ὑποκυφόω, τὸ, subcastasta, pars currus.

ὑποκύω, f. *ὑσω*, gravida fio. *Ἡ δ' ὑποκυσσαμένη διδυμάοσι γτίνατο παῖδε*, *Il.* 6, 26. *Ἡ δ' ὑποκυσσαμένη τέκετο κρατερόφρονα τέκνα*, *Hesiod. Theog.* 308.

ὑποκύων, nomen cujusdem tragœdiæ Varronis.

ὑποκῶλια, ων, τὰ, internodia. Ex *κῶλον*.

ὑποκωμῳδέω, subirrideo more comico, taciteque mordeo dicterio comico seu scommate; (2) adsimilo. Τὰ πολλὰ *ὑπεκωμῴδουν*, *Luc. Toxar.*

ὑπόκωφος, ου, *ὁ καὶ ἡ*, subsurdus, surdaster, *Gl. Vet.*

ὑπολᾰβεῖν, 2. sing. aor. 2. conj. act. verbi *ὑπολαμβάνω*.

ὑπολαῖς, ῖδος, ἡ, idem quod *ὑπολωΐς*.

ὑπολαλέω, submurmuro, mussito.

ὑπολαμβάνω, f. *λήψομαι*, suscipio; (2) excipio, sc. insidiis, &c. *unde et pro* surripio; (3) respondeo, excipio orationem alicujus respondendo; (4) excipio impetum irruentis hostis, &c. *item* cohibeo, reprimo; (5) suspicor, conjicio, puto, arbitror; (6) prenso; *ὑπολᾶβωσιν*, duxerint, *Ph.* a. 2. conj. 3. plur. *ὑπειλήφαμεν*, duximus, *Ph.* p. 1. plur. Νεφέλη *ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν*, *Act.* 1, 9. Πάντας *αὐτὸ καταφρονεῖν ὑπολαμβάνει*, *Epigr.* Ὁ Κύρος *ὑπολαβὼν*, εἶπεν, *Xen. Cyr.* 4, 3. Τὶ *ἂν αἴτιον εἶναι ὑπολαμβάνω*, ἐγὼ *ὑμῖν ἐρῶ*, *Plato.* ap. *Socr.* 21. Ψευδεῖσθαι, *ὅσῑς τέτων τι περὶ σᾶ ὑπολήψεται*, *M. Anton.* 10, 30.

ὑπολαμπὰς, ῆς, ἡ, fenestræ ex speculari lapide aut lucernæ inclusæ modicum lumen efficientes, *Ern.*

ὑπολαμπὴς, έος, *ὁ καὶ ἡ*, sublucidus, subfulgidus, aliquantum fulgidus. Ab

ὑπολάμπω, f. *ψω*, subluceo, subtus luceo; (2) aliquantum luceo. *Δαίδων ὑπολαμπομενόων*, *Il.* 18, 492. Hinc

ὑπόλαμπρος, εως, ἡ, lucis fulgor, seu nidor.

ὑπολανθάνω, lateo, occultor, *Rob.*

ὑπολαπάζω, et *-άσσω*, subtus evacuo, evacuando subduco; (2) paullum evacuo.

ὑπολάπαρος, ον, mollis, vacuus.

ὑπολαπίνω, aliquantum lævigo, extenuo.

ὑπολέγω, pronuncio, addo dicendo, præeo verba, præcino, rationem habeo.

ὑπολέθριος, ᾱ, ον, nonnihil perniciosus.

ὑπολείβομαι, f. *ψομαι*, subtus fluo et stillo, scaturio, vel leniter fluo aut stillo, aut diffluo, *Hipp.*

ὑπολείβω, libo, *Æsch.*

ὑπόλειμμα, *ατος*, τὸ, quod residuum est, reliquiæ; *item* reliqua *in re pecuniaria*, *Rob.* Ab

ὑπολείπω, f. *ψω*, relinquo, reliquum facio; (2) deficio, minuor; (3) in *med.* non solvo sc. totum quod debeo; *ὑπολείπομαι*, relinquor, minuor, deficio. Δέδοικα δὲ *μᾶλλον μὴ καὶ τοῖς παισὶν αὐτὸν ὑπολίπωμεν*, *Thucyd.* Τίν' *ὑπολείπομαι τύχην*; *Eur. Hel.* 300. Ὁπόταν *δνοφερὰ νὺξ ὑπολειφθῇ*, recesserit, *Soph. El.* 91. Ἡ *φάλαγξ ἐρεπομένη, εἴ τι τῶν σκευοφόρων ὑπολίποιτο*, *Xen. Cyr.* 6, 19. Ὑπολελειμμένοι ἐγὼ μονώτατος, 1 *Reg.* 19, 10. Οὐχ' ὑπίλιπε μοι εὐλογίαν, πάτερ; *Gen.* 27, 36. *ὑπολειφθῆναι*, *relictum esse*, aor. 1. infin. pass.

ὑπόλειψις, εως, ἡ, idem quod *ὑπόλειμμα*, *Theophr.*

ὑπόλεπρος, ᾱ, *ὁ καὶ ἡ*, paullum scaber.

ὑπόλεπτος, ον, subgracilis, subtenuis.

ὑπολευκαίνω, subalbidum seu subcandidum reddo; *ὑπολευκαίνομαι*, albesco. Αἱ δ' *ὑπολευκαίνονται ἀχυμέμαι*, *Il.* 5, 502.

ὑπόλευκος, ᾱ, *ὁ καὶ ἡ*, candicans, albicans, albidus, vel subalbidus, *Gl. V.* subalbus, albidus.

ὑπολέχω, fut. ξω, paulatim desino, intereo. Καὶ *ἡ ἐξ ἀρχῆς αὐτῶν ἀρετὴ κατὰ μικρὸν ὑπέλιξεν*, *Elian. V. H.* 14, 29.

ὑπόλημμα, *ατος*, τὸ, id ipsum, quod susceptum est; (2) conceptus. Ab *ὑπολαμβάνω*.

ὑπολήνιον, ου, τὸ, vas, quod torculari subjacet, lacus, *Gl. V.* torcularium. Ex *ληνός*. Unde

ὑπολήνιος, ου, *ὁ καὶ ἡ*, torcularius, *Gl. V.*

ὑπολήνιος, ίδος, ἡ, vide *ὑπολήνιον*. *Ἐν δὲ χρυσείᾳς ὑπολήνιδας ἐπλήσαντο*, *Callim.*

ὑπόληξις, ἡ, cessatio, finis. Ab *ὑπολήγω*.

ὑπολῃστικός, ἡ, όν, suspiciosus, *Gl. Vet.* (2) opinator; *δύναμις ὑπολῃστικὴ*, facultas opinandi.

ὑπολῃστικῶς, *adv.* opinando, per opinionem.

ὑπολῃστὸς, ῆ, *ὁ καὶ ἡ*, de quo opinio concipitur, concipi potest, aut jam concepta est. Ab *ὑπολαμβάνω*.

ὑπολησέω, deliro, ut *simplex*.

ὑπόλῑψις, εως, ἡ, susceptio; (2) responsio, qua aliquem excipimus loquentem aut canentem; (3) suspicio; (4) opinio, existimatio; (5) etiam de bona fama, ut Lat. *existimatio*. Ab *ὑπολαμβάνω*.

ὑπολίζων, ονος, *ὁ καὶ ἡ*, paullo minor. *Λαοὶ δ' ὑπολίζονες ἦσαν*, *Il.* 18, 519.

ὑπόλῐθος, ᾱ, *ὁ καὶ ἡ*, lapidosus, saxosus, petrosus, vel aliquatenus lapidosus.

ὑπολιμπάνω, relinquo; (2) deficio. *Ἡμῖν ὑπολιμπάναν ὑτογραμμόν*, 1 *Pet.* 2, 21.

ὑπολιμώδης, εος, *ὁ καὶ ἡ*, paulum famelicus.

ὑπολιπαίνω, pinguefio.

ὑπολίπᾰρος, ᾱ, *ὁ καὶ ἡ*, subpinguis, pinguiusculus.

ὑπολίπης, έος, *ὁ καὶ ἡ*, reliquus. Ab *ὑπολείπω*.

ὑπολισθάνω, f. *σθήσω*, sublabor, *Gl. V.* paullatim delabor.

ὑπόλιστος, ᾱ, *ὁ καὶ ἡ*, nates graciles habens.

ὑπόλῐτος, ᾱ, *ὁ καὶ ἡ*, tenuiculus, *Gl. V.*

ὑπόλῐχνος, ᾱ, *ὁ καὶ ἡ*, subgulosus, gulæ deditus.

ὑπολογίομαι, ῶμαι, deducor; *ὑπολογηθέντων*, deductis, *Ph.* Ab *ὑπόλογος*.

ὑπολογίζομαι, f. *ἰσομαι*, reputo, rationem alicujus rei ad excusandum habeo; *unde pro* excuso, ignosco, absolvo; *item* imputo; dicitur tamen de personis, quarum ratio, respectus habetur; in rationibus deductionem facere. *Ὑπολογίζεσθαι πίνδυνον τᾷ ζῇν*, *Plat. Ap. Socr.* 10. Οὐδὲν *οἶμαι τέτο ὑπολογιστέον*, *ὅτι πλεῖ ἐν τῇ νηῒ*, *idem.*

ὑπόλογος, ᾱ, *ὁ*, cujus ratio habetur, maxime in excusando vel absolvendo; (2) numerus ad alterum ita relatus, ut minoris vicem obtineat.

ὑπόλοιπος, ον, reliquus, restans. Οὐκῶν *ὑπόλοιτόν σοι τὸ βάρος θεον γίνεται*, *Arist. Plut.* 430. Ab *ὑπολείπω*.

ὑπόλοξος, ον, leviter obliquus.

ὑπολοχᾰγὸς, ῦ, ὁ, propræfectus cohortis.

ὑπολύδιος, sublydius, eadem forma qua *ὑποδώριος*.

ὑπολύριος, *ὁ καὶ ἡ*, aptus modulationi, *Ar.*

ὑπόλῡσις, εως, ἡ, solutio, resolutio, dissolutio. Ab

ὑπολύω, f. *ὑσω*, q. d. subsolvo, subtersolvo, *Gl. V.* excalceo; *ὑπολύομαι*, discalceor, excalceor, *Gl. V.* (2) solvo, exsolvo, resolvo; (3) debilito; *ὑπόλυσον*, excalcea, *Gl. V.* a. 1. act. imperat. Ταῦτας (πεδσκακας) *ὑπολύσας*, *ἀνεμέτρει τὸ χάριον*, *Arist. Nub.* 152. Ἀλλὰ *σὺ τόν γ' ἰλθεσα*, Θέὰ, *ὑπελύσαο δεσμῶν*, *Il.* 1, 401.

ὑπολωΐς, ῖδος, ἡ, curruca, *avis. Angl.* A HEDGE-SPARROW.

ὑπολωφάω, desino paulatim, vel desino.

ὑπομάζιον, τὸ, mammillare, *V. L.*

ὑπομάζιος, ᾱ, *ὁ καὶ ἡ*, submammillaris, qui adhuc est lactens, *ὑπομάζιοι*, subrumi, *Gl. V.* Ex *ὑπὸ* et *μαζός*.

ὑπομαίνεσθαι, paullulum, leviter furere.

ὑπόμακρος, ον, paullo longior. "Εστιτ' ἄνωθεν *ῥάδδον ἐνθεὶς ὑπόμακρον*, *Arist. Pace*, 1243.

ὑπομαλακίζομαι, paullulum timeo.

ὑπομαλάσσω, vel *ὑπομαλάττω*, f. ξω, subtus mollio; (2) paullum mollio.

ὑπόμαξον, 2. sing. aor. 1. imp. act. verbi *ὑπομάσσω*.

ὑπομαραίνομαι, q. d. submarcesco, subflaccesco.

ὑπόμαργος, ᾱ, *ὁ καὶ ἡ*, q. d. subinsanus, vecors, stolidus; (2) petulans.

ὑπομάσθιος, idem quod ὑπομάξιος, *Steph.*
ὑπομάσσω, vel ἀττω, fut. ξω, conspergo, illino. Ὑπόμαξον Τᾶς τήνω φλιᾶς καθυπέρτερον, *Theocr.* 2, 60.
ὑπομάσχαλον, ου, τὸ, q. d. subalare, *Gl. V.* laterale. Ex ὑπὸ et μασχάλη.
ὑπόμαυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, obscurus; subluculus.
ὑπομβρος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui subest humor, *propric* ex imbre.
ὑπομειδιάω, ῶ, fut. άσω, subrideo, aut clam rideo. Ὑπεμειδίασε Κύπρις, *Anacr.* 44.
ὑπομείνας, aor. 1. part. act. verbi ὑπομένω.
ὑπομείων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui infimi ordinis et sortis est, *Xen.* Exponitur etiam centurio, subministrer.
ὑπομελαίνω, nigrico. Ex ὑπὸ et μέλας.
ὑπομελαινδρύωδης, ες, salsamento thunnino similis.
ὑπομέλας, αινα, αν, subniger, nigricans.
ὑπομεμψίμοιρος, ον, paullum querulus de sorte.
ὑπομενετικός, ἡ, όν, patiens. Ab ὑπομένω.
ὑπομενητέα, subeunda, *Ph.* Ab eod.
ὑπομενητικός, ἡ, όν, patiens, tolerans; perpessitius, *Gl. Vet.* Ab eod.
ὑπομένητος, ὁ καὶ ἡ, tolerabilis. Ab
ὑπομένω, f. ενῶ, sustineo, patior, perpetior, tolero, fero, persevero, *Ph. Gl. V.* item remaneo, exspecto; ὑπομεῖναι, tolerare, *Ph.* aor. 1. inf. Ὑπὲρ ἧς ἀδὴν ὃ, τι τῶν δεινῶν ἐχ ὑπομενητέον, *Isocr.* Πολλὴν ἀθλησιν ὑπεμείνατε παθημάτων, *Heb.* 10, 32. Μακρὸν γ' ἐχ ὑπέμεινεν ὅλεθον, *Pind. Pyth.* 2, 48. Πάντα κίνδυνον, ὑπομεῖναι τῷ ἐπαινεσθαι ἕνεκα, *Xen. Cyr.* 1, 2.
ὑπομεμιμνηκότα, acc. sing. perf. part. act.
ὑπομερίζω, f. ίσω, subdivido. Hinc
ὑπομερισμός, οῦ, ὁ, subdivisio.
ὑπομεταμάομαι, ώμαι, admugio.
ὑπομήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, q. d. sublongus, longiusculus, oblongus. Ex ὑπὸ et μήκος.
ὑπομηλίζω, fut. ίσω, sum colore in luteum vergente.
ὑπόμιγμα, ατος, τὸ, admixtio. Ab
ὑπομίγνυμι, f. ίξω, clam misceo, vel paullatim misceo.
ὑπομιμνήσκω, in memoriam revoco; admoneo, præmoneo, *Gl. Vet.* ὑπέμνησεν, admonuit, *Ph.* aor. 1. Ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν, *Joan.* 14, 26. Πάλιν, πάλιν παλαιὸν ἄλγημ' ὑπέμνασας, *Soph. Phil.* 1163. Ὑπομιμνάσκων τῶ ῥημάτος, *Theocr.* 21, 50. Ὑπεμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ λόγου τοῦ Κυρίε, *Luc.* 22, 61.
ὑπομισέω, leviter odi.
ὑπόμισθος, ε, ὁ καὶ ἡ, mercede conductus.
ὑπομνάομαι, ῶμαι, clam ambio nuptias, feminam ad adulterium pellicio.
ὑπόμνημα, ατος, τὸ, quod rei alicujus reminisci facit, monumentum; (2) commentarius, l. e. liber, in quo capita tantum in rerum memoriam attinguntur, *Ph.* commentarium, actum, commentarius; ὑπομνήματα, gesta, *Ph.* gesta avita, al. *Gl. Vet.* annales. Ab ὑπομιμνήσκω. Hinc
ὑπομνηματίζω, fut. ίσω, in commentarium refero, commentariis scriptis interpretor, *Gl. V.* commentor, admonefacio, peto, rogo. Ἔτει δ' ἐνεκελεύσω καὶ ἡμᾶς τι περὶ Ὕλης πάντως εἰς σὴν ὑπομνηματίσασθαι χάριν, *Longin.* 1.
ὑπομνηματικὰ συγγράμματα, scripta ad memoriæ tantum subsidium, *Bud.*
ὑπομνηματισμός, οῦ, ὁ, interpretatio, quæ fit commentariis scriptis; (2) literæ publicæ, commentarii; (3) decretum in literas relatum.
ὑπομνηματιστής, οῦ, ὁ, commentator, commentarius, *Gl. V.* (2) scriba publicus.
ὑπομνηματογράφος, ου, ὁ, qui hypomnemata scribit, commentariorum scriptor, *Gl. V.* actuarius, memoralis. Ex ὑπόμνημα et γράφω.
ὑπομνήσαι, aor. 1. inf. act. verbi ὑπομιμνήσκω.
ὑπόμνησις, εως, ἡ, monitio, admonitio, commonefactio; (2) commemoratio rerum præteritarum. Ab ὑπομιμνήσκω.
ὑπομνησιεύω, et ὑπομνησιεύομαι, despondeo.
ὑπομνησίιον, ου, τὸ, commentarius, et memoriale, *Ph.* commentarium, commonitorium. Ab ὑπομιμνήσκω.
ὑπόμνυμι, prorogo rem jurejurando, excusans me cum jurejurando, dilationem peto. Ὑπομνυσαμένη δὲ Μενεκλέους, καὶ πάλιν διαχειροτονίας γενομένης, *Xen.*
ὑπομονή, ῆς, ἡ, sustentatio, qua impetus et incursus alicujus rei sustinetur; (2) remansio, perseverantia, ut belli; (3) tolerantia, patientia. Ab ὑπομένω.
ὑπομονητικός, ἡ, όν, patiens, tolerans.
ὑπομονικός, ἡ, όν, idem et ab eod.
ὑπομοσίαι, ας, ἡ, dilatio, quæ jurejurando postulatur et impetratur. Sed rectius ὑπωμοσία. Ab ὑπόμνυμι.
ὑπομισχέω, fut. εύσω, novellos surculos sero; *Metaph.* sero, v. c. bellum, odia. Ex ὑπὸ et μόσχος.
ὑπομόχθηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, subimprobus, subineptus, subfrivolus.
ὑπομόχλιον, ου, τὸ, id, quod vectibus subjicitur.
ὑπομυθέομαι, οῦμαι, proloquor.
ὑπομυκάομαι, q. d. submugio, *Æsch.*
ὑπόμυξος, ον, mucosus. A μύξα.
ὑπομυόσαρος, ου, ὁ καὶ ἡ, subfœtidus, subolidus, aliquantulum graveolens.
ὑπομύω, comprimo, *Ath.*
ὑπομωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, aliquantulum stultus.
ὑπονεάζω, juvenesco.
ὑπονεάω, ῶ, terram, agrum novo.
ὑπονεμομαι, depascor, *Epigr.* (2) suffodio muros, unde decipio, *Hes.* Ex νέμω.
ὑπονευρίζω, subnervo, *Gl. V.* Ex νεῦρον.
ὑπονεύω, innuo, nutu significo; (2) annuo.
ὑπονέφελος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui sub nubibus est; nubilus, *Gl. V.* Ex νεφέλη.
ὑπονέω, subter aquas nato, aquas subeo.
ὑπονήσιος, sub Nelo situs, Nelo subjectus, *Hom.*
ὑπονήχομαι, f. ξομαι, idem quod ὑπονέω.
ὑπονίπτω, f. ψω, lavo, ut pedes.
ὑπονιτρώδης, ες, paullum nitrosus. A νίτρον.
ὑπονίφων, aliquantum ningo, *Ph.* -ομαι, nive obruor; νυὲ ὑπονιφομένη, nox nivosa.
ὑπονοέω, suspicor, suspectum habeo; (2) conjicio, opinor. Σὺ μηδὲν εἰς ἐμ' ὑπονόει τοιῦτο, *Arist. Plut.* 361. Ὑπονόησον σύ μοι, *id. Lys.* 38. "Α δ' ἐ λέγωσιν, ταῦτ' ὑπονενοήκαμεν, *ib.* 1238. Ὑπονοεῖς δ' ἃ μή σε χρὴ, *Eur. Iph.* in *Aul.* 1159. Τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι; *Act.* 13, 25. Hinc
ὑπονόημα, ατος, τὸ, cogitatum, opinio.
ὑπονοητής, οῦ, ὁ, suspiciosus, *Gl. V.*
ὑπονόθευσις, εως, ἡ, solicitatio.
ὑπονοθευτής, οῦ, ὁ, seductor, solicitator, *Gl. Vet.* Ab
ὑπονοθεύω, clam adultero, *Ph.* corrumpo. Ὑπενόθευσεν Ἰάσων ὁ ἀδελφὸς Ὀνίε τὴν ἀρχιερωσύνην, 2 *Macc.* 4, 7. Καὶ ὁ μὲν Ἰάσων ὁ τὸν ἴδιον ἀδελφὸν ὑπονοθεύσας, ὑπονοθευθεὶς ὑφ' ἑτέρε, *ib.* ver. 26.
ὑπόνοια, ας, ἡ, suspicio, opinio; (2) allegoria. Ex νόος, νέω.
ὑπονομεύω, f. εύσω, cuniculos ago; (2) per fraudem et qu. cuniculos conscisco alteri malum.
ὑπονομηδόν, *adv.* per cuniculos. Ab
ὑπόνομος, ου, ὁ καὶ ἡ, occulte depascens; (2) cuniculosus, qui est instar fossæ subterraneus; (3) *subst.* fossa subterranea et operta, *Ph.* cuniculus, cloaca; ὑπόνομοι, tubi, *Ph.* Ex ὑπὸ et νέμω.
ὕπονος, et ὑπονίσκος, ὁ, asellus suppositus, genus machinæ, quo fit extensio ad inferiora. Ab ὄνος.
ὑπονοσέω, ῶ, ægrotare incipio, languesco. Ὑπενόσει τοιγαρῦν ἤδη, καὶ πονήσας εἶχεν, *Luc. Toxar.*
ὑπονοσέω, me recipio, recedo. Hinc
ὑπονόσησις, εως, ἡ, quum quid retrorsum abit, et clanculum se recipit, aut subsidit, *Gl. V.* recessus, reditus, detectio.
ὑπονοστίζω, fut. ίσω, humecto.
ὑπονυμφίς, ίδος, ἡ, mulier, quæ a latere sponsæ est. Ex ὑπὸ et νύμφη.
ὑπονύσσω, fut. ξω, subtus pungo, stimulos subdo, vel clam pungo, vexo. Ἄρρα δὲ χειρῶν Δάκτυλα πάνθ' ὑπένυξεν, *Theocr.* 19, 3.
ὑπονυσάζω, paullum dormio.
ὑπόνωθρος, ε, ὁ καὶ ἡ, subobscurus, stolidus, &c.
ὑπόξανθος, ε, ὁ καὶ ἡ, subflavus, flavescens, *Gl. V.* rubeus.
ὑποξενίζω, f. ίσω, peregrino sermone utor; (2) peregrina ratione utor. Ἐπακροῶμαι σῦ —— παρασάγγας ὑποξενίζοντος, *Luc. Gall.*
ὑποξέω, f. έσω, radendo polio.
ὑποξηραίνω, quod idem quod *simplex.*
ὑποξηρασία, ας, ἡ, ariditas.
ὑποξήρος, ε, ὁ καὶ ἡ, aridus; (2) in angustum tenuatus.
ὑποξύλος, ου, ὁ καὶ ἡ, subtus ligneus.
ὑποξυρέω, ῶ, fut. ήσω, subrado, vel leviter novacula rado.
ὑπόξυς, εος, ὁ καὶ ἡ, leviter acuminatus seu mucronatus, subacutus; (2) subacidus, acorem quadamtenus referens.
ὑποξύω, subrado, *Gl. Vet.* Θῆνας ὑποξύσας Λιβυηνίδας, *Dion. Per.* 385.
ὑποπαΐζω, alludo.
ὑποπολαίω, fut. αίσω, q. d. subluctor, luctando subservio.
ὑποπαραληρέω, paulum deliro.
ὑποπαρθένος, ἡ, paulum adhuc virgo, h. e. non cuivis se prostituens.
ὑποπαραθέω, ῶ, f. αθεύσω, vel ώσω, clam submoveo, latenter dejicio.
ὑπόπασον, ε, τὸ, quod inspersum est; (2) stratum. Ab
ὑποπάσσω, f. άσω, inspergo, adspergo.
ὑποπαταγέω, substrepo, adstrepo.
ὑποπατέω, ventrem exonero, *Steph.*
ὑπόπαχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, crassiusculus, subpinguis.
ὑποπεινάω, ῶ, paulum esurio. Σὺ γὰρ ἂν πορίσοι τί δύναι ἀγαθὸν, πλὴν φῶδων ἐκ βαλανείε, καὶ σαιδαρίων ὑποπεινώντων; *Arist. Plut.* 535.
ὑποπέλιδνος, idem quod ὑποπέλιος. Unde
ὑποπελιάζω, sublividus sum, *Rob.*
ὑποπέλιος, ε, ὁ καὶ ἡ, subfuscus, sublividus.
ὑποπέμπω, fut. ψω, submitto, clam mitto, suborno, suppono.
ὑποπεπτηῶτας, acc. plur. perf. partic. act. *Ion.* et per *Ectas.* pro ὑποπεπτηκότας, ab ὑποπτήσσω.
ὑποπεφάτωσις, εως, ἡ, perfectio, consummatio. Ex ὑπὸ et πεφατόω.
ὑποπέρδομαι, suppedo. Ὁ δὲ τυπτόμενος τοῖσι πλατέῖαις ὑποπεδόμενος, *Arist. Ran.* 1215.
ὑποπεριελκάω, infringo, *V. L.*
ὑποπεριπλύνομαι, leviter eluor, de levi proluvie ventris.
ὑποπερκάζω, fut. άσω, paulatim nigresco, paulatim matureseo. Ἕτερα δ' ὑποπερκάζουσι, *Odyss.* 7, 126.
ὑποπετάζω, substerno. Hinc
ὑποπέτασμα, τὸ, quod substratum est.
ὑπόπτερος, ὁ καὶ ἡ, sub se petras sive lapides habens, saxosus, petrosus. Ex πέτρα.
ὑποπήλος, ε, ὁ καὶ ἡ, paulum lutosus.
ὑποπιέζω, f. έσω, exprimo, elido.
ὑποπιθηκίζω, simiam imitor. Ὑπό τι μικρὸν ἐπιθήκισεν, *Arist. Vesp.* 1280.
ὑπόπικρος, ε, ὁ καὶ ἡ, subamarus.
ὑποπίμελος, ε, ὁ καὶ ἡ, pinguiusculus.
ὑποπίμπλημι, fut. πλήσω, impleo, repleo, quam proxime impleo; ὑποπίμπλαμαι, impleor.
ὑποπίμπρημι, suburo. Ἥντιν' ἐκείνας ὑποπίμπρησιν ἀνὴρ, *Arist. Lys.* 350.
ὑποπίνω, subbibo, i. e. plusculum vel aliquantulum bibo, largius bibo. Ὑπέπινον ἐν ὄρει, *Arist. Av.* 500. Ἐκ τέτε δὴ ἐπεῖ ὑπέπινον, *Xen. Cyr.* 8, 30. Ἡ δ' ὑποπεπωκυῖα ἡ γυνὴ 'στὶ τῷ τέχνε κόπτειν;" Ἀδωνὶς φησιν, *Arist. Lys.* 399.
ὑποπίπτω, cado sub, succido, me submitto; succumbo, *Gl. V.* supplex provolvor ad genua: est etiam in manus venio, occurro, incido; it. subjectus sum, de locis, ut monti, turri; unde obnoxius; ὑπέπεσεν, succubuit, *Gl. V.* aor. 2. Ὑποπεσὼν τὸν δεσπότην, *Arist. Eq.* 47. Ὑποπιπτέτω σοῖς βελεμνοις, *Heliod.*
ὑποπιτνάω, pice sublino; *Met.* concumbo, *P.* Ἱκανὸν γὰρ αὐτὴν πρότερον ὑπεπίτνων χρόνον, *Arist. Plut.* 1094.
ὑπόπλακος, vel ὑποπλάκιος, ε, ὁ καὶ ἡ, planitiei subjacens, i. e. planus, campestris. Ex ὑπὸ et πλάξ.
ὑποπλάττομαι, f. σομαι, subeffingo, formo more figuli. Ὑπὸ τοὶς ὄνυξι κηρὸν ὑποπεπλασμένος, *Arist. Vesp.* 108.
ὑπόπλατυς, υος, ὁ καὶ ἡ, aliquantum latus.
ὑποπλέκω, subnecto, *Gl. V.*
ὑπόπλεος, ε, ὁ καὶ ἡ, plenus, refertus.
ὑποπλέω, f. εύσω, navi subvehor; sublego. Κράκιππον ἀναχθέντες ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον, *Act.* 21, 4.
ὑπόπλεως, ω, ὁ καὶ ἡ, *Att.* pro ὑπόπλεος.
ὑποπλήθω, fut. ήσω, impleo. Ὑποπλησθεὶς τῶν ἀρίστων, *Elian. V. H.* 4, 9.
ὑποπληρόω, ῶ, idem. Τύρε αὐτὸν ὑπεπλήρεν, *Elian. V. H.* 9. 17.
ὑποπλήσσω, vel ττω, f. ξω, succutio, percutio.
ὑπόπλους, ὁ, navigatio, v. c. per pontem.

ὑπότλητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, infra se seu in se opes habens conditas.

ὑποτνέω, f. εὔσω, subtus spiro; (2) leviter spiro; (3) adspiro. Ὑποτνεύσαντος δὲ Νότου, *Act.* 27, 13.

ὑποτοδίζω, retrocedo, *Cam.*

ὑποτοδιον, ᾱ, τὸ, scabellum, suppositorium, suppedaneum, *Ph.* Ab ὑπότης.

ὑπότοδιος, pedi suppositus, *Steph.*

ὑποτοδισμός, ὁ, regressus, *Steph.*

ὑποτοιέω, ῶ, et ἑομαι, ᾶμαι, q. d. sub me esse facio, adquiro, comparo, concilio. Ἵνα μὴ δι' ὑμῶν αὐτὸς οἱ Φωκεῖς ὑποποιῆσονται, *Dem.* Hinc

ὑποποίητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, adquisitus.

ὑποποίκιλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, paullum variegatus.

ὑποτολίτης, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, subcanus.

ὑποτολιτεύομαι, subdole rempublicam administro.

ὑποτομιτήν, ῆτος, ἡ, jussum, edictum. Ex ὑπὸ et τέμνω.

ὑποτοξεύομαι, eo sub, subeo, clam occupo.

ὑποτοξευσις, εως, ἡ, ingressus subterraneus. A præc.

ὑπότοτις, ιος, ἡ, vitulum habens vacca; (2) quæ liberos habet.

ὑποτοχυρίζω, purpurasco. Ab

ὑποτόχυρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, aliquatenus purpureum colorem referens. Ex ὑπὸ et τοχύρα.

ὑπότυς, οδος, ὁ καὶ ἡ, pedes habens, pedibus subnixus.

ὑποτραῦλιν, aliquantum latenterque mitigo.

ὑποτρεμμος, ὁ καὶ ἡ, habens aliquid stipitis.

ὑποτρεσθύστερος, ον, natu grandior, paulo provectior ætate.

ὑποτρήθω, f. ήσω, succendo, igne subjecto cremo.

ὑποτρίω, f. ίσω, frendeo.

ὑπότρομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, proram habens depressiorem, *Plut.* in *Pericl.* cap. 26. Ex ὑπὸ et τρόμα.

ὑπότριτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, alatus; pennatus; (2) velox, *Æsch. Ch.* 601. Ex τριτόν.

ὑποτυΐσηι, 3. singul. præs. ind. act. *Dor.* pro ὑποτυΐσει.

ὑπότυστος, idem quod ὕποτος, *Poll.*

ὑποτυτύω, f. εὔσω, suspicor; (2) suspectum habeo; (3) observo, circumspicio. Οὐδ' ὑποτετύσωσιν (σε) ὧδ' ἠνθισμένον, *Sophoc. El.* 43. Τῶν μὲν ὄντων ὑποτετύων, *Heliod.* Πολέμιον ὑποτετύειν τὸν Φίλιππον, *Liban.* in *Phil.* 2. *Dem.* Τίν' αἰτίαν ἔχων; ὑποτετύω τί γάρ, *Eur. Iph.* in *Tau.* 1039. Ab ὕποτος.

ὑπότυτος, ᾱ, ὁ, suspicax, suspiciosus; (2) qui apparet et in conspectum venit. Ab ὑποτέτυμαι.

ὑποτυτόσσω, f. ξω, præ timore me submitto; (2) formido, revereor; ὑποτετυτθηκότες. Οὐ δὲ καθύπτασθαι τῷ δ' ὑποτετύξας πάφῳ, *Eur. Hel.* 918. Ὑετίπτησσον οἱ ἥλικες αὐτῷ, *Xen. Cyr.* 1, 21. Ὑπέπτησσεν ἀεὶ τὸς Σκύθας, *Luc.*

ὑπότυτος, suspicor, suspectum habeo; (2) contemnor, negligor. Πέμψαντες ἐπὶ ναῦς εἰς τὰς παρεῖδας καὶ ὑποσθένες ἐμπίνειαν, *Appian. B. Mithridat.* Hinc

ὕποττον, τὸ, suspicio, *Thuc.*

ὕποττος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, suspectus; (2) suspicax, suspiciosus, qui omnia habet suspecta, ac proinde formidolosus; (2) *active*, suspicans, *Eur. Hec.* 1135.

ὑποτύφσω, f. ξω, complico, in sinus et rugas contraho. Hinc

ὑποτυχίς, ίδες, ἡ, compago, commissura.

ὑπότυτος, *adv.* suspiciose, suspecte, per suspicionem.

ὑπότυτωσις, εως, ἡ, casus, ruina; (2) submissio, humiliatio. Ab ὑποτίττω.

ὑποττώσσω, fut. ξω, idem quod ὑποττήσσω. Σμικρέην τι ὑποτατώξασα ἡ νῦσος, *Aret.*

ὑποτυβλίνιος, α, ον, qui est in fundo.

ὑποτυβλίνος, ὁ καὶ ἡ, idem.

ὑποτυΐσκω, suppuro.

ὑποτυκνάζω, suffrequento, apud *Luc.*

ὑπότυκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, suppuratus. Ex πύον.

ὑποτυρρίζω, f. ίσω, subrufus sum. Ab

ὑπότυρρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, subrufus, *Gl. Vet.* rufus.

ὑπότωλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, q. d. paullum habens subjectum.

ὑποφάπτω. subsarcio, subsuo, resarcio, *Gl. Vet.* Vide ὑποῤῥάπτω.

ὑποφαφή, ῆς, ἡ, subsutio, resarcinatio, plicatura, *Ph.* A præc.

ὑποφαγίζομαι, subirascor.

ὑποφάγγνωμι, paullulum, leniter sterno.

ὑποφάεος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, in ima parte montis situs, monti subjectus; ὑπόφαιον, et ὑπόφαιον, τὸ, parvum promontorium. Ex ὄφος.

ὑποφᾶλω, ῶ, subrigo, erigo, fulcio, *Gl. Vet.* ὑποφῆλαι, subrigit, fulcit, *Ph.*

ὑποφάριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, matutinus.

ὑποφᾶλωμα, ατος, τὸ, fulcimentum, pedamentum, *Gl. V.* Ab ὑποφᾶλόω.

ὑποφάριος, idem quod ὑπωφάριος, *Poll.*

ὑποφαφος, ὁ καὶ ἡ, tenuis, imbellis, de voce, ab ὄφος, tectum, i. e. non exiens ædibus, quæ foris non auditur; vel calamus, per quem stridula vox emittitur.

ὑποῤῥάπτω, f. ψω, q. d. subsuo, adsuo. Ὑπερῥαμένος, subsutus, *Epith.* vestis duplicis; (2) consarcino, ut mendacia. Ὡς δὴ τὶ δράσων τόνδ' ὑποῤῥάπτεις λόγον, *Eur. Alc.* 534.

ὑποῤῥαχίς, ίδος, ἡ, cavum sub dorso ad lumbos.

ὑποῤῥέω, subterfluo, subterlabor; (2) sensim fluo, seu influo, emano. Ἡρέμα ὑποῤῥεῖ πρὸς τὰ ἤθη, *Plato.* Ὑποῤῥέοντος τοῦ χρόνου, *Arist. Nub.* 1292.

ὑποῤῥήγνυμι, seu ὑποῤῥηγνύω, fut. ξω, subtus rumpo, abrumpo discindo; ὑποῤῥήγνυμαι, subtus rumpor, erumpor; ὑπερῥαγη, a. 2. pass. Οὐρανόθεν δ' ἀς' ὑπερράγη ἄστιτος αἰθήρ, *Il.* 8, 554, et 16, 300.

ὑποῤῥήνης, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, agnum sub se habens. Ex ὑπὸ et ῥήν.

ὑποῤῥίζος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui est sub radice, radici subjectus. Ex ὑπὸ et ῥίζα.

ὑποῤῥίνιον, ᾱ, τὸ, idem quod ὑποῤῥίνιον, *Poll.*

ὑποῤῥινον, ᾱ, τὸ, barba, quæ sub naribus nascitur, mustax. Ex ὑπὸ et ῥίν.

ὑποῤῥινος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui sic loquitur, ut vox in naribus stridat. Ex iisd.

ὑποῤῥιπίζω, f. ίσω, ignem prope extinctum flatu exsuscito.

ὑποῤῥιπτέω, ῶ, subjecto, *Gl. V.*

ὑποῤῥίπτω, fut. ψω, subjicio; *inpr.* alterius potestati.

ὑποῤῥοιζέω, ῶ, f. ήσω, substrido, substrepo.

ὑποῤῥυσις, εως, ἡ, subfluxio, defluxio, delapsio.

ὑποῤῥωδέω, paullulum metuo et horreo. Οὐθ' ἡ τεκοῦσα σὺ, χ' ὑπορῥωδῶσ' ἐμοὶ, *Eur. Supp.* 345.

ὑποῤῥώξ, ῶγος, rupes, saxum, *Sch. Arist.* nisi leg. ἀπορῥώξ, *Ern.*

ὑποῤύσσω, vel ὑττω, fut. ξω, subtus fodio, suffodio, cuniculos ago, subruo. Δέδια γὰν μή τις ὑποῤύξας τὸν τοῖχον ὑφέληται ταῦτα, *Luc. Gall.* Ὑποῤύττων τὰ τείχη, *Ælian. V. H.* 3, 16.

ὑποῤχέομαι, ᾶμαι, salto ad cantum. Ὀρχησις ἀλτικὴ, ἣν ὑπωρχοῦντο διατοεύόμενοι τὴν πόλιν, *Plut.* Hinc

ὑποῤχηματικός, ἡ, όν, qui ad cantilenas saltantium pertinet.

ὑποῤχηστής, ᾶ, saltatio ad cantum.

ὑποῤχω, excito. Τοῖον γὰρ ὑπώρχεσε μῦσαι λίγειαι *Odyss.* 24, 62.

ὑποσαγής, έος, ὁ καὶ ἡ, clitellarius. Ex σάγη.

ὑπόσαθρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, subputris, ex parte putris, *P.* vitiosus, *Ern.*

ὑποσαίνω, subblandior.

ὑποσακκίζευν, subcolare; (2) furari. Ὑποσακκίζειν χρήματα, *Herodot.*

ὑποσαλεύω, submoveo, leniter moveo vel concutio. Ὑπεσαλεύετο αὖθις ὁ δῆμος εἰς ὀργὴν, *Appian. B. Civil.* 2.

ὑπόσαλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui est in jactatione, instabilis. Ex ὑπὸ et σάλος.

ὑπόσαπρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, subputridus, aliquid occultæ putredinis habens.

ὑποσαρκίδιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, subcutaneus, intercutaneus, *Gl. V.* Ex ὑπὸ et σάρξ.

ὑποσάρκιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui sub carne latet. Ex iisd.

ὑποσαρκόω, carne subter repleo, *Gal.*

ὑποσεισθίω, a. 1. part. pass. verbi ὑποσίω.

ὑπόσεισμα, ατος, τὸ, micæ concussio elisæ.

ὑποσισμός, ᾱ, ὁ, succussio, succussus. Ab

ὑποσείω, f. εἴσω, succutio, latenter excutio. Οἱ δέ τ' ἔνεφθεν ὑποσείσιον ἱμάντι Ἀψάμενοι ἐκάτερθε, *Od.* 9, 385.

ὑποσέμνος, ὁ καὶ ἡ, idem quod σεμνός.

ὑποσεύομαι, irruo. Τῶν δ' ὑποσευομένων κανάχιζε πόσ' ὠκείοι χθών, *Hesiod. Scut.* 373.

ὑποσημαίνω, indico, significo; (2) signum do, antesignanum et auctorem me præbeo; (3) subscribo nomen. Τᾧ δὲ μέλες αὐτοὶς τὸ ἐνδόσιμον ὁ ἕτερος χορὸς ὑπεσήμανεν, *Heliod.* Τύνομα αὐτὸ ὑποσημαίνει, *Aristot.* Hinc

ὑποσημασία, ᾱ, subscriptio.

ὑποσημειόω, notis excipio; (2) annoto, *Gl. Vet.* ὑποσημειῶμαι, adumbro, designo. Hinc

ὑποσημείωσις, εως, ἡ, subscriptio, *Gl. Vet.* subnotatio; (2) annotatio.

ὑποσήτω, putrefacio, *Rob.*

ὑποσιγάω, sileo, nihil dico ad ea, quæ alius dicit, non accino vel concino canenti.

ὑποσίδηρος, ον, ferreus.

ὑπόσιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, paullum simus, *Gl. V.* subsimus. Hinc

ὑποσιμόω, ῶ, f. ώσω, leniter pando. Μικρὸν ὑποσιμώσασα τὴν ὀφῦν, *Alciphr.* 1, 39.

ὑποσιωτάω, ῶ, fut. ήσω, subticeo, celo, suppremo. Hinc

ὑποσιώπησις, εως, ἡ, figura oratoria, reticentia, suppressio sermonis, *Steph.*

ὑποσκάζω, f. άσω, leviter claudico, subclaudico, *Ph.* ὑποσκάζει, vacillat.

ὑποσκαλεύω, fut. εὔσω, surculo suscito. Τὸ πῦρ ὑποσκάλευε, *Arist. Ach.* 1019.

ὑποσκαλμίς, ίδος, ἡ, scalmi basis seu quod sub scalmo est. Ex ὑπὸ et σκαλμός.

ὑπόσκαμβος, ον, leviter inflexus.

ὑποσκάπτω, f. ψω, suffodio, subtus fodio, in ima parte circumfodio. Μακρά μοι δ' αὐτόθεν ἄλμαθ' ὑποσκάπτοι τις, *Pind. Nem.* 5, 37. Hinc

ὑποσκαφή, ῆς, ἡ, suffossio.

ὑποσκαφισμός, ᾱ, ὁ, purgatio frumenti quæ fit alveo, vanno, *Plut.* qs. a σκαφίζω.

ὑποσκελίζω, fut. ίσω, subjecto crure everto, supplanto; (2) decipio. Τὰς περιουμίας ὑποσκελίζετε τῶν ἐνδεαγαθίζεσθαι προαιρεμένων, debilitate, *Philo.* Ex ὑπὸ et σκέλος. Hinc

ὑποσκέλισμα, ατος, τὸ, lapsus seu ruina ex supplantatione; (2) fraus.

ὑποσκελισμός, ᾱ, ὁ, supplantatio, cum aliquem crure subjecto labefactamus. Ab eodem.

ὑποσκέπτομαι, considero.

ὑποσκευή, ῆς, ἡ, substructio, *Gl. V.*

ὑποσκιάζω, obumbro, *Ath.*

ὑποσκίασις, εως, ἡ, inumbratio. Ab

ὑποσκιάω, ῶ, f. άσω, aliquantum inumbro, aliquatenus obumbro.

ὑποσκιόεις, όεσσα, όεν, idem quod

ὑπόσκιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, umbrosus, opacus, umbra obtectus. Ex ὑπὸ et σκιά.

ὑπόσκληρος, ὁ καὶ ἡ, subdurus, paulo durior.

ὑποσκόλιος, ίᾱ, ὁ καὶ ἡ, paullulum obliquus vel tortus. Ὑποσκόλιος αὐχὴν, *Aret.*

ὑποσκότεινος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, obscurus, subluculus, *Gl. Vet.*

ὑποσμὸς, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, subolens, leviter fragrans; (2) qui odoratur, qui olfacit. Ex ὑπὸ et ὀσμή.

ὑποσμύχω, fut. ξω, suburo, paullatim igni latente exuro; (2) paullatim exedo, ut cura, amore. Τὰ σπλάγχνα καπιτθίειν καὶ ὑποσμύχειν, *Basil.*

ὑποσόλοικος, aliquantum solœcus, *Cic.*

ὑπόσομρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, q. d. subinanis et subfungosus spongiæ similis.

ὑπόσοφος, ον, sapienti similis; dicitur de artificibus: artes ὑπόσοφοι, plastice, pictoria, &c.

ὑποσπαθισμός, ὁ, incisio tribus divisionibus super frontem facta, &c. *Steph.*

ὑποσπαίρω, subpalpito, *Suid.*

ὑποσπανίζω, fut. ίσω, aliquantum laboro penuria, aliquantum egeo. Τί δ' ἐγὼ χρείας τῆσδ' ὑπεσπανισμένον, *Soph. Aj.* 751.

ὑποσπάω, ῶ, fut. άσω, subtraho, subduco, *Gloss. Vet.* ὑποσπᾶ, subvello; ὑποσπᾷ, subtrahit, *Ph.* Ἐρεισμὰ πάτερας δυσυχὲς ὑποσπάσας, *Lyc.* 282. Οὐδ' ὑπέσπασεν ζυγῆ πόδ', *Eur. Bac.* 436.

ὑποσπείρω, occulte sero seu semino. Ταῦτα ὑπεσπείρετο αὐτῶ, *Ælian. V. H.* 9, 9. Ταῖς τόλμαις Μηδισμῶ ὑπέσπειρεν ἀρχάς, *Plut.* in *Pericl.* cap. 24.

ὑποσπληνίζομαι, spleniis utor. A σπλήνιον.

ὑπόσπληνος, ον, lienis incommodis obnoxius, seu paullulum vexatus.

ὑποσποδίζω, aliqua ex parte cinericeus sum, aliquatenus cinerem refero; (2) comprimo feminam, *Ern.*

ὑτόσσοδος, *ὁ καὶ ἡ*, dicitur aliquid facere, qui facit pactis induciis ; (2) fœderatus, *Plut.* in *Pelopid.* cap. 13. Ex *σποδή*.

ὑτοσάω, stillo, distillo.

ὑτοσάθμη, *ης*, *ἡ*, quod subsidit, atque in imo consistit. Unde (2) fæx, seu sedimentum ; (3) fundamentum, *Diod.* Ab *ὑφίσαμαι*.

ὑτοσαίνω, a. 2. opt. act. verbi *ὑφίσημι*.

ὑτοσὰς, *qui permisit*, a. 2. part. act.

ὑτοσάσαντες, nom. plur. aor. 1. part. act. *Dor.* pro *ὑτοσήσαντες*.

ὑτόστασις, *εως*, *ἡ*, subsistentia, seu naturæ subsistentia, res natura et revera subsistens, persona ; (2) sedimentum, fæces, item crassitudo humorum, vaporum, &c. (3) insidiæ ; (4) statio militum ; (5) subjecta materia, de qua disseritur, hypothesis, principia ; *item* propositio, *inpr.* apud *Diodor.* (6) certa persuasio, opinio, certa spes ; (7) præsentia animi, fiducia. *Τὰ καθ' ὑτόσασιν, quæ re ipsa sunt*; quibus opp. *τὰ κατ' ἐμφασιν*. Ab eod.

ὑτοσᾶτης, *ᾱ*, *ὁ*, qui naturam rerum produxit ; (2) fulcrum, *P.* "Ο *γὰρ οἱ Ἕλληνες ὑποστάτην καὶ στήριγμα, τοῦτο Ῥωμαῖοι φέρειν ὀνομάζουσι, Plut.* in *Marc.* *G.* cap. 24. *Angl.* A PROP. Ab eodem. Hinc

ὑτοσατικὸς, *ἡ*, *ὸν*, auctor et conditor substantiæ ; (2) qui ferre omnia potest ; (3) personalis.

ὑτοσατικῶς, *adv.* constanter, toleranter, perseveranter, confidenter, fortiter.

ὑτοσάτις, *fœm.* ab *ὑτοσάτης*, *Bud.*

ὑτόσατος, *ὁ καὶ ἡ*, tolerabilis, ferendus.

ὑτοσαχόομαι, augeor in modum spiciferarum plantarum. Οὐδὲ *νεκυ ἄλλως Ἀνδρί γ' ὑτοσαχόωτο βοῶν γένος εὐρυμετώπων*, *Odyss.* 20, 212. Ex *ὑτὸ* et *σαχύς*.

ὑτόσειγος, *ε*, *ὁ καὶ ἡ*, qui sub tecto seu in ædibus est opertus, subtus tectus seu occultus. Ex *ὑτὸ* et *σίγω*.

ὑτοσέγω, tego, occulo.

ὑτοσέλλω, contraho, subtraho, me recipio seu præ metu subduco ; in *pass.* contrahor, *inpr.* dolore, metu ; *unde sicut in med.* subduco me, desero signa, seu partes, prævaricor, reformido, refugio ; (2) dissimulo, *Gl. V.* *Ὑπέσειλ' ἰσίον ἀμφὶ τεάτεζαν*, *Pind. Isth.* 2, 60. *Ὡς δὲν ὑπεστειλάμην τῶν συμφερόντων*, *Act.* 20, 20. *Ἐπεὶ Φρασύνει, κοὐκ ὑποστέλλει λόγῳ*, quandoquidem es ferocior, et non cedis orationi, *Eur. Orest.* 599.

ὑτοσενάζω, f. *ἀξω*, idem quod *ὑτοσένω*. *Ὑπεστέναξε, ταῦρος ὡς, μυκώμενος*, *Soph. Aj.* 322.

ὑτόσενος, subangustus, ima sui parte angustus, *Steph.*

ὑτοσένω, ingemisco, vel suspiria duco. *Ὑποσένοι μὲν σ' ἂν ὁ Φρανίτης λεὼς*, *Arist. Ach.* 166.

ὑτοσεσέω, clanculum privo, privo.

ὑτοσεσίσκω, idem.

ὑτοσεσνίζω, f. *ἴσω*, pectori subdo seu subjicio. Ab

ὑτόσεσνος, *ᾱ*, *ὁ καὶ ἡ*, qui sub pectore est. Ex *ὑτὸ* et *σέρνον*.

ὑτόσημα, *ατος*, *τὸ*, fulcrum ; (2) sedimentum ; (3) statio militum, *LXX.* Ab *ὑφίσαμαι*.

ὑτοσῆναι, a. 2. inf. act. verbi *ὑφίσημι*.

ὑτοσήριγμα, *ατος*, *τὸ*, suffulcimentum, quod rei alicui firmandæ et fulciendæ substituitur et supponitur, *Gl. Vet.* fulcrum. Ab

ὑτοσηρίζω, fut. *ἴξω*, suffulcio, substituo, et suppono stabilendi causa, subrigo, *Ph.* *Τῷ λαιῷ βραχίονι τὸ τόξον ὑπιστήριπτο*, *Heliod.*

ὑτοσήσομαι, f. 1. ind. med. verbi *ὑφίσημι*.

ὑτοσήτω, 3. sing. a. 2. imper. act.

ὑτοσιγμὴ, *ῆς*, *ἡ*, subdistinctio. Ab

ὑτοσίζω, subdistinguo, media interpunctione utor, ut colo.

ὑτοσικτίζω, subdistingendum. A præc.

ὑτοσίλβω, aliquantulum splendeo, subluceo.

ὑτοσολῆ, *ῆς*, *ἡ*, contractio animi, timiditas ; (2) hinc fuga, desertio, *inpr.* de milite ; (3) dissimulatio, remissio in agendo, prævaricatio etiam. Ab *ὑτοσέλλομαι*.

ὑτοσολίζω, demitto, ut vestem, &c.

ὑτοσομία, fræni ferramenta quæ, mandit equus, *Poll.*

ὑτοσοναχίζω, ingemisco, suspiria vel gemitus duco. *Γαῖα δ' ὑπεσονάχιζε*, *Il.* 2, 781.

ὑτοσορέω, et *ὑτοσορεννύω*, vel *ὑτοσορέννυμι*, substerno, subjicio. *Δὴ γὰρ ἀτάσας Νότον ὑτοσορέσας ἀναδήξεται*, *Mosch.* 2, 104. *Ὑποσορέσαι νῦν πρῶτα τῆς ὀριγάνης*, *Arist. Conc.* 1024.

ὑτοσορέννυμι, per *Syncop.* pro *ὑτοστορέννυμι*, *Steph.*

ὑτοσρατεύω, f. *εὐσω*, sub aliquo milito.

ὑτοσρατηγέω, *ῶ*, secundum ab imperatore locum obtineo. Ab

ὑτοσράτηγος, *ου*, *ὁ*, imperatoris legatus, dux proximus a summo.

ὑτοσρατοφύλαξ, *ακος*, *ὁ*, idem.

ὑτοσρεπτέον, revertendum, &c. Ab

ὑτοσρέφω, fut. *ψω*, converto, averto ; convertere gressum et referre pedem cogo ; reduco et reverti facio ; (2) pedem refero, *inpr.* in *med.* revertor, recedo, redeo, *Gl. Vet.* Βαχείαν *ὑποσρέψων ἀμιλλαν*, *Soph. Trach.* 224. Πάλιν *ὑποσρέφει βίοτον εἰς ἀίδαν*, *Eur. Her. Fur.* 739. *Ἐπὶ τὴν ἀκμὴν ὑποσρέφει*, *Æl. V. H.* 3, 18.

ὑτοσρόγγυλος, *ου*, subrotundus, turbinatus, *Aristot.*

ὑτοσροφή, *ῆς*, *ἡ*, reversio, reflexio, *Gl. Vet.* reditus, regressus ; *ἐξ ὑποσροφῆς*, rursus, iteratis vicibus. Ab *ὑτοσρέφω*.

ὑτόσροφος, *ᾱ*, *ὁ καὶ ἡ*, redux ; *ὑτόσροφοι*, reduces, *Gl. V.* Ab eod.

ὑτοσροφώδης, *ες*, reversionem efficiens, ut in morbis.

ὑτόσρυφος, subacerbus, qui est sapore leviter acerbo, *Diosc.*

ὑτόσρωμα, *ατος*, *τὸ*, substratum, fulcimentum. Ab

ὑτοσρώννυμι, seu *ὑτοσρωννύω*, f. *ώσω*, substerno, stratum subjicio. *Ἵνα μὴ λέκτρ' ὑποσρώσω τινὶ*, *Eur. Hel.* 59. *Σποδὸν ὑποσρώσῃς*, *Isai.* 58, 5. *Τὰς εὐνὰς ἠ μόνον ἁπαλῇ μαλακὰς ὑποσρώννυσθαι*, *Xen. Cyr.* 8, 55.

ὑποσρωτέον, substernendum est, *Steph.*

ὑπόσυλος, *ου*, columnis fultus, seu impositus.

ὑπόσυφος, *ᾱ*, *ὁ καὶ ἡ*, subadstringens. Ab *ὑπόσυφω*, leviter adstringo, *Gal.*

ὑποσυγχύτως, *adv.* confuse, *Suid.*

ὑποσυγχύω, et *ύνω*, confundo, permuto. In *Pass.* confuse tractari ; (2) confusus, animo perturbatus, *Jos.*

ὑποσύμβολος, *ᾱ*, *ὁ καὶ ἡ*, notas seu signa alicujus rei occulta continens, *Rob.* seu per notas, seu per symbola propositus. Ex *ὑπὸ* et *σύμβολον*.

ὑποσυρίζω, f. *ίσω*, sibilum quendam et sonum edo, resono, interstrepo.

ὑποσύρω, subtraho, *Gl. V.* (2) leviter perstringo, paucis defungor in narrando.

ὑπόσυχος, *ᾱ*, *ὁ καὶ ἡ*, paululum frequens. *Εἶχον, ὡς οἶσθα, ὑπόσυχον ἀργύριον*, *Alciphr.* 3, 42.

ὑπόσφαγμα, *ατος*, *τὸ*, ruptura venæ. Unde effusus cruor seu sanguis, qui colligitur vasculo supposito pecudi jugulatæ ; *item* suffusio livida. Ab *ὑποσφάττω*.

ὑποσφᾶξ, *άγος*, *ἡ*, cavitas illa juguli cui subditur *σίδηρος ὁ σφαγεύς*, vel hiatus qui est inter partes juguli dissectas, *Eust.*

ὑποσφάττω, jugulo, jugulum succido, velut supposito cultro.

ὑποσφίγγω, substringo, *Gl. V.*

ὑποσφαγίζω, subsigno, *Gl. V.*

ὑποσφαγίς, *ίδος*, *ἡ*, idem quod *σφραγίς*.

ὑποσχάζω, f. *άσω*, supplanto.

ὑποσχιδακώδης, *ες*, assulatim scissilis, *V. L.*

ὑποσχέθω, submitto.

ὑπόσχεο, 2. sing. aor. 2. imper. med. *Ion.* pro *ὑπόσχω*, ab *ὑπισχνέομαι*, pro *ὑποσχέω*.

ὑποσχεσίη, *ης*, *ἡ*, idem quod

ὑπόσχεσις, *εως*, *ἡ*, promissio ; (2) significatio verbi. Ab eod.

ὑποσχετικὸς, *ἡ*, *όν*, qui facile promittit.

ὑποσχύσομαι, f. 1. ind. med. Ab eod.

ὑποσχίζω, subtus scindo vel findo. Hinc

ὑπόσχισμα, *ατος*, *τὸ*, subtus fissum ; fissura interior. Est et calceamenti genus.

ὑποσχόμενοι, nom. plur. a. 2. part. med. v. *ὑπισχνέομαι*.

ὑποσχών, a. 2. part. act. verbi *ὑπέχω*.

ὑποσῶζω, quodammodo, sic satis servo.

ὑποσωγή, *ῆς*, *ἡ*, subjectio sub imperium alterius, imperium, ditio. Ab *ὑποτάσσω*.

ὑποσακτικὸς, *ἡ*, *όν*, subjunctivus ; vox *Gramm.* (2) qui subjungi potest vel solet. Ab eod.

ὑποτάμνω, *Ion.* pro *ὑποτέμνω*. *Ἀντικρὺ δ' ἀν' ὀδόντας ὑπὸ γλῶσσαν τάμε χαλκὸς*, *Il.* 5, 74.

ὑποταυλύω, fut. *ύσω*, subtendo, subter protendo seu extendo. *Ὑπὸ δ' ἔμματα μακρὰ τάνυσσαν*, *Il.* 1, 486.

ὑπόταξις, *ἡ*, imperium, potestas in quem.

ὑποτάξαντα, acc. sing. a. 1. part. act. verbi *ὑποτάσσω*.

ὑποταράσσω, vel *ράττω*, f. *ξω*, leviter turbo, nonnihil terrefacio. *Μ' ὑπεστάραττεν ἐπικείμενος*, *Arist. Vesp.* 1275. *Κἀγὼ μὲν ὡς εἶδον, ὑπεταράχθην*, *Luc.*

ὑποταρέω, paveo, timeo, trepido. *Τύσδ' ὑποταρέσσαντες ἐχώρησαν πάλιν αὖτις*, *Il.* 17, 533.

ὑποτάρταρος, *ᾱ*, *ὁ καὶ ἡ*, qui sub tartaro est, seu tartarum incolens, vel sub tartarum detrusus.

ὑποτάσσω, et *ὑποτάττω*, f. *ξω*, subdo, suppono, subjicio, subjugo, subigo, in potestatem redigo ; *ὑποτεταγμένος*, subjectus, *Gl. V.* Πάντα *γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῷ*, 1 *Cor.* 15, 27. *Ὁρᾷς πῶς σὺ ὑπέταξε*, &c. *M. Anton.* 5, 22.

ὑποτάσιον, *ᾱ*, *τὸ*, locus subjectus peni et testiculis. Ex *ὑπὸ* et *ταῦρος*.

ὑποταυρεύω, f. *εὐσω*, subruo cuniculis, &c.

ὑποτείνω, fut. *τενῶ*, subtendo ; (2) subjicio, suggero, sc. monendo ; (3) in *med.* disputando interrogo, disputando propono. *Τὸ γὰρ ἐσλεύσσειν οἰκεῖα πάθη—μεγάλας δὴ ὀδύνας ὑποτείνει*, subdit, *Soph. Aj.* 262. *Τὰς ἐλπίδας ὑμῖν ὑποτείνων*, *Dem.*

ὑποτειχίζω, f. *ίσω*, murum substruo, muro subtus munio.

ὑποτείχισις, *εως*, *ἡ*, muri substructio, munitio.

ὑποτείχισμα, *ατος*, *τὸ*, murus substructus, *Thucyd.*

ὑποτειχισμὸς, *οῦ*, *ὁ*, idem. Ab *ὑποτειχίζω*.

ὑποτελέω, *ῶ*, f. *έσω*, solvo, pendo tributum. *Δεῖ γὰρ οἶμαι τοῖς γονεῦσι τὸν ὁρισμένον ἐξ ἀμφοτέρων ἔρανον, καὶ παρὰ τῆς φύσεως καὶ παρὰ τῷ νόμῳ δικαίως φέρειν, καὶ ἐκάστῳ ὑποτελεῖν*, *Dem. Phil.* 4.

ὑποτελὴς, *ές*, *ὁ καὶ ἡ*, stipendiarius, vectigalis, *Gl. Vet.* tributarius, *Appian.* Ex *ὑπὸ* et *τέλος*.

ὑποτέλλομαι, orior, fio.

ὑποτέμνω, fut. *τεμῶ*, succido, præseco, præcido ; (2) subtraho, *Gl. Vet.* intercipio, intercludo, adimo ; *ὑποτέμνομαι*, intercipio. *Ἀγνοεῖ δὲ ὅτι καὶ ὅλη πολιτεύματος ἄμα ὑποτέμηκεν ἑαυτόν*, *M. Anton.* 11, 7. *Ὑποτεμῶμαι τὰς ὁδὰς σου*, *Arist. Eq.* 291.

ὑπότερος, paululum cineraceus, cinereum colorem aliquatenus referens, *Ap.*

ὑποτηρέω, observo, speculor.

ὑποτίθημι, suppono, subjicio ; (2) suppeditо ; (3) suppono, i. e. veluti principium pono ; (4) pignori oppono, oppignero ; obligo, *Gl. V.* (5) subjicio alterius potestati ; (6) propono, veluti spem. In *med.* moneo, consulo, edoceo, suggero ; (2) pono, statuo, censeo, decerno, propono, propositum mihi habeo ; (3) hypothecam do ; (4) fingo. *Gl. Vet.* *ὑποτίθεμαι*, pignero. Sed rectius *Phrynichus* et *Thomas Magister*: *Ὑποτίθησι μὲν τὰ ἐνέχυρα ὁ δανειζόμενος, ὑποτίθεται δὲ ὁ λαμβάνων ἤγουν ὁ δανείζων* ; *ὑποτιθεμένος*, suppositus, *Phil.* perf. part. pass. *ὑποτεθεῖσαν*, obligatam, *Phil.* a. 1. part. pass. *ὑτέθεντο*, obligaverunt, *Phil.* a. 2. med. *ὑποτιθέμενος*, fiduciarius, *Ph.* præs. part. *Σοὶ δ', ὦ νεανίσκ', ὁ κακὸς ὑποθήσομαι*, suggeram, *Arist. Av.* 1368. *Ὑποτιθεὶς τιν' ἐλπίδα*, *Eur. Or.* 1175. *Ἅπας ὑποτίθεσθαι τῆς λύπης*, *Luc.*

ὑποτίλλω, q. d. subvello, subrunco. *Ὑποτίλλειν τὴν βοτάνην*, *Theophr.*

ὑποτιμάω, *ῶ*, f. *ήσω*, et *άομαι*, *ῶμαι*, proprie litem, mulctam, secundo loco æstimo. Hinc, quia id fere reus faciebat, (2) litem mihi æstimo contra actorem ; (3) irrogo pœnam ; (4) caussor, prætextu vel excusatione utor. *Τός τε φόβος πεφάσσεσθαι ἐκέλευεν, ὅσης αὐτοὶ ὑπετιμήσαντο*, *Aristot.*

ὑποτίμησις, *εως*, *ἡ*, pœna, mulctæ æstimatio, *Ern.* (2) prætextus, *P.* A præc.

ὑποτιμητὴς, *οῦ*, *ὁ*, subcensor, æstimator litis, &c. Ab eod.

ὑποτίτθιος, *ᾱ*, *ὁ καὶ ἡ*, qui adhuc e mamilla pendet et lactet. Ex *ὑπὸ* et *τίτθος*.

ὑποτιτραίνω, et *-τιτρῶω*, subtus perforo, subter pertundo, et perterebro, *Steph.*

ὑποτλάω, et *-τλημι*, suffero, sustineo, subeo, *Ep.*

ὑτοτμήσσω, idem quod *ὑποτέμνω*.

ὑποτομὰς, ἡ, præcisa, succisa, *Steph.*

ὑποτομεὺς, έως, ὁ καὶ ἡ, qui succidit, aut præcidit; (2) instrumentum, quo aliquid succiditur. Ab *ὑποτέμνω*.

ὑποτομὴ, ῆς, ἡ, succisio, paullatim facta incisura. Ab eod.

ὑποτονθορίζω, ἐτ *ὑποτονθορύζω*, murmuro, musso, submissa voce loquor. *Ὑποτονθορίζουσι δὲ συγκεκυφότες, αἰτιώμενοι τὸν χρόνον*, *Luc.*

ὑποτοπάζω, conjicio, suspicor. Hinc

ὑποτοπασμός, ῦ, ὁ, conjectura, suspicio.

ὑποτοπέω, conjicio, suspicor; (2) existimo, ut judex. Ol *δὲ ὑποτοπήσαντες εἶναι ἀγαθὸν ἔξω τῶν παρ' ἀνθρώποις δικαιωμάτων*, *Philo.* "Ιν' ἀνὴρ, ἀπὸ τῆ τείχως εἰσιὼν, *μηδὲν κακὸν δρᾶν ὑποτοπῆται*, *Aristt. Thesm.* 503.

ὑποτραυλίζω, f. *ίσω*, balbutio, paulum balbutio, *Luc.*

ὑποτραχήλιον, ου, τὸ, colli pars intra cervicem. Ex *ὑπὸ* et *τράχηλος*.

ὑποτραχύνω, parum suaviter adficio, de sono, aspero sono lædo aures.

ὑπότραχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, subasper.

ὑποτρέω, Poët. pro *ὑποτρέω*, ap. *Plut.*

ὑποτρέμω, paullulum tremo et trepido, subtimeo. Καὶ ἔπτον *ὑποτρέμωντες*, *Plato.* Τοῖον γὰρ *ὑποτρεμίσειν ἄπαντες*, *Il.* 22, 241.

ὑποτρέχω, f. *δραμοῦμαι*, clam alio, latenter nutrio, *Gl. Vet.* subalo. Νόσων *ὑποτρέχει σπέρματα*, *Gal.*

ὑποτρέχω, currens subeo; (2) cursu comprehendo, fugientem prehendo; (3) cursu suffugio, subeo, subrepo, insinuo me; (4) prætercurro, prætervehor; (5) obsequor et accommodo me ad nutum alicujus, adulor, *Ern.* 'Εγὼ δὲ τὰ κορίανν' *ἐπιμάμην ὑποδεδυκὼς*, *Aristt. Eq.* 673. Κἀγ' *ὑποτρέχων σε τοῦτο ξωτίσω λέγω*, *Eurip. Or.* 653. *Ἀσπασμοῖς ὑποτρέχοντες τὸν δῆμον ἐκπῶντο*, *Plut.* in *Pelopid.* cap. 2.

ὑποτρέω, ῶ, f. *έσω*, intremisco, perterrefio; (2) terrefactus et timore perculsus suffugio. 'Αλλ' *ἅπως ἔτι εἴχεν ὑποτρέσαι*, *Il.* 7, 217.

ὑπότρητος, ος, ὁ καὶ ἡ, (subtus) perforatus et pertusus. Ex *ὑπὸ* et *τρῶω*, *foro.*

ὑποτρίβω, f. *ψω*, subtero, contero. Hinc

ὑποτρίμμα, ατος, τὸ, edulii genus, ex variis rebus leviter tritis et contusis constans, *Gl. V.* moretum.

ὑποτριμμάτιον, τὸ, *Dim.* pro *ὑπότριμμα*, *Poll.*

ὑποτρίζω, paullulum strideo.

ὑποτριόρχης, ὁ, accipitrum genus, subbuteo, *Gaz. Aristt. Hist. An.* lib. 9. cap. 36. *Angl.* THE HOBBY-HAWK. Ex *ὑπὸ*, *τρεὶς*, et *ὄρχις*.

ὑπότριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, subtertius, i. e. toto tertia parte de numero minor.

ὑποτρομέω, ῶ, tremore succutior, tremo. Καὶ δὲ τε μιν καὶ πρόσθεν *ὑποτρομέεσκον ὀρώντες*, *Il.* 20, 28. Τοῖον γὰρ *ὑποτρομέουσιν* (*ὑποτρεμέουσιν*, *Barn.*) *ἅπαντες*, *id.* 22, 241.

ὑπότρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, subtremulus, qui timore et pavore velut succutitur. Ab *ὑποτρέμω*.

ὑποτροπὴ, ῆς, ἡ, reversio, reciprocatio. Ab *ὑποτρέπω*.

ὑποτροπιάζω, revertor, reciproco, de morbis per vices redeuntibus. Ab *ὑπὸ* et *τροπὴ*, *inversio.*

ὑποτροπιασμός, ῦ, ὁ, idem quod *ὑποτροπή*.

ὑποτροπίνη, ης, ἡ, reversio, *Apoll. Rhod.* 1, 1052.

ὑποτροπιὸς, ὸν, reverti solitus, de morbis, *Hipp.*

ὑπότροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui revertitur, redux. Ὑπότροπος *ἱκετο δῶμα*, *Od.* 20, 332. Ex *ὑπὸ* et *τρέπω*.

ὑποτροχάλως, *adv.* rotunde. Ab

ὑποτροχάλος, ου, ὁ καὶ ἡ, rotundus, lubricus a rotundilate. Ab

ὑποτροχάω, ῶ, idem quod *ὑποτρέχω*. Τὴν δὲ Θάλασσαν Νέρθεν *ὑποτροχάει*, *Mosch.* 8, 5.

ὑποτροχίζομαι, e curru excussus sub rotam decido, *Suid.*

ὑπότροχος, ου, ὁ καὶ ἡ, rotas subjectas habens.

ὑποτρύζω, f. *ύσω*, paullulum murmuro, leviter murmuro, gemo, submisse loquor, musso. Βαιῷ τι καὶ δυσηκὲς *ὑποτρύζουν*, *Hesiod.*

ὑποτρύγων, una comedo, s. obsonium cum pane.

ὑποττοβέω, submurmuro, *Æsch.*

ὑποτυγχάνω, protinus appositeque respondeo; (2) respondeo, *simpl. Proprie* occurro oratione. 'Αλλ' *ἴσως ὑποτυχὼν ἄν φαίης*, *Plut.*

ὑποτυπόω, informo, delineo; (2) oculis subjicio, repræsento; in *med.* speciem rei vel alteri propono, vel animo verso et effingo. Τοιαύτας δὴ τυφαννίδος εἰκόνας *ὑποτυπούμενος*, ἐδεδίει τε καὶ ἠλπιζεν, *Herodian.* lib. 1. Τοιοῦτον δή τινος τῷ μειρακίῳ *ὑποτυπώμενοι*, ἤγειρον αὐτὸ τὰς ὀρέξεις εἰς τὴν ἡδονῶν ἐπιθυμίαν, *ibid.*

ὑποτύπτω, verbero, suffringo, decutio, eximo fundo. Οἱ χῆνες *ὑποτύπτοντες* ὥστε τοῖς ἄμμοις, *Aristt. Av.* 1150.

ὑποτύπωσις, εως, ἡ, rei alicujus informatio, informata descriptio, lineamenta præformata ad colores illinendos; (2) forma, exemplar; (3) figura rhetorica. Ab *ὑποτυπόω*.

ὑποτυφὶς, ίδος, ἡ, placenta e lacte, melle, et farina, casei formam habens. A *τυρός*.

ὑποτυφλος, ου, ὁ καὶ ἡ, paullum cæcus, lusciosus, cæcutiens.

ὑπότυφος, ου, ὁ καὶ ἡ, paullum fastuosus et elatus; (2) sub quo latet jactantia et superbia.

ὑποτύφω, suffumigo, fumum subtus excito; unde (2) succendo, ignem subjicio; (3) paullatim accendo alicujus rei studio, amore, &c. irrito, provoco. Ὑποτύφεται *τὰ σέρνα*, *Philostr.*

ὑποτυχύσαν, aor. 2. part. act. f. g. verbi *ὑποτυγχάνω*.

ὑπυδαίος, αία, αῖον, subterraneus. Ex *ὑπὸ* et *ἔδας*.

ὕπυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, molliter tumidus, inanis; (2) aliquid vitii *(prop. et metaph.)* abditi tegens, occultus, fallax, subdolus. Οἷον ἀρ' ἐμὲ κάλλος κακῶν *ὕπυλον ἐξεθρέψατε*, pulchritudinis speciem malorum ulceri obductam, *Soph. Œd. Tyr.* 1396. Ex *ὑπὸ* et *ὑλή*. Hinc

ὑπυλότης, ητος, ἡ, vitium latens et occultum.

ὑπύλως, *adv.* simulate, subdole, latenter.

ὕπυρα, quæ montibus subjacent, s. subjecta sunt, *Hes.*

ὑπυρεῖος, idem quod *ἐρεῖος*, ad caudam pertinens.

ὑπυρένιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui sub cœlo est; (2) cœlestis.

ὑπυργέω, operam navo, adjuvo, inservio, obsequor, subministro, *Phil. ὑπυργῶ*, ministro, subservio, suppedito, suggero. 'Αδμήτῳ *ὑπυργήσαι χάριν*, *Eur. Alc.* 838. Τί δὴ τοῦ' *ὑμῖν ἀλλ' ὑπυργήσαί με χρή*; *id. Supp.* 1177. Πάνθ' *ὑπυργεῖν σοί τε καὶ τέκνοις Φίλα*, *id. Med.* 620. "Ες τε τον φίλον τοσαῦθ' *ὑπύργεγων ὠφελεῖν βωλήσομαι*, *Soph. Aj.* 690. Σοί δ' *ὑπύργεγωνα τάδε*, *id. El.* 463. Ab *ὑπυργός*. Hinc

ὑπύργημα, ατος, τὸ, ministerium, opera, quam alicui navamus, obsequium.

ὑπύργησις, εως, ἡ, idem et ab eod.

ὑπυργία, ας, ἡ, adjumentum, officium, ministerium; (2) de adulatione, assentatione, *Jos.*

ὑπυργικὸς, ἡ, όν, adjumentum seu ministerium adferens, subserviens, *Suic.* Ab

ὑπυργὸς, ὕ, ὁ καὶ ἡ, adjutor, qui operam navat minister. Ex *ὑπὸ* et *ἔργον*.

ὑπυργωσῶς, idem quod *ὑπυργικῶς*.

ὑπυργῶς, *adv.* obsequiose, obsecundanter, *ὑπηρετικῶς*.

ὑπυρὶς, ίδος, ἡ, postilena, *Gloss. Vet.* Ab *ὑρα*.

ὑποφαίνεσθαι, *declarasse*, præs. inf. med. v. *ὑποφαίνω*, q. d. subluceo, illucesco; (2) ostendo, declaro; *ὑποφαίνομαι*, subappareo. Λευκοτέρην αὐγὴν Παρίας *ὑπέφαινε λίθοιο*, *Theocr.* 6, 38. Ἐπεὶ δὲ ἡμέρα *ὑπεφαίνετο*, *Xen. Cyr.* 4, 21. Hinc

ὑπόφασις, ή, q. d. sublucentia, *P.*

ὑποφακώδης, ες, lentis colorem habens. A *φακὸς*.

ὑποφαμιάσσω, et *ἄττω*, f. ξω, fuco, aut adultero; vel etiam medicor.

ὑπόφασις, εως, ἡ, q. d. subapparentia, rei quæ sub alia conspici potest conditio, cum aliquid leviter apparet, *Ern.* Ὡς καὶ τὰ λευκὰ *ὁρῆσθαι ἐξ ὑποφάσιος*, *Aret.*

ὑποφάτης, ὁ, interpres, antistita, *Dor.* pro *ὑποφήτης*, *Pind. Pyth.* 2, 140.

ὑπόφαυλος, ον, vilis, vulgaris.

ὑπόφαυσις, εως, ἡ, hiatus, per quem transitus patet luci (ut fenestra), navibus, hominibus, &c. *Herod.* 7, 36. Ab

ὑποφαύσκω, subluceo, *Aristot.*

ὑποφείδομαι, f. *είσομαι*, paullum parco.

ὑποφέρω, fut. *ὑποίσω*, suffero, sustineo, fero, tolero; (2) aufero, rapio, abripio; (3) submitto, subjicio; (4) fallo vestigium, lubricus sum; (5) subduco, eximo; (6) exprobro; (7) vectigal, tributum pendo. In *pass.* recido, incido; (2) labor, ruo in deterius; (3) labo, non firmiter sto; (4) auferor; (5) eximor, absum; *ὑποφέρομαι*, labasco, labo, *Gl. Vet. ὑπήνεγκεν*, tulit, pertulit, *Ph.* a. 2. *ὑπενεγκὼν*, perpessus, *Gl. V.* part. Τὸν ὁμιλητικὸν τρόπον ἅπαντες ἡδέως *ὑποφέρουσιν*, *Isocrat.* "Οπλοι *ὑποφέρειν*, *Xen. Cyr.* 4, 23. τὰς *μεταβολὰς*, *ibid.* 6, 18. ἐλπὶδ', *Soph. El.* 837. Ἡ *μοιλία αὐτὸ ὑποίσει ὅλον*, *Job.* 15, 35.

ὑποφεύγω, clam effugio, subterfugio, item perfugio. Κύνας τάσδ' *ὑποφεύγων*, *Eurip. El.* 1343.

ὑποφητεία, ἡ, munus, seu functio τῆ *ὑποφήτου*, *Suid.*

ὑποφητεύω, fungor munere interpretis rerum divinarium; (2) interpretor. Ὑποφητεύειν τινί, *Luc.* Ab

ὑποφήτης, ου, ὁ, vaticiniorum et oraculorum internuncius, sacerdos, antistes oraculi; (2) interpres, explanator divinarum rerum, *Gl. V.* interpres, præsagus. Ὑποφῆται *χαμιεῦναι*, *Il.* 16, 235. Ex *ὑπὸ* et *φημὶ*. Hinc

ὑποφητικὸς, ἡ, όν, pertinens ad *ὑποφήτην*, seu ad ejus munus et functionem.

ὑποφητικῶς, *adv.* more ejus, qui fungitur munere interpretandi divina. Ab eod.

ὑποφήτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, idem quod *ὑποφήτης*. Μαντευείην βοώοισιν ἐμὴν *ὑποφήτορι μύθῳ*, *Nonn. P.* 5, 39.

ὑποφθάλμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui oculis subjacet. Ab *ὀφθαλμὸς*.

ὑποφθάνω, fut. *φθάσω*, prævenio, præverto, anteverto; *ὑποφθάμενος*, prævenientes, a. 2. part. med. Πεὶν γὰρ Λυκόοργος *ὑποφθὰς Δηρὶ μέσον περόνησεν*, *Iliad.* 7, 144. Τὸν δ' Ἐλένη ταναύπτερος *ὑποφθαμένη φάτο μύθῳ*, *Od.* 15, 171.

ὑποφθέγγομαι, subloquor, in *V. L.* interloquor, immurmuro.

ὑποφθείρω, paullatim corrumpo, seu conficio; in *pass.* tabefio.

ὑποφθονέω, subinvideo. Κυαξάρης ἅμα μὲν, ὅτι ἐκεῖνοι ἤρχοντο τῷ λόγῳ, ὥστε *ὑπεφθονει*, *Xen. Cyr.* 4, 3. Hinc

ὑποφθόνως, *adv.* cum invidia quadam.

ὑποφθορεύς, έως, ὁ, corruptor, *Gl. V.*

ὑποφλεγέθω, leviter aduro, suburo.

ὑποφλέγω, idem.

ὑποφλεγμαίνω, subæstuo, subinflammatus sum.

ὑπόφλοισος, ον, strepens, murmurans, fremens, de mari.

ὑποφοινικίζω, fut. *ίσω*, purpurasco, ad purpureum v. puniceum colorem vergo.

ὑποφονίσσω, idem.

ὑποφόνια, τὰ, cædis præmia. A *φόνος*.

ὑποφορὰ, ᾶς, ἡ, objectio, adversarii propositio et oratio; (2) vectigal, tributum; (3) ulcus cavernosum, profundum, subductum et in fistulam dehiscens; (4) os ulceris, quod importune contrahitur; (5) alvi subductio. Ab

ὑπόφορος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, tributo obnoxius, vectigalis, tributarius. Ab *ὑποφέρω*.

ὑποφραδμοσύνη, ης, ἡ, consilium, suggestio, prudentia.

ὑποφράζομαι, animadverto, subanimadverto, *Ap.*

ὑπόφρικτος, ὁ καὶ ἡ, subhorrens, qui horrore levi tenetur. Ab

ὑποφρίσσω, et *ίττω*, f. ξω, cohorresco, horrore corripior.

ὑποφρονέω, ῶ, despicio, sperno, contemno.

ὑποφρύγιος, ου, genus harmoniæ.

ὑποφυγὴ, ῆς, ἡ, perfugium, effugium.

ὑποφυομαι, f. *ύσομαι*, suppullulo, subnascor, succresco, *Gl. V.* suborior. Χιτῶν *ὑποφύεται*, *Theophr.* Hinc

ὑπόφυσις, εως, ἡ, soboles arborum, surculi ex arborum radicibus; *item* stolones.

ὑποφυτεύω, subsero, *Gl. Vet.*

ὑποφωνέω, succlamo, acclamo; (2) currentem clamore excito. Αἱ δ' *ὑπεφώνεον ἐρινθες*, *Mosch.* 3, 49. Hinc

ὑποφώνησις, εως, ἡ, adhortatio certantium, quæ fit acclamando.

ὑποφώσκω, illucesco, illucescere incipio.

ὑποχάζομαι, f. ἀσομαι, sensim recedo, pedem subduco.
ὑποχαίνω, aliquantum hio, subhio.
ὑποχαίρω, latenter et in sinu gaudeo ; (2) gaudeo.
ὑποχαλάω, ῶ, f. ἀσω, paullulum laxo, vel remitto, vel clanculum laxo.
ὑποχαλεπαίνω, subiratscor.
ὑποχαλινδιος, ᾱ, ον, freno aptus, adnexus.
ὑποχαλκίζω, v. ὑποχαλκόω.
ὑποχάλκος, ε, ὁ καὶ ἡ, subæratus, sub quo æs latet, cui æris aliquid suffusum est. *Epith.* nummorum adulterinorum.
ὑποχαλκόω, ῶ, subæro, *Gl. V.*
ὑποχαράττω, f. ξω, subsigno.
ὑποχαρωπός, ᾰ, ὁ, subcæsius, cæsio colori similis.
ὑποχάσκω, aliquantum hio, vel *simpl.* hio, præ cogitandi contentione hio ore ; *unde*, cogitabundus sum, &c. Σὺ δ' Ἀφίσυλλος ὑποχάσκων ἐρεῖς, *Arist. Plut.* 314.
ὑπόχαυνος, ε, ὁ καὶ ἡ, subtumidus.
ὑποχαυνόω, ῶ, fut. ὡσω, paullulum inflo, superbum aut tumidum reddo.
ὑποχείριος, ε, ὁ καὶ ἡ, et ὑποχείριος, ία, ιον, qui sub manu vel sub manibus est ; (2) qui est in potestate alicujus, in potestatem redactus ; (3) obnoxius, *Gl. V.* subjectus ; (4) promptus. Γίνεται τὸ πλοῖον ὑποχείριον, *Plut.* in *Solon.* cap. 8. Ex ὑπό et χείρ.
ὑπόχειμα, ατος, τὸ, liquor, humor, *Rob.* Ab
ὑποχέω, ῶ, et ὑποχεύω, suffundo, item profundo leniter. Τῷ δὲ συβώτῃ Χεῦεν ὑπὸ κλωβὸς ῥῶπας, *Od.* 16, 47.
ὑπόχηη, ης, ἡ, retis genus, *V. L.*
ὑποχθόνιος, ε, ὁ καὶ ἡ, subterraneus.
ὑποχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, sub tunica latens, *Gl. Vet.* subucula.
ὑποχλιαίνω, leviter calefacio.
ὑπόχλοος, ε, ὁ καὶ ἡ, subpallidus. Ὑπόχλοον ἔσχε παρειάν, *Call.* in *Del.* 80.
ὑποχλωρόμελας, ᾰ, ε pallore nigricans, colore inter pallidum et nigrum medio.
ὑπόχλωρος, ε, ὁ καὶ ἡ, subviridis, pallens, *Gl. V.* luteus.
ὑποχνοίς, ίδος, ἡ, oleris species, *Theophr.*
ὑπόχολος, ε, ὁ καὶ ἡ, subiratus ; (2) ex atra bile laborans. Ex ὑπό et χολή.
ὑποχονδριακός, ή, όν, ad hypochondrii inflammationem pertinens, ex hypochondriis laborans. Ab
ὑποχόνδριος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui sub cartilagine est. Hinc τὸ ὑποχόνδριον, ε, tota illa corporis humani pars, quæ a mucronata cartilagine utrimque ad ilia usque protenditur, *Phil.* ὑποχόνδρια, præcordia. Ex ὑπὸ et χόνδρος.
ὑποχορηγέω, ῶ, subministro, suggero, *Phil.*
ὑποχορηγία, ας, ἡ, suppeditatio, liberalis largitio.
ὕποχος, ὁ, subditus, *Æsch.*
ὑπόχρεως, ω, ὁ καὶ ἡ, obæratus, qui ære alieno premitur, *Ph.* obligatus, v. c. beneficio, obnoxius alicui. Ex ὑπὸ et χρέος.
ὑποχρίζω, idem quod
ὑποχρίω, sublino, *Gl. V.* Ὑποχρίσαί τε καὶ ἐντρῖψαι αὐτὸς, *Xen. Cyr.* 8, 58. Ὑποχρίεσθαι δὲ τὰς ὀφθαλμὼς ἠρώτεον, *ib.* 13.
ὑποχρῦσος, ε, ὁ καὶ ἡ, subauratus, *Gl. Vet.* (2) dives.
ὑπόχυμα, ατος, τὸ, suffusio, id, quod suffusum est. Ab ὑποχύω.
ὑπόχυσις, εως, ἡ, suffusio ; (2) in oculis vitium. Ab eod.
ὑποχυτής, ῆρος, ὁ, guttus olearius, quo oleum lychno suffundunt. Ab eod.
ὑπόχυτος, η, ον, qui aliquid suffusum est et ex eo subturbidus ; (2) de vino, est suave, ex affusa aqua, ut fit in austeris sed generosis vinis, v. c. Pramnio : unde *tropice*, lenis, gratus, medius inter dulcem et asperum, *Ern.* Ab
ὑποχύω, suffundo, *prop. et trop. ut Latini.*
ὑποχωλεύω, nonnihil claudico, *Phil.* ὑποχωλεύει, vacillat.
ὑποχωρέω, ῶ, fut. ήσω, sensim recedo, clam me subduco, pedem refero ; (2) decedo, cedo, discedo, cesso, succedo ; (3) excernor, de alvo. Κἀκείνος ὑπεχώρησεν αὐτῷ τὸ θρόνου, *Arist. Ran.* 888. Ὑπεχώρησε κατ' ἰδίαν εἰς τόπον ἔρημον, *Luc.* 9, 10. Hinc
ὑποχώρημα, ατος, τὸ, excrementum.
ὑποχώρησις, εως, ἡ, discessio, recessus, fuga ; (2) excrementum. Ab eod.
ὑποχωρητικὰ μέλη, carmina quæ canebantur in catastrophe fabulæ, *Ar. Sch.*

ὑποψάθυρος, ε, ὁ καὶ ἡ, paullum friabilis.
ὑποψάλλάσσω, f. ξω, subtus contrecto ; (2) leviter contrecto. Ἅτερ ἱερείου τοί μ' ὑποψαλλάσσετε, *Arist. Lys.* 84.
ὑπόψαμμος, ε, ὁ καὶ ἡ, subtus arenam habens, arenosus, sabulosus, *Epith.* terræ.
ὑπόψαρος, ε, ὁ καὶ ἡ, versicolor.
ὑποψάω, f. αὐσω, leviter tango.
ὑποψεκάζω, fut. άσω, leviter irroro, leviter bibo.
ὑποψελλόομαι, paullulum mentior, non omnino verum dico.
ὑποψηφιστής, οῦ, ὁ, supputator, *Gl. V.* calculator.
ὑποψία, ας, ἡ, suspicio, opinio. Ab ὑπόπτομαι. Hinc
ὑποψιασμικῶς, *adv.* suspiciose.
ὑποψιθυρίζω, f. ίσω, clanculum murmuro.
ὑπόψιλος, ε, ὁ καὶ ἡ, suspectus. Ab ὑπόπτομαι.
ὑποψοφέω, ῶ, f. ήσω, leviter strepo.
ὑποψυχρος, ε, ὁ καὶ ἡ, subfrigidus ; frigidulus, *Gl. V.*
ὑποψύχω, f. ξω, leviter refrigero.
ὑποψωνέω, ῶ, f. ήσω, in opsoniis coëmendis decipio. Οὐδ' ἄλλως ἀνθρώπων ὑποψωνῶν σε τηνικαῦτα, *Arist. Ach.* 848.
ὑπτιάζω, f. άσω, supinus sum, supinor, supinus relabor, *Gl. Vet.* supino, resupino. Ὑπτὸ δὲ ἀσθενίας καὶ ἀθυμίας αὖθις ὑπτιάζει, *Herodian.* lib. 1. Ὑπτιάζεί τε πρὸς τὴν τῶν πραγμάτων ἐπιμέλειαν, *id.* lib. 2. Ὡς δὲ ἀπηγγέλη τῷ Ἀλβίνῳ μὴ μέλλων ὁ Σεσῆρος, ἀλλ' ἤδη παρεσόμενος ὑπτιάζοντι, *id.* lib. 3. Κἀρα γὰρ ὑπτιάζεται τοῦδε, *Soph. Phil.* 882. Ab ὕπτιος. Hinc
ὑπτιασμὰς, τὸ, supinitas, resupinatio.
ὑπτιασμὸς, οῦ, ὁ, idem et ab eod.
Ὑπτιος, ία, ιον, supinus, resupinus, in dorsum versus ; (2) altus, *LXX.*
ὑπτιότης, ητος, ἡ, resupinatio.
ὑπτιόω, ῶ, resupino. Ab ὕπτιος.
ὑπτίως, *adv.* supine, remisse, *Steph.*
ὑπτιωτέρως, *adv.* remissius. Ab ὕπτιος.
ὑπώλοδος, res quæ in usuras sextantes oppignerata est, *Bud.*
ὑπωθέω, f. θήσω, s. ώσω, summoveo, *Hom.*
ὑπωλένιος, ία, ιον, vel ὑπωλένιος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui sub ala est, sub axilla gestatur. Ex ὑπὸ et ὠλένη.
ὑπωμαίδιος, *Epith.* pedis anterioris in bestiis, *Arat.* 1115.
ὑπωμία, ἡ, pars infra humeros. Ab ὦμος.
ὑπωμοσία, ας, ἡ, dilatio propter morbum aut aliam causam jurejurando postulata. Ab ὑπόμνυμι.
ὑπωπιάζω, f. άσω, suggillo eam faciei partem quæ sub oculis est ; (2) suggillo aliquam corporis partem, et plagis contundo ; (3) domo, affligo, *item* obtundo, in *N. T.* ὑπωπιαστῇείς, suggillatus, *Ph.* aor. 1. part. pass. Ἀλλ' ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα, καὶ δουλαγωγῶ, 1 *Cor.* 9, 27. Καὶ ταῦτα δαιμονίοις ὑπωπιασμένοι ἀπαξάπασαι, *Arist. Pace*, 539. Ab ὑπώπιον. Hinc
ὑπωπιασμὸς, οῦ, ὁ, suggillatio, contusio alicujus partis, quæ fit ictibus.
ὑπώπιον, ε, τὸ, pars quæ subjacet oculis ; (2) suggillatio sub oculo, species ecchymomatis, quæ oritur ex plaga, sanguine sub oculo effuso. Ex ὑπὸ et ὤψ.
ὑπωπὶς, ίδος, ἡ, herba, alias Ἀκαψία, *Diosc.* forte quia ὑπωπίοις medetur.
ὑπώρεια, ας, ἡ, ima montis pars, pes seu radix montis ; (2) regio quæ est ad radices montium. Ἀλλ' ἦ ὑπωρείας ὤκεον πολυπίδακας Ἴδης, *Il.* 20, 218. Ex ὄρος.
ὑπωρόφιος, ε, ὁ καὶ ἡ, it. ος, ία, ιον, qui sub tecto seu camera est ; (2) contubernalis, domesticus, *Pind. Pyth.* 1, 188. Καὶ νῆσσαι οἱ κυφοὶ ὑπωρόφιοί τε κολοιοὶ, *Arat.* 970. Ex ὑπὸ et ὄροφος.
ὑπώροφος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui sub tecto est ; (2) excelsus. Ex iisd.
ὑπωρυχίω, ας, ἡ, suffossio, v. c. muri. Ab ὑπορύττω.
ὑπωχρός, ε, ὁ καὶ ἡ, subpallidus.
ὕραξ, ακος, ὑρᾶξ, et ὑρὰξ, ὁ, sorex, *mus, Nic. Al.* 37. Ab ὗς, *sus*, quia rostrum habet suillum.
ὑριατρόμος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui apum favos eximit, *Hes.* Ex ὕριον et τέμνω.
ὕριον, ε, τὸ, favus, opus apum. Ab Ὕρον, ε, τὸ, examen.
ὑρρὶς, ίδος, ἡ, sporta, *Suid.* Ab ἴερω. Hinc
ὑρρισσὸς, ὗ, ὁ, vas vimineum, *Hes. Suid.*
ὑρτάνα, ἡ, ollæ operculum, *Hes.*
ὑρτὴρ, ῆρος, ὁ, idem, *Hes.*

Ὑρχη, ης, ἡ, instrumentum, in quo nautæ onera bajulant ; (2) vas fictile imprimis, cui imponuntur salsamenta. Sed ὑρχὴ, ῆς, ἡ, est porca seu porcus femina, a sono grunnitus ita dicta.
Ὗς, ὑός, ὁ καὶ ἡ, sus, porcus, porca.
ὕσγη, ἡ, herba quædam, *Suid.* V. ὕσγινον. Unde
ὑσγινοβαφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tinctus colore hysgin: herbæ. Ex ὕσγινον et βάπτω.
ὑσγινόεις, όεσσα, όεν, ruber hysginum referens, *Nic.*
Ὑσγινον, ε, τὸ, hysginum, plantæ genus quo color tingitur purpureo similis.
ὕσδοι, οἱ, rami arborum, *Sapph. Frag.* 53.
ὑσθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ὕω, *ipso.*
ὕσθιξ, idem quod ὕσγιγξ, *Opp.* seu ὕσγιξ.
ὑσις, ἡ, pluitio, *Hes.*
ὕσμασα, τὰ, pluvia. Ab ὕει.
Ὑσμίνη, ης, ἡ, pugna, prælium.
ὑσμίνηθεν, *adv.* ad pugnam, vel in prælium.
ὑσπέλεθος, ε, ὁ, succerda, stercus suillum.
ὑσπλατὶς, ἡ, pro ὑσπληξ, *Ar.*
ὑσπληγξ, γγος, sive ὑσπλὴξ, ηγος, ἡ, scutica, qua sues et alia animalia pulsantur ; (2) sonus scuticæ vibratæ, et nominatim is, quo cursoribus in stadio signum cursus datur ; (3) carceres sive locus, unde dimittuntur, qui cursu ad metam contendunt, equi et cursores ; (4) laquei genus, qua capiuntur aves, *Gl. V.* transenna. Ex ὗς et πλὴξ, *stimulus.*
ὑσπολέω, circa sues versor, eos pascendo vel alio modo curam gerendo. Ab
ὑστόλος, ε, ὁ καὶ ἡ, subulcus, *R.* Ex ὗς et πολέω.
Ὑσσὸς, ὁ, ὁ, verutum, missile, pilum, telum, *Plut.* in *Camill.* cap. 40.
Ὑσσώπος, ε, ἡ, et ὑσσωπον, ε, τὸ, hyssopus, *herba. Angl.* hyssop.
ὑσσωτὸς, ή, όν, verutus, veru seu mucronem præfixum habens. Ab ὑσσός.
ὑστάτιον, *adv.* postremum, tandem. Ab
ὑστάτιος, ία, ιον, postremus, ultimus. Τί πρῶτον, τί δ' ἑτεταμ, τί δ' ὑστάτιον καταλέξω, *Od.* 9, 14. Ab ὕστατος.
ὕστατον, et ὕστατα, *adv.* postremum, ultimo. Ab eod.
ὕστατος, άτη, ατον, ultimus, postremus, supremus, novissimus, imus, *Phil.* Ab ὕστερος.
ὑστέρα, ας, ἡ, vulva, uterus, matrix, *Gl. Vet.*
ὑστέρα, τὰ, secundæ, *Diosc.*
ὑστεραίος, αία, αῖον, postridianus ; τῇ ὑστεραίᾳ, postridie, *Gl. V.*
ὑστερεύω, posterior vel inferior sum, *Gl. V.* οἱ ὑστερεύοντες, infimates. Ab ὕστερος.
ὑστερέω, ῶ, f. ήσω, posterior sum seu venio ; desum, *Gl. Vet.* postero, *Ph.* ὑστέρησε, defuit. Ἦν δ' ὑστέρησε οἰκόμισθα, κατθανεῖν, *Eur. Ph.* 983. Παιδὸς ὑστερήσομαι, *id. Iph.* in *Aul.* 1231. Ὑστερεῖσθαι τῆς δόξης τῆ Θεῖ, *Rom.* 3, 23. Ab ὕστερος. Hinc
ὑστέρημα, ατος, τὸ, partes posteriores, inprimis cursu certantis ; (2) defectus, inopia, penuria.
ὑστερήσαντος, gen sing. a. 1. part. act. verbi ὑστερέω. Unde
ὑστέρησις, εως, ἡ, penuria, inopia, egestas.
ὑστερητικὸς, ή, όν, qui solet tardius venire.
ὑστερίζω, f. ίσω, sum posterior, tardo, cunctor, tardius venio ; (2) destituor ; deficior ; (3) inferior sum, superor, vincor. Ὑστερίζω τῆς ἀκμῆς τῆς ἐμαυτοῦ, *Isocr.* Ὑστερισμεν γὰρ ἀπάντων, *Dem. Phil.* 1. Ab ὕστερος.
ὑστερικὸς, ή, όν, ad vulvam pertinens ; τὰ ὑστερικὰ, sc. πάθη, suffocationes uteri seu vulvæ. Ab ὑστέρα.
ὑστεροβύλεω, post factum sapio, sera consilia capio. A βυλή.
ὑστεροβυλία, ας, ἡ, serum consilium, sera pœnitentia. Ab eod.
ὑστεροβύλος, ε, ὁ καὶ ἡ, post factum consultans. Ex ὕστερον et βυλή.
ὑστερογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, posterior natu seu ortu. Ex ὕστερος et γίνομαι.
ὑστερογονία, ας, ἡ, posteritas, *Ph.* Ex ὕστερος et γονὴ, *soboles.*
ὑστερολυπτὸς, ή, ον, revocabilis, qui recuperari potest. A λαμβάνω.
ὑστερολογία, ας, ἡ, dictio præpostera, cum ordo dicendorum invertitur. Ab
ὑστερολόγος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui posterior verba facit, seu qui secundo loco loquitur ; (2) qui priori loco dicit dicenda loco posteriori, et vice versa. Ex ὕστερος et λέγω.

ὑγιερόμητις, ὁ, qui post factum sapit.

ὕγιερον, *adv.* post, postea, posteriori loco; (2) serius, tardius, deinceps, posthac.

ὑγιεροτοινος, sero puniens, *P.* ultor, *Ern. Epith.* Furiæ, *Æsch. Agam.* 58. A *ποινή*.

ὑγιεροτομος, ὁ, ἡ καὶ ἡ, qui pro mortuo habitus est, et vivus redit.

ὑγιερότης, οδος, ὁ, ἡ, tardus, qui serius, seu tardius venit, *Eur.*

ὑγιερότερον, præposterum, *Ph.*

ΥΣΤΕΡΟΣ, έρα, ερον, posterior, serior; (2) sequens, secundus, posterus, inferior, posthabendus; (3) proximus, futurus, proxime futurus, vel venturus.

ὑγιεροφημία, ας, ἡ, fama apud posteros, nomen celebre post obitum, *Plut.* A *φήμη*.

ὑγιεροχθόριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, post perditurus. Ὑγιεροχθόριοι λωβητῆρες, *Soph. Antig.* 1086. Ab *ὕγιερος* et *ὀθίω*.

ὑγιερόφωνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui posterior vocem edit, *Epith.* echùs. Ex *ὕγιερος* et *φωνή*.

ὑγίερως, *adv.* idem quod *ὕγιερον*.

ὑγιεροχρονέω, serius, post existo. A *χρόνος*.

ὑγιήρια, ων, τὰ, suum immolatio, festum, in quo sues immolabantur. Ab *ὗς*, *sus*.

ὕγιξ, ιχος, ὁ, ἡ, hystrix, animal ex erinaceorum genere pilos suis habens. Ex *ὗς* et *Ἐχίς*, *pilus*.

ὑγιιχίς, ίδος, ὁ, ἡ, hystrix; (2) flagellum ex setis suillis, quo cædebantur servi. Ὑγιιχίδι μαστιγῶν, δέραν, σχιλῶν, *Arist. Ran.* 632. Ab *ὕγιιξ*.

ὕγιος, ὁ, venter, *Steph.*

ὑφα, pro *ὕφασμα*, *Suid.*

ὑφάγιο, 2. sing. præs. imper. med. *Dor.* pro *ὑφηγοῦ*, ab *ὑφηγέομαι*.

ὑφαζω, idem quod *ὑφαίνω*, *Rob.*

ὑφαιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sanguine suffusus, cui subest sanguis; (2) sanguineus, etiam ex ira et furore. Ex *ὑπό* et *αἷμα*.

ὑφαίνω, texo, detexo; (2) struo, ædifico; (3) solerter excogito, *inpr.* dolos; *ὑφασμένος*, textus, *Gl. V.* p. part. pass. Τῶτο τοῖσι βαιβάζοις ὑφαίνεται πολλαὶς δαπάναις, *Arist. Vesp.* 1140. Ταῦτ' ὕφηναν ἡμῖν ἀνδρες ἐπὶ τυραννίδι, struxere, *idem, Lys.* 633. Ab *ὑφάω*.

ὑφαιρεσις, εως, ἡ, subtractio, subductio, diminutio. Ab *ὑφαιρέω*.

ὑφαιρέτρια, ας, ἡ, obstetrix. Ab eod.

ὑφαιρέω, ῶ, fut. *ήσω*, subtraho, *Hom. Gl. Vet.* *ὑφαιρέμαι*, demo, detraho, aufero, intercipio, sublego; *ὑφαιρεθέντων*, deductis, *Ph.* Τὸ ζῆσος ὑφαιρεῖ λάθρα τῆς Ἥβης, educit, *Heliod.* Ὅρας δ' ἐγὼ σ' ὡς δεξιῶς ὑφιλόμην; *Arist. Vesp.* 1334.

ὑφαιρούμενος, præs. part. med. ab *ὑφαιρέω*.

ὑφαλικός, subsalsus; (2) mari vicinus.

ὑφέλλαμαι, subsilio, *Gl. Vet.*

ὑφαλμός, subsalsus, aliquantum salsuginis habens, *Diosc.* Unde

ὑφαλμύζων ἐπιτάγος, concreta salsugo, gelata salsugo, *Diosc.*

ὑφαλμυρίζω, saporem salis refero, *Plut.* Ab

ὑφάλμυρος, ὁ καὶ ἡ, subsalsus, salsuginosus.

ὑφάλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui est sub mari, sub mari latens; *ὑφαλος πετρὰ*, latens saxum, *Gl. V.* *ὑφαλος πληγὴ*, ictus navis sub aqua; (2) subdolus. Ex *ὑπό* et *ἅλς*.

ὑφαμμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, arenam admistam habens, arenosus.

ὑφανίζω, subsido, *Alex. Aphr.*

ὕφανσις, εως, ἡ, textura, seu textus, *Poll.*

ὑφάντης, ᾱ, ὁ, textor. Ab *ὑφαίνω*. Hinc

ὑφαντικός, ἡ, ὸν, textorius. Hinc ἡ *ὑφαντικὴ*, τῆς, sc. τέχνη, ars textoria.

ὑφαντικῶς, *adv.* more textorum, textorio ritu, *Poll.*

ὑφαντοδίνητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, a textore contortus. Ὅς ὑφαντοδίνητον ἑσθὸς ὑ πέπαται, *Arist. Av.* 949. Ab *ὑφαντὸς* et *δινέω*.

ὑφαντός, ἡ, ὸν, textus, textilis. Ab *ὑφαίνω*.

ὑφάντρια, ας, ἡ, textrix, *Ph.* Ab *ὑφάντης*.

ὑφαπλόα, substerno stragulas vestes, qu. explico sub aliquo.

ὑφάπτω, fut. *ψω*, succendo, accendo. Πότερον ὑφάψω δῶμα νυμφικὸν πυρί; *Eur. Med.* 378. Νήσους πυρὰν τὰς σὰς φίλας ὑφάψω, *Arist. Lys.* 375. Πόλις ὑφάπτεται πυρί, *Eur. Tro.* 1274.

ὑφαρπάζω, f. *άσω*, vel *άξω*, surripio, clam rapio. Ἐπεὶ καὶ τὴν ἕδραν σω ὑφήρπασε, *Xen. Cyr.* 8, 31.

ὑφάρπασις, εως, ἡ, usurpatio, *Ph.* A præc.

ὑφάς, άδος, ἡ, calathus, quo sacra feruntur, *Poll.* Ab *ὑφάω*.

ὑφασία, ας, ἡ, textura. Ab *ὑφαίνω*.

ὕφασμα, ατος, τὸ, opus injustum, *Ph.* rapina; textile, tela, textura, *Gl. V.* Ab eodem.

ΥΦΑΩ, texo. Hinc *Ion.* *ὑφέω*, pro *ὑφῶ*; *ὑφάωσι*, pro *ὑφῶσιν*, *ὑφάωσιν*, *Odyss.* 7, 105.

ΥΦΕΑΡ, αρος, τὸ, visci genus, quod in abiete et larice nascitur.

ὑφεδρεύω, f. *εύσω*, inferior sedeo. Ab *ἕδρα*.

ὑφεδρεία, ας, ἡ, inferior sedes. Ab eod.

ὑφείμαι, perf. ind. pass. verbi *ὑφίημι*.

ὑφειμένος, submissus, remissus, permissus, *Eur.*

ὑφειμένως, *adv.* summisse, *Ph.* Ab *ὑφίημι*.

ὑφεῖς, aor. 2. part. act. verbi *ὑφίημι*.

ὑφελκτέον, subtrahendum est. Ὑφελκτέον δὲ τῶν ξύλων, *Arist. Eq.* 916. Ab *ὑφέλκω*.

ὑφελκυσμὸς, ῦ, ὁ, subtractio, *Gl. V.* Ab *ὑφέλκύω*, subtraho; *ὑφελκύσῃ*, subtraxerit. Ab

ὑφέλκω, idem. Ὑφέλκε Ἥττον αὐτὸν, *Aristoph. Vesp.* 187. Καὶ τὰς ἐκείνης Περσικὰς ὑφέλκομαι, *Arist. Conc.* 319.

ὑφελοίατο, 3. plur. aor. 2. opt. med. verbi *ὑφαείω*.

ὑφελοῖσαι, nom. plur. part. act. f. g. *Dor.* pro *ὑφελοῦσαι*.

ὑφελόμενοι, nom. pl. a. 2. part. med.

ὑφὲν, una, simul. Vox *Gramm.* al. *ὑφ' ἓν*.

ὑφέξει, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi *ὑπέχω*.

ὑφέρτω, subrepo, *Gl. V. Soph. Œd. T.* 786.

ὕφεσθε, 2. pl. a. 2. imper. med. v. *ὑφίημι*.

ὕφεσις, εως, ἡ, remissio; (2) diminutio, minutio; (3) submissio. Ab *ὑφίημι*.

ὑφεσμὸς, ὁ, impedimentum, *V. L.*

ὑφέσπερα, *adv.* vesperi.

ὑφέσιος, ὁ, ἡ, qui domi agit, sub tecto versans, *V. L.*

ὑφευμολογῶ, originem verbi declaro.

ὑφὴ, ῆς, ἡ, textura, textus, tenor, *Gl. V.*

ὑφηγέομαι, ήσομαι, f. *ησομαι*, præeo; (2) incipio, exordior; (3) hortor, suadeo; (4) dicto, doceo; (5) præsum; (6) clam duco, vel duco. Πρώτιστα μὲν νῦν τῷδ' ὑφήγησαι, γέρον, *Eurip. El.* 671. Καὶ δαίμων ἐκείνην ὑφηγεῖτο τὴν ὁδὸν, *Plut.* Τῷ ὑφηγεῖται ᾳ ὁ κοινὸς νόμος, *Aristot.* Hinc

ὑφήγησις, εως, ἡ, q. d. præitio et ductus quidam; (2) doctrina quam quis alii velut præsens tradidit; (3) enarratio; (4) suasio.

ὑφηγητὴρ, ῆρος, ὁ, dux, prætor. Ab eod.

ὑφηγητὴς, οῦ, ὁ, qui præit alii in re quapiam, suasor. Ὧν ὑφηγητὴν, ἐγὼ πτανεῖν ἐμελλον πατέρα τὸν ἐμὸν, *Soph. Œd. Tyr.* 966. Ab eod.

ὑφῆκας, 2. sing. a. 1. ind. act. v. *ὑφίημι*.

ὑφημιόλιος, ὁ καὶ ἡ, subdimidius, i. e. dimidio minor.

ὑφῆνα, a. 1. ind. act. *Att.* pro *ὕφανα*, ab *ὑφαίνω*.

ὑφηνιοχέω, ῶ, fut. *ήσω*, aurigæ administer sum; (2) aurigor; dicitur et *tropice* ut *simplex*. Ab

ὑφηνίοχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, administer aurigæ; (2) auriga.

ὑφηρέτο, 3. sing. imperf. ind. pass. *contr.* pro *ὑφηρέετο*, ab *ὑφαείω*.

ὑφήσσων, ονος, ὁ καὶ ἡ, q. d. subminor, paulo minor et junior.

ὑφήφασαι, alii *ὑφύφασαι*, quod vide.

ὑφιεμένως, *adv.* sensim, leviter, *Heliod.*

ὑφιζάνω, f. ζήσω, subsideo, sedeo sub. Hinc

ὑφίζησις, εως, ἡ, sedimentum, subsidentia, depressio, q. d. subsessio, unde cessio, depressio velut terræ.

ὑφίζω, subsido, *Steph.*

ὑφίημι, f. *ήσω*, submitto, demitto; *ὑφίμει*, et *ὑφίεμαι*, remitto, concedo, cedo; *ὑφειμένος*, submissus, p. pass. part. Σῶμ' ὑφεῖσ' ἀλγηδόσι, *Eur. Med.* 24. Τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον μαστοῖς ὑφεῖτο, *id. Ph.* 31. Νῦν δ' ἐν καιροῖς μοι πλεῖν ὑφειμένη δοκεῖ, demissiori velo, *Sophoc. El.* 335. Ὑφειμένη ὄρνις, *Eur. Her. Fur.* 72. Ex *ὑπό* et *ἵημι*, *mitto*.

ὑφίνει, 3. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro *ὑφίησι*.

ὑφίσμαι, suppono subjicio, substituo; (2) propono; in a. 2. et præt. neutraliter dicitur subeo, succedo, sustineo, suscipio; (2) recipio, polliceor; *ὑφίσαμαι*, *pass.* supponor, sufficior; (2) excipio impetum; (3) tolero, perfero; in *med.* est etiam subsideo, demergor; (2) occulte sto; (3) digredior; (4) puto, arbitror; (5) polliceor, recipio; *ὑποσαίνη*, extiterit, *Ph.* aor. 2. opt. Μάνη δύναιτ' ἂν τόνδ' ὑποσῆναι πόνον, *Eur. Supp.* 189. Γὼμμας ὑποστήσας σοφὰς, *Soph. Aj.* 1091. Τονδ' *ὑφίστασθαι πόνον*, *Eur. Rhes.* 157. Ταῖς συμφοραῖς γὰρ ὅσις ἐχ' ὑφίσταται, *idem, Her. Fur.* 1354

ὑφόλμιον, ᾱ, τὸ, quod mortario supponitur, quod mortarium sustinet; (2) pars tibiæ sub ligulis quæ ori opponitur. Ab *ὅλμος*.

ὑφόρασις, εως, ἡ, pudor; (2) metus, suspicio.

ὑφορατικὸς, ἡ, ὸν, suspiciosus. Ab

ὑφοράω, ῶ, et *ὑφοράομαι*, *ώμαι*, suspecto, suspectum habeo, suspicor; (2) suspicio, revereor; (3) caveo ab aliquo. Ὑμεῖς *ὑφορώμενοι τὰ πεπιστευγμένα*, *Demosth.* Μηδένα κίνδυνον ὑφορᾶσθαι, vereri, *Lucian.* Ὑφορῶνται γὰρ τὸν ἐν αὐτῷ ἄγριον, *Ælian. V. H.* 1, 4. Ἐπεὶ ἁδέμιαν βλάβην ὑφορατέον, *M. Anton.* 7, 30.

ὑφορβεύω, ῶ, is subulcus. Ex *ὗς* et *φέρβω*.

ὑφορμιέω, ῶ, in statione immineo, insidior, seu in statione navium sum.

ὑφορμίζω, et *ομαι*, in stationem subduco. Ὑφορμισάμενοι νυκτὸς ἐκ ἕλαθον, *Thuc.*

ὑφόρμιον, ᾱ, τὸ, monile. Ab *ὅρμος*.

ὑφορμισῆς, ὁ, formidolosus, seu periculosus appellentibus, *Opp.*

ὕφορμος, ᾱ, ὁ, locus stationi aptus, *Appian. B. Mithridat.* Ex *ὑπὸ* et *ὅρμος*.

ὕφος, εος, τὸ, textile, id quod textum est, tela, tapes, vestis, aut simile quidpiam, *Ph.* textura, contextus. Ab *ὑφάω*.

ὑφὸς, pro *κυφὸς*, gibbosus, curvus, *Steph.*

ὑφόω, pro *ὑφάω*, *Steph.*

ὑφυγρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, subhumidus.

ὑφυδρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui sub aquis est, sub aquas demersus; (2) aqua intercute laborans. Ex *ὑπὸ* et *ὕδωρ*.

ὑφυπνόω, paulatim obdormiscere facio. In *med.* et *pass.* obdormisco.

ὑφύφασαι, 3. sing. perf. ind. psss. *Att.* pro *ὑφασαι*, ab *ὑφαίνω*.

ὑψαγόρας, ὁ, vide *ὑψηγόρας*.

ὑψαγορέω, et *ὑψηγορέω*, magnifice loquor, *Steph.*

ὑψάντυξ, υγος, ὁ καὶ ἡ, alte cameratus, altos fornices habens. Ex *ὕψος* et *ἄντυξ*.

ὑψαυχενέω, ῶ, f. *ήσω*, cervicem effero, cervice erecta incedo; (2) animos attollo, insolesco, effero me, superbus sum, *Plut.* Ab *ὑψαύχην*.

ὑψαυχενίζω, idem et ab eod.

ὑψαυχέω, ῶ, f. *ήσω*, idem. Ὑψαυχεῖ δ' ὁ πολὺς πλοῦτος, *Phocyl.* 57. Ex *ὕψος* et *αὐχέω*.

ὑψαύχην, ενος, ὁ καὶ ἡ, q. d. alticervix, elatam cervicem habens; (2) superbus, arrogans. Ἰχθῦς δ' ἀγορεύει χέων ὑψαύχενα φωνὴν, *Nonnus, Paraphr.* 5, 17. Ex *ὕψος* et *αὐχήν*.

ὑψίταται, οἱ, nummularii, trapezitæ, *Hes.*

ὑψερεφὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, alte tectus, altum tectum habens; (2) altus, celsus. Πατρὶδ' ἐμὴν, ἀλικέν τε, καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα, *Il.* 5, 213. Ex *ὕψος* et *ἐρέφω*.

ὑψηγόρας, ᾱ, ὁ, *Ion.* *ὑψηγόρεως*, q. d. altiloquus, vanus jactator, gloriosus. Ex *ὕψος* et *ἀγορᾶ*. Hinc

ὑψηγορία, ας, ἡ, jactantia; (2) superbia.

ὑψηγόρος, idem quod *ὑψηγόρας*, *E. M.*

ὑψηλαυχενεία, ας, ἡ, elatio cervicis; (2) superbia.

ὑψηλαύχην, ενος, ὁ καὶ ἡ, cervicem extollens; (2) superbus. Ex *ὑψηλὸς* et *αὐχήν*.

ὑψηλῆσιν, dat. plur. *Ion.* et cum *ν*, pro *ὑψηλαῖς*, ab *ὑψηλὸς*.

ὑψηλοβατέω, ῶ, sublimem aëris regionem perambulo; (2) sublimia, alta tracto, appeto, loquor. A *βαίνω*, vel inus. *βατέω*.

ὑψηλοκάρδιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui animo est elato, superbus, arrogans. Ex *καρδία*.

ὑψηλόκρημνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, alta habens præcipitia, altus, *Epith.* rupis.

ὑψηλολογέω, ῶ, alta loquor; (2) utor verbis sublimibus, orationis sublimitatem affecto.

ὑψηλολογία, ας, ἡ, sermonis sublimitas; (2) orationis arrogantia. Ab

ὑψηλολόγος, ᾱ, ὁ, magniloquus, qui orationis sublimitatem affectat.

ὑψηλόνους, *contr.* *ὑψηλόνους*, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui est mente elata.

ὑψηλόνωτος, ον, alta juga habens, i. e. altus.

ὑψηλοπτὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, præpes; (2) illustris, *Ph.* Ex *ὑψηλὸς* et *πέτομαι*.

ὑψηλὸς, ἡ, ὸν, altus, excelsus, sublimis. Ab ὕψος. Hinc
ὑψηλότης, ητος, ἡ, excelsitas, eminentia.
ὑψήλοφος, *V. L.* pro ὑψίλοφος, alte cristatus, *Ar.*
ὑψηλοφρονέω, ῶ, f. ήσω, alta sum mente; (2) animo sum elato, superbio. Μὴ ὑψηλοφρόνει, ἀλλὰ φοβοῦ, *Rom.* 11, 20.
ὑψηλοφροσύνη, ης, ἡ, mens alta; (2) animus superbus, nimium se efferens. Ab
ὑψηλόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui est mente excelsa, qui alta sapit; superbus. Ex ὑψηλὸς et φρήν.
ὑψηλοφυὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, qui celsus nascitur, celsus natu. Ex ὑψηλὸς et φύομαι.
ὑψηλόφωνος, ον, alta voce clamans, seu loquens, seu lamentans. A φωνή.
ὑψηλῶς, *adverb.* alte, sublime. Ab ὑψηλὸς.
ὑψήνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, alta seu celsa virilitate præditus; (2) celsos viros faciens. Ex ὕψος et ἀνήρ.
ὑψηρεφὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, alte tectus, altum tectum habens; (2) altus, celsus. Ex ὕψος et ἐρέφω.
ὑψητὸς, ὴ, ὸν, altus, celsus, sublimis. Ab ὕψος.
ὑψηχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, altisonus, altum et clarum sonum edens, *Epith.* equorum. Τόσσον ἐπιθρῴσκουσι θεῶν ὑψηχέες ἵπποι, *Il.* 5, 772. Ex ὕψος et ἠχέω.
ὕψι, *adv.* alte. Ab ὕψος.
ὑψιβαθὴς, alte profundus, seu alte prominens, *Opp.*
ὑψιβάμων, *Hes.* idem.
ὑψίβατος, seu ὑψίβατος, ὁ καὶ ἡ, alte incedens; (2) in alto situs. A βαίνω.
ὑψιβὴς, άντος, ὁ, idem, *Hom.* in *Apollin.* 416. A βίζημι.
ὑψιβόας, ᾱ, ὁ, alte clamans. Ex βοάω.
ὑψιβρεμέτης, ᾱ, ὁ, q. d. altifremens, altistrepens; altisonans, *Gl. V.* i. e. tonans, *Epith.* Jovis, *Il.* 1, 354. Ex ὕψος et βρέμω.
ὑψιγένεθλος, in alto natus, *Nonn.*
ὑψιγέννητος, ον, in alto natus, de ramo altæ arboris, *Æsch. Eum.* 43.
ὑψίγυιος, seu -γυος, alte membra, altus, *Pind.*
ὑψίδομος, ὁ καὶ ἡ, altas domos habens vel alte exstructas, *Cal.*
ὑψίζυγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui in sublimi sedet sedili. Ζεὺς δέ σφιν Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων, *Il.* 4, 166.
ὑψιθέμελλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, alta habens fundamenta; *Nonn. P.* 4, 2. Ex ὑψι-θέμελλον.
ὑψίθρονος, ὁ καὶ ἡ, celsus dignitate.
ὑψίλοφος, et ὑψιθώκης, ᾱ, ὁ, altum solium habens, *Synes. Cyr.*
ὑψικάρηνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, altum caput habens; (2) altum cacumen habens. Εἰς ὄρος ὑψικάρηνον ἀνῆλε, *Nonn. P.* 6, 3. Ex ὕψι et κάρηνον.
ὑψικέλευθος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, per alta loca incedens.
ὑψίκερας, ατος, et ὑψικέρατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, celsa gerens cornua, altijugus. Ὑψικέρατα πίτναν, *Arist. Nub.* 597.
ὑψικέραυνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ex alto fulminans, *Sibyl.*
ὑψίκερως, ω, ὁ καὶ ἡ, idem quod ὑψίκερας. Ὑψίκερων ἕλαφον, *Odyss.* 10, 158. Ex ὕψι et κέρας.
ὑψικόλωνος, ον, altus, *Epith.* montis, *Opp.*
ὑψίκομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, alte comatus, *Epith.* arboris altæ. Ex ὕψι et κόμη.
ὑψίκομπος, ον, elatus, superbus jactator, *Steph.*
ὑψικόμπως, *adv.* fastuose, superbe, arroganter, *Soph. Aj.* 777.
ὑψικόρυμβος, altum cacumen, vel altam eminentiam habens, *Cyr.*
ὑψικρατέω, in alto (i. e. cœlo) impero.
ὑψικρεμὴς, ές, alte suspensus, *Opp.*
ὑψίκρημνος, ον, vide ὑψηλοκρημνος.
ὑψιλοειδὴς, vide ὑψειδὴς, *Steph.*
ὑψίλοφος, vide ὑψήλοφος.
ὑψίλυχνος, ον, excelsum habens lychnum, *item*, ab excelso resplendens lychno, *Ath.*
ὑψιμέδων, οντος, ὁ, in alto regnans. Ex ὕψι et μέδω, *regno.*
ὑψιμέλαθρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, altas habens ædes; (2) excelsa habens atria.
ὑψιμέλας, αινα, αν, alte niger; (2) altus et niger, *Epith.* navis.
ὑψίμεσσος, altus in medio, *Man.*
ὑψιπετὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, qui est in altis nubibus; *Epith.* Jovis.
ὑψίνοος, elatam mentem habens, superbus, *Nonn.*
ὑψιπάγης, ες, altus, *Epith.* rupis. A πήγνυμι.
ὑψίπεδος, ον, alte situs, *Epith.* urbis.
ὑψιπέταλος, pro ὑψιπέτηλος, *Ath.*
ὑψιπετήεις, ἐεσσα, ήεν, altivolus, altivolans. Ex ὕψι et πέτομαι.
ὑψιπέτηλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, folia in cacumine gerens; (2) altus, procerus, celsus, *Epith.* arboris. Ex ὕψι et πέτηλον.
ὑψιπέτης, ᾱ, ὁ, alte volans, altivolus. Ex πέτομαι.
ὑψιπέτης, έος, ὁ καὶ ἡ, idem; (2) ex alto lapsus. Ex πέτομαι vel πίπτω.
ὑψίπολις, ὁ, ἡ, princeps civitatis, *Soph.*
ὑψίπολος, ὁ, qui in alto versatur, *Opp.*
ὑψίπορος, ον, altigradus, alta percurrens, *Nonn.*
ὑψίπυλος, ᾱν, excelsus. Ὣν νόμοι πρόκεινται ὑψιπύλοις, *Soph. Œd. T.* 866.
ὑψίπυργμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, altam habens puppim. Ex πύργωμα.
ὑψίπυλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, altas portas habens; (2) altus, excelsus. Ex πύλη.
ὑψίπυργος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, altis turribus insignis.
ὑψιρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, pro ὑψηρεφὴς.
ὑψισάριος, pro ὕψιπος; *Hes. Suid.*
ὑψίσολος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, alte stolatus, alte succinctus. Ex ὕψι et στολή.
ὕψιστος, ίστη, ίστον, altissimus, excelsissimus, *Superlat.* ab ὕψος.
ὑψιτενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in altum tendens; (2) in alto extensus. Ex ὕψι et τείνω.
ὑψιτένων, οντος, ὁ, qui alta et erecta cervice incedere solet. Ex iisd.
ὕψιτερος, altior, *Theoc.*
ὑψίτοκος, ὁ καὶ ἡ, quæ sero peperit, *Nax.*
ὑψιφανὴς, et ὑψιφάνης, έος, ὁ καὶ ἡ, celsus, e longinquo conspicuus. Ex φάω.
ὑψιφερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in altum latus, sublimis. Ναοὶ ὑψιφερεῖς, *Arist. Nub.* 305. Ex ὕψι et φέρω.
ὑψιφόητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, in altum tendens, *Procl.*
ὑψίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, altum et elatum animum habens. Ex ὕψι et φρήν.
ὑψιχαίτης, ᾱ, ὁ, alte comatus. Ex χαίτη.
ὑψόθεν, *adv.* ex alto, desuper. Ab ὕψος.
ὑψόθι, *adv.* in alto, in sublimi; (2) super, supra; (3) alte, in altum. Ab eod.
ὑψότρωφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, altam habens proram. Ex ὕψος et τρώφα.
ὑψόροφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod ὑψηρεφὴς, *Hom.*
Ὕ ΨΟΣ, ους, τὸ, altitudo, celsitudo, sublimitas; (2) cacumen, fastigium, vertex.
ὕψοτ, *adv.* in altum, in sublime. Ab ὕψος.
ὑψῦ, *adv.* alte, in alto; (2) in altum, *Il.* 1, 486. Ab eod.
ὑψόφρων, idem quod ὑψηλόφρων, *Steph.*
ὑψόω, ῶ, fut. ώσω, exalto, in altum tollo, extollo; sublimo, *Gl. V.* Τοῦτον ὁ Θεὸς ἀρχηγὸν καὶ σωτῆρα ὕψωσε τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, *Act.* 5, 31. Οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, *Joann.* 3, 14. ὑψωθήσεται, *Luc.* 18, 14. Ab ὕψος.
ὑψωθῆναι, *sublatum esse*, aor. 1. inf. pass.
ὕψωμα, ατος, τὸ, exaltatio, elevatio; (2) altitudo, sublimitas; (3) res alta, seu illustris. Ab ὑψόω.
ὑψώσας, aor. 1. part. act. verbi ὑψόω.
ὑψώσῃ, 3. sing. aor. 1. conj. act.
ὕψωσις, εως, ἡ, exaltatio, elevatio. Ab eodem.
Ὑῶ, f. ὕσω, pluo; (2) irrigo, pluvia perfundo. Πῦ γὰρ πώτοτ' ἀνεν Νεφελῶν ὕοντ' ἠδὴ τεθέασαι; *Arist. Nub.* 369. Ὑσομεν πρώτοισιν ὑμῖν, *ib.* 1116.
ὑώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, suillus, porcinus, sui similis; *Metaph.* spurcus et immundus, stupidus. Ab ὗς. Hinc
ὑωδία, ας, ἡ, porcina insulsitas vel stupiditas, porcini mores.

Φ

Φ, Litera Græcorum vigesima prima, quæ φῖ appellatur, ortaque est ab Hebræorum Pe; (2) in numeris notat *quingenta*; at, cum lineola inferne apposita (φ), *quingenta millia.*
φᾶ, *dixit*, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* et *Dor.* pro ἔφη, a φημί.
φάανθεν, *visi sunt*, 3. plur. a. 1. ind. *Ion.* et *Poët.* pro ἔφανθεν, et hoc *Bœot.* pro ἐφάνθησαν, a φαίνομαι, *Il.* 1, 200.
φαάντατος, η, ον, splendidissimus, lucidissimus, quasi a φαεντὸς, quod esset lucidus. A φαίνω, *luceo.*
φαάντερος, έρα, έρον, splendidior, *Compar.*
φαβοτύπος, ᾱ, ὁ, q. d. qui tundit et percutit columbas, genus accipitris, falco. Ex φᾶψ et τύπτω.
φάγαινα, ης, ἡ, adfectus stomachi, quum vehementer appetens, cibum immodice sumit, nec satiari vorando potest; (2) ulcus quoddam exedens et cancri genus; (3) morbus quidam favorum. A φάγος.
φαγάνθρωποι, ων, οἱ, homines impuri, pro ἀνθρωποφάγοι, *Hes.*
φαγέδαινα, ης, ἡ, idem quod φάγαινα, sed maxime n. 2. *Cels.* lib. 6. Ex φάγος et ἔδω.
φαγεδαινικὸς, ἡ, ὸν, phagedænicus, gangrænosus, ut φαγεδαινικὸν ἕλκη. A præc.
φαγέειν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro φαγεῖν, comedere, esse, manducare, *Gl. V.* aor. 2. sine præsenti; ἔφαγον, comedi; φάγομαι, comedam, fut. 2. φάγε, comede, imperat. aor. 2. ἐὰν φάγω, si comedam, conj. φάγοιμι, opt. φαγὼν, part. Ὦ πολλὰ δὴ τῶ δειπότητ ταύτου ϑύμου φαγόντες, *Arist. Plut.* 253. Μὴ βρῶσιν ἐφαγομεν ἐκ τῆ βασιλέως, 2 *Sam.* 19, 42. Τὰς σάρκας αὐτῆς φάγονται, *Apoc.* 17, 16.
φάγεσαι, pro φάγῃ, 2. sing. præs. ind. med.
φαγέσωρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vorax, inexplebilis edo seu comedo, *Poll.* A φάγος.
φάγημα, ατος, τὸ, id, quod comeditur, esculentum. Ab eod.
φαγήσιμα, ίων, τὰ, festum quoddam, in quo cibi ad satietatem usque exhilarabantur. Alias et φαγησία, ας, ἡ, scil. ἑορτή. A φάγησις.
φαγησιπόσια, ίων, τὰ, idem; dicitur et φαγησιποσία, ας, ἡ, scil. ἑορτή. Ex φάγησις et πόσις, *potio.*
φάγησις, εως, ἡ, comestio, voratio.
φάγιλος, ᾱ, ὁ, phagilus, agnus cum edulis esse incipit.
φάγος, ᾱ, ὁ, vorax, edax, comedo.
φάγρος, ᾱ, ὁ, *Phil.* φάγρος ἰχθὺς, *piscis* dentatus, barbulus, puellius, dentex. Cretensium lingua ἡ ἀκάνθη, i. e. cos. A φαγεῖν.
φαγύλιον, τὸ, marsupium, *Suid.*
ΦΑΤΩ, inus. Vide φαγεῖν.
φάγωντι, 3. plur. præs. conj. act. *Dor.* pro φάγωσι, a φάγω, *edo.*
φαδάζω, flecto, *Hes. V. L.*
φάε, *lucebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔφαε, a φάω.
φαέθοντα, *adv.* per diem, *Soph. Aj.* 930.
φαεθοντὶς, ὴ, *adj.* Phaëthontea, *Ep.*
Φαέθουσα, *proprie* Phaëthontis soror, *Hom.*
Φαέθων, οντος, ὁ, lucidus, solis *Epith.* (2) stella Jovis. A φάω, *luceo.*
φαεινὸς, ὴ, ὸν, splendidus, lucidus, fulgidus, nitens. A
φαείνω, splendeo, luceo, fulgeo. Ἀμπτῆσι φαείνων αἰθομένῃσιν, *Odyss.* 18, 342. A φάω.
φαεννὸς, ὴ, ὸν, lucidus. Ab eod.
φαεσίμβροτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, lucem hominibus adferens, lucens hominibus, *Il.* 24, 785. Ex φάω et βροτὸς, *mortalis.*
φαεσφορείας, ας, ἡ, lux, illuminatio, *Call.* in *Dian.* 11. A
φαεσφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, lucifer, lucem adferens. Ex φάος et φέρω.
φάζω, interficio; ut hinc sit πεφασμένος. occisus. Ἐγὼ γὰρ ἤγειμὸν σφῶν αὖ πέφασμαι καινὸς, *Soph. Œd. Col.* 1537. Significat etiam decretorius, ut Μῦθον ἀτιμήσητε πεφασμένον, *Il.* 14, 127. A φάω.
φάθι, *dic*, 2. sing. pr. imper. act. v. φημί.
φαιδιμόεις, όεσσα, όεν, illustris. A
φαίδιμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem. A φαιδρός.
φαιδρόνεος, ὁ καὶ ἡ, hilaris, lætus. Ab eod. et νέος.
ΦΑΙΔΡΟΣ, ᾱ, ὸν, nitidus, splendidus; (2) hilaris, lætus, faustus, *Gl. Vet.* luculentus. Φαιδρότεροι γνώμῃ, *Aret.* Hinc
φαιδρότης, ητος, ἡ, hilaritas, alacritas, *Gl. Vet.* festivitas; (2) splendor.
φαιδρόω, ῶ, exhilaro, alacrem reddo.
φαιδρύνεσθαι, præs. inf. pass. verbi φαιδρύνω.

φαιδρυντής, οῦ, ὁ, ædituus; (2) lotor, mundator. Α φαιδρύνω. Hinc

φαιδρύντρια, ας, ἡ, lotrix, mundatrix. Ψευσθεῖσα παιδὸς σπαργάνῳ φαιδρύντρια, *Æsch. Choëph.* 757.

φαιδρύνω, hilaro, exhilaro; (2) splendidum, nitidum, aut tersum reddo, expurgo; (3) orno; (4) ungo, ap. *Jos.* Ὅτε φαιδρύνοιτο χρόα τοχοῦσιν Ἀναύρῳ, *Mosch.* 2, 31. Α φαιδρός.

φαίδρυσμα, τό, quicquid nitidum ornatumve facit, *Ern.*

φαιδρωτός, ή, ὁ καὶ ἡ, qui hilari est vultu, *Eur. Orest.* 884. Ex φαιδρὸς et ὤψ.

φαιδρῶς, *adv.* nitide, splendide, laute; (2) hilariter.

φαίνη, *dixerim*, a. 2. opt. act. verbi φημί.

φαίπανον, τό, ruta, *Steph.*

ΦΑΙΚΑΣΙΟΝ, ου, τό, calceamenti candidi genus, quo sacerdotes Athenienses et Ægyptii usi sunt; κονίπορ, *Clem. Al.*

φαικός, levis, *Ep. Suid.*

φαίμεν, 1. plur. a. 2. opt. act. verbi φημί.

φαιναικίζω, pro φεναικίζω, *Hes.*

φαινέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro φαίνειν.

φαινέσκετο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐφαίνετο, a φαίνομαι.

φαινίδα, ης, ἡ, (*indeclin.*) genus ludendi pila. Α φαίνω.

φαινίς, ή, anemone, apud *Laced.*

φαίνοισαι, nom. plur. fem. præs. part. act. *Dor.* pro φαίνουσαι, a φαίνω.

φαίνοιτο, 3. sing. præs. opt. med.

φαινόλης, ου, ὁ, *Gl. V.* φαινόλης, τὸ φελόνιον, penula; (2) involucrum membranaceum, loculus, *item* librorum theca. Scribitur etiam φαιλόνης et φελόνης, *Ern.* Al. *Gl. V.* φαινόλη, lacerna, penula.

φαινολίς, ή, splendide apparens, *Soph.*

φαινολοβήκη, ης, ἡ, penularium, *Gl. V.* ubi penulæ reponuntur. Ex φαινόλης et βήκη.

φαινομένην, acc. sing. præs. part. med.

φαινομένῃσι, dat. sing. per *Paragog.* syllabæ σι.

φαινομηρίς, ίδος, vel φαινόμηρις, ιδος, ἡ, quæ femora ostendit; de Lacænis, *Plut.* Ex φαίνω et μηρός, *femur.*

φαινοτροσωπίω, faciem meam ostendo, conspiciendum me præbeo, *Cic.*

φαίνω, f. φανῶ, in lucem edo, *Gl. V.* ostendo; (2) defero; *unde* et φαίνοντες, quadruplatores; (3) luceo, appareo; quod *proprie* est φαίνομαι, *pass.* φαίνομαι, appareo, *Gl. Vet.* φαίνεται, panditur, videtur, ostenditur, apparet, *Phil.* φαινόμεθα, dignoscimur, *Phil.* ἐφάνη, apparuit, a. 2. pass. (2) deferor, accusor; (3) adsum, appareo, in conspectum prodeo; τὰ φαινόμενα, astronomia sphærica, *item* quæ adsunt; τὸ φαινόμενον, sententia pronunciata, *Ern.* Τὸ ὡὸ ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, *Joan.* 1, 5. Ἦρηξεν, ἐλθὲ, καὶ σπὰ φάνηθί μοι, *Eur. Her. Fur.* 496. Σὲ μὲν ἐν τῇ πόλει δεῖ τινα φάνεσθαι, *Dem. Phil.* 4. Α φάος, *lux.*

φαίνων, ὁ, stella Saturni, *Cyc.*

φαινῶπις, ή, splendens, *Man.*

φαιός, ὰ, όν, fuscus, subniger, qui medio est inter candidum et nigrum colore, *Gl. V.* aquilus, pullus, fuscus. Ab eod. Hinc

φαιοῤῥός, ὰ, όν, idem.

φαισός, ή, όν, seu φαΐσος, η, ον, luminosus, lucens. Ab eod.

φαιωχίτων, ὁ καὶ ἡ, pullatus, nigra veste indutus.

φάκελλος, et φάκελλος, ου, ὁ, fascis aut fasciculus. Α σφάκελος.

φάκελος, pro σφάκελος, *Steph.*

ΦΑΚΗ, vel φακὴ, ῆς, ἡ, lens, lenticula, lens cocta, ipsum ex lente pulmentum. *Angl.* LENTILS. Hinc

φάκινος, ίνη, ινον, qui ex lente est.

φακιόλιος, idem quod φακίολος, *Sapph.*

ΦΑΚΙΌΛΟΣ, ου, ὁ, fascis, fasciculus.

φάκιον, ου, τὸ, lenticulæ decoctum aut cremor, *Suic. Dim.* a φακή.

φακοειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, lenticulæ similis, *Gl. V.* lenticularis. Ex φακὸς et εἶδος.

φακοπτισσάνη, ης, ἡ, edulium ex lente et ptisana. Ex φακὸς et πτισσάνη.

φακὸς, οῦ, ὁ, lens cruda, ut volunt *Gramm.* sed promiscue cum φακὴ dicitur; (2) lenticula, i. e. vas lenticulatum, aut lenticulæ forma, quo aqua calente aut oleo pleno fotus adhibebantur; (3) vas in quo mortuorum cineres conduntur; (4) lentigo, verruca, facies verrucosa; (5) nigra quædam oculi macula, *Gl. V.* lens, lentigo; φακὸς προσώπου, *faciei* nævus, *Ph.* Α φακὴ.

φάκοψις, lentiginosus, sparso ore, *Ph.* Ex φακὸς et ὄψις, *vultus.*

φακῶδης, ους, ὁ καὶ ἡ, lenti similis. Α φακός.

φακωτός, ὴ, όν, lenticulatus, in modum lentis conformatus. Ab eod.

ΦΑ'ΛΑ, ornamentum galeæ, conus, *Suid.* φαλαγγάρχης, ου, ὁ, præfectus phalangis. Ex φάλαγξ et ἀρχή. Hinc

φαλαγγαρχία, ας, ἡ, imperium quod habet is, qui phalangi præest.

φαλαγγηδόν, *adv.* per phalanges; (2) turmatim. Α φάλαγξ.

φαλαγγιόδηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, mŏrsus a phalangio, aranei genere. Ex φαλάγγιον et δάκνω.

φαλάγγιον, ου, τὸ, aranei genus, a crurum longitudine dictum; (2) herba quædam. Α φάλαγξ.

φαλαγγίτης, ου, ὁ, miles legionarius; (2) herba quædam. Ab eod.

φαλαγγιτικὸς, ὴ, όν, ad phalangem pertinens, e phalange sumptus, &c.

φαλαγγίτιον, τὸ, herba quædam, al. φαλάγγιον, et φαλαγγίτης, *Diosc.*

φαλαγγομαχέω, phalange, peditatu pugno. Α

φαλαγγομάχης, ου, ὁ, phalangibus pugnans. Ex φάλαγξ et μάχομαι.

φαλαγγόω, ῶ, vel γιόω, efferor, in ferinam naturam vertor, irritor. Α φάλαγξ, n. 4. Hinc

φαλάγγωμα, ατος, τὸ, pompa quædam in Bacchanalibus.

φαλάγγωσις, εως, ἡ, oculi adfectio, quum cilium introspectat, ita ut pili oculum compungant. Ab eod.

φάλαγξ, αγγος, ἡ, *proprie* quædam acies Macedonum, ut legio Rom. (2) peditatus; unde legio, acies, cohors, *Ph.* (3) internodium, *Gl. Vet.* (4) tarantula, *Gl. V.* araneus; (5) baculus quisque longus, teres, ad cylindri formam; φάλαγγες etiam ligna, quibus naves fulciuntur.

φάλαι, pro φάλαινα, balænæ, *Lyc.*

ΦΑ'ΛΑΙΝΑ, ης, ἡ, cicindela, lampyris, quæ noctu lucernis advolat, *Nic. Th.* 760. (2) balæna, *Arist. Vesp.* 35.

φαλάκρα, ας, ἡ, calvities, calvitium, calvaria, calvarium, *Gl. V.*

φαλάκρωμα, calveo, *Gl. V.* A præc.

φαλακροειδής, ὲς, qui calvus esse videtur. Ab εἶδος.

ΦΑΛΑΚΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, calvus. Ex φαλὸς et ἄκρος. Hinc

φαλακρότης, ητος, ἡ, calvitium, calvities.

φαλακρόω, calvum reddo; calvo, *Gl. Vet.* φαλακρῶσθαι, calvescere, *Gl. V.* Hinc

φαλάκρωσις, εως, ἡ, idem, *Aret.*

φαλακτόνος, accipitris genus, *Hes.*

φαλανθίας, ου, ὁ, calvus. Α φάλανθος.

φάλανθος, calvus. Ex φαλὸς et ἄνθος, *flos.*

φάλαρα, ων, τὰ, phaleræ, ornamenta equorum aut equitum; (2) lora. Α φαλὸς.

φαλαρὶς, ίδος, ἡ, phalaris, avis quædam marina seu palustris; (2) ὁ, nomen tyranni. Ab eod.

φαλαρισμὸς, οῦ, ὁ, crudelitas. A Phalaride tyranno.

φαλαριώω, ῶ, albesco spuma; unde φαλαριόωντα pro φαληριῶντα, *Il.* 13, 799.

φαληριώδης, idem quod φαληριὸς, *Steph.*

φαληρὸς, ρὰ, ρὸν, albus, spumeus; (2) *subst.* ferrum galeæ. Α φαλὸς.

φάλης, ητος, ὁ, idem quod φαλλὸς; scrib. et φαλῆς.

φαλιόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, albos pedes habens. Ex seq. et πῦς.

φάλιος, ία, ιον, albus, splendidus. Α φαλὸς.

φαλίς, ίδος, ἡ, pars navis, ubi est sentina.

φαλλαγώγιμα, ων, τὰ, festum Priapo celebrari solitum. Ex φαλλὸς et ἀγωγή.

φαλληφόρια, ίων, τὰ, idem. Α φαλλοφόρος.

φαλλικὸς, ὴ, όν, phallicus; *Epith.* carminis in honorem Bacchi, obscœni. Α φαλλὸς.

φαλλοβατέω, phallo insideo, *Lucian.*

φαλλοβάτης, ου, ὁ, Priapi conscensor. Ex φαλλὸς et βαίνω.

ΦΑΛΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, penis ligneus vel coriaceus; vel lignum oblongum in summo habens penem talem.

φαλλοφορέω, phallum gesto. Α

φαλλοφόρος, ου, ὁ, qui in sacris Priapi phallum vel veretrum gestat. Ex φαλλὸς et φέρω.

ΦΑΛΟ'Σ, splendidus; (2) albus.

ΦΑ'ΛΟΣ, ου, ὁ, conus galeæ, crista.

φαλύνω, splendidum, seu album reddo, a φαλὸς, *Steph.*

φάμαν, acc. sing. *Dor.* pro φήμην.

φαμὲν, 1. pl. præs. ind. act. verbi φημί.

φάμενοι, nom. plur. aor. 2. part. med.

φαμὶ, *Dor.* pro φημὶ, *dico.*

φὰν, *dicebant*, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* et *Bœot.* pro ἔφασαν.

φαναὶ, ῶν, αἱ, seu φάναι, splendores, illuminationes. Μυσηρίων τε τῶν ἀποῤῥήτων Ἔδειξεν Ὀργεὼς, *Eur. Rhes.* 943. Α φανός.

φάναι, *dicere*, præs. inf. verbi φημί.

φανάριον, τὸ, *Dim.* a φάνιον, sed non bonum verbum, *Ern.*

φανείην, aor. 2. opt. pass. verbi φαίνομαι.

φάνεν, *apparuerunt*, 3. pl. aor. 2. ind. pass. *Ion.* et *Bœot.* pro ἐφάνησαν.

φανερολογία, ας, ἡ, cum quid palam dicitur.

φανερομίσος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui palam odit, *Arist. Ethic.* l. 4. c. 3. Ex μίσος.

φανεροποιέω, ῶ, declaro, *Gl. Vet.* Φανεροποιῆσαι, certiorare. Ex φανερὸς et ποιέω.

φανεροποίησις, εως, ἡ, declaratio, manifestatio. A pr.

φανερὸς, ρὰ, ρὸν, manifestus, evidens, apertus, clarus, illustris, celebris. Α φαίνω.

φανερόφιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui palam amat, *Arist. Ethic.* l. 4. c. 3.

φανερόω, ῶ, f. ώσω, manifestum facio, declaro, clarum efficio, manifesto, illustro, propalo, *Gl. V.* φανερῶμαι, claresco, patefio. Φανερώσει τὰς βυλὰς τῶν καρδιῶν, 1 *Cor.* 4, 5. Φανερώσων σεαὐτον τῷ κόσμῳ, *Joann.* 7, 4. Τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ, *Col.* 3, 4. Α φανερὸς.

φανερῶς, *adv.* manifeste, evidenter, aperte, palam. Ab eod.

φανερώσει, 3. sing. fut. 1. indic. act. verbi φανερόω.

φανέρωσις, εως, ἡ, manifestatio, patefactio, declaratio. Α φανερόω.

φάνσεται, *ostendit*, 3. sing. aor. 2. ind. act *Ion.* pro ἔφανε, a φαίνω.

φάνη, ἡ, splendor enitescens, fulgor, *Hes. V. L.* ex *Eur.*

φάνη, *apparuit*, 3. sing. aor. 2. ind. pass. *Ion.* pro ἐφάνη, a φαίνομαι.

φανήη, *videatur*, 3. sing. aor. 2. conj. pass. per *Epenthes.* pro φανῇ.

φανήμεναι, aor. 2. infin. pass. *Dor.* pro φανῆναι.

φάνης, ητος, ὁ, deus primigenius, quem alii Amorem, alii Solem, v. Dionysium faciunt. Α φαίνομαι, quod iste quotidie quasi novus exsistat, hic primus e chao apparuerit.

φανήσεται, 3. sing. fut. 2. ind. pass. verbi φαίνω.

φανητιάων, ῶν, videri aliquid volo. Ab eod.

φανήτω, 3. sing. aor. 2. imper. verbi φαίνω.

φανθείς, *qui apparuit*, aor. 1. part. pass.

φανίον, ου, τὸ, laternula, facula, *Dim.* φανότατης, ου, ὁ, laterna. Ab ὀπτομαι.

φανός, ὴ, όν, lucidus, splendidus. Α φαίνω.

φανὸς, ὸῦ, ὁ, laterna, candela, fax; (2) sol, luna, *Gl. V.* Λαμπτὴρ, ὃν οἱ πολλοὶ φανὸν ὀνομάζουσι, *Galen.*

φανόω, ῶ, f. ώσω, idem quod φαίνω, *Strabo.*

φαντάζω, fut. άσω, apparere facio, ponere præbeo, ostendo. In *pass.* φαντάζομαι, cernor, appareo; (2) accusor, deferor. In *med.* imaginem seu speciem mente concipio, imaginor, contemplor; (2) conspiciendum me præbeo; (3) ostento me, tanquam mirandum quoddam spectaculum in omnium oculos incurro. Σὺ δὲ μόνα σπέρματα φαντάζῃ τὰ εἰς γῆν, ἢ μήτραν παπαβαλλόμενα, *M. Anton.* 4, 22. Μή τις πολιτῶν ἐν τείχει φαντάζεται, appareat, *Eur. Ph.* 93. Μὴ δὲ φαντάζῃ δόμων σάφοιβε τῶνδε, *id. Andr.* 875. Φαντασθῆναι τοῖς τὰ κατὰ ζῦσιν βίᾳ, *M. Anton.* 1, 14. Ab eod. Hinc

φαντασία, ας, ἡ, visio, visum, species in animo concepta; (2) vana species vel imago, mera species; *item* quod ad speciem modo fit; (3) ostentatio, ap. *Diod. Sic.* et in *N. T.* (4) etiam in bonam partem, de splendore, dignitate.

φαντασιαστικὸς, ὴ, όν, ad visiones concipiendas aptus. Ab eod.

φαντασιοδοκητὴς, οῦ, ὁ, genus hæretici, qui Christum non verum hominem fuisse, sed tantum speciem corporis habuisse dicit. Α δοκέω.

φαντασιοκοτέω, ῶ, f. ήσω, imaginationibus indulgeo, iisque me inaniter vexo. Μὴ ἴσθι ὡς λέων ἐν τῇ οἰκίᾳ σου, *Sapient. Sirach.* 4, 30. Ex φαντασία et κόπτω.

φαντασιοκόπος, ὁ, qui vanis imaginationibus percellitur, *Eust.*

φαντασιοτληκτως, *adv.* cum stupore hominum, homines specie quadam obstupefaciendo. A πλήσσω.

φαντασιόω, ῶ, f. ώσω, imaginibus ludo, inani specie decipio. A φαντασία.

φαντασιώδης, ες aliqua visione, seu imaginatione proveniens, in *V. L.* cogitatione informatus.

φάντασμα, ατος, τὸ, visum, spectrum, *Ph.* (2) visio vana, larva, ostentum, prodigium. Φαντάσματα γὰρ ἀλλ' ἐκ ὄντα ποιῶσι, *Plato.* de *Republ.* lib. 10. A φαντάζω. Hinc

φανταομάτιον, ε, τὸ, parvum visum, *Dim.*

φανταστικός, ἡ, όν, qui facile visiones et imaginationes concipit; (2) speciem meram habens. Ab eod.

φανταστικῶς, *adv.* concipiendo visiones.

φαντασῶ, ῇς, ῇ, ὦν, efficiens aut concipiens visiones. Ab eod.

φαντί, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro φασί, a φημί.

φανῶσι, 3. plur. a. 2. conj. pass. verbi φαίνομαι.

φάο, *dixisti*, 2. sing. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ἔφασο, a φημί.

φαόβιος, ὁ καὶ ἡ, splendidum (v. c. aureum) arcum habens. A βιός.

φάος, εος, τὸ, lumen, lux, dies, solis ortus, diluculum; (2) oculus; φάη, oculi; (3) vita, salus; (4) victoria, gaudium. Φάεα μενόγλήνα, σάκει ἴσα τετραβοείῳ, lumina unocula, clypeo æqualia quadruplici, *Callim. Hymn.* in *Dian.* 53. A φάω.

φαράγγιον, ε, τὸ, parva convallis, *Dim.* a φάραγξ.

φαραγγώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, abruptus, præruptus. Ab eod.

ΦΑ΄ΡΑΓΞ, αγγος, ἡ, vallis, convallis, *Ph.* vorago, *Gl. V.* hiatus.

Φαραώ, ὁ, Pharao. Nomen Hebr. ἄκλιτον. *Vindex.*

φαρέεσσι, dat. plur. *Ion.* et *Poët.* pro φάρεσι, a φάρος, *palla.*

Φαρές, ὁ, Phares. Nomen Hebr. ἄκλιτον. *Ruptura.*

ΦΑΡΕ΄ΤΡΑ, ας, ἡ, pharetra, theca sagittarum; *Ion.* φαρέτρη.

φαρετρεών, ῶνος, ὁ, idem.

φαρέτριον, ε, τὸ, parva pharetra, *Dim.*

φαρετροφόρος, ε, ὁ καὶ ἡ, pharetram gestans. Ex φαρέτρα et φέρω.

φαρικόν, τὸ, idem quod φαρικὸν, *Ath.*

ΦΑΡΙΚΟ΄Ν, οῦ, τὸ, genus veneni.

φάριον, ε, τὸ, laneum redimiculum. A φᾶρος.

Φαρισαῖος, ε, ὁ, Pharisæus. Vox Hebr. *Separatus.*

φαρκίδων, ῶ, rugo, capero. A φαρκίς.

φαρκιδώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, rugosus. Ab eod.

ΦΑΡΚΙ΄Σ, ίδος, ἡ, ruga.

φαρμάζω, inficio; item curo, *V. L.*

φαρμακάω, ῶ, refertus sum medicamentis; (2) indigeo medicamentis, expeto medicamenta; (3) deliro, furo. Ab eod.

φαρμακεία, ας, ἡ, veneficium; (2) ipse medicandi actio; (3) ipsa medicamenta. A φαρμακεύω.

φαρμακεύς, έως, ὁ, magus, veneficus, *Ph.* venenarius; (2) medicamentorum confector. A φάρμακον.

φαρμάκευσις, ἡ, id. quod φαρμακεία, *Plat.*

φαρμακευτής, ε, ὁ, idem quod φαρμακεύς.

φαρμακευτικός, ἡ, όν, ad veneficia pertinens; (2) pertinens ad medicamenta. A φαρμακεύω.

φαρμακύτριον, ἡ, venefica, *Eust.*

φαρμακεύω, fut. εύσω, veneficio aut veneno utor; (2) præstigiis utor; φαρμακεύομαι, medicamento purgante utor. A φάρμακον.

φαρμακίη, ἡ, idem quod φαρμακία, *Ep.*

φαρμακικός, ἡ, όν, medicamentarius, *Gl. Vet.*

φαρμάκιον, ε, τὸ, medicamentum. Ab eod.

φαρμακις, ίδος, ἡ, venefica. Ab eod.

φαρμακίτης, ε, ὁ, *Epith.* vini Pramnii, a salubritate, *Eust.*

φαρμακόεις, όεσσα, όεν, medicamentarius, medicamenti vim habens; (2) pigmentarius; (3) venenatus. Ab eod.

ΦΑΡΜΑΚΟΝ, ε, τὸ, pharmacum, medicamentum, medicamen; (2) venenum, veneficium; (3) pigmentum, *Ph.* etiam *tropice*, color quo tingitur quid.

φαρμακοποιέω, medicamenta, venena facio.

φαρμακοποιΐα, ας, ἡ, ars medicamenta faciendi; (2) veneficium. A

φαρμακοποιός, ῶ, ὁ, qui medicamenta conficit, pharmacopœus; (2) venenarius, *Gl. V.* Ex φάρμακον et ποιέω.

φαρμακοποσία, ας, ἡ, medicamenti potus seu haustus; (2) veneni potus seu haustus. Ex φάρμακον et πόσις, *potio.*

φαρμακοποτέω, ῶ, f. ήσω, medicamentum bibo seu sorbeo. Ex φάρμακον et πότης.

φαρμακοπωλέω, ῶ, sum pharmacopola, vendo medicamenta. Ex φάρμακον et πωλέω.

φαρμακοπώλης, ε, ὁ, medicamentorum et pigmentorum venditor, pharmacopola, *Gl. Vet.* aconitarius, pigmentarius.

φαρμακός, ῆ, ὁ, veneficus, maleficus; *Ph.* magus, incantator; (2) homo qui piaculum fit, ut κάθαρμα. A φάρμακον.

φαρμακοτρίβης, ε, ὁ, qui pharmaca terit et apparat; (2) qui pharmaca vendit. Ex φάρμακον et τρίβω.

φαρμακότριψ, βος, ὁ, idem et ex iisd.

φαρμακουργός, ὁ, idem quod φαρμακοποιός. Ab ἔργον.

φαρμακοφόρος, ον, ferax venenis, seu herbis venenatis. A φέρω.

φαρμακόω, ῶ, f. ώσω, pharmaca seu medicamenta misceo; (2) incanto. A φάρμακον.

φαρμακτὴρ, ῆρος, ὁ, veneficus, qui veneno inficit. A φαρμάσσω.

φαρμακτήριος, α, ον, idem; (2) medicatus.

φαρμακτός, idem quod φαρμακόεις, *Man.*

φαρμακώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, medicamentarius, medicamenti vim habens; (2) venenatus, veneno tinctus. A φάρμακον.

φαρμακῶν, ῶνος, ὁ, officina tinctorum.

φαρμάκων, ωνος, ὁ, qui medicamentis seu venenis læsus est. Alii scribunt φαρμακῶν, qs. a φαρμακόω, *Ern.* Ab eod.

φάρμαξις, εως, ἡ, tinctura, immersio; (2) maleficium, *Gl. Vet.* veneficium. A

φαρμάσσω, seu ἄττω, fut. άξω, veneno adficio vel inficio, veneno noceo, *Gl. Vet.* veneno; (2) lenocinio adficio, adultero, fuco; (3) intingo, immergo. Ἀλλ' ἢ πεφάρμαχθ', ἢ κακόν τι μέγα πεπόνθατ' ἄλλο, *Arist. Thesm.* 541. Φαρμάσσων πέλευυ, *Odyss.* 9, 393.

ΦΑ΄ΡΟΣ, vel φάρος, εος, τὸ, palla, pallium, vestis exterior, velum, velamen, tegmen; (2) aratio, *Etym.*

ΦΑ΄ΡΟΣ, ε. ὁ καὶ ἡ, turris maxima prope Alexandriam, navigantibus nocturno tempore lumen præbens; (2) quævis turris ejusmodi.

φαρόω, aro, *Callim.* A φᾶρος, i. e. ἄροσις, *Hes.*

φάσσος, τὸ, velamen, tegumentum, vestis stragula; (2) vestimentum; (2) portio.

φαρυγγηθεον, et φαρύγγηθεον, ε, τὸ, idem quod φαρυγξ.

φαρυγγήδην, *adv.* cum ingluvie, seu voracitate, *Hes.* φαρυγίσδην, *E. M.*

φαρυγγίζω, pro λαρυγγίζω, *Dem.*

φαρυγγίς, ίδος, ἡ, ingluvies, edacitas, *Hes.*

ΦΑ΄ΡΥΓΞ, υγγος, ὁ καὶ ἡ, guttur, gula, faux, caput œsophagi.

φᾶς, *dicens*, aor. 2. part. act. verbi φημί.

φάσαξ, ακος, ὁ, delator, *Hes.*

φασγανις, ήν, idem qu. φάσγανον, *Suid. Ep.*

φάσγανον, ε, τὸ, ensis, gladius; (2) herba quædam. Φάσγανον ὀξὺ, *Il.* 1, 190. A σφάζω.

φασγανουργός, ῆ, ὁ, faber ferrarius, gladios fabricans, *Æsch.* Ab ἔργον.

φᾶσε, *dixit*, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* et *Dor.* pro ἔφησε, a φημί.

φασῆς, 2. sing. fut. 1. ind. act. *Dor.* pro φήσεις.

ΦΑ΄ΣΗΛΟΣ, et φασήολος; *it.* φάσιλος, et φασίολος, ε, ὁ, phaselus, *Ph.* legumini oblongi genus; (2) navigium oblongum.

φασὶ, *inquiunt*, 3. plur. præs. ind. act.

φασιανιὰς, a φασιανὸς, *Ath.*

φασιᾶνός, ῆ, ὁ, ut φασιανὸς ὄρνις, phasianus, *avis.* A Φᾶσις, *Phasis*, fluvius.

φάσιμος, conspicuus, *E. M.*

φάσις, εως, ἡ, apparitio, visum; (2) delatio, accusatio. A φαίνω.

φάσις, εως, ἡ, dictio, dictum, sententia, apophthegma, simplex adfirmatio, propositio; (2) rumor, fama. A φαίνω, *ostendo*, vel φάω, *dico.*

φασκάδιες, aves quædam, *Ath.*

φάσκαλος, fasciculus, vel sarcina vestium, *V. L.*

φάσκε, *dictitabat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔφασκε.

φάσκω, dico dictito, *Gl. V.* aio. Οὐκῶν σὺ ταύτην —— Ἰόλην ἔφασκες Εὐρύτου σπορὰν ἄγειν; *Soph. Trach.* 426. Φάσκοντες ταῦτα ὕτως ἔχειν, *Act.* 24, 9. A φάω.

φασκώλιον, τὸ, pera, mantica, capsa coriacea.

φάσκωλος, ε, ὁ, vestigerula.

φάσμα, ατος, τὸ, visum, spectrum, ostentum, portentum, prodigium; (2) quod speciem alicujus rei habet, ut imago. A φαίνω.

φάσομαι, *dicam*, f. 1. ind. med. *Dor.* pro φήσομαι, a φημί.

ΦΑ΄ΣΣΑ, vel φάττα, ης, ἡ, palumbus, *avis.*

φασσοφόνος, ε, ὁ, palumborum interfector, accipitris quoddam genus, *Gl. V.* palumbarius. Ἴρηκι ἐοικὼς Ὠκείῃ φασσοφόνῳ, ὅς' ἤτοι πετεηνῶν, *Il.* 15, 238. Ex φάσσα et φένω, *occido.*

φασῶ, f. 1. ind. act. *Dor.* pro φήσω, a verbo φημί.

φατιὸς, ὰ, όν, dicendus, nominandus. A φατὴς, ῆ, ὁ, loquax; (2) mendax. A φάω, *dico.*

φατὶ, 3. sing. præs. ind. *Dor.* pro φησὶ, a φημί.

φατίζω, f. ίσω, dico; (2) rumorem spargo. Ὃς τῷ τῆς Θέτιδος σὴν παῖδ' ἄλοχον φατίσας, *Eur. Iph.* in *Au.* 134. A φάτις.

φάτις, εως, ἡ, dictum, sententia; (2) responsum vatis, oraculum; (3) rumor, fama; (4) gloria. A φάω, *dico.*

ΦΑ΄ΤΝΗ, ης, ἡ, præsepe; (2) laquear, sc. in præsepis formam excavatum. Sed φάτναι, vel φατνίαι, ῶν, αἱ, sunt etiam loculamenta dentium. Hinc

φατνόω, laquearibus tego, *P.* excavo (ξέω) ut fiat præsepe, lacus, lacunar, *Ern.*

φατνώματα, ων, τὰ, lacunaria, laquearia; (2) navium foramina, per quæ in adnavigantes missilia emittuntur; φάτνωμα, mandibulum, *Ph.* alveolus dentis.

φατνωματικός, ἡ, όν, laqueatus.

φατνωτός, ἡ, όν, idem et ab eod.

φάτο, 3. sing. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἔφατο, a φημί.

φατός, ἡ, όν, dicendus, nominandus; (2) celebris. A φάω, *dico.*

φατρία, ας, ἡ, curia, *Ph.* id. quod φρατρία.

φατριακός, ἡ, όν, curialis. A præc.

φάτριον, τὸ, vide φράτριον, *Eust.*

φάττα, palumbus, *Att.* pro φάσσα.

φάττιον, ε, τὸ, palumbula, *Gl. V.* A φάττα.

ΦΑΥ΄ΖΩ, frigo, *Hes.*

φαυλεπίφαυλος, ον, plane nullius pretii.

φαυλία, ας, ἡ, ut φαυλία ἐλαία, oliva minuta, genus olivarum vile; unde et φαῦλαι dictæ. Φαυλότεροι φαυλίων μήλων, *Proverb.* apud *Athen.* lib. 3. p. 82. A φαῦλος.

φαυλίζω, f. ίσω, pro vili habeo, flocci facio, pro nihilo duco, contemno. Τὴν διαίτην μὲ φαυλίζεις, *Xen.* Ab eod.

φαυλισμός, ῦ, ὁ, contemptio, despectus, irrisio. A φαυλίζω. Unde

φαυλίστρια, ας, ἡ, contemptrix, subsannatrix.

φαυλόβιος, ον, improbos mores habens.

φαυλορρήμονως, *adv.* contumeliose, maledice. A φαυλορρήμων, *maledicus.*

ΦΑΥ΄ΛΟΣ, η, ον, pravus, malus, nequam, *Gl. Vet.* vilis, levis; (2) in bonam partem, facilis simplex mediocris, tenuis; *opp.* difficili, arguto, sumtuoso, &c. Hinc

φαυλότης, ητος, ἡ, vilitas, improbitas; (2) infecunditas, *Plat.*

φαυλουργός, ὁ καὶ ἡ, qui nihil egregie facit. *Epith.* artificis vilis. Ab ἔργον.

φαύλως, *adv.* male; (2) facile, leviter, leniter, moderate. Ab eod.

φαῦρος, ρα, ρον, idem quod φαῦλος.

φαυσίζοστος, ὁ καὶ ἡ, mortalibus lucem adferens, *Pind. Olymp.* 7. Ex φαῦσις et βροτός.

φαυσιγξ, γγος, macula igni inusta in tibiis. A φάω v. φαύζω.

φαῦσις, εως, ἡ, lux, splendor; (2) signum per ignes. A φάω.

φαύσκω, luceo. A φαύω.

φαυστήριος, ὁ, φαυστήριος, Bacchi *Epith.* quod cum facibus celebrarentur ejus mysteria, *Lyc.*

φαύω, f. αὐσω, idem. A φάω.
ΦΑΎΨ, αὐος, ὁ, ἡ, palumbes, avis.
ΦΑΎΩ, inus. luceo, splendeo, fulgeo, mico; (2) uro; (3) interficio; (4) dico. Φάε δὲ χευσόβοεπος ἠὼς, Od. 14, 502. Πεφήσεται δὲ τῷ Ἀτρεϊδῃσος ξυεῷ φάλαινα, Lyc. 841.
ΦΕ'ΒΟΜΑΙ, fugio; (2) timeo, metuo. Ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπ' Ἀχαιοῖσι φέβοντο, Il. 11, 121. Εἴτε ἀν αὖτε φεβώμεθα Τυδέος υἱόν, id. 5, 252.
φεβώμεθα, fagiamus, 1. pl. præs. conj. med.
φεγγίτης, ᾱ, ὁ, phengites, lapis specularis; (2) laterna. A φέγγος.
φεγγοβολέω, illumino, Man.
φεγγοβόλος, ον, splendorem vibrans, Cyr. A
ΦΕ'ΓΓΟΣ, εος, τὸ, splendor, lux, lumen, jubar seu lumen solis, dies.
ΦΕ'ΓΓΩ, illumino; lucidum reddo. A φέγγος.
φεγγώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, splendore seu luce abundans, luminosus. Ab eod.
φειδαλφίτιον, it. ισίω, parcus sum. A φειδαλφίτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui farinæ parcit; i. e. parcus, tenax. Ex φείδομαι et ἄλφιτον.
φειδαλφίτως, adv. parce, tenaciter.
φείδεα, 2. sing. præs. imper. med. Ion. pro φείδω, a φείδομαι.
φειδεσθε, parcatis, 2. pl. præs. ejusd.
φειδέται, qui φειδῖται celebrant, Ath.
φειδιτικός, pertinens ad φειδῖται, Ath.
φειδίτιον, φειδίτιου, et φιδίτιον, ᾱ, τὸ, plur. φειδῖται, sodalitas quædam apud Spartanos simul epulari solitorum, sed cum parsimonia et valde frugaliter, Plut. in Lycurg. cap. 12. A
ΦΕΙ'ΔΟΜΑΙ, f. φείσομαι, parco, remitto pœnam, do veniam, ignosco; (2) parco, parce utor, sum parcus, abstineo, temperо; (3) caveo; (4) nolo. Διὰ ταῦτά ὑμᾶν ἐχὶ φείσεται, ἐπεὶ ἐγκρατὴς γενήσεται, Dem. Phil. 4. Εἶτ' ἐγὼ σὺ φείσομαι, Arist. Ach. 316. Φεισόμεσθα γὰρ τί τῶν δὲ μᾶλλον ἡμεῖς, ἢ λύκων, id. Av. 374. Ἐφείσατο δράξασθαι, Callim. Epigram. Hinc
φειδομένως, adv. parce, cum parsimonia.
φειδὸς, ἡ, ὁν, parcus, tenuis. Ab eod.
φειδὼ, όος, ἡ, parsimonia. A φείδομαι.
φειδωδὸς, idem quod φειδωλὸς, Etn.
φειδωλὴ, ῆς, ἡ, parsimonia, Il. 22, 244. A φειδὼ.
φειδωλία, ας, ἡ, parsimonia, tenacitas, illiberalitas. A
φειδωλὸς, ἡ, ὁν, et φειδωλὸς, ὕ, ὁ καὶ ἡ, parcus, tenax, abstinens, Gl. V. φειδωλότατος, perparcus, parcissimus, tenacissimus, Gl. V. A φείδομαι.
φειδωλῶς, adv. parce. A φειδωλὸς.
Φειδων, nom. prop. ex Ep. al. vas olearium, Aristot.
φείσεται, 3. sing. f. 1. ind. med. verbi φείδομαι.
φεισμονὴ, ῆς, ἡ, parsimonia; (2) adfectus, quo adducimur ad parcendum, misericordia. A φείδομαι.
φειτέον, parcendum est, Steph.
φέκλη, ης, ἡ, fæcula. Vox Lat.
ΦΕΛΓΥ'ΝΩ, nugor, desipio, Hes.
φελίναι, aves quædam, Opp.
φελλαγωγίαι, ας, ἡ, quædam πανήγυρις, ap. Rom. Suid.
φελλὰς, άδος, ἡ, id quo libri integuntur, Suid.
ΦΕΛΛΕΥ'Σ, έως, ὁ, locus petrosus Athenis; (2) salebrosus, lapidosus quivis.
φελλεύω, fluito more suberis. A φέλλος.
φελλίνεος, ᾱ, ὁ, levis in modum suberis.
φέλλινος, η, ον, suberinus. A φελλὸς.
φελλόδρυς, υος, ἡ, arbor nomen habens ex suberis et quercus appellatione. Ex φελλὸς et δρῦς, quercus.
φελλόσωδες, οἱ, qu. suberipedes, i. e. tantæ levitatis homines, ut per mare currentes non submergerentur, Lucian.
ΦΕΛΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, suber; cortex.
φενακία, ας, ἡ, fraus. A φένακ̃.. Unde
φενάκη, ης, ἡ, coma additia, galericulum.
φενακίζω. f. ίσω, decipio, fallo; (2) illudo, subsanno. Ταῦτ' ἀρ' ἐφενάκιζες σὺ, δὺο δεαχμὰς φέρων, Arist. Ach. 90. Αἰσχρὸν ἐστιν ἐφενακίζειν ἑαυτὸν, Dem. Phil. 1. Οἵ' ἀς' ἐφενακίζόμην ὑπ' αὐτοῦ, Arist. Ran. 1038.
φενακισμὸς, ῦ. ὁ, deceptio, impostura; (2) illusio, ludificatio. A pr.
φενακιστὴς, ῆ, ὁ, impostor. Ab eod. Hinc
φενακιστικὸς, ἡ, ὸν, fraudulentus.
φενακιστικῶς, adv. fraudulenter, fallaciter.
ΦΕ'ΝΑΞ, ακος, ὁ, impostor; (2) derisor.
φενόλης, ᾱ, ὁ, penula; idem quod φαινόλης.
ΦΕ'ΝΩ, p. m. πέφονα, occido, interficio, inus.
φεραυθὴς, ές, florifer, floridus, Ep.
φέρασπις, ίδος, ὁ καὶ ἡ, clypeum ferens, clypeatus; (2) bellicosus. Ex φέρω et ἀσπὶς.
φεραυγὴς, ὲς, lucifer, lucidus, Ep.
φερέμεν, præs. inf. act. Ion. pro φέρειν.
φερέσθαι, alere, præs. inf. med.
ΦΕ'ΡΒΩ, pasco, alo, nutrio. Ὕδωρ δ' ἄλλα φέρβει, Pind. Ol. 2, 134. Καί μ' ἔφερβε σὸς δόμος, πένητα μὲν, χρῆσθαι δὲ γενναίον φίλοις, Eur. Or. 863. Ἰξῷ καὶ καλάμοισιν ἀπ' ἠέρος αὐτὸν ἔφερβεν Εὐμηλος, Epigr. Παφέξω δαίσθ', ὑφ' ὧν ἐφερβόμην. Soph. Phil. 948. Φερβόμενοι πλειστάτην σοφίαν, Eur. Med. 827. Τάδε φέρβεται ἐκ σέθεν ὄλβῳ, Hom. Hymn. in Ter. 4.
φέρε, age, agedum, agesis. A φέρω.
φερέγγυος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, par et idoneus seu sufficiens alicui rei, ut fidejussor locuples vadimonio, sponsor fide dignus. Τοιῶδε τίς φερέγγυος, Plut. in Theseo. cap. 1. ex Æschyl. Sept. ad Theb. 455. Ex φέρω et ἐγγύη, sponsio.
φερελαγὴς, ὲς, lac præbens. Ex φέρω et γλάγος.
φερέδιτνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, prandium adferens. Ἀνδρείας βασιλῆι κέων φερέδιτνον ἰωὴν; Nonn. P. 6, 8. Ex φέρω et δεῖπνον.
φερέζωος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vitam adferens. Ex ζωή.
φερέπαθος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, laborum tolerans et patiens. Ex φέρω et πάσχω.
φερέπακτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, fructum ferens, Rob. ex Plut. Ex φέρω et πακτός.
φερέμεν, præs. inf. act. Ion. pro φέρειν.
φερεμμελίνης, ὁ, fraxineam hastam ferens, bellicosus, Ep.
φερένικος, et φερόνικος, ον, victoriam ferens seu reportans, victor, de equo, Pind.
φερέοικος, et φέροικος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ferens domum; (2) Subst. testudo, q. d. domiportа cochlea. Ex φέρω et οἶκος.
φερέπτολις, et φερέπτολις, ιος, ὁ καὶ ἡ, urbem ferens, i. e. sustinens ac sustentans; (2) qui urbem cepit. Ex φέρω, et πτόλις, vel πτόλις.
φερεπονία, ας, ἡ, laborum tolerantia. A
φερέπονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, laborum tolerans vel patiens; (2) ærumnas sustinens. Ex φέρω et πόνος.
φερέπτερος, γος, ὁ καὶ ἡ, alas ferens, alatus, Opp. Al. φέπτερος.
φερέσβιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ferens vitam; (2) ferens quod ad vitam necessarium est. Ὅτιτερ ἀνθρώποιο φερέσβιος υἱὸς ἀκούει, Nonn. P. 5, 27. Ex φέρω et βίος.
φέρεσκον, 3. pl. imperf. ind. act. Ion. pro ἔφερον, a φέρω.
φερεσσακὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, scutifer, scutum ferens; (2) bellicosus. Ex φέρω et σάκος.
φερεσάφυλος, ον, uvas ferens. A σαφυλή.
φέρετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi φέρω.
φερετρεύω, circumfero in pompa, transveho in pompa. A φέρετρον.
φερέτριος, ᾱ, ὁ, feretrius, Jovis Epith.
φέρετρον, ᾱ, τὸ, feretrum, capulum; (2) lectica. Κείμενον ἐν φερέτρῳ, Il. 18, 236. A φέρω.
φέρεσσος, ᾱ, ὁ, optimus, Superl. A φέρω.
φέρεμα, τὸ, proventus. A φέρω vel φερέω.
φέρεμιον, ᾱ, τὸ, idem quod φερνίον.
φερνὴ, ῆς, ἡ, dos, quam sponsa adfert. Ab eod.
φερνίζω, f. ίσω, doto. Φερνῇ φερνεῖ αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα, Exod. 22, 16. A φερνή.
φερνίον, τὸ, (al. male φέρνιον, item φερνεῖον) sporta, sportula, in qua pisces feruntur.
φερόζωος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vitam ferens, Nonn. P. 5, 25. Ex φέρω et ζωή.
φέροισαι, nom. plur. part. præs. act. f. g. Dor. pro φέρουσαι, a φέρω.
φερόλβιος, ον, felicitatem adferens. Ab ὄλβος.
φερόμεθεν, 1. plur. præs. ind. pass. Æol. pro φερόμεθα.
φερόμεσθαι, pers. ead. sed Dor. formata.
φέρομαι, pass. feror, ruo, et abripior; (2) in manibus, sermonibus hominum versor; (3) studio alicujus rei teneor; (4) εὖ φέρεσθαι, rem bene gerere; it. res, quæ bene succedit; opp. κακῶς φέρεσθαι, πλέον φέρεσθαι cum ἐν, augeri ex re aliqua. Παρά τινι, in gratia, auctoritate majori esse apud aliquem: cum gen. excellere, præstare; (5) in med. sentire censere, int. γνώμην.
φέροντε, nom. dual. part. præs.
φέροντι, 3. pl. præs. ind. act. Dor. pro φέρουσι.
Φερσεφόνη, ης, ἡ, Proserpina, dea.
φερτάτος, άτη, ατον, validissimus, robustissimus, præstantissimus, utilissimus. A φέρω.
φέρτε, ferte, 2. plur. præs. imper. act. per Sync. pro φέρετε, a φέρω.
φέρτερος, έρα, ερον, validior, robustior, potentior, præstantior, melior, utilior; Compar. Ab eod.
φερτὸς, tolerabilis, Eur.
φέρτερον, pro φέρετερον, Eust.
φέρω, fero, tolero, porto; (2) valeo, prosum ad aliquid; (3) aufero, v. c. præmium, accipio; (4) pendo, solvo; (5) adfero, pario; (6) aufero, rapio; (7) φέρων, sua sponte, libenter. Additur et verbis vehementiorem motum, vim, studium significantibus; interdum redundat. Φέρε, age; οἴσω, feram, Gl. Vet. fut. 1. ὤισιν, esse laturus, Ph. inf. fut. 1. ἤνεγκα, tuli, attuli, Gl. V. ἤνεγκεν, tulit, attulit, Phil. aor. 1. et 2. ἐνεγκὼν, qui tulit, part. aor. 2. ἐνεγκεῖσα, patria, Gl. Vet. part. fem. aor. 2. ἐνήνοχα, p. Φέρειν ὀργὰς, concitare, Plut. εὐδοξίαν τινὶ, Arist. βαρέως τι, Xen. χαλεπῶς, Dem. τὰς ἀρχὰς, eligere, id. ψῆφον περί τινος, id. χάριν τινὶ, conferre, Hom. Τὸ μὴ τυθίσθαι πῶ 'στιν αἰσχύνην φέρει, Soph. Trach. 66. Οὐδέ γ' ἐς Σύμον φέρω. non venit in mentem, id. El. 1362. Ἐξω φέρεσθαι τῶν καιρῶν, aberrare, Isocr. Εὖ, καλῶς, κακῶς φέρεσθαι ἐν πράγμασι, succedere, &c.
φερωνυμέομαι, nomen et omen habeo. A φερώνυμος.
φερωνυμία, ᾱ, nominis congruentia.
φερώνυμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, q. d. fers nomen nomen suum, i. e. veritatem nominis sui, cui vere convenit nomen, quod habet; (2) qui alterius nomen fert. Ex φέρω et ὄνομα.
φερωνύμως, adv. nomine rei vere respondente, nomine rei congruo.
φέτμὴ, pro ἑφετμὴ, Hes.
ΦΕΥ, heu, vah, ha! Ph.
φεύγων, imperf. ind. act. Ion. pro ἔφευγον, a φεύγω.
φεύγοντι, 3. plur. præs. ind. act. Dor. pro φεύγουσι.
φευγόντων, fugientium, gen. plur. part. præs. act.
φεύγοντος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui aquam fugit. Ex φεύγω et ὕδωρ.
ΦΕΥΓΩ, f. φεύξομαι, fugio, fugam capio; (2) effugio, evado; (3) refugio, vito, declino, averso; (4) exsulo, verto solum; (5) fugo, in fugam do. Ἢ φεύγει τὸ ἑρπετὸν, fugat, Strabo, lib. 16. (6) reus sum, accusor, sed de exule dicitur φεύγων et φυγὼν, de reo tantum φεύγων; (7) desero aliquem, Ern. Φεύγειν γραφὴν ὕβρεως, accusari, Æschin. δίκας ἤρίου, declinare, Plat. τὴν ἐλπίδα, rejicere, Plut. τὴν πατρίδα, exulare, id. δίκην πατρὶ τῷ κείτῃ, defendere, Dem. κοινωνεῖν τινι, vitare, Plato. Τὰς ἀξίας δὲ τῆς ἐμῆς οὐσίας ἔσυγον, Arist. Plut. 775. Πέντε φεύγει πᾶς τις ἐκποδὼν φίλος, Eur. Med. 561. Ἐγὼ δ' ἐρημος τήνδε φεύξομαι χθόνα, ibid. 604. Φεύξει γεαφὰς ἑκατονταλάντους τέττεαρας, accusaberis, Arist. Eq. 440. Δοκοιμ' ἂν τῆς νόσε πεφευγέναι, Soph. Phil. 1036.
φεύζω, f. ξω, clamo φεῦ. A φεῦ.
φευκταίος, ὁ, averruncus. A φεύγω.
φευκτέος, έα, έον, fugiendus. Ab eod.
φευκτικὸς, ἡ, όν, fugax. A φευκτὸς.
φευκτὸς, ἡ, όν, qui effugi seu vitari potest, vitabilis, evitabilis; (2) fugiendus, vitandus, detestabilis. A φεύγω.
φευξῆ, 2. sing. fut. 1. indic. med. Dor. pro φεύξῃ, a φεύγω.
φεύξιμος, ὁ καὶ ἡ, a quo fugiendum est; (2) qui effugi seu vitari potest; (3) ad quem confugitur, ad quem confugere licet. A φεῦξις, εως, ἡ, fuga. A φεύγω.
φεύξομαι, fut. 1. ind. med. verbi φεύγω.
ΦΕ'ΨΑΛΟΣ, et φέψιλος, ᾱ, ὁ, scintilla, vel scintilla parva. Hinc
φεψαλόω, ῶ, comburo, Æsch. Prom. V. 362.
φεψάλυξ, γος, ἡ, idem quod φέψαλος; Arist. Lysistr. 106.
ΦΕ'ΩΣ, ω, ὁ, pheos, plania.

φῇ, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφη, a φημί.

φῇ, *dixerit*, 3. sing. aor. 2. conj. act.

φηγαλεὺς, Bacchi cognomentum ob fagos quæ viti pedamentum præbent, *Eust.*

φηγινέος, έα, έον, *contr.* φηγινῆς, ῆ, οῦν, idem quod

φήγινος, ίνη, ινον, faginus, fagineus. A ΦΗΓΟΣ, ου, ὁ, fagus; æsculus, *Gl. Vet. Item* faginus. Φηγῷ ὑπὸ πρέμνῳ, *Call.* in *Dian.* 239.

φηγοτευκτος, ον, e fago fabricatus, *Lyc.*

φήγω, pro φάγω, *Eust.*

φηγῶν, ῶνος, ὁ, æsculetum, *Gl. V.* A φηγος.

φῆς, *dicat, dixerit*, 3. sing. aor. 2. conj. act. pro φῇ

φηλέω, impono, decipio. A φῆλος.

φήληξ, ηκος, ὁ, impostor; (2) grossus sive ficus nondum matura, etsi maturitatis speciem præ se ferat. Ab eod.

φηλήτης, ου, ὁ, impostor, deceptor. A φηλέω.

φηλήτησι, dat. pl. *Ion.* pro φηλήταις, a pr.

ΦΗ῎ΛΟΣ, ου, ὁ, impostor, fallax.

φηλόω, ῶ, f. ώσω, idem quod φηλέω. Λώβησι καὶ κλωυβμοῖσι φηλώσας πρόμον, *Lyc.* 785. *Menand.* 11. Hinc

φήλωμα, ατος, τὸ, fraus, impostura.

φήλωσις, εως, ἡ, impostura, fallacia. Ab eodem.

φήμη, ης, ἡ, fama, rumor, celebritas, opinio et existimatio concepta de aliquo; (2) omen, prædictio. A

φημὶ, fut. ήσω, aio, dico, adfirmo. Φήσομεν πρὸς τὺς Σπαρτιήτας, *Arist. Av.* 403. A φάω, *dico.*

φημίζω, fut. ίσω, *Dor.* ίξω, dico, divulgo. Ἤν τινα (φήμην) πολλοὶ Λαοὶ φημίξουσι, *Hesiod. Op.* 762. Στιλὰς δ' ἐπείνη σῆς φερώνυμος τύχης σημισθήσεται, *Lyc.* 1082. Τᾶνεκά μιν καὶ περὶ ἐφημίξαντο μέτωπον, *Dion. Per.* 90. A

φήμις, εως, ἡ, sermo, verbum; (2) rumor, fama; (3) omen. A φημί.

φημισμὸς, ῦ, ὁ, fama, rumor. A φημίζω.

φήμυς, υος, idem, *Steph.*

φῆν, aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφην, a φημί.

φῆναι, *dixisse*, aor. 2. inf. act. verbi ejusd.

φήνεσθαι, a. 1. inf. med. verbi φαίνω.

ΦΗ῎ΝΗ, ης, ἡ, ossifraga, avis major quam aquila; *item* aquila.

φὴξ, φηξὸς, ὁ, fera; (2) centaurus. Pro Ἅφ.

ΦΗ῎ΡΕΑ, ων, τὰ, nervorum tumores et tensiones circa aures, *Hippocr.*

φηρομάνης, έος, ὁ καὶ ἡ, insaniens in feras, qui insano ferarum amore tenetur. Ex φὴξ et μαίνομαι, *furo.*

φηρσὶν, dat. plur. cum ν ἐφελκ. pro φηρσὶ, a φὴξ.

φῆς, 2. sing. præs. ind. act. verbi φημί.

φῇς, *dixeris*, 2. sing. a. 2. conj. act.

φήσειε, 3. sing. a. 1. opt. *Æol.* pro φήσαι.

φήσεις, *dices*, 2. sing. f. 1. ind. act.

φῆσθα, *dicebas*, 2. sing. imperf. indic. act. *Ion.* et *Æol.* pro ἔφης.

φησὶ, *dicit*, 3. sing. præs. ind. act.

φῆσι, *dixerit*, 3. sing. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro φῇ.

φήσω, *dicam*, f. 1. ind. act. verbi ejusd.

ΦΗ῎ΤΡΗ, ης, ἡ, tribus.

φθαίη, *anticipaverit*, 3. sing. a. 2. opt. act. verbi φθάνω, pro φθάω.

φθάμενον, acc. sing. a. 2. part. med.

φθὰν, 3. plur. a. 2. ind. act. *Ion.* et *Bœot.* pro ἐφθήσαν.

φθάναι, *prævenire*, præs. inf. act.

ΦΘΑ῎ΝΩ, fut. άσω, prævenio, occupo, prior aliquid facio; (2) assequor, attingo. Unde (3) ἐ φθάνω, non possum; (4) servit celeritati exprimendæ; (5) ἐκ ἂν φθάνοις, necesse est, non potes non, non facile prævenias aut impedias hoc; aut etiam vix satis cito facias hoc, quemadmodum ego factum velim, *Ern. interdum tamen*, statim, mox. Οὐκ ἂν φθάνοιτον τῦτο πράττοντ', *Arist. Plut.* 484. Ὀργῇ καὶ προπετείᾳ φθάσαι τὸν λογισμὸν ἁμαρτῶν ἔφησε, *Dem.* Φθάνω προφεύγων, *Æsch.* Ἔρθασε δὲ ἐπ' αὐτὺς ἡ ὀργὴ, 1 *Thess.* 2, 16. Ἄχρι γὰρ καὶ ὑμῶν ἐφθάσαμεν, 2 *Cor.* 10, 14. Οὐ φθάνοιτ' ἐπ' ἂν ἀνήσκοντες, non amplius mortem effugietis, *Eurip. Orest.* 925. Καὶ μόλις φθάνει, πρόνοισιν ἐμπεσῶσα, μὴ χαμαὶ πεσεῖν, et vix effecit solio illapsa ne in terram caderet, *id. Med.* 1166.

φθαρεὶς, *corruptus*, a. 2. part. pass. v. φθείρω.

φθάρθι, *pereas*, 2. sing. aor. 1. imper. pass. per *Sync.* pro φθάρθητι.

φθάρμα, ατος, τὸ, corruptio, corruptela. A φθείρω.

φθαρτικὸς, ἡ, ὸν, corrumpendi vim habens; (2) exitialis, lethalis. Ab eod.

φθαρτὸς, ἡ, ὸν, q. d. corruptibilis, corruptioni aut interitui obnoxius, mortalis; (2) corruptus, *Gl. V.* Ab eod.

φθᾶς, a. 2. part act. verbi φθάνω.

φθάσας, a. 1. part. act. verbi φθάνω.

φθάσω, *præveniam*, f. 1. ind. act.

φθέγγετο, 3. sing. imperf. ind. *Ion.* pro ἐφθέγγετο. a

ΦΘΕΓΓΟΜΑΙ, fut. ξομαι, vocem seu sonum emitto, sonum edo, *Gl. V.* (2) loquor, exprimo. Ὑποζύγιον ἄζυνον ἐν ἀνθρώπῳ φωνῇ φθεγξάμενον, 2 *Pet.* 2, 16. Οὐ γὰρ τῦσδ' ἐν ἐφθέγξω λόγυς, *Eur. Med.* 1310. Ὅτε τὸ δεύτερον ὠ'λεκτρεύων ἐφθέγγετο, *Arist. Conc.* 391.

φθέγγοντο, *sonabant*, 3. pl. imperf. indic. med. *Ion.* pro ἐφθέγγοντο.

φθεγκτὸς, vocalis, *Ep.*

φθέγμα, ατος, τὸ, loquentis vox; (2) quævis vox; (3) sonus. A φθέγγομαι.

φθεγξάμενος, dat. sing. a. 1. part. med.

φθεγξεῖται, *dicet*, 3. sing. fut. 1. ind. med. *Dor.* pro φθέγξεται.

φθέγξη, *loqueris*, 2. sing. temp. ejusdem et eadem dialecto adfecti.

φθείμεν, aor. 2. opt. med. verbi φθῆμι, pro φθίω, *corrumpo.*

φθείομεν, 1. pl. a. 2. conj. act. *Ion.* pro φθῶμεν, a φθῆμι, *anticipo.*

φθείρ, ρος, ὁ, pediculus; (2) fructus piceæ; (3) nomen piscis, quem *Gaza* pediculum vocat. A φθείρω.

φθεὶρ, pro Ἅφ, *Eust. Ar.*

φθείρη, 3. sing. præs. conj. act. verbi φθείρω.

φθειριάζω, f. άσω, idem quod φθειριάω, verminus scateo. A φθείρ.

φθειριάσεις, εως, ἡ, morbus pediculoris, pediculatio, *Gl. Vet.*

φθειριάω, ῶ, f. άσω, pediculis scateo, pediculari morbo laboro; φθειρῶν, pediculosus, *Gl. V.* A φθείρ.

φθειριζάω, idem, ap. *Lucian. si lectio sana.* A ζάω, *Ern.*

φθειρίζω, et φθειρίζομαι, pediculos venor, vel quæro, v. a pediculis mordeor. A φθείρ.

φθειριῆκὸς, ἡ, ὸν, pediculoris. Ab eod.

φθειριῶκὸς, ἡ, ὸν, venans pediculos. Ab eodem.

φθειροκομιδὴς, ἐς, pedicosus, *Hes.*

φθείρεντι, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro φθείρουσι.

φθειροτοιὸς, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, pediculos gignens. Ex φθεὶρ et ποιέω.

φθειροτραγέω, ῶ, pediculos edo. Ex φθεὶρ et τρώγω, *edo.*

φθειροφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, pediculorum esor. Ex φθεὶρ et φάγος, *vorax.*

φθειροφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, piceæ species, quæ minimos fert nucleos. Ex φθεὶρ et φέρω.

φθείρω, f. ερῶ, corrumpo, vitio, viole; (2) stupro; (3) vexo, vasto, comburo; (4) interimo, interficio; φθείρομαι, pereo, *Gl. V.* φθαρῆναι, convelli, *ib.* a. 2. pass. φθαρὲν, corruptum, *Ph.* a. 2. part. pass. ἐφθαρμένος, corruptus, perf. Οὐ γὰρ τι τῦτον, ἀλλὰ τὰς Θεῶν νόμως φθείροις ἂν, *Soph. Aj.* 1360. Κακῶς Θεῶν τις Οἰδίτυ φθείρει γένος, *Eur. Ph.* 382. Περόρθιον, ὡς ἔοικεν, ἐφθαρται γένος, *Soph. El.* 767. Φθείρει, abi in malam rem. Τότε νοσήσεις, νῦν δὲ φθείρει, *Arist. Plut.* 610. A φθέω.

φθειρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, aptus ad procreandos pediculos; (2) pediculis scatens, pediculosus. A φθεὶρ, *pediculus.*

φθερεῖ, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi φθείρω.

φθέρρω, *Æol.* pro φθείρω.

φθερσιγενὴς, ὁ καὶ ἡ, ad perdendum factus s. natus, *Epith.* Furiæ. A φθείρω et γίνομαι.

φθέρσω, f. 1. ind. act *Æol.* pro φθερῶ.

ΦΘΕ῎Ω, corrumpo, labefacto, perdo, interimo. Πρὶν γάρ κεν καὶ νῦξ φθεῖτ' ἄμβροτος, *Od.* 11, 329.

φθέωμεν, 1. plur. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro φθῶμεν, a φθῆμι, pro φθάω.

φθῆ, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφθη.

φθῆναι, *præoccupaverit*, 3. sing. aor. 2. conj. act. per *Epenthesin* τῦ η, pro φθῇ.

φθῆμι, idem quod φθάνω, *Hom.*

φθῆσε, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔφθησε.

φθῆσι, 3. sing. a. 2. conj. act. *Ion.* pro φθῇ.

φθήσομαι, *præveniam*, f. 1. ind. med.

φθιμένοισι, *mortuis*, dat. plur. *Ion.* pro φθιμένοις, a φθιμένος, pro ἐφθιμένος, corruptus, perditus, aut interfectus, *item* mortuus, defunctus, *Opp.* A φθίνω.

φθίνα, ας, ἡ, rubigo. A φθίω. Unde

φθινὰς, άδος, ἡ, decrescens; (2) tabificus.

φθίναμαι, ατος, τὸ, tabes, phthisis; (2) de die, sole, &c. ad occasum, finem, finem vergente, et sensim evanescente.

φθινικὸς, ἡ, όν, tabificus. A φθίνω.

φθινόκαρτος, ὁ καὶ ἡ, qui fructum amisit.

φθινόκωλος, perdens membra, *Man.*

φθινοπωρινὸς, ἡ, όν, qui est autumni ad finem vergentis, brumalis. A

φθινοπωρὶς, ίδος, ἡ, autumnalis, *Epith.* olivæ.

φθινοπωρισμὸς, ὁ, autumnus, perceptio fructuum autumnalium.

φθινόπωρον, ου, τὸ, senescens autumnus et in hiemem vergens; autumnus. Ex φθίνω et ὁπώρα.

φθινύθισκε, *consumebat*, 3. sing. imperfect. ind. act. *Ion.* pro ἐφθίνυθε, a

φθινύθω, perdo, profligo; (2) corrumpo, consumo; (3) contabesco, maceror, pereo. Οἶνον δὲ φθινύσκυσιν ὑτιέρξιον ἐξαφύοντε, *Od.* 14, 95. Λαοὶ μὲν φθινύθυσι περὶ πτόλιν, *Il.* 6, 327. A φθίνω.

φθίνυλλα, pestifera, *V. L.* ex *Ar.*

φθίνω, facio defluere, corrumpo, in tabem resolvo, consumtionem et tabem affero: φθίνω et φθίνομαι, corrumpor, consumor, tabesco, pereo; (2) ad finem vergo, *inpr.* de mense et ejus ultima decade dierum. Οἳ φθίνει τύχα Κύτειδος, quomodo *domum hanc* perdat fortuna Veneris, *Eutrp. Hipp.* 371. Εἰ τὰ μὲν φθίνει, φίλοι, *Soph. Aj.* 1025. ἐξ αὐτῦ, *id. Trach.* 690. A φθίω. Hinc

φθινώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui phthisi correptus est, vel, qui ad phthisin natura proclivis est; (2) tabidus, qui tabe conficitur.

φθισήνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, homines perdens, hominibus exitiosus. Στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα, *Il.* 2, 833. Ex φθίω et ἀνήρ.

φθίσθαι, *periisse*, perf. infin. pass. *Ion.* pro ἐφθίσθαι, a φθίνω.

φθίσθω, *perditor*, 3. sing. perf. imper. pass. *Ion.* pro ἐφθίσθω, vel *perdere, peri*, 2. sing. præs. imper. pass. per *Syncop.* pro φθίεσθω, a φθίω.

φθισιάω, ῶ, tabe laboro, tabe consumor, *Aristot.* A φθίσις.

φθισίζεστος, et φθισίμβροτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, hominum interemptor; (2) lethalis. Ex φθίνω et βροτὸς, *mortalis.*

φθισικὸς, ἡ, όν, qui laborat tabe, pulmonarius; (2) tabificus. A

φθίσις, εως, ἡ, corruptio, extenuatio, consumptio, decrementum, tabes, præsertim pulmonis, phthisis. A φθίνω.

φθισίζεων, perdens animum, *Opp.*

φθίσκω, *tabefaciam*, f. 1. ind. act. v. φθίω.

φθιτὸς, ἡ, όν, corruptibilis, corruptioni seu interitui obnoxius; (2) mortalis; (3) mortuus. Ab eod.

φθίω, fut. ίσω, corrumpo, labefacto, perdo, interimo, macero, tabefacio; (2) consumor, deficio, tabesco; et φθίομαι, corrumpor, perdor, pereo, morior. Φθίσει σὲ τὸ σὸν μένος, *Il.* 6, 407. Ἴνα φθίσωμεν ἑλόντες αὐτὸν, *Odyss.* 16, 369. Τ῎ήσι τοκῆας μὲν φθίσαν Ϝοὶ, *ib.* 20, 67. Ἡ ᾗδη φθίσονται ὑπ' αὐτῦ δηϱὶ δαμέντες; *Il.* 11, 820. Ὅφρα φθιόμεσθα ἕκαστος, *id.* 14, 87. A φθίνω.

φθογγάζομαι, vocem seu sonum edo, *Ep.*

φθογγὴ, ῆς, ἡ, sonus, vox. A φθέγγομαι.

φθογγήεις, et φθογγῆς, ῆντος, vocalis, vocem seu sonum edens, *Steph.* Ab eod.

φθόγγος, ου, ὁ, sonus, vox. Ab eod.

φθόεις, pastilli, *Gal.*

φθόη, ης, ἡ, tabes. A φθέω.

φθοῖς, φθοὶς, ίδος, et ιος, placentæ genus, *An.*

φθονερίαι, ας, ἡ, invidia, invidentia. A

φθονερὸς, ᾱ, ὸν, invidus, qui invidiæ morbo laborat. A φθόνος.

φθονερῶς, *adv.* invide, invidiose.

φθονέω, ῶ, f. ήσω, invideo; (2) nego, denego, concedere nolo. Τῷ χρόνῳ γὰρ ὁ φθονῶ, *Eur. Hec.* 240. Μὴ φθόνει φράσαι, *id. Med.* 63. Ὦ ἐγὼ σοὶ ὁ φθονήσω, *Xen. Cyr.* 8, 34. Ab eod. Hinc

φθονήσασα, a. 1. part. act. f. g.

φθόνησις, ἡ, invidia; (2) recusatio.

φθόνος, ου, ὁ, invidia, invidentia, livor; (2)

reprehensio, queremonia, questus. Οὐδεὶς φθόνος, libenter. "Α μέντοι τυγχάνω ἀκηκοὼς ἀδεὶς φθόνος λέγειν, *Plat.* in *Phæd.* A φθονέω.

φθονῦμεν, 1. plur. præs. ind. act. *contr.* pro φθονέομεν, a φθονέω.

φθορᾶ, ᾶς, ἡ, corruptio, corruptela; (2) lues, pestis; (3) stuprum, *Ph.* compressio, *Gl. V.* A φθείρω.

φθορεύς, έως, ὁ, corruptor, stuprator. A φθορᾶ, vel φθόρος. Unde

φθοριμαῖος, corruptus, *V. L.*

φθόριμος, noxius, *Man.*

φθόριος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, corrumpendi seu perdendi et exstinguendi vim habens.

φθορόσυκος, domestica pernicies, *V. L.*

φθοροσυτέω, perdo, exitio sum.

φθοροσυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, corruptionem seu interitum, aut perniciem efficiens, perniciosus, pestifer, exitialis. Ex φθορὰ et ποιέω.

φθόρος, ᾱ, ὁ, internecio, strages, pestis. A φθείρω.

φθύζω, susurrum edo, al. spuo, *Steph.*

φι, vel φιν, *Syllaba paragogica*, quam poëtæ dativis sing. et pl. addunt.

φιαλεῦ, ῶ, phiala libo, sacrifico. "Οτως ἔργω φιαλεύομεν εὐξάμενοι τοῖσι θεοῖς, *Arist. Pace*, 431. A

ΦΙΆΛΗ, ης, ἡ, phiala, poculum, patera; (2) ornamentum lacunaris et januæ.

φιαληφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, phialam gestans et thensam ducens. Ex φιάλη.

φιαλίς, ίδος, ἡ, parva phiala. A φιάλη.

φιαλίσκη, ἡ, *Dim.* pro φιάλη, *V. L.*

φιάλιον, τὸ, idem, *Dim.*

φιαλοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, phialæ formam habens, *Gl. V.* φιαλοειδὲς, baciola. Ex φιάλη et εἶδος.

φιαλῶδης, ες, idem.

φιαρὸς, ρὰ, ρὸν, nitens, splendens; (2) pinguis, *quia pinguia nitent*; (3) *Sch. Theocr.* acerbus. "Οφιν θεὸς φιαρὸς πυῇ τηκομένη σάκῃ, *Nic. Al.* 387. Φιαρώτερα ὄμφακος ὦῐῶν, *Theocr.* 11, 21.

φιβαλεῖη, ἡ, carica, ficus arida, *E. M.*

φιβάλειον, τὸ, et φίβαλις, ἡ, ficus. Hinc φιβαλεῖς graciles homines, *E. M.*

φιδάκνη, pro πιθάκνη, *Ar. Sch.*

φίζειος, α, ον, qui, quæ, quod pertinet ad sphingem, *Lycoph.* 1465.

φίλα, *adv.* pro φίλον, s. φίλως, *Hom.*

φιλαβύκος, ον, inconsultus. Ex ἄβυλος.

φιλαδρὸς, elegantiæ amans, *Heliod.* 7.

φιλαγαθὸς, ὲς, hilaris, risum amans, *Dor.* pro φιλογηθής. A γηθέω.

φιλαγαθία, ας, ἡ, amor bonorum. A

φιλάγαθος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, amator probitatis, bonitatis studiosus, amans bonorum; benignus, *Gl. V.* Ex φίλος et ἀγαθός.

φιλαγάθως, *adv.* benigne, probe, leniter.

φιλαγέννητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui ingenito sive non genito favet, cui placet τὸ ἀγέννητον.

φιλάγλαδος, ὁ καὶ ἡ, idem quod φιλόκαλος.

φιλάγρυαλος, ὁ καὶ ἡ, ruricola.

φιλαγρέτις, ἡ, venatrix, studiosa venandi.

φίλαγρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ruris amans.

φιλαγρότις, ἡ, venatrix.

φιλάγρυπνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vigiliarum amans, vigilantiæ studiosus.

φιλάδελφα, *adv.* pro φιλαδέλφως, *Soph.*

φιλαδελφία, ας, ἡ, fraterna caritas.

φιλάδελφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, fratris seu fratrum amans; (2) carus fratri, *Gl. V.*

φιλαδέλφως, *adv.* fraterne, *Gl. V.* A præc.

φιλαδύναμος, ον, vires frangens.

φιλάεθλος, ον, idem quod

φιλαθλητὴς, οῦ, ὁ, certaminum studiosus.

φιλᾶθλος, a. 1. part. pass. *Dor.* pro φιληθείς, a φιλέω.

φιλαθήναιος, Atheniensium amator, *Ar.*

φίλαθλος, amans certaminum, aut etiam laborum, *Steph.*

φίλαι, *fave*, imp. verbi, φίλημι, *amo.* Νῦν αὖτ' ἐμὲ φίλαι, Ἀθήνη, *Il.* 5, 117.

φιλαίματος, ον, lugubris. Ab αἰάζω.

φιλαίματος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sanguinarius, *Gl. Vet.* (2) sanguinem amans; (3) bellicosus. Ex φίλος et αἷμα.

φιλαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

φιλαιτίερος, -τατος, *Att.* pro φίλτερος, et φίλτατος.

φιλαίτιον, τὸ, propensio ad accusandum, *Call. Theocr. Erasm.*

φιλαίτιος, ία, ὁ καὶ ἡ, querulus; (2) contentiosus, litigiosus. Ex φίλος et αἰτία.

φιλαιτίως, *adv.* culpandi studio.

φιλακίζομαι, jocor, illudo, *E. M.*

φιλακόλαστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui amat intemperantiam, luxuriam, seu lasciviam.

φιλακόλουθος, ὁ, qui libenter sequitur, *Ar.*

φιλακράτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, meri cupidus, vinolentus. Μετὰ Σαΰμα φιλακρήτων ὑμεναίων, *Nonn. Par.* 4, 54. Ab ἄκρατος.

φιλακριβέω, nimis diligens sum. Ex ἀκριβὴς.

φιλακροάμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui acroamatis delectatur. Ab ἀκροάομαι.

φιλακλάζων, ostentationis amator, *Bud.*

φιλακλιστέω, unctor esse cupio, aliptas amo in *V. L.* delector pigmentis.

φιλακλέξανδρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, Alexandri amicus vel studiosus.

φιλακρίθεια, ας, ἡ, amor, seu studium veritatis, *Steph.*

φιλακρίθης, εος, ὁ καὶ ἡ, veri seu veritatis amans.

φιλακρίθως, *adv.* veritatis amore vel studio.

φιλαλληλία, ας, ἡ, mutuus amor. A

φιλάλληλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, mutuo amore flagrans.

φιλαλλήλως, *adv.* amore mutuo.

φιλαλλογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, amans alienigenarum.

φιλάλυπος, ον, expers doloris s. tristitiæ.

φιλαμαρτήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, amans peccata, avidus peccandi, *Rob.* Ab ἁμαρτάνω.

φιλάμπελος, ον, ferax vitium, frequens vineis.

φιλαναγνωσία, cupidus sum legendi, libenter lectito, *Diod. Sic.*

φιλαναγνώστης, ᾱ, ὁ, cupidus, seu studiosus legendi.

φιλανάλωτὴς, οῦ, ὁ, sumptuosus, *Gl. V.* Ab ἀναλίσκω.

φιλανάλωτος, ὁ καὶ ἡ, idem et ab eod.

φιλανδρία, ας, ἡ, amor mariti; (2) amor virorum. A

φίλανδρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, amans viri. Ab ἀνὴρ.

φίλανδρος, ον, flores amans, s. fovens.

φιλανθρακεὺς, έος, ὁ, carbonarius. Ἀπολεῖς ἄρα τὸν ἥλικα τόνδε φιλανθρακέα, *Arist. Ach.* 340.

φιλανθρώπευμα, ατος, τὸ, liberale factnus et benignitatis plenum. A

φιλανθρωπεύομαι, f. εὐσομαι, humanus sum, humanum me præbeo. Ταῦτα ἡμᾶς ἡ τύχη τὰ μεγάλα φιλανθρωπεύεται, *Heliod.* Φιλανθρωπευόμενος πρὸς αὐτὰς, *Dem.* A φιλάνθρωπος.

φιλανθρωπέω, ῶ, f. ήσω, sum humanus; (2) humaniter tracto. Τὸς δὲ προσδεχομένως ἐφιλανθρώπει, *Polyb.* Ab eod.

φιλανθρωπία, ας, ἡ, humanitas, clementia, indulgentia, *Ph.* Ab eod.

φιλανθρωπίνως, ἡ, idem quod φιλανθρωπία, *Sch. Hom.*

φιλανθρώπινος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, humanus.

φιλανθρωπίνως, *adv.* humaniter.

φιλάνθρωπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, humanus, clemens, benignus, comis; φιλάνθρωπον ἐστ φιλάνθρωπα, humanitatis studio.

φιλανθρώπως, *adv.* humaniter, comiter.

φιλάνωρ, ῆ, idem quod φίλανδρος, et ex iisd.

φίλαο, *dilexisti*, 2. sing. aor. 1. m. pro ἐφίλησω, *Æol. Call.* in *Dian.* 185.

φιλαοιδὸς, ὸῦ, ὁ, amator cantorum seu poëtarum; (2) amator cantus.

φιλαπεχθήμονως, *adv.* eorum more, qui libenter inimicitias suscipiunt, aut susceptas exercent, infesto animo. A φιλαπέχθημων. Unde

φιλαπεχθήμοσύνη, ης, ἡ, improbitas in omnium odia incurrens; (2) amor et studium rixarum atque contentionum cum obvio quoque contrahendarum; (3) inimicitia.

φιλαπεχθήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, inimicitiarum amans. Ex φίλος et ἀπεχθάνομαι.

φιλαπεχθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem. Ab ἔχθος.

φιλαπλοίκος, ἡ, ὁν, simplicitatis et sinceritatis amans.

φιλάπλους, ᾱ, ὁ, incautus, *Gl. V.* simplex.

φιλαπόδημος, ον, libenter peregrinus.

φιλαργυρέω, ῶ, f. ήσω, pecuniæ avidus sum.

φιλαργυρία, ας, ἡ, argenti amor, pecuniæ cupiditas, avaritia. A

φιλάργυρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, amans argenti, pecuniæ studiosus, cupidus, avarus.

φιλάρετος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, virtutis studiosus. Ex φίλος et ἀρετή.

φιλαρεταιδὴς, ὁ, Aristidis amator, *Ep.*

φιλάρματος, ον, rei equestris, certaminum equestrium seu curulium, belli denique amans. Ab ἅρμα.

φιλαρχαιος, vel φιλαρχαῖος, ᾱ, ὁ, antiquitatis amator; antiquarius, *Gl. V.*

φιλαρχέω, ῶ, fut. ήσω, imperii seu dominationis cupidus sum. A φίλαρχος.

φιλαρχία, ας, ἡ, imperii seu imperandi cupiditas; ambitus, *Gl. Vet.*

φιλαρχίκος, ὴ, όν, idem quod

φίλαρχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, imperii seu imperandi cupidus, *Gl. V.* ambitiosus. Ab ἀρχή.

φίλᾶτε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* et *Dor.* pro ἐφίλησε.

φίλατο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐφίλατο, a φίλημι.

φιλαυθόμαιμος, ὁ καὶ ἡ, amans fratris seu sororis.

φίλαυλος, ὁ καὶ ἡ, tibicen, vel cantum tibiarum amans.

φιλαυτέω, ῶ, f. ήσω, me ipsum amo, mihi placeo. A φίλαυτος.

φιλαυτία, ας, ἡ, amor sui ipsius, nimius sui amor. A

φίλαυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sibi carus, qui nimis sibi placet.

φιλαύτως, *adv.* nimio sui amore.

φιλέγγυος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui facile spondet seu fidejubet. Ex φίλος et ἐγγύη.

φιλεγκλήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, querulus; (2) quadruplator, criminator. Ex φίλος et ἔγκλημα.

φιλεγκλημόνως, *adv.* criminose.

φιλεγκώμιος, ον, qui laudes amat, qui laudari cupit.

φιλέδεσμε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐφίλει, a φιλέω.

φιλειδήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, sciendi seu cognoscendi cupidus, scientiæ cupidus. Ex φίλος et εἰδέναι, *nosse.*

φιλέκδημος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui peregrinandi studio et cupiditate tenetur.

φιλέλαιος, ον, oleas libenter comedens seu appetens.

φιλελεήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, misericors.

φιλέλεος, ᾱ, ὁν, idem.

φιλελευθέριος, α, ον, liberalis, magnanimus.

φιλελεύθερος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, libertatis amans.

φιλέλλην, ηνος, ὁ καὶ ἡ, studiosus vel amicus Græcorum, Græcarum literarum studiosus.

φιλέμπορος, ᾱ, ὁ, mercaturæ deditus, mercator.

φιλενδειχτίαν, libenter me vendito, seu ostento, *Eust.*

φιλένδοξος, ον, gloriam appetens, ambitiosus.

φιλένθεος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἔνθεος.

φιλέοισι, 3. pl. præs. ind. act. *Ion.* et *Æol.* pro φίλᾶσι.

φίλεον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐφίλεον.

φιλέοντι, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro φιλέουσι.

φιλεορτάστης, οῦ, ὁ, idem quod

φιλέορτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui amat dies festos. Ex φίλος et ἑορτή.

φιλεπιστείσια, ας, ἡ, æqui bonique studium, *Steph.*

φιλεπιστήμων, ὁ καὶ ἡ, amans doctrinæ.

φιλεπιτιμητὴς, οῦ, ὁ, qui libenter objurgat et increpat, ad reprehendendum pronus.

φιλεργασέω, diligo amatorem, seu amatores, *Ep.*

φιλεργάστης, οῦ, ὁ, amator, amoribus deditus.

φιλεργασία, ἡ, amor, quo amasius suum amatorem complectitur, *Bud.*

φιλέργασος, cupidus amoris, *Ep.*

φιλεργέω, sedulus sum, labores amo.

φιλεργία, ας, ἡ, sedulitas, agendi seu operandi studium. A

φιλεργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, operis amans, operi deditus, sedulus, *Gl. V.* φίλεργος, gnavus, navus. Ex φίλος et ἔργον.

φιλεργῶς, *adv.* industrie.

φιλέρημος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, solivagus, *Gl. V.*

φιλέριφος, ον, lanificii, seu lanificiorum studiosus, *Theoc.* 28, 1.

φίλερις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, contentionum amans, jurgiosus, *Gl. V.* pertinax.

φιλερίστεω, ῶ, contentiones amo. A φιλέριστος.

φιλέριστικος, ὴ, όν, idem quod

φιλέριστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, contentionis studiosus, *Gl. V.* pertinax. Ex φίλος et ἔρις.

φίλεσος, ωτος, ὁ καὶ ἡ, amoribus deditus.

φιλεταίρεια, ας, ἡ, idem quod φιλεταιρεία, *Steph.*

φιλεταιρίον, ᾱ, τὸ, φιος, ᾱ, ὁ, et φιλέταιρις, ιδος, ἡ, herba quædam, apanine, asperula, *Nic.*

φιλέταιρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, sodalium seu amicorum studiosus.

φιλεταίρως, *adv.* socialiter, concorditer, *Bud.*

φιλεύϊος, evandi cupidus, evationis studiosus, *Ep.* al. qui Evium amat.
φιλευπτικὸς, optativum modum amans, optativo gaudens, (Vox *Gram.*) *Steph.*
φιλευπλοΐης, έος, ὁ καὶ ἡ, religionis amans, religiosus.
φίλευνος, ὁ καὶ ἡ, amans lecti, *Anac.*
φιλεῦνται, 3. plur. præs. ind. pass. *Dor.* pro φιλέονται.
φιλεῦντι, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro φιλέουσι.
φιλευτοΐα, ἡ, amor seu studium beneficentiæ, *Steph.*
φιλεῦσαι, *osculantes*, nom. pl. præs. part. act. *Dor.* pro φιλοῦσαι.
φιλεῦσιν, *amant*, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* et cum ν ἐφελκ. pro φιλοῦσι.
φιλευτρέατελος, ὁ καὶ ἡ, jocosus, qui jocis gaudet.
φιλεύχυλος, ὁ καὶ ἡ, *Epith.* helluonis.
φιλεχθὴς, ἐς, odiosus, *Theoc.* 5, 137.
φιλεχθέω, inimicitias exerceo. A φίλεχθρος, ὁ καὶ ἡ, inimicitiis indulgens.
φιλεχθέως ἔχειν τρός τινα, libenter cum aliquo inimicitias exercere, vel occasionem inimicitiarum quærere, *Dem.*
φιλέω, ῶ, f. ήσω, amicus sum, amo, amice tracto, amicitiæ officiis prosequor; (2) osculor, suavior; (3) soleo, *Gl. Vet.* φιλεῖ, amat, adamat, solet, *Gl. Vet.* Τὰς δὲ σώφρονας Θεοὶ φιλοῦσι, *Soph. Aj.* 133. Ἐπ' ἀκροδίαις φιλεῖν, *Luc.* Φιλεῖς δὲ ὀρῶσ' αὐτὸ σφόδρα, *Arist. Plut.* 644. Φιλεῖ γάρ πως τὰ τοιαῦθ' ἑτέρως τρέπεσθαι, *id. Nub.* 810. Ἐφίλησεν ἐκ Διός, *Il.* 2, 668. A φίλος.
φίλη, ης, ἡ, amica. A φίλος.
φιληδέω, delector, capio voluptatem, et q. d. amo suavitatem. Φιληδεῖν τινι, *Athen.* Φοῖβος γὰρ ἀεὶ πτολιέσσι φιληδεῖ, *Callim.* in *Apoll.* 56. A
φιληδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, suavitatis, voluptatis amans. Ex φίλος et ἡδύς.
φιληδία, ἡ, amor suavium rerum, studium voluptatis, *it.* suavitas, voluptas, *Ar.*
φιληδονέω, ῶ, f. ήσω, voluptatibus delector, voluptatibus indulgeo.
φιληδονία, ας, ἡ, amor voluptatis, *Long.* 34. A
φιλήδονος, ος, ὁ καὶ ἡ, voluptatum amans, voluptarius, voluptati deditus, *Gl. Vet.* voluptuosus, *Phil.* obscœnus. Ab ἡδονή.
φιληκοέω, ῶ, audiendi studio teneor, scil. fabulas; (2) historiæ sum studiosus, *Polyb.*
φιληκοΐα, ας, ἡ, audiendi studium. A
φιλήκοος, ὁ καὶ ἡ, qui studiose audit, *Gl. V.* attentus; (2) qui delectatur fabulis, narratiunculis; (3) studiosus historiæ et doctrinæ. Ab ἀκούω.
φιληκόως, attente, *Gl. Vet.* A præc.
φιληλάκατος, ον, lanificus, lanificio serviens.
φιληλιαστὴς, ὁ, litigiosus, qui judicio in Heliæa contendere amat, *Ar.*
φίλημα, ατος, τὸ, osculum, suavium, basium. A φιλέω.
φιλημάτιον, ου, τὸ, *Dim.* a præc.
φίλημεναι, aor. 2. inf. med. *Dor.* pro φιλῆναι, a
φίλημι, amo. Ὡς ὤφελ' ἔς' ἐμὲ καὶ σὲ φιλήμεναι, *Il.* 22, 265. A φιλέω.
Φιλήμων, ονος, ὁ, Philemon. Nomen propr. viri. *Deosculans.*
φιλήνεμος, ον, ventosus, vento expositus. Ab ἄνεμος.
φιλήνιος, α, ον, qui habenis regitur, *Epith.* equi. Ab ἡνία.
φιλήναιος, ορος, conjugalis, amans conjugem, *Æsch.*
φιλήρετμος, ος, ὁ καὶ ἡ, remorum, i. e. rei nauticæ studiosus.
φίλησε, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐφίλησε, a φιλέω.
φιλῆσαι, *amare*, seu *amavisse*, aor. 1. inf. act.
φιλησία, ἡ, furacitas, *Hes.*
φιλησίμολπος, ὁ καὶ ἡ, amicus cantus, seu symphoniæ, lætans concentibus. Ex φιλέω et μολπή.
φίλησις, εως, ἡ, amor, dilectio. A φιλέω.
φιλησύχος, ον, quietis amans, tranquillæ vitæ studiosus, *Steph.*
φιλησύχως διάκειμαι, quietis amore teneor, *Steph.*
φιλητέος, έα, έον, amandus. A φιλέω.
φιλητεύω, osculor. A
φιλητὴς, ῆ, ὁ, amator; basiator, *Gl. V.* A φιλέω.
φιλήτης, ου, ὁ, fur, latro; al. φηλήτης. Latronum more, quos *Philetas* Ægyptii vocant, in hoc nos *amplectantur*, ut strangulent, *Senec. Epist.* 51. "Ος δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὀγε φιλήτηρι, *Hes. Op.* 373. *Æschyl. Ch.* 1001. Πέμψιεν Ἐρεμὴς ὅς γε φιλητῶν ἄναξ, *Eur. Rhes.* 217.
φιλητικὸς, ἡ, όν, ad amandum propensus; (2) libenter osculans. A
φίλητος, ὴ, όν, amabilis, amore dignus. A φιλέω.
φιλήτωρ, ορος, ὁ, amator, amasius; (2) amans, sensu honesto; *fœm.* amica, amasia, *Æsch.* Ab eod.
φιλία, ας, ἡ, amor, caritas, amicitia. A φιλέω.
φιλιάζω, ineo amicitiam, fio amicus. Φιλιάζειν φίλοις καὶ ἀδελφοῖς, 1 *Esdræ* 3, 22. Πᾶς φίλος ἐρεῖ, ἐφιλίασα αὐτῷ κἀγώ, *Eccles.* 37, 1. A φιλία.
φιλιατρέω, medicinæ studiosus sum, *Diosc.* A
φιλίατρος, ὁ καὶ ἡ, medicinæ studiosus.
φιλικὸς, ὴ, όν, amicitiæ conveniens, amabilis, ad amandum propensus; amatorius, *Gl. Vet.* A φίλος.
φιλικῶς, *adv.* amanter, amatorie, *Gl. Vet.* amice.
φιλίνος, idem quod φίλος, *E. M.*
φίλιος, ία, ιον, et φίλιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui est amicorum seu fœderatorum; (2) qui in amicitia est, fœderatus, amicus, carus, dilectus, pacatus. Etiam Jovis *Epith.* amicitiæ præses. A φίλος.
φιλίππειος, ὁ, sc. χρυσοῦς vel στατὴρ, nummus aureus a Philippo dictus, æquans coronatum.
φιλιππιδοῦν, unde πεφιλιππιδῶσθαι, extenuari, tenui corpore esse. A Φιλιππίδης, qui talis fuit. Al. πεφιλιππῶσθαι, per *Sync.*
φιλιππίζω, Philippo studeo, inservio. Hinc φιλιππισμὸς, ὁ, studium partium Philippi.
φίλιππος, ου, ὁ καὶ ἡ, equorum amans seu studiosus, qui agitandis equis delectatur, *Eur. Hec.* 9. (2) bellicosus; (3) Philippus, nomen viri.
φιλὶς, ίδος, canna, φίλινος, η, ον, ex canna seu cannis, *Herod.*
φιλίσιον, nomen herbæ; vide φιλετωιρίς.
φιλισοεῖω, ῶ, cognoscendarum rerum cupidus sum, historiæ studeo, *Strabo.*
φιλίστος, pro φίλτατος, *Eustath.*
φιλίστορος, ορος, ὁ, doctrinæ, *inpr.* historiæ, antiquitatis studiosus.
φίλιχθος, ὁ καὶ ἡ, libenter pisces comedens.
φιλίων, *Compar.* et φίλιστος, *Superl.* pro φίλτερος et φίλτατος, *Hom. Soph. Ar.*
φιλίως, *adv.* ut decet eos, qui sunt in amicitia, more fœderatorum, amice, amanter. A φίλιος.
φιλιωτὴς, ὁ, conciliator, *Suid.*
ΦΙΛΛΥΡΕ'Α, ας, ἡ, arbor ligustro similis.
φιλόβακχος, ὁ, amans Bacchum, *Ep.*
φιλοβάεβαρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, barbaros amans; (2) barbariem amans et osor eleganties.
φιλοβάρβιτος, ὁ καὶ ἡ, amans lyram, cantans lyra.
φιλοβασιλεὺς, έως, ὁ, regis amans.
φιλοβασίλειος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, regiæ potestatis amans, *Rob.*
φιλοβίβλιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, studiosus librorum, qui libros multos emit.
φιλοβοτρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, amans uvas.
φιλογαίος, ον, *Epith.* vomeris. A γαῖα.
φιλογάμος, ὁ καὶ ἡ, nuptiarum conciliandarum studiosus, procus. Φιλόγαμοι μνηστῆρες, *Eur. Iph. Aul.* 391.
φιλογελοιαστὴς, οῦ, ὁ, qui scurras amat.
φιλογέλοιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui jocos et facetias amat, scurra. A
φιλόγελως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, risus amans, qui libenter ridet.
φιλογενναῖος, ᾱ, ὁ, gravitatis studiosus, gravis, constans, *Rob.*
φιλογεωργέω, agriculturæ studiosus sum. A
φιλογέωργος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, agricolarum seu agriculturæ studiosus. Hinc
φιλογεωργία, ἡ, amor rei rusticæ.
φιλογηθὴς, amans hilaritatis. Vide φιλαγηθής.
φιλόγλυκος, ον, idem quod φιλόγλυκυς, εος, ὁ καὶ ἡ, qui dulcia amat; (2) qui dulci vino gaudet.
φιλογονία, ἡ, amor, seu cupido prolis. A
φιλόγονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, amans liberorum, cupidus prolis.
φιλογραμματέω, ῶ, literas amo, *Plut.* A
φιλογραμματος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, amans literas, literarum studiosus, doctus. A γράμμα.
φιλογραφέω, ῶ, pingendi studio teneor, *R.* Ex φίλος et γραφή.
φιλογρήγορος, ὁ καὶ ἡ, vigil. A γρηγορέω.
φιλογυμναία, ἡ, exercitationum corporis studium.
φιλογυμναίω, ῶ, fut. ήσω, amo exercitationem, exercitationis cupidus sum, *Plato.* Ex φίλος et γυμναστής.
φιλογυμναστὴς, οῦ, ὁ, exercitationis amans, exercitationibus utens gymnasii.
φιλογυμναστία, ας, ἡ, amor exercitii, studium palæstræ et gymnasii.
φιλογυμναστικὸς, ἡ, όν, fere idem quod φιλογυμναστής.
φιλογύναιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, mulierum amans, mulierosus. Ex φίλος et γυνή.
φιλογύναιξ, αικος, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
φιλογυνία, et -ίαι, ἡ, mulierositas, *Cic.*
φιλογύνης, ᾱ, ὁ, idem quod φιλογύναιος.
φιλόγυνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.
φιλογώνιος, ον, amans angulum seu locum abditum, non ambitiosus, *Text.*
φιλοδαίμων, ὁ, dæmonum cultor, *Greg.*
φιλοδάκρυος, υος, ὁ καὶ ἡ, *fl.* φιλοδάκρυος, ον, proclivis ad lacrimas, tristis, lacrimans large.
φιλόδαφνος, ον, laureatus, lauriger. A δάφνη.
φιλοδειτιστὴς, οῦ, ὁ, qui libenter cœna alios excipit. Ex φίλος et δειπνίζω.
φιλόδειτνον, τὸ, cœnarum, seu conviviorum amor, *Plut.*
φιλόδειπνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cœnarum seu conviviorum amans; (2) qui libens convivatur. Ex φίλος et δεῖπνον.
φιλοδέμνιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, amans cubilis, i. e. vel conjugis vel concubitus. Ex φίλος et δέμνιον.
φιλόδενδρος, ον, nemoris cultor, pastor, venator.
φιλοδεπαστὴς, οῦ, ὁ, convivator, conviviis gaudens, quasi a δειπάζω, quod esset a δέπας.
φιλοδέσποινος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, dominæ amans. Ex φίλος et δέσποινα.
φιλοδεσποτούμαι, dominum amo, seu dominatum affecto.
φιλοδέσποτον, τὸ, dominii amor, seu dominii aliorum in se, *Steph.*
φιλοδέσποτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, domini seu dominii amans, i. e. qui alterius in se dominium libens patitur. Ex δεσπότης.
φιλοδημία, ας, ἡ, popularitas. A
φιλόδημος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, amans populi, popularis. Ex φίλος et δῆμος, *populus.*
φιλοδημοτικὸς, ἡ, όν, popularis status amans.
φιλοδημῶδης, ες, ὁ καὶ ἡ, idem quod φιλόδημος.
φιλοδήμως, *adv.* populariter.
φιλοδίκαιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, justi amans.
φιλοδικαστὴς, οῦ, ὁ, litigiosus. A δικάζομαι.
φιλοδικέω, ῶ, f. ήσω, libenter in litibus versor, lites amo. *Thuc.* A
φιλοδικία, ἡ, libido litigandi. A
φιλόδικος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, litium amans, litigiosus. Ex φίλος et δίκη.
φιλοδίντης, ᾱ, ὁ, viator, peregrinator.
φιλοδοξέω, gloriæ sum cupidus; (2) gloriæ servio.
φιλοδοξία, ἡ, gloriæ cupiditas, ambitio. A
φιλόδοξος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui opiniones sectatur; (2) qui bona opinabilia sectatur; (3) gloriæ cupidus, ambitiosus. Ex φίλος et δόξα.
φιλοδόξως, *adv.* cum gloriæ cupiditate, ambitiose.
φιλοδοστίος, ον, idem quod φιλόδειπνος, *Nonnus.*
φιλόδουλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, servorum amans, *Gl. V.* amator servorum.
φιλόδυπος, ὁ καὶ ἡ, strepens, multum sonans.
φιλόδρομος, ὁ καὶ ἡ, vagus, errans.
φιλοδυστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, lugubris, lamentabilis, *Rob.*
φιλοδωρία, ἡ, liberalitas, munificentia, *Suid.*
φιλόδωρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, munificus, liberalis. A δῶρον.
φιλοδώρως, *adv.* munifice, liberaliter.
φιλόεργος, ὁ καὶ ἡ, laboriosus, assiduus in laborando.
φιλοζέφυρος, ὁ καὶ ἡ, Zephyri amator vel amatrix, *Ep.*
φιλοζητητὴς, οῦ, ὁ, discendi cupidus, disputator.
φιλοζωέω, vitæ cupidus sum, vitæ parco.

φιλοζωΐα, ας, ἡ, vitæ amor, vitæ conservandæ studium. A

φιλόζωος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cupidus vitæ, et quidem fere in partem deteriorem; (2) animantium amans, vel studiosus. A ζωὴ, vel ζῶον, *animal.*

φιλοθάκης, ὁ καὶ ἡ, qui sedile amat, deses, iners, ignavus, Hes.

φιλοθεαμοσύνη, ἡ, amor spectaculorum. A

φιλοθεάμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, spectaculorum amans, spectandi cupidus; (2) visendarum rerum cupidus. Οἱ φιλοθεάμονες τῆ κάλλυς, *Aristænet*, 1, 10. A θέαμα, vel θεάομαι.

φιλοθεΐα, pius sum in Deum, *Ern.*

φιλοθεΐα, ας, ἡ, amor Dei, pietas. A

φιλόθεος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, Dei amans, pius. At *passive*, qui a Deo amatur, Deo placens et gratus.

φιλοθέρμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, calidorum seu caloris amans.

φιλοθέωρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, spectaculorum amans, qui spectaculis gaudet; (2) visendarum rerum cupidus.

φιλοθεΐως, *adv.* cum pietate in Deum.

φιλοθηρία, ας, ἡ, amor venationis, studium venandi. A φιλόθηρος.

φιλοθηρίων, ῶ, fut. ήσω, venationis studiosus sum, venatione delector. A

φιλόθηρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, venandi studiosus. Ex φίλος et θήρα.

φιλοθουκυδίδης, ὁ, amator Thucydidis, *Ep.*

φιλοθρηνὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, indulgens luctui.

φιλοθρηνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem. Φιλοθρήνου παρὰ τύμβῳ, *Nonn. Paraphr.* 11, 13.

φιλόθυρσος, ὁ καὶ ἡ, Bacchi sacris initiatus, Bacchi sacra celebrans.

φιλοθύτης, ᾱ, ὁ, rei divinæ faciendæ studiosus, qui studiose sacrificat.

φιλοῖ, 3. sing. præs. opt. act. pro φιλέοι, a φιλέω.

φιλοίκειος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, benevolus erga necessarios seu propinquos.

φιλοικοδόμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui ædificare amat, cupidus ædificandi. Ex φίλος et οἰκοδομή.

φιλοικτιρμόνως, *adv.* per misericordiam. A

φιλοικτίρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, pronus ad misericordiam, misericors.

φιλοίκτιστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, misericors.

φιλοινία, ας, ὁ, amor vini, vinositas. A

φίλοινος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vini amans seu cupidus, *Gl. V.* vinosus.

φιλοισχεμάνης, ὁ, insani œstri amans, *Orph.*

φίλοιστρος, ὁ καὶ ἡ, furore percitus; (2) *de diis*, furorem immittens.

φιλοΐστωρ, ορος, ὁ, cupidus sciendi.

φιλοίσχις, ᾱ, ὁ, libidinosus; *voc.* φιλοΐσχα, *Theocrit.* 4, 62. φίλοιφος, *Hes.* Ab οἰφέω.

φιλόκαινος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, novitatis amans vel studiosus.

φιλόκακος, ᾱ, ὁ, rerum malarum studiosus, rebus malis gaudens.

φιλοκαπῆγυος, ὁ καὶ ἡ, dolosus, fraudulentus.

φιλοκαπήγως, *adv.* dolose, fraudulenter.

φιλοκαλέω, ῶ, pulchritudinem amo, honestatis aut rerum honestarum sum studiosus, *Gl. V.* φιλοκαλῶ, polio, mundo, verro. Μάλιστα δὲ πάντων περὶ παιδοτροφίαν φιλοκαλῆμεν, καὶ τὸ φυλάττειν τὰς νόμους, *Joseph.*

φιλοκάλημα, τὸ, honestamentum non improbandum.

φιλοκαλία, ας, ἡ, studium pulchritudinis; elegantia; studium honestatis sive rerum honestarum. A

φιλόκαλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pulchritudinis studiosus; *Xen. Cyr.* 1, 11. (2) honestatis seu rerum honestarum studiosus; (3) studiosus elegantiæ vel munditiæ, lautitiæ studiosus, *Gl. Vet.* mundus, politus, elegans.

φιλοκάλως, *adv.* culte, ornate.

φιλοκάματος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, amans laboris, *R.*

φιλόκαμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem, *Rob.*

φιλοκαρποφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, frugifer, *Epith.* æstatis.

φιλόκενος, vana amans, seu rerum inanium studiosus.

φιλοκερδεία, ας, ἡ, amor lucri; (2) avaritia.

φιλοκερδέω, ῶ, lucrum amo, avarus sum. Ἴσως δὲ καὶ πρὸς τὸ φιλοκερδεῖν ὐκ ἀφυεῖς ὄντες, *Xen. Cyr.* 1, 24. A

φιλοκερδὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, amans seu studiosus lucri, avarus, *Gl. V.* φιλοκερδεῖς, lucriones. Ex φίλος et κέρδος.

φιλοκερδῶς, *adv.* cum aviditate lucri.

φιλοκέρτομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui maledictis incessere amat, qui cavillari et deludere amat, contumeliosus, *Od.* 22, 267.

φιλοκηδέμων, ὁ καὶ ἡ, idem quod

φιλοκηδὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, adfinium suorum studiosus, benignus in cognatos.

φιλόκηπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, hortorum studiosus.

φιλοκιθαριστὴς, οῦ, ὁ, citharistarum amans; (2) qui cithara ludere amat.

φιλοκίνδυνος, ὁ καὶ ἡ, periculi adeundi cupidus, temerarius.

φιλοκινδύνως, *adv.* more eorum, qui periclitari amant.

φιλοκισσοφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, amans hederæ gestandæ, qui hederam gestat, *Rob.*

φιλόκνημις, ἰδος, ὁ καὶ ἡ, ocreatus; (2) armorum amans, armatus.

φιλόκνισος, ὁ καὶ ἡ, pruritum concitans; (2) amans nidoris, et lautarum epularum. A κνίσα, v. κνίσσα, aut a κνίζω.

φιλόκοινος, ὁ καὶ ἡ, amans reipublicæ.

φιλοκόλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, adulator; (2) adsentatorum amans.

φιλοκομέω, ῶ, f. ήσω, jactito et effero me. A

φιλόκομπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, jactationis amans, qui sese jactare et efferre amat.

φιλοκομπία, ας, ἡ, jactatio, ostentatio.

φιλόκοπρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui stercorari debet, fimo opus habens.

φιλοκοσμία, ας, ἡ, ornatus seu cultus studium. A

φιλόκοσμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ornatus seu cultus amans, cultus studiosus; (2) qui amat mundum, i. e. res mundanas et terrenas.

φιλόκρημνος, ὁ καὶ ἡ, qui in rupibus esse, versari, nasci, pasci, solet.

φιλοκρινέω, ῶ, f. ήσω, studiose discerno vel distinguo, accurate expendo vel examino, *Lucian.* Ex φίλος et κρίνω.

φιλοκριντικὸς, ἡ, όν, vim habens studiose discernendi vel dijudicandi. A φιλοκρίνεω.

φιλοκρόταλος, ον, idem quod

φιλόκροτος, ᾱ ὁ καὶ ἡ, amans strepitum, plausum; (2) strepitum faciens, strepens plausibus.

φιλοκτιανέστατος, et φιλοκτιανώτατος, possessionum amantissimus; φιλοκτιανώτατε, avarissime, *Il.* 1, 122. *Superl.* a φιλοκτέανος.

φιλοκτέἄνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, divitiarum amans; (2) avarus, lucri avidus. A κτέανον.

φιλοκτήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem. A κτῆμα. φιλοκτησία, ας, ἡ, divitiarum cupiditas; (2) avaritia. Ex φίλος et κτῆσις.

φιλοκτίστης, ᾱ, ὁ, studiosus ædificandi.

φιλόκτιστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem.

φιλόκῦβος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, alearum studiosus, qui tesseris ludere amat, *Arist. Vesp.* 76.

φιλοκῦδὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, amans vel studiosus gloriæ. Ex φίλος et κῦδος.

φιλοκυνηγέτης, ᾱ, ὁ, venationis studiosus.

φιλοκύνηγος, venationis amans, seu studiosus, *Plut.*

φιλόκυνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui canibus gaudet. Ex φίλος et κύων.

φιλοκωθωνιστὴς, ὁ, bibax, vinolentus, ebriosus, *Ath.*

φιλόκωμος, ὁ καὶ ἡ, qui amat comessationes.

φιλόκωπος, ον, rei nauticæ studiosus.

φιλόλαγνος, ὁ καὶ ἡ, libidinosus.

φιλολάμπαδος, ὁ, ἡ, faces, lucem amans, *Epith.* Dianæ. A λαμπάς.

φιλολήϊος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, amans prædæ. Ex φίλος et λῆϊν.

φιλόλιθος ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui gemmas amat, lapidum pretiosorum studiosus.

φιλόλιχνος, ὁ καὶ ἡ, gulæ deditus.

φιλολογέω, ῶ, f. ήσω, libenter dissero; (2) philosophor et dissero cum philosophis. Ἀλλὰ γὰρ ἄλις ὕπερ τῆς εἰς τὰ ὑψηλὰ τῶν σχημάτων χορήσεως ἐκ παρεμβήκης τοσαῦτα περιλελόγηται, *Longin.* 29.

φιλολογία, ας, ἡ, studium seu amor disserendi; (2) studium seu amor literarum. A

φιλολόγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui disserere amat; (2) qui libenter audit alios loquentes seu disserentes; (3) literarum studiosus; (4) literatus, doctus, *Gl. Vet.* amator verborum, studiosus.

φιλολόγως, *adv.* more philologorum, amore literarum.

φιλολοιδορία, ας, ἡ, dicacitas, *Gl. V.* A

φιλολοίδορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, dicax, maledicus, contumeliosus.

φιλολοιδόρως, *adv.* contumeliose.

φιλολουτρέω, ῶ, f. ήσω, libenter lavo, percupidus sum lavandi, i. e. balnei. A

φιλόλουτρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui balnea amat, balneorum avidus. Ex φίλος et λοῦτρον.

φιλομαθεία, et -θίᾱ, ας, ἡ, discendi cupiditas.

φιλομαθέω, ῶ, f. ήσω, discere cupio, discendi desiderio teneor, *Plato.* A

φιλομαθὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, cupidus seu studiosus discendi. Ex φίλος et μανθάνω.

φιλομαθῶς, *adv.* cum discendi cupiditate. A præc.

φιλομαντευτὴς, ῶ, ὁ, vates, augur, hariolus.

φιλόμαντις, ἐως, ὁ, idem.

φιλόμαστος, ὁ καὶ ἡ, lactens, sugens ubera, *Æsch. Agam.* 139.

φιλομαχέω, ῶ, f. ήσω, appeto pugnam, cupide pugno; (2) fervide et incaute prælior, *Plut.* Ex φίλος et μάχομαι.

φιλόμαχος, ὁ, bellicosus, ferox, *Æsch. Sept. Theb.* 121.

φιλόμβριος, pro φίλομβρος, *Ep.*

φίλομβρος, ον, imbre multo opus habens, *Epith.* plantarum.

φιλομειδὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, amans risus. Hinc τὸ φιλομειδὲς, amor risus. A μειδάω.

φιλομειμδὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, qui libenter conqueritur et expostulat. A μέμφομαι.

φιλομειμφότατος, delator acerrimus, *V. L.*

φιλομηδὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, coitum appetens. Ex φίλος et μήδεα.

φιλομήλας, ᾱο, ἡ, philomela, *Gl. V.* φιλομήλη, acredula. Ex φίλος et μέλος.

φιλομήλειος, ᾱ, ον, qui est lusciniæ. A pr.

φιλομήλος, ὁ, amator malorum, seu pomorum, *Ath.*

φιλόμηρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, amator vel studiosus Homeri, qui libenter imitatur Homerum.

φιλομήτωρ, ορος, ὁ, matris amans. A μήτηρ.

φιλομισέω, ῶ, odio indulgeo. A

φιλόμισος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, odio indulgens.

φιλομίσως, *adv.* more eorum qui odiorum sunt amantes, *Steph.*

φιλομμειδὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, idem quod φιλομειδὴς.

φιλομμηδὴς, idem quod φιλομηδὴς.

φιλόμολπος, ὁ καὶ ἡ, amans cantum; (2) cantor; (3) carmina amans; (4) gloriæ appetens. A μολπὴ.

φιλομουσέω, musas, seu musicam amo, *Ath.*

φιλομουσία, ας, ἡ, musarum seu musices amor, studium musices. A

φιλόμουσος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, musarum vel musices amans; (2) qui studiorum humaniorum seu politioris literaturæ amans est. Ex φίλος et μοῦσα.

φιλομόχθηρος, ον, malorum seu improborum amans vel improbitatis, *Poll.*

φιλόμοχθος, laborum amans, *Steph.*

φιλομυθέω, ῶ, f. ήσω, libenter fabulor, confabulationum seu fabularum amans sum.

φιλομυθία, ας, ἡ, fabularum studium. A φιλόμυθος.

φιλόμυθον, τὸ, confabulationum seu fabularum amor, *Longin.*

φιλόμῦθος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, confabulationum vel fabularum amans.

φιλόμωμος, idem quod φιλοψόγος, *Plato.*

φιλονάματος, ὁ καὶ ἡ, humoris appetens, *Epith.* Solis, quia humores attrahere creditur. A νᾶμα.

φιλοναύτης, ᾱ, ὁ, rei navalis studiosus.

φιλονεικέω, ῶ, f. ήσω, rixor, contendo; (2) æmulor, æmulus sum; (3) contendo, i. e. laboro efficere, enitor; *Gl. V.* φιλονεικῶ, certo, contendo, altercor. Φιλονεικεῖν τινι πρὸς ἀρετὴν, *Plato.* Πέρα τῶ μετρίε φιλονεικεῖν αἰρέμενος, *Philo.*

φιλονεικία, ας, ἡ, contentio, rixarum amor, jurgium, pertinacia; (2) æmulatio; (3) contentio virium in certamine. A

φιλόνεικος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, contentiosus; aftercator, *Gl. V.* (2) in bonam partem, studiosus alicujus rei, multum in aliqua re laborans.

φιλονείκως, *adv.* rixose, contentiose; (2) cum æmulatione; (3) *Gl. V.* certatim.

φιλόνεος, ὁ καὶ ἡ, qui juvenum amore tenetur, pæderasta.

φιλονικέω, vincere, præstare cupio. A

φιλόνικος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, studiosus seu cupidus victoriæ. Ex φίλος et νίκη.

φιλονύμφιος, ᾱ, nuptiis gaudens, nuptiis favens, *Epith.* Veneris.

φιλόξεινος, pro φιλόξενος, *Hom.*

φιλοξενέω, ῶ, hospites amore prosequor, hospites libenter excipio; (2) peregrinos amo, peregrinos amo mores.

φιλοξενία, ας, ἡ, hospitalitas, liberalitas in hospites. A
φιλοξενίζω, liberalis sum erga hospites.
φιλόξενος, ε, ὁ καὶ ἡ, hospitalis, liberalis erga hospites.
φιλοξένως, *adv.* hospitaliter.
φιλοξύτονος, ον, in *pl.* φιλοξύτονα, verba quæ acui fere solent.
φιλόοινος, ον, vinosus, vino deditus.
φιλοπαιγμόνως, *adv.* jocose, studio joci, &c.
φιλοπαιγμοσύνη, ἡ, studium jocandi, ludendi, &c.
φιλοπαίγμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, amans jocos et lusus; (2) facetus, festivus. Ex φίλος et παίγμα.
φιλοπαίκτης, ε, ὁ, idem.
φιλόπαις, αιδος, ὁ καὶ ἡ, amans liberorum, qui pueros amat, *Gl. V.* puerarius.
φιλοπαίσμων, ὁ, idem quod φιλοπαίγμων.
φιλοπαίστης, ε, ὁ, idem. A παίζω.
φιλοπάννυχος, ον, noctem vigiliis consumere solitus; *Epith.* etiam Veneris.
φιλοπαραβόλος, ὁ, qui projectæ audaciæ facinora amat, *Plut.*
φιλοπάρθενος, seu φιλοπαρθένιος, ε, ὁ καὶ ἡ, virginum amator; (2) virginitatis amator seu studiosus.
φιλοπατορία, ἡ, pietas in patrem.
φιλοπατρία, ἡ, patriæ amor, *Ar.*
φιλοπατρίς, ίδος, ὁ καὶ ἡ, patriæ amans seu amator.
φιλοπάτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, amans patris. Ex φίλος et πατήρ.
φιλοπενθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ad luctum proclivis. Ex φίλος et πένθος.
φιλοπένταθλος, ον, *pr.* qinquertio esse cupiens; *Met.* qui excellere in omni genere cupit.
φιλοπευθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui scisicitari et percontari amat, ideoque discendi cupidus est, curiosus scrutator. Ἀγέρευε γυνὴ φιλοπευθέϊ μύθῳ, *Nonn. P.* 4, 9. A πεύθομαι.
φιλοπευσέω, libens audio et scisicitor, curiosus sum in sciscitando, *Ph.* φιλοπευσεῖ, percontatur, sciscitatur. A
φιλοπεύστης, ε, ὁ, sciscitator, *Gl. Vet.*
φιλοπευσία, ἡ, amor et studium sciscitandi, *Steph.*
φιλόπευστος, ε, ὁ καὶ ἡ, id. quod φιλοπευθής.
φιλοπλακούντος, ὁ καὶ ἡ, qui placentis delectatur, libenter placentis vescitur.
φιλόπλεκτος, ον, bene textus, seu plicatus, cincinnatus, amans crinium crispatorum.
φιλόπλους, ους, ὁ καὶ ἡ, navigandi cupidus.
φιλόπλους, ὁ, armorum studiosus, qui arma tractare amat, *Ep.*
φιλοπλουτέω, ῶ, f. ήσω, ditescere cupio, nimio studio divitiis inhio, *Plut.*
φιλοπλουτία, ας, ἡ, divitiarum amor, divitiarum cogendarum cupiditas. A
φιλόπλουτος, ε, ὁ καὶ ἡ, divitiarum amans, ditescendi studiosus.
φιλοποιέω, ῶ, et ἑομαι, ῆμαι, amicum seu benevolum reddo, concilio; φιλοποιεῖ, reconciliat, *Ph.* φιλοποιῆμαι, concilio, *Gl. Vet.*
φιλοποίησις, εως, ἡ, reconciliatio, conciliatio, *Gl. V.* A pr.
φιλοποιητὴς, οῦ, ὁ, reconciliator, amicitiæ conciliator.
φιλοποιία, ας, ἡ, conciliatio. A ποιέω.
φιλοποίμην, ενος, ὁ, pastorum amans, vitæ pastoritiæ deditus.
φιλοποίμνιος, ὁ καὶ ἡ, gregis amans, gregem curans, *Epith.* canis. A ποίμνιον.
φιλοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, amicos efficiens, amicorum effector seu effectrix. A ποιέω.
φιλοπόλεμος, ε, ὁ καὶ ἡ, belli amans; (2) bellicosus, bellax.
φιλόπολις, εως, ὁ καὶ ἡ, civitatis amans; (2) suæ patriæ et civitatis commodis studens.
φιλοπολίτης, ε, ὁ, amans et studiosus civium, ac saluti eorum consulens.
φιλοπονέω, ῶ, f. ήσω, laborum amans sum; (2) cum labore efficio, studiose et gnaviter aliquid facio; elaboro, elucubro, *Gl. Vet.* studeo. Φιλοπονεῖν τὸ σύγγραμμα, *Nax.* Δεῖ μᾶλλον φιλοπονεῖσθαι περὶ τῶν μεταφορῶν, *Aristot.* A φιλόπονος.
φιλοπόνημα, τὸ, opus elaboratum, *Steph.*
φιλοπόνηρος, ε, ὁ καὶ ἡ, improborum amans.
φιλοπονία, ας, ἡ, laborum amor, studium, industria, *Ph.* A
φιλόπονος, ε, ὁ καὶ ἡ, amans laborum, gnavus; studiosus, industrius, *Ph.* τὸ φιλόπονον, studium, *Gl. V.*

φιλοπονῶσι, 3. pl. præs. ind. act. pro φιλοπονέουσι, a φιλοπονέω.
φιλοπόνως, *adv.* gnaviter, diligenter, studiose. A φιλόπονος.
φιλοπόρνος, ὁ καὶ ἡ, scortator. A πόρνη.
φιλοπορφύρεος, ὁ καὶ ἡ, qui veste purpurea utitur, delectatur.
φιλοποσία, ας, ἡ, amor potationis seu potus, inexhausta et inexplebilis bibendi aviditas, vinolentia. Ex φίλος et πόσις.
φιλοποτέω, amo potationes. A
φιλοπότης, ε, ὁ, amator vini, potator, bibax, *Gl. V.* bibaculus.
φιλοπότις, ή, bibula, vinosa.
φιλοπραγμοσύνη, ης, ἡ, rerum alienarum curiosus. A φιλοπράγμων.
φιλοπραγμόνεσσι, diligentius, *V. L.*
φιλοπραγμόνως, *adv.* more eorum, qui se libenter implicant negotiis alienis; (2) cum desiderio facessendi negotium. Ab eodem.
φιλοπραγμοσύνη, ης, ἡ, amor aliis, seu variis se implicandi negotiis; (2) amor et voluntas litigandi; (3) solertia. A
φιλοπράγμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui libenter variis negotiis se implicat, qui sibi et aliis negotia libenter facessit. A πρᾶγμα.
φιλοπρεπὴς, ὲς, decori amans, elegans.
φιλοπρεπῶς, *adv.* amice, eleganter, *Gl. V.* A πρέπει.
φιλοπροσηγορέω, ας, ἡ, salutandi studium, adfabilitas. A
φιλοπροσήγορος, ε, ὁ καὶ ἡ, affabilis comis, blandus, *Gl. Vet.* salutator. Ex φίλος et προσηγορέω.
φιλοπροσηγόρως, *adv.* salutandi studio, adfabiliter.
φιλοπρωτεία, ας, ἡ, amor principatus seu primatus.
φιλοπρωτεύω, fut. εύσω, primatum obtinere cupio, primatum ambio, primas partes affecto. Ἀλλ' ὁ φιλοπρωτεύων αὐτῶν Διοτρεφὴς ἐκ ἐτιοίχεται ἡμῖν, 3 *Joann.* 9. A
φιλόπρωτος, ε, ὁ καὶ ἡ, primatum affectans. Φύσει δὲ πολλῶν ὄντων καὶ μεγάλων παθῶν ἐν αὐτῷ, τὸ φιλόνεικον ἰσχυρώτατον ἦν καὶ τὸ φιλόπρωτον, *Plut.* in *Alcibiad.* c. 2.
φιλοπτόλεμος, ε, ὁ καὶ ἡ, belli amans, bellicosus.
φιλόπτολις, εως, ὁ καὶ ἡ, vide φιλόπολις.
φιλοπτωχία, ας, ἡ, amor pauperum et in mendicos liberalitas. A
φιλόπτωχος, ε, ὁ καὶ ἡ, promptus ad juvandos pauperes et mendicos.
φιλόπυρος, ὁ καὶ ἡ, amans triticum, *Ep.*
φιλόπυρος, ὁ καὶ ἡ, idem quod φιλοπυθής.
φιλοπωρίστης, ου, ὁ, qui autumnales fructus decerpere et iis vesci amat. Ab ὀπώρα.
φιλορεγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, iracundus. Ab ὀργή.
φιλόργιος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui orgia celebrare amat, *Nonn. P.* 6, 4. *Epith.* festi diei, solennis, celeber. Ab ὄργια.
φιλορήτωρ, seu φιλορρήτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, rhetoricæ amans et studiosus.
φιλορισία, ας, ἡ, nimia et inanis subtilitas in definiendo. Ex φίλος et ὁρίζω.
φιλορμίσια, ἡ, in portum deducens navigantes, *Epith.* Veneris. Ab ὁρμίζω.
φιλορνιθία, ας, ἡ, avium amor. A
φίλορνις, ιθος, ὁ καὶ ἡ, avium amans.
φιλορρώων, ὁ καὶ ἡ, *Epith.* cami.
φιλορρὼξ, amans acinorum, vitis *Epithet.* *Ep.*
φιλότευξ, ὁ καὶ ἡ, amans coturnices.
φιλοχρήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, saltationum amans. Ex φίλος et ὀχέομαι. Unde
φιλοχρησίεσσι, ἡ, amans saltationis, *Epith.* Veneris, *Ep.*
φιλόχρησος, ε, ὁ καὶ ἡ, saltandi cupidus.
ΦΙΛΟΣ, ε, ὁ, amicus. Sed φίλος, η, ον, carus, amicus, gratus; (2) *servit pro nominibus* meus, tuus suus; ap. *Hom.* et alios, *Ern.* Hinc *Comp.* φίλτερος, et *Superl.* φίλτατος, amicissimus. Φίλον ἐστὶ, solitum est, *Il.* 4, 372.
φιλοσαρκέω, ῶ, voluptatis carnisque studio teneor, carnem amo et cuticulam curo.
φιλοσαρκία, ας, ἡ, amor carnium, libido edendi carnes; (2) corporearum voluptatum studium. A
φιλόσαρκος, ε, ὁ καὶ ἡ, carnem amans, corporeis oblectamentis totus deditus. A σάρξ.
φιλοσιγματος, ὁ, crebro usurpans literam σ.
φιλόσιτος, ε, ὁ καὶ ἡ, frumenti comparandi cupidus; (2) cibi appetens.
φιλόσκατος, ε, ὁ καὶ ἡ, tegmine gaudens, *Suic.* Ex φίλος et σκέπη.

φιλόσκηπτρος, ὁ, *Epith.* regis, sceptriger.
φιλόσκιος, ε, ὁ καὶ ἡ, amans umbræ, umbram captans. Ex φίλος et σκιά.
φιλοσκωμμόνως, *adv.* more eorum qui scommata dicere amant.
φιλοσκωμμοσύνη, ης, ἡ, amor scommatum, *Poll.*
φιλοσκώμμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, dicteriis mordacibus et scommatis gaudens, *Gl. Vet.* dicax. Ex φίλος et σκῶμμα.
φιλοσκωπτέω, ῶ, f. ήσω, dicax sum. A
φιλοσκώπτης, ε, ὁ, dicax, urbanus.
φιλοσοφέω, ῶ, f. ήσω, sapientiam amo, sapientiæ deditus sum, studium meum in doctrina et sapientia colloco, philosophiam capesso, philosophiæ me dedo; (2) philosophorum more disputo, dissero seu disquiro et commentor mecum, philosophiam doceo seu profiteor; (3) universe pro exquiro aliquid, curo, video, *Lys.* (4) sapientiæ et modestiæ in moribus studeo; apud *Script. Eccles.* vitæ operam do austeræ et severæ, *Ern.* Τὸ περιλοσόφημα μετὰ τῆ ἀδίκω σοφιστῆ, τῆ ἔρωτος, *Xen. Cyr.* 6, 6. A φιλόσοφος. Hinc
φιλοσόφημα, ατος, τὸ, philosophica quæstio, seu res, quam quis philosophica commentatione exquirit. A præc.
φιλοσοφία, ας, ἡ, philosophia, sapientiæ studium; (2) secta, *Gl. Vet.* (3) eloquentia, *Isocr.* (4) vita ascetica et monastica, ap. *Scr. Eccl.* A φιλόσοφος.
φιλοσοφικὸς, ὴ, όν, philosophicus, ad philosophum pertinens vel philosopho dignus.
φιλοσοφομισθαχίστρας, adolescentulus philosophiæ deditus, seu qui adolescens admodum philosophatur, *Ath.*
φιλόσοφος, ε, ὁ καὶ ἡ, amans seu expetens sapientiam, sapientiæ studio deditus; (2) sapiens, doctus, philosophus. Ex φίλος et σοφός.
φιλοσοφόντες, nom. plur. partic. præs. act. *contr.* pro φιλοσοφέοντες, a φιλοσοφέω.
φιλοσόφως, *adv.* philosophice, ut philosophum decet.
φιλοσπήλυγξ, γγος, ὁ καὶ ἡ, speluncas amans, libenter in antris commorans.
φιλόσπονδος, ὁ καὶ ἡ, libationi aptus, seu serviens, v. c. vinum.
φιλοστασιώτης, ε, ὁ καὶ ἡ, seditiosus, *Gl. V.*
φιλοστένακτος, ον, gemebundus, *Ep.*
φιλοστεφανέω, ῶ, coronarum amans sum; s. coronam adsequi contendo, coronam ambio, *Polyb.* A
φιλοστέφανος, ε, ὁ καὶ ἡ, coronarum amans seu cupidus.
φιλόστονος, ὁ καὶ ἡ, gemebundus.
φιλοστόνως, *adv.* gemebunde, cum gemitu.
φιλοστοργέω, ῶ, ad amandum propensus sum, seu valde amo; dicitur *inpr.* de amore conjugum, et eo qui inter parentes et liberos est; (2) cupiditate generandorum liberorum ducor.
φιλοστοργία, ας, ἡ, amor vehemens quivis inter parentes et liberos, conjugesque. A
φιλόστοργος, ε, ὁ καὶ ἡ, propensus ad amorem, qualis est inter parentes et liberos, *Ph.* indulgens. Ex φίλος et στοργή.
φιλοστόργως, *adv.* amantissime, indulgenter.
φιλοστρατώτης, ε, ὁ, militum amans, seu militibus nimis indulgens; (2) ad rem militarem pronus.
φιλόστρατος, ὁ, amans militiæ, *Ar.*
φιλόστροφος, ε, ὁ καὶ ἡ, mutabilis, inconstans. A στροφή.
φιλόσυκος, ε, ὁ καὶ ἡ, amans ficuum, qui ficuum esu delectatur. Ex φίλος et συκῆ.
φιλοσύμμαχος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui amat suos belli socios, amans commilitonum; (2) qui se libenter belli socium adjungit.
φιλοσυνήθης, εος, ὁ καὶ ἡ, amans consuetudines, familiaritates.
φιλοσυνοσιάζω, frequenti congressu, coitu gaudeo.
φιλοσυνουσιάστης, ε, ὁ, salax. A præc.
φιλοσύντομος, ὁ καὶ ἡ, brevitatis studiosus, brevis.
φιλοσωματέω, ῶ, nimium sum amans corporis mei, nimis curo corpus. A
φιλοσώματος, ε, ὁ καὶ ἡ, corporis sui nimium studiosus, qui nimis amat curare cutem suam. Ex φίλος et σῶμα.
φιλοσώματος, *adv.* nimia in corpus indulgentia, nimia corporis cura.
φιλοσώφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, moderatus vel prudens; (2) pudicos et castos amans.
φιλοτάριον, et φιλοτάριον, ε, τὸ, amiculus,

amicellulus, in compellatione *ὑποκοριστικῶς*, idem quod *φιλτάτιον*, *Ar.*

φιλοτάριχος, ὁ, salsamentorum amans, *Ath.*

φιλοτεκνίς, ίδος, ἡ, amor in liberos.

φιλότεκνος, ος, ὁ καὶ ἡ, amans liberorum. Ex *φίλος* et *τέκνον*.

φιλοτεχνέω, artium studiosus sum ; (2) artificiosæ elegantiæ studio teneor ; (3) dissero de arte aliqua velut ejus studiosus ; (4) artificiose et callide ago. A *φιλότεχνος*. Hinc

φιλοτέχνημα, ατος, τὸ, opus solers, artificiosum, *Basil.*

φιλοτεχνήμων, ονος, ὁ, ingeniosus artifex.

φιλοτέχνης, ου, ὁ, artificiosus, *Gl. Vet.* Ex *φίλος* et *τέχνη*.

φιλοτέχνησις, εως, ἡ, ipsa actio solerter aliquid efficiendi ; (2) artificium, opificium. A *φιλοτεχνέω*.

φιλοτεχνία, ας, ἡ, artium studium, vel studium elegantiæ et artificii, solertia ; (2) usus consiliorum callidorum, inventorum callidorum, doli, in efficiendo, præsertim in bello gerendo. A

φιλότεχνος, ον, ὁ καὶ ἡ, artis aut artium studiosus, industrius, solers. A *τέχνη*.

φιλοτέχνως, *adv.* more eorum, qui artium sunt studiosi ; (2) artificiose, ingeniose.

φιλότης, ητος, ἡ, amicitia, amor, benevolentia ; (2) concubitus ; (3) *Gl. V.* amicus, in compellationibus, *ὦ φιλότης*. A *φίλος*.

φιλοτησίαι, ας, ἡ, propinatio, invitatio ad bibendum ; (2) propinatio post cœnam benevolentiæ ergo. A

φιλοτήσιος, ον, ὁ καὶ ἡ, ad amicitiam pertinens, amicitiæ conveniens, aptus ad conciliandam amicitiam. A *φιλότης*.

φιλότητος, ωος, ἡ, amicitia. Ad eod.

φιλοτιμεῖσθαι, præs. inf. med. *contr.* pro *φιλοτιμέεσθαι*, a

φιλοτιμέομαι, ήμαι, fut. *ήσομαι*, honoris consequendi gratia facio ; (2) ambitiose et magno studio conor et annitor, more nimirum eorum, qui honoris caussa toti sunt in re aliqua ; (3) æmulor, æmulatione ductus contendo cum aliquo ; (4) efferor, glorior, mihi placeo ; (5) munificentia et liberalitate inclaresco, largior populariter ; (6) *simpl.* dono, largior ; (7) gaudeo aliqua re, delector ; (8) est etiam, odio prosequor, vel ulcisci cupio. *Φιλοτιμεῖσθαι ἐξανευρεῖν*, *Xen.* *φιλοτιμεῖσθαι πρός τινα*, *Dem.* A *φιλότιμος*. Hinc

φιλοτίμημα, ατος, τὸ, conatus, contentio, studium aliquid efficiendi ; (2) in quo aliquis sibi placet, et quo honorem aucupatur ; (3) liberalitas, facinus liberale ; (4) ornamentum, magnificentia.

φιλοτιμία, ας, ἡ, honoris seu honorum studium, ambitio ; (2) æmulatio, æmula virtus et contentio animi ad certamen excitati ; (3) studium, contentio ; (4) erogatio publice facta ; munificentia, velut in ludis ; unde *φιλοτιμίαι*, ludi ; (5) liberalitas. A *φιλότιμος*.

φιλότιμος, ος, ὁ καὶ ἡ, honoris seu honorum cupidus seu studiosus, ambitiosus ; qui ad rem aliquam contendit, et ex eo honorem sibi parere nititur ; (2) generosus, magnificus, *Phil.* ambitiosus, munerarius, liberalis. Ex *φίλος* et *τιμή*.

φιλοτίμως, *adv.* studio honoris, nimio honoris studio, ambitiose, solicite, *Gl. Vet.* comiter, enixe, certatim.

φιλοτμητος, ος, ὁ καὶ ἡ, incisione gaudens ; *Epith.* diei qua circumcisio fit. ap. Judæos. Ex *φίλος* et *τέμνω*.

φιλοτοῦστος, ος, ὁ, rei alicujus valde studiosus.

φιλοτραγήμων, ὁ, bellaria amans, libenter edens. A *τράγημα*.

φιλοτράπεζος, ὁ καὶ ἡ, parasitus, scurra, dicax, facetus. A *τράπεζα*.

φιλοτρώγω, lubenter alo, multos alo.

φιλοτύραννος, ος, ὁ καὶ ἡ, fautor, sectator tyrannorum ; (2) tyrannidis amans, seu cupidus.

φιλοτωθάζω, libenter derideo, dicax sum.

φιλοτωθάσσω, idem.

φιλόφθογγος, ον, clamosus, latrator.

φιλόφθονος, ὁ καὶ ἡ, invidus.

φιλοφιλία, ας, ἡ, amor et studium erga amicos. A

φιλόφιλος, ὁ καὶ ἡ, amicorum studiosus.

φιλοφθέγμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, lyræ amans.

φιλοφοιτέομαι, ήμαι, comitate prosequor et humanitate, amanter complector, *Gl. V.* *φιλοφοιτήμαι*, concilio. *Περιπλακῖσα αὐτῷ κατὰ τὸν συνήθη τρόπον ἐφιλοφοιτεῖτο*, *Ælian. V. Hist.* 12, 1.

φιλοφρενέω, benevolus sum, *Herod.*

φιλοφρόνημα, τὸ, factum benigne, beneficium, humanitas. A præc.

φιλοφρόνησις, εως, ἡ, comitas, benevolentia.

φιλοφρονητικός, ὴ, όν, comis, blandus.

φιλοφροσύνη, ης, ἡ, benevolentia, comitas ; (2) liberalitas, amicitia, familiaritas.

φιλοφρόνως, *adv.* benevolo animo, benevole, comiter, amanter.

φιλόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, cui mens est benevola erga quempiam, benevolus, comis, humanus, benignus. Ex *φίλος* et *φρήν*.

φιλόφωνος, ος, ὁ καὶ ἡ, loquax, garrulus. Ex *φίλος* et *φωνή*.

φιλόχλαινος, ος, ὁ καὶ ἡ, *proprie* læna seu pingui veste utens, cupidus lænæ, appetens lænam seu vestem quamcunque, *R.* Ex *χλαῖνα*.

φίλοχλος, ὁ καὶ ἡ, amans vulgi, popularis.

φιλοχορευτής, οῦ, ὁ, choreas ducendi studiosus, *Epith.* Bacchi.

φιλόχορος, ος, ὁ καὶ ἡ, chori seu chorearum amans.

φιλοχρηματέω, ῶ, f. *ήσω*, pecuniæ avidus, *Plato.* A *φιλοχρήματος*.

φιλοχρηματία, ας, ἡ, pecuniæ cupiditas, avaritia. Ἡ γὰρ *φιλοχρηματία*, πρὸς ἣν ἀπαλήσως ἡδὲ νοσήμεν, καὶ ἡ φιλησονία δυλαγωγῶσι, *Longin.* 44. A

φιλοχρηματιστής, οῦ, ὁ, pecuniæ comparandæ cupidus seu studiosus.

φιλοχρηματιστικῶς, *adv.* studio comparandarum divitiarum. A præc.

φιλοχρήματος, ον, ὁ καὶ ἡ, cupidus pecuniæ, avarus. Ex *φίλος* et *χρῆμα*.

φιλοχρηστος, ον, ὁ καὶ ἡ, amans bonorum ; (2) honesti studiosus, benignus, æquus.

φιλόχριστος, ον, ὁ καὶ ἡ, amans et studiosus Christi.

φιλόχρονος, ον, ὁ καὶ ἡ, *proprie* amans temporis, cunctator.

φιλοχρυσία, ἡ, auri amor, *Steph.*

φιλόχρυσος, ὁ καὶ ἡ, auri amans, auro inhians.

φιλοχωρέω, ῶ, f. *ήσω*, libenter in loco versor et habito ; (2) versor et habito. Ἔκαστον καθάπερ πατρίδι φιλοχωρεῖ, *Philo.*

φιλοχωρία, ας, ἡ, amor, quo quis libenter in aliquo loco commoratur. A

φιλόχωρος, ον, ὁ καὶ ἡ, qui locum amat, qui aliquo in loco versatur.

φιλοψευδία, ας, ἡ, studium mentiendi. A

φιλοψευδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, mendaciorum amans, libenter mentiens, fingens. Ex *φίλος* et *ψεῦδος*.

φιλοψεύστης, ου, ὁ, amans mendacia, mendax.

φιλοψία, ας, ἡ, opsoniorum cupido seu appetitus. A *φίλοψος*.

φιλόψιλος, ὁ καὶ ἡ, qui summo in chorea loco est, *Alcin.*

φιλοψογέω, ῶ, reprehendendi studio teneor. A

φιλόψογος, ον, ὁ καὶ ἡ, reprehendere amans.

φιλοψόγως, *adv.* reprehendendi studio.

φίλοψος, ον, ὁ καὶ ἡ, opsoniorum amans. Ex *φίλος* et *ὄψον*.

φιλόψοφος, ὁ καὶ ἡ, garrulus, jactator.

φιλοψυχέω, ῶ, f. *ήσω*, nimium amo animulam meam, vitæ turpiter et ignave parco. Καὶ γὰρ ὦδέ τοι λίαν γ' ἐμοὶ φιλοψυχεῖν χρεών, *Eur. Iph.* in *Aul.* 1436. Αὐτοὶ φιλοψυχοῦντες ἕξιτε χθονὸς, *id. Herac.* 518. A *φιλόψυχος*.

φιλοψυχητέον, cum ὲ, non nimium amanda est vita.

φιλοψυχία, ας, ἡ, nimius vitæ amor. A *φιλόψυχος*, ον, ὁ καὶ ἡ, qs. animæ amans ; nimium vitæ cupidus, nimium timens ne vita pereatur ; (2) qui vitam tuetur. Κακὴ φανεῖσθαι καὶ φιλόψυχος γυνὴ, *Eur. Hec.* 346. Ex *φίλος* et *ψυχή*.

φιλόψυχος, ον, ὁ καὶ ἡ, qui frigida amat, frigoris cupidus, amans frigidi.

φιλοψύχως, *adv.* nimio vitæ amore, nimis vitæ parcendo.

φιλῶ, in amicitiam redigo, concilio, amo, *V. L.*

φίλτ' pro *φίλτατε*, *carissime*, voc. sing. per *Apoc.* a *φίλτατος*.

φιλτάτιον, ου, τὸ, amiculus. A

φίλτατος, η, ον, carissimus, sodalis, *Gl. Vet.* sc. in compellatione. A *φίλος*.

φίλτρον, ου, τὸ, amoris illecebra, amatorium poculum, *Theocr. Id.* 2, 1. (2) res amicitias, seu amorem, benevolentiam, concilians. Ab eod.

φίλυδρις, ὁ καὶ ἡ, contumeliosus, insolens.

φιλυγιὴς, ὲς, bonæ valetudinis studiosus.

φιλύδρηλος, ον, idem quod *φίλυδρος*.

φιλυδρίας, ὁ, amans aquæ.

φιλυδρίδιος, aquas amo, locis irriguis gaudeo, *Hes.*

φίλυδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, aquæ amans, gaudens aquis. Ex *φίλος* et *ὕδωρ*.

φιλύδωρ, ὁ, idem, *Steph.*

φιλύκη, ἡ, phylace, arbor semper virens, *Theophr.*

φίλυμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, amans hymnos, studiosus canendi, musicus.

φιλυπήκοος, ὁ, ἡ, obsequiosus, facile obediens.

φίλυπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, amans somni, somniculosus.

φιλυπόδοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui sæpe, benigne convivatur, *Rob.* Ex *φίλος* et *ὑποδοχή*.

φιλυπόστροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, redire solitus, facile rediens. *Φιλυπόστροφον κακὸν*, *Aret.*

φιλυποστροφῶδης, ες, idem. Ab *ὑποστροφή*.

φιλυποψία, ας, ἡ, natura ad suspicandum propensa. Ex *φίλος* et *ὑποψις*.

ΦΙΛΥΡΑ, ας, ἡ, tilia, *arbor. Angl.* THE LIME OR LINDEN-TREE. (2) ejusdem arboris bractea, i. e. tenuior membrana inter lignum et extimum corticem latitans.

φιλύφυλος, ίνη, ινον, tiliaceus, *Gl. V.* *φιλύρινον*, corticatum. A præc.

φιλύφυος, ίας, ιον, idem et ab eod.

φιλῳδός, ὸν, ὁ, studiosus cantus, musicus. Ex *ᾠδή*.

φίλως, *adv.* libenter. A *φίλος*.

φίλωψ, ωπος, ὁ, ἡ, qui amico vultu est, amicus.

φίμβον, ου, τὸ, idem quod *φιμὸς*, *Ep.*

ΦΙΜΟΣ, ου, ὁ, camus, capistrum ; (2) fiscella ; (3) apud *Etym.* obturamentum quo sibi os obligant urinatores, ne aquam sorbere cogantur ; (4) piscatorium instrumentum. *Φιμοὶ*, *Schol.* ad *Æsch.* contra *Theb.* vers. 469. (5) pyrgus in ludo aleatorio, turricula in qua concutiuntur tesseræ, aut tali. (Pyrgus in fundibuli vel coli speciem repræsentabat, per quod talis concussi in *ψηφοδόλῳ*, i. e. fritillo, jaciebantur in alveolum, *Ern.*) .

φιμόω, f. *ώσω*, camo obligo aut adstringo, capistro, obturo, coarcto, constringo, os occludo, *Gl. Vet.* *φιμῶ*, incapistro, compesco ; *φιμῶμαι*, obmuteo, obmutesco, commuteo, commutesco. Εἶτα *φιμώσητε τέτε τῷ ξύλῳ τὸν αὐχένα*, *Arist. Nub.* 592. Ἐφίμωσε τὲς σαδδυκαίυς, *Matt.* 22, 34. *Φιμώθητι*, καὶ ἐξελθὲ ἐξ αὐτᾶ, *Luc.* 4, 35. A *φιμὸς*.

φιμώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, cami seu fiscellæ formam habens ; (2) cami usum præbens ; (3) constringens. Ab eod.

φίμωσις, εως, ἡ, obligatio, quæ fit camo ; (2) coarctatio, seu constrictio quælibet. A *φιμόω*.

φὶν, dat. plur. pro *σφὶν*, *Ion.* pro *σφίσι*.

φινὶς, ossifragus, genus aquilarum. A *φήνη*.

φίντατος, *Dor.* pro *φίλτατος*.

ΦΙΝΤΙΣ, ὁ, auriga ; (2) animus, qs. *corporis auriga*. Vox Dorica.

φὶξ, ικός, ἡ, *Bæot.* pro *σφιγξ*.

ΦΙΤΡΟΝ, ου, ὁ, stipes, truncus ; (2) caulis ; (3) fax ; reperitur et neutrum.

φίττα, *adv.* accelerandi. Ab et pro *σίττα*.

φίτυ, τὸ, *Aristoph.* idem quod

φίτυμος, ατος, τὸ, germen, stirps, proles, soboles, filius.

φίτυς, υος, ὁ, pater, genitor. A

φιτύω, f. *ύσω*, sero, planto ; (2) genero, gigno. Τίς δ' ὁ φιτύσας πατὴρ ; *Sophoc. Trach.* 315. A *φύω*.

φλαδιάω, ῶ, contundendo mollio, subigo. A *φλάω*.

ΦΛΑΖΩ, stulte et inarticulate loquor ; (2) ferveo.

φλανύσσω, garrio, ineptio, deliro. A *φλέω*.

φλάσαν, 3. plur. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔφλασαν, a *φλάω*. Unde

φλάσις, ἡ, *Ion.* pro *θλάσις*, fractura.

φλάσμα, τὸ, pro *θλάσμα*, quod confractum, contusum est, contusio. A *φλάω*, pro *θλάω*.

φλασμὸς, ὸ, ὁ, fastus. A *φλάζω*.

φλαστός, ή, όν, qui contundi seu conteri possit. A φλάω.

φλασῶ, fut. 1. ind. act. *Dor.* pro φλάσω, a φλάω.

φλαυρίζω, f. ίσω, pro vili habeo, contemno. Φλαυρίζων δὲ τὴν τῆ Πομπηΐῳ τὴν παρασκευὴν, *Plut.* A

φλαῦρος, α, ον, vilis, abjectus; (2) deformis; (3) malus, vitiosus; (4) difficilis. A φαῦλος.

φλαυροτόκεια, ή, malam seu inutilem prolem pariens, *Cyr.*

φλαυρεργός, idem quod φαυλεργός, vel qui parva mala patravit et levia, *Soph.*

φλαύρως, *adv.* male, vitiose; (2) difficulter, ægre.

ΦΛΑΩ, ῶ, contundo, contero, frango, rumpo; (2) subigo, tero; unde (3) contundendo mollio; (4) masturbo; (5) voro, avide comedo. Ἔφλα ἐν τῇ θυσίᾳ, *Arist. Plut.* 717. Ἀλλ' ἔ νιν φλάσαι, *Pind. Nem.* 10 128. Κεὼ τότ' ἤδη τῆς ἀθάνης πολλὴν ἔφλων, *Arist. Plut.* 693.

φλεβάζω, scaturio tanquam e vena. A φλέψ.

φλεβικός, ή, όν, ad venas pertinens, qui venarum est. Ab eod.

φλέβιον, ι, τό, venula, *Dim.* ab eod.

φλεβοδονώδης, venas agitans et conturbans, *Gal.*

φλεβονευρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, qs. veninerveus. Ex φλὲψ et νευρώδης.

φλεβορραγία, ας, ἡ, venæ ruptio. Ex φλὲψ et ῥηγνύω.

φλεβοτομέω, ῶ, sanguino, *Gl. Vet.* venam seco; φλεβοτομέομαι, sanguinor, *Gl. Vet. Gal.* A φλὲψ et τομή.

φλεβοτομία, ας, ἡ, venæ sectio, venæ incisio. A

φλεβοτόμος, η, ον, venam incidens. Hinc τὸ φλεβοτόμον, ου, scalpellum seu instrumentum, quo vena inciditur. Ex φλὲψ et τέμνω.

φλεβοτονώδης, venas distendens, *Gorr.*

φλεβώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, venosus, venis abundans. A φλὲψ.

φλεγεθοίατο, 3. pl. præs. opt. med. *Ion.* pro φλεγεθοίντο, a φλεγέθω.

φλεγέθω, uro, incendo, comburo. Πόλιν ἀνδρῶν ὀρυσσον ἐξαίφνης φλεγέθει, *Il.* 17, 738. Ἐμὰς ὁμοῦ φλεγέθων βολαῖς ἀελίῳ, *Eur. Ph.* 172. λαμπρᾷ στερεπτῇ, *Soph. Trach.* 100. (2) ardeo. Πυρσοί τε φλεγέθοντιν ἐπὴν ἥμεροι, *Il.* 18, 211. A φλέγω.

φλεγεῖς, aor. 2. part. pass. verbi φλέγω.

φλεγεός, ὰ, όν, ruber, qualis est flammæ color, *Rob.* A φλέγω.

φλέγμα, ατος, τό, inflammatio, ardor, incendium; (2) pituita, *Phil.* Φλέγμα κακὸν φορέουσα, *Il.* 21, 337. Ab eod.

φλεγμαίνω, ardeo, æstuo, exæstuo, effervesco; (2) intumeo, intumesco, tumeo, *Gl. V.* suppuro; φλεγμαίνει, turget, *Ph.* (3) factum, crimen dicitur φλεγμαίνειν, quod adhuc fervet, h. e. in recenti sermone et odio versatur, item cujus dolor recens est. Εἶτ' ἐφλέγμηνεν αὐτὸ τὸ σφυρὸν, *Arist. Vesp.* 276. Φλεγμαίνουσα πόλις, urbs luxu turgens, tumens, *Plat.* de *Republ.* lib. 2. Confer *Plut.* in *Lycurg.* c. 5. A φλέγμα.

φλεγματίος, αία, αιον, inflatus. Ab eod.

φλεγμανσις, εως, ἡ, idem quod φλεγμασία.

φλέγμας, genus aquilæ flavæ, *Hes.*

φλεγμασία, ας, ἡ, inflammatio, æstus, ardor. A φλέγμα.

φλεγματίας, *Ion.* pro φλεγματίης, ου, ὁ, pituitosus, qui bilioso opponitur. Ab eod.

φλεγματιώδης, ὴ, ὀν, phlegmaticus, abundans pituita. Ab eod.

φλεγμάτιον, τό, *Dim.* pro φλέγμα, *Sotad.*

φλεγματοειδὴς, ὲς, abundans pituita. Ab εἶδος.

φλεγματόεις, όεσσα, όεν, idem.

φλεγματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, inflatus, suppuratus; (2) pituitosus, biliosus.

φλεγμῆναι, aor. 1. inf. act. *Att.* pro φλεγμαίνειν, a φλεγμαίνω.

φλεγμονὴ, ῆς, ἡ, inflammatio, *Gl. V.* suppuratio, tumor. A φλέγω. Hinc

φλεγμονώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, inflammationem habens, cum inflammatione conjunctus.

φλεγοίατο, 3. pl. præs. opt. pass. *Ion.* pro φλέγοιντο, a φλέγω.

φλέγοντι, *Dor.* pro φλέγουσι.

φλέγος, εος, τό, idem quod φλέγμα, *Hes.*

φλεγύας, ου, ὁ, aquila. A φλέγω. Unde

φλεγύεος, έα, εον, ignitus, ardens; (2) splendens; (3) injuriosus, damnosus.

ΦΛΕΤΩ, f. ξω, uro, cremo, incendo, inflammo; (2) amore mei incendo; (3) illustro, illumino; (4) fulgeo; φλέγομαι, ardeo, æstuo, flagro, *Gl. Vet.* Αἷμα δαΐου φλέγει τᾷδε, *Eur. Ph.* 248. φέγγος, *Soph. Aj.* 682. Μῆδ' ἄγαν ὕπνω φλέγεσθον, lugete, *id. Œd. Col.* 1693. Μανίαις φλέγων, *Arist. Thesm.* 687. Ἄνθεμα δὲ χρυσῷ φλέγει, micat, *Pind. Ol.* 2, 131.

φλεδονεία, ας, ἡ, nugacitas, ineptiæ. A

φλεδονεύω, nugor, garrio. A φλεδών.

φλεδονέω, idem quod φλεδονεύω, *Hes.*

φλεδονώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, nugax, garrulus.

φλέδων, ονος, vel φλεδὼν, ῶνος, ὁ, homo ineptus, nugax. A φλέω.

φλεδὼν, όνος, ἡ, nugæ, *Suid.*

φλέξας, a. 1. part. act. verbi φλέγω.

φλέξις, εως, ἡ, incensio, incendium. A φλέγω.

φλεχθείς, a. 1. part. pass. verbi φλέγω.

ΦΛΕΨ, εβός, ἡ, vena animalis; (2) aquarum, et similium.

ΦΛΕΩ, nugor; (2) plenus seu refertus sum, redundo, etiam bonis rebus; (3) ebullio, effervesco, erumpo, *Æsch. Agam.* 1425. A φλύω.

φλέως, ω, ὁ, papyrus, planta aquatica spinis carens, *Suic.* A φλέω.

φληδάω, ῶ, f. ήσω, nugor. Ab eod.

φληναφάω, ῶ, f. ήσω, idem, *Ph.* A φλήναφος.

φληναφεύω, idem et ab eod.

φληναφέω, ῶ, idem et ab eodem. Ἐνταῦθα σαυτῶ παραφρόνει καὶ φληνάφει, *Arist. Nub.* 1417.

φληναφία, ας, ἡ, nugæ. A

φλήναφος, ε, ὁ καὶ ἡ, nugæ; (2) nugator, nugatrix, nugax, stultiloquus. Ex φληνύω et ἄπτομαι.

φληναφώδης, ὁ, nugator, *Gal.*

φληνέω, ῶ, f. ήσω, nugor. A φλέω.

φληνύω, f. ύσω, idem et ab eod.

ΦΛΙΆ, άς, ἡ, portæ ante pagmentum, antæ; (2) vestibulum, limen. Hinc et φλιαὶ, valvarum postes: item, ligna directa et ex transverso depacta, et scalarum firmamenta, quæ gradus transversarios, per quos ascenditur, utrimque compingunt, *Gl. V.* postis, limen.

φλίβω, premo, comprimo, *Æol.* pro θλίβω.

ΦΛΙΔΑ'Ω, ῶ, et φιδιάω, putresco, putrefio; (2) rumpor, laceror, lanior; (3) rugas contraho.

φλιδόνες, αἱ, rugæ et sinus vestium. A pr. φλίθω, ις, ἡ, *Æol.* pro θλῖψις.

φλόγεος, έα, εον, flammeus; (2) splendidus, fulgidus. A φλὸξ, *flamma.*

φλογερὴν, acc. sing. f. g. *Ion.* pro φλογερὰν, a

φλογερὸς, ὰ, ὸν, idem et ab eod.

φλογετὸς, ὴ, ὸ, ardor, *Ph.* A φλὸξ. Unde

φλογίδιον, ι, τό, parvum frustum carnis assæ, *Dim.* a φλογίς.

φλογίζω, f. ίσω, ardeo; (2) ustulo, inflammo, incendo. Φλογίζομενον ἅλιον, ἅλιον αἰτῶ, *Soph. Trach.* 95. Ἦν δὲ ἡ χάλαζα καὶ τὸ πῦρ φλογίζον ἐν τῇ χαλάζῃ, *Exod.* 9, 24. A φλὸξ.

φλογίνη, idem quod φλοξ, *Nic.*

φλόγινος, ίνη, ινον, flammeus. Ab eod.

φλόγιον, *Dim.* flammula, *Longin.*

φλογὶς, ίδος, ἡ, caro assa, *Gl. Vet.* flammeum.

φλογισμὸς, ῦ, ὁ, ustulatio. A φλογίζω.

φλογιστὸς, ὴ, όν, ustulatus; (2) inflammabilis. Δέμας φλογιστὸν ἤδη, *Sophoc. Elect.* 58. Ab eod.

φλογμὸς, ῦ, ὁ, ardor, æstus, flamma, incendium; (2) fulgur. Ab eod.

φλογογενὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, flammigena, *Gl. V.* Ex φλὸξ et γένομαι, *nascor.*

φλογόδερτοι, οἱ, carbones, *Hes.*

φλογοειδὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, flammæ similis; (2) flammeus, ignitus. Ex φλὸξ et εἶδος.

φλογόεις, όεσσα, όεν, flammeus, flagrans, ardens. A φλὸξ.

φλογοιδέμεναι, ardore intumesco.

φλογόλευκος, ον, e rubro albicans.

φλογοφαίος, ον, color ex flammeo et fusco, *Steph.*

φλογόω, ῶ, f. ώσω, inflammo, incendo, *Gl. V.* inflammo, flammo; φλογοῦσθαι, flammescere, *Gl. V.* A φλὸξ.

φλογώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ardens, fervens; (2) flammeus et incensus. Ab eod.

φλόγωμα, ατος, τό, ustulati panis quasi pustula. A φλογόω.

φλογωτὸς, όν, rutilus, splendens. Ab ὤψ.

φλόγωσις, εως, ἡ, inflammatio. Ab eod.

φλοιὸς, *Ion.* φλοιὸς, ὁ, pro φλίαι, apud *Apoll. Rhod.* ubi tamen alii φλιὴ; (2) Proserpina, apud Lacedæmonios.

φλοιάδιον, ι, τό, parvus cortex, *Dim.* a φλοιός.

φλοιοδόμενος, inflammatus, ambustus, *al.* turbatus, *Lyc.*

φλοΐζω, fut. οίσω, decortico, *Theophr.* A φλοιός. Unde

φλοΐνος, η, ον, e cortice factus.

φλοιοδαὴς, ὲς, levis, tener. A φλοιὸς et βαφύς.

φλοιορραγέω, sum cortice disrupto, seu rimoso, *Dioscor.*

φλοιορραγία, ας, ἡ, corticis ruptio. A

φλοιορραγὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, corticem habens diruptum seu rimosum. Ex φλοιὸς et ῥήγνυμι.

ΦΛΟΙΟ Σ, ῦ, ὁ, cortex, stirps, suber, *Phil. Il.* 1, 237.

φλοΐσβοιο, gen. sing. *Ion.* pro φλοίσβου, a ΦΛΟΙ ΣΒΟΣ, ου, ὁ, sonitus, quem aqua edit, præsertim, cum fluctus excitantur; (2) murmur, tumultus; (3) strepitus.

φλοισμὸς, ῦ, ὁ, decorticatio. A φλοΐζω.

φλοισικὲς, ἡ, όν, ad decorticationem pertinens vel aptus, *Bud.*

φλοΐσω, f. οίσω, idem quod φλοΐζω.

φλοιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, cortici similis, corticosus. Φλοιώδης ἀνὴρ, *Longin.* 3. A φλοιός.

φλοιώτις, ή, corticosa, *Lyc.*

φλομὶς, ίδος, ἡ, verbascullum, *Dim.* a φλόμος, *Plin.* 25. § 73. c. 10.

ΦΛΟ'ΜΟΣ, et φλῶμος, ου, ὁ, verbascum, *herba. Angl.* MULLEIN.

φλονίδες, αἱ, squamæ, *Hes.*

φλονῖτις, ἡ, herba quædam, *al.* ὄνωνις, *Dioscor.*

φλὸξ, γός, ἡ, flamma. A φλέγω.

φλόος, φλοῦς, οῦ, ὁ, cortex, *Ph.* scirpus; (2) teges, storea, stragulum ex ulva vel scirpo aut sparto vel junco. A φλοιός.

φλὸν, acc. sing. pro φλόον, a φλόος.

φλυακογεάφος, vide φλυαρογεάφος.

φλύαξ, ακος, ὁ, jocator, scurra, nugator. A φλύος.

φλυαρέω, ῶ, f. ήσω, nugor, garrio, blatero. Φλυαρέων φλυαρείν, *Plato*, apud *Socr.* 3. Φλυαρεῖς καὶ πτερυγίζεις, *Arist. Plut.* 574. Λόγοις πονηροῖς φλυαρῶν ἡμᾶς, 3 *Joann.* 10. A φλύαρος. Hinc

φλυάρημα, τό, dictum nugatorium, seu sermo nugatorius, ineptus, impudens.

φλυαρία, ας, ἡ, nugæ, garrulitas, verbositas, *Gl. V.* φλυαρίαι, argutiæ, *Gl. V.*

φλυαρογεαφία, ή, nugarum scriptio.

φλυαρογεάφος, scriptor φλυάκων, ut Sopater, vel scriptor nugax, ineptus, *Ath.*

φλυαρογράφω, nugas scribo, *Nic. Sc.*

φλυαρολογέω, ῶ, f. ήσω, nugas loquor.

φλυαρολογία, ας, ἡ, sermo nugatorius, garrulitas, argutiæ. A

φλυαρολόγος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui nugas loquitur, nugator. Ex φλύαρος et λόγος.

φλύαρος, ε, ὁ καὶ ἡ, vanus et futilis; (2) nugator, stultiloquus, *Gl. V.* nugax, *Phil.* argutus, garrulus, verbosus. Al. *Gl. V.* frivolus. A φλύος.

φλυαρώδης, ὁ καὶ ἡ, nugatorius, nugax. A præc.

φλυάσσω, nugor, blatero; (2) eructo. A φλύω.

φλυδαρὸς, ὰ, ὸν, humidus. A φλυδάω.

φλυδάω, ῶ, humesco; (2) flaccesco.

φλυζάκιον, ι, τό, bulla, pustula. A φλύζω, idem quod φλύω.

φλύκταινα, ης, ἡ, pustula, papula, *Ph. Arist.* in *Vesp.* A φλυκτὶς. Hinc

φλυκτανίδιον, ι, τό, parva pustula.

φλυκτανοειδὴς, ὲς, pustulatus, pustulæ formam habens. Ex φλυκτὶς et εἶδος.

φλυκτανόομαι, ῶμαι, in postulas erumpo.

φλυκτανώδης, ες, cui pustulæ insunt, pustularum speciem gerens, *Steph.*

φλυκταίνωσις, ἡ, eruptio pustularum. A

φλυκτὶς, ίδος, ἡ, pustula, tumor, *Gl. V.* pustella. A φλύω.

φλύος, nugæ. A φλύω.

φλύσις, εως, ἡ, eruptio in cute e superfluitate humoris. Ab eod.

φλύσσω, pro φλύζω, *Steph.*

φλύω, f. ύσω, ferveo, bullio, ebullio, fervendo seu bulliendo strido; (2) evomo; (3) nugas loquor, garrio. Ἀνὰ δ' ἔφλυε πεδὰ ῥέεθρα, *Il.* 21, 361. A φλέω.

φοβαθῆς, 2. sing. a. 1. conj. pass. *Dor.* pro φοβηθῆς, a φοβέω, *terreo.*

φοβέϊσκεον, *terrebant*, 3. plur. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἐφόβεον.

φοβεῖσθαι, præs. inf. pass. *contr.* pro φοβέεσθαι.

φοβεῖσθε, 2. pl. præs. imper. pass. *Ion.* pro φοβέεσθε.

φοβερίζω, terreo; φοβερίξει, deterret, *Phil.* Ἐνύπνιον ἴδεσθαι, καὶ ἐφοβέρισέ με, *Dan.* 4, 5. Α φοβερός.

φοβέριος, ᾱ, ὁ, timendus, formidabilis. Ab eodem.

φοβερισμός, ῦ, ὁ, terror, *Phil.* Α φοβερίζω.

φοβερός, ᾱ, ὸν, terrificus, terribilis, horribilis, formidolosus, *Ph.* (2) timidus, ap. *Xen.* Α φόβος. Hinc

φοβερότης, ητος, ἡ, timor, terror.

φοβερῶς, *adv.* metum incutiendo, formidabiliter.

φοβερώτερον, ὁ καὶ ἡ, terribilis specie. Ex φοβερός et ὤψ.

Φοβιστερόπη, sc. Minerva, quæ fugam hostibus affert, *Ar.*

φοβούμενον, acc. singul. partic. præs. pass. *Dor.* pro φοβόμενον, a

φοβέω, ῶ, fut. ήσω, terreo, absterreo, *Phil.* φοβέομαι, timeo, formido, paveo, pertimesco, metuo, expavesco, *Gl. V.* φοβεῖται, pavet, pavescit, veretur, timet, *Ph.* φοβεῖσθαι, trepidare, *Ph.* ἐφοβήθη, horruit, *Ph.* aor. 1. pass. πεφόβημαι, timeo, p. pass. Οὔτ' ἄλλο δέδοι ἔτως ἐφόβησεν, *Thucyd.* Πεφόβημαι πτηνῆς ὡς ὄμμα πτελείας, *Soph. Aj.* 139. Στεατῶν δ' Ἀχαιῶν ὑ φοβῆ, πεφάσσων τάδε; *id. Phil.* 1238. Οἱ δειναὶ δαίμονες ἥττον τὰς ἀνθρώπως φοβέονται. *Xen. Cyr.* 3, 28. Πόνος ὁ μὴ φοβῶν, labor timorem nullam incutiens, *Soph. Phil.* 864. Α φόβος. Hinc

φόβη, ης, ἡ, juba, *de equo et leone*, *Sophoc. Electr.* 451. (2) coma, *de hominibus et plantis*, *Soph. Antig.* 425. *Eur. Alcest.* 431.

φοβηθῆσαι, a. 1. part. pass. f. g. a φοβέω.

φοβηθῆναι, a. 1. inf. pass.

φοβηθῆς, 2. sing. a. 1. conj. pass.

φοβηθήσῃ, 2. sing. f. 1. indic. pass. *Att.* et *Ion.* pro φοβηθήσεσαι.

φοβηθῆτε, *terreamini*, 2. pl. a. 1. conj. pass.

φόβημα, τὸ, terror, *Soph.*

φοβητικός, ἡ, όν, meticulosus. Α φοβέω.

φοβητός, metuendus, *Soph.*

φόβητρον, ᾱ, τὸ, quod metum incutit, seu incutere potest, terriculum, terriculamentum. Α φοβέω.

φοβίδιως, q. d. cum timore sitiens, idem quod ὑδροφόβος, *Steph.*

φόβονδε, *adv.* in vel ad fugam. Α φόβος.

φόβος, ου, ὁ. timor, metus, formido, tremor, terror, *Ph.* fuga. Α φέβομαι.

φοβῦ, *time*, 2. sing. præs. imper. pass. *Att.* et *Ion.* pro φοβέε, a φοβέω.

φοιβάζω, f. άσω, vaticinor Phœbi numine adflatus, vaticinans dico; (2) expurgo; *Gl. Vet.* Ὀρνιθοπαίδοις ἵσμα φοιβάζων τοτοῖς, *Lucian.* 731. Οἰονεὶ φοιβάζον τὰς λόγας, *Longin.* 8. Α φοῖβος.

φοιβαίνω, idem et ab eod.

φοιβᾶς, άδος, ἡ, Phœbas, fatidica, vaticinatrix, utpote Phœbi numine adflata, *Gl. V.* saga. Ab eod.

φοιβασικὴν, ής, ἡ, vates, fatidica. Α φοιβάζω.

φοιβασικὸς, ὴ, όν, vaticinus. Ab eod.

φοιβάσφριος, α, ον, idem et ab eod.

φοιβάω, ῶ, lustro, purgo; (2) splendidum reddo; et φοιβάομαι, ῶμαι, vaticinor, auguror. Ἐφοίβασεν δὲ παγέντα Πάντα καλινοφάγων ἀφρὸν ἀπὸ σομάτων, *Callim.* in *Lavacrum Palladis*, 12. Α φοῖβος.

Φοίβη, ἡ, Diana, *Ep.*

φοιβήϊος, ᾱ, ὸ καὶ ή, phœbeus, phœbeïus, ad Phœbum pertinens, *Ion.* pro φοίβειος.

φοιβητεύω, oraculo edo, Phœbi numine inflatus, *Steph.*

φοιβητής, ἡ, phœbeus, *Ep.*

φοιβητεύω, oraculo edo, Phœbi numine inflatus, *Steph.*

φοιβητής, ὁ, lustrator, *Man.*

φοιβήτειος, ἡ, quæ oracula edit; in *Hes.* purgatrix, in *V. L.* lotrix.

φοιβήτωρ, ορος, ὁ, fatidicus, vates. Α φοιβάω.

φοιβίτης, ᾱ, ὁ, hariolus, *Ph.* Α φοῖβος.

φοιβόλαμπτος, *Ion.* pro φοιβόλημπτος, *Herod.*

φοιβόλημπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, Phœbo adflatus, Phœbi numine correptus, *Longin.* 16. Ex φοῖβος et λαμβάνω.

φοιβονομέομαι, puritatem consequor, *V. L.*

ΦΟΙ˜ΒΟΣ, ᾱ, ὁ, purus, impollutus, castus; (2) vaticinus, vaticinandi peritus; (3) Phœbus, Sol, Apollo.

φοινήεις, ήεσσα, ήεν, puniceus, purpureus. Α φοινίξ.

φοίνιγμα, ατος, τὸ, idem quod

φοινιγμός, ῦ, ὁ, rubefactio. Α φοινίσσω.

φοινίζω, rubefacio, *V. L.*

φοινικάνθεμος, ον, flores purpureos efferens, seu habens; *Epith.* veris. Ex ἄνθος.

φοινικάω, rubefacio, *Gl. V.* Α φοινίξ.

φοινίκειος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, et -ήϊος, α, ον, puniceus; (2) palmeus, ex palma factus. Ab eod.

φοινικιλίκτης, fallax, *Hes.* φοινικιλίτης, *Suid.*

φοινίκιος, έα, εον, puniceus, *Gl. V.* spadiceus. Ab eod.

Φοινίκη, ης, ἡ, Phœnicia.

φοινικήϊος, *Ion.* pro φοινίκειος, *Herod.*

φοινικίας, ᾱ, ὁ, Phœnicias, ventus a Phœnice flans; euronotus, thrasciæ oppositus.

φοινικίζω, f. ίσω, Phœnices imitor, aut æmulor; (2) ad puniceum calorem vergo, purpurasco, *Luc.* (3) tingo purpura. Ab eodem.

Φοινικικὸς, ὴ, όν, Phœnicius, Punicus.

φοινίκινος, ίνη, ινον, puniceus aut rutilus; (2) palmeus, ex palmulis confectus.

φοινίκιος, ία, ιον, puniceus; (2) palmeus, *Gl. Vet.*

φοινικὶς, ίδος, ἡ, vestis punicei coloris, puniceus amictus, purpurea vestis, purpureus amictus (ob coloris adfinitatem), pannus puniceus, *Gl. V.* paludamentum. Ab eod.

φοινικιστὴς, οῦ, ὁ, purpurarius, purpuræ tinctor. (Melius punicea veste indutus, ap. *Xen.* voc. dubiæ significationis, *Ern.*) Α φοινικίζω.

φοινικιστὶ, *adv.* Punice. Ab eod.

φοινικίτης οἶνος, palmeum vinum, *Diosc.*

φοινικοβάλανος, ᾱ, ὁ, fructus palmæ Ægyptiacæ (postquam maturuit).

φοινικοβαφὴς, ές, idem. Α βαφή.

φοινικοβατέων, ῶν, palmas scando. Ex βαίνω.

φοινικογενὴς, ὲς, e Phœnice ortus.

φοινικοδάκτυλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, digitos purpureos, i. e. pulchros, habens; pulcher, *de femina.*

φοινικόεις, όεσσα, όεν, puniceus. Α φοῖνιξ.

φοινικόκροκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, puniceam tramam habens. Ex φοῖνιξ et κρόκη.

φοινικόλεγνος, avis; *al.* πηνίλοψ, *Aristot.*

φοινικόλοφος, ὁ καὶ ἡ, rubram cristam habens.

φοινικοπάρειος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, puniceas habens genas, i. e. pulchras, pulcher. Ex φοῖνιξ et παρειά.

φοινικοπάργος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, *Ion.* pro præc.

φοινικοπάρυφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, puniceo limbo prætextam vestem gerens, prætextatus.

φοινικόπεδος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, solum habens puniceum seu rubrum. Ex φοῖνιξ et πέδον.

φοινικόπτερος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, purpureos pedes habens, i. e. pulchros, pulchra.

φοινικόπτερος, puniceos pedes habens, *Epith.* Cereris, *Pind.*

φοινικόπτερος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, rubras alas seu pinnas habens; *genus avis.* Ex φοῖνιξ et πτερόν.

φοινικορόδιαι, ῶν, αἱ, punicea rosaria. Ex φοινιξ et ῥόδον.

φοινικόρυγχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui est rostro puniceo, nempe a sanguine, ut leo, laceratio animali; (2) de homine foret, purpurea labia habens, vel os pulchrum. Ex φοῖνιξ et ῥύγχος.

Φοινικὸς, ὴ, όν, Punicus; (2) puniceus. Α φοῖνιξ.

φοινικοσπελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui est puniceis, i. e. pulchris, cruribus. Ex φοῖνιξ et σπέλος.

φοινικοστεφότης, ὁ, *Dor.* -τας, fulminator; *pr.* rubra fulmina mittens. Α στεφτή.

φοινικοστόλος, purpura ornatus, *Pind.*

φοινικοστρόφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, q. d. palmas alens, palmifer. Ex φοῖνιξ et τρέφω.

φοινίκουρος, ᾱ, ὁ, avis quædam solitaria, a quibusdam *Silvia* vocata. Ex φοῖνιξ et οὐρά.

φοινικοῦς, puniceus, *Ph.* Α φοῖνιξ.

φοινικοφᾶπις, έος, ὁ καὶ ἡ, purpureus, puniceus adspectu. Ex φοινιξ et φάω.

φοινικόφυτον, ᾱ, τὸ, palmetum. Α φοινικόφυτος, ὁ καὶ ἡ, palmis consitus.

φοινίκων, ῶνος, ὁ, palmetum. Α

φοῖ˜νῐξ, ικος, ὁ, palma, arbor; (2) palmæ ramus, vel fructus, palmula, i. e. palmæ fructus; (3) herba quædam, spicam ferens lolio similem et ad palmulæ maturæ colorem accedentem; (4) avis quædam Phœnix dicta, a puniceo pennarum colore; (5) color ruber, seu puniceus, qualis est palmulæ; (6) instrumentum quoddam musicum a Phœnicibus inventum; (7) collyrium, tollendis oculorum asperitatibus efficax; (8) Phœnix, e Phœnice oriundus, *Gl. V.* Punicus. Sed *adject.* ὁ καὶ ἡ, ad rubrum colorem accedens; rutilus.

φοίνιξις, εως, ἡ, rubefactio. Α φοινίσσω.

φοίνιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cæde contaminatus, homicida; sanguinarius, cruentus; (2) ruber. Α φόνος, *cædes.*

Φοίνισσα, ης, ἡ, Phœnissa, ex Phœnicia oriunda. Α φοῖνιξ.

φοινίσσετο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐφοινίσσετο, a

φοινίσσω, f. ξω, rubefacio, sanguine inficio, cruento, purpureo aut etiam puniceo colore inficio. Οὐκ εἰς κενὸν κεχηπίδα φοινίξεις φόνῳ ταύρων, *Lyc.* 1191. Φοινίσσουσα παρηίδ' ἐμὰν αἰσχύνῃ νεοβαλεῖ, *Eur. Iph.* in *Au.* 185. Μάστιγι πρῶτον νῶτα φοινιχθεὶς Δάνῃ, *Soph. Aj.* 110. Α φοῖνιξ.

φοινίχθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἐφοινίχθη, a φοινίσσω.

φοινὸς, ἡ, όν, cruentus, cruentatus. Α φόνος.

φοίτα, 3. sing. imperf. indic. act. *Ion.* et *contr.* pro ἐφοίτα, a φοιτάω.

φοιταλέος, ᾱ, ὁ καὶ ή, vel φοιταλέος, έα, έον, insanus, furiosus; (2) errabundus, vagus; (3) per certa temporum intervalla rediens. Ἡ μητρὸς ἀρείας φοιταλέη. materne lymphata, i. e. *Cybele*, *Eur. Hipp.* 144. Α φοιτάω.

φοιταλιεὺς, έως, ὁ, idem, *Epith.* Bacchi.

φοιταλιώτης, ᾱ, ὁ, idem.

φοιτὰς, άδος, ἡ, insana, furiosa; (2) vaga; (3) meretrix; (4) *Epith.* viæ, trita. Ὡς Μαρίη ταχύγυιος ἀνέγειρετο φοιτάδι σιγῇ, *Nonn. P.* 11, 31. Δάϊον τέρας, φοιτῶσι πτερυσὶ, *Eur. Ph.* 1031. Α

ΦΟΙΤΑ΄Ω, ῶ, f. ήσω, ito, frequento, commeo, *Gl. V.* dicitur de discipulis, nunciis *imprimis*; (2) insanio, furo. Παῖς ὢν ἐφοίτας ἐς τίνος διδασκάλου; *Arist. Eq.* 1231. Ἐφοίτα δὴ Ψαμὰκ καὶ εἰς τὸν νεὼν τῆς Ἴσιδος, *Heliod.* Ἐφοίτων πρὸς ὑμᾶς μισθοφόροι, *Xen. Cyr.* 2, 1. ἐπὶ Θύρας, *ib.* 8, 2.

φοιτέω, *Ion.* pro φοιτῶ, φοιτάω.

φοιτῇ, 3. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro φοιτᾷ, ex φοιτάει.

φοίτης, præco, *Hes.*

φοίτησις, εως, ἡ, itatio, ventitatio, frequentatio. Α φοιτάω. Unde

φοιτητὴς, ῆτος, ὁ, idem quod

φοιτητὴς, οῦ, ὁ, ventitator; (2) qui ad præceptorem ventitat, discipulus.

φοιτίζω, eo, venio, accedo. Ab eod.

φοίτος, ᾱ, ὁ, vagatio; (2) insania, furor, error. Ab eod.

φοιτῶν, præs. part. act. pro φοιτάων.

φολιδώδης, ες, idem quod

φολιδωτὸς, ὴ, όν, squameus, squamatus, corticatus. Α φολίς.

ΦΟ΄ΛΙΞ, ιχος, ἡ, asperitas cutis.

ΦΟΛΙ΄Σ, ίδος, ἡ, squama, qualis est serpentis. Ἑλέλιξε Ῥυμβόνας ἀζωλέησιν ἑτηλεφέας φολίδεσσι, *Apoll. Rhod.* lib. 4, 144.

φολκὸς, οῦ, ὁ, strabus seu strabo, qui habet oculos distortos. Ex φάος et ἕλκω.

ΦΟ΄ΛΛΙΣ, εως, ἡ, obolus; (2) marsupium sive sacculus condendis obolis; (3) follis.

φολλιώδης, εος, ὁ καὶ ή, folliculatis; fungosus; inanis, instar follis. Α φόλλις.

φόλυνες, οἱ, canum genus, *Hes.*

φολύνω, inquino, *Hes.*

φονάω, et -όω, ῶ, cædem appeto. Α φόνος.

φόνευμα, ατος, τὸ, quod occisum est, cadaver, *Rob.* Α φονεύω.

φονεὺς, έως, ὁ, homicida, jugulator, sicarius, *Gl. Vet. Il.* 18, 334. Α φονεύω.

φονευτὴς, οῦ, ὁ, interfector. Ab eod.

φονεύω, fut. εύσω, cædem perpetro, occido. Φασγάνοις λευκὴν φονεύων τὴν ταλαιπώρου δέρην, *Eur. Iph.* in *Au.* 889. Παῖδας φονεύσας, *id. Her. Fur.* 1017. παῖδ' ἐμὸν, *id. Ph.* 1676. Α φόνος.

φονὴ, ῆς, ἡ, cædes; (2) locus occisorum. Α φένω.

φονίκιος, ᾱ, ὸν, ad cædem pertinens; (2) qui facile ad cædem perpetrandam incitatur, cædis cupidus; (3) truculentus, crudelis; (4) mortifer, lethalis. Α φόνος.

φονικῶς, *adv.* crudeliter.

φόνιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, et φόνιος, ία, ιον, cæde contaminatus, homicida, sanguinarius, cruentus; (2) lethalis, mortifer, truculentus.

φονοκτονέω, ῶ, cædem perpetro, interficio; (2) cæde polluo. A φονοκτόνος.

φονοκτονία, ᾱς, cædes. Ab eod.

φονοκτόνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, occisor, qui per cædem interficit. Ex φόνος et κτείνω.

φονόῤῥυτος, ον, sanguine redundans.

φόνος, ᾱ, ὁ, homicidium; cædes, nex, *Gl. V.* (2) sanguis in cæde effusus. A φένω.

φονώδης, cædem, seu cruorem in cæde effusum repræsentans, *Theophr.*

ΦΟΞΙΝΟΣ, ᾱ, ὁ, piscis quidam in ostiis fluviorum celeriter nascens.

φοξίχειλος, ον, vide φοξόχειλος.

ΦΟΞΟΣ, ὴ, ὸν, cujus caput est acutum et veluti turbinatum, verticem habens fastigiatum; (2) qui est vultu distorto, *Gl. V.* φοξοῖ, cilones. Hinc

φοξότης, ητος, ἡ, capitis acuminatio.

φοξόχειλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui labris est coarctatis et in acutum desinentibus.

φορᾶ, ᾶς, ἡ, latio, gestatio, bajulatio; (2) motus vehementior, ut in jactu, conversione, lapsu; *item* impetus, v. c. fluctuum; fluminis, fulminis, venti, animi, studium vehemens; (3) vectigal, portorium, pensio, collatio, tributum; (4) feracitas, ubertas, proventus, annona. A φέρω. Hinc

φορᾰδήν, *adv.* q. d. portabundo, portando, gestando, *Plut.* in *Coriolan.* cap. 24.

φοραίνω, pro φέρω, *Poët.*

φορβαιᾶς, ᾶς, al. φορβαίας, ας, ἡ, capistrum. A φέρβω.

φορβαίος, αία, αῖον, pascuus. Ἡξεῖ φορβαίων Ἴναχος ἐξ ἀρέων, *Call. P.* 50. A φέρβη.

φορβάς, άδος, ὁ καὶ ἡ, alimentum suppeditans; (2) gregarius, gregalis, *Ph.* φορβὰς ἡ ἵππος ἡ ἡλεια ἵππος, equa; φορβάδες, equæ, *Ph.* (3) sus, *Lyc.* 676. Ab eod.

φορβειᾶς, ᾶς, ἡ, et φορβεία, item φορβιὰ, cibus, esca; (2) capistrum; (3) corium, quo tibicines ora muniebant. Ab eod.

φορβή, ῆς, ἡ, pabulum, alimentum, esca. Ὀψιαὶ φορβὴ παφλαίοις γενήσεται, *Soph. Aj.* 1085. A φέρβω.

φορβία, ᾱς, ἡ, idem quod φορβειά.

φόρβιον, τὸ, idem quod φορβεία, *Sch. Ar.*

φορβιαφόρος, ᾱ, ὁ, qui lecticam portat, lecticarius. Ex φορβίον et φέρω.

φορβίον, ᾱ, τὸ, gestatorium, sella gestatoria, lectica; (2) vehiculum, *Gl. Vet.* petoritum; (3) merces, quæ datur bajulo, *Plut.* in *Numa*, cap. 10. A φορεύς.

φορείτω, 3. sing. præs. imper. act. pro φορείτω, a φορέω.

φορέισι, 3. pl. præs. ind. *Dor.* pro φορέουσι.

φορεῖσια, ας, ἡ, vestis, pallium. A φορέω.

φόρετρον, ᾱ, τὸ, vectura; (2) merces bajuli. A φορά.

φορεύμενος, part. præs. med. *Dor.* pro φορούμενος, ex φορεύομαι, a φορέω.

φορεῦντος, *ferentis*, gen. sing. part. præs. act. *Dor.* pro φορέοντος, ex φορεύοντος.

φορεὺς, έως, ὁ, portator, bajulus; (2) lecticarius, seu is, qui fert sellam domini. A φορέω.

φορεύω, pro φορέω, *Hes.*

φορέω, ῶ, gesto, fero, porto. Φορέσω τὸ ξύλον τὸ λοιπὸν ἐν μύρτου κλαδί, *Arist. Lys.* 635. Ὕδωρ δ' ἐφόρεον κάτοθεν ἐς τὸν ἀέρα οἱ Χαραδριοί, *id. Av.* 1145. Χαλκεύσεσθε μηνίσκους φορεῖν, *ibid.* 1119. Μὴ νῦν ἐν ὅπλοις μᾶνον ἐν σαυτῷ φόρει, *Soph. Antig.* 716. A φέρω.

φορῆ, *Ion.* pro φορᾷ.

φορηδὸν, *adv.* sarcinæ in modum; (2) acervatim; (3) portando, gestando.

φόρημα, ατος, τὸ, quod gestatur, *Ph.* gestamen, indumentum, *Xen. Cyr.* 3, 2.

φόρημι, idem quod φορέω.

φορῆναι, *tulisse*, a. 1. inf. act. *Att.* pro φορέαναι, a φοραίνω, pro φέρω.

φόρησις, εως, ἡ, gestatio. A φορέω.

φορητὸς, ὴ, ὸν, qui ferri et portari potest, tolerabilis, ferendus, tolerandus. A φορέω.

φορίγγες, αἱ, tubera; al. ὕδνα, *Hes.*

φόρμιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, utilis, commodus. A φορός.

φορίνη, ἡ, cutis suilla, quæ crassa; (2) cutis hominis; *Harp.* de homine stupido.

φορὶς, ίδος, ἡ, quæ gerit, gestat; (2) *Epith.* feminæ, terræ, &c. gravida, fœcunda. A φορός.

φόρκος, canus, *Lyc.*

φόρκυν, υνος, ὁ, portus; (2) monstrum marinum. A φέρω.

φορμηδὸν, *adv.* in modum sportæ seu corbis; (2) in modum tegetis seu storeæ. A φορμός.

φορμιγκτὴς, ὁ, pro φορμιστὴς, *Ep.*

ΦΟΡΜΙΓΞ, ιγγος, ἡ, cithara, testudo.

φορμίδιον, ᾱ, τὸ, tegeticula, *Gl. Vet.* A φορμός.

φορμίζω, fut. ίσω, *Dor.* ξω, citharam pulso, cithara ludo, celebro. Κἀτὰ δὲ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς φορμίζων, *Odyss.* 4, 18. Ἄσιτα κἀδώρητα φορμίζων μέλη, *Lyc.* 140. A φορμιγξ.

φορμιστὰς, *Dor.* pro φορμιστὴς, ῦ, ὁ, citharœdus. A φορμίζω.

φορμίσιον, ᾱ, τὸ, sportula, corbula; (2) tegeticula, parva storea, *Dim.* a φορμός.

φορμὶς, ίδος, ἡ, idem et ab eod.

φορμίσκιον, ω, τὸ, idem. A φορμίς.

φορμίσκος, ᾱ, ὁ, idem et ab eod.

φορμοκοιτὼν, ῶν, ὁ, f. ῶνος, super tegete cubo, storeæ incubo. Ex φορμὸς et κοίτη.

φορμοραφέω, vel φορμορράφιον, in tegete vel storea insuo, *Æschin.* Ex ῥάπτω.

φορμοραφὶς, ίδος, ἡ, acus ad storeas consuendas apta. Ex φορμὸς et ῥαφίς.

ΦΟΡΜΟΣ, ῦ, ὁ, sporta, corbis, calathus, nexus vitilium, seu textum ex junco, sparto, et id genus aliis; (2) teges, storea.

φορμοσορέω, storeas gesto, bajulus sum.

φορμοσόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui storeas portat, bajulus. Ex φορμὸς et σέρω.

φορσβιετὶν, quæstui habere, *Steph.*

φορσῖσαι, nom. pl. part. præs. *Dor.* pro φορῦσαι, *contr.* ex φορέουσαι, a φορέω.

φορολογέω, tributum exigo. Πολλὰ μέχρι τῆς Σικελίας ἐφορολόγουν, *Polyb.* A φορολόγος.

φορολόγητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, a quo tributum exigitur, tributarius. A φορολογέω.

φορολογία, ᾱς, ἡ, tributi exactio. A φορολόγος, ᾱ, ὁ, tributi exactor. Ex φόρος et λέγω.

φορὸς, ὸν, ὁ καὶ ἡ, ferens, secundus, de vento; unde (2) secundus, felix; (3) cum impetu ferens, celer, vehemens, ut fulmen; (4) fertilis, ferax; (5) fœcunda, *de muliere.* A φέρω.

φόρος, ᾱ, ὁ, tributum, tributum capitulare, *Ph.* (2) forum tum negotiantium, tum judiciarium. Ab eod.

φορῦντας, acc. pl. part. præs. act. pro φορέοντας, a φορέω.

φορταγωγέω, ῶ, onera porto. Πλῆθος ὑποζυγίων φορταγωγέντων πάντα τὰ πρὸς τευθὴν καὶ ἀπόλαυσιν τραπεζῶν χορηγήματα, *Longin* 43. A

φορταγωγὸς, ὸν, ὁ καὶ ἡ, onera ferens. Ex φόρτος et ἄγω.

φόρτας, ακος, ὁ, bajulus. A φόρτος.

φορτηγέω, onera ferro.

φορτηγία, ας, ἡ, mercaturæ genus, quæ excretur navibus onerariis.

φορτηγικὸς, ὴ, ὸν, onerarius. A φορτηγός.

φορτηγὶς, ἡ, idem quod φορτὶς, *Poll.*

φορτηγὸς, ὴ, ὸ καὶ ἡ, onera vehens; ut φορτηγὸς ναῦς, oneraria navis. Ex φόρτος et ἄγω.

φορτίζω, f. ίσω, onero; πεφορτισμένη, onusta, *Ph.* p. pass. part. Φορτίζετε τὰς ἀνθρώπας φορτία δυσβάστακτα, *Luc.* 11, 46. πεφορτισμένοι, *Matth.* 11, 28. A φόρτος.

φορτικεύομαι, sum molestus, odiosus, ineptus. A

φορτικὸς, ὴ, ὸν, onerarius, *Gl. V.* onerosus; (2) ineptus, insulsus; (3) fastuosus, arrogans, insolens; (4) molestus, gravis, non ferendus, importunus. Τὸ φορτικὸν ἐκκλίναντες, *Appian. B. Civil.* 5. Τὰς δὲ ἀναγκασθέντας ἐκανεῖν αὐτὸς, ἐλαφροτέρους παρέχει τὸ μὴ πάντα προστοιεῖν ἑαυτοῖς, ἀλλ' ὥσπερ φορτικὰς τῆς δόξης τὸ μὲν εἰς τὴν τύχην, τὸ δὲ εἰς τὸν θεὸν ἀποτίθεσθαι, *Plut.* de *Sui Laude.* Sic enim debet legi, non φορτικῶ ut libri editi et interpres inepte. A φόρτος. Hinc

φορτικότης, ητος, ἡ, inepti, stulti, arroganter, insolenter. Ab eod.

φορτικῶς, *adv.* odiose, moleste, inepte, arroganter, insolenter. Ab eod.

φορτίον, ᾱ, τὸ, onus, sarcina, fascis, merx, *Ph.* φορτίοις, mercibus, *Ph.* A φόρτος.

φορτὶς, ίδος, ἡ, oneraria navis. Ab eod.

φορτοβαστάκτης, ᾱ, ὁ, bajulus. Ex φόρτος et βαστάζω.

ΦΟΡΤΟΣ, ᾱ, ὁ, onus *proprie* navium; (2) res molesta, tædium. A φέρω.

φορτοφόλος, ον, ad vehendas merces aptus, *Man.*

φορτοφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, onus portans, bajulus. Ex φόρτος et φέρω.

φορτόω, f. σω, onero. Βωμόν τε ταμιεγέθη σχίζαις μυρίαις φορτώσαντες, *Heliod.* lib. 3. A φόρτος.

φορυκτὸς, ὴ, ὸν, tinctus, coloratus.

φορύνω, vel φορύσσω, fut. ύξω, pinso, subigo, misceo, turbo, farinam subigentis more confundo; (2) fœdo, polluo; (3) inficio, tingo. Φορύξας αἵματι πολλῷ, *Odyss.* 18, 335. Σίτος τε κρέα τ' ὀπτὰ φορύνιτο, *ib.* 22, 21. A φορύω.

φόρυς, podex, *Hes.*

φορυτὸς, ῆ, ὁ, quisquiliæ ex variis rebus commixtis; (2) fimis ex congestis stramentis et vitilibus ad πλέγματα, (3) cœnum. Σύες φορυτῷ ἐπιμαιεγαίνουσι, *Aratus*, 1123. Ab eod.

ΦΟΡΥ̓Ω, idem quod φορύνω.

φόρυς, τὸ, lux, lumen, (spes, gaudium, salus, *P.*) Τρώων ὄβλε φάλαγγα, φόως δ' ἐτάροισιν ἔθηκε, *Il.* 6, 6. A φῶς.

φόωδε, *adv.* in lucem, in luminis auras.

φραγέλλη, ἡ, idem quod

φραγέλλιον, ᾱ, τὸ, flagellum. Vox *Lat.*

φραγελλόω, ῶ, f. ώσω, flagello. Τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγελλώσας παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῇ, *Matt.* 27, 26.

φραγῇ, 3. sing. a. 2. conj. pass. verbi φράσσω, *obstruo.*

φράγμα, ατος, τὸ, sepimentum, septum, sepes, maceria, vallum, munimentum. A φράσσω. Hinc

φραγμίτης, ᾱ, ὁ, ad sepes pertinens, sepimentis idoneus; (2) qui circa sepes nascitur.

φραγμὸς, ῦ, ὁ, sepimentum, septum, sepes; dumus, carectum, *Gl. Vet.* A φράσσω. Unde

φραγμὼν, ῶνος, ὁ, dumetum, *Gl. V.*

φράγνυμι, idem quod φράσσω.

φραδαω, ῶ, indico, declaro. Γᾶν φράδασσε, *Poët.* pro ἐφράδασε, *Pind. Nem.* 3, 46. A φράζω, cujus p. m. est πέφραδα.

φράδε, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφραδε, a φράζω.

φραδεύω, dico, *Hes.*

φραδὴ, ῆς, ἡ, cognitio, prudentia; (2) consilium; (3) *plur.* mentes. Τῶν δὲ μελλόντων τετύχληκται φραδὴ, *Pind. Olymp.* 12, 13. Ab eod.

φραδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, consultus, prudens. Φραδέος νόου ἔργα τέτυκται, *Il.* 24, 354. A φραδὴ.

φραδμοσύνη, ης, ἡ, consilium, prudentia, scientia, peritia. A φράδμων.

φραδμοσύνησι, dat. plur. *Ion.* pro φραδμοσύναις.

φράδμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, consultus, circumspectus, solers, prudens, peritus. A φράζομαι.

φραδῶς, *adv.* prudenter, consulte; (2) diserte, aperte. A φραδὴς.

φράζεαι, 2. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro φράζεσαι, a φράζω.

φράζεο, 2. sing. præs. imper. med. *Ion.* pro φράζεσο.

φραζέσσι, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐφραζε.

φράζετο, 3. sing. imperf. indic. med. *Ion.* pro ἐφράζετο.

φράζευ, 2. singul. præs. imper. med. *Dor.* pro φράζου.

ΦΡἈΖΩ, *Dor.* φράσδω, f. άσω, dico, memoro, commemoro, indico; φράζομαι, in animo verso, consilium ineo, delibero, statuo, perpendo, cogito, suadeo, hortor, auctor sum; (2) animadvertendo caveo, vito; (3) animadverto, deprehendo, intelligo. "Α σοι καὶ' ὀδὸν ἔφραζον, *Aristoph. Thesm.* 1183. Πρὸς δ' ἄνδρ' ἀγαθὸν πιθόν τε φράσεις, *Eur. Iph. in Aul.* 45. Φράσδει πένθ' ἅλιον ἅμμι, διδύξειν, indicat, *Theocr.* 1, 102. Φράσσατο πολίταις καὶ πόλει σωτηρίαν, *Eurip. Ph.* 905. Φράσσατο δ' ἵππον ἀριστεύσειν πεζὸν, *Il.* 23, 453.

φραΰτης, ητος, ὁ, sepes. A φράσσω.

φραυστικὸς, ὴ, ὸν, cataphractus, circumquaque armis munitus. Ab eod.

φραχτὸς, ὴ, ὸν, septus, munitus. Ab eod.

φραξάμενον, acc. sing. aor. 1. part. med. v. φράσσω.

φράσσαίατο, 3. plur. a. 1. opt. med. *Ion.* pro φράσαιντο, a φράζω.

φράσσασα, *quæ dixit*, a. 1. part. act. f. g.

φράσδειν, præs. inf. act. *Dor.* pro φράζειν.

φρασιολογίας, ας, ἡ, omnimodarum loquendi formularum collectio. Ex φράσις et λέγω.

φρασί, dat. plur. *Dor.* pro φρεσὶ, a φρήν.

φράσις, εως, ἡ, dictio, ipsa dicendi actio, locutio, phrasis, genus loquendi, *Gl. Vet.* loquela, eloquentia. A φράζω.

φράσμων, idem quod φράδμων, *item* attentus, *Hes.*

φρασόμεσθα, *consultabimus*, 1. plur. fut. 1. ind. med. *Dor.* pro φρασόμεθα. a φράζω.

φράσον, *edissere*, 2. sing. a. 1. imper. act.

φρασσόμεθα, *dicemus, consultabimus*, 1. pl. f. 1. ind. med. *Poët.* pro φρασόμεθα.

ΦΡΑΣΣΩ, vel φράττω, f. ξω, sepio, munio, communio, obstruo, obturo, constipo; πεφραγμένος, septus, instructus ad bellum, armatus, p. pass. part. Κράτεϊ πεφραγμένος, *septus fortitudine*, περὶξ, *Eur. Ph.* 740. Τί δ' ἦλθες γυνὴ (ξεῖνε) πρὸς ἀνδρὸς ἀσπίσιν πεφραγμένους; *id. Iph.* in *Aul.* 839.

φρασσός, ἐα, ἑον, dicendus. A φράζω.

φραστὴρ, ῆρος, ὁ, elocutor, indicator, explicator. Ab eod.

φραστικὸς, ἡ, ὸν, eloquens. Ab eod.

φραστὸς, ὑσς, ἡ, cogitatio, oratio, dictio.

φράστωρ, ορος, ὁ, idem quod φραστὴρ.

φρατὴρ, ῆρος, ὁ, qui ejusdem curiæ vel tribus est, tribulis. A φρατρία.

φρατορία, ας, ἡ, societas. A φράτωρ.

φρατορικὸς, ἡ, ὸν, curialis, tribulis. A pr.

φρατόριος, α, ον, idem et ab eod.

φράτρα, ἡ, idem quod

φρατρία, ας, ἡ, curia. Hinc φρατρίαι dicuntur conventus quidam hominum, aut conventicula, quasi pagi, propria sibi sacra peculiariaque communiter habentium; (2) tertia pars tribus Athenis; *Gl. V.* φρατρίαι, contubernium. A φράτωρ.

φρατριάζω, f. άσω, sum unus e curialibus, sum particeps curiæ; (2) conjuro, sodalitates facio. Μεθ' ὧν καὶ Θεόπομπος ἐφρατρίαζε, *Dem.* A φρατρία.

φρατριαστὴς, οῦ, ὁ, curialis. A φρατριάζω.

φρατριαστικὸς, ἡ, ὸν, idem et ab eod.

φρατριὼν, ῶνος, ὁ, idem et ab eod.

φρατρίζω, f. ίσω, idem quod φρατριάζω.

φρατρικὸς, ἡ, ὸν, idem quod φρατριαστικὸς.

φράτριον, ου, τὸ, locus in quem conveniunt curiales, *Eust.*

φράτριος, ου, ὁ, curialis, ad curiam pertinens.

φράττω, *Att.* pro φράσσω.

φράτωρ, ορος, ὁ, curialis; (2) tribulis, contribulis. A φράτρα.

φρεκτὸς, *septus*, aor. 1. partic pass. verbi φράσσω.

φρεάντλης, ου, ὁ, qui aquam e puteo haurit. Ex φρέαρ et ἀντλέω, *haurio.*

ΦΡΕΆΡ, ατος, τὸ, puteus, fossa profunda, cisterna. A φρέω.

φρεατία, ας, ἡ, ἰδεμ. A φρέαρ. Unde φρεατιαῖος, αἷα, αἷον, putealis, puteanus.

φρεατίδιος, ία, ιον, idem et ab eod.

φρεατικὸς, ἡ, ὸν, idem, *Gl. V.* Ab eod.

φρεάτιον, ου, τὸ, puteolus, parvus puteus; (2) fossa profunda. *Dim.* ab eod.

φρεάτις, ἡ, ἴδεμ et cella apum, *Bud.*

φρεατορυκτὴς, ὁ, putei fossor, putearius.

φρεατοτύπανα, puteorum tympana, haustra, *V. L.*

φρεατώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, in putei modum profundus. A φρέαρ.

φρεατωρυχεῖον, ῶ, idem quod φρεωρυκτεῖον.

φρεατώρυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, id. qu. φρεωρύκτης.

φρέγιλος, nomen avis, *Ar.*

φρέιαι, ατος, τὸ, puteus, *Ion.* pro φρέαρ. Ἐξ ὅπερ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα, καὶ πᾶσαι κρῆναι, καὶ φρείατα μακρὰ νάουσιν, *Il.* 21, 197.

φρεῖν, præs. inf. act. per *Sync.* pro φρένειν.

φρεναι, *mentem*, acc. sing. a φρήν.

φρεναπατέω, ῶ, fut. ήσω, mentem seu mentes decipio; (2) decipio. Ἑαυτὸν φρεναπατᾷ, *Gal.* 6, 3. Ex φρὴν et ἀπατάω.

φρεναπάτης, ου, ὁ, impostor, deceptor. Ex ibidem.

φρενήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, mentis compos, aut cordatus, *Gl. Vet.* sapiens. Ex φρὴν et ἄρω.

φρένησις, εως, ἡ, idem quod φρενῖτις.

φρενήτης, ου, ὁ, mente captus. A φρήν.

φρενητιάω, ῶ, pro φρενιτιάω, sum phreneticus. A φρενῖτις.

φρενητικὸς, ἡ, ὸν, pro φρενιτικὸς, phreneticus, *Gl. V.*

φρενῖτις, ἡ, *Steph.* Vide φρενῖτις.

φρενικὸς, ad mentem pertinens. Vid. *Steph.*

φρενιτίασις, ἡ, idem quod φρενῖτις, *Jul.*

φρενιτιάω, ῶ, sum phreneticus, phrenitide laboro. A φρενῖτις.

φρενιτίζω, f. ίσω, idem et ab eod.

φρενιτικὸς, ἡ, ὸν, phreneticus, qui phrenesi laborat. Ab eod.

φρενῖτις, vel φρενίτις, ίδος, ἡ, inflammatio membranarum cerebri, febrem acutam et mentis perturbationem deliriumque, inducens. A φρήν.

φρενοβλάβεια, ας, ἡ, amentia, dementia. A φρενοβλαβὴς, εος, ὁ καὶ ἡ, mente læsus vel captus, desipiens. Ex φρὴν et βλάπτω.

φρενόβλαβος, insanus.

φρενοβλαβῶς, *adv.* dementer, insane, more ejus, qui mente captus est.

φρενογνώθης, ὲς, lætus, hilarus. Ex γηθέω.

φρενοδαλὴς, ίδος, ἡ, amentia, furor. Ex φρὴν et δηλέω.

φρενοδῖνης, ὶς, mentem versans, *Nonn.*

φρενοθελγὴς, ὲος, ὁ καὶ ἡ, mulcens animum, mentem oblectans. Εἰς Θεὸν οἰσγηθέντες ἐνὶ φρενοθελγέϊ μύθῳ, *Nonn. P.* 4, 30. Ex φρὴν et θέλγω.

φρενόθεν, *adv.* a mente, ex mente. A φρήν.

φρενοκλοπέω, ῶ, mentem furor, decipio, impono præstigiis. Ex φρὴν et κλέπτω.

φρενοκλόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, impostor, decipiens. A κλοπή.

φρενόληπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, mente captus. Ex φρὴν et λαμβάνω.

φρενομανὴς, ὲς, furiosus, fanaticus, etiam bono sensu. A μαίνομαι.

φρενόμωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, mente captus, furiosus, insanus.

φρενόμωρως, *adv.* stulte, insane, *Soph.*

φρενοπλὴγης, phreneticus, *Æsch.*

φρενοπλήκτος, ου, mente percussus, furiosus, demens. Ex πλήσσω.

φρενοπλὴξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, idem.

φρενοτέκτων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui sua mente aliquid componit.

φρενόω, ῶ, fut. ώσω, ad mentem sanam reduco, moneo castigo; (2) decipio, fallo, seduco. Οὐ μὴ φρενώσεις μ', *Eurip. Bac.* 792. Κλαίων φρενώσεις, ὧν φρενῶν αὐτὸς πενθς, *Soph. Antig.* 765. Πολλὰ γ' ἀμείνων τὰς τέλας φρενῶν ἔφυς Ἢ σαυτόν, *Æschyl. Prom. Vinct.* 343. A φρήν.

φρενωλὴς, ὲς, mente captus, *Æschyl. Sept. Theb.* 763. Ex φρὴν, et ὀλέω, *perdo.*

φρένωσις, εως, ἡ, castigatio, admonitio. A φρενόω.

φρενωτήριον, ου, τὸ, idem et ab eod.

φρεορυκτεῖα, ῶν, f. ήσω, puteum fodio. A φρεορύκτης, ου, ὁ, putei fossor, putearius. Ex φρέαρ et ὀρύσσω. Melius hæc per ω. φρεὸς, *fer*, aor. 2. imper. act. a φρέω, pro φρέαι.

φρεσὶν, *mentibus*, dat. pl. cum ν, a φρήν.

ΦΡΕΎΩ, f. φρέσω, fodio, *P.* emitto, adigo, *Ern.*

φρεωρυκτὸν, ῶ, puteum effodio. Ὡς πάλαι γέ μ' ἐφρεωρύχει, *Arist. Lys.* 1034. A φρεώρυχος, ου, ὁ, putei seu puteorum fossor, putearius. Ex φρέαρ et ὀρύσσω.

ΦΡΗ'Ν, ενὸς, ἡ, mens; (2) sapientia; at φρένες, prudentia, ingenium; (3) præcordia, tanquam mentis sedes. Φρένες primitus antiquis duo capita diaphragmatis appellabantur ad lumbos descendentia; quæ quod esse viderentur in homine medio sita, ponebant ibi sedem mentis, *Ern.*

φρητία, ας, ἡ, puteal, os putei. A φρέαρ.

φρήτρη, ης, ἡ, tribus, curia, pro φράτρα.

φρικαλέος, ία, έον, horribilis. A φρίξ.

φρικασμὸς, οῦ, ὁ, horror, quasi a φρικάζω, quod esset *horreo.* A

φρίκη, ης, ἡ, horror, torpor, *Ph.* (2) metus.

φρικία, αἱ, ἑτ φρίκια, τὰ, horrores, sc. quales in accessionibus febrium, *Diosc.*

φρικιάω, ῶ, horresco. A φρίκη. Hinc

φρικίασις, εως, ἡ, idem quod φρίκη.

φρικοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, horrificus, *Gl. Vet.* Ex φρίκη et ποιέω.

φρικῶδης, horrifico, *Gl. V.* φρικῶμαι, horresco, *Gl. V.* A φρίκη.

φρικτοβόας, ὁ, horribiliter clamans, *Cyr.*

φρικτὸς, ἡ, ὸν, horrendus, horrorem incutiens. A φρίσσω.

φρικτῶς, *adv.* horribiliter, horrendum in modum.

φρικώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, horribilis, horrendus; (2) venerandus. A φρίκη.

φριμαγμὸς, οῦ, ὁ, fremitus, flatus; (2) hinnitus equi ferocientis; (3) exultatio insolentia, ferocia.

φριμάσσω, *freme*, 2. sing. præs. imper. med. *Ion.* pro φριμάσσεσο. A

ΦΡΙΜΑ'ΣΣΟΜΑΙ, fut. ξομαι, fremo, flatum naribus emitto; (2) hinnio. Φριμάσσω τάσσα τεφγίσιν Νὺν ἀγέλαι, *Theocr.* 5, 141.

φριμήσσεται, 3. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro φριμάσσεται.

ΦΡΙ'Ξ, φρικος, ἡ, maris horror, motus maris incipiens, primaque agitatio fluctuum superficiaria, veluti quum mare exigua stringitur aura; *Il.* 21, 126.

φρικάϊχην, ενος. ὁ καὶ ἡ, q. d. cervicem habens horrentem setis, horridus, *Dolsc.* Ex φρίξ et αὐχήν.

φριξόθριξ, τριχος, ὁ καὶ ἡ, horrens pilis.

φριξοκομης, ὴς, ὁ, horrens coma. Ex φρίξ et κόμη.

φριξόλοφος, ον, horrentes jubas, seu setas habens, *Hes.*

φρίξος, ἡ, ὸν, horridus. A φρίσσω.

φρίσσον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔφρισσον.

φρίσσω, vel φρίττω, fut. ξω, horreo, horresco, cum horrore reformido. Πέρσειαν δ' ὥστε λιῖν γυῖαι λόγχαις ἀποσίλβοντες, *Lyc.* 253. Οὐδὲ σκότον φρίσσουσι τὸν ξυνεγάγτην, *Eur. Hipp.* 421. Χαίτη περικὸς, *id. Ph.* 1128. ἔρωτι, *Soph. Aj.* 702.

φροιμιάζω, et φροιμιάζομαι, exordio s. principio utor, procemii loco dico, præfationem instituo, *Gl. V.* φροιμιάζω, exordior. Τί φροιμιάζῃ νεοχμὸν; ἐξαύδα σαφῶς, *Eurip. Iph. in Taur.* 1165. A φροίμιον.

φροιμιάσαι, a. 1. inf. act. verbi *Att.* φροιμιάζω pro φροιμιάζω.

φροίμιον, ου, τὸ, procemium, exordium. Ab et pro πρόοιμιον.

φρόνει, 3. sing. imperf. act. *Ion.* et *contr.* pro ἐφρόνει, a φρονέω.

φρονέσθω, *adfectus sit*, 3. sing. præs. imp. med. *contr.* pro φρονεέσθω.

φρονέω, ῶ, sapio, *Ph.* intelligo, mentis compos sum; (2) cogito, delibero; (3) sentio, judico; (4) dicitur de conditione et habitu animi, qui ex adjunctis intelligitur, ut εὖ vel κακῶς φρονεῖν, *it.* ἀγαθὰ, vel κακὰ, benevolus vel malevolus sum, faveo, invideo; μέγα, vel μικρὰ, elato vel demisso animo sum: sæpe quoque φρονεῖν simplex usurpatur pro μέγα φρονεῖν, altum sapere, magnos gerere spiritus, *Ern.* Μὴ μόνον λέγ', ἀλλὰ καὶ φρόνει τάδε, *Eur. Or.* 242. Σφάλλω δ' ὅσα φρονῶσιν ἐς ἡμᾶς μέγα, *id. Hipp.* 6. Ἐφ' ἑαυτῷ φρονεῖν, arroganter sentire, *Dem.* Δηλώσαιμ' ἂν οἷ' αὐτοῖς φρονῶ, *Soph. El.* 336. Καὶ πάνθ' ὅσα πιε ἄνθρωπος ὅσα τ' ὄργις φρονεῖς, *Arist. Av.* 119. A φρήν.

φρόνημα, ατος, τὸ, cogitatio, animus; (2) animus interritus, virtus bellica, confidentia; (3) elatio animi, fastus; animi impetus, superbia; (4) desiderium. A φρονέω. Hinc

φρονημάτιας, ὁ, ἡ, qui est elato animo, excelso animo, *Longin.* 9.

φρονηματίζω, f. ίσω, facio, ut aliquis animos tollat, vel se efferat; φρονηματίζομαι, animos tollo; majores spiritus sumo; (2) magnifice de me sentio. Ὄγκῳ πλήρης καὶ περφρονηματισμένος, *Diod.* φρονηματισθέντες ἐκ τῶν ἔργων, *Aristot.* Hinc

φρονημάτισμὸς, ὁ, animi elatio.

φρονηματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui excelsi est animi, magnanimus, item superbus. A φρόνημα.

φρόνησις, εως, ἡ, prudentia, sapientia, intelligentia. A φρονέω.

φρόνιμος, ὁ, ἡ καὶ ἡ, prudens, sapiens; cordatus, astutus, *Ph.* A φρόνις.

φρονιμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, animosus; (2) constans. A φρόνιμος.

φρονίμως, *adv.* prudenter, sapienter.

φρονιμώτατος, sagacissimus, *Ph.*

φρόνις, εως, ἡ, ingenium; (2) astutia; (3) contemptus. A φρήν.

φρονέντας, acc. plur. part. præs. act. *contr.* pro φρονέοντας, a φρονέω.

φρονέντως, *adv.* sapienter, prudenter.

φροντίζετε, 2. plur. præs. ind. act. verbi

φροντίζω, f. ίσω, cogito, commentor, meditor; (2) curo, curam gero; (3) studeo, studium et operam pono, præsertim in literis; φροντίζων, solicitus, *Gl. V.* περφροντικὸς, suspensum, *Ph.* cogitabundum,

p. part. act. Οὐ γὰρ ἡμῶν φροντίσαιμ' ἂν, ἦν, &c. *Arist. Lys.* 699. Ἐκεῖνο δ' ὃ πιφροντίκαμεν, *id. Conc.* 263. Τὰ δ' ἐνθάδ' ἡμεῖς οἷα φροντεμέλλε; *Eurip. Iph.* in *Tau.* 344. Σὲ μὲν ὧδέ φροντίζων, *Plato.* A

ΦΡΟΝΤΙΣ, ίδος, ἡ, cogitatio; (2) cura, solicitudo; occupatio, *Gl. Vet.* Αἱ δεύτεραι πῶς φροντίδες σοφώτεραι, *Eur. Hipp.* 440.

φρόντισμα, ατος, τὸ, cura, officium, *Ph.* occupatio. A φροντίζω. Unde

φροντιστέον, curandum est. Πάνυ ἡμῖν ἤτω φροντιστέον, *Plat. Crit.* 3.

φροντιστήριον, ου, τὸ, locus, in quo cogitationes seu commentationes nostras instituimus, schola, musæum, et monasterium. Ab eod.

φροντιστής, οῦ, ὁ, curator, procurator, tutor, *Ph.* (2) commentator, qui commentationibus et speculationibus est deditus; studiosus, philosophus, monachus, asceticus. Ab eod.

φροντιστικός, ἡ, όν, ad commentationem seu meditationem aptus; (2) meditabundus, sollicitus. A φροντιστής.

φροντιστικῶς, *adv.* cogitabunde, sollicite.

φρῶδος, ώδη, ῶδον, qui disparuit, qui abiit, evanidus, *Gl. Vet.* cassus; Attici sic dicunt, qui nimia animi levitate nimis effertur gaudio, etiam in re levi. Φρῶδος πρέσβυς, φρῶδοι παῖδες, interiit senex (Priamus), interiēre liberi, *Eurip. Hec.* 159. Εἰς τοῦτο γὰρ δὴ φρῶδος εἰμὶ πᾶς ἐγώ, Muneri namque huic ego inefficax sum totus, *id. Med.* 720. Perperam Scholiastes reddidit, ἐσπάδακα καὶ πρόθυμός εἰμι, ei suffragante Elmsleio. Vide quæ doctissimus Professor Dunbar disseruit in *Sophocl. Philoct.* vv. 662-63. Ex πρό et ὄδε, quasi πρόοδος, *contr.* πρῶδος.

φρῶδως, *adv.* incassum, *Ph.* A præc.

φρυγὰν, ᾶς, ἡ, præsidium, custodia; (2) milites ipsi præsidiarii et custodes, corporis custodes, ut stipatores, satellites; (3) ipse locus aut statio custodiæ et præsidii; (4) exercitus, militia; (5) custodia, i. e. carcer, *Gl. Vet.* custodia, vigiliæ, excubium, præsidium. Ex πρὸ et ὄρος, *custos.*

φρυγαγέω, præsidiariis militibus præsum, *Plut.*

φρυγάρχης, vel φρύραρχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui præsidiariis militibus præest, præsidiariæ cohortis præfectus. Ex φρυρὰ et ἀρχή.

φρύρει, 2 sing. præs. imper. act. *contr.* pro φρούρει, a

φρυρέω, ῶ, f. ήσω, in præsidio tutor, custodio, excubo. Ἰξίονα δὲ τὸν κλάδοις φρυρεῖσί μ', *Eur. Supp.* 103. Σοὶ δ' ἥδη, γέρον, τὸ σὸν μελέτω βάντι φρουρῆσαι χρεὼς, munus exequi, *Soph. El.* 75. Ὀνυχοῦσι παρθενῶσι φρουρῶνται καλῶς, *Eur. Iph.* in *Aul.* 751. A φρυρός.

φρύρημα, ατος, τὸ, præsidium, custodia; (2) id, quod custoditur. A φρυρέω.

φρυρητὴς, ου, ὁ, custodia, excubiæ. Ab eodem.

φρυρητὴρ, ῆρος, ὁ, satelles, *Man.*

φρυρικὸς, ἡ, όν, præsidiarius, *Gl. Vet.* A φρυρὰ.

φρύριον, ου, τὸ, præsidium, i. e. locus aut munitio, cui præsidia imponuntur, *Gl. V.* castellum; (2) carcer. A φρυρὰ.

φρυρὶς, ίδος, ἡ, præsidiaria, *Xen.*

φρυροδόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, domi custos; v. c. canis, *Epig.*

φρυρὸς, ὕ, ὁ, custos, *Gl. Vet.* præsidiarius, excubitor. Ex πρὸ et ὄρος.

φρυρῶμες, 1. plur. præs. conj. *Dor.* et *contr.* pro φρυρέωμεν, a φρυρέω.

φρύαγμα, ατος, τὸ, fremitus equorum; (2) fastus, elatio, ferocia. A φρυάσσω.

φρυαγματίας, ου, ὁ, ferocieus, v. c. equus; (2) fastuosus, insoleus. A præc.

φρυαγμὸς, ὕ, ὁ, idem quod φρύαγμα.

φρυακτὴς, ὕ, ὁ, idem quod φρυαγματίας, de equo fremitum indicem ferociæ edente dictum. A

ΦΡΥΑ΄ΣΣΩ, vel ἀττω, f. ἄξω, *med.* ἀττομαι, fremo, *propric* de equo; (2) insolesco, effero me; (3) intempestive glorior, vana spe efferor. Μὴ μάτην μετεωρίζῃ φρυαττόμενος ἀδήλοις ἐλπίσιν, 2 *Macc.* 1, 34. Ἐν τοῖς περὶ ἄλλων ἐπαίνοις καὶ ψόγοις φρυαττόμενοι, *M. Anton.* 10, 151. Τὸν αὐχένα ἐπαίρειν καὶ φρυάττεσθαι, *Philo.*

φρυγανίζομαι, f. ίσομαι, cremia seu virgulta arida colligo; (2) lignor. A φρύγανον.

φρυγανικὸς, ἡ, όν, cremiorum in modum lignosus, q. d. suffruticosus. Ab eod.

φρυγάνιον, ου, τὸ, parvum virgultum aridum; (2) exiguus frutex. *Dim.* a φρύγανον.

φρυγανισμὸς, οῦ, ὁ, lignatio, *Arrian.*

φρυγανισμὸς, οῦ, ὁ, collectrix virgultorum aridorum, *Poll.* ex *Ar.*

φρυγανοειδὴς, ὲς, id. qu. φρυγανώδης, *Diosc.*

φρύγανον, ου, τὸ, sarmentum, virgultum; φρύγανα, nidus e sarmentis, quisquiliæ, *Gl. V.* A φρύγω.

φρυγανοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, sarmenta ferens. Ex φρύγανον et φέρω.

φρυγανώδης, ους, ὁ καὶ ἡ, e virgultis constans; (2) virgultis aridis similis; (3) cremiorum modo lignosus; (4) suffruticeus, *Gl. Vet.* surcularis. A φρύγανον.

φρύγετρον, ου, τὸ, instrumentum quo verte-bant quid in frixorio. A φρύγω.

φρυγὶλος, ου, ὁ, qui torret, *Poll.*

φρυγία, ας, ἡ, quæ torret, *Hes.* A φρύγω.

Φρυγίας, ου, ὁ, Phrygia. A Φρύξ.

φρυγίζω, Phrygios mores imitor, *Steph.*

φρυγίλος, ὁ, frigilla, avis.

φρυγίνδα, ἡ, scil. παιδιὰ, genus ludi in quo utebantur fabis tostis, *Steph.*

φρύγιον, ου, τὸ, Ignum aridum, cremium, *Gl. V.* φρυγίον, frictorium. Ab eod.

φρύγιος, ία, ιον, aridus. Ab eod.

φρυγιστὶ, modo, sive concentu Phrygio. A Φρύξ.

φρυγμὸς, οῦ, ὁ, frixio, torrefactio. A

ΦΡΥΓΩ, f. ὔξω, torreo, torrefacio, frigo, arefacio, *Gl. Vet.* φρύγει, frigit, *Ph.* πεφρυγμένος, frixus, tostus, perf. pass. part. Κύαμον δὲ τὶς ἐν πυρὶ φρυξεῖ, *Theocr.* 7, 66. Καθήμενοι φρύγωσι, ὥστε καὶ πρωΐ, *Arist. Conc.* 221. Hinc

φρυκτὸς, ἡ, όν, tostus, torrefactus, frixus. *Subst.* fax, qua hostium adventus significatur.

φρυκτωρέω, ῶ, f. ήσω, excubias ago, e specula signa per ignem observando vel dando.

φρυκτωρία, ας, ἡ, excubiæ speculatoriæ, ad signum dandum per faces.

φρυκτώριον, ου, τὸ, specula τῶν φρυκτωρῶν.

φρυκτώριος, ου, ὁ, idem quod φρυκτὸς, *Æsch.*

φρυκτωρὸς, οῦ, ὁ, custos observans signa data per ignes, et ipse talia dans. Ex φρυκτὸς, *fax*, et ὠρέω.

φρῦν, τος, ὁ, idem quod φρῦνη.

φρυνέος, ου, ὁ, idem.

ΦΡΥ΄ΝΗ, ης, ἡ, rubeta.

φρύνιον, ου, τὸ, frutex utilis adversus rubetas; (2) rubeta, *Diosc.*

φρυνοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, rubetæ simlis. Ex φρῦνος et εἶδος.

φρυνολόχος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. rubetis insidians.

ΦΡΥ΄ΝΟΣ, ου, ὁ, rubeta, rana venenosa.

Φρύξ, γός, ὁ, Phryx, Phrygius.

φρυξεῖς, 2. sing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro φρύξεις, a φρύγω.

φρύσσω, vel φρύττω, idem quod φρύγω. Τὸ καλὸν Ἥξεος ἀνίκα φρύττει, *Theocr.* 6, 16. φρῦς, *contr.* pro φρῦαι, et huc per *Sync.* pro φορέω.

φρῦ, 3. s. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφυ, a φῦμι.

φύγαδε, *adv.* in fugam. A φυγὴ. Unde

φυγαδεῖα, ἡ, fugatio, exsilium.

φυγαδεῖον, ου, τὸ, confugium; (2) urbs, quæ asylum habet, quo rei confugiunt et exsules. Ab eod.

φυγαδευτήριον, ου, τὸ, confugium, refugium, profugium. Ab eod.

φυγαδευτικὸς, ἡ, όν, vim habens abigendi.

φυγαδεύω, f. εύσω, fugo, depello; (2) fugio, exulo, *Gl. V.* Φυγαδεύειν ἀφ' ἑαυτὸ πορρώτατω, *Philo.* ἐκ τῆς πόλεως, *Dem.* A φυγάς.

φυγαδικὸς, ἡ, όν, ad exsulem seu exsules pertinens, vel, qualis est exsulis aut exsulum; (2) exulabundus, *Gl. V.* exsul, seu profugus. Ab eod.

φυγαδικῶς, *adv.* more exsulum.

φυγαδοθήρας, ου, ὁ, exsulum inquisitor. Ex φυγὰς et θήρα.

φυγαίχμης, ου, ὁ, timens bellum. Ab αἰχμή.

φυγανθρωπεύω, f. σω, hominum consortium fugio. Φυγανθρωπεύσει ἐς ἐρημίην, *Aret.* Ex φυγὴ et ἄνθρωπος.

φυγανθρωπία, ας, ἡ, hominum consortii devitatio, *Aret.* Ex iisd.

φυγάνω, seu φυγγάνω, pro φεύγω, *Soph.*

φυγαρσενία, ἡ, virifugium, *Man.*

φυγὰς, άδος, ὁ καὶ ἡ, profugus ob metum periculi; (2) exsul; (3) fugitivus. A φυγὴ. Unde

φύγδην, et φύγδα, *adv.* fugaciter; fugæ modo.

φύγεθλον, ου, τὸ, panus, tumor quidam, *Cels.* lib. 5. cap. 25. A φύω.

φύγες, *fugit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφυγε, a φεύγω.

φυγερὸς, ὁ καὶ ἡ, fugiens opus, iners, socors, *Bud.*

φυγὴ, ῆς, ἡ, fuga, fugacitas; (2) effugium, liberatio a malis, vitatio aut evitatio; (3) exsilium; (4) timor, pavor. A φεύγω.

φυγοδέμνιος, et φυγόδεμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, fugiens torum, a conjugio abhorrens. Ex φεύγω et δέμνιον.

φυγοδικέω, ῶ, detrecto judicium, *Ph.* in jus vocatus non eo; φυγοδικεῖν, tergiversari, *Dem.* Ex φυγὴ et δίκη.

φυγοδικία, ας, ἡ, tergiversatio, *Phil.* Ex iisdem.

φύγοις, 2. sing. a. 2. opt. act. verbi φεύγω.

φυγόλεκτος, ὁ καὶ ἡ, conjugium, concubitum abhorrens. A λέγομαι.

φυγομαχέω, detrecto pugnam, *App.* A

φυγομάχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui detrectat pugnam, fugax. Ex μάχη, *pugna.*

φυγόξενος, ου, ὁ καὶ ἡ, hospites fugiens, inhospitalis, *Pind. Olymp.* 11, 17. Ex φυγὴ.

φυγοπτόλεμος, pro quo φυγοπτόλεμος, *Hom.*

φυγοπονία, ἡ, laboris fuga, *Polyb.*

φυγόπονος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui laborem seu labores fugit.

φυγοπτόλεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, bellum fugiens.

φύειν, *natum*, aor. 2. part. pass. verbi φύω, *nascor.*

φῦζαι, ης, ἡ, fuga cum timore, idem quod φυγὴ. A φεύγω. Hinc

φυζακινὸς, ἡ, όν, fugax, pavidus, timidus.

φυζάλεος, έα, εον, idem et ab eod.

φύζηλος, timidus, *Hes.*

φυζικὸς, fugitivus, *V. L.*

φυζίπολις, exsul. *Opp.*

φύζω, in fugam verto, fugo. Τῇ ῥ' οἵ γε τροχέοντο πεφυζότες, *Il.* 21, 6. A φεύγω.

φυὴ, ῆς, ἡ, natura, indoles; (2) statura, habitus oris; (3) stirps, germen. Οἱ καὶ Ἀηΐσαντο φυὴν καὶ εἴδος ἀγητὸν Ἕκτορος, *Il.* 22, 370. A φύω.

φυῆ, 3. sing. a. 1. conj. act. verbi φύω.

φυκᾶν, ὁ, idem quod φυκὶς, *Ath.*

φυκίδιον, *Dim.* a φυκὶς, *Aristot.*

φυκιόεις, όεσσα, όεν, algosus, alga abundans; (2) ruber, purpureus. Θῆν' ἔτι φυκιόεντι, *Il.* 23, 693. Αὐτὼ ἐπ' ἀϊόνος κατετάκετο φυκιοέσσης, *Theocr.* 11, 14. A

φυκίον, vel φύκιον, ου, τὸ, fucus, quo mulieres utuntur; (2) alga. *Dim.* a φῦκος.

φυκιοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui alga vescitur. Ex φυκίον et φάγος.

φυκιόω, ῶ, fuco, *Gl. V.* A φυκίον.

φυκὶς, ίδος, ἡ, fuca, *piscis*, cujus mas vocatur φύκης, *Gl. Vet.* φυκὶς, ἰχθὺς, saxatilis, *piscis*; φυκίδες, saxatiles, *Ph.* Ex φῦκος, vel φύκιον, quoniam loca amat algosa.

ΦΥ΄ΚΟΣ, εος, τὸ, alga, *Angl.* SEA-WRACK; muscus; (2) purpurissum, color ruber ex alga; (3) fucus ruber; (4) fucus quilibet; (5) φῦκος, ἰχθὺς, saxatilis, *piscis*, *Ph.*

φυκοφάγος, ὁ καὶ ἡ, idem quod φυκιοφάγος.

φυκόω, ῶ, fut. ώσω, fuco, fuco oblino. Φυκῶσθαι τὸ πρόσωπον, *Plut.* A φῦκος.

φυκτὸς, ἡ, όν, qui effugi seu vitari potest, vitandus, *Il.* 16, 128. A φεύγω.

φυκώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, algosus, alga abundans. A φῦκος.

φύλαγμα, ατος, τὸ, quod custoditur seu servatur, vel, quod datum est ad custodiendum; (2) custodia, præceptum, mandatum. A φυλάσσω.

φυλαδὸν, *adv.* per tribus, tributim.

φυλάκειον, vel φυλακτῆριον, ου, τὸ, locus in castris, ubi sunt excubiæ; (2) statio, præsidium, arx. A

φυλακὴ, ῆς, ἡ, custodia, ipsa custodiendi actio, conservatio, *Gl. Vet.* tutela; (2) vigilia, excubatio, excubiæ; (3) præsidium; (4) quarta pars noctis; quoniam nox in quatuor partes divisa erat, in quibus vigiliarum munus permutatis vicibus ad alios perveniebat; (5) custodia, i. e. custodes cingentes latus principum, satellites, stipatores; *Ph.* φυλακαὶ, præsidia; stationarii milites, al. *Gl. V.* (6) carcer, *Ph.* (7) locus ubi positi sunt custodes; (8)

cautio; (9) amolitio alicujus incommodi. A *φυλάσσω*.

φυλακίζω, f. *ίσω*, in carcerem conjicio, *Act.* 22, 19. A *φυλακή*. Unde

φυλακικός, custodiendi peritus, aptus ad custodiam, *Plat.*

φυλάκιον, *ι*, *τό*, idem quod *φυλάκειον*.

φυλακίς, *ίδος*, *ἡ*, custos, *femina*; *φυλακίδες*, naves præsidiariæ. A *φύλαξ*.

φυλάκισσα, *ης*, *ἡ*, idem. A *φυλακίς*.

φυλακίτης, *ου*, *ὁ*, carcerarius, *Gl. V.* A *φυλακή*.

φύλακος, *ου*, *ὁ*, custos, excubitor, vigil. A *φύλαξ*.

φυλακτήριον, custodiendum, cavendum. A *φυλάσσω* vel *φυλάσσομαι*. Unde

φυλακτὴρ, *ῆρος*, *ὁ*, custos, excubitor, vigil.

φυλακτήριον, *ι*, *τό*, servatorium, promptuarium, *Ph.* (2) statio excubitorum seu vigilium, præsidium, munimentum, arx, aut quicquid nos custodit; (3) antidotum contra venena, amuletum. Hinc *τὰ φυλακτήρια*, *ων*, qs. conservatoria legis, quæ membranæ erant, quibus inscriptæ erant quatuor pentateuchi sectiones. A *φυλακτήρ*.

φυλακτήριος, aptus ad custodiendum, *Diosc.*

φυλακτικός, *ἡ*, *όν*, custodiendi seu servandi et observandi, item conservandi peritus; (2) qui sibi cavere novit, cautus, qui se tueri potest; (3) vim habens amoliendi, *Gl. V.* cautus, promptuarius. A *φυλάσσω*.

φυλακτικῶς, *adv.* studio et solicitudine, studiose cavendo, caute.

φύλαξ, *ακος*, *ὁ καὶ ἡ*, custos, servator, conservator, servans, *Ph.* excubitor, vigil; *φύλακες*, vigiles, *Ph.* milites præsidiarii. A *φυλάσσω*.

φυλάξαι, aor. 1. inf. act. verbi *φυλάσσω*.

φύλαξαι, 2. sing. aor. 1. imper. med.

φυλάξατε, 2. plur. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro *ἐφυλάξατε*.

φυλάξιμος, *ὁ*, custodiens, qui custodiri potest, *Steph.*

φύλαξις, *εως*, *ἡ*, custodia. A *φυλάσσω*.

φυλοαρχίω, *ῶ*, sum tribus præfectus s. princeps, præsum tribui, sum tribunus, *Aristot.* A

φυλάρχης, vel *φύλαρχος*, *ου*, *ὁ*, tribus præfectus, qui tribui præest, tribunus, *Ph.* tribunus plebis. Ex *φυλὴ* et *ἀρχή*.

φυλάσσαι, aor. 1. inf. act. *Ion.* pro *φυλάξαι*.

φυλασσίμεναι, præs. inf. act. *Dor.* pro *φυλάσσειν*.

φυλάσσῃ, 3. sing. præs. conj. act.

φυλάσσουσι, *Dor.* pro *φυλάσσουσι*.

ΦΥΛΑΣΣΩ, vel *φυλάττω*, f. *άξω*, custodio, servo, conservo, asservo, tueor, tutor; *φυλάσσομαι*, et *φυλάττομαι*, custodior; (2) caveo, vito, *inpr.* in *med.* (3) custodias ago, excubo; (4) speculor, observo, item capto; (5) insidias pono; *φύλαξον*, custodi, *Gl. V.* aor. 1. act. *φύλαξαι*, cave, aor. 1. med. *πεφυλαγμένος*, asservatus, cautus, perf. part. pass. Καὶ*ῆ*δος *γάμῳ φυλάττει* (Ἥρα), *Arist. Thesm.* 985. Καὶ *μὴν πέλας γε πρεσπόλοις φυλάσσεται*, servatur a, *Soph. Aj.* 539. Τὰ *μὲν λελεγμένα ἀρρητ' ἐγὼ σοι κοὐπερλῆ φυλάξομαι*, secreta servabo, *id. El.* 1018. *Φύλαττε πᾶς ἀέρα περινέφελον*, *Arist. Av.* 1196. Τ*ᾳ*τὶ *μέντοι σὺ φυλάττ*ε, *id. Pace*, 1109.

φυλαττόμενος, præs. part. med. *Att.* pro *φυλασσόμενος*.

φυλετεύω, tribules facio, in tribus describo. A

φυλέτης, *ου*, *ὁ*, qui est ex eadem tribu, contribulis, *Gl. Vet.* tribulis, paganus; *φυλέται*, curiales, *Gl. V.* A *φυλή*. Hinc

φυλετικὸς, *ἡ*, *όν*, ad tribules pertinens.

φυλετικῶς, *adv.* more tribuum.

φυλέτις, *ίδος*, *ἡ*, quæ est ex eadem tribu; (2) quæ fit per tribus, tributa, *Appian. Bell. Civ.* 3, 30. A *φυλέτης*.

ΦΥΛΗ, *ῆς*, *ἡ*, tribus, classis; genus, ordo.

φυλία, *ας*, *ἡ*, idem quod *φυλίη*.

φυλίαι, *ας*, *ἡ*, lenticscus.

φυλίη, *ης*, *ἡ*, ficus quædam, vel oleaster, *Odyss.* 5, 477.

φυλλάζω frondesco, *Gl. Vet.* A *φυλλάς*.

φυλλάκανθος, *ου*, *ὁ καὶ ἡ*, planta quædam foliis spinosis seu aculeatis. Ex *φύλλον* et *ἄκανθα*.

φυλλάμπελος, *ου*, *ὁ*, pampinus, *Gl. V.* Ex *φύλλον* et *ἄμπελος*.

φυλλανθὶς, herba quædam, *Theophr.*

φυλλάριον, *ου*, *τό*, foliolum, *Dim.* a *φύλλον*.

φυλλὰς, *άδος*, *ἡ*, strues seu cumulus foliorum, frondes. Ab eod.

φυλλεῖον, *ου*, *τό*, folia, frondes. Ab eod.

φύλλιᾰ, *τὰ*, olera condimentis usitata, *Gal.*

φυλλιάω, *ῶ*, folia emitto, frondesco. A *φύλλιον*.

φυλλικὸς, *ἡ*, *όν*, q. d. foliaris. A *φύλλον*.

φύλλινες, *ίνη*, *ινον*, e foliis confectus, *Gl. V.* foliaceus, frondarius. Ab eod.

φύλλιον, *ου*, *τό*, folium; (2) flos terræ. Ab eodem.

φυλλῖτις, *ιδος*, *ἡ*, herba quædam, vulgo Lingua cervina, *Anglice*, HARTS-TONGUE, *Diosc.* 3, 121.

φυλλοβολέω, *ῶ*, fut. *ήσω*, folia amitto, folia mihi decidunt; (2) folia spargo, foliis conspergo. Ὀζων *λεύκης φυλλοβολήσης*, *Arist. Nub.* 1003.

φυλλοβολία, *ας*, *ἡ*, foliorum amissio; (2) foliorum, frondium sparsio. A

φυλλοβόλος, *ος*, *ὁ καὶ ἡ*, folia abjiciens seu amittens, cui folia decidunt; (2) qui folia, frondes spargit. Ex *φύλλον* et *βάλλω*.

φυλλόκομος, *ὁ καὶ ἡ*, frondosus, foliis comatus. A *κόμη*.

φυλλοκοτέω, *ῶ*, f. *ήσω*, folia amputo seu abscindo. Ex *φύλλον* et *κόπτω*.

φυλλολογέω, *ῶ*, f. *ήσω*, folia lego; (2) pampino, *Gl. V.* Ex *φύλλον* et *λέγω*, *lego*, i. e. colligo.

φυλλομανέω, *ῶ*, f. *ήσω*, foliis luxurio, *Theophr.* Ex *φύλλον* et *μαίνομαι*.

ΦΥ'ΛΛΟΝ, *ου*, *τό*, folium, frons.

φυλλορρέω, idem quod *φυλλορροέω*, *Ar.*

φυλλορροέω, *ῶ*, f. *ήσω*, foliis fluo vel defluo, folia vel frondes amitto. Τ*ῷ* δὲ *χειμῶνος πάλιν τὰς ἀσπίδας φυλλορρέι*, *Arist. Av.* 1487.

φυλλόρροια, *ας*, *ἡ*, defluxio foliorum. A *φυλλόρροος*, *ου*, *ὁ καὶ ἡ*, folia abjiciens. Ex *φύλλον* et *ῥοῆ*, *fluxio*.

φυλλοσχοῖς, *ωτος*, foliis constratus, *Theocr.* *φυλλόστρωτος*, *ὁ καὶ ἡ*, idem. Ex *στρώννυμι*.

φυλλοτόκος, *ον*, folia pariens, *Opp.*

φυλλοτόμος, *ου*, *ὁ*, frondator, *Gl. Vet.* Ex *φύλλον* et *τέμνω*.

φυλλοτρώξ, *ῶγος*, *ὁ καὶ ἡ*, folia comedens. A *τρώγω*.

φυλλοφορέω, *ῶ*, fut. *ήσω*, folia fero, foliatus sum, *Theophr.* A

φυλλοφόρος, *ου*, *ὁ καὶ ἡ*, folia ferens, foliatus. Ex *φύλλον* et *φέρω*.

φυλλοφυίω, *ῶ*, frondeo, *Gl. V.* A *φύω*.

φυλλοχοέω, *ῶ*, f. *ήσω*, idem quod *φυλλορροέω*.

φυλλοχόος, *ου*, *ὁ καὶ ἡ*, q. d. folia fundens; *φυλλοχόοι μῆνες*, menses in quibus folia decidunt; *Plut.* Ex *φύλλον* et *χέω*.

φυλλώδης, *εος*, *ὁ καὶ ἡ*, foliosus, foliis abundans, foliatus, folia habens, *Gl. V.* frondens; *φυλλώδεσιν*, frondentibus, *Ph.* A *φύλλον*.

φύλλωμα, *τὸ*, folia, frondes, qs. a *φυλλόω*.

φυλοβασιλεὺς, *έως*, *ὁ*, tribunus, olim dictus Athenis, qui post *δήμαρχος*.

φυλοκρινέω, sum judex tribus, *Eust.*

φυλοκρίνησις, *εως*, *ἡ*, dijudicatio generum. A *φυλοκρινέω*.

φυλοκρινητικός, *ἡ*, *όν*, genera dijudicans.

φυλοκρίνομαι, *ἐν τῇ φύλῃ διακρίνομαι*, *Hes.*

φῦλον, *ου*, *τό*, genus, gens, natio. *Φῦλον ἀρρένων*, sexus virilis. A *φυλή*.

φύλοστις, *ιδος*, *ἡ*, pugna, prælium; (2) clamor bellicus. A *φῦλον* et *ὄψ*.

φῦμα, *ατος*, *τό*, tuber, vomica, *Gl. Vet.* A *φύομαι*.

φυματίας, *ὁ*, idem quod *φυματώδης*, *Hipp.*

φυμάτιον, *τό*, tuberculum. A *φῦμα*.

φυματόω, tubero, *Gl. V.* A *φῦμα*. Hinc

φυματώδης, *ες*, tuberculis plenus.

φῦναι, gigno; *φῦναι*, nasci, indole quadam præditum esse, a. 2. inf. act. *φὺς*, natus, a. 2. part. act. A *φύω*.

φῦντο, 3. plur. imperf. ind. pass. *Ion.* pro *ἔφυντο*.

φυξάνωρ, *ορος*, *ὁ καὶ ἡ*, fugam viris immittens, fugæ occasionem dans. Ex *φύξις* et *ἀνήρ*.

φυξήλιος, *ον*, qui est exsulis, *Nic.*

φύξηλις, *ιδος*, *ὁ καὶ ἡ*, profugus, exsul; (2) fugax, timidus, *Il.* 17, 143. Παρὰ *τὸ φεύγειν τὰς ἴλας*, *Porph.* A *φύξις*.

φυξίμαχος, *ον*, qui a pecoribus depasci non potest. Ex *φύξις* et *μάχλον*.

φύξιμος, *ος*, *ὁ καὶ ἡ*, a quo fugiendum est, qui effugi seu vitari potest; (2) ad quem confugitur; (3) fugans, qui in fugam vertit; (4) *τὸ φύξιμον*, perfugium. Τ*αῦ*τ*αν ἐγὼ ἰδόμην*, *ὅθι μοι φάτο φύξιμον εἶναι*, *Od.* 5, 359. Ab eod.

φύξιος, *ᾳ*, *όν*, qui fugat; (2) fugæ favens, *Gl. Vet.* *φύξιμος*, fugalia. A

φύξις, *εως*, *ἡ*, fuga; (2) effugium. A *φεύγω*.

φύομαι, vide *φύω*.

φυομένῳ, dat. sing. part. præs. med. verbi *φύω*.

φύοντι, 3. pl. præs. ind. *Dor.* pro *φύωσι*.

φυρᾶδην, vide *φύρδην*.

φύρᾶμα, *ατος*, *τό*, massa farinæ subactæ et humore maceratæ ad panificium; (2) massa luti, *Ph.* massa; al. *Gl. V.* conspersio, interversio, impensa. A *φυράω*.

φύρασις, *εως*, *ἡ*, commistio, maceratio, subactio ad conficiendas massas. Ab eod.

φύρασον, 2. sing. a. 1. imperat. act. verbi *φυράω*.

φυρατὴς, *οῦ*, *ὁ*, et *φυράτης*, *ου*, *ὁ*, decoctor, *Ph.* interversor, *Gl. V.* A

φυράω, *ῶ*, f. *άσω*, misceo, macero, subigo; *φυρᾶμαι*, misceor; *πεφυραμένος*, subactus, perf. pass. part. Οὐδ' *ἂν μαλακὴν φυραώμενος τὴν φωνὴν πρὸς τὸν ἑρασ*ὴ*ν*, *Aristot. Nub.* 975. Οἷον *μεῖ' οἷων σύφανται*, *μεμνημένος διατελεῖ*, *M. Anton.* 3, 4. *Πεφυραμένης ἐν ἐλαίῳ*, *Exod.* 29, 40. Τ*ὸ* τὸ *σωμάτιον ὃ*τ*ι ἐσ*τ *σὸν*, *ἀλλὰ πηλὸς κομψῶς πεφυραμένος*, *Arrian. Dissert.* lib. 1. A *φύρω*.

φύρδην, *adv.* mixtim, permixtim; (2) confuse, inordinate. Ab eod.

φύρμα, *ατος*, *τό*, inquinamentum, sordes, strigmentum, recrementum. A *φύρω*. Unde

φυρμός, *ῦ*, *ὁ*, inquinatio, inquinamentum.

φύσιμος, *ᾳ*, *ὁ καὶ ἡ*, mixta; *Nic.* a f. *φύρω*.

φυστὸς, *ὴ*, *όν*, mistus, subactus maceratus; (2) vilis. A

ΦΥΤΩ, f. *φύσω*, misceo, commisceo; (2) inquino, fœdo; (3) perfundo, rigo; (4) macero, subigo, pinso; *πεφυμένος*, inquinatus; (2) subactus. Γ*αῖ*α*ν ὕδει φύσειν*, *Hes. Opp.* 61. Ἀ*χμαίου δ' ἄνθος ἔφυε κόνις*, *Epigr. Κόνει φύρσσα δύσκηνον κάρα*, *Eur. Hec.* 496. *Πεφυμέναι αἱμαστι*, *Theocr.* 26, 25. *Δάκρυσιν εἵματ' ἔφυρον*, *Il.* 24, 162.

φὺς, a. 2. part. act. verbi *φῦμι* pro *φύω*.

φύσα, vel *φύσσα*, *ης*, *ἡ*, follis, vesica; (2) flatus et spiritus crassior in corpore. Φῦσαι *δ' ἐν χοάνοισιν ἐείκοσι πᾶσαι ἐφύσων*, *Il.* 18, 470. A *φυσάω*.

φυσαθεὶς, aor. 1. part. pass. *Dor.* pro *φυσηθείς*.

φῦσαι, *genuisse*, a. 1. inf. act. verbi *φύω*.

φυσαιτήριον, *ου*, *τό*, instrumentum quod inflatur, ut tibia. A *φυσάω*.

φυσαλὶς, et *φυσσαλὶς*, *ίδος*, *ἡ*, bulla in aqua nascens; (2) tibia seu fistula; (3) vesicaria, *frutex*, *Luc.* A *φύσα*. Unde

φύσαλος, vel *φύσσαλος*, *ου*, *ὁ*, bufo, venenatum id genus rana, quod se mirum in modum inflat; (2) piscis quidam.

φύσας, *quæ genuit*, a. 1. part. act. verbi *φύω*.

φυσατήριον, *ου*, *τό*, instrumentum quod inflatur, ut tibia. A

ΦΥΣΑΩ, vel *φυσσάω*, *ῶ*, f. *ήσω*, sufflo, inflo, flatu distendo; (2) spiro; (3) effilo. "Ε*τι γὰρ Ἑ*ρμαῖ, *σύειγγες ἄνω φυσῶσι μελὰν μένος*, *Soph. Aj.* 1429. Ψ*υχὴν πεισπαισθέντι φυσήσει νεκρῷ*, exspirabit, 68. "Ε*υδοθεν αὐτὰς ὥσπερ κύσιν φυσᾷ*, *Aristoph. Nub.* 434. *ἐφύσσατ'*, *ib.* 409. Ἐ*τί τινα φυσᾶσθαι*, *Dem. ταῖς τυχηραῖς εὐπραγίαις*, *Philo.*

φύσει, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi *φύω*.

φύσηι, *ης*, *ἡ*, idem quod *φύσσα*.

φύσημα, *ατος*, *τό*, inflatio, flatus; *Metaph.* arrogantia, insolentia; (2) bulla, ebullitio; (3) resina pinea. A *φυσάω*. Hinc

φυσημάτιον, *ου*, *τό*, bullula, *Gl. V.* A pr.

φύσησις, *εως*, *ἡ*, qu. d. flatio, ipsa fiandi actio, vel sufflatio; *Gl. Vet.* inflatio. Ab eodem.

φυστητὴρ, vel *φυσητὴρ*, *ῆρος*, *ὁ*, flabellum, follis, ventilator, *Ph.* fistula; (2) fistula piscium cetaceorum; (3) meatus polypodis, quo ova sua parit. Ab eod.

φυστητήριον, *ου*, *τό*, q. d. sufflatorium, *Gl. V.* spiramentum. A *φυσάω*.

φυστητὴς, *οῦ*, *ὁ*, inflator, *Gl. V.*

φυστητικὸς, *ὴ*, *όν*, inflandi vim habens. A *φυσάω*.

φυσήφρων, *ονος*, *ὁ καὶ ἡ*, qui animo est inflato. Ex *φυσάω* et *φρήν*.

φυσίαμμα, *ατος*, *τό*, flatus. A *φυσιάω*.

φυσιαμμὸς, *οῦ*, *ὁ*, flandi seu efflandi actio; (2) flatus. A *φυσιάω*.

φυσιάω, *ῶ*, f. *άσω*, flo, sufflo. A *φυσάω*.

φυσιγγόομαι, *ᾶμαι*, inturgesco; *πεφυσιγγω-*

μένοι, tumidi, perf. pass. part. Κᾆθ' οἱ Μεγαφῆς ὀδύναις πεφυσιγγωμένοι, *Arist. Ach.* 531. A φύσιγξ.

φυσίγναθος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, buccas inflans, superbus ; nomen ranæ in *Batrachom.* 17. Ex φυσάω et γνάθος.

φυσιγνώμων, ὁ, *Theoc.* vide φυσιογνώμων.

φύσιγξ, γος, ἡ, vesicula, pustula ; (2) vesicula et quasi cortex bulborum, alliorum. A φύσα.

φυσίζοος, ος, ὁ καὶ ἡ, q. d. vitam producens, i. e. quæ ad vitam degendam sunt necessaria. Φυσίζοον ὕδωρ, *Nonn. Paraphr.* 4, 11. Γῆ φυσίζοος, *Il.* 21, 63. Ex φύω et ζάω.

φυσιπάλλας ἄρτος, panis quoddam genus, *Ath.*

φυσικός, ἡ, όν, naturalis, ad naturam pertinens, naturæ conveniens ; (2) physicus, naturæ seu rerum naturalium investigator. A φύσις vel φύσα.

φυσικῶς, *adv.* naturaliter, secundum naturam, naturali ratione.

φύσιμος, ος, ὁ καὶ ἡ, vim habens germinandi ; (2) editus, natus. A φύω.

φυσιογνωμονέω, ῶ, f. ήσω, de indole hominis judicare possum, vel judico ex forma oris ; (2) diligenter cognosco faciem alicujus et annoto, ut postea noscatur, *Dem.*

φυσιογνωμονία, ας, ἡ, naturas cognoscendi seu de natura judicandi peritia. A φυσιογνώμων.

φυσιογνωμονικός, ἡ, όν, idem qui φυσιογνώμων ; (2) ad artem judicandi indolem hominum pertinens ; τὰ φυσιογνωμονικὰ, ars ipsa, et libri de ea.

φυσιογνωμονικῶς, *adv.* ex arte physiognomonum.

φυσιογνωμοσύνη, ης, ἡ, idem quod φυσιογνωμονία.

φυσιογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, naturæ ex oris habitu cognoscendæ peritus. Ex φύσις et γινώσκω.

φυσιολογέω, ῶ, f. ήσω, de natura, seu de rebus naturæ dissero, naturam rerum disserendo indago seu exquiro ; (2) physica seu naturali ratione probo, ostendo, *Aristot.*

φυσιολογία, ἡ, studium naturæ indagandæ, vel speculandæ ratio, *Ph.* naturæ ratio. A

φυσιολόγος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui de natura seu rebus ad naturam rerum pertinentibus disserendo exquirit aut indagat. Ex φύσις et λέγω.

φυσιοποιέω, naturam fingo.

φυσιᾶται, *inflatur*, 3. sing. præs. ind. pass. *contr.* pro φυσιόται, a φυσιόω.

φυσιάω, ῶ, fut. ώσω, anhelo, spiro ; (2) animum elatum et superbum facio ; φυσιᾶσθαι, tumeo, turgeo ; πεφυσιωμένος, inflatus. Καὶ τὸν μὲν Θρᾴκιον ἀπάνευθ' ἔηκε φυσιόωντας, *Il.* 4, 227. Ἵππους φυσιόωντας, *ib.* 16, 506. A φυσάω.

φύσις, εως, ἡ, natura, nativitas, generatio, *Ph.* ortus ; (2) ingenium, indoles, mores et opiniones ; (3) sexus ; (4) pudenda ; (5) statura, figura, externus corporis habitus ; φύσει, valde ; interdum notat item, vere, necessario, sic ut per naturam rei aliter esse vel fieri nequeat. A φύω.

φυσίφρων, vide φυσήφρων.

φύσιωσις, εως, ἡ, inflatio, tumor animi, superbia, arrogantia. A φυσιόω.

φύσκη, ης, ἡ, vesica ; (2) crassum intestinum, venter ; (3) vesicula oborta e vehementiore attritu A φυσάω.

φύσκιον, ου, τὸ, vesicula, folliculus, utriculus, *Dim.* a φύσκη.

φύσκος, ου, ὁ, botulus, *Ph.* A φυσάω. Unde φύσκων, ωνος, ὁ, ventricosus ; (2) obesus ; cognomen regis Ægypti, de gente Ptolemaidarum.

φυσόζωβον, ου, τὸ, βάλβον cui superponuntur αἱ φύσαι, *Suid.*

φυσόω, ῶ, fut. ώσω, inflo, superbum reddo. Φυσώντες λιγέως, *Il.* 23, 218. A φυσάω.

φύσσα, vide φύσα.

φυσσᾶν, præs. inf. act. *Poët.* et *contr.* pro φυσάειν, a φυσάω.

φυσσητήρ, ῆρος, ὁ. Vide φυσητήρ.

φύσσα, vel φυσ᾽ἡ, ἡ, maza ex farina et vino, *Sch. Ar.*

φύσις, ἡ, idem ; (2) flatuæ genus.

φυσώδης, εως, ὁ καὶ ἡ, flatuosus, flatu abundans ; (2) flatus seu inflationes movens, *Longin.* 28. A φυσάω.

φυταλιὰ, ᾶς, ἡ, locus arboribus consitus, ut hortus, vinea ; (2) plantatio. A φύω.

φυταλιάζω, idem quod φυταλίζω, *V. L.*

φυταλίζω, f. ίσω, planto. A φυταλιά.

φυτάλμιος, ίη, ὁ καὶ ἡ, et ιος, ία, ιον, aptus ad progenerationem, fœcundus, almus ; (2) naturalis, ex natura. A φυτὴν.

φυτάνη, ης, ἡ, plantationis tempus. A φυτὸν.

φυτάομαι, fut. ήσομαι, planto. Αὐτάρ τοι Κεφάλῳ φυτήσατο φαίδιμον υἱὸν, *Hesiod. Theog.* 986. A φυτόν.

φυτάριον, ου, τὸ, arbuscula, *Dim.* a φυτὸν.

φυτᾶς, άδος, ἡ, planta, stirps. A φυτεία, ας, ἡ, plantatio, *Ph.* consitio, satio ; (2) planta, quæ deponitur et conseritur, *Ph.* φυτείαι, plantæ. A φυτεύω.

φύτευθεν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. *Ion.* et *Bœot.* pro ἐφυτεύθησαν.

φυτεύθην, a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἐφυτεύθην. φυτεύθητι, 2. sing. a. 1. imper. pass.

φύτευμα, ατος, τὸ, planta quæ deponitur et conseritur ; (2) semen. Ab eod.

φυτεύσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐφυτεύσατο, a φυτεύω. Unde

φύτευσις, εως, ἡ, plantatio, consitio.

φυτευτέον, plantandum seu serendum est.

φυτευτήριον, ου, τὸ, planta, quæ in terram deponitur, *Gl. V.* seminarium, plantarium ; (2) surculus, stolo.

φυτευτήριος, plantarius, seminarius, *Steph.*

φυτευτὴς, οῦ, ὁ, plantator, *Gl. V.* pastinator.

φυτευτικὸς, ὴ, όν, ad plantationem pertinens, qui amat serere, aut dextre hanc rem gerit, seminarius, *Gl. Vet.* A φυτεύω.

φυτευτὸς, ὴ, όν, plantatus. A φυτεύω, f. εύσω, planto, complanto, novello, semino, colloco, *Gl. V.* nasci facio ; *Metaph.* molior, struo, machinor. Τοὶ γὰρ φυτεύουσι παῖδας ὰν ἐτ' ἂν φθάνοις, *Eurip. Alc.* 658. Τοῖσδέσσι φόνον καὶ κῆρα φυτεύει, *Odyss.* 2, 165. μνησῆσι κακὰς, *ib.* 15, 178. A φυτόν.

φυτοκομέω, pro φυτοκομέω, *V. L.*

φυτοκόμος, vel φυτοκόμος, ος, ὁ καὶ ἡ, plantas seu stirpes curans, hortulanus, olitor, vinitor. Ex φυτὸν et κομέω.

φυτικὸς, ὴ, όν, ad plantam seu plantas pertinens ; (2) vegetativus, crescendi vim dans. A φυτόν.

φύτιος, ία, ιον, almus, generationem adjuvans ; *Epith.* Jovis, Dianæ. Ab eod.

φύτλη, ης, ἡ, generatio, genus, *Gl. V.* sexus. A φύω.

φυτοεργὸς, et φυτουργὸς, ὸς, ὁ, q. d. qui circa plantas opus facit, plantator. Φυτοεργὸς Ἰακχὸς Ἀμπελόεν τέδον εἶχε, *Nonn. P.* 4, 5. Ex φυτὸν et ἔργον.

φυτοκαμέω, plantas curo, colo plantas, vel vites produco. Ex φυτὸν et κομέω.

φυτὸν, ὸν, τὸ, planta, germen, virgultum, *Gl. V.* A φύω.

φυτὸς, ὴ, όν, sativus, aptus ad concipiendum semen. Ab eod.

φυτοσκαφία, ἡ, labor, munus hortulani, &c. A

φυτοσκάφος, ος, ὁ, agricola, rusticus, fossor, hortulanus, *Apollon. Rhod.* 1, 1172. Ex φυτὸν et σκάπτω.

φυτοστόρος, ὁ καὶ ἡ, plantam seu stirpem ferens ; (2) pater, genitor. Ex φυτὸν et στέγω.

φυτοτρόφος, ὁ καὶ ἡ, plantas alens, hortulanus. A τρέφω.

φυτουργέω, plantis occupor, plantas colo, sero, et curo. Εἰ τὰς ἀνέμους φυτουργοῦντας λέγοιμι, *Luc.*

φυτέργημα, τὸ, plantatio, consitio, *Poll. it.* locus consitus.

φυτουργία, ας, ἡ, plantatio, consitio, cura plantarum.

φυτουργικὸς, ad φυτουργίαν pertinens, *Steph.*

φυτέργιον, ου, τὸ, seminarium, *Gl. V.* A φυτουργὸς, ὸς, ὁ καὶ ἡ, idem quod φυτοκόμος (2) pater, *Eur. Iph.* in *Aul.* 949. Ex φυτὸν et ἔργον.

φυτοφόρος, ος, ὁ καὶ ἡ, plantifer, *Gl. V.* Ex φυτὸν et φέρω.

φύτρα, ας, ἡ, natura, generatio. A φύω.

φύτωρ, ορος, ὁ, sator, genitor. Ab eod.

φυτώριον, seu ιον, ου, τὸ, locus in quo sunt plantæ e semine enatæ, quæ postmodum transplantantur in viridariis, plantarium. A φύτωρ.

ΦΥ'Ω, f. ύσω, gigno, produco, edo, pario ; (2) in *perf.* et *aor.* 2. natus sum, sum, evado, soleo, natura comparatus sum ; φύομαι, nascor, orior. Καΰδις ἔτεκε φύμενη, *Arist. Av.* 106. Σαυτῷ γὰρ, εἴτε δυσχόλῳ, εἴτ' εὐτυχεῖ, ἔφυς, *Eur. Alc.* 682. πατρὸς ἐκθλῷ πεφυκέναι, *id. Herac.* 298.

φωγνύω, vel υμι, torreo, uro. Καίεται, καὶ ὀπτᾶται, καὶ φώγνυται, *Diosc.* 1, 79. A φώγω, vide φώζω.

φῶδες, pustulæ ; pro φοιδες.

φώζω, seu φώγω, f. ώξω, in foco aliquid torreo. A φῶς.

φώϊξ, vel φωΐς, avis, *Aristot. V. L.*

ΦΩ'ΚΑΙΝΑ, ης, ἡ, phocæna, balæna, *piscis.*

φώκη, ης, ἡ, vitulus marinus, phoca.

φωκὶς, ἡ, pyri genus, *Theophr.*

φωκάζω, in lustro vel specu lateo. A φωλὰς, άδος, ἡ, in antris delitescens, *Theoc.* 1, 115. A

φωλεὸς, ᾶς, ἡ, lustrum, latibulum, antrum. A φωλεός.

φωλεία, vel φωλία, ας, ἡ, latebra, vel delitescentia in latebroso antro ; (2) morbus ursi, quum præpinguis factus latebras quærit. A φωλεύω.

φωλειὸς, idem quod φωλεὸς, *Opp.*

ΦΩΛΕΟ'Σ, ου, ὁ, lustrum, latibulum, latebræ, cubile, *Ph.* (2) ludi genus.

φωλεύω, f. εύσω, latibulum habeo, in lustro aut specu lateo ; (2) nidifico ; (3) habito, *inpr. tropice.* Κηφῆσιλαι φωλεύοντας, *Theoc.* 24, 83. A φωλεός.

φωλέω, ῶ, idem et ab eod. Unde

φωλεώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, latebrosus, *Gl. V.* in modum antri factus.

φωλητὴρ, ῆρος, ὁ, qui eodem in loco assidue habitat. A φωλέω. Hinc

φωλητήριον, ου, τὸ, locus ubi quis habitat, vel quo assidue habitat discendi causa.

φωλήτορες, οἱ, convivales domus, ubi clam potatur, *Suid.*

φωλιδωτὸς, ὸ, qui nidum facit, qui latitat, *V. L.*

φωλὶς, ίδος, ἡ, piscis nomen. Ab eod.

φῶμες, 1. plur. a. 2. conj. act. verbi φημί.

φωνάντα, *vocalia*, nom. plur. *Dor.* pro φωνήεντα, a φωνήεις.

φωνάντα, *vocalem*, acc. sing. *Dor.* et *contr.* pro φωνήεντα. Ab eod.

φωνάσαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro φωνῆσαι, a φωνέω.

φωνάριον, τὸ, vox *Dim.* a φωνή.

φωναυκέω, ῶ, fut. ήσω, vocem exerceo sub magistro, *Dem.* A φωναυκὸς.

φωναυκητὴς, οῦ, ὁ, magister exercendæ vocis ; al. φωναυκὸς, vociferarius, *Gl. Vet.* Ex φωνὴ et αὐκέω.

φωναυκία, ας, ἡ, ars exercendæ vocis.

φωναυκικὸς, ὴ, όν, ad phonascum pertinens. A

φωναυκὸς, οῦ, ὁ, qui vocem exercit, i. e. vocis exercendæ magister, phonascus, *Gl. V.* vocalis. Ex φωνὴ et αὐκέω.

φωνεῦντα, acc. singul. part. præs. act. *Dor.* pro φωνοῦντα, ex φωνοντα, a φωνέω.

φωνέω, ῶ, f. ήσω, vocem emitto, sonum edo ; (2) dico, loquor ; (3) compello, nomino, *Gl. Vet.* voco, clamo ; (4) canto. Γυνὴ φωνοῦσα τοιαδ' ἐξενειδίζει κακὰ, *Sophoc. El.* 290. Τῆς ἐκείνος ὑδαμῶ βλάστας ἐρῶνει δῆθεν ὰδὲν ἰσρεῶν, *idem, Trach.* 386. A

ΦΩΝΗ', ῆς, ἡ, vox, sonus ; (2) vox, vocabulum, verbum, dictum ; (3) lingua ; (4) rumor, fama. A φάω, *dico.*

φωνήεις, ήεσσα, ῆεν, et *Dor.* φωνάεις, voce præditus, vocalis ; φωνῆεν, vocale, vocalis, *Gl. V.* A φωνή.

φώνημα, ατος, τὸ, quod quis locutus est, dictum ; (2) vox. A φωνέω.

φώνησε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐφώνησε.

φωνήσις, εως, ἡ, vocis emissio ; inclamatio. A φωνέω.

φωνητήριος, ία, ιον, vocalis. Ab eod.

φωνητικὸς, ὴ, όν, vocis emittendæ facultate præditus, vocalis. Ab eod.

φωνομαχέω, de vocibus pugno, de verbis discepto, *Steph.* A φωνή.

ΦΩ'Ρ, ορος, ὁ, fur ; (2) fucus.

φωρὰ, ᾶς, ἡ, furtum. A φώρ.

φωρᾶν, præs. inf. act. pro φωράειν, a φωράω.

φωρασίδεια, ἡ, sacrilegium.

φώρασις, εως, ἡ, deprehensio. A φωράω.

φωρατὴς, οῦ, ὁ, deprehensor, *Steph.* Ab eodem.

φωράω, ῶ, f. άσω, furor ; (2) furtum investigo ; (3) in furto deprehendo, furtum invenio ; (4) *simpl.* pervestigo, deprehendo, *Gl. V.* deprehendo ; φωραθέισιν, deprehensis, *Ph.* Ἀλλ' οὐκὶ φωράσων

ἐγώ γ' εἰσέρχομαι, *Arist. Nub.* 499. Τὴν γυναῖκα φωράσας, *Heliod.* Ἀλλ' ὄψεως τάχιστα κακὸς ἑωρᾶτ' φίλοις, *Eur. Or.* 722. Τἄτε ἄλλα μεγαλόφρων ὢν πεφώραται, *Ælian. V. H.* 3, 6. Α *φώρ.*

φωρεῖα, ἡ, latrocinium, *Suid.*

φωρεισμός, ῦ, ὁ καὶ ἡ, arcula, scrinium, *Il.* 24, 228. Ab et pro χωρισμός.

φωρεών, ῶ, idem quod φωρεών.

φωρίδιος, α, ον, furtivus, furto ablatus. A φώριον, ν. τὸ, furtum; (2) res furto exposita. A φώρ.

φώριος, α, ὁ καὶ ἡ, furtivus, *Longin.* 4.

φωρῶν, præs. part. act. pro φωράων, a φωράω.

φῶς, φωδός, ἡ, ustio; φῶδες, pustulæ. A φώζω.

φῶς, φωτός, ὁ, vir, apud *Poëtas.*

φῶς, φωτός, τὸ, idem quod φάος, lumen, lux; *Metaph.* salus, gaudium, v. φάος, (2) focus, ignis, fax, materia ardens; φῶτα, luminaria, *Ph.* A φάω, *luceo.*

φώσκω, illucesco. A φῶς.

φωσῆρ, ῆρος, ὁ, luminare. Ab eod.

φωσφορέω, ῶ, lumen præbeo seu ministro.

φωσφόρια, ἰων, τὰ, phosphoria; dies festus, in quo faces gestantur. A

φωσφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, lucifer, lumen adferens; (2) phosphorus, stella Veneris solem antegrediens, *Gl. V.* φωσφόρος ἀστὴρ, Lucifer. Φωσφόρος ἡ Ἥρα, Lucina, Juno, *Gl. Vet.* Ex φῶς et φέρω.

φώσων, vel φώσσων, ωνος, ὁ, velum, carbasus. A φυσάω. Hinc

φωσώνιον, ου, τὸ, linteolum, sudariolum.

φῶτ' pro φῶτα, acc. sing. a φώς, *vir.*

φωταγωγέω, ῶ, illumino; (2) instituo in rebus divinis.

φωταγωγία, ας, ἡ, lucis seu luminis allatio; (2) illuminatio.

φωταγωγικός, ἡ, όν, illuminandi vim habens. A

φωταγωγός, ὁ, ὁ καὶ ἡ, lucem adducens, *Gl. V.* luminarium. Ex φῶς et ἄγω.

φωταύγεια, ας, ἡ, splendor. A

φωταυγής, έος, ὁ καὶ ἡ, splendidus. Ex φῶς et αὐγή.

φωταυγός, lucide splendidus, *Steph.*

φῶτε, τόρος, acc. dual. a φώς.

φωτεινοειδής, ές, lucidus. A seq. et εἶδος.

φωτεινός, ἡ, όν, lucidus, luculentus, *Gl. V.* A φῶς.

φωτεμβολόω, ῶ, fut. ήσω, lucem immitto, *Suic.* Ex φῶς et ἐμβάλλω.

φωτεύω, f. εὐσω, homines signo. A φώς.

φωτίγγιον, ου, τὸ, fistulæ genus. A

ΦΩΤΙΓΞ, ιγγος, ἡ, lotina fistula.

φωτίζω, fut. ίσω, lumino, illumino, illustro, lucifico, *Gl. V. Metaph.* mentis oculos illumino, doceo; baptizo; (2) in lucem profero, patefacio. Ὃς καὶ φωτίσει τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους, 1 *Cor.* 4, 5. Καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ, *Apoc.* 18, 1. A φῶς.

φωτίσει, 3. sing. fut. 1. ind. act. verbi φωτίζω.

φώτισμα, ατος, τὸ, illuminatio mentis et institutio in rebus divinis, quæ baptismum præcedit; (2) baptismus. A φωτίζω. Unde

φωτισμός, ῦ, ὁ, illuminatio, lux, *Gl. V*

φωτιστήριον, ου, τὸ, baptisterium, *Suic. Ph.* φωτιστήρια λυχνικὰ, luminaria. Ab eod.

φωτιστικός, ἡ, όν, illuminandi seu illustrandi vim habens. Ab eod.

φωτοβολέω, splendeo, resplendeo. A φῶς et βολή.

φωτογονία, ἡ, lucis origo. A γονή.

φωτοδοσία, ας, ἡ, luminis datio, illuminatio. Ex φῶς et δόσις.

φωτοδότης, ου, ὁ, luminis dator. Ex φῶς et δίδωμι.

φωτοειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, q. d. luminis speciem præ se ferens; (2) luminosus; (3) illuminatus. Ex φῶς et εἶδος.

φωτολήγιος, α, ὁ καὶ ἡ, cui lux deficit, qui luce frui desiit. Ex φῶς et λήγω.

φωτοφάνεια, ἡ, illuminatio. A φαίνω.

φωτοφορέω, lucem fero, vel affero. A

φωτοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, lucem ferens, *Suic.* Ex φῶς et φέρω.

φωτοχυσία, ας, ἡ, luminis effusio, luminis abundantia. Ex φῶς et χύσις.

φωτωνυμία, ας, ἡ, lucis nomen; quando nimirum Deus vocatur lux. Ex φῶς et ὄνομα.

φωχθείς, *tostus*, aor. 1. part. pass. verbi φώγνυμι, pro φώγω, *torreo.*

φῶψ, lux. A φάος.

X

X, Litera Græcorum vigesima secunda, χῖ dicta, et τῷ Cheth Hebræorum respondens; (2) nota numeralis valens *sexcenta*; et, cum lineola inferius addita ($\chi_{,}$), *sexcenta millia*; (3) nota, qua Athenienses nummos adulterinos signabant, item Criticorum et Grammaticorum.

χαβάζιος, lapis, *Orph.*

χαβός, ὴ, όν, curvus, item angustus, *Hes.*

χάβος, ου, ὁ, frænum.

χάδε, *recessit*, 3. sing. aor. 2. indic. act. *Ion.* pro ἔχαδε, a χάζω.

χαδεῖν, aor. 2 inf. act. *Ion.* pro χαδεῖν.

χάζιον, 2. sing. præs. imper. med. *Ion.* pro χάζευ, a χάζω.

χάζευ, imper. idem, sed *Dorice.*

ΧΑ'ΖΩ, fut. άσω, cedo, do locum, recedo, retrocedo; (2) privo; (3) capio, capax sum, contineo; aor. 2. ἔχαδον, *Ion.* χάδον, χάδε, infin. aor. 2. χαδεῖειν, *Ion.* pro χαδεῖν. Χάζομαι, cedo, recedo; χάσσατο, recessit, *Poët.* pro ἐχάσατο, aor. 1. med. πέχανδα, perf. med. pro πέχαδα. Μίνυνθα δὲ χάζετο δυχῆς, *Il.* 11, 539. Ὅσον πεζαλὴ χάδε φωτός, *ib.* 462. Δὶς Φαιὴν ἐ χάζομαι, *Eur. Or.* 1105. Πρὸ τύτε γὰρ λέγειν ὁ χάζομαι, *idem, Alc.* 323. Barnesius autem, ἔχ ἄζομαι, quem vide.

χαίνω, f. ανῶ, hio, hisco, dehisco; (2) hiante ore, i. e. intente, aliquid specto, exspecto; (3) cupide appeto; (4) admiror valde; (5) cupide excipio, *Gl. V.* χαίνειν, fatiscere, dehiscere; χανὼν, hiscens, a. 2. part. πέχηνα, hisco, *Ph.* ore aperto intueor, perf. med. πεχηνέναι, hiscere, *Ph.* inf. πεχηνὼς, hiulcus, *Gl. V.* part. Καὶ νῦν τί πέχηνας; *Arist. Av.* 20. Τότε μοι χόνοι εὐρεῖα χθὼν, *Il.* 4, 182. Ἀργύριον πεχηνέναι, *Luc.* πρὸς τὸ τέλος, *id.* A χάω.

ΧΑΙΟ'Σ, probus, bonus; καΐϊα, proba.

χαίος, ου, ὁ, virga, baculus, *Apoll.* τὸ καΐον, pedum, *Call.*

χαιρεκακίω, ας, ἡ, gaudium ex alieno malo. A

χαιρεκάκος, ὁ καὶ ἡ, aliorum calamitate seu malis gaudens. Ex χαίρω et κακός.

χαίρετε, 2. pl. præs. imper. act. v. χαίρω.

χαιρετίζω, f. ίσω, saluto, salvere jubeo. A χαίρω. Hinc

χαιρετισμός, ῦ, ὁ, salutatio, salutandi officium.

χαιρέφυλλον, ου, τὸ, chærephyllum, herbæ seu oleris nomen. Ex χαίρω et φύλλον.

χαιρέω, pro χαίρω, unde χαιρήσειν, *Hom.*

χαιρηδών, όνος, ἡ, gaudium, lætitia, *Aristoph. Acharn.* 4. A χαίρω.

χαίρην, præs. inf. act. *Dor.* pro χαίρειν.

χαίρης, *gaudeas*, 2. sing. præs. conj. act.

χαίροισαι, nom. plur. part. præs. act. *Dor.* pro χαίρουσαι.

χαίρον, ου, τὸ, gaudium, lætitia, seu ea pars animi quæ gaudium percipit, *Steph.*

χαιροσύνη, ης, ἡ, lætitia. A

ΧΑΪ'ΡΩ, gaudeo, lætor; χαῖρε, salve, ave, gaude, *Phil.* χαίρειν, salutem, *Phil.* χαίροις, ave, *Phil.* f. 1. χαιρήσω. Οὗτοι χαιρήσεις, haudquaquam lætaberis, *Arist. Plut.* 64. Ab alio f. χαρῶ, est aor. 2. pass. ἐχάρην, gavisus sum, gaudeo. Σὺ δ' ἓν ἑτειδὴ τῦτο πεχάρηκας ποιῶν, *id. Vesp.* 761. Χαίρων' εὑρόντι μολπᾶ, *Eur. Alc.* 584. Χαίρει ἐπ' αὐτῷ, *Matt.* 18, 13. Χαίρομεν δ' ὑμᾶς, 1 *Thess.* 3, 9. Χαίρετε ἐν Κυρίῳ, *Phil.* 3, 1.* Ἀδελφοὶς χαίρειν, *Act.* 15, 23. Ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται, *Joann.* 16, 20.

χαιτάεντι, dat. sing. *Dor.* pro χαιτήνεντι, a χαιτήεις.

ΧΑΪ'ΤΗ, ης, ἡ, juba, seta, *Phil.* coma. Hinc

χαιτήεις, ήεσσα, ῆεν, jubatus, comatus.

χαιτόεις, όεσσα, όεν, idem et ab eod.

χαίτωμα, ατος, τὸ, juba. Ab eod.

χαλαβέω, tumultuor, tumultum edo, *Hes.* trepido, *V. L.*

ΧΑ'ΛΑΖΑ, ης, ἡ, grando; (2) tubercula grandini similia, per cutem et carnem sparsa, præcipue in suibus. Hinc

χαλαζάω, ῶ, grandino; χαλαζᾶν etiam dicitur sus tuberculis, quæ χάλαζαι dicuntur, sparsam habens carnem.

χαλαζιστής, ὲς, *pr.* qui grandinem loquitur, h. e. qui mordaces et contumeliosos sermones facit, vel versus scribit. Ab ἔπος.

χαλαζήεις, ήεσσα, ῆεν, grandinosus.

χαλαζίας λίθος, chalazias lapis, grandinis colore et figura, *Plin.*

χαλαζιάω, laboro τῷ χαλαζίῳ, *Ath.*

χαλάζιον, ου, τὸ, vitium palpebræ, quum in ea tubercula nascuntur; χαλάζιαι, tubercula in carne suilla. A χάλαζα.

χαλαζοβολίαι, ῶν, fut. ήσω, grandine ferio, grandinem ejaculor. Ex eod. et βάλλω.

χαλαζοβόλος, ὁ καὶ ἡ, grandine feriens.

χαλαζόβολος, ὁ καὶ ἡ, grandine percussus. Ex iisdem.

χαλαζοκοπέω, grandine ferio, seu verbero, aut contundo, *Ph.* χαλαζοκοπεῖσθαι, grandinat, *Theophr.* Ex κοπή.

χαλαζοκοπία, ας, ἡ, calamitas, quum fruges vel vites grandine contunduntur. Ex iisd.

χαλαζοφύλαξ, ακος, ὁ, speculator et observator grandinis futuræ.

χαλαζόω, ῶ, grandino, *Gl. Vet.* χαλαζῶσθαι, grandine infestari. A χάλαζα.

χαλάζω, quidam pro χαλάω.

χαλαζώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, grandinosus, grandinis speciem habens. A χάλαζα.

χαλάζωσις, ἡ, grandinatio, eminentiæ quædam intra palpebras grandini similes, *Gorr.*

χαλαίνω, laxo. Ἐφίεσαν ὠκίαες ἵππυς, Ῥῦτὸ χαλαίνοντες, *Hesiod. Scut.* 308. A χαλάω.

χαλαίπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, pedes habens laxatos, claudus. Ex χαλάω et πῦς.

χαλάνδεα, nomen avis, *Opp.*

χάλανδρον, υ, τὸ, grabbatum, *Hes.*

χαλάξαις, a. 1. part. act. *Dor.* et *Æol.* pro χαλάσας, a χαλάω, *laxo.*

χάλαρα, catena, *Hes.*

χαλαργός, *Dor.* pro χγλαργὸς, celeripes, velox pedibus, de equis, *Soph. El.* 861.

χαλαρός, ᾱ, ὸν, laxus, laxatus, non contentus, *Gl. V.* languidus, flaccidus. A χαλάω. Hinc

χαλαρότης, ητος, τὸ, laxitas, lentitudo.

χαλαρῶς, *adv.* leviter.

χαλάσας, aor. 1. part. act. verbi χαλάω.

χαλάσατε, 2. pl. aor. 1. imper. act.

χαλάσει, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* et *Æol.* pro χαλῶσι.

χάλασις, ως, ἡ, laxatio, remissio, resolutio.

χάλασμα, ατος, τὸ, laxamentum, *Gl. Vet.* (2) intervallum. A χαλάω.

χαλασμός, ῦ, ὁ, laxatio. Ab eod.

χαλαστήριον, υ, τὸ, cataracta, *Suic.* Ab eodem.

χαλαστικός, ἡ, όν, laxandi vim habens. Ab eodem.

χαλαστόν, ῦ, τὸ, catena. Ab eod.

χαλαστός, ἡ, όν, qui laxari, demitti potest. Ab eod. Unde

χαλαστρεῶιον, υ, τὸ, sapo, smegma, nitrum.

ΧΑΛΑ'Ω, ῶ, f. άσω, laxo, demitto, *Gl. V.* (2) flacceo, langueo, languesco, *Gl. Vet.* ἐχάλασεν, demisit, *Ph.* aor. 1. χάλασον, laxa, *Gl. Vet.* Χαλῶσι τὸν κεφάλαιον, *Marc.* 2, 4. τὸ δίκτυον, *Luc.* 5, 5. Χαλῶτε πλῆδας ὡς τάχιστα, *Eur. Med.* 1317. Τὴν ἐργὴν χαλᾶσας. *Arist. Vesp.* 726. Χάλαε τοκέυσι εἰκότως ἠνιαμένοις, ignosce, *Eur. Hec.* 409. Κλῆθρα καλάσθω τάδε, *Arist. Vesp.* 1495. Κάλυμμ' ἀπ' ὀφθαλμῶν, *Soph. El.* 1495. Ἐν σαγγάνη ἐχαλάσθην διὰ τῦ τείχυς, 2 *Cor.* 11, 33.

ΧΑΛΒΑ'ΝΗ, ης, ἡ, galbanum, succus ferulæ nascentis in Syria, *Gl. V.* chalba.

χαλβανόεις, όεσσα, όεν, galbaneus. A χαλβάνω.

Χαλδαῖος, ᾱ, ὁ, Chaldæus, nom. gentile; οἱ Χαλδαῖοι, astrologi, vates.

χαλεπᾶ, dat. sing. f. g. *Dor.* pro χαλεπῇ.

χαλεπαίνω, f. ανῶ, acerbo, *Gl. V.* exacerbo; (2) sævio, *Gl. V.* irascor; χαλεπαίνομαι, sævio, irascor. Παισὶ δὲ μὴ χαλέπαινε τοῖς, *Phocyl.* 195. τοῖς ἀρχομένοις, *Xen. Cyr.* 5, 33. Χαλεπαίνησα δὲ ἐφ' οἷς ἠπάτητο. *Heliod.* A χαλεπός.

χαλεπάω, ῶ, idem et ab eod.

χαλεπός, ἡ, όν, sævus, severus, acerbus, durus, atrox, *Ph.* difficilis, *Gl. Vet.* A χαλέπτω. Hinc

χαλεπότης, ητος, ἡ, difficultas; (2) asperitas, sævitia, *Gl. V.* atrocitas; (3) severitas, sensu bono, *Thuc.*

χαλεπτύς, ύος, ἡ, idem, *Hes.* A

ΧΑΛΕΠΤΩ, f. ψω, damno, addicio, lædo; (2) everto, labefacto; *χαλέπτομαι*, indignor, irascor. *Πάντα χαλέπτων, de auro, Phocyl.* 40. *Εἰρεσθαι δὲ Θεῶν ὅσ τις σε χαλέπτει, Odyss.* 4, 423. *βριάοντα, Hes. Op.* 5.

χαλεπῶς, adv. moleste, graviter, ægre; (2) vix, difficulter, magno cum labore; (3) male, difficili cum fortuna; (4) irate, acerbe, aspere. A *χαλεπός.*

χαλίᾱ, ας, ἡ, quies, qua corpora laxantur a laboribus, *Hes.* A *χαλάω.*

χαλίδιον, τό, tabella, *Hes.*

χαλιπάζω, pro *χαλιμιάζω, Eust.* A *χάλιξ.*

χαλίκρατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, merum vinum, *Apoll. Rhod.* 1, 473. Ex *χάλις* et *κεράω.*

χαλικρητέρη, τόσις, per *Sync.* pro *χαλικρατοτέρη, Nic. Steph.*

χαλίκπαμα, ατος, τό, cæmentum; *χαλικώματα,* cæmenta, *Gl. V.* A *χάλιξ.*

χαλίμε, meretrix, Suid.

χαλιμάζω, more Baccnæ in libidinem ruo. A

χαλιμάς, άδος, ἡ, Baccha, quasi soluta in furorem. A *χαλάω.*

χαλίμη, ης, ἡ, scortum impudens; (2) venefica. A

χάλιμος, ᾱ, ὁ, veneficus, *Hes.* qui hominum corpora et animos potest *χαλᾶν.* A *χαλάω.*

χαλιναγωγέω, ῶ, freno duco, ut sessor equum, freno rego ac moderor, freno, refreno. Ex *χαλινός* et *ἀγωγός.*

χαλιναποιητική, ῆς, ἡ, ars conficiendorum frenorum. A *χαλινοποιέω.*

χαλινεπεύς, έως, ὁ καὶ ἡ, qui frena conficit. Ex *χαλινός* et *ποιέω.*

ΧΑΛΙΝΟ Σ, ῦ, ὁ, frenum, habena. *Ἐν δὲ χαλινὲς Ταμῃσὶν ἔδαλον, Il.* 19, 393.

χαλίνε, 2. sing. præs. imper. act. pro *χαλίνει,* a *χαλινόω.*

χαλινοφάγος ᾱ, ὁ καὶ ἡ, frenos rodens seu mordens, *Call. L. P.* 12. *Epith.* equi.

χαλινόω, ῶ, f. ώσω, freno, frenum injicio; (2) freno injecto rego. *Ὁ μὲν ἵππον χαλινοῖ, Xen.* A *χαλινός.* Hinc

χαλίνωσις, εως, ἡ, frenatio, seu freni injectio.

χαλινωτήριον, ᾱ, τό, frænationis instrumentum, retinaculum; *χαλινωτήρια νεῶν,* navium retinacula; quasi frena atquæ habenæ, *Eur. Hec.* 539.

ΧΑ'ΛΙΞ, ικος, ὁ καὶ ἡ, silex, cæmentum, *Ph. χάλικες,* silices, cæmenta, *Ph.*

ΧΑ'ΛΙΣ, ὁ, Bacchus, vinum, merum.

ΧΑΛΙ Σ, ίδος, ὁ, impos sui, insanus.

χαλίφρονα, acc. sing. a *χαλίφρων.* Unde

χαλιφρονέω, ῶ, demens sum et stolidus.

χαλιφροσύνη, ης, ἡ, mens sua sede emota, dementia, amentia.

χαλίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, cui mens laxata et emota est, amens, demens. *Νήπιος εἴξε, ὦ ξεῖνε, λίην τόνον, ἠὲ χαλίφρων, Od.* 4, 371. Ex *χαλάομαι* et *φρήν.*

χαλκάνθη, ης, ἡ, sive *χάλκανθον, ᾱ, τό,* atramentum sutorium; *Ph. χάλκανθος,* æris flos. Al. *Gl. V. καπνάνθη,* sutorium. Ex *χαλκὸς* et *ἄνθος, flos.*

χαλκάρματος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui æreo curru vehitur, *Rob.* Ex *χαλκὸς* et *ἅρμα.*

χάλκασπις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, æreum clypeum gestans, bellicosus.

χαλκέγχης, εος, ὁ καὶ ἡ, ἥρεα seu ferrea hasta utens. Ex *χαλκὸς* et *ἔγχος.*

χαλκεῖον, ᾱ, τό, officina fabri ærarii vel ferrarii, *Gl. V.* æris officina; (2) vas æreum ad calefaciendam aquam aptum; ahenum, olla, *Gl. Vet.* (2) tabula ærea. A *χαλκεύς.*

χάλκειος, είᾱ, ειον, æreus, ex ære factus. A *χαλκός.*

χαλκείων, gen. plur. *Poët.* a *χάλκειος.*

χαλκέλατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ex ære ducto factus. Ex *χαλκὸς* et *ἐλαύνω.*

χαλκέμβολος, ὁ καὶ ἡ, æreo armatus rostro; (2) laboriosus, industrius, *Ern.*

χαλκέντερος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ærea intestina habens. Ex *χαλκὸς* et *ἔντερον.*

χαλκευτεύω, ῶ, q. d. idem quod *χαλκεντέω, έος, ὁ καὶ ἡ,* qui æreis armis utitur. Ex *χαλκὸς* et *ἔντεα.*

χαλκεύγομφος, ον, ferreis clavis firmatus.

χαλκεοθώρηξ, ηκος, ὁ καὶ ἡ, qui æreo thorace utitur, æreo thorace indutus seu armatus, *Il.* 4, 448.

χαλκεοκάρδιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui æneum pectus habet; (2) fortis et invictus. Ex *καρδία.*

χαλκεομίτρας, et *τρης, ᾱ, ὁ καὶ ἡ,* æream gestans mitram, i. e. galeam; ac proinde armipotens, bellator, *Rob.* Ex *χάλκεος* et *μίτρα.*

χαλκεομιτωφ, ορος, ὁ, idem.

χαλκεόστολος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, æreis armis indutus, vel *simpl.* armatus, *Rob.* Ex *ὅπλα.*

χάλκεος, έη, εον, contr. χαλκοῦς, ῆ, οῦν, et *χάλκειος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ,* æreus, æneus, ahenus, *Gl. Vet. Οἱ δ' ὡς ἓν ἄϊον ὅπα χάλκειον Αἰακίδαο, Il.* 18, 222. A *χαλκός.*

χαλκεοτέχνης, ὁ, ærifaber, *Epith.* Vulcani, *Call.*

χαλκεόφωνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, æream vocem habens, i. e. vel valde acutam, vel valde firmam. Ex *χάλκεος* et *φωνή.*

χάλκευμα, ατος, τό, machina ærea, seu quævis res ex ære facta, *Rob.* A *χαλκεύω.*

χαλκεὺς, έως, ὁ, faber ærarius, ferrarius, *item* quilibet artifex e metallo opera elaborans; (2) *inpr.* faber serarius, qui seras, claustra fabricat. Ab eod.

χαλκευτήριον, ᾱ, τό, officina fabri ærarii vel ferrarii. Ab eod. Unde

χαλκευτής, ῆ, ὁ, qui æramenta cudit, *Gl. V.* ærarius; fabricator, artifex.

χαλκευτικός, ἡ, όν, ad fabrum ærarium seu ferrarium pertinens, *Phil.* fabrilis. A præc.

χαλκεύω, fut. *εύσω,* ærariam artem tracto, æs exerceo et malleo tundo; (2) ex ære vel ferro fabrico, cudo. *Ἑτέρος δὲ χαλκεύει τις, Aristoph. Plut.* 163. *Ἆρ' ἐκ Ἐρινύος τοῦτ' ἐχάλκευσε ξίφος, Sophoc. Aj.* 1053, *Iliad.* 18, 400. *Ὅπλα τε ὁμοῦ πολλὰ, τὰ μὲν ἕτοιμα, τὰ δὲ χαλκευόμενα παρεδώκαν, Appian. B. Mithridat.* A *χαλκός.*

χαλκεών, ῶνος, ὁ, fabri ærarii officina. Ab eod.

χαλκέως, adv. ex ære, *Rob.* A *χάλκεος.*

χάλκη, flos, seu animal marinum quo purpura tingitur, *Nic. Sch. al. κάλκη.*

χαλκήϊος, ᾱ, ὁ, Ion. pro *χάλκεος.*

χαλκήλατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ex ære ductus. Ex *χαλκὸς* et *ἐλαύνω,* seu *ἐλάω.*

χαλκήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, ære compactus, æreus. Ex *χαλκὸς* et *ἄρω.*

Χαλκιδεὺς, ῆ, ὁ Chalcide urbe oriundus.

χαλκίδιον, τό, vasculum ex ære.

χαλκιδίτις, sc. *πέγνη,* triviale scortum, quod vel æreo nummo sese prostituit, *Jos.*

χαλκίζω, ludo *χαλκισμόν,* quod vide; *il.* æs refero, æri similis sum, *Steph.*

χαλκικὸς, ἡ, όν. idem quod *χάλκεος.*

χαλκίνναος, ἡ, idem quod *χαλκίοικος.*

χαλκίνδα, ἡ, sc. *παιδιὰ,* ludi genus.

χαλκίοικος, ᾱ, ἡ, æream domum habens, Minervæ *Epith.* apud Spartanos, quod ejus simulacrum in ærea est ædicula.

χαλκίον, ᾱ, τό, ahenum, seu æreum vas, æramentum, *Gl. Vet.* scutra, coculum; *χαλκίον Ἡφαίστου,* caldaria, *Gl. Vet.* A *χαλκός.*

χαλκὶς, ίδος, ἡ. Gl. Vet. ὄργυια, pica maritima. Est et urbis nomen ad Euripum, in Eubœa.

χαλκισμός, ῦ, ὁ, ludi genus. Vide *Ern.*

χαλκίτης, ὁ, cujus fœm.

χαλκῖτις, ἡ, lapis Chalcitis. Vide *Steph.*

χαλκοαοιδᾶν, gen. pl. *Dor.* pro *χαλκοαοιδῶν,* a

χαλκοάρης, εος, ὁ καὶ ἡ, æreis aut ferreis armis sublatus ac interfectus; (2) qui ferro interficit hostes, *Rob.* Ex *αἴρω.*

χαλκοβαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ære gravis; (2) firmus, solidus. Ex *βαρύς.*

χαλκοβάτης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui æri seu æreis fundamentis insistit, firmus, solidus; *Il.* 1, 426. Ex *χαλκὸς* et *βαίνω.*

χαλκοβόας, ὁ, Dor pro *χαλκοβόης, Epith.* Martis, *Soph. Œd. Col.* 1046.

χαλκογένειος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, æreas malas seu maxillas habens. Ex *γένειον.*

χαλκόγενυς, υος, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex eod. et *γένυς.*

χαλκογλώχιν, ῖνος, ὁ καὶ ἡ, æream habens cuspidem.

χαλκογράφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, æreis literarum notis scribens; (2) in æs scribens, seu in æs incidens. Ex *γράφω.*

χαλκοδαιδάλος, ον, æs artificiose tractans, sive homo, seu ars.

χαλκοδάμας, αντος, ὁ καὶ ἡ, propric æs domans, *Epith.* cotis, fabri ferrarii, &c.

χαλκοδέτης, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, æris vinculis ligatus vel alligatus.

χαλκοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, æris speciem gerens, æri similis. Ex *εἶδος.*

χαλκόθειος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, æratus, *Æsch.*

χαλκοθήκη, ης, ἡ, locus, ubi æs et ærea supellex reponitur.

χαλκοθώρᾱξ, ᾶκος, ὁ καὶ ἡ, qui æreo thorace utitur, *Soph. Aj.* 179.

χαλκοῖο, ἀπὸ, gen. sing. *Ion.* pro *χαλκοῦ.*

χαλκοκέραυνος, ære fulminans, *Æsch.*

χαλκοκνημίδες, αν. οἱ, æreis armati ocreis, ærea habentes tibialia; (2) æreis induti armis. Ex *χαλκὸς* et *κνημίς.*

χαλκοκόλλητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ferruminatus, *Gl. V.* Ex *χαλκὸς* et *κολλάω.*

χαλκοκορυσσᾶς, dat. sing. *Dor.* pro *χαλκοκορυσσῇ,* a

χαλκοκορυστὴς, οῦ, ὁ, ære seu æreis armis armatus; (2) armatus. Ex *κόρυς.*

χαλκόκραας, vel *χαλκόκρατος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ,* ære mistus, de nummis adulterinis. Ex *χαλκὸς* et *κεράω.*

χαλκόκροτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ære circumstrepens; (2) ære cusus, alteratus, *Ph.* ærarius, æreus.

χαλκόκτυπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ære pulsato sonitum edens, *Ath.*

χαλκολίβανον, ᾱ, τό, electri species, auro pretiosior, orichalcum. Ex *λίβανος.*

χαλκολογέω, ῶ, f. *ήσω,* æra lego, æs colligo, i. e. nummos colligo, *Gl. V. χαλκολογῶ,* æsculor. A

χαλκολόγος, nummularius, æsculator, *Ph.* Ex *χαλκὸς* et *λέγω.*

χαλκόλοφος, ex ære conum seu cristam habens, *Hes.*

χαλκόμιτρος, ὁ καὶ ἡ, æreo balteo cinctus.

χαλκόνωτος, ὁ καὶ ἡ, proprie æneum dorsum habens, *Epith.* scuti, clypei ære inducti; æratus.

χαλκοπάγης, ές, ex ære factus, æneus. A *πήγνυμι.*

χαλκοπάρειος, vel *πάρηος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ,* æreas habens malas. *Ἕλτοιμι μὴ χαλκοπάρῃον ἀϊσυὴ' ὡσεί τ' ἀγῶνος βαλεῖν ἔξω πολλὰμη δοντων, Pind. Pyth.* 1, 84.

χαλκοπέδης, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, æreum pavimentum habens. Ex *χαλκὸς* et *πέδον.*

χαλκοπέταλον, ᾱ, τό, lamina ærea vel ferrea.

χαλκοπλάστης, ᾱ, ὁ, qui ex ære statuas, aut alia opera fingit, faber ærarius.

χαλκόπλευρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ærea habens latera. *Τύπτωμαι χαλκόπλευρον, Soph. El.* 54. Ex *χαλκὸς* et *πλευρά.*

χαλκοπληθής, έος, ὁ καὶ ἡ, q. d. ære implectus; (2) armatus. Ex *πλήθω.*

χαλκόπληκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ære vel ferro cusus. *Χαλκόπληκτος γένυς, Soph. El.* 486. A *χαλκὸς* et *πλήσσω.*

χαλκόπους, ποδος, ὁ καὶ ἡ, æreos habens pedes, *Gl. V.* æripes, *Il.* 8, 41.

χαλκοπρόσωπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, æream habens faciem; (2) impudens. *Ἡμῖν ἔθος πολλάκις, τὲς ἐρυθρεῖν μὴ εἰδότας χαλκοπροσώπους παλεῖν, B. Chrysost.* adv. *Jud.*

χαλκόπρωρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, æream habens proram. Ex *χαλκὸς* et *πρῷρα.*

χαλκόπτυγος, ὁ, ἡ, æreis vel ferreis natibus præditus, i. e. laboriosissimus, assiduus. A *πτύγη.*

χαλκόπυλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, æreas portas habens; (2) æreis munitus claustris. Ex *πύλη.*

χαλκοπώγων, ωνος, ὁ, rutilam habens barbam, ænobarbus, barbarossa.

ΧΑΛΚΟ Σ, ῦ, ὁ, æs; (2) arma ærea seu ferrea; (3) moneta, pecunia.

χαλκοσμαραγδος λίθος, gemma, ap. *Plin.*

χαλκοσέφανος, ον, proprie ære cinctus, nitidus, *Epith.* templi, vel valde firmus ac munitus.

χαλκόσομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, æreum os, seu rostrum habens. Ex *σόμα.*

χαλκότευκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ex ære factus. Ex *χαλκὸς* et *τεύχω.*

χαλκοτευχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ære armatus. Ex *χαλκὸς* et *τεύχεα.*

χαλκότοξος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, æreum arcum habens. Ex *τόξον.*

χαλκοτορέυτος, ον, ære cælatus, æneus.

χαλκοτορεύω, ex ære fabricor, de armis. A *τορεύω.*

χαλκότορος, ον, æratus, ex ære factus; de armis: alii, æs penetrans.

χαλκοτυπέομαι, οῦμαι, a fabro ærario seu ab æris fusore fingor. A

χαλκότυπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ære percussus, ære seu ense inflictus. *Μυίαι καδδύσαι διὰ χαλκοτύπου ὠτειλᾶς, Il.* 19, 25. Ex *τύπτω.*

χαλκοτύπος, ου, ὁ, faber ærarius, ærifusor, *Ph.* Ex iisd. Hinc

χαλκοτυπική, ἡ, ars ferraria, ars æris, ferri tractandi, æris fundendi et ex eo signa et alia fingendi.

χαλκουργεῖον, τὸ, officina æraria, *Steph.*

χαλκουργέω, ἄς, ferrum tracto. A χαλκουργός. Hinc

χαλκούργημα, ατος, τὸ, opus ex ære seu ferro confectum ; (2) signum æneum.

χαλκουργικός, ἡ, όν, ad artem ærariam pertinens ; ἡ χαλκουργική, ars æris ferrique tractandi. A

χαλκουργός, ὁ, ὁ, qui æs tractat et elaborat, faber ærarius. Ex χαλκὸς et ἔργον.

χαλκοῦς, æreus, *Gl. Vet.* χαλκοῦν, *subst.* tabella ænea, vas æneum. A χάλκεος.

χαλκοῦσθαι, præs. inf. pass. *contr.* pro χαλκόεσθαι, a χαλκόω.

χαλκοφάλαρος, ον, æreas habens phaleras, *Ar.*

χαλκοφανής, έος, ὁ καὶ ἡ, æreo colore splendens, *Steph.*

χαλκόφι, *adv.* ab ære. A χαλκός.

χαλκοφόρος, ὁ, terra, ex qua æs eruitur, habens metalla æris et ferri. A φέρω.

χαλκόφωνος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, æream habens vocem, i. e. valde sonoram. Ex φωνή.

χαλκοχάρμης, ου, ὁ, qui armis delectatur, bellicosus. Ex χάρμη.

χαλκοχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, æream loricam gestans, *Il.* 1, 371.

χαλκόω, ex ære facio ; (2) ære obduco et et munio, *Gl. Vet.* æro. A χαλκός.

χαλκώδης, ους, ὁ καὶ ἡ, æreus. Χαλκώδεες ὀτῖες, *Arct.* Ab eod.

χαλκώδων, seu -ὀδς, æreos habens dentes, *Hes.*

χάλκωμα, ατος, τὸ, æramentum, vas aut aliud opus ex ære factum, *Gl. Vet.* æramentum, ferramentum, ærificium. A χαλκόω.

χαλκωμάτιον, τὸ, *Dim.* a pr.

χαλκώνυκης, ου, ὁ καὶ ἡ, ære emptus.

χαλκώνυξ, υχος, ὁ καὶ ἡ, æneas ungulas habens, de equis Æetæ.

χαλκωρυχεῖον, vel χαλκωρύχιον, ου, τὸ, æri fodina, æraria. Ex ὀρύσσω.

χαλκωρυχεῖν, æs effodio. Ex iisd.

χαλκωρυχία, ας, ἡ, æris fodina, æraria.

χαλκωρύχιον, ου, τὸ, idem.

χαλκωρύχος, ὁ, metalli fossor. Ex iisd.

χάλλωνες, pro χηλῶνες, labeones, *Hes.*

χαλύβδινον, τὸ, ferrum, *Eur.*

χαλυβδικός, ἡ, όν, ex chalybe factus. A

ΧΑΛΥΨ, ῦβος, ὁ, chalybs, genus ferri durissimi.

χαμάδις, *adv.* humi, in terram.

χαμάζε, *adv.* idem. A

ΧΑΜΑΙ, *adv.* humi, in terra ; (2) in terram, ad terram.

χαμαιάκτη, ης, ἡ, humi sparsa acte, sive humilis sambucus, ebulus, *Ph.* ebulum.

χαμαιβάτος, ου, ὁ, rubus humilis, rubus humi serpens.

χαμαιγενής, έος, ὁ καὶ ἡ, humi natus, e terra ortus, humo prognatus. Ὅττι χαμαιγενέος, μεθίετων βλάστημα γενέθλης Θνητὸς ἐὼν ἐνέπεις Θεὸς ἐμμεναι, *Nonn. Paraph.* 10, 33. Conf. 4, 13. Ex γίνομαι.

χαμαιγυλυόμερις, ἡ, cancri genus, *Plin.*

χαμαιδάφνη, ης, ἡ, laurus humilis, laureola, *Ph.* χαμαιδάφνη λάχανον, *olus*, fraga, labrusca, ruscum.

χαμαιδιδάσκαλος, ὁ, qui elementa et initia literarum docet, ludimagister, *Gl. Vet.*

χαμαιδιπαστής, οῦ, ὁ, pedaneus judex, arbiter, *Ph.*

χαμαίδρυς, υος, sive χαμαίδρυλ, υτος, ἡ, herba ex eo sic nominata, quod folia habeat quercui similia, *Ph.* χαμαίδρυες, trissago, chamædrops ; *Plin.* l. 24. § 80. c. 15. *Angl.* GERMANDER.

χαμαιευνάς, άδος, ὁ καὶ ἡ, humi cubans. Ex χαμαὶ et εὐνή.

χαμαιεύνη, pro χαμεύνη, *Steph.*

χαμαιεύνης, ου, ὁ, qui humi cubat. Ὑποσῆται χαμαιεῦναι, *Il.* 16, 334. Ex iisd.

χαμαιεύγετος, humi inventus, *Suid.*

χαμαίζηλον, ου, τὸ, viburnum, genista, *Gl. V.* A

χαμαίζηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, et χαμαίζηλος, η, ον, humilis, humi depressus, abjectus, q. d. humilia æmulans ; (2) terræ adfixus, humi repens ; (3) terrena consectans.

χαμαικαυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui humi strato caule est, cujus caulis humi repit.

χαμαικέρασος, ου, ὁ, humilis seu pumila cerasus.

χαμαικίσσος, ου, ὁ, hedera humilis, hedera terrestris.

χεμαικλινής, έος, ὁ καὶ ἡ, humi prostratus, qui humi procubuit. Ex κλίνη.

χαμαικοιτεῖα, humi cubo seu jaceo, *Philostr.*

χαμαικοίτης, ὁ, ὁ καὶ ἡ, humi cubatio.

χαμαικοίτης, ὁ καὶ ἡ, idem quod

χαμαίκοιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, humi cubans. Ex χαμαὶ et κοίτη.

χαμαικυπάρισσος, cupressus pumila, *Plin.*

χαμαίλειος, idem quod χαμαιλέων, *Nic.*

χαμαιλεύκη, populus alba humilis, *Plin.*

χαμαιλεχής, ὲς, humi cubans. Ex χαμαὶ et λέχος.

χαμαιλέων, έοντος, ὁ, leo pumilus, animal, quod subinde colorem mutat, *Ph.* versipilio, versipellis ; (2) herbæ nomen sic dictæ a varietate foliorum, *Gl. Vet.* carduus.

χαμαίμηλον, τὸ, herba camomilla, *Plin.*

χαμαιμυρσίνη, ἡ, myrtus pumila, *Plin.*

χαμαιπελαγίς, cancri genus, *Steph.*

χαμαιπέτεια, ἡ, humilitas, *Suid.*

χαμαιπετέω, humi irritus cado, *Pind.* A

χαμαιπετής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui humi seu in terram cecidit, in terram prociduus ; *unde* (1) humilis, de stylo ; (2) irritus. Ex πίπτω, seu πέτομαι.

χαμαιπετοῖσα, part. præs. act. f. g. *Dor.* pro χαμαιπετοῦσα.

χαμαιπετῶς, *adv.* humiliter, in terram procidendo ; (2) humili prope terram volatu.

χαμαιπίτυη, ἡ, larix pumila, *Plin.*

χημαιπίτυος, υος, ἡ, humilis pinus, herba quædam, *Gl. V.* confica.

χαμαίπους, ὁ, qui iter faciens pedibus terram calcat, *Poll.*

χαμαιρετῶς, *adv.* in terram vergendo seu inclinando, *Hes.*

χαμαιρεφής, in terram dejectus, humi prostratus, *Theophr.*

χαμαιῤῥέστης, έος, ὁ καὶ ἡ, in terram vergens seu inclinans. Ex ῥέω.

χαμαίρρωλ, idem quod χαμαίδρωλ, sed χαμαίδρυες, *Plin.*

χαμαισῥωσία, ἡ, humile stratum, seu lectus humi stratus, *Sch. Soph.*

χαμαίσῥωτος, ον, in terra stratus seu collocatus. Α σῥώννυμι.

χαμαισύκη, ἡ, humilis ficus, herba.

χαμαισυκίδης, ες, humi fissus, vel ab imo, *Theophr.*

χαμαίτις ἄμπελος, vitis, quæ humi serpit, *al. χαμαίτις, Eust.*

χαμαιτυπεῖον, ου, τὸ, locus, in quo scorta trivialia se prostituunt ; lupanar, *Gl. Vet.* A

χαμαιτύπη, ἡ, prostibulum, scortum, quod culvis se prostituit. Χαμαιτύπαι καὶ σαμβυκίστριαι, *Plut.* in *Anton.* cap. 9.

χαμαιτυπής, ὲς, humi prostratus ; *Metaph.* vilis, vulgaris.

χαμαιτυπίαι, ας, ἡ, vita meretricia.

χαμαιτυπικός, ὴ, όν, lupanaris, *Gl. V.* A

χαμαιτύπος, ου, ὁ, humi feriens et tundens. Χαμαιτύποι, ganeones, *Gl. Vet:* Ex χαμαὶ et τύπτω.

χαμαιφερής, ὲς, in terram vergens, humilis.

χαμαίφορον, humilia seu terrena sapiens, *Cyr.*

χαμελαία, ας, ἡ, olea pumila, oleago vel oleastellum, *Plin.* lib. 24. §. 82.

χαμερπής, έος, ὁ καὶ ἡ, humi repens seu serpens, a terra sese non attollens ; (2) abjectus. Ex χαμαὶ et ἕρπω.

χαμερπῶς, *adv.* humi serpendo ; (2) humiliter, abjecte, crasse.

χαμεταίρα, *Plin.* lib. 36. cap. 5.

χαμεταίρα, ας, et -ταιρὶς, ίδος, ἡ, id. quod χαμαιτύπη, *Hes.*

χαμευνάς, άδος, ἡ, stibadium humi stratum ; (2) humi cubans, meretrix.

χαμευνίν, humi cubare, *Hes.*

χαμεύνη, ης, ἡ, stibadium humi stratum ; (2) humilis et vilis lectus. Ex εὐνή.

χαμευνίαι, ας, ἡ, ipsa actio humi cubandi. Ex iisd.

χαμεύνιον, ου, τὸ, idem quod χαμεύνη.

χαμευνίς, ἡ, thorus, *Theocr.*

χαμηλός, ἡ, όν, humilis, vilis. A χαμαί.

χαμίτις, vide supra χαμαίτις.

χαμόθεν, *adv.* e terra, ex humo.

χαμῶλκος, ου, ὁ, traha ; (2) machina qua navis in siccum pertrahitur. Ex ἕλκω.

ΧΑΜΟΣ, ου, ὁ, frenum, camus.

χάμψαι, οἱ, crocodili, *Herod.*

χανδάνω, capio, capax sum. Ἕξ δ' ἄρα μίτρα χάνδανεν, *Il.* 23, 742. A χάω.

χανδόθεν, *adv.* ore hiante, *Hipp.* A

χανδόν, *adv.* ore hiante, faucibus magno hiatu diductis ; (2) effuse, affatim. Οἶνός σε τρῶει μελιηδής, ὅστε καὶ ἄλλους Βλάπτει, ὃς ἂν μιν χανδὸν ἕλῃ, μηδ' αἴτιμα πίνῃ, *Odyss.* 21, 293. A χάινω.

χανδοπότης, ου, ὁ, avide bibens.

χανδός, ὴ, όν, hians, capax. A χαίνω.

χανεῖν, aor. 2. inf. act. v. χαίνω. Unde

χάνη, ης, ἡ, hiatula, *piscis.*

χάνος, piscis nomen, *Æol.* pro χάνος, *Eust.*

χάνος, os aspertum, *Poll.*

χανοῦμαι, *hiscam*, fut. 1. ind. med. verbi χαίνω.

χανύσσω, et χανύω, vociferor, clamo, *Hes.*

χανῶ, *hiabo*, fut. 1. ind. act. verbi χάω.

χάος, ους, τὸ, *proprie* hiatus vastus, chaos, rudis et indigesta moles, materia ex qua factus est orbis terrarum ; aër, *Ar. Gl. V.* tenebræ. A χάω.

χαός, bonus, illustris, antiquus ; *al.* et χαιός.

χαρά, ας, ἡ, gaudium, lætitia. A χαίρω.

χάραγμα, ατος, τὸ, nota, impressum vestigium et veluti sulcus, sculptura, character ; (2) nummus. A χαράσσω.

χαραγμή, ῆς, ἡ, (melius χαραγή) et

χαραγμός, ὁ, ὁ, incisura, incisio. Ab eod.

χαραδεῶς, *adv.* acervatim, confertim, *al.* impetuose ; forte χαραδέως, *Steph.*

χαράδρα, ας, ἡ, terræ fissura ex terræ motu facta, caverna, vorago, sulcus, quem torrens rapido suo impetu efficit et excavat ; (2) torrens, qui impetuose e monte aut præcipiti loco decurrens terram excavat, *Gl. V.* fossa, vallis, canalis ; *Il.* 4, 454. A χαράσσω. Hinc

χαραδραῖος, αἷα, αἷον, e χαράδρα desumptus aut lectus, *Nonn. P.* 10, 31.

χαραδρεών, ῶνος, ὁ, torrentis alveus ; (2) locus frequens torrentibus. Ab eod.

χαράδρην, acc. sing. *Ion.* pro χαράδραν.

χαραδρίος, ὃ, ὁ, avis, quæ in salebris et alveis torrentium degit, *Arist.* in *Avib.* (2) vorax avis et homo.

χαραδρόω, ῶ, fut. ώσω, cavernosum reddo, torrentibus impetuosis excavo, *Herodot.*

χαραδρώδης, ους, ὁ καὶ ἡ, salebrosus, confragosus ; (2) ubi multæ sunt convalles ; (3) ubi multi sunt torrentes.

χαρακίας, ου, ὁ, in vallibus degens aut proveniens ; (2) planta tithymallus. Χαρακίας·τιθύμαλλος, *Diosc.* lib. 4. cap. 165. A χάραξ.

χαρακίζω, fut. ίσω, tanquam palis in sublime tollo ; (2) vallis defixis munio. Ab eodem.

χαράκιον, ου, τὸ, vallus, pedamentum, sustentaculum. Ab eod.

χαρακισμός, οῦ, ὁ, munitio, quæ palis defixis fit, palorum defixio. A χαρακίζω.

χαρακοβολία, ας, ἡ, jactus aggeris, aggeris exstructio, *LXX.*

χαρακοτασίομαι, ῶμαι, vallum, seu aggerem, quo castra muniri solent, facio.

χαρακοτοῖαι, ας, ἡ, munitio seu communitio educto valle et aggere. A præc.

χαρακόω, ῶ, f. ώσω, vallo communio, circumvallo, *Gl. Vet.* χαρακῶ, vallo, sepio, fodico ; κεχαρακωμένος, vallatus, *Gl. V.* p. part. pass. *Æschin.* (2) obsideo. A χάραξ.

χαρακτήρ, ῆρος, ὁ, nota impressa (*impr.* nummis) vel insculpta aut inscripta, *Gl. Vet.* signaculum, nota, *Ph.* figura, lineamentum, titulus, vultus, habitus oris, insigne, et quicquid est ejusmodi, ut inde res agnosci et ab aliis discerni possit, velut sexus, forma rei, &c. A χαράσσω. Hinc

χαρακτηρίζω, fut. ίσω, insignio, charactere et nota distinguo, notam et formam exprimo, *Gl. Vet.* noto, persono. Οὐκ ἐμέλησε δὲ ἀδὴ χαρακτήρισαι τὰς ῥήτορας, *Plut.*

χαρακτηρικὸν, in quo est nota characteris et styli vel differentia, *Bud.*

χαρακτήριος, incidendi vim habens, aptus ad secandum.

χαρακτήρισμα, ατος, τὸ, idem quod

χαρακτηρισμός, οῦ, ὁ, designatio, denotatio, rei alicujus suis veluti notis insignitæ demonstratio. A præc.

χαρακτηρισικός, ὴ, όν, in quo est nota differentiæ, aptus ad rem ab aliis discernendam. Ab eod.

χαρακτηριϊκῶς, *adverb.* expresso alicujus charactere, seu idiomate, proprietate.

χάραγμα, ατος, τό, vallum, vallus; septum, *Phil.* pedamen, pedamentum, *Gl. Vet.* A χαρακόω.

χαράκωσις, εως, ἡ, vallum Romanum, et id genus aliæ munitiones; (2) palorum seu stipitum defixio, *Gl. V.* pedatio.

χάραξ, ακος, ὁ, sulcus terræ, aratro aut fossoris instrumento excavata fossa; *peculiariter*, vallus, vallum, quo castra muniri solent, *Gl. Vet.* (2) *fœm.* ἡ, vallus, sudes, pertica, adminiculum vitis. A χαράσσω.

χαρατοίων, lætitia adficio, gaudium adfero.

χαραστέμναι, præs. inf. act. *Dor.* pro χαράσσειν.

χαράσσοισαι, nom. pl. part. *Dor.* pro χαράσσουσαι. A

ΧΑΡΑΣΣΩ, vel ἄττω, f. ξω, scalpo, imprimo, *inpr.* nummos cudo; (2) *cum accus.* formo fingo, etiam *Metaph.* ut animum; (3) scarifico, incido; (4) sulco, ut ceram, terram, mare: unde scribo, aro, navigo. Κείνῳ τόδε μὴ χαράσσω, imputes, *Eur. Med.* 156. Γράψον καὶ τόδε γράμμα· τὸ σοὶ σίγκιστι χαράξω, *Theocr.* 23, 47. Τεθνῶ καράξας τὰπιλῶ̃ητον γένος, proscribens, *Lyc.* 1173. Νῶτον χαραχθεὶς, *Eur. Rhes.* 73.

χαρᾶτης, 2 sing. a. 2. opt. act. verbi χαίρω.

χαρεῖς, *gavisus*, a. 2. part. pass. v. ejusd.

χάρη, 3. sing. aor. 2. ind. pass. *Ion.* pro ἐχάρη.

χαριδότης, et χαριδώτης, ου, ὁ, gratiæ dator, Bacchi et Mercurii *Epitheta*. Ex χαρίδοτος.

χαριδώτις, ἡ, gratiæ datrix, *Orph.*

χαρίεις, ίεσσα, ίεν, venustus, elegans, pulcher, festivus, lepidus; (2) jucundus, gratiosus; (3) doctus, valde doctus; unde οἱ χαρίεντες, doctiores et meliores, quibus opponuntur οἱ πολλοί. A χάρις.

χαριεντίζω, et χαριεντίζομαι, jocor et facete lepida urbanitate utor, facete aliquid dico, illudo. Τῶ̃τ' ἂν εἴη ὃ ἐγὼ φημί σε αἰνίττεσθαι καὶ χαριεντίζεσθαι, *Plato, Ap. Socr.* 10. A χαρίεις. Hinc

χαριέντισμα, ατος, τό, idem quod

χαριεντισμός, οῦ, ὁ, lepos et venustas sermonis, dictum salsum et facetum; (2) cavillatio.

χαριεντότης, ἡ, id. quod χαριεντισμὸς, *Plut.*

χαριέντως, *adv.* lepide, scite, festive, *Ph.* eleganter.

χαριεργός, venustus in suis operibus, *Ep. Suid.*

χαριέστατα, venustissime, pulcherrime. A χαριέστατος, η, ον, gratissimus, *Gl. Vet.* A χαρίεις.

χαριέστερον, *adv.* elegantius, urbanius. A χαριέστερος, α, ον, gratior, *Gl. Vet.* A χαρίεις.

χαριεστέρως, *adv.* gratius, elegantius.

χαρίζομαι, f. ίσομαι, gratificor; (2) morigeror; (3) indulgeo; (4) munero, dono, *Gl. Vet.* (5) copiam corporis facio, de femina, *Eriu.* χαρίζομαι ἐμαυτῶ̃, adrogo mihi, *Gl. Vet.* χαρίζεται, donat, *Ph.* κεχαρισμένος, gratus, p. part. pass. Ἐτεότητες ἐχαρίσω μοι ταδί, *Arist. Ach.* 441. Χαρίσωμαι γάρ ἐν γε τοῦτό σοι, *id. Thesm.* 763. Χάρισαι βραχὺ τί μοι, *ibid.* 945. Παυλαγῶν κεχάρισαι τοῦτο, *id. Eq.* 54. A χάρις.

χάριν, *adv.* caussa, ergo. Ab eod.

χαρίξη, 3. sing. a. 2. conj. med. *Dor.* pro χαρίσῃ, a χαρίζομαι.

χαρίσασθαι, *gratificatum esse*, aor. 1. inf. med.

χάρις, ιτος, ἡ, gratia, venustas; (2) beneficium; (3) gratus animus; (4) præmium; (5) amicitia, benevolentia, amor; χάριτες, grates, gratiæ, *Ph.* Χάριτες θεαί, Gratiæ deæ, *Gl. V.* A χαίρω, vel χαίρω.

χαρίσιοι, οἱ, placentarum genus, *Ar.*

χαρίσιον, pro χαρίσήιον, *Suid.*

χάρισμα, ατος, τό, quod aliquis gratificando donavit, donum; præmium ex gratia collatum, *Phil.* donativum, donum; χαρίσματα, munera, *Gl. Vet.* A χαρίζομαι.

χαρισήιον, ου, τό, munus, quod datur gratiæ referendæ causa, *Ph.* donatum, donum; χαρισήια, donaria, *Ph.* A

χαρισήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad gratiarum actionem pertinens, gratiæ referendæ causa factus. A χαρίζομαι.

χαρίσιος, ad gratiarum actionem pertinens, *Naz.*

χαρισία, ας, ἡ, lepidum et joculare factum. A χάρις.

χαρισοβλέφαρος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus ori gratia inest; *oppon.* supercilioso, superbo; (2) fructicis nomen, *Plin.* lib. 13. cap. ult. Ex χάρις et βλέφαρον.

χαριστογλωσσέω, ῶ, sive ττίω, gratiam lingua aucupor, ad voluptatem loquor, ad gratiam loquor; *Æsch. Prom.* 294. Ex γλῶσσα.

χαριτοδότης, ου, ὁ, vide χαριδότης.

χαριτόφωνος, ὁ καὶ ἡ, suaviter loquens vel canens. A φωνή.

χαριτόω, ῶ, fut. ώσω, gratiosum seu amabilem reddo; *item* benigne cum aliquo ago; κεχαριτωμένος, gratiosus, facetus, *Gl. Vet.* p. part. pass. Ἐν ᾗ ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς ἐν τῶ̃ ἠγαπημένῳ, *Ephes.* 1, 6. Χαῖρε, κεχαριτωμένη, *Luc.* 1, 28. A χάρις.

χαριτώτης, ητος, ἡ, ὁ, venustus forma, ore, facie. Ex ὤψ.

χάρμα, ατος, τό, gaudium, lætitia; (2) id, quod gaudium et lætitiam adfert. A χαίρω.

χάρμη, ης, ἡ, gaudium, lætitia; (2) animus ad pugnam promptus et eam lætus iniens; (3) pugna, conflictus, prælium, certamen. Apud *Homerum* semper, *Phocylidem* quoque, Μήτε κακοῖς ἄχθου, μήτ' ἐν ἐναγκάλιο χάρμῃ, 111. Ab eod.

χαρμονή, ῆς, ἡ, gaudium, lætitia. A præced.

χαρμόσυνα, grata. Ab eod.

χαρμοσύνη, ης, ἡ, gaudium. Ab eod.

χαρμοφόρων, gaudium ferens, *Hom.* al. χαρμόφρων.

χαρμοφρέων, ονος, ὁ καὶ ἡ, mentem exhilarans, Mercurii *Epith.* Ex χάρμη et φρήν.

χαροδότης, vide χαριδότης.

χαροδῶτις, ιδος, ἡ, lætifica, lætitiæ datrix.

χαροειδής, ὲς, lætus vultu, hilaris. Ab εἶδος.

χαροπαίγμων, ὁ καὶ ἡ, ludicrus, jocosus, lætus. A παίζω.

χαροποιέω, ῶ, lætifico, *Gl. V.* χαροποιεῖ, exhilarat, *Ph.* Ex χάρις.

χαροποιός, ὸν, ὁ καὶ ἡ, gaudii et lætitiæ efficiens. Ex χαρὰ et ποιέω.

χαροπός, ὸς, ὁ καὶ ἡ, lætus; lætitiam vultu præferens, efficiens; (2) cæsius, *Ph.* Χήτει χαροποῖο σελήνης, *Aratus*, 1152. Ex χαρὰ et ὤψ.

χαροπότης, ητος, ἡ, color cæruleus seu cæsius. A præc.

χαῦσι, 3. plur. f. 1. indic. act. verbi χαίρω.

χαρτηρία, ας, ἡ, chartaria, sc. officina.

ΧΑΡΤΗΣ, ου, ὁ, charta, scapus, *Ph.* Χάρται βιβλίων, *Longin.* 43. Hinc

χαρτίον, ου, τό, chartula, parva charta, *Dim.*

χαρτογράφος, ου, ὁ, chartularius, *Gl. V.* Ex χάρτης et γράφω.

χαρτοπράτης, ου, ὁ, chartarum venditor.

χαρτοπώλης, ου, ὁ, chartularius, *Gl. V.* chartam vendens. Ex χάρτης et πωλέω.

χαρτός, ὴ, όν, lætificus, dignus, de quo lætemur et gaudeamus. A χαίρω.

χαρτοφυλάκιον, ου, τό, scrinium, in quo reponuntur et adservantur chartæ. A

χαρτοφύλαξ, ακος, ὁ, chartarum custos, chartularius, præfectus scriniorum.

χαρυβδίζω, demergo, degiutio. A

ΧΑΡΥΒΔΙΣ, εως, ἡ, Charybdis, vortex maris, apud *Poëtas*; *Gl. V.* vorago.

ΧΑΡΩΝ, οντος, ὁ, Charon, nomen propr. Orci portitoris, apud *Poëtas* Ethnicos; *Ph.* Orcus; (2) leo, *Lyc.*

χαρώνειον, χαρωνεῖον, et χαρώνιος ὕδρα, porta, per quam damnati educebantur ad supplicium. A Χάρων.

χαρωνίτης, ου, ὁ, senator orcinus seu orcivus; *Plut.* in *Anton.* cap. 15. Vide *Suet.* in *Cæs.* cap. 35. *P.*

χαρωτός, ὸς, ὁ καὶ ἡ, vide χαροπός.

χάρωψ, ωπος, ἡ, idem.

χάσις, εως, ἡ, privatio; (2) segregatio, separatio. A χάζω.

χασκάζω, hio, hisco. Σὺ δὲ χασκάζεις τὸν κωλακρέτην, *Arist. Vesp.* 693. A

χάσκω, hisco. A χάινω. Unde

χασκωδέω, speculor, *proprie* hiante ore.

χάσμα, ατος, τό, hiatus, vorago, *Ph.* A χάινω.

χάσμαξ, ὁ, qui ore hiante stat.

χασματίας, ου, ὁ, ut χασματίνης σεισμὸς, terræ motus, quum hiatus fiunt.

χασματικὸς, idem quod χασματίας, *Plin.*

χασμάω, χασμάομαι, vel χασμέομαι, hio; (2) oscito. Θύρα χασμωμένη *Plato*. A χάσμα.

χασμεύμενοι, nom. plur. præs. part. med. *Dor.* pro χασμώμενοι, a χασμέομαι.

χάσμη, ης, ἡ, hiatus, hiatio; (2) hiatus oris inter oscitandum; oscitatio, oscedo. A χαίνω.

χάσμημα, ατος, τό, hiatus, apertura; (2) rictus. A χασμάω.

χάσμησις, εως, ἡ, oscitatio.

χασμωδέω, oscito; (2) versus facio cum hiatu, i. e. concursio vocalium sine elisione. Ab ᾠδή.

χασμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, oscitator, qui frequenter oscitat. A χάσμα.

χασμωδία, ας, ἡ, oscitantia; (2) hiatus in versibus, seu consuetudo hiatus in versus admittendi. Ab eod.

χασσάμενον, acc. sing. aor. 1. part. med. *Poët.* pro χασόμενον, a χάζω.

χασώμεσθα, 1. plur. a. 1. conj. med. *Dor.* pro χασώμεθα.

χατέωσιν, dat. plur. part. præs. act. cum ν, a χατέω.

χάτέρων, *et aliorum*, gen. plur. *Dor.* pro καὶ ἑτέρων, gen. pl. ab ἕτερος.

χατεύω, idem quod

ΧΑΤΕΩ, ῶ, egeo, indigeo; (2) desidero, cupio, percupio. Μέγα δὲ δμῶες χατέουσιν Ἀντίκα δισσοίνης φάσθαι, *Odyss.* 15, 375. Πάντες δὲ θεῶν κατέων' ἄνθρωποι, *ib.* 3, 48. Hinc

χατίζω, idem. Οὐ σῦ χατίζων, δεῦρ' ἄναξ ᾐρωτηλατεῖ, *Eur. Her.* 465. Θέτις νύ τι σεῖο χατίζει, *Il.* 18, 392.

χατίς, ίδος, ἡ, indigentia seu usus; (2) desiderium, cupiditas. A χατέω.

χάτος, εος, τό, idem.

χαυλιόδους, οντος, ὁ καὶ ἡ, exsertos dentes habens; (2) ipse dens exsertus, *Aristot. Hist. An.* 4. in fine. Ex χαλάω et ὀδούς.

χαυλιόδων, ὁ, idem et ab eod.

χαύναξ, ακος, ὁ, homo tumida et inani inflatus superbia. A χαῦνος. Unde

χαυνιάζω, decipio, in errorem induco.

χαυνολόγος, ὁ, qui χαύνως loquitur, futilis, levis, *Steph.*

χαυνοστοιός, ὁ, inani ac tumida inflans superbia, seu de homine, qui facit ea quæ καύνα sunt, *Steph.*

χαυνοτολίτης, ὁ, civis elatus, et stulta superbia inflatus, *Ar.*

χαυνότραγος, ὁ, exoletus, pathicus.

ΧΑΥΝΟΣ, η, ον, laxus, fungosus, mollis; (2) inflatus, tumidus, superbus, futilis, levis, negligens, *Gl. Vet.* laxus, lentus; *Nic. Th.* 897. Hinc

χαυνότης, ητος, ἡ, fungositas, laxitas; (2) q. d. fluxitas, levitas; (3) stolida et tumida superbia, inanis ventosaque ambitio. Θρύψεως διάπλεως καὶ χαυνότητος, *Plut.* in *Alcibiad.* cap. 6.

χαυνόω, ῶ, fut. ώσω, laxum fungosumque reddo, laxo et aperio, *Gl. V.* laxo, lento; (2) inflo, stolide superbum reddo; χαυνόομαι, magnifice de me sentio, insolesco.

χαύνως, *adv.* laxe. A χαῦνος.

χαυνωσις, εως, ἡ, laxatio, laxitas, *Gl. V.*

χαυνωτικὸς, ὴ, όν, vim habens laxum efficiendi. A χαυνόω.

χαυῶνες, placentas, *Jerem.* 7, 18. legitur et καυῶνας.

ΧΑΩ, hio; (2) vacuus sum; (3) capio, *Rob.*

χέαι, a. 1. inf. act. pro χεῦσαι, a χέω.

χέασθαι, *fundere*, aor. 1. med. inf. verbi χέω, *Soph. Œd. Col.* 477.

χεδροπὰ, ῶν, τὰ, legumina. A χέδροψ.

χεδροπώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, leguminibus similis. A

ΧΕΔΡΩΨ, οπος, ὁ, legumen, *Gl. V.*

χέει, 3. sing. præs. ind. act. verbi χέω.

χεβανάγκη, ἡ, emplastrum, seu unguentum, quicquid affert cacandi necessitatem, *Gorr.*

χεβητιάω, idem quod χεσείω.

ΧΕΖΩ, f. έσω, caco, ventris onus depono; p. med. κέχοδα; κεχεσμένος, perf. pass. part.

χειὰ, ᾶς, ἡ, sive χειὴ, ῆς, ἡ, latibulum serpentis, *inpr.* in hiatu terræ, *Il.* 22, 93. Λίγεται δὲ κυρίως χειὰ ἡ κατάδυσις τῆ̃ ὄφεως, *Moschopul.* περὶ σχεδῶν, pag. 149. A χέω.

χειλάριον, ου, τό, labellum, *Gl. Vet. Dim.* a χείλος.

χείλεσιν, dat. plur. cum ν, a χείλος.

χειλεύω, f. εύσω, idem quod χειλόω.
χειλοτρέω, avide bibo, ut labia proluantur. Virgil. pleno se proluit auro, *Anthol.*
ΧΕΙΛΟΣ, εος, τὸ, labrum, labium; (2) sermo; (3) limi et sic ora maris.
χειλός, pro χελός, *Eust.*
χειλοτρόχιον, ε, τὸ, instrumenti genus, quo labra interquebant, *Symes.*
χειλόω, ῶ, f. ώσω, labro circumdo, labrum in ambitum duco. A χεῖλος.
χειλών, ῶνος, ὁ, labeo; (2) piscis. Ab eod.
χειλωτής, pro χιλωτής, *Hes.*
ΧΕΙΜΑ, ατος, τὸ, hiems, tempestas.
χειμαδεύω, f. εύσω, hiemo, hiemem traduco. A χειμάς.
χειμάδιον, ε, τὸ, hibernaculum; χειμάδια, hiberna, *Gl. V.* Ab eod.
χειμάδιος, ε, ὁ καὶ ἡ, hibernus, ad hibernandum accommodatus. Ab eod.
χειμάζω, f. άσω, hiberno, hiemo, hiemem traduco; (2) tempestate jacto seu vexo; (3) molestia afficio; χειμάζομαι, tempestate agitor; χειμασθείς, agitatus tempestate, part. a. 1. pass. Χειμάζω δ' ἐν κοίλοις ἄντροις, *Arist. Av.* 1102. Ἡ τῆς πόλεως χειμαζομένης ἄρχων καταδωροδοκεῖται, *id. Ran.* 360. Ἄλλη δ' ἐν τύχη χειμάζομαι, *Eur. Hipp.* 319. Ὅλβος χειμάζεται, *id. Ion.* 1001. Ταῖς σαις ἀπειλαῖς, αἷς ἐχειμάσθην τότε, *Soph. Ant.* 397 A χεῖμα. Unde
χειμαίνω, hiemo, sævio, *de tempestate;* (2) fluctuare facio; χειμαίνισθαι, fluctuare. Ἐν συρῇ δὲ δεινὸν χωρίς ζεῖ, ἐν συρὶ δ' αὖ ἀῦραι Φαγροὶ χειμαίνοντος, *Theocr.* 9, 20. Φόβῳ δ' ἃ πεχείμανται σρένες, *Pind. Pyth.* 9, 76.
χειμαμύνα, ης, ἡ, hiemis injuriam arcens; (2) læna crassior. Ex ἀμύνω.
χείμαρος, ε, ὁ, paxillus seu clavus ligneus sub carina fixus, quo exempto defluit sentina. Ex χεῖμα et ῥέω. Unde
χείμαῤῥος, ε, ὁ, ἡ, χειμαῤῥώδης, ε, ὁ καὶ ἡ, torrens. Hinc χειμαῤῥω, gen. sing. *Dor.* pro χειμάῤῥου.
χειμαρρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, torrenti similis.
χειμάς, άδος, ἡ, tempus hibernum, hiems. A χεῖμα.
χειμασία, ας, ἡ, hibernatio, hiematio, hiemis traductio; (2) procella, tempestas. A χειμάζω.
χειμαστέω, ῶ, f. ήσω, hibernis exercitationibus occupor, hieme exerceor. Ex ἀστέω.
χείμασφον, ε, τὸ, vestis hiemalis. A χειμάζω.
χειματίζω, tempestate jacto seu vexo. A χεῖμα. Unde
χειμάω, ῶ, frigore hiberno infestor.
χειμεθλάω, ῶ, sum perniosus. A
χείμεθλον, ε, τὸ, pernio, morbus a frigore, *Gl. V.* pernium. Ex χεῖμα et θλάω.
χειμερίζω, hiberno, hiemo, hiemem traduco. A χειμέριος.
χειμερινός, ή, όν, hiemalis, hibernus; χειμερινὴ τροπή, bruma, *Gl. V.* A χεῖμα.
χειμέριος, ε, ὁ καὶ ἡ, et χειμέριος, ία, ιον, nimbosus; dicitur et de animi perturbationibus. Ab eod.
χειμέτλη, ης, ἡ, ulcus ex frigore. A χεῖμα.
χειμετλιάω, pernionibus laboro manus pedesve hiberno frigore exulceratos habeo. A
χείμετλον, ε, τὸ, idem quod χείμεθλον.
χειμέω, ῶ, idem quod χειμάω.
χειμίνη, ἡ, hibernum frigus, vel *simpl.* frigus, *Gal.*
χειμοθνής, ῆτος, ὁ, hiemale frigore enectus. Ex χεῖμα et θνήσκω.
χειμοσπορέω, ῶ, f. ήσω, hieme semino. A
χειμόσπορος, ε, ὁ καὶ ἡ, hieme satus; χειμοσπορος, hieme sementem faciens. Ex χεῖμα et σπείρω.
χειμοφυγέω, ῶ, hiemem vito seu fugio, *Suic.* Ex χεῖμα et φεύγω.
χειμών, ῶνος, ὁ, hiems, bruma, *Ph.* (2) tempestas, *Ph.* A χεῖμα.
χειμωνότυτος, ον, hibernus, vehemens, de vento.
χείος, ε, ὁ, prodigus, *Rob.* A χέω.
χείραι, *fundunt*, 3. plur. præs. indic. act. *Poët* pro χέουσι.
ΧΕΙΡ, χειρός, ἡ, manus, palma; in elephantis, proboscis; in aliis, pedes anteriores, quibus res arripere, et comprehendere solent; (2) scriptura, chirographum; (3) opes, copiæ, exercitus; (4) in janua, βαλανος; (5) χείρες, de pugnantibus; ut ἐν χερσὶν ἀκτεκτωνες, in prælio interfecit; ἐν χερσὶν εἶναι, pugnare; ἐν χερσὶ dicuntur et præsentia, *Ern.* ἴέναι ἐς χεῖρας, in prælium ire, prælium committere; χειρῶν νόμαι, in acie; (6) ἐκ χειρὸς, vi, in prælio, cominus; (7) διὰ χειρὸς ἔχειν vel χειρῶν, manu, manibus tenere; sed sæpius, studiose tractare, curare, administrare. Τά τε τῶν ξυμμάχων διὰ χειρὸς ἔχειν, *Thuc.* 2, 13. (Οἱ Ῥόδιοι τὰς ναῦς διὰ χειρὸς εἶχον; *Appæan. P.*) est, (α) in manu; (β) in potestate; (γ) vi, violenter; (δ) parata pecunia.
χειράγρα, ας, ἡ, chiragra, morbus articularis, qui manus velut captas et irretitas tenet. Ex χείρ et ἄγρα.
χειραγωγέω, ῶ, f. ήσω, manu duco, ut cæcum; dicitur et de eo, qui instrumenta musica pulsat, *Aristot.*
χειραγωγία, ας, ἡ, actio ducendi manu. A χειραγωγὸς, ὄ, ὁ, manuducens; deductor seu dux.
χειραλειπτέω, manus ungo; vel me exerceo, *Suid.*
χειραπτάζω, fut. άσω, manibus attingo seu tracto. Ex χείρ et ἅπτω.
χειράς, άδος, ἡ, fissura in manibus; (2) fissura in pedibus. A χείρ.
χειράσετος, manumissus, emancipatus, *Suid.*
χειρανδία, ας, ἡ, tactio manu; (2) levis frictio, quæ fit suspensa manu; (3) pugna; (4) lucta, *Plut.* in *Apophtheg.* Ex ἅπτω.
χειριτιθεσία, ἡ, impositio manuum, ritus Judaicus et Christianus in ordinandis sacerdotibus, benedicendo, &c. Ab ἐπίθεσις.
χείργεργον, ε, τὸ, opus manuum, labor.
χείρεσσιν, dat. plur. *Ion.* et *Poët.* pro ι, a χείρ.
χειρίαω, ῶ, laboro manuum fissura; (2) laboro chiragra; (3) doleo ex labore; (4) laboro fissura pedum. A χειράς.
χειρίδιον, τὸ, *Dim.* a χειρίς, parva manica, vel a χείρ, parva manus, *Steph.*
χειριδωτός, ή, ὁ, ut χειριδωτὸς χιτὼν, tunica manicata, vel manuleata. A χειρίς.
χειρίζω, f. ίσω, manu tracto; (2) manibus administro, tracto, gero. Ταῦτα χειρίζεται διὰ τῆς συγκλήτου, *Polyb.* A χείρ.
χειρίξις, ή, idem quod χειρεργία, *Hipp.*
χείριος, α, ον, idem quod ὑποχείριος, dicitur de eo qui est in potestate alicujus, *Eurip.*
χειρίς, ίδος, ἡ, manica, manus involucrum seu integumentum. Ab eod.
χείρισμα, ατος, τὸ, et χειρισμὸς, ῦ, ὁ, manu tractatio, quum medicus in parte affecta aliquid agit; (2) administratio; (3) dispositio in oratione; *item* artificium. A χειρίζω.
χειρίσοφος, ε, ὁ καὶ ἡ, manu promptus, artifex.
χειρίσπνη, *pessimam*, acc. sing. f. g. a χείρισος.
χειρίτης, ου, ὁ, dispensator, œconomus, administrator, procurator. A χειρίζω.
χείρισος, η, ον, deterrimus, *Gl. V.* A χείρων.
χειροβάλισρα, ας, ἡ, falarica. Ex βάλλω.
χειροβάναυσος, η, ὁ καὶ ἡ, qui caminum incendit ad facienda opera, opifex sedentarius. Ex χείρ et βάναυσος.
χειροβαρής, έος, ὁ καὶ ἡ, pondere suo manum gravans, ponderosus. Ex χείρ et βάρος.
χειροβίως, ε, et χειροβίωτος, ε, ὁ καὶ ἡ, manibus, i. e. manuum labore, vivens. Ex χείρ et βίος, vel βιωτός.
χειροβλημάομαι, manibus leviter premo et contracto mammas, *Luc.*
χειροβλήματα, vel -θλητα, τὰ, manipuli, *Suid.*
χειροβολέω, manu jacio. Ex χείρ et βάλλω.
χειροβολον, vel χεροβολον, ε, τὸ, manipulus, *Text.*
χειροβοσκὸς, idem quod χειρόβιος, *Steph.*
χειροβοῶς, ῶτος, ὁ, manum arrodens seu arterens. A βιβρώσκω.
χειρογνάσμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui manu victum quærit. Ex χείρ et γνάθος.
χειρογονία, ἡ, Proserpinæ cognomentum, *Hes.*
χειρογραφίον, ῶ, chirographo caveo vel promitto, aliquid mea manu scribo. A
χειρόγραφον, ε, τὸ, chirographum, cautio manu alicujus scripta. Ex χείρ et γράφω.
χειροδαΐκτος, ὁ καὶ ἡ, manu seu manibus cæsus, i. e. interfectus. Ex χείρ et δαΐζω.
χειροδικτέω, ῶ, f. ήσω, manu ostendo. A
χειρόδικτος, ε, ὁ καὶ ἡ, manu ostensus, manifestus. Ex χείρ et δείκνυμι.
χειρόδεσμος, ε, ὁ, manica, copula, *Gl. V.*
χειρόδετος, ὁ καὶ ἡ, manuleatus, ad manum usque pertinens, de tunica, *Jos.*
χειρόδικος, ε, ὁ, q. d. cujus jus est in manibus, i. e. in manuum robore, qui jus robore suo, s. potentia sua metitur. Ex χείρ et δίκη.
χειροδόσιον, ε, τὸ, manupretium, *Gl. Vet.* Ex χείρ et δόσις.
χειρόδοτος, ε, ὁ καὶ ἡ, manu datus; (2) qui sine usura datur. Ex χείρ et δίδωμι.
χειροδράκων, οντος, ὁ, *Epith.* Furiæ, quia flagellum e serpentibus tortum gerit.
χειροδρέπανον, ε, τὸ, manupretium, *Gl. Vet.* Ex χείρ et δρέπανον.
χειρόδροπος, ὁ καὶ ἡ, qui manu decerpit, non falce, *Nic. Th.* 652.
χειροεργάτης, idem quod χειρεργὸς, *Hes.*
χειροήθης, εος, ὁ καὶ ἡ, tractabilis, mansuetus, cicur. Χειροήθεις ὄφεις, *Plut.* in *Alex.* cap. 2. Ex χείρ et ἦθος.
χειροθεσία, ας, ἡ, manuum impositio, *Ph.* gestus, rei tractatio, quæ fit manu, v. c. instrumenti musici. Ex χείρ et θέσις.
χειροθετέω, ῶ, f. ήσω, manus impono, manu tracto. Ex χείρ et τίθημι.
χειροθήκη, ἡ, chirotheca, q. d. manus repositorium, *Steph.*
χειροκαλαβίστος, saltationis quoddam genus, *Cam. Poll.*
χειρόκμητος, ε, ὁ καὶ ἡ, manu laboratus, vel elaboratus; (2) manu factus. Ex χείρ et κάμνω.
χειροκοτίσθω, 3. sing. præs. imperat. med. *contr.* pro χειροκοτείσθω, a χειροκοτέω.
χειροκοτέω, ῶ, f. ήσω, manum abscindo vel amputo. Ex χείρ et κόπτω.
χειροκρασία, ας, ἡ, manuum consertio. Ex χείρ et κρᾶσις, *mixtio.*
χειροκρατία, ας, ἡ, manuum potentia seu potestas; (2) potentia, quæ usurpatur ab iis, qui viribus plus pollent. Οὐκέτι πολιτείαν, ἀλλὰ χειροκρατίαν καὶ βίαν, *Appian. Bell. Civil.* 1. Ex χείρ et κράτος. Hinc
χειροκρατικὸς, ὴ, όν, ad χειροκρατίαν pertinens; (2) qualis est χειροκρατίαν exercentium.
χειροκτύπος, ον, manu strepens, de musico, citharam v. c. pulsante.
χειρολαβὶς, ίδος, ἡ, stivæ pars curva, cui manum inserit arator. Ex λαμβάνω.
χειρόμακτρον, ε, ὁ, q. d. manuum abstersorium, linteolum ad abstergendas manus, mantile, mappa. Ex χείρ et μάσσω.
χειρομαντείαι, ας, ἡ, divinatio ex inspectione manuum. Ex χείρ et μαντεία.
χειρομάντης, ε, ὁ, idem quod
χειρομάντις, εως, ὁ καὶ ἡ, ex manuum inspectione divinans.
χειρομάχος, ε, ὁ καὶ ἡ, manibus pugnans. Ex χείρ et μάχη.
χειρομύλη, ἡ, idem quod seq. *Xen.*
χειρόμυλον, ε, τὸ, mola manuaria. Ex μύλη.
χειρομύλων, ωνος, ἡ, idem et ex iisd.
χειρονίπτηρον, ε, τὸ, pelvis, in qua manus abluuntur; pelluvium, *Gl. V.* (2) manuum ablutio seu lotio. Ex χείρ et νίπτηρον.
χειρονομέω, ῶ, f. ήσω, manus certa lege motito, concinnos gestus edo, *Gl. V.* gesticulor.
χειρονομία, ας, ἡ, gesticulatio; (2) saltatio gesticulatoria.
χειρονομικὸς, ὴ, όν, ad chironomiam pertinens, *Steph.*
χειρονόμος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui certa lege manus motitat, gesticulator; (2) scissor, i. e. qui opsonia conscindit. Ex χείρ et νέμω.
χειρόνως, *adv.* deterius. A χείρων.
χειροπέδη, ης, ἡ, manuum vinculum.
χειρόπεδον, ε, τὸ, manica ferrea.
χειροπληθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, manum implens, tam magnus multusque, ut manum impleat, *Gl. Vet.* corpulentus; χειροπληθὲς, manupletium. Ex χείρ et πλήθω.
χειροπληθιαῖος, ὁ καὶ ἡ, idem quod χειροπληθὴς, *Theophr.*
χειροπλήκτος, vide χεροπλήκτος, *Soph.*
χειροποιέομαι, ῶμαι, manu facio. Αὐτὴ τρὸς αὐτῆς, χειροποιείται τάδε, *Soph. Trach.* 907. Unde
χειροποίητος, ε, ὁ καὶ ἡ, manu factus, artificio humano factus aut structus, *Gl. V.* χειροποιητος, manufactus.
χειροποιήτως, *adv.* manus artificio.
χειροπόνητος, ε, ὁ καὶ ἡ, manu elaboratus.
χειροπονία, ας, ἡ, festum opificum. A πόνος.

χειρότυς, vide χειρότυς, *Steph.*

χειροσιδήριον, τό, manus ferrea, *Thuc.*

χειροσκοπικός, ἡ, ὸν, ad chiroscopi artem pertinens. A

χειροσκόπος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, manus seu manuum inspector, ut ὁ ex iis divinet; (2) qui sublatas suffragiis ferendis manus numerat.

χειρόσοφος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, q. d. manu sapiens gesticulator, saltator.

χειροτένων, οντος, ὁ καὶ ἡ, qui manibus est nervosis.

χειρότερος, α, ον, deterior. Vox *Poët.*

χειροτεύκτος, ον, manu factus. A τεύχω.

χειροτεχνέω, ῶ, fut. ήσω, manu artem aliquam conficio, opifex sum. A χειροτέχνης. Hinc

χειροτέχνημα, ατος, τὸ, opus manu factum.

χειροτέχνης, ου, ὁ, opifex. A τέχνη.

χειροτεχνία, ας, ἡ, opificium, artificium manu factum. Ex iisd.

χειροτεχνικός, chirurgicus, vel ipse artifex, *Ar.*

χειροτεχνικῶς, *adv.* manus artificio, vel more eorum qui manu opera conficiunt.

χειροτεχνῶς, *adv.* idem, *Steph.*

χειροτμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, manibus excisus.

χειροτονέω, manum protendo et attollo, per suffragia creo, protensa manu eligo; *Ph.* χειροτονεῖ, nuncupat, creat; χειροτονῆσαι, creare, *Ph.* aor. 1. inf. act. χειροτονηθείς, designatus, *Ph.* aor. 1. part. pass. ἐχειροτόνων, creabant, *Ph.* imperf. act. πεχειροτονημένος, designatus, *Ph.* p. part. pass. Εἰ τετονί γ' ἐχειροτόνησαν οἱ θεοί, *Arist. Av.* 1577. "Ινα τῆς ἀρχῆς, ἣν ἄρτι πεχειροτόνημαι, συμβέλοισιν ἁπάσαις ὑμιν χρήσωμαι, *id. Conc.* 516. Ἐχειροτόνησαν γάρ με, *Ach.* 604. Ex χείρ et τείνω.

χειροτονητέον, porrigendæ sunt manus, *Ar.*

χειροτονητής, οῦ, ὁ, creator, *Gl. Vet.* nuncupator, qui designat. A χειροτονέω. Unde

χειροτονητός, ὴ, όν, suffragiis creatus et constitutus.

χειροτονία, ας, ἡ, creatio, ordinatio, nuncupatio; (2) suffragium, *Ph.*

χειρότονος, seu χειροτονος, ὁ καὶ ἡ, *Epith.* precum, quæ sublatis manibus fiunt. A τείνω.

χειροτριβέω, ῶ, f. ήσω, manu frico, *Ph.* χειροτριβεῖ, ruspinat. Ex χείρ et τρίβω.

χειροτριβίη, ἡ, exercitatio, *Hipp.*

χειρών, præs. inf. act. pro χειροῦν, a χειρόω.

χειρωνέω, ῶ, fut. ήσω, manibus operor seu opus facio, operor. A χειρωνός. Hinc

χειρώνημα, ατος, τὸ, opus manu factum, opificium.

χειρωνία, ας, ἡ, actio vel operatio, quæ fit manibus; (unde ap. *Cic.* de vi, *Ern.*) (2) curatio, quam adhibet chirurgus. Ab eod. Hinc

χειρωνικός, ἡ, όν, qui in manuum opere versatur, i. e. qui manu exercetur, seu qui manus opera indiget; (2) chirurgicus, ad chirurgiam pertinens. Hinc ἡ χειρωνική, ῆς, sc. τέχνη, chirurgia; ars sive scientia chirurgi.

χειρωνικῶς, *adv.* arte chirurgica.

χειρωνομέω, ῶ, ὁ, opifex manuarius, qui manu operatur; (2) chirurgus, qui manus medicas alicui adfert. Ex χείρ et ἔργον.

χειρόχαλος, ὁ καὶ ἡ, manu debilis seu mancus.

χειρόω, ῶ, et χειρόομαι, ῶμαι, tracto; (2) manu superò, vel manibus superatum capio, in potestatem redigo, subigo, domo. Δάματρα τὴν ἐμην χειρώσομαι Ἐλλήνην, *Eur. Tro.* 862. Τῶ καλλινίκω τῶδ' ὅσλω χειρώσομαι, *id. Her. Fur.* 573. Ἀφράστω τῆδε χειρωθεὶς πέδῃ, *Soph. Trach.* 1074. Ὡς ἐχειρώθησαν ὑπὸ Δαρείου, *Xen.* A χείρ.

χειρύδιον, vide χερύδριον, *Steph.*

χείρω, nom. pl. n. g. *Att.* et *Ion.* pro χείρονα, a χείρων, *pejor.*

χείρωμα, τὸ, quicquid manu fit vel factum est, ut cædes, &c. A χειρόω.

χείρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, pejor, deterior, *Comp.* a κακός.

Χείρων, ωνος, ὁ, Chiron, Centaurus.

χειρωνάκτης, ου, ὁ, idem quod χειρώναξ.

χειρωνακτικός, ἡ, όν, opificialis. A

χειρώναξ, ακτος, ὁ, opifex, operarius. Ex χείρ et ἄναξ. Hinc

χειρωναξία, ας, ἡ, opificium, *Æsch. Pr.* 44.

χειρωνάξιον, τὸ, vectigal, quod exigebatur viritim a vulgo, *Aristot.*

χειρώνειον, ου, τὸ, sive χειρωνὰς, άδος, ἡ, centaurium magnum, *herba.* A Χείρων.

χειρώνιον ἕλκος, seu χειρώνιον, ulcus maligNum Chirone eximio medico opus habens, *Diosc.*

χειρώσασθαι, aor. 1. inf. med. verbi χειρόω.

χείρωσις, εως, ἡ, subjugatio, subactio, *Steph.* A χειρόω.

χειρωτικός, ἡ, όν, in potestatem redigens, vim redigendi in potestatem habens; ἡ χειρωτική, ap. *Plat.* ars augendæ rei familiaris, quæ fit, v. c. præda, &c. A χειρόω.

χειρωτός, ὁ, qui subjugari seu capi possit. Ab eodem.

χείσεται, 3. sing. fut. 1. ind. med. verbi

χέω, fut. χείσομαι, capio, capax sum; (2) absorbeo; (3) fundo. Οὐδὸς δ' ἀμφοτέρους ὧδε χείσεται, *Odyss.* 18, 17. Ab et pro χέω.

χέλειον, seu χέλυον, ου, τὸ, tegmen, vel operimentum testudinis, testa, *Nic.*

χελειὼς, idem quod χέλυς, *Hes.*

χελιδόνειος, ου, ὁ καὶ ἡ, hirundininus. A χελιδών. Unde

χελιδονεὺς, έως, ὁ, pl. χελιδονεῖς, pulli hirundinum.

χελιδονίας, ου, ὁ, idem cum χελιδόνιος, nomen piscis et venti, *Ath.*

χελιδονιδεὺς, hirundinum pulli, *Eust.*

χελιδονίζω, f. ίσω, hirundines imitor garrulitate; (2) barbare loquor; (3) hirundini stipem colligo, circumeundo oppidanorum ædes et cantilenam canendo de hirundinis adventu.

χελιδόνιον, ου, τὸ, chelidonia, *Plin.* lib. 25. § 50. c. 8. hirundinaria, *Gaza* 7, 14. chelidonium, herba; *Angl.* CELANDINE or SWALLOW-WORT, *Dioscor.* 2, 214. *Nic. Ther.* 857. *Theophr.* (2) gemmæ genus, *Plin.* A χελιδών.

χελιδόνιος, ία, ιον, vel χελιδόνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, hirundininus, hirundinarius. Ab eod.

χελιδόνισμα, τὸ, cantilena quam canunt οἱ χελιδονίζοντες.

χελιδονισμὸς, ου, ὁ, ipsa circuitio et collectio stipis, *Steph.*

χελιδονιστὴς, οῦ, ὁ, qui hirundini stipem colligit. A χελιδονίζω.

χελιδὼ, όος, ἡ, idem quod χελιδὼν, *Hes.*

ΧΕΛΙΔΩΝ, όνος, ἡ, hirundo; (2) piscis polypo similis; (3) cavum in ungula equorum.

χελίζω, no, navigo, *V. L.*

χέλισκον, τὸ, catinus, *Erot.* ex *Hipp.*

χελλάεις, nomen piscis, *Æl.*

χέλυδρος, ου, ὁ, testudo marina seu aquatica. Ex χέλυς et ὕδωρ.

χελύκλονος, lyræ modo sonans.

χελυνάζειν, irridere, *Hes.*

χελυνίδης, ὁ, magnum et crassum habens labrum, *Steph.*

χελύνιον, ου, τὸ, et χελύννη, ης, ἡ, labrum, labium. A χείλος.

χελυνίδιης, idem quod χελυνίδης, *Eust.*

ΧΕΛΥΣ, υος, ἡ, testudo, animal durissimæ testæ; (2) testudo, i. e. instrumentum musicum; (3) pectus, quia testudini simile est.

χελύσκιον, ου, τὸ, sicca tussicula, *Hipp.*

χέλυσμα, ατος, τὸ, assamentum, quod postremum clavis subsermitur carinæ et adfigitur, ne atteratur frangaturve, quum navis subducitur. A

χελύω, χελύσσω et χελύσσομαι, expectoro, tussio, screo. Κλὐδωνα χελύσσουσα, *Lyc.* 727. Ξηρὰ δ' ἐτιλίζων ὀλοῦ χελύσσεται ἄγη, *Nic. Al.* 81. Vox *Lacon.*

χελών, muglis quædam species, *Ath.* al. pro χελώνη.

χελωνάριον, τὸ, *Dim.* a

χελώνη, ης, ἡ, testudo; (2) testudo, i. e. continuata series scutorum, sensim curvata in modum testudinis; (3) machina qua veteres in expugnandis urbibus utebantur. A χέλυς.

χελωνιὰς, insecti genus, cantharis, *Hes.*

χελώνιον, vel χελώνειον, ου, τὸ, tegumentum testudinis; (2) convexa dorsi pars, seu pars gibbosa, quæ in scapulis prominet. A χελώνη.

χελώνιος, et χελωνίτης, testudinarius. Unde χελωνία, et χελωνιτις, λίθος, *Plin.*

χελωνὶς, ίδος, ἡ, musicum instrumentum, testudo; (2) limen ostii; (3) scabellum. Ab eod.

χελωνοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, testudines comedens.

χέμιτλον, pro χίμιτλον, *Steph.*

χένιον, seu χήνιον, ου, τὸ, avicula, coturnicis genus in Ægypto, *Ath.*

χέσασα, nom. plur. part. præs. act. f. g. verbi χέω.

χεσάδος, τὸ, idem quod χέρας, *Hom.*

χεσὰς, άδος, ἡ, acervus parvorum lapidum, qui una tolli possunt; (2) colluvies mista cœno et lapidibus; *Il.* 21, 319. *Pind. Pyth.* 6, 13. ubi *Schol.* Χερὰς ἐστιν ὁ μετὰ ὑλύος καὶ λίθων συρρυτός. A χείρ.

χεσίονα, nom. pl. n. g. a χεσίων, *Poët.* pro χείρων.

χέσσιν, *manibus*, dat. pl. *Poët.* et cum ν, pro χερσὶ, a χείρ.

χέσσι, *pejori*, dat. sing. *Poët.* pro χερείονι, quod pro χείρονι, a χείρων.

χεσιαξᾶν, gen. pl. *Dor.* pro χειραξῶν, a χεσιάξας, ου, vel ας, ὁ, qui aliquid manu aptat et compingit, *Rob.* Ex χεὶρ et ἄγω.

χεσιφυρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, manu subactus. Ex χεὶρ et φύω.

χέσμα, τὸ, lapis, telum missile, *V. L.*

χεσμάδιον, ου, τὸ, lapis missilis, qui manum implet. Χεσμαδίῳ γὰρ βλῆτο παρὰ σφυρὸν ὀκριόεντι, *Il.* 4, 518.

χεσμὰς, άδος, ἡ, idem; (2) petra, saxum; (3) lapis quilibet. A χέω.

χεσμαστὴς, ῆρος, ὁ, funda. A χεσμάς.

χέσπα, ης, ἡ, paupertas, quum quis victum manu quærit. A χείρ et γέω.

χεσνὴς, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, manu victum quærens, manu se sustentans. Ex iisd.

χέσνησος, idem quod χερρόνησος, *Apoll. Rh.* 4, 1175.

χεσνητὴς, ὁ, idem quod χεσνήτης, *Man.*

χεσνήτης, ου, ὁ, idem quod χεσνὴς, et ex iisd. Hinc

χεσνητικὸς, ἡ, όν, pertinens ad χεσνῆτας, vel qualis est eorum, qui χεσνῆτες, aut χεσνῆται, dicuntur.

χεσνῆτις, ίδος, ἡ, manuum labore vivens.

χεσνίδιον, τὸ, idem quod χεσόνιτρον, *Ath.*

χεσνίδιον, ου, τὸ, malluvium, pelvis, *Il.* 24, 304. A χέσνιψ.

χέσνιμμα, ατος, τὸ, manuum lotio. A

χεσνίπτομαι, ῖ. ψομαι, manus, lavo; χεσνίψαντο, aor. 1. med. pro ἐχεσνίψαντο. Χαίτην ἀμῷ σὴν χεσνίψομαι, *Eur. Iph.* in *Taur.* 623. A

χέσνιψ, ῖδος, ἡ, aqua, qua abluuntur manus ante cibum; (2) lavacrum (*proprie* in sacris) et ipsa manuum ablutio; deinde *simpl.* sacrum sacrificium; (3) malluvium, aqua lustralis, *Soph. Œd. Tyr.* 240. Ex χεὶρ et νίπτω.

χεσόδολον, vide χεσόδολον.

χεσοκένως, *adv.* vacuis manibus, sine munere. Ex χεὶρ et κενὸς.

χεσόπληκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, manuum planctus, ictus manu impactus. Χεσόπληκτοι δᾶκαι, *Soph. Aj.* 637. Ex πλήσσω.

χεσὸς, *manus*, gen. sing. *Poët.* pro χειρὸς.

χεσόννησιάζω, figuram gero Cherronesi seu peninsulæ, ut urbs quæ in mare porrecta est. A χεσόννησος. Unde

χεσόννησίζω, sive χεσεσονησίζω, f. ίσω, idem.

χεσόννήσιος, ία, ιον, ad Cherronesum pertinens, vel ex Cherroneso oriundus.

χεσόννησιτέω, ῶ, peninsulam refero. A

χεσόννησίτης, ου, ὁ, idem quod χεσόννήσιος.

χεσόννησοειδὴς, εος, ὁ καὶ ἡ, peninsulæ similis, peninsulæ speciem habens.

χεσόννησώτης, ου, ὁ, idem quod χεσόννησίτης.

χεσόννησοειδὴς, vel χεσεσονησοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Cherronesi seu Chersonesi figuram habens. Ex χεσόννησος et εἶδος.

χεσόννησος, vel χεσεσόνησος, ου, ἡ, peninsula. Ex χέρρος, sive χέσσος, et νῆσος.

ΧΕΣ'ΡΟΣ, sive χέσσος, ου, ὁ καὶ ἡ, desertus incultusque, asper; (2) *subst.* solum desertum; (3) terra, solum, continens. Hinc

χεσσαῖος, αία, αῖον, terrestris, terrenus.

χεσσία, ας, ἡ, locus incultus. A

χεσσιόω, in terram continentem vertor; (2) incultus sum, negligor. Ab eod.

χεσσὶν, *manibus*, dat. plur. cum ν, a χεὶρ.

χέσσινος, ίνη, ινον, idem quod χεσσαῖος.

χεσσοειδὴς, ές, continenti similis.

χεσσόθεν, *adv.* a littore, a terra, a continenti. A χέσσος.

χεσσόλι, *adv.* in terra, in continenti.

χεσσομανέω, ῶ, inculta asperitate insanio, i. e. valde desertus et incultus fio, silvesco; (2) incultam naturam induo. A μαίνομαι.

χέσσονδι, *adv.* in terram seu continentem.

χέσσος γῆς, terra inculta, *Ph.* χέσσος τάτος,

inculta terra, *Gl. V.* Χέρσους φθαρῆναι, κἀγάμους ὑμᾶς χερῶν, illocatas, steriles atque incultas virgines; *Soph. Œd. Tyr.* 1501.

χερσόω, ῶ, fut. ώσω, desolo, efficio ut terra fiat inculta et deserta; (2) terram continentem efficio; χερσῶται, desolatur, exsiccatur, sterilescit; *item* fit continens terra. Σαλεύσει αὐτὸς ἐκ Θεμελίου, καὶ ἔως ἐσχάτου χερσωθήσονται, *Sap.* 4, 19. Ab eodem.

χέρσυδρος, ᾱ, ὁ, coluber, *Ph.* boa, *Gl. Vet.* Ex χέρσος et ὕδρα, *hydra.*

χερσώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, incultus; ut χερσώδεις τόποι, dumosa loca, *Ph.* χερσῶδες, dumosum, *Ph.* Ἀ χέρσος.

χερύδριον, τὸ, *Dim.* a χύις, *Mosch.*

χεστίαν, cacaturio. A χέζω.

χεύαντων, gen. plur. aor. 1. part. act. *Att.* pro 3. plur. a. 1. imper. act. χευάτωσαν, verbi χέω.

χεῦεν, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* et cum ν, pro ἔχευε.

χεῦμα, ατος, τὸ, quod fusum, effusum, aut diffusum fluit, flumen, *Gl. V.* unda, fluentum; (2) libamen; (3) vas escarium, discus. Ὦι τέρι χεῦμα φαείνω κασσιτεροῖο Ἀμιζιδεδίνηται, *Il.* 23, 561. A χεύω.

χεύσωσι, 3. plur. a. 1. conj. act. verbi χέω.

χεύω, fundo. Δάκρυσι χεύω, *Eur. El.* 192. Τύμβον δ' ἀμῷ πυρὴν ἕνα χεύομεν ἔξαγαγόντες, *Il.* 7, 336. A χέω.

ΧΕ'Ω, *proprie* hio; *unde* capax sum, capio; (2) fundo, effundo, diffundo; (3) liquefacio, liquo. Ἄσπετον χέασα πάμμυγτὸ βοὴν, *Lyc.* 5. Κεῆναί τ' ἀμεδρόσιαι χέοντα, *Eur. Hipp.* 751.

χηλαγγός, ὕ, ὁ καὶ ἡ, qui est velocibus vel albis ungulis. Ex χηλὴ et ἀργός.

χήλευμα, ατος, τὸ, instrumentum suentis aliquid; (2) ipsum opus textile vel sutile. A χηλεύω.

χηλευτός, ή, όν, nexilis, plexilis, sutilis; (2) nexus, plexus, sutus. Ab eod.

χηλεύω, f. εύσω, suo, plecto, necto. A

ΧΗΛΗ', ῆς, ἡ, forfex cancrorum; (2) ungula bisulca et bipartita instar forficis cancri; *item* ungues avium, apud *Poët.* (3) specillum bifurcum summa parte incisum, (pes caprinus, *P.*) (4) in sagitta γλυφὶς· (5) moles procurrens in mare ad arcendum impetum aquæ; aggeres; *it.* pilæ, ejusdem usus, *Ern.*

χηλινός, ή, όν, plexus, textus. A præc.

χηλός, ὕ, ἡ, arca, seu arcula, capsula; *Il.* 16, 221. *Odyss.* 21, 51. A χέω, *capio.*

χήμη, ης, ἡ, hiatus, oscitatio, quæ fit ore hiante; (2) ostrei genus. A χαίνω, seu χάω.

χήμωσις, εως, ἡ, adfectus albi in oculo, quum illud supra nigrum eminet. Qu. a χημὼν, a χήμη.

ΧΗ'Ν, χηνὸς, ὁ καὶ ἡ, anser.

χηναλώπηξ, εκος, ὁ, q. d. vulpanser, avis nomen, *Ph.* ganta. Ex χὴν et ἀλώπηξ.

χήνειος, είαι, ειον, anserinus. A χήν.

χηνέλοπες, pro χηναλώπηκες, *Hes.*

χήνεος, έαι, έον, idem quod χήνειος.

χηνέω, ῶ, irrideo, illudo, *proprie* ore hiante et in cachinnos resoluto, *Hes.* Ab eod.

χήνημα, ατος, τὸ, illusio, irrisio. A præc.

χηνιδεύς, έως, ὁ, *pl.* χηνιδῆς, pulli anserini, qu. a χηνὶς, seu χήνιον. *Dim.* a χήν.

χηνίζω, f. ίσω, tibia cano.

χήνιον, ᾱ, τὸ, anserculus, *Dim.* a χήν.

χήνιος, ία, ιον, idem quod χήνειος.

χηνίσκος, ᾱ, ὁ, anserculus, plerumque is, qui in puppi navis ad ornamentum effingebatur. *Dim.* a χήν.

χηνοβοσκεῖον, ᾱ, τὸ, locus, in quo aluntur anseres, anserarium. A χηνοβοσκός.

χηνοβοσκία, ας, ἡ, anserum pastio. Ab eodem.

χηνοβόσκιον, ᾱ, τὸ, grex anserum, qui una pascuntur. A

χηνοβοσκός, ὕ, ὁ καὶ ἡ, anseres pascens seu alens, *Ph.* anserarius. Ex χὴν et βόσκω.

χηνοβοτία, ή, idem quod χηνοβόσκιον, τὸ, *Plat. Bud.*

χηνομεγέθης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui anseris magnitudine est. Ex χὴν et μέγεθος.

χηνόμυκον, ου, ἡ χηνότης, herbarum genus, *Plin.* nuctegreton.

χηνοτροφεῖον, ᾱ, τὸ, chors, in qua aluntur anseres. Ex χὴν et τρέφω.

χηνοτροφίειον, id. quod χηνοβοσκεῖον, *Steph.*

χηυστέω, ῶ, clamo, vociferor; *proprie*, hio. A χήν.

χηύσεα, ας, ἡ, hiatus. Ab eod.

ΧΗ'Ρ, ῆος, ὁ, echinus.

χήρα, ας, ἡ, vidua. A χῆρος.

χηράω, f. άσω, et χηράσκω, viduo, viduum vel viduam reddo. Ab eod.

χηράμωσις, viduarum domus, *Hes.*

χηραμίς, ίδος, ἡ, cavernula, latibulum parvum; (2) cava concha. A χηραμός.

χηραμοδύτης, ᾱ, ὁ, qui ferarum latibula subit. Ex χηραμὸς et δύω, *subeo.*

χηραμόθεν, ex suis latibulis, *Orph.* A χηραμός.

ΧΗΡΑΜΟ'Σ, ῦ, ὁ καὶ ἡ, caverna, latibulum, lustrum ferarum, *Il.* 21, 495.

χηράμων, ονος, ὁ, idem.

χηράσκω, viduo; vide χηράω.

χηρεία, ας, ἡ, viduitas, vita vidua.

χηρεῖον, vide χηρήϊον, *Ep.*

χήρευσις, εως, ἡ, idem quod χηρεία. A

χηρεύω, f. εύσω, viduus vel vidua sum, viduam vitam dego; (2) destituor, privor, careo, egeo; (3) viduo; (4) vagor solitarius. Καὶ ἐκάθισε Θάμαρ χηρεύουσα ἐν τῷ οἴκῳ Ἀβεσσαλὼμ τῷ ἀδελφῷ αὐτῆς, 2 *Sam.* 13, 20. Τὰ ἐγκώμια πάθεσι χηρεύει μετὰ τὸ πλεῖσον, *Longin.* 8. Ἀνδρῶν χηρεύει, βόσκει δέ τε μηκάδας αἶγας, *Od.* 9, 124. Ἀ χῆρος.

χηρήϊος, ία, ιον, viduus; (2) inordinatus.

ΧΗ'ΡΟΣ, χήρα, χῆρον, viduus, orbus, indigens.

χηροσύνη, ης, ἡ, viduitas. A χῆρος.

χηρόω, ῶ, fut. ώσω, viduo, viduum reddo, orbo, privo, *Il.* 5, 642. Ἄλις δὲ Περιαμῶι γαῖ' ἐχήρωσ' Ἑλλάδα, *Eurip. Cyc.* 297. Ab eod.

χήρωσε, 3. sing. aor. 1. indic. act. *Ion.* pro ἐχήρωσε.

χηρωσύη, ης, ἡ, viduitas, celibatus, orbatio, desolatio. A χηρόω.

χηρωσύνη, ης, ἡ, viduitas, viduum tutores; (2) qui propinquitate juncti generi et familiæ, hæredibus carenti, et qui succedunt, ubi nulli legitimi et propinqui hæredes sunt. Χρήματα δὲ διὰ κτῆσιν δατέοντο, *Il.* 5, 158. Ab eod.

χήτει, dat. sing. *contr.* pro χήτεϊ, a χῆτος.

χητείας, ας, ἡ, indigentia, inopia. A χῆτις.

χήτεος, ὁ, indigens, inopia laborans seu penuria, *Hom.*

χητεύω, pro χατεύω, *Steph.*

χητίζω, indigeo, deficio. A

χῆτις, εος, ἡ, vel χήτης, ητος, ἡ, indigentia, penuria, inopia. A χατέω.

χῆτος, εος, τὸ, penuria, defectus; occurrit χήτει, dat. Χήτει καροτοῖο σελήνης, *Aratus*, 1152. Χήτει καλινδ πολ ἠνιόχυ, *Jul. Imp.* Hinc

χητοσύνη, ης, ἡ, idem; (2) viduitas.

χθαμαλοστράτης, ᾱ, ὁ, humivola, i. e. non multum a terra se attollens volatu. Ex χθαμαλὸς et ἵσταμαι.

χθαμαλός, ή, όν, humilis, depressus, non multum a terra adsurgens; *Od.* 9, 25. A χαμαί. Hinc

χθαμαλότης, ητος, ἡ, humilitas, *Ph.*

χθαμαλόφρων, ό, humilia sapiens, *Apollin.*

χθαμαλόω, ῶ, f. ώσω, humilem reddo, solo æquo, complano. A χθαμαλός.

ΧΘΕ'Σ, *adv.* heri. Hinc ὁ, ἡ, τὸ χθὲς, hesternus, a, um.

χθεσινός, ή, όν, hesternus. A χθές.

χθιζά, *adv.* heri. Ab eod.

χθιζαν, *adv.* pro χθὲς, *Hom.*

χθιζός, ἡ, όν, hesternus. Χθιζὸς ἔζη μετὰ δαῖτα, *Il.* 1, 424. Ab eod.

ΧΘΟ'Α, idem quod χθὼν, *al.* pro χρόα, *al.* χόα.

χθούνος, η, ον, terreus, terrenus. A præc.

χθονήρης, εος, ὁ, ἡ, idem quod χθόνιος. A χθών.

Χθονία, ή, dea, *Eur.*

χθονιαφόρος, υ, ὁ καὶ ἡ, qui in terram defertur. Ex χθόνιος et φέρω.

χθονίειο, gen. sing. *Ion.* pro χθονίου, a

χθόνιος, ία, ιον, et χθόνειος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, terrenus, terrestris; (2) qui est alicujus regionis, indigena; (3) subterraneus, mortuus, ad mortuos pertinens; (4) infaustus; (5) sordidus, improbus; χθόνιοι θεοὶ, dii inferi, *Gl. V.* A χθών.

χθονόπαις, αιδος, ὁ καὶ ἡ, terræ filius aut filia, terrigena. Ex χθὼν et παῖς.

χθονόπλαστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, terra fictus. Ex χθὼν et πλάσσω.

χθονοσ'ίβης, εος, ὁ καὶ ἡ, in terra calcatus vel depressus; (2) terrestris, *Soph. Œd. Tyr.* 309. Ex χθὼν et σίβω.

χθονοτρεφής, έος, ὁ καὶ ἡ, terræ alumnus vel alumna, *Suic.* Ex χθὼν et τρέφομαι.

ΧΘΩ'Ν, χθωνὸς, ἡ, terra, humus, *Ph.* tellus.

χιὰ, ᾶς, ἡ, latebra. A χιάω.

χιάζω, fut. άσω, noto figura literæ X, quæ est nota versus aut loci spurii, vel alius vitii, &c. (2) decusso, *Gl. V.* χιάζειν, decussare. A χῖ litera.

χίασμα, ατος, τὸ, figura decussis, signum X. A præc.

χιασμὸς, ὕ, ὁ, decussatio; (2) notatio loci in scriptore aliquo litera X; (3) Figura *Gramm.* cum duo verba respondentia duobus prioribus inverso ordine ponuntur, ut primum quarto, secundum tertio respondeat. A χιάζω. Unde

χιαστὸς, ή, όν, decussationis formam habens.

ΧΙ'ΔΡΟΝ, ῦ, τὸ, *plur.* χίδρα, ων, novella tritici grana.

χιλιάς, saginо; (2) pascor, depascor. Αἰγοὶ ἵπποι χιλιάδες, *Nicand. Theriac.* 636. A χιλή.

χιλή, ῆς, ἡ, materia esculenta. A χιλός.

χίλιαι, ων, τὰ, mille.

χιλιάκις, millies. A præc.

χιλιάνδρος, ᾱ, ὁ, mille hominibus constans.

χιλιαρχέω, ῶ, f. ήσω, mille viris seu militibus præsum; sum tribunus militaris. A χιλίαρχος.

χιλίαρχος, ᾱ, ὁ, qui mille viris præest, mille militum tribunus, tribunus. Ex χίλιοι et ἀρχή. Hinc

χιλιαρχία, ας, ἡ, imperium in mille viros, præfectura mille virorum seu militum, *Ph.* tribunatus.

χιλίαρχος, ᾱ, ὁ, idem quod χιλίαρχος, *Ph.*

χιλιάς, άδος, ὁ, mille, numerus millenarius. A χίλιοι.

χιλιαστοί, ῶν, οἱ, millenarii, seu milliarii, qui Christum in terras reducem cum suis ante mundi interitum mille annos regnaturum credunt. A χιλιάς.

χιλιέτης, ᾱ, ὁ, ἡ, χιλιετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, mille annorum. Ex χίλιοι et ἔτος.

χιλιετία, ή, mille anni, *Ar.*

χιλιοδύναμος, herba, mille virtutibus prædita, polemonia, *al.* philetæria, *Dioscor. Plin.*

ΧΙ'ΛΙΟΙ, αι, α, mille.

χιλιόκωμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, mille vicos seu pagos habens. Ex χίλιοι et κώμη.

χιλιόβωλη, ης, ἡ, sacrificium ex mille bobus, seu aliis animantibus. Ex χίλιοι et βοῦς.

χιλιόναυς, mille instructus navibus, *Eur.*

χιλιοναύστολος, classis mille navium, *Strab.*

χιλιοναύτης, mille nautas habens, *Eur.*

χιλιόπαλαι, *adv.* jamdudum, ante longum tempus.

χιλιοπλάσιος, ία, ιον, milleduplex; (2) millies auctus.

χιλιοπλασίως, *adv.* millies.

χιλιόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, millipeda, *Gl. Vet.*

χιλιὸς, ή, όν, millesimus. A χίλιοι.

χιλιοστὸς, ή, όν, idem, *Steph.*

χιλιοστὺς, ύος, ἡ, millesima pars; (2) cohors millenaria, mille viri; (3) millenarius numerus. Ab eod.

χιλιοτάλαντος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, mille valens talenta, mille constans talentis. A τάλαντον.

χιλιοφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, mille amphoras capiens, *Epitheton* navis. Ex χίλιοι et φέρω.

χιλιῶν, mille drachmis mulcto. A χίλιοι.

χιλίωρος, ᾱ, ὁ, mille annorum tempus. Ex χίλιοι et ὥρα, *tempus.*

ΧΙΛΟ'Σ, ὕ, ὁ, pabulum, *Gl. Vet.* farrago; *item* alii fructus, quibus vescuntur homines; alimonia, cibus.

χιλῶ, ῶ, fut. ώσω, pasco, pabulum præbeo, *Xen.* A χιλός.

χιλωτὴς, ῆρος, ὁ, fiscella pabulo plena, quæ equi capiti appendītur. A præc.

χιμαδιὸς, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, pro χιμαδίσιος, *Hes.*

χιμάζω, pro χιμάω, *Hes.*

χίμαιρα, ας, ἡ, capra, *Gl. Vet.* In *fabulis*, chimæra, monstrosa quædam bestia. Ἡ δ' ἀρ' ἔην θεῖον γένος, οὐδ' ἀνθρώποισι, Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα, *Il.* 6, 181. A χίμαρος.

χιμαιροβάτης, ᾱ, ὁ, qui capellas init; (2) caprinis incedens pedibus, Panis *Epith. Ar.*

χιμαιροκτόνος, ὁ, chimæræ interfector, *Epith.* Bellerophontis, *Op. Cyn.* 1, 233.

χιμαιροφόνος, ὁ καὶ ἡ, idem.

χίμαρος, ᾱ, ὁ, caper, *Gl. V.*

χιμάρους, acc. pl. *Dor.* pro χιμάρους.

χιμάω, idem quod χιμάω, *Hes.*
χιμέτλη, ἡ, idem quod χίμετλον, *Dioscr.*
χιμετλιάω, vide χειμετλιάω, *Steph.*
χίμετλον, ου, τὸ, vide χείμετλον, *Nic. Th.* 682.
χιόντες, έα, εν, niveus, nivalis; (2) candidus in modum nivis. Α χιών.
χιονίζω, fut. ίσω, dealbo, niveo colore imbuo; (2) nivibus obruo, nive conspergo, *Gl. V.* χιονίζει, nivet; χιονιζόμενος, nivosus, *Gl. Vet.* Ab eod.
χιονιώδης, ης, ὁν, niveus, *Gl. V.* Α χιών.
χιόνινος, η, ον, idem, *Ern.*
χιονόβας, αντος, ὁ, per nives gradiens. Ex χιών et βαίνω.
χιονόβλητος, η, ὁ καὶ ἡ, nive obrutus, seu conspersus, *Arist. Nub.* 269. Ex χιών et βλητός.
χιονοβολίαι, ῶν, futur. ήσω, nivibus obruo. Α
χιονοβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nives cœlitus mittit. Ex χιών et βάλλω.
χιονόβοσκος, ον, a nive nutritus. Α βόσκω.
χιονοειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, nivem referens; (2) niveus, candidus in modum nivis. Ex χιών et εἶδος.
χιονόεις, idem quod χιονώδης, *Nic.*
χιονοθλέμμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui nive nutritur et alitur; (2) nivosus. Ex θρέμμα.
χιονόκτιτος, ὁ καὶ ἡ, nive sparsus.
χιονόπεζα, ἡ, candidos pedes habens, pulchra; *Epith.* auroræ.
χιονόφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nivibus alitur, nivibus victitans. Ex χιών et φέρω.
χιονόχροος, ον, qui nivei est coloris, niveus, *Ath.*
χιονόχρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, niveus, candidus.
χιονόω, ῶ, nivibus obruo, nive operio; (2) dealbo, niveo colore imbuo. Α χιών.
χιονώδης, ους, ὁ καὶ ἡ, nivosus, nivalis, nivibus oppletus; (2) niveus, candidus in modum nivis, albus. Ab eod.
χιονωτὸς, ὴ, ὸν, vel ὁ καὶ ἡ, nive obrutus, nivalis. Φύσιν χιονωτὸν ἀμείψας, *Nonn. P.* 4, 46. Α χιονόω.
χίων, ningens, nivem emittens, *Hesiod. V. L.*
χιραλέος, έα, έον, qui fissuras habet in manibus. Α χειρὰς, pro χειράς.
χιράς, vide χειράς, *Eust.*
χιρόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, qui habet fissuras in pedibus. Ex χειράς et πούς.
ΧΙΤΩΝ, ῶνος, ὁ, tunica, subucula, *Ph.*
χιτωνάριον, χιτωνισκάριον, τὸ, tunicula, *Ep. Steph.*
χιτωνίζω, tunico, *Gl. Vet.* Α χιτών.
χιτώνιον, ου, τὸ, tunicula; (2) muliebris tunica, *Dim.* a χιτών.
χιτωνίσκος, ου, ὁ, tunicula, *Gl. V.* interula, indusium. Ab eod.
χιτωνοπώλης, ου, ὁ, sagarius, *Gl. V.* qui tunicas vendit.
χιῶ, pro χιόω, καρώσσω, induco, cancello, *Gl. V.* Ὁ δ' ἀπ' ἀρχῆς εἰς τέλος τὴν πᾶσαν πατεγίωσεν ἐπείνην τραγωδίαν, *Tzetz. Chil.* 11, 36. a χίς. Vide χιάζω.
ΧΙΩΝ, όνος, ὁ, nix.
ΧΑΑΖΩ, sibilo, strepo.
ΧΑΑΙΝΑ, ης, ἡ, læna, palla, *Gl. Vet.* et χλαῖναι, paludamenta, *Gl. V.*
χλαϊνίς, ἡ, idem quod χλαῖνα, *Ar.*
χλαινοβάφας, ὁ, lænarum venator, ut qui in balneis insidiantur lavantium vestibus, *Steph.*
χλαινοεργικὴ, ῆς, ἡ, sagaria, *Gl. V.* ars conficiendi lænas, opificium lænarum. Ex χλαῖνα et ἔργον.
χλαινόω, ῶ, f. ώσω, læna induo aut operio; (2) induo. Α χλαῖνα.
χλαίνωμα, τὸ, læna, exuvium, *Ep.*
χλαμύς, pro χλαῖνα, *Hes.*
χλαμυδηφόρος, ὁ, chlamydatus, *Theocr.*
χλαμύδιον, ου, τὸ, parva chlamys, *Dim.*
χλαμυδοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, chlamydis formam gerens. Ex χλαμὺς et εἶδος.
χλαμυδοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui chlamydes conficit. Ex χλαμὺς et ποιέω.
χλαμυδοργία, ας, ἡ, ars conficiendi chlamydes.
χλαμυδοργικὸς, ὴ, ὸν, ad chlamydes conficiendas pertinens. Α
χλαμυδοργὸς, οῦ, ὁ, qui chlamydes conficit. Ex χλαμὺς et ἔργον.
χλαμυδοφορέω, ῶ, chlamydem gesto. Ex χλαμὺς et φορέω.
χλαμυδόω, ῶ, chlamyde vestio. Α χλαμὺς.
χλαμυδωτὸς, ὴ, ὸν, chlamydatus. Α pr.
ΧΛΑΜΥς, ύδος, ἡ, chlamys, *Gl. Vet.* vestis, quæ tunicæ superindui solet; (2) paludamentum; (3) vestis quæcunque militaris.
χλανίδιον, ου, τὸ, lænula tenuior et mollior, *Dim.* a χλανίς.
χλανιδοποιΐα, ας, ἡ, ars conficiendarum molliorum et pretiosarum vestium.
χλανιδοποιὸς, οῦ, ὁ, qui easdem conficit. Α ποιέω.
χλανιδοργία, ἡ, idem quod χλανιδοποιΐα, *Steph.*
χλανιδωτὸς, ὴ, sagatus, *Gl. V.* Α χλανιδίον, quod est a χλανίς.
χλανὶς, ίδος, ἡ, læna tenuior et mollior, et pretiosior, qua feminæ molliores uterentur, *Gl. V.* læna. Α χλαῖνα.
χλαινισκίδιον, τὸ, *Dim.* a χλανίς, *Ern.*
χλανίσκιον, ου, τὸ, idem quod χλανίδιον. Ἐσυκοφάντει Μεγαρέων τὰ χλανίσκια, *Artist. Ach.* 524.
χλευάζω, fut. άσω, ludificor, i. e. ludo, derideo, irrideo, subsanno, cavillor. Ἡμᾶς μὲν ἐχλεύαζε καὶ κατεφρόνει, *Luc. Toxar.* Παῖζον καὶ χλεύαζον, *Arist. Ran.* 375. Α χλευή.
χλευαζὴ, ὁ, idem quod χλευαστὴς, *Poll.*
χλευασία, ας, ἡ, irrisio, illusio, cavillatio.
χλεύασμα, τὸ, idem.
χλευαστὴς, οῦ, ὁ, idem et ab eod.
χλευαστὴς, οῦ, ὁ, illusor, irrisor. Ab eod.
χλευαστικὸς, idem et ab eod. *Poll.*
χλευαστικῶς, *adv.* illudendi causa.
ΧΛΕΥΉ, ης, ἡ, risus, illusio, ludibrium.
χλῆδος, pro χλιδὸς, *Harpocr.*
ΧΛΙΑΙΝΩ, f. ανῶ, tepefacio, modice calefacio; χλιαίνομαι, tepeo, tepesco, tepefio. Ἐπειδὴ τῷ ἥλιῳ σὺν, χλιανεῖς σεαυτὸν, *Arist. Lys.* 389. Ἐχλιαινόμην ἐσῶσα πρὸς τὸν ἥλιον, *id. Conc.* 64.
χλίανσις, εως, ἡ, id. quod χλιαρότης, *Steph.*
χλιαρὸς, ᾶ, ὸν, tepidus. Α χλιαίνω. Hinc
χλιαρότης, ητος, ἡ, tepor, tepiditas, *Gloss. Vet.*
χλίασμα, τὸ, fomentum, seu medicamentum tepidum, *Hipp.*
χλιδαίνω, idem quod χλιδάω.
χλιδαΐσι, *deliciis*, dat. plur. *Ion.* pro χλιδαῖς.
χλιδάνδς, ὴ, ὸν, delicatus; (2) luxuriosus. Α χλιδή.
χλιδανόφθορος, ου, ὁ καὶ ἡ, teneras et delicatas pedum plantas habens, tenellos habens pedes, pulcher. Α σφυρόν.
χλιδανὸς, *adv.* delicate, molliter; (2) luxuriose. Α χλιδανός.
χλιδάω, ῶ, luxui deditus sum, in deliciis vivo, sum delicatus. Ἐφ' οἷσι νῦν χλιδᾷς, *Soph. El.* 362. Α χλιδή.
χλίδειος, εία, ον, mollis, delicatus, luxuriosus. Ab eod.
χλιδὴ, ῆς, ἡ, deliciæ, luxus; (2) effeminata mollities; (3) vestis delicata, qua uti solent homines luxui dediti; χλιδαὶ, apud *Soph.* gemmæ aut uniones, *Ern.* Α χλίω.
χλίδημα, ατος, τὸ, luxus, deliciæ; (2) id, quo luxuriamur. Α χλιδάω.
χλίδος, εος, τὸ, idem et ab eod.
ΧΛΙΊΔΟΣ, ου, ὁ, cumulus seu acervus lapidum, excrementorum, et similium, quæ fluvius aut torrens unum in locum convehit.
χλιδὼν, ῶνος, ὁ, brachiale, monile. Α χλίω.
χλιδωνώτης, qui circum pedes habet χλιδῶνας, i. e. ornamenta luxuriosa, *Hes.*
χλιῆναι, aor. 1. part. act. *Att.* pro χλιάναι, a χλιαίνω.
χλιόεις, idem quod χλιαρὸς, *Nic.*
ΧΛΙΊΩ, deliciis frango, luxu effemino.
ΧΛΟΆ, ας, χλόη, et χλοίη, ης, ἡ, herba virens, gramen, vel viride germen, *Gl. V.* χλόη, viriditas, herba, gramen, muscus, farrago; folia; (2) Cereris *Epith.*
χλοάζω, fut. άσω, viridis sum, vireo. Α χλόη.
χλοαυγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, virescens. Ex χλόη et αὐγή.
χλοάω, ῶ, idem quod χλοάζω.
χλοερὸς, ᾶ, ὸν, virenti gramini similis, herbaceus, viridis, pubescens, florens, *Gl. Vet.* χλοερὸν, viride, glaucum, virens; χλοεροῖς, frondentibus, *Ph.* Α χλόη.
χλοεροτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, alens herbosa seu virentia, in quo virentia proveniunt; at χλοεβόρος, herbis pastus. Ex τρέφω.
χλοερῷ, *viridis*, gen. sing. *Dor.* pro χλοερῆ.
χλοεύνης, pro quo χλόνης, *Hom.*
χλοηβάφας, ου, ὁ καὶ ἡ, coloris herbidi seu graminei, viridis. Χλοήβαφος κρηὶη, *Arvet.* Ex χλόη et βάπτω.
χλοηπορεύω, herbesco, vireo. Α πόρη.
χλοηρὸς, ᾶ, ὸν, idem quod χλοερὸς.
χλοηπόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. herbam virentem pariens, herba vestitus. Α τίκτω.
χλοηφορέω, ῶ, fut. ήσω, herbam seu gramen viride fero, vel herbesco, seu herbasco. Α
χλοηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, viridem herbam seu viridia gramina ferens. Νοτὶς ἐπέρχεται γαίας χλοηφόρου, *Eur. Ph.* 650. Α φέρω.
χλοιάω, ῶ, idem quod χλοάω.
χλοιδάω, pro χλιδάω, *Hes.*
χλοιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, virenti gramini similis, herbaceus, viridis, vel ex virore pallescens. Α χλοίη, pro χλόη, s. χλόα.
χλοόκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus fructus viret.
χλοόμορφος, ου, herbæ colorem habens. Α μορφή.
χλοοποιέω, herbam produco.
χλόος, *contr.* χλοῦς, ὁ, viror; (2) pallor. Α χλόη.
χλοράζομαι, f. άσομαι, quiritor, lamentor.
χλόνεος, εία, εον, aprugnus; (2) suillus, porcinus. Α
ΧΛΟΥΝΗΣ, ου, ὁ, in virente gramine cubans; unde (2) agrestis; (3) aper.
χλοῦδος, ὦ, ὁ, dicitur aurum, ob pallorem.
χλοώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, virenti gramini similis; (2) herbaceus, herbidus, viridis. Α χλόος.
χλοῦρις, ή, insidiæ, *P.* exuberantia, *H.* testium exsectio, *Stanl. Æsch.*
χλωραζάω, viridi pascor gramine, *Gal.* Α χλωρὸς. Hinc
χλωρασμὸς, ατος, τὸ, viror; (2) pallor.
χλωραίνω, viridem reddo, *Gl. V.* χλωραίνει, viret; χλωρανόμενοι, vireo, *Gl. V. Soph.*
χλωραυθέω, virens floreo, *Hes.*
χλωραύχην, ενος, ὁ, ἡ, collum viride habens; *Epith.* lusciniæ, *Sim.*
χλωρεῖον, seu χλωρίον, ου, τὸ, quoddam animal, *Suid.* a χλωρὸς.
χλωρεὺς, έως, ὁ, avis, dicta a colore; (2) luteus. Α χλωρὸς.
χλωρηΐς, ίδος, ἡ, virens, viridis; (2) luscinia. Ab eod.
χλωρίασις, εως, ἡ, viror; (2) pallor. Quasi a χλωριάω.
χλωρίζω, f. ίσω, viridis sum, vireo, *Gl. V.* virido. Κοιλάδος χλωριζούσας, *Lev.* 14, 37.
Χλωρὶς, ίδος, ἡ, Chloris, dea florum; (2) luscinia, quoniam vere, quum omnia virent, apparet.
χλωρίστης, ου, ὁ, viridans, virens; (2) gemma.
χλωρίων, avis nomen, a colore, vireo, *Gaz.*
χλωρόγομος, ὁ, qui viridi coma est, *Ep.*
χλωροειδὴς, ὁν, viride reddens. Ex εἶδος.
χλωρὸς, ᾶ, ὸν, virens, herbidus, virens in modum germinum recens ex planta germinantium; unde (2) recens, ut τυρὸς χλωρὸς, caseus recens; (3) mollis, tener; (4) vigens, vividus; ut γόνυ χλωρὸν, *Theoc. Id.* 14, 70. (5) pallidus, flavus; (6) pallidum faciens. Α χλοερὸς.
χλωροσαΐτης, viridis lacerta, *Sch. Theoc.*
χλωρότης, ητος, ἡ, viriditas, viror; (2) palliditas, pallor. Α χλωρὸς.
χλωροφαγέω, ῶ, virentibus herbis vescor *Hipp.*
χναῦμα, ατος, τὸ, quod carpitur et catillonum more deglutitur. Α χναύω.
χναυμάτιον, ου, τὸ, *Dim.* a χναῦμα, *Ath.* ex *Ar.*
χναυσικὸς, ὴ, ὸν, catillo, gulosus. Ab eod.
ΧΝΑΥΩ, f. αὐσω, carpo, vellico; (2) catillonum more voro et deglutio.
χνοάζω, et χνοάω, f. άσω, lanugine obsitus sum. Α χνόος.
χνόη, ης, ἡ, strepitus; (2) fistulæ rotæ, cui axis immittitur; interdum et ipsa axis extrema pars, quæ modiolo inseritur. Χνόαι τὰ ἀκραξόνια, περὶ ἃ αἱ κοινοξίδες, *Schol.* in *Æschyl. Sept.* contr. *Theb.* 156. Ab eod.
χνοΐσις, et χνᾶσις, id. quod χνοώδης, *Tryph. Anac.*
χνόος, χνοῦς, ὁ, rasura; (2) lanugo, pubes; (3) tomentum, quo culcitræ infercitur, ex tenera lana constans; (4) tenues paleæ et glumæ. Etiam pro spuma. Α χναύω.

χροώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, lanuginosus; (2) pulverulentus. A χνόος.

χοαίος, αία, αῖον, congium capiens seu æquans. A χοεύς.

χοανεύω, fundo et liquo. A χοάνη.

χοάνη, ης, ἡ, fornax fusoria; (2) infundibulum, sive vasculum in summo ore latum, et in imo fistulam habens, quo uti solent in liquore in vas angustius transfundendo; (3) cavum cerebri meatus excipiens. A χέω.

χοάνιον, gen. sing. *Ion.* pro χοάνου.

χοάνον, ου, τὸ, vel χοάνος, ου, ὁ, vas ex argilla, quo argentarii et chymici utuntur in liquifaciendis ac fundendis metallis; (2) fornax fusoria. Φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν ἐείκοσι πᾶσαι ἐφύσων, *Il.* 18, 470.

χοεῖον, τὸ, crassum intestinum, *Suid.*

χοεύς, έως, ὁ, congius, mensura liquidorum apud Atticos, capiens sextarios sex, sive libras novem, sive cotylas Atticas duodecim. A χέω, *capio.*

χοή, ῆς, ἡ, libamen; χοαί, inferiæ; *Eur.* in *Hec.* χοὰς ποιέω, parento. A χέω, *libo.*

χοήεις, εος, ὁ καὶ ἡ, aptus ad fundendum. A χοή.

χοηγόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, libamina gestans; (2) gestans libamina mortuorum bustis infundenda, seu ad inferias. Ex χοὴ et φέρω.

χοΐδιον, ου, τὸ, *Dim.* a χοῦς.

χοϊκός, ἡ, όν, pulvereus; (2) terreus, terrenus; (3) homo. A χοῦς.

χοινίκιον, ου, τὸ, idem quod seq.

χοινικίς, ίδος, ἡ, modiolus rotæ, modium seu fistula, cui infixi sunt radii. Χοινικίδες, modioli coronarum, ubi inscriptiones ponebantur ejus, qui eas obtulisset, ap. *Dem. Ern.* Συείγγων ἀΐω φθόγγον ὑπαξονίαν, *Callim. ubi Scholiast.* συρίγγων, i. e. χοινικίδων. A χοινίξ.

χοινικομέτρης, ου, ὁ, qui chœnice metitur s. dimetitur et distribuit. A μετρέω.

ΧΟΙΝΙΞ, ικος, ἡ, mensuræ nomen sextarios duos continentis, seu cotylas quatuor, *Gl. V.* semimodium, *Ph.* bilibre.

χοῖνος, pro χοῖνος, *Steph.*

χοιραδώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, strumosus; (2) rupes e mari aliquantum eminentes habens, locus scopulos habens. A

χοιράς, άδος, ἡ, porcula; (2) rupes e mari aliquantum eminens, ita ut porco natanti, similis sit; (3) tumor glandulosus, *Gl. Vet.* struma; χοιράδες, strumæ, *Ph.* A χοῖρος.

χοιρείος, είᾳ, εῖον, vel χοίρεος, έα, εον, porcinus. Ab eod.

χοιρίδιον, ου, τὸ, porculus, porcellus, *Gl. V.* sucula, *Dim.* a χοῖρος.

Χοιρίλη, ἡ, Hecuba, forte quod multiplici prole scrofam æquarit, *Ath.*

χοίρινοι, αἱ, conchæ quædam marinæ, quibus Athenienses in suffragiis ferendis utebantur. A

χοίρινος, ίνη, ινον, porcinus, *Gl. V.* χοίρινον, porcarium. Ab eod.

χοιρίον, ου, τὸ, porculus, porcellus; (2) pudendum muliebre. A χοῖρος.

χοίριος, ου, ὁ καὶ ἡ, et χοίριος, ίᾳ, ιον, porcinus, suillus. A χοῖρος.

χοιροβοσκός, ῆ, ὁ, suum seu porcorum pastor, *Ph.* subulcus, *Gl. V.* porcarius. Ex χοῖρος et βόσκω.

χοιρογρύλλιος, ᾱ, ὁ, majoris muris genus in Palæstina, Ægypto, et Libya; mus agrestis, arctomys; *Gl. V.* χοιρογρύλλιος, ἤγουν ἔχινος χερσαῖος, erinaceus, seu *echinus terrestris.* A γρύλλος.

χοιρόθλιψ, βος, ὁ, stuprator, *Arist. Vesp.* 1359. Ex χοῖρος et θλίβω.

χοιροκομεῖον, ου, τὸ, hara, *Arist. Vesp.* 840. Ex χοῖρος et κομέω.

χοιροκτόνος, ὁ, ἡ, porcum cædens. Ex χοῖρος et κτείνω.

χοιροτίθηνος, ου, ὁ, simia porcaria.

χοιροπωλέω, ῶ, porcos seu sues vendo; χοιροπωλεῖν dicitur etiam de fœmina, quæ suum χοῖρον venalem habet, ut meretrix.

χοιροπώλης, ου, ὁ, porcorum venditor.

χοῖρος, ου, ὁ καὶ ἡ, porcus; (2) pudendum muliebre.

χοιροσπέλεθος, ου, ὁ, succerda, stercus porcinum.

χοιροσφαγεῖον, ου, τὸ, locus, ubi porci mactantur, *Gl. V.* confectorium. Ex χοῖρος et σφαγή. Unde

χοιροσφάγος, ου, ὁ, porcorum jugulator.

χοιροτροφεῖον, ου, τὸ, locus in quo porculi aluntur et saginantur, hara. Ex τρέφω.

χοιροψάλλας, *Dor.* pro χοιροψάλης, ου, ὁ, pudendi muliebris contrectator, vel qui pudendum muliebre vellit. A ψάλλω.

χοιρωδεία, ἡ, impuritas, obscœnitas, rusticitas. A

χοιρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, porcinus. A χοῖρος.

χολαγωγός, ὴ, όν, bilem ducens seu educens.

χολαῖος, αία, αῖον, biliosus, felleus. Hinc τὸ χολαῖον, ου, hepar. A χολή.

χολάς, άδος, ἡ, intestinum. Χύντο χαμαὶ χολάδες, *Il.* 4, 526. Ab eod.

χολάω, ῶ, bile mihi jecur accenditur, ira inflammor, irascor; (2) furo, insanio. Ἐμοὶ χολᾶτε, ὅτι ὅλον ἄνθρωπον ὑγιῆ ἐποίησα ἐν σαββάτῳ, *Joann.* 7, 23. Ab eod.

χολέρα, ας, ἡ, cholera, morbus, in quo bilis vel per vomitum vel per secessum excernitur; (2) fastidium, nausea, *LXX.* (3) tubus per quem aqua e tecto defluit. Ab eod. Hinc

χολεριάω, ῶ, cholera laboro, cholericus sum.

χολερικός, ὴ, όν, choleræ similis; χολερικὰ πάθη, morbi quales sunt cholera laborantium; (2) obnoxius choleræ, cholericus.

χολερώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem.

ΧΟΛΗ, ης, ἡ, bilis, fel; (2) ira; (3) nausea; (4) atramentum sepiæ.

χοληγωγικός, ὴ, όν, bilem educens seu evacuans. Ex χολὴ et ἄγω.

χοληγωγός, ὴ, όν, idem et ex iisd.

χοληγώδης, ὴ, όν, idem et ex iisd.

χοληδόχος, ου, ὁ καὶ ἡ, fel seu bilem recipiens. Ex χολὴ et δέχομαι.

χολήϊος, idem quod χοληγός, *Gal.*

χοληπερσία, ας, ἡ, fellis seu bilis vomitio; (2) fastidium, nausea. Ab ἐμέω.

χολίσιον, ου, τὸ, intestini finis.

χολικός, ὴ, όν, biliosus, felleus; (2) iracundus. A χολή. Unde

χόλιξ, ικος, ἡ, intestinum crassum.

χολίον, τὸ, bilis. Ab eod.

χόλιος, ία, ιον, iratus, infestus, *Ph.* χολιός. A χόλος.

χολοβαφής, έος, χολόβαφος, seu χολοίβαφος, ου, ὁ καὶ ἡ, et χολοβάφινος, η, ον, felle imbutus, bile saturatus, flavus, *Arct. Nic. Ther.* 443. Ex χόλος et βάπτω.

χολοειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, biliosus. Χολοειδὲς αἷμα, *Aret.* A χολή. Unde

χολοειδώς, ὁσσα, ὸν, biliosus, felleus.

χολοιβόεις, bilis in modum exedens et erodens, *Nic.*

χολοποιός, bilem conciens, seu commovens; τὸ, abrotonum, *Diosc.*

χόλος, ου, ὁ, fel, bilis; (2) iracundia, *Gl. V.* A χολή.

χολόω, ῶ, bile inflammo, ad iram concito; (2) χολᾶμαι, indignor, irascor; χολωθείς, iratus, a. 1. pass. part. Εἰ γάρ τι λέξεις ἤν χολώσεται στρατὸς, *Eur. Troad.* 732. Αὐτὸν χολωθεὶς, *Soph. Ant.* 1249. A χόλος.

χολώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, billiosus, felleus. A χολή.

χολωθείσα, aor. 1. part. pass. f. g. verbi χολόω.

χολωσέμεν, f. 1. inf. act. *Ion.* pro χολώσειν.

χολωσέμεναι, f. idem, *Dor.*

χολῶτο, 3. sing. perf. opt. pass. *Ion.* pro κεχολῶτο.

χολωτός, ὴ, όν, iratus, iracundus, *Il.* 4, 241. A χολόω.

χονδρακκενδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, spinam habens ex cartilagine; (2) cartilagineus. Ex χόνδρος et ἄκκανθα.

χονδρεύω, facio alicam seu similam, *Hes.*

χονδρίαω, ῶ, sum grumosus.

χόνδρειος ἄεστος, idem quod χονδρίτης, *Ath.*

χονδρίλη, vel χονδρίλλη, ης, ἡ, chondrila vel chondrilla, *herba.* A χόνδρος.

χονδρίον, τὸ, discus, cacabus, patina, *Hes.*

χονδρίτης, ου, ὁ, farreus; *fœm.* χονδρῖτις, farina crassior. Ab eod.

χονδροβολέω, opus tessellatum vel musivum facio. A χονδροβόλος.

χονδροβολία, ας, ἡ, ars tessellatum opus struendi. A

χονδροβόλος, ου, ὁ, tessellator, qui opus tessellatum facit. Ex χόνδρος et βάλλω.

χονδροκοτεῖον, ου, τὸ, mola ubi alica frangitur. Ex χόνδρος et κόπτω.

χονδρονευρώδης, ες, cartilagineus et nervosus.

χονδροπτισσάνη, ἡ, alica integra.

χόνδρος, ου, ὁ, grumo similis. A

ΧΟΝΔΡΟΣ, ου, ὁ, grumus concretus; (2) alica; (3) cartilago; (4) lapillus, tessella, granum, &c.

χονδροσύνδεσμος, ου, ὁ, cartilagineum ligamentum, *Rob.*

χονδροτύπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex cartilagine formatus, seu cartilaginis figuram gerens, cartilagineus. Ex χόνδρος et τύπτω.

χονδροφυής, ές, alicæ similis. Ex φύομαι.

χονδρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, speciem grumi gerens, grumosus; (2) cartilagineus, cartilaginosus. A χόνδρος.

χόννος, seu χόννος, ου, ὁ, poculum. A χόω.

χοοστάσης, ου, ὁ, qui congios ebibit, vinosus, *Epith.* Bacchi.

χόος, ου, *contr.* χοῦς, οῦ, ὁ, terra egesta, ager, *Gl. Vet.* χόος, humus; χοῦς, pulvis, *Ph.* (2) congius, *Gl. Vet.* A χέω.

χοράγιον, ου, τὸ, locus, unde omnia promuntur ad ludos necessaria. A

χοραγός, οῦ, ὁ, vide χορηγός.

Χοραζίν, Chorazin. Nomen urbis ἄκλιτον. *Promulgatrix.*

χοραύλης, ου, ὁ, qui tibias in choro inflat. Ex χορὸς et αὐλός, *tibia.*

χόρδαψος, vel χορδαψοῦς, οῦ, ὁ, tumor tenuis in intestinis; (2) chorda in instrumento musico aut arcu. Ex χορδὴ et ἅπτω, *necto.*

χόρδευμα, ατος, τὸ, chorda, intestinum; (2) cibus e concisa carne. A

χορδεύω, implico et involvo, ut chordæ involvi solent; seu in partes minutas carnem seco; vide κατακορδεύω. Χόρδευ' ὁμοῦ τὰ πράγματα ἅπαντα, *Arist. Eq.* 214. A χορδή.

ΧΟΡΔΗ, ης, ἡ, intestinum crassum; (2) lactes; (3) cibus e consecta carne, aut farcimen; (4) chorda in instrumento musico; χορδαὶ, fides, *Gl. V.*

χορδολογέω, ῶ, f. ήσω, chordis loquor, seu chordarum pulsu loquor, i. e. fidibus cano. Ex χορδὴ et λόγος.

χορδοποιέω, chordas conficio.

χορδοποΐα, ας, ἡ, chordarum confectio. A χορδοποιός.

χορδοποιϊκός, ὴ, όν, ad eos pertinens, qui chordas conficiunt. A χορδοποΐα.

χορδοποιϊκῶς, *adv.* mere eorum qui chordas conficiunt, *Poll.*

χορδοποιός, ᾱ, ὁ, qui chordas vel nervos conficit. Ex χορδὴ et ποιέω.

χορδοπώλης, ου, ὁ, qui chordas vendit.

χορδοστροφία, ας, ἡ, fidicula. A στροφή.

χορδοτονία, ας, ἡ, chordarum intentio. Ex χορδὴ et τείνω.

χορδότονος, ου, chordis intentus; τὸ χορδότονον, instrumentum musicum, cui chordæ intenduntur. A τείνω, seu τόνος.

χορδόω, ῶ, idem quod χορδεύω.

χορεία, ας, ἡ, tripudium cum cantu mixtum, chorea, *Gl. V.* saltatio.

χορεῖος, είᾳ, εῖον, quo chorus utitur; (2) *subst.* pes prosodicus, qui et trochæus dicitur.

χόρεισις, ἡ, saltatio, *Suid.*

χορευμα, ατος, τὸ, quod saltando exprimitur, saltatio. A χορεύω.

χορευτής, οῦ, ὁ, saltator, tripudiator; (2) qui cantat et saltat. Ab eod. Hinc

χορευτικός, ὴ, όν, saltatorius, *Gl. V.*

χορεύω, fut. εύσω, choros agito seu celebro, choros exerceo seu duco, salto, tripudio; (2) deum choreis celebro; (3) incito ad celebrandas choreas, de deo; (4) agito, turbo, emoveo mente. Ἐχόρευσε ἀμφὶ κιθάρᾳσιν, *Eur. Alc.* 580. Βύλλοιμι χορεῦσαι ὑφ' ἡδονῆς, *Arist. Plut.* 288. A χορός.

χορήγει, 2. sing. præs. imp. act. *contr.* pro χορήγει, a χορηγέω.

χορηγεῖον, ου, τὸ, vel χορήγιον, locus in quo chori seu choreæ ducuntur; (2) locus, in quo chorus a chorago suis ornamentis instruitur; (3) ipsum instrumentum chori, hoc est, ea, quæ instruendo, adornandoque choro necessaria sunt; unde (4) impensa; (5) annona, commeatus.

χορηγέω, chori dux sum, chorum duco, choro præeo, seu chorum erudio et doceo; (2) choragus sum, i. e. choris sumptus præbeo, meis sumptibus chorum adorno; et (3) *simpliciter*, sumptus præbeo, porrigo, suppedito, subministro, largior; unde in *pass.* de iis, qui in quocunque genere abundant, præditi sunt aliqua facultate, ut ingenio, pulchritudine; denique τὸ κεχορηγημένον, quod est in aliquo genere exquisitum. Βασιλέα τῶν Περσῶν χρήματα χορηγεῖν ἢ τῶν περτερέων-

ται, *Dem.* τὸ σταπίδιον τοῖς ἐπιτηδείοις, *Polyb.* Α χορηγός. Hinc

χορήγημα, τό, id ipsum quod subministratur seu suggeritur, suppeditatio.

χορηγία, ας, ἡ, munus choragi, officium, quo choragus fungitur; (2) erogatio sumptuum in ludos choricos; et *simpl.* erogatio et largitio, præbitio. Α

χορηγός, ῦ, ὁ, dux et magister chori, choragus, *dialecto Dorica et communi*; (2) qui sumptus aliquos præbet sacris choreis, &c. *dialecto Attica; item universe* suppeditator, subministrator. Ex χορὸς et ἄγω, vel ἡγέομαι.

χορηγήσαντας, acc. plur. præs. part. act. a χορηγέω.

χορήτις, ιδος, ἡ, choreis agendis apta.

χορικὸς, ἡ, ὸν, ad chorum pertinens. Α χορός.

χοριοειδὴς, idem quod χοροειδὴς, *Steph.*

χόριον, vel χορίον, υ, τό, (rectius χωρίον, quasi a χωρέω, *capio, capax sum,*) membrana extima, quæ fœtum ambit, secundinæ, *Gl. Vet.* χόριον γυναικὸς, folliculum *mulieris*; (2) cibus e χορίοις, seu intestinis, apud *Theoc.* (3) corium. Α χορός.

χόριος, α, ὁ, idem quod χόριος, sive Trochæus.

χοροδιάτεω, ῶ, choros agito, salto, *Suid.*

χοροδίκτης, ου, ὁ, qui chorum recipit; (2) qui choreis præest. Ex χορὸς et δέχομαι.

χοροδιδασκάλια, ἡ, munus chorodidascali, *Xen.*

χοροδιδασκαλικὸς, ἡ, ὸν, choris docendis, ducendis aptus; ἡ χοροδιδασκαλικὴ, sc. τέχνη, ars instruendi chori.

χοροδιδάσκαλος, ου, ὁ, chori magister.

χοροειδὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, similis involucro fœtus, quod χορίον nominatur. Ab εἶδος.

χορεύθης, ου, ὁ καὶ ἡ, choreis adsuetus. Ex χορὸς et ἔθος.

χόρευε, quidam pro γῶρευε, seu πόσει, *Eust.*

χορευτὴς, ὁ, belle saltans, seu choreas agens. Α θάλλω.

χορευτικὸς, ὁ καὶ ἡ, choris, saltationibus, vehementer gaudens, seu deditus, *Epith.* Bacchi. Α μαίνομαι.

χορευτικὸς, ἡ, studium saltandi, saltatio. A præc.

χορευτὸς, saltatus, tripudio, *Opp.*

χορευτὴς, ας, ἡ, chorus, vel chorea, saltatio. Ψεῦσαί τ' ὀρχησαί τε, χορευτύησιν ἀρεῖσαι, *Il.* 24, 261. Α

χορευτὸς, ὁ καὶ ἡ, qui in choro seu chorea terram pedibus pulsat, saltator. Α χορὸς et τύπτω.

χορευτηριάστης, ου, ὁ, qui cithara choro accinit.

χορευτυσία, ας, ἡ, saltatio.

χορολάκτης, ὁ, id. cum χοροδιδάσκαλος, nisi pro χοροδέκτης.

χορόνδις, *adv.* in chorum, ad choream.

χοροπαίκτης, ου, ὁ, saltator. Α παίζω.

χοροστοῖα, ἡ, chori institutio.

χοροστοὶς, ὁ, ὁ, chori instaurator; (2) chori magister. Ex χορὸς et στοιόω.

ΧΟΡΟΣ, ου, ὁ, chorus, cœtus canentium, saltantium, lætantium; (2) chorea, tripudium; χόρον διδόναι dicuntur choragi, αἰτεῖν et λαβεῖν, poëtæ comici vel tragici.

χορτάδες, ἄδος, ἡ, ἑορτὴ, festum in quo chostaurantur, *Nonn.*

χορτασία, ας, ἡ, chorus, chorea, tripudium, saltatio. Οὐδ' ὅαροι νυμφῶν, οὐδὲ χορτασίαι, *Call. P.* 66. Ex χορὸς et ἵστημι. Unde

χορτασάτης, chorum instituo, choro præeo, *Suid.*

χορτοάκτης, ου, ὁ, præcentor, præsultor.

χορτάζω, f. άσω, gramine pasco, fœno sagino. Et *simpl.* pasco, saturo, satio; πεχορτασμένος, saturatus, *Gl. Vet.* perf. pass. part. ἐχορτάσθησαν, satiati sunt, aor. 1. pass. 3. plur. Χορτάσαι ὄχλον, *Matt.* 15, 33. ἄρτων, *Marc.* 8, 4. Ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψιχίων, *Luc.* 16, 21. χορτασθήσονται, *Matt.* 5, 6. Α χόρτος.

Χορταιόβαμος, seu -βάμων, Silenus, *Hes.*

χορταῖος, αία, αῖον, gramineus; (2) hirsutus, *Epith.* vestis Sileni.

χορτάριον, ου, τὸ, gramen, fœnum; (2) stipula, cremium. Α χόρτος.

χορτάσαι, aor. 1. inf. act. verbi χορτάζω.

χορτασθῆναι, *saturatum esse,* aor. 1. inf. pass.

χορτασθήσονται, 3. pl. fut. 1. ind. pass.

χορτασία, ας, ἡ, pabulum, cibus, *Ph.* saturitas. Α χορτάζω.

χόρτασμα, ατος, τὸ, idem et ab eod.

χορτασμὸς, ὁ, ὁ, saturatio, repletio, *Poll.*

χορτασικὸς, ἡ, ὸν, pabularis, *Ph.* χορτασικὸν, saturabile. Ab eod.

χόρτινος, ίνη, ινον, gramineus, ex gramine confectus seu constans. Α χόρτος.

χορτοβολὶν, ῶνος, ὁ, fœnile, *Ph.* Ex βολή.

χορτοκοπεῖον, ου, τὸ, sive χορτοκόπιον, locus, in quo fœnum secari potest vel solet; (2) campus fœnarius, pratum, idem quod

χορτοκόπιον, ου, τὸ, fœnile, fœnisecium. Α χορτοκόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, fœniseca, qui fœnum secat, *Ph.* Ex χόρτος et κόπτω.

χορτολογέω, pabulor, pabula colligo.

χορτολογία, ας, ἡ, pabulatio, *Ph.* pabuli collectio. Α

χορτολόγος, ου, ὁ, pabulator, qui pabulatum emittitur, *Suic.* Ex χόρτος et λέγω.

χορτομανέω, ῶ, f. ήσω, luxurio gramine et herbis virentibus; (2) incultus sum; de vinea, LXX. Ex χόρτος et μαίνομαι.

χορτοπλινθεῖον, et χορτοπλίνθιον, cespes, *Ph. Gl. Vet.*

ΧΟΌΡΤΟΣ, ου, ὁ, fœnum, gramen; *simpl.* cibus; (2) septum, quo cincta est cohors, *Il.* 24, 640.

χορτόσφομαι, ατος, τὸ, stramentum, *Ph.*

χορτοτομία, ας, ἡ, fœnisecium, *Gl. V.* Ex χόρτος et τομή.

χορτοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, pabulum præbens, pabuli curator. Ex χόρτος et φέρω.

χορτώδης, ους, ὁ καὶ ἡ, gramini similis, *Gl. V.* graminosus, fœnarius. Α χόρτος.

χορωδέω, succino choro, *Dion. C.* Ex χόρος et ᾠδὴ.

χορωδία, ας, ἡ, chori cantus. Ex iisdem.

χορωδιδάσκαλος, ου, ὁ, qui choro servit, prodest.

χῦς, ὁ κονιορτὸς, pulvis, *Ph.* (2) terra egesta. Ex χέω.

χῦς, μέτρον, congius, *mensura, Gl. V.*

χῦσιν, 3. pl. præs. ind. act. cum ν, pro χέουσι, a χέω.

χῶ, ῶ, f. χώσω, *proprie* fundo; (2) e terra struo, aggero; (3) humo repleo, ut fossam, &c. Χώματα χὲν σεῖο τῇ πόλει ἐπιτάσσων, *Herodot.* Α χέω.

χραίνω, fut. χρανῶ, coloro, imbuo, ungo, lino, inungo, illino; (2) contamino, inquino, *Gl. V.* vitio, temero, fœdo; χραισθεὶς, pollutus, *Gl. Vet.* aor. 2. pass. part. Δοκὼν ἐν ὑμὶν χείρα χραίνεσθαι φόνῳ, *Soph. Aj.* 43. πόλιν, *id. Œd. Col.* 368. Α χράω.

χραῖσμε, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔχραισμε. Α

χραισμέω, ῶ, f. ήσω, juvo, opitulor, opem fero, prosum. Τοῖς δ' ὥτι δυνήσεαι, ἀχνύμενός περ, Χραισμεῖν, *Il.* 1, 241. Οὐδέ τοι, ἐσθλὸς ἐὼν, χραίσμησεν Ἀχιλλεὺς, *ib.* 16, 837. Α χράω.

χραίσμοσης, ἡ, auxilium. Α χραισμέω. Hinc

χραισμώσιος, ήσσα, ῆον, opem ferens.

χραισμήτωρ, ορος, ὁ, auxiliator, opitulator, *Nonn. P.* 3, 16. Α χραισμέω.

χραίσμω, pro χραισμέω. Μή νύ τοι ἐ χραίσμῃ σκήπτρον, καὶ σέμνα θεοῖο, *Il.* 1, 28. κίθαρις, *ib.* 3, 54.

χραῖν, præs. inf. act. pro χράειν, a χράω.

χραυθείς, aor. 1. part. pass. verbi χραίνω.

χραυντός, ἡ, ὸν, fœdatus; violatus, *Gl. Vet.* A χραίνω.

χράομαι, ῶμαι, utor, usurpo; (2) tracto aliquem; (3) habeo, *Gl. Vet.* (4) ago, facio, negotia tracto, *LXX.* χρᾶται, utitur, *Ph.* χρῆται, usurpat, *Ph.* χρῶ, utere, *Gl. Vet.* præs. imper. χρήσασθαι, usurpare, *Ph.* aor. 1. inf. χρησάμενος, usus, *Ph.* part. a. 1. Χρῆσθαι συμφορᾷ, *Dem.* εὐτυχίᾳ, *Thuc.* τῇ δικαιοσύνῃ, *Isocrat.* Βοηθείαις ἐχρῶντο, *Act.* 27, 17. Φιλανθρώπως τε ὁ Ἴκαλος τῷ Παύλῳ χρησάμενος, *ib.* ver. 3. Α χράω.

χρᾶσθε, 2. pl. præs. imper. med. pro χράεσθε, a χράω.

χρᾶσθαι, *uti,* præs. infin. med. *Ion.* pro χρῆσθαι.

χρᾶσον, 3. sing. a. 1. conj. act. v. χραύω.

χραῦσις, εως, ἡ, anchora unum tantum uncum habens. Α χραύω.

χραύω, fut. αὔσω, leviter saucio, summam cutem vulnerando perstringo. Ὃν ῥά τε πουμὴν ἀγρῷ ἐπ' εἰροτόκοις ὀΐεσσι χραύσῃ, *Il.* 5, 138. Α χράω.

(640)

ΧΡΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, commodo, mutuum do, do utendum; (2) oraculum edo, responsum reddo, oraculo, vaticinor; (3) coloro, imbuo, tingo; (4) polluo; (5) furiose invado, cum impetu aggredior. Φίλε, χρῆσόν μοι τεῦς ἄρτυς, *Luc.* 11, 5. Ἀποτίσει σοὶ Κύριος σπέρμα ἐκ τῆς γυναικος ταύτης, ἀντὶ τῦ χρέως, ὃ ἔχρησας τῷ Κυρίῳ, 1 *Sam.* 2, 20. Ἔχρασεν ἐνδυκέως πάντεσσιν, *Apoll.* Ἐμὸν ῥόον ἔχρασε πήδειν, *Il.* 21, 369. *Espon.* Meum fluentum furenter incubuit, ut infestaret. Α χράομαι, ῶμαι, fut. χρήσομαι, utor; p. pass. κέχρημαι, usus sum.

χρεαγωγὸς, ὄ, ὁ, qui debitorem in jus rapit alterius nomine. Ex χρέος et ἄγω.

χρεάδραξ, ὁ, pecuniæ raptor, *Man.*

χρέεσθαι, præs. inf. med. *Ion.* pro χρῆσθαι, a χράω.

ΧΡΕΊΑ, ας, ἡ, usus, utilitas, commoditas; (2) sententia gravis; (3) indigentia, necessitas; (4) negotium, munus. Α χρή.

χρείος, ε, ὁ, egenus, inops. Α χρεία.

χρέϊος, τὸ, *Poët.* pro χρέος.

χρείη, ους, ἡ, necessitas; (2) oraculum, *Apoll. Rhod.* 1, 491.

χρείλα, vaticinor, oracula edo, et consulo oraculum. Α χράω.

χρειώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, utilis, necessarius, commodus. Α χρεία.

χρειωδῶς, *adv.* utiliter. Α χρειώδης.

χρείως, *Poët.* pro χρέως.

χρειμέθω, hinnio, hinnitum edo. Ab inusitato verbo χρέμω.

ΧΡΕΜΕΤΙ'ΖΩ, f. ίσω, hinnio. Μάλα δὲ χρεμετίζον ἐπ' ἄκρῳ Χείλει ἑφεστῶτες, *Il.* 12, 51. Hinc

χρεμετίσιμα, ατος, τὸ, hinnitus; (2) sonus seu vox libidinem indicans.

χρεμετισμὸς, ὃ, ὁ, idem et ab eod.

χρεμετιστικὸς, ἡ, ὸν, qui potest et solet hinnire. Ab eod.

χρεμίζω, per *Sync.* pro χρεμετίζω. Τῶν δ' ἵππων μὲν ἕτεμε' ὑπεναντίοι ἀλλήλοισιν Ὀξεῖα χρέμισαν, *Hes. Scut.* 348.

χρέμμα, ατος, τὸ, screatus, sputum. Α

ΧΡΕ'ΜΠΤΟΜΑΙ, fut. ψομαι, screo, excreo. Χρέμπτεται γὰρ ᾠδὴ, ὅτερ ποιῶσ' οἱ ῥήτορες, *Arist. Thesm.* 388. Hinc

χρεμπτὸν, τὸ, sputum, screabile, *Gl. V.*

χρέμψ, piscis quidam, auditu acuto.

χρεμψὶς, εως, ἡ, screatio; screatus, *Gl. V.* A χρέμπτομαι.

χρεοκοτέω, ῶ, f. ήσω, partem debiti demo, novas tabulas facio, *Gl. V.* (2) decoquo; aufugio propter æs alienum, fraudo creditores, *Phal.*

χρεοκοτία, ας, ἡ, novæ tabulæ, æris alieni rescissio.

χρεοκοτίδης, ου, ὁ, decoctor. Α

χρεοκόπος, ου, ὁ, idem. Ex κόπτω.

χρεολυτέω, pro χρεωλυτέω, *Steph.*

ΧΡΕ'ΟΣ, χρέους, τὸ, debitum, mutuum, æs alienum; (2) fatum, mors, qu. d. debitum fatale; (3) munus seu officium, negotium, res, caussa; (4) indigentia, egestas, opus; (5) necessitas; (6) utilitas; (7) vaticinium, oraculum; (8) portentum; (9) eventus, casus. Α χράω.

χρέω, oracula reddo, *Ion.* pro χρῶ, χράω.

χρεωκοπέω, idem quod χρεοκοπέω.

χρεωκοπία, ας, ἡ, idem quod χρεοκοπία.

χρεωκοπίδης, ου, ὁ, idem quod χρεοκοπίδης.

χρεωκόπος, ου, ὁ, idem quod χρεοκόπος.

χρεωλυτέω, ῶ, debitum dissolvo, *Joseph.* (2) gratiam do, refero, prærnium do. Ταῖς δευτέραις ἀναῖς χρεωλυτεῖν τὰς πρώτας, *Plut.* in *Alcib.* cap. 5. Ex χρέος et λύω.

χρεώμενοι, nom. plur. part. præs. med. *Ion.* pro χρώμενοι, a χράομαι, *Il.* 23, 834.

χρεὼν, τὸ, *indeclin.* debitum; (2) fatum, mors; cum ἐστὶ, necesse est, oportet, decet, fas est. Τὸ δὲ χρεὼν ἦν ἀφυκτον, *Plut.* in *Pyrrh.* Α χρέος.

χρέωντα, 3. plur. præs. ind. med. *Ion.* pro χρῶνται, ex χράονται, a χράομαι.

χρέως, τὸ, debitum, *Phil.* æs alienum, *Att.* pro χρέος.

χρεωστεύω, f. εύσω, idem quod

χρεωστέω, ῶ, f. ήσω, sum debitor, debeo. A χρέως, ου, ὁ, debitor. Α χρέος.

χρεωστικῶς, *adv.* ob æs alienum, ut debitum.

χρεωφειλέτης, ου, ὁ, debitor, obæratus. Ex χρέως et ὀφειλέτης.

χρὴ, f. χρήσει, opus est, convenit, oportet, par est.

χρῆζε, 3. singul. imper. ind. act. *Ion.* pro ἔχρηζε, a χρῄζω pro χρῄζω.

χρῄζοντι, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro χρῄζουσι.

χρῄζω, egeo, opus habeo; (2) volo, rogo, peto; (3) vaticinor. Αἰσχρὸν γὰρ ἀνδρὶ τῷ μακρῷ χρῄζειν βίᾳ, *Sophoc. Aj.* 473. Ἀλλ' εἴ τι χρῄζεις ἱστορεῖν, *id. Trach.* 401. Φράζε πρὸς ἡμᾶς ὅ, τι χρῄζεις, *Aristot. Nub.* 358. Χρῄζει γάρ· ἡμὶν δ' ὐχὶ συγχωρητέα, *Sophoc. Œd. Col.* 1426. A χρεία, *usus.*

χρῄζω, idem. Ἔσσι σε χλαϊνάν τε χιτῶνά τε, τῶν σὺ μάλιστα χρῄζεις, *Od.* 17, 558. Πῆμα δὲ θυμῷ χρῄζειν ἀπόντος, *Hes. Op.* 365.

χρῄσομαι, *Ion.* utor; (2) indigeo, desidero, *Herodot.* 3, 117. A χράομαι.

χρῆμα, ατος, τὸ, res, negotium; dicitur et de personis, ut ap. *Lat.* negotium; *Ph.* peculium, gestamen; χρήματα, opes, divitiæ, pecuniæ, commoda, emolumenta, *Ph.* dicitur et *Pleonast.* ut σοὺς χρῆμα μέγα, *Herod.* cap. 36. i. e. aper ingentis magnitudinis. Καταβάλλει τὴν ἔλαφον, καλόν τι χρῆμα καὶ μέγα, *Xen.* A χράομαι.

χρηματίας, ὁ, dives, *Man.*

χρηματίζω, f. ίσω, rebus explicandis constituendisque vaco, actui rerum operam do, ut jus reddo, decerno, fero ad populum, ago cum populo, refero ad senatum, (*Plut.*) consilium agito, consulto; sententiam pronuncio, voluntatem meam verbis declaro; (2) commercium exerceo; (3) ago cum aliquo aliquid, negotium gero; (4) nomen mihi sumo, appello me, *Gl. V.* nuncupo; (5) rem, pecuniam facio, *Gl. V.* (6) oraculum reddo, respondeo; *pass.* oraculum accipio, moneor divinitus. In *med.* pecuniam accipio, aliis eripio, mihi comparo, quæstum facio. Ἐπεὶ ὁ Ζεὺς ἰκανὸς ταῖς εὐχαῖς ἐχρημάτισε, *Luc.* Μοιχαλὶς χρηματίσει, *Rom.* 7, 3. Βασιλεὺς ἐχρημάτισε, appellatus fuit, *Strabo*, lib. 16. Οὐκ ὁ Κύρῳ τρόπος τοιοῦτος ὅλως χρηματίζεσθαι, ἀλλὰ δῶρα μᾶλλον ἢ κτῆμα ἡδεται, *Xen. Cyr.* 8, 33. Καθὼς κεχρημάτιστας Μωσῆς, *Hebr.* 8, 5. Ἐχρηματίσθη ὑπὸ ἀγγέλου, *Act.* 10, 22. A χρῆμα. Unde

χρηματικός, ὴ, όν, pecuniarius, ad pecuniam pertinens, *Gl. Vet.* pecunialis; χρηματικὴ, pecuniaria, nummaria, civilis causa, *Ph.*

χρηματικῶς, *adv.* civiliter, h. e. ut causæ pecuniariæ, privatæ tractari solent.

χρηματίσω, aor. 1. inf. act. verbi χρηματίζω.

χρηματισις, εως, ἡ, pecuniarum collectio, quæstus. A χρηματίζω.

χρηματισμός, ὅ, ὁ, responsum divinum, oraculum, monitum; (2) jurisdictio, quæ sc. fit decretis edendis; responsio ad interrogata, ut regis, vel senatus ad legatos; (3) pecuniæ comparatio, studium, quod impenditur comparandæ pecuniæ, res pecuniaria, quæstuaria negotiatio, *Phil.* emolumentum, *Phil.* (4) prænomen, *Gl. Vet.* appellatio, nomen. Ab eod.

χρηματιστήριον, ὁ, τὸ, locus, in quo ars quæstuaria exercetur; aut (2) locus, in quo χρηματιστοὶ suam negotiationem exercent; (3) locus, ubi jus redditur, vel legatis respondetur. A

χρηματιστὴς, ὅ, ὁ, comparandæ pecuniæ deditus, *Gl. Vet.* pecuniarius. A χρηματίζω.

χρηματιστικός, ὴ, όν, ad adquirendam pecuniam pertinens, comparandæ pecuniæ peritus; pecuniarius, *Ph.* quæstuarius, *Gl. Vet.* (2) ad actum rerum, jurisdictionem pertinens, *Epith.* loci, tribunalis, prætorii, &c. *Ern.* Ab eod.

χρηματοδαίτης, ου, ὁ, pecuniæ divisor, *Rob.* Ex χρῆμα et δαίω.

χρηματοδότης, ου, ὁ, idem.

χρηματολαίλαψ, απος, ὁ, q. d. pecuniarum turbo, pecuniarum violentissimus raptor.

χρηματοποιός, ὅ, ὁ καὶ ἡ, qui pecunias conficit, i. e. comparat, quæstuosus. Ex χρήματα et ποιέω.

χρηματοφθορικός, ὴ, όν, et **χρηματοφθόρος**, ον, pecuniam, rem familiarem delapidans seu minuens. Ex eod. et φθορά.

χρηματοφυλάκιον, ου, τὸ, ærarium, *Ph.* A χρήματα et φυλακή.

χρῆμη, ης, ἡ, indigentia, penuria; (2) utilitas; (3) petitio, postulatum. A χρῄζω.

χρῆμι, opus habeo; unde χρῇ, &c.

χρημοσύνη, ης, ἡ, divitiæ.

χρῆν, *oportebat*, imperf. ind. *Ion.* pro ἔχρην, a verbo impers. χρῆ, *oportet.*

χρῆναι, *oportere*, præs. inf. verbi ejusd.

χρηὸς, εος, τὸν, *Ion.* pro χρέος.

χρησεαίτο, *usus sit*, 3. sing a. 1. opt. med. verbi χράομαι.

χρῆσαι, aor. 1. part. act. verbi χράω.

χρῆσθειν, *velle*, præs. inf. act. *Dor.* pro χρῄζειν, a χρῄζω, *volo.*

χρῆσθαι, *oporteri*, præs. ind. *Dor.* pro χρή. **χρῆσθαι**, *uti*, præs. inf. verbi χράομαι, *utor.*

χρησθεῖσα, *mutuata*, a. 1. part. pass. f. g.

χρήσθων, 3. dual. præs. imperat. *Att.* pro 3. pl. χρησθωσαν.

χρησιμεύω, fut. ευσω, utilis sum, commodo, commodus sum. Χρησιμεῦσαι εἰς τὴν δημιεργίαν, *Cyril.* A

χρήσιμος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, et **χρήσιμος**, ίμη, ιμον, utilis, commodus, frugalis, frugi, *Ph.* A χρῆσις. Hinc

χρησιμότης, ητος, ὁ, utilitas, commoditas.

χρησίμως, *adv.* utiliter, commode. A χρήσιμος.

χρῆσις, εως, ἡ, usus, ususfructus, *Ph.* (2) commodatio rei quæ gratis alicui datur utenda; (3) locus scriptoris, quem confirmandæ vel illustrandæ alicujus rei causa adponimus. A χράομαι.

χρησμαγόρης, ὁ, idem quod χρησμολόγος, *Ep.*

χρησμηγορέω, ῶ, vaticinor, oracula edo, *Luc.* Ex χρησμὸς et ἀγορέω.

χρησμηγόρης, ου, ὁ, vel **χρησμήγορος**, vates, oraculorum editor. Ex iisd.

χρησμῳδάω, ῶ, fut. ήσω, vaticinor, oraculum vel oracula edo. Ταῦτ' ἐκ ἐχρησμολόγεις σὺ, πρὶν ἐμὲ τὴν πόλιν τήνδ οἰκίσαι, *Arist. Av.* 970. A χρησμολόγος. Unde

χρησμολογία, ας, ἡ, vaticinatio; sortilegium.

χρησμολογικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, seu ἐπιστήμη, facultas vaticinandi, divinatio.

χρησμολόγιον, ου, τὸ, vaticinium, oraculum.

χρησμολόγος, ου, ὁ, qui oraculum seu oracula edit; (2) oraculorum interpres; (3) vates, fatidicus, *Gl. V.* sortilegus. Ex χρησμὸς et λέγω.

χρησμολύτης, ου, ὁ, interpres oraculorum.

χρησμῳδὸς, οῦ, ὁ, qui versibus oracula condit, *Suic.* Ex χρησμὸς et ποιέω.

χρησμὸς, οῦ, ὁ, responsum, oraculum, *Gl. V.* et **χρησμοὶ**, sortes, *Ph.* A χράω.

χρησμοσύνη, ης, ἡ, oraculum, vaticinium; (2) inopia, penuria, egestas; (3) subsidia. A χράω, vel χρῄζω.

χρησμοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui oracula perfert, *Suic.* Ex χρησμὸς et φέρω.

χρησμοφύλαξ, ακος, ὁ, qui oracula seu responsa servat.

χρησμῳδέω, ῶ, f. ήσω, oracula edo, *Gloss. V.* vaticinor. Τὸ δὲ μετὰ τοῦτο ἐπιθυμῶ ὑμῖν χρησμῳδῆσαι; *Plat. Ap. Socr.* 20. Χρησμῳδεῖν κατ' ἐπίπνοιαν, *Longin.* 13.

χρησμῴδημα, ατος, τὸ, idem quod

χρησμῳδία, ας, ἡ, vaticinium, oraculum vel vaticinatio. A χρησμῳδός. Hinc

χρησμῳδικὸς, ὴ, όν, oraculis conveniens, ad oracula pertinens, oraculi speciem habens.

χρησμῳδικῶς, *adverb.* vaticinando, vatum more.

χρησμῳδὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, q. d. oraculorum cantor, qui oracula edit, fatidicus, *Gl. V.* sortilegus. Ex χρησμὸς et ᾠδή.

χρησόμεθα, 1. plur. fut. 1. ind. med. verbi χράομαι.

χρηστέον, utendum. A χράομαι.

χρηστεύομαι, fut. εύσομαι, benignitate utor, clementer me gero. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, 1 *Cor.* 13, 4. A χρηστός.

χρηστὴρ, ῆρος, ὁ, qui dat oracula. A χράω.

χρηστήρια, ων, τὰ, instrumenta. A χρηστήριος.

χρηστηριάζω, f. άσω, oraculum edo; de Apolline; **χρηστηριάζομαι**, oraculum consulo seu sciscitor; (2) confero me ad locum, in quo editur oraculum ad responsum accipiendum. A

χρηστήριον, ου, τὸ, locus, in quo eduntur oracula; (2) ipsum responsum et oraculum editum, *Ph.* oraculum; (3) victima, quæ sacrificatur a consulentibus oraculum, aut divinationis causa; (4) cædes, unde *plur.* χρηστήρια, corpora occisa. A χράω.

χρηστήριος, ία, ιον, utilis; (2) vaticinatorius. A χράομαι, vel χράω.

χρῄστης, ου, ὁ, qui commodavit, vel mutuo dedit, creditor, *Gl. Vet.* (2) qui commodato accepit, debitor; (3) qui oracula edit, vates. Χρῄστης καὶ δανειστής, debitor et creditor, seu fœnerator. A χράω. Unde

χρηστικὸς, ὴ, όν, qui novit commode uti rebus; (2) qui est frugi, utilis.

χρηστικῶς, *adv.* frugaliter, utiliter. A pr.

χρηστογραφία, ας, ἡ, utilis sive bona scriptura; (2) elegans pictura. Ex χρηστὸς et γραφή.

χρηστοεπὲς, οῦς, bland verbis utor, blande loquor, *Suic.* Ex χρηστὸς et ἔπος.

χρηστοήθεια, ας, ἡ, morum probitas, boni mores. A

χρηστοήθης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui probis est moribus. Ex χρηστὸς et ἦθος.

χρηστοινέω, ῶ, boni ferax sum vini, *R. Suic.* Ex χρηστὸς et οἶνος.

χρηστοκαρπία, ας, ἡ, fructus bonus, frugum præstantia. A

χρηστόκαρπος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, bonos fructus ferens.

χρηστολογέω, ῶ, f. ήσω, blandis utor verbis, blande loquor.

χρηστολογία, ας, ἡ, sermo speciosus, et virum bonum simulans, blandiloquentia. A

χρηστολόγος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, blandiloquus, qui bonis utitur verbis, *Gl. Vet.* blandidicus, benedicus.

χρηστομάθεια, ας, ἡ, rerum bonarum et utilium studium, *inpr.* excerpta, loci optimi et delecti e scriptore; res optimæ e disciplinis delectæ.

χρηστομαθέω, utilia disco, doceo. Εἰ ταῦθ', ὡς ἔφην ἐπιλογίσαιτο καθ' ἑαυτὰ ὁ τοῖς χρηστομαθοῦσιν ἐπιτιμῶν, *Long.* 2. A

χρηστομαθὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, qui bona, utilia, et commoda didicit, deligit. Ex μανθάνω.

χρηστομουσεῖν, musicæ leges in canendo servare, *Steph.*

χρηστὸς, ὴ, όν, utilis, frugalis, jucundus, suavis, *Ph.* bonus, probus, innocens, mitis, benignus; (2) simplex, fatuus. A χράομαι.

χρηστότης, ητος, ἡ, utilitas; (2) bonitas, benignitas; (3) facilitas, comitas; (4) innocentia. Ἔξις ἐκουσίως εὖ ποιητίκη, *Andronic.* A χρηστός.

χρηστουργία, ας, ἡ, boni operis actio, bonum opus. Ex χρηστὸς et ἔργον.

χρηστοφιλία, ας, ἡ, amicitia, virorum proborum amor. A

χρηστόφιλος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui bonis amicus est; (2) bonos habens amicos.

χρήσω, ους, ὁ, vates. A χράω.

χρησῶς, *adv.* utiliter, frugaliter, suaviter, comiter, benigne.

χρῆται, 3. sing. præs. ind. med. *Dor.* pro χρᾶται, *contr.* ex χράεται, a χράομαι.

χρῖμα, idem quod χρίσμα, *Call.*

ΧΡΙΠΤΩ, sive **χρίμπτω**, f. ψω, allido, appello, admoveo, appropinquare facio; (2) appropinquo, accedo, adhæresco, innitor; **χριμφθείς**, admotus, allisus, a. 1. pass. part. Ἔχειμπτ' ἀεὶ σύριγγα, *Soph. El.* 721. Ἀλλ' ὅττις ἀστῶς τοῖσδε χρίμπτεται δόμοις, *Eur. Ph.* 99.

χρισμένης, gen. sing. a. 1. part. med. v. χρίω.

χρισιάζω, fuco, fuco oblino; **χρισιάζομαι**, fuco illinor.

χρίσις, εως, ἡ, unctio, illitio. A χρίω. Unde

χρίσμα, ατος, τὸ, unguentum; (2) unctio.

χριστέμπορος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, q. d. Christi institor, qui Christum et ejus doctrinam quæstui habet. Ex Χριστὸς et ἔμπορος.

χριστέπώνυμος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, Christo cognominis; vel a Christo cognomen habens.

χρίσφιον, τὸ, idem quod χρίσμα, *Steph.*

χρίστης, ου, ὁ, tector, dealbator, *Gl. V.* A χρίω.

χριστιανίζω, fut. ίσω, Christianis faveo, vel Christianus sum, Christianum me esse profiteor. A χριστιανός.

χριστιανικός, ή, όν, Christianus, ad Christianum pertinens, Christianum decens. Ab eodem.

χριστιανικῶς, *adv.* Christianorum more.

χριστιανισμός, ῦ, ὁ, professio religionis Christianæ. A χριστιανίζω.

χριστιανός, ῦ, ὁ, Christianus, qui Christi se discipulum profitetur, qui in Christum credit. A Χριστός.

χριστόγονος, ὁ, ἡ, Christo genitus.

χριστοειδής, ές, ὁ καὶ ἡ, Christo conformis. Ex εἶδος.

χριστοειδῶς, *adv.* more Christi, Christo conformiter. A præc.

χριστοκάπηλος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui Christum cauponatur, qui religione Christiana ad turpe lucrum abutitur.

χριστοκίνητος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, a Christo motus.

χριστοκτόνος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, Christi interfector. Ex κτείνω.

χριστομάθεια, ας, ἡ, disciplina Christi. Ex μανθάνω.

χριστομάχος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, Christi oppugnator. Ex μάχομαι.

χριστομύστης, ὁ, ὁ, Christi sacerdos, qui Christo, vel Christianis sacris initiatur.

χριστός, ἡ, ὸν, unctus, inunctus; (2) qui inungi potest. At *subst.* ΧΡΙΣΤΟΣ, οῦ, ὁ, CHRISTUS, i. e. unctus; *Hebr.* Messias; cognomen D. N. Jesu, quo officium ejus indicatur. A χρίω.

χριστοτελεστής, ῆς, ὁ, qui Christii mysteriis initiatus est. Ex Χριστός et τελέω.

χριστοτόκος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, quæ Christum peperit, *Epith.* B. Virginis. Ex τίκτω.

χριστοφορος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, Christum ferens. Ex Χριστός et φέρω.

χρίσμυμος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui a Christo nomen habet. Ex Χριστός et ὄνομα.

ΧΡΙΩ, f. ίσω, ungo, perungo, inungo, lino, oblino; *dicitur* de unguentis crassioribus, quæ illinuntur, sed ἀλείφω de liquidioribus, quibus quis profunditur vel conspergitur, *Ern.* κεχρισμένος, oblitus, *Gl. Vet.* perf. pass. part. Δέμας δ' ἔχρισεν ἐλαίῳ, *Mus.* 264. πέπλον, *Sophoc. Trach.* 688. Τὰ μὲν ἄλλα (ὅπλα) ἐπέχριστο τῷ χρυσοειδεῖ χρώματι, *Xen. Cyr.* 1, 1.

ΧΡΟΑ, ας, ἡ, color; (2) superficies rei cui inductus est color; (3) color cum ipsa superficie; (4) corpus seu cutis hominis. A χρόω.

χροανθής, ές, ὁ καὶ ἡ, qui florido colore est. Ex χρόα et ἄνθος.

χροιὰ, ᾶς, ἡ, idem quod χρόα.

χροίεω, ῶ, coloro; χροίησε, pro ἐχροίησε, coloravit. A χροιά.

χροΐζεσθαι, præs. inf. med. verbi

χροΐζω, f. ίσω, coloro, colore imbuo, tingo; χροΐζομαι, coloror; in *med.* una cubo. Μάντις τοι τὸν νύκτα χροΐζεται ἀ κακαμαΐα, *Theocr.* 10, 18. A χρόα.

χρόμἄδος, ὁ, ὁ, strepitus, seu stridor dentium, maxillarum et dentium collisio. Δεινὸς δὲ χρόμαδος γενύων γένετ', *Il.* 23, 688. A sono, per *Onomatopœiam*, v. a χρόμαι, χρόμη, *strepitus*, ap. *Hes. Ern.*

ΧΡΟΜΙΣ, ίδος, ἡ, piscis quidam.

χρονέω, ῶ, vivo, mentis compos sum, *Rob.* A χρόνος.

χρονίαι, ας, ἡ, vetustas. Ab eod. Hinc

χρονιαίος, αία, αῖον, diuturnus, vetus.

χρονίζω, f. ίσω, longo tempore duro, inveterasco; (2) moror, tardo, *Ph.* Ἦν δ' ἄγαν δοκῶ χρονίζειν, *Eur. Iph.* in *Taur.* 1223. Χρονίζων δωμάτων ἐξάπιος, *idem, Med.* 624. Χρονίζει ὁ κύριός μι ἔρχεσθαι, *Luc.* 12, 45. A χρόνος.

χρονικὸς, ὴ, όν, ad tempus seu tempora pertinens. Hinc τὰ χρονικὰ, ῶν, Chronica, seu libri chronici, in quibus annotatur quo tempore quid gestum sit; annales. Ab eod.

χρονικῶς, *adv.* pro tempore, ut tempus declarat.

χρόνιος, ία, ιον, vel χρόνιος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, diuturnus; (2) tempestivus; (3) qui diu moratur, diutinus, serus, tardus, lentus. A χρόνος. Hinc

χρονιότης, ητος, ἡ, diuturnitas, longum temporis intervallum.

χρονισμὸς, ῦ, ὁ, diuturnitas, longinquitas; (2) mora, cunctatio. A χρονίζω.

χρονιστὸς, ὴ, όν, qui cunctatur, serus. Ab eodem.

χρονίως, *adv.* longo tempore, diu post, cunctanter.

χρονογραφία, ας, ἡ, descriptio temporum. A

χρονογράφος, ὁ, ὁ, temporum seu annalium scriptor. Ex χρόνος et γράφω.

χρονόληκτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, ætate desipiens seu delirus. Ex χρόνος et λῆρος.

χρονολογία, ας, ἡ, chronologia, doctrina temporum. A χρονολόγος. Hinc

χρονολογικὸς, ὴ, όν, chronologicus, ad chronologiam seu temporum rationem pertinens.

χρονολογικῶς, *adv.* chronologice, congrue cum temporum ratione.

χρονολόγος, ὁ, ὁ, chronologus, temporum peritus, temporum rationes exponens.

ΧΡΟΝΟΣ, ὁ, ὁ, tempus, ætas, ævum; (2) mora, diuturnitas; διὰ χρόνου, alluquanto post; ἀνὰ χρόνον, et ἐπὶ χρόνον, aliquamdiu; χρόνῳ, paulatim, tandem.

χρονοτριβέω, ῶ, fut. ήσω, tempus tero; (2) inutiliter tempus tero et nihil efficio. Ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ, *Act.* 20, 16. Ex τρίβω.

χρονυλκέω, ῶ, f. ήσω, tempus extraho, procrastino. Ex χρόνος et ἕλκω.

χροόκαρπος, ον, cujus fructus virent, *Orph.*

χρόος, ὁῦς, ὁῦ, et χροῦς, χροΐ, χρόα, ὁ, cutis; (2) corpus hominis, vel cutis cum carne subjecta; ἐν χρῷ, *proprie* est, ad cutem usque, ut de tonsura; (2) de rebus, quæ cominus sunt, in proximo; unde et conjunctio, vel consuetudo ἐν χρῷ, arctior. A χρόω.

χρόω, χροννῶ, sive χρώννυμι, f. χρώσω, coloro, colore imbuo, tingo, quasi colore et fuco exorno; (2) contamino, fœdo, polluo. Αἵματι χρ σαι παλάμαν, *Epigr.* A χρόα.

χρυσάετος, ὁ, ὁ, vel -αίετος, aquilæ species. Ex ἀετός.

χρυσεογίγις, ίδος, ἡ, aureum clypeum gestans, aurea ægide insignis, *Epith.* Minervæ, *Bacchyl.*

χρυσεωΐζω, fut. ίσω, auro exorno, vel aureis vestibus et monilibus. A χρυσός.

χρυσελλὶς, ίδος, ἡ, blatta, *Gl. Vet.* A colore auri.

χρύσεμμος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, auream arenam habens, aurum in arena vehens; *subst.* aurea arena, *Gl. V.* baluca. Ex ἄμμος.

χρυσαμοιβὸς, οῦ, ὁ, qui aurum alia pecunia mutat, mensarius, *Æsch. Ag.* 446. Ex χρυσὸς et ἀμείβω, *muto.*

χρυσάμπυξ, υχος, ὁ καὶ ἡ, habens vinculum vel reticulum ex auro, vel aureis frenis insignis, *Il.* 5, 357.

χρυσάνθεμον, ου, ἐ χρυσανθέμιον, ου, τὸ, herba, heliochryson, caltha, *Ph.* viola rustica.

χρυσανταυγὴς, ές, auro resplendens, aureus, *Eur. Ion.* 890.

χρυσάορος, ου ἄορ, ορος, ἐ χρυσάορος, ου, ὁ καὶ ἡ, ensem aureum habens, i. e. capulo aureo, *Il.* 5, 509.

χρυσαργύριον, ου, τὸ, auraria, *Ph.*

χρυσάσπιστος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, aureo curru insignis. Ex χρυσὸς et ἅρμα.

χρύσαστις, ίδος, ὁ καὶ ἡ, aureum clypeum gestans, *Eur.*

χρυσασσαγγέλος, ου, ὁ, talus aureus, *Sapph.*

χρυσαυγέω, ῶ, auri in modum splendeo et niteo. A

χρυσαυγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, auri in modum splendens, aureo fulgore nitens, aureus. Ex αὐγή.

χρύσαυρος, ον, auream auram habens, *Orph.*

χρυσάφιον, τὸ, *Dim.* pro χρυσὸς, qu. parum auri, *Phal.*

χρυσαγχὴς, ὁ καὶ ἡ, auream hastam, aurea arma habens. Ab ἔγχος.

χρυσεῖον, ου, τὸ, officina vel fodina auraria, *Gl. V.* τὸ χρυσεῖα, auraria. A χρυσός. Unde

χρύσιος, εία, ειον, aureus, ex auro factus.

χρυσεκλέκτης, ου, ὁ, aurilegus, *Ph.* Ex χρυσὸς et ἐκλέγω.

χρυσελεφαντετήλεκτρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ornatus auro, electro et ebore, seu intectus auro, electro et ebore. Ex χρυσὸς, ἐλέφας, ἐπὶ, et ἤλεκτρον.

χρυσελεφάντινος, ης, ον, ex auro et ebore factus, seu auro et ebore ornatus.

χρυσέμβολος, ον, auratum rostrum habens.

χρυσένδετος, ου, ὁ καὶ ἡ, auro illigatus vel inclusus. Ex χρυσὸς et ἐνδέω.

χρυσεοδόσεξξος, ου, ὁ καὶ ἡ, auro capillos revinctos habens, *Eur. Phœn.* 197.

χρυσεόδμητος, ον, ex auro factus. A δέμω.

χρυσεοκόμης, ου, ὁ, aureas habens comas, auricomus. Ex χρύσεος et κόμη.

χρυσεόκυκλος, ου, ὁ, ὁ καὶ ἡ, aureum habens circulum, aureo circulo splendens, *Epith.* solis. Χρυσεόκυκλον φέγγος, *Eurip. Ph.* 181.

χρυσεόμαλλος, ου, aureum vellus habens.

χρυσεομίτης, ου, ὁ, auream infulam, vittam gestans. A μίτρα.

χρυσεόνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, auratum tergum habens, i. e. auro tectus, ut clypeus.

χρυσεοπήληξ, ηκος, ὁ, auream habens galeam, *Il.* Ἕξιθ' Ἀθηναίοι περσέπτολι χρυσεοπήληξ, *Call. L. P.* 43.

χρυσεοπήνητος, ὁ καὶ ἡ, ex aureis staminibus contextus, auro intertextus, *Eurip. Or.* 838. A πήνη.

χρυσεοτήνιτος, idem. A πηνίω.

χρύσεος, χρυσέη, χρύσεον, *contr.* οῦς, ῆ, οῦν, aureus, ex auro factus; (2) auro ornatus; (3) pulcher; (4) *subst.* nummus aureus, æquans duas drachmas auri. A χρυσός.

χρυσεοσάνδἄλος, ου, ὁ καὶ ἡ, aurea, pulchra sandalia habens. Ex σάνδαλον.

χρυσεοστέφανος, ου, ὁ καὶ ἡ, aurea redimitus corona, *Rob.*

χρυσόσολμος, ον, idem quod

χρυσόστολος, ου, ὁ καὶ ἡ, auro exornatus, *R.* Ex χρύσεος et στολή.

χρυσότευκτος, ον, aurea talaria habens, *Epith.* Mercurii; deinde venti, pro celer.

χρυσότευκτος, ον, ex auro factus, *Eurip. Phœn.* 228. *Med.* 984. A τεύχω.

χρυσοτύπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex auro percussus vel confectus; (2) deauratus, aureus.

χρυσοφάλἄρος, ου, ὁ καὶ ἡ, aureas phaleras habens. Ex χρύσεος, et φάλαρα.

χρυσωνύμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ab auro cognominatus.

χρυσηλᾶς, ᾶ, ὁ, auri amator; (2) avarus.

χρυσηργὸς, όν, ex auro factus. Ab ἔργον.

χρυσηλητὴς, οῦ, ὁ, auricoctor, *Ph.*

χρυσίου, *aurei*, gen. sing. *Dor.* pro χρυσέου.

χρυσῆ, *aureæ*, dat. sing. *contr.* pro χρυσέῃ.

χρυσηλάκάτος, ου, ὁ καὶ ἡ, auream habens colum; (2) aureas habens sagittas, vel aurea tela gerens; (3) auratum hastile habens. Ἐν χορῷ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου, *Il.* 16, 183. Ex χρυσὸς et ἠλακάτη.

χρυσήλἄτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex aureo ductus malleo, ex auro ductili confectus. Πλόκον χρυσήλατον, *Eurip. Med.* 786. Ex ἐλαύνω.

χρυσήλεκτρον, ου, τὸ, electri species aurei coloris.

χρυσήνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, aureas habens habenas. Ex χρυσὸς et ἡνία.

χρυσήρης, ους, ὁ καὶ ἡ, ex auro fabricatus. Ex χρυσὸς et ἀραρ.

χρυσιδάριον, ου, τὸ, parum auri, parvus nummus aureus, *Dim.* a

χρυσίδιον, ου, τὸ, idem, *Dim.* a χρυσίον.

χρυσίζω, auro similis sum; sum aureolus. Χρυσίζει τῇ χρόᾳ, *Herodot.* A χρυσός.

χρύσινος, ίνη, ινον, aureus, ex auro factus; (2) aureus nummus, *Gl. V.* solidus.

χρυσίον, ου, τὸ, aurum, aurea ornamenta, *Dim.* a χρυσός.

χρυσιοπλύσιον, ου, τὸ, auri lavacrum, ubi aurum lavatur, *Suicer.* Ex χρυσίον et πλύνω.

χρυσὶς, ίδος, ἡ, aurea. A χρυσός.

χρυσίτης, ου, ὁ, aureolus, auri colorem referens. Ab eod.

χρυσῖτις, ίδος, ἡ, idem, *fœm.*

χρυσοβάλανος, ου, ἡ, glans aurea.

χρυσοβἄφὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, auro tinctus seu imbutus, aureo colore imbutus, auratus. Ex χρυσὸς et βάπτω.

χρυσοβέλεμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, aureis instructus jaculis, aureis sagittis jaculans. Ex χρυσὸς et βέλεμνον.

χρυσοβῶλος, ου, auri glebas habens, auri fodinas habens.

χρυσόγαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, aureum solum seu aureum terram habens. Ex χρυσὸς et γαῖα.

χρυσογλύφος, ου, ὁ, auri cælator. Ex χρυσὸς et γλύφω.

χρυσογνώμων, ὁ, auri spectator, aurum probans igni vel lapide lydio.

χρυσόγονος, ου, ex auro natus. A γονή.

χρυσοδαίδἄλος, ου, ὁ καὶ ἡ, auro variegatus; ex auro factus; pretiosus.

χρυσοδαιδἄλτος, ου, idem.

χρυσοδακτύλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, aureum gestans annulum.

χρυσόδετος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, auro ligatus.
χρυσοδίνης, ᾱ, ὁ, aureos habens vortices. Ex χρυσὸς et δίνη.
χρυσοειδίερος, α, ον, auricomus. Ab ἴδιμεα.
χρυσοειδὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, auri speciem gerens, auro similis. Ex χρυσὸς et εἶδος.
χρυσοειδυγτεῖον, ᾱ, τὸ, fornax in qua aurum coquitur. A χρυσὸς et ἕψω.
χρυσοζύγιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, aureum habens jugum.
χρυσοζωνος, ον, aurea zona cinctus. A ζώνη.
χρυσοήλιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, aureis confixus, distinctus, ornatus, clavis.
χρυσοθριξ, τριχος, ὁ, ἡ, auricomus.
χρυσοθρονος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, aureum thronum habens.
χρυσοκάνθαρος, ᾱ, ὁ, scarabæus aureolus.
χρυσοκάρηνος, Dor. ᾱνος, ὁ, ἡ, aureum caput habens. A κάρηνον.
χρυσόκαρπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, aureos fructus ferens.
χρυσοκέρειος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod χρυσόκερως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, aurea vel deaurata habens cornua. Ex κέρας.
χρυσοκέφαλος, ον, aureum caput habens.
χρυσόκλειστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, auro clausus, aureo clausus operculo.
χρυσοκόλλα, ης, ἡ, auri glutinum; (2) edulium ex lini semine et melle paratum.
χρυσοκόλλητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cui aurum adglutinatum est, auratus seu deauratus. Χρυσοκολλήτοισιν ἐμιξεσὶν δίφροις, *Eur. Ph.* 2.
χρυσόκολλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem quod χρυσοκόλλητος.
χρυσοκομέω, aureas habeo comas, *Philostr.*
χρυσοκόμη, ἡ, fruticis nomen, seu herbæ, Jovis barba, *Gorr.* ex *Diosc.*
χρυσοκόμης, ᾱ, ὁ, cui aurea est coma, seu aurei coloris cæsariem habens. Ex κόμη.
χρυσόκομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem, *Gl. V.*
χρυσολαβὴς, aureum capulum, seu manubrium habens, *Man.*
χρυσολαμπὶς, gemma, pallidi coloris die, noctu ignei, *Plin.*
χρυσολάχανον, ᾱ, τὸ, aureum olus, *Angl.* GOOD-HARRY, *Plin.* lib. 27. cap. 8. § 43. *Gl. Vet.* atriplex, et χρυσολάχανα, atriplices.
χρυσόλιθος, ᾱ, ὁ, vel potius ἡ, lapis aureus, seu aurei coloris gemma.
χρυσολογέω, ῶ, de auro loquor. Ex
χρυσολόγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, aurilegus. Ex χρυσὸς et λέγω.
χρυσολογχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, auream lanceam gestans. Ex χρυσὸς et λόγχη.
χρυσόλοπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, aureis tectus squamis.
χρυσόλοφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, auream cristam seu aureum conum habens, *Rob.*
χρυσολύρης, ᾱ, ὁ, auream lyram habens. Ex χρυσὸς et λύρα.
χρυσόμαλλος, ὁ καὶ ἡ, aurum vellus habens. Τὸ χρυσόμαλλον Αἰήτεω δέρος, *App.*
χρυσομανέω, insano auri amore teneor, *Suid.* A
χρυσομανὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, auri amore insaniens; valde avarus. Ex μαίνομαι.
χρυσομηλολόνθιον, ᾱ, τιον, τὸ, aureus scarabæus, *Arist. Vesp.* 1330. Ex χρυσὸς et μηλολόνθη.
χρυσόμηλον, ᾱ, τὸ, malum aureum.
χρυσομίτης, ᾱ, ὁ, auream habens mitram, seu aurata redimitus mitra. Ex μίτρα.
χρυσόμορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, auream speciem habens, *Suic.* Ex χρυσὸς et μορφή.
χρυσόμφαλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, aureum umbonem habens.
χρυσόνομος, ον, dives. A νέμω.
χρυσόνωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, vide χρυσόνωτος. Ἑπτὰ χρυσόνωτον ἡνίαν, *Sophoc. Aj.* 858.
χρυσόξυλος, ον, cui est lignum aurei coloris, *Ar. Sch.*
χρυσοπάρῠος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, aureum limbum habens, auro prætextus. Ex παρυφή.
χρυσόπασος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, auro conspersus, h. e. auro distinctus et variegatus, inauratus.
χρυσόπατρος, ον, ex auro natus, *Epithet.* Persei.
χρυσοπέδιλος, ον, habens calceos aureos.
χρυσόπιπλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, aurea veste indutus.
χρυσοπλήξ, ηκος, ὁ καὶ ἡ, auream habens galeam.
χρυσοπλόκαμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, aureos habens cincinnos.
χρυσοπλύσιον, ᾱ, τὸ, officina, in qua aurum lavatur. Ex χρυσὸς et πλύνω.
χρυσοποίκιλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, auro distinctus. Ex χρυσὸς et ποικίλλω.
χρυσοποικίλτος, ον, idem. Ex ποικίλλω.
χρυσοποιὸς, ἕ, ὁ, aurifex. Ex ποιέω.
χρυσόπολις, herba quæ sincerum aurum foliis accipit, et colorem imbuitur; insincerum respuit, *Textxes, Arist.* 1, 10.
χρυσόπους, ποδος, ὁ καὶ ἡ, aureos habens pedes; (2) aureis fulcris insistens.
χρυσόπρασος, ᾱ, ὁ, chrysoprasus, lapis partim aurei, partim viridis coloris. Ex χρυσὸς et πράσον.
χρυσόπτερυμνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, auratam puppim habens, *Appian.* Ex πτέρυμνα.
χρυσόπτερος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, auratam proram habens. Ex χρυσὸς et πτῶρα.
χρυσόπτερος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, aureas alas vel pinnas habens. Ex χρυσὸς et πτερόν.
χρυσορανὶς, ίδος, ἡ, aqualis, seu guturnium auratum.
χρυσορέης, ᾱ, ὁ, auro fluens, auri ramenta suis fluentis vehens, *Epith.* fluvii. Ex χρυσὸς et ῥέω.
χρυσόροφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tectum seu contignationem habens auratam, vel qui aureis est laquearibus.
χρυσορράγης, auro tinctus, aureo imbutus colore, *Hes.* f. leg. χρυσορράδης, *Steph.*
χρυσόῤῥαπις, ὁ, aureum habens virgam, *Epith.* Mercurii.
χρυσορῥήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, aurea fundens verba. Ex χρυσὸς et ῥῆμα.
χρυσορρόας, ᾱ, ὁ, aurifluus. Ex χρυσὸς et ῥοή.
χρυσόῤῥυτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, aurifluus. Ex ῥέω.
χρυσορύκτης, ᾱ, ὁ, aurilegus, *Gl. Vet.* qui aurum effodit, aurifodinarius. Ab ὀρύσσω.
ΧΡΥΣΟΣ, ου, ὁ, aurum; (2) moneta aurea.
χρυσόσημος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, aureo distinctus, *Gl. Vet.* χρυσόσημον, auriclavum, *Epith.* tunicæ. Ex σῆμα.
χρυσόστεμμον, τὸ, sedum majus, ab aureo seminis colore, *Gorr.* ex *Diosc.*
χρυσόστεγος, ὁ καὶ ἡ, auro tectus, *Cyr.*
χρυσοστέπτωρ, ὁ, auro coronatus, *Man.*
χρυσοστέφανος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, aurea redimitus corona.
χρυσόστομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, aureum os habens, aurea verba ore fundens. Ex στόμα.
χρυσόστροφος, qui auro torquetur, *Soph.*
χρυσοτέκτων, ονος, ὁ, qui aurum seu vasa ex auro fabricatur, aurifaber.
χρυσότευκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, magis aureus. A χρυσός.
χρυσοτύνκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ex auro fabricatus.
χρυσοτευχὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, aureis armis indutus. Ex τεύχη.
χρυσότοξος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, aurum arcum gestans seu habens. Ex τόξον.
χρυσοτρεύτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ex auro tornatus seu sculptus. Ex τορεύω.
χρυσοτριαίνης, ᾱ, ὁ, aureum tridentem gestans seu habens, *Epith.* Neptuni.
χρυσοτρίαινος, idem, *Ar.*
χρυσότυπος, ον, ex auro factus, auro cælatus.
χρυσυργὸς, ἕ, ὁ, aurifex. Ex ἔργον.
χρυσῦς, ῦ, ὁ, aureus, *Gl. V.* et χρυσοῦν νόμισμα, aureus, *Gl. V.* A χρύσεος.
χρυσοῦφαντος, ον, ex auro textus, seu factus. Ab ὑφαίνω.
χρυσοΰφὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, ex auro textus, seu auro intextus, seu intertextus, *Apollin.* Ex ὑφος.
χρυσοφάεννος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, auro rutilans, *Suic.*
χρυσοφαὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, auream lucem habens, i. e. auri modo splendens, *Eur. Hec.* 635. *Hippol.* 1276. Ex φάω.
χρυσοφάλαρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, aureas phaleras habens. Ex χρυσὸς et φάλαρα.
χρυσοφᾶνὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, aureo colore splendens, auro similis. Ex φαίνομαι.
χρυσοφεγγὴς, ἐς, idem. A φέγγος.
χρυσοφορέω, ῶ, f. ήσω, aurum fero seu gero, i. e. aurata vestimenta, vel aurea monilia gero. Ἐν τῷ πολέμῳ ἔνθα σιδηροφορεῖν μᾶλλον ἢ χρυσοφορεῖν ἀμεινον ἦν, *Luc. Gall.* A χρυσοφόρος.
χρυσοφορία, ας, ἡ, auri gestatio. Ab eod.
χρυσοφόρον, ᾱ, τὸ, electrum, *Dioscor.*
χρυσοφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui aurum gestat, seu fert, *Gl. V.* aurifex. Ex χρυσὸς et φέρω.
χρύσοφρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, aurea habens supercilia; (2) piscis nomen, *Gl. Vet.* χρύσοφρυς, ἰχθὺς, aurata *piscis.*
χρυσοφυλακεῖον, ῶ, aurum custodio, *Suic.* A
χρυσοφύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, auri custos, qui aurum adservat.
χρυσοφόφοντος, ον, auro ductus, *Man.*
χρυσοχαίτης, ᾱ, ὁ, auricomus.
χρυσοχάλινος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, aureum frenum habens.
χρυσόχειρ, ειρος, ὁ καὶ ἡ, aureas vel auratas habens manus; (2) qui aureos annulos in manu gestat.
χρυσοχίτων, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, aurata tunica indutus.
χρυσοχοεῖον, ᾱ, τὸ, aurifusorium, *Ph.* al. *Gl. V.* χρυσοχόϊον, aurificina.
χρυσοχοέω, aurum fundo, auriariam facio. Ὁ δὲ χρυσοχοεῖ, *Arist. Plut.* 164.
χρυσοχοϊκὸς, ἡ, ὁν, ad auri fusorem pertinens. A
χρυσοχόος, ᾱ, ὁ, auri fusor, *Phil.* et χρυσοχόοι, aurarii, *Gl. V.* aurifex. Ex χέω.
χρυσόχρως, ᾱ, auro resplendens. A χρόος, ὄς.
χρυσόω, ῶ, f. ώσω, auro obduco, *Gl. V.* auro, as; inauro, deauro; πεχρυσώμενον, auratum, *Ph.* p. pass. part. χρυσωθὲν, auratum, *Ph.* A χρυσός.
χρυσαλλόστικτος, ον, gladiem faciens, *Eur.*
χρυσυστοδέκτης, ᾱ, ὁ, susceptor aurarius, *Gl. V.* Ex χρυσὸς et ὑποδέχομαι.
χρύσωμα, ατος, τὸ, vas aureum, *Gl. V.* auramentum. A χρυσόω.
χρυσωματοθήκη, ης, ἡ, aureæ supellectilis conditorium. A præc. et θήκη.
χρυσωνέω, ῶ, f. ήσω, aurum emo, i. e. numisma aureum argento permuto. Ex ὠνέομαι.
χρυσώνητος, ὁ καὶ ἡ, auro emptus. A pr.
χρυσώπης, ὁ, idem quod χρυσωπός.
χρυσῶπις, pro χρυσωπὸς, item piscis nomen, *Ath.*
χρυσωπὸς, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, aureum vultum seu adspectum habens; (2) piscis nomen. Ex χρυσὸς et ὤψ.
χρυσωρυχεῖον, vel χρυσωρύχιον, ᾱ, τὸ, aurifodina. A χρυσωρύχος.
χρυσωρυχέω, ῶ, aurum fodio vel effodio.
χρυσωρυχία, ας, ἡ, aurifodina, *Ph.*
χρυσωρύχος, ᾱ, ὁ, auri effossor. Ex ὀρύσσω.
χρύσωσις, εως, ἡ, auratura, deauratio, inauratio. A χρυσόω. Unde
χρυσωτὴς, ᾶ, ὁ, aurator, aurarius, *Ph.* al. *Gl. V.* inaurator; χρυσωταὶ, auratores, *Ph.* al. *Gl. V.* deauratores.
χρυσωτὸς, ον, inauratus. Ab eod.
χρώζω, f. ώσω, coloro, colore imbuo, tingo; πεχρωσμένος, coloratus, *Gl. V.* (2) tango, tango cutem; (3) polluo. Σοί τ' ἐδ λέξεται, γόνατα μὴ χρώζειν ἐμὰς, *Eurip. Ph.* 1619. A χρόα, vel χρώς.
χρωϊκὸς, ἡ, ὁν, coloratus. A χρόα. Unde
χρῶμα, ατος, τὸ, color; (2) fucus; (3) musicæ etiam harmoniæ χρῶμα tribuitur.
χρωματίζω, fut. ίσω, coloro, colore imbuo seu inficio, tingo; πεχρωματισμένα, colorata, *Gl. Vet.* p. part. pass. A χρῶμα.
χρωματικὸς, ἡ, ὁν, ad colores pertinens; coloribus ornatus. Etiam de harmonia musica, q. d. colorata, i. e. suavior, molior. Musici χρωματικοὶ, molliores. Ab eod.
χρωμάτιον, τὸ, *Dim.* pro χρῶμα, color, *Ep.*
χρωματισμὸς, ᾱ, ὁ, coloratio, tinctura. A χρωματίζω.
χρωματογραφέω, ῶ, pingo, picturæ colorem induco, *Suic.* Ex χρῶμα et γράφω.
χρωματογραφία, ας, ἡ, ipsa pingendi actio, pictura, *Suic.* Ex iisd.
χρωματοποίᾶ, ας, ἡ, colorum confectio. Ex χρῶμα et ποιέω.
χρωματοπώλης, ᾱ, ὁ, pigmentarius, *Ph.*
χρώμενον, acc. sing. præs. part. med. *contr.* pro χράομενος, a χράομαι.
χρώμεσθαι, *utimur*, 1. plur. præs. ind. *Dor.* et *contr.* pro χραόμεθα.
χρωμὶς, piscis, *Aristot.* al. χρομὶς.
χρωννύω, et χρώννυμι, coloro; (2) idem quod χράω, utendum do, commodo; ap. *Theophr.* si lectio vera, *Ern.* A χρόα.
χρὼς, χρωτὸς, ὁ, cutis; (2) cutis cum subjecta carne, *Gl. V.* color, cutis; (3) corpus. A χρόα.
χρῶσις, εως, ἡ, coloratio, tinctura. A χρώζω, vel χρώω. Unde
χρωστὴρ, ῆρος, ὁ, colorator, infector.
χρώσω, f. 1. ind. act. a χρώννυμι pro χρόω.

χεῦτο, *utatur*, 3. sing. præs. opt. med. pro χράοιτο.
χρωτίζω, coloro, inficio colore. Νεωτέροις τὴν φύσιν αὐτῶ περάγμασι χρωτίζεται, imbuit, *Arist. Nub.* 515.
χυδαϊκῶς, *adv.* vulgo, more vulgari.
χυδαῖσι, *adv.* idem. A
χυδαῖος, α, ὁ καὶ ἡ, cujus magna est copia, abundans, vilis, *Phil.* vulgaris; χυδαῖος ἀνθρωπος, gregarius, *Gl. V.* A χύδην.
χυδαιότης, ητος, ἡ, vulgaritas, vilitas, *Bud.*
χυδαιόω, ῶ, vulgare seu vile reddo; χυδαιοῦσθαι, vulgarem reddi, *Suic.* Ab eod.
χύδην, *adv.* fuse, copiose, passim, promiscue. A χύω.
χυλάριον, ου, τὸ, q. d. succulus; apud *Medicos*, decoctio herbarum, quæ fit adjecto mediocri melle et saccharo. A χυλός.
χυλίζω, fut. ίσω, succum elicio, in succum resolvo, *Disc.* A χυλός. Hinc
χύλισμα, ατος, τὸ, succus expressus.
χυλιστικός, ἡ, ὁ, ipsa succi expressio.
ΧΥΛΟ Σ, ου, ὁ, succus, *Ph.* sapor, al. *Gl. V.* humor.
χυλόω, ῶ, f. ώσω, in succum redigo, liquo; (2) succum exprimo, humecto. A χυλός. Unde
χυλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, succosus, vel succi speciem gerens, e succorum genere.
χύλωσις, εως, ἡ, succi expressio; (2) ipse succus et cremor expressus. A χυλόω.
χύμα, vel χῦμα, ατος, τὸ, id, quod effusum est, seu effusum fuit; (2) libamen, quod e patera funditur defuncti super sepulchro; (3) effusio; (4) multitudo, *Gl. V.* χύμα, confusio, commixtio. A χύω.
χύμευσις, εως, ἡ, confusio, commixtio, qu. a χυμεύω.
χυμίζω, sapidum reddo, coquo, condio, sapio, *Gl. V.* Οἵτε ἀρμονίαν ἐχύμισαν, *Arist. Thesm.* 169. A χυμός.
χυμικός, ἡ, όν, ad succos pertinens; χυμικὴ, sc. ἡ τέχνη, seu ἐπιστήμη, ars tractandi seu eliciendi succos. A χυμός.
χύμιον, τὸ, succulus, seu modicum aliquid succi, *Ath.*
χυμίτλη, χύμιτλον, pro χιμίτλη, &c. *V. L.*
χυμός, ῦ, ὁ, succus, humor; (2) sapor.
χυμόω, idem quod χυμίζω.
χύνω, fundo. A χύω.
χυρδιάζω, *Hes.* idem quod σκιρτῶ.
χυσανόστεωκαι, οἱ, molliculi, *Ar.*
χύσις, εως, ἡ, fusio, effusio; (2) liquefactio; (3) scaturigo. A χύω.
χυτὴς, ῆρος, ὁ, fusorium, *Gl. V.*
χύτης, ου, ὁ, fusor, *Gl. Vet.* A χύω.
χυτικὸς, diffundendi vim habens; *al.* qui diffundit, *Steph.*
χυτλάζω, f. άσω, perfundo oleo aqua mixto; et *simpl.* perfundo, lavo, abluo. Γυμναστικῶς ὑγιὲν χύτλασον σεαυτὸν ἐν τοις ςρώμασιν, *Arist. Vesp.* 1207. A
χύτλον, ου, τὸ, oleum aqua mixtum, quo perfundi et inungi in balneis corpora solebant; (2) species divinationis, quæ fiebat aqua et oleo; (3) fluvius, *Lyc.* 701. (4) libationes, inferiæ. A χύω.
χυτλόω, ῶ, f. ώσω, oleo aqua mixto perfundo; (2) lavo, abluo. Γυῖα χυτλῶσαι δρόσω, *Lyc.* 322. Αὐτίκα δίζητο ῥόον ὕδατος, ὧ κε τόκοιο Λύματα χυτλώσαιτο, *Call.* in *Jov.* 16. A χύτλον.
χύτο, *fusus erat*, 3. sing. plusq. ind. pass. *Ion.* pro ἐκέχυτο, a χύω. Unde
χυτὸς, ὴ, όν, fusus, fusilis; (2) fossilis, qui fodiendo eruitur; (3) adgesta terra structus.
χύτρα, ας, ἡ, olla, testa, cacabus, fictile; (2) genus osculi, quando pueri prehensis alterius auribus, osculantur; *plur.* tabernæ, in quibus ollæ venduntur. A χύτρος.
χυτραῖος, α, ον, ollaris, fictilis. A χύτρα.
χυτρεῖον, ου, τὸ, locus ubi ollæ conduntur et asservantur, *Suid.*
χύτρεος, ου, ὁ, fictilis, testaceus, *Gl. V.* χύτρεοι, ollares; τὰ χύτρεια, testæ ollarum, *Poll.* A χύτρα.
χυτρεὺς, ῆως, ὁ, fictilis. A præc.
χυτρεὺς, έως, ὁ, ollarum figulus. A χύτρα.
χυτρεύω, ἐύσω, ὁ, qui in ollis coquit cibos. Ex χύτρα et ἑψω, *coquo.*
χυτρίδιον, ου, τὸ, ollula, *Dim.* a χυτρὶς.
χυτρίζω, in olla pono, expono. A χύτρα.
χυτρίνδα, ἡ, ludus puerilis, apud *Poll.* et *Hes.* Ab eod.
χύτρινος, ίνη, ινον, fictilis, testaceus; τὸ χύτρινον, olla; (2) cavum terræ, unde fons erumpit, a similitudine, *Ern.* A χύτρος.
χυτρίον, ου, τὸ, ollula. A χύτρα. Unde
χυτρὶς, ίδος, ἡ, ollula, fictile, seu testa.
χυτριςμὸς, ῦ, ὁ, expositio infantis in olla. A χυτρίζω.
χυτρίστης, ου, ὁ, ollaris, *Steph.*
χυτρόγαυλος, ου, ὁ, magna olla. Ex χύτρα et γαῦλος, *mulctra.*
χυτροστλεῖδες, ὁ, figulus. A πλάττω.
χυτροτρύδιον, τὸ, parva olla pedata, *Dim.* a χυτρόπους, ποδος, ὁ, foculus (sive fixus, sive mobilis) qui carbonibus implebatur, et cui imponebatur olla; (2) olla pedes habens.
χυτροτωλεῖον, ου, τὸ, locus, ubi venduntur ollæ. A
χυτροτώλης, ου, ὁ, ollarum venditor. Hinc
χυτροτώλις, ιδος, ἡ, quæ ollas vendit.
ΧΥΤΡΟΣ, ου, ὁ, olla.
χυτροφόρος, ὁ καὶ ἡ, ollas ferens. A φέρω.
χύω, seu χύνω, f. ύσω, fundo; χυθεὶς, fusus, *Gl. Vet.* a. 1. pass. part. πεχυμένος, fusus, *Ph.* perf. pass. part. Χῦσον δὲ νόμις ἱερᾶν ὕμεναν, *Arist. Av.* 217. Ἀιῶν δὲ σποδὸν κάρα πεχύμεθα, *Eur. Supp.* 827. A χέω.
Χ' Ἀδωνις, *Æol.* pro καὶ ὁ Ἄδωνις, *Adonis.*
χώτο, 2. sing. præs. imper. med. *Ion.* pro χώου, a χώομαι.
Χ' ὥ'ν, *Dor.* pro καὶ ὁ ἐν.
χωλαίνω, claudus sum, claudico. A χωλός.
χώλανσις, εως, ἡ, claudicatio. A χωλαίνω.
χώλασμα, τὸ, claudicatio, *Hipp.*
χωλεία, ας, ἡ, idem. A χωλός.
χωλεύμα, τὸ, idem. A
χωλεύω, fut. εύσω, claudus sum, claudico; (2) claudum, vel mancum et mutilum reddo. Βᾶ δὲ Θήρακλε χωλεύων, *Il.* 18, 417. A χωλός.
χωλιαμβικὸς, ὴ, ὁ, et χωλιαμβικὸν, versus Iambicus claudicans, quia in ultima sede pro iambo spondeum habet.
χωλοίτης, οδος, ὁ, pede claudicans, Vulcani *Epith.*
χωλοκράδαστον, τὸ, vox plebeia, pro σκιμπόδιον.
χωλοστοιὸς, ῦ, ὁ, claudos faciens. A ποιέω.
χωλόστης, idem quod χωλοίτης, *Man.*
ΧΩΛΟ Σ, ὴ, όν, claudus, mancus, mutilus; (2) imperfectus, vilis. Hinc
χωλότης, ητος, ἡ, claudicatas, claudicatio.
χωλόω, ῶ, f. ώσω, claudum efficio; χωλωθῆναι, claudum fieri, aor. 1. pass. inf. Hinc
χώλωμα, ατος, τὸ, claudicatio, et cujusvis membri depravatio aut distortio.
χώλωσις, εως, ἡ, idem et ab eod.
χῶμα, ατος, τὸ, agger, tumulus, *Ph.* A χώω.
χωματίζομαι, in collibus seu tumulus situs sum; (2) aggere munitus sum. A χῶμα. Unde
χωμάτιον, ου, τὸ, paryus agger; (2) parvum bustum modica humo adgesta constans.
χῶμος, ου, ὁ, idem quod χῶμα, *Hes.*
χ' ὦμος, *Dor.* pro καὶ ὁ ὦμος, *et meus.*
χῶν, præs. part. act. pro χέων, a χέω.
χωνεία, ας, ἡ, conflatura, fusio. A χωνεύω.
χωνεῖον, τὸ, pro χωνευτήριον, *Hes. Suid.*
χώνευμα, τὸ, in fusoria fornace conflatum; (2) conflatura.
χώνευσις, εως, ἡ, conflatio. Ab eod. Unde
χωνευτήριον, ου, τὸ, fornax conflatoria, in qua metalla conflantur, conflatorium.
χωνευτὴς, οῦ, ὁ, conflator, flator, fusor.
χωνευτικὸς, ὴ, όν, fusorius, *Gl. Vet.*
χωνευτὸς, ὴ, όν, conflatilis, a fusore fabricatus, *Gl. Vet.* χωνευτὸν, conflatile, fusile.
χωνεύω, f. εύσω, in fornacem conflatoriam conjicio, in fornace fusoria fabrico, *Gl. Vet.* confio; χωνεύει, conflat, *Ph.* πεχωνευκέναι, conflasse, *Ph.* perf. act. inf. A
χώνη, ης, ἡ, vas argillaceum, in quo metalla funduntur et liquefiunt; (2) infundibulum, *Gl. Vet.* (3) gula, *Phil.* gurges. A χέω, *fundo.*
χωνίον, ου, τὸ, instrumentum fusorium. A χῶνος.
χωνύω, vel χώνυμι, f. χώσω, aggerem duco; (2) humo adgesta exstruo tumulum, sepelio, *Gl. V.* obruo. Ἐγὼ δὲ δὴ τάφον χώσασ' ἀδελφῷ φιλτάτῳ πορεύσομαι, *Sophoc. Antig.* 81. τινὰ τοῖς λίθοις, *Arist. Ach.* 299. Ἀτάδδος, δάμασεος νέκυν, ὅπως χώσω τάφῳ, *Eurip. Or.* 1563. Ἐπεί μοι τύμβος ὁ χωσθήσεται, *idem, Iph.* in *Aul.* 1494. Τὸ μνῆμα ὑπερμεγέθες ἐχώσθη, *Xen. Cyr.* 7, 17. A χόω.
χῶνος, ου, ὁ, vas ex argilla, quo argentarii et chymici utuntur; (2) fornax fusoria; (3) infundibulum. Ab eod.
χωρίμενος, præs. part. med. verbi χώρμαι.
χώρα, ας, ἡ, locus, sedes, spatium, locamentum et receptaculum; (2) solum, ager, arvum, terra, regio, provincia, *inpr.* Attica; (3) dignitas, honos, ut *Lat.* locus, ordo; (4) κατὰ χώραν varie dicitur, in statione, in loco quem teneas, recte atque ordine.' Ἐν χώρα κεῖσθαι est, suo loco et ordine, sine ulla perturbatione consistere; ὅπῃ ἕνυχε, passim, ac temere, promiscue. A χώρος.
χωράσμιος, ου, ὁ, accola, confinis. A χώρα.
χώραυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in regione aliqua versatur. Ex χώρα et αὐλή.
χωράφιον, ου, τὸ, arvum segete consitum, *V. L. Dim.* a χώρα.
χωρεπίσκοτος, ου, ὁ, regionis inspector; (2) episcopus ruralis, seu in agro; (3) vicarius episcopi.
χωρεῖ, 3. sing. præs. ind. act. *contr.* pro χωρέει, a
ΧΩΡΕΩ, ῶ, f. ήσω, p. κεχώρηκα, eo, vado, tendo; (2) cedo, evado; (3) succedo, evenio, exitum habeo; (4) cedo, locum do; (5) recedo; (6) capio, capax sum; (7) comprehendo, percipio, *Gl. V.* χωρῶ, capio; χωρεῖ, capit, *Phil.* χωρῆσαι, capere, *Gl. V.* aor. 1. inf. act. Χωρῶμεν ἐπὶ τὸ πλοῖον, *Arist. Ran.* 181. Χωρήσεταί τις συθικὴν σρὸς ἑσίαν, *Eur. Andr.* 1065. Χωρήσομαί τ' ἀρ', οἵτε ἐσάλην ὁδῷ, *Soph. El.* 406. Οὔθ' ἡ Ἑλλὰς οὔθ' ἡ Βάρβαρος τὴν πλεονεξίαν χωρεῖ πανθρώπου, *Dem. Phil.* 3.
χώρημα, ατος, τὸ, capacitas, receptaculum; (2) alveus. A χωρέω.
χωρῆσαι, aor. 1. inf. act. verbi χωρέω.
χώρησις, εως, ἡ, ipsa capiendi actio; (2) capacitas. Ab eod.
χωρήτης, ου, ὁ, rusticus, *Suic.* A χώρα.
χωρητικὸς, ὴ, όν, capax. A
χωρητὸς, ὴ, όν, cujus aliquis capax esse potest; qui capi, percipi, aut intelligi potest.
χωριάζω, f. άσω, rusticor. A χωρίον.
χωριαμὸς, οῦ, ὁ, cista, arca. A χωρέω.
χωρίδιον, ου, τὸ, agellus, prædiolum. A χωρίον.
χωρίζω, fut. ίσω, separo, sejungo, segrego, secerno, dispesco, dirimo; χωρισθῆν, discretum, *Gl. V.* aor. 1. pass. πεχωρισμένος, segregatus, divisus, secretus, separatus, *Gl. V.* p. part. pass. Χωρίζουσι δ' ἀλλήλων λόχους, cohortes, *Eur. Ph.* 108. ἑαυτὸν τῆ τῆς κοινῆς φύσεως λόγῳ, *M. Anton.* 4, 19. Πλείστον πεχώρισται τόπ, τε εἶναι, καὶ τὸ φάσκειν, *Dem.* (2) locum adsigno, colloco. Illud a χωρίς, hoc a χωρίον, *Ern.*
χωρικὸς, ὴ, όν, rusticus, agrestis, *Gl. V.*
χωρικῶς, *adv.* rustico more.
χωρίον, ου, τὸ, locus, regio; (2) locus munitus, castellum, oppidulum; (3) ager, rus, fundus, prædium, villa, campus; (4) (membrana extima, qua fœtus involvitur, *P.*) locus auctoris; (5) domus, *Ern.* (6) locus, pars, res.
χωριονόμοι, prædiatores, *Gl. V.* Ex χώρα et νέμω, *tribuo.*
ΧΩΡΙΣ, *adv.* seorsum, separatim, singulatim; (2) sine, abs, absque, præter, citra.
χωρίσαι, aor. 1. inf. act. verbi χωρίζω.
χώρισις, ὴ, idem quod χωρισμὸς, *Hes.*
χωρισμὸς, ῦ, ὁ, segregatio, sejunctio, divisio, *Ph.* separatio, disjunctio, discidium, divortium. A χωρίζω.
χωριστὴς, οῦ, ὁ, separator, *Gl. V.* sevocator, *Ph.* Ab eod.
χωριστὸς, ὴ, όν, separabilis; (2) separatus, secretus, sejunctus. Ab eod.
χωρίτης, ου, ὁ, rusticus, rusticanus, ruricola, indigena. A χῶρος.
χωριτικὸς, ὴ, όν, rusticus, agrestis. Τὴν νόσον ἡ τῆ χωριτικῆ πλήθει εἰς τὸ ἄῤῥυ συμφόρησις ἐργάζεται, *Plut.* in *Pericl.* cap. 34. A χωρίτης.
χωριτικῶς, *adv.* rustice.
χωρίτις, ιδος, ἡ, rustica, villica. A χωρίτης.
χωροβατέω, ῶ, fut. ήσω, per locum aliquem incedo, locum obeo, in agro spatior.
χωροβάτης, ὁ, per locum aliquem scu agrum incedens; *al.* instrumentum quoddam cujus usus est in aquarum libratione, *Vitruv.*
χωρογραφέω, ῶ, fut. ήσω, loca regionis

alicujus describo, regionem describo singula loca commemorando.

χωογγαφία, ας, ἡ, regionis vel regionum descriptio.

χωογγαφικός, ἡ, όν, geographicus. A **χωογγάφος**, ου, ὁ, loci seu locorum descriptor, regionis descriptor. A **γράφω**.

χωοθεσία, ας, ἡ, situs agrorum s. locorum, descriptio regionum. A **θέσις**.

χωομετέω, ῶ, regionem vel regiones dimetior, *Gl. V.* **χωόμετρέω**, metior.

χωομετία, ας, ἡ, agrorum seu regionum dimensio, *Suic.* Ex **μίτεον**.

χωονομέω, ῶ, regionem aliquam aut agrum divido. Ex **χώρα** et **νέμω**.

χωονομικός, ἡ, όν, ad agri divisionem pertinens; **νόμος**, lex agraria. Ex iisd.

ΧΩ ΡΟΣ, ου, ὁ, locus, sedes, spatium, regio; (2) ager, prædium, fundus; (3) corus, vel caurus, ventus procellosus, ab occasu solstitiali spirans.

χωοῦσαι, *capientes*, nom. plur. part. præs. act. *contr.* pro **χωρέουσαι**, a **χωρέω**.

χωοφιλέω, libenter in loco aliquo versor. **Χωροφιλεῖν** pro **φιλοχωρεῖν** dixit *Demosthenes*, rythmi ac numerorum gratia. A **χῶρος** et **φιλέω**.

χωοφύλαξ, ακος, ὁ, loci, agri custos.

χῶς, *Dor.* pro **χῦς**, *Eust.*

χῶσαι, aor. 1. inf. act. verbi **χώννυμι** pro **χόω**.

χώσατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro **ἐχώσατο**, a **χοωμαι**.

χώσεται, **ἐrascetur**, 3. sing. fut. 1. ind. med.

χωσθείς, aor. 1. part. pass. verbi **χώννυμι** pro **χόω**. Unde

χῶσις, εως, ἡ, aggeris ductio; (2) agger, obex.

χῶσμα, pro **χῶμα**. Ab eod.

χωστός, ἡ, όν, humo egesta eductus vel exstructus. Ab eod. Unde

χωστεῖς, ίδος, ἡ, ad cuniculos agendos seu aggeres faciendos pertinens, *Epith.* testudinis seu vineæ.

χώσω, *aggerabo*, fut. 1. ind. act. verbi ejusd.

χώω, ad iram concito; (2) contristo, molestia adficio; **χώομαι**, irascor, ut hinc sit **χώσατο**, iratus fuit, a. 1. med. *Il.* 9, 449. A **χολόω**, λ extruso, et **οο** in **ω** contracto.

Ψ

Ψ, Litera Græcorum vigesima tertia, quæ **ψῖ** dicitur; (2) nota numeralis valens *septingenta*; et, cum lineola inferne apposita (**ψ**,), *septingenta millia*.

ψάγδας, ἡ, unguentum Ægyptium, quasi a **ψακάζω**.

ψαθαερός, ᾶ, όν, vide **ψαθαερός**.

ψαθάλλω, contrecto turpiter. A **ψάω**.

ψαθαερός, ᾶ, όν, vide **ψαθαερός**.

ψαθύειον, τὸ, frustulum, mica, offula, *Ath.*

ψαθυεόομαι, οῦμαι, friabilis fio; (2) aresco seu inaresco. A

ΨΑΘΥΡΟ Σ, ρὰ, ρὸν, friabilis, qui in minutas particulas friari potest. A **ψάω**.

ψαθυρότης, ητος, ἡ, friabilis natura, fragilitas ex siccitate. A præc.

ΨΑΙΔΡΟ Σ, ρὰ, ρὸν, rarus; (2) raros habens capillos.

ψαικαλϋχοι, vel **ψακαλϋχοι**, scil. **μητέρες**, fœtæ matres, *Eust.*

ψαινύζω, f. **ύξω**, flabello refrigero.

ψαίνυθος, vel **ψαίνυμβος**, falsus, inutilis, inanis, *Lyc.*

ψαίνυμι, idem quod **ψωμίζω**, *Hes.*

ψαίρω, rado, frico, tergo, abstergo; (2) propero, accelero, festino; (3) leviter attingo, corrutio. A **ψάω**.

ψαίστιος, pro **ψαιστός**, *Ar.*

ψαιστός, ἡ, όν, contusus, contritus, *Gl. V.* libum. A **ψαίω**.

ψαίσω, idem quod **ψηκτῆς**, *Ep.*

ψαίω, tenuo, contero. A **ψάω**.

ψακάδιον, υ, τὸ, roris guttula, stillula, *Dim.*

ψακάζω, et **ψακιάζω**, fut. άσω, roro, roris guttas stillo, stillo; (2) roris vel aliis guttis adspergo et madefacio, *Ph.* **ψακάζει**, rorat. A

ΨΑΚΑ Σ, et **ψακιὰς**, άδος, ἡ, ros; (2) stilla, gutta.

ψακαστός, ἡ, όν, stillatitius. A **ψακάζω**.

ψακτῆς, *Dor.* pro **ψικτῆς**, *Hes.*

ψάλαγμα, ατος, τὸ, tactus, contactus.

ψαλαπτός, ἡ, όν, tactui parens, sub tactum cadens. A

ψαλάσσω, vel **ψαλάττω**, fut. ξω, tango, attracto, cieo, pulso. **Τ'οἱ γὰρ ψαλάξεις, εἰς κενὸν νευρὰς κτύπου**, *Lycurg.* 139. A **ψάω**.

ψαλείς, 2. sing. f. 1. indic. act. verbi **ψάλλω**.

ψαλίδιον, υ, τὸ, forficula; (2) ornamentum muliebre. *Dim.* a **ψαλίς**.

ψαλιδοειδής, forfici seu cameræ forficulatæ similis. Apud *Medicos*, **ψαλιδοειδὲς**, seu **ψαλουιδὲς**, corpus durum, tribus arcubus conflatum, medium cerebri ventriculum sustinens, *Gorr.*

ψαλιδόομος, ὁ καὶ ἡ, forficem aut forcipem in ore habens. Ex **ψαλίς** et **στόμα**.

ψαλιδόω, ῶ, fut. ώσω, fornico. A **ψαλίς**. Hinc

ψαλίδωμα, ατος, τὸ, fornicatum opus.

ψαλιδωτός, ἡ, όν, fornicatus. Ab eod.

ψαλίζω, futur. ίσω, vel ίξω, forfice reseco. **Τὰ ταρσὰ σεῦ τὰ κῆφα ψέλεις λαζῶν ψαλίξω**, *Anac.* 12, 4. A **ψαλίς**.

ΨΑΛΙΟΝ, vel **ψαλίον**, υ, τὸ, frenum; (2) inferior freni pars. A

ΨΑΛΙ Σ, ίδος, ἡ, forfex, forficula; (2) fornix; (3) arcuatum opus, arcus, *Ph.*

ψαλλοκιθαριστὴς, οῦ, ὁ, psallocitharista, *Suet.* qui cithara canit, *Steph.*

ψάλλον, υ, τὸ, vinculum, pro **ψάλιον**, *Suic.*

ΨΑ ΛΛΩ, f. αλῶ, tango, pulso et levi quodam motu perstringo; (2) fidibus cano, *Gl. Vet.* nablizo, psalmizo, psallo. **Τόξων χεῖ ψάλλεσι νευρὰς**, *Eur. Bac.* 784.

ψάλμα, ατος, τὸ, fidium cantus. A **ψάλλω**.

ψαλμικὸς, ἡ, όν, ad psalmos pertinens. A **ψαλμός**.

ψαλμολογέω, ῶ, psalmos scribo seu recito.

ψαλμολογία, ας, ἡ, psalmorum recitatio s. cantio, *Suic.* A

ψαλμολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, psalmos recitans. Ex **ψαλμὸς** et **λέγω**.

ψαλμὸς, οῦ, ὁ, fidium cantus seu pulsus; (2) carmen, psalmus. A **ψάλλω**.

ψαλμοχαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, psalmis gaudens, qui delectatur fidium pulsu et carminibus, quæ fidibus canuntur; *Epith.* Apollinis. Ex **ψαλμὸς** et **χαίρω**.

ψαλμῳδέω, ῶ, psalmos cano.

ψαλμῳδία, ας, ἡ, psalmorum cantatio, decantatio carminum seu cantilenarum. A

ψαλμῳδός, οῦ, ὁ, qui psalmos canit. Ex **ψαλμὸς** et **ᾠδός**.

ψαλοειδὴς, vide **ψαλιδοειδής**.

ψαλτὴρ, ῆρος, ὁ, qui psallere novit, qui scit fidibus ludere; (2) instrumentum musicum, cithara; (3) psalterium, liber psalmorum Davidis. A **ψάλλω**. Hinc

ψαλτήριον, υ, τὸ, psalterium, instrumentum, quo psallitur, quod olim magadis dicebatur, *Gl. V.* sambucum; (2) liber psalmorum Davidis.

ψάλτης, ου, ὁ, psaltes, qui psallere novit, cantor, qui scit fidibus ludere, *Gl. V.* nablio, psalta, psalmista. A **ψάλλω**.

ψάλτιγξ, **ψάλτις**, cithara, *Hes. Suid.* seu idem quod **ψαλτήριον**, *Steph.*

ψαλτικὸς, ad psalten pertinens, quo **ψαλτὴς** utitur, *Ath.*

ψαλτὸς, ἡ, όν, qui psalli potest, citharæ aptus. Ab eod.

ψάλτρια, ίας, ἡ, psaltria, femina, quæ scit fidibus canere; fidicina, *Gloss. Vet.* A **ψαλτὴρ**.

ψαλτῳδέω, cano simul voce et psallo; (2) laudes cano. A **ψαλτῳδός**. Hinc

ψαλτῳδημα, ατος, τὸ, cantus, canticum.

ψαλτῳδία, ας, ἡ, idem. A

ψαλτῳδός, ῆ, ὁ, qui cantit carmina seu cantilenas, quæ fidibus seu psalteriis adhiberi solent; (2) qui voce simul canit et psallit. Ex **ψάλτης** et **ᾠδός**, vel **ᾠδή**.

Ψαμάθη, ἡ, Nereïdum una, Phoci mater, *Hes.*

ψαμαθία, ας, ἡ, littus maris.

ψαμαθὶς, seu **ψαμμαθὶς**, ίδος, ἡ, piscis in arena latens, seu arenam subiens, *Ath.*

ψάμαθος, ου, ἡ, arena, sabulum; (2) littus, *Il.* 1, 486. A **ψάμμος**. Hinc

ψαμαλλώδης, ους, ὁ καὶ ἡ, arenosus, sabulosus.

ψαμαθὼν, ῶνος, ἡ, sabuletum, *Gl. V.*

ψαμμάθιον, υ, τὸ, arenula. A **ψαμμος**.

ψαμμακοσιογάεργα, τὰ, montem arenæ æquans, innumera. Vox *Comica*, apud *Aristoph. Achar.* 3. A **ψαμμακόσιοι** et **ἔργαγα**. Aliis **ψαμμακοσιογάεργα**. Vide *Steph.*

ψαμμακόσιοι, numero arenas æquantes, tot quot arenæ. Vox *Comica* ad modum numeralium formata. **Ὀνόμασι χρώμενον ψαμμακοσίοις**, *Alexis* apud *Athen.*

ψάμμινος, ον, arenosus.

ψαμμίον, τὸ, arenula, *Alex. Aphr.*

ψαμμισμὸς, οῦ, ὁ, defossio in arenam. Qu. a **ψαμμίζω**.

ψαμμίτις, ἡ, q. d. arenacea, *Ath.*

ψαμμοδύτης, υ, ὁ, piscis, arenarius dictus; *al.* **ἀμμοδύτης**, *Steph.*

ψάμμος, υ, ἡ, arena, sabulum. A **ψάω**.

ψαμμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, arenosus.

ψαμμωστός, ἡ, όν, arenatus. A **ψάμμος**.

ψανός, pro **ψεδνός**, *Hes.*

ΨΑ'Ρ, ψαρὸς, ὁ, avis nomen, variis distinctæ maculis, *Gl. V.* sturnus. **Ψαρῶν γένος ἔρχεται, ἠὲ κολοιῶν**, *Il.* 17, 755. A **ψαίρω**. Unde

ψαρεί, 3. sing. f. 1. ind. act.

ψαρός, υ, ὁ, sturnus, *Ph.*

ψαρός, ρὰ, ρὸν, mobilis, agilis, celer, velox; (2) varius, cinerei coloris. A **ψάρ**.

ψαυκρεποδίης, υ, ὁ, qui tam celer est in movendis pedibus, ut terram non videatur attingere. Ex **ψαυκρὸς** et **πούς**.

ψαυκρότατος, ὁδὸς, ὁ καὶ ἡ, idem et ex iisd.

ψαυκρὸς, ρὰ, ρὸν, agilis, celer, levis; (2) delicatus, qui vix pedem in terram ponit. A **ψαύω**.

ψαῦσις, εως, ἡ, tactus, contrectatio, contactus.

ψαυσθείς, a. 1. part. pass. verbi **ψαύω**.

ψαυστὸς, ἡ, όν, qui tactus est; (2) qui tangi potest. A

ψαύω, f. αύσω, tango, contrecto; (2) adsequor, pervenio ad, tango, contingo, ita, ut capessam, vel accedam. **Δός μοι, πρὸς Διὸς, μολακᾶι χεωτὸς ψαῦσαι τέκνου**, *Eurip. Med.* 1406. **Εὐθὺς Οἰδίπους ψαύσας ἀμυναίας χερσὶν ὧν παίδων**, amplexus filias, *Sophoc. Œd. Col.* 1634. **Πρὶν' ἴχνος πεσκίδος ψαῦσαι ποδοῖν**, *Lyc.* 278. A **ψάω**.

ψάφαξ, ακος, ὁ, calculus. Vox *Æol.* ab et pro **ψῆφος**.

ψαφαρία, ας, ἡ, squalor, vel fragilitas ex squalore. A **ψαφαρός**.

ψαφαρόθριξ, ιχος, ὁ, crines habens squalidos vel tenues, *Hom.*

ΨΑΦΑΡΟ Σ, ρὰ, ρὸν, aridus, squalidus, infirmus, friabilis; (2) tenebrosus, *Gl. V.* putris, *Ph.*

ψαφαρότριχος, ου, ὁ καὶ ἡ, squalidos pilos habens. Ex **ψαφαρὸς** et **θρίξ**.

ψαφαρόχειρ, ειρος, ὁ, idem quod **ψαφαρός**.

ψαφαρόχειρος, ου, ὁ, ἡ, idem quod **ψαφαρός**. Ex **ψαφαρὸς**, **χρόα**, et **χείρ**.

ψαφερός, ρὰ, ρὸν, idem quod **ψαφαρός**.

ΨΑ Ω, **ψῶ**, f. **ψήσω**, tergo, abstergo, radendo detergo, radendo complano; (2) propinquo, accedo, attingo, contingo; (3) in tenues partes comminuo, extenuo; (4) foveo, calefacio, mulceo.

ψέγιος, idem quod **ψογερὸς**, *Pind.*

ψέγμα, ατος, τὸ, vituperium. A **ψέγω**.

ψέγος, sepulchrum, *Hes.*

ψέγω, f. **ψέξω**, *proprie* idem quod **ψάω**, seu **ψάω**, exprobro; (2) reprehendo, vitupero. **Ἐμὴν ἀνψυχίαν ψέγεις**, *Eurip. Alc.* 693. **ἐν ἀγορᾷ τὴν διατριβήν**, *Arist. Nub.* 1051. **Ἐγὼ γὰρ ἂν ψέξαιμι δαιμόνων νόμους**, *Soph. Aj.* 1149.

ψεδνοπάχνης, ὁ καὶ ἡ, (a **πάχνη**, ον) id. quod **ψεδνός**, ἡ, όν, raros habens pilos, calvus, glaber, *Gl. Vet.* raripilus.

ψεδυρὸς, ρὰ, ρὸν, pro **ψίθυρος**, qu. leni susurro murmurans, *Ern. Æschyl. Suppl.* 1050. *Al.* fallax, qu. a **ψεύδω**.

ΨΕ ΔΩ, curam gero, *Hes. Al.* **ψέφω**.

ψεκάδιον, υ, τὸ, guttula roris vel pluviæ, *Dim.* a **ψεκάς**.

ψεκάζω, f. άσω, guttas demitto, stillo, rigo. **Τότ' ἢ βροντῶμεν, ἢ ψεκάζομεν**, *Arist. Nub.* 580. **Πόθεν μύων τοσῶτων τνέες τε καὶ ψακάζεις**; *Anac.* 9, 5. Ab eod.

ψεκάς, άδος, ἡ, ros; (2) guttula roris, gutta minuta in modum roris, *Gl. V.* stillicidium. A **ψέω**, sive **ψέγω**.

ψεκτέος, reprehendendus, vituperandus, *Suid.*

ψέκτης, υ, ὁ, vituperator, reprehensor, *Gl. V.* **ψέκται**, vituperones. A **ψέγω**. Hinc

ψικτικὸς, ἡ, ὸν, vituperatori proprius; (2) quo vituperator uti solet, reprehensorius; (3) propensus ad reprehendendum.

ψικτικῶς, *adv.* criminose, *Poll.*

ψικτὸς, ἡ, ὸν, vituperatione dignus; (2) vituperatus, reprehensus. A ψέγω.

ψικτῶς, *adv.* cum vituperatione, vituperando.

ψίλιον, ου, τὸ, armilla, *Ph.* A ψάλιον.

ψελλίζω, fut. ίσω, balbutio; (2) inepte loquor, nugor. Ὅταν δ' ἀνδρὸς ἀκούσῃ τις ψελλιζομένου, *Plato.* A ψελλός.

ψελλιστοιδὸς, ῆ, ὁ, armillarius, *Ph.* A ψέλλιον et ποιέω.

ψέλλιον, ου, τὸ, frenum; (2) armilla. A ψάλιον.

ψελλιοφόρος, et ψελιοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui armillas vel brachialia fert, armillatus. A φέρω.

ψέλλισμα, ατος, τὸ, balbuties, linguæ hæsitatio atque titubatio. A ψελλίζω.

ψελλισμὸς, ῦ, ὁ, idem et ab eod.

ΨΕΛΛΟ Σ, ή, όν, balbus, blæsus, inarticulate loquens. Hinc

ψελλότης, ητος, ἡ, balbuties, blæsitas.

ψέλλω, balbutio, inarticulate loquor, blatero, *Steph.*

ψευδαγγελὴς, idem quod ψευδάγγελος, *Ar.*

ψευδαγγελία, ας, ἡ, falsus nuncius, crimen quod intenditur ob falsa nuncia, rumor vanus et fictus. A

ψευδάγγελος, ε, ὁ καὶ ἡ, nuncius mendax, falsa nuncians, *Il.* 15, 159. Ex ψεῦδος et ἀγγέλλω.

ψευδαγνοέω, dissimulo quod scio, simulo me nescire.

ψευδάγχουσα, ης, ἡ, falsa anchusa, herba veram anchusam mentiens similitudine.

ψευδάδελφος, ε, ὁ, falsus frater, qui fraternitatem Christianam mentitur.

ψευδαλάζων, ονος, ὁ καὶ ἡ, ventosus, jactator.

ψευδαλέξανδρος, ε, ὁ, falsus Alexander.

ψευδαλέος, έα, έον, falsus, mendax, fictus, fictitius, simulatus. A ψεύδω.

ψευδάλιος, pro ψευδαλέος, *Steph.*

ψευδαμάμαξυς, ὁ, falsa crepans. Vox *Com.*

ψευδαντώνινος, ὁ, fictitius Antoninus, *Steph.*

ψευδαπάτης, ὁ, præstigiator, *Sibyl.*

ψευδαπόστολος, ε, ὁ, falsus apostolus, qui falso sibi nomen apostoli usurpat.

ψευδαποφάσκων, λόγος ψευδαποφάσκων est is qui ψευδόμενος dicitur; genus sophismatis.

ψευδάργυρος, ε, ὁ, adulterinum argentum.

ψευδατραφαξὺς, ή, fictitia et ementita atriplex, *Ar.*

ψευδαττικὸς, falso Atticus, *Lucian.*

ψευδαυτόμολος, ε, ὁ καὶ ἡ, falsus seu fictitius transfuga.

ψευδεγγεαφὴ, ῆς, ἡ, ementita inscriptio; indicium erat in eos, qui aliquem velut debitorem falso in jus vocassent, et qui calumniæ convicti tenerentur, *Pollux.*

ψευδέγγεαφος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui vel quæ est falsæ inscriptionis, falso inscriptus.

ψευδενέδεα, ας, ἡ, species insidiarum ad terrendos hostes, *Xen.*

ψευδετέων, vide ψευδοετέων, *Hes.*

ψευδεπιγεαφεῖν, falso nomine inscribere. A

ψευδεπίγεαφος, ε, ὁ καὶ ἡ, falso inscriptus. Ex ψευδὴς et ἐπιγεαφή.

ψευδεπίτροπος, ε, ὁ, falsus et subditicius curator seu tutor.

ψευδεπιχαρμαῖος, qui falso tribuitur Epicharmo; *al.* ψευδεπιχαρμείος, *Steph.*

ψευδεργία, ας, ἡ, factum simulatum seu fictitium. Ex ἔργον.

ψευδῆ, *adv.* pro ψευδῶς, *Ar.*

ψευδηγορέω, ῶ, mendacium dico, mentior. Ex ψεῦδος et ἀγορεύω.

ψευδηγορία, ας, ἡ, falsiloquium. Ex iisd.

ψευδήγορος, ε, ὁ καὶ ἡ, falsidicus: Ex iisd.

ψευδηλογέω, ῶ, falsum dico, mentior. Ex ψεῦδος et λέγω.

ψευδήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, mendax. A ψευδής.

ψευδηρακλὴς, έος, ὁ, fictitius seu ementitus Hercules.

ψευδήρειος, α, ον, fictus, falsus; *neut.* de cenotaphio dicitur. A ψευδὴς.

ψευδηρὸς, unde per *Sync.* ψυδρὸς, *Eust.*

ψευδὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, falsus, mendax. A ψεῦδος.

ψευδησιόδειος, qui falso tribuitur Hesiodio, *Cic.*

ψευδιερεὺς, έως, ὁ, sacerdos falsus, aut qui indigna sacerdote facit.

ψευδισοχάδδομον, et ψευδισόδδομον, quod in æquali crassitudine structum est, quum impares et inæquales coriorum ordines dirigantur, *Plin.* 36, 22.

ψευδίστατος, η, ον, mendacissimus, *Superl.* a ψευδὴς.

ψευδοβοήθεια, ἡ, fictitium auxilium, *Xen.*

ψευδοβότανον, ου, τὸ, herba quæ bunion verum mentitur, *Diosc.*

ψευδογεαφέω, ῶ, fut. ήσω, falso et mendose describo, perperam scribo, *Aristot.* A γεάφω. Hinc

ψευδογεάφημα, ατος, τὸ, mendosum schema in geometria.

ψευδογεαφία, ας, ἡ, ficta descriptio, ut ea, qua geometræ utuntur; (2) fabulosa narratio.

ψευδογεάφος, ε, ὁ, falsarius, *Gl. Vet.* A γεάφω.

ψευδοδάκτυλος, ὁ, non verus dactylus.

ψευδοδαμάσιππος, fictitius Damasippus.

ψευδοδέξιτνον, τὸ, falsa cœna, i. e. quæ frustra perit.

ψευδοδιδάσκαλος, ε, ὁ, qui falsa et mendacia docet.

ψευδοδιδάσκω, falsa doceo.

ψευδοδίκτυμνον, τὸ, falsum dictamnum.

ψευδοδοξάζω, false sentio, conjectura fallor.

ψευδοδοξέω, ῶ, fut. ήσω, falsa opinor, falsas opiniones confingo.

ψευδοδοξία, ἡ, falsa opinio. A

ψευδόδοξος, ε, ὁ καὶ ἡ, falsa opinans. Ex ψευδὴς et δόξα.

ψευδοέτεια, ας, ἡ, mendacium. A ψευδοετής.

ψευδοετέων, falsum seu mendacium dico. A

ψευδοετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, falsa dicens, mendax, falsiloquus. Ex ψευδὴς et ἔπος.

ψευδόθυρον, ου, τὸ, falsa porta, posticum. Ex ψεῦδος et θύρα.

ψευδοκασία, seu ψευδοκασσία, ας, ἡ, pseudocasia, quæ casiam veram mentitur.

ψευδοκατηγορία, ας, ἡ, falsa accusatio.

ψευδοκατήγορος, ὁ, sycophanta, calumniator.

ψευδοκάτων, ὁ, fictitius Cato, *Steph.*

ψευδοκήρυξ, υκος, ὁ, falsus præco, fallax legatus, *Soph. Phil.* 1306.

ψευδοκιννάμωμον, ου, τὸ, ementita et fictitia quædam cinnamomi species.

ψευδοκλείδιον, τὸ, clavis adulterina.

ψευδοκληρία, ἡ, vide ψευδοκλητία.

ψευδοκλητὴρ, ῆρος, vel τωρ, ορος, ὁ, apparitor, qui falso renunciat aliquem a se in jus vocatum, unde hic vadimonii deserti reus fit. Hinc

ψευδοκλητία, vel τεία, ἡ, renunciatio falsa apparitoris; sive si quis falso dicit, se alicui testimonium denunciasse, falsos testes producit, eoque nomine accusatur.

ψευδοκόρη, ης, ἡ, fictitia et ementita puella, *Poll.*

ψευδοκύτισος, frutex, qui veri cyperi speciem mentitur, *Diosc.*

ψευδοκύων, ὁ, ineptus simulator cynismi.

ψευδολατρεία, ας, ἡ, fictitius et falsus cultus, superstitio.

ψευδολογέω, falsum dico, mentior.

ψευδολογία, ας, ἡ, mendacium, falsitas, vanitas, *Gl. V.* A

ψευδολόγος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui falsum dicit, falsiloquus, *Gl. V.* falsidicus, mendax. Ex ψεῦδος et λέγω.

ψεύδομαι, f. ψεύσομαι, mentior, frustror.

ψευδομαντεία, ἡ, falsa vaticinatio, *Steph.*

ψευδομαντεύομαι, falsa vaticinor, falsa oracula reddo.

ψευδόμαντις, εως, ὁ καὶ ἡ, falsus, mendax vates.

ψευδομάρτυρ, υρος, ὁ, falsus testis. Hinc

ψευδομαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, falsum testimonium dico, falsum testor.

ψευδομαρτυρία, ας, ἡ, et ψευδομαρτύριον, τὸ, falsum testimonium.

ψευδομαρτυρικὸς, falsum testificior, *Steph.*

ψευδομάρτυς, falsus testis.

ψευδομυθέω, ῶ, falsa seu mendacia loquor, mentior. A

ψευδομυθία, ας, ἡ, mendacium, falsum commentum. Ex ψευδὴς et μῦθος.

ψευδόναξος, nardus adulteratus, *Gorr.*

ψευδονείρεος, ὁ, somnium falsum, irritum.

ψευδονέρων, fictitius Nero, *Steph.*

ψευδόνυχος, lixivium, ex nitro falso, seu adulterino, *Ar.*

ψευδονύμφιος, ε, ὁ, quæ falso nupsit; i. e. specie tantum, vel non ei cui videtur nupsit. Ex ψευδὴς et νυμφεύω.

ψευδοπαιδεία, ας, ἡ, falsa eruditio, falsa doctrina.

ψευδοπάσβυνος, ε, ὁ, quæ virginitatem mentitur.

ψευδοπάτειος, ὁ, mentitus patriam, *Sibyl.*

ψευδοπάτωρ, ορος, ὁ, falsus pater.

ψευδοπεφίπτειος, qui peripteri formam simulat, et quasi mentitur, *Vitruv.*

ψευδοπλάκιης, ητος, et ψευδοπλανήτης, ε, ὁ, *Epith.* Ulyssis.

ψευδοπλάστης, ὁ, qui mendacia confingit, mendaciorum inventor, *Bud.*

ψευδόπλους, ε, ὁ καὶ ἡ, qui se divitem simulat.

ψευδοποιέω, falsa fingo, mendaciis obscuro.

ψευδοποιΐα, ας, ἡ, fallax fictio. A præc.

ψευδοποιμὴν, ένος, ὁ, falsus pastor, *Suic.*

ψευδοπλίχνιον, τὸ, locus oppidi speciem habens, cum non sit oppidum.

ψευδοπεφευδυτὴς, ῆ, ὁ, falsus præco.

ψευδοπροποίησις, ἡ, falsa simulatio seu imitatio.

ψευδοπροφητεύω, falsa vaticinor.

ψευδοπροφήτης, ε, ὁ, falsus propheta.

ψευδόπτωμα, τὸ, falsus et fictitius casus, vel lapsus non verus, *Ar. Sch.*

ψευδόπυρα, τὰ, fictitii et ementiti ignes, *Suid.*

ψευδοράω, falso lumine intueor, *V. L.*

ψευδορκέω, falsum juro, pejero. Καὶ μὴ καταθεὶς ψευδορκήσει, *Arist. Conc.* 601.

ψευδορκία, ας, ἡ, falsum jusjurandum. Φύσται ἐκ πολυορκίας, ψευδορκία καὶ ἀσέβεια, *Philo.*

ψευδόρκιον, ου, τὸ, idem.

ψευδόρκιος, ὁ, perjurus, qui falso jurat. A

ψεύδορκος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem.

ψεῦδος, εος, τὸ, mendacium.

ψευδοσέληνον, τὸ, luna obscura. A σελήνη.

ψευδοσέλινον, ου, τὸ, apiastrum, *Gl. V.*

ψευδοσοφία, ἡ, falsa sapientia.

ψευδοσοφιστὴς, ὁ, qui falso sophistæ nomen sibi usurpat, *Lucian.*

ψευδόσοφος, ὁ, qui se falso sapientem jactat.

ψευδόσομα, τὸ, ostium non verum fluvii, i. e. parvum, quod vulgo non pro ostio habetur.

ψευδοσομέω, mendaci ore sum, mendaci ore fallo, mentior. Μόνοις τοῖς ὑμῖν εὖ-ρεον ἀνθρώποις ἐγὼ, καὶ τὰ τοιαῦτα ἐκεῖ, καὶ τὸ μὴ ψευδοσομεῖν, *Sophoc. Œd. Col.* 1127. A

ψευδόσομος, ε, ὁ καὶ ἡ, fallax ore, mendax. Ex ψευδὴς et σῶμα.

ψευδόσφηξ, vespa ementita et fictitia, *Steph.*

ψευδοτάχιον, vide ψευστάχιον.

ψευδοφανὴς, et ψευδοφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, falso lucens lumine. Ex ψευδὴς et φάω.

ψευδόφημος, ε, ὁ καὶ ἡ, falsam famam seu rumorem adferens, mendax. A φήμη.

ψευδοφίλιππος, ε, ὁ, falsus Philippus, qui falso Philippi nomen sibi arrogat.

ψευδόχριστος, ε, ὁ, qui Christi nomen mentitur, Pseudo-Christus.

ψευδόχρυσος, ε, ὁ καὶ ἡ, aurum arte mentiens.

ψευδυποβολιμαῖος, falso supposititius, nomen fabulæ apud *Ath.*

ΨΕΥΓΩ, f. ψεύσω, fallo, decipio; ψεύδομαι, frustror, mentior. Καί μ' ἐψευσας ἐλπίδος πολὺ, *Sophoc. Aj.* 1399. Κλυτῶν ἐπῶν ψευσθεῖσα δῶρος, *ib.* 178. Εἴ τι μὴ ψευσθήσομαι γνώμης, fallor, *idem, Trach.* 725. Ἡ δόδωτ' ἐπῶν πτείνειν ἑαυτὸν ἦν τάδε ψευσθῇ λέγων, *id. Phil.* 1330. Τὰ τοῦ γ' ἐκ ἐψεύσατο, *Arist. Conc.* 445. Δικταῖοι Κήρητες ὅτε Κρόνον ἐψεύδοντο, *Arat.*

ψευδωμότης, ου, ὁ, perjurus. Ab ὄμνυμι.

ψευδώμοτος, ὁ, *Epith.* perjurii.

ψευδώνυμος, ε, ὁ καὶ ἡ, nomen habens, rei non respondens, falso nominatus. Εἰ δέ τις ἄλλος ἱκοιτο νόθος ψευδώνυμος ἀνὴρ, *Nonnus Paraphr.* 5, 43. Ex ψευδὴς et ὄνομα.

ψευδωνύμως, *adv.* mendaci nomine, nomine rei non conveniente.

ψευδῶς, *adv.* falso, ementite. A ψευδὴς.

ψευσθεὶς, a. 1. part. pass. verbi ψεύδομαι.

ψεύσιζυξ, υγος, ὁ καὶ ἡ, osor mendacii. Ex ψεῦσις et ζυγόω.

ψεῦσις, εως, ἡ, mendacium. A ψεύδω.

ψεῦσμα, ατος, τὸ, idem et ab eod.

ψεύστειρα, ἡ, mendax, *Sibyll.* A ψευστὴς.

ψευστέω, ῶ, f. ήσω, mendacium dico, mentior; (2) fallor, scopum propositum non adsequor. Ψευστήσεις, ἐὰν' αὖτις τέλος μύθῳ ἐπιθήσεις, *Il.* 19, 107. A ψεύστης.

ψεύστης, ὁ, idem quod ψεύσης, *Man.*

ψεύστης, ᾱ, ὁ, mentitor, mendax. A ψεύδομαι.

ψεφαρός, ά, ρόν, non clarus. A ψέφος.

ψέφος, vel ψῆφος, tenebræ, obscuritas, *Hes.*

ψεφαυγής, ές, ὁ καὶ ἡ, obscurus. Ex ψέφος et αὐγή.

ψεφηνός, ή, όν, obscurus, non clarus, *Pind. Nem.* 3. A

ΨΕ΄ΦΟΣ, εος, τὸ, tenebræ, obscuritas.

ψέφω, tenebras offundo. A præc.

ψέω, minuo, idem quod ψάω.

ψῆγμα, ατος, τὸ, quod radendo, destringendo, et detergendo detractum; ramentum, *Gl. Vet.* bracceola; (2) parva particula, corpusculum minutissimum. Χρυσορροῦσι δ' ἐκ τῶ Καυκάσω πολλαὶ σηγναὶ ψήγμα ἀφανὲς, *Appian. B. Mithrid.* A ψήχω.

ψηκτής, οῦς, ὁ, idem quod

ψήκτρα, ας, ἡ, instrumentum quo radimus, radula, strigil. Ab eod.

ψήκτρια, et ψηκτρίς, pro ψήκτρα, *Steph.*

ψήλας, a. 1. part. act. verbi ψάλλω.

ψηλαφάω, ῶ, f. ήσω, tango, contrecto, *Gl. Vet.* palpo, tracto; (2) perscrutor, vestigo; (3) palpando seu attrectando reperio. Est verbum Macedonium, pro quo Attici dicunt ψαθάλλω, *Ern.* Μήποτε ψηλαφήσῃ με ὁ πατὴρ, *Gen.* 27, 12. Εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν αὐτὸν καὶ εὕροιεν, *Act.* 17, 27. Περὶ τῦ μὲν ἓν ἐψηλαφῶμεν ἐν σκότῳ τὰ πράγματα, *Arist. Pace*, 689. Θοιμάτιον, *id. Conc.* 315. Ex ψάλλω et ἁφή, *tactus.*

ψηλαφίω, pro ψηλαφάω, *V. L.*

ψηλάφημα, ατος, τὸ, contrectatio. A ψηλαφάω.

ψηλαφήσειε, 3. sing. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro ψηλαφήσαι.

ψηλάφησις, εως, ἡ, contrectatio, palpatio, *Gl. V.* tactus. Ab eod.

ψηλαφητὸς, ἡ, όν, contrectabilis, palpabilis, qui tactu percipi potest. Ab eod.

ψηλαφία, ας, ἡ, tactus, contactus, frictio.

ψηλαφίζω, palpo, perscrutor. Ab eod.

ψηλαφώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui sæpius contrectat et palpat. Ab eod.

ΨΗ΄Ν, ψηνός, ὁ, vermiculus vel culex in capificiis nascens, *Nic. Ther.* 736. (2) in fructu palmæ masculæ.

ψηνίζω, rado; (2) caprifico; (3) ineo, coeo, de Venere. Ἀυδίζων, καὶ ψηνίζων, *Arist. Eq.* 520. Ψηνίζομαι, rador, cinædus sum. Οὐδεὶς ποιήτης ὅσις ὐ ψηνίζεται, *Synes. Epist.* 104. A ψήν.

ψῆξις, εως, ἡ, rasura, frictio, detersio. A ψήχω.

ψῆς, ψηὸς, ὁ, sturnus, avis. Ἴρηκι ἐοικὼς Ὠκείῃ, ὅς' ἐφόβησε πολοιόν τε ψῆόν τε, *Il.* 16, 583. A ψαίρω.

ΨΗ΄ΣΣΑ, ης, ἡ, piscis e latorum genere, solea, passer marinus, *Ph.* rombus; (2) anas; (3) maledictum, de lurcone.

ψηστὸς, ἡ, όν, tersus, detersus, rasus. A ψάω.

ψῆττα, ης, idem quod ψῆσσα.

ψηττοειδὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, qui passerina est figura. Ex ψῆττα et εἶδος.

ψηφάω, ῶ, cogito, curo, ratiocinor, computo, *Hes.* A ψῆφος.

ψηφηφορέω, ῶ, suffragium calculo fero; (2) suffragio meo creo.

ψηφηφορία, ας, ἡ, suffragii aut sententiæ latio, *Suic.* A

ψηφηφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, suffragii seu suffragiorum lator, qui suffragium seu sententiam fert, *Suic.* Ex ψῆφος et φέρω.

ψηφιδοφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem.

ψηφίζω, fut. ίσω, calculis computo, supputo, *Gl. Vet.* calculor; computo; ψηφίζομαι, decerno; suffragium fero, scisco, statuo; ἐψηφισμένον, decretum, p. pass. part. Ταύτης ἐπιβολὴν ψηφιεῖ μίαν μόνην, *Arist. Vesp.* 766. Οὐκ ἂν ποτε δίκην κατ' ἄλλα φωτὸς ὧδ' ἐψήφισαν, *Soph. Aj.* 449. Ἐπείσε βοηθεῖν ψηφίζεσθε, *Dem. Phil.* 1. A ψῆφις.

ψήφινος, η, ον, e calculis factus s. constans.

ψῆφις, ίδος, ἡ, calculus, scrupus, lapillus; (2) calculus supputatorius; (3) lapillus pretiosus, gemma; *Il.* 21, 260. A ψῆφος.

ψηφίον, ᾱ, τὸ, calculus, gemma, *Ph.*

ψηφισάτω, 3. sing. a. 1. imper. act. verbi ψηφίζω.

ψήφισμα, ατος, τὸ, decretum, consultum, consultatio, rogatio, scitum, plebiscitum, *Ph.* A ψηφίζομαι.

ψηφισματοκλὴς, ῆ, ὁ, decretorum venditor. Vox *Comica.* Ψηφισματοπώλης εἰμὶ, *Arist. Av.* 1043.

ψηφισματῶδης, ες, ὁ καὶ ἡ, ad decretum pertinens, aut decreto similis; (2) decreti naturam aut vim habens. A ψήφισμα.

ψηφιστὴς, ῆ, ὁ, calculator, computator. A ψηφίζω. Hinc

ψηφιστικὸς, ή, όν, peritus computationum.

ψηφοθετέω, ῶ, opus tessellatum facio; *Ph.* ψηφοθετεῖ, tessellat. Ex ψῆφος et τίθημι. Hinc

ψηφοθέτημα, ατος, τὸ, opus tessellatum.

ψηφοθέτης, ᾱ, ὁ, tessellarius, tessellator.

ψηφοκλέπτης, ᾱ, ὁ, q. calculorum fur; præstigiator.

ψηφολογέω, artem circulatoriam exerceo; (2) mūsivo opere et vermiculato sterno, tessello. A ψηφολόγος.

ψηφολόγημα, ατος, τὸ, pavimentum tessellatum, opus musivum. A pr.

ψηφολογητὸν ἔδαφος, idem, *Ph.*

ψηφολογικὸς, ή, όν, pertinens ad circulatoriam artem, *it.* ad musivariam.

ψηφολόγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, circulator calcularius, qui celeritate versandi calculos spectantium oculos fallit; (2) structor operis musivi.

ψηφοπαικτέω, ῶ, calculis ludendo fallo, *Gl. V.* præstigior. A

ψηφοπαίκτης, ᾱ, ὁ, qui calculis ludit, qui calculis ludendo fallit; præstigiator, calcularius, *Ph. Athen.* 1, 15. Vide *Alciphr. Epistol.* 3, 20.

ψηφοπαιΐδιος, ᾱς, ἡ, ipse lusus, qui calculis fit, fallacia, quæ fit calculis, præstigiæ, *Gl. V.* Ex ψῆφος et παίζω.

ψηφοπώλης, ᾱ, ὁ, calculorum confector; (2) qui clam subdit calculos. A ποιέω.

ΨΗ΄ΦΟΣ, ᾱ, ἡ, lapillus, calculus; (2) lapillus pretiosus, gemma, *Gl. Vet.* (3) scrupus, calculus, quo luditur; (4) calculus, quo in computando utimur; (5) calculus, quo suffragium fertur in comitiis; unde (6) suffragium ipsum, seu sententia et decretum, quod calculis fertur; (7) potestas sententiæ aut suffragii de aliquo ferendi; (8) auctoritas, voluntas; (9) pumicosum auxilium, ut ψῆφος Θεῶ, ap. *Jos.* Ψῆφοι, tessellæ, calculi, *Gl. V.* A ψάω, quippe de iis, qui ab undis abluuntur et velut abraduntur.

ψηφοφορέω, ῶ, f. ήσω, suffragium seu sententiam fero; (2) suffragio meo creo. Ὑμεῖς δ' ἐπὶ τέτοις ψηφοφορήσατε, *Luc.*

ψηφοφορία, ας, ἡ, suffragii aut sententiæ latio, *Ph.* suffragium, decretum. A

ψηφοφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui suffragium fert calculo, *Gl. V.* suffragator. A φέρω.

ψήφωσις, εως, ἡ, pavimentum, sc. tessellatum, musivum *proprie*, *Gl. V.* Quasi a ψηφόω, ῶ, a ψῆφος.

ψηφωτὴ, ῆς, ἡ, glarea, *Gl. V.* Ab eod.

ψηφωτὸν, gemmatum, *Ph.* Ab eod.

ψήχω, fut. ξω, rado, frico; (2) fricando detergo, destringo; (3) attero, contero; (4) delinio, demulceo. Ψήχειν ἵππον, *Xen.* Ψήχει καὶ πέτεαν ὁ πολὺς χρόνος, *Epigr.* A ψάω.

ΨΙΑ΄, ᾶς, ἡ, lætitia; (2) ludus, voluptas, *Suid. P.* seu ψιὰς, parvus lapillus, gutta, v. c. roris, mica, &c. (2) idem quod παίγνιον, deliciæ. A ψίω, *Ern.*

ψιαδεῖν, ludere, sc. παιγνίοις. A ψιὰς, vel *Dor.* pro ψιάζειν.

ψιάδεσσι, dat. pl. *Ion.* et *Poët.* pro ψιάσι, a ψιὰς, *gutta.*

ψιάζω, roro, guttatim cado, minutatim stillo. A ψιὰς.

ψιαθηδὸν, *adv.* in modum tegetis. A ψίαθος.

ψιαθίδιον, ᾱ, τὸ, tegeticula. Ab eod.

ψιάθιον, ᾱ, τὸ, storeola, tegeticula, *Diosc.*

ψιαθοπλόκος, ᾱ, ὁ, tegetarius, *Gl. V.* Ex ψίαθος et πλέκω.

ψιαθοποιὸς, ᾱ, ὁ, tegetarius, *Ph.* qui tegetes facit. Ex ψίαθος et ποιέω.

ΨΙ΄ΑΘΟΣ, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, storea, teges; (2) planta e qua texuntur storeæ. Hinc

ψιαθώδης, ες, storeæ seu tegeti similis, aut e tegete factus.

ψιαίνω, reprehendo, q. a ψάω, potius a ψίω, quia reprehendendo seu vituperando detrahimus de fama alicujus, unde detrahere pro maledicere; (2) in partes parvas frango vel seco, *Ern.*

ψιαρὸς, ρὰ, ρὸν, roris instar exhilarans; (2) odorus. A ψιὰ.

ψιὰς, άδος, ἡ, roris gutta, stilla minuta et exilis; (2) ros. Αἱματοέσσας δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε, *Il.* 16, 459. Ab eodem.

ψίδες, αἱ, idem quod ψιάδες.

ψίεις, ισσα, εν, hilaris, beatus, felix. A ψιὰ.

ψίζω, lacrimo: quia lacrimæ guttatim caduntur.

ψιθία, ᾶ, vitis species, *Nic.*

ΨΙ΄ΘΟΣ, ᾱ, ὁ, convicium.

ψίθυρ, ύρος, ὁ, idem quod ψίθυρος, *Theoph. Sch.*

ψιθύρα, ας, ἡ, instrumentum quoddam musicum. A ψίθυρος.

ψιθυρίζω, f. ίσω, susurro, mussito; (2) obtrecto, obloquor, occulta delatione accuso. Ὁπότ' ἂν πλάτανος πτελέᾳ ψιθυρίζῃ, *Arist. Nub.* 1004. Ἀλλήλοις ψιθυρίζον, *Theocr.* 27, 68. A ψίθυρος.

ψιθυρίσδειν, inf. act. *Dor.* pro ψιθυρίζειν.

ψιθύρισμα, ατος, τὸ, susurrus et lene murmur. A ψιθυρίζω.

ψιθυρισμὸς, ᾶ, ὁ, susurratio; (2) occulta criminatio. Ab eod.

ψιθυριστὴς, ᾶ, ὁ, susurrator; (2) occultus criminator. Ab eod.

ΨΙ΄ΘΥΡΟΣ, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, tenuiorem et exiliorem sonum edens, susurrum, sibilum. Qu. a ψίω, *tenuo.*

ψίθυρος, ᾱ, ὁ, susurrus; (2) susurro, qui maledicis susurris alios traducere solet. A præc.

ψιλαγίνα, ἡ, munus ductoris velitum. A

ψιλαγὸς, ᾶ, ὁ, dux levis armaturæ militum, ductor velitum. Ex ψιλὸς, *veles*, et ἀγός.

ψιλεὺς, έως, ὁ, in edito et arduo loco chori consistens, *Suid.* (2) qui in postremi chori loco est, *Hes.* A ψιλὸς.

ψιλῆται, οἱ, velites, milites levis armaturæ. Ab eod.

ψιλίζω, nudo, deminuo. Ab eod.

ψιλικὸς, ἡ, όν, leviter armatus; τὰ ψιλικὰ τῶν ταγμάτων, sunt ἀκροντισταὶ, τοξόται et σφενδονῆται, *Ern.* Ab eod.

ψιλισμὸς, ᾶ, ὁ, diminutio, extenuatio, spiritus asperi mutatio in lenem, seu pronunciatio per spiritum lenem. A ψιλίζω.

ψιλογραφέω, scribo litera ψιλῇ, nuda, non diphthongo, vel etiam litera spiritu leni, non aspero, signata. Ex ψιλὸς et γράφω.

ψιλοδάκτις, ίδος, ἡ, scil. σφαιρινὴ, tapes non villosus, et veluti nudus, præ illo, qui dicitur ἀμφίπαπις, genus stragulæ, vestis villosæ. A δάκτις.

ψιλοκιθαριστὴς, ᾶ, ὁ, nudus citharista, i. e. qui tantum cithara ludit, non accinit voce.

ψιλοκιθαριστικὴ, ἡ, scientia et ars illa ludendi nuda cithara, *Ath.*

ψιλοκόρσης, sive ψιλοκόρρης, ες, ὁ, qui glabro et depili capite est. Ex ψιλὸς et κόρση.

ψιλόκυρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem, *Gl. V.* attonsus. Ex ψιλὸς et κυρέω.

ψιλομετρέω, ᾶς, ἡ, metri seu carminis nuditas et tenuitas; *Aristot. Art. Poët.* Ex ψιλὸς et μέτρον.

ΨΙΛΟ΄Σ, ή, όν, nudus, v. e glaber, depilis, inermis; (2) nudus, inerus, ut aqua pura; (3) tenuis, exilis, vilis; (4) ψιλοὶ, milites, i. e. levis armaturæ, qui et γυμνῆτες.

ψιλοτάτις, ίδος, ἡ, idem quod ψιλόδακτις.

ψιλότης, ητος, ἡ, nuditas, glabrities, tenuitas. A ψιλὸς. Unde

ψιλόω, ῶ, fut. ώσω, attenuo, nudo, privo; (2) deglabro, depilo; (3) spiritu leni profero, vel noto; ψιλοῦμαι, glabresco, *Gl. Vet.* ἐψιλωμένος, nudatus, p. pass. part.

ψίλον, ᾱ, τὸ, ala, *Laconice.*

ψίλωθρον, ᾱ, τὸ, medicamentum, quo utuntur in deglabrando et depilando corpore; *peculiariter*, vitis alba, apud *Diosc.* et *Nic. Th.* 902. A ψιλόω.

ψίλωμα, ατος, τὸ, glabrities; (2) denudatio ossis, ap. *Medicos.*

ψιλῶς, *adv.* nude, leviter, tenuiter; (2) cum tenui litera vel spiritu. A ψιλὸς.

ψίλωσις, εως, ἡ, nudatio, deglabratio; (2) spiritus lenis frequens usus. A ψιλόω.

ψιλωτὴρ, ῆρ, ὁ, qui glabrum facit quem, vulsor pilorum; (2) qui alterum nudat, privat aliqua re; (3) qui leni spiritu verbum pronunciat, quod alias aspero profertur. A ψιλόω.

Ψιλωτικὸς, ἡ, ὸν, qui gaudet verborum ψιλώσεσιν et leni spiritu, ut dialectus Æolica et Ionica. Ab eod.

Ψιμμύθιον, sive Ψιμύθιον, ε, τὸ, cerussa, genus coloris, quo faciem fucare solent. Reperitur etiam Ψιμμίθιον, et Ψιμίθιον; sed justa et Attica scriptura est Ψιμύδιον, ut Æolica forma Ψιμύθιον, *Ern.* A Ψίμμυθος sive Ψίμυθος.

Ψιμμυθιοφάνης, ους, ὁ καὶ ἡ, cerussæ similis, cerussam referens. A φαίνω.

Ψιμμυθιόω, ῶ, cerussa illino, seu dealbo, cerussa fuco; *Plut.* in *Alcibiad.* A Ψιμμύθιον.

Ψιμμυθισμὸς, οῦ, ὁ, ipsa actio fucationis per cerussam. Quasi a Ψιμμυθίζω.

ΨΙ'ΜΜΥΘΟΣ, sive Ψίμυθος, ε, ὁ, cerussa.

ΨΙ'ΝΑΘΟΣ, ε, ἡ, capra silvatica, *Hes.*

Ψινάζω, foliorum defluvium patior. A

Ψινὰς, ἀδος, ἡ, ut Ψινὰς ἄμπελος, vitis, cui fructus decidit seu defluit. A Ψίνομαι.

ΨΙ'ΝΔΟΜΑΙ, fleo, *Hes.*

ΨΙ'ΝΟΜΑΙ, acinos defluere sino, *de vite.* (2) fleo. A Ψίω.

ΨΙ'ΝΘΟΣ, ὁ, delectatio, *Hes.*

ΨΙ'ΝΘΙΟΣ, ία, ιον, vilis; (2) vitiosus, *Hes. Suid.*

ΨΙ'Ξ, Ψιχὸς, ἡ, mica, minutum frustulum panis friati, *Ph.*

Ψίσις, εως, ἡ, contritio; (2) interitus; (3) vituperium. A Ψίω.

Ψίττα, cito. Vox pastorum gregem ad festinandum incitantium.

Ψιττάδιον, τὸ, *Dim.* pro Ψίττα, *Ath.*

Ψιττάζειν, pastoritium Ψίττα sonare.

ΨΙΤΤΑ'ΚΗ, ης, ἡ, psittaca, Indica avis, humanam vocem imitans.

ΨΙΤΤΑΚΟ'Σ, ε, al. Ψίττακος, ε, ὁ, psittacus.

Ψίττιον, τὸ, frustulum, panis; v. Ψιχίον. A Ψίω.

Ψιττοειδὴς, ὲς, passeris piscis effigiem repræsentans, *Ath.*

Ψιχάφταξ, αγδς, ὁ, raptor micarum; nomen proprium muris, in *Batrachom.* v. 24. Ex Ψιχὲ et ἁφταξ.

Ψιχίον, ε, τὸ, parva mica, minutissimum panis friati frustulum. *Dim.* a Ψίξ.

Ψιχιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, micæ speciem gerens, minutus instar micæ. A Ψιχίον.

Ψιχολογέω, ῶ, micas lego, *Gl. V.* Ex Ψιχὲ et λέγω.

Ψίχω, cibum do, *V. L.*

ΨΙ'Ω, minutatim frango, contero, tenuo. Οὐ γάρ τις αὐτῶν Ψίσεται πύρνον γνάθῳ *Lyc.* 639.

Ψόα, vel Ψοὰ, ᾶς, ἡ, lumbus; Ψόαι, vel Ψοιαὶ, duo maximi musculi in interna lumborum regione siti, *Gl. V.* Ψόα, clunis.

Ψογερὸς, ᾶ, ὸν, ad reprehendendum proclivis, conviciator, vituperator; (2) vituperabilis. A Ψόγος.

Ψογέω, ῶ, f. ήσω, criminor, vitupero. Ab eodem.

Ψόγιος, idem quod Ψογερὸς, *Hes.*

Ψόγος, ε, ὁ, contumelia, reprehensio, vituperium. A Ψέγω.

Ψοδάλλων, strepo, *Hes.* A Ψοδὲς.

ΨΟΘΟ Σ, ε, ὁ, tumultus. At Ψοβδς, ὴ, ὸν, niger, *Hes.*

ΨΟ'ΘΟΣ, ε, ὁ, immundities, *Hes. Suid.*

Ψοια, pro Ψόα, *Suid.*

Ψοΐτης, ε, ὁ, lumbaris. A Ψοιά.

Ψοΐδης, έστσα, έν, fumidus, fumosus; (2) flammeus, flammans, ardens. A Ψόλος.

Ψολοκομία, ας, ἡ, fumosa, seu vana et inanis jactantia. Ex Ψόλος et κόμπος.

Ψολοκομίας, ε, ὁ, fumidus, i. e. vanus et levis jactator. A præc.

ΨΟ'ΛΟΣ, ε, ὁ, fumus; (2) flamma; (3) fuligo.

Ψοφέουσα, part. præs. f. g. act. *Dor.* pro Ψοφέουσα. a

Ψοφέω, ῶ, f. ήσω, strepitum seu crepitus edo; sono, crepo, strepo, *Gl. V.* Ἐψόφησεν ἄμπελος, *Arist. Pace*, 610. A Ψόφος. Hinc

Ψόφημα, ατος, τὸ, sonitus, crepitus.

Ψόφησις, εως, ἡ, sonitus, sibilus.

Ψοφητικὸς, ἡ, ὸν, strepitum edens, strepens; (2) qui strepitum et sonum edere potest.

Ψοφοδεέια, ας, ἡ, inanis timor, timiditas. A

Ψοφοδὴς, ὲος, ὁ καὶ ἡ, ad quosvis sonos, seu crepitus, aut strepitus expavescens, i. e. admodum meticulosus, formidolosus, pavidus. Ἐγὼ μὲν δὴ καὶ τοῦτο τοὺς αἰσθησιν ὀξὺν καὶ ψοφοδεὲς τὸ ξῶον, *Plut.* in *Camil.* cap. 27. de anseribus loquens. Ex Ψόφος et δέος.

Ψοφοδέως, *adv.* timide, meticulose.

Ψοφοειδὴς, ὲς, strepens. Ab εἶδος.

Ψοφοειδῶς, *adv.* tumultuose, *Hes. Vox suspecta.*

Ψοφομήδης, ὁ, cui strepitus, seu sonitus curæ sunt, *Ep.*

Ψοφοποιὸς, ὁ, strepitum faciens, sonum edens, *Thuc.*

ΨΟ'ΦΟΣ, ε, ὁ, strepitus, crepitus, fragor, sonus, sonitus; (2) quicquid inanem sonum habet, ut vana promissa, disputationes inanes. Hinc

Ψοφώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, crepitu seu sonitu plenus, sonorus, sonans.

Ψύα, ας, ἡ, idem quod Ψόα, *Gl. Vet.* Ψυὰ, lumbus.

Ψυγεῖον, ε, τὸ, locus seu vas, in quo aliquid frigescit. A Ψύχω.

Ψυχὲς, έως, ὁ, qui aliquid frigefacit, *Gl. V.* refrigerium. Ab eod.

Ψυχήσομαι, f. 2. ind. pass. verbi Ψύχω.

Ψύγμα, ατος, τὸ, frigus; (2) medicamentum refrigerandi; (2) refrigeratio; (4) flabellum. Ab eod.

Ψυγμὸς, ὃ, ὁ, refrigeratio; (2) siccatio, exsiccatio, *Gl. Vet.* perfrictio, perfricatio. A

ΨΥΤΩ, f. ξω, sicco, arefacio; *Pass.* obrigeo. Καὶ ἐψυξαν ἑαυτοῖς ψυχικὸς κύκλος τῆς παρειμωλίης, *Num.* 11, 32. Πᾶσα μὲν ἐψύχθην χιόνος πλέον, *Theocr.* 2, 106.

Ψυδρὸς, et Ψυδρὸς, idem quod Ψεύσης, *Æsch. Lyc.*

Ψυδράκιον, ε, τὸ, papula, pustula, *Gl. Vet.* A

Ψύδραξ, κος, tuber, *Gl. Vet.* Ψύδρακες, papulæ, pustulæ.

Ψυθίζω, susurro. A Ψυθὸς.

Ψυθιστὴς, οῦ, ὁ, susurrator. Ab eod.

Ψύθος, mendacium, criminatio, *Dor.* pro Ψεῦδος.

Ψυθὸς, falsus; idem quod Ψευδὴς, item susurro.

Ψυκτὴρ, ῆρος, ὁ, refrigerator, vas, in quo pocula abluuntur, et vinum refrigeratur; vel vas æreum, vel alius materiæ, quod vino plenum in symposium inseretur, et tripodi imponebatur; (2) locus frigidus. A Ψύχω.

Ψυκτήριον, τὸ, vasa in quibus vinum refrigeratur, *Ath.*

Ψυκτηρίας, ε, ὁ, idem quod Ψυκτὴρ, *Eust.*

Ψυκτηρίδιον, ε. τὸ, parvus Ψυκτήρ.

Ψυκτήριος, refrigeratorius, aptus ad refrigerandum, *Gal.* A Ψύχω.

Ψυκτικὸς, ἡ, ὸν, frigefaciendi vim habens. A

Ψυκτὸς, ὴ, ὸν, refrigeratus; (2) qui refrigerari potest. A Ψύχω.

ΨΥ'ΛΛΑ, ης, ἡ, pulex; (2) genus phalangii. Hinc

Ψυλλίζω, pulices venor, *Gl. V.* pulico.

Ψύλλιον, ε, τὸ, psyllium, vel pulicaris herba.

Ψυλλόβρωτα, τὰ, quæ a pulicibus adesa et corrosa sunt.

Ψυλλοκαπατοχώλιον, pulex saltans super pellem, *Arist. Thesm.* 1190. Vox *Comica.* A Ψύλλα, κατὰ, et κώδιον.

Ψύλλος, ε, ὁ, pulex.

Ψυλλοτοξότης, ε, ὁ, ap. *Lucian.* Ψυλλοτοξόται, sagittarii, qui in magnis pulicibus equitant, risus et joci causa ficti.

Ψυλλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, pulicosus, *Gl. Vet.* A Ψύλλα.

Ψύλων, ωνος, ὁ, psylon, piscis, *Aristot.*

Ψύξις, εως, ἡ, refrigeratio; *item* flatus.

Ψύττα, cito; vox incitantis ad festinandum, ut Ψίττα; *Eur. Cyclop.* 49.

Ψυττὸν, ὸ, τὸ, sputum, saliva.

ΨΥ'ΤΤΟΣ, η. ον, pinguis, *Suic.*

Ψύττω, spuo, *Hes.*

Ψυχᾷ, dat. sing. *Dor.* pro Ψυχῇ.

Ψυχαγωγέω, animas duco seu deduco; (2) animum flecto et attraho, seu allicio; (3) animum oblecto; (4) animam ago extremam; Ψυχαγωγέμενος, animatus, *Ph.* Οὐ ψυχαγωγεῖ Σωκράτης, *Arist. Av.* 1560. Ψυχαγωγεῖσθαι ταῖς κολακείαις, *Dem.* Ἵνα ἐκ τῆς μουσικῆς ψυχαγωγῶνται, *Ælian. V. H.* 2, 39.

Ψυχαγωγία, ας, ἡ, animarum eductio; (2) animi oblectatio, recreatio, delinitio, omninoque ea, quibus animus placatur aut capitur, *Ph.* animatio.

Ψυχαγωγικὸς, ἡ, ὸν, habens vim ducendi et flectendi animum, alliciens, oblectatorius. A

Ψυχαγωγίον, ε, τὸ, locus arte aut natura ita suavis, ut homines alliciat, ad se trahat.

Ψυχαγωγὸς, ὅ, ὁ καὶ ἡ, ductor, seu deductor animarum, qui animas ex inferis educit et evocat, responsaque ab ipsis de rebus quæsitis postulat, *Epith.* Mercurii; (2) qui animos hominum flectit et ducit, quo vult; (3) deceptor; (4) qui captivos abripit in servitutem. Ex Ψυχὴ et ἄγω.

Ψυχάζω, frigus capto, *Suid.* A Ψύχος.

Ψυχαπάτης, ε, ὁ, mentem fallens vel decipiens, *Suic.* Ex Ψυχὴ et ἀπατάω.

Ψυχάριον, ε, τὸ, animula, parva anima, *Dim.*

Ψυχασγὴς, ὅ, ὁ, qui frigus captat. A Ψυχάζω.

Ψύχει, dat. sing. pro Ψύχεϊ, a Ψύχος.

Ψυχεινὸς, ὴ, ὸν, frigidus; (2) gelidus. A Ψύχος.

Ψυχείον, vel Ψύχιον, idem quod Ψυγεῖον, *Eust.*

Ψυχεμπορικὸς, ὴ, ὸν, ἡ Ψυχεμπορικὴ, quæstus mangonicus, negotiatio mangonica.

Ψυχέμπορος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui animas negotiatur seu nundinatur, viventium negotiator, venalitiarius, mango.

ΨΥ'ΧΗ, ης, ἡ, papilio, quia symbolum fuit animæ.

Ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima; (2) vita; (3) animus, ratio; (4) cupiditas animi, etiam honesta; (5) strenuitas, ferocia; (6) homo, pars pro toto.

Ψυχήϊος, ε, ὁ, animatus, anima præditus, vivus. A Ψυχή.

Ψυχίδιον, ε, τὸ, animula. *Dim.* a Ψυχή.

Ψυχίζομαι, algeo, frigesco, *Gl. V.* A Ψύχος.

Ψυχῖκὸς, ὴ, ὸν, ad animum vel animam pertinens, animalis; est etiam, (2) vitalis, ut δᾶφα Ψυχικὰ, victimæ vitales crudentæ; (3) animosus, indulgens cupiditatibus. Ab eod.

Ψυχικῶς, *adv.* animaliter; (2) animo.

Ψυχινὸς, pro Ψυχεινὸς, *Theophr.*

Ψυχμὸς, ε, ὁ, idem quod Ψύχος, *Man.*

Ψυχολακὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, animam damno adficiens. Ex Ψυχὴ et βλαπτω.

Ψυχοβόρος, ὁ καὶ ἡ, animi vorax, *Synes.*

Ψυχογονία, ἡ, origo animæ.

Ψυχοδαΐστης, ε, ὁ, animam lædens, *Epith.* Bacchi. Ex Ψυχὴ et δαΐζω.

Ψυχοδιαβάτορος, ε, ὁ καὶ ἡ, animam penetrans.

Ψυχοδοτὴρ, ῆρος, ὁ, animæ dator; (2) qui vitam largitur.

Ψυχοειδὴς, ὲς, ἡ, animæ similis; item pro Ψυχικὸς· τὸ Ψυχοειδὲς, anima, natura animæ. Ex Ψυχὴ et εἶδος.

Ψυχόθερ, *adverb.* ex animo, *Gl. Vet.* A Ψυχὴ.

Ψυχόλεθρος, ε, ὁ, pernicies animi; (2) *adj.* ὁ καὶ ἡ, animis perniciem adferens.

Ψυχολιπὴς, ὲς, animi seu animæ deliquium afferens, *Ep.*

Ψυχομαντεῖον, ε, τὸ, locus, ubi animæ sacrificiis coactæ responsa dabant consulentibus.

Ψυχομαχέω, ῶ, f. ήσω, ad extremum usque spiritum depugno, animosa contentione dimico, strenue et fortissime depugno. Ἀλλὰ μένωσι ψυχομαχέοντες ἕως ἂν περιγένωνται τῶν ἐχθρῶν, *Polyb.* Ex Ψυχὴ et μάχομαι. Unde

Ψυχομαχία, ας, ἡ, acris ac vehemens dimicatio, ad extremum usque spiritum producta dimicatio, *Gl. V.* jurgium.

Ψυχομίγνης, ὲς, cui animus admixtus est, seu inest, ut homo. Ex Ψυχὴ et μίγνυμι.

Ψυχοπλάνης, animos in errorem inducens, *Epith.* Bacchi. Ex Ψυχὴ et πλάνη.

Ψυχοπομπεῖον, ε, τὸ, locus, ex quo animæ defunctorum ad inferos deducuntur; vel locus, ubi ex inferis sedibus evocantur et interrogantur de rebus futuris. A

Ψυχοπομπὸς, ὅ, ὁ, animarum deductor, qui animas defunctorum ad inferos transmittit seu deducit, *Epith.* Mercurii.

Ψυχορόφος, ε, ὁ καὶ ἡ, animam, i. e. sanguinem sorbens. Ex Ψυχὴ et ῥοφέω.

Ψυχορραγίαν, ῶ, f. ήσω, abrumpitur mihi anima, animam ago, singultio. Ἢ νῦν κατ' οἶκους ἐν χεροὶν βασάζεται Ψυχορραγῶσα, *Eurip. Alc.* 20. et *Herc. Fur.* 324. A Ψυχορράγης.

Ψυχοβάρβᾱγις, εος, ὁ καὶ ἡ, cui anima abrumpitur, animam agens, singultans. Ex Ψυχὴ et ῥήγνυμι. Hinc

Ψυχορραγία, ας, ἡ, singultatio v. suffocatio.

Ψυχορραφέω, ῶ, animam, i. e. sanguinem, exsugo seu exsorbeo.

Ψύχος, εος, τὸ, frigus, algor. A Ψύχω, refrigero.

Ψυχοσσόος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, animam vel animas servans, *Poët.* pro Ψυχοσόος.

Ψυχοσασία, ας, ἡ, animarum statio, vel animarum bilanci impositarum ponderatio. Ex Ψυχὴ et σάσις.

Ψυχοσόλυς, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, animas amandans, animas mittens. Ex Ψυχὴ et σέλλω.

Ψυχοταπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, mentem exedens, de re amatoria. Ex Ψυχὴ et τήκω.

Ψυχοτροφέω, ῶ, seu Ψυχοτρεφέω, in frigidis locis nutrio, *Sibyl.*

Ψυχότροφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui frigore alitur vel gaudet; Ψυχότροφον, nomen herbæ. Ex Ψύχος et τρέφω. Unde

Ψυχοτρόφος, ὁ καὶ ἡ, frigore recreans, *Epith.* auræ.

Ψυχαλκέομαι, ῦμαι, animam traho. Ex Ψυχὴ et ἕλκω.

Ψυχόλαχος, herba quædam, *Hes.*

Ψυχοφθόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, animæ exitium ferens, lethifer. Ex φθείρω.

Ψυχρωδὴς, ὲς, animæ naturam habens, quatenus corpus movet, *Epith.* alarum; vel ventos, frigus producens, *M. Mus.* A Ψυχὴ vel Ψύχος.

Ψυχόω, ῶ, f. ώσω, animo, animatum reddo, animam et vitam indo; Ψυχόομαι, ῶμαι, animatus fio. Τὶς λίθοι ἐψύχωσι; *Epigr.* Ἄπνοον ἐψύχωσι δέμας νεκυοστόος ἠχώ, *Nonn. Paraphr.* 14, 44. A Ψυχή.

Ψυχραίνω, fut. ανῶ, refrigero; Ψυχραινόμενος, frigens, *Gloss. Vet.* A Ψυχρός. Hinc

Ψυχρασία, ας, ἡ, frigefactio.

Ψύχρευμα, τὸ, frigus; (2) ineptiæ. A

Ψυχρεύω, et Ψυχρεύομαι, frigide loquor, aliquid loquor, quod omni gratia careat. A Ψυχρός.

Ψυχρήλᾶτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, malleo ductus et in aquam frigidam mersus, *Plut.* in *Brut.* cap. 1. Ex Ψυχρὸς et ἐλαύνω.

Ψυχρία, ας, ἡ, frigiditas. A Ψυχρός.

Ψυχρίζω, f. ίσω, refrigero; Ψυχρίζομαι, frigesco, *Gl. V.* Ab eod.

Ψυχρισ-ὸν, refrigeratum, *Gloss. Vet.* A præc.

Ψυχροβᾰφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, frigida tinctus seu imbutus, in frigidam demersus. Ex Φυχρὸς et βάπτω.

Ψυχροδόχος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, q. d. frigidam recipiens, frigidarius, *Suic.* Ex δέχομαι.

Ψυχρολογέω, ῶ, futur. ήσω, frigide dico, frigida oratione vel frigido sermone utor.

Ψυχρολογία, ας, ἡ, dictio frigida, sermo frigidus. A

Ψυχρολόγος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui frigide dicit, qui frigida oratione utitur. Ex λόγος.

Ψυχρολουσία, ας, ἡ, lavatio in frigida aqua, lavacrum frigidum. Ex Ψυχρὸς et λούω.

Ψυχρολουτέω, frigida lavor, frigido lavacro utor, frigida perfundor, *Plut.* Ex iisdem.

Ψυχρολούτης, ου, ὁ, qui frigida lavatur, vel lavari solet.

Ψυχρολουτρέω, ῶ, idem quod Ψυχρολουτέω.

Ψυχροποιητικὸς, ἡ, όν, refrigerandi vim habens. Ex Ψυχρὸς et ποιέω. Unde

Ψυχροποιός, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, frigidum faciens.

Ψυχροποσία, ας, ἡ, frigidæ potus, frigida potio. Ex Ψυχρὸς et πόσις.

Ψυχροποτέω, ῶ, frigidam poto, frigidæ potu delector. A

Ψυχροπότης, ου, ὁ, frigidæ potor, qui frigidæ potu delectatur.

Ψυχρὸς, ρὰ, ρὸν, frigidus, gelidus, algidus; (2) ineptus, ridiculus et jejunus in verbis; (3) levis, nil valens; (4) tenuis, miser, ut βίος Ψυχρὸς, &c. Ψυχρὸν δ' ἕλε χαλκὸν ὀδοῦσι, *Il.* 5, 75. A Ψύχω.

Ψυχροσαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, frigide stillans, *Arct.* Ex Ψυχρὸς et σαγή.

Ψυχρότης, τητος, ἡ, frigiditas, frigus; *Metaph.* segnities; (2) jejunitas, absurditas. Και μὴ, πρὸς Διὸς καὶ θεῶν μηδεμίαν Ψυχρότητα καταγνῷ μηδεὶς, *Dem.* pro *Cor.* A Ψυχρός.

Ψυχροφάνταβμα, ατος, τὸ, commentum frigidum, ineptum, vanum, vel species vana, *Hes.*

Ψυχροφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, frigidam metuens.

Ψυχροφόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, frigidam ferens, *Gl. Vet.* Ψυχροφόρειον, frigidarium. Ex φέρω.

Ψυχρῶς, *adv.* frigide; (2) inepte, jejune.

ΨΥΧΩ, fut. ξω, frigefacio, refrigero; (2) sicco, arefacio; (3) flo, spiro; ἐψυγμένος, frigefactus, perf. pass. part. Ψυγείς, idem, aor. 2. pass. part. Ψυγήσομαι, fut. 2. pass. Καὶ Νότος ἐψύξησιν αὐτὰ πρὸς τὸν ἥλιον, *Jerem.* 8, 2. Ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν, *Matt.* 24, 12. Κᾶτα Ψυγίσῃ περιέφυσαν περίκαλι, *Arist. Nub.* 151.

Ψύχωσις, εως, ἡ, animatio et q. d. animæ inditio, animæ possessio. A Ψυχόω.

Ψυχωφέλεια, ας, ἡ, animæ emolumentum. A

Ψυχωφελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, animam juvans, animæ vel animo utilis. Ex Ψυχὴ et ὠφελέω.

ΨΩ´Α, ας, ἡ, fœtor; odor teter, *Suid.*

Ψωδαφέος, squalidus, *Hes.*

Ψώζω, ησ. ἡ, pruritus cum fœtore; (2) morbi species, *Angl.* SCURVY. A Ψώα.

ΨΩ´ΘΙΟΝ, ᾱ, τὸ, frustulum, mica; (2) inferior crusta panis.

Ψωΐα, ας, ἡ, odor teter, *Hes.* Ψώζα, *Etym. M.* Ψώα, *Suid.* et *Voss.* A Ψώα.

Ψώϊζος, ᾱ, ὁ, fœtor; (2) excrementum liquidum; (3) inquinamentum; (4) situs, squalor, *Lex. Græc.* Ab eod.

Ψώκτης, ᾱ, ὁ, quadratarius; est *proprie* marmorarius, quia circa quadrata occupatur. Quasi a Ψώχω, pro λειτρύνω.

Ψωλὴν, ῆς, ἡ, glans penis denudata; (2) mentula. A Ψωλός. Hinc

Ψωλιείς, ντος, ὁ, mentulatus, mutoniatus, *Gl. V.*

ΨΩΛΟ´Σ, ῆ, ὁ, verpus, apella, recutitus; (2) titio, vide Ψόλος.

Ψωμίζω, fut. ίσω, *Att.* Ψωμιῶ, buccea seu turunda in os inserta pasco et nutrio; (2) pasco, *Gl. Vet.* cibo; (3) in pastum consumo. Κέκραχθι, τῦτο δ' (παιδίον) ἐδίετο σῦ Ψωμιεῖς, *Arist. Thesm.* 699. Ἡ δ' ἔλυσεν, ἡ δ' ἐψώμισεν, *id. Lys.* 19. A Ψωμός.

Ψωμίον, vel Ψώμιον, ᾱ, τὸ, frustulum, quod ori ingeritur, offula, offella, *Gl. V.* buccella panis, *Dim.* ab eod.

Ψώμισμα, ατος, τὸ, frustum rei esculentæ, quantum bucca possit semel capere; (2) buccea, buccella. A Ψωμίζω.

Ψωμοκολακτέω, adsentor et adulor, cibi causa. A

Ψωμοκόλαξ, ακος, ὁ, parasitus. Ex Ψωμός.

Ψωμοκόλακος, ᾱ, ὁ, parasitus vorax, qui dum comedat vel colaphos infligi sibi patitur.

Ψωμολύθρος, ᾱ, ὁ, pernicies, seu helluo buccearum.

Ψωμοστωλεῖον, τὸ, locus ubi panes vendibiles expositi jacent, apud pistores. A πωλέω.

ΨΩΜΟ´Σ, ῦ, ὁ, frustum, buccella, mansum.

ΨΩ´ΡΑ, ας, ἡ, scabies; (2) arborum impetigo; (3) pyrausta, phalæna. A Ψάω, *frico.*

Ψωραγριάω, ῶ, scabie fera laboro, *Levit.* 22, 22. Ex Ψώρα et ἄγριος.

Ψωραλέος, έα, έον, scabiosus, *Gl. Vet.* A Ψώρα.

Ψωρίασις, εως, ἡ, scabies. A

Ψωριάω, scabie laboro, psora infestor, *Gl. V.* Ψωριῶ, scabio; et Ψωριῶν, scabiosus, *Gl. V. Diosc.* A Ψώρα. Unde

Ψωρικὸς, ἡ, όν, faciens contra scabiem.

Ψωροστάκιοι, οἱ, viles pisciculi, *Hes.*

Ψωρὸς, ρὰ, ρὸν, scaber, scabiosus, pruriens, *Gl. V.*

Ψῶρος, ᾱ, seu Ψωρὸς, ῦ, ὁ, pædico, *Hes.*

Ψωροφθαλμία, ας, ἡ, lippitudo scabra, pruriginosa oculorum scabies. Ex Ψώρα et ὀφθαλμός.

Ψωρόφθαλμος, εος, ὁ καὶ ἡ, scabiosus, scabidus, vel scaber. A Ψώρα.

Ψωχὸς, ᾱ, ὁ, terra arenosa. A Ψώχω, *attenuo.*

Ψῶχος, ᾱ, ὁ, pro Ψωχὸς, *Suid.*

ΨΩ´ΧΩ, fut. Ψώξω, in frusta comminuo, attenuo, comminuo. Καὶ ἔτιλλον οἱ μαθηταὶ αὐτῦ τὰς στάχυας, καὶ ἤσθιον, Ψώχοντες ταῖς χερσὶ, *Luc.* 6, 1.

Ψώω, f. ώσω, idem quod Ψάω· Ψῶσαι, mutare, mulcere, *Hes. Ern.*

Ω

Ω, Litera Græcorum vigesima quarta et ultima, quæ suo nomine ω μέγα sive ὁ *magnum* appellatur, et Hebræo Cholem respondet; (2) nota numeralis, valens *octingenta*; et, cum lineola inferne appicta (ω), *octingenta millia*; (3) in *N. T. Metaph.* pro fine, ultimo, seu extremo accipitur, et est idem quod ὁ ἔσχατος, prout ex adverso α et principium, et primum, seu eum, qui omni principio prior atque antiquior est, notat. Ἐγώ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, *Apocal.* 1, 11.

Ὦ, *adv. vocantis* et *exclamantis*, o!

Ὦ, *adv. admirantis*; (2) *dolentis*, o! oh!

Ὦ, *sim*, præs. conj. verbi εἰμὶ, *sum.*

Ὦ, *miserim*, a. 2. conj. act. verbi ἵημι, pro ἔω, *mitto.*

ὯΙ, *cui*, dat. sing. ab ὅς.

Ὠά, Ἄας, et Ὤα, ας, ἡ, pellis ovina; (2) vestis inferior vel etiam superior; (3) limbus vestimenti circa imam partem. Ab οἶς, *ovis.*

Ὠὰ, ῶν, τὰ, nom. pl. ab ᾠὸν, *ovum.*

Ὠάζω, f. άσω, audio. Ab Ὤας.

Ὠάριον, ᾱ, τὸ, ovulum. *Dim.* ab ᾠόν.

Ὦας, τὸ, auris, *Dor.* pro Ὠας. Ab Ὄς.

Ὠδάζω, f. ξω, dispesco et distribuo populum in partes; *Laconicum.* Ab Ὠδή. Unde

Ὠδάτης, ᾱ, ὁ, tribulis, contribulis, *Hes.* Vox *Laconica*, *Plut.* in *Lycurg.* cap. 6.

ὨδΗ`, ῆς, ἡ, tribus, pars populi, *Lacon.*

Ὠδηδ, Obed. Nomen viri Hebr. ἄλλτων, *Serviens.*

Ὦγα, *aperui*, perf. ind. med. verbi οἴγω, *aperio.*

Ὦ ἀγαθὲ, *o bone*, *Dor.* pro Ὦ ἀγαθὲ, voc. sing. ab ἀγαθὸς, *bonus.*

Ὠγήν, Oceanus, *Hes.* Hinc Ὠγενίδαι, Oceanidæ.

Ὠγμὸς, ῦ, ὁ, stertor, *Æschyl. Eum.* 126.

Ὤγνυντο, 3. plur. imperf. indic. pass. verbi οἴγνυμι, *aperio.*

Ὦγον, *aperiebam*, aor. 2. ind. act. v. οἴγω.

Ὠγύγιος, ᾱ, ὁ, Ogygius; (2) antiquus, venustus; (3) magnus. Ab Ogyge, rege Atticæ antiquissimo.

Ὤγυιὸς, ἡ, palus, lacus, *Suic.* Ab ἀγείρω.

Ὦ ἔγὼ, *Dor.* pro Ὦ ἐγὼ, *quod ego.*

Ὦδα, *olui*, perf. ind. med. verbi ὄζω.

Ὠδάριον, ᾱ, τὸ, cantilena, *Gl. V.* Ab ᾠδή.

Ὧδε, *adv.* hoc modo, sic, ita; (2) hic; (3) huc; Ὧδε κἀκεῖσε, huc illuc, *Gl. V.* Ab ὅς.

Ὠδεῖον, ᾱ, τὸ, locus minuti theatri speciem habens, in quo certamina musica spectabantur; odeum, *Gl. V.* odium. Ab ᾠδὴ, ῆς, ἡ, ode, canticum, cantio, cantilena, carmen. Ab ἀείδω.

Ὠδήκαντι, 3. plur. perf. ind. act. *Dor.* pro ὠδήκασι, ab οἰδέω, *tumeo.*

Ὠδήκασς, *intumuisti*, 2. sing. perf. ind. act.

Ὠδημένον, *inflatum*, acc. singul. perf. part. pass. verbi ejusd.

Ὦδι, *adv.* ita, sic; *Att.* pro Ὧδε.

Ὠδικὸς, ἡ, όν, canorus; (2) cantandi peritus, musices peritus. Ab ᾠδή.

Ὠδικῶς, *adv.* canore, musice.

Ὠδὶν, sive Ὠδὶς, ῖνος, ἡ, dolor parturientis; (2) ipse partus, puerperium; (3) vehementissimus dolor; (4) vinculum, funis. Ματρὸς χοινὰς ἀπέλαχον ὠδῖνος, communis matris editæ sunt partu, *Soph. Œd. Col.* 532. Ab ὀδύνη. Hinc

Ὠδινηρῶς, *adv.* summo cum dolore.

Ὠδίνησις, εως, ἡ, idem quod ὠδὶν, *Ph.* si tamen lectio est sana, *Ern.*

Ὠδινολύων, partus dolores solvens sive levans. Ex ὠδὶν et λύω.

Ὠδίνω, f. ινῶ, et νήσω, a partu doleo, partus doloribus crucior, parturio; (2) dolore maceror; (3) vehementer cupio, vel in aliqua re laboro. Καὶ μὴν Ξυφαίος, ὥστε μ' ὠδίνειν, *Soph. Aj.* 805. Τεκνία μου, ὓς πάλιν ὠδίνω, *Gal.* 4, 19. Ab ὠδὶν.

Ὠδὶς, ῖνος, ἡ, idem quod ὠδὶν.

Ὠδοποιὸς, ᾱ, ὁ, qui odas, cantiones, sive carmina, conficit. Ex ᾠδὴ et ποιέω.

ὠδοιπόρευν, imperf. ind. act. *contr.* pro ὠδοιπόρεον, ab ὁδοιπορέω.
ᾠδός, ὁ, cantor ; (2) poculum quoddam. Ab ᾄδω, *cantus.*
ᾤδυν, imperf. ind. act. pro ᾖδον, ab οἰδέω.
ὠδύρετο, 3. sing. imperf. indic. pass. verbi ὀδύρομαι.
ὠδυσίη, ης, et ᾠδυσις, εως, ἡ, indignatio, increpatio, *Hes.* Ab ὀδύσσω, *indignor.*
ὠδύσσατο pro ὠδύσατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi ὀδύρομαι, *irascor, Odyss.* 5, 340.
ὠδώει, 3. sing. plusq. ind. med. *Att.* pro ὤδει, vel ὀδώδει, ab ὄζω, *oleo.*
ὠΐ, *adv. dolentis*, oh ! ohe !
ᾠόν, ου, τὸ, ovum, *Aratus*, 956. Ab ᾠόν.
ᾠός, dico o, exclamo ὦ, *Æschyl.*
ὤϊ, *adv. dolentis*, oh ! ohe ! heu ! eheu !
ὠΐθην, *putavi*, a. 1. ind. pass. verbi οἴομαι.
ὠΐθεῦνται, *trudunt*, 3. plur. præs. ind. med. *Dor.* pro ὠθοῦνται, ab
Ὡθέω, ὦ, f. ὤθησω, et ὤσω, trudo, pello, pulso, impello, propello, motu violento a me dimoveo ; in *med.* est irruo, invado. Μὴ ξηπτὸν ὣση φάσγανον δι' ἤπατος, *Eur. Med.* 40. et 379. Ὅρα δ' ὅπως ὠθήσομαι τάσδε τὰς ἐξ ἀρίστου ἥκουσας, *Aristoph. Conc.* 300. Hinc
ὤθησις, εως, ἡ, actus trudendi, urgendi ; expulsatio, propulsatio.
ὤθησω, f. 1. ind. act. verbi ὠθέω. Unde
ὠθίζω, f. ίσω, vexo, concutio, male tracto ; ὠθίζομαι, in turba premor ; contendo, rixor, in unam sententiam non convenio ; (2) irruo, irrumpo in locum periculosum.
ὠθισμός, ὁ, ὁ, nixus, quo aliquid amoliri, pellere, vel dejicere conamur ; (2) impulsio, propulsio ; (3) conflictus, prælium. A præc.
ὤϊγνυντο, 3. plur. imperf. indic. pass. *Ion.* pro ᾠγνυντο, ab ὄϊγνυμι pro οἴγνυμι.
ὤϊετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi οἴομαι, *puto.*
ὤϊξα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro �considerable, ab οἴγω, *aperio.* Ἡ δ' αὖ ἐξελθοῦσα θύρας ὤϊξε φαεινὰς, *Od.* 10, 230.
ὠΐον, ᾠ, τὸ, ovulum. *Dim.* ab ᾠόν.
ὤϊσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi οἴω.
ὤϊσσαιτο, 3. sing. a. 1. opt. *Arat.* 1006.
ὤϊγετο, *abibat*, 3. sing. imperf. ind. med. *Poët.* pro ᾤχετο, ab οἴχομαι.
ὦ 'κ, *Dor.* pro ὁ ἐκ.
ὦκα, *adv.* celeriter, subito. Ab ὠκύς.
ὠκέε, acc. sing. masc. vel nom. pl. n. item *adverbialiter* pro ὠκείως, ab ὠκὺς, εος, *celer.*
ὠκέα, metri causa pro ὠκεῖα, f. g. ab ὠκὺς, *Il.* 3, 129.
ὠκεάνειος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, oceanius, oceaninus. Ab ὠκεανός.
Ὠκεανίνη, ης, ἡ, Oceanis, Oceani filia, nomen puerperæ ; Ὠκεανῖναι, αἱ, filiæ Oceani, *Hesiod.*
ὠκεανίτης, ᾱ, ὁ, idem quod ὠκεάνειος. Hinc
Ὠκεανῖτις, ιδος, ἡ, Oceanitis.
ὠκεανόνδε, *adv.* ad, vel in oceanum.
Ὠκεανὸς Σ, ῦ, *Ion.* οῦ, ὁ, Oceanus, deus maris ; (2) oceanus, mare ambiens terrarum orbem. *Adjective* etiam usurpatur apud *Homerum.* Quasi ex ὠκέως et νάω, *fluo.*
ὠκέως, *adv.* celeriter, cito. Ab ὠκύς.
ὤκηθεν, 3. plur. a. 1. ind. pass. *Bœot.* pro ὠκήθησαν, ab οἰκέω.
ὠκίμινος, ίνη, ινον, ex ocimo confectus. Ab ὤκιμον.
ὠκιμοειδὴς, idem quod ὠκιμώδης item ὠκιμοειδὲς, herba quædam, *Lat.* ocimastrum, *Diosc.*
ὤκιμον, ᾰ, τὸ, ocimum, *herba*, *Plin.* 20. § 48. c. 12. *Angl.* BASIL. Ab ὠκύς. Hinc
ὠκιμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ocimum referens.
ὠκίσαμεν, 1. plur. aor. 1. indic. act. verbi οἰκίζω.
ὤκισαν, 3. plur. a. 1. ind. act.
ὤκιστα, *adv.* velocissime, celerrime, citissime. Ab
ὠκίστος, η, ον, velocissimus, *Superl.* ab ὠκύς.
ὠκίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, velocior, *Compar.* ab eodem.
ὤκλασε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ὀκλάζω.
ὠκοδομήθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi οἰκοδομέω.
ὠκοδόμησε, 3. sing. a. 1. ind. act.
ὠκτίρατε, *miserati estis*, 2. plur. et
ὠκτιείρω, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ν, ab οἰκτίρω.

ὠκύαλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, velox in mari, velociter per mare currens, *Il.* 15, 705. Ex ὠκὺς et ἅλς.
ὠκυβόας, ᾱ, ὁ, citatus in clamore ; ὠκυβόαι, celeres in pugna, *Hes.* Ex βοή.
ὠκυβόλος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, celeriter feriens, pernix. Ex ὠκὺς et βάλλω.
ὠκυδήκτωρ, ορος, ὁ, celer morsu. Ex ὠκὺς et δάκνω.
ὠκυδίδακτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, celeriter doctus seu edoctus, qui celeriter discit.
ὠκυδίνητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, velociter se movens, velox. Ex ὠκὺς et δινέω.
ὠκύδρομος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui velociter currit. Ex ὠκὺς et τρέχω, *curro*, p. m. δέδρομα.
ὠκυέπης, εος, ὁ καὶ ἡ, celeriter loquens. Ex ὠκὺς et ἔπος.
ὠκύθοος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cursu celer. Ὠκύθοον τετέτηλον, *Call.* in *Dian.* 165. *Epith.* trifolii, quia celeriter nascitur et crescit.
ὠκυλοχείος, α, ον, celeriter pariens, seu celerem, facilem partum efficiens. A λοχεύω.
ὠκυμόλος, ὁ καὶ ἡ, qui cito graditur, cito gradu proficiscens. Ex ὠκὺς et μολέω, *vado, curro.*
ὠκύμορος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui subito fato abripitur, qui subito exitio perit ; brevis ævi ; item subitam mortem afferens. Οἱ μὲν ὀλιγοχρόνιον ἔγνωσι καὶ ὠκύμορον τὸ σῶμα, *Lucian.* in *Contempl.* p. 341. *B.* 1, 417. Ex ὠκὺς et μόρος.
ὠκυμορώτατος, *Ar.* Ab ὠκύμορος.
ὠκύνους, ὁ καὶ ἡ, subitæ mentis, *Opp.*
ὠκύνω, accelero, festino. Ab ὠκύς.
ὠκυπέτης, ᾱ, ὁ, celeriter volans ; (2) qui rapido cursu fertur, præpes. Ex πέτομαι.
ὠκύπετος, idem quod ὠκυπέτης, *Coluth.*
ὠκύπλανες, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, celeriter vel perniciter vagans.
ὠκύπλοος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, celeriter navigans.
ὠκυποδέω, celeriter curro, celer sum pedibus. Ab
ὠκυπόδης, ᾱ, ὁ, pedibus celer, velox. Ab ὠκύπους.
ὠκύποινος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui cito punit vel ulciscitur, *Æschyl. S. T.* 749. Ex ποινή.
ὠκύπομπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, celeriter vehens s. transvehens.
ὠκυπορέω, celeriter eo, velox sum. Ab
ὠκυπόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cito permeans, citato gradu pervadens ; (2) celer, citus, velox, *Il.* 1, 421. Ex ὠκὺς et πείρω.
ὤκυπους, idem quod ὠκύπους, *Ep.*
ὠκύπους, ποδος, ὁ καὶ ἡ, pedibus celer, *Ph.* pernix.
ὠκύπτερος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, celeres habens alas, *Ph.* pernix. Ex ὠκὺς et πτερόν.
ὠκυρρόης, ᾱ, ὁ, idem quod
ὠκύρροος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, celeriter fluens. Ex ὠκὺς et ῥέω.
Ὠκὺς Σ, ὠκεῖα, ὠκὺ, gen. έος, είας, έος, celer, velox, pernix, citatus. Ab ὄχω antiquo, unde ὀχέω· vel ab ὤκω, unde διώκω.
ὠκυστόπους, ὁ καὶ ἡ, celeriter videns. A σκοπέω· vel celeriter feriens quæ petit. A σκοπός.
ὠκύτατος, η, ον, velocissimus, *Superlat.* ab ὠκύς.
ὠκύτεον, *adv.* velocius. Ab eod.
ὠκύτης, ητος, ἡ, celeritas, velocitas, pernicitas. Ab ὠκύς.
ὠκυτόκιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, ad partus celeritatem conferens ; ut ὠκυτόκιον φάρμακον.
ὠκύτοκον, ᾰ, τὸ, partus celer, facile puerperium. Ab
ὠκυτόκος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, cito pariens, partum accelerans, fœcundans. Ὠκυτόκος πεδίων σεφνάκη χθονός, *Sophoc. Œd. Col.* 689. Ex ὠκὺς et τίκτω.
ὤλα, *perii*, perf. ind. med. verbi ὄλλυμι, pro ὀλέω.
ὤλαξ, *Dor.* pro αὖλαξ, sulcus.
ὠλεκρανίζω, cubiti gibbero ferio, *Poll.*
ὠλέκρανον, ᾰ, τὸ, caput cubiti eminens et protuberans, cubiti pars gibbosa ; κύβιτον ὅτιες καὶ ἀγκὼν, *Gal.* Ex ὠλένη et κρᾶνον.
Ὠλέ'νη, ης, ἡ, cubitus, brachium, ulna. Ὠλενίτης, ὁ, humeralis, *Lyc.*
ὤλεσε, *perdidit*, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ὄλλυμι.
ὠλεσίθυμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, interficiens, animo perniciem adferens. Ex ὄλλυμι et θυμός, *animus.*
ὠλεσίκαρπος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, fructum perdens, *Od.* 10, 510. Ex ὄλλυμι et καρπός.
ὠλεσίοικος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, domus seu domuum perditor, familiæ pestis, *Æsch. S. T.* 726. Ex ὄλλυμι et οἶκος.
ὠλεσίτεκνος, ὁ καὶ ἡ, perdens liberos, *Nonnus.*
ὤλεστο, 3 sing. aor. 2. ind, med. verbi ἔλλυμι, *perdo.*
Ὦ 'λεύθερε, *o ingenue ! Dor.* pro Ὦ ἐλεύθερε.
ὠλήν, ένος, ὁ, cubitus, brachium, ulna. Ab ὠλένη.
ὠλκάδιον, ᾰ, τὸ, navicula oneraria, *R. Dim.* ab ὁλκὰς, *navis oneraria.*
Ὠλλὸ Σ, ῦ, ὁ, curvatura brachii, *Hes.*
Ὦ 'λλος, pro ὁ ἄλλος, *alius.*
Ὦλξ, κὸς, ἡ, sulcus, acc. Ὦλκα. Τέμενιν Ὦλκα βαθεῖαν, *Call.* in *Dian.* 180.
ὠλοκαύτωσε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ὁλοκαυτόω, *totum comburo.*
ὠλοφύρετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ὁλοφύρομαι, *lamentor.*
ὠμάδιον, super humero, vel humeris, *Hes.* Ab
ὠμάδιος, α, ον, humeralis, in humero positus. Ab ὦμος.
ὠμαδὶς, idem, *Hes.*
ὠμαδὸν, idem quod ὠμάδιον, *Hes.*
ὠμαλθὴς, ὁ, qui curatus fuit, quum crudus adhuc esset, nec coctione ad maturitatem pervenisset, *Hes.*
ὠμαμπέλινος, η, ον, viti viridi similis. Ex ὦμος et ἄμπελος.
ὠμάρτευν, *sequebar*, imperf. ind. act. *Dor.* pro ὠμάρτουν, *contr.* ex ὠμάρτεον, ab ὠμαρτέω.
ὠμάρτησα, *secutus sum*, a. 1. ind. act.
ὠμαχθὴς, ὁ καὶ ἡ, humeris gravis, humeros pondere suo premens. Ex ὦμος et ἄχθος.
ὦμεν, *simus*, 1. plur. præs. conj. verbi εἰμὶ, *sum.*
ὦμες, *simus*, persona ead. *Dor.* formata.
ὠμηλύνσις, εως, ἡ, farina hordeacea ; (2) quævis farina alia. Ex ὦμος et λύσις.
ὠμὴν, *putabam*, imperf. indic. med. per *Sync.* pro ὠόμην, ab οἰομαι.
ὠμηστὴς, ὁ, ὁ, crudivorus, qui crudis vescitur ; (2) sævus et inmitis. Ex ὠμὸς et ἔδω.
ὠμία, ας, ἡ, humerus. Ab ὦμος.
ὠμιαῖος, αία, αῖον, qui est in humero. Ab ὠμίας, ᾱ, ὁ, qui humeris est repandis et amplis. Ab ὦμος.
ὠμίλει, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ὡμίλει, ab ὁμιλέω, *colloquor.*
ὠμίλησε, *collocutus est*, 3. sing. a. 1. ind.
Ὠ'ΜΙΛΛΑ, ης, ἡ, ludus nucum, *contr.* ex ἡ ὠμιλλα.
ὠμίλλων, imperf. indic. act. pro ὠμίλεον, ab ὁμιλέω.
ὦμιον, ᾰ, τὸ, humerculus, humerus parvus, *Dim.* ab ὦμος.
ὠμοβοείος, sive ὠμοβόειος, α, ον, et ὠμοβοΐος, sive ὠμοβόινος, e crudo boum corio factus. Ex ὠμὸς et βοῦς.
ὠμοβοσὺς, έως, ὁ, lorum e corio crudo bovis ; vel *adj.* e corio crudo bovis factus.
ὠμοβόρος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, crudivorus. Ex βορᾶ.
ὠμοβοῦς, idem, *Nic. Th.* 739.
ὠμοβορησιμάχης, ᾱ, ὁ, super crude vorata ambulans, *Eur. Tro.* 432. *P.*
ὠμόβροτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, crudelis. Λύσσα ὠμόβροτος, *Eur. Herc. Fur.* 887.
ὠμοβρωτὸς, ὦτος, ὁ, qui crudis vescitur, crudivorus, *Rob.* Ex ὠμὸς et βρώσκω.
ὠμοβρωτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui crudus comeditur.
ὠμοβύρσινος, ίνη, ινον, e crudo corio bovino factus, *Ph.* ὠμοβύρσινον, terginum, al. *Gl. Vet.* pera de corio. Ab
ὠμόβυρσος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex βύρσα.
ὠμογέρων, οντος, ὁ καὶ ἡ, qui cruda et viridis est senectus ; (2) cui, licet seni, caput non est canum. Ὠμογέροντα δέ μιν φάσ' ἔμμεναι, *Il.* 23, 791.
ὠμοδάϊκτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, qui crudeliter vel etiam crudus dilaniatus est. Ex δαΐζω.
ὠμοδακὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valde mordens, acerbus, *Æsch. S. T.* 698. Ex ὠμὸς et δάκνω.
ὠμόβροτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, crude decerptus, qui nondum maturus decerpitur ; unde de virgine, quæ ante nuptias vel ætatem nuptialem per vim stupratur. Ex ὠμὸς et δρέπω.
ὠμοθετέω, ῶ, f. ήσω, crudum arae impono. Δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν, *Il.* 1, 461. Ὃ δὲ ὠμοθετέοιτο σωῶντες, *Od.* 14, 427. Ex τίθημι.
ὠμοθέτησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. præc.

ὠμόθριξ, χος, ὁ καὶ ἡ, horrentem comam habens.

ὠμοθῦμος, ὁ καὶ ἡ, crudelis, *Soph. Aj.* 897.

ὤμοι, heu, heu mihi! pro οἴμοι.

ὠμοίδης, ες, ὁ, qui tumidis est humeris. Ex ὦμος et εἶδος.

ὤμοισι, dat. pl. *Ion.* pro ὤμοις, ab ὦμος.

ὠμοιώθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi ὁμοιόω.

ὠμοκοτύλη, ης, ἡ, humeri acetabulum.

ὠμοκρατής, ές, ὁ καὶ ἡ, qui validis robustisque humeris est, fortis, robustus, *Soph. Aj.* 206. Ex κράτος.

ὠμοκυδιάω, ῶ, effero me et glorior.

ὠμόλινον, ε, τὸ, linum crudum, quo ad ustionem faciendam utimur, *Gl. V.* crudarium, sudarium, linteum.

ὠμολογημένως, *adv.* haud dubie, certo. Ab ὡμολογημένος, p. part. pass. verbi ὁμολογέω.

ὠμολόγησαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi ὁμολογέω.

ὠμολόγησε, 3. sing. aor. 1. ind. act.

ὠμομηλίς, ή, arbor, quæ mala crudia producit, *Steph.* al. ἀπομηλίς, ἀμαιμηλίς, et ὀρομαλίς, *Theoc.*

ὠμοσμαι, ὤμαι, crudesco, *Gl. Vet.* Ab ὠμός.

ὠμοστάται, ῶν, αἱ, scapulæ, et partes humeri posteriores, *Phil.* ὠμοπλάτη, armus, scapula. Ex ὦμος et πλάτη, *scapula.*

ὠμοσγός, q. d. ὠμοεργός, qui crudelia facinora patrat, *Hes.*

Ὦμος, ε, ὁ, humeri articulus cum brachio, humerus, armus.

Ὠμός, ή, όν, crudus; (2) immaturus; (3) crudelis, immitis, sævus, inhumanus, truculentus. Ἀλλ' αὐτὸς ὠμὸς αὐτὸν ἐν νόμοις πατρὸς δεῖ πωλοδαμνεῖν, *Sophoc. Aj.* 548.

ὤμοσα, aor. 1. ind. act. verbi ὄμνυμι, pro ὤμοσ.

ὠμοσιτίᾳ, ας, ἡ, cruditas ciborum, *Suic.* Ab

ὠμόσιτος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui crudis vescitur cibis, crudivorus. Ex ὠμὸς et σῖτος.

ὠμοστάφακτος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui crudus adhuc discerpitur et laniatur, *Arist. Equit.* 354. Ex ὠμὸς et σταφάσσω.

ὠμοστόριχος, ε, ὁ, et ὠμοτάριχον, ε, τὸ, salsamentum crudum, *Phil.* ὠμοτάριχος, salitum crudum.

ὠμότης, ητος, ὁ καὶ ἡ, cruditas; (2) immaturitas; (3) crudelitas, duritia, sævitia. Ab ὠμός.

ὠμοτοκίων, ῶ, fut. ήσω, fœtum immaturum pario, abortum facio. Ab

ὠμότοκος, ε, ὁ καὶ ἡ, crudum adhuc s. immaturum partum edens; (2) cum magno dolore pariens. Ὠμοτόκους ὠδῖνας ἀπηείσαντο λέαιναι, *Call.* in *Del.* 120. Ex ὠμὸς et τίκτω.

ὠμοτομέω, ῶ, fut. ήσω, crudum et immaturum seco. Ab ὠμότομος. Hinc

ὠμοτομητέον, crudum secandum est, *Gal.*

ὠμότομος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui sectus vel cæsus fuit, quum adhuc crudus et immaturus esset. Ex ὠμὸς et τέμνω.

ὠμοτριβὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, qui tritus et contusus fuit, quum adhuc crudus esset. Ex ὠμὸς et τρίβω.

ὠμοτύραννος, ε, ὁ, tyrannus crudelis.

ὠμοφαγία, ας, ἡ, esus crudarum carnium. Ab

ὠμοφάγος, ε, ὁ καὶ ἡ, crudis cibis vescens, crudivorus, *Il.* 5, 782.

ὠμοφορέω, in humeris gesto. Ab

ὠμοφόρος, ε, ὁ καὶ ἡ, humeris gestans. Ex ὦμος et φέρω.

ὠμόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui est mente sæva, crudelis. Ex ὠμὸς et φρήν.

ὠμοφρόνως, *adv.* crudeliter. A præc.

ὠμοχάρων, ὁ, crudelis Charon, *Ep.*

ὠμωξα, *ploravi*, aor. 1. ind. act. verbi οἰμώζω.

ὠμιῶς, *adv.* crudeliter, sæve. Ab ὠμός.

ὤν, ὄντος, ὁ, qui est, ens, existens; τὸ ὄν, ens. Ab εἰμί, *sum.*

ὦν, *conjunct.* igitur, ergo, *Ion.* pro ἕν.

ὧν, *quorum*, gen. pl. ab ὅς, *qui.*

ὀνόμεμην, aor. 1. ind. med. per *Syncop.* pro ὠνησάμην, ab ὄνημι pro ὀνάω.

ὦ ναξ, *Poët.* pro ὦ ἄναξ, *o rex!*

ὦναντο, 3. plur. aor. 1. ind. act. *Dor.* pro ὠνήσαν, ab ὄνημι.

ὦνατο, *probris incessit*, *Il.* 17, 25. per *Syncop.* pro ὠνήσατο, a. 1. verbi ὀνομαι, ab ὄνημι.

ὠνειδίζεν, imperf. ind. act. verbi ὀνειδίζω.

ὠνείδισαι, *exprobravi*, aor. 1. ind. act.

ὠνιεροτόλιον, imperf. ind. act. pro ὠνιεροπόλιον, ab ὀνιεροτολέω.

ὠ'νεμος, per *Crasin* pro ὁ ἄνεμος, *ventus.*

'ΩΝΕ'ΟΜΑΙ, ὤμαι, mercor, emercor, emo, comparo. Ὠνήσομαι μέτταλλα, *Arist. Eq.* 361. Ὠνησόμεθ' ἀργυρίᾳ δήτα, id. *Plut.* 518. ἄριστον, id. *Vesp.* 305.

ὠνή, ῆς, ἡ, emptio, mercatio; (2) redemptura; (3) pretium. Τεύξομαι τὴν ὠνὴν καλεῖ, *Eur. Cyc.* 139. Ab ὀνέομαι.

ὠνῆ, *emas*, 2. sing. præs. conj. med. pro ὀνῃ, ab ὀνέομαι.

ὤνημα, ατος, τὸ, res empta. Ab eod.

ὤνησαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi ὄνημι.

ὠνητεῖον, emporium, emere cupio. Ab

ὠνητὴς, ῆος, ἡ, emptio; (2) redemptio. Ab ὠνέομαι.

ὠνήσω, fut. 1. ind. act. verbi ὄνημι.

ὤνητο, 3. sing. plusq. ind. pass.

ὠνητέος, έα, έον, emendus. Ab eod.

ὠνητὴς, ῆ, ὁ, emptor. Ab eod.

ὠνητιάω, ῶ, emporium, emere cupio, *Theophr.* Ab ὠνητὸς.

ὠνητικὸς, ἡ, όν, propensus ad emendum, *Gl. V.* emax. Ab ὠνέομαι. Unde

ὠνητὸς, ἡ, όν, emptus, pretio comparatus; (2) emptitius, qui emi potest, venalis.

Ὦ ὑθρωπε, *Dor.* pro ὦ ἄνθρωπε.

ὠνιος, ε, ὁ καὶ ἡ, et ὤνιος, ία, ιον, emptoribus expositus, venalis, mercalis. Ἴσε ὀρόδως ὄντος ὤνιος, scitis ut ervum venale fuerit, *Dem.* Ab ὀνέομαι.

ὠνομάδωται, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro ὠνομασμένοι εἰσὶ, ab ὀνομάζω.

ὠνόμαζον, imperf. ind. act.

ὠνόμασε, *nominavit*, 3. sing. aor. 1. ind. act.

ὠνομάσθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass.

ὠνομασμένως, *adv.* nominatim. Ab ὀνομάζω.

ὦνος, ε, ὁ, pretium, quod emptor persolvit venditori pro re, quam emit; (2) emptio, *Il.* 21, 41. (3) merx ipsa. Ab ὠνέομαι.

ὠνοχόει, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ὠνοχόεε, ab οἰνοχόεω, *propino.*

ὦ 'ξ, *Dor.* pro ὁ ἓξ.

ὦξαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi οἴγω, *aperio.*

ὠογενὴς, ὲς, ex ovo genitus. Ex ὠὸν et γίγνομαι.

ὠοειδὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, ovo similis, ovi speciem gerens, *Gloss. Vet.* ovatus. Ex ὠὸν et εἶδος.

ὠοκατάκτης, ε, ὁ, ovorum fractor, *Suic.* Ex ὠὸν et κατασγύω. Unde

ὠοκατάξις, εως, ἡ, ovorum fractio, *Lucian.*

ὠόμην, imperf. ind. med. vel pass. verbi οἴομαι, *puto.*

'ΩΟ'Ν, ΄ϝ, τὸ, ovum, idque avium, piscium, serpentium, et similium.

ὦον, ε, τὸ, superior domus pars.

ὠοντο, *putabant*, 3. plur. imperf. ind. pass. verbi οἰομαι.

'ΩΟ'Π, vel ὠὸτ ὠὸτ, acclamatio nautica.

ὠὸπωλις, ίδος, ἡ, venditrix ovorum. Ex ὠὸν et πωλέω.

ὠοσκύφιον, ε, τὸ, poculum sive scyphus ovi formam habens. Ex ὠὸν et σκύφος.

ὠοτοκέω, ῶ, ovum pario. Ab ὠοτόκος.

ὠοτοκία, ας, ἡ, ovi generatio. Ab eod.

ὠοτόκος, ε, ὁ καὶ ἡ, ovum partu edens, oviparus. Ex ὠὸν et τίκτω.

ὦς, 2. sing. imperf. verbi οἶμαι, *Aristoph. Eq.* 352.

ὠοφόρος, ε, ὁ καὶ ἡ, ovum ferens. Ex ὠὸν et φέρω.

ὠοφυλακέω, ῶ, fut. ήσω, ova custodio. Ex ὠὸν et φύλαξ.

ὦπα, *vultum*, acc. sing. ab ὤψ, *vultus.*

ὤπασα, *dedi*, aor. 1. ind. act. verbi ὀπάζω.

ὦπες, *adv.* ubi. Ab et pro ὅπεῳ.

ὠπὴ, idem quod ὀπωπὴ, *Ap.*

ὦπις, ή, *Epitheton* Dianæ; al. Ἴπις. Ab ὄπτομαι, quod parientes respiciat.

ὠπλὴ, ῆς, ἡ, ictus, qui fit manu, *Hes.*

ὦ 'πόλλων, *Dor.* pro ὦ Ἀπόλλων, *o Apollo!*

ὠ 'πόλλων, *Dor.* pro ὁ Ἀπόλλων, *Apollo.*

ὦ 'πόλοι, *Dor.* pro ὦ αἰπόλοι, *caprarii.*

ὦπται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ὄπτομαι.

ὤπτησε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ὀπτάω, *asso.*

"ΩΡΑ, ας, ἡ, tempus; (2) certum anni tempus, hora; (3) pulchritudo, venustas; (4) dea pulchritudinis. "Ηδη δ' εἰς ἀνδρὸς ὥραν ἡκούσης τῆς κόρης, *Plat.*

"ΩΡΑ, ας, ἡ, cura. Εἶτα τῶν θεῶν ὥραν ποιεῖσθε μηδαμῶς, deos nihili facere videmini, *Sopit. Œd. Col.* 277.

ὡραιόγαμος, pro ὡραιόπατος, *Eust.*

ὡραΐζω, f. ίσω, maturum reddo; (2) decoro, venusto, venustate concilio, orno; fere in deteriorem partem, de nimio cultu; ὡραΐζομαι, seculo seu exorno me, delicias ago. Ab ὡραῖος.

ὡραιοπρέπεια, ας, ὁ καὶ ἡ, forma exornandæ studiosus. Ex ὡραῖος et πομέω.

ὡραιόμορφος, ε, ὁ καὶ ἡ, forma speciosus, *Suic.* Ex ὡραῖος et μορφή.

ὡραιοπολῶ, versor cum iis qui florenti adhuc ætate sunt et forma venusta, *Suid.*

ὡραιοπώλης, ε, ὁ, pomorum venditor; (2) cinædus, qui florem ætatis vendit, *Ern.* Ex πωλέω.

ὡραῖος, αία, αῖον, tempestivus; *act. et pass.* (2) qui forma est venusta et decora, pulcher, decorus; (3) lepidus, festivus, *Gl. V.* ὡραῖα, fructus tempestivi, æstivi. Ὡραῖος βίος, vita matura, senectus, *Eurip. Phœn.* 975. Ab ὥρα. Hinc

ὡραιότης, ητος, ἡ, tempestivitas, maturitas; (2) pulchritudo et decor formæ.

ὡραΐσιν, 3. plur. præs. ind. act. *Æol.* et cum ν, pro ὡραΐζουσι, ab ὡραΐζω, *maturum reddo.*

ὡραιῶν, ῶ, maturum reddo; (2) decoro, venusto; ὡραιόμαι, ῶμαι, speciosus seu pulcher sum. Ab ὥρα.

ὡραϊσμὸς, ὁ, ornatus exquisitior ad venustatem formæ ostentandam, *Plut.* Ab ὡραΐζω.

ὡραίως, *adv.* mature, tempestive; (2) decore, venuste. Ab ὥρα.

ὡραιώμα, ῶ, curis nimis confectus concido, linquor animo. Ὡραιώμασας. ὁ γὰρ ἐξηνέσχετο, ἰδὼν πίθον πατταγύμενον οἴνῳ πλέων, *Arist. Pace*, 702. Ab ὥρα.

ὡραπλῆς, idem et ab eod.

ὦ 'ραννὰ, *Dor.* pro ὦ ἐρανν̀η, *o amabilis!* Πανδιανὶς ὦ'ραννὰ κελιδὼν, *Sapph.* 62.

ὠράνη, ης, ἡ, tectum v. nidus hirundinum.

ὠράνια, *cœli*, gen. sing. *Dor.* pro ἐρανῦ.

ὠρανὸς, ῦ, ὁ, cœlum, *Dor.* pro ἐρανός.

ὡραπολέω, consueto tempore terram aratro verto, *Hes.*

ὠ 'εργίος, *Dor.* pro ὁ Ἀργεῖος, *Argeus.*

ὠργίσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ὀργίζω.

ὠρέξατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ὀρέγω.

ὄρεον, *videbam*, imperf. ind. act. verbi ὁράω, quod *Ion.* dicitur pro ὁρῶ.

ὠρεσιδώτης, ε, ὁ, temporum vicissitudines largiens, *Epith.* solis. Ex ὥρα et δίδωμι.

ὠρεσίλοιτος, ε, ὁ καὶ ἡ, montes relinquens, pro ὀρεσίλοιτος. Ex ὄρος et λείπω.

ὠρεσίτροφος, ε, ὁ καὶ ἡ, in montibus nutritus; pro ὀρεσίτροφος, *Il.* 5, 486. Ex ὄρος et τρέφω.

ὠρεστσι, dat. plur. *Poët.* pro ὤρεσι, ab ὄαρ, *uxor.*

ὠρέω, ῶ, f. ήσω, curo, custodio. Ab ὥρα.

ὠρήσσω, et ὠρίζω, idem quod ὠρέω, *Suid.*

ὠρθρίζε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ὀρθρίζω.

ὠρθρισα, *diluculo veni*, a. 1. ind. act.

ὠρθώθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ὀρθόω.

ὠρία, ας, ἡ, fructus maturitas; (2) venustas. Ab ὥρα.

ὡριαίνω, decoro, venusto; ὡριαίνομαι, exornor. Ab

ὡριαῖος, αία, αῖον, idem quod ὡραῖος.

ὡριὰς, ἡ, maturitatem afferens, *Epith.* naturæ, *Orph.*

ὠριγνᾶτο, 3. sing. imperf. ind. med. *contr.* pro ὠριγνάετο, ab ὀριγνάομαι, *certo.*

ὠριγνῶντο, 3. plur. imperf. indic. med. pro ὠριγνάοντο.

ὡρικὸς, ὴ, όν, tempestivus; (2) florens ætate, ideoque venusta et decenti forma conspicuus. Πύξῳ δὲ χρυσῇ περοσολίγκιος ὡρικοὶς, *Nic. Th.* 516. Ab ὥρα.

ὡρικῶς, *adv.* tempestive; (2) venuste, lepide, scite.

ὡριμαλίδες, vide ὀριμαλίδες, *Steph.*

ὥριμος, ε, ὁ καὶ ἡ, tempestivus, maturus. Ab ὥρα.

ὠρίνε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὀρίνω.

ὡριόκαρπος, ον, maturos fructus habens, maturus.

ὥριος, ε, ὁ καὶ ἡ, et ὤριος, ία, ιον, tempesti-

vus, maturus ; (2) qui stato solemnique anni tempore fieri solet. Ab ὥρα.

ὠρίσαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. verbi ὁρίζω.

Ὡρίων, ωνος, ὁ, Orion, signum cœleste.

ὡρίως, *adv.* tempestive ; (2) venuste, eleganter. Ab ὥριος.

ὡρκίσας, 2. sing. aor. 1. ind. act. verbi ὁρκίζω.

ὡρμᾶθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. *Dor.* pro ὡρμήθη, ab ὁρμάομαι, *cum impetu ruo.*

ὥρμαιτε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ὁρμαίνω.

ὡρμᾶτο, 3. sing. imperf. ind. pass. *contr.* pro ὡρμάετο, ab ὁρμάω.

ὡρμέατο, 3. plur. plusq. ind. pass. *Ion.* pro ὥρμηντο.

ὡρμένον, acc. sing. perf. part. pass. per *Sync.* pro ὡρμημένον.

ὧρμηνε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Att.* pro ὥρμαινε, ab ὁρμαίνω, *ruo.*

ὧρμησαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi ὁρμάω.

ὡρμῶντο, 3. plur. perf. ind. pass. pro ὡρμάοντο.

ὠ'ργες, *agni*, nom. plur. *Dor.* pro οἱ ἄρνες, ab ἄρσ.

ὦρνυτο, 3. sing. imperf. med. verbi ὄρνυμαι, *ruo.*

ὡρογραφία, ας, ἡ, descriptio per annales. Ab

ὡρογράφος, ου, ὁ, qui res gestas describit et distinguit per quatuor anni ὥρας, sive tempora ; annalium scriptor, qui describit quid quoque anno evenerit. Ex ὥρος et γράφω.

ὡροθετέω, ῶ, in hora natali noto et digero. Ex ὥρα et τίθημι.

ὡρολογέω, ῶ, horas indico. Ex ὥρα et λόγος. Hinc

ὡρολογητής, ῆ, ὁ, horarum index, *Athen.* lib. 9.

ὡρολόγιον, ου, τὸ, horologium, instrumentum quoddam, seu machina horas indicans.

ὡρονομεῖον, sive ὡρονόμιον, ου, τὸ, idem. Ab

ὡρονομέω, ῶ, f. ήσω, horas rego. Ab ὡρονόμος.

ὡρονομικός, ἡ, όν, horas dividens, regens, indicans. Ab

ὡρονόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, horas regens. Ex ὥρα et νέμω.

ὦρσεε, *excitavit*, 3. sing. perf. ind. med. per *Metathes.* pro ὄρωρε, et hoc *Att.* pro ὦρε, ab ὄρω.

ὦρος, εος, τὸ, mons, *Dor.* et *Ion.* ὄρος, pro ὄρος.

ὦρος, ου, ὁ, annus ; (2) tempus ; (3) nox. Ab ὥρα, et pro ὄρος.

ὡροσκετεῖον, ου, τὸ, instrumentum seu machina, quæ horarum rationem adspicientibus commonstrat ; (2) instrumentum in quo natalitias horas notant et considerant astrologi. Ab ὡροσκόπος.

ὡροσκοπέω, ῶ, f. ήσω, horas, *item* thema geneseos considero et noto. Ab eod.

ὡροσκοπία, ας, ἡ, consideratio et notatio horarum, præsertim natalitiarum. Ab

ὡροσκόπος, ου, ὁ, qui horas vel horarum rationem observat ; (2) qui natalem seu natalitiam alicujus horam considerat atque inde futura prædicit ; (3) ea cœli pars, quæ genituræ tempore ab orientali cœli parte emergit in hemisphærium, nostrum et ortus appellatur. Ex ὥρα et σκοπός.

ὡροτρόφος, ὁ καὶ ἡ, temperies, partibus annui quibusque bonam tempestatem largiens. A τρέφω.

ὡρόχαλκος, pro ὀρείχαλκος, *Arrian.*

ὦρσα, *concitavi*, a. 1. ind. act. *Æol.* pro ὦρα, ab ὄρω.

ὦρτο, 3. sing. plusq. ind. pass.

ὠρυγεν, 3. sing. aor. 2. ind. act. cum ν, ab ὀρύσσω.

ὠρυγής, ῆς, ἡ, ejulatus, ululatus ; (2) mugitus. Ab ὠρύω.

ὠρυγμός, οῦ, ὁ, rugitus, ululatus. Ab eod.

ὠρυδόν, *adv.* cum ululatu, luporum more ululando, *Nic. Al.* 222. Ab eod.

ὠρυθμός, οῦ, ὁ, ejulatus, ululatus ; (2) mugitus, latratus. Ab eod.

ὤρυξαν, 3. plur. aor. 1. indic. act. verbi ὀρύσσω.

ὠρυόμενος, præs. part. med. verbi ὠρύω.

ὠρύχαται, *fossi sunt*, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro ὠρυγμένοι εἰσί. ab ὀρύσσω.

ᾨΡΥΤ'Ω, seu ὠρύομαι, ululo, rugio, ejulo. *Κύνων μὲν περὶ παῖδα φίλοι κύνες ὠρύσαντο, Bion.* 1, 18. *Τόνδε μέτ' ὠρύονται Τυρσηνίδες εἴδομα Σαλάσσης, Dion. Per.* 83.

ὠρύωμαι, τὸ, rugitus. Quasi ab ὠρυόομαι.

ὡ'ρχαίος, *Dor.* pro ὁ ἀρχαῖος, *antiquus.*

ὠρχήσθη, 2. pl. imperf. ind. med. *contr.* pro ὠρχέεσθε, ab ὀρχέομαι.

ὠρχήσαντο, 3. pl. imperf. ind. med. *Dor.* pro ὠρχέοντο, a verbo eod.

ὠρχήσασθε, *saltastis*, 2. plur. aor. 1. indic. med.

ὠ'ρχμενος, *Dor.* et per *Sync.* pro ὁ ἀρχόμενος, ab ἄρχομαι, *incipio.*

ὠρῴει, 3. sing. plusq. ind. med. *Att.* pro ὤρει, ab ὄρω, *excito.*

ὠρωρέχατο, 3. pl. plusq. ind. pass. *Ion.* pro ὀρωρεγμένοι ἦσαν, ab ὀρέγω, *porrigo.*

ὠρωρέχεις, 2. sing. plusq. ind. act. *Att.* pro ὠρέχεις, a verbo eod.

ὠρώρυκτο, 3. sing. plusq. perf. indic. pass. verbi ὀρύσσω.

ὠρωρύχειν, plusq. indic. act. *Att.* pro ὠρύχειν, a verbo eod.

ὡς, *adv.* ita, sic, pro ὥτως. Ab ὅς.

ὡς, ut, sicut, tanquam, perinde ac si ; (2) ferme, circiter ; (3) postquam ; (4) nam ; (5) quandoquidem ; (6) alioqui ; (7) ὡς, pro πρὸς, ad, in ; (8) quasi ; (9) eo consilio, ut ap. *Script. Atticos;* (10) abundat, ut ὡς ἀληθῶς, vere, revera ; et cum superl. ὡς ἔτι πολὺ, plerumque ; *item* in universum, &c. ὡς ἔχω, protinus, nulla interjecta mora, *Soph. Ant.* 1108. Ab ὅς.

ὦς, ὠτός, τὸ, auris, *Dor.* pro οὖς.

ὦσα, *impuli*, aor. 1. ind. act. verbi ὠθέω.

ὦσαι, *impulisse*, aor. 1. inf. act.

ὡσάμενοι, *qui impulerunt*, nom. pl. aor. 1. part. med.

ὦσαν, *repulerunt*, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi ὠθέω.

ὡσὰν, tanquam, quasi, prout. Ex ὡς et ἄν.

ὡσανεὶ, *adv.* velut, prout, tanquam, quasi, perinde ac si. Ex ὡς, ἄν, et εἰ.

ὡσαννὰ, hosanna. Vox *Hebraica* ἁλλτος, *Serva quæso, felicem successum tribue.* Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ pro σῶσον νῦν τὸν υἱὸν, more Hebræo.

ὦσασκε, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ὦσε, ab ὠθέω.

ὡσάσκων, trudo, pello, impello. Verbum fictitium, quasi hinc esset ὤσασκεν, impellebat, ab ὦσαι, fut. 1. cujus præsens usitate ὠθῶ, *Ionicum.* Αὐτὰρ ὅγ' ὣς ὡσασκε τιταινόμενος, *Od.* 11, 598.

ὡσαύτως, *adv.* similiter, simili modo vel ratione, eodem modo. Ex ὡς et αὔτως, sive αὐτως.

ὦσδε, 3. sing. imperf. ind. act. *Dor.* pro ὤζε, ab ὀζω.

ὦσε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ὠθέω pro ὤθω, *pello.* "Αψ δ' ἐς κυλὸν ὦσε μέγα ξίφος, *Il.* 1, 220.

ὡσεὶ, *adv.* quasi, tanquam, perinde, velut ; (2) circiter, ferme. Ab ὡς.

ὠσθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ὤθω, *pello.*

ὦσι, 3. pl. præs. conj. verbi εἰμί.

ὠσὶν, dat. pl. cum ν, ab οὖς.

ὦσις, εως, ἡ, idem quod ὤθησις, trusio, extrusio, expulsio, impulsio, impulsus, propulsio. Ab ὠθέω.

ὡσιωμένως, *adv.* sancte, pure. Ab ὁσιόω.

ὡσκεν, vel ὦσκεν, idem quod ὡσάν. Ex ὡς et poëtico κε, quod est ἄν.

ὦσμαι, et ὦσμαι, perf. indic. pass. v. ὠθέω pro ὤθω.

ὠσμένον, acc. sing. perf. part. pass.

ὠσμὸς, οῦ, ὁ, impulsus ; (2) eversio. Ab ὠθέω.

ὥσπερ, ut, sic. quemadmodum, veluti, quasi, tanquam. Ex ὡς et περ.

ὡσπερεὶ, *adv.* ferme, quasi, tanquam.

ὡσπερανεὶ, *adv.* tanquam si, quasi, perinde ac si. Ex ὥσπερ, ἄν, et εἰ.

ὡσπερεὶ, *adv.* veluti, quasi.

ὡσπερεὶν, *adv.* idem. Ex ὥσπερ et ἔν.

ὡσ' pro ὥσε, *quasi.*

ὡστε, *adv.* ut, velut, ita, ita ut, adeo ut, ut quidem ; (2) quamobrem, itaque ; (3) utpote, quippe quod, quippe qui ; (4) velut. Ex ὡς et τε.

ὦστης, ου, ὁ, impulsor, qui trudit. Ab ὠθέω, *pello.*

ὡστίεί, 2. sing. fut. 1. med. *Att.* pro ὠστιῇ, et hoc pro ὠσίσῃ. Ab

ὠστίζω, trudo, pello. Οὐδ' ὠστιοῖ Κλεωνύμῳ, *Arist. Ach.* 850. Εἰς τὴν προεδρίαν τὰς ἀνὴρ ὠστίζεται, *ibid.* 42. Ὠστιζόμεσθ' ἑκάστοτ' ἐν τῇ 'κκλησίᾳ, *id. Plut.* 330. Ab ὦστης.

ὠστικὸς, ἡ, όν, impulsorius, *Steph.* Ab ὦστης, quod ab ὠθέω.

ὠστικῶς, *adv.* impellendo, trudendo ; (2) irrumpendo. Ab ὠστικός.

ὦ'στοεργος, *crudelis, Dor.* pro ὁ ἄστοργος.

ὠστὸς, ἡ, όν, trusatilis, *Gl. V.* Ab ὠθέω.

ὠσφραντο, 3. plur. plusq. indic. pass. verbi ὀσφραίνω.

ὦσχη, vide ὄσχη, *Eust.*

ὦσχος, ου, ὁ, ramus novellus ; ὦσχη, *Nic. Al.* 109. Ab et pro ὄσχος.

ὠσχοφόρεια, ίων, τὰ, gestatio ramorum ; festum Atheniensium. Ab ὀσχοφόρος.

ὠσχοφόρειον, τὸ, locus Athenis in quo fanum Dianæ, *E. M.*

ὠσχοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ramos gestans. Ex ὦσχος et φέρω.

ὦτα, fut. 1. ind. act. verbi ὠθέω pro ὤθω.

ὦτα, *aures*, nom. plur. ab οὖς, ὠτός, *auris.*

ὠτάγρα, ας, ἡ, instrumentum, quo aures torquentur, auricularia forceps. Ex οὖς et ἄγρα, *captura.*

ὠτάκινος, herbæ nomen, *Cam.*

ὠτακουστέω, ῶ, f. ήσω, intentis auribus sermones hominum sublego (ut ad dominum meum deferam), *Ph.* ὠτακουστῶ, auscultat, *Xen.* Ab

ὠτακουστὴς, οῦ, ὁ, delator, *inpr.* principis alicujus ; qui, quæ passim audit, ad dominum suum defert, *Gl. Vet.* auricularius explorator. Ex οὖς et ἀκούσ/ης.

ὠταλγέω, ῶ, f. ήσω, doleo auribus, aurium dolore crucior. Ab

ὠταλγία, ας, ἡ, aurium dolor. Ex οὖς et ἄλγέω.

ὠταλγιάω, ῶ, idem quod ὠταλγέω.

ὠταλγικός, ἡ, όν, aurium dolori obnoxius ; (2) dolorem aurium inferens. Ab ὠταλγέω.

ὦ'ταν, o homo ! heus amice ! in utramque partem dicitur ; pro ὦ ἑταν, vocat. *Dor.* pro ἑτα, ab ἑτης, *socius, amicus.*

ὠτάριον, ου, τὸ, auricula, *Dim.* ab οὖς.

ὠταρὸς, ρὰ, ρὸν, auritus. Ab eod.

ὦτε, *Poët.* pro ὥστε, ceu, velut, ut.

ὠτεγχύτης, ου, ὁ, clyster auricularis. Ex οὖς et ἐγχύω.

ὠτειλὴ, ῆς, ἡ, cicatrix et ulcus ac recens vulnus. Ab ὀτάω, *vulnero.*

ὦ'τερος, *Dor.* pro ὁ ἕτερος, *alter.*

ὠτιαῦρος, ὁ, qui otidas gerit, *V. L.*

ὠτικὸς, ἡ, όν, auricularis, ad aures pertinens, *Gorr.*

ὠτίον, ου, τὸ, auricula, *Dim.* ab οὖς.

ὠτιοφόρος, qui auriculas contusas seu fractas gerit, *Steph.*

ὠτὶς, ίδος, ἡ, avis tarda. Ab οὖς, quia aurita.

ὠτίτης, ου, ὁ, auricularis ; ut ὠτίτης δάκτυλος. Ab οὖς.

ὠτογλυφὶς, ίδος, ἡ, auriscalpium. Ex οὖς et γλύφω.

ὠτόγλυφον, ου, τὸ, idem et ex iisd.

ὠτοειδὴς, ους, ὁ καὶ ἡ, similis auriculæ. Ex οὖς et εἶδος.

ὠτοειδῶς, *adverb.* in formam auriculæ. A præc.

ὠτοθλαδίας, ου, ὁ, cui aures fractæ sunt ; *Diog. Laërt.* Ex οὖς et θλάω.

ὠτοκάταξις, εως, ἡ, aurium fractio, aurium contusio. Ex οὖς et κατάγνυμι.

ὠτοκοτέω, ῶ, f. ήσω, aures obtundo garrulitate, precibus, item de quocunque sono vehementiori, *Gl. V.* ὠτοκοπῶ, obtundo. Ex οὖς et κόπτω.

ὠτόλιπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, aures habens magnas instar ventilabri, vel vanni. Ex οὖς et λίκνον.

ὠτοτύφοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, auritus, *Gl. V.* qui aures præbet. Ex οὖς et ταφίχω.

ὠτὸς, ῦ, et ὦτος, ου, ὁ, otus, avis nycticoraci similis, *Gl. Vet.* avis tarda. Ab οὖς.

ὠτὸς, *auris*, gen. sing. ab οὖς, *auris.*

ὠτότμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui auriculam scissam habet, cui aures amputatæ sunt, aure seu auribus truncus. Ex οὖς et τέμνω.

ὠτοχλέω, ῶ, aures obturbo loquendo. Ex οὖς et ὄχλος.

ὠτοχλέος, έα, έον, et ὠτοχλέος, ου, vide ὀτοχλέος.

ὠτοχλέως, vide ὀτοχλέως, *Ap.*

ὤτρυνεν, 3. sing. imperf. ind. act. cum ν, ab ὀτρύνω, *incito.*

ὠτώειξ, ώεσσα, ῶεν, auritus, aures habens ; (2) ansatus, habens ansas ; *Il.* 23, 264. Ab οὖς.

ὠὐτὸς, *Dor.* pro ὁ αὐτὸς, *ipse.*

ὠφειλον, imperf. ind. act. verbi ὀφείλω.

ὄφιν, *viderам*, plusq. ind. act. verbi ὄπτω.
ὠφέλια, ας, ἡ, utilitas, emolumentum, commoditas, commodum; (2) adjumentum, auxilium, subsidium. Quasi ab ὠφελής.
ὠφελεῖτε, 2. plur. præs. indic. *contr.* pro ὠφελέετε, ab ὠφελέω.
Ὠφελέω, ὤ, f. ήσω, juvo, prosum, commodo, bene de aliquo mereor; ὠφελέομαι, ούμαι, juvor, prodest mihi; ὠφελήθη, profecit, *Phil.* aor. 1. pass. ὠφελήσοντα, profutura, *Phil.* f. 1. part. act. Τί δῆτα δρῶσ' ἐκ τῶνδ' ἂν ὠφελοίμί σε; *Soph. Aj.* 537. Φίλοισιν ὠφελεῖν. *Aristoph. Av.* 426. Μηδὲν ὠφελῶν πόλιν, *Eurip. Supp.* 1109. τὸν φίλον, *Arist. Plut.* 1134. Ἃ δ' ἂν διδῶσ' ἑκόντες, ὠφελήμεθα, *Eur. Ion.* 381.
ὠφεληθῆς, 2. sing. a. 1. conj. pass.
ὠφέλημα, ατος, τὸ, adjumentum, emolumentum, commodum. Ab eod.
ὠφελήσιμος, ε, ὁ καὶ ἡ, utilis, quo juvari possumus. Ab ὠφέλησις.
ὠφέλησε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ὠφελέω.
ὠφέλησις, εως, ἡ, utilitas, emolumentum.
ὠφελητέος, έα, έον, juvandus. Ab ὠφελέω.
ὠφελία, ἡ, pro ὠφέλεια, *Ep.*
ὠφέλιμος, ε, ὁ καὶ ἡ, utilitatem, adjumentum sive emolumentum adferens, *Gloss. Vet.* ὠφίλιμον, commodum profuturum. Ab ὠφελέω, *juvo.*
ὠφελίμως, *adv.* utiliter, commode, merenter, cum commodo et emolumento. A præced.
ὤφελον, utinam, *Gl. Vet.* velim. Ἀτυχεῖς μὲν ὤφελ', ἀλλ' ὐκ ἀδικεῖς, ὡς ὤφελες μηδ' ἀτυχεῖν. *Synes.* Ab ὀφείλω.
ὤφθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi ὄπτω.
ὤφθησαν, *visi sunt*, 3. plur. a. ejusd.
ὤφλες, 3. sing. imperf. ind. verbi ὀφλέω pro ὀφείλω.
ὤφλημα, τὸ, pro ὄφλημα, *V. L.*
ὠ 'φρόντιστος, *securus*, *Dor.* pro ὁ ἀφρόντιστος.
ὦχα, *aperui*, perf. ind. med. verbi οἴγω.
ὤχατο, 3. plur. plusq. perf. ind. pass. *Ion.* pro ὠγμένοι ἦσαν.
ὤχετο, 3. sing. aor. 2. indic. med. verbi οἴχομαι.
ὤχθησαν, 3. plur. aor. 1. indic. pass. verbi ὀχθέω.
ὠχόμεθα, 1. plur. imperf. ind. med. verbi οἴχομαι.
ὠχρα, ας, ἡ, coloris quoddam genus, a pallore denominatum. Ab ὠχρός. Unde
ὠχραίνω, pallidum reddo.
ὠχράω, ῶ, palleo; (2) pallesco. Ab ὤχρα.
ὠχρία, ας, ἡ, pallor, *Rob.* Ab eod.
ὠχρίας, ου, ὁ, pallidus. Ab eod.
ὠχρίασις, εως, ἡ, pallor; cum quis expallescit. Ab
ὠχριάω, ῶ, palleo, pallore perfusus sum, pallesco, pallidus fio. Τὰς ὠχριῶντας, τὰς ἀνυποδήτους λέγεις, *Arist. Nub.* 103. Ἡ πόλις γὰρ ὠχρίασα, κἂν φόβῳ καθημένη, *id. Pace*, 640. Ab ὠχρία.
ὠχροειδής, ές, pallidus. Ab εἶδος.
ὠχρόλευκος, ε, ὁ καὶ ἡ, ex luteo candicans, seu in pallido candidus. Ex ὠχρὸς et λευκός.
ὠχρόμματος, ὁ, qui pallidis est oculis, *Steph.* Ex ὠχρὸς et ὄμμα.
ὠχροξάνθος, ε, ὁ καὶ ἡ, pallide flavescens. Ὠχροξάνθος ὡς χολή. *Aret.*
Ὠχρός, ά, όν, pallidus; luridus, *Phil.* Ὠχρὰ μὲν γὰρ εἶναί μοι δοκεῖς, *Aristoph. Plut.* 422.
ὦχρος, ε, ὁ, pallor, palliditas; (2) legumen quoddam, Latinis *ervilia*. Ab ὠχρός. Unde
ὠχρότης, ητος, ἡ, palliditas, pallor.
ὠχρόω, ῶ, pallidum reddo, pallefacio. Ab eodem. Hinc
ὤχρωμα, ατος, τὸ, pallor; palliditas corpori alicui inducta.
ὤχωκε, *abiit*, 3. sing. perf. ind. *Att.* pro ᾤχηκε, ab οἴχω pro οἰχέω.
ὤψ, ὠπός, ὁ, oculus; (2) adspectus, vultus, facies, *Gl. Vet.* adspectus, frons. Ab ὄπτομαι, *video.*
ὠψοπόνος, m. pro ὀψοπόνος, *Ep. Suid.*
ὠῴδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ovo similis, ovi speciem gerens. Ab ᾠόν, *ovum.*

ΤΕΛΟΣ.

LEXICI GRÆCI

MANUALIS

PARS SECUNDA.

LEXICI

MANUALIS GRÆCI

PARS SECUNDA,

Vocum Phrasiumque Latinarum, quæ in primis e re Græce quidpiam reddituris esse possint, interpretationem Græcam sistens.

AAB

A, AB, ἀπὸ, *cum genitivo*, et potissimum de inanimatis, *ut*, Ab illo tempore, ἀπ' ἐκείνε τῦ χρόνε, *Demosth.* Ab initio usque ad finem, ἀπὸ, τῆς ἀρχῆς ἄχρι τῆς τελευτῆς, *idem.* A solis ortu usque ad occasum, ἀφ' ἡλίε ἀνίοντος μέχρι δυομένε, *Æschin.* (2) παρὰ, *cum gen.* et potissimum de animatis, *ut*, Venire a rege, πορεύεσθαι παρὰ βασιλέως, *Thucyd.* (3) ὑπὸ, *cum gen.* et vérbis pass. vel neutris, *ut*, Instituor ab illo, παιδεύομαι ὑπ' ἐκείνε, *Isocr.* Interfectus est a vobis, τέθνηκεν ὑφ' ὑμῶν, *Xenoph.* (4) ἐκ, in notatione temporis, *ut*, A puero, ab infantia, ab incunabilis, ἐκ νηπίε, ἐκ παιδὸς, ἐκ νέε, ἐκ πρώτης ἡλικίας, *Dem. Isocr.* (5) ἐπὶ, in notatione officii, *ut*, Qui ab epistolis est, ὁ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν· qui a secretis est, vulgo Secretarius, ὁ ἐπὶ τῶν ἀπορρήτων· qui a regiis sigillis est, ὁ ἐπὶ τῶν βασιλικῶν σφραγίδων, &c. *Viger.* c. ix. sect. 4. reg. 1.

Abacium, τὸ ἀβάκιον, ε, *Polyb.*

Abactor, ὁ ἐλατὴς, ῆρος, *Lucian.*

Abactus, a, um, ἀπελημλαμένος, ένη, ένον, *Poll.* ἀπελαθεὶς, εἶσα, ἐν, ab ara, βωμῦ, *Luc.*

Abactus, us, ὁ ἀπελασία, ας, *Hesych.*

Abaculus, τὸ ἀβάκιον, ε, *Polyb.*

Abacus, ὁ ἄβαξ, ακος, *Poll.*

Abalienatio, ἡ ἀλλοτρίωσις, εως, *Thuc.*

Abalienatus, a, um, ἀλλοτριωθεὶς, εἶσα, ἐν, ἀπηλλοτριωμένος, ab aliquo, τινὸς, *Dem.* πρὸς τινα, *Isocr.*

Abalieno, ἀπαλλοτριόω, ῶ, aliquem ab aliquo, τινὰ τινος, *Dem.* τινὰ πρός τινα, *Isocr.*

Abamita, ἀδελφὴ τῦ προπάππε, *idem.* ἡ θεία πρὸς πατρὸς μεγάλη.

Abarceo, s. aberceo, ἀποκωλύω, ἀποκωλῦσαι ναμάτων, *ab aquis arcere, Greg.* ἀπείργω σέ τινος, *Plut.*

Abavia, ἡ ἐπιτήθη, ης, *Poll.* ἡ ἀτομάμμη.

Abavunculus, ὁ θεῖος τῦ προπάππε, ὁ θεῖος πρὸς μητρὸς μείγας.

Abavus, ὁ ἐπίπαππος, ε, *Poll.* ὁ ἀπόπαππος, *V. L.* πρόγονος τέταρτος.

Abbas, ὁ κοινοβιάρχης, ε, ὁ ἀρχιμανδρίτης, ε.

Abbatia, ἡ ἀββᾶτεια, ας, το κοινόβιον, *Gell.*

Abbatissa, ἡ ἀρχιμανδρίτις, ίδος.

Abbrevio, βραχύνω, ἐπιτέμνω, *Synes.* συντέμνω, *Thucyd. cum accus.* ἀποκεφαλαιόω, *Aristot.*

Abdicatio, ἡ ἀποκήρυξις, εως, *Lucian.* ἡ ἀπόρρησις, *Synes.*

Abdicatus, a, um, ἀποκήρυκτος, ον, *Synes.*

Abdico, aς, ἀποκηρύττω, filios, τὰς υἱέας, *Lucian.* filium, ἀπεῖπον τὸν υἱὸν, *Plato.* me magistratu, τὴν ἀρχὴν, *Aristot.* ἀποδοκιμάζω, ἀποτοιέομαι.

Abdite, κρύφα, *Plut.* κρυφῆ, *N. T.* κρύβδην, *Dem.* κευφίως, λάθρα.

ABJ

Abditus, a, um, ἀπόκρυφος, ον, *Suid.* κευπτὸς, ἡ, ὸν, *Herodian.* μύχιος, ία, ιον, ὁ καὶ ἡ, ἐνδόμυχος.

Abdo, κρύπτω, in gurgustio, εἰς καλύβην, *Thuc.* ἀποκρύπτω, κατάδυνω.

Abdomen, τὸ ὑπογάστριον, ε, *Dem.* ῆτρον.

Abducendus, ἀποκτέος.

Abduco, διάγω, ἀπάγω, sententiam ab aliquo, τὴν γνώμην ἀπό τινος, *Thucyd.* aliquem a proposito, ἀποπλανάω τινὰ ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως, *Æschin.* captivum aliquem, οἰκομαι ἄγων αἰχμάλωτόν τινα, *Demosth.* λαμβάνω αἰχμάλωτόν τινα, *Herodian.*

Abductio, ἡ ἀπαγωγὴ, ῆς, *Polyb.*

Abductus, a, um, ὁ ϰ ἡ, ἀπακτος, ε, *Sophocl.* ἀπαγομένος.

Abecedarius, ἀλφαβητικὸς, ἡ, όν.

Abedo, κατεσθίω, aliquid, τι, *Plut.* ἀποτρώγω, *Laërt.*

Abeo, ἀπέρχομαι, a viro, ἀνδρὸς, *Isocr.* e concione, ἐκ τῆς ἐκκλησίας, *idem.* ad aliquem, οἴχομαι πρός τινα, *idem.* in malam rem, ἀπάγω εἰς τὸν φόρον, *Epicharm.* ἔβραις κόρακας, *Aristoph.* ἀπειμι, abiit *pro* mortuus est, ἀνοίχεται, οἰχώκεε, *Herod.*

Aberratio, ἡ ἀποπλάνησις, εως, *Arist.* τὸ ἁμαμάρτημα, ἡ ἀπότευξις, *Plut.*

Aberro, ἁμαρτάνω, a via, τῆς ὁδῦ, *Arist.* a veritate, διαμαρτάνω τῆς ἀληθείας, *Isocr.* διαψεύδομαι τῆς ἀληθείας, *idem.* a sententia alicujus, τῆς γνώμης τινός, *idem.* a proposito, ἀποπλανέομαι τῆς ὑποθέσεως, *idem.* a fide, τῆς πίστεως, vel ἀπὸ τῆς πίστεως, *Chrysost.* a scopo, seu proposito, ἔξω φέρομαι τῶν καιρῶν, *Isocr.* πόρρω γίνομαι τῆς ὑποθέσεως, *idem.* τῦ σκόπε, *Demosth.* ἁμαμαρτάνω, παραμαρτάνω, ἀποτυγχάνω, *Dem.* ψεύδομαι, ἀποσφάλλω, *Hom.*

Aberro paulum, παρολισθαίνω.

Abfore, ἀπέσεσθαι, *Plut.* parum abesse, μικρῦ δεῖν multum abesse, πολλῦ δεῖν.

Abgrego, ἀφορίζω, oves ab hircis, τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων, *N. T.*

Abhinc, ἐνθενδεν, *Aristot.* ἐκθένδε, ἀπὸ τῦδε.

Abhorreo, μυσάττομαι, ut prodigium, ὡς ἐπὶ τέρατι, *Luc.* ab injuria, δυσχεραίνω τὸ ἀδικεῖν, *Plato*, ab aliquo, τινὶ, *Plut.* ἐπί τινι, *Arist.* κατά τινος, *Luc.* ἀπαλλάττομαι, *Lucian.* ἀποστρεπιάζομαι, *Sytes.*

Abhorresco, idem quod *Abhorreo.*

Abhortor, ἀποτρέπω, aliquem a peccatis τινα τῶν ἁμαρτημάτων, *Isocr.*

Abi, ἄπει, ἄπιθι, ἄφερτε, *Poët.* in malam rem, ἀπέρρε, ἔρρ' ἐς κόρακας.

Abjecte, ταπεινῶς, vivere, ζῆν, *Dem.* facere, πράττειν, *idem.* φαύλως, ἀγεννῶς, *idem.*

Abjectio, ἡ ἀποβολὴ, ῆς, armorum, τῶν ὅπλων, *Plat.* ἀπόῤῥιψις, ἡ ταπείνωσις, *Luc.*

Abjector, ὁ ἀποβολεὺς, έως, armorum, τῶν ὅπλων, *Plat.*

ABL

Abjectus, a, um, ἀποβεβλημένος, η, ον, ab ἀποβάλλω, abjicio, *Plat.* ὁ ϰ ἡ, ἄτιμος, ἀνάξιμος, ἀδόκιμος, ἀσύφηλος, *Hom.*

Abiegnus, a, um, ἐλάτινος, ίνη, ινον, LXX. εἰλάτινος, *Poët.*

Abies, ἡ ἐλάτη, ης, *Plut.*

Abietarius, ὁ τέκτων ξυλικός.

Abietinus, a, um, ἐλάτινος, ίνη, ινον, LXX.

Abigeator, ὁ ἐλατὴς, ῆρος, *Luc.*

Abigeatus, us, ἡ ἀπελασία, ας, *Hes.*

Abigeus, ὁ ἀπελάτης, ε.

Abigo, ἀπελαύνω, prædas τὰς λείας, *Herodian.* columbas, τὰς περιστερὰς, *Basil.* e convivio, ἀπωθέω τῦ συμποσίε, *Lucian.* Spiritum sanctum, ἀποδιώκω τὸ πνεῦμα ἅγιον, *Basil.* περιελαύνω, *Polyb.* ἀπείργω, σοβέω, *Aristoph.* ἀνίστημι, *Soph.*

Abjicio, ἀποβάλλω, *Plat.* aliquid ῥίπτω τι, *Demosth.* clam ad pedes, ἀδήλως πρὸς τὰς πόδας, *Æl.* καταβάλλω, *Xen.* ἀπορρίπτω, *Herod.* παρωθέω, προΐημι, *Thucyd.*

Abitus, us, ἡ ἀποχώρησις, εως, *Isocr.* ἡ ἀπέλευσις, εως.

Adjudico, ἀποκρίνω, *Aristot.* ἀποδοκιμάζω, *idem.* ἀποδικάζω, *idem.*

Abjugo, ἀποζεύγνυμι, ἀναζυγόω, ἀποχωρίζω.

Abjungo, i. e. disjungo, ἀποζεύγνυμι, aliquid, τι, ab aliquo, τινὸς, *Eurip.* al. ἀπαμείρω, μετάγω, *Herod.*

Abjuratio, ἡ ἐξωμοσία, ας, *Demosth.* ἀπωμασία, *Poll.*

Abjuratus, a, um, ἀπωμομένος, η, ον, ab ἀπόμνυμι, *Herodian.* abjuratum, ἐξωμοθὲς, *V. L.*

Abjuro, ἀπόμνυμι, aliquid, τι, *Herodian.* ἀπομόω, ἀπομνύω, διόμνυμι, *Dem.* ἐξόμνυμι, *id. cum acc.* ἀποβάλλω τι δι' ὅρκων.

Ablactatio, ἡ ἀπογαλάκτισις, εως, ὁ ἀπογαλακτισμὸς, ῦ.

Ablacto, ἀπογαλακτίζω, aliquem τινὰ, LXX.

Ablaqueatio, ἡ ῥιζοτομία, ας, *Theophr.*

Ablaqueatus, a, um, ῥιζοτομηθεὶς, εἶσα, ἐν. A ῥιζοτομέω, *Hippocr.*

Ablaqueo, ῥιζοτομέω, ῶ, *Hippocr.* περιωρύττομαι, γυμνόω σκαπάνη τὰς ῥίζας.

Ablatio, ἡ ἀφαίρεσις, εως, *Plut.*

Ablativus casus, ἡ ἀφαιρετικὴ πτῶσις, *Gr.*

Ablatus, ἀφηρημένος, ἀφαιρεθεὶς.

Ablectæ ædes, οἶκος κεκοσμημένος, κεκαλλωπισμένος.

Ablegatio, ἡ ἀποστολὴ, ῆς, LXX. ἀπόπεμψις, εως, *Dem.* ἀποπομπὴ, ῆς, *Æschin.*

Ablegatus, a, um, ἀπεσταλμένος, ένη, ένον, *N. T.* ἀπόπεμπτος, *Hes.* ἀπόβλητος, *Hom.*

Ablego, ἀποστέλλω, aliquem, τινὰ, *Thucyd.* τινὸς πρεσβεία, *Demosth.* ἀποπέμπω, διαπέμπομαι, τὴν ἐπιστολήν.

Abligurio, λαφύσσω, *Luc.* bona, καταβεβρόσκω τὰ ὄντα, *Hyperid.* ἀνεσιμιόω.

Abliguritio, ὁ λαφυγμὸς, ῦ, *Aristoph.*

Ablingo, ἀπολείχω, *Athen.*
Abloco, ἀπομισθῶ, terram in decem annos, τὴν γῆν ἐπὶ δέκα ἔτη, *Thuc.* ἐκμισθῶ.
Abludo, ἀπᾴδω, *Aristot.*
Abluendus, πλυτέος.
Abluo, ἀπονίπτομαι, manus, τὰς χεῖρας, *Athen.* pulverem, ἀποπλύνω τὴν κόνιν, *Lucian.* retia, τὰ δίκτυα, *N. T.* πλύζω, ἀναπλύζω, *Apollon.* ἀποπλύζω, ἀπολάω, *Hom.*
Ablutio, ἡ πλύσις, εως, LXX. ἡ ἔκνιψις, *Hes.*
Abolutus, a, um, λελουμένος, ένη, ένεν, *N. T.* ἀπονιφθείς.
Abmatertera, ἡ ἀποθεία, ἡ Θεῖα πρὸς μητρὸς μεγάλη.
Abmitto, ἀποστέμτω, aliquem, τινὰ, *Xen.*
Abnato, ἀποννήχομαι, ἐννήχομαι.
Abneco, ἀναιρέω, ἀποκτείνω, νεκρόω.
Abnegatio, ἡ ἀπάρνησις.
Abnego, ἀπαρνέομαι, cædem, τὸν φόνον, *Plutarch.* ἔξαρνός εἰμι, *Plato.*
Abnepos, ὁ ἀπέκγονος, ὁ, *Bud.*
Abneptis, ἡ ἀπεκγονὴ, ῆς.
Abnocto, ἀπονυκτερεύω, a castris, τοῦ στρατοπέδου, *Plut.*
Abnodo, διεμοὺς ἐκλύω.
Abnormis, ὁ, ἡ καὶ ἡ ἄμετρος, ᾱ, *Plut.*
Abnuo, ἀπονεύω, bonum, τοῦ καλοῦ, *Basil.* hoc, τόδε, *Xenoph.* ἀπεῖπω, ἀρνέομαι.
Abolendus, a, um, ἐξαιρετέος, έα, έον, *Polyb.*
Aboleo, ἀφανίζω, testamentum, διαθήκην, *Dem.* memoriam alicujus, τὴν μνήμην τινὸς, *Idem.* legem, λύω, καταλύω, ἀποχειροτονέω, ἀποδοκιμάζω νόμον, *Idem.* disciplinas, ἀναιρῶ τὰς παιδείας, *Isocr.* ἐξαλείφω, *Xen.* ἀκυρόω, ἀμαυρόω.
Abolitio, ὁ ἀφανισμὸς, οὗ, ἡ ἀφάνισις, εως, justitiæ, τῆς δίκης, *Aristoph.*
Abolitus, a, um, ἠφανισμένος, ένη, ένον, ab ἀφανίζω, *Dem.*
Abolla, ἡ χλαμὺς, ύδος, *Plut.*
Abolus, ὁ ἄβολος, ᾱ, *Aristot.*
Abomasum, τὸ ἦνυστρον, ᾱ, *Aristot.*
Abominabilis, e, βδελυκτὸς, ὴ, όν, *N. T.*
Abominamentum, τὸ βδέλυγμα, ατος, *N. T.* τὸ μίασμα.
Abominandus, a, um, βδελυρὸς, ρὰ, ρὸν, *Dem.* βδελυκτὸς, ὴ, όν, *N. T.* ὁ μῦσος, *Hes.* μυσαρὸς, ρὰ, ρὸν, *Phil.* ὁ καὶ ἡ ἀπόστροπος, *Soph.*
Abominatio, ὁ βδελυγμὸς, οῦ, LXX.
Abominor, βδελύττομαι, aliquem ob aliquid, τινὰ διά τι, *Aristoph.* μυσάττομαι, *Luc.* ἀφοσιόομαι, *Plut.* ἀποστροπάζομαι, *Synes.*
Aborior, ἐξαμβλόω, ῶ, *Plato.*
Abortio, abortum pario, ἐξαμβλίσκω, *Æl.* ἐξαμβλόσκω, *Diosc.* ἐξαμβλόω, *Plato.*
Abortio, ἡ ἔκτρωσις, εως, *Aristot.* ἡ ἀμβλωσις, εως, *Gregor.*
Abortivus, a, um, ἐκτρωματιαῖος, αία, αῖον.
Abortivus partus, τὸ ἀμβλωθρίδιον.
Aborto, idem quod *Abortio*, sive *abortum pario*, quod vide.
Abortus, τὸ ἔκτρωμα, ατος, *Hippocr.* τὸ ἄμβλωμα, ατος, *Bud.*
Abrado, ἀποξύω, aliquid ab aliquo τὶ ὑπό τινι, *Alciphr.* ἀποκναίω, aliquid, τὶ, *Aristoph.*
Abrasus, a, um, ἀπεξυσμένος, ένη, ένον, ab ἀποξύω, *Alciphr.*
Abreptus, a, um, ἀναρταγὶς, εῖσα, ὲν, ab ἀναρτάζω, *Dem.*
Abripio, ἁρπαστάζω, aliquid, τὶ, *Herodian.* ἀναρτάζω, *Dem.* aliquem e templo, ἀποστάω τινὰ τοῦ ἱεροῦ, *Herodian.*
Abrodo, ἀποτρώγω, aliquid, τὶ, *Laërt.*
Abrogatio, ἡ ἀποκύρωσις, εως, ἡ ἀποδοκιμασία, ας, legum, ἡ ἀναίρεσις τῶν νόμων, *Dem.* ἡ ἀκύρωσις, ἡ ἀποχειροτονία, *Idem.*
Abrogo, ἀποχειροτονέω, ῶ, alicui magistratum, τινὰ τῶν ἐν ἀρχαῖς, *Dem.* aliquid, ἀποδοκιμάζω τι, *Idem.* leges, ἀναιρέω τοὺς νόμους, *Æschin.* legem, λύω τὴν νόμον, *Dem.* decretum, καταλύω τὸ ψήφισμα, *Idem.* ἀκυρόω, ἀποκυρόω, ἄκυρον ποιέω, ἀποπαλαιόω, διαγράφω, μεταγράφω.
Abrotonum, τὸ ἀβρότονον, ᾱ, *Diosc.* ex abrotono conectum, ἀβροτόνινος, ίνη, ινον, *Idem.*
Abrumpo, ἀποῤῥήγνυμι, aliquid, τὶ, *Æsch.*
Abrupte, ἀποτόμως, *Isocr.*
Abruptus, a, um, ἀπερῥηγμένος, ένη, ένον, ab ἀποῤῥήγνυμι, *Æsch.* locus, ὁ ἀπερῥὼξ τόπος, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἀπόκρημνος, *Xen.* ἀπότομος, ἀποτμὴξ, *Apoll.*
Abs, ἀπό. Vide *A, Ab.*

Abscedo, ἀφίσταμαι, in regionem aliquam, εἰς χώραν τινὰ, *Thuc.* ἄπειμι ἀπό τινος, ἀποστρέφω, *Plut.* ἐξαναχωρέω.
Abscedens, ἀφιστάμενος, ένη, ενον, *Diosc.*
Abscessio, ἡ ἀπόστασις, εως, *Dem.* ἡ ἀποστασία, ας, *Plut.*
Abscessus, τὸ ἀπόστημα, ατος, *Galen.*
Abscido, ἐκκόπτω, aliquid, τὶ, *Galen.*
Abscindo, ἀποτέμνω, aliquid, τὶ, *Plut.* nares et aures alicui, ῥῖνα καὶ ὦατά τινι, *Hom.* ἀποκόπτω, aliquid alicui, τί τινι, *Xen.* ἀνακείρω, *Hes.*
Abscisse, ἀποτόμως, *Isocr.*
Abscissio, ἡ ἀτεκνωσὴ, σῆς, *Plut.*
Abscissus, a, um, ἀποκεκομμένος, ένη, ένον, ὁ καὶ ἡ ἀπότομος, ᾱ, abscissæ petræ, ἀπότομοι πέτραι, *Lucian.*
Abscondite, κρύφα, *Plut.* κρυφῇ, *N. T.*
Absconditus, ā, um, ὁ καὶ ἡ, ἀποκρυφος, ου LXX. κρυστὸς, ὴ, όν, *Herodian.* κρυφαῖος, αία, αῖον, *Idem.* ἀποκεκρυμμένος, ένη, ένον, LXX.
Abscondo, ἀποκρύπτομαι, aliquid, τὶ, *Isæus*, ἐπικρύπτω. aliquid in aliquo, τί ἔν τινι, *Herodian.* aliquid sub aliquo, καλύπτω τι ὑπό τινος, *Æl.* κρύπτω, ἐγκρυφιάζω, *Arist.* συγκρύπτω, συγκαλύπτω.
Absconsio, ἡ κρύψις, εως, *Aristot.* ἡ ἀπόκρυψις.
Absconsus, a, um, κρύφιος, ία, ιον, *Herod.* σκεπτνὸς, ὴ, όν, LXX.
Absens, ἀπὼν, ὔσα, ὸν, *Gen.* όντος, ούσης, όντος, *Plut.* Vide *Absum.* ὁ καὶ ἡ ἀδημος, *Hes.* ἀποδημίων, *Xen.*
Absentia, ἡ ἀπουσία, ας, *Dem.*
Absentio, διαφωνέω, in aliqua re, πρός τι, *Demet. Phal.*
Absento, ἀποστέμτω, aliquem, τινὰ, *Æsch.*
Absilio, ἀποπηδάω, e curru, τοῦ ἁρματος, *Plut.*
Absimilis, e, ὁ καὶ ἡ, ἀνόμοιος, ᾱ, *Plato*, ἀποικὼς ὐσα, ὸς, *Gen.* ότος, υίας, ότος, *Polyb.* ἀπεικὼς, ὐσα, ὸς, *Gen.* ότος, υίας, ότος, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἀῤῥομιος.
Absinthites, ὁ ἀψινθίτης, ᾱ, sc. οἶνος, *Diosc.*
Absinthium, τὸ ἀψίνθιον, ᾱ, *Diosc.* marinum, τὸ σέριφον, σεριφιον.
Absistens, ἀφιστάμενος, ένη, ενον, *Dem.*
Absisto, ἀφίσταμαι, ab aliqua re, τινὸς, *Dem.* ἀποστατέω.
Absit, μὴ γένοιτο, *Dem.* quod absit, ὃ μὴ συμβαίη, *Idem.*
Absolvo, ἀπολύω, aliquem a culpa, τινὰ τῆς αἰτίας, *Lycophr.* aliquem crimine, ἀφίημί τινα τοῦ ἐγκλήματος, *Plut.* aliquem mortis, ἀποψηφίζομαί τινος θάνατον, *Antiphon.* i. e. perficio, ἀποτελέω, aliquid, τὶ, *Plato.* ἀτιεργάζομαί τι, *Xen.* τελέω, διατράττω, κατασκευάζομαι.
Absolute, τελείως, *Isocr.* τελέως, ἐντελέως, ἁπλῶς.
Absolutio, ἡ ἀπόλυσις, εως, *Dem.* ἡ λύσις, εως, ab iniqua fama, τῆς βλασφημίας, *Idem.*
Absolutus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπόλυτος ου, *Gregor. Naz.* ὁ καὶ ἡ ἄφετος, i. e. perfectus, τέλειος, εία, ειον, *Arist.* ἐντελὴς, ές, *Lucian.*
Absone, ἀσυμφώνως, δυσφώνως.
Absonus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀσύμφωνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ ἀπωδὸς, ὸς, ὁ καὶ ἡ ἀπηχὴς, *Luc.* ὁ καὶ ἡ ἀῤῥυθμος, ἐκμελὴς, *Aristid.* i. e. absurdus, ὁ καὶ ἡ ἄτοπος, ᾱ, *Dem.*
Absorbeo, κατανίνω, aliquid, τὶ, *Plut.* omnia, λαφύσσω πάντα, *Idem.* ῥοφέω, ἀποῤῥοφέω, *Synes.*
Absorptio, ἡ κατάποσις, εως, ὁ λαφυγμὸς, οῦ, *Aristoph.*
Absque, ἄνευ, *cum Gen.* absque oppidanis, ἄνευ πολιτικῶν, *Dem.* *Non inelegantur etiam postponitur*, ut absque his, τούτων ἄνευ· χωρὶς, *ilidem cum Gen.* absque dictis, χωρὶς τῶν εἰρημένων, *Arist.* ἐξω, *etiam cum Gen.* absque his, ἐξω τούτων, *Thucyd.*
Abstemius, ὁ καὶ ἡ ἄοινος, ᾱ, *Xen.* ὁ καὶ ἡ ἀβρόμιος, ἄγευστος.
Abstergeo. Vide sequens *Abstergo.*
Abstergo, ἀπομάττω, *Dem.* sudorem, ἀτομάττομαι, τὴν ἰδρῶτα, *Bas.* pedes, ἐκμάττω τοὺς πόδας, *Arist.* sordes, ἀποσμήω τὸν ῥύπον, *Lucian.* maculam ignominiæ, ἀποτρίβομαι τὴν αἰδοῖαν, *Dem.* ἀπομήχω, *Luc.* ἐπισμήχω, ἀποψάω, ἀποτρίβω, *Theoc.* ἀπομόργνυμι, ἀναμάττομαι.
Absterreo, ἐκπλήττω, aliquem, τινὰ, *Arist.* a peccatis, ἀποτρέπω τινὰς τῶν ἁμαρτημάτων, *Isocr.* a rebus agendis, τινὰ τῦ τὰ

κοινὰ πράττειν, *Plut.* ab aliquo, ἀπό τινος, *Arist.* ἀποστεύδω, *Thuc.* ἀπείργω.
Abstersio, ἡ σμῆξις, εως, *Diosc.* ἡ ἀπόμαξις, ἡ ἐκνιψις.
Abstersorius, abstergendi vim habens, σμηκτικὸς, ὴ, όν, *Diosc.*
Abstinens, ὁ ἐγκρατὴς, ές, ab aliqua re, τινὸς, *Isocr.*
Abstinenter, ἐγκρατῶς, *Aristot.*
Abstinentia, ἡ ἐγκράτεια, ας, *Xen.* ἀπόσχεσις.
Abstineo, ἀπέχω, a petulantia, τῆς ὕβρεως, *Æsch.* a parvis, ἀπέχομαι τῶν μικρῶν, *Isocr.* manus a matre, τὰς χεῖρε τῆς μητρὸς, *Dem.*
Absto, ἀφίσταμαι.
Abstractio, ἡ ἀφαίρεσις, εως, *Arist.*
Abstractus, a, um, ἀποσπασθείς, εῖσα, ὲν, *Gen.* έντος, είσης, έντος.
Abstraho, ἀποσπάω, cives a mari, τοὺς πολίτας τῆς Θαλάσσης, *Plut.* ab invicem, διασπάω ἀπ' ἀλλήλων, *Xen.* animam a corpore, χωρίζω τὴν ψυχὴν ἀπὸ τοῦ σώματος, *Plato.* ἀπάγω, ἀφέλκω, *Xen.*
Abstrudo, ἀποκρύπτω, aliquid, τὶ, *Isocr.* ἀπωθέω.
Abstrusus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπόκρυφος, ᾱ, LXX. κρυπτὸς, ὴ, όν, *Herodian.*
Absum, ἄπειμι, ab aliquo, τινὸς, *Plut.* ἀπό τινος, *Arist.* absit, μὴ γένοιτο, *Demosth.* abest multum, ut me defendam, πολλοῦ δέω ἐγὼ ὑπὲρ ἐμοῦ ἀπολογεῖσθαι, *Plato*, parum abest, quin fleam, ὀλίγω δέω δακρύσαι· multum abest, rem ita se habere, πολλοῦ δεῖ οὕτως ἔχειν, *Plato*, parum abfuit, quin incidissem, μικρὸν ἀπέλιπον τοῦ μὴ περιτυχεῖν, *Lucian.* quin expugnarentur, τοῦ ἑκπολιορκῆσθαι, *Luc.* quin mortuus essem, παρὰ μικρὸν ἤλθον ἀποθανεῖν, *Isocr.*
Absumedo, τὸ ἀνέλωμα, τὸ δαπάνημα.
Absumo, καταβιβῶ. res, facultates, τὰ ὄντα, *Demosth.* multa in aliquid, ἀναλίσκω πολλὰ εἴς τι, *Idem.* δαπανάω.
Absumptio, ἡ ἀνάλωσις, εως, *Lucian.*
Absurde, ἀτόπως, *Demosth.* it. ἀλόγως.
Absurditas, ἡ ἀλογία, ας, *Demosth.* ἡ ἀτοπία, *Isocr.*
Absurdus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄτοπος, ᾱ, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἄλογος, ᾱ, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ὑπερφυὴς, ές, *Idem.* ἀλόγιστος, ἀδοξος· absurdum, ἀλλόκοτον, ἀμαθές.
Abundans, περισσὸς, ὴ, όν, aliqua re, τὶ, *Synes.* κατά τι, *Arist.* ἔν τινι, *Plut.* ὁ καὶ ἡ εὔτορος, ᾱ, τινὸς, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ δαψιλὴς, *Gal.* ὁ καὶ ἡ ἄφθονος, ὁ περισσεύων.
Abundanter, et abunde, περισσῶς, *Isocr.* ὑπερβαλλόντως, *Idem.* ἐκ περισσοῦ, *N. T.* ἐξαφθόνως, *Isocr.* διαφθῶς, *Xen.* ἀφθόνως, ἀδδὴν, εὐτόρως, δαψιλῶς.
Abundantia, ἡ περισσία, ας, *N. T.* ἡ περισσότης, ητος, *Isocr.* ἡ ἀφθονία, ας, annonæ, τῶν ὠνίων, *Idem.* opum, ἡ περιουσία τῶν χρημάτων, *Demosth.* εὐτορεία, ἡ εὐθηνεία, *Philo.* ἡ δαψίλεια, *Herod.* ἡ ἀδροσύνη, *Hesiod.* ἡ ἀφθονία, *Xen.*
Abundantius, περισσοτέρως.
Abundatio, ἡ ἐπίῤῥοια, ας, *Dion. Areop.* ἡ πλήμμυρις. Vid. *Inundatio.*
Abundo, εὐτορέω, aliqua re ad aliquid, τινὸς εἴς τι, *Dem.* περισσεύω, aliqua re, τινὸς, *N. T.* εὐθηνέομαι, *Synes.* γέμω, δαψιλεύομαι. Vid. *Exundo.*
Abusio, ἡ κατάχρησις, εως, ἡ ἀπόχρησις, εως, *N. T.*
Abusive, καταχρηστικῶς, *Gramm.*
Abusivus, a, um, καταχρηστικὸς, ὴ, όν, *Rhetor.*
Abusus, ἡ ἀπόχρησις, εως, *N. T.* ἡ κατάχρησις.
Abutor, καταχράομαι, aliqua re, τινὶ, *Plato.* χράομαι κακῶς τινι, *Dem.* ἀποχράομαί τινι, *Arist.* παρακαταχράομαί τινι, *Idem.*
Abyssus, ἡ ἄβυσσος.
Ac, καὶ, ἠ.
Acacia, ἡ ἀκακία.
Academia, ἡ ἀκαδημία, ας, *Plut.* ἡ ἀκαδήμεια, ας, *Aristoph.*
Academicus, a, um, ἀκαδημικὸς, ὴ, όν, *Luc.*
Acantha, ἡ ἄκανθα, ης, *Diosc.*
Acanthinus, a, um, ἀκάνθινος, ίνη, ινον, *Diosc.*
Acanthis, ἡ ἀκανθὶς, ίδος, *Aristot.*
Acatium, τὸ ἀκάτιον.
Accanto, προσαδῶ, alicui, τινὶ, *Aristoph.*
Accedo, προσέρχομαι, tibi, σοὶ, *Xen.* ad rempublicam, τοῖς κοινοῖς, *Dem.* πρὸς τὰ

ποινὰ, *Isocr.* ad aliquem, προσβαίνω τινὶ. *Plut.* προσαγίνομαι τινὶ, *Xen.* ad aliquid πρός τι, *Æschin.* accedere sententiæ, συγκατατίθεσθαί τινι· accedit ad hæc, ἐπιγίνεται τούτοις, εἰσαφικνέομαι, πρόσειμι, μέτειμι, συνεγγίζω.

Acceleratio, ἡ ἐπείξις, εως, ἡ τάχεια, ἡ σπεδή.

Accelero, ἐπιστεύδω, expeditionem, τὴν στρατιὰν, *Isocr.* sacra, τοῖς ἱεροῖς, *Herodian.* σπεύδω, κατασπεύδω, ἐγκονέω, ἐπιταχύνω, *Plut.*

Accendo, ἀνάπτω, lumen, φῶς, *Plato*, aliquid, ἀναικαίω τι, *Herodian.* domos, καίω τὰς οἰκίας, *Xen.* ἅπτω, *Aristoph.* ἀναύω. Vid. *Incendo.*

Accenseo, προσγράφω, aliquem senatui, τινὰ τῇ βουλῇ, *Plut.* civitati, τῇ πολιτείᾳ, *idem.*

Accensus, ἠμμένος, ἀνημμένος, θαλυομένος, *Hes.*

Accentus, ἡ προσῳδία, ας, *Gramm.*

Acceptio, ἡ λῆψις, εως, *Thucyd.* ἡ πρόσληψις.

Accepto, λαμβάνομαι, *Aristot.* ὑποδέχομαι, aliquid, τι, *Isocr.* προσδέχομαι.

Acceptus, a, um, ληφθεὶς, εἴσαα. ἐν, προσληφθεὶς, i. e. gratus, ὁ καὶ ἡ εὐάρεστος, ου, *N. T.* χαρίεις, ισσα, ιν, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ εὐπροσδεέστερος; acceptum habeo, χαίρω τινὶ vel ἐπί τινι; acceptum fero, ἀνατίθημί σοι τοῦτο, προσλογίζομαι, ἀπογράφω.

Accersitor, ὁ κλήτωρ, ορος, *Lucian.* ὁ κλητὴρ.

Accersitus, a, um, μετακεκλημένος, ένη, ένον, a μετακαλέω, *Plaut.*

Accersitus, us, ἡ πρόσκλησις, εως, *Plato.*

Accerso, προσκαλέω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* μετακαλέω τινὰ, *Plato*, κατακαλέω τινὰ, *Plut.* προσάγω τινὰ, *idem.* μετατίθεμαι τινὰ, *Dem.* προσέμπω· aliquem crimine conjurationis, ἐπικαλέω τὴν συνωμοσίαν τινι.

Accessio, ἡ ἄφιξις, εως, *Plato*; i. e. additio, ἡ πρόσθεσις, εως, *Philo*, ἡ προσθήκη, ης, *Plato*, ἡ ἐπιδοχὴ, ἡ αὔξησις.

Accessus, ἡ πρόσοδος, ου, *Thuc.* ἡ ἔροδος, ου· accessu facilis, ὁ καὶ ἡ εὐπρόσιτος, ου, πρόσιτος, ὴ, ὸν, *Greg.* ὁ καὶ ἡ εὐπρόσοδος, ου, *Xen.* difficilis, ὁ καὶ ἡ ἀπρόσιτος, δυσέμβολος.

Accidens, τὸ συμβεβηκὸς, ότος, *Demosth.* τὸ συμβὰν, άντος, *idem.* per accidens, κατὰ συμβεβηκὸς, *Aristot.*

Accido, προσπίπτω. alicui, i. e. pedes alicujus, τινὶ, *N. T.* i. e. *contingo* alicui, συμβαίνω τινὶ, *Isocr.* ἀποβαίνω τινὶ, *Dem.* non ex sententia, ἐκβαίνω μὴ κατὰ γνώμην, *idem.* accidit mihi idem, τ' αὐτὰ πάσχω, *Isocr.* accidit mihi quod gubernatori, πάσχω τἀέλως κυβερνήτου, *Plato*, quæ accidunt alicui, συμπίπτοντά τινι, *Isocr.* προστυγχάνω.

Accido, περιὸρτω, *Demosth.*

Accieo, προσκαλέω, aliquem, τινὰ, *Dem.* προστέμπω τινὰ, *Isocr.* μετατέμπω.

Accinctus, a, um, διεζωσμένος, ένη, ένον, acinace, τὸν ἀκινάκην, vestem, τὴν ἐσθῆτα, *Lucian.*

Accingo, παραζώννυμι, acinacem, τὸν ἀκινάκην, *Plato*, palliolum, διαζώννυμι τὸ περιβόνιον, *Luc.* διασκευάζω.

Accino, προσᾴδω, alicui, τινὶ, *Aristoph.* παραψάλλω. παρῳδέω.

Accio, vide *Accieo.*

Accipio, λαμβάνω, munera, δῶρα, *Xenoph.* fœdus, σπονδὰς, *idem.* uxorem, γυναῖκα, *idem.* pecuniam ab aliquo, παραλαμβάνω τὰ χρήματα παρά τινος, *Isocr.* munera, δέχομαι δῶρα, *Dem.* epistolam ab aliquo, κομίζομαι τὴν ἐπιστολὴν παρά τινος, *idem.* excusationem, ὑποδέχομαι τὴν ἀπολογίαν, *Lycophr.* προσλαμβάνω, ἀποδέχομαι, προσδέχομαι.

Accipiter, ὁ ἱέραξ, ακος, *Aristot.* accipiter parvus, ὁ ἱερακίσκος, ὁ, *Aristoph.* accipitrem voce refero, clamo velut accipiter, ἱερακίζω. *Æl.*

Accipitrarius, ὁ ἱερακοτρόφος.

Accitus, a, um, προσκεκλημένος, ένη, ένον, προσκληθεὶς. εἴσαα. ἐν, *Plut.*

Accitus, ἡ πρόσκλησις, εως, *Plato.* ἡ μετάπεμψις, ιος, *idem.* ἡ μετάκλησις, *Hes.* ἡ πρόσπεμψις.

Acclamatio, τὸ ἐπιφώνημα, ατος, *Plut.* τὸ προσφώνημα, ατος, *Dem. Phal.* fausta, ἡ εὐφημία, ας, *Herodian.* τὸ ἐπιβόημα, *Thuc.*

Acclamo, ἐπιφωνέω, *Plut.* alicui, προσφωνέω τινὶ, *N. T.* τινὰ, *Homer.* εὐφημέω, ἐπιάχω, *Hom.* ἐπαναβοάω, *Aristoph.*

Acclinis, ὁ καὶ ἡ ἐπικλινὴς, προσκλινὴς.

Acclino, ἐπικλίνω, ad aliquid, πρός τι, *Aristid.* προσκλίνω.

Acclivis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνωφερὴς, έος, via, ἡ ἀνάντης ὁδὸς, *Plato.* ἐπάντης, παράντης, προσάντης.

Acclivitas, ἡ ἀνωφέρεια, ας, *Alex. Aphrod.*

Acclivus, a, um, idem quod *Acclivis.*

Accola, ὁ καὶ ἡ πάροικος, ου, *Thucyd.* ὁ καὶ ἡ πρόσχωρος, ου, *Dem.* ὁ καὶ ἡ περίχωρος, *idem.* πρόσοικος, *Herodot.*

Accolo, παροικέω, Asiam, τὴν Ἀσιαν, *Isocr.* flumen, προσοικέω τῷ ποταμῷ, *Plato*, τὸν ποταμὸν, *Aristot.*

Accommodate, ἐπιτηδείως, *Thucyd.* ἱκανῶς, λυσιτελῶς.

Accommodatio, ἡ ἐπιτηδειότης, ητος, *Diosc.* ἡ ἐφαρμογή.

Accommodatus, a, um, ἐπιτήδειος, εία, ειον, alicui, τινὶ, *Aristot.* ad aliquid, εἴς τι, *Herodian.* ἐπί τινι, *Xenoph.* οἰκεῖος, *Aristot.*

Accommode, ἐπιτηδείως, *Thucyd.*

Accommodo, προσαρμόζω, res legibus, τὰ πράγματα τοῖς νόμοις. *Plut.* aliquid alicui, ἁρμόζω τί τινι, *Plato*, me alicui, συμπεριφέρομαί τινι, *Sirac.* ἐφαρμόζω, *Hesiod.* προσοικειόω, *Plut.* συμβιβάζω, *Greg.*

Accommodus, a, um, ἐπιτήδειος. εία, ειον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ εὔδετος, ου, *N. T.* ὁ καὶ ἡ λυσιτελὴς, ἁρμοδίος, ία, ιον.

Accredo, πιστεύω, ἐπιπιστεύομαι.

Accrementum, ἡ ἐπαύξησις, εως, ἡ ἐπαυξὴ, ῆς, *Plato.* ἡ ἐπίδοσις, εως, *Xenoph.*

Accresco, προσφύομαι, *Theoph.* i. e. incrementum capio, προσδίδωμι, virtute, εἰς ἀρετὴν, *Plato*, felicitate, πρὸς εὐδαιμονίαν, *Isocr.* συναυξάνομαι. re aliqua, i. e. per rem aliquam, τινὶ, *Dem.* ἐπαυξάνομαι, ἐπιγίνομαι, ἐπιδίδωμι, *Isocr.*

Accretio, ἡ πρόσφυσις, εως, *Theophr.* ἡ παραύξησις, εως, *Diosc.*

Accubatio, ἡ κατάκλισις, εως, *Plut.*

Accubitorium, τὸ ἀνακλιντήριον.

Accubitus, ἡ ἀνάκλισις, εως, *Aristot.* primus, ἡ πρωτοκλισία, ας, *N. T.*

Accubo, παράκειμαι, alicui, τινὶ, *Demosth.* Vide *Accumbo.*

Accumbo, ἀνάκειμαι, inter edendum in thoracem, ἐν τῷ ἐσθίειν ἐπὶ τὸν θώρακα. *Alex. Aphr.* in lectis, κατάκειμαι ἐπὶ κλινῶν, *Plato*, alicui, παράκειμαι τινὶ, *Diose.* cœnæ, κατακλίνομαι ἐπὶ τῷ δείπνῳ, *Athen.* in terra, ἀνέτειτον ἐπὶ τὴν γῆν, *N. T.*

Accumulate, σωρηδὸν, *Herodian.* πυκνῶς.

Accumulatio, τὸ συνάθροισμα, ἡ νῆσις, *Hes.*

Accumulatus, ητος, *Hom.* γενημένος.

Accumulo, κατασωρεύω, mortuos mortuis, ἐπισωρεύω νεκροὶς, *Eurip.* ἀθροίζω, συνάγω, νήθω, s. νάω.

Accurate, ἀκριβῶς, *Dem.* ἐπιμελῶς, *idem.* λιπαρῶς, περιέργως.

Accuratio, ἐπιμέλεια, ας, *Dem.*

Accuratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκριβὴς, έος, sermo, oratio, λόγος, *Aristot.* opus, ἀκριβὲς ἔργον, *Dem.* i. e. diligens, ὁ καὶ ἡ ἐπιμελὴς, έος, *Xenoph.*

Accuro, ἐπιμελοῦμαι, ἐξακριβόω.

Accurro, προστρέχω, *Chrysost.* ἐπιτρέχω, ad, ἐπὶ θύρα πρός, *Herodian.* ἀφικνέομαι δρομαῖος, *Lucian.*

Accursus, ἡ ἐπιδρομὴ, ῆς, τὸ προσδρόμημα, ατος.

Accusabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἐπαίτιος, ου, alicujus rei, τινὸς, *Thucyd.* ἔλεγκτος, ἐπίμεμπτος.

Accusatio, ἡ κατηγορία, ας, *Thuc.* ἡ ἔγκλησις, εως, *Artemid.* τὸ ἔγκλημα, ατος, *Demosth.* ἡ γραφὴ, ῆς, *idem.* τὸ κατηγόρημα, ατος, *Plato.*

Accusator, ὁ κατήγορος, ου, *Æschin.* ὁ κατηγορικὸς, ὁ, *Plutarch.* τὴν αἰτίαν ἐπενέγκων.

Accusatorie, κατηγορικῶς, *Isocr.* ἐγκληματικῶς, *Aristot.*

Accusatorius, a, um, κατηγορικὸς, ὴ, όν, *Plut.* ἐγκληματικὸς, ὴ, όν, *Aristot.*

Accuso, κατηγορέω, aliquem, τινὸς, *Isocr.* κατά τινος, *Dem.* τινὰ, *Thuc.* πρός τινα, *Plut.* δίκην τινὰ διώκω, *Isocr.* ἐπιφέρω γραφὴν πρός τινα, *Dem.* ἐπάγω αἰτίαν τινὶ, *idem.* aliquem alicujus rei, κατηγορέω τί τινος, vel τινός τινος, *Isocr.* τινὸς περί τινος, *Thuc.* ἐπαιτιάομαι τινά τινος, *Dem.* ἄγω αἰτίαν τινὸς ἐπί τινα, *id.* ἐπάγω αἰτίαν τινός τινι, *idem.* αἰτιάομαί σε τούτου, *idem.* διαγράφω τινὶ αἰτίαν, δὶ αἰτίας ἔχω, μέμφομαι, ἐνδείκνυμαί τινα.

Aceo, ὀξίζω, *Diosc.* ὀξύνω.

Acer, ὁ σφενδαμνος, ου, *Theophrast.*

Acer, acris, e, ὀξὺς, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, acres morbi, ὀξεῖαι νόσοι. acer homo, ὀξὺς ἄνθρωπος, *Arist.* acris sensu, ὀξὺς πρὸς αἴσθησιν, *Plutarch.* δριμὺς, εῖα, ὺ.

Acerbe, τραχέως, *Isocr.* πικρῶς, *Dem.* στερυρῶς, χαλεπῶς.

Acerbitas, ἡ πικρία, ας, *Dem.* ἡ πικρότης, ητος, *idem.* ὀξύτης. στερυνότης.

Acerbo, παροξύνω, *Xen.* πικραίνω, *N. T.* τραχύνω.

Acerbus, a, um, στερυνὸς, ὴ, όν, fructus, καρπὸς, *Galen.* homo, ἄνθρωπος, *Xenoph.* πικρὸς, ρὰ, ρὸν, de rebus et hominibus, *Dem.* acerbum, τὸ ὁμράκιον.

Acernus, a, um, σφενδάμνινος, ίνη, ινον, *Aristoph.*

Acero, i. e. paleis perfundo, ἀχυρόω.

Acerosus, i. e. paleis plenus, ὁ καὶ ἡ ἀχυρώδης.

Acerra, τὸ θυμιατήριον, ου, *Philo.*

Acervatim, σωρηδὸν, *Herodian.* ἀθρόως.

Acervatio, ἡ σώρευσις, εως.

Acervo, σωρεύω, *Herodian.* σωρὸν συνάγω, *Euphr. apud Stob.*

Acervus, ὁ σωρὸς, ὸ, divitiarum, χρημάτων, *Aristoph.* ὁ ὄγκος. *Aristot.* ὁ ὄμιλος, *Hom.* ὁ vel ἡ Ὶϊν et Ὶϊς, *idem.*

Acesco, ὀξύνω, *Gal.* ὀξύνομαι, *id.* ἐξοξύνομαι, *Theophr.* παροξίζω, *Diosc.*

Acetabulum, τὸ ὀξύβαφον, ου, *Athen.* τὸ ἐμβάφιον, *Hipp.* ἡ ὀξὶς, *Aristoph.*

Acetosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀξώδης, ους, *Galen.*

Acetum, τὸ ὄξος, εος, *Plut.* τὸ ὀξείδιον, ου, *Suid. Galen.*

Achillea, *herbæ nomen*, τὸ ἀχίλλειον, τὸ χιλιόφυλλον.

Acicula, τὸ ῥαφίον, ου, *Gal.* ἡ πτέρνη, *Gl. V.*

Aciarium, i. e. theca ubi acus reponuntur, ἡ ῥαφιδοθήκη.

Aciditas, vid. *Acerbitas.*

Acidulus, a, um, ὀξηρὸς, ρὰ, ρὸν, ὁ καὶ ἡ ὀξώδης, εος, ὁ καὶ ἡ ὑπόξυς.

Acidus, a, um, ὀξὺς, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, *Xen.*

Acies, ἡ ἀκωκὴ, ῆς, *Lucian.* ἡ ἀκὴ, ἀκὶς, αἰχμὴ, ὀξύτης, *Plut.* ἡ ἀκμὴ, ῆς, unguium, ὀνύχων, *Plut.* oculorum, ὀμμάτων, *Ælian.* gladii, τὸ στόμα, ατος, μαχαίρας, *Thuc.* i. e. exercitus instructus, ἡ τάξις, εως, *Dem.* τὸ τάγμα, ἡ στίξ, *Hom.* ἡ παράταξις, εως, *Isocr.* *Hinc* aciem instruo, παρατάττω, *Isocr.* παράταξιν ποιέω, *Xenoph.* in acie colloco, τάττω, *Dem.* sto in acie contra aliquem, παρατάττομαι πρός τινα, *idem.* una sto in acie, συμπαρατάττομαι, *Isocr.* deserere aciem, λείπειν τὴν τάξιν, *Dem.* occumbere in acie, τελευτᾶν ἐν τάξει, *idem.*

Acinaces, ὁ ἀκινάκης, ου, *Lucian.* acinace cingi, διαζώννυσθαι τὸν ἀκινάκην, *idem.*

Acinaceus, a, um, ῥαγικὸς, ὴ, όν, *Thcophr.*

Acinosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ῥαγώδης, εος, *Diosc.*

Acinus, ἡ ῥᾶξ, ῥαγὸς, ἡ ῥᾶξ, ῥωγὸς, uvarum, βοτρύων, *Plato*, uvæ passæ, σταφυλῆς, *Diosc.*

Acipenser, ὁ ἔλλοψ, όνίσκος, ὀξύῤῥυγχος.

Aconitum, τὸ ἀκόνιτον, ου, *Diosc.*

Acor, ἡ ὀξύτης, ητος, *Alex. Aphrod.* ἡ ξυμφόνησις.

Acquiesco, ἐπαναπαύομαι, ἡσυχάζω, ἀφέσκομαι, ἀνεσῶμαι, præsentibus, στέργω τὰ παρόντα, *Isocr.* τοῖς παοῦσι, *idem.* donis, ἐπὶ τοῖς δωρεαῖς, *idem.* præsentibus bonis, ἀγωπάω τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς, *Lys.* aliqua re, ἔν τινι, *Isocr.* τί, *Dem.* ἀγωπητῶς ἔχω τι. *Herodian.* εὐδοκέω ἔν τινι, *Polyb.* συμοφέρομαι τοῖς παροῦσι, εὐαρεστῶμαι τούτοις, ἐμμένω τοῖς παθεστηκόσι, ἐπὶ τούτῳ χαίρω, συγχωρέω, *cum dat. Plat.*

Acquiro, περιποιέομαι, mihi aliquid, ἐμοί τί, *Arist.* multum agri, προσκτάομαι πολλὴν χώραν, *Isocr.* pecunias, πορίζω χρήματα, *Dem.* reliqua, προσπορίζω τὰ λοιπὰ, *idem.*

Acquisibilis, e, κτητὸς, ὴ, όν, *Isocr.*

Acquisitio, ἡ κτῆσις, εως, *Isocr.* ἡ κτῆσις, ἡ κομιδὴ χρημάτων, *idem.*

Acquisitus, a, um, κτητὸς, ὴ, όν, *Plato.*

Acrimonia, ἡ δριμύτης, ητος, *proprie*, *Alex. Aph. metaph. Plato*, in rebus gerendis, ὀξύτης, ητος, *idem.* in oratione, δεινότης ἐν λόγοις, *Isocr.* Vid. *Acerbitas.*

Acris iræ, ὁ καὶ ἡ ὀξύθυμος.
Acriter, σφοδρῶς, δριμέως. *Aristoph.* σφόδρα. *idem.* εὐτόνως. *N. T.* ὀξέως, πικρῶς.
Acritudo, vide *Acrimonia.*
Acrocma, τὸ ἀκρόωμα. ατος, *Xenoph.*
Acroamaticus, a, um, ἀκροαματικός, ἡ, ὸν, *Plut.*
Acroasis, ἡ ἀκρόασις, εως, *Lucian.*
Acroaterium, τὸ ἀκροατήριον, ου, *Plut.*
Acronychus, ὁ καὶ ἡ ἀκρόνυκος, ου, *Nicand.*
Acrostichis, ἡ ἀκροστιχίς, ίδος, *Euseb.* τὸ ἀκρόστιχον, ου, *Schol. Thuc.*
Acta, τὰ πεπραγμένα, ων, τὰ πραχθέντα, ων, Apostolorum, αἱ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων, *N. T.*
Actio, ἡ πρᾶξις, εως, *Aristot.* ἡ ἐνέργεια, ας, *id.* judicialis, τὸ ἐγκλημα, ατος, *Dem.* ἡ κατηγορία, ας, *id.* injuriarum, ἀδίκου διώξις, *Antiph.* actionem alicui intendo ob aliquid, γράφομαί τινά τινος, *Plut.*
Activē, ἐνεργητικῶς, πρακτικῶς.
Activus, ἐνεργητικός, πρακτικός, δραστικός.
Actor, ὁ πράττων, οντος, ὁ δραστὴρ, δραστής, *Hes.* ὁ ποιητής, i. e. accusator, ὁ κατήγορος, ου, *Dem.* ὁ δικάων, οντος, *id.* fabularum, ὁ ὑποκριτής, οῦ, *Plut.*
Actuarium, i. e. oneraria navis, ἡ ὁλκὰς, άδος.
Actuarius, i. e. actorum scriba, ὁ γραφεύς.
Actuarius, i. e. facilis, ὁ καὶ ἡ εὐάγωγος.
Actuosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐνεργὸς, οῦ, *Lucian.* πρακτικὸς, ἡ, όν, *Polyb.* ὁ καὶ ἡ φιλοέργος, ἐργώδης.
Actus, ἡ πρᾶξις, εως, *Dem.* in ipso actu, ἐπ' αὐτοφώρῳ.
Actus, a, um, πραχθεὶς, εῖσα, ἐν, *Gen.* ἐνος, είσης, έντος, πεπραγμένος, ένη, ένον, actum ago, ἐπ' ἐξεργασμένοις ἀναλαμβάνω, *Aristid.* actum est de me, peril, ἀπωλόμην, *Eur.* ἀπόλωλα, *Aristoph.*
Actutum, αὐτίκα, *Thuc.* παράχρημα.
Acuatio, ἡ στόμωσις, εως.
Aculeatus, a, um, κεντρωτὸς, ἡ, όν, ὁ καὶ ἡ ἔγκεντρος, culex, κνὶψ, *Aristot.* ut spina, ὁ καὶ ἡ ἀκανθώδης, εος. *Theophr.*
Aculeus, τὸ κέντρον, ου, *Plut.* τὸ κέντημα, ατος, *Polyb.* ἐγκεντρὶς, *Aristoph.* ἡ ἄκανθα.
Acumen, ἡ ἀκωκὴ, ῆς, *Lucian.* ἡ ἀκὶς, ίδος, *Diosc.* ἡ ὀξύτης, ητος, *Plut.* τὸ ὀξὺ, έος, ingenii, ἡ ἀγχινοία.
Acuminatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄποξυς, εος, *Diosc.*
Acumino, ὀξύνω.
Acuo, ὀξύνω, ultimam syllabam, τὴν τελευταίαν, *Athen.* i. e. acutum reddo, ἀκονάω, aliquid, τὶ, *Lucian.* i. e. incito aliquem ad aliquid, ἀκονάω τινὰ εἴς τι, *Herod.* Ἄρηνα, Ἐνυάλιον, τινὰ εἴς τι, *Xen.*
Acus, ἡ ῥαφὶς, ίδος, *N. T.* βελόνη, τὸ ἐπήγειον, ἀκέστρα.
Acū pictus, πικτὸς, *Hom.* πολύπικτος.
Acute, ὀξέως, canere, ὀξὺ λιγέως ᾄδειν, *Arist.* audire, ὀξὺ ἀκούειν, *Plato,* videre, ὀξὺ βλέπειν, *idem,* acute videns, ὁ καὶ ἡ ὀξυδερκὴς, ὀξυωπὴς, acute clamans, ὁ ὀξυβόας.
Acutulus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑποξυς, εος.
Acutus, a, um, ὀξὺς, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, hasta, ὀξὺ δόρυ, *Hom.* vox, ὀξεῖα φωνὴ, *Plut.* vir, ἀνὴρ δεινὸς, *Dem.*
Ad, παρὰ, *cum Acc.* venio ad aliquem, ἀφικνοῦμαι παρά τινα, *Xenoph.* ἐπὶ, *cum Dat.* esse ad mare, εἶναι ἐπὶ θαλάσσῃ, *Thuc. cum Acc. in significatione motus ad locum, ut* accedere ad januam, βαδίζειν ἐπὶ τὴν θύραν, *Aristoph.* πρὸς, *cum Dat.* stabat ad januam, ἑστηκεῖ πρὸς τῇ θύρᾳ, *N. T. cum Acc.* quid ad nos? τί πρὸς ἡμᾶς; *ibid.* εἰς, *cum Acc.* eo ad convivium, ἔρχομαι εἰς εὐωχίαν, *Thuc.* purpura ad vestem, πορφύρα εἰς χλαῖνον, ad viros ducentos, εἰς vel ἐς ἀνδρας διακοσίους, *Thuc.*
Adactio, ἡ ἐπαγωγὴ, ῆς.
Adactus, a, um, ἐπαχθεὶς, εῖσα, ἐν, i. e. coactus, βιασθεὶς, εῖσα, ἐν, *Isocr.* ἀναγκασθεὶς, *Dem.*
Adædifico, προσοικοδομέω.
Adæquatio, ἡ ἀνίσωσις, εως, ἡ παρίσωσις, εως.
Adæque, ἴσως, *Dem.* item ἐπίσης.
Adæquo, ἀνισόω, multitudine, πλήθει, *Herod.* ἀνισάζω, *Aristot.* ἐξισόω τινὶ, *Plut.* i. e. complano, ἐπισάζω, *Aristot.* ὁμαλίζω, ἀπαρτίζω, *Bud.*
Adæstuo, προσκυμαίνω, *Philo.* item ἐκκυμαίνω.
Adagium, ἡ παροιμία, ας, *Aristot.* it. λόγος.
Adamantinus, a, um, ἀδαμάντινος, ίνη, ινον, *Æsch.*
Adamas, ὁ ἀδάμας, αντος, *Aristot.*
Adamo, ὑπερφιλέω, *Xenoph.*
Adaperio, προσοργνω, LXX. διανοίγω, *id.* παρανοίγω.
Adapertilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄνοικτος, ὁ.
Adapertio, ἡ ἄνοιξις, εως, *Bas.*
Adapertus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄνοικτος, ὁ, ἀνεωγμένος, ένη, ένον, ab ἀνοίγω, *Lucian.*
Adapto, ἁρμόζομαι, f. όσομαι, leges civibus, τοὺς νόμους τοῖς πολίταις, *Plut.* alicui aliquid, ἁναρμόζω τί τινι, *Dionys. Hal.* προσαρμόζω τι τινι, *Plato.* ἐπαρτύω, *Hom.*
Adaquatorium, τὸ ποτιστήριον, ου, LXX.
Adaquo, ποτίζω, *Aristot.* ὑδραίνω.
Adauctus, us, ἡ ἐπαυξησις, εως, ἡ πρόσαυξις, εως, ἡ ἐπαυξὴ, ῆς, *Plato.*
Adaugeo, ἐπαύξω, patriam, τὴν πατρίδα, *Dem.*
Adaugesco, ἐπαυξάνομαι, *Theophr.*
Adbibo, ἐπιπίνω, aliquid, τὶ, *Aristoph.* vinum, οἶνῳ, *Plato.*
Adblandior, ὑποσαίνω, ὑπαικάλλω.
Adcorporo, σωματοποιέω.
Addecimo, ἀποδεκατόω.
Addenso, πυκνόω.
Addico, i. e. pronuntio, ἐπαγγέλλω, ἀποκηρύττω.
Addico, i. e. condemno, καταδικάζω.
Addico, καταλλάσσομαι, pro pecunia, ἐπ' ἀργυρίῳ, *Herodian.* ἀπεμπολέω.
Addictio, i. e. condemnatio ad pœnam, ἡ καταδίκη, ης, *Plut.*
Addictus, a, um, ὁ καὶ ἡ πρόσθετος, ὁ, vel πρόσθετὸς, ὁ, ὸν, alicui, τινὶ, *Plut.* i. e. condemnatus ad, ὁ καὶ ἡ κατάδικος, ὁ, *Dem.* sum precibus, πρόσκειμαι δεόμενος, *Plut.* alicui rei, τινὶ, *Synes.*
Addisco, προσμανθάνω, aliquid, προσλαμβάνω τί τοις ἐπιστήμαις, *Isocr.* λαμβάνω ἐπιστήμην τινός, *id.*
Additamentum, ἡ προσθήκη, ης, *Plato,* τὸ πρόσθημα, ατος, *Symmach.* τὸ ἐπίθλημα, ατος. *N. T.* additamenti loco esse, ἐν προσθήκης μέρει εἶναι, *Dem.* ἡ παρενθήκη.
Additio, ἡ πρόσθεσις.
Additus, a, um, πρόσθετος.
Addo, προστίθημι, vel ἐπιτίθημι, alicui aliquid, τινί τι, *Isocr.* συνάπτω πρός τι, *Plut.* alicui, ἐπιβάλλω τινὶ, *Aristot.*
Addoceo, προσδιδάσκω.
Addubitatio, ἡ διαπόρησις.
Addubito, διαπορέω, *Plato,* de re aliqua, ἀμφισβητέω περί τινος, *Isocr.*
Adduco, προσάγω, ad aram, τῷ βωμῷ, *Lucian.* alicui aliquem, ἄγω τινί τινα, πρός τινα, *Plut.* aliquem ad felicitatem, τινὰ ἐπὶ τὴν εὐδαιμονίαν, *Xen.* aliquem in suspicionem, τινὰ εἰς ὑποψίαν, *Plato,* in medium, παράγω εἰς τὸ μέσον, *idem.* ἐπάγω, *Bud.* συνάγω, ὑπάγω τι εἰς τι, adducor ut credam, ὑπάγομαι πιστεύειν, *Isocr.* προσάγομαι, προσίεμαι, *cum infin.*
Adductus, a, um, προσαχθεὶς, εῖσα, ἐν, donis, πεισθεὶς, εῖσα, ἐν, ὑπὸ δωρεαὶς, *Plato.*
Adduplico, διπλασιάζω, aliquid, τὶ, *Plut.* ἐπιδιπλασιάζω.
Adedo, ἀποτρώγω, aliquid, τὶ, *Laërt.*
Ademptio, ἡ ἀφαίρεσις, εως, *Plut.*
Ademptus, ἀφαιρεθεὶς.
Adeo, *adv.* τοσοῦτον, victus est, ἡττήθη, *Isocr.* adeo abstinuere, ut ne quidem voluerint, τοσοῦτον ἀπέσχον, ὥστ' οὐδ' ἠθέλησαν, *id.* adeo destitutus sum, ut nesciam, οὕτως ἐνδεὴς ἐγενόμην, ὡς οὐκ οἶδα, *id.* adeo oportet, ut capiat, οὕτως χρὴ, ὥστε ἐπιδιέχεσθαι, *Æschin.* quis adeo remotus fuit? τὶς οὕτω τοσοῦτον πόρρω ἦν; *Dem.* adeo probabiliter, οὕτω πιθανῶς, *Plato,* adeo dementes facti sunt, εἰς τοῦτο ἀνοίας ἦλθον, *Isocr.* εἰς τοσοῦτον ἀνοίας ἐληλύθασιν, *id.* εἰς τοσαύτην μανίαν ἦλθον, *id.*
Adeo, προσέρχομαι, ad aliquem, τινὶ, *Xenoph.* φοιτάω πρός τινα, *Thuc.* hæreditatem, παραύομαι εἰς τὰ κτήματα, *Dem.* κληρονομίαν κληρονομίας, *Aristot.*
Adeps τὸ στέαρ, ατος, *Diosc.* ἡ πιμελὴ, ῆς, *Aristot.* τὸ ἄλιφαρ, ὁ δημὸς.
Adeptio, ἡ ἐπιτυχία, ας, LXX. ἡ ἀπόλαυσις, ἡ ἐπίτευξις.
Adeptus, a, um, ἐπιτυχὼν, οῦσα, όν, aliquid, τινὸς, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἐπιτυχὴς, έος, τινὸς, *Isocr.*
Adequito, προσιππάζω, προσιππεύω.
Adesdum, ἴθι δὴ, *Plato,* ἴθι νῦν, *Xenoph.*
Adesurio, βουλιμιάω, βουλιμιάττω.
Adfringo, προσάγνυμι.

Adgeniculor, προσκυνέω, alicui, τινὶ, *Herod:* τινὶ, *N. T.*
Adhabito, παροικέω, aliquid, τὶ, *Isocr.*
Adhæc, πρὸς τούτοις, et adhæc alia multa, καὶ πολλὰ πρὸς τούτοις ἄλλα, *Dem.* χωρὶς δὲ τούτων, *Lycophr.*
Adhæreo, προσκολλάομαι, alicui, τινὶ, *N. T.* πρόσκειμαί τινι, *Diosc.* προσίχομαι, *Arist.* προσίσχομαι, προσπλάττομαι, συνάπτομαι, *omn. cum dat.*
Adhæresco, idem quod antecedens *Adhæreo.*
Adhæse, συγκόλλως, *Athen.*
Adhæsio, ἡ προσκόλλησις.
Adhalo, προσπνέω, *Aristoph.*
Adhamo, ἀγκιστρόω, ῶ, *Plut.*
Adhibeo, προσφέρω, προσέχω, animum rebus, τὸν νοῦν τοις πράγμασι, *Dem.* curam alicui rei, ἔχω νοῦ ποιέω ἐπιμέλειάν τινος, *Thuc.* aliquem in consilium de re aliqua, ποιέομαί τινα σύμβουλον περί τινος, *Dem.* aurem verbis, παραβάλλω τὸ οὖς τοις λόγοις, LXX. fimum vitibus, κόπρον ταὶς ἀμπέλοις, *Theophr.*
Adhinnio, προσχρεμετίζω, equo, χρεμετίζω πρὸς ἵππον, *Æl.*
Adhortamen, idem quod *Adhortatio.*
Adhortatio, ἡ παραίνεσις, εως, *Isocr.* ἡ παράκλησις, εως, *id.* ὁ παρακελευσμὸς, οῦ, *Thuc.* ὁ διακελευσμὸς, *Theoc.* ἡ προτροπὴ, ἡ παρακέλευσις, τὸ παρακέλευσμα, *Plat.*
Adhortator, ὁ παραινέτης, ὁ παρακλήτωρ, *Hes.* ὁ ἐρεθιστὴκτης, *Eust.*
Adhortatorius, παρακελευστικός.
Adhortor, παραινέω, ῶ, aliquem ad aliquid, τινί τι, *Isocr.* παρακελεύομαι τινί τι, *Thuc.* aliquem ad virtutem, προτρέπω τινὰ ἐπ' ἀρετὴν, *Xenoph.* ad aliquid, εἴς τι, *Dem.* πρός τι, *Isocr.* παρακαλέω, *Xen.* ἐγκελεύομαι, *Plut.* διακελεύομαι, *Isocr.* ἐπικελεύομαι, *Plut.* ὀτρύνω.
Adhuc, ἔτι, vivens, ζῶν, *Isocr.* hodie, ἔτι καὶ νῦν, *id.* εἰς ἔτι καὶ νῦν, vel εἰσέτι καὶ νῦν, *Lucian.* μέχρι τοῦ νῦν, *Xen.*
Adjaceo προσκεῖμαι, alicui, τινὶ, *Diosc.* παράκειμαι τινι, *N. T.*
Adiantum, τὸ ἀδίαντον, ου, *Theophr.*
Adiaphoron, i. e. res indifferens, τὸ ἀδιάφορον, ου, sc. πρᾶγμα, *Chrys.*
Adjectio, ἡ προσοφλὴ, ῆς, oculorum, τῶν ὀμμάτων, *Plato,* ἡ ἐπίθεσις, τὸ ἐπίθλημα.
Adjectivus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπίθετος, ου. Hinc adjectivum, sc. nomen, τὸ ἐπίθετον, ου, sc. ὄνομα, *Gramm.*
Adjectus, us, idem quod *Adjectio.*
Adjectus, a, um, ἐπιβεβλημένος, ένη, ένον, ab ἐπιβάλλω, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ πρόσβλητος, ου, LXX.
Adigo, προσάγω, ad aliquid, τινὶ, *Lucian.* εἰσάγω, *Eust.* ἐπάγω, *Plut.* i. e. cogo, βιάζομαι, aliquem ad aliquid faciendum, τινά τι ποιεῖν, *id.* ἀναγκάζω, παρίσταμαί τινα εἴς τι.
Adjicio, προστίθημι, ἐπιβάλλω, aliquid, τὶ, *Arist.* oculos, προσβάλλω τὴν ὄψιν, *Plut.* alicui aliquid, παραξέυγνυμί τί τινι, *id.* animum ad aliquid, ἐτέγω τὴν γνώμην, sive τὸν νοῦν τινι, *Lucian.*
Adimo, ἀφαιρέω, alicui aliquid, τινός τι, vel τινά τι, *Xen.* alicui spem, τινὰ τὴν ἐλπίδα. *Arist.* admitur mihi hoc, ἀφαιρέομαι τοῦτο, *Aristoph.* ἐξαιρέω, *Plat.* παραιρέομαι, *Dem.*
Adimpleo, ἐπιπληρόω, *Thuc.* προσπληρόω, *Xenoph.*
Adimpletus, a, um, ἐπιπληρωθεὶς, εῖσα, ἐν, ab ἐπιπληρόω, *Thuc.*
Adinvenio, προσευρίσκω, *Hermog.* ἐξευρίσκω, *Isocr.* προσεξευρίσκω, *Dem.* ἐφευρίσκω.
Adinventio, ἡ παρεύρεσις, *Dem.* ἡ ἐξεύρεσις.
Adipalis, e, ὁ καὶ ἡ πιμελὴς, έος, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἐπίμελος, ου, *Dioscor.* στεατινὸς, *Gl. Vet.*
Adipatus, et Adiposus, a, um, λιπαρὸς, ᾶ, ὸν, *Plato.* ἐστεατωμένος, ένη, ένον, LXX. ὁ καὶ ἡ στεατώδης, πιμελώδης, *Aristot.*
Adipiscor, τυγχάνω, aliquid divinitus, τινος, ὑπὸ δαιμονίου, *Arist.* gloriam, ἐπιτυγχάνω τῆς δόξης, *Dem.* aliquid, προσκτάομαί τι, *Isocr.* προσλαμβάνω, *Xen.*
Aditio, ἡ ἄφιξις, εως, *Dem.*
Adito, προσέρχομαι, aliquem, τινὶ, *Xen.*
Aditus, us, ἡ πρόσοδος, ου, *Thuc.* ἡ πάροδος, ου, *de via et actione adeundi, Xen.* aditu facilis, ὁ καὶ ἡ εὐπρόσοδος, ου, *id.* εὐέροδος, εὐτρόσιτος, aditu difficilis, δυσπρόσοδος, ου, *Thuc.*
Adjudico, ἐπιδικάζω, *Aristot.* ἐπικρίνω, *Plut.*

Adjugo, ἐπιζεύγνυμι, *Aristot.*
Adjumentum, τὸ βοήθημα, ατος, *Aristot.* ἡ βοήθεια. ἡ ἐπικουρία.
Adjumento esse alicui, εἶναί τινι βοηθὸν, συναγωνιστὴν, σύνεργον, ἐπίκουρον.
Adjunctio, ἡ πρόσθεσις, εως, *Philo.* ἡ ἐπίθεσις, ἡ ἐπίζευξις.
Adjunctus, a, um, προσεθεὶς, εῖσα, ὲν, *Gen.* ἐντος, ἐίσης, ἐντος, ἁ προσῖθμει, *Thuc.*
Adjungo, προσῖθμει, alicui aliquid, τινί τι, *Thuc.* προσάπτω τινί τι, *Lucian.* παραζεύγνυμί τινί τι, *Nax.* κολλάομαι, προσαρμόττω, *Plut.*
Adjuratio, ὁ ἐξορκισμός.
Adjurgo, ἐγκαλέω, ἐπιμέμφομαι.
Adjuro, ἐπόμνυμι, *Plut.* te per Deum, ὀρκίζω σε τὸν Θεὸν, *N. T.* ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ, *ibid.* ἐτορκίζω.
Adjuto, ἐπιδοηθέω, aliquem, τινὶ, *Thuc.* προσδοηθέω.
Adjutor, ὁ βοηθὸς, ὅ, *Thuc.* ὁ συμπράκτωρ, ορος, *Herodot.* ἀμύντωρ, ἐπίκουρος, σύνεργος. ἀλεξητήρ.
Adjutorium, ἡ βοήθεια, ας, *Dem.* τὸ βοήθημα, ατος, *Aristot.*
Adjutrix, ἡ συμπράκτειρα, ας.
Adjuvo, βοηθέω, ῶ, aliquem contra hostes, τινὶ πρὸς πολεμίους, *Dem.* aliquem, ὑπάρχω τινὶ βοηθὸς, *idem.* ποιέομαι τινι βοηθέαν, *idem.* ἀμύνω, ἐπικουρέω.
Admetior, προσμετρέω, *Hyperid.* ἐπιμετρέω.
Adminiculator, ὁ συμδοηθὸς, ὅ, conf. *Adjutor.*
Adminiculor, βοηθέω, conf. *Adjuvo.*
Adminiculum, ἡ κάραξ, ακος, vitis, τῆς ἀμπέλου, *Aristoph.* conf. *Auxilium.*
Administer, ὁ ὑπηρέτης, ου, *Xenoph.* it. ὁ διάκονος.
Administra, ἡ ὑπηρέτις, ιδος, *Xenoph.*
Administratio, ἡ διοίκησις, εως, *Dem.* ἡ οἰκονομία, ας, *Aristot.* ἡ διακονία, ὑπηρεσία.
Administrativus, a, um, ὑπηρετικὸς, ἡ, ὸν, *Xenoph.*
Administrator, ὁ διοικῶν, ὄντος, *Isocr.* ὁ διοικήτης, *Plut.* ὁ ὑπηρέτης.
Administro, ὑπηρετέω. διοικέω, domum male, οἰκίαν κακῶς, *Æschin.* res meas, ὑπὲρ τῶν ἐμῶν. *Isocr.* domum bene, οἰκεῖν οἶκον εὖ, *Plut.* οἰκονομεῖν οἶκον καλῶς, *Xenoph.* rempublicam, πολιτεύομαι τὰ κοινὰ, *Dem.* διατίθημι τὰ κοινὰ τῆς πόλεως, δία χειρὸς ἔχω τὴν πόλιν, τὰ τῆς πόλεως πράττω, *Xenoph.* sacramenta, μυστήρια διεμερίζω.
Admirabilis, e, Θαυμαστὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* Θαυμάσιος, ία, ιον, *Isocr.* ἄγαστος, ἡ, όν, *Xen.*
Admirabiliter, Θαυμαστῶς, *Plato.* Θαυμασίως, *id.* Θαυμασὸν, *id.*
Admiralis, ὁ ναύαρχος, ου, *Thuc.* ὁ στόλαρχος, ου, *Hes.*
Admirandus, a, um, idem quod *Admirabilis.*
Admiratio, ὁ Θαυμασμὸς, ῦ, *Hippocr.* τὸ Θαῦμα, *Lucian.* τὸ Θάμδος, *Thuc.*
Admirator, ὁ Θαυμαστὴς, ῦ, *Plut.*
Admiror, Θαυμάζω, alicujus pietatem, τινὸς τῆς εὐλαδείας, *Plut.* aliquem τινὸς, *Xenoph.* aliquem ob sapientiam, τινὰ ἐπὶ τῇ σοφίᾳ, *id.* aliquid, Θαῦμά μὲ ἔχει τινὸς, *Lucian.* alicujus virtutem, ἄγαμαί τινα τῆς ἀρετῆς, vel τινὸς τὴν ἀρετὴν, *Xen.* τινὸς τῆς ἀρετῆς, *Dem.* ἐπάγαμαι, ἐπιθαυμάζω, σεθάζω.
Admisceo, ἐπιμίγνυμι, alicui, τινὶ, *Thuc.* sermoni, παραπλέκω τῷ λόγῳ, *Basil.*
Admissarius, ὁ ἀναθάτης, ου, ὁ ὀχευτὴς, ῦ, admissarium admitto, ὀχεύομαι, *Arist.*
Admissio, ἡ εἰσδοχὴ, ῆς, Venerea, ἡ ὀχεία, ας, *Arist.*
Admissor, ὁ εἰσάγων, οντος, *Isocr.*
Admissum, τὸ παράπτωμα, ατος, *N. T.*
Admistio, ἡ μίξις, εως, *Lucian.* ἡ πρόσμιξις, ἡ ἐπίμιξις, *Thuc.*
Admistus, ἐπίμικτος, πρόσμικτος, ὁ καὶ ἡ.
Admitto, εἰσδέχομαι, LXX. προσδέχομαι, *Polyb.* crimen in me, ἐνδέχομαι τὴν αἰτίαν, *Dem.* aliquem aliquo, παρίημί τινα εἴς τι, *Xen.* ἐφίημι, προσίημι, *idem.* flagitia, ποιέομαι δεινα, *Thuc.* ἐργάζομαι αἰσχρὰ, *Xen.* aliquid in aliquem, πλημελῶ τι εἴς τινα, *Dem.* viri commercium, ἀνέχομαι τὴν τοῦ ἄρρενος ὁμιλίαν, *Æl.*
Admodulor, προσάδω, *Arist.*
Admodum, κομιδῆ, adolescens, νίος, *Plato.* σφόδρα. νέος, *id.* natu grandis, εὖ μάλα πρεσδύτης, *idem.* ἀπαρτὶ, πάνυ.
Admolior, ἐπιχειρέω, *Dem.*
Admoneo, ἀναμιμνήσκω, aliquem, τινὰ, *Dem.* aliquid, τί, *idem.* aliquem alicujus, τινά τινος, *Lucian.* divinitùs, χρημοτίζω, *N. T.* παρακαλέω τινὰ ἐπί τι, παραινέω, *cum Dat.* νουθετῶν, ὑπομιμνήσκω, *Hom.* παραγγέλλω.
Admonitio, τὸ νουθέτημα, ατος, *Plut.* ἡ νουθέτησις, εως, *Arist.* ἡ παραίνεσις, εως, *Xen.* ἡ ἀνάμνησις.
Admonitor, ὁ παραινέτης, ου, ὁ παραινῶν, οῦντος, *Isocr.* ὁ νουθέτης.
Admonitorius, a, um, νουθετικὸς, ἡ, όν, sermo, λόγος, *Xen.* παραινετικὸς λόγος, *Isocr.*
Admordeo, προσδάκνω, δάκνω, *Xen.* ἐπιδάκνω, καταδάκνω, *Hom.*
Admorsus, a, um, προσδηχθεὶς, εῖσα, ὲν, δηχθεὶς, εῖσα, ὲν, *Xen.*
Admorsus, τὸ δῆγμα, ατος, *Plut.*
Admotio, ἡ πρόσθεσις, εως, *Arist.*
Admoveo, προσῖθμει, scalas turribus, πλίμακας τοῖς πύργοις, *Thuc.* aliquid ad aliquid, τί πρός τι, *Xen.* aras, προσάγω τῷ βωμῷ, *Luc.* aurem sermonibus, προσδάλλω τὸ οὖς τοῖς λόγοις, LXX. πελάζω, προσπελάζω.
Admugio, προσμυκάομαι, μυκάομαι πρός τι, *Plut.*
Admurmuro, προσμορμύρω, ἐπιθορυδέω, *Xen.*
Adnascor, προσσύομαι, *Theophr.* facio aliquid adnasci alicui, προσσύω τί τινι, *Basil.* ἐπισύομαι, παρασύομαι, *Diosc.*
Adnatatio, ἡ πρόσνησις.
Adnato, παρανήχομαι, ad aliquid, τινὶ, *Thuc.* προσνέω τινὶ, *Æl.*
Adnavigatio, ὁ εἴσπλους.
Adnavigo, προσπλέω, *Thuc.* in aliquid, εἴς τι, *Arist. it.* εἰσπλέω.
Adnicto, ἐπορθωλμιάω, alicui, τινὶ, *Plut.*
Adnitor, διατείνομαι, aliquid facere, τὶ πράττειν, *Arist.* συντείνομαι.
Adno, προσνήχομαι. Vide *Adnato.*
Adnominatio, ἡ παρονομασία.
Adnomino, παρονομάζω, προσονομάζω.
Adnutrio, ἐπιτρέφω.
Adnuto, ἐπινεύω, *Dem.*
Adoleo, Θυμιάω, thus, λιδανωτὸν, *Herod.* τῷ λιδανωτῷ, *Lucian.* καθαγίζω.
Adolescens, ὁ ἔφηδος, ου, *Lucian.* ὁ μείραξ, ακος, *id.* νεανίας, ου, *Dem.* ὁ νεος, ἀμμαιος, ἀμφήλιξ.
Adolescentia, ἡ νεότης, ητος, *Dem.* ἡ ἡλικία, ας, *Isocr.* florens ætas, ἡ ἀκμὴ ἀνθοῦσα, *id.* ab adolescentia, ἐκ νέης, *Dem.* ἐκ μειρακίου, *id.* ἡ ἐφηδία, ἐφηδοσύη.
Adolescentior, νεανιεύομαι, *Plut. it.* νεανισεύομαι, *Xen.*
Adolescentula, ἡ παιδίσκη, ης, *Dem.* ἡ κόρη, ης, *Isocr.* ἡ πάις, παιδὸς, τὸ παιδισκάριον, ἡ μειρακίσκη, ἡ νεάνις.
Adolescentulus, ὁ νεανίσκος, ου, *Arist.* τὸ μειράκιον, ου, *Dem.*
Adolescenturio, μειρακιεύομαι, *Lucian.* μειρακεύομαι, *Plut.*
Adolesco, ἀδρύομαι, *Plato.* i. e. fio adolescens, μειρακίσομαι, *Xen.* μειρακίζομαι, *Lucian.* ἐννεάζω, ἀτάλλω, *Hesiod.*
Adoperio, ἀποκρύπτω, aliquid aliqua re, τί τινι, *Aristid.* συνεπικρύπτω.
Adopertus, a, um, ἀποκεκρυμμένος, ένη, ένον, *N. T.* κεκαλυμμένος, ένη, ένον, ib.
Adoptio, ἡ υἱοθεσία, ας, *N. T.* εἰσποίησις.
Adoptivus, a, um, ὁ καὶ ἡ εἰσποίητος, ὸν, *Dem.* filius, ποιητὸς υἱὸς, παῖς Διὸς, *id.* pater, ποιητὸς πατὴρ, *Lysias.*
Adopto, υἱοθετέω, *Hes.* εἰσποιέω, *Dem.* filium, ποιέομαι παῖδα, *idem.* εἰσποιέομαί τινα υἱὸν, *Isocr.* παῖδα τίθημι, εἰς Διὸς λαμδάνω.
Ador, ἡ ἔεα, ὁ χόνδρος.
Adorabilis, e, προσκυνητὸς, ἡ, ὸν, *Gregor.*
Adoratio, ἡ προσκύνησις, εως, *Plut.* τὸ σέδας.
Adorator, ὁ προσκυνητὴς, ῦ, *N. T.*
Adorior, ἐπιχειρέω, aliquem, τινὶ, *Aristot.* ἐπέρχομαι, ἐφίσταμαι.
Adorno, ἐπικοσμέω, ῶ, *Arist.* διασκευάζω, *Lucian.* equos ferreis munimentis, κατασκευάζω ἵππους χαλκοῖς προδλήμασι, *Xen.* ἐνσκευάζω, παρασκευάζω, convivium, συγκροτέω συμπόσιον.
Adoro, προσκυνέω, Deum, τῷ Θεῷ, *N. T.* τὸν Θεὸν, *Dem.* ἱκετεύω τὸν Θεὸν, *Xenoph.* προσάγω τῷ Θεῷ προσευχὰς, *Chrys.*
Adposco, προσαιτέω, ἐπαξιόω.
Adprecor, προσεύχομαι.
Adpugno, προσμάχομαι.
Adrado, ἐπιξέω, ἐπιξύω.
Adrepo, προσέρπω, ad aliquem, τινὶ. *Soph.* in aliquem locum, ἐφέρπύζω ἐπὶ τόπον τινὰ, *Aristoph.*
Adscisco, ἐπάγομαι, mihi aliquid, ἐμοί τι, *Dem.* mihi uxorem, συνοικίζω τινὰ ἐμοὶ, *Nax.* προσαιρέομαι ἐμαυτῷ τι.
Adscribo, προσγράφω, aliquem senatui, τινὰ τῇ βουλῇ, *Plut.* tribui, προσνέμω τῇ φρατρίᾳ, *id.* aliquid benevolentiæ Dei, ἀνατίθημί τι τῇ εὐνοίᾳ τοῦ Θεοῦ, *idem.* causam alicujus rei regibus, ἐπιφέρω αἰτίαν τινὸς τοῖς βασιλεῦσι, *Dem.* ἐγγράφω, *idem.*
Adscriptitius, a, um, παρέγγεγραμμένος, ένη, ένον, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ παρέγγραπτος, ὸν, *Gregor.* παρέγγραφος, ὸν, *Athen.*
Adsignifico, προσσημαίνω, *Aristot.*
Adsitus, a, um, *i. e.* seminatus ad, παραφυτευθεὶς, εῖσα, ὲν, i. e. situs ad, προσκείμενος, ένη, ένον.
Adspuo, προσπτύω, *Dem.*
Adsum, πάρειμι, alicui, τινὶ, *Dem.* παραγίνομαί τινι. *Isocr.* συμπάρειμί τινι, *Dem.* corpore, παραγίνομαι τῷ σώματι, *Æschin.* παραπύγχανα, *Polyb.*
Advectio, ἡ εἰσκομιδὴ, ῆς, *Thuc.* ἡ προσκομιδὴ, ῆς, *id.*
Advectitius, a, um, ἐπακτὸς, ὴ, ὸν, *Herodian.* ὁ καὶ ἡ παρείσακτος, ου, *Suid.*
Advecto, ἐπάγομαι, *Thuc.*
Advectus, a, um, ἐπαχθεὶς, εῖσα, ὲν, *Thuc.*
Adveho, ἐπάγομαι, ἐπάγω, *Thuc.* aliquid, προσκομίζω τι, *id.* εἰσκομίζω τι, *id.* frumentum Athenas, ἄγω Ἀθήναζε σῖτον, *Dem.*
Advelo, ἐπικαλύπτω.
Advena, ὁ προσήλυτος, ου, *N. T.* ὁ παροικήσας, ου, *ibid.* ὁ πάροικος, ου, *ibid.* ὁ ἐπήλυς, υδος, *Dem.* ὁ ἐπηλύτης, ξένος.
Advenio, παραγίνομαι, ad aliquid, πρός τι, *Xenoph.* ad aliquem, ἥκω, τινὶ, *id.* in Atticam, εἰς τὴν Ἀττικὴν, *Dem.* ad cœnam, ἐπὶ τὸ δεῖπνον, *Xenoph.* ἀφικνέομαι ἐπί τινα, ἐφίσταμαι.
Adventitius, a, um, ὁ καὶ ἡ προσήλυτος, ου, *N. T.* ἐπεισακτος, ἐπεισάδιος, ἐπηλυς.
Advento, προσέρχομαι, ad aliquem, πρός τινα, *Xen.* τινὶ, *Dem.*
Adventus, us, ἡ ἄφιξις, εως, *Dem.* ἡ ἐπιδημία, ας, *id.* ἡ πάροδος, ου, *id.* τὸ προσελθεῖν, *id.* ἡ ἐπέλευσις, ἐπηλυσία, προσέλευσις, παρουσία.
Adverbialiter, ἐπιῤῥηματικῶς, *Gramm.*
Adverbialis, ἐπιῤῥηματικὸς, ἡ, όν, *Gramm.*
Adverbium, τὸ ἐπίῤῥημα, ατος, *Gramm.*
Adversaria, orum, αἱ ἐφημερίδες, ων, *Plut.*
Adversaria, æ, ἡ ἀντίδικος, ὑ.
Adversarius, a, um, ἐναντίος, ία, ίον, alicui, τινὶ, *Xen.* ἐναντιωθεὶς, εῖσα, ὲν, huic, πρὸς τοῦτο, *Plato.*
Adversarius, ὁ ἐναντιούμενος, ου, *Dem.* ὁ ἀντίδικος, ου, *id.* ὁ ἀντιλέγων, οντος, *id.* ὁ ἀντιλογικὸς, ὸν, *Isocr.* ὁ ἀνταγωνιστὴς, ῦ, *id.* ὁ ἀντισάτης.
Adversator, idem quod *Adversarius, i.*
Adversatrix, ἡ ἐναντιεμένη, ης.
Adversitas, ἡ ἐναντιότης, ητος, *Aristot.* ἡ ἐναντίωσις, εως, *Isocr.*
Adversor, ἀντίομαι, alicui, τινὰ, *Herodot.* ἐναντιόομαί τινι, *Isocr.* ἀντιτάττομαί τινι, vel πρός τινα. *id.* alicui in aliqua re τινὶ εἴς τι, *Thuc.* τινὶ πρός τι, *Plut.* alicui ne faciat, τινὶ μὴ ποιεῖν, *Plato.*
Adversum, ἰ, τὸ δυσχύμενα, ατος, *Xen.*
Adversum, vel adversus, *Præpos.* εἰς, adversus populum, εἰς τὸν δῆμον, *Æschin.* κατὰ, *cum Genit.* oratio adversus aliquem, λόγος κατὰ τινος. ἐπὶ, *cum Accus.* exercere adversus aliquem, ἀσκεῖν ἐπί τινα, *Isocr.* πρὸς, *cum Accus.* pugnare adversus aliquem, μάχεσθαι πρός τινα, *Plut.*
Adversus, a, um, ἀντικείμενος, ένη, ενον, alicui, τινὶ, *Herod.* ex adverso alicui, ἀπαντικρύ τινος, *Dem.* ἀντικρὺς τινος, *Thuc.* adverso flumine navigare, ἀνὰ ποταμὸν πλέειν, *Herodian.*
Adverto, προσδάλλω, *Plato.* animum alicui rei, προσέχω τὸν νὸν τινὶ. *Demosth.* ἐφίσανει τὴν γνώμην, βάλλεσθαι εἰς νὸν, ἐν Θυμῷ βάλλεσθαι, *Hom.*
Advesperascit, συσκοτάζει, *Xenoph.* quum advesperasset, ἑσπέρας γενομένης, κέκλιπεν ἡ ἡμέρα.
Advigilo, ἀγρυπνέω, per noctem, τὴν νύκτα, *Dem.* incumbo s. operam do, προσέχω

τὸν νοῦν τινι, σπουδάζω καὶ ἀγωνίζομαι περί τινος.

Adulatio, ἡ κολακεία, ας, *Dem.* ἡ Ψαπτία.

Adulator, ὁ κόλαξ, ακος, *Arist.* ὁ κολακεύων, οντος, *Plut.* ὁ Ψὰψ, Ψαπτός.

Adulatorius, a, um, κολακευτικὸς, ἡ, ὸν, *Lucian.* κολακικὸς, ἡ, ὸν, *Plato.* Ψαπτευτικός.

Adulatrix, ἡ κολακὶς, ίδος, ἡ κολακεύουσα, ης, *Plut.*

Adulor, κολακεύω, divitibus, τοῖς πλουσίοις, *Plut.* populo, Ψαπτεύω τὸν δῆμον, *Æschin.* omnibus palam, πᾶσι προφανῶς τὴν κολακείαν ἐργάζομαι, *Lucian.*

Adulter, ὁ μοιχὸς, οῦ, *Dem.*

Adultera, ἡ μοιχαλὶς, ίδος, *N. T.* ἡ μοιχεύτρια, *Dem.* ἡ μοιχὰς ἄδος, *Athen.*

Adulteratio, τὸ κιβδήλευμα.

Adulterator, ὁ κιβδηλεύων, οντος, alicujus rei, τὶ, *Plato.*

Adulterinus, a, um, *i. e.* adulterio natus, μοιχίδιος, ία, ιον, *Lucian.* μοιχικὸς, *Phocyl.* μοιχὸς, *Ep.* i. e. falsus, ut moneta adulterina, νόμισμα κίβδηλον, ἀδόκιμον, νόθον, πεκιβδηλεύμενον, *Aristoph. Lucian. alii.*

Adulterium, ἡ μοιχεία, ας, *Plut.*

Adultero, μοιχεύομαι, *Plut.* feminas liberas, διαφθείρω τὰς ἐλευθέρας, *Lysias.* uxorem alicujus, τὴν γυναῖκά τινος, *Plat.* nummos, παραποίτω, κιβδηλεύω τὰ νομίσματα, *Suid.* aliquid Scripturæ, τι τῆς γραφῆς, *Gregor.*

Adultus, a, um, τέλειος, εία, ειον, femina, γυνὴ, *Æl.* ἀκμαῖος, αία, αῖον, virgo, παρθένος, *Lucian.* ἀδρὸς, ὰ, ὸν, adultæ fruges, καρποὶ, *Herodot.* puer, ὁ ἀρτίπαις.

Adumbratim, σκιαγῶς.

Adumbratus, ἐπίσκιος, ὁ καὶ ἡ.

Adumbratio, ὁ ἐπισκιασμὸς, οῦ, τὸ σκίασμα, ατος, τὸ ἀποσκίασμα, *Nax.* τὸ ἀπεικόνισμα, *i. e.* primæ linеæ rei, ἡ σκιαγραφία, ας, *Plato.*

Adumbro, ἐπισκιάζω, *i. e.* obiter delineo, σκιαγραφῶ, veritatem, τὴν ἀλήθειαν, *Nax.*

Adunce, ἀγκύλως.

Aduncitas, ἡ καμπυλότης, ητος, rostri vel nasi, ἡ γρυτότης, ητος, *Xenoph.*

Aduncо, καμπυλιάζω, κάμπτω, *Plut.* γρυτόω, *Alex. Aphr.*

Aduncus, a, um, ἐπικαμπὴς, ἐος, κάμπυλος, η, ον, γαμψὸς, ἡ, ὸν, *Aristoph.* γρυπὸς, ἡ, ὸν, *Xenoph.* itemque qui naso vel rostro est aliquantum adunco, ὁ καὶ ἡ ἐπίγρυπος, ους, *Plato.*

Aduno, ἑνόω.

Advocatio, ἡ παράκλησις, εως, *Dem.* ἡ συνηγορία.

Advocatus, *i. e.* patronus caussæ, ὁ συνήγορος, ου, *Dem.* ὁ σύνδικος, ου, *Isocr.* ὁ παράκλητος, ου, *Dem.*

Advoco, παρακαλέω, aliquem, τινὰ, *Æsch.* προσκαλέω τινὰ, *Thuc.* ἐπικαλέω τινὰ, *Xenoph.*

Advolatus, us, ἡ ἐπίτασις, εως.

Advolo, ἐφίσταμαι, *Greg.* ἐπιτάσσομαι, *Diosc.* ad aliquid προσπίτημί τινι, *Philo.* ἐπιπίτομαι, παραπίτομαι.

Advolvo, προσκυλίω, saxum ad ostium, λίθον τῇ θύρᾳ, *N. T.* advolvor genibus, προσπίπτω πρός τινος γόνατα.

Adurgeo, ἐπείγω, aliquem, ut quid faciat, τινά τι ποιεῖν, *Herodian.* aliquem, κατεπείγω τινὰ, *Aristoph.* ἐπισπέρχω.

Aduro, ἐπικαίω, aliquid, τὶ, *Plato.* προσκαίω τι, *Aristoph. Theophr.*

Adusque, μέχρι, urbem, τῆς πόλιος, *Aristot.* hunc diem, ταύτης τῆς ἡμέρας, *Isocr.*

Adustio, ἡ ἐπίκαυσις, εως, *Diosc.* ollæ, τὸ πρόσκαυμα τῆς χύτρας, LXX. ἡ ἀπόκαυσις, τὸ ἐπίκαυμα.

Adustus, κεκαυμένος.

Adytum, τὸ ἄδυτον, ου.

Ædepol, ναὶ μὰ Πολυδεύκη, ναὶ μὰ τὸ Θεόν.

Ædes, is, ὁ ναὸς, οῦ, *N. T.* ὁ νεὼς, ῶ, *Xen.* ὁ σηκὸς, τὸ ἱερόν.

Ædes, ὁ οἶκος, ου, *Xen.* ἡ οἰκία, ας, *Thuc.*

Ædicula, *i. e.* sacellum, τὸ ναΐδιον, ου, *i. e.* parva domus, ἡ οἰκίσκη, ης, *Dem.* τὸ οἰκίδιον, ου, *id.* ὁ οἰκίσκος, ου, *id.*

Ædificatio, ἡ οἰκοδόμησις, εως, *Thuc.* ἡ οἰκοδομία, ας, *idem.*

Ædificator, ὁ οἰκοδόμος, ου, *Xenoph.* ὁ ἀρχιτέκτων.

Ædificium, τὸ οἰκοδόμημα, ατος, *Thuc.* ἡ οἰκοδομὴ, ῆς, *N. T.* τὸ κτίσμα, τος, *ib.*

Ædifico, οἰκοδομέω, domum, οἰκίαν, *Dem.* super aliquo, ἐπί τινι, *Xenoph.* super fundamento alicujus, ἐποικοδομέομαι ἐπὶ τῷ Θεμελίῳ τινὸς, *N. T.* δέμω, δομέω.

Ædilis, ὁ ἀγορανόμος, ου, *Plato.* ὁ ἀστυνόμος, ου, *id.*

Ædilitas, ἡ ἀγορανομία, ας, *Suid.* ἡ ἀστυνομία, ας, *Aristot.*

Ædilitate fungor, ἀγορανομέω, ἀστυνομέω.

Ædilitius, a, um, ἀγορανομικὸς, ἡ, ὸν, *Arist.* ἀστυνομικὸς, ἡ, ὸν, *idem.*

Ædimor, νεωκορέω.

Ædimus, ὁ νεωκόρος, ου, *Schol. Aristoph.* ζάκορος, ου, *Aristot.* ὁ ἱεροφύλαξ, ακος, ὁ ναοφύλαξ, ακος, *Aristoph.* ἱερονόμος, ἱεροδούλος.

Ædituus, idem quod antecedens *Ædimus.*

Ædon, ἡ ἀηδὼν, όνος, *Aristot.*

Æger, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀῤῥωστος, η, *Isocr.* ἀῤῥωστῶν, οῦσα, οῦν, *Dem.* ἐν πάθει ὤν, οὖσα, ὄν. *Arist.* νοσερὸς, ρὰ, ρὸν, *Xen.* νοσηρὸς, *Plut.* νοσῶν, animo, ὁ καὶ ἡ ἄθυμος, η, *Dem.* ὁ καὶ ἡ δύσθυμος, η, *Aristot.*

Ægre, ἀῤῥώστως, *Dem.* ἀσθενῶς, *Isocr. i. e.* difficulter et moleste, δυσχερῶς, χαλεπῶς, *Xenoph.* fero negotium, δυσχεραίνω τὸ πρᾶγμα, *Dem.* res adversas, ἐπὶ τοῖς κακοῖς, *Isocr.* quum audio, ἀκούων, *Plato.* leges, καλεπαίνω τοὺς νόμους, *Plut.* aliquid, ἀγανακτέω ἐπί τινι, *Isocr.* τινὶ, *Plut.* ὑπέρ τινος, *Isocr.* περί τινος, *Plato.* διά τι, *id.* φέρω βαρέως τι, *Xen.* χαλεπῶς τι, *Isocr.*

Ægresco, ἀσθενέω, δυσθυμοῦμαι.

Ægrimonia, ἡ δυσθυμία, ας, *Arist.* ἡ βαρυθυμία, ας, *Plut.* ἡ λύπη, ης, *Plato.* ἡ ἀνία.

Ægritudo animi, idem quod *Ægrimonia.*

Ægrotatio, τὸ νόσημα, ατος, *Dem.* ἡ ἀῤῥωστία, ας, *Isocr.* τὸ ἀῤῥώστημα, ατος, *Dem.* ἡ νόσος, ου, *Isocr.* ἡ ἀσθένεια, ας, *Dem.*

Ægroto, ἀσθενέω, *Isocr.* ἀσθενῶ νόσον, *id.* ἀῤῥωστέω, *Dem.* νοσέω, *Plut.* ἔχω, διάκειμαι ἀῤῥώστως, ἀσθενῶς, κακῶς, πονηρῶς, μοχθηρῶς, μαλακῶς, φλαύρως, φαύλως, *Dem. Isocr. Lucian.* ex aliqua re, νοσέω ἔκ τινος, *Lucian.* præ dolore, ὑπὸ λύπης, *id.* leviter, νόσον μικρὰν, *Plut.* ad mortem, ἔχω ἐσχάτως, *N. T.*

Ægrotus, a, um idem quod *Æger*, quatenus hoc de corpore dicitur.

Ælurus, ὁ αἴλουρος, ου, *Aristot.*

Æmulatio, ἡ ζηλοτυπία, ας, *Plut.* ἡ ζήλωσις, εως, *Thuc.* ὁ ζῆλος, ἡ φιλονεικία.

Æmulator, ὁ ζηλωτὴς, οῦ, virtutis, ἀρετῆς, *Isocr.*

Æmulatus, us, τὸ ζήλωμα, ατος, *Æschin.*

Æmulor, διαζηλοτυπέομαι, *Athen.* ζηλόω, aliquem, τινὰ, *Isocr.* aliquid, τὶ, *idem.* aliquem quasi vestigia ejus legendo, διώκω τὰ ἴχνη τινὸς, *Plato.* virtutis studio, φιλονεικῶ τινὶ περὶ τὴν ἀρετὴν, *id.* i. e. invideo alicui rei alicujus caussa, φθονέω τινὶ ἐπί τινος, *Isocr.*

Æmulus, a, um, ὁ καὶ ἡ ζηλότυπος, η, *Aristoph.* ὁ ἀντίμιμος, ζηλωτὴς, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ, ἐρίμιλλος, ἀντίτεχνος, *Luc.*

Æneator, ὁ σαλπιγκτὴς, οῦ, *Dem.*

Æneus, a, um, χάλκεος, *contr.* χαλκοῦς, ῆ, οῦν. *Xenoph.*

Ænobarbus, ὁ χαλκοπώγων, ωνος, *Plut.*

Ænigma, τὸ αἴνιγμα, ατος, *Æschin.* ὁ αἰνιγμὸς, οῦ, *Athen.*

Ænigmatice, αἰνιγματωδῶς, *Athen.* δι' αἰνιγμάτων, *Æschin.*

Ænigmaticus, a, um, ὁ καὶ ἡ αἰνιγματώδης, ους, *Aristot.*

Ænigmatista, ænigmatice loquens, ὁ αἰνιγματιστὴς, οῦ, LXX.

Æquabilis, ε, ὁμαλὸς, ὴ, ὸν, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ ὁμαλὸς, ους, *Plut.*

Æquabilitas, ἡ ἰσότης, ητος, *Plut.* ἡ ὁμαλότης, ητος, *Arist.* legum et juris, ἡ ἰσονομία.

Æquabiliter, ὁμαλῶς, *Plut.* ἴσως, *Dem.*

Æquævus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὁμῆλιξ, ικος, conf. sequens *Æqualis.*

Æqualis, ε, ἴσος, η, ον, portio, ἡ ἰσομοιρία, ἴσον μέρος, *Aristoph.* ὁμαλὸς, ὴ, ὸν, facultates æquales, ὁμαλαὶ οὐσίαι, *Aristot.* aliquem æqualem mihi habeo, ἴσον τινὰ τῇ ἐμαυτῷ κεφαλῇ ἄγω, *Arrian.* æqualis ætate, ὁ καὶ ἡ ἥλιξ ικος, *Xen.* ὁ καὶ ἡ ἰσόχρονος, ὁ ἡλικιώτης, ου, *Arist.* et ἡ ἡλικιώτις, ίδος, de femina, *Lucian.*

Æqualitas, ἡ ἰσότης, ητος, *Plut.* ἡ ὁμαλότης, ητος, *Aristot.*

Æqualiter, ἐτίσης, *Xenoph.* ἐξίσης, *Chrys.* ὁμαλῶς, *Plut.* ἴσως, *Dem.* ἴσον, *Thuc.*

Æquanimis, ε, ὁ καὶ ἡ εὐγνώμων, ονος, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ ἐπιεικὴς, ἐος, *Plato.*

Æquanimitas, ἡ ἐπιείκεια, ας, *Plut.* εὐγνωμοσύνη, ης, *Æschin.*

Æquanimiter, ἐπιεικῶς, *Plut.* εὐγνωμόνως, fero, φέρω, *Lucian.*

Æquatio, ὁ ὁμαλισμὸς, οῦ, τὸ ὁμαλίζειν, *Aristot.*

Æquator, *circulus*, ὁ ἰσημερινὸς κύκλος, *Theophr.*

Æque, ἴσως, *Dem.* æque ac, ὁμοίως, ὥσπερ, *Dem.* æque ac si, ὁμοίως, ὥσπερ ἂν εἰ, *Isocr.* ὁμοίως, ὡσπερανεὶ, *id.* παραπλήσιον, *id.* vos nostis æque atque ego, ὑμεῖς ἴστε ὁμοίως ἐμοὶ, *id.*

Æqui bonique facio, εὐλογιστέω πρός τι, εὐγνωμοσύνην τινι.

Æquidiale, τὸ ἰσημερινὸν, οῦ, ἡ ἰσημερία, ας, *Plut.*

Æquilibris, ε, ὁ καὶ ἡ ἰσόῤῥοπος. η, *Plut.*

Æquilibrium, ἡ ἰσορῥοπία, ας, *Plato.*

Æquimanus, ὁ καὶ ἡ ἀμφιδέξιος, περιδέξιος.

Æquinoctialis, ε, ἰσημερινὸς, ἡ, ὸν, *Theophr.*

Æquinoctium, ἡ ἰσημερία, ας, *Plut.*

Æquiparabilis, ε, ὁ καὶ ἡ ἀντάξιος, ου, alicui, τινὸς, *Xenoph.* ἀνέλογος, *Aristot.*

Æquiparatio, ἡ ἴσωσις, εως, ἡ παρίσωσις, εως, ἡ ἀνελογία, *id.*

Æquiparo, ἰσόω, aliquid alicui, τί τινι, *Xen.* ἐξισόω, ῶ, *Thuc.* παρισόω, ῶ, *Plato.*

Æquipollens, ὁ καὶ ἡ ἰσοδύναμος, ου, *Aphrod.* et ἰσοδυναμέων, ῶν, ῶσα, ῶν.

Æquipollentia, ἡ ἰσοδυναμία, ας.

Æquipolleo, ἰσοδυναμέω.

Æquipondium, ἡ ἀντισήκωσις, εως, *Themist.* τὸ σήκωμα, *Polyb.*

Æquitas, ἡ ἐπιείκεια, ας, *Dem.* ἡ εὐνομία, ἰσοτιμία, εὐγνωμοσύνη.

Æquiter, ἐτίσης, *Xen.* Conf. *Æqualiter.*

Æquivaleo, ἰσορροπέω, *Plato.*

Æquivalens, ἰσορροπῶν, ῶσα, ῶν, ὁ καὶ ἡ ἰσοκρατὴς, *Herod.* ἀντίστροφος.

Æquivocatio, ἡ ὁμωνυμία, ας, *Aristot.*

Æquivoce, ὁμωνύμως, *Aristot.*

Æquivocus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὁμώνυμος, η, *Plato.*

Æquo, ἰσόω, aliquem alicui, τινὰ τινι, *Xenoph.* facultates, ἰσάζω τὰς κτήσεις, *Aristot.* aliqui aliqua re, ἐξισόομαί τινί τι, *Plut.* solo, ἐδαφίζω, ὁμαλίζω, ἐξομαλίζω.

Æquor, *i. e.* planities, τὸ πλάτος εος, *Aristot.* i. e. mare. vide *Mare.*

Æquoreus, a, um, πελάγιος, ία, ιον, *Aristot.* πελαγικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.* ἐνάλιος.

Æquus, a, um, ὁμαλὸς, ὴ, ὸν, *Plut.* i. e. justus, δίκαιος, αία, αιον, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἐπιεικὴς, ἐος, *Arist.* æquum est, ἀξιόν ἐστι, me odisse eum, ἐμοὶ μισεῖν αὐτὸν, *Xen.* te argentum recipere, δίκαιος εἶ ἀπολαβεῖν ἀργύριον, *Aristot.* æquissimum est illum hoc facere, δικαιότατός ἐστι τοῦτο ποιεῖν, *Plato.* ex æquo, ἴσως, *Dem.* ἐπίσης, *Isocr.*

Aër, ὁ ἀὴρ, ἀέρος. *Aristot.* lenior, ἡ αὖρα, ας, *Xenoph.* tranquillus, τὸ τοῦ ἀέρος εἰρηναῖα, *Æl.* malus seu corruptus, ὁ δυσαερίας, ας, *Strabo.* in aërem abeo, ἐξαερόομαι, *Diosc.*

Æramentum, vas vel simile quidpiam ex ære factum, τὸ χάλκωμα, ατος, *Xen.*

Æraria, ἡ μεταλλεία, ας, τὸ χαλκεῖον, ου, *Lucian.*

Ærarium, τὸ ταμιεῖον, ου, *Plut.* τὸ δημόσιον, ου, *Demosth.* τὰ δημόσια, ων, *id.* τὸ ταξοφυλάκιον, ου, *N. T.* ærarii præfectus, ὁ ταξοφύλαξ, ακος, ἀποστόλομος.

Ærarius, ὁ χαλκεὺς, έως, *Arist.* ὁ χαλκεὺς γὸς, ῦ, *id.* ὁ χαλκοτύπος.

Ærarius, a, um, χάλκειος, *contr.* χαλκοῦς, ῆ, οῦν, *Æschin.*

Æratus, a um, χαλκωτὸς, ὴ, όν.

Aërius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀέριος, η, natura, φύσις, *Aristot.* animal, ζῶον, *id.* aërius sive aëriæ naturæ sum, ἀερίζω, *Diosc.*

Ærificium, τὸ χαλκέργημα, ατος.

Ærifodina, ἡ μεταλλεία, ας, *Poll.*

Æripes, χαλκόπους.

Aëripes, ἀερίπους, ἀερσίπους, ἀελλόπους.

Æro, χαλκόω.

Aëromeli, τὸ ἀερόμελι, ιτος, *Athen.*

Æruginosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἰώδης, ους, ἡο, ἰοώμαι, *Sirac.*

Ærugo, ὁ ἰὸς, οῦ, ferri, σιδήρου, *Diosc.*

Ærumna, ἡ παλαιπωρία, ας, *Isocr.* τὰ δεινὰ, ῶν, *Thuc.* αἱ ἀτυχίαι, αἱ δυστυχίαι, αἱ δυσπραξίαι, ῶν, τὰ ἀτυχήματα, τὰ

δυστυχήματα, ων, *Dem. Isocr.* ἡ ἀϊζυς, ἡ ἀθλιότης.

Ærumnosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ταλαίπωρος, ᾱ, *Dem.* ὁ καὶ ἡ δυστυχής, έος, ἰδ. ἄθλιος, ία, ον, ἰδ. τάλας, αἰζυρός, πολύτονος.

Æruscatio, ἡ χάλκισις, εως.

Æruscator, ὁ χαλκιστής, οῦ.

Ærusco, χαλκίζω.

Æs, ὁ χαλκός, οῦ, *Diosc.* alienum, *i. e.* debitum, τὸ χρέος, εος, *Aristot.* τὰ χρέα, ων. *Dem.* τὸ ὀφείλημα, ατος, *Thuc.* ære alieno obstrictus sum alicui, ὀφείλω τινὶ τὸ χρέος, *Dem.* æs alienum dissolvo, χρέος ἀποδίδωμι, *Aristoph.* æris alieni solutio, τῶν χρέων διάλυσις, *Plato.*

Æsculetum, ὁ πλατύφυλλον, ᾱ.

Æsculeus, a, um, πλατυφύλλινος, ίνη, ινον.

Æsculus, ἡ πλατύφυλλος, ᾱ, *Theophr.*

Æstas, τὸ ϑέρος, εος, *Xenoph.* ἡ ϑερεία, ας, *Polyb.* media, τὸ ϑέρος μεσὸν, *Xenoph.* adulta, ἡ ἀκμὴ τὸ ϑέρους, ᾱστατε, ϑέρους, ϑέρει, ἐν ϑέρει.

Æstimabilis, e, τιμητὸς, ἡ, όν, *Dem.*

Æstimatio, ἡ τίμησις, εως, ἡ διατίμησις, εως, ἡ τιμὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἀξία, litis, τὸ τίμημα, ατος, *idem.* æstimationem litis instituere, τίμημα ποιεῖσθαι, *idem.* ἐπάγειν, *id.*

Æstimator, ὁ τιμητὴς, οῦ, ὁ δοκιμαστὴς, κριτὴς, λογιστής, *Dem.*

Æstimo, τιμάω, digno pretio, τῆς ἀξίας, *Aristid.* τῷ ἴσῳ, *Aristot.* maximi, πλείστου, *Dem.* præ omnibus, ἀντὶ πάντων, *id.* pluris, τιμάομαι μείζονος, *Xenoph.* aliquid multi, τὶ πολλᾶ, *Chrysost.* pluris, quam multum pecuniæ, περὶ πολλῶν χρημάτων, *Isocr.* aliquem ex aliqua re, δοκιμάζω τινὰ ἐκ τινος, *id.* aliquid mecum, λόγον ἐμαυτῷ δίδωμι, *Dem.* litem, ἐπιγραφὴν τιμήματος, *Arist.* ποιέομαι τιμήματος, *Dem.* ἀκριβολογέομαι, *id.*

Æstiva, τὰ ϑερινὰ, ῶν.

Æstivo, τὸ ϑέρος διάγω, ϑερίζω, *Suid.*

Æstivus, a, um, ϑερινὸς, ἡ, όν, meridies, ϑερινὴ μεσημβρία, *Xenoph.* ϑέριος, ία, ιον, ἀστιva serenitas, ϑερεία αἰθερία, *Diosc.*

Æstuarium, ἡ ἀνάκρυσις, εως, *Strabo.*

Æstuatio, ἡ κύμανσις, εως.

Æstuo, *ut mare*, κυμαίνω, *Plut.* fervore, καυσούμαι, *Galen.* καυματίζομαι.

Æstuosus, a, um, ὁ καὶ ἡ καυματώδης, εος, καυσώδης, εος, et quasi suffocans, ὁ καὶ ἡ πνιγώδης, εος, *Plut.*

Æstus, ὁ καύσων, ωνος, *N. T.* τὸ καῦμα, ατος, *Xenoph.* ὁ καῦσος, ου, stomachi, τὸ στόμαχου, *Diosc.* ἡ ἔγκαυσις, εως, *Gal.* τὸ ϑαλπος, *Luc.* τὸ αἴϑος, *Hes.* maris, ὁ κλύδων, ωνος, *Plut.* ἡ πλήμμυρα, *Plut.*

Ætas, ἡ ἡλικία, ας, *Dem.* eandem ætatem habere cum aliquo, τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἔχειν, ὑπ' ἐτέρας, *idem.* ἐν τῇ αὐτῇ ἡλικίᾳ εἶναι, *id.* ætate æquales, οἱ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ὄντες, *idem.* qui mediocri ætate est, τῆς ἡλικίας ἡδη μετρίως ἔχων, *Plato.* ad florem ætatis pervenit, εἰς ἀκμὴν κατέστη, *Lucian.* ætate provectior, ἡλικίᾳ προέχων, *Plato.* πόρρω τῆς ἡλικίας ὤν, *Xenoph.* annum agens ætatis decimum quartum, γεγονὼς ἐτη τέσσαρα καὶ δέκα, *Isocr.* triginta tres, τριάκοντα τριῶν ἐτῶν ὤν, *Plut.* ætate, proficere, προκόπτειν ἡλικίᾳ, *Lucian.* ætate progredi, ἡλικίας εἰς τὸ πρόσϑεν προεξαίνειν, *Plato.* i. e. generatio, ἡ γενεὰ, ᾶς, nostrâ ætate, ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς, *Demosth.*

Ætatem, εἰς αἰῶνα, *N. T.* δι' αἰῶνος, *i. e.* in æternum.

Æternitas, ἡ ἀϊδιότης, ητος, animæ, τῆς ψυχῆς, *Aristot.* ὁ αἰὼν, ὥνος, *id.* ἡ ἀθανασία, *Isocr.*

Æterno, ἀϑανατίζω, *Aristot.* ἀϑανατίζω, *Herodot.*

Æternè, ἀϊδίως, αἰωνίως.

Æternus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀϊδιος, ᾱ, *Plut.* ὁ καὶ ἡ αἰώνιος, ᾱ, *Plato.* in æternum, ἐς ἀΐδιον, εἰς τὸν αἰῶνα, *N. T.* δι' αἰῶνος, *Æl.* εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, LXX. ab æterno, ἐξ ἀϊδίᾳ, ἐξ αἰῶνος, ἀπὸ τῦ αἰῶνος, *N. T.*

Æther, ὁ αἰθὴρ, έρος, *Arist.*

Ætherius, a, um, ὁ καὶ ἡ αἰθέριος, ᾱ, *Arist.* ὁ καὶ ἡ αἰθερώδης, εος, *Galen.*

Æthiopicus, a, um, Αἰθιοπικὸς, ἡ, όν, *Strabo.*

Æthiopissa, ἡ Αἰθιοπίσσα, ης, LXX.

Æthiops, ὁ Αἰθίοψ, οπος, *Strabo.*

Æviternus, a, um, ὁ καὶ ἡ αἰώνιος, ᾱ, *Plato.* ὁ καὶ ἡ διαιώνιος, ᾱ, *id.*

Ævum, ὁ αἰὼν, ῶνος, *Plato.*

Affabilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐπροσήγορος, ᾱ, *Isocr.* ὁμιλητικὸς, ἰδ. ὁ καὶ ἡ φιλοπροσήγορος, ᾱ, *id.* affabilem esse erga omnes, ἔχειν ἡδέως πρὸς ἅπαντας, *id.*

Affabilitas, ἡ εὐπροσηγορία, ας, *Isocr.* ἡ φιλοπροσηγορία, ας, *id.*

Affabiliter, εὐπροσηγόρως.

Affabre, τεχνικῶς, *Isocr.* ἐντέχνως, affabre factus, ὁ καὶ ἡ καλλίτεχνος, ᾱ, *Plato.* δαιδαλέος, έα, έον, affabre facio, καλλιεργέω, ῶ, *Dion. Areop.*

Affabulatio, τὸ ἐπιμύθιον, ᾱ, *Aphthon.*

Affamen, ἡ προσηγορία, ας, *Dem.* τὸ πρόσχημα, ατος, *Aristid.* ἡ πρόσχησις, εως, *Plato.*

Affaniæ, ὁ φλύαρος, ᾱ, *Plato.* ἡ φλεδονέια, ας, *idem.* ἡ φλυαρία, ας, *idem.* τὰ ὑβλήματα.

Affatim, περίσσῶς, *Isocr.* δαψιλῶς, affatim suppeditare militibus, δαψιλῶς χορηγεῖν τοῖς στρατιώταις, *Herod.* ἄλις, *cum gen. et absol.*

Affatus, idem quod *Affamen.*

Affatus, a, um, προσειρῆσθαι, ῶσα, όν, aliquem nomine, τινὰ ὀνόμασι, *Plato.*

Affectate, περιέργως.

Affectatio, ἡ ζήλωσις, εως, *Thuc.* i. e. diligentia nimia, ἡ περιεργία, ας.

Affectator, *i. e.* cupide appetens, ὁ ἐπιϑυμητὴς, οῦ, *Xenoph.* i. e. nimis diligens, ὁ περίεργος, ᾱ.

Affectatus, a, um, ὁ καὶ ἡ περίεργος, ᾱ, *Aristot.*

Affectio, τὸ πάϑος, εος, *Plato.* ἡ ὁρμὴ, *Plut.* i. e. constitutio, ἡ διάϑεσις, εως, LXX.

Affecto, *i. e.* expeto, ἀντιποιέομαι, aliquid, τινὸς, *Dem.* ἐπιϑυμέω τινὸς, *Isocr.* γίνομαι ἐν ἐπιϑυμίᾳ τινὸς, *Plato.* ἐπιϑελεύω τινὶ, *id.*

Affectus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐμπαϑὴς, έος, *Plato.* male corpore, κακοσώματος, ῦσα, ὄν, τὰ σώματι, *Isocr.* sum. ita, διάκειμαι ὕτως, *Dem.* erga amicum, ἔχω ὕτω πρὸς φίλον, *Isocr.* erga aliquem bene, διαϑέμην εὐνοϊκῶς, φιλικῶς. οἰκείως, εὐμενῶς πρός τινα, *Dem.* male, δυσμενῶς, χαλεπῶς, *id.*

Affectus, ûs, τὸ πάϑος, εος, *Plato.* τὸ πάϑημα, ατος, *Xenoph.*

Affero, ἀποφέρω, arma, ὅπλα, *Xenoph.* domo gladium, ἐπιφέρομαι οἰκοϑεν τὸ ξιφίδιον, *Herodian.* opsonium, παραφέρω ὄψον, *Xenoph.* mihi manus, προσφέρω ἐμαυτῷ τὰς χεῖρας, *Polyb.* fasciculum epistolarum, προσκομίζω σύνδεσμον τῶν ἐπιστολῶν, *Herodian.* voluptatem, παρέχω ἡδονὴν, *Xen.* in medium, φέρω, ἄγω, vel προάγω εἰς τὸ μέσον, *Plato, alii.* pecuniam, φέρω ἀργύριον, *Æschin.* alicujus rei exemplum, παραδειγμά τινος, *Isocr.* παρακομίζω, *Plut.*

Afficio, ποιέω, aliquem beneficio, εὖ τινα, *Isocr.* ἀγαϑὸν τί τινα, *Dem.* δράω τινά τι ἀγαϑὸν, *Isocr.* ἐργάζομαι vel πράττω τινά τι ἀγαϑὸν, *Dem.* magnis beneficiis afficior, μεγάλα, εὐεργετέομαι τινὰ, *id.* afficior dictis, κηλέομαι ἐκ τῶν λεγομένων, *Ælian.*

Affictitius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπίπλαστος, ὁ καὶ ἡ πρόσπλαστος, ᾱ.

Affictus, a, um, ὁ καὶ ἡ προσποίητος, ᾱ, *Arist.*

Affigo, προσάπτω, aliquid alicui, τί τινι, *Lucian.* προσπήγνυμι, *N. T.* quasi claves alicui, προσηλόω τινὶ, *Lucian.* διαπαντέω, προσπασσαλεύω, *Aristoph.*

Affingo, προσπλάττω, alicui aliquid, τί τινι, *Diosc.* προσποιέομαι.

Affinis, e, ὁ καὶ ἡ συγγενὴς, έος, *Plato.* προσήκων, ουσα, ον, alicui, τινὸς, *Thuc. Subst.* ὁ κηδεστὴς, οῦ, *Dem.* pariter affinis, συγκηδεστὴς, οῦ, *Isocr.* ὁ κηδεμών.

Affinitas, ἡ συγγενεία, ας, *Plato.* ἐπιγαμία, ας, *Dem.* ἡ ἀγχιστεία, ας, *id.* ἡ κηδεία, ας, *Isocr.* inire affinitatem, ποιεῖσθαι ἐπιγαμίαν, *Dem.* nactus affinitatem alicujus, κεκτημένος τὴν κηδεία τινὸς, *id.* adversari affinitatem alicujus, ἀναντεύειν κηδεστῆ τινα, *id.* contrahere affinitatem, συνάπτειν κῆδος, *Eurip.*

Affirmatè, καταφατικῶς.

Affirmatio, ἡ κατάφασις, εως, *Aristot.*

Affirmativus, a, um, καταφατικὸς, ἡ, όν, *Aristot.*

Affirmo, κατάφημι, *Aristot.* aliquid, καταβεβαιοῦμαί τι, *Plut.* διαβεβαιοῦμαι, *id.* διϊσχυρίζομαι, *Plat.* διορίζομαι, *id.*

Affixus, a, um, παραπεπηγμένος, ένη, ένον, προσπεπηγμένος, ένη, ένον, alicui rei, προσηλωμένος τινι, *Chrys.*

Affiamen, ἡ ἐπίπνοια, ας, *Plato.*

Afflatus, a, um, ἐπιπνέμενος, ένη, ενον, ὁ καὶ ἡ ἐπίπνοος, *Plut.* divinitus, ἐνϑεσιαστικὸς, ἡ, όν, *Plato.* ὁ καὶ ἡ πνευματοφόρος, ᾱ, LXX. ὁ καὶ ἡ ἔνϑεος, *Plut.*

Afflatus, ûs, ἡ ἐπίπνοια, ας, *Plato.* τὸ πρόσπνευμα, *Suid.* divinus, ὁ ϑειασμὸς, οῦ, *Thuc.* affiatu divino, ϑειασικῶς, *Poll.*

Affleo, παραδακρύω, alicui, τινὶ, *Lucian.*

Afflictatio, idem quod sequens *Afflictio.*

Afflictio, ἡ ϑλῖψις, εως, *N. T.* ἡ πακοπάϑεια, ας, *Dem* ἡ πάϑωσις, εως, *N. T.* ἡ ἀνάγκη, ης, *ibid.* ὁ ϑλιμμὸς, οῦ, LXX. ἡ ταλαιπωρία, ας, *Isocr.* τὸ δεινὸν, οῦ, *Dem.*

Afflicto, προσβλίβω, καταβλίβω.

Afflictor, ὁ κακοποιὸς, οῦ, *Aristot.* ὁ ὑβριστής.

Afflictus, a, um, τεθλιμμένος, ένη, ένον, *N. T.* ταϑὼν, ῶσα, όν, *Dem.* κακοπαϑὼν, ῶσα, όν, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ταλαίπωρος, ᾱ, *Dem.*

Afflictus, ûs, idem quod *Afflictio.*

Affligo, ϑλίβω, ἀποϑλίβω, aliquem omnibus modis, ταλαιπωρέω τινὰ πάντα τρόπον, *Isocr.* regionem armis, κακῶν τὴν χώραν ὁπλίταις, *Dem.* aliquem, κακῶς ποιέω τινὰ, *Isocr.* affligor omnibus diebus, καθ' ἑκάστην ἡμέραν κακοπαϑέω, ῶ. i. e. allido, ἀράσσω, humi, πρὸς τὸ ἔδαφος, *Lucian.*

Affilo, ἐπιτνέω. aliquem, τινὰ, *Eurip.* ἐμφυσάω, *N. T.* προσπνέω, *cum dat. Aristoph.*

Affluens, περισσοστόμος, ὁ, ἡ, *Hermog.*

Affluenter, ἐκ περιουσίας, *Dem.* ῥύδην, δαψιλῶς.

Affluentia, ἡ ἐπίῤῥοια, ας, *Dion. Areop.* i. e. copia, ἡ περιουσία, ας, *Dem.* ἡ εὐπορία, ας, *Isocr.* ἡ αἰϑοσία, ας, *Dem.*

Affluo, ἐπιῤῥέω, *Galen.* i. e. abundo, περιουσιάζω, *Hippocr.* omnibus bonis, πᾶσι τοῖς ἀγαϑοῖς. *Emp.* περιουσίαν τῶν χημάτων ἔχω, *Thuc.* rerum copia, εὐπορέω, περισσεύω, *Dem.* divitiis, πλυτεῖν πλοῦτον, *Lucian.* voluptatibus, τοῖς ἡδοναῖς ἐπιῤῥύτως ἔχω.

Affor, προσφωνέω, aliquem, τινὶ, *N. T.*

Affore, παρεσεσθαι, *Dem.*

Afforis, ἐξωϑεν, *Xenoph.*

Affremo, ἐπιῤῥέμω.

Affrico, ἐπιτρίβω, *Aristoph.* προσρίβω, aliquid lapidi, τὶ λίϑῳ, *Basil.* alicui infamiam turpem, προσρίβομαί τινι αἰσχρὰν διαβολὴν, *Plut.*

Affrictum, *i. e.* quod quis affricat, τὸ ἐπίτριμμα, *Hes.*

Affrictus, ûs, ἡ, πρόσριψις, εως, ἡ ἐπίτριψις.

Affulgens, ἐπίλαμπος, ὁ καὶ ἡ.

Affulgeo, ἐπιλάμπω, *Xenoph.* ἐλλαμπρύνομαι.

ffundo, παραχέω, aliquid alicui, τί τινι, *Galen.* sanguinem aris, προσχέω αἷμα τοῖς βωμοῖς, *Lucian.* προσχύω.

Affusio, ἡ πρόσχυσις, εως, *N. T.*

Affusus, a, um, προσχυϑεὶς εἶσα, έν.

Africus ventus, ἡ λίψ.

Agaricum, τὸ ἀγαρικὸν.

Agaso, ὁ ὀνηλάτης, *Plut.* ὁ ἱπποροβός.

Age, ἄγε, *Dem.* φέρε δὴ, ἰδ. φέρε γάρ, *Plato.* age dic, ἄγε εἰπὲ, *Hom.* audite, ἄγε ἀκούσατε, *Xenoph.* age videam, φέρε ἴδω, *Aristoph.* age accipiamus, φέρε λάβωμεν, *Plut.* age crede, φέρε πείσθητι, *Gregor.*

Agedum, ἄγε δὴ, *Arist.* φέρε τοίνυν, *Lucian.* φέρε δή νυν, *Dem.*

Agelius, τὸ ἀγέλδιον, ᾱ, *Arrian.* γήδιον, χερίδιον.

Agema, τὸ ἄγημα, ατος, *Plut.*

Ager, ὁ ἀγρὸς, οῦ, *Aristot.* ἡ γῆ, ῆς, *Dem.* ἡ χώρα, ας, *Isocr.* τὸ ἔργον, *Ælian.* ὁ χῶρος, *Xen.*

Agesis, ἄγε δὴ, *Dem.*

Agger, τὸ χῶμα, ατος, *Dem.* ὁ χῦς, οῦ, *Thuc.* aggerem duco, χώννυμι χῶμα, *id.* aggeribus viam obstruo, ἐπιχώννυμι τὴν ὁδὸν, *Dem.* aggere communio, ἀποχώννυμι, *Xenoph.* προχώννυμι, *Herodian.*

Aggero, are, χώννυω, *Thuc.* χώννυμι χῶμα, ad urbem, πρὸς πόλιν, *id.* ἐπὶ πόλιν, *Ctes.*

Aggero, ere, ἐπισωρεύω, *Athen.* lapides in meum usum, προσπαραβάλλομαί μοι λίϑους, *Thuc.*

Aggestus, ûs, τὸ ἐπίχωμα, ατος, ἡ ἐπίχωσις, εως, *Polyb.*

Agglomero, προσαμβολίζω, συναγείρω, συνάγω.
Agglutino, προσκολλάω, *Ægin.* προσάπτω.
Aggravesco, ἐπιβαρύνομαι.
Aggravo, ἐπιβαρέω, *Appian.*
Aggredior, προσέρχομαι, *Xen.* conor, sive suscipio negotia, ἐπιχειρέω πράγμασι, *Dem.* opus, τὸ ἔργον, *Plut.* dicere, λέγειν, *Isocr.* opus furiosum, ἐπιχείρημα μανικὸν, *Plato.* pugnam, ἐγχειρέω τῇ μάχῃ, *Plut.* negotium, ἅπτομαι τῶ πράγματος, *Dem.* alia via, ἑτέραν τρέπομαι, *Synes.*
Aggregatio, ἡ ἐπισυναγωγὴ, *N. T.*
Aggrego, ἐπαθροίζω, *N. T.* ἐπισυνάγω, *Polyb.* βυνίζω, LXX.
Aggressio, ἡ προσήλυσις, *Just. Mart.* rei, ἐπιχείρησις, *Thuc.* ἡ ἐπιδολὴ, ἡ ἐφόρμησις.
Aggressor, ὁ ἐπιχειρητὴς, ῆ, *Thuc.*
Agilis, ἐλαφρὸς, ά, όν, νίτ, ἀνὴρ, *Plato.* ὁ ᾗ ἡ εὐστροφος, ε, *Plut.* ὁ καὶ ἡ εὐκίνητος, ε, *Hipp.* εὐσκαθμος, *Hom.*
Agilitas, ἡ εὐστροφία, LXX. ἡ εὐκινησία, ἡ ἐλαφρότης.
Agiliter, εὐκινήτως.
Agitabilis, e, ὁ ᾗ ἡ εὐκίνητος, *Aristot.*
Agitatio, ἡ κίνησις, εως, *Plut.* arboris, τὸ δόνημα δένδρε, *Lucian.*
Agitator, ὁ ἐλατὴς, ῆρος, *Lucian.* ὁ κινητὴς, equorum, ὁ ἱπποκράτης, ε.
Agitatus, κινηθεὶς, εἰσα, ἐν.
Agite, ἄγετε, *Dem.* φέρετε. Confer *Age.*
Agito, σαλεύω, *Lucian.* ἐλαύνω, διαστέλλω, δονέω, gentem, ἔθνος, *Herod.* multa mecum, πολλὰ κατ' ἐμαυτὸν, *Suid.* consilia cum aliquo de re aliqua, κινολογέομαί τινι περί τινος, *Dem.* ἀγακινέω.
Agmen, τὸ πλῆθος, *Xen.* equorum, ἡ εἴλη ἵππων, *Apocryph.* militum, τὸ τάγμα, *Plut.* ἡ τάξις, *Xen.* agminis præfectus sive dux, ὁ λοχαγὸς, ῦ, *Isocr.* agmen duco, λοχαγέω, *Xen.* λοχηγτέω λόχον, *Herodian.* agmen extremum, ἡ ἀραγία, ας, *Polyb.* duco, ἀραγέω, LXX.
Agminatim, κατὰ λόχους, *Phil.* κατ' ἴλην, *Plut.* κατ' εἴλας, *Herodot.*
Agna, ἡ ἀμνὰς, ἀδος, LXX. ἡ ἀμνὴ, *Orph.*
Agnascor, παραφύομαι, *Dioscor.* προσφύομαι, *Theophr.*
Agnati, οἱ προσήκοντές τινι πρὸς ἀνδρῶν, *Dem.* οἱ συγγενεῖς, ὧν, id. οἱ πρὸς πατρὸς, οἱ ἐκ τῶν ἀρρένων οἰκείοι, πατρῷοι.
Agnatio, ἡ συγγένειαι, *Plato.* ἡ πρόσφυσις.
Agnatus, παραφυόμενος, ένη, ενον, *Diosc.* vid. *Agnati.*
Agnellus, τὸ ἀρνίον, LXX.
Agninus, ἀρνειος, εία, ειον, caro, ἄρνεια κρέα, *Lucian.*
Agnitio, ἡ ἐπίγνωσις, εως, *Herodian.*
Agnitus, ἐπεγνωσμένος, ένη, ένον, ab ἐπιγινώσκω, *N. T.* γνωσὸς, *Greg.*
Agnomen, τὸ παρωνύμιον, *Plut.* ἡ προσωνυμία, *idem.*
Agnosco, ἐπιγινώσκω, aliquem, τινὰ, *N. T.* ἀναγινώσκω τινὰ, *Dem.* γνωρίζω τινὰ, *Isocr.*
Agnus, ὁ ἀμνὸς, *N. T.* ὁ ἄρς, ἀρνὸς, *Plato.*
Ago, ἄγω, septimam noctem, ἑβδόμην νύκτα, *Galen.* annum decimum, δέκατον ἔτος, *idem.* festum alicui, ἑορτὴν τινι, *Plut.* aliquid recte et decenter, πράττω τι καλῶς καὶ προσηκόντως, *Dem.* res ad rempublicam pertinentes, τὰ πράγματα πολιτικὰ, *idem.* aliquid præclare, διαπράττομαί τι τῶν δέοντων, *Isocr.* multa præclara, κατορθῶ πολλὰ καλὰ, *Dem.* personam, ὑποκρίνομαι σχῆμα, *Herodian.* gratias alicui, χαρισήρια ὁμολογέω τινὶ, *idem.* χάριν οἶδα, actum, ἐπ' ἐξεργασμένοις ἀναλαμβάνω, *Aristid.* radices, ῥιζῶω, *Theophr.* ῥιζοβολέω, rhetorem, ῥητορεύω, *Dem.* causam alicujus, λέγων ὑπὲρ τινος, in hæreditatem alicujus, ἐπιδικάζομαί τινι τὴν ὐσίαν, vel τινὸς τῆς ὐσίας, *idem.* loquor de re aliqua, διαλαμβάνω περί τινος, *Arist.* διαλέγομαι περί τινος, *Isocr.* liberius cum aliquo, διαλέγομαι ῥᾳδυτέρῳ τινὶ, *idem.*
Agon, ὁ ἀγὼν, ῶνος, *Xen.* Confer *Certamen.*
Agonotheta, ὁ ἀγωνοθέτης.
Agrarius, κληρυχικὸς, ἡ, όν, *Aristoph.* lex agraria, νόμος κληρυχικὸς.
Agrestis, ἄγριος, ία, ιον, *Dem.* ἄγροικος, οἰκὴν, οικον, *Plat.* ἡ ἀγειὰς, *Nic.*
Agricola, ὁ γεωργὸς, *Xen.* ὢν ἐν γεωργίᾳ καὶ περὶ γῆν πονέμενος, *Ælian.* ὁ γήτης, *Soph.*
Agricolatio, ἡ γεωργία, *Plat.* ἡ γεωτονία.
Agricolor, γεωργέω, *Dem.* ἐν τῇ γεωργίᾳ εἰμὶ, *Ælian.* περὶ τὴν γῆν πονέομαι, *id.* γῆν γεωργέω, *Dem.*
Agricultor, ὁ γεωργὸς, ῦ, *Aristot.*
Agricultura, ἡ γεωργία, *Isocr.* τὸ γεώργημα, *Plato.*
Agrimensor, ὁ γεωμέτρης, *Plato.*
Agyrta, ὁ ἀγύρτης, *Suid.*
Ah, αἴ, ah miser! ah miserum! αἴ τάλαν! *Aristoph.*
Ahenarius, sc. faber, ὁ χαλκεὺς, έως, *Aristot.*
Aheneus, χάλκεος, *contr.* χαλκοῦς, ῆ, οῦν, *Xen.*
Ahenum, *i. e.* vas aheneum, τὸ χαλκεῖον, *Xen.*
Ahenus, idem quod *Aheneus.*
Aiō, φημὶ, *Æschin.*
Ala, τὸ στέγον, ῦ, ἡ πτέρυξ, animalis, τοῦ ζώου, *Aristot.* hominis sub brachio, ἡ μασχάλη, ης, *Xen.* pars auris, τὸ ἀντιλόβιον, ε, *Benz.* equitum, ἡ ἴλη, ης, *Plut.* aciei, τὸ κέρας, ατος, *Thucyd.* alas addo, πτερόω, navi, τὴν ναῦν, *Polyb.*
Alabaster, ὁ vel ἡ ἀλάβαστρος, τὸ ἀλάβαστρον, LXX. *N. T.* parvus, τὸ ἀλαβάστριον, *Poll.*
Alabastrites, ὁ ἀλαβαστρίτης, ε, *Diosc.* τὸ ἀλάβαστρον, *Herodian.*
Alabastrus, idem quod *Alabaster.*
Alacer, ὁ καὶ ἡ προθυμος, ad aliquid, πρός τι, *Aristoph.* περί τι, *Thuc.* ὁρμητικὸς πρός τι, *Plut.* ὁ καὶ ἡ εὐθυμος, ἀκρεώνης.
Alacre, προθύμως, *Xenoph.* Confer *Alacriter.*
Alacritas, ἡ προθυμία, *Dem.* ἡ ἑτοιμότης, *idem.* ἡ φιλοπραγμοσύνη, *idem.*
Alacriter, προθύμως, *Dem.* εὐθύμως, *Xen.* ἑτοίμως, *Dem.* προχείρως, *Isocr.*
Alapa, ὁ κόλαφος, *Epicharm.* τὸ ῥάπισμα, *N. T.* alapam infligo alicui, ῥαπίζω τινὰ, *Dem.* παίω κατὰ κόρης τινὰ, παίω σὺξ τὸ σῶμα τινὸς, *Greg.* alapis cædor ab aliquo, ῥαπίζομαι ὑπό τινος, *Luc.*
Alaris, ε, πτέρινος, ίνη, ινον, *Aristoph.*
Alatus, πτερυγωτὸς, ὴ, όν, *Aristoph.* πτερωτὸς, ὴ, όν, *Aristot.*
Alauda, ἡ κορυδαλὸς, ῦ, *Theocr.* ἡ κόρυδος, ε, *idem.* ἡ κορυδαλλὶς, ίδος, *idem.* ἡ κόρυς.
Albarium, ἡ κονία, *Ægin.* opus albarium seu calce inductum, τὸ κονίαμα, *Theophr.* opere albario induco, κονιάω, *Aristot.* albario opere inductus, κονιατὸς, ὴ, όν, *Theophr.*
Albatus, λελευκωμένος, ένη, ένον.
Albedo, ἡ λευκότης, ητος, *Aristot.*
Albeo, λευκαίνομαι, *Theophyl.*
Albico, ὑπολευκαίνομαι.
Albidus, ὁ καὶ ἡ ὑπόλευκος, ε, *Diosc.*
Albo, λευκόω, vel λευκόομαι, *Xenoph.* λευκαίνω, ὑπολευκαίνω.
Albucum, ὁ ἀσφόδελος.
Albugo, τὸ λεύκωμα, *Diosc.* oculorum morbus, ἡ λεύκωσις, *idem.*
Albulus, ὁ καὶ ἡ ὑπόλευκος, ε, *Diosc.*
Album, i. e. tabella albo colore inducta, τὸ γραμματεῖον, τὸ λεύκωμα, *Dem.* in album referre, ἀναγράφειν εἰς λεύκωμα, *id.*
Albumen, τὸ λεύκωμα, *Diosc.* τὸ λευκὸν τοῦ ὠὸς.
Alburnum, τὸ σῖαρ δένδρε, *idem.*
Albus, λευκὸς, ἡ, όν, *Dem.* ἀργήεις, έσσα, εν, *Lucian.* ἀργὸς, *Hom.*
Alcyon, vide *Halcyon.*
Alea, ἡ κυβεία, *Xen.* et pro lusu aleæ, *Aristot.* alea ludo, κυβεύω, *Plut.* διακυβεύω, *idem.* alea feliciter ludo, εὐκυβεύω, *Polyb.* alea infeliciter ludo, δυσκυβεύω, *idem.* alea consumo seu disperdo, κατακυβεύω, *Lysias.* alea cum alio ludo, συγκυβεύω, *Plut.* jacio aleam seu periculum adeo, ἐκκυβεύω, *Polyb.*
Aleator, ὁ κυβευτὴς, ῆ, *Xen.* peritus, ὁ κυβευτικὸς, ῆ, *Plato.*
Aleatorius, κυβευτικὸς, ἡ, όν, *Plat.* consessus, seu locus ubi alea luditur, τὸ κυβευτήριον, *idem.* τὸ κυβεῖον, *Æschin.*
Ales, ἡ ὄρνις, ιθος. Confer *Avis.*
Alesco, πληθύνομαι, *Arist.*
Alga, τὸ φῦκος, εος, *Theophr.* τὸ φυκίον, ε, *Plut.* τὸ ῥεῦον.
Algeo, ῥιγόω, *Lucian.* Ψύχομαι, *Athen.*
Algidus, ῥιγηδὸς, ᾳ, ὸν, *Herodian.*
Algificus, Ψυχροποιὸς.
Algor, ὁ ῥιγμὸς, ῦ, *Alciphr.* τὸ κρύος, εος, *Lucian.* τὸ ῥίγος.
Algosus, ὁ καὶ ἡ φυσώδης, εος.
Alias, ἄλλοτε, quam nunc, ἡ νῦν, *Lucian.*
alias rebus secundis, alias adversis uti, τότε μὲν εὖ, τότε δὲ ϛαύλως πράττεσθαι, *Dem.* sit alias miser, alias beatus, γένοιτο ὅτε μὲν εὐδαίμων, πάλιν δὲ ἄθλιος, *Aristot.* alias ambitiosum laudamus, alias non ambitiosum, ἔστιν ὅτε μὲν ἐπαινοῦμεν τὸν φιλότιμον, ἐστὶ δ' ὅτε τὸν ἀφιλοτίμον, *idem.* nec alias unquam volui dicere, ὥσ' ἀλλοτε τώποτε εἰλόμην λέγειν, *Dem.*
Alibi, ἀλλοθι, *Dem.* ἑτέρωθι, *idem.* ἀλλαχῆ, *Xen.* alibi nusquam, ἀλλοθι ὐδαμῶ, *Dem.*
Alica, ὁ χόνδρος, ε, *Galen.*
Alicubi, πού, testatus est quis alicubi, διεμαρτύρατο δέ πῃ τὶς, *N. T.* ἔστιν ὅ.
Alicundè, ποθὲν, *Aristot.*
Alienatio, ἡ ἀλλοτρίωσις, *Thuc.* ἀπαλλοτρίωσις, *Arist.* mentis, ἡ ἀλλοτριότης, *Plato.*
Alienatus, ἀπαλλοτριωμένος, ένη, ένον, ab ἀλλοτρίου, *Dem.*
Alienigena, ὁ ἀλλόφυλος, ε, *Dem.* ὁ ἀλλογενὴς, έος, *N. T.* ὁ ἀλλοδαπὸς, ῆ, *Xen.*
Alienigenus, ὁ καὶ ἡ ἀλλογενὴς, έος, *N. T.*
Alieno, ἀλλοτρίωμι, ab aliquo, τινὸς, *Dem.* civitatem ab aliquo, τὴν πόλιν τινὸς, *Thuc.* ἀπαλλοτρίωμι, *Arist.*
Alienus, ἀλλότριος, ία, ιον, non aliena, sed propria urbs, μὴ ἀλλοτρία, ἀλλ' οἰκεία πόλις, *Æschin.* alienum a suis moribus, ἀλλότριον τῦ ἐαυτῦ τρόπω, *Dem.* alieno animo esse ab aliquo, ἀλλοτρίως ἔχειν, vel διακεῖσθαι πρός τινα, *Isocr. Dem.* alieno, i. e. inimico animo esse erga aliquem, δυσμενῶς, κακῶς, χαλεπῶς, ἀπεχθῶς, ἐχθρῶς ἔχειν, seu διακεῖσθαι, seu διατίθεσθαι, πρός τινα, vel τινὶ, *Dem. Isocr. Plat.* alienum a proposito dicere, ἔξω τῦ πράγματος λέγειν, *Lycophr.* ἔξω τῦ σκοπῦ ἐρεῖν, *Polyb.*
Aliger, πτερωτὸς, ὴ, όν, ὁ καὶ ἡ πτεροφόρος.
Alimentum, ἡ τροφὴ, alicui præbere, τὴν τροφὴν παρέχειν τινὶ, *Aristot.* alimentum præbens, τροφιμος, ίμη, ιμον, *Theophr.* alimento abundans, ὁ καὶ ἡ τροφώδης, εος, *Aristot.* βρῶμα.
Alio, ἄλλη, discesserunt, ὦχοντο, *Xenoph.* alio navigare, ἀλλοσε πλεῖν, *Dem.* alio quis verberet, ἑτέρωσέ τις πατάξῃ, *idem.* alio quopiam, ἀλλοσέ ποι, *idem.*
Alioqui, ἄλλως, alioqui honestus, πάλλα καλὸς, *Aristoph.* quietus, sed alioqui non improbus, ἀπράγμων, ἄλλως δ' ὲ πονηρὸς, *Dem.* sin minus, ἐπεὶ, alioqui tu dicito, ἐπεὶ σὺ εἰπὲ, *Plato.* alioqui dixissem vobis, εἰ δὲ μὴ εἶπον ἂν ὑμῖν, *N. T.*
Aliorsum, ἄλλοσε, ἑτεροωσε.
Alipes, πτερόπους.
Aliqua, πῆ, *Aristot.*
Aliquamdiu, πρὸς ὥραν, secessit, i. e. ad tempus, ἐχωρίσθη, *N. T.* χρόνον τινὰ, ἀνὰ χρόνον, ἐπὶ χρόνον.
Aliquando, ποτὲ, eramus, ἦμεν, *Dem.* vos contristaturum esse, τοῦ ὑμᾶς λυπήσειν, *idem.* ἔστιν ὅτε, ἐσθ' ὅτε, ἔστιν ὅτε, ut, aliquando, i. e. interdum animo concidunt, ἀθυμίαι ἔστιν ὅτε, *Viger.*
Aliquantillum, ἐπὶ μικρὸν.
Aliquantisper, ὀλίγον χρόνον, δι' ὀλίγου χρόνου.
Aliquanto, ποσόν τι, *Herodot.*
Aliquantulum, ὀλίγον, ἐπὶ μικρόν.
Aliquantum, ἐπὶ ποσὸν, ποσῶς.
Aliquantus, ποσὸς, ἡ, όν, *Aristot.*
Aliquatenus, μέχρι τινὸς, ἀπὸ μέρους, *N. T.*
Aliquis, aliqua, aliquid, vel aliquod, τὶς, τὶ, *Gen.* τινὸς, si quis, i. e. aliquis, hostem aliquem viderit, εἴπᾳ τὶς τινα ἰδοι ἐχθρὸν, *Thuc.* ὁ, ἡ, τὸ δεῖνα, inimicus aliquis, δεῖνα ἐχθρὸς, *Dem.*
Aliquispiam, idem quod *Aliquis.*
Aliquo, ποῖ, *Aristoph.* ὅποι, *idem.* ἔστιν ὅποι, ἐνιαχῦ, *Hesych.*
Aliquorsum, idem quod *Aliquo.*
Aliquot, τινὲς, τινὰ· ἐνιοι, ίαι, α, *Plut.*
Aliquoties, ἐνίοτε, *Plato.*
Aliter, ἄλλως, *Aristot.* facere, ἄλλως πῶς ποιεῖν, *Xenoph.* ἄλλη, non aliter mihi videtur, ὡς ἄλλη ἐμοιγε δοκεῖ, *Plato.* aliter habere, ac, ἄλλως ἔχειν, ἢ ὡς, *Xenoph.*
Aliunde, ἀλλοθεν, prospiciendum est, δεῖ σκοπεῖν, *Dem.* advenire, ἐπεληθεῖν, *Isocr.* ἑτέρωθεν ἀφίκεσθαι, *Æl.* accersere, ἀλλοθέν ποθεν ποιεῖσθαι, *idem.*
Alius, ἄλλος, η, ο, *Plat.* ἕτερος, έρα, ερον, *Dem.* alius quispiam, ἄλλος τις, *Xen.* si quicquam alius, εἴ τις ἄλλος, *Isocr.* alia aliis jucunda sunt, ἕτερα ἑτέροις ἐστὶν ἡδέα, *Aristot.* aliud noctua, aliud cornix so-

nat, ἄλλο γλαυξ, ἄλλο κορώνη φθέγγεται, *Proverb.* alii vincuntur, alii vincunt, *οἱ μὲν ἡττῶνται, οἱ δὲ νικῶσι. Dem.* alii scribunt, alii verberant, alii clamant, alii audiunt, *οἱ μὲν γράφουσιν, οἱ δὲ τύπτουσιν, ἕτεροι δὲ βοῶσιν, ἄλλοι δέ τινες ἀκούουσι. Isocr.* nihil aliud quam quod, *μηδὲν ἄλλο πλὴν ὅτι, idem.* nihil aliud quam ut, *μὴ ἄλλο μηδὲν πλὴν ὅπως, Dem.* nihil aliud possunt quam insidiari, *οὐδὲν ἄλλο ἢ ἐνεδρεύειν δύνανται, Isocr.* alius a me, sive alius quam ego, *ἄλλος παʼ ἐμέ, ἄλλος ἢ ἐγώ, ἄλλος ἀντʼ ἐμοῦ.* alius atque alius, *ἀλλοῖος, οἷος, οἷον, Thuc.* alius post alium, *εἷς καθʼ εἷς*, exibant, *ἐξήρχοντο, N. T.*

Allabor, *προσπίπτω, Aristot.*

Allaboro, *πονέω.* Confer *Laboro.*

Allævo, *ἐπιλεαίνω, Plut.*

Allambo, *ἐπιλείχω.*

Allamentor, *ἐπαιάζω*, alicui, *τινὶ, Lucian.* ad aliquid, *πρός τι, idem.*

Allatro, *προσυλακτέω.*

Allatus, *προσενεχθείς, εἰσαι, ἐν, ἐνεχθείς, εἶσα, ἐν, N. T.*

Allaudo, *ἐπαινέω, Dem.*

Allectatio, i. e. pertrectatio, *ἡ ἐπαγωγή, Plato.*

Allecto, *ἐπάγομαι, Dem.*

Allector, qui alium allicit, *ὁ ἐπαγωγεύς, έως.*

Allegatio, *ἡ ἐπαγωγή, ῆς*, testis, *μάρτυρος.*

Allego, as, *ἐπάγομαι*, testem, *μάρτυρα, Dem.* Homerum, "Ομηρον. *Aristot.* leges, *προβάλλομαι τοὺς νόμους. Gregor. ἐγκείνω, Aristid. προφέρω, Xen. παραπέμπω.*

Allego, is, *καταλέγω*, aliquem, *ἐπιλέγω τινὰ*, mihi collegam, *προσαιρέομαί μοι συνάρχοντα, Plut. Rhetor.*

Allegoria, *ἡ ἀλληγορία, ας.*

Allegorice, *ἀλληγορικῶς*, significo, dico, interpretor, *ἀλληγορέω, ῶ, Rhetor.*

Allegoricus, *ἀλληγορικός, ἡ, όν, Hermog.* allegorica interpretatio, *τὸ ἀλληγόρημα, ατος.*

Allevamentum, et Allevatio, *ἡ ἀνακούφισις.*

Allevo, *i. e.* sursum tollo, *αἴρω*, manus, *τὰς χεῖρας. Aristoph.* vocem, *ἐπαίρω τὴν φωνήν, Dem.* i. e. leviorem facio, *κουφίζω*, navem, frumentum ejiciens, *τὸ πλοῖον, τὸν σῖτον ἐκβαλλόμενος. N. T. ἐπικουφίζω. Philo.* ἐλαφρύνω, LXX.

Allex, *ἐτάγων, ωσα, ον.*

Alliaris, *σκορδομητός, ἡ, όν, Aristoph.*

Alliatus, *σκορδωτός, ἡ, όν.*

Allicio, *ἐτάγομαι*, aliquem, *τινὰ. Dem. δημαγωγίαν τινὰ, Plut.* aliquem sermone, *τείθω τινὰ λόγῳ. Xen.* mercede, *μισθῷ, Thuc.* ad colloquendum, *ἀποσωματίζω τινὰ, N. T.*

Allido, *ἐδαφίζω*, aliquid alicui, *τί ἐπί τινι*, LXX. *ῥάσσω τι εἴς τι, Dem.* petris, *προσφέρων πρὸς ταῖς πέτραις, Alciphr. προσκρούω. προσκόπτω. Nax.*

Allietum, *ὁ σκορδάλιος, Hesych.*

Alligatio, *ἡ πρόσδεσις, εως, ἡ κατάδεσις, εως.*

Alligator, *ὁ προσδέτης.*

Alligatura, *ἡ κατάδεσις, εως.*

Alligatus, a, um, *προσδεδιεδιενος, ένη, ένον*, a *προσδέω, Plut.* item *προσδετος, Ep.*

Alligo, *προσδέω, Plut.* aliquid alicui, *πέριαπτω τί τινι, Diosc. προσάπτω τί τινι, Lucian. ἐξάπτω τί τινι, idem. ἀναρτάω τι ἔκ τινος, idem.* item *ἐξαρτάω, Herodian.*

Alligo, *ἐπιχείρω, Lucian.* item *καταχείρω, Call.*

Allisio, *ἡ πρόσρευσις, εως, ἡ πρόσραξις, εως, ἡ ἐπίτρεψις, εως*, LXX.

Allium, *τὸ σκόρδον, Aristoph. τὸ σκέρδον, Dioscor.* allio pasco seu cibo, *σκορδίζω, Aristoph.* allii caulis, *τὸ σκορδίδιον. idem.*

Allocutio, *τὸ πρόσφθεγμα, Eurip. ἡ πρόσρησις. Plut. τὸ πρόσρημα, Aristid. τὸ προσφώνημα, Dem. ἡ προσφώνησις, Plut. ἡ προσαγόρευσις.*

Alloquium, idem quod antecedens *Allocutio.*

Alloquor, *προσφωνέω*, obvios, *τοὺς ἀπαντῶντας, Isocr.* aliquem, *προσρέω τινὰ, id.* blandius, *προσίπτον τινα οἰκειότερον, idem. προσαγορεύω, προσλαλέω, Luc. ἐπαυδάω.*

Allubesco, *ἐπαρέσκω.*

Alluceo, *ὑπερλάμπω.*

Allucinatio, *ἡ παράβλητις, ἡ ἀμβλυωπία, Hipp.*

Allucinor, *παραβλέπω, Lucian. ἀμβλυωπέω, ῶ, Hippocr.*

Alludo, *προσπαίζω*, alicui, *τινὶ, Plat.* ad Euripidem, *αἰνίττομαι εἰς Εὐριπίδην, Schol. Aristoph.*

Alluo, *προσκλύζω, ἐπικλύζομαι.*

Alluvies, *ἡ πρόσκλυσις, εως.*

Almus, *τρόφιμος, ίμη, ιμον, Diosc. ζείδωρος, ον.*

Alnus, *ἡ κλήθρα, ας, νel κλήθρη, ης, Theophr. ἡ αἴγειρος.*

Alo, *τρέφω*, aliquem, *τινὰ. Dem.* aliquos meis sumptibus, *τινὰς ταῖς ἐμαῖς δαπάναις διατρέφω, Isocr.* familiam panificio, *ἀπὸ ἀρτοποιΐας διατρέφω τὴν οἰκίαν, Synes.* alo clam, *ὑποτρέφω, Galen.* alo una cum, *συντρέφω, Plut.* alo juxta equos, *παρατρέφω ἵπποις, idem.*

Aloë, *ἡ ἀλόη.*

Alpha, *τὸ Ἄλφα.*

Alsiosus, *ὁ καὶ ἡ κρυώδης, εος, κρυερὸς, ρὰ, ρόν.*

Alsius, idem quod *Alsiosus.*

Altare, *ὁ βωμός, Herodian. τὸ Θυσιαστήριον.*

Alte, *ὑψηλῶς*, repetere, *ἀνωθεν ἄρχεσθαι, Aristot. πόρρωθεν ποιεῖσθαι τὴν ἀρχήν, Isocr.*

Alter, *ἄλλος*, alter ipse, *ἄλλος αὐτὸς, Aristot.* alter alterum accusat, *κατηγορεῖσιν ἀλλήλων, Isocr. ἕτερος, ἑρα, ερον*, alter stans super altero, *ὁ ἕτερος ἑστὶ τῷ ἑτέρῳ ἐγκεκὼς, Xen.* alter alteri præstat, *ἕτερος ἑτέρῳ προφέρει, Thuc.* alter scribit, alter discit, *ὁ μὲν γράφει, ὁ δὲ μανθάνει*, duo vero et ea magna, alterum quidem, quod ——alterum vero, quod, *δύο δὲ καὶ μεγάλα, ἓν μὲν, ὅτι——ἕτερον δὲ, ὅτι, Dem.* duobus periculis propositis, necesse est alterum subire, *δυοῖν κινδύνοιν ὑποκειμένοιν, ἀναγκαῖόν ἐστι θατέρῳ μετασχεῖν, Lycophr.*

Alteratio, *ἡ ἑτεροίωσις, εως, Aristot. ἡ ἑτέρωσις, εως, ἡ ἀλλοίωσις, εως, Polyb.*

Altercatio, *ἡ ἔρις, ίδος, Xen. ἡ ἀντιλογία, Dem.*

Altercator, *ὁ ἐριστὴς, οῦ.*

Altercor, *ἐρίζω*, de re aliqua, *περί τινος, Isocr. διαδικάζομαι ὑπέρ τινος.*

Alternatim, *ἀμοιβαίως, ἐναλλὰξ, Aristot. ἐπαλλὰξ, Xen.*

Alternatio, *ἡ ἐπάλλαξις, Aristot. ἡ ἀμοιβὴ, Plato.*

Alterne, idem quod *Alternatim.*

Alterno, *ἀμείβομαι, παραλλάττω*, aliquid, *τὶ. Aristot. ἐπαμφοτερίζω.*

Alternus, *ἀμοιβαίος, αία, αῖον*, vel *ὁ κῇ ἡ ἀμοιβαίος, ᾱ.*

Altero, *ἑτερόω, ῶ, ἑτεροίω, ῶ, Philo. ἀλλοιόω.*

Alteruter, *ἑκάτερος, ἑρα, ερον, Thuc.* alterutra vice, *ἑκατερᾴκις, Xen.* alterutra a parte, *ἑκατέρωθεν. Herodian.* alterutra in parte, *ἑκατέρωθι.* alterutro modo, *ἑκατέρως*, alterutram in partem, *ἑκατέρωσε.*

Altilis, e, *θρεπτός, ἡ, όν, Poll. ὁ τροφίας, Aristot. σιτιστός, ἡ, όν, N. T.* item *τρόφιμος.*

Altisonus, *ὁ καὶ ἡ ὑψήχης.*

Altitudo, *τὸ ὕψος, εος, Thuc. ἡ ὑψηλότης.*

Altivolus, *ὁ ὑψιπέτης.*

Altius, *ὑψηλότερον*, altius repetere orationem, *ἀρχεσθαι λόγῳ ἀνωθεν, Dem.*

Altor, *ὁ τροφεὺς έως, Plato.* et altrix, *ὁ κῇ τιθηνός.*

Altrinsecus, *ἑτέρωθεν.*

Altrix, *ἡ θρέπτειρα, ἡ θρέπτειρα, Eurip. ἡ τροφὶς, ίδος, Plato.*

Altus, *ὑψηλὸς, ἡ, όν*, thronus altissimus, *θρόνος ὑψηλότατος, Isocr. μετάρσιος, ία, ιον, idem. ὁ καὶ ἡ μετέωρος, ᾱ. idem. ἄκρος, α, ον*, mons altissimus, *ὄρος ἀκρότατον, idem.* ex alto, *ἀφʼ ὑψηλῆς, Lucian. ἀπὸ τῆ μετεώρᾳ*, sc. *τόπῳ, Thuc. αἰπὺς, εῖα, ὺ, Hom.*

Alveare, *ἡ κυψέλη, ης, Plut. τὸ σίμβλον, τὸ σιμήνος.*

Alveolus, *τὸ κυττάριον.*

Alveatus, *ὁ κῇ ἡ κυτώδης.*

Alveus, *ἡ χαράδρα, ας*, facere alveum per suum fundum, *ποιειν χαράδραν διὰ ἰδίων χωρίων, Dem.* porrigere alveum, *παραδιδόναι χαράδραν, idem.* accipere, lambáveiv" excipere, *δέχεσθαι* obstruere, *ἀποικοδομεῖν* alveum, *χαράδραν, idem.*

Alvinus, *κοιλιακός, ἡ, όν.*

Alumen, *ἡ συντηρίς, ας, Diosc.*

Aluminosus, *ὁ κῇ ἡ συντηριώδης, εος, Gal.*

Alumna, *ἡ θρεπτὴ, ῆς.*

Alumnus, *τὸ θρέμμα, ατος, Plato. ὁ θρεπτὸς, ὴ, Poll. ὁ τρόφιμος, Opp.*

Alutarius, *ὁ βυρσοδέψης, ᾱ, Aristoph.*

Alvus, *ἡ κοιλία, ας, Aristot.* alvi solutio,

ἡ κοιλιολυσία, ας, alvum exonero, *ἀποπαττέω, Aristoph. ἀποσκυβάλλομαι, Poll.*

Amabilis, *ὁ κῇ ἐράσμιος, ᾱ, Plut. ζηλωτὸς, ἡ, όν. Dem.*

Amabilitas, *τὸ ἐράσμιον, ᾱ, ἡ φιλότης, ητος.*

Amabiliter, *ἐρασμίως, ἀγαπητῶς, Plato.*

Amabo, *πρὸς Διός!*

Amandatio, *ἡ ἀποστειλις, εως, Dem. ἡ ἀποπομπὴ, ῆς, Æschin.*

Amando, *ἀποστέλλω*, aliquem, *τινὰ, Æschin. ἀποστέλλω, Thucyd. ἀποσκευάζομαι.*

Amanter, *φιλικῶς, Xen. φιλίως, Thuc.*

Amanuensis, *ὁ ὑπογραφεὺς, έως, Synes.*

Amaracus, *ὁ ἀμάρακος, τὸ ἀμαράκινον, σάμψυχον.*

Amare, *πικρῶς, Dem.*

Amaresco, *πικραίνομαι, Philo.*

Amarities, *ἡ πικρότης, Plut. ἡ πικρία, id.*

Amaritudo, idem quod antecedens *Amarities.*

Amarulentus, *πικρὸς, ρὰ, ρὸν, Plut. ὁ καὶ ἡ ἐμπικρος. ᾱ, Diosc. ὁ καὶ ἡ κατάπικρος, ᾱ*, LXX. *ὁ κῇ ἡ ἐχεπευκής.*

Amarus, idem.

Amasia, *ἡ ἀγαπωμένη, Athen. ἡ ἐρωμένη.*

Amasius, *ὁ ἀγαπώμενος, Luc. ὁ ἐρώμενος, Plut*

Amatio, *ὁ ἔρως, ωτος*, pulchrarum, *τῶν καλῶν, Lucian. φιλότης, ητος, Plato. ἡ στοργὴ, ῆς, Herodian. ἡ φίλησις, εως, Aristot.*

Amator, *ὁ ἐραστὴς, οῦ, Dem.* virginis, *παρθένε, Luc.* gloriæ, *δόξης, Plut.* facinorum, *πονηρῶν πραγμάτων, Aristoph. ὁ φιλικὸς, ᾱ, Aristot.*

Amatorie, *ἐρωτικῶς, Xenoph.*

Amatorius, *ἐρωτικὸς, ἡ, όν. Plut.*

Amatrix, *ἡ ἐράστρια, ας, Poll.*

Ambages, *ἡ περιαγωγὴ, ῆς, Aristot. ἡ διέκδυσις, ὁ γρίφος*, ambagibus verborum uti, *πολυλόγοις εἶναι, ἀμφιλογέω.*

Ambagiosus, *ὁ καὶ ἡ περίπλοκος, γριφώδης.*

Ambedo, *περιέδω*, ossa, *περιτρώγω τὰ ὀστᾶ, Luc.*

Ambesus, a, um, *περιτρωγεὶς, ἡ περιτρώγω, Lucian. περιεσγεὶς.*

Ambidexter, *ὁ κῇ ἡ ἀμφιδέξιος, ᾱ, Hippocr. ὁ καὶ ἡ περιδέξιος. Aristoph. ὁ καὶ ἡ ἀμφοτερόδεξιος*, LXX.

Ambigo, *περιάγω, Plato*, i. e. dubito, *ἀπορέω, idem.* de re aliqua, *ἀμφισβητέω τινὶ, Aristot. ἀμφιγνοέω περί τινος, Isocr. ἐπί τινος, Plato. ἐπαμφοτερίζω, Isocr. ἀμφιδάλλω, Greg.*

Ambigue, *ἀμφιδόλως, Athen.*

Ambiguitas, *ἡ ἀμφιδολία, ἡ ἀμφιλογία.*

Ambiguus, *ὁ καὶ ἡ ἀμφίδολος*, sermo, *λόγος, Isocr. ὁ καὶ ἡ ἀμφίλογος, ᾱ, Xen.*

Ambio, *περιζώννυω, περιβάλλω*, urbem muro, *τῇ πόλει τεῖχος, Arist.* urbem exercitu, *κυκλῶ πόλιν στρατοπέδῳ, Gregor.* i. e. peto consulatum, *παραγγέλλω τὴν ὑπατείαν, Plut.* puellam, *μέτειμι κόρην, Isocr.* honores, *σπουδαρχὰς, ῶν, Aristot. φιλοτιμέομαι*, imperium, *μνηστεύομαι μοναρχίαν, Plut.*

Ambitio, *ἡ περιόδος, ᾱ, Aristot.* honorum, *ἡ σπουδαρχία, ας, ἡ φιλοτιμία, ας, Herodian. ἡ φιλοδοξία, ας, Hippocr.*

Ambitiose, *φιλοτίμως, Dem. φιλοδόξως.*

Ambitiosus, *ὁ καὶ ἡ φιλότιμος, ᾱ, Plato. ὁ καὶ ἡ φιλόδοξος, ᾱ, Herodian.*

Ambitus, *ὁ περίοδος, ᾱ, Thuc. ἡ περίοδος, ᾱ, Aristoph. ὁ γῦρος, ᾱ, Plut. ὁ κύκλος.*

Ambo, *ἀμφω*, ambabus manibus aliquid facere, *ποιειν τι ἀμφοῖν*, vel *ἀμφοτέραις*, sc. *χερσὶ*, quod *χερσὶ* tamen etiam addi potest.

Ambrosia, *ἡ ἀμβροσία, ας.*

Ambulacrum, *ὁ περίπατος, ᾱ, Plut.*

Ambulatio, *ἡ βάδισις, ὁ περίπατος, ᾱ*, ad mare jucundissima, *ὁ παρὰ Θάλασσαν ἡδύτος, Plut.*

Ambulator, *ὁ περιπατήτικος.*

Ambulatorius, *περευτικὸς, ἡ, όν.*

Ambulo, *περιπατέω*, i. e. incedo, *βαδίζω πρός τινα, βαίνω, Dem. προβαίνω, idem.* pedibus per mare, *πεζεύω διὰ Θαλάττης, Isocr.*

Amburo, *περικαίω, Theophr. περιφλέγω.*

Ambustio, *ἡ περίκαυσις, εως.*

Ambustus, *περικαυθείς, περικεκαυμένος, ένη, ένον, περιφλεγμένος, ένη, ένον, Herodian.*

Amens, *ὁ καὶ ἡ ἄνοος, contr. ἄνους*, sermo, *λόγος, Plato. ὁ καὶ ἡ ἔκφρων, ονος, Dem.*

Amenter, *ἐκφρόνως, Suid.*

Amentia, *ἡ ἄνοια, Plato. ἡ παράνοια, Dem. ἡ ἀπόνοια, Isocr. ἡ ἀφροσύνη, Sol.*

Amento, ἀμματίζω, *Hesych.* jaculum, ἐναγκυλέομαι τὸ ἀκόντιον, *Plut.*
Amentum, τὸ ἄμμα, τὸ ὄχανον, *Lucian.* ἡ ἀγκύλη, ης, *Strabo.* habens hastam, τὸ μεσάγκυλον δόρυ, *Arrian.*
Ames, ἡ σάλιξ, ἰξευτικὸς κάλαμος.
Amethystus, ἀμέθυστος.
Amica, ἡ φίλη ης, *N. T.* i. e. scortum, ἡ ἑταίρα. ας, *Ter.*
Amicabilis, φιλικὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.* φίλος, ία, ιον, *Xenoph.* ἀγάστητος, ης, ον.
Amice, φιλικῶς, *Xenoph.* φιλίως, *Thuc.* προσφιλῶς, *Xenoph.* εὐμενῶς, *Dem.*
Amicio, περιβάλλω, chlamyde, χλαμύδι, *Herodian.* veste, ἐνδύω ἐσθῆτα, *Diosc.* aliquem palliolo, περιστέλλω τινὰ τριβωνίῳ, *Plut.* veste, ἀμφιεννύω.
Amiciter, idem quod *Amice.*
Amicitia, ἡ φιλία, cum aliquo, πρός τινα, *Dem.* fidissima, τιμοτάτη, *Isocr.* paterna, πατρικὴ, *Dem.* sive familiaritas, consuetudo, ἡ οἰκειότης, *Dem.* sive conversatio, ἡ συνήθεια, ας, *Isocr.* ἡ ὁμιλία, *Dem.* ἡ διατριβὴ, *Isocr.* ἡ συνουσία. *idem.* et hospitium, φιλία καὶ ξενία, *Dem.* et societas, φιλία καὶ συμμαχία, et conversatio, συνουσία καὶ διατριβὴ, amicitiam alicujus expetere, ἐπιθυμεῖν φιλίας τινός· comparare, κτήσασθαι φιλίαν τινός· renovare, ἀνανεώσασθαι φιλίαν· confirmare, βεβαιῶν τὴν οἰκειότητα· dissolvere cum aliquo, διαλύειν φιλίαν πρός τινα, *idem.*
Amictus, ἠμφιεσμένος, ένη, ένον.
Amictus, τὸ περίβλημα, ατος. Confer *Indumentum* et *Vestitus.*
Amicula, τὸ ἐφώτιον.
Amicus, ὴ, ὸ φίλος. *Dem.* ὁ ἑταῖρος, *idem.* ὁ ἀναγκαῖος, *idem.* et propinquus, φίλος καὶ συγγενὴς, *idem.* et hospes, φίλος καὶ ξένος, *idem.* et familiaris alicujus, φίλος καὶ ἐπιτήδειός τινος. *idem.* et socius, φίλος καὶ σύμμαχος. *idem.* φίλος καὶ ἑταῖρος, *idem* amicum aliquem habere, φίλον, ἑταῖρον ἔχειν τινὰ, *Isocr.* alicujus verum esse, φίλον ἀληθῆον εἶναι περί τινα, *Dem.* aliquem existimare, φίλον τινὰ ἡγεῖσθαι, *idem.* aliquem deligere, φίλον αἱρεῖσθαί τινα, *idem.* comparare, φίλον κτᾶσθαι, *idem.* facere aliquem alicui, φίλον ποιεῖν τινά τινι, *idem.* alicujus fieri, γίγνεσθαι φίλον τινὸς, *idem.* alicujus esse, φίλον ἀναγκαῖον, γνώριμον, οἰκεῖον, ἑταῖρον εἶναί τινος vel τινὶ, *idem.* alicujus manere, φίλον τινὸς διαμένειν, *Isocr.* deserere, ἐγκαταλείπειν, *Dem.* prodere, προδιδόναι, *idem.* amicis abundans, ὁ καὶ ἡ πολύφιλος, ὴ, *Aristot.* amicorum copia, ἡ πολυφιλία, ας, *idem.* amicis carens, ὁ καὶ ἡ ἄφιλος, ὴ, *Plato.* amicorum penuria, ἡ ἀφιλία, ας, *Aristot.* amicorum paucitas, ἡ ὀλιγοφιλία, ας, *idem.* amicorum amator, ὁ καὶ ἡ φιλόφιλος, ὴ, *idem.* amicorum amor, ἡ φιλοφιλία, ας, *idem.*
Amicus, φίλος, η, ον, alicui, τινὶ, *Plato.* φίλιος, ία, ιον, terra, χώρα, *Xen.* ὁ καὶ ἡ προσφιλὴς, ές, *idem.*
Amissio, ἡ ἀπόβολὴ, ῆς, opum, χρημάτων, ἡ ἀτώλεια, *N. T.*
Amita, ἡ τιτθὶς, ίδος, *Plut.* ἡ τῦ πατρὸς ἀδελφὴ, *Isocr.*
Amitinus, ὁ ἀνεψιὸς, ῦ, ὁ πρὸς πατρὸς ἀνεψιὸς. *Isæus.*
Amitto, ἀποβάλλω, τὶ. *Xen.* opes, ἀπόλλυμι τὰ χρήματα. *Chrys.* gratiam, ἐκπίπτω χάριτος, *N. T.* i. e. amando, ἀποπίπτω. aliquem, τινὰ, *Xen.* ἀποστέλλω τινὰ, *Thuc.*
Amnensis, ποτάμιος, ία, ιον.
Amnestia, ἡ ἀμνεσία, ας, *Plut.*
Amnicus, ποτάμιος, ία. ιον.
Amnis, ὁ ποτα μὸς, ῦ, *Dem.*
Amo, φιλέω, aliquem toto animo, τινὰ παντὶ θύμῳ, *Aristot.* hoc plus quam illud, ἀγαπάω τῦτο ἀντὶ τοῦ, *Dem.* τῦτο πρὸ ἐκεῖνο, *Plut.* aliquem, τινὰ, *Isocr.* parentes, σέβομαι τοὺς γονεῖς, *Dem.* mulierem, ἐράω γυναικὸς, *Xen.* aliquid valde, ὑπεραγαπάω τι, *Herod.*
A modo, ἀπὸ τοῦ νῦν, *N. T.*
Amœne, ἀδρῶς, *Eurip.* τρυφερῶς.
Amœnitas, ἡ εὐφροσύνη, ἡ ἀβρότης, *Xen.* ἡ τερπνότης.
Amœnus, τερπνὸς, ὴ, ὸν, ἁδρὸς, ὰ, ὸν, amœnum pratum, λειμὼν, *Ælian.*
Amolior, ἀπωθέω, bellum, τὸν πόλεμον, *Dem.* calumniam, ἀποτρίβομαι τὴν διαβολὴν, *Diodor.* avaritiam, ἐκποδὼν ποιεῖσθαι τὴν πλεονεξίαν, *Plut.* lapidem, ἀποκυλίω λίθον, *N. T.* ἀποσκευάζω, *Synes.*
Amolitio, ἡ ἄπωσις, εως, ὁ ἀπωσμὸς, ῦ.
Amonium, τὸ ἄμωμον.
Amor, ὁ ἔρως, ατος, erga pulchras, τῶν καλῶν, *Luc.* erga orationes, πρὸς τὰς λόγους, *idem.* sive desiderium alicujus rei, ὁ πόθος τινὸς, *Dem.* sive cupiditas rerum malarum, ἡ ἀτιθυμία τῶν πονηρῶν πραγμάτων, *Isocr.* mutuus, ἡ φιλαλληλία, ας, amor sui ipsius, ἡ φιλαυτία, ας, amor inter parentes et liberos, ἡ φιλοσοργία, ας, *Athen.* ἡ στοργὴ, ῆς, amor fraternus, ἡ φιλαδελφία, ας, *N. T.* amor hominum, ἡ φιλανθρωπία, ας, *ibid.* amore carens, ὁ καὶ ἡ ἄστοργος, ος, *Athen.* amore dignus, ὁ καὶ ἡ ἀξιέρασος, *Heliodor.*
Amotio, ἡ ἀποκίνησις, εως.
Amotus, ἀποκεκινημένος, ένη, ένον, terminus, ἀποκινούμενος ὅρος. *Pand.*
Amoveo, ἀποκινέω, ῶ, aliquid, τὶ, *idem.*
Amphibolia, ἡ ἀμφιβολία, ας, *Gramm.*
Amphisbæna, ἡ ἀμφίσβαινα.
Amphitheatralis, ἀμφιθεατρικὸς, ὴ, όν.
Amphitheatrum, τὸ ἀμφιθέατρον, *Plut.*
Amphora, ὁ ἀμφορεὺς, έως, *Diosc.* τὸ κεράμιον, *idem.*
Amphoralis, ἀμφορεῶος, εία, εῖον.
Ample, πλατέως, *Herod.* εὐτόρως, δαψιλῶς.
Amplector, περιλαμβάνω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.* honestam paupertatem, ἀποδέχομαι δικαίαν πενίαν, *Isocr.* aliquem et osculor, περιβάλλω τινὰ καὶ φιλέω, *Plut.*
Amplexor, περιπλέκομαι, ulnis, ἀγκαλίζομαι, *N. T.* ἐναγκαλίζομαι, *Greg.* προσαγκαλίζομαι, *Plut.* ἀσπάζομαί σε.
Amplexus, ἡ περιπλοκὴ, ἡ περίπλεξις, ὁ ἀσπασμὸς.
Ampliatio, ὁ πλατυσμὸς, ῦ, *Diosc.*
Amplificatio, ἡ ἐπαύξησις, εως, ἡ παραύξησις, *Diosc.* ἡ ὑπεύθυνος.
Amplificator, ὁ ἐπαυξητὴς, ῦ.
Amplifico, πλατύνω, aliquid, τὶ, *N. T.* μεγεθύνω, *Aphrod.* gloriam patriæ, ἐπαυξάνω τὴν πατρίδα, *Dem.* μεγαλύνω, *id.* urbem, ποιέω μεγάλην τὴν πόλιν ἐκ μικρᾶς, *Isocr.* rem familiarem, πλείω ποιέω τὴν ὑπάρχουσαν ὐσίαν, *idem.* aliquid sermone, αἴρω σὺν ἐπαίρω τι λόγῳ, *Dem.* laudem, μηκύνω τὸν ἔπαινον, *Isocr.*
Amplio, i. e. differo, ἀναβάλλω, aliquid, τὶ, *Dem.* i. e. amplifico. Vide *Amplifico.*
Ampliter, εὐρέως, πλατέως.
Amplitudo, ἡ εὐρύτης, ητος, *Galen.* ἡ πλατύτης, ητος, *Xen.* i. e. dignitas, ἡ μεγαλειότης, ητος, τὸ ἀξίωμα, ατος.
Amplius, έτι, non amplius puer, ὐ παῖς ἔτι, *Dem.* non amplius, ἐκ ἔτι, ἀκέτι, *Dem.* μηκέτι, *Isocr.* quid amplius? τί πρὸς τῦτοις ἔτι; *Dem.*
Amplus, a, um, εὐρὺς, πλατὺς, εῖα, ὺ, porta, σύλη, *N. T.* coxendix, ἰσχίον, *Xen.* ὁ καὶ ἡ εὐμεγέθης, ες, testimonium, μαρτυρίαι. *Dem.* μεγαλεῖος.
Ampulla, ἡ λήκυθος, ῦ, *Plut.* ampullæ verborum, τὰ σομφώματα.
Amputatio, ἡ ἀπόκοψις, εως, ἡ ἀποκοπὴ, ῆς.
Amputo, ἀποκόπτω, collum, τὸν τράχηλον, *Plut.* extremitates corporis, v. gr. nares, ἀκρωτηριάζω ῥῖνα, *Athen.* præputium, περιτέμνω, *N. T.* vites, κλαδεύω κλαδεύω.
Amuletum, τὸ περίαμμα, ατος, contra capitis dolores, τοῖς κεφαλαλγίαι, *Diosc.* τὸ ἀλεξιφάρμακον, ῦ, *id.* φυλακτήριον.
Amurca, ἡ ἀμόργη, ης, *Diosc.* τὸ ἐλαιόστεργον.
Amussis, ἡ στάθμη, *Plut.* ad amussim, κατὰ στάθμην, ἐπὶ στάθμην. παρὰ στάθμην, πρὸς στάθμην, ad amussim exigo, σταθμάω, *Luc.*
Amygdala, ἀμυγδάλη, *Diosc.* τὸ ἀμύγδαλον, *Theophr.* ἡ ἀμυγδαλὶς, *Plut.*
Amygdalinus, ἀμυγδάλινος, ίνη, ινον, oleum, ἔλαιον, *Diosc.*
Amygdalus, arbor, ἡ ἀμυγδαλέη, *conr.* ἀμυγδαλῆ, ῆς, *Diosc.* τὸ ἀμύγδαλον, ῦ, LXX.
Amylum, τὸ ἄμυλον.
An, εἰ, considerate, deceat ne hoc facere, σκοπεῖτε, εἰ χρὴ τῦτο ποιεῖν, *Dem.* an, nec ne, εἰ——ἢ μὴ, *Arist.* εἴτε——μὴ, *Dem.* an? πότερον; *id.* ἆρα, *Aristoph.* an non, πότερον ὐ, πότερα ὐ, an non putas scire? πότερ' ἐχ' ἡγῆ γινώσκειν; *Dem.* ἢ ὐ, an non vides? ἢ ἐχ ὁρᾷς; *Plato.* πῶς ἐχεῖ, an non justum est? πῶς ἐχεῖ δίκαιον; *Dem.* ἐκ ἔν, an non absurdum est? ἐκ ἔν ἄτοπον; *Isocr.* utrum, an; utrum, an non. Vide *Utrum.*
Anabaptista, ὁ ἀναβαπτιστὴς, ῦ.
Anas, atis, ἡ νῆττα, ης, *Aristot.*
Anatarius, sc. accipiter, ὁ νηττοθόρος, ῦ.
Anaticula, τὸ νήττιον, *Athen.* τὸ νησάριον, *idem.*
Anatomia, ἡ ἀνατομία.
Anceps, ὁ καὶ ἡ δίσημος, gladius, ῥομφαία, *N. T.* ὁ καὶ ἡ ἀμφήκης, ους, *Aristoph.* i. e. dubius, ὁ καὶ ἡ ἀμφίβολος, ῦ. Confer *Ambiguus*, item *Dubius*; negotium anceps, ἰσόῤῥοπον πρᾶγμα. *Plato.* ancipiti Marte, ἀγχώμαλα. *Thuc.* qui ancipiti facie est, ἀμφίβολος τὴν ὄψιν. *Lucian.* ancipiti animo esse, τὴν γνώμην σαλευτύεσθαι, *Gregor.* ἑταμφοτερίζειν, *Isocr.*
Anchora, vide *Ancora.*
Ancile, idem quod *Ancyle.*
Ancilla, ἡ δάλη, *Plut.* ἡ θεράπαινα, ης, *Dem.* ἡ θεραπαινὶς, ίδος, *idem.* ἡ παιδίσκη, *idem.*
Ancillor, δηλεύω, τινὶ, *Xen.* ὑπηρετέω.
Ancillula, τὸ θεραπαινίδιον, τὸ παιδάριον.
Ancora, ἡ ἄγκυρα, *Plut.* εὐνὴ, *Hom.* i. e. præsidium domus, ἡ ἄγκυρα τῦ οἴκου, *Lucian.* ancoram demittere in mare sive laxare, χαλᾶν τὴν ἄγκυραν, tollere ancoram, αἴρειν τὴν ἄγκυραν, ἀνασπᾶσθαι τὴν ἄγκυραν, *Luc.* ancora firmo, ἀγκυρόω, ῶ.
Ancora parva, τὸ ἀγκύριον, *Lucian.*
Ancyle, τὸ ἀγκύλιον, *Plut.*
Anethinus, ἀνήθινος, ίνη, ινον, unguentum, μύρον, *Diosc.*
Anethum, τὸ ἄνηθον, *Aristoph.*
Anfractus, ἡ περίοδος.
Angari, οἱ ἄγγαροι, ων.
Angaria, ἡ ἀγγαρεία, *Pandect.*
Angario, i. e. ad angariam cogo, ἀγγαρεύω τινὰ εἴς τι, *N. T.*
Angarius, ὁ ἀγγάριος.
Angellus, i. e. parvus angulus, τὸ γωνίδιον, *Lucian.*
Angelus, ὁ ἄγγελος, *N. T.* angelo similis, ὁ καὶ ἡ ἰσάγγελος, *ibid.*
Angina, ἡ συνάγχη, Ægin. angina exterior, ἡ παρασυνάγχη, *idem.* interior, ἡ κυνάγχη. *Hippocr.* porcina, ἡ ὑάγχη, pecuniaria, ἡ ἀργυράγχη, ης, *Plut.*
Angiportus, ὁ καὶ ἡ στενωτὸς ἀμφοδος.
Ango, ἄγχω, aliquem, τινὰ, *Lucian.* λυπέω τινὰ. *N. T.* ἀνιάω. Ἀλίζω, angor animo, δυσθυμέομαι, *Eurip.* δυσθύμως ἔχω, ἀγωνιάω, *Plut.* i. e. mœreo, ἄχθομαι, ἀδημονέω.
Angor, ἡ ἀδημονία, ας, *Plut.* ἡ ἀγωνία, ας, *Dem.* τὸ ἄχθος, ἡ λύπη, μέριμνα.
Anguiculus, τὸ ὀφίδιον, ῦ.
Anguilla, ἡ ἄγχυλος, υος, *Aristoph.* ἡ ἐγχελὶς, *Lucian.*
Anguillaris, ὁ καὶ ἡ ἐγχέλειος, caro, κρέας, *Aristoph.*
Anguillarium, ὁ ἐγχελεῶν, ῶνος, *Aristot.*
Anguinus, i. e. anguem referens, ὁ καὶ ἡ ὀφιώδης, ες, ad angues pertinens, ὀφιακὸς, ὴ, όν.
Anguis, ὁ ὄφις, εως, *Dem.* anguibus abundans, ὁ ὀφιώδης, ες, *Strabo.*
Angularis, γωνιαῖος, αία, αῖον, lapis, λίθος, LXX. ὁ καὶ ἡ γωνιώδης, ες, angularis imus, ἀκρογωνιαῖος, lapis, λίθος, *N. T.*
Angulatim, in formam anguli, γωνιοδῶς. *Eustath.*
Angulatus, γεγωνιωμένος, ένη, ένον, *Diosc.*
Angulosus, ὁ καὶ ἡ γωνιώδης, ες.
Angulus, ἡ γωνία, ας, *Plut.* angulo carens, ὁ καὶ ἡ ἀνώνιος, ὴ, *Theoph.* in angulum se colligere, ἀπογωνιοῦσθαι, *id.*
Angustatus, ἐστενωμένος, ένη, ένον, a στενόω, *Herodian.*
Anguste, στενῶς, ἐστενωμένως.
Angustia, ἡ στενοχωρία, *N. T.* ἡ στενότης, *Herodian.* ἡ στένωσις, LXX. spiritus, ἡ ὀλιγοψυχία, LXX. ἡ Ἀλίψις.
Angusto, στενόω, vel στενόομαι, aliquid, τὶ, *Herodian.* στενοχωρέω, *id.* angustor, angustiis urgeor, στενοχωρέομαι, *Basil.*
Angustus, στενὸς, ὴ, όν, via, ὁδὸς, *Xenoph.* ὁ καὶ ἡ στενόχωρος, ὺ, ὸ καὶ ἡ στενωκός.
Anhelatio, τὸ ἄσθμα, ατος, *Galen.* ἡ πνευμάτωσις, εως, *Ægin.*
Anhelo, ἀσθμάζω, *Suid.* ἀσθμαίνω, *Aret.* πνευσιάω.
Anhelosus, ἀσθματικὸς, ὴ, όν, ὁ καὶ ἡ πνευματώδης, ες, *Galen.*
Anhelus, idem quod *Anhelosus.*
Anicula, τὸ γραΐδιον, ῦ, *Dem.*

Anilis, e, γραϊκὸς, ἡ, ὸν, ὁ καὶ ἡ γραώδης, εος, fabula, ὠδθος, *N. T.*
Aniliter, γραϊκῶς.
Animа, τὸ πνεῦμα, ατος, *Plut.* ἡ ψυχὴ, ῆς, *Thuc.* animam agere, ἐσχάτως διακεῖσθαι, *Diodor.* animam debere, ψυχὴν ὀφείλειν, anima carens, ὁ καὶ ἡ ἄψυχος, *N. T.*
Animadversio, ἡ ἐπίσασις, εως, *Polyb.* i. e. pœna, ἡ κόλασις, *Aristot.* ἡ ὀργὴ, *Dem.* i. e. observatio, ἡ αἴσθησις, *id.*
Animadversor, ὁ κολαστὴς, οῦ, *Synes.*
Animadverto, i. e. observo, sentio, αἰσθάνομαι, *Dem.* aliquid, προσέχω νὸν τινι, *Isocr.* κατανοέω, τι, *Thuc.* i. e. punio, κολάζω, aliquem, τινὰ, *Xen.*
Animal, τὸ ζῶον, *Isocr.*
Animalculum, τὸ ζῴδιον, *Aristot.* τὸ ζωδάριον, *id.* τὸ ζωΰφιον, *Athen.*
Animalis, *ab animal*, ὁ καὶ ἡ ζωώδης, εος, *Synes.* ζωϊκὸς, ἡ, όν, historia, ἱστορία, *Arist. ab anima*, ψυχικὸς, ἡ, όν, *Arist.*
Animans, anima prædituς, ὁ ἡ ἔμψυχος, *Plato.*
Animate, ἐμψύχω, *Hermog.*
Animatio, ἡ ἐμψύχωσις, ἡ ψύχωσις, *Greg.*
Animatus, ὁ καὶ ἡ ἐμψυχος, ου, *Plato.*
Animitus, ψυχικὸς, contristatus, ἐπιλυπηθεὶς, *Apocryph.* facere voluntatem Dei, ἐκ ψυχῆς ποιεῖν τὸ θέλημα τῦ Θεῦ, *N. T.*
Animo, ψυχόω, ἐμψυχόω, i. e. fortem facio, θαρσύνω, aliquem ad aliquid, τινὰ ἐπί τι. *Dem.* προθυμίαν ἐμβάλλω.
Animose, i. e. fortiter, μεγαλοψύχως, *Dem.* προθύμως, i. e. irate, θυμικῶς.
Animositas, i. e. magnanimitas, ἡ ἐμψυχία, ας, *Dem.* ἡ εὐτολμία, i. e. iracundia, ὁ θυμὸς, ῦ, *Aristot.*
Animosus, i. e. magnanimus, ὁ καὶ ἡ ἔμψυχος, ος, *Thuc.* ὁ καὶ ἡ εὔθυμος, ου, *Aristot.* i. e. iracundus, θυμικὸς, ἡ, όν, *Plut.* ὁ καὶ ἡ θυμώδης, εος, *Aristot.*
Animula, τὸ ψυχάριον, *Plato.* τὸ ψυχίδιον, *Lucian.*
Animulus, τό θυμίδιον, *Aristoph.*
Animus, ὁ θυμὸς, ῦ, *Dem.* ἡ ψυχὴ. *Isocr.* ἡ φρὴν, ενὸς, *Dem.* ἡ φρόνησις. τὸ φρόνημα, ὁ νόος, *contr.* νῦς, ῦ. corpus laboribus, animus doctrina augetur, τὸ σῶμα πόνοις, ἡ ψυχὴ λόγοις αὐξεσθαι πέφυκε, *Isocr.* animus cujusque et ingenium, ψυχὴ ἑκάστου καὶ φύσις, *Dem.* mens atque animus, νῦς καὶ φρένες, *Dem.* robur animi, ῥώμη τῆς ψυχῆς, *Isocr.* magnitudinem animi declarare in re aliqua, ἀνδρείαν τῆς ψυχῆς ἐνδεικνύναι ἐν τινι, *Dem.* habere animum aliquem, ἔχειν ψυχήν τινα, vertere animum ad aliquid, τρέπειν τὴν ψυχὴν πρός τι. *id.* laborare animo, πονεῖν τῇ ψυχῇ. *Isocr.* providere aliquid animo, προορᾶν τι τῇ ψυχῇ, *id.* reputare aliquid animo, ὑπόνοιάν τι γνώμην. *id.* animo propensiore esse in aliquid quam, προσίθεσθαί τινι τὴν γνώμην μᾶλλον ἢ, *Dem.* advertere animum alicui rei, προσέχειν τὸν νὸν τινι. *Isocr.* mutare animum alicujus, μεταλλάττειν τὴν διάνοιάν τινος, *Dem.* animo non succumbere adversariis, ψυχὴν ὑκ ἡττᾶσθαι τῶν ἐναντίων, *idem.* delinquit multa animus subversa mente, σφάλλεται πολλὰ ἡ ψυχὴ διαφθειρόσης τῆς διανοίας. *Isocr.* animi magnitudo, ἡ μεγαλοψυχία, ας, *Dem.* præstantia, ἡ εὐψυχία, ας, *idem.* animus invictus, ἡ ψυχὴ ἀήττητος *Isocr.* magnus et generosus, φρονήμα μέγα καὶ γενναῖον, *Dem.* magno ét excelso animo prædituς, μεγαφρόνων καὶ διαφέρων. *Isocr.* virili animo et natura prædituς in calamitate, ἀνδρωδὼς διακείμενος καὶ τῆς φύσεως ἀξίως ἐν συμφορᾷς, *id.* animo magno et humano prædituς erga aliquos, μεγαλοψύχως καὶ φιλανθρώπως ἔχειν πρός τινας, *Dem.* animo efferri propter aliquid, μέγα ἐπί τινι φρονεῖν. *Lucian.* animum despondere, ἀθύμως διακεῖσθαι, *Xen.* in animum aliquid induco, ὁρμᾶν ἐπί τι, *Plato* animo deficio, animi deliquium patior, λειποψυχέω. *Thuc.* animum despondere ob aliquid, ἀθυμεῖν ἐπί τινι, *Isocr.* animum alicui addere παρορμᾶν τινα, *Plut.* θαρσύνειν τινὰ ἐπί τι, *Dem.*
Anisum, τὸ ἄνισον, *Diosc.*
Annales, τὰ χρονικὰ, ῶν, *Lucian.*
Annecto, ἐξάπτω, *Lucian.* Conf. *Alligo.*
Annellus, τὸ δακτυλίδιον.
Anniculus, qui unius anni est, ὁ ἡ ἐνιαύσιος, *semen*, σπέρμα, *Theophr.*
Anniversarius, ὁ καὶ ἡ ἐνιαύσιος, ᾱ, vel ιος, ία, ιον, festum, ἑορτὴ, *Herodot.* ὁ καὶ ἡ ἐτήσιος, sacrificium, θυσία, *Thuc.*
Annona, ὁ σῖτος, *Thuc.* τὰ καθ' ἡμέραν. *Isocr.* annonæ vilitas, ἡ εὐωνία, ας, annonæ prosperitas, ἡ εὐετηρία, ας, *Dem.* annonæ penuria, ἡ σπανοσιτία, ας, *Xen.* ἡ σιτοδεία, ας, *Dem.* annonæ caritate premi, ἐν σιτοδείᾳ γίνεσθαι, *Isocr.* ἐνδεῆ εἶναι τῶν καθ' ἡμέραν, *Dem.* quum annonæ penuria apud omnes homines esset, σιτοδείας παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις γιγνομένης, *idem.* annonam parvi emere, σῖτον εὐωνον ὠνεῖσθαι, *id.* annonæ præfectus, ὁ ἀγορανόμος. *idem.* annonæ propola sive flagellator, ὁ σιτοκάπηλος, ᾱ· annona, quæ in foro emitur, ἡ ἀγορὰ, vilis, εὐωνος, *Xen.*
Annositas, ἡ πολυετία, ας.
Annosus, ὁ καὶ ἡ πολυετὴς, έος, *Apocryph.* ὁ καὶ ἡ μακρόβιος.
Annotatio, ἡ ἐπισημείωσις, ἡ παρασημείωσις, ἡ σημείωσις, annotationes scribo, ἀποσημειόομαι, *Ammon.* ἐπισημειόω, ῶ, *Plut.*
Annoto, ἐπισημειόω, annum, τὸ ἔτος, *Plut.* κατασημαίνω, *Synes.* παρασημαίνω, opinionem alicujus, δόξαν τινός, *Aristot.* ἀποσημαίνομαι, aliquem, τινὰ, *Xen.*
Annuatim, κατ' ἐνιαυτὸν, κατ' ἔτος, ἀνὰ πᾶν ἔτος, καθ' ἕκασον ἔτος, *Isocr.*
Annularis, δακτυλιακὸς, ἡ, όν, digitus, ὁ δακτυλιώτης, ου, ὁ δάκτυλος παράμεσος.
Annularius, sc. artifex, ὁ δακτυλιογλύφος, ου, *Laërtius.*
Annulus, ὁ δακτύλιος, *Plato.*
Annumeratus, ὁ καὶ ἡ ἐναρίθμιος, *Apocryph.* ὁ καὶ ἡ ἐναρίθμητος, *ibid.* καταριθμημένος, ένη, ενον, *N. T.*
Annumero, καταριθμέω, alicui, τινὶ, *N. T.* me multitudini peccatorum, προσλογίζομαί με ἐν πλήθει ἁμαρτωλῶν, *Apocryph.* aliquibus, ἐν τισι, *ib.* κατατίθημι, *Dem.*
Annunciatio, ἡ ἐξαγγελία.
Annunciator, ὁ καταγγελεὺς, έως, *N. T.*
Annuncio, ἀπαγγέλλω, alicui aliquid, τινί τι, *Plut.* τινὶ περί τινος, *id.* mala, ἀγγέλλω κακὰ, *Dem.* quod civitas teneatur ab hostibus, ἀγγέλλω, ὡς ἡ πόλις κατέχεται ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, *id.* civitati victoriam, τὴν νίκην εἰς τὴν πόλιν, *Plut.* προσαγγέλλω.
Annuo, i. e. nutu significo, κατανεύω, i. e. nutu comprobo, ἐπινεύω, aliquid, τὶ, *Dem.* τινὶ, *Philo.* κατανεύω τὶ, *Lucian.*
Annus, τὸ ἔτος, εος, *Dem.* ὁ ἐνιαυτὸς, ῦ, *Plato.* anni sunt trecenti, ex quo venit, ἔτη ἐστὶ τριακόσια, ὁτε ἦλθε, *Thuc.* annus desiit, sive finitus est, ὁ ἐνιαυτὸς ἔληγεν, *Xenoph.* annorum conversiones, ἐνιαυτῶν περίοδοι, *Plat.* tempus anni, ὥρα τῦ ἔτους, *Dem.* multitudo annorum, πλῆθος ἐτῶν. *Isocr.* multos annos manere in domicilio aliquo, πολλὰ ἔτη γενέσθαι ἐν τινι οἰκήματι. *Dem.* non totis annis tredecim, ὐχ ὅλοις τρισὶ καὶ δέκα ἔτεσι, *id.* integrum annum gerere aliquid, ἐνιαυτὸν ὅλον ποιεῖν τι. *id.* anni nondum septem sunt, ἔτη ὔπω ἑπτὰ ἐστὶν ἐστὰ, *id.* minor sexaginta annis, ἐντὸς ἐξήκοντα ἐτῶν γιγνώσκω, *id.* duodeviginti anni sunt, ex quo, δέοντα δυοῖν ἐξήκοντά ἐστιν ἔτη, ἐξ ὅτου, undetriginta anni, τριάκοντα ἔτη, ἑνὸς δέοντος· abhinc alter, tertius, quartus annus, δεύτερον, τρίτον, τέταρτον ἔτος τυτὶ, *id.* anno superiore, πέρυσι, *id.* anno decimo, ἔτει δεκάτῳ, annos ante excidium, ἐνιαυτῶ πρότερον τῆς ἁλώσεως· annos natus viginti, triginta, &c. γιγονὼς ἔτη εἴκοσι, τριάκοντα· ἐτῶν ὢν εἴκοσι, *id.* annus nondum septimus abiit, ἔτη ὔπω ἑπτὰν ἐστὶν ἑπτά· altero quoque anno munus obire, διαλιπόντα ἐνιαυτὸν λειτουργεῖν· sub exitum anni, περὶ λήγοντα ἐνιαυτόν· elapso hoc anno, διελθόντος ἐνιαυτῦ τότε· finire annum, ἐξελθεῖν ἐνιαυτόν· omni anni tempore, κατὰ πᾶσαν ὥραν τῦ ἔτους, *Æl.* decies per annum, δεκάκις τῦ ἔτους, *id.*
Annuus, ὁ καὶ ἡ ἐνιαύσιος, ᾱ, induciæ annuæ, i. e. in unum annum durantes, ἐνιαύσιοι ἐκεχειρίαι, *Thuc.* ὁ καὶ ἡ ἐπέτειος, *Theophr.* i. e. qui singulis annis pervenit, ὁ καὶ ἡ ἐπετήσιος.
Anormis, ὁ καὶ ἡ ἀνώμαλος, ου, *Theophr.*
Anquiro, ἀναζητέω, ῶ, aliquid, τὶ, *Isocr.*
Ansa, ἡ λαβὴ, ῆς, *Plut.* i. e. occasio, ἡ ἀφορμὴ, ῆς, *Dem.* ansam arripere, λαμβάνειν ἀφορμὴν, *id.* ansam præbere, παρέχειν τινὶ πρόφασιν, *id.*
Anser, ὁ χὴν, χηνὸς, *Aristot.*
Anserarius, ὁ χηνοβόσκος.
Anserculus, ὁ χηνίσκος, ᾱ, *Lucian.* τὸ χηνίον, ου, *Athen.*
Anserinus, χήνειος, είᾱ, ειον, hepar, ἧπαρ, *Athen.* χήνειος, έα, εον, *Galen.* χήνιος, ίᾱ, ιον, *Dioscor.*
Antæ, arum, αἱ παραστάδες, ων, *Poll.* αἱ παραστάδαι δύο.
Ante, πρὸ, *cum Genitivo*, ante ædes, πρὸ δόμων, *Eurip.* ante fores, πρὸ θυρῶν, *N. T.* ante orationem, πρὸ τῦ αἰτῆσαι, *ib.* ante faciem, πρὸ προσώπου, *ib.* ante meam ætatem, πρὸ ἐμῦ, *Dem.* ante pedes, πρὸ ποδῶν. *Plato.* ante tres annos, πρὸ τριῶν ἐτῶν· ante breve tempus, πρὸ βραχέως χρόνου, πρὸ βραχέος. πρὸ ὀλίγου, πρὸ μικροῦ· ante oculos ponere, πρὸ ὀφθαλμῶν τίθεσθαι, *id.* ante oculos aliquid habere, πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχειν τι, *Plut.* ante, i. e. antea, πρότερον, *Dem.* τὸ πρότερον, *Isocr.* ante ——, nunc vero, πρότερον μὲν, νῦν δὲ, *id.* paullo ante, μικρῷ πρότερον· antequam audiverim, πρὶν τῦ ἀκῦσαι, *Xen.* πρότερον ἢ, *Dem.* πρότερον, πρὶν ἤ, *Lycophr.* uno anno ante excidium, ἐνιαυτῶ πρότερον τῆς ἁλώσεως· neque ante, neque post, ὔτε πρότερον, ὔτε ὕστερον, *idem.* ante solis ortum, πρὶν ἂν ὁ ἥλιος ἀνίσχῃ, *Æschin.* ante solis occasum, πρὸ ἡλίου δεδυκότος, *idem.* ante omnia fac, περὶ παντὸς ποιῦ, *Isocr.*
Antea, πρότερον. Confer antecedens *Ante.*
Anteactus, προγεγενημένος, ένη, ένον· anteacta vita, ὁ παρεληλυθὼς, vel ὁ βεβιωμένος βίος, *Dem.*
Anteambulo, onis, ὁ προπομπὸς, ῦ, *Xenoph.* ὁ προηγεμὼν, όνος, *Dem.*
Antecapio, προλαμβάνω. Vide *Anticipo.*
Antecedens, προεσὼς, ηγήσεως, ένη, ενον.
Antecedo, πρόειμι, *Xen.* προγίνομαι, *Thuc.* προάγω, aliquem, τινὰ, *N. T.* προπορεύομαι, *Xen.* προηγοῦμαι, *Aristoph.*
Antecello, πρόσχω, aliquem honoribus, τινὸς τιμαῖς, *Isocr.* ὑπερβάλλομαι, aliquem industria, τινὰ τῇ σιλοτονίᾳ, *Xen.* διαφέρω, omnes laude rei bellicæ, πάντων τὸ πολεμικὸ, *Lucian.* ὑπερέχω, bona spe, σπουδαίοις ἐλπίσι, *Isocr.* ὑπερτείνω, numero amicorum, πολυοπλίαις, *Arist.* πρωτεύω, virtute cives, ἀρετῇ τῶν πολιτῶν, *Isocr.* περίσσαμαι.
Antecessio, ἡ προέλευσις, εως.
Antecessor, ὁ πρόδρομος, ὁ προηγητὴς, οῦ, ὁ προηγούμενος.
Anteeo, πρόειμι, i. e. antecello. Vide *Antecello.*
Antefero, προτιμάω, ῶ, justitiam regno, τὴν δικαιοσύνην τῆς βασιλείας, *Plut.* virum modestum diviti, προσκρίνω τὸν ἐπιεικῆ τῷ πλουσίῳ, *id.* gloriam pecuniæ, ἀναπάω δόξαν ἀντὶ χρημάτων. *Dem.* δόξαν μᾶλλον, ἢ χρήματα, *Plut.* bellum paci, αἱρέομαι πόλεμον πρὸ εἰρήνης, *Plato.* honestatem rebus omnibus, καλὸν ἀντὶ πάντων, *Aristot.* mortem vitæ, θάνατον μᾶλλον ἢ βίον, *Dem.* προαιροῦμαι τὸν θάνατον ἀντὶ βίᾳ, *Xenoph.* publicum privato, τίθημι τὸ κοινὸν πρὸ τὸ ἴδιᾳ, *Plut.* meipsum aliis, ἐμαυτὸν πρὸ τῶν ἄλλων, *Lucian.*
Antegredior, προηγέομαι, aliquem, τινὶ, *Aristoph.* προκατάρχω, *Galen.*
Antehabeo, προκρίνω. Conf. *Antefero.*
Antehac, πρότῦ, *Thuc.* πρόσθεν, *Xenoph.* ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ.
Antelatus, προτιληθεὶς, είσα, ἐν, προκριθεὶς, εῖσα, ἑν. Confer *Antefero.*
Anteloquium, τὸ προοίμιον, *Aristot.* ἡ πρωτολογία.
Antelucanus, ὄρθριος, ίᾱ, ιον, *Thuc.* ἀμφιλύκιος, tempus antelucanum, τὸ περίορθρον, ου, *id.* Confer *Matutinus.*
Anteludium, τὸ προοίμιον, ου, *Thuc.*
Antemeridianus, ὁ καὶ ἡ προμεσήμβρινος.
Antenna, ἡ κεραία, *Plut.* τὸ καρχήσιον, τὸ ἐπίκριον.
Anteoccupatio, ἡ πρόληψις, *Rhetor.* ἡ προκατάληψις.
Anteoccupo, προλαμβάνω, aliquid, τὶ, *Theophr.* Confer *Anticipo.*
Antepano, παρασκευάζω, aliquid, τὶ, *Thuc.*
Antepono, προτίθημι, alicui aliquid, τί τινι, *Sophocl.* Confer *Antefero.*
Antequam, πρὶν, *cum Indicativo*, antequam reddidit, πρὶν ἀπέδωκε. *Dem. cum Conjunct.* antequam sol oriatur, πρὶν ἂν ἥλιος ἀνίσχῃ, *Æschin. cum Optativo*, antequam venirem, πρὶν ἂν ἔλθοιμι, *An-*

tiph. cum Infinitivo, antequam feceris, *πρὶν πρᾶξαι*, *Dem.* antequam hoc faceret Leocrates, *πρὶν μὲν τοῦτο πρᾶξαι Λεωκράτην*, *Lycoph.* *πρὶ τοῦ*, antequam audiverim te, non abibo, *πρὸ τοῦ ἀκοῦσαί σε, οὐκ ἀπελεύσομαι*, *Xen.* *πρότερον,—ἢ*, *Dem.* *πρότερον—πρὶν ἢ*, *Lycophr.*

Anterior, *πρόσθιος, ία, ιον*, anteriores pedes, *πρόσθιοι πόδες*, *Aristot.* *ὁ καὶ ἡ ἐμπρόσθιος, ᾱ*, anterior pars capitis, *τὰ ἐμπρόσθια τῆς κεφαλῆς*, *Aphrod.* in anteriore parte, *ἐμπροσθεν*, navis, *τοῦ πλοίου*, in anteriorem partem, *εἰς τὸ ἔμπροσθεν*, vel *εἰς τὸ ἔμπροσθιον*.

Anterius, *ἔμπροσθεν*, *Plato.* *πρόσω*, *Xen.*

Antesignanus, *ὁ πρόμαχος*, *Plut.* *ὁ πρωτοστάτης*, *N. T.*

Antesto, *προϊστάμαι*, alicui rei, *τινός*, *Dem.* *πρός τι*, *Xen.*

Antestor, *μαρτύρομαι*, deos et homines, *θεοὺς καὶ ἀνθρώπους*, *Plut.*

Antevenio, *προσβάλλω*, *Isocr.* Confer sequens *Anteverto*.

Anteverto, *φθάνω*, aliquem, *τινὰ*, *Thuc.* *ἐπικαταλαμβάνω τινὰ*, *Plato.* res ipsas, *ἔμπροσθεν εἶμι τῶν πραγμάτων*, *Dem.* aliquid, *προλαμβάνω τι*, *idem.* lenitatem fortunæ, *προφθάνω τὴν ἀγνώμονα τυχὴν*, *Isocr.* cogitationem, *προτέρχω τῆς διανοίας*, *idem.*

Antevolo, *προΐπταμαι*.

Anthrax, *ὁ ἄνθραξ, ακος*, *Athen.* Confer *Carbo*.

Antiæ, *τὸ προκόμιον*.

Anticipatio, *ἡ πρόληψις, εως*, *Rhet.*

Anticipo, *προλαμβάνω*, alicui aliquid, *τί τινι*, *Theophr.* *τινί τινος*, *id.* *προκαταλαμβάνω*, aliquem, *τινὰ*, *Plato.*

Anticus, *ὁ καὶ ἡ ἐμπρόσθιος*, *Aphrod.* *ὁ, ἡ, τὸ ἔμπροσθεν*.

Antidotum, *ἡ ἀντίδοτος, ᾱ*, *Diosc.* *τὸ ἀντιφάρμακον, ου*, *idem.* *ἀλεξιφάρμακον, ου*, *idem.*

Antilena, *τὸ λέπαδνον, ου*, *Homer.*

Antiquarius, *ὁ φιλάρχαιος*. *ἀρχαιογράφος*.

Antiquatio, *ἡ ἀποπαλαίωσις, ἡ παλαίωσις*, i. e. abrogatio, *ἡ ἀναίρεσις*. Confer *Abrogatio*.

Antique, *ἀρχαίως*, *Dem.*

Antiquitas, *ἡ παλαιότης*. *Eurip.* *ἡ ἀρχαιότης*, *Pausan.* aliquid ex antiquitate in memoriam revocare, *ὑπομνῆσαί τι τῶν ἀρχαίων*, *Dem.*

Antiquitus, *ἀρχαίως*, *Dem.* *ἐκ παλαιοῦ*, sc. *χρόνου*, *Synes.* *πάλαι*, *Dem.*

Antiquo, *παλαιόω*, aliquid, *τι*, *N. T.* i. e. abrogo, aboleo, *καταψηφίζω*, legem, *νόμον*, *Dem.* Confer *Abrogo*.

Antiquus, *παλαιὸς, ᾱ, όν*, sermo, *λόγος*, *Plut.* *ἀρχαῖος, αία, αῖον*, urbs, *πόλις*, *Dem.* antiqua et vetera, *ἀρχαῖα καὶ παλαιά τινα*, *id.* antiqua commemorare, proferre, recensere, *τὰ ἀρχαῖα, τὰ παλαιὰ λέγειν, εἰπεῖν, διεξελθεῖν*, *Isocr.* contemnere antiqua, *καταφρονεῖν τῶν παλαιῶν*, *id.* antiqui, sc. homines, *οἱ ἀρχαῖοι, οἱ πολαιοὶ, οἱ πάλαι, οἱ πρὸ ἡμῶν*, antiqui poëtæ, *οἱ ἀρχαῖοι ποιηταὶ*, *Athen.* Conf. *Vetus*.

Antistes, *ὁ προστάτης, ου*, *Xen.* sacrorum, *ὁ ἱερομνήμων*, *Dem.* Confer *Præses*, item *Præfectus*.

Antistita, *ἡ προστάτις, ιδος*, *Chrys.*

Antlo, *ἀντλέω, ῶ*. Confer *Haurio*.

Antrum, *τὸ ἄντρον*, *Lucian.* *τὸ σπηλαῖον*, *id.* *ὁ χηραμὸς*, montium, *ὀρῶν*, *Synes.* antris plenus, *ὁ καὶ ἡ ἀντρώδης*, LXX.

Anus, *ῦς, ἡ γραῦς, αός*, *Athen.* *γραῦς γυνὴ*, *Dem.* *πρεσβυτέρα ἀνθρωπος*, *idem.* *ἡ πρεσβῦτις*, *Æschin.* fio, *γραιόομαι*.

Anus, i, *ὁ πρωκτός, ῦ*, *Aristoph.* *ἡ συγή, ῆς*, *idem.*

Anxie, *λυπηρῶς*, *Isocr.*

Anxietas, *ἡ ἀδημονία, ας*, *Plut.* *ἡ συνοχὴ, ῆς*, *N. T.* *ἡ θλῖψις, εως*, *ibid.* *τὸ λυπηρὸν, οῦ*, *Thuc.* *ἡ ἀπορία, ας*. *Plat.* animi, *ἡ ἀδημονία τῆς ψυχῆς*, *Plut.*

Anxius, *ἀληγεινὸς, ἡ, όν*, *Isocr.* *ὁ καὶ ἡ περιαλγὴς*, *Plat.* *ὁ καὶ ἡ πολυμέριμνος*, *Aristot.* anxius sum, *ἀχθομαι*, *Isocr.* *ἀδημονέω*, *Xen.* anxius cogito, *μεριμνάω*, *Dem.*

Apage, *ἄπαγε*, cum ista re, *τῦτο*, *Gregor.* *τοῦτο*, *Philo.* in insulani beatorum, *εἰς μακαρίαν*, *Aristoph.*

Apella, *ὁ λειτόδερμος*.

Aper, *ὁ σύαγρος*, *Dem.* *ὁ κάπρος*, *Xen.*

Aperio, *ἀνοίγω*, portas, *τὰς πύλας*, *Xen.* testamentum, *διαθήκας*, *Dem.* literas, *γράμματα*, *Synes.* os, *διαίρω τὸ στόμα*, *id.* librum, *ἀνεπτύσσω βιβλίον*, *N. T.* *ἀνελίττω βιβλίον*, *Xen.* horrea, *λύω τὰς ὑποθήκας*, *Nax.* ludum, *κατασκευάζομαι διδασκαλίαν*.

Aperte, *φανερῶς*, *Plat.* *ἐν τῷ φανερῷ*, *Xen.* *ἐκ τοῦ φανεροῦ, εἰς τὸ φανερὸν, ἐκ τῆς ἰθείας*, *Herodian.* *γνωσῶς*, LXX. *ῥητῶς*, *N. T.* *σαφῶς, ἀναισχύντως*, *Dem.* aperte loqui sermonem, *παῤῥησίᾳ λαλεῖν τὸν λόγον*, *N. T.*

Apertio, *ἡ ἀνοιξις*, *Basil.* *ἡ δίοιξις*.

Apertura, idem quod *Apertio*: i. e. incisura, *ἡ σχάσις, εως*.

Apertus, *ὁ καὶ ἡ ἀνοικτὸς, ἡ, όν, ἀνεῳγὸς, υῖα, ὸς*, dolium, *πίθος*, *Plut.* *ἀνεῳγμένος, ένη, ενον*, i. e. manifestus ac clarus, *ὁ καὶ ἡ τεθόηλος, ου, Nax.* *ὁ καὶ ἡ ἐμφανὴς*, *Dem.* *ὁ καὶ ἡ τεθῦπτος*, *Thuc.* aperto Marte, *ἐκ τῆς ἰθείας*, *Herodian.* in apertum profero, *ἐμφανὲς ποιῶ*, *Dem.*

Apex, *ἡ πεῖρα*, *N. T.* v. gr. montis, *ἡ κορυφὴ, ῆς*, *Thuc.* *ὁ κολοφών*.

Apiarium, *ὁ μελισσῶν, ῶνος, τὸ μελιττευτήριον, ου, τὸ μελιτοτροφεῖον*.

Apiarius, *ὁ μελισσεύς, έως, ὁ μελιττοτρόφος, ὁ μελιττευτὴς, ῆ*.

Apicula, *τὸ μελισσάριον, ου, ὁ βομβυλιός, ῦ*, *Isocr.*

Apis, *ἡ μέλισσα, ης*, *Isocr.* omnibus quidem flosculis insidet, de singulis autem utilia carpit, *ἐφ' ἅπαντα μὲν βλαστήματα καθίζανει, ἀφ' ἑκάστου δὲ τὰ χρήσιμα λαμβάνει, id.*

Apiscor, vide *Adipiscor*.

Apium, *τὸ σέλινον*, *Diosc.* sylvestre, *τὸ ἀγριοσέλινον*, *id.* palustre, *τι ἑλεοσέλινον, ου, id.* majus, *τὸ ἱπποσέλινον*, *Theophr.* montanum, *τὸ ὀρεοσέλινον*, *Diosc.* petræum, *τὸ πετροσέλινον, id.*

Apocalypsis, *ἡ ἀποκάλυψις, εως*, *N. T.*

Apocha, *ἡ ἀποχὴ, ῆς*.

Apocryphus, *ὁ καὶ ἡ ἀπόκρυφος*, *Suid.*

Apographum, *τὸ ἀπόγραφον, ου*, *Cic.*

Apologeticus, *ἀπολογητικὸς, ἡ, όν*, *J. Mart.*

Apologia, *ἡ ἀπολογία*, *Isocr.*

Apologus, *ὁ ἀπόλογος*, *Plat.*

Apophthegma, *τὸ ἀπόφθεγμα, ατος*, *Plut.*

Apophthegmaticus, *ἀποφθεγματικὸς, ἡ, όν*, *Plut.*

Apoplexia, *ἡ ἀποπληξία*, *Galen.* apoplexia laborans, *ὁ καὶ ἡ ἀποπληκτικὸς, ἡ, όν*, *Aristot.*

Apostasia, *ἡ ἀποστασία, ας*, *Plut.*

Apostata, *ὁ ἀποστάτης, ου*.

Apostaticus, *ἀποστατικὸς, ἡ, όν*, *Gregor.*

Apostato, *ἀποστατέω*, ab *ἀποστάτης*.

Apostema, *τὸ ἀπόστημα*, *Galen.*

Apostolatus, *ἡ ἀποστολὴ, ῆς*, *N. T.*

Apostolicus, *ἀποστολικὸς, ἡ, όν*, *Suid.*

Apostolus, *ὁ ἀπόστολος, ου, N. T.* falsus, *ψευδαπόστολος, ου, ibid.*

Apotheca, *ἡ ἀποθήκη, ης*, *Thuc.*

Apotheosis, *ἡ ἀποθέωσις, εως*, *Herodian.*

Apparate, *παρεσκευασμένως*, *ἐκ παρασκευῆς*, *Plut.*

Apparatio, *ἡ παρασκευὴ, ῆς*, *Thuc.*

Apparatus, *ὗς, ἡ παρασκευὴ*, *Dem.* *ἡ κατασκευὴ*. *Isocr.* *τὸ παρασκεύασμα*, *Gregor.* bellicus, *ἡ παρασκευὴ ἡ τοῦ πολέμου*, *Dem.* apparatus copia, *ἡ ἀφθονία τῆς κατασκευῆς, id.* *τὸ πλῆθος τῶν παρασκευῶν*, *Isocr.* immensus, *παρασκευαὶ ὑπερμεγέθεις, id.* inanis, *ἡ παρασκευὴ κενὴ, Dem.* instituere apparatum, *παρίζεσθαι παρασκευὴν, id.* adversari apparatibus alicujus, *ἀνταγωνίζεσθαι ταῖς παρασκευαῖς τινος, id.* vinci apparatibus, *ἡττᾶσθαι παρασκευαῖς, id.* uti apparatu, *χρῆσθαι τοῖς παρεσκευασμένοις, id.*

Apparatus, *παρεσκευασμένος, ένη, ενον*, recte, probe, *ὀρθῶς*, *Dem.*

Apparens, *φανερὸς, ᾶ, ὸν*, *Aristot.* *φαινόμενος, ένη, ενον, id.*

Apparenter, *φανερῶς*, *Dem.* *φαινομένως*.

Apparentia, *ἡ φάσις, εως*, *Arist.* *ἡ ἐπίφασις, εως*, *Suid.* *ἡ ἐπιφάνεια*.

Appareo, *φαίνομαι, ἐπιφαίνομαι, ὄπτομαι*. Hinc *impers.* apparet, *φαίνεται*, fuisse, *γεγονὸς*, *Aristid.* apparet quod, *δῆλόν ἐστιν ὅτι*, *Xen.*

Apparitio, *ἡ δορυφορία, ας*.

Apparitor, i. e. satelles, *ὁ δορυφόρος*, i. e. viator, *ὁ κλητὴρ, ῆρος*, *Dem.* *ὁ κλητεύσας, αντος, id.* *ὁ κλήτωρ, ορος, id.* *ὁ ὑπηρέτης, ου, Xen.*

Apparo, *παρασκευάζω*, aliquid, *τι*, *Dem.* *ἐξαρτύω*, *Polyb.* exercitum, *κατασκευάζω στράτευμα, id.* convivium, *συμπόσιον*, *Plat.*

Appellatio, *ἡ ὀνομασία*, *Aristot.* *τὸ ὄνόμασμα*, *Plat.* i. e. acclamatio, *ἡ προσαγορία, ας*, *Dem.* *τὸ πρόσρημα, ατος, id.* i. e. provocatio, *ἡ πρόκλησις, εως, id.* *ἡ ἔφεσις, εως, id.* Confer *Nomen*, item *Compellatio* et *Provocatio*.

Appello, as, i. e. nomino, *ὀνομάζω*, aliquem, *τινὰ*, *Plat.* aliquam Glaucotheam, *τινὰ Γλαυκοθέαν*, *Dem.* aliquem Romulum, *προσαγορεύω τινὰ 'Ρώμυλον*, *Plut.* aliquem Rhomum, *ἐπικαλῶ τινὰ 'Ρῶμον*, *Isocr.* i. e. compello, *κοινολογέομαι, ὔμοι*, aliquem, *τινί*, *Aristot.* i. e. provoco, *ἐπικαλέομαι*, tribunos, *τοὺς δημάρχους*, *Plut.*

Appello, is, *προσορμίζω*, ad portum, *εἰς λιμένα*, *Dem.* *πρὸς λιμένα, id.* *ἄγω πρὸς τὸν λιμένα, id.* navem, *ἀκέλλω τὴν ναῦν*, *Thuc.* ad Samum, *προσορμίζομαι τῇ Σάμῳ*. *καταίρω εἰς Σάμον*. animum ad aliquid, *προσέχω τὸν νῦν τινί*, *Isocr.* *ὁρμάω ἐπί τι*. *Xen.*

Appendix, *ἡ προσθήκη, ης*, *Plat.* scripti, *τὸ παράγραμμα, ατος, Dem.* *τὸ ἔξαρτημα*.

Appendo, *προσαρτάω*, alicui, *τινὶ*, *Luc.* *ἀπαρτάω*, aliquid ex aliquo, *τί ἔκ τινος, id.* i. e. pondere dimetior, *καταμετρέω*, alicui argenteos triginta, *ἰσῆμι τινι τριάκοντα ἀργύρια, N. T.*

Appetens, *ὀρεγόμενος, ένη, ενον*, aliquid, *τινὸς*, *Isocr.* *ὀρεκτικὸς, ἡ, όν*, *Arist.* *γλιχόμενος, ένη, ενον*, *Isocr.*

Appetentia, *ἡ ὄρεξις, εως*, *Arist.*

Appetibilis, *ὀρεκτὸς, ἡ, όν*, *Al. Aphrod.*

Appetitio, *ἡ ὄρεξις*, *Herodian.* *ἡ ὁρμὴ*, *Plut.* magistratus, *ἡ φιλαρχία*, *Xiphil.*

Appetitus, inprimis cibi, *ἡ ὄρεξις*, *Arist.*

Appeto, *ὀρέγομαι*, semper plus, *ἀεὶ πλείονος*, *Isocr.* bonum aliquod, *ἐφίεμαι ἀγαθοῦ τινος*. *Aristid.* contraria, *γλίχομαι τῶν ἐναντίων*, *Aristot.* aliquid, *τοῦ*, *Phil.* *ἐπιθυμέω τινὸς*. *Isocr.* *ἐπιποθέω*, *Luc.* i. e. appropinquo, *ἐγγίζω, συνάπτω*, *Poll.* Vide *Appropinquo*.

Appingo, *προσγράφω, παραγράφω*, *Bud.*

Applaudo, *ἐπικροτέω*, *Sirac.* *παρακροτέω, ἀνακροτέω*, alicui, *κροτῶ τινι*, *Laert.* *θορυβέω*, *Isocr.* *ἐπιθορυβέω*, *Xen.*

Applausus, *ὁ κρότος*, excitare strepitum et applausum, *ποιεῖν θόρυβον καὶ κρότον*, *Dem.*

Applicatio, ad littus, *ἡ προσόρμισις, εως*, *Synes.* *ἡ πάταξις, ἡ καταγωγὴ*, animi ad aliquid, *ἡ οἰκείωσις πρός τι*.

Applico, sc. nave, *προσορμίζω*, vide *Appello*: aliquid alicui, *προσαμβόω τί τινι*. *Plat.* *προσάπτω τί τινι*, *Lucian.* animum ad aliquid, *ἐπέχω τὸν νῦν τινι*, *Isocr.* scalas turribus, *προσερίθμια κλίμακας πύργοις*, *Thuc.*

Apploro, *παρακεκρύω*, alicui, *τινὶ*, *Lucian.*

Appono, *προσίθημι*, aliquid alicui, *τί τινι*, *Thuc.* aliquem patribus, *τινὰ πρὸς τοὺς πατέρας, N. T.* cibum, *προσφέρομαι σῖτον*, *Xen.* crudum alicui, *παρατίθημι ὠμὸν τινι*, *Plut.* pabulum alicui, *προβάλλω τροφὴν τινι*, *Athen.* *προσάπτω*.

Apporrigo, *παρατείνω*, aliquid alicui, *τί τινι*, *Strabo.*

Apporto, *προσφέρω*, aliquid alicui, *τί τινι*, *Polyb.* *προσκομίζω*, *Herodian.*

Apposite, *ἐπιτηδείως*, *Thuc.* i. e. apte, *ἁρμοζόντως, εὐθετῶς*. Vide *Apte*.

Appositio, *ἡ παράθεσις, εως*, *Athen.* *ἡ πρόσθεσις, εως*, *Arist.*

Appositus, *ὁ καὶ ἡ πρόσθετος, ου, Xen.* i. e. aptus, *ὁ καὶ ἡ εὔθετος*, *Dioscor.*

Apprehendo, *ἐπιλαμβάνομαι*, manu, *τῇ χειρὶ*, *Dem.* manum, *τῆς χειρὸς*, *N. T.* crines, *τῶν τριχῶν*, *Æsch.* vestem, *λαμβάνομαι τοῦ ἱματίου*, *Plat.* chlamydem, *ἔχομαι τῆς χλαμύδος*, *Lucian.*

Apprehensio, *ἡ ἀντίληψις, εως*, *Xen.* *ἀντιλαβὴ, ῆς*, *Thuc.*

Aprime, *εἰς τὸ πρῶτα*.

Approbatio, *ἡ δοκιμασία*, *Dem.* *ἡ συμφώνησις*.

Approbator, *ὁ δοκιμαστὴς, οῦ*, facinorum alicujus, *τῶν πεπραγμένων τινὶ*, *Dem.*

Approbo, *ut probe perspectum*, *δοκιμάζω*, *Plut.* orationem alicujus, *ἐπαληθεύω λόγον τινὸς*, *Lucian.* aliquem, *ἀξίσκω τινὰ*, *Plat.* aliquid, *εὐάρεστόν ἐστί μοί τι*, *Philo.* disputationem alicujus, *ἀποδέχομαι τὴν διατριβὴν τινος*, *Isocr.*

Appromissor, *ὁ ἐγγυητὴς, οῦ*, *Dem.*

Appromissus, *ἔγγυητος, ἡ, όν*, *Dem.*

Appromitto, *ἐγγυάω, ἐγγυῶμαι ἐγγύην*, ali-

cui, τινὶ, *Plut.* aliquid, ἐγγυάομαί τι, *Dem.*

Apropero, ἐπισπεύδω, aliquid, τινὶ, *Herod.* ad principatum, σπεύδω τὴν ἡγεμονίαν, *Thuc.*

Appropinquatio, ἡ προσέγγισις, εως, ἡ προσπέλασις.

Appropinquo, ἐγγίζω, alicui, τινὶ, *N. T.* ad urbem, εἰς τὸλιν, *ibid.* ad aliquid, πρός τι. *Cebes Theb.* Byzantio, προσπελάζω τῷ Βυζαντίῳ, *Herodian.*

Appropriatio, ἡ ἰδίωσις, ὁ ἐξιδιασμὸς, *Strabo.*

Approprio, ἰδιόω.

Apricatio, ἡ ἡλίωσις, ὁ ἡλιασμὸς, ῦ, ἡ ἡλίασις, εως.

Apricor, ἡλιάζομαι, *Arist.* εἰλικυερέομαι, *Galen.*

Apricus, ὁ καὶ ἡ προσήλιος, ε, *Theophr.* ὁ καὶ ἡ εὐήλιος, ε, *Xenoph.* in aprico, ἐν εὐηλίῳ, *Aristoph.* ἐν ὑπαιθρω, *Ælian.*

Aprilis, ὁ Θαργηλιὼν, ὥνος, *Dem.* ὁ Ἀπρίλλιος, ε.

Aprugnus, συάργυιος, εἶα, ειον, adeps, στέαρ, *Dioscr.*

Apte, ἐπιτηδείως, *Thuc.* εὐαρμόστως, *Isocr.*

Aptitudo, ἡ εὐαρμοστία, *Plut.* εὐαρμογή.

Apto, ἁρω, ἁρμόζω, aliquid alicui, τί τινι, *Plut.* armâ corpori, τὰ ὅπλα ποιήσαι περὶ τὸ σῶμα, *Xen. ἱκανὸς, N. T.*

Aptus, ἐπιτήδειος, εἶα, ειον, aliquid, πρός τι, *Aristot.* εἰς τι, *Herodian.* ad faciendum aliquid, ποιεῖν τι, *Dem.* ad omnia, ὁ καὶ ἡ εὐάρμοστος, πρὸς ἅπαντα, *Isocr.* natura ad aliquid, ὁ καὶ ἡ εὐφυὴς πρός τι, *Aristot.* ad ferendos labores, ἱκανὸς, ὴ, όν, φέρειν τοὺς πόνους. *Plat.* ad aliquid, πρός τι, *Lucian.* corpore, τὸ σῶμα, *Xenoph.* ὁ καὶ ἡ εὐσχήμων, ἐπιδέξιος, εὔθετος εἴς τι.

Apud, ἐν, *cum. dat.* apud testes, ἐν μάρτυσι, *Plat.* apud se esse, ἐν ἑαυτῷ εἶναι, *Lucian.* εἰς, *cum accus.* dicendum apud omnes, λεκτέον εἰς ἅπαντας, *Plut.* infamis apud Macedonas, διαβεβλημένος εἰς Μακεδόνας, *Pausan.* πρὸς, *cum accus.* traducere aliquem apud Deum, διαβάλλειν τινὰ πρὸς Θεὸν, *Chrys.* παρὰ, *cum dat.* apud me degit, παρ' ἐμοὶ διατρίβει, apud Deum, παρὰ τῷ Θεῷ, *N. T.* apud vos, παρ' ὑμὶν, *ibid.*

Aqua, τὸ ὕδωρ, ατος, *Arist.* aquæ penuria, ἡ λειψυδρία, ας, *Theoph.* ἡ ἀνυδρία, ας, *Thuc.* aqua carens, ὁ καὶ ἡ ἄνυδρος, *Athen.* aquam bonam habens, ὁ καὶ ἡ εὔυδρος, *Herodot.* aqua pauca contentus, ὀλιγοὐδρος, ε, *Theophr.* aquas juxta natus, ὁ καὶ ἡ πάρυδρος. *id.* aqua abundans, ὁ καὶ ἡ πολύυδρος. *Plat.* aqua inter cutem collecta distentus, ὁ καὶ ἡ ὑπέρυδρος, *Hippocr.* sub aquas demersus, ὁ καὶ ἡ ὑφυδρος, *Thuc.* aquam fugiens, ὁ καὶ ἡ φεύγυδρος, *Polyb.* aqua gaudens, ὁ καὶ ἡ φίλυδρος, *Theophr.* aqua intercus, ὁ ὑδρωψ, ωπος, *Hipp.* aqua intercute laborans, ὑδρωπικὸς, ὴ, όν, *id.* aquam haurio, ὑδρεύομαι, LXX. aquæ potor, ὁ ὑδροπότης, ε, *Xen.* aquam bibo, ὑδροποτέω, ῶ, *id.*

Aquæductor, ὁ ὑδραγωγὸς, ῦ, *Sirac.*

Aquæductus, ὺς, τὸ ὑδραγώγιον, ε, LXX. ἡ ὑδραγωγία, ας, *id.* ἡ ἀμάξα.

Aqualiculus, ὁ γάστρων.

Aqualis, ἡ ὑδρία, ας, *Athen.*

Aquarium, ἡ ὑδροθήκη, ης, *Athen.*

Aquarius, ὑδρατικὸς, ὴ, όν, *Theophr.*

Aquarius, *astrum*, ὁ ὑδροχόος, ε, *Proclus.*

Aquaticus, ὁ καὶ ἡ ἔνυδρος, ε, animal, ζῶον, *Arist.*

Aquatio, ἡ ὕδρευσις, εως, *Plut.* τὸ ὕδρευμα, ατος, LXX. ἡ ἐνυδρία, ας, *ib.* ἡ ποτισμὸς.

Aqueus, ὁ καὶ ἡ ὑδατώδης, *Theophr.* ὑδαλέος, έα, έον, *Hippocr.* ὁ καὶ ἡ ὑδαρὴς, ές, *Xen.*

Aquila, ὁ ἀετὸς, ῦ, *Aristot.* marina, ἁλιάετος, seu ἁλιαίετος, ε, *id.* vulturis speciem referens, ὁ γυπαίετος, ε, *id.*

Aquilegium, ἡ συναγωγὴ ὑδάτων.

Aquilex, ὁ ὑδρολόγος, ε.

Aquilifer, ἡ ἀετοφόρος, ε, *Plut.*

Aquilinus, ἀέτιος, εἶα, ειον, caro, κρέας, *Suid.* ὁ καὶ ἡ ἀετώδης, εος.

Aquilo, ὁ βορέας, ε, *Aristot.* ὁ βορρᾶς, gen. τοῦ βορρᾶ, LXX. ab aquilone, βορράθεν, *Theodot.* ἀπὸ βορρᾶ, *N. T.* versus aquilonem, πρὸς βορρᾶν, LXX.

Aquilonaris, βορεος, εἶα, ειον, flatus, πνεῦμα, *Theophr.*

Aquor, ὑδρεύομαι, ex Nilo, ἐκ τοῦ Νείλου, *Plut.*

Aquosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑδατώδης, εος, *Theophr.* ὑδαλέος, έα, έον, *Galen.* ὑδρηλὸς, ὴ, όν, terra, γῆ, *Athen.* aquosus fio, ὑδεταίνω, *Gal.* aquosum reddo, ὑδαρόω, vinum, οἶνον, *Pandect.*

Aquula, τὸ ὑδάτιον, ε, *Aristot.*

Ara, ὁ βωμὸς, ῦ, *Dem.* pulcherrima et sanctissima, κάλλιστος καὶ ἁγιώτατος, *id.* aram exstruere Gratiæ, ἱδρύσασθαι βωμὸν Χάριτος, *id.* aras colere, τιμᾶν τοὺς βωμὸς, *id.* adducere ad aram et jurare, ἄγειν πρὸς βωμὸν καὶ ἐξορκίζειν, *idem.* mactare ad aras, σφάττειν ἐπὶ τῶν βωμῶν, *Isocr.* ferre quid ab ara, φέρειν τί ἀπὸ τοῦ βωμοῦ, *Dem.* dimicare pro aris et focis, ἀγωνίζεσθαι ὑπὲρ τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων, *Andocid.*

Arabilis, ἀροτὸς, ὴ, όν, ὁ καὶ ἡ ἀρόσιμος, ε, ὁ καὶ ἡ ἀροτήσιμος, *Ep.*

Aranea, ὁ ἀράχνης, ε. ὁ, ἀράχνη. ης, *Plut.* araneæ tela, ἡ ἀράχνη, ης, *Suid.* τὸ ἀράχνιον, ε, *Hom.*

Araneola, τὸ ἀραχνίδιον, ε.

Araneosus, ὁ καὶ ἡ ἀραχνώδης, εος, *Arist.* ὁ καὶ ἡ ἀραχνιώδης, ους, ἀραχνικὸς, ὴ, όν, *Suid.* ἀράχνειος, εἶα, ειον, *id.*

Araneum, i. e. *tela araneæ.* Vide *Aranea.*

Araneus, idem quod *Aranea*, insectum.

Aratio, ἡ ἄροσις, terræ, τῆς γῆς, *Aristoph.* ἡ ἀροτρίασις, LXX. arationis tempus, ὁ ἀροτὸς, ῦ, *Theophr.*

Arator, ὁ ἀροτὴρ, ῆρος, LXX. ὁ ἀρότης, ὁ ἀροτρεύς.

Aratrum, τὸ ἄροτρον, ε, *Plut.*

Aratus, ὁ καὶ ἡ ἀρόσιμος, ε, terra, γῆ, ἡ ἄρουρα, ας, LXX.

Arbiter, ὁ διαιτητὴς, ῦ, communis, κοινὸς, *Dem.* sorte datus, κληρωτὸς, *id.* arbitrum aliquem eligere, διαιτητὴν αἱρεῖσθαί τινα, *Isocr.* designare aliquem, διαιτητὴν προκαλεῖσθαί τινα, *Dem.* fieri quibusdam controversiæ alicujus, γίγνεσθαι διαιτητὴν τισι τῆς δίκης τινός· sedere pro aliquo, καθίζεσθαι διαιτητὴν ὑπέρ τινος· ire ad arbitrum, βαδίζειν ἐπὶ διαιτητήν· commitere aliquid arbitris dijudicandum, ἐπιτρέπειν διαιτηταῖς περί τινος δικάζεσθαι· adquiescere sententia arbitri, μένειν ἐν τοῖς διαγνωσθεῖσιν ὑπὸ τῦ διαιτητῦ· sententia arbitri, ἡ γνῶσις τῦ διαιτητῦ, *id.* tanquam arbiter judico, διαιτάω, *Isocr.* ut arbiter aliquem absolvo, ἀποδιαιτάω τινὶ, *Dem.* ut arbiter condemno aliquem, καταδιαιτάω τινός, *id.*

Arbitralis, ὁ καὶ ἡ διαιτήσιμος, ε, *Isocr.*

Arbitrario, κατὰ δίαιταν.

Arbitrarius, idem quod *Arbitralis*; arbitrarium, τὸ ἐφ' ἡμῖν.

Arbitratus, ὺς, ἡ διαίτησις, εως.

Arbitrium, ἡ δίαιτα, ης, *Isocr.* alicui permittere adversus aliquem, ἐπιτρέπειν τινὶ τὴν δίαιταν πρός τινα, *Dem.* adesse alicui in arbitrio, παρεῖναί τινι ἐπὶ τῇ διαίτῃ, *id.* differre arbitrium, ἐπέχειν τὴν δίαιταν, ἀναβαλλειν τὴν δίαιταν· niti arbitriis, ἰσχυρίζειν τοῖς διαίταις· ratum habere arbitrium, ἐμμένειν τῇ διαίτῃ· ἐμμένειν τοῖς γνωσθεῖσι, *id.* rescindere arbitrium, ἀντιλαχεῖν τὴν δίαιταν, *id.* λύειν τὰ διαιτηθέντα, *id. arbitrium*, voluntas propria, ἡ γνώμη, *id.*

Arbitror, i. e. arbitrum ago, διαιτάω, *Dem.* Confer *Arbiter*; existimo, ἡγέομαι, *Plato.* οἶμαι, *id.* νομίζω, *Dem.*

Arbor, τὸ δένδρον, *Xen.* τὸ δένδρος, εος, *Thuc.* oleæ, δένδρον ἐλαίας, *Aristoph.* plantare arbores in prædio, φυτεύειν δένδρα ἐν χωρίῳ. *Dem.* refertum esse arboribus, μεστὸν εἶναι δένδρων· arbores cædo, δενδροκοπέω, *id.* arboribus consitus, ὁ καὶ ἡ δενδρόφυτος, ε, *Plut.*

Arborator, ὁ δενδροτόμος, ε.

Arboresco, δενδρόομαι, *Nonn.*

Arboretum, ὁ δενδρὼν, ῶνος.

Arboreus, δενδρικὸς, ὴ, όν, ὁ καὶ ἡ δενδρώδης, εος, *Diosc.*

Arbuscula, τὸ δένδριον, *Athen.* τὸ δενδρύφιον.

Arbustum, ὁ δενδρὼν, ῶνος, δρυμὸς, ὁ Ἅλσος.

Arbutus, ἡ κόμαρος, ε, *Theophr.*

Arca, ἡ κιβωτὸς, *Philo.* φοberis, ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης, *N. T.* ἡ ἦκη.

Arcane, κρυφαίως, ἀπορρήτως, ἐν ἀπορρήτῳ, δι' ἀπορρήτων, *Herodian.* ἀρρήτως.

Arcanum, τὸ ἀπόρρητον, τὸ μυστήριον, *Dem.*

Arcanus, ὁ καὶ ἡ ἀπόρρητος, sacrum, ἱερὸν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ μυστηριώδης, εος, *Plat.* μυστικὸς, ὴ, όν, *Gregor.*

Arceo, εἴργω, filios a consortio malorum, τοὺς υἱεῖς ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων, *Xen.* aliquem a sacris, τινὰ τῶν ἱερῶν, *Dem.* te a talibus, σὲ ταῦτα, *Aristoph.* aliquem a sermone de pace, ἀπείργω τινὰ τῶν ὑπὲρ εἰρήνης λόγων, *Dem.* aliquem a tribunali, ἐξείργω τινὰ τῦ βήματος, *Æschin.* aliquem ab ara, ἀπελαύνω τινὰ τοῦ βωμοῦ, *Lucian.* homines a se invicem, ἀνθρώπους ἀφ' ἑαυτῶν, *Xen.*

Arcessitor, ὁ κλητὴρ, ῆρος, *Dem.* ὁ κλήτωρ, ορος, *id.*

Arcesso, μεταπέμπομαι, aliquem vinctum, τινὰ δεσμώτην, *Plut.* accuso, κρίνω, aliquem repetundarum, τινὰ κακώσεως ἐπαιτίας, *id.* Vide *Accuso.*

Arcessitus, ὺς, ἡ μετάπεμψις, εως, *Plato.* ἡ μεταπεμπτὴ, ῆς, *id.*

Arcessitus, ὁ καὶ ἡ μετάπεμπτος, *Plato.*

Archaismus, ὁ ἀρχαϊσμὸς, ε, *Gramm.*

Archangelus, ὁ ἀρχάγγελος, ε, *N. T.*

Archetypum, τὸ ἀρχέτυπον, ε, *Lucian.*

Archetypus, ὁ καὶ ἡ ἀρχέτυπος, ε, *Philo.*

Archiater, ὁ ἀρχίατρος, ε.

Archidiaconus, ὁ ἀρχιδιάκονος, ε.

Archiepiscopus, ὁ ἀρχιεπίσκοπος, ε.

Archigrammateus, ὁ ἀρχιγραμματεὺς, έως.

Archimandrita, ὁ ἀρχιμανδρίτης, ε.

Archimimus, ὁ ἀρχιμιμος, ε.

Archipirata, ὁ ἀρχιπειρατὴς, ῶ.

Archippocomus, ὁ ἀρχιπποκόμος, ε.

Archistrategus, ὁ ἀρχιστράτηγος, ε.

Archithalassus, ὁ ἀρχιθάλασσος, ε.

Architectonice, ἡ ἀρχιτεκτονικὴ, ῆς.

Architectonicus, ἀρχιτεκτονικὸς, ὴ, όν, *Arist.*

Architector, ἀρχιτεκτονέω, *Aristot.*

Architectura, ἀρχιτεκτονία, ας, LXX.

Architectus, ὁ ἀρχιτέκτων, ονος, *Plut.*

Architriclinus, ὁ ἀρχιτρίκλινος, ε, *N. T.*

Archivum, τὸ ἀρχεῖον, ε.

Arctatus, ὁ καὶ ἡ σύσπιλος, *Hes.* ἐστενωμένος, ένη, ένον.

Arcte, στενῶς, LXX.

Arcticus, ἀρκτικὸς, ὴ, όν.

Arcto, στενόω, *Herodian.* στενοχωρέω, *N. T.*

Arctophylax, ὁ ἀρκτοφύλαξ, ακος.

Arctous, ἀρκτῶος, α, ον, *Herodot.*

Arcturus, ὁ ἀρκτῦρος, ε, *Hesiod.*

Arctus, στενὸς, ὴ, όν, dens, ὀδὼς, *Xenoph.*

Arcula, τὸ κιβώτιον, ε, *Dem.*

Arcuo, κυρτόω, *Xen.* κάμπτω.

Arcus, τὸ τόξον, *Plut.* arcu peto, τοξεύω, feras, τὰ θηρία, *Xen.* arcum attraho, τόξον κυκλόω, *Ælian.* ἐπιτείνω τὸ τόξον, *Plut.* arcu configo, κατατοξεύω, *Lucian.* i. e. fornix. Vide *Fornix.*

Arcus cœlestis, ἡ ἶρις, ιδος.

Ardea, ὁ ἐρωδιὸς, *Aristot.* alba, ὁ λευκερώδιος, *idem.*

Ardelio, ὁ πολυπράγμων, ονος, *Aristot.* sum, πολυπραγμονέω, *Plato.*

Ardenter, περικαῶς, *Suid.*

Ardeo, κάομαι, lychnus ardebat, ὁ λύχνος ἐκάετο, *Xenoph.* καίομαι, fax ardet, δαὶς καίεται, *Aristoph.* διακαίομαι, *Lucian.* πίμπραμαι, *id.* i. e. vehementer amo, ἐμμανὴς διετέθην περὶ τι, *Dem.* i. e. festino, σπεύδω. Confer *Amo*, item *Festino.*

Ardesco, ἀνάπτομαι.

Ardor, τὸ καῦμα, ατος, *Xen.* ὁ καῦσος, ε, *Dioscor.* τὸ καύσωμα, ατος, *Galen.*

Arduitas, ἡ ὑψηλότης, ητος.

Arduus, ὁ καὶ ἡ ἀνωφερὴς, ές, *Aristot.* arrectus, ὀρθιος, ία, ιον, *Xen.* difficilis, ὁ καὶ ἡ δυσχερὴς, ές, *Dem.* χαλεπὸς.

Area, ἡ ἅλως, ω, *Xen.* ἡ ἅλων, ωνος, *N. T.* domus, τὸ οἰκοπέδον, ε, *Æschin.*

Arefacio, ξηραίνω, herbam, τὸν χόρτον, *N. T.* αὐαίνω, αὕω.

Arefactio, ἡ πρασία, ας, *Julian.*

Arena, ἡ ψάμμος, *Plut.* ἡ ἄμμος, *N. T.* ἡ ἄμμαθος· arena obruo, καθαμμίζω. *Aristot.* arenam subtus habens, ὁ καὶ ἡ ὑπόψαμμος, *Theophr.*

Arenosus, ὁ καὶ ἡ ψαμμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ ἀμμώδης, εος, *Sirac.* ἀμμαθώδης, εσσα, ες.

Arenula, τὸ ψαμμίδιον, ε, τὸ ψαμμίον, ε, *Al. Aphrod.*

Areo, ξηραίνομαι, *Aristot.* αὐχμέω, σκέλλομαι.

Areola, τὸ ἀλώνιον, ε.

Aresco, ξηραίνομαι, αὐαίνομαι, μαραίνομαι.

Argentaria, τὸ ἀργυρεῖον, ε, *Strabo.*

Argentarius, ἀργυρικὸς, ὴ, όν, *Plut.* sum, ἀργυρεύω.

Argentatus, ὁ καὶ ἡ ἐπάργυρος, ε, *Herodot.*

Argenteus, ἀργύρεος, *contr.* ἀργυροῦς, ᾶ, ῦν,

Plut. argentеæ venæ, *ἀργυρίτιδες φλέβες, Aristid.* argentea vasa, *ἀργυρώματα, ων, Polyb.*

Argentifodina, *τὸ ἀργυρεῖον, ου, Strab.* *τὰ ἔργα ἀργυρεῖα, Dem.*

Argento, *ἀργυρόω, Plut.* *καταργυρόω, περιαργυρόω, Athen.*

Argentum, *ὁ ἄργυρος, Xen.* *τὸ ἀργύριον, Dem.* vivum, *ὁ ὑδράργυρος, ου, Diosc.* *ὁ ἄργυρος ζυτὸς, Aristot.* ære et plumbo contemperatum, *ἀργύριον πρὸς χαλκὸν καὶ μόλυβδον πεφυραμένον, Dem.* argentum colligo ab aliquo, *ἀργυρολογέω τινὰ, Æschin.* argento carens, *ὁ καὶ ἡ ἀνάργυρος, ου, Plat.* in argentem muto, *ἐξαργυρίζω, Thuc.* argenti spuma, *ἡ λιθάργυρος, ου, Diosc.* argenti amans, *ὁ καὶ ἡ φιλάργυρος, ου, Xen.* argenti amor, *ἡ φιλαργυρία, ας, Plut.* argentum adulterinum, *ὁ ψευδάργυρος, ου, Strabo.*

Argilla, *ἡ ἄργιλος*, seu *ἄργιλλος, ου, Aristot.*

Argillaceus, *ὁ καὶ ἡ ἀργιλλώδης, εος, Suid.*

Argumentatio, *ἡ ἐπιχείρησις, εως, Ammon.* *ὁ συλλογισμὸς, ου, Aristot.*

Argumentor, *ἐπιχειρέω, Aristot.* *συλλογίζομαι, id.*

Argumentum, *ἡ πίστις, εως, Aristot.* *τὸ ἐπιχείρημα, id.* *ἡ ἀπόδειξις, Dem.* *τὸ τεκμήριον, Isocr.* *ὁ ἔλεγχος, ου, Dem.* *ὁ λόγος, id.* *τὸ σημεῖον, id.* magna et evidentia argumenta, *μεγάλοι καὶ φανεροὶ ἔλεγχοι, id.* argumentum maximum, *μεγίστη πίστις, Isocr.* evidens et firmum, *ἐνεργὴς πίστις καὶ δύναμιν ἔχουσα, Dem.* indigere argumentis, *δεῖσθαι ἐλέγχων, id.* invenire argumenta, *εὑρίσκειν ἀποδείξεις, Isocr.* petere argumenta ab aliquo, *λαμβάνειν τὰς πίστεις ὑπό τινος, id.* habeo argumentum, *ἔχω ἔλεγχον, λόγον, ἀπόδειξιν, Dem.* exhibere probationes, argumenta, leges, *παρέχεσθαι πίστεις, τεκμήρια, νόμους·* dare argumentum alicujus rei, *διδόναι ἔλεγχόν τινος, id.* uti argumentis quibusdam, *χρῆσθαί τισι πίστεσι, Isocr* *τισὶ τεκμηρίοις, Demosth* *τισὶ συμβολαίοις, Isocr.* adferre argumentum, *λέγειν. εἰπεῖν, ἐρεῖν, σημεῖον, τεκμήριον, Dem.* summa, *ἡ περιοχὴ, ῆς, ἡ ὑπόθεσις, εως.*

Arguo, *ἐλέγχω.* aliquid, *τι, Dem.* *ἐξελέγχω τι, id.* perspicue aliquid, *σαφῶς ἀποδείκνυσθαί τι, id.* id est, accuso. Vide *Accuso.*

Argutatio, *τὸ σόφισμα, ατος, Thuc.*

Argutator, *ὁ σοφιστὴς, οῦ, Lucian.*

Argutiæ, *τὰ σοφίσματα. ων, Herodian.*

Argutor, *σοφίζομαι, Aristot.* *ἀντιλογέω.*

Argutus, *ἐλεγχθείς, εἶσα. ἐν, ἐλεγκτὸς, ὴ, ὸν, Xen.* i. e. subtilis, *ὀξὺς, εῖα, ὺ, Plato.* canorus, a, um, vox, *ὀξεῖα φωνὴ, Aristot.* *ἀγχίνοος.*

Aridităs, *ἡ ξηρότης, ητος, Plut.* *ἡ ξήρανσις, εως. ἡ ξηρασία, ας, Aristot.* *ἡ αὐανσις*

Aridus, a, um, *ξηρὸς, ὰ, ὸν*, locus, *τόπος, Plut.* *ὁ καὶ ἡ αὐαλέος, ἡ, ὁ. ὁ πτίλος, Hom.* *αὐαλέος. ἰα. ἐον.*

Aries, animal et machina bellica, *ὁ κριὸς, οῦ, Plut* et *Xen.* aries parvus, *τὸ κριΐδιον, ου. Hesych.*

Arietarius, *ὁ καὶ ἡ κριώδης, εος.*

Arietatio, *ἡ κεράτισις, εως, ἡ κριοκοπὴ, ῆς.*

Arietinus, *κρίτιος, τίνα, τιον.*

Arieto, *κερατίζω, κριοκοτέω, Polyb.*

Ariolatio, *ὁ οἰωνισμὸς, ατος, LXX.*

Ariolor, *κληδονίζομαι, LXX.*

Ariolus, *ὁ μάντις, εως, Plut.*

Arista, *ὁ ἀθὴρ, έρος. Diosc.* *ἡ ἀνθέριξ.*

Arithmetica, *ἡ ἀριθμητικὴ, ῆς, Aristot.*

Arithmetice, *ἀριθμητικῶς.*

Arithmeticus, *ἀριθμητικὸς, ἡ, ὸν, Aristot.*

Aritudo, idem quod *Ariditas.*

Arma, orum, *τὰ ὅπλα, ων, Thuc.* arma capere, *λαβεῖν τὰ ὅπλα, Dem.* *ἀναλαμβάνειν τὰ ὅπλα. Plut.* sumptis armis progredi ad bellum alicui inferendum, *λαβόντα ὅπλα βαδίζειν στρατεύεσθαι ἐπί τινα, Dem.* *ἁρπάσαντα ὅπλα πορεύεσθαι ἐπί τινα,* gerere arma, *ἔχειν τὰ ὅπλα, id.* *ὁπλοφορεῖν, Xen.* habere arma in manibus, *ἔχειν τὰ ὅπλα ἐν ταῖς χερσὶ, Dem.* in armis esse, *γενέσθαι ἐν τοῖς ὅπλοις, Thuc.* *εἶναι ἐν ὅπλοις, Dem.* armis aliquem instruo, *ἐξοπλίζω τινὰ, Xen.* valere armis, *ἰσχύειν ὅπλοις, Dem.* armis aliquem hostiliter invadere, *μεθ' ὅπλων ἐλθεῖν πρός τινα ἐν ἐχθρᾷ τάξει·* ferre arma contra aliquem, *ἄγειν ὅπλα πρός τινα·* inferre alicui arma, *ἐπιφέρειν τινὶ ὅπλα·* vincere hostem armis, *κρατεῖν τῷ ἐχθρᾷ ἐν ὅπλοις,* deponere arma, *κατατίθεναι τὰ ὅπλα·* amittere arma, *ἀπόλλυσθαι ὅπλα, id.* arma abjicere, *ῥίπτειν τὰ ὅπλα, Xenoph.*

Armamenta, *τὰ σκευάσματα, τὰ σκεύη, Dem.*

Armamentarium, *ἡ ὁπλοθήκη, ης, Plut.* *ἡ σκευοθήκη, ης, Æschin.* armamentario præfectus, *ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων, Dem.*

Armarium, idem quod *Armamentarium.*

Armatio, *ἡ ὅπλισις, Xen.* *ἡ ἐξόπλισις,* vel *ἐξοπλισία, Polyb.* *ὁ ὁπλισμός.*

Armatura, *τὰ σκεύη, ων, Dem.* integra, *ἡ πανοπλία, id.* *ἡ ὅπλισις, Thuc.* armaturæ gravis miles, *ὁ ὁπλίτης, Dem.* miles armaturæ levis, *ὁ ψιλὸς, id.* *ὁ ψιλὸς στρατιώτης, Thuc.*

Armatus, *ὡπλισμένος, ἐνη, ένον, ὁ καὶ ἡ ἔνοπλος, ου, Herodian.* *ὁ ἀεὶ ἡ ἐξοπλος, ου, Polyb.* *ὁ ἐν ὅπλοις, Dem.* *ὢν ἐν ὅπλοις, id.* bene, *ὁ καὶ ἡ εὔοπλος, ου, Xen.* omni ex parte, *ὁ καὶ ἡ πάνοπλος, Eurip.*

Armatus, *Subst. ὁπλίτης, ου,* graviter, *ὁ ὁπλίτης, ου, Thuc.* *ὁ ὁπλίτης βαρὺς, Plut.* leviter, *ὁ ψιλὸς, ου, Dem.* *ὁ ψιλὸς στρατιώτης, Thuc.*

Armentarius, *ὁ ἀγελάρχης, ου, ὁ βυκόλος, ου, Philostr.* *ὁ βυκολικὸς.*

Armentum, *ἡ ἀγέλη, Xenoph.* *τὸ βυκόλιον, Philo.* *τὸ ποίμνιον, Plut.* armenti locus, *ὁ ἀγελαιὼν, ῶνος, Suid.*

Armilla, *τὸ ψέλλιον, Xen.* *τὸ περιδέξιον, LXX.*

Armilustrium, *ἡ ὁπλογνωσία, ας.*

Armo, *ὁπλίζω*, aliquem, *τινὰ, Thuc.* *ξωρήσω, κορύσσω, Hom.* populum contra aliquem, *τὸν δῆμον ἐπί τινα, Herodian.* *ἐξοπλίζω, Xen.* *καθοπλίζω,* juniores clypeis, *τοὺς νεανίσκους ἀσπίσι, Dem.* Confer *Arma.*

Armus, *ὁ ὦμος, Isocr.* *ἡ ἔπωμις, Eur.*

Aro, *ἀρόω, ἀλοπίζω.*

Aroma, *τὸ ἄρωμα, Plut.* aromata redolens, *ὁ καὶ ἡ ἀρωματώδης, Athen.* aromata resipio, *ἀρωματίζω. Al. Aphrod.* aromata aliquatenus redoleo, *ὑπαρωματίζω. Diosc.*

Aromaticus, *ἀρωματικὸς, ἡ, ὸν, Plut.*

Aromatopola, *ὁ ἀρωματοπώλης.*

Arrectus, *ὀρθὸς, ία, ιον, Galen.*

Arrha, *ὁ ἀρραβὼν, ῶνος. N. T.*

Arrhabo, id. quod *Arrha.* Confer *Pignus.*

Arrepo, *προσέρπω, Soph.*

Arrideo, *προσγελάω.* alicui, *τινὶ, Eurip.* *προσμειδιάω τινὶ, Solon apud Laërt.*

Arrigo, *ὀρθιον ἐρίσσω, Lucian.* aures, *ἀνορθιζόω τὼ ὦτα, ἀνορθὸω τὰ ὦτα, Plato.* oculos, *τείνομαι τὼ ὄμματα, Philo.* *ἀνορθόω, ἐπαίρω.*

Arripio, *προσαρτάζω*, principatum, *ἐπιτίθεμαι ἀρχῇ, Herodian.* aliquem ad supplicium, *συλλαμβάνω τινὰ πρὸς τιμωρίαν, idem.*

Arrodo, *τρώγω*, arbutum, *κόμαρον, Theocr.* *κατατρώγω.*

Arrogans, *ὁ καὶ ἡ ἀλαζὼν, όνος. Isocr.* *ἀλαζονευόμενος, ένη, ενον. idem.* *ὁ καὶ ἡ ὑπερήφανος, Dem.* *μεγαφρονῶν, Isocr.*

Arroganter, *ἀλαζονικῶς, ὑπερηφάνως.*

Arrogantia, *ἡ ἀλαζονεία, Dem.* *ἡ ὑπερηφανία, Isocr.* *τὸ φρόνημα, Dem.* *ὁ ὄγκος, Isocr.* ferre arrogantiam, *καρτερεῖν ὄγκου ὑπεροπτικοῦ, id.* amplexi nuper arrogantiam, *προσεπτηκότες νεωστὶ ἀλαζονείαις, id.* uti arrogantia quadam, *χρῆσθαι ταῖς ἀλαζονείαις τισί, id.* confirmare aliquorum arrogantiam, *βεβαιῶσαί τινων τὰς ἀλαζονείας, id.* cohibere arrogantiam alicujus, *περιαιρεῖσθαι φρόνημά τινος, Dem.* abjicere arrogantiam, *παύσασθαι τῶν φρονημάτων, Isocr.*

Arrogatio, *ἡ προστοίησις, εως, Thuc.*

Arrogo mihi, *προστοιέομαι*, aliquid, *τινὸς, Isæus. τι, Plut.* *ἀποιέμω ἐμοί τι, Lucian.* omnia, *αὐθαδιάζομαι, Procop.*

Ars, *ἡ τέχνη, ἡ τεχνοσύνη, Ep.* artes et scientiæ et facultates quædam, *τέχναι καὶ ἐπιστήμαι καὶ δυνάμεις τινὲς, Isocr.* ars magna, *τέχνη μεγάλη, Dem.* parva, *μικρὰ, id.* honorata, *ἔντιμος, Isocr.* utilis, *χρησίμη, id.* liberalis, *ἐλευθέριος·* artem invenire, *εὑρίσκειν τέχνην, Dem.* scribere, *γράφειν, Isocr.* facere ex re aliqua, *τέχνην ποιεῖσθαι πεζεμά τι, Dem.* discere, *μανθάνειν, Isocr.* scire, *ἐπίστασθαι, id.* tenere, *ἔχειν, id.* ostentare, *ἀποδείκνυσθαι, id.* exercere, *ἐργάζεσθαι, Dem.* deditum esse arti alicui, *ἐπιμελεῖσθαι τέχνης τινός·* occupare artibus aliquibus, *διατρίβειν ἐπὶ τέχναις τισί·* exercitatus in arte aliqua, *κατεσκευασμένος τέχνην τινὰ, id.* præcellere arte aliqua, *διαφέρειν κατὰ τέχνην τινὰ, Isocr.* uti arte aliqua, *χρῆσθαί τινι τέχνῃ* seu *ἐπιστήμῃ, id.*

Arsenicum, *τὸ ἀρσενικὸν.*

Arteria, *ἡ ἀρτηρία, ας, Galen.*

Arteriacus, *ἀρτηριακὸς, ἡ, όν, id.*

Arteriosus, *ὁ καὶ ἡ ἀρτηριώδης, εος.*

Arthriticus, i. e. arthritide laborans, *ὁ ἀρθριτικὸς, ὴ, ὸν, Diosc.*

Arthritis, *ἡ ἀρθρῖτις, ίδος, Herodian.*

Articularis, *ἀρθρικὸς, ἡ, ὸν, Hippocr.*

Articulate, *κατ' ἄρθρους, ἐνάρθρως.*

Articulatim, idem quod *Articulate.*

Articulatio, *ἡ ἄρθρωσις, ἡ διάρθρωσις.*

Articulatus, *ὁ καὶ ἡ ἔναρθρος, ου, Athen.*

Articulo, *ἀρθρόω*, vocem, *τὴν φωνὴν, διαρθρόω.*

Articulosus, *ὁ καὶ ἡ ἀρθρώδης, εος, Xen.*

Articulus, *τὸ ἄρθρον, Gal.* formare vocis articulum, *ποιεῖν τῆς φωνῆς ἄρθρον, Arist.* articulis carens, *ὁ καὶ ἡ ἄναρθρος, idem.* *ὁ καὶ ἡ ἀδιάρθρωτος. Lucian.* articulis distinguo, *διαρθρόω, Plato.* per articulos connecto, *προσαρθρόω, Hipp.*

Artifex, *ὁ τεχνίτης, Dem.* *ὁ δημιουργὸς·* artifex dicendi, *τεχνίτης τῶ λέγειν, idem.* *ὁ σοφιστὴς, οῦ, Isocr.* manuarius, *ὁ χειροτέχνης.*

Artificialis, *τεχνικὸς, ὴ, ὸν, Hermog.* *ὁ καὶ ἡ ἔντεχνος, Aristot.* *ἐπιτεχνητὸς, ὴ, όν, Lucian.*

Artificiliter. Confer sequens

Artificiose, *τεχνικῶς, Isocr.* *διὰ τέχνης, Aristot.* *κατὰ τέχνην, Lucian.* *σὺν τέχνῃ, Pausan.* *κατατεχνικῶς.*

Artificiosus, *de homine, τεχνικὸς, ὴ, ὸν, Arist.* de homine et re, *ὁ καὶ ἡ κατάτεχνος, Plut.*

Artificium, i. e. *arte factum, τὸ τέχνημα, ατος, Xen.* professio artificis, *ἡ τέχνη, Dem.* *ἡ δημιουργία, id.*

Artocreas, *τὸ ἀρτόκρεας, ατος.*

Artus, *ûs, τὸ ἄρθρον, ου. Galen.*

Arvina, *τὸ λίπος, εος. Philo.* *ἡ πιμελὴ, ῆς, Arist.* *ἡ κνίσσα, Hom.*

Arundinaceus, *ὁ καὶ ἡ καλαμώδης, εος, καλάμινος, ίνη, ινον*, tibia, *αὐλὸς, Athen.*

Arundinetum, *ὁ καλαμὼν, ῶνος, τὸ δονακεῖον.*

Arundineus, idem quod *Arundinaceus.*

Arundo, *ὁ κάλαμος, Plut.* *ὁ δόναξ, ακος, Diosc.*

Aruspex, Aruspicina, vide *Haruspex.*

Arvum, *ἡ ἄρουρα, Aristot.*

Arx, *ἡ ἀκρόπολις, εως, Isocr.* munire arcem in urbe, *ἀκρόπολιν τειχίζειν ἐν τῇ πόλει, id.* habitare, *οἰκεῖν, id.* tenere, *κατέχειν·* ingredi, *ἀναβαίνειν, Dem.* præsidium imponere in arcem, *φρουρεῖν, id.* i. e. palatium regium, *τὸ βασίλειον, ου, Isocr.* i. e. propugnaculum, *τὸ ἐπιχείρισμα, ατος, Dem.*

As, *τὸ ἀσσάριον. N. T.*

Ascendo, *ἀναβαίνω*, in Areopagum, *εἰς Ἄρειον πάγον, Isocr.* in equum, *ἐπὶ τὸν ἵππον, Xen.* in navem, *ἐμβαίνω εἰς τὴν ναῦν, Plut.* in cœlos, *ἀνίεμι εἰς οὐρανὸν, Chrys.* altius, *προσαναβαίνω ἀνώτερον, N. T.* tribunal, *ἀνέρχομαι ἐπὶ βῆματος.*

Ascensio, *ἡ ἀνάβασις, Isocr.* *ἡ ἀνήλυσις, ἡ ἄνοδος.*

Ascensor, *ὁ ἀναβάτης, ου. Xen.*

Ascensus, *ûs*, idem quod *Ascensio.*

Ascia, *ἡ ἀξίνη, ης, Xenoph.* *ὁ πελεκύς.*

Ascio, *ἀξινίζω, πελεκίζω.*

Ascisco, *ἐπάγομαι*, aliquid aliquid, *τινί τι Dem.* medicos, *εἰσάγομαι τοὺς ἰατροὺς, Aristot.* aliquem, *προσκαλέω τινὰ, N. T.* liberos, *εἰσποιεῖ παιδας. Isocr.* aliquem socium, *τινὰ κοινωνὸν, Dem.* cognomentis meis, *ταῖς ἐμοῖ ἐπωνυμίαις, Plut.*

Ascititius, *ἀλλότριος, ία, ιον, Arist.* adoptivus, *εἰσποιητὸς, ὴ, όν.*

Ascribo, vide *Adscribo.*

A secretis, *οἱ ἐπὶ τὰν ἀπορρήτων.*

Asella, *τὸ ὀνάριον, τὸ ὀνίδιον, Athen.* *ὀνίδακος.*

Aselli agitator, *ὁ ὀνηλάτης.*

Asellus, idem quod *Asella.*

Asina, *ἡ ὄνος. ου, N. T.*

Asinarius, *ὁ ὀνηλάτης, ου.*

Asinarius, idem quod sequens

Asininus, *ὀνιακὸς, ὴ, ὸν. ὁ καὶ ἡ ὀνώδης, Aristot.* *ὄνειος, εία, ειον, caro, κρέας, Gal.*

Asinus, *ὁ ὄνος, ου, Xenoph.* *ὁ βύσταλος.*

Asparagus, *ἀσπάραγος.*

Aspectabilis, *ὁρατὸς, ὴ, όν, Aristot.*

Aspecto, *ἐφορῶμαι*, aliquem, *τινὸς, Xen.*

Aspectus, ûs, ἡ ὄψις, εως, *Plut.* τὸ ἀνάβλεμμα, *Xen.* ἡ πρόσοψις, *Thuc.* τὸ βλέμμα, *Lucian.* ἡ ἐμφάνεια, ας, qui aspectu mansueto est, τὸ βλέμμα ἡμερος, *Lucian.* in aspectum proferre, εἰς ἐμφάνειαν ἄγειν· aspectus horribilis, κατατληκτικὴ ὄψις, *Plut.* ὁ βλοσυρωπὸς, *Hom.* aspectui aliorum ignominiose exponere, παραδειγματίζειν, LXX.

Asper, τραχὺς, εια, ὺ, mons, ὄρος, *Herodian.* vir, ἀνὴρ, *Dem.* χαλεπὸς, ἡ, όν, *id.* πικρὸς, ὰ, όν, *Isocr.* τραχυνὸς, ἡ, όν, via, ὁδὸς, *Suid.* δεινὸς, σκληρὸς, ρὰ, ρὸν.

Aspere, τραχέως, *Isocr.* χαλεπῶς, *id.*

Aspergillum, τὸ περιῤῥαντήριον, ου, *Æschin.*

Aspergo, αὐγάζω, *Gal.* διαγραίνω, ῥαίνω, palpebras, εἰς τὸ βλέφαρα, *Aristoph.* ῥαντίζω, aliquem, τινὰ, *N. T.* humorem album, ἀτοῤῥαίνω λευκὴν ὑγρότητα, *Arist.* lectum croco, διαῤῥαίνω τὴν κοίτην κρόκῳ, LXX. aqua, ἐπιῤῥαίνω τῷ ὕδατι, *Apocryph.* aqua marina, καταῤῥαίνω θαλάσσῃ, *Diosc.* acetum alicui, προσραίνω ὄξος τινὶ, *Al. Aphrod.* aliquem infamia, ποιῶ τινα εἶναι ἐν ἀτιμίᾳ, *Xen.*

Aspergo, inis, ἡ ῥανὶς, ίδος, LXX. τὸ ῥάσμα, ατος, *Athen.* ὁ ῥαντισμός.

Asperitas, ἡ τραχύτης, ητος, regionis, τῆς χώρας, *Xenoph.* orationis, λόγου, *Isocr.* vocis, ἡ τραχυφωνία, ας.

Asperitudo, idem quod anteced.

Aspernabilis, ὁ καὶ ἡ καταφρόνητος, ου.

Aspernanter, καταφρονητικῶς, *Xen.*

Aspernatio, ἡ καταφρόνησις, *Thuc.* τὸ καταφρόνημα, *id.*

Aspernor, καταφρονέω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* aliquid, τινός. *Herodian.* amicos, ἀμελῶ τῶν φίλων, *Xen.* nihil, οὐθετέω μηδὲν, *Plut.* Confer *Sperno, Contemno.*

Aspero, asperum reddo, τραχύνω, *Athen.*

Aspersio, ὁ ῥαντισμὸς, οῦ, *N. T.* τὸ ῥάσμα, ατος, *Athen.*

Aspicio, βλέπω, aliquem amice, πρός τινα φιλοφρόνως, *Xenoph.* aliquem, ἀποβλέπω εἴς τινα, *Isocr.* πρός τινα. *Lucian.* mente aliquid, ταῖς διανοίαις εἴς τι, *Dem.* aliorum miserias, ἐπιβλέπω τὰς τῶν ἄλλων ἀτυχίας, *Isocr.* in terram, ὁράω εἰς γῆν, *Xen.* fixis oculis aliquem, ἀτενέσιν ὀφθαλμοῖς καθοράω τινὰ, *Lucian.* acri atque acerbo vultu aliquem, βλέμματι δριμεῖ ἀφοράω εἴς τινα, *Herodian.* aliquem tyrannice, ἐμβλέπω τινὶ τυραννικῶς, *Plut.* minaciter aliquem, ὑποβλέπω τινὰ, *idem.* προσβλέπω, *Aristoph.* εἰσοράω, *Hom.*

Aspiratio, ἡ ἐπίτνοια, ας, *Plato.*

Aspiro, ἐπιτνέω, ad aliquid, τὶ, *Eurip.* ad virtutem, ἐρίεμαι τῆς ἀρετῆς, *Xen.* i. e. faveo et adjuvo aliquid, ἐπιφημίζω τι, *Luc.*

Aspis, ἡ ἀσπὶς, ίδος, *Xen.*

Asportatio, ἡ ἐξαγωγὴ, frumenti, σίτου, *Is.*

Asporto, ἐκφέρω, *Aris.* ἐκπομίζω τὶ, *Thuc.*

Aspredo, idem quod *Asperitas.*

Assabilis, ἐ, ὀπτήσιμος, ίμη, ιμον, *Athen.*

Assatio, ἡ ὄπτησις, εως, *Plut.*

Assatura, τὸ ὄπτημα, τὸ κρέας ὀπτὸν, *Plut.*

Assatus, ὀπτὸς, ἡ, όν, ὀπταλέος, έα, έον.

Assecla, ὁ ἀκόλουθος, *Dem.* asseclas tres aut quatuor habere, ἔχειν ἀκολούθους τρεῖς ἢ τέτταρας, *id.* invisus ob asseclarum turbam, φορτικὸς ἀκολούθων ὄχλῳ, *Lucian.* assecla Veneris, ἀκόλουθος τῆς Ἀφροδίτης, *Plat.* ἡ ἀμοιβὸς, οῦ, *Sch. Call.*

Assectatio, ἡ ἀκολουθία, *Synes.* ἡ ἀκολούθησις, *Aristot.* τὸ ἀκολούθημα, *id.*

Assectator, idem quod *Assecla.*

Assector, ἀκολουθέω, aliquem, τινὶ, *Lucian.* μετά τινος, *Dem.* κατόπιν τινὸς, παρακολουθέω τινὶ, *Lucian.*

Assensio, ἡ ὁμολογία, *Dem.* ἡ συγκατάθεσις, *Sext. Empir.* ἡ ὁμοφροσύνη, ἡ συμφώνησις.

Assensor, ὁ σύμψηφος, *Plato.*

Assentatio, ἡ κολακεία, *Dem.* ἡ Ψωτεία, *Plut.* oratio plena assentationis, λόγος μεστὸς κολακείας, *id.* assentatio nimia, ἡ ἄγαν κολακεία, *id.* facere aliquid ex assentatione, ποιεῖν τι κολακείᾳ *id.* assentationibus delinitus, κολακείαις ψυχαγωγήμενος, *id.* adulationes plus valent, ἰσχύουσι μεῖζον κολακείαι, *Isocr.* coercere alicujus assentationem, ἐπέχειν τινὰ τῆς κολακείας, *Dem.* citra assentationem audire aliquid, ἀκούειν τι χωρὶς κολακείας, *id.*

Assentator, ὁ κολαξ, ακος, alicujus, τινὸς, *Dem.* ὁ κολακεύων τινὰ, *Isocr.* ὁ δημαγωγῶν, τινὰ, *Dem.* ὁ παράσιτος, *Athen.*

Assentatorie, κολακευτικῶς.

Assentio, seu Assentior, ὁμογνωμονέω, alicui in re aliqua, τινὶ ἐν τινι, *Xen.* τινὶ περί τινος, *Aristot.* postulatis, συγκατατίθεμαι τοῖς παρακαλουμένοις, *Dem.* alii, ὁμολογέω ἄλλῳ, *Plat.* opinionibus, ὁμολογέω τοῖς ὑπολήψεσι, *Synes.* tibi adolescentes habere, ὁμολογέω σοι νεωτέρους ἔχειν, *Dem.* tibi, quod, σοὶ, ὅτι, *Plat.* laudantibus aliquid, συμφέρομαι τοῖς ὑμνοῦσί τι, *Plut.* συναινέω.

Assentor, κολακεύω, divitibus, τοῖς πλουσίοις, *Plut.* alicui, τινὶ, *Xen.* arte, τῇ τέχνῃ, *Isocr.* insigniter, ἐπιφανῶς, *id.* χαρίζομαι καθ' ὑπερβολὴν *Dem.* ὑπερκολακεύω, *id.*

Assequor, ἐπικαταλαμβάνω, aliquid, τὶ, *Plat.* τυγχάνω τινος, *Dem.* virtutem, ἀσκοῦμαι τῆς ἀρετῆς, *Isocr.* non assequor scopum, ἀποτυγχάνω τοῦ σκοποῦ, *Aristot.* jaculantes assequuntur scopum, οἱ βάλλοντες ἐπιτυγχάνουσι, *Plut.* assequor gloriam, ἐπιτυγχάνω τῆς δόξης. *Dem.* i. e. intelligo aliquid probe, παρακολουθῶ τινὶ σαφῶς, μανθάνω τι σαφῶς, *id.* nihil non assequor, οὐδενὸς ἀπολείπομαι, *id.*

Asser, ἡ σανὶς, ίδος, *Lucian.*

Asserculus, τὸ σανίδιον, *Æschin.*

Assero, διαβεβαιόομαι, *Plut.* i. e. juxta fero, προσφυτεύω, i. e. vindico, προστείρομαι, alicui aliquid, τί τινι, *Isocr.* in libertatem, ἐξαφιερόμαι πρὸς ἐλευθερίαν, *Lucian.*

Assertio, ἡ βεβαίωσις, εως. *Thuc.*

Assertor, ὁ βεβαιωτὴς, οῦ, *Plut.*

Asservio, ἐπιδουλεύω, alicui, τινί.

Asservo, φυλάττω, aliquid, τὶ, *Dem.* alicui aliquid, διαφυλάττω τί τινι, *Xen.* τηρέω.

Assessor, ὁ πάρεδρος, *Dem.* alicujus, τινὸς, *Philo.* ὁ πρόεδρος, ου, ὁ σύνεδρος, ου, *Dem.* eligere assessores, αἱρεῖσθαι συνέδρους, *Isocr.* mittere assessores, πέμπειν συνέδρους, *id.* visum est assessoribus Amphictyonum, ἰδοξε τοῖς συνέδροις τῶν Ἀμφικτυόνων, *Dem.*

Assessorium, τὸ συνεδρίον, ου, *Herodian.*

Assessura, ἡ ἐδρα καὶ διδασία assessorum, ἡ παρεδρία.

Asseveranter, βεβαίως, διισχυρίζομένως.

Asseverate, idem quod præced.

Asseveratio, ἡ βεβαίωσις, *Thuc.*

Assevero, διαβεβαιόομαι, *Plut.* ἰσχυρίζομαι, *Synes.* quod, διισχυρίζομαι, ὅτι, *Plut.*

Assideo, παρεδρεύω, alicui, τινὶ, *Dem.* in judicio, προσεδρεύω ἐν τῷ διικαστηρίῳ, *Chrys.* assidere et aliquid canere jubere, κατακλίνεσθαι καὶ ᾄδειν τι κελεύειν, *Dem.* assideo et immineo rei, προσκαθέζομαι καὶ προσεδρεύω τῷ πράγματι, *id.*

Assidue, συνεχῶς, bellum gerere, πολεμεῖν, *Dem.* ἀδιαλείπτως, *N. T.* ἐντελεχῶς, *Plat.*

Assiduitas, ἡ συνεχεία, *Dem.* ἡ ἐπιμονὴ, *Plat.* ὁ ἐνδελεχισμὸς, LXX. ἡ ἐνδελέχεια.

Assiduus, ὁ καὶ ἡ συνεχὴς, ές, bellum, πόλεμος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀδιάλειπτος, *N. T.* sum in aliqua re, προσκαρτερέω τινὶ, *Dem.* προσμένω τινὶ, ἐπιμελοῦμαι, διατελέω.

Assignatio, ἡ προσθεσις, *Aristot.* ἡ προσαποίησις, ἡ ἀποδοσις, *Dem.*

Assigno, ἀποδίδωμι, aliquid alicui, τί τινι, *Plat.* Confer *Attribuo.*

Assilio, ἐπιπηδάω, aliquem, τινὶ, *Herodian.* τινὰ. *Suid.*

Assimilis, ε, ὁ καὶ ἡ προσόμοιος, alicui, τινὶ, *Dem.* ὁ καὶ ἡ παρόμοιος, τινὶ, *Diosc.* ὁ καὶ ἡ παραπλήσιος, *Dem.*

Assimiliter, ὁμοίως, *Plut.* παραπλησίως, *Dem.*

Assimilo, ὁμοιόω, aliquid alicui, τί τινι, *Isocr.* ἀπεικάζω τινὶ, *Herodian.* παραβάλλω τί τινι, *Liban.* τὶ πρός τι, *Isocr.* assimilor, εἴκω, in nulla re, ἐν οὐδενὶ οὐδὲν, *Dem.*

Assimulatio, ἡ ὑπόκρισις, *N. T.* ἡ προσποίησις, *Aristot.*

Assimulo, προσπτιέομαι, me esse amicum, εἶναί φίλος, *Æschin.* aliquid, ὑποκρίνομαί τι, *Lucian.*

Assisto, παρίσαμαι, alicui, i. e. prope aliquem, τινὶ, *Dem.* i. e. opitulor alicui, τινὶ, *Xen.* τινὶ βοηθέω, *id.* παρατατέω.

Assitus, παρακείμενος, ένη, ενον.

Asso, i. e. tabulas sterno, σανιδόομαι, *Athen.* i. e. ad ignem torreo; ὀπτάω, carnem non ad ignem, sed ad solem, τὸ κρέας ὐ πρὸς πῦρ, ἀλλὰ πρὸς ἥλιον, *Plut.*

Associo, συνάπτω, aliquem alicui, τινά τινι, *Xen.* alicui, πρός τινα, *Plut.* προστατερίζω τινά τινι, *Xen.* συνοικειόω.

Assolet, εἴωθε, *Plat.* φιλεῖ, *Æschyl.*

Assuefacio, συνεθίζομαι, ἐθίζω, corpora ad labores, τὰ σώματα πρὸς τοὺς πόνους, *Lucian.* aliquem ad clementiam, τινὰ εἶναι πρᾶον, *Dem.* ita aliquem, ut, ὥστε διατίθημί τινα, ὥστε, *id.*

Assuefactus, ἐθισθεὶς, εἶσα, ὲν, tacere in re aliqua, σιωπᾶν ἐν τινι, *Plut.* ὁ καὶ ἡ συνήθης, ους, alicui rei, τινὶ, *Plut.*

Assuetudo, ἡ συνήθεια, ας, *Plut.*

Assulto, idem quod *Assilio.*

Assultus, ûs, ἡ ἐπιτήδησις.

Assumo, παραλαμβάνω, aliquem, τινὰ, *N. T.* aliquem in currum, ἀναλαμβάνω τινὰ ἐφ' ἅμαξαν, *Xen.* προσδέχομαι.

Assumptio, ἡ πρόσληψις, εως, *Rhetor.*

Assuo, προσράπτω, *Plut.*

Assurgo, ἐπανίσαμαι, alicui de sella, τινὶ τῶν ϑώκων, *Aristoph.* ἀπὸ τῶν ϑώκων, *Xen.*

Ast, pro vocula hac poëtica vide *Athen.*

Astacus, ὁ ἀσακὸς, οῦ, *Aristot.*

Asteriscus, ὁ ἀστερίσκος, ου, *Theophr.*

Astipulatio, ἡ συγκατάθεσις, *Sext.* ἡ συγκατάνευσις, ἡ κατάνευσις.

Astipulator, ὁ συγκάτανευς, ευ, *Dem.*

Astipulor, συγκατανεύω, alicui, τινὶ, *Xen.* προσνέυμαί τινι, *Herodian.* sententiæ alicujus, εἰς τὴν γνώμην τινὸς, *Plut.* tibi in hac lege, σύμψηφος σοί εἰμι τῷτῳ τῷ νόμῳ, *Plat.* ἐπιψηφίζω.

Asto, παρίσαμαι, alicui, τινὶ, *Plut.*

Astragalus, ἀστράγαλος.

Astralis, ἀστρικὸς, ἡ, όν, ἀστῷος, ία, ῷον, *Al. Aphr.*

Astrepo, ἐπικτυπέω, ῶ.

Astricte, προσαλμένως, σενῶς.

Astrictio, ἡ σύνλυσις.

Astrictus, προσαλμένος, ένη, ένον, *Aristot.*

Astringo, προσέιλω, *Galen.* aliquid aliqua re, προαναστέλλω τί τινι, *Plut.* aliquem ad aliquid, τινὰ πρός τι, *Chrysosi.* ἐπισφίγγω.

Astrologia, ἡ ἀστρολογία, *Aristot.* astrologiam tracto, ἀστρολογέω, *Athen.*

Astrologicus, ἀστρολογικὸς, ἡ, όν, *Plut.*

Astrologus, ὁ, ὁ ἀστρολόγος, LXX.

Astronomia, ἡ ἀστρονομία, *Isocr.* deditum esse astronomiæ studio, διατρῖβειν ἐν ἀστρονομίᾳ, *id.*

Astronomicus, ἀστρονομικὸς, ἡ, όν.

Astronomus, ὁ, ὁ ἀστρονόμος, ου, *Herodian.*

Astruo, κατασκευάζω, *Philo.*

Astrum, τὸ ἄστρον, *Aristot.* astra contemplari, ἀστρονομέω, *Aristoph.* ἄστρα κατανοέω, *Laërt.* τὰ ἄνω βλέπω, *Plato.*

Astupeo, ἐπιθυμάζω.

Astu, πανοῦργος, utor, πανουργεύομαι, *Sirac.*

Astus, ἡ πανουργία, *Herodian.* ἡ δεινότης.

Astutia, ἡ πανουργία, *Herodian.* ἡ δολοφροσύνη.

Astutus, ὁ καὶ ἡ πανοῦργος, ου, *Dem.*

Astute, κερδάλεως, πανούργως, ago, πανουργεύομαι, *Sirac.*

Asylum, τὸ ἱερὸν ἄσυλον, *Philostr.*

At, ἀλλὰ, hæc atque illa causabitur, at id iniquum est, σκήψεις καὶ προφάσεις ἐρεῖ, ἀλλὰ ὃ δίκαιον, *Dem.* καὶ τοι, at quantum pecuniæ sodalitatum principes mihi daturos putatis? καί τοι τόσα χρήματος, &c. *Dem.* μέντοι, at quis ex superioribus regibus, &c. τίς μέντοι τῶν πρὸ ἐμοῦ βασιλέων, *Dion. Halicarn.* τοίνυν. at jam ipsemet accusationi respondere volo, τοίνυν ὅδη καὶ περὶ τῆς γραφῆς αὐτῆς ἀπολογήσασθαι βούλομαι, *Dem.* ὁμως μὲν ἔνν, ὁμως μέντοι, ὁμως δὲ ἔν. at enim, μὲν ἔν, at enim dicat aliquis, φήσαι μὲν ἔν, *Dem.* at vero, ἀλλὰ μήν· at vero illud notum est, ἀλλὰ μὴν τῶτο δῆλον, *id.* at enim, ἀλλὰ γάρ· at enim nequeo, ἀλλ' ὐ γὰρ δύναμαι, *Plat.* ἀλλὰ δῆ, at enim Deos neque latere, neque cogere possibile, ἀλλὰ δὴ Θεὸς ὥτε λανθάνειν, ὥτε βιάζεσθαι δυνατόν, *id.* at certe, at saltem, ἀλλά γε, ἀλλ' ἔν γε· et si non mediocriter, at certe exiliter, καὶ εἰ μὴ μετρίως, ἀλλ' ἀμυδρῶς γε, *Isocr.* at enim vero, ἀλλὰ, νὴ Δία, vel νὴ Δία ἀλλά· at enim vero id forte objiciet nobis, ἀλλὰ, νὴ Δία, ἐκεῖνο ἂν ἴσως εἴτε πρὸς ταῦτα, *Dem.*

Atavus, ὁ δίσπαππος.

Ater, μέλας, μέλαινα, μέλαν, *Dem.* ater facie, ut carbonarius, ὁ ἀνθρακίας, *Lucian.* ater cute, ὁ καὶ ἡ μελαγχρὼς, ῶτος, *id.* atra dies, ἀποφρὰς ἡμέρα, *Plato.*

Atheus, ὁ ἄθεος, *Lucian.*
Athleta, ὁ ἀθλητής, οῦ, *Poll.* ὁ ἐπασκήτης.
Athletice, ἀθλητικῶς, *Plut.*
Athleticus, ἀθλητικός, ἡ, ὸν, *idem.*
Atnepos, ὁ δισέγγονος, ὁ.
Atneptis, ἡ δισέγγονος, ὁ.
Atomus, ἡ ἄτομος, *Plato.*
Atque, καί τε, atque etiam, ἀλλὰ δὴ καί.
Atqui, καί τοι, atqui considerate, O Athenienses, καί τοι σκέψασθε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, *Dem.* καὶ μήν, atqui ne hoc quidem poterunt dicere, καὶ μὴν οὐδὲ τοῦτό γ' ἔξουσιν εἰπεῖν, *id.*
Atramentarium, τὸ μελανοδοχεῖον.
Atramentum, τὸ μέλαν, ανος, *Poll.* τὸ μέλαν, ᾧ γεάφομεν, *Diosc.* sutorium, τὸ χάλκανθον.
Atriarius, ὁ αὐλειος, ὁ αὐλικὸς, ὁ αὐλάρχης, LXX.
Atriensis, idem.
Atriolum, τὸ προαυλίδιον.
Atrium, τὸ προαύλιον, *Poll.* ἡ αὐλὴ, ῆς, *Athen.* τὸ μέλαθρον.
Atrocitas, ἡ ὠμότης, ητος, *Isocr.* ἡ ἀπήνεια.
Atrociter, ὠμῶς, ἀπηνῶς.
Atrox, ὠμὸς, ἡ, ὸν, *Xen.* δεινὸς, ἡ, ὸν, scelus, ἀδίκημα, *Lycophr.* atrocia committere, δεινὰ ἐργάζεσθαι, *Isocr.*
Attactus, ûς, ἡ ἁπαφὴ, ῆς, *Plato.*
Attamen, ἀλλὰ μὴν, attamen facta sunt ista, ἀλλὰ μὴν γέγονε ταῦτα, *Dem.* ἀ μὴν ἀλλὰ, vereor dicere, attamen dicam, φοβοῦμαι λέγειν, ἀ μὴν ἀλλ' ἐρῶ· ἀ μὴν ἀλλ' ὅμως, attamen habet aliquam excusationem, ἀ μὴν ἀλλ' ἔχει γέ τινα πρόφασιν ὅμως· ἀλλ' ὅμως, attamen dixi ego, ἀλλ' ὅμως ἔφην ἐγὼ, *id.*
Attamino, μιαίνω, aliquid, τὶ, *Lucian.*
Attemperate, ἐπικεκερασμένως, εὐκαίρως.
Attemperans, attemperandi vim habens, ἐπικερασικὸς, ἡ, ὸν, *Gal.* ἐπικρατικὸς, ἡ, ὸν.
Attemperatio, ἡ ἐπίκρασις, *Gal.*
Attempero, ἐπικεράνυμι, *idem.*
Attendo, προσέχω, animum ad aliquid, τὸν νοῦν τινι, *Isocr.* verbis, τοῖς λόγοις, *id.*
Attente, προσεκτικῶς, *Suid.* φιλοκάλως.
Attentio, ἡ προσοχὴ, ῆς, *Lucian.* ἡ κατανόησις.
Attento, πειράω, aliquem, τινὰ, *Plut.* καταπειράω, *Apocryph.*
Attentus, προσεκτικὸς, ἡ, ὸν, *Xen.* facere attentum, ποιεῖν προσεκτικὸν, *Aristot.*
Attenuate, λεπτυσμένως.
Attenuatio, ἡ λέπτυσμὸς, ὁ λεπτυσμὸς, ὦ.
Attenuo, λεπτύω τὶ. ἰσχναίνω τι. *Aristot.*
Attero, προσρίβω, aliquid alicui, *Basil.* παρατρίβω τι πρός τι, *Aristot.* σμύχω, aliquem, κατατρίβω τινὰ, *Thuc.*
Attestatio, ἡ ἐπιμαρτυρία, *idem.*
Attestor, ἐπιμαρτυρέω, i. e. testimonium tribuo alicui, τινί. *Lucian.* i. e. testimonio meo confirmo, προσμαρτυρέω, dictum, τῷ ῥηθέντι, *Plut.* i. e. testem allego aliquem, ἐπιμαρτύρομαί τινα, *Dem.*
Attexo, προσυφαίνω, *Plut.* παρυφαίνω, *id.* ἐπιῤῥάπτω, addo, προστίθημι, alicui aliquid, τί τινι, *Isocr.* συνάπτω τι πρός τι, *Plato.*
Attineo, προσήκω· ita attinent ad me, ταῦτα προσήκει μοι, *Dem.* προσήκει μοι τάδε· quantum ad me attinet, τόγε εἰς ἐμὲ ἦκον, τόγε εἰς ἐμὲ ἦκον μέρος· quod attinet ad bellica opera, ὅσον πρὸς τὰ πολεμικὰ, *Herodian.* quod quidem ad illum attineret, ὅσον ἐπ' αὐτῷ, *id.*
Attingo, ἐφάπτομαι, pecuniam, τῶν χρημάτων, *Isocr.* sacra, ἅπτομαι τῶν ἱερῶν, *Dem.* aliquid, καθάπτομαί τινος. *Plut.* annum decimum, ἐπιβαίνω ἔτους δεκάτου, *Herodian.*
Attollo, αἴρω, manus, τὰς χεῖρας, *Aristoph.* baculum, ἐπαναίρω τὴν βακτηρίαν. *Thuc.* fustem, διαίρω τὸ ῥόπαλον, *Lucian.* aliquid, διαίρω τι ἀνω, *Xen.* in altum, δι αἴρω εἰς ὕψος, *Gregor.* a terra, ἐξαίρω ἐκ γῆς, *Aristot.* vocem, ἐπαίρω τὴν φωνὴν, *Dem.* aliquid, ἀναβιβάζω τι, *Thuc.* manus in cœlum, ἀνατείνω τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανὸν, *Aristot.* πρὸς τὸν οὐρανὸν, *Xen.* ἀναιρέω.
Attondeo, ἐπικείρω, aliquid, τί.
Attonite, ἐκστατικῶς, *Plut.*
Attonitus, ὁ καὶ ἡ ἐμβρόντητος, ᾱ, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀπόπληκτος, ᾱ, ὁν. ἐκστατικὸς, ἡ, ὸν, *Plato.* sum, δεδίττομαι, *Lucian.* ἐμβεβρόντημαι, *Plut.* fio, ἐκπλήσσομαι, adspectu, πρὸς τὴν ὄψιν, *id.* calamitate, ὑπὸ τῆς συμφορᾶς, *id.* attonitum aliquem reddo, ἐκπλήττω τινὰ, *Æschin.* ἀτύζω, *Theoc.*
Attono, ἐμβροντάω, *Plut.* ἐκπλήσσω, *Plut.*
Attractio, ἡ ἕλξις, *Al. Aphrod.* ἡ ὁλκὴ, humoris, τῆς νοτίδος, *Theophr.* ἡ ἕλκυσις, ὁ ἑλκυσμὸς, οῦ, ἡ ἐπίσπασις, *Al. Aphrod.*
Attractorius, ἑλκωλὸς, ὴ, ὸν, *Thuc.*
Attractus, ὁ καὶ ἡ ἐπίσπασος, malum, κακὸν, *Hom.*
Attraho, ἑφέλκω, navem, ναῦν, *Herodian.* posteriores pedes, ἐπισύρω τὰ ὀπίσθια, *Hippocr.* multitudinem, ἐπάγω τὸ πλῆθος, *N. T.* aliquem divitiis, προσάγομαί τινα πλούτοις, *Plut.*
Attrectatio, ἡ ψηλάφησις, *Plut.* το ψηλάφημα, *Polyb*
Attrecto, ψηλαφάω, aliquid, τὶ, *Xen.* arma, μεταχειρίζομαι τὰ ὅπλα, *Chrys.* aliquem, ἐφάπτομαί τινος, *Herodian.*
Attribuo, προσνέμω, alicui aliquid, τί τινι, *Aristot.* aliquid Deo, ἀνατίθημί τι Θεῷ, *Synes.* alicui nomen, δίδωμι νεῖ ἀποδίδωμί τινι ὄνομα, *Dem.* filio nomen patris, τίθημι υἱῷ τὸνομα πατρὸς, *id.* alicui aliquid per sortem, ἐπικληρόω τί τινι, *id.*
Attributio, ἡ ἀπόδοσις, ἡ ἀπονομὴ.
Attritus, ὁ καὶ ἡ ἀνάριστος, ᾱ, vestis, ἱμάτιον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ περιτριβὴς, έος, sum bellis, ἐξεσθηκὼς πολέμοις, *Herodian.*
Attritus, ûς, ἡ παράτριψις, εως, *Diosc.* ἀποτριβὴ, ῆς, *Dem.*
Avare, πλεονεκτικῶς, *Dem.* φιλοχρημάτως, *Isocr.* ita avare gerere se adversus aliquem, ut, ὥστω πλεονεκτικῶς ἔχειν πρός τινα, ὥσε, *Isocr.* φιλοχρημάτως ἐχεῖν τινί, *Dem.* φειδόλως.
Avariter, idem.
Avaritia, ἡ πλεονεξία, *Dem.* ἡ φιλαργυρία, *Isocr.* ἡ φιλοχρηματία, *Plat.* ἡ φιλοπλουτία, ἡ αἰσχροκερδεία, *Dem.* τὸ πλεονέκτημα· sordes et avaritia, αἰσχροκέρδεια καὶ πλεονεξία· opum augendarum cupiditas, ἡ τῶ πλεονεκτεῖν ἐπιθυμία, *idem.* venire eo avaritiæ, ἥκειν εἰς τοῦτο τῆς πλεονεξίας, *Isocr.* avaritiæ causa ne ab aris quidem manus abstinere, πλεονεκτήματος ἕνεκα οὐδὲ τῶν ἱερῶν ἀπέχεσθαι, *Dem.* uti avaritia adversus aliquem, χρῆσθαι πλεονεξίᾳ πρός τινα, *id.* ποιεῖσθαι πλεονεξίαν παρά τινος, νεῖ πρός τινα, *Isocr.* non concedere quidquam avaritiæ alicujus, μὴ ἐπιτρέπειν τι τῇ πλεονεξίᾳ τινὸς, *Dem.* coercere alicujus avaritiam, ἐπισχεῖν τινα τῆς πλεονεξίας· omittere, omissam facere avaritiam, παύεσθαι τῆς πλεονεξίας· alienum esse ab avaritia, ἔξω εἶναι τῶν πλεονεκτημάτων, *id.*
Avarus, ὁ πλεονέκτης, ου, *N. T.* πλεονεκτικὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ φιλάργυρος, ου, *Plat.* ὁ καὶ ἡ φιλοχρήματος, ου, *id.* ὁ καὶ ἡ αἰσχροκερδὴς, ὁ καὶ ἡ φειδόλως, ου, *Dem.* ad avaritiam bene paratus, πλεονεκτήσαι εὖ πεφυκὼς, *id.* ξητῶν πλεονεκτεῖν· cujus omnia studia ad avaritiam referuntur, ὁ ἐπὶ τῇ τῶ πλεονεκτεῖν προαιρέσει ζῶν· referens consilia sua ad avaritiam, ἐξετάζων τὰς λογισμὰς πρὸς πλεονεξίαν· μηδὲν ἀλλὸ σκοπῶν, πλὴν ὅτως πλέον ἔχει, *id.*
Auceps, ὁ ὀρνιθοθήρας, *Plut.* ὁ ὀρνιθευτὴς, *Æl.* verborum, λεξιδίων θηρήτωρ, *Dem.* ὁ ἐξευτὴς, *Bion.*
Auctarium, ἡ προσθήκη, *Plat.* τὸ ἐπίμετρον, *Theocr.* τὸ ἐπίδλημα, ατος, *N. T.* auctarium addo, ἐξ ἐπιμέτρου προσίθημι, *Galen.* ἐπιμετρέω, *Lucian.*
Auctio, ἡ αὔξησις, *Athen.* i. e. venditio publica, ἡ δημοσιρασία, ἡ ἀποκήρυξις, ἡ περᾶσις, *Lucian.* auctionem facere bonorum alicujus, κηρύττειν τὰ τινος, *Plut.* bonorum paternorum, κηρύττειν τὰ πατρῶα, *id.* alicujus, ἀποκηρύττειν τι, *Lucian.*
Auctionor, λαφυροπωλέω, bona, τὰ ὑπάρχοντα, *Athen.* omnem prædam, πᾶσαν τὴν λείαν, *Polyb.* ἀποκηρύττω τὰ πατρῶα.
Auctor, ὁ αὔξων, οντος, *Isocr.* i. e. suasor, causa, αἰτιος, studii alicujus, ἐπιμελείας τινὸς, *Isocr.* tibi sum hujus rei, αἴτιος τούτε σοί εἰμι, *Isocr.* αἴτιος τούτε σοι γίνομαι, *Dem.* tibi non sum hujus, ἀναίτιος τούτε σοί εἰμι, *Plat.* qui non est auctor malorum, ἀναίτιος τῶν κακῶν. *Plut.* auctorem se præbere alicujus rei, ὑποσημαίνειν τι, *Plat.* libri, ὁ συγγραφεὺς, ἑως· auctore carens, ὁ καὶ ἡ ἀδέσποτος, ου· fama, φήμη, *Plut.* sic ἐπίγραμμα ἀδέσποτον, cujus auctor incertus est.
Auctoramentum, τὸ ἐπίκειρον, *Plat.*
Auctoritas, τὸ ἀξίωμα, τὸ κῦρος, ἡ ἀξιοπιστία· vir magnæ auctoritatis, ἀνὴρ ἀξιώματος μεγάλε, *Plut.* ἡ ἐξουσία, ας· auctoritatem consequi, λαβεῖν ἐξουσίαν, *Dem.* ἡ αὐθεντία, ας, *Basil.* auctoritate mea probo, αὐθεντῶ, *id.* auctoritatem mihi in aliquem sumo, αὐθεντέω τινὸς. *N. T.* auctoritate polleo, εὐημερέω, *Æschin.* auctoritate aliquem supero, κατυπημερέω τινός.
Auctoro, περιποιέομαι, aliquem, τινὰ, *Thuc.*
Auctus, idem quod *Auctio.*
Aucupium, ἡ ὀρνιθοθήρα· ars aucupii, ἡ ὀρνιθοθηευτικὴ, ῆς, *Plat.*
Aucupor, ὀρνιθοθηράω, *Poll.* θηρεύω, *Isocr.* tempus, θηρεύω χρόνον, *Plat.* levissimam quamque occasionem aliquem occidendi, εὐκόμοι προσδάττως ὁλίγε λαβεῖσθαι εἰς τὸ ἀποσκευάσασθαί τινα, *Herodian.* ἰξεύω.
Audacia, ἡ τόλμα, ης, *Demosth.* τὸ θράσος, εος, *id.* ἡ θρασύτης, ητος, *Isocr.* εὐτολμία, *Plut.* audacia et confidentia, τόλμα καὶ θρασύτης, *Dem.* audacia et impudentia, τόλμα καὶ ἀναισχυντία, θράσος καὶ ἀναιδεία, *id.* eo venire audaciæ, ut, εἰς τοσοῦτο ἥκειν τόλμης, ὥστε· εἰς τοῦτο θράσους ἀφικνεῖσθαι, ὥστε· εἰς τοσαύτην ὑπερβολὴν τόλμης ἐλθεῖν, ὥστε, *id.* pari audacia uti, ἴσαις τόλμαις χαρέχειν, *Isocr.* sumere aliquam audaciam, λαβεῖν τινα τόλμαν, *Dem.* habere audaciam, ἔχειν τόλμαν, *Isocr.* præstare audacia cæteris, ὑπερφέρειν τόλμη ἄλλως, *Dem.* eripere alicui audaciam, παραιρεῖσθαι τὴν θρασύτητά τινί, *id.*
Audaciter, vel, quod idem est,
Audacter, τολμηρῶς, *Thuc.* θρασέως, *Dem.* θρασύτερον, *id.* θαρσαλέως, *Isocr.* θαῤῥαλέως, *id.* φιλοκινδύνως, *id.*
Audacule, *adv.* τολμηρότερον, *N. T.*
Audaculus, τολμηρότερος, έρα, έρον, ὁ παράτολμος.
Audax, τολμηρὸς, ρὰ, ρὸν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ προτετης, έος, *id.* θρασὺς, εῖα, ὺ, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ φιλοκίνδυνος, ου, *Dem.* ὁ καὶ ἡ εὐτολμος, ου, *Herodian.* audax et promptus, τολμησαί τε ἅμα καὶ θρᾶσαι πεφυκὼς, *id.* nemo tam audax erit, aut deploratæ fidei homo, οὐδεὶς οὕτω τολμηρὸς ἔσαι, οὐδ' ἀτονευνομένως ἀνθρωπος, *Dem.* cum audacia, audacter, μετὰ θρασύτητος, *Isocr.* audacia alios superans, τόλμη ἄλλως ὑπερφέρων, *Dem.* reudere aliquem audacem, ἐμβάλλειν τινὶ θάρσος, *Herodian.* homo audax, ὁ τολμητὴς, ου, *Thuc.* facinus audax, τὸ τόλμημα, ατος, *id.* παράβολον ἔργον, *Polyb.* nimium audax, ὁ καὶ ἡ παράτολμος, ου, *Plut.*
Audens, θαῤῥαλέος, έα, έον, *Xenoph.* Confer antecedens *Audax.*
Audenter. Confer *Audacter.*
Audeo, τολμάω, *Dem.* θρασέω, *Xen.* θαῤῥέω, *Isocr.* θρασύνομαι, *Dem.* audeo videre, τολμάω βλέπειν, *id.* cum periculo audere aliquid bonum, μετὰ κινδύνων τολμᾶν τι ἀγαθὸν, *Thuc.* audere iter suscipere, θαρσεῖν τὴν ὁδὸν, *Synes.* audere pugnam suscipere, θαρσεῖν πρὸς μάχην· audeo tibi committere arcanum, θαῤῥῶ σοι τὸ ἀπόῤῥητον, *Chrys.* contra aliquid, καταθαῤῥέω τινὸς, *Herodian.*
Audientia, ἡ ἀκρόασις, *Æschin.* audientiam facio, ποιέω σιωπὴν, *Xenoph.*
Audio, ἀκούω, aliquid ab aliquo, vel ex aliquo, τι ἔκ τινος, *Isocr.* aliquid ex senioribus, τι παρὰ πρεσβυτέρων, *Dem.* aliquem accusare sive accusantem, ἀκροώμοί τινος κατηγορέντος· aliquem, ut præceptorem, διακούω τινὸς, *Plut.* sermones magicos, διακούω λόγων μαγικῶν, *id.* aliquam docentem aliquid, διακούω τί τινος, *Plat.* aliquem, τινὸς, vel aliquid, τὶ, vel etiam τινὸς, *Dem.* ἀκούω, vel ἀκροάομαι, libenter, ἀσμένως· benigne, εὐνοϊκῶς· tacite, σιγῇ· libentissime, ἡδίστα· invite, ἀηδῶς· fastidiose, δυσκόλως· cum horrore et gemens et demisso in terram capite, πεφρικὼς καὶ στένων καὶ εἰς τὴν γῆν κύπτων· cum invidia, φθόνῳ· alieniore animo, ἀλλοτριότερον· iniquioribus auribus, δυσχερέστερον, &c. *Dem.* bene, i. e. laudor, ἀκούω καλῶς· male, i. e. vituperor ab aliquo, ἀκούω κακῶς ὑπό τινος, νεῖ παρά τινος. *Plut. Plat. Thuc.* *nominor, dicor*, audio vir bonus, ἀκούω ἀνὴρ ἀγαθὸς, *Theocr.* Argivi audiunt primi esse, Ἀργεῖοι ἀκούουσι πρῶτοι εἶναι, *Herod.*
Auditio, ἡ ἀκοὴ, *Thuc.* ἡ ἀκρόασις, *Æsch.*
Auditiuncula, τὸ ἀκροαμάτιον.

Auditor, ὁ ἀκουστὴς, οῦ, *Isocr.* ὁ ἀκροατὴς, οῦ, *Dem.* ὁ ἀκέων, *id.* ὁ ἀκροώμενος, *Isocr.* benignus, εὐμενῶς ἔχων, *Dem.* gratiosissimus, χαριέστατος, *Isocr.* morosus, δύσκολος, *id.* nancisci auditores benevolos, τυχεῖν ἀκροατῶν εὐμενῶς ἐχόντων, *Dem.* præbere se auditorem æquum, παρέχειν αὐτὸν ἀκροατὴν ἴσον· non abuti benignitate auditorum, χρῆσθαι συμμετριώτερον τῇ δυνάμει τῶν ἀκουόντων, *id.* delectare auditores orationis alicujus, τέρπειν τὰς ἀκούοντας λόγον τινὸς, *Isocr.* demulcere auditores, Ψυχαγωγεῖν τὰς ἀκροωμένας, *id.* fastidium parere auditoribus, ὄχλον παρέχειν τοῖς ἀκούσιν, *id.* ἀλγεῖν ποιεῖν τὰς ἀκούοντας, *Dem.*

Auditorium, τὸ ἀκροατήριον, υ, *Plut.*

Auditus, ἠκουσμένος, ένη, ένον· afferre rem auditam, προτυθῆναι ἀκοὴν, *Dem.* testari rem auditam, μαρτυρεῖν τὴν ἀκοὴν, *id.*

Auditus, ûs, ἡ ἀκοὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἀκρόασις, *Isocr.* facilis, ἡ εὐηκοΐα· hebes sive difficilis, ἡ δυσηκοΐα, *Hippocr.* gravis, ἡ βαρυηκοΐα, *id.* acutus, ἡ ὀξυηκοΐα, ας· auditu jucundus, ἀκοῦαι ἡδύς· aliquid scire, διὰ τῆς ἀκοῆς ἔχειν ἐπιστήμην τινὸς, *Isocr.* perceptibilis, ἀκουστὸς, ἡ, όν, *id.* non indignus, ἄξ ἀπόξιος ἀκούειν, *Plat.*

Ave, χαῖρε. domine, ὦ δέσποτα, *Xenoph.*

Aveho, ἀπάγω, *Aristot.*

Avellana, τὸ λεπτοκάρυον, vel τὸ λεπτὸν κάρυον, *Diosc.*

Avello, ἀποτίλλω, aliquid, τὶ, *Plut.* ἀποσπάω, aliquem ab aliqua re, τινὰ τινος, *id.* τινὰ ἀπό τινος, *Xen.* ἀποσύρω.

Avena, ἀκρόστελος, ου, *Diosc.*

Aveo, ἐφίεμαι, *Dem.* aliquid, γλίχομαί τινος, *Isocr.* ἐπιθυμέω τινὸς, *Dem.* ποθέω τινὸς, *Isocr.* Vide *Cupio*, item *Desidero.*

Avernalis, ὁ καὶ ἡ ἀόρνειος, ου.

Avernus, ὁ ἄορνος, ου.

Averruncо, ἀποτρέπω. Vide *Averto.*

Aversabilis, ὁ καὶ ἡ ἀποστρέπτιος, ου, *Plato.*

Aversatio, ἡ ἀποστροφὴ, ῆς, *Themist.*

Aversio, ἡ ἀποστροπὴ, ῆς, *Plat.* ἡ ἀποστροφὴ, ῆς, *Themist.*

Aversor, ἀποστρέφομαι, aliquem, τινὰ, *Galen.* deprecationem alicujus, ἀποτρέπεσθαι τὴν δέησίν τινος, *Plut.* ἀποτροπιάζομαι, *Synes.*

Aversor, oris, ὁ ἀποστρεπτὴς, οῦ, malorum, ὁ ἀποτρόπαιος, Jupiter averruncator, Ζεὺς ἀποτρόπαιος, *Luc.* ὁ ἀπότροπος, ου, *Plat.*

Aversus, ἀπεστραμμένος. ένη, ένον, ὁ καὶ ἡ ἀπόστροφος, a Deo, τῷ Θεῷ, *Synes.*

Averto, ἀποτρέπω, aliquem ab aliquo, τινά τινος, *Plut.* aliquid, ἀποστρέψαι τι, *Lucian.* oculos et in terram despecto, ἀποστρέφομαι καὶ κάτω βλέπω, *Herodian.* me, i. e. avertor, pedem averto ab aliquo, ἀποτρέπομαί τινος, *idem.* quod dii avertant! ὁ μηδεὶς τοιήσιε θεὸν, *Dio.* invidiam ab aliquo, ἀπελαύνω φθόνον τινός, *Æl.*

Aufero, ἀποφέρω, ἀφαιρέομαι, alicui aliquid, τινός τι, *Xen.* τί τι, *Plut.* τινί τι, *Isocr.* aliquid vi, τί βίᾳ, *Dem.* lucem e mundo, ἐξαιρέομαι τὸ φῶς ἐκ τοῦ κόσμου, *id.* quod auferri non potest, ὁ καὶ ἡ ἀναφαίρετος, *Herod.*

Aufugio, ἀποδιδράσκω, ad aliquem, πρός τινα, *Xenoph.* inde, ἐκεῖθεν, *Lucian.* ἐκεῖθεν διαδιδράσκω, *Isocr.* una ab opere, συναποδιδράσκω ἀπό τοῦ ἔργου, *Herodian.*

Augeo, αὐξάνω, res parvas verbis, τὰ μικρὰ τῶν πραγμάτων τοῖς λόγοις, *Isocr.* honoribus aliquem, τινὰ ταῖς τιμαῖς, *Xen.* famam meam, ἐμὲ, *Isocr.* alicui amorem, ἐπιτείνω τινὶ τὸν ἔρωτα, *Lucian.* rem familiarem, τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν πλείω ποιέω, *Isocr.*

Augesco, αὐξομαι, *Dem.* αὐξάνομαι, *id.* in tantum, ἐπίδοσιν λαμβάνω τοσαύτην, maxime, μεγίστην, &c. *Isocr.* artes augescunt, ἐπιδόσεις γίγνονται τῶν τεχνῶν· virtutes augescunt ex aliqua re, ἐπίδοσις πρὸς τὴν ἀρετήν ἐστιν ἔκ τινος, *id.* res hostium augescunt, τὰ τῶν πολεμίων ἐπιδιδόσι, *Dem.* Confer *Cresco*, item *Incrementum.*

Augmentatio, αὔξησις, εως, *Athen.*

Augmentum, ἡ αὔξη, *Suid.* ἡ αὔξησις, ἡ ἐπίδοσις, *Isocr.*

Augur, ὁ οἰωνοσκόπος, υ, ὁ οἰωνιστὴς, οῦ, *Hesych.* ὁ ὀρνιθοσκόπος. ὁ οἰωνόμαντις.

Auguraculum, τὸ οἰωνοσκοπεῖον, υ, τὸ οἰωνιστήριον, υ.

Auguralis, ε, οἰωνικὸς, ὴ, όν, scientia seu disciplina, ἡ οἰωνικὴ, ῆς, ἡ οἰωνιστικὴ, ῆς, *Plut.*

Auguratio, ἡ οἰωνοσκοπία, ας, ἡ οἰώνισις, εως.

Augurate, οἰωνιστιῶς.

Auguratus, ûs, ἡ οἰωνιστικὴ, ῆς.

Augurium, ὁ οἰωνισμὸς, οῦ, LXX. ὁ οἰωνὸς, οῦ, *Xen.* τὸ οἰώνισμα, *Herodian.* τὸ οἰωνιστήριον, *Xen.* ἡ οἰωνοσκοπία, ἡ ὀρνιθεία, *Suid.*

Auguror, οἰωνίζομαι, aliquid esse alicui incommodum. τί τινι εἶναι ἀνεπιτήδειον, *Xenoph.* casum, τὸ σύμπτωμα, *Aristot.* οἰωνοσκοπέω. μαντεύομαι, *Dem.* κατοιωνίζομαι, *Phalar.* ὀρνιθεύομαι, *Suid.* bene, φήμην ἀγαθὴν ποιέομαι, *Aristot.* φήμην ἀγαθὴν λέγω. *Aristoph.* φήμην ἀγαθὴν μαντεύομαι, *Plat.*

Augusta, æ, cognomen Imperatricum Romanarum, ἡ Σεβαστὴ, ῆς, *Herodian.*

Augustale, τὸ αὐγουστεῖον.

Augustе, σεβασμίως, σεμνῶς.

Augustus, ὁ καὶ ἡ σεβάσμιος, nuptiæ, γάμος, *Herodian.* σεμνὸς, ἡ, όν.

Augustus, cognomen Imperatorum Romanorum, ὁ Σεβαστὸς, οῦ, *Herodian.*

Augustus, *mensis*, ὁ Αὔγουστος, ου, ὁ Βοηδρομιὼν, ῶνος, *Dem.*

Avia, ἡ μάμμη, ης, ἡ μάμμη, ης, *N. T.* quæ matris mater, ἡ τίτθη, ης, *Dem.*

Aviarium, ὁ ὀρνιθὼν, ῶνος, τὸ ὀρνιθοτροφεῖον, τὸ ὀρνιθοκομεῖον.

Aviarius, ὁ ὀρνιθοκόμος.

Avicula, τὸ ὀρνίθιον, LXX. τὸ ὀρνιθάριον, *Plut.*

Avide, ἐπιθυμητικῶς, *Poll.* i. e. avare, πλεονεκτικῶς. *Dem.* φιλοχρημάτως, *Isocr.* ἴδεμ ἐκθύμως.

Aviditas, ἡ ἐπιθυμία, cibi, τοῦ σίτου, *Xen.* τὸ ἐπιθύμημα, ατος, *Plat.* ἡ ἐπιθύμησις, εως, *Aristot.* Confer *Avaritia.*

Avidus, ὁ καὶ ἡ πρόθυμος, υ, alicujus rei, τινὸς, ἐπιθυμητικὸς, ἡ, όν, *Aristot.* i. e. avarus, ὁ πλεονεκτικὸς, ἡ, όν, *Dem.* i. e. lubens, ἄσμενος, ένη, ενον, *id.* lucri, ὁ καὶ ἡ φιλοκερδὴς, ές, *Aristoph.* avidus lucri sum, φιλοκερδέω, *Xen.* belli, ὁ καὶ ἡ φιλοπόλεμος· cædis, φιλαίματος.

Avis, ὁ καὶ ἡ ὄρνις, ιθος, *Dem.* τὸ ὄρνεον, υ, *Plut.* major, ὁ οἰωνὸς, οῦ, *id.*

Avitus, παππῶος, ώα, ῶον, cui avita et paterna gloria est, ᾧ παππῶα καὶ πατρῴα δόξα ὑπάρχει, *Dem.* i. e. a majoribus acceptus, προγονικὸς, ὴ, όν, gloria, κλέος, *Herodian.*

Avius, ὁ καὶ ἡ ἄβατος, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἄνοδος, *Xen.* ἀδιέξοδος.

Aula, ἡ αὐλὴ, ῆς, *Athen.* regia, τὸ βασίλειον, *Dem.* ἡ αὐλὴ βασίλειος, *Herodian.* aulæ princeps, ὁ αὐλάρχης, ου, LXX.

Aulæum, τὸ αὐλαίον, *Plut.* τὸ καταπέτασμα, *Philo.* τὸ περιπέτασμα, *Plut.*

Aulicus, αὐλικὸς, ὴ, όν, adulator, κόλαξ, *Plut.* famulitium, οἱ ἐπὶ αὐλῆς οἰκέται, *Herodian.*

Avocamentum, ἡ διαγωγὴ, ῆς, τὸ ἀπόκλημα.

Avocatio, ἡ ἀποστροπὴ, *Plat.* ἡ ἀποστροφὴ, *Themist.*

Avoco, ἀποκαλέω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.* ἀποστρέπω, aliquem ab aliquo, τινά τινος, *Isocr.* τινὰ ἀπό τινος, *Thuc.*

Avolo, ἀφίσταμαι, *Lucian.*

Aura, ἡ αὔρα, vel αὖρα, *Aristot.* adflat, εἰσπνέει, *Aristoph.* fert, φέρει, *Xen.* aura perflari, αὔραις διαπνεισθαι· auram captare, αὔραν ψηφεύειν, *id.* auram hominum captans, ὁ καὶ ἡ ἀνθρωπάρεσκος, υ, *N. T.*

Auramentum, seu vas aureum, τὸ χρύσωμα, ατος, *Athen.* ὁ χρυσὸς, οῦ, *id.*

Auraria, sc. officina, τὸ χρυσωγεῖον, υ.

Aurarius, χρύσιος, *contr.* χρυσοῦς, ῆ, οῦν. Confer *Aureus.*

Aurarius, aurifex, sive aurifusor, ὁ χρυσόχοος, *Dem.* ars aurarii, ἡ χρυσοχοϊκὴ, sc. τέχνη· officina ejusdem, τὸ χρυσοχοεῖον, *id.* aurarius sum, aurum fundo, χρυσοχοέω, *Dinarch.* Confer *Aurifex.*

Aurata, *piscis*, ὁ καὶ ἡ χρύσοφρυς.

Auratura, ἡ χρύσωσις, εως, *Plut.*

Auratus, πεχρυσωμένος, ένη, ένον, statuæ, εἰδωλα, πεχρυσωμένα, *Athen.* ὁ καὶ ἡ ἐτίχρυσος, υ, ornatus, κόσμος, *Plat.* ἐγχρυσος, χρυσωτός.

Aureolus, ι. e. auri colorem referens, ὁ χρυσίτης, υ, *fem.* ἡ χρυσῖτις. ίδος, arena aureola, ψάμμος χρυσιτις, *Herodot.*

Aureus, χρυσοῦς, ῆ, οῦν, aurea corona, στέφανος, *Dem.*

Aurichalcum, ὁ ὀρείχαλκος, υ, *Plat.*

Auricula, τὸ ὠτίον, *Luc.* τὸ λοβίον, *Dem.*

Auricularis, ε, ὠτιτὸς, ὴ, όν, *Galen.*

Aurifaber, idem quod *Aurifex.*

Aurifex, ὁ χρυσεργὸς, οῦ, LXX. ὁ χρυσοποιὸς, *Lucian.* ὁ χρυσοχόος, quod tamen proprie *Aurifusorem*, notat. Vide *Aurarius.*

Aurificina, τὸ χρυσοχοεῖον. *Gl. V.*

Aurifodina, τὸ χρυσωρυχεῖον, υ, *Strabo.*

Auriga, ὁ ἡνίοχος, *Xen.* ὁ ἁρματηλάτης.

Aurigarius, ὁ ἁρματοποιὸς, υ, *Hesych.* sum aurigarius, ἁρματοποιεω, *Poll.*

Aurigatio, ἡ ἡνιόχησις, *Philo.* ἡ ἡνιοχεία, *Herod.* ἡ ἁρματηλασία, *Luc.*

Aurigo, inis, ὁ ἵππτερος, *Hipp.* aurigine laborans, ὁ καὶ ἡ ἱκτερώδης· aurigini similis, ὁ καὶ ἡ ἱκτερώδης, ες, *id.* aurigine laboro, ἱκτερίαμαι, *Diosc.* aurigine tentor, ἱκτερούμαι, *Hipp.*

Aurigor, ἡνιοχέω, *Herodian.* ἡνιοχεύω, *Athen.*

Auripigmentum, τὸ ἀρσενικὸν, *Diosc.*

Auris, τὸ ἓς, *Dem.* ἡ ἀκοὴ, seu potius aures, αἱ ἀκοαὶ, ῶν, *Lucian.* aures alicui obtundere dicendo, τὰς ὦτά τινος ἐκπλήθειν λόγων, *id.* corrumpere aures alicujus, διαφθείρειν τὰ ὦτά τινος, *id.* mederi auribus aliquorum, ἰᾶσασθαι τὰ ὦτά τινων, *id.* aures eruditas habere, ἔχειν ὦτα πεπαιδευμένα, *Ælian.* obturare aures, ne, ἀποφράττειν τὰς ἀκοὰς, μὴ, *Lucian.* obrepere auribus alicujus, κλέπτειν τὰς ἀκοὰς τινος, *Æschin.* aures arrigere, ἀνορθιάζειν τὰ ὦτα, *Philo.* aures pascere, ἐσιᾶν τὸ μάλα τὰς ἀκοὰς, *Æl.* aures permulcere, τὴν ἀκοὴν καταψηλάειν, *Greg.* auribus egere, τῆς ἀκοῆς ἐπιδεισθαι, *Plat.* auribus percipere, ἐνωτίζεσθαι, *N T.* aure truncatus, ὁ καὶ ἡ ὠτότμητος, υ, LXX. aurium dolor, ἡ ὠταλγία, ας, *Diosc.* aurium dolore laboro, ὠταλγέω, *id.* ὠταλγιάω, *id.* laborans, ὠταλγικὸς, ὴ, όν· aurium sordes, ἡ κυψέλη, ης, *Alex. Aphrod.*

Auriscalpium, ἡ ὠτόξυφις, ίδος, *Plat. Com.*

Auritus, ὠτεῖς, ὄεσσα, όεν, *Hom.*

Auro. Vide *Inauro.*

Aurora, ἡ ἕως, ω, *Thuc.* ἡ ἠώς, simul cum aurora, ἅμα, ἕῳ, *id.* auroræ tempore, statim ab aurora, ἐωθεν, *Xenoph.* ante auroram, πρὸ τῆς, ἕω, *Herodian.*

Aurum, ὁ χρυσὸς, τὸ χρύσιον.

Auscultatio, ἡ ἀκρόασις, *Dem.* ἡ ἀκοὴ, *Isocr.* ἡ ἐυπείθεια· non auscultatione tantum, sed et memoria dignum, ἄξ ἀκοῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ μνήμης ἄξιον, *Dem.*

Auscultator, ὁ ἀκροατὴς, οῦ. Confer *Auditor.*

Ausculto, ἀκροάομαι, *Dem.* Confer *Audio*; i. e. obedio, προσέχω, alicui, τινὶ, *Dem.*

Ausim, τολμώην.

Auspex, idem quod *Augur.*

Auspicato, εἰς καλὸν, *Plat.* ἐς καλὸν, *Xen.* αἰσίως.

Auspicatus, a, um, ὁ καὶ ἡ αἴσιος, ου, fulgura auspicata, ἀστραπαὶ αἴσιοι. *Xen.* aves auspicatæ, ὄρνιθες αἴσιοι. *Plut.*

Auspicium, idem quod *Augurium.*

Auspicor, οἰωνοσκοπέω, ὀρνιθοσκοπέω, LXX. i. e. inchoo, aggredior, ἐνάρχομαι, sermonem, τὸν λόγον, *Plut.* καταρχω τὸν λόγον, *Plat.* pæanem, ἐξάρχω παιᾶνα, *Xenoph.* ἐξάρχομαι παιᾶνα, *id.* pugnam, κατάρχομαι τῆς μάχης, *Polyb.* bellum, κατάρχω τῷ πολέμῳ, *Plut.* artem, ἐνάρχομαι τέχνης, *Lucian.* Confer *Incipio.*

Auster, ὁ νότος, ου, *Aristot.*

Austere, αὐστηρῶς, χαλεπῶς, *Dem.*

Austeritas, ἡ αὐστηρότης, ητος, *Dion.* ἡ σεμνότης.

Austerus, a, um, αὐστηρὸς, ὰ, όν, vinum, οἶνος, *Diosc.* ut homo, σκυθρωπὸς, ὴ, όν, *Isocr.* σκυθρωπιάζων, οντος, *Dem.* σκληρὸς, ρὰ, ρὸν, *Plut.*

Australis, ε, νότιος, ία, ιον, *Arist.* mare, Θάλασσα, *Herodot.* australe cœli latus, τὰ νότια, australis sive austrinus flatus, ἡ νοτία, sc. πνοή.

Austrinus, idem quod *Australis.*

Ausum, τὸ τόλμημα, ατος, *Thuc.*

Aut, ἢ. aut desistendum est, aut nemo culpandus, ἢ παυστέον, ἢ μηδένα αἰτιατέον. *Dem.* quomodo quis aut firmiorem aut justiorem rempublicam inveniret? πῶς ἄν τις ἢ βεβαιοτέραν ἢ δικαιοτέραν, πολιτείαν εὕροι; *id.*

Autem, δὲ, dignos quidem laude honorare, delinquentes autem punire, τοὺς μὲν ἀξίους ἐπαίνου τιμᾶν, τοὺς δὲ ἀδικοῦντας κολάζειν, *Dem.* Deum quidem time, parentes autem honora, amicos reverere, legibus obtempera, τὸν μὲν Θεὸν φόβου, τοὺς δὲ γονεῖς τίμα, τοὺς δὲ φίλους αἰσχύνε, τοῖς δὲ νόμοις πείθε, *Isocr.* Vita brevis, ars autem longa, ὁ βίος βραχὺς, ἡ δὲ τέχνη μακρὴ, *Hipp.*

Authenticus, αὐθεντικὸς, ἡ, όν.

Autodidactus, ὁ καὶ ἡ αὐτοδίδακτος, *Xen.*

Autographum, τὸ αὐτόγραφον, ου, *Plut.*

Automatum, τὸ αὐτόματον, ου.

Automatus, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁν.

Autumnus, ὁ ὀπωρινὸς, ἡ, όν.

Autumnus, ἡ ὀπώρα, ας, *Xen.*

Autumo, νομίζω, *Dem.* οἶμαι seu οἴομαι. Confer *Existimo.*

Avulsio, ἡ ἀπόσπασις.

Avulsus, ἀποσπασθεὶς, εἶσα, ὲν, ἀπεσπασμένος, ένη, ένον· avulsa pars, τὸ ἀπόσπασμα· particula avulsa, τὰ ἀποσπασμάτιον.

Avunculus, ὁ μητράδελφος, ὁ τῆς μητρὸς ἀδελφὸς, *Dem.* ὁ πρὸς μητρὸς θεῖος.

Avus, ὁ πάππος, *Dem.* avus paternus, πάππος ὁ πρὸς πατρός· avus maternus, πάππος ὁ πρὸς μητρὸς, *id.*

Auxiliaris, ε, βοηθητικὸς, ἡ, όν, *Aristot.* ἐπικουρικὸς, ἡ, όν, *Thuc.* hinc auxiliares copiæ, τὸ ἐπικουρικὸν, ὑ, *id.*

Auxiliarius, ὁ σύμμαχος, *Dem.* ὁ βοηθὸς, *id.* socii et adjutores, σύμμαχοι καὶ βοηθοὶ, *id.* Confer *Socius* et sequens.

Auxiliator, ὁ βοηθὸς, ὦ, *Dem.* ὁ βοηθῶν, *id.* ὁ ἐπίκουρος, *Isocr.* in pugna sive certamine, ὁ σύμμαχος, *Xen.* ὁ συναγωνιστὴς, *Isocr.* ὁ συναγωνιζόμενος, ου, *id.* quærere sibi auxiliatore, ζητεῖν αὐτῷ βοηθὸν, *Dem.* assumere aliquem auxiliatorem, λαμβάνειν τινὰ συναγωνιστὴν, *Isocr.* habere aliquem auxiliatorem, ἔχειν τινὰ συναγωνιστὴν, *id.* Confer *Adjutor.*

Auxiliatrix, ἡ βοηθοῦσα, ἡ σύμμαχος, ἡ ἐπίκουρος, ου.

Auxilior, βοηθέω, *Dem.* ἐπικουρέω, *Isocr.* συναγωνίζομαι, *Dem.* omnibus viribus auxiliari, παντὶ σθένει, κατὰ τὸ δυνατὸν, βοηθεῖν, *Dem.* auxiliari alicui adversus hostes, βοηθεῖν τινι πρὸς τοὺς πολεμίους, *id.* prompte auxiliari alicui, προθύμως βοηθεῖν τινι, *id.* προθύμως συμπολεμεῖν τινι, *id.* προθύμως συναγωνίζεσθαι, *id.* ἑτοίμως βοηθεῖν, *Isocr.* segniter auxiliari, ἀκνηρῶς βοηθεῖν. Venio vobis auxiliaturus, ἔρχομαι ὑμῖν ἐπικουρῶν, *Xen. Dem.* Confer sequens.

Auxilium, ἡ βοηθεία, *Dem.* τὸ βοήθημα, *Aristot.* ἡ ἐπικουρία, *Thuc.* numerus auxiliorum missorum, ἀριθμὸς τῶν βοηθιῶν, *Dem.* auxilium inane fieri alicui, ματαίαν τινὶ γίγνεσθαι βοήθειαν, *idem.* arcessere ab aliquo, μεταπέμπεσθαι βοήθειαν παρά τινος, *Isocr.* polliceri alicui, ἐπαγγέλλεσθαί τινι βοήθειαν, *Dem.* exspectare alicunde, προσδοκεῖν ἐξειν τοθὲν βοήθειαν, *Isocr.* decernere, ψηφίσασθαι βοήθειαν, *Dem.* mittere aliquo, πέμπειν βοήθειαν εἰς τόπον τινὰ, *id.* ferre, ποιεῖσθαι βοήθειαν, *Isocr.* ποιεῖσθαι ἐπικουρίαν, *Thuc.* impedire, κωλύειν τὴν βοήθειάν τινος, *Dem.* auxiliis egere, δεῖσθαι βοηθείας, *id.* uti, χρῆσθαι βοηθείαις, *id.* auxilio alicui venire, ὁρμᾶσθαι βοήθον τινι, *Xen.* βοηθικὸν εἶναί τι, *Aristot.*

Axilla, ἡ μασχάλη, *Xen.* ἡ μασχαλίς.

Axioma, τὸ ἀξίωμα, ατος.

Axiomaticus, ἀξιωματικὸς, ἡ, όν, *Dion. Hal.*

Axis, ὁ ἄξων, ονος, currus, *Xen.* mundi, τὸ κόσμου, *Arist.*

Axungia, ὑπὸν στέαρ.

B

Babæ! βαβαὶ, babæ! felicitatem, βαβαὶ τῆς εὐδαιμονίας. Babæ, dicebam ego, &c. βαβαὶ ἦν δ' ἐγὼ, *Plato.*

Bacca, fructus, τὸ ἀκρόδρυον· bacca juniperi, item cedri, ἡ ἀρκτεύθις, ίδος, *Diosc.* lauri, ἡ δαφνὶς, ίδος, *Theophr.* margarita, ὁ μαργαρίτης, *Ælian.* κόκκος.

Bacchabundus, βακχεύων, ουσα, ον.

Bacchanalia, τὰ βακχεύματα, ων, *Plut.* τὰ Διονύσια, ων, *id.* agitare, ἄγειν Διονύσια, διονυσιάζειν, *Athen.* πομπεύειν τῷ Διονύσῳ. *Apocryph.*

Bacchans, βακχεύων, ὁ καὶ ἡ παράβακχος.

Bacchar, ἡ βάκχαρις, εως. *Diosc.*

Bacchatio, ἡ βακχεία. *Plut.*

Bacchor, βακχεύω. *Plato.*

Bacchicus, βακχικὸς, ἡ, όν, Διονύσιος, ία, ιον, bacchica dona, Διονύσια δῶρα, *Athen.* Διονυσιακὸς, ἡ, όν, bacchici chori, Διονυσιακοὶ χόροι, *id.*

Bacchus, ὁ Βάκχος, ου, ὁ Διόνυσος, ου.

Baccula, τὸ ἀκρόδρυάριον, ου.

Bacillus, τὸ βακτηρίδιον, ου. ἡ ῥαπὶς, ίδος.

Baculus, ἡ βακτηρία, *Plut.* senilis, quo senes innituntur, βακτηρία γεροντικὴ, *Theophr.* τὸ βακτήριον, ου, *Aristoph.* τὸ βάκτρον, ἡ ῥάβδος, ου, *Xen.* baculo innitor senum more, βακτηρεύω πρεσβυτικῶς, *Nax.*

Bajulo, βαστάζω, senem humeris, γέροντα ἐπὶ τῶν ὤμων, *Arist.* ἀγκαλιδοφορέω, *Paus.*

Bajulus, ὁ βαστάζων, ὁ φορτοβαστάκτης. *Suid.* ὁ ἀγκαλιδοφόρος, ου, *Poll.* ὁ φορτηγὸς, ὁ νωτοφόρος.

Balæna, ἡ φάλαινα, ης. τὸ κῆτος, εος, *Athen.*

Balanus, ἡ βάλανος, *Diosc.*

Balatus, τὸ βλήχημα, ἡ βληχὴ, *Æschyl.*

Balbe, τραυλῶς, βλαισῶς.

Balbus, τραυλὸς, ἡ, όν, *Plut.* ψελλὸς, ἡ, όν, *id.* βλαισὸς, ἡ, όν, *Hippocr.* ὁ καὶ ἡ μογιλάλος, *N. T.* ἰσχνόφωνος. *Aristot.*

Balbuties, ἡ τραυλότης, ητος, *Plut.* ὁ τραυλισμὸς, οῦ, ἡ ψελλότης, ητος, *Aristot.* ὁ ψελλισμὸς, οῦ, *id.*

Balbutio, τραυλίζω. *Aristoph.* ψελλίζω, *Aristot.* ψελλίζομαι, *Plut.* βατταρίζω, *Lucian.*

Ballista, ἡ βάλλιστρα, ας.

Balneator, ὁ βαλανεὺς, *Plato.* ὁ βαλανεῖτης, *Suid.* ὁ βαλανιώτης, *id.*

Balneatrix, ἡ βαλανὶς, ίδος, ἡ βαλάνισσα, ης.

Balneo, i. e. lavo, νίπτω, *Athen.* λούω, *Lucian.* περὶ λουτρὸν ἔχω, *Herodian.*

Balneolum, τὸ βαλανίδιον.

Balneum, τὸ βαλανεῖον. *Dem.* τὸ λουτρὸν, οῦ, *Plut.* ὁ πλυνὸς, *Hom.* perferre aliquem in balneum, et abluere, ἐνεγκεῖν τινα εἰς βαλανεῖον, καὶ περιπλύνειν, *Dem.* perferri in balneum, vel ex balneo, φέρεσθαι εἰς βαλανεῖον. vel ἐκ βαλανείου, *id.* lavare solitus in balneo, λοῦσθαι εἰωθὼς ἐν βαλανείῳ. *id.* uti balneo, χρῆσθαι βαλανείου, *Ælian.* χρῆσθαι λουτρῷ, *Herod.* ad balneum procedere, ἐπὶ λουτρὸν προσέρχεσθαι, *id.* locus balnei, ὁ λουτρὼν, ῶνος, *Xen.*

Balo, sc. ut ovis, vel capra, βληχάομαι, *Aristoph.*

Balsamum, τὸ βάλσαμον. *Theophr.* fructus balsami, τὸ καρπόβάλσαμον, *Diosc.* frutex balsami, τὸ ὑλοβάλσαμον. *id.* succus balsami, τὸ ὀποβάλσαμον, *id.*

Balteolus, τὸ ζώνιον, ου, *Poll.*

Balteus, ὁ ζωστὴρ, ῆρος, aureus, χρυσᾶς, *Herodot.* balteum solvere, ζωστῆρα λύειν, *Dem. Phal.* τὸ ζῶμα, ατος, *Eustath.* ἡ ζώνη.

Baptisma, τὸ βάπτισμα, *N. T.* ὁ βαπτισμὸς, *ibid.*

Baptismus, idem quod *Baptisma.*

Baptista, ὁ βαπτιστὴς, οῦ, *N. T.*

Baptisterium, τὸ βαπτιστήριον.

Baptizo, βαπτίζω, aliquem, τινὰ, *N. T.*

Barathrum, τὸ βάραθρον, ου, *Xen.* præcipitare aliquem in barathrum, ἐμβάλλειν τινὰ εἰς βάραθρον, *id.* barathro similis, ὁ καὶ ἡ βαραθρώδης, *Plut.*

Barba, ὁ πώγων, ωνος, *Plut.* ἡ ὑπήνη, *id.* τὸ γένειον. *Pausan.* barba hirci, πώγων τράγου, *Athen.* barbatus, ὁ πωγωνίας, ου, *Suid.* habens barbam densam et hispidam, ὁ δασυπώγων, ωνος, *Aristoph.* raram, ὁ σπανοπώγων, ωνος, *Poll.* nullam, ὁ ἀπώγων, ωνος, ὁ ἀγένειος, ου promissam; ὁ μακροπώγων, ωνος· hircinam, ὁ τραγοπώγων, ωνος· æneam sive rufam, ὁ χαλκοπώγων, ωνος, *Plut.* barbam alo, πωγωνοτροφῶ, *Plut.* barbam vello, τὸ γενείῳ τίλλω, *Dion.* barbam gesto, γενειάω, *Arist.* barbam emittere incipio, γενειάσκω, *Xen.*

Barbare, βαρβαρισὶ, *Plut.* barbare loquor, βαρβαρίζω, id.

Barbaricus, βαρβαρικὸς, ἡ, όν, ὁ καὶ ἡ βάρβαρος, ου, bellum, πόλεμος, *Thuc.* lingua, γλῶσσα, *Sophocl.*

Barbaries, in sermone, ἡ βαρβαροστομία, *Strabo.*

Barbarismus, ὁ βαρβαρισμὸς, *Eustath.*

Barbarus, ὁ καὶ ἡ βάρβαρος, *Plut.* barbarum reddo, vel barbaris subjicio, βαρβαρόω, ἐκβαρβαρόω, *Isocr.* barbarus fio, βαρβαρόομαι· barbaris faveo, βαρβαρίζω, *Xen.* terbarbarus, ὁ καὶ ἡ τριβάρβαρος, *Plut.*

Barbatus, ὁ γνησιάπης, ου, *Lucian.* ὁ σαγωνίας, ἡ γνησιότης, ίδος, *Athen.* barbatus sum, γνησιάω. *Aristot.*

Barbitus, ὁ vel ἡ βάρβιτος, τὸ βάρβιτον· barbito cano, βαρβιτίζω, *Poll.*

Barbula, τὸ πωγώνιον, ου.

Barbus, ἡ τρίγλα, ης.

Bardus, ὁ, ἡ, τὸ βλαξ, κὸς, *Xen.* Confer *Stupidus.*

Barritus, ὑὸς, τὸ τῶ ἐλέφαντος βρύχημα.

Barrus, ὁ ἐλέφας, αντος, *Aristot.*

Basiatio, τὸ φίλημα, ατος, *Lucian.*

Basiator, ὁ φιλητὴς, οῦ.

Basilica, ἡ βασιλικὴ, τὸ βασίλειον.

Basiliscus, ὁ βασιλίσκος, ου.

Basio, φιλέω, *Athen.* φιλέω τῷ στόματι, *Xen.* Confer *Osculor.*

Basis, ἡ βάσις, εως. Confer *Fundamentum.*

Basium, τὸ φίλημα. Confer *Osculum.*

Batillum, τὸ πύραυνον, ὁ πύραυνος, *Benz.*

Batuo, ἀλοάω τινὰ λίθοις, *Ælian.*

Baubor, βαΰζω, canes baubantur ad id quod non noverunt, οἱ κύνες βαΰζουσιν ὃ ὰν μὴ γιγνώσωσι, *Plut.*

Beate, εὐδαιμόνως, *Isocr.* μακαρίως, *Aristoph.* beate vivo, ἐν εὐδαιμονίᾳ διάγω, *Isocr.*

Beatitas, seu Beatitudo, ἡ εὐδαιμονία, ας, *Dem.* ἡ μακαριότης. Confer *Felicitas.*

Beatus, μακάριος, ία, ιον, *Dem.* ob bonos liberos, τῆς εὐπαιδείας, *Aristoph.* facere aliquos beatos et felices, ποιεῖν τινας εὐδαίμονας καὶ μακαρίους, *id.* fieri beatum ex humili, γίγνεσθαι εὐδαίμονα ἐκ ταπεινοῦ, *id.* beatus sum, εὐδαιμονέω, *Dem.* εὐτυχέω, *id.* διυτυχέω, *id.* τὸν βίον διάγω ἐν εὐδαιμονίᾳ, *id.* πράττω μακαρίως, vel εὐδαιμόνως, *Aristot.* beatum prædico, μακαρίζω, *Isocr.* aliquem ob aliquid, τινά τινος, *Aristoph.* ob fortunam, εὐδαιμονίζω τινὰ τῆς τύχης, vel διὰ τὴν τύχην, *Dem. Isocr.* ὁ καὶ ἡ εὐτυχὴς, ἀταλαίπωρος.

Beatus valde, πανόλβιος, ὁ καὶ ἡ.

Bellaria, τὰ τερψίγματα, ων, *Plato.* τὰ τερψιάλια, ων, *Athen.* τὰ τερπνὰ, ῶν, *Hippocr.* τὸ ἐπιδόρκισμα, ατος, *Athen.* bellariorum amans, ὁ καὶ ἡ φιλοτερψιῶν, ονος, *Athen.*

Bellator, ὁ μαχίμος, ου, *Isocr.* ὁ στρατιώτης, ου, *Dem.* ὁ πολεμιστὴς, οῦ, *Plut.* Confer *Miles.*

Bellatorius, πολεμιστήριος, ία, ιον, *Xen.*

Bellatrix, ἡ πολεμιστὶς, ίδος, ἡ πολεμίστρια, ας.

Belle, καλῶς, *Dem.* κομψῶς, *Xenoph.*

Bellicose, φιλοπολέμως, *Isocr.* πολεμικῶς, idem.

Bellicosus, πολεμικὸς, ἡ, όν, *Isocr.* πολεμικῶς διακείμενος, ὲ. πολεμικὸν ἔχων, ὲ.

Bellicus, πολεμικὸς, ἡ, όν, virtus, ἀρετὴ, *Xen.* bellica ars, ἡ πολεμικὴ, sc. τέχνη, *Aristot.* bellicæ res, τὰ πολεμικὰ, ῶν, *Xen.*

Belligero, πολεμέω, cum aliquo, τινὶ. *Dem.* adversus aliquem, πρός τινα, *id.* pro aliquo, ὑπέρ τινος. *Isocr.* tanto tempore, τοσοῦτον χρόνον, *Dem.* decem annos, δέκα ἔτη, *Isocr.* continenter, συνεχῶς· fortius, ἀμεινον, *id.* valde expedite, σφόδρα ἑτοίμως, *Dem.* promptius, προθυμότερον, *Isocr.* aperte, ἁπλῶς, *Dem.* aperto Marte, ἐκ προῤῥήσεως, *id.* ipso opere, non decretis solum, τοῖς ἔργοις, μὴ ψηφίσμασι μόνον, *id.* turpiter, αἰσχρῶς, *Isocr.* misere et male, ἀθλίως καὶ κακῶς, *Dem.* communi consilio, κοινῇ, *Isocr.* terra marique, κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, *id.*

Bellua, τὸ θηρίον, robusta, ἄλκιμον, *Xen.* agrestis sive fera, ἄγριον, *Isocr.*

Bellualis, idem quod *Belluinus.*

Belluinus, θηριώδης, ία, ιον, *Xen.* vis, βία, *Sophoc.* ὁ καὶ ἡ θηριώδης, ους, homo, ἄνθρωπος, *Aristot.* natura, φύσις, id.

Bellum, ὁ πόλεμος, ου, *Dem.* maximum, μέγιστος, *Isocr.* magnum et difficile, πολὺς καὶ χαλεπὸς, *Dem.* continuum, συνεχὴς· grave, βαρὺς· vehemens, δεινὸς· implacabile et non indictum, ἄσπονδος

καὶ ἀκήρυκτος· legitimum et apertum, νόμιμος καὶ πεφανής· ignobile et sumptuosum, ἀδοξος καὶ δαπανηρός, *id.* terrestre, maritimum, ὁ κατὰ γῆν, ὁ κατὰ θάλασσαν, *Isocr.* finitimum, ὅμορος· publicum, κοινός, *Isocr.* privatum, ἴδιος, *Dem.* civile, ἐπιδήμιος, sive ἔμφυλος, *Æl.* bella et expeditiones, πόλεμοι καὶ στρατίαι, *Dem.* bella et certamina, πόλεμοι καὶ ἀγῶνες, *Isocr.* bella et prælia, πόλεμοι καὶ μάχαι, *Dem.* pericula belli, κίνδυνοι πόλεμικ, *Isocr.* excitare ad bellum, παρακαλεῖν vel παροξύνειν ἐπὶ vel πρὸς πόλεμον, *id.* bellum expetere, πόλεμον ἐπιθυμεῖν, *id.* decernere, γράφειν vel χειροτονεῖν, *Dem.* excitare, commovere, gerere, ποιεῖν vel ποιεῖσθαι, *id.* movere, κινεῖν, *id.* suscipere adversus aliquem, ἀναιρεῖσθαι vel ἀνελέσθαι πρός τινα, *Isocr.* sustinere, ὑπομένειν, *Dem.* indicere, sive denunciare, προαγορεύειν, *id.* parare, apparare, παρασκευάζεσθαι πρὸς τὸν πόλεμον, *id.* τὰ πρὸς τὸν πόλεμον συντάττεσθαι καὶ παρασκευάζεσθαι, *id.* inferre alicui, ἐκφέρειν πόλεμον πρός τινα, *Isocr.* κομίζεσθαι πόλεμον εἰς χώραν τινὰ, *Dem.* repellere, ἀπωθεῖν πόλεμον, *idem.* gerere adversus aliquem, πολεμεῖν πόλεμον πρός τινα, *id.* una gerere, συμπολεμεῖν πόλεμον· feliciter gerere, κατορθοῦν ἐν τῷ πολέμῳ, *id.* administrare, διοικεῖν τὰ περὶ τὸν πόλεμον, *Isocr.* trahere, ducere, ἀναβάλλεσθαι πόλεμον, *Dem.* formidare, φοβεῖσθαι, *id.* fugitare, φεύγειν, *id.* componere ex animi sententia, κατατιθέναι τὸν πόλεμον, ὅπως βούλεταί τις, *id.* solvere, διαλύειν πόλεμον, *Isocr.* διάλυσιν ποιεῖσθαι τῷ πολέμῳ, *id.* sopire, restinguere, παύεσθαι τῷ πολέμῳ, *id.* bellum ingruit, πόλεμος ἥκει, *Dem.* bellum fit, oritur inter aliquos, πόλεμος γίγνεταί τισι πρός τινας· bellum est alicui cum aliquo, πόλεμος ἐστί τινι πρός τινα, *id.* proficisci ad bellum, ἐπελθεῖν εἰς πόλεμον, *Isocr.* vincere aliquem bello, κρατεῖν τινος πολέμῳ, *Dem.* pacem facere e bello, εἰρήνην ποιεῖν ἐκ πολέμου, *id.*

Belluosus, a, um, i. e. plenus belluis, ὁ καὶ ἡ ϑηριώδης, εος, mare, Θάλασσα, *Theophr.*

Bellus, a, um, κομψὸς, ἡ, ὁν, *Aristoph.*

Bembix, ἡ βεμβῆξ, ηκος. Vide *Trochus.*

Bene, εὖ, *Dem.* καλῶς, *id.* ὀρθῶς, *Isocr.* adfectum esse erga aliquem, διακεῖσθαι εἰκείως, εὐνοϊκῶς, φιλοσόφρως πρός τινα, *Dem. Isocr.* audire, καλῶς ἀκούειν, *Plat.* cedere, προχωρεῖν δεξιῶς, *Herodian.* bene cum eo agitur, πράττει εὖ, *Dem.* καλῶς· bene volo tibi, εὖνός εἰμί σοι, *id.* bene de aliquo mereri, ἐργάζεσθαί τινα ἀγαθὸν, vel ἀγαθὰ, *Isocr.* bene facere alicui, ποιεῖν τι καλῶς, *N. T.* alicui, δρᾶν εὖ τινα, *Aristoph.* bene me habeo, ἔχω, καλῶς, *Dem.*

Benedico, εὐλογέω, laudo aliquem, τινὰ, *Isocr.* bona precor et omnia fausta alicui opto, εὐφημέω καὶ πάντα τἀγαθὰ εὔχομαί τινι. *Dem.*

Benedictio, ἡ εὐφημία, ας, *Herodian.* ἡ εὐλογία, ας. *Philo.*

Benedictus, εὐλογητὸς, ἡ, ὸν, *N. T.*

Benefacio, εὐεργετέω, alicui, τινὰ, *Dem.* εὐτοιόν τινα, *id.* ἀγαθὸν ποιέω τινὰ, *id.* civitati, δρᾶν τὴν πόλιν ἀγαθόν τι, *Isocr.* Confer *Beneficium.*

Benefactor, ὁ εὐεργέτης, *Dem.* ὁ εὐτοιῶν, ὤντος, *Isocr.* sum alicujus, εὐεργέτης γίνομαί τινος, *id.* χρηστὸς νένομαι πρός τινα, *id.*

Benefactum. Confer *Beneficium.*

Beneficentia, ἡ εὐεργεσία, *Dem.* ἡ εὐπραγία. *Isocr.*

Beneficiarius, ὁ εὐπαθὼν, *Dem.* ὁ εὖ παθών, *Isocr.* ὁ εὐπεπονθὼς, *Dem.*

Beneficium, τὸ εὐεργέτημα, *Dem.* ἡ εὐεργησία. *Isocr.* ἡ χάρις, ιτος, *Dem.* τὸ ἀγαθὸν, τὸ χρηστὸν, magnum, εὐεργεσία μεγάλη. *Dem.* majus, μείζων· maximum, summum, amplissimum, μεγίστη· mediocre, μετρία· privatum, ἰδία· immensum, ὑπερμεγέθης· conferre in aliquem, καταθέσθαι εὐεργεσίαν εἰς τινα· ἐργάζεσθαί τινα ἀγαθόν τι, *Isocr.* πράσσειν τινὰ ἀγαθὸν, *Aristot.* εὐεργετεῖν τινα, *id.* accipere ab aliquo, εὖ πάσχειν ὑπό τινος, *Plutarch.* πάσχειν ἀγαθὸν τι ὑπό τινος, *Lysias.* ferre alicui acceptum, εἰσφέρειν ἐς χὰν εὐεργέτημά τινος, *Isocr.* adscribere deorum benevolentiæ, εὐεργέτημα τιθέναι θεῶν εὐνοίας, *Dem.* prædicare et meminisse, λέγειν καὶ μνημονεύεσθαι, *Isocr.* reddere, rependere, ἀμείβεσθαι τὴν εὐεργεσίαν τινος, *Xen.* ἀνταποδιδόναι εὐεργέτῃ, *Aristot.* ἀντευποιεῖν τὸν εὖ ποιήσαντα, *Dem.* ποιῆσαι τὰ δίκαια τοὶς εὐεργέταις, *id.* τὰς εὐεργέτας ἐᾶν τὰ δόβεντα ἔχειν· beneficii loco aliquid concedere alicui, παρέχειν τί τινι ἐν χάριτος καὶ δωρεᾶς μέρει· ornare aliquem beneficiis, τιμᾶν τινα δωρεαῖς, *id.* superari beneficiis amicorum, ἡττᾶσθαι ταῖς εὐεργεσίαις τῶν φίλων, *Isocr.* habere aliquid pro beneficio, ποιεῖσθαί τι ἐν δωρεᾶς τάξει, *Dem.* loco beneficii accipere, μετὰ χάριτος λαβεῖν τι· beneficiis aliquem provocare, ὑπάρχειν τὰς εὐεργεσίας εἴς τινα· cujus magna beneficia extant in aliquem, ἧ μεγάλαι εὐεργεσίαι ὑπάρχουσι πρός τινα, *id.*

Benefícus, ὁ εὐεργέτης, ὁ, *Dem.* ὁ εὐποιῶν, ὤντος, *Isocr.* ὁ ἑπαρκῶν, ὤντος, *Dem.* χρηστὸς, ἡ, ὸν, ἀγαθὸς, ἡ, ὸν, *id.* ὁ καὶ ἡ φιλάνθρωπος, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἀγαθοεργός.

Benemeritus, ὁ εὐεργέτης, ου, vere de civitate, ἀληθὴς τῆς πόλεως, *Dem.*

Beneplacitum, ἡ εὐδοκία, ας, *N. T.*

Benevole, εὐνοϊκῶς, *Dem.* εὐμενῶς, *Isocr.* μετ' εὐνοίας, *Dem.* audire aliquem, εὐνοϊκῶς ἀκούειν τινος λέγοντος, *id.* et fideliter agere aliquid, εὐνοϊκῶς καὶ πιστῶς πράττειν τι, *id.*

Benevolentia, ἡ φιλοφροσύνη, *Plut.* ἡ εὔνοια, *Dem.* ἡ εὐμένεια, τὸ εὐμενὲς, ἔος, ἡ φιλανθρωπία, ας, et humanitas, εὔνοια καὶ φιλανθρωπία, et studium, εὔνοια καὶ προθυμία· insignis, εὔνοια μεγάλη· magna et incredibilis, μεγάλη καὶ σφοδρὰ· singularis, πολλὴ· summa, πλείστη, *id.* firmior, βεβαιοτέρα, *Isocr.* divina, δαιμονία, *Dem.* justa, δικαία, *id.* vera, ἀληθινὴ, *Isocr.* omni suspicione carens, ἀνύποπτος, *Dem.* benevolentiam expetere, ᾐτιῆσθαι εὐνοίας, *Isocr.* aliquorum, παρακαλέσαι τινὰς πρὸς εὔνοιαν, *Dem.* tribuere alicui, διδόναι τινὶ, *id.* habere erga aliquem, εὔνοιαν ἔχειν πρός τινα, *id.* præstare alicui, παρέχειν τινὶ, *Isocrat.* demonstrare alicui, ἐνδείκνυσθαί πρός τινα, *Dem.* φανερῶς ἐνδείκνυσθαί τινι· alicujus contrahere, κτᾶσθαι παρά τινος, *id.* λαβεῖν τινος, *Isocr.* conservare, διασώζειν vel διαφυλάττειν, *id.* remittere erga aliquem, ἀφίεσθαι τῆς εὐνοίας τῆς εἰς τινα, *id.* abjicere erga aliquem, παραδιδόναι τὴν εὔνοιαν εἰς vel πρός τινα, *id.* facere alicui ex benevolentia, ποιεῖν τι κατ' εὔνοιαν, *id.* ἐπ' εὐνοίᾳ ποιεῖν τι, *id.* benevolentiæ alicujus aliquid commendare, παρακατιθέσθαί τι εὐνοίᾳ τινός, *Isocr.* benevolentiæ munus in periculis non deserere, τὴν τῆς εὐνοίας τάξιν ἐν τοὶς δεινοὶς μὴ λείπειν, *Dem.* frustrari benevolentia alicujus, διαμαρτάνειν τῆς εὐνοίας τινός· destitui benevolentia et humanitate alicujus, ἀποστερεῖσθαι τῆς εὐνοίας καὶ φιλανθρωπίας τινός, *id.*

Benevolus, ὁ καὶ ἡ εὔνοος, *contr.* εὖνους, *Dem.* εὐνοϊκὸς, ἡ, ὸν, ὁ καὶ ἡ εὐμενὴς, ἔος, alicui et amicus, εὖνους καὶ φίλος τινὶ, *id.* est illi, γίνεται, ἐστὶ, ὑπάρχει εὖνους ἐκείνῳ, *Isocr.* ὁ πρόφρων, *Hom.* benevolum habere aliquem, ἔχειν τινὰ εὔνοιαν. *Isocr.* nancisci aliquem benevolentiorem alio, τυχεῖν τινος εὐνοϊκέρᾳ, ἢ ἑτέρᾳ, *id.* benevolo animo sum erga aliquem, εὐνοϊκῶς ἔχω πρός τινα, vel τινὶ, *Dem.* εὐμενῶς ἔχω vel διάκειμαι πρός τινα, *Isocr.* εὔνοιαν ἔχω εἴς τινα, vel τινὶ, *id.*

Benigne, φιλοφρόνως, *Xen.* φιλανθρώπως, *Dem.* εὐμενῶς, *Isocr.* χρηστῶς.

Benignitas, ἡ εὐεργεσία, ας, *Isocr.* ἡ χρηστότης, ητος, *N. T.*

Benignus, χρηστὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* ἀγαθὸς, ἡ, ὸν, *id.* ὁ καὶ ἡ φιλάνθρωπος, ου, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἐπιεικὴς, ἔος, *Dem.* τερᾶος, *id.* et ignoscens hominum erratis, τερᾶος καὶ συγγνώμων τῶν ἀνθρωπίνων ἁμαρτημάτων, *Xen.* erga aliquem, τερᾶος τινι, *Plut.*

Beo, beatum prædico, μακαρίζω, *Dem.* εὐδαιμονίζω, *id.* aliquem fortunæ ergo, τινα τῆς τύχης, *Arist.* τινὸς διὸ τὴν τύχην. *Dem.* majores, μακαρίζω τὼς προγόνους, *Isocr.* alicujus causa, τινος, *Aristoph.* beatum reddo, ποιέω τινὰ εὐδαίμονα καὶ μακάριον, *Isocr.*

Bes, ἡ διμοιρία, *Lucian.*

Bestia, τὸ ϑηρίον, *Dem.* immanissima, ἀγριώτατον, *Isocr.* impura, μιαρὸν, *Dem.* nefaria et immanis, μιαρὸν καὶ ἀμίαντον, *id.* cicurare bestias et meliores efficere, ἡμερῶν ζώων ϑηρίων καὶ πλείονος ἀξίας ποιεῖν, *id.* homo bestialis, ad quid bestia ejusmodi utatur quis? ἐφ' ᾧ δ' ἂν καὶ χρήσαιτό τις τοιούτῳ ϑηρίῳ; *Dem.* bestiarum more, ϑηριωδῶς, *Isocr.*

Bestialis, ε, ὁ καὶ ἡ ϑηριώδης, εος, *Aristot.*

Bestiarius, ὁ ϑηριομάχος, *Lucian.*

Bestiola, τὸ ϑηρίδιον. *Theophr.* τὸ ζωίδιον.

Beta, τὸ τεῦτλον, υ, *Diosc.*

Betula, ἡ σημύδα, *Benx.*

Bibacitas, ἡ φιλοποσία, *Xen.* ἡ πολυποσία, *Diosc.*

Bibax, ὁ πολυπότης, *Plut.* ὁ καὶ ἡ πολύποτος, *Aristot.* ποτικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Biblia, τὰ βιβλία, ων.

Biblicus, a, um, βιβλικὸς, ἡ, όν.

Bibliographia, ἡ βιβλιογραφία, *Diosc.*

Bibliographus, ὁ βιβλιογράφος, *Poll.*

Bibliopegus, ὁ βιβλιοπηγὸς, ὅ.

Bibliopolium, τὸ βιβλιοπώλιον, υ.

Bibliotheca, ἡ βιβλιοθήκη, ης, *Poll.*

Bibliothecarius, ὁ ἐπιστάτης τῆς βιβλιοθήκης.

Bibo, onis, ὁ πότης, ου, *Aristoph.*

Bibo, bibere, πίνω, vinum, οἶνον, *Xen.* per totum diem, ὅλην τὴν ἡμέραν, *id.* merum, ἀκρατοποτέω, *Athen.* lac, γαλακτοποτέω, *id.* vinum, οἰνοποτέω, *id.* parum, ὀλιγοποτέω, *Plat.* aquam, ὑδροποτέω, *Xen.* frigidam, ψυχροποτέω, *Plut.* medicamentum, φαρμακοποτέω, *Theophr.*

Bibosus. Vide *Bibax.*

Bibulus, ὁ οἰλοπότης, ου, *Poll.* ὁ πολυπότης, *Plut.*

Biceps, ὁ καὶ ἡ δικέφαλος, ὁ καὶ ἡ διπρόσωπος· imago, ἄγαλμα διπρόσωπον, *Herodian.*

Bicolor, ὁ καὶ ἡ δίχροος, *contr.* δίχρως, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ δίχρωμος, *Galen.*

Bicornis, e, ὁ καὶ ἡ δίκερος, ου, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ δίκραιος, υ, *Hippocr.* ὁ καὶ ἡ δίκροος, *contr.* δίκρως, *Aristot.*

Bicorpor, ὁ καὶ ἡ δίσωμος, ὁ καὶ ἡ δισώματος. ου.

Bicubitalis, e, ὁ καὶ ἡ δίπηχυς, εως, *Diosc.* διπηχυαῖος, *id.*

Bidens, ὁ καὶ ἡ δίοδους, οντος.

Biduum, δύο ἡμέραι, biduo post, δύο διαδεκαμισῶν ἡμερῶν. *Herodian.*

Biennis, e, ὁ καὶ ἡ διετὴς, έος, *Aristot.*

Biennium, τὸ διετὲς, *Æschin.* ἡ διετία.

Bifariam, διχῆ, *Dem.* διχῶς, δίχα, ἀνδιχα. divido, διχοτομέω, *Polyb.*

Biferus, ὁ καὶ ἡ δίφορος, ficus, συκῆ, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ δίκαρπος, υ, terra, γῆ, *Strabo.* sum, δικαρπέω, *Theophr.*

Bifidus, i. e. ungulam bisculam habens, ὁ καὶ ἡ δίχηλος, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ δισχιδής.

Biforis, ὁ καὶ ἡ δίθυρος, templum, νεὼς, *Poll.*

Biformis, ὁ καὶ ἡ δίμορφος, ου.

Bifrons, ὁ καὶ ἡ ἀμφιπρόσωπος, *Plut.* ὁ καὶ ἡ διμέτωπος, υ, munitio, φρουὰ, *App.* ὁ καὶ ἡ διπρόσωπος, imago, qualis Jani, ἄγαλμα, *Her.*

Bigæ, ἡ συνωρὶς, ίδος, *Plut.* bigis vehor, συνωρικεύομαι, *Aristoph.* bigarum auriga, ὁ συνωριαστὴς, οῦ, *Lucian.*

Bigamia. Vide *Digamia.*

Bigarius, ὁ συνωριαστὴς, οῦ, *Lucian.*

Bijugus, ὁ καὶ ἡ δίζυγος, *Greg. Naz.*

Bilanx, ὁ ζυγὸς, οῦ, *Plut.* Vide *Libella.*

Bilinguis, e, i. e. duarum linguarum peritus, ὁ καὶ ἡ δίγλωσσος, *Thuc.* ὁ καὶ ἡ δίφωνος, *Poll.* ex *Philiston.* i. e. aliud loquens, aliud sentiens, ὁ καὶ ἡ δίλογος, *N. T.*

Biliosus, ὁ καὶ ἡ χολώδης, *Hipp.* χολικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.* extreme biliosus, i. e. valde iracundus, ὁ καὶ ἡ ἀκρόχολος, *Aristot.*

Bilis, ἡ χολὴ, ῆς, *Plut.* i. e. ira, id. *Dem.* bilem educens, ὁ καὶ ἡ χολίτις, *Gal.* meram bilem congerens, ὁ καὶ ἡ ἀκρητόχολος, *id.* bile mens carens, ἡ ἀχολία, *Plut.* bilis atræ redundantia, ἡ μελαγχολία, *Hipp.* bile atra laboro, μελαγχολάω, *Demos.* bile amara redundans, ὁ καὶ ἡ πικρόχολος. *Hipp.*

Bilstris. Vide *Decennalis.*

Bimaris, e, ὁ καὶ διθάλασσος, υ, locus, τόπος. *N. T.*

Bimatus, ἡ διετία, ας, *N. T.*

Bimembris, e, ὁ καὶ ἡ δίκωλος, *Diosc.*

Bimestris, e, ὁ καὶ ἡ δίμηνος, υ. bimestre temporis spatium, δύο μηνῶν, *Herodian.*

Bimulus, ὁ καὶ ἡ διετὴς, έος, *Aristot.*

Bimus, idem quod anteced.

Bini, δισσοὶ, αἱ, ἀ, *Apocr. σύνδυο, Dam.*

Binominis, e, *ὁ καὶ ἡ διώνυμος, Plut.*
Bipalmis, e, *ὁ καὶ ἡ δίδωρος, ε, Plin.*
Bipartior, seu bipertior, *διχοτομέω, διχάζω.*
Bipartito, *διμερῶς, διχῇ, Dem. δίχα, Thuc.*
Bipartitus, a, um, *ὁ καὶ ἡ δίμερης, εος.*
Bipatens, *ὁ καὶ ἡ δίθυρος, ε. Poll.*
Bipedalis, e, *ὁ δισπόδης, ε, Xen. δικοδιαῖος, αἷα, αἷον, id.*
Bipedaneus, ea, eum, idem quod *Bipedalis.*
Bipennis, *ὁ πέλεκυς εως, Plut.*
Bipes, *ὁ καὶ ἡ δίπους, οδος, Aristot.*
Biremis, e, *ὁ καὶ ἡ δίήρης, εος, Poll.*
Bis, *δίς*, bis aut ter caussam capitis dicit, *δὶς ἢ τρὶς κρίνεται, Dem.*
Bissextus, sc. dies, *ἐμβόλιμος ἡμέρα. Plut.*
Bisulcus, a, um, i. e. ungulas fissas habens, *ὁ καὶ ἡ δίχηλος, ε, Aristot.*
Bituinen, *ἡ ἀσφαλτος, ε, Diosc.* refero, *ἀσφαλτίζω, idem.* bitumine illino, *ἀσφαλτόω,* LXX.
Bitumineus, a, um, *ὁ καὶ ἡ ἀσφάλτιος, ε.*
Bitumino, *ἀσφαλτόω,* LXX.
Bivium, *ἡ ἀμφοδος, ε, Xen.*
Blæsus, a, um, *τραυλος, ἡ, ὸν, Plut. βλαισὸς, ἡ, ὸν, Gal.* sum, *τραυλίζω, Aristoph.*
Blande, *φιλανθρώπως, Dem. χαριέντως, id.* admodum, *πάνυ ἡδέως, id.* blandius aliquid aliquem, *προσιστίν τινα, Isocr. μειλιχίως.*
Blandiloquentia, *ἡ χρησολογία, ας, N. T. ἡ ἡδυλογία.*
Blandiloquus, a, um, *ὁ καὶ ἡ χρησολόγος, ε, ἡδυλόγος.*
Blandimentum, *τὸ θέλγημα, ατος, τὸ θελκτήριον, Hom. τὸ θώπευμα, Aristoph.*
Blandior, *σαίνω, alicui, τινὰ, Plut. κορίζομαί τινα, Arist. ἀρέσκειόμαί τινα, Xen. κολακεύω τινὶ, Plut.* vel *τινὰ, Xen.* auribus, *κεχαριτισένας διαλέγω, Isocr. αἰκάλλω, Philostr.*
Blanditiæ, *ἡ χρησολογία, ας, N. T. ἡ κολακεία, ας. Dem. τὸ ἀρέσκευμα, ατος, Plut.* blanditiis sibi placare aliquem, *διὰ κολακείας χειρώσασθαί τινα, Æl.*
Blandus, a, um, *ὁ καὶ ἡ χρησολόγος, ε, ὁ καὶ ἡ θελκτήριος, ε, Plut. ἀρέσκος, η, ον, Aristot. ὁ καὶ ἡ εὐπροσήγορος, ε, Isocr. ὁ καὶ ἡ αἰμύλος, Plut. μείλικος.*
Blasphemator, *ὁ βλάσφημος, ε, Dem.*
Blasphemia, *ἡ βλασφημία, ας, Plato.*
Blasphemo, *βλασφημέω,* aliquem, *τινὰ, Appian.* aliquid, *εἴς τι, Plato. ὑπέρ τινος, Isocr. περί τινος, id.* Deum, *εἰς Θεὸν, Plato. βλάσφημόν τι εἰπεῖν. Dem.*
Blasphemus, a, um, *ὁ καὶ ἡ βλάσφημος, ε, Dem.*
Blatero, onis, *ὁ στερμολόγος, ε, Dem. ὁ λογηποιῶν, ὄντος, id. ὁ φλυαρῶν, ὄντος, Isocr. ὁ ἀδολέσχης, Athen.*
Blatero, as, *λπρέω, Isocr. ψελλίζομαι, Aristot. ταυτολογέω, Polyb.* frustra, *ἀδολεσχέω τηνίλλως. Dem. ῥαψῳδέω μάτην, id.* de re aliqua, *φλυαρίζω μάτην περί τινος, Isocr.*
Blatta, *ἡ σίλφη, ης, Dem. ἡ πίλφη, ης, Lucian.*
Blennus, a, um, *μωρὸς, ὰ, ὸν, Aristoph. ὁ καὶ ἡ βλαξ, ακὸς, Xen. εὐήθης.*
Blitum, *τὸ βλίτον, ε, Diosc.*
Boarium, forum, *τὸ βυτώλιον, ε, τὸ, βυτωλεῖον. ε.*
Boatus, us, *τὸ μύκημα, ατος, Plut. ὁ μυκηθμός.*
Boletus, *ὁ βωλίτης, ε.*
Bolis, *ἡ βολὶς, ίδος.* bolidem demitto, sive bolide mare exploro, *βολίζω, N. T.*
Bolus, *ὁ βῶλος. Basil.*
Bombilatio, *ἡ βόμβησις, εως.*
Bombilo, as, *βομβέω, Aristoph. βομβαίνω, Basil.*
Bombus, *ὁ βόμβος, ε.* bombum edens, *ὁ καὶ ἡ βομβώδης, εος, Ælian.*
Bombycinus, a, um, *βομβύκινος, ίνη, ινον.*
Bombyx, *ὁ βόμβυξ, υκος, Aristot.*
Bona, orum, *ἡ ὐσία, ας, Dem. τὰ ὄντα, ων, id. τὰ ὑπάρχοντα. ων, Isocr. τὰ ἀγαθὰ ὧν, id. τὰ χρήματα, ων, id. αἱ κτήσεις, εων, Dem. τὰ κτήματα, ων, id. τὰ ἐγκτήματα, ων, id.* hæreditaria, *ὁ κλῆρος, ε, Dem.* animi, *ἀγαθὰ τὰ ἐν τῇ ψυχῇ,* corporis, *ἀγαθὰ τὰ ἐν τῷ σώματι,* fortunæ, *ἀγαθὰ τὰ ἐκτὸς,* sive *ἐξωτερικά.* Confer *Opes, Facultates.*
Bonitas, *ἡ ἀγαθότης, ητος, Greg. N. ἡ ἀγαθοσύνη, ης, N. T. ἡ καλοκαγαθία, ας, Xen. ἡ χρησότης, ητος, Plut.*
Bonum, *ὴ, τὸ ἀγαθὸν, ῦ, Arist. τὸ χρηστὸν, ῦ, Dem.* magnum, *ἀγαθὸν μέγα, Dem.* præcipuum et omnium maximum, *ἡγούμενον καὶ πάντων μέγιστον, id.* maximum et splendidissimum divinorum bonorum et humanorum, *τῶν Θείων ἀγαθῶν καὶ τῶν ἀνθρωτίνων μεγίστων καὶ σεμνοτάτων, Isocr.* admirandum, *θαυμάσιον, Dem.* perfectum, *τέλειον, id.* honestum et conveniens alicui, *καλὸν καὶ προσῆκόν τινι, id.* eligere, *ἀγαθὸν αἱρεῖσθαι, id.* exspectare, *προσδοκᾶν. id.* accipere, *μεταλαβεῖν, Isocr.* precari Deos, *εὔχεσθαι Θεοῖς διδόναι, Dem.* accidere alicui, *συμβαίνειν τινι, Isocr.* consecutum esse, habere a Diis, *ἔχειν παρὰ Θεῶν, id.* ornatum esse bonis tantis, *ἀξιῶσθαι τοσούτων ἀγαθῶν, Dem.* frui bonis, *ἀπολαύειν ἀγαθῶν. Isocr. ὠνήσασθαι ἀγαθὸν, Dem.* male uti, abuti bonis, *κακῶς χρῆσθαι ἀγαθοῖς, Isocr.* delectari bonis præsentibus, *χαίρειν τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς. Dem.*
Bonus, a, um, *ἀγαθος, ἡ, ὸν, Dem. χρηστὸς, ἡ, όν, Isocr. ἐσθλὸς, ἡ, όν, Hom.* vir, *ἀνὴρ ἀγαθὸς. Dem. χρηστὸς, idem,* et honestus, *καλὸς κἀγαθὸς, Isocr.* et justus, *χρηστὸς καὶ δίκαιος, Dem.* non improbus, sed omnino bonus, *ὁ πονηρὸς ἀνθρωπος, ἀλλὰ καὶ πάνυ χρηστὸς, id.* natura, *φύσει χρηστὸς ἀνθρωτος, id.* bonum efficere aliquem, *χρηστὸν παρασκευάζειν τινὰ, id.* se præbere, *ἀγαθὸν παρέχειν ἑαυτὸν, Isocr. πράττειν, sive τοιεῖν τὸ ἔργον τῷ χρηστῷ,* sive *καλῷ κἀγαθῷ ἀνδρὸς, Dem.* esse coactum, *χρηστὸν εἶναι ἀναγκασθέντα, id.* bonorum amans, *ὁ καὶ ἡ φιλάγαθος, N. T.* bonorum osor, *ὁ καὶ ἡ ἀφιλάγαθος, ε, ibid.* bona verba quæso! O Mars, *εὐφήμει, ὦ Ἄρες, Lucian.*
Boo, *μυκάομαι, Plut. βοάω, id.*
Bootes, *ὁ Βοώτης, ε.*
Borealis, e, *ὁ καὶ ἡ βόρειος, ε,* venti flatus, *βόρεια πνεύματα. Theophr.* boreale cœlum, borealis aëris constitutio, *τὸ βορρεῖον, Xen.*
Boreas, *ὁ βορέας, ε, Aristot. ὁ βορρᾶς, ᾶ, Ælian.* a borea, *βορράθεν, Theodoret.* boreæ expositus, *ὁ καὶ ἡ κατόβορρος, ε,* domus, *οἰκία, Aristot.* ad boream vergens, qui a borea perflatur, *ὁ καὶ ἡ προσβόρειος, ε, Theophr.*
Boreus, a, um, idem quod *Borealis.*
Bos, *ὁ* vel *ἡ βοῦς, βοὸς. Aristot.* bos arator et jugum trahens, *βοῦς ἀρότης καὶ ὑπὸ ζυγὸν πονήσας, Ælian.* boves pasco, *βυκολέω, Lucian.* boves macto, *βυθυτέω, Æschin.*
Botanice, ars, *ἡ βοτανικὴ, ῆς.*
Botanicus, a, um, *βοτανικὸς, ἡ, ὸν, Diosc.*
Botrus, *ὁ βότρυς, υος, Theophr.*
Bovile, *τὸ βουστάσιον, ε, ἡ βούστασις, εως, Poll. τὸ βούσταθμον, ε, id. τὸ βοαύλιον, ε, id.*
Bovillus, a, um, vide *Bubulus.*
Brabeum, *τὸ βραβεῖον, N. T.*
Brabeuta, *ὁ βραβευτὴς, ῆ, Aristot.*
Brabeuterium, *τὸ βραβευτήριον, ε.*
Bracca, *ἡ ἀναξυρὶς, ίδος, Xen. τὸ περισκέλιον, ε, ἡ περισκελὶς, ίδος, Plut.* braccæ, *τὰ περισκελῆ, ῶν, Phil.*
Braccatus, a, um, *διεζωσμένος τὴν ἀναξυρίδα.*
Brachiale, *τὸ βραχιόνιον, ε, ὁ βραχιονιστὴς, ῆρος, Xen. τὸ περιβραχιόνιον, ε, id. τὸ ψέλλιον, ε, Plut. τὸ ψάλιον, ε, Xen.* i. e. pars brachii, *ὁ καρπὸς, ῦ, Dem.*
Brachium, *ὁ βραχίων, ονος, Dem.* brachii flexus, *ὁ ἀγκὼν, ῶνος, id.*
Bractea, *τὸ πέταλον, ε, Plut.* aurea, *χρυσῶν.* LXX.
Bractearius, *ὁ τῶν πετάλων ποιητὴς, ὁ πεταλιστὴς, ῦ.*
Bracteatus, a, um, *ὁ καὶ ἡ παραπέταλος, ε.*
Bracteola, *τὸ πεταλίδιον, ε.*
Brancniæ, *τὰ βραγχίαι, ων. Aristot.*
Brassica, *ἡ κραμβὴ, ης, Diosc. τὸ κραμβίδιον, ε, Poll.* canina, *ἡ κυνοκράμβη, ης, id.* capitata, *κράμβη κεφαλωτή.*
Brevi, *ἐν βραχεῖ, Lucian.* tempore dissererе inter se, *ὀλιγὸν χρόνον διαλέγεσθαι ἀλλήλοις, Isocr.* refutare calumnias, *ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ ἀπολύειν διαβολὰς, id.* tam brevi tempore, *ἐν ὕτω βραχεῖ χρόνῳ, Dem.* mori, *διὰ ταχέων ἀπολέσθαι, Ælian.*
Brevia, *τὰ βραχέα, ων,* in brevia incidere, *τοῖς βραχέοι περιπίπτειν, Polyb.* hærere in brevibus, *ἐνέχεσθαι τοις βραχέσι, Plut.*
Breviarium, *ἡ ἐπιτομὴ, ῆς, Aristot.*
Breviloquentia, *ἡ βραχυλογία, ας, Poll.*
Breviloquus, *ὁ καὶ ἡ βραχυλόγος, ε, Plut.* sum, *βραχυλογέω id.*
Brevio, *ἐπιτέμνω. Synes. βραχύνω.*
Brevis, e, *βραχὺς, εῖα, ὺ, Dem. ὁ καὶ ἡ σύντομος, ε, id.* vita, *βραχὺς βίος, Hippocr.* oratio, *βραχὺς λόγος, Isocr.* oratio multo brevior, *λόγος πολὺ συντομώτερος, idem.* brevis vitæ, *ὁ καὶ ἡ βραχύβιος, ε,* brevis temporis, *ὁ καὶ ἡ ὀλιγοχρόνιος, ε, Xen.*
Brevitas, *ἡ βραχύτης, ητος, Plato. ἡ συντομία, ας, Aristot.* vitæ, *ξενοχωρία βίου, Ælian.* sermonis, *ξενοχωρία τῶν λόγων, idem.*
Breviter, *βραχέως, Dem. βραχὺ, id. συντόμως, id.* ostendere aliquid, *διὰ βραχέων ἐπιδεικνύναι τι, Isocr.* dicere, *συντόμως δηλοῦν, id.* docere res magnas, *συντόμως διδάσκειν περί μεγάλων, Dem.* brevius hæc declarare possum, *συντομώτερον ἔχω δηλῶσαι περὶ αὐτῶν, Isocr.* cætera quam potero brevissime percurram, *περὶ τῶν ἄλλων, ὡς ἂν δύναιμαι, συντομώτατα διελθεῖν πειράσομαι, id.* brevissime dicere aliquid, *συντομώτατα εἰπεῖν τι, Dem.*
Bruchus, *ὁ βρῦχος, ε,* LXX.
Bruma, *ἡ τροπὴ χειμερινὴ, Thuc. τὸ χεῖμα.*
Brumalis, e, *ὁ, ἡ, τὸ τῆς τροπῆς χειμερινῆς.*
Brutesco, *ἀφρονεύομαι,* LXX.
Brutum *τὸ ζῶον ἄλογον, Aristot.* bruti instar vivere, *ἀλογώδη διαίταν βόσκεισθαι, Suid.*
Brutus, a, um, *ὁ καὶ ἡ ἄλογος, ε, Aristot.* i. e. stupidus, *ὁ καὶ ἡ ἀναίσθητος, ε, Dem.*
Brya, *ἡ μυρίκη, ης, Diosc.*
Bubalinus, a, um, *βυβάλινος, ίνη, ινον.*
Bubalus, *ὁ βύβαλος, ε, Aristot.*
Bubile, vide *Bovile.*
Bubo, *ὁ βύας, ε, Aristot.*
Bubulcitor, *βυκολέω, Poll.*
Bubulcus, *ὁ βυκόλος, ε, Æl. ὁ βοηλάτης, ε, id. ὁ βυτοίμην.*
Bubulus, a, um, *βόειος, εία, ειον, βοτικὸς, ἡ, ὸν, Thuc.* bubula caro, *βόειον κρέας,* vel simpliciter, *τὸ βόειον, Al. Aphrod.*
Bucca, *ἡ γνάθος, ε, Dem.* inflare buccas, *φυσᾶν γνάθους.* in buccam venire, *εἰς τὸ στόμα ἐλθεῖν, Plato.*
Buccea, *ὁ Ὑμωδὸς, Hom.*
Buccella, *τὸ ψωμίον, ε, Laërt.*
Buccina, *ἡ βυκάνη, ης, Suid. ἡ σάλπιγξ, γγος, Themist*
Buccinator, *ὁ βυκανιστὴς, ῦ, Dion. Halicarn. ὁ βυκανίτης, ε, Polyb. ὁ σαλπιγκτὴς, ῦ, Dem.*
Buccino, *βυκανίζω, σαλπίζω, Athen.*
Bucco, *ὁ πρόσωπος, ε, ὁ γνάθων, ωνος.*
Bucculentus, a, um, *ὁ καὶ ἡ σωμώδης, εος, Poll.*
Bucolicus, a, um, *βυκολικὸς, ἡ, ὸν,* carmen, *μέλος, Ælian.*
Bucula, *τὸ βοΐδιον, ε. τὸ, βοϊδάριον, ε, Athen.*
Bufo, *ὁ φύσαλος, ε, Lucian.*
Bulbosus, a, um, *ὁ καὶ ἡ βολβώδης, εος, Theophr.*
Bulbus, *ὁ βολβὸς, ῦ, Theophr.*
Bulga, *ὁ μοῦλγος, ε, Aristoph. ἡ ἱπποστέγη, ας.*
Bulla, *ἡ πομφόλυξ υγος, Lucian. ἡ φύσιγξ, γγος, Galen. τὸ φύσημα, ατος, Eurip. ἡ φυσαλὶς, ίδος, Lucian.* insigne puerorum, *τὸ σηδοδέσμιον, ε, Poll. ἡ βῦλλα, ης,* in bullas converto, *τομοδολυγόω, Diosc.*
Bullatus, a, um, *κεκοσμημένος, ίνη, ένον, κάλυξ.* i. e. bullis turgens, *ὁ καὶ ἡ τομοδολυγώδης. εος.*
Bullio, *ζέω, βράζω, Suid.* bullire facio, *ἀναβράζω, Diosc.* Confer *Ebullio.*
Bullo, *τομοδολυγέω, Diosc.*
Bullula, *τὸ τομοδολύγιον, ε, τὸ φυσημάτιον.*
Bura, *τὸ ἐλκηθρον, Theophr.*
Burdo, *ὁ ἡμίονος, ε. Plut.*
Buris, idem quod *Bura.*
Bustualis, e, *ὁ καὶ ἡ ἐπιτύμβιος, ε, Poll.*
Bustum, *ὁ σῦμδος, ε,* parvum, *ὁ ἡμιτύμδιον, ε, Suid.* busta eruo et deprædor, *συμδωρυχέω, Arist.*
Butyraceus, ea, eum, *βυτύρινος, ίνη, ινον, Diosc.*
Butyrum, *τὸ βύτυρον, Galen.*
Buxetum, *ἡ πυξεὼν, ῶνος.*
Buxeus, a, um, *πύξινος, ίνη, ινον, ὁ καὶ ἡ πυξώδης, εος.*
Buxus, *ἡ πύξος, ε, Theophr.* buxo abundans, *ὁ καὶ ἡ πυξώδης, εος.*
Byrsa, *ἡ βύρσα, ης, Diosc.*

Byssinus, a, um, *βύσσινος, ίνη, ινον*, pallium, *φάρος*. *Plut.* verba, *ῥήματα*, *id.* linteum, *σινδών*, *Herodot.*
Byssus, *ἡ βύσσος, ου, Philo.*

C

CABALLINUS, *ἱππιος, είᾳ, ιον.*
Caballus, *ὁ καβάλλης, ου, Plut.* *ὁ ἵππος.*
Cacabo, *καπναβίζω, Aristot.* *πυτυβίζω, Athen.*
Cacabus, *ἡ καπνάβη, ης, Athen.* parvus, *τὸ καπναβίσιον, ου, Poll.*
Cacaturio, *χεστίᾳ, Aristoph.* *κεζητιάω, idem.*
Cachecticus, a, um, *καχεκτικὸς, ὴ, όν, Galen.*
Cachexia, *ἡ καχεξία, ας, Plut.* cachexia laboro, *καχεκτῶ, Polyb.*
Cachinnatio, *ὁ καγχασμὸς, οῦ, Poll.*
Cachinnator, *ὁ καγχαστὴς, οῦ, Poll.*
Cachinnor, *καγχάζω, καγχλάζω, Athen.* *καγχάομαι, Hesych.* valde, *ἀναπαγχάζω μέλαι, Plato.* *παμιὲγθιες, Lucian.* vehementer super aliqua re, *ἐκπαγχάζω ἐπί τινι, Xenoph.* *ἐπικαγχάζω τινι*, effuse, *ὑπερκαγχάζω, κιχλίζω, Aristoph.*
Cachinnus, *ὁ καγχασμὸς, οῦ, Poll.* *ὁ κιχλισμὸς, οῦ, Aristoph.*
Caco, *ἀποπατέω, Galen.* *ἀνακωφέω, Herodian.* *ἀποσκυβάζομαι, idem.* *χέζω, Plut.* in sellis, *ἐπὶ τῶν δίφρων, Aristoph.* caco in, *ἐγχέζω*, idem. caco super, *ἐπιχέζω, idem.*
Cacodæmon, *ὁ κακοδαίμων, ονος, Poll.* *τὸ δαιμόνιον, ου, N. T.* *τὸ δαιμόνιον πονηρὸν, ibid.* cacodæmone plenus, *ὁ ου, ἡ δαιμονιώδης, ibid.* a cacodæmone torqueri, *δαιμονίζεσθαι, ibid.*
Cacoëthes, *τὸ κακόηθες, εος.*
Cacozelia, *ἡ κακοζηλία. ας, Lucian.* *τὸ κακόζηλον, ου, Dem. Phal.*
Cacumen, *ἡ κορυφὴ, ῆς, Thuc.* montis, *ἡ ἀκρώρεια, ας, Philo.* *τὸ ἄκρον, ου, Herodot.* *τὸ ἄκρον ὄρους, Ælian.*
Cacumino, *κορυφόω. ἀποκορυφόω, Polyb.*
Cadaver, *ὁ νεκρὸς, Dem.* *ὁ νέκυς, υος, id.* *τὸ πτῶμα, ατος, Plut.* alicujus, *ὁ νεκρὸς τινος, Xenoph.* cadaverum acervus, *ἡ νεκὰς, άδος, Lucian.* *σωρὸς νεκρῶν, Xenoph.* cadavera spoliare, *νεκροσυλεύω, Lucian.*
Cadaverosus, a, um, *ὁ καὶ ἡ νεκρώδης, εος, νεκρικὸς, ὴ, όν, Lucian.*
Cadiscus, *ὁ καδίσκος, ου, Poll.*
Cadivus, a, um, *πτώσιμος. ἰτὼν, ιμον, ὁ καὶ ἡ εὐκατάπτωτος. ου, ὁ καὶ ἡ ἐρίπνιμος, Eur.*
Cado, *πίπτω, Dem.* in genua, *εἰς γόνατα, Xenoph.* in omnes partes, *ἐπὶ πάντα τὰ μέρη. Athen.* in faciem, *ἐπὶ τὸ στόμα*, in foveas, *ἐμπίπτειν εἰς τάφρους, Plut.* in terram, *καταπίπτειν εἰς γῆν, N. T.* *ἐπὶ τῆς γῆς, Xenoph.* in mala, *περιπίπτειν κακοῖς, Isocr.* in morbos, *νόσοις, Plut.* animo, *ἀναπίπτω, Thuc.* ob aliquid, *ἀθυμέω τί, id. Plut.* *ἄθυμος ἔχω πρός τι, Xen.*
Caduceator, *ὁ κήρυξ, υκος, Xenoph.* sum, *κηρυκεύω, Poll.* caduceatoris munus, *ἡ κηρυκεία, ας, idem.* *ἡ κηρύκευσις, εως, Herodot.*
Caduceus, *τὸ κηρύκειον, ου, Polyb.*
Caduciter, *προπίπτως.*
Caducus, a, um, idem quod *Cadivus*, i. e. corruptibilis, *φθαρτὸς, ὴ, όν, N. T.*
Cadus, *ὁ κάδος, ου, Herodot.*
Cæcitas, *ἡ τυφλότης, ητος, Aristot.* *ἡ τύφλωσις, εως, Hippocr.* *ἡ ἀορασία, ας, LXX.* *ἡ ἀζλεψία, Theophr.*
Cæco, *τυφλόω*, aliquem, *τινὰ. Plato.*
Cæculus, a, um, *ὁ καὶ ἡ ὑπότυφλος, ου.*
Cæcus, a, um, *τυφλὸς, ὴ, όν*, homo ad futura, *ἄνθρωπος τῶ μέλλοντος, Plut.* fons, i. e. qui non videtur, *τυφλὴ πίδαξ, Xenoph.* paries, i. e. fenestras non habens, *τυφλὸς τοῖχος*, ista vel cæcus videat, *ταῦτα καὶ τυφλῶ δῆλα, Plut.* *ὁ καὶ ἠ ἄλαδε, Hipp. Hom.*
Cæcutientia, *ὁ ἀμβλυωγμὸς, οῦ, Hippocr.*
Cæcutio, *ἀμβλυώττω*, ad lumen, *πρὸς τὸ φῶς, Luc.* *ἀμυδρὸν βλέπω, Ælian.* præsenio, *ἰδαμνώπησαν οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἀπὸ τῆ γήρως, LXX.* nimia cupiditate, *τυφλόττω τῆ ἐπιθυμίᾳ, Herodian.*
Cædes, *ὁ φόνος, ου, Dem.* *ἡ σφαγὴ, ῆς, Isocr.* *ὁ θάνατος, ου, id.* *τὸ αἷμα, ατος, Dem.* et vulnera et mortes, *τραύματα καὶ σφαγαὶ καὶ θάνατοι, Isocr.* fortuita, *φόνος ἀκούσιος, Dem.* consulto facta, *ἐκ προνοίας, idem.* justa, *δίκαιος, idem.* iniqua, *ἄνομος, Isocr.* cædis reum peragi, *ἐφ' αἵματι φεύγειν, Dem.* esse auctorem, *αἴτιον εἶναι τῶ φόνω. id.* insimulari, *αἰτίαν ἔχειν τῶ φόνω, idem.* diem dicere alicui, *λαχεῖν τινι φόνε εἰκότως, id.* aliquem accusare, *ἐπαιτιάσασθαί τινα τῶ φόνω, idem.* reum aliquem agere, *παραγράφεσθαί τινι τὴν γραφὴν τῶ φόνω, id.* perpetratæ aliquem convincere, *αἰρεῖν φόνω τον δεδρακότα, id.* *ἀλίσκεσθαι τῶ φόνω, id.* reos morte multare, *ζημιῶσαι θανάτω τὸς ἐπὶ φόνω φεύγοντας, idem.* cædes fiunt in urbe, *γίγνονται φόνοι, σφαγαὶ, θάνατοι ἐν τῆ πόλει, Isocr.* cædem patrare suis manibus, *πτείνειν τινὰ αὐτοχειρία, Dem.* cæde pollutum esse, *κοινωνεῖν τῶ φόνω, id.*
Cædo, *παίω*, obvios, *τὸς ἀπαντῶντας, Dem.* anum, *τύπτω τὴν γραῦν, idem.* mulierem, *πατάσσω τὴν γυναῖκα, id.* famulos flagris, *αἰκίζω τὸς οἰκέτας, Isocr.* parum aliquem, *μὴ σφόδρα συγκόπτειν τινὰ, id.* aliquem colaphis, *αὐξ παίω στόμα τινός, Dem.* multos hostes, *πολὺν φόνον ἐργάζομαι τῶν ἐναντίων, idem.*
Cæduus, a, um. *κοπτικὸς, ὴ, όν.*
Cælamen, *ἡ γλυφὴ, ῆς, Plut.* *τὸ γλύμμα, ατος, Poll.*
Cælator, *ὁ γλύπτης, ου, ὁ γλυτὴρ, ῆρος, ὁ γλυφεὺς, έως.*
Cælatura, quod sculptum est, *τὸ γλύμμα, ατος, Poll.* *ἡ γλυφὴ, ῆς, Plut.*
Cælatus, a, um, *ὁ καὶ ἡ ἀνάγλυπτος, ου, γλυτὸς, ὴ, όν, LXX.*
Cælebs, *ὁ καὶ ἡ ἄγαμος, ου, Xenoph.* *ὁ καὶ ἡ ἀγάμητος, ου, ὁ ἄπλιος, ου, Dem.* *ἀγνὸς, ὴ, όν, γάμων. Plato.* *ὁ καὶ ἡ ἀζυγής.*
Cælibatus, *ἡ ἀγαμία, ας, Hesych.* *τὸ ἀγάμιον, ου, idem.*
Cælo, *γλύφω*, aliquid, *τι, Aristoph.* *ἐγκόπτω.*
Cælum. Vide *Cælum.*
Cælum, *τὸ γλυφεῖον, ου, Lucian.* *τὸ γλυπτήριον, ου, ὁ ἐγκοπτὸς έως, Lucian.* *ὁ κοπεὺς, έως, idem.*
Cæmentarius, *ὁ τειχοποιὸς, οῦ, Poll.* *ὁ τειχοδόμος. ου, idem.*
Cæmentitius, a, um, *χαλίκειος, είᾳ, ιον.*
Cæmentum, *ὁ χάλιξ, ικος, Thuc.*
Cæpe, *τὸ κρόμμυον. ου, Xen.* cæpas olere, *κρομμύων ὄζω, idem.*
Cæpina, *ὁ κρομμύων, ωνος.*
Cæremonia, *ἡ θρησκεία, ας, Herodian.* *τὰ περὶ τὸς θεοὺς. Dem.* *τὰ πρὸς θεοὺς, τὰ τῶν θεῶν. idem.* *θεῖα πράγματα, idem.*
Cæruleus, a, um, *κυάνεος, contr. κυανοῦς, ῆ, οῦν*, mare, *θάλαττα, Aristot.* color, *κυανῆν χρῶμα. Xenoph.* cæruleo colore sum, *κυανίζω, Diosc.* cærulei coloris inductio, *ἡ κυάνωσις, εως, Plut.*
Cæsar, *ὁ Καισαρ, αρος, Plut.*
Cæsaries, *ἡ κόμη, ης, Plut.* Conf. *Coma.*
Cæsim, *κοπτικῶς, τμητικῶς, Suid. τμηδὸν, idem.*
Cæsius, a, um, *γλαυκὸς, ὴ, όν, Aristot.* cæsios oculos habens, *γλαυκὸς τὰ ὄμματα, id. γλαυκὸς τὰς ὀφθαλμὰς, Basil.* *γλαυκὸς, Plut.* *ὁ καὶ ἡ γλαυκόφθαλμος, ου, Diosc.* *ὁ καὶ ἡ γλαυκόμματος, Plato.* cæsius color, *ἡ γλαυκότης, ητος*, oculorum, *ὀμμάτων, Aristot.* cæsium reddi, *ἀπογλαυκίσθαι, Plut.*
Cæsnes, *ὁ βάλαξ, ακος, ὁ βῶλος, ου, Poll.*
Cæspitator, *ὁ παράφορον βαδίζων, Lucian.*
Cæspititius, a, um, *βωλάκινος, ίνη, ινον.*
Cæspito, *παράφορον βαδίζω, Lucian.*
Cæstrum, *τὸ κέγρον, ου, Poll.*
Cætera, *τὰ λοιπὰ, τἄλλα, Dem.* *καὶ ἕτερα.*
Cæteri, æ, a, *ἕτεροι. αι, αι. hi, isti, cæteri, alii, οἱ μὲν, οἱ δὲ, ἕτεροι δὲ, ἄλλοι δὲ, Isocr.* *λοιποὶ, αἱ, ἀ, Dem.*
Cæteroqui, *τἄλλα, Dem.* *ἄλλως, Aristoph.*
Cæterum, *μέντοι*, favos fingunt, cæterum non mellificant, *κηρία πλάττουσι, μελιτουργοῦσι μέντοι οὐδέν, Aristot.* *μὲν ὄν*, cæterum accepto imperio cuncta mutavit, *αὐτὸς μὲν ὢν τὴν ἀρχὴν παραλαβὼν πάντα ὑπεπίνησεν, Dem.* *καὶ δὴ, idem.*
Calamarium, *ἡ καλαμοθήκη, ης, ἡ καλαμὶς, ίδος.*
Calamister, *ἡ καλαμὶς, ίδος, Diosc.* *ἡ κνῆσις, εως, Plut.*
Calamistro, *βοστρυχίζω, Dion. Halicarn.*

Calamistrum, idem quod *Calamister.*
Calamitas, *ἡ συμφορὰ, ᾶς, Dem.* *τὰ δεινὰ, id.* *ἡ μοχθηρία, ας, id.* calamitates et miseriæ, *συμφοραὶ καὶ ἀτυχίαι, Isocr.* calamitas maxima, *ἀτυχία μεγίστη, Dem.* par, *τὰ ἴσα παπὰ, id.* summa, *συμφορᾶ ἐσχάτη, id.* deplorata, *ἀνήκεστος, Isocr.* communis, *κοινὴ ἅπασι, Dem.* conjicere aliquem in calamitatem, *ἐμβάλλειν τινὰ εἰς κακὸν, Dem.* *περιστῆσαδέι τινι συμφορὰν, id.* *περιβαλεῖν τινα τῆ συμφορᾶ, id.* calamitatem cavere, evitare, *συμφορὰν φυλάττειν. Isocr.* *διαφεύγειν*, in maximam calamitatem incidere, *ἐσχάτοις εἰς μεγίστην συμφορὰν. id.* *ἥκειν εἰς ἀτυχίαν, idem.* *περιίστασθαι ἀτυχίαις, Dem.* premi calamitate, *γίγνεσθαι περὶ συμφορὰν, s. ἐπὶ συμφορᾷ, id.* *εἶναι ἐν δεινῶ τινι, idem.* *χείρων πράττειν, Isocr.* *ἀτυχεῖν ἀτύχημα, Dem.* mederi calamitati, *ἰᾶσθαι τὴν ἀτυχίαν. Isocr.* *ἐπαναρθῶν τὴν ἀτυχίαν πόλεως. id.* *ἐπαμύνειν τῆ συμφορᾷ. id.* liberare aliquem e calamitate, *ἀπαλλάττειν τινὰ τῶν συμφορῶν, idem.* *διασώζειν τινὰ ἐκ μεγίστων συμφορῶν, id.* *ἐκλύειν τινὰ δεινῶν ἀπάντων. Demosth.*
Calamites, *ὁ καλαμίτης, ου, ὁ ὀρυόφυτος, ου.*
Calamitose, *ἀτυχῶς, Isocr.* *ἀθλίως, Dem.* *ἀτυχέως, Isocr.* *ἀθλίως καὶ κακῶς, Dem.* *δυστυχῶς.*
Calamitosus, a, um, *ὁ καὶ ἡ δυστυχὴς, έως, Dem.* *ἀτυχῶν, ῶσα, ὸν, id.* *κακοπαθῶν, ῶσα, ὸν, Isocr.* *ὁ καὶ ἡ ταλαίπωρος, ου, Dem.* *ταλαιπωρῶν, ῶσα, ὸν, id.* *ἄθλιος, ία, ιον, id.* et infelix, *ταλαίπωρος καὶ δυστυχὴς. idem.* *ἄλλιος καὶ ταλαίπωρος, id.* omnium calamitosissimus, *πάντων ταλαιπωρώτατος, ἢ ἁπάντων ἀνθρώπων ἀθλιώτατος διακείμενος, Isocr.*
Calamus, *ὁ κάλαμος, ου, Diosc.* *ὁ δόναξ.*
Calathus, *ὁ κάλαθος, ου, Poll.* parvus, *ὁ καλαθίσκος, ου, idem.* *τὸ καλάθιον, ου, Schol. Callim.* *ἡ καλαθὶς, ίδος, Hesych.* *ὁ κάνης, ητος.*
Calator, *ὁ κλήτωρ, ορος, Dem.* *ὁ κλητὴρ, ῆρος, idem.*
Calatus, a, um, *κλητὸς, ὴ, όν.*
Calcaneus, *ἡ πτέρνα, ης. Dem.*
Calcar, *τὸ πλῆκτρον, Aristoph.* *τὸ πέντρον, ου, Strabo.* *ἡ ἐγκεντρὶς, ίδος, id.* *ὁ πτερνιστὴς, ῆρος*, calcaribus incito, *μωστίζω, Heliodor.* calcar addo currenti, *τὸν τρέχοντα ὀτρύνω, περιβάλλω τινὶ τὰ πέντρα, Diod. Sic.*
Calcarius, *ὁ γυψοτοιὸς, οῦ, ὁ τιτανοτοιὸς, ου.*
Calcator, *ὁ λινοβάτης. ου.*
Calcatus, a, um, *στειβόμενος, ένη, ενον, Xen.*
Calceamentum, *τὸ ὑπόδημα, ατος, Xenoph.* ex lino confectum, *λίνε πεποιημένον, Herodian.*
Calceatio, *ἡ ὑπόδησις, εως, Xenoph.*
Calceo, *ὑποδέω*, et calceor, calceos induo, *ὑποδέομαι, Xenoph.*
Calceolarius, *ὁ ὑποδηματοποιὸς, οῦ.*
Calceolus, *τὸ ὑποδημάτιον, ου.*
Calceus, *τὸ ὑπόδημα, ατος, Xen.* *τὸ πέδιλον, Hom.* calceis careo, *ἀνυποδητέω*, calceis carens, *ὁ καὶ ἡ ἀνυπόδητος, ου, Xen.* calceorum carentia, i. e. pedum nuditas, *ἡ ἀνυποδησία, Plato.*
Calcitratio, *ὁ λακτισμὸς, οῦ, ὁ ἀπολακτισμὸς, οῦ, Plut.*
Calcitro, onis, *ὁ λακτιστὴς, οῦ, Xenoph.* *ὁ πτερνιστὴς.*
Calcitro, as, *λακτίζω*, aliquid, *τι, Dem. Phal.* *ἀπολακτίζω, Lucian.* *πτερνίζω*, qui ab adversariis in ventrem calcitratur, *λακτιζόμενος εἰς τὴν γαστέρα ὑπὸ τῶν ἀνταγωνιστῶν, Lucian.* calcitrare adversus stimulum, *λακτίζειν πρὸς κέντρον, N. T.*
Calcitrosus, a, um, *λακτιστικὸς, ὴ, όν, λακτίζων. ωσα, ον*, equus, *ἵππος, Poll.*
Calco, *πατέω*, aliquid, *τι, Herodian.* viam, *στίβον ὁδὸν, Xenoph.*
Calculatio, *ὁ ψηφισμὸς, οῦ, ὁ λογισμὸς, οῦ, Æschin.*
Calculator, *ὁ ψηφιστὴς, οῦ, ὁ λογιστὴς, οῦ, Plut.*
Calculo, *ψηφίζω, λογίζομαι, Aristot.*
Calculosus, *ὁ καὶ ἡ λιθώδης.*
Calculus, i. e. parvus lapis, *τὸ λιθάριον, ου, Theophrast.* i. e. morbus, *ἡ λιθίασις, εως, Diosc.* i. e. computatorius et judicialis, *ἡ ψῆφος, ου, Dem.* damnatorius, *ψῆφος ἀναιρέσεως, καθαιρέσεως*, salutaris, *ἡ ψῆφος σώζουσα, idem.* calculo bene subducto, *λελογισμένως, Herodot.* calculo laborare, *λιθιάειν, ᾶν, Diosc.*

Caldarium, ὁ θερμαντήρ, ῆρος, *Poll.* τὸ θερμαντήριον, ᾰ, *id.*

Caldus, a, um. Vide *Calidus, a, um.*

Calefacio, θερμαίνω, *Plut.* θέρω. *Nav.* aliquid, θάλπω τι, *Synes.* παραθερμαίνω, *Athen.*

Calefactio, ἡ θέρμανσις, εως, *Aristot.* ἡ θερμασία, ας, *id.*

Calefactorius, a, um, θερμαντικὸς, ἡ, ὸν, *Diosc.* συνθερμαντικὸς, ἡ, ὸν, *Galen.*

Calefactus, us, ἡ θέρμανσις, εως, *Aristot.* ἡ θερμασία, ας, *Hippocr.* ἡ διαθερμασία, ας, *Aristot.*

Calefactus, a, um, θερμαντὸς, ἡ, ὸν, *Aristot.* ad ignem, θαλφθεὶς πρὸς τῷ πυρὶ, *Galen.* θερμανθεὶς, εἶσα, ἐν, bene, ὁ καὶ ἡ εὐθέρμαντος, ᾰ, *Theophr.*

Calefio, θερμαίνομαι, *Dem.* διαθερμαίνομαι, *id.* θάλπομαι, *Galen.*

Calendæ, αἱ καλένδαι, ῶν, ἡ νουμηνία, ας, *Plut.* ἡ νεομηνία, ας, singulis Calendis, ἀνὰ πάσας νουμηνίας. *Herodot.*

Calendarium, ἡ ἐφημερὶς ἐπιμήνιος, τὸ ἡμερολόγιον, ᾰ.

Caleo, θέρομαι, *Aristot.*

Calesco, idem quod *Calefio.*

Caliculus, τὸ κυλίκιον.

Caliditas, ἡ θερμότης, ητος, *Plut.* τὸ θερμὸν, ῦ, *Theophr.*

Calidus, a, um, ὁ καὶ ἡ θερμὸς, ῆ, ὁ καὶ ἡ ἔνθερμος, ᾰ, locus, τόπος, *Plut.* a pugna, ἀπὸ μάχης, *id.* a certamine, τῶ ἀγῶνι, *id.* calido animo ad res frigidas accedere, θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσιν καρδίαν ἔχειν, *Sophoc.* calida aqua, τὸ θερμὸν, sc. ὕδωρ, *Galen.* valde calidus, ὁ καὶ ἡ διάθερμος, ᾰ, *Aristot.* aliquantum, ὁ καὶ ἡ ὑπόθερμος, ᾰ, locus, χωρίον, *Poll.*

Caliga, ἡ σκελὶς, ίδος, *Poll.*

Caligatio, ἡ ἀμβλυωπία, ας.

Caliginosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ζοφώδης, εος, *Herodian.* ζοφερὸς, ὰ, όν, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἀχλυώδης, εος, *Hippocr.* ὁ καὶ ἡ σκοτώδης, εος, *Plut.* γνοφώδης, *Eur.*

Caligo, inis, ὁ ζόφος, ου, *Plut.* ἡ ἀχλὺς, ύος, *Isocr.* ὁ σκότος, ου, *Dem.* ἡ ἐπισκότησις, εως, oculorum, τὸ σκότωμα, ατος, *Galen.* ἡ ἀμαυρώσεις ὀφθαλμῶν, *Diosc.* κνέφας.

Caligo, as, ἀμβλυόττομαι, *Lucian.* Conf. *Cæcutio.*

Calix, ἡ κύλιξ, ικος, *Plut.* τὸ ποτήριον, ου, *idem.*

Calleo, ἐνετύλωσα, i. e. perfecte scio, ἐπίσταμαι, artem, τέχνην, *Isocr.*

Callesco, τυλόομαι, *Diosc.*

Callide, πανούργως, τεχνικῶς, rempublicam administrare, τεχνικῶς πολιτεύεσθαι, *Isocr.* ago, πανουργέω, *Dem.* δολοφρόνως.

Calliditas, ἡ πανουργία, ας, *Demosth.* τὸ σόφισμα, ατος, *id.* ἡ δεινότης, ητος, *id.* doli et calliditates, τέχναι καὶ πανουργίαι, *idem.*

Callidus, a, um, ὁ καὶ ἡ πανοῦργος, ου, *Dem.* πανουργῶν, ῶσα, ῶν, *Isocr.* δεινὸς, ἡ, όν, *Dem.* et improbus, πανοῦργος καὶ δεινὸς, *id.* ὁ καὶ ἡ δολόφρων.

Callis, ἡ τρίβος, ου, *Xenoph.* ὁ στίβος, ου, *Polyb.* ἡ ἀτραπὸς, οῦ. et via, καὶ ὁδὸς, *Herodian.* ὁ πάτος, *Hom.*

Callosus, a, um, ὁ καὶ ἡ τυλώδης, εος, *Plato.* τετυλωμένος, ένη, ένον, *Xen.* callosum reddo, τυλόω, *idem.* callosus fio, τυλόομαι, *Diosc.*

Callus, ὁ τύλος, ου, *Lucian.* τὸ τύλωμα, ατος, *Hesych.* callum obduco, τυλόω, ori, τὸ στόμα, *Xen.*

Calo, as, καλέω. Conf. *Voco.*

Calo, onis, ὁ σκευοφόρος, ου, *Xenoph.* ὁ ξυλοφόρος, ου, *Athen.*

Calones, τὰ καλοτόδια, ων, *Suid.*

Calor, ἡ θερμότης, ητος, *Plut.* τὸ θερμὸν, ῦ, *Theophrast.* ἡ θέρμη, ης, *Thuc.* τὸ θάλπος, εος, *Xen.* ἡ θερμασία, ας, *Aristot.*

Calorificus, a, um. Vide *Calefactorius.*

Calva, τὸ κρᾶνιον, ου, *Lucian.*

Calvaria, idem quod *Calva.*

Calvaster, ὁ ἀναφάλαντος, ου, LXX.

Calveo, φαλακρὸς εἰμι.

Calvesco, φαλακροῦμαι.

Calvities, ἡ φαλακρότης, ητος. ἡ φαλάκρα, ας, ἡ φαλάκρωσις, εως, LXX. τὸ φαλάκρωμα, ἰδ. ἡ ψιλότης τῆς περφαλῆς, *Plut.* τὸ ἀναφαλάντωμα, ατος. LXX.

Calumnia, ἡ διαβολὴ, ῆς, *Dem.* ἡ συκοφαντία, ας, *id.* τὸ συκοφάντισμα, ατος, *id.* et maledictum, συκοφαντία καὶ βλασφημία, *id.* et falsum crimen, συκοφαντία καὶ ψευδὴς λόγος, *id.* τέχνη, τοσαύτη βλασφημία ἢ διαβολὴ, *id.* τοσαύτη ὑπερβολὴ συκοφαντίας, *id.* calumniam timere, συκοφαντίαν φοβεῖσθαι, *id.* διαβολὴν ἐυλαβεῖσθαι, *Isocr.* suggerere alicui, διδόναι συκοφαντίαν τινὶ, *Dem.* gravissimam creare alicui, κατασῆσαί τινα εἰς μεγίστην διαβολὴν, *Isocr.* contemnere, καταφρονεῖν λοιδορίας, *id.* refutare, διαλῦσαι, s. διαλῦσασθαι διαβολὴν, *idem.* repellere, διωθεῖσθαι ψευδῆ λόγον καὶ συκοφαντίαν, *Dem.*

Calumniator, ὁ διάβολος, ου, *Dem.* ὁ διαβάλλων, οντος, *Isocr.* ὁ συκοφάντης, ου, *Dem.* ὁ συκοφαντῶν, ῶντος, *id.* ὁ λοιδορῶν, ῶντος, *Isocr.* ὁ λοιδορούμενος, ου, *id.* ὁ βλάσφημος, ου, *Dem.* et nugator, βλασφημῶν καὶ φλυαρῶν, *Isocr.* et acerbus et serpentina natura homo, συκοφάντης καὶ πικρὸς καὶ ἔχις τὴν φύσιν ἀνθρωτος, *Dem.* magnus et insignis, ὑπερβάλλων τῇ συκοφαντίᾳ, *id.*

Calumniatrix, ἡ διαβάλλουσα, ης, ἡ συκοφαντοῦσα, ης, ἡ λοιδορῦσα, ης. Conf. articulum antecedentem.

Calumnior aliquem, διαβάλλω τινὰ, *Dem.* βλασφημέω εἴς τινα, *id.* λοιδορέω, s. λοιδορέομαί τινι, *id.* τινὰ, *Isocr.* εἴς τινα, *idem.* συκοφαντέω τινὰ, *id.* πλύνω τινα, *Dem.* ἐπηρεάζω τινι, *id.* κακῶς λέγω τινὰ, *id.* aliquid, συκοφαντέω τι, *Isocr.* λοιδορέομαί τι, *Æschin.* aliquem ob aliquid, συκοφαντέω τινά τινος, *Ælian.* et maledicere, διαβάλλειν καὶ βλασφημεῖν, *Isocr.* et mentiri in aliquem, διαβάλλειν καὶ καταψεύδεσθαί τινα, *id.* conviciis et contumeliis proscindere, σκοραλίζειν καὶ πρωτηλακίζειν, *id.* acerrime, τὰ μιγιστα. *id.* maxime, μάλιστα, *Isocr.* semper, συνεχῶς, *Dem.* manifeste, περιφανῶς, *id.* acerbe, πικρῶς, *Isocr.* petulanter, ἀσελγῶς, *id.* indecenter, παρὰ τὸ πρέπον, *Dem.* falso, ψευδῶς, *Isocr.* injuste, ἀδίκως, ᾰ δικαίως, *Dem.*

Calumniose, συκοφαντικῶς, συκοφαντωδῶς.

Calumniosus, a, um, συκοφαντικὸς, ἡ, όν, *Luc.* ὁ καὶ ἡ συκοφαντώδης, εος, *Lysias.*

Calvus, a, um, φαλακρὸς, ὰ, όν, *Luc.* τὴν κεφαλὴν, ἰδ. μαδαρὸς, ὰ, όν, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ λειτόθριξ, χος. *Ælian.* calvum reddo, μαδαρόω, LXX. calvus sum, μαδίζω, *Hippocr.* μαδάω, *Aristoph.* calvus fio, μαδαρὸς γίνομαι, *Ælian.*

Calx, pars pedis, ἡ πτέρνα, ης, *Dem.* τὸ σφυρὸν, ῦ, *N. T.* calcibus peto, λακτίζω, *Aristoph.* πτερνίζω.

Calx, ἡ τίταινος, ου, *Lucian.* ἡ κονία, ας, *Gal.* ἡ γύψος, *Paus.* viva, κονία ἄσβεστος, *Ægin.* calce obducere, τιτανοῦσθαι, *Hesych.* ἐπιχρίειν τιτάνῳ, *Lucian.* calce oblitus, τιτανώμενος, ένη, ενον, *Hesych.* τιτανωτὸς, ἡ, όν, *id.* κονιατὸς, ἡ, όν, *Theophr.* calce dealbo, κονιάω. *Dem.* κονιόομαι, *Plut.* calce inductum seu dealbatum opus, τὸ κονίαμα, ατος, *Theophr.* calce inducens aliquid, ὁ κονιατὴς, οῦ, *Hesych.* inductio, quæ fit calce, ἡ κονίασις, εως.

Calyptra, ἡ καλύπτρα, ας, *Plut.*

Calyx, ἡ κάλυξ, υκος, *Theophr.*

Cambio, ἀμείβομαι, *Plut.* ἀντικαταλλάττομαι, *Herodian.*

Cambium, ἡ ἀντικαταλλαγὴ, ῆς.

Camelarius, ὁ καμηλίτης, ου, *Aristot.*

Camelinus, a, um, καμήλειος, εία, ειον.

Camelopardalis, ἡ καμηλοπάρδαλις, εως, LXX.

Camelus, ὁ vel ἡ κάμηλος, ου, *Xenoph.*

Camera, ἡ καμάρα, ας, *Galen.*

Camerarius, a, um, καμαρεινὸς, ἡ, όν.

Cameratio, ἡ καμάρωσις, εως.

Cameratus, a, um, καμαρωτὸς, ἡ, όν, *Diosc.*

Camero, καμαρόω, ῶ.

Caminalis, e, idem quod sequens *Caminarius.*

Caminarius, a, um, καμινιαῖος, αία, αῖον, fuligo, *αἰθάλη*, LXX. ὁ καμινίτης, ου, panis caminarius, i. e. in camino coctus, ἄρτος καμινίτης, *Athen.* ὁ καὶ ἡ καμινώδης, εος, exhalatio caminaria, i. e. e camino, ἀναπνοὴ καμινώδης, *Strabo.*

Caminus, i. e. fornax, ὁ vel ἡ κάμινος, LXX. parvus, τὸ καμίνιον, ου, *Schol. Arist.* in camino excoquo, καμινεύω, *Strabo,* in camino opus faciens, ὁ καμινευτὴς, ῆ, *Lucian.* quæ circa caminum laborat, ἡ καμινεύτρια, ας, *Herodian.* opera, quæ navatur circa caminum, ἡ καμινεία, ας, *Theophr.* i. e. fumi receptaculum, ἡ καπνοδόχη, ης, τὸ καπνοδοχεῖον, ου, ἡ καπνοδόκη, ης, *Herodot.*

Cammarus, ὁ κάμμαρος, ου, et τὸ κάμμαρον.

Camœna, ἡ μοῦσα.

Campana, ὁ κώδων, ωνος, *Thuc.* τὸ χάλκωμα, ατος, campanæ malleus, τὸ ῥοπαλον, ου, campanam pulso, τὸν κώδωνα κρούω, κωδωνίζω, *Aristoph.*

Campanula, τὸ κωδώνιον, ου.

Campestre, τὸ περίζωμα, ατος, *Plut.*

Campestris, e, πεδινὸς, ἡ, όν, *Xen.* πεδιανὸς, ἡ, όν, *Theophr.* πεδιώδης, αία, αῖον, πεδιακὸς, ἡ, όν.

Campsor, ὁ κολλυβιστὴς, οῦ, *Lysias.*

Campus, τὸ πεδίον, ου, *Plato.* Martius, πεδίον Ἄρειον, *Plut.* latitudo camporum, τὸ πλῆθος τῶν πεδίων, *Isocr.* campum vastare, ἀνάσατον ποιειν τὸ πεδίον, *id.*

Camus, i. e. fiscella, ὁ κηπὸς, οῦ, *Aristoph.* i. e. capistrum, camum circa os habere, ἔχειν κημὸν περὶ στόματι, *Athen.* camum circumpono, κημόω, *Xenoph.* cami circumpositio, ἡ κήμωσις, εως, *Hesych.*

Canaliculà, τὸ σωληνάριον, ου, *Eustath.*

Canaliculatim, σωληνοειδῶς.

Canaliculatus, ὁ καὶ ἡ σωληνοειδὴς, έος.

Canaliculus, idem quod *Canalicula.*

Canalis, ὁ σωλὴν, ῆνος, *Plut.*

Cancellarius; ὁ ἀρχιγραμματεὺς, έως.

Cancellatus, a, um, δικτυωτὸς, ἡ, όν. LXX.

Cancelli, ἡ κιγκλὶς, ίδος, *Plut.* τὸ δρύφακτον, ου, *Hesych.* cancellis includere, περιξάλλειν κιγκλίδι, *Plut.*

Cancello, κιγκλίζω, testamentum, διαθήκην ἐξαλείφω, *Dem.*

Cancer, ὁ καρκίνος, ου, animal, *Aristot.* sidus, *Arat.* morbus, *Hippocr.* τὸ καρκίνωμα, ατος, *Diosc.* parvus, τὸ καρκίνιον, ου, *Aristot.* cancro similis, sive e cancrorum genere, ὁ καὶ ἡ καρκινώδης, εος, *id.* cancro morbo infestari, καρκινόεσθαι, *Hippocr.*

Candefacio, λευκόομαι, *Xen.* λευκαίνω, i. e. ignitum redo, διαπυρόω, ἐμπυρίζω.

Candefactus, a, um, λελευκωμένος, ένη, ένον, *Dem.* igne, ὁ καὶ ἡ διάπυρος, ου.

Candefio, λευκόομαι, *Dem.* igne, διαπυρίζομαι.

Candela, ὁ λύχνος, ου, *Xen.* Conf. *Lychnus.*

Candelabrum, τὸ λύχνιον, ου, *Athen.* ἡ λυχνία, ας, *N. T.*

Candeo, λευκὸς εἰμι, λευκαίνομαι, *Theophyl.* i. e. ignitus sum, ἐκπυροῦμαι, διάπυρος εἰμι.

Candicans, ὁ καὶ ἡ ὑπόλευκος, ου, *Diosc.*

Candico, ὑπόλευκός εἰμι, ὑπολευκαίνομαι.

Candidatus, a, um, i. e. alba veste indutus, ὁ καὶ ἡ λευχείμων, ονος, ὁ λευχειμονέων, ῶν, *Herodian.* i. e. ambiens officium, ὁ παραγγέλλων ἀρχὴν, *Plut.*

Candide, i. e. sincere, ἁπλῶς, *Dem.* ἀδόλως, *idem.* ἀκιβδήλως, *Isocr.* ἀφελῶς, *Dem.* et sincere scribere aliquid, ἁπλῶς καὶ ἀδόλως γράφειν τι, *id.* et aperte administrare remp. ἁπλῶς καὶ φανερῶς πολιτεύεσθαι, *id.*

Candidus, a, um, i. e. albus, λευκὸς, ἡ, όν, Conf. *Albus:* i. e. sincerus, ὁ καὶ ἡ ἀφελὴς, έος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἄκακος, ου, *id.* ὁ καὶ ἡ ἄδολος, ου, *Plato.* ἁπλόος, ῆς, ἁπλόη, ἡ. ἁπλόον, ὄν, *Dem.* vere et amicus, ἀληθῶς ἁπλῆς καὶ φίλος, *id.* vir, ἁπλοϊκὸς ἀνὴρ, *Lucian.* et ingenuus homo, ἀφελὴς καὶ παῤῥησίας μεστὸς, *id.*

Candor, ἡ λευκότης, ητος, *Aristot.* i. e. morum simplicitas, ἡ εὐήθεια, ας, *Dem.* ἡ ἀκακία, ας, *id.*

Caneo, πολιὸς εἰμι.

Canesco, πολιόομαι, *Aristot.*

Cani, αἱ πολικὶ, ῶν, *Isocr.*

Canicula, τὸ κυνίδιον, ου, *Xenoph.* τὸ κυνάριον, ου, *id.* sidus, ὁ Σείριος. ου. *Hes.* ὁ κύων, *Aristot.* post caniculam, i. e. post mediam æstatem, μετὰ κύνα, *Theophr.*

Canicularis, e, κυνικὸς, ἡ, όν, *Xenoph.* dies caniculares, αἱ ἀμφὶ τὸν Σείριον ἡμέραι, αἱ ἐπὶ κυνὶ vel ὑπὸ κυνὸς ἡμέραι. Conf. articulum anteced.

Canine, κυνηδὸν, *Lucian.*

Caninus, a, um, κυνικὸς, ἡ, όν, *Xen.* κύνειος, εία, ειον, *Sext. Empir.* canino ritu, κυνηδὸν, *Lucian.* canina sentis, κύναρος vel κυνάρα ἄκανθα, *Athen.*

Canis, ὁ vel ἡ κύων, κυνὸς, *Aristot.* canibus objici s. objectum esse, κυσὶν δέδοτον εἶναι, *Ælian.* canes vorare, κυνοφαγεῖν, *Sext. Empir.* a cane morsus, ὁ καὶ ἡ κυνόδηκτος, ου, *Diosc.*

Canistrum, τὸ πάνιερον, ου, *Poll.* ὁ κάνης,

ντος, *Plut.* τὸ κανῦν, ῦ, *Thuc.* τὸ κάνιον, ν, *Athen.* ligneum et plexum, κάνιον ξύλινον καὶ πλεκτὸν, *id.*

Canities, ἡ πολιότης, ητος, ἡ πολιὰ, ᾶς, *Isocr.*

Canna, ὁ δόναξ, ακος, *Diosc.* ὁ κάλαμος, ου, *id.* ἡ κάννη, νη vel κάνναι, ων, *Aristoph.*

Cannabaceus, a, um, κανναβίνεος, ίνη, ινον.

Cannabis, ἡ κάνναβις, εως, *Diosc.*

Cannetum, τὸ δοναπεῖον, ου, τὸ καλαμῶδες, sc. χωρίον.

Canneus, a, um, καλάμινος, ίνη, ινον, *Athen.*

Cano, ᾄδω, *Dem.* ἀείδω, *id.* μέλπω, ὑμνέω, παέανας, ᾄδω παιᾶνας, *id.* cantilenas, ᾄσματα, *Plut.* ad lyram, πρὸς λύραν, *id.* laudes alicujus, ἐγκώμιόν τινος, *Aristoph.* tibia cantionem amatoriam, αὐλὸν ᾄσμα ἐρωτικὸν, *Aristot.* suavissime, εὐφωνότατος καὶ ᾠδικώτατός εἰμι, *Ælian.* classicum, σημαίνω μάχεσθαι, *Xen.* receptui, σημαίνω τὸ ἀνακλητικὸν, *Plut.*

Canon, ὁ κανὼν, όνος, *Æschin.*

Canonice, κανονικῶς.

Canonicus, a, um, κανονικὸς, ὴ, όν.

Canore, ᾠδικῶς, *Aristot.*

Canorus, a, um, ᾠδικὸς, ὴ, όν, *Lucian.* λιγυρὸς, ᾳὰ, ρὸν, *Hom.*

Cantator, ὁ ᾴδης, ου, *Plut.* ὁ ἀοιδός.

Cantatrix, ἡ ᾴδτρια, ας, *Athen.*

Cantharus, ὁ κάνθαρος, ου, parvus, τὸ κανθάριον, ου, *Plut.*

Canthus, ὁ κάνθος, ου, *Aristot.*

Canticum, τὸ ᾆσμα, ατος, *Dem.* τὸ ᾄσμα, ατος, *Gregor.* ἡ ᾠδὴ, ῆς, *Xenoph.* ἡ ἀοιδὴ, ῆς, *Dem.* τὸ μέλος.

Cantilena, idem quod *Canticum.*

Cantiuncula, τὸ ᾀσμάτιον, ου.

Canto, ᾄλλω. Conf. *Cano.*

Cantor, ὁ ᾠδὸς, οῦ, *Plato.* ὁ μελῳδὸς, ου, *Lucian.*

Cantus, τὸ μέλος, εος, *Lucian.* ἡ μελῳδία, ας, *Athen.* lugubris, ἡ ᾠχυρωδία.

Canus, a, um, πολιὸς, ὰ, όν, *Diosc.*

Capacitas, ἡ χώρησις, εως, τὸ χώρημα, ατος, ἡ εὐρυχωρία, ας.

Capax, ὁ καὶ ἡ εὐρύχωρος, ου, ὁ καὶ ἡ εὐρυχωρὴς, έος, *Thuc.* δεκτικὸς, ὴ, όν, sum, χωρέω, eorum, qui conveniunt, τοὺς ξυνιέντας, *Thuc.* doctrinæ, τὴν διδαχὴν, *Dem.*

Capedo, ἡ εὐρυχωρία, ας, i. e. vas quoddam, ἡ κυλίσκη, ης.

Capella, τὸ αἰγίδιον, ου, LXX.

Caper, ὁ τράγος, ου, *Aristot.* ὁ αἴξ, αἰγὸς, *Herodot.* ὁ χίμαιρος.

Capero, ῥυσόω, *Diosc.* ῥυτιδόω, *Arist.*

Capesso, αἱρέω, aliquid, τι, *Xen.* rempublicam, ἅπτομαι τῆ πολιτεύματος, *idem.* λαμβάνω τὰ τῶν κοινῶν, *Aristot.* negotium, ἀντιλαμβάνομαι τῶ πράγματος, *Plut.* imperium, αἱρέω τὴν ἀρχὴν, *Plato.* pugnam, ἐγχειρέω τῆ μάχη, *Plut.*

Capillaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ τριχώδης, εος.

Capillamentum, τὸ τρίχωμα, ατος, *Aristot.*

Capillatus, a, um, τριχωτὸς, ὴ, όν. *Aristot.*

Capillitium, τὸ τρίχωμα, ατος, *Aristot.* ἡ κόμη, ης, *Dem.* arte factum, ἡ κόμη πεποιθετος, *Xen.*

Capillo, τριχόω, *Diosc.*

Capillus, ἡ θρὶξ, τριχὸς, *Aristot.* ἡ κόμη, ης, *id.* plexus et intortus, ὁ πλόκαμος, ου, *Herodot.* capillorum nodus, ἡ σλοκαμὶς, ίδος, defluvium, ἡ ἀλωπεκία, ας, *Galen.* capillos como, τριχοπλαστέω, nutrio, κομάω, κομοτροφέω. *Strabo.* molles habens, ὁ καὶ ἡ μαλακόθριξ, ιχος, *Aristot.* paucos habens, ὁ καὶ ἡ ὀλιγόθριξ, *id.* crispos habens, ὁ καὶ ἡ ἑλλόθριξ, *id.* pulchros faciens, ὁ καὶ ἡ καλλίθριξ, *Diosc.*

Capio, αἱρέω, urbem vi, πόλιν κατὰ κράτος, *Isocr.* virum, ἄνδρα, *idem.* urbem obsidione, ἁλίσκω πόλιν πολιορκίᾳ, *Dem.* hasta vel bello, λαμβάνω πόλιν δορυάλωτον, s. αἰχμάλωτον, *Isocr.* avaritiam alicujus, χαρέω τὴν πλεονεξίαν τινὸς, *Dem.* i. e. comprehendo aliquid, δέχομαί τι, *Dio Chrys.* utilitatem ex aliqua re, ὠφελέομαι ἀπό τινος, *Xen.* consilium de re aliqua, βωλεύομαι περί τινος, *Isocr.* ex re aliqua voluptatem, χαίρω ἐπί τινι, *Xenoph.* aliquem vivum, ζωγρέω τινὰ, *Thuc.* i. e. intelligo aliquid, συλλαμβάνω τι, *Plato.*

Capistro, κημῶ, *Xenoph.* φιμόω, *N. T.*

Capistrum, ὁ κημὸς, οῦ, *Xenoph.* τὸ περιστόμιον, ου, LXX. τὸ κεφαλοδέσμιον, ὁ φίμωσις, *Luc.*

Capital, ἡ κεφαλὶς, ίδος, *Aristot.* τὸ κρήδεμνον, ου, *Eustath.*

Capitalis, e, i. e. ad caput pertinens, κεφαλικὸς, ὴ, όν, *Diosc.* i. e. mortem merens, φονικὸς, ὴ, όν, facinus, ἀδίκημα, *Lycurg.* ἰσχατος, άτη, ατον, odium, μῖσος θανατικὸς, ὴ, όν, caussa, δίκη, *Plut.* facinus morte dignum, ἀδίκημα φονικὸν, *Lycurg.*

Capitaliter, κεφαλικῶς, i. e. capite plecti, κεφαλικῶς κολάζεσθαι, *Herodian.*

Capitatus, caput habens, κεφαλωτὸς, ὴ, όν, *Diosc.*

Capitellum, τὸ κεφάλιον, ου, *Diosc.*

Capitium, ἡ κεφαλὶς, ίδος, *Aristot.*

Capito, onis, ὁ μεγαλοκέφαλος, ου.

Capitularis, e, ὁ καὶ ἡ κεφαλαιώδης, εος.

Capitulatim, κεφαλαιωδῶς, *Aristot.* ἐπὶ κεφαλαίς, *Thuc.* ἐν κεφαλαίοις, *Dem.* attingo, κεφαλαιόω, *Thuc.*

Capitulum, τὸ κεφαλίδιον, ου, *Poll.* τὸ κεφάλιον, ου, *Diosc.* i. e. pars libri, τὸ κεφάλαιον, ου, ἡ κεφαλὶς, ίδος, *N. T.*

Capo, ὁ ἀλέκτωρ ἱστορίας, ου.

Capra, ἡ αἴξ, αἰγὸς, *Aristot.*

Caprarius, ὁ αἰπόλος, ου, *Poll.* ὁ αἰγιβότης, ὁ αἰγονόμος.

Caprea, ἡ αἰγαγρος, ου, ἡ δορὰξ, δορκὸς, *Al. Aphrod.* ἡ δόρκος, ου, *Diosc.* ἡ δορκὰς, άδος, *id.* parva, τὸ δορκάδιον, ου, LXX.

Capreolus, τὸ δορκάδιον, ου, LXX.

Capricornus, ὁ αἰγόκερως, ωτος, *Lucian.*

Caprificatio, ὁ ἐρινασμὸς, οῦ, *Theophr.*

Caprificor, ἐρινάζω, *Theophr.* ἐρινόω, *id.*

Caprificus, ἡ ἐρινὸς. οῦ, *Theophr.* fructus, τὸ ἐρινεὸν, οῦ, *Aristot.*

Caprile, ὁ αἰγὼν, ῶνος.

Caprinus, a, um, ὁ καὶ ἡ αἰγειος, ου, *N. T.* caseus, αἰγειος τυρὸς, *Athen.* caprina pellis, ἡ αἰγέη, ης, *Herodot.* contr. αἰγῆ, ῆς.

Capsa, ἡ κάψα, ης, *Suid.* ἡ καψάκη, ης, LXX. ἡ κιβωτὸς, οῦ, *Athen.*

Capsarius, ὁ κιβωτοφόρος, ου.

Capsula, τὸ κιβώτιον, ου, *Plut.*

Captatio, ἡ ᾄρπαξ, ακος, *Dem.* ἡ ἁρπαγὴ, ῆς, *Poll.*

Captatorius, a, um, ᾄρπακτικὸς, ὴ, όν, *Xen.* ᾄρπαγητικὸς, ὴ, όν, *id.*

Captatrix, ἡ ᾄρπαγήτρια, ας.

Captio, velut urbis, fugitivi, ἡ λῆψις, εως, *Thuc.* i. e. deceptio, ἡ ὑπαγωγὴ, ῆς, ὁ δόλος, ου, *Dem.* ἡ ἀπάτη.

Captiose, ἀπατηλῶς, σοφιστικῶς, *Aristot.*

Captiosus, a, um, ἀπατηλὸς, ὴ, όν, *Plato.* σοφιστικὸς, ὴ, όν, *Aristot.*

Captivitas, ἡ ἅλωσις, εως, *Dem.* ἡ σύλληψις, εως, *id.* ἡ αἰχμαλωσία, ας, *N. T.* ἐξωτὴ, ῆς, *Dem.* et servatio patris, ἅλωσις καὶ σωτηρία πατρὸς, *id.* abducere in captivitatem aliquos, ἄγεσθαι ἄγοντα αἰχμαλώτους τινὰς, *id.* redimere e captivitate, λύειν αἰχμάλωτον, *id.* socius in captivitate, ὁ συναιχμάλωτος, ου, *N. T.* Conf. *Captivus.*

Captivo, αἰχμαλωτίζω, *Dem.*

Captivus, a, um, ὁ δεσμώτης, ου, *Dem.* δεδεμένος, ένη, ένον, *id.* ὁ καὶ ἡ αἰχμάλωτος, ου, *id.* ἁλὰς, ῶσα, ὼν, *id.* ὁ καὶ ἡ δορυάλωτος, ου, *id.* fio, γίγνομαι αἰχμάλωτος, *id.* captivum aliquem abduco, οἴχομαι ἄγων αἰχμάλωτόν τινα, *id.* habeo in vinculis, ἔχω καὶ ἐδέησά τινα αἰχμάλωτον, *id.* redimo meis sumptibus, λυτρόω αἰχμάλωτον ἐκ τῶν ἰδίων, *id.* conservo, ἀνασώζω αἰχμάλωτον. *id.* dimitto, ἀφίημι δεσμώτην, *id.*

Capto, ᾄρπάω, *Isocr.* ᾄρπάω, *Xen.* aliquem, τινὰ, *id.* lucrum, ᾄρπάω κέρδος, voluptatem, τὴν ἡδονὴν, *Isocr.* homines verbis, ᾄρπάω ἀνθρώπους λόγοις, *Xenoph.* auras, ᾄρπάω αὔρας, *id.* sermonem alicujus, ἐπιλαμβάνομαι λόγου τινος, *N. T.* auram popularem, δημαγωγέω τὰς πολλὰς, *Plut.*

Captura, i. e. venatio, τὸ ᾄρπευμα, ατος, *Plato.* ἡ ἄγρα, ας, *Lucian.* i. e. captivatio, ἡ λῆψις, εως, *Plut.* ἡ ἅλωσις, εως, *Plato.* i. e. id, quod captum est, τὸ ᾄρπαμα, ατος, *Plut.*

Captus, a, um, ἑαλωκὼς, υῖα, ὸς, *Dem.* ἁλὰς, ῶσα, ὼν, minor a majore, μείζονι ὁ βραχύτερος, *Ælian.* primo auditu, οἰκείμενος τοῖς πρώτοις ἀκοαῖς, *Aristot.* amore, ἁλὰς ἐρωτι, κατεχόμενος ὑπ' ἔρωτος, *Æsop.* forma, ἁλὰς τῦ κάλλους, *Lucian.* vi, ἁλὰς κατὰ κράτος, *Isocr.* bello, ὁ καὶ ἡ αἰχμάλωτος, ου, *Dem.* ὁ καὶ ἡ δορυάλωτος, ου, *Isocr.* vivus, ἐζωγρημένος, *N. T.*

Capulus, ἡ λαβὴ, ῆς, gladii, τῦ ξίφους, *Plut.*

Capus, idem quod *Capo.*

Caput, hominis vel bruti, ἡ κεφαλὴ, ῆς, *Dem.* τὸ κεφάλαιον, ου, *id.* caput incidere, τὴν κεφαλὴν ἐπιτέμνειν, *id.* conterere alicui, συντρίψαι κεφαλήν τινος, *Isocr.* comminutum habere, κατειργάσθαι τὴν κεφαλὴν, *Dem.* retorquere calumniam in caput dicentis, βλασφημίαν τρέπειν εἰς κεφαλὴν τῶ λέγοντι, *id.* in caput alicujus caussam rei alicujus conferre, ἀναπιθέναι τὴν αἰτίαν ἐπὶ κεφαλήν τινος, a capite ad calcem, ἐκ κεφαλῆς ἐς πόδας, *Hom.* caput alicujus pecunia licitari, ἐπικηδεύσειν ἀργυρίῳ τινὶ, *Herodot.* capite doleo, κεφαλαλγέω, *Hippocr.* ĉui caput dolet, ὁ καὶ ἡ κεφαλαλγὴς, έος, *Plut.* dolorem capitis adferens, κεφαλαλγὸς, ὴ, όν, *Plato.* κεφαλαλγικὸς, ὴ, όν, *Galen.* capitis dolor, ἡ κεφαλαλγία, ας, *Hippocr.* i. e. origo, ἡ ἀρχὴ, ῆς, *Isocr.* i. e. summa pecuniæ, unde usura percipitur, τὸ ἀρχαῖον, ου, *Dem.* i. e. pars libri, τὸ κεφάλαιον, ου, ἡ κεφαλὶς, ίδος, *N. T.* i. e. præcipuum, τὸ κυριώτατον, ι. ε. πρᾶγμα, ατος, ὁ θάνατος, ου, vel vita, ἡ ψυχὴ, ῆς, adire periculum capitis in ludis, ἀγωνίζεσθαι ἀγῶνας τῆς ψυχῆς, *Dem.* periclitari de capite, κινδυνεύειν ἐν ψυχῆ, id. capitis aliquem accersere, θανάτῳ τινὶ τιμᾶσθαι, *id.* capitis caussam dicere, ἀπολογήσασθαι τῶ τῦ θανάτου δίκην, *Plut.* capitis damnare, θάνατον καταψηφίσειν τινὸς, *Isocr.* capite plectere, θανάτῳ ζημιῦν τινα, *Æschin.*

Carabus, ὁ κάραβος, ου, *Aristot.* carabo similis, sive e caraborum genere, ὁ καὶ ἡ καραβώδης, εος, *id.*

Carbasus, i. e. linteum tenue, τὸ λῖνον λεπτὸν, i. e. velum, τὸ λαῖτσος, εος, *Plut.*

Carbo, ὁ ἄνθραξ, ακος, *Athen.* accensus, ἡμμένος, carbonum strues, ἡ ἀνθρακιὰ, ᾶς, *Diosc.* carbones conficio, ἀνθρακεύω, *Theophr.* in carbones redigo, ἀτανθραξόω, *Lucian.*

Carbonarius, ὁ ἀνθρακευτὴς, οῦ, *Ælian.* ater, ut carbonarius, ὁ ἀνθρακίας, ου, *Lucian.*

Carbonarius, a, um, ἀνθρακικὸς, ἰα. ιον, fornax carbonaria, ἡ ἀνθρακία, ας, *Theophr.*

Carbunculus, i. e. parvus carbo, τὸ ἀνθρακίον, ου, i. e. gemma quædam vel morbus, ὁ ἄνθραξ, ακος, LXX. *Galen.*

Carcer, τὸ δεσμωτήριον, ου, *Dem.* τὸ οἴκημα, ατος, *id.* ὁ δεσμὸς, οῦ, *id.* ἡ εἰρκτὴ, ῆς, *id.* ἡ φυλακὴ, ῆς, *Aristot.* ὁ εἱρκτεμὸς, οῦ, *Dem.* carcerem meritum esse, ἔνοχον εἶναι τῆ ἀπαγωγῆ. *id.* δεσμῶ ἔνοχον γίγνεσθαι, *id.* carcere mulctare aliquem, τιμᾶσθαι τινὶ δεσμῦ, *id.* ducere, conjicere aliquem in carcerem, ἄγειν, ἀπάγειν, εἰσάγειν, ἐμβάλλειν, τινὰ εἰς δεσμωτήριον, *id.* ἐς φυλακὴν ποιεῖν, *Aristot.* καταβάλλειν εἰς τὴν εἱρκτὴν, *Diod. Sic.* conjici in carcerem, ἐμπίπτειν εἰς τὸ δεσμωτήριον, s. εἰς τὸ οἴκημα, *Dem.* esse in carcere, εἶναι ἐν δεσμωτηρίῳ, *id.* mulcta quinquennalis, διατρίβειν ἐν τῶ δεσμωτηρίῳ πενταετηρίδος πολλὰς, *id.* effugere e carcere, ἀποδρᾶναι, s. ἀποδράντα ἐξελθεῖν ἐκ τῦ δεσμωτηρίου, *id.* egredi e carcere, περιέναι ἐκ τῦ δεσμωτηρίου, *id.* e carcere liberare, ἀφειρεῖν τινι τὸν δεσμὸν, *id.* carceris custodiam obire, εἰρκτοφυλακεῖν, *Philo.* carceris custos, ὁ εἱρκτοφύλαξ, ακος, *Xenoph.* ὁ δεσμοφύλαξ.

Carcerarius, a, um, φυλακικὸς, ὴ, όν, *Plato.*

Carceres, in agonibus, ἡ ἀφετηρία, ας, *Aristoph.* ἡ βαλβὶς, ίδος, *Poll.* a carcere ad metam, ἀπὸ τῆς ἀφετηρίας μέχρι τῦ καμπτῆρος, *Aristoph.*

Carcinomă, τὸ καρκίνωμα, ατος, *Diosc.*

Cardiacus, ὁ καρδιακὸς, ὴ, όν, *Galen.*

Cardialgia, ἡ καρδιαλγία, ας, *Galen.* cardialgia laboro, καρδιαλγέω, *Hippocr.* cardialgia laborans, ὁ καὶ ἡ καρδιαλγὴς, έος, *Galen.*

Cardo, ὁ στρεφὶς, έως, *Theophr.* ὁ στρέφιγξ, γος, *Dion. Long.* rerum, ἀκμὴ ἐργων, mundi, ὁ πόλος, ου, *Athen.*

Carduelis, ἡ ἀκανθὶς, ίδος, *Aristot.*

Carduus, ὁ σκόλυμος, ου, *Diosc.*

Care, τιμίως, πολυτίμως, aliquid vendo, πολλῦ τι πωλέω, *Ælian.*

Carentia, ἡ ὑστέρησις, εως, *N. T.*
Careo, ὑστερίζω, δέομαι, ἀποστερέομαι, re aliqua, τινός, *Isocr.* omnibus, πάντων ἔρημος γίγνομαι καὶ γυμνός, *id.* pecunia, ἀπορέω χρημάτων, *Basil.* ἀπ εὐπορέω ἀργυρίου, *Dem.* στανίζω χρημάτων, *idem.* ἀργύριον ἐμοὶ ἐστὶ πάρεστι, *id.* ἐ τυγχάνει ἐμοὶ παρὸν ἀργύριον, *idem.* medico, ἐν ἐρήμῳ εἶμι τῷ ἰατρῷ, ἔρημός εἰμι τῷ θεραπεύοντος, *idem.* ratione, ἀμοιρέω λόγου, *Ælian.*
Carica, ἡ ῥιβαλέη, ης, *Hesych.* ὁ ἰσχάς.
Caries, ὁ ἐρὼς, ῶτος, *Plut.* ἡ σαπρότης, ητος, *Diosc.*
Carina, ἡ τρόπις, ιδος, *Poll.*
Carinarius, a, um, τροπίδιος, ία, ιον, *Plato.*
Carinatus, a, um, τετροπισμένος, ένη, ένον, navis probe carinata, ναῦς ἰσανῶς τετροπισμένη, *Hippocr.*
Carino, τροπίζω, *Hippocr.* κυτόν, *Hes.*
Cariosus, a, um, σαπρὸς, ὰ, όν, *Athen.* ὁ καὶ ἡ ἐρώδης.
Caritas, ἡ πολυτιμία, ας, annonæ, ἡ σιτανοσιτία, ας, *Xenoph.* ἡ σιτοδεία, ας, *id.*
Carmen, τὸ ἔπος, εος, *Dem.* τὸ μέτρον, �ου, *Isocr.* τὸ ποίημα, ατος, *id.* λόγος ἐμμέτρος, *Dem.* elegiacum, τὸ ἐλεγεῖον, ου, *id.* lyricum, ἡ ᾠδὴ, ῆς, *Isocr.* iambicum, τὸ ἰαμβεῖον, *Dem.* nuptiale, ὁ ὑμέναιος, ου, *Isocr.* carmina et versus, ᾠδαὶ καὶ μέτρα, *id.* facere, s. componere, συντιθέναι ποίημα, *id.* ποιεῖν ἰαμβεῖον, *Dem.* ornare aliquem carminibus, ἐγκωμιάζειν τινὰ ᾠδαῖς καὶ μέτροις, *Isocr.* carmen in nuptias alicujus canere, ὑμέναιον ἐν τοῖς γάμοις τινὸς ᾄδειν, *idem.*
Carminarius, a, um, ξαντικὸς, ὴ, ὸν, ars carminatoria, ἡ ξαντικὴ, scil. τέχνη, *Plato.*
Carminatio, ἡ διάξανσις, εως.
Carminator, ὁ ξάντης, ου, *Plato.*
Carminatus, a, um, διαξανθεὶς, εῖσα, ὲν, lana, διαξανθὲν ἔριον, *Diosc.*
Carmino, ξαίνω, lanam, ἔριον, *Lucian.* τῶν ἐρίων, *Plut.* rursum, ἀναξαίνω, simul, συγξαίνω, *Plut.* diaξαίνω, *Diosc.*
Carnalis, e, σαρκικὸς, ὴ, όν, *N. T.*
Carnaliter, σαρκικῶς.
Carnarium, τὸ κρεωπώλιον, ου, *Plut.*
Carnarius, ὁ κρεωπώλης, ου, *Poll.*
Carneus, a, um, ὁ καὶ ἡ σαρκώδης, εος, σαρκικὸς, ὴ, όν, σάρκινος, ίνη, ινον.
Carnifex, ὁ δημόσιος, ου, *Dem.* ὁ δημόκοινος, ου, *id.* ὁ βασανιστὴς, οῦ, *Isocr.* ὁ δήμιος, *Herodian.*
Carnificina, τὸ βασανιστήριον, ου, i. e. cruciatus, ἡ βάσανος, ου, *Isocr.*
Carnifico, σχίζω, *Xen.* ἀνατέμνω, *Lucian.*
Carnivorus, a, um, ὁ καὶ ἡ σαρκοβόρος, ου, *Gregor.* ὁ καὶ ἡ σαρκοφάγος, ου, animalia carnivora, ζῶα σαρκοφάγα, *Aristot.*
Carnosus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐσαρκος, ου, *Xen.* ὁ καὶ ἡ κατάσαρκος, ου, *Athen.* ὁ καὶ ἡ μεγαλόσαρκος, ου, LXX. ὁ καὶ ἡ πολύσαρκος, σαρκώδης, carnosum reddo, εὐσαρκόω, *Galen.* σαρκόω, *id.*
Caro, ἡ σὰρξ, σαρκὸς, *Dem.* τὸ κρέας, ατος, *id.* agnina, κρέας ἀρνειον, anserina, χήνειον, bubula, βόειον, caprina, αἴγειον, gallinacea, ὀρνίθειον, hircina, τράγειον, hœdina, ἐρίφειον, ovilla, μήλειον, s. προβάτειον, porcina, χοίρειον, suilla, ὕειον, vervecina, κρίνειον, vitulina, μόσχειον, ferina, θήρειον, salita, ἁλιαρὸν, s. ταριχευτὸν, infumata, καπνιστὸν, elixa, ἑφθὸν, assa, ὀπτὸν, frixa, τηγανιστὸν, tosta, φρυκτὸν carnis esus, ἡ κρεοφαγία, ας, *Plut.* ἡ σαρκοφαγία, ας, *id.* carne vescor, σαρκοφαγέω, qui carne est molli, ὁ καὶ ἡ ἁπαλόσαρκος, ου, *Galen.* laxa, ῥαιδόσαρκος, *Athen.* sicca, ξηρόσαρκος, *idem.* densa, πυκνόσαρκος, dura, σκληρόσαρκος, humida, ὑγρόσαρκος.
Carpentarius, ὁ ἁμαξοτηγὸς, οῦ, *Plut.*
Carpentum, τὸ ὄχημα, ατος, *Plat.* ἡ ἅμαξα, ης, *Herodot.*
Carpesium, τὸ καρπάσιον, ου, *Gal.*
Carpio, ὁ κυτρῖνος, ου.
Carpo, ῥέπτομαι, rosam, ῥόδον, *Basil.* flores, ἀποδρέπτομαι ἄνθη, *Plutarch.* i. e. reprehendo aliquem ob aliquid, καπίζω τινά τινος, *Philo.*
Carptim, ῥεπόμενος, i. e. particulatim, μερικῶς, ἀκροθιγῶς.
Carptor, ὁ ῥεπτόμενος, ου, i. e. reprehensor, ὁ καπίζων, οντος, *Dem.*
Carruca, τὸ ἁμαξίον, ου, *Suid.* ἡ ἁμαξὶς.
Carrucarius, a, um, ἁμαξικὸς, ὴ, όν, *Subst.* ὁ ἁρματηλάτης, ὁ ἁμαξοπηγός.
Carrus, τὸ ἅρμα, ατος, *Xen.* ἡ ἅμαξα.
Cartilagineus, a, um, ὁ καὶ ἡ χονδρώδης, εος, *Aristot.*
Cartilaginosus, a, um, ὁ καὶ ἡ χονδρώδης, εος, *Aristot.*
Cartilago, ὁ χόνδρος, ου, *Gal.*
Caruncula, τὸ σαρκίδιον, ου, *Aristoph.* τὸ κρύλλιον, ου, *Synes.*
Carus, a, um, τίμιος, ία, ιον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἔντιμος, ου, *id.* i. e. dilectus, ὁ καὶ ἡ προσφιλὴς, ές, *Synes.*
Casa, ἡ καλύβη, ης, *Thuc.* ἡ στέγη, casam ædifico, καλυβοστοιέω, *Strabo.*
Caseus, ὁ τυρὸς, οῦ, recens, χλωρὸς, *Aristoph.* aridus, ξηρὸς, *Athen.* vetus, παλαιὸς, *id.* mollis, ἁπαλὸς, *Long.*
Cassis, i. e. rete venatorium, τὸ δίκτυον, ου, *Xenoph.* ἡ ἄρκυς, *id.* i. e. galea, ἡ περικεφαλαία, ας, *Polyb.*
Cassita, ἡ κόρυς, υθος, *Theocr.* Confer *Alauda.*
Cassus, a, um, κενὸς, ὴ, όν, *Xen.* φῦδος, ὴ, ον, μάταιος, αία, αιον, in cassum, εἰς κενὸν, *N. T.*
Castanea, τὸ καστανάϊκὸν κάρυον, *Theophr.* τὸ κάστανον, ου, *Athen.* ἡ Διὸς βάλανος, *Diosc.*
Caste, ἁγνῶς, *N. T.* καθαρῶς.
Castellanus, ὁ φρουρέαρχης, ου, ὁ φρούραρχος, ου, *Xen.*
Castellum, τὸ φρούριον, ου, *Thucyd.* ἡ φρουρὰ, ᾶς, *Plut.* τὸ ἐπιτείχισμα, ατος, *Demosth.* τὸ ὀχύρωμα, ατος, *id.* firmum, τὸ χωρίον ὀχυρὸν, *Isocr.* instaurare, ἐπισκευάζειν φρούριον, *Dem.* ad aliquem oppugnandum, κατασκευάζειν ὁρμητήρια ἐπί τινα, *id.*
Castigatio, ἡ παιδεία, ας, *N. T.* ὁ κολασμός.
Castigator, ὁ παιδευτὴς, οῦ, *N. T.* ὁ σωφρονιστὴς, οῦ, *Thuc.* ὁ ἐπιτιμητὴς, *Poll.*
Castigo, παιδεύω, aliquem, τινὰ, *N. T.* ἐπιτιμᾶν τινὰ, *Dem.* τινί, *Isocr.* σωφρονίζω τινὰ, *Xen.* i. e. punio, κολάζω, aliquem, τινὰ, *Dem.* Confer *Punio.*
Castimonia, vide sequen *Castitas.*
Castitas, ἡ ἁγνότης, ητος, *Isocr.* ἡ ἁγνεία, ας, *idem.* castitatem servo, παρθενεύω, *Heliod.* τὴν ὥραν αὐτῆ διαφυλάττειν, *Dem.*
Castor, ὁ Κάστωρ, ορος, et Pollux, καὶ Πολυδεύκης, οἱ Διόσκουροι, ων, *N. T.* i. e. fiber, ὁ κάστωρ, ορος, *Diosc.*
Castoreum, τὸ καστόριον, ου, τὸ καστόριον, ου, τὰ καστόρια, ων, *Galen.* castoreum redoleo, καστορίζω, *Diosc.*
Castra, orum, τὸ στρατόπεδον, *Dem.* ἡ παρεμβολὴ, ῆς, *Plut.* pono, figo, seu metor, στρατοπεδεύω, *id.* in loco aliquo, στρατοπεδεύομαι ἐπί τόπῳ τινι, *Thuc.* ad urbem, ἰδρύω στρατόπεδον ἐπὶ τῇ πόλει, *Herodian.* extra, ἐκστρατοπεδεύομαι, *id.* apud, item ex adverso, παρεστρατοπεδεύω, *Polyb.* contra, ἀντιστρατοπεδεύω, *Xenoph.* moveo, transfero, μετιστρατοπεδεύω, *Plut.* ἀναστρατοπεδεύω, *Macc.* admoveo hostibus, παραστρατοπεδεύω τοῖς πολεμίοις, *Plut.* castrorum metatio, ἡ στρατοπέδευσις, εως, *Plato.* ἡ στρατοπεδεία, ας, *Dion. Hal.* motio, ἡ ἀναστρατοπεδεία, ας, ἡ κατάζευξις, εως, *Plut.* præfectus, ὁ στρατοπεδάρχης, ου, metator, ὁ στρατοπεδεύτης, ου.
Castratio, ἡ ἀρχοτομία, ας.
Castratus, ὁ ἐκτομίας, ου, *Herodot.* ὁ εὐνοῦχος, ου, *Xen.* ὁ εὐνεχίας, ου, *Aristot.* ὁ σπάδων, ωνος, *id.* ὁ ἀποκοπεὶς τὰ γεννητικὰ, *Philo.*
Castrensis, e, στρατιωτικὸς, ὴ, όν, *Xenoph.*
Castro, ἐκτέμνω, aliquem, τινὰ, *Lucian.* ἀρχοτομέω, *Al. Aphrod.* ἑκτομίαν τινὰ ποιέω, *Herodian.*
Castrum, τὸ τείχος, εος, *Dem.* τὸ ἐπιτείχισμα, ατος, *id.* τὸ ὀχύρωμα, ατος, *id.* τὸ ἕρυμα, ατος, *Xen.* firmum, χωρίον, ὀχυρὸν, *Isocr.* adversus incursiones alicujus, τείχος πρὸς τὸ μηδὲν ἐξ ἐπιδρομῆς τινος παθεῖν. Confer *Castellum.*
Castus, a, um, ἁγνὸς, ὴ, όν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ σώφρων, casta et munda a cæteris immundis et a viri congressu, καθαρὰ καὶ ἁγνὴ ἀπὸ τῶν ἄλλων τῶν ἐ καθαιρυόντων καὶ ἀπ' ἀνδρὸς συνουσίας, *id.* sum castus, ἁγνεύω, *id.*
Casula, τὸ καλύβιον, *Plut.*
Casus, i. e. ruina, ἡ πτῶσις, εως, *N. T.* τὸ πτῶμα, ατος, *Diosc.* i. e. eventus fortuitus, τὸ συμβαῖνον, οντος, *Dem.* τὸ συμπεσὸν, όντος, *id.* τὸ συμβεβηκὸς, ότος, *id.* τὸ συμβησόμενον, *Isocr.* τὸ ἐκπεσὸν, όντος, *idem.* τὸ σύμπτωμα, ατος, *Dem.* i. e. calamitas, τὸ πάθος, εος, *Isocr.* τὸ συμπεσὸν, όντος, *Dem.* τὸ πταῖσμα, ατος, *id.* grammaticus, ἡ πτῶσις, εως, *Aristot.* nominativus, πτῶσις ὀνομαστικὴ, genitivus, πτῶσις γενικὴ, dativus, πτῶσις δοτικὴ, accusativus, πτῶσις αἰτιατικὴ, vocativus, πτῶσις κλητικὴ, ablativus, πτῶσις ἀφαιρετικὴ, subitus, τὸ ἐκ τοῦ παραχρῆμα συμβαῖνον, *Dem.* quotidianus, τὸ καθ ἑκάστην ἡμέραν συμπίπτον, *idem.* fortuitus, τὸ συμπεσὸν ἀκούσιον, *idem.* τὸ σύμπτωμα ἀκούσιον, *idem.* humanus, τὸ ἀνθρώπινον, ου, *Isocr.* casu fieri, accidere, γίγνεσθαι ἀπὸ τύχης, ἐκ τύχης, διὰ τύχην, *Dem. Isocr.*
Catachresis, ἡ κατάχρησις, εως, *Rhetor.*
Catachrestice, καταχρηστικῶς, *Rhetor.*
Cataclysmus, ὁ κατακλυσμὸς, οῦ, *N. T.*
Catadromus, ὁ κατάδρομος.
Catalecta, τὰ κατάλεκτα, ων.
Catalogus, ὁ κατάλογος, ου, *Dem.*
Catamitus, ὁ πάρης, ου, *Xenoph.*
Cataphractus, a, um, ὁ καὶ ἡ κατάφρακτος, ου, *Herodian.* eques, ἱππεὺς, *id.*
Cataplasma, τὸ κατάπλασμα, ατος, *Diosc.*
Catapulta, ὁ καταπέλτης, ου, *Aristot.* catapultis infesto, καταπελτάζω, *Aristoph.*
Catapultarius, a, um, καταπελτικὸς, ὴ, όν, *Plut.*
Catarrhacta, ὁ καταῤῥάκτης, vel καταράκτης, ου, *Suid.*
Catarrhus, ὁ κατάῤῥοος, *contr.* κατάῤῥους, ου, *Diosc.*
Cate, γνησίως, *Polyb.* γνησιόντως, *Isocr.*
Catechesis, ἡ κατήχησις, εως, *Porphyr.*
Catechismus, ὁ κατηχισμὸς, οῦ.
Catechista, ὁ κατηχητὴς, οῦ, ὁ κατηχιστὴς, οῦ.
Catechizo, κατηχίζω, κατηχέω, *N. T.*
Catechumenus, ἁ, κατηχθεὶς, ένη.
Categoria, ἡ κατηγορία, ας, *Aristot.*
Categorice, κατηγορικῶς.
Categoricus, a, um, κατηγορικὸς, ὴ, όν, *Aristot.*
Catellus, τὸ κυνάριον, ου, *Xen.* τὸ κυνίδιον, ου, *Aristot.* τὸ σκυλάδιον, ου, *id.*
Catena, ἡ ἅλυσις, εως, *Thuc.* ὁ δεσμός.
Catenarius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἁλυσίδετος, ου.
Catenatus, a, um, ἁλυσιδωτὸς, ὴ, όν, LXX.
Cateno, ἁλυσιδῶ, δεσμῶ.
Catenula, τὸ ἁλυσίδιον, ου, *Philo.* aurea, τὸ ἁλύσιον, ου, *Suid.*
Caterva, ἡ εἴλη, ης, *Herodot.* ἡ ἴλη, ης, *Plut.* ἡ στῖφος, ους, *Appian.* τὸ στῖφος, *Xen.*
Catervatim, κατ' εἴλας, *Herodot.* κατ' ἴλην, *Plut.* ἰλαδὸν, *Hom.*
Cathedra, ἡ καθέδρα, ας, *Xen.*
Catholicus, a, um, καθολικὸς, ὴ, όν, *Philo.*
Catillatio, ἡ λιχνεία, ας, *Plut.*
Catillo, λιχνεύω, *Suid.*
Catillus, τὸ τρυβλίδιον, ου.
Catinus, τὸ τρυβλίον, ου, *Lucian.* ἡ παροψὶς, ίδος, *N. T.*
Catullio, σκυδάω, *Aristot.*
Catullitio, ἡ σκύζησις, εως, ἡ σκύζα, ης, *Hesych.*
Catulus, τὸ κυνίδιον, ου, *Aristot.* ὁ σκύμνος, *Theoc.* ὁ σκύλαξ, *Hom.*
Catus, a, um, ὁ καὶ ἡ γνησιώτης, ου, *Poll.* ὁ καὶ ἡ εὐλαβὴς, ές, *Philo.* ὁ καὶ ἡ ἔμφρων.
Catus, ὶ, ὁ αἴλουρος, ου, *Aristot.* ἡ γαλῆ, ῆς, *Lucian.*
Cavamen, τὸ κοίλωμα, ατος.
Cavator, ὁ κοιλωτὴς, οῦ.
Cavatura, ἡ κοιλότης, ητος, *Athen.*
Cauda, quadrupedum et insectorum, ἡ ἐρὰ, ᾶς, *Aristot.* ἡ κέρκος, ου, *idem.* avium, τὸ ὀρθοπύγιον, ου, *idem.* leonis, ἡ ἀλκαία, ας, *Hom.* equi, ἡ σόβη, ης, cauda carens, ὁ καὶ ἡ ἄκερκος, ου, *Aristot.* biandior, κέρκῳ σαίνω, *Aristoph.* truncatus, ὁ καὶ ἡ κολοβόκερκος, ου, LXX. magna præditus, ὁ καὶ ἡ μακρόκερκος, ου, *Aristot.*
Caudatus, a, um, κέρκον ἔχων, υσα, ον.
Caudex, τὸ στέλεχος, εος, *Theophr.*
Caudicalis, e, ὁ καὶ ἡ στελεχώδης, εος, *Diosc.*
Cavea, ὁ κυρτὸς, οῦ, ἡ κύρτη, ης, *Method.* οἰκίσκος, *Aristoph.*
Caveo, εὐλαβέομαι, inhonesta, τὰ αἰσχρὰ, *Dem.* aliquem ut impium, ὅπως μιαρὸν φυλάττω τινὰ, *id.* et operam do, ne incidam in aliquem, εὐλαβέομαι καὶ φυλάττομαι, μὴ πλησιάζειν τινὶ, *id.* aliquid et provideo, φυλάττομαί τι καὶ προνοέομαι, *id.* aliquid diligenter, φυλάττω τι σφό-

δρα, *id.* aliquid omni modo, παραφυλάττω τι ἐκ παντὸς τρόπου, *id.* ne conspiciar, φυλάττομαι ὁρᾶσθαι, *Aristot.* ne faciam, μηδὲν μὴ ποιήσω, *Xenoph.* ne facias, ὅπως μὴ ποιήσῃς, *id.* a periculo, κίνδυνον, *Herodian.* ne quem offendam, τὸ μὴ λυπῆσαί τινα, *Dem.* nihil magis quam, εὐλαβοῦμαι μᾶλλον ἢ, *id.* in hac re, περὶ τοῦτο *Plato.* accuratissime cautum est in omnibus legibus, μάλιστα ἐν ἅπασι διεστράδασαι τοῖς νόμοις, *Dem.* cavendum est, ne faciant id, δεῖ φυλάττεσθαι, ποιεῖν τοῦτο, *Plut.* ne id accidat, φυλακτέον γενέσθαι τοῦτο, *id.* ne quid facere videamur, ὅπως μηδὲν φανησόμεθα πράττοντες, *Isocr.* ne urbem bello implicemus, μὴ τὴν πόλιν ἐμβάλωμεν εἰς πόλεμον, *Plut.* ne habeamus, ἵνα μὴ ἔχωμεν, *Dem.*

Caverna, τὸ ἄντρον, ου, *Lucian.*

Cavernosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀντρώδης, εος.

Cavilla, τὸ σκῶμμα, ατος. *Demosth.* τὸ σκωμμάτιον, ου, *Plutarch.* τὸ σόσισμα, ατος, *Thuc.*

Cavillatio, ἡ σκῶψις, εως, *Athen.* ἡ χλευασία, ας, *Dem.* τὸ χλεύασμα, ατος, *id.* ὁ χλεσμός, οῦ, *id.*

Cavillator, ὁ σκώπτης, ου, *Suid.* ὁ χλευαστής, οῦ, *Dem.*

Cavillor, σκώπτω. *Dem.* aliquem, τινὰ, *Athen.* aliquid, τι, *Aristoph.* εἴς τι, *Plut.* ἐπισκώπτω τι, vel εἴς τι, *id.* philosophos, ἀποσκώπτω ἐς τοὺς φιλοσοφοῦντας, *Lucian.* præsentes, διασύρω τοὺς ὄντας νῦν, *Dem.* aliquid verbis, τι τῷ λόγῳ, *idem.* aliquos, χλευάζω τινὰς, *idem.* διαχλευάζω τινὰς, *id.* ὁ Ἡάπτω, *Hes.* ἐπιχειροτομέω.

Cavillosus, a, um, σκωπτικὸς, ἡ, ὸν, *Athen.*

Caula, vide *Ovile.*

Caulesco, καυλέω. *Theophr.* ἐγκαυλέω, *Aristot.* ἐκκαυλέω, *Theophr.*

Cauliculaceus, a, um, καυλικὸς, ἡ, ὸν, *Theophr.*

Cauliculatus, a, um, καυλωτὸς, ἡ, ὸν, *Athen.*

Cauliculus, ὁ καυλίσκος, ου, *Diosc.*

Caulis, ὁ καυλὸς, οῦ, *Theophr.* in modum caulis, καυληδὸν, *Galen.* caulem non habens, ὁ καὶ ἡ ἄκαυλος, ου, *Aristot.* caule reciso non regerminans, ὁ καὶ ἡ ἀτόκαυλος, ου. *Theophr.* cum caule rescindo, ἀποκαυλίζω. *Thuc.* caulem amitto, διακαυλίζω, *Theophr.* emitto, ἐγκαυλέω. *idem.* evello, ἐκκαυλίζω, *Aristoph.* singulis annis mutans, ὁ καὶ ἡ ἐτητιόκαυλος, ου. *Theophr.* habens humilem, ἐπιγειόκαυλος. *id.* rectum, εὐθύκαυλος, *id.* lævum, λειόκαυλος, *id* album, λευκόκαυλος, *id.* unicum, μονόκαυλος, *id.* caules habens paucos, ὀλιγόκαυλος. *id.* multos, πολύκαυλος, *id* juxta emitto et quasi ad latus, παρακαυλίζω, *id.*

Caulosus, ὁ καὶ ἡ καυλώδης, εος, *Diosc.*

Cavo, κοιλαίνω, aliquid, τι. *Athen.* κοιλόω.

Caupo, ὁ κάπηλος, ου, *Lucian.* ὁ ξενοδόκος.

Caupona, τὸ καπηλεῖον, ου, *Synes.*

Cauponaria, ἡ καπηλικὴ, sc. τέχνη, *Aristot.* ἡ καπηλεία, ας, *Plato.*

Cauponarius, a, um, καπηλικὸς, ἡ, ὸν, *Aristot.*

Cauponatio, ἡ καπηλεία, ας, *Plato.*

Cauponatrix, ἡ καπηλὶς, ίδος, *Aristoph.*

Cauponor, καπηλεύω, aliquid, τι, *Herodian.*

Caussa, ἡ αἰτία, ας, *Dem.* τὸ αἴτιον, ου, *id.* principalis, αἴτιον κύριον, antecedens, προηγούμενον, προαναπαρατικὸν, proxima, προσεχὲς, adjuvans, ξυναίτιον, efficiens, ποιητικὸν. materialis, ὑλικὸν, formalis, εἰδικὸν, finalis, τελικὸν, prætexta, ἡ πρόφασις, εως, omnium, quæ facta suit, αἴτιος πάντων τῶν γενομένων, *Plato.* ipsissima exstitit, cur non vicerimus, αἰτιώτατος τοῦ μὴ νικῆσαι κατέστην, *Dem.* rei confertur in illum, αἰτία τοῦ πράγματος ἀναπίθεται, *id.* in caussa fuerunt, ne viveremus more belluarum, αἴτιοι γεγόνασι τοῦ μὴ διακεῖσθαι θηριωδῶς, *Isocr.* quod dixi, in caussa fuit, quo minus orationem finirem, τὸ ῥηθὲν, αἴτιον ἐγένετο τοῦ μήτε καταλῦσαί με τὸν λόγον, *id.* caussam dicere, propter quam confessus sit, τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ὡμολόγησε, *id.* honoris caussa pericula sustinere, ὑπὲρ τῆς δόξης ὑπομένειν κινδύνους, *Dem.* lucri caussa injuste agere, κέρδους ἕνεκα ἀδικεῖν, *Isocr.* multis de caussis audietis, πολλῶν ἕνεκα ἀκούσεσθε, *Dem.* qua de caussa civitates hi inter se committebant, ὅτου ἕνεκα τὰς πόλεις ὅτοι συνέκρυον, *idem.* propter duas caussas, alteram quidem, ut, alteram vero, quod, δυοῖν ἕνεκα, ἑνὸς μὲν, ἵνα, ἑτέρου δὲ, ὅτι, *idem.* caussam non habens, ὁ καὶ ἡ ἀναίτιος, ου, *Al. Aphrod.* sine caussa, ἀναιτίως, *id.* caussam adsigno, ἐπαιτιάομαι, *Plato.* qui cum alio est operis caussa, ὁ μεταίτιος τῷ ἔργῳ, *Xenoph.* ὁ καὶ ἡ συναίτιος τινος, *id.* i. e. lis, ἡ δίκη, ης, *Dem.* ὁ ἀγὼν, ῶνος, *id.* minuta, δίκη μικρὰ. *id.* præclara, καλὴ, *id.* legitima et justa, ἔννομος καὶ δικαία, *id.* danda aut non danda per leges, εἰσαγώγιμος, ἡ μὴ εἰσαγώγιμος, *id.* mercatoria, ἐμπορικὴ, *id.* metallica, μεταλλικὴ, *id.* capitalis, φονικὴ, *id.* impietatis, γραφὴ ἀσεβείας, *id.* injuriarum, γραφὴ ὕβρεως, *id.* et controversia, ἀγὼν καὶ γραφὴ, *id.* caussam agere adversus aliquem, εἰσίέναι δίκην κατά τινος, *id.* dicere, λόγον καὶ δίκην ὑπέχειν τινὸς, *id.* intendere alicui, λαχεῖν δίκην τινὶ, *id.* disceptare juste et secundum leges, κρίνειν δίκην ἢ γραφὴν δικαίως καὶ κατὰ τὰς νόμους, *id.* absolvere, ἀπογνώναι δίκην, *id.* condemnare, καταγνώναι δίκην, s. γραφὴν, *id.* obtinere, αἱρεῖσθαι, s. ἑλεῖν τὴν δίκην, *idem.* vinci in caussa, ἡττᾶσθαι δίκην, *idem.* caussa indicta damnare, καταχειροτονεῖν τὸ ἀνδρὸς ἄκριτον θάνατον, *Plato.* indicta caussa damnari, ἄκριτον καὶ ἀμοιρον λόγων καταδικάζεσθαι, *Lucian.*

Caussalis, e, αἰτιολογικὸς, ἡ, ὸν, ὁ καὶ ἡ αἰτιώδης, ες, Conjunctio, αἰτιώδης σύνδεσμος, *Gram.*

Caussidicus, ὁ συνήγορος, ου, *Æschin.*

Caussificor, σκήπτομαι, *Æschin.*

Caussor, προφασίζομαι, aliquid, τὶ, *Dem.* i. e. culpo, αἰτιάομαι, aliquem ob aliquid, τινά τινος, *id.*

Caute, εὐλαβῶς, *Dem.* σεσυλαγμένως, omnia ad aliquem scribere, ἅπαντα πρός τινα ἀποστέλλειν, *id.*

Cautela, ἡ εὐλάβεια, ας, *Dem.* ἡ προφυλακὴ, ῆς, *Ægin.* ἡ φυλακὴ, ῆς, *Dem.* Confer *Cautio.*

Cauter, ὁ καυτὴρ, ῆρος, *Hippocr.* τὸ καυτήριον, ου, *Lucian.* cautere uro, καυτηριάζω. *N. T.*

Cauteriatus, a, um, κεκαυτηριασμένος, ένη, ένον, *N. T.*

Cauterium, τὸ καυτήριον, ου, ignitum, διάπυρον, *Lucian.*

Cautes, ἡ πέτρα, ας, *Plut.*

Cautio, ἡ εὐλάβεια, ας, *Dem.* ἡ φυλακὴ, ῆς, *Isocrates.* magnam prudentiam et cautionem requirens, προνοίας καὶ φυλακῆς πολλῆς δεομένον, *Dem.* magna, εὐλάβειαι μικρὰ. *id.* summa, ἀκριβεστάτη, *id.* cautione uti in re aliqua, πεφυλαγμένος ἔχειν περί τι, *Isocr.*

Cautus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐλαβὴς, ές, *Dem.* πεφυλαγμένος, ένη, ένον, *id.* ὁ καὶ ἡ ἔννοος, σύνετος, ἡ, ον.

Cavus, a, um, κοῖλος, η, ον, *Xenoph.* non cavus, ὁ καὶ ἡ ἄκοιλ ος, ου. utrinque cavus, ἀμφίκοιλος, *Suid.* introrsum cavus, ὁ καὶ ἡ ἐγκοιλος, *Athen.*

Cedo, παραχωρέω, *Dem.* alicui, τινὶ, *Isocr.* e suggesto, τοῦ βήματος, *Æschin.* commoto, εἶκω θυμῷ μένων, *id.* alicui de via, ὑποχωρέω τινὶ ὁδῶν, *Plut.* ἐξίσταμαί τινι τῆς ὁδοῦ, *Lucian.* nulli prudentia, ἀδενὶ φρονήματος, *Plut.* retro, εἰς τοὐπίσω ἀναπαδίζω, *Lucian.* hosti, ἐθελοκακέω, *Herodian.* bonis, ἐξίσαμαι τῶν ὄντων, *Dem.* rebus adversis, ἐνδίδωμι ταῖς ἀποσάσεσι, *Basil.* cedit bene opus, πρόχωρεῖ τὸ ἔργον. *Herodian.* ei obsidio ex sententia, αὐτῷ τὰ τῆς πολιορκίας ὡς βέλτιστα, *id.* bene et supra votum, δεξιῶς καὶ ὑπὲρ πᾶσαν εὐχὴν, *id.* non ut speravit, οὐχ ὡς ἤλπισε, *id.*

Cedo, i. e. dic, εἰπέ μοι, i. e. porrige, ἄνεχε, ὄρεξον.

Cedratus, a, um, κεδρωτὸς, ἡ, ὸν, *Eurip.*

Cedria, ἡ κεδρία, ας, *Galen.* cedria perungo, κεδρόω, caput alicujus, κεφαλὴν τινος, *Strabo.*

Cedrinus, a, um, κέδρινος, ίνη, ινον, *Diosc.*

Cedris, ἡ κεδρὶς, *Diosc.*

Cedrus, ἡ κέδρος, ου, *Theophr.* acuta, ἡ ὀξύκεδρος, ου, *id.*

Celebratio, ἡ εὐκλεια, ας, *Dem.* festi, ἡ ἑόρτασις, εως.

Celebratus, a, um, εὐλογημένος, ένη, ενον, *Isocr.* et vulgo jactatus, ᾠσυλλημένος, ένη, ενον, *Herodian.* ὁ καὶ ἡ πολυθρύλλητος, ου, *Synes.* ἐνδοξος, *Xen.*

Celebresco, ὄνομα καὶ δόξαν λαμβάνω.

Celebris, e, ὁ καὶ ἡ εὐκλεὴς, ές. *Plut.* εὐλογούμενος, ένη, ενον, *Isocr.* εὖ φερόμενος, ένη, ενον, *id.* ὁ καὶ ἡ ἔνδοξος, ου, εὐδόκιμος, ἐπιφανέστατος, γνώριμος, *idem.* et *Dem.* virtute, δεδοξασμένος ἐπ' ἀρετῇ, *Polyb.*

Celebritas, ἡ φήμη, ης. *Dem.* ἡ εὐκλεια, ας, *id.* ἡ εὐδοξία, *Isocr.* i. e. festum, ἡ ἑορτὴ, ῆς, *Dem.* ἡ τελετὴ, ῆς, *idem.* ἡ πομπὴ, ῆς, *id.* i. e. frequentia hominum, ἡ πανήγυρις, εως, *Isocr.* celebritatem ago, πανηγυρίζω, *id.*

Celebro, i. e. prædico, δοξάζω aliquem, τινὰ, *Thuc.* εὐλογέω τινὰ, *Isocr.* ἐγκωμιάζω τινὰ. *Dem* εὖ λέγειν τινὰ. *Isocr.* festum, ἑορτάζω. *id* splendide, ἄγω ἐορτὴν μεγαλοπρεπῶς. *id.*

Celer, ταχὺς, εῖα, ὺ, *Dem.* pedibus, ὁ καὶ ἡ ὀξύπους, *Eurip.* in rebus agendis, ὀξὺς, εῖα, ὺ, *Aristol.* celerrimus cursu, ὀξυδρομώτατος, ἄτη, ατον, *Heliodor.* ὁ καὶ ἡ ὠκύπους, *Hom.*

Celeritas, τὸ τάχος, εος. *Dem.* ἡ ταχύτης, ητος, *Athen.* ἡ ὀξύτης, ητος. *Dem.* celeritate antevertere aliquem, τῷ τάχει τῶν ἀνταγωνιστῶν παρελθεῖν. *id.* aliquid consequi, ταῖς ὀξύτησιν ἀκολουθεῖν τινί, *id.* ἡ ὠκυτης.

Celeriter, ταχέως, *Dem.* ταχὺ, *id.* ὀξέως, *id.* tam celeriter conficere aliquid, ὅτω ταχέως πράττειν τὸ, *id.* apparare quam celerrime, παρασκευάζεσθαι τὴν ταχίστην, *id.* celerius domum reverti, ἥττον οἴκαδ' ἀπιέναι, *id.* celerius opinione, Ἡάττον ἐλπίδος, *Herodian.*

Celeritudo, vide *Celeritas.*

Celero, ταχύνω, *Xen.* aliquid, τὶ, *Soph.* ὁρμάω, *Isocr.* στεῦδω, *Dem.*

Celes, ὁ κέλης, ητος, *Plut.*

Celeusma, τὸ κέλευσμα, ατος, *Plato.*

Celeustes, ὁ κελευστὴς, οῦ. *Thuc.*

Cella, sc. penuaria, τὸ ταμιεῖον, ου, *Isocr.* τὸ ταμιεῖον, ου. *Plut.* τὸ ἀποδοχεῖον, ου, *Strac.* ἡ ἀποθήκη, vinaria, ὁ οἰνὼν, ῶνος, *Xen.* ἡ οἰνοθήκη.

Cellaria, ἡ ταμίλα, ας, *Xen.*

Cellarius, ὁ ταμίας, ου. *Xen.*

Cellula, τὸ ταμιείδιον. ου, *Suid.*

Celo, κρύπτω. factum, τὸ πρᾶγμα, *Dem.* aliquem aliquid, τινά τι, *Lysias.* opes domi, ἀποκρύπτω τὴν οὐσίαν ἐν τῇ οἰκίᾳ, *Isocr.* neque magnum neque parvum aliquem, ἀποκρύπτομαι ὔτε μέγαν ὔτε σμικρὸν τινα, *Plato.* hæc te, ἀποκρύπτομαι ταῦτα πρός σε, *Isocr.* miseriam, συγκρύπτω τὴν συμφορὰν, *id.* alios, λανθάνω ἄλλας, *id.*

Celox, ὁ κέλης.

Celsitudo, τὸ ὕψος, εος, *Thuc.* Confer *Altitudo.*

Celsus, a, um, ὑψηλὸς, ἡ, ὸν, *Lucian.* animus, τὸ ὑψηλονόν, οῦ, *Plut.* ὁ καὶ ἡ μετέωρος.

Cenotaphium, τὸ κενοτάφιον, ου, LXX.

Censeo, νομίζω. *Dem.* ἡγέομαι. *id.* οἴομαι, *id.* οἶμαι, *id.* i. e. constituo, γιγνώσκω, *Isocr.* i. e. censum ago, συντάττομαι, *Dem.* συντιμῶμαι, *id.*

Censio, ἡ τίμησις, εως.

Censitor, ὁ τιμητὴς, οῦ.

Censor, ὁ τιμητὴς, οῦ, i. e. morum inspector, ὁ ἐφορος, ου, *Plut.* ὁ ἐπὶστατης, ου, *Herodian.*

Censorius, a, um, τιμητικὸς, ἡ, ὸν, ἐποπτικὸς, ἡ, ὸν, *Herodian.*

Censura, ἡ τιμητεία. ας, ἡ δοκιμασία.

Census, ἡ ἀπογραφὴ, ῆς. *N. T.* i. e. tributum, ὁ κῆνσος, ου, *N. T.* τὸ τίμημα, ατος, *Dem.* ἡ εἰσφορὰ, ᾶς, census imponere alicui, εἰσφορὰν ἐπιγράφεσθαί τινι. *Isocr.* colligere de cujusque facultatibus, εἰσφορὰν ποιεῖσθαι χρημάτων, *id.* solvere, φόρον, s. συντάξεις τελεῖν, εἰσφέρειν, διδόναι, *id.* accipere, προσόδους λαμβάνεσθαι, *id.*

Centenarius, sc. numerus, ἡ ἑκατοντὰς, ἀδος, *Herod.*

Centenarius, a, um, ἑκατονταῖος, α, ον.

Centenus, a, um, ὁ τῶν ἑκατόν.

Centesima, æ, ἡ ἑκατοστὴ, ῆς, *Dem.*

Centesimo, ἑκατοστόω.

Centesimus, a, um, ἑκατοστὸς, ἡ, ὸν, *Xen.*

Centies, ἑκατοντάκις.

Cento, ἡ κέντρων, ωνος.

Centralis, e, ὁ, ἡ, τὸ πρὸς κέντρον.

Centrum, τὸ κέντρον, ου, *Plut.*

Centum, οἱ, αἱ, τὰ ἑκατόν, et octo, ὀκτὼ καὶ ἑκατόν, *Thuc.*
Centumpondium, τὸ ἑκατόλιτρον, ν.
Centumviralis, ε, ὁ, ἡ, τὸ τῶν ἑκατόν.
Centumviratus, ἡ τῶν ἑκατὸν ἀρχή.
Centumviri, οἱ ἑκατόν.
Centuplex, ὁ καὶ ἡ ἑκατομπλασίων, ονος, ἑκατομπλάσιος ία, ιον, *N. T.*
Centuplicatus, a, um, ἑκατοστεύων, υσα, ον, centuplicatum hordeum, ἑκατοστεύουσα κριθή, LXX.
Centupliciter, ἑκατομπλασίως.
Centuria, ἡ ἑκατοστύς, ύος, *Xen.* militum, ὁ λοχος. *Thuc*
Centuriatim, κατὰ λόχους, *Philo.*
Centuriatus, us, ἡ ἑκατονταεχία, ας.
Centurio, καταλογίζω. *Plut.*
Centurio, onis, ὁ ἑκατόνταρχος, υ, *Xen.* ὁ ταξιαρχος. ν. *Dem.*
Centurionatus, ἡ ἑκατονταρχία, ας.
Cepa, vid. *Cæpa.*
Cera, ἡ κηρὸς, ῦ, *Lucian.* e cera fingere aliquid, ἐκ κηρῦ πλάττεσθαί τι, *Herod.* cera obduco, vide *Cero.*
Cerarius, ὁ κηροπλάστης, ὁ κηρεργός.
Cerastes, ὁ κηφὰσκος.
Cerasum, τὸ κεράσιον, ν, *Diosc.*
Cerasus, ὁ κέρασος. ν. *Theophr.*
Ceratura, ἡ κήρωσις, εως, *Aristot.*
Ceratus, a, um, κηρωτὸς, ἡ, ὸν, *Diosc.*
Cercopithecus, ὁ κερκοπίθηκος. ν.
Cerdo, ὁ ϑυρσοδέψης. ν. *Aristoph.* ὁ σκυτοτόμος. ν. *Plato* ὁ βάναυσος.
Cerdonia, ἡ ϑυρσοδεψικὴ, ῆς, ἡ σκυτοτομικὴ, ῆς, *Plato.* cerdoniam facio, ϑυρσοδεψέω, *Aristoph.* σκυτοτομέω, *Aristot.*
Cerealis, δημητριακὸς, ἡ, όν.
Cerebellum, ἡ παεχηγκεφαλὶς, ίδος, *Aristot*
Cerebrosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκρόχολος, ν, *Aristot*
Ceremenia, vide *Cærimonia.*
Cerevisia, ὁ ζῦθος, ν, *Theophr.* οἶνος κρίθινος, *Diosc.* τὸ βρῦτον, ν. s. ὁ βρῦτος, ν, *Athen.* βρῦτον ἀπο κριθῶν, *Theophr.*
Cerevisiarius, ὁ ζυθοποιὸς, ῦ.
Cereus, a, um, κήρινος, ίνη, ινον, *Plato.*
Cereus, i, ὁ κηρὸς, ῦ, τὸ κηρίον, ν.
Cerifico, κηροτοιέω.
Ceritus, ὁ καὶ ἡ μανιώδης, δημητροπλήκτος.
Cerno, βλέπω. aliquid, τι, *Dem.* εἶδω τι, *id.* i. e. cribro, *diatrαω*, *Gal.* furfur, ἀποκρίνω διαττῶν τὸ πίτυρον, *id.* i. e dimico, ἀγωνίζομαι, *Dem.* i. e. adeo hæreditatem, κληρονομέω, *Isocr.*
Cernuus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπιπεφηνὼς, ός, *Hesych.*
Cero, ἐγκηρόω, *Hippocr.* mortuum, καταχηρόω νέκυν, *Herodot.*
Ceroma, τὸ κήρωμα. ατος, *Galen.*
Ceromaticus, a, um, κηρωματικὸς, ἡ, όν.
Ceromatistes, ὁ κηρωματιστὴς, ῦ.
Cerotum, τὸ κήρωτον. ῦ, *Diosc.*
Certamen, ὁ ἀγὼν, ῶνος, *Dem.* ἄμιλλα, ης, *Isocr.* i e. res gravis, τὸ δεινὸν, *Dem.* et bellum, ἀγὼν καὶ πόλεμος. *Isocr.* ἀγὼν καὶ ἄμιλλα, *idem.* belli, ἀγὼν πολέμου, *Dem.* et periculum, ἀγὼν καὶ κινδυνος. *id.* magnum, majus, maximum, ἀγὼν μέγας, μείζων, μέγιστος. *id.* facilius, ῥᾴδιος. *id.* difficile, χαλεπὸς, *id.* vetus, παλαιὸς. *Isocr.* equestre et navale, ἄμιλλα ἵππων τε καὶ τριηρῶν, *id.* sebire de re aliqua. ποιεῖσθαι ἀγῶνα περὶ ὑπὲρ τινος, *Dem.* adversus aliquem, πρός τινα, *id.* de aliqua re, ποιεῖσθαι ἄμιλλαν περί τι, *Isocr.* certaminis locus, τὸ ἀγωνιστήριον, ν. *Arist* præmium, τὸ ἆθλον, *Xen.* τὸ νικητήριον, ν, *id.* præfectus, ὁ ἀγωνοθέτης, ν, *Lucian.*
Certatim, ἀγωνιστικῶς.
Certatio, ἡ ἀγώνισις, εως, *Thuc.* τὸ ἀγώνισμα. ατος, *Plut.*
Certator, ὁ ἀγωνιστὴς, ῦ, *Plut.*
Certe, ναὶ, *Aristoph.* ἀληϑῶς, *Dem.* ἦ μὴν, *id* δῆτα. *id.* γε, si non summa, certe pars quædam, εἰ μὴ ὅλον, μέρος γε, *id.* γᾶν, si nihil aliud, nomen certe habet, εἰ μηδὲν ἄλλο, τοὔνομα γῶν ἔχει. *id.* ἀμέλει, id enim certe homine indignissimum habeatur, τοῦτο γὰρ. ἀμέλει, ἀνθρώπῳ ἀτοπώτατον φαίνοιτ ἄν, *id* καὶ μὴν, nec illud certe audeat quis dicere, καὶ μὴν οὐδὲ τοῦτό γε ὐδεὶς ἂν εἰπεῖν τολμήσειεν, *idem.*
Certifico, βεβαιόομαι, *Plato.*
Certioro, ὀηλόω, *Dem.*
Certitudo, ἡ βεβαίωσις, εως, *Thuc.* ἡ βεβαιότης, ητος, *Aristot.* ἡ ἀσφαλεια, ας, *Thuc.*
Certo, ἀγωνίζομαι, *Dem.* certamen, ἀγῶνα, *Plato.* hac de re tecum, τοῦτο πρὸς σε, *Xen.* de honore et gloria, περὶ τιμῆς καὶ δόξης, *Demosth.* pro libertate, ὑπὲρ ἐλευθερίας, *idem.* in ludis Olympiis, τὰ Ὀλύμπια, *Philostr.* cum aliquo, ἀμιλλάομαί τινι, *Dem.* ad extremam dimicationem, διαγωνίζομαι, *Æschin.* cum majorum virtute, ἀμιλλάω πρὸς τὴν τῶν προγόνων ἀρετὴν, *Dem.* de rebus pulcherrimis, περὶ τῶν καλλίστων φιλονεικέω, *Isocr.*
Certò, ἀκριβῶς, *Dem.* ἀκριβὲς, *id.* certissime aliquid comprobare, μάλιστα ἀκριβῶς τι ἐξετάζειν. *id.* it. βεβαίως.
Certus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκριβὴς, ές, *Isocr.* δῆλος, η, ον, *Dem.* βέβαιος, αια, αιον, *Thuc.* ὁ καὶ ἡ ἀληϑὴς, ές, *Dem.* certum signum, ἀκριβὲς σημεῖον, *id.* certa memoria, ἀκριβὴς μνήμη, *id.* certa pax, βεβαία εἰρήνη, *Xen.* i. e. definitus, statutus, τεταγμένος, ένη, ένον, *Dem.* εἰρημένος, *id* ὡρισμένος, *id.* διωρισμένος, *Isocr.* certum tempus, χρόνος τεταγμένος, *id.* certa dies, τεταγμένη ἡμέρα, *Dem.* ἡμέρα διαιτωμένη, *id.* i. e. firmus, ratus, ἰσχυρὸς, ὰ, όν, *id.* ἀσφαλὴς, ές, *id.* ὁ καὶ ἡ ἀναμφισϐήτητος. ν. *id.* certum est, constat, δῆλον, certum est, quod sic præfaturus sit, δῆλον ὅτι ὧδε τεροιμιάσεται. *Xen.* certum habeo aliquid, certo aliquid scio, ἐπίσταμαί τι σαφῶς, *Dem.* οἶδά τι ἀκριβῶς *id.* ὀρθῶς, *Isocr.* φανερῶς, *idem.* certiorem facio aliquem, δηλόω πρός τινα, *id.* de aliqua re, γνωρίζω τινί τι, *Paus.* certior fio ab aliquo, πυνθάνομαι παρά τινος, *Isocr.* de aliqua re, περί τινος. *id.* de aliqua re ab aliquo, τί δια τινος, *id.*
Cerva, ἡ ἔλαφος, ν. *Aristot.*
Cervical, τὸ τρησεφάλαιον, ν, *Plut.*
Cervicosus, a, um, ὁ καὶ ἡ σκληροτράχηλος, ν, *Sirac.*
Cervinus, a, um, ἐλάφειος, εία, ον, medulla, μυελὸς, *Galen.* cornu, τὸ ἐλάφειον, ν, *Suid.*
Cervisia, vide *Cerevisia.*
Cervix, ὁ αὐχὴν. ένος, *Aristot.* ὁ τράχηλος, ν, *Plut.* ἡ δέρη, cervicem erigere, τὸν αὐχένα ἐπαίρειν, *Philo.* τὸν αὐχένα ἀνατείνειν, *Chrys.*
Cerussa, τὸ ψιμμύθιον, s. ψιμύθιον, ν, *Arist.*
Cerussatus, a, um, ψιμμυθιωθεὶς, ῖσα, ὲν, *Plut.*
Cerusso, ψιμμυθιόω, *Plut.*
Cervus, ὁ ἔλαφος. ν. *Aristot.*
Cespes, vide *Cæspes.*
Cessatio, ἡ ἀνάπαυσις, εως. *Dem.* concedere alicui cessationem ab opere, διδόναι τινὶ ἀνάπαυσιν, *id.* i. e. cunctatio, mora, ἡ διατριϐὴ, ῆς, *idem.* τὸ μέλλημα, ατος, *Æschin.* ἡ μέλλησις, εως, *Thuc.* i. e. segnities, ἡ ἀργία, ας, *Dem.* ἡ ὀκνηρία, ἡ ῥᾳθυμία.
Cessator, ὁ μελλητὴς, ῦ. *Aristot.* ὁ ὀκνηρὸς, ῦ. *N. T.* ὁ ἀργος, ν, *Dem.*
Cessio, ἡ παραχώρησις, εως.
Cesso, παύομαι. ab aliqua re, τινὸς, *Dem.* aliquid facere, τινῶν τι, *Plato.* a cæde, φονεύων, *Thuc.* a labore, λήγω τῶν πόνων, *Isocr.* cessare facio, παύω, aliquem ab aliqua re, τινά τινος, *idem.* insolentiam alicujus, τὴν ὕϐριν τινος. *id.* i. e. tardo, cunctor, ϐραδύνω, *Herodian.* μέλλω, *Dem* ὀκνέω. *id.* ῥᾳδιουργέομαι, *Xenoph.* σχολάζω. *Plut.*
Cestus, ὁ κεστὸς, ῦ.
Cetarius, ὁ κητοπώλης, ν.
Cetus, τὸ κῆτος. εος, *Athen.*
Cetaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ κητώδης, ος, *Aristot.* κητῶδης, ώδα, ῶδον, *Diosc.*
Cetra, ἡ πέλτη, τὸ πέλτον.
Cetratus, ὁ πελταστὴς, πελτοφόρος.
Ceu, οἷα, *Xen.* οἱονεὶ, ὥσπερ.
Ceveo, σαυλοτροκατιάω, *Suid.*
Chalcographus, ὁ χαλκογράφος, ν.
Chalybs, ὁ χάλυψ, ϐος.
Chaos, τὸ χάος, *Plato.*
Character, ὁ χαρακτὴρ, ῆρος, *Aristot.* characterem imprimere alicui, χαρακτῆρα ἐπιϐάλλειν τινὶ, *id.*
Characteristicus, χαρακτηριστικὸς, ἡ, όν, *Damasc.*
Charientismus, ὁ χαριεντισμὸς, ῦ, *Dion. Halicarn.*
Charitas, ἡ ἀγάπη, ης, *Plut.* ἡ στοργὴ, ἡ φιλανθρωπία.
Charta, ὁ χάρτης, ν. *Diosc.*

Chartaceus, a, um, χάρτινος, ίνη, ινον, ὁ, ἡ, τὸ ἐκ χάρτυ.
Chartophylaceum, τὸ χαρτοφυλάκιον, ν.
Chartophylax, ὁ χαρτοφύλαξ, ακος.
Chartula, τὸ χαρτίον, ν, *Plut.*
Charus, a, um, i. e. pretiosus, vide *Carus*; i. e. dilectus, ἀγαπητὸς, ἡ, όν, *Aristot.*
Chasma, τὸ χάσμα, ατος, *Plato.*
Chasmatias, ὁ χασματίας. ν, *Aristot.*
Chela, ἡ χηλὴ. ης. *Aristot.*
Chelys, ἡ χέλυς, υος, *Plut.*
Chenotropheum, τὸ χηνοτροφεῖον, ν, *Columella.*
Chiliarchus, ὁ χιλίαρχος, ν, *Plut.*
Chilias, ἡ χιλιὰς, άδος, *Theocr.*
Chimæra, ἡ χίμαιρα, ας, *Plut.*
Chiragra, ἡ χειράγρα, ας.
Chirographum, τὸ χειρόγραφον, ν, chirographo caveo, χειρογραφέω, *Pand.*
Chiromantes, ὁ χειρομαντὶς, τος, *Poll.*
Chiromantia, ἡ χειρομαντεία, ας.
Chirotheca, ἡ χειροθήκη, ης.
Chirurgia, ἡ χειρεγία, ας, *Plato.* ἡ χειρεγικὴ. ῆς, *Aristot.*
Chirurgicus, a, um, χειρεγικὸς, ἡ, όν, *Arist.*
Chirurgus, ὁ χειρεγὸς, ῦ, *Gal.*
Chlamydatus, a, um, πεχλαμυδωμένος, ένη, ένον, *Athen.*
Chlamydula, τὸ χλαμύδιον, ν, *Plut.*
Chlamys, ἡ χλαμὺς, ύδος, *Plut.*
Cholera, ἡ χολέρα, ας, *Hippocr.* cholera vexor, χολεριάω, *Galen.*
Cholericus, a, um, χολερικὸς, ἡ, όν, *Diosc.*
Choragium, τὸ χορήγιον, ν, s. τὸ χορηγεῖον, ν, *Poll.*
Choragus, ὁ χορηγὸς, ῦ, *Athen.*
Choraules, ὁ χοραύλης. ν, *Aristot.*
Chorda, ἡ χορδὴ, ῆς, *Plato.*
Chorea, ἡ χορεία, ας, *Plato.* choreas duco, χορεύω. *Isocr.*
Choreuma, τὸ χόρευμα, ατος, *Eurip.*
Choreutes, ὁ χορευτὴς, ῦ, *Plato.*
Chorographia, ἡ χωρογραφία, ας.
Chorographus, ὁ χωρογράφος, ν, chorographum ago, χωρογραφέω, *Ptolem.*
Chorus, ὁ χορὸς, ῦ, *Xenoph.* chori magister, ὁ χοροδιδάσκαλος, ν, *Plato.*
Chors, ὁ οἰκίσκος, ν, *Dem.* τὸ οἰκίδιον, ν, *idem.*
Chrestologia, ἡ χρηστολογία, ας, *N. T.*
Chrestologus, ὁ χρηστολόγος, ν.
Chria, ἡ χρεία, ας, *Aphthon.*
Chrisma, τὸ χρίσμα, ατος, *Diosc.*
Christianismus, ὁ Χριστιανισμὸς, ῦ.
Christianus, ὁ Χριστιανὸς, ῦ, *N. T.*
Christianus, a, um, Χριστιανὸς, ἡ, όν.
CHRISTUS, ὁ Χριστὸς, ῦ, *N. T.*
Chronica, τὰ χρονικὰ, ῶν, *Lucian.*
Chronologia, ἡ χρονολογία, ας.
Chronologus, ὁ χρονολόγος, ν.
Chrysocolla, ἡ χρυσόκολλα.
Chrysolithus, ὁ χρυσόλιθος.
Cibaria, orum, τὰ ἐδώδιμα, ων, *Thuc.* ὁ ϐρωτὸς, ῦ, *Dem.*
Cibarius, a, um, ὁ καὶ ἐδώδιμος, ν, *Diosc.* σιτικὸς, ἡ, όν, ὁ καὶ ἡ τρώξιμος. lex cibaria, σιτικὸς νόμος, *Plut.* panis, πιτυρίτης ἄρτος, ἄρτος συγκόμιστος
Cibatus, us, ἡ τροφὴ. ῆς. *Aristot.*
Cibo, as, τρέφω. *Xen.* ψωμίζω, *N. T.* σιτοτοιῶ τινα, *Xen.*
Cibus, ὁ σῖτος, ν. *Dem.* τὸ σιτίον, ν, *Xen.* ἡ τροφὴ, ῆς, *Aristot.* τὸ ἔδεσμα, ατος, *Isocr.* ὁ ϐρωτὸς, ῦ. *Dem.* ὁ ἐπισιτισμὸς, ῦ, *id.* τὸ ἔδας, cibum sumo, σῖτον αἱρέσμαι, *Xen.* ἐν σίτῳ εἶμι, *id.* una capio, συσσιτέω, *Dem.* deduco, τῆς τροφῆς ὑποστέλλομαι, *Aristot.* paro, σῖτον ποιέω, *Plato.* præbeo, σιτομετρέω σίτον, LXX. communico cum aliquo, ϐρωτὸν κοινωνέω τινὶ, *Demosth.* coquo, ὀψοποιέομαι, *id.* cibis suavissimis potius, quam saluberrimis delector, τοῖς ἡδίστοις μᾶλλον ἢ τοῖς ὑγιεινοτάτοις τῶν σιτίων χαίρω, *Isocr.* qui cibis delectatur animum et corpus lædentibus, χαίρων τῶν ἐδεσμάτων τοῖς καὶ τὸ σῶμα, καὶ τὴν ψυχὴν ϐλαπτοῦσι, *id.* sine cibo sum, ἀσιτίζω, LXX. sine cibo, ἀσιτὶ, *id.*
Cicada, ὁ τέττιξ, γος, *Thuc.* parva, ἡ τεττιγονία, s. τὸ τεττιγόνιον, ν, *Aristot.*
Cicatrico, ἐλόομαι, *Aristot.* ἀπκελόω, *Diosc.* ἐπκελόω, *id.* κατκελόω, *id.*
Cicatricula, τὸ ἑλίδιον, ν.
Cicatrix, ἡ ἕλη, ης, *Aristot.* cicatricem obducere ulceribus veteribus, ἐπελεῖν τὰ παλαιὰ ἕλκη, *Diosc.* ex ulceribus habere adhuc cicatrices, ἕλκων ἔτι ἔχειν ἕλας, *Dem.*

Cicer, ὁ ἐρέβινθος, ου, *Diosc.* ciceri similis, ὁ καὶ ἡ ἐρεβινθώδης, ους, *Theophr.* ciceris magnitudo, ἐρεβίνθειον μέγεθος, *Diosc.*

Cicercula, ὁ λάθυρος, ου, *Theophr.*

Cicerinus, a, um, ἐρεβίνθινος, ίνη, ινον. *Hes.* ὁ καὶ ἡ ἐρεβινθώδης, ους, folium ciceris, φύλλον ἐρεβινθώδες, *Theophr.*

Cicindela, ἡ λαμπυρίς, ίδος, *Plin.* ἡ φαλαίνα. *Nic.* cicindelæ instar luceo, λαμπυρίζω. *Diosc.*

Ciconia, ὁ πελαργὸς, οῦ, *Arist.* qualis ciconiæ est, πελαργικὸς, ὴ, ὸν, *id.* ciconiæ pullus, ὁ πελαργίδιος, ίους. *Aristoph.*

Cicur, ὁ καὶ ἡ τιθασσὸς, ὄ, *Plato.* ὁ καὶ ἡ ἥμερος, ου, *id.* τραῦς, *Xen.* animantes omnes tam cicures quam agrestes, ζῶα πάντα ὅσα ἥμερα. ὅσα ἀτίθασσα, *Herodian.* 5, 6. natura, τὸ τιθάσιον, ου, *Theophr.*

Cicuratio, τὸ ἡμέρωμα, ατος, *Theophr.* ἡ ἡμέρωσις, εως, ἡ ἐξημέρωσις, εως.

Cicurator, ὁ τιθασευτὴς, οῦ, *Aristoph.*

Cicuro, τιθασεύω, aliquem, τινὰ, *Plato.* ἐξημερόω τινὰ, *id.* bestias, ἡμερόω τὰς ψυχὰς τῶν θηρίων, *Isocr.*

Cicuta, τὸ κώνιον, ου, *Diosc.* cicutam bibo, κωνιάζομαι. *Suid.*

Cieo, κινέω. omnem lapidem, πάντα λίθον, *Plut.* risum alicui, μηχανάομαί τινι γέλωτα. *Dem.* iram, παρέχω τὴν ὀργὴν, *id.* bellum, ἐγείρω πόλεμον, *Thuc.*

Cilicium, τὸ κιλίκιον.

Cilium, βλεφαρὶς, ίδος, *Aristot.* τὸ βλέφαρον, ου, *Diosc.*

Cimeliarcha, ὁ κειμηλιάρχης, ου.

Cimeliarchium, τὸ κειμηλιάρχειον, ου.

Cimelium, τὸ κειμήλιον, ου, *Luc.*

Cimex, ὁ καὶ ἡ κόρις, εως, *Diosc.*

Cinædia, ἡ κιναιδία, ας, *Æschin.*

Cinædicus, a, um, κιναιδικὸς, ὴ, όν.

Cinædus, ὁ κίναιδος, ου, *Plut.*

Cincinnatus, a, um, ὁ καὶ ἡ κρωβυλώδης, ους, *Lucian.*

Cincinnus, ὁ κίκιννος, ου, *Aristoph.* ὁ πλόκαμος, *Hom.* aureus, ὁ βόστρυχος χρυσοῦς. *Ælian.*

Cinctulus, τὸ ζώνιον, ου, *Poll.*

Cinctura, τὸ διάζωμα, ατος, *Plut.*

Cinctus, us, τὸ διάζωμα, ατος, *Plut.* ἡ ζώνη, ης, *idem.*

Cinefacio, τεφρόω, *N. T.* ἀποτεφρόω, *Al. Aphrod.*

Cineraceus, a, um, τεφρὸς, ὰ, όν, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ τεφρώδης, ους, ὁ καὶ ἡ ἔνσπονδος, ου, *Diosc.*

Cinereus, ὁ καὶ ἡ ἔντεφρος, ου, *Athen.* σπόδιος, ία, ιον, *id.* qui cinereo colore est, τεφρώδης, αία, αῖον, *Ælian.*

Cinerula, τὸ σποδίον, ου, *Diosc.*

Cingo, διαζώννυμι, pallium, τὸ τριβώνιον, ου, *Lucian.* aliquem re aliqua, διαδέω τί τινι, *idem.* urbem muro, περιβάλλω τῇ πόλει τεῖχος, *Aristot.* urbem lapidibus, τειχίζω τὴν πόλιν λίθοις. *Dem.* corona, στέφανόω, *Plut.* circulo orbem terrarum, περιστεφανόομαι κύκλῳ τὴν οἰκουμένην, *Aristot.*

Cingula, τὸ ζῶμα, ατος, τὸ ζῶσμα, ατος, *Basil.*

Cingulum, ὁ ζωστὴρ, ῆρος, *Dem. Phal.* ἡ ζώνη, ης, *Plut.* τὸ ζώνιον, ου, *Poll.* τὸ διαζωμα, ατος, *Plut.* ἡ ταινία, *Paus.*

Cinis, ἡ σποδὸς. οῦ, *Lucian* ἡ τέφρα, ας, *Plut.* ἡ σποδιὰ, ᾶς, *Hesych.* τὸ σπόδιον, ου, *Diosc.* ἡ κόνις, *Hom.* fervens, in quo adhuc sunt prunæ, ἡ ψιμοσποδιὰ, ᾶς, *Diosc.* sub cinere coquo, σποδίζω, *Plato.* cinerem detergo, ἀποσποδέω, *Aristoph.* aliquo modo refero, ὑποσποδίζω, *Diosc.* in cinerem redigo, τεφρόω, *N. T* ἐκτεφρόω, *Al. Aphrod.*

Cinnabarinus, a, um, κινναβάρινος, ίνη, ινον, *Aristot.* κινναβαρικὸς, ίη, ιον, *Galen.*

Cinnabaris, τὸ κινάβαρι, εως, *Theophr.* cinnabarim refero, κινναβαρίζω, *Diosc.*

Cinnus, ὁ κίκιννος, ου, *Aristoph.* ὁ πλόκαμος.

Cio, vide *Cieo.*

Cippus, ἡ ποδοστάκη, ης, *Dem.* 1. e. columna, ἡ στήλη, ης, *id.*

Circa, περὶ, *cum Accus.* circa hoc occupatus est, περὶ τοῦτό ἐστι. *Dem.* mimos circa se habet, μίμους ἔχει περὶ αὐτὸν, *idem.* circa meridiem, περὶ μέσην ἡμέραν, *Æschin.* qui circa Trojana tempora vixerunt, οἱ περὶ τὰ Τρωϊκὰ, *Isocr.* ἀμφὶ, *cum Accus.* circa urbem, ἀμφὶ τὴν πόλιν, circa cœnam occupatus erat, ἀμφὶ δεῖπνον ἦν, *Xen.* κατὰ, *cum Accus.* leges circa excessum, νόμοι καθ' ὑπερβολὴν, *Aristot.*

Circensis, e, κύκλιος, ία, ον, Circenses ludi, ἡ ἱπποδρομία, ας, *Thuc.* ὁ δίαυλος.

Circinatio, ἡ περιαγωγὴ, ἡ γύρωσις.

Circino, περιγράφω. *Dem.* περιάγω, γυρόω.

Circinus, ἡ περίγραμμα, ας. *Eustath.*

Circiter, περὶ, *cum Accusat.* circiter septuaginta naves, περὶ ἑβδομήκοντα ναῦς, *Thuc.* circiter triginta, ὡς τριάκοντα, *Dem.* circiter centum stadia, ὅσον ἑκατὸν σταδίους, *Herodian.*

Circuitio, ἡ περιτροπὴ, ῆς, *Basil.* ἡ περίοδος, ου, *Aristot.*

Circuitor, ὁ περίπολος, ου, *Thuc.* ὁ περιοδευτὴς.

Circuitus, ἡ περίοδος, ου, *Plut.* ὁ περίβολος, ου, *Thuc.* in circuitu fori, ἐν κύκλῳ τῆς ἀγορᾶς, *idem.* urbis, κύκλος τῆ ἄστεος, *idem.*

Circulatim, κυκληδὸν, κύκλῳ, ferri, φέρεσθαι. *Plut.*

Circulatio, ἡ κυκλωσις, εως.

Circulator, ὁ ἀγύρτης, ου, *Suid.* ὁ ὀχλαγωγὸς

Circulatorius, ἀγυρτικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Circulatrix, ἡ ἀγυρτὶς, ίδος.

Circulo, κυκλόω, γυρόω.

Circulus, ὁ κύκλος, ου, *Plato.*

Circum, vide *Circa*

Circumactio, ἡ περίοδος, ου, *Aristot.* ἡ περιαγωγὴ, ῆς, id. ἡ περιφορὰ.

Circumaggero, περιχώννυμι.

Circumago, περιάγω, aliquid, τὶ, *Plato.* aliquem secum, περιάγομαί τινα, *Xen.* circumagor, κυκλοφορέομαι, *Aristot.*

Circumambulo, περιπατέω κύκλῳ. Confer *Circumeo.*

Circumaro, περιαρόω. *Plato.*

Circumadspicio, περιβλέπω.

Circumcido, περικόπτω, aliquid, τὶ, *Thuc.* περιτέμνω, τὶ, LXX. præputium, περιτέμνομαι τὰ αἰδοῖα, *Herodot.*

Circumcingo, περιζώννυμι, lumbos, τὰς ὀσφύας. *Nax.*

Circumcira, πέριξ, populum stantes, πέριξ τὸ δῆμα ἑστάντες, *Polyb.* cunctantes irretit, κύκλῳ πανταχῆ μέλλοντας περισοίχεται, *Dem.*

Circumcise, περιτετμημένως.

Circumcisio, ἡ περιτομὴ, ῆς, *N. T.* ἡ περικοπὴ.

Circumcisor, ὁ περιτομεὺς, έως.

Circumcludo, περικλείω, *Thuc.*

Circumcluso, vide antecedens *Circumclaudo.*

Circumcolo, περιοικέω, *Ulpian.*

Circumculco, περιεπατάπατέω. ῶ.

Circumcurro, περιτρέχω, aliquid, τὶ, *Plato.*

Circumcursio, ἡ περιδρομὴ, ῆς, *Plut.*

Circumcursito, περιπλανέομαι, in hoc, ταῦτα, *Xen.* huc illuc, ἄττω δεῦρο πάκεῖσε, *Dem.*

Circumdo, περιβάλλω, urbem mœnibus, τῇ πόλει τείχος, *Aristot.* περιτειχίζω τὴν πόλιν, *Dem.* urbem fossa, περιβάλλομαι τάφρον τῇ πόλει, *Xen.* aliquid aliquo, κυκλοῦ τί τινι, *Greg.*

Circumdolo, παρατελεκάω, *Nax.*

Circumduco, περιάγω, *Plato.* περιέχω, *Plut.* aliquem, περιηγέομαί τινα, *Lucian.* aliquem circa montem, τινὶ τὸ ὄρος. *Herodot.* munitiones circa urbes, περιβάλλουμαι ταῖς πόλεσιν ἐρύματα, *Xen.* i. e. decipere aliquem, παραγρέομαί τινα, *Dem*

Circumductio, ἡ περιήγησις, εως, i. e. deceptio, ἡ παράκρουσις, εως, *Suid.* ἀπάτη, ης. *Xen.*

Circumductor, ὁ περιηγητὴς, οῦ, *Justin.*

Circumeo, περίειμι, περιβαίνω, in Italia, τὴν Ἰταλίαν, *Plut.* forum cum aliquo, περιέρχομαι κύκλῳ τὴν ἀγορὰν κατά τινος, *Dem.* palatium, περιοδεύω τὸ παλάτιον, *Plut.* fana deorum, περιπορεύομαι τὰ ἱερὰ, *Aristot.*

Circumequito, περιϊππεύω, *Polyb.*

Circumerro, περιφέρομαι, *Plut.*

Circumferentia, ἡ περιφέρεια, ας, *Aristot.* ἡ περίμετρος, ου, sc. γραμμὴ, *id.*

Circumfero, περιφέρω, aliquid, τὶ, *Synes.* περιάγω.

Circumflecto, περικάμπτω, περικλάω, i. e. circumflexo noto, περισπάω, *Athen.*

Circumflexio, ἡ περίκαμψις, εως, ἡ περικαμπὴ, ῆς, *Herodot.* ἡ περίκλασις, εως, *Plut.*

Circumflexus, a, um, ὁ καὶ ἡ περίκαμπτος, circumflexo notatus, περισπώμενος, ίνη, ινον, *Gramm.*

Circumflexus, us, vide *Circumflexio.*

Circumflexus, i, ὁ περισπώμενος, scil. τόνος, *Gramm.*

Circumflo, περιπνέω.

Circumfluens, περιῤῥέων, ουσα, ον, *Thuc.*

Circumfluo, περιῤῥέω. murum, τὸ τεῖχος, *Herodian.* opibus, s. omnium rerum copia, ἔχω τῶν ἱκανῶν, *Isocr.*

Circumfluus, a, um, ὁ καὶ ἡ περίῤῥοος, ου, *Herodot.* περιῤῥέων, ουσα, εον. *Thuc.*

Circumfodio, περιορύττω, *Theophr.* περισκάπτω, *id.*

Circumforaneus, a, um, ὁ περιαγορᾶιος, ου, *Suid.* ὁ ἀγύρτης, ου, *idem.* ὁ καὶ ἡ ἀγοραῖος, ου, ὁ ἀλήτων, populus, ὄχλος, *Xen.*

Circumfremo, περιβρέμω, περιβρομέω.

Circumfrico, περιτρίβω, περιτρίω.

Circumfulgeo, περιαστράπτω, *N. T.* περιλάμπω, *Ep.*

Circumfundo, περιχέω, aliquid, τὶ, *Diosc.* τινὶ, *Lucian.* περιχύω τινὶ, *id* circumfundo, i. e. circumdo aliquem, περιχύομαί τινι. *Plut.*

Circumfusio, ἡ περίχυσις, εως.

Circumgelatus, a, um, περιπαγὴς, εῖσα, ὲν, *Diosc.*

Circumgemo, περιστενάζομαι, *Plut.*

Circumgesto, περιφέρω. *Synes.*

Circumjaceo, περικεῖμαι, alicui, τινὶ, *Herodian.* id circumjacet mihi, περίκειμαι τοῦτο. *id.*

Circumjectus, a, um, περικείμενος, ένη, ενον, *Herod*

Circumjicio, περιβάλλω, alicui aliquid, τί τινι, *Galen.*

Circumlambo, περιλείχω, aliquid, τὶ, *Aristoph.*

Circumlatus, a, um, περικομιθεὶς, εῖσα, ὲν, *Thuc.*

Circumligo, περιδέω. aliquid, τὶ, *Xenoph.* aliquid alicui, διαδέω τί τινι, *Lucian.*

Circumlino, περιχρίω. *Lucian.*

Circumlitio, ἡ περίχρισις, εως. *Diosc.*

Circumlitus, a, um, ὁ καὶ ἡ περίχριστος, ου, *Diosc.*

Circumlocutio, ἡ περίφρασις, εως, *Quinctilian.*

Circumloquor, περιφράζομαι, *Dion. Halicarn.*

Circumluo, περιλούω, *Plut.*

Circummitto, περιπέμπω.

Circummunio, περιφράττω.

Circummunitio, τὸ περίφραγμα, ατος, *Poll.* ὁ παραφραγμὸς.

Circummunitus, a, um, ὁ καὶ ἡ περίφρακτος, ου.

Circumnascor, περιφύομαι, *Theophr.*

Circumnavigo, περιπλέω, Peloponnesum, τὴν Πελοπόννησον, *Dem.*

Circumobruo, περιχώννυμι.

Circumpingo, περιπήγνυμι, *Diosc.*

Circumplector, περιπλέκω. *Aristot.*

Circumplexio, ἡ περιπλοκὴ, ῆς, ἡ περίπλιξις, εως.

Circumplexus, a, um, περιπεπλιγμένος, ένη, ένον. *Maccab*

Circumplico, vide *Circumplector.*

Circumpono, περιτίθημι, alicui aliquid, τί τινι, *Æschin.*

Circumpotatio, ἡ ἐγκυκλοτοσία, ας.

Circumrado, περιξέω. *Theocr.*

Circumretio, περιπλέκω. περιλαμβάνω.

Circumrodo, περιδράσσω, περιτρώγω, aliquid, τὶ, *Lucian.*

Circumscalpo, περιανίζω, *Ep.*

Circumscarifico, περιξύω. *Galen.*

Circumscindo, περιτέμνω.

Circumscribo, περιγράφω, *Plut.* circulum centro, κύκλον κέντρῳ, *Nax.* i. e. definio, ὁρίζω, *Dem.* περιορίζω, *Luc.* i. e. fallo aliquem, παραγρέομαί τινα, *id.*

Circumscripte, περιγεγραμμένως.

Circumscriptio, ἡ περιγραφὴ, ῆς, *Polyb.* i. e. deceptio, ἡ παράκρουσις. εως, *Suid.*

Circumseco, περικόπτω, aliquid, τὶ, *Thuc.*

Circumsedeo, περικάθημαι. mœnia ingenti exercitu, τὸ τεῖχος πολλῇ δυνάμει, *Dem.* urbem, πολιορκέω πόλιν, *id.* περικαθίζω πόλιν, LXX.

Circumsepio, περιφράσσω, LXX.

Circumsessio, ἡ πολιορκία, ας, *Isocr.* Vide *Obsidio.*

Circumsisto, περίστημι, *Herod.*

Circumsono, περιηχέω, aures, τὰς ἀκοὰς, *Basil.* insula, quam circumsonant venti, νῆσος περιηχουμένη τῷ πνεύματι, *Lucian.*

Circumspecte, περισκεμμένως, *Lucian.* περιλαμβανόμενος, omnia perscribere ad aliquem, ἅπαντα πρὸς τινα ἐπιστέλλειν, *Dem.* ἐυλαβῶς.

Circumspectio, ἡ περισκόπευσις, εως, ἡ περίσκεψις, εως.

Circumspecto, κατασκοπεῖσθαι, *Xen.*

Circumspectus, a, um, i. e. cautus, περιλαμβανόμενος, ένη, ενον, *Plut.* i. e. qui circumspicitur, περισκεμμένος, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ περιφανής. *id*

Circumspergo, περιπάσσω. περιῤῥαίνω.

Circumspicio, idem quod *Circumspecto* Πάντη περιδλέπω, *Lucian.* περιοράω. *Xen.* περισκοπέω.

Circumstantia, ἡ περίστασις, εως, *Aristot.*

Circumsto, περίϊσταμαι. undique, πανταχόθεν. *Thuc.* aliquid, τι. *Dem*

Circumstrepo, περιῤῥοντέω. ῶ. *Basil.*

Circumstruo, περικατασκευάζω.

Circumtego, περιπαλύπτω, aliquem, τινὰ, *Plato.*

Circumtexo, περιυφαίνω.

Circumtondeo, περιπείρω. *Philostr.*

Circumtono, περιῤῥονταω, ῶ.

Circumtonsus, ά, ύm, ὁ καὶ ἡ περίκυρος, ʊ, *Poll*

Circumtremo, περιτρέμω. *Nax.*

Circumtueor, idem quod *Circumspecto.*

Circumvagor, περιπλανόομαι, *Xen.*

Circumvallatio, ἡ ἀποτάφρευσις, εως.

Circumvallo, περισαυρόω, *Thuc.* aliquid, περιταφρεύω τι, *Plut* περιτειχίζω

Circumvectio, ἡ περιαγωγὴ. ῆς. *Aristot.*

Circumvecto, περιάγω, *Plato.* περιοχέω.

Circumveho, idem quod antecedens *Circumvecto.*

Circumvenio, περιέρχομαι, i. e. circumdo, κυκλόω. aliquid aliqua re, τί τινι, *Gregor.* κυκλοῦσάί τι, *Xen.* i. e. decipio, παραβρύω, aliquem, τινὰ, *Isocr.* φενακίζω τινὰ, *Dem* ἐξαπατάω τινὰ, *id.*

Circumventus, a, um, κυκλήμενος, ένη, ενον, malis, κακοις συμπεπτωκὼς. *Soph.*

Circumverto, περιδονέω. *Æschin.* περιστρέφω, aliquid, τί. *Lucian.*

Circumvincio, περιδέω

Circumviso, idem quod *Circumspecto.*

Circumvolito, περιπέτομαι. *Lucian*

Circumvolo, idem quod *Circumvolito.*

Circumvolvo, περικυλινδέω. *Plato.* περικυλίω *Aristoph* περιειλέω.

Circumvolutio, ἡ περικυλίνδησις, εως, *Plato.* ὁ κυλινδισμὸς. ῦ. *Theodot*

Circularis, κυκλικὸς. ἡ, ὸν. *Theophyl.* κύκλιος, ία ιον, *Æschin.* ὁ καὶ ἡ ἐγκύκλιος, ʊ. *Athen*

Circulator, ὁ κυκλικὸς, ῦ, *Lucian.* ὁ ἀγύρτης, ʊ, *Plut.*

Circulus, κύκλος, ʊ, *Plato.* ὁ γυρὸς, ῦ. *Plut.*

Circus, ὁ κύκλος, ʊ, *Plato.* τὸ γύρωμα, ατος. *Theophr.* ὁ ἱππόδρομος, ʊ, *Dion. Hal.*

Cirratus, a, um, βίδος-ερυκωμένος, ένη, ένον.

Cirrus. ὁ βοστρυχος, ʊ. *Aristoph.* ὁ πλόκαμος. ʊ, *Herod.*

Cis, ἐντος. fluvium, τῦ τοταμῦ, montes, ἐπὶ τάδε τῶν ὀρῶν, *Aristot.* Atque hoc ipso etiam composita cum *Cis* redduntur, ut Cisalpinus, ὁ ἐπὶ τάδε τῶν Ἀλπέων, cismarini, οἱ ἐπὶ τάδε τῆς Θαλάσσης, κ. τ. λ.

Cista, ἡ κίστη. ης. ἡ κιστὶς, ίδος, *Aristoph.* ἡ κιβωτὸς. ῦ. *Diosc.*

Cistella, ἡ κιστὶς, ίδος, *Aristoph.* τὸ κιβώτιον, ʊ. *Plut.*

Cistellula, idem quod antecedens *Cistella.*

Cisterna, ἡ δεξαμενὴ. ῆς, *Strabo.* ὁ λάκκος, ʊ. *Aristoph.* τὸ ὑδατων δοχεῖον.

Cisterninus, a, um, λακκαίος, αία, αῖον, aqua, λακκαῖον ὕδωρ. *Athen.*

Cistula, idem quod *Cistella.*

Citatim, ὡρυμένως.

Citatio, ἡ κλῆσις, εως, *Dem.*

Citatus, a, um, ὡρυμένος. ένη, ένον.

Citerior, ἐγγύτερος, έρα, ρον, *Xenoph.*

Cithara, ἡ κιθάρα, ας. *Plato.* ἡ φόρμιγξ, ἡ χέλυς, cithară cano s. ludo, κιθαρῳδέω, *Plut.* κιθαρίζω. *Aristot.* citharæ sonus s. cantus, τὸ κιθάρισμα, ατος, *Plato.* ἡ κιθαρῳδία, ας, *Plut.* citharæ pulsatio, ἡ κιθάρισις, εως, citharam pulsandi peritus, κιθαρισικὸς, ἡ, ὸν, *Plato.* cithara parva, τὸ κιθάριον, ʊ, *Athen.*

Citharista, ὁ κιθαρισ'ὴς, ῦ, *Aristot.* ὁ κιθαρῳδὸς, ῦ. *Plut.*

Citharistria, ἡ κιθαριστρία, ας, *Athen.*

Citharœdus, idem quod *Citharista.*

Citimus, a, um, ἐγγύτατος, άτη, ατον.

Cito, ταχέως, *Dem.* ταχὺ, *Isocr.* διὰ ταχέων, *id.* εὐθέως, *id.* citius, ᾶττον, *Dem.* citius opinione, ᾶττον τῆς ἐλπίδος, *Herodian.* citissime, τάχιστα, *Isocr.* quam citissimè, ὅτι τάχιστα, *id.* ὡς τάχιστα, *Xenoph.* τὴν ταχίστην, *Demosth.*

Cito, as, καλέω. *Dem.* παρακαλέω, *idem.* legem, προσκαλοῦμαι τὸν νόμον, *Nax.* testem, ἐπάγομαι. προσκαλοῦμαι, παρέχομαι μάρτυρα. *Æschin.* Homerum, ἐπάγομαι τὸν Ὅμηρον, *Aristot.*

Citra, ἐντὸς fluvium, τῦ τοταμῦ. citra virilem congressum, ἄνευ τῆς πρὸς ἀνδρὸς ὁμιλίας. citra ista, ἔξω τούτων, *Thucyd.* citra controversiam, ἀναμφισβήτως, *Demosth.* citra reprehensionem jure uti, ἀναγκλήτως τῷ δικαίῳ χρῆσθαι, *idem.* citra et ultra, ἐπὶ ᾶτερα μὲν, ἐπὶ ᾶτερα δὲ, *Polyb.*

Citreus, a, um, κίτριος, ία, ιον, malum, μῆλον, *Athen.*

Citrinus, a, um, idem quod antecedens *Citreus*

Citromalum, τὸ κίτριον μῆλον, *Athen.*

Citrum, τὸ κίτρον, ʊ.

Citrus, arbor, ἡ κιτρία, ας, *Auct. Geopon.*

Citus, a, um, ὠκὺς. εῖα, ὺ, ὀξὺς, εῖα, ὺ, *Plut.* ταχὺς, εῖα. ὺ, *Dem.*

Civicus, a, um, ἀστικὸς. ἡ, ὸν, *Lucian.*

Civilis, e, πολιτικὸς, ἡ, ὸν, res civiles, τὰ πολιτικὰ, ῶν, *Isocr.* civilis excusatio, σκῆψις πολιτικὴ. *Dem.* civilia munera, λειτουργίαι πολιτικαὶ, *id.* civile bellum, ἐμφύλιος πόλεμος, *Plut.* i. e. urbanus, elegans, ἀστεῖος, αι, ον, *Lucian.*

Civilitas, ἡ ἀστειότης, ητος, τὸ πολιτικὸν, ὄ.

Civiliter, πολιτικῶς, administrare aliquid, πράττειν τι. *Dem.* ἀστεῖως, *Plut.*

Civis, ὁ πολίτης. ʊ. *Dem.* ὁ πολιτεύομενος, *id.* ὁ συμπολιτευόμενος. ʊ, *id.* ὁ ἀστὸς, ὄ. *id.* ὁ ἀστὸς. ὄ. *Xen.* femina, ἡ πολῖτις, ίδος, *Dem.* ἡ ἀστὶ. ῖς, *Plut.* bonus, πολίτης ἀγαθὸς, *Dem.* melior, ἀμείνων. *id.* optimus, βέλτιστος, *Isocr.* bonus atque honestus, καλὸς κἀγαθὸς, *Dem.* prudentissimus, φρονιμώτατος. *Isocr.* fortis, γενναῖος, *Dem.* justus, δίκαιος, *idem.* moderatus, μέτριος. *id.* patriæ studiosus, εὐνοῦς, *id.* modestus ac bonus, σώφρων καὶ χρηστὸς. *id.* laudatissimus, ἐνδοξότατος. *Isocr.* utilis ac fortis, χρήσιμος καὶ ἀνδρεῖος. *Dem.* malus, πονηρὸς. *id.* improbissimus, χείρισος, *id.* φαυλότατος τῶν πολιτῶν. *Isocr.* audacissimus, τολμηρότατος τῶν ἀστῶν, id. civem facere, πολίτην ποιεῖν. *Dem.* fieri, ποεῖσθαι, *id.* natura esse, φύσει εἶναι, *id* natum germanum esse, πεφυκότα γνήσιον εἶναι. *id* natum esse, γένει εἶναι. *idem* non germanum esse, ᾗ καθαρῶς εἶναι. *idem.* ex altera parte esse, κατὰ ᾶτερα εἶναι, *id* ex utroque parente esse, ἐξ ἀμφοτέρων ἀστὸν εἶναι, *id.* καὶ πρὸς πατρὸς καὶ πρὸς μητρὸς ἀστὸν εἶναι *id.*

Civitas, ἡ πόλις, εως. *Dem.* parva, πόλις μικρὰ. *id.* magna, μεγάλη, *id.* tanta magnitudine atque gloria, τηλικαύτη τὸ μέγεθος, τοιαύτην δὲ δόξαν ἔχουσα, *Isocr.* primaria, πρώτη οὖσα. *id.* πρωτεύουσα, *id.* dignitate prædita, ἀξίωμά τι ἔχουσα. *Dem.* honoratior, ἐντιμοτέρα. *id.* illustris, ἐπιφανεστάτη. *Isocr.* nobilis, ὀνομαστὴ, *id.* antiquissima et maxima et apud omnes celeberrima, ἀρχαιοτατὴ καὶ μεγίστη καὶ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὀνομαστοτάτη. *id.* gravis ac splendida, σεμνὴ καὶ λαμπρὰ, *id* beata, εὐδαίμων. *id.* florentissima, εὐτυχεστάτη, *id.* legibus bene constituta, εὐνομουμένη, *id.* libera, δημοκρατουμένη, *id.* δημοκρατουμένη καὶ ἐλευθέρα. *id.* suis legibus utens, αὐτόνομος, *Isocr.* civitatem vectigalem efficere, πόλιν τινὰ ποιεῖν συντελῆ. *Dem.* subjicere servituti, δοῦλην καθιστάναι, *id.* habitare, οἰκεῖν, *Isocr.* gubernare, διοικεῖν. *id.* servare, σώζεσθαι, *Dem.* felicem efficere, εὐδαίμονα ποιεῖν, *id.* turbare, ταράττειν. *id.* i. e. jus civitatis, ἡ πολιτεία, civitatem petere, αἰτεῖν τὴν πολιτείαν, *id.* decernere alicui, ψηφίζεσθαί τινι, *id.* dare alicui, διδόναι τινί, *id.* adquirere, κατασκευάζειν, *id.* accipere, παραλαμβάνειν τὴν πολιτείαν, s. τὴν πόλιν, *idem.* habere jus civitatis apud aliquos, εἶναί τινι πολιτείαν παρά τισι, *id.* μετουσίαν εἶναί τινι τῆς πόλεως, *idem.*

Civitatula, τὸ πολίχνιον, ʊ, *Isocr.* ἡ πολίχνη, ης, *Thuc.*

Clades, ἡ ῆττα, ης, *Dem.* ἡ συμφορὰ, ᾶς, *Isocr.* ὁ ὄλεθρος, ʊ, *Demosth.* cladem sibi ipse accersere, ῆτταν ἑαυτῷ παρασκευάζειν, *Isocr.* incidere in clades, περιπεσεῖν τισιν ῆτταις, *idem.* expertem esse cladis acceptæ, ἐ μετέχειν τῆς ῆττης, *Dem.* - recedere Platæis post cladem acceptam, ἀναχωρεῖν ἐκ Πλαταιῶν ἀπὸ τῆς ῆττης. *id.* Confer *Calamitas*, item *Detrimentum.*

Clam, κρύδην. *Dem.* κρύδα. *id.* λάθρα, *id.* clam fertur suffragium, κρύδην ἐστὶν ἡ ψῆφος. *id.* clam et ignorantibus aliis facere aliquid, λάθρα καὶ διαφεύγοντος πράττειν τι, *id.* clam et per vim facere aliquid, λάθρα καὶ βία ποιεῖν τι, *id.* clam nobis, λαθρα ἡμῶν, *id.*

Clamator, ὁ κραυτὴς, ʊ, *Plut.* ὁ κεκραγὼς.

Clamito, κράζω. *Dem.* ἀναβράζω, *idem.* βοάω, *id.* κραυγάζω.

Clamo, βοάω, *Dem.* κράζω. *id.* κραυγάζω. *N. T.* αὔω, *Hom.* clamo et loquor aliquid, βοάω τι καὶ λέγω. *Dem.* et vociferor, βοάω καὶ κράζω, *id.* clamo, indignor, calumnior, βοῶ. ἀγανακτῶ, λοιδορῦμαι, *id.* clamo valde, κράζω φωνῆ μεγάλη, *N. T.* βοῶ ἀνδριῶς. *Ælian.*

Clamor, ἡ βοὴ, ῆς, *Dem.* ἡ κραυγὴ, ῆς, *Xen.* ἡ ἰαχὴ. clamorem tollo, edo, excito, ποιῶ κραυγὴν, *Dem.* percelli clamoribus alicujus, καταπλαγῆναι ὑπὸ κραυγῆς τινος. *id.*

Clamosus, a, um, κραυγαστικὸς, ἡ, ὸν, ὁ κράκτης, ʊ, *Plut.* κραυκτικὸς, ἡ, ὸν, clamosissimum esse, μέγιστον φθέγγεσθαι, *Dem.*

Clancularius, a, um, κρυπτὸς, ἡ, ὸν, *Herodian.* κρύφιος. ία, ιον, *id.*

Clanculum, κρύδην, *Dem.* λάθρα, *Plut.* κρύφα. *id.* Confer *Clam.*

Clandestinus, a, um, λάθριος, ία, ιον, *Hesych.* λάθριος, ία. ιον, *id.* κρυπτὸς, ἡ, ὸν, *Herodian.* κρύφιος, ία, ιον, *id.*

Clango, ἠχέω, κλάζω, ut canis in venatione, κλαγγάνω, *Xen.*

Clangor, ἡ κλαγγὴ, ῆς, anserum, *Plut.* tubarum, *Athen.* hominum, *Herodian.* canum, *Xen.*

Clare, λαμπρῶς, *Xen.* φανερῶς, *Plato.* ἐναργῶς, *Dem.* ἀντικρὺ, *id.* cognoscere, εἰδέναι σαφῶς, *idem.* scribere in literis, διαῤῥήδην ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς γράφειν, *id.* decretum de eo scriptum est, ἀντικρὺ περὶ τούτων τὸ ψήφισμα γέγραπται, *id.* et aperte, ἀντικρὺ καὶ διαῤῥήδην, *id.* de voce, visu, ὀξέως.

Clareo, φαίνομαι.

Claresco, ἐκφαίνομαι.

Clarifico, λαμπρύνω, *Xenoph.*

Clarigatio, ἡ ἐπαγγελία, ας.

Clarigo, ἐπαγγέλλω πόλεμον, *Polyb.* πολεμεῖν, *id.* προαγορεύω πόλεμον, *Dem.*

Clarisonus, λαμπρόφωνος.

Claritas, ἡ λαμπρότης, ητος, *Plut.* visûs, ἡ ὀξυδορκία, ας, *Lucian.* vocis, ἡ εὐφωνία. ας, *Demosth.* nominis, ἡ εὐδοξία, ας, *Isocr.* famæ, ἡ εὐκλεια, ας, *Dem.* sermonis, s. orationis, ἡ σαφήνεια, ας, *Plato.*

Clarus, a, um, λαμπρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* clara luna, λαμπρὰ σελήνη. *Thuc.* clarus vir, ἀνὴρ ἔνδοξος, *Demosth.* λαμπρὸς, *Isocr.* γνώριμος, *Dem.* ἐπιφανὴς. *id.* ὀνομαστὸς, *Isocr.* ὀπλον vocis tempore clarissimus, ἐνδοξότατος τῶν καθ' ἑαυτὸν ἁπάντων ἀνδρῶν, *id.* clarissimi optimique, ὀνομαστότατοι καὶ ἄριστοι, *id* ex ignobilibus et obscuris claros et illustres fieri, ἐξ ἀνωνύμων καὶ ἀδόξων ἐνδόξους καὶ γνωρίμους γίνεσθαι, *Dem.* clarum aliquem ex obscuro facere, ποιεῖν τινα ὀνομαστὸν ἐξ ἀδόξου, *Isocr.* exempla clara, παραδείγματα ἐναργῆ, *Dem.* multifariam clarum testimonium, πολλαχόθεν καταφανὴς μαρτυρία, *id.* facere alicui aliquid clarum, ποιεῖν τι φανερὸν, ἐμφανὲς, καταφανὲς, δῆλον, εὐδηλὸν τινι. *idem.* clarum esse eloquentia, δεινὸν εἶναι περὶ τοὺς λόγους, *Isocr.* vox, φωνὴ ὀξεῖα, *Aristot.*

Classiarius, ὁ ναυμάχος, ʊ, *Chrys.*

Classicula, τὸ στόλιον, ʊ.

Classicum, τὸ σάλπισμα, ατος, receptui dari solitum, τὸ ἀνακλητικὸν, ὄ, *Plut.* classicum canere, ὑποσημαίνειν τὸ εἰς ἴσεδον, τὸ πολεμικὸν σημαίνειν.

Classicus, a, um, *στολικός, ὴ, όν.*
Classis, i. e. copiæ navales, *τὸ ναυτικὸν, ὔ. Dem. ὁ στόλος, ου, id.* classem comparare, *συλλέγεσθαι ναυτικὸν, Isocr.* instruere, *παρασκευάζειν στόλον, Dem.* habere, *ἔχειν ναυτικὸν, id.* ablegare, mittere, *ἀποστέλλειν, πομίσθαι ἀπόστολον, id.* profligare, *ἐξαλαύνειν, ἀωσύνεσθαι στόλον, id.* amittere, *ἀπόλλυσθαι ναυτικὸν, id.* classis præfectus, *ὁ ἀποστολεὺς, έως, id. ὁ ναύαρχος, ου, id.* legatus, *ὁ ἐπιστολεὺς, έως, Xen.* classis præfectura, *ἡ ναυαρχία, ας, Aristot.* classi præesse, *ναυαρχεῖν, Ælian.* classe pugno cum aliquo, *ναυμαχέω τινὶ, Thuc.* contra aliquem, *πρός τινα, Lycurg.* i e. pars civium, *ἡ συμμορία, ας, Dem.* tributa conferre per classes, *εἰσφέρειν κατὰ συμμορίας, id.*
Clathrum, *τὸ κλῆθρον, ου.*
Clava, *ἡ κορύνη, ης, τὸ ῥόπαλον, ου, Xen.* clava percutio, *ῥοπαλίζω,* percussio, quæ fit clava, *ὁ ῥοπαλισμὸς, οῦ.*
Clavarius, *ὁ κορυνήτης, ου. Hom.*
Clavator, idem quod antecedens *Clavarius.*
Clavatus, *ῆλατὸς, ὴ, όν.*
Claudicatio, *ἡ χωλότης, ητος, Plut. ἡ χωλεία. ας, Poll.*
Claudico, *χωλαίνω, Nax. καταχωλεύω, idem. σκάζω, Plut.* leviter, *ὑποσκάζω, Lucian.*
Claudo, *κλείω,* portam, *πύλην, Herodian.* fores, *τὴν θύραν, N. T.* portum, *κλείω τὸν λιμένα, Thuc.* aliquos in castris, *κατακλείω τινὰς ἐν τῷ στρατοπέδῳ, Herodian.*
Claudus, a, um, *χωλὸς, ὴ, όν, Dem. κυλλὸς, ὴ, όν, Hippocr. γυιὸς, ὴ, όν,* altero pede, *ἑτέρου πόδος,* utro pede? *ποτέρου σκέλει;* utroque pede, *ὁ καὶ ἡ ἀμφίχωλος, ου, Lucian.* claudum reddo, *κυλλόω, Hippocr. χωλόω, id. χωλεύω, Galen. ἀποχωλεύω. Xen.* claudus sum, *χωλαίνω, Nax.* claudus fio, *χωλαίνομαι, χωλεύομαι, Lucian.* aliquantum claudus, *ὁ καὶ ἡ ἀμφίχωλος, ου, Suid.*
Clavicula, *τὸ κλειδίον, ου.*
Clavicularius, *ὁ κλειδοῦχος, ου, Plut.*
Claviculus, idem quod *Clavicula.*
Claviger, idem quod *Clavicularius.*
Clavis, *ἡ κλεὶς, δός, Plut.* clavis adulterina, *ἡ ἀντικλεὶς, δός, Clem. Alex.*
Claustrarius, *ὁ κλειδοσιωδὸς, οῦ.*
Claustrum, *τὸ κλεῖθρον, ου, Lucian.*
Clausula, *τὸ πέρας, ατος, Aristot. τὸ ἔσχατον, ου, id.*
Clausus, a, um, *κλειστὸς, ὴ, όν, Diod. Sic.* clausæ fores, *κεκλεισμέναι θύραι, N. T.*
Clavus, *ὁ γόμφος, ου, Arist.* ferreus et ligneus, *ἧλος σιδήρεος καὶ ξύλινος, Xenoph.* clavum clavo trudere, *ἄλλῳ ἧλῳ ἐκπερᾶν τὸν ἧλον. Lucian.* clavis adfigo, *προσηλόω, idem.* clavis defigo, s. configo, *καθηλόω,* i. e. gubernaculum, *τὸ πηδάλιον, ου,* clavum teneo, *κυβερνάομαι, Aristot.* i. e. ornamentum vestis, *τὸ σῆμα, ατος,* clavo lato ornatus, *ὁ καὶ ἡ πλατύσημος, ου, Herodian.*
Clemens, *πρᾶος, ου. f. πραεῖα, ας. Xenoph. χρηστὸς. ὴ, όν, Dem. ὁ καὶ ἡ ἐτειακὴς, ἐος, id. ὁ καὶ ἡ ἐλεήμων, ονος, id.* clementissimus et mansuetissimus omnium, *ἐλεημονέστατος καὶ πραότατος πάντων, Isocr.* clementes et humanos esse adsuefacere aliquos, *πράους καὶ φιλανθρώπους τινὰς εἶναι ἐθίζειν, Dem.*
Clementer, *πράως, Dem. ἡπίως, ἐπιεικῶς.*
Clementia, *ἡ ἐπιείκεια, ας, Dem. ἡ πραότης, Plut.* humanitas et clementia alicujus, *φιλανθρωπία καὶ πραότης τινός, id.* alicui nullam clementiam impertire, *μεταδιδόναί τινι μηδοτιῶν πραότητος, id.*
Clepo, vide *Furor.*
Clepsydra, *ἡ κλεψύδρα, ας, Aristoph.* parva, *τὸ κλεψύδριον, ου, Philostr.* qui ad clepsydram exercentur, *οἱ ἀπὸ τῆς κλεψύδρας, id.*
Clericus, a, um, *κληρικὸς, ὴ, όν.*
Clerus, *ὁ κλῆρος. ου.*
Clibanus, *ὁ κλίβανος, ου, Herodot.*
Cliens, *ὁ πελάτης. ου, Plut. ὁ θεραπευτὴς, ὁ θεραπευτὴρ, Xenoph.* clientum turba, clientes, *τὸ πελατικὸν, οῦ,* ad clientes pertinens, *πελατικὸς, ὴ, όν.*
Clienta, *ἡ πελάτις, ίδος.*
Clientela, *ἡ πελάτεια, ας, ἡ θεραπεία.*
Clientelaris, e, *πελατικὸς. ὴ, όν.*
Clima, *τὸ κλίμα, ατος, Plut.*
Climactericus, a, um, *κλιμακτηρικὸς, ὴ, όν.*
Climax, *ἡ κλῖμαξ, ακος, Xen.*
Clinicus, a, um, *κλινικὸς, ὴ, όν, ὁ καὶ ἡ κλινήρης.*
Clitellæ, *τὰ ἐτισάγματα, αν. τὰ καενθήλια, ων, Aristoph.* clitellas impono, *ἐπισάττω. Xen.*
Clitellarius, a, um, *ὁ καὶ ἡ σαγματοφόρος, ου.*
Clivosus, a, um, *ὁ καὶ ἡ βενώδης, εος.*
Clivus, *ὁ λόφος, ου. Herodian ὁ γεωλόφος, ου, Philo. ἡ γεωλοφία, ας, Strabo. ὁ βενὸς, οῦ, Aristot.*
Cloaca, *ὁ ἀρεὶρὼν. ῶνος, N. T. ὁ ὀχετὸς, οῦ, Herodian.* abjicere corpora in cloacas, *ῥίπτειν σώματα εἰς ὀχετὸς. id.* i. e. meatus subterraneus, *ἡ ἀμάρα, ας, τὸ ἀμάρευμα. ατος, Hes.*
Clostrum, idem quod *Claustrum.*
Cludo, idem quod *Claudo.*
Clueo, *δοκέω, Xen.*
Cluniculus, *τὸ συγίδιον. ου, Aristoph.*
Clunis, *ὁ γλουτὸς οῦ. Herodot. ἡ συγὴ, ῆς, Athen.* secundum clunes, *συγηδὸν, Aristot.*
Clusus, idem quod *Clausus.*
Clypeatus, *ὁ πελτάζων, ου, Isocr. ὁ ἀσπιστὴς, οῦ. Dem. ὁ ἀσπιδοφόρος.*
Clypeus, *ἡ ἀσπὶς, ίδος, Xenoph.* armo aliquem clypeo, *καθοπλίζω τινὰ ἀσπίδι, Dem.* clypeum abjicio, *ἀποβάλλω ἀσπίδα, id.* clypeo protego, *προασπίζω, Herodian. ὑπεραστίζω, Polyb.* clypeis consertis pugno, *συναστίζω, Lucian.* a latere stans clypeo munitus pugno, *παρασπίζω, Plut.*
Coacervatio, *ὁ συναθροισμὸς. ῦ, ἡ συνάθροισις, εως, τὸ σώρευμα. ατος. Xen.*
Coacervo, *συναθροίζω, Plato. συσσωρεύω,* omnia in unum, *ἀθροίζω πάντα εἰς ταὐτὸ, Dem.* convitia, *συμφορὰν σκώμματα κῆ λοιδορίας, id.*
Coactio, *ἡ συναγωγὴ, ῆς, Thuc.*
Coactor, *ὁ συναγωγεὺς, έως,* civium, *τῶν πολιτῶν, Lys.*
Coadjutor, *ὁ συμβοηθὸς, οῦ.*
Coaduno, *συνεύω,* cum aliquo, *τινὶ, Nax. συνείρω, Lucian. συναερμόζω.*
Coædifico, *συνοικοδομέω. N. T.*
Coæqualis, vide *Æqualis.*
Coæquo, vide *Æquo, Adæquo.*
Coæquus, a, um, vide *Æqualis.*
Coætaneus, *ὁ ἡλικιώτης. ου, Plato.* cum aliquo, s. alicujus, *ὧν τινος, Demosth.* coætanea, *ἡ ἡλικιῶτις, ίδος, Lucian. ὁ καὶ ἡ ἥλιξ, ικος. Xenoph. ὁ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ὤν, Dem.* coætaneum alicujus esse, *ἔχειν τὴν αὐτὴν ἡλικίαν, ἣν ἕτερος, id.*
Cœternus, a, um, *συνδιαιωνίζων, ουσα, ον, Nax.*
Cœvus, a, um, vide *Coætaneus.*
Coagmentatio, *ὁ ἁρμὸς. ῦ, Xen. ἡ ἁρμογὴ, ῆς, Lucian. ἡ σύμπηξις, εως, id.*
Coagmentator, *ὁ συναρμοστὴς, οῦ, Nax.*
Coagmento, *συναρμόττω, Plato. συνάπτω, Plut. πήγνυμι, Plato.*
Coagulatio, *ἡ πῆξις, εως. Aristot.*
Coagulatus, a, um, *πηκτὸς, ὴ, όν, Aristot ἐμπυτιαθεὶς, είσα, έν, Diosc.*
Coagulo, *πήσσω,* caseum, *τυρὸν, Diosc. τυρόω, ἐμπυτιάζω,* lac, *τὸ γάλα, idem.* coagulandi vim habens, *πηκτικὸς, ὴ, όν, Diosc.*
Coagulum, *ἡ πυτία, ας, Diosc. ἡ πυετία, ας, Aristot.*
Coalescentia, *ἡ σύμφυσις, εως, Theophr.*
Coalesco, *συμφύομαι, Aristot.* in corpus, *συσσωματοποιέομαι, id.* coalescere facio, *συμφύω, Theophr.* aliquid in aliquid, *τὶ εἴς τι, Plut.* aliquos in unum, *τινὰς συντήκω καὶ συμφύω εἰς τὸ αὐτὸ, id.* i. e. concordiam ineo, *συνίσταμαι, Dem.*
Coalitus, a, um, *ὁ καὶ ἡ συμφυὴς, έος, Plut.*
Coangusto, *στενόω,* aliquid, *τὶ, Herodian.*
Coarctatio, *ἡ στενοχώρησις, εως, ἡ ἀντισπερίσασις. Aristot. ἡ συσολή.*
Coarctatus, a, um, *ὁ καὶ ἡ σύστενος, ου. Hes.*
Coarcto, *ἀντιπερίστημι. Aristot. στενοχωρέω, N. T. στενόω. Herodian.*
Coarguo, *ἐλέγχω,* aliquid, *τὶ, Plut. ἐξελέγχω. κατελέγχω.*
Coassatio, *ἡ σανιδωσις, εως.*
Coasso, *σανιδόω.*
Coaxo, *κοαξέω.*
Coccinatus, *ὁ καὶ ἡ κοκκινοβαφὴς.*
Coccineus, a, um, *κόκκινος, ίνη, ινον,* coccinea lana, *κόκκινον ἔριον, N. T.* coccinea tunica, *κόκκινος χιτὼν, Plut.*
Coccinus, a, um, idem quod antecedens *Coccineus.*
Coccum, *ὁ κόκκος, ου, Diosc.*
Coccyx, *ὁ κόκκυξ, υγος, Aristot.*
Cochlea, *ὁ κοχλίας. ου, Diosc.*
Cochlear, *τὸ κοχλιάριον, ου, Diosc.*
Cochleola, *τὸ κοχλίδιον, ου, Suid.*
Coctilis, e, *ἔψωνος. ὴ, όν. Aristot.* coctile, quidquid ad coquendum idoneum est, *τὸ ἕψημα, ατος, Plato.*
Coctio, *ἡ ἕψησις, εως, Plut. ἡ πέψις, εως, Aristot.*
Coctivus, a, um, idem quod *Coctilis.*
Coctor, *ὁ ἑψητὴς, οῦ. Basil.*
Coctura, idem quod *Coctio.*
Coctus, a, um, *ἑφθὸς, ὴ, όν, Xen.* bene, *ὁ καὶ ἡ εὐέψητος. ου, Theophr.* a sole, i. e. ad maturitatem perductus, *ὁ καὶ ἡ πέπων, ονος. id.*
Codex, vide *Caudex,* vel *Liber.*
Codicillus, *τὸ γραμματεῖον, ου, Dem.*
Cœcus, a, um, vide *Cæcus, a, um.*
Cœlebs, vide *Cælebs.*
Cœlestis, e, *ὁ καὶ ἡ ἐφάνιος, ου, Plato.*
Cœlites, *οἱ ἐφάνιοι, ων.*
Cœlitus, *ἐφανόθεν*
Cœlum, *ὁ ἐφανὸς, οῦ, Plato.*
Cœmeterium, *τὸ κοιμητήριον, Athen.*
Cœmo, *συναγείρω,* terram, *τὴν γῆν, Dem. προσωνέομαι,* aliquid, *τὶ, idem. συμπρίαμαι*
Cœmptio, *ἡ συνώνησις, εως, ἡ ὠνὴ, ῆς, Dem.*
Cœna, *τὸ δεῖπνον, ου, Dem.* opipara et varia, *πολύοψον καὶ ποικίλον, Lucian.* secundaria, *τὸ ἐπίδειπνον, ου, Athen.* dominica, *δεῖπνον κυριακὸν, ἡ εὐχαριστία, ας,* vocare aliquem ad cœnam, *καλεῖν τινα ἐπὶ δεῖπνον, Dem.* ire ad cœnam quovis, *πορεύεσθαι ἐπὶ τὰ δεῖπνα πανταχῆ, id.* ad aliquem, *ἰέναι πρός τινα ἐπὶ τὸ δεῖπνον, id.* venire ad cœnam, *ἐλθεῖν ἐπὶ δεῖπνον. idem.* potare et humanum se præbere erga aliquos in cœna, *πίνειν καὶ φιλανθρωπεύεσθαι πρός τινας ἐν δείπνῳ, id.* abire a cœna, *ἀπίέναι ἀπὸ δείπνου, idem* parare cœnam, *δειπνοποιεῖν, idem. δεῖπνον ποιεῖν. Xen.* præbere alicui, *δειπνίζειν τινὰ, id. τινὶ, id.* finire, *ἀποδειπνεῖν. Athen.*
Cœnaculum, *τὸ ἀνάγειον, ου, N. T. τὸ ἐξιατήριον, ου, Plut.*
Cœnatorius, a, um, *δειπνητικὸς, ὴ, όν, Athen.*
Cœnaturio, *δειπνησείων.*
Cœnito, *πολλὰ δεῖπνα δειπνίω.*
Cœno, *δειπνέω.* cum aliquo, *μετά τινος, Dem. συνδειπνέω τινὶ, id.*
Cœnobium, *τὸ κοινόβιον. ου.*
Cœnosus, a, um, *ὁ καὶ ἡ βορβορώδης, εος, Plato. ὁ καὶ ἡ πηλώδης.*
Cœnula, *τὸ δειπνήριον, ου. Athen.*
Cœnum, *ὁ βόρβορος. ου. Dem ὁ πηλὸς, οῦ, Thuc.* cœno obduco, s contamino, *βορβορόω. Aristot.* cœnum refero, *βορβορίζω* sapore, *ἐν τῇ γεύσει. Diosc.* supplantatum prosternere in cœnum, *ὑποσκελίσαι καὶ ῥάξαι εἰς τὸν βόρβορόν τινα. Dem.* dejectio in cœnum, *ἡ καταβορβόρωσις, εως, Plut.*
Coëo, i. e. convenio, *συνήκω, συνίημι,* cum aliquo, *τινὶ. Dem. συνίσαμαι, Thuc.* i. e. concumbo, *συγκαθεύδω. Plato. ὁμιλέω τινί, Lucian. τὰ ὑπὸ κόλπα πράττω. id. συγγίνομαι, Dem.*
Coepi, *ἠξάμην.*
Cœpto, *κατάρχω.* bellum, *τῷ πολέμῳ, Plut.* sermonem, *λόγου, Plato.* pugnam, *καταρχομαι τῆς μάχης. Polyb.*
Cœptum, *τὸ καταρχθὲν, έντος, τὸ ἐπιχείρημα.*
Cœptus, us, *ἡ ἀρχὴ, ῆς. Dem.*
Coëpulo, onis, *ὁ σύνδειπνος, ου, Xen. ὁ σύσσιτος. ου, Aristoph.*
Coëpulor, *συνδειπνέω, Xen. συσσιτέω,* cum aliquo, *τινὶ Dem.*
Coëquito, *συνιππεύω.*
Coërceo, *εἴργω, καθείργω,* aliquem ab aliquo, *τινὰ ἀπό τινος, Xen* linguam, *κατὰ τῆς γλώσσης, Plut.* iram, *κατακρατῶ τῆς ὀργῆς. id.* aliquid, *κολάζω τὶ, Theophr.* id, quod exsuperat, *κολάζω τὸ πλεονάζον, Plut.*
Coërcitio, *ἡ κάθειρξις, εως.*
Coëssentialis, e, *ὁ καὶ ἡ ὁμούσιος, ου, Nax.*
Cœtus, *ἡ συνουσία. ας, Plato. ἡ ἐκκλησία, ας, Dem.* publicus, *ὁ πανήγυρις, ως, idem.*
Coëxerceo, *συγγυμνάζω,* aliquos, *τινάς.*

Coëxercitatio, ἡ συγγυμνασία, ας.
Cogitabilis, e, νοητός, ἡ, όν, *Plato.*
Cogitabundus, ὁ καὶ ἡ σύννους.
Cogitate, vide *Cogitato.*
Cogitatio, ὁ νόος, *contr.* οῦς, οῦ, *Plato.* τὸ νόημα, ατος, *Aristot.* ἡ νόησις, εως, *id.* ἡ ἔννοια, ας, *Dem.* ἡ διάνοια, ας, *Isocr.* τὸ διανόημα, ατος, *id.* ὁ λογισμός, οῦ, *Dem.* animus et cogitatio, λογισμὸς καὶ διάνοια, *idem.* incidere in cogitationem aliquam, ἐμπίπτειν τινι λογισμῷ. *idem.* suscipere cogitationem alicujus rei, λαμβάνειν λογισμόν τινος, *id.* uti cogitatione sobrii hominis, χρῆσθαι λογισμῷ σώφρονος ἀνθρώπου, *id.* perspicere optima cogitatione, ὁρᾶν βέλτιστα λογισμῷ, *id.*
Cogitato, ἐκ προνοίας, facere aliquid, ποιεῖν τι, *Plato.*
Cogitatum, τὸ νόημα, ατος, τὸ διανόημα, ατος, τὸ ἔννόημα, ατος, *Aristot.* ad opus perducere, ἄγειν τὴν μελέτην εἰς πρᾶξιν, *Herodot.* cogitatis excidere, ἀποπίπτειν θαι τῶν ἐπιτηδευμάτων, *Apocryph.*
Cogito, ἐννοέω, *Plato.* aliquid, ἐνθυμέομαί τινος, *Xen.* τι, *Isocr.* διανοέω τι, *Lucian.* λογίζομαί τι, *Dem.* mecum, σκοπέω παρ ἐμαυτῷ, *id.* abire, ἐν νῷ ἔχω ἀπιέναι, *Plato.*
Cognatio, ἡ συγγένεια, ας, *Dem.* cognationis necessitudo, τὰ τῆς συγγενείας ἀναγκαῖα, *idem.* cognatio arctissima, συγγένεια ἀναγκαιοτάτη, *id.* a viro, συγγένεια πρὸς ἀνδρός, *id.* a matre, τὸ γένος τῆς μητρὸς, *id.* cognatione cum aliquo conjunctus, ᾧ ὑπάρχει συγγένεια πρός τινα, *Isocr.* προσήκων τινι τῷ γένει, *Dem.*
Cognata, τὰ σύστοιχα, σύμφυλα.
Cognatus, ὁ καὶ ἡ συγγενὴς, έος, *Dem.* ὁ γενητὸς, ὄ. *id.* et necessarius, συγγενὴς καὶ ἀναγκαῖος ἄνθρωπος, *id.* alicujus et genere proximus, προσήκων τινι καὶ γένει ὢν ἐγγύτατος. *id.* alicujus a viris, συγγενὴς τινος πρὸς ἀνδρῶν, *id.* maternus, οἰκεῖος ἀπὸ μητρὸς, *id.* utrimque alicui, κατ' ἀμφότερα συγγενὴς τινι, *id.* cognatorum more, συγγενικῶς, *id.*
Cognitio, ἡ γνῶσις, εως, *Isocr.* ἡ ἐπίγνωσις, ἡ σύνεσις, i. e. decretum, τὰ γνωσθέντα, ων, *Dem.* i. e. sententia, ἡ γνώμη, ης, *idem.* i. e. experientia, ἡ ἱστορία, ας, *Isocr.*
Cognitor, ὁ γνώστης, ου, γνωστὴς, ῆος, *Xenoph.* ὁ γνώμων, ονος, *id.* ὁ διαγνώστης, ου, *Isocr.*
Cognitus, a, um, γνωστὸς, ὴ, όν, *Nax.* ὁ καὶ ἡ γνώριμος, *Dem.* γιγνωσκόμενος, ένη, ενον, *id.* ὁ καὶ ἡ εὔγνωστος, ου. *id.* cognitum habeo, εἴδω. *idem.* κατείδω, *Isocr.* plane cognitum habeo aliquid, σαφῶς ἐπίσταμαι, οἶδα, ἴσημι, εἶδον τι, *Dem.*
Cognomen, ἡ ἐπωνυμία, ας, *Dem.* τὸ παρωνύμιον, ου, *Plato.* ἡ ἐπίκλησις, εως, *Plut.* sortiri cognomen sophistæ, λαμβάνειν ἐπωνυμίαν σοφιστοῦ. *Isocr.* ab aliqua re, παραλαμβάνειν ὄνομά τι παρά τινος, *Dem.*
Cognomento, ἐπωνύμως, *Diosc.* ἐπίκλην, *Plato.*
Cognominatio, vide *Cognomen.*
Cognominis, e, ὁ καὶ ἡ ὁμώνυμος, ου, *Isocr.* cognominis sum alicui, ὁμωνυμέω τινι, *Athen.*
Cognominitas, ἡ ὁμωνυμία. ας, *Aristot.*
Cognomino, ἐπονομάζω, *Plato.* aliquem, ἐπικαλέω τινα, *Xen.*
Cognosco, γινώσκω. aliquem, τινὰ. *Dem.* aliquid et video, τι καὶ εἶδω, *id.* liquido aliquid, εἶδω τι καθαρῶς, *idem.* aliquid recte, μανθάνω τι ὀρθῶς, *id.* de rebus, quæ decet, cognosco, s. statuo, περὶ πραγμάτων ἃ χρὴ, γινώσκω, *id.* cognosco aliquos, quales et qui sint, γνωρίζω τινὰς, ὁποῖοι καὶ τίνες εἰσὶ, *id.* aliquid evidenti argumento, γινώσκω τι τεκμηρίῳ μεγίστῳ. *id.* exemplo alicujus, ἐκ παραδείγματός τινος, *id.* aliquid e literis, μανθάνω, s. πείθομαί τι ἐξ ἐπιστολῶν, s. ἐκ γραμμάτων, *id.* feminam, sc. carnaliter, γινώσκω τὴν γυναῖκα, *N. T.*
Cogo, i. e congrego, συνάγω, concionem, ἐκκλησίαν, *Thuc.* milites, στρατιώτας, *Dem.* i. e. coagulo, πήσω, caseum, τυρὸν, *Diosc.* i. e. in ordinem pono aliquid, διατάττω τι, *Herodot.* in unum, συνάγω εἰς ἕν, *Dem.* omnia, ἀθροίζω εἰς ταὐτὸ πάντα, *id.* i. e. colligo stipem, ποιῶ ἀγυρμὸν, i. e. urgeo, ἀναγκάζω, aliquem ad aliquid faciendum, τινὰ ποιεῖν τι, *id.* cogentibus malis præsentibus, τῶν παρόντων κακῶν ἀναγκαζόντων, *idem.* cogo aliquem aliquid consecrare, συναναγκάζω τινὰ ἀνατιθέναι τι, *id.* cogo nolentes, βιάζομαι μὴ βουλομένης. *Isocr.* ad pacem, βιάζομαι παῖσαι τὴν ἐρίννυν, *Dem.*
Cohabitatio, ἡ συνοίκησις, εως, *Thuc.*
Cohabitator, ὁ σύνοικος, ου, *Isocr.* ὁ σύναυλος.
Cohabito, συνναίω, συνοικέω, urbem, τὴν πόλιν, *Plut.* alicui, συναυλίζομαί τινι, *Xen.* annum mulieri, συνοικέω ἐνιαυτὸν τινι γυναικὶ, *Dem.*
Cohærentia, ἡ σύναψις, εως, *Aristot.* ἡ συναφὴ, ῆς, *Plut.* ἡ ἐφαρμογὴ, ῆς, *idem.* ἡ σύστασις.
Cohæreo, συνέχομαι, alicui, τινὶ, *Plato.* terræ, συνάπτομαι τῇ γῇ, *Theophr.*
Cohæres, ὁ συγκληρονόμος, ου, *N. T.* cohæres sum, συγκληρονομέω. *Sirac.*
Cohibeo, συνέχω, ἐπίσχω, aliquem, τινὰ, *Plut.* iram, κατέχω τὸν θυμὸν, *Aristot.* linguam, κρατέω τῆς γλώσσης, *Plato.* Confer *Coërceo.*
Cohibitio, ἡ ἐποχὴ, ῆς, ἡ κώλυσις.
Cohonesto, ἐπικοσμέω. aliquem, τινὰ, *Aristot.* συγκοσμέω. *Xenoph.*
Cohorresco, φρίττω, *Plut.* hoc facere, ποιῆσαι τοῦτο, *Dem.* ad aliquid, τὶ, *idem.* καταφοβέομαι, *Aristoph.*
Cohorreo, idem quod antecedens *Cohorresco.*
Cohors, ἡ σπεῖρα. ας, *Appian.* τὸ τάγμα, ατος, *Plut.* militum viginti quinque, *al.* centum, ὁ λόχος, ου, *Thuc.* militum quingentorum, ἡ πεντηκοσιὰς, ύος, *idem.* cohortis præfectus, ὁ λοχαγὸς, οῦ, *Isocr.* in cohortes distribuo, καταλοχίζω, *Plut.* distributio in cohortes, ὁ καταλοχισμὸς, οῦ, *Lucian.*
Cohortatio, ἡ παράκλησις, εως, *Polyb.* Confer *Adhortatio.*
Cohortor, παρακαλέω, aliquem ad aliquid, τινὰ ἐπί τι, *Isocr.* aliquem, ut videat, διακελεύομαί τινι ὁρᾶν, *Plut.* Confer *Adhortor.*
Coinquino, συμμιαίνω, συμμολύνω.
Coitio, ἡ ἐπισύστασις, εως, *N. T.* συνέλευσις.
Coitus, ἡ συνουσία, ας, *Xenoph.* ἡ μῖξις, *Herodot.*
Colaphizo, κολαφίζω, aliquem, τινὰ, *N. T.*
Colaphus, ὁ κόλαφος, ου. *N. T.* colaphum infringo, ῥαπίζω, *Dem.* alicui, τινὰ, *Plut.* πυξὶ παίω τὸ στόμα τινὸς, *Dem.* παίω ἐπὶ κόρρης, *Lucian.*
Colatio, ἡ ἠθησις, εως, *Aristot.*
Colator, ὁ ἠθητὴς, οῦ.
Coles, τὸ πέος, εος, *Aristoph.*
Coleus, ὁ ὄρχις, εως, *Aristot.*
Colica, ἡ κωλικὴ ὀδύνη, τὸ κωλικὸν ἄλγημα, colica laborans, ὁ κωλικὸς, ὄ. ad colicam sedandam faciens, κωλικὸς, ὴ, όν, *Galen.* colica laboro, κωλικεύομαι, *Alex. Trall.*
Colicus, a, um, κωλικὸς, ὴ, όν, *Gal.*
Collabasco, καταφέρομαι, *Lucian.* συνολισθαίνω.
Collabefacto, λυμαίνομαι, *Xen.* καταλυμαίνομαι, *id.* διαφθείρω.
Collabefio, καταλύομαι, διαφθείρομαι.
Collabor, συμπίπτω, *Xen.*
Collacrimatio, ὁ συνδάκρυσις, εως, ἡ ἐπιδάκρυσις.
Collacrimor, συνδακρύω, *Plut.* προσανακλαίομαι. *Synes.*
Collactaneus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὁμογάλακτος, ου, ὁ καὶ ἡ σύντροφος. collactanei, οἱ καὶ αἱ ὁμογάλακτες, ων, *Aristot.*
Collare, τὸ περιδέραιον, ου, *Herodian.* Confer *Monile, Torques.*
Collaria, æ, ὁ κύφων, ωνος, *Aristot.*
Collatio, ἡ συγκομιδὴ, ῆς, i. e. pensitatio tributi, ἡ εἰσφορὰ, ᾶς, *Thuc.* ἡ συντέλεια, ας, *Dem.* i. e. comparatio, ἡ παραβολὴ, ῆς, *Isocr.*
Collatitius, a, um, ὁ καὶ ἡ συναγώγιμος, ὁ καὶ ἡ συγκομιστὸς. cœnæ collatitiæ, συναγώγιμα δεῖπνα, *Athen.*
Collaudatio, ἡ συνεπαίνεσις, εως.
Collaudo, συνεπαινέω, *Aristot.*
Collecta, æ, ὁ ἔρανος, ου. civilis et communis, πολιτικὸς καὶ κοινὸς. *Dem.* collectam colligere salutis nomine, συλλέγειν ἔρανον εἰς σωτηρίαν. *id.* conferre, ἔρανον φέρειν, *id.* i. e. collatio, quæ fit a singulis in commune, ἡ συμβολὴ, ῆς, *Plut.*

Collectaneus, a, um, συλλογιμαῖος, αία, αῖον, *Lucian.* collectanea, τὰ ἀνάλεκτα, τὰ ἐκλεκτα, τὰ ὑπομνήματα.
Collectim, συλλήβδην. dicere, εἰπεῖν, *Isocr.*
Collectio, ἡ σύλλεξις, εως, *Plato.* ἡ συλλογὴ, ῆς. *idem.* ἡ συγκομιδὴ, ῆς, *Isocr.* τὸ ἀθροισμα, ὁ ἀθροισμὸς.
Collectitius, a, um, συλλογιμαῖος, αία, αῖον, *Lucian.*
Collector, ὁ συλλογεὺς, έως, *Poll.*
Collega, ὁ συνεργὸς, ὄ, *Plut.* in regimine, ὁ συνυπάρχων, οντος, *Æschin.* in consulatu, ὁ συνυπατεύων, οντος, *Plut.* ὁ συνύπατος.
Collegium, ὁ σύλλογος, ου, *Thuc.*
Collibet, συνδοκεῖ, mihi illud, μοὶ τοῦτο, *Thuc.*
Colliculus, τὸ λοφίον, ου.
Collido, συγκρούω, *Dem.* alicui, τινὶ, *Polyb.* i. e. committo aliquos inter se, τινας, *Herodian.*
Colligatio, ὁ συνδεσμὸς, οῦ, *N. T.* ἡ σύνδεσις.
Colligo, is, συλλέγω, turbam, τὸν ὄχλον, *Plato.* aliquid undiquaque, τι πανταχόθεν, *Isocr.* exercitum, στρατιὰν, *Herodian.* in unum omnia, ἀθροίζω πάντα εἰς ταὐτὸ, *Dem.* multos cives ex omnibus hominibus, ἐξ ἁπάντων ἀνθρώπων πολλοὺς πολίτας, *Isocr.* maximam vim militum, συνάγω πλείστην δύναμιν, *id.* in domum, κομίζομαι εἰς τὴν οἰκίαν, *idem.* stipem, ἐρανίζω, *Plato.* i. e. reficio, ἀναζωπυρέω, me, ἀναλαμβάνομαι ἐμαυτὸν, *Isocr.* i. e. ratiocinor, συλλογίζομαι, *Dem.*
Colligo, as, συνδέω, aliquid cum aliquo, τί τινι, *Aristot.*
Collimo, σοχάζομαι σκοπῶ. *Polyb.*
Collineo, σοχάζομαι, ad aliquid, τινὸς, *Aristot.* κατασοχάζομαι.
Collino, κατασκείρω. *Gal.* συναλείφω.
Collinus, a, um, ὁ ἐκ τῆ βυνῆ, *Aristot.* ὁ ἐν τῷ βυνῷ.
Colliquefacio, τήκω, aliquid, τὶ, *Plut.*
Colliquesco, συντήκομαι, *Xen.* ἀνατήκομαι, *Plut.*
Colliquo, τήκω. *Plut.* διατήκω, ceram, κηρὸν, *Aristoph.* συντήκω, *Xen.*
Collis, ὁ βυνὸς, ῆ, *Aristot.* ὁ λόφος, ου, *Herodian.*
Collisio, ἡ σύγκρουσις, εως, *Demetr. Phal.*
Collocatio, ἡ θέσις, εως, *Aristot.* ἡ τάξις εως, *Dem.* verborum directa, ἡ τάξις ἀπευθυσμένη, indirecta sive inversa, ἡ τάξις ἀνεσταμμένη.
Colloco, ἱστημι, statuas, στήλας, *Dem.* in aliquo, ἱδρύω ἐν τινι, *Plut.* ἐγκαθιδρύω, καθίζω, rēs meas in tuto, ἀσφαλῶς κατατίθεμαι τὰ περί με. *Isocr.*
Collocupleto, καπαπλητίζω.
Collocutio, οἱ λόγοι, ων, venire in collocutionem de aliqua re, ἔρχεσθαι εἰς λόγους περί τινος. *Dem.*
Colloquium, ἡ ἔντευξις, εως, cum aliquo, πρός τινα, *Plut.* colloquio frui, κοινολογίας μετασχεῖν, *Diod. Sic.* dignari aliquem colloquio, διξιοῦσθαί τινα τῆ τῶν λόγων κοινωνίᾳ, *Ælian.*
Colloquor, λαλέω, cum aliquo, τινὶ, *Dem.* mitius et humanius cum aliquo, πραότερον καὶ φιλανθρωπότερον διαλεγόμενοί τινι, *id.* per literas, διαλέγομαί δι' ἐπιστολῆς. *Isocr.* in aurem cum aliquo, πρὸς τὸ ὦς τινι κοινολογέομαι, *Lucian.* crebro et prolixe de re aliqua cum aliquo colloquor, ἐντεύξεις πυκνὰς καὶ μακρὰς ποιοῦμαι περί τινος, *Isocr.*
Colluctatio, τὸ πάλαισμα, ατος, *Xen.*
Colluctor, διαπαλαίω, cum aliquo, τινὶ, *Philostr.* περιστραλαίω, *Suid.*
Colludo, προσαθύω, *Hes.* συμπαίζω, cum aliquo, τινι, i. e. facio cum aliquo, συναγωνίζομαί τινι, *Dem.* συμπράττω τινὶ, *Lycurg.*
Collum, ὁ τράχηλος, ου. *Plut.* collo obtorto traho, τραχηλίζω. *Plato.* collum frango, ἀποτραχηλίζω, *Eunap.* ἐκτραχηλίζω. *Plut.* collum sponte jugo subjicere, ἑκόντα ὑποτίθεναι τὸν αὐχένα ζυγῷ, *Lucian.*
Colusio, ἡ συμπαιγνία, ας, τὸ κακόεργμα.
Colusor, ὁ συμπαίστης, ου, *Plato.* ὁ συμπαίσωρ, ορος, *id.*
Collustro, περιαυγάζω, καταλάμπω.
Colluo, διαβλύζω, *Diosc.* συλλούω, *Plut.*
Colluvies, ὁ χλίδος, ου. *Dem.*
Collibystes, ὁ κολλυβιστὴς. ου. *Lys.*
Collybus, ὁ κόλλυβος, ου. *Hes.*

Collyrium, τὸ κολλύριον, s. κολλύριον, *Hippocr.* aridum, τὸ ξηροκολλύριον, ου, *Aët.* humidum, τὸ ὑγροκολλύριον, ου, id.

Colo, as, ῶθω, *Hippocr.* ῥθέω, *Plato.*

Colo, is, σέβομαι, aliquem, τινὰ, *Plato.* ποιεῖσθαι ὑπερτείαν τινός, *Xenoph.* diligentissime populum, ὑπερτείνω ἄριστα τὸ πλῆθος, *Dem.* aliquem ex benevolentia, τινὰ μετ' εὐνοίας, id. religiose Deum, εὐσεβοῦμαι τὰ πρὸς Θεὸν, id. religiose colo et honoro animalia, σέβομαι καὶ τιμάω τὰ ζῶα, *Isocr.* Deum, λατρεύω Θεῷ, *N. T.* i. e. exerceo aliquid, ἀσκέω τι, *Dem.* colo agrum, γεωργέω χώραν. s. γῆν, *Isocr* i. e. orno aliquem, καλλωπίζω τινὰ, *Nax.* i. e. habito, οἰκέω, *Dem.*

Colocasia, ἡ κολοκασία.

Colon, τὸ κῶλον, *Gramm.*

Colonia, ἡ ἀποικία, ας, *Isocr.* ἡ πλημυρίς, ας, id. ἡ ἀποικὶς πόλις, *Plut.* constitutio coloniarum, ἡ κτίσις ἀποικιῶν, *idem.* coloniam deducere in regionem aliquam, ἐκπέμπειν ἀποικίαν ἐπὶ χώραν τινὰ, id. ἀποικίαν ποιεῖσθαι, id. ἀποικίζω, *Thuc.* in coloniam deducor, ἀποικίζομαι, *Plut.* coloniæ deductor, ἀποικιστὴς, οῦ, *Hes.* coloniæ deductio, ὁ ἀποικισμὸς, οῦ, *Aristot.* migratio in coloniam, ἡ ἀποίκησις, εως. ἡ ἀποικισία, ας, LXX. in coloniam migro, ἀποικέω εἰς χώραν τινὰ, *Isocr.*

Colonus, i. e. incola novæ urbis, ὁ ἄποικος, ου. *Isocr.* mittere colonos in regionem aliquam, ἀποστέλλειν ἀποίκους εἰς χώραν τινὰ, id. i. e. cultor agri, ὁ γεωργὸς, οῦ, *Xenoph.*

Color, τὸ χρῶμα. ατος. *Dem.* ἡ χρόα, ας, *Plato.* colorem muto, ἀλλοχρόεω, *Aristot.* accipio ex conjunctione cum alio, συναναχρώνυμαι, *Plut.* colorem alicujus induo, εἰς χροιὰν τινος ἐμαυτὸν μεταμορφῶ. *Ælian.* color pallidus, amisso genuino, ἡ ἄχροια, ας, *Gal.* qui est coloris gemini, ὁ καὶ ἡ δίχροος, ου, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ δίχρωμος, ου, *Galen.* color deformis, ἡ δύσχροια, ας, id. colore inficio aliquid, χρῶμα ἐπιχρωματίζω τινὶ, *Plato.* colore diverso sum, ἑτεροχρόεω, *Basil.* colore bono præditus, ὁ καὶ ἡ εὔχροος, contr. εὔχρως, ου, *Xen.* color bonus, ἡ εὐχροια, ας. *Gal.* malus, ἡ κακόχροια, ας, id. multis coloribus præditus, ὁ καὶ ἡ πολυχρώματος, ου, *Plato.* ejusdem coloris, ὁ καὶ ἡ σύγχροος, *Plut.*

Coloratio, ὁ χρωματισμὸς, οῦ, *Schol. Arist.* ἡ χρῶσις. εως, *Poll.*

Coloro, χροΐζω. *Aristot.* χρώζω, id. χρωματίζω. *Theophr.*

Colossæus, a, um, i. e. Colossum æquans, κολοσσαῖος, αία, αῖον, *Plut.*

Colossicus, a, um, κολοσσικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Colossus, ὁ κολοσσὸς, οῦ, *Plut.*

Colostrum, ὁ πύος, ου, *Aristoph.*

Coluber, vide *Anguis.*

Colubrinus, a, um, vide *Anguinus, a, um.*

Columba, ὁ ἢ ἡ ῥμὸς, οῦ, *Dioscr.* parvum, τὸ ῥμάριον, ου. *Athen.*

Columba, mas et femina, ἡ περιστερὰ, ᾶς, *Aristot.* parva, τὸ περιστέριον, ου, τὸ περιστερίδιον. ου. *Athen.*

Columbarium, ὁ περιστερεὼν, ῶνος, τὸ περιστεροτροφεῖον, ου.

Columbinus, a, um, ὁ καὶ ἡ περιστεροειδὴς, ἐος.

Columbus, ὁ περιστερὸς, οῦ.

Columella, ὁ στυλίσκος, ου, ἡ στυλὶς, ίδος, ὁ κιονίσκος, ου, *Athen.* oris, ἡ κιονὶς, ίδος, *Galen.*

Columen, τὸ ἔρεισμα, ατος, Atheniensium, τῶν Ἀθηναίων, *Lucian.*

Columis, vide *Incolumis.*

Columna, ὁ σῦλος, ου, *N. T.* ærea Hieronis, κίων χαλκοῦς Ἱέρωνος, *Plut.* columna virtutis monumentum, ἡ στήλη μνημεῖον τῆς ἀρετῆς, *Isocr.* columnam erigere, ἱστάναι, s. ἵστασθαι στήλην, *Dem.* inscribere columnæ, γράφεσθαι εἰς τὴν στήλην, id. ἀναγράφειν τι ἐν στήλῃ, id. columna fulcio, διαστυλόω, *Hippocr.* columnas habens raras, ὁ καὶ ἡ ἀραιόστυλος, ου, *Vitruvius.* amplas et patentes, ὁ καὶ ἡ διάστυλος, ου, *idem.* circumcirca, ὁ καὶ ἡ περίστυλος, ου, *idem.* ab anteriore parte, ὁ καὶ ἡ πρόστυλος, ου, *idem.* crebras, ὁ καὶ ἡ συκνόστυλος, ου, *idem.* quatuor, ὁ καὶ ἡ τετράστυλος, ου, *idem.* octo, ὁ καὶ ἡ ὀκτάστυλος, ου, *idem.* decem, ὁ καὶ ἡ δεκάστυλος, ου, id. nullas, ὁ καὶ ἡ ἄστυλος, ου, id.

Colus, ἡ ἠλακάτη, ης, *Lucian.*

Coma, ἡ κόμη, ης, *Dem.* ἡ εἴθιερα, ἡ χαίτη, adulteria, κόμη περίθετος, *Ælian.* comam nutrio, κόμην τρέφω, *Athen.* κομάω, *Arist.* τρίχωμα φέρω, id.

Comatus, a, um, ὁ καὶ ἡ πολύκομος, ου, ὁ κομήτης.

Combibo, is, συμπίνω, aliquid cum aliquo, τί τινι. *Lucian.*

Combibo, onis, ὁ συμπότης, ου. *Lucian.*

Combinatio, ὁ συνδυασμὸς, οῦ, *Aristot.* ἡ σύζευξις.

Combino, συνδυάζω, aliquid cum aliquo, τὶ πρός τι, *Aristot*

Comburo, συμοἰλέγω. δαίω, *Dem.* scriptum, κατακαίω γραμματεῖον. id. aliquid, ἀτοκαίω τι, *Xen.* domos, κατακίμπτειμι τὰς οἰκίας. *Plut.* regiam, πίμπτειμι τὰ βασίλεια, id.

Combustibilis, e, ὁ καὶ ἡ καύσιμος, ου, ligna, quæ comburi possunt, καύσιμα ξύλα, *Plato.*

Combustio, ἡ κατάκαυσις, εως, ἡ σύγκαυσις, εως.

Combustivus, a, um, καυστικὸς, ὴ, όν.

Combustor, ὁ κατακαύστης, ου, *Plut.*

Combustus, a, um, καυστὸς, ὴ, όν.

Comedo, is, τρώγω, *Dem.* aliquid, ἐσθίω τι, id. ἔδομαί τι. *Plato.* simiam, βρώσκω πίθηκον, *Ælian.* herbam, διατρώγω βοτάνης, id. taurum, καταδυπτνέω ταῦρον. id.

Comedo, onis, ὁ φαγέσωρος, ου, *Poll.* ὁ φάγος, ου, *N. T.* ὁ βιβῴγνης, *Ep.*

Comes, ὁ συνοδοιπόρος, ου, *Hesych.* ὁ καὶ ἡ ἀκόλουθος. *Lucian.* ὁ καὶ ἡ συνακόλουθος, ου, ὁ ὁπαδὸς, οῦ, *Plut.* ὁ καὶ ἡ συνοπαδὸς, οῦ, *Athen.*

Comessabunde, κωμαστικῶς.

Comessabundus, ὁ κωμαστὴς, οῦ, *Xen.*

Comessatio, ὁ κῶμος, ου, *Xen.*

Comessator, ὁ κωμαστὴς, οῦ, *Plato.* ὁ ἐπίκωμος, *Plut.*

Comessor, κωμάζω. *Dem.* cum aliquo, παρά τινος. *Arrian.* et poto totam noctem, κωμάζω καὶ πίνω ὅλην τὴν νύκτα, *Xen.* semper cum aliquo, ἀεὶ μετά τινος, *Dem.*

Comestura, ἡ ἐδωδὴ, ῆς, *Plato.* ἡ βρῶσις.

Cometa, ὁ κομήτης. ου, *Aristot.*

Comice, κωμῳδικῶς.

Comicus, a, um, κωμῳδικὸς, ὴ, όν, *Dem. Phal.*

Comicus, i, ὁ κωμῳδοποιὸς, *Plut.* ὁ κωμῳδοποιήτης, ου, id. ὁ κωμῳδίας ποιητὴς, *Ælian.*

Cominus, συστὰδὸν, *Thuc.* ἐκ συστάσεως, *Herodian.* ἐγγύθεν, *Plut.* πλησίον. *Dem.*

Comis, e, ὁμιλητικὸς, ὴ, όν. erga aliquem, πρός τινα, *Isocr.* et humanus et erga egentes liberalis, κοινὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ τοῖς δεομένοις ἐπαρκῶν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ εὐτροσήγορος. *Isocr.* ὁ καὶ ἡ εὐμενής.

Comitas, ἡ ἡρεμότης, ητος, *Dem.* ἡ εὐτραπελία. ἡ εὐτροσηγορία, ας, id. ἡ ὁμιλία, ας. *Dem.* ὁ τρόπος ὁμιλητικὸς, *Isocr.* comitate utor, φιλανθρωπεύομαι. *Dem.*

Comitatus, us, ἡ ἀκολουθία, ας, *Philo.* ἡ παρεπομπὴ, ῆς, *Aristot.* ἡ Θεράπεια.

Comiter, φιλανθρώπως, *Dem.* φιλοφρόνως, id. εὐμενῶς.

Comitia, ἡ ἀρχαιρεσία, ας, *Dem.* αἱ ἀρχαιρεσίαι, ων, *idem* habeo, item ad comitia eo, ἀρχαιρεσιάζω, *Plut.*

Comitialis, e, ἀρχαιρεσιακὸς, ὴ, όν, comitialis morbus, ἡ ἐπιληψία, ας, *Gal.* ἡ νόσος ἱερὰ. *Plut.*

Comito, s. comitor, ἀκολουθέω, aliquem, τινὶ, *Lucian.* aliquid, συνακολουθέω τι, *Isocr.* funus, ἀκολουθέω ἀποθανόντι, παρατίμπτω τὸν τεθνεῶτα. ad sepulchrum, πρὸς τὸ μνῆμα, παρὰ τὸ μνῆμα, ἐπὶ τὸ μνῆμα, *Dem.* aliquem domum cum plausu et clamore, παρατίμπτω τινὰ οἴκαδε κρότῳ καὶ βοῇ, *Plut.* comitor a senatu et omni populo, παρατίμπτομαι ὑπὸ συγκλήτου βουλῆς καὶ παντὸς τοῦ δήμου, *Herodian.*

Comma, τὸ κόμμα, ατος, *Gramm.*

Commaculo, καταμυαίνω, aliquem, τινὰ, *Isocr.* καταμιαίνω.

Commanducatio, ἡ διεμάσησις, εως.

Commanducatum, i, τὸ διαμάσημα, ατος, *Diosc.*

Commanduco, διαμασάομαι, *Aristot.*

Commaneo, συμμένω. *Synes.*

Commeatus, τὸ ἐφόδιον, ου, *Xen.* τὸ σιτηρέσιον, ου, *Dem.* ὁ σῖτος, ου, *Isocr.* ὁ ἐπισιτισμὸς, οῦ, *Dem.* longi temporis commeatu instructum esse, ἠτοιμασμένον εἶναι τροφὴν πολλῶ χρόνῳ, *idem.* commeatum habere in dies quadraginta, ἐπισιτισμὸν ἔχειν ἡμερῶν τεττεραάκοντα, *idem.* commeatus suppetit militibus, ὑπάρχει σιτηρέσιον τοῖς στρατευομένοις. id. in arctum redigitur militibus peregrinis, τὰ τῆς τροφῆς εἰς στενὸν καθίσταται τοῖς ξένοις. id. ob inopiam commeatus non proficisci ad aliquem, διὶ ἐφοδίων ἀπορίαν μὴ περιέσεσθαι ἐπί τινα. *idem.* præbere alicui commeatum, παρέχειν τινὶ ἐφόδιον. *idem.*

Commemini, διαμέμνημαι, alicujus, τινὸς, *Xen.*

Commemorabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀξιομνημόνευτος, ου. *Xen.* διαμνημονευτέος.

Commemoratio, ἡ ἀπομνημόνευσις, εως, *Plut.* i. e. id quod commemoratur, τὸ ἀπομνημόνευμα, ατος, *Plut.*

Commemoro, ἀπομνημονεύω, aliquid iisdem verbis, τὶ τοῖς αὐτοῖς ῥήμασι, *Dem.* singula paucis, ἀναμεμνήσθαι ἕκαστα ἐν βραχέσιν. id. fabulosa de urbe aliqua, ἐρέω μυθώδη περὶ πόλεώς τινος. *Isocr.*

Commendabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀξιέπαινος, ου, s. ἀξιεπαίνετος, ου, *Xenoph.* ἐπαινετός.

Commendatio, ὁ ἔπαινος. ου. *Dem.* τὸ ἐγκώμιον. ου. id. ἡ εὐφημία. ας. id.

Commendatius, a, um, συστατικὸς, ὴ, όν, epistola, ἐπιστολὴ, *N. T.*

Commendator, ὁ συνιστὰς, άντος, *Synes.* ὁ ἐπαινέτης, οῦ, *Dem.*

Commendo, συνίστημι, aliquem alicui, τινά τινι. *Dem.* aliquem posteritati, τινὰ τῇ διαδοχῇ τῶ χρόνω, *Synes.* i. e. fidei alicujus committo, ἐπιτρέπω. alicui aliquid, τί τινι, *Xen.* i. e. laudo, ἐπαινέω, aliquem ob aliquid, τινά τι. *Plato.*

Commensalis, ὁ καὶ ἡ ὁμοτράπεζος, ου, *Lucian.*

Commentariensis, ὁ ὑπομνηματογράφος, ου.

Commentariolum, τὸ ὑπομνημάτιον, ου.

Commentarium, s. commentarius, τὸ ὑπόμνημα. ατος. *Plut.* ὁ ὑπομνηματισμὸς, οῦ *Polyb.* τὸ ὑπομνηστικὸν. οῦ, *Basil.* commentarium facio, ποιέομαι ὑπογραφὴν. *Dem* referre aliquid in commentarios, γράφειν ὑπόμνημά τινος. id.

Commentatio, ἡ μελέτη. ης. *Thuc.* ἡ προμελετίαι, ας. *Isocr.* τὸ διανόημα. *Hermog.* i. e scriptum, τὸ σύγγραμμα. ατος, *Xen.*

Commentator, ὁ προμελετώμενος, ου, i. e. explicator, ὁ ἐξηγητὴς, οῦ.

Commentior, συμψεύδομαι.

Commentitie, πλασμένως, *Aristot.*

Commentitius, a, um, ὁ καὶ ἡ πλασματώδης, εος, ὁ πλασματίας. ου, *Aristot.* πλασμένος, ένη, ένον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἐπίπλαστος. ου. *Lucian.* ἐσκευωρημένος, ένη, ένον, *Dem.*

Commentor, πραγματεύομαι, de aliqua re, περί τινος, *Plato.* πλάσσω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Commentum, τὸ πλάσμα. ατος, *Nax.* ὁ λῆρος. ου. *Dem.* ἡ ἐπίνοια. τὸ ἐνθύμημα, totum commentum et figmentum esse, πλάσμα καὶ σκευώρημα ὅλον εἶναι, id. commentum adferre, λέγειν λόγον μόνον, *idem.*

Commeo, φοιτάω, ad aliquem, πρός τινα, *Dem.* in aliquem locum, εἴς τινα τόπον, *Xen.*

Commercium, τὸ συνάλλαγμα, τὸ συμβόλαιον, nauticum vel terrestre, ναυτικὸν ἢ ἔγγαιον, *Demosth.* habeo cum aliquo, ἔχω πρός τινα, *Basil.* commercia plurima, ἐπιμιξίαι πλεῖσαι, *Dem.* i. e. consuetudo amicitiæ, ἡ ὁμιλία, ας, *idem.* ἡ συνουσία. ας, *Isocr.* ἡ μετουσία, ας, id. commercium habeo cum aliquo, ἐπιμίγνυμαί τινι. *Thuc.*

Commercor, συναγοράζω, aliquid, τί.

Commereor, μισθαρνέω, *Æschin.* μισθοφορέω.

Commetior, μετρέω, aliquid aliqua re, τί τινι, *Dem.* hoc meis viribus, συμμετρέω τοῦτο τῇ δυνάμει, *Nax.*

Commigro, μετοικίζομαι, *Isocr.* μετοικίζομαι. *Lucian.*

Commiles, ὁ συστρατιώτης, ου, *Herodian.*

Commilitium, ἡ συστρατία, ας, ἡ συμμαχία.

Commilito, ὁ σύμμαχος, ου, *Dem.* συμμαχέων, ῶν, id. ὁ συστρατιώτης, ου, *Herodian.*

Comminatio, ἡ ἀπειλή, ῆς, *Dem.*
Comminatorius, a, um, ἀπειλητικός, ἡ, όν, *Plato.* ἀπειλητήριος, ία, ιον, *Herodot.*
Comminiscor, ἐνθυμέομαι, συμπλάττω, πλάττω, sermones, λόγους, *Dem.*
Comministro, ὑπηρετέω, alicui, τινί, *Dem.*
Comminor, συναπειλέω. *Eustath.* ἀπειλέω, alicui aliquid, τί τινι, *Xen.*
Comminuo, συντρίβω, aliquid, τι, *Xenoph.* λειαίνω.
Commisceo, συμμίγνυμι, omnia, πάντα. *Aristoph.* cum aliquo, τινὶ. *Xen.* συγκαταμίγνυμι, *Plut.* ἀναμίγνυμι, *id.* συγκεράννυμι.
Commiseratio, ὁ οἶκτος, ου, *Isocr.* ἡ κατοίκτισις, εως, *Xen.* ὁ οἰκτισμός, οῦ, *N. T.* τὸ ἔλεος, ους, *Dem.*
Commiseresco, οἰκτίζω. *Aristot.*
Commisereor, οἰκτίζω. aliquem ob aliquid, τινά τινος. *Aristot* οἰκτίρω τινὰ ἐπί τινι, *Xen* σπλαγχνίζομαι περί τινος.
Commissio, ἡ συμβολή, ῆς, *Xen.*
Commissum, τὸ ἀνάθημα, ατος. *Aristot.*
Commissura, ὁ ἁρμός. οῦ, *Xen.* ἡ ἐφαρμογή, ῆς, *Plato.* ἡ συνάφεια.
Commistio, ἡ ἐπιμιξία, ας, *Plut.* ἡ σύμμιξις, εως, ἡ σύγκρασις, εως.
Commistus, a, um, ὁ καὶ ἡ σύμμικτος, ὁ, ἡ, *Thuc.* ὁ καὶ ἡ συμμιγής, ἐος, *Aristid.* ὁ καὶ ἡ ἐπιμικτος, ὁ. *Appian.*
Committo, συμπέμπω, fidei alicujus aliquid, ἐπιτρέπω τί τινι, *Xen.* me loco munito, πιστεύω ἐμαυτὸν ὀχυρῷ, *Plut.* alicui epistolas et sigilla, πιστεύω τινὶ ἐπιστολὰς καὶ σφραγῖδας, *id.* alicui pecunias, τινὶ περὶ χρημάτων. *Isocr.* alicui summam imperii, ἐμπιστεύω τινὶ τὴν τῶν ὅλων ἡγεμονίαν, *Diod. Sic.* alicui negotia maxime seria, ὑπερτίθημί τινι τὰ σπουδαιότερα τῶν πραγμάτων, *Herodot.* prælium cum aliquo, συνάπτω μάχην. *Xenoph.* συνάπτω τινὶ εἰς χεῖρας, *Plut.* i. e. conjungo aliquid cum aliquo, συνάπτω τί τινι. *idem.* i. e. permitto, προσίημι. *Xenoph.* i. e. pecco, πλημμελέω τι. *Demosth.* διαμαρτάνω, *idem.* committitur mihi exercitus, πιστεύομαι τὴν στρατιάν, *Lucian.* cui metalla commissa sunt, πιστευθεὶς τὰ μέταλλα, *id.* committitur prælium, γίνεται μάχη, *Dem.*
Commixtio, idem quod *Commistio.*
Commodator, qui alicui mutuo dat, ὁ χρήστης, ου. *Dem.*
Commodatum, τὸ χρέος, *Dem.* χρῆμα κεχρημένον, *id.*
Commode, i. e. tempestive, εὐκαίρως, i. e. utiliter, συμφόρως, *Isocr.* λυσιτελοῦντως, *Dem.* ἐπιτηδείως.
Commoditas, i. e. opportunitas, ἡ εὐκαιρία, ας, *Isocr.* ἡ ἀφορμὴ, ῆς, *Dem.* commoditate aliqua uti, λαμβάνειν ἀφορμήν τινα, *id.* i. e utilitas, τὸ πλεονέκτημα, ατος, *id.* ἡ ὠφέλεια, ας, *id.*
Commodo, i. e. prosum, συνωφελέω, alicui, τινὶ, *Xenoph.* συμφέρω τινὶ, *Dem.* ὠφελέω τινὰ, *Isocr.* i. e. mutuum do, χράομαι. alicui pecuniam, τινὶ ἀργύριον, *Dem.* alicui aliquid, δανείζω τί τινι. *Plut.*
Commodum, ἡ ὠφέλεια, ας, *Dem.* τὸ ὠφέλημα, ατος, *id.* τὸ ὄφελος, ους, *id.* τὸ συμφέρον οντος. *Isocr.* τὸ χρηστὸν, οῦ, *Dem.* commune, s. publicum, τὸ ἀγαθὸν κοινὸν, *idem.* ἡ τῆ πλήθει ὠφέλεια, *Isocr.* τὸ κοινῇ συμφέρον, *Dem.* privatum, ἀγαθὸν ἰδίον, *Isocr.* τὸ ἴδιον συμφέρον. *Aristot.* præsens, ἀγαθὸν νῦν παρὸν. *Dem.* patriæ, τὸ τῇ πατρίδι συμφέρον, *idem.* τὸ τῆς πατρίδος συμφέρον, οντος, *Plato.* adferre alicui, ἀγαθὸν συμβαίνειν τινι, *Dem.* habere a diis, ἔχειν ἀγαθὸν παρὰ τῶν θεῶν, *Isocr.* percipere ex re aliqua, ἀπολαύειν ἀγαθὸν τινος, *id.* ex periculis, ἀπολαύω ἀγαθὸν ἐκ κινδύνων, *id.* consulere commodis alicujus, ποιεῖν τι τῶν συμφερόντων τινὶ, *Dem.* studere suis modis, σπουδάζεσθαι ὑπὲρ τῶν ἰδίων συμφερόντων, *id.* sui commodi gratia facere aliquid, ἕνεκα τῶ συμφέροντος αὐτῷ ποιεῖν τι, *id.*
Commodum, *Adv.* εὐκαίρως, ἐπιτηδείως, *Thuc* ἐπιτηδέως, *Herodian.*
Commodus, a, um, ἐπιτήδειος. εία, ειον, tempus, καιρὸς, *Dem.* i. e. utilis, συμφέρων, ουσα, ον, *Isocr.* Conf. *Idoneus* et *Utilis.*
Commonefacio, ὑπομιμνήσκω, *Dem.* ἀναμιμνήσκω, aliquem, τινα, τὶ. παραγγέλλω τινὶ, *Plato.* Conf. *Admoneo.*
Commonefactio, ἡ ἀνάμνησις, εως, *Lucian.*
Commoneo, ὑπομιμνήσκω, aliquem alicujus, τινά τι, *Dem.* Confer *Admoneo.*
Commonitio, ἡ ὑπόμνησις, εως, *Thuc.* ἡ ἀνάμνησις, εως, *Lucian.* i. e. hortatio, ἡ νουθέτησις, εως, *Aristot.* τὸ νουθέτημα, ατος, *Plut.*
Commonstro, δείκνυμι, alicui aliquid, τί τινι, *Dem.* καταδείκνυμι.
Commoratio, ἡ διατριβή, ῆς, *Plut.*
Commordeo, συνδάκνω.
Commorior, συναποθνήσκω, *Xen.*
Commoror, διατρίβω, *Dem.* cum aliquo, συνδιατρίβω τινι. *Xen.* μετά τινος, *Isocr.* aliquem, διαπατέω τινὶ, *Plato.* non paucos annos Romæ, διατρίβω ἐτῶν ὐκ ὀλίγων ἐν τῇ Ῥώμῃ, *Herodian.*
Commotio, ἡ συγκίνησις, εως, ἡ κίνησις, εως, *Lucian.*
Commotus, a, um, διακινηθεὶς, εῖσα, ὲν, animo, θυμούμενος, ένη, ενον, *Isocr.*
Commoveo, διακινέω, mentem alicujus, νοῦν τινος, *Thuc.* commoveor, κινέομαι. *Dem.* ἐπαίρομαι, *Isocr.* quibus rebus commoti nos læsere, τῷ ποτ' ἐπαρθέντες ἡμᾶς ἠδίκεν, *Dem.*
Communicatio, ἡ κοινωνία, ας, *Aristot.*
Communico, κοινωνέω, alicui aliquid, τινί τινος, *Lucian.* τινί τι, *Plato.* ἀνακοινόω τί τινι, *id.* κοινῶ τί τινι, *Thuc.* cum aliquo de aliqua re, ἀνακοινόω τινὶ περί τινος, *Xenoph.* cum aliquo, sc. consilii capiundi caussa, ἐπανακοινόω τινὶ, *Plato.* civitatem, μεταδίδωμι τῆς πόλεως, *Isocr.* nihil amico, οὐδὲν τῷ φίλῳ, *Herodot.* aliquid cum amicis, τινος τοῖς φίλοις, *Xen.*
Communio, ἡ κοινωνία, ας, alicujus cum aliquo, τινὶ πρός τινα, *Plato.* ἡ μέθεξις, εως, *Aristot.*
Communio, ire, ἐχυρόω, aliquid, τὶ, *Isocr.* ὀχυρόω τι. *Xen.* aliquid aliquo, περιτείχω τί τινι, *Plato.* urbem muro, φράττω τὴν πόλιν τείχει, *Herodian.*
Communis, e, κοινὸς, ὴ, όν, alicui, τινὶ, *Dem* amicos oportet esse communes amicis, φίλους δεῖ εἶναι κοινοὺς φίλων. *Plut.* commune mihi cum aliquo, κοινὸν ἐμοὶ πρός τινα, *Æschin.* habeo aliquid cum aliquo commune, κοινωνέω τί τινι, *Plut.* communia communia putare, privata vero pro propriis ipsius possessoris, τὰ μὲν κοινὰ κοινὰ νομίζειν, τὰ δ' ἐκάστου ἴδια τῶ κεκτημένῳ, *Dem.*
Communitas, ἡ κοινότης, ητος, *Plut.*
Communiter, κοινῶς, *Thuc.* κοινῇ, *Dem.*
Communuratio, ὁ συγγραφισμός, ῶ.
Communuro, συγγραφίζω.
Commutabilis, e, μεταβλητικὸς, ὴ, όν, *Theophr.* εὐμεταβόλος.
Commutatio, ἡ μεταβολὴ, ῆς, *Thuc.* ἡ ἀλλαγή
Commutativus, a, um, μεταβολικὸς, ὴ, όν.
Commuto, μεταβάλλω, aliquem, τινὰ, *Arist.* vestes, μεταβάλλομαι τὰ ἱμάτια, *Xen.* aliquid cum aliquo, τὶ ἀντί τινος, *Dem.* τί τινος, *idem.* ἀλλάττομαί τι τινος, *Plato.* καταλλάττομαί τι ἐπί τινος, *Dem.* ἐπιμείβομαί τι τινος, *Plato.* vitam in melius, μεθαρμόζομαι τὸν βίον, *Ælian.* vitam cum morte, μεταλλάττω τὸν βίον, *Isocr.*
Como, καλλωπίζω, καλλύνω, *Aristot.*
Comœdia, ἡ κωμῳδία, ας, *Aristot.*
Comœdus, ὁ κωμῳδὸς, οῦ, *Poll.*
Comosus, a, um, ὁ καὶ ἡ πολύκομος, ὁ, ἡ, *Diosc.*
Compactilis, e, ὁ καὶ ἡ σύμπηκτος, ὁ, ἡ, *Aristot.*
Compactio, ἡ σύμπηξις, εως, *Herodian.* ἡ συναρμογή.
Compactum, τὸ σύνθημα, ατος.
Compages, ἡ ἁλληλαγίς, ας, *Diosc.* ὁ ἁρμὸς, οῦ, *Xen.*
Compagino, συμπήγνυμι, *Plut.*
Compar, ὁ καὶ ἡ πάρισος, ου, *Polyb.*
Comparabilis, e, συγκριτὸς, ὴ, όν, *Plut.*
Comparate, συγκριτικῶς, παραβλήδην.
Comparatio, ἡ σύγκρισις, εως, *Polyb.* ἡ ἀναλογία, facere comparationem indecentem, ποιεῖσθαι παραβολὴν ἀπρεπῆ, *Isocr.* i. e. apparatus, ἡ κατασκευὴ, ῆς, *idem.*
Comparativus, a, um, ὁ καὶ ἡ συγκριτικὸς, ὴ, όν, *Plut.*
Comparatus, a, um, ὁ καὶ ἡ σύγκριτος, ου, παραβολικὸς, ὴ, όν, *Eust.*
Comparco, φείδομαι, *Xen.*
Compareo, φαίνω, *Xen.* φαίνομαι, *Plato.*
Comparo, i. e. adsimilo, παραβάλλω, cum aliquo, τινὶ, *Lucian.* πρός τι, *Isocr.* i. e. apparo, παρασκευάζομαι, vestem, ἐσθῆτα. *Lucian.* recte me comparo ad aliquid, ὀρθῶς παρασκευάζομαι ἐμαυτὸν ἐπί τι, *Dem.* copias, κατασκευάζω, δύναμιν, *id.* i. e. adquiro, πορίζω. pecuniam, χρήματα, *id.* aliquid ex aliquo, πορίζω τι ἀπό τινος, *id.* mihi paulatim ad vitam necessaria, συμπορίζομαι ἐμοὶ κατὰ μικρὸν τὸν βίον, *Isocr.* ita comparatum est, ὅτω πέφυκε.
Compasco, συννέμομαι, cum aliquo, τινὶ, *Aristot.*
Compascuus, a, um, ὁ καὶ ἡ σύννομος, ου, *Aristot.*
Compassio, ἡ συμπάθεια, ας, cum compassione, συμπαθῶς, *Plut.*
Compedes, αἱ πέδαι.
Compellatio, i. e. in jus vocatio, ἡ πρόσκλησις, εως, *Plato.* i. e. salutatio, ἡ προσαγορία, ας, *Dem.*
Compellator, ὁ προσαγόρος, ου.
Compello, i. e. alloquor, ἐντυγχάνω. aliquem πρός τινα, *Plut.* τινὶ, *Plato.* blandius aliquem, οἰκειότερον προσείπόν τινα, *Isocr.* i. e. in jus voco, προσκαλέω, aliquem, τινὰ, *Dem.*
Compello, is, συναθέω, aliquem, τινὰ. *Xen.* aliquem ad aliquid, συναθέομαί τινα πρός τι, *Lucian.* ad disputationem, συμβιβάζω τινὰ εἰς τὰς λόγους, *Dem.*
Compendiarius, a, um, ὁ καὶ ἡ σύντομος, ου, responsio, ἀπόκρισις, *Plut.* via, ὁδὸς, quod ipsum ὁδὸς etiam omittitur, ut omissa via compendiaria, παρεὶς τὴν σύντομον, *Aristot.*
Compendiose, συντόμως, dicere, εἰπεῖν, *Isocr.*
Compendiosus, a, um, idem quod *Compendiarius.*
Compendium, ἡ συντομία, ας, *Aristot.* ἡ ἐπιτομὴ, ῆς, *id.*
Compensatio, τὸ ἀντάλλαγμα, ατος, *N. T.* ἡ ἀμοιβὴ, ῆς, *Lucian.* ἡ ἀντάμειψις, fit pro dignitate sutori pro calceis, ἀμοιβὴ γίγνεται κατ' ἀξίαν τῷ σκυτοτόμῳ ἀντὶ τῶν ὑποδημάτων, *Aristoph.*
Compenso, ἀντιμετρέομαι, ἀμείβομαι, *Demosth.* consilium, ἀμοιβὴν ἀποδίδωμί τινι τῆ βουλεύματος, *Plut.* defectum alicujus, τὴν ἐνδειάν τινος ἀναπληρόω, *Dem.* voluptas compensatur commodo, ἡδονὴ ἀντικαταλλάττεται τῇ συμφέροντος, *Aristot.*
Comperendinatio, ἡ ἀναβολή.
Comperendino, ἀναβάλλομαι, *Plut.*
Comperio, ἐυρεῖσκω, *Plut.* ἐξευρεῖσκω, *id.* aliquid, εὑρίσκω τι, *Dem.* i. e. pro certo habeo, καταλαμβάνω, *N. T.*
Compertus, a, um, πληροφορηθεὶς, εῖσα, ἐν, *Isocr.* compertum exploratumque habeo, πληροφορέομαι, *idem.* aliquid, ἐπίσταμαί τι σαφῶς, *Dem.* ἴσημί τι σαφῶς, *id.*
Compes, ἡ πέδη, ης, *Dem.* ἡ ποδοκάκη, ης, *id.* ἡ χοίνιξ, ικος, *id.* constringi compede uno pede quinque dies totidemque noctes, δεδέσθαι ἐν τῇ ποδοκάκῃ τὸν πόδα πένθ' ἡμέρας καὶ νύκτας ἴσας, *id.* crassis compedibus et ligno vinctus, χοίνικας παχείας καὶ ξύλον ἔχων, *id.*
Compesco, συνείργω, κατέχω, συστέλλω, aliquem, τινὰ, *Isocr.* linguam, κρατέω τῆς γλώσσης, *Plut.* iram, καταπραΰνω τῆς ὀργῆς *id.*
Competens, ἁρμόδιος, ία, ιον, judex, ἁρμόδιος δικαστής.
Competenter, μετρίως.
Competitor, ὁ συμπαραγγέλλων, οντος, *Dion. Halic.*
Competo, ἀντιτοιέομαι, *Isocr.*
Compilo, συλάω, patriam, τὴν πατρίδα, *Plato.* aliquid, περισυλάω, τι, *id.*
Compingo, συμπήγνυμι, aliquid, τὶ, *Plato.* i. e. contrudo, συναθέω, *Xen.*
Compita, τὰ ἄμφοδα, ων, *Suid.* ἡ ἀγυιά.
Complaceo, ἐπιανδάνω, εὐδοκέω, συναρέσκω.
Complaco, ἰλάσκομαι, deum, Θεὸν, *Luc.*
Complanatio, ὁ ὁμαλισμὸς, οῦ.
Complano, ὁμαλίζω. *Aristot.*
Complaudo, συγκροτέω, manibus, χεῖρες, *Xenoph.*
Complector, περιπλέκομαι, *Aristot.* aliquem, συμπλέκομαί τινι. *Ceb. Theb.* i. e. contineo, περιέχω, aliquid, τὶ, *Plut.* animo, περιβάλλω τῷ νῷ, *Gaza.* i. e. contentus sum, ἀγαπῶ, dona, ἐπὶ τοῖς δωρεαῖς, *Isocr.*

Complementum, τὸ πλήρωμα, ατος, *Aristot.*

Compleo, συμπληθύνω, *Xenoph.* πληρόω, aliquid aliquo, τί τινος, *Herodian.* ἀναπληρόω τί τινος, *Plut.* et ad exitum perduco aliquid, ἀποπληρόω τι. *Herodian.*

Completio, ἡ πλήρωσις, εως, *Plato.*

Completus, a, um, ὁ καὶ ἡ συμπλήρης, εος, *Plato.* i. e. perfectus, τέλειος, εἷα, ειον, *Aristot.*

Complexio, ἡ συμπλοκὴ, ῆς, *Dem.* ἡ περιζολὴ, ῆς, *Isocr.*

Complico, συμπτύσσω, συμπλέκω, manus, τὰς χεῖρας, *Polyb.* aliquid, καταπλέκω τι, *Herodot.*

Complodo, vide *Complaudo.*

Comploratio, ἡ ὀλόφυρσις, εως, *Thuc.* ὁ θρῆνος.

Comploro, συνολοφύρομαι, ἀλοφύρομαι, *Thucyd.* συγκλαίω.

Compluo, καθύω.

Complures, οἱ καὶ αἱ πλείονες, ων, *Dem.* simul, οἱ καὶ αἱ συμπλείονες, ων, *Aristot.*

Compluries, πλειονάκις, *Dinarch.*

Complusculi, ἐνιοι, πολλοί.

Compluvium, ἡ σύρροια, ας.

Compono, συντίθημι, orationem, λόγον, *Isocr.* scriptum, συντίθεμαι σύγγραμμα, *id.* i. e. ordino, συντάττω, *Dem.* i. e. ædifico, κατασκευάζομαι, aliquid, τὶ, *Aristot.* i. e. comparo, παραβάλλω, aliquid cum aliquo, τί τινι, *Isocr.* i. e. orno, κατακοσμέω, *Plato.* capillos, εὐτρίζω τὰς τρίχας, *Ælian.* concilio, κατατρίζω, aliquos, τινὰς, *Herodian.*

Comporto, συγκομίζω, aliquid, τὶ, *Xenoph.* συμφορέω τι, *Dem.*

Compos, ὁ καὶ ἡ ἐγκρατὴς, έος, alicujus rei, τινὸς, *Dem.* mentis, ὁ καὶ ἡ ἔμφρων, ονος, *Plato.*

Composite, εὐτάκτως, *Aristoph.* loqui, καλλιεπεῖν, *Lucian.*

Compositio, ἡ σύνθεσις, εως, *Aristoph.* ἡ σύνταξις, εως, *Dem.* controversiæ, ἡ διάλυσις, εως, *id.*

Composito, κατὰ σύνθημα, ἐκ συνθήκης, συνθηματικῶς, *Polyb.*

Compositor, ὁ συνθέτης, ου, *Plato.*

Compositus, a, um, ὁ καὶ ἡ σύνθετος, ου, *Herodian.* συνθέτος, ὴ, ὸν, *Aristot.*

Compotatio, τὸ συμπόσιον, ου, *Dem.* ἡ συμποσία, ας, *Maccab.* ὁ πότος, ου, *Dem.* familiaris, ἡ φιλοτησία, ας, *id.* pessime habeo a compotatione hesterna, πάνυ χαλεπῶς ἔχω ὑπὸ τοῦ χθὲς πότου, *Plato.*

Compoto, συμπίνω, cum aliquo usque ad ebrietatem, τινὶ εἰς μέθην, *Plato.* cum aliquo vinum, τινὶ οἶνον, *Lucian.*

Compotor, ὁ συμπότης, ου, *Lucian.*

Comprandeo, συναριστάω, ῶ.

Compransor, ὁ καὶ ἡ συνάριστος, ου, *Xen.*

Comprecatio, ἡ εὐχὴ, ῆς, *Dem.* ἡ κατευχὴ, *Plut.*

Comprecor, εὔχομαι, deum, θεῷ, *Dem.*

Comprehendo, περιλαμβάνω, omnes alios, πάντας ἄλλους, *Dem.* comprehendo aliquem abducendum ad supplicium, συλλαμβάνω τινὰ ἐπὶ θανάτῳ, *Lucian.* animo, καταγοέω, *Thuc.* i. e. concludo, διαλαμβάνω, aliquid in summa, τὶ ἐπὶ τὸ κεφάλαιον, *Theophr.*

Comprehensibilis, e, καταληπτὸς, ὴ, ὸν, *Nax.*

Comprehensim, συλλήβδην, *Dem.*

Comprehensio, ἡ κατάληψις, εως, *Thuc.* ἡ σύλληψις.

Comprehensive, καταληπτικῶς.

Comprehensivus, a, um, καταληπτικὸς, ὴ, ὸν, *Epict.*

Compressio, ἡ σύσαλσις, εως, ἡ σύνθλιψις, εως.

Comprimo, συμπιέζω, συνθλίβω, *Plato.* alicui os, συλλαμβάνω τὸ στόμα τινὸς, i. e. cohibeo aliquid, συνέχω τι, *Aristoph.* virginem, βιάζομαι παρθένον, *Plut.*

Comprobatio, ἡ συναίνεσις.

Comprobator, ὁ δοκιμαστής.

Comprobo, συναινέω, ἀποδέχομαι, aliquid, τὶ, *Plato.* quod comprobant multi, ὁ συνδοκεῖ πολλοῖς, *Isocr.* i. e. adfirmo, ἰσχυρίζομαι, aliquid, τὶ, *Dem.*

Compromissorius, ὁ διαλλακτήριος, διαιτητὴς, ὅ.

Compromissum, ἡ ἐπιτροπὴ, ῆς, *Dem.* abolere, λύειν ἐπιτροπὴν, *id.*

Compromitto, permitto dijudicationem, ἐπιτρέπω, alicui, τινὶ, *Dem.*

Compugno, συμμάχομαι, *Thucyd.* συμμαχέω, *Plut.*

Compulsio, ἡ σύνωσις, εως, ἡ συνώθησις, εως, *Aristot.*

Compunctio, ἡ κατάνυξις, εως, *N. T.*

Compungo, κατανύσσω, *N. T.*

Computabilis, e, λογιστὸς, ὴ, ὸν.

Computatio, ὁ λογισμὸς, ου, *Æschin.*

Computator, ὁ λογιστὴς, ου, *Plut.*

Computo, λογίζομαι, aliquid calculis, τὶ ψήφοις, *Plut.*

Computresco, κατασήπομαι, *Nax.* σήπομαι, *Plut.*

Computus, idem quod *Computatio.*

Conamen, ἡ πεῖρα, ας, *Thuc.*

Conatus, us, ἡ πεῖρα, ας, *Dem.* ἡ ἀπόπειρα, ας, *idem.* ἡ διάπειρα, ας, *idem.* τὸ ἐγχείρημα, ατος, *Isocr.* τὸ ἐπιχείρημα, ατος, *id.* præclarus, ἐγχείρημα καλῶς ἔχον, *idem.* conatibus alicujus valde adversari, ἐναντίον εἶναι σφόδρα τοῖς ἐπιχειρήμασί τινος, *Dem.* frustrari conatu, ἀτυχεῖν τῆς πείρας, *idem.* conatu excido, διαμαρτάνω, οἷς ἐπεχείρησα, *id.*

Concaco, κατακηπέζω, *Aristoph.*

Concalefacio, συνθερμαίνω, *Lucian.* συνεκθερμαίνω, *Plut.*

Concalefactorius, a, um, συνθερμαντικὸς, ὴ, ὸν, *Gal.*

Concalefio, συνθερμαίνομαι.

Concalleo, τυλόομαι, *Xen.*

Concameratio, ἡ καμάρωσις, εως, *Diosc.* τὸ ὀρόφωμα, ατος, *Athen.*

Concameratus, a, um, καμαρωτὸς, ὴ, ὸν, *Diosc.*

Concamero, ὀροφόω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Concavitas, ἡ κοιλότης, ητος, *Athen.*

Concavo, κοιλαίνω, *Athen.*

Concavus, a, um, κοῖλος, η, ον, *Xen.*

Concedo, προσχωρέω, in societatem belli, εἰς ξυμμαχίαν τινὶ, *Thuc.* i. e. permitto, συγχωρέω, alicui aliquid, τινί τι, *Plato.* i. e. locum do, alicui imperio, παραχωρέω τινὶ, *Synes.* ὑφίεμαί τινι.

Concelebro, i. e. simul laudo, συνεπαινέω, i. e. una festum ago, συνεορτάζω, una frequento, συμφοιτάω, *Poll.*

Concenturio, συγκατατάττομαι.

Concentus, ἡ συμφωνία, ας, *Plato.* ἡ συνῳδία, ας, *Lucian.* ἡ ἁρμονία.

Conceptaculum, ἡ ὑποδοχὴ, ῆς, struere conceptacula aquarum, pluviarum, κατασκευάζειν ὑποδοχὰς ὕδασιν, ὀμβρίοις, *Aristot.*

Conceptio in utero, ἡ σύλληψις, εως, ἡ κύησις, εως, *Philo.*

Conceptus, us, in utero, ἡ κύησις, εως, *Philo.* mentis, τὸ ἐπινόημα, ατος, τὸ ἐνθύμημα, ατος, *Isocr.*

Concerno, vide *Specto*, item *Attineo.*

Concerpo, διασπάω, aliquid, τὶ, *Lucian.* συσσπαράσσω.

Concertatio, ἡ ἀγώνισις, εως, *Thuc.* ἡ ἔρις ιδος, *Xen.*

Concertatorius, a, um, ἀγωνιστικὸς, ὴ, ὸν, *Aristot.* ἐριστικὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.*

Concerto, συναγωνίζομαι, cum aliquo, τινὶ, *Plut.* συμπολεμέω τινὶ, *Plato.* ἐρίζω τινὶ, *idem.* de omnibus, φιλονεικέω περὶ πάντων, *Isocr.* curiose de minutis rebus, ἀκριβῶς ἐρίζω περὶ μικρῶν, *Dem.*

Concessio, ἡ συγχώρησις, εως, *Aristot.*

Concessum est, ἐξεστι.

Concha, ἡ κόγχη, ης, *Aristot.* ὁ vel ἡ κόγχος, ου, *Pausan.*

Conchatus, ὁ καὶ ἡ κογχοειδὴς, έος.

Conchites, ὁ κογχίτης, sc. λίθος, *Pausan.*

Conchylium, τὸ κογχύλιον, ου, *Gal.*

Conchula, τὸ κογχίον, ου, *Athen.*

Concido, συγκόπτω, aliquid, τὶ, *Lucian.* pueros, κατακόπτω παῖδας, *Thuc.*

Concido, i. e. collabor, συμπίπτω, *Xen.* animo, ἐκπλήττω, *Polyb.* καταθυμέω, *Xenoph.* ob aliquid, ἀθυμέω τινὶ, *Dem.* τὶ, *Thuc.*

Concieo, συγκινέω, populum, τὸν λαὸν, *N. T.* i. e. convoco, συγκαλέω, aliquos, τινὰς, *Xen.*

Conciliabulum, τὸ συνόδιον, ου.

Conciliatio, ἡ συναλλαγὴ, ῆς, ἡ καταλλαγὴ, ῆς, *N. T.* ἡ προσαγωγὴ.

Conciliator, ὁ συναλλακτὴς, οῦ, *Basil.* ὁ προξενητὴς, οῦ.

Conciliatrix, ἡ προξενήτρια, ας.

Concilio, καταπραΰνω, mihi auditores, ἐμοὶ τοὺς ἀκροατὰς, *Isocr.* aliquos antea inimicos, διαλλάττω τινὰς, *Dem.* alicui aliquem, τινὰ τινι, *idem.* εἰς ὁμόνοιαν ἄγω τινὰς, *idem.* εἰς ὁμόνοιαν καθίστημί τινας, *Isocr.* alicui honorem, περιάπτω τινὶ τιμὰς, *Xen.* alicui invidiam, συνάγω τινὶ φθόνον, *Dem.* ἐμποιέω τινὶ φθόνον, *Isocr.*

Concilium, ἡ σύνοδος, ου, *Aristot.* ὁ σύλλογος, ου, *Thuc.* judicum, τὸ συνέδριον, ου, *Æschin.* senatorum, τὸ βουλευτήριον, ου, *Dem.*

Concinne, κομψῶς, *Arist.* εὐαρμόστως, *Plut.*

Concinnitas, ἡ εὐαρμοστία, ας, *Plut.* ἡ εὐθημοσύνη, numerorum, ἡ εὐρυθμία, ας, *Arist.* ornare orationem concinnitate et varietate dictionis, κοσμεῖν τὸν λόγον εὐρυθμίαις καὶ ποικιλίαις περὶ τὴν λέξιν, *Isocr.* demulcere auditores concinnitate aptaque dimensione, ψυχαγωγεῖν τῶν ἀκούοντας ταῖς εὐρυθμίοις καὶ συμμετρίαις, *idem.*

Concinno, συντίθημι, aliquid, τὶ, *Isocr.* ἐναρμόζω τι, *Dion. Hal.* συσκευάζω τι, *Dem.*

Concinnus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐάρμοστος, ου, *Isocr.* ἁρμόττων, ουσα, ον, *idem.* ὁ καὶ ἡ εὔρυθμος, ου, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἐμμελὴς, έος, *Athen.* concinna oratio, λόγος ἐγκατασκευος, *Plut.*

Concino, συνᾴδω, συμφωνέω, *Plut.*

Concio, ἡ ἐκκλησία, ας, *Dem.* ἡ πανήγυρις, εως, *Isocr.* ἡ σύνοδος, ου, *id.* ἡ ἀγορὰ, ᾶς, *Æschin.* concionem indicere, ἀποδιδόναι ἐκκλησίαν, *Dem.* denunciare, proscribere, ἀπογράφεσθαι πρόσοδον, *Isocr.* convocare alicujus rei gratia, ποιεῖν ἐκκλησίαν ἐπειπόντος τινος, *Dem.* ποιεῖσθαι σύνοδον περί τινος, *id.* συλλέγειν ἐκκλησίαν, s. πανήγυριν, *Isocr.* ποιεῖν ἀγορὰν, *Æschin.* celebro, sive concioni intersum, ἐκκλησιάζω, *Demosth.* in concionem adscendere, ἀναβαίνειν εἰς ἐκκλησίαν, *id.* ire, πορεύεσθαι εἰς ἐκκλησίαν, *idem.* adducere aliquem, καταφέρεσθαι τινα εἰς τὴν ἐκκλησίαν, *idem.* in concione dicere, λέγειν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, *id.* e concione abire, ἀπελθεῖν ἐκ τῆς ἐκκλησίας, *Isocr.* concio convenit, ἥκει ἐκκλησία, *Dem.* surgit, ἡ ἐκκλησία ἀνίσταται, *idem.* nulla restat, ἐκκλησία οὐκ ἔτ' ἐστὶν ὑπόλοιπος ἀδεμία, *id.* i. e. sermo sive oratio, ὁ λόγος, *id.* ad populum, ἡ δημηγορία, ας, *idem.* habere concionem, ποιεῖν δημηγορίαν, *idem.* δημηγορίαν τινὰ δημηγορεῖν, *idem.* δημηγορεῖν λόγον ἐν τῷ δήμῳ, *idem.* Confer *Cocionor.*

Concionalis, e, δημηγορικὸς, ὴ, ὸν, *Plato.* ἐκκλησιαστικὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.*

Concionator, ὁ δημηγόρος, ου. *Xenoph.* ὁ δημηγορῶν, ὤντος, *Demosth.* ὁ ἐκκλησιαστὴς, οῦ, *Aristot.* ὁ δημοδιδάσκαλος, ου, *Synes.*

Concionatorius, a, um, δημηγορικὸς, ὴ, ὸν, *Plato.*

Concionor, δημηγορέω, *Dem.* in aliquem, κατά τινος, *id.* diu, πολὺν χρόνον, *id.* ad gratiam, πρὸς χάριν, *id.* ad delectationem, πρὸς ἡδονὴν, *id.*

Concipio, i. e. simul capio, συλλαμβάνω. *Dem.* διαλαμβάνω, *Aristot.* mulier concipit, γυνὴ κύει, *Theophr.* κυεῖ, *Arist.*

Concise, συντόμως, *Isocr.*

Concisio, ἡ συγκοπὴ, ῆς, *Fig. Gramm.*

Concisus, a, um, ὁ καὶ ἡ σύντομος, ου, *Plut.*

Concitatio, ἡ παρόρμησις, εως, *Xen.*

Concitator, ὁ παρορμητικὸς, ὄ, *Plut.* ὁ ἐξεθιστής.

Concito, παροράω, aliquem ad aliquid, τινὰ πρός τι, *Xen.* παροξύνω τινὰ ἐπί τι, *Plut.* aliquem ad tantam iram, ἐπί τοῦτο ὀργῆς προάγω τινὰ, *Isocr.* aliquem ad melius, ἐπάγω τινὰ ἐπὶ τὸ βέλτιον, *id.* alicui invidiam, συνάγω τινὶ φθόνον, *Dem.* ποιέω τινὶ φθόνον, *Isocr.* alicui odium, εἰς μῖσος καθίστημί τινα, *id.*

Concivis, ὁ συμπολίτης, ου, *Eurip.*

Conclamatio, ἡ καταβόησις, εως, ἡ καταβοή.

Conclamatus, a, um, καταβοηθεὶς, εῖσα, ἐν, conclamatum est, πέπραται, *Eurip.*

Conclamo, καταβοάω, συμβοάω, ad arma, παραγγέλλω εἰς τὰ ὅπλα, *Xen.*

Conclave, ὁ μυχὸς, οῦ, ἡ μυχὴ, ῆς, *Herodot.* τὸ δωμάτιον.

Concludo, κατακλείω, aliquem aliquo, τινὰ εἴς τι, *Xen.* aliquem alicubi, τινὰ ἐν τινι, *Herodian.* in corpore, κατὰ τὸ σῶμα, *Galen.* aliquem cum leone in cavea, καθείργω τινὰ λέοντι ὁμοῦ ἐς οἴκημα, *Pausan.* i. e. infero, συμπεραίνω, *Aristot.* aliquid ex aliquo, περαίνω τι ἔκ τινος,

Plut. i. e. finio accusationem, πεφαίνω κατηγορίαν, *Isocr.*

Conclusio, ἡ σύγκλεισις, εως, ὁ συγκλεισμὸς, οῦ, i. e. illatio, τὸ συμπέρασμα, *Plut.* orationis, ὁ ἐπίλογος, ου, *Aristot.*

Concoctio, ἡ πέψις, εως, *Gal.* concoctionis defectus, ἡ ἀπεψία, ας, *Plut.* difficultas, ἡ δυσπεψία, ας, *Athen.* facilis, ἡ εὐπεψία, ας, *Gal.* concoctione facili, ὁ καὶ ἡ εὔπεπτος, ου, *id.*

Concoctivus, a, um, i. e. coquendi vim habens, πεπτικὸς, ἡ, ὸν, *Aristot.*

Concœnatio, τὸ σύνδειπνον, *Plut*

Concœnator, ὁ καὶ ἡ σύνδειπνος, ου, *Xen.*

Concœno, συνδειπνέω, *Xen.*

Concolor, ὁ καὶ ἡ σύγχρους, *contr.* σύγχρως, ω, *Plut.* ὁμόχροος, ους.

Concomitor, συμπεριπατέω, *Ælian.*

Concoquo, πέπτω, aliquid, τὶ, *Gal.* iram, πέπτω τὴν ὀργὴν, *Aristot.* πεπαίνω ὀργὴν, *Xen.*

Concordia, ἡ ὁμόνοια, ας, *Dem.* ἡ ὁμοφροσύνη, ης, *idem.* et amicitia, ὁμόνοια καὶ φιλία, *id.* et pax, ὁμόνοια καὶ εἰρήνη, *id.* cum aliquo, ὁμόνοια πρός τινα, *id.* mutua, ὁμόνοια πρὸς ἀλλήλους, *id.* adhortari aliquos ad concordiam, προτρέπειν τινὰς εἰς ὁμόνοιαν, *id.* concordiam conciliare inter cives, ἄγειν εἰς ὁμόνοιαν τὴν πόλιν, *id.* ἐν ὁμονοίᾳ πειρᾶσθαι ἄγειν τὴν πόλιν, *Isocr.* inter aliquos, πρσάγειν τινὰς ἐπὶ ὁμόνοιαν, *idem.* κατασῆσαι τινὰς εἰς ὁμόνοιαν, *id.* revocare, ὁμόνοιαν ἀναγεῖσθαι, *Dem.* servare, διατηρεῖν τὴν ὁμόνοιαν, *id.* cum aliquo, διαφυλάττειν τὴν ὁμόνοιαν πρός τινα, *Isocr.*

Concorditer, ὁμοθυμαδὸν, *Dem.* ὁμοφρόνως, unoque animo ulcisci aliquem, ὁμοθυμαδὸν ἐκ μιᾶς γνώμης ἀμύνεσθαί τινα, *id.*

Concordo, ὁμονοέω, *Dem.* ὁμοφρονέω, *id.* cum aliquo, συνίστασθαι μετά τινος, *id.* in aliqua re, ὁμογνωμονέω τινί τι. *Xen.*

Concorpor, ὁ καὶ ἡ σύσσωμος, ου, *N. T.*

Concorporo, συσσωματοποιέω, *Aristot.*

Concors, ὁ καὶ ἡ ὁμόνους, *contr.* ὁμόνως, ω, ὁ καὶ ἡ ὁμογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ συγγνώμων, ονος, *Plato.* ὁ καὶ ἡ ὁμόφρων.

Concredo, πιστεύω, aliquid, τί τινι, *Plut.* ἐπιτρέπω τί τινι, *Herodian.*

Concremo, vide *Comburo.*

Concrepo, ἐπικροτέω, *Aristoph.*

Concresco, συμφύομαι, *Theophr.* συναύξομαι, igne, πήγνυμαι ὑπὸ πυρός, *Aristot.*

Concretio, ἡ σύμφυσις, εως, *Theophr.* συμφύεια, ας, *Philo.* ἡ σύμπηξις, *Plato.*

Concretus, a, um, ὁ καὶ ἡ συμφυὴς, έος, *Plut.* πεπηγὼς, υῖα, ὸς, sanguis, αἷμα, *id.* lac, γάλα, *Diosc.*

Concubia nox, τὸ μέσον νυκτὸς, *Xen.*

Concubina, ἡ παλλακὴ, ῆς, *Dem.* sum alicujus, παλλακεύομαί τινι, *Plut.* ἡ ὁμευνέτις.

Concubinatus, ἡ παλλακεία, ας, *Dem.*

Concubitor, ὁ εὐνήτης, ου, *Hesych.*

Concubitrix, ἡ εὐνήστρια, ας, ἡ εὐνήστειρα, ας, *Soph.*

Concubitus, ἡ εὐνὴ, ῆς, ἡ μίξις, εως.

Concubo, συγκαθεύδω, cum aliquo, τινὶ, *Plut.* cum femina, ὀχεύω τὴν θηλείαν, *Aristot.*

Conculcatio, ἡ καταπάτησις, εως, τὸ κατάπτημα, ατος.

Conculco, καταπατέω, *Thuc.*

Concumbo, παραπολιτεύομαι, συγγίνομαι, cum aliqua, τινὶ, *Plato.* πλησιάζω γυναιξὶ, *Dem.* γιγνώσκω γυναῖκα, *Plut.*

Concupio, vide *Concupisco.*

Concupiscentia, ἡ ἐπιθυμία, ας, alicujus, τινὸς, *Xen.* ὁ σῦθος.

Concupiscibilis, e, ἐπιθυμητὸς, ἡ, ὸν, *Aristot.*

Concupisco, ἐπιθυμέω, divitias, χρημάτων, *Demosth.* aliquid nimis, λίαν τι, *Isocr.* scire, ὀρέγομαι τοῦ εἰδέναι, *Aristot.* aquam, διψάω ὕδατος, *Herodot.* Concurro, συντρέχω, cum aliquo, τινὶ, *Dem.* ad aliquem, πρός τινα, *Plut.*

Concursus, ἡ συνδρομὴ, ῆς, *Aristot.*

Concussio, ὁ τινεγμὸς, οῦ, armorum, ἡ ἐπαγάσεισις τῶν ὅπλων, *Thuc.* præcipue terræ, σεισμὸς, οῦ, *Aristot.* ἡ σεῖσις, εως, *Gal.*

Concutio, συντινάσσω, *Aristot.* ἀνασείω, συσσείω, *Nax.* aliquid, σείω τι, aliquem, κατασείω τινὰ, *Phil.*

Condecenter, προσηκόντως, *Aristot.* πρεπόντως.

Condecentia, τὸ πρέπον, οντος, *Plato.* ἡ εὐκοσμία, ας, *Isocr.*

Condecet, προσήκει, aliquem, τινὶ, *Plato.* συμπρέπει.

Condecoro, εὐπρεπῶ.

Condecoro, ἐπικοσμέω, *Aristot.*

Condemnatio, ἡ κατάγνωσις, εως, *Dem.* ἡ κατάκρισις, εως, *N. T.* τὸ κατάκριμα, ατος, *idem.* ἡ κατακυριοτονία, ας, *Dem.* ἡ καταδίκη, *Plut.*

Condemnator, ὁ καταδικάζων, οντος, *Demosth.*

Condemnatus, a, um, ὁ καὶ ἡ κατάκριτος, ου, non condemnatus, ὁ καὶ ἡ ἀκατάκριτος, ου, *N. T.* suo ipsius judicio, ὁ καὶ ἡ αὐτοκατάκριτος, *id.* capitis, καταψηφισθεὶς θανάτου, *Plut.*

Condemno, καταγινώσκω, aliquem, τινὸς, *Dem.* καταψηφίζομαί τινος, *id.* aliquos capitis, καταγινώσκω θάνατον τίνων, *idem.* κατακρίνω θάνατον τίνων, *Isocr.* violati festi, καταχειροτονέω ἀσεβεῖν περὶ τὴν ἑορτὴν, *Dem.* una sententia condemnari, ἁλισκέσθαι μιᾷ ψήφῳ μόνον, *idem.*

Condensitas, ἡ συνεντης, ητος, *Plato.*

Condenso, συνεύω, *Plato.*

Condensus, a, um, συνεὺς, ἡ, ὺν, *Theophr.*

Condico, παραγγέλλω, *Plato.* alicui aliquid, ἐπαγγέλλω τί τινι, *Thuc.* cœnam, i. e. invito ad cœnam, παραγγέλλω ἐπὶ τὸ δεῖπνον, *Lucian.*

Condictio, ἡ ἐπαγγελία, ας, ἡ παραγγελία.

Condigne, ἀξίως, ἐπαξίως, aliquo, τινὸς, *Dem.*

Condignus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπάξιος, ου. Confer *Dignus.*

Condimentarius, a, um, ἀρτυτὸς, ἡ, ὸν, *Diosc.*

Condimentum, τὸ ἄρτυμα, ατος, *Plut.*

Condio, ἐξαρτύομαι, aliquid, τὶ, *Thucyd.* sale, ταριχεύω, *Diosc.*

Condiscipula, ἡ συμμαθήτρια, ας.

Condiscipulatus, ἡ συμμαθητεία, ας.

Condiscipulus, ὁ συμμαθητὴς, οῦ, *Plato.*

Condisco, συμμανθάνω.

Conditio, i. e. constitutio, ἡ κατάστασις, εως, rerum, πραγμάτων, *Herodot.* i. e. sors melior, τὸ πλεονέκτημα, ατος, *Dem.* deterior, ἡ μειονξίας, ας, *Xen.* τὸ μειονέκτημα, ατος, *id.* τὸ ἐλάττωμα, ατος, *id.* conditione meliore esse quam alius, πράττειν βελτίον τοῦ ἄλλου, *Isocr.* conditione multo deteriore nunc esse, quam illo tempore, πράττειν πολὺ καταδεέστερον νῦν, ἢ κατὰ τὸν χρόνον ἐκεῖνον, *id.* deteriore conditione esse, quam improbi, ἔλαττον ἔχειν τῶν πονηρῶν, *id.* dimittere aliquem ea conditione, ut desinat morari in aliqua re, ἀφιέναι τινὰ ἐπὶ τούτῳ, ἐφ' ὥτε μηκέτι διατρίβειν ἔν τινι, *id.* ea conditione alicui pecuniam credere, ἐφ' ὁμολογίαις τισὶ δανείσαι τινι ἀργύριον, *Demosth.* firmas esse conditiones, ἰσχυρὰς εἶναι τὰς ὁμολογίας, *id.* conditionem accipere, πρὸς ξύμβασιν χωρεῖν, *Thuc.* conditionibus æquis, ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις, *id.*

Conditionalis, e, ὑποθετικὸς, ἡ, ὸν, *Aristot.*

Conditionaliter, ὑποθετικῶς, ἐξ ὑποθέσεως, *Aristot.*

Conditor, ὁ κτιστὴς, οῦ, *N. T.* ὁ κτίστωρ ορος, *Athen.*

Conditorium, ἡ θήκη, ης, *Plato.* victus vel etiam pecuniæ, τὸ ταμιεῖον, *Isocr.*

Conditura, τὸ ἄρτυμα, ατος, *Plut.*

Conditus, a, um, ἀρτυτὸς, ἡ, ὸν, *Diosc.*

Condo, i. e. abscondo, ἀποκρύπτω, aliquid, τὶ, *Isocr.* i. e. ædifico, κτίζω, aliquid, τὶ, *Herodot.*

Condocefacio, συμπαιδεύω, aliquid, εἴς τι, *Xen.* in violentia et iræ furore, βίᾳ καὶ θυμῷ, *Polyb.*

Condoceo, idem quod antecedens *Condocefacio.*

Condolentia, ἡ συναγανάκτησις, εως, *Aristot.*

Condoleo, συμπάσχω, alicui, τινὶ, *Isocr.* συνάχθομαί τινι, *id.* ex animo, συναλγέω τῇ ψυχῇ, *Dem.*

Condolesco, idem quod antecedens *Condoleo.*

Condonatio, ἡ συγγνώμη, i. e. remissio, ἡ ἄφεσις, εως, *N. T.*

Condono, i. e. dono, δωρέομαι, alicui aliquid, τί τινι, *Xen.* i. e. ignosco, ἀφίημι, aliquid alicui, τί τινι, *Dem.* συγχωρέω τί τινι, *id.* alicui, συγγνώμην ἔχω τινὶ, *Isocr.*

Condormio, συγκαθεύδω.

Conducibilis, e, συμφέρων, ουσα, ον, *Isocr.* Confer *Utilis.*

Conduco, συνάγω, aliquid, τὶ, *Thuc.* i. e. prosum, λυσιτελέω, alicui, τινὶ, *Isocr.* ὠφελέω τινὰ, *Dem.* admodum alicui, σφόδρα συμφέρω τινὶ, *Isocr.* mercede, μισθοῦμαι ναῦτας, *Dem.* aliquid pecunia, μισθοῦμαί τι ἀργυρίῳ, *Æschin.* conducit, συμφέρει, ipsi navigare, αὐτῷ πλεῖν, *Plato.*

Conductio, ἡ μίσθωσις, εως, *Isocr.*

Conductitius, a, um, μισθωτὸς, ἡ, ὸν, *Plato.*

Conductor, ὁ μισθωτὴς, οῦ, *Dem.* ὁ μισθούμενος, ου, *id.* ὁ μισθοδότης.

Conductus, a, um, συναγθείς, εῖσα, ὲν, mercede, μισθωτὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* ὁ μισθαρνῶν, ῶσα, ῶν, *id.* μισθοφορῶν, ῶσα, ῶν, *id.* ὁ καὶ ἡ μισθοφόρος, ου, *Isocr.*

Conduplicatio, ὁ ἐπιδιπλασιασμὸς, οῦ, ἡ ἀναδίπλωσις, εως, *Rhetor.*

Conduplico, ἐπιδιπλασιάζω, ἀναδιπλόω.

Conduro, σκληρύνω, *N. T.*

Condus, ὁ ταμίας, ου, *Xen*

Confabulatio, ἡ ὁμιλία, ας, *Plut.* ὁ διαλογισμὸς, οῦ, *Plato.*

Confabulor, ὁμιλέω, *Dem.* cum aliquo ad breve tempus, διαλέγομαί τινι ὀλίγον χρόνον, *Plato.* πρός τινα, *Xen.*

Confamulor, συνδουλεύω, *Eurip.*

Confectio, sc. negotii, ἡ διάπραξις, εως, *Plato.*

Confector, διαπράσσων, ουσα, ον, *Xen.* ὁ διατράκτωρ, ὁ συντελεσής.

Confercio, συσκευάζω, aliquid in aliquid, τὶ εἴς τι, *Dem.*

Confero, i. e. congero, συνάγω, *Dem.* i. e. comparo, παραβάλλω, cum aliquo, τινὶ, *Lucian.* πρός τι, *Isocr.* aliquid cum aliquo, συμβάλλω τι πρός τι, *Aristot.* i. e. prosum multum alicui, πολλὰ ὠφελέω τινὰ, *Isocr.* χρήσιμα πλείστον τινὶ, *id.* i. e. tributum pendo, τέλεω, *Dem.* ultro pecuniam, ἐκὼν εἰσφέρω χρήματα, *id.* tributa ad bellum, ἐν ταῖς εἰσφοραῖς συντελέω εἰς πόλεμον, *id.* i. e. considero, res inter se et mecum perpendo, σκέπτομαί τινα πρὸς ἀλλήλα καὶ λογίζομαι πρὸς ἐμαυτόν, *id.* leviter et non acerbe res aliquas inter se, πράως καὶ μὴ πικρῶς ἐξετάζω τινὰ παράλληλα, *idem.* culpam alicujus rei in aliquem, τὴν αἰτίαν τινὸς ἀνατίθημί τινι, *id* ἐπί τινα ἄγω, *idem.* εἰς τινα τρέπω, *Plut.* curas in aliquid, ἐπιμελέομαί τινος, *idem.*

Confertim, ἀθρόως, *Dem.* ἀθρόον, *Thuc.*

Confertus, a, um, ἀθρόος, όα, όον, urbs, ἀθρόα πόλις, *Thuc.*

Confervefacio, συζέω, *Diosc.*

Confessio, ἡ ὁμολογία, ας, *Isocr.* τὸ ὁμολόγημα, ατος, *Plato.* imbecillitatis, ἡ ἐξομολόγησις τῆς ἀσθενείας, *Plut.*

Confessor, ὁ ὁμολογητὴς, οῦ.

Confessus, a, um, ὁμολογούμενος, ένη, ενον, ex confesso, ὁμολογουμένως, *Plato.*

Confestim, ὀξέως, *Dem.* ἐξαίφνης, *idem.* παραχρῆμα, *id.* ἀθρόως, *Lucian.* παραυτίκα.

Conficio, διαπράττω, negotium, πρᾶγμα, *Dem.* aliquid verbis, διαπράττομαί τι λόγοις, *Isocr.* celeriter deliberata, ἐπιτελῶ ταχέως τὰ δόξαντα, *id.* bellum, πολεμέω πόλεμον, *Thuc.* iter, ποιέομαι πορείαν, *Xen.* commentarium, γράφω, s. γράφομαι ὑπόμνημα, *Demosth.* scriptum, συντίθημι σύγγραμμα, *Isocr.* i. e. occido, διαχράομαι, aliquem, τινὰ, *Plut.* καταχράομαί τινι, *Æschin.* leonem, καταχράομαι λέοντα, *Herodot.* conficior curis, ἐκπονέομαι ταῖς φροντίσι, *Plut.*

Confictio, τὸ ὑπόπλασμα, ατος, τὸ πλάσμα, ατος, *Demosth.* testamenti, κατασκεύασμα διαθήκης, *id.*

Confidens, θαῤῥῶν, ῶσα, ῶν, *Dem.* et temerarius ante facinus, θρασὺς καὶ προπετὴς πρὸ τῦ ἁμαρτήματος, *id.* securus et confidens aliquo, θαῤῥῶν καὶ πεπιστευκὼς τινι, *id.*

Confidenter, θαῤῥαλέως, *Plato.* θρασέως, *Isocr.* κατατεθαῤῥηκότως, *Plut.*

Confidentia, τὸ θράσος, εος, *Dem.* ἡ θρασύτης, *id.* Confer *Audacia.*

Confido, θαῤῥέω, alicui, τινὶ, *Herodian.* ἐπί τινι, *Plut.* πιστεύω τινὶ, *Dem.* et magnam spem habeo victoriæ, θαῤῥῶ καὶ πολλὰς ἐλπίδας ἔχω καλῶς ἀγωνιεῖσθαι, *Isocr.* et plane persuasum habeo aliquid, θαῤῥῶ καὶ πάνυ πιστεύω τι, *Dem.*

Configo, συμπήγνυμι, clavis καθηλόω.

Configuro, *συσχηματίζω, N. T.*
Confingo, *συμπλάττω*, aliquid in aliquem, *τί ἐπί τινι, Synes.* multa facinora tetra de diis, *πολλὰς ἀνομίας λογοποιεῖσθαι περὶ τῶν θεῶν, Dem.*
Confinis, e, *ὁ καὶ ἡ ὅμορος*, alicui, *τινός, Xen.* μεθόριος, *ἴα, ιον*, et *ὁ καὶ ἡ μεθόριος, ου, ὁ καὶ ἡ περίχωρος, ου, Plut.* sum alicui, *ὁμορῶ τινί, id.*
Confinium, *τὸ μεθόριον, ου, Plut.*
Confio, *διατράττομαι.* Confer *Conficio.*
Confirmatio, *ἡ βεβαίωσις, εως, Thuc. ἡ κατάστασις*, in primis virium, *ἡ ἐπίῤῥωσις, εως, Aristot.*
Confirmativus, a, um, *βεβαιωτικὸς, ἡ, ὸν, Eust.*
Confirmator, *ὁ βεβαιωτής, οῦ, Plut.*
Confirmo, *βεβαιόω*, imperium, *τὴν ἀρχήν, Herodian.* leges, *τοὺς νόμους, Demosth.* hostium superbiam, *τὰς τῶν ἐχθρῶν ἀλαζονείας, Isocr.* aliquid, *ἐπικυρόω τι, Demosth.* in senatu, *κυρόω ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, idem.* fratres, *στηρίζω τοὺς ἀδελφούς, N. T.*
Confisco, *δημοσιόω*, agrum, *γῆν, Thuc.* agros, *δημεύω τὰς ἀγρούς, Dion. Hal.*
Confiteor, *προσομολογέω*, aliquid, *τὶ, Dem.* peccatum, *ἐξομολογοῦμαι τὴν ἁμαρτίαν, N. T.* alicui delictum, *τινὶ τὸ παράπτωμα, ibidem.*
Confixilis, e, *ὁ καὶ ἡ σύμπηκτος, ου, Aristoph.*
Confixio, *ἡ σύμπηξις, εως, Herodian.*
Conflagratio, *ἡ καταφλέξις, εως.*
Conflagro, *καταφλέγομαι.*
Conflatilis, e, *χωνευτὸς, ἡ, όν.*
Conflatio, *ἡ χωνεία, ας, Suid.*
Conflator, *ὁ χωνευτής, οῦ.*
Conflatura, *τὸ χώνευμα, ατος.*
Conflictatio, *ἡ σύγκρουσις, εως, Dem.*
Conflictio, *ἡ συμβολὴ, ῆς, Herodian.*
Conflictor, *διαμάχομαι*, cum aliquo ob aliquid, *τινὶ ὑπέρ τινος, Plato.*
Conflictus, us, *ἡ μάχη, ης, Demosth. ἡ συμβολὴ, ῆς, Xenoph.* in conflictu, *ἐν χερσὶ, Thuc.*
Confligo, *συγχέω, Polyb.* acie cum aliquo, *συμπλέκομαί τινι, Plut. πρός τινα, id. συνάπτω τινὶ, id.*
Conflo, *συμπνέω*, ut æs, *χωνεύω, συγχωνεύω, Dem.* alicui invidiam, *συνάγω τινὶ φθόνον, id. καθίστημί τινα εἰς μῖσος, Isocr.* æs alienum, *δανείζομαι, Dem.*
Confluentia, *ἡ ὁμῤῥοια, ας, ἡ σύῤῥευσις, εως, ἡ σύῤῥοια, ας, Plato.*
Confluo, *συῤῥέω, Isocr.* ex montibus, *ἐκ τῶν ὀρῶν, Herodian.* confluit multitudo, *ἀθροίζεται πλῆθος, id. ἐκκλησιάζει τὸ πλῆθος, id.*
Confodio, *διαττέρω, Diosc.* aliquem, *παίω τινὰ, Herodian.* aliquem jaculis, *κατακοντίζω τινὰ, id.*
Confœderatio, *ἡ στοιδὴ, ῆς, Demosth. τὸ συνώμοτον, ου, Thuc. ἡ ὁμαιχμία, ας, Herodot.*
Confœderatus, a, um, *ὁ καὶ ἡ ὁμόσπονδος, ου, Dem.*
Confore, *συνέσεσθαι.*
Conformatio, *ἡ συμμόρφωσις, εως.*
Conformis, e, *ὁ καὶ ἡ σύμμορφος, ου, N. T. ὁ καὶ ἡ ὁμοιόμορφος, ου, Laert.* fio, *συμμορφοῦμαι, id.*
Conformitas, *ἡ ἀναλογία, ας, Aristot.*
Conformo, *συσχηματίζω*, ad aliquid, *πρός τι, Plut.*
Confornico, *συγκαμπτῶ.*
Conforto, *παραθαῤῥύνω*, seu *παραθαῤῥύνω, Thuc. ἐπιθαῤῥύνω.*
Confractio, *ἡ περίκλασις, εως, ἡ κατάκλασις, εως.*
Confragosus, a, um, *ὁ καὶ ἡ φαραγγώδης, ες*, locus, *τόπος, Aristot.* confragosæ petræ, *ἀκότομοι πέτραι, Lucian.*
Confremo, *ῥοιζοῦμαι, Plut. ἐπιῤῥύχω.*
Confrico, *ψώχω. Suid.*
Confringo, *διαῤῥήγνυμι*, vincula, *τὰ δεσμὰ, N. T. συγκλάω, Aristoph.*
Confugio, *καταφεύγω*, ad aliquem, *πρός τινα, Isocr. ἐπί τινα, idem.* ad collem, *ἐπὶ λόφον, Xenoph.* juramenta et pacta, *εἰς ὅρκους καὶ συνθήκας, Isocr.* illuc vel huc, *ἐνταῦθα ἢ ἐνθάδε, idem.* ad auxilium alicujus, *προσφεύγω τῇ ἐπισκοπῇ τινός, Basil.*
Confugium, *ἡ καταφυγὴ, ῆς*, nullum habere, *καταφυγὴν μηδεμίαν ἔχειν, Isocr.* tutissimum habere, *ἀσφαλεστάτην ἔχειν, id.* Confer *Perfugium.*
Confulcio, *ὑπερείδω*, aliquid, *τὶ, Plut.*
Confulgeo, *συλλάμπω.*
Confundo, *συγχέω, Isæus.* i. e. perturbo, *συνταράττω*, aliquid, *τὶ, Dem. ἐπιταράττω τι, Lucian.* i. e. pudefacio, *αἰσχύνω*, aliquem, *τινὰ, Plut.*
Confuse, *συγκεχυμένως. Plut. ἀκαταστάτως, Isocr. ταραχωδῶς, id.*
Confusio, *ἡ σύγχυσις, εως, Isocr. ἡ ταραχὴ, ῆς, Dem.* ordinis, *ἡ ἀταξία, ας, idem.* i. e. pudor, *ἡ αἰσχύνη. ης, Isocr.* Confer *Perturbatio*, item *Pudor.*
Confusus, a, um, *συγκεχυμένος, ἐνη, ένον*, i. e. perturbatus, *ταραττόμενος, ἐνη, ενον, Demosth. ταραγμένος, ἐνη, ένον, idem. ὁ καὶ ἡ ταραχώδης, ους, Isocr.* ventus confusus, *ἄνεμος ἀκατάστατον, Dem.* confusus et inæqualis, *ἄκαιρος καὶ ἀνώμαλος, id.*
Confutatio, *ἡ ἀνασκευὴ, ῆς, Rhetor. ἡ ἐξέλεγξις.*
Confuto, *ἀνασκευάζω*, aliquem, *διελέγχω τινὰ, Lucian.*
Congelasco, *κατατήγνυμαι, Aristot. πήγνυμαι, Herodian. κρυσταλλόομαι, Philo.*
Congelatio, *ἡ σύμπηξις, εως.*
Congelidus, a, um, *ψυχρὸς, ὰ, ὸν, Aristot.*
Congelo, idem quod *Congelasco.*
Congeminatio, *ὁ διπλασιασμὸς, οῦ, Plut.*
Congemino, *διπλασιάζω, Plut.*
Congemisco, *συνάχθομαι*, alicui, *τινὶ, Isocr. συνεπιστένω τινὶ, Plut. συστενάζω, N. T.*
Congener, *ὁ καὶ ἡ ὁμόγονος, ου, Plato.*
Congenero, *συγγενόω.*
Congenitor, *ὁ συγγεννήτωρ, ορος, Plato.*
Congenitus, a, um, *ὁ καὶ ἡ σύμφυτος, ου, Aristot.*
Congeries, *ὁ συναθροισμὸς, οῦ, τὸ συμῤῥέρημα, ατος, Plut.*
Congermino, *συμβλαστάνω, Theophr.*
Congero, *συναθροίζω, συμῤῥοῤῥέω*, lapides et ligna, *λίθους καὶ ξύλα, Thuc.* scommata et convitia, *σκώμματα καὶ λοιδορίας, Dem.* historiam in librum, *ἱστορίαν εἰς συγγραφὴν, Herodian.*
Congerro, onis, *ὁ συμφύλαρος, ου, ὁ συμπαίκτωρ.*
Congestio, *ἡ συμῤῥόρησις, εως, Plut.*
Congestitius, a, um, *συμῤῥοητὸς, ὴ, όν, Aristot.*
Congestus, a, um, *συμπεφορημένος, ένη, ένον, συμῤῥοητὸς, ὴ, όν, Lucian.*
Congialis, e, *χοικιὸς, αία, αῖον, Eust.*
Congiarium, *ἡ νομὴ, ῆς, Herodian.* dare congiaria populo, *νομὰς ἐτιδιδόναι τῷ δήμῳ, id.* polliceri se daturum alicui, *νομὰς ἐπαγγέλλειν τινὶ, id.*
Congius, *ὁ χοῦς, οῦ, Aristoph. ὁ χοῦς, χόος, Diosc.*
Congladiatus, a, um, vide *Congelatus.*
Conglacio, vide *Congelo.*
Conglobatim, *ἀθρόως, σφαιρηδόν.*
Conglobatio, *ἡ συνείλησις, εως.*
Conglobo, *κατειλέω, Plut. σφαιρόω, Galen.*
Conglomeratio, *ἡ συνέλιξις, εως, Dion. Areop.*
Conglomero, *συνελίσσω.*
Conglutinatio, *ἡ συγκόλλησις, εως.*
Conglutinator, *ὁ συγκολλητὴς, οῦ, Aristoph.*
Conglutino, *συγκολλάω*, sermonem, *λόγον, Plut. ἁρμόζω.*
Congræcor, *ἑλληνίζω.*
Congratulatio, *τὸ σύγχαρμα, ατος.*
Congratulor, *συγχαίρω*, alicui ob aliquid, *τινί τι, Dem.*
Congrediens, *συμμίξας*, cum aliquo, *τινὶ, Dem.*
Congredior, *συνέρχομαι, Isocr. συγγίνομαι, idem. συνομιλέω*, cum exercitu, *ἀντίῤῥοπος πρός τινα δύναμιν, Dem.* cum aliquo, *συμπλέκομαί τινι, Plut. πρός τινα, id.*
Congregabilis, e, *συναγελαστικὸς, ἡ, όν, ἀγελαῖος, αία, αῖον, Aristot.*
Congregatim, *ἀγεληδὸν, Philo.*
Congregatio, *συναγελασμὸς, ἡ συναγωγή.*
Congrego, *ἀγελάζω, Aristot. συνάγω*, aliquos, *τινὰς, Isocr.* aliquid, *ἀθροίζω τι, Plato.*
Congressio, *ἡ συνέλευσις, εως, ἡ σύνοδος, ου, Thuc. ἡ ὁμιλία*, cum aliquo, *ἡ ἐντεύξις πρός τινα, Plut.* familiaris, *ἡ πρὸς ἀλλήλας συνουσία, Isocr.* hostilis, vide *Prælium.*
Congressus, idem quod antecedens *Congressio.*
Congruens, *ὁ καὶ ἡ ἀκόλουθος, ου*, domus alicujus dignitati reipublicæ, *οἶκος ἀκόλουθος τῷ ὀνόματι τῆς πολιτείας, Dem. ἁρμόττων, ουσα, ον*, rebus præsentibus, *τοῖς ὑπάρχουσι, Isocr. προσήκων, ουσα, ον*, moribus, *τοῖς ἤθεσι, Demosth. ὁ καὶ ἡ ἀνάλογος, ου*, rebus, *τοῖς πράγμασι, Aristot.*
Congruenter, *ἁρμοζόντως*, alicui, *ἀκολούθως τινὶ, Plut. προσηκόντως, Aristot.* i. e. amice, *ὁμογνωμόνως, Isocr.*
Congruentia, *ἡ ἐφαρμογὴ, ῆς, Plato.*
Congruit, *ἐπιβάλλει, Aristot.* aliquem fieri dominum alicujus rei, *ἁρμόττει τινὰ γίγνεσθαι κύριον τινος, Isocr.*
Congruo, *συναρμόττω*, cum aliquo in aliquid, *τινὶ εἴς τι, Xenoph.* senioribus, *ἁρμόζω τοῖς πρεσβυτέροις, Plut.* vitæ consuetudini, *ἁρμόζω, s. ἁρμόττω πρὸς τὰς συνηθείας, Isocr.* alicui rei, *εὐαρμόστως ἔχω πρός τι, idem.* i. e. idem sentio, *ὁμοφρονέω, ὁμονοέω*, cum aliquo, *τινί, Herodian.*
Congruus, a, um, *ἁρμόδιος, ία, ιον, ὁ καὶ ἡ εὐάρμοστος, ου, ὁ καὶ ἡ* aliquid, *πρός τι, Isocr.*
Conjectatio, vide *Conjectura.*
Conjectatorie, *στοχαστικῶς, Aristot.*
Conjectio, *ἡ βολὴ, ῆς.* Confer *Conjectura.*
Conjecto, *τεκμαίρομαι, στοχάζομαι*, de mente alicujus, *τῆς διανοίας τινος, Isocr.* ex moribus, *ἀπὸ τρόπων, Plut.* ex rebus gestis, *εἰκάζω τοῖς πραχθεῖσι, idem.* mensuram ex crassitudine lateris, *εἰκάζω τὸ μέτρον ἐκ τῆι πάχους τῆς πλίνθου, Thuc.* quod hostis insequatur, *εἰκάζω τὸν πολεμίως ἐλαύνειν, Xenoph.* Confer *Conjectura*, item *Conjicio.*
Conjector, *ὁ εἰκαστὴς, οῦ, Thuc. ὁ στοχαστὴς, οῦ, LXX.* somniorum, *ὁ ὀνειροκρίτης, ου, Poll.*
Conjectura, *ἡ εἰκασία, ας, Lucian. ὁ στοχασμὸς, οῦ, Suid. τὸ τεκμήριον, ου, Dem. ἡ ὑπόληψις, εως, Isocr. ἡ ὑπόνοια, ας, Dem.* conjecturam capio, *στοχάζω, id. εἰκάζω, id.* de præsentibus ex præteritis, *τεκμαίρομαι τὰ νῦν ἐκ τῶν ποτε, Plut.* ex operibus de moribus alicujus, *ἀπὸ τῶν ἔργων τὰς τρόπους τινὸς, idem.* de hostium fuga, *τεκμαίρομαι τὰς πολεμίας φυγεῖν, Isocr.* facio, *ποιέω τεκμήριον, idem.* præbeo alicui de aliquo, *τεκμήριον παρέχω τινί τινος, Plato.* conjectura utendum est, *χρὴ εἰκάζειν, Lucian.* multa conjecturis percipio, *πολλὰ εἰκασίᾳ περιλαμβάνω, idem.* quantum conjectura adsequi licet, *ὡς ἔνεστι τεκμαίρεσθαι. Philo.*
Conjecturalis, e, *στοχαστικὸς, ἡ, όν, Aristot.*
Conjecturo, vide *Conjectura, Conjectio, Conjicio.*
Conjicio, *συμβάλλω*, aliquid in aliquid, *τὶ, εἴς τι, Theophr.* aliquem in periculum, *δίδωμί τινα κινδύνῳ, Dem.* aliquem in rete, *ἐμβάλλω τινὰ εἰς τὸ δίκτυον, Xen.* aliquem in metum, *καταβάλλω τινὰ εἰς φόβον, Plato. καθίστημί τινα εἰς φόβον, Isocr.* in vincula, *καταβάλλω τινὰ εἰς φυλακὴν, Philo.* urbem in extremas calamitates, *ἐμβάλλω τὴν πόλιν εἰς τὰς δεινοτάτας ἀτυχίας, Isocr. καθίστημι εἰς ἐσχάτας συμφορὰς, id.* in ignominiam, *εἰς τὴν ἀτιμίαν, id.* i. e. conjectura adsequor, *στοχάζομαί τινος, id. εἰκάζω τι, Dem.*
Conjugalis, e, *ὁ καὶ ἡ συζυγὴς, έος, Nax. ὁ καὶ ἡ γαμήλιος, γαμικὸς, ἡ, όν.*
Conjugatio, *ἡ συζυγία, ας, Gramm.*
Conjugator, *ὁ συζευκτὴς, οῦ.*
Conjugium, *ὁ γάμος, ου, Dem. ἡ συζυγία, ας, Nax. ἡ σύζευξις, εως, Plato.* postulare in conjugium, *αἰτεῖν εἰς γάμον, Philo.* inire conjugium, *ποιεῖσθαι σύζευξιν, Plato.*
Conjugo, *συζεύγνυμι, Xenoph.*
Conjuncte, *συνημμένως.*
Conjunctim, idem.
Conjunctio, *ἡ σύζευξις, εως, Aristot. ἡ συζυγία, ας, idem. ὁ συνδιασμὸς, οῦ, idem. ἡ σύναψις, εως, idem. ἡ συναφὴ, ῆς, Plut.* sanguinis, *ἡ συγγενεία, ας, Demosth.* necessitudinis, *ἡ οἰκειότης, ητος, idem.*
Conjunctus, a, um, *ὁ καὶ ἡ συναφὴς, έος, συζευχθεὶς, είσα, ἐν, συνημμένος, ένη, ένον*, cum periculo, *ἔχων κίνδυνον, Dem.* genere alicui, *οἰκεῖος τινι γένει, idem.* adfinitate, *προσήκων κατ' ἐπιγαμίαν, Herodot.* res cum nullo conjuncta est labore, *ἑδεῖς πράγματι πρόσεστι πόνος, I-*

socr. ignorantia conjuncta est cum malitia, ἡ ἄγνοια μίμικται τῇ κακίᾳ, *Dem.*

Conjungo, συνάπτω, aliquid cum aliquo, τί τινι, *Plut.* τι πρός τι, *Aristot.* συνάγω τι πρός τι, *idem.* aliquos inter se benevolentia, συνάπτω τινὰς εὐνοίᾳ πρὸς ἀλλήλους, *Philostrat.* civilem vitæ rationem cum philosophia, μίγνυμι καὶ κεράννυμι τὴν πολιτικὴν δύναμιν τῇ φιλοσοφίᾳ. *Plut.* prudentiam cum morum probitate, συζεύγνυμι τὴν φρόνησιν τῇ τῆθης ἀρετῇ, *Aristot.* filiam in matrimonium alicui, ζεύγνυμι τὴν θυγατέρα τινί, *Herodian.*

Conjunx. Vide *Conjux.*

Conjuratio, ἡ συνωμοσία, s. συνομοσία, ας, *Dem.*

Conjurator, ὁ συστήσας, αντος, ὁ συστασιώτης, ου.

Conjuratus, ἡ συνωμοσία ὧν, *Herodian.* ὁ συνωμότης, ου. *Thuc.*

Conjuro, i. e. simul s. una juro, συνόμνυμι, *Thuc.* i. e. conspiro contra aliquem, συνόμνυμι ἐπί τινα, *Demosth.* συνωμοσίαν ποιέω, *Herodian.* συνωμοσίαν συνάγω, *Plato.*

Conjux, συζυγὶς, εἶσα, *Xen.* ὁ καὶ ἡ συζυγὴς, ές, *Nax.* συνοικέσιος, ἔσσα, *Lucian.* τοῖς δεσμοῖς τῷ γάμῳ συνεζευγμένος, *Basil.* femina, ἡ γυνὴ αἰκὸς, *Demosth.* ἡ δάμαρ, αρτος, ἡ.

Connecto, συμπλέκω, *Thuc.* aliquid, συνάπτω τι, *Plut.*

Connexio, ἡ συμπλοκὴ, ῆς, *Plato.* ἡ δέσις, εως, *Herodian.* ἡ συναφὴ.

Connexivus, a, um, συμπλεκτικὸς, ὴ, ὸν, *Hermog.*

Connexus, us, ἡ συμπλοκὴ, ῆς, *Plato.*

Connitor, συντείνομαι. *Plato.* πειράω, *Lucian.* πειράομαι, *Thuc.*

Conniventia, ἡ ἐπίμυσις, εως.

Conniveo, μύω, ἐπιμύω, *Polyb.* ἐπιμύω ὀφθαλμῷ, *Basil.* καταμύω τὰ βλέφαρα, *Xenoph.*

Connubialis, e, vide *Conjugalis.*

Connubium, vide *Conjugium.*

Conopeum, τὸ κωνώτειον, ου.

Conor, πειράζω, πειράομαι. auxiliari, ἀμύνεσθαι, *Thucyd.* rem aliquem, ἐγχειρέω ἔργῳ τινί, *Demosth.* dicere aliquid, ἐπιχειρέω λέγειν τι, *idem.* et studeo facere aliquid, γλίχομαι καὶ πειράομαι ποιεῖν τι, *Isocr.*

Conquadro, τετραγωνίζω, lapidem, λίθον, *Philopon.*

Conquasso, κατασείω, *Philo.* συσσείω, *Nax.* nationes, κατασύρω τὰς χώρας, *Polyb.*

Conqueror, i. e. expostulo, μέμφομαι, de aliquo, τινὶ, *Dem.* apud amicos, τινὰ πρὸς τοὺς φίλους, *Xen.* nihil de aliquo, ὐ μεμψιμοιρίαν ὀδὲν τινι, *idem.* i. e. lamentor, ὀδύρομαι, de paupertate, ὀδύρομαι πενίαν, *Isocr.*

Conquestio, ἡ μέμψις, εως, *Dem.* ἡ κατάμεμψις, εως, *Thuc.* i. e. de sorte suâ, ἡ μεμψιμοιρία.

Conquiesco, ἡσυχίαν ἄγω, *Thuc.* in cæteris, ἡσυχίαζω τὰ ἄλλα, *id.* in aliquo, ἀρέσκομαι τινι, *Lucian.*

Conquinisco, ὑποκύπτω.

Conquiro, ἀνακρίνω, omnia subterranea, τὰ ὑπὸ γῆν πάντα, *Plato.* divitias, ζητῶ χρήματα. *id.* reliqua, ἀθροίζω τὰ λοιπὰ, *Herodian.* magos optimos, ζητέω ἀρίστους μάγους, *id.*

Conquisite, ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς, *Dem.*

Conquisitio, ἡ συζήτησις, εως, i. e. collectio, ἡ συγκομιδὴ, ῆς, frumenti, s. fructuum, τῶν καρπῶν, *Isocr.* militum, ἡ ἀνδρολογία, ας.

Conquisitor militum, ὁ ἀνδρολογῶν, ῶντος, *Alciphr.*

Conregno, συμβασιλεύω, *N. T.*

Conrideo, συγγελάω.

Consalutatio, ὁ ἀσπασμὸς, οῦ, *N. T.* ἡ προσαγόρευσις, εως, *Lucian.*

Consaluto, προσαγορεύω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* ἀσπάζομαί τινα, *N. T.* imperatorem, προσαγορεύω τινὰ σέβασον, *Herodian.* honoribus augustalibus, τιμαῖς σεβασμίοις, *id.*

Consanguineus, a, um, ὁ καὶ ἡ συγγενὴς, ές, *Dem.* οἰκεῖος, ία, ιον, *Isocr.* Confer *Cognatus.*

Consanguinitas, ἡ συγγένεια, ας, *Dem.* Confer *Cognatio.*

Consano, ὑγιάζω, *Aristot.* ἐξυγιαίνω, *Hippocr.*

Consarcino, συρκινάζω, *Dem.*

Consarcio, σκαλεύω, *Plut.*

Consaucio, συντιτρώσκω. *Plut.* aliquem, τιτρώσκω τινὰ, *Herodian.*

Conscelleratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνόσιος, ὑ, *Ælian.*

Conscelero, μιαίνω, *Herodian.*

Conscendo, ἐπιβαίνω, navem, τῦ πλοίου, *Lucian.* ἐπὶ τὴν ναῦν, *Thuc.* currum, ἐπὶ τὸ ἅρμα, equum, ἵππον, *Herodian.* suggestum, ἀναβαίνω ἐπὶ τὸ βῆμα, *Dem.* tribunal, ἀνέρχομαι ἐπὶ βῆμα, *Herodian.* feminam, ἐπιβαίνω ϑηλείας, *Ælian.* ἀναβαίνω τινὰ, *id.* turres, ἀνίημι ἐπὶ πύργους, *idem.*

Conscensio, ἡ ἐπίβασις, εως, *Philo.*

Conscientia, ἡ συνείδησις, εως, *Dem.* τὸ συνειδὸς, ότος, *id.* nullius mali, τὸ συνειδέναι αὐτῷ μηδὲν, *id.* conscientiam illæsam habere, συνείδησιν ἀπρόσκοπον ἔχειν, *N. T.*

Conscindo, συντέμνω. διασχίζω, aliquid, τί.

Conscisco, συμψηφίζομαι, ὁμοψηφίζομαι, mihi ipse mortem, ἀναίρω ἐμαυτὸν, *Aristot.* διαφθείρω ἐμαυτὸν, *id.* διεργάζομαι ἐμαυτὸν, *Lucian.*

Conscius, a, um, συνειδὼς, υῖα, ὸς, sibi alicujus, ἑαυτῷ τι, *Plato.* πεῖ τινος, *Isocr.* sibi bene, ὁ καὶ ἡ εὐσυνείδητος, ὑ, male, ὁ καὶ ἡ δυσσυνείδητος, *Basil.* sum mihi, σύνοιδα ἐμαυτῷ, *Plato.* alicujus rei, σύνοιδα ἐμαυτῷ τι, *Xenoph.* συνίσημί τι, *Dem.*

Conscribo, συγγράφω, res gestas, τὰς πράξεις, *Lucian.* epistolam, ἐπιστολὴν, *Dem.* orationes ad aliquem, λόγους πρός τινα, *Isocr.* milites, καταγράφω στρατιώτας. *Polyb.*

Conscriptio, ἡ συγγραφὴ, ῆς, *Aristid.*

Conscriptus, a, um, συγγεγραμμένος, ένη, ένον, conscripti patres, συγγεγραμμένοι πατέρες, *Plut.*

Consecratio, ἡ ἀνάϑεσις, εως, *Athen.* ἡ ἀγιστία, ας, *Isocr.* ἡ καθιέρωσις.

Consecro, καθιερόω, aliquid deo, τὶ ϑεῷ, *Plato.* καθοσιόω τι ϑεῷ, *id.* aliquid alicui, ἱεροτοιέω τί τινι, *Dem.* aliquem, i. e. inter deos refero, ἐκθεάζω τινὰ, *Lucian.*

Consectarium, τὸ πόρισμα, ατος, *Philopen.*

Consectarius, a, um, ἀκολουθητικὸς, ὴ, ὸν, *Aristot.*

Consectatio, ἡ ἀκολούθησις, εως. *Aristot.* i. e. persecutio, ἡ δίωξις, εως, *Thuc.*

Consectio, ἡ διάϑρισις, εως.

Consector, aris, συνακολουθέω, aliquem, τινὶ, *Plato.* veritatem, ϑηράομαι τὴν ἀλήϑειαν, *Synes.* i. e. persequor aliquem, διώκω τινὰ, *Xen.*

Consecutio, ἡ ἀκολουθία, ας, *Philo.* verborum, ἡ συνέτειαι, ας.

Consenesco, συγγηράσκω, *Isocr.* συγκαταγηράσκω, *Laert.* domus consenuit, ἡ οἰκία γηᾷ. *Ælian.*

Consensio, vide sequens *Consensus.*

Consensus, us, ἡ ὁμόνοια, ας, *Dem.* ἡ ὁμοφροσύνη, ης, *id.* ἡ σύμβασις, εως, *idem.* omnium consensu, ἐκ κοινῆς συγχωρήσεως. *Basil.*

Consentaneus, a, um, εἰκὼς, υῖα, ὸς, *Dem.* ἑοικὼς, υῖα, ὸς, *id.* sibi consentaneus, ὁμολογούμενος ἑαυτῷ, *id.* alicui, ἀκόλουθός τινι, *idem.* oratio antea dictis consentanea, λόγος τοῖς ποτὲ ῥηθεῖσιν ἀκόλουθος, *idem.* rebus, ἀνάλογος τοῖς πράγμασι. *Aristot.* rationi, λόγον ἔχων. *Plato.* ὁ καὶ ἡ εὔλογος, ὑ. *Dem.* τῷ λόγῳ ἑπόμενος, *Plut.* consentaneum est unum esse, ἀκολουθεῖ τὸ ἓν εἶναι, *Aristot.*

Consentiens, ὁ καὶ ἡ ὁμογνώμων, ονος, *Dem.* Confer *Consentio.*

Consentio, ὁμονοέω, *Dem.* ὁμοφρονέω, *Isocr.* ὁμογνωμονέω, *Xen.* alicui in aliquo, ὁμολογέω τινί τι, *Dem.* alicui, συμφωνέω τινὶ, *Aristot.* omnes consentiunt, hoc utile esse, παρὰ πάντων τοῦτο χρήσιμον εἶναι δοκιμάζεται, *Dem.* omnes consentiunt, id justum esse, παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογεῖται τοῦτο δίκαιον εἶναι, *id.*

Consepio, συμφράττω.

Consequens, τὸ ἑπόμενον, υ. Confer *Consequor.*

Consequenter, ἑπομένως, his, ἀκολούθως τούτοις, *Diosc.*

Consequentia, ἡ ἐπακολούθησις, εως, *Plut.* ἡ ἀκολουθία, ας, *Philo.*

Consequor, ἀκολουθέω, aliquem, τινὶ, *Lucian.* μετά τινος, *Dem.* intelligentia orationem, τῷ λόγῳ, *Plato.* i. e. obtineo virtutem, τυγχάνω τῆς ἀρετῆς, *Dem.* justa apud aliquem, τῶν δικαίων παρά τινι, *id.* maximum munus ab aliquo, μεγίστης δωρεᾶς παρά τινος, *Isocr.* gloriam, συντυγχάνω δόξης, *Demosth.* et benevolentiam ab omnibus, κτάομαι δόξαν καὶ εὐνοιαν παρὰ πάντων, *id.* nomen eloquentis, ἐκφέρω δόξαν τῷ εὖ λέγειν, *idem.* non consequor res, ἀστυγχάνω τῶν πραγμάτων, *id.*

Conseró, ῥυτιόω, *Aristot.* manus cum aliquo, συμπλέκομαι πρός τινα, *Plut.*

Conserte, συμπεπλεγμένως, συμπλεκτικῶς.

Conserva, ἡ συνδούλη, ης.

Conservatio, ἡ συντήρησις, εως, *Nax.* ἡ σωτηρία, ας, *Aristot.*

Conservator, ὁ σωτὴρ, ῆρος, *Dem.* ὁ σωτικὸς, ὴ, ὸν, *Aristot.*

Conservatrix, ἡ σώτειρα, ας, *Pausan.*

Conservitium, ἡ συνδουλεία, ας.

Conservo, φυλάττω, aliquid, τὶ, *Isocr.* τηρέω τι, *Dem.* aliquem, διαφυλάττω τινὰ, *Isocr.* σώζω τινὰ, *id.* διασώζω τινὰ, *id.* patriam, τὴν πατρίδα? *Dem.* una opes, συνδιασώζω τὴν οὐσίαν, *id.* ab aliquo aliquem, ἐκσώζω τινὰ. *idem.*

Conservus, ὁ σύνδουλος, ου, *N. T.*

Consessor, ὁ σύνεδρος, ου, alicujus, τινὸς, *Herodian.*

Consessus, us, in primis judicum vel senatorum, τὸ συνέδριον, υ. *Demosth.* primus, s. summus, ἡ πρωτοκαθεδρία, ας, *N. T.*

Consideo, συγκαθέζομαι, συνεδρεύω, cum aliquo in vehiculo, τινὶ ἐν φορείῳ, *Herod.* a latere, παρακαθέζομαι, *Plut.*

Considerate, ἐσκεμμένως, *Dem.* i. e. prudenter, νενεχότως, *id.*

Considératio, ἡ ἐπινοια, ας, *Dem.* ἡ σκέψις, εως. *Plut.*

Considerator, ὁ σκεπτικὸς, ὴ.

Considératus, i. e. prudens. Vide *Prudens.*

Considero, ἐννοέω, *Dem.* aliquid et intueor, ἐνθυμέομαί τι καὶ ὁράω, *id.* mecum, λογίζομαι πρὸς ἐμαυτὸν, *id.* σκέπτομαί τι καὶ λογίζομαι παρ' ἐμαυτῷ, *id.* communem utilitatem, σκέπτομαι ὁ, τι κοινῇ συνοίσει, *id.* et indago aliquid, σκοπέω τι καὶ ζητέω, *idem.* res, ut homines, ϑεωρέω τὰ πράγματα, ὡς ἀνθρώπους, *idem.*

Consido, ἱπικαθίζομαι, *Aristoph.*

Consignatio, ὁ σφραγισμὸς, οῦ, *Xen.*

Consigno, σημαίνομαι, aliquid, τὶ, *Dem.* κατασημαίνομαί τι, *id.* συσσημαίνω, literas, τὰ γράμματα, *id.* testamentum, κατασημαίνομαι διαθήκην, *id.*

Consiliarius, ὁ σύμβουλος, ου, *Demosth.* ὁ συμβουλεύων, εοντος, ὁ βουλευτὴς, *Lucian.* fio alicui, γίγνομαί τινι, *Isocr.*

Consiliator, idem quod *Consiliarius.*

Consilio, συμπηδάω, *Lucian.*

Consilium, ἡ βουλὴ, ῆς, *Dem.* τὸ βούλευμα, ατος, *id.* i. e. consultatio, ἡ βούλησις, εως, *id.* ἡ συμβουλὴ, ῆς. *id.* ἡ συμβουλία, ας, *Isocr.* rectum, s. bonum, ἡ εὐβουλία, ας, *id.* datum, τὸ συμβουλεύθεν, έντος, *id.* rectissimum, s. sapientissimum, καλῶ ὑπερβολὴν ὀρθῶς βουλεύθην. *Demosth.* agito, βουλεύομαι, de re aliqua, περί τινος, *Lys.* do, συμβουλεύω, alicui de aliqua re, τινὶ περί τινος, *Xen.* futile do et perniciosum, φαῦλον τι καὶ ἀσύμφορον συμβουλεύω, *Demosth.* communico cum aliquo, κοινολογέομαί τινι, *idem.* promo de præsente vitæ ratione, ἐκφέρω τὰ παρόντος βίου συμβουλὴν, *Isocr.* aberro in dando consilio, διαμαρτάνομαι τῆς συμβουλῆς, *Dem.* consilio alicujus utor, συμβουλεύομαί τινι, *Isocr.* adhibeo aliquem in consilium, ποιέω τινὰ σύμβουλον, *id.* συμβουλεύομαί τινι ὑπὲρ τινος, *idem.* παραλαμβάνω τινὰ σύμβουλον εἴς τι, *Aristot.* sanctius ineo consilium de aliqua re, ὁσιώτερον βουλεύομαι περί τινος, *id.* nullo inferior sum consiliis, ἐδενὸς ἧττον δύναμαι βουλεύεσθαι, *id.* consilii inopia, ἡ ἀβουλία, ας, *id.*

Consimilis, e, ὁμοῖος, οία, οῖον, alicui, τινὶ, *Xenoph.* ὁ καὶ ἡ ἀντίστροφος, ου, *Dem.*

Consimiliter, παραπλησίως, *Dem.*

Consistentia, ἡ συστασις, εως, *Plato.*

Consisto, συνίσαμαι, *Aristot.* in muro, ἐπίστημι τῷ τείχει, *Herod.* Conf. *Consto.*

Consistorium, τὸ βουλευτήριον, ου, *Plut.* τὸ συνέδριον, ου, *Dem.*

Consitio, ἡ φυτιὰ, ας, *Plut.* ἡ φύτευσις, εως, *Aristot.*

Consitus, a, um, πεφυτευμένος, ένη, ένον, *Aristot.*

Consobrina, ἡ ἀνεψιὰ, ᾶς, *Dem.*

Consobrinitas, ἡ ἀνεψιότης, ητος, *Dem.*

Consobrinus, ὁ ἀνεψιὸς, ὅ, *Dem.*

Consocer, ὁ ὁμοπένθερος, ʊ.

Consociatim, συνδυασικῶς.

Consociatio, ἡ κοινωνία. ας, *Aristot.*

Consocio, συνδυάζω, *Aelian.* i. e. nuptui do, συνοικίζω, aliquam alicui, τινά τινι, *Isocr.* arma, συμμαχίαν, *Dem.* sorte, συγκληρόω, *Basil.*

Consolabilis, e, παραμυθικὸς, ὴ, ὸν, *Aristot.*

Consolatio, ἡ παράκλησις, εως, *N. T.* ἡ παραμυθία, ας, *Synes.* ἡ παηγορία, ας, *Plut.*

Consolator, ὁ παράκλητος, ʊ, *N.T.* ὁ παραμυθητὴς, ὅ, *Hesych.* ὁ παρακλήτωρ, ορος, LXX. ὁ παηγόρος.

Consolatorius, a, um, παραμυθητικὸς, ὴ, ὸν, *Aristot.* παρακλητικὸς, ὴ ὸν, παηγορικὸς, ὴ, ὸν, *Gal.*

Consolor, παραμυθέομαι, aliquem, τινὰ, *Æschin.* παηγορέω, aliqua re, τινὶ, *Herodian.* in omni afflictione, παρακαλέω τινα ἐν πάσῃ θλίψει, *N. T.* eo animum, quod alii similia patiuntur, παραμυθίαν ἔχω τὺς ἄλλας τὰ ὁμοια πάθειν, *Lucian.* luctum mecum aliquis gloria, παραψυχὴν τῷ πένθει ἔχω τὴν εὐκλειάν τινος, *Dem.*

Consonans, ὁ συνηχῶν, ὄντος, *Philo.* ὁ καὶ ἡ σύμφωνος, ʊ, *Aristot.*

Consonantia, ἡ συμφωνία, ας, *Plato.*

Consono, συνηχέω, *Philo.* συμφωνέω, *Aristot.* i. e. consentio. Vide *Consentio.*

Consonus, a, um, idem quod *Consonans*; i. e. conveniens, καθήκων, ουσα, ον, *Dem.* προσήκων, ουσα, ον, id.

Consopio, καταποιμάω, *Plut.* litem, ἐκλύω ἔριν, *Demosth.* consopitus somno, ὕπνῳ κάτοχος.

Consors, κοινωνὸς, ὴ, ὸν, alicujus rei, τινὸς, *Xen.* ὁ καὶ ἡ συγκοίνονος, ʊ, *N. T.* ὁ καὶ ἡ σύγκληρος, ʊ, *Plut.* consortem facio aliquem alicui, συγκληρόω τινά τινι, *Æschin.*

Consortium, ἡ κοινωνία, ας, alicujus cum aliquo, τινὶ πρός τινα, *Plato.* commune et æquale juris, κοινὴ καὶ ἴση μετουσία τῶν δικαίων, *Dem.* i. e. amicitia, ἡ ἑταιρία, ας, *Isocr.* ἡ ἑταιρίσις, ας. id.

Conspectus, a, um, ὁ καὶ ἡ περίβλεπτος, ʊ, *Dem.*

Conspectus, us, ἡ ὄψις, εως, *Plut.* ἡ σύνοψις, εως, *Polyb.* in conspectu, ἐν ὄψει, *Plut.* ἐνώπιον, idem. κατενώπιον, *N. T.* in conspectum venio, ἐπιφαίνομαι, *Herodian.* alicujus, ἔρχομαι εἰς ὀφθαλμὺς τινος, *Ælian.* ἐμφανὴς γίνεσθαί τινι, id.

Conspergo, διασάσσω, *Gal.* aliquid aliqua re, καταπάσσω τί τινι. *Al. Aphrod.* sale, προσάσσω ἁλὰν τι, *Gal.* aliquem scobe aurea, ἐπιπάσσω τινὶ ῥίνημα χρυσῦ, *Herodian.*

Conspersus, a, um, πασὸς, ὴ, ὸν, *Athen.*

Conspicillo, onis, ὁ κατόπτης, *Herodot.*

Conspicio, συνόπτομαι, aliquid, τὶ, *Xen.* συνορῶ τι, *Polyb.* ὁράω εἴς τι, *Xen.*

Conspicor, idem quod antecedens *Conspicio.*

Conspicuus, a, um, ὁ καὶ ἡ περίοπτος, ʊ, *Dem.* ὁ καὶ ἡ παράσημος, fio ignavia, περίβλεπτος γίγνομαι ἐπὶ τῇ κακίᾳ, id.

Conspiratio, ἡ σύμπνοια, ας, *Herodian.* i. e. conjuratio, ἡ σύστασις, εως, *Dem.* inire conspirationem, ποιεῖν συνωμοσίαν, *Herodian.*

Conspiratus, ὁ συνιάμενος, ʊ, cum aliquo, τινὶ, *Plut.* in aliquid, ὁ συνωμότης τινὸς, *Herodian.*

Conspiro, συιαπνέω, *Dem.* i. e. consentio, vide *Consentio*; i. e. conjuro cum aliquo, συνίσταμαι μετά τινος, *Dem.* adversus aliquem, συνόμνυμι ἐπί τινα, id.

Conspisso, συνόω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Conspuo, καταπτύω, aliquem, τινὸς, *Dem.* ἐμπτύω τινὶ, *Ælian.* προσπτύω.

Conspurco, μιαίνω, aliquid aliqua re, τινὶ, *Herodian* μολύνω τι, *Isocr.*

Consputo, idem quod *Conspuo.*

Constabilio, βεβαιόω, aliquid sævitia, τὸ δι' ὠμότητος, *Herodian.* ἐμβεβαιόω τι, *Plut.*

Constans, βέβαιος, αία, αιον, *Dem.* inimicitia, ἔχθρα, ας, id. ὁ καὶ ἡ εὐσταθὴς, έος, *Aristot* constantiores e senatu, εὐσταθέστεροι τῆς συγκλήτου, *Herodian.* constanti vultu sum, ὁμοιον ἐν τῷσι πρόσωπον ἔχω, *Aelian.*

Constanter, βεβαίως, colere pacem, ἄγειν εἰρήνην, *Isocr.* εὐσταθῶς, *Herodian.* ἀμεταπαύστως, *Isocr.* ἐμμενῶς.

Constantia, ἡ εὐσταθεία, ας, *Plut.* honoris et donorum, βεβαιότης τιμῆς καὶ δωρεῶν, *Dem.* animi, ἡ ἀταραξία, ας, *Herodian.*

Constat, φανερὸν ἐστιν, omnibus, πᾶσι, *Isocr.* πρόδηλόν ἐστι, *Dem.* ἐγνωσμένον ἐστὶ, *Herodian.* non constat, ἐν ἀφανεῖ κεῖται, *Thuc.* i. e. emitur, ἀγοράζεται, eodem pretio, ἴσης τιμῆς.

Consternatio, ἡ κατάπληξις, εως. *Thuc.* ἐμπληξίς, ας, *Æschin.* ἡ ἔκπληξις.

Consternatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐμπληκτος, ʊ, *Plut.* aliquo, ἐμπεπληγμένος, ένη, ενον, πρός τι, id.

Consterno, ἐκπλήττω, aliquem, τινὰ, *Herodian.* ταράττω τινὰ, *Dem.* διαταράττω τινὰ, *Plut.* ἐκταράττω τινὰ, id. i. e. complano, καταρρέπω τι, *Philo.* καταρρύμι τι, *Gal.*

Constipo, ἐπισάττω, aliquid, τὶ, *Aristot.* κατασάττω τι, *Theophr.* καταπυκνόω, *Plut.*

Constituo, καθίσημι, alium in locum alicujus, ἄλλο ἀντὶ τινος, *Xen.* tyrannos in urbibus, τυράννους ἐν πόλεσι, *Demosth.* aliquid circa aliquid, καθίσασθαί τι περί τι, *Thuc.* urbem deserendam esse, προαιρεῖσθαι τὴν πόλιν ἐκλιπεῖν, *Demosth.* apud animum, προαιρέομαι τῇ γνώμῃ, id. et decerno de aliqua re, γιγνώσκω καὶ ψηφίζομαι περί τινος, id. constitui scribere, εἰλόμην γράφειν, *Isocr.* facere, προειλόμην ποιῆσθαι, *idem.* dicere, ἐπιχείρησα λέγειν, id. rationem habere, δέδοταί μοι ζροντίζειν, *Plato.* opem ferre, δεδογμένον ἐστὶ βοηθεῖν, id.

Constitutio, ἡ κατάστασις, εως, alicujus rei aliquo, τινὸς εἴς τι, *Gal.* reipublicæ, τῆς πολιτείας, *Aristot.* naturalis, κατάσημα τὸ κατὰ φύσιν, *Diosc.* serena cœli, κατάσημα αἰθριον, id. corporis, ἡ ἕξις, εως, *Aristot.* bona, ἡ εὐεξία, ας, id. mala, ἡ καχεξία, ας, *Plut.* i. e. edictum, τὸ διάταγμα, ατος, id.

Constitutus, a, um, τακτὸς, ὴ, ὸν, *Plato.* constitutum tempus, τεταγμένος, εἰσημένος, διωρισμένος, δεδηγορευμένος, τακτὸς χρόνος, *Dem. Isocr.* constituta dies, hora, τεταγμένη, &c. ἡμέρα, ὥρα, id. constituto tempore, ἐν τεταγμένῳ χρόνῳ, *Dem.*

Consto, συνίσαμαι, ex aliquo, ἔκ τινος, *Xen.* i. e. non moveor, tranquillus sum, εὐσταθῶ. constat mare, εὐσταθεῖ τὸ πέλαγος, *Lucian.* mihi, i. e. ejusdem sententiæ sum, ἀμεταπαύστως ἔχω, *Isocr.* Τὸ *Constat* videsis suo loco.

Constrator, ὁ σφώτης. ʊ, *Athen.*

Constrepo, ψοφέω, *Plut.*

Constrictio, ἡ σύνλυς, εως, *Gal.*

Constrictivus, a, um, συντικὸς, ὴ, ὸν, *Diosc.*

Constringo, σφίγγω, aliquid, τὶ, *Philo.* περισφίγγω, *Diosc.* συσφίγγω, *Athen.* σύρω, *Gal.* συσέλλω τι, *Isocr.* aureis fibulis, ἀναστάσεις χρυσοις ἐπισφίγγω, *Ælian.* περόναις χρυσαις καταλαμβάνω τι, id. constringor necessitate, κεῖμαι εἰς ἀνάγκην, *Eurip.*

Constructio, ἡ σύνταξις, εως, *Dem.* ἡ κατασκυὴ, ῆς, navis, νεὼς, *Athen.* orationis, λόγου, *Dion. Hal.*

Construo, κατασκευάζω, turres, πύργους, *Herodian.* ut Grammatici, συντάττω, pontem, ζεύγνυμι γέφυραν, id. murum lapide quadrato, ποιῶ τεῖχος λίθῳ εἰς τετράγωνον εἰργασμένῳ, id.

Constuprator, ὁ μοιχεύων, οντος. *Plato.*

Constupro, μοιχεύω, uxorem alicujus, γυναικὰ τινος, *Plato.*

Consubstantialis, e, ὁ καὶ ἡ ὁμούσιος, ʊ.

Consuefacio, συνεθίζω, ad faciendum aliquid, ποιεῖν τι, *Æschin.* aliquem ad serviendum, προσεθίζω τινὰ ὑπηρετεῖν, *Xen.* ad ferendum æerem hibernum, ἐνεθίζω τῷ ἀέρι χειμερίῳ, *Herodian.*

Consuefactio, ὁ συνεθισμὸς, ὅ, *Ammon.*

Consuesco, ἐθίζομαι, facere aliquid, ποιεῖν τι, *Xen.* alicujus, τινὸς, *Plato.* i. e. rem veneream habeo cum aliqua, συγγίνομαί τινι, id. consuevi imperare, εἴωθα ἄρχειν, *Dem.* calumniari, εἴθισμαι συκοφαντεῖν, *idem.*

Consuetudo, τὸ ἔθος, εος, est mihi, καθέσηκέν ἐμοὶ, *Isocr.* bonorum studiorum, συνήθεια χρηστῶν ἐπιτηδευμάτων, *Dem.* melior, βέλτιον ἦθος, *idem.* insolescit, γίνεται ἔθος, *idem.* consuetudinem introducere, εἰσάγειν ἔθος, *idem.* facere aliquid propter consuetudinem, ποιεῖν τι τὸ ἔθος ἕνεκα, *idem.* a consuetudine desistere, παύειν τὸ ἔθος, *idem.* in consuetudine esse positum, ἐν ἔθει εἶναι, *Thuc.* ex consuetudine, κατὰ τὸ ἔθος, *Aristot.* i. e. conversatio, ἡ αἰκειότης, ητος, *Dem.* ἡ διατριβὴ ἧς, *Isocr.* alicujus cum aliquibus, ἡ συνήθειά τινος πρός τινας, id. ἡ ὁμιλία τινος πρὸς τινας, *Dem.* consuetudinem habeo cum aliquo, πλησιάζω τινὶ, id. consuetudine alicujus utor, συνδιατρίβω τινὶ, id.

Consuetus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐθὰς, άδος, *Thuc.* εἰθισθεὶς, εἰσὰς, ὲν, *Plut.* facere, ὁ καὶ ἡ συνηθὴς ποιεῖν, id. consuetus morbus, συνηθὴς νόσος, id.

Consul, ὁ ὕπατος, ʊ, *Dion. Hal.* sum, ὑπατεύω, *Herodian.* ὕπατον ἀρχὴν τέλεω, *idem.*

Consularis, e, ὑπατικὸς, ὴ, ὸν, consulare munus, ὑπατικὴ πρᾶξις, *Herodian.* vir, ὁ ὑπατεύσας, ὅτος, *idem.* ὁ ὑπατεύσας, αντος, *idem.* ὁ ἀπὸ ὑπατείας, *idem.*

Consulatus, us, ἡ ὑπατεία, ας, *Plut.* consulatus honor, ἡ τῆς ὑπατείας τιμὴ, *Herodian.*

Consulo, i. e. consilium do, συμβουλεύω, aliquid alicui ex benevolentia, δι' εὐνοιάν τι συμβουλεύω τινὶ, *Isocr.* in commune cum aliquo, βουλεύομαι κοινῇ μετά τινος, *Demosth.* recte de aliqua re, βουλεύομαι ὀρθῶς περί τινος, *Isocr.* mihi ipse male, βουλεύομαι κακῶς περὶ ἐμαυτῦ, *Demosth.* æqui bonique aliquid, εὐγνωμόνως φέρω τι, *Lucian.* peto consilium, συμβουλεύομαί τινι ὑπὲρ τινος, *Isocr.* προσανατίθεμαί τινι περί τινος, *Diod. Sicul.* commodis alicujus, σκοπέω τὸ συμφέρον τινὸς, *Aristot.* commodis meis, σκέπτομαι τὸ ἐμαυτῷ συμφέρον, *Plato.* ζητῶ τὸ ἐμοὶ ἀγαθὸν, *Aristot.*

Consultatio, ἡ βούλευσις, εως, *Aristot.* ἡ συμβουλία, ας, *Dem.* Confer *Consilium.*

Consulto, as, vide *Consulo.*

Consulto, ἐξετίτηδες, fallere, ἐξαπατᾶν, *Dem.* injuriosus, ἐκ προαιρέσεως ὑβριστὴς, *idem.* pecco, ἐκ προνοίας, ἑκουσίως, κατὰ προαίρεσιν, ἑκοντὶ ἁμαρτάνω, *idem.* et *Isocr.*

Consultor, ὁ συμβουλεύομενος, ʊ, *Demosth.* alicujus rei, ὁ σύμβουλος τινος, *Herodian.*

Consultum, τὸ βούλευμα, ατος. *Thuc.* τὸ συμβεβουλευμένον, ʊ, *Dem.* τὸ προβούλευμα, ατος, *Dion. Hal.* τὸ συμβούλευμα, ατος, *Xen.*

Consultus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὔβουλος, ʊ, *Isocr.*

Consummatio, ἡ τελείωσις, εως, *Aristot.* sæculi, ἡ συντέλεια τὸ αἰῶνος, *N. T.*

Consummator, ὁ τελειωτὴς, ὅ, *N. T.*

Consummatus, a, um, τέλειος, είαι, ειον, *Demost.* vir, ἀνὴρ ἀποτετελεσμένος, *Xenoph.*

Consummo, ἀποτελέω, *Plato.* συντελέω, *Herodian.*

Consumo, δαπανάω, multa in amicos, πολλὰ εἰς φίλας, *Xenoph.* opes suas, τὴν ὐσίαν, *Dem.* tempus, διατρίβω χρόνον, id. in aliquid, ἀναλίσκω τὸν χρόνον εἴς τι, *Plato.* in itineribus, διατρίβω χρόνον ἐν ταῖς ὁδοῖς, *Xenoph.* in aliqua re, περί τι, *Isocr.* ἐπί τινι, *idem.* κατά τι, *Dem.* diem dicendo, κατατρίβω ἡμέραν δημηγορῶν, id. una memoriam, συναλίσκω μνήμην. *Herodian.* λυμαίνω, ignis consumit civitatem, τῷ λυμαίνεσθαι τὴν πόλιν, *idem.* τειχίζω, Græci seditiosi Græciam consumpsere, "Ελληνες στασιάζοντες ἐτείχισαν τὴν Ἑλλάδα, id.

Consumptio, ἡ ἀνάλωσις, εως, roboris, ἰσχύος, *Lucian.*

Consumptivus, a, um, ἀναλωτικὸς, ὴ, ὸν, *Naz.*

Consumptor, ὁ ἀναλωτὴς, ὅ, *Plato.* ὁ φιλαναλωτὴς. ʊ. id.

Consuo, ἀποῤῥάπτω, aliquid, τὶ, *Plut.* καταῤῥάπτω τι, *Diosc.* συῤῥάπτω τι, *Ælian.*

Consurgo, συναναίσταμαι.

Consurrectio, ἡ συναναίστασις, εως.

Consusurro, διαψιθυρίζω, cum aliquo, πρός τινα, *Lucian.*

Contabefacio, μαραίνω, aliquid, τὶ, *Isocr.*
Contabesco, μαραίνομαι, *Aristot.* συντήκομαι.
Contabulatio, ἡ σανίδωσις, εως.
Contabulo, σανιδόω, aliquid, τί.
Contactus, ἡ ψοσαφὴ, ῆς, *Diosc.* ἡ ἐταφὴ, ῆς, *Plato.*
Contagio, ἡ ἀνάχρωσις, εως, *Plut.* aëris, ἡ φθορὰ ἀέρος, *Herodian.*
Contaminate, μιαρῶς.
Contaminatio, ὁ μιασμὸς, οῦ, τὸ ἀλίσγημα, ατος, *N. T.*
Contaminatus, a, um, μιαρὸς, ὰ, ὸν, sanguine, αἱματι.
Contamino, μιαίνω, manus cæde, τὰς χεῖρας φόνῳ, *Lucian.* aliqua re, μολύνω τινὶ, *N. T.* ἀλισγέω τινὶ, LXX.
Contechnor, τεχνάζω, *Galen.*
Contego, συγκρύπτω, et obvelo peccata, ᾧ συσκιάζω τὰς ἁμαρτίας, *Dem.* aliquid, ἐπισκαλύπτω τι, *Lucian.*
Contemero, idem quod *Contamino.*
Contemnendus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐκαταφρόνητος, ε, *Demosth.* βραχὺς ἀξιος, *Plato.*
Contemno, καταφρονέω, monitores, συμβουλευόντων, *Dem.* virtutem, ὀλιγωρέω τῆς ἀρετῆς, *Isocr.* aliquem, ἀφροντιστέω τινὸς, *Plato.* aliquid, παρ' ὀλίγον ποιέομαί τι, *Isocr.* ἐν μηδενὶ λόγῳ τίθεμαί τι, *Plut.* ὀλιγώρως ἔχω πρός τι, *Æschin.* ὑπερορῶ τι, *Isocr.*
Contemplatio, ἡ θεώρησις, εως, ἡ θεωρία, ας, *Aristot.* ἡ σκέψις, εως, *Herodian.*
Contemplativus, a, um, θεωρητικὸς, ὴ, ὸν, *Aristot.*
Contemplator, ὁ θεωρὸς, οῦ, *Plato.*
Contemplor, θεωρέω, aliquid, τὶ, *Plato.* σκέπτομαί τι, *Isocr.* ἀποσκοπέω εἴς τι, *Lucian.*
Contemporaneus, ὁ σύγχρονός τινι.
Contemptibilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐκαταφρόνητος, ε, *Lucian.*
Contemptim, καταφρονητικῶς, *Xen.* καταπεφρονηκότως, *Dem.*
Contemptio, vide *Contemptus.*
Contemptor, ὁ καταφρονητὴς, οῦ, *Plut.* ὁ καταφρονῶν, όντος, *Demosth.* ὁ ὑπερόπτης, *Thuc.* ὁ καταφρονητικὸς, ὴ, *Aristot.*
Contemptrix, ἡ καταφρονοῦσα, ης. ἡ ὑπερόπτις, ιδος, ἡ φαυλίστρια, ας, LXX.
Contemptus, us, ἡ καταφρόνησις, εως, *Thuc.* ἡ ὑπεροψία, ας, *Chrys.* τὸ καταφρόνημα, ατος, *Thuc.* contemptui habeo aliquid, περὶ ὀλίγου ποιέομαί τι, *Isocr.* ἐν ὀλιγωρίᾳ ποιέομαί τι, *Thuc.* in contemptum venio, εἰς ἀπελεγμὸν ἔρχομαι, *N. T.*
Contemptus, a, um, καταπεφρονημένος, ένη, ένον, *Dem.* καταφρονούμενος, ένη, ενον, *Isocr.*
Contendo, *συντείνω, proprie* de arcu ; i. e. certo cum aliquo, ἀμφισβητέω τινὶ, *Isocr.* ob aliquid, ἀμιλλάομαί τινι περί τινος, *id.* διαγωνίζομαί τινι τι, *Xen.* φιλονεικέω πρός τινα περί τινος, *Herodian.* ἐρίζω τινὶ περί τινος, *Isocr.* verbis, λογομαχέω, *Dion. Areop.* jure, δικαιολογέω, *Lucian.* i. e. iter instituo aliquo, στέλλομαι εἴ τι, *Herodot.* i. e. comparo, vide *Comparo.*
Contenebrescit, *συσκοτάζει, Xenoph.*
Contenebro, *συσκοτάζω, Dem.* ἐπισκοτέω, *Diosc.*
Contente, *συντόνως, Lucian.* συντεταμένως, *Plato.*
Contentio, ἡ σύντασις, εως, nervorum, νευρῶν, *Diosc.* non interruptus tenor alicujus, ἡ συντονία τινὸς, *Aristot.* i. e. studium, ἡ σπουδὴ, ῆς, *Dem.* i. e. certamen, ἡ ἀμφισβήτησις, εως, *id.* ὁ ἀγὼν, ῶνος, *id.* ἡ ἔρις, ιδος, *Xenoph.* contentiones inter aliquos excito, φιλονεικίας, s. ἐριδὰς τισιν ἐμβάλλων, *idem.* propter aliquam rem in contentionem venio, εἰς φιλονεικίαν καθίσταμαι περί τινος, *Isocr.* contentionis studio flagro, φιλονεικέω, *Philo.* est mihi contentio cum aliquo, ἔστί μοι ἀγὼν πρός τινα, *Dem.*
Contentiose, φιλονείκως, *Xen.* ἐριστικῶς.
Contentiosus, a, um, ἐριστικὸς, ὴ, όν, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ φιλόνεικος, ὁ, *Dem.* ὁ καὶ ἡ φιλόδικος, ὁ, *id.*
Contentus, a, um, ὁ καὶ ἡ σύντονος, ε, studium, σπουδὴ, *Herodian.* sua sorte, ὁ καὶ ἡ αὐτάρκης, εος, *Dem.* paucis, ὁ καὶ ἡ ὀλιγάρκης, έος, sum aliqua re, ἀγαπάω ἐν τινὶ, *Isocr.* τινὶ, *id.* τὶ, *Dem.* ἀγαπητῶς ἔχω τὶ, *Herodian.* denis, στέργω ἐπὶ τοῖς δωρεαῖς, *Isocr.* præsentibus, στέργω τὰ παρόντα, vel τοῖς παροῦσι, *id.* his, ταῦτα ἀρκεῖ μοι, *id.* ἀτόχρη μοι ταῦτα, *Dem.*
Conterebro, τρυτάω, aliquid, τὶ, *Lucian.*
Conterminus, a, um, vide *Confinis, e.*
Contero, *συντρίβω*, aliquid, τὶ, *Xen.* tempus, διατρίβω χρόνον, *id.*
Conterranea, ἡ πατριῶτις, ιδος, *Lucian.*
Conterraneus, a, um, ὁ πατριώτης, ου, *Plato.*
Conterreo, φοβέω, *Thuc.*
Contestatio, ἡ διαμαρτυρία, ας, *Demosth.* litis, ἔνστασις δίκης.
Contestor, ἐπιμαρτύρομαι, aliquem, τινὰ, *Dem.* deos, ἐκτεύω θεὸς, *Xen.* litem, διαμαρτυρέω, *id.*
Contexo, συνυφαίνω, aliquid, τὶ, *Philo.*
Contexte, συνυφασμένως, συμπλεκτικῶς, κατὰ συνυφὴν.
Contextio, ἡ συνυφὴ, ῆς, *Plato.*
Contextus, us, ἡ συνύφανσις, εως, ἡ συμπλοκὴ, ῆς, *Plato.*
Contextus, a, um, ὁ καὶ ἡ συνυφὴς, έος, *Aristot.*
Conticeo, κατασιγάω, *Plato.*
Conticesco, κατασιγάω, *Plato.* κατασιωπάω, *Lucian.* ἀποσιωπάω, *Plut.* conticescere facio, κατασιγάζω, aliquem manu, τινὰ τῷ χειρὸς νεύματι, *Herodian.*
Conticinium, ἡ σιωπὴ, ῆς, *Plut.* noctis, ἡ πρώτη νύξ.
Contignatio, ἡ δόκωσις, εως, *Hes.* ἡ ξύλωσις, εως, *Thuc.* ἡ ὀροφὴ, ῆς, *idem.* τὸ ὀρόφωμα, *Athen.* tertia, τὸ τρίτεγον, ε, *N. T.*
Contigno, ξυλόω, LXX. domum trabibus quadrangularibus, ὀροφόω οἰκίαν δοκοῖς τετραγώνοις, *Lucian.*
Contiguus, a, um, ὁ καὶ ἡ πρόσεχης, έος, *Strabo.* loco, ὁ καὶ ἡ πλησιόχωρος, ε, *Philo.*
Continens, i. e. comprehendens, συνέχων, υσα, ον, *Arist.* περιέχων, υσα, ον, *Artemid.* i. e. continuus, ὁ καὶ ἡ συνεχὴς, έος, *idem.* i. e. temperans, ὁ καὶ ἡ ἐγκρατὴς, έος, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ σώφρων, ονος, *Dem.* terra, ἡ ἠπειρος, ε, *id.* τὰ μεσόγεια, ων, *idem.* i. e. temperans sum, ἐγκρατέω, *Plut.*
Continenter, i. e. sine intermissione, συνεχῶς, *Thuc.* i. e. temperanter, σωφρόνως, *Isocr.*
Continentia, ἡ ἐγκράτεια, ας, *Xen.* ἡ σωφροσύνη, ης, *Dem.*
Contineo, συνέχω, aliquid, τὶ, *Xenoph.* i. e. moderor, κατασέλλω, aliquem, τινὰ, *Plut.* linguam, κρατέω τῆς γλώττης, *id.* me domi, διατρίβω οἴκοι, *Herodian.* intra me περιέχω, *Artem.* ἐμαυτὸν περιέχω, *Aristot.*
Contingo, ἅπτομαι, aliquid, τινὸς, *Plut.* ἐφάπτομαί τινος, *id.* aliquem propinquitate, ἀγχιστῖς τινὸς εἰμι, *Lucian.* i. e. accido, συγγάνω, *Dem.* συμβαίνω, *idem.* contingit, ἐνδέχεται, ὑπάρχει.
Continuatio, ἡ συνέχεια, ας, *Dem.*
Continue, συνεχῶς, ἀδιαλείπτως.
Continuitas, idem quod *Continuatio.*
Continuo, i. e. statim, παραυτίκα, *Dem.* ἐξαίφνης, *id.* ἄφνω, *idem.* εὐθὺς, *Herodian.*
Continuo, διατελέω ποιῶν τι, *Plut.* συνείρω, *Lucian.* iter, ἕξομαι ὁδῷ, *Herodian.*
Continuus, a, um, ὁ καὶ ἡ συνεχὴς, έος, διηνεκὴς, bellum continuum et longum, πόλεμος συνεχὴς καὶ μακρὸς, *Dem.*
Contollo, συναίρω, *Aristot.*
Contor, i. e. quæro, ἐξετάζω, aliquid, τὶ, *Dem.* aliquid ex aliquo, ἐπιζητέω τι παρά τινος, *Aristot.*
Contorqueo, συστρέφω, aliquid, τὶ, *Plato.* στρέβλόω, *Dem.*
Contorsio, ἡ συστροφὴ, ῆς, *Dem. Phal.* ἡ περιαγωγή.
Contorte, συνεστραμμένως, *Aristot.*
Contortor, ὁ συστρέφων, οντος, *Dem.*
Contra, παρὰ, *cum Accus.* contra leges, παρὰ νόμους, *Herodian.* contra naturam, παρὰ φύσιν, contra jusjurandum, παρὰ ὅρκον, contra jus et omnem æquitatem, παρὰ πάντα τὰ δίκαια, *Demosth.* contra quam decet, παρὰ τὸ προσῆκον. Πρὸς *cum Accus.* contra stimulum calcitro, πρὸς κέντρα λακτίζω, *N. T. cum Genit.* contra inimicum fero suffragium, πρὸς ἐχθροῦ ἐπιφέρω τὴν ψῆφον, *Dion. Halic.* i. e. e regione, ἐναντίον, *Thuc,* i. e. vicissim, πάλιν, *Dem.*
Contractio, ἡ συνολκὴ, ῆς, labiorum, χειλέων, *Diosc.* ἡ συστολὴ, ῆς, *Damasc.* ἡ συναίρεσις, εως, *Nax.*
Contractus, us, i. e. pactio, commercium, τὸ συμβόλαιον, ε, *Dem.* τὸ συνάλλαγμα, ατος, *id.* facere contractum, ποιεῖσθαι συμβόλαιον, *idem.* inire contractum, ποιεῖσθαι συνάλλαγμα, *id.* æquus in contractibus, ἐπιεικὴς περὶ τὰ συμβόλαια, *id.* δίκαιος ἐν τοῖς συμβολαίοις, *Isocr.* violare contractum, ἀδικεῖν περὶ τὰ συμβόλαια, *Dem.* violare fidem contractuum, ἄπιστα ποιεῖν τὰ συμβόλαια, *id.* fallere in contractibus, ἐξαπατᾶν ἐπὶ τοῖς συμβολαίοις, *Isocr.*
Contradico, ἀντιλέγω, iis, quæ dicta sunt, τοῖς εἰρημένοις, *Isocr.* ἀντερῶ τοῖς εἰρημένοις, *id.* aperte alicui, φανερῶς ἀντιλέγω τινὶ, *Dem.* maxime omnium alicui, μάλιστα πάντων ἀνθρώπων ἀντειπεῖν τινι, *id.*
Contradictio, ἡ ἀντιλογία, ας, *Dem.* ἡ ἀντίῤῥησις, et convitium, ἀντιλογία καὶ λοιδορία, *id.* ἡ ἐναντίωσις, εως, oratio referta contradictionibus, λόγος μεστὸς πολλῶν ἐναντιωσέων, *Isocr.*
Contradictor, ὁ ἀντιλέγων, οντος, *Dem.* ὁ ἀντίδικος, ε, *id.*
Contradictorius, a, um, ἀντιλογικὸς, ὴ, ὸν, *Dem.*
Contradictum, τὸ ἀντιλεγόμενον, ε, *Aristot.*
Contraho, συναίρω, *Thuc.* aliquos intra muros, συστέλλω τινὰς εἰς τὰ τείχη, *Plut.* frontem, ἀναστάω τὸ μέτωπον, *Diosc.* æs alienum, δανείζομαι, *Dem.* matrimonium, γαμέω, *idem.* i. e. paciscor de aliquo, συντίθεμαί τι πρός τινα, *Xen.*
Contraliceor, ἀντωνέομαι, *Lysias.*
Contrapono, ἀντιτίθημι, *Plut.*
Contrapositio, ἡ ἀντίθεσις, εως, *Nax.*
Contrapositus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀντίθετος, ε, *Nax.*
Contrarie, ἐναντίως, *Demosth.* ὑπεναντίως, *idem.*
Contrarietas, τὸ ἐναντίωμα, ατος, *Dem.* ἡ ἐναντίωσις, εως, *id.* ἡ ὑπεναντίωσις, εως, *idem.*
Contrarius, a, um, ἐναντίος, ία, ίον, *Dem.* dico contraria actionibus, λέγω ἐναντία τοῖς πεπραγμένοις, *id.* facio contraria cæteris cunctis, ποιῶ τὰ ἐναντία τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀνθρώποις, *idem.* aliquibus, ὑπεναντία τισὶ πράττω, *id.* contrarium exitum habeo, περιχωρέω εἰς τἀναντία, *Chrys.* e contrario, ἀντικειμένως, *Aristot.*
Contrasto, ἀνθίσταμαι, omnibus, πρὸς ἅπαντας, *Thuc.*
Contravenio, ἀπαντάω. Confer *Occurro.*
Contractabilis, e, ψηλαφώμενος, ένη, ενον, *N. T.*
Contractatio, ἡ ἁφὴ, ῆς, *Plato.* ἡ ψοσαφὴ, ῆς, *Diosc.* ἡ ψηλάφησις, εως, *Plut.* τὸ ψηλάφημα, ατος, *Polyb.*
Contracto, ψηλαφάω, aliquid, τὶ, *Xenoph.* ἐπιψηλαφάω, τι, *Plato.* παραφάω, *Hippocr.*
Contremisco, τρέμω, *Dem.* τρομέω.
Contremo, τρέμω, *Dem.*
Contribulis, ὁ συμφυλέτης, ου, *Isocr.* ὁ φράτωρ, ορος, *Dem.*
Contribuo, συνεισφέρω, *Dem.* multa in bellum, πολλὰ συντελέω εἰς πόλεμον, *id.* multum, πολλὰς εἰσφορὰς εἰσφέρω, *id.* ultro pecuniam, ἐκὼν εἰσφέρω τὰ χρήματα, *id.* duodecimam, quinquagesimam partem, δωδεκάτην, πεντηκοστὴν εἰσφέρω, *id.*
Contributio, ἡ εἰσφορὰ, ᾶς, pecuniarum, χρημάτων, *Isocr.* ὁ ἔρανος, ε, *Dem.* obnoxium facere aliquem contributionibus, ἄγειν τινὰ εἰς συντέλειαν, *id.* συνάγεσθαι εἰς συντέλειαν τινὸς, *id.*
Contributor, ὁ συντελὴς, έος, *Dem.*
Contristo, λυπέω, aliquem multum, τινὰ πολλὰ, *Xen.* ἐνοχλέω, *Isocr.*
Contritio, ἡ σύντριψις, εως, *Nax.* ἡ συντριβὴ, ῆς, LXX. τὸ σύντριμμα, ατος, *N. T.*
Contritor, ὁ συντρίβων, οντος, *Xenoph.*
Controversa, τὰ ἀντιλεγόμενα, ων, *Dem.*
Controversia, ἡ ἀμφισβήτησις, εως, *Isocr.* τὸ ἀμφισβήτημα, ατος, ἡ ἀντιλογία, ας, LXX. controversiam dirimere, διαλύειν τὴν ἀμφισβήτησιν, *id.* sine controversia, ἀναμφισβήτητος, citra controversiam im-

perium alicujus tenere, ἀναμφισβήτως κύριον εἶναί τινος, *Demosth.* controversia cum aliquo, ἡ διαφορὰ πρός τινα, *idem.* est mihi controversia cum aliquo, ἔστί μοι διαφορὰ πρός τινα, *id.* controversias discepto, ἀγωνίζομαι περὶ τῶν ἀμφισβητησίμων, *Isocr.* testes producere de rebus controversis, μάρτυρας παρέχεσθαι περὶ τῶν ἀμφισβητημένων, *Dem.* in judicium venire de rebus controversis, κρίνεσθαι περὶ τῶν ἀντιλεγομένων, *id.*

Controversor, ἀμφισβητῶν, de re aliqua, περί τινος, *Plato.* τινί, *Aristot.*

Controversus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμφισβητήσιμος, ὁ, ἡ, *Dem.* ἀμφισβητούμενος, ἔνη, ενον, *id.* efficere alicui regionem controversam, κατασκευάζειν τινὶ χώραν ἀμφισβητήσιμον, *id.*

Contrucido, συγκατακτείνω, aliquem, ἀποστονεῖν τινα, *Plato.* filios præter (patrem) προσανειρεῖν τοὺς παῖδας, *Herodian.*

Contrudo, συνωθέω, aliquid, τὶ, *Xen.*

Contrunco, κολοβόω, aliquid, τὶ, *Aristot.*

Contubernalis, ὁ ὁμοσφύσιος, ὁ, *Demosth.* ὁ ὁμόστεγος, ὁ σύνοικος, ὁ, in militia, ὁ σύσκηνος, ὁ, *Xen.* ὁ σύσσιτος, ὁ, *Dem.* sum, συσκηνέω, *Xen.* ὁμοσκηνέω, *id.*

Contubernium, τὸ συσκήνιον, ὁ, *Xen.* ἡ συνοίκησις, instituo cum aliquo, συσκηνέω τινι, *Ælian.*

Contueor, ἐμβλέπω, aliquem, τινὶ, *Plato.* ἐφορᾶν τινὰ, *Xen.* βλέπω εἴς τινα, *Herodian.*

Contuitus, us, ἡ ἔμψυξις, εως, *Thuc.* ἡ σύνοψις, εως, *Polyb.*

Contumacia, ἡ αὐθάδεια, ας, *Plut.* ἡ φιλονεικία, ας, *Dem.* ἡ ἀπείθεια.

Contumaciter, ἀπειθῶς, αὐθαδῶς.

Contumax, ὁ καὶ ἡ αὐθαδής, ὁ καὶ ἡ ἀπειθής, equus, ἵππος, *Xenoph.* contumaciorem me gero, ὀκνηρὸν παρέχω μὲ, *Herodian.*

Contumelia, ἡ ὕβρις, εως, *Dem.* τὸ ὕβρισμα, ατος, *Plato.* ἡ λοιδή, præterm. nullum genus petulantiæ et contumeliæ, ἀπολείπειν δὲν ἀσελγείας καὶ ὕβρεως, *id.* contumelia adficio aliquem, ὑβρίζω τινὰ, *id.* ὑβρίζω εἴς τινα, *id.* ὑβρίζω ὕβρει εἴς τινα, *idem.* et injuria adfici ab aliquo, ὑβρίζεσθαι ὑπό τινος καὶ προπηλακίζεσθαι, *id.* agere aliquid in contumeliam alicujus, ὑβρίζειν τι περί τινα, *id.* Confer *Contumeliose.*

Contumeliose, προπηλακιστικῶς, *Demosth.* plane et superbe aliquem a colloquio alicujus repellere, καὶ πάνυ ὑβριστικῶς ἀπ ἐᾶν τινι διαλέγεσθαί τινα, *idem.* vitam finire, ἐσχατοδίκως τὸν βίον τελευτᾶν, *Isocr.* tractare aliquem, ὑβριστικῶς χρήσθαί τινι, *Dem.* agere aliquid, ὑβριστικῶς ποιεῖν τι, *id.* tractari, ὑβρίζεσθαι, *id.* περιυβρίζεσθαι, *Lucian.* contumeliosissime tractari, ὑβρίζεσθαι τὰ αἴσχιστα, *id.* ab aliquo, πάσχειν ὑπό τινος ὑβριστικὰ καὶ δεινὰ, *Dem.*

Contumeliosus, a, um, ὑβριστικὸς, ὴ, ὸν, epistola, ἐπιστολὴ, *Æschin.* vir, ἀνὴρ, *Dem.* ὁ ὑβριστὴς, οῦ, *Plut.* ὁ διασύραν, οντος, *id.* ὁ βλάσφημος, ου, *Isocr.* ὁ βλασφημῶν, ῶντος, *id.*

Contumulo, συνθάπτω, aliquem, τινὰ, *Nax.* contumulor cum aliquo, συνθάπτομαί τινι, *N. T.*

Contundo, συγκόπτω, aliquem verberibus, τινὰ, *Xen.* aliquid, συντρίβω τι, *id.*

Conturbatio, ἡ συντάραξις, εως, ἡ σύγχυσις, εως, *Isocr.*

Conturbator, ὁ συνταράσσων, οντος, *Xen.*

Conturbo, συνταράττω, omnem exercitum, πᾶν τὸ στράτευμα, *Xenoph.* civitatem orationibus, ἀναταράττω πόλιν λόγοις, *Plut.* castra alicujus, διαταράττω τὸ στρατόπεδόν τινος, *id.* populum, ἐκταράττω τὸν δῆμον, *id.*

Contus, τὸ δορυ, ατος, *Herodian.*

Contusio, τὸ θλάσμα, ατος, *Diosc.*

Convador, κλητεύω, aliquem, τινὰ, *Dem.*

Convalesco, ὑγιαίνω, *Dem.* ex morbo, ῥαΐζω πάλιν, *idem.* ἀναῤῥώνυμαι, *Plut.*

Convallis, τὸ ἄγκος, εος, et recessus montium, καὶ μυχὸς ὀρέων, *Xenoph.*

Convaso, συσκευάζομαι, aliquid, τὶ, *Plato.* σκευαγωγέω, *Dem*

Convectio, ἡ συγκομιδὴ, ῆς, *Thuc.*

Convecto, συγκομίζω, aliquid, τὶ, *Xen.* συγκομιζομαι, *id.*

Convector, ὁ συγκομιζων, οντος, *Xen.*

Conveho, idem quod *Convecto.*

Convello, συστάω, *Athen.* ἀποσπάω.

Convelo, σκέπω, caput, περφαλὴν, *Herodian.* aliquid aliquo, σκεπάω τί τινι, *Xenoph.*

Convenæ, οἱ συνήλυδες, ων.

Conveniens, πρεσήκων, ουσα, ον, *Demosth.* καθήκων, ουσα, ον, *id.* πρέπων, ουσα, ον, *id.* ὁ καὶ ἡ πεπῶδης, εος, *Isocr.* convenientissimus alicui, πεπωδέστατός τινι, *id.* conveniente tempore celebrari, τῷ καθήκοντι χρόνῳ γίγνεσθαι, *Dem.* bona convenientia alicui, ἀγαθὰ προσήκοντά τινι, *idem.* convenientia præsentibus rebus, ἁρμόττοντα τοῖς ὑπάρχουσι, *Isocr.*

Convenienter, προσηκόντως, et recte judicare, καὶ ὀρθῶς κρίνειν, *Dem.* dicere aut agere, εἰπεῖν, s. λέγειν πρεπόντως, εὐπρεπῶς, καλῶς, εὐσχημόνως, κατὰ πρέπον, *Dem. Isocr.* naturæ vivere, ἀκολθοῦς τῇ φύσει ζῆν, *Philo.*

Convenientia, ἡ σύμφασις, εως, *Thuc.* ἡ ἐφαρμογὴ, ῆς, *Plato.*

Convenio, συνέρχομαι, propter aliquam rem, ὑπέρ τινος, *Isocr.* in senatum, εἰς συνέδριον, *id.* in unum locum, εἰς ταὐτὸν, *id.* aliquem, συγγίνομαί τινι, *id.* i. e. congruo, συναρμόττω cum aliquo, τινὶ, *Dem.* multo magis, πολὺ μᾶλλον ἁρμόττω. *id.* in pactis, συντίθεμαι ἐν ταῖς συνθήκαις, *idem.* i. e. concordo cum aliquo, συνίσταμαι μετά τινος, *Isocr.* συμφωνέω τινὶ, *Aristot.* i. e. accuso, vide *Accuso.*

Convenit, ἁρμόζει, dicere, λέγειν, *Isocr.* annis illis, ἁρμόττει τοῖς ἐτεσι τούτοις, *id.* mihi, καθήκει μοι, *Synes.* Conf. *Decet.*

Conventiculum, τὸ συνοδιον, ου.

Conventio, ἡ σύνοδος, ου, *Aristot.* i. e. pactum, vide sequens *Conventum.*

Conventum, ι, ἡ σύμβασις, ἡ συνθήκη, ης, *Demosth.* τὸ ὁμολογέμενον, ου, *idem.* τὸ συγκείμενον, ου, *Isocr.* stare conventis, ἐμμένειν ταῖς συνθήκαις, *Dem.* ἐμμένειν τοῖς ὁμολογίαις, s. τοῖς ὁμολογημένοις, *idem.* non stare conventis, παραβαίνειν τὰς ὁμολογίας, *idem.* τὰς συνθήκας, *idem.*

Conventus, us, ἡ σύνοδος, ου, *Thuc.* ἡ συνέλευσις, εως, publicus, ἡ πανήγυρις, εως, *Isocr.* i. e. societas, ἡ συνουσία, ας, *Demosth.* ἡ μετουσία, ας, *id.*

Converbero, τύπτω, aliquem, τινὰ, *Xen.*

Converro, σαίρω, scopis domum, καλύπτρῳ οἰκίαν, *Plut.* σαρῶ τὴν οἰκίαν, *N. T.*

Conversatio, ἡ συνουσία, ας, *Dem.* ἡ ἐντευξις, εως, *Isocr.* ἡ συνήθεια, ας, *Dem.* ἡ ὁμιλία, ας, *idem.* ἡ πρὸς ἀνθρώπους ὁμιλία, *id.* Confer *Consuetudo.*

Conversativus, a, um, ὁμιλητικὸς, ὴ, ὸν, *Isocr.*

Conversim, ἀνεστραμμένως, ἀναστρεφόδην, ἐπιστροφάδην, *Philo.*

Conversio, ἡ συστροφὴ, ῆς, *Dem.* ἀναστροφὴ, ῆς, *Xen.* et mutatio, μετάστασις καὶ μετατροπὴ, *Dem.*

Converso, περιάγω, *Plato.*

Conversor, ὁμιλέω, cum aliquo, τινὶ, *Dem.* διατρίβω τινὶ, *idem.* συνδιατρίβω τινὶ, *idem.* συγγίνομαί τινι, *Isocr.* jucundissime, συνδιατρίβω μετά τινος ἡδιστα, *id.*

Conversus, a, um, ἐπιστραφεὶς, εἶσα, ἐν, *Thuc.*

Converto, ἐπιστρέφω, aliquid, τὶ, *Thuc.* aliquem errantem, τινὰ, *Plut.* aliquid in aliquid, καταστρέφω τι εἴς τι, *Liban.*

Convestio, περιβάλλω, chlamyde, χλαμυδι, *Herodian.*

Convexio, ἡ συγκλίνεια, ας.

Convexo, περιωθέω, aliquem omni modo, τινὰ πάντα τρόπον, *Dem.*

Convexus, a, um, κυρτὸς, ὴ, ὸν, *Aristot.*

Conviciator, ὁ λοιδορῶν, ῶντος, *Demosth.* ὁ λοιδορέμενος, ου, *idem.* ὁ λοίδορος, ου, *Plut.*

Conviciolum, τὸ λοιδορημάτιον, ου, *Aristot.*

Convicior, λοιδορέω, vel λοιδορέομαι, aliquem, τινὰ, *Isocr.* τινὶ, *Dem.* εἴς τινα, *Isocr.* διαλοιδορέομαί τινι, *Dem.* κακῶς λέγω τινὰ, *id.* et exprobro aliquid, λοιδορέω καὶ ὀνειδίζω τι, *id.*

Convicium, ἡ λοιδορία, ας, *Dem.* τὸ λοιδόρημα, ατος, *Aristot.* ἡ κακηγορία, ας, *Isocr.* et criminatio, λοιδορία καὶ κακηγορία, *Dem.* convicia in aliquem ingerere, κατά τινος λέγειν βλασφημίας, s. λοιδορίας, *id.* χρήσθαι βλασφημίαις κατά τινος, *id.* τοῖν βλασφημίας κατά τινος, *id.* incido in convicium, ἐμπίπτω εἰς λοιδορίαν, *idem.* fieri convicium in aliquos, γίγνεσθαι βλασφημίαν πρὸς s. περί τινας, *idem.* λοιδορίαν γίγνεσθαί τισι, *Isocr.* in caput conviciatoris retorquere, βλασφημίαν εἰς κεφαλὴν τῷ λέγοντι τρέπειν, *Dem.* refutare, ἀνελεῖν τὴν λοιδορίαν, *idem.* sine convicio esse, χωρὶς λοιδορίας εἶναι, *idem.*

Convictor, ὁ συμβιωτὴς, οῦ, *Plut.* ὁ σύσσιτος, ου, *Aristoph.* ὁ ὁμοτράπεζος, ου, *Lucian.* sum, συσσιτέω, *Dem.*

Convictus, us, ὁ συμβίωσις, εως, *Plut.* ἡ συσσιτία, ας, *Poll.*

Convincio, συνδέω, *Aristot.*

Convinco, ἐλέγχω, aliquid aperte, τὶ φανερῶς, *Demosth.* ἐξελέγχω τι καταφανῶς, s. ἐπιφανῶς, *id.* aliquem evidenter, ἐξελέγχομαί τινα ἐναργῶς, *id.* ἐπιτραντέω.

Convinctio, ὁ συνδεσμος, ου, *N. T.*

Conviolo, συμβιάζω, *Dem.*

Conviso, συνοράω, *Aristot.*

Convitium, vide *Convicium.*

Conviva, ὁ συμπότης, ου, *Dem.* ὁ συντράπεζος.

Convivalis, ε, συμποσιακὸς, ὴ, ὸν, *Plut.* συμποτικὸς, ὴ, ὸν, *id.*

Convivator, ὁ ἑστιάτωρ, ορος, *Demosth.* ὁ ἐν τῷ συμποσίῳ παρὼν, *id.*

Convivium, τὸ συμπόσιον, ου, *Plut.* ἡ ἑστίασις, εως, *Demosth.* τὸ σύνδειπνον, ου, *id.* vocari ad convivium, καλεῖσθαι πρὸς τὸ συμπόσιον, *id.* convivio excipio, ἑστιάω, aliquem, τινὰ, *id.* convivium adornare, συμπόσιον κατασκευάζω, *Plato.* solvere, s. finire, συμπόσιον διαλύειν, *Polyb.*

Convivo, συμβιόω τινὶ, *Dem.* συνδιαιτάομαί τινι, *Chrysost.* ὁμιλέω, συνδιάγω.

Convivor, συμποσιάζω, *Nax.* εὐωχέομαι, *Xen.*

Convocatio, ἡ παράκλησις, εως, *Isocr.* ἡ σύγκλησις.

Convoco, συγκαλέω, aliquos, τινὰς, *Herodian.* ποιέομαι παράκλησίν τινων, *Isocr.* συνάγω τινὰς, *Herodian.*

Convolo, συμπέτομαι.

Convolvo, συμπλέκω, aliquid, τὶ, *Polyb.* συστρέφω τι, *N. T.* συνελίττω.

Convolutio, τὸ σύστρεμμα, ατος, *Paul. Æg.* ἡ συστροφὴ, ῆς, *Hesych.* ἡ εἴλησις, εως, *Galen.*

Conus, ὁ κῶνος, ου, *Aristot.* galea, ὁ λόφος, ου, *Xen.*

Convulnero, συντιτρώσκω, *Plut.*

Convulsio, τὸ σπάσμα, ατος, *Dem.*

Convulsivus, a, um, ὁ καὶ ἡ σπασμωτώδης, εος, adfectus, σπασμωτώδεις πάθος, *Gal.*

Cooperator, ὁ συνεργὸς, οῦ, *Plut.* in aliqua re, τινὸς, *Xen.*

Cooperculum, τὸ πῶμα, ατος, *Lucian.*

Coopertmentum, τὸ συγκάλυμμα, ατος, τὸ προκάλυμμα, ατος, *Thuc.*

Cooperio, παρακαλύπτομαι, *Plut.* aliquid aliquo, περιέλλω τινί τι, *id.*

Cooptatio, ἡ προσαίρεσις, εως, ἡ ἔγκρισις.

Coopto, προσαιρέομαι, mihi aliquem, ἐμοί τινα, *Plut.* ἐκλέγω, ἐγκρίνω.

Coordino, συντάτω, *Plut.*

Coorior, συναναίνημι, *Xen.* ὅμα γίνομαι, *id.*

Cophinus, ὁ κόφινος, ου, *Aristoph.*

Copia, ἡ εὐπορία, ας, *Dem.* ἡ περιουσία, ας, *id.* rerum dicendarum, τὸ πλῆθος τῶν ἐπιῤῥεόντων εἰπεῖν, *Isocr.* annonæ, ἀφθονία τῶν ὠνίων, *Dem.* rerum ad bellum faciendum necessariarum, ἀφθονία τῶν εἰς πόλεμον παρασκευῶν, *id.* aliquid faciendi, ἐξουσία ποιεῖν τι, *id.* exemplum literarum, ἀντίγραφον, seu ἀντίγραφον γραμμάτων, *Plut.* copiæ, στρατιὰ, ᾶς, *Thuc.* δύναμις, *Dem.* terrestres, πεζικὴ, *Xen.* equestres, ἱππικὴ, *id.* navales, ναυτικὴ, *id.* δυνάμεις ναυτικαὶ, *Polyb.*

Copior, εὐπορέω, *Dem.*

Copiose, εὐπορως, ἀφθόνως, largiri, χαρίζεσθαι, *Herodian.* loqui, δικ μακροτέρων εἰπεῖν, *Isocr.*

Copiosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄφθονος, ὁ, ἡ, *Dem.* ὁ καὶ ἡ εὔπορος, ου, *id.* aliqua re, τινὶ, *Thuc.*

Copula, ὁ σύνδεσμος, ου, *N. T.* σύναμμα, ατος, *Plut.* sine copula, ἀσυνδέτως, *Ammon.*

Copulate, συμπλεκτικῶς, *Porphyr.*

Copulatio, ἡ σύνδεσις, εως, ὁ συνδυασμος, ου, *Aristot.*

Copulativus, a, um, συμπλεκτικὸς, ὴ, ὸν, *Hermog.* συνδυαστικὸς, ὴ, ὸν, *Aristot.*

Copulo, *συνδυάζω*, *Dem.* aliquid cum aliquo, *συνδέω τί τινι*, *Aristot.* *ἀναμόττω τί τινι*, *Dion. Hal.*

Coquina, *τὸ μαγειρεῖον*, *Dion. Long.* *τὸ ὀπτανεῖον*.

Coquinaria, se. ars, *τέχνη μαγειρικὴ*, *Plato.*

Coquinarius, a, um, *μαγειρικὸς*, *ἡ*, *όν*, *Plato.* vasa coquinaria, *μαγειρικὰ σκεύη*, *Athen.*

Coquinor, *μαγειρεύω*, *Plut.*

Coquito, vide *Coquo.*

Coquo, *ὀπτάω*, *ἕψω*, piscem, *ἰχθῦν*, *Xen.* insuper, *ἐφέψω*, *Athen.* ante, *περίψω*, *id.* simul, *συνέψω*, *Gal.*

Coquulus, *ὁ μαγειρίσκος*, *ᾰ*, *Athen.*

Coquuus, *ὁ μάγειρος*, *ᾰ*, *Plut.*

Cor, *ἡ καρδία*, *ας*, *Plato.* cordis dolorem sentio, *καρδιώσσω*, *Aristot.* *καρδιαλγέω*, *Hippocr.* cordis dolore laborans, *καρδιακός*, *Gal.* *ὁ καὶ ἡ καρδιαλγής*, *ές*, *id.* cordis dolor, *καρδιαγμός*, *ὁδεμ.* *ἡ καρδιαλγία*, *ας*, *id.* corde carens, *ὁ καὶ ἡ ἀκάρδιος*, *ᾰ*, *Theophr.* cor transiens, *ὁ καὶ ἡ διακάρδιος*, *Joseph.* in cor directus, *ὁ καὶ ἡ κατακάρδιος*, *ᾰ*, *Herodian.* cordi id mihi est, *χαίρω τούτῳ*, *idem.*

Corallinus, a, um, *κοράλλινος*, *ίνη*, *ινον*.

Corallium, *τὸ κοράλλιον*, *ᾰ*, *Arrian.* *τὸ κεράλιον*, *ᾰ*, *Basil.*

Corallus, idem quod antecedens *Corallium:* corallum imitor, coralli modo rubeo, *κοραλλίζω*, *Diosc.*

Coram, *ἐναντίον*, aliquo obscena loqui, *τινὸς αἰσχρὰ φθέγγεσθαι*, *Dem.* testibus transigere, *ἐναντίον μαρτύρων ποιεῖσθαι*, *id.* *ἐπὶ μαρτύρων*, *Lucian.* deo et hominibus innocens, *πρὸς θεῶ καὶ ἀνθρώπων ἀναίτιος*, *Synes.* audio, *παρὼν ἀκούω*, *Herodian.*

Corbis, *ὁ κόφινος*, *ᾰ*, *Aristoph.* *ἡ σπυρὶς*, *ίδος*, *N. T.*

Corbula, *τὸ σπυρίδιον*, *ᾰ*, *Aristoph.*

Corculum, *τὸ καρδίον*, *ᾰ*, *τὸ Θυμίδιον.*

Cordate, *γενεχόντως*, *Isocr.* *γενεχῶς*, *Polyb.*

Cordatus, a, um, *ὁ καὶ ἡ φρόνιμος*, *ᾰ*, *Dem.* *ὁ καὶ ἡ ἔμφρων*, *ονος*, *Thuc.*

Cordolium, *ἡ καρδιαλγία*, *ας*, *Gal.*

Coriaceus, a, um, *βύρσινος*, *ίνη*, *ινον*, *Aristoph.* *δερμάτινος*, *ίνη*, *ινον*, *Lycoph.* *σκύτινος*, *ίνη*, *ινον*, *Athen.*

Coriandrum, *τὸ κορίαννον*, *ᾰ*, *Diosc.* *τὸ κόριον*, *ᾰ*, *Gal.*

Coriarius, *ὁ βυρσεὺς*, *έως*, *N. T.* *ὁ βυρσοδέψης*, *ᾰ*, *Aristoph.*

Coriarius, a, um, *βυρσοδεψικὸς*, *ἡ*, *όν*, *Theophr.* *σκυτοδεψικὸς*, *ἡ*, *όν*, *id.*

Corium, *τὸ σκύτος*, *εος*, *Plut.* *ἡ βύρσα*, *ης*, bubulum, *βόειος*, *Diosc.*

Cornesco, *κερατίζω*.

Corneus, a, um, *κεράτινος*, *ίνη*, *ινον*, *Plato.*

Cornicen, *ὁ κερωδός*, *ᾰ*, *ὁ κεραύλης*, *ᾰ*.

Cornicor, *κράζω*, *Aristoph.*

Corniculum, *τὸ κεράτιον*, *ᾰ*, *Aristot.*

Corniger, *ὁ καὶ ἡ κερατοφόρος*, *Aristot.*

Cornix, *ἡ κορώνη*, *ης*, *Athen.*

Cornu, *τὸ κέρας*, *ατος*, *Dem.* dextrum in prælio, *κέρας δεξιόν*, *Thuc.* cornu peto, *κερατόω*, *Nax.* *κερατίζω*, LXX. *κερίσσω τινὰ*, *Plato.* carens, *ὁ καὶ ἡ ἀκέρατος*, *ος*, *Aristot.* *ἀκέρως*, copiæ, *κέρας Ἀμαλθείας.*

Cornupeta, *ὁ κερατιστής*, *οῦ*, taurus, *ταῦρος*, LXX.

Cornutus, a, um, *ὁ καὶ ἡ κερατώδης*, *εος*, *κερατόεις*, *εσσα*, *εν*.

Corolla, *ἡ στέφανη*, *ης*, *Ælian.* corollam altam capiti imponо, *στέφανην ὑψηλὴν ἐπιτίθημι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς*, *id.* Confer *Corona.*

Corollarium, *ἡ ἐπιφορὰ*, *ᾶς*, *Poll.* *τὸ προσκατάβλημα*, *ατος*, *Dem.*

Corona, *ὁ στέφανος*, *ᾰ*, *Dem.* *τὸ στέμμα*, *ατος*, *Thuc.* coronam dare alicui, *στέφανον διδόναι τινι*, *Dem.* accipere, *λαβεῖν*, *id.* eripere, *ἀφαρπάζειν τινὶ*, *id.* destruere, *καθαιρεῖσθαι*, *id.* amittere, *περιαιρεῖσθαι*, *id.* corrumpere, *διαφθείρειν*, *id.* conscindere, *καταπάττειν*, *idem.* i. e. conventus hominum, *ὁ σύλλογος*, *ᾰ*, *Thuc.* *ὁ ὄχλος κύκλῳ περιεστὼς*, *ἡ περίστασις*, *εως*, *Polyb.* i. e. halo, *ἡ ἅλως*, *ω*.

Coronamentum, *τὸ στεφάνωμα*, *ατος*, *Athen.*

Coronarius, a, um, *στεφανωματικὸς*, *ἡ*, *όν*, *Diosc.* i. e. coronas conficiens, *ὁ στεφανοπλόκων*, *ώντος*, *Plut.*

Coronis, *ἡ κορωνίς*, *ίδος*.

Corono, *στεφανόω*, aliquem, *τινὰ*, *Demosth.* aurea corona, *στεφανοῦν τινὰ χρυσῷ στεφάνῳ*, *id.* *ἀναδέω τινὰ στεφάνῳ*, *Plut.*

Corporalis, e, *σωματικὸς*, *ἡ*, *όν*, corporales voluptates, *σωματικαὶ ἡδοναί*, *Aristot.*

Corporatio, *ἡ σωμάτωσις*, *εως*, *Theophr.*

Corporo, *σωματόω*, et corporor, *σωματόομαι*, *Aristot.*

Corpulentia, *ἡ εὐσαρκία*, *ας*, *ἡ πολυσαρκία*, *ας*.

Corpulentus, a, um, *ὁ καὶ ἡ εὔσωμος*, *ᾰ*, *Polyb.* *ὁ καὶ ἡ εὐσαρκος*, *ᾰ*, *Xen.*

Corpus, *τὸ σῶμα*, *ατος*, *Demosth.* mortale *σῶμα θνητὸν*, *Isocr.* minus elegans, *ἀκ εὐμενὲς*, *id.* lectissimum, *ἄριστον*, *Dem.* libidinibus pollutum, *ἑταιρικὸν*, *id.* obnoxium omnibus sceleribus, *ὑπεύθυνον ἁπάντων ἀδικημάτων*, *id.* corporis virtutes, *σώματος ἀρεταὶ*, *Isocr.* bona habitudo, *σώματος εὐεξία*, *idem.* forma, *σώματος κάλλος*, *idem.* inconcinnitas, *σώματος ἀρρυθμία*, *Dem.* infirmitas, *σώματος ἀρρωστία*, *id.* curatio, *θεραπεία τῷ σώματος*, *id.* amans, *ὁ καὶ ἡ φιλοσώματος*, *ᾰ*, *Plato.* ejusdem qui est, *ὁ καὶ ἡ σύσσωμος*, *ᾰ*, *N. T.* unius in aliud mutatio, *ἡ μετενσωμάτωσις*, *εως*, *Plato.* corpus exercere laboribus, *γυμνάζειν τὸ σῶμα πόνοις*, *Isocr.* corpore præstare, *σώματι διαφέρειν*, *idem.* esse laborioso, *φιλοπονον εἶναι τὸ σῶμα*, *id.* perficere, *ἐπιτελεῖν τῷ σώματι*, *id.* quæstum facere, *ἐργάζεσθαι τῷ σώματι*, *Demosth.* periculum adire, *κινδυνεύειν τῷ σώματι*, *idem.*

Corpusculum, *τὸ σωμάτιον*, *ᾰ*, *Isocr.*

Corrado, *συνάγω*, undique, *πανταχόθεν*.

Correctio, *ἡ ἐπανόρθωσις*, *εως*, *Demosth.* *ἡ διόρθωσις*, *εως*, *Aristot.*

Corrector *ὁ ἐπανορθωτής*, *οῦ*, *ὁ διορθωτὴς*, *οῦ*, *Philo.*

Correptio, *τὸ ἐπιτίμημα*, *Aristot.*

Correptor, *ὁ παιδευτής*, *οῦ*, *N. T.* *ὁ ἐπιτιμητής*, *Poll.*

Corrigia, *ὁ ἱμὰς*, *άντος*, *Xen.*

Corrigo, *διορθόω*, aliquid, *τί*, *Dem.* orationem, *ἐπανορθοῦν λόγον*, *Isocr.* errata, *τὰ παισθέντα*, *Lucian.* *ἀνατίθημι τὰ διημαρτημένα*, *id.* vitam, *ἀπευθύνω βίον*, *Gregor.*

Corripio, *ἐπιλαμβάνω*, aliquid, *τί*, *Thuc.* vestem, *λαμβάνομαι τῆ ἱματίᾳ*, *Plato.* i. e. abbrevio, *βραχύνω*; i. e. castigo, *ἐπιτιμάω*, aliquem ob aliquid, *τινί τι*, *Aristot.* *λαμβάνομαί τινος.*

Corrivalis, *ὁ ἀντεραστής*, *οῦ*, *Lucian.*

Corrivatio, *ἡ συνοχέτευσις*, *εως.*

Corrivo, *συνοχετεύω.*

Corroboro, *συνισχύω*, urbem, *ἐπιῤῥώνυμι τὴν πόλιν*, *Dem.* *κρατύνω τὴν πόλιν*, *Thuc.* aliquid, *κραταιόω τι*, *Lucian.*

Corrodo, *ἀναβιβρώσκω*, *Gal.*

Corrogo, *ἐρανίζω*, aliquid, *τί*, *Æschin.* amicos, *τὰς φίλας*, *Dem.*

Corrosio, *ἡ ἀναβρωσις*, *εως*, *Al. Aphr.*

Corrosivus, a, um, *ἀναβρωτικὸς*, *ἡ*, *όν*, cancer, *καρκίνος*, *Al. Aphr.*

Corrotundo, *στρεφόω*, aliquid, *τί*, *Gal.*

Corrugatio, *ἡ ῥυτίδωσις*, *εως*, *Gal.*

Corrugo, *ῥυτιδόω*, *Aristot.* frontem, *συνάγω τας ὀφρῦς*, *Lucian.*

Corrumpo, *διαφθείρω*, juvenes, *τὺς νέους*, *Plato.* judices pecunia, *τὺς κριτὰς χρήμασι*, *Lucian.* testamentum, *τὸ γεγραμμένον*, *Isocr.* et lædo rem aliquam, *λυμαίνομαι καὶ διαφθείρω τί*, *Demosth.* *λυμαίνομαι καὶ κακῶς ποιῶ τι*, *Isocr.* orationes alicujus, *λυμαίνομαι τὺς λόγως τινὸς*, *Dem.* feminam, *διαφθείρω γυναῖκα*, *Lysias.*

Corruo, *καταπίπτω*, in terram, *εις γῆν*, *N. T.*

Corrupte, *διεφθαρμένως.*

Corruptela, *ἡ διαφθορὰ*, *ᾶς*, *Demosth.* *τὸ φθάρμα*, *ατος*, *Joseph.* *ἡ φθορὰ*, *ᾶς*, *Thuc.*

Corruptibilis, e, *φθαρτὸς*, *ἡ*, *όν*, *N. T.*

Corruptio, idem quod *Corruptela.*

Corruptivus, a, um, *φθαρτικὸς*, *ἡ*, *όν*, *Aristot.*

Corruptor, *ὁ λυμεὼν*, *ῶνος*, *Dem.* *ὁ διαφθορεὺς*, *εως*, *Plut.*

Corruptus, a, um, *διεφθαρμένος*, *ένη*, *ένον*, *Dem.* et improbus, *δωροδόκος καὶ πονηρὸς*, *idem.* muneribus, *δῶρα λαβὼν καὶ διεφθαρεὶς ὑπὸ χρημάτων*, *id.* *διεφθαρμένος καὶ πεπρακὼς ἑαυτόν*, *id.*

Cors, *ἡ ἐπακυλὶς*.

Cortex, *ὁ φλοιὸς*, *οῦ*, *Gal.* in primis detractus, *τὸ λέπισμα*, *ατος*, *Athen.* *τὸ λέπισμα*, *ατος*, *Diosc.* corticem habens, *ὁ καὶ ἡ ἔμφλοιος*, *ᾰ*, *Theophr.* levem, *ὁ καὶ ἡ λειόφλοιος*, *Basil.* tenuem, *ὁ καὶ ἡ λεπτόφλοιος*, *ᾰ*, *Theophr.* crassum, *παχύφλοιος*, *ᾰ*, *Diosc.* disruptum, rimosum, *ῥηξίφλοιος*, *Basil.* asperum, *ὁ καὶ ἡ τραχύφλοιος*, *Theophr.*

Corticosus, a, um, *ὁ καὶ ἡ φλοιώδης*, *εος*, *Aristot.*

Corticula, *τὸ φλοιάριον*, *ᾰ*.

Cortina, *τὸ παραπέτασμα*, i. e. tripus, *ὁ τρίπους*, *οδος*, i. e. tapes, *ὁ τάπης*, *ητος*.

Corvinus, a, um, *κορᾴκινος*, *ίνη*, *ινον*.

Corus, *ὁ ἀργέστης*, *ᾰ*.

Corusco, *ἀστράπτω*. auro et ebore, *χρυσῷ καὶ ἐλέφαντι*, *Aristot.*

Coruscus, a, um, *ἀστράπτων*, *ωσα*, *ον*, *Xen.*

Corvus, *ὁ κόραξ*, *ακος*, *Aristot.*

Corydalus, *ὁ κορύδαλος*, *ᾰ*, *Aristot.*

Coryletum, *ὁ κορυλὼν*, *ῶνος.*

Corylus, *ἡ κόρυλος*, *ᾰ*.

Corymbium, *τὸ κορύμβιον*, *ᾰ*.

Corymbus, *ὁ κόρυμβος*, *ᾰ*, *Diosc.*

Coryphæus, *ὁ κορυφαῖος*, *ᾰ*, *Aristot.*

Corytus, *ἡ βελοθήκη*, *ης*, *Hesych.*

Cos, *ἡ ἀκόνη*, *ης*, *Isocr.* *ἡ ῥηγάνη*, *Soph.*

Cosmographia, *ἡ κοσμογραφία*, *ας.*

Cosmographus, *ὁ κοσμογράφος*, *ᾰ*.

Cossus, *ἡ τερηδὼν*, *όνος*, *Plut.*

Costa, *ἡ πλευρὰ*, *ᾶς*, *Plut.*

Costatus, a, um, *ὁ καὶ ἡ ἔμπλευρος*, *ᾰ*, *Philo.*

Cothurnus, *ὁ κόθορνος*, *ᾰ*, *Xen.*

Coticula, *ἡ βάσανος*, *ᾰ*. *Philo.*

Cotinus, *ὁ κότινος*, *ᾰ*, *Plut.*

Coturnix, *ὁ ὄρτυξ*, *γος*, *Xen.*

Coxa, *τὸ ἰσχίον*, *ᾰ*, *Aristot.*

Coxendix, *τὸ ἰσχίον*, *ᾰ*, *Aristot.* coxendicis dolor, *ἰσχιὰς νόσος*, *Diosc.* ad coxendicis dolores faciens, item illos dolores pariens, *ἰσχιαδικὸς*, *ἡ*, *όν*, *id.*

Crabro, *ὁ σφὴξ*, *κὸς*, *Aristot.*

Crambe, *ἡ κράμβη*, *ης*, *Galen.*

Crada, *ἡ κράδη*, *ης*, *Theophr.*

Cranium, *τὸ κρᾶνιον*, *ᾰ*, *Gal.*

Crapula, *ἡ κραιπάλη*, *ης*, *Hippocr.* crapulam sentio, *κραιπαλάω*, *Plato.* arcens, *ὁ καὶ ἡ ἀκραίπαλος*, *ος*, *Diosc.* edormio, *ἀποκραιπαλάω*, *Plut.*

Crapulor, *κραιπαλῶ*, *κραιπαλάω*, *Plato.*

Cras, *αὔριον*, *Dem.*

Crasse, *παχυλῶς*, *Aristot.*

Crassesco, *παχύνομαι*, *Polyb.* ex luxu, *καταπαιόνομαι ἐκ τρυφῆς*, *Ælian.* *ἀδρύνομαι*, *Theophr.*

Crassitudo, *ἡ παχύτης*, *ητος*, *Aristot.* *τὸ πάχος*, *εος*, *Thuc.* corporis, *ὁ περὶ τὰς σάρκας ὄγκος*, *Ælian.* *ὁ τῦ σώματος ὄγκος*, *idem.*

Crasso, *παχύνω*, aliquid, *τί*, *Polyb.* *ἀδρύνω τί*, *Theophr.*

Crassus, a, um, *παχὺς*, *εῖα*, *ὺ*, *Xenoph.* fio, vide *Crassesco:* crassum reddo, vide *Crasso:* crasso ore loquor, *παχυγομέω*, *Strabo.*

Crastinus, a, um, *ὁ*, *ἡ καὶ τὸ αὔριον*, crastino sc. die, i. e. cras, *αὔριον*, *Dem.*

Crater, *ὁ κρατὴρ*, *ῆρος*, *Plut.*

Crates, *ὁ ταῤῥός*, *ᾰ*, *Theocr.* *ὁ σρωτὴρ*, *ῆρος*, *Hippocr.*

Craticula, *ἡ ἐσχαρὶς*, *ίδος*, *τὸ τάῤῥιον*, *ᾰ*, *Poll.*

Creatio, *ἡ κτίσις*, *εως*, mundi, *τῦ κόσμυ*, *N. T.* magistratuum, *ἡ χειροτονία*, *ας*, *Plato.*

Creator, *ὁ κτιστὴς*, *ᾰ*, *N. T.* *ὁ κτίσως*, *ορος*, *Nax.* *ὁ κτίσας*, *αντος*, *N. T.*

Creatura, *τὸ κτίσμα*, *ατος*, *N. T.* *ἡ κτίσις*, *εως*, *ibid.*

Creatus, a, um, *κτιστὸς*, *ἡ*, *όν*, *κτισθεὶς*, *εῖσα*, *έν*, *N. T.*

Creber, a, um, *συχνὸς*, *ἡ*, *όν*, *Plato.* *πυκνὸς*, *ἡ*, *όν*, *Dem.* *Θαμινὸς*, creberrimæ mutationes, *πυκνόταται μεταβολαὶ*, *Isocr.*

Crebresco, *συκνὸς γίνομαι.*

Crebritas, *συκνότης*, *ητος*, domorum, *συνοικιῶν*, *Herodian.*

Crebro, *συκνῶς*, *Plato.* *πυκνὸν*, *Aristot.* *πυκνάκις*, *idem.* *πολλάκις*, *Demosth.* crebrius, *πλειονάκις*, *Isocr.* *Θαμινῶς*, *συχνῶς.*

Credibilis, e, *πιστὸς*, *ἡ*, *όν*, *Isocr.* *πιθανὸς*, *ἡ*, *όν*, *Dem.* multo magis credibile, *πολὺ μᾶλλον εἰκὸς*, *id.* facere aliquid credibile, *διδόναι τι πιστὸν*, *idem.* non credibilia dicere, *ὰκ εἰκότα λέγειν*, *id.*

Credibiliter, πιστῶς, *Dem.* πιθανῶς.
Creditor, ὁ δανειστής, οῦ, *Dem.* ὁ δανίσας, αντος, *id.* ὁ χρηστής.
Creditrix, ἡ δανείσασα, ης.
Creditum, τὸ δάνεισμα, ατος, *Dem.* τὸ δεδανεισμένον, ου, *id.*
Credo, πιστεύω, alicui, τινὶ, *Isocr.* aliquid, τὶ, *Dem.* deiatoribus, πείθομαι τοῖς διαβάλλουσι, *idem.* dictis ab aliquo, πιστεύω τοῖς εἰρημένοις ὑπό τινος, *Isocr.* alicui pecuniam, δανείζω τινὶ χρήματα, *Dem.* i. e. concredo alicui aliquid, παραπατατίθεμαί τινί τι, *Plato.* i. e. puto, οἴομαι, *Dem.* νομίζω, *Isocr.* ἡγέομαι, *idem.* ὑπολαμβάνω, *Dem.* οἶμαι, *id.*
Credulitas, ἡ πίστις, εως, *Demosth.*
Credulus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὔπιστος, ου, *Aristot.*
Crematio, ἡ καῦσις, εως, *Diosc.* ἡ πύρωσις.
Crembalum, τὸ κρέμβαλον, ου, *Athen.*
Crementum, vide *Incrementum.*
Cremium, τὸ φρύγανον, ου, *Theophr.* cremia colligo, φρυγανίζομαι, *Basil.* cremiorum collectio, ὁ φρυγανισμὸς, οῦ, collectrix cremiorum, ἡ φρυγανίστρια, ας, *Poll.* cremio similis, ὁ καὶ ἡ φρυγανώδης, εος, *Diosc.*
Cremo, καίω, aliquid, τὶ, *Xenoph.* φλίγω.
Cremor, τὸ ποχὺ τῦ γάλακτος.
Crena, ἡ γλυφίς.
Creo, κτίζω, aliquid, τὶ, *Herodot.* mundum, κοσμοπλαστέω, *Philo.* δημιεργέω κόσμον, *Plato.* Cæsarem, ποιέω Καίσαρα, *Herodian.*
Creperus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμφίζολος, ου, *Isocr.*
Crepida, ἡ κρηπὶς, ίδος, *Xen.* crepidas induo, κρηπιδῶ, *Plut.* κρηπίδας ὑποδύομαι, *Herodian.*
Crepidarius, qui crepidas conficit, ὁ κρηπιδοποιὸς, οῦ, *Athen.*
Crepidatus, a, um, κρηπιδήμενος. ένη, ενον, *Plut.* κρηπίδας ὑποδυόμενος, *Herodian.*
Crepido, ὁ κρημνὸς, οῦ, *Thuc.* ἡ φάραγξ.
Crepidula, τὸ κρηπίδιον, ου.
Crepitaculum, τὸ κρόταλον, ου, *Diosc.*
Crepito, ψοφέω, *Aristoph.* ut ciconia, κροτέω, *Philostr.*
Crepitus, ὁ ψόφος, ου, *Thuc.* ὁ κρότος, ventris, ἡ τορδὴ, ῆς, ἡ ἀστορδὴ, ῆς, *Al. Aphr.* crepitum ventris emitto, πέρδομαι, ἀποπέρδω, *Aristoph.* κατατορπέρδω, *id.* præ metu, ὑποδδύλλω ὑπὸ δείος, *Lucian.*
Crepo, ψοφέω, *Aristoph.* digitis, ἀποκροτέω τοῖς δακτύλοις, *Strabo.* magna, μεγαλαυχέω, *N. T.*
Crepundia, orum, τὰ κροτοπαίγνια, ων, τὰ ἀθύρματα.
Crepusculum, τὸ σκότος, ατος. ἡ δείλη, ης, *Dem.* sub crepusculum, δείλης ὀψίας, *id.* περὶ δείλην ἠδὴ ὀψίαν, *Thuc.* πρὸς τὴν δείλην, *Aristot.*
Cresco, αὐξάνομαι, *Dem.* συναυξάνομαι, *idem.* ἐπιδίδωμι, ex re aliqua, ἔκ τινος, *Isocr.* et locupletor in dies, καθ' ἡμέραν εἰς εὐπορίαν, *id.* in melius, ἐπὶ τὸ βέλτιον, *id.*
Creta, ἡ γῆ κιμωλία, ας, *Diosc.*
Cretaceus, ὁ, ἡ, τὸ ἐκ τῆς κιμωλίας γῆς.
Cretatus, a, um, χρωθὶς, ίσα, ὶν, κιμωλίᾳ γῆ.
Cribellum, τὸ κοσκίνιον, ου, *Athen.*
Cribro, κοσκινίζω, συνιάζω, *N. T.*
Cribrum, τὸ κοσκίνον, ου, *Plato.* in modum cribri, κοσκινηδὸν, *Lucian.*
Crimen, ἡ αἰτία, ας, *Dem.* τὸ ἔγκλημα, ατος, *id.* τὰ ἐγκαλούμενα, ων, *id.* magnum, αἰτία μεγάλη, *id.* nefarium, δεινὴ, *id.* credibile, πιθανὸν, *id.* malum et grave, κακὴ καὶ χαλεπὴ, *id.* falsum, ψευδὴς, *id.* turpe, αἰσχρὸν, *Isocr.* commune, κοινὴ, *idem.* privatum, ἰδίαι, *id.* comminisci, αἰτίαν συντίθεναι, *id.* fingere, πλάττειν, *idem.* impingere alicui, ἐπάγειν, s. ἐπιφέρειν τινὶ, *Dem.* transferre in aliquem, ἀναφέρειν εἴς τινα, *Isocr.* τινὸς ἐπιτιθέναι τινὶ, *id.* subire, ὑποδύεσθαι. *Dem.* ἐμπίπτειν εἰς αἰτίαν τινὸς, *id.* declinare, αἰτίας φεύγειν, *Isocr.* effugere, διαφεύγειν, *idem.* refutare, ἐξελέγχειν, *id.* diluere, διαλύεσθαι ἐγκλημα, *Dem.* liberare aliquem crimine, ἀφιέναι τινὰ τῆς αἰτίας, *id.* τῦ ἐγκλήματος, *id.* liberari crimine, ἀπαλλάττεσθαι τῆς αἰτίας, *id.* teneri crimine, τῦ ἐγκεκλημένη ἐνοχον εἶναι, *id.* crimini do alicui aliquid, ἐγκαλῶ τινί τι, *Herodian.*
Criminalis, e, ἐγκληματικὸς, ὴ, όν.
Criminaliter, ἐγκληματικῶς.
Criminatio, ἡ ἐγκλησις, εως, *Artemid.* ἡ αἰτίασις, ασ, *Dem.* τὸ ἔγκλημα, ατος, *id.* Confer *Crimen.*
Criminor, μέμφομαι, διαβάλλω, aliquid, τὶ, *Xen.* aliquem, εἴς τινα, *Plut.* aliquem ob aliquid, αἰτιάομαι τινά τινος, *Xenoph.* ἐγκαλῶ τινί τι, *Plato.*
Criminose, εἰδιαβόλως, *Dem.* διαβόλως, *Thuc.*
Criminosus, a, um, ἐγκληματικὸς, ὴ, όν, *Aristot.*
Crinis, ἡ θρὶξ, τριχὸς, *Aristot.* ὁ πλόκαμος, ου, *Herodian.* ἡ κόμη, ης, *Plut.*
Crinitus, a, um, ὁ κομήτης, ου, *Synes.* ὁ καὶ ἡ πολύκομος, ου, *Diosc.*
Crispitudo, ἡ ἑλότης, ητος, *Aristot.*
Crispo, ἑλόω, ὗλον ποιέω.
Crista, ὁ λόφος, ου, *Xenoph.* cristam habere in capite, λόφον ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, *Ælian.*
Cristatus, a, um, λόφους, ύρα, ον, *Hes.* sum, λοφάω, *Suid.*
Cristula, τὸ λοφίδιον, ου.
Critica, ἡ κριτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, *Plato.*
Critice, κριτικῶς.
Criticus, a, um, κριτικὸς, ὴ, όν, *Strabo.*
Croceus, a, um, κρόκινος, ίνη, ινον, *Theophr.* ὁ καὶ ἡ κροκώδης. εος, *Diosc.*
Crocitatio, ὁ κρωγμὸς, οῦ, *Theocr.*
Crocito, κρώζω, *Lucian.*
Crocodilus, ὁ κροκόδειλος, ου, *Aristot.*
Crocum, τὸ κρόκον, ου, *Theophr.* referens, ὁ καὶ ἡ κροκώδης, εος, *Gal.* κροκόδεις, εσσα, όεν, *Theophr.* croco imbuo, κροκόω, *Athen.* croco tinctus, κροκωτὸς, ὴ, όν, *Lucian.* crocum refero, croco similis sum, κροκίζω, *Diosc.*
Crocus, ὁ κρόκος, ου, *Theophr.*
Crotalum, τὸ κρόταλον, ου, *Diosc.*
Cruciabilis, e, βασανιστικὸς, ὴ, όν.
Cruciatus, ἡ βάσανος, ου, *N. T.* ἡ ἀλγηδὼν, όνος. *Isocr.*
Crucifigo, σταυρόω, aliquem, τινὰ, *N. T.* ἀνασταυρόω τινα, *Lucian.* ἀνασκολοπίζω τινὰ, *idem.*
Crucio, ἀνιάω, *Gal.* aliquem, ταλαιπωρέω τινὰ. *Isocr.* βασανίζω.
Crudelis, e, ὠμὸς, ὴ, όν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀφειδὴς, έος, *Aristot.* δεινὸς, ὴ, όν, *Dem.* χαλεπὸς, ὴ, όν, *id.* animo, ὠμὸς τὴν γνώμην, *id.* feræ immanissimæ et crudelissimæ, θηρία ἀγριώτατα καὶ πλείστης ὠμότητος μεστὰ, *Isocr.*
Crudelitas, ἡ ὠμότης, ητος, *Dem.* ἡ δεινότης, ητος, *Isocr.* ἡ χαλεπότης, ητος, *id.* et sævitia alicujus, ὠμότης καὶ χαλεπότης τινὸς, *id.* summa, ὑπερβολὴ ὠμότητος, *Dem.* superare omnes crudelitate, ὑπερβάλλειν πάντας ὠμότητι, *id.* impellere aliquem in tantam crudelitatem, καθιστάναι τινὰ εἰς τοσῦτο τῆς ὠμότητος, *Isocr.* ostendere in omnibus crudelitatem et inhumanitatem, ἐπιδεικνύειν ἐν ἅπασι τὴν ὠμότητα καὶ μισανθρωπίαν, *idem.*
Crudeliter, ὠμῶς, *Dem.* ἀφειδῶς, *Xen.* ἀπροσοίκως, *Isocr.* ἀπηνῶς, exscindere urbes, τὰς πόλεις ὠμῶς ἀναιρεῖν, *Dem.* crudelissime tractare aliquem, ὠμότατα πρός τινα διακείμενον τυγχάνειν, *Isocr.* nimis crudeliter et acerbe aliquem fortunis evertere, λίαν ὠμῶς καὶ πικρῶς ἐκ τῆς οὐσίας ἐκβάλλειν τινὰ, *Dem.*
Crudesco, ὠμόομαι.
Cruditas, ἡ ὠμότης, ητος, *Aristot.*
Crudus, a, um, ὠμὸς, ὴ, όν, *Aristot.*
Cruente, αἱματωδῶς.
Cruento, αἱματόω, *Xiphil.* αἱμάττω, manum, χεῖρα, *Herodian.*
Cruentus, a, um, ὁ καὶ ἡ αἱματώδης, εος, *Galen.*
Crumena, τὸ βαλάντιον, ου, *Lucian.* ὁ μάρσυπος.
Crumeniseca, ὁ βαλαντιοτόμος, ου, ὁ βαλαντιτόμος, ου, *Aristoph.*
Cruor, τὸ αἷμα, ατος, *Aristot.* citra cruorem, ἀναιμωτὶ, *Herodian.*
Crus, τὸ σκέλος, εος, *Aristot.* ἡ κνήμη, non habens, ὁ καὶ ἡ ἀσκελὴς, έος, *Plato.* crura bona habens, ὁ καὶ ἡ εὐσκελὴς, έος, *idem.* æqualia habens, ὁ καὶ ἡ ἰσοσκελὴς, έος, *Aristot.* mala habens, ὁ καὶ ἡ κακοσκελὴς, έος, *Xen.* unicum habens, ὁ καὶ ἡ μονοσκελὴς, έος, *Plin.* grandiora habens, ὁ καὶ ἡ ὑπερσκελὴς, έος, *Plato.*
Crusta, ἡ πλὰξ, ακὸς, *Aristot.* orustas habens squamarum modo, πλάκας ἔχων λεπιζομένας, *Diosc.*
Crustatus, a, um, ὀστρακόδερμος, ου, *Basil.*
Crusto, πλακῶ. Vide *Incrusto.*
Crustosus, a, um, ὁ καὶ ἡ πλακώδης, εος, *Diosc.*
Crustula, τὸ πλακίδιον, ου.
Crustulum, τὸ ψώμιον, ου. *Lactt.*
Crustum, ὁ ψωμὸς, οῦ, *Athen.*
Crux, ὁ σταυρὸς, οῦ, *Thuc.* cruci aliquem adfigo, ἐπὶ τῷ σταυρῷ τινὰ ἀνασκολοπίζω, *idem.*
Crypta, ἡ κρύπτη, ης.
Crystallinus, a, um, κρυσταλλινος, ίνη, ινον.
Crystallus, ὁ vel ἡ κρύσταλλος, ου, *Poll.* crystallum splendore refero, κρυσταλλίζω, *N. T.*
Cubatus, ἡ κατάκλισις, εως, *Plut.*
Cubicularis, e, κοιτωνικὸς, ὴ, όν.
Cubicularius, ὁ κατακοιμισὴς, οῦ, *Plut.* τῦ Ἡλιάκης πρόεδρος, *Herodian.*
Cubiculum, ὁ κοιτὼν, ῶνος, parvum, ὁ κοιτωνίσκος, ου, nuptiale, ὁ νυμφὼν, ῶνος, *N. T.* conjugale, s. uxoris et mariti, ὁ Ἥλιαμος, ου, *Plut.*
Cubile, ἡ κοίτη, ης, *Xenoph.* ἡ εὐνὴ, ῆς, *idem.*
Cubitale, τὸ ὑπαγκώνιον, ου, *Gal.*
Cubitalis, e, πηχυαῖος, αία, αῖον, *Theophr.*
Cubito, κοιτάω.
Cubitum, vel cubitus, ἡ ἀγκὼν, ῶνος, *Gal.* parvus, ὁ ἀγκωνίσκος, ου, cubito innitor, διαγκωνίζω, ἐναγκωνίζω, cubito arceo aliquem, παραγκωνίζομαί τινα, *Lucian.* cubito percutio, κυβιτίζω, *Epicharm.*
Cubitus, idem quod *Cubatus.*
Cubo, κοιμᾶσθαι, *Xen.* super lectum, κατάκειμαι ἐπὶ τῆς κλίνης, *Plato.* in aureo lecto, κοιμᾶσθαι ἐπὶ χρυσῆς κλίνης, *Dem.* in agro, κοιταῖος γίγνομαι ἐν τῇ χώρᾳ, *id.*
Cubus, ὁ κύβος, ου, *Aristot.*
Cucullus, ὁ πίλος νυκτερινός.
Cuculo, κοκκύζω, *Aristot.*
Cuculus, ὁ κόκκυξ, υγος. *Aristot.*
Cucumis, ὁ σίκυος, ου, *Plut.* ἡ σίκυς, υος, *Diosc.* parvus, τὸ σικύδιον, ου, *Athen.* in modum cucumeris, σικυδδν, *Paul. Æg.*
Cucurbita, ἡ σικύα, ας, *Hippocr.* ἡ σικυώνη, ης, *Gal.* ἡ σικυωνία, ας, *Athen.*
Cucurbitula, ἡ σικύα, ας, argentea, ἀργυρᾶ, *Lucian.* cucurbitulæ applicatio, σικύας προσβολὴ, *Aristot.*
Cucurio, κοκκύζω, *Aristot.*
Cudo, κόπτω, monetam, νόμισμα, *Aristot.* ex auro, κόπτω νόμισμα χρυσῦ, *Diod. Sic.* ferrum, ἐργάζομαι σίδηρον, *Aristot.*
Cujas, ὁ ποδαπὸς, indef. quis et cujas? τίς καὶ ποδαπός ; *Plato.*
Cujus, a, um, τίνος ὤν.
Cujuscumquemodi, ὁποιουσιοῦν, *Xenoph.*
Cujusdammodi, ποιός τις, *Aristot.*
Cujusmodi, ποίος, *Thuc.* cujusmodi illa? τὰ ποῖα ; *Plato.* considerare leges cujusmodi sint, σκοπεῖν νόμους, ὁποῖοί τινες εἰσὶ, *Dem.*
Culcitra, ἡ τύλη, ης, ἡ τυλεία, ας, *Soph.* τὸ τυλεῖον, ου, *Poll.* ἡ στρωμνὴ, ῆς, *Xen.* τὸ στρῶμα, ατος, *Plut.*
Culeus, τὸ σακκίον, ου, *Poll.* culeo insuere, ἐνσακκεύω, *Nicet. Chron.*
Culex, ὁ κώνωψ, ωπος, *Plut.*
Culina, τὸ μαγειρεῖον, ου, τὸ ὀπτανεῖον, ου, *Lucian.*
Culmen, ὁ ὄροφος, ου, *Thuc.* τὸ δῶμα, ατος, *Herodian.* ἡ κορυφή.
Culmus, ἡ καλάμη, ης, *Lysias.*
Culpa, ἡ αἰτία, ας, *Dem.* τὸ ἔγκλημα, ατος, *idem.* τὸ πταῖσμα, culpam in alium transfero, εἰς ἄλλον τὴν αἰτίαν τρέπω, *Plut.* τὸ ἔγκλημα εἰς ἄλλον μετάγω, *Ælian.* mea culpa in molestias incidit, δι' ἐμὲ εἰς πράγματα ἐνέπεσε, *Dem.* culpa est in pauperibus, quo minus id fiat, τὸ αἴτιον τῦ μὴ γίγνεσθαι ἐν τοῖς πένησίν ἐστι, *id.* culpa aliquem liberare, τῆς αἰτίας τινὰ ἀπολύειν, *Isocr.* extra omnem culpam esse videtur, πάσης τῆς αἰτίας ἐκτὸς φαίνεται, *Chrys.*
Culpabilis, e, ὁ καὶ ἡ ὑπαίτιος, ου, sum, εἰμὶ, *Ælian.*
Culpatio, τὸ αἰτίαμα, ατος, *N. T.*
Culpo, αἰτιάομαι, aliquem ob aliquid, τινά τινος, *Xen.*
Cultellus, τὸ μαχαίριον, ου, *Dem. Phal.* ἡ μαχαιρὶς.
Culter, ἡ μάχαιρα, ας, *Polyb.* τὸ ἐγχειρίδιον, ου, *Plut.*

Cultor, ὁ λατρευτὴς, ᾶ, ὁ Θεραπευτής.
Cultrarius, faber, ὁ μαχαιροποιὸς, ᾶ.
Cultrix, ἡ Θεραπευτρὶς, ίδος.
Cultura, vide *Cultus*.
Cultus, us, ἡ Θεραπεία, ας, *Dem.* divinus, ἡ Θεραπεία περὶ Θεὸν, *Isocr.* ὑπηρεσία τῷ Θεῷ, *Plato.* quo deremerunt aliquem, τὸ Θεράπευμα, ατος, *Xen.* divinus humanitus confictus, ἡ ἐθελοθρησκία, ας, *N. T.* terræ, ἡ γεωργία, ας *Plato.* τὸ γεώργημα, ατος, *id.* i. e. ornatus, τὸ κόσμημα, ατος, *idem.* corporis, τὸ σχῆμα σώματος, *Herodian.*
Culullus, κύλιξ μεγάλη, *Plut.*
Cum, *Præpos.* σὺν, cum deo dicere aliquid, σὺν Θεῷ ἐρεῖν τι, *Dem.* voluptas cum honestate conjuncta optimum est, τέρψις σὺν τῷ καλῷ ἀρίστον ἐστι, *id.* invadunt alios cum amicis, ἐπὶ τοὺς ἄλλους ἔρχονται μετὰ τῶν φίλων, *id.* cum aliquo esse, μετά τινος εἶναι, *id.* cum parrhesia loqui, μετὰ τῆς παῤῥησίας ποιεῖν λόγους, *idem.* comparare aliquem cum aliquo, ἐξετάζειν τινὰ πρός τινα, fœdera cum rege, συνθῆκαι πρὸς βασιλέα, pugno cum aliquo, μάχεσθαι πρός τινα, *Plut.* cum potestate esse, ἐν δυνάμει εἶναι, *Thuc.*
Cum pro *Quando, Quia*, &c. Vide *Quum*: cum, tum, μὲν, δὲ, *Dem.* cum omnis disciplina exercitatione continetur, tum philosophia præ cæteris, πᾶσα μὲν παιδεία δι' ἐπιστήμης συνίσταται, ἡ δὲ φιλοσοφία καὶ μᾶλλον τῶν ἄλλων, *id.* cum omnia probra vitanda, tum maxime illud, πάντα μὲν ὀνείδεα φευκτέον, μάλιστα δὲ τοῦτο, *id.*
Cuminum, τὸ κύμινον, ου, *Diosc.*
Cumprimis, τὰ πρῶτα, *Lucian.*
Cumulate, ἀθρόως, συσωρευμένως.
Cumulatim, σωρηδὸν, *Herodian.*
Cumulatus, a, um, σωρευτὸς, ὴ, ὸν, *Athen.*
Cumulo, ἀθροΐζω, *Isocr.* aliquid aliquo, σωρεύω τί τινι, *Herodian.* aliquem laudibus, ὑπεραινέω τινὰ, *Æschin.*
Cumulus, τὸ σώρευμα, ατος, *Xenoph.* ὁ σωρὸς, οῦ, *Plut.* divitiarum, χρημάτων, *Aristoph.* terræ, τὸ χῶμα, ατος, *Plato.*
Cunabula, ἡ νοσσιὰς, ίδος, τὸ σπάργανον, ου, *Herodian.*
Cunæ, idem quod *Cunabula.*
Cunctabundus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐνδοιάσιμος, ου, *Lucian.*
Cunctanter, σχολῇ, *Thuc.* σχολαίως, *Aristot.* βραδέως, cunctantissime, σχολαιότατα, *Xen.*
Cunctatio, ἡ σχολαιότης, ητος, *Thuc.* τὸ μέλλημα, ατος, *Æschin.* ἡ μέλλησις, εως, *Thuc.* ἡ διαμέλλησις, εως, *id.*
Cunctator, ὁ μελλητὴς, οῦ, *Aristot.* ὁ μέλλων, οντος, *Dem.* ὁ ὀκνηρὸς.
Cunctor, ὀκνέω, *Thuc.* in aliqua re, μέλλω τι, *Dem.* διαμέλλω πρός τι, *Naz.* ἀναβάλλομαι.
Cunctus, a, um, σύμπας, ασα, αν, *Thuc.* ἅπας ἅπασα, ασα, αν, *Philo.*
Cuneatio, ἡ σφήνωσις, εως.
Cuneatus, a, um, ὁ καὶ ἡ σφηνοειδὴς, έος.
Cuneo, σφηνόω, κατασφηνόω, *Hippocr.* γομφόω.
Cuneolus, τὸ σφηνάριον, ου, *Suid.* ὁ σφηνίσκος, ου.
Cuneus, ὁ σφὴν, σφηνὸς, ὁ γόμφος, in cuneos divisi in acie, κατὰ φάλαγγας διαιρεθέντες, *Herodian.*
Cuniculatim, ὑπονηδὸν, *Thuc.*
Cuniculosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπονομώδης, εος.
Cuniculus, ὁ δασύπους, οδος, *Aristot.* i. e. fossa subterranea, ὁ ὑπόνομος, ου, *Thuc.* τὸ ὑπόρυγμα, cuniculos ago, ὑπονομεύω, *Dinarch.* cuniculis oppugno, ὑπονόμοις πολεμίζω.
Cupa, ὁ πίθος, ου, *Plut.* inanis, σκεῦος οἰνοφόρον κενὸν, *Herodian.*
Cupedia, τὸ ἥδυσμα, ατος, *Plut.* cupediis inhians, ὁ λίχνος, ου, *Plato.*
Cupide, ἀγαπητῶς, amplecti pacem, ἰδεῖν τὴν εἰρήνην γενομένην, *Dem.* cupidissime omnia facere, μετὰ σπουδαιοτάτης πράττειν, *Herodian.*
Cupidineus, a, um, ἐρωτικὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.*
Cupiditas, ἡ ἐπιθυμία, ας, *Dem.* ὁ ἔρως, ωτος, *idem.* insatiabilis, ἡ ἀπλησία, ας, *id.* tanta laborum, τοσοῦτος ἔρως τῶν πόνων, *idem.* rerum malarum, ἐπιθυμία πραγμάτων πονηρῶν, *Isocr.* cupiditas alicujus rei me incedit, εἰσέρχεταί μοι ἡ ἐπιθυμία τινός, *Dem.* tanta cupiditate incitor, εἰς τοσοῦτ' ἀπλησίας ἔρχομαι, *Isocr.* incessit me cupiditas alicujus rei, ἐνέστησέ μοι ἔρως τινὸς, *idem.* in eam devenire cupiditatem, εἰς τοσοῦτ' ἐπιθυμίας ἥκειν, *id.* habere cupiditatem alicujus rei, ἔχειν ἐπιθυμίαν τινὸς, *id.* explere cupiditatem alicujus, ἐξικέσθαι τῆς ἀπλησίας τινὸς, *Dem.* coërcere cupiditates, κρατεῖν τῶν ἐπιθυμιῶν, *Isocr.* frustror cupiditate, διαμαρτάνω, ὧν ἐπιθυμέω, *id.*
Cupido, ὁ ἔρως, ωτος, *Xenoph.*
Cupidus, a, um, ἐρίμενος, ένη, ενον, alicujus rei, τινὸς. *Demosth.* ἐπιθυμητής τινος, *id.* insatiabiliter pecuniæ, ὁ καὶ ἡ ἄπλητος τῶν χρημάτων, *id.* s. plenus cupiditatibus, γέμων ἐπιθυμιῶν, *Isocr.* cupidus sum alicujus rei, Confer *Cupio.*
Cupio, ἐπιθυμέω, aliquid, τινὸς, *Demosth.* aliquid nimis, τὰ λίαν, *Isocr.* bene dicere, εὐλέγειν, *idem.* aliquem imitari, γλίχομαί τινα μιμεῖσθαι, *id.* universi incolumitatem, γλίχομαι τὴν ὅλε διαμονὴν, *Philo.* contraria, γλίχομαι τῶν ἐναντίων, *Aristot.* libertatem, γλίχομαι περὶ τῆς ἐλευθερίης, *Herodot.* bene alicui, εὐνοέω τινὶ, *Dem.*
Cupitor, ὁ ἐραστὴς, alicujus rei, τινὸς, *Xen.* ὁ ἀπολυμητής τινος, *Dem.*
Cupressetum, ὁ κυπαρισσὼν, ωνος.
Cupressinus, a, um, κυπαρίσσινος, ίνη, ινον.
Cupressus, ἡ κυπάρισσος, ου, *Athen.*
Cupreus, a, um, κυπριακὸς, ὴ, όν.
Cuprum, χαλκὸς κύπριος.
Cur, διὰ τί, cur bene dicendi studiosos fugiant, libenter audirem, διὰ τί τὲς εὖ λέγειν ἐπιθυμοῦντας φεύγωσι, ἡδέως ἂν πυθοίμην, *Isocr.* cur ei præmium daturi non estis? διὰ τί τοῦτ' οὐ δώσετε δωρεάν; *Æschin.* recte considerate, cur hoc fecerit, συλλογίζεσθε ὀρθῶς, τίνος ἕνεκα ταῦτ' ἔπραττε, *Dem.* cur putatis omnes bellum hoc fugere? τίνος ἕνεκα νομίζετε πάντας φεύγειν τοῦτον τὸν πόλεμον; *id.* ὅτι, *Aristot.* διότι, *Xen.* διὰ τίνα αἰτίαν; *Aristot.*
Cura, ἡ φροντὶς, ίδος, *Dem.* ἡ πρόνοια, ας, *id.* ἡ μελέτη, ης, *Isocr.* curam suscipere rei, ποιεῖν, s. ποιεῖσθαι πρόνοιάν τινος, seu περί τινος, seu ὑπέρ τινος, *Dem.* habere alicujus, ἔχειν πρόνοιάν τινος, *id.* ἔχειν ἐπιμελείαν τινος, *id.* ἔχειν λόγον τινος, *id.* gero alicujus, ἐπιμελέομαί τινος, *Xen.* περί τινος, *Plato.* τί, *Xen.* adhibeo, ne quis transeat, φυλάττω μηδένα περαιοῦσθαι, *Thuc.* ne quis faciat, φυλάττομαι, ὁπῶς μὴ ποιήσῃ τις, *Xen.* curæ est mihi aliquid, μέλει μοι περί τινος, *Isocr.* μέλει μοι ὑπέρ τινος, *Dem.*
Curate, ἐπιμελῶς, *Dem.*
Curatio, ἡ ἐπιμέλεια, ας, *Dem.* præsse curationi, s. administrationi alicui, προστάτην εἶναι ἐπιμελείας τινὸς, *id.* morbi, ἡ Θεραπεία τῶν νοσημάτων, *id.*
Curator, ὁ ἐπιμελητὴς, οῦ, tribus, τῆς φύλης, *Dem.* reficiendorum murorum, τῆς τῶν τειχῶν ἐπισκευῆς, *id.* liberorum, i. e. tutor, ὁ ἐπίτροπος, ου, *Plut.* morbi, ὁ Θεραπευτὴς, οῦ, *Gal.*
Curatura, ἡ ἐπιτροπὴ, ῆς, ἡ ἐπιμέλεια, ας, *Dem.*
Curculio, ὁ τρῶξ, γὸς, *Schol. Hes.* ὁ κὶς, κιὸς, *Theophr.* ὁ ψῆν. Ψειτὸς, *idem.*
Curia, τὸ βουλευτήριον, ου, *Dem.* τὸ πρυτανεῖον, ου, *id.* vocatio in curiam, ἡ κλῆσις εἰς τὸ πρυτανεῖον, *id.* vocare senatum in curiam, καλεῖν τὴν βουλὴν εἰς τὸ βουλευτήριον, *id.* frequentare curiam, εἰσιένει πολλάκις τὸ βουλευτήριον, *id.* proclamare aliquid in curia, ἀνειπεῖν τι ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, *id.* exire e curia, ἐξιέναι ἐκ τοῦ διακωνηρίε, *id.* i. e. pars civitatis, ἡ Θεραπεία, ας, *Isocr.* curiæ princeps, ὁ Θεραπείαρχος, ου, *Demosth*
Curialis, ὁ Θεράπειος, ίου, ον, *Dem.*
Curialis, e, Θεράπειος, ία, ιον, *Polyb.*
Curiatim, κατὰ Θεραπείας.
Curiatus, a, um, Θερατειακὸς, ὴ, όν.
Curio, ὁ Θρωτειὼν, ῶνος.
Curiose, ἐπιμελῶς, *Dem.* περιεργαγμένως, *Isocr.* non admodum curiose it..quirere, quidnam sit, ὁ πάνυ πολυπραγμονεῖν τι, ὅ, τι ποτ' εἴη, *Herodian.* curiosius, περιεργότερον, *idem.*
Curiositas, ἡ περιεργία, ας, ἡ πολυπραγμοσύνη, ης, *Isocr.* τὸ πολυπραγμονεῖν, *id.*
Curiosus, a, um, ὁ καὶ ἡ περίεργος, ὁ, *Xen.* ὁ καὶ ἡ πολυπράγμων, ονος, *Aristot.* suus, πολυπραγμονέως, *Isocr.*
Curo, ἐπιμελέομαι, aliquid, τινὸς, *Xenoph.* περί τινος, *Plato.* corpus, ἐπιμέλομαι τῦ σώματος, *Xen.* ut fiat, ἐπιμέλομαι, ὅπως γένοιτο, *Lucian.* aliquid parum, φροντίζω τινὸς ὀλίγον, *id.* salutem, φροντίζω ὑπὲρ σωτηρίας, *Dem.* non curo, utrum pejus, an melius vivamus, ᾧ φροντίζω, εἴτε χεῖρον, εἴτε βέλτιον βιωσόμεθα, *Plato.* diligentissime valetudinem, ἐπιμέλειαν μεγίσην ἔχω τῆς ὑγιείας, *Isocr.* contractus, ἐπιμέλειαν ποιέω περὶ τὰ συμβόλαια, *Aristot.* publica ut privata, μελετάω ὑπὲρ τῶν κοινῶν, ὥσπερ τῶν ἰδίων, *Isocr.* ægrotantem, Θεραπεύω τινὰ, *id.* νοσηλοίω τινὰ, *idem.* morbum, ἐπιμεμέλειαν νόσου, *Xen.* ἰάομαι νόσον, *Phalar.* Θεραπεύω τὸ νόσημα, *Isocr.* pecuniam, πορίζομαι ἀργύριον, *Demosth.* non curo aliquid, ἀφροντιστέω τινὸς, *Plato.* curandum est aliquid, ἐπιμελητέον τινὸς, *Xen.*
Curriculo, δρομαίως, δρομαδὸν.
Curriculum, i. e. parvis currus, τὸ ἁρμάτιον, ου, ὁ διρήσιος, ου, *Aristoph.* i. e. cursus, ὁ δρόμος, ου, *Thuc.*
Curro, τρέχω, Θέω, celeriter, ταχέως, *Plut.* una, συνδρομέω, *Dem.*
Curruca, ἡ ὑτολοῦς, ίδος, *Theophr.*
Currus, τὸ ἅρμα, ατος, *Xen.* τὸ ὄχημα, ατος, *Herodian.* curru vehi Messenam, πορεύεσθαι ἐφ' ἁμάξης εἰς Μεσσήνην, *Hesych.* currum conscendere, ὀχήματος ἐπιβαίνειν, *Herodian.* currui imponere aliquid, ὀχήματι ἐπιτιθέναι τι, ἐπὶ. Conf. *Vehiculum.*
Cursito, συχνὰ καὶ πολλὰ τρέχω, περιτρέχω, *Plato.* sursum, deorsum, περιπατέω ἀνω, κάτω, *Aristoph.*
Cursor, ὁ δρομεὺς, έως, *Lucian.*
Cursus, ὁ δρόμος, ου, *Dem.* equi, δρόμος ἵππε, *idem.* cursu contendere ad portum, δρόμον κατατείνειν ἐπὶ τὸν λιμένα, *Synes.* a cursu non declinare, ἀπαραλάκτως Θέειν, *Heliodor.* cursum rectum tenere, τροχιὰς ὀρθὰς ποιεῖν, *N. T.* εὐθυδρομεῖν, *Xen.* cursum sistere, ἔχεσθαι δρόμε, *Lucian.*
Curto, κολοῦω, aliquid, τι, *Theophr.* κολοβόω τι, *Aristot.*
Curtus, a, um, κολοβὸς, ὴ, όν, *Aristot.*
Curvatio, ἡ κάμψις, εως, ἡ διακαμψις, εως, *Nax.*
Curvatura, ἡ καμπὴ, ῆς, *Plut.* ὁ καμπτὴς, ῆρος, *Xen.*
Curvitas, ἡ καμπυλότης, ητος, ἡ κυρτότης, ητος, *Plut.*
Curulis, e, ἁρματόεις, εσσα, όεν, *Athen.* ἁρματιος, ία, ιον, *Xen.* sella, δίφρος ἡγεμονικὸς, *Plut.* curule certamen, ἡ ἁρματοδρομία, ας.
Curvo, κάμπτω, *Thuc.* κυρτόω, *Xen.*
Curvus, a, um, καμπύλος, ύλη, ύλον, ἀγκύλος, ύλη, ύλον.
Cuspido, ἀποξύνω εἰς ἀκίδα, ἐπιδορατίζω.
Cuspis, ἡ ἀκωκὴ, ῆς, *Lucian.* sagittæ, ἡ ἀκὶς, ίδος, *Diosc.* hastæ, ἡ αἰχμὴ δόρατος, ἡ ἐπιδορατὶς, ίδος. *Plut.*
Custodia, ἡ φυλακὴ, ῆς, inventa urbibus ad custodiam et salutem, εὑρημένη ταῖς πόλεσι πρὸς φυλακὴν καὶ σωτηρίαν, *Dem.* delecti ad custodiam, τεταγμένοι ἐπὶ τῇ φυλακῇ, *id.* fidem et custodiam (principis) prodere, τὴν πίστιν καὶ τὸ ἐχέγγυον φρουρᾶς προδιδόναι, *Herodian.* i. e. carcer, captivitas, vide *Carcer, Captivitas.*
Custodio, φυλάττω, φρουέω, τηρέω, omnia in urbibus, πάντα ἐν ταῖς πόλεσι, *Xen.* aliquem ab aliqua re, τινὰ ἀπό τινος, *id.* mare, φυλάττω φυλακὴν ἐν τῇ Θαλάττῃ, *Demosth.* urbem, διαφυλάττω τὴν πόλιν, *Isocr.*
Custos, ὁ φύλαξ, ακος, *Demosth.* ὁ φυλακτὴς, constitutio custodum, διάταξις φυλάκων, *idem.* custodes constituere, καθιστάναι φύλακας, *id.* imponere, ἐπιτιθέναι φύλακας, *Isocr.* occidere, ἀποφθείνειν, *Dem.* custos carceris, ὁ δεσμοφύλαξ, ακος, *Thuc.* ὁ νομοφύλαξ, ακος, *Aristot.* templi, ὁ ναοφύλαξ, ακος, *idem.* civium, s. civitatis, ὁ πολιτοφύλαξ, ακος, *idem.* stratorum, ὁ στρωματοφύλαξ, ακος, *Plut.* corporis, ὁ σωματοφύλαξ, ακος, *Herodian.* custos femina, ἡ φυλακὶς, ίδος, *Plato.*
Cuteus, a, um, ὁ καὶ ἡ δερματώδης, εος, δερματίνος, ίνη, ινον.
Cuticula, τὸ δερμάτιον, ου.
Cutis, cum subjecta carne, ὁ χρὼς, τὸς, *Aristot.* detracta, τὸ δέρμα, ατος.
Cyamus, ὁ κύαμος, ου, *Plato.*

Cyaneus, a, um, *κυάνεος, έα, εον, Aristot.*
Cyanus, *ὁ κύανος, ου, cyanum refero, κυανίζω, Diosc.* in cyanum vergens, *κυανίτης, ίδος, Hippocr.* cyanei coloris inductio, *ἡ κυάνωσις, Plut.*
Cyathus, *ὁ κύαθος, ου, Athen.* parvus, *τὸ κυάθιον, ου, Poll.* cyatho similis, *ὁ καὶ ἡ κυαθώδης, εος, Athen.* cyathis indulgeo, *κυαθίζω, Polyb.*
Cygneus, a, um, *κύκνειος, εία, ειον, Athen.*
Cygnus, *ὁ κύκνος, ου, Aristot.*
Cylindraceus, a, um, *κυλινδρικὸς, ἡ, όν.*
Cylindrus, *ὁ κύλινδρος, ου, Plut.* cylindro similis, *ὁ καὶ ἡ κυλινδρώδης, εος, Theophr.* æquo sive complano, *κυλινδρόω, id.* cylindri more, *κυλινδρικῶς, Plut.*
Cymba, *ἡ κύμβη, ης, Soph. τὸ σκαφίδιον.*
Cymbalista, *ὁ κυμβαλιστὴς, οῦ.*
Cymbalistria, *ἡ κυμβαλίστρια, ας.*
Cymbalum, *τὸ κύμβαλον, ου, Xen.* pulso, *κυμβαλίζω, Lucian.*
Cymbium, *τὸ κυμβίον, ου, Dem.*
Cyminum, *τὸ κύμινον, ου, Diosc.* cymino similis, *ὁ καὶ ἡ κυμινώδης, εος, Theophr.*
Cynosbatus, *τὸ κυνόσβατον, ὁ κυνόσβατος.*
Cynosura, *ἡ κυνόσουρα.*
Cyprinus, *ὁ κυπρῖνος, ου, Aristot.*
Cytisus, *ὁ κύτισος, Theophr.*

D

Dactyliotheca, *ἡ δακτυλιοθήκη, ης, Plin.*
Dactylus, *ὁ δάκτυλος, ου, Diosc.*
Dæmon, *ὁ δαίμων, ονος, Plato.* malus, *ὁ κακοδαίμων, ονος,* capularis, *ὁ σορροδαίμων, ονος, Plut.* a dæmone inspiratus, *δαιμονιακὸς, ὴ, όν, id.* qui dæmonis est, *δαιμονιστὸς, ὴ, όν, Chrys.* pro dæmone habeo, *δαιμονίζω, Hesych.* a dæmone possideor, *δαιμονίζομαι, N. T. δαιμονάω, Lucian.*
Dæmoniacus, a, um, *δαιμονιακὸς, ὴ, όν, Plut.*
Dæmonicus, a, um, *δαιμονικὸς, ὴ, όν, Chrys.*
Dama, *ἡ δορκὰς, άδος, Diosc. ἡ δορξ, κὸς, Al. Aphr. ὁ δόρκος, ου, Diosc.* parva, s. parvus, *τὸ δορκάδιον, ου,* LXX.
Damnatio, *ἡ κατάγνωσις, εως, Dem. ἡ κατάκρισις, εως, N. T. τὸ κατάκριμα, ατος, ibid.* æterna, *ἡ κρίσις τῆς γέεννης, ibid.*
Damnatorius, a, um, *καταγνωστικὸς, ὴ, όν.*
Damnatus, a, um, *ὁ καὶ ἡ κατάκριτος, ὁ καὶ ἡ κατάδικος, ου, Dem.* violati festi, *καταχειροτονηθεὶς ἀσεβεῖν περὶ τὴν ἑορτὴν, idem.*
Damno, *καταγινώσκω,* aliquem capitis, *θάνατόν τινος, Dem. ζημίαν τινὸς, id. κατακρίνω θανάτου τινος, Isocr. καταψηφίζομαι θανάτου τινος, Demosth.* aliquem inique, *ἀδίκως καταδικάζομαί τινος, idem.* aliquem homicidii, *καταγινώσκω τινὸς φόνου,* vel *τινὰ φόνου, Lys.*
Damnose, *βλαβερῶς.*
Damnosus, a, um, *βλαβερὸς, ρὰ, ρὸν, Plato. ὁ καὶ ἡ ζημιώδης.*
Damnum, *ἡ βλάβη, ης, Plato. ἡ ζημία, ας, Xen. τὸ βλάβος, εος, Dem. ὁ συμφορᾶς, ἄς, Isocr.* et detrimentum, *βλάβη καὶ ζημία, Dem.* adferre alicui, *φέρειν τινὶ βλάβην, id. ἐνεγκεῖν τινι ζημίαν, id.* esse s. fieri alicui, *εἶναί τινι βλάβος, id.* contrahere haud exiguum, *ὀλιγισθήναι ζημίαν ἢ μικρὰν, id.* restituere, s. pendere duplo, *ἐπιτίνειν βλάβος διπλῆν, id.* cum damno facere aut fieri, *μετὰ βλάβης,* s. *ζημίας ποιεῖν, s. γίγνεσθαί τι, id.* facio, s. patior, *ζημιόομαι, id.* ab aqua, *πάσχω κακῶς ἐκ ὕδατος, id.*
Dapes, *τὰ ἐδέσματα, ων, Isocr.*
Dapsilis, e, *ὁ καὶ ἡ δαψιλὴς, έος, Plato.* epulum dapsilius, *δεῖπνον δαψιλέστερον, Plut.* dapsilis et largus sum, *ἐνδαψιλεύομαι, Pandect.*
Dapsiliter, *δαψιλῶς,* vivere, *ζῆν, Xen.*
Datio, *ἡ δόσις, εως, Plato.*
Dator, *ὁ δοτὴρ, ῆρος, Xen. ὁ δωτὴρ, ῆρος, Lucian.*
Datus, a, um, *δοθεὶς, εῖσα, ἐν, Dem.* data opera, *ἑκουσίως, id. ἑκουσὶ, id. ἐξεπίτηδες, id.* declinquere, *ἑκουσίᾳ πλημμελεῖν, idem.*

De, *ἐκ vel ἐξ,* de suo rempublicam juvare, *ἐκ τῶν ἑαυτοῦ ὑποκόντων τοῖς κοινοῖς ἀπαρχεῖν, Isocr.* de muro præcipitare, *κατα τείχεος κάτω ῥίπτειν, Herodot.* de gloria pugnare, *περὶ δόξης πολεμεῖν, Dem.* de re nova loqui s. dicere, *περὶ καινῆ πράγματος λέγειν, id.* de numero detrahere, *ἀπὸ τῦ ἀριθμῦ ἀφαιρεῖν, Isocr.* de rerum incolumitate solicitum esse, *ὑπὲρ σωτηρίας πραγμάτων φροντίζειν, id.* de parte regionis dimicare, *ὑπὲρ μέρους χώρας πολεμεῖν, id.* commentatio de astris, *γραφὴ ἀμφὶ ἀστέρων, Lucian.* fama vulgatur de morte ejus, *ἐκφέρεται λόγος ἀμφὶ θανατῷ αὐτῦ, Herodot.*
Dea, *ἡ θεὰ, ᾶς, Dem. ἡ θεὸς, ῦ, id.* magna et præstans Minerva, *μεγάλη καὶ ἀγαθὴ θεὸς Ἀθηνᾶ, id.*
Dealbatio, *ὁ λευκασμὸς, ῦ.*
Dealbo, *λευκόομαι,* aliquid, *τὶ, Xen. λευκαίνω.*
Deambulatio, *ὁ περίπατος, ου, Plut.* deambulatione pomeridiana uti, *περιπάτῳ δείλινῷ χρῆσθαι, Æl.*
Deambulatorium, *ὁ περίπατος, ου, Plut.*
Deambulo, *περιπατέω, Herodian.* sursum, deorsum, *ἄνω, κάτω, Aristoph.*
Deamo, *στέργω,* aliquem, *τινὰ, Plut. ὑπεραγαπάω τινὰ, Herodian. ὑπεριλέω.*
Dearmatus, a, um, *παρωπλισμένος, ένη, ένον, Plut.*
Deartuo, *ἐξαρθρόω, Aristot.*
Deauratio, *ἡ χρύσωσις, εως, Plut.*
Deauratus, a, um, *ὁ καὶ ἡ δικάχρυσος, ου, Athen.*
Deauro, *χρυσόω, Athen.*
Debacchatio, *ἡ παροινία, ας, Dem.*
Debacchor, *παροινέω,* in aliquem, *εἴς τινα, Dem.*
Debellatio, *ἡ καταπολέμησις, εως, Thuc. ἡ καταγωνισμὸς, ῦ, id.*
Debellator, *ὁ καταγωνιστὴς, οῦ, ὁ καταπολεμῶν, όντος, Thuc.*
Debello, *καταπολεμέω,* aliquem aliqua re, *τινὰ τινι, Thuc. καταγωνίζομαί τινα, Lucian.*
Debeo, *ὀφείλω,* alicui pecuniam, *τινὶ χρήματα, Plato.* alicui æs alienum, *τινὶ χρέος, s. χρέα, Dem.* alicui gratiam, *τινὶ χάριν, Plato.* dicere, *λέγειν, Aristot.* non debemus occasionem in perniciem nostram impendere, *οὐκ ὀφείλομεν τὸν καιρὸν συμπαρασκευάζεσθαι καθ ἡμῶν αὐτῶν, Dem.* quæ restant, magnæ nobis curæ esse debent, *σφόδρα δεῖ τῶν λοιτῶν ἡμᾶς φροντίσαι, id.*
Debilis, e, *ὁ καὶ ἡ ἀσθενὴς, έος, Isocr. ἀσθενῶν, ὄσα, ῶν, Dem. ὁ καὶ ἡ ἀῤῥωστος, ου, id.*
Debilitas, *ἡ ἀσθένεια, ας, Plato. ἡ ἀῤῥωσία, ας, Thuc.*
Debilitatio, *τὸ ἀσθένημα.*
Debiliter, *ἀσθενῶς, Dem.*
Debilito, *ἀσθενόω,* aliquem, *τινὰ, Xen.*
Debitio, *ἡ ὀφλησις, εως, τὸ χρέος, Dem.*
Debitor, *ὁ ὀφειλέτης, ου, N. T. ὁ ὀφείλων, οντος, Dem. ὁ ὀφλων, οντος, id. ὁ χρῆστης, ου, id. ὁ ὑπόχρεως, ου, id.* magnus, *ὁ ὑπέρχρεως, ω.*
Debitrix, *ἡ ὀφειλέτις, ίδος, Euripid. ἡ ὀφείλουσα, ης, Dem.*
Debitum, *τὸ ὀφείλημα, ατος, Demosth. τὸ ὄφλημα, ατος, id. τὸ χρέος, εος, id.* duplum, *ὀφλημα διπλῆν, id.* privatum, *χρέος ἰδιον, id.* paternum, *χρέος πατρικὸν, id.* adscribere ad debitum, *γράφεσθαι ὀφειλοντα πρὸς χρέος, id.* reddere, *ἀποδίδυαι τὰ ὀφειλόμενα, id. ἐκτίσαι ὄφλημα, id.* recipere ab aliquo, *ἀπολαμβάνειν τὸ χρέος παρά τινος, id.* recuperare ab aliquo, *κομίζεσθαι χρέος παρά τινος, idem.* condonare omne, *ἀφίεσθαι πάν ὄφλημα, id. ἀφίεναι τὸ χρέος ὀφείλοντι, Isocr.* expungi, *ἐξαλείφεσθαι τὸ ὄφλημα, Dem.* debito fraudare, *ἀποστερῆσαι χρέος,* urbem, *ἀποστερεῖν ὀφλήματος τὴν πόλιν, id.*
Debitus, a, um, *ὀφειλόμενος, ένη, ενον,* benevolentia, *εὔνοια, N. T.* honor, *προσήκουσα τιμὴ, Plato.* pœna, *προσήκουσα τιμωρία, id.*
Deblatero, *ψελλίζομαι, Aristot. στωμύλλω, Aristoph. καταστωμύλλω, idem. φλυαρέω.*
Decacuminatio, *ἡ βλασφολογία, ας, Theophr.*
Decacumino, *βλασφολογέω, Theophr.*
Decalogus, *ὁ δεκάλογος, ου.*
Decanto, *ἐγκαμιάζω, Isocr.* i. e. sæpius inculco, *ταυτολογέω, Polyb.*

Decanus, *ὁ δεκάδαρχος, ου, ὁ δεκάρχης, ου, Herodot.*
Decas, *ἡ δεκὰς, άδος.*
Decalvesco, *ἐπιποκαλέω, Theophr.*
Decedo, *ἀπο χωρέω,* ab aliquo, *τινὸς, Xen.* de via alicui, *ἐξίσταμαι ὁδῦ τινι, Plut.* a magistratu, *ἐξίσταμαι τῆς ἀρχῆς, Thuc.* i. e. minuor, nihil ipsi decessit de exercitu, nisi qui morbo extincti sunt, *ὀδὲν αὐτῷ ἀπεγίγνετο στρατῦ, εἰ μὴ τι νόσῳ, id.* de jure suo decedere, *ὑφίεσθαι τῶν δικαίων ἑαυτῦ, Aristoph.* ante fatalem diem decedere, s. mori, *πρὸ μοίρας τελευτᾶν, Lucr.*
Decem, *οἱ, αἱ, τὰ δέκα, Dem.* millia, *ἡ μυριὰς, άδος, Theophr. ἡ μυριοστὴ, ῆς, Xenoph.* mensibus, *δεκαμηνιαῖος χρόνος, Philo.*
December, *ὁ Γαμηλιὼν, ῶνος, Theophr.* al. *ὁ Ποσειδεὼν, ῶνος, Suid.*
Decempeda, *μέτρον δεκάπηχυ, ὁ δεκάπηχυς, εος.*
Decempedator, *ὁ τῷ δεκάτοδι μετρῶν, ῶντος, ὁ γεωμέτρης.*
Decemplex, *ὁ δεκαπλάσιος, ία, ιον, Poll.*
Decem primi, *οἱ δεκάπρωτοι, ων.*
Decemvir, *ὁ δεκάρχων, ου, ὁ δέκαρχος, ου, ὁ δεκαδάρχης, ου, ὁ δεκάδαρχος, ου, ὁ δεκαδᾶχος, ου, Lys.* sum decemvir, *δεκαδαρχέω, Hes.*
Decemviralis, e, *δεκαρχικὸς, ὴ, όν.*
Decemviratus, us, *ἡ δεκαρχία, ας, Plut. ἡ δεκαδαρχία, ας, Dem.*
Decennalis, e, *ὁ καὶ ἡ δεκαετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ δεκαέτηρος, ου, Plato.*
Decennis, e, idem quod antecedens *Decennalis.*
Decennium, *ἡ δεκαετία, ας, ὁ δεκαέτηρος χρόνος, Plato.*
Decens, *πρέπων, ουσα, ον,* aliquem, *τινὶ, Isocr. ὁ καὶ ἡ περιπόδης, εος, τινὶ, idem. προσήκων, ουσα, ον, τινὶ, Dem. καθήκων, ουσα, ον, τινὶ, Isocr.*
Decenter, *προσηκόντως, Dem.* Confer *Convenienter.*
Decentia, *τὸ πρέπον, οντος, Dem.*
Deceptio, *ἡ ἀπάτη, ης, Dem. ἡ ἐξαπάτη, ης, id.*
Deceptor, *ὁ ἐξαπατῶν, ῶντος, Dem. ὁ παραμεθούμενος, ου, Isocr.*
Decerno, *ψηφίζομαι,* multa, *τολλὰ, Dem.* bene et recte, *ὀρθῶς καὶ καλῶς, id.* honestissima civitati, *τὰ κάλλιστα τῇ τόλει, idem.* secundum leges, *κατὰ τὺς νόμους, id.* frustra, *τηνάλλως, id.* expresse, *διαῤῥήδην, id.* clam, *κρυδδὴν, id.* de rebus, quæ decet, *ψηφίζομαι περὶ πραγμάτων ἃ χρὴ, id.* pacem, *τὴν εἰρήνην, Isocr.* auxilium, *βοήθειαν, Dem.* judicando, *ἐπικρίνω, N. T.* prælio, *μάχομαι.* Confer *Pugno, Prælior.*
Decerpo, *ἀπολέγω,* fructum, *τὺν καρπὸν, Theophr. καρτολογέω, id.* florem, *δρέπομαι ἄνθος, Plut.* fructum sapientiæ, *δρέπω καρπὸν σοφίας, Basil.* aliquid, *ἀποδρέπομαί τι, Plut.*
Decertatio, *τὸ ἀγώνισμα, ατος, Plut. ὁ ἀγωνισμὸς, ῦ, Dion.*
Decerto, *διαγωνίζομαι,* cum hostibus, *πρὸς τὺς πολεμίους, Xen.* cum aliquo ob aliquid, *τινί τι, id. τινὶ ὑπέρ τινος, Plato. ἀμιλλάομαι ὑπέρ τι, Xen.*
Decessio, *ἡ ἀποχώρησις, εως, Hippocr.*
Decessus, *ἡ ἀποχώρησις, εως, Hippocr.* e vita, *ἡ ἀπόστασις βίυ, Xen.*
Decet, *πρέπει,* aliquem, *τινὶ, Dem.* me odisse eum, *ἀξιόν ἐστιν ἐμοὶ μισεῖν αὐτὸν, Xen.* vos laborare pro hoc, *ἀξιον ὑμᾶς σπαδάζειν ὑπὲρ τύτυ, Dem.* nos optimos esse, *προσῆκον ἡμῖν βελτίστυς εἶναι, Isocr.* non decet id parvi facere, *ὐκ ἐστι δίκαιον, ὐδὲ προσῆκον περὶ ὀλίγυ σπιῦδάει τύτο, Dem.* quod nemunem decet dicere, *ὃ μηδὶ εἰπεῖν τινι Σέμις ἐστὶ, Plato.* plus, quam decet, irritari, *μᾶλλον τῦ δέοντος παροξυνθῆναι, Dem.* contra quam decet, *παρὰ τὸ προσῆκον,* ut decet, *κατὰ τὸ προσῆκον, Xenoph.* hæc te decent, *ταῦτά σοι πρέπει, Isocr.*
Decidium, *τὸ κατάπτωμα, ατος, Al. Aphr.*
Decido, i. e. deorsum cado, *καταπίπτω,* ab asino, *ἀπ' ὄνυ, Aristoph.* in terram, *ἐπὶ τῆς γῆς, Xenoph. εἰς τὴν γῆν, N. T.* i. e. abscindo, *ἀποκόπτω,* aliquid, *τι, Xenoph.* controversiam, *καθίστημι ἔριδα, Plut.*
Decies, *δεκάκις, Ælian.* decies millies, *μυριάκις, Dem.*
Decima, *ἡ δεκάτη, ης, Demosth.* decimæ,

quæ Apollini offeruntur, ἡ τῦ Ἀπόλλωνος δεκάτη, *Xenoph.* decimas exigo, δεκατεύω, ab aliquo, τινὰ, *Dig.m.* decimam partem prædæ dare, δεκατεύειν τὰ τῶν πολεμίων, *Plut.* decimas accipio, δεκατῶ, *N. T.*

Decimatio, ἡ δεκάτευσις, εως.

Decimator, ὁ δεκατευτὴς, ῦ.

Decimo, δεκατεύω, aliquid, τὶ, *Plut.* locus in quo decimæ persolvuntur, τὸ δεκατευτήριον, ου, *Xen.*

Decimus, a, um, δέκατος, άτη, ατον, *Demosth.*

Decipio, ἐξαπατάω, aliquem, τινὰ, *Dem.* φενακίζω τινὰ, *id.* παράγω τινὰ, *Plato.* me ipse, φρενηπατάω ἐμαυτὸν, *N. T.* ἐξαπατάω ἐμαυτὸν, *Xen.* una, συνεξαπατάω, *Dem.* et fallo, ἐξαπατάω καὶ φενακίζω τινὰ, *idem.* ἐξαπατάω καὶ παρακρούομαί τινα, *idem.* aliquem falsis rationibus, παρελογίζομαί τινα, *idem.* multis rebus decipi ab aliquo, πολλὰ ἐξαπατᾶσθαι ὑπό τινος, *Dem.* facile decipi posse, εἶναι εὐαπάτητον, *Aristot.* εὐξαπάτητον.

Decipula, ἡ γαλεάγρα, ας, *Poll.* ἡ παγίς.

Decisio, ἡ διάλυσις, εως, *Polyb.* ἡ διάγνωσις, εως, *Dem.*

Declamatio, ἡ ῥητορεία, ας, *Isocr.* ἡ λογοποιΐα.

Declamator, ὁ ῥητορεύων, οντος, *Isocr.* ὁ λογοποιός.

Declamatorius, a, um, ῥητορικὸς, ὴ, ὸν, *Aristot.*

Declamito, λογοποιέω.

Declamo, ῥητορεύω, *Isocr.*

Declaratio, ἡ δήλωσις, εως.

Declaro, δηλόω, ἐμφανίζω, μηνύω, aliquid aperte, τι σαφῶς, *Isocr.* manifestissime, τι ἐναργέστατα. *id.* alicui, quod ei velim orationem mittere, δηλόω πρός τινα, ὅτι μέλλω αὐτῷ λόγον πέμπειν, *idem.* omnibus, me alienas opes non appetere, φανερὸν ποιέω πᾶσιν, ὡς ἐ χρημάτων ἐπιθυμήσας ἀλλοτρίων, *idem.* aliquem consulem, ἀναγορεύω τινὰ ὕπατον, *Plut.* imperatorem, ἀναδείκνυμι αὐτοκράτορα, *Herodian.*

Declinatio, ἡ ἔκκλισις, εως, mali, τῦ κακῦ, *Basil.* Grammatica, ἡ κλίσις, εως, *Gramm.*

Declino, ἐκκλίνω, ab aliquo, ἀπό τινος, *Herodot.* ad voluptates, ἀποκλίνω πρὸς τὰς ἡδονὰς, *Aristot.* ad aliquid, ἐπί τι, *Dem* aliquid, ἐκφεύγω τι, *Plato.*

Declivis, e, ὁ καὶ ἡ ἐπικλινὴς, ἑος, *Thuc.* περικλινὴς, *Plut.* κατάντης.

Declivitas, ἡ ἐπίκλισις, εως, *Nax.* τὸ κλίτος, εος, LXX.

Decoctio, ἡ ἄφεψις, εως, *Theophr.*

Decoctor, ὁ λυμαντὴς, ητος, *Xen.* ὁ καὶ ἡ ἄσωτος, ου, *Aristot.*

Decoctum, τὸ ἀφέψημα, ατος, *Diosc.*

Decoctura, ἡ ἄφεψις, εως, *Theophr.*

Decollo, τραχηλοκοπέω, *Plut.* τῷ τελέκει παίω, *Diodor.* τῷ πελέκει τὰς αὐχένας ἀποκόπτω, *Dion. Hal.*

Decolor, ὁ καὶ ἡ δύσχροος, *contr.* δύσχρους, ου, *Hippocr.*

Decoloratio, ἡ δύσχροια, ας, *Gal.*

Decoquo, ἀφέ̓ψω, s. ἀφεψέω, *Diosc.* massam farinæ in carbonibus, ὀστᾶα μάζαν ἐπ' ἀνθράκων, *Herodian.* i. e. dilapido, χρεωκοπέω, *Phalar.* bona paterna, κατεδομαι τὰ πατρῶα, *Poll.*

Decor, τὸ κάλλος, ἡ εὐπρέπεια, ας, faciei, τῆς ὄψεως, *Dem.* eximius corporis, εὐπρέπεια μεγάλη τῦ σώματος, *idem.*

Decoramen, ὁ κόσμος, ου, *Isocr.* τὸ κόσμημα, ατος, *Plato.*

Decore, εὐπρεπῶς, *Dem.* καλῶς.

Decoro, κοσμέω, aliquid, τὶ, *Thuc.* aliquem honoribus, ἀγάλλω τινὰ τιμαῖς, *Plato.*

Decorticatio, ὁ περιφλοισμὸς, ῦ.

Decortico, ἐπιφλοΐζω, *Theophr.* λέπω, *Athen.* ἀπολέπω, *Aristoph.*

Decorum, τὸ πρέπον, οντος, *Dem.* τὸ δέον, οντος, *idem.* servo, φυλάττω τὸ πρέπον, *idem.*

Decorus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐσχήμων, alicui, τινὶ, *Æschin.* ὁ καὶ ἡ εὐπρεπὴς, ἑος, *Xenoph.*

Decrementum, ἡ σβίσις, εως, *Plato.*

Decrepitus, a, um, γέρων ἐς τὸ ἔσχατον, *Lucian.* Tithono magis, ὁ ὑπὲρ τὸν Τιθωνὸν ζῶν, *id.* extreme, ὁ καὶ ἡ ἐσχατόγηρως, ω, *Plato.* ὁ καὶ ἡ ὑπέγηρως, ω, *Ælian.*

Decrescentia, ἡ μείωσις, εως.

Decresco, μειόομαι, *Aristot.*

Decretum, τὸ ψήφισμα, ατος, *Dem.* τὰ ψηφισθέντα, ων, *id.* τὰ γνωσθέντα, ων, *id.* præclarum de aliquo, κάλον δόγμα περί τινος, *id.* factum secundum leges, κατὰ τὰς νόμως γνωσθέντα, *id.* utile, συμφέρον τι δεδογμένον, *id.* decretum facere, εἰσπῖν ψήφισμα, *id.* comprobare, νυοῦσαι ψήφισμα, s. δόγμα, *id.* comprobare suffragiis, χειροτονεῖν ψήφισμα, *id.* exsequi, ποιεῖν τὰ δόξαντα, *id.* ratum habere, ἐμμένειν ψηφίσματι, *Isocr.* evertere, ἄκυρον ποιεῖν ψήφισμα, *Dem.* abrogare, λύειν ψήφισμα, *id.* expungere, ἐκπολάττειν ψήφισμα, *id.*

Decribro, κοσκινίζω.

Decubo, κατάκειμαι, ægrotus, νοσῶν, ὗντος, *Lucian.*

Deculco, καταπατέω, *Thuc.*

Decumanus, a, um, δεκαπαῖος, αία, αῖον, fluctus, ἡ δεκακυμία, ἡ τεκυμία, i. e. qui decimas collegit, ὁ δεκαπλόγος, ου, *Dem.*

Decumbo, κατάκειμαι, ægrotans, νοσῶν, ὗντος, *Lucian.* διάγω ἐν κλίνῃ, *Plut.* κεῖμαι ἐν κλίνῃ, *Dem.* κατακλίνομαι, *Aristot.*

Decuplatus, a, um, δεκαπλάσιος, ία, ιον, *Poll.*

Decuplo, δεκαπλασιάζω, LXX.

Decuria, ἡ δεκὰς, άδος, militum, ὁ λόχος, ου, *Thuc.*

Decurio, onis, ὁ δεκάδαρχος, ου, *Philo.* sum, δεκαδαρχέω, *Hesych.*

Decurio, as, κατηλογίζω, *Plut.*

Decurro, καταθέω, *Dem.* aliquo, καταδρομέω εἴς τι, *Chrys.*

Decursio, ἡ καταδρομησις, εως.

Decursorium, locus in quo decurritur, ὁ καταδρόμος, ου.

Decursus, us, ἡ καταδρομὴ, ῆς, *Thuc.*

Decurto, κολοβόω, *Aristot.*

Decus, τὸ ὄνομα, ατος, civitatis, τῆς πόλεως, *Dem.* patriæ, κόσμος τῆς πατρίδος, *Plut.* Confer *Gloria.*

Decussatim, κατὰ χιασμὸν, *Plato.*

Decussatio, ὁ χιασμὸς, ῦ, *Plato.* decussationis formam habens, χιασὸς, ὴ, ὸν, *Eustath.*

Decussis, ἡ δεκὰς, άδος.

Decusso, χιάζω.

Decussus, us, ἡ ἀτόσεισις, εως.

Decutio, κατασείω, fructus, καρπὸς ἀποσείομαι, aliquid, τὶ, *Aristot.*

Dedecet, ἀναρμοσεῖ, *Plato.* aliquem, ὀνειδίζει ἐσί τινι, *Plut.* ἀτρεπές ἐσι, ὁ πρέπει.

Dedecor, αἰσχρὸς, ὰ, όν, *Dem.*

Dedecoramentum, ἡ αἰσχύνη, ης, *Dem.*

Dedecoro, ἀτιμάζω, καταισχύνω, patriam, τὴν πατρίδα, *Antiph.* honores, τιμὰς, *Dem.* aliquid verbo, τὶ λόγῳ, *idem.* suam existimationem, τὴν δόξαν ἑαυτῦ, *id.* turpitudine morum gloriam, φαυλότητι τρόπων τὸ κλέος, *Herodian.* Confer *Dedecus.*

Dedecorose, ἀτίμως, *Plato.*

Dedecorosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄτιμος, ου, *Demosth.*

Dedecus, ἡ ἀτιμία, ας, *Dem.* τὸ ὄνειδος, εος, *id.* ἡ αἰσχύνη, ης, *id.* adferre alicui, αἰσχύνην φέρειν, s. περιποιεῖν τινι, *id.* admisisse, ἐνεγκον εἶναι τινι αἰσχύνη, *idem.* abolere susceptum, ἀπαλλάττειν τὴν ὑπάρχουσαν αἰσχύνην, *id.* incidere in dedecus, περιπίπτειν αἰσχύνῃ τινὶ, *id.* dedecori hoc tibi est, τῦτο ἔσι σοι ὄνειδος, *Plut.*

Dedicatio, ἡ καθιέρωσις, εως.

Dedico, καθιερόω, ἀνατίθημι, deo partem aliquam, τῷ θεῷ μέρος τι, *Plato.*

Dedignatio, ἡ ἀπαξίωσις, εως, *Polyb.*

Dedignor, ἀπαξιόω, aliquem, τινὸς, *Appian.* aliquid, τὶ, *Plut.* aliquem ob aliquid, τινὰ τινος, *Aristot.*

Dedisco, μεταδιδάσκω, ἀπομανθάνω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Deditio, ἡ ἐκδοσις, εως, compellere aliquem ad deditionem, ἐκβήσασθαί τινα, *Dem.*

Dedititius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔκδοτος, ου, *Isocr.* dedita opera, ἐξετάσηδες, *Dem.* alicui rei deditus, ἐπιθέμενός τινι, *Synes.* σπουδάζω περί τινος, *Herodian.*

Dedo, ἐκδίδωμι, aliquem, τινὰ, *Thuc.* ultro me ipsum, ἐκὼν ἐκδίδωμι ἐμαυτὸν, *Dem.* urbem alicui, ἐκδίδωμι πόλιν τινὶ, *Isocr.* παραδίδωμι πόλιν τινὶ, *Diod. Sic.* aliquem alicui, ἐγχειρίζω τινὰ τινι, *Plut.* ἔκδοτον παραδίδωμί τινι, *Herodian.*

Dedoleo, ἀπαλγέω, *N. T.*

Dedolo, ἀπεξέω.

Deduco, κατάγω, aliquem, τινὰ, *Plut.* filum, κρόκην, *Lucian.* lanam, ἔριον, *id.* navem, ναῦν, *Herodian.* triremes in portum, τὰς τριήρεις ἐς λιμένα, *Dem.* aliquem a proposito, ἀποπλανάω τινὰ ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως, *Æschin.* a sententia, μετατίθω τινὰ, *Dem.* aliquem plausu et clamore domum, παραπέμπω τινὰ οἴκαδε κρότῳ καὶ βοῇ. *Plut.* funus, παραπέμπω τίθνεῶτα, *Lucian.* ἀπολυθῖν τινι πρὸς τάφον, *Demosth.*

Deductio, ἡ ὁδηγία, ας, i. e. abstractio, ἡ ἀταγωγὴ, ῆς.

Deductor, ὁ περηγεμῶν, όνος, *Dem.*

Deerro, ἀφαμαρτάνω, ἀποπλανόομαι, a recta fide, τῆς εὐθείας πίστεως, *Chrys.* deerrare facio, ἀποπλανάω, a proposito, ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως, *Æschin.*

Defæcatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄτευγος, ου, LXX.

Defæco, διυλίζω, *Diosc.*

Defatigatio, ὁ κάματος, ου.

Defatigo, καταπονέω, aliquem, τινὰ, *Lucian.*

Defectio, ἡ ἀπόστασις, εως, *Thuc.* ἀποστασία, ας, *Plut.* ἡ ἀπόλειψις, εως, *Dem.* i. e. quod deest, vide *Defectus.*

Defector, ὁ ἀποστατὴς, ῆτος, *Plut.* ὁ ἀποστάτης, ου, *idem.*

Defectus, ἡ ἔνδεια, ας, *Dem.* τὸ ἔλλειμμα, ατος, *id.* τὸ ἐλλεῖπον, οντος, *id.* τὸ ἐλάττωμα, ατος, *id.* solis vel lunæ, ἡ ἔκλειψις, *Aristot.*

Defendo, ἀμύνω, *Isocr.* populi libertatem, ἀμύνομαι τῇ δημοκρατίᾳ, *Dem.* ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, *id.* sororem, περὶ τῆς ἀδελφῆς, *Plut.* Græciam, τὴν Ἑλλάδα, *Plato.* aliquem coram judicio, συνηγορέω ὑπέρ τινος, *Aristot.* συνηγορέω τινὶ, *Isocr.* συναγορεύω τινὶ, *id.* ἀπολογέομαι περί τινος, *id.* caussam, ἀπολογίαν ποιέομαι ὑπέρ τινος, *id.* aliquem ab injuria, ἐπαμύνω τινί. Confer *Defensio.*

Defensio, ἡ προστασία, ας, *Polyb.* ἡ ἐπικουρία, *id.* coram judicio, ἡ ἀπολογία, ας, *Dem.* actorum, ὑπὲρ τῶν πραγμάτων, *id.* defensionem instituere, s. facere, ἀπολογίαν ποιεῖν, s. ποιεῖσθαι, *idem.* λέγειν, *idem.* dare, s. concedere alicui, δίδοναι τινὶ, *id.* meditari mendaciorum, μελετᾶν ὑπὲρ ψευδῶν, *idem.* relinquere alicui, ὑπολείπειν τινὶ, *id.* scribere peccatorum, γράφειν τῶν ἡμαρτημένων τινὶ, *idem.* habere justam, ἔχειν λέγειν seu εἰπῖν ἀπολογίαν δικαίαν, *idem.* legitimam declinare, φεύγεσθαι ἀπολογίαν δικαίαν, *id.* φεύγειν ὀρθὴν καὶ δικαίαν ὁδὸν ἀπολογίας, *idem.* audire, ἀκροᾶσθαι τῦ ἀπολογουμένυ, *Xenoph.* averterè alicujus, διαλύειν ἀπολογίαν τινὸς, *Demosth.* defensione aliqua uti, χρῆσθαι ἀπολογίᾳ τινὶ, *idem.* abuti, καταχρῆσθαι ἀπολογίᾳ, *id.*

Defensito, περῖσαμαι, jura, τῶν δικαίων, *Demosth.*

Defensor, ὁ προστάτης, ου, *Plut.* ὁ βοηθὸς, ὸν, *id.* i. e. patronus, ὁ ἀπολογούμενος, ου, *Demosth.* ὁ συνήγορος, ου, *id.* ὁ συνηγορῶν, ὄντος, *id.* salutis alicujus, συνηγορεύων τῇ σωτηρίᾳ τινὸς, *id.* legis alicujus, συνεῶν νόμῳ τινὶ, *id.* comparare multos defensores alicujus, περίζωσθαι πολλὰς συνεῶντας ὑπέρ τινος, *id.* adsciscere sibi defensorem, παρασκευάζωσθαι αὐτῷ συνηγορέοντα, *id.* habere aliquem, ἔχειν τινὰ σύνδικον, *id.* destituti defensore, ἐρημον γίγνεσθαι τῶν ἐρέντων ὑπὲρ αὐτῶν, *id.*

Defero, κατακομίζω, καταφέρω, aliquid in nave, τὶ ἐπὶ ναῦν, *Synes.* i. e. denuntio, παρεγγυάω, alicui aliquid, τινί τι, *Plut.* i. e. accuso, εἰσαγγέλλω, *id.* καταγγέλλω τινὸς, *Herodian.* Confer *Accuso.*

Deferveo, ἀποβράζω, *Budæus.* i. e. placidus fio, πραΰνομαι, *Xen.* ira mea defervet, παύομαι τῆς ὀργῆς, *Dem.*

Defessus, a, um, ὁ καὶ ἡ κατάπονος, ου, *Plut.* ὁ καὶ ἡ κατάκοπος, ου, *id.*

Defetiscor, καταπονέομαι, *Laërt.* ἀποκάμνω, *Herodian.*

Deficio, ἐλλείπω, in aliqua re, ἔν τινι, *Dem.* deficio pecunia, s. pecunia deficit mihi, χρήματά μι ἀπολείπει, *Aristoph.* μὴ ἐπιλείπει, *Demosth.* frumento, ἐπιλείπει τῷ σίτῳ, *Thuc.* spiritu, τῷ πνεύματος, *Plut.* animo, λειποψυχίω, *Thucyd.* viribus, ἐξασθενίω, *Plut.* i. e. desino, καταλήγω,

i. e. descisco ab aliquo, ἀφίσταμαί τινος, *Isocr.* ἀπό τινος, *Diodor.* ἀφίσταμαί τινος, *Isocr.* ad hostes, ἀφίσταμαι πρὸς πολεμίους, *idem.* ἀπέρχομαι εἰς πολεμίους, *Dem.* ad adversarios, ἀποκλίνω ἐπὶ τοὺς ἀντιδίκους, *id.*

Defigo, καταπήγνυμι, aliquid in terram, τὶ εἰς γῆν, *Aristot.* oculos in aliquid, ἐναπερείζω τινὶ, *Basil.*

Definio, ὁρίζω, aliquid circulo, τὶ κύκλῳ, *Aristot.* aliquid intervallo aliquo, περιορίζω τι διαστήματί τινι, *Lucian.* i. e. statuo alicui aliquid, ὁρίζω τινί τι, *Dinarch.* i. e. circumscribo, περιγράφω, *Aristot.*

Definite, ὡρισμένως, *Aristot.*

Definitio, ὁ ὁρισμός, οῦ, *Aristot.* ὁ ὅρος, ου, *idem.*

Definitivus, a, um, ὁριστικὸς, ὴ, ὸν, *Aristot.*

Definitus, a, um, ὡρισμένος, ἐνη, ένον, *Demosth.*

Defit, λείπει, ἀπογίνεται.

Deflagratio, ὁ ἐμπρησμὸς, οῦ, *Plut.* ἡ ἔμπρησις, εως, *Æschin.* ἡ ἐμπύρωσις.

Deflagro, καταφλέγομαι, ἐμπρήθομαι, *Xenoph.*

Deflecto, κατακάμπτω, in aliquid, εἴς τι, *Plato.* ἀποκλίνω, ad socordiam, ἐπὶ τὸ ῥᾳθυμεῖν, *Dem.* ad voluptates, πρὸς τὰς ἡδονάς, *Aristot.* παρεκτείνομαι εἴς τι, *Plut.* ab aliquo in occursu, ἐκτείνομαί τινα ἀπαντῶν, *Dem.*

Defleo, καταδακρύω, sortem, τὴν τύχην, *Xen.* aliquem, ἀνακλαίω τινὰ, *Isocr.* matrem mortuam, ϑρηνῶ μητέρα ϑανοῦσαν, *Lucian.* virum propter sortem infelicem, δδύρομαι ἄνδρα τῆς τύχης, *Dion. Halic.* fortunam alicujus, κλαίω τινὶ τύχην τινός, *Demosth.*

Defloreo, ἀνανθέω, *Nax.* παραμαράω καὶ παραυϑέω, *Plut.*

Defloresco, vide *Defloreo.*

Defloro, ἀπανθίζω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Defluo, καταῤῥέω, in terram, εἰς τὴν γῆν, *Xen.* defluunt folia, ἀποῤῥέυσι τὰ φύλλα, *Demosth.*

Defluvium, ἡ ἀπόῤῥοια, ας, *Xen.*

Defluvius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπόῤῥυτος, ου, *Plato.*

Defluxus, us, ἡ ἀπόῤῥοια, ας, *Xen. in primis,* humorum e capite, ὁ κατόῤῥους, *contr. κατάῤῥυς, υ, Gal.*

Defodio, κατορύττω, aliquem vivum, τινὰ ζῶντα, *Xenoph.* aurum, χρυσίον, *Hermog.* i. e. fodiendo detrahō, ἀποσκάπτω. *Plato.*

Defore, ἐλλείψειν, *Aristot.*

Deformatio, ἡ δυσμόρφωσις, εως.

Deformis, e, ὁ καὶ ἡ δύσμορφος, ου, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἄμορφος, ου, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἀσχήμων, facies supra modum deformis, πρόσωπον ὑπερβάλλον τῷ αἴσχει, *Xenoph.*

Deformitas, ἡ ἀμορφία, ας, *Plut.* ἡ ἀῤῥυθμία τῶ σώματος, *Dem.* τὸ αἶσχος, εος, *Xen.*

Deformiter, αἰσχρῶς, *Aristot.*

Deformo, ἀπομορφόω, aliquem, ῥυταίνω τινὰ, *Dion. Hal.* καταρυταίνω τινὰ, *Isocr.* honores, καταισχύνω τιμὰς, *Dem.* aliquid verbo, τὶ λόγῳ, *id.* suam existimationem, τὴν δόξαν ἑαυτῆ, *id.* i. e. delineo leges, διατυπόω νόμους, *Lucian.* aliquid, ἐκμορφόομαί τι, *Plut.*

Defossio, ἡ κατορυχὴ, ῆς.

Defraudatio, ὁ νοσφισμὸς, οῦ, ὁ ἀποστέρησις, εως, *Isocr.*

Defraudator, ὁ ἀποστερητὴς, οῦ, *Plato.*

Defraudo, παρακρύω, ἀποστερέω, aliquem aliqua re, τινὰ τινος, *Xen.* ἀποστέρησιν ποιῶ, *Isocr.* ἐξαπατάω τινὰ. *Dem.* genium, ἀνταγωνίζομαι τῇ φύσει.

Defrenatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀχάλινος, ου, *Plato.* ὁ καὶ ἡ ἀχαλίνωτος, υ, *Nax.*

Defrigesco, ἀποψύχομαι, *Aristot.*

Defringo, ἀποῤῥηγνύω, aliquid, τι, *Æschin.*

Defrugatio, ὁ καρπισμὸς, οῦ. *Theophr.*

Defrugo, ἐκκαρπίζομαι, *Theophr.* καρπίζομαι, *idem.*

Defrustatio, ὁ σπαραγμὸς, οῦ, *Herodian.*

Defrusto, σπαράσσω, *Lucian.*

Defrutum, τὸ ἕψημα, ατος, *Diosc.*

Defugio, ἀποφεύγω, aliquid, τὶ, *Dem.* ἀπαγορεύω τι, *Plato.*

Defulguro, ἀποξεράπτω, *Lucian.*

Defunctorie, πρὸς ἀφοσίωσιν, ἀφοσιωμένως, τυχόντως, ἠμέλα ἐτιμελῶς.

Defunctus, a, um, ἀπαλλαγεὶς, εῖσα, ἐν, aliqua re, τινὸς, *Plato.* i. e. mortuus, τεθνιὼς, ότος, *Dem.* ἀποθανὼν, όντος, *id.* τετελευτηκὼς, ότος, *id.* κατοιχόμενος, η, *idem.*

Defundo, καταχέω.

Defungor, ἀπαλλάττομαι, aliqua re, τινὸς, *Plato.* officio, τῷ καθήκοντος, *Thuc.* vita, vide *Morior.*

Degener, ὁ ἀγενὴς, έος, *Herodian.* ὁ καὶ ἡ δυλοτρεπὴς, έος, *Lucian.*

Degeneratio, ἡ νοθεία, ας, *Plut.* ἡ ἐκτροπὴ.

Degenero, νοθεύομαι, *Lucian.* in aliam formam, ἐκτίπτω εἰς ἀλλότριον εἶδος, *Plato.* liberi degenerantes, τέκνα ἐξεστάμενα, *Theophr.* degenerare facio, ἐξίστημι καὶ φθείρω τὴν τῦ ἔχοντος φύσιν, *Aristoph.*

Deglaburatio, ἡ ψίλωσις, εως, *Athen.*

Deglabro, ψιλόω, *Aristot.*

Deglubo, ἀπολετίζω, ἀποδέρω.

Deglutio, καταπίνω, aliquid, τὶ, *Plut.* βρυχίζω τι, *Aristot.*

Dego, διάγω, separatim, κατ' ἰμαυτὸν, *Herodian.* vitam, τὸν βίον, *Demosth.* ζάω βίον, *Plato.* ποιοῦμαι βίον, *Herodian.*

Degrandinat, ἐπιχαλάζει, lapidibus, λίθες, *Luc.*

Degravo, καταβαρύνω, ἀποβρίθω.

Degusto, ἀπογεύομαι, aliquid, τινὸς, *Plato.* imperium, γεύομαι ἀρχῆς, *Herodot.* aliquid, τὶ, *N. T.*

Dehinc, τὐντεῦθεν, *Lucian.* primum—dehinc, πρῶτον,—ἔπειτα, *Dem.*

Dehisco, χαίνω, *Lucian.* ἀποχαίνω.

Dehonestamentum, vide *Dedecus.*

Dehonesto, vide *Dedecoro.*

Dehonestus, a, um, vide *Turpis.*

Dehortatio, ἡ ἀποτροπὴ, ῆς. *Aristot.*

Dehortor, ἀποτρέπω, aliquem, τινὰ, *Isocr.* μετατίθω, *Dem.* ab aliquo, τινὸς, *id.* a gerenda republica, τινὰ τῦ τὰ κοινὰ πράττειν, *Plut.*

Dejectio, ἡ καταβολὴ, ῆς, *N. T.* ἡ ἀποβολή.

Dejero, κατόμνυμι, *Dem.* aliquid, διόμνυμί τι, *Lys.* vidisse aliquem, ἰδεῖν τινα, *Plut.* persancte, σεμνὸν καὶ μέγαν ὅρκον διόμνυμι, *Lys.*

Deificatio, ἡ ἀποθέωσις, εως, *Herodian.*

Dejicio, καταβάλλω, aliquid, τὶ, *Isocr.* i. e. deturbo, de honore, ἀποθέομαι τῆς τιμῆς, *Lucian.* aliquem de possessione, ἐξέλλω τινὰ, *Dem.* de saxo, i. e. præcipito, καταφερημίζω τινὰ, *idem.*

Dein, vide *Deinde.*

Deinceps, ἑξῆς, *Dem.* ἐφεξῆς, *idem.* τὸ λοιπὸν, *id.* μετὰ ταῦτα, *id.* εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον, *Isocr.* εἰς τὸ λοιπὸν, *Xen.*

Deinde, εἶτα, invasit Thessaliam, ἐπῆλθε Θεσσαλίας, *Dem.* prædicabus pugnas, ἔπειτα ἔλεγες μάχας, *idem.* abusus est, τὸν μετέπειτα χρόνον κατακέχρηται, *Plato.* primum—deinde, πρῶτον μὲν—δεύτερον δὲ, *Dem.* πρῶτον μὲν—ὕστερον δὲ, *id.* πρῶτον μὲν—εἶτα, *idem.* πρῶτον μὲν—ἔπειτα, *id.* primum—deinde—tandem, τὸ μὲν πρῶτον—ἔπειτα,—τὸ τελευταῖον δὲ, *idem.*

Deitas, ἡ Θεότης, ητος, *Gregor.*

Dejugo, ἀποζεύγω.

Dejungo, ἀποζεύγνυμι, ab aliquo, τινὸς, *Æschin.*

Delabor, καταπίπτω, ab aliquo, ἀπό τινος, *Aristot.* ἀπολισθαίνω τινὸς, *Themist.* in morbum, καταφέρομαι εἰς τὸ πάθος, *Hippocr.*

Delacero, καταμύσσω.

Delacrimatio, vide *Deploratio.*

Delacrimo, vide *Defleo, Deploro.*

Delævo, vide *Lævigo.*

Delambo, ἀναλείχω, ἀπολείχω, *Athen.*

Delamentor, ϑρηνέω, *Herodian.*

Delapsus, a, um, καταπεσὼν, όντος, πεσὼν, όντος, *Herodian.* cœlo, ὁ καὶ ἡ οὐρανοπετὴς, έος, *Plut.* a Jove, ὁ καὶ ἡ διοπετὴς, έος, *Herodian.*

Delasso, κοπιόω, delassor, κοπιάομαι, aliqua re, ἐκ τινος, *N. T.* ὑπό τινος, *Aristoph.*

Delatio, ἡ ἔνδειξις, εως, *Dem.* et accusatio, εἰσαγγελία καὶ γραφὴ, *id.* facere delationem adversus aliquem, ποιεῖσθαι φάσιν κατά τινος, *id.* ἔγκλημα ποιεῖν πρός τινος, *id.*

Delator, ὁ μηνυτὴς, οῦ, *Dem.* ὁ ἐνδείξας, αντος, *id.* ὁ ἐνδείκτης, *Synes.* ὁ συκοφάντης.

Delavo, κατανίπτω, *Lucian.*

Delebilis, e, ὁ καὶ ἡ ἐξαλειπτος, υ.

Delectabilis, e, ἀσπαστὸς, ὴ, ὸν, *Herodian.* τερπνὸς, ὴ, ὸν, *Isocr.*

Delectamentum, ἡ διαγωγὴ, ῆς, *Plut.* ἡ ϑυμηδία, ας, *Lucian.*

Delectatio, ἡ τέρψις, εως. *Isocr.* et voluptas, χάρις καὶ ἡδονὴ, *Dem.* et suavitas, ῥᾳστώνη καὶ ἡδονὴ, *id.* ἡ ἡδυπάθεια, ας, *Lucian.* ἡ εὐφροσύνη, ης, *Xen.*

Delecto, τέρπω, aliquem aliqua re, τινὰ τινι, *Isocr.* εὐφραίνω τινὰ, *Dem.* συνηδύνω τινὰ, *Plut.* hostes, ἡδονὴν ποιῶ τοῖς ἐχθροῖς, *Dem.*

Delector, ἥδομαι, aliqua re, τινὶ, *Dem.* bonis rebus, ἐπὶ τοῖς καλοῖς, *Xen.* voluptatibus, ἡδονᾶς. *Plato.* laude, καλῶς ἀκούων, *Plut.* bonis, χαίρω ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς, *Xenoph.* hospite, εὐδοκέω τῷ ξένῳ *Diod.* eu carnium, ἐπινεύω εἰς τὰ κρέα, *Ælian.*

Delectus, a, um, ἐκλεκτὸς, ὴ, ὸν, *Thuc.* ὁ καὶ ἡ ἐπίλεκτος, ου, *Polyb.* delecti viri, ἀρίστοι ἄνδρες, *Lycurg.* delecti a senatu, ἡρημένοι ὑπὸ τῆς βουλῆς, *Dem.* delectus juvenis ad militiam, ὁ λοχᾶς, ἄδος, *Thuc.*

Delectus, us, ἡ ἐπίλεξις, εως, *Appian.* ὁ κατάλογος, ου, *Dem.* ἡ ἐκλογὴ, delectum habeo, καταλέγομαι στίλιτας, *Xen.* καταλέγω τὺς μαχησομένους, *Plut.* in Italia, ἐς στρατιὰν ἀθροίζω λογάδας ἐκ τῆς Ἰταλίας, *Herodian.*

Delegatio, ἡ ἐπιτροπὴ, ῆς, *Dem.* ἐντολὴ, *N. T.*

Delego, ἐπιτρέπω, alicui aliquid, τινί τι, *Isocr.* ἀποστέλλω, ἀποτίμω.

Delenio, καταθέλγω, καταπραΰνω, iram alicujus, τινὰ ὀργῆς, *Plut.* aliquem sermone, πραΰνω τινὰ λόγῳ, *id.*

Deleo, ἐξαλείφω, nomen aliquod, τὄνομά τι, *Dem.* aliquem e catalogo, τινὰ ἐκ τῦ καταλόγυ, *Xen.* amicitias, τὰς φιλίας, *Isocr.* maculam ignominiæ, ἀποτρίβομαι τὴν ἀδοξίαν, *Dem.* calumnias, ἀποτρίβομαι *s.* διαλύομαι τὰς διαβολὰς, *id.* ex hominum memoria, ἀφανίζω ἐξ ἀνθρώπων, *Isocr.* tropæa, ἀφανίζω τὰ τροπαῖα, *id.* aliquid oblivione, λήθην ἐιστοιῶ τινός, *Dem.* παραδίδωμί τι τῇ λήθῃ, *Lucian.* aliquos internecione, παντελῶς ἀπόλλυμί τινας, *Dem.* urbem, ὅλως ἀναιρέομαι πόλιν, *id.* καθαιρέομαι πόλιν, *Herodian.*

Deletilis, e, vide *Delebilis.*

Deletio, ἡ ἐξάλειψις, εως, ὁ ἀφανισμὸς, οῦ.

Deletor, ὁ λυμαντὴς, ῆρος, *Xenoph.*

Delibatio, ἡ ἀπόγευσις, εως.

Deliberatio, ἡ βυλὴ, ῆς, *Dem.* ἡ βύλευσις, εως, *Aristot.* ἡ σκέψις, εως, *id.* instituo deliberationem de aliqua re, προτίθημι βυλὴν περί τινος, *id.* adversari deliberationibus, ἐναντίον εἶναι τῷ βυλεύεσθαι, *id.* instituo deliberationem ante negotium, χρόνου τῷ βυλεύεσθαι πρὸ τῦ πράγματος, *id.* Confer *Concilium.*

Deliberativus, a, um, συμβελευτικὸς, ὴ, ὸν, *Aristot.*

Deliberator, ὁ βυλευτὴς, οῦ, *Lucian.*

Delibero, βυλεύομαι, *Dem.* σκέπτομαι, de re aliqua recte, περί τινος καλῶς, *id.* ὑπέρ τινος, *id.* non de hoc, an pax facienda sit, sed de eo, quænam facienda sit, ὐ περὶ τῦ, εἰ ποιητέον τὴν εἰρήνην, ἀλλ' ὑπὲρ τῦ, ποίαν τινὰ, *id.* mecum, κατ' ἐμαυτὸν, *id.* cum amicis, quod mihi agendum sit, κατὰ τῶν φίλων, ὅ, τι χρὴ με ποιεῖν, *Thuc.* quomodo fugam faciamus, πῶς ἀποδῶμεν, *Xenoph.* utrum velim cum ipsis bellum gerere, an amicus esse, εἴτε βύλομαι πολεμεῖν αὐτοῖς, εἴτε φίλος εἶναι, *id.* utrum oratio plane supprimenda sit, an vero, πότερον ἀφανιστέος παντάπασιν ἔσται ὁ λόγος, ἢ, *Demosth.*

Delibo, ἀπογεύομαι, aliquid, τινὸς, *Plut.*

Delibro, ἀποφλοιόω, ἀπολεπίζω, ἀπολέπω, *Aristoph.*

Delicate, τρυφερῶς, ϑρυπτικῶς, *Poll.* διατεθρυμμένως, *Xen.* vivo, τρυφάω, *Plut.* vivo et luxu diffluo, τρυφάω καὶ τῷ βίω διαῤῥέω, *Ælian.* vivens, ὁ καὶ ἡ ἁβροδίαιτος, υ, *Thuc.* vestitus, τοῖς ἐσθῆσι τρυφῶν, *Isocr.*

Delicatus, a, um, τρυφερὸς, ὰ, ὸν, de homine et re, *Aristot.* ϑρυπτικὸς, ὴ, ὸν, *Xen.* delicatior feminis, ἁβρότερος γυναικῶν, *Lucian.*

Deliciæ, ἡ τρυφὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἁβρότης, ητος, *Xen.* ἡ ἁβροσύνη, ης, *Chrys.* atque luxus, τρυφὴ καὶ περιουσία, *Dem.*

in deliciis vivo, τρυφάω· *idem.* deliciis adfluo, σπαταλάω, *N. T.* Confer *Delicior.*

Delicior, τρυφάω, *Dem.* ᾄβυττομαι, *Xen.* διαθρύπτομαι, *id.* ἀβρύνομαι, aliquantum, ὑπατρυφάω, *Plato.* τρυφάω καὶ σπαταλάω, *N. T.*

Delictum, τὸ ἐλλειμμα, ατος, *Dem.* τὸ ἀμάρτημα, ατος, *id.* ἡ ἁμαρτία, ας, *Isocr.* ἡ πλημμέλεια, ας, *id.* τὸ πεπλημμελημένον, ου, *id.* incidere in delictum, περιτίπτω ἀμαρτήματι, *id.* involvere se iisdem delictis, χρῆσθαι τοῖς αὐτοῖς ἁμαρτήμασι, *id.* delicta a licujus castigare, ἐπιτιμᾶν τοῖς ἁμαρτηθέσί τινι, *Dem.* reprehendere, οἷς ἁμαρτάνει τις, ἐπιτιμᾶν, *id.* τοῖς ἁμαρτημένοις τινὶ ἐπιπλήττειν, *id.* Confer *Peccatum.*

Deligo, as, δέω, vulnus, τραῦμα, *Xen.*

Deligo, is, αἱρέομαι τί, *Isocr.* aliquem ducem, αἱρέομαί τινα ἡγεμόνα, *Dem.* aliquid ex omnibus, προαιρέομαί τι ἐξ ἁπάντων, *Isocr.* ex omnibus optimum, ἐκλέγομαι τὸ βέλτιστον ἐξ ἁπάντων, *id.*

Delineatio, ἡ διαγραφή, ἡς, *Plato.* ἡ σκιαγραφία τινος, *id.*

Delineo, προγράφω, *Isocr.* ὑπογράφω, *id.* aliquid, διαγράφω τι, *Poly b.*

Delingo, ἀπολείχω, *Athen.*

Delinimentum, τὸ θέλγητρον, ου, τὸ θέλγητρον, ου, *Eurip.*

Delinio, καταχρίω, *Gal.* sua vitate, κηλέω, *Plut.* θέλγω, μειλίσσω.

Delinitio, ἡ κήλησις, εως, *Plut.*

Delinitivus, a, um, κατακηλητικὸς, ἡ, ὸν, ὁ καὶ ἡ θελκτήριος, ου, ἡ, *Plut.*

Delino, καταχρίω, *Gal.*

Delinquo, ἁμαρτάνω, *Dem.* nulla in re, πλημμελέω περὶ οὐδέν, *Isocr.* in aliquem, πλημμελέω εἴς τινα, *Xenoph.* in multis, πολλὰ σφάλλομαι, *Isocr.* πολλὰ ἐξαμαρτάνω, *id.* in leges, πράττω τὰ κεκωλυμένα, *Ælian.* Confer *Peccoco.*

Deliqueo, τήκομαι, *Gal.*

Deliquesco, idem quod *Deliqueo.*

Deliquium, ἡ ἔκλειψις, εως, *Plut.* animi, ἡ λειποθυμία, ας, *Herodian.*

Deliramentum, τὸ λήρημα, ατος.

Deliratio, ἡ λήρησις, εως, *Aretæus.*

Delirium, τὸ παραλήρημα, ατος, *Xiphil.* ἡ παράνοια, ας, *Dem.* ἡ ἀπόνοια, ας, *idem.*

Deliro, ληρέω, *Dem.* ἀποληρέω, *id.* παραληρέω, *Aristoph.* prorsus, πάντασι, *Isocr.* et insanio, παραφρονέω καὶ μαίνομαι, *Dem.*

Delirus, a, um, ὁ καὶ ἡ ληρώδης, εος, *Aristot.* ὁ παράφρων, senex, ὁ γερόντιον γονόληρος. Confer *Stultus.*

Deliteo, διαλανθάνω, in silvis, ἐν δρυμοῖς, *Herodian.* κρύπτομαι ἐν ὕλαις. *id.*

Delitesco, vide antecedens *Delitco.*

Delitigo, φιλονικέω.

Delphin, ὁ δελφὶν, ῖνος, *Aristot.*

Delubrum, το εἰδωλεῖον, ου, *N. T.* τὸ ἱερὸν, ου, *Dem.*

Deludificor, διαπαίζω, *Plato.*

Deludo, ἐπιπαίζω, *Hesych.* καταπαίζω.

Delumbis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνευρος, ου.

Delumbo, ἀπονευρόω, *Suid.* ἐκνευρίζω, *Demosth.*

Demando, ἐπιτρέπω, alicui aliquid, τί τινι, *Isocr.* ἐντέλλομαι.

Dememini, ἐπιλανθάνομαι, *Plato.*

Demens, ὁ καὶ ἡ ἄφρων, ονος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἄφρων, ονος, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ παράφρων, σκαιὸς, ὰ, όν, *Dem.*

Demensum, τὸ σιτομέτριον, ου, *Nat.* τὸ σιτομετρία, ας, *Diod. Sicul.*

Dementer, ἀφρόνως, facere, ποιεῖν ἀφρόνως, *id.* ἀνοήτως.

Dementia, ἡ ἄνοια, ας, *Dem.* ἡ παράνοια, ας, *id.* ἡ ἀπόνοια, ας, *id.* ἡ εὐήθεια, ας, *id.* eo dementiæ venire, εἰς τὸ ἐλθεῖν ἀνοίας, ἀφροσύνης, μανίας, ἀνοίας, *Isocr.*

Dementio, παραφρονέω, *Dem.* λῆρέω, *id.* μαίνομαι, *id.*

Demento, μωραίνω, aliquem, τινὰ, *N. T.*

Demereo, περιποιέομαι, aliquid alicui, τὶ παρά τινος, *Dem.*

Demereor, εὐεργετέω, aliquem, τινὰ homines, ἀνθρώπους ἐξαμελίζω, *Syn.* *Dem.* ies.

Demergo, καταπαντίζω, *proprie* in mare; aliquid, τί, *Plut.* et everto urbem, καταδύω καὶ ἐκπέπτω πόλιν, *Dem.* aliquem, καταβαπτίζω τινὰ, *Basil.* navem, πλοῖον καταδύναι, *Dem.* m demergi, πλοῖον καταδύναι, *Dem.* ad ilia usque, βρέχεσθαι μέχρις ἰξύος, *Hes* odian.

Demersio, ὁ βαπτισμὸς, οῦ, *N. T.* in mare, ὁ καταποντισμὸς, οῦ.

Demersor in mare, ὁ καταποντιστὴς, οῦ, *Isocr.*

Demersus, a, um, καταποντισθεὶς, εῖσα, ἐν, frumentum periit nave demersa, ἀπόλυται σῖτος πλοίᾳ καταδύντος, *Dem.*

Demetior, διαμετρέω, aliquid, τι, *Dem.*

Demeto, ἀποθερίζω, LXX. παραθερίζω, ἀπαμάομαι, *Hesych.* radicem generis, ἐξαμάομαι ῥίζαν τῆ γένει, *Sophocl.*

Demigratio, ἡ μετοίκησις, εως, *Plato.*

Demigro, μετοικίζομαι, *Lucian.* e vita, ὑπεκχωρέω τῷ βίῳ, *Plato.*

Deminuo, μειόω, aliquid, τί.

Demiror, ὑπεράγαμαι, *Suid.* dicta, ἀποθαυμάζω τὰ λεγόμενα, *Herodot.* ὑπερθαυμάζω.

Demisse, ταπεινῶς, *Isocr.* sentio, ταπεινοφρονέω, μικρὸν καὶ ταπεινὸν φρονέω, *Demosth.*

Demissio, ἡ κάθεσις, εως, *Galen.* animi, ἡ ταπεινοφροσύνη, ης, *N. T.* ἡ ταπεινότης, ητος, *Isocr.*

Demissus, a, um, καθειμένος, ένη, ένον, *Thuc.* animo, ὁ καὶ ἡ ταπεινόφρων, ονος, *N. T.* ταπεινὸς, ἡ, όν, *Isocr.* demisso animo sum, μικρὸν vel μικρὰ φρονέω, *Dem. Isocr.*

Demitto, καθίημι, scalas, σκάλαξ, *Herodian.* me ex alto, καθίημι ἐμὲ ἀφ' ὑψηλῶν, *Xenoph.* animum, καταβάλλω ἐμαυτὸν, *Plut.* aliquid funibus, χαλάω τι, *N. T.* ancoram, χαλάω ἄγκυραν, velum, χαλάω ἱστὸν, in sportula per murum, χαλάω ἐν σπυρίδι διὰ τοῦ τείχους, *N. T.*

Demo, ἀφαιρέομαι, alicui aliquid, τί τινι, *Dem.*

Demolior, καταστρέφομαι, καταβάλλω, urbes, τὰς πόλεις, *Aphth.* vias, ἀποικοδομέω τὰς ὁδὸς, *Thuc.* murum, καθαιρέω τὸ τεῖχος, *idem.*

Demolitio, ἡ καθαίρεσις, εως, ἡ καταβολὴ, ῆς.

Demolitor, ὁ καθαιρέτης, ου, *Thuc.*

Demonstrabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀπόδειχτος, ου, *Aristot.*

Demonstratio, ἡ ἀπόδειξις, εως, *Æschin.*

Demonstrative, δεικτικῶς.

Demonstrativus, a, um, δεικτικὸς, ἡ, όν, ἐπιδεικτικὸς, ἡ, όν, ἀποδεικτικὸς, ἡ, όν, *Aristot.*

Demonstrator, ὁ ἀποδείκτης, ου.

Demonstro, δείκνυμι, aliquid, τὶ, *Dem.* ἀποδείκνυμί τι, *Herodot.* aliquid clare, ἀποδείκνυμαί τι σαφῶς, *Dem.* ita clare, ut, ἐπιδεικνύω τὶ ὕτω σαφῶς, ὥστε, *idem.* meam virtutem, ἐλεγχον δίδωμι ἀρετῆς, *Isocr.*

Demordeo, ἀποδάκνω.

Demorior, ἀπολυήσκω, *Plato.* Confer *Morior.*

Demortuus, a, um, ἀποθανὼν, οῦσα, όν, ἀποτεθνηκὼς, υῖα, ὸς, ὁ ἀπελθὼν τῷ βίῳ, *Lucian.*

Demoveo, ἀποκινέω.

Demoror, κατέχω, aliquem, τινὰ, *Plato.* in aliqua re, διαμέλλω πρός τι, *Nax.*

Demulceo, κηλέω, *Plato.* ἐκμειλίσσομαι, *Basil.* θέλγω, auditores concinnitate numerorum, ψυχαγωγέω τὰς ἀκούοντας ταῖς εὐρυθμίαις, *Isocr.*

Demum, vide *Denique.*

Demurmuro, ἀτομορμυρίζω.

Demutilo, κολοβόω, *Aristot.*

Demuto, vide *Muto.*

Denarius, a, um, δεκαδικὸς, ἡ, όν, numerus, δεκαδικὸς ἀριθμὸς, *Nax.* nummus, ἡ δραχμὴ, ῆς, *Thuc.* τὸ δηνάριον, ου, *N. T.* τὸ δεκάχαλκον, ου, *Plut.*

Denascor, ἀποθνήσκω, *Plato.* Confer *Morior.*

Denaso, ῥινοστοτέω, *Suid.*

Denato, καταινήχομαι.

Denego, ἀπαρνέομαι, cædem, φόνου, *Plut.*

Deni, æ, a, οἱ, αἱ, τὰ δέκα, *Thuc.*

Denigratio, ἡ μελάνωσις, εως, *Nax.* ὁ μελασμὸς, οῦ.

Denigro, μελαίνω, ἀτομελαίνω, διαμελαίνω.

Denique, τοτελευταῖον vel τὸ τελευταῖον, *Dem.* τοτελευταῖα vel τὰ τελευταῖα, *id.* εἰς τελευταῖον, *Æschin.* τὸ σύνολον, *Dem.*

Denominatio, ἡ παρανομασία, ας.

Denomino, κατονομάζω, aliqua re, τινὶ, *Philo.*

Denoto, σημειόω, *Nax.* i. e. significo, σημαίνω, *Xen.*

Dens, ὁ ὀδὼς, όντος, *Aristot.* molaris, ὁ γόμφιος, ου, *Xen.* genuinus, ὁ κραντὴς, ῆρος, *Aristot.* anterior, ὁ γελασῖνος, ου, *Poll.* ὁ τομεὺς, έως, *idem.* caninus, ὁ κυνόδους, οντος, *Hippocr.* dentium stupor, ἡ αἰμωδία, ας, *Aristot.* dentium stupore laboro, διαιμωδέω, *idem.* dentium dolor, ἡ ὀδονταλγία, ας, *Dioscor.* dentium dolore laboro, ὀδονταλγέω, *id.* dentes habens utrimque, ὁ καὶ ἡ ἀμφόδους, οντος, *idem.* nullos, ὁ καὶ ἡ ἀνόδους, οντος, *Athen.* serratos, ὁ καὶ ἡ πριονοδόντους, οντος, *Aristot.* prominentes, ὁ καὶ ἡ προόδους, οντος, *Poll.* tres, ὁ καὶ ἡ τριόδους, LXX. exsertos, ὁ καὶ ἡ χαυλιόδους, *Aristot.*

Densatio, ἡ πύκνωσις, εως, *Plut.*

Dense, πυκνῶς, *Athen.*

Densitas, ἡ πυκνότης, ητος, *Plut.*

Denso, πυκνόω, *Plut.*

Densus, a, um, πυκνὸς, ἡ, όν, *Theophr.* ἀθρόος, α, ον, *Thuc.*

Dentale, ὁ γύης, *Hes.*

Dentatus, a, um, ὀδοντωτὸς, ἡ, όν, *Galen.* ὠδοντωμένος, ένη, ένον, ferrum, σίδηρος, *Poll.*

Denticulatus, a, um, idem quod *Dentatus.*

Denticulus, ὀδὼς μικρὸς.

Dentifricium, ὁ ὀδοντοξέσμης, ου, *Poll.*

Dentio, ὀδοντιάω, ὀδοντοφυέω, *Hippocr.* ὀδοντοποιέω, *Poll.*

Dentiscalpium, ὁ ὀδοντοξέστης, ου, *Poll.*

Dentitio, ἡ ὀδοντοφυΐα, ας, *Paull. Æg.* ἡ ὀδοντίασις, εως, *id.* τὸ τῶν ὀδοντοπαιόντων πάθος, *Poll.*

Denubo, vide *Nubo.*

Denudo, ἀπογυμνόω, *Hesiod.* γυμνόω, aliquem aliquo, τινά τινος, *Herodian.* Confer *Nudo.*

Denunciatio, ἡ ἐπαγγελία, ας. Confer *Indictio.*

Denuncio, ἀπαγγέλλω, alicui aliquid, τινί τι, *Plut.* παραγγέλλω τινί τι, *id.* alicui bellum, καταγγέλλω τινὶ πόλεμον, *Dem.* προαγορεύω τινὶ πόλεμον, *id.* per urbes, περιαγγέλλω κατὰ πόλεις, *Thuc.*

Denuo, αὖ, *Demosth.* αὖθις, *id.* πάλιν, *idem.*

Deocco, βωλοκοπέω, *Aristot.*

Deonero, ἀποφορτίζω, *Hesych.*

Deorsum, κάτω, vertor, γίνομαι, *Dem.* ac sursum, καὶ ἄνω, *Galen.*

Deosculor, καταφιλέω, manus et pedes alicujus, χεῖρας καὶ πόδας τινος, *Xen.*

Depaciscor, συντίθεμαι, aliquid cum aliquo, τὶ πρός τινα, *Xen.* σύμβασιν ποιέομαι, *Thuc.*

Depalmo, κονδυλίζω, *Suid.*

Depango, καταπήγνυμι, aliquid alicubi, τὶ πεί τι, *Aristot.* aliquid in terram, τὶ εἰς γῆν, *idem.*

Depasco, κατανέμομαι, regionem, τὴν χώραν, *Isocr.* καταγέμω χώραν βοσκήμασι, *Dem.* agrum, ἐπινέμω τὸ χωρίον, *idem.* ignis depascit urbes, πῦρ ἐπινέμει τὰς πόλεις, *Thuc.* depascor, ἐπιβόσκομαι.

Depastio, ἡ νομὴ, ῆς, *Polyb.*

Depaupero, πτωχίζω, LXX.

Depecto, πτενίζω, *Herodot.*

Depeculatio, ἡ σύλη, ης, *Demosth.* ἡ σύλησις, εως.

Depeculator, ὁ ἀποσυλητὴς.

Depeculor, ἀποσυλάω, *Chrys.* κλέπτω τὰ κοινὰ, *Dem.*

Depello, ἀπωθέω, *Thuc.* παρωθέω, *Dem.* aliquem ab aliquo, ἀπελαύνω τινὰ τινος, *idem.* ἀποτρέπομαί τινά τινος, *Plut.* aliquem de regno, ἐκβάλλω τινὰ τῆς ἀρχῆς, *Demosth.* gladium imminentem cervicibus, ἀποτείνω ξίφος τοῖς αὐχένιν ἐπαιωρέμενον, *Herodian.*

Dependeo, ἐκπερμάννυμαι, ab aliquo, τινός, ἐκπέρμαμαί τινος, *N. T.* ἐξαρτάομαί τινος, *Lucian.* a virtute alicujus, ἀρτάομαι ἀνδρείας τινὸς, *Herodian.*

Dependo, ἐκτίω, pœnam alicui, τίσιν τινὶ, *Dem.*

Dependulus, a, um, ἐκπεμάμενος, ένη, ενον.

Deperdo, ἀποβάλλω, aliquid, τὶ, *Plut.* et everto urbem, ἀπόλλυμι καὶ ἀναπέρτω πόλιν, *Plato.*

Depereo, ἀπόλλυμαι, *Aristoph.* i. e. morior, ἀποθνήσκω, *Plato.* i. e, vehementer amo aliquem, ἐπιμαίνομαί τινι, *Philo.*

Depetigo, ὁ λειχὴν, ῆνος, *Diosc.* depetigine laboro, λειχηνιάω, *Theophr.*

Depexus, a, um, πτενισθεὶς, εῖσα, ἐν.

Depictus, a, um, ὁ καὶ ἡ κατάγραπτος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ κατάγραφος, ᾱ, *Lucian.*

Depilatus, a, um, ἐκτριχωθείς, εἰσα, ἐν, ἀποτουλημένος τὴν καίτην, *Poll.* ἀπεψιλωμένος τὰς τρίχας, *id.*

Depilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄθριξ, χος, *Poll.* ὁ καὶ ἡ ἄκομος, ε, *id.*

Depilo, κατατίλλω, LXX. ἀποτίλλω, ψιλόω.

Depingo, καταγράφω, aliquid, τὶ, *Pausan.* coloribus, χρώματέυω τι. *Synes.* imaginem meam maximis lineamentis, τὴν εἰκόνα ἐμαυτῦ μεγίστην γράφω, *Herodian.*

Deplanto, ἀποφυτεύω, *Aristot.*

Depleo, ἐξαντλέω, *Lucian.* ἀπαντλέω.

Deplorandus, a, um, ὀλοφυρτέος, ἑα, ἑον.

Deploratus, κατακεκλαυμένος, ένη, ένον, i. e. incurabilis, ὁ καὶ ἡ ἀνήκεστος, ᾱ, *Dem.* a medicis, ἀπεγνωσμένος ὑπὸ τῶν ἰατρῶν, *Plut.*

Deploro, vide *Defleo.*

Deplumis, e, ὁ καὶ ἡ ἄπτιλος, ᾱ, *Suid.* ὁ καὶ ἡ ἄπτερος.

Deplumo, ἀποτίλλω τὰ πτίλα.

Depluo, κατομβρέω.

Depono, κατατίθημι, arma in medium, τὰ ὅπλα ἐς μέσον, *Xen.* dictaturam, κατατίθεμαι τὴν μοναρχίαν, *Plut.* argentum apud aliquem, ἀργύριόν τινι, *Isocr.* pecuniam, παρακατατίθεμαι χρήματα, *id.* inimicitias, ἐχθρὰν ἀποτίθεμαι, *Plut.* ἐχθρὰν ἀπολύομαι, *Isocr.*

Depopulatio, ἡ πόρθησις, εως, *Hermog.*

Depopulator, ὁ πορθητής.

Depopulor, πορθέω, maritimas regiones Laconicæ, τὰ ἐπιθαλάσσια χωρία τῆς Λακωνικῆς, *Thuc.* vicos et parvas urbes, διαπορθέω κώμας καὶ μίκρας πόλεις, *Plut.*

Deportatio, ἡ καταπομπὴ, ῆς, *Thuc.* ἡ ἐκφόρησις.

Deporto, καταπομίζω, frumentum exercitui, τὸν σῖτον στρατεύματι, *Thuc.* aliquem in insulam, ἐκφορέω τινὰ εἰς τὴν νῆσον, *Lucian.* aliquem in navem, ἀποπομίζω τινὰ ἐπὶ τὸ πλοῖον, *Isocr.* laudem, λαμβάνω δόξαν, *idem.* exercitum ex aliquo loco, ἐπανάγω στρατὸν, *Herodian.*

Deposco, ἐξαιτέω, aliquid, τὶ, *Dem.*

Depositio, ἡ κατάθεσις, εως, ἡ θέσις, εως, *Plato.*

Depositum, ἡ καταθήκη, ης, *Isocr.* ἡ παρακαταθήκη, ης, *Thuc.* ἡ ὑποθήκη, ης, *Dem.* relinquere posteritati, παραθήκην καταλείπειν τοῖς ἐπιγιγνομένοις, *id.* accipere, λαμβάνειν, *id.* δέχεσθαι, *Isocr.* reposcere, ἀπαιτεῖν, *Dem.* reddere, ὑποδοῦναι, *Arist.*

Depostulo, ἐξαιτέω, *Dem.*

Deprædatio, ἡ σύλη, ης, *Dem.*

Deprædor, ἀποσυλάω, *Chrys.* aliquid, λαφυραγωγέω τι, *Plut.*

Deprælior, καταμάχομαι, διαμάχομαι, *Xenoph.*

Depravate, διεγραμμένως.

Depravatio, ἡ διαστροφὴ, ῆς, *Theophr.*

Depravo, διαστρέφω, aliquid, τὶ, *Theophr.* aliquem, καπηλεύω τινὰ, *Xen.* scripturas, στρεβλόω τὰς γραφὰς, *N. T.* Confer *Corrumpo.*

Deprecabundus, a, um, ἱκετεύων, ουσα, ον.

Deprecatio, ἡ δέησις, εως, *Dem.* pro reo, ἡ παραίτησις, εως, *id.* ἡ ἐξαίτησις, εως, *idem.* pro aliquo, δέησις ὑπέρ τινος, *idem.*

Deprecator, ὁ παραιτητής.

Deprecor, ἀτύχομαι, aliquid, τὶ, *Dem.* ne quid fiat, μὴ γενέσθαί τι, *idem.* ne quid inimicis accidat, τι τοῖς ἐχθροῖς, *Synes.* i. e. veniam posco, παραιτέομαι, *Devnosth.* pro aliquo, ἐξαιτέομαί τινι, *id.*

Deprehendo, καταλαμβάνω, aliquid, τὶ, *Dem.* injuste facientem, λαμβάνω τὸν ἀδικοῦντα, *id.* in ipso facinore, ἐπ' αὐτοφώρῳ λαμβάνω τινὰ, *id.* τῷ πράγματι αὐτῷ ἁλίσκω τινὰ, *id.* i. e. intelligo, μανθάνω, *id.* διαγινώσκω, *id.*

Deprehensio, ἡ κατάληψις, εως, *Thuc.*

Depressio, ἡ καταπίεσις, εως.

Deprimo, καταπίέζω, aliquem injuste, ἐλαττόω τινὰ παρὰ τὸ δίκαιον, *Isocr.* ὑποβάλλω, ταπεινόω.

Depromo, προχειρίζομαι, aliquid, τὶ, *Lucian.* ex cella penuaria, προφέρω ἐκ τῦ ταμείου, *Isocr.*

Depropero, κατασπεύδω, rem, τὸ πρᾶγμα, *Æschin.*

Depso, δεψέω, *Hesych.*

Depudesco, ἀπαναισχυντέω, LXX.

Depugnatio, ἡ καταμάχη, ης, ἡ διαμάχη, ης, adversus aliquem, ἡ ἀντιμάχησις, εως.

Depugno, διαμάχομαι, pro re aliqua, ὑπέρ τινος, *Plato.* pro aliquo cum aliquo s. adversus aliquem, ὑπέρ τινος πρός τινα, *Plut.* adversus aliquid, i. e. repugno alicui rei, πρός τι, *Demosth.*

Depulsio, ἡ ἄπωσις, εως, ἡ ἀποτομὴ, ῆς, *Isocr.*

Depurgo, ἀποκαθαίρω.

Deputatio, ἡ ἀποκοπὴ, ῆς.

Deputo, ἀποκόπτω, aliquid, τὶ, *Xen.* i. e. existimo, νομίζω, *Dem.*

Derado, ἀποξέω, καταξέω, *Plut.*

Derelictio, ἡ κατάλειψις, εως.

Derelictus, a, um, ὁ καὶ ἡ κατάλειπτος, ᾱ, pro derelicto habere, ἀποτάξασθαι, *N. T.*

Derelinquo, ἐγκαταλείπω, aliquid, καταλείπω τι, *Plato.* gloriam, δόξαν, *Dem.*

Derepente, ἐξαιφνης, *Dem.* ἐκ προσαπίης, *Aristot.* προσαιως, *id.*

Derepo, ἀφέρπω.

Derideo, καταγελάω, aliquem, τινὰ, *Dem.* τινός, *Isocr.* τινὶ, *Herodot.* pacem, τῆς εἰρήνης, *Isocr.* derideri ab hostibus, καταγέλαστον εἶναι ὑπὸ ἐχθρῶν, *idem.* ab adulatoribus, ἐπίχαρτον γίγνεσθαι τοῖς κόλαξι, *Dem.* facio, ut quis derideatur, deridendum aliquem propino, καταγέλαστον ποιέω τινὰ, *Plato.*

Deridiculus, a, um, ὁ καὶ ἡ καταγέλαστος, ᾱ, *Plato.* ὁ καὶ ἡ ὐκαταγέλαστος, ᾱ, *Æschin.* ὁ καὶ ἡ ἐπίχαρτος, ᾱ, *Dem.*

Derisio, ὁ καταγέλως, ωτος, *Xen.* τὸ καταγέλασμα, ατος, *Poll.*

Derisor, ὁ καταγελῶν, ῶντος, *Xenoph.* ὁ σκώπτης.

Derivatio aquarum, ἡ ὀχετεία, ας, *Theophr.* grammatica, ἡ παραγωγὴ, ῆς, criminis in aliquem, ἡ μετάστασις, εως, *Andoc.*

Derivativus, a, um, ὁ καὶ ἡ παράγωγος, ᾱ, *Gramm.*

Derivo aquam, παροχετεύω, *Plut.* ut Grammatici, παράγω, aquam fossis in campum, παράγω ὕδωρ ὀρύγμασιν εἰς τὸ πεδίον, *idem.*

Derodo, ἀποτρώγω, *Laërt.*

Derogatio, ἡ ἀφαίρεσις, εως, *Plut.*

Derogo, μεταποιέω, legi, νόμον, *Demosth.* alicui aliquid, ἀφαιρέω τινί τι, *Isocr.*

Deruncinatio, ὁ βοτανισμὸς, ῦ.

Deruncino, βοτανίζω.

Desævio, ἀγριαίνω, *Plut.*

Desalto, ἀποχέομαι, nuptias, i. e. saltando imperite perdo, τὸν γάμον, *Herodot.*

Descendo, καταβαίνω, ab equo, ἀπὸ τῦ ἵππου, *Xen.* ex muro, ὑπακαταβαίνω ἐκ τῶν τειχῶν, *Thuc.* minore cum periculo in regionem aliquam, καταβαίνω ἀσφαλέστερον εἰς χώραν τινὰ, *Dem.*

Descensio, ἡ κατάβασις, εως, ad inferos, ἡ εἰς ἅδου, *Isocr.* ἡ κάθοδος, ου, *Plut.*

Descensus, idem quod antecedens *Descensio.*

Descisco, vide *Deficio.*

Describo, ἀπογράφω, aliquid ab aliquo, τὶ ἀπό τινος, *Athen.* i. e. delineo, διαγράφω, *Plato.*

Descriptio, ἡ ἀπογραφὴ, ῆς, *Demosth.* τὸ διάγραμμα, ατος, *idem.* tributi, ἡ ἐπιγραφὴ, ῆς, *Poll.* rudis rei, ἡ ὑπογραφὴ, ῆς, *Plato.* ἡ περιήγησις.

Descriptum, τὸ ἀπόγραφον, ου, *Dem.* τὸ ἀντίγραφον, ου, *idem.*

Descriptus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπόγραφος, ᾱ, *Laërt.*

Deseco, ἀποτέμνω, aliquid, τὶ, *Plato.* ἀποκόπτω τι, *Xenoph.* serra, ἀποτρέπω.

Desectio, ἡ ἀποτομὴ, ῆς, ἡ ἀποστὴ, ῆς.

Desero, ἀπολείπω, aliquem, τινὰ, *Dem.* καταλείπω τινὰ, *Aristot.* ordinem, λείπω τάξιν, *Dem.* vadimonium, ῥυγοδικέω, *id.* campum, ἀναχωρέω ἀπὸ τῦ πεδίου, *Herodian.*

Desertio, ἡ ἀπόλειψις, εως, *Dem.* ordinis, ἡ λειποταξία, ας, *id.* militiæ, ἡ ἀστρατεία, ας, *idem.* desertionis sive deserti ordinis crimen, τὸ λειποτάξιον, ου, *idem.*

Desertor, ὁ ἀπολείπων, οντος, ordinis, ὁ λειποτάκτης, ου, *Dem.* ὁ ἀκτικτος, ου, *idem.* ὁ ἀσύντακτος, *idem.* militiæ, ὁ ἀσράτευτος, ου, *idem.*

Desertum, ἡ ἔρημος, ου, *N. T.* ἡ χώρα ἐρήμη, *Xenoph.* ἡ ἐρημία, ας, *N. T.*

Desertus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔρημος, vel etiam ἐρημος, ήμη, ημον, deserta ab hominibus regio, χώρα ἐρήμη ἀνθρώπων, *Xen.* ἐρήμη καὶ ἀνάνθρωπος γῆ, *Lucian.* ab auxilio, ἔρημος βοηθείας, *Plut.* ἔρημος βοηθήσοντος, *Isocr.* desertum esse a sociis, ἔρημον εἶναι συμμάχων, *Demosth.* omnino desertum esse, παντάπασιν ἔρημον εἶναι, *idem.*

Deservio, διακονέω, alicui, τινὶ, *Xenoph.* δουλεύω τινὶ, *id.* ὑπηρετέω τινὶ, *Plut.*

Deses, ὁ καὶ ἡ ῥᾴθυμος, ου, *Plut.* Confer *Piger.*

Desicco, καταξηραίνω, *Theophr.* ἀποξηραίνω.

Désideo, πάθημαι, *Dem.* ῥαθυμέω, *idem.* et otium ago, ἀργίαν καὶ σχολάζω, *id.*

Desiderabilis, e, ἐπιθυμητὸς, ἡ, όν, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ πολυτόθητος, ου, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἐπιτόθητος, ου, *N. T.* ποθεινὸς, ἡ, όν.

Desideratio, vide *Desiderium.*

Desideratus, a, um, vide *Desiderabilis.*

Desiderium, ὁ πόθος, ου, patriæ, τῆς πατρίδος, *Dem.* flagro desiderio alicujus, φέρομαι πόθῳ τινὸς, *id.* teneor desiderio alicujus, πρόσειμί μοι πόθος τινὸς, *idem.* incido in desiderium alicujus rei, ἐμπίπτω εἰς ἐπιθυμίαν τινὸς, *id.* alicujus rei, τὸ ἐπιθύμημά τινος, *Dem.* ἐπιθύμησίς τινος, *Aristot.* ἡ ἐπιτόθησίς τινος, *N. T.* ἡ ἐπιτοθία τινὸς, *ibid.*

Desidero, ποθέω, aliquem, præsentiam alicujus, παρουσίαν τινὸς, *Dem.* mediocria, ἐδίεμαι τῶν μετρίων, *id.* plura, ὀρέγομαι πλείονος, *Isocr.* aliquid, ἐπιθυμέω τινὸς, *Dem.* ἐπιτοθέω τι, *Lucian.* ἱμείρομαι, *Hom.*

Desidia, ἡ ῥαθυμία, ας, *Demosth.* Confer *Segnitia.*

Desidiose, ῥαθύμως.

Desidiosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ῥάθυμος, ου, *Plut.* Confer *Piger.*

Desido, καθίζάνω, *Isocr.*

Designatio, ἡ ὑποτύπωσις, εως, ἡ ὑπογραφὴ, ῆς, *Plato.* magistratus, ἡ ἀπόδειξις, εως.

Designator, ὁ ἀποδείκτης, ου.

Designatus, a, um, ἀποδεδειγμένος, ένη, ένον, consul, ἀναῤῥηθεὶς ὕπατος, *Plut.*

Designo, i. e. primis lineis describo, ὑποτυπόω, *Aristot.* προγράφω, *Dem.* ὑπογράφω, *Isocr.* i. e. eligo aliquem belli ducem, τελέω τινὰ στρατηγὸν, *Dem.* ἀποδείκνυμί τινα στρατηγὸν, *Herodian.* aliquem imperatorem, ἀναγορεύω τινὰ στρατηγὸν, *idem.*

Desilio, καταπηδάω, ab equo, ἀπὸ τῦ ἵππου, *Xenoph.* e curru, ἀποπηδάω τῦ ἅρματος, *Plut.* in caput alicujus, ἀφάλλομαι ἐπὶ τὴν κεφαλήν τινος, *Aristot.*

Desino, λήγω, a laboribus, s. laborare, τῶν πόνων, *Isocr.* jubere, ἀνίημι προσώτων, *Dem.* de aliquo dicere, ἀπαλλάττομαι τῦ λέγειν περί τινος, *idem.* a bello, παύομαι τῦ πολέμου, *Isocr.* in aliquid, ἀπολήγω εἴς τι, *Arist.* ab exercitiis, μαθίεμαι τῶν γυμνασίων, *Plato.* ab aliqua re, ἀφίσταμαί τινος, *Dem.*

Desipiens, vide *Delirus.*

Desipientia, ἡ ἀφροσύνη, ης.

Desipio, παραφρονέω, *Isocr.* Confer *Deliro.*

Desisto, ἀφίσταμαι, ab aliquo, τινὸς, *Dem.* Confer *Desino.*

Desitus, a, um, ἀπολειφθείς, εῖσα, έν.

Desolatio, ἡ ἐρήμωσις, εως.

Desolator, ὁ ἐρημωτὴς, ῆ.

Desolo, ἐρημόω, urbem, πόλιν, *Thuc.*

Despectio, ἡ παρόρασις, εως, *Apocr.*

Despecto, πυκνὰ καθοράω.

Despectus, us, τὸ καθόραμα, ατος, i. e. contemptus, ἡ παρόρασις, εως. Confer *Contemptus.*

Desperans, ὁ καὶ ἡ ἀνέλπιστος, ου, *Thuc.* ὁ καὶ ἡ ἄθυμος, ου, *Dem.*

Desperanter, ἀνελπίστως, *Isocr.*

Desperatio, ἡ ἀνελπιστία, ας, *Basil.* τὸ ἀνέλπιστον, ου, *Thuc.* ἡ ἀθυμία, ας, *Dem.* ἡ ἀπόνοια, ας, *id.* desperationem injicere alicui, ἄθυμον ποιεῖν τινα, *id.* in extrema desperatione versari, ἐν τῷ ἀνελπίστῳ σαλεύειν, *Hesiod.* εἶναι ἐν πολλῇ ἀθυμίᾳ καὶ ἀπογνώσει, *Herodian.*

Desperatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνέλπιστος, ου, *Isocr.* ἀπεγνωσμένος, ένη, ένον, *Plut.*

Despero, ἀνελπίζω, de aliqua re, τινὸς, *Gal.* de ægroto, τὸν νοσοῦντα, *id.* de præsenti rerum statu, ἀθυμέομαι τοῖς παροῦσι πράγμασι, *Isocr.* omnino de aliquo, ἀπογινώσκω παντάπασί τινος, *Demosth.* Confer *Desperatio.*

Despicabilis, e, εὐκαταφρόνητος, ε, *Lucian.*
Despicio, καταφρονέω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* Conf. *Contemno*; i. e. deorsum adspicio, καθορῶ, aliquid, τὶ, *Plut.*
Despicor, vide *Contemno.*
Despolio, ἀποσυλάω, aliquem, τινὰ, *Chrys.* ἀπογυμνόω.
Despondeo, ἐγγυάω, alicui uxorem, τινὶ γυναῖκα, *Dem.* mihi aliquam, νυμφεύω τινὰ, *Isocr.* aliquem alicui, ὁμολογέω τινά τινι, *Xen.* καθομολογέομαί τινά τινι, *Plut.* animum, ἀπεγνωκότως ἔχω. Confer *Despero.*
Desponsatus, a, um, καθωμολογημένος, ἐνη, ένον, *Plut.*
Desponso, vide *Despondeo.*
Despretus, a, um, vide *Contemptus.*
Despumo, ἐπαφρίζω, *N. T.* ἀπαφρίζω, ἐξαφρίζω.
Despuo, καταπτύω, i. e. contemno, aliquid, s. in aliquid, τινὸς, *Dem.* aliquem, διαπτύω τινὰ, *id.*
Desquamo, ἀπολεπίζω, ἐκλεπίζω.
Destillatio, ὁ καταγμὸς, οῦ, ἡ ἀπόταξις, εως. *Theophr.*
Destillo, καταστάζω, *Lucian.* destillat aurum ab eorum verbis, ἀποστάζει χρυσὸς τῶν λόγων αὐτῶν, *id.* mel a foliis, ἀπολείβει μέλι ἀπὸ φύλλων, *Diod. Sic.*
Destinatio, in scopum, ὁ σοχασμὸς, οῦ, *Plut.* animi, ἡ προαίρεσις, εως, *Herodian.*
Destino, τάττω, aliquem ad aliquid, τινὰ ἐπί τι, *Plut.* alicui aliquid, τινά τι, *Demosth.* aliquid ad aliquid, ἀποτάττω τι εἴς τι, *Polyb.* aliquem ad mortem, καταψηφίζομαι θάνατόν τινος, *Ælian.*
Destituo, ἀπολείπω, infelicem, δυσηχοῦντα, *Plut.* fortuna destituit consilium ejus, ἡ τύχη ἔσφηλε τὴν γνώμην αὐτοῦ, *Herodian.* Confer *Desero.* Destituor, ἀπορέω, pecunia, χρημάτων, *Isocr.* verbis, λόγων, *id.* necessariis, τῶν ἀναγκαίων, s. τῶν ἐπιτηδείων, *idem.* εἰμὶ ἐν ἀπορίᾳ πολλῇ s. τάσῃ, *Dem. Isocr.* occasione, ἀπολείπομαι τῶν καιρῶν, *id.* aliqua re, ὑστερίζω τινὸς, *id.* ἀποτυγχάνομαί τινος, *Ælian.*
Destitutio auxilii, ἡ ἀξοηθησία, ας, LXX. i. e. solitudo, ἡ ἐρημία, ας, *Isocr.*
Destringo, ἀποσίγγω, aliquid, τὶ, *Lucian.*
Destruo, ἀποσκευάζω, *Plut.* urbem ἀνίστημι πόλιν, *Dem.* ἀναστρέπω πόλιν, *Isocr.* item ἐπιστρέφω, *Hom.* ἐπαορθόω, *Eur.* aliquid, καταβάλλω τι, *Isocr.* i. e. refuto, ἀναστρωνύζω, ἀποσκευάζω, aliquid, τὶ, *Nax.*
Desudatio, ἡ ἀφίδρωσις, εως.
Desudo, ἀφιδρόω, *Aristot.* in aliqua re, κατεργάζομαί τι, *Plato.*
Desuefacio, ἀπεθίζω, aliquem aliqua re, τινά τινι, *Æschin.*
Desuefio, s. desuesco, ἀπεθίζομαι.
Desuetudo, ἡ ἀήθεια, ας, *Lucian.*
Desuetus, ὁ καὶ ἡ ἀήθης.
Desultor, ὁ ἄμιππος, ε, *Ælian.*
Desultorius, a, um, κιλητιστικὸς, ἡ, ὸν, equus, ὁ κέλης, ητος, *Pandect.*
Desultura, τὸ κιλήτισμα, ατος.
Desum, ἀπολείπομαι, in nullo, ἀδεινὸς, *Demosth.* Confer *Deficio*: commodis alicujus, ἀφίσταμαι τῶν τινι συμφερόντων, *idem.*
Desumo, ἀναλαμβάνω, *Dem.*
Desuper, ἄνωθεν, injicio aliquid, τὶ ἐπιβάλλω, *Herodian.*
Detego, ἀποσυλάζω, *N. T.* i. e. revelo, ἀποκαλύπτω, *ibid.*
Detendo, ἀνίημι, *Xen.*
Detentio, ἡ κάθεξις, εως, *Aristot.* ἡ κατοχὴ, ῆς, *Gal.*
Deter, πονηρὸς, ὰ, ὸν, deteriore conditione sum aliquo, ἐλαττόομαί τινος, *Dem.* deterioribus pareo, ὑπὸ χειρόνων ἄρχομαι, *Plato.*
Detergeo, ἀποσμάω, cicatrices, ἕλκη, *Diosc.* calumnias, ἀποτερίζομαι τὰς διαβολὰς, *Diod. Sic.* Confer *Abstergeo.*
Detergo, idem quod antecedens *Detergeo.*
Determinatio, τὸ πέρας, ατος, *Dem.* ὁ ὅρος, ου, *id.* ὁ ἀφορισμὸς.
Determino, ὁρίζω, *Demosth.* προσγράφω ὅρον, *id.*
Detero, καταστρίβω, *Thuc.* ἀποτρίβω.
Deterreo, ἀπείργω, aliquem ab aliqua re, τινά τινος, *Plut.* a consulendo, τινὰ ἀπὸ τοῦ συμβουλεύειν, *Isocr.* aliquem a peccatis, ἀποτρέπω τινὰ τῶν ἁμαρτημάτων, *id.* aliquem a gerenda republ. τινὰ τῆ τὰ κοινὰ πράττειν, *Plut.*
Deterritus, ὁ καὶ ἡ ἔκφοβος.
Detestabilis, e, βδελυκτὸς, ἡ, ὸν, *N. T.*
Detestatio, ἡ βδελυγμία, ας, *Chrys.*
Detestor, καταράομαι, patriam, τῇ πατρίδι, *Dem.* tanquam prodigium, μυσάττομαι ὡς ἐπὶ τέρατι, *Lucian.* cædes, μυσάττομαι τὰς σφαγὰς, *id.* βδελύσσομαι.
Detineo, κατέχω, aliquem, τινὰ, *Plato.* παρατείνω τινὰ, *Plut.* aliquem ab aliquo, ἀπείργω τινά τινος, *id.*
Detondeo, ἀποκείρομαι, barbam, τὸ γένειον, *Herodian.* capillos quos habuit, totondit, ὧν εἶχε τριχῶν, ἀπεκείρατο, *idem.*
Detono, καταβροντάω.
Detorno, ἀποτορνεύω.
Detorqueo, ἀποστρέφω, aliquid aliquo, τὶ πρός τι, *Plut.* in aliud, παραφέρω εἰς ἄλλο, *Lucian.*
Detractio, ἡ ἀφαίρεσις, εως, *Plut.* famæ, ἡ καταλαλιὰ, ᾶς, *Basil.*
Detractor, ὁ ἀφαιρέμενος, ε, *Plut.* i. e. obtrectator, ὁ κατάλαλος, *N. T.* ὁ ψιθυριστὴς, οῦ, *ibid.*
Detrano, ἀφαιρέομαι, aliquid alicui, τινί τι, *Isocr.* i. e. obtrecto alicui, διασύρω τινὰ, *Demosth.* Confer *Calumnior, Cavillor.*
Detractatio, ἡ ἀνάνευσις, εως.
Detrectator, ὁ ἀνανευστὴς, οῦ.
Detrecto, ἀνανεύω, aliquid, τὶ, *Demosth.* aliquid facere, ἀποδιδράσκω εἰς τὸ μὴ ποιεῖν, *Xenoph.* preces, ἀπολέγομαι τὴν δέησιν, *Plut.* munus, ἀρνέομαι χρείαν, *Dem.* pugnam, ὀκνέω τὴν μάχην, *Herodian.* negotium, παραιτέομαι τὸ ἔργον, *id.* imperia, ἀφηνιάζω, *id.* Confer *Aversor, Fugio.*
Detrimentosus, a, um, βλαβερὸς, ρὰ, ρὸν, *Plato.* Confer *Noxius.*
Detrimentum, τὸ ἀτύτειμμα, ατος, i. e. damnum, ἡ ζημία, ας, magnum, μεγάλη, *Dem.* summum, ἐσχάτη, *idem.* et damnum, καὶ βλάβη, *idem.* adferre alicui, ζημίαν φέρειν τινὶ, *idem.* Confer *Damnum.*
Detrudo, ἀπωθέω, *Thuc.*
Detruncatio, ἡ κατακοπὴ, ῆς, *Theophr.*
Detrunco, κατακόπτω, aliquid, τὶ, *Theophr.* κολοβῶ τὶ, *id.* κολοβόω.
Detumeo, ἀπογυόομαι.
Deturbo, ἀπωθέω, *Thuc.* παρωθέω, *Nax.* ἀπορράσσω, *Hom.* evectum, ῥίπτω ἀρθέντα, *Herodian.*
Deturpo, καταισχύνω, *Plut.* aliquid, μολύνω τὶ, *Isocr.*
Devasto, τοφθέω, regionem, χωρίον, *Thuc.* domos, οἰκίας, *Xen.* ἀποικοδομέω, *Thuc.* vicos et parvas urbes, διατοφθέω κώμας καὶ πόλεις μικρὰς, *Plut.*
Deveho, κατάγω, *Plut.* καταφέρω, frumentum alicui, κατακομίζω σῖτόν τινι, *Thuc.*
Develo, ἀποκαλύπτω, aliquid, τὶ, *Plut.*
Deveneror, σέβομαι, aliquem, τινὰ, *Plato.*
Devenio, καθήκω, *Æschin.* ad tyrannidem potentia, εἶμι εἰς τυραννίδα ἐξουσίᾳ, *Herodian.* aliquo ex agris, κατέρχομαι ἐκ τῶν ἀγρῶν, *idem.* Ptolemaidem, καταντάω εἰς τὴν Πτολεμαΐδα, *N. T.* audacia devenit in dementiam, τὸ τολμᾶν καταντᾶει εἰς τὴν ἄνοιαν, *Polyb.* Confer *Venio.*
Devenusto, idem quod *Deturpo.*
Devergentia, τὸ κατωφερὲς, έος.
Deverro, κατασαίρω.
Devexitas, τὸ κατωφερὲς, έος, τὸ κάταντες, εος.
Devexus, a, um, ὁ καὶ ἡ κατάντης, εος, *Suid.* ὁ καὶ ἡ κατακλινής.
Devincio, ἀναστάω, aliquem, τινὰ, *Xen.* dolia inter se, συνδέω σκεύη ἀλλήλοις, *Herodian.* insulas inter se benevolentia, συνδάτω τὰς νήσους πρὸς ἀλλήλας εὐνοίᾳ, *Philostr.*
Devinco, νικάω, aliquem, τινὰ, *Xen.* καταγικάω τινὰ, *Plut.* voluptates, κρατέω τῶν ἡδονῶν, *Xenoph.* devincor segniter, ἡττάομαι ἀνάνδρως, *Herodian.*
Devio, διαμαρτάνω τῆς ὁδῶ, *Thuc.* διαμροδέω, *Eust.*
Devirginatio, ἡ ἀποπαρθένωσις, εως.
Devirgino, ἀποπαρθενεύω, ἀποπαρθενόω, διαπαρθενεύω, *Athen.* aliquam, διακορέω τινὰ, *Herodot.*
Devitatio, ἡ ἔκφευξις, εως, ἡ ἐκφυγὴ, ῆς, mali, ἡ ἐκκλισις τοῦ κακοῦ, *Bas.*

Devito, ἐκφεύγω, aliquid, τὶ, *Plato,* ὑποστέλλομαί τι, *Isocr.* ἐκκλίνω.
Devius, a, um, ὁ, ἡ, τὸ ἐκτὸς τῆς ὁδῶ.
Deunx, τὸ ἑνδεκάγκιον, ε.
Devoco, κατακαλέω.
Devolo, καθίπταμαι.
Devolvo, κατακυλίω, ab aliquo, ἀπό τινος, *Xen.* vasa in aliquem, ἐπιβάλλω σκεύη τινὶ, *Herodian.*
Devoro, κατεσθίω, aliquem, τινὰ, *Plut.* taurum, καταφάγω ταῦρον, *Athen.*
Devotio, ἡ κατευχὴ, ῆς, *Plut.* i. e. imprecatio, ἡ ἀρὰ, ᾶς, *Dem.*
Devotus, a, um, ὁ καὶ ἡ κατάρατος, ε, *Dem.*
Devoveo, κατεύχομαι, *Plut.* καθιερόω, me ipsum pro patria alicui, ἐμαυτὸν τινὶ ὑπὲρ τῆς πατρίδος, *Plut.* me ipsum ad faciendum aliquid, ἀναθεματίζω ἐμαυτὸν ποιεῖν τι, *N. T.* diris imprecationibus aliquem, καταρῶομαί τινα, *Aristid.* alicui, τινὶ, *Dem.*
Deuro, ἐπευρόω.
Deus, ὁ Θεὸς, οῦ, *Dem.* optimus maximus, ὁ μέγιστος, *idem.* summus, ὕπατος, *idem.* Numen divinum, Θεὸς καὶ δαίμων, *idem.* Θεὸς καὶ δαιμόνιον, *idem,* vis cœlestis et divina, δαιμονία δύναμις, *Isocr.* potestas deorum, δύναμις Θεῶν, *Dem.* ἰσχὺς τοῦ δείμονος, *Isocr.* dii meliora, εὐφήμει, *Plato.* μηδὲν βλάσφημον εἰπεῖ, *Aristot.* ita deos mihi velim propitios, νὴ τοὺς Θεὸς, *Dem.* ita me Jupiter et omnes dii ament, νὴ τὸν Δία καὶ ἅπαντας Θεὸς, *id.* per deos, quis ita stolidus est? πρὸς Θεῶν, τίς ὕτως εὐήθης ἐσι; *idem.* proh Jupiter, ὦ πρὸς τοῦ Διός, *idem.* Deus avertat, μὴ γένοιτο, *idem.* ὁ μὴ συμβαίνῃ, *idem.* Deus avertat malum a republica, μὴ ὕτω γένοιτο κακῶς τῇ πόλει, *id.* dii perdant malum male, Θεοὶ ἀπολέσειαν κακὸν κακῶς, *id.* dii male faciant ei, Θεοὶ ἐξολέσειεν αὐτὸν, *id.* Dei voluntate et potentia, Θεῷ γνώμῃ καὶ δυνάμει, *Herodian.* Deo favente, Deo juvante, aliquem invadere, σὺν Θεῷ ἐπίεναι ἐπί τινὰ, *Thuc.* cum Deo, dvino beneficio valere, σὺν Θεῷ ὑγιαίνειν, *Xen.*
Dextans, τὸ δεκαουγκίον, ε, *Vet. Gloss.*
Dexter, a, um, δεξιὸς, ὰ, ὸν, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ ἐπιδέξιος, ε, *id.*
Dextera, seu dextra, ἡ δεξιὰ, ᾶς, *Dem.* dextram porrigere seu protendere, πρατείνειν δεξιὰν, *id.* injicere dextram, ἐμβάλλειν δεξιὰν, *id.* dextra prehendo aliquem, δεξιόομαί τινα, *Aristoph.* dextram do, δίδωμι δεξιὰν, *Æschin.* a dextra, ἐκ δεξιᾶς, *Aristoph.* δεξιάδην, *Hesych.* dextram versus, ἐν δεξιᾷ, *Aristot.* ad dextram, ἐπὶ δεξιὰ, *id.*
Dextere, δεξιῶς, *Lucian.* ἐπιδεξίως, *Athen.* i. e. bene, εὐσχόως, *Herodian.*
Dexteritas, ἡ δεξιότης, ητος, *Plut.* ἡ ἐπιδεξιότης, ητος, *id.* ingenii, ἡ δεξιότης, ητος, *Thuc.* ἡ εὐφυία, ας, *Philo.*
Dextimus, a, um, ὁ καὶ ἡ, ἐπιδέξιος, ε, *Aristot.*
Dextra, vide *Dextera.*
Dextrale, τὸ περιδέξιον, ε, LXX.
Dextrorsum, ἐν δεξιᾷ, *Aristot.*
Diabolus, ὁ διάβολος, ε, *N. T.*
Diaconus, ὁ διάκονος, ε, *N. T.*
Diadema, τὸ διάδημα, ατος, *Plut.* diademate caput revincio, διαδήματι τὴν κεφαλὴν διαδέω, *Lucian.* impono, διάδημα περιτίθημι, *Herodian.* duobus diadematibus utor, χρέομαι δυσὶ διαδήμασι, *id.*
Dialectica, ἡ διαλεκτικὴ, ῆς, *Plato.*
Dialecticus, a, um, διαλεκτικὸς, ἡ, ὸν, *Plat.*
Dialectus, ἡ διάλεκτος, ε, *Plut.*
Dialogus, ὁ διάλογος, ε, *Aristot.*
Diameter, ἡ διάμετρος, ε, scil. γραμμὴ, *Proclus.*
Diana, ἡ Ἄρτεμις, ίδος, *Lucian.*
Diaphragma, τὸ διάφραγμα, ατος, *Galen.*
Diarium, ἡ ἐφημερὶς, ίδος, *Plut.* τὸ ἐφήμερον, ε, *Philo*
Diarrhœa, ἡ διάῤῥοια, ας, *Galen.*
Diatriba, ἡ διατριβὴ, ῆς, *Plut.*
Dica, ἡ δίκη, ης, *Xenoph.* dicam intendo, δίκην λαγχάνω, impingo alicui, δίκην ἐτάγω τινὶ, dicam seu caussam dico, δίκην δίπω, *Xen.*
Dicacitas, ἡ εὐτραπελία, ας, *N. T.*
Dicaculus, a, um, σκωπτικὸς, ἡ, ὸν, *Athen.*
Dicasterium, τὸ δικαστήριον, ε, *Dem.*
Dicax, ὁ καὶ ἡ φιλοσκώμμων, ονος, *Herodian.* εὐτράπελος καὶ σκώπτην δυνάμενος, *Dem.* ὁ σκώπτης, ε, *Suid.*

Dico, as, ἀγορεύω, Deo, τῷ Θεῷ, *Herodian.* alicui, ἀναπίθηκί τινι, *Diosc.* ἀφιερόω τινί, *Plut.* i. e. trado me alicui, δουλεύω τινί, *Xen.* Confer *Consecro.*

Dico, is, λέγω, alia, alia facio, ἄλλα, ἄλλα πράττω, *Plut.* hæc tibi, ταῦτά σοι, *Xen.* ista de te, ταῦτα περί σε, *id.* ad voluntatem alicujus, συναγορεύω τινί, *Dem.* συναγορεύω τῇ ἐπιθυμίᾳ τινός, *id.* aliquid pro concione, δημηγορέω τι, *id.* aliquid exempli caussa, ἐξέω τι παραδείγματος ἕνεκα, *id.* pro dignitate de re, ἀξίως περί τινος διέρχομαι, *id.* de re aliqua suaviter, concinne et elaborate, εἶπον περί τινος ἐπιχαρίτως, καὶ μουσικῶς, καὶ διαπεπονημένως, *Isocr.* modeste de me ipso, διαλέγομαι μετρίως περὶ ἐμαυτοῦ, *idem.* sententiam meam de re aliqua, ἀποφαίνομαι τὴν γνώμην περί τινος, *Xenoph.* id quod res est, τὸν ἔντα λόγον λέγω, *Herodot.* diem, ἐπάγω δίκην, εἶπον δίκην, *id.* dicendi peritus, qui scit bene loqui, εἰδὼς ἃ δεῖ λέγειν, *Ælian.* εἰδὼς τὰ λεκτέα, *idem.* dictu nefas, ὁ θεμιτὸν ἐστι φάναι, quod ne dictu quidem fas est, ὃ μηδ' εἰπεῖν τινι θέμις, *Plato.* ut ita dicam, ὡς ἔπος εἰπεῖν, dic, φρες, *Dem.* ne quid dicam gravius, καὶ πλέον ὐδὲν προσίθημι, *Aristid.* dicendi finem facio, ἀπαλλάττομαι τοῦ περί τινος λέγειν, *Dem.* παύω τὸν λόγον, *Xenoph.* dici vulgo, διαγγέλλεσθαι, *Herodian.*

Dictamnus, τὸ δίκταμνον, ου, *Theophr.* ἡ δίκταμνος, *Al. Aphrod.* vinum dictamno conditum, ὁ δικταμνίτης, scil. οἶνος, *Diosc.*

Dictator, ὁ αὐτοκράτωρ, ορος, *Isocr.* ὁ δικτάτωρ, ορος, *Dion. Hal.*

Dictatura, ἡ δικτατωρία, ας, *Plut.* ἡ δικτάτωρος ἀρχή, *id.* dictaturam gero, δικτατωρεύω, *Gaza*, μοναρχέω, *Xiph.*

Dicterium, τὸ σκῶμμα, ατος, *Xen.* festivum, ἡ παιδιὰ, ᾶς, *Herodian.* dicteriis incesso aliquem, σκώπτω τινὰ, *Isocr.* τινὶ, *Plut.* aliquid, τὶ, *Herodian.* εἴς τι, *Plut.* Confer *Cavillor.*

Dictio, ἡ λέξις, εως, *Isocr.* ἡ ῥῆσις, i. e. stilus, ἡ φράσις, εως, dictiones venor, λεξιθηρεύω, *Suid.*

Dictito, πολλάκις λέγω, βοάω, *Herodian.* ταταλέγω, *id.*

Dictum, τὸ ῥῆμα, ατος, *Plato.* argutum, τὸ ἀπόφθεγμα, ατος, *Plut.* facetum et cavillatorium, τὸ σκῶμμα, ατος, *Isocr.* dicto audiens, ὁ καὶ ἡ ὑπήκοος, ου, *Dem.* dictum, factum, ἄμ' ἔπος, ἄμ' ἔργον, seu ἅμα ἔπος, ἅμα ἔργον, *Viger.* dictum vetus, παλαιὸς λόγος, *Plato.*

Didactrum, τὸ δίδακτρον, ου, *Poll.*

Diduco, διαλωμᾶνω, aliquem, τινὰ, *Plut.* aliquid, διειρέω τι, *Aristot.*

Diecula, τὸ ἡμερίδιον, ου.

Dies, ἡ ἡμέρα, ας, *Dem.* superior, πρωτέρα, *id.* ultimus, τελευταία, *id.* præfinita, διαμεμετρημένη, *id.* lege sancita, ἡ ἐν τῷ νόμῳ γεγραμμένη, *id.* non multis diebus post, ὀ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον, *id.* intra triginta dies, ἐντὸς ἡμερῶν τριάκοντα, ἀφ' ἧς, *id.* diem præfinire, ἡμέραν διαμετρεῖσθαι, *id.* aucupari, τηρεῖν, *id.* observare, φυλάττειν, *id.* consumere in re aliqua, ἀναλίσκειν ἐπί τινι, *id.* exigere nullam sine lacrymis, διάγειν ὐδεμίαν ἀδακρυτὶ, *id.* conterere in aliqua re, κατατρῖβειν ποιῶντά τι, *id.* traducere in foro, ἡμερεύειν ἐν τῇ ἀγορᾷ πραγματεύονται, *id.* intercesserunt dies quinque, ἡμέραι γεγόνασι πέντε, ἐν αἷς, *id.* interjectis diebus tribus aut quatuor, ἡμερῶν τριῶν ἢ τεττάρων διαλειπουσῶν, *Isoc.* quinto abhinc die, πεμπταῖος ἀπὸ ταύτης, *Dem.* statis diebus facere aliquid, ἐν καθηκούσαις ποιεῖν τι, *id.* differre aliquid in posterum diem, ἀναβάλλεσθαί τι εἰς τὴν ὑστεραίαν, *id.* die inclinante jam, ὀψὲ τῆς ἡμέρας, *Xenoph.* die et nocte, τῆς νυκτὸς καὶ τῆς ἡμέρας, *Isocr.* dies et noctes iter facientes, νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν ὁδεύοντες, *Herodian.* eodem die, αὐθημερον, seu αὐθημερὸν, *Thuc.* diem durans, ὁ καὶ ἡ ἐφήμερος, ου, *Galen.* tres dies durans, ὁ καὶ ἡ τριήμερος, ου, *Aristot.* quatuor dies durans, τετραήμερος, *Nax.* decem dies durans, δεχήμερος, *Plato.* dies serenus seu serenitas diei, ἡ εὐημερία, ας, *Xenoph.* dies callidi, αἱ θερμημερίαι, ῶν, *Aristot.* dies comitialis, ἡμέρα ἀγχαισιακὴ, natalis, τὸ γενέθλιον, ου, nefastus, ἡμέρα ἀποφράς, *Plut.* dies Solis, ἡμέρα κυριακὴ, *Lunæ*, σεληνιακὴ, Martis, Ἄρεως, Mercurii, Ἑρμῆ, Jovis, Διός, Veneris, Ἀφροδίτης, Saturni, Κρόνου, dies mensis prima, ἡ νουμηνία, secunda, tertia——decima, δευτέρα, τρίτη——δεκάτη ἱσαμένη μηνός, undecima, duodecima——vigesima, πρώτη ἐπὶ δέκα, seu ἡ πρώτη ἐπὶ δεκάτῃ, ἡ δευτέρα ἐπὶ δέκα μετὰν τος μηνός——ἡ εἰκάς, seu ἡ εἰκοστὴ, vigesima prima, vigesima secunda——tricesima, ἡ δεκάτη (sive, quando mensis 31 diebus constat, ἡ ἐνδεκάτη) ἡ ἐννάτη φθίνοντος, seu ἀπὸνητος μηνός——ἑνη καὶ νέα μηνός, v. g. Januarii, Ἀνθεστηριῶνος.

Diffamo, δυσφημέω, *Œcum.*

Differentia, ἡ διαφορὰ, ᾶς, *Isocr.* ἡ παραλλαγὴ, ῆς, *Basil.*

Differo, ἀναβάλλομαι, aliquid in posterum diem, τὶ εἰς τὴν ὑστεραίαν, *Dem.* aliquid in longum tempus, τὶ πολὺν χρόνον, *Xen.* pœnam, ἀναβολὴν ποιέω τῆς τιμωρίας, *Plut.* nuptias, τῶν γάμων, *id.* contributionem, μέλλω ἐκφέρειν, *Dem.* in aliquo plurimum ab aliquo, διαφέρω ἐν τινι πλεῖστον τινος, *Dem.* πλεῖστῳ ἐμαυτὸν τινος, *Isocr.* ab aliquo aliqua re, διαφέρω τινί τινος, *Dem.* nihil ab aliquo, διαφέρω ὐδὲν τινος, *Isocr.*

Diffibulo, ἀναποστέλω.

Difficile, χαλεπῶς, *Dem.* δυσκόλως, *idem.* δυσχερῶς, *idem.*

Difficilis, ὁ, ἡ, χαλεπὸς, ἡ, ὀν, *Dem.* difficile et arduum per se est consultare, δύσκολον καὶ χαλεπὸν φύσει ἐστὶ βουλεύεσθαι, *id.* interrogatus, quid esset difficile, ἐρωτηθεὶς τὶ δύσκολον, *Plut.* τὶ δυσχερές, *id.* difficillimum et rarissimum esse aliquid, χαλεπώτατον καὶ σπανιώτατον εἶναί τι, *Isocr.* difficile est, noctu id facere, ἔργον ἐστὶ, νυκτὸς ποιεῖν τοῦτο, *Xen.*

Difficiliter, idem quod *Difficile.*

Difficultas, ἡ δυσχέρεια, ας, *Dem.* ἡ δυσκολία, ας, *id.* ἡ χαλεπότης, ητος, *id.* τὸ δυσχερές, εος, *id.* τὸ χαλεπὸν, οῦ, *id.* spirandi, ἡ δύσπνοια, τὸ ἄσθμα,——urinæ, ἡ δυσουρία, ἡ στραγγουρία,——annonæ, ἡ σπανιότης, ἡ δυσετηρία.

Difficulter, idem quod *Difficile.*

Diffidenter, ἀπίστως, *Isocr.*

Diffidentia, ἡ ἀπιστία, ας, *Dem.* movere diffidentiam et iracundiam, ἔχειν ἀπιστίαν καὶ ὀργὴν, *id.* non egredi propter diffidentiam, ἐκ ἐξέναι δι' ἀπιστίαν, *id.*

Diffido, ἀπιστέω, alicui, τινὶ, *Isocr.* εἰμὶ ἀπιστῶν τινι, *Dem.* ἀπίστως ἔχω πρός τινα, *Isocr.* ἀπίστως διάκειμαι πρός τι, vel πρός τινα, epistolis, ἀπιστέω περὶ ἐπιστολῶν, *Plut.*

Diffindo, διασχίζω, *Plut.* fores ædium, κατασχίζω τὰς θύρας τῶν οἰκημάτων, *Dem.*

Diffingo, διαμορφόω.

Diffiteor, ἀπαρνέομαι, aliquid, τὶ, *Plut.* ἀρνέομαί τι, *Dem.* ἐξαρνέομαί τι, *Æsch.*

Diffilo, διαντέω, *Aristot.*

Diffluo, καταῤῥέω, *Dem.* lascivia, διαῤῥέω ὑπὸ μαλακότητος, *Plut.* otio et luxuria, ὠσαντέομαι, *Aristot.*

Diffringo, διαῤῥήσσω, vincula, τὰ δεσμὰ, *Lucian.*

Diffugio, διαδιδράσκω, *Isocr.*

Diffundo, διαχέω, *Xenoph.* διαχύω, *Plut.* diffundi lætitia, διαχύσθαι τῷ προσώπῳ, *Plut.*

Diffuse, διαπεχυμένως.

Diffusio, ἡ διάχυσις, εως, *Plut.*

Digero, διαφέρω, *Plut.* i. e. ordino exercitum, διατάττω τὸν στρατὸν, *Herodian.* aliquid, διακοσμέω τι, *Aristot.* i. e. concoquo, κατατέττω.

Digestibilis, ε, ὁ καὶ ἡ εὐπεπτος, ου, *Theoph.*

Digestio, ἡ διάταξις, εως, *Nax.* i. e. concoctio, ἡ πέψις, εως, *Aristot.*

Digestivus, α, um, πεπτικὸς, ἡ, ὀν, *Galen.*

Digitale, ἡ δακτυλήθρα, ας, *Xen.*

Digitalis, ε, δακτυλικὸς, ἡ, ὀν, *Athen.*

Digitatus, α, um, δακτυλωτὸς, ἡ, ὀν, *Athen.*

Digitus, ὁ δάκτυλος, ου, *Plut.* salutaris, s. index, λιχανὸς, medius, μέσος, annularis, παρὰμεσος, seu ὁ δακτυλιώτης, minimus sive auricularis, μικρὸς, digito ostendo, δακτυλοδεικτέω, *Chrys.* χειροδεικτέω, digitum medium ostendo, i. e. irrideo, σκιμαλίζω τινὰ, *Aristoph.* digito uno scabere caput, ἑνὶ κνᾶσθαι δακτύλῳ τὴν κεφαλὴν, *Plut.* extremo digito attingere, ἄκρῳ δακτύλῳ ἅπτεσθαι, *Lucian.* pedis, δάκτυλος ποδὸς.

Digladior, διαξιφίζομαι, cum aliquo de aliqua re, τινὶ περί τινος, *Aristoph.* διαμάχομαί τινι ὑπὲρ τινος, *Dem.*

Dignatio, τὸ ἀξίωμα, ατος, ἡ ἀξίωσις.

Digne, ἀξίως, *Dem.* negotiis, i. e. pro dignitate negotiorum, ἀξίως πραγμάτων, *Xen.* scelere seu pro dignitate sceleris, ἀξίως τῆ ἀδικήματος, *Æschin.*

Dignitas, ἡ ἀξία, ας, *Isocr.* τὸ ἀξίωμα, ατος, *Dem.* τὸ πρόσχημα ατος, *id.* ἡ ἐπιτιμία, ας, *id.* humilius, quam pro dignitate alicujus, ταπεινότερον τῆς ἀξίας τινὸς, *id.* dignitatem divinam obtinere, ἀξίαν θεῶν ἔχειν, *id.* pro dignitate alicujus dicere, ἀξίως εἶπειν τῆς δόξης τινὸς, *Isocr.* neglecta dignitate sua facere aliquid, ἀφέντα τὴν ἀξίαν ἑαυτῦ ποιεῖν τι, *Dem.* dignitatem et existimationem alicujus agi, ἀγῶνα εἶναι ὑπὲρ ἀξιώματός τινος, *id.* κίνδυνον εἶναί τινι περὶ ἐπιτιμίας, *id.* antecellere aliquem dignitate, προέχειν τινὸς τιμῇ, *Isocr.* dejicere aliquem de dignitatis gradu, φιλοτίμειαν τινὸς ἀφαιρεῖσθαι, seu περιαιρεῖσθαι, *Dem.* merito privari dignitate, δικαίως στερεῖσθαι τῆς ἐπιτιμίας, *id.* restituere in convenientem dignitatis gradum, ἐπάναγαγεῖν πάλιν εἰς τιμὰς προσηκούσας, *Isocr.* pro dignitate honorare, κατὰ τὴν ἀξίαν τιμᾶσθαι, *Plato.* degere vitam pro dignitate, συγχαίνειν βίω τῇ κατ' ἀξίαν, *Aristot.* par dignitati imperatoriæ, τοῖς ἀξίωμα βασιλέως, *Herodian.* dignitate pollere, εἶναι ἐν ἀξιώσει, *id.* nullius vel ætatis vel dignitatis rationem habere, ἡλικίας τε καὶ ἀξιώματος ἀφειδῶς ἔχειν, *idem.*

Dignor, ἀξιόω, aliquem aliqua re, τινά τινος, *Isocr.* καταξιόω τινά τινος, *N. T.*

Dignosco, διαγινώσκω, aliquid, τὶ, *Isocr.*

Dignus, a, um, ἄξιος, ία, ιον, laude, ἐπαίνῳ, *Xenoph.* cura et studio, ἐπιμελείας, *id.* qui dignus aliqua re censetur ab aliquo, ἄξιός τινός τινι, τοῦ, judicare aliquem dignum morte, τιμᾶσθαί τινι θανάτῳ, *Plat.* qui Prytaneo alatur, τιμᾶσθαί τινα τῆς ἐν Πρυτανείῳ σιτήσεως, *Lucian.* dignus judicatus est præmiis, ἠξίωθη τῶν ἀριστείων, *Isocr.* vocari justus, ἠξίωθη κληθῆναι δίκαιος, *id.* digna facere genere suo, ποιεῖν πρέποντα τῇ συγγενείᾳ, *id.* πράττειν ἄξια τῆ γένες, *Dem.* dignus, qui beneficiis ornetur, ἄξιος εὖ παθεῖν, *Isocr.* qui odio habeatur, ἄξιος μισεῖσθαι, *Dem.* pugnam memoratu dignam edere, ἀξίους λόγου μάχεσθαι, *Isocr.* facere, ut dignum est nostra persona, ἀξίως ἡμῶν πράττειν, *Dem.*

Digredior, ἀπέρχομαι, e concione, ἐκ τῆς ἐκκλησίας, *Isocr.* e medio, ὑπεχωρέω ἐκποδὼν, *Dem.* παρεκβαίνω τὸ μέσον, *Aristot.* ex regione aliqua, ἀπαλλάττομαι ἐκ τῆς χώρας, *id.* longius a proposito, πόῤῥω γίγνομαι τῆς ὑποθέσεως, *Isocr.* a scopo, ἐξω τῆ σκοτῆ ἐρεῖν, *Polyb.*

Digressio, ἡ ἐκβασις, εως, ἡ παρέκβασις, εως, e vita, ἐκ τοῦ βίου ἀπαλλαγὴ, *Xenoph.*

Dijudicatio, ἡ διάγνωσις, εως, *Isocr.* ἡ διάκρισις.

Dijudico, διαδοκιμάζω, *Xen.* διαδικάζω, *Plato.* διακρίνω, διαγινώσκω, *Dem.* aliorum controversias, βραβεύω τῶν ἄλλων δίκαια, *idem.* περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων δικάζω, *idem.*

Dilabor, διολισθέω, *Aristoph.*

Dilacero, διασπαράττω, vestimenta, καταῤῥήγνυμι τὰ ἱμάτια, *Dem.*

Dilanio, διασπάω, objicere aliquem aliquibus dilaniandum, διασπάσασθαί τισι παραβάλλειν τινὰ, *Dem.*

Dilapido, διασκεδάννυμι, bona, τὰ ὑπάρχοντα, *Chrys.* aliquid, καταδιδωμί τι, *Lucian.* διασκορπίζω τι, *N. T.*

Dilargior, διαδίδωμι, aliquid, τὶ, *Plut.*

Dilatatio, ὁ πλατυσμὸς, οῦ, *Diosc.*

Dilatio, ἡ ἀναβολὴ, ῆς, *Dem.*

Dilato, πλατύνω, aliquid, τὶ, *N. T.* μηκύνω τὶ, *Isocr.* μῆκυν ποιέω τι, *id.*

Dilator, ὁ μελλητὴς, οῦ, *Aristot.*

Dilaudo, διεπαινέω.

Dilectio, ἡ ἀγάπησις, εως, *Plut.*

Dilectus, a, um, ἀγαπητὸς, ἡ, ὀν, *N. T.*

Diligens, σπουδαίος, αία, αιον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἐπιμελὴς, ἐος, *idem.* ἐπιμελέμενος, ένη, ενον, *idem.*

Diligenter, ἐπιμελῶς, et juste administrare, καὶ δικαίως πράττειν, *Dem.* σπουδαίως, *Aristot.* ὑπὸ σπουδῆς, μετὰ σπουδῆς, κατὰ σπουδὴν, *Aristot. Plut.*

Diligentia, ἡ σπουδὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἐπιμέλεια,

ας, *id.* et alacritas, σπουδὴ καὶ προθυμία, *id.* multam diligentiam adhibere, ut, σπουδὴν πολλὴν ποιεῖσθαί, ἵνα, *id.* et omne studium adhibere, σπουδὴν καὶ προθυμίαν πᾶσαν ποιεῖσθαι, *id.* alicui rei, ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαί τινος περί τινος, *idem.* σπουδὴν ἔχειν περί τινος, *Pluto.* περός τι, *Dem.* ποιεῖσθαι σπουδὴν ἐπί τινος, vel περί τι, *Isocr.* ut, ὅπως, *Dem.* τὸ εἶναι, *id.* Confer *Studium.*

Diligo, ἀγαπάω, aliquem, τινὰ, *Isocrat.* Conf. *Amo.*

Diluceo, διαλάμπω, *Isocr.*

Dilucide, καταφανῶς, διαφανῶς, *Thuc.* cognoscere aliquid, καθαρῶς εἰδέναι τι, *Dem.* dilucidius declarare, σαφέστερον δηλοῦν, *Isocr.* dilucidissime ostendere, ἐναργέστατα ἐπιδεῖξαι, *Lucian.*

Diluicido, σαφηνίζω, *Aristot.* διασαφηνίζω, *Polyb.* scripturas, διανοίγω τὰς γεγραφάς, *N. T.* aliquid, δηλόω τι, *Dem.*

Dilucidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐμφανὴς, ἑος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἐπιφανὴς, ἑος, *id.* ὁ καὶ ἡ καταφανὴς, ἑος, *id.* dilucidum esse alicui, ἐναργὲς εἶναί τινι, *id.*

Diluculat, ὀρθρεύει.

Diluculum, ὁ ὄρθρος, ου, *Plut.* τὸ περίορθρον, ου, *Herodian.* τὸ λυκαυγὲς, *Lucian.* diluculo venio, ὀρθρίζω, *N. T.* diluculo profundo, ὀρθρου βαθέος, *ib.* diluculo aliquid ago, ὀρθρεύομαι, *Lucian.* diluculo surgo, περιορθρεύομαι, *Poll.*

Diluo, διαβρέχω, vinum aqua, ἕξυδρόω οἶνον calumnias, διαλύομαι διαβολὰς, *Isocr.*

Diluvies, ἡ κατάκλυσις.

Diluvium, ὁ κατακλυσμὸς, οῦ, *Dem.*

Dimano, διαῤῥέω, *Philo.*

Dimensio, ἡ ἀναμέτρησις, εως, *Plut.* ἡ διαμέτρησις, εως, apta, συμμετρία, ας, *Isocr.*

Dimetior, ἀναμετρέω, aliquid, τὶ, *Aristoph.* διαμετρέω, *Dem.*

Dimicatio, ὁ ἀγὼν, ῶνος, *Dem.* ἡ ἀγώνισις, εως, *Thuc.* ὁ ἀγωνισμὸς, οῦ, *Dionys.* de vita, ἡ ψυχομαχία, ας, *Polyb.* Conf. *Certamen.*

Dimico, διαμάχομαί τινι, ἀγωνίζομαι, cum aliquo, πρός τινα, *Xen.* de aliqua re, περί τινος, *Dem.* Conf. *Certo*, item *Pugno.*

Dimidiatim, ἐξ ἡμισείας.

Dimidiatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἡμίτομος, dimidiata pars, τὸ ἡμίτομον, ου, *Lucian.* τὸ ἡμιτόμιον, ου, *Diosc.* ἥμισυ μέρος, *Aristot.* dimidiata pars equitum, οἱ ἡμίσεις τῶν ἱππέων, *Dem.*

Dimidius, a, um, ἥμισυς, εια, υ, *Thuc.* dimidius murus, ἥμισυ τεῖχος, *id.* supra dimidiam partem, ὑπὲρ ἥμισυ, *id.* dimidia pars temporis, ἥμισυ τοῦ χρόνου, *idem.* dimidii panes, οἱ ἡμίσεις τῶν ἄρτων, *Xen.* non ex dimidia parte bonum esse, οὐκ ἐσ' ἡμισείᾳ χρηστὸν εἶναι, *Dem.*

Diminuo, μειόω, ὀλιγόω, *Hesych.* φθίνω, *Plato.* ἐλαττόω, *Thuc.*

Diminutio, ἡ μείωσις, εως, ἡ φθίσις, εως, *Plato.* ἡ ἐλάττωσις.

Diminutivus, a, um, μειωτικὸς, ὴ, όν.

Dimissio, ἡ ἄφεσις, εως, navium, τῶν πλοίων, *Dem.* ἡ διαπομπὴ, ῆς, *Appian.* ἡ ἀποπομπή.

Dimitto, διαπέμπω, alium alio, ἄλλον ἄλλη, *Thuc.* præsidia per regionem, φρουρὰς κατὰ χώραν, *idem.* exercitum, στρατιὰν διὰ γῆς, *Plut.* i. e. absolvo aliquem, ἀφίημί τινα, *Dem.* aliquem liberum, τινὰ ἐλεύθερον, *Ælian.*

Dimoveo, ἀποστέρω, ab aliqua re, τινὸς, *Isocr.*

Dinumeratio, ἡ διαρίθμησις, εως, *Vitruv.*

Dinumero, διαριθμέω, *Plato.*

Diœcesis, ἡ διοίκησις, εως.

Diphthongus, ἡ δίφθογγος, ου, *Gramm.*

Diploma, τὸ δίπλωμα, ατος, *Bud.*

Diræ, αἱ ἀραὶ, ῶν, diris devotus s. obnoxius, ἀρᾷ ἔνοχος, *Æschin.* ὁ καὶ ἡ κατάρατος, ου, *Dem.* diris devoveo aliquem, ἐπαράομαί τινι, *Isocr.* ἀρὰς τοιεῖσθαι κατά τινος, *Plut.* ἀρὰς τίθεσθαι ἐπί τινα, *id.* Diræ, αἱ Εὐμενίδες. Confer *Furiæ.*

Directe, εὐθὺ, *Xen.*

Directio, ἡ εὐθυντικὴ, ἐως, *Aristot.*

Director, ὁ εὐθυντὴς, οῦ.

Directus, a, um, εὐθυντὸς, ὴ, όν, *Aristot.*

Diremptio, ἡ διαίρεσις, εως, *Aristot.* ἡ διάλυσις, εως, *Thuc.*

Direptio, ἡ διαρπαγὴ, ῆς.

Diribeo, vide *Distribuo.*

Diribitio, vide *Distributio.*

Diribitorium, τὸ λογιστήριον.

Dirigo, κατευθύνω, præsentia ad optimum finem, τὰ παρόντα πρὸς κάλλιστον τέλος, *Plut.* eo omnia civitatis negotia, συντίνω εἰς τοῦτο πάντα τὰ τῆς πόλεως, *Plato.* aliquid ad utilitatem meam, ἐξετάζω τι πρὸς τὰ συμφέροντά μοι, *Demosth.* orationem, διευθύνω λόγον, *Lucian.* aliquem ad virtutem, προτρέπω τινι ἐπ' ἀρετὴν, *Xenoph.*

Dirimo, διαλύω, bellum, πόλεμον, *Isocr.* amicitiam, συνήθειαν, *id.* contentionem, ἐκλύω ἔριν, *Dem.*

Diripio, διαρπάζω, urbem, πόλιν, *Xenoph.* Lacedæmonios, ἀναῤῥάπτω ποίῳ Λακεδαιμονίους, *Isocr.* urbem Spartam, ἀνάσχετον ποίῳ Σπάρτην, *idem.* domos, τοιχεῖα οἰκίας, *Xenoph.*

Diritas, vide *Crudelitas.*

Dirumpo, διαῤῥήγνυμι, vincula, τὰ δεσμὰ, *Lucian.* καταῤῥήγνυμαι τοὺς πέπλους, *Xen.*

Diruo, καταβάλλω, aliquid, τὶ, *Isocr.* urbem, κατασκάπτω πόλιν, *Dem.* domum funditus, κατασκάπτω οἰκίαν εἰς ἔδαφος, *Plut.* Conf. *Everto.*

Diruptio, ἡ διάῤῥηξις, εως.

Dirus, a, um, vide *Crudelis.*

Dis, i. e. Pluto, ὁ Πλούτων, ωνος.

Discalceatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνυπόδητος, ου, *Xenoph.*

Discalceo, ἐξυποδέω.

Discedo, ἀποχωρέω, ab aliquo, τινὸς, *Dem.* ex corpore, ἀπαλλάττομαι σώματος, *Xenoph.* e regione, ἐκ τῆς χώρας, *Aristot.* in patriam, εἰς τὴν πατρίδα, ex vita, μεταλλάττω τὸν βίον, *Isocr.* cum aliquo, συναποδημέω τινι, *Ælian.*

Disceptatio, ἡ διάγνωσις, εως, ἡ ἀμφισβήτησις. Confer *Dijudicatio.*

Disceptator, ὁ διαιτητὴς, οῦ, *Dem.* ὁ δικάζων, οντος, *id.*

Discepto, διαγινώσκω, *Dem.* Confer *Dijudico.*

Discerno, διακρίνω, aliquid, τὶ, *Isocr.* honesta et turpia, διαλογίζομαι τὰ καλὰ καὶ τὰ μὴ, *Æschin.* caute et legitime quædam, διορίζω τινὰ εὐλαβῶς καὶ νομίμως, *Dem.* intelligentia et eruditione honesta et turpia, συνέσει καὶ παιδείᾳ διαγινώσκω καλὰ καὶ αἰσχρὰ, *id.*

Discerpo, διαστάω, aliquem, τινὰ, *Lucian.* διασπαράσσω τινὰ, *id.* ἐξαφάπτω τινὰ, *Plut.*

Discerptus, a, um, διασπασθὲις, εἷσα, ἐν, *Isocr.* membratim, τμηθὲις διαμελεϊστὶ, *Lucian.*

Discessio, ἡ ὑποχώρησις, εως, *Plut.* ἡ ἀποχώρησις.

Discessus, us, ἡ ἄφιξις, εως, *N. T.* e vita, ἡ ἀπαλλαγὴ, ῆς, *Herodian.*

Discindo, διασχίζω, *Xen.* aliquid, διατέμνω τι, *Æschin.* διαιρέπτω, τι, *Polyb.* καταχίζω τι, *Dem.*

Discingo, ἀποζώννυμι, aliquem, τινὰ, *Herodian.*

Disciplina, ἡ παιδεία, ας, amabilior et honoratior, μᾶλλον ἀγαπωμένη καὶ σπουδιοτέρα, *Isocr.* pulcherrimæ disciplinæ, κάλλιστα παιδεύματα, *id.* multo dignior disciplina, πλείονος ἄξιος παιδεύσεως, *id.* disciplina omnis scientia et exercitatione continetur, πᾶσα παιδεία δι' ἐπιστήμης καὶ μελέτης συνέστηκε, *Dem.* disciplina eloquentiæ, παιδεία περὶ τοὺς λόγους, *Isocr.* versari in aliqua disciplina, διατρίβειν περὶ παιδείαν, seu παιδευσὶν τινα, *id.* industria alicujus in disciplinis, φιλοσοφία τινὸς περὶ παιδείαν, *id.* clarus in omni disciplinarum genere, ἐπιφανὴς ἐν ἅπασι παιδεύμασι, *Dem.* disciplina et institutio, μαθήματα καὶ παιδεία *Isocr.* cupidus disciplinarum et eruditionis, ὀρμῶν ἐπὶ τὸ μαθήματα καὶ παιδείαν, *id.* ita perfecte cognitas habere disciplinas aliquas, ut, ὥτως ἀκριβωμένος τοῖς μαθήμασί τινι, ὥστε, *id.* tradere se alicui in disciplinam, παραδιδόναι ἑαυτὸν τινι ὥστε μαθητὴν, *id.*

Discipula, ἡ μαθήτρια, ας, *N. T.* ἡ μαθητεὶς, ίδος, *Philo.*

Discipulus, ὁ μαθητὴς, οῦ, *Dem.* alicujus, ὁ μετέχων διατριβῆς τινος, *Isocr.* ὁ πλησιάζων τινὶ, *Aristot.* ὁ πλησιάζων τινὶ, καὶ μαθητὴς αὐτῷ γενόμενος, *Dem.* discipulus ingenio valens, μαθητὴς φύσιν ἔχων, οἷαν χρὴ, *Isocr.* delectari discipulis aliquibus, χαίρειν τισὶ τῶν πλησιαζόντων, *idem.*

Discludo, διακλείω, *Polyb.*

Disco, μανθάνω, aliquid accurate, τὶ ἀκρι-

βῶς, *Dem.* accuratius, ἀκριβέστερον, *id.* exacte, σαφῶς, *id.* recte, ὀρθῶς, *id.* facile, ῥᾳδίως, *id.* facillime, ῥᾷστα, *id.* quæ non percepisti, disce, ἃ μὴ μεμάθηκας, προσλάμβανε, *Isocr.* docuisti literas, ego didici, ἐδίδαξας γράμματα, ἐγὼ δ' ἐφοίτων, *Dem.* discere cupio, φιλομαθέω, *Isocr.* μαθητιάω, *Synes.* discendi cupidus, ὁ καὶ ἡ φιλομαθὴς, έος, *Isocr.* discendi celeritas, ἡ ὀξυμαθία, ας, *Strabo.* difficilis ad discendum oratio, δυσκατάμαθητος λόγος, *Isocr.* qui non facile discit, ὁ καὶ ἡ δυσμαθὴς, έος, *Plato.* tarditas ad discendum, ἡ δυσμάθεια, ας, *id.* qui facile discit, ὁ καὶ ἡ εὐμαθὴς, έος, *id.* facilitas in discendo, ἡ εὐμαθία, ας, *Lucian.* qui sero didicit, ὁ καὶ ἡ ὀψιμαθὴς, έος, *Isocr.* sero disco, ὀψιμαθέω, *Lucian.* qui multa didicit, ὁ καὶ ἡ πολυμαθὴς, έος, *Isocr.*

Discolor, ὁ καὶ ἡ ἑτερόχροος, *contr.* ἑτερόχρως, ου, ποικίλος, ίλη, ίλον, *Aristot.*

Disconvenio, διέγκω, à διίγκω, *Aristot.*

Discordans, idem quod *Discors.*

Discordia, ἡ διαφορὰ, ᾶς, *Dem.* ἡ διαφορσύνη, ης, *Plut.* ἡ διχόστασία. civilis, ταραχτικὰ πάθη τῆς πολιτείας, *id.*

Discordo, διαφέρομαι, *Plato.* cum aliquo, διαφωνέω τινὶ, *Aristot.* Confer *Dissentio.*

Discors, ὁ καὶ ἡ διάφορος, ου, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀνόμοιος, υμ aliquo, διαφέρομενος πρός τινα καὶ δυσμενῶς ἔχων, *Isocr.*

Discrepantia, ἡ διαφωνία, ας, ἡ διαφώνησις, εως, ἡ ἀναμουσία, *Plato.*

Discrepo, διαφωνέω, ab aliquo, τινὶ, *Aristot.* διίσταμαι πρός τινα, *id.* χασιάζω πρός τινα, *Plato.*

Discrete, διακεκριμένως, διακριδὸν, *Lucian.*

Discretio, ἡ διάκρισις, εως, *Aristot.*

Discrimen, ἡ διάκρισις, εως, *Aristot.* i. e. differentia, ἡ διαφορὰ, ᾶς, *Isocr.* i. e. certamen, ὁ ἀγὼν, ῶνος, *Dem.* i. e. periculum, ὁ κίνδυνος, ου, *id.*

Discriminatim, vide *Discrete.*

Discrimino, διορίζω, aliquid, τὶ, *Galen.* in aliquid, διαιρέω τι εἴς τι, *Aristot.*

Discrucio, ἀνιάω, *Dem.* διασχεδλόω.

Discubitus, ἡ ἀνάκλισις.

Discumbo, ἀνακλίνομαι, cum aliquo, μετά τινος, *N. T.*

Discupio, ἐπιθυμέω, aliquid, τινὸς, *Dem.*

Discurro, διεθέω, *Xen.* sursum, deorsum, συμπεφοιβίω ἄνω καὶ κάτω, *Dem.*

Discursio, ἡ διαδρομὴ, ῆς.

Discus, ὁ δίσκος, ου, discum jacere, δίσκον ἀποστέλλειν, ἐκβάλλειν, *Poll.* disco ludo, δισκεύω, *Lucian.* contendere cum aliquo disco, ἐρίζειν τινὶ περὶ δίσκου, *Ælian.*

Discussio, ἡ διάλυσις, εως, *Dem.* Confer *Dijudicatio.*

Discutio, διασείω, i. e. dijudico, seu examino, ἀνακρίνω, *Dem.* ἐξετάζω τι, *Isocr.*

Diserte, ἐλλογίμως, *Dem.* διαῤῥήδην, *Plato.* ἀντικρυς, promitto auxilia alicui, ὑπισχνέομαί τινι πέμψειν ἐπικουρίαν, *Dion. Halicarn.* causam aliquam accusationis profero, ὁρίζω τῆς δίκης αἰτίαν, *id.* expressisque verbis scripsi, ἐγραψα τοῖς ῥήμασιν ὕστως ἀντικρυς, *Dem.*

Disertus, a, um, δεινὸς λέγειν, *Dem.* Conf. *Eloquens.*

Disjectio, τὸ διάῤῥιμμα, ατος, *Xen.*

Disjicio, διαῤῥίπτω, *Aristoph.* murum, διασφενδονάω τεῖχος, *Plut.* καταβάλλω.

Disjunctio, ἡ διάζευξις, εως, *Nax.*

Disjunctivus, a, um, διαζευκτικὸς, ὴ, όν, *Gramm.*

Disjungo, διαζεύγνυμι, *Æschin.* διαστάω, *Dem.*

Dispar, ὁ καὶ ἡ ἀνόμοιος, ου, *Plato.* ὁ καὶ ἡ ἄνισος.

Dispareo, ἀφανίζομαι, *Isocr.*

Disparilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνόμαλος, ου, *Theophr.*

Disparilitet, ἀνωμαλως, *Isocr.*

Dispectus, ἡ διάσκεψις, εως.

Dispello, διωθέω, populum, ὄχλον, *Plut.* homines a me, ἀνθρώπους ἀπ' ἐμαυτῦ, *Xenoph.*

Dispendium, vide *Damnum.*

Dispendo, οἰκονομέω, *N. T.*

Dispensatio, ἡ διοίκησις, εως, *Dem.* rei familiaris, ἡ οἰκονομία, ας, *Aristot.*

Dispensator, ὁ διοικητὴς, οῦ, *Plut.* rei familiaris, ὁ οἰκονόμος, ου, *N. T.* voluptatis, οἰκονόμος τῆς ἡδονῆς, *Aristot.*

Dispenso, οἰκονομέω, *Plut.* alicui aliquid, διανέμω τί τινι, *Plut.*

Disperditio, ἡ ἐξολόθρευσις, εως.

Disperdo, ἐξολοθρεύω, aliquid, τὶ, *N. T.* διαφθείρω τινὰ, *Plut.*
Disperco, διόλλυμαι. *Plato.*
Dispergo, διασπείδω, aliquid, τὶ, *Thuc.* διασπείρω τι, *Isocr.* διασκορπίζω τι, *N. T.*
Dispertio, διαμερίζω, aliquid alicui, τί τινι, aliquid in duo, διαιρέω τι εἰς δύω, *Herodian.*
Dispesco, διείργω, *Thuc.*
Dispicio, σκέπτομαί τι, *Isocr.* διακρίνω τι, *id.* ἀνακρίνω τι. *Plato.*
Displicentia, ἡ δυσαρέσκησις, εως, *Plato.*
Displiceo, δυσαρέσκομαι, alicui, ἀπαρέσκω τινι, *Thuc.* displicet hoc mihi, ἀπαρέσκει τοῦτό μοι. *Plut.* ἀπαρέσκει με τοῦτο, *Plato.* si displicet, εἴ σοι ἀπὸ θυμοῦ, *Themist.*
Displodo, διακροτέω.
Dispolio, περισυλάω.
Dispono, διατίθημι, aliquid, τὶ, *Lucian.* ordine aliquid, τάττω τι κατὰ τρόπον, *Isocr.*
Disposite, εὐτάκτως.
Dispositio, ἡ διάθεσις, εως, ἡ διάταξις, εως, ἡ διαταγὴ, ῆς, *N. T.* ἡ εὐταξία, ας, *Isocr.* orationis, ἡ οἰκονομία, ας, *Athen.*
Dispositor, ὁ διαθετὴρ, ῆρος, *Plato.*
Dispudet, καταισχύνομαι, me virtutis alicujus, τὴν ἀρετὴν τινος, *Isocr.* nominis, ἐπαισχύνομαι ὀνόματι, *Herodot.* evangelii, ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον, *N. T.*
Dispungo, ἐξαλείφω, aliquid, τὶ, *Isocr.*
Disputabilis, ε, ὁ καὶ ἡ ἀμφιδόξος, ε, *Plut.*
Disputatio, ἡ διάλεξις, εως, *Plato.* ὁ λόγος, ε, *Dem.* ἡ διατριβὴ, ῆς, *Isocr.* acrior de re aliqua, τὸ ἀκριβέστερον περί τινος, *idem.*
Disputator, ὁ διαλεγόμενος, ε, *Dem.*
Disputo, διαλέγομαι, *Dem.* accurate seu scrupulose, ἀκριβολογέομαι, *id.* de re aliqua, διακριβοῦσθαι περί τινος, *Isocr.* Confer *Dissero.*
Disquiro, ἐξετάζω, aliquid, τὶ, *Isocr.* accurate, διακριβοῦμαι, *id.*
Disquisitio, ἡ ἐξέτασις, εως, *Lucian.*
Dissuavior, καταφιλέω, *Xenoph.*
Disseco, διαιρέω, διαιτέμνω, corium, καταιτέμνω βύρσαν, *Herodian.* potestatem in partes, μερίζω ἐξουσίαν, *id.*
Dissemino, διασπείρω, sermonem, λόγον, *Xen.* διαδίδωμι λόγας, *Plut.*
Dissensio, ἡ διαφωνία. ας, ἡ διαφώνησις, εως, ἡ ἐναντίωσις, εως, *Dem.* ἡ ὑπεναντίωσις, εως, *id.* ἡ διχόνοια, *id.* seditio, διαφορὰ πόλεως, *Isocr.*
Dissensus, us, idem quod antecedens *Dissensio.*
Dissentaneus, a, um, ὁ καὶ ἡ διάφωνος, ε, ὁ καὶ ἡ διάφορος, *Dem.* διαφερόμενος, ένη, ενον, *id.*
Dissentio, διαφέρω, in aliqua re, περί τινος, *Isocr.* opinionibus, ταῖς δόξαις, *idem.* ab aliquo, διαφέρομαι πρός τινα, *Plut.* ἀφίσταμαί τινος, *Plato.* in multis, ἐν πολλοῖς, *Isocr.* animis, τῇ διανοίᾳ, *id.* seditiose ab aliquo, στασιάζω πρός τινα, *Dem.* τινὶ, *Xenoph.* στασιαστικῶς ἔχω πρός τινα, *Dem.* verum dissentit a falso, τῷ ψευδεῖ διαφωνεῖ τἀληθὲς, *Aristot.*
Dissepimentum, τὸ διάφραγμα, ατος, *Thuc.*
Dissepio, διαφράττω, *Herodian.*
Dissero, διασπείρω, κατασπείρω, i. e. disputo, διαλέγομαι, satis copiose, ἐξαρκούντως, *Isocr.* pauca cum aliquibus, βραχέα πρός τινας, *id.* brevius de re aliquâ, συντομώτερον περί τινος, *id.* tenuius, ἐνδεέστερον, *id.* præclare, καλῶς, *id.* optime, ἄριστα, *id.* pro dignitate rei, ἀξίως, *id.* eleganter, χαριέντως, *id.* ad gratiam, κεχαρισμένως, *id.* tranquillo animo, καθ' ἡσυχίαν, *Dem.* prorsus dissolute, παντάπασιν ἐκλελυμένως, *id.* non moderate, sed negligenter et nimis acerbe, prorsus inconsiderate, οὐ μετρίως, ἀλλ' ὀλιγώρως καὶ λίαν μικρὼς καὶ παντάπασιν ἀνοήτως, *Isocr.*
Dissertatio, ὁ διαλογισμὸς, ῦ, *Plut.* ἡ διάλεξις.
Disserto, διαλογίζομαι, *Dem.*
Dissidentia, idem quod *Dissidium.*
Dissideo, vide *Dissentio.*
Dissidium, ἡ διαφορὰ, ᾶς, *Dem.* Confer *Controversia*, item *Contentio.*
Dissilio, διατηδάω.
Dissimilis, ε, ὁ καὶ ἡ ἀνόμοιος, ε, *Isocr.* fio vel sum, ἀνομοιόομαι, dissimiles plane inter se esse, μηδὲν ἀλλήλοις ἐοικέναι, *Ælian.*
Dissimiliter, ἀνομοίως.
Dissimilitudo, ἡ ἀνομοιότης, ητος, *Isocr.*
Dissimufanter, εἰρωνικῶς, *Aristot.*
Dissimulatio, ἡ εἰρωνεία, ας, *Dem.*
Dissimulator, ὁ εἴρων, ωνος, *Aristot.*
Dissimulo, εἰρωνεύομαι, *Plato.* veritatem, ἀποκρύπτομαι τἀληθὲς, *Isocr.* exponam, nec dissimulabo, λέξω πρὸς ὑμᾶς, καὶ οὐκ ἀποκρύψομαι, *Dem.* dissimulabat se hoc scomma audire, οὐ προσεποιεῖτο ἀκούειν τοῦ σκώμματος, *Lucian.* dissimulabant fidem, οὐ προσεποιοῦντο πιστεύειν, *Herodian.*
Dissipabilis, e, διασκεδαστὸς, ὴ, όν.
Dissipatio, ἡ διασκέδασις, εως, ὁ διασπασμὸς, ῦ.
Dissipator, ὁ διασκεδαστὴς, ῦ,
Dissipo, διασκεδάζω, aliquid, τὶ, *Thuc.* fama, διασκεδάννυμι φήμην, *Herodian.* rumorem, διασπείρω λόγον, *Xen.*
Dissitus, a, um, ἀπέχων, ῶσα, ον.
Dissociabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀκοινώνητος, ε, *Plut.*
Dissociatio, ἡ διάλυσις, εως, *Philo.*
Dissocio, διαλύω, *Isocr.* διΐστημι, *Plut.*
Dissolubilis, e, διαλυτὸς, ὴ, όν, ὁ καὶ ἡ εὔλυτος, ε.
Dissolvo, διαλύω, bellum, πόλεμον, *Isocr.* inimicitiam, τὴν ἔχθραν, *id.* amicitiam, φιλίαν, *id.* fidem, πίστιν, *id.* fœdera et contractus, τὰ συμβόλαια, *id.* totam cognationem, διαλύομαι πᾶσαν συγγένειαν, *Isocr.* æs alienum, διαλύω τὰ χρέα, s. τὰ χρήματα, *Dem.*
Dissolute, ἀσώτως, ἀνειμένως, vivere, ζῆν.
Dissolutio, ἡ διάλυσις, εως.
Dissolutus, a, um, ὁ καὶ ἡ διάλυτος, ου, ἀνειμένος, ένη, ενον, dissoluta vita, ἀνειμένη ζωὴ, dissolutus homo, ὁ ἄσωτος, ου, *Aristot.*
Dissonantia, ἡ διαφωνία, ας, ἡ ἀπήχησις, εως, τὸ ἀπήχημα, ατος.
Dissono, διαφωνέω, ἀπηχέω.
Dissonus, a, um, ὁ καὶ ἡ διάφωνος, ε, ὁ καὶ ἡ δύσηχος, ε, *Hermog.*
Dissuadeo, ἀποτρέπω, aliquid, τινὸς, *Isocr.*
Dissuasio, ἡ ἀποτροπὴ, ῆς, *Aristot.* ἡ ἀντιλογία.
Dissuasor, ὁ ἀποτρέπων, οντος, *Isocr.*
Dissuo, ἀπορράπτω.
Distantia, ἡ ἀπόστασις, εως. *Theophr.* ab aliquo, ἀπό τινος, *Xenoph.* loci, ἡ κατὰ τόπον διάστασις, *Plut.* τὸ διάστημα, ατος, *Plato.*
Distendo, διατείνω, *Xen.*
Distensio, ἡ διάτασις, εως, *Plato.*
Distermino, διορίζω, aliquid ab aliquo, τί κ τινὶ, *Themist.*
Distichon, τὸ δίστιχον, ῦ.
Distillatio, ὁ καταγμὸς, ῦ, ὁ σταλαγμὸς, ῦ, *Gal.* ἡ ἀπόσταξις.
Distillo, ἀποσταζω, *Lucian.* καταστάζω, *id.* καταῤῥέω.
Distincte, διορισμένως.
Distinctio, ὁ διορισμὸς, ῦ, *Aristoph.* ἡ διαφορὰ, ᾶς, ὁ ἀφορισμὸς, ῦ, *Theophr.*
Distineo, διαπτάω, officiis, πρὸς ὑπηρεσίας, *Lucian.* aliquem funere, ἀποσχολέω τινὰ περὶ κηδείαν. *Herodian.*
Distinguo, διορίζω, quædam caute, τινὰ εὐλαβῶς, *Dem.* turpia et honesta, διατάττω τὰ αἰσχρὰ καὶ τὰ καλὰ, *Isocrat.* Confer *Discerno.*
Disto, ἀφίσταμαι, plurimum, πλεῖστον, *Aristot.* et differo aliqua re ab aliquo, καὶ διαφέρω τινί τινος, *Isocr.* διαφέρω τινος ἐν τινὶ, *Herodian.* plurimum ab aliquo, κεχώρισμαι πλείστον τινος, *id.* ab urbe lapides sedecim, ἀπέχω τῆς πόλεως σημεῖα ἐκκαίδεκα, *Herodian.*
Distorqueo, διαστρέφω, aliquid, τὶ, *Dem.* στρέβλόω.
Distortio, ἡ διαστροφὴ, ῆς, *Theophr.* oculorum, ὁ στρεβλισμὸς, ῦ, *Paul. Æg.*
Distortus, a, um, ὁ καὶ ἡ διάστροφος, ε, oculis, τὸς ὀφθαλμοὺς, *Athen.* στραβὸς, ὴ, όν, *Galen.*
Distractio, ὁ διασπασμὸς, ῦ, *Plut.* τὸ διάσπασμα, ατος, *id.* ὁ διασυρμὸς, a curis, ὁ περισπασμὸς, ῦ, *id.* sine distractione, ἀπερισπάστως, *N. T.* ἀδιασπάστως, *Hes.*
Distraho, διαστάω, aliquem ab aliquo, τινὰ ἀπό τινος, *Xenoph.* frumentum triplo pluris, quam ante, διαπίθημι σῖτον τριπλασίας τιμῆς, ἢ πρότερον, *Dem.* in multas partes, διΐστημι εἰς μέρη πολλὰ, *idem.*
Distribuo, διανέιμω, aliquid cum aliquo, τὶ πρός τινα. *Dem.* aliquid in aliquid, μερίζω τι εἴς τι, *Aristot.* regionem, ἀναδάζομαι χώραν, *Plut.* aliquid in tres partes, νέμω τι εἰς τρεῖς μοίρας, *Herodian.* Confer *Divido.*
Distributio, ἡ διανέμησις, εως, ἡ διανομὴ, ῆς, ἡ διάδοσις, εως.
Distributivus, a, um, διανεμητικὸς, ὴ, όν.
Distributor, ὁ διανομεὺς, έως.
Distringo, διαζέλλω, aliquid, τὶ, *Philo.* i. e. abstergo, ἀποξύω, καταξέω, *Plut.* gladium, στόμωσι ξίφος, *Lycurg.* districtos habere pugiones, πρόχειρα ἔχειν ξιφίδια, *Herodian.*
Disturbatio, ἡ ἀναστάτωσις, εως, *Bud.*
Disturbo, ἀναστατόω, *N. T.* navem, ἀνατρέπω πλοῖον, *Æschin.* urbem, ἀνάστατον ποιέω πόλιν, *Herodot.*
Ditesco, πλατέω, *Dem.* opibus, χρημάτων, *Liban.* laboribus alicujus, ἔργοις τινὸς, *Xenoph.* ex aliqua re, εὐπορέω, ἀπό τινος, *idem.*
Ditio, ἡ ἐπικράτεια, ας, *Plato.* ἡ δυναστεία.
Dito, πλουτίζω, aliquem, τινὰ, *Xen.*
Diu, πολὺν χρόνον, non durat, ἐκ ἀντέχει, *Xen.* diu ante Trojana tempora venit, πολὺ πρὸ τῶν Τρωϊκῶν ἦλθεν, *Isocr.* non diu est, quum venit, ὀ πολὺς χρόνος, ἐξ ὃ ἦλθεν, *id.* vale diutissime, χαῖρε ἐπὶ μήκιστον, *Lucian.* si vixero diutius, εἰ δὲ βιώσομαι πλείω χρόνον, *Xen.* diutius immorari dictionibus, quam rebus, περὶ τὰς λέξεις πλείονα χρόνον διατρίβειν, ἢ περὶ τὰς πράξεις, *Isocr.*
Divagor, πλανάομαι, *Xen.*
Divarico, τὰ σκέλη διατείνω, *Aristot.*
Divello, διασπάω, aliquid, τὶ, *Xen.* Conf. *Distraho.*
Divendo, διαπιπράσκω, *Plut.* aliquid, ἐκπέρασά τι, *Dem.* turpiter, ἀποδίδομί τι αἰσχρῶς, *id.* aliquem mina Attica, ἀπειστολάν τινὸ μνᾶς Ἀττικῆς, *Lucian.*
Diverbero, διακόπτω, *Lucian.*
Diversatio hospitalis, ἡ κατάλυσις, εως, *Polyb.*
Diverse, ἀλλοίως, ἄλλως.
Diversitas, ἡ ἀλλοιότης, ητος, ἡ διαφορότης, ητος, *Plato.* ἡ διαφορὰ, ᾶς, *Isocr.* ἡ ἀνομοιότης, ητος, *id.* ἑτερότης, *Plut.*
Diversitor, ὁ ξενοδόχος, ε, *Plato.*
Diversor, ξενίζομαι, apud aliquem, παρά τινι, *N. T.* καταλύω παρά τινι, *Dem.*
Diversoriolum, τὸ καταλυτήριον, ε, τὸ καταγώγιον, ε.
Diversorium, τὸ κατάλυμα, ατος, *N. T.* τὸ παυδοχεῖον, ε, *ibid.* τὸ ξενοδοχεῖον, ε.
Diversus, ὰ, um, διαφέρων, ουσα, ον, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἀνόμοιος, ε, *id.* ὁ καὶ ἡ διάφορος, ἀλλοίος, οία, οἷον, diversus ab eo, ἄλλος παὲ' αὐτὸν, ἄλλος ἢ αὐτὸς, ἄλλος ἀντ' αὐτοῦ, diversum a vulgo agere, ἀλλοίον πράττειν, ἢ οἱ πολλοὶ, *Plato.* diversi sententiis, ἀλλοιότροι τὰς γνώμας, *Thuc.* diversa hæc sunt inter se, πλεῖσον ταῦτα ἀλλήλων κεχώρισαι, *Isocr.* natione, ὁ ἀλλογενὴς, ὁ ἀλλοεθνὴς, forma, ὁ ἀλλοειδὴς.
Diverticulum, τὸ κατάλυμα, ατος, ἡ ἀπραπὸς, ῦ, *Philo.*
Diverto, seu divertor, ἐκτρέπομαι, *Plut.* in oratione, παρεκβαίνω, *Aristot.* ad aliquem, καταλύω παρά τινα, *Thuc.* παρά τινι, *Dem.* in hospitium, καταλύω εἰς παυδοχεῖον, *Plut.*
Dives, πλούσιος, ία, ιον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀφνειὸς, νεῖ ἀφνεὸς, πλατὺς, ῦσα, ὺν, *id.* ὁ καὶ ἡ εὔπορος, ε, *Isocr.* κεκτημένος τὰ χρήματα, *Dem.* habens opes, ἔχων ὐσίας, *id.* antecellens pecuniis, περέχων χρήμασι, *Isocr.* divitiis adfluens homo, πολλῶν χρημάτων ἄνθρωπος, *Dem.* inter divites primus, ταῖς ὐσίαις πρωτεύων, *Isocr.* ad summas opes evectus, πλοῦτε πρὸς τὸ ἀκρότατον ἀφικόμενος *Lucian.* infinitis opibus præditus, πλατῶν εἰς ὑπερβολὴν, *id.* falso, ὁ καὶ ἡ ψευδόπλουτος, ε, *Suid.* nummis, πλατῶν νομίσμασι, *Arist.* auri, ὁ καὶ ἡ πολύχρυσος, ε, *Nax.*
Divexo, διακακόω, κατατονέω.
Divido, μερίζω, aliquid alicui, τί τινι, *Synes.* vestes, διαμερίζω τὰ ἱμάτια, *N. T.* regionem cum aliquo, διανέμομαι χώραν πρός τινα, *Dem.* pecuniam, διαιρῶ ἀργύριον, *Isocr.* aliquid trifariam, τὶ τρίχα, *Dem.* aliquid in partes, τὶ εἰς μέρη, *idem.* agrum, ἀναδάζομαι χώραν, seu τὴν γῆν, *Lucian.* facultates, ἀναδάσας ποιεῖν τὰς ὐσίας, *Aristot.*
Dividuus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐμέρισος, ε.
Divinatio, ἡ μαντεία, ας, *Aristot.* ὁ θεασμὸς, ῦ, *Thuc.* ἡ θεοσημία, ας, *Cyrill.*

τὸ μάντευμα, ατος. *Nax.* e manu, ἡ χειρομαντείᾳ, ας, ex mistis sagittis, ἡ βελομαντίᾳ, ας, ex igne, ἡ πυρομαντίᾳ, ας, &c.

Divinatrix, ἡ μάντις, εως, *Athen.*

Divine, Θείως, *Xen.* δαιμονίως, *Lucian.*

Divinitas, ἡ Θειότης, ητος, *Isocr.* ἡ Θεότης, ητος, *Greg.*

Divinitus, Θεΐθεν, *Synes.* Θεϊκῶς, *Nax.* κατὰ Θεὸν, *Synes.* κατὰ Θείαν πομπὴν, *Elian.*

Divino, μαντεύομαι, aliquid alicui, τί τινι, *Lucian.* mentem alicujus, ἀπομαντεύομαι τῆς γνώμης τινός, *Galen.* ventre, γαστρομαντεύομαι, *Alciphr.* ante, προμαντεύομαι, *Herodot.*

Divinus, a, um, Θεῖος, Θεία, Θεῖον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ Θεσπέσιος, δαιμόνιος, ια, ιον, *idem.* divinæ res, τὰ Θεῖα πράγματα, *Isocr.* divina potentia, δαιμονία δύναμις, *id.* i. e. vates, ὁ μάντις, εως, *Plut.* divina ope, divino beneficio valere, σὺν Θεῷ ὑγιαίνειν, *Xenoph.*

Divisibilis, διαιρετὸς, ἡ, όν.

Divisim, διανδίχα, *Nax.* δίχα, *Thuc.*

Divisio, ὁ μερισμὸς, οῦ, ἡ διαίρεσις, εως, agri et domuum, ἀναδασμὸς γῆς καὶ οἰκιῶν, *Bud.* ἡ διανομὴ, ῆς.

Divisor, ὁ μεριστὴς, οῦ, *N. T.* ὁ διανομεὺς, έως.

Divitiæ, ὁ πλοῦτος, ου, *Dem.* ἡ εὐπορία, ας, *id.* ἡ περιουσία, ας, *Isocr.* ἡ εὐδαιμονία, ας, *id.* ἡ εὐπορία χρημάτων, *Dem.* et potentia alicujus, πλοῦτος καὶ δύναμίς τινος, *Isocr.* magnæ, πλοῦτος μέγας, *id.* maximæ et certissimæ, μέγιστος καὶ βεβαιότατος, *id.* magnæ, πολλὴ εὐπορία, *Isocr.* πλείστη εὐπορία, *Dem.* exiguæ, μικρὰ κτήματα πλούτου, *id.* injuste comparatæ, ἀδίκως κτᾶσθαι, *Isocr.* per violentiam et odia partæ, εὐπορία μετὰ βίας καὶ ἀπεχθείας, *id.* divitias expetere moderate, ἀγαπᾶν πλοῦτον μετρίως, *id.* immoderate, ὑπερβαλλόντως, *id.* comparare alicui, παρασκευάζειν τινὶ εὐπορίαν, *id.* parere alicui, ἡγεμόνεσθαί τινι πλούτου, *id.* relinquere magnas liberis, καταλιπεῖν, s. παραδιδόναι πλοῦτον μέγαν τοῖς παισὶ, *id.* coacervare, συναγαγεῖν πλοῦτον, *id.* possidere, κτήσασθαι πλοῦτον, *Dem.* in dies augere, ἐπιδιδόναι εἰς εὐπορίαν καθ' ἑκάστην ἡμέραν, *Isocr.* divitiis studere, σπουδάζειν περὶ πλοῦτον, *id.* potiri, κύριον γίγνεσθαι πλούτου, *id.* florere, εἶναι, seu γίγνεσθαι ἐν πλούτῳ, seu εὐπορίᾳ, *id.* abundare, εὐπορεῖν τινὸς εὐπορίας, *Dem.* uti, χρῆσθαι τῷ πλούτῳ, *id.* frui, ἀπολαύειν καὶ χρῆσθαι τῷ πλούτῳ, *id.* alicujus adulari, θεραπεύειν τὸν πλοῦτόν τινος, *Isocr.* invidere alicujus, φθονεῖν εὐπορίαις τινὸς, *id.*

Dium, ἡ αἴθρα, ας, sub dio, ἐν ὑπαιθρίῳ, *Xen.* ἐν τῷ αἰθρίῳ, *Lucian.* sub dio agere, διαυλίζειν, *Synes.*

Divortium, ἡ ἀποπεμψις, εως, cum muliere, τῆς ἀνθρώπου, *Dem.*

Diurnus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἡμέριος, ου, navigatio, ἡμέριος πλοῦς, *Xenoph.* nuncius, ἡμερινὸς, ἡ, όν, ἄγγελος ἡμερινὸς, *Xenoph.* i. e. unicum diem durans, ἡμερήσιος, ία, ιον, vita, ζωὴ ἡμερησία, *Plut.* i. e. qui interdiu fit, μεθημερινὸς, ἡ, όν, lusus aleæ, κυβεῖαι μεθημερινοὶ, *id.*

Dius, a, um, Θεῖος, α, ον, *Dem.*

Diutine, δηρῶς, δηρὸν.

Diutinus, a, um, δηρὸς, ὰ, όν.

Diuturnitas, ἡ πολυχρονία, ας, ὁ πολὺς χρόνος, ἡ χρονιότης, ητος, ὁ χρονισμὸς, ῦ.

Diuturnus, a, um, χρόνιος, ία, ιον, tussis, χρονίαι βῆχες, *Diosc.* ὁ καὶ ἡ μακροχρόνιος, ου, *Plato.* ὁ καὶ ἡ πολυχρόνιος, ου, *Aristot.* μακρὸς, ὰ, όν, bellum et continuum, μακρὸς καὶ συνεχὴς πόλεμος, *Dem.* μόνιμος, ίμη, ιμον, fictum non est diuturnum, τὸ προσοιητὸν ἧττον μόνιμον, *Basil.*

Divulgo, ἐκφυλλέω, aliquid, τί, *Plut.* διακλαλέω, διακαυδανίζω τι, *Strabo.* ἐκμιζω τι, *Dem.* aliquid per urbes, διαγγέλλω τι εἰς τὰς πόλεις, *Plut.*

Divulsio, ἡ διάσπασις, εως, τὸ διάσπασμα, ατος, *Plut.*

Divus, a, um, Θεσπέσιος, ία, ιον, vita, βίος, *Plut.* Confer *Divinus.*

Do, δίδωμι, alicui aliquid, τινί τι, *Dem.* gratis argentum alicui, τινὶ ἀργύριον δωρεὰν, *id.* fidem, πίστιν, *id.* πίστεις, *Isocr.* πιστὰ, *Xen.* pœnam, τιμωρίαν, *Herodian.* δίκην, *Lucian.* filiam nuptum alicui, συνατέρα τινὶ πρὸς γάμου, *Plut.* operam alicui, προσέχειν τινὶ, *Dem.* manus, i. e. se victum, περίσχομαι τὰς χεῖρας, *Thuc.* me inertiæ, ἀποκλίνω ἐπὶ τὸ ῥαθυμεῖν, *Dem.* data opera, ἑκουσίως, *id.* ἐξεπίτηδες, *id.* κατὰ προαίρεσιν, *Isocr.*

Doceo, διδάσκω, *Dem.* aliquem literas, γράμματά τινι, *Dem.* παιδεύω, γραμματίνω, artem aliquos, τέχνην τινας, *Isocr.* evidentissime aliquos de rebus aliquibus, σαφέστατά τινας περί τινων, *Dem.* breviter res magnas, συντόμως περὶ μεγάλων, facillime aliquem aliquid, ῥᾷστά τί τινα, *id.* haud difficulter, ὀ χαλεπῶν, *id.* et instruo aliquem, τινὰ καὶ συγκροτέω, *id.* aliquem, διδασκαλίαν παρέχω τινί, *Thuc.* mercede, διδάσκω μισθὸν, *Lucian.* moneo aliquem, παρακινέω τινι, *Thuc.*

Docilis, ε, ὁ καὶ ἡ εὐμαθὴς, έος, ad aliquid, πρός τι, *Dem.* ὀξὺς γνῶναί τι, *id.*

Docilitas, ἡ εὐμάθεια, ας, *Lucian.* ἡ φιλομάθεια.

Docte, πεπαιδευμένως, reprehendere aliquem, ἐπιτιμᾶν τινι, *Isocr.*

Doctor, ὁ παιδευτὴς, *Plut.* ὁ διδάσκαλος, ου, mali exempli, κακῶν, *Dem.* doctorem aliquem constituere aliquarum rerum, καθιστάναι διδάσκαλόν τινων, *Isocr.* fieri aliorum, διδάσκαλον γίγνεσθαι ἄλλων, *id.* mercede fraudare, μισθὸς ἀποστερεῖν διδάσκαλον, *Dem.* disciplinarum habere aliquem, ἐπίστασθαι ἐν παιδείαις ἔχειν τινὰ, *Isocr.* qui profitetur utilem doctrinam, ἐπαγγελλόμενος χρήσιμόν τι διδάσκειν, *id.*

Doctrina, ἡ διδασκαλία, ας, optima, ἀρίστη, *Xenoph.* ἡ διδαχὴ, *Thuc.* instituere aliquem in doctrina, παιδεύειν τινὰ παιδείαν, *Dem.* non destitutus doctrina, οὐκ ἄπειρος παιδεύσεως γεγενημένος, *Isocrat.* principes alicujus doctrinæ, πρεσβῶτές τινος παιδεύσεως, *id.* Confer *Disciplina*, item *Eruditio.*

Doctus, a, um, πεπαιδευμένος, ένη, ένον, aliquid, πρός τι, *Isocr.* ἔν τινι, *id.* τινί, *Plut.* περί τι, *Xenoph.* vir, ὁ τῆς παιδείας ἀληθῶς πεπειρημένος. *Dem.* ὁ τῆς φιλοσοφίας μετεσχηκώς, *Isocr.* ὁ ἐπὶ λόγοις εὐδόκιμος, *Herodian.* παιδείᾳ ἐπὶ πλέον ἐχων, *Dionys.* ἀνὴρ δαιμόνιος σοφίαν, *Lucian.* literas puer, τὰ γράμματα ἐπιστάμενος παῖς, *Dem.* recens aliquid, ὁ νῦν ἀφιδίδακτος τινος, *Xen.* a Deo, Θεοδίδακτος, *N. T.* a matre, μητροδίδακτος, *Suid.* doctum opus, σοφὸν ἔργον, *Plut.*

Documentum, τὸ δίδαγμα, ατος, *Xenoph.* τὸ διδακτήριον, ου, *Hippocr.* alicujus rei, δεῖγμά τινος, *Dem.* certum esse alicujus rei, ἱκανὸν τεκμήριον εἶναί τινος, *id.* certo documento esse, δίκαιον σημεῖον παρέχειν, *id.* facere aliquid documentum alicujus rei, ποιεῖν τι σημεῖον, τεκμήριον, σύμβολόν τινος, *id.*

Dodrans, τὸ τριμόριον, ου, *Aristot.* mensuræ, ἡ σπιθαμὴ, ης, *Diosc.*

Dodrantalis, ε, τριμοριαίος, αία, αῖον, i. e. dodrantis longitudinem æquans, ὁ καὶ ἡ σπιθαμιαῖος, ος, *Diosc.* σπιθαμιαίος, αία, αῖον, *id.* duos, tres dodrantes æquans, ὁ καὶ ἡ δισπίθαμος, ὁ καὶ ἡ τρισπίθαμος, *id.*

Dogma, τὸ δόγμα, ατος, *Plut* ἡ δόξα, ης, *Aristot.*

Dolabra, ἡ ἀξίνη, ης, *Xenoph.*

Dolenter, λυπηρῶς, et graviter ferre aliquid, καὶ βαρέως φέρειν τι, *Isocr.* ὀδυνηρῶς, *Joseph.*

Dolentia, τὸ ἄλγημα, ατος, *Galen.*

Doleo, ἀλγέω, capite, τὴν κεφαλὴν, *Galen.* mortem uxoris, τὸν θάνατον γυναικὸς, *Julian.* malis, ἐπὶ τοῖς κακοῖς, *Dem.* malis amicorum, κακοῖς τῶν φίλων, *Isocr.* vicem alicujus, συναλγῶ τινι, συνάχθομαί τινι, *Dem.* doleo illud, quod, ἄθυμός ἐκείνου, ὅτι, *Xen.* quum videam, ἀθύμως ἔχω ὁρῶν, *id.* iisdem cum aliquo, λυπέομαι ταὐτὰ ἄλλῳ, *Dem.* malis communibus, ἐπὶ τοῖς κοινοῖς κακοῖς, *id.* a partu, ὠδίνω, *Plut.* dentibus, ἀγανακτέω τοῖς ὀδόντας, *Diosc.*

Doliaris, ὁ καὶ ἡ πιθώδης, εος.

Doliarius, ὁ πιθοποιὸς, ὅ.

Doliolum, τὸ πιθάριον, ου, *Hesych.* τὸ κεράμιον.

Dolium, ὁ πίθος, ου, *Plut.* ὁ κέραμος, *Athen.*

Dolo, ας, πελεκάω, ἀποξέω.

Dolon, ὁ δόλων, ωνος, *Plut.* τὸ ξιφίδιον, *Xenoph.*

Dolor, τὸ ἄλγημα, ατος, capitis, τῆς κεφαλῆς, *Gal.* perquam vehemens et atrox corporis, πάνυ σφοδρὸν καὶ δεινὸν τῷ σώματος, *Dem.* doloribus adflictus, ὁ καὶ ἡ περιώδυνος, ου, *id.* conflictor dolore, πάσχω μοι λύπη, *id.* liberari doloribus, ἀπαλλάττεσθαι ἀλγηδόνων, *id.* partus, ἡ ὠδὶν, ινος, *Plut.*

Dolorosus, a, um, ὀδυνηρὸς, ὰ, όν, *Aristot.*

Dolose, δολερῶς, δολίως, et insidiose, μετὰ δόλου καὶ τέχνης, *Isocr.* Dolose ago, δολῶ, *Aristoph.* occido, δολοφονέω, *Lucian.*

Doiosus, δόλιος, ία, ιον, δολερὸς, ὰ, όν.

Dolus, ὁ κακουργία, ας, *Dem.* τὸ πανοῦργημα, ατος, *id.* citra dolum, sine dolo, ἀδόλως, *Thuc.* doli expers, ὁ καὶ ἡ ἄδολος, *Synes.* e dolis consutus, ἀκαινοβύδιστος τι καὶ δολερὸν κεκτημένος, *Aelian.* dolo ago cum quopiam, δολῶ, *Aristoph.*

Domesticus, a, um, οἰκεῖος, εία, εῖον, *Dem.* οἰκειακὸς, ὴ, όν, *N. T.* ὁ καὶ ἡ σύνοικος.

Domi, οἴκοι, manentes, μένοντες, *Dem.* me abdo, κρύπτω ἐμαυτὸν, *id.* sum domi, εἰμὶ ἔνδον, *Dem.* militiæque, ἐν οἰκίᾳ καὶ ἐν πολέμῳ, *id.*

Domicilium, τὸ οἰκητήριον, ου, *Plut.*

Domina, ἡ δέσποινα, ης, *Dem.* ἡ κυρία.

Dominatio, ἡ κυριότης, ητος, *N. T.* ἡ δεσποτεία, ας, *Dem.* Confer *Principatus*, *Imperium.*

Dominator, ὁ αὐτοκράτωρ, ορος.

Dominicus, κυριακὸς, ὴ, όν.

Dominium, idem quod antecedens *Dominatio.*

Dominor, ἄρχω, servis, οἰκετῶν, *Isocr.* διατέλῶ τινός, *Dem.* urbi, κυριεύω πόλιν, *Dem.* Confer *Impero.*

Dominus, ὁ κύριος, ου, *Dem.* servi, ὁ δεσπότης, ου, *id.* Confer *Princeps.*

Domito, δαμάζω.

Domitor, ὁ δαμάτωρ, ορος.

Domitrix, ἡ δαμήτειρα, ας.

Domo, δαμάω, δαμάζω.

Domo, ex domo, οἴκοθεν, seu οἴκοι σθεν, se non movere, ὀ κινεῖσθαι, *Dem.*

Domuncula, τὸ οἰκίδιον, ου, *Dem.* τὸ οἰκηματίον, *Gl. V.*

Domus, ὁ οἶκος, ου, *Xen.* ἡ οἰκία, ας, *Plut.* τὸ οἴκημα, ατος, *Dem.* maxima, οἶκος μέγιστος, *Isocr.* paterna, πατρῷος, *Dem.* privata, οἰκία ἰδία, *id.* domum comparare, οἶκον κτᾶσθαι, *Isocr.* mercari, πρίασθαι συνοικίας, *Dem.* emere ab aliquo, ὠνεῖσθαι παρά τινος, *id.* exstruere, οἰκοδομεῖν οἰκίαν, *id.* κατασκευάζειν οἰκίαν, *id.* tegere lignis, ἐρέσσειν οἰκίαν ξύλοις, *id.* elocare, μισθοῦν οἶκον, *id.* conducere ab aliquo, μισθώσασθαι παρά τινος, *id.* habitare, οἰκεῖν οἰκίαν, *id.* οἰκεῖν ἐν οἰκίᾳ, *id.* aggredi noctu, ἐλθεῖν ἐπ' οἰκίαν νύκτωρ, *id.* invadere, βαδίζειν ἐπ' οἰκίαν τινος, *id.* diripere, σκεδᾶσαι οἰκίαν, *id.* redire, πάλιν ἀναχωρεῖν ἐπ' οἶκον, *id.* diruere, καταισκάπτειν οἰκίαν, *Isocr.* collabi terræ motu, συμπίπτειν οἰκίαν σεισμῷ, *Dem.* incendere, ἐμπρῆσαι οἰκίαν, *id.* non habens, ὁ καὶ ἡ ἄοικος, ου, *Herodot.* alicubi habens, ὁ καὶ ἡ ἔνοικος, *Aristid.* eandem incolens, ὁ καὶ ἡ σύνοικος, *Isocr.*

Donarium, τὸ ἀνάθημα, ατος, *Dem.* consecrare, ἀναπλθίνειν, *id.*

Donatio, ἡ δόσις, εως, *Isocr.* Conf. *Donum.*

Donativum, ἡ ἐπίδοσις, εως, *Xen.*

Donec, ἕως ἄν, navis est incolumis, ἕως ἂν σώζεται τὸ σκάφος, *Dem.* eo usque exspectabimus, donec fateatur, μέχρι τούτου περιμενοῦμεν, ἕως ἂν ὁμολογήσει, *id.* si desidebitis, donec plaudamini, εἰ μέντοι καθεδεῖσθε, ἄχρι τοῦ θορυβῆσαι, *id.* donec adest adfluentia rerum, μέχρι μὲν πρόσεστι ἀφθονίας, *Philo.* teneatur tamdiu in vinculis, donec solverit, δεδέσθω τέως, ἕως ἂν λύσῃ, *Dem.* Confer *Dum.*

Dono, δωρέομαι, alicui equum, τινὶ ἵππον, *Xen.* aliquem aliqua re, τινά τινι, *Herodian.* aliquem civitate, τιμάω τινὰ τῇ πολιτείᾳ, *Lucian.* aliquem tragula, δίδωμι τινὰ παλτὸν, *Xen.*

Donum, τὸ δῶρον, ου, *Dem.* ἡ δωρεὰ, ᾶς, *id.* alicui polliceri, ὑπισχνεῖσθαί τινι δωρεὰν, *Isocr.* mittere, ἀποστέλλειν τινὶ δῶρον, seu δωρεὰν, *Dem.* dare, δίδωμι, *id.* accipere ab aliquo, τυγχάνειν δωρεᾶς παρά τινος, *idem.* λαμβάνειν δωρεὰν παρά τινος, *idem.* δέχεσθαι δῶρον, *idem.* δωροδεκτὼν, LXX. ratum esse, μένειν βεβαίαν δωρεὰν τινι, *Dem.* κυρίαν εἶναι δωρεὰν, *id.* donorum acceptor, ὁ δωρολήπτης, ου, LXX. dono do alicui aliquid, δωρέομαί τινί τι, *Aristid.*

Dormio, καθεύδω, *Dem.* ὕπνος με ἔχει, *id.* totam noctem, εὕδω ὅλην νύκτα, *Plato.* suaviter, ὑπνώω ἡδέως, *Greg.* prope aliquem, παραπαθεύδω τινὶ, *Ælian.* Confer *Somnus.*

Dormisco, νυσ-άζω, *Plato.*

Dormitatio, ὁ νυσταγμὸς, οῦ, τὸ νύσταγμα, ατος, LXX.

Dormitator, ὁ νυσταχτὸς, οῦ, *Aristoph.*

Dormito, νυσ-άζω, *Plato.* ὑπνώττων, *Gal.*

Dormitorium, τὸ κοιμητήριον, ου, *Athen.*

Dorsualis, e, νωτιαῖος, αία, αῖον, spina, ἡ ἄκανθα νωτιαία, *Aristot.*

Dorsum, ὁ νῶτος, ου, *Xenoph.* μετάφρενον. Conf. *Tergum.*

Dorsuosus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὔνωτος, ου, *Aristot.*

Dos, ἡ προῖξ, κὸς, *Dem.* ἡ φερνὴ, dotem dare alicui, προῖκα διδόναι τινὶ, *id.* addere, προσ-τιθέναι, *id.* adferre ad aliquem, ἐνεγκεῖν, *id.* debere alicui, ὀφείλειν τινὶ, *id.* accipere, κομίζεσθαι, *id.* studere recipere, ἀναλαβεῖν ζητεῖν, *id.* non repetere, ἀφίσασθαι τῆς προικὸς, *id.*

Dotalis, e, προικῶος, ώα, ῶον, προίκιος, ία, ιον, dotalia munera, προίκια δῶρα, *Theophyl.*

Dotatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπίπροικος, ου, *Hesych.*

Doticula, τὸ προικίδιον, ου, *Plato.*

Doto, ἐκπροικίζω, προικίζω, *Philo.* φερνίζω, LXX.

Drachma, ἡ δραχμὴ, ῆς, *Thucyd.* venale drachma, ὤνιον δραχμῆς, *Plut.* drachmam pretio, pondere, mensura æquans, δραχμαῖος, αία, αῖον, *Plato.* qui duarum drachmarum est, ὁ καὶ ἡ δίδραχμος, ου, *Thuc.* quinque drachmarum, ὁ καὶ ἡ πεντάδραχμος, ου, *Herodot.* sex drachmarum, ἑξάδραχμος, *Aristot.*

Draco, ὁ δράκων οντος, *Aristot.*

Draucus, ὁ ἀρσενοχοίτης, ου, *N. T.*

Dualis, e, δυϊκὸς, ὴ, όν, numerus, δυϊκὸς ἀριθμὸς, *Gramm.*

Dubie, ἀμφιβόλως, *Athen.* ἐνδοιασῶς, *Thuc.*

Dubitabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἐνδοιάσιμος, ου, *Lucian.*

Dubitanter, διανοητικῶς, *Bas.*

Dubitatio, ἡ ἀμφισβήτησις, εως, *Isocr.* ἡ ἀπορία, ας, *Plut.* ὁ ἐνδοιασμὸς.

Dubitator, ὁ ἀποριτικὸς, ὴ, *Laërt.*

Dubito, ἀμφισβητέω, utrum sit eligendum, πότερόν ἐστιν αἱρετὸν ἐλέσθαι, *Isocr.* de aliqua re, ἀμφιγνοέω περί τινος, *id.* ἀπορέω τινὶ, *Plut.* quæ sit caussa, ἀπορέω τὴν αἰτίαν, *Aristot.* δισ-άζω, *Synes.*

Dubium, τὸ ἀπόρημα, ατος, sine dubio, ἀναμφιβόλως.

Dubius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμφίβολος, ου, *Isocr.* sermo, λόγος, *Isocr.* fama, φήμη, *Plut.* facere alicui regionem dubiam, κατασκευάζειν τινὶ χώραν ἀμφισβήτησιμον, *Dem.* rem esse dubiam, πρᾶγμα εἶναι ἀμφισβήτησιμον, *id.* εἶναι ἐν ἀμφισβητησίμῳ, *id.* testes producere de rebus dubiis, μάρτυρας παρέχεσθαι περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων, *idem.* dubius homo, ὁ ἀποριτικὸς, ὴ, *Laërtius.* ὁ ἀπορᾶν, ῶντος, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἄπορος.

Ducatus, us, ἡ ἡγεμονὴ, ῆς, *Plato.* ἡ ἡγεμονία, ας, *Thuc.*

Ducenarius, a, um, διακοσιαῖος, αία, αῖον, i. e. ducentis præfectus, ὁ διακοσίαρχος.

Duceni, æ, a, διακόσιοι, αι, α.

Ducentesimus, a, um, διακοσιαστὸς, ὴ, όν, *Thuc.*

Ducenti, æ, a, διακόσιοι, αι, α.

Ducenties, διακοσιάκις.

Duco, ἄγω, exercitum adversus urbem, στρατίαν ἐπὶ πόλιν, *Plato.* ad felicitatem, ἐπὶ τὴν εὐδαιμονίαν, *Xenoph.* honori aliquid, διὰ τιμῆς τι, *Synes.* te æqualem mihi, σὲ ἴσον ἐμαυτῷ, *Arrian.* i. e. rego populum, δῆμον, *Plut.* te viam, ἡγέομαί σε ὁδὸν, *Herodot.* in theatrum, ἡγέομαι εἰς Θέατρον, *Æschin.* alio, ἄλλοσε, *Xen.* exercitum, στρατιὰν, *Isocr.* τῆς στρατίας, *Thuc.* plurimi, πλεῖστοι, *Isocr.* pluris, περὶ πλείονος, *Isocr.* nihili, περὶ οὐδενὸς, *Lys.* admonitiones loco injuriæ, λαμβάνω τὰς νουθετίας πρὸς ὕβριν, *Dem.* uxorem matrem alicujus, γαμῶ μητέρα τινὸς, *id.* aliquam, λαμβάνω γυναῖκά τινα, *id.* γάμῳ γαμῶ τινὰ, *id.* consobrinam alicujus, ἄγομαι τὴν ἀνεψίαν τινὸς, *Isocr.* prima lineamenta non inepte, ὑπογράφω καριέντως, *idem.*

Ductarius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀγωγὸς, οῦ, *Diosc.*

Ductilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀγώγιμος, ου, *Xen.* ὁ καὶ ἡ εὐάγωγος, ου, *Aristot.*

Ductio, ἡ ἀγωγὴ, ῆς, *Aristot.*

Ducto, ἡγέομαι. Confer *Duco.*

Ductor, ὁ ἀγωγεὺς, έως, ὁ, ἀγωγὸς, οῦ, *Thuc.*

Ductus, us, ἡ ἀγωγὴ, ῆς, *Aristot.* aquæ, ὁ ἀγωγὸς ὑδάτων, *Herodian.* ὁ καὶ ἡ ὑδραγωγός.

Dudum, πάλαι, notum est, δῆλόν ἐστι, *Dem.* quisque vestrum novit, ἐκ πολλῶ ἔκασος ὑμῶν πρόισθε, *id.* haud dudum, ὀ δῆτα πρὸ τῦγε, *Aristoph.* πρὸ βραχέος, *Chrys.* insidias struxit, περὶν ἐτεχέλευε, *Dem.*

Duellator, ὁ μονόμαχος, ου, *Herodian.*

Duellum, ἡ μονομαχία, ας, *Lucian.* duello depugno, μονομαχέω, *Plut.* ad duellum provoco aliquem, εἰς μονομαχίαν προκαλέω τινὸα, *Ælian.*

Dulce, γλυκέως.

Dulcedo, ἡ γλύκητης, ητος, τὸ ἡδυσμα, vini, οἴνου, *Athen.* ὁ γλυκυσμὸς, οῦ, *idem.* sermonis, χάρις τῦ λόγυ, *Dem.*

Dulcesco, γλυκάζω, vinum dulcescens, οἶνος γλυκάζων, *Diosc.* uva dulcescit a sole, ὑπὸ τῦ ἡλίε γλυκαίνεται ἡ σαφυλὴ, *Xen.* ἀπογλυκαίνομαι.

Dulciarius, ὁ πεμματοποιὸς, οῦ.

Dulciloquus, ὁ καὶ ἡ ἡδυεπὴς.

Dulcis, e, γλυκὺς, εῖα, ὺ, γλυκερὸς, ὰ, ὸν, mel, μέλι, *Lucian.* dulciores existimare honores aliquos, ἡδίες νομίζειν τιμάς τινας, *Isocr.*

Dulcisonus, ὁ καὶ ἡ γλυκύφωνος.

Dulciter, γλυκερῶς.

Dulcitudo, τὸ γλύκασμα, ατος. Confer. *Dulcedo.*

Dum, ἕως, tempus est, ἕως καιρὸς ἐστι, *Dem.* pueri essemus, ἕως παῖδες ἦμεν, *Isocr.* tantisper fidem inveniebat, dum eos cæteris adæquasset, ἀχρεῖ ἦ τοῖς ἑτέροις ἐξίσυς ποιῆσαι, διετιγεύετο, *Dem.* tantisper est amicus, dum consequatur, quæ rogat, μέχρι τῦ τυχεῖν ὧν δεῖται, φίλος ἐστὶ, *id.* tantisper memores sunt pollicitationum, dum dicuntur, μέχρι τότε μνημονεύοντες τὰς ὑποσχέσεις, μέχρις ἂν ῥηθῶσι, *idem.* barbaros tantisper vicisse suffecerit, dum regnum in tuto collocaveris, τῶν βαρβάρων ἐπὶ τοσῦτον ἐξαρκέσει κρατεῖν, ὅσον ἐν ἀσφαλείᾳ κατασ-ῆσαι τὴν σαυτῦ χώραν, *Isocr.* durat amicitia tantisper, dum boni sunt, διαμένει ἡ φιλία, ἕως ἂν ἀγαθοὶ ὦσι, *Aristot.*

Dumetum, ὁ ἀκανθεὼν, ῶνος.

Dummodo, μόνον, in Domino, ἐν Κυρίῳ, *N. T.*

Dumosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκανθώδης, εως, locus, χῶρος, *Herodot.*

Dumus, ἡ βάτος, ου.

Duntaxat, γε δὴ, ut mea duntaxat est sententia, ὡς γε δὴ ὁ ἐμὸς λόγος, *Gregor.* duntaxat pro hominis ingenio, ὡς ἀνθρώπινον, *Aristot.* qui annum duntaxat unum in deliciis absumpsit, ἐνιαυτῦ μόνυ ἐντρυφήσας, *Herodian.*

Duo, duæ, duo, δύο, duobus oculis videre, et duabus auribus audire, δυοῖν ὀφθαλμοῖν πρόσω ὁρᾶσθαι, καὶ δυοῖν ὠτοῖν ἀκούειν, *Xen.* duarum pecudum pretium, δυοῖν προβάτων ἀξία, *Plut.*

Duodecies, δωδεκάκις, *Ælian.*

Duodecim, οἱ, αἱ, τὰ δώδεκα, *Ælian.*

Duodecimus, a, um, δωδέκατος, άτη, ατον, *Herodian.*

Duodeni, æ, a, δωδέκατοι, αι, α.

Duodeviginti, οἱ, αἱ, τὰ ὀκτωκαίδεκα, vel ὀκτὼ καὶ δέκα, sed elegantius dixeris, εἴκοσι δεόντων, s. δεισῶν, δυοῖν, duodetriginta, εἴκοσι ὀκτὼ, vel τριάκοντα δεόντων, vel δεισῶν, δυοῖν, et sic porro, notesque, τὸ δεόντων, vel δεισῶν, Genere convenire debere cum re, quæ numeratur, v. g. duodequadraginta viri, ἄνδρες τεσσαράκοντα δεόντων δυοῖν, sc. ἀνδρεῖν, duodequinquaginta feminæ, γυναῖκες πεντήκοντα δεισῶν δυοῖν, sc. γυναικεῖν. Immo vero hoc ipsum Participium etiam Casu cum antecedente Nomine consentire potest, e. g. *Annî sunt duodeviginti, ex quo,* εἰκοσίν ἐστιν ἔτη δέοντα, sc. ἔτη, δυοιν, ἐξ ὅτυ, s. δέοντα δυοῖν εἰκοσίν ἐστιν ἔτη, ἐξ ὅτυ, *Dem.*

Duplex, διπλόος, όη, όον, *contr.* διπλῆς, ῆ, οῦν, διστός, νὲ διττός, ὴ, όν, duplici honore dignum esse, διπλῆς τιμῆς ἀξιῶσθαι, *N. T.* duplicem laborem habet, διπλάσιον πόνον ἔχει, *Thuc.* duplici honore dignus, διπλασίως τιμῆς ἄξιος, *Plato.*

Duplicatio, ὁ διπλασιασμὸς, οῦ, *Plut.* ἡ δίπλωσις, εως, *Aristot.*

Duplicitas, ἡ διπλόη, ης, *Them.*

Dupliciter, διπλῆ, *Synes.* διχῆ, *Dem.*

Duplico, διπλασιάζω, aram, βωμὸν, *Plut.* aliquid, διπλόω τι, *id.* annonas, ἐπιδιπλασιάζω τὰς σιτηρέσιας, *Herodian.*

Duplus, a, um, διπλάσιος, ία, ιον, duplo major aparet, quam est, διπλάσιος ἑαυτῦ φαίνεται, *Polyb.* duplo amplius, quam alii, διπλῆ, ἢ οἱ ἄλλοι, *id.* duplo major alio, διπλότερος ἄλλυ, *N. T.* duplo amplius minorem, διπλῆ ἐλάττω, *Plut.* duplo longius tempus quam, διπλασίων χρόνος ἢ, *Isocr.*

Durabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἐπίμονος, ου, *Polyb.* ἔμμονος, *Hes.* βέβαιος, αία, αιον, *Dem.*

Dure, σκληρῶς, *Xen.* i. e. crudeliter, ὠμῶς, *Dem.* ἀφειδῶς, *Xen.*

Duresco, σκληρύνομαι.

Duritas, ἡ σκληρότης, ητος, *Xen.*

Duriter, σκληρῶς, *Xen.*

Durities, ἡ σκληρότης, ητος, *Plato.* victus, τὸ σκληρὸν τῆς διαίτης, *Herodian.*

Duriusculus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπόσκληρος, ου.

Duro, σκληρύνω, aliquid, τὶ, *N. T.* diutissime, διαμένω πλείσον χρόνον, *Isocr.*

Durus, a, um, σκληρὸς, ὰ, όν, χαλεπὸς, ὴ, όν, concoctio emollit dura, ἡ ἕψις μαλάττει τὰ σκληρὰ, *Athen.* ventres duros habere, σκληρὰς κοιλίας ἔχειν, *Hippocr.* duri mores, σκληρὰ ἤθη, *Plut.* dura vita, σκληρὸς βίος, *Herodian.*

Duumvir, ὁ δυόδαρχος, ου.

Duumviralis, e, δυοδαρχικὸς, ὴ, όν.

Duumviratus, ἡ δυοδαρχία, ας.

Dux, ὁ ἡγεμὼν, όνος, *Dem.* populi, ὁ ἡγούμενος τῦ δήμυ, *Isocr.* belli, ὁ πολέμαρχος, ου, *Dem.* ὁ πολεμαρχῶν, ὄντος, *id.* ἡγεμὼν πολέμυ, *id.* ὁ στρατηγὸς, οῦ, *id.* decem virûm, ὁ δέκαρχος, ου, duodecim virûm, ὁ δωδεκαδάρχης, ου, *Xen.* centum virûm, ὁ χιλίαρχος, ου, *Plut.* decem millium virûm, ὁ μυριάρχης, ου, s. ὁ μυρίαρχος, ου, *Xen.* auctorque alicujus rei, ἀρχηγὸς τινος, *Dem.* alicujus facinoris, πρωτεύων τινὸς ἔργυ, *Isocr.* viæ, ὁ ὁδηγὸς, οῦ, *Plut.*

Dynasta, ὁ δυνάστης, ου, *Xen.*

Dysenteria, ἡ δυσεντερία, ας, *Ælian.* dysenteria laborans, ὁ δυσεντερικὸς, οῦ, dysenteria obire, ὑπὸ δυσεντερίας τὸν βίον καταστρέφειν, *Ælian.*

Dysentericus, a, um, δυσεντερικὸς, ὴ, όν.

Dysuria, ἡ δυσουρία, ας, *Galen.* τὰ δυσουρικὰ, ῶν, sc. πάθη, *Cic.* dysuria laboro, δυσουριάω, *Diosc.* δυσουρέω, *id.*

E

E vel ex, ἐκ, *sequente Consona,* ἐξ, *sequente Vocali vel Diphthongo;* multæ molestiæ exsistunt e bello, πολλὰ λυπηρὰ γίγνεται ἐκ πολέμυ, *Dem.* se non commovere e lecto, ἐκ τῆς κλίνης ὲ κινεῖσθαι, *id.* ex ignobilibus facti sunt nobiles, ἐξ ἀδόξων γεγόνασιν ἔνδοξοι, *id.* ex adverso, ἐξεναντίας, *Aristot.* ex adverso alicui, κατέναντί τινος, *Lucian.* e contra, e contrario, τἐναντίον, ex animi sententia, κατὰ γνώμην, *Basil.* ex benevolentia aliquid facere, ἐπ' εὐνοίᾳ ποιεῖν τι, *Dem.* e propinquo, ἐξ ὁλίγυ, *Thuc.* e regione, ἐκ τῦ ἀπαντικρὺ, s. ἀντικρὺ, *Paus.* alicujus, κατέναντί τινος, *Aristot.* e vestigio, παραυτίκα, *Dem.* παραχρῆμα, *id.* e sublimi, ἀφ' ὑψηλῆ, *Lucian.* ex quo fuerunt isti oratores, ἐξ ὦ ὅτοι τηφῶνες ῥήτορες, *Dem.* ex professo, ἐκ τῦ προφανὲς, *Plat.* ex improviso, ἀπὸ τῦ ἀδοκήτυ, *Thuc.* ex tempore, ἐκ τῦ παραχρῆμα, *Dem.* ex æquo, ἀγχώμαλα, *Thuc.*

Eatenus, κατὰ τοσῦτον, quisque opem ferebat, quatenus poterat, ἐβοήθει, καθ' ὅσον ἕκασος οἷος ἦν, *Lys.* subtilitatem quærere, quoad rei natura patitur, ἐπὶ τοσῦτον τὰκριβὲς ἐπιζητεῖν, ἐφ' ὅσον ἡ τῦ πράγματος φύσις ἐπιδέχεται, *Aristot.*

Ebenus, ἡ ἔβενος.

Ebibo, ἐκπίνω, propositum calicem, προθεῖσαν κύλικα, *Athen.*

Eblandior, ἐξαφσόμομαι, aliquem donis, τινὰ δώροις, *Dicd. Sic.* τινὶ, *Xen.*

Eborarius, ὁ ἐλεφαντουργός, ῦ.
Eboreus, a, um, ἐλεφαντικός, ἡ, ὸν, *Herodian.*
Ebrietas, ἡ μέθη, ης, *Dem.* surgere ante ebrietatem, ἐξανίσασθαι πρὸ μέθης, *Isocr.* propter ebrietatem dormire continue duas noctes et duos dies, ἀπὸ μέθης κοιμᾶσθαι συνεχῶς δύο ἡμέρας καὶ δύο νύκτας, *Athen.* ebrietate diffluere, διαῤῥέειν ὑπὸ τῆς μέθης καὶ τῦ οἴνυ, *Ælian.* ebrietati deditum esse, ἐγγεγονέζειν ἐν οἴνοις, LXX. se dedere, μέθαις καὶ κραιπάλαις ἐτιδιδόναι ἑαυτόν, *Herodian.* ebrietate temulentum esse, ἀπὸ μέθης κραιπαλᾶν, *id.*
Ebrio, μεθύσκω, aliquem voluptate, τινὰ δι' ἡδονῆς, *Plato.* ebrior aliquo vino, τινὸς οἴνυ, *Lucian.* ebrior aliqua re, μεθύσκομαί τινος, *id.*
Ebriositas, ἡ οἰνοφλυγία, ας, *N. T.* ἡ φιλοινία, ας, *Clem. Al.*
Ebriosus, a, um, μεθυσικὸς, ἡ, ὸν, *Plato.* ὁ καὶ ἡ πάροινος, ε, *Dem.* ὁ καὶ ἡ οἰνόληπτος, ε, *Plut.* ὁ καὶ ἡ οἰνόφλυξ, γος, *Lucian.*
Ebrius, a, um, μεθύων, υσα, ον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ πάροινος, *Athen.* sum, μεθύω, *id.* magnitudine rerum gestarum, μεθύω τῷ μεγέθει τῶν πραγμάτων, *id.* ebrium saltare, μεθυσθέντα ὀρχεῖσθαι, *id.* clamare, μεθύοντα κραυγάσαι, *id.* ebrium reddo, μεθύσκω τινὰ, *Plato.*
Ebullio, ἀναζέω, *Diosc.* ὑπεζέω, *Aristot.* ἐκβεράζομαι, *Chrys.* ἀναφλῶ, ἀναφλύζω, *Hom.*
Ebullitio, ἡ ἀνάζεσις, εως, ἡ ἀνάβρασις, εως, ὁ ἐκβρασμὸς, ῦ, ὁ βρασμὸς, ῦ, *Naz.*
Ebur, ὁ ἐλέφας, αντος, Indicum, ἐξ "Ινδων, *Lucian.*
Eburneus, a, um, ἐλεφαντικὸς, ἡ, ὸν, *Herodian.* ἐλεφάντινος, ίνα, ινον, *Lucian.*
Ecce, ἰδὲ, *N. T.*
Ecclesia, ἡ ἐκκλησία, ας, *N. T.*
Echinatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐχινώδης, εος.
Echinus, ὁ ἐχῖνος, ὁ, terrestris, χερσαῖος, *Plut.* marinus, πελάγιος, *Aristot.*
Echo, ἡ ἠχὼ, όος, *Aristot.*
Eclecta, τὰ ἐκλεγόμενα, ων.
Eclipsis, ἡ ἔκλειψις, εως, *Aristot.*
Ecliptica, a, um, ἐκλειπτικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*
Ecloga, ἡ ἐκλογὴ, ῆς.
Ecquando, ἦ ποτε.
Ecquis, ἦ τις.
Ecstasis, ἡ ἔκστασις, εως, *Plut.*
Ectypus, ὁ ἔκτυπος, ε, *Plin.*
Edacitas, ἡ πολυφαγία, ας, ἡ λιχνεία, ας, *Lucian.*
Edax, ὁ καὶ ἡ πολυφάγος, ε, ὁ καὶ ἡ γαστρίμαργος, ε, *Bas.* ὁ βόρος, ε, *Lucian.*
Edento, ἀποδοντόω.
Edentulus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνόδους, οντος, *Poll.*
Edico, ἐπιτάττω, aliquid, τὶ, *Plato.* alicui, τινὶ, *Isocr.* alicui aliquid, διαγορεύω τινί τι, *Aristot.* bellum, ἐκαγγέλλω πόλεμον, *Dem.* Conf. *Indico*, item *Impero.*
Edictio, ἡ ἐπίταξις, εως.
Edictum, τὸ ἐπίταγμα, ατος, *Dem.* τὸ ἐπιταττόμενον, *id.* edicta principum servare, ἐμμένειν τοῖς παραγγελλομένοις ὑπὸ τῶν ἀρχόντων, *Isocr.* publica negligere, ἀμελεῖν τῶν κοινῶν προσταγμάτων, *idem.* movere et mutare, κινεῖν καὶ μετατιθέναι, *id.* liberare aliquem edicto aliquo, ἐλευθεροῦσαί τινα διὰ προστάγματός τινος, *Isocr.* fieri ex edicto, γίγνεσθαί τι ἐξ ἐπιτάγματος, *Dem.* ex edicto, κατὰ τὴν προθεσμίαν, *Diosc.* edictum propono, δήλωσιν ἐκτίθεμαι, *Herodian.* διάταγμα προτίθημαι, *id.*
Ediscо, ἐκμανθάνω, aliquid, τὶ, *Isocr.*
Edissero, διεξέρχομαι, aliquid, τὶ, *Lucian.*
Editio, ἡ ἔκδοσις, εως, libri, βιβλίυ.
Edititius, a, um, ἐκδοτικὸς, ἡ, ὸν.
Editor, ὁ ἐκδιδὸς, όντος.
Editus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔκδοτος, ε, i. e. altus, ὑψηλὸς, ἡ, ὸν, locus, τόπος, ex edito loco, ἀφ' ὑψηλῆς, sc. τόπυ, *Lucian.*
Edo, perf. *Edidi*, ἐκδίδωμι, librum, βίβλον, *Plut.* historiam Græco sermone, ἱστορίαν Ἑλλήνων φωνῇ, *Athen.* in publicum, ἐκφέρω εἰς τὸ φῶς, *Plato.* exemplum, δείκνυμι παράδειγμα.
Edo, perf. *Edi*, ἔσθιω, plura, quam ferre possum, πλείω, ἢ δύναμαι φέρειν, *Xen.* et bibo in caupona, φάγω καὶ πίνω ἐν καπηλείῳ, *Isocr.* cogere aliquem edere et bibere, ἀναγκάζειν τινὰ τρώγειν καὶ πίνειν, *Dem.*
Edo, onis, ὁ φάγος, ε, *N. T.*
Edoceo, ἐκδιδάσκω, aliquem aliquid, τινά τι, *Antiph.*
Edomo, δαμάζω. Confer *Domo.*
Edormio, ἐκκοιμάομαι, crapulam, ἐκνήφω ἀπὸ οἴνυ, LXX.
Edormisco, idem quod antecedens *Edormio.*
Educatio, ἡ παιδοτροφία, ας, *Plato.* ἡ ἀγωγὴ παίδων, *Plut.*
Educator, ὁ τιθηνὸς, ὁ, *Hesych.* ὁ τροφεὺς, έως, *Plato.* ὁ τροφὸς, ὸ, *id.*
Educatrix, ἡ τιθήνη, ης, *Plut.* ἡ τροφὸς, ὸ, *Plato.*
Educo, as, τρέφω, liberos, παῖδας, *Xen.* ἀναιρέομαι τέκνα, *Dion.* humiliter, ταπεινῶς παιδεύω, *Isocr.* male, φαύλως ἄγω, *id.* κακῶς τρέφω, *Dem.* in magna inopia, τρέφω μετὰ πολλῆς ἐνδείας, *id.* in deliciis, τρέφω ἐν τρυφῇ, *Xen.*
Educo, is, ἐξάγω, exercitum, στρατὸν, *Thuc.* copias, δύναμιν, *Herodian.* ad venationem, ἐπὶ τὴν θήραν, *Xen.* aliquem mecum, παραλαμβάνω τινὰ, *Herodian.*
Edulis, e, ὁ καὶ ἡ ἐδώδιμος, ε, *Thuc.*
Edulium, τὸ ἔδεσμα, ατος, *Isocr.* ἡ ἐδωδὴ, ῆς, *Plato.* τὸ βρῶμα, ατος, *Xen.*
Effabilis, e, ῥητὸς, ἡ, ὸν, *Dem.*
Effarcio, ἐκπλήσω, *Aristid.*
Effari, ἀποφάσκειν, *Dion. Areop.*
Effascinatio, ἡ καταγοήτευσις, εως.
Effascino, καταγοητεύω, aliquem, γοητεύω τινὰ, *Plut.*
Effatum, τὸ ἐκφώνημα, ατος, τὸ ἀξίωμα, ατος.
Effectio, ἡ ποίησις, εως, *Herodot.*
Effector, ὁ ποιητὴς, ῦ, *Xen.*
Effectrix, ἡ ποιήτειρα, ας.
Effectum, τὸ ποίημα, ατος, *N. T.*
Effectus, us, τὸ αἴτιατὸν, ῦ, *apud Log.* τὸ ἐνέργημα, ατος, τὸ ἀποτέλεσμα, *Galen.*
Effemino cum derivatis vide sub *Effœmino.*
Efferesco, ἀγριαίνομαι, *Plut.*
Effero, as, ἀγριόω, *Xen.* ἀπαγρίω, *Theophr.* ἠμερόω.
Effero, efferre, ἐκφέρω, mortuum, ἀποθανόντα, s. νέκυν, *Dem.* me propter aliquid, μεῖζον φρονέω ἐπί τινι, *id.* me, ῥᾳθυμοῦμαι, *Isocr.* efferor propter divitias, ἐπαίρομαι ἐπὶ πλούτῳ, *Xen.* animo, κομάω, *Lucian.* μεγαλοφρονέω, *id.* iracundia, ἐκφέρομαι ὀργῆς πλείσυν, *Thuc.*
Efferveo, ἐκζέω.
Effervesco, ἐκβράζομαι, in amorem, εἰς ἔρωτα, *Chrys.*
Effersus, a, um, ἄγριος, ία, ιον, *Plato.* ὁ καὶ ἡ ἠμερώδης.
Efficacia, ἡ ἐνέργεια, ας, spiritus, τῦ πνεύματος, *Chrys.*
Efficaciter, ἐνεργῶς, *Polyb.*
Efficax, ἐνεργὸς, ἡ, ὸν, *Theophr.* sermo, λόγος ἐνεργὴς, *N. T.* ἐνεργητικὸς, ἡ, ὸν.
Efficienter, ἐνεργητικῶς.
Efficientia, τὸ ἐνεργητικὸν, ῦ.
Effício, ἀποτελῶ, *Polyb.* διαπράττομαι, aliquid verbis, τὶ λόγοις, *Isocr.* aliquem formidabilem et acrem, φοβερὸν καὶ χαλεπὸν ἐτιδείκνυμί τινα, *Dem.* aliquid optabilius, καθιστάναι τι ζηλωτύτερον, *Isocr.* unum corpus ex omnibus, ἓν σῶμα ἀπεργάζομαι ἐξ ἁπάντων, *Plato.*
Effigies, ἡ εἰκὼν, όνος, *Isocr.* τὸ ἐκτύπωμα.
Effigio, εἰκονίζω, aliquid, τὶ, *Aphth.* ἐκτυπόω τι, *Plut.*
Effingo, ἀπεικάζω, aliquid, τὶ, *Isocr.* imaginem alicujus, εἰκόνα τινὸς, *Lucian.* in ceram, ἐκτυπόω εἰς κηρὸν, *Plut.*
Effligatio, ἡ διαίτησις, εως, ἡ λιπαρία, ας, *Herodot.*
Effligo, ἐκλιπαρέω, *Plut.* καταλιπαρέω, *Lucian.* προσλιπαρέω, *Plut.* ἐξαιτέω τι.
Effictim, ὑπερῳὰς, *Plut.* amo aliquem, ἐπιμανίομαι τινι, *Bas.* ἀνδρειότατα ἐρῶ τινος, *Ælian.*
Effio, ἐκφυσάω, *Diosc.* ἐκπνέω, *Aristot.* animam, ἐκπνέω, *Soph.*
Effloresco, ἐπανθέω, ἐξανθέω, *Num.* 17. efflorescebant lanugines malis, ἐπήνθει ἴουλοι ταῖς παρειαῖς, *Herodian.*
Effluentia, ἡ ἐκρυὴ, ῆς, *Aristot.*
Effluo, ἐκρέω, *Plut.* ex aliquo, διαῤῥέω ἔκ τινος, *Herodian.* ἐκρέομαι.
Effluvium, ἡ ἔκρυσις, εως.
Effodio, ἐξορύττω, oculos, ὀφθαλμὺς, *Plut.* fossas, διορύττω τάφρυς, *Herodian.*
Effœminate, ἀνάνδρως, facere aliquid, διατρέττεσθαι, *Isocr.* vivere, βίον γυναικώδη ἄγειν, *Diod. Sic.*
Effœminatio, ἡ ἐκθήλυνσις, εως, *Hippocr.*
Effœminatus, ὁ θηλυδρίας, ε, *Lucian.* ὁ μάλακος, ε, *Dem.*
Effœmino, ἀποθηλύνω, ἐκθηλύνω, *Philo.*
Effœte, ἐξαντλητῶς.
Effœtus, a, um, ἐκτεὼν, ῦσα, ὸν, i. e. quæ parere desiit, ἡ ἄγονος, ε.
Effossio, ἡ ἐξόρυξις, εως, ἡ ἐξορυγμία, ας, *Suid.*
Effractio, ἡ διαῤῥῆξις, εως.
Effrenate, ἀχαλινώτως.
Effrenatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀχαλίνωτος, ε, *Greg.*
Effrenis, e, ὁ καὶ ἡ ἐξήνιος, ε, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἀχάλινος, ε, ος, στόμα, *idem.* effrenes voluptates corporis, ἀκόλαστοι ἡδοναὶ σώματος, *Herodian.*
Effringo, διαῤῥήγνυμι, aliquid, τὶ, *Dem.*
Effugio, ἀποφεύγω, morbum, νόσον, *Dem.* mortem, ἐκφεύγω τὸ θανεῖν, *Plat.* omnem sensum, πᾶσαν αἴσθησιν, *Plut.* e carcere, ἐπιδρᾴω ἐκ τῦ δεσμωτηρίυ. *Dem.* aliquem, ἐκκλίνω τινὰ. *Xen.* præsens, ὑπεδραμέω τὸ παρὸν, *Herodot.*
Effugium, ἡ ἐκφυγὴ, ῆς, ἡ ἀποφευξις, εως, *Aristoph.* ἡ ἀποφυγὴ, ῆς, *Plut.* ἡ διαφυγὴ, ῆς, *Plat.* quærere, παραγωγὴν ἐρεῖν, *Dem.*
Effulgeo, ἀπολάμπω, *Lucian.*
Effundo, ἐκχέω, *Lucian.* patrimonium, καταφάγω τὴν πατρῴαν ὐσίαν, *Athen.* quidquid in buccam venit, λέγω, ὅ, τι ἂν ἐτέλθῃ, *Isocr.*
Effuse, κεχυμένως, ἀφειδῶς, *Herodian.*
Effusio, ἡ ἔκχυσις, εως, *Athen.*
Effusor, ὁ ἐκχύτης, *Lucian.*
Effutio, φλυαρέω, aliquid, τὶ, *Plat.* ἐξαγορεύω τι, *Naz.* temere, importune, et citra delectum, quidquid in buccam venit, λέγω εἰκῆ, καὶ φορτικῶς, καὶ χύδην, ὅ, τι ἂν ἐτέλθῃ, *Isocr.*
Egelidus, a, um, χλιαρὸς, ὰ, ὸν, aqua, ὕδως, *Athen.*
Egenus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄπορος, ε, alicujus rei, τινὸς, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἐνδεὴς τινος, *id.* Conf. *Pauper.*
Egeo, ἀπορέω, pecunia, τῶν χρημάτων, *Isocr.* victu, εἰμὶ ἐν χρείᾳ περὶ τὴν τροφὴν, *id.* δέομαι τῦ βίυ, *id.* alicujus rei, ἐνδεὴς, seu ἀπόρως ἔχω, seu διάκειμαί τινος, *id.* rebus necessariis, στανίζω τῶν ἐπιτηδείων, *Plut.* τῶν καθ' ἡμέραν ἀναγκαίων, *Isocr.* Confer *Indigeo.*
Egerminatio, ἡ ἐβλάστησις, εως, foliorum, τῶν φύλλων, *Diosc.*
Egermino, ἐκβλαστάνω, *Theophr.*
Egero, ἐκπομίζω, ἐκφορέω, aliquid e domo, τι ἐκ τῆς οἰκίας, *Lucian.* i. e. excerno, ἐκκρίνω, *Theophr.* Confer *Effero.*
Egestas, ἡ ἀπορία, ας, summa, ἰσχάτη, *Dem.* Confer *Inopia*, item *Paupertas.*
Egestio, ἡ ἐκπομπὴ, ῆς, ἡ ἐκφορὰ, excrementorum et similium e corpore, ἡ ἔκρισις, εως, *Theophr.*
Egestosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄπορος, ε, *Dem.*
Ego, ἐγὼ, *Dem.* ego vero lugebam ipsum, ἐγὼ δ' ἐπένθουν αὐτὸν, *id.* ego vero, i. e. equidem, conabor præstare, πειράσομαι μὲν ὧν ποιεῖν, *id.* ego vero ipse mori malim, καὶ ἐγωγε αὐτὸς τεθνᾶναι μᾶλλον βυλοίμην, *id.*
Egredior, ἐκβαίνω, alicunde, τινὸς, *Isocr.* adversus aliquem, ἐξέρχομαι ἐπί τινος, *Xen.* domo, ἀπέρχομαι τῆς οἰκίας, *id.* e concione, ἐκ τῆς ἐκκλησίας, *Isocr.* animo prompto, ἐξειμι προθύμως, *Dem.* ex urbe, ἐξέρχομαι ἐκ τῆς πόλεως, *id.* egressus annum quinquagesimum, πλειόνων ἢ πεντήκοντα ἐτῶν, *Dem.* ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη γεγονὼς, *id.*
Egregie, διαφερόντως, *Isocr.* ἐξαιρέτως, *Plut.*
Egregius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐξαίρετος, ε, *Thuc.* Σωμασός, ἡ, ὸν, *Herodian.* ὁ καὶ ἡ ὑπέροχος, ἔξοχος, thesaurus, Σησαυρὸς κάλος, *Isocr.* senes egregiis meritis, πρεσβῦται ἀξιοι λόγυ, *Herodian.*
Egressio, ἡ ἔκβασις, εως, ἡ ἔξοδος, ε, *Dem.* ἡ ἐξήλυσις, εως, *Herodot.*
Egurgito, ἀπορῶω, *Plut.*
Ehem, ᾶ, *Dem.*
Eheu, αἰ, *Lucian.*
Eho, ᾶ, *Isocr.*
Ehodum, ᾶ τὰν *Dem.* ehodum bone vir, ᾶ 'γαθὲ, *Xen.*
Eja, εἶα, *Aristoph.*
Ejaculor, ἀκοντίζω, in aliquem, εἴς τινα, *Thuc.* i. e. jaculando absumo sagittas, ἐκτοξεύω τὰ βέλη, *Herodot.*
Ejectamentum, τὸ ἔκκριμα, ατος.
Ejectio, ἡ ἐκβολὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἐξώθησις.

Ejectitius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐκβόλιμος, ᾱ, ἐκβολιμαῖος, αἷα, αῖον.
Ejicio, ἐξωθέω, ἐκβάλλω, e patria, ἐκ τῆς πατρίδος, *Dem.* aliquem, τοιέω ἐκβολήν τινος, *Isocr.* φεύγοντα, seu ἐκδοτον, seù ἄπολιν ποιέω τινὰ, *Dem.*
Ejulatio, ὁ ὀδυμός, ῦ, *Isocr.* ὁ ὀλολυγμὸς, ῦ, *Athen.*
Ejulo, ὀλολύζω, *Lucian.*
Ejuratio, ἡ ἐξωμοσία, ας, *Dem.*
Ejuro, ἐξόμνυμαι, aliquid, τὶ. *Æschin.*
Ejusdemmodi, Ejuscemodi, Ejusmodi, τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο, *Plato.* τοιοῦτός τις, *id.* τοιόσδε, τοιάδε, τοιόνδε, *Aristot.*
Elabor, διεκπίπτω. per foramina, τῶν πόρων. *Plut.* ex aliquo, ἔκ τινος, *id.* Conf. *Effugio.*
Elaborate, διαπεπονημένως, *Isocr.*
Elaboratio, ἡ ἐπόνησις, εως.
Elaboratus, a, um, πεπονημένος, ἐνη, ένον, *Isocr.* πονηθεὶς, εἷσα, ἐν. *Plut.* opera arte elaborata ab artificibus optimis, ἔργα τέχνη πεπονημένα δημιουργοὶς ἀρίστοις, *Dem.*
Elaboro, ἐπονέω, *Thuc.* aliquid, ἐξεργάζομαί τι, *Isocr.* in aliqua re, πονέω περί τι, *Aristot.* circa virtutem, φιλοπονέω περὶ τὴν ἀρετὴν, *Isocr.*
Elangueo, ἐκπάσχω, *Plut.*
Elanguesco, ἀτομαραίνομαι. *Plut.*
Elapsus, a, um, διεκπεπτωκὼς, υῖα, ὸς, elapsus est annus, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτὸς, *Dem.* elapsum tempus, παρελθὼν χρόνος, *Isocr.* elapso anno, διελθόντος τῷ ἐνιαυτῷ. *Dem.* elapsis diebus et noctibus, ἡμερῶν καὶ νυκτῶν παρελθεσῶν. *Aristot.*
Elargior, καταχαρίζομαι, alicui aliquid τινί τι, *Plut.*
Elate, ἐπημένως
Elatio, ἡ ἐκφορὰ, ας, mortui, τῶ ἀποθανόντος, *Dem.* in altum, item animi, ἡ ἔπαρσις, εως, *Nax.* cordis, ὁ ὠστεωμὸς τῆς καρδίας, *Maccab.*
Elatus, a, um, ἐπημένος, ἐνη, ένον, propter fortunam præsentem, ταῖς παρούσαις τύχαις, *Xen.* propter divitias, ἐπὶ τῷ πλούτῳ, *id.* propter insperatam fortunam, ἐπαιρόμενος ταῖς παρ' ἐλπίδας εὐπραγίαις, *Herodian.*
Elavo, ἐπνίπτω, *Plato.*
Electe, ἐπιλέγδην, λογάδην, *Thuc.*
Electilis, ὁ, αἱρετὸς, ἡ, ὸν, *Arist.*
Electim, ἀριστίνδην, *Isocr.*
Electio, ἡ αἵρεσις, rerum, πραγμάτων, *Isocr.* et judicium de aliqua re, αἵρεσις καὶ κρίσις περί τινος, *id.* electionem alicui dare, αἵρεσιν διδόναι τινὶ, *Dem.*
Elector, ὁ αἱρέστης, ᾱ, *Philo.*
Electrix, ἡ αἱρέτις, ίδος, *Philo.*
Electrum, τὸ ἤλεκτρον, *Aristot.*
Electus, a, um, αἱρεθεὶς, εἷσα, ἐν. *Plut.* αἱρετὸς, ἡ, όν, *Lyc.* ὁ καὶ ἡ ἐξαίρετος, ᾱ, *Dem.*
Eleemosyna, ἡ ἐλεημοσύνη, ης, *N. T.*
Elegans, κομψὸς, ἡ, όν, ὁ καὶ ἡ περικαλλὴς, ὁ καὶ ἡ φιλόκαλος, ᾱ, *Isocr.* elegantissima dicta, χαρίεντα τῶν εἰρημένων, *id.* corpusculum alicujus minus elegans, σωμάτιόν τινος ὐκ εὐχρινες, *id.* elegans oratio, πεκαλλιπημένος λόγος, *Plato.* scriptura, ἡ καλλιγραφία, ας, *Plut.*
Eleganter, ἐκπεπῶς, χαριέντως, *Isocr.* πεχαρισμένως, *id.* ἐπιχαρίτως, *id.* dicere, μεσικῶς, s. διαπεπονημένως λέγειν, *Dem.* scribo, καλλιγραφῶ, *Poll.* scribens, καλλιγράφος, *Greg.*
Elegantia, ἡ ἐπιτρέπεια, ὁ κόσμος, ᾱ, *Isocr.* ἡ κοσμιότης, ητος, *id.* elegantiæ studium, ἡ φιλοκαλία, ας, *id.*
Elegiacus, a, um, ἐλεγειακὸς, ἡ, όν, elegiacus versus, seu carmen elegiacum facere et recitare, ἐλεγεῖα ποιεῖν καὶ λέγειν, *Demosth.*
Elegidium, ὁ ἐλεγείδιον, ᾱ.
Elegus, ὁ ἔλεγος, ᾱ, *Aristoph.*
Elementalis, e, idem quod paulo post *Elementarius.*
Elementaliter, στοιχιωδῶς, *Laërt.*
Elementarius, a, um, στοιχιακὸς, ἡ, όν, ὁ καὶ ἡ στοιχιώδης, ους, *Aristot.*
Elementum, τὸ στοιχεῖον, ᾱ, *Aristot.* literæ et prima institutio, τὰ στοιχεῖα, ων, *idem.* prima elementa doceo, στοιχεῖόω, *Gregor.* elementorum traditio, ἡ στοιχείωσις, εως, *Dion. Areop.*
Elenchus, ὁ ἔλεγχος, ᾱ, *Lucian.*
Elenctice, ἐλεγκτικῶς, *Aristot.*
Elenctícus, a, um, ἐλεγκτικὸς, ἡ, όν, sermo, λόγος, *Plut.*
Elephantia, idem quod *Elephantiasis.*
Elephantiacus, a, um, ὁ ἐλεφαντιῶν, ῶντος.
Elephantiasis, ἡ ἐλεφαντίασις, εως, ὁ ἐλεφαντιασμὸς, ῦ. ὁ ἐλέφας, αντος, *Diosc.* elephantiasi laboro, ἐλεφαντιῶ.
Elephantinus, a, um, ἐλεφάντινος, ίνη, ινον, *Lucian.* ἐλεφαντικὸς, ἡ, όν, *Herodian.*
Elephantus, ὁ ἐλέφας, αντος, *Aristot.*
Elephas, idem quod antecedens *Elephantus:* elephas femina, ἡ ἐλέφας, αντος, *Aristot.*
Elevatio, τὸ αἰώρημα, ατος, ἡ αἰώρησις, εως, ἡ ἔπαρσις, εως.
Elevo, ἐπαίρω, αἰωρέω, aliquid supra caput, τὶ ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς, *Dem.* manus ad cœlum, ἀνατείνω τας χεῖρας πρὸς τὸν ὐρανὸν, *Xen.* εἰς τὸν ὐρανὸν, *Aristot.* oculos ad cœlum, τὰς ὀψεις πρὸς τὸν ὐρανὸν, *Philo.* i. e. contemno aliquid, ἐκφαυλίζω τι. *Plut.* Confer *Contemno.*
Elicio, ἐξάγω, aliquid, τὶ, *Dinarch.*
Elido, ἐκθλίβω, LXX.
Eligo, ἐκλέγω, aliquid, τὶ, *Isocr.* ex omnibus dictis optimum, ἐκλέγω βέλτιστον ἐξ ἁπάντων τῶν ῥηθέντων, *id.* præ multis opibus, αἱρέομαί τι ἀντὶ πολλῶν χρημάτων, *Dem.* aliquem belli præsidem, αἱρέομαί τινα πρόσταττν τῦ πολέμυ, *Dem.* legatos ad aliquem, αἱρέομαι πρέσβεις πρός τινα, *Dem.* multo magis aliquid, quam, αἱρέομαί τι πολὺ μᾶλλον, ἡ, *Isocr.* mortem potius, quam vitam turpem, προαιρέομαι τεθνάναι μᾶλλον, ἡ ζῆν αἰσχρῶς, *id.* Θανατὸν ἀντὶ ζωῆς, *Dem.* aliquid ex omnibus, τὶ ἐξ ἁπάντων, *Isocr* in senatum, ἐκκρίνω εἰς γερυσίαν, *Dem.* magistratus, ποιέω ἄρχοντας, *Herodian.*
Elimino, ἐξορίζω, aliquem, τινὰ, *Aristot.* e patria, ἐκβάλλω ἐκ τῆς πατρίδος, *Dem.* ἐξοικίζω.
Elimo, ἀποξύω.
Elinguatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄγλωσσος, ᾱ, *Athen.* ὁ καὶ ἡ ἄφωνος.
Elinguis, e, idem quod anteced.
Elinguitas, ἡ ἀγλωσσία, ας.
Elinguo, γλωττοτομέω, *Plut.*
Eliquesco, ἐκτήκομαι.
Eliquo, ἐκτήκω.
Elisio, ἡ ἐκθλιψις, εως.
Elixo, ἐφθέω, *Aristot.* ἀναβράσσω.
Elixus, a, um, ἑφθὸς, ὴ, όν, *Diosc.* ἑψαλέος, έα, έον.
Elocatio, ἡ μίσθωσις, εως, domus, οἰκίας, *Demosth.* filiæ, ἡ ἐκδοσις τῆς Θυγατρὸς, *id.*
Eloco, μισθόω, domum alicui, οἶκόν τινι, *Isocr.* domum decem minis, οἰκίαν δέκα μνῶν, pluris, πλείονος, *Plut.* filiam cum magna dote, μετὰ πρικὸς πλείστης ἐκδίδωμι τὴν Θυγατέρα, *Isocr.* alicui filiam uxorem, δίδωμί τινι Θυγατέρα εἰς γάμον, *Plut.*
Elocutio, ἡ λέξις, εως, *Isocr.* ἡ ἑρμηνεία, ας, *Dion. Hal.* ἡ ῥᾴσις.
Elogium, ἡ μαρτυρία, ας, *Isocr.* τὸ ἐγκώμιον, ᾱ, *Dem.* Confer *Laus.*
Elongo, ἐκμηκύνω.
Eloquens, λόγιος, ία, ιον, *Aristot.* δεινὸς, ἡ, όν, *Dem.* ῥητορικὸς, ἡ, όν, *id.* λέγειν δεινὸς, *id.* εἶπεῖν δεινὸς, *id.* εἶπεῖν δυνάμενος, *id.* δυνατὸς λέγειν, *id.* τεχνίτης τῦ λέγειν, *id.* eloquentissimus, δεινότατος πάντων ἀνθρώπων, *id.* δεινότατος λέγειν ἁπάντων, *id.* ἰσχυνότατος τῶν ῥητόρων, *idem.*
Eloquentia, ἡ δεινότης, ητος, *Dem.* ἡ ἐμπειρία τῦ λέγειν, *id.* ἡ εὐτοριὰ τῦ εἶπεῖν, *Isocr.* τὸ εὖ λέγειν, *Dem.* δεινότης ἡ ἐν λόγοις, *Isocr.* οἱ λόγοι, *id.*
Eloquium, τὸ λόγιον, ᾱ, *Thuc.*
Eloquor, ἀποφθέγγομαι, *N. T.* de aliqua re, ἀφορίζω περί τινος, *Aristot.*
Eluceo, ἐκλάμπω, *Plato.*
Eluctor, ἐκπαλαίω, ἐκνικάω, *Thuc.*
Elucubratio, ἡ νυκτογραφία, ας, *Dem.*
Elucubro, νυκτογραφέω, φιλοτονέω.
Eludo, διακαίζω, *Plato.* aliquid, διαιρέω τι, *Plut.*
Elugeo, πενθέω, *N. T.*
Elumbis, e, ἐξωσφυσμένος, ένη, ένον.
Eluo, ἐκπλύνω, *Aristot.* aliquid, ἐκνίπτω τι, *Plato.* facta, τὰ πεπραγμένα, *Dem.* aliquid lixivio, ἐκλύζω τι κονίᾳ, *Gal.*
Elusio, ἡ κακεργία, ας, *Dem.* ἡ παράκεργσις, εως, *id.* et tergiversatio, ἡ κακεργία καὶ διαδυσις, *id.*
Elutriatio, ὁ μυταγγισμὸς, ῦ, *Diosc.*
Elutrio, μυταγγίζω, *Diosc.*
Eluvies, ὁ κατακλυσμὸς, ῦ, *Dem.*

Eluxatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐξαρθρος, ᾱ, *Suid.* Confer *Luxatus.*
Emaciatio, ἡ ἰσχνανσις, εως.
Emacio, ἰσχναίνω, *Aristot.* ἰσχαίνω, *Theophr.*
Emacitas, τὸ ὠνητικὸν, ῦ.
Emacresco, ἰσχναίνομαι.
Emaculo, ἀποσμήχω, aliquid aliquo, τί τινι, *Lucian.* ἀποσμάω τι, *Diosc.*
Emancipatio, ἡ χειραφεσία, ας.
Emancipatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄφετος, ᾱ, *Isocr.*
Emancipo, ἀφίημι, aliquem, τινὰ, *Dem.* ἐκποιέομαί τινα, *Pandect.*
Emaneo, ἐξω θέρω, ἀποφέρομαι, *Plut.*
Emansor, ὁ καὶ ἡ ἀσχράντευτος, et desertor ordinum, καὶ λιπὼν τὰς τάξεις, *Dem.* ὁ ἀτακτῶν, ῶντος, *id.*
Emarcesco, ἀτομαραίνομαι, *Aristot.* κατομαραίνομαι, *id.*
Emasculo, εὐνουχίζω, *N. T.*
Ematuresco, πεπαίνομαι, *Xen.*
Emblema, τὸ ἔμβλημα, ατος, *Bud.*
Embryon, τὸ ἔμβρυον, ᾱ, *Diosc.*
Emendabilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐεπανόρθωτος, ᾱ, *Hippocr.*
Emendate, ὀρθῶς, *Aristot.* loquor, ὀρθοεπέω, scribo, ὀρθογραφέω.
Emendatio, ἡ διορθωσις, εως, *Aristot.* legum, ἡ ἐπανορθωσις τῶν νόμων, *Dem.* emendationem instituo in ῥcdere, ἐπανόρθωμαι ἐπανορθωσιν ἐν τῇ εἰρήνῃ, *id.*
Emendator, ὁ διορθώτης, ᾱ, ὁ ἐπανορθώτης, ᾱ.
Emendico, ἐρανίζω, aliquid, τὶ, *Æschin.*
Emendo, διορθόω, aliquid, τὶ, *Dem.* orationem scriptam, ἐπανορθῶ λόγον γεγραμμένον, *id.* civitatem corruptam, ἐπανορθῶ πολιτείαν τὴν διεφθαρμένην, *Aristot.* calamitates aliqua re, ἐπανορθοῦμαι τὰς συμφορὰς τινι, *id.* Confer *Corrigo.*
Ementior, Ψευδολογέω, Ψεύδομαι, aliquid, τὶ, *Aristoph.* alicui, τινὶ, *N. T.*
Ementitus, a, um, Ψευσάμενος, ένη, ενον, *Herodian.* et *pass.* ἐψευσμένος, ένη, ένον, *Thuc.*
Emercor, ὠνέομαι, aliquid ab aliquo pecunia, s. pretio, τὶ παρά τινος χρημάτων, *Dem.*
Emereo, s. emereor, μισθοφορέω, *Aristoph.*
Emergo, ἀναδαίνω, ἀνακύπτω, ἀναδύομαι, e fonte, κρήνης, *Lucian.*
Emeritus, sc. miles, ὁ ὑπὲρ τὸν κατάλογον, *Dem.* ὁ πάσας τὰς νομικὰς στρατιὰς τετελεκὼς, *Herodian.* emeritæ ætatis, πρὸς ἄφιξιν στρατείας ὥν, *id.*
Emersio, ἡ ἐκδυσις, εως.
Emetior, ἐκμετρέω, *Poll.*
Emeto, ἀμάω, ἀπαμάω, *Hesych.*
Emicatio, ἡ ἔκλαμψις, εως.
Emico, ἀναλάμπω, *Xen.* ἐκλάμπω, *Plato.*
Emigro, ἀποικέω, *Isocr.* e vita, τελευτάω τὸν βίον, *id.* Confer *Morior.*
Eminentia, ἡ ἐξοχὴ, ῆς, lapidis, λίθυ, *Herodian.* lignorum, ξύλων, *id.*
Emineo, ἐξέχω, venæ eminent, φλέβες ἐξέχυσι, *Aristot.* super aliquid aliquo, ὑπερκύπτω τί τινι, *Bas.*
Eminus, πόρρωθεν, *Dem.* μακρὰν, *Isocr.*
Emissarius, ὁ προσαγωγεὺς, έως, *Nax.* ὁ προσαγγελεὺς, έως, *Bud.*
Emissio, ἡ ἀποπομπὴ, ῆς, *Æschin.* ἡ ἐκπεμψις, εως, *Thuc.* ἐκπομπὴ, ῆς, coloniæ, ἀποικίας, *Plato.*
Emitto, ἐκπέμπω, legationem de re aliqua, πρεσβείαν ὑπέρ τινος, *Dem.* ad aliquem, ἀποστέλλω πρεσβείαν πρός τινα, *id.* vocem προΐεμαι φωνὴν, *Plut.* vocem contrariam, φθέγγομαι ἐναντίον, *id.* verbum, προΐεμαι ῥῆμα, *Dem.* sermonem de re aliqua, ἐκδίδωμι λόγον περί τινος, *Plut.*
Emo, ὠνέομαι, aliquid, τὶ, pecunia ab aliquo, τὶ παρά τινος χρημάτων, *Dem.* aliquid duobus terunciis, τὶ δυοὶν χαλκοῖν, *id.* pisces, ἀγοράζω ἰχθῦς, *id.* eodem pretio meliorem, τρίμεσι βελτίω τῆς ἴσης τιμῆς, *id.* et corrumpo aliquem, ὠνέομαι καὶ διαφθείρω τινὰ, *id.* parvi frumentum emitur, ὠνὸς ἔστιν ὁ σῖτος, *id.*
Emodulor, ῥυθμίζω, aliquid, τὶ, *Herodian.*
Emolior, ἐξωθέω, *Aristot.*
Emollio, μαλακύνω, aliquid, τὶ, *Gal.*
Emolumentum, ἡ ὠφέλεια, ας, *Dem.* et lucrum, τὸ λῆμμα καὶ κέρδος, *id.* aliquid accipio, λήμμα τι λαμβάνω, *id.* repudio, ἀπαλλάττω λήμματος, *id.* sequor non æquitatem, αἱρέομαι πλεονεξίαν, ὠδὲ τὸ δίκαιον, *id.* specto, ἀγαπῶ τὴν πλεονεξίαν, *id.* appeto, ἐπιθυμέω τῦ πλεο-

νεκτήματος, *idem.* percipio, *κερδόμαι πλεονεξίαν τινὰ, id.* fruor emolumentis, *ἀπολαύομαι τῶν κερδῶν, Isocr.* spe emolumenti facio aliquid, *ἐπ' ἐλπίδι πλεονεξίας ποιέω τι, Dem.* emolumento sum alicui, *ὠφελέω τινὰ, Plat.* emolumentum adferens, *ὠφέλιμος, ίμη, ιμον, Plato.* emolumento carens, *ὁ καὶ ἡ ἀλυσιτελὴς, έος, Strabo.*

Emorior, *ἀποθνήσκω, Plato.* *ἐκθνήσκω, Hom.* emori malim quam, *μᾶλλον τεθνᾶναι βιωλοίμην, ἢ, Dem.* emorior risu, *ἐκθνήσκω γέλῳ,* seu *γέλωτι, Hom.*

Emortualis, e, *ξυνημέριος, αία, αῖον,* dies, *Synesius.*

Emortuus, a, um, *νενεκρωμένος, ένη, ένον, N. T.*

Emoveo, *ἀπάγω,* aliquid, *τὶ, Xen.*

Emphasis, *ἡ ἔμφασις, εως, Quinct.*

Empirice, *ἡ ἐμπειρικὴ, ῆς.*

Empirice, *ἐμπειρικῶς.*

Empiricus, *ἐμπειρικὸς, ὴ, ὸν,* medicus, *ὁ ἐμπειρικὸς, Cels.*

Emplastrum, *τὸ ἔμπλαστρον, υ, Gal.*

Emporium, *τὸ ἐμπορεῖον, υ, Strabo.* *τὸ ἐμπόριον, υ, Thuc.*

Emptio, *ἡ ὠνὴ, ῆς, Dem.* *τὸ ἀγόρασμα, ατος, Aristot.* *ἡ ἀγόρασις, εως, Plato.* *ἡ ὄνησις,* mutuari in emptionem fodinarum, *δανείζεσθαι εἰς ὠνὴν μετάλλων, id.* accipere damnum in emptione, *ζημιοῦσθαι ἐπὶ τῇ ὠνῇ, id.* facere emptionem navis, *ποιεῖσθαι ὠνὴν τῆς νεὼς, id.*

Emptor, *ὁ ὠνητὴς, οῦ, Dem.* *ὁ ὠνάμενος, ένη, id.* *ὁ πριάμενος, υ, id.* *ὁ ἀγορασὴς, οῦ, Xen.*

Empturio, *ἀγοραστέω.*

Emucidus, a, um, *ὁ καὶ ἡ βλεννώδης, εως, Hippocr.* *ὁ καὶ ἡ βλεννῶδης, εος. id.*

Emulgeo, *ἠ ἐξαμέλγω.*

Emunctio, *ἡ ἀπομυξία, ας, Hesych.*

Emundo, *ἐκκαθαρίζω.*

Emungo, *ἀπομύττω,* nasum, *τὴν ῥῖνα, Hom.* me cubito, *ἀπομύττομαι ἀγκῶνι, Suid.* lucernam, seu candelam, *πομύττω τὸν λύχνον, Plut.*

Emunio, *φράττω,* urbem muro, *πόλιν τείχει, Herodian.*

Eō, *ἰδοῦ, Dem.* *ἠν' ἰδοῦ, Lucian.*

Enarrabilis, e, *ἐξηγητὸς, ὴ, όν.*

Enarratio, *ἡ ἐξήγησις, εως, Soph.* *ἡ ὑφήγησις, εως, Dem.* *ἡ διήγησις.*

Enarrator, *ὁ ἐξηγητὴς, οῦ, Dem.*

Enarro, *ἐξηγέομαι,* virtutes medicamentorum, *δυνάμεις φαρμάκων, Galen.* alicui omnia, *διηγέομαί τινι πάντα, Dem.*

Enascor, *ἀναφύομαι, Plut.* *ἐκφύομαι.*

Enato, *ἐνήχομαι, Aristot.* *ἐκκολυμβάω, N. T.*

Enavigo, *ἐκπλέω.*

Encaustes, *ὁ ἐγκαυστὴς, οῦ.*

Encaustice, es, *ἡ ἐγκαυστικὴ, ῆς, Plin.*

Encausticus, a, um, *ἐγκαυστικὸς, ὴ, όν.*

Encaustum, *τὸ ἐγκαυστὸν, ὸῦ.*

Enchiridium, *τὸ ἐγχειρίδιον, υ, Epictet.*

Encomium, *τὸ ἐγκώμιον, υ, Dem.* Confer *Laus.*

Eneco, *ἀποκτονέω,* aliquem, *τινὰ, Plato.* *ἀποκτίννυμί τινα, id.* Confer *Interficio.*

Energia, *ἡ ἐνέργεια, ας, Chrys.*

Enervis, e, *ὁ καὶ ἡ ἄνευρος, ὸ, ἀῤῥωστος, υ.*

Enervo, *ἀπονευρόω, Suid.* *ἐκνευρίζω, Dem.*

Enervus, a, um, idem quod *Enervis.*

Enim, *γάρ, quod semper post unam alteramve vocem ponitur, ut,* meo enim tempore, *ἐπ' ἐμοῦ γάρ, Dem.* ad postremum enim, *πρὸς γὰρ τὸ τελευταῖον, idem.* ego enim nullius rei mihi conscius sum, *ἐγὼ γὰρ δὴ ἴστε μέγα, ἴστε σμικρὸν σύνοιδα ἐμαυτῷ, Plato.*

Enimvero, *καὶ γάρ τοι,* enimvero, quam his animis essent, redegerunt nos in tantam concordiam, *καὶ γάρ τοι διὰ ταύτην γνώμην εἰς τοιαύτην ὁμόνοιαν ἡμᾶς κατέστησαν, Isocr.* enimvero recte loquimini, *ἀλλ' εὖγε λέγετε, Xen.* enimvero, ô homo, tu quis es? *μενοῦνγε, ὦ ἄνθρωπε, σὺ τίς εἶ; N. T.*

Eniteo, *διαλάμπω, Isocr.* *ἀποσῴζω, Luc.*

Enitesco, *καλλύνομαι, Plato.*

Enitor, *ἀποτίνω, Plut.* Confer *Pario:* i. e. conor, *πειράομαι,* valde, *σφόδρα, Isocr.* enitendum est pro viribus, *πειρατέον κατὰ δύναμιν, Dem.* Confer *Conor.*

Enixe, *σπουδῇ, Plato.* *ἐντόνως.*

Eno, vide *Enato.*

Enodate, *δῆλως.*

Enodatio, *ἡ δήλωσις, εως.* Confer *Explanatio.*

Enodis, e, *ὁ καὶ ἡ ἀνάμματος, υ, Xen.*

Enodo, *ἐξαμματόω,* i. e. explico, *καταφανὲς ποιέω, Isocr.* *φανερὸν ποιέω, id.*

Enormis, e, *ὁ καὶ ἡ ἄμετρος, υ, ἠνορμος, υ.*

Enormitas, *τὸ ἀμετρον, ὸυ, Luc.* *ἡ ἀμετρία, ας, id.*

Enormiter, *ἀμέτρως, ἐκτόπως.*

Enotesco, *γνωρίζομαι, N. T.*

Enoto, *ἐκσημειόομαι, N. T.*

Ens, *τὸ ὄν, όντος, Plato.* *ἡ ὐσία, ας, id.*

Ensiculus, *τὸ ξιφίδιον, υ, Xen.* *τὸ ξιφείδιον, υ, Diod. Sic.*

Ensifer, *ὁ ξιφηφόρος, υ, Herodian.*

Ensis, *τὸ ξίφος, εος, Xen.* Confer *Gladius:* ensem fero, *ξιφηφορέω, Herodian.* ensis gestatio, *ἡ ξιφηφορία, ας, Suid.*

Entheus, a, um, *ὁ καὶ ἡ ἔνθεος, Plato.*

Enthusiasmus, *ὁ ἐνθουσιασμὸς, οῦ, Plut.*

Enthusiasta, *ὁ ἐνθουσιαστὴς, οῦ.*

Enthymema, *τὸ ἐνθύμημα, ατος, Aristot.*

Enucleate, *εὐφυεστέρως.*

Enucleo, *ἐκπυρηνίζω, Alex. Aphr.* i. e. explico, *διαπείνω, τι, Xen.* *σαφηνίζω.*

Enudo, *ἀπογυμνόω, γυμνόω,* aliquem aliqua re, *τινὰ τινος, Thuc.*

Enumeratio, *ἡ διαρίθμησις, εως, ἡ ἐξαρίθμησις, εως, ὁ κατάλογος, ὁ, Aristot.*

Enumero, *ἐξαριθμέω,* omnia pericula, *ἅπαντας κινδύνους, Isocr.* omnes actiones alicujus, *καταριθμέω πάσας πράξεις τινὸς, id.* *καταλέγομαι, Athen.* omnia beneficia in aliquem collata, *διηγέομαι πάσας εὐεργεσίας εἰς τινα κατατεθείσας, Herodian.*

Enunciatio, *ἡ ἀπόφανσις, εως,* s. *ἡ ἀπόφασις, εως, Aristot.*

Enunciative, *ἀποφαντικῶς, Hermog.*

Enunciativus, a, um, *ἀποφαντικὸς, ὴ, όν, Aristot.*

Enunciatum, *ἡ ἀπόφανσις, εως, Aristot.* *τὸ ἀξίωμα, ατος.*

Enuncio, *ἀποφαίνομαι, Aristot.* ut præco, *κηρύττω. Dem.*

Enutrio, *ἐκτρέφω, Aristoph.* vicissim, *ἀντεκτρέφω, Aristot.* a pueritia, *ἀναστρέφω ἐκ παίδων, Herodian.*

Eo, *εἶμι,* in Cyprum, *εἰς Κύπρον, Herodot.* longam viam, *βαδίζω μακρὰν ὁδὸν, Dem.* festinanter, *βαδίζω ταχέως, id.* *ταχὺ, id.* eadem via, *τὴν αὐτὴν ὁδὸν, id.* per mare pedibus, *διὰ τῆς θαλάσσης πεζεύω, Isocr.* cum aliquo, *πορεύομαι σύν τινι ὁμοῦ, Dem.* quo it? *ποῖ τορεύεται; id.* ad aliquem, *βαδίζω ἐπί τινα, id.* domum, *πρὸς οἰκίαν, id.*

Eō, *εἰς τοῦτο,* dementiæ pervenerunt quidam, *τῆς ἀνοίας ἐληλύθασί τινες, Isocr.* eo superbiæ processit, ut, *εἰς τοσοῦτο τῆς ὑπερηφανίας ἦλθεν, ὥσε, id.* eo insaniæ devenit, *εἰς τοσαύτην τὴν μανίαν ἦλθε, id.* eo quod, *διότι, Dem.* eo magis, quo minus, *τοσοῦτω μᾶλλον, ὅσω περιόντερον, Dem.* *ὅσῳ ἂν μᾶλλον——μᾶλλον, Isocr.* eo usque. Vide *Usque.*

Eodem, *εἰς τὸν αὐτὸν τόπον.*

Eos, *ἡ ἕως, ω, Aristot.*

Eous, a, um, *ἑῶος, α, ον, Aristot.*

Epactæ, *αἱ ἐπακταί,* sc. *ἡμέραι.*

Ephebus, *ὁ ἔφηβος, υ, Xen.* *ὁ καὶ ἡ ἀντίπαις,* ex ephebis excedo, *ἡβάω, Thuc.* *ἐξέρχομαι ἐκ παίδων, Dem.* *εἰς ἀνδρας ἥκω, Ælian.*

Ephippium, *τὸ ἐφίππιον, υ, Xen.*

Epicedium, *τὸ ἐπικήδειον, υ, Suid.*

Epigramma, *τὸ ἐπίγραμμα, ατος, Aristot.*

Epigramma, *ἡ ἐπιγραφὴ, ῆς, Polyb.*

Epilepsia, *ἡ ἐπιληψία, ας, Gal.*

Epilogus, *ὁ ἐπίλογος, υ, Poll.*

Epinicium, *τὸ ἐπινίκιον, υ, Poll.*

Epiphania, *τὰ ἐπιφάνια, ων, Epiphan.*

Epiphonema, *τὸ ἐπιφώνημα, ατος, Quinctil.*

Epiphora, *ἡ ἐπιφορὰ, ᾶς, Hermog.*

Episcopalis, e, *ὁ, ἡ, τὸ τοῦ ἐπισκόπου.*

Episcopatus, *ἡ ἐπισκοπὴ, ῆς, N. T.*

Episcopus, *ὁ ἐπίσκοπος, υ, N. T.*

Epistola, *ἡ ἐπιστολὴ, ῆς, Xen.* ab epistolis, *ὁ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν,* epistolam mitto, *ἐπιστολὴν ἐπιστέλλω, Dem.* Conf. *Literæ.*

Epistolaris, e, *ἐπιστολικὸς, ὴ, όν, Dem. Phal.*

Epistolium, *τὸ ἐπιστόλιον, υ, Plut.*

Epistolographus, *ὁ ἐπιστολεὺς, έως, Xen.*

Epitaphium, *τὸ ἐπιτάφιον, υ, Lucian.*

Epithalamium, *τὸ ἐπιθαλάμιον,* sc. *ποίημα, Poll.*

Epitheton, *τὸ ἐπίθετον,* sc. *ὄνομα, Aristot.*

Epitome, *ἡ ἐπιτομὴ, ῆς, Aristot.*

Epoto, *ἐπίνω,* vinum, *οἶνον, Eurip.*

Epulæ, *ἡ ἑστίασις, εως, ἡ δαὶς, ἡ θοίνη,* sumptuosæ, s. imperatoriæ, *στρατηγικὴ, Ælian.* *ἡ ἐὐωχία, ας, Aristot.* funebres, *τὸ περίδειπνον, υ, Dem.* epulis excipio, *ἐὐωχέω, Herodot.* *ἑστιάω τινὰ, Dem.*

Epulatio, *ἡ ἑστίασις, εως, Lucian.* *ἡ ἐὐωχησις.*

Epulo, *ὁ δαιτυμὼν, όνος, Plato.* *ὁ δαιταλεὺς, έως, Athen.*

Epulor, *εὐωχέομαι, Xen.* *ἑστιάομαι, Plut.*

Epulum, idem quod *Epulæ.*

Equa, *ἡ ἵππος, υ, Xen.*

Equarius, a, um. Vide *Equester.*

Eques, *ὁ ἱππεὺς, έως, Dem.* *ὁ ἱπποβάτης,* sum, *ἱππεύω, id.* equitum magister, *ὁ ἱππαρχος, υ, id.* qui præest equitibus, *ὁ ἐπὶ τῶν ἱππέων.* id. equites comparo, *παρασκευάζω ἱππέας, id.* habere, *κτᾶσθαι,* s. *ἔχειν ἱππέας, id.* congregare, *συνάγειν, id.* equites ferentarii, *ἱππεῖς ψιλοί, id.*

Equester, ris, e, *ὁ καὶ ἡ ἐφίππιος, ὸς, ὴ,* cursus, *δρόμος, Plato.* *ἱππικὸς, ὴ, όν,* equestria certamina, *ἆθλοι, Dion.* agmen, *στρατευμα, Xen.* ars equestris, *ἡ ἱππικὴ, ῆς, ἡ ἱππικὴ τέχνη, id.* artis equestris peritus, *ὁ ἱππικὸς, ὴ, όν, id.* equestre prælium, *ἡ ἱππομαχία, ας, Thuc.* equestri prælio superior sum, *ἱππομαχέω, Dem.* equestris ordo, *ἱππικὸν τάγμα, Herodian.* equestres copiæ, *ἱππικὴ δύναμις, Xen.*

Equidem, *γέ,* equidem ipse mori malim quam, *καὶ ἐγωγε αὐτὸς τεθνᾶναι μᾶλλον βιωλοίμην, ἢ, Dem.* equidem te modo quærebam, *καὶ μὴν ἐναγχός σε ἐζήτουν, Plat.* equidem ejusmodi decretum edidi, *ἐγὼ μὲν τοίνυν ἐγραψα, Dem.*

Equile, *ἡ ἱπποστασία, ας, ὁ ἱππὼν, ῶνος, Xen.*

Equinus, a, um, *ὁ καὶ ἡ ἵππειος, υ.*

Equio, *ἱππομανέω, Aristot.*

Equisetum, *ἡ ἵππουρις, ίδος, Diosc.*

Equiso, *ὁ ἱπποκόμος, υ, Plut.*

Equitabilis, e, *ὁ καὶ ἡ ἱππάσιμος, υ, Xen.*

Equitandi ars, *ἡ ἱππασύνη.*

Equitatio, *ἡ ἱππευσις, εως, Xen.* *ἡ ἱππεία, ας, id.* i. e. iter, quod equo conficitur, *τὸ ἱππευμα, ατος, Xen.*

Equitatus, *τὸ ἱππικὸν, ὸῦ, Dem.* equitatui præsum, *ἱππαρχέω, id.* equitatu supero, *ἱππομαχέω, Thuc.*

Equites, vide *Eques.*

Equito, *ἱππεύω, Isocr.* *ἱππάζομαι, Xen.* per regionem, *ἱππάζομαι τὴν χώραν, Plut.* *προσελαύνω ἵππῳ, Xen.* ad te, *ἐλαύνω πρός σε, Luc.*

Equulus, *τὸ ἱππάριον, υ, Xen.*

Equus, *ὁ ἵππος, υ, Dem.* pulcher, *καλὸς, Isocr.* bellicus, *πολεμιστήριος, Dem.* equitandi imperitus, *ἱππεύειν κακῶς ἐπιστάμενος, Isocr.* alere, *τρέφειν, Dem.* conscendere, *ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸν ἵππον, Xen.* descendere de equo, *καταβαίνειν ἀπὸ τοῦ ἵππου, Dem.* equorum studiosus, *ὁ φιλίππος, υ, ὁ ἱππεραστής.*

Eradicatio, *ἡ ἐκρίζωσις, εως.*

Eradicator, *ὁ ἐκριζωτὴς, οῦ, Joseph.*

Eradico, *ἐκριζόω.*

Erado, *ἀποξύω, Alciphr.*

Erciscor, *μερίζω, Athen.*

Erebus, *ὁ ἔρεβος, υ, Hom.*

Erectio, *ἡ ὄρθωσις, εως.*

Eremigo, *ἐξερήτω, ἐκπωτηλατέω.*

Eremita, *ὁ ἐρημίτης, ου, Nazar.* *ὁ ἀναχωρητὴς.*

Eremus, *ἡ ἔρημος χώρα, Xen.* *ἡ ἐρημία, ας, Æschyl.*

Erepo, *ἐξέρπω, Aristoph.*

Ereptio, *ἡ ἁρπαγὴ, ῆς, Thuc.*

Erga, *πρός, cum accus.* gerere se benignum erga omnes, *ἔχειν ἡδέως πρὸς ἁπαντας, Isocr.* *περὶ, cum accus.* talem se gerere erga parentes, *τοιοῦτον γίγνεσθαι περὶ τοὺς γονεῖς, id.*

Ergasterium, *τὸ ἐργαστήριον, υ, Xen.*

Ergastularius, *ὁ τῆς ἐργαστηρίου ἐπιστάτης.*

Ergastulum, *τὸ ἐργαστήριον, Xen.* *τὸ δεσμωτήριον.*

Ergo, *ὥρα ἄν, Plato.* ubi ergo radices egerit, *ὅτε, ποτ' ἂν ὥρα τὰς ῥίζας καθῇκε, Nax.* ergo eadem precabatur, *ἃ ἂν ταῦτα συνηύχετο, Dem.* ergo reliquum est, *περίεστι τοίνυν, id.* cujus ergo seu gratia hæc commemoro, *τοῦ χάριν δὴ ταῦτα ὑπέμνησα, id.* i. e. caussa, virtutis ergo, *ἀρετῆς ἕνεκα, id.* hujus ergo, *τούτου χάριν, Plut.*

Erigo, *ἀνορθόω,* murum sumptu alicujus, *τεῖχος ἐκ τῶν χρημάτων τινὸς, Xen.* rempublicam, *ἐπανορθοῦν τὰ τῆς πόλεως, Isocr.* *κατορθοῦν τὴν πόλιν, id.*

Eripio, *ἐξαρπάζω,* aliquid, *τὶ, Plut.* alicui

aliquid, ἀφαιρέω τινί τι, *Isocr.* τινός τι, *id.* ἀπό τινος τι, *id.* ἀφαιρεῖσθαι τινός τι, *Xen.* eripior periculo, παρὰ τὸ δεινὸν γίνομαι, *Plut.* Confer *Adimo*, item *Aufero*.

Erodo, ἐξέδομαι, ἀποδιδόσκω, ἀποτρέφω, *Laërt.*

Erogatio, ὁ ἔρανος, ου, *Demosth.* ἡ διάδοσις, εως, *id.* sumptuum in ludos, ἡ χορηγία, ας, *id.*

Erogo, ἐρανίζω, aliquid, τι, *Æschin.* alicui aliquid, ἐπιδιδωμί τινί τι, *Dem.* προΐεμαί τινί τι, *Aristot.*

Errabunde, πεπλανημένως, *Isocr.*

Errabundus, a, um, πλανώμενος, ένη, ενον, *Lucian.* πλανητός, ή, όν, *Plato.*

Erraticus, a, um, ὁ πλανήτης, ου, *Isocr.* πλανητός, ή, όν, erratica astra, πλανητὰ ἄστρα, *Plato.*

Erratio, ἡ πλάνησις, εως, *Thuc.* ἡ πλάνη, ης, *Dem.* Confer *Error*.

Erratum, τὸ σφάλμα, ατος, *Xen.* τὸ ἁμάρτημα, ατος, *Dem.* ἡ ἁμαρτίας, ας. Confer *Peccatum*, item *Delictum*.

Erro, πλανάομαι, in tenebris, ἐν σκότῳ, *Lucian.* animo et multis rebus frustror, πλανάομαι διανοίᾳ καὶ πολλῶν διαμαρτάνω πραγμάτων, *Dem.* in aliqua re, ἐξαμαρτάνω τι, *Xen.* ἕν τινι, *Plato.* περί τι, *Isocr.* σφάλλομαι περί τινος, *Plato.* a veritate, διαψεύδομαι τῆς ἀληθείας, *id.* a scopo, ἔξω φέρομαι τῶν σκοπῶν, *id.* a via, ἁμαρτάνω τῆς ὁδῶ, *id.* Confer *Pecco*, item *Oberro*.

Erro, onis, ὁ πλάνος, ου, *Athen.* ὁ πλάνης, ητος, *Plut.* ὁ πλανήτης, ου, *Isocr.*

Erroneus, ὁ πλανήτης, ου, *Isocr.*

Error, ἡ πλάνη, ης, *Dem.* τὸ ἁμάρτημα, ατος, *Dem.* itineris, σφάλμα κατὰ τὴν πορείαν, *Plut.* errore teneri, πλάνῃ κατέχεσθαι, *Greg.* in errorem conjicere aliquem, πλανᾶσθαι ποιῶ, *N. T.* ὑπάγω τινὰ, *Dem.*

Erubescendus, a, um, καταισχυντέος, έα, έον.

Erubesco, καταισχύνομαι, aliquid, τι, *Isocr.* ἐπαισχύνομαί τι, *N. T.* nomine, τῷ ὀνόματι, *Herodot.* rebus turpibus, ἐρυθριάω ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς, *Æschin.* dicere, αἰσχύνομαι λέγων, *Isocr.*

Eruca, ἡ κάμπη, ης, *Bas.*

Eructatio, ὁ ἐρυγμός, ῦ.

Eructo, ἐξερεύγομαι, κατερεύγω, *Aristoph.* ἀστερεύγω.

Erudio, παιδεύω, alios, ἄλλους, *Dem.* aliquem in aliqua re, τινὰ τι, *id.* ad virtutem, τὴν ἀρετὴν, *Isocr.* in virtute, ἐν ἀρετῇ, *id.* Confer *Doceo*.

Erudite, πεπαιδευμένως, reprehendere, ἐπιτιμᾶν, *Isocr.*

Eruditio, ἡ παιδεία, ας, *Dem.* ἡ παίδευσις, εως, *id.* Confer *Doctrina*, item *Disciplina*, et *Institutio*.

Eruditus, a, um, πεπαιδευμένος, ένη, ένον, *Isocr.* ὁ τῆς παιδείας ἀληθῶς τετυχηκώς, *Dem.* ὁ τῆς φιλοσοφίας μετεσχηκώς, *Isocr.* eruditissimus, ὁ εἰς ἄκρον τῆς παιδείας ἐληλακώς, *Plut.* Confer *Doctus*.

Erugatio, ἡ ἐκφύσησις, εως.

Erugo, ἐκφυσῶ.

Erumpo, ἐξορμάω, *Xen.* ἀναρρήγνυμι.

Eruncatio, ὁ βοτανισμός, ῦ.

Erunco, βοτανίζω.

Eruo, ἐξερύω, funditus, ἀνασῴρω, aliquid scrutando, ἀκριβῶς περί τινος, *Aristot.* oculos, ἐξορύττω ὀφθαλμὸς, *Plut.* τὰ ὄμματα, *id.*

Eruptio, ἡ ἔκρηξις, εως.

Ervum, ὁ ὄροβος, *Dem.*

Esca, τὸ ἔδεσμα, ατος, *Isocrat.* Vide *Cibus*.

Esculentus, a, um, ἐδεσδὸς, ὴ, όν, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ βρώσιμος, ου, *Diod. Sic.* ὁ καὶ ἡ ἐδώδιμος, ου, *Thuc.*

Esito, συχνῶς ἔδω.

Essedarius, ὁ ἐσσεδιλάτης, ου, ὁ ἁρματηλάτης.

Essedum, τὸ ἔσσεδον, τὸ ὄχωμα.

Essentia, ἡ οὐσία, ας, *Aristot.*

Esurienter, πεινητικῶς.

Esuries, ἡ πεῖνα, ης, *Plut.*

Esurio, πεινάω, *Xenoph.*

Esuritio, ἡ πείνησις, εως, ἡ πεῖνα, ης, *Plut.*

Esus, ἡ ἔδεσις, εως, ἡ βρῶσις, εως, *Isocr.*

Et, καὶ, est unus omnium moderator et apertorum et arcanorum, et simul dux, et dominus, et dispensator, ἐγὼ πάντων εἷς κύριος καὶ ῥητῶν καὶ ἀπορρήτων, καὶ ἅμα στρατήγος, καὶ δεσπότης, καὶ ταμίας, *Dem.* sursum ac deorsum, ἄνω τε καὶ κάτω, *id.*

Etenim, καὶ γὰρ, etenim amicus meus est, καὶ γὰρ φίλος ὢν μοι τυγχάνει, *Isocr.*

Etesiæ, οἱ ἐτησίαι, ῶν, *Aristot.*

Ethice, ἡ ἠθικὴ, ῆς, *Aristot.*

Ethicus, a, um, ἠθικὸς, ὴ, όν, *Aristot.*

Ethnicus, ὁ ἐθνικὸς, ὴ, όν, *Nax.*

Etiam, ἔτι, adolescens etiam est, νέος ἔτι ἐστὶν, *Plat.* atque etiam, ἔτι τοίνυν, *Dem.* quin etiam, ἔτι δὲ, *Plat.* et humanarum etiam actionum, καὶ τῶν ἀνθρωπίνων δὴ, *Aristot.* et justo etiam, καὶ τῷ δικαίῳ δὴ, *id.* quod si vi, etiam natura, κἂν ἐν βίᾳ, καὶ φύσει, *id.* etiam atque etiam, καὶ πάλιν καὶ πολλάκις.

Etiamnum, ἔτι καὶ νῦν, Menelao etiamnum sacra faciunt, Μενελάῳ ἔτι καὶ νῦν ἐπιτελοῦσι, *Isocr.* neque fratris pudebat etiamnum viventis, οὐδὲ τὸν ἀδελφὸν ἠσχύνετο τὸν ἔτι ζῶντα, *idem.*

Etiamsi, εἰ καί. Vide *Etsi*.

Etsi, εἰ καί, etsi valde contrarium est, quod facimus, decet tamen eos nobis gratiam habere, εἰ καὶ σφόδρα ἐναντίον, ὁ πράττομεν, προσήκει δήπου χάριν ἡμῖν ἔχειν, *Dem.* unumquemque vestrum, etsi probe ingnarum, tamen commonefacere volo, ἐκαστον ὑμῶν, καί περ ἀκριβῶς εἰδότα ὅμως ὑπομνῆσαι βούλομαι, *Isocr.* etsi nullum alium fructum adferrent hæc studia, tamen abducerent juniores a multis delictis, εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο δυνήσεται τὰ μαθήματα ταῦτα ποιεῖν ἀγαθὸν, ἀλλ' ἢ ἀποτρέπει, &c. *Dem.* etsi non consequor, tamen non succensebo, κἂν μὴ τύχω, ἐκ ὀργισθήσομαι, *id.* etsi hæc parva videri possunt, magna tamen sapientibus sunt, ταῦτ' εἰ καὶ σμικρά τις ἡγῆται, μεγάλα ἐστὶ τοῖς σοφοῖς, *id.*

Evacuatio, ἡ ἐκκένωσις, εως.

Evacuo, ἐκκενόω, κενόω, *Theophr.* ἀποκενόω.

Evado, ἀποβαίνω, vir optimus, ἀνὴρ ἄριστος, *Lucian.* vir doctissimus, ἐλαύνω εἰς ἄκρον τῆς παιδειας, *Plut.* ex periculis, σώζομαι ἐκ τῶν κινδύνων, *Lycurg.* ἀποφεύγω τι, *Dem.*

Evagatio, ἡ παρέκβασις, εως.

Evagino, στράω, gladium, μάχαιραν, *N. T.* ξίφος, *Lycurg.* pugionem, γυμνόω ξιφίδιον, *Herodian.*

Evagor, παρεκβαίνω, *Aristot.* περιφέρομαι, *Plut.* ἀποπλανῶμαι, a proposito, seu scopo, ἔξω τῆς ὑποθέσεως λέγω, *Isocr.* ἔξω τοῦ σκοποῦ ἔρχω, *Polyb.*

Evanesco, ἀφανίζομαι, ex aliquo, ἔκ τινος, *Plut.* evanescere facio, διαπνέω, *Galen.* ἐξίτηλον ποιέω, *Diosc.* in illo loco, ἀφανὴς ἐκ τῦ χώρῳ γίνομαι, *Ælian.*

Evangelista, ὁ εὐαγγελιστὴς, οῦ, LXX.

Evangelium, τὸ εὐαγγέλιον, ου, *N. T.* annuncio, εὐαγγελίζω, *ibid.*

Evanidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐξίτηλος, ου, *Xen.* evanidum reddo, ἐξίτηλον ποιέω, *Diosc.*

Evanno, ἐκλικμάω, *Hom.*

Evaporatio, ἡ ἀποθυμίασις, εως, *Plut.*

Evaporo, ἀποθυμιάω, θυμιάω, *Herodot.* ἐξατμίζομαι, *Aristot.*

Evax, εὐγε, *Lucian.*

Eucharistia, ἡ εὐχαριστία, ας, *N. T.*

Evectio, ἡ ἐκκομιδὴ, ῆς, ὁ ἐκκομισμὸς, οῦ, *Strabo.*

Eveho, ἐκκομίζω, ἐξάγω, ad gloriam aliquem, προάγω τινὰ εἰς δόξαν, *Plut.*

Evello, ἐκτίλλω, comam barbamque, κόμην πώγωνά τε, *Athen.* alicui scrupulum, ἐξαιρέομαι δυσχέρειάν τινος, *Isocr.*

Evenio, ἀποβαίνω, nihil eorum evenit, quæ speravimus, οὐκ ἐλπίζομεν, οὐδὲν ἀποβέβηκε, *Isocr.* hoc evenit ex sententia, τοῦτο κατὰ γνώμην συμβαίνει, *Dem.* omnia evenerunt, quæ prædixi, πάντα ἐκβέβηκεν, ἃ προεῖπα, *Dem.* Confer *Accido*.

Eventilo, ἐξανεμίζω, ἐκλικμάω.

Eventus, ἡ ἀπόβασις, εως, *Plut.* τὸ συμβαίνον, οντος, τὸ συμβὰν, άντος, τὸ συμβεβηκός, ότος, *Dem. Isocr.* futurus, τὸ γενησόμενον, *Dem.* τὸ συμβήσεσθαι μέλλοντα, *Isocr.* eventum negligere, ἀμελεῖν τῶν συμβαινόντων, *Dem.* calumniari, συκοφαντεῖν τὸ συμβαῖνον, *id.* corrigere, ἐπανορθοῦσθαι τὸ σύμπτωμα, *id.* ex eventu cognoscere aliquid, ἐξετάσαι τι ἐκ τῶν συμβεβηκότων, *Dem.* ipso eventu declarari, ἐπὶ τοῖς συμβᾶσιν ἐξετάζεσθαι, *idem.* discere aliquid ex ipso eventu, μανθάνειν τι ἐξ αὐτῶν συμβεβηκότων, *Isocr.* in omnem eventum, πρὸς τὰς τῶν ἐπικαίρων χρείας, eventu non carere, ἀ πίπτειν, *N. T.* eventum prosperum sortior, εὐτυχέομαι εἰς τὴν ἀπόβασιν, *Herodian.*

Euergeta, ὁ εὐεργέτης, ου, *Dem.*

Everriculum, ἡ σαγήνη, ης, *Plut.*

Everro, σαίρω, aliquid, τι, *Plut.* domum, σαρῶ οἰκίαν, *N. T.* pædagogium, τὸ παιδαγωγεῖον κορέω, *Dem.*

Eversio, ἡ ἀναστροπὴ, ῆς, *Nax.* ἡ κατάλυσις, εως, Thebanorum, τῶν Θηβαίων, *Dem.* mœniorum et urbium, τῶν τειχῶν καὶ τόλεων ἀναίρεσις, *id.* et servitus patriæ, ἀνάστασις καὶ ἀνδραποδισμὸς πατρίδος, *id.*

Eversor, ὁ ἀναστροπεὺς, έως, *Plut.* ὁ καθαιρέτης, *Thuc.*

Everto, ἀναστρέφω, et perdo urbes, καὶ ἀπόλλυμι πόλεις, *Dem.* regem, καταλύω βασιλέα, *Isocr.* urbes aliquas, ἀνδραποδίζομαι πόλεις τινὰς, *Dem.* omnino urbem, ὅλως ἀνειρέω πόλιν, *id.* ἀρδην διαφθείρω πόλιν, *Plato.* καταβάλλω πόλιν εἰς ἐδάφος, *Plut.* decretum, ἄκυρον ποιέω ψήφισμα, *Dem.*

Euge, εὖγε, ὦ pansophe, ὦ πάνσοφε, *Philo.* euge sic facite, εὖγε ἅτω ποιεῖτε, *Lucian.* euge Chersias fecit, εὖγε Χερσίας ἐποίησε, *Plut.* euge hujus rei, εὖγε τούτου, *Lucian.*

Evibro, ἐκπάλλω, ἀποπάλλω, *Suid.*

Evictio, ἡ ἀπέλεγξις.

Evidens, ὁ καὶ ἡ ἐναργὴς, έος, exemplum, signum, ἐναργὲς παράδειγμα, σημεῖον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ σαφὴς, έος, et pulchrum aliquid, σαφὲς τι καὶ καλὸν, *id.* exemplum, παράδειγμα ἐναργὲς καὶ σαφὲς, *id.*

Evidenter, ἐναργῶς, *Dem.* evidentissime scire aliquid, ἐναργέστατα εἰδέναι τὶ, *id.* magis et evidentius convincere aliquem, μᾶλλον καὶ φανερώτερον ἐξελέγχειν τινὰ, *id.* ostendere aliquid evidenter, δεικνύναι τι σαφῶς, *id.*

Evidentia, ἡ ἐνάργεια, ας, *Demetr. Phal.* tanta evidentia rei est, τοσαύτη περιφάνεια τὰ πράγματός ἐστι, *Dem.*

Evigilo, ἐγνήφω, *N. T.* ἔξυπνος γίνομαι, *ibid.*

Evilesco, φαυλίζομαι, ἀποφαυλίζω, ἐκφαυλίζω.

Evincio, ἐνδέω, *Lucian.*

Evinco, ἐκνικάω, ἐπικρατέω, aliquid, τινὸς, *Pausan.* naturæ errata, τὰς τῆς φύσεως ἁμαρτίας, *Isocr.*

Eviratio, ἡ ἐκθήλυνσις, εως, *Hippocr.*

Eviratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνανδρος, ου, *Isocr.*

Eviresco, εὐθαλέω, θάλλω, *Xen.*

Eviro, ἐκθηλυνόω, *Philo.* εὐνυχίζω, *Athen.* ἐξευνυχίζω, *Plut.*

Eviscero, ἐξεντερίζω, *Diosc.*

Evitabilis, ὁ φευκτὸς, ὴ, όν, *Soph.* ὁ καὶ ἡ εὔφυκτος, ου.

Evitatio, ἡ ἐκφυγὴ, ῆς, ἡ ἀποφυγὴ, ῆς, *Plut.*

Evito, διαφεύγω, malum aliquod, κακόν τι, *Isocr.* fortunam, δραπετεύω τύχην, *id.* pœnam divinam, ἐκφεύγω τὴν ἀπὸ θεῖ τιμωρίαν, *Lycurg.* negotia, ἀποδράω ἀπὸ τῶν πραγμάτων, *Dem.*

Eunucho, εὐνυχίζω, *Athen.* ἐξευνυχίζω, *Plut.*

Eunuchus, ὁ εὐνῦχος, ου, *Xen.* ὁ εὐνυχίας, ου, *Theophr.*

Evocatio, ἡ ἐκκλησις, εως, *Suid.*

Evocativus, a, um, ἐκκλητικὸς, ὴ, όν, *Diosc.*

Evocatorie, ἐκκλητικῶς, *Suid.*

Evocatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔκκλητος, *Plut.*

Evoco, ἐκπαλέομαι, aliquem, τινὰ, *Plut.* παρακαλέω τινὰ, *Æschin.*

Evolo, ἀφίσταμαι, *Nax.*

Evolvo, ἀποκυλίω, aliquid, ἐκκυλίω τὶ, *Plato.* librum, ἀνελίττω βιβλίον, *Xen.* i. e. explico, ἐξηγέομαι, *Plut.*

Evomo, ἐξεμέω, venenum, φάρμακον, *Herodian.*

Euronotus, ὁ εὐρόνοτος, ου, *Aristot.*

Eurus, ὁ εὖρος, ου, *Aristot.*

Evulgo, δημοσιεύω, *Symes.* aliquid, ἐξαγορεύω, δημοσιόω τὶ, *Plut.* ἐκλαλέω τι, *Dem.* alicui, ἐκφέρω πρός τινα, *Plut.* εἰς τινα, *id.* ἐκφορον ποιέω τὶ, *Jambl.* apud aliquem, ἐξείπον πρός τινα, *Herodian.*

Ex, vide E.

Exacerbatio, ὁ παροξυσμὸς, οῦ, *Dem.*

Exacerbesco, πικραίνομαι, aliqua re, ἐπί τινι, *Philo.*

Exacerbo, ἐκπικραίνω, aliquem in aliquem, παροξύνω τινὸς ἐπί τινα, *Plut.*

Exacesco, ἐξύνομαι, *Galen.*

Exacte, ἀκριβῶς, *Dem.* et pro rei veritate aliquid persequi, ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀκρι-

βολογεῖσθαί τι, *id.* disquiro aliquid, ἀκριβολογέομαι περί τινος, *id.*

Exactio, ἡ εἴσπραξις, εως, tributorum, τῶν εἰσφορῶν. *Dem.*

Exactor, ὁ εἰσπράκτωρ, ορος, *Dem.* tradere exactoribus lege damnatum, παραδιδόναι τοῖς πράκτορσι τὸν προσόφλοντα κατὰ τὸν νόμον, *idem.*

Exactus, a, um, ἐξειργασμένος ἐνη, ένον, exactus est annus, ἐξήλθεν ὁ ἐνιαυτός. *Dem.* exacta nocte, διαβραιώσης νυκτός, *Herodian.* exacta ætate, ἐσχάτῳ γήρᾳ, *id.*

Exacuo, ἀκονάω, aliquid, τί, *Lucian.* animum ad fortitudinem, παρακονάω ψυχὴν, *Xenoph.* παραθήγω.

Exacutio, ὁ ἀποξυσμός, ῦ.

Exadversum, ἀντικρὺ, *Thuc.*

Exædificatio, ἡ ἐξοικοδόμησις, εως, ἡ οἰκοδόμησις, εως, *Thuc.*

Exædifico, ἐξοικοδομέω.

Exæquatio, ἡ ἐξίσωσις, εως.

Exæquo, ἐξισόω, aliquid alicui, τί τινι, *Isocr.*

Exæstuo, ἐκκυμαίνω.

Exaggeratio, ὁ ἐπιχωματισμὸς, οῦ, in oratione, ἡ δεινότης, ητος, *Dem.*

Exaggero, ἐπιχωματίζω, oratorie aliquid, δεινῶ τι, *Plut.*

Exagito, διαφύρω, aliquem, τινὰ, *Dem.* aliquid, τὶ, *id.*

Exaltatio, ἡ ὕψωσις, εως, *Suid.* astrorum, τὸ ὕψωμα ἀστέρων, *Plut.*

Exalto, ὑψόω, aliquem, τινὰ, *N. T.* μετεωρίζω.

Examen, ὁ ἐσμὸς, οῦ, *Xenoph.* ὁ ἀφεσμὸς, οῦ, *Aristot.* τὸ σμῆνος, εος, *id.* libræ, ἡ ῥοπὴ, ῆς, *Plut.* i. e. examinatio, vide *Examinatio.*

Examinatio, ἡ ἐξέτασις, εως, actorum in republica, τῶν πεπολιτευμένων. *Dem.* instituere examinationem alicujus rei, ποιεῖσθαι ἐξέτασιν τινος, *id.*

Examinator, ὁ ἐξεταστὴς, οῦ, *Aristot.*

Examino, ἐξετάζω. aliquid accurate, τὶ ἀκριβῶς *Dem.* ἐξέτασιν ποιέω τινος, *idem.* ἀνακρίνω τι. *Plato* σαθμάομαί τι. *id.* aliquem tormentis, βασανίζω τινὰ. *Dem.*

Examussim, ἠκριβωμένως. ἀκριβῶς, *Dem.*

Exanguis, e, ὁ καὶ ἡ ἀναιμος, ὁ, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ ἔκαιμος, ὁ, *Plut.*

Exanimatio, ἡ λειποψυχία, ας, *Herodot.*

Exanimis, e, ὁ καὶ ἡ ἄψυχος, ὁ, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἄπνοος

Exanimo terrore, συσ̓έλλω τινὰ, *Isocr.* i. e. occido, ἀποκτείνω τινὰ, *id.* exanimor, animam despondeo, ἀθυμέομαι, *Dem.* i. e. animi deliquium patior, ἀνψυχέω, *Hippocr.* λειποψυχίᾳ, *Herodian.*

Exanthemata, τὰ ἐξανθήματα. ἐκφύματα.

Exantlo, ἐξαντλεω, luctus, γόυς, *Eurip.* laborem, ἐκμοχθέω. *Plut.*

Exardeo, ἐκζέλγομαι.

Exardesco, ἐκπυρόομαι. ἐκκαίομαι, bellum exarsit, ἐξεκαύθη πόλεμος. *Plut.*

Exarefio, ἐξαυαίνομαι. ἀποξηραίνομαι, *Diosc.* καπυρόομαι. *Strabo.*

Exaresco, idem quod antecedens.

Exarmo, ἀφοπλίζω *Suid.* ἐξοπλίζω, *Appian.* ἀποζωννύω, *Herodian.*

Exaro, ἐξαρόω. literas, γράφω ἐπιστολὴν, *Plut.*

Exascio, ἀποτελεκάω. *Theophr.*

Exasperatio, ἡ ἀπαγρίωσις, εως, *Theophr.*

Exaspero, τραχύνω, *Athen.* ἐκτραχύνω, *Plut.* i. e. irrito, παροξύνω, ἀπαγρεύω, *Theophr.*

Exauctoro, ἀποστρατεύω, *Appian* aliquem, ἀποζώννυμί τινα, *Herodian.*

Exaudio, ἐξακούω. aliquem clamantem, τινὸς καταβοῶντος, *Thuc.* vocem non clare, ἐξακὴς φωνὴ ἐκ ἀκριβῶς, *Plut.* ea, quæ dicuntur, ἐξακούω τῶν λεγομένων, *Herodian.* Deus exaudit preces, ὁ Θεὸς παρακύει εὐχῆς, *Plut.* exaudiri non posse ob submissam vocem, ἐκ ἀκούεσθαι διὰ τὸ καθειμένον τῆς φωνῆς. *Herodian.* exauditu facilis, ὁ καὶ ἡ ἐξάκουστος, ὁ, *id.*

Exauguro, ἐξοιωνιζομενος βεβηλόω.

Excæcatio, ἡ τύφλωσις, εως.

Excæco, ἐκτυφλόω. *Plut.* ἀποτυφλόω, LXX.

Excalceatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνυπόδητος, ον, *Xenoph.*

Excalceo, ὑποδήματα λύω.

Excalefacio, ἐκθερμαίνω, *Aristot.*

Excalefactio, ἡ θέρμανσις, εως, *Aristot.*

Excalefactorius, a, um, θερμαντικὸς, ἡ, ὸν, *Diosc.*

Excandefacio, διαπυρόω, *Eurip.*

Excandefactus, a, um, ὁ καὶ ἡ διάπυρος, ὁ, *Aristot.*

Excandescentia, ἡ ἐκπύρωσις, εως, *Athen.* ἡ θύμωσις, animi, ἐξυθυμία, ας, τὸ θυμούμενον τῆς γνώμης. *Thuc.* ὁ θυμὸς, ὸ, *Dem.* ὁ παροξυσμὸς, ὸ, *id.*

Excandesco, ἐκπυρόομαι, *Galen.* ira, ἐξυθυμέω, *Aristoph.* ferrum excandescit, ὁ σίδηρος θερμαίνεται, *Herodian.*

Excanto, καταγοητεύω, *Lucian.*

Excarnifico, κατακρεαγεύω, *Herodot.*

Excavatio, ἡ κοίλωσις, εως.

Excavo, ἐκκοιλόω, κοιλαίνω, *Athen.*

Excedo, ἐκχωρέω, *Plut.* annum octogesimum, ὑπὲρ ἐξήκοντα ἔτη γεγονὼς εἶμι, *Dem.* ex pueris, ἐξέρχομαι ἐκ παίδων, *id.* ex ephebis, ἐκ παίδων ἀπαλλάττομαι, *Æschin.* modum, ὑπερβάλλω τὸ μέτριον. *Demetr.* e vita, ἄπειμι τοῦ βίου, Conf. *Morior*, aliqua re, προίχομαι κατὰ τι, *Isocr.* Conf. *Excello.*

Excellens, ὁ καὶ ἡ διάφορος, ὁ, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἔξοχος. Conf. *Excello.*

Excellenter, διαφερόντως. *Isocr.* ὑπερβαλλόντως, *id.* καθ' ὑπερβολὴν, *id.*

Excellentia, ἡ ὑπερβολὴ, ῆς, *Aristot.* ἡ ἔξοχὴ.

Excello, ὑπερέχω, omnino, τῷ παντὸς, *Aristot.* sapientia, σοφίᾳ, *Xenoph.* in aliqua re, διαφέρω ἐν τινι, *Dem.* forma et gloria alios, κάλλει καὶ δόξᾳ τῶν ἄλλων, *Isocr.* virtute, ἐπὶ ἀρετῇ, *id.* εἰς ἀρετὴν, *Plato.* πρὸς ἀρετὴν ἄλλων, *id.* aliis forma, ἑτέρων τὴν ὄψιν, *Æschin.* multum in aliquo, προέχω πολὺ ἔν τινι, *Isocr.* alis genere, γένει τοῖς ἄλλοις, *id.* plurimum in sapientia, πρωτεύω πολὺ ἐν σοφίᾳ, *id.*

Excelse, ὑψηλῶς.

Excelsitas, τὸ ὕψος, εος, *Thuc.* ἡ ὑψηλότης, animi, ἡ μεγαλοφροσύνη, ης, *Lucian.*

Excelsus, a, um, ὑψηλὸς, ἡ, ὸν, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ μετέωρος.

Exceptio judicialis, ἡ παραγραφὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἔξαίρεσις. confugio ad exceptionem, καταφεύγω ἐπὶ παραγραφὴν, *id.* oppono exceptionem, δίδωμι παραγραφὴν, *id.* instituo, ποιέομαι, *id.* adfero, ἀγωνίζομαι, *id.* παραγράφομαι, *id.* victus exceptione, ἡττημένος παραγραφῆν, *idem.* in regno, ἡ ἰσοδεὶς, εως, βασιλειας, *Herodot.* hospitis, ἡ ἐκδοχὴ, ῆς.

Exceptor, ὁ ὑποδοχεὺς, έως, dictorum alicujus, ὁ ὑπογραφεὺς, έως. *Synes.*

Excerno, ἐκκρίνω, aliquid, τὶ, *Aristot.* ἀποκρίνω τι, *Plato.*

Excerpo, ἀπολίγω, *Theophr.* sententias, ἐκλέγω τὰς γνώμας, *Isocr.*

Excerptio, ἡ ἀνάλεξις, εως.

Excessus, ἡ ἀποχώρησις, εως, *Æschin.* insaniæ, ἡ ὑπερβολὴ μανίας, *Dem.*

Excetra, ἡ ἐχιδνα, ης, *Aristot.*

Excidium, ἡ ἀνάστασις, εως, *Dem.* ἡ ἀναίρεσις, εως, *id.* ὁ ἀνδραποδισμὸς, οῦ, *id.* et eversio patriæ, ἀνάστασις καὶ ἀνδραποδισμὸς πατρίδος, *id.*

Excido, ἐκτέμνω, aliquid, τὶ, *Lucian.* caussam morbi, ἐκκόπτω αἰτίαν νόσου. *Gal.* insulas, νήσους. *Plut.* urbem, πορθῶ πόλιν, *Isocr.* penitus, πανδημεὶ καὶ παγγενεῖ διαφθείρω, *Ælian.* Confer *Everto, Vasto.*

Excindo, idem quod antecedens *Excido.*

Excio, ἐκκαλέω, aliquem, τινὰ, *Plut.*

Excipio, ἐκλαμβάνω, commodum, quod alicui inest, τὸ ἀγαθὸν, ὃ ἔσιν ἔν τινι, *Isocr.* hospitem, δέχομαι ξένον, *Xenoph.* aliquem humaniter, τινὰ οἰκείως, *Dem.* omnes comiter, ἀναλαμβάνω ἅπαντας φιλοφρόνως, *Plut.* populum epulis, τὸν δῆμον ἑστιάσαι, *id.* aliquem hospitio, ξενίζω τινὰ, *Dem.* omnino splendide, πάνυ λαμπρῶς, *id.* Socratem ab aliis, ἐξαίρω Σωκράτην τῶν λόγων, *Plato.* omnes viro uno excepto, ἅπαντες πλὴν ἑνὸς ἀνδρὸς, *Isocr.* omnes civitates excepta hac nostra, χωρὶς τῆς ἡμετέρας πᾶσαι πόλεις, *id.*

Excisio, ἡ ἀναστάτωσις, εως. Confer *Eversio.*

Excisorius, a, um, ἐκκοπτικὸς, ἡ, όν.

Excitate, ἐγίετε, *Eur.*

Excitatorius, a, um, ἐγερτικὸς, ἡ, όν.

Excito, ἐγείρω, e somno, ἐξ ὕπνου, *Plato.* e mortuis, ἐκ νεκρῶν, *N. T.* mortuos, νεκροὺς, *ibid.* bellum, πόλεμον, *Thuc.* iram, ὀργὴν, *Herodian.* tropæum, τροπαῖον, *idem.* ad virtutem, πρὸς ἀρετὴν, *Chrys.* ancillas ad labores, τὰς θεραπαινίδας ἐπὶ τὰ ἔργα, *Æsop.* ad scribendam orationem, παροξύνω γράφειν λόγον, *Isocr.* et cohortor ad aliqua negotia, παροξύνω καὶ παρακαλέω τινὰ ἐπί τινα πράγματα, *id.* aliquem ad bellum, παροξύνω τινὰ ἐπὶ τὸν πόλεμον, *Isocr.* aliquem ad honesta facta, παρορμάω τινὰ ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ καὶ καλὰ ἔργα, *Xen.* ad certamen, εἰς ἀγῶνα, *id.* inter aliquos contentiones, ἐμβάλλω τισὶ φιλονεικίας, seu ἔριδας, *id.*

Exclamatio, ἡ ἀναβόησις, εως, ἡ ἐκβόησις, εως, *Synes.* ἡ ἐκφώνησις, εως, *Macrob.*

Exclamo, ἀναβοάω, *Plut.* ἐκφωνέω, *idem.* ἀναγράζω, *Isocr.* ἀναφωνέω. *Plut.* non tacita vel infirma voce, sed strenua, βοάω ὐκ ἀμυδρὸν, ἀδὲ ἀσθενὲς, ἀλλ' ἀνδρικῶς, *Ælian.*

Exclaro, ἐκλαμπρύνω.

Excludo, ἀποκλείω, aliquem, τινὰ, *Aristid.* ἐκκλείω. ἀποθυρόω, *Hes.* ova, ἐκλέπω ὠὰ, *Aristoph.*

Excogitatio, ἡ ἐπινόησις, εως, i. e. inventio, vide *Inventio.*

Excogito, ἐπινοέω. *Thuc.* διανοέω, *Dem.* aliquid, περινοέω τι, *Plut.* μηχανάομαί τι, *Xen.*

Excolo, ἐπιπροσμίω, aliquid, τὶ, *Aristot.* juvenes, διανοίαν τὴς νέης, *Lucian.* corpora cursibus, τὰ σώματα δρόμοις, *Plut.*

Excommunico, ἐκκηρύττω. aliquem urbe, τινὰ ἐκ τῆς πόλεως, *Æschin.* sacris, ἱέρων τινὰ τῶν ὁσίων καὶ τῶν ἱερῶν, *Dem.* ἀφορίζω.

Excoquo, ἐξέψω.

Excorio, ἀναδέρω, ἐκδέρω.

Excors, ὁ καὶ ἡ ἄφρων ονος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀνόητος, ὁ, *id.*

Excrementum, τὸ περίττωμα, ατος, *Aristot.* τὸ διακρίμενον, ατος, *Strabo.*

Excresco, ἐξαυξάνομαι, *Theophr.*

Excreo, vide *Exscreo.*

Excruciabilis, e, βασανιστικὸς, ἡ, όν.

Excrucio, ἀνιάω, βασανίζω, *Plut.*

Excubatio, ἡ προκοιτία, ας, *Polyb.*

Excubiæ, ἡ νυκτοφυλάκησις, εως, ἡ, φρυκὸς, ἄς, *Dem.* ἡ φυλακὴ, ῆς, *id.* excubias ago, ἐν φρυρᾷ εἰμὶ, *Plato.* φυλάττω φυλακὰς, *id.*

Excubitor, ὁ πρόκοιτος, ὁ, *Themist.*

Excubo, προκοιτέω, φρυρέω, *Herodian.* νυκτοφυλακέω. Confer *Excubiæ.*

Excudo, ἐκχαράττω, monetam, κόπτω νόμισμα, *Aristot.*

Exculco, καταπατέω, *Thuc.*

Exculpo, vide *Exsculpo.*

Excurro, ἐκτρέχω, e senatu ad populum, τῆς συγκλήτου εἰς δῆμον, *Herodian.* et quod excurrit, καὶ τὸ προσὸν, *Dem.*

Excursio, ἡ ἐκδρομὴ, ῆς, ὁ ἐκδρομος, ὁ, *Poll.*

Excursus, ἡ παρέκβασις, εως, ὁ ἐκδρομος, ὁ, *Poll.*

Excusabilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐαπολόγητος, ὁ.

Excusatio, ἡ παραίτησις, εως, *Bas.* τὸ παραίτημα, ατος, *Plut.* ἡ ἀπολογίᾳ, ας, *Isocr.* falsa, ἡ πρόφασις, εως. *Dem.* ἡ σκῆψις, εως, *id.* excusationem accipere, ἀποδέχεσθαι ἀπολογίαν, *Lyc.* justam et veram adferre, ἀπολογίαν δικαίαν καὶ ἀληθινὴν ἔχειν εἰπεῖν, *Dem.* everto, ἀπολογίαν διαλύω, *id.*

Excuso, παραιτέω, *N. T.* aliquem, ἀπολογέομαι περί τινος, *Isocr.* aliquid, ὑπὲρ τινος, *idem.* ἀπολογίαν λέγω ὑπέρ τινος, *Dem.*

Excutio, ἐκτινάσσω, *N. T.* ἐκσείω, ἐκκρέω, ignem, ἐκτρίβω πῦρ. *Xen.* metum, ἀποδύομαι φόβον, *Polyb.* cribro, ἀποσήθω, *Cl. Al.* equus eum excussit, ἵππος αὐτὸν ἐξέτραχήλισε, *Plut.*

Exedo, ἐξίδω.

Exemplar, τὸ ἄγαλμα, ατος, virtutis, τῆς ἀρετῆς, *Evagr.* τὸ ἀρχέτυτον τινος, *Lucian.* τὸ παράδειγμα, ατος, *Plato.*

Exemplum, τὸ παράδειγμα, ατος, *Dem.* tanquam exemplum propono aliquid aliquibus, παράδειγμα καθίστημί τί τισι, *Isocr.* ποιέομαί τι, *id.* habere aliquid, ἔχω τι, *Aristot.* facio aliis aliquid, ποιῶ τι ἄλλοις, *Lycurg.* exempli caussa aliquid dicere, παραδείγματος ἕνεκα ἐρῶ τι, *Dem.* exemplo alicujus uti, χρῆσθαι παραδείγματί τινος, *id.* exemplo esse, παράδειγμα γίνεσθαι, *id.* alicui præbeo in aliquo, παράδειγμα παρέχω τινὶ περί τινος, *Isocr.*

Exemptilis, e, ὁ καὶ ἡ ἐξαιρέσιμος, ὁ, *Aristot.*

Exemptio, ἡ ἐξαίρεσις, εως, lapidis, λίθυ, *Herodot.*

Exemptor, ὁ ἐξαιρέτης, ὁ, ὁ ἐξαιρῶν, ὄντες, *Plato.*

Exentero, ἐξεντερίζω, *Diosc.*

Exeo, ἐξέχομαι, ex aliquo, τινός, *Synes.* ἐξιμι, *Dem.* Confer *Egredior.*
Exequiæ, τὸ κῆδος, εος, *Dem.* interesse exequiis, παραγίνεσθαι ἐπὶ τὸ κῆδος, *id.* convenire ad exequias, φοιτᾶν εἰς τὰς ταφὰς, *Isocr.*
Exequior, ἐναγίζω, aliquem, τινί, *Herodot.* τινὰ, *Plut.*
Exerceo, ἀσκέω, audaciam, τόλμας, *Isocr.* corpus laboribus, γυμνάζω σῶμα πόνοις, *id.* melius ad bellum, ἀσκέω ἄμεινόν τινα εἰς πόλεμον, *Dem.* abundantius virtutem, ἀσκέω περισσότερον ἀρετὴν, *Isocr.* artes, ἐργάζομαι τέχνας, *Plato.*
Exercitamentum, τὸ γύμνασμα, ατος, *Athen.*
Exercitatio, ἡ ἄσκησις, εως, *Xen.* ἡ γυμνασία, ας, *Dem.* ἡ διατριβὴ, ῆς, *Isocr.* ἡ μελέτη, ad sanitatem utilis, γυμνασία πρὸς ὑγιείαν συμφέρουσα, *id.* quotidiana, τὰ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐπιτηδεύματα, *id.* exercitationem instituo virtutis, ἄσκησιν ποιέομαι τῆς ἀρετῆς, *idem.* aliquam amplecti, ἀσκεῖν τινα γυμνασίαν, *id.*
Exercitator, ὁ γυμναστὴς, οῦ, *Xen.* ὁ ἀσκητὴς, οῦ, *id.*
Exercitatus, a, um, ἀσκητὸς, ὴ, όν, *Aristot.*
Exercitium, τὸ ἀσκημα, ατος, *Xen.* ἡ διατριβὴ, ῆς, *Lucian.* τὸ γύμνασμα, ατος, *Athen.*
Exercitor, ὁ ἀσκητὴς, οῦ, *Xen.*
Exercitus, ὁ στρατὸς, οῦ, *Dem.* ἡ στρατιὰ, ᾶς, *id.* τὸ στράτευμα, ατος, *id.* ἡ δύναμις, εως, *Isocr.* bene constitutus, καλῶς διοικούμενον στρατόπεδον, *id.* perfectus, ἐντελὴς δύναμις, *id.* parvus, μικρὸν στρατόπεδον, *Isocr.* conductitius, μισθωτὸν στρατόπεδον, *id.* exercitum comparare, παρασκευάζεσθαι στράτευμα, seu δύναμιν, *Dem.* colligere, συλλέγειν δύναμιν, *id.* conscribere, καθίστασθαι στρατόπεδον, *id.* conjungere, ποιεῖσθαι κοινὸν στρατόπεδον, *id.* instructum habere secum, συνέχειν δύναμιν ἔχειν περὶ αὐτὸν, *id.* alo, στρατιώτας τρέφω, *id.* duco, seu gubernо, ἄρχω τὸ στρατοπέδου, *Isocr.* διοικέω στρατόπεδον, *id.* ἡγέομαι στρατεύματος, *Dem.* comparatum conservare, συνέχειν στράτευμα συνεστηκὸς, *id.* capere, αἰχμαλώτων λαμβάνειν δύναμιν, *Isocr.* dimittere, διαφείναι τὴν δύναμιν, *Dem.* dissipare, διαλύειν στρατόπεδον, *id.* perdere, ὄλλυσθαι δύναμιν, *id.* desero, λιποτακτέω, *Dem.*
Exhæredatio, ἡ ἀποκλήρωσις, εως.
Exhæredo, ἀποκληρόω, aliquem, τινὰ, *Plut.*
Exhæres, ὁ καὶ ἡ ἀπόκληρος, ὁ, *Dem.*
Exhalatio, ἡ ἀναθυμίασις, εως, ὁ ἀτμὸς, οῦ, *Plut.*
Exhalo, ἀναθυμιάζω, ἀναθυμιάομαι, *Aristot.*
Exhaurio, ἐξαντλέω, *Lucian.* ἀπαντλέω, ἐξαρύω, i. e. insumo, ἐξαναλίσκω, *Dem.*
Exhaustio, ἡ ἀπάντλησις, εως, ἡ ἐξάρευσις.
Exhibeo, παρίστημι, aliquem alicui, τινά τινι, *Lucian.* alicui negotium, παρέχω τινὶ πράγμα, seu ἀσχολίαν, *Dem.* testamentum, i. e. profero, παρέχω τὴν διαθήκην, *id.*
Exhibitio, ἡ παράσασις, εως, *Pandect.*
Exhilaro, εὐφραίνω, aliquem, τινὰ, *Dem.* ἱλαρόω, φαιδρόω.
Exhorresco, φρίττω, aliquem, τινὰ, *Aristot.*
Exhortatio, ἡ προτροπὴ, ῆς, *Aristot.* ἡ παραίνεσις, εως, *Isocr.* ἡ παράκλησις, εως, *idem.*
Exhortativus, a, um, προτρεπτικὸς, ὴ, όν, *Isocr.*
Exhortor, προτρέπω, ad aliquid, εἴς τι. *Herodian.* παρακαλεῖν τινὰ ἐπί τι, *Dem.* παρεθύνειν τινὰ ποιεῖν τι, *Isocr.*
Exigo, ἐξελαύνω, aliquem, τινὰ, *Aristoph.* duplum a debitoribus, παρὰ τῶν ὀφειλόντων διπλάσιον πράττομαι, *Dem.* decem minas ab aliquo, δέκα μνᾶς πράττομαί τινα, *id.* mercedulam ab aliquo, μικρὸν πράττομαί τινα, *id.* admodum acerbe ab aliquo, πάνυ σικρῶς εἰσπράττειν τινὰ, *id.* vitam, διάγω βίον, *Isocr.*
Exigue, μικρὸν, *Isocr.* μικρῶς, *id.*
Exiguitas, ἡ ὀλιγότης, ητος, *Theophr.* ἡ μικρότης, ητος, *Plato.*
Exiguus, a, um, ὀλίγος, ίγη, ίγον, *Thuc.* μικρὸς, ὰ, όν. Confer *Parvus.*
Exilio, vide *Exsilio.*
Exilis, e, λεπτὸς, ὴ, όν, *Aristid.*
Exilitas, ἡ λεπτότης, ητος, vocis, ἡ ἰσχνοφωνία, ἡ λεπτοφωνία.
Exiliter, λεπτῶς.

Exilium, vide *Exsilium.*
Eximie, ἐπιλέκτως, ἐξαιρέτως, *Plut.*
Eximius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐκλεκτὸς, ὴ, ὁ καὶ ἡ ἐξαίρετος, ὴ, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ὑπέροχος.
Eximo, ἐξαιρέομαι, *Plato.* timorem alicui, τὸν φόβον τινὸς, *Isocr.* aliquid, ἐξαίρετον ποιέω τι, *Aristot.*
Exin, ἐντεῦθεν, *Aristid.*
Exinanio, ἐκενόω, LXX.
Exinanitio, ἡ ἐκκένωσις, εως.
Exinde, ἀπὸ τότου, *Lucian.*
Existimatio, ἡ δόκησις, εως, *Plato.* ἡ δόξα, ης, *Dem.* bona, ἡ εὐδοξία, ας, *Lucian.* in optima existimatione esse, δόξαν ἔχειν μεγίστην, *Plato.* apud aliquem, εὐδοκιμεῖν παρά τινι, *Herodot.*
Existimo, ὑπολαμβάνω. *Dem.* ἡγέομαι, *id.* οἶομαι, *Isocr.* οἴμαι, *id.* νομίζω.
Existo, vide *Exsisto.*
Exitialis, ε, ἀλιτήριος, ία, ιον, *Dem.* ὁ ἀλάστωρ, ορος, *id.* ὁ καὶ ἡ ὀλέθριος.
Exitiosus, a, um, βλαβερὸς, ὰ, όν, alicui, τινὶ, *Dem.*
Exitium, ὁ ὄλεθρος, ὴ, *Dem.* ἡ ἐξώλεια, ας, *id.* imprecari alicui, ἀράσθαι ἐξώλειάν τινι, *id.* facere aliquid ad exitium alicujus, ἐπὶ τῷ ὀλέθρῳ τινὸς ποιεῖν τι, *id.* redundare in exitium alicujus, γίνεσθαί τι ὀλεθρόν τινος, *id.*
Exitus, ἡ ἔξελευσις, εως, ἡ ἐξήλυσις. εως, *Herodot.* ἡ ἔξοδος, *Soph.* i. e. finis, τὸ τέλος, εος, *Dem.* ἡ τελευτὴ, ῆς. Confer *Finis.*
Exlex, ὁ καὶ ἡ ἄνομος, ὴ, παράνομος.
Exoculo, ἐξομματόω, *Philo.*
Exodus, ἡ ἔξοδος, ὴ, *Thuc.*
Exolesco, ἀπαχρειόομαι, *Bud.*
Exoletus, a, um, ἀπηχρειωμένος, ένη, ένον, ὁ καὶ ἡ ἐξίτηλος, ήτερος, ὑπερήμερος παρῆβηνος, *Aristot.*
Exolvo, vide *Exsolvo.*
Exonero, ἀποφορτίζω, aliquid, τὶ, *Synes.* alvum, ἀποκενόω, *Herodian.*
Exoptabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἐπιπόθητος, ὴ, *N. T.* ὁ καὶ ἡ ἐπιθύμητος, *Aristot.*
Exoptatio, ἡ ἐπιπόθησις, εως, *N. T.* ἡ ἐπιποθία, ας, *ibid.*
Exopto, ἐπιποθέω, aliquid, τινὸς, *Lucian.* εὐχομαί τι, *Xen.* ἐπιθυμέω τινὸς. *id.*
Exorabilis, e, ὁ καὶ ἡ καταπειθὴς, ές, *Philo.* ὁ καὶ ἡ εὐκαταμύθητος, ὴ, *Plato.* ὁ καὶ ἡ εὔτυπος, *Aristot.*
Exorbeo, vide *Exsorbeo.*
Exorbito, παρεκτρέπομαι, *Plut.* ex via, ἀφαμαρτάνω τῆς ὁδὸς, *Lucian.*
Exorcismus, ὁ ἐξορκισμὸς, οῦ.
Exordior, προοιμιάζομαι, *Greg.* ἄρχομαι, *Dem.* inde, ἐντεῦθεν ποιέομαι ἀρχὴν, *Isocr.* telam, ἴσημι στήμονα, *Pollux.* Confer *Incipio.*
Exordium, τὸ προοίμιον, ὴ, *Thuc.* ἡ ἀρχὴ.
Exorior, ἀνατέλλω, *Lucian.* ἀνέχω, *Dem.* ἀναφαίνομαι.
Exornatio, ἡ κόσμησις, εως, *Aristot.*
Exorno, ἐπικοσμέω, *Aristot.* honoribus, κοσμέω τιμαῖς, *Herodian.*
Exoro, παρακαλέω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.* αἰτέομαί τινα, *id.* δυσωπέω τινὰ, *Bas.* Deum, Θεὸν, *Synes.* καταδυσωπέω Θεὸν, *Lucian.*
Exors, vide *Exsors*
Exortus, sc. solis, ἡ ἀνατολὴ, ῆς, *Plut.*
Exos, ὁ καὶ ἡ ἀνόστεος, ὴ, *Hesiod.*
Exosculatio, ἡ καταφίλησις, εως.
Exosculor, καταφιλέω, pedes alicujus, πόδας τινὸς, *Xenoph.*
Exosso, ἐξοστίζω.
Exosus, a, um, μισύμενος, ένη, ενον. alicui ob aliquid, πολέμιός τινι ἐκ τινος, *Æl.* Deo, ὁ καὶ ἡ θεομισὴς, ές, *Plato.* ὁ καὶ ἡ Θεομίσητος, ὴ, *Julian.*
Exoticus, a, um, ἐξωτικὸς, ὴ, όν.
Expallesco, ἀποχρώζομαι.
Expando, ἐκπετάννυμι, *Plut.* ἀναπτύσσω, manum, ἐκτείνω χεῖρα, *id.*
Expansio, ἡ ἔκτασις, εως, *Gregor.*
Expavefacio, ἐκφοβέω, *Galen.* ἐκπλήσσω, *Dem.* Confer *Terreo.*
Expaveo, ἐκφοβέομαι, *Soph.* φοβέομαι, *Dem.*
Expecto, vide *Exspecto.*
Expectatio, vide *Exspectatio.*
Expectoro, ἀποφλύζω, *Suid.*
Expedio, ἀναλύω, *Aristot.* aliquem molestiis, ἀπαλλάττω τινὰ τῶν δεινῶν, *Isocr.* valde alicui, i. e. prosum, σφόδρα συμφέρω τινὶ, *Isocr.* i. e. apparo, προχειρίζω, *Dem.*
Expedite, ἑτοίμως, *Dem.* προχείρως, *idem.*

expeditissime uti oratione, προχειροτάτῳ, s. ἑτοιμοτάτῳ χρῆσθαι λόγῳ, *id.*
Expeditio, ἡ στρατία, ας, *Dem.* expeditionem suscipio, στρατίαν ποιέομαι, *Isocr.* adversus aliquem, ποιέομαι στρατίαν ἐπί τινα, *Dem.* finire, στρατίαν τελεύω, *Polyb.* obeo, στρατεύομαι στρατίαν, *idem.* susclpio in regionem aliquam, στρατεύω εἰς γῆν τινα, *Thuc.* adversus aliquem, ἐπί τινα, *Isocr.* expeditio terrestris, στρατία πεζὴ, *Dem.* navalis, στρατία ναυτικὴ, *id.* ὁ ἀπόστολος, ὴ, *id.*
Expeditus, *promptus*, ὁ καὶ ἡ εὔτορος, πρόχειρος.
Expello, ἐξωθέω, *N. T.* aliquem e regno, ἐκβάλλω τινὰ ἀρχῆς, *Isocr.* ex patria, τινὰ ἐκ πατρίδος, *id.* ἐλαύνω τινὰ ἐκ πατρίδος, *id.* diabolos, ἐλαύνω δαίμονας, *Chrys.* e regione bellum, ἐξελαύνω ἐκ τῆς χώρας πόλεμον, *Æschin.*
Expendo, σαθμέομαι, i. e. considero, σκέπτομαί τι, *Dem.* Confer *Considero:* i. e. insumo δαπανάω, *Dem.* Confer *Sumptus.*
Expensa, ἡ δαπάνη, ης, diurna, ἐφήμερος, *Plut.* τὸ ἀνάλωμα, ατος. Confer *Sumptus.*
Expergefacio, ἐξυπνίζω, *Phryn.* ἀνεγείρω, *Dem.* aliquem, ἐγείρω τινὰ ἐκ τοῦ ὕπνου, *Plato.*
Expergiscor, ἀνεγείρομαι, *Dem.* ἐξεγείρομαι.
Experientia, ἡ πεῖρα, ας, *Demosth.* ἡ ἀπόπειρα, ας, *id.* ἡ διάπειρα, ας, *id.* experientia didici, πείρᾳ μεμάθηκα, *Herodian.* experientiæ fidem habeo, πιστεύω τῇ πείρᾳ. *Xenoph.* experientiam alicujus rei habeo, ἐμπειρίαν τινὸς ἔχω, *Isocr.* πολλὴν ἔχω περί τι, *id.* consequi, λαβεῖν, *id.* tradere alicujus rei, παραδιδόναι τινὸς, *Dem.* experientia oritur ex actionibus, γίγνεται ἐκ τῶν πράξεων, *id.* est in me, ἐστί πως ἐμοὶ, *id.* experientia e doctum esse, πεπειραμένον εἰδέναι, *id.*
Experimentum, ἡ πεῖρα, as, capio, πείραν λαμβάνω, *Æl.* alicujus, δοκιμασίαν λαμβάνω τινὸς, *Plut.*
Experior, πειράω, aliquem, τινὸς, *Plato.* aliquid, πείραν λαμβάνω τινὸς. *Æschin.* ἀπόπειραν ποιέω τινὸς, *Herodian.* jure, δίκην λαγχάνω, *Dem.*
Expers, ὁ καὶ ἡ ἄμοιρος, ὁν. ὁ καὶ ἡ ἀμέτοχος, alicujus rei, τινὸς, *Isocr.* sum veritatis, ἀμοιρέω τῆς ἀληθείας. *Hermog.* calamitatis, τῆς συμφορᾶς. *Philo.*
Expertus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔμπειρος, ὁν, *Plato.* πειραθείς, εἰσα, έν, *Dem.*
Exputo, ὀρίζομαι, aliquid, τινὸς, *Isocr.* pecuniam, ἐπιθυμέω χρημάτων, *id.* benevolentiam alicujus, ἀρίεμαι τὴν εὐνοιάν τινος, *id.* debitum ab aliquo, ἀπαιτέω τὰ ὀφειλόμενα παρά τινος, *Lucian.*
Expiabilis, ε, ἀφοσιωτὸς, ὴ, όν.
Expiatio, ἡ ἀφοσίωσις, εως, *Plut.* τὸ ἐξίλασμα. ατος, *Bas.*
Expilatio, ἡ πεισύλησις, εως.
Expilator, ὁ συλητὴς.
Expilo, πεισυλάω, *Plato.* fana, ἱεροσυλάω, *Aristot.*
Expio, ἀφοσιόω, aliquem, τινὰ, *Plato.* ἀγνεύω, καθαίρω πόλιν.
Expiscor, ἀνυχίζω, aliquid, τὶ, *Artemidor,* ἐξετάζω τὶ, *Dem.*
Explanate, σαφῶς, *Dem.*
Explanatio, ἡ ἔκφρασις, εως, *Aphth.* ἡ ἐξήγησις.
Explanator, ὁ σαφηνιστὴς, οῦ, ὁ ἐξηγητὴς, οῦ, *Dem.*
Explano, διασαφέω, aliquid alicui, τί τινι, *N. T.* Confer *Explico.*
Explanto, ἀποφυτεύω.
Explebilis, ε, ὁ καὶ ἡ ἐὐεκπλήρωτος, ὴ.
Explementum, τὸ ἐκπλήρωμα, ατος, τὸ ἀναπλήρωμα, ατος.
Explendesco, vide *Expplendesco.*
Expleo, ἐκπληρόω, *Aristid.* aliqua re, ἀναπληρόω τινος, *Plut.* aliquid, ἐκπλήθω τι, *Herodot.* μισθὸν ποιέω τι, *Isocr.*
Expletio, ἡ ἐκπλήρωσις, εως, ἡ ἀναπλήρωσις, εως, ἡ ἐμπλήρωσις, εως.
Explicabilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐαπόδεικτος, ὴ.
Explicatio, ἡ ἀνάπτυξις, ιως, *Philopon.* ἡ ἑρμηνεία.
Explicate, σαφῶς, *Dem.* δῆλως, *Isocr.*
Explicator, ὁ ἐξηγητὴς, οῦ, *Dem.*
Explicatrix, ἡ ἐξηγητὶς, ίδος.
Explicatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνάπτυχος, ου, *Aristot.*
Explico, ἀναπτύσσω, *Aristot.* librum, βι-

ξλίον, *N. T.* i. e. explano, διασαφηνίζω τί, *Polyb.* aliquid verbis, δηλόω περί τινος ὀνόμασι, *Isocr.* et declaro, δηλόω καὶ διορίζομαι, *Dem.*

Explodo, ἐκπρέω, aliquid, τί, *Plut.*

Explorate, δεδοκιμασμένως, ἀκριβῶς, *Isocr.*

Exploratio, ὁ ἔξετασμὸς, οῦ, ἡ ἐξέτασις, εως, ἡ δοκιμασία, ας, *N. T.* in bello, ἡ κατασκοπὴ, ῆς.

Explorator, ὁ ἐξεταστὴς, οῦ, *Aristot.* ὁ δοκιμαστὴς, οῦ, *Lucian.* i. e. speculator, ὁ σκοπὸς, οῦ, *Lucian.* ὁ κατάσκοπος, ου, *Dem.*

Exploro, δοκιμάζω, amicos, φίλους, *Isocr.* aliquem, γνωρίζω τινὰ, *id.* aliquid, ποιέω δοκιμασίαν τινος, *Isocr.* λαμβάνω διάγνωσίν τινος, *id.*

Expolio, καταισχυμίω, aliquid, τὶ, *Plut.* διατονέω τὶ, *id.* ἀποξέω.

Expolitio, ἡ κατασκόσμησις, εως, *Plato.* ἡ ἐπιξεργασία, ας.

Expono, ἐκτίθημι, aliquid, τὶ, *Plut.* infantem, παῖδα, *Aristoph. Clem. Al.* res gestas, διεξέρχομαι τὰ γεγενημένα, *Dem.* rem varie, πολλάχως ἐξηγέομαι περί τινος, *Isocr.* aliquem barbaris, ἐκδίδωμί τινα βαρβάροις, *id.*

Exporrigo, ἐκτείνω.

Exportatio, ὁ ἐκπομπισμὸς, οῦ, *Strabo.* ἡ ἐξαγωγή.

Exporto, ἐκφέρω, ἐκκομίζω, *Thuc.* frumentum, ἐξάγω σῖτον, *Dem.* mortuum, ἐκφέρω νέκυν, *id.*

Exposco, ἐξαιτέω, aliquid, τὶ, *Dem.*

Expositio, ἡ ἔκθεσις, εως, *Al. Aphr.* ἡ ἐξήγησις, εως, *Aristot.*

Exposititius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐκθετος, ου, *Eurip.* ἐκθετικὸς, ὴ, όν.

Expositor, ὁ φραστὴς, ῆρος, *Nax.* ὁ ἐξηγητὴς, οῦ, *Dem.*

Expostulatio, τὸ ἔγκλημα, ατος, *Dem.*

Expostulo, ἐγκαλέω, *Dem.*

Expresse, διαῤῥήδην, *Dem.* et aperte, ἀντιπρὺς καὶ διαῤῥήδην, *id.*

Expressio, ὁ ἐκτυπισμὸς, οῦ, *Aristot.*

Exprimo, ἐκπιέζω, aliquid, τὶ, *Plut.* i. e. declaro, ἐξηγέομαι, *Dem.* i. e. effingo, ἐκτυπόομαι, *Isocr.*

Exprobratio, ὁ ἐξονειδισμὸς, οῦ, τὸ ὀνειδος, εος, *Dem.*

Exprobrator, ὁ ὀνειδιστὴς, οῦ.

Exprobro, ἐξονειδίζω, *Lucian.* aliquem, ὀνειδίζω τινὶ, *Plato.* alicui aliquid, προφέρω τινί τι, *Isocr.* προφέρω τινί τι ὡς ὀνειδος, *Dem.* fugam, ὀνειδίζω τινὶ φυγὴν, *Dem.* alicui, quod esset, τινὶ, ὁτι ἦν, *Plut.*

Expromitto, ἐξεγγυάομαι.

Expromo, προχειρίζομαι, libellum, τὸ βιβλίον, aliquid, προφέρω τὶ, *Isocr.*

Expugnabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἐκπολέμητος, ου.

Expugnatio, ἡ καταπολέμησις, εως, *Thuc.*

Expugno, καταπολεμέω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* urbem, αἱρέω πόλιν, *Isocr.* vi, κατὰ κράτος, *id.*

Expulsio, ἡ ἐξώθησις, εως, *Al. Aphr.* ἡ ἐκβολὴ, ῆς, *Isocr.*

Expulsor, ὁ ἐξωσ-τὴς, ῆρος, *Synes.*

Expultrix, ἡ ἐλάτειρα, ας, *Dion. Areop.*

Expurgatio, ἡ ἀποκάθαρσις, εως, *Thuc.*

Expurgo, ἐκκαθαίρω, ab aliquo, τινὸς, *Synes.*

Exputo, ἐκτίμνω, *Lucian.*

Exputresco, σήπομαι, *Xen.*

Exquiro, ἀναζητέω, aliquid, τὶ, *Plato.* ἐξετάζω τὶ, *Isocr.* ordines diligenter, ἀκριβοῦν τὰς τάξεις, *Xen.*

Exquisite, ἐξητασμένως, ἐξετασικῶς, *Dem.* ἀκριβῶς.

Exquisitus, ὁ καὶ ἡ ἀκριβὴς.

Exsaturo, κορέννυμι, *Herodian.*

Exscensio, ἡ ἐκβασις, εως.

Exscindo, ἐκπόντω, aliquid, τὶ, *Plut.* urbem, πορθέω πόλιν, *Isocr.* Confer *Everto.*

Exscreabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀπόπτυστος, ου.

Exscreatio, ἡ πτύσις, εως, *Aretæus.* ἡ ἀπόχεμψις, εως, *Hippocr.*

Exscreo, ἐκπτύω, πτύω, *Xen.* ἀποπτύω, *idem.*

Exscribo, ἀπογράφω, *Athen.*

Exseco, ἐκτέμνω, aliquem, τινὰ, *Lucian.*

Exsecrabilis, e, ὁ καὶ ἡ καπέρατος, ου, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἐπάρατος, ου, *Thuc.*

Exsecratio, ἡ καπέρα, ας, *Plut.*

Exsecror, καταρῶμαι, aliquem, τινὰ, *Aristid.*

Exsectio, ἡ ἐκτομὴ, ῆς, *Plut.*

Exsecutio, ἡ τελείωσις, εως, *Aristot.* ἡ ἐπιτελείωσις, εως, *Plut.*

Exsequiæ, vide *Exequiæ.*

Exsequor, ἐπιτελέω, aliquid, τὶ, *Isocr.* συντελέω τὶ, *id.*

Exsibilo, ἐκσυρίττω, aliquem e theatro, τινὰ ἐκ τοῦ θεάτρου, *Dem.*

Exsicco, ἐξικμάζω, *Diosc.* ἀφαυαίνω, *Theophr.* ἀποξηραίνω, ἐπιξηραίνω.

Exsilio, ἐκπηδάω, in mare, εἰς τὴν θάλασσαν, *Herodot.* gaudio, ἀναπηδάω, *Lucian.* ἀγαλλιάομαι, *N. T.*

Exsilium, ἡ φυγὴ, ῆς, *Dem.* perpetuum, ἡ ἀειφυγία, ας, *id.* condemnare aliquem ad exsilium, καταγινώσκειν φυγὴν τινος, *Isocr.* mulctare exsiliis, ζημιοῦσθαί τινας φυγαῖς, *id.* subire exsilium, ὑπέρχειν φυγὴν, *Dem.* perpeti pro re aliqua, ὑπομένειν φυγὴν ὑπέρ τινος, *Isocr.* reducere aliquem ab exsilio, κατάγειν τινὰ τῆς φυγῆς, *id.* pellere aliquem in exsilium, φυγάδα, φεύγοντα, ἀπολιν ποιεῖν τινα, *Dem.* in exsilium ago, φυγαδεύειν τινὰ ἐκ πόλεως, *id.*

Exsisto, ὑπάρχω, *Aristot.*

Exsolvo, ἀπολύω, *Plut.* aliquem ex aliqua re, ἐκλύω τινὰ ἔκ τινος, *Ceb. Tab.* mercedem, τινὶ μισθὸν, *Xen.* pœnam, τιμωρίαν, *idem.* alicui, ἐκτίω τίσιν τινὶ, *Plut.*

Exsolutio, ἡ ἔκτισις, εως, *Aristot.*

Exsomnis, e, ὁ καὶ ἡ ἄϋπνος, ου, *Lucian.*

Exsorbeo, ἀπορῤῥοφέω, *Theophr.* ἐκσιφωνίζω, LXX. ἐκροφέω.

Exsors, ὁ καὶ ἡ ἄκληρος, ου, sum, ἀκληρέω, *Polyb.*

Exspatior, παρεκβαίνω, ἀλύω.

Exspectatio, ἡ προσδοκία, ας, *Dem.* et spes, προσδοκία καὶ ἐλπὶς, *id.*

Exspecto, ἀναμένω, aliquem, τινὰ, *Dem.* occasionem, περιμένω καιρὸν, *id.* literas alicujus, προσδοκάω ἐπιστολήν τινος, *Plut.* alteram vitam, ἑτέραν ζωὴν ἀναμένω, *Chrys.* fatum, ἐνδέχομαι τὸ τέλος, *id.* exspectatur exercitus alius, ἄλλη στρατιὰ προσδόκιμος ἐστι, *Thuc.* aliquid, προσδοκίαν ἔχω τινὸς, *Plut.*

Exspiratio, ἡ ἐκπνοὴ, ῆς, *Aristot.* ἡ ἐκπνευσις.

Exspiro, ἐκπνέω, *Aristot.* Confer *Morior.*

Exsplendesco, ἐκλάμπω, *Plato.*

Exspolio, ἀποσυλάω, *Chrys.*

Exspuitio, vide *Exscreatio.*

Exspumo, ἐξαφρίζω.

Exspuo, vide *Exscreo.*

Exstimulator, ὁ ἐρεθιστής.

Exstimulo, κεντέω, *Theophr.* aliquem ad aliquid, κεντρίζω τινὰ εἴς τι, *Xen.* Conf. *Exhortor.*

Exstirpatio, ἡ ἐκρίζωσις, εως.

Exstirpo, ἐκριζόω, ἀποῤῥιζόω, i. e. funditus deleo, ἐκ θεμελίων ἀπολλύομαι.

Exsto, ἐξέχω, *Plut.* Conf. *Emineo.*

Exstructio, ἡ κατασκευὴ, ῆς, navis, νεὼς, *Athen.*

Exstruo, κατασκευάζω, turres, πύργους, *Herodian.* sepulchrum, χώνυμι χῶμα, *Plato.*

Exsudo, ἱδρόω, *Aristot.* ἀφιδρόω, *id.* ἐξιδρόω, *Al. Aphr.*

Exsugo, ἐκμυξίω, *Lucian.*

Exsul, ὁ φύγας, αδος, *Dem.* ὁ φεύγων, οντος, *id.* ὁ ἄπολις, ιδος, *id.* φυγὰς ἀνὴρ, *id.* exsulem aliquem facio, ποιέω τινὰ φυγάδα καὶ ἐκβάλλω, *id.* καθίσταμί τινα ἀμικτον, *id.* fieri, γίνεσθαι ἄπολιν, *idem.* esse, εἶναι φυγάδα, *id.* recipere, ὑποδέχεσθαι, καταδέχεσθαι, φεύγοντα, *id.* tueri, σώζειν, s. σώζεσθαι φυγάδα, *id.* reducere, s. restituere, καπάγειν φεύγοντα, *id.* redire, κατέρχεσθαι φευγόντα, *id.*

Exsulo, φεύγω, *Dem.* Confer *Exsilium*, item *Exsul.*

Exsultatio, ἡ σκίρτησις, εως, *Nax.* ἡ ἀγαλλίασις, εως, *N. T.*

Exsultanter, σκιρτητικῶς.

Exsulto, σκιρτάω, *Plato.* gaudeo ob aliquid, ἀγαλλιάομαί τινι, seu ἐπί τινι, *Nax.*

Exsuperabilis, e, ὁ καὶ ἡ ὑπέρβλητος, ου.

Exsuperanter, ὑπεραγόντως, *Maccab.* ὑπερβλήδην, ὑπερβαλλόντως, *Isocr.*

Exsuperantia, ἡ ὑπεροχὴ, ῆς, ἡ ὑπερβολὴ, ῆς, *Dem.* ἡ περιττότης, ητος, *Isocr.*

Exsupero, ὑπερεκπίπτω, *Nax.* aliquem aliqua re, ὑπερβάλλομαί τινά τινι, *Xen.* πλεονάζω, *Dem.*

Exsurdo, ἐκκωφόω, aliquem, τινὰ, *Lucian.*

Exsurgo, ἀνίσταμαι, e populo ad dicendum, ἐν δήμῳ λέγειν, *Plut.* e sedibus, ἐξανίσταμαι ἐκ θρανῶν, *Xen.*

Exsuscito, ἀνεγείρω, *Dem.* aliquem, ἐξανίσταμί τινα, *Isocr.* ἐνεγείρω τινὰ, *Chrys.*

Exta, τὰ σπλάγχνα, ων, *Plut.* τὰ ἔντερα, læta, ἱερὰ καλὰ, *Xen.*

Extabesco, ἐκτήκομαι.

Extemplo, ἄφνω, *Dem.* παραχρῆμα, *id.* ἐξαίφνης, *id.*

Extemporalis, e, ὁ καὶ ἡ αὐτοσχέδιος, ου, *Herodian.* ὁ καὶ ἡ αὐτοσχεδίαστος, ου, oratio, λόγος, *Alcidam.*

Extendo, ἀναπετάννυμι, *Lucian.* manum, ἐκτείνω χεῖρα, *Plato.* sermonem, ἀποτείνω λόγον, *id.*

Extense, ἐκτάδην, *Lucian.*

Extensio, ἡ ἐκτένισις, εως, *Hesych.* ἡ ἔκτασις.

Extentus, a, um, ἐκτατὸς, ὴ, όν, *Plato.*

Extenuatio, ἡ λέπτυνσις, εως.

Extenuo, λεπτύνω, ἀπολεπτύνω, aliquid, τὶ, καταλεπτύνω.

Exter, a, um, ξενικὸς, ὴ, όν, *Thuc.*

Exterebro, ἐκτερυπάω, διατερυπάω.

Extergeo, ἐκσμάω, *Herodot.*

Exterior, ἐξώτερος, έρα, ερον, *N. T.*

Exterminatio, ὁ ἐξορισμὸς, οῦ.

Exterminator, ὁ ἐξορισ-τὴς, οῦ.

Exterminatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐξόριστος, ου, *Dem.*

Extermino, ἐξορίζω, *Aristot.*

Externus, a, um, ἐξωτερικὸς, ὴ, όν, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ ἀλλοεθνὴς, ους, *Diod. Sic.* ξενικὸς, ὴ, όν, *Thuc.* ὁ καὶ ἡ ἀλλόφυλος, ου, *Philo.* ὁ, ἡ, τὸ ἐκτὸς, *Aristot.*

Extero, ἐκτρίβω, aliquid ex aliquo, τί τινος, *Plut.*

Exterraneus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀλλόφυλος, ου, *Philo.*

Exterreo, ἐκφοβέω, *Gal.* ἐκπλήττω.

Extersio, ἡ σμῆξις, εως, *Diosc.*

Exterus, a, um, ἀλλοδαπὸς, ὴ, όν, *Xenoph.* Confer *Externus.*

Extimescendus, a, um, φοβητέος, έα, έον, φοβερὸς, ὰ, όν, *Isocr.*

Extimesco, περιφοβέομαι, *Xen.* ἐκφοβέομαι, *Sophocl.* mortem, ἀποδειλιάω πρὸς θάνατον, *Lucian.*

Extinus, a, um, ἐξώτατος, άτη, ατον.

Extinctio, ἡ ἀπόσβεσις, εως, ἡ σβέσις, εως, *Aristot.* i. e. mors, vide *Mors.*

Extinguo, ἀποσβέννυμι, *Plut.* lychnum, σβέννυμι λύχνον, *id.* i. e. occido, ἀποκτίνω. Vide *Occido.*

Extispex, ὁ ἱεροσκόπος, ου, ὁ σπλαγχνοσκόπος, ου.

Extispicium, ἡ ἱεροσκοπία, ας, facio, ἱεροσκοπέω, *Hesych.*

Extollo, ἐξαίρω, aliquem, τινὰ, *Plat.* aliquem verbis, τινὰ λόγῳ, *Xen.* μεγαληγορέω τινὰ, *Herodian.*

Extorqueo, ἐκβασανίζω, alicui aliquid, ἀφαιρέομαί τινί τι, *Dem.* πράττω τινά τι, *idem.*

Extorris, ὁ καὶ ἡ ἄπολις, ιδος. Conf. *Exsul.*

Extra, ἔξω, forum, τῆς ἀγορᾶς, *Dem.* propositum dicere, ἔξω τῆς ὑποθέσεως λέγειν, *Isocr.* controversiam, ἀναμφισβητήτως, *Xen.* periculum esse, ἔξω, s. πόρρω τοῦ κινδύνου εἶναι, omnem culpam videri, πάσης αἰτίας ἐκτὸς φαίνεσθαι, *Chrys.*

Extraho, ἐξελκύω, *Aristoph.*

Extraneus, a, um. Vide *Externus.*

Extraordinarius, ὁ καὶ ἡ ἔκτατος, ου, *Ælian.* ὁ καὶ ἡ ἐπίλεκτος.

Extremitas, τὸ πέρας, ατος, *Dem.* τὸ ἔσχατον, ου, *id.* τὸ τέλος, εος, *id.* ἡ ἔσχατία, ας, *Philo.*

Extremo, τὸ ὕστατον, *Lucian.* ἐσχάτως, *Plut.*

Extremus, a, um, ὕστατος, άτη, ατον, *Aristoph.* ἔσχατος, άτη, ον, *Dem.* τελευταίος, αία, αῖον, *Isocr.* extrema paupertate conflictari, εἶναι ἐν ταῖς ἐσχάταις ἀπορίαις, *Dem.* extremum diem claudere, τελευτᾷν τὸν βίον, *id.* sum, ἐσχατέω, *Theophr.*

Extrico, ἐξελίττω. Confer *Evolvo.*

Extrinsecus, ἔξωθεν, *Xen.*

Extrudo, ἐξωθέω, *Aristot.* παρωθέω, aliquem, τινὰ, *Dem.*

Extrusio, ἡ ἐξώθησις, εως, *Al. Aphr.*

Extuberatio, carnis, ἡ ὑπερσάρκωσις, εως, τὸ ἐκσάρκωμα, ατος, *Gal.* quævis in corpore, ἡ ὑπεροχὴ, ῆς, *Diosc.*

Extubero, ἐξοιδίω, *Lucian.*

Extumeo, ἐξογκόομαι. *Herodot.* ἐξοιδέω, *Lucian.*

Extundo, ἐκτινάσσω, *N. T.*

Exturbo, ἐκβάλλω, aliquem ex aliquo, τινὰ ἔκ τινος, *Dem.* e convivio, ἀπωθίω τοῦ συμποσίου, *Lucian.*
Extussio, ἐκβήττω, *Gal.* ἀναβήσσω, *Aretæus.*
Exuberatio, ἡ ὑπερβολή, ἀος.
Exubero, εὐθηνέω, aliqua re, τινός, *Dem.* πλεονάζω τινός, *Aristot.* Confer *Abundo.*
Exulceratio, ἡ ἕλκωσις, εως, *Hippocr.*
Exulceratorius, a, um, ἑλκωτικὸς, ἡ, ὸν, *Diosc.*
Exulcero, ἑλκόω, *Xen.* ἀφελκόω.
Exululo, ἀλολύζω, *Dem.*
Exundatio, ἡ ἐκπύμανσις, εως, *Eustath.* ὁ κατακλυσμὸς, οῦ, *Dem.*
Exundo, ἐκνυμαίνω, *Xen.* πλημμύρω.
Exungo, ἐξαλείφω, *Thuc.*
Exungulo, ἀπονυχίζω, *Poll.*
Exuo, ἐνδύω, aliquem, τινὰ, *Xen.* alicui vestem, ἀποδύω τινὰ ἱμάτιον, *id.* timorem, ἀποδύω φόβον, *Polyb.* aliquem bonis, στερέω τινὰ ἀγαθῶν, *Thuc.*
Exuro, ἐκκαίω, *Theophr.* regionem, κατακαίω χώραν, *Dem.* domum, κατακτίπτημι οἰκίαν, *Plut.*
Exustio, ἡ ἔκκαυσις, εως, solis, ἡλίου, *Al. Aphr.*
Exuviæ, τὰ λάφυρα, ων, *Plato.* leonis, ἡ λεοντῆ, ῆς, *Plut.* serpentis, ἡ λεβηρὶς, ίδος, *Joseph.* τὸ σύφαρ ὄφεως, *Lucian.*

F

FABA, ὁ κύαμος, ου, *Plato.*
Fabaginus, a, um, κυάμινος, ίνη, ινον, *Athen.*
Fabalis, e, κυαμικὸς, αία, αῖον, *Lucian.*
Fabella, τὸ μυθάριον, ου, *Plato.*
Faber, ὁ τέκτων, ονος, *Plut.* ferrarius, σιδηρεργὸς, οῦ, ærarius, χαλκεργὸς, οῦ, *Aristot.* aurarius, χρυσεργὸς, οῦ, *Philo.*
Fabrefacio, τεχνιτεύω, κατασκευάζω, *Pausan.* καλλιεργέω, *Dionys.*
Fabrica, τὸ τεκτονεῖον, ου, τὸ ἐργαστήριον.
Fabricatio, ἡ τεκτοσύνη, ης.
Fabricator, ὁ τεχνασὴς, οῦ, mundi, ὁ κοσμοπλάστης.
Fabricor, τεκταίνομαι, aliquid, τὶ, *Philo.*
Fabrilis, e, τεκτονικὸς, ἡ, όν, *Diosc.* ars, ἡ τεκτονικὴ, ῆς, sc. τέχνη, *Aristot.*
Fabula, ὁ μῦθος, ου, *Dem.* ὁ λόγος, ου. *id.* anilis, μῦθος γεωλόβιος, *N. T.* erudita, μῦθος σισοφισμένος, *ibid.* fabulas narro, μυθολογέομαι, *Theophr.* fingo, λόγους πλάττω, *Dem.*
Fabularis, e, μυθικὸς, ἡ, όν, *Plut.*
Fabulator, ὁ μυθοποιὸς, οῦ, *Plato.* ὁ μυθολόγος, ου, *id.* λόγους πλάττων, *Dem.*
Fabulor, μυθολογέω, *Dem.* λογοποιέω, *id.* i. e. colloquor cum aliquo, ὁμιλέω πρός τινα, *Thuc.*
Fabulose, μυθικῶς, narro, μυθολογέομαι, *Theophr.* μυθῶν, *Lucian.*
Fabulositas, τὸ μυθώδες, ους, *Plut.*
Fabulosus, a, um, ὁ καὶ ἡ μυθώδης, εος, oratio, λόγος, *Isocr.* fabulosa de aliqua re commemoro, μυθώδη περί τινος ἐρῶ, *idem.*
Facesso, παρέχω, alicui negotium, τινὶ πράγματα, *Isocr.* τινὶ ἀσχολίαν, *Xen.* ἔργον τινὶ, *Plut.* παρασκευάζω τινὶ ἀσχολίαν, *Dem.* i. e. discedo, ἀπέρχομαι, *Isocr.*
Facete, ἀστίως, *Plut.* χαριέντως, κόμψως.
Facetiæ, ἡ εὐτραπελία, ας.
Facetus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐτράπελος, ου, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ σωμύλος, sum, εὐτραπελεύομαι, *Chrys.*
Facies, τὸ πρόσωπον, ου, viri admodum deformis, ἀνδρὸς αἴσχιστ ὑπερβάλλον, *Xen.* formositas in facie, εὐπρέπεια τῆς ὄψεως, *Dem.* in faciem, κατὰ πρόσωπον, *Diod. Sic.*
Facile, εὐχερῶς, ῥᾳδίως, decipere populum, ἐξαπατᾶν τὸν δῆμον, *Dem.* cognoscere aliquid, καταμανθάνειν τι ῥᾳδίως, *Isocr.* facilius impertire alicui aliquid, ῥᾷον μεταδιδόναι τί τινι, *id.* facilius poenam dedisset, εὐπορώτερον ἂν δίκην ἔδωκε, *Demosth.*
Facilis, e, ῥᾴδιος, ία, ιον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ εὔπορος, ου, *id.* ὁ καὶ ἡ εὐχερὴς, et laboris expers negotium est, ῥᾴδιον καὶ πόνου ἀδεὲς πρᾶσις τῷ πράγματι, *Isocr.* laudare, quod facile est, virtutem, ἐπαινεῖν, ὅτιες πρόχειρόν ἐστιν, ἀρετὴν, *id.* facilius hoc est et tutius, ῥᾷον τοῦτό ἐστι καὶ ἀσφαλέστερον, *Dem.* facile est alterum admonere, εὔπολον τῷ ἄλλῳ ὑποτίθεσθαι, *Plut.* i. e. comis, ὁμιλητικὸς, ἡ, όν, *Isocr.* φιλοτεροσήγορος, ου, *id.*
Facilitas, ἡ εὐκολία, ας, *Plut.* morum, ἡ πραότης, ητος, *Dem.* ἡ ὁμιλία, ας, *id.* ἡ φιλοτεροσηγορία, ας, *Isocr.* ἡ εὐτραπελία, ας, *id.*
Facinorosus, a, um, ὁ καὶ ἡ κακοῦργος, ου, *N. T.* πονηρὸς, ᾶ, ῶν, *Dem.* κακεργόν, ὄσα, ὄν, *id.*
Facinus, τὸ ἔργον, ου, *Dem.* bonum, τὸ ἀνδραγάθημα, ατος, pulchrum, ἔργον καλὸν, *idem.* egregium, τὸ κατόρθωμα, ατος, *N. T.* pravum, τὸ κακούργημα, ατος, *Dem.* ἡ κακουργία, ας, *id.* turpe, ἔργον αἰσχρὸν, *id.* admitto seu patro, πανομίαν παρανομέω, *id.* πρᾶγμα μιαρὸν πράττω, *id.* ποιέω, δράω, ἐργάζομαι δεινόν τι, κακόν τι, μοχθηρόν τι, *id.* omne in me recipio, πᾶν τόλμημα ἐπ' ἐμαυτῷ βάλλομαι, *Æl.*
Facio, πράττω, *Dem.* ποιέω, *id.* δράω, et suscipio aliquid, πράττω καὶ ποιέω τι, *id.* aliquid juste et diligenter, et industria majore, quam pro viribus, πράττω τι δικαίως καὶ ἐπιμελῶς καὶ σιλοτόνως ὑπὲρ δύναμιν, *id.* aliquid non clam sed manifeste, ποιέω τι ὐ λάθρα, ἀλλὰ φανερῶς, *Isocr.* quod decet, ποιέω vel πράττω τὸ πρέπον, τὸ δέον, *Dem.* fidem, ποιέω πίστιν, *Thuc.* aliquem certiorem, ἐπιστέλλω τινὶ, *Dem.* verba, ῥέω, ἐρέω, *idem.* testamentum, διατίθεμαι, *id.* aliquid ex testamento, ποιέω τι κατὰ διαθήκην τινὸς, *id.* aliquid irritum, ποιέω τι ἄκυρον, *id.* mentionem nominis alicujus, φθέγγομαι τὸνομά τινος, *id.* versus elegiacos, ποιέω ἐλεγεῖα, *idem.* præclare carmen Iambicum, ποιέω καλῶς ἰαμβεῖα, *id.* aliquid magni, ποιέομαί τι μέγα, *Xen.* parvi, παρὰ μικρὸν ἡγέομαί τι, *Isocr.* plurimi, ποιέομαί τι περὶ παντὸς, *Sex. Emp.* damnum seu jacturam, ζημίαν πάσχω, ζημίαν ποιέω, *Synes.* bene alicui, εὐεργετέω τινὰ, *Dem.* εὖ δράω, seu εὖ ποιέω τινὰ, *Plato.*
Factio, ἡ στάσις, εως, *Herodot.* ἡ στάσις, i. e. seditio, ὁ στασιασμὸς, οῦ, *Aristot.* ἡ μερὶς, ίδος, *Dem.* factionis diversæ esse, στυδάζειν περὶ ἐναντίας, *Herodian.* qui factionis ejusdem sunt, οἱ συνωμόται, *id.* factionis adsecla, ὁ συνεσηκὼς, ότος, *Dem.* factionibus contendo, στασιάζω, *Plut.*
Factiose, στασιαστικῶς, *Dem.*
Factiosus, a, um, ὁ καὶ ἡ στασιώδης, εος, *Xenoph.* στασιαστικὸς, ἡ, όν, sermo, λόγος, *Plut.*
Factitius, a, um, σκευαστὸς, ἡ, όν, ποιητὸς, ἡ, όν, *Plut.*
Factor, ὁ ποιητὴς, οῦ, *Xen.*
Factum, ἡ πρᾶξις, εως, *Dem.* τὸ ἔργον, ου, *idem.* τὸ πρᾶγμα, ατος, *idem.* res, et facta, τὰ πράγματα καὶ τὰ γιγνόμενα, *idem.* opera et facta alicujus, τὰ ἔργα καὶ τὰ πεπραγμένα τινὸς, *id.* facta et vita alicujus, τὰ πεπραγμένα καὶ βεβιωμένα τινὶ, *idem.* factum iniquum, ἔργον ἄδικον, *id.* facta alicujus impia et crudelia, πεπραγμένα τινὶ ἀσεβῆ καὶ δεινὰ, *idem.*
Facula, τὸ δαδίον, ου.
Facultas, ἡ δύναμις, εως, *Dem.* sufficiens, ἀφορμὴ ἀρθονος, *id.* facultatem comparare alicui alicujus rei, παρασκευάζειν τινὶ ἐξουσίαν τινὸς, *id.* esse alicui faciendi, quod, velit, εἶναί τινι ἐξουσίαν ποιεῖν, ὁ βέλται, *Isocr.* adimere alicui, ἀφαιρεῖν δύναμίν τινι, *Dem.* nullam relinquere aliquid faciendi, ὑγολείπειν μηδεμίαν πρόφασιν ποιεῖν τι, *Isocr.* facultas dicendi, ἡ δεινοτης, ητος, *Dem.* oratoria, ἡ δύναμις τῶν λεγόντων, *id.* τὸ δύνασθαι λέγειν, *id.* ἡ ἐμπειρία τῦ λέγειν, *id.* exercere facultatem dicendi, ἀσκεῖν τὴν δεινότητα τὴν ἐν λόγοις, *id.* facultates, i. e. bona, τὰ ἀγαθὰ, ὧν, *Isocr.* ἡ οὐσία, ας, *idem.* pro facultatibus alicui dona offerre, κατὰ τὴν δύναμιν προσκομίζειν τινὶ, *Æl.* Confer *Opes.*
Facunde, εὐφραδῶς, λογίως.
Facundia, ἡ λογιότης, ητος, *Polyb.* Confer *Eloquentia.*
Facundus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐφραδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ εὐγλωττος, λέγειν δυνατὸς, *Æschin.*
Fæculentus, a, um, ὁ καὶ ἡ τρυγώδης, εος, *Al. Aphr.* τρυγερὸς, ᾶ, ὸν.
Fæx, *proprie vini*, ἡ τρὺξ, τρυγὸς, *Plut.* ἡ ἴλυς, ύος, *Aristot.* εἰνιτατις, ὁ σύφαξ, ακος, *Aristoph.* ὁ συφεταιώδης ὄχλος, *Luc.* ad fæcem usque exsörbere, μέχρι τρυγὸς ἐκροφεῖν, *Synes.*
Faginus, a, um, φηγίνεος, έα, εον, *Athen.*
Fagus, ἡ φηγὸς, οῦ, *Plutarch.* ἡ ὀξύη, ης, *Theophr.*
Falcatus, a, um, ὁ καὶ ἡ δρεπανοειδὴς, έος.
Falcicula, τὸ δρεπάνιον, ου, ἡ δρεπανὶς, ίδος, *Bas.*
Falco, onis, ὁ ἱέραξ, ακος, *Aristot.*
Fallacia, ἡ παράκρουσις, εως, *Dem.* Confer *Fraus*, item *Dolus.*
Fallaciter, δολερῶς.
Fallax, δολερὸς, ὰ, όν, *Xen.* ὁ καὶ ἡ πανοῦργος, ου, *Dem.* Confer *Dolosus*, item *Fraudulentus.*
Fallo, ἀπατάω, *Thuc.* aliquem in aliqua re, ἐξαπατῶν τινὰ τί, *Dem.* artibus τινὸς τέχναις, *id.* παρακρούομαί τινα, *Lucian.* σφάλλω τινὰ, *Herodian.* falli spe, ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος, *Isocr.* διαμαρτάνειν ἐλπίδος, *Dem.*
Falsarius, ὁ ψευδογράφος.
False, ψευδῶς, *Thuc.*
Falsidicus, ὁ καὶ ἡ ψευδολόγος.
Falsitas, τὸ ψεῦδος, ους, *Plato.* sermonis, ἡ ψευδολογία, ας, *Dem.* τὸ ψευδὲς, έος, *id.*
Falso, ψευδῶς, dictum, εἰρημένον, *Isocr.*
Falso, as, παραποιέω, *Athen.* legem, μεταγράφω νόμον, *Dinarch.*
Falsus, a, um, ὁ καὶ ἡ ψευδὴς, έος, sermo, λόγος, *Dem.*
Falx, ἡ ἄρπη, ης, *Plut.* τὸ δρέπανον, ου, *Thuc.* τὸ ζάγκλον, ου, *id.* inessoria, ἡ ἄμη, ης, *Æschin.* putatoria, τὸ κλαδευτήριον, ου, qua vites putantur, τὸ κλασήριον, ου.
Fama, ἡ φήμη, ης, *Plato.* i. e. gloria, τὸ κλέος, εος, *Dem.* ἡ εὔκλεια, ας, *id.* τὸ ὄνομα, ατος, *id.* bona, δόξα καλὴ, *id.* mala, δόξα κακὴ, *id.* δόξα πονηρὰ, *Isocr.* famam spargere, φήμην κατασκεδάσαι, *Plato.* λόγον διαδιδόναι, *Plut.* fama increbrescit, λόγος χωρεῖ, *Plato.* ut fama est, ὡς λόγος, *Herodot.* fama fluit, ῥεῖ, *Plut.* emergit, περοίσχεται, *id.* spargitur, κατασκεδάννυται, *Plato.* sine auctore, φήμη, seu λόγος ἀδέσποτος, *id.* hoc susurrat, τῦτο ψιθυλίζεται, *Demosth.* Confer *Rumor*, item *Gloria.*
Famelicus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀξύπεινος, ου, *Athen.* ὁ καὶ ἡ πρόσπεινος.
Fames, ὁ λιμὸς, οῦ. *Dem.* ἡ πεῖνα, ης, *Plut.* magna, ἡ βουλιμία, fame debellari, seu expugnari, λιμῷ καμπτάνεσθαι. *Demosth.* perire, ἀπόλλυσθαι λιμῷ, *idem.* premi, λιμῷ πιέζεσθαι, *Philo.* perdo, λιμοκτονέω, LXX. λιμῷ ἀποκτείνω τινὰ, *Lycurg.*
Famigeratio, ἡ διαφήμισις, εως.
Famigerator, ὁ διαφημιστὴς, οῦ, ὁ λογοποιὸς, οῦ, *Dem.*
Famigeratus, a, um, ὁ καὶ ἡ διαβόητος, ου, *Lucian.*
Familia, ὁ οἶκος, ου, *Dem.* ἡ οἰκία, ας, *id.* et genus, οἶκος καὶ γένος, *id.* magna, οἶκος μέγας, *id.* obscura, ἀνώνυμος, *id.* regia, βασιλικὸς, *id.* qui ex familia alicujus est, ὧν ἐκ τοῦ οἴκου τινος, *id.* familiam alere, οἰκεῖν οἰκίαν, *idem.* administrare alicujus, οἰκὸν τινος διοικεῖν, *id.* curare, ἐπιμελεῖσθαι τοῦ οἴκου, *id.* conservare, διασώζειν οἶκον, *id.* delere, διαφθείρειν οἶκον, *id.* i. e. genus, τὸ γένος, εος, *id.* Confer *Genus.*
Familiaris, e, οἰκεῖος, είᾳ, εῖον, *Dem.* res, τὰ οἰκεῖα, ων, *id.* et amicus alicujus, οἰκεῖος καὶ φίλος τινὸς, *id.* et cognatus alicujus, οἰκεῖος καὶ ἐπιτήδειος τινος, *id.* et socius alicujus, ἐπιτήδειος καὶ κοινωνὸς τινος, *idem.* familiaritate et benevolentia juncti, συνήθειᾳ ὄντες καὶ εὐνοίαν ἀλλήλοις ἔχοντες, *Isocr.* Confer *Amicus.*
Familiariter, οἰκείως, uti aliquo, ἔχω τινὶ, *Dem.* χρήομαί τινι, *id.* familiarius, οἰκειότερον, *id.* familiarissime, οἰκειότατα, *id.*
Famosus, a, um, ὁ καὶ ἡ περιλισχήνευτος, ου, *Herodot.* ὁ καὶ ἡ περιβόητος.
Famula, ἡ παῖς, παιδὸς, *Dem.* ἡ θεραπαινὶς, ίδος, *Plut.* ἡ ὑπήρετις.

Famulatus, us, ἡ ὑπηρεσία, ας, *Plut.* ἡ δυλεία, ας, *Xen.* ἡ θεραπεία.

Famulor, λατρεύω, alicui, τινί, *Lucian.* δυλεύω τινί, *Xen.* ὑπηρετῶ τινί, *idem.* famuli vicem obeo, οἰκέτης τάξιν ἔχω, *Dem.*

Famulus, ὁ θεράπων, οντος, *Xen.* ὁ οἰκέτης, ου, *Dem.* ὁ παῖς, παιδός, *id.* ὁ ἀκόλυθος, ου *id.* ὁ ὑπηρέτης.

Fanaticus, a, um, ὁ καὶ ἡ θεόληπτος, ου, *Plut.* ἐκστατικός, ἡ, ὸν, *Bas.* ὁ καὶ ἡ ἔνθεος.

Fandus, a, um, φατέος, έα, έον.

Fanum, ὁ νεὼς, οῦ, *Xenoph.* Confer *Templum.*

Far, ἡ ζειὰ, ᾶς, *Diosc.*

Farcimen, ὁ ἀλλᾶς, ᾶντος, *Athen.*

Farcio, ἐστιπλέω, *Thuc.*

Farina, proprie hordei, τὸ ἄλφιτον, ου, *Demosth.* tritici, τὸ ἄλευρον, ου, *Plato.* fabarum, ἄλευρον κυάμου, *Diosc.* lolii, ἄλευρον αἰρῶν, *Galen.* ervi, ἄλευρον ὀρόβων, *id.*

Farinaceus, a, um, ἀλευριτικὸς, ἡ, ὸν, panis, ἄρτος ἀλευρίτης, *Athen.*

Faris, φάσκιες, *Dem.*

Farraceus, a, um, ὁ, ἡ τὸ ἐκ τῆς ζειᾶς.

Farrago, ἡ πολυμιγία, ας, *Plut.* ἡ πολυμιξία, ας, *id.*

Farreus, a, um, σιτικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.* ὁ, ἡ, τὸ ἐκ ζειᾶς.

Fartor, ὁ ἀλλαντοπώλης, ου, ὁ σιτιστής.

Fartum, τὸ σιτιστόν.

Fas, ἡ θέμις, ιτος, *Dem.* τὸ εὐαγὲς, έος, *id.* τὸ ὅσιον, ου, *id.* fas erat occidere, εὐαγὲς ἦν τὸ ἀποκτεῖναι, *id.* non fas est dicere hoc, οὐ θέμις τοῦτο εἰπεῖν, *Isocr.* non fas est ipsis, οὐ θέμιτον αὐτοῖς, *Dem.* neque justum, neque fas est aliquid, οὔτε δίκαιον, οὔτε ὅσιόν ἐστί τι, *id.*

Fascia, τὸ σπάργανον, ου, *Plut.* fasciis involvo, σπαργανόω, *idem.* ἐνσπαργανόω, *Dion. Long.* fascia sepulchralis, ἡ σειρία, ας, *N. T.*

Fasciatim, φακελληδόν.

Fasciculus, τὸ φακελλίδιον, ου, ἡ δέσμη, ης, *Athen.* epistolarum, φάκελλος ἐπιστολῶν, *Synes.* ὁ σύνδισμος ἐπιστολῶν, *Herodian.*

Fascinatio, ἡ βασκανία, ας, *Aristot.*

Fascino, βασκαίνω, alicui, τινὰ, *Aristot.*

Fascinum, τὸ βασκάνιον, ου.

Fasciola, τὸ σπαργάνιον, ου.

Fascis, ὁ φάκελλος, ου, ligni, ὕλης, *Thuc.* virgultorum, φάκελλος φρυγάνων, *Dion. Hal.* φακίολος φρυγάνων, *id.* fasces, insignia magistratuum apud Rom. αἱ ῥάβδοι, ων, *Plut.*

Fastidienter, ἀνορέκτως, *Galen.* videre, ἀηδῶς ὁρᾶν, *Isocr.*

Fastidio, δυσχεραίνω, aliquid, ἐπί τινι, *Aristot.* aliquem, ἀποστρέφομαί τινα, *Gal.* cibum, πρὸς τροφὴν ἀνορέκτως ἔχω.

Fastidiose, ὑπεροπτικῶς, *Xen.*

Fastidiosus, a, um, ὑπεροπτικὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀηδὴς, ους, *Philo.*

Fastidium, ἡ ὑπερηφία, ας, *Herodian.* cibi, ἡ ἀνορεξία, ας, *Diosc.* i. e. tædium, et rei satietas, ὁ κόρος, ου, *Dem.* ἡ ἀηδία, ας, *id.*

Fastigiatio, ἡ ἐκκορύφωσις, εως.

Fastigio, κορυφόω, ὀξύνω, sensim fastigiari, λήγειν εἰς ὀξύτητα, *Herodian.*

Fastigium, ἡ κορυφὴ, ῆς, *Thuc.* summum montis, ἄκρα ὑψηλοτάτη ὄρους, *Herodian.* superiorum dignitatum, τὸ κορυφαῖον τιμῶντων προγενομένων, *id.* ad summum fastigium evehere aliquem, εἰς τὸ μέγιστον ὕψος ἄραι τινα, *id.*

Fastose, ὑπεροπτικῶς, *Xen.*

Fastosus, a, um, ὑπεροπτικὸς, ἡ, ὸν, *Isocr.* Confer *Superbus.*

Fastus, us, ὁ ὄγκος, ου, *Isocr.* τὸ φρόνημα, ατος, *id.* Confer *Superbia.*

Fastus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔνδικος, ου, dies, ἡμέρα, *Plut.*

Fatalis, e, εἱμαρμένος, ένη, ένον, *Plato.* sum, εἱμαρμαι, *Dem.* fatali calamitate urgeri, ἐπικήρως διακεῖσθαι, *Isocr.* nobis fatale est, nunquam in rebus secundis recte sapere, ἡμῖν εἵμαρται μηδέποτ' εὖ φρονεῖν ἐν εὐπραξίαις, *Dem.*

Fataliter, ἐπικήρως, *Isocr.*

Fateor, ὁμολογέω, possidere ista, κεκτῆσθαι ταῦτα, *Dem.* aliqui, τινὶ, *id.* aliquid, ὁμολογεῖν τι, *id.*

Fatidicus, ὁ μάντις, ὁ χρησμαγόρης.

Fatigatio, ὁ κόπος, ου, *Xen.* ὁ κάματος.

Fatigo, κατατείνω, aliquem, ἐνοχλέω τινὰ, *Dinarch.* ἔγκοπον ποιῶ τινὰ, LXX. κοπόω τινὰ, *id.* exercitum, σκύλλω στρατὸν, *Herodian.*

Fatisco, χαίνω, *Lucian.* laboribus facillime, ῥᾷστα ἀποκάμνω, *Herodian.* fatiscente exercitu his rebus, ἀναγορεύοντος τῷ στρατῷ περὶ ταῦτα, *id.*

Fatue, ἐκφρόνως, *Suid.* μωρῶς, *Poll.*

Fatuitas, ἡ μωρότης, ητος, ἡ μωρία, ας, *Dem.* Confer *Stultitia.*

Fatum, ἡ εἱμαρμένη, ης, *Dem.* ἡ πεπρωμένη, ης, *id.* ἡ μοῖρα, ας, *Isocr.*

Fatuor, εὐηθίζομαι, *Plato.* μωραίνω, *Lucian.*

Fatuus, a, um, μωρὸς, ὰ, ὸν, *Isocr.* Conf. *Stultus.*

Faveo, εὐνοϊκῶς ἔχω, προστίθεμαι, alicui, τινὶ, *Dem.* φρονῶ τά τινος, *idem.* εἰμὶ τινι εὔνοος, *idem.* Persis, νοέω τὰ Περσικὰ, *Ælian.*

Favilla, ἡ αἰθάλη, ης, *Al. Aphr.*

Favillaceus, ὁ καὶ ἡ αἰθαλώδης.

Favonius, ὁ Ζέφυρος, ου, *Aristot.*

Favor, ἡ εὔνοια, ας, *Dem.* ἡ εὐμένεια, ας, *id.* Confer *Benevolentia.*

Favorabilis, e, φιλικὸς, ἡ, όν, *Aristot.*

Fauste, εὐτυχῶς, *Herodian.* Confer *Feliciter.*

Faustitas, ἡ εὐτυχία, ας, *Isocr.* Confer *Felicitas.*

Faustus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐτυχὴς, έος, *Plut.* Confer *Felix.*

Fautor, ὁ σπουδαστὴς, οῦ, *Greg.* βοηθὸς, οῦ, *Thuc.* ὁ σπεύδων τινὰ, ους, *Dem.*

Fautrix, ἡ σπουδαστικὴ, ῆς, ἡ παράκλητος, ου.

Favus, τὸ κηρίον, ου, *Aristot.* favos construo, κηπιάζω, *id.* favos eximo, ἐξαίρω τὰ κηρία, *id.*

Faux, ὁ λάρυγξ, γος, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ φάρυγξ, fauces fluvii, ἡ ἐκβολὴ ποταμοῦ, *Herodian.* speluncæ, στόμα τῆ σπηλαίᾳ, *Aristid.*

Fax, ἡ λαμπὰς, άδος, *Athen.* ἡ δὰς, δαδὸς, *Philo.* ὁ φανὸς, οῦ, *Lucian.* contentionis et inimicitiæ, ἐνασμὸς τῆς ἔριδος καὶ ἔχθρας, *Herodian.* facem præferre alicui, δαδοῦχεῖν τινὶ, *Aristot.* præbere alicui ad aliquid, ἐνασμὰ τινος παρέχειν τινὶ, *Herodian.*

Faxo, seu Faxim, ποιήσαιμι, ποιήσω, δράσαιμι.

Febricito, πυρέττω, *Gal.* πυρεταίνω, *Aretæus.*

Febricula, τὸ πύρετιον, ου, *Al. Aphr.*

Febriculosus, a, um, ὁ καὶ ἡ πυρετώδης, εος.

Febrilis, πυρετικὸς, ἡ, όν, *Gal.*

Febrio, idem quod *Febricito.*

Febris, ὁ πυρετὸς, οῦ, *Gal.* quotidiana, ἀμφημερινὸς, tertiana, τριταῖος, quartana, τεταρταῖος, continua, συνεχὴς, *Demosth.* hectica, ἑκτικὸς, conversio et accessio febris, περιοδὸς καὶ καταβολὴ πυρετοῦ, *Dem.* ardor febris, ὁ καῦσος, rigor, seu horror, τὸ ῥῖγος, εος.

Februarius, ὁ Ἐλαφηβολιὼν, ῶνος, *Dem.* ὁ Φεβρουάριος, ου, *Plut.*

Fecialis, ὁ εἰρηνοδίκης, ου, *Dion. Hal.* ὁ εἰρηνοποιὸς, ὁ σπονδοφόρος, ου, *Plut.* ὁ φητιαλὲὺς, έως.

Fel, ἡ χολὴ, ῆς, *Plut.*

Felicitas, ἡ εὐτυχία, ας, *Dem.* τὸ εὐτύχημα, ατος, *id.* ἡ εὐδαιμονία, ας, *Isocr.* ἡ εὐπραγία, ας, *id.* ἡ εὐπραξία, ας, *Dem.* magna, εὐδαιμονία μεγάλη, *id.* πολλὴ καὶ μεγάλη, *id.* summa, ὑπερβολὴ τῆς εὐδαιμονίας, *Isocr.* nimia, τὸ λίαν εὐτυχεῖν, *id.* incredibilis, εὐτυχία ϑαυμαστὴ, *id.* inexspectata, ἀπροσδόκητος, *id.* falsa, εὐδαιμονία ψευδὴς, *id.* antiqua, παλαιὰ, *Dem.* præsens, ὑπάρχουσα, *Isocr.* communis, κοινὴ, *id.* aliena, ἀλλοτρία, *id.* conferre non minimam partem ad felicitatem, συμβάλλεσθαι οὐ ἐλάχιστον μέρος πρὸς εὐδαιμονίαν, *Isocr.* perducere aliquem ad felicitatem, ἄγειν τινὰ πρὸς εὐδαιμονίαν, *Dem.* felicitatem dare, εὐδαιμονίαν διδόναι, *idem.* parare bello, κτήσασθαι διὰ πόλεμου, *id.* adipisci, κατῆσάναι εἰς εὐδαιμονίαν, *Isocr.* ferre pulchre et moderate, φέρειν καλῶς καὶ μετρίως εὐτυχίαν, *id.* metiri ventre, μετρεῖν τὴν εὐδαιμονίαν τῇ γαστρὶ, *Dem.* metiri pecunia, τὴν εὐδαιμονίαν κρίνειν πρὸς ἀργύριον, *Isocr.* æstimare ex aliquo, δοκιμάζειν εὐδαιμονίαν ἐκ τίνος, *id.* augere, ἐπιδιδόναι τι πρὸς εὐδαιμονίαν, *id.* amittere, στερίσθαι τῆς ὑπαρχέσης εὐδαιμονίας, *id.* eripere alicui, ἀφαιρεῖσθαί τινι τὴν εὐδαιμονίαν, *id.* felicitate recte uti, ὀρθῶς χρῆσθαι τοῖς εὐτυχήμασι, *Demosth.* non moderate uti, οὐ μετρίως χρῆσθαι οἷς τῆς εὐτυχεῖ, *id.* abuti, μὴ καλῶς χρῆσθαι ταῖς εὐτυχίαις, *Isocr.* corrumpi, διαφθείρεσθαι ὑπὸ ταῖς εὐπραγίαις, *id.* indignum se præbere, ἀνάξιον καθίσάναι ἑαυτὸν τῆς εὐδαιμονίας, *id.* certare cum Jove, τῷ Διὶ περὶ εὐδαιμονίας ἀγωνίζεσθαι, *Ælian.*

Feliciter, εὐτυχῶς, *Dem.* εὐδαιμόνως, *Isocr.*

Felis, ὁ αἴλυρος, ου, *Aristot.*

Felix, ὁ καὶ ἡ εὐτυχὴς, έος, *Dem.* εὐτυχῶν, ῶσα, ῶν, *id.* ὁ καὶ ἡ εὐδαίμων, ονος, *id.* εὐδαιμονῶν, ῶσα, ῶν, *id.* et beatus, εὐδαίμων καὶ μακαρίσς, *id.* et beate glorioseque vivens, εὐτυχῶν καὶ ἐν εὐδαιμονίᾳ καὶ χρήσῃ δόξῃ διάγων, *id.* propter aliquid, εὐδαίμων διά τι, sum, εὐτυχέω, *id.* diuτυγέω, *id.* εὐδαιμονέω, *id.* felicem efficio aliquem, εὐδαίμονά τινὰ ποιέω, *Isocr.* prædico aliquem, εὐδαιμονίζω τινὰ, *id.* μακαρίζω τινὰ, *id.* felicem vitam ago, εὐδαιμόνως τὸν βίον διατελέω, *id.*

Felleus, a, um, ὁ καὶ ἡ χολώδης, εος, *Gal.*

Femen, ὁ μηρὸς, ου, *Plut.*

Femina, vide *Fœmina.*

Femoralia, τὰ περιζώματα, ων, *Plut.*

Femur, ὁ μηρὸς, ου, *Plut.*

Fenestella, τὸ ϑυρίδιον, ου, *Plut.*

Fenestra, ἡ ϑυρὶς, ίδος, *Plut.* fenestram aperire alicui, λαβὴν παραδιδόναι τινὶ, *Plato.* κλισιάδα ἀνοίγειν τινὶ, *Plut.*

Fera, τὸ ϑηρίον, ου, *Xen.* ὁ ϑὴρ, ῆρος.

Feracitas, ἡ εὐφορία, ας, *Philo.* ἡ πολυκαρπία.

Feralis, e, νεκρικὸς, ἡ, όν, *Lucian.*

Ferax, ὁ καὶ ἡ εὐφόρος, ου, *Herodian.* Conf. *Fertilis.*

Ferculum, τὸ ἔδεσμα παρατιθέμενον.

Fere, σχέδον. dixi, quæ existimo expedire, εἴρηκα ἃ νομίζω συμφέρειν, *Dem.* fere evertere remp. παρὰ μικρὸν λύειν πολιτείαν, *Isocr.* fere dilaniatus fui, μονωθεὶς διεσπάσθην, *idem.* fere singulis diebus, ὀλίγῳ δεῖν καθ' ἑκάστην ἡμέραν, *id.* fere dixerim, ὀλίγου δεῖν λέγειν, *Dem.*

Ferentarius, ὁ ἀκροβολισπὴς, ῆ, *Ælian.*

Feretrum, τὸ φέρετρον, ου, *Hom.* ὁ σορὸς, οῦ, *Clem. Alex.*

Feriæ, ἡ ἑορτὴ, ῆς, *Dem.* ἡ τελετὴ, ῆς, *Isocr.* Bacchanalium, ἑορτὴ τῶν Διονυσίων, *Dem.* ferias ago, vide *Ferior.*

Feriatus, a, um, σχολαῖος, αία, αῖον, maleferiatus, ὁ καὶ ἡ κακόσχολος, ου, *Isid. Pelus.*

Ferinus, a, um, ὁ καὶ ἡ ϑηριώδης, εος, homo, ἄνθρωπος, *Aristot.* natura, φύσις, *id.* ὁ καὶ ἡ ϑήριος, ου, carnes, ϑήρεια κρέα, *Xen.*

Ferio, τύπτω, *Dem.* aliquem, παίω τινὰ, *Xen.* calce, λακτίζω, *Lucian.* cornu, κεραττω, *Plato.*

Ferior, σχολάζω, *Plut.* σχολὴν ἄγω, *Lucian.*

Feritas, ἡ ϑηριωδία, ας, *Aristot.* ἡ ἀγριότης, ητος, *Lucian.* et agrestis immanitas, τὸ ϑηριῶδες καὶ ἄγριον, *Plato.*

Ferme, idem quod *Fere.*

Fermentaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ ζυμώδης, εος.

Fermentatio, ἡ ζύμωσις, εως, *Plato.*

Fermentatus, ζυμίτης, ου, panis, ἄρτος, *Poll.*

Fermentesco, ζυμόομαι, *Hippocr.*

Fermento, ζυμόω, massam, τὸ φύραμα, *N. T.* terram, τὴν γῆν, *Theophr.*

Fermentum, ἡ ζύμη, ης, *Plut.* refero, ζυμίζω, *Diosc.*

Fero, φέρω, belli pondus, τῷ πολέμῳ βάρος, *Diod. Sic.* facile res adversas, εὐκόλως τὰς ἀτυχίας, *Aristot.* æquo animo, εὐσχημόνως, *Xen.* facile calamitatem, καλῶς, μετρίως, πράως, εὐκερῶς, γενναίως τὴν συμφορὰν, *Isocr. Aristot.* moleste, βαρέως, χαλεπῶς, ἀνιαρῶς, λυπηρῶς καὶ βαρέως, *id.* contumeliam, ἀνήκουστα ὕβριν, *Dem.* ægerrime ignominiam, περιαλγέως ἀτιμίαν. *Plato.* iniquo animo rem, δυσχεραίνω πρᾶγμα, *Dem.* legem, τίθημι νόμον, *idem.* literas seu epistolam, φέρω ἐπιστολὴν, *id.* ab aliquo ad aliquem, φέρω γράμματα παρά τινος πρός τινα, *idem.*

Ferocia, ἡ ἀγριότης, ητος, *Plato.* ἡ ἀγερωχία, ας, *Philostr.*

Ferocio, ἀγριόομαι, erga aliquos, ἀγριαίνω πρός τινας, *Plut.*

Ferociter, ἀγρίως, βιαίως, et valde, superbe, ἀγερώχως καὶ λίαν ὑπερηφάνως, *Polyb.*

Ferox, βιαῖος, αἴαν, αῖον, *Dem.* θρασύνομενος, ἴνη, ενον, *id.* ἀγριος, ίαν, ιον, *Plato.*
Ferramentum, τὸ σιδήριον, ου, *Thuc.*
Ferraria, ἡ σιδηρεργία, ας, τὸ σιδηρεῖον, ου, *Aristot.*
Ferrarius, a, um, σιδηρικὸς, ἡ, ὸν, faber, ὁ σιδηρεὺς, έως. *Poll.*
Ferreus, a, um, σιδήρεος, έα, εον, falx ferrea, σιδήρεον δρέπανον. *Xen.* catena ferrea, σιδηρᾶ ἅλυσις, *Dem.* cor, σιδηροῦν στλάγχνον, *Plut.*
Ferrugineus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἰώδης, εος.
Ferrugo, ὁ ἰὸς σιδήρου, *Diosc.*
Ferrum, ὁ σίδηρος, ου, *Plut.* ferro munio seu obduco, πρᾴφιγο, σιδηρόω, *Thuc.*
Ferrumen, ἡ κόλλα, ης, *Diosc.*
Ferruminatio, ἡ κόλλησις, εως, σιδήρου, *Plut.*
Ferrumino, κολλάω σίδηρον, *Plut.*
Fertilis, e, ὁ καὶ ἡ εὔφορος, ου, *Herodian.* ὁ καὶ ἡ πολύκαρπος, *Theophr.* ὁ καὶ ἡ πολύσπορος.
Fertilitas, ἡ εὐφορία, ας, *Philo.* annua, ἡ εὐετηρία, ας, *Dem.*
Fertiliter, εὐφόρως.
Fervefacio, ἀναζέω, aliquid, τὶ, *Gal.* ἀναβράζω, *Diosc.*
Ferveo, ζέω, *Gal.* βράζω.
Fervesco, ζέομαι, *Diosc.*
Fervidus, a, um, ζεστὸς, ἡ, ὸν, aqua, ζεστὸν ὕδωρ, *Diosc.*
Ferula, νάρθηξ, ηκος, ὁ, *Xen.* ἡ ῥάβδος, ου, *Plut.*
Ferulaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ ναρθηκώδης, εος.
Fervor, ὁ βρασμὸς, ῦ, ἡ ζέσις, εως.
Ferus, a, um, ἄγριος, ία, ιον, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ θηριώδης.
Fessus, a, um, ἀπειρηκὼς, υῖα, ὸς. *Plato.*
Festinanter, διὰ σπουδῆς, *Herodot.* μετὰ σπουδῆς, *Xen.* μετὰ πολλῆς σπουδῆς, *id.* σπουδαίως, scribo, διὰ ταχέων γράφω, *Isocr.*
Festinate, idem quod antecedens *Festinanter.*
Festinatio, ἡ σπουδὴ, ῆς, *Dem.* τὸ τάχος, εος, *id.* ἡ ἔπειξις.
Festinato, idem quod *Festinanter.*
Festine, ταχέως, *Dem.* ταχὺ, *id.* Confer *Festinanter.*
Festino, σπεύδω, *Dem.* ad aliquem, πρός τινα, *Aristoph.* præoccupare occasionem, προλαβεῖν τὸν καιρὸν, *Herodian.* expeditionem, ἐπισπεύδω τὴν στρατιὰν, *Isocr.*
Festinus, a, um, σπουδαῖος, αία, αῖον, *Dem.* ταχὺς, εῖα, ὺ, *id.*
Festive, ἀστείως, *Plut.* ἐπιστρεπτῶς, *id.*
Festivitas, ἡ ἀστειότης, ητος, ἡ εὐτραπελία.
Festivus, a, um, ἀστεῖος, εία, ιον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ εὐτράπελος, *Isocr.* ἅδρὸς, ὰ, όν, et urbanus, καὶ ἀστικὸς, *Lucian.* Conf. *Facetus.*
Festuca, τὸ κάρφος, εος, *Plut.*
Festum, ἡ ἑορτὴ, ῆς, *Dem.* ἡ τελετὴ, ῆς, *id.* et sacrum, τελετὴ καὶ ἱερὸν, *id.* festum instituo, ἑορτὴν ποιέω, *id.* celebro s. ago, ἑορτὴν ἄγω, *Dem. Isocr.* ἑορτάζω, *Isocr.* violo, ἀδικέω περὶ τὴν ἑορτὴν, *Dem.* impietate, ἀσεβέω περὶ ἑορτὴν, *id.*
Festus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἑόρτιος, ου, *Nax.* ὁ καὶ ἡ ἑορτώδης, εος, festi dies, ἑορτώδης καιρὸς, *Philo.*
Fiber, ὁ κάστωρ, ορος, *Diosc.*
Fibra, ἡ ἴς, ἰνὸς, *Hippocr.*
Fibrinus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ τῦ κάστορος.
Fibula, ἡ σόγη, ης, περόνη, ης, *Æl.*
Fibulo, τορτύω, *Suid.* τορτακίζω, *Æschyl.* ἐμπορτάω, *Herodot.* aliquid, περόνη τι καταλαμβάνω, *Æl.*
Ficedula, ἡ συκαλίς.
Ficetum, ὁ συκῶν, ῶνος.
Ficosus, a, um, ὁ καὶ ἡ συκώδης, εος.
Ficte, πλασσῶς, *Plato.* πεπλασμένως, *Aristot.*
Fictile, τὸ κεράμιον, ου, ἡ κεραμὶς, ίδος, *Athen.*
Fictilis, e, κεράμεος, έα, εον, *Herodot.* κεράμειος, είη, ειον, *Plut.* κεραμικὸς, ἡ, όν, *Herodot.*
Fictio, ἡ πλάσις, εως.
Fictitius, a, um, ὁ καὶ ἡ πλασματώδης, εος.
Fictor, ὁ πλάσσης, ου, *Plut.* ὁ πλασματίας, ου, *id.*
Fictrix, ἡ πλάσσειρα.
Fictus, a, um, ὁ καὶ ἡ προσποίητος, ου, *Arist.* πλαστὸς, ἡ, όν.
Ficulneus, a, um, σύκινος, ίνη, ινον, lignum, ξύλον, *Plut.* auxilium, ἐπικουρία, *Aristoph.*
Ficus, arbor, ἡ συκῆ, ῆς, *Diosc.* fructus, τὸ σῦκον, ου, *Dem.* ficus novella, ἡ συκὰς, άδος, *Poll.* e ficubus factus, ὁ σύκινος, ίνη, ινον, *Plut.* vinum e ficubus, συκίτης, ου, *Diosc.* ficus lego, συκάζω, *Poll.*
Fide, πιστῶς, *Dem.*
Fidejubeo, ἐγγυάομαι, *Plut.*
Fidejussio, ἡ ἐγγύη, ης, *Dem.* ἡ κατεγγύη, ης, *id.*
Fidejussor, ὁ ἐγγυητὴς, οῦ, *Dem.* ὁ ἐγγυώμενος, ου, *id.*
Fidelia, ἡ χύτρα, ας, *Plut.*
Fidelis, e, πιστὸς, ὴ, όν, *Dem.*
Fidelitas, ἡ πιστότης, ητος, *Plut.*
Fideliter, πιστῶς, admiristrare aliquid, διοικεῖν τι, *Dem.*
Fidenter, θρασυλέως, *Isocrat.* θρασέως, *Dem.*
Fidentia, ἡ θρασύτης, ητος, *Dem.* ἡ ἑτοιμότης, ητος, *id.* τὸ θάρρος, εος, *Aristot.*
Fides, ἡ πίστις, εως, *Dem.* τὸ πιστεύεσθαι, *id.* satis fidei, ἱκανὴ πίστις, *Isocr.* fidem dare, seu obstringere alicui, πίστιν τινὶ διδοναι, *Dem.* adhibere alicui, ποιεῖσθαί τινι, *Plut.* dare et accipere, δοῦναι καὶ λαβεῖν, *Dem.* διδόναι καὶ δέχεσθαι, *Isocr.* violare seu solvere, λύειν, *Isocr.* non habere alicui, ἀπιστεῖν τινι, *Xen.* ἀπίστως ἔχειν πρός τινα, seu πρός τι, *Isocr.* publicam dare, ἀσφάλειαν δι-δόναι τινὶ, *id.* habere alicui, πιστεύειν τινὶ, *Dem.* fallere, ψεύδεσθαι, *Isocr.* invenio apud aliquem, εὑρίσκω πρός τινα, *id.* esse alicui apud aliquem, εἶναί τινι παρά τινι, *Dem.* firmari, γίγνεσθαι, *Isocr.* fide dignus, ὁ καὶ ἡ ἀξιόπιστος, ου, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀξιόχρεως, ου, *id.*
Fides, i. e. chorda, ἡ χορδὴ, ῆς, *Plato.* fides non habens, ὁ καὶ ἡ ἀχορδος, ου, *Arist.* fidibus cano, κιθαρίζω. *Lucian.*
Fidicen, ὁ κιθαρῳδὸς, ὁ κιθαριστὴς, οῦ, *Dem.*
Fidicula, τὸ λυρίον.
Fido, πιστεύω, alicui, τινὶ, *Dem.* nimium rei, σφόδρα πιστεύω πράγματι, *id.* Conf. *Confido.*
Fiducia, τὸ θάρρος, εος, *Aristot.* θάρσος, εος, *Xen.* repono in aliquo, πίστιν τινὶ, *Plato.* πιστεύω τινὶ, *Dem.* Σωρρεῖν τινὶ, *Herodian.* in Deo, πίστιν θεὸν, *N. T.* ἐπὶ τῷ Θεῷ, *Eurip.*
Fidus, a, um, πιστὸς, ὴ, όν, *Dem.* naturâ, φύσει, *id.* fidum se præbere alicui, πιστὸν παρέχειν αὐτὸν τινι, *Isocr.* esse alicui, εἶναί τινι, *id.* διακεῖσθαι πρός τινα, *idem.*
Figlina, τὸ κεραμεῖον, ου, *Æschin.*
Figlinum, sc. vas, τὸ κεράμιον, ου, *Plut.*
Figlinus, a, um, κεράμεος, έα, εον, *Diosc.* κεραμικὸς, ἡ, όν, calix, κεραμικὴ κύλιξ, *idem.*
Figmentum, seu opus figlinum, τὸ πλάσμα, ατος, *Lucian.* et commentum, καὶ σκεύασμημα, *id.* omnia figmenta et commenta redarguere, πάντα τὰ πεπλασμένα καὶ κατεσκευασμένα ἐξελέγχεσθαι, *id.*
Figo, πήγνυμι, aliquid, τὶ, *Xen.*
Figularis, e. Vide *Figlinus.*
Figulus, ὁ κεραμεὺς, έως, *Aristot.*
Figura, τὸ σχῆμα, ατος, *Dem.* ὁ τύπος, ου, *id.* figuram columbæ induere, μεταβάλλειν μορφὴν εἰς περιστερὰν, *Æl.* Conf. *Forma.*
Figuratio, ὁ σχηματισμὸς, οῦ, *Plut.*
Figuro, σχηματίζω, *Xen.* ἐκτυπόομαι, *Isocr.*
Filia, ἡ θυγάτηρ, τρὸς, *Dem.* natu major, πρεσβυτέρα, *id.* nubilis, ἐπίγαμος, *id.* ἡλικίαν ἔχουσα γάμου, *id.* indotata, ἀπροικος, *id.*
Filiola, τὸ θυγάτριον, ου, *Dem.*
Filiolus, τὸ τέκνιον, ου, *N. T.* τὸ υἱδίον, *Aristoph.* τὸ παιδίον, *Dem.*
Filius, ὁ υἱὸς, οῦ, *Dem.* ὁ υἱὸς, έως, *id.* ὁ παῖς, παιδὸς, *id.* τὸ τέκνον, natu maximus, υἱὸς πρεσβύτατος, *id.* alter a majore, ὁ μετὰ τὸν πρεσβύτατον γενόμενος, *id.* minimus, νεώτατος, *id.* adultus, υἱὸς ἀνὴρ, *id.* legitimus, υἱὸς γνήσιος, *id.* naturalis, υἱὸς γόνῳ, *id.* adoptivus, υἱὸς εἰσποίητος, *id.* subdititius, υἱὸς ὑποβολιμαῖος, *idem.* unigenitus, υἱὸς μονογενὴς, *Plato.*
Filix, ἡ πτερὶς, ίδος.
Filo, μηρύομαι, *Lucian.*
Filum, τὸ νῆμα, ατος, *Nax.* telæ, τὸ ὕφασμα, ατος, lineum, τὸ λίνον, ου, *Plut.* deduco, μηρύομαι, *Luc.*
Fimbria, τὸ κράσπεδον, ου, *Athen.* ὁ θυσανός.
Fimetum, ὁ κοπρὼν, ῶνος, *Clem. Al.*
Fimus, ὁ κοπρὸς, οῦ, *Aristot.* ἡ ἀφοδος, ου, *Diosc.* τὸ σκύβαλον.
Findo, σχίζω, ligna, ξύλα, *Xen.*
Fingo, σχηματίζω, *Xenoph.* simulacrum, ἐργάζομαι εἴδος, *Isocr.* sermones seu fabulas, πλάττω λόγους, *Dem.* et simulo aliquid, πλάττομαί τι καὶ προσποιοῦμαι, *id.* aliquid, ut poëta, ποιητής τι ποιῶν, *id.* multa facinora tetra de aliquo, λοιδορεῖσθαι πολλὰς ἀνομίας κατά τινος, *id.* exemplum, πλάττω παράδειγμα, *idem.* rationes, easque accommodo alicui rei, πλάττω λόγους καὶ παράγω πρός τι, *id.*
Finio, τελέω, aliquid, τὶ, *Dem.* sermonem, τελευτάω λόγον, *Thuc.* παύω τὸν λόγον, *Xen.* ἀποπαύομαι τῦ λόγυ, *Plato.* vitam, καταλύω τὸν βίον, *Lucian.* agrum, ὁρίζω χώραν. *Dem.*
Finis, τὸ τέλος, εος, *Dem.* τὸ πέρας, ατος, *id.* ὁ ὅρος, ου, *id.* finem alicujus rei constituo, ὑποτίθημαι τέλος τινί, *id.* attingo alicujus rei, περὶ τελευτὴν τινός εἶμι, *Isocr.* accedo ad finem negotii, πράγματί μοί ἐστι πρὸς τελευτὴν, *Dem.* habere finem, ἔχειν τέλος, *id.* nullum habere, ὅρον οὐδένα ἔχειν, *id.* ἀδὲν πέρας ἔχειν, *id.* impono orationi, facio diceṅdi, παύω τὸν λόγον, *Xen.* ἀποπαύομαι τῦ λόγυ, *Plato.* καταπαύω τὸν λόγον, *Lucian.* sine fine, ἀδιαλείπτως, *N. T.* ad finem perduco sermonem, περαίνω λόγον, *Isocr.* finibus careo, ἀορίστως, *Synes.* fines terræ, ὅροι γῆς, *Herodian.* imperii, τῆς ἀρχῆς, *id.* Confer *Limes*, item *Terminus.*
Finitimus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὅμορος, ου, regio, χώρα, *Dem.* prædium, χωρίον, *id.* et in vicinia habitans, ὅμορος καὶ πλησίον οἰκῶν, *Isocr.* alicujus, περιοικὸν χώραν τινός, *id.* omnibus finitimis sociis uti, ἔχειν πάντας τὰς περιοίκους συμμάχους, *Dem.*
Finitio, ὁ ὁρισμὸς, οῦ, *Aristot.*
Finitivus, a, um, ὁριστικὸς, ἡ, όν, *Aristot.*
Finitor, ὁ ὁριστὴς, οῦ, *Dem.*
Fio, γίγνομαι, *Dem.* γίνομαι, *Isocr.* fit, συμβαίνει, *id.* fiat! γένοιτο, *Just. Mart.* fieri potest, ut sibi quis ipse injuriam faciat, ἐνδέχεται ἀδικεῖν ἑαυτὸν, *Aristot.* fieri non potest, ut pauci multis bene velint, ἐκ ἔστιν, ὅπως ὀλίγοι πολλοῖς εὖνοι γένοιντ' ἄν, *Dem.* ut homines ab errore abducantur, ἔστιν ἐκ οἷόν τε αὐτοτρέπειν τῶν ἁμαρτημάτων ἀνθρώπους, *Isocr.* ut consequatur injustus, ἐκ ἔστιν ἀδικοῦντα κτήσασθαι, *Dem.* ut bene audiant, ὁ δυναστῶν ἀκοῦν καλῶς, *Chrys.* ut homo Dei colloquium sustineat, ἀμήχανον ἀνθρώπῳ δυνηθῆναι θείαν ἐντεύξιν ὁμιλίαν, *id.*
Firmamen, τὸ στήριγμα, ατος, *Plut.* τὸ ἔρεισμα, τὸ στερέωμα, ατος, LXX.
Firmamentum, idem quod *Firmamen.*
Firmator, ὁ βεβαιωτὴς, οῦ, *Plut.*
Firme, βεβαίως, *Plato.* στερεῶς.
Firmitas, ἡ βεβαιότης, ητος, *Aristot.*
Firmitudo, idem quod *Firmitas.*
Firmo, βεβαιόω, aquam, εἰρήνην, *Herodian.* imperium, βεβαιόομαι ἀρχὴν, *Thucyd.* Confer *Confirmo.*
Firmus, a, um, βέβαιος, αία, αιον, inimicitia, βεβαία ἔχθρα, *Dem.* firmum seu ratum esse, κῦρον εἶναι, *id.*
Fiscalis, e, ὁ, ἡ, τὸ τῦ ταμείυ.
Fiscella, ἡ κυρτὶς, ίδος, τὸ κυρτίδιον, ου, *Diosc.* ἡ σῖδη.
Fiscus, τὸ δημόσιον, τὸ ταμεῖον, ου, *Herodian.* Confer *Ærarium.*
Fissilis, e, σχιστὸς, ὴ, όν, *Theophr.*
Fissio, ἡ σχίσις, εως, *Suid.*
Fissura, τὸ σχίσμα, ατος, *Lucian.*
Fistuca, ὄργανον τῶν ἐδαφιζόντων.
Fistuco, ἐδαφίζω, *Theophr.*
Fistula, ὁ αὐλὸς, οῦ, *Plato.* ἡ σύριγξ, γος, *Aristot.*
Fistularis, e, αὐλικὸς, ἡ, όν, ὁ συριγγίας, ου, arundo, συριγγίας κάλαμος, *Diosc.* ἡ συριγγὶς, ίδος, casia, συριγγὶς κασία, *Gal.* parva, τὸ συρίγγιον, ου, *Plut.*
Fistulator, ὁ αὐλητὴς, ῆρος, *Hesych.* ὁ αὐλητὴς, οῦ, *Dem.* ὁ συρικτὴς.
Fistulo, αὐλέω, *Plut.*
Fistulatio, ἡ αὔλησις, εως, *Aristot.*
Fistulosus, a, um, ὁ καὶ ἡ συριγγώδης, εος, *Euseb.*
Flabellum, quo ventilatvr frumentum, τὸ πτίον ου, *Xen.* quo excitantur carbones, item muscarium, ἡ ῥιπὶς, ίδος, *Poll.* et *Aristoph.* τὸ ῥιπίδιον.
Flabrum, τὸ πνεῦμα, ατος, *Arislot.*

Flaccco, χαλάω, *Plato.* μαραίνομαι, *Aristot.*
Flacciditas, ἡ μάρανσις, εως, *Aristot.* ὁ μαρασμός, οῦ, *id.*
Flaccidus, a, um, χαλαρὸς, ὰ, ὸν, *Joseph.* ὁ καὶ ἡ μαρασμώδης, εος, *Galen.*
Flaccus, a, um, ὁ τὰ ὦτα καταβάλλων, οντος.
Flagello, μαστιγόω, aliquem, τινὰ, *Dem.* equos, μαστίζω τὺς ἵππους, *Plut.*
Flagellum, ἡ μάστιξ, γος. *Plut.*
Flagitiose, μοχθηρῶς, *Plato.* vivo, κατὰ μοχθηρίαν ζάω, *Aristot.*
Flagitiosus, a, um, μοχθηρὸς, ρὰ, ρὸν, *Plut.* πονηρὸς, ρὰ, ρὸν.
Flagitium, ἡ μοχθηρία, ας, *Dem.* τὸ πονήρευμα, ατος, *id.* Confer *Crimen*, item *Scelus.*
Flagito, ἐξαιτέω, ἐνοχλέω, *Dem.* λιταρεύω, *Herodian.*
Flagrans, ὁ καὶ ἡ διάπυρος, ὸ, *Plut.* pecuniæ, ὁ καὶ ἡ ἐρασιχρήματος, ὸ, *Xen.* in flagranti crimine, ἐπ' αὐτοφώρῳ, *N. T.*
Flagranter, φλεγομένως, διαπύρως.
Flagrantia, ὁ φλογμὸς, ὸ, *Philo.*
Flagrio, ὁ μαστιγίας, ὸ, *Plut.*
Flagro, φλέγομαι, *Plut.* desiderio alicujus rei, φέρομαι πόθῳ ἐπί τι, *Dem.* πόθον δεινὸν ἔχω τινὸς, *Xen.*
Flagrum, ἡ μάστιξ, γος, *Plut.* ἡ σκυτάλη, ης, *Philo.* flagris cædo, μάστιξι ξαίνω, *Plut.* flagris aliquem subjicio, μάστιξιν ἀνετάζομαί τινα, *N. T.*
Flamen, τὸ πνεῦμα, ατος, *Aristot.*
Flamen, sacerdos, ὁ ἱεροφάντης, ὸ, *Plut.* ἱερεὺς, έως, *Philo.*
Flaminia, τὸ φλαμίνειον, ὸ.
Flaminia, ἡ ἱεροφάντρια, ας.
Flaminius, a, um, φλαμίνιος, ία, ιον, ἱεροφαντικὸς, ὴ, όν, *Plut.*
Flamma, ἡ φλὸξ, γὸς, *Plut.* solis, φλογμὸς ἡλίου, *Philo.*
Flammearius, ὁ φλογιεὺς, έως.
Flammeum, τὸ φλογειδιον, ὸ.
Flammeus, a, um, φλόγινος, ίνη, ινον, *Greg.* ὁ καὶ ἡ φλογώδης, εος, *Erasistr.*
Flammo, φλογίζω, *Hesych.*
Flammula, τὸ φλόγιον, ὸ. *Dionys. Long.*
Flatulentus, ὁ καὶ ἡ πνευματώδης.
Flatus, ἡ πνεῦσις, εως, *Greg.*
Flaveo, ξανθίζομαι, *Athen.* ξανθίζω, LXX.
Flavus, a, um, ξανθὸς, ὴ, όν, *Aristot.*
Flebilis, e, ὁ καὶ ἡ θρηνώδης, εος, *Herodian.*
Flecto, κάμπτω, aliquid, τὶ, *Theophr.*
Fleo, κλαίω, *Æschin.* aliquem, vide *Defleo.*
Fletus, us, ὁ κλαυθμὸς, οῦ, *Plut.* ὁ ὀδυμὸς.
Flexibilis, e, καμπτὸς, ὴ, όν, animo, εὐαγωγὸς, ὴ, όν, *Isocr.*
Flexio, ἡ κάμψις, εως, ἡ καμπὴ, *Plut.*
Flexuose, καμπύλως.
Flexuosus, a, um, ὁ καὶ ἡ πολυκαμπὴς, έος, *Plut.*
Flexura, ἡ καμπὴ, ῆς, *Plut.*
Flexus, us, ἡ καμπὴ, ῆς, *Plut.* ἡ διάκαμψις, εως, *Nax.*
Flo, πνέω, *Xen.*
Floccifacio, ὀλιγωρέω, aliquid, ὀλιγώρως ἔχω πρός τι, *Æschin.* ἀμελῶς ἔχω περί τι, *Dem.* παρὰ ὐδὲν ἡγέομαί τι, *id.*
Flocculus, τὸ κροκίδιον, ὸ.
Floccus, ἡ κροκὶς, ίδος, *Plut.* τὸ κνάφαλον, floccos lego, κροκιδίζω, *Aretæus.* floccorum lectio, ὁ κροκισμὸς, οῦ, *Gal.*
Floreo, ἀνθέω, *Aristot.* ætate, ἀνθέω ἐν ὥρᾳ, *Plato.* ἀνθῶ ἀκμὴν, *Diosc.* divitiis, ἀκμάζω πλούτῳ, *Herod.* κρήμασι, *Æsch.* summa gloria, διατρέπω μακρᾷ τῇ δόξῃ, *Ælian.*
Floresco, ἀνθίομαι.
Floreus, a, um, ἀνθεινὸς, εινὴ, εινὸν, *Plut.*
Floride, ἀνθρῶς, *Isocr.*
Floridus, a, um, ἀνθηρὸς, ὰ, ὸν, *Lucian.* ἀνθικὸς, ὴ, όν. εὐανθὴς, *Plato.* orator, ὁ τὴν λέξιν ἀνθίζων, *Dion. Hal.*
Florulentus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνθώδης, εος, *Theophr.*
Flos, τὸ ἄνθος, εος, *Aristot.* ætatis, ἡ ἀκμὴ, ῆς, *Isocr.* ἀκμὴ ἀνθοῦσα, *idem.* in flore ætatis constitutus, ὁ ἀκμάζων, οντος, *Dem.*
Flosculus, τὸ ἀνθήλιον, ὸ, *Diosc.*
Fluctuatio, ἡ κύμανσις, εως, ἡ κυμάτωσις, εως, *Strabo.*
Fluctuo, κυμαίνω, *Plut.* κυμαίνομαι, *id.* κυματόομαι, *Thuc.* animo, ἀπορίᾳ ἔχομαι, *Herodian.* ἐν ἀπορίᾳ γίνομαι, *Thuc.*
Fluctuosus, a, um, ὁ καὶ ἡ κυματώδης, εος, *Aristot.*
Fluctus, us, τὸ κῦμα, ατος, *Lucian.*
Fluentum, τὸ ῥέεθρον, ὸ. *Theophr.* τὸ ῥέεθρον τῦ ποταμῦ, *Herodot.* parvum, τὸ ῥευμάτιον, ὸ, *Plut.*
Fluidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ῥοώδης, εος, *Aristot.* ῥυτὸς, ὴ, όν, *Theophr.*
Flumen, ὁ ποταμὸς, ῦ, *Dem.*
Flumineus, a, um, ποτάμιος, ία, ιον, *Diod. Sic.*
Fluo, νάω, ῥέω, fluvius fluit per mediam urbem, τόταμος ῥεῖ διὰ μέσης τῆς πόλεως, *Xen.* fluunt verba, vita, tela, lapides, ῥέυσι, &c.
Fluvialis, e, ποτάμιος, ία, ιον, *Diod. Sic.*
Fluvius, ὁ ποταμὸς, ῦ, *Dem.*
Fluxe, ῥευσῶς.
Fluxio, ἡ ῥεῦσις, εως, ventris, ὁ ῥευματισμὸς κοιλίας.
Fluxus, a, um, ῥευσὸς, ὴ, όν, ὁ καὶ ἡ ῥοώδης, εος.
Fluxus, us, τὸ ῥεῦμα, ατος.
Focillo, ἀναλαμβάνω, aliquem, τινὰ, *Dem.*
Foculus, τὸ ἐσχάριον, ὸ, *Plut.*
Focus, ἡ ἑσχάρα, ας, *Hom.* ἡ ἑσία, ας, *Herodian.*
Fodico, νύττω, ἐπινύττω, *Maccab.* σκαλίζω.
Fodina, τὸ μέταλλον, ὸ, *Polyb.* ἡ μεταλλεία, ας, *Diod. Sic.*
Fodio, ὀρύττω, lacum, ἀπολίμνιον, *N. T.* σκάπτω.
Fœcunde, εὐκάρτως.
Fœcunditas, ἡ εὐκαρτία, ας, *Theophr.*
Fœcundo, εὐκαρτον ποιέω.
Fœcundus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὔτοκος, ὸ, ὁ καὶ ἡ εὔκαρπος, ὸ, *Theophr.* ὁ καὶ ἡ εὐῤῥοος, ὸ, *Herodian.*
Fœde, μιαρῶς, αἰσχρῶς, *Dem.* Confer *Turpiter.*
Fœderatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπόσπονδος, ὸ, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ὁμόσπονδος, ὸ, *id.*
Fœdifragus, ὁ καὶ ἡ παράσπονδος.
Fœditas, ἡ μιαρία, ας, *Suid.* Conf. *Turpitudo.*
Fœdo, μιαίνω, *Herodian.* aliquid, καταρυπαίνω τι, *Dem.* μολύνω.
Fœdus, a, um, μιαρὸς, ὰ, όν, *Dem.* Conf. *Turpis.*
Fœdus, eris, ἡ σπονδὴ, ῆς, *Dem.* ἡ συνθήκη, ης, *id.* facere cum aliquo, συνθήκην ποιεῖσθαι πρός τινα, *id.* icere cum aliquo, στίζεσθαι σπονδήν τινι, *id.* jurare cum aliquo, ὀμνύναι συνθήκην πρός τινα, *id.* improbare, ἀποχειροτονεῖν συνθήκην, *id.* fugere, φεύγειν συνθήκην. *Isocr.* violare, παραβαίνειν συνθήκην, *Dem.* παρασπονδεῖν, *id.* rumpere, seu solvere, λύειν συνθήκην, *id.* delere, ἐξαλείφειν συνθήκην, *Isocr.* servare, διαφυλάττειν συνθήκην, *Dem.* excipere aliquem in fœdere, ἐξαίρετον γράφειν τινὰ ἐν συνθήκῃ, *id.* comprehendere aliquem in fœdere, συμπεριλαμβάνεσθαί τινα ἐν συνθήκῃ, *id.* excludere aliquem fœdere, ἐκσπονδον ποιεῖν τινα, *id.* manere in fœdere, ἐμμένειν τῇ συνθήκῃ, *id.*
Fœmella, τὸ ὔναιον, ὸ, *Dem.*
Fœmina, ἡ θηλεία, ας, *Dem.* ἡ γυνὴ, γυναικὸς, *id.* Confer *Mulier.*
Fœmineus, a, um, θῆλυς, εια, υ, *Plut.* fœminea natura, seu ingenium, ἡ θηλύτης, ητος, *Plut.*
Fœmininus, a, um, θηλυτὸς, ὴ, όν, fœminino genere, θηλυκῶς, *Athen.*
Fœneratio, ὁ δανεισμὸς, οῦ, *Plato.* τὸ δάνεισμα, ατος, *Thuc.* ὁ τοκισμὸς, οῦ, *Aristot.* facere fœnerationem, ποιεῖσθαι δάνεισμα, *Thucyd.* committere pecuniam fœnerationi, συμβάλλειν χρήματα δανεισμῷ, *Plato.*
Fœnerato, ἐπὶ τόκῳ, *Plato.*
Fœnerator, ὁ δανειστὴς, οῦ, ὁ δανείζων, οντος, *Dem.* ὁ τοκίζων, οντος, *id.* ὁ τοκιστὴς.
Fœneratorius, a, um, δανειστικὸς, ὴ, όν.
Fœnero, δανείζω, *Dem.* τοκίζω, *id.* Conf. *Fœnus.*
Fœnile, ὁ χορτὼν, ῶνος, τὸ χορτοδοχεῖον, ὸ.
Fœniseca, ὁ χορτοκόπος, ὸ.
Fœnisecium, ἡ χορτοκοπία, ας.
Fœnum, ὁ χόρτος, ὸ, *Xen.* projicere equis, ἐμβάλλειν χόρτον ἵπποις, *id.*
Fœnus, ὁ τόκος, ὸ. *Isocr.* τὸ δάνειον, ὸ, *Aristot.* fœneri dare alicui pecuniam, δανείζειν τινὶ ἀργύριον, seu χρήματα, *Dem.* fœnori ab aliquo pecuniam accipio, δανείζομαι χρήματα παρά τινος, *id.* fœnori pecuniam eloco, χρήματα δανεισμῷ συμβάλλω, *Plato.* fœnus exerceo, τοκίσμοις δάνεισμα, *Thuc.* fœnore exhaurior, καταπονοῦζομαι, *Aristot.*
Fœteo, ὄζω κακῶς, δυσωδέω.
Fœtidus, a, um, ὁ καὶ ἡ δυσώδης, εος, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ βαρύοσμος, ὸ, *Diosc.* ὁ καὶ ἡ κάκοσμος, ὸ, *Hesych.*
Fœto, λοχεύομαι, τίκτω, *Aristot.* κυοτοκέω, *Philo.*
Fœtor, ἡ δυσωδία, ας, *Plut.* ἡ κακοσμία, ας, *Poll.*
Fœtura, τὸ κύημα, ατος, *Aristot.* ἡ κύησις, εως, *Philo.*
Fœtus, us, τὸ κύημα, ατος, *Aristot.* ἡ γονὴ.
Fœtus, a, um, ἐγκύων, υσα, ον, *Aristot.*
Foliaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ πεταλοειδὴς, έος.
Foliatus, a, um, ὁ καὶ ἡ φυλλώδης, εος.
Foliosus, a, um, ὁ καὶ ἡ πολύφυλλος, ὸ, *Theophr.*
Folium, τὸ φύλλον, ὸ, *Aristot.* latum, τὸ πέταλον, ὸ, *Theophr.*
Folliculus, τὸ θυλάκιον, ὸ, *Diosc.*
Follis, ὁ κύρτος, ὸ, *Lucian.* ἡ φῦσα.
Fomento, ἀναθάλπω, *Bas.*
Fomentum, τὸ θαλπτήριον, ὸ.
Fomes, τὸ ὑπέκκαυμα, ατος, *Plut.* τὸ ἐνκαυσμα, ατος, *Herodian.* τὸ ζώπυρον, ὸ, *Max. Tyr.*
Fons, ἡ πηγὴ, ῆς, *Plut.* ἡ κρήνη, ης, *Dem.* fontes et putei deficere solent, τὰς κρήνας καὶ φρέατα ἐκλείπειν πέφυκε, *id.* fontis instar, κρηνηδὸν, *Maccab.*
Fontanus, a, um, πηγαῖος, αία, αῖον, *Aristot.* κρηναῖος, αία, αῖον, aqua, κρηναῖον ὕδωρ, *Athen.*
Fonticulus, τὸ πηγήδιον, ὸ, *Suid.*
Foramen, ἡ ὀπὴ, ῆς, *Athen.* aurium, τῶν ὠτῶν, *Poll.* ἡ κυψέλη, foratum, τὸ τρῆμα, ατος, *Diosc.* muris, ἡ μυωπία, ας, *Ælian.*
Foraminosus, a, um, ὁ καὶ ἡ τρηματώδης, εος, *Aristot.*
Foras, ἔξω, *Dem.* ἐκτὸς, ἰδ.
Forceps, ἡ πυράγρα, ας, *Hom.* ἡ λαβὶς, ίδος.
Forda, ἡ βὰς ἔγκυος.
Forem, γενοίμην, *Dem.*
Forensis, e, ἀγοραῖος, αία, αῖον, seu ὁ καὶ ἡ ἀγοραῖος, ὸ, controversia, ἀγοραῖος διαφορὰ. *Herodian.* et politicus, forensium rerum peritus, ἀγοραῖος καὶ πολιτικὸς, *Plut.*
Fores, αἱ θύραι, ῶν, *Xen.* τὰ θυρώματα, *Lys.* αἱ θυρίδει, *Plato.* pulso, θυροκοπέω, *Ælian.* aperio, τὴν θύραν ἀνοίγω, *Lucian.* foribus claudo, seu munio, θυρόω, *Xen.*
Fórfex, ἡ ψαλὶς, ίδος, forfice reseco, ψαλίζω, *Absyrt.*
Fori, τὸ ἐδώλιον, ὸ, *Herodot.* τὸ κατάστρωμα, ατος, *Thuc.*
Forinsecus, ἐξωθεν, *Dem.*
Foris, ἔξω, triginta dies foris esse, τριάκοντα ἡμέρας ἔξω γινέσθαι, *Dem.*
Forma, ἡ μορφὴ, ῆς, heroica et deum decens, ἡρωϊκὴ καὶ θεοπρεπὴς, *Plut.* verborum, ἑτέων, *id.* uti formis vel rationibus aliquibus ad fictionem, χρῆσθαι ἰδέαις τισὶ πρὸς τὴν ποίησιν, *Isocr.* cui mediocrem formam natura dedit, ᾧ μετρίαν ὄψιν ἀποδέδωκε φύσις, *Dem.* formam venalem habere, καπηλικῶς τῷ κάλλει χρῆσθαι, *Ælian.* forma rei apud Philosophos, τὸ εἶδος, εος, *Bud.* forma dicendi, seu orationis, ἡ ἰδία, *Isocrat.* Confer *Pulchritudo.*
Formalis, e, εἰδικὸς, ὴ, όν, *Aristot.*
Formaliter, εἰδικῶς, *Aristot.*
Formatio, ἡ πλάσις, ἡ τύπωσις, εως.
Formator, ὁ πλασματίας, ὸ, *Plut.* ὁ πλάστης.
Formica, ὁ μύρμηξ, ηκος, *Æl.*
Formicatio, ἡ μυρμηκία, ας.
Formicetum, ἡ μυρμηκία, ας, *Plut.* ὁ μυρμηδὼν, ῶνος, *Hesych.*
Formicinus, a, um, ὁ καὶ ἡ μυρμηκώδης, εος, *Plut.*
Formidabilis, e, φοβερὸς, ὰ, όν, *Isocr.*
Formidatio, ὁ φόβος, ὸ, *Isocr.* τὸ δέος, εος, *Thuc.*
Formido, as, καταδείδω, aliquem, τινὰ, *Dem.* Confer *Timeo.*
Formido, inis, τὸ δέος, εος, *Dem.* Confer *Timor*, seu *Metus.*
Formidolose, καταφόβως.
Formidolosus, a, um, ὁ καὶ ἡ καταφοβος, ὸ.
Formo, μορφόω, τυπόω, σχηματίζω, aliquid, τὶ, *Philo.*

Formositas, ἡ εὐμορφία, ας, *Lucian.* τὸ κάλλος, ους, *Demosth.* ἡ εὐπρέπεια, ας, *idem.*

Formosus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐμορφος. ᾱ. ὁ καὶ ἡ εὐπρεπής, ους, ὁ καὶ ἡ εὐειδής. εὐσχήμων. mulier, εὐπρεπὴς γυνὴ, *Dem.* εὐπρεπὴς τὴν ὄψιν ὖσα γυνὴ, *idem.* κεκτημένη το κάλλος, *Isocr.* formosissimus, ἰδεῖν κάλλιστος. *Ælian.*

Formula, τὸ σχημάτιον, ᾱ, *Herodot.* τὸ γραμματεῖον.

Fornaceus, a, um, καμινεῖος, αία, αῖον, LXX. ὁ καὶ ἡ καμινώδης, ους, *Strabo.*

Fornacula, τὸ καμίνιον. ᾱ.

Fornax, ὁ κάμινος, ᾱ, *N. T.* ὁ βαῦνος, ᾱ.

Fornicator, ὁ πόρνος, ᾱ, *N. T.*

Fornico, καμινεύω.

Fornicor, πορνεύω.

Fornix, ἡ καμάρα, ας, *Gal.*

Foro, τρυπάω, aliquid, τι, *Lucian.*

Fors, ἡ τύχη, ης, *Dem.*

Forsan, τάχα, *Dem.*

Forte, τυχὸν, *Dem.* forte fortuna, τύχη, *idem.* fieri aliquid, ἀπὸ τύχης, ἐκ τύχης. διὰ τύχην γίγνεσθαί τι, *idem.* forte fortuna adstantes, ἀπὸ ταυτομάτου παρεστῶντες, *id.*

Fortifico, κραταίνω, *Thuc.* ἰσχυρίζω.

Fortis, ἐ, κραταιὸς, ᾶ, ὸν, ἰσχυρὸς, ᾶ, ὸν, ἀνδρεῖος, εἶα, εῖον, et utilis civis, καὶ χρήσιμος πολίτης, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀνδρώδης, ους. vir, ἀνδρώδης ἀνὴρ, *id.* hortari singulos, ut fortes sint, παρακαλεῖν ἑκάστους εἶναι εὐφυᾶς, *id.*

Fortifico, κραταίνω, *Thuc.* ἰσχυρίζω.

Fortior, ἐρρωμένως, adgredi res, ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν πραγμάτων, *Dem.* sustinere periculum, γενομένην κίνδυνον εὐρώστως, *id.* se gerens, ἀνδρωδῶς διακείμενος. *Isocr.*

Fortitudo, ἡ ἀνδρεία, ας, *Dem.* ἡ ἀνδρότης, bellica, εὐψυχία πολεμικὴ, *Isocrat.* et virtus, ἀνδρεία καὶ ἀρετὴ, *id.* ac tolerantia, ἀνδρεία καὶ καρτερία, *id.* fortitudinis excellentia, ὑπερβολὴ ἀνδραγαθίας, *id.* laudem aliqua re consequi, ὑπαρχεῖν τινὶ ἀνδρείαν ἀπό τινος, *id.* exercitatio, ἡ ἄσκησις τῆς ἀνδρείας, *id.* opinionem consequi, λαβεῖν δόξαν ἀνδρείας, *Dem.* fortitudinem declarare in periculis, ἐπιδείκνυσθαι ἀνδρείαν ἐπὶ τῶν κινδύνων, *id.*

Fortuito, τύχον, *Isocrat.* nati tumultus, διὰ τύχας γεγεννημέναι ταραχαὶ, *id.* rei intervenerunt, ἀπὸ αὐτομάτου παραγενόμενοι τῷ πράγματι, *Dem.*

Fortuitus, a, um, τυχὼν, ὖσα, ὸν, *Dem.*

Fortuna, ἡ τύχη, ης, *Dem.* et numen, καὶ δαίμων, *id.* et impetus rerum, καὶ ῥοπὴ τῶν πραγμάτων. *id.* fortuna bona, τύχη ἀγαθὴ. *id.* prospera, τὸ εὐμενὲς τῆς τύχης. *id.* mala, τύχη σκληὴ. *id.* tenuis, τύχη μικρὰ. *id.* gravis et acerba, τύχη χαλεπὴ καὶ δεινὴ, *id.* insperata, τύχη παράδοξος, *id.* communis, τύχη κοινὴ, *id.* præsens, τύχη παροῦσα, *id.* impendens, ἐπιοῦσα τύχη, fatalis, ἀναγκαία τύχη, *id.* fugax, τύχη δραπέτις, *id.* fortunæ vis, ἰσχὺς τῆς τύχης. *id.* bonæ, τὰ διὰ τύχην ἀγαθὰ, *id.* beneficia, αἱ εὐεργεσίαι τῆς τύχης, *id.* sublimes motus, τὰ μετέωρα κινήματα τύχης, *id.* temeritas, ἡ ἀγνωμοσύνη τύχης, *id.* adjuvante fortuna, τύχη ἀγαθῇ, *id.* μετὰ τῆς τύχης ἀγαθῆς, *id.* bona, ἡ εὐτυχία, ας, *Isocr.* adversa, ἡ δυσυχία, ας, *id.* fortunæ, i. e. opes, τὰ ὄντα, ων. *Dem.* τὰ ὑπάρχοντα, ων, *id.* Confer *Opes.*

Fortunate, εὐτυχῶς, *Dem.*

Fortunatus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐτυχὴς, ους, *Dem.* Confer *Felix.*

Fortuno, ποιέω τινὰ εὐδαίμονα, *Isocr.*

Forum, ἡ ἀγορὰ, ᾶς, *Dem.* rerum venalium, τῶν ὠνίων, *Aristot.* τὸ πωλητήριον, τῶν πολεμίων, *Thuc.* judiciale, τὸ δικαστήριον, ᾱ, *Dem.*

Fossa, ἡ ταφρεία, ας, *Dem.* ὁ τάφρος, ᾱ, *id.* ἡ διωρυχὴ, ῆς, *id.* τὸ ὄρυγμα, ατος, *Xen.* fossam duco, ταφρεύω.

Fossilis, ἐ, ὀρυκτὸς, ὴ, ὸν, *Diosc.*

Fossio, ἡ ὀρυξις, εως, *Suid.* ἡ ὀρυχὴ, ῆς, *Plut.*

Fossor, ὁ ὀρυκτὴρ, ῆρος, *Philo.* ὁ σκαπτὴρ, ῆρος.

Fossula, τὸ ὀρυγμάτιον. ᾱ.

Fossura, ἡ ὀρυχὴ, ῆς, *Plut.*

Fotus, us, τὸ αἰώνημα, ατος, *Philo.*

Fovea, ὁ τάφρος, ᾱ, *Thuc.* ὁ βόθρος, ὁ βόθυνος.

Foveo, θάλπω, calida aqua maris, πυριάω θερμῇ θαλάσσῃ, *Diosc.* ova, ἐπωάζω, *Athen.*

Fractura, ἡ κλάσις, εως, *Al. Aphr.*

Fraga, orum, τὰ κόμαρα, ων, *Planud.*

Fragilis, ε, ὁ καὶ ἡ εὔκλαστος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ εὔθραυστος, ᾱ, *Plut.* θραυστὸς, ὴ, ὸν, *Aristot.* κατακτὸς, ὴ, ὸν, *Diosc.*

Fragilitas, τὸ εὐθραυστον, ᾱ, ἡ ῥαθυθρότης, ητος, *Aristot.*

Fragmen, τὸ θραῦμα, ατος, *Lucian.* τὸ κλάσμα, ατος, *N. T.*

Fragor, ὁ πάταγος, ᾱ, *Aristot.* ὁ κτύπος, ᾱ, *Xen.*

Fragrans, ὁ καὶ ἡ εὐώδης.

Fragrantia, ἡ εὐωδία. ας, *N. T.*

Fragro, εὐωδιάζω, *Cl. Al.*

Framea, ἡ ῥομφαία, ας, *N. T.*

Frango, κλάω, *N. T.* aliquem, ἐπικλάω τινὰ, *Plut.* audaciam alicujus, καταγλάω θράσος τινὸς, *id.* animum, καταγνὺς τὴν ψυχὴν, *Xen.* potentiam alicujus, θραύω δυναμίν τινος, *Plut.* spem alicujus, θραύω ἐλπίδα τινὸς, *Herodian.* navem, ναυαγέω, *Herodot.* ναυαγέω τὸ πλοῖον, *Dem.*

Frater, ὁ ἀδελφὸς. ῦ. *Dem.* ὁ κασίγνητος, germanus, ἀδελφὸς ὁμοπάτριος, *id.* ἀδελφὸς ὁμομήτριος, *idem.* ex utroque parente, ἀδελφὸς ὁμοπάτριος καὶ ὁμομήτριος, *id.* κατ' ἀμφότερα συγγενὴς τινι, *id.*

Fraterculus, τὸ ἀδελφίδιον, ᾱ, *Aristoph.*

Fraterne, ἀδελφικῶς, *Jos.*

Fraternitas, ἡ ἀδελφότης, ητος, *Chrys.*

Fraternus, a, um, ἀδελφικὸς, ὴ, ὸν, *Chrys.*

Fratria, ἡ εἰνάτης, ερος, *Hom.*

Fratricida, ὁ ἀδελφοκτόνος, ᾱ, *Herodot.*

Fratricidium, ἡ ἀδελφοκτονία, ας, *Naz.*

Fraudatio, ἡ παράκρουσις, εως, *Dem.*

Fraudator, ὁ συλητὴς, ὁ ἀποσερητὴς.

Fraudo, παραιρῶ, aliquem, τινὰ, *Plato.* ἐξαπατάω, παραιρέομαί τινα, *Lucian.* aliquos bonis, ἀποστερεῖν τινὰς ἀγαθῶν, *Isocr.* τινὰς ἀγαθᾶ. *id.*

Fraudulenter, δολίως, δολερῶς.

Fraudulentia, ἡ δολιότης, ητος, ἡ ὑποβολὴ, ῆς, ἡ πανουργία.

Fraudulentus, a, um, δολερὸς, ὰ, ὸν, *Xen.* ἀπατηλὸς, ὴ, ὸν, *id.*

Fraus, ἡ παράκρουσις, εως, *Dem.* ἡ ἀπάτη, ης, *id.* meditata, ἡ παρασκευὴ, ῆς, *idem.* structa, ἡ μηχανὴ, ῆς, *id.* et prætextus, σόφισμα καὶ πρόφασις, *id.* fraudem invenire, σόφισμα εὑρίσκειν, *id.* fretum fraude sua esse, πιστεύειν ταῖς παρασκευαῖς ἑαυτῶ, *id.* circumventus fraude, πεισθεὶς ἀπάτῃ, *id.* vincere fraude, νικᾶν τῇ παρασκευῇ, *Dem.* μετὰ δόλου καὶ τέχνης περιγίνεσθαί τινος, *id.* abhorrere a fraude, ἐξω εἶναι τῶν σοφισμάτων, *idem.* Confer *Dolus.*

Fraxinus, ἡ μελία, ας, *Diosc.*

Fremitus, τὸ ῥοῦγμα, ατος, *Xenoph.* ὁ βρόμος.

Fremo, ῥυάττομαι, *Plut.*

Frenatio, ἡ χαλίνωσις, εως, *Xen.*

Frendeo, i. e. frango, θλάω, *Al. Aphr.* dentibus, βρύχω τὸς ὀδόντας, *N. T.*

Freno, χαλινόω, equum, ἵππον, *Xen.* χαλινὸν ἐμβάλλω, *id.*

Frenum, ὁ χαλινὸς, ῦ, *Xen.* injicio, χαλινὸν ἐμβάλλω τινὶ, *id.* detrecto, seu excutio, ἀφνιάζω, *Lucian.* freno carens, ὁ καὶ ἡ ἀχάλινος, ᾱ, *Plut.* aureo utens, ὁ καὶ ἡ χρυσοχάλινος, ᾱ, *Xen.*

Frequens, θαμινὸς, ὴ, ὸν, συχνὸς, ὴ, ὸν, oppidum, πολίχνιον, *Plut.* πυκνὸς, ὴ, ὸν, *id.* hominibus, ὁ καὶ ἡ πολυάνθρωπος, ᾱ, *Aristot.*

Frequentamentum, τὸ πύκνωμα, ατος, *Plato.*

Frequentatio, ἡ σύκνωσις, εως.

Frequenter, συχνῶς, συχνὸν, *Xenoph.* πυκνῶς, *Plato.* πυκνάκις, *Aristot.*

Frequentia, τὸ πλῆθος, εος, *Dem.* ἡ πυκνότης, ητος, mutationum, μεταβολῶν, *Isocr.* hominum, ἡ πολυανθρωπία, ας, *Diod. Sic.* ἡ εὐανθρωπίη, ας, *Plut.*

Frequento, συχνάζω, *Suid.* scholam, φοιτάω εἰς τὸ διδασκαλεῖον, *Dem.* aliquem, θαμίζω τινὸι, *Plato.*

Fretum, ὁ πορθμὸς, οῦ, *Plut.*

Fretus, a, um, πιστεύων, υσα, ον, fraudibus suis, ταῖς παρασκευαῖς ἑαυτῷ, *Dem.* aliqua re, πεπιστευκὼς, υια, ὸς, τινί. *Æschin.* talibus argumentis, ἐπαρθεὶς τοιούτοις τεκμηρίοις, *Isocr.*

Friabilis, ε, ὁ καὶ ἡ εὔθραυστος, ᾱ, *Plut.* ῥαθυρὸς, ρὰ, ρὸν.

Fricatio, vide *Frictio.*

Frico, ψώχω, *N. T.* caput, τρίβω τὴν κεφαλὴν, *Æschin.*

Frictio, ἡ ψῆλωσις, εως, *Galen.*

Frigefacio, ψύχω, *Plato.* ἀποψύχω, *Ath.*

Frigeo, ῥιγέω, *Plato.*

Frigesco, ἀποψύχομαι, *Aristot.*

Frigide, ψυχρῶς, loquor, ψυχρολογέω, ψυχρεύω, *Hermog.*

Frigiditas, ἡ ψυχρότης, ητος, *Lucian.* τὸ ψυχρὸν, ῦ, *Xenoph.* ἡ ψυχρία, ας, *Plut.*

Frigidiusculus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπόψυχρος. ᾱ.

Frigidus, a, um, ψυχρὸς, ὰ, ὸν, *Xen.* κρυερὸς, ὰ, ὸν, *Herodian.* frigida oratio, ἡ ψυχρολογία, ας, *Lucian.* frigida lavo, ψυχρολουτέω. *Strabo.* frigida aqua, τὸ ψυχρὸν, ῦ, *Athen.*

Frigo, ῥιγόω, *Athen.* τηγανίζω.

Frigus, τὸ ψῦχος, εος, *Plut.* vehemens, τὸ ῥιγος, εος, *Xen.* τὸ κρύος, εος, *Lucian.* ὁ κρυμὸς, ῦ. *Alciphr.* frigore congliciare, πήγνυσθαι τῷ ψυχρῷ, *Plut.*

Frio, λεπτοποιέω, *Diosc.* λεπτύνω, θραύω.

Fritillus, ὁ πυργος, ου, τὸ κυβευτήριον, ου, *Plut.*

Frivolus, a, um, ὁ καὶ ἡ φλυαρώδης, ους, sermo, φλύαρος λόγος, *Plut.*

Frondatio, ἡ φυλλοκοπία, ας, ἡ κλάδευσις, εως. ἡ ἀποφύλλησις, εως.

Frondator, ὁ κλαδευτὴρ, ῆρος.

Frondeo, φυλλοφορέω, ἀποφυλλίζω, *Theophr.*

Frondesco, φυλλιάω, *Arat.*

Frondeus, a, um, φύλλινος, ίνη, ινον, *Poll.*

Frondosus, a, um, ὁ καὶ ἡ φυλλώδης, ους.

Frons, dis, τὸ φύλλον, ᾱ, *Aristot.* ὁ κλάδος, ᾱ, frondibus conspergere aliquem, φυλλοβολέειν τινὰ, *Herodian.*

Frons, tis, τὸ μέτωπον, ᾱ, *Dem.* frontem contraho, τὸ μέτωπον ἀναστάλω, κατάγω. τὸ πρόσωπον συνίσταμαι, *Plut.* et Laconum imitator videri volo, σκυθρωπάζω καὶ λακωνίζω, *Dem.* exhilaro, s. exporrigo, τὸ μέτωπον χαλάω, *Aristoph.* perfricui, τὸ μέτωπον παρεπεψώμην, *Strabo.* fronte adversa, μετωπηδὸν, *Herodot.* aciem in frontem producere, φάλαγγας εἰς μῆκος συνισάναι, *id.*

Frontale, τὸ περιμετωπίδιον. ᾱ, *Ælian.*

Fronto, ὁ μετωπίας, ᾱ, *Poll.*

Fructifer, a, um, καρπιμος, ίμη, ιμον, *Theophr.* ὁ καὶ ἡ ἐπικάρπιος, ᾱ, *Aristot.*

Fructuarius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπικάρπιος, ου, *Aristot.*

Fructuosus, a, um, ὁ καὶ ἡ πολύκαρπος, ου, *Theophrast.*

Fructus, us, ὁ καρπὸς, ῦ, *Dem.* ἡ ἐπικαρπία, ας, *id.* ὁ ὄνησις, εως, *id.* fructum ferre sive suppeditare alicui, καρπὸν φέρειν τινὶ, *Isocr.* ἔχειν ὄνησίν τινι, *Dem.* percipere, ἐπικαρπίαν λαμβάνειν, *idem.* καρπίζεσθαι καρπὸν, *id.* capio, καρπόομαι, *id.* ex alieno agro, καρτόομαι, ἀλλοτρίαν, *id.* adfero, προσφέρω, *id.* colligo, καρτίζω, *Diosc.* fructus perceptio, ἡ κάρπωσις, εως, *Xenoph.* qui percipitur, τὸ καρπούμενον, ατος. fructuum collectio, ὁ καρπισμὸς, ῦ, fructum non ferens, ὁ καὶ ἡ ἄκαρπος, ᾱ, *Theophr.* non fero, ἀκαρπόω, *id.* in summitate habens, ὁ καὶ ἡ ἀκρόκαρπος, ᾱ, *id.* edo, ἀποκαρπόω, *Hippocr.* dulces proferens, ὁ καὶ ἡ γλυκόκαρπος, ᾱ, *Theophr.* bis gignens, ὁ καὶ ἡ δίκαρπος, ᾱ, *Strabo.* uno anno ferens, ὁ καὶ ἡ ἑτητιόκαρπος, ᾱ, *Theophr.* superfolia habens, ὁ καὶ ἡ ἐπιφυλλόκαρπος, ᾱ, *id.* multos ferens, ὁ καὶ ἡ εὔκαρπος, ου, *idem.* dulces ferens, ὁ ᾧ ἡ ἡδύκαρπος, ᾱ, *id.* pulchros gignens, ὁ καὶ ἡ καλλίκαρπος, ᾱ, *id.* tenues habens, ὁ καὶ ἡ λεπτόκαρπος, ᾱ, *Diosc.* serotinos gignens, ὁ καὶ ἡ ὀψίκαρπος, ᾱ, *Theophr.* latos habens, ὁ καὶ ἡ πλατύκαρπος, ᾱ, *Diosc.* multos gignens, ὁ καὶ ἡ πολύκαρπος, ου, *Theophr.* mature gignens, ὁ καὶ ἡ πρωΐκαρπος, ᾱ, *id.* ad maturitatem perfero, τελειοκαρπέω, *id.* ferens, ὁ καὶ ἡ φερέκαρπος, ᾱ, *Plut.* bonos habens, ὁ καὶ ἡ χρηστόκαρπος, ᾱ, *Strabo.* perdens, ὁ καὶ ἡ ὀλεσίκαρπος, ᾱ, *Theophr.*

Frugalis, ε, χρηστὸς, ὴ, ὸν, ὁ καὶ ἡ λιτόβιος, ᾱ, *Strabo.* ὁ καὶ ἡ εὐτελὴς, ές. mensa, εὐτελὴς τράπεζα, *Herodian.* in victu, τὴν δίαιταν εὔκολος, καὶ ἀσχαῖος, *Eunap.* frugali cœna excipi, ἐστιᾶσθαι ἀφειδῶς, *Ælian.*

Frugalitas, ἡ εὐτέλεια, ας, *Thuc.* tueor rem familiarem frugalitate, σώζω τὰ ὄντα τῇ σωφροσύνῃ, *Dem.*

Frugaliter, εὐτελῶς, σωφρόνως.

Fruges, ὁ καρπὸς, ῦ, *Dem.* ex alieno agro percipere, καρπᾶσθαι ἀλλοτρίαν, *id.* efferre fruges ex agro, ἐκφέρειν καρπὸς ἐκ τινος χωρίου, *id.* terra fert fruges, γῆ φέρει καρπὸς, *id.*

Frugi, χρηστὸς, ὴ, ὸν, *Xen.* nullius frugi, ὁ καὶ ἡ ἀχρηστος, ι, *Dem.* ad frugem redire, ὑπάρχεσθαι τῷ σωφρονεῖν, *Ælian.*

Frugifer, ὁ καὶ ἡ καρποφόρος.

Frumentarius, a, um, σιτικὸς, ὴ, ὸν, lex, σιτικὸς νόμος, *Pluto.* σιτηρὸς, ᾶ, ῶν, mensura, σιτηρὸν μέτρον, *Aristot.*

Frumentarius, qui frumentum vendit, ὁ σιτοκάπηλος, ου, ὁ σιτοπώλης, *Aristot.*

Frumentatio, ἡ σιτολογία, ας, *Polyb.*

Frumentator, ὁ σιτολόγος, ου, σιτολογῶν, ῦντος, *Polyb.*

Frumentor, σιτολογέω, *Polyb.*

Frumentum, ὁ σῖτος, ου, *Dem.* copiosum venale habere, σῖτον ἀφθονον ἔχειν ὠνεῖσθαι, *id.* vilius fieri, σῖτον γίγνεσθαι εὐωνότερον, *id.* carum esse apud aliquos, τίμιον εἶναι σῖτον παρά τισι, *id.* non esse in agris propter bellum inculitis, σῖτον ἐκ ἐνεῖναι ἐν τοις χώρα διὰ τὸν πόλεμον ἀπόρω γεγονυίαι, *id.* importare, σῖτον εἰσάγειν, vehere ad mercatum, σιτηγεῖν εἰς τινα τόπον, *id.* emere, ὠνεῖσθαι σῖτον, *id.* mercari, ἀγοράζειν σῖτον, *idem.* ad coëmendum talentum conferre pro aliquo, εἰς σιτωνίαν ἐπιδιδόναι τάλαντον ὑπέρ τινος, *id.* vehere Athenas, σῖτον ἄγειν Ἀθήναζε, *id.* exportare ab aliquibus, σῖτον ἐξάγειν παρά τισι, *id.* importare ad aliquos, σῖτον εἰσάγειν εἰς τινας, *id.* adferre in aliquem locum, σῖτον κομίζειν εἴς τινα τόπον, *id.* conservare, σώζειν τὸν σῖτον, *id.* frumenti pretium constituere, τιμὰς τῷ σίτῳ καθιστάναι, *id.* crescere in aliquo loco, ἐπιτιμᾶσθαι σίτου ἐν τινι τόπῳ, *id.* imminui, τῷ σίτῳ τιμὰς ἐπ' ἐλάττον βαδίζειν, *id.*

Fruor, καρτόομαι, agro, opibus, homine, χώραν, χρήματα, ἄνθρωπον, *Dem. Isocr.* bonis, ἀπολαύω ἀγαθῶν, *Isocr.* republica bifariam, καρσὸν πόλιν διχόθεν, *Dem.*

Frustatim, μερικῶς.

Frustra, ψηφάλως, *Dem. μάτην, Plato.* ματαίως, *id.* κενοσπούδως, *Plut.*

Frustratio, ὁ ἀποτευξις, εως, *Plut.* τὸ ἀποτευγμα, ατος, *Diod. Sic.* ἡ ἀποτυχία, ας, *Nax.*

Frustro, ψεύδομαι, aliquem, τινὰ, *Lucian.* Confer *Fallo.*

Frustror, ἀποτυγχάνω, spe, τῆς ἐλπίδος, *Aristot.* διαψεύδομαι ἐλπίδων, *Plato.* ψεύδομαι ἐλπίδος, *Isocrat.* expectatione, διαμαρτάνω προσδοκίας, *Dem.* gloria, δόξης, *Isocr.*

Frustulentus, a, um, ὁ καὶ ἡ ψωμώδης, εος.

Frustulum, τὸ μόριον, ου, τὸ τεμάχιον, quod ori ingeritur, τὸ ψωμίον, ου, *Laërt.*

Frustum, τὸ τέμαχος, εος, *Athen.* rei esculentæ, ὁ ψωμὸς, ῦ, *id.*

Frutetum, ὁ θάμνος, ου, parvum, τὸ θαμνισίον, ου, *Diosc.* ὁ θαμνὼν, ὠνος.

Frutex, ὁ θάμνος, ου, surculosus, φρυγανοειδὴς, *Diosc.*

Fruticatio, ἡ θάμνισις, εως.

Fruticetum, idem quod *Frutetum.*

Frutico, θαμνίζω, ἐκβλαστάνομαι.

Fruticosus, a, um, ὁ καὶ ἡ θαμνώδης, εος, *Theoph.*

Fuco, φυκόω, *Plut.*

Fucosus, a, um, ὁ καὶ ἡ φυκιώδης, εος.

Fucus, τὸ φῦκος, εος, *Diosc.* τὸ φύκιον, seu φυκίον, ου, *Lucian. insectum,* ὁ κηφὴν, ῆνος, *Aristot.* fucum alicui facio, φενακίζω τινὰ, *Dem.* παράγω τινὰ, *id.* in aliquo, ἀπατᾶν τινά τι, *Xen.* facio moribus, κατηλακὼς ἔχω τὸ τρόπου, *Ælian.* sine fuco, ἀπερίεργως, *id.* ἀπκήνως, *Synes.* ἀδόλως, *Theod.*

Fuga, ἡ φυγὴ, ῆς, *Dem.* ἡ τροπὴ, ῆς, *id.* ἡ φύξις, *Hes.* fugam meditor, βουλεύω δρασμὸν, *Herodot.* ὑπονοεω δρασμὸν, *Ælian.* in fugam verto, τρέπω εἰς φυγὴν, *Chrys.* hostes, ποιῶ φυγὴν πολεμίοις, *Xen.* fuga salutem quærere, σώζειν ἑαυτὸν φυγῇ, *Plato.* fuga facta in urbem confugerunt, τροπῆς γενομένης ἔφυγον εἰς πόλιν, *Herodian.* recipio me in castra, καταφεύγω εἰς τὸ στρατόπεδον, *id.* ad aliquem, πρός τινα, *id.* me proripio, οἴχομαι ἀπόδρας, *id.* Confer *Fugio.*

Fugax, ὁ δραπέτης, ου, ἡ δραπέτις, ίδος, *Isocr.* ὁ φυγάς.

Fugio, φεύγω, aliquid, τὶ, *Dem.* διαφεύγω, τι, *id.* fugitivam fortunam, δραπετεύω δραπέτειν τύχην, *Isocr.* ita res aliquas, ut, ὥτως ἀπέχομαί τινων, ὡς, *id.* negotia, ἀποδράω ἀπὸ τῶν πραγμάτων, *Dem.* hostes, τροπὴν ποιεῖν τῶν πολεμίων, *Herodian.* ex urbe, ἀποδιδράσκω ἐκ πόλεως, *id.* paucis comitatus, ἀποδιδράσκω σὺν ὀλίγοις, *id.* Confer *Fuga.*

Fugitivarius, ὁ φυγαδοθήρας, ου, *Plut.*

Fugitivus, a, um, φευκτικὸς, ὴ, ὸν, servus, ὁ δραπέτης, ου, *Dem.*

Fugito, δραπετεύω, *Philo.* συχνὰ φεύγω, *Plut.*

Fugo, ποιῶ φυγὴν, hostes, τοῖς πολεμίοις, *Xen.* τρέπω εἰς φυγὴν, *Chrys.* i. e. in exsilium pello, φυγαδεύω, *Dem.* Confer *Fuga* et *Exsilium.*

Fulcimentum, τὸ ἔρεισμα, ατος, *Lucian.* τὸ σήριγμα.

Fulcio, ἐρείδω, tectum, ὀροσὴν ὑπερείδω.

Fulcrum, τὸ ὑπέρεισμα, ατος, τὸ ἔρεισμα, ατος, *Lucian.* τὸ ὑποσήριγμα.

Fulgeo, γίλδω, *Diosc.* ἀπαυγάζω, *Bas.*

Fulgetrum, ἡ ἀσγραπὴ, ῆς, *Aristot.*

Fulgor, τὸ σέλας, ατος, *Aristot.* ἡ τηλαύγησις, εως, LXX. ἡ αὐγή.

Fulgur, ἡ ἀσγραπὴ, ῆς, *Aristot.* ἡ στεροπὴ, ῆς, *Nax.*

Fulguralis, e, ἀσγραπαῖος, αία, αῖον, *Aristot.*

Fulguratio, ἡ ἀσγραπὴ, ῆς, *Aristot.*

Fulguro, ἀσγράπτω, *Aristot.*

Fulica, ἡ ἀίθυια, ας, *Aristot.*

Fuliginosus, a, um, ὁ καὶ ἡ λιγνυώδης, εος, *Hippocr.*

Fuligo, ἡ λιγνὺς, ύος, *Diosc.* ἡ ἀσβόλη, ἡ αἰθάλη.

Fullo, ὁ κναφεὺς, έος, *Aristoph.*

Fullonium, τὸ κναφεῖον, ου, *Herodot.*

Fullonius, a, um, κναφευτικὸς, ὴ, ὸν, ars, ἡ γναφευτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, *Plato.* κναφικὸς, seu γναφικὸς, ὴ, ὸν, cardus, ἡ γναφικὴ ἄκανθα, *Diosc.*

Fulmen, ὁ κεραυνὸς, ῦ, *Aristot.* cadit in, πίπτει εἰς, *Xen.* fulmine ico sive percutio, κεραυνόω, *Plut.* fulmine conflagro, καταπεραυνόομαι.

Fulmineus, a, um, ὁ καὶ ἡ κεραύνιος, ου, ignis, κεραύνιον πῦρ, *Plut.*

Fulmino, κεραυνόω, aliquem, τινὰ, *Plut.* κεραυνοβολέω.

Fultura, τὸ σήριγμα, ατος, *Plut.*

Fulvus, a, um, ὁ καὶ ἡ, ἐπίξανθος, ου, *Diosc.* πυῤῥὸς, ᾶ, ῶν.

Fumarium, ἡ καπνοδόχη, ης, *Lucian.*

Fumeus, a, um, ὁ καὶ ἡ καπνώδης, εος, *Gal.*

Fumidus, a, um, ὁ καὶ ἡ καπνοειδὴς, έος.

Fumigo, καπνίζω, *Dem.*

Fumo, καπνίζω, *Dem. τύφομαι,* LXX.

Fumosus, a, um, ὁ καὶ ἡ καπνώδης, εος, *Gal.*

Fumus, ὁ κάπνος, ου, *Aristot.* ὁ ψόλος, ου, *Æschin.* fumo inficio, καπνίζω, aliquem, τινὰ, *Dem.* fumum excito, τύφω κάπνον, *Herodot.* fumo infesto, κάπνῳ τύφω, *Aristoph.* in fumum redigo, ἐκτυφόω, in fumum evanesco, ἐκτυφόομαι, *Diosc.*

Funalis, e, ὁ καὶ ἡ σχοινοφόρος, ου.

Funambulus, ὁ σχοινοβάτης, ου, *Chrys.*

Functio, ἡ ἐπιτελέωσις, εως.

Funda, ἡ σφένδονη, ης, *Xen.* fundam agito, seu torqueo, σφενδονάω, *id.* σφενδονίζω, LXX. σφενδονέω, *Lucian.* funda peto, σφενδονάω τινὰ, *Greg.*

Fundamentum, τὸ θεμέλιον, ου, *Thuc.* ἡ βάσις, εως, jacio, καταβάλλομαι θεμέλιον, *Themist.* τὴν ἀρχὴν, *Plato.* destruo, ἀποθεμελιόω, domus, τὸ κάτωθεν τῆς οἰκίας, e fundamentis destruere, ἐκ θεμελίων ἀπόλλυσθαι, *Thuc.*

Funditor, ἡ σφενδονήτης, ου, Ion.

Funditus, ἄρδην, everto urbem, ἀνατρέπω πόλιν, *Æschin.* εἰς τέλος καταφθείρω πόλιν, *Diod.* πόλιν παντάπασιν ἀναιρέω, *Isocr.* perdo aliquem, πίπτοις τρόπον ἐκτρίβω τινὰ, *Herodot.* ἀπόλλυμί τινα ἄρδην, *Isocr.*

Fundo, as, θεμελιόω, aliquid, τὶ, *N. T.* Confer *Fundamentum.*

Fundo, is, χέω, *Aristot.* χύω, *Lucian.* i. e. profligo, ἐδαφίζω, *Theophr.* i. e. libo, σπένδω. Confer *Effundo, Sterno, Fugo, Libo.*

Fundum, τὸ βένθος, εος, *Nax.* τὸ ἔδαφος, εος, *Plut.* ὁ πυθμὴν, ένος, *Athen.* fundo carens, ὁ καὶ ἡ ἀνερμάτιστος, ου, *Philo.*

Fundus, ὁ ἀγρὸς, ῦ, *Dem.* τὸ χωρίον, ου, *Aristot.*

Funebris, e, ὁ καὶ ἡ ἐπιτάφιος, ου, ὁ καὶ ἡ ἐπιτηδειος, sermo, ἐπιτάφιος λόγος, *Demosth.*

Funeratio, ὁ ἐνταφιασμὸς, ῦ, *N. T.*

Funereus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐντάφιος, ου, *Synes.*

Funero, κηδεύω, aliquem, τινὰ, *Plut.* ἐνταφιάζω, τὰ συνήθη ποιεῖω τῷ τετελευτηκότι, *Dem.*

Funesto, μιαίνω, aliquid, τὶ, *Herodian.*

Funestus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀλέθριος, ου, *Plato.*

Fungor, ἐπιτελέω, officio, τὰ καθήκοντα, *Xen.* summis magistratibus, μετεχειρίζομαι μεγίστας ἀρχὰς, *Plato.* officio fratris, ποιεῖω ἔργα τῷ ἀδελφῷ, *Dem.* bene nunere meo, εὖ ἐπιτελέω τὸ ἔργον μὸυ, *Aristot.* vita, vide *Morior.*

Fungositas, ἡ μυκητότης, ητος.

Fungosus, a, um, ὁ καὶ ἡ μυκητώδης, εος.

Fungus, ὁ μύκης, ητος, *Diosc.* ὁ βωλίτης.

Funiculus, τὸ σχοινίον, ου, *Plut.* ἡ σπάρτη.

Funis, σχοῖνος, ου, ὁ, *Theophr.* nauticus, πεῖσμα νεὼς, *Philo.*

Funus, τὸ κηδος, εος, *Aristot.* ad funus mortuorum convocare aliquos, ἐπὶ τὴν ἀναίρεσιν τῶν νεκρῶν παρακαλεῖν τινας, *Isocr.* interesse funeri, ἐπὶ τὸ κῆδος παραγίγνεσθαι, *id.* convenire ad funus, φοιτᾶν εἰς τὰς ταφὰς, *id.* mandare alicui funeris curationem, παραδίδοσθαί τινι τὴν ἐπιμέλειαν τῆς ταφῆς, *Dem.* sumptus funeris dare, τὴν ταφὴν ἀποδῦναι τοῖς θάψασι, *id.* fieri alicui funus, γίγνεσθαί τινι ταφὴν, *idem.* ornare funus alicujus aliquo, κοσμεῖν τὸν τάφον τινὸς τινι, *id.* condecorare funus alicujus, τιμᾶν τὸν τάφον τινὸς, *id.* publicum funus alicui instituere, δημοσίᾳ θάπτειν τινὰ, *idem.* sequi funus, ἀκολυθεῖν ἀποθανόντι πρὸς, seu ἐπὶ τὸ μνῆμα, *idem.* πρὸς τὸν τάφον, *idem.* deducere funus, παραπέμπειν τὸν τεθνεῶτα, efferre funus, ἐκφέρειν νέκυν, *idem.*

Fur, ὁ κλέπτης, ου, *Plut.* ὁ φὼρ, ῥὸς, *Plato.* ὁ κλοπεὺς, *Soph.* femina, ἡ κλέπτρια, ας, *Nax.*

Furacitas, ἡ κλεπτοσύνη, ης, *Plut.*

Furaciter, κλεπτικῶς.

Furax, κλεπτικὸς, ὴ, ὸν, *Aristoph.*

Furca, τὸ δίκρανον, ου, sc. ξύλον, *Lucian.* ὁ ὑποστάτης, ου, *Plut.*

Furcifer, ὁ κύφων, ονος, *Schol. Aristoph.*

Furenter, μαινομένως.

Furfur, τὸ πίτυρον, ου, *Theophr.*

Furfuraceus, a, um, ὁ καὶ ἡ πιτυρώδης, εος, *Diosc.* panis, ὁ πιτυρίας, ου, *Galen.*

Furfurosus, a, um, idem quod antecedens *Furfuraceus.*

Furia, ἡ ἐρινὺς, ύος, *Soph.* ὁ ἀλάστωρ, ορος, *Plut.* Furiæ, αἱ σεμναὶ Θεαὶ, *Lucian.* αἱ εὐμενίδες.

Furialis, e, ὁ καὶ ἡ μανιώδης, εος, *Theophr.*

Furibundus, a, um, παραπεπληκὼς, υῖα, ὸς, *Plato.* ὁ καὶ ἡ μανιώδης, εος, *Theophr.*

Furio, ἐκμαίνω, *Eustath.*

Furiose, μανικῶς, *Isocr.*

Furiosus, a, um, μανικὸς, ὴ, ὸν, homo, μανικὸς ἄνθρωπος, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἐκφρων, ονος, *idem.*

Furnaceus, a, um, ὁ κλιβανίτης, ου, *Athen.* ἰάτιος, ία, ιον, *Callim.* panis, ὁ ἰάτίτης, ου, sc. ἄρτος, *Athen.*

Furnarius, idem quod *Furnaceus,* furnaria, sc. ars, ἡ ἀρτοποϊκὴ, ῆς, sc. τέχνη.

Furnus, ὁ ἰάτος, ου, *Aristoph.* ὁ κλίβανος, ου, *Herodot.*

Furo, μαίνομαι, *Dem.*

Furor, οριος, ἡ μανία, ας, *Dem.* furore corripi, ἐνθουσιάζειν, *Plato.* ἐνοχον γίγνεσθαι ἀνοίας, *Isocr.* manere in furore, μένειν ἐπὶ τῆς μανίας, *Dem.* liberare aliquem a furore, παῦσαί τινα τῆς ἐνεργώσης μανίας, *id.* deserere furorem, ἀπαναχωρεῖν τῆς μανίας, *Isocr.* furore percitus, πρὸς τὸ ἐνθουσιᾶδες σαλευθεὶς, *Heliod.*

Furor, aris, κλέπτω, aliquid, τὶ, *Dem.* κλεπτεύω, alicui, ἀπό τινος, *Plut.* alicui aliquid mihi, ἀπό τινός τι εἰς ἐμαυτὸν, *Nax.*

Furtim, κλεμμαδὸν, *Plato.*

Furtive, κλεπτικῶς.

Furtivus, a, um, κλοπαῖος, αία, αῖον, *Plato.* κλοπιμαῖος, αία, αῖον, *Lucian.*

Furtum, id quod furto ablatum est, τὸ κλέμμα, ατος, *Plato.* τὸ φώριον, ου, *Lucian.* i. e. actio furandi, ἡ κλοπὴ, ῆς, *id.* parvum, τὸ κλεμμάδιον, ου, *id.*

Furvus, a, um, ἀμαυρὸς, ὰ, ὸν, *Diod.*

Fuscina, ἡ τρίαινα, ης, ὁ τριόδους, οντος, *Aristoph.* τὸ δίκρανον.

Fuscinula, ἡ κεράγρα, ας.

Fusco, ἀμαυρόω, *Plut.*
Fuscus, a, um, ἀμαυρὸς, ρὰ, ρὸν, *Plut.* πελλαιὸς, ὰ, όν, *Hesych.* ὁ καὶ ὁ πελλινοφαὴς, ἑος, *Aristot.* ὀρφνινος, ίνη, ινον, *Plato.* φαιὸς, ὰ, όν, *id.*
Fuse, χύδην, *Plato.*
Fusilis, e, χυτὸς, ὴ, ὸν. *Philo.* æris modo, χωνευτὸς, ὴ, όν, LXX.
Fusio, ἡ χύσις, εως, æris, ἡ χώνευσις, εως.
Fusor æris, ὁ χωνευτὴς, οῦ.
Fusorius, a, um, χωνευτικὸς, ὴ, όν, fornax, τὸ χώανον, ου, ἡ χοάνη. ης, *Nyss.*
Fustis, τὸ ῥόπαλον, ου, τὸ ξύλον, fuste cædo, ξυλοκοπέω, *Polyb.* cæsio fuste, ἡ ξυλοκοπία, ας, *id.*
Fustuarium, ἡ ξυλοκοπία, ας, *Polyb.*
Fusus, i, ὁ vel ἡ ἀτραχτος, ου, *Aristot.* ὁ κλωσῆς, ῆρος.
Futilis, e, χυδαῖος, αία, αῖον, *Strabo.* ὁ καὶ ἡ ἀνόητος, ου, *Dem.* ὁ καὶ ἡ φλεδονώδης, εος, *Gal.* ὁ καὶ ἡ φλύαρος.
Futilitas, ἡ φλυαρία, ας, *Lucian.* ἡ ματαιότης.
Futurus, a, um, μέλλων, ουσα, ον, *Demosth.* sum, μέλλω, *id.* dicunt, ipsum futurum esse suspiciosum erga Thebanos, φασὶ μέλλειν αὐτὸν ἔχειν ὑπόπτως πρὸς τοὺς Θηβαίους, *idem.* futurus sum facere sermonem, i. e. facturus sum sermonem, μέλλω ποιεῖσθαι λόγον, *Isocr.* futuri eramus periclitari, i. e. periclitaturi eramus, ἐμέλλομεν κινδυνεύειν, *id.* futura utilia alicui, μέλλοντα συνοίσειν τινὶ, *id.* futurus laudari, i. e. laudandus, μέλλων εὐδοκιμεῖσθαι, *id.* oratio futura dici, i. e. quæ dicetur, λόγος μέλλων ῥηθήσεσθαι, *idem.* considerare, quisnam apparatus sit belli futuri, σκέπτεσθαι, τίς ὑπάρξει παρασκευὴ τῷ γενησομένῳ πολέμῳ, *Dem.* multa vaticinari de futuris, πολλὰ μαντεύεσθαι περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι, *Æschin.*

G

Gabalus, ὁ σταυρὸς, οῦ, *Thuc.*
Galaxia, ὁ γαλαξίας κύκλος.
Galbula, ὁ ἰκτερος, ου, *Plin.*
Galea, τὸ κράνος, εος, *Lucian.* ἡ κόρυς, υθος, ἡ πήληξ, ηκος, *id.* armo, κράνει ὁπλίζω, κορύσσω, κράνος ἐνδύω.
Galeo, κορύσσω. Confer antecedens *Galea.*
Galericulum, τὸ προκόμιον, ου, *Poll.* ἡ φενάκη.
Galerita, vide *Alauda.*
Galerus, τὸ πιλίδιον, ου, *Dem.* ὁ πέτασος.
Galla, ἡ κηκὶς, ίδος, parva, τὸ κηκίδιον, ου, *Suid.*
Gallicinium, ἡ ἀλεκτοροφωνία, ας, *N. T.* ἡ πλάγγη ἀλεκτρυόνων, *Epiph.*
Gallina, ἡ ἀλεκτορὶς, ίδος, *Aristot.*
Gallinaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀλεκτόριος, ου, *Synes.*
Gallinarium, ὁ ὀρνιθὼν, ῶνος, *Colum.*
Gallinarius, ὀρνιθοκόμος, ου.
Gallus, ὁ ἀλέκτωρ, ορος, *Aristoph.* ὁ ἀλεκτρυὼν, όνος, *Plato.* qui canere desiit, ἀλεκτρυὼν ἀπῳδὸς, *Lucian.* galli vox, ὁ κλωσμὸς, οῦ, *Plut.*
Ganea, τὸ πορνεῖον, *Zosim.*
Ganeo, ὁ γαστρίμαργος, ου, *Bas.*
Gangræna, ἡ γάγγραινα, ης, *Hippocr.*
Gannio, κνυζᾶν.
Gannitus, τὸ κνύζημα, ατος, *Herodot.* ὁ κνυζηθμὸς.
Gargarizatio, ὁ γαργαρισμὸς, οῦ.
Gargarizo, γαργαρίζω, *Diosc.*
Garrio, avium more, ψευθίζω, LXX. i. e. blatero, ψωμύλλω, *Aristot.* ληρέω, *Dem.* ἀδολεσχέω, *id.* φλυαρέω, *id.*
Garritus, ὁ ψευθισμὸς, οῦ.
Garrulitas, ἡ ψωμυλία, ας, *Aristoph.* ἡ ἀδολεσχία, ας, *Isocr.* ἡ φλυαρία, ας, *id.* ἡ πολυλογία, ας, *id.* ἡ μωρολογία.
Garrulus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδολέσχης, εος, *Athen.* ὁ καὶ ἡ ἀδόλεσχος, ου, *Aristot.* φλυαρῶν, ῶσα, ῶν, *Plato.* ληρῶν, ῶσα, ῶν, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ λαλὸς, ὁ καὶ ἡ ψωμύλος.
Garum, τὸ γάρον, ου, *Galen.*
Gaudeo, χαίρω, aliqua re, ἐπί τινι, *Dem.* τινί, *id.* factis, συγχαίρω τῶν γεγενημένων, *id.* et delector videns aliquid ἥδομαι καὶ χαίρω ὁρῶν τι, *id.* me laudari, ἡδομαι ἀκούων καλῶς, *Plut.* quum audio, χαίρω, ὅταν ἀκούω, *Isocrat.* quum laudor, χαίρω ἐπαινούμενος, *Xen.* quum aliis do, χαίρω δίδὰς, *Plut.* malis alicujus, ἐπιχαίρω τοῖς κακοῖς τινος, *Dem.* aliquo nomine, χαίρω προσαγορεύεσθαί τι, *idem.* ὀνομαζομένος τι μάλιστα δέχομαι, *Plato.* arbor gaudet valde riguis, τὸ δένδρον φιλεῖ σφόδρα ὑδρίαν, *Theophrast.* gaudens aliorum calamitate sive malis, ὁ καὶ ἡ ἐπιχαιρέκακος, ου, *Aristot.*
Gaudium, ἡ χαρὰ, ᾶς, *Dem.* ἡ τέρψις, εως, *Isocr.* τὸ χάρμα, τὸ περιχαρὲς, ἐος, *Plut.* ex alius malis, ἡ ἐπιχαιρεκακία, ας, *Aristot.*
Gavia, ὁ λάρος, ου, *Aristot.*
Gausape, τὸ ἀμφίμαλλον, ου.
Gaza, ἡ γάζα, ης, *Theophr.* Confer *Thesaurus.*
Gazophylacium, τὸ γαζοφυλάκιον, ου, *N. T.*
Gehenna, ἡ γέεννα, ης, *N. T.*
Gelasco, καταπτήγνυμαι ὑπὸ ψύχους, *Aristot.* πήγνυμαι ὑπὸ τοῦ κρύους, *Herodian.*
Gelasinus dens, ὁ γελασινος, sc. ὀδὼς, *Poll.*
Gelide, ψυχρῶς.
Gelidus, a, um, κρυερὸς, ὰ, όν, *Herodian.* ψυχρὸς, ρὰ, ρόν.
Gelo, πήγνυμι, *Plato.*
Gelu, τὸ ψῦχος, εος, *Xenoph.* ὁ κρυμὸς, οῦ, *Philostr.* τὸ κρύος, εος, *Lucian.* τὸ ὄῤῥος, εος, *Xen.*
Gemebundus, a, um, γεναικτὸς, ὴ, όν, LXX.
Gemellipara, ἡ διδυματόκος.
Gemellus, ὁ διδυμάων, ονος, *Hom.* ὁ καὶ ἡ δίδυμος.
Geminatio, ἡ διδυμότης, ητος, ὁ διτλασιασμὸς, οῦ, *Plut.*
Gemino, διτλασιάζω, aliquid, τὶ, *Plut.* διτλόω.
Geminus, a, um, ὁ καὶ ἡ δίδυμος, ου, *Aristot.* δισσὸς, ὴ, όν. Gemini in cœlo, οἱ Δίδυμοι, ων.
Gemisco, γενάζω, *Dem.*
Gemitus, ὁ γεναγμὸς, οῦ, *Plut.* τὸ γέναγμα, ατος, *Athen.* ὁ γόος, ου, *Thuc.*
Gemma, ἡ λίθος, ου, *Clem. Al.* in vite, ὁ ὀφθαλμὸς, οῦ, *Theophr.*
Gemmasco, ὀφθαλμίζω.
Gemmatio, ἡ ὀφθάλμισις, εως.
Gemmatus, a, um, ὁ καὶ ἡ λιθοκόλλητος, ου, *Ælian.* ὁ καὶ ἡ διάλιθος, *Cl. Al.*
Gemmeus, a, um, ὁ καὶ ἡ διάλιθος, ου, *Clem. Alex.*
Gemmo, ὀφθαλμίζω.
Gemo, γένω, super aliqua re, ἐπί τινι, *Dem.* alte, μέγα γενάζω, *id.*
Gena, ἡ παρειὰ, ᾶς, *Xenoph.* ἡ γένυς, υος, *Nax.* τὸ μῆλον, ου, *Al. Aphr.* ἡ γνάθος, ου, *Lucian.*
Genealogia, ἡ γενεαλογία, ας, genealogiam recenseo, γενεαλογέω, *Herodot.*
Genealogicus, a, um, γενεαλογικὸς, ὴ, όν, *Philo.*
Genealogus, a, um, ὁ γενεαλόγος, ου, *Laërt.*
Gener, ὁ γαμβρὸς, οῦ, *Dem.*
Generalis, e, γενικὸς, ὴ, όν. *Suid.*
Generaliter, γενικῶς, καθόλου, *Aristot.*
Generatim, κατὰ γένη.
Generatio, ἡ γέννησις, εως, *Plato.* ἡ γενεὰ, ᾶς.
Generator, ὁ γεννητὴς, οῦ, *Plato.*
Genero, γεννάω, *Xen.*
Generose, γενναίως, *Herodian.*
Generositas, ἡ γευναιότης, ητος, *Polyb.* ἡ εὐγενεία.
Generosus, a, um, γενναῖος. αία, αῖον, equus, γενναῖος ἵππος, *Herodian.* homo, ἀνθρωπος γενναῖος, *Dem.* i. e. nobili genere ortus, ὁ καὶ ἡ εὐγενὴς, έως, *Aristot.*
Genesis, ἡ γένεσις, εως, *Plato.*
Genethlia, vide *Natalitia.*
Genialis, e, τερψερὸς, ὰ, όν, *Aristot.*
Genialiter, τερψερῶς, ἱλαρῶς.
Geniculatim, γόνυδον, σκλαξ, *Lucian.*
Geniculatus, a, um, ὁ καὶ ἡ γονατώδης, εος, *Theophrast.* γεγονατωμένος, ένη, ένον, *Diosc.*
Geniculor, γονατίζω, *Poll.*
Geniculum, τὸ γονάτιον, ου, τὸ γόνιον, ου.
Genitalis, e, γενεθλιακὸς, ὴ, όν, ὁ καὶ ἡ γόνιμος, *Plato.*
Genitivus, a, um, γενικὸς, ὴ, όν, Casus, γενικὴ πτῶσις.
Genitor, ὁ γεννητὴς, οῦ, *Plut.* ὁ γονεὺς, έως, *id.* ὁ γεννήτωρ, ορος, *Plato.* ὁ γενετὴς, ῆρος, *Aristot.* ὁ γενέτης, *Plut.*
Genitrix, ἡ γεννήτειρα, ας.
Genitura, ἡ γονὴ, ῆς, *Lucian.*
Genius, ὁ δαίμων, ονος, *Pind.*
Gens, τὸ ἔθνος, εος, *Thuc.*
Genticus, a, um, ἐθνικὸς, ὴ, όν, *Hermog.*
Gentilis, e, ὁ καὶ ἡ ὁμοεθνὴς, έος, *Aristot.* ἐθνικὸς, ὴ, όν.
Gentilitas, ἡ ὁμογένεια, ας, ἡ συγγένεια, ας, *Dem.*
Gentilitius, a, um, γενικὸς, ὴ, όν.
Genu, τὸ γόνυ, ατος, *Plut.* flecto, ὀκλάζω ἐπὶ τὰ γόνατα, LXX. alicui, γονυπετέω, τινὶ, *N. T.* προσκυνέω τινα, *Plut.* genibus advolvor alicui, προσπίπτω τινὶ, *Chrys.*
Genuinus, a, um, γνήσιος, ία, ιον, *Aristot.*
Genus, τὸ γένος, εος, *Dem.* genere peregrinus, γένει ξένος, *id.* pessimum genus hominum in civitate, πονηρότατόν τι τῶν ἐν τῇ πόλει ἐθνῶν, *id.* genus alicujus et familia, γένος τινὸς καὶ οἰκίας, *idem.* generis propinquitas, ἡ ἀγχιστεία τοῦ γένους, *idem.* genere propior, proximus alicui, γένει ἐγγυτέρω, ἐγγυτάτω τινὶ ὤν, *idem.* genere remotior, ἀποτέρω τῷ γένει ὤν, *id.* Genus masculinum, femininum, neutrum, commune, γένος ἀρσενικὸν, θηλυκὸν, ἀδέτερον, κοινὸν, caussæ, εἶδος τοῦ λόγου, *Isocr.* demonstrativum, deliberativum, judiciale, γένος ἐπιδεικτικὸν, συμβουλευτικὸν, δικαστικὸν, summum, γένος ἀνώτατον, seu γενικώτατον, intermedium, γένος μέσον, seu ὑπάλληλον, generis recensio, ἡ γενεαλογία, ας, *id.* genus recenseo, γενεαλογέω, *N. T.* altius alicujus, ἀνωθεν ἐξετάζω γένος τινὸς, *Dem.* genus pœnæ, honoris, essentiæ, Pæanis, &c. εἴδος τιμωρίας, τιμῆς, ἀσίας, παιᾶνος, &c. *Plato, Arist.*
Geodæsia, ἡ γεωδαισία, ας, *Aristot.*
Geographia, ἡ γεωγραφία, ας, *Strabo.*
Geographicus, a, um, γεωγραφικὸς, ὴ, όν, *Strabo.*
Geometra, ἡ γεωμέτρης, ου, *Plut.*
Geometria, ἡ γεωμέτρια, ας, *Lucian.*
Geometricus, a, um, γεωμετρικὸς, ὴ, όν, *Aristot.*
Germane, ἀδελφικῶς, *Jos.* γνησίως.
Germanitas, ἡ ἀδελφότης, ητος, *Chrys.* ἡ οἰκειότης, ητος, *Dem.*
Germanus, a, um, i. e. non adulterinus, γνήσιος, ία, ιον, *Dem.* i. e. eodem patre ortus, ὁ καὶ ἡ ὁμοπάτριος, ου, *id.* Confer *Frater.*
Germen, ὁ βλαστὸς, οῦ, *Theophr.* τὸ βλάστημα, ατος, *Isocr.* ἡ βλάστη, ης, *Theoph.*
Germinasco, vide *Germino.*
Germinatio, ἡ βλάστησις, εως, *Theophr.* ἡ ἔκφυσις.
Germino, βλαστάνω, *Aristot.* germinandi vim habens, βλαστητικὸς, ὴ, όν, *Theophr.* ad germinandum propensus, βλαστικὸς, ὴ, όν, *idem.* non germinans, ὁ καὶ ἡ ἄβλαστος, ου, *id.* sero germino, ὀψιβλαστέω, *id.* mature germino, πρωϊβλαστέω, *id.*
Gero, φέρω, *Dem.* pileum, φορέω πῖλον seu πιλίδιον, *Lucian.* annulum, φορέω δακτύλιον, *Eust.* remp. πράττω τὰ πολιτικὰ, πράττω τὰ δημόσια, τὰ τῆς πόλεως, τὰ κοινὰ, *Dem. Isocr.* res, τὰ πράγματα, *Dem.* res majoribus dignas, ἄξια τῶν προγόνων, *Isocr.* multa et præclara, διαπράττομαι πολλὰ καὶ καλὰ, *id.* res illustriores, κατεργάζομαι πλείονος ἄξια, *idem.* me obedientem alicui, παρέχω ἐμαυτὸν εὐπειθῆ τινι, *Xen.* me virum probum, παρέχω ἐμαυτὸν δίκαιον, *Isocr.* me fortuna indignum, παύίστημαι ἐμαυτὸν τῆς εὐδαιμονίας ἀνάξιον, *id.* me talem erga parentes, γίνομαι τοιοῦτος περὶ τοὺς γονεῖς, *id.* me benignum ergo omnes, ἡδέως ἔχω πρὸς ἅπαντας, *id.*
Gerræ, οἱ λῆροι, ων, *Plut.*
Gerro, ὁ φλύαρος, ου, *Dem.* ὁ ληρέων, οντος, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ληρώδης.
Gesta, res gestæ, αἱ πράξεις, ων, *Dem.* τὰ πραγματα, ων, *id.*
Gestamen, τὸ φόρημα, ατος, *Plut.*
Gestatio, ἡ φόρησις, εως, ἡ φορὰ, ᾶς, *Poll.*
Gestatorium, τὸ φορεῖον, ου, *Herodian.*
Gesticulator, ὁ μίμος, ου, *Dem.* ὁ καὶ ἡ χειρονόμος.
Gesticulor, ὀρχέομαι, *Xen.* χειρονομέω, *Poll.*
Gestio, γαυριάω, aliqua re, τινὶ, *Dem.* i. e. vehementer appeto, προθυμέομαί τι, *Aristot.*
Gesto, φορέω, pileum, πῖλον, *Lucian.* puerum in ulnis, κομίζω τὸ παιδίον πρὸς ταῖς ἀγκάλαις, *Plut.* in utero, φέρω ἐν γαστρὶ, *Plato.*

Gestus, us, ὁ σχέσις, εως, *Dem.* effingere gestum aliquem in statua, πλάττειν τὸ σχῆμα ἐν ἀνδριάντι, *id.*

Gibber, συγτός, ἡ, ὸν, *Hom.* κυφὸς, ἡ, ὸν, *idem.*

Gibbosus, a, um, idem quod antecedens, *Gibber.*

Gibbus, τὸ κύρτωμα, ατος, *Lucian.* τὸ ὕ-βωμα, ατος, *Gal.* ἡ κύφωσις.

Giganteus, a, um, γιγαντικὸς, αία, αῖον, γιγάντειος, εία, ειον, ὁ καὶ ἡ γιγαντώδης, εος, *Philo.*

Gigas, ὁ γίγας, αντος, gigantis imitor, γιγαντιάω, *Suid.*

Gigno, γεννάω, aliquid, τι, *Xen.*

Gilvus, a, um, πιῤῥὸς, ἡ, όν, *Ægin.*

Gingiva, τὸ ἔλυτρον, υ, *Hippocr.* interior, τὸ ἔνδυτον, υ, *Poll.*

Gingrio, γιγγρεύω, γιγγραίνω.

Glaber, a, um, ψιλὸς, ἡ, όν, *Plato.* ὁ καὶ ἡ ἄθριξ, χος, *Clem. Alex.* φαλακρὸς, ρὰ, ρὸν, *Plut.*

Glabresco, ψιλόομαι, *Aristot.* φαλακρόομαι.

Glabretum, ἡ φαλάκρα, ας.

Glabrities, ἡ φαλακρότης, ητος, ἡ ψιλότης, ητος, *Plut.*

Glabro, ψιλόω, *Aristot.* φαλακρόω.

Glacialis, e, ὁ καὶ ἡ κρυσταλλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ παγετώδης, εος, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ κρυοπαγής.

Glacies, ὁ κρύσταλλος, υ, *Diod. Sic.* ὁ πάγος, υ, *Plut.* ὁ παγετος, ῦ, *Xen.*

Glacio, vide *Congelo.*

Gladiator, ὁ μονομάχος, υ, *Herodian.*

Gladiatorius, a, um, μονομαχικὸς, ἡ, όν.

Gladiatura, ἡ μονομαχία, ας, *Lucian.*

Gladiolus, τὸ ξιφίδιον, υ, *Lucian.* τὸ μαχαιρίδιον.

Gladius, τὸ ξίφος, εος, *Xen.* ἡ μάχαιρα, ας, *Dem.* gladium evagino, seu stringo, γυμνόω τὸ ξίφος, *Herodian.* στόμωμα τὸ ξίφος, *Plut.* gladio cingi, ὑποζώννυσθαι μάχαιραν, *Ælian.* gladio occido, ξιφοκτονέω, *Suid.*

Glandula, ὁ ἀδὴν, ἀδένος, *Al. Aphr.*

Glandulosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδενώδης, εος, caro, ἀδενώδης σὰρξ, *Galen.*

Glans, ἡ βάλανος, υ, *Aristot.* unguentaria, ἡ μυροβάλανος, υ, *id.* pudendi, ἡ κορώνη, ης, *Artemid.*

Glarea, ἡ ψάμμος, υ, *Plut.*

Glaucus, a, um, γλαυκὸς, ἡ, όν, *Aristot.* γλαύκιος, ία, ιον, *Theophrast.* color, ἡ γλαυκότης, ητος, *Aristot.*

Glaucedo, ἡ γλαύκωσις, εος, τὸ γλαύκωμα, ατος, *Galen.*

Gleba, ἡ βῶλος, υ, *Theophr.*

Glebosus, a, um, ὁ καὶ ἡ βωλώδης, εος, i. e. plenus glebis, ὁ καὶ ἡ ἀδρόβωλος, υ, *Diosc.*

Glebula, τὸ βώλιον, υ, *Aristot.* τὸ βωλάριον, υ, *Suidas.*

Glis, ὁ ἐλεὸς, ῦ, *Aristot.*

Glisco, αὐξομαι, *Dem.*

Globo, σφαιρόω, *Galen.*

Globositas, τὸ σφαιροειδὲς, έος.

Globosus, a, um, ὁ καὶ ἡ σφαιροειδὴς, έος, *Luc.* σφαιροειδὴς, ὴς, όν, *Athen.*

Globulus, τὸ σφαιρίον, υ. *Theophr.*

Globus, ἡ σφαῖρα, ας, *Plut.*

Glocio, seu Glocito, κλώζω, *Poll.*

Glomeratio, σφόμβωσις, εως, τὸ ἐνείλημα.

Glomero, σφομβόω, ἐνειλέω, συστειρόω.

Glomerosus, a, um, ὁ καὶ ἡ σφομβώδης, εος, ὁ καὶ ἡ σφομβοειδὴς, έος.

Glomus, ἡ ἀγαθὶς, ίδος, *Hesych.*

Gloria, ἡ δόξα, ης, *Dem.* τὸ κλέος, εος, *id.* ἡ εὐκλεια, ας, *Isocr.* ἡ εὐδοξία, ας, *id.* et honores, δόξα καὶ τιμαὶ, *Dem.* εὐδοξία, καὶ τιμὴ, *id.* et laus et fama εὐδοξία, καὶ ἔπαινοι καὶ φήμη, *Isocr.* magna seu illustris, δόξα πολλὴ, *id.* immensa, ἀνυπέρβλητος, *id.* sempiterna, ἀείμνηστος, *id.* εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον μνημονευθησομένη, *idem.* immortalis, ἀθάνατος, *Dem.* pulcherrima et maxima, καλλίστη καὶ μεγίστη, *Isocrat.* bona, χρηστὴ, *Dem.* divina et illustris, ἰσόθεος καὶ τὸ σὸν ὄνομα, *Isocr.* ficta, ψευδὴς, *idem.* antiqua, παλαιὰ, *id.* gloriam expeto, δόξης ἐπιθυμέω, *Dem.* στωδάζω περὶ δόξης, *id.* ὀρέγομαι δόξης, *Isocr.* venor alicujus rei, θηράομαι δόξαν τινὸς, *Dem.* adfero, seu pario, συμβάλλομαι δόξαν τινὶ, *Isocr.* παρασκευάζω δόξαν, *id.* περιτίθημι δόξαν τινὶ, *Dem.* adipiscor seu consequor, συγχάνω δόξης, *id.* κτάομαι δόξαν ἐμαυτῷ, *id.* λαμβάνω δόξαν, *id.* habeo, ἔχω δόξαν, *id.* refero ex aliqua re, ὑτάρχει ἐμοὶ δόξα ἀπό τινος, *id.* adimo, ἀφαιρέομαι δόξαν, *id.* amitto, ἀπόλλυμι δόξαν, *id.* recupero, ἀναλαμβάνω δόξαν, *Isocr.*

Gloriabundus, ὁ καυχηματίας, υ.

Gloriatio, ἡ καύχησις, εως, *N. T.*

Glorifico, δοξάζω, deum, Θεὸν, *N. T.* aliquem, δοξολογέω τινὰ, *Bas.*

Gloriola, τὸ δοξάριον, υ, inanis, κενὸν, *Demosth.*

Glorior, καυχάομαι, aliqua re, ἐπί τινι, *Lycurg.* μεγαλαυχάομαί τινι, vel ἐπί τινι, *Isocr.* valde inconsiderate, ἀλαζονεύομαι λίαν ἀπερισκέπτως, *id.* de divitiis, καταλαζονεύομαι περὶ τῦ πλάτυ, *id.* γαυριάω.

Glorióse, ἐνδόξως, *Dem.* εὐκλεῶς, *Poll.*

Gloriosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔνδοξος, υ, i. e. jactans, ἀλαζονευόμενος, ένη, ενον, *Isocr.*

Glos, ἡ γάλως, ωος, contr. ῶς, *Poll.*

Glossa, ἡ γλῶσσα, seu γλῶττα, ης, *Aristot.*

Glossema, ἡ γλώσσημα, ατος.

Glottis, ἡ γλωττὶς, ίδος, *Lucian.*

Glubo, ἀπολέπω, ἀποδέρω.

Gluma, τὸ ἔλυτρον, υ, *Diosc.* ἡ ἄχνη, ης.

Gluten, ἡ κόλλα, ης, *Diosc*

Glutinatio, ἡ κόλλησις, εως, *Theoph.*

Glutino, κολλάω, aliquid, τὶ, *Plut.* συνάπτω.

Glutinosus, a, um, ὁ καὶ ἡ κολλώδης, εος, *Plato.* i. e. glutinandi vim habens, κολλητικὸς, ὴ, όν, *Diosc.*

Glutinum, idem quod *Gluten.*

Glutio, λιχνεύω, *Max. Tyr.* καταπίνω.

Gluto, ὁ λίχνος, υ, *Plato.*

Gluttus, ὁ λοιμὸς, ὦ, *Lucian*

Gnaritas, vide *Peritia.*

Gnarus, vide *Peritus.*

Gnatho, ὁ γνάθων, ωνος, *Hesych.*

Gnathonice, γναθωνικῶς.

Gnathonicus, a, um, γναθωνικὸς, ἡ, όν.

Gnatus, vide *Filius.*

Gnaviter, vide *Industrie.*

Gnavo, vide *Navo.*

Gnavus, a, um, vide *Industrius.*

Gnoma, vide *Sententia.*

Gnomonica, ἡ γνωμονικὴ, ῆς, scil. τέχνη, *Bud.*

Gonagra, ἡ γονάγρα, ας.

Grabatus, ὁ κράβατος, υ, *N. T.*

Gracilentus, a, um, ἰσχνὸς, ἡ, όν, *Plut.*

Gracilesco, ἰσχνόομαι, *Al. Aphr.* λεπτύνομαι.

Gracilis, e, ἰσχνὸς, ἡ, όν, *Plut.* gracilem reddo, ἰσχαίνω, *Aristot.* λεπτὸς, ἡ, όν.

Gracilitas, ἡ ἰσχνότης, ητος, corporis, σώματος, *Galen.* ἡ λεπτότης.

Gradatim, κλιμακηδὸν, *Bas.*

Gradatus, a, um, κλιμακωτὸς, ἡ, όν, adscensus, κλιμακωτὴ πρόσβασις, *Strabo.*

Gradior, βαίνω, *Dem.* Confer *Eo.*

Gradus, ἡ κλίμαξ, ακος, *Xen.* in scala, ἡ βαθμὶς, ίδος, *Soph.* honoris, ὁ βαθμὸς, ῦ, *N. T.*

Græcanicus, a, um, Ἑλληνικὸς, ἡ, όν, *Lucian.*

Græce, Ἑλληνικῶς, Ἑλληνιστὶ, *Lucian.*

Græcia, ἡ Ἑλλὰς, άδος, *Dem.*

Græcus, a, um, Ἑλλήνιος, ία, ιον, *Herodot.* Ἑλληνικὸς, ἡ, όν, *Lucian.* At *subst.* Græcus, ὁ Ἕλλην, ῆνος, *Dem.* Græca, ἡ Ἑλληνὶς, ίδος, Ἑλλὰς γυνὴ, *Herodot.* cum Græcis facio, Græcos imitor, Græce loquor, ἑλληνίζω, *Æschin.* et *Athen.*

Graius, a, um, idem quod antecedens *Græcus.*

Grallæ, τὰ τῶν καλοβατῶν βάθρα, grallis incedo, σκωλοβατίζω, *Epicharm.*

Grallator, ὁ καλοβάτης, υ, ὁ σκωλοβατίζων, οντος, *Epicharm.*

Gramen, ἡ χλόη, ης, *Aristot.* ἡ ἄγρωστις, εως, *Plut.*

Gramineus, a, um, ὁ καὶ ἡ χλοηρὸς, ρὰ, ρὸν, *Euripid.*

Graminosus, a, um, ὁ καὶ ἡ χορτώδης, εος.

Grammatica, ἡ γραμματικὴ, ῆς, sc. τέχνη, *Lucian.*

Grammatice, γραμματικῶς.

Grammaticus, a, um, γραμματικὸς, ἡ, όν, *Plut.*

Granarium, ὁ σιτοβολὼν, ῶνος, *Poll.* τὸ σιτοφυλάκιον, υ.

Granatum, ἡ ῥοιὰ, ᾶς, *Diosc.*

Grandævus, a, um, ὁ καὶ ἡ πολυετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ μακρόβιος.

Grandesco, μηκύνομαι.

Grandiloquus, ὁ καὶ ἡ μεγαλορρήμων.

Grandino, κραλαζάω. *Lucian.*

Grandinosus, a, um, ὁ καὶ ἡ χαλαζώδης, εος, *Aristot.*

Grandis, e, vide *Magnis.*

Granditas, vide *Magnitudo.*

Grando, ἡ χάλαζα, ης, *Aristot.* grandine impeto, ἐπιχαλαζάω, *Lucian.* grandine infestor, χαλαζόομαι, *Aristot.* grandinis instar, χαλαζηδὸν, *Nicet.*

Granosus, a, um, ὁ καὶ ἡ κοκκώδης, εος.

Granum, ὁ κόκκος, υ, *Diosc.*

Graphiarium, ἡ γραφειοθήκη, ης.

Graphice, γραφικῶς, *Plut.*

Graphice, ες, ἡ γραφικὴ, ῆς, scil. τέχνη, *Aristot.*

Graphium, τὸ γραφεῖον, υ, *Plut.* ἡ γραφὶς, ίδος, *Plato.*

Grassatio, ἡ λωτοδυσία, ας, *Hermog.* morbi, ἡ ἐγκατάσκηψις τῦ πάθους, *Diosc.*

Grassator, ὁ λωτοδύτης, υ, *Dem.*

Grassor, λωτοδυτέω, in regionem, τὴν χώραν, *Hermog.* in urbem, κατασκήπτω εἰς πόλιν, *Herodian.*

Gratabundus, a, um, συγχαίρων, ωσα, ον, *Dem.*

Grate, κεχαρισμένως, *Isocr.* εὐγνωμόνως.

Grates, vide *Gratia.*

Gratia, ἡ χάρις, *Dem.* et delectatio, ἡ χάρις καὶ ἡδονὴ, *idem.* gratiam aliquorum captare, σχαριεῖσθαι χάριτας παῤ τινων, *idem.* inire, χάριτας χαρίζεσθαι, *idem.* apud aliquem, καταπιθύναι χάριν πρός τινα, *id.* ambire, δῆλον περιέρχεσθαί τινος χάριτος, *id.* mereri, ἄξιον εἶναι χάριτος, *Isocr.* bene meritum repetere, εὖ ποιήσαντα ἀπαιτεῖν χάριν, *id.* debere alicui, χάριν τινι ὀφείλειν, *Dem.* habere alicui, εἰδέναι τινὶ χάριν, *Isocr.* ob aliquid, τινος, *Xenoph.* ἀντί τινος, seu τινὸς ἕνεκα, *Plut.* referre alicui, ἀποδίδοναι τινὶ χάριν, *Dem.* consequi apud aliquem, κομίζεσθαι χάριν παῤ τινος, *Dem.* gratias agere alicui, εὐχαριστεῖν τινι, *id.* pro aliqua re, χάριν ἔχειν τινὶ ὑπέρ τινος, *Isocr.* ob aliquid, τινὸς ἕνεκα, *Dem.* ad gratiam dicere, πρὸς χάριν λέγειν, *id.* in gratiam alicujus facere aliquid, διδόναι τινὶ χάριν τινὰ, *id.* cujus igitur rei gratia ista dico? τίνος δ' ἕνεκα ταῦτα λέγω; *id.* τῦ χάριν δὴ ταῦτα λέγω; *id.* quæstus gratia delinquere, κέρδους ἕνεκ' ἀδικεῖν, *Isocrat.* reducere in gratiam aliquos, διαλλάττειν τινὰς, *Dem.* in gratiam reddire cum aliquo, διαλλάττεσθαί τινι, seu πρός τινα, *Isocr.*

Gratificatio, ἡ εὐεργεσία, ας.

Gratificor, χαρίζομαι, alicui, τινὶ, *Dem.* ἀρέσκω τινὶ, εὐεργετέω, valde, maxime, abunde, injuste, σφόδρα, μάλιστα, καθ' ὑπερβολὴν, ἀδίκως, *id.* non gratificor alicui, ἀχαριστέω πρός τινα, *Xen.*

Gratiose, κεχαρισμένως, *Isocrat.* ἐπιχαρίτως, *id.* χαριέντως, *id.*

Gratiosus, a, um, χαρίεις, εσσα, εν, *Isocr.* ἀγαπητὸς, ἡ, όν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ εὐχαρις.

Gratis, δωρεὰν, dare aliquid alicui, διδόναι τί τινι, *Dem.* facere aliquid, ποιεῖν τι πρόικα, *idem.*

Gratitudo, ἡ εὐχαριστία, ας, ἡ εὐγνωμοσύνη, ης.

Grator, vide *Gratulor.*

Gratuito, ἀμισθὶ, facere omnia, ποιεῖν πάντα, *Dem.* Confer *Gratis.*

Gratuitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄμισθος, υ.

Gratulatio, τὸ σύγχαιρμα, ατος.

Gratulor, συγχαίρω, alicui, τινὶ, *Isocr.* ob aliquid, τινος, *Dem.* tibi de felicitate, συνηδόμαί σοι τῆς εὐτυχίας, *Dem.* miserunt gratulatum ei, ἀπεστείλαν συνηδόμενοι αὐτῷ, *Herodian.* mittere legatos gratulatum ob victoriam, πέμπειν πρέσβεις συνηθυμουμένους τῇ νίκῃ, *Diod. Sic.*

Gratus, a, um, κεχαρισμένος, ένη, ενον, facere vel scribere, χάριν τινὰ κεχαρισμένα πολλοῖς, *Isocr.* gratum est amantibus, ἀγαπητὸν ἐστι τοῖς ἐρῶσι, *Aristot.* pro beneficio, ὁ καὶ ἡ εὐχαριστος, υ, *Philo.* gratæ animo accipere aliquid, μετὰ χάριτος λαβεῖν τι, *Dem.* it. ὁ καὶ ἡ εὐγνώμων, i. e. acceptus, ἡδὺς, χαρίεις.

Gravate, ἀκουσίως, *Aristot.* δυσχερῶς.

Gravedinosus, a, um, καταῤῥοητικὸς, ἡ, όν.

Gravedo, ἡ κόρυζα, ης, *Gal.* gravedine laboro, κορυζάω, *Lucian.*

Graveolens, ὁ καὶ ἡ βαρύοσμος, υ, *Alex. Aphr.*

Graveolentia, ἡ δυσωδία, ας, *Plut.*

Gravesco, βαρύνομαι, *Polyb.*

Graviditas, ἡ κύησις, εως, *Philo.*

Gravido, ἐγκύμονα ποιέω.
Gravidus, a, um, ἐπιβαρηθείς, εἴσα, ἐν, mulier, ἐγκύησα, ης, *Aristot.* ἐν γαστρὶ ἔχουσα. *N. T.* βαρυνομένην τὴν γαστέρα, *Lucian.* gravida sum, κύω, *Dem.*
Gravis, e, βαρὺς, εῖα, ὺ, pondus, homo, vox, *Plato, Herodian, Xenoph.* ὁ καὶ ἡ δυσχερὴς, ές, multa gravia oriuntur e bello, πολλὰ δυσχερῆ γίγνεται ἐκ τοῦ πολέμου, *Dem.* σεμνὸς, ἡ, όν, studeo esse urbanus et gravis, σπεύδω εἶναι ἀστεῖος καὶ σεμνὸς, *Isocr.* σπουδαῖος, αἷα, αῖον, res graves et necessariæ, πράγματα σπουδαῖα καὶ κατεπείγοντα, *id.* ὁ καὶ ἡ ἐπαχθὴς, ές, nimia felicitas homines reddit graves, τὸ λίαν εὐτυχεῖν τοῖς ἐπαχθεῖς, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀξιόπιστος, ε, graviorem, seu fide digniorem videri, ἀξιοπιστότερον δοκεῖν, *idem.*
Gravitas ponderis, ἡ βαρύτης, ητος, *Plut.* morum, ἡ σεμνότης, ητος, *Dem.*
Graviter, βαρέως, fero aliquid, φέρω τι, *Xen.* χαλεπῶς φέρω τι, *Dem.* et moleste fero, βαρέως καὶ λυπηρῶς, seu βαρέως καὶ χαλεπῶς φέρω τι, *idem.* me habeo, σεμνύνομαι, *idem.*
Graviusculus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπόβαρυς, έως.
Gravo, βαρέω, aliquid, τὶ, *Lucian.* aliquem, βαρύνω τινὰ, *Xen.*
Gregalis, e, ἀγελαῖος, αἷα, αῖον, animalia, ἀγελαῖα ζῶα, *Aristot.*
Gregarius, a, um, ἀγελαῖος, αἷα, αῖον, sophista, ἀγελαῖος σοφιστὴς, *Isocr.*
Gregatim, ἀγεληδὸν. *Hom.*
Gremium, ὁ κόλπος, ου, *Lucian.*
Gressus, us, τὸ βάδισμα, ατος, *Lucian.*
Grex, τὸ σοίμνιον, ου, *Dem.* majorum pecudum, ἡ ἀγέλη, ης, ἑδ. puerorum, ἀγέλη μειρακίων, *Athen.*
Griphus, ὁ γρῖφος, ου, *Poll.*
Grossus, ὁ ὀλυθος, ου, *Theophr.*
Grumulus, τὸ θρομίδιον, ου, *Diosc.*
Grumus, ὁ θρόμβος, ου, *Diosc.* ὁ κόνδρος, ου.
Grunnio, γρυλλίζω, γρύζω, porci grunnientes, χοῖροι γρυλλίζοντες. *Aristoph.*
Grunnitus, us, γρυλλισμὸς, οῦ, ὁ γρυμὸς, οῦ, *Athen.*
Gryphus, ὁ γρὺψ, γρυπὸς, *Herodot.*
Gubernaculum, τὸ πηδάλιον, ου, ὁ οἴαξ, ακος.
Gubernatio, ἡ κυβέρνησις, εως, *Plato.* ἡ διοίκησις.
Gubernator, ὁ κυβερνήτης, ου, *Plato.* ὁ διευθυντὴς, οῦ.
Guberno, κυβερνάω, navem, ναῦν, *Dem.* cursum equorum, δρόμον τῶν ἵππων, *Herodian.* optime remp. διοικέω ἄριστα τὰ κοινὰ, *Isocr.*
Gula, ὁ σισοφάγος, ου, *Aristot.* ὁ λαιμὸς, gulæ deditus, vide *Gulo.*
Gulo, ὁ λίχνος, ου, *Plato.*
Gulositas, ἡ λιχνεία, ας, *Plut.* ἡ γαστριμαργία.
Gulosus, a, um, ὁ καὶ ἡ γαστρίμαργος, ου, *Aristot.*
Gurges, ἡ δίνη, ης, *Plato.*
Gurgustium, τὸ οἰκίδιον, ου, *Dem.*
Gustabilis, e, γευστὸς, ὴ, όν.
Gustatio, ἡ γεῦσις, εως, *Aristot.*
Gustatus, us, vide, *Gustus.*
Gusto, γεύομαι, aliquid, τινὸς, *Dem.* τὶ, *N. T.*
Gustus, us, ἡ γεῦσις, εως, *Aristot* gustum præbeo, γεύω, aliquid, τινὸς, *Plato.* τὶ, *Sophocl.*
Gutta, τὸ σταγμα, ατος, ὁ σταγὼν, όνος, *Athen.* ὁ σαλαγμὸς, ἡ ῥανὶς.
Guttatim, κατὰ σταγόνας.
Guttur, ὁ λάρυγξ, γος, *Galen.* ὁ φάρυγξ, *Hipp.* ὁ βρόγχος.
Gutturnium, ὁ χέρνιβ, *Athen.* τὸ χερνίβιον, ου, *idem.*
Guttus, ὁ πρόχοος, ου, *Athen.*
Gymnasiarcha, ὁ γυμνασιάρχης, ου, ὁ γυμνασίαρχος, ου, *Poll.*
Gymnasium, τὸ γυμνάσιον, ου, *Lucian.*
Gymnicus, a, um, γυμνικὸς, ὴ, όν, agon, ἀγὼν, *Thuc.*
Gynæceum, τὸ γυναικεῖον, ου, ὁ γυναικὼν, ῶνος, *Xen.* ἡ γυναικωνῖτις, ίδος, *Plut.*
Gynæconitis, vide antecedens *Gynæceum.*
Gypseus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ ἐκ γύψου, simulacrum gypseum, ἄγαλμα ἐκ τοῦ γύψου, *Pausan.*
Gypso, γυψόω.
Gypsum, seu Gypsus, ἡ γύψος, ου, *Diosc.*
Gyro, γυρόω, δινέω.
Gyrus, ὁ γῦρος, ου, gyrum circa aliquem aliqua re describo, γῦρον περί τινά τινι περιγράφω, *Plut.*

H

Ha, ha, ᾶ, ᾶ, *Aristoph.*
Habena, ἡ ἡνία, ας, *Xen.*
Habeo, ἔχω, aliquid, τὶ, *Plut.* aliquem in numero hostium, τίθημί τινα εἰς τὰς ἐχθρὰς, *Dem.* aliquid pro virtute, τίθημί τι ἐν ἀρετῇ, *Plato.* pro turpi, ἐν αἰσχρῷ *Plut.* me bene, ἔχω καλῶς, *Dem.* pessime, φαυλότατα, *id.* orationem pro aliquo, λόγον ὑπὲρ τινος δημηγορέω, *idem.* contra aliquem, κατά τινος, *id.* de aliqua re, ἔπω λόγον περί τι, *Isocrat.* ῥητορεύω λόγον περί τινος, *id.* nomen a justitia, τῆς δίκης ἐπώνυμός εἰμι, *Dem.* multos adversarios, ἔχω πολλὰς ἐναντιωμένας, *Isocrat.* rationem seu argumentum in promptu, ἔχω λόγον πρόχειρον, *Dem.* delectum municipum, ποιέομαι κατάλογον τῶν δημοτῶν, *id.* honorem eloquentiæ, τιμάω τὸς λόγος, *Isocr.* ratum alicujus testamentum, ἐμμένω τῇ διαθήκῃ τινὸς, *Dem.* jus faciendi testamentum, κύριός εἰμι διαθέσθαι. *id.* rationem seu curam alicujus, ποιέομαι ἐπιμέλειαν περί τινος, *Isocr.* τινὸς, *Dem.*
Habilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐκατάφορος, ad aliquid, πρός τι, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ εὐάρμοστος.
Habilitas, ἡ ἐσαεμοσύνη, ης, *Plut.* ἡ εὐαρμοστία.
Habitabilis, ὁ καὶ ἡ οἰκήσιμος.
Habitaculum, τὸ οἴκημα, *Xen.*
Habitatio, ἡ οἴκησις, εως, *Dem.*
Habitator, ὁ οἰκήτωρ, ορος, *Dem.* ὁ οἰκητὴς, οῦ. urbis, ὧν ἐν τῇ πόλει, *id.*
Habito, οἰκέω, urbem, πόλιν, *Isocr.* ἐν τῷ ἄστει, *Dem.* inter aliquos, ἐν τισι, *Plato.* in domo, ἐν οἰκίᾳ, *Æschin.* in regione, κατοικέω ἐν τῇ χώρᾳ, *Isocr.* terram aliquam, γῆν τινα, *Plut.* in terra, ἐπὶ τῇ γῇ, *N. T.* in insula, νῆσον, *Isocr.*
Habitudo, ἡ ἕξις, εως, *Gal.*
Habitus, us, ἡ ἕξις, εως, *Aristot.*
Hac, τῇδε, *Dem.* hac illac cursito, περιθέοντα τῇδε κἀκεῖσε, *id.*
Hactenus, καὶ ταῦτα μὲν ταυτῇ, *Plato.* καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα, *Dem.* μέχρι τῦδε, *Thuc.*
Hæciculus, τὸ ἑρίφιον, ου, *Athen.*
Hædile, ἡ ἐριφοσασία, ας.
Hædinus, a, um, ἐρίφειος, εία, ειον.
Hædus, ὁ ἔριφος, ου, *Aristot.*
Hæreditarius, a, um, κληρονομικὸς, αία, αῖον, *Pandect.*
Hæreditas, ἡ κληρονομία, ας, *Dem.* ὁ κλῆρος, ου, *id.* hæreditatem relinquere, καταλείπειν κλῆρον, *id.* adire, αἱρεῖν κλῆρον, *id.* tenere, ἔχειν κλῆρον, *id.* dividere in duas partes, διαιρεῖν μερίδας δύω τὸν κλῆρον, *id.* dividere cum fratre, νέμεσθαι seu μερίζεσθαι τὴν οὐσίαν πρὸς ἀδελφὸν, *idem.* sortiri, κληροῦν τὸν κλῆρον, *idem.* Confer *Hæres.*
Hæreo, συνάπτομαι, in aliqua re, πρός τι, *Aristot.* i. e. dubito, ἀμφισβητέω περί τινος, *Isocr.*
Hæres, ὁ κληρονόμος, ου, *Dem.* sum, κληρονομέω, *id.* alicujus, κληρονόμος εἰμί τινος, *id.* hæredem instituo, seu scribo aliquem, καθίστημί τινα κληρονόμον, *Isocr.* relinquo, καταλείπω κληρονόμον, *id.* fieri bonorum alicujus, γίγνεσθαι κληρονόμον τῶν τινος, *Dem.*
Hæresis, ἡ αἵρεσις, εως, *Galen.*
Hæreticus, a, um, αἱρετικὸς, ὴ, όν.
Hæsitantia, ἡ ἰσχνοφωνία, ας, *Aristot.*
Hæsitatio, ἡ ἀπορία, ας. *Isocr.*
Hæsito, ἀπορέω, *Xen.* Confer *Dubito.*
Halec, vel Halex, ἡ μαινὶς, ίδος, *Lucian.*
Halitus, ἡ ἐκπνοὴ, ῆς, *Aristot.* ὁ ἀτμὸς, οῦ, *Plut.*
Halo, ἐκπνέω, *Aristot.* ἀτμιάω, *Hippocr.*
Hamatus, a, um, ἀγκιστρωτὸς, ὴ, όν.
Hamo, ἀγκιστρόω.
Hamulus, τὸ ἀγκίστριον, ου.
Hamus, τὸ ἄγκιστρον, ου, *Lucian.* hamo capio, ἀγκιστρεύω, *Clem. Alex.*
Hara, ὁ συοδεὸς, οῦ, *Hom.*
Hariola, ἡ μάντις, εως, *Athen.*
Hariolatio, ἡ μαντεία, ας, *Lucian.*
Hariolor, μαντεύομαι, *Plato.* χρησμῳδῶ.
Hariolus, ὁ μάντις, εως, *Plut.*
Harmonia, ἡ ἁρμονία, ας. *Aristot.*
Harmonicus, a, um, ἁρμονικὸς, ὴ, όν, *Aristot.*
Harpago, ἡ ἁρπάγη, ης, *Hesych.* ἡ ἅρπαξ, αγος, *Poll.*
Harpax, ὁ ἅρπαξ, αγος, *Poll.*
Haruspex, ὁ ἱεροσκόπος, ου.
Haruspicina, ἡ ἱεροσκοπικὴ, ῆς.
Haruspicium, ἡ ἱεροσκοπία, ας.
Haruspicor, ἱεροσκοπέω.
Hasta, τὸ δόρυ, ατος, *Aristot.* ἡ λόγχη, τὸ ἔγχος, sub hasta aliquid vendo, λαφύσσω τί, *Diod. Sic.* ἀποχηρύττω τι, *Plut.*
Hastatus, a, um, ὁ καὶ ἡ αἰχμοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ δορυφόρος, ου, *Xenoph.* ὁ καὶ ἡ λογχοφόρος.
Hastile, τὸ ἀκοντίου ξύλον.
Haud, οὐ, vide *Non:* haud dubie, ἀναμφισβήτως, *Dem.* haudquaquam, οὐδαμῶς, *idem.*
Haurio, ἀντλέω, ἀρύω, aquam ambabus manibus, ὕδατος ἀμφοτέραις χερσὶν, *Æl.* ἀρύω ὕδατος, *Plut.* aquam ex Nilo, ὑδρεύομαι ἐκ τοῦ Νείλου, *Plut.*
Haustio, ἡ ἄντλησις, εως, aquæ, ὕδατος, *Ælian.*
Haustrum, τὸ ἀντλητήριον, ου, τὸ ἄντλημα, ατος, *N. T.* ὁ ἀφυσητὴρ, ῆρος. *Themist.*
Hebdomas, ἡ ἑβδομὰς, άδος, *Galen.*
Hebeo, ἀμβλύνομαι, *Thuc.* ad lucem, ἀμβλύττω πρὸς τὸ φῶς, *Luc.*
Hebes, ἀμβλὺς, εῖα, ὺ. pugio, ξιφίδιον, *Plut.* visus, ἀμβλὺ ὁρᾶν, hebetem reddere aliquem ad aliquid, ἀμβλὴ ποιεῖν τινα πρός τι, *Plut.*
Hebesco, ἀμβλύνομαι, *Thuc.* oculi hebescunt, ἀμβλύνονται οἱ ὀφθαλμοὶ, *Theophr.*
Hebetatio, ἡ ἀμβλωσις, εως, oculorum, τῶν ὀφθαλμῶν.
Hebeto, ἀμβλύνω, aliquid, τὶ, *Plut.* ad aliquid, ἀναμβλύνω εἴς τι, *id.*
Hebetudo, ἡ ἀμβλύτης, ητος, oculorum, ὁ ἀμβλυωπισμὸς, οῦ, *Hippocr.*
Hecticus, a, um, ἑκτικὸς, ὴ, όν, febris, ἑκτικὸς πυρετὸς, qui febri hectica laborat, ὁ ἑκτικὸς, ῆ, *Gal.*
Hedera, ὁ κισσὸς, ου κιττὸς, οῦ, *Theophr.*
Hederaceus, a, um, κίσσινος, ίνη, ινον, corona, κίσσινος στέφανος, *Athen.* poculum, τὸ κισσύβιον, ου, *id.*
Hei, οἰ, mihi! οἴ ἐγω, *Soph.* οἴ ἐμοὶ, *Epigr.* οἵ μοι, *Synes.* hei mihi misero, οἰ μοι τάλας, *Aristoph.* hei miser, αἰβοῖ τάλας, *id.*
Helleborus, ὁ ἑλλέβορος, ου, *Diosc.*
Helluatio, ἡ ἀσωτία, ας, *Aristot.* ἡ λιχνεία.
Helluo, ὁ αὐτολήκυθος, ου, *Dem.* ὁ ἄσωτος, ου, *Aristot.* ὁ λαφύστης, ου.
Helluor, ἀσωτεύομαι, *Athen.* λαφύσσω.
Hem, φεῦ, virum, ἄνδρες.
Hemina, ἡ κοτύλη.
Hemisphærium, τὸ ἡμισφαίριον.
Hepar, τὸ ἧπαρ, ατος, *Gal.*
Hepaticus, a, um, ἡπατικὸς, ὴ, όν, *Gal.*
Hera, ἡ δέσποινα, ης, *Plato.* ἡ δεσπότις, ὁ συρία.
Herba, ἡ πόα, ας, *Theophr.* ἡ βοτάνη.
Herbaceus, a, un, ὁ καὶ ἡ βοτανώδης, εος.
Herbarius, a, um, βοτανικὸς, ὴ, όν, *Diosc.*
Herbesco, βοτανόομαι, πόα ζω, *Nax.*
Herbeus, ea, eum, ὁ καὶ ἡ πόώδης, εος, *Plut.*
Herbosus, a, um, ὁ καὶ ἡ βοτανώδης, εος.
Herbula, τὸ πόαριον, ου, τὸ βοτάνιον, ου.
Heri, χθὲς, *Xen.* ἐχθὲς, *Dem.*
Heriliš, e, διεσποτικὸς, ὴ, όν, jus, δίκαιον διεσποτικὸν, *Aristot.*
Heriliter, διεσποτικῶς, *Dem.* κυρίως, *id.*
Hernia, ἡ κήλη, ης, *Gal.* aquosa, ἡ ὑγρὰ κήλη, ης, *Poll.*
Herniosus, ὁ κηλήτης, ου, *Synes.*
Heroicus, a, um, ἡρωϊκὸς, ὴ, όν, *Plut.* ἡρῷος, αι, ον, *Aristot.*
Heroina, ἡ ἡρωὶς, ίδος, *Athen.*
Heros, ὁ ἥρως, ωος, *Lucian.*
Herous, a, um, ἡρωϊκὸς, ὴ, όν, *Plut.*
Herus, ὁ δεσπότης, ου, *Dem.* ὁ κύριος.
Hesternus, a, um, χθεσινὸς, ὴ, όν, ὁ, ἡ, τὸ χθὲς, compotatio, ὁ χθὲς πότος, *Plato.*
Heu! ἰῲ, *Dem.* φεῦ. Confer *Hei.*
Heus, ὦ τὰν, sed heus tu, si, ἀλλ' ὦ τὰν, εἰ, *Dem.* ὦ ἑτᾶν, *Lucian.*
Hiatus, τὸ χάσμα, ατος, *Plato.*
Hic, hæc, hoc, ὅτος, οὗτα, τῦτο, *Dem.* hic ipse, αὐτὸς ὁτοσὶ, *id.*

Hic, hoc in loco, ἐνθάδε, ἐνταῦθα.
Hicce, hæcce, hoccce, ὁτοσί, αὐτηί, τουτί, *Gen.* τουτοῦ, ταυτησί, *Dat.* τουτῷ, &c. *Dem.*
Hiccine, idem quod antecedens *Hicce.*
Hierarchia, ἡ ἱεραρχία, ας.
Hilaresco, ἱλαρύνομαι, φαιδρύνομαι, *Philo.*
Hilaria, τὰ ἱλάρια, ων.
Hilaris, ε, ἱλαρός, ά, όν, φαιδρὸς, ρὰ, ρὸν, vita, βίος, *Luc.*
Hilaritas, τὸ ἱλαρὸν, ῦ, *Suid.* ἡ ἱλαρότης, ητος, *N. T.*
Hiliter, ἱλαρῶς, vivo, εὐθύμως διαβιόω, *Synes.*
Hilaro, ἱλαρόω, ἱλαρύνω, LXX. aliquem, εὐφραίνω τινὰ, *Dem.*
Hilarus, a, um, idem quod *Hilaris.*
Hinc, ἔνθεν, opem ferre, βοηθεῖν, *Dem.* repellere, ἐνθένδε ἀπελαύνειν, *id.* hinc et illinc, ἔνθεν καὶ ἔνθεν, *Plato.* hinc cernere licet, ἐκεῖθεν ῥᾴδιον διαγνῶναι, *Isocr.* hinc colligere, ἐκ τούτων καταμαθεῖν, *id.*
Hinnio, χρεμετίζω, *Xen.*
Hinnitus, us, ὁ χρεμετισμὸς, οῦ, *Ammon.*
Hinnulus, ὁ νεβρὸς, οῦ, *Plut.*
Hinnus, ὁ vel ἡ ἡμίονος, ὁ, LXX.
Hio, χαίνω, *Lucian.* ἀναχαίνω, *id.*
Hircinus, a, um, τραγικὸς, ἐία, ειον, hircina pellis, τραγέη, ης, *Plut.*
Hircosus, a, um, ὁ καὶ ἡ τραγομάσχαλος, ὁ, *Aristoph.*
Hircus, ὁ τράγος, ὁ, *Aristot.* hircum oleo, τραγίζω, *Hippocr.* hircorum fœtor, ὁ τράγισος.
Hirquus, ὁ κάνθος, ὁ, *Aristot.*
Hirsutia, ἡ δασύτης.
Hirsutus, a, um, ὁ καὶ ἡ τριχώδης, εος.
Hirtus, a, um, ὁ καὶ ἡ λάσιος, ὁ, *Philostr.*
Hirudo, ἡ βδέλλα, ης, *Theophr.*
Hirundineus, a, um, ὁ καὶ ἡ χελιδόνειος, ὁ, *Poll.* χελιδόνιος, ὁ, *Athen.*
Hirundo, ἡ χελιδών, όνος, *Aristot.* hirundinem imitor, χελιδονίζω, *Schol. Aristoph.* hirundinis pullus, ὁ χελιδονεὺς, έως, *Eustath.*
Hisco, χαίνω, *Lucian.*
Hispidus, a, um, ὁ καὶ ἡ λάσιος, ὁ, *Philostr.*
Historia, ἡ ἱστορία, ας, *Isocr.*
Historialis, e, ἱστορικὸς, ὴ, όν, *Plut.*
Historicus, a, um, ἱστορικὸς, ὴ, όν, *Plut.* i. e. historiarum scriptor, ὁ ἱστορικὸς, οῦ, *id.* ὁ ἱστοριογράφος, ὁ, *Diod. Sic.*
Histrio, ὁ μῖμος, ὁ, ὁ ὑποκριτὴς, οῦ, *Plat.*
Histrionalis, ε, ὑποκριτικὸς, ὴ, όν, *Dem. Phal.*
Histrionice, ὑποκριτικῶς, *Athen.*
Hiulco, διασχίζω.
Hiulcus, a, um, ὁ καὶ ἡ χασμῳδὸς, εος.
Hodie, σήμερον, sèu *Attice* τήμερον, *Dem.* αὐθήμερον, *id.* ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, *Lycurg.*
Hodiernus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ σήμερον, seu *Attice* τήμερον, usque in hodiernum diem, μέχρι, seu ἄχρι τῆς σήμερον, seu τήμερον ἡμέρας, *Dem. Isocr.* εἰς τὴν ἡμέραν ταύτην, *Dem.*
Hœdus, vide *Hædus.*
Holosericus, a, um, ὁλοσηρικὸς, ὴ, όν.
Homicida, ὁ φονεὺς, έως, *Dem.* ὁ ἀνδροφόνος, ου, *id.*
Homicidium, ὁ φόνος, ου, *Dem.* ἡ μιαιφονία, ας, *Plato.* committo, ἀποκτείνω τινὰ, *Dem.* ἀνθρωποκτονέω, *Nax.*
Homo, ὁ vel ἡ ἄνθρωπος, ου, *Dem.* probus, σπουδαῖος, *id.* bonus et humanus, χρηστὸς καὶ φιλάνθρωπος, *id.* levis seu obscurus, τυχὼν, *Isocr.* malus, φαῦλος, *Dem.* perditus, φθόρος, *id.* externus, ὁ ἔξωθεν, *Isocr.* hominum multitudo, πλῆθος σωμάτων, *Dem.*
Homuncio, τὸ ἀνθρώπιον, ου, *Dem.* ὁ ἀνθρωπίσκος.
Honestamentum, τὸ κόσμημα, ατος, *Plato.*
Honestas, τὸ καλὸν, οῦ, *Dem.* ἡ καλοκἀγαθία, ας, *Xen.* Confer *Virtus,* item *Honestus, a, um.*
Honeste, καλῶς, et decenter agere, καὶ προσηκόντως πράττειν, *Dem.*
Honesto, τιμάω, aliquem, τινὰ, *Dem.* ἐπικοσμέω τινὰ, *Aristot.* σεμνύνω τινὰ, *Dem.*
Honestum, τὸ καλὸν, οῦ, *Dem.*
Honestus, a, um, i. e. honorabilis, ὁ καὶ ἡ ἔντιμος, ου, *Xen.* i. e. bonus, καλὸς, ὴ, όν, *Dem.* honestum et bonum esse, καλὸν καὶ ἀγαθὸν εἶναι, *idem.* et decorum esse alicui, καλὸν καὶ πρεπὸν εἶναί τινι, *idem.* et justum esse, καλὸν καὶ δίκαιον εἶναι, *idem.*
Honor, ἡ τιμὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἐπιτιμία, ας, *id.* et gloria, τιμὴ καὶ δόξα, *id.* et admiratio, τιμὴ καὶ ζῆλος, *id.* ζῆλος καὶ φιλοτιμία, *id.* studium honoris et gloriæ, φιλοτιμία καὶ δόξα, *idem.* magnus, τιμὴ μεγάλη, *id.* amplissimus, πλεῖστη, *idem.* immortalis, ἀνεξάλειπτος, *Isocr.* meritus, προσηκούσιος, *Dem.* eximius, ἐξαίρετος, *Isocr.* summus, ὑπερβολὴ τιμῆς, *Dem.* honorem appeto, τιμῆς ἐπιθυμέω, *Isocr.* amo, τιμὴν ἀγαπάω, *id.* quæro, τιμὴν ζητέω, *id.* ὁρμάομαι πρὸς φιλοτιμίαν, *id.* adfero alicui, φέρω τινὶ τιμὴν, *id.* κομίζομαι τιμὴν, *id.* decernere, dare alicui, διδόναι τιμήν τινι, *Dem.* conferre alicui, συμβάλλεσθαι τιμήν τινι, *Isocr.* consequi, εὑρίσκειν τιμὴν, *Dem.* τυγχάνειν τιμῆς, *id.* κτήσασθαι τιμὴν, *idem.* λαμβάνειν τιμὴν, *Isocr.* habere, ἔχειν τιμὴν, *id.* tollere bene meritorum, ἀναιρεῖν τιμὴν τῶν εὐεργετῶν, *Dem.* datum eripere alicui, ἀφελέσθαι τιμὴν δοθεῖσάν τινι, *idem.* amittere, ἀποτρέσθαι φιλοτιμίαν, *id.* recuperare, ἀναλαμβάνειν τιμὴν, *Isocrat.* honore contentum esse, στέργειν τιμὴν, *id.* frui ab aliquo, ἀπολαύειν τιμῆς παρά τινος, *Dem.* antecellere alicui, προέχειν τιμῇ τινος, *Isocr.* honoris et decori caussam esse, τιμὴν καὶ καλὸν αἴτιον εἶναι, *Dem.* summos honores habere alicui, εἰς ὑπερβολὴν τιμῶν τινα, *id.* publicos habere alicui, δημοσίαν τιμὴν τινα, *id.*
Honorabilis, ε, τίμιος, ία, ιον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἔντιμος, ου, *id.* ὁ καὶ ἡ ἀξιότιμος.
Honorarium, τὸ γέρας, ατος, *Dem.* bellicum, τὸ ἀριστεῖον, ου, *id.* dare, διδόναι ἀριστεῖόν τινι, *id.* consequi ab aliquo, ἀξιοῦσθαι τῶν ἀριστείων ἀπό τινος, *id.* λαμβάνειν ἀριστεῖον παρά τινος, *Isocr.* τυγχάνειν τῶν ἀριστείων, *id.*
Honorarius, a, um, τιμητικὸς, ὴ, όν.
Honorate, ἐντίμως, *Plato.*
Honoratus, a, um, τιμώμενος, ένη, ενον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἔντιμος, ου, *id.* ὁ καὶ ἡ ἔνδοξος.
Honorifice, ἐνδόξως, *Dem.* ἐντίμως, *Plato.*
Honorificus, a, um, τίμιος, ία, ιον, honorificum erat omnibus, τίμιον ἦν πᾶσιν ἀνθρώποις, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἔντιμος, ου, honorifica et magna et splendida res, ἔντιμον καὶ μέγα καὶ λαμπρὸν πρᾶγμα, *id.*
Honoro, τιμάω, aliquem, τινὰ, *Demosth.* maxime, μάλιστα, *id.* εἰς ὑπερβολὴν, *id.* ὑπερβαλλόντως, *id.* ut meretur, κατ' ἀξίαν, *Isocr.* perinde ut alium, ἐξίσου τῷ ἄλλῳ, *Dem.* publice, δημοσίᾳ, *id.* aliquem in aliqua re, τινὰ κατά τι, *Elian.* et religiose colo animalia quædam, σέβομαι καὶ τιμάω ζῷά τινα, *Isocr.* Confer *Honor,* item *Colo.*
Hora, ἡ ὥρα, ας, *Dem.* quota hora est? τοῦιον ἔστι τὸ στοιχεῖον; *Lucian.* hac ipsa hora, ἐνισάσης τῆς ὥρας, *Plut.* elapsa, ὥρα παρελθοῦσα.
Hordeaceus, a, um, κρίθινος, ίνη, ινον, vinum, οἶνος, *Athen.* panis, ἄρτος, *Plut.*
Hordeum, ἡ κριθὴ, ῆς, *Theophr.* hordei ferax, ὁ καὶ ἡ κριθοφόρος, ου, *Strabo.*
Horizon, ὁ ὁρίζων, οντος.
Hornus, a, um, ἑτεινὸς, ἑία, ειον, *Cl. Alex.*
Horologium, τὸ ὡροσκοπεῖον, ου, *Strabo.*
Horrendus, a, um, φοβερὸς, ὰ, όν, *Isocrat.* scelus, δεινὸν καὶ σχετλίον ἀσέβημα, *Demosth.*
Horreo, φρίττω, aliquid, ὑπέρ τινος, *Dem.* sues horrentes setis, ὗες ἀναφρίσσοντες, *Aristot.*
Horreolum, τὸ σιτοβόλιον, ου.
Horresco, vide *Horreo.*
Horreum, ὁ σιτοβολὼν, ῶνος, *Poll.* ἡ ἀποθήκη, ης, *N. T.* τὸ σιτοφυλακεῖον.
Horribilis, ε, φοβερὸς, ὰ, όν, *Plato.* ὁ καὶ ἡ φρικώδης.
Horride, τραχέως, *Isocr.*
Horridus, a, um, τραχὺς, εῖα, ὺ, *Isocr.*
Horror, ἡ φρίκη, ης, *Plut.* febrilis, ἡ φρικία, ας, *Diosc.*
Horsum, δεῦρο, *Dem.*
Hortamentum, τὸ παράγγελμα.
Hortatio, ἡ προτροπὴ, ῆς, *Aristot.* ἡ νουθέτησις.
Hortator, ὁ νουθετῶν, ῶντος, *Isocr.* ὁ παραινῶν, ῶντος, *id.*
Hortensis, ε, κηπαῖος, αία, αῖον, smilax, σμίλαξ, *Diosc.*
Hortor, παρακαλέω, aliquem ad aliquid, τινὰ ἐπί τι, *Isocr.* πρός τι, *id.* προτρέπω τινὰ εἴς τι, *Dem.* ἐπί τι, *id.* παραινέω τινά τι, *Xen.* παροξύνω τινά τι, *Isocrat.* παρορμάω τινα εἴς τι, *Xen.*
Hortulanus, ὁ κηπουρὸς, οῦ, *Diod. Sic.*
Hortulus, τὸ κηπίον, ου, *Thuc.* τὸ κηπίδιον.
Hortus, ὁ κῆπος, ου, *Dem.*
Hospes, *alios hospitio excipiens,* ὁ πρόξενος, ου, *Thucyd.* ὁ ξενοδόχος, ου, *Philo.* ὁ πανδοκεὺς, έως, *Plut. qui hospitio excipitur,* ὁ ξένος, ου, *Dem.* alicujus et familiaris, ξένος ὢν τινι καὶ ἐπιτήδειος, *Isocr.*
Hospita, ἡ ξενοδόχος, ου, ἡ πανδοκεύτρια, ας, *Aristoph.*
Hospitalis, e, ξένιος, ία, ιον, *Xen.* ὁ καὶ ἡ φιλόξενος, ξενικὸς, ὴ, όν, amicitia, φιλία, *Aristot.* munus, τὸ ξένιον, ου, *Dem.*
Hospitalitas, ἡ ξενία, ας, *Dem.* ὁ ξενισμὸς, οῦ, *Plut.* ἡ φιλοξενία.
Hospitaliter, φιλοξένως, *Isocr.*
Hospitium, τὸ ξενοδοχεῖον, ου, τὸ πανδοχεῖον, ου, *Plut.* ὁ ξένων, ῶνος, et amicitiæ, ἡ ξενία καὶ φιλία, *Dem.* renovo vetus hospitium, ἀνανεόομαι καὶ καινὴν ποιέομαι τὴν παλαιὰν ξενίαν, *Isocr.* decerno alicui jus hospitii, ψηφίζομαί τινι πρόξενίαν, *Dem.* excipio hospitio aliquem, ξενίζω τινὰ, *id.* hospitio conjungor, ξενοῦμαι, *Xen.*
Hospitor, ξενίζομαι, apud aliquem, παρά τινι, *N. T.* ὑπό τινος, *Xen.*
Hostia, ἡ θυσία, ας, *Lucian.* τὸ θῦμα, ατος, *Isocrat.* hostiam immolo, θυσίαν θύω, *Plato.* ἱερόθυτα ποιέω, *Aristot.*
Hosticus, a, um, πολέμιος, ία, ιον, terra, ἡ πολεμία χώρα, *Xen.*
Hostilis, e, πολέμιος, ία, ιον, *Xen.* ἐχθρὸς, ὰ, όν, ὁ καὶ ἡ δυσμενὴς, hostili animo sum erga aliquem, πολεμίως ἔχω πρός τινα, *idem.*
Hostilitas, ἡ δυσμένεια, ας, *Herodian.*
Hostiliter, πολεμικῶς, *Isocrat.* πολεμίως, *Thuc.*
Hostimentum, ἡ ἀμοιβὴ, ῆς, *Lucian.*
Hostio, ἀμείβομαι, *Dem.*
Hostis, ὁ ἐχθρὸς, οῦ, *Dem.* ὁ πολέμιος, ου, *id.* et inimicus, πολέμιος καὶ ἐχθρὸς, *id.* potens, ἐχθρὸς ἰσχυρὸς, *id.* acris, χαλεπὸς, *Isocr.* irreconciliabilis, ἀδιάλλακτος, *Dem.* apertus, πρόδηλος, *id.* communis, κοινὸς, *id.* hostem aliquem facere, ποιεῖν τινὰ ἀνταγωνιστὴν, *Isocr.* judicare, κρίνειν τινὰ πολέμιον, *id.* fieri alicui, γίγνεσθαί τινι πολεμήσαντα, *Dem.* esse alicujus, εἶναι πολέμιον seu ἐχθρὸν τινος, *id.* experiri aliquem, χρῆσθαί τινι πολεμίῳ seu ἐχθρῷ, *idem.* habere cum hostibus, εἶναι ἐν μερίδι τῶν ἐχθρῶν, *id.*
Huc, δεῦρο, progredi, βαδίζειν, *Dem.* adsiste, δεῦρο ἀναστὰς μοι, *id.* restituere, δεῦρ' ἀπάγειν, *id.* mittere, ἐνθάδε πέμπειν, *Isocr.* hucusque, ἄχρι τῦ δεῦρο, *N. T.* huc et illuc circumvagari, δευρολἀκεῖσε διαφέρεσθαι, *Dem.*
Hujusmodi, τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο, *Dem.* τοιοῦτός τις, *Plato.*
Humane, ἀνθρωποπαθῶς, *Hermog.*
Humanitas, i. e. humana natura, ἡ ἀνθρωπότης, ητος, i. e. comitas, ἡ φιλανθρωπία, ας, *Dem.* et clementia alicujus, καὶ πραότης τινὸς, *id.* et animi facilitas, καὶ τρόπου ἐπιείκεια, *id.* et indulgentia, καὶ ἄνεσις, *id.* humanitatem experiri apud aliquos, τυγχάνειν τῆς φιλανθρωπίας παρά τινων, *id.* frui humanitate aliquorum, ἀπολαύειν τῆς φιλανθρωπίας τινῶν, *idem.* habere humanitatem invicem a natura, ἔχειν φιλανθρωπίαν ἐκ φύσεως πρὸς ἀλλήλους, *Isocr.*
Humaniter, ἀνθρωπίνως, *Dem.* disputare humanius de fortuna, διαλέγεσθαι ἀνθρωπινώτερον περὶ τῆς τύχης, *id.* humaniter se gerere erga aliquos, φιλανθρώπως ἔχειν πρός τινας, *id.*
Humanus, a, um, ἀνθρώπειος, εία, ειον, genus, ἀνθρώπειον γένος, *Lucian.* ἀνθρώπινος, ίνη, ινον, genus, ἀνθρώπινον γένος, *Plato.* i. e. comis, ὁ καὶ ἡ φιλάνθρωπος, ου, *Dem.* et clemens, καὶ πρᾶος *idem.* mansuetis et humanis moribus præditus, ἥμερος καὶ φιλάνθρωπος τὰς τρόπους, *Dem.* humanum se præbere erga aliquem, φιλανθρώπως ἔχειν πρός τινα, *Dem.*
Humatio, ὁ ἐνταφιασμὸς, οῦ, ἡ ταφὴ, ῆς, *Thuc.*
Humecto, ὑγραίνω, *Gal.* νοτίζω, *Diosc.* ἰμμάζω.
Humectus, a, um, ὑγρὸς, ὰ, όν, *Xen.*
Humeo, νοτιάω, *Aristot.*

Humerus, ὁ ὦμος, ᾱ, *Isocr.*
Humesco, ὑγραίνομαι, *Plato.*
Humi, χαμαὶ, sedeo, χαμαὶ κάθημαι, *Xenoph.*
Humiditas, ἡ ὑγρασία, ας, *Galen.* ἡ ὑγρότης, ητος, *Plato.*
Humidus, a, um, ὑγρὸς, ὰ, ὸν, *Xen.* νότιος, *Hom.*
Humiliatio, ἡ ταπείνωσις, εως.
Humilio, ταπεινόω, *N. T.*
Humilis, e, ὁ καὶ ἡ πρόσγειος, ᾱ, *Aristot.* ταπεινὸς, ἡ, ὸν, *Lucian.* animo, ὁ καὶ ἡ ταπεινόφρων, ονος, *Plut.*
Humilitas, ἡ ταπεινότης, ητος, *Isocr.* ἡ ταπεινοφροσύνη.
Humiliter, ταπεινῶς, *Isocr.*
Humo, θάπτω, mortuos, νεκροὺς, seu ἀποθανόντας, *Dem.* aliquem, ἐνταφιάζω τινὰ, *Basil.*
Humor, ἡ ὑγρότης, ητος, *Plato.* ἡ νότις, *Athen.*
Humus, ἡ γῆ, γῆς, *Dem.* Confer *Terra.*
Hyacinthinus, a, um, ὑακίνθινος, ίνη, ινον.
Hyacinthus, ἡ, vel ὁ ὑάκινθος, ᾱ, *Diosc.*
Hyades, αἱ ὗάδες, ων, *Poll.*
Hyberna, orum, τὸ χειμάδιον, ᾱ, in hybernis habere exercitum, ἐν χειμαδίοις χρῆσθαι τῇ δυνάμει, *Dem.* ex hybernis educo, ἐκ τῶν χειμαδίων ἐξάγω.
Hyberno, παραχειμάζω, *Dem.* χειμάζω.
Hybernus, a, um, χειμερινὸς, ἡ, ὸν, morbi, χειμερινοὶ νόσοι, *Hippocr.*
Hydra, ἡ ὕδρα, ας.
Hydria, ἡ ὑδρία, ας, *N. T.*
Hydropicus, a, um, ὑδρωπικὸς, ἡ, όν.
Hydrops, *morbus*, ὁ ὕδρωψ, ωπος, *Galen.* hydrope laborans, ὑδρωπικὸς, ἡ, ὸν, hydrope laboranti similis, ὁ ὕδρωψ, hydrope laboro, ὑδρωπιάω, *Diosc.* hydrope corripior, ἐξυδρωπιάω, *Aristot.*
Hydrus, ὁ ὕδρος, ᾱ.
Hyemalis, e, χειμέριος, ία, ιον, *Thuc.*
Hyematio, ἡ χειμασία, ας, *Polyb.* ἡ παραχειμασία.
Hyemo, χειμάζω, *Dem.* χειμερίζω.
Hyems, ὁ χειμὼν, *Xen.* τὸ χεῖμα.
Hymnus, ὁ ὕμνος, ᾱ, *N. T.*
Hypocaustum, τὸ ὑπόκαυσον, ᾱ, *Vitruvius.*
Hypochondria, τὰ ὑποχόνδρια, ων.
Hypocrisis, ὁ ὑπόκρισις, εως, *N. T.*
Hypocrita, ὁ ὑποκριτὴς, ᾶ, *N. T.*
Hypomnema, τὸ ὑπόμνημα, ατος, *Isocr.*
Hypotheca, ἡ ὑποθήκη, ης, *Dem.*
Hypothesis, ἡ ὑπόθεσις, εως, *Aristot.*
Hypotheticus, a, um, ὑποθετικὸς, ἡ, όν, *Aristot.*
Hystrix, ὁ ὕστριξ, ὁ seu ὕστριξ, χος, *Aristot.*

I & J

Jaceo, κεῖμαι, in lecto, ἐν κλίνῃ, *Isocr.* in terra, κατάκειμαι ἐν τῇ γῇ, *Plato.* κατακλίνομαι.
Jacio, βάλλω, aliquem gleba, τινὰ βώλῳ, *Xen.* probra, vide *Probrum:* fundamentum, vide *Fundamentum.*
Jactanter, κομπαστικῶς, ἀλαζονικῶς.
Jactantia, ἡ ἀλαζονεία, ας, *Dem.* τὸ φύσαγμα, ατος, *Plut.* ἡ μεγαλαυχία.
Jactatio, ὁ ῥιπτασμὸς, ὁ, *Plut.*
Jactator, ὁ ῥιπτάζων, οντος, *Aristot.* i. e. arrogans, ὁ ἀλαζονικὸς, ὁ, *Xen.* ὁ ἀλαζὼν, όνος, *idem.* ὁ ἀλαζονευόμενος, ᾱ, *Isocr.*
Jactito, ῥιπτάζω, aliquid, τὶ, *Aristot.* i. e. glorior, μεγαλαυχίομαι, aliquid, ἐπί τινι, *Isocr.* ἀγάλλομαί τινι, *Thuc.* ἐπί τινι, *Xen.* generis nobilitatem, αὐχῶ εὐγένειαν, *Aristid.* artes, ἀλαζονεύομαι περὶ τῶν τεχνῶν, *Isocr.* divitias, καταλαζονεύομαι περὶ τῦ πλύτου, *id.*
Jacto, ῥίπτω, *Xen.* Confer *Jactito.*
Jactura, ἡ ἐκβολὴ, ῆς, *Dem.* temporis, χρόνου παρανάλωμα, *Æl.* Confer *Damnum.*
Jactus, us, ἡ βολὴ, ῆς, jaculi, ἀκοντίου, retis, ὁ βόλος τῦ δικτύου, *Aristoph.*
Jactandi peritia, ἡ εὐστοχία, ἡ εὐημονία, ἡ εὐτοξία.
Jaculandi peritus, ὁ καὶ ἡ εὔστοχος.
Jaculatio, ἡ ἀκόντισις, εως, *Suid.*
Jaculator, ὁ ἀκοντιστὴς, ᾶ, *Xenoph.* ὁ τοξότης.
Jaculatorius, a, um, ἀκοντιστήριος, ία, ιον.
Jaculatrix, ἡ ἀκοντίζουσα, ης.
Jaculor, ἀκοντίζω, hastam, τὸ δόρυ, *Plut.* in aliquem, τινὰ, *Xen.* εἴς τινα, *id.*
Jaculum, τὸ ἀκόντιον, ᾱ, *Xen.*
Jam, ἤδη, pulso, ἀμύνομαι, *Dem.* ἐν τοῖς παροῦσι καιροῖς, *id.* ἐν τῷ παρόντι, *id.* νῦν, *id.* jam jam, παραυτίκα, *id.* ὅσον οὔκ ἤδη, *Xen.* jam diu, ἐκ πολλῦ χρόνυ, *Dem.* πολὺν ἤδη χρόνον, *idem.* jam pridem, πάλαι, *Lucian.* jam olim, ἐκ πολλῦ ἤδη, *Dem.* jam inde a pueris, εὐθὺς ἐκ νέων, *Aristot.*
Janitor, ὁ θυρωρὸς, ῦ, *Lucian.* ὁ πυλωρός.
Janitrix, ἡ θυρωρὸς, ῦ, *N. T.*
Janua, ἡ θύρα, ας, *Xen.* januam pulso, θύραν κατάσσω, *id.* aperio, ἀναστατόνυμι τὰς θύρας, *Lucian.* claudo, θύρας κλείω, *N. T.*
Januarius, ὁ Ἀνθεστηριὼν ὢνος, *Dem.* ὁ Ἰανουάριος, ᾱ.
Jaspis, ἡ ἴασπις, ιδος, *Diosc.*
Ibi, ἐκεῖ, bellum gerere, πολεμεῖν, *Dem.* manere, αὐτὸ καταμένειν, *Isocr.* auctor fuit horum, αὐτόθι αἴτιος ἦν τούτων, *Dem.* ubi, ἐνταῦθα, ᾱ, *Isocr. ibid.* αὐτόθι, *Dem.*
Ibis, ἡ ἶβις, ιδος, *Herodot.*
Ico, πλήττω, fœdus cum aliquo, ποιέομαι συνθήκην πρός τινα, *Dem.* σπένδομαι πρός τινα, *Thuc.*
Icon, ἡ εἰκὼν, όνος, *Isocr.*
Ictericus, a, um, ἰκτερικὸς, ἡ, όν, *Gal.*
Icterus, ὁ ἴκτερος, ᾱ, *Gal.* ictero laboro, ἰκτεριάω, *Diosc.* ictero laborans, ἰκτερικὸς, ἡ, όν, *Hippocr.* ὁ καὶ ἡ ἰκτερώδης, ες, *Diosc.* ictero corripior, ἰκτερόομαι, *Galen.*
Ictus, us, ἡ πληγὴ, ῆς, *Isocr.*
Icuncula, τὸ εἰκόνιον, ᾱ, *Plut.*
Idcirco, διὰ τοῦτο, *Dem.* διὰ ταῦτα, *id.*
Idea, ἡ ἰδέα, ας, *Plato.*
Idem, ὁ αὐτὸς, ἡ αὐτὴ, τὸ αὐτὸ seu ταυτὸ, *Aristoph.* ἵστος, αὕτη, τῆτο, *Plut.* dico, ταυτολογέω, quod, ταὐτὸν, ὅπερ, *Isocrat.* quod secunda fortuna, ταὐτὸν τῇ εὐδαιμονίᾳ, *Aristot.*
Identidem, ἁθρόως, *Xen.*
Identitas, ἡ ταυτότης, ητος, *Aristot.*
Ideo, διὸ, *Dem.* διὰ τῆτο, *id.* quod, τούτου ἕνεκα, ὅτι, *Isocrat.* ideo, quod condidisti hominem, ἀνθ' ὧν ἔπλασας ἄνθρωπον, *Plut.*
Idioma, τὸ ἰδίωμα, ατος, *Diosc.*
Idiota, ὁ ἰδιώτης, ᾱ, *Dem.*
Idololatra, ὁ εἰδωλολάτρης, ᾱ, *N. T.* sum, εἰδωλολατρεύω, *Bas.*
Idololatria, ἡ εἰδωλολατρεία, ας, *N. T.*
Idolum, τὸ εἴδωλον, ᾱ, *N. T.*
Idonee, ἐπιτηδείως, *Thuc.* ἱκανῶς.
Idoneus, a, um, ἐπιτήδειος, εία, ειον, idoneum tempus, ἐπιτήδειος καιρὸς, *Dem.* ad aliquid, τινὶ, *Aristot.* εἴς τι, *Herodian.* ad gerendam rempublicam, πολιτεύεσθαι, *Dem.* ad negotium, χρήσιμος ἐπὶ πρᾶγμα, *id.* ad gerendas res justas, πρακτικὸς τῶν δικαίων, *Aristot.* ad omnia, εὐάρμοστος πρὸς ἅπαντα, *Isocr.* ad docendum, ἱκανὸς διδάσκειν, *id.* ad aliquid, πρός τι, *Lucian.* corpore, τὸ σῶμα, *Xen.* civis, πολίτης, *Isocr.* ad agendum, δυνάμενος πράττειν, *id.*
Idus, αἱ εἰδοὶ, ῶν.
Jecinorosus, a, um, vide *Hepaticus, a, um.*
Jecur, vide *Hepar.*
Jejune, ἀγευστὶ, ἀπαρί.
Jejunitas, ἡ νηστεία, ας, *Arstot.* ἡ ἀσιτία, ας, *idem.*
Jejunium, idem quod *Jejunitas.*
Jejuno, ἀσιτέω, *Gal.* νηστεύω, *Plut.*
Jejunus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄσιτος, ᾱ, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἄγευστος, ᾱ, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἀπόσιτος, ᾱ, *id.*
Jesus, ὁ Ἰησῦς, ῦ, *N. T.*
Jentaculum, ὁ ἀκρατισμὸς, ῦ, *Plut.* τὸ ἀκράτισμα, ατος, *Aristot.*
Jento, ἀκρατίζομαι, *Philo.*
Igitur, ἤν, properant, χωρῦσιν ἦν, *Dem.* τοίνυν, oportet, δεῖ, *id.* ἐχὲν, precabatur, ηὐχὲν ηὐχετο, *id.* δὴ, commemoravi, ὑπέμνησα δὴ, *id.*
Ignarus, a, um, ἄγνωῶν, ῦσα, ῦν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀνεπιστήμων, ονος, *Thuc.* μὴ ἐπισάμενος, ένη, ενον, *Xen.*
Ignave, ἀργῶς, se gerere, ἔχειν, *Plut.* i. e. timide, ἀνάνδρως, se gerere erga hostes, ἔχειν πρὸς τὲς ἐχθρὲς, *Isocr.*
Ignavia, ἡ ἀργία, ας, *Dem.* ἡ ῥαθυμία, ας, *idem.* et socordia, ἡ ἀργία καὶ ῥαθυμία, *id.* et negligentia, ῥαθυμία καὶ ἀμέλεια, *id.* τὸ ῥαθυμεῖν, *id.* nimia et intempestiva, ῥαθυμία πολλὴ καὶ ἀκαιρος, *id.* insignis et perniciosa, ὑπερβάλλυσα καὶ ἀνήκεστος, *id.* ignaviæ se dare, ἀποκλίνειν ἐπὶ τὸ ῥαθυμεῖν, *idem.* per ignaviam negligere aliquid, διὰ ῥαθυμίαν προΐεσθαί τι, *idem.* ignaviam deponere, ἀποθέσθαι ῥαθυμίαν, *idem.* et timiditas, ἡ ἀνανδρία καὶ κακία, *idem.* et mollities, καὶ μαλακία, *id.* et socordia, καὶ ῥαθυμία, *id.* facere aliquid ob ignaviam et effemi natum animum, ποιεῖν τι δειλίας καὶ ἀνανδρίας ἕνεκα, *id.*
Ignaviter, i. e. segniter, ἀργῶς, *Demosth.* ῥαθύμως, *Isocr.* i. e. timide, ἀνάνδρως, *id.* κακῶς, *Dem.*
Ignavus, a, um, i. e. piger, ἀργὸς, ἡ, όν, *Dem.* ἀργέων, ῶν, ῶσα, ῶν, *idem.* ὁ καὶ ἡ ῥάθυμος, ᾱ, *Isocr.* ῥαθυμῶν, ῶσα, ῶν, i. e. timidus, ὁ καὶ ἡ ἀνανδρος, ᾱ, *Dem.* φῶλος, ἡ, όν, *id.* μαλακὸς, ἡ, όν, *Isocr.* sum, ῥαθυμέω, *Dem.* ἀργέω, *id.* μαλακίζομαι, *id.* κακίζομαι, *id.*
Ignesco, ἐκπυρόομαι, *Galen.*
Igneus, a, um, πύρινος, ἡ, όν, *Theophr.* ὃ καὶ ἡ ἔμπυρος, ᾱ, *Diosc.* ὁ καὶ ἡ πυρώδης, ες, *Plato.*
Igniarium, τὸ πυρεῖον, ᾱ, *Plato.*
Igniculus, τὸ πυρείδιον, ᾱ.
Ignis, τὸ πῦρ, πυρὸς, *Aristot.* sacer, τὸ ἱερυσίπελας, ατος, *Gal.* cœlestis, ὁ πρηστὴρ, ῆρος, *Aristot.* cœlo descendans, πῦρ καταβάσιον, *Philo.* fatuus, ὁ πολυδευκὴς.
Ignitus, a, um, ὁ καὶ ἡ πυρώδης, ες, *Diosc.* ὁ καὶ ἡ διάπυρος, ᾱ, *Plut.*
Ignobilis, e, genere, ὁ καὶ ἡ ἀγενὴς, ές, *Dem.* ὁ καὶ ἡ δυσγενὴς, ές, nomine, ὁ καὶ ἡ ἄδοξος, ᾱ, *id.* ἀνώνυμος, ᾱ, *id.* ὁ καὶ ἡ ἀκλεὴς.
Ignobilitas generis, ἡ δυσγένεια, ας, *Plut.* nominis, ἡ ἀδοξία, ας, *Dem.* et humilitas, καὶ ταπινότης, *id.*
Ignominia, ἡ δύσκλεια, ας, *Dem.* ἡ ἀδοξία, ας, *id.* et contemptus, ἀδοξία καὶ αἰσχύνη, *id.* ignominiam alicui adfero, αἰσχύνην φέρω τινὶ, *id.* concido in tenebras et ignominiam, γίγνομαι ἐν σκότει καὶ δυσκλείᾳ, *idem.* fugio ignominiam, φεύγω ἀδοξίαν, *id.* abstergo ignominiam rerum gestarum, ἀποτρίβομαι τὴν ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις ἀδοξίαν, *id.* ignominia adficio et pessime tracto, ἀτιμῶν καὶ τὰ ἔσχατα πράττω τινὰ, *id.* contra omne jus et æquitatem noto, παρὰ τὰ δίκαια πάντα ἀτιμάομαι, *id.*
Ignominiose, ἀδόξως, *Dem.*
Ignominiosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄτιμος, ᾱ, *Dem.* et turpis, ἀτονειδίστος, καὶ αἰσχρὸς, *id.* ignominiosum habetur jam, versari in rep. ἀτονειδίστον ἤδη τὸ πολιτεύεσθαι, *id.* ignominiosum duco, ἐν αἰσχρῷ τίθημαι, *id.*
Ignorabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄγνωστος, ᾱ, *Lucian.*
Ignorantia, ἡ ἄγνοια, ας, *Dem.* ἡ ἀγνωσία, ας, *id.* et inscitia rerum, ἡ ἀπειρία καὶ ἄγνοια πραγμάτων, *id.* et oblivio, ἄγνοια καὶ λήθη, *Isocrat.* cum ignavia conjuncta, ἄγνοια μεμιγμένη κακίᾳ, *Dem.* incido in ignorantiam, ἐμπίπτω εἰς ἄγνοιαν, *Isocr.* facere aliquid ex ignorantia, ποιεῖν τι δι' ἄγνοιαν, *Dem.*
Ignoratio, ἡ ἀγνοησία, ας, *Dem.*
Ignoro, ἀγνοέω, res, τὰ πράγματα, *Dem.* aliquem, τινὰ ἀγνοῶ, *Isocr.* aliquid, λανθάνει μέ τι, *id.* nihil aliorum, ἀδενὸς τῶν ἄλλων ἀπολείπομαι, *id.*
Ignoscentia, ἡ συγγνώμη, ης, *Dem.* Conf. *Venia.*
Ignoscibilis, e, συγγνωστὸς, ἡ, όν, *Plut.*
Ignosco, συγγινώσκω, alicui peccatum, τινὶ ἁμαρτίαν, *Eurip.* fraudem, τῆς ἀπάτης, *Philostrat.* alicui, συγγνώμην ἔχω τινὶ, *Isocrat.* συγγνώμην δίδωμί τινι, *Polyb.*
Ignotus, a, um, ἀγνοούμενος, ένη, ενον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἄγνωστος, alicui, ἀγνὼς τινι, *idem.* de rebus ignotis loqui, περὶ ἀγνοουμένων λόγυς ποιεῖσθαι, *Isocr.*
Ilex, ὁ πρῖνος, ᾱ, *Aristot.*
Ilia, ὁ κενεὼν, ῶνος.
Ilicet, εἶεν δή.
Ilicetum, ὁ πρινὼν, ῶνος.
Iliceus, a, um, πρίνινος, ίνη, ινον, *Aristoph.*
Illabor, εἰσπίπτω, in aliquid, εἴς τι, *Thuc.*
Illaboratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνέργαστος, ᾱ, *Lucian.* aurum, ἄπεφθος χρυσὸς, *id.*
Illac, ἐκεῖσε.
Illacrimor, ἐπιδακρύω, mortuo, τῷ τεθνηκότι

ri, fortunæ meæ, καταδακρύω τὴν ἐμαυτῦ τύχην, *Xen.*

Illæsus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀβλαβὴς, ἐος, *Xen.* ὁ καὶ ἡ ἀλλδηητος, ὁ καὶ ἡ ἀτῖμων.

Illaqueo, παγιδεύω, aliquem, τινὰ, *N. T.*

Illaudatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνεγκωμίαστος, ᾱ, *Isocr.*

Ille, a, ud, ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο, *Dem.* ille ipse, ἐκεῖνος αὐτός, *id.*

Illecebræ, αἱ ἐπαγωγαὶ ὧν, *Plato.* τὰ θέλγητρα.

Illecebrosus, a, um, ἐπαγωγὸς, ἡ, ὸν, *Thuc.* ὁ καὶ ἡ θελκτήριος, et attractitius, ἀγωγὸς καὶ ἑλκυστὸς, *Ælian.*

Illectamentum, ἡ ἐπαγωγὴ, ῆς, *Plato.*

Illegitimus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔννομος, ᾱ, *Philo.* ὁ καὶ ἡ ἔκθεσμος, ᾱ, *id.*

Illepide, ἀχαρίεντως, ἀχαρίτως, *Hermog.*

Illepidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀχαρὶς, ιτος, *Herodian.*

Illibate, ἀψαύστως, seu ἀψαυστὶ, *Plut.*

Illibatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄψαυστος, ᾱ, *Philo.* ὁ καὶ ἡ ἄθικτος, ᾱ, *Plut.*

Illiberalis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνελεύθερος, ᾱ, et tenax, καὶ μικρολόγος, *Dem.* i. e. servilis, ὁ καὶ ἡ δουλοπρεπὴς, ἐος, *Xen.*

Illiberalitas, ἡ ἀνελευθερία, ας, *Aristot.* i. e. ingenium servile, ἡ ἀγεννεια, ας, *Cl. Alex.*

Illiberaliter, ἀνελευθερῶς, δουλοπρεπῶς.

Illic, ἐκεῖ. *Dem.* nulli erant illic, præterquam Thebani, ἡ γὰρ ἦσαν αὐτόθι, πλὴν Θηβαῖοι, *id.*

Illicio, ἐπάγω, *Dem.* aliquem, ϑηράω τινὰ, *Isocr.*

Illicite, ἀθέσμως, *Hesych.*

Illicitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄθεσμος, ᾱ, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἀθέμιστος, ᾱ, illicita precor, ἀθέμιστα εὔχομαι, *Xenoph.* facio, ἀθέμιστα ποιέω, *id.*

Illicium, idem quod *Illecebræ.*

Illico, παραυτίκα, *Demosth.* Confer *Statim.*

Illido, προσϑάλλω, aliquid alicui, τί τινι, *Plut.*

Illigo, προσδέω, ἐνδέω, legi, εἰς νόμον, *Plato.*

Illimis, e, ὁ καὶ ἡ ἄπηλος, ᾱ.

Illinc, ἐκεῖϑεν, *Dem.* ἐντεῦϑεν, *id.*

Illinimentum, τὸ ἐπίχρισμα, ατος, *Diosc.*

Illinio, ἐπιχρίω, *Gal.* ἐναλείφω.

Illisio, ἡ προσβολὴ, ῆς, *Plut.*

Illiteratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπαίδευτος, ᾱ, *Æschin.* ὁ καὶ ἡ ἀγεώματος, ᾱ, *N. T.* ὁ ἐκ τῶν λόγων ὢν, *Plut.* Confer *Indoctus.*

Illitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπίχριστος, ᾱ, *Gal.*

Illo, ἐκεῖσε, sermonis, τῷ λόγῳ, *Herodot.*

Illotus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄλυτος, ᾱ, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἄνιατος, ᾱ, *N. T.* illotis manibus, ἀνίπτοις χερσὶ, *Nax.* pedibus, ποσὶ, *Philo.*

Illuc, ἐκεῖσε, ire, πορεύεσθαι, *Dem.* ἐκεῖ, sequi aliquem, ἐκεῖ ἕπεσθαί τινα, *Chrys.* et inde huc, ἐκεῖσε, καὶ ἐκεῖϑεν δεῦρο, *Dem.*

Illuceo, ἐπιλάμπω, *Xen.* ἐπισφαίνομαι, alicui, τινὶ, *id.*

Illucesco, ἐπιφαίνω, *N. T.* ἐπιφώσκω. sabbatum illucescebat, ἐπέφωσκε σάββατον, *ib.* ubi illuxit, scil. dies, ὑπολαμπόντος ἡμέρας, illucescente die, διαφωσκόσης ἡμέρας, *Herodot.*

Illudo, ἐμπαίζω, alicui, τινὶ, *N. T.* φενακίζω τινὰ, *Dem.* ἐπερυφάω τινὰ, *Lucian.* χλευάζω τινὰ, *Herodian.* operibus alicujus, ὑβρίζω εἰς ἔργα τινός, *id.*

Illuminate, πεφωτισμένως.

Illuminatio, ἡ ἐπιλαμψις, εως, *Philo.* ὁ φωτισμὸς, ᾱ, *N. T.* ἡ φαταγωγία, ας, *Naz.* λαμπεύω, aliquid, καταλάμπω, τι, *Plut.* ἐλλάμπω, apud *Theol.*

Illunis, e, ὁ καὶ ἡ ἀσέληνος, ᾱ, *Anacr.* nox, νὺξ, *Ælian.*

Illusio, i. e. ludificatio, ὁ ἐμπαιγμὸς, ῦ, *N. T.* ὁ μυκτηρισμὸς, i. e. deceptio, ἡ ἐξαπάτη, ης, *Dem.* ἡ διάκρουσις, εως, *idem.*

Illusor, ὁ ἐμπαίκτης, ᾱ, *N. T.*

Illustratio, ἡ ἔλλαμψις, εως.

Illustris, e, ὁ καὶ ἡ ἐπιφανὴς, ἐος, bellum, ἐπιφανὴς πόλεμος, *Dem.* ὀνομαστὸς, ἡ, ὸν, vir, ἀνὴρ, *Dem.* ἀνὴρ ὀνομαστὸς, *Isocr.* ἀνὴρ λαμπρὸς, *Dem.* illustrum fieri per aliquid, ἐπιφανῆ γίνεσθαι διά τι, *id.* ἀπολαμπρύνεσθαί τινι, *Herodot.*

Illustro, καταλάμπω, aliquid, τὶ, *Plut.* φωτίζω τι, *Gal.* i. e. declaro, φανερόω, δηλόω, *Isocr.*

Illuvies, ἡ ἀλυσία, ας, *Nax.* τὸ περίψημα, ατος, *N. T.* τὸ ἀπόνιμμα, ατος, *Ccm. Alex.*

Imaginarius, a, um, φανταστικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Imaginatio, ἡ φαντασία, ας, *Aristot.*

Imaginor, φαντάζομαι, videre aliquid, ὁρᾶν τι, *Galen.* aliquid animo, διανυτόω τι, *Herodian.*

Imago, ἡ εἰκὼν, όνος, *Dem.* τὸ ἄγαλμα, ατος, *id.* τὸ εἴδωλον, ᾱ, *id.* Confer *Simulacrum.*

Imaguncula, τὸ εἰκόνιον, ᾱ, *Plut.* τὸ ἀγαλμάτιον, ᾱ, *Lucian.*

Imbecillis, e, ὁ καὶ ἡ ἀσθενὴς, ἐος, corpore, τὸ σῶμα, *Plato.* opibus, χρήμασι, *idem.* ὁ καὶ ἡ ἄῤῥωστος, ᾱ, *Xen.* ὁ καὶ ἡ ἀδύνατος, ᾱ, *Dem.* sum, ἀσθενέω, *Isocr.*

Imbecillitas, ἡ ἀσθένεια, ας, *Dem.* ἡ ἀῤῥωσία, ας, *Bas.* corporis, ἡ καμψυχία, ας, *Diod. Sic.*

Imbecilliter, ἀσθενῶς, *Dem.*

Imbellis, e, ὁ καὶ ἡ ἀπόλεμος, ᾱ, musa, μῦσα, *Plato.* ὁ καὶ ἡ ἀνανδρος, ᾱ, *Isocr.*

Imber, ὁ ὄμβρος, ᾱ, imbribus inundari, καταπλύζεσθαι ὑπὸ τῶν ὄμβρων, *Isocr.* τὰ ὕδατα, ων, damnum accipere ab imbribus, βλάπτεσθαι ὑϕ' ὑδάτων, *Dem.* imbre madens, ὁ καὶ ἡ διόμβρος, ᾱ, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ κάτομβρος, ᾱ, *Theophr.*

Imberbis, e, ὁ καὶ ἡ ἀγένειος, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἀτῶν.

Imbibo, ἐμπίνω, plus vini, quam decet, πλέον τῦ ἱκανὸν τὸ οἶνον, *Lucian.* aliquid animo, ἐνατομάτομαί τι, *Philo.* i. e. comprehendo seu intelligo aliquid, συλλαμβάνω τι, *Plut.*

Imbrex, τὸ γεῖσον, ᾱ, *Phavor.* ὁ κέραμος στρογγυλοειδὴς.

Imbricatim, γεισοειδῶς.

Imbricus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀμβρεος, ᾱ, *Aristoph.*

Imbuo, ἐμβρέχω, *Diosc.* παραβύω, *Bas.* i. e. instituo, παιδεύω τινὰ τινι, *Xenoph.* aliquem institutis alicujus, τινὰ ἐπιτηδεύματά τινος, *Herodian.* Confer *Doceo, Instituo.*

Imitabilis, e, μιμητὸς, ἡ, όν.

Imitamen, τὸ μίμημα, ατος, vocis, φωνῆς, *Plato.*

Imitandus, a, um, μιμητέος, έα, έον, ζηλωτέος, έα, έον.

Imitatio, ἡ μίμησις, εως, *Thuc.* τὸ μίμημα, ατος, *Philo.* τὸ ἀπομίμημα, ατος, *Diod. Sic.* ridicula, ὁ πιθηκισμὸς, ῦ, *Aristoph.* inepta, ἡ κακοζηλία, ας, *Lucian.*

Imitator, ὁ μιμητὴς, ῦ, *Thuc.* histrionicus, ὁ μῖμος, ᾱ, *Dem.*

Imitor, μιμεῖσθαι, majores opere, τὰς προγόνως τῷ ἔργῳ, *Dem.* res gestas alicujus, τὰς πράξεις τινος, *idem.* et æmulor aliquem, καὶ ζηλῶ τινὰ, *Isocr.* ζηλῶ τινὰ καὶ τὰ ἐπείνε ἴχνη διώκω, *Plato.* μιμητὴς καὶ ζηλωτὴς γίγνομαί τινος, *Isocrat.* imitando aliquid exprimere, τοῖς μιμήσεσιν ἰδιάζειν, *Ælian.* ad imitandum sibi aliquid proponere, πρός τι ἀποβλέπειν, *Lucian.*

Immaculatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄμωμος, ᾱ, LXX. ὁ καὶ ἡ ἄσπιλος, ᾱ, *N. T.* ὁ καὶ ἡ ἀμίαντος, ᾱ, *Plut.*

Immadeo, ἐμβρέχομαι, *Diosc.*

Immanis, e, ἄγριος, ία, ιον, et difficilis homo, ἀνὴρ ἄγριος καὶ χαλεπὸς, *Plato.* et crudelis bestia, ϑηρίον ἄγριον καὶ πλείστης ὠμότητος μεστὸν, *Isocr.* ὠμὸς, ἡ, ὸν, immanis animo, ὠμὸς τὴν γνώμην, *Dem.* χαλεπὸς, ἡ, ὸν, tyrannus, χαλεπὸς τύραννος, *Isocr.* i. e. ingens, ὁ καὶ ἡ ὑπερμεγέϑης, ες, *Xen.* ὁ καὶ ἡ πελώριος, immane quantum, ϑαυμαστὸν ὅσον, *Plato.* ἀμύϑητον ὅσον, *Aristot.*

Immanitas, ἡ ἀγριότης, ητος, *Plut.* ἡ ὠμότης, ητος, et sævitia alicujus, καὶ χαλεπότης τινός, *Isocr.*

Immansuetus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνήμερος, ᾱ, *N. T.* ὁ καὶ ἡ ἄτηνις, έος, *Aristot.*

Immarcescibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀμάραντος, ᾱ, *N. T.*

Immarcesco, μαραίνομαι, *Philo.* ἀπομαραίνομαι, *Plut.*

Immature, ἀωρὶ, *Athen.*

Immaturitas, ἡ ἀωρία, ας, *Aristoph.*

Immaturus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄωρος, ᾱ, ad conjugium, πρὸς τὸν γάμον, *Plut.* ad edendum, εἰς βρῶσιν, *Philo.* immatura morte præreptus, πρὸ ὥρας ἀναρτασθεὶς, *Lucian.*

Immediate, ἀμέσως.

Immediatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμεσος, ᾱ, *Al. Aphr.*

Immedicabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνήκεστος, ᾱ, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἀνίατος, ᾱ, *Gal.* ὁ καὶ ἡ ἀϑεράπευτος, ᾱ, *Philo.*

Immeditatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμελέτητος, ᾱ, *Lucian.*

Immeio, ἐνουρέω, *Diosc.*

Immemor, ὁ καὶ ἡ ἀμνήμων, ονος, *Plato.* ὁ καὶ ἡ ἐπιλήσμων, ονος, alicujus, τινὸς, *Æschin.* sum, ἀμνημονέω, alicujus, τινὸς, *Dem.*

Immemorabilis, e, ἀκ ἀξιομνημόνευτος, ᾱ.

Immemoratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμνημόνευτος, ᾱ.

Immensitas, ἡ ἀμετρία, ας, *Lucian.* τὸ ἄμετρον, ᾱ, *id.*

Immensus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄμετρος, ᾱ, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἀμέτρητος, ᾱ, *id.* ὁ καὶ ἡ ὑπερμεγέϑης, ες, apparatus, παρασκευὴ, *Isocr.* ὁ καὶ ἀνυπέρβλητος, ᾱ, ambitio, φιλοτιμία, *Dem.* potentia alicujus, δύναμις τινος, *idem.* ὑπερβάλλων, ασα, ον, atrocia et immensa, δεινὰ καὶ ὑπερβάλλοντα, *id.*

Immeo, εἰσέρχομαι, *Dem.* εἶσειμι, *Xen.*

Immerens, ὁ καὶ ἡ ἀναίτιος, ᾱ, *Plut.*

Immergo, ἐμβάπτω, in ceram, εἰς κηρὸν, *Aristoph.* in aquam, ἀποβάπτω εἰς ὕδωρ *Diosc.* καταδύνω ἐϕ' ὕδατι, *Aristot.* aliquem in mare, βαπτίζω τινὰ εἰς ϑάλασσαν, *Plut.*

Immerito, ἀναξίως, *Isocr.* fortunam adversam experiri, παρὰ τὴν ἀξίαν δυσκεῖν, *id.*

Immeritus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνάξιος, ᾱ, *Dem.*

Immersabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀβάπτιστος, ᾱ, *Pind.*

Immersio, ὁ βαπτισμὸς, ῦ, *N. T.*

Immigro, ἀποικέω, in alium locum, εἰς ἄλλον τόπον, *Isocr.*

Immineo, ἐπίκειμαι, cervicibus, τοῖς αὐχέσι, *Herodian.* imminet periculum, ἐπίκειται κίνδυνος, *Dem.* finis vitæ nobis, ἐπίκειται τέλος ὑμῖν, *Herodian.* crudelis mors inevitabiliter, ἀφύκτως ἐπικρέμαται ϑάνατος, *Plut.* imminet fames, μέλλει ἔσεσθαι λιμὸς, *Ælian.*

Imminuo, μικρύνω, μειώω, ἐλαττόω, aliquid, τὶ, *Isocr.* ἐλάττως ποιέομαι τὰς πόλεις, *id.* imminuta est respublica, τὰ τῆς πόλεως ἐλάττω γέγονε, *id.*

Imminutio, ἡ ἐλάττωσις, εως, τὸ ἐλάττωμα, ατος, ἡ μείωσις, εως, *Philo.*

Immisceo, ἀνακίγνυμι, aliquid, τὶ, *Plut.* ἐμπλέκω, τι, *N. T.*

Immiserabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνοικτρος, ᾱ, *Eurip.*

Immisericordia, ἡ ἀνελεημοσύνη, ης.

Immisericorditer, ἀνηλεῶς, *Philo.* ἀνοίκτως, *Soph.*

Immisericors, ὁ καὶ ἡ ἀνελεήμων, ονος, *N. T.* ὁ καὶ ἡ ἀνελεὴς, ἐος. *Philo.*

Immissio, ἡ ἔνεσις, ας, ἡ ἔρεσις, εως.

Immitis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνητειακὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ ἀτηνὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ ἀμείλιχος, et nemini ignoscens, ὁ καὶ ἡ ἀσυγγνώμων, ονος, *Dem.* et asper, πικρὸς καὶ χαλεπὸς, *Isocrat.*

Immitto, ἐνίημι, *Xen.* equo frenum, ἐμβάλλω ἵππῳ χαλινὸν, *id.* alicui manus, τινὶ χεῖρας, *N. T.* navem mari, ἐπαφίημι τὴν ναῦν τῷ πέλαγῳ, *Synes.* aliquem in aliquid, ἀνίημί τινα, εἴς τι, *Aristot.*

Immo, καί γε, audaces, immo temerarios esse dicit, ϑαῤῥαλέους, καὶ ἴτας γε ἔϕη, *Plato.* immo etiam, ad ipsos hostes, ἀλλὰ δὴ καὶ πρὸς τολμίας, *Liban.* immo vero, omnia, inquit, πάντα μὲν δῆ, ἔϕη, *Xen.* immo vero beati, qui audiunt verbum Dei, μενοῦνγε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τῦ Θεῦ, *N. T.* turpe est, immo turpissimum, ἐγὼ τῶν αἰσχρῶν, μᾶλλον δὲ τῶν αἰσχίστων. *Dem.* quin immo barbari quoque sponte illi se dediderunt, ἀλλὰ μὴν καὶ βάρβαροι ἑκόντες αὐτῷ προσεχώρουν, *Herodian.*

Immobilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀκίνητος, ᾱ, *Xenoph.* ὁ καὶ ἡ ἀκλινὴς, ἐος, *Nax.* immobilem esse, ἀμετακινήτως seu ἀκινήτως ἔχειν, *Isocr. Arist.*

Immobilitas, ἡ ἀκινησία, ας, *Al. Aphr.*

Immobiliter, ἀκινήτως, *Isocr.* ἀμετακινήτως, *Aristot.*

Immoderate, ἀμέτρως, i. e. proterve, ἀκολάστως.

Immoderatio, ἡ ἀμετρία, ας, *Plut.*

Immoderatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄμετρος. ᾱ, *Nax.* sumptus, δαπάνη πλιων τῆς με-

τρίας, potus, πότον πλεῖον τῆς μετρίας, *Dem.* i. e. protervus, ὁ καὶ ἡ ἀκόλαστος, ὑ, *Plut.*

Immodeste, ἀκοσμίως, προπετῶς, *Dem.* agere, διατρίβειν ἐν ἀκολασίαις, *id.*

Immodestia, ἡ ἀκοσμία, ας, *Plut.* ἡ προπέτεια, ας, *Dem.*

Immodestus, a, um, ἀκοσμῶν. ῶσα, ῶν. *Dem.* ὁ καὶ ἡ προπετής, έος, *id.* ὁ καὶ ἡ ἄκοσμος.

Immodice, μέτρως, exaggerare dicendo, ὑπερβολὴν μεγάλην λέγειν, *Dem.*

Immodicus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄμετρος, ὑ, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ὑπερβολικὸς, ὑ, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ὑπέργυκος. ὑ, *idem.* ὁ καὶ ἡ πλείων τῆς μετρίας, *idem.* ὁ, ἡ, τὸ ἔξω τοῦ μέτρου, luxus, τρυφὴ, *Æl.*

Immolatio, ἡ θυσία, ας, *Aristot.*

Immolator, ὁ θύτης, ου, *Herodian.*

Immolo, καταθύω, *Herodian.* bovem, θύω βοῦν, *Plut.* Deo, θεῷ ἀϊ. *Dem.* Servatori tini, *Xen.* pro aliquo, διά τι, *id.* animalia, κατασφάττω ζῶα, *Herodian.* homines, ἀνθρωποθυτέω, *Philo.*

Immorigerus, a, um, ὁ καὶ ἡ δυσήνιος, ὑ, *Galen.*

Immorior, ἐναποθνήσκω, *Thuc.*

Immoror, διατρίβω. *Dem.* ἐνδιατρίβω, alicui rei, τινὶ, *Plut.* περί τι, *Thuc.* ἐν τινι, *Xen.* κατά τι, *Dem.* ἐγχρονίζω τινὶ, *Thuc.* rebus molestis, ἐμμένω τοῖς ἀνιῶσι, *id.*

Immortalis, e, ὁ καὶ ἡ ἀθάνατος, ὑ, fio ob aliquid, γίγνομαι διά τι, *Isocr.* sum ob aliquid, εἰμὶ ἕνεκά τινος, *Dem.* immortalia sapio, τὰ ἀθάνατα φρονέω, *Isocrat.* immortalem facio aliquem, ἀθανατίζω τινὰ, *Lucian.* ἀείμνηστον παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ποιέω τινὰ, *Isocrat.* immortalem sui memoriam relinquere, ἀθάνατον τὴν περὶ αὐτοῦ μνήμην καταλείπειν, *Isocr.*

Immortalitas, ἡ ἀθανασία, ας, *Isocrat.* ἡ ἀφθαρσία. immortalitatem appetere, ὀρέγεσθαι ἀθανασίας. id. consequi, τυγχάνειν ἀθανασίας, frui immortalitate, μετέχειν ἀθανασίας, *id.*

Immortaliter, ἀθανάτως.

Immotus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄσειστος, ὑ, *Chrys.* ὁ καὶ ἡ ἀκίνητος, ὑ. *Aristot.* ὁ καὶ ἡ ἀμετακίνητος, ὑ, *N. T.* ὁ καὶ ἡ ἀδιάστρεπτος, ὑ, LXX. sto, ἀτρεμίζω, *Eurip.*

Immundities, τὸ μίασμα, ατος, LXX. ὁ μιασμὸς, οῦ, *Plut.* ἡ ἀκαθαρσία, ας, *Dem.* ἡ ἀκαθαρσὶα, ης, *id.*

Immundus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄναγνος, ὑ, *Philo.* ὁ καὶ ἡ ἀκάθαρτος, ὑ, *Dem.* μιαρὸς, ρὰ, ρὸν.

Immunis, e, ὁ καὶ ἡ ἀτελὴς, έος, ab aliqua re, τινὸς, *Dem.* ab excubiis, φρουρᾶς ἀτέλειαν ἔχων, *Ælian.* sum, ἀσυμβολέω, *Ach. Tat.* immunem facere aliquem ab aliqua re, ἀτέλειάν τινος διδόναι τινὶ, *Demosth.*

Immunitas, ἡ ἀτέλεια, ας, *Dem.* immunitatem ab aliqua alicui tribuere, ἀξιῶν τινα τῆς ἀτελείας τινός. *id.* διδόναι τινὶ ἀτέλειάν τινος, *id.* consequi ab aliquo, τυγχάνειν ἀτελείας παρά τινος, *id.* invenire beneficiis, εὑρίσκειν ἀτέλειαν ἀντ' εὐεργεσιῶν, *id.* habere, ἀτέλειαν ἔχειν, *id.* abrogare, ἀφαιρεῖσθαι, *id.* relinquere liberis, καταλείπειν τοῖς παισὶν, *id.* immunitate sua frui, χρῆσθαι ὧσῃ ἀτελείᾳ, *id.*

Immunitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀτείχιστος, ὑ, ὁ καὶ ἡ ἀφύλακτος, ὑ. *Aristoph.*

Immutabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀμετάτρεπτος, ὑ, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἄτρεπτος, ὑ, *id.* ὁ καὶ ἡ ἀμετάστατος, ὑ, *Plato.* ὁ ᾧ, ἡ ἀμετάθετος, ὑ. *N. T.* ἀμεταπτώτους ἔχων, ωσα, ον, *Isocr.*

Immutabilitas, ἡ ἀμεταβλησία, ας.

Immutabiliter, ἀτρέπτως, *Philo.* ἀμεταπτώτως, *Isocr.*

Immutatio, ἡ ἐναλλαγὴ, ῆς. Vide *Mutatio.*

Immuto, μεταλλάττω. Confer *Muto.*

Imo, vide *Immo.*

Impacatus, a, um, ὐκ εἰρηναῖος, αία, αῖον.

Impactio, ἡ πρόσκοπὴ, ῆς, *Thuc.*

Impactus, vide *Impingo.*

Impar, ὁ καὶ ἡ ἄνισος, ὑ, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ ἀνάρτιος, ὑ, περισσὸς, ἡ, όν, numerus, ἀριθμὸς περισσὸς, *Plut.* ad pugnandum, ὐκ ἀξιόμαχος, ὑ, *Diod. Sic.*

Imparatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπαράσκευος, ὑ, ἀπαρασκίυαστος, ὑ, omnino ad aliquid, παντάπασι πρός τι, *Dem.*

Imparilitas, ἡ ἀνισότης, ητος, *Aristot.*

Impariter, ἀνίσως.

Impatibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀπάθητος, ὑ, ὁ καὶ ἡ ἀπαθὴς, έος, *Plut.*

Impatabilitas, ἡ ἀπάθεια, ας, *Plut.*

Impatabilitas, ἡ ἀπάθεια, ας, *Plut.*

Impatiens, ὁ καὶ ἡ ἀπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ ἀτλήμων, ονος.

Impatientia, ἡ ἀτληςία, ας, *Hesych.*

Impatienter, ἀμενηνῶς, aliquid ferre, δυσηνίᾶσός τι φέρειν, *Synes.*

Impavidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄφοβος, ὑ, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἀδεὴς.

Impedimentum, τὸ ἐμπόδισμα, ατος, *Dem.* τὸ ἐμπόδιον, ὑ, *idem.* τὸ κώλυμα, ατος, *Lucian.* ἡ κωλύμη, ης, *Thuc.* impedimento esse alicui, εἶναί τινι ἐμπόδισμα, *Dem.* ἐμποδίζειν τινὰ, *id.* ἐμποδὼν γίγνεσθαί τινι, *Plut.* impedimento alicui esse, ne agat, ἐμποδὼν εἶναί τινι πρὸς τὸ δρᾶν, *Aristot.* impedimento carens, ὁ καὶ ἡ ἀτρεμπόδιστος, ὑ. *Epictet.* impedimentum tollere, ἐμποδὼν ποιεῖσθαι, *Heliod.* adferre alicui in aliqua re, ἀπασχολεῖν τινι περί τι, *Herodian.* sine impedimento, ἀνεμποδίστως, *Diod. Sic.* impedimenta bellica, ἡ ἀποσκευὴ, ῆς, LXX. Confer sequens *Impedio.*

Impedio, i. e. pedes implico, ἐμποδίζω, aliqua re, τινὶ, *Aristot.* i. e. prohibeo, ἐμποδίζω, aliquem, τινὰ, *Isocr.* τινὶ, *idem.* κωλύω τινὰ. *Dem.* quo minus fiat aliquid, διακωλύω τι γίνεσθαι, aliquem in aliqua re, ἀπείργω τινὰ τινος, *Plut.* aliquem ne regnum occupet, κωλύω τινὰ λαβεῖν τὴν ἀρχὴν, *Dem.* abire volentem, κατακωλύω ἀπιέναι βιλόμενον, *Xenoph.* remigum ministerium, παραποδίζω τὴν τῶν ἐρετῶν χρείαν, *Polyb.* nemine impediente persequi aliquem, ἀκωλύτως διώκειν τινὰ, *Herodian.*

Impeditio, ἡ κώλυσις, εως, ὁ ἐμποδισμὸς, οῦ, *Aristot.* ἡ ἐπικώλυσις, εως, *Xen.* Confer *Impedimentum.*

Impello, ἐπάγω, aliqua re, τινὶ, *Aristot.* aliquem ad aliquid, παροξύνω τινὰ εἴς τι, *Xen.* παροξύνω τινὰ ἐπί τι, *Isocr.* oratione, προσιδάζω τῷ λόγῳ, *Xen.*

Impendeo, ἐπικρέμαμαι. Vide *Immineo.*

Impendio, λίαν, *Isocr.*

Impendium, vide *Sumptus.*

Impendo, προσαναλίσκω, multum in aliquid, πολλὰ εἰς τι, *Dem.* aliquid frustra, τι εἰς ὀδὺν δέον, *id.* divitias, ἀναλίσκω χρήματα, *Isocr.* bona, δαπανάω τὰ ὑπάρχοντα, *Dem.*

Impenetrabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδιάβατος, ὑ.

Impensa, τὸ ἀνάλωμα, ατος, *Demosth.* facere impensas in aliquid ἀναλίσκειν ἀναλώματα εἴς τι, *id.* Confer *Sumptus.*

Impense, σφόδρα, *Aristot.* ἄγαν, *Plato.*

Imperator, i. e. dux, ὁ ἡγεμὼν, όνος, *Dem.* ὁ ἡγούμενος, ὑ, i. e. Cæsar, ὁ αὐτοκράτωρ, ορος, *Jos.*

Imperatorie, στρατηγικῶς, ἡγεμονικῶς, *Isocrat.*

Imperatorius, a, um, στρατηγικὸς, ὴ, όν, *Plut.* ἡγεμονικὸς, ὴ, όν, *Xen.* αὐτοκρατορικὸς, ὴ, όν, *Xiph.*

Imperatrix, ἡ ἡγεμονὶς, ίδος, *Philo.* i. e. Cæsaris uxor, ἡ αὐτοκράτωρ ορος, *Xiph.*

Imperatum, τὸ κελευόμενον, ὑ. *Xenoph.* τὸ προστεθὲν, έντος, *Isocr.* τὸ παράγγελμα, ατος, *id.* τὸ παραγγελλόμενον, ὑ, *id.* facere, ποιεῖν, seu στάττειν τὸ προσταττόμενον, τὸ προστεταγμένον, τὸ κελευόμενον, *Demosth.*

Imperceptus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκατάληπτος, ὑ.

Impercussus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄτρωτος, ὑ, *Plato.*

Imperfectio, ἡ ἀτέλεια, ας, seminum, τῶν σπερμάτων, *Theophr.*

Imperfectus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀτελὴς, έος, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ ἡμιτελὴς, έος, *Isocr.*

Imperiose, ἐπιτακτικῶς. *Suid.*

Imperiosus, a, um, ἐπιτακτικὸς, ὴ, όν, *Plato.* ἀρχικὸς, ὴ, όν, *Isocr.*

Imperite, ἀπείρως, omnino, παντελῶς, *Demosth.*

Imperitia, ἡ ἀπειρία, ας, ἡ ἀμαθεία, ἡ ἀδαημοσύνη, et ignorantia rerum, καὶ ἄγνοια τῶν πεπραγμένων, *Dem.* facere aliquid ex imperitia, ποιεῖν τι δι' ἄγνοιαν, seu δι' ἀπραγμοσύνην, *id.* uti excusatione imperitiæ et ætatis, προφασίζεσθαι ἀπειρίαν καὶ ἡλικίαν, *idem.* literarum, ἡ ἀγραμματία καὶ ἀκαιδευσία, *Ælian.*

Imperito, vide *Impero.*

Imperitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄπειρος, ὑ, ὁ καὶ ἡ ἀδαήμων, ἀμαθὴς, ἀπαίδευτος, rerum, πραγμάτων, *Dem.* omnino literarum, παντελῶς ἰδιώτης. *idem.* adeo et vecors, ὥτω σκαιὸς καὶ ἀνήκοος. *idem.* dicendi, ἀπείρως ἔχων τῆ λέγειν, *id.* ἀδύνατος λέγειν, *Ælian.*

Imperium, i. e. mandatum, τὸ ἐπίταγμα, ατος. Confer *Mandatum:* i. e. dominium, ἡ ἀρχὴ, ῆς, *Dem.* teneo, δυναστεύω, *Isocr.* ἀρχὴν κατέχω, *idem.* ἔχω, *idem.* suscipio terra marique, λαμβάνω καὶ τὴν κατὰ γῆν καὶ τὴν κατὰ θάλασσαν, *id.* ἀρχὴν λαμβάνω τῆς γῆς καὶ θαλάσσης, *idem.* alicujus detrectare, ἡγεμονεύεσθαι ὑπό τινος ὐκ ἀξιῶν, *Thuc.* militare, ἡ στρατηγία, ας, *Dem.* et summa rerum, στρατηγία καὶ προστασία, *id.* et dominatio, ἀρχὴ καὶ τυραννὶς, *id.* et potentia, ἀρχὴ καὶ δύναμις, *id.* adfectare, ἀρχῆς ἐπιθυμεῖν *Isocr.* dare seu deferre alicui, διδόναι, seu παραδιδόναι ἀρχὴν, seu ἡγεμονίαν τινὶ, *Dem.* moliri, κατασκευάζεσθαι ἀρχὴν αὐτῷ, *id.* gerere, κτήσασθαι τὴν ἡγεμονίαν, *id.* consequi, μεταλαμβάνειν ἀρχῆς, *idem.* administrare, διοικεῖν ἀρχὴν *idem.* amplificare, μείζω ποιεῖν τὴν ἀρχὴν, *id.* firmare, ἀσφαλεστέραν ποιεῖν, *Isocr.* adimere alicui, ἀφαιρεῖσθαι τὴν ἀρχὴν τινος, *idem.* deponere, παρεχωρεῖν τῆς ἀρχῆς, *Dem.* recuperare, πάλιν ἀναλαμβάνειν τὴν ἀρχὴν, *Isocrat.*

Impermissus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀθέμιστος, ὑ, *Xen.*

Impero, ἄρχω, præclare, καλῶς, *Isocrat.* cum gravitate omnibus, σφόδρα ἁπάντων, *id.* alicui, βασιλεύειν τινος, ἐτάρχειν τινὸς, κυριεύειν τινος, κατακυριεύειν τινος, δεσπόζειν τινὸς, *Dem. Isocr. Arist.* tyrannice alicui, τυραννεύω τινὸς, *Isocrat.* excitui, στρατηγῶν, *Dem.* ἡγέομαι, *id.* ἡγέομαι στρατηγὸς, *id.* una cum alio, συστρατηγέω τινὶ, *id.* i. e. *jubeo*, ἐπιτέλλω τινὶ, *Lucian.* κελεύω τινὶ, *Herodian.* Confer *Jubeo.*

Imperscrutabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνεξιχνίαστος, ὑ, *N. T.* ὁ καὶ ἡ ἀνεξερεύνητος, ὑ, *ibid.*

Impersuasibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀπειθὴς, έος, *Xenoph.*

Imperterritus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνέκπληκτος, ὑ, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἀκατάπληκτος, ὑ, *Philo.* ὁ καὶ ἡ ἄφοβος, ὑ, *Plut.*

Impertio, seu impertior, μεταδίδωμι, alicui aliquid, τινί τινος, *Xen.* κοινωνέω τί τινι, *Plato.*

Imperturbatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀτάρακτος, ὑ. ὁ καὶ ἡ ἀτάραχος, ὑ, *Bas.* ὁ καὶ ἡ ἀθόρυβος, ὑ, *Plut.*

Impervestigatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνεξεύνητος, ὑ, *Suid.*

Impervius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄβατος, ὑ, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἄνοδος, ὑ, *Xen.*

Impetigo, ὁ λειχὴν, ῆνος, *Diosc.* impetigine laboro, λειχηνιάω, *Theophr.*

Impeto, εἰσβάλλω, *Thuc.* Vide *Impetus.*

Impetrabilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐπορίστος, ὑ, *Epicur.* συγχωρητὸς, ὴ, όν.

Impetratio, ἡ ἐπιτυχία, ας, *Polyb.* ἡ ἐπίτευξις.

Impetro, τυγχάνω, aliquid, τινὸς, *Isocrat.* ἐπιτυγχάνω τινὸς, *Dem.* κτάομαί τι, *id.* ἀφικνοῦμαί τινος, *Isocr.* λαμβάνομαί τινος, *Plato.*

Impetuose, ὁρμητικῶς, μεθ' ὁρμῆς.

Impetuosus, a, um, βίαιος, αία, ον, *Lucian.* ῥαγδαῖος, αία, αῖον, *Plut.* ὁρμητικὸς, ὴ, όν.

Impetus, us, *animi vel corporis*, ἡ ὁρμὴ, ῆς, *Plut.* impetu trato ferri in aliquem, φέρεσθαι διὰ ῥύμὸν ἐπί τινα, *Aristot.* hostilis, ἡ εἰσβολὴ, ῆς, *Isocr.* ἡ ἐπιδρομὴ, ῆς, *Dem.* impetum facio in aliquem, ἐφορμάω τινὶ, *Plut.* in hostes, ἐφορμάω πρὸς τοὺς πολεμίους, *Xen.* in tabernaculum, ἐπισπεύδω τῇ σκηνῇ, *Herodian.* in regionem, εἰσβάλλω εἰς χώραν, *Isocr.* sustineo, ὑτομένω εἰσβολὴν τινος, *id.* Confer *Impressio.*

Impexus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπτένιστος, ὑ. *Soph.* αὐχμηρὸς, ὰ, όν. τὴν κόμην, *Lucian.*

Impico, πισσόω, *Cl. Alex.* καταπισσόω, aliquid, τί, *id.*

Impie, ἀσεβῶς, ago in aliquid, ἀσεβέω εἴς τι, *Xen.* aliquid, τί, *idem.* contra aliquem, περί τινα, *Æschin.* factum, τὸ ἀνοσιούργημα, ατος, *Philo.*

Impietas, ἡ ἀσέβεια, ας, *Dem.* ἡ ἀνοσιότης, ητος, *Isocr.* ἡ ἀθεότης, summa, τὸ τῆς ἀσεβείας ὑπερβάλλον, *Ælian.*

Impiger, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄοκνος, ε, *Xen.*
Impigre, ἀόκνως, *Plato.*
Impigritas, ἡ ἀοκνία, ας.
Impingo, προσπατάω, in lapidem, λίθῳ, *Plut.* in aliqua re, πταίω τι, vel ἐν τινι, *Dem.* pedem in lapidem, προσκόπτω τοῦ ποδὸς πρὸς λίθον, *N. T.* in illam stultitiam, ἐξοκέλλω εἰς τοῦτο τῆς παραφοσύνης, *Herodian.*
Impinguo, πιαίνω, *Hippocr.* παχύνω, *Plato.*
Impius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄθεος, ὁ καὶ ἡ ἀσεβὴς, ἐος, in vel contra aliquem, εἰς vel πρός τινα, *Xen.* ἀσεβῶν. ὅσα, ὅν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀνόσιος, ε, *id.* et flagitiosus homo, ἀτέλεσθος καὶ πονηρὸς ἀνὴρ, *Isocr.* et exsecrabilis, ἀσεβὴς καὶ μιαρὸς, *Dem.* factum et gravissimum, ἔργον ἀσεβέστατον καὶ δεινότατον, *id.* impium facinus, τὸ ἀσέβημα, ατος. *Dem.* impia actio, ἡ ἀσέβησις, εως, *Plut.* sum, ἀσεβέω, in deos, εἰς Θεὺς, *Dem.* manifeste, περιφανῶς, *id,* nefarie, ἀνοσιῶς, *id.*
Implacabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄτεις, ος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀπαραίτητος, ε, *Plut.* alicui, ἀκαταλλάκτως ἔχειν πρός τινα, *Plut.*
Implacabiliter, ἀκαταλλάκτως, *Dem.* irasci, ἀδιάλλακτα ἀγανακτεῖν, *Themist.*
Implacidus, a, um, ὁ καὶ ἡ δυσάρεστος, ε, *Isocr.* sum, δυσαρεστέω, *Synes.*
Impleo, ἐμπλήθω, omnia malis, πάντα κακῶν, *Plato.* aliquem inani spe, τινὰ κενὴν ἐλπίδος, *idem.* naves militibus, πληρόω ναῦς ὁπλιτῶν, *Isocr.* infamia civitatem, ἀνατπλήθω πονηρᾶς δόξης τὴν πόλιν, *Dem.* urbem diffidentia, ἀναπίμπλημι πόλιν ἀπιστίας, *id.* lætitia, ἐμπίμπλημι εὐθυμίας, *Xen.* urbem seditionibus, μεστὴν ποιέω πόλιν στάσεων, *Isocrat.* naves cibo, γεμίζω ναῦς σίτῳ, *id.* legem, πληρόω νόμον, *N. T.* prophetiam, ἀναπληρόω προφητείαν, *ibid.*
Impletio, ἡ πλήρωσις, εως, *Dem.*
Implicatio, ἡ ἔμπλεξις, εως, seu ἵmplexus, ἡ ἐπιπλοκή.
Implicite, ἐμπεπλεγμένως, i. e. non clare, ἀσαφῶς.
Implico, ἐμπλέκω, malis, ἐν κακοῖς, *Isocr.* aliqua re, εἴς τι, *Polyb.* aliquem aliqua re, περιβάλλω τινά τινι, *id.*
Imploratio, ἡ ἐπίκλησις, εως, *Lucian.* ἡ ἀνάκλησις, εως, *Thuc.* deorum, ἡ Θεοκλύτησις, εως, *Suid.*
Imploro, ἀνακαλέομαι, aliquem, τινὰ, *Plut.* deos, ἐπικαλέω Θεὺς, *Herodian.* fidem deorum, Θεοκλυτέω, *Ælian.* auxilium, δέομαι ἐπικουρίας.
Implumis, e, ὁ καὶ ἡ ἄπτιλος, ε, *Suid.* ὁ καὶ ἡ ἄπτερος.
Impluo, ἐνομβρέω.
Impluvium, τὸ μέσαυλον, ε, *Bud.*
Impœnitentia, ἡ ἀμεταγνωσία, ας.
Impolite, ἀκόμψως, *Plut.*
Impolitia, ἡ ἀκομψία, ας.
Impolitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκομψος, ε, *Plut.*
Impollutus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄσπιλος, ε, *N. T.* ὁ καὶ ἡ ἀμίαντος, ε, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἀμόλυντος.
Impono, ἐντίθημι, opes in navem, χρήματα εἰς τὴν ναῦν, *Dem.* aliquid servis, ἐπιτίθημί τι οἰκέταις, *Herodian.* alicui pœnam, τινὶ ζημίαν ἢ τιμωρίαν, *Dem.* alicui plagas, ἐπιβάλλω τινὶ πληγὰς, *Xen.* vectigal, φόρον, seu tributum, τέλος, *Plut.* pileolum capiti, λαβεῖν πιλίδιον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν, *Dem.* aliquem in currum, ἀναβιβάζω τινὰ ἐφ' ἅρμα, LXX. custodes, εἰσπέμπω φύλακας, *Isocr.* i. e. decipio, φενακίζω, aliquem, τινὰ, *Demosth.* Confer *Decipio.*
Importo, εἰσκομίζω, *Dem.* frumentum Athenas, ἄγω σῖτον ᾽Αθήναζε, *id.* alicui infortunium, εἰσφέρω τινὶ ἀτυχίαν, *Plut.*
Importune, ἀκαίρως, *Isocr.* i. e. acerbe, ὠμοτικῶς, *id.*
Importunitas, ἡ ἀκαιρία, ας, *Dem.*
Importunus, a, um, res et homo, ὁ καὶ ἡ ἀκαιρος, ε, *Plato, Theophr.* ὁ καὶ ἡ ἄτοπος.
Importuositas, i. e. carentia portus, ἡ ἀλιμενία, ας, *Poll.*
Importuosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀλίμενος, ε, *Eurip.*
Impos, ὁ καὶ ἡ ἀκρατὴς, ἐος, alicujus rei, τινὸς, *Xen.* mentis, φρενὸς ἡττώμενος, *Plato.* τῷ λογισμῷ ἀκράτως, ορος, *Æl.*
Impositio, ἡ ἐπίθεσις, εως, manuum, τῶν χειρῶν, *N. T.*
Impossibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδύνατος, ε, ferri, βασάζεσθαι, alicui facere aliquid, ἀδύνατόν τινι ποιεῖν τι, *Plato.* ὁ καὶ ἡ ἀμήχανος.
Impossibilitas, ἡ ἀδυναμία, ας, *Antiph.*
Impossibiliter, ἀδυνάτως, *Dem.*
Impostor, ὁ ἐξαπατῶν, ῶντος, *Dem.* ὁ φενακίζων, οντος, *id.* ὁ πανοῦργος, ε, *id.*
Impostura, ἡ ἐξαπάτη, ης, *Dem.* ἡ τέχνη, ης, *id.* ὁ φενακισμὸς, ε, *id.* instruere fraudem et imposturam in alicujus interitum, συσκευάζειν ἀπάτην καὶ τέχνην περί τινος ὀλέθρῳ, *Dem.* spe et imposturis induci, ὑπάγεσθαι ἐλπίσι καὶ φενακισμοῖς, *id.* imposturam facio alicui, φενακίζω τινὰ, *Dem.*
Impotens, ὁ καὶ ἡ ἀκρατὴς, ἐος, iræ, θυμοῦ, cupiditatum, τῶν ἐπιθυμιῶν, *Xen.* ὁ καὶ ἡ ἀδύνατος, ε, factus senio, ἀδύνατος γενόμενος γήρᾳ, *Xen.* silere, i. e. qui silere nequit, ἀδύνατος σιγᾶν.
Impotentia, ἡ ἀδυναμία, ας, dicendi, τῶ λέγειν, *Antiph.* ἡ ἀδυνασία, ας, *Thuc.* animi, ἡ ἀκρασία, ας, *Xen.*
Impotenter, ἀκρατῶς, ἀδυνασί.
Impræsentiarum, ἐν τῷ παρόντι, ἐπὶ τῷ παρόντος.
Impransus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνάριστος, ε, *Xenoph.*
Imprecatio, ἡ ἀρὰ, ᾶς, *Plato.* ἡ κατάρα, ας, *Plut.* Confer *Diræ.*
Imprecor, ἀράομαι, alicui exitium, τινὶ ἐξωλειαν, *Dem.* ἐπαράομαί τινι ἐξώλειαν, *Æschin.* diras alicui, ἐπαράομαι δεινὰς ἀρὰς τινι, *Plut.*
Impressio, notæ, ἡ ἐντύπωσις, εως, hostilis, ἡ ἐμβολὴ, ῆς, ἡ εἰσβολὴ, ῆς, *Isocr.* ἡ ἐπιδρομὴ, ῆς, *Dem.* impressionem facio in regionem, εἰσβάλλω εἰς χώραν τινὰ, *Isocr.* in insulam, ἐμβάλλω εἰς νῆσον, *Demosth.* contra aliquos cum aliquo, συνεισβάλλω ἐπί τινας, *id.* et hostium agros vasto, ἐμβάλλω καὶ καπῶ τὴν τῶν ἀντιτάλων χώραν, *idem.* fit impressio in regionem aliquam, γίνεται εἰσβολὴ εἰς χώραν τινὰ, *Isocr.* impressionem alicujus sustinere, ὑπομένειν εἰσβολήν τινος, *id.* Confer *Invado.*
Imprimis, vide *In primis*, sub *Primus.*
Imprimo, ἐντυτῶ, ἐγχαράττω, *Plut.* dedecus alicui, διαβολὴν αἰσχρὰν προσγίζομαί τινι, *Polyb.* signum sive sigillum, ἐπισφραγίζω, *Plato.* τύπον ἐνσημαίνομαι, *idem.* σφραγῖδα βάλλω, *Aristoph.* signum capræ, σφραγίζομαι εἰκόνι αἰγος, *Diosc.*
Improbabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδοκίμαστος, ε, ὁ καὶ ἡ ἀτίθανος.
Improbatio, ἡ ἀποδοκιμασία, ας.
Improbe, πονηρῶς, *Isocr.* ago, κακουργέω, *idem.*
Improbitas, ἡ κακία, ας, *Dem.* ἡ κακουργία, ας, *id.* ἡ πανουργία, ας, *id.* ἡ πανοσεραγμοσύνη, ης, *id.* ἡ φαυλότης, ητος, *Isocr.* et malitia, quæ in aliquo est, κακία καὶ πονηρία προσοῦσά τινι, *Dem.* et perfidia alicujus, πονηρία καὶ ἀπιστία τινὸς, *idem.* eo improbitatis pervenire, εἰς τοσοῦτον πονηρίας ἐλθεῖν, *id.* summa alicujus, ὑπερβολὴ κακίας τινὸς, *id.* magna refertum esse, πολλὴν κακίαν ἔχειν, *id.* improbitate omnes superare, πάντας ἀνθρώπως ὑπεραίρειν πονηρίᾳ, *id.* manciparé se improbitati, προαιρεῖσθαι τὴν πονηρίαν, *Isocrat.* uti tam insigni improbitate, ut, χρῆσθαι τοσαύτῃ περιουσίᾳ πονηρίας, ὥστε, *Dem.*
Improbo, ἀποδοκιμάζω, aliquid, τὶ, *Xen.*
Improbro, ἀτιμάζω, *Xen.*
Improbus, a, um, κακὸς, ὴ, ὸν, *Isocr.* πονηρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* μοχθηρὸς, ὰ, ὸν, *idem.* continenter, συνεχῶς ὢν πονηρὸς, *id.* manifeste, palam, φανέρως, ὁμολογουμένως φαῦλος, *id.*
Improcerus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμήκης, ους.
Improlis, e, ὁ καὶ ἡ ἄτεκνος, ε, *Eurip.*
Promiscuus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄμικτος, ε, *Greg.*
Impropero, ἐπισπιδῶ, *Herodot.*
Improprie, ἀκύρως, loquor, ἀκυρολογέω.
Improprietas, sc. *sermonis*, ἡ ἀκυρία, ας, *Hermog.* τὸ ἄκυρον, ε, *Quinctil.*
Improprius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκυρος, ε.
Improsper, a, um, vide *Infelix.*
Improspere, vide *Infeliciter.*
Improvide, ἀπερισκέπτως, *Dem.* ἀνοήτως, *Isocr.*
Improvidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπρόσκεπτος, ε, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀλόγιστος, ε, *id.*
Improvise, ἀπροόπτως, *Herodian.* Vide *Improviso.*
Improviso, αἰφνίδιον, *Plut.* ἀπροσδοκήτως, *Thuc.* αἰφνιδίως, *N. T.* ἐξαίφνης, *Xen.* ἐξαπινέως, *Thuc.*
Improvisus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπροσδόκητος, ε, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἀδιώρητος, ε, LXX. ὁ καὶ ἡ αἰφνίδιος, ε, *Gal.*
Imprudens, ὁ καὶ ἡ ἀνόητος, ε, *Dem.* ὁ καὶ ἡ δυσξύνετος, ε, *Xen.* ὁ καὶ ἡ ἄφρων, ονος, *Isocr.*
Imprudenter, ἀνοήτως, *Dem.* ἀφρόνως, *Isocrat.*
Imprudentia, ἡ ἄνοια, ας, *Dem.* ἀφροσύνη, ἡ ἀβουλία.
Impubes, seu Impuber, ὁ καὶ ἡ ἄνηβος, ε, *Theocr.*
Impudens, ὁ καὶ ἡ ἀναιδὴς, ἐος, et audax fur, καὶ ῥᾳδιὸς κλέπτης, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀναισχυντος, ε. et confidens, καὶ τολμηρὸς, *id.* et nefarius, καὶ μιαρὸς, *id.* supra modum, ὁ καὶ ἡ ὑπεραναισχυντος, ε, res, ὑπεραναισχυντον πρᾶγμα, *id.* sum, ἀναισχυντέω, *id.*
Impudenter, ἀναισχύντως, *Plato.* ago, ἀναιδυόμαι, ἀναισχυντέω, *Isocr.* ἀποθρασύνομαι, *Dem.*
Impudentia, ἡ ἀναίδεια, ας, *Dem.* ἡ ἀναισχυντία, ας, *idem.* et audacia, ἀναίδεια καὶ τόλμα, *id.* et improbitas, καὶ πονηρία, *id.* magna et insignis, ἀναίδεια μεγάλη καὶ περιφανὴς, *Dem.* summa, ὑπερβολὴ τῆς ἀναιδείας, *id.* eo venire impudentiæ, ἐλθεῖν εἰς τοῦτο, seu τοσοῦτον τῆς ἀναιδείας, seu ἀναισχυντίας, *Isocr.* esse tanta impudentia, ὑπερβάλλειν τοσοῦτον ἀναιδείᾳ, *Dem.* facere aliquid, ex impudentia, ποιεῖν τι ὑπ' ἀναιδείας, *idem.* prætermittere nihil impudentiæ, παραλείπειν οὐδὲν ἀναιδείας, *id.*
Impudice, ἀκαθάρτως.
Impudicitia, ἡ ἀκαθαρσία, ας, *Dem.* ἡ πορνεία, ας, *id.* ἡ ἀσελγεια, ας, *Philo.* ἡ ἀκολασία.
Impudicus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκάθαρτος, ε, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀσελγὴς, ἐος, *Lucian.* sum, ἀσελγαίνω, *Dem.* ἀσελγέω, *Plato.*
Impugnatio, ἡ προσβολὴ, ῆς, *Thuc.*
Impugno, προσβάλλω, urbem, πόλει, *Thuc.*
Impulsio, ἡ ὠσμὸς, ῦ, ὁ ὠθισμὸς, ῦ, *Plut.*
Impulsor, ὁ ὠστὴς, ὁ *Aristot.* ὁ παροξυντὴς.
Impulsus, us, ὁ ὠσμὸς, ῦ, ἡ ὦσις, εως, *Aristot.* i. e. adhortatio, ὁ παροξυσμὸς, ῦ, *N. T.* Vide *Incitatio.*
Impune, νηποινεὶ, *Dem.* νηποινὶ, *Xen.* facere aliquid, ἀδεῶς πράττειν τί, *Demosth.* dimittere aliquem, ἀφίεναι τινὰ ἀζήμιον, *Isocr.* ἐᾶν τινα ἀθῶον, *Dem.* ferre, ἀθῶον εἶναι, *id.* non impune aliquid ferre, οὐμῶζειν τι δεῶντα, *Ælian.* διαφεύγειν ἐκ ἀτιμώρητον, *Isocr.*
Impunis, e, vide *Impunitus.*
Impunitas, ἡ ἄδεια, ας, *Dem.* impunitatem dare alicui, ποιεῖν τινὶ ἄδειαν, *idem.* διδόναι τινὶ ἀθῶῳ εἶναι, *id.* διδόναι τινὶ ἄδειαν ποιεῖν τι, *id.* adipisci, εὑρίσκειν ἄδειαν, *id.* λαμβάνειν ἄδειαν, *id.*
Impunitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀζήμιος, ε, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀδεὴς, ἐος, *id.* ὁ καὶ ἡ ἀτιμώρητος, ε, *Isocr.* dimmitere aliquem impunitum, ἐάσαι τινὰ ἀθῶον, *id.* abire impunitum, ἀφίεσθαι ἀθῶον, *idem.* non effugere impunitum, διαφεύγειν ἐκ ἀτιμώρητον, *Isocr.*
Impure, μιαρῶς, *Dem.*
Impuritas, ἡ ἀκαθαρσία, ας, *Dem.*
Impurus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκαθάρτος, ε, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀναγνος.
Imputo, ἀνατίθημι, alicui aliquid, τί τινι, *Dem.* ἐτάγω τί τινι, *id.* ἄγω τι εἴς τινα, *id.*
Imus, a, um, κατώτατος, άτη, ατον, ima summis miscere, ἄνω καὶ κάτω ποιεῖν seu ποιεῖσθαι, *Dem.* ab imo, κάτωθεν, *Herodian.*
In, *in loco*, ἐν, *cum Dat.* in regione, ἐν τῇ χώρᾳ, *Thuc.* in caupona, ἐν καπηλείῳ, *Dem.* in urbe, ἐν ἄστει, *idem.* in aureis vestibus saltare, χορεύειν ἐν ἱματίοις χρυσοῖς, *Isocr.* in aliis hominibus, ἐν ἄλλοις ἀνθρώποις, *idem*; (2) *ad locum*, εἰς, *cum accus.* venire in Phrygiam, ἀφικέσθαι εἰς Φρυγίαν, *Xen.* venire in colloquium, ἔρχεσθαι εἰς λόγους, *Plut.* ducere in senatum, ἄγειν εἰς τὴν βουλὴν, *Dem.* pecuniam insumere in aliquid, ἀναλίσκειν χρήματα εἴς τι, *id.* in hodiernum usque diem, εἰς ἡμέραν ταύτην, *idem.* iram in sontes emittere, ἀφιέναι ὀργὴν εἰς αἰτίους, *idem.* (3) *circa cum accus.* in bello amis-

sum esse, ἀπολωλεκέναι κατὰ τὸν πόλεμον, *Dem.* in foro, κατὰ τὴν ἀγορὰν, *id.* (4) παρὰ, *cum accus.* fortuna omne momentum habet in rebus humanis, ὅλον ἡ τύχη παρὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα, *Dem.* (5) ἐπί, *cum gen.* in multis rebus divinam videre beneyolentiam, ἐπὶ πολλῶν ἰδεῖν τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὔνοιαν, *Dem.* in tanta solitudine constitutus, ἐπὶ τοσαύτης ἐρημίας γινόμενος, *Isocr.*

Inabruptus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄρρωξ, ῆος, *Philo.*

Inaccessus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄβατος, ε, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἀνεπίβατος, ε, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἀπρόσβατος, ε, *Lucian.*

Inaccusabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀκαταγόρητος, ε, *Phalar.*

Inædifico, ἐνοικοδομέω, *Thuc.*

Inæquabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνώμαλος, ε, *Theophrast.*

Inæquabilitas, ἡ ἀνωμαλία, ας, *Theophr.*

Inæquabiliter, ἀνωμάλως, *Isocr.*

Inæqualis, e, ὁ καὶ ἡ ἄνισος, ε, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ ἀνώμαλος, ε, *Dem.* dignitate, ὁ καὶ ἡ ἀνισότιμος, ε, *Nax.*

Inæqualitas, ἡ ἀνωμαλία, ας, et perturbatio, καὶ ταραχὴ, *Isocr.* ἡ ἀνισότης, ητος, *Aristot.*

Inæqualiter, ἀνωμάλως, et perturbate colere deos, καὶ ἀτάκτως θεραπεύειν τοὺς θεὸς, *Isocr.*

Inæquo, ἰσόω, *Xen.*

Inæro, καταχαλκόω, LXX.

Inæstimabilis, e, i. e. *vilis*, ὁ καὶ ἡ ἀτίμητος, ε, *Dem.* i. e. pretii magnitudine modum excedens, ὁ καὶ ἡ ὑπερτίμιος, ε, *Aristot.*

Inæstuo, ἐγκυμαίνω, κυμαίνομαι, *Plut.*

Inadfectatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκατάσκευος, ε, *Bas.* ὁ καὶ ἡ ἀπερισκεπὴς, ῆ, *Athen.*

Inagitabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀσάλευτος, ε, *Philo.*

Inamabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνέρασος, ε, *Philo.* ὁ καὶ ἡ ἄφιλος, ε, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἀχαρὴς, ιτος, *Herodian.*

Inambitiosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀφιλότιμος, ε, *Aristot.*

Inambulatio, ὁ περίπατος, ε, *Plut.*

Inambulo, ἐμπεριπατέω, *Aristoph.*

Inamœnus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄχαρις, ιτος, *Herodian.*

Inaniæ, αἱ κενότητες, ων.

Inaniloquus, a, um, ὁ καὶ ἡ κενολόγος, ε.

Inanimatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄψυχος, ε, *Demosth.*

Inanio, κενόω, *Theophr.* παρακενόω, *Plut.*

Inanis, e, κενὸς, ἡ, ὁν, omnium, πάντων, *Xen.* ὁ καὶ ἡ διάκενος, ε, *Plut.* ματαίος, αία, αἷον, sermo, λόγος, *Dem.* gloria, ἡ κενοδοξία, ας, studium, ἡ κενοσπουδία, ας.

Inanitas, ἡ κενότης, ητος, τὸ κενὸν, ῦ.

Inaniter, κενῶς, ματαίως, i. e. frustra, διακενῶς, *Polyb.* cupiendo, κενοσπούδως, *Plut.* loquor, φλυαρέω, *Lucian.*

Inaquosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄνυδρος, ε, *Geopon.*

Inaratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνήροτος, *Hom.*

Inarefacio, καταξηραίνω, *Theophr.*

Inaresco, καταξηραίνομαι, ἀποξηραίνομαι, *Diosc.*

Inargentatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπάργυρος, ε, *Herodot.*

Inargento, ἐπαργυρόω, *Athen.*

Inarticulatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδιάρθρωτος, ε, *Ælian.*

Inartificialis, e, ὁ καὶ ἡ ἄτεχνος, ε, *Aristot.*

Inartificialiter, ἀτέχνως.

Inassatus, a, um, i. e. assatus, ὀπτὸς, ἡ, ὁν, caro, ὀπτὸν κρέας, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἑψητος, ε, *Hippocr.*

Inassuetus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀήθης, εος, ad aliquid, τινός, *Dem.*

Inaudax, ὁ καὶ ἡ ἀπότολμος, ε, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἀτόλμητος, ε, *Thuc.* sum, ἀτολμέω, *idem.*

Inaudio, ὑπακούω, aliquid, τινὸς, *Plut.*

Inauditus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνήκουστος, ε, *Cl. Alex.* ὁ καὶ ἡ ἄπυστος, ε, *Herod.*

Inaugurato, κατ' οἰωνισμὰ.

Inauguro, ἐποιωνίζομαι, aliquid, τί.

Inauris, ἡ ἐνώτη, ης, *Soph.* τὸ ἐνώτιον, ε, τὸ ἑλλόβιον, ex auribus longas inaures dependentes habet, ἐκ τῶν ὤτων αὐτῶν ἐνώτια μακρὰ ἀποκρέμανται, *Ælian.*

Inauratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπίχρυσος, ε, *Plato.*

Inauritus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὠωτος, ε, *Eust.*

Inauro, χρυσόω, aliquid, τί, *Athen.* καταχρυσόω τι, *Plut.*

Inauspicato, δυσοιωνίστως.

Inauspicatus, a, um, ὁ καὶ ἡ δυσοιώνιστος, ε, *Plato.* ἀκ εὐδερος, ε, *Ælian.*

Inausus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀτόλμητος, ε, *Theodor.*

Incæduus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄπαιστος, ε.

Incalceatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπέδιλος, ε, *Æschyl.*

Incalesco, διαθερμαίνομαι, *Dem.*

Incalefacio, διαθερμαίνω, *Dem.*

Incallide, ἀδόλως, *Thuc.*

Incallidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄδολος, ε, *Demosth.*

Incandesco, ἐκπυρόομαι, *Gal.*

Incanesco, πολιόομαι, *Aristot.*

Incantamentum, ἡ ἐπῳδὴ, ῆς, *Polyb.* τὸ ἔπασμα, ατος, *Greg.* ἡ γοητεία, ας, *Polyb.* ἡ τερθρεία, ας, *Chrys.* τὸ γοήτευμα, ατος, *Plut.*

Incantatio, ἡ γοητεία, ας, *Plut.*

Incantator, ὁ καὶ ἡ ἐπῳδὸς, *Eur.* ὁ τερθρεὺς, έως, *Plut.* ὁ φαρμακεὺς, έως, *Lucian.* ὁ γόης, ητος, *Herodot.*

Incanto, ἐπᾴδω, aliquid, τι, *Chrys.* ἐπᾴδομαί τινι, *Lucian.* γοητεύω τι, *Plut.*

Incanus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπιπόλιος, *Dem.*

Incarnatio, ἡ πάρκωσις, εως, *Chrys.* ἡ ἐνανθρώπησις, εως, *Greg.* ἡ ἐνσωμάτωσις, εως, *Ignat.*

Incarno, ἐνανθρωπίζω, *Dionys.* σαρκόω, *Nax.*

Incassum, φρύδως. Confer *Frustra.*

Incastigatus, ὁ καὶ ἡ ἀδιόρθωτος.

Incavo, κοιλαίνω.

Incaute, ἀπρονοήτως, *Xen.* ἀπερισκέπτως, *Dem.*

Incautus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀφύλακτος, ε, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀπρονόητος, ε, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἀνυπαλθὴς.

Incedo, εἰσέρχομαι, *Dem.* pari gressu cum alio, ἴσα βαίνω τινὶ, *id.* graviter, βαδίζω ἐυτάκτως, *Aristoph.* summis digitis pedum, ἀκροδακτέω, *Lucian.*

Incelebris, e, ὁ καὶ ἡ ἀνώνυμος, ε, *Dem.*

Incendiaria, ἡ πυραλλὶς, ίδος, *Aristot.*

Incendiarius, πυρπολήτης, ε, ὁ πυρπολέων, οντος, *Lucian.*

Incendium, ὁ ἐμπρησμὸς, ῦ, *Plut.* ἡ πυραὶα, ᾶς, *Dem.*

Incendo, ἐμπρήθω, aliquid, τὶ, *Xen.* ἐμπίμπρημί τι, *Plut.* καταπίμπρημί τι, *id.* ἐμπυρίζω τι, *Diod. Sic.* κατακαίω τι, *Plut.* ὀδορες, ἐπιθυμιάω, *Philo.* i. e. incito, παροξύνω, *Dem.* Confer *Incito.*

Incensio, ἡ ἔμπρησις, εως, *Æschin.* ὁ ἐμπρησμὸς, ῦ, *Philo.*

Incensum, τὸ θυμίαμα, ατος, *Diod. Sic.*

Incentivum, τὸ ὑπέκαυμα, ατος, *Ach. Tat.* τὸ ἐμπύρευμα, ατος, *Long.*

Incerniculum, ἡ πηλία, ας.

Incerno, διαλέγω, *Xen.*

Incero, ἐγκηρόω, *Hippocr.*

Incerte, ἀδήλως, *N. T.*

Incertitudo, ἡ ἀδηλότης, ητος, *Hippocr.*

Incerto, ἀδήλως, *N. T.*

Incertus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄδηλος, ε, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἀσαφὴς, έος, *Plut.* i. e. instabilis, ὁ καὶ ἡ ἀσαθὴς, έος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀσάθμητος, ε, *id.* ὁ καὶ ἡ ἀκατάστατος, ε, rumor, ἡ φήμη ἀδίστοτος, *Dion. Hal.* incertum reddo, ἀδηλόω, *Philo.*

Incessabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀκατάπαυστος, ε, *N. T.*

Incessio, ἡ εἰσοδος, ῆς, *Plut.*

Incesso, προκαλέομαι, aliquem, τινὰ, *Xen.* saxis, βάλλω λίθοις, *Thuc.* incessit eum timor, δέος ἐπῆλθεν αὐτῷ, *Lucian.*

Incessus, us, τὸ βάδισιμα, ατος, *Dem.*

Inceste, μιαρῶς, *Dem.*

Incesto, μιαίνω, *Lucian.*

Incestum, vide *Incestus, us.*

Incestus, a, um, μιαρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀνόσιος, ε, *id.*

Incestus, us, ἡ συνουσία ἀνόσιος, γάμος ἀνήκεστος καὶ ἀνόμιμος.

Inchoo, ἄρχομαι, vide *Incipio.*

Incido, ἐμπίπτω, in fossam, εἰς τάφρον, *Xen.* in sermonem, εἰς λόγον, *Dem.* in venabula, τοῖς ϑηρατέροις, *Ælian.* in calamitates, περιπίπτω συμφοραῖς, *Isocr.* in aliquem, ἐντυγχάνω τινὶ, *Plato.* περιτυγχάνω τινὶ, *Dem.* in contemptum, ἐγκύρω ἀλογίᾳ, *Herodot.* id, quod fortuito incidit, τὸ προσπίπτον, *Dem.* quæ quotidie incidunt, τὰ καθ' ἑκάστην ἡμέραν συμπίπτοντα, *Isocr.*

Incido, ἐγκόπτω, ἐκκόπτω, ἐντέμνω, i. e. *insculpo*, ἐγκολάπτω, *Plut.* nervos rerum gerendarum, ὑποτέμνω τὰ νεῦρα τῶν πραγμάτων, *Dem.*

Incile, ὁ διώρυξ, γος, *Theoph.*

Incingo, διαζώννυμι, *Lucian.*

Incipio, ἄρχομαι, opus a deo, ἔργω ἀπὸ τοῦ ϑεοῦ, orationem inde, λόγω ἐντεῦθεν, *Xen.* ab iis de quibus constat, ἀπὸ τῶν ὁμολογουμένων, *Dem.* victoriæ pæana, ἐξάρχω ἐπινικίου παιᾶνος, *Plut.* τὸν παιᾶνα, *Xen.* bellum, καταρχω πολέμου, *Plut.* sermonem, τὸν λόγον, *Plato.* ἀρχὴν τοῦ λόγου ποιέομαι, *Isocr.*

Incircumcisus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπερίτμητος, ε, *N. T.*

Incircumscriptus, a, um, ὁ καὶ ἡ, ἀπερίγραπτος, ε, *Damasc.*

Incise, seu Incisim, κατὰ κόμματα, κομματικῶς, *Hermog.*

Incisio, ἡ ἐγκοπὴ, ῆς, *Suid.* ἡ ἐντομὴ, ῆς, *Aristoph.*

Incisum, τὸ κόμμα, ατος, *Quinctil.*

Incisura, ἡ ἐγκοπὴ, ῆς, ἡ τομὴ, ῆς, ἡ ἐντομὴ, ῆς, *Aristoph.*

Incita, ἡ τενία, ας, *Plut.*

Incitabulum, τὸ ὁρμητήριον, ε, *Xen.*

Incitamentum, τὸ ὁρμητήριον, ε, *Xen.* cursus, τὸ ὁρμητήριον, ε, δρόμου, *Ælian.* habere aliquid ad aliquid, ἐνασυμα ἔχειν τὶ εἴς τι, *Herodian.*

Incitate, ὁρμητικῶς, ferri ad aliquid, ἔχειν πρός τι.

Incitatio, ἡ παρόρμησις, εως, *Xen.* ὁ παροξυσμὸς, ῦ, *N. T.*

Incito, παροτρύνω, aliquem ad aliquid, τινὰ ἐπί τι, *Xen.* ad certamen, τινὰ εἰς ἀγῶνα, *idem.* ad regnum, τινὰ πρὸς βασιλείαν, *Plut.* aliquem ad faciendum aliquid, τινὰ ποιεῖν τι, *id.* Confer *Hortor.*

Incivilis, e, ὁ καὶ ἡ, ἀπολέμαλος, ε, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀγροικος, ε, et illepidus, καὶ ἄχαρις, *Plut.*

Inciviliter, ἀγροίκως, *Plato.* σκαιῶς, *Aristoph.*

Incivilitas, ἡ ἀπειροκαλία, ας, *Dem.*

Inclamo, ἐμβοάω, *Thuc.* ἐπιβοάω, aliquem, τινὶ, *id.*

Inclaresco, ἐπιφανέομαι, ἐλλαμπρύνομαι, victoriâ, δόξαν αἴρω νίκης, *Herodian.*

Inclemens, ὁ καὶ ἡ ἀπηνὴς, έος, *Bas.* χαλεπὸς, ἡ, όν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ δύσκολος, ε, *idem.*

Inclementer, ἀπηνῶς, ἀπροσοίτως, *Isocr.*

Inclementia, ἡ ἀπήνεια, ας, *Suid.* ἡ χαλεπότης, ητος, *Isocrat.* ἡ ἀνεπιείκεια, ας, *Dem.*

Inclinatio, ἡ ἔγκλισις, εως, *Aristot.*

Inclino, ἐγκλίνω, ad aliquid, πρός τι, *Aristot.* ἀποκλίνω πρός τι, *id.* res inclinant, πράγματα κλίνουσι, *id.*

Includo, ἐγκλείω, vase, εἰς ἀγγεῖον, *Diosc.* aliquem castris, κατακλείω τινὰ ἐν σφετοῖς, *Herodian.* in munimento, τινὰ εἰς ἕρυμα, *Xen.* in corpore aliquid, τὶ κατὰ σῶμα, *Galen.*

Inclusio, ἡ ἐγκλεισις, εως.

Inclytus, a, um, κλυτὸς, ἡ, όν. Confer *Celebris.*

Incoactus, a, um, ἐκὼν, ὖσα, όν, *Demosth.* ἑκούσιος, ία, ιον, *Aristot.*

Incoctio, ἡ ἔνεψις, εως.

Incœnatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄδειπνος, ε, *Plut.*

Incœptio, ἡ ἀρχὴ, ῆς, *Aristot.*

Incœpto, ἀρχόμαι, *Dem.* Confer *Incipio.*

Incœptum, τὸ τόλμημα, ατος, *Thuc.*

Incogitabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀπερίσκεπτος, ε.

Incogitans, ὁ καὶ ἡ ἀλόγιστος, ε, *Plato.*

Incogitanter, ἀλογίστως, *Isocr.*

Incogitantia, ἡ ἀλογισία, ας, *Polyb.*

Incognitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄγνωστος, ε, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἀσύνδητος, ε, *id.*

Incoibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀσυμφυὴς, έος, *Suid.*

Incola, ὁ καὶ ἡ ἐνοικος, ε, *Strabo.* ὁ καὶ ἡ κάτοικος, ε, *Aristot.* ὁ οἰκήτωρ, ορος, *Dem.* ὁ οἰκὼν, ὄντος, *id.* urbis alicujus, οἰκήτωρ ὢν ἐν τινι πόλει, *id.*

Incolo, οἰκέω, urbem, πόλιν, *Isocr.* ἐν τῇ πόλει, *Dem.* κατοικέω πόλιν, *Isocr.*

Incolumis, e, σῶς, α, ον, ager s. regio, σῶα χώρα, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀπήμαντος, ε, urbs, πόλις ἀπήραιος, *id.* et ab incommodis liber, σῶς καὶ μηδὲν πάσχων, *id.*

Incolumitas, ἡ σωτηρία, ας, urbis, πόλεως, *Dem.* ἡ ἀσφάλεια, ας, *Thuc.*

Incomatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄθριξ, τριχος.

Incomitatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπαράπεμπτος, ε.

Incommendatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀσυστατος, ον.

Incommodatio, ὁ βλάβη, ης, *Plut.*
Incommode, ἀνυμφόρως, φαύλως, *Dem.* ἀχρήστως.
Incommoditas, ἡ βλάβη, ης, *Plut.* ἡ ἀχρηστία.
Incommodo, βλάπτω, aliquem, τινὰ, *Dem.* λυμαίνομαί τινι, *Aristot.*
Incommodum, ἡ βλάβη, ης, *Dem.* τὸ βλάβος, ους, *id.* Conf. *Damnum.*
Incommodus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀσύμφορος, ὁ, ἡ, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀνωφελὴς, ἐος, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἀλυσιτελὴς, ἐος, res incommoda civitati, πρᾶγμα ἀλυσιτελὲς τῇ πόλει, *Dem*
Incomparabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀσύγκριτος, ὁ, ἡ ὁ καὶ ἡ ἀσύμβλητος, ὁ.
Incompertus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀγνώρισος, ὁ, ἡ, ὁ καὶ ἡ ἄγνωστος, ὁ, *Thuc.* ὁ καὶ ἡ ἀδηλος.
Incomposite, ἀτάκτως, *Thuc.* ἀκοσμήτως, *Dem.* ago, ἀκοσμέω, *id.*
Incompositus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄτακτος, ου, *Thuc.* ὁ καὶ ἡ ἀσύντακτος, ὁ, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀσύνθετος.
Incomprehensibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀσύλληπτος, ὁ. *Diosc.*
Incomptus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκομψος, ου, *Plut.*
Inconcessus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀθέμιτος, ου, *Thuc.*
Inconciliabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀσυνάλλακτος, ὁ, *Bas*
Inconcinne, ἀναρμόστως.
Inconcinnitas, ἡ ἀῤῥυθμία, ἡ ἀναρμοστία.
Inconcinnus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνάρμοστος, ὁ, *Xen*
Inconcussus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄσειστος, ου, *Chrys*
Inconditus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκαταστεύαστος. ὁ. LXX.
Inconfessus, a, um, μὴ ὁμολογηκὼς, υῖα, ός.
Inconfusus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀτύγχυτος, ὁ.
Incongruens, ε Incongruus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀναρμοστος, ὁ, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἀκατάλληλος.
Inconscius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀσυνείδητος, ὁ, inconsciis aliis, ἀσυνειδότως τοῖς ἄλλοις, *Plut.*
Inconsequens, ὁ καὶ ἡ ἀνακόλουθος, ὁ, *Hermog.*
Inconsequentia, ἡ ἀνακολουθία, ας, *Demetr. Phal.*
Inconsiderans, ὁ καὶ ἡ ἀλόγιστος, ὁ, *Plato.* ὁ καὶ ἡ ἀπερίσκεπτος, ὁ. *Dem.*
Inconsiderantia, ἡ ἀλογισία, ας, *Polyb.*
Inconsiderate, προπετῶς, *Isocr.* ἀπερισκέπτως. *Dem.* ἀφρόντιστος.
Inconsideratus, a, um, idem quod *Inconsiderans*
Inconsolabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀπαραμύθητος, ὁ.
Inconsolabiliter, ἀπαραμυθήτως, *Plato.*
Inconspicuus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀθεώρητος, ὁ, *Diod Sic.*
Inconstans, ὁ καὶ ἡ ἀσταθὴς, ἐος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀστάθμητος, ὁ. res, πρᾶγμα, *idem.* σφαλερὸς. ὰ, ὸν. socius, σύμμαχος. *idem.* sum, μεταβάλλομαι, *Isocr.*
Inconstanter, σφαλερῶς, *Isocr.*
Inconstantia, ἡ ἀσπασία, ας. *Dion. Ar.* mentis, ἡ μετάνοια, ας, ἡ ὑποτροπὴ ης, *Dem.*
Inconsuetus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνέθιστος, ὁ.
Inconsulte, vel Inconsulto, ἀτροβούλευτως, *Plato* εἰκῇ.
Inconsultus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀτροβούλευτος, ὁ, *Dem.*
Inconsummatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀτέλεστος, ὁ. *Plato.*
Inconsumptus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδιάφθαρτος, ὁ, *Plato.*
Incontaminatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμίαντος, ὁ. *Plut.*
Incontinens, ὁ καὶ ἡ ἀκρατὴς, ἐος, in aliqua re, τινὸς, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀκόλαστος, ὁ, *Aristot.*
Incontinenter, ἀκρατῶς.
Incontinentia, ἡ ἀκράτεια, ας, *Xen.*
Inconveniens, ὁ καὶ ἡ ἀπρεπὴς, ἐος, *Thuc.* ὁ καὶ ἡ ἀσύμφορος.
Inconvenienter, ἀπρεπῶς, *Herodian.*
Inconvenientia, ἡ ἀπρέπεια, ας, *Plato.*
Incoquo, συνεψέω, *Gal.*
Incorporatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐνσώματος, ὁ, *Naz.*
Incorporeus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄσωμος, ὁ.
Incorporo, σωματόω, *Aristot.*
Incorrectus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδιόρθωτος, ὁ, *Dem.*
Incorrigibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδιάτρεπτος, ου, *Sirac.*
Incorrupte, ἀφθάρτως, et juste, ἀδωροδοκήτως καὶ δικαίως, *Dem.*
Incorruptibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄφθαρτος, ὁ, gloria, δόξα, *N. T.* ὁ καὶ ἡ ἄφθορος, ὁ, anima, ψυχὴ, *Dem.*
Incorruptus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδιάφθαρτος, ὁ, *Plato.* muneribus, ὁ καὶ ἡ ἀδωροδόκητος.
Increatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκτιστος, ὁ.
Increbresco, *sermone*, διαθρυλλέομαι. *Xen.*
Incredibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄπιστος, ὁ, *Æschin.*
Incredibilitas, ἡ ἀπιστία, ας, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ παράδοξος, παράλογος.
Incredibiliter, ἀπίστως. *Dem.* ἀπιθάνως.
Incredulitas, ἡ ἀπιστία, ας, *Dem.* ἡ ἀπείθεια, ας, *N. T.*
Incredulus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπιθὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ δύστιστος, ὁ. sum, ἀπιθέω. *Sirac.*
Incrementum, ἡ ἐπαυξὴ, ης, *Plato.* ἡ ἐπίδοσις, εως, *Isocr.* ἡ ἐπαύξησις, εως, *Plut.* capio, ἐπίδοσιν λαμβάνω, *Isocr.* ex aliquo, ἐπιδίδωμι ἔκ τινος, *id.* adfero, ἐπαύξω τι, *Dem* ἐπίδοσιν παρέχω τινὶ, *id.*
Increpatio, ἡ ἐπιτίμησις, εως, *Plut.* ἡ ἔλεγχία.
Increpo, ἐπικτυπέω, i. e. reprehendo, ἐπιπλήττω, aliquid, τι, *Dem.* aliquem aperte, τινὶ φανερῶς, *id.* aliquid in aliquo, διαμέμφομαί τινά τινος. *Aristot.*
Incresco, αὐξάνομαι, *Aristot.*
Incruentatus, s. Incruentus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀναίμακτος. ὁ, *Plut.*
Incrustatio, ἡ κονίασις, εως.
Incrusto, κονιάω, aliquid, τι, *Aristot.*
Incubatio, ὁ ἐπωασμὸς. ῦ. *Aristot.*
Incubitus, idem quod *Incubatio.*
Incubo, ἔγκειμαι, alicui rei, ἔν τινι. *Herodot.* ἐπίζεμαί τινι, *Aristot.* ovis, ἐπαΰω, *Athen.*
Incubus, ὁ ἐφιάλτης, ου, ὁ πνιγαλίων, ωνος, *Ægin.*
Inculco, παρεμβύω, *Lucian.* i. e. sæpius dico, παρεμβάλλω, aliquid, τι, *Dem.*
Inculpabilis, ὁ καὶ ἡ ἀναίτιος.
Inculpate, ἀμέμπτως. *Herodian.* vivere, ἀνεγκλήτως βιῶν, *Dem.*
Inculpatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄμεμπτος, ου, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀνεπιτίμητος, ὁ. *id.* ὁ καὶ ἡ ἀνεξέλεγκτος, ὁ, *id.* ὁ καὶ ἡ ἀμύνων.
Inculte, ἀκοσμως.
Incultus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκοσμος, ὁ, terra, γῆ ἀνέργαστος, incultum jacere, χερσεύειν, *Diod. Sic.*
Incumbo, ἐπίκειμαι, alicui rei, τινὶ, *Aristot.* i. e. operam enixe do, σπουδάζω περί τι, *Plato.* ἐπί τινι, *Isocr.* ad gloriam, φροντίζω τῆς δόξης. *Ælian.* et omni cura facio aliquid, σπουδάζω καὶ ὑπερδιατεινόμενος ποιέω τι. *Dem.*
Incunabula, vide *Cunæ.*
Incurabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνήκεστος, ὁ, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀνίατος. ὁ. *Plato.* morbus, et cui mortalis manus mederi non potest, νόσος ἀνίατος καὶ ὑπὸ χειρὸς θνητῆς εἰς ἄκεσιν ἠκειν ἀδύνατος, *Ælian.* sum, ἀνιάτως ἔχω. *Dem.*
Incurabiliter, ἀνιάτως, *Dem.*
Incuria, ἡ ἀμέλεια, ας, *Dem.* ἡ ῥᾳδιωργία, ας, *Xen.*
Incuriose, ἀμελῶς, *Dem.* ἠμελημένως, *id.*
Incuriosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμελὴς, ἐος, alicujus rei, τινὸς, *Xen.* sum alicujus rei, ἀμελῶς ἔχω τινὸς, *Isocr.* περί τι. *Xen.* ἀμελέω τινος. *Isocr.* περί τινος, *Dem.*
Incurro, ἐπιτρέχω. in aliquid, τὶ. *Herodot.* i. e. *invado*, ἐξισόκλλω εἴς τινα, *Isocrat.* Conf. *Invado.*
Incursio, ἡ ἐπιδρομὴ, ῆς, *Dem.* Conf. *Impetus.*
Incurso, πολὺς ἐπιτρέχω.
Incurvesco, κυτόομαι, ἀποξυσρόομαι, *Polyb.*
Incurvo, κυρτόω, aliquid, τὶ, *Xen.* ἀγκυλόω. *Gal.*
Incurvus, a, um, κυρτὸς, ὴ, ὸν, *Aristot.*
Incus, ὁ ἄκμων, ονος, *Herodot.*
Incusatio, ἡ μέμψις, εως, *Dem.* ἡ κατάμεμψις, εως, *Thuc.* ἡ αἰτίασις.
Incuso, ἐπαιτιάομαι. aliquem alicujus, τινά τινος, *Dem.* Confer *Accuso.*
Incustoditus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀφύλακτος, ὁ, *Thuc.* ὁ καὶ ἡ ἄφρουρος, ὁ, *Aristot.*
Incutio, ἐπισείω, alicui aliquid, τί τινι, *Jos.* aliquid in aliquid, ἀπερείδω τι εἰς τι, *Plut.* alicui metum, δέος ἐνεργάζομαί τινι, *Dem.* φόβον ἐναπεργάζομαί τινι, *Isocr.* καθίσταμί τινα εἰς φόβον, *Dem.*
Indagatio, ἡ ἴχνευσις, εως, *Xen.* ἡ ἰχνεία, ας, *id.*
Indagator, ὁ ἰχνευτὴς, οῦ, *Cl. Alex.* ὁ ἐξεταστὴς, ζητευτής.
Indago, inis, τὸ ζήτευμα, ατος, τὸ ἴχνευμα, ατος, *Poll.*
Indago, ἰχνεύω, *Xen.* ἀνιχνεύω, *Plut.* Confer *Investigo.*
Inde, ἐντεῦθεν, incipiam, ἄρξομαι, *Dem.* facile est inde intelligere, ῥᾴδιον ἐκεῖθεν διαγινώσκειν, *id.* hinc et inde, ab utraque parte, ἔνθεν καὶ ἔνθεν τινός, *Aristot.*
Indebitus, a, um, ὁ μὴ ὀφειλόμενος. ὁ.
Indecens, ὁ καὶ ἡ ἀπρεπὴς, ἐος, *Isocrat.* Confer *Turpis.*
Indecenter, ἀπρεπῶς, *Isocr.* me gero, ἀκοσμέω, *Dem.* agere, ἄσχημον ποιεῖν, LXX.
Indecentia, ἡ ἀπρέπεια, ας, *Plato.*
Indecet, ἀπρεπές ἐστι, dicere, ἀκ εὐσχημόν ἐστι λέγειν. *Æschin.*
Indeclinabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄκλιτος, ὁ. apud *Gramm.* i. e. inevitabilis, ὁ καὶ ἡ ἀδιάδρασος, ὁ, *Cl. Alex.*
Indecore, ἀπρεπῶς, rebus gestis majorum, τοῖς ἔργοις τῶν προγόνων, *Isocr.* ago, ἀσχημονέω, *Ælian.* ἀκοσμέω, *Isocr.*
Indecorus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπρεπὴς, ἐος, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἀσχήμων.
Indefatigabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀκάματος, ὁ, *Basil.*
Indefatigabiliter, ἀκαμάτως, *Suid.*
Indefensus, a, um, qs. *clypeo*, ὁ καὶ ἡ ἀνυπεράσπιστος, ὁ, *sermone*, ὁ καὶ ἡ ἀνατολόγητος, ὁ.
Indefessus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκάματος, ὁ, *Bas.* ὁ καὶ ἡ ἀνελλὴς, ἐος. *Ælian.* in volatu, ὦ ὲ κάμνει τὸ πτέρον, *id.*
Indefinite, ἀπροσδιορίστως. *Suid*
Indefinitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀόριστος, ὁ, *Thucyd.* ὁ καὶ ἡ ἀπερίγραπτος.
Indefletus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκλαυστος, ὁ, *Hom.*
Indeflexus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκαμπτος, ὁ, *Plut.*
Indelebilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνεξάλειπτος, ὁ, *Soph.*
Indelibatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδρεπτος, ὁ, *Soph.*
Indemnatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκατάκριτος, ὁ, *N. T.*
Indemnis, e, ἀβλαβὴς, ὰα, ἆον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀζήμιος, ὁ, *id.*
Indemnitas, ἡ ἀζημία, ας.
Indeploratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπένθητος, ὁ, *Macc.*
Indeprecabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀπαραίτητος, ὁ, *Plato.*
Indeprehensibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀφώρατος, ὁ.
Indesertus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνατόλειπτος. ὁ,
Indesinenter, ἀδιαλείπτως, *N. T.* συνέχως.
Indesinens, ὁ καὶ ἡ ἀδιάλειπτος, ὁ, *N. T.* ὁ καὶ ἡ ἀκατάπαυστος, ὁ, *ib.*
Indesponsatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμνήσευτος, ὁ, LXX.
Indetonsus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκειροκόμητος, ὁ.
Index, ὁ μηνυτὴς, οῦ, *Dem.* ὁ ἐνδείξας. αντος, *Isocr.* digitus, ὁ λιχανὸς, οῦ, *Lucian.* librorum, ὁ σίναξ, ακος, *Plut.* ὁ σύλλογος, ὁ, *Cic.* in agro, τὸ σημεῖον, ὁ, *Demosth.*
Indicatio, ἡ φάσις, εως, *Dem.* ἡ ἔνδειξις, εως, *id.*
Indicatura, scil. *litis*, ἡ τίμησις, εως, *Æschin.*
Indicium, τὸ δεῖγμα, ατος, *Dem.* τὸ ἐπίδειγμα, ατος, *id.* τὸ σημεῖον, ὁ, *id.* τὸ τεκμήριον.
Indico, is, ἀπαγγέλλω, aliquid alicui, τί τινι. *Plut.* bellum alicui, προαγορεύω πόλεμόν τινι. *Dem.* προερῶ πόλεμον. *Herodot.* ludos, ἐκπαταγγέλλω ἀγῶνας, *Plut.*
Indico, as, ἐμφαίνω, aliquid alicui, τί τινι, *Dem.* ἐκφέρω τι πρός τινα *Plut.* γνωρίζω τί τινι, *id.*
Indicta caussa, ἀκρίτως, *Isocr.* punire aliquem, ἀνευ κρίσεως κολάζειν τινὰ. *Dem.* occidere aliquem, ἀκρίτως ἀποκτίνειν τινὰ, *Ælian.*
Indidem, ἐντευθενὶ, *Aristoph.*
Indifferens, ὁ καὶ ἡ ἀδιάφορος, ὁ.
Indifferenter, ἀδιαφόρως, fero aliquid, ἀδιαφορέω περί τι.
Indifferentia, ἡ ἀδιαφορία, ας.
Indigena, ὁ καὶ ἡ αὐτόχθων, ονος, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἐγχώριος.
Indigens, ὁ καὶ ἡ ἐνδεὴς, ἐος, rerum necessariarum, τῶν ἀναγκαίων. *Dem.* δεόμενος, ένη, ενον, pecuniæ, χρημάτων, *id.* ἀπόρως διακείμενος, *Isocr.*

Indigentia, ἡ ἔνδεια, ας, *Dem.* ἀπορία, ας, *id.* et inopia, ἡ ἔνδεια καὶ ἀπορία, *id.* rerum necessariarum, ἡ ἔνδεια τῶν ἀναγκαίων, *Dem.*

Indigeo, ἀπορέω, nullius rei, μηδενὸς, *Dem.* alicujus rei, δέομαί τινος, *id.* προδέομαί τινος, *id.* χρείαν ἔχω.

Indigeste, ἀτάκτως, *Thuc.*

Indigestus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄτακτος, ὁ, *Isocrat.*

Indignabundus, a, um, ἀγανακτῶν, ἀγανακτικός, ἐα, ἐον, *Dem.* ἀγανακτικὸς, ἡ, όν, *Plut.*

Indignatio, ἡ ἀγανάκτησις, εως, *Thuc.* i. e. despectio, ἡ ἀπαξίωσις, εως, *Polyb.*

Indigne, ἀναξίως, miserum esse, δυσχεῖν, *Isocr.* agitur cum eo, οἰκτροῖς πάσχει, *Dem.* fero aliquid, συνοφρύομαι ἐπί τινι, *Ælian.* δυσφορέω τι, *Herodian.*

Indignitas, ἡ ἀπαξία, ας, pro rei indignitate, ἀξίως τῆ ἀδικήματος, *Ælian.*

Indignor, ἀγανακτῶ, ob aliquid, ἐπί τινι, seu ὑπέρ τινος. *Isocrat.* περί τινος, *Plato.* διά τι, *id.* alicui, πρός τινα, *Plut.* κατά τινος, *Lucian.* ἀγρίζομαί τινι, *Dem.* ἄχθομαί τινι, *Plato.*

Indignus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνάξιος, ὁ, aliqua re, τινὸς, *Dem.* indignum aliquem judico aliqua re, ἀναξιόω τινά τινος, *Plut.*

Indigus, a, um, vide *Indigens.*

Indiligens, ὁ καὶ ἡ ἀμελὴς, έος, *Dem.* ἀμελῶν, ὥσα, ὧν, *id.*

Indiligenter, ἀμελῶς, *Isocr.*

Indiligentia, ἡ ἀμέλεια, ας, *Dem.*

Indipiscor, ἐπιτυγχάνω, aliquid, τινὸς, *Plut.*

Indirectus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδιάτακτος, ὁ, *Hesych.*

Indiscrete, ἀκρίτως, ἀκριτί, *Suid.*

Indiscretus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδιακρίτως, ὁ.

Indiscriminatim, ἀκρίτως, ἀκριτί, *Suid.*

Inditerse, ἀφραδῶς.

Indisertus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄφραδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ βραδύγλωσσος, ὁ, LXX.

Indisposite, ἀτάκτως, *Thuc.*

Indispositus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄτακτος, ὁ, *Isocrat.*

Indissolubilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄλυτος, ἀδιάλυτος, ὁ, *Philo.* ἀκατάλυτος, ὁ, *N. T.*

Indissolutus, a, um, idem.

Indistincte, ἀδιαστίκτως.

Indistinctus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδιάστικτος, ον.

Individuus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄτομος, ὁ, *Aristot.*

Indivisibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδιαίρετος, ἄτομος, ὁ, idea, ἰδέα, *Plato.*

Indivisus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄτομος, ὁ, *Diosc.*

Indivulse, ἀναστόσως, *Hesych.*

Indivulsus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδιάσπορος, ὁ, *Jambl.* ὁ καὶ ἡ ἀδιάστασος, ὁ, *Pandect.*

Indo, ἐντίθημι, aliquid in aliquid, τι εἴς τι, *Dem.* nomen, ἐπονομάζω.

Indocilis, e, ὁ καὶ ἡ δυσμαθὴς, έος, *Plato.*

Indocilitas, ἡ δυσμάθεια, ας, *Plato.*

Indocte, ἀπαιδεύτως, *Isocr.* ἀμαθῶς.

Indoctus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδίδακτος. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀπαίδευτος, ὁ, *id.* ὁ καὶ ἡ ἀμαθὴς.

Indolentia, ἡ ἀναλγησία, ας, *Dem.*

Indoleo, ἀνιάομαι, ἀλγέω, malis amicorum, κακοῖς τῶν φίλων, *Isocr.* morti alicujus, θανάτῳ τινος, *Julian.*

Indoles, ἡ φύσις, εως, *Dem.* τὸ ἦθος, indole bona præditus, εὐφυὴς ψυχῆς τὸ λαχὼν ἀγαθῆς. *Philo.*

Indomabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδάμαστος, ὁ, nullus, οὐδεὶς, *Xen.*

Indonatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀγέρασος, ὁ, *Ælian.*

Indormio, ἐπικοιμάομαι, *Hippocr.*

Indotatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄπροικος, ὁ, *Diod. Sic.*

Indubie, ὁμολογουμένως, ἀναμφιβόλως.

Indubitabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀναμφίβολος, ὁ.

Indubitanter, ἀναμφιβόλως, ἀναμφισβητήτως, *Dem.*

Induciæ, αἱ ἀνοχαὶ, ῶν, inducias facere, ποιεῖσθαι ἀνοχάς, *Dem.* cum aliquo, πρός τινα. *Æschin.* διαλύσεις πράττειν, *Plut.* annuas, ἐνιαυσίους ποιεῖσθαι ἐνιαυσίων, *Thuc.*

Induco, εἰσάγω, in domum, εἰς οἰκίαν, *Polyb* i. e. persuadeo, ἐνάγω τινὰ πρὸς πόλεμον, *Aristot.* i. e. deleo, ἐξαλείφω τι, *Dem.* in animum, εἰς τὴν ψυχὴν παρίημι. *Plato.*

Inductio, ἐπαγωγὴ, ῆς, *Aristot.*

Indulgens, συγχωρῶν, ὥσα, ον, *Dem.*

Indulgenter habere aliquem, φιλοτέχνως ἐπιμελεῖσθαί τινος, ἡ πεχαρισμένως.

Indulgentia, ἡ ἄνεσις, εως, *Dem.* ἡ συγχώρησις, εως, *Chrys.*

Indulgeo, συγχωρέω, alicui, τινὶ, *Dem.* καταχαρίζομαί τινι, *Plut.* cupiditatibus, χαρίζομαι τοῖς ἐπιθυμίαις, *Arist.* alicui nimis, ἀνίημί τινι λίαν, *idem.* vino et compotationibus, ἀποσχολάζω οἴνῳ καὶ ταῖς περιττοστοσίαις. *Ælian.*

Indumentum, τὸ ἔνδυμα, ατος, *N. T.* τὸ ἱμάτιον, ὁ, *Dem.*

Induo, ἐνδύω, vestem purpuream, πορφυρίδα, *Xen.* me, ἔμαυτον, *id.* vestem, seu me veste, περιβάλλομαι τὸ ἱμάτιον, *N. T.* personam, τὸ σχῆμα, *Xenoph.* purpurea chlamyde aliquem, περιβάλλω τινὰ χλαμύδι πορφυρᾷ. *Herod.* colorem alicujus, ἐμαυτὸν εἰς χρωμάν τινος μεταμορφόω. *Æl.* pedes sandaliis, ὑποδέω τὼς ποδοῖν σανδάλοις, *id.*

Induresco, σκληρύνομαι, κατάσκληρι, *Theophrast.*

Induro, σκληρύνω, *N. T.* cutem, περισκληρύνω δέρμα, *Hippocr.*

Indusium, ὁ χιτωνίσκος, ὁ, *Plut.*

Industria, ἡ φιλοτονία, ας. *Dem.* ἡ φιλεργία, ας, *id.* de industria, κατὰ περοαίρεσιν, ἐκ περοιεξέτσεως, ἐκ περονίας, ἐξεπίτηδες, ἑκοντὶ, *Dem. Isocr.* de industria factus, ἐκούσιος, ία, ον, *Dem.*

Industrie, σπουδαίως, *Aristot.* ἐπιμελῶς, τιχνικῶς.

Industrius, a, um, ὁ καὶ ἡ φιλόπονος, ὁ, *Dem.* ὁ καὶ ἡ φιλέργος, ὁ, *id.* σπουδαῖος, αία, αῖον, ὁ καὶ ἡ ἐπιμελὴς.

Industriosus, a, um, idem quod *Industrius.*

Induvium, τὸ ἔνδυμα, ατος, arboris, ὁ φλοιὸς, ῦ. *Aristot.*

Inebrio, μεθύσκω, aliquem vino, τινὰ οἴνῳ, *Lucian.* voluptate, μεθύσκω, δι' ἡδονῆς, *Plato.* inebrior, μεθύσκομαι, *Xen.* οἰνόομαι, *Ælian.*

Inedia, ὁ λιμὸς, ῦ, *Dem.* ἡ ἀσιτία, inedia eneco aliquem, λιμοκτονέω τινὰ, *Galen.* mihi mortem conscisco, ἀποκαρτερέω, *Plut.*

Ineditus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνέκδοτος, ὁ, *Demosth.*

Ineffabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδιήγητος, ὁ, ignavia civitatis, μαλακία πόλεως, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀμύθητος, ὁ, res, ἀμύθητα πράγματα, *id.* ὁ καὶ ἡ ἀνεκλάλητος, ὁ, *N. T.* ὁ καὶ ἡ ἀλάλητος, ὁ. *ibid.* ὁ καὶ ἡ ἄρρητος, ὁ, verba ineffabilia, ἄρρητα ῥήματα, *ibid.*

Inefficax, ὁ καὶ ἡ ἀνενεργητος, ὁ, ὁ καὶ ἡ ἀνενεγκὴς, ὁ καὶ ἡ ἀδύναμος, ὁ, *Diosc.*

Ineffigiatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμορφος καὶ ἀτύπωτος. *Ælian.*

Inelaboratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδιέργαστος, ὁ, *Isocr.*

Inelegans, ὁ καὶ ἡ ἄκομψος, ὁ, *Plut.*

Ineleganter, ἀκόμψως, *Plut.* ἀκόσμως.

Ineluctabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀκαταγώνιστος, ου, *Bas.*

Ineluibilis, e, ὁ καὶ ἡ δυσέκπλυτος καὶ δυσέκνιπτος, ὁ. *Æl.*

Inemendabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνεπανόρθωτος, ὁ, *Philo.*

Inenarrabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδιήγητος, ὁ, *Xen* ὁ καὶ ἡ ἀνέκφρασος.

Ineo, εἰσειμι. *Xen.* i. e. coëo, ὀχεύω, *Aristot.* pugnam, ἐγχειρέω τῇ μάχῃ. *Dem.* consulatum, μετήμι ὑπατείαν, *Plut.* magistratum, εἰς ἀρχὴν, *Isocr.* rationem, ἅπτομαι λόγων, gratiam ab aliquo s. alicujus, χαρίζομαι χάριν τινὸς, *Dem.*

Inepte, ἀναιμοσῶς.

Ineptia, s. Ineptitudo, ἡ ἀπειροκαλία, ας, *Aristot.* ἡ ψυχρότης, ητος. *Dem.*

Ineptio, ἀπειροκαλεύομαι. *Æschin.* ληρέω.

Ineptus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄχερσος, ὁ, ad aliquid, πρός τι, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀφυὴς πρός τι, *Isocr.* i. e. stolidus, rusticus, σκαιὸς, ὰ, όν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀπειρόκαλος, ου, *Dem.*

Inequitabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνιππος, ὁ, *Aristoph.*

Inermis, e, ὁ καὶ ἡ ἄοπλος, ὁ. *Dem.*

Inerro, πλανάομαι ἐν, *Xenoph.*

Iners, vide *Ignavus.*

Inertia, vide *Ignavia.*

Ineruditе, ἀπαιδεύτως, *Isocr.*

Ineruditus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπαίδευτος, ου, *Dem.* Conf. *Indoctus.*

Inesco, δελεάζω, *Xenoph.* aliquem honore, τινὰ τιμῇ, *Lucian.*

Inevitabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδιάδρασος, ὁ, *Cl. Al.* ὁ καὶ ἡ ἀνατόδρασος, ὁ, *Philo.* periculum, ἀδοήθητος κίνδυνος, *Strabo.*

Inevitabiliter, ἀφύκτως, *Plut.*

Inexaminatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνεξέταστος, ὁ, *Plato.*

Inexaturabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀκόρεστος, ὁ, *Philo.* ὁ καὶ ἡ ἀπλήρωτος.

Inexcitabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνέγερτος, ὁ.

Inexcogitatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδιανόητος, ὁ.

Inexcultus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκομψος, ου, *Plut.*

Inexcusabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀναπολόγητος, ου, *N. T.* ὁ καὶ ἡ ἀπροφάσιστος, ὁ. *Xen.*

Inexercitatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀγύμναστος, ὁ, *Philo.* in aliqua re, τινὶ. *Suid.* ὁ καὶ ἡ ἀνάσκητος, ὁ. *Plut.*

Inexhaustus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνεξάντλητος, ου. sumptibus, ὁ καὶ ἡ ἀδαπάνητος, ου, *Bas.*

Inexorabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀπαραίτητος, ου, *Philo.*

Inexpectatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπροσδόκητος, ὁ. *Thuc.*

Inexpeditus, ὁ καὶ ἡ ἄζωνος, ὁ πρόχειρος.

Inexpertus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄπειρος, ὁ, in aliqua re, τινὸς, *Isocr.*

Inexpiatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκάθαρτος, ου, *Dem.*

Inexplebilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀπλήρωτος, ὁ καὶ ἡ ἄπληστος, ὁ, sanguine, αἵματος. *Herodot.* opibus, χρημάτων, *Xen.* cupiditas alicujus rei, ἡ ἀπληστία τινὸς, *Plato*

Inexplebilitas, ἡ ἀπληστία, ας, alicujus rei, τινὸς, *Plato.*

Inexplebiliter, ἀπλήστως, deditum esse alicui rei, διακεῖσθαι πρός τι. *Xenoph.*

Inexpletus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπλήρωτος, ὁ.

Inexplicabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄλυτος, ὁ, *Plato.* ὁ καὶ ἡ ἀμύθητος, ὁ. *Dem.*

Inexplicitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀσαφὴς, έος.

Inexplorate, ἀνεξετάστως, ἀπείρως. *Xenoph.*

Inexploratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀτίρατος. ὁ, qui nihil inexploratum relinquit, ὦ οὐδὲν ἀπίρατόν ἐστι, *Isocr.*

Inexpugnabilis, e, ὁ καὶ ἡ δυσμάχητος, ου, alicui, τινὶ, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἀνυπόστατος, ὁ. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀνάλωτος, ὁ. *Isocr.*

Inextinctus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀσβέστος, ου, *N. T.*

Inextinguibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄσβεστος, ου, *Galen.*

Inextricabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδιάλυτος, ὁ.

Inexuperabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνυπέρβλητος, ου, Conf. *Inexpugnabilis.*

Infabre, ἀτέχνως, ἀκόμψως, *Plut.*

Infabricatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκατασκεύαστος, ὁ, *Synes.*

Infacetiæ, ἡ ἀνυστρατελία, ας.

Infacetus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκομψος, ὁ, *Plut.*

Infacundia, ἡ τῦ λέγειν ἀπειρία.

Infacundus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπειρος τῦ λέγειν.

Infamia, ἡ ἀτιμία, ας, *Dem.* αἰσχύνη, ης, *id.* ἡ αἰσχρὰ φήμη. *Isocr.* infamia fagro, ἔχω αἰσχύνην. *Dem.* συνέχομαι ἀδοξίᾳ, *id.* εἰμὶ ἄτιμος. *idem*

Infamis, e, ὁ καὶ ἡ ἄτιμος. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἄδοξος, ὁ. *idem* ἠτιμωμένος. ἐνη. ένον, apud cives, παρὰ τῶν πολιτῶν, *Isocr*

Infamo, παραδείγματίζω. aliquem, τινὰ, *N. T.* ἀτιμόω τινα. *Dem.*

Infandus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀῤῥητος, ὁ, *Herodot.*

Infans, ὁ νήπιος, ὁ. *Dem.* τὸ βρέφος, εος, *Plut.* νήπιον βρέφος, *Lucian.* recens natus, παιδαρίου νεογνόν, *Plut.*

Infantia, ἡ νηπιότης, ητος, *Plato.* ab infantia, ἐκ νηπίᾳ, *Aristot.*

Infanticida, ὁ νηπιοκτόνος, ὁ, *Philo.*

Infantilis, e, ὁ, ἡ. τὸ τῦ νηπίᾳ.

Infantulus, τὸ βρεφύλιον. ὁ. *Lucian.*

Infarcio, ἐμπλάττω. *Diosc.*

Infatigabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀκάματος, ὁ, *Philostr.*

Infatuo, μωραίνω, *N. T.*

Infaustus, a, um, ὁ καὶ ἡ δυστυχὴς, έος, *Isocr.*

Infector, ὁ βαφεὺς, έως.

Infectus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀγένητος, ὁ, *Aristot.* facta reddere infecta, ἀγένητα ποιεῖν ὅσα' ἂν εἴη πεπραγμένα, *Aristot.* re infecta dimittere aliquem, ἄπρακτον πέμπειν τινὰ. *Herodian.*

Infelicitas, ἡ ἀτυχία, ας, *Dem.* ἡ δυσυχία, ας, *id.* ἡ δυσπραξία. ας, *Isocr.*

Infeliciter, ἀτυχῶς, *Isocr.* δυσυχῶς, ago in re aliqua, δυσυχέω ἔν τινι, *Isocr.* ἀτυχέω τι, *Dem.*

Infelix, ὁ καὶ ἡ ἀτυχὴς, έος, *Dem.* ἀτυχῶν, ὥσα, ὧν, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ δυσυχὴς, έος, *id.* ἄθλιος, ία, ιον, *id.* et miser homo, ἀτυ-

χὴς καὶ ταλαίπωρος ἄνθρωπος, *Dem.* ἄθλιος καὶ ταλαίπωρος, *idem.* sum in bello, τὰ περὶ τὸν πόλεμον ἀτυχέω. *Isocrat.* præter meritum, δυσυχέω παρὰ τὸ δίκαιον, *id.*

Infensus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπεχθὴς, έος, alicui, τινὶ. *Isocr.* ἐχθρὸς, ὰ, όν, et malevolus alicui, καὶ κακόνους τινὶ, *Dem.* ὁ καὶ ἡ δυσμενὴς, έος, τινὶ, *Isocr.*

Inferiæ, τὰ ἐναγίσματα, ων, τὰ τάφεια.

Infermentatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄζυμος, ε, *N. T.*

Inferior, ὁ καὶ ἡ ἐλάττων, ονος, *Dem.* sum, ἐλαττόομαι, *id.*

Infernalis, e, ὁ καὶ ἡ χύγιος, ε, *Plut.*

Inferne, κάτωθεν, *Herodian.*

Infernus, i, ὁ ἅδης, ε, *Philo.* γείννα τῦ πυρὸς, *N. T.*

Infernus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ κάτω, spiritus, τὸ κάτω πνεῦμα, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ ὑπόγειος, ε, *Athen.* ὁ καὶ ἡ ὑπόγαιος, ε, *Herodian.*

Infero, εἰσφέρω, aliquid in locum aliquem, τὶ εἰς τόσον τινὰ, *N. T.* aliquid alicui, ἐπεισφέρω τί τινι, *Philo.* alicui manus, ἐπιβάλλω τινὶ χεῖρας, *N. T.* alicui damnum, ἐπιβάλλω τινὰ συμφοραῖς, *Isocr.* κατατροχύνω τινὶ κακὰ, *Xenoph.* alicui bellum, ἐκφέρω πόλεμον πρός τινα, *Isocr.* ἀναλαμβάνω πόλεμον πρός τινα, *Polyb.*

Infestatio, ἠνάκωσις, εως.

Infeste, ἀπεχθῶς, *Isocr.* δυσχερῶς, *Dem.*

Infestivus, a, um, σκαιὸς, ὰ, όν, *Isocr.*

Infesto, ἀπελαύνω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.* ἐνοχλέω τινὶ. *Dem.* κακόω.

Infestus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπεχθὴς, έος, alicui, τινὶ, *Isocr.* ἐχθρὸς, ὰ, όν, libertati, τῇ ἐλευθερίᾳ, *Dem.*

Infibulo, ἐμποδτάω, vestem, ἱμάτιον, *Herodot.*

Inficias eo, ἀρνέομαι. Confer *Inficior.*

Inficiatio, ἡ ἄρνησις, εως, *Lucian.*

Inficiator, ὁ καὶ ἡ ἐξαρνος, ε, sum, εἰμὶ, *Demosth.*

Inficio, βάπτω, aliquid, τὶ, *Dem.* pro maculo, διαφθείρω, μολύνω.

Inficior, ἀρνέομαι, aliquid, τὶ, *Demosth.* interposito jurejurando, ἐξαρνέομαί τι διομνύμενος, *Æschin.* ἐξαρνὸς εἰμι τῦτο, *Dem.* περί τινος, *Isocr.* ἐξαρνος γίγνομαι τύτε, *id.*

Infidelis, e, ὁ καὶ ἡ ἄπιστος, ε, alicui, τινὶ, *Dem.*

Infidelitas, ἡ ἀπιστία, ας, *Plato.*

Infideliter, ἀπίστως, *Dem.*

Infidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄπιστος, ε, alicui, τινὶ, *Dem.*

Infigo, ἐμπήγνυμι, ἐπερείδω.

Infimus, vide *Imus.*

Infinitas, ἡ ἀπειρία, ας, *Aristot.*

Infinite, ἀπειράντως, *Aristot.*

Infinities, ἀπειράκις, *Philo.*

Infinitivus, sc. modus, ἀπεριέμφατος ἔγκλισις, *Gramm.*

Infinitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄπειρος, ε, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἀπέρασος, ε, *Plut.*

Infirmatio, ἡ ἀσθένωσις, εως, i. e. refutatio, ἡ ἀνασκευὴ, ῆς.

Infirme, ἀσθενῶς, *Dem.*

Infirmitas, ἡ ἀσθένεια, ας, *Plato.* corporis, τὸ ἐν σώματι ἀῤῥώστημα, *Dem.* ἡ ἀῤῥωστία.

Infirmo, ἀσθενόω, *Xen.* aliquem, ποιέω τινὰ ἀσθενῆ, *id.*

Infirmus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀσθενὴς, έος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἄῤῥωστος, ε, *id.* corpore, σώματι, *id.* sum, ἀσθενέω, *Isocr.* ἔχω ἀσθενῶς, *id.*

Infit, λέγει, λέγειν ἄρχεται.

Infixio, ἡ ἔμπηξις, εως, ὁ ἐπιρεισμὸς, ῦ.

Infixus, a, um, ἐμπαγὴς, είσα, έν.

Inflammatio, ἡ φλόγωσις, εως, *Thuc.* τὸ ἐπιζλόγισμα, ατος, *Hippocr.* morbi, ἡ φλεγμονὴ, ῆς, *id.*

Inflammo, φλέγω, lumen, φέγγος, *Sophocl.* aliquem ad bellum, παροξύνω τινὰ ἐπὶ πόλεμον, *Isocr.*

Inflate, ἐμπνεύστως, i. e. superbe, τετυφωμένως, ὑπερηφάνως, *Dem.*

Inflatio, τὸ ἀναφύσημα, ατος, *Lucian.* ἡ ἀναφύσησις, εως, *Aristot.* animi, ἡ φυσίωσις, εως, *N. T.* Confer *Insolentia.*

Inflatus, a, um, ἐμπνευστὸς, ὴ, όν, *Athen.* i. e. superbus, ὁ καὶ ἡ ὑπερόγκος, ε, *N. T.* τετυφωμένος, ένη, ένον, *ib.* μεγαφρονῶν, ῶσα, ῶν, *Dem.*

Inflecto, ἐγκάμπτω, *Gal.* ἐπικλίζω, *Plut.*

Inflexibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄκαμπτος, ε, *Plut.*

Inflexio, ἡ διάκαμψις, εως, *Nax.* ἡ καμπὴ, ῆς, *Plut.*

Inflexus, a, um, καμψὸς, ὴ, όν, *Hes.* ὁ καὶ ἡ ἐπικαμπὴς, έος, ordo, τάξις, *Ammon.*

Infligo, προσερίζομαι, plagam, πληγὴν, *Aristoph.* alicui, ἐπιτίθημι τὴν δίκην τινὶ, *Herodian.*

Inflo, ἐμφυσάω, *Philo.* ἀναφυσάω, *Diod. Sic.* tibiam, φυσάω αὐλὸν. *Plut.* ventrem, διογκόω γαστέρα, *Ælian.* aliquem, et laudibus effero, φυσάω, καὶ τοῖς ἐγκωμίοις ἐπαίρω τινὰ, *Plut.*

Influentia, ἡ εἴσρυσις, εως, *Aristot.*

Influo, εἰσρέω, *Lucian.* in partem, ἐπιῤῥέω τῷ μέρει, *Gal.*

Influxus, us, ἡ ἐπιῤῥοὴ, ῆς, *Theophr.* ὁ εἴσρυς, υ, *Aristot.*

Infodio, κατορύττω, *Plut.*

Infœcunditas, ἡ ἀφορία, ας, *Plato.* ἡ ἀγονία.

Infœcundus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄφορος, ε, ὁ καὶ ἡ ἄκαρπος, ε, *Theophr.* ὁ καὶ ἡ ἄγονος.

Informis, e, ὁ καὶ ἡ ἄμορφος, ε, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἀδιατύπωτος, ε, *Diod. Sic.*

Informatio, ἡ ὑποτύπωσις, εως, ἡ περιγραφὴ, ῆς, *Aristot.*

Informo, ὑποτυπόω, aliquid primum et postea pingo, τὶ πρῶτον καὶ εἶτα ἀναγράφω, *Plut.* moribus, ἠθοποιέω, *id.* adolescentes, ἐθιζομαι νεωτέρους, *Isocr.* Confer *Instituo.*

Infortunatus, a, um, ὁ καὶ ἡ δυσυχὴς, έος, *Dem.* Confer *Infelix.*

Infortunium, τὸ ἀτύχημα, ατος, *Dem.* ἡ ἀτυχία, ας, *id.* Confer *Infelicitas.*

Infra, *præpos.* ὑπὸ, terram, ὑπὸ γῆν, *Plut. adv.* κάτω, *Dem.* ὑποκάτω, *Plato.*

Infractus, a, um, i. e. *fractus, non fractus,* ὁ καὶ ἡ ἀῤῥαγὴς, έος, *Theophr.* ὁ καὶ ἡ ἀῤῥηκτος, ε, *Philo.*

Infremo, ἐμβρέμομαι, ἀναβρυχάομαι.

Infrendeo, ἐπιβρύχομαι, præ ira dentibus, συγκροτέω τὼς ὀδόντας ὑπ' ὀργῆς, *Xen.*

Infrenatio, ἡ χαλίνωσις, εως, *Xen.*

Infrenatus, a, um, i. e. frenatus, ἐγκεχαλινωμένος, ένη, ένον, i. e. *non frenatus,* ὁ καὶ ἡ ἀχάλινος, ε, *Plato.*

Infrenis, e, ὁ καὶ ἡ ἀχάλινος, ε, *Plato.*

Infreno, χαλινόω, equum, ἵππον, *Xen.*

Infrenus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀχάλινος, ε, *Plato.*

Infrequens, ὁ καὶ ἡ ἔρημος, ε, senatus, βυλὴ ὀλιγανδρῦσα, *Plato.*

Infrequentia, ἡ ὀλιγανθρωπία, ας, *Xen.*

Infrico, ἐντρίβω, *Xen.*

Infringo, ἐνθλάω.

Infructuosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκαρπος, ε, ου, *Theophr.*

Infrunitus, a, um, *imprudens,* ὁ καὶ ἡ ἄφρων, ονος, *Demosth.*

Infuco, χυκόω, *Plut.*

Infula, ἡ μίτρα, ας, *Herodot.*

Infumibulum, ἡ καπνοδόχη, ης, ἡ καπνοδόκη, ης, *Herodot.*

Infumo, καπνίζω.

Infundibulum, ἡ ἐπίχυσις, εως, *Poll.* ἡ χόανη.

Infundo, ἐπιχέω, *Diosc.* ἐγχέω, *Xen.* alicui aliquid, τί τινι, *Synes.*

Infusco, ἐπιχραίνω, *Lucian.*

Infusio, ἡ ἔγχυσις, εως.

Ingemino, διπλασιάζω, *Plut.* ἐπαναδιπλόω.

Ingemisco, στενάζω, *Dem.* alicui, ἐπιστένω τινὶ, *Eurip.*

Ingemo, στένω, alicui, ἐπί τινι, *Dem.* alte, στενάζω μέγα, *id.*

Ingenerasco, ἐμφύομαι, *Plut.*

Ingenero, ἐμφύω, alicui aliquid, τί τινι, *Plut.*

Ingeniose, εὐφυῶς, *Isocr.* ἐπιδεξίως.

Ingeniosus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐφυὴς, έος, *Isocr.* δεξιὸς, ὰ, όν.

Ingenitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔγγενὴς, έος, *Sophocl.*

Ingenium, ἡ φύσις, εως, *Dem.* bonum, φύσις ἐπαινετὴ, *Isocr.* insuperabile, ἀνυπέρβλητος, *id.* dextrum, εὐφυὲς, *idem.* illustre, ἐπίβλεπτος, *idem.* præstantius, ἐπιφανεστέρα ψυχὴ, *Dem.* animus cujusque et ingenium, ψυχὴ ἑκάστυ καὶ φύσις, *id.* animus liberalis et ingenium cordatum, ψυχὴ ἀγαθὴ καὶ γνώμη φρόνιμος, *id.* diversissimis ingeniis præditi, ταυτοδαπὰς ἔχοντες φύσεις, *id.* ingeniis non deterioribus esse quam majores, τὰς φύσεις ὑ χείρες εἶναι τῶν προγόνων, *Dem.* ingenio felicissimo esse, τὴν γνώμην εὐφυέστατον εἶναι, *Isocr.* exercere ingenium, ἀσκεῖν τὴν ψυχὴν, seu διάνοιαν, *id.* ingenii acumen, τὸ τῆς γνώμης ἀχίνων, ε, *Herodian.* ingenii robur, φύσεως ἰσχὺς, *Thuc.*

Ingens, ὁ καὶ ἡ πελώριος, ὁ καὶ ἡ εὐμεγέθης, ες, lapis, λίθος, *Aristoph.* testimonium, μαρτυρία, *Dem.*

Ingenue, ἐλευθέρως, *Thuc.* γενναίως, educatus, ἐλευθερίως πεπαιδευμένος, *Xen.* i. e. candide, ἁπλῶς, *Dem.*

Ingenuitas, ἡ ἐλευθεριότης, ητος, *Aristot.* ἡ εὐγένεια.

Ingenuus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐλευθέριος, ε, femina, γυνὴ, *Plut.* doctrinæ, ἐλευθέριαι παιδεῖαι, *Lucian.* i. e. candidus, ἁπλόος η, ον, *Dem.* et simplex homo, μαστὸς παῤῥησίας καὶ ἀφελὴς, *id.*

Ingero, ἐνίημι, aliquid alicui, τί τινι, *Synes.* aliquid ori, ἐντίθημί τι στόματι, *Galen.* lapides et fustes, ἐπιρέω λίθυς καὶ ξύλα, *Herodian.* largius cibum, πλείονας συνῤῥως εἰσφέρομαι τροφὰς, *id.* me, παρείσδυομαι, *id.* me in alienam administrationem, παραδιοικέω, *Plut.*

Ingigno, ἐγγενάω.

Inglorius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄδοξος, ε, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀτίμητος, ε, *id.*

Ingluvies, ἡ γαστριμαργία, ας, *Philo.* avis, ὁ πρόλοφος, ε, *Aristot.*

Ingrandesco, μεγαλύνομαι.

Ingrate, i. e. invenuste, ἀχαρίτως, i. e. gratiam non referendo pro beneficio, ἀχαρίστως, *Isocr.*

Ingratis, παρὰ γνώμην.

Ingratitudo, ἡ ἀχαριστία, ας, *Dem.*

Ingratus, a, um, i. e. invenustus, ὁ καὶ ἡ ἀχαρὶς, ιτος, *Herodian.* i. e. beneficii immemor, ὁ καὶ ἡ ἀχάριστος, ε, *Dem.* sum, ἀχαριστέω, erga amicos, πρὸς τὺς φίλυς, *idem.*

Ingravesco, βαρύνομαι, ætate, ὑπὸ τῆς ἡλικίας, *Polyb.*

Ingravo, ἐπιζαρύνω, *Xen.*

Ingredior, βαδίζω, ad aliquem, ἐπί τινα, *Dem.* viam, ὁδὸν, *Ceb. Theb.* in curiam, εἰσέρχομαι εἰς τὸ δικαστήριον, *Dem.* iter pedibus, πορεύομαι πεζῇ, *Xen.* annum decimum, ἐπιβαίνω ἔτυς δεκάτυ, *Herodian.*

Ingressio, seu Ingressus, ὁ βαδισμὸς, οῦ, *Lucian.* ad aliquem, ἡ εἴσοδος, υ, *Plut.*

Ingruo, ἐγκεῖμαι, *Herodian.* ἐπιβάλλω, εἰσίστημι.

Inguen, ὁ βυβὼν, ὄνος, *Lucian.*

Inguinaria, τὸ βυβώνιον, ὑ, *Diosc.*

Ingurgito, γαστρίζομαι, *Basil.* καταβροχθίζω, *Lucian.*

Ingustabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄγευστος, ε, *Plut.*

Ingustatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀγεύστος ε, *Plut.*

Inhabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀχρηστος, ε, ad aliquid, πρός τι, *Demosth.* ὁ καὶ ἡ ἀφυὴς πρός τι, *idem.*

Inhabilitas, ἡ ἀνεπιτηδειότης, ητος, *Synes.*

Inhabitabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνοίκητος, ε, *Philo.*

Inhabitatio, ἡ ἐνοίκησις, εως, *Cl. Alex.*

Inhabito, ἐνοικέω, aliquid, τὶ, *Aristot.* terram aliquam, κατοικέω γῆν τινα, *Plut.* urbem, οἰκέω πόλιν, *Isocrat.* ἐν ἄστει, *Demosth.*

Inhæreo, ἐμφύομαι, alicui, τινὶ, *Plato.* προσφύομαί τινι, *id.* machinis, προσφύω μηχαναῖς, *Herodian.*

Inhæresco, προσίσχομαι, alicui, πρός τι, *Theophr.*

Inhalo, ἐμπνέω, *Plato.*

Inhibeo, ἐπέχω, aliquid, τὶ, *Plut.* κωλύω, iram, ἀνακόπτω τῆς ὀργῆς, *Lucian.*

Inhibitio, ἡ κώλυσις, εως.

Inhio, ἐπισκαίνω, *Philo.* alicui rei, χαίνω ἐπί τινι, *Lucian.*

Inhoneste, αἰσχρῶς, *Isocr.* ἀτίμως.

Inhonesto, κατασχύνω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Inhonestus, a, um, αἰσχρὸς, ὰ, όν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀσχήμων, ἄκοσμος.

Inhonoratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀτίμητος, ε, *Dem.* ἄτιμος.

Inhonorificus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄδοξος, ε, *Dem.*

Inhorreo, s. Inhorresco, φρίττω, aliqua re, τὶ, *Dem.* ἐπιφρίττω.

Inhospitalis, e, ὁ καὶ ἡ ἄξενος, ε, *Lucian.*

Inhospitalitas, ἡ μισοξενία, ας, LXX.

Inhospitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπόξενος, ε, ὁ καὶ ἡ ἄξενος, ε, *Lucian.*

Inhumane, ἀπανθρώπως.

Inhumanitas, ἡ ἀπανθρωπία, ας, *Lucian.* ἡ ἀνετιπειθεια, ας, *Dem.* ἡ μισανθρωπία, ας, *Hipp.*

Inhumaniter, ἀπανθρώπως.
Inhumanus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπάνθρωπος, ᾱ, ὁν, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ μισάνθρωπος, ᾱ, *id.*
Inhumatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄταφος, ᾱ, *Thucyd.*
Inhumo, θάπτω, mortuos, νεκροὺς, seu ἀποθνόντας, *Dem.* Confer *Sepelio.*
Inibi, ἐκεῖ, *Plato.*
Injectim, ἐπαναβλητδὸν, *Herodot.*
Injectio, ἡ ἐπιβολὴ, ῆς, *Thuc.*
Injicio, ἐπιῤῥίπτω, aliquid in aliquid, τὶ ἐπί τι, *N. T.* equo frenum, ἐμβάλλω ἵππῳ χαλινὸν, *Xen.* alicui manum, ἐπιβάλλω τινὶ χεῖρα, *Lucian.* alicui amorem, ἐμβάλλω τινὶ ἔρωτα, *Xen.* sermonem de aliqua re, ἐμβάλλω λόγον περί τινος, *Plut.*
Inimice, ἐχθρῶς, *Dem.* ἀθελέχθρως, *idem.* δυσμενῶς, *Isocr.* ἀπεχθῶς, *id.*
Inimicitia, ἡ ἔχθρα, ας, *Dem.* ἡ ἀπέχθεια, ας, *id.* gravis, μεγάλη, *id.* diuturna, βεβαία, *id.* immortalis, ἀείμνηστος. *Isocr.* simulata, προσποιητὴ, *Dem.* privata, ἰδία, *id.* communis, κοινὴ, et offensiones, ἔχθρα καὶ προσκρέμματα, *id.* et odium et diffidentia, ἔχθρα καὶ μῖσος καὶ ἀπιστία, *id.* inimicitiam suscipere cum aliquo, ἀναιρεῖσθαι ἔχθραν πρός τινος, *id.* incidere in inimicitiam cum aliquo, ἐλθεῖν τινι μάλιστα εἰς ἔχθραν, *id.* habere cum aliquo, ἔχειν ἔχθραν πρός τινα, *Isocr.* ostendere alicui omni modo, ἐνδείκνυσθαί τινι πάντα τρόπον τὴν δυσμένειαν, *Dem.* extinguere, διαλύειν ἔχθραν, *Isocr.* effugere, φεύγειν τὰς ἔχθρας τινός, *id.* conjicere aliquos in inimicitiam, ἐμβάλλειν τινὰς εἰς ἔχθραν, *Dem.*
Inimicor, ἀπεχθαίνομαί τινι, *Plato.* Conf. *Inimicus.*
Inimicus, a, um, ἐχθρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* libertati, τῇ ἐλευθερίᾳ, *id.* alicui, χαλεπὸς, ἡ, όν, τινὶ, *id.* et hostis, ἐχθρὸς καὶ ἀντίπαλος, *id.* et malevolus urbis, κακόνους καὶ ἐχθρὸς πόλει, *id.* hostis communis et omnium inimicus, ἐχθρὸς κοινὸς καὶ πᾶσι δυσμενὴς, *id.* inimicum reddere aliquem, ποιεῖν τινα ἐχθρὸν, *id.* esse alicui, εἶναι, seu ὑπάρχειν ἐχθρόν τινι seu τινὸς, *id.* aliquem habere, ἔχειν τινὰ ἐχθρὸν, *idem.* χρῆσθαί τινι ἐχθρᾷ, *id.* inimicus sum alicui, ἔχω ἔχθραν πρός τινα, *Isocr.*
Inimitabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀμίμητος, ᾱ, *Plut.*
Inique, ἀνωμάλως, *Isocr.* i. e. *injuste,* ἀδίκως, *Dem.* παρανόμως, *id.* ago cum aliquo, ἀγνωμονέω πρός τινα, *id.* in aliqua re, περί τι, *Plut.*
Iniquitas, ἡ ἀνωμαλία, ας, *Theophr.* ἡ ἀνομία, ας, i. e. *injustitia,* ἡ ἀγνωμοσύνη, ης, *Dem.* τὸ δεινὸν, *id.* ἡ ἀδικία, ας, *id.*
Iniquus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνωμαλὴς, ές, *Theophr.* i. e. *injustus,* ὁ καὶ ἡ ἄδικος, ᾱ, in omnes, περὶ πάντας, *Dem.* et calumniator, ὁ ἀγνώμων καὶ συκοφάντης, *id.* ὁ καὶ ἡ παράνομος, ᾱ, dicere, decernere, committere iniquum in aliquem, ἐρεῖν, γράφειν, ποιεῖν παράνομον εἴς τινα, *id.* sum, fio, παράνομος εἶμι, γίγνομαι, *id.* animo iniquo, δυσφόρως, *Herodian.*
Initia, τὰ μυσ῀ηρια, ων.
Initiamentum, τὸ μύημα, ατος, *Aret.*
Initiatio, ἡ μύησις, εως, *Hesych.*
Initiator, ὁ μυσαγωγὸς, ὸ῀.
Initiatus, a, um, ὁ μεμυημένος, ᾱ, *Lucian.* ὁ τετελεσμένος, ᾱ, *id.*
Initio, as, μυέω, aliquem, τινὰ, *Lucian.*
Initio, *adv.* ἐξαρχῆς, *Dem.* ἀπαρχῆς, *id.* τὸ καταρχὰς, *idem.* neque initio, neque post, ὔτε καταρχὰς, ὔθ' ὕστερον, *id.*
Initium, ἡ ἀρχὴ, ῆς, *Dem.* et fundamentum rei, καὶ ὑπόθεσις πράγματος, *id.* et caussa belli, ἀρχὴ καὶ αἰτία τοῦ πολέμου, *id.* utor initio aliquo, ἄρχομαι ἀρχήν τινος, *id.* sumo initium aliquod, λαμβάνω ἀρχήν τινος, *id.* facio rei, ποίομαι ἀρχὴν τινος, *idem.* exponere aliquid ab initio, διεξέρχομαί τι ἀπ' ἀρχῆς, *id.* fines ab initio propositi, ὑποθέσεις ἐξ ἀρχῆς γιγνόμεναι, *Isocr.*
Injucunde, ἀηδῶς, *Xen.*
Injucunditas, τὸ ἀηδὲς, ές, *Isocrat.* ἡ ἀηδία, ας, *Philo.* ἡ ἀτερπία, ας, *Dem.*
Injucundus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀηδὴς, ές, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀτερπὴς.
Injudicatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκατάκριτος, ᾱ, *N. T.* ἄκριτος.
Injungo, ἐπιτάττω, *Xen.* προστάσσω.
Injuratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνώμοτος, ᾱ, *Demosth.*
Injuria, ἡ ἀδικία, ας, *Dem.* τὸ ἀδίκημα, ατος, *id.* ἡ ὕβρις, εως, *Isocr.* τὸ ὕβρισμα, ατος, *Dem.* et iniquitas, ὕβρις καὶ ἀδικία, *Isocr.* et insolentia, ὕβρις καὶ ὑπερηφάνεια, *id.* adficere aliquem injuria, ἀδικεῖν τινα ἀδικίαν, *Dem.* ὑβρίζειν τινὰ, *id.* ἀδικεῖν τινα, *id.* pati injurias, πάσχειν δεινότατα, *id.* prior infero, χειρῶν ἀδίκων ἄρχω, *Ælian.*
Injurior, ἀδικέω, aliquem, τινὰ, *Dem.*
Injuriose, ὑβριστικῶς, tractare aliquem, χρῆσθαί τινι, *Dem.*
Injuriosus, a, um, ὑβρίζων, ουσα, ον, erga aliquem, εἴς τινα, *Dem.* ὁ ὑβριστὴς, οῦ, *id.*
Injurius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄδικος, ᾱ, *Dem.* sum in aliquem, ἀδικέω τινὰ, *id.* ὑβρίζω τινὰ, *idem.*
Injussu, ἄνευ προστάγματος, ἀπαραγγέλτως, *Polyb.*
Injustus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνέλευστος, *Soph.* αὐτοκέλευστος.
Injuste, ἀδίκως, *Dem.* ago, ἀδικέω, *idem.* ἀδικοπραγέω, *Philo.* vivo, ἐν ἀδικίᾳ βιάω, *Plato.*
Injustitia, ἡ ἀδικία, ας, *Dem.* ἡ ἀνομία, ας, *id.*
Injustus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄδικος, ᾱ, *Dem.* et diis invisus, καὶ θεοῖς ἐχθρὸς ἀνθρώπος, *id.* ὁ καὶ ἡ παράνομος, ᾱ, commitere injusta, ποιεῖν παράνομα, *id.*
Innascor, ἐγγίνομαι, alicui, τινὶ, *Plato.* ἐμφύομαί τινι, *Plut.*
Innatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔμφυτος, ᾱ, *Dem.*
Innavigabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄπλωτος, ᾱ, *Philo.* μὴ πλωτὸς, ὸ῀, *Thuc.*
Innecto, ἐνείρω, *Diosc.*
Innexio, ἡ ἔνειρις, εως, *Thuc.*
Innitor, ἐπερείδομαι, *Galen.* fœderibus, ἐπερείδομαι ἐπὶ τὰς συνθήκας, *Polyb.* legi, ἰσχυρίζομαι τῷ νόμῳ, *Æschin.*
Inno, ἐπινέω, *Theophr.* in aliquo, ἐπινήχομαί τινι, *Al. Aphr.*
Innocens, ἀθῷος, ος, ον, aliqua re, τινὸς, *Demosth.* τινί, *id.* ὁ καὶ ἡ ἀναίτιος, ᾱ, τινός, *id.* ὁ καὶ ἡ ἀναμάρτητος, ᾱ, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἄκακος.
Innocenter, ἀθῴως, *Dem.*
Innocentia, ἡ ἀκακία, ας, *Dem.*
Innocuus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀβλαβὴς, ές, voluptas, ἡδονὴ, *Plato.*
Innodo, ἀμμαστίζω, *Hesych.*
Innotesco, διαγνωρίζομαι, *Isocr.* γνώριμος καθίσταμαι, *Plato.*
Innovatio, ἡ καινοτομία, ας, *Lucian.*
Innovo, καινόω, *Dion.* νέῳ aliquid, τὶ, *Nax.*
Innoxius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀβλαβὴς, ές, *Plato.*
Innubilus, a, um, ἄϋδρος, ία, ιον, *Diosc.*
Innubis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνέφελος, ᾱ, ἀër, ἀὴρ, *Aristot.*
Innubus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄγαμος, ᾱ, *Lucian.* virgo, ἀνανδρος, ᾱ, *Plato.*
Innumerabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀναρίθμητος, ου, *Isocrat.* ὁ καὶ ἡ ἀμύθητος, ᾱ, pecunia, ἀμύθητα χρήματα, *Dem.*
Innumerabilitas, τὸ ἀνάριθμον, ᾱ.
Innumerus, a, um, idem quod *Innumerabilis.*
Innuo, αἰνίττομαι, aliquid, τὶ, *Plato.* ὑπαινίττομαί τι, *Dem.*
Innuptus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄγαμος, ᾱ, *Lucian.* virgo, ἡ ἄνανδρος, ᾱ, *Plato.* ἡ ἄγαμος.
Innutrio, ἐντρέφω, in aliqua re, τινὶ, *Herodian.*
Innutritus, a, um, i. e. *nutritus in,* ἐντεθραμμένος, ένη, ένον, aliqua re, τινὶ, *Herodian.* i. e. *non nutritus,* ὁ καὶ ἡ ἄτροφος, ᾱ.
Inobediens, ὁ καὶ ἡ ἀνυπήκοος, ᾱ, sermoni, τῷ λόγῳ, *Plato.* ὁ καὶ ἡ ἀπιθὴς, ές, alicui, τινὶ, *Xen.*
Inobedientia, ἡ ἀνηκοΐα, ας, *Plut.* ἡ παρακοὴ, ῆς, *N. T.* ἡ ἀπείθεια.
Inobscuro, ἐπισκοτέω, aliquid, τὶ, *Diosc.*
Inobsequens, idem quod *Inobediens.*
Inobservabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀπαρατήρητος, ᾱ.
Inobservatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπαρατήρητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ ἀφύλακτος, ᾱ.
Inocciduus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄδυτος, ᾱ.
Inocco, βωλοκοπέω, *Poll.*
Inoculatio, ἡ ἐνοφθαλμισμὸς, ὸ῀, *Theophr.*
Inoculo, ἐνοφθαλμόω, *Theophr.*
Inodorus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄοσμος, ᾱ, *Theophrast.*
Inoffensus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπρόσκοπος, ᾱ, *N. T.*
Inofficiosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπειράκαλος, ᾱ, *Demosth.*
Inolesco, ἐπιφύομαι, *Plut.*
Inominatus, a, um, ὁ καὶ ἡ δύσφημος, ὄνυμος.
Inopaco, ἐπισκιάζω, aliquid, τὶ, vel τινὶ, *N. T.*
Inopertus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκατακάλυπτος, ᾱ, *N. T.*
Inopia, ἡ ἐνδεια, ας, *Isocr.* ἡ ἀπορία, alicujus rei, τινός, *Dem.* et indigentia, ἔνδεια καὶ ἀπορία, *id.* magna inopia premi, σφόδρα ἐν χρείᾳ τῶ῀ λαζειν εἶναι, *idem.* ad summam inopiam redigere, seu redigi, εἰς ἐσχάτην ἀπορίαν καθίσ῀αναι τινὰ, s. καθίσασθαι, *id.* inopia verborum laboro, πτωχεύω τῇ λέξει, inopia consilii, ἡ ἀβουλία, ας, *id.* frumenti, ἡ σιτανοσιτία, ας, *Diod. Sic.*
Inopinabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδόκητος, ᾱ, *Thuc.*
Inopinate, ἀπροσδοκήτως, *Philo.* ἐξ ἀπροσδοκήτου, *Plato.*
Inopinatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπροσδόκητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ ἀδόκητος, ᾱ, *Thuc.*
Inopportunus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκαιρος, ου, *Plato.*
Inops, ὁ καὶ ἡ ἄτοκος, alicujus rei, τινὸς, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἐνδεὴς, ές, τινὸς, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἐπιδεὴς, ές, τινὸς, *id.*
Inordinate, ἀτάκτως, *Thuc.*
Inordinatio, ἡ ἀταξία, ας, *Plut.*
Inordinatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄτακτος, ᾱ, *Isocrat.*
Inornate, ἀκόσμως, *Plut.* ἀκοσμήτως, *id.*
Inornatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκοσμος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ ἄκομψος.
Inquam, λέγω, *Dem.* φημὶ, *Herodian.*
Inquies, ἡ ἀνησυχία, ας.
Inquieto, διαθορυβέω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* παρενοχλέω τινὶ, *N. T.*
Inquietudo, ἡ ἀνησυχία, ας, ἡ ἀγρυπνία, ας, *Lucian.*
Inquietus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄσατος, ᾱ, *Bas.* ὁ καὶ ἡ ἀκοίμητος, ᾱ, *Philo.* ὁ καὶ ἡ ἀνήσυχος.
Inquilinus, ὁ καὶ ἡ ἐνοικος, ᾱ, *Strabo.* ὁ καὶ ἡ μέτοικος.
Inquinamentum, ἡ ῥυπαρία, ας, *Diosc.* ὁ μολυσμὸς, ὸ῀, *N. T.*
Inquinate, μεμολυσμένως.
Inquinatio, ἡ μόλυνσις, εως, *Theophr.*
Inquino, μολύνω, aliquid, τὶ, *Isocr.* μιαίνω.
Inquio, idem quod *Inquam.*
Inquiro, ἐξετάζω, in vitam alicujus, τὸν βίον τινος, *Dem.* ordines, ἀκριβῶ τὰς τάξεις, *Xen.* diligenter caussas, πολυπραγμονῶ τὰς αἰτίας, *Plato.* de re aliqua, περί τινος, *Plut.* severius, σφόδρα ἀκριβολογέομαι, *Dem.* diligenter et accurate singula, καλῶς καὶ ἀκριβῶς διοξίζομαι περί ἑκάσ῀ου, *id.*
Inquisitio, ἡ ἐξέτασις, εως, *Dem.* ὁ ἐξετασμὸς, ὸ῀, *id.*
Inquisitor, ὁ ἐξετασ῀ὴς, ῆ, *Aristot.* ὁ βασανισ῀ὴς.
Insalubris, e, νοσηρὸς, ὰ, ὸν, *Xen.*
Insalutatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπροσαγόρευ῀ος, ᾱ, *Cic.*
Insanabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνίατος, ᾱ, *Galen.* ὁ καὶ ἡ ἀλεξάσ῀ευ῀ος, ᾱ, *Philo.*
Insane, μανικῶς, *Isocr.*
Insania, ἡ μανία, ας, *Dem.* eo insaniæ pervenire, εἰς τοῦ῀ο μανίας ἐρχεσθαι, *Isocrat.* est hæc extrema insania, ὑπερβολὴ μανίας ἐσ῀ὶ τοῦ῀ο, *Dem.* manere in insania eadem, μένειν ἐπὶ τῆς αὐ῀ῆς μανίας, *idem.* liberare aliquos ab insania, παῦσαί τινας τῆς μανίας, *Isocr.* desereinsaniam, ἀπαναχωρεῖν μανίας, *id.*
Insanio, μαίνομαι, *Dem.* et deliro, μαίνομαι καὶ παραφρονέω, *id.* in aliqua re, μελαγχολάω τινί, *idem.* insanire facio, ἐκμαίνω, *Philo.*
Insanus, a, um, μανικὸς, ὴ, όν, *Isocrat.* ὁ καὶ ἡ ἄφρων, ονος, *idem.* ὁ καὶ ἡ ἔμφρων, ονος, *idem.*
Insatiabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀκόρεσ῀ος, ᾱ, *Philo.* ὁ καὶ ἡ ἀδηφάγος, ᾱ, *Plato.* ὁ καὶ ἡ ἄπλησ῀ος, ᾱ, pecunia, χρημάτων, *Dem.*
Insatiabilitas, ἡ ἀπλησία, ας, *Dem.*
Insatiabiliter, ἀπλήσ῀ως, deditum esse voluptatibus, διακεῖσθαι πρὸς τὰς ἡδονὰς, *Xen.* alicui rei, ἀπλήσ῀ως ἔχειν πρός τι, *Isocr.* περί τι, *id.*
Insaturabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀκόρεσ῀ος, ᾱ, *Philo.*
Insaturabiliter, ἀκορέσ῀ως.
Inscendo, ἀναβαίνω, aliquid, τὶ, *Xen.*
Insciens, ὁ καὶ ἡ ἀνεπισ῀ήμων, ονος, *Thuc.*
Inscienter, ἀνεπισ῀ημόνως, ἀπείρως, *Dem.*
Inscientia, ἡ ἀνεπισ῀ημοσύνη, ης, *Xen.*

Inscite, ἀμαθῶς, *Thuc.* ἀτέχνως.
Inscitia, ἡ ἀμαθία, ας, *Plut.* ἡ ἀπειρία, ας, *Isocr.*
Inscitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄμουσος, ᾱ.
Inscius, a, um, ἀγνοέων, ῶν, ῶσα, ῶν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀνεπιστήμων, ονος, *Thuc.*
Inscribo, ἐπιγράφω, libram, βιβλίον, *Lucian.* distichon aureis literis in sesamo, χρυσοῖς γράμμασι δίστιχον ἐν σησάμῳ, *Ælian.* in librum, ἐγγράφω εἰς βιβλίον, *Xen.* falso nomine, ψευδεπιγραφέω.
Inscriptio, τὸ ἐπίγραμμα, ατος, *Aristot.* ἡ ἐπιγραφή, ῆς. *Polyb.*
Inscriptus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐγγεγραπτος, ον. non inscriptus, ὁ καὶ ἡ ἀνεπίγραφος, ον. falso inscriptus, ὁ καὶ ἡ ψευδεπιγραφος, ᾱ, *Plut.*
Insculpo, ἐγκολάπτω, *Plut.* ἐπιχαράττω, *id* ἐγχαράττω. *id.* ἐγγλύφω.
Insecabilis, ὁ, ὁ καὶ ἡ ἄτμητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ ἄτομος, ᾱ. *Plato.*
Insecta, orum, τὰ ἔντομα, ων. *Aristot.*
Insectatio, ἡ διωξις, εως. *Thuc.*
Insector, διώκω, aliquem, τινὰ. *Thuc.* δίωξιν ποιέομαι, *id.* i. e. cavillor, διασύρω τι, *Dem*
Insedabiliter, ἀπαύστως, *Aristot.*
Insemino, ἐνσπείρω, *Xen.*
Insenesco, ἐγγηράσκω, *Hippocr.*
Insensibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀναίσθητος, ᾱ, *Thuc.*
Insensibilitas, ἡ ἀναισθησία.
Insensilis, e, idem quod *Insensibilis.*
Inseparabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀχώριστος, ᾱ, *Naz.* ὁ καὶ ἡ ἀδιάλυτος, ᾱ, LXX.
Insepultus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄταφος, ᾱ, *Thucyd.*
Insequens, ἐπόμενος, ἑνη, ενον. *Dem.*
Insequor, ἀκολυθέω, aliquem, τινὶ, *Dem.* ἐπακολυθέω τινὶ, *Plut.*
Insero, ἐμβάλλω, dextram, τὴν δεξιὰν, *Demosth* plantam, φυτὸν, *id.* ἐμφυτεύω, *Theophr.*
Inserpo, ἐισερπύζω.
Insertim, δι' ἐμβολήματος.
Insertio, ἡ παρένθεσις, εως, τὸ ἐμβλημα, ατος. ἡ ἐμβολή, ῆς.
Inservio, διακονέω, alicui, τινὶ, *Dem.* voluptatibus, δουλεύω ταῖς ἡδοναῖς, *Isocrat.* λατρεύω ταῖς ἡδοναῖς, *Lucian.* alicui in aliqua re, ὑπηρετέω τινί τι, *Dem.* commodis alienis, σκοπέω τὰ συμφέροντα τῷ ἄλλῳ, *Aristot.*
Insideo, ἐπικάθημαι, *Polyb.* alicui rei, καθίζω ἐπί τινι. *Isocr.* ἐγκαθίζω.
Insidiæ, ἡ ἐπιβυλὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἐνέδρα, ας, *id.* ἡ ἐπιβύλευσις, εως, *Plato.* insidias struo alicui, ἐπιβυλεύω τινὶ, *Isocrat.* ἐνέδρας καθίζω τινὶ. *Plut.* ἐνέδρας ποιέομαί τινι, *Lucian.* ἑρπετὸν τινὰ, *id.* invadere aliquem insidiis, ἔρχεσθαι ἐπί τινα μετ' ἐπιβυλῆς. *Dem.* insidiis circumvenior, ἐπιβυλεύομαι. *id.*
Insidianter, ἐπιβύλως. *Synes.*
Insidiator, ὁ ἐπίβυλος, *Dem.* ἐπιβυλεύων, οντος. *id.* ὁ ἐγκάθετος ἀνθρωπος, *id.*
Insidior, ἐπιβυλεύω. alicui, τινὶ. *Isocr.* λοχάω τινὰ *Herodot.* ἐλλοχάω τινὰ, *Æl.* ἐπιτίθημί τινι ἐνέδρας. *Lucian.* ἑρπετὸν τινὰ *id* ἐνεδρεύω τινὰ. *Dem.*
Insidiose, ἐπισούλως, κερδαίως, *Plut.*
Insidiosus, a, um, ἐπιβυλευτὸς, ὴ, όν, *Lucian* ὁ καὶ ἡ ἐπίβυλος. ᾱ. *Dem.*
Insido, ἐμβάλλω. aliqua re, τινὶ, *Plut.* ἐνίζω *id* καθίζω ἐπί τινι, *Thuc.*
Insigne, τὸ ἐπίσημον, ᾱ, *Plut.* imperii, τὸ τῆς ἡγεμονίας παράσημον. *id.* regni, τὸ βασιλικὸν παράσημον. *id.* τὸ γνώρισμα.
Insignio, ἐνσημαίνω, *Isocr.* παρασημαίνομαι. *id*
Insignis, e, ὁ καὶ ἡ ἐπίσημος, ᾱ, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ παράσημος, ᾱ. *Plut.*
Insigniter, ἐπισήμως. *Polyb.*
Insilio, ἐφάλλομαι. equo, ἵππον, *Xen.* ἐμπηδάω. πηδάω ἵππον. *Herodian.* in ignem, ἅλλομαι εἰς πῦρ, *Xen.* in clivum, ἀνάλλομαι ἐπ' ὄχθον, *id.*
Insimul, ἅμα. *Xen.*
Insimulatio, τὸ ἐγκλημα, ατος. *Dem.*
Insimulo, προσάλλομαι. aliquem, τινὰ, *Demosth.* aliquem alicujus rei, ἐγκαλέω τί τινι. *id.* τινί τινος. *Aristot.* ἐπιφέρω τινὶ αἰτίαν τινὸς, *Dem.*
Insinuatio, ἡ παρεγγυὴ, ῆς.
Insinuo, ἐγκολπόω. *Aristot.* παρεισάγω. *Plut.* ὑποδύομαι, me alicui, ὑποτρέχω τινὰ καὶ ὑφαιτέω. *Ælian.*
Insipidus, a, um, μωρὸς, ὰ, όν, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἄγευστος.
Insipiens, ὁ καὶ ἡ ἀνόητος, ᾱ, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἄφρων, ονος, *id.* ὁ καὶ ἡ νηπιόφρων, ονος, *Strabo.*
Insipienter, ἀφρόνως, *Dem.* ἐκφρόνως, *id.* εὐήθως, *id.*
Insipientia, ἡ ἀφροσύνη, ης, *Isocr.* ἡ ἄνοια, ας, *Dem.* ἡ μωρία. ας, *id.*
Insisto, ἐφίσταμαι, alicui rei, τινὶ, *Lucian.* ἐπιμένω τινὶ, *Plut.*
Insitio, ἡ ἐμφύτευσις, εως, *N. T.* ἡ ἐμφύτεία. ας, *ibid.*
Insititius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔμφυτος, ᾱ, *Philo.*
Insociabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀκοινώνητος, ᾱ, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἀστεμπτος, ᾱ, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀμικτος, ᾱ, et vagabundus, καὶ ἀνίδρυτος, *idem.*
Insolabiliter, ἀπαραμυθήτως, *Plato.*
Insolatio, ἡ ἡλίωσις, εως, ἡ ἡλίασις, εως.
Insolens, ὁ καὶ ἡ ἀήθης, εος, alicujus rei, τινὸς. *Dem.* i. e. superbus, ὁ καὶ ἡ ὑπερήφανος. ᾱ, *id.*
Insolenter, ἀήθως, *Thuc.* me gero ob aliquid, γαυριάω τινὶ, *Dem.* ἐπί τινι, *Plut.* γαυρόω τινὶ, *id.*
Insolentia, ἡ ἀήθεια, ας, *Lucian.* i. e. arrogantia, ἡ ἀλαζονεία, ας. *Aristot.*
Insolesco, ἐισγαυρόομαι, aliqua re, μεγαφρονέω ἐπί τινι, *Isocr.* διά τι, *Plut.* ἀδρύνομαι, *Plato.*
Insolitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀήθης, εος, *Dem.*
Insolo, ἡλιάζω. *Diosc.*
Insolubilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄλυτος, ᾱ, *Plato.*
Insomnia, ἡ ἀϋπνία, ας, *Plato.* ἡ ἀγρυπνία, ας, *Xen.*
Insomnis, e, ὁ καὶ ἡ ἄϋπνος, ᾱ, *Xen.* ὁ καὶ ἡ ἀγρυπνος, ᾱ, *Lucian.* ob curas insomnem ducere noctem, ὑπὸ φροντίδων ἀϋπνον κτίσθαι, *Xen.* ἀγρυπνεῖν νύκτα, *Plut.*
Insomnium, τὸ ἐνύπνιον, ᾱ, *Plato.*
Insono, ἐνηχέω. *Nax.*
Insons, ὁ καὶ ἡ ἀναμάρτητος. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀναίτιος, ᾱ, τινὸς, *id.* ὁ καὶ ἡ ἀνυπεύθυνος, ᾱ, *id.*
Insopitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄϋπνος, ᾱ, *Xen.*
Insortito, ἁρληρωτὶ, *Lys.*
Insortitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκλήρωτος, ᾱ.
Inspectio, ἡ ἐπισκοπὴ, ῆς, *N. T.* ἡ ἐποπτεία, ας. *Plut.*
Inspecto, ἐφοράω, *Thuc.* ἐπισκοπέω, *Dem.*
Inspector, ὁ ἐπόπτης, ᾱ, *Dem.* ὁ ἔφορος, ᾱ, *Philo.*
Insperabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνέλπιστος. ᾱ, *Isocr.*
Insperatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄελπτος, ον, *Soph.* ex insperato, ἐξ ἀέλπτου, *Herodot.*
Inspergo, ἐμπάσσω, *Galen.* προσπάσσω, *id.* ἐγκατασπείρω.
Inspicio, βλέπω, in aliquid, εἴς τι, *Dem.* πρός τι, *Plut.* ἀποβλέπω εἴς τι, seu πρός τι, *Æschin.* ἑοράω τι, *Dem.* naturam, ἐπισκοπέω φύσιν, *Gal.* in terram, ὁράω εἰς γῆν. *Xen.*
Inspiratio, ἡ εἰσπνοὴ, ῆς, *Philo.* ἡ ἐπίνοια, ας, *Cl. Al.*
Inspiro, ἐμπνέω, *Plut.* ἐμφυσάω. *Bas.*
Inspoliatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀσύλητος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ ἄσυλος, ᾱ, *Eurip.*
Inspuo, ἐμπτύω. alicui alhquid, τί τινι, *Ægid* εἰς τι, *Athen.*
Instabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄστατος, ᾱ, *Philo.* ὁ καὶ ἡ ἀκατάστατος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀβέβαιος.
Instabilitas, τὸ ἄστατον, ᾱ, ἡ ἀστασία.
Instans, ἐνεστὼς, ὠσα, ος.
Instantia, ἡ ἐνστασις, εως.
Instar, δίκην, alicujus, τινὸς, *Aristot.*
Instauratio, ἡ ἐπισκευὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἀποκατάστασις, εως, *Philo.* ἡ ἀνακαίνωσις, εως, *N. T.*
Instaurativus, a, um, ἐπισκευαστικὸς, ὴ, όν, *Plato.*
Instauro, ἀνασκευάζω, aliquid, τὶ, *Isocrat.* ἐπισκευάζω τι, *Dem.* ἀνορθόω τι, *Isocrat.* ἀναπαινίζω.
Insterno, ἐπιστρώννυμι. alicui aliquid, τί τινι, *Lucian.* lectum, στρωννύω κλίνην, *Xen.* equum, ἐπισάττω ἵππον, *id.*
Instigatio, ἡ παρόρμησις, εως, *Xen.* ὁ παροξυσμὸς, ᾱ, *N. T.*
Instigo, παροξύνω, aliquem in aliquos, τινὰ ἐπί τινας, *Plut.* aliquem ad aliquid, ἀναπείθω τί τινα, *id.* παρορμάω τινὰ πρός τι. *id.*
Instillatio, ὁ ἐπισταγμὸς, ᾱ.
Instillo, ἐπιστάζω. *Diosc.* ἐνστάζω, mentibus amorem, ψυχαῖς πόθον, *Herodian.*
Instimulo, κατακεντάννυμι, *Lucian.* παροξύνω, *Plut.* Confer *Instigo.*
Instinctor, ὁ παροξύνων, οντος, *Plut.*
Instinctus, us, ὁ παροξυσμὸς, ᾱ, *N. T.* ἡ παρόρμησις, εως, *Xen.* divinus, ἡ κατακωχὴ, ῆς, *Plato.* instinctu divino, κατὰ θεον, ἐποτρύνοντος θεῦ, *Herodot.*
Institor, ὁ κάπηλος, *Plato.*
Institorius, a, um, καπηλικὸς, ὴ, όν, *Aristot.*
Institrix, ἡ καπηλὶς, ίδος, *Aristoph.*
Instituo, ἐγκτισέω. dicere de re aliqua, λέγειν περί τινος, *Isocr.* aliquem in aliqua re, παιδεύω τινά τι, *Æschin.* εἰς τι. *Xen.* διδάσκω τινὰ τι. *Dem.* actionem contra aliquem, γράφω δίκην τινὶ, ὑπάγω τινὰ εἰς δίκην, *idem.* aliquid, καθίστημί τι, *Thucyd.*
Institutio, τὸ ἐγκτίσημα. ατος, *Synes.* i. e. eruditio, ἡ παιδεία, ας, *Xen.* ἡ παίδευσις, εως, *id.*
Institutum, τὸ ἔθος, εος, τὰ καθεστῶτα, ων, *Plato.* vitæ, τὸ ἐπιτήδευμα, ατος, *Demosth.*
Insto, ἐφίσταμαι, alicui, τινὶ, *Herodian.* hostibus, ἐγκεῖμαι τοῖς πολεμίοις, *Plut.*
Instrepo, ἐπικτυπέω, *Aristoph.*
Instructio, ἡ παρασκευὴ, ῆς, *Thuc.* ἡ κατασκευὴ, ῆς, *Dem.* aciei, ἡ σύνταξις.
Instructivus, a, um, παρασκευαστικὸς, ὴ, όν, *Diosc.*
Instrumentum, τὸ ὄργανον, ᾱ, *Aristot.* τὸ σκεῦος, εος. *Dem.* τὸ ἐργαλεῖον, ᾱ, *Herodian.* rusticum, σκεῦος γεωργικὸν, nauticum, σκεῦος ναυτικὸν, *idem.* bellicum, σκεῦος πολεμικὸν, *id.*
Instruo, κατασκευάζω, navem rebus omnibus, τὸ πλοῖον πᾶσι, *Dem.* aciem, παρατάττω, *Xen.* copias, παρατάττω τὴν δύναμιν, *Plut.* hostem contra aliquem, ἀσκέω τὸν ἐχθρὸν ἐπί τινα, *Dem.* equos ferreis munimentis, κατασκευάζω ἵππους χαλκοῖς προβλήμασι. *Xen.* ad certamen, παρασκευάζω πρὸς ἀγῶνα. *Dem.* armis, ἐξαρτῶ ὅπλοις, *Herodian.* i. e. doceo, διδάσκω. Vide *Doceo.*
Insuavis, e, ὁ καὶ ἡ ἀγλευκὴς, έος, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἀηδὴς, έος, *Isocr.*
Insuaviter, ἀηδῶς, edere, ἐσθίειν, *Xen.*
Insubide, ἀσκέπτως, *Aristot.*
Insubidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπροσδόκητος, ᾱ, *Dem.*
Insuefacio, ἐνεθίζω, alicui rei, τινὶ, *Herodian.*
Insuesco, ἐνεθίζομαι, alicui rei, τινὶ, *Herodian.*
Insuetus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀήθης, εος, alicujus rei, τινὸς, *Dem.*
Insula, ἡ νῆσος, ᾱ, *Dem.* parva, νῆσος μικρὰ. *id.* τὸ νησίον, ᾱ, *Suid.* τὸ νησίδιον, ᾱ, *Thuc.* insulam refero, νησίζω, *Strabo.* ex insula oriundus. Vide *Insularis.*
Insularis, e, νησιωτικὸς, ὴ, όν, *Eurip.* scil. homo, ὁ νησιώτης. ᾱ, *Dem.* scil. femina, ἡ νησιῶτις, ίδος. *Plut.*
Insulse, ἀφυῶς, *Plut.* Confer *Inepte.*
Insulsitas, ἡ ἀπειροκαλία, ας, *Plut.* Conf. *Ineptitudo.*
Insulsus, a, um, i. e. non salsus, ὁ καὶ ἡ ἄναλος, ᾱ, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ ἀνάλτος, ᾱ, *Galen.* ὁ καὶ ἡ ἄναλμος, ᾱ, *Xen.* ὁ καὶ ἡ ἀνάλμυρος, ᾱ. *Hipp.* i. e. insipiens, ὁ καὶ ἡ ἀπειρόκαλος, ᾱ, *Plut.* Confer *Ineptus, Insipiens.*
Insultatio, ἡ ἐπιτήδησις, εως, ἡ ἐξαλσις, i. e. *exagitatio*, ἐπηρεασμὸς, ῦ. *Aristot.*
Insulto, ἐπισκήδαω, alicui, τινὶ, *Xen.* ἐπεμβαίνω τινὶ, *Plut.* i. e. *vexo, exagito*, ἐπηρεάζω τινὶ, *Dem.* ἐντρυφάω τινὶ, *Herodian.* *Lucian.* malis alicujus, ἐπιχαίρω τοῖς κακοῖς τινος. *Isocr.*
Insum, ἐνειμι, in aliqua re, τινὶ, *Thuc.*
Insumo, ἀναλίσκω, pecuniam, χρήματα, *Isocr.* Confer *Impendo.*
Insuo, ἐνράπτω. aliquem in culeum, τινὰ εἰς βύρσαν, *Plut.* aliquid in aliquid, καταῤῥάπτω τι εἰς τι, *Diosc.*
Insuper, προσέτι, his, τούτοις, *Herodot.* quid insuper? τί προς τούτοις ἔτι; *Dem.* et insuper etiam non justum, πρὸς δὲ καὶ ὐ δίκαιον, *id.* viginti minæ et insuper, εἴκοσι μναῖ καὶ πρὸς, *Isæus.*
Insuperabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀήττητος, ᾱ, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἄμαχος, ᾱ *idem.* alicui, ὁ καὶ ἡ δυσμαχητὸς τινι, *Isocr.*
Insurgo, ἐπανίστημι, contra aliquem, τινὶ, *Thuc.* ἀνθίσταμαι πρός τινα, *id.* ἀνταίρω τινὶ, *Dem.*
Insusceptus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδεκτος, ᾱ.
Insusurro, ἐπιψιθυρίζω.
Intabesco, προσήκομαι, *Lucian.*
Intactilis, e, ὁ καὶ ἡ ἅπτος, ᾱ. *Hom.*
Intactus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄναπτος, ᾱ, *Hesych.* ὁ καὶ ἡ ἄψαυστος.

Intaminatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμίαντος ¯ ου, *Plut.*

Integer, a, um, i. e. *totus*, ὅλος, η, ον, *Dem.* i. e. *bonus, candidus*, ἀγαθὸς, ἡ, ὸν, vir bonus et integer, ἀνὴρ καλὸς κἀγαθὸς, *id.* i. e. *incolumis*, ὁ καὶ ἡ ἀκέραιος, ᾱ, urbs, ἀκέραιος πόλις, *Isocrat.* servare sua integra, σῴζειν τὰ ἑαυτοῦ, *Herodian.* homo integra fide, ἀνὴρ ἀδωροδόκητος, *Dem.* integrum est nobis dicere, ἔστιν ἡμῖν λέγειν, *Xenoph.* ab integro, ἐξ ὑπαρχῆς, *Luc.*

Intego, σκεπάζω, aliquid, τὶ, *Diosc.* ἐγκαλύπτω, *Plut.*

Integrasco, ἀνασκευάζομαι, *Strabo.*

Integre, ὅλως, *Plut.* i. e. incorrupte, ἀναμαρτήτως, *Dem.*

Integritas, ἡ ὁλότης, ητος, *Aristot.* i. e. probitas, ἡ ἀρετὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἀκακία, ας, *id.* morum, ἡ καλοκἀγαθία τρόπων, *Isocr.* sensuum, τὸ εὐαίσθητον, ου, *Gal.* ἡ εὐαισθησία. ας, *Laërt.* corporis, ἡ εὐεξία, ας, *Aristot.*

Integro, ἀνασκευάζω, *Plut.*

Integumentum, τὸ σκέπασμα, ¯ατος, *Aristot.*

Intellectus, us, ὁ νόος. ου, *contr.* οῦς, οῦ, *Dem.* intellectu difficilis, δυσκαταμαθήτως ἔχων, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ δυσνόητος, ου, *N. T.* facilis, ὁ καὶ ἡ εὐνόητος, ου.

Intelligenter, συνετῶς.

Intelligentia, ἡ σύνεσις, εως, *Dem.* ἡ φρόνησις, εως, *Plato.* ἡ ἔννοια, *Dem.*

Intelligibilis, ε, νοητὸς, ἡ, όν, *Plato.*

Intelligo, φρονέω, *Isocr.* aliquid et præsagio, γιγνώσκω τι καὶ προαισθάνομαι, *Dem.* aliquid recte, ὀρθῶς τι εἰδω, *id.* et probe scio, εἰδομαί τι καὶ συνίημι σαφῶς, *idem.* aliquid satis, μανθάνω τι ἱκανῶς, *id.* hostium negotia, αἰσθάνομαι τὰ τῶν πολεμίων, *Xen.*

Intemeratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμίαντος, ου, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἀμόλυντος, ου, *Al. Aphr.*

Intemperans, ὁ καὶ ἡ ἀκρατὴς, έος, in aliqua re, τινὸς, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἀκόλαστος, ου, *id.* ὁ καὶ ἡ ἀσώτος.

Intemperanter, ἀκρατῶς, valde, ὑπερακράτως, *Demosth.* vivo, ἀκολασταίνω, *Plut.* διακράτουμαι ἔργα τῆς ἀκολασιας, *Dem.*

Intemperantia, ἡ ἀκράτεια, ας, *Xen.* ἡ ἀκρασία. ας, in vita, τῷ βίῳ, *Dem.* intemperantia corruptus, διεφθαρμένος ὑπ' ἀκρασίας, *id.* coërcere aliqua re alicujus intemperantiam, ἀπαλλάττειν τινὰ τῶν ἀκολασιῶν τινι, *Isocr.*

Intemperies, ἡ ἀκρασία, ας, aëris, ἀέρος, *Theophr.* intemperiis agor, κακοδαιμονίᾳ, *Aristoph.*

Intempestas, ἡ δυσκρασία, ας.

Intempestive, ἀκαίρως, παρακαίρως, *Isocr.* agere aliquid, ποιεῖν τι, *Dem.*

Intempestivitas, ἡ ἀκαιρία, ας, *Dem.*

Intempestivus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκαιρος, ου, ambitio, φιλοτιμία, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ὠμος, ᾱ, mors, θάνατος, *id.*

Intendo, ἐντείνω, arcum, τόξον, *Aristot.* animum ad aliquid, προσέχω νῦν τινι, *Isocr.* πάντα τὴν διάνοιαν ἐπί τινι, *Plut.* oculos, ἀντενὲς ὁράω, *Plut.* in aliquid, ἀντενίζω εἴς τι, *N. T.* τινὶ, *ib.* omnes ingenii nervos in aliqua re, ἐντείνω ἓν τινι, *Plato.*

Intensio, ἡ ἔντασις, εως, ἡ ἔντονη, ης.

Intentatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπείρατος, ου, *Dem.* nihil intentatum relinquo, οὐδὲν ἀπόλυμητον ἀφίημι, *Theodoret.*

Intente, ἐντεταμένως, ἐντενῶς, *Poll.* orare, προσεύχεσθαι, *N. T.*

Intentio, ὁ σκοπὸς, ῦ, *Herodian.*

Intento, διαντίνομαι, *Xen.* mortem, ἀπειλέω θάνατον, *Herodot.*

Intentus, a, um, ἐντεταμένος, ένη, ένον, i. e. attentus, ὁ καὶ ἡ προσέχης, εος.

Intepesco, χλιαίνομαι, *Lucian.*

Inter, μεταξὺ, inter sermones, μεταξὺ λόγων, *Lucian.* inter Cappadociam, μεταξὺ τῆς Καππαδοκίας, *Herodian.* signum amicitiæ, quod est inter nos, τεκμήριον φιλίας τῆς πρὸς ἡμᾶς, *Isocrat.* inter cœnam, παρὰ τὸ δεῖπνον, inter vinum atque epulas, παρὰ μέθην καὶ πρωτάλην, *Herodian.* inter quos, ἐν οἷς, *id.*

Interalbico, ὑπολευκαίνομαι.

Interamnis, e, ὁ καὶ ἡ μεσοτοτάμιος, ου.

Interaresco, διαξηραίνομαι.

Intercalaris, e, ὁ καὶ ἡ ἐμβόλιμος, ου, *Diod. Sic.*

Intercalatio, ἡ παρεμβολὴ, ῆς.

Intercalatus, a, um, ἐπακτὸς, ὴ, όν, παρεμβεβλημένος, η, ον.

Intercalo, ἐπάγομαι, *Herodot.* ἐμβάλλω, *Dem.* παρεμβάλλω.

Intercapedo, τὸ διάστημα, ατος, *Plato.* ἡ διάστασις, εως, locorum, ἡ κατὰ τόπον, *Plut.*

Intercedo, διέρχομαι, i. e. *obsisto*, legi, ἐνίστημαι νόμῳ, *Plut.* pro aliquo apud aliquem, ἱκετεύω τινὰ ὑπέρ τινος, *Demosth.* intercedit mihi amicitia cum aliquo, ἔστι μοι φιλία πρός τινα, *Dem.*

Interceptio, ἡ διάληψις, εως, *Aristot.*

Interceptor, ὁ μεσολαβήτης, ου.

Intercessio, ἡ μεσιτεία, *Nax.*

Intercessor, ὁ μεσίτης, ου, *N. T.*

Intercido, διαπίπτω, *Xen.*

Intercido, διακόπτω, *Gal.*

Intercino, προσᾴδω, *Aristoph.*

Intercipio, ὑποτέμνομαι, aliquid, τὶ, *Xen.* reditus alicujus, παραιρέομαι τὰς προσόδους τινὸς, *Dem.* urbem, πραξικοπεῖν πόλιν, *Polyb.*

Intercise, συντόμως.

Intercisio, ἡ διακοπὴ, ῆς, *Hippocr.*

Intercisus, a, um, διακοπεὶς, εἰσα, ἐν.

Intercludo, διακλείω, *Polyb.* alicui aliquid, ἀφαιρέομαί τινός τι, *Isocr.* ἀπείργω τινά τινος, *Plut.* τινὰ ἀπό τινος, *Isocrat.* ἀποκλείω τινὰ τινος, *Aristot.*

Interclusio, ἡ διάκλεισις, εως, ἡ ἀπόκλεισις, εως.

Interclusus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπόκλειστος, ου.

Intercolumnium, τὸ περιστύλιον, ου, LXX.

Intercurro, παρεμπίπτω, *Æschin.*

Intercursio, ἡ παρέμπτωσις, εως, *Plut.*

Intercus, ὁ ὕδερος, ου, ατος, *Gal.*

Interdico, ἀπαγορεύω, alicui aliquid facere, τινὰ ποιεῖν τι, *Demosth.* τινὶ, ὅπως μὴ, *Plato.* igni et aqua, ἐξεργομαι πυρὸς καὶ ὕδατος καὶ χέργς τινὰ, *Plut.* alicui ne abeat, ἀπείργειν τινὶ ἀπιέναι, *Plut.* ὅπως μὴ ἀπέλθῃ, *Plato.*

Interdictio, ἡ ἀπόῤῥησις, εως, ἡ ἀπαγόρευσις, εως.

Interdictum, τὸ ἀπόῤῥημα, ατος, *Plato.* τὸ ἀπαγόρευμα, ατος, *Plut.* τὸ παράγγελμα, ατος, *Dem.*

Interdiu, μεθ' ἡμέραν, *Dem.* absum, ἀφημερεύω, *id.*

Interdum, ἐνίοτε, *Dem.* ἄλλοτε, *id.*

Interea, μεταξὺ, ἐν τῷ μεταξὺ, ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ, ἐν τοσούτῳ, *Dem. Xen. Isocr.*

Interemptio, ἡ θανάτωσις, εως, *Thuc.*

Intereo, ἀπόλλυμαι, *Aristoph.* fame, διαφθείρομαι λιμῷ, *Herodian.* apoplexia, θνήσκω ἀποπληξίᾳ, *id.* indigne, παρανόλλυμαι, *Lucian.*

Interequito, διϊππάζω.

Interest, διαφέρει, ipsius, αὐτῷ, *Herodian.* hoc tua, σοὶ τοῦτο, *Plato.* hoc meo, μοὶ τούτῳ, *id.* mea nihil, μοὶ οὐδὲν, *id.* multum ad omnia, πολὺ πρὸς ἅπαντα, *id.*

Interfari, λόγον παρεμβάλλειν.

Interfatio, λόγος παρεμβολή.

Interfectio, ἡ θανάτωσις, εως, *Thuc.*

Interfector, ὁ φονεὺς, έως, *Isocr.* ὁ ἀναιρέτης, hominis, ὁ ἀνδροφόνος, ου, *Dem.*

Interficio, κτείνω, aliquem, τινὰ, *Dem.* ἀποσφάττω τινὰ, *id.* ἀποκτείνω τινὰ, *id.* juste, injuste, violenter, indicta caussa, consulto, δικαίως. ἀδίκως, βιαίως, ἀκρίτως, ἐκ προνοίας, *Dem. Isocr.*

Interfluo, διαῤῥέω, regionem, χώραν, *Isocrat.*

Interfringo, διαῤῥήγνυμι, διαῤῥήσσω, aliquid, τὶ, *Lucian.*

Intergerium, τὸ μεσότοιχον τῷ φραγμῷ, *N. T.* τὸ διατείχισμα, ατος, *Plut.*

Interjaceo, μεταξὺ κεῖμαι.

Interibi, ἐν τῷ μεταξὺ.

Interjectio, ἡ παρεμβολὴ, ῆς, *Dem.*

Interjicio, ἐμβάλλω, aliquid, τὶ, *Dem.* latenter, παρεμβάλλω, *id.*

Interim, μεταξὺ, *Dem.* Confer *Interea.*

Interimo, ἀποκτείνω, *Dem.* Confer *Interficio.*

Interior, ἐνδότερος, έρα, ερον, ex loco interiori, ἔνδοθεν, *Herodian.*

Interitus, ἡ ἀπώλεια, ας, *N. T.* ὁ ὄλεθρος, ου, sociorum, συμμάχων, *Dem.* navis, ἡ διαφθορὰ νεὸς, *id.*

Interius, ἐνδοτέρω.

Interlabor, διαπίπτω, *Xen.* παρεμπίπτω.

Interlino, καταλείφω, *Gal.*

Interlocutio, ἡ διακοπὴ, ῆς, ἡ διάλεξις.

Interloquor, διακόπτω, *Bas.* παρενοχλέω λέγοντι, *N. T.* διαλέγομαι.

Interlucatio, ἡ διακάθαρσις, εως, *Theophr.*

Interluceo, παρεμφαίνω.

Interluco, διακαθαίρω, *Theophr.*

Interlunium, ἡ μηνῶν σύνοδος.

Interluo, διαῤῥέω, *Isocr.*

Intermedius, a, um, ὁ καὶ ἡ διάμεσος, ου, ὁ καὶ ἡ ἀνάμεσος, ου, *Herodot.*

Intermeo, διοδεύω, *Synes.*

Intermico, διαλάμπω, *Isocr.*

Interminor, διαπειλέω, alicui, τινὶ, *Æschin.* ἐμβοιμάομαι.

Intermisceo, ἐγκαταμίγνυμι, alicui, τινὶ, *Lucian.*

Intermissio, ἡ διάλειψις, εως, τὸ διάλειμμα, ατος, *Plut.*

Intermitto, διαλείπω, breve tempus, μικρὸν χρόνον, *Theophr.* intermittens pulsus, διαλείπων σφυγμὸς, *Gal.* sine intermissione, ἀδιαλείπτως, *N. T.*

Intermorior, παραπόλλυμαι, *Lucian.*

Internuralis, e, ὁ καὶ ἡ μεσότειχος, ου.

Internascor, διαγενόμαι.

Internecinus, a, um, ὁ καὶ ἡ πανόλεθρος, ου, *Eur.*

Internecio, ἡ πανολεθρία, ας, *Thuc.* ἡ ἐξόλεια, ας, *Dem.* cum internecione, πανολέθρως.

Interneco, ἐξολεθρεύω, *N. T.*

Internosco, διαγινώσκω, *Aristoph.*

Internuncio, διαγγέλλω, *Plut.*

Internuncius, ὁ διάγγελος, ου, *Bud.*

Intero, ἐντρίζω, aliquid, τὶ, *Xen.*

Interpellatio, ἡ παρενόχλησις, εως.

Interpello, παρενοχλέω, aliquem, τινὰ, *Plut.* τινὶ, *N. T.* διακόπτω.

Interpolatio, ἡ ἀνασκευὴ, ῆς, ἡ ἐπισκευὴ, ῆς, *Dem.*

Interpolo, ἀνανεόομαι, *Isocr.*

Interpono, ἐμβάλλω, aliquid alicui, τί τινι, *Plut.*

Interpositio, ἡ παρεμβολὴ, ῆς, ἡ παρένθεσις, εως.

Interpres, ὁ ἑρμηνεὺς, έως, *Xen.* ὁ ἑρμηνευτὴς, ῆ, *Plato.* ὁ ἐξηγητὴς, ῆ, *Dem.* per interpretem loqui, διʼ ἑρμηνέως λέγειν, *Ælian.*

Interpretamentum, τὸ ἑρμήνευμα, ατος, *Euripid.*

Interpretatio, ἡ ἑρμηνεία, ας, μετάφρασις, εως.

Interpretor, ἑρμηνεύω, aliquid, τὶ, *Galen.* μεθερμηνεύω, *Polyb.* Latine, μεταφράζω εἰς τὴν τῶν Ῥωμαίων φωνὴν, *Plut.* in bonam partem, ὑπολαμβάνω εἰς τὸ εὐσεβέστερον, *Nax.* ἐξηγέομαί τι πρὸς τὸ εὐφημον, in malam partem aliquid, ὑπολαμβάνω τι ἐπὶ τὸ χεῖρον, *Aristot.*

Interpunctio, ἡ διάστιξις, εως.

Interpunctum, τὸ διάστιγμα, ατος.

Interpungo, διαστίζω, *Aristot.*

Interquiesco, ἡσυχιάζω, *Thuc.* διαπαύομαι, *Plato.*

Interregnum, ἡ μεσοβασιλεία, ας, *Plut.*

Interrex, ὁ μεσοβασιλεὺς, έως, *Plut.*

Interritus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδεὴς, εος, *Lucian.*

Interrogatio, ἡ ἐρώτησις, εως, *Aristot.* τὸ ἐρώτημα, ατος, *idem.* ἡ ἐπερώτησις, εως, *N. T.*

Interrogatiuncula, τὸ ἐρωτημάτιον, ου.

Interrogo, ἐρωτάω, aliquem aliquid, τινά τι, *Plut.* libenter, ἡδέως, perspicuis verbis, σαφῶς, cum indignatione, ἀγανακτήσας, *Demosth.* ποιέομαι ἐρώτησιν τινὸς, *Isocrat.* de aliqua re, ἐρωτάω περί τινος, *Lucian.* συνθέμονμαί τινος τι, seu περί τινος, *Plut.*

Interrumpo, διαῤῥήγνυμι, seu διαῤῥήσσω, *Lucian.*

Interrupte, συντόμως, ἀποτόμως.

Interscindo, διασχίζω, *Xenoph.* pontem, διασπάω γέφυραν, *Polyb.*

Interseco, διατέμνω, *Plato.*

Intersectio, ἡ διατομὴ, ῆς.

Intersepio, διαφράσσω, *Herodian.*

Intersero, παρεμφυτεύω, ἐντίθημι, *Lucian.*

Interspergo, ἐνδιαστέρω.

Interspiratio, ἡ διαπνοὴ, ῆς, *Al. Aphr.* sine interspiratione, ἀπνευστὶ, *Athen.*

Interspiro, διαπνέω, *Philo.*

Interstitium, τὸ διάστημα, ατος, *Plato.*

Interstrepo, διαψοφέω.

Intersum, πάρειμι, rebus, τοῖς πράγμασι, *Dem.* alicui rei, ἐπί τινι, *Xen.* πρός τι, *idem.* παραγίγνομαί τινι, *Æschin.* i. e. differo, διαφέρω. Confer *Differo*, item *Interest.*

Intertextus, a, um, ὁ καὶ ἡ τάφυφος, ου, *Poll.*

Intertignium, τὸ μεσοδόκιον, ου.

Interturbatio, ἡ διατάραξις, εως, ἡ ὄχλησις, εως, *Plato.*

Interturbo, διαταράττω, aliquid, τὶ, *Plut.* urbes, ἐνοχλέω τὰς πόλεις, *Isocrat.* aliquem, ἐκπερῶ τινα, *Dem.*

Intervallum, τὸ διάστημα, ατος, *Plato.* τὸ διάλειμμα, ατος, *Plut.* ἡ διάστασις, εως. ex intervallis, ἐκδιαλειμμάτων, *Æl.* per intervallum, διαπαδών. *Hom.*

Intervenio, ἐπέρχομαι, *Plut.*

Interventus, us, ἡ ἐπέλευσις, εως.

Interverto, ὑπεξαιρέομαι, *Lucian.* aliquid, σφετερίζω τι, *Xen.*

Intérula, ὁ χιτωνίσκος, ου, *Plut.*

Intestato, ἀδιαθέτως.

Intestatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδιάθετος, ου.

Intestinum, τὸ ἔντερον, ου, *Diosc.* intestina, τὰ ἔγκατα, ων, *Lucian.* τὰ σπλάγχνα, ων, *N. T.* τὰ ἐντόσθια, ων. *Lucian.*

Intestinus, ὁ ἔνδοθεν, ὁ εἴσω, bellum, ἐμφύλιος πόλεμος.

Intexo, ἐμπλέκω, alicui, τινὶ, *Eurip.* ἐνυφαίνω, *Athen.*

Intime, ἐνδοτάτω.

Intimus, a, um, ἐνδότατος, άτη, ατον, *Herodian.* ἐσώτατος, άτη, ατον, scil. amicus, ὁ οἰκειότατος, ου, *Thuc.* μύχατος, η, ον.

Intinctus, us, τὸ ἔμβαμμα, ατος, *Xen.*

Intingo, ἐμβάπτω, in aliquid, εἴς τι, *Aristoph.*

Intolerabilis, e, ὁ καὶ ἡ δύσοιστος, ου, *Strabo.* ὁ καὶ ἡ ἐπαχθὴς, έος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀφόρητος.

Intolerandus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπέρδεινος, ου, *Dem.*

Intolerans, vide *Impatiens.*

Intolerantia, vide *Impatientia.*

Intono, βροντάω.

Intonsus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκαρτος, ου, *Julian. Apost.* ἀκερσεκόμης, ου.

Intorqueo, ἀναστρέφω, aliquid, τὶ, *Thucyd.* στρόβιλόν τι, *Plut.* συστρέφω τι, id.

Intorte, συστραμμένως, *Aristot.*

Intra, ἐντὸς, μυρίων, τείχεως, *Isocrat.* vallum, ἔσω τῆ χάρακος, *Plut.*

Intractabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀμειταχείριστος, ου, *Bas.*

Intremisco, ἐντρεμέομαι, τρέμω, *Plut.*

Intrepide, ἀδέως, *Lucian.* ἀσφάλως, *Dem.* respondeo, ἀτρέως πάνυ καὶ ἐμμελῶς ἀναχρίνομαι, *Æl.*

Intrepidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδεὴς, έος, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἀθαμβὴς, έος, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἄφοβος, ου, id.

Intrico, ἐπιπλέκω, *Gal.*

Intrinsecus, ἔσωθεν, ἐνδοθεν, *Dem.*

Intrita, τὸ μυσσωτὸν, seu μυττατὸν, οῦ, *Diosc.*

Intro, ἔσω, *Dem.*

Intro, as, εἰσέρχομαι, *Plato.* in aliquid, εἰσείμι εἴς τι, *Demosth.* ἐμβατεύω εἴς τι, *idem.*

Introcludo, vide *Includo.*

Introdo, ἐνδίδωμι, *Euripid.*

Introduco, εἰσάγω, aliquem, τινὰ, *Æl.*

Introductio, ἡ εἰσαγωγὴ, ῆς, *Synes.*

Introëo, εἰσέρχομαι, *Plato.* Confer *Intro.*

Introfero, εἰσκομίζω, *Xen.*

Introgredior, idem quod *Intro.*

Introitus, ἡ εἴσοδος, ου, *Plut.* ἡ ἴσοδυσις, εως, *Aristot.*

Intromitto, εἰσοπίζω, *Polyb.*

Introrepo, εἰσερπύζω, *Plut.*

Introrsum vel Introrsus, εἰς τὸ ἔσω.

Introrumpo, εἰσβιάζομαι, in domum, εἰς οἶκον, *Plut.*

Introspicio, καθοράω, aliquid, τὶ, *Plut.* ἐφοράω τι, *Dem.* ἐπισκοπῶ τι, *Galen.* in sepulchrum, παρακύπτω εἰς μνημεῖον, *N. T.*

Introvoco, εἰσκαλέω, aliquem, τινὰ, *Aristoph.*

Intrudo, εἰσωθέω.

Intueor, θεάομαι, aliquem, τινὰ, *Demosth.* βλέπω εἴς τινα, id. πρός τινα, *Plut.* aliquid, ἀποβλέπω εἴς τι, *Æschin.* πρός τι, *Plato.* ἐνορῶ τινὶ, *Xen.*

Intuitus, ἡ ἔπόψις, ἡ ὄψις.

Intumeo, seu Intumesco, ἐξοιδέω, *Lucian.* διοιδαίνομαι, id. ἐξογκόομαι, *Herodot.*

Intumulatus, a, um, vide *Insepultus.*

Inturbatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀτάραχος, ου, ὁ καὶ ἡ ἀτάραχτος, ου.

Intus, ἔνδον, esse, εἶναι, *Dem.* juvare, ἔνδοθεν συμπεράτειν, *idem.* i. e. domi, οἴκοι, *Plut.*

Intutus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπισφαλὴς, έος, *Plut.*

Intybum, ἡ σέρις, δος, *Diosc.*

Invado, ἐπιχειρέω, aliquem, τινὰ, *Aristot.* aliqua re, πρός τινά τινι, *Thuc.* regionem, ἐμβάλλω εἰς χώραν, *Xen.* ἐπιπηδάω χώραν, *Plut.* ἐπιστείνω χώρας, *Dem.* ἐπὶ τὴν χώραν, *idem.* invadit me timor, ἐπέρχεταί μοι δέος, *Lucian.* invasit illum pestis, ἡ νόσος ἐπέπεσεν αὐτῶ. *Thuc.*

Invalesco, ἐπιῤῥώννυμαι, *Dion. Halicarn.* αὔξομαι, *Xen.*

Invaletudo, ἡ ἀῤῥωσία, ας, *Dem.* ἡ ἀσθένεια.

Invalide, ἀσθενῶς, *Dem.*

Invalidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀῤῥωστος, ου, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἀσθενὴς, έος, *Dem.*

Invariabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀντιτερόμητος, ου, *Aristot.*

Invasio, ἡ ἐπέλασις, εως, *Lucian.* ἡ ὑσβολὴ, ῆς, *Isocr.*

Invectio, ἡ εἰσκομιδὴ, ῆς, *Thuc.* ἡ ἐπαγωγὴ, ῆς, id.

Invectivus, a, um, ἐγκλιτικὸς, ὴ, όν, oratio, λόγος, *Nax.* ἡ ἐγκλίτευσις, εως.

Invectus, us, ἡ ἀγωγὴ, ῆς, *Thuc.*

Inveho, εἰσκομίζω, *Xenoph.* ἐσάγω, *Thuc.* invehor, i. e. maledictis lacesso, ἀποστίνομαι, in aliquem, εἴς τινες, *Gal.* ψόγον, ἐπιφέρω τινὶ, *Thuc.* ἐπιτίθεμαί τινι, *Isocrat.*

Invénio, εὑρίσκω, aliquid, τὶ, *Isocr.* ἐξευρίσκω τι, id.

Inventarium, ἡ ἀπογραφὴ, ῆς, *Dem.*

Inventio, ἡ εὕρεσις, εως, *Plut.*

Inventiuncula, τὸ εὑρημάτιον, ου, *Plut.*

Invenustus, ὁ καὶ ἡ ἄμουσος, ἀχάριτος.

Inventor, ὁ εὑρετὴς, οῦ, *Isocr.* ὁ ἐφευρετὴς, οῦ, *N. T.*

Inventum, τὸ εὕρημα, ατος, *Plato.*

Invenuste, ἀχαρίτως.

Invenustus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄχαρις, ιτος, *Herodian.* ὁ καὶ ἡ ἀναφρόδιτος, ου, *Lucian.*

Inverecunde, ἀναισχύντως, *Plato.* Confer *Impudenter.*

Inverecundia, ἡ ἀναισχυντία, ας, *Demosth.* Confer *Impudentia.*

Inverecundus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀναίσχυντος, ου, *Dem.* Confer *Impudens.*

Inversio, ἡ ἀναστροφὴ, ῆς.

Inverto, καταστρέφω, *Liban.* ἐκστρέφω, *Aristoph.*

Invesperascit, ἐσπερᾶξει, ἐσπέρα γίνεται, *Xenoph.*

Investigatio, ἡ ἴχνευσις, εως, *Xen.* ἡ ἔρευνα, ης, *Aristot.* ἡ ἐξέτασις.

Investigator, ὁ ἀνιχνευτὴς, οῦ.

Investigo, ἐξιχνεύω, latentem, λανθάνοντα, *Plut.* feras, ἴχνεσι, *Lucian.* peccata, ἁμαρτίας. *Plut.* ἐξετάζω τὰ ἁμαρτήματά τινος, *Isocr.* aliquid, ἀναζητέω τι, id. aliquem, ἐρευνάω τινὰ, *Xen.*

Investimentum, τὸ ἔνδυμα, ατος, *N. T.*

Investio, ἐνδύω, *Xen.*

Inveterasco, παλαιόομαι, *Gal.*

Inveteratio, ἡ παλαίωσις, εως, *Plut.*

Invetero, παλαιόω, i. e. invalesco. Vide *Invalesco.*

Invicem, ἀλλήλων, οις, ους, *Dem.*

Invictus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀήττητος, ου, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἄμαχος, ου, idem. ὁ καὶ ἡ δυσμάχητος, ου, alicui, τινὶ, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἀνίκητος.

Invide, φθονερῶς, *Xen.*

Invidentia, ὁ φθόνος, ου, *Dem.* Confer *Invidia.*

Invideo, φθονέω, habenti aliquid, ἔχοντί τι, *Isocr.* commodis alicujus, ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς τινος, id. alicui aliquid, τινί τινος, id. βασκαίνω τινί τινος, *Lucian.* Conf. *Invidia.*

Invidia, ὁ φθόνος, ου, *Dem.* ἡ βασκανία, ας, id. et æmulatio, φθόνος καὶ φιλονεικία, id. et odium, φθόνος καὶ δυσμένεια, *Isocrat.* invidiam concitare alicui re aliqua, συνάγειν τινὶ φθόνον τινὶ, *Dem.* ἐμποιεῖν τινι φθόνον περί τινος, *Isocr.* habere, ἔχειν φθόνον, *idem.* conficere se invidia, ἀσπεῖν φθόνον ἐπ' ἀλλήλοις, *Dem.* obnoxium esse invidiæ, ὑπείνοι τισι φθόνον, *idem.* absit invidia dicto, ἀπεὶη τῶ λόγω φθόνος, id. invidia carens, ὁ καὶ ἡ ἀφθονος, ου, *Herodot.*

Invidiose, φθονερῶς, accipere aliquid, δέχεσθαί τι, *Dem.* ἐπιφθονῶς, *Thuc.*

Invidiosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπίφθονος, ου, possessio, κτῆμα, *Plato.* ὁ καὶ ἡ βάσκανος, ου, res, βάσκανον πρᾶγμα, *Dem.*

Invidus, a, um, φθονερὸς, ὰ, όν, *Plut.* ὁ καὶ ἡ βάσκανος, ου, homo, ἄνθρωπος, *Dem.* erga aliquem, βασκαίνων, υσα, ον, τινὰ, *Isocr.*

Invigilo, ἐσαγρυπνέω, *Lucian.* studiis, προσκαρτερέω τοῖς λόγοις.

Inviolabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνεπιβάστος, ου, *Plut.*

Inviolabiliter, ἀνεπιβάστως.

Inviolatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνεπιβάστος, ου, *Plut.*

Invisibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀόρατος, ου, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἀθέατος, ου, *Plut.*

Inviso, ἐπισκοπέομαι, aliquem, τινὰ, *Lucian.* ἐπισκοπέω τινὰ, *Isocr.* ægrotantem, ἐπισκέπτομαι τὸν ἀσθενήσαντα, *N. T.*

Invisus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀθέατος, ου, *Plut.* i. e. invidiosus, ὁ καὶ ἡ ἐπίφθονος, ου, *Demosth.* alicui, ὁ καὶ ἡ ἀπεχθὴς τινι, *Isocr.* deo et hominibus, ἐχθρὸς θεῶ καὶ ἀνθρώποις, *Dem.*

Invitabilis, e, ἑρολκὸς, ὴ, όν, *Ælian.* προσκλητικὸς, ὴ, όν, *Plut.*

Invitatio, ἡ πρόσκλησις, εως, ad cœnam seu epulum, ἡ ἑστίασις, εως, *Dem.*

Invite, Invito, ἀκουσίως, *Dem.* ἀκοντι, id.

Invito, προσκαλέω, aliquem, τινὰ, ad cœnam, καλέω τινὰ ἐπὶ τὸ δεῖπνον, *Demosth.* πρὸς τὸ δεῖπνον, id. παραγγέλλω εἰς τὸ δεῖπνον, *Lucian.* i. e. *allicio.* Vide *Allicio.*

Invitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκούσιος, ου, *Dem.* ἄκων, ουσα, ον, id. non volens, sed quam maxime invitus, ἑχ ἑκὼν, ἀλλ' ὡς οἷον τὸ μάλιστα ἄκων, id. οὐχ ἑκὼν ἀλλὰ βιασθεὶς, *Isocr.* servio alicui, οὐχ ἑκὼν ἀλλὰ ἀναγκασθεὶς δουλεύω τινὶ, id. invitis et mœrentibus aliquibus facere aliquid, ἀκόντων τινῶν καὶ λυπουμένων ποιῶ τι, *Dem.* invitis nobis, βίᾳ ἡμῶν, *Isocr.*

Invius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄνοδος, ου, *Xen.* locus, ἡ ἀνοδία, ας, *Philo.* τὸ ἄβατον, ου, *Diod. Sic.*

Inula, τὸ ἑλένιον, ου, *Diosc.*

Inultus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνεκδίκητος, ου, *Bas.* ὁ καὶ ἡ ἀτιμώρητος.

Inumbro, ἐπισκιάζω, aliquem, τινὰ, *N. T.* τινὶ, *ibid.* κατασκιάζω τινὰ, *Plut.*

Inunctio, ἡ ἐπάλειψις, εως, ἡ κατάχρισις, εως, *Alex. Aphr.*

Inundatio, ὁ κατακλυσμὸς, οῦ, *Plato.*

Inundo, πλημμυρέω, *Plut.* ὑπερρέω, *idem.* κατακλύζω, *Xen.*

Inungo, ἐπαλείφω, ἐπιχρίω, *Lucian.* καταχρίω, *Gal.*

Invocatio, ἡ ἐπίκλησις, εως, *Lucian.* Dei, ἡ Θεοκλυτήσις, εως, *Suid.*

Invocatus, a, um, i. e. *non vocatus,* ὁ καὶ ἡ ἄκλητος, ου, *Athen.*

Invoco, κατακαλέω, *Plut.* Deum, ἐπικαλέω Θεὸν, *Herodian.* προσκυνέω Θεῶ, *N. T.* τὸν Θεὸν, *Dem.* ut deum Quirinum, Θεοκλυτέω τὸν Κυρῖνον, *Plut.*

Involito, ἐφίπταμαι, ἐπιπτάομαι, *Aristot.*

Involo, εἰσπέτομαι, εἰσπετάομαι, *Aristot.* i. e. *invado,* vide *Invado.*

Involucrum, τὸ εἴλημα, ατος, τὸ ἐνείλημα, ατος, *Hippocr.*

Involuntarius, a, um, idem quod *Invitus.*

Involvolus, ἴυξ, ἴυγος, *Ammon.*

Involvo, ἐγκυλίω, aliqua re, εἴς τι, *Xen.* ἐγκυλινδέω, *Lucian.* aliquem calamitatibus, περιβάλλω τινὰ συμφοραῖς, *Isocrat.* malis, ἐμπλέκω τινὰ κακοῖς, id. tenebris aliquid, ἀμαυρόω τι, *Plut.* ἐπισκιάζω τινὰ, *Philo.*

Involutio, ἡ ἐγκυλίνδησις, εως, *Plut.*

Inurbane, ἀκόμψως, *Plut.* ἀγροίκως, *Theocrit.*

Inurbanus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄγροικος, ου, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀπαίδευτος, ου, id.

Inuro, ἐγκαίω, καυστηριάζω, *N. T.* alicui ignominiam, προστρίβομαί τινι ὀνειδος, *Plut.* maculam, περιάπτω τινὶ αἰσχύνην, *Plato.*

Inusitate, ἀξήθως, *Thuc.* ἀχρείως.

Inusitatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀήθης, ους, *Dem.*

Inustus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐγκαυστος, ου, ἐγκαυθεὶς, έσα, ὲν, *Gal.* nota, τὸ ἔγκαυμα, ατος, *Plato.*

Inutilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄχρηστος, ου, alicui, τινὶ, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀνωφελὴς, ές, τινὶ, id. et perniciosus alicui, ὁ καὶ ἡ ἀσύμφορος καὶ βλαβερός τινι, id. ὁ καὶ ἡ ἀλυσιτελὴς, έος, alicui, τινὶ, id.

Inutilitas, ἡ ἀχρηστία, ας, *Appian.*

Inutiliter, ἀχρήστως, ad vitam, πρὸς τὸν βίον, *Dem.*

Invulnerabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄτρωτος, ου, *Maccab.*

Invulneratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄτρωτος, ου, *Philo.* ὁ καὶ ἡ ἄβλαυστος, ου, *Plut.*

Io, ἴω, Io! Io! ἴω, ἰώ, *Plato.*

Jocatio, ἡ παιδιὰ, ᾶς, *Plut.*

Jocor, παίζω, *Dem.* in aliquem cavillando, διὰ σκωμμάτων εἴς τινα, *Plut.* cum aliquo, προσπαίζω τινί, *Plato.*
Jocose, παιδιωδῶς, παιγνιωδῶς.
Jocosus, a, um, ὁ καὶ ἡ παιδιώδης, ες, *Aristot.* γελοῖος, α, ον, in rebus jocosis seria agere, σπουδάζειν ἐν τοῖς γελοίοις, *Plut.*
Jocularis, idem quod *Jocosus.*
Jocularíter, παιγνιωδῶς.
Joculor, παίζω, *Plut.* ἁβρᾶια λέγω, *Aristot.* χαριέντως εἶπον, *Plato.*
Jocus, ἡ παιδιά, ᾶς, *Plut.* serio an joco hoc dicit? σπουδάζει ταῦτα, ἢ παίζει; *Plato.* per jocum aliquid dico, λέγω τι παίζων, *Ælian.*
Ipse, a, um, αὐτός, ή, ὁν, *Dem.* ego ipse, ἐγὼ αὐτός, *Dem.* hic ipse, ὅτος αὐτός, *id.* civitas a se ipsa, ἡ πόλις αὐτὴ παρ' αὐτῆς, *id.* (2) mei ipsius, ἐμαυτοῦ, ῆς, οῦ, periclitor de meo ipso, κινδυνεύω ὑπὲρ ἐμαυτοῦ, *Isocr.* (3) tui ipsius, σαυτοῦ, ῆς, οῦ, *Dem.* σαυτῆς, ῆς, ῆ, *Isocr.* (4) sui ipsius, ἑαυτοῦ, ῆς, οῦ, *Dem.* αὐτοῦ, ῆς, οῦ, *Isocr.*
Ira, ἡ ὀργή, ῆς, *Dem.* ὁ θυμός, οῦ, *id.* ἡ χολή, ῆς, *id.* magna s. gravis, ὀργὴ μεγάλη, *Dem.* maxima, μεγίστη, *id.* ἰσχυρὰ, *id.* vehemens, ἰσχυρὰ, *id.* immortalis, ἀείμνηστος, *Isocr.* levis, μικρὰ, *Dem.* et odium, ὀργὴ καὶ μῖσος, *Isocr.* et stomachus, ὀργὴ καὶ θυμός, *idem.* et indignatio, ὀργὴ καὶ χολή, *Demosth.* ad iram concitari contra aliquem, παροργίζεσθαι πρός τινα, *id.* ad iram provocare, εἰς ὀργὴν προσκαλεῖσθαι, *Lucian.* concitare, εἰς ὀργὴν προάγειν, *Aristot.* εἰς ὀργὴν καθιστάνειν, *id.* ira defervescit, παραμαλάζει καὶ παραυθεῖ τὸ τῆς ὀργῆς, *Xen.* iram concoquere, ὀργὴν πεπαίνειν, *id.* desinere ab ira, παύεσθαι τῆς ὀργῆς, *Isocr.* Conf. *Iracundia.*
Iracunde, ὀργίλως, *Dem.* δυσκόλως, *id.* πικρῶς, *id.*
Iracundia, ἡ ὀργιλότης, ητος, *Aristot.* ἡ ὀργὴ, ῆς, *Dem.* ὁ παροργισμὸς, οῦ, *N. T.* iracundiam concipere adversus aliquem, λαβεῖν ὀργὴν ἐπί τινα, *Dem.* excitare, παροξύνειν ὀργὴν, *id.* explere, ἀνακπλῆσαι ὀργὴν, *id.* alicujus experiri, πειρᾶσθαι τῆς ὀργῆς τινος, *id.* iracundia efferri, ἐξω φέρεσθαι ὑπ' ὀργῆς, *Isocr.*
Iracundus, a, um, ὀργίλος, η, ον, *Aristot.* Θυμὸν ἔχων, ὑσα, ον, *Ælian.* Conf. *Iracundia.*
Irascor, ὀργίζομαι, alicui, τινὶ, *Dem.* χαλεπαίνω τινί, *Plut.* πρός τινα, *Xen.* ἀγανακτέω πρός τινα, *Plut.* κατά τινος, περί τινος, *Plato.* ob aliquid, ἀγανακτῶ διά τι, *Plut.* ὀργίζομαι καὶ ἀγανακτῶ ἐπί τινι, *Dem.* ἀγανακτῶ καὶ χαλεπῶς φέρω τι, *id.*
Irate, δι' ὀργῆς, πρὸς ὀργὴν, dixit, εἶπε, *Plut.*
Iratus, a, um, ὀργιζόμενος, ένη, ενον, *Dem.* Θυμούμενος, ένη, ενον, *id.* in aliquem, παροξυνθεὶς κατά τινος δι' ὀργὴν, *Plut.*
Iris, ἡ ἶρις, ιδος, *Aristot.*
Ironia, ἡ εἰρωνία, ας, *Aristot.*
Ironice, εἰρωνικῶς, loquor, ἐκπερωνεύω, *App.*
Ironicus, ά, um, εἰρωνικὸς, ἡ, όν, *Aristot.*
Irradiatio, ἡ ἀκτινοβολία, ας, *Plut.*
Irradio, ἀκτινοβολέω, *Athen.*
Irrationabilis s. Irrationalis, e, ὁ καὶ ἡ ἄλογος, ε, *Aristot.*
Irrationabilitas, ἡ ἀλογία, ας.
Irraucesco, βραγχιάω, *Aristot.* βράγχιος ἀλίσκομαι, *Id.*
Irreconciliabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδιάλλακτος, ε, hostis, ἐχθρὸς, *Dem.*
Irreconciliabiliter, ἀκαταλλάκτως, bellare, πολεμεῖν, *Dem.*
Irrefutabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀναντίῤῥητος, ου, *Plut.*
Irreligiosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνόσιος, ε, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀσεβὴς, ές, *id.*
Irremeabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄνοδος, ε.
Irremediabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνήκεστος, ε, *Plut.*
Irremisse, διαλελῖφθαι, *N. T.*
Irreparabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνεπανορθώτος, ε.
Irrepertus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνεύρετος, ε.
Irrepo, παρεισπίπτω, *Theophr.* ad aliquid, εἰσερπύζω ἐπί τι, *Aristoph.* ad imperii successionem, παραδύω ἐπὶ τὴν διαδοχὴν τῆς ἡγεμονίας, *Plut.*
Irreprehensibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄμεμπτος, ου, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀνεπιλήμπτος, ε, *id.*
Irreprehensus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνέλεγκτος, ε, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀμώμητος, ε, *N. T.*
Irrequietus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄπαυστος, ου, *Plato.*
Irresolubilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄλυτος, ε, *Plato.*
Irresolutus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδιάλυτος, ε, *Aristot.*
Irretio, ἐμπλέκω, aliqua re, τινὶ, *Dem.* περιβάλλω τινί, *Isocr.* aliquid, σαγηνεύω τι, *Xen.*
Irretortus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδιάστροφος, ου, *Plut.*
Irreverens, ὁ καὶ ἡ ἀναιδὴς, ές, *Dem.*
Irreverenter, ἀναιδημόνως, *Gal.*
Irreverentia, ἡ ἀναίδεια, ας, *Dem.*
Irrevocabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀμετάπειστος, ου, *Plut.*
Irrevocabiliter, ἀνεπιστρέπτως, *Maccab.*
Irrideo, καταγελάω, alicujus simplicitatem, τινὸς εὐηθείας, *Dem.* aliquem, τινὰ, *Isocr.* χλευάζω τινὰ, *Dem.* insolenter, ὑβριστικῶς προσκλευάζω τινὰ, *id.* ἐπισκώπτω τινὰ, *Lucian.*
Irridicule, ἀκαταγελάστως, *Æschin.*
Irrigatio, ἡ ἄρδευσις, εως, *Theophr.*
Irrigo, ἀρδεύω, *Theophr.* ἄρδω, *Plut.* βρέχω, διαίνω.
Irriguus, a, um, ὁ καὶ ἡ κατάῤῥυτος, ε, regio fluviis, χώρα ποταμοῖς, *Plut.*
Irrisio, ὁ χλευασμὸς, οῦ, *Dem.* ἡ χλευασία, ας, *Aristot.* ὁ καταγέλως, ὁ διασυρμὸς.
Irrisor, ὁ χλευαστὴς, οῦ, *Aristot.*
Irritabilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐερέθιστος, *Strabo.* ὁ καὶ ἡ εὐπαρόρμητος, ε, *Aristot.*
Irritamentum, τὸ ἐρέθισμα, ατος, *Appian.*
Irritatio, ἡ παροξυσμὸς, οῦ, *N. T.* ὁ ἐρεθισμὸς, οῦ, *Hippocr.*
Irrito, ὀργίζω, aliquem, τινὰ, *Xen.* contra aliquem, ἐξοργίζω τινὰ πρός τινα, *id.* παροξύνω τινὰ ἐπί τινα, *Plut*
Irritus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκυρος, ε, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἄπρακτος, ε, *Lucian.* facio aliquid, ἄκυρον ποιέω τι, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀνήνυτος, ε, irritos conatus habeo, ἀνήνυτα πράγματα ἔχω, *Dem.*
Irroboro, ἐπιῤῥώννυμι, *Thuc.*
Irrogatio, ἡ ἐπίθεσις, εως, ἡ ἐπιβολὴ, ῆς, *Thuc.*
Irrogo, ἐπιτίθημι, mulctam, τίμημα, *Isocr.* ἐπιβάλλω ἐπιβολὴν, *Xen.*
Irroro, ἐπιδροσίζω, ἐπιῤῥαίνω, *Al. Aphr.*
Irrumpo, εἰσπίπτω, in aliquid, τινὶ, *Thuc.* ἐμβάλλω εἴς τι, *Isocr.* ἐφορμάω τινὶ, *Plut.*
Irruo, εἰσπίπτω, in aliquid, τινὶ, *Thuc.* in regionem, ἐμβάλλω εἰς χώραν, *Xen.* προσβάλλω τῇ χώρᾳ, *Plut.* ἐπιπηδάω τῇ χώρᾳ, *Plut.* εἰσπηδάω εἰς χώραν, in aliquem, ἐφορμάω τινὶ, *Plut.* πρός τινα, *Xen.*
Irruptio, ἡ εἰσβολὴ, ῆς, *Plut.* ἡ ἐμβολὴ, ῆς, *id.* ἡ ἐπίλευσις, εως, *Lucian.* irruptionem facio, προσβάλλω τινὶ, *Xen.* Conf. *Invado, Irruo.*
Is, ea, id, ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνον, *Dem.* is ipse, ἐκεῖνος αὐτὸς, *id.*
Isagoge, ἡ εἰσαγωγὴ, ῆς, *Aristot.*
Isosceles, ὁ καὶ ἡ ἰσοσκελὴς, ές, *Aristot.*
Iste, ista, istud, idem quod *Is, ea, id.*
Istac, τῇδε, *Plut.*
Isthmus, ὁ ἰσθμὸς, οῦ, *Aristot.*
Istic, istæc, istoc, ὅτος, αὕτη, τοῦτο, *Dem.*
Istic, ἐνταῦθα, *Dem.* ἐνταυθοῖ, *id.* ἐνθάδε, *idem.*
Istinc, ἐκεῖθεν, *Dem.* ἐντεῦθεν, *id.*
Isto, ἐκεῖσε, *Dem.*
Istoc, ἐκεῖσε, *Dem.*
Istorsum, αὐτόσε, *Plato.* πρὸς τόνδε τὸν τόπον, *Plut.*
Ita, ὅτω, *sequente Consona,* ut ὅτως, *sequente Vocali* vel *Diphthongo,* quemadmodum—ita, ὥσπερ—ὅτω, *Dem.* ita—ut, ὅτως——ὡς, *id.* ita autem considerate, οὑτωσὶ δὲ σκοπεῖτε, *id.* aliis ita, aliis aliter videtur, τοῖς μὲν ὠδὶ, τοῖς δὲ ἑτέρως δοκεῖ, *id.* ita me dii ament, νὴ τοὺς θεούς, *Dem.* μὰ τὸν θεὸν, *id.* ita se hæc habent, ὅτω ταῦτ' ἔχει, *id.* ita, ut, τοσοῦτον, ὥστε, *Isocr.* ὅτως, ὡς, *id.* ὅτως, ὥστε, *Æschin.* ita gloriati sunt, quasi omnes vicerint, τοσοῦτον ἐφρόνησαν, ὁσονπερ ἂν εἰ πάντων ἐκράτησαν, *Isocr.* itane? ἦν ὄραγε; itane terra quidem? ὀδ' ὥραγε ἡ γῆ, *Xen.*
Itaque, ὥρα δῆ, *Plato.* Conf. *Ergo.*
Item, ὁμοίως, *Plato.*
Iter, ἡ πορεία, ας, *Plato.* ἡ ὁδὸς, οῦ, *Dem.* ἡ ὁδοιπορία, ας, *Xen.* facio pedibus, πορεύομαι τοῖν ποδοῖν, *id.* terra, κατὰ γῆν, *Thuc.* longum, μακρὰν ὁδὸν, *Isocr.* trium dierum, ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν, festinanter, πορεύομαι ποιεῖσθαι μετὰ σπουδῆς, *Herodian.* per urbem, διαπορεύομαι τὴν πόλιν, *Plato.* per regionem, διὰ τῆς χώρας, *Aristot.* διέρχομαι χώραν, *Plato.* confícere, προβεχεσθαι ὁδὸν, *id.*
Iteratio, ἡ ἀνάλημψις, εως, *Aristot.*
Itero, ἀναλαμβάνω, *Plato.* δευτερόω, LXX.
Iterum, πάλιν, *Dem.* αὖ, *id.* αὖθις, *id.* atque iterum, αὖθις καὶ μάλα.
Itidem, ὁμοίως, *Plato.*
Itinerarius, a, um, ὁδοιτορικὸς, ἡ, ὸν, *Herodian.* hinc itinerarium, τὸ ὁδοιπορικὸν, sc. βιβλίον.
Itio, ἡ πορεία, ας, *Plato.*
Juba, ἡ χαίτη, ης, *Aristot.* equi s. muli, ἡ λοφιὰ, ᾶς, *id.*
Jubar, τὸ σέλας, ατος, *Aristot.*
Jubatus, a, um, χαιτώτις, ώσσα, ώσν.
Jubeo, κελεύω, alicui, τινὶ, *Plato.* alicui aliquid, κελεύομαί τινι περί τινος, *Isocr.* vos meminisse, διακελεύομαι ὑμᾶς μνημονεύειν, *id.* te salvere, εὐπραττειν, ὑγιαίνειν.
Jubilo, ἀγαλλιάομαι.
Jubilum, τὸ ἀγαλλίαμα, ατος.
Jucunde, ἡδέως, *Dem.*
Jucunditas, ἡ ἡδονὴ, ῆς, *Theophr.* ἡ τερπνότης.
Jucundor, ἡδύνομαι, *Athen.* aliqua re, ἥδομαί τινι, *Xen.* ἐπί τινι, *id.*
Jucundus, a, um, τερπνὸς, ἡ, όν, *Isocr.* ἡδὺς, εῖα, ὺ, alicui, τινὶ, *Dem.* πεχαρισμένος, ένη, ενον, τινὶ, *id.* καταθύμιος.
Judex, ὁ κριτὴς, οῦ, *Dem.* ὁ δικαστὴς, οῦ, *id.* judicis officio fungor, δικάζω, *Isocr.*
Judicatio, ἡ κρίσις, εως, *Dem.*
Judicato, μετὰ κρίσεως.
Judicatum, τὸ κρῖμα, ατος, *N. T.* i. e. mulcta, ἡ καταδίκη, ης, *Dem.*
Judicialis, e, δικανικὸς, ἡ, όν, *Isocr.* δικαστικὸς, ἡ, όν.
Judiciarius, a, um, δικαστικὸς, ἡ, όν, *Xen.*
Judicium, ἡ κρίσις, εως, *Aristot.* facio de aliquo, κρίσιν ποιέομαι περί τινος, *Isocr.* rectum fero, ὀρθῶς τὴν δίκην δικάζω, *Dem.*
Judico, κρίνω, aliquem, τινὰ, *Plato.* aliquid, τι, *id.* aliquid ut leges postulant, δικάζω τι ἀξίως τῶν νόμων, *Dem.* secundum leges, κατὰ τὸς νόμους, *id.* de aliqua re, περί τινος, *Isocr.* κρίνω περί τινος, *Plato.* κρίσιν ποιέομαι περί τινος, *Isocr.* ad gratiam, κρίσιν ποιέομαι πρὸς χάριν, *idem.*
Jugalis, e, ὁ καὶ ἡ ζύγιος, ε, equus, ἵππος, *Aristoph.*
Jugamentum, τὸ ζύγωμα, ατος, *Polyb.*
Jugerum, τὸ πλέθρον, ε, *Diod. Sic.*
Jugis, e, ὁ καὶ ἡ συνεχὴς, ές, *Aristot.*
Jugiter, συνεχῶς, *Thuc.* διηνεχῶς.
Juglans, *arbor,* ἡ καρύα, ας, *Theophr. fructus,* τὸ κάρυον, ε, *id.*
Jugulatio, ἡ ἀπόσφαξις, εως, ἡ σφαγὴ, ῆς, *Isocr.*
Jugulator, ὁ σφαγεὺς, έως, *Xen.*
Jugulo, σφάττω, *Isocr.* aliquem, ἀποσφάττω τινὰ, *Dem.* αὐχενίζω τινὰ, *Philo.*
Jugulum, ἡ δειρὰ, ᾶς, *Herodot.* ἡ κλεὶς, δὸς, *Aristot.* τὸ κτένιον.
Jugum. τὸ ζεῦγος, εος, boum, βοειακὸν, *Thuc.* montis, ἡ κορυφὴ, ῆς, *id.*
Julius, ὁ Μεταγειτνιὼν, ῶνος, *Dem.* ὁ Ἰούλιος, ε.
Jumentum, τὸ ὑποζύγιον, ε, *Thuc.*
Junceus, Juncidus, Juncinus, a, um, ὁ καὶ ἡ σχοινώδης, εος, σχοίνινος, ίνη, ινον, *Hesych.*
Juncosus, a, um, ὁ καὶ ἡ σχοινώδης, εος.
Junctim, ζυγηδὸν, *Heliod.*
Junctio, ἡ ζεύξις, εως, ἡ συζυγία, ας, *Aristid.*
Junctura, ἡ σύζευξις, εως, *Aristot.*
Juncus, ἡ σχοῖνος, ε, *Theophr.*
Jungo, ζεύγνυμι, tauros aratro, ταύρους ὑπ' ἄροτρον, *Herodot.* ad currum, ἐφ' ἅρμα, *id.* flumen ponte, ποταμὸν, *id.* γέφυραν ἐπὶ τῷ ποταμῷ, *id.* alicui filiam, τινὶ τὴν θυγατέρα, *Appian.*
Junior, νεώτερος, έρα, ερον, *Dem.*
Juniperinus, a, um, ἀρκεύθινος, ίνη, ινον, vinum, οἶνος, *Diosc.*
Juniperus, ἡ, ἡ ἄρκευθος, ε, *Diosc.*
Junius, ὁ Ἑκατομβαιὼν, ῶνος, *Dem.* ὁ Ἰάνιος, ε.
Junix, ἡ δαμάλη, ης, *N. T.*
Juramentum, ὁ ὅρκος, ε, *Dem.* τὸ ὅρκιον, ε, *Thuc.* et fides, ὅρκος, καὶ πίστις, *Dem.* juramentum alicui deferre, προκαλεῖσθαί τινα εἰς ὅρκον, *Dem.* διδόναι τινὶ ὅρκον περί τινος, *id.* et accipere, δέχομαι ὅρκον καὶ λαβεῖν, *id.* exigere ab aliquo, λαμβάνειν ὅρκον πάρα τινος, *id.* δέχεσθαι ὅρκον, *id.*

servare, φυλάττειν ὅρκον, *id.* negligere, ἀμελεῖν τῶ ὀμομοσμένε ὅρκω, *id.* et violare, ὀλιγωρεῖν τῶ ὅρκω καὶ παραβαίνειν αὐτόν, *id.* facere contra juramentum, ποιεῖν τι παρὰ τὸν ὅρκον, *idem.* Confer *Juro.*

Juratus, a, um, ὀμωμοσμένος, ένη, ένον, jusjurandum, ὅρκος, *Dem.*

Jure, δικαίως, *Dem.*

Jureconsultus, ὁ νομικὸς, ῦ, *Plut.*

Jurgiosus, a, um, ὁ καὶ ἡ φιλόνικος, ε, ἡ, *N. T.* ἐριστικὸς, ἡ, όν.

Jurgium, ἡ λοιδορία, ας, *Dem.* ἡ ἔρις, ίδος, *Xen.* τὸ νεῖκος.

Jurgo, ἐρίζω, *Plato.* cum aliquo, ζυγομαχέω τινι, *Nax.*

Juridicialis, e, δικαστικὸς, ἡ, όν, *Aristot.*

Juridicus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔνδικος, ε, *Poll.*

Juridicus, i, ὁ δικαιοδοτῶν, ῶ.

Jurisconsultus, ὁ νομικὸς, ῦ, *Plut.*

Jurisdictio, ἡ δικαιολογία, ας, *Philo.* ἡ δικαιοδόσια, ας, *Polyb.*

Jurisprudentia, ἡ νομικὴ ἐπιστήμη, ἡ νομικὴ τέχνη.

Juro, ὀμνυμι, alicui per omnes Deos, τινὶ πάντας τοὺς Θεοὺς, *Dem.* per Jovem, ἐπόμνυμι Δία, *id.* et promitto aliquid, ὀμνυμι καὶ ὑπισχνέομαί τι, *id.* sancte, ὀμνυμι εὐσεβῶς, *id.* juste, δίκαια, *id.* frustra, μάτην, *id.* de aliqua re, ὅρκον ποιεῖσθαι περί τινος, *Isocr.*

Jurulentus, a, um, ὁ καὶ ἡ ζωμώδης, εος.

Jus, *esculentum*, ὁ ζωμὸς, ῦ, nigrum, μέλας, *Plut.* piscium, ἰχθυηδὴς, *Lucian.* pingue adipe, τῶν πιόνων, avium, ὀρνίθιος, *Athen.*

Jus, ἡ δίκη, ης, *Dem.* τὸ δίκαιον, ε, *id.* ἡ θέμις, ιστος, *Isocr.* τὸ θεμιτὸν, ῦ, *idem.* summum, τὸ ἀκροδίκαιον, ε, *Aristot.* suum obtinere, τυγχάνειν τῶν δικαίων, *Dem.* reddo, δικαιοδοτῶ, *Plut.* dico alicui, τὰ δίκαια ἐρίζω τινὶ, *Dem.* adipisci, ἀξιοῦσθαι τῶν δικαίων, *id.* persequi, ἀπολαύειν τῶν δικαίων, *idem.* in jus voco aliquem ob aliquid, δικάζομαί τινα περί τινος, *Lucian.* ἐγκαλεῖν τινὶ, *Plato.* τινὶ, *Dem.* γεάφομαι γεαφὴν τινα, *Xen.* de jure respondere alicui, τὰ νόμιμα ἐξηγεῖσθαί τινι, *Dem.* uti jure suo, χρῆσθαι τῶ δικαίῳ, *id.*

Jusculentus, a, um, ὁ καὶ ἡ ζυμώδης, εος.

Jusculum, τὸ ζώμιον, ε, τὸ ζωμίδιον, ε, *Aristoph.*

Jusjurandum, ὁ ὅρκος, ε, *Dem.* Conf. *Juramentum.*

Jussum, τὸ ἐπίταγμα, ατος, *Dem.* ἡ ἐντολὴ, ῆς, *id.* Confer *Mandatum.*

Jussus, us, idem quod *Jussum.*

Justa, τὰ ἐναγίσματα, ων, *Hesych.* τὰ νομιζόμενα, ων, facere seu persolvere alicui, ποιεῖν τινι, *Xen.* τὰ συνήθη ποιεῖν τῶ τετελευτηκότι, *Dem.*

Juste, δικαίως, *Dem.* ἐπιεικῶς, *id.* ago, δικαιοπραγέω, *Aristot.* factum, τὸ δικαιωμα, ατος, *id.*

Justificatio, ἡ δικαίωσις, εως, *N. T.*

Justifico, δικαιόω, *N. T.*

Justitia, ἡ δικαιοσύνη, ης, *Dem.* τὸ δίκαιον, ε, *id.* justitiæ et æquitati studere, σπουδάζειν περὶ τὸ ἴσον καὶ τὸ δίκαιον, *id.* justitiam exerceo erga aliquem, ἀσκέω τὴν δικαιοσύνην περί τινα, *Isocr.* justitiæ rationem habere, λόγον ποιεῖσθαι τῶ δικαίῳ, *Demosth.* non habere, ἐ φροντίζειν τῶ δικαίῳ, *id.*

Justus, a, um, δίκαιος, αία, ον, *Dem.* et incorruptus, καὶ ἀδωροδόκητος, omnino, πάνυ δίκαιος ὢν τὸν τρόπον, *id.* justum se præbere, παρέχειν ἑαυτὸν δίκαιον, *Isocr.* esse fieri, εἶναι, γίγνεσθαι δίκαιον, *id.*

Juvamen, τὸ βοήθημα, ατος, *Aristot.*

Juvat; i. e. *delectat*, τέρπει, *Plut.*

Juvenalia, τὰ νεανικὰ, ῶν.

Juvenca, ἡ δάμαλις, εως, *Philo.* ἡ πόρτις.

Juvencula, *virgo*, ἡ νεωτέρα, ας, *Dem.*

Juvenculus, τὸ σοσκάριον, ε, *Hesych.*

Juvencus, ὁ μόσχος, ε, *Athen.* ὁ πόρταξ, ακος.

Juvenesco, νεάζω, *Greg.* νεανισκεύομαι, *Xenoph.*

Juvenilis, e, νεανικὸς, ἡ, όν, animus, φρόνημα, *Dem.* νεωρὸς, ὰ, όν, *Plut.* νεάζων, ωσα, ον, *Philo.* ὁ καὶ ἡ μειρακιώδης, εος, *Isocrat.* ἀετας, τὸ νεαρὸν τῆς ἡλικίας, *Ælian.*

Juveniliter, νεανικῶς, νεαρῶς, *Lucian.* ἡδέως, ἡδόν.

Juvenis, ὁ νέος, ε, *Dem.* ὁ νεώτερος, ε, ἡ, ὁ νεανίας, ε, ἡ, maturæ, seu militaris ætatis, ὁ ἐν ἡλικίᾳ, *Dem.* ὁ ἐφ' ἡλικίας ὢν, *id.* florentis ætatis, ὁ ἀκμάζων, ουτος, *Isocr.* fio, μειρακιεύομαι καὶ ἐκ τῆς παιδικῆς ἡλικίας ἀνατρέχω, *Æl.* sum, νεάζω, νεανίζω, νέος εἰμὶ, *Aristot.* vir, νέος ἀνὴρ, *Xenoph.* femina, νέα γυνὴ, *Plut.*

Juvenor, νεανίζω, νεανιεύομαι, *Plut.*

Juventa, seu Juventus, ἡ νεότης, ητος, *Dem.* ἡ ἀνθοῦσα ἀκμὴ, *Isocr.* Confer *Adolescentia.*

Juvo, ὠφελέω, aliquem, τινὶ, *Diosc.* τινὰ, *Lucian.* adversus aliquem, βοηθέω τινὶ πρός τινα, *Dem.* aliqua re, τινὶ, *id.* in aliqua re, τὶ, *Xen.* συμτράττω τινί τι, *Plut.* in nulla re, ἀδὲν, *Aristot.* ad aliquid, συλλαμβάνω τινὶ εἴς τι, *Xenoph.* συλλαμβάνομαι πρός τι, *Isocrat.* ad aliquid confciendum, συναγωνίζομαί τινι, *Dem.* juvante deo, σὺν Θεῶ ταλαμῳ, *Pind.* σὺν Θεῶ.

Juxta, ἐπὶ, *cum dat.* juxta fluviuna, ἐπὶ τῶ ποταμῶ, *Thucyd.* πρὸς, *cum dat.* juxta urbem, πρὸς τῆ πόλει, hostes, τοῖς πολεμίοις, *Thuc.* παρὰ, *cum acc.* juxta aliquid, παρά τι, *Aristot.* *adv.* ὁμοίως, algoris et æstus juxta patiens, ψύχε καὶ θάλπε ὁμοίως καταφερῶν, *Herodian.*

K

Kalendæ, αἱ καλένδαι, ῶν, *Plut.* ἡ νεμηνία, ας, *idem.*

L

Labasco, καταφέρομαι, *Gal.* ὑποφέρομαι, *Plut.*

Labecula, τὸ κηλίδιον, ε.

Labefacio, παρακινέω, *Nax.* aliquid, λυμαίνομαί τι, *Isocr.* βλάπτω τι, *Plato.*

Labefactio, ἡ παρακίνησις, εως, ἡ βλάβη, ης, *Thuc.* τὸ πταισμα.

Labefacto, idem quod *Labefacio.*

Labellum, τὸ χελύνιον, *Joseph.* τὸ χειλάριον, ε.

Labeo, χείλων, ωνος. Confer *Labiosus, a, um.*

Labes, ἡ λύμη, ης, *Philo.* ἡ κηλὶς, ίδος, *Plut.* ὁ ῥύπος, ε, *N. T.* labem alicui inspergo, ῥυπαίνω τινὰ, *Dion. Hal.* καταρυπαίνω τινὰ, *Isocr.* αἰσχύνην περιάπτω τινὶ, *id.* sine labe, i. e. integre, ἀναμαρτήτως, *Dem.*

Labilis, e, ὀλισθηδὸς, ὰ, όν.

Labiosus, a, um, ὁ καὶ ἡ πρόχειλος, ε, *Lucian.* παχέα ἔχων χείλη, *Xen.*

Laoium, τὸ χείλος, εος, *Xen.*

Labo, as, ὑποφέρομαι, in aliquid, εἴς τι, *Appian.*

Labor, eris, ὀλισθαίνω, in aliqua re, ἔν τινι, *Plut.* labente lingua, ὀλισθαινόσης γλώττης, *id.* i. e. erro in aliqua re, σφάλλομαι περί τινος, *Plato.*

Labor, oris, ὁ πόνος, ε, *Dem.* ὁ κάμματος, ε, *Herodot.* ὁ μόχθος, ε, *Philo.* ἡ πραγματία, ας, *Dem.* magnus, πόνος μέγας, *Isocr.* multus, πολὺς, *Dem.* voluntarius, ἑκούσιος, *Isocr.* acerbissimus, ἀηδέστατος, *Isocr.* esse magni laboris et negotii, εἶναι πολλῶ πόνῳ καὶ πραγματίας, *Dem.* citra laborem, ἀπονητὶ, *Lucian.* ἀκονητὶ, *Aristot.* multo cum labore, πολυπόνως, *Plut.* διαπόνως, *id.* labore carens, ὁ καὶ ἡ ἄμοχθος, ε, *Xen.* labore confectus, ὁ καὶ ἡ κατάκοπος, ε, *Plut.* ὁ καὶ ἡ κατάπονος, ε, *id.* laboris amans, ὁ καὶ ἡ φιλόπονος, ε, *Isocr.* laboris amor, ἡ φιλοπονία, ας, *id.* laborem fugiens, ὁ καὶ ἡ ἄπονος, ε, *Xen.* ὁ καὶ ἡ φυγόπονος, ε, *Polyb.* laboris fuga, ἡ φυγοπονία, ας, *id.* laboris patiens, ὁ καὶ ἡ διάπονος, ον, *Plut.* labor inanis, ἡ ματαιοπονία, ας, *Lucian.* tolero labores ad comparandum aliquid, ὑπομένω πόνον ὑπὲρ τοῦ λαβεῖν τι, *Dem.* διά τι, *Isocr.* fero, φέρω πόνον, *Dem.* et pericula quævis perfero, πόνου καὶ κινδύνους ὑσινασῶν ὑποφέρω, *Isocr.* sine labore obtinere aliquid, ἄνευ πόνων κατέχειν τι, *idem.*

Laboriose, ἐπιπόνως, *Isocr.* διαπόνως, *Plut.* πολυπόνως, *id.*

Laboriosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπίπονος, ε, ὁ καὶ ἡ καματώδης, μοχθηρὸς, ᾶ, ὸν, vita et periculosa, βίος ἐπίπονος καὶ φιλοκίνδυνος, *Isocr.* ὁ ἐργάτης, ε, homo, ἀνὴρ, *Dem.* mirum in modum ad aliquid, ὁ καὶ ἡ δεινῶς φιλόπονος πρός τι, *Ælian.*

Laboro, πονέω, in aliquo, περί τινος, *Aristot.* ἀσκέομαι πρός τι, *Lucian.* διατρίβω ἔν τινι, ς. ἐπί τινι, *Plut.* et operor meo corpore, πονέω καὶ ἐργάζομαι τῶ σώματί με, *Dem.* et periclitor ob aliquid, πονέω καὶ κινδυνεύω περί τινος, *id.* una et ærumnas perfero, συμπονέω καὶ συμφορὰς φέρω, *id.* de salute reip. σπουδάζω περὶ τὴν σωτηρίαν τῆς πόλεως, *Isocr.* morbo, νοσέω, *Plut.* morbo diutino, κάμνω πολὺν χρόνον, *Dem.* febri, πυρέσσω, *Galen.* podagra, ποδαγρεάω, ποδαλγέω, capite, κεφαλαλγέω, *Hippocr.* dentibus, ὀδοντολγέω, *id.* auribus, ὠτιαλγέω. *Diosc.* desiderio, ἀλίσκομαι τόθῳ, *Herodian.*

Labrosus, a, um, ὁ καὶ ἡ πρόχειλος, ε, *Lucian.*

Labrum, τὸ χεῖλος, εος, *Xen.* summis labris gustare, χείλεσιν ἄκροις γεύσασθαι, *Philo.* labra mordere, χελύνην ἐσθίειν, *Aristoph.* i. e. vas, ὁ πλυνὸς, ῦ, *Cl. Al.* ἡ λεκάνη.

Labrusca, ἡ ἀγριάμπελος, ε, *Diosc.*

Labyrinthosus, a, um, ὁ καὶ ἡ λαβυρινθώδης, εως, *Lucian.*

Labyrinthus, ὁ λαβύρινθος, ε, *Strabo.*

Lac, τὸ γάλα, γάλακτος. *Aristot.* acidum, τὸ ὀξύγαλα, ακτος, *Plut.* concretum, ξρῖμξωσις γάλακτος, *Diosc.* recens mulctum, γάλα νεόδαλτον, bibo, γαλακτοποτῶ. *Athen.*

Lacer, s. Lacerus, a, um, διεσπαραγμένος, ένη, ένον.

Laceratio, ὁ σπαραγμὸς, ῦ, *Herodian.*

Lacerna, ὁ τρίζων, ωνος, *Dem.*

Lacero, σπαράσσω, aliquid, τὶ, *Gal.* συντρίζω τι, *Dem.* περισύρω, δύω τω.

Lacerta, ἡ σαῦρα, ας, *Theocr.* ὁ σαῦρος, ε, *idem.*

Lacertosus, a, um, ὁ καὶ ἡ μυώδης, εος, *Galen.*

Lacertus, ὁ μυὼν, ῶνος.

Lacesso, προσκαλέομαι, aliquem ad pugnam, τινὰ πρὸς μάχην, *Xen.* contumelia, προσηκλακίζω τινὰ λόγοις, *Plato.* ἐρεθίζω.

Lachryma, vide *Lacryma.*

Lacinia, ἡ πλέξις, εως.

Lacryma, τὸ δάκρυον, ε, *Xen.* τὸ δάκρυ, υος, *Thuc.* lacrymas fundo, ἀφίημι δάκρυα, *Dem.* κλαίω δάκρυσι. *id.* abstergere, δάκρυα ἐξαλείφειν, *N. T.* sine lacrymis, ἀδακρυτὶ, nullam transsigere diem, μηδεμίαν διάγειν ἡμέραν, *Isocr.*

Lacrymabilis, e, ὁ καὶ ἡ πολύδακρυς, υος.

Lacrymabundus, a, um, δεδακρυμένος, ένη, ένον, *Æschin.*

Lacrymo, s. Lacrymor, δακρύω, aliquid, *Dem.* aliquem, τινὰ, *Lucian.* ἐπί τινι, *id.* ὀδύρομαί τινα, *Dion. Hal.* ξρηνέω τινὰ, *Lucian.* præ gaudio, δακρύω χαρᾶ, *Xen.*

Lacrymosus, a, um, ὁ καὶ ἡ δακρυώδης, εος, *Lucian.*

Lacrymula, τὸ δακρύδιον, ε.

Lactatio, ὁ ἡηλασμὸς, ῦ, *Plut.* ἡ τιτθεία, ας, *Dem.*

Lacteo, ἡηλάζω, *Plut.*

Lactes, τὸ μεσεντέριον.

Lactesco, γαλακτοῦμαι, *Theophr.*

Lacteus, a, um, ὁ καὶ ἡ γαλακτώδης, εος, *Diosc.* γαλακτικὸς, ἡ, όν, *id.*

Lacto, τιτθεύω, aliquem, τινὰ, *Dem.* ἡηλάζω τινὰ, *Lys.*

Lactuca, ἡ θριδαξ, ακος, *Diosc.* silvestris, ἡ θριδακίνη, ης, *Gal.*

Lactucula, ἡ θριδακινὶς, ίδος, *Athen.*

Lacuna, τὸ τέναγος, εος, *Plut.* τὸ τέλμα, ατος, *Aristoph.*

Lacunar, τὸ φατνωμα, ατος, *Eustath.* ἡ ὀροφὴ.

Lacunaris, e, φατνωματικὸς, ἡ, όν, *Plut.*

Lacunosus, a, um, τελματιαίος, αία, αῖον, aqua, ὕδωρ, *Aristot.*

Lacus, ἡ λίμνη, ης, *Pausan.* fio, λιμνόομαι, *Theophr.*

Lacustris, ε, λιμναῖος, αία, αῖον, planta, φυτὸν, *Plut.*

Lædo, βλάπτω, aliquem, τινὰ, *Plato.* καταζλάπτω τινὰ, *Dem.* λυμαίνομαί τινι, *Aristid.*

Læsio, ἡ βλάψις, εως, *Plat.* injuriosa, ἡ ὕβρις, εως, *Dem.*

Lætè, εὐφράνως, εὐθύμως, *Xen.*

Lætifico, εὐφραίνω, aliquem, τινὰ, *Xen.*

Lætificus, a, um, εὐφραντικὸς, ἡ, όν.

Lætitia, ἡ εὐφροσύνη, ης, *Xen.* ἡ ἡδονὴ, ῆς, *Isocr.* ἡ εὐθυμία, ως, *Xen.* τὸ γήθος, εος, *Plut.* Conf. *Gaudium.*

Lætor, ἥδομαι, aliqua re, τινὶ, *Plut.* ἐπί τινι, *Xen.* ἐρῶδομαί τινι, *Isocr.*

Lætus a, um, ὁ καὶ ἡ εὔθυμος, ὁ, ἡ, *Xenoph.* ὁ καὶ ἡ περιχαρὴς, ές, *Isocr.* omnibus lætitiis, πάσας ἡδόμενος ἡδονὰς, *Plato.* aliqua re, ἡδόμενός τινι, *Dem.* ἐπί τινι, *Xen.* sum, εὐθυμέομαι, *id.*

Lævigo, λειόω, λειαίνω, *Philo.* ἐπιλεαίνω, *Plut.*

Lævis, e, λεῖος, α, ον, et lubricus, καὶ ὀλισθηρὸς, *Lucian.*

Lævitas, ἡ λειότης, ητος, *Plut.*

Lævo, idem quod *Lævigo.*

Lævor, oris, ἡ λειότης, ητος, *Plut.*

Lævorsum, ἐπ' ἀριστερᾶ, *Plut.*

Lævus, a, um, ἀριστερὸς, ὰ, όν, manus, χεὶρ, *Herodot.*

Laganum, τὸ λάγανον, ὁ, *Athen.*

Lagena, ἡ λάγηνος, ὁ, *Athen.*

Lagenula, τὸ λαγήνιον, ὁ.

Laicus, a, um, λαϊκὸς, ἡ, όν, ὁ ἰδιώτης, ὁ.

Lama, τὸ τέναγος, ους, *Plut.*

Lambo, λείχω, aliquid, τὶ, *Theophr.* μύζω τι, *Xen.* λιχμάω.

Lamella, τὸ ἐλασμάριον, ὁ.

Lamentabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἁρηνώδης, εος, carmen, μέλος ἁρηνώδες, *Herodian.* ὀδυρτικὸς, ἡ, όν, *Plut.*

Lamentabiliter, ἁρηνητικῶς, *Poll.* ὀδυρτικῶς, *Plut.*

Lamentatio, ὁ ἀρῆνος, ου, *Lucian.* τὸ ἁρήνημα, ατος, LXX. ὁ ὀδυμὸς, ὁ, *Hesych.*

Lamentor, ἁρηνέω, aliquem, τινὰ, *Lucian.* aliquid, ὀδύρομαί τι, *Isocr.* κλαίω τι, *Dem.*

Lamina, ὁ ἐλασμὸς, ὁ, *Xiphil.* τὸ πέταλον, ου, *Cl. Al.*

Lampas, ἡ λαμπὰς, άδος, *Plut.* parva, τὸ λαμπάδιον, ου, *Plato.*

Lampyris, ἡ λαμπυρὶς, ίδος, *Aristot.*

Lana, τὸ ἔριον, ου, *Xen.*

Lanaris, e, ὁ καὶ ἡ ἐριώδης, εος.

Lancea, ἡ λόγχη, ης, *Aristot.* ἡ σιβύνη, ης, LXX.

Lancearius, λογχοφόρος, ου, *Philo.*

Lancino, *Συννάζω, Aristoph.*

Laneus, a, um, ἐρίινος, έα, εον, *Herodot.* εἰρᾶς, ῆ, ᾶν, textum, ὕφος, *Diosc.*

Langueo, ἀσθενέω, *Xenoph.* ἀσθενέω ἀσθενέω, *Isocr.* παρακμάζω. *Diosc.* i. e. piger sum, ῥαθῦμος ἔχω, *Plut.*

Languefacio, μαραίνω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Languesco, μαραίνομαι, *Aristot.* καλάω.

Languide, ἀσθενῶς, ἀτόνως, ἐπιλήθην, *Lucian.*

Languidus, a, um, ὁ καὶ ἄτονος, ου, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἀῤῥωστος, *Dem.* καλαρὸς, ᾶ, όν.

Languor, ἡ μάραυσις, εως, ἡ ἀτονία, ας, *Plut.* ἡ μαλακία, ας, ἡ ἀῤῥωστία, ας, *Dem.*

Laniarium, τὸ κρεωπώλιον, ου, *Plut.*

Laniatio, seu Laniatus, us, ἡ ἄμυξις, εως, ἡ σπάραξις, εως, ὁ σπαραγμὸς, ὁ, *Herodian.*

Laniena, τὸ κρεωπώλιον, ου, *Plut.*

Lanifex, ὁ καὶ ἡ ταλασιεργὸς, ὁ, *Athen.* ὁ καὶ ἡ ἐριεργὸς, ὁ.

Lanificium, ἡ ταλασιεργία, ας, exercens, ὁ καὶ ἡ ἐριεργὸς, ὁ. exerceo, ἐριθεύομαι. *Polyb.* ἐριεργέω, *Xen.* ταλασιεργέω, *id.* ad lanificium pertinens, ταλασιεργικὸς, ἡ, όν, instrumentum, σκεῦος, τὸ.

Laniger, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐριοφόρος, ου, arbor, δένδρον, *Theophr.*

Lanio, as, ἀμύσσω, *Lucian.* λακῦσσω, *id.* κατακρεουργέω, *Herodot.* σπαράττω, *Herodian.*

Lanio, idem quod *Lanius.*

Lanista, ὁ γυμναστὴς, οῦ, ὁ τῶν μονομαχούντων γυμνασιάρχης, ου.

Lanius, ὁ κρεωπώλης, ου, *Poll.*

Lanosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐριώδης, εος.

Lanuginosus, a, um, ὁ καὶ ἡ χνοώδης, εος, *Theophr.*

Lanugo, ὁ χνόος, ου, *contr.* χνῦς, ῦ, *Poll.* ἡ λάχνη.

Lanx, ὁ πίναξ, ακος, *Athen.* pars libræ, τὸ τάλαντον, ου, *Aristoph.* ad lancem appendo, ταλαντόω, *Plut.* ὑπὸ ζυγὸν ἀναβάλλω, *Ælian.*

Lapicidina, τὸ λατόμιον, ου, *Strabo.* ἡ λατομία, ας, *Plut.* ἡ λιθοτομία, ας, *Dem.*

Lapidarius, ὁ λατόμος, ου, *Poll.* ὁ λιθοτομίας, ου, *id.* ὁ λιθουργός.

Lapidatio, ἡ λιθοβολία, ας, *Diod. Sic.* ὁ λευσμὸς, ου, lapidatione dignus, ὁ λευσθῆναι ἄξιος, *Ælian.* ὁ καὶ ἡ καταλεύσιμος, ου, *Binarch.*

Lapidator, ὁ λευστής.

Lapidesco, ἀπολιθοῦμαι, *Athen.*

Lapideus, a, um, λιθίνος, ίνη, ινον, statua, ἀνδριὰς, *Lucian.*

Lapido, λιθάζω, LXX. aliquem, λεύω τινὰ, *Thuc.* καταλεύω τινὰ, *Lucian.*

Lapidosus, a, um, ὁ καὶ ἡ λιθώδης, εος, *Philo.*

Lapillus, τὸ λιθάριον, ου, *Theophr.* τὸ λιθίδιον.

Lapis, ὁ λίθος, ου, angularis, λίθος ἀκρογωνιαῖος, *N. T.* lapidem omnem moveo, πάντα λίθον κινέω, *Lucian.* lapide ferio, lapidibus obruo, λιθοβολέω, *N. T.* καταλεύω, *Dem.* καταλιθάω, *id.* lapidibus insculpo, λιθογλύφω, LXX. lapides polio, λαξεύω, *N. T.* lapidibus stratus, ὁ καὶ ἡ λιθόστρωτος, ου, *ibid.*

Lappa, τὸ ξάνθιον.

Lapsabundus, a, um, ὀλισθήσων, ουσα, ον.

Lapsio, ἡ ὀλίσθησις, εως, *Plut.*

Lapso, ὀλισθαίνω, *Plato.*

Lapsus, us, τὸ ὀλίσθημα, ατος, *Plut.* ὁ ὄλισθος, ου, *Lucian.*

Laquear, τὸ φάτνωμα, ατος, *Plut.* laqueari tego, κοιλοσταθμέω, LXX. laqueata seu laqueari tecta domus, ὁ κοιλόσταθμος, ου, *idem.*

Laqueo, vide *Illaqueo.*

Laqueus, ἡ παγὶς, ίδος, *N. T.* ἡ πέδη, ης, *ibid.* ἡ βρόχος, ου, *Plut.* laqueos pono, δικτύα πλέκω. Confer *Insidiæ:* laqueo vitam finio, τῷ βρόχῳ τὸν βίον καταστρέφω, *Plut.* τὸν δι' ἀγχόνης θάνατον ὑπομένω, *Philo.* laqueo aliquem suspendere, ἀναρτᾶν τινα βρόχῳ, ἀναρτήσαντά τινα ἀποστεῖναι, *Æsop.*

Lararium, τὸ ἑρέσιον, ου.

Lardum, τὸ ὕειον λίτος.

Lares, οἱ ἑρέσιοι θεοὶ, ad lares suos, εἰς ἤθεα τὰ ἑαυτῶν, *Herodot.*

Large, δαψιλῶς, sumptus suppeditare, χορηγεῖν, *Herodian.* largius cibare, ἀδρότερον διαιτᾶν, *Gal.*

Largior, δωρέομαι, aliquid alicui, τί τινι, *Xenoph.* τινί τινα, *Herodian.* προῖέμαί τινί τι, *Aristot.*

Largitas, ἡ δαψίλεια, ας, *Herodian.*

Largiter, δαψιλῶς, *Herodian.* ἄδην, seu ἀδδην, *Plato.*

Largitio, ἡ δόσις, εως, *Plato.* ἡ μεγαλοδωρία, ας, *Herodian.* *qua quis corrumpitur,* ἡ δωροδοκία, ας, *Dem.* τὸ δωροδόκημα, ατος, *id.* largitionibus corrumpere aliquem, διδόναι τινὶ χρήματα ἐπὶ δωροδοκίᾳ, *id.* corrumpi largitionibus, δωροδοκεῖν, *id.* λαμβάνειν χρήματα, *id.* δῶρα, *id.* δέχεσθαι δῶρα, *id.*

Largitor, ὁ δοτὴρ, ῆρος, *Xen.* ὁ δωρίτης, ου, *Plut.*

Largus, a, um, i. e. *liberalis,* ὁ καὶ ἡ δαψιλὴς, ές, *Plut.* ὁ καὶ ἡ μεγαλόδωρος, ου, i. e. multus, ὁ καὶ ἡ ἄφθονος, ου, *Dem.*

Larva, τὸ μορμολύκειον, ου, *Plut.* ἡ μορμὼ, vel μορμὼν, larvam induere, σχηματισμὸν ὑποδύεσθαι, depono, ἀποκαλύπτειν τῇ δράματος ὑπόκρισιν, *Ach. Tat.*

Larvatus, a, um, μορμολύκειον ἐνδεδυμένος, προσωπεῖον περικείμενος, *Herodian.*

Lascivia, ἡ ἀσέλγεια, ας, et impudicitia feminarum, καὶ ἀπολασία γυναικῶν, *Philo.*

Lascivio, ἀσελγέω, *Plato.* ἀσελγαίνω, *Demosth.* ἀκολασταίνω, *Plut.*

Lascivitas, ἡ ἀκολασία, ας, *Aristot.* ἡ ἀσέλγεια, ας, *Plut.*

Lascivus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀσελγὴς, ές, magis asinis, ἀσελγέστερος ὄναν, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ λάγνος, ὁ καὶ ἡ ἀκόλαστος, ου, in re Venerea, περὶ τὰ ἀφροδίσια ζεσθαι, *Aristot.* πρὸς τὰς συνουσίας, *Plut.*

Laser, s. Laserpitium, τὸ σίλφιον, ου, *Diosc.*

Lassesco, ἀποτρύομαι. *Plut.* κάμνω, *Lucian.* ἀποκάμνω, *Herodian.* in labore, ἀπαγορεύω περὶ πόνες, *Plut.* πονέω, *Aristot.*

Lassitudo, ὁ κόπος, ου, *N. T.*

Lasso, ἀποτρύω, *Plut.* καταπονέω, κοτόω.

Lassus, a, um, κεκμηκὼς, νῖα, ὸς, κοπωθὶς, ῖσα, ἐν.

Late, πλατέως, *Herodian.* se extendit, διατείνει ἐπὶ πολὺ, *Aristot.*

Latebra, τὸ κρυπτόγειον, ου, *Herodot.* ὁ φωλεὸς, ὁ, *Philo.*

Latebrosus, a, um, ὁ καὶ ἡ φωλεωδὴς, έος, *Plut.*

Latenter, λανθανόντως, *Bas.* ἀφανῶς, *Isocr.* κρύδδην, λάθρα.

Lateo, λανθάνω, *Dem.* διαλανθάνω, *idem.* hoc me latet, τοῦτο λανθάνει με, *id.*

Later, ἡ πλίνθος, ου, *Thuc.* lateres facio, πλινθεύω, *Lucian.* πλινθεργέω, LXX. laterum confectio, ἡ πλινθεργία, ας, *id.*

Lateralis, e, ὁ καὶ ἡ παράπλευρος, ου.

Lateraria, τὸ πλινθεῖον, ου, *Lys.*

Laterarius, ὁ πλινθευτὴς, οῦ, *Poll.*

Laterculus, ἡ πλινθὶς, ίδος, *Athen.*

Lateritius, a, um, πλίνθινος, ίνη, ινον.

Laterna, ὁ φανὸς, οῦ, *N. T.* τὸ δέλεστρον.

Latesco, πλατύνομαι.

Latex, τὸ νᾶμα, ατος, *Herodian.*

Latibulor, φωλεύω, *Aristot.* φωλεύω, *id.*

Latibulum, ὁ φωλεὸς, οῦ, *Plut.* ἡ φωλεία, ας, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ κρυφμὸς.

Laticlavius, a, um, ὁ καὶ ἡ πλατύσημος, ου, *Herodian.*

Latine, Λατινιστὶ, Ῥωμαϊστὶ, *Plut.*

Latinitas, Ῥωμαϊκὸς λόγος, *Plut.*

Latinus, Λατῖνος, ίνη, ινον, Ῥωμαικὸς, ὴ, όν, *Plut.*

Latio, ἡ φορὰ, ᾶς, *Plato.*

Latitatio, ἡ ἐμφώλευσις, εως.

Latito, ἐμφωλεύω, *Nav.* in insidiis, ἐλλοχάω, *Plato.*

Latitudo, τὸ εὖρος, εος, *Plut.* ἡ εὐρύτης, ἡ πλατύτης, ητος, *Xenoph.* τὸ πλάτος, εος, *Aristot.*

Latratus, ὁ ὑλαγμὸς, οῦ, *Xen.* τὸ ὕλαγμα, ατος, *Geopon.*

Latrina, τὸ ἀφοδευτήριον, ου, ὁ ἀφεδρὼν, ῶνος, *N. T.*

Latro, ὑλάω, vehementer et terribiliter, ὑλακτέω πάνυ σφοδρῶς ἀτειλητήριον καὶ σύντονον, *Ælian.* in aliquem, εἰς τινα, *Isocr.*

Latro, onis, ὁ λῃστὴς, οῦ, *Diod. Sic.* λῃστρικὸς ἀνὴρ, *Plut.*

Latrocinatio, ἡ λῃστεία, ας, *Aristot.*

Latrocinor, λῃστεύω, *Dem.* vicos et agros incursans, κώμας καὶ ἀγροὺς ἐπιτρέχων, *Herodian.*

Latrunculus, τὸ λῃστήδιον, ου.

Latus, a, um, πλατὺς, εῖα, ὺ, regio, χώρα, *Xen.* dens, ὀδὼς, *id.* εὐρὺς, εῖα, ὺ, via, ἀτρεπὸς, *Plato.* ὁ καὶ ἡ εὐρύχωρος.

Latus, eris, τὸ πλευρὸν, οῦ, *Diosc.* ἡ πλευρὰ, ᾶς, *Plut.*

Lavacrum, τὸ λυτρὸν, ῦ, *Plut.*

Lavatio, ἡ λῦσις, εως, τὸ λυτρὸν, ῦ, *N. T.*

Laudabilis, e, αἰνετὸς, ἡ, όν, *Hesych.* ἐπαινετὸς, ἡ, όν, *Chrysipp.* ὁ καὶ ἡ ἀξιεπαίνετος.

Laudabiliter, ἐπαινετῶς.

Laudatio, ἡ αἴνεσις, εως, ὁ ἔπαινος, ου, *Dem.* ἡ εὐλογία, ας, *Isocr.*

Laudator, ὁ ἐπαινέτης, ου, *Dem.* ἐπαινῶν, ῶντος, *id.*

Laudatrix, ἡ ἐπαινέτις, ίδος, ἡ ἐπαινοῦσα, ης.

Laudo, ἐπαινέω, aliquem, τινὰ, *Dem.* aliquid, τὶ, *id.* aliquem valde, πολλὰ ἐγκωμιάζω τινὰ, *id.* recte, merito, ὀρθῶς ἐπαινέομαί τινα, *id.* ob aliquid, ἐπαινέω τινά τι, *Plato.* Conf. *Laus.*

Laver, τὸ σίον, ου, *Diosc.*

Lavo, λάω, aliquem, τινὰ, *Lucian.* me, λούομαι, *Xen.* manus, νίπτω, pannum, πλύνω.

Laurea, ἡ δαφνὶς, ίδος, *Diosc.* i. e. corona laurea, ὁ δαφνινος στέφανος, ου.

Laureatus, ὁ καὶ ἡ δαφνηφορῶν, οῦσα, οῦν, *Herodian.* ὁ καὶ ἡ δαφνοφόρος, ου.

Lauretum, ὁ δαφνὼν, ῶνος.

Laureus, a, um, δάφνινος, ίνη, ινον, *Diosc.*

Laurus, ἡ δάφνη, ης, *Aristot.*

Laus, ὁ ἔπαινος, ου, *Dem.* τὸ ἐγκώμιον, ου, *id.* ἡ εὐκλεια, ας, *id.* ἡ εὐφημία, ας, *id.* maxima s. summa, ἔπαινος μέγιστος, *idem.* eximia s. singularis, πολὺς, *Isocr.* amplissima, ὑπερβάλλων, *id.* justa et egregia, δίκαιος καὶ καλὸς ἔχων, *Dem.* illustris s. præclara, κάλλιστος, *id.* vera, ἀληθὴς, *id.* conveniens digna, πρόσηκων, *id.* communis, κοινὸς, *id.* immortalis, εὐκλεια ἀθάνατος, *idem.* ἐγκώμιον τὸ εἰς ἅπαντα τὸν λοιτὸν χρόνον, *id.* et prædicatio, ἔπαινος καὶ εὐφημία, *id.* laudem mereri, ἄξια πράττειν ἐπαίνου, *id.* consequi convenientem, τυγχάνειν ἐπαίνου προσήκοντος, *idem.* omnem tribuere alicui,

παρέχεσθαί τινι πᾶσαν εὐχημίαν, *Dem.* laude extollere, ποιεῖσθαι ἔπαινον περί τινος, *Isocr.* et gloria abundare, ἔπαινου καὶ εὐχημίας μεσὸν εἶναι, *Dem.* dignum esse, ἀξιέπαινον εἶναι, *id.* dignari, ἐπαίνε ἀξιοῦσθαι, *Isocr.*

Laute, λαμπρῶς, *Dem.* vivere, πολυτελῶς ζῆν, *id.*

Lautitia, ἡ πολυτέλεια, ας, *Isocr.*

Lautus, a, um, λαμπρὸς, ὰ, ὸν, aliquis et dives, τὶς καὶ πλούσιος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ πολυτελὴς, ἐος, femina, γυνὴ, *id.*

Laxatio, ἡ χαύνωσις, εως, *Aristoph.* ἡ ἄνεσις, εως, *Plato.*

Laxativus, a, um, χαυνῶν, ῦσα, ῦν, *Athen.*

Laxe, χαύνως, *Herodian.*

Laxitas, ἡ χαυνότης, ητος, *Plut.*

Laxo, χαυνῶ, *Athen.* habenas alicui, ἀνίημί τινι ἡνίας, *Plut.* frontem, χαλῶ μέτωπον, *Aristoph.* os, τὸ στόμα, *Xen.* vinculum, ἐπιχαλῶ δεσμὸν, *Lucian.*

Laxus, a, um, χαῦνος, η, ον, *Theophr.* ὁ καὶ ἡ ἔκλυτος, alvus, ἔκλυτον κοιλίδιον, *Strabo.* et solutus, ὁ καὶ ἡ ἄνετος καὶ ἄδετος, *Nax.* χαλαρὸς.

Lea, seu Leæna, ἡ λεαινα, ης, *Aristot.*

Lebes, ὁ λέβης, ητος, *Athen.*

Lectica, τὸ φορεῖον, ὁ, *Plut.* ἡ κλίνη, ης, *Dion. Hal.*

Lecticarius, ὁ κλινοφόρος, ὁ.

Lecticula, τὸ κλινάριον, ὁ, *Poll.* τὸ κλινίδιον, ὁ, *id.*

Lectio, ἡ ἀνάγνωσις, εως, *Plut.* i. e. *electio*, ἡ ἐκλογὴ, ῆς, *Aristot.*

Lectito, ἐπαναγινώσκω, aliquem, τινὰ, *Epictet.*

Lector, ὁ ἀναγνώστης, ὁ, *Plut.*

Lectulus, τὸ κλινίδιον, ὁ, *Plut.*

Lectus, i, ἡ κλίνη, ης, *Isocr.* ἡ κοίτη, ης, *Xen.* ἡ εὐνὴ, ῆς, *idem.* in lecto decumbere, κεῖσθαι ἐν τῇ κλίνῃ, *Isocr.* occultare se sub lecto, ὑποδύεσθαι ὑπὸ κλίνην, *idem.* diem unam lecto affixum esse, μίαν ἡμέραν ἐν τῇ κλίνῃ διάγειν, *Plut.* lectum sterno, στρώνυμι κλίνην, *Xen.*

Lecythus, ἡ λήκυθος, ὁ, *Plut.*

Legalis, e, νομικὸς, ἡ, ὸν, *Xen.*

Legatio, ἡ πρεσβεία, ας, *Dem.* πρέσβευσις, εως, *Thuc.* legationem aliquo decernere, γράφειν πρεσβείαν εἴς τινα τόπον, *Dem.* mittere ad aliquem, πέμπειν πρεσβείαν πρός τινα, *id.* de aliqua re, ὑπὲρ τινος, *idem.* obire, πρεσβεύειν πρεσβείαν, *idem.* præclarissime, ἐπιπρεσβεύειν τὰ κάλλιστα καὶ πάντα τὰ συμφέροντα, *idem.* mala fide, παραπρεσβεύεσθαι, *id.* redire a legatione, ἐπανερχέσθαι ἀπὸ τῆς πρεσβείας, *Dem.* legationis princeps, ὁ ἀρχιπρεσβευτὴς, οῦ, *Strabo.* legationis collegã, ὁ συμπρεσβεύς, εως, *Dem.* legatio per caduceatorem, ἡ ἐπικηρυκία, ας, *id.*

Legativum, τὸ πρεσβεῖον, τὸ πρεσβεῖον ἐφόδιον.

Legator, ὁ διαθέμενος, ου, *Dem.*

Legatum, τὸ καταλειπόμενον, ου, *Dem.*

Legio, ὁ φάλαγξ, γος, *Herodian.* τὸ τάγμα, ατος, prima, quarta, πρῶτον, τέταρτον, *Plut.*

Legionarius, a, um, ὁ τῦ τάγματος, ταγματικὸς, ἡ, ὸν.

Legislator, ὁ νομοθέτης, ου, *Aristot.* ὁ Θεσμοθέτης, ου, *Æschin.*

Legislatio, ἡ νομοθεσία, ας, *N. T.* τὸ νόμοθέτημα, ατος, *Plut.*

Legitime, νομίμως, *Dem.* ἐννόμως, *id.*

Legitimus, æ, um, ὁ καὶ ἡ ἔννομος, ου, et justum aliquid, καὶ δίκαιόν τι, *Dem.* ὁ καὶ ἡ νόμιμος, ου, et apertum bellum, καὶ τεφανὴς πόλεμος, *id.* ὁ καὶ ἡ ἔνθεσμος.

Lego, as, i. e. legatum mitto, πρεσβεύομαι, *Dem.* πρεσβείαν ἀποστέλλω πρός τινα, *id.* i. e. *addito testamento*, καταλείπω τί τινι, ἀπολείπω ἐν διαθήκαις, *Appian.* διατίθεμαί τινί τι, *Plato.*

Lego, is, ἀναγινώσκω, aliquid, τὶ, *Dem.* et recenseo quædam, λέγω καὶ διέρχομαί τινα, *Isocr.* et recito alicui quædam, λέγω καὶ ἀναγινώσκω τί τινι, *Dem.* i. e. *colligo*, aliquid, ἀναλέγομαί τι, *Aristot.* Confer *Colligo.*

Legumen, τὸ ὄσπριον, ου, *Gal.*

Lembunculus, τὸ λεμβάδιον, ου.

Lembus, ὁ λέμβος, ου, *Polyb.*

Lemma, τὸ λῆμμα, ατος, *Plut.*

Lemniscus, τὸ λημνίσκος, ου, *Plut.*

Lemures, οἱ μορμόνες, ων, *Xen.*

Lena, ἡ πορνοβοσκὸς, οῦ, ἡ μαστροπὸς, οῦ.

Lenimentum, τὸ ἡπίαμα, ατος, *Herodot.* τὸ θέλγητρον.

Lenio, πραΰνω, κηλέω.

Lenis, ὁ καὶ ἡ πρᾶος, ἡπιος, ία, ιον, πρᾶος, ου.

Lenitas, ἡ ἡπιότης, ητος, *Philo.* ἡ πραότης, ητος, *Dem.* et simplicitas alicujus, πραότης καὶ εὐήθειά τινος, *id.* et humanitas, πραότης καὶ φιλανθρωπία, *id.*

Leniter, πρᾴως, *Dem.* ferre aliquid, φέρειν τι, *idem.* se gerere erga aliquem, ἡπίως ἔχειν πρός τινα, *id.*

Lenitudo, idem quod *Lenitas.*

Leno, ὁ μαστροπὸς, οῦ, *Philo.* ὁ πορνοβοσκὸς, οῦ, *Bas.* ὁ προαγωγὸς, οῦ, *Xen.*

Lenocinium, ἡ μαστροπεία, ας, *Plut.*

Lenocinor, μαστροπεύω, *Xen.*

Lens, dis, ἡ κόνις, ιδος, *Aristot.*

Lens, tis, ἡ φακὸς, οῦ, *Lucian.* ἡ φακὴ, ῆς, *Plut.*

Lente, βάδην, *Plut.* ἡσυχῆ, *Diosc.*

Lentesco, γλισχραίνομαι, *Hipp.*

Lenticula, ἡ φανὴ, ῆς, *Plut.*

Lentiginosus, a, um, ὁ καὶ ἡ φακώδης, εος, *Diosc.*

Lentigo, ὁ φακὸς, οῦ, *Diosc.*

Lentiscinus, a, um, σχοίνινος, ίνη, ινον, *Hes.*

Lentiscus, ἡ σχοῖνος, ου, *Diosc.*

Lentitudo, ἡ βραδύτης, ητος, *Nax.*

Lentor, ἡ γλισχρότης, ητος, *Gal.*

Lentus, a, um, ὁ καὶ ἡ γλισχρὸς, οῦ, *Hippocr.*

Leo, ὁ λέων, οντος, *Aristot.*

Leoninus, a, um, ὁ καὶ ἡ λεοντώδης, εος, *Aristot.*

Leopardus, ὁ λεοπάρδαλις, εος.

Lepide, χαριέντως, *Plato.*

Lepidus, a, um, χάριτες, εσσα, εν, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ σωμύλος, ὁ καὶ ἡ αἰμύλος.

Lepor, seu Lepos, ἡ αἰμυλία, ας, *Plut.* ἡ εὐκαμψία, ας, *idem.* ἡ κομψότης, ὁ ἀστεϊσμὸς.

Leporarium, τὸ λαγωτροφεῖον, ου, *Colum.*

Leporinus, a, um, λαγῶος, α, ον, *Athen.*

Lepra, ἡ λέπρα, ας, *N. T.*

Lepus, ὁ λαγὼς, ὼ, *Dem.* ὁ λαγωὸς, οῦ, *Lucian.*

Lepusculus, τὸ λαγώδιον, ου.

Lessus, ἡ θρηνῳδία, ας.

Lethalis, e, ὁ καὶ ἡ θανατώδης, εος, *Hipp.* θανατικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.* ὁ καὶ ἡ θανάσιμος, ου, *Diosc.*

Lethaliter, θανασίμως.

Lethargia, ἡ ληθαργία, ας.

Lethargicus, a, um, ληθαργικὸς, ἡ, ὸν.

Lethargus, ἡ λήθαργος, ου.

Lethum, ὁ θάνατος, ου, *Dem.*

Levamen, seu Levamentum, ὁ κυφισμὸς, οῦ, τὸ κύφισμα, ατος, *Eurip.*

Levatio, ἡ κύφισις, εως.

Levir, ὁ δαὴρ, έρος, *Hom.*

Levis, e, κῦφος, η, ον, sermo, λόγος, *Plato.* vestis, ἑσθὴς, *Herodian.* semen, σπέρμα, *Theophrast.* armatura, ὅπλισις, *Philo.* spes, ἐλπὶς, *Herodian.* homo, ἄνθρωπος, ὁ. ἐλαφρὸς, ᾶ, ὸν, et celer vir, καὶ πόδωκης ἀνὴρ, *Plut.* petitio, ἐλαφρὰ δέησις, *idem.* ignis, πῦρ, *Diosc.* vestis, ἐλαφρὰ ἑσθὴς, *Xen.*

Levitas, ἡ κυφότης, ητος, *Theophr.* ἡ ἐλαφρία, ἡ φαυλότης.

Levĭter, ἐλαφρῶς, κύφως, armati, ἐσκευασμένοι, *Thuc.* fero, κύφως φέρω, *Eurip.*

Leviusculus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπόκυφος, ου.

Levo, αἴρω, *Dem.* κυφίζω, laborem, ἐπιλαφύνω κάματον, *Ælian.* manum adversus aliquem, ἀνταίρομαι χεῖρα, *Herodot.*

Lex, ἡ νόμος, ου, *Dem.* ὁ Θεσμὸς, οῦ, *idem.* et instituta, νόμος καὶ ἤθη, *id.* et decreta, καὶ ψηφίσματα, *idem.* legem ferre, νόμον τιθέναι, *id.* sancire, νόμον νομοθετεῖν, *id.* νόμον γράφειν, *id.* scribere et sancire, γράφειν καὶ τιθέναι, *id.* rogare, εἰσφέρειν, *id.* substituere, παρεισφέρειν, *id.* clanculum intrudere, λάθρα ἐμβάλλειν, *id.* latam esse de aliqua re, κεῖσθαι ὑπέρ τινος, *idem.* approbare, δοκιμάζειν, κύριον ποιεῖν, ἀναγράφειν νόμον, *id.* tueri, φυλάττειν, *id.* conservare, διασώζειν, *idem.* adspernari, προΐεσθαι νόμον, *idem.* contemnere, καταφρονεῖν νόμε, *id.* abrogare legem, λύειν νόμον, *id.* ἀναιρεῖσθαι νόμον, *id.* ἄκυρον ποιεῖν νόμον, *id.* legibus constituere aliquid, τάττειν τι νόμοις, *idem.* permissum esse, προσήκειν ἐκ τῶν νόμων, *id.* coërcere, λαβεῖν τινὰ ὑπὸ νόμε, *idem.* obstringere aliquem ad faciendum aliquid, καταλλεῖν τινὰ ποιεῖν τι, *id.* adquiescere, ὑπομένειν τὸς νόμες, *id.* parere, πρόσεχειν τοῖς νόμοις, *id.* πείθεσθαι τοῖς νόμοις, *id.* cedere, συγχωρεῖν τοῖς νόμοις, *id.* lex jubet hoc, λέγει τῦτο ὁ νόμος, *id.* vetat hoc, ἀπαγορεύει τῦτο ὁ νόμος, *id.*

Lexicon, τὸ λεξικὸν, ῦ.

Libamen, seu Libamentum, ἡ σπονδὴ, ῆς, *Herodian.*

Libatio, ἡ σπονδὴ, ῆς, *Xen.*

Libella, τὸ στάθμιον, ου, ἡ στάθμη, ης, *Lucian.*

Libellus, τὸ βιβλίδιον, *Dem.* τὸ βιβλαρίδιον, *N. T.*

Libens, ἄσμενος, ένη, ενον, *Plato.* admodum, ὁ καὶ ἡ ὑπερἀσμενος, ου, *Xen.*

Libenter, ἀσμένως, *Isocrat.* libentissime, ἀσμενέστατα, *Plato.* suscipio, ἀσμενίζω, *Æschin.* lubentissime suscipio, ὑπερασμενίζω, *Plut.*

Libentia, ἡ ἡδονὴ, ῆς, *Plato.*

Liber, i, ἡ βίβλος, ου, *Dem.* τὸ βιβλίον, ου, *Lucian.* i. e. *cortex*, ὁ φλοιὸς, οῦ, *Galen.*

Liber, a, um, ἐλεύθερος, έρα, ερον, et nullius servus, καὶ μηδενὸς δοῦλος, *Dem.* et sui juris, καὶ αὐτὸς αὐτῦ κύριος, *id.* καὶ αὐτόνομος, *id.* ὁ καὶ ἡ αὐτεξέσιος.

Liberalis, e, ὁ καὶ ἡ ἐλευθέριος, ου, *Isocrat.* indoles, φύσις, Ion. facies, ὄψις, *Plut.* ars, παιδεία, *Lucian.* i. e. munificus, ὁ καὶ ἡ φιλόδωρος, ου, *Dem.*

Liberalitas, ἡ ἐλευθεριότης, ητος, *Aristot.*

Liberaliter, ἐλευθερίως, instituti, πεπαιδευμένοι, *Xen.* educati, ἐλευθέρως τεθραμμένοι, *Isocr.*

Liberatio, ἡ ἐλευθέρωσις, εως, *Thuc.* ἡ ἀπελευθέρωσις, εως, *Plut.* ἡ ἄφεσις.

Liberator, ὁ ἐλευθερωτὴς, οῦ, *Lucian.*

Libere, ἐλευθέρως, *Isocr.*

Liberi, orum, τὰ τέκνα, ων, *Xen.* filii, οἱ παῖδες, ων, *Dem.* filiæ, αἱ παῖδες, ων, parvi, μικρὸς παιδία, ων, *idem.* legitimi, γνήσιοι παῖδες, *id.* uterini, παῖδες ὁμομήτριοι, *idem.* subditicii, παῖδες ὑποβολιμαῖοι, *id.* masculi, παῖδες ἄρρενες, *idem.* sexus muliebris, παῖδες θήλειαι, *idem.* liberos procreare, suscipere, ποιεῖσθαι παῖδας, *idem.* habere ex aliqua, εἶναί τινι παῖδας ἐκ τινος, *id.* relinquere, καταλιπεῖν παῖδας, *id.* amittere, ἀπόλλυσθαι παῖδας, *id.* liberorum procreatio, ἡ παιδοποιία, ας, *Plato.* multitudo, ἡ πολυπαιδία, ας, *Isocr.* orbitas, ἡ ἀπαιδία, ας, *Dem.* ἡ ἀτεκνία, ας, *Aristot.* amans, ὁ καὶ ἡ φιλότεκνος, ου, *idem.* osor, ὁ καὶ ἡ μισότεκνος, ου, *Æschin.* odium, ἡ μισοτεκνία, ας, *Plut.* pulchros et multos habens, ὁ καὶ ἡ καλλίπαις καὶ πολύπαις, αιδος, *Ælian.* liberis carens, ὁ καὶ ἡ ἄτεκνος, ου, *Aristot.* orbari, ἀποτεκνοῦσθαι, *N. T.*

Libero, ἐλευθερόω, aliquem, τινὰ, *Demostth.* una, συνελευθερόω, *idem.* aliquem ab aliquo, ἐλευθερόω τινὰ ἀπό τινος, *Plato.* τινὰ νόσε, *Eurip.* periculis, ῥύομαί τινα κινδύνων, *Plut.* calamitatibus, ἀπαλλάττω τινὰ τῶν συμφορῶν, *Isocr.* beneficiis suis ab inopia, τινὰ ταῖς εὐεργεσίαις τῶν ἀπορίων, *id.* ab accusationibus, ἀπολύω, seu ἐλευθερόω, seu ἀφίημι, seu ἐκσώζω τινὰ τῶν ἐγκλημάτων, *Isocr.*

Liberta, ἡ ἀπελευθερωθεῖσα, ης.

Libertas, ἡ ἐλευθερία, ας, et nulli subjectum esse, καὶ τὸ μηδένα δεσπότην ἔχειν, *Dem.* libertatem amare, ἐλευθερίαν ἀγαπᾶν, *id.* quærere, ζητεῖν, *id.* promittere alicui, ὑπισχνεῖσθαί τινι, constituere alicui, καταστῆσαί τινι, *id.* comparare, κτήσασθαι, *idem.* habere, ὑπάρχειν τινι, *idem.* custodire, φυλάττειν, *idem.* conservare, διασώζεσθαι, *idem.* eripere, ἀφαιρεῖσθαί, *id.* subvertere, ἀναιρεῖσθαι, *id.* perdere, ἀπολλύειν, *id.* libertate privari, ἀποστερεῖσθαι τῆς ἐλευθερίας, *Isocr.* in libertatem aliquem adfĕro, seu vindico, ἐξαιρέομαί τινα εἰς ἐλευθερίαν, *Isocrat.* libertate aliquem dono, ἐλευθερόω τινὰ, *Demosth.*

Libertina, ἡ ἀπελευθερωθεῖσα, ης.

Libertinus, ὁ ἐξελευθερωθεὶς, οῦ, *Plut.* ὁ ἀπελευθερικὸς, ἡ, ὸν.

Libertus, ὁ ἀπελευθερωθεὶς, έντος, *Plato.* ὁ ἀπελεύθερος, ου, *Philo.*

Libet, δοκεῖ, *Thuc.* mihi ludere, ἀρέσκομαι παίζειν, *Herodian.*

Libidinor, λαγνεύω, *Ælian.*

Libidinose, ἀκολάστως, *Aristot.*

Libidinosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκόλαστος, *Aristot.* Confer *Lascivus.*
Libido, ἡ ἐπιθυμία, ας, *Plato.* Confer *Lascivia.*
Libitinarius, ὁ ἀτιρεὺς, ῆ, *Ulpian.* ὁ ἐνταφιαστής.
Libo, λείβω, lac, ἐπισπένδω γάλα, *Plut.*
Libra, ὁ ζυγὸς, ῦ, pro pondere, *Herodot.* pro instrumento, *Aristoph.* i. e. pondo, ἡ λίτρα, ας, *Gal.* qui sex librarum est, ὁ καὶ ἡ ἑξάλιτρος, ᾱ, *Aristot.* coelestis, ὁ ζυγὸς, ῦ.
Libralis, ὁ λιτρεῖος, αῖα, αῖον.
Libramen, ἡ ῥοπὴ, ῆς, *Plut.*
Librarium, τὸ βιβλιοφυλάκιον, ῠ.
Librarius, ὁ βιβλιογράφος, ῠ, *Lucian.*
Libripens, ὁ ζυγοστάτης, ᾱ.
Libro, ζυγοστατέω, *Lucian.* σταθμάομαι, *Paus.* ταλαντόω.
Libum, ὁ ψωιτὸν, ῦ, *Aristoph.* πόπανον.
Licenter, ἀδεῶς, *Aristot.* ἀσελγῶς, *Dem.*
Licentia, ἡ ἄδεια, ας, delinquendi, ἀδικεῖν, *Dem.* furandi, ἡ ἐξουσία κλέπτειν, *Xen.* i. e. immodica libertas, ἡ ἄνεσις, ως, *Plato.*
Licentiosus, a, um, ἐξουσιαστικὸς, ὴ, όν.
Liceor, ἀντωνέομαι, *Xenoph.* ἐπιβάλλω, *Aristot.*
Licet, ἔξεστι, alicui facere aliquid, τινί τι πράττειν, *Dem.* id mihi, μέτεστι τοῦτό μοι, *Plato.* ista mihi dicere, ἔνεστί μοι ταῦτα εἰπεῖν, *Dem.* i. e. quamvis, καὶν, omnia expediunt, licet quis exiguas vires adjecerit, πάντ' ὠφελεῖ, κἂν τις μικρὰν δύναμιν πρόσθῃ, *id.* εἰ καὶ, licet non faciant, εἰ καὶ μὴ ποίωσι, *id.* Confer *Etsi.*
Lichen, ὁ λειχὴν, ῆνος, *Diosc.*
Licitatio, ἡ ἀντώνησις, εως, ὁ πλειωνιασμὸς, ῦ, *Hesych.*
Licitator, ὁ πλειωνιαστὴς, ῦ.
Licitor, *contra aliquem,* ἀντανέομαι, *Lys.* pluris, πλειωνιάζομαι, *id.*
Licitum est, idem quod *Licet.*
Licitus, a, um, ἀθεμιτὸς, ὴ, όν, non est, ἐκ ἔστι, *Plato.*
Licium, ὁ μίτος, ῠ, *Synes.*
Lictor, ὁ ῥαβδοῦχος, ῠ, *Isocr.*
Lien, ὁ σπλὴν, ῆνος, *Plut.*
Ligamen, ὁ δεσμὸς, ῦ, *Dem.*
Ligatura, τὸ ἄμμα, ατος.
Lignarius, a, um, ὁ καὶ ἡ ξυλώδης, ους, *Theophr.* faber, ὁ ξυλεργὸς, ῠ, lignaria opera, τὰ ξυλεργικὰ, ών, *Plut.*
Lignatio, ὁ ξυλισμὸς, ῦ, ἡ ξυλεία, ας, *Suid.*
Lignator, ὁ ξυλεὺς, έως, *Paus.*
Ligneus, a, um, ξύλινος, ίνη, ινον, *Xen.*
Lignor, ξυλεύομαι, *Hesych.* ξυλίζομαι, *Plut.*
Lignosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ξυλώδης, ους, *Theophrast.*
Lignum, τὸ ξύλον, ου, *Aristot.* τὸ κάλον, parvum, τὸ ξυλάριον, ου, *Xen.*
Ligo, δέω, catena ad aliquid, ἁλύσει πρός τι, *Thuc.* aliquid ad aliquid, ἀναδέω τι πρός τι, *Thuc.*
Ligo, ἡ δίκελλα, ης, *Naz.* ἡ μάκελλα, ης, *Ct. Al.* ἡ σκαπάνη.
Ligula, *tibiae,* ἡ γλωττὶς, ίδος, *Lucian. cruralis,* ἡ περισκελὶς, ίδος, *Plut.* adstrictoria, ὁ σφαιρωτὴρ, ῆρος, *Naz.* ὁ ἀναγωγεὺς τῶν βλακτῶν, *Ælian.*
Ligurio, λιχνεύω.
Liguritio, ἡ λιχνεία, ας, *Plut.*
Liguritor, ὁ λίχνος, ου, *Plato.*
Ligustrum, τὸ λευκόῤῥοδον, ῠ.
Lilium, τὸ κρίνον, ου, *N. T.*
Lima, ἡ ῥινὴ, ῆς, *Xen.*
Limatura, τὸ ῥίνημα, ατος, *Herodian.* τὸ ῥίνισμα, ατος, *Diosc.*
Limous, τὸ κράσπεδον, ου, *N. T.*
Limen, ὁ σκωμὸς, ῦ, *Herodot.* ὁ βηλὸς, ῦ, superius, τὸ ὑπέρθυρον, *Phavor.* i. e. ingressus, ἡ εἴσοδος, ου, domus, ὁ οἶκος, ου, *Dem.* ὁ ὐδὸς, ῦ, ἡ φλιὰ, ᾶς.
Limes, ὁ ὅρος, ου, *Dem.*
Limitaneus, a, um, ὅριος, ία, ιον, *Plut.*
Limitatio, ὁ ὁρισμὸς, ῦ, *Aristot.*
Limito, ὁρίζω, *Aristot.*
Limo, ῥινίω, *Diosc.* pro *expolio, κατακοσμέω.*
Limosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἰλυώδης, ους, *Gal.* ὁ καὶ ἡ βορβορώδης, ους, *Plato.*
Limpidus, a, um, ὁ καὶ ἡ διαφανὴς, ές, *Aristot.*
Limpitudo, ἡ διαφάνεια, ας, *Eustath.*
Limus, i, ὁ βόρβορος, ου, *Plut.* ὁ ἰλὺς, ύος, *Herodian.*
Limus, a, um, ὁ καὶ ἡ παραβλὼψ, ῶπος, oculus, ὀφθαλμὸς, *Lucian.* limis oculis intueri aliquid, παρακύπτειν εἴς τι, *idem.* limis videre, τοῖς πλαγίοις ὁρᾶν.
Linctus, us, τὸ λείγμα, ατος.
Linea, ἡ γραμμὴ, ῆς, *Aristot.*
Lineamentum, ἡ ὑπογραφὴ, ῆς, *Plato.*
Linearis, ὁ, ἡ, γραμμικὸς, ὴ, όν, demonstratio, ἀπόδειξις, *Quinctil.* i. e. *lineae similis,* ὁ καὶ ἡ γραμμώδης, ους, *Theophr.*
Lineatio, ἡ ὑπογραφὴ, ῆς, *Plato.*
Lineo, ὑπογράφω, *Aristot.*
Lineola, ἡ μικρὰ γραμμὴ, ῆς.
Lineus, a, um, λίνεος, έα, εον, *contr.* λινοῦς, ῆ, οῦν, tunica, χιτὼν, *Philostr.*
Lingo, λείχω, περιλιχμάω, *Lucian.*
Lingua, ἡ γλῶσσα, ης, *Demosth.* linguam continere, ἐπέχειν τὴν γλῶσσαν, *Chrys.* incido, γλωσσοτομέω, *Plut.* i. e. sermo, lingua maxime ignota utentes, ἀγνωστότατοι τὴν γλῶσσαν, *Thuc.* qui alterius linguae est, ὁ καὶ ἡ ἑτερόγλωσσος, ου, *N. T.* qui ejusdem linguae est, ὁ καὶ ἡ ὁμόγλωττος, ου, *Xenoph.* lingua Graeca loquens, ἑλληνίζων τῇ φωνῇ, *Æschin.* lingua Latina disertus, ἐν τῇ Ῥωμαίων φωνῇ εὐρέθσοφος, *Herodian.*
Lingua terrae, ὁ ἰσθμὸς, ῦ.
Linguax, ὁ καὶ ἡ γλωσσώδης, εος, LXX.
Lingula, τὸ γλωσσάριον, ου.
Linguosus, a, um, ὁ καὶ ἡ γλωσσώδης, εος.
Linio, χρίω. Confer *Ungo.*
Lino, ἐπαλείφω, *Xen.*
Linquo, λείπω. Confer *Relinquo.*
Linteamen, τὸ ὀθόνιον, ου, *N. T.*
Linteo, ὁ ὀθονοτοιὸς, ῦ.
Linteolum, τὸ ὀθόνιον, ου, *Theophr.* ὁ λῖς, τός.
Linter, ἡ σκάφη, ης, *Lucian.*
Lintcum, ἡ ὀθόνη.
Linum, τὸ λίνον, ου, *Thuc.* crudum, τὸ ἀμόλινον, ου, *Hipp.*
Lippio, λημάω, *Lucian.* ὀφθαλμιάω.
Lippitudo, ἡ λήμη, ης, *Hesych.* ἡ ὀφθαλμία.
Lippus, a, um, γλαμυρὸς, ὰ, όν, *Galen.* ὁ καὶ ἡ λήμων, ονος, *Lucian.*
Liquamen, τὸ χύλισμα.
Liquatio, ἡ τῆξις, εως, ἡ τηκεδὼν, όνος, *Diod. Sic.*
Liquefacio, ἀνατήκω *Plut.* τήκω, *idem.* χυλίζω.
Liquesco, ἀνατήκομαι, *Plut.*
Liquet, δῆλόν ἐστι, *Xen.*
Liquide, ὑγρῶς, i. e. manifeste, σαφῶς, *Demosth.*
Liquiditas, ἡ ὑγρότης, ητος, *Plut.*
Liquido, σαφῶς, *Isocr.* φανερῶς.
Liquidus, a, um, ὑγρὸς, ὰ, όν, pix, πίσσα, *Diosc.* i. e. manifestus, δῆλος, η, ον, *Dem.* Confer *Manifestus.*
Liquo, τήκω, ceram, κηρὸν, *Galen.*
Liquor, ἡ ὑγρότης, ητος, *Plut.* τὸ ὑγρόν.
Lira, ἡ αὖλαξ, ακος, *Philo.*
Liratim, κατ' αὔλακας.
Liro, ἀλοκίζω, *Aristoph.* αὔλακας ἐλαύνω.
Lis, ἡ δίκη, ης, *Dem.* ὁ ἀγὼν, ῶνος, *idem.* lites et judicia, δίκαι καὶ κρίσεις, *id* et negotia, καὶ πράγματα, *id.* litem intendere alicui, λαχεῖν τινι δίκην, *id.* et negotia habere cum aliquo, ἔχειν δίκην καὶ πράγματα πρός τινα, *idem.* Confer *Actio.*
Litatio, τὸ καλλιέρημα, ατος, *Nax.*
Litera, τὸ γράμμα, ατος, *Plut.* erudire aliquem in literis, παιδεύειν τινὰ τὰ γράμματα, *Dem.* didascein τινὰ τὰ γράμματα, *id.* scribere, γράφειν γράμματα, *id.* literarum rudis, ὁ καὶ ἡ ἀγράμματος, ου, *Lucian.* literarum imperitia, ἡ ἀγραμματίας, ας, *Ælian.* qui multarum literarum est, ὁ καὶ ἡ πολυγράμματος, ου, *Plut.* i. e. epistola, ἡ ἐπιστολὴ, ῆς, *Dem.* Confer *Epistola.*
Literarius, a, um, γραμματικὸς, ὴ, όν, *Athen.*
Literate, παιδευτῶς, *Isocr.*
Literator, ὁ γραμματιστὴς, ῦ, *Plut.*
Literatura, ἡ γραμματία, ας, ἡ γραμματιστικὴ, ῆς, *Philo.*
Literatus, a, um, πεπαιδευμένος, ένη, ένον, *Isocr.* Confer *Doctus.*
Litiargyrus, ἡ λιθάργυρος, ου, *Diosc.*
Litigator, ὁ δικαζόμενος, ου, *Dem.* ὁ ἀντίδικος, ου, *idem.* ὁ φιλόνικος, ου, *Aristot.* ὁ ἐρισθής.
Litigiosus, a, um, ὁ καὶ ἡ φιλόδικος, ου, *Aristot.* ἐριστικὸς, ὴ, όν, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ φιλόνικος, ου, *Dem.*
Litigium, ἡ ἔρις, ιδος, *Xen.* ἡ ἀμφισβήτησις, εως, *Dem.*
Litigo, ἐρίζω, accurate de rebus minutis, ἀκριβῶς περὶ μικρῶν, *Isocr.* cum aliquo de re aliqua, ἀμφισβητέω περί τινος, *idem.* κατά τι, *id.* ἐγκαλέω τινί τι, *Plato.* δικάζομαί τινι περί τινος, *Lucian.* περί τι, *Æschin.*
Lito, παλλιερέω, Deo pro aliquo, θεῷ ὑπέρ τινος, *Xen.* me ipsum, ἐμαυτὸν, *Plut.*
Litoralis, e, ὁ καὶ ἡ ἐπάκτιος, ου, *Soph.* ὁ αἰγιαλίτης, ου, arena, ἄμμος, *Diosc.*
Litoreus, a, um, ἀκτωιος, αία, αιον.
Litura, ἡ χρίσις, εως, ἡ ἀλοιφὴ, ῆς, ἡ ἀπαλοιφὴ, ῆς, lituram facio, ἀπαλείφω, ἐξαλείφω, *Xen.*
Litus, ἡ ἀκτὴ, ῆς, *Lucian.* ὁ αἰγιαλὸς, ῦ.
Lituus, ἡ βυκάνη, ης, *Suid.*
Liveo, πελιδνόομαι.
Livesco, πελιδνόομαι, *Gal.*
Lividus, a, um, πελιδνὸς, ὴ, όν, *Thuc.* lividum reddo, πελιδνόω.
Livor, τὸ πέλίωμα, ατος, *Diosc.* ὁ μώλωψ, ωπος, *Aristot.*
Lix, ἡ κόνις, εως, *Plut.*
Lixa, ὁ σκευοφόρος, ου, *Xen.*
Lixivia, seu Lixivium, ἡ κονία, ας, *Aristot.*
Lixus, a, um, ἑφθὸς, ὴ, όν, *Xen.*
Localis, e, τοπικὸς, ὴ, όν, *Gal.* ὁ καὶ ἡ ἐν ἐντοπίοις.
Locarium, ἡ μίσθωσις, εως, pendere, τὴν μίσθωσιν φέρειν, *Dem.*
Locatio, ἡ ἀπομίσθωσις, εως, ἡ μίσθωσις, εως, *Dem.*
Loco, καθίζω. aliquem in thronum, τινὰ εἰς θρόνον, *Xenoph.* domum alicui, μισθῶ τινί τὸν οἶκον, *Dem.* alicui filiam, vide *Eloco.*
Loculamentum, ὁ σῆκος, ου, *Aristot.*
Loculus, τὸ κιβίον, ου, *Xen.* ὁ λάρναξ, i. e. marsupium, ἡ ἀργυροθήκη, ης.
Locuples, πλάσιος, ία, ιον, *Dem.* Confer *Dives.*
Locupleto, πλουτίζω, aliquem, τινὰ, *Xen.*
Locus, ὁ τόπος, ου, *Dem.* τὸ χωρίον, ου, *Xen.* locum dare alicui, περιχωρεῖν τινι, *Æschin.* χώραν παταλιμπάνειν τινι, *Plut.* loco, i. e. vice, alicujus alium eligere, ἀντί τινος ἄλλον αἱρεῖσθαι, *Dem.* loco beneficii habere, εὐεργεσίας μέρει ἀριθμεῖν, *Aristot.* ποιεῖσθαί τι ἐν εὐεργεσίας τάξει, *Dem.* loco medicinae, ἐν μέρει φαρμάκου, *Theophr.* cujus res pessimo loco sunt, ὃς φαυλότατα ἔχει πράγματα, *Demosth.*
Locusta, ἡ ἀκρὶς, ίδος, *N. T.*
Lodix, ἡ σισύρα, ας.
Logica, ἡ λογικὴ, ῆς, *Lucian.*
Logista, ὁ λογιστὴς, ῆ, *Plut.*
Logistica, ἡ λογιστικὴ, ῆς.
Loliaceus, a, um, αἱρινος, ίνη, ινον, *Diosc.*
Loligo, ἡ τευθὶς, ίδος, *Aristot.*
Lolium, ἡ αἷρα, ας, *Theophr.* lolio plenus, ὁ καὶ ἡ αἱρώδης, ους, *id.* in lolium transeo, ἐξαιρόομαι, *idem.*
Lomentum, τὸ λείμμα.
Longævitas, ἡ μακροβιότης, ητος, *Aristot.*
Longævus, a, um, ὁ καὶ ἡ μακρόβιος, ου, *Lucian.*
Longanimis, ὁ καὶ ἡ μακρόθυμος.
Longanimitas, ἡ μακροθυμία.
Longe, μακρὰν, habito, ἀποικέω, *Isocr.* μακρῶ, præstantissimus, ἄριστος, *Plato.* μακρῶς, *Aristot.* πόῤῥω, ab instituto digredi, τὸ παρόντος γίγνεσθαι, *Demosth.* longius, πορῥωτέρω, *id.* longissime, πορῥωτάτω, *id.*
Longimanus, a, um, ὁ καὶ ἡ μακρόχειρ, ος, *Plut.*
Longinque, πόῤῥω, *Dem.*
Longinquitas, τὸ διάσημα, ατος, *Plato.*
Longinquus, a, um, μακρὸς, ὰ, όν, *Plut.* e longinquo, ἀπὸ μακρόθεν, *N. T.*
Longitudo, τὸ μῆκος, εος, temporis, χρόνου, *Isocr.* digiti, ὡς δακτύλου, *Diosc.* ἡ μακρότης, ητος, *Plut.*
Longiusculus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπομήκης, εος, *Diosc.*
Longurio, ὁ ἐπιμήκης, εος, *Herodian.*
Longus, a, um, μακρὸς, ὰ, όν, oratio, λόγος, *Thuc.* consuetudo, συνήθεια, *Plut.* via, ὁδὸς, *Isocr.* longum est recensere, μακρὸν ἐστι διεξιέναι, *Plato.* longum valere dicere alicui, μακρὰ χαίρειν φράζεσθαί τινι, *Plut.* longo tempore post, χρόνῳ συχνῷ, seu πολυτελεῖ ὕστερον, *Dem.*
Loquacitas, ἡ ἀδολεσχία, ας, *Isocr.* ἡ πολυλογία, ας, *Plato.* ἡ μακρολογία, ας, *Isocr.* ἡ λαλιὰ, ᾶς, *Plut.*
Loquax, ὁ καὶ ἡ ἀδόλεσχος, ου, *Aristot.* ὁ

καὶ ἡ ὀλύσερος, ᾱ, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ στεμφολόγος, ᾱ, *idem.* sum, ἀδολεσχέω, *Demosth.* λάλος.

Loquela, ἡ λαλιὰ, ᾶς, *Laërt.* ἡ λέσχη.

Loquor, λαλέω, pauca, ὀλίγα, *Lucian.* de aliqua re, ποιέομαι λόγον περί τινος, *Plut.* ad aliquem, πρός τινα, *id.* λαλέω τινί, *Dem.* ἀγορεύω τινὶ, *Lucian.* Confer *Dico.* de rebus antiquis, ἀρχαιολογέω, *Thuc.* breviter, βραχυλογέω, *Plut.* sententias, γνωμολογέω, *id.* proprie, κυριολογέω, *Philo.* prolixe, μακρολογέω, *Herodian.* de fabulis, μυθολογέω, *Isocr.* stulta, μωρολογέω, *Plut.* probabiliter, πιθανολογέω, *Aristot.* de arte, τεχνολογέω, *id.* libenter, φιλολογέω, *Plut.* de natura, φυσιολογέω, *Aristot.* seria, σπουδαιολογέω, *Xen.* magna, μεγαληγορέω, *Plut.* inania, κενολογέω, *id.* φλυαρέω, *Dem.*

Lora, ὁ δευτερίας, ᾱ, *Poll.*

Loramentum, ὁ ἱμὰς, άντος. *Xen.*

Lorarius, ὁ μαστιγοφόρος, ᾱ, *Soph.*

Loreus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἱμαντώδης, εος, *Diosc.* ἱμάντινος, ίνη, ινον.

Lorica, ὁ θώραξ, ακος, linea, λινᾶς, *Xen.* ærea, χαλκᾶς, *id.* ferrea, σιδηρᾶς, *Plut.* squamata, ἀλυσιδωτὸς, LXX. lorica induo, seu munio, θωρακίζω τινὰ, *Xen.* loricam induo, θωρακίζομαι, *Thuc.*

Loricatio, ὁ θωρακισμὸς, ὁ.

Lorico, θωρακίζω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.* ἐπιθωρακίζω τινὰ, *id.*

Loripes, ὁ καὶ ἡ ἱμαντόπους, οδος, ὁ κυλλοπόδης.

Lorum, ὁ ἱμὰς, άντος, *Xen.*

Lotium, τὸ ἔρον, ου, *Aristot.* τὸ ἤρημα, ατος, *Hippocr.* ἡ ἤρησις, εως, *id.*

Lotrix, ἡ πλυντρίδα, ας, *Poll.*

Lotura, ἡ πλύσις, εως, *Eustath.*

Lotus, ὁ, ἡ λωτὸς, οῦ, *Theophr.*

Lubens, vide *Libens.*

Lubenter, vide *Libenter.*

Lubet, vide *Libet.*

Lubido, vide *Libido.*

Lubrice, ὀλισθηρῶς, σφαλερῶς, *Isocr.*

Lubricus, a, um, σφαλερὸς, ᾶ, ὸν, γλισχρὸς, ᾶ, ὸν, ὀλισθηρὸς, ὰ, ὸν, locus, τόπος, *Plut.* λείος, α, ον, lubricum fugere, λεῖον φεύγειν, *Aristot.*

Lucanica, ὁ ἀλλᾶς, ᾶντος, *Aristoph.*

Lucina, ἡ εἰλείθυια, ας.

Luceo, φαίνω, *Plato.* φέγγομαι, *Aristot.* ἐλλαμπρύνομαι, *Lucian.*

Lucerna, ἡ λυχναλλὶς, ίδος, *Lucian.* ὁ λαμπτὴρ, ῆρος, *Nax.* ὁ λύχνος, ᾱ, *Xenoph.* lucernam accendo, ἅπτω λύχνον. *Thuc.* lucerna ardet, λύχνος καίεται, *Xenoph.* lucernam extinguere, λύχνον σβεννύναι, *Plut.*

Lucernula, τὸ λυχνίδιον, ᾱ, *Lucian.*

Lucescit, ἡμέρα διαφαύσκει, *Herodot.*

Lucidus, a, um, φωτεινὸς, ὴ, ὸν, *Xen.* φαεινὸς, ὴ, όν, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ εὐφεγγὴς, έος, *idem.*

Lucifer, ὁ, ἡ φωσφόρος, ᾱ, *Aristoph.*

Lucrifacio, κεῤῥαίνω, aliquid, τὶ, *Demosth.* Conf. *Lucrum.*

Lucrificus, a, um, κεῤῥαλέος, έα, έον, *Xenoph.*

Lucror, κεῤῥαίνω, aliquid, τὶ, *Dem.*

Lucrose, κεῤῥαλέως, *Thuc.*

Lucrosus, a, um, κεῤῥαλέος, έα, έον, *Xen.*

Lucrum, τὸ κέρδος, εος, *Dem.* τὸ κέρμα, ατος, *Isocr.* facio ex aliqua re, κεῤῥαίνω ἐκ τινος, *id.* ἀπό τινος, *Dem.* χρηματίζομαι ἀπό τινος, *id.* in lucro ponere aliquid, κέρδος νομίζειν τι, *Isocr.* lucri causa aliquid facere, ποιεῖν τι ἐπὶ τῷ κερδεῖ, *Xen.* lucrum insperatum invenire, εὕρημα εὑρίσκειν, *Herodot.* lucri aviduм esse, φιλοκερδέω, *Xen.* turpis lucri cupidus, ὁ καὶ ἡ αἰσχροκερδὴς, έος, *N. T.* cupiditas turpis lucri, ἡ αἰσχροκέρδεια, ας, *Dem.*

Lucta, ἡ πάλη, ης, *Plut.* τὸ πάλαισμα, ατος, *Xen.*

Luctamen, τὸ πάλαισμα, ατος, *Xen.*

Luctatio, idem quod *Luctamen.*

Luctator, ὁ παλαιστὴς, οῦ, *Plut.* ὁ ἀγωνιστὴς, οῦ.

Luctatus, us, τὸ πάλαισμα, ατος, *Xen.*

Luctuosus, a, um, ὁ καὶ ἡ πένθιμος, ᾱ, *Plut.*

Luctus, τὸ πένθος, εος, *Dem.* ὁ θρῆνος, ᾱ, *Diod. Sic.* in luctu esse, πένθος ἄγειν, *Lucian.* in gravissimo luctu versari, βαρυτάτῳ πένθει κατέχεσθαι, *Philo.* μέγα πένθος ποιεῖσθαι, *id.* quem magnus luctus invadit, ὃν μεγάλα πένθη καταλαμβάνει, *id.* ὃν πένθος κατεῖχεν, *Herodian.* πενθικῶς ἔχων. *Xen.* in magnum luctum conjicere aliquem, πένθει μυρίῳ περιβάλλειν τινὰ, *Plato.*

Lucubratio, ἡ νυκτογραφία, ας, *Plut.* ἡ πρὸς ὦς διατόνησις.

Lucubro, νυκτογραφέω, ἐπαγρυπνέω, *Lucian.*

Luculenter, διαφανῶς, *Thuc.* i. e. claris verbis, διαῤῥήδην, *Dem.* i. e. evidenter, λαμπρῶς, ἐνδήλως.

Luculentus, a, um, ὁ καὶ ἡ διαφανὴς, έος, *Plato.* λαμπρὸς, ὰ, όν, *Plut.* ὁ καὶ ἡ διανυγὴς.

Lucus, τὸ τέμενος, ᾱ, *Dem.*

Ludibrium, ἡ χλευασία, ας. *Dem.* ὁ χλευασμὸς, ᾱ, *id.* ludibrio habeo aliquem, ἐμπαίζω τινὶ, *N. T.* ἐντρυφάω τινὰ. *Lucian.* τινὶ, *Herodian.* habeor ab aliquo, ὑβρίζομαι ὑπό τινος, *id.*

Ludibundus, a, um, ἀθύρων, ουσα, ον, puer, παιδίον, *Herodot.*

Ludicer, seu ludicrus, a, um, ὁ καὶ ἡ παιγνιώδης, εος.

Ludicre, παιγνιωδῶς.

Ludicrum, τὸ παίγνιον, τὸ ἄθυρμα.

Ludificatio, ὁ ἐμπαιγμὸς, ᾱ, *Suid.* ὁ χλευασμὸς, ᾱ, *Dem.*

Ludifico, seu Ludificor, ἐντρυφάω, aliquem, τινὶ, *Herodian.* τινὰ, *Lucian.* i. e. decipio, παραπείθομαι, *Plut.* ἐξαπατάω.

Ludimagister, ὁ γραμματοδιδασκαλος, ου, *Plut.* ὁ γυμνασιαρχικὸς, ὴ, *Æschin.* ὁ γραμματιστὴς, ᾱ, *Plato.*

Ludio, seu ludius, ὁ ὀρχηστὴς, ᾱ, *Lucian.* ὁ ὑποκριτὴς, ᾱ, *Herodian.*

Ludo, παίζω, tesseris, ἀστραγάλοις, *Plut.* ἀστραγαλίζω, *id.* cum aliquo, προσπαίζω τινί, *Plato.* alea, πεττεύω, *Lucian.* ἀστραγαλίζω, *Laërt.* nucibus, καρυατίζω, *Philo.* calculis pro nucibus, πεττεύω ἐπὶ καρύοις, *Lucian.* par et impar, τὰ ἄρτια καὶ περιττὰ παίζω, *Aristoph.* ut puer, ἀθύρω, *Herodot.* ludum, παιδιὰν παίζω, *Plato.* i. e. *illudo*, vide *Illudo.*

Ludus, ἡ παιδιὰ, ᾶς, *Xen.* τὸ παίγνιον, ου, *Plato.* ἡ παιγνιὰ, ας, *Xen.* literarius, τὸ διδασκαλεῖον ᾱ, *Dem.* τὸ γραμματοδιδασκαλεῖον, *Lucian.* ludum aperire, γραμματοδιδασκαλεῖον ἀνοιγεῖν, *id.* ludi, orum, ὁ ἀγὼν, ῶνος, *Plut.* seculares, ἡ καὶ αἰώνιοι, *Herodian.* ludos celebro, πανηγυρίζω, *Philo.* ludos exhibeo, χορηγέω, *Dem.*

Lues, ἡ λύμη, ης, ὁ λυμεὼν ῶνος, *Isocr.* ἡ φθορὰ, ᾶς, *Thuc.*

Lugeo, πενθέω, aliquem, τινὰ, *Isocr.* ob aliquid, ἐπί τινι, *Æschin.* ὀλοφύρομαί τι, *Philo.* aliquem, θρηνέω τινὰ, *Lucian.* ὀδύρομαί τινα, *Isocr.*

Lugubre, πενθικῶς, *Xen.*

Lugubris, e, πενθικὸς, ὴ, ὸν, γοερὸς, ὰ, ὸν, *Bas.*

Lumbricus, ὁ ἕλμινς, θος, *Euseb.* ἡ ἀσκαρὶς, lumbricis laborare, ἑλμινθιάω, *Aristot.*

Lumbus, ἡ ὀσφὺς, ύος, *Aristot.* ἡ ψόα. ας, *Bas.* ἡ ψύα, ας, LXX. ἡ ἰξὺς, ύος, *Gal.*

Lumen, τὸ φῶς, φωτὸς, *Dem.*

Luminare, ὁ φωστὴρ, ῆρος, LXX.

Luminosus, a, um, φωτεινὸς, ὴ, ὸν, *Xen.* ὁ καὶ ἡ φεγγώδης, εος, *Nax.*

Luna, ἡ σελήνη, ης, *Aristot.* crescens, σελήνη τικτομένη, decrescens, φθινύσα, cornuculata, μηνοειδὴς semiplena, s. dimidiata, ἡμιτόμος, s. dιχοτόμος, gibbosa, ἀμφίκυρτος, plena, πανσέληνος, deficiens, λειψίφωτος, silens, seu nulla. συνοδικὴ, crescit, αὐξάνεται, decrescit, φθίνεται, deficit, ἐκλείπει.

Lunaris, e, σεληναῖος, αία, αῖον, *Lucian.* lapis, ὁ σεληνίτης λίθος, *Diosc.*

Lunaticus, a, um, σεληνιαζόμενος, ένη, ενον, *N. T.* σεληνιακὸς, ὴ, όν, *Al. Trall.*

Lunatus, a, um, ὁ καὶ ἡ μηνοειδὴς, έος.

Lunula, ἡ σεληνὶς, ίδος, τὸ σελήνιον, ᾱ.

Luitio, ἡ τίσις, εως, *Plut.*

Luo, λύομαι, aliquid, τὶ, *Xen.* pœnam alicujus rei, ὑπέχω τιμωρίαν τινὸς, *Thuc.* alicui, ἐκτίνω τίσιν τινὶ, *Plut.* damnum, τίνω τὴν βλάβην, *Plato.*

Lupa, ἡ λύκαινα, ης, *Plato.* parva, ἡ λυκὶς, ίδος, *id.* i. e. meretrix, ἡ ἑταιρὶσσα, ης, *id.* ἡ χαμαιτύπη ης, *id.* ἡ πόρνη, ης, *N. T.*

Lupanar, τὸ πορνεῖον, ᾱ, *Athen.* τὸ χαμαιτυπεῖον, ᾱ, *Lucian.* τὸ πορνοβοσκεῖον.

Lupatum, ὁ χαλινὸς, ῆ, *Xen.* ὁ λύπυς, ου, *Plut.*

Lupinus, a, um, λύκειος, είᾳ, ειον, *Polyb.* i. e. lupo similis, ὁ καὶ ἡ λυκώδης, εος.

Lupinus, i, ὁ θέρμος, ᾱ, *Diosc.*

Lupulus, τὸ βρύον, ᾱ, *Theophr.*

Lupus, ὁ λύκος, ᾱ, *Aristot.* piscis, ὁ λάβραξ, ακος.

Lurco, onis, ὁ γαστρίμαργος, ᾱ, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ λαίμαργος.

Lurco, s. Lurcor, γαστριμαργέω. *Chrys.*

Luridus, a, um, πελιδνὸς, ὴ, ὸν, *Thuc.*

Luror, ἡ πελία, ας.

Luscinia, ἡ ἀηδὼν, όνος, *Aristot.* ἡ φιλομήλη.

Luscimiola, ἡ ἀηδονὶς, ίδος, *Theocr.*

Lusciosus, a, um, ὁ καὶ ἡ μύωψ, ωπος, *Aristot.* μυωπώδης, ὴ, ὸν, *Xen.* sum, μυωπάζω, *idem.*

Luscus, a, um, ὁ καὶ ἡ μονόφθαλμος, ᾱ, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἑτεροφθαλμος, ᾱ, *Plut.*

Lusio, ἡ παιγνία, ας, *Xen.*

Lusito, παίζω, *Lucian.*

Lusor, ὁ παίκτης, ᾱ.

Lusorius, a, um, παικτικὸς, ὴ, όν.

Lustralis, e, ὁ καὶ ἡ καθάρσιος, ᾱ, *Nax.*

Lustratio, ὁ ἁγνισμὸς, ᾱ, *Plut.* ὁ καθαρμὸς, ᾱ, *id.* ἡ κάθαρσις, εως, *Plato.*

Lustricus, a, um, ἁγνιστικὸς, ὴ, όν, *Eustath.*

Lustro, ἁγνεύω, aliquid, τὶ, *Antiph.* aliqua re, ἁγνίζω τί τινι, *Plut.* aliquid animo, ἐξετάζω τι, *Dem.* exercitum, καταλόγως ποιέομαι τῶν ὁπλιτῶν.

Lustro, onis, ὁ πόνος, ᾱ, *Xen.*

Lustror, πονεύω, *Dem.*

Lustrum, ὁ φαλὸς, ᾱ, *Aristot.* i. e. lupanar, τὸ πορνεῖον, ᾱ, *Athen.* i. e. tempus quinque annorum, πενταετηρὶς, ίδος, *Thucyd.*

Lusus, us, τὸ παίγνιον, ᾱ, *Plut.* ἡ παιδιὰ, ᾶς, *Xen.*

Lutesco, σηλιόομαι.

Luteus, a, um, i. e. *cœnosus*, πήλινος, ίνη, ινον, poculum, ποτήριον, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ τηλαπάθης, εος, *Thuc.* i. e. subflavus, μήλινος, ίνη, ινον, τὴν χρόαν, *Ælian.* ὁ καὶ ἡ λεκιβώδης, εος, luteum ovi, ἡ λέπιθος, ᾱ, *Aristot.*

Luto, πηλόω.

Lutosus, a, um, ὁ καὶ ἡ τελματώδης, εος, *Thuc.* ὁ καὶ ἡ τενάγώδης, εος, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ σηλώδης.

Lutra, ἡ ἐνυδρὶς, ου ἐνυδρὶς, εως, *Aristot.*

Lutulentus, a, um, idem quod *Lutosus.*

Lutum, ὁ πηλὸς, ᾱ, *Dem.*

Lux, τὸ φῶς, φωτὸς, *Aristot.*

Luxatio, ἡ ἐξάρθρησις, εως, τὸ ἐξάρθρημα, ατος, *Galen.* τὸ ἐξάρθρωμα, ατος, *Aristot.* τὸ σρέμμα, ατος, *Dem.*

Luxo, ἐξαρθρόω, *Aristot.* λοξδαίνω, *Cl. Al.* pedem, σρέφω τὸν πόδα, *Herodot.*

Luxuria, seu Luxuries, ἡ ἀσωτία, ας, *Aristot.* ἡ ἀκρασία, ας, *id.*

Luxurio, seu Luxurior, ἀσωτεύομαι, *Athen.*

Luxuriose, ἀσώτως, *Isocr.* vivo, τρυφάω, *idem.*

Luxuriosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄσωτος, ᾱ, *Aristot.*

Luxus, ἡ πολυτέλεια, ας, *Isocr.* ἡ τρυφὴ, ῆς, *id.* immoderatus, ἐξω τοῦ μέτρου. *Ælian.* luxu diffluo, ὑπὸ τρυφῆς διαῤῥέω, *idem.* in luxum prolabor, εἰς τρυφὴν ἐξοκέλλω, *id.* luxu indulgeo, τρυφάω, *Plut.* luxu perdor, ὑπὸ τῆς τρυφῆς διαφθείρομαι, *Isocrat.* luxu omnes superare, πολυτελίᾳ πάντας ἀνθρώπους ὑπερβάλλεσθαι, *Ælian.*

Lychnuchus, ὁ λυχνοῦχος, ᾱ, *Athen.*

Lychnus, ὁ λύχνος, ᾱ, *Lucian.*

Lydius lapis, ἡ βάσανος, ᾱ, *Lucian.*

Lympha, τὸ ὕδωρ, ατος, τὸ νᾶμα, ατος. Confer *Aqua.*

Lymphaticus, a, um, ὁ καὶ ἡ νυμφόληπτος, ᾱ, *Plato.*

Lymphatio, ἡ νυμφολημψία, ας.

Lymphatus, a, um, idem quod *Lymphaticus.*

Lympho, ἐκμαίνομαι. Confer *Furo.*

Lyncurium, τὸ λυγκούριον, ᾱ, *Diosc.*

Lynceus, a, um, λύγκειος, είᾳ, ειον, lynceis oculis præditus, βλεπόμενος ὀξύτερον τοῦ Λυγκέως, *Aristoph.* lynceis oculis contemplari, λυγκείοις βλέπειν.

Lynx, ὁ καὶ ἡ λύγξ, κος, *Aristot.*

Lyra, ἡ λύρα, ας, *Plut.* parva, τὸ λύριον, ᾱ, *Aristoph.* cano, λυρίζω.

Lyricen, ὁ λυρῳδὸς, ᾱ, ὁ λυρισὴς, ᾱ.

Lyricus, a, um, λυρικὸς, ὴ, όν, poësis, ποίησις, *Athen.*

M

Macellarius, ὁ κρεωπώλης, ου, *Poll.* sum, κρεωπωλεῖον, *id.*
Macellum, τὸ κρεωπώλιον, ου, *Plut.*
Macellus, a, um, ὁ καὶ ἡ λειτόκρεως, ω, *Suid.* ὁ καὶ ἡ ὑπισχνος, ου.
Maceo, λειπτύνομαι, ἰσχναίνομαι, *Ælian.*
Macer, a, um, ἰσχνός, ἡ, όν, *Plut.* λεπτὸς, ἡ, όν, ὁ καὶ ἡ λεπτόσαρκος.
Maceratio, ἡ ἴσχνανσις, εως, *Aristot.* ἡ τῆξις, εως, *Naz.*
Maceresco, ἐκτήκομαι, ἰσχναίνομαι.
Maceria, seu Maceries, ἡ αἱμασιὰ, ᾶς, circumdare fundum maceria, περιοικοδομεῖν αἱμασιὰν χωρίῳ, *Dem.*
Macero, ἐκτήκω, *Eur.* ἀποτρύω, *Soph.*
Macesco, ἰσχναίνομαι, *Ælian.*
Machina, ἡ μηχανὴ, ῆς, *Dem.* τὸ μηχάνημα, ατος, *id.*
Machinalis, e, μηχανικὸς, ἡ, όν, *Aristot.*
Machinamentum, τὸ μηχάνημα, ατος, *Demosth.*
Machinarius, a, um, μηχανικὸς, ἡ, όν, *Aristot.*
Machinatio, ἡ μηχανὴ, ῆς, *Dem.* τὸ μηχάνημα, ατος, *idem.* τὸ κατασκεύασμα, ατος, *id.* ὁ κατασκευασμὸς, ὁ, *id.* et insidiæ, μηχανὴ καὶ ἐνέδρα, *id.* et ars, καὶ τέχνη, *id.*
Machinator, ὁ μηχανητὴς, οῦ, *Xen.* ὁ μηχανοποιὸς, ὁ, *Lucian.* dolosus, ὁ μηχανορράφος, ου, *Themist.*
Machinor, μηχανάομαι, aliquid contra aliquem, τί ἐπί τινα, *Dem.* ἐπιμηχανάομαί τί τινι, *Lucian.* et instruo aliquid, καὶ παρασκευάζω τι, *Dem.* dolose, τεχνάζω, *idem.* summo studio, διαμηχανάομαι, *Plato.* mala, κακοιμηχανάομαι, *id.*
Macies, ἡ μάρανσις, εως, ἡ ἰσχνότης, ητος, corporis, τῦ σώματος, *Gal.* ἡ ἰσχνανσις, εως, seu ἡ ἰσχνασία, ας, *Aristot.*
Macilentus, a, um, ἰσχνός, ἡ, όν, *Plut.* Vide Macer.
Macresco, ἰσχναίνομαι, *Ælian.*
Macritas, seu Macritudo, ἡ ἰσχνότης, ητος, *Galen.*
Macror, ἡ ἰσχνότης, ητος, *Galen.*
Macroscopium, τὸ μακροσκόπιον, ου.
Mactator, ὁ σφαγεὺς, έως, *Xen.*
Mactatus, us, ὁ σφαγιασμὸς, ῦ, *Eurip.*
Macte, ἄτως ὄναιο, *Lucian.* βάλλ' ἄτως, *idem.* macte animo et hanc diligentiam semper adauge, ἄτως ὄναιο σύγε τῆσδε τῆς φιλοτονίας.
Macteæ, αἱ μάζαι, ῶν, *Xen.*
Macto, σφάττω, aliquem, τινὰ, *Dem.* capram hostiam, Σύω αἶγα, *Aristot* alicui victimam, σφαγιάζομαί τινί τι, *Æl.*
Mactra, ἡ μάκτρα, ας, *Aristoph.* ἡ κάρδοπος, ου, *id.*
Macula, ὁ στίλος, ου, *Diosc.* ἡ κηλὶς, ίδος, LXX. maculam alicui adspergo, καταρυπαίνω τι, *Isocr.* καταισχύνω τι, *Dem.* περιποιῶ αἰσχύνην τινὶ, *Isocr.* ποιῶ ἐν αἰσχύνῃ τι, *Dem.* abstergere, seu delere, ἀπολύειν τὴν ὑπαρχοῦσαν αἰσχύνην, *id.*
Maculatio, ἡ στιλωσις, εως.
Maculo, στιλόω, *N. T.* aliquem, ῥυπαίνω τινὰ, *Dion. Hal.* aliquid, καταρυπαίνω τι, *Isocr.*
Maculosus, a, um, στιλωτὸς, ἡ, όν.
Madefacio, νοτίζω, spongia, σπόγγῳ, *Diosc.* δίπμι, *Theophr.* ὑγραίνω, *Plut.* διυγραίνω τι, *Hippocr.*
Madefactio, ἡ ἀποβροχὴ, ῆς, *Galen.* ἡ δίσις, εως, *Diosc.*
Madeo, νοτιάω, *Aristot.* νοτίζω, *Galen.* νοτίζομαι, *Lucian.*
Madesco, διαίνομαι, δίεμαι, *Diosc.*
Madide, ὑγρῶς.
Madidus, νοτερὸς, ὰ, όν, *Thuc.* ὑγρὸς, ὰ, όν, *Xen.* ὁ καὶ ἡ διάβροχος.
Mador, ἡ νοτὶς, ίδος, *Lucian.* ἡ ὑγρότης, ητος, *Plut.* ἡ ὑγρασία, ας, *Galen.*
Mæreo, vide *Mœreo.*
Magadium, τὸ μαγάδιον, ου, *Lucian.*
Magador, μαγαδίζω, *Aristot.*
Magalia, αἱ κώμαι, ων.
Magas, ἡ μαγὰς, άδος, *Hesych.*
Mage, idem quod *Magis.*
Magia, ἡ μαγεία, ας, *Plut.*
Magice, μαγικῶς.
Magicus, a, um, μαγικὸς, ἡ, όν, ars, ἡ μαγεία, ας, *Plut.* machinamentum, τὸ μάγευμα, ατος, *id.* magicas artes calleo, μαγεύω, *id.*
Magis, μᾶλλον, vobis, quam illi, ὑμῖν ἢ ἐκείνοις, *Dem.* nemini magis quam illi, οὐδενὶ μέν τοι μᾶλλον ἢ ἐκείνῳ, *id.* magis quam par est, μᾶλλον τῦ δέοντος, *idem.* magis una domus, quam urbs dici potest, μᾶλλον μίαν τὴν οἰκίαν τῆς πόλεως φάιμεν ἂν, *Aristot.* multo magis, πολὺ μᾶλλον, *Isocr.* nihilo magis, οὐδὲν μᾶλλον, tanto magis, quanto, τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳ, magis, magisque, ἀεὶ μᾶλλον, *Viget.*
Magister, ὁ διδάσκαλος, ου, *Dem.* ὁ παιδεύων, οντος, *idem.* ὁ παιδαγωγὸς, ὁ, *idem.* choreæ, ὁ χοροδιδάκτης, ου, *Suid.* convivii, ὁ συμποσιάρχης, ου, equitum, ὁ ἵππαρχος, ου, *Xen.* sum, ἱσπαρχέω, *id.*
Magisterium, ἡ προεδρία, ας, *Lucian.* ἡ προστασία, ας, *Xiph.*
Magistra, ἡ διδάσκαλος, ου, *Diod. Sic.* ἡ παιδεύουσα, ης, ἡ καθηγεμὼν, όνος, *Plut.*
Magistralis, e, διδασκαλικὸς, ἡ, όν, sermo, λόγος, *Xen.*
Magistratus, *officium*, ἡ ἀρχὴ, ῆς, *Dem.* et potestas, καὶ δυναστία, ας, *Isocr.* et potentia, καὶ δύναμις, *Dem.* et tyrannis, καὶ τυραννὶς, *id.* magistratum appetere, ἀρχὴν διώκειν, *Isocrat.* contemnere, ὑπεριδεῖν, *id.* constituere, καθιστάναι, *Dem.* mercari, περίασθαι, *id.* inire, εἰσιέναι, *id.* consequi, μεταλαμβάνειν ἀρχῆς, *id.* gerere, ἀρχὴν ἄρχειν, *id.* abrogare alicui, ἀποδοκιμάζειν, ἣν τις ἔλαχε, *id.* ἀφαιρεῖσθαί τινος, *id.* abolere, καταλύειν, *id.* deponere, παρακωρεῖν τῆς ἀρχῆς, *id.* παύεσθαι ἀρχόντα, *id.* ambire, ἀρχὴν παραγγέλλειν, *Lucian.* magistratu abire, ἀπιστεῖν τὴν ἀρχὴν, *Aristot.* i. e. personæ, οἱ δυνάσται, ῶν, *Dem.* οἱ δυναστεύοντες, όντων, *idem.* οἱ πολιτευόμενοι, ων, *idem.* οἱ περὶ πολιτείαν ὄντες, *Isocr.* οἱ ἐν τῷ πολιτεύεσθαι, *idem.* urbanus, οἱ οἰκεῖοι ἄρχοντες, *Dem.* improbitas magistratuum, πονηρία τῶν προεστώτων, *Isocr.* habere aliquos magistratus, χρῆσθαί τισι προστάταις, *Dem.*
Magnalia, τὰ μεγαλεῖα, ων, *N. T.*
Magnanimitas, ἡ μεγαλοψυχία, ας, *Aristot.* ἡ μεγαλοφροσύνη.
Magnanimiter, μεγαλοψύχως, *Dem.* μεγαλοφρόνως, *Æl.*
Magnanimus, a, um, ὁ καὶ ἡ μεγαλόψυχος, ου, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ μεγαλόφρων, ων, μεγαλοφρονέω, *Dem.*
Magnates, οἱ μεγιστᾶνες, ων, *N. T.*
Magne, μεγάλως, *Aristot.*
Magnes, ὁ μαγνήτης, ου, *Al. Aphr.* ἡ μαγνῆτις, ίδος, *Philo.*
Magneticus, a, um, μαγνητικὸς, ἡ, όν.
Magnifice, μεγάλως, *Dem. Phal.* μεγαλείως, *Polyb.* μεγαλοπρεπῶς, obire munia, λειτουργίας λειτουργεῖν, *Dem.* de se sentire, μέγα φρονεῖν, *Isocr.* se efferre, σεμνοποιεῖν ἑαυτόν, *Naz.* μεγαλύνειν ἑαυτὸν, *Xen.*
Magnificentia, ἡ μεγαλοπρέπεια, ας, *Dem.* ἡ μεγαλειότης ἡ μεγαλουργία.
Magnifico, μεγαλύνω, me ipsum, ἐμαυτὸν, *Xen.*
Magnificus, a, um, ὁ καὶ ἡ μεγαλοπρεπὴς, έος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ μεγαλόψυχος, ου, *id.*
Magniloquentia, ὁ καὶ ἡ μεγαλορρημοσύνη, ης, ἡ μεγαληγορία.
Magniloquus, a, um, ὁ καὶ ἡ μεγαλορρήμων, ονος.
Magnitudo, τὸ μέγεθος, εος, *Aristot.*
Magnopere, μεγάλως, *Isocr.*
Magnus, a, um, μέγας, μεγάλη, μέγα, vir, ἀνὴρ, rex, βασιλεὺς, urbs, πόλις, *Dem.* magni facio, μέγα ποιέομαι, *Xen.* περὶ πολλοῦ ποιέομαι, *Isocr. major, maximus.* Vide hæc suis locis.
Magydaris, ἡ μαγύδαρις, εως, *Diosc.*
Magus, ὁ μάγος, ου, *Xen.*
Majalis, ὁ χοῖρος τομίας, κάπρος ἑκτομίας, *Benz.*
Majestas, ἡ μεγαλειότης, ητος, *N. T.* τὸ ἀξίωμα, ατος, *Dem.*
Major, ὁ καὶ ἡ μείζων, majus, τὸ μεῖζον, ονος, *Dem.* majus onus, quam, μεῖζον φορτίον, ὴ, *id.* majora facta, quam quis dicere potest, ἔργα μείζω, ἢ ὡς τῷ λόγῳ ἂν εἴποι, *id.* majus, quam ut possit ferre, μεῖζον, ἢ ὥστε δύνασθαι φέρειν, *Plato.* majus opinione, μεῖζον τῆς δόξης, *idem.* majoris facere aliquid, quam aliud, πρότιμᾶν τι τῦ ἄλλου, *idem.* προαιρεῖσθαι τὶ τῦ ἄλλου, *Isocr.* major natu, ὁ πρεσβύτερος, ου, *id.*
Majores, οἱ πρόγονοι, ων, *Dem.* οἱ προγεγενημένοι, ων, *Isocr.*
Maius, *mensis*, ὁ Σκιρροφοριὼν, ῶνος, *Dem.* ὁ Μάϊος, ου, *Plut.*
Mala, ἡ γνάθος, ου, *Hippocr.* ὁ σιαγὼν, ῶνος.
Male, πονηρῶς, *Demosth.* me habeo, μοχθηρῶς ἔχω, *id.* et non belle habere, φαύλως καὶ οὐ καλῶς ἔχειν, *id.* non male, nec segniter ratiocinari, ἀ κακῶς, οὐδ' ἀργῶς λογίζεσθαι, *id.* tractari, δεινῶς διακεῖσθαι, *id.* et misere belligerare, κακῶς καὶ ἀθλίως πολεμεῖν, *id.* male audire, κακῶς ἀκούειν ὑπό τινος, *Isocr.* agi cum aliquo, κακῶς πράττειν, *Dem.* accipio aliquem, κατακεχαύομαί τινι, *Æschin.* loqui de aliquo, κακῶς λέγειν τινὰ, *Dem.* mereor de aliquo, κακῶς ποιῶ τινὰ, *Isocr.* optare alicui, κακῶς εὐχομαί τινι, male consulo alicui, συμβουλεύω τινὶ κακὸν, *Plato.* volo alicui, κακόνους εἰμί τινι, *Dem.*
Maledice, κακολόγως.
Maledicentia, ἡ κακολογία, ας, *Plut.* ἡ δυσφημία.
Maledico, κακολογέω, alicui, τινὰ, *Plut.* κακῶς λέγω τινὰ, *Dem.* βλασφημέω περί τινος, *idem.* βλασφημίαν λέγω τινὶ, *id.* καταφαίομαί τινα, *Aristot.* λοιδορέομαί τινι, *Dem.*
Maledictio, ἡ κακολογία, ας, *Plut.* ἡ βλασφημία, ας, *Dem.*
Maledictum, ἡ κακηγορία, ας, *Dem.* ἡ βλασφημία, ας, *id.* incessere aliquem maledictis, ποιεῖσθαι βλασφημίας κατά τινος, *id.* προστρέξεσθαί τινι βλασφημίας, *id.* λέγειν βλασφημίαν τινὶ, *id.* Confer *Convicium.*
Maledictus, a, um, ὁ καὶ ἡ κατάρατος, ου, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἐπάρατος, ου, *id.*
Maledicus, a, um, ὁ καὶ ἡ κακολόγος, ου, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ βλάσφημος, ου, *Demosth.* βλασφημῶν, ῶσα, ῶν, *id.*
Malefacio, κακεργέω, impune, ἀσφαλῶς, *Dem.* κακοποιέω, *N. T.* alicui, ποιέω τινὰ κακῶς, *Isocr.*
Malefactor, ὁ καὶ ἡ κακοῦργος, ου, *Dem.* ὁ κακεργῶν, ῶντος, *id.*
Malefactum, τὸ κακούργημα, ατος, *Dem.*
Maleficentia, ἡ κακεργία, ας, *Dem.*
Maleficium, τὸ κακούργημα, ατος, *Dem.* τὸ ἀδίκημα.
Maleficus, a, um, ὁ καὶ ἡ κακοῦργος, ου, *Dem.* κακεργῶν, ῶσα, ῶν, *id.* ὁ καὶ ἡ κακοποιὸς, κακοτεχνήμων.
Malesuadus, a, um, ὁ καὶ ἡ κακοσύμβυλος, ου.
Malevolentia, ἡ κακόνοια, ας, *Dem.* et animi acerbitas, καὶ ἡ ἀπὸ τῆς ψυχῆς πικρία, *id.* prosequor aliquem, εἰμί τινι κακόνους, *Isocr.* εἰμί τινι ἐπεχθὴς, *Dem.*
Malevolus, a, um, ὁ καὶ ἡ κακόνους, ου, alicui, τινὶ, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἐπεχθὴς τινι, *id.* ὁ καὶ ἡ δύσνοος, ου, τινὶ, *Thuc.*
Maligne, φλαύρως, *Dem.* πονηρῶς, *id.* κακοηθῶς, *Plut.*
Malignitas, ἡ κακοήθεια, ας, *Isocr.* ἡ κακοθυμία, ας, *Plut.*
Malignor, πονηρεύομαι, *Aristot.*
Malignus, a, um, ὁ καὶ ἡ κακοήθης, εος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ κακόθυμος, κακότροπος.
Malitia, ἡ κακία, ας, *Dem.* ἡ πονηρία, ας, *Aristot.* i. e. versutia, ἡ πανουργία, ας, *Dem.*
Malitiose, πονηρῶς, *Dem.*
Malitiosus, a, um, ὁ καὶ ἡ κακοήθης, εος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ πανοῦργος, ου, *id.*
Malleator, ὁ σφυρατὴς, οῦ, ὁ σφυροκόπος, ου, LXX.
Malleolus, τὸ σφύριον, ου, *Theophr.* i. e. germen, τὸ μόσχευμα, ατος, *id.*
Malleus, ὁ σφῦρα, ας, *Aristot.* ὁ ῥαιστὴρ, ῆρος, malleo percutio, σφυροκοπέω, LXX. malleis compactus, ὁ καὶ ἡ σφυρήλατος, ου, *Heliod.*
Malluvium, τὸ χειρόνιπτρον, ου, *Aristoph.* τὸ ἀπόνιπτρον, ου, *Aristot.* τὸ χερνίβιον, ου, *Athen.*
Malo, αἱρέομαι, aliquid, quam aliud, τί, ἢ τὸ ἄλλο, *Isocr.* potius manere, quam, μᾶλλον μένειν, ἢ, *id.* mori gloriose quam vivere, εὐκλεῶς ἀποθνήσκειν ἀντὶ τῦ ζῆν, *Dem.* aliquid, προαιρέομαί τι, *id.*
Maltha, ἡ μάλθα, ης, *Dem.*
Malva, ἡ μαλάχη, ης, *Theophr.* arborescens, ἡ δενδρομαλάχη, ης, *id.*
Mălum, τὸ μῆλον, ου, *Diosc.* Persicum, μῆ-

λον Περσικὸν, *id.* Cydonium, μῆλον Κυδώνιον, *id.* Punicum, ἡ ῥοιὰ, ᾶς, *id.* Medicum, μῆλον Μηδικὸν, *id.*

Mālum, τὸ κακὸν, ὄ, *Dem.* et calamitates, καὶ συμφοραὶ, *id.* et grave quid, καὶ δεινὸν, *id.* facere alicui, κακὸν ποιεῖν τινὶ, *id.* ἐργάζεσθαί τινα κακὸν, *id.* παρέχειν τινὶ, *id.* accidere alicui, συμβαίνειν τινὶ, *id.* tantum imminere, τοσοῦτον προσίεναι, *id.* conjicere se in malum, ἐμβάλλειν ἑαυτὸν εἰς κακὸν, *id.* versari in malis, εἶναι ἐν κακοῖς, *Isocr.* malum pati, πάσχειν φλαῦρον, *Dem.* πειρᾶσθαι κακοῦ, *id.* ferre gravius, φέρειν χαλεπώτερον, *id.* liberare aliquem a malo, ἀπαλλάττειν τινὰ κακοῦ, *id.* malum! φεῦ κακοῦ.

Malus, *arbor*, μηλεὰ, ᾶς, *Diosc.* *navis*, ὁ ἵστος, ὄ, erigere malum in navi, αἴρειν ἱστὸν ἐν τῇ ναΐ, *Xen.*

Malus, a, um, κακὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* πονηρὸς, ᾱ, ὸν, *id.* φαῦλος, ἡ, ὸν, *id.* μοχθηρὸς, ά, όν, *Isocr.* βδελυρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.*

Mamma, *muliebris*, ὁ τιτθὸς, ὄ, *Galen.* muliebris et brutorum, ὁ μαστὸς, ὄ, *Aristot.* mammam præbeo, ἐτέρῳ τὸν μαστὸν, *Lucian.* alicui, ἐνηλάζομαί τινα, *Aristot.*

Mammilla, τὸ τιτθίον, ι, *Aristoph.* ἡ τιτθὴ.

Mammosus, a, um, ὁ καὶ ἡ μασῶδης, εος.

Mammula, τὸ τιτθίον, ι, *Aristoph.*

Manceps, ὁ ἐργολάβος, ι, *Plut.*

Mancipalis, ὁ, ἡ καὶ ἡ ἀνδραποδώδης, εος, *Aristot.*

Mancipatio, ὁ ἀνδραποδισμὸς, ὄ, *Dem.*

Mancipator, ὁ ἀνδραποδιστὴς, ὄ, *Xen.*

Mancipatus, us, ἡ ἀνδραποδωσία, ας, *Aristot.*

Mancipium, τὸ ἀνδράποδον, ι, *Dem.* mancipii more, ἀνδραποδωδῶς, *Aristot.*

Mancipiolum, τὸ ἀνδραπόδιον, *Athen.*

Mancipo, ἀνδραποδίζω, aliquem, τινὰ, *Xen.*

Mancus, a, um, πηρὸς, ὰ, όν, aliquo, τινὶ, πεπηρωμένος, ένη, ένον, τινὶ, *Dem.* πηρωθεὶς, είσα, έν, *Aristot.* κυλλὸς, ἡ, όν.

Mandator, ὁ πρόσ᾽ατταν, οντος, *Isocr.*

Mandatum, τὸ πρόσαγμα, ατος, *Dem.* τὸ ἐπίταγμα, ατος, *id.* ἡ ἐντολὴ, ῆς, *Isocr.* mandatum dare, διδόναι ἐντολὴν, *Dem.* relinquere posteris, καταλείπειν παράγγελμα τῷ μέλλοντος χρόνῳ, *id.* habere, ἔχειν τι πρόσαγμα, *id.* exsequi, ὑπηρετεῖν τῷ ἐπιτασσομένῳ, *id.* facere, ποιεῖν τὸ προσταττόμενον, *id.* detractare alicujus, ἀπορῆναι τῶν προσταττομένων ὑπό τινος, *idem.*

Mandibula, ἡ γνάθος, ου, *Xen.* ἡ γένυς, υος, *Aristot.*

Mando, as, ἐντέλλομαι, alicui aliquid, τί τινι, *Xen.* Conf. *Jubeo*, *Impero.*

Mando, is, μασάομαι, aliquid, τὶ, *Theophr.* ἐσθίω.

Mandra, ἡ μάνδρα, ας, *Nax.*

Mandragora, ὁ μανδραγόρας, ου, *Diosc.*

Manducatio, ἡ μάσησις, εως, *Bas.*

Manduco, idem quod *Mando*, *is.*

Mane, ἠωθὲν, *Dem.* πρὶν ἥλιον ἐξέχειν, *id.* ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, *id.* πρωΐ, *N. T.* summo, ὄρθρου βαθέος, *ibid.* surgo, ὀρθρίζω, *Sirac.*

Maneo, μένω, apud aliquem, παρά τινι, *Dem.* παραμένω τινὶ, *Plato.* i. e. expecto, aliquem, ἀναμένω τινὰ, *Dem.* περιμένω τινὰ, *Isocr.* προσδοπάω τινὰ, *Plut.*

Manes, οἱ δαίμονες, ων, *Herodian.* οἱ θεοὶ χθόνιοι, *Zosim.* evocare, νεκυΐᾳ χρῆσθαι, *Herodian.*

Mango, ὁ ἀνδραποδοκάπηλος, ι, *Philo.* ὁ κομμωτὴς, ῆ, *Plut.*

Mangonizo, μαγγανεύω, *Lucian.*

Mangonium, ἡ μαγγανεία, ας, τὸ κόμμωμα, ατος, *Lucian.*

Manica, ἡ χειρὶς, ίδος, *Xen.*

Manicatus, a, um, χειριδωτὸς, ὴ, όν, tunica, χιτὼν, *Herodian.*

Manifestarius, a, um, ὁ καὶ ἡ κατάφωρος, ι, *Plut.* ὁ καὶ ἡ περίφωρος, ι, *id.* hostis, ὁμολογουμένως πολέμιος, *Herodian.*

Manifestatio, ἡ ἐξαγόρευσις, εως, ἡ ἔκφανσις, εως, *Synes.*

Manifeste, φανερῶς, *Plato.* ἀναφανδὸν, *Plut.* ἀποτεθαρρηκότως, *Dem.*

Manifestò, ἐκ φανερᾶ, vincere, κρατεῖν, *Dem.* fieri, ἐν φανερῷ γίγνεσθαι, *id.*

Manifesto, φανερὸν, aliquid alicui, τί τινι, *N. T.* δηλόω τι, *Dem.*

Manifestus, a, um, δῆλος, η, ον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἔκδηλος, ι, ὁ. κατάδηλος, ι, ὁ. φανερὸς, ὰ, όν, *id.* ὁ καὶ ἡ πρόδηλος, ι, *Lucian.* sum multifariam, πολλάχοθεν δῆλός εἰμι, *Dem.* valde, λίαν καταφανὴς εἶμι, *Isocr.* fio omnibus, γίγνομαι πᾶσι φανερὸς, *idem.* εὔδηλος γίγνομαι πᾶσι, *Dem.* manifestum reddo aliquid alicui, φανερὸν ποιῶ τί τινι, *Dem.* ἐμφανὲς, καταφανὲς, δῆλον, ἐκδηλον, εὔδηλον ποιέω τί τινι, *Dem. Isocr.*

Manipularis, ὁ λοχίτης, ου, *Synes.*

Manipulatim, λοχηδὸν.

Manipulus, τὸ δράγμα, ατος, *Philo.* ὁ φάτελος, ι, *Ælian.* militum, ὁ λόχος, ου, *Thuc.* ἡ στεῖρα, ας, *App.*

Manna, ἡ μάννα, LXX. τὸ ἀερόμελι, ιτος, *Athen.*

Mannulus, τὸ ἱστάριον, ι, *Xen.*

Mannus, idem quod *Mannulus.*

Mano, ῥέω. Conf. *Fluo.*

Mansio, ἡ μονὴ, ῆς. *Polyb.* ἡ διαμονή.

Mansito, διαμένω, *Xen.*

Mansuefacio, πραΰνω, equum, ἵππον, *Xen.* aliquem, καταπραΰνω τινὰ, *Aristot.* τιθασσεύω τινὰ, *Dem.* ἡμερόω τινὰ, *Isocr.*

Mansues, πρᾶος. seu πραΰς, εῖα, ὺ, *Plut.*

Mansuesco, s. Mansueño, πραΰνομαι, *Xen.* καταπραΰνομαι, *Plut.* ἡμερεύομαι.

Mansuetè, πράως, *Dem.* ἡσίως, ιδ.

Mansuetudo, ἡ πραότης, ητος, *Aristot.* ἡ ἐπιείκεια, ας, *id.* ἡ ἡμερότης.

Mansuetus, a, um, πρᾶος. s. πραΰς, εῖα, ὺ, appareo, φαίνομαι, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἥμερος, ι, et humanis moribus præditus, καὶ φιλάνθρωπος, ιδ. ἐλαφρὸς, ὰ, όν, mansuetissimum et moderatissimum se præbere, ἐλαφρότατον καὶ μετριώτατον παρέχειν ἑαυτὸν, *Isocr.*

Mantica, ἡ πήρα, ας, *Plut.*

Manticula, τὸ πηρίδιον, ι, *Aristoph.*

Manticularius, ὁ βαλαντοτόμος, ι, *Aristoph.*

Manticulor, τὰς ἐν τῇ πήρᾳ κλέπτω.

Mantile, τὸ χειρόμακτρον, ι, *Xen.*

Mantissa, τὸ ἐπίμετρον, ι, *Gal.*

Manualis, e, ὁ καὶ ἡ χειροπληθὴς, έος, *Diod. Sic.*

Manuarius, a, um, χειρᾶιος, αία, αῖον.

Manubiæ, τὰ λάφυρα, ων, *Plut.* τὰ σκῦλα.

Manubialis, e, σκυλευματικὸς, ὴ, όν.

Manubriolum, τὸ λαβίδιον, ι, *Diosc.*

Manubrium, ἡ λαβὴ, ῆς, ἡ κωπὴ, gladii, ξίφους, *Plut.*

Manufactus, a, um, ὁ καὶ ἡ χειροτοίητος, ι, *N. T.* ὁ καὶ ἡ χειρόμακτος, ι, *Philo.*

Manuleatus, a, um, χειροδωτὸς, ὴ, όν, *Herodian.*

Manumissio, ἡ ἀπελευθέρωσις, εως, *Plut.*

Manumitto, ἀπελευθερόω, aliquem, τινὰ, *Plut.* Conf. *Libero.*

Manupretium, τὸ χειροδόσιον, ι.

Manus, ἡ χεὶρ, χειρὸς, *Dem.* dextra, χεὶρ δεξιὰ, ᾶς, *id.* sinistra, χεὶρ ἀριστερὰ, ᾶς, *Aristot.* manum in sinu conditam habere, χεῖρα ἔχειν ἔσω, *Dem.* porrigere, προτείνειν, *idem.* exhibere, ὑπέχειν, *id.* abstinere ab aliquo, ἀπέχειν χεῖρά τινος, *id.* religare post tergum, δῆσαί τινα τὰς χεῖρε ὀπίσω, *id.* τὰς χεῖρε συμπλέκειν τὐπίσω, *Thuc.* in manus tradere alicui aliquid, ἐντιθέναι τι εἰς χεῖρές τινος, *Dem.* in manibus habere aliquid, ἔχειν τι ἐν χερσὶ, *id.* manu attingere, ἅπτεσθαι τῇ χειρὶ, *id.* aliquem male tractare, χερσὶ λακίζειν τινὰ χειρὶ, *id.* manu propria, seu sua scribere, ἰδιοχείρως γράφειν, *Bud.* manu sua faciens, ὁ καὶ ἡ αὐτόχειρ, ρος, *N. T.* de manu in manum, διὰ χειρὸς, manus alicui injicio, συλλαμβάνω τινὰ, *Isocr.* operi admoveo, ἐγχειρέω ἔργῳ, *id.* in manu alicujus situm esse, ἔργον τινὸς εἶναι, *Herodian.* manus lavo, χειρονίπτομαι, *Dion. Hal.* manibus operor, χειρουργέω, *Ælian.* αὐτουργέω, *id.* manuum labore victum paro, ἀπ᾽ ἐργασίας χειρῶν ὠφελημένος τρέφω ἐμαυτὸν, *Herodot.* manu duco aliquem, χειραγωγέω τινὰ, *Nax.* manus consero cum aliquo, συμβάλλω χερσί τινα, *Isocrat.* impono, χειροθετέω, *Dion. Ar.* manu trunco, χειροκοπέω, *Strabo.* manibus pedibusque, ὅσοι δύναμαι χερσίν τι ποσίν τε, *Hom.* manus militum, χεῖρ, χειρὸς, *Polyb. Thuc. alii.*

Mappa, ἡ ὀθόνη ἐπιτραπέζιος, τὸ χειρόμακτρον.

Mappalia, αἱ καλύβαι, ων.

Marceo, μαραίνομαι, *Aristot.*

Marcesco, μαραίνομαι, *Aristot.* καταφθίνω, *Plut.* ἀφανίζομαι, *id.* κατασήπομαι, *Plato.*

Marchio, ὁ μεθοριάρχης, ου.

Marcidus, a, um, σαθρὸς, ὰ, όν, *Lucian.*

Marcor, ἡ σηπεδὼν, όνος, *Diosc.* ὁ μαρασμὸς, ὔ.

Marculus, ὁ ῥαιστὴρ, ῆρος, *Plut.*

Mare, ἡ θάλασσα, ης, *Dem.* τὸ πέλαγος, εος, *id.* exterius, ἡ ἐκτὸς θάλασσα, interius, seu mediterraneum, ἡ ἐντὸς θάλασσα, Balticum, πέλαγος Βαλτικὸν, Balearicum, πέλαγος Βαλεαρικὸν, Ligusticum, πέλαγος Λιγυστικὸν, Adriaticum, Ἀδριατικὸν πέλαγος, &c. mare ingredi, mari se committere, θάλασσαν ἐμβαίνειν, *Dem.* trajicere, πέλαγος πλεῖν, *id.* πέλαγος διαπερᾶν, *Isocr.* imperium maris tenere, ἄρχειν θαλάσσης, *Dem.* terra marique omnia tenere, καὶ γῆς καὶ θαλάσσης κρατῖσθαι, *id.* in mare submergo aliquem, καταπροντίζω τινὰ εἰς πέλαγος, *id.* præcipitare se in mare, ῥίπτειν ἑαυτὸν εἰς θάλασσαν, *id.* perire in mari, ἀπόλλυσθαι ἐν τῷ πελάγει, *id.*

Margarita, ὁ μαργαρίτης, ου, *Ælian.*

Margaritarius, ὁ μαργαριτέμπορος, ι.

Marginatus, a, um, λῶμα ἔχων, ουσα, ον.

Margino, λῶμα, seu πράσπεδον ἐμποιῶ.

Margo, τὸ λῶμα, ατος, LXX. τὸ κράσπεδον, ι, *N. T.*

Marinus, a, um, ὁ καὶ ἡ θαλάσσιος, ι, *Plut.* πελάγιος, ία, ιον.

Marita, ἡ γυνὴ, γαμετὴ, ῆς, *Lys.* Confer *Uxor.*

Maritalis, e, ὁ καὶ ἡ συζυγὴς, έος, *Nax.*

Maritata, ἡ γυνὴ ὑπανδρος, *N. T.*

Maritimus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ, *Dem.* ὁ καὶ ἡ παραθαλάσσιος, ι, *N. T.* ὁ καὶ ἡ παράλιος, ι, *Philo.* regio, ἡ παραλία, ας, *Isocr.*

Marito, τοῖς δεσμοῖς τὴ γάμῳ συζευγνύω, *Bas.* puellam, συνοικίζω κόρην, *Polyb.*

Maritus, ὁ γαμέτης, ου, *Xen.* ὁ ἀκοίτης, ὁ ἀνὴρ, ἀνδρὸς, et uxor, καὶ γυνὴ, *Dem.*

Marmor, τὸ μάρμαρον, ι, *Zosim.* ἡ μάρμαρος, ι, *Diod. Sic.*

Marmoro, μαρμαρόω, *Suid.*

Marmoreus, a, um, μαρμάρινος, ίνη, ινον, *Athen.*

Marra, τὸ μάρρον, ι.

Marrubium, τὸ πράσιον, ι, *Diosc.*

Mars, ὁ Ἄρης, εος, *Dion. Hal.* ancipite Marte, ἀγχωμάλῳ τῆς μάχης γενομένης, *Thuc.* Marte æquo, ἐξ ἴσου, *Dem.*

Marsupium, ὁ μάρσυπος, ι, *Xen.* τὸ μάρσυπιον, ι, *Poll.* τὸ βαλάντιον, ι, *Lucian.*

Martes, ἡ ἰκτὶς, ίδος, *Plin.*

Martialis, e, Ἄρειος, εία, ειον.

Martius, a, um, idem quod *Martialis.*

Martius, *mensis*, ὁ Μαιμακτηριὼν, ῶνος, *Dem.* ὁ Μάρτιος, ι.

Martyr, ὁ μάρτυρ, υρος, *Xen.*

Mas, ὁ ἄρρην, ενος, *Aristot.*

Masculesco, ἀρρενόομαι.

Masculinus, a, um, ἀρσενικὸς, ὴ, όν, genus, γένος, *Gramm.* masculino genere, ἀρσενικῶς, *Athen.*

Masculus, a, um, idem quod *Masculinus*: puer, παὶς ἄρρην, *Dem.*" masculum reddo, ἀῤῥενόω, *Synes.* pario, ἀῤῥενογονέω, *Philo.*

Massa, τὸ φύραμα, ατος, *N. T.* ὁ ὄγκος.

Masso, φυράω, *Diosc.*

Massula, τὸ μάζιον, ι, *Hesych.*

Mastiche, ἡ μαστίχη, ης, *Diosc.*

Mastico, μασάζω.

Mastigia, ὁ μαστιγίας, ι, *Lucian.*

Mastix, ὁ μάστιξ, γος, *Plut.* Confer *Flagellum.*

Matella, ἡ ἠρητὶς, ίδος, *Schol. Aristoph.* ἀγγεῖον ἠρητὸν, *Aristoph.*

Matellio, idem quod *Matella.*

Mater, ἡ μήτηρ, τέρος, per *Syncop.* τρὸς, *Dem.* familias, ἡ οἰκοδέσποινα, ης, *Plut.* matris mater, ἡ τίτθη, ης, *Dem.* matris frater, vide *Avunculus*; matris soror, vide *Matertera*; matre carens, ὁ καὶ ἡ ἀμήτωρ, ορος, *N. T.* matris amans, ὁ καὶ ἡ φιλομήτωρ, ορος, *Plut.* a matre, a parte matris, μητρόθεν, *Herodot.*

Matercula, τὸ μητρίδιον, ι, τὸ μητράριον, ι.

Materfamilias, ἡ οἰκοδέσποινα, ης, *Plut.*

Materia, ἡ ὕλη, ης, *Dem.* i. e argumentum libri, &c. ἡ ὑπόθεσις, εως, *Schol. Demosth.*

Materiarius, ὁ ὑλῆγος, ι, *Ælian.*

Materialis, e, ὑλαίος, αία, αῖον, *Synes.* ὑλικὸς, ὴ, όν, *Plut.* e materia constans, ὁ καὶ ἡ ἔνυλος, ι, *Themist.*

Materiatio, seu Materiatura, ἡ ξύλωσις, εως.

Materior, ὑλάζομαι, *Hesych.* ξυλίζομαι, *idem.*

Maternus, a, um, μητρικὸς, ὴ, όν, *Poll.* μητρῶος, ώα, ῶον, *Xen.* possessio, κτῆσις, *Poll.* τὰ μητρῶα, *Dem.*

Matertera, ἡ θεία πρὸς μητρὸς, ἡ τῆς μητρὸς ἀδελφὴ, ῆς, *Dem.*
Mathematica, æ, ἡ μαθηματικὴ, ῆς, sc. ἐπιστήμη, *Plut.*
Mathematicus, a, um, μαθηματικὸς, ἡ, ὸν, quæstio, ζήτησις, *Aristot.*
Mathesis, ἡ μάθησις, εως, *Aristot.*
Matricida, ὁ μητραλοίας, ου, *Lucian.* ὁ μητραλώας, ου, ὁ μητροφόνος, ου, *Plato.*
Matricidium, ἡ μητροκτονία, ας, *Plut.* committo, μητροκτονεῖν, *Aristot.*
Matricula, τὸ γραμματεῖον, ου, *Bud.*
Matrimonialis, e, γαμικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*
Matrimonium, ὁ γάμος, ου, *Dem.* Confer *Conjugium.*
Matrix, ἡ μήτρα, ας, *Lucian.*
Matrona, ἡ οἰκοδεσποινα, ης, *Plut.*
Matronalis, e, ὁ, ἡ, τὸ τῆς οἰκοδεσποίνης.
Matruelis, ὁ ἀδελφιδοῦς ἐκ γυναικῶν, ὁ ἀνεψιὸς ἐκ μητραδελφῶν.
Matta, ὁ ψίαθος, ου, *Aristoph.*
Matula, τὸ σκάφιον, ου, *Aristoph.* ἡ ἀμὶς, ίδος, *Plut.*
Maturate, ἐπισπεύχω, *Hesych.* Confer *Festinanter.*
Maturatio, ἡ ἐπισπέρχεια, ας, perductio ad maturitatem, ὁ πεπασμὸς, οῦ, *Gal.* ἡ πέτανσις, εως, *Aristot.*
Mature, ὡραίως, *Hippocr.*
Maturesco, πεπαίνομαι, *Xen.*
Maturitas, ἡ ὡραιότης, ητος, ætatis, ἡ ὥρα, ας, *Isocrat.* fructuum, ἡ πέτανσις, εως, *Theophrast.*
Maturo, i. e. *festino*, ἐπισπεύδω, *Thucyd.* factum, ἐπισπεύδου τὸ δρᾶν, *Plut.* i. e. ad maturitatem perduco, πεπαίνω, aliquid, τὶ, *Diosc.*
Maturus, a, um, *ut fructus*, ὁ καὶ ἡ πέπων, ονος, *Theophr.* ὁ καὶ ἡ πέπειρος, ος, *Diosc.* ætate, ἀκμαῖος, αία, αῖον, *Plut.* ἀκμαιος ἡλικίαν, ὁ καὶ ἡ πέπειρος, virgo, παρθένος, *Plut.* ἔχουσα τὴν ἡλικίαν τὴ γάμου, *Dem.*
Matutinus, a, um, πρῴος, ία, ιον, *N. T.* πρωϊνὸς, ἡ, ὸν, *ibid.* ὄρθριος, ἡ, ὸν, *ibid.* tempus, τὸ ἑωθινὸν, *Xen.* ἡ ἑωθινὴ, scil. ὥρα, *Polyb.*
Mavolo, vide *Malo.*
Mavors, vide *Mars.*
Mausoleum, τὸ μαυσολεῖον, ου.
Maxilla, ἡ σιαγὼν, όνος, LXX. ἡ γνάθος, ου, *Dem.*
Maxime, μάλιστα, desiderare, ποθεῖν, *Dem.* omnium maxime juniorum, ἁπάντων μάλιστα τῶν νεωτέρων, *id.* si maxime non aliqui, sed omnes, εἰ τὰ μάλιστα μὴ τινες, ἀλλὰ πάντες, *id.* cum omnia——tum maxime illud, πάντα μὲν——μάλιστα δὲ τοῦτο, *id.* πάντα μὲν——ἥκιστα δὲ, *Xen.* maxime omnium, quos ego novi, πάντων μάλιστα, ὧν ἐγὼ οἶδα, *idem.* πολὺ μάλιστα, ὧν ἐγὼ οἶδα, *idem.* differunt, μέγιστον διαφέρουσι, *Plato.*
Maximopere, σφοδρότατα, σφόδρα γε, *Xen.*
Maximus, a, um, μέγιστος, ίστη, ιστον, *Plato.* natu, πρεσβύτατος, άτη, ατον, *Dem.* maximi facio, περὶ πλείστου ποιέομαι, *id.* τιμάομαί τι πλείστου ἁπάντων, *id.* τιμάω τι ἀντὶ παντὸς, *id.*
Maza, ἡ μάζα, ης, *Athen.*
Meabilis, e, διαβατὸς, ἡ, ὸν, ὁ καὶ ἡ πορεύσιμος, ος, ὸν, *Plut.*
Meatus, ἡ διάβασις, εως, ἡ πορεία, ας.
Mechanica, ἡ μηχανικὴ, ῆς, scil. τέχνη, *Aristot.*
Mechanicus, a, um, μηχανικὸς, ἡ, ὸν, *Aristot.*
Medela, ἡ ἰατρεία, ας, *Plut.* ἡ θεραπεία, ας, *Herodian.* adhibeo alicui medelam, θεραπεύω τινὰ, *Plut.*
Medeor, ἰάομαι, alicui, τινὶ, *Dem.* ἰατρεύω τινὰ, *Plut.* θεραπεύω τινὰ. *Isocr.* νοσηλεύω τινὰ, *id.* morbo alicujus, θεραπεύω νόσον τινὸς, *idem.* ἐπικουρέω νόσον τινὸς, *Xen.* auribus alicujus, ἰάομαι ὦτά τινος, *Dem.*
Mediastinus, δοῦλος μεσαύλιος.
Mediator, ὁ μεσίτης, ου, *N. T.*
Medica, *mulier*, ἡ ἰάτρεια, ας, *Alex.*
Medicabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἰάσιμος, ος, ὸν, *Plato.*
Medicamen, vide *Medicamentum.*
Medicamentarius, a, um, φαρμακευτικὸς, ἡ, ὸν.
Medicamentarius, ὁ φαρμακοτρίβης, ου, *Demosth.*
Medicamentum, τὸ φάρμακον, ου, *Isocr.* τὸ ἴαμα, ατος, *Plato.* paro, seu confucio, φαρμακεύω, *Plato.* medicamento uti, φαρμάκῳ χρῆσθαι, *Isocr.* adhibeo ægrotanti, ὀνίνημι νοσοῦντα, *Ælian.* esse alicui, φάρμακον εἶναί τινι, *id.* Confer *Remedium.*
Medicatio, ἡ ἰατρεία, ας, *Plut.* ἡ ἴασις, εως, *Lucian.* ἡ ἰάτρευσις, εως, *Plut.*
Medicina, ars, ἡ ἰατρικὴ, ῆς, sc. τέχνη, *Aristot.* i. e. medicamentum, vide *Medicamentum.*
Medico, seu Medicor, ἰατρεύω, φαρμακεύω, *Isocr.*
Medicus, i, ὁ ἰατρὸς, οῦ, *Isocr.* ὁ Θεραπεύων, οντος, *id.* ὁ ἀκεσὼς, οῦ.
Medicus, a, um, ἰατρικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*
Medie, μέσως, *Aristot.*
Medietas, ἡ μεσότης, ητος, *Plato.* ἡ ἡμίσεια, ας, *Dem.*
Medimnus, ὁ μέδιμνος, ου, *Aristot.*
Mediocris, e, μέτριος, ία, ιον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἐπιεικὴς.
Mediocritas, ἡ μετριότης, ητος, *Dem.*
Mediocriter, μετρίως, *Dem.* μέσως, *id.*
Medioximus, μέσος, η, ον, *Plut.*
Meditabunde, φροντιστικῶς.
Meditabundus, a, um, φροντιστικὸς, ἡ, ὸν, *Theophr.* ὁ καὶ ἡ σύνεσις, ου, *Isocr.*
Meditamentum, τὸ μελέτημα, ατος, *Xen.*
Meditate, ἐσκεμμένως, *Poll.*
Meditatio, ἡ μελέτη, ης, *Thuc.* τὸ μελέτημα, ατος, *Xen.*
Mediterraneus, a, um, ὁ καὶ ἡ μεσόγαιος, ου, *Paus.* ὁ καὶ ἡ μεσόγειος, ου, *Philo.* ὁ καὶ ἡ μεσόγειος, ου, *Thuc.* ἡ μεσόγαια, ας, *id.*
Meditor, μελετάω, *Thuc.* λογίζομαι πρὸς ἐμαυτὸν, *Dem.* aliquid, σκέπτομαί τι, *Isocr.* ἐπισκοπέω τι γνώμῃ, *id.*
Meditullium, τὸ μεταίχμιον, ου.
Medium, ἡ μεσότης, ητος, *Plato.* τὸ μέσον, ου, *Aristot.* cœli, τὸ μεσουράνημα, ατος, *Bas.* in medium adhæro, εἰσφέρομαί τι, *Aristot.* εἰς μέσον ἄγω, *Plut.* prodeo, εἰς μέσον πάσιμι, *id.* sine medio, ἀμέσως, in medio ignis, ἐν μέσῳ πυρὸς, *Plato.* medio carens, ὁ καὶ ἡ ἄμεσος, ου, *Aristot.*
Medius, a, um, μέσος, η, ον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀνάμεσος, ου, *Herodot.* sum, μεσόω, *Aristoph.* inter litigantes, μεσίω, *Aristot.* media ætate, Ὡρέων μεσάντων, *Thuc.* media dies, μεσοῦσα ἡμέρα, *Herodot.* media nox, ἡ ἀκμάζουσα νύξ, *Herodian.*
Medulla, ὁ μυελὸς, ὁ, *Gal.* ἡ ἐντεριόνη, ης, *Lucian.* cerebralis, μυελὸς ἐγκεφαλίτης, spinalis, μυελὸς νωτιαῖος, ὁ αἰὼν, ῶνος, *Hippocr.*
Medullitus, μυελάθεν, ἀπὸ μυελοῦ.
Medullosus, a, um, μεμυελωμένος, ένη, ένον, LXX.
Mehercule, νὴ τὸν Ἡρακλέα.
Meio, ἀρέω, sanguinem, αἷμα, *Hippocr.*
Mel, τὸ μέλι, ιτος, *Aristot.*
Melancholia, ἡ μελαγχολία, ας, *Hippocr.* μελαγχολικὸν πάθος, *id.* laboro, μελαγχολιάω, *Lucian.*
Melancholice, μελαγχολικῶς, *Gal.*
Melancholicus, a, um, μελαγχολικὸς, ἡ, ὸν, *Hippocr.* sum, μελαγχολιάω, *Lucian.*
Melior, ὁ καὶ ἡ κρείσσων, ονος, alio aliqua re, τινὸς τινι, *Herodian.* ὁ καὶ ἡ ἀμείνων, melius est, quam, ἀμεινόν ἐστιν, ἢ, *idem.* ὁ καὶ ἡ βελτίων, ονος, *Dem.* meliorem reddo, βελτιόω, *Philo.* melior fio, βελτιόομαι, meliori fortuna uti, quam, ἀμείνονι πράττειν, ἢ, *Aristot.* αἱρετώτερος, έρα, ερον, melius est pugnantes mori, quam fuga servari, αἱρεώτερόν ἐστι μαχομένους ἀποθνήσκειν μᾶλλον, ἢ φεύγοντας σωθῆναι, *Xen.*
Melioresco, βελτιόομαι.
Melius, βελτίονος, βέλτιον, *Dem.* ἄμεινον, *id.* me habeo, βαίζω, *Lucian.*
Meliuscule, μικρὸν τι ἀμεινον.
Mellarium, ὁ μελισσῶν, ῶνος, *Nax.* τὸ μελιτοτρεῖον, ου.
Mellarius, ὁ μελιτοτρόφος, ου.
Mellarius, a, um, μελιτηρὸς, ὰ, ὸν, vas, ἄγγειον, *Athen.*
Mellatio, ἡ μελίτωσις, εως, ἡ μελιτουργία, ας, *Aristot.*
Melleus, a, um, ὁ καὶ ἡ μελιτώδης, εος, *Lucian.* μελιχρὸς, ὰ, ὸν, *Synes.*
Mellificium, ἡ μελιτουργία, ας, *Aristot.*
Mellifico, μελιτουργέω.
Melligo, τὸ μελίτωμα, ατος, *Diosc.*
Mellitus, a, um, ὁ καὶ ἡ μελιτώδης, εος, *Theophr.* μελιχρὸς, ὰ, ὸν, *Lucian.* mellitum facio, μελίτου, *Thuc.*
Melodia, ἡ μελῳδία, ας, *Athen.*
Melomeli, τὸ μελόμελι, ιτος, *Diosc.*
Melos, τὸ μέλος, εος, *Herodian.*

Membrana, ἡ δέρρις, εως, *Thucyd.* ὁ ὑμὴν, ένος, *Galen.*
Membranaceus, a, um, ὑμένινος, ίνη, ινον, *Athen.* ὁ καὶ ἡ ὑμενώδης, εος, *Aristot.*
Membranula, τὸ ὑμένιον, ου.
Membratim, μεληδὸν, *Athen.* κατὰ μέλη, LXX.
Membrosus, a, um, ὁ καὶ ἡ μεγαλόμελος.
Membrum, τὸ μέλος, εος, *Aristot.* τὸ κῶλον, ου, *N. T.* μέρος τι τοῦ σώματος, *Dem.* i. e. pars periodi, τὸ κῶλον, ου, *Aristot.*
Memini, μέμνημαι, alicujus, τινὸς, *Xen.* μνημονεύω τινὸς, *Plut.* τὸ, *Isocr.* Conf. *Recordor.*
Memor, ὁ καὶ ἡ μνήμων, ονος, *Lucian.* μνημονικὸς, ἡ, ὸν, *Synes.* injuriarum, ὁ καὶ ἡ μνησίκακος, ου, *Dem.*
Memorabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀξιόλογος, ου, *Ælian.* ὁ καὶ ἡ ἀξιαπήγητος, ου, *Herodot.* ὁ καὶ ἡ ἀξιομνημόνευτος, ου, *Xen.*
Memoratio, ἡ ἀπομνημόνευσις, εως, *Plut.*
Memoria, ἡ μνήμη, ης, *Dem.* memoriæ mandare aliquid, τίθεσθαί τι εἰς μνήμην, *id.* revocare aliquid in memoriam, ποιεῖσθαι μνείαν τινὸς, *id.* memoriam immortalem alicujus relinquere, καταλείπειν ἀθάνατον μνήμην τινὸς, *Isocr.* retinere alicujus, ἔχειν μνείαν τινὸς, *id.* abolere alicujus, ἀφαιρεῖσθαι τινὸς, *Dem.* ἀφανίζειν μνήμην τινὸς, *id.* memoria retinere aliquid, φέρειν τι διὰ μνήμης, *Ælian.* vir piæ memoriæ, ὁ τῆς ὁσίας μνήμης, *Synes.* antiquissima post hominum memoriam urbs, πρεσβυτάτη τῶν ἐν μνήμῃ πόλις, *Aristid.* nostra memoria, ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς, *Dem.* majorum nostrorum memoria, ἐπὶ τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων, *id.*
Memorialis, e, μνημονικὸς, ἡ, ὸν, *Synes.* liber, τὸ ἀπομνημόνευμα.
Memoriter, ἀπὸ μνήμης, dicere, εἰπεῖν, recitare aliquid, ἀπὸ σώματος εἰπεῖν τι, *Xen.* ἀπὸ σόματος λέγειν τι, *Plut.*
Memoro, ἀπομνημονεύω, aliquid, τὶ, *Xen.* Conf. *Commemoro, Narro.*
Menda, τὸ πταίσμα, ατος, *Plut.* τὸ ἁμάρτημα, ατος, *Dem.*
Mendaciter, ψευδῶς, *Thuc.*
Mendacium, τὸ ψεῦδος, εος, *Dem.* τὸ ψευδὲς, ους, *id.* ἡ ψευδολογία, ας, *Isocr.* dicere, λέγειν ψεῦδος. *Dem.* λέγειν τὰ ψευδῆ, *id.* immane, ψεύδεσθαι ψεῦδος ὑπερμεγέθες, *Dem.* mendaciis falso, ψεύδομαι, *id.*
Mendaciunculum, τὸ ψευδύλλιον, ου.
Mendax, ὁ ψεύστης, ου, *Dem.* ὁ ψευδόμενος, ου, *id.* ὁ μὴ μετ' ἀληθείας ὑπάρχων, *id.* ὁ καὶ ἡ ψευδολόγος.
Mendica, ἡ πρόσαιτις, ίδος, *Macar.*
Mendicabulum, ὁ πρόσαιτης, ου, *Plut.*
Mendicatio, ἡ πρόσαιτησις, εως.
Mendicitas, ἡ χρεία, ας, *Dem.* ἡ πτωχεία, ας, *Aristoph.* extrema mendicitate laborare, πέντε εἶναι εἰς τὰ ἔσχατα, *Ælian.*
Mendico, πτωχεύω, *Dem.* προσαιτέω, *Plut.* ἐπαιτέω, *N. T.*
Mendiculus, τὸ πτωχάριον, ου.
Mendicus, a, um, πτωχὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* ὁ προσαίτης, ου, *Plut.*
Mendicus, i, ὁ πτωχὸς, οῦ, *Dem.* ὁ πτωχεύων, οντος, *id.*
Mendose, πλημμελῶς, *Galen.*
Mendosus, a, um, πλημμελὴς, έος, *Plato.*
Mendum, τὸ πλημμέλημα, ατος, *Plut.* τὸ σφάλμα, ατος, *id.*
Meninx, ἡ μήνιγξ, γγος, *Aristot.*
Mens, ὁ νόος, *contr.* νῦς, νοῦ, *Dem.* ἡ διάνοια, ας, *id.* ἡ γνώμη, ης, *Hipp.* ἡ φρὴν, ενὸς, *id.* mentis compos, ὁ καὶ ἡ ἔννους, ου, *Xenoph.* ὁ καὶ ἡ ἔμφρων, ονος, *Thuc.* ἐντὸς ἑαυτοῦ γιγνόμενος, *Herodot.* non compos, ἐκπλὼν τῶν φρενῶν, *id.* mente captus, φρενὸς πεπηρωμένος, ου, *Plato.* in mentem venire alicui, ἔρχεσθαί τινι ἐπὶ νοῦν, *Dem.* ὑπέρχεσθαί τινι, *Plato.* mente aliquid agere s. perpendere, ἐπισκοπεῖν τι γνώμῃ, *Isocr.* διανοέομαί τι, *id.* mens sana, γνώμη εὐσταθὴς, *Arcteus.*
Mensa, ἡ τράπεζα, ης, *Xenoph.* mensam Persico more instructam apponere, τράπεζαν Μηδικὴν παρατιθέναι, *Thuc.* secunda, τὰ τραγήματα, ων, *Cl. Al.* τὰ ἐπιτραπεζώματα, ων, *Athen.* mensarum adsecla, ὁ τραπεζεύς, έως, *Hom.*
Mensarius, ὁ τραπεζίτης, ου, *Plut.* sum, τραπεζιτεύω, *Poll.*
Mensio, ἡ μέτρησις, εως, *Plut.*

Mensis, ὁ μὴν, μηνὸς, *Plut.* qui sex mensium est, ὁ καὶ ἡ ἑξάμηνος, ε, *Aristot.* octo mensium, ὁ καὶ ἡ ὀκτάμηνος, ε, *idem.* &c. menses mulieris, τὰ ἐμμήνια, ων, *Diod. Sic.* τὰ καταμήνια, ων.

Mensor, ὁ μετρητὴς, οῦ, *Dinarch.*

Menstrualis, e, ὁ καὶ ἡ ἔμμηνος, purgatio, κάθαρσις, *Diosc.*

Menstruum, τὰ ἔμμηνα, ων, *Diosc.* τὰ ἐμμήνια, ων, *id.* τὸ ἐπιμήνιον αἷμα γυναικῶν, *id.*

Menstruus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπιμήνιος, ε, sacra, seu festa, ἐπιμήνια ἱερὰ, *Herodot.*

Mensula, τὸ τραπέζιον, ε, *Hesych.*

Mensura, τὸ μέτρον, ε, *Aristot.*

Menta, seu Mentha, ἡ ἡδύοσμος, ε, *Diosc.*

Mentastrum, ἡ ἡδύοσμος ἀγρία.

Mentigo, ὁ λειχὴν, ῆνος, *Diosc.*

Mentio, ἡ μνήμη, ης, *Dem.* ἡ μνεία, ας, *id.* mentionem facere seu injicere alicujus, μεμνησθῆναί τινος, *Isocr.* τὶ, *id.* περί τινος, *id.* μνείαν ποιεῖσθαί τινος, *id.*

Mentior, ψευδολογέω, ψεύδομαι, manifeste de aliqua re, φανερῶς περί τινος, *Dem.* in aliquem, εἴς τινα, *N. T.* καταψεύδομαί, τινος, *id.* Confer *Mendacium.*

Mento, ὁ καὶ ἡ μακρογένειος, ε, *Bud.*

Mentula, ἡ κωλὴ, ἡς, *Aristoph.* τὸ πέος, εος, *id.*

Mentum, τὸ γένειον, ε, *Xen.* ὁ ἀνθερεὼν, ῶνος, demulceo, ὑπογενειάζω, *Synes.*

Meo, βαίνω, *Plato.* δίειμι, *Thuc.*

Meracus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκρατος, ε, *Lucian.* ζωρὸς, ὰ, ὸν, vinum, οἶνος, *Diosc.*

Mercabilis, e, ὁ καὶ ἡ ὠνιος, ε, *Æschin.*

Mercatio, ἡ ἐμπορευσις, εως.

Mercator, ὁ ἔμπορος, ε, *Plato.*

Mercatorius, ἐμπορικὸς, ἡ, ὸν, *Dem.*

Mercatura, ἡ ἐμπορία, ας, *Isocr.*

Mercatus, us, ἡ ἐμπορευσις, εως.

Mercedula, τὸ μισθαριον, ε, *Athen.*

Mercenarius, ὁ μισθωτὸς, ὸ, *Plato.* ὁ ὑπόμισθος, ε, *Lucian.* ὁ μισθοφόρος, ε, *Plato.* ὁ καὶ ἡ μισθωενής.

Merces, ὁ μισθὸς, ὸ, *Dem.* ἡ μισθοφορὰ, ᾶς, *Thucyd.* mercede facere aliquid, ἐπὶ μισθῷ vel μισθῷ ποιεῖν τι, *Lucian.* mercedem capio, μισθὸν φέρω, *Thuc.* pro labore ab aliquo peto, ἀπαιτέω τινὰ μισθὸν ὑπὲρ τοῦ πόνου, *Ælian.* mercede loco alicui aliquid, μισθῷ τί τινι, *Dem.* conduco aliquem ad aliquid, μισθοῦμαί τινα ἐπί τινι, *idem.* bajuli, τὸ φόρτιον, ε, *Poll.* doctoris, τὸ δίδακτρον, ε, *id.* medici, τὸ σῶγρον, ε, *Xen.*

Mercimonium, ἡ ἐμπορία, ας, *Isocr.* τὸ ἀγόρασμα, ατος, *Æschin.*

Mercor, ἀγοράζω, aliquid ab aliquo, τί παρά τινος, *Dem.* ἐμπορεύομαι, aliquid pecunia, ὠνέομαί τι χρημάτων, *Aristot.* χρήμασι, *Theophr.*

Mercurius, ὁ Ἑρμῆς, οῦ, *Thuc.*

Merda, τὸ σκῶρ, σκατὸς, *Aristoph.* ἡ κάκη, ης, *id.* τὸ ἀποστάτημα, ατος.

Mere, ἀκράτως, *Lucian.*

Merenda, τὸ τεῦθεντον, ε.

Mereo, vel Mereor, μισθοδοτέομαι, *Polyb.* μισθὸν φέρω, *Thuc.* stipendium, στρατεύομαι, *id.* corpore, ἑταιρέω, *Plut.* bene de aliquo, εὖ ποιέω τινὰ, *Dem.* male de aliquo, κακῶς ποιέω τινὰ, *id.*

Meretricie, ἑταιρικῶς.

Meretricius, a, um, ἑταιρικὸς, ὴ, ὸν, *Philostr.* πορνικὸς, ὴ, ὸν, vita, ἡ ἑταίρησις, εως, *Æschin.* οἱ γάμοι καθημερινοὶ, *Demosth.*

Meretricor, ἑταιρέω *Æschin.*

Meretricula, τὸ ἑταιρίδιον, ε, *Plut.*

Meretrix, ἡ ἑταίρα, ας, *id.* ἡ ἑταιρίστρια, ας, *id.* ἡ ἑταιρὶς, ίδος, *Athen.* Confer *Scortum.*

Merges, ἡ δεσμὴ, ῆς.

Mergo, βαπτίζω. Confer *Immergo.*

Mergus, ἡ αἰθυία, ας, *Aristot.*

Meridialis, e, seu Meridianus, a, um, μεσημερινὸς, ἡ, ὸν, μεσημβρινὸς, ἡ, ὸν, *Proclus.*

Meridiatio, ἡ μεσημβρίασις, εως.

Meridies, ἡ μεσημβρία, ας, *Thuc.*

Meridior, μεσημβριάζω, *Plato.*

Merito, ἀξίως, *Dem.* et convenienter fieri, εἰκότως καὶ προσηκόντως γίγνεσθαι, *Isocr.* consequi veniam, εἰκότας συγγνώμης τυγχάνειν, *Dem.*

Meritum, ἡ ἀξία, ας, pro merito, κατὰ τὴν ἀξίαν, *Plato.* ultra meritum, παρὰ τὴν ἀξίαν, *Dem.* i. e. beneficium, τὸ εὐεργέτημα, ατος, *Xen.*

Meritus, a, um, ἄξιος, ία, ιον, *Xen.*

Merso, βαπτίζω, aliquem in mare, εἰς θάλασσάν τινα, *Plut.*

Merula, ὁ κόσσυφος, ε, *Aristot.*

Merum, τὸ ἀκρατον, ε, *Lucian.*

Merus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκρατος, ε, *Lucian.* ζωρὸς, ὰ, ὸν, *Diosc.* ὁ καὶ ἡ εὔζωος, ε, *Plut.*

Merx, τὸ ἐμπόρευμα, ατος, τὸ ὤνιον, ε, *Demosth.*

Mesenterium, τὸ μεσεντέριον, ε, *Aristot.* τὸ μεσόκωλον, ε, *Hipp.*

Mesocranium, τὸ μεσοκράνιον, ε, *Poll.*

Mespilum, τὸ μέσπιλον, ε, *Theophr.*

Mespilus, ἡ μεσπίλη, ης, *Theophr.*

Messias, ὁ Μεσσίας, ε, *N. T.*

Messis, ὁ θερισμὸς, οῦ, *Æschin.* ὁ ἀμητὸς, οῦ, messem facio, θερίζω, *Xen.*

Messor, ὁ θερισ̃ὴς, οῦ, *Dem.*

Messorius, a, um, θεριστικὸς, ὴ, ὸν, falx, τὸ θερισ̃τήριον, ε, LXX. τὸ θέρισ̃τρον, ε, *id.*

Meta, ὁ κῶνος, ε, *Aristot.* i. e. *terminus,* ὁ ὅρος, ε, *Dem.* metam pono, τίθημι ὅρον, *id.* ὁ σκοτὸς, οῦ, ad metam propositam collineo, κειμένῳ σκοτῷ σοχάζομαι, *Isocr.*

Metallicus, a, um, μεταλλικὸς, ὴ, ὸν, *Aristot.* ars, ἡ μεταλλευτικὴ, ῆς, *Laërt.*

Metallicus, ὁ μεταλλεὺς, έως, *Poll.*

Metallum, τὸ μέταλλον, ε, *Diosc.* eruo, μεταλλεύω, *Lucian.* metalli scrutatio, ἡ μεταλλεία, ας, *Plut.*

Metamorphosis, ἡ μεταμόρφωσις, εως.

Metaphora, ἡ μεταφόρα, ας, *Aristot.*

Metaphysica, ἡ μεταφυσικὴ, ῆς, *Aristot.*

Metathesis, ἡ μετάθεσις, εως, *Gramm.*

Metatio, ἡ μέτρησις, εως, *Plut.*

Metator, ὁ διατάκτης, ε.

Meteorum, τὸ μετέωρον, ε, *Aristot.*

Methodus, ἡ μέθοδος, ε, *Aristot.*

Meticulose, περιδεῶς, *Dem.*

Meticulosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄτολμος, ε, *Dem.* Confer *Timidus.*

Metior, μετρέω, aliqua re, τινὶ, *Plut.* aliquid, τὶ, *Dem.* bonum voluptate, ὁρίζομαι τὸ καλὸν ἡδονῇ, *Plato.*

Meto, θερίζω, *Xen.* ἀμάω, *Theophr.*

Metor, μετρέω, *Dem.* καταμετρέω, *Xen.* castra, στρατοπεδεύομαι, *Plut.* στρατοπεδεύομαι, *Isocr.* alicubi, ἱδρύω στρατόπεδον ἔν τινι, *Herodot.*

Metricus, a, um, μετρικὸς, ὴ, ὸν.

Metropolis, ἡ μητρόπολις, εως, *Thuc.*

Metropolita, ὁ μητροπολίτης, ε.

Metrum, τὸ μέτρον, ε, *Aristot.*

Metula, τὸ κωνίδιον, ε, τὸ κωνάριον, ε, *Thucyd.*

Metuo, φοβέομαι, ne, μὴ, *Dem.* alicui, ὑπέρ τινος, *id.* rebus alicujus, ὑπὲρ πραγμάτων τινὸς, *id.* aliquem, τινὰ, *Isocr.* aliquid et consternor, τὶ καὶ ταράττομαι, *Dem.* supra modum, πέρα τοῦ μέτρου, *id.* tanto magis aliquem, τοσούτῳ μᾶλλον δείδω, vel potius, δέδοικά τινα, *Isocr.* potentiam alicujus, ὀρρωδῶ δύναμίν τινος, *Dem.* metuendum est hoc, δέος ἐστὶ τοῦτο, *id.* ne, κίνδυνός ἐστι, μὴ, *Isocr.* ut hoc possit consistere, φόβος ὡς ἃ σήσεται τοῦτο, *Dem.*

Metus, ὁ φόβος, ε, *Dem.* τὸ δέος, εος, *Isocr.* metum injicere alicui, φόβον παρασκευάζειν τινὶ, *Dem.* ἐργάζεσθαί τινι φόβον, *id.* πορέχω φόβον τινὶ, *id.* versari in metu, εἶναι ἐν φόβῳ, *id.* adfici metu, γίγνεσθαι φόβου τινὶ, *id.* emori metu, τεθνάναι τῷ φόβῳ, *id.* tollere, eximere metum alicui, ἀναιρεῖσθαι, ἐξαιρεῖσθαι φόβον τινὸς, *idem.* ἀπαλλάττειν τινὰ τοῦ δέους, *Isocr.* evanuit omnis metus, λέλυται πᾶς ὁ φόβος, *Dem.* metu perculsus, ἐπηλαγὴς ὑπὸ δέους, *Ælian.*

Meus, a, um, ἐμὸς, pater, πατὴρ, *Dem.* denunciatio, ἐμὴ προῤῥησις, *id.* corpus, ἐμὸν σῶμα, *id.* meapte caussa, ἐμαυτοῦ ἕνεκα.

Mica, ἡ ψὶξ, χὸς, *Al. Aphr.* τὸ ψιχίον, ε, *N. T.*

Mico, σίλλω, *Aristot.*

Micturio, ἐρητιάω, *Aristoph.*

Migratio, ἡ μετοίκησις, εως, *Plato.* ἡ ἀπαλλαγὴ, ῆς, *Bas.* ἡ ἀποικία, ας, *Isocr.*

Migro, μετοικίζομαι, *Isocr.* alicunde aliquo, μετεκβαίνω ἔκ τινος εἴς τι, *Herodot.* e domo, ἐκποτίζω ἀπὸ τῆς οἰκίας, *Aristot.* in insulam, ἀποικέω εἰς νῆσον, *Isocr.*

Miles, ὁ στρατιώτης, ου, *Dem.* ὁ στρατευόμενος, ε, *id.* milites colligere seu conscribere, στρατιώτας παρασκευάζεσθαι, *idem.* καταλέγειν, *id.* habere paratos, λαμβάνειν ἑξ ἑτοίμου, *id.* cogere, συνάγειν, *id.* alere, τρέφειν, *id.* emittere, ἐκπέμπειν, *id.* dimittere, διαλύειν, *Isocr.* emeritus, στρατιώτης ἀφειμένος, *Aristot.* ἀπαλλαγείς, ἐντος, *id.* strenuus, ἀγαθὸς, *Dem.* nullius pretii, ἀδύνατος ἀξίους, *id.* domesticus, οἰκείος, *id.* mercenarius, μισθοφόρος, *idem.*

Militaris, e, στρατιωτικὸς, ὴ, ὸν, tentorium, σκηνὴ, *Xen.* res, τὰ στρατιωτικὰ, ῶν, *Thucyd.*

Militariter, στρατιωτικῶς, *Thuc.*

Militia, ἡ στρατεία, ας, *Dem.* ἡ στρατιὰ, ᾶς, *Xen.* in militiam egredior, ἐκβαίνω, *id.* una cum alio, συνεπιστρατεύω, *Dem.* a militia cessatio, ἡ ἀστρατεία, ας, *idem.* militiæ desertor, ὁ ἀστράτευτος, *id.*

Milito, στρατεύω, *Dem.* στρατεύομαι, *id.* pro stipendio, μισθῷ, *Xen.* alicui, τινὶ, *Greg.* sub aliquo, ὑπό τινι, *Plut.*

Milium, ὁ κέγχρος, ε, *Diosc.*

Mille, χίλιοι, ίαι, ια, *Isocr.*

Millesimus, a, um, χιλιοστὸς, ὴ, ὸν.

Milliare, τὸ μιλιάριον, ε, τὸ, σημεῖον, ε, intra centesimum milliare, ἐντὸς σημείου ἑκατοστοῦ, *Herodian.*

Milliarius, a, um, χιλιαῖος, αία, αῖον.

Millies, χιλιάκις, millies pluries, χιλιοπλασίως, LXX.

Milvus, ὁ ἰκτὶν, ῖνος, *Aristot.* ὁ ἰκτῖνος, ε, LXX.

Mima, ἡ ὑποκριτὶς, ίδος.

Mimicus, a, um, ὑποκριτικὸς, ὴ, ὸν, *Dem. Phal.*

Mimus, ὁ ὑποκριτὴς, οῦ, *Plut.* ὁ μῖμος, ε, *Herodian.*

Mina, ἡ μνᾶ, ᾶς, *Dem.*

Minæ, ἡ ἀπειλὴ, ῆς, *Dem.* minas intendo alicui, ἀπειλέω τινὶ, *Xen.* minis parco, ἀφείδομαι ἀπειλῶν, *Lucian.* minis terreor, ἀπειλέομαι, *Xen.*

Minaciter, ἀπειλητικῶς, *Herodot.*

Minatio, ἡ ἀπείλησις, εως.

Minax, ἀπειλητικὸς, ὴ, ὸν, *Plato.*

Mineralia, τὰ μέταλλα, ων.

Minerva, ἡ Ἀθηνᾶ, ᾶς, *Lucian.* crassiore, παραπυτωτικῶς, *Gal.*

Minerval, τὸ δίδακτρον, ε.

Mingo, vide *Meio.*

Miniaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ μιλτώδης, εος, *Athen.* μίλτινος, ίνη, ινον, color, χρῶμα, *Plut.*

Miniaria, ἡ μιλτωφυχία, ας.

Minime, ἀδαμῶς, *Dem.* ἀδαμὴ, justus, δίκαιος, *id.* neminem, et minime omnium Thebanos, ἀδένα, καὶ πάντων ἥκιστα Θηβαίους, *idem.*

Minimum, ἐλάχιστον, *Dem.* quinquaginta ad minimum, πεντήκοντα τἀλάχιστον, *id.*

Minimus, a, um, ἐλάχιστος, ίστη, ιστον, *Thuc.*

Minio, μιλτόω.

Minister, ὁ ὑπηρέτης, ε, *Dem.* ὁ διάκονος, ε, *id.* ὁ ὑπερέτης, οῦ, *Plut.* præbere se ministrum alicui, παρέχειν ἑαυτὸν ὑπηρέτην τινὶ, *Dem.* uti aliquo ministro, χρῆσθαί τινι διακόνῳ, *id.* publicus, ὁ δημόσιος, ε, *id.* ὁ δημοδοκινος, ε, *id.*

Ministerium, ἡ ὑπηρεσία, ας, *Dem.* ἡ διακονία, ας, *id.*

Ministra, ἡ θεραπαινα, ης, *Dem.* ἡ θεραπαινὶς, ίδος, *id.* ἡ ὑπηρέτις, ίδος, *Xen.*

Ministrator, idem quod *Minister.*

Ministratorius, a, um, ὑπηρετικὸς, ὴ, ὸν, *Xenoph.*

Ministro, ὑπηρετέω, alicui, τινὶ, *Dem.* aliquid, τί τινι, *Isocrat.* domino, διακονέω δεσπότῃ, *Dem.* amicis, ὑπουργέω φίλοις, *Isocr.*

Minitor, vide *Minor.*

Minium, ἡ μίλτος, ε, *Diosc.*

Minor, oris, ὁ καὶ ἡ ἥσσων, seu ἧττων, ονος, spes, ἐλπὶς, *Thuc.* ὁ καὶ ἡ ἐλάσσων, seu ἐλάττων, ονος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ μείων, ονος, *Xen.* tribus annis, ἐντὸς τρίων ἐτῶν, *Isocrat.* ætate, ἐν τοῖς κατὰ γένεσιν χρόνοις ὑστερίζων.

Minor, ἀπειλέω, alicui mortem, τινὶ θάνατον, *Dem.* Confer *Minæ.*

Minuo, ἐλαττόω, aliquid, τὶ, *Isocr.* ἐλάττον ποιέομαί τι, τὶ. μειόω τι, *Xen.* κολόω τι, *Plato.*

Minurio, μινυΐζω, *Plato.*

Minuritio, ἡ μινύρισις, εως.

Minus, μείων, habeo, i. e. inferiore conditione sum, ἔχω, *Xenoph.* ἐλάσσον ἔχω, *Dem.* procul, ἐλάσσον ἄπωθεν, *Thucyd.* quam par est, ἐνδεέστερος, ὁ προσήκει, *Demosth.* τοῦ προσήκοντος, *Plato.* paullo minus duobus millibus militum recipiunt, δέχονται ὀλίγῳ δισχιλίων ἀποδέοντας

ἐπλίτας, *Polyb.* paullo minus centum annis, ἔτη ὐ πολὺ ἀποδέοντα τῶν ἑκατὸν, *Lucian.*

Minusculus, a, um, ὀλιγότερος, ἔρα, ερον.

Minutal, τὸ μιττωτὸν, ῦ, *Aristoph.*

Minutatim, λεπτομερῶς.

Minutia, τὸ λεπτὸν, ῦ.

Minutim, κατ' ὀλίγον, λεπτομερῶς.

Minutio, ἡ μείωσις, εως.

Minutulus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπόλεπτος, ῦ.

Minutus, a, um, λεπτὸς, ἡ, ὀν, *Aristot.* μικρὸς, ὰ, ὀν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ λεπτομερής.

Mirabilis, e, Θαυμαστὸς, ἡ, ὀν, *Xen.* Θαυμάσιος, ία, ιον, *Isocr.*

Mirabiliter, ἀγαμένως, *Plato.* Θαυμαστῶς, *idem.*

Miraculum, τὸ Θαῦμα, ατος, facio, ποιέω, *Xen.* edo, Θαυματοργέω, *Damasc.*

Miratio, ὁ Θαυμασμὸς, ῦ, *Hipp.*

Mirator, ὁ Θαυμαστὴς, ῦ, *Plut.*

Mire, Θαυμασίως, *Plato.*

Mirifice, Θαυμαστῶς, *Plato.*

Mirifico, Θαυμαστόω, *Plut.*

Mirificus, a, um, Θαυμαστὸς, ἡ, ὀν, *Dem.*

Miror, Θαυμάζω, aliquid, τὶ, *Lucian.* aliquem ob aliquid, τινὰ τινος, *Plut.* τινὰ ἐπί τινι, *Xen.* τινά τινος, *Dem.* aliquem, τινός, *Isocr.* ἀγαμαί τινα, *idem.* τινός, *Xen.* Confer *Admiror.*

Mirus, a, um, Θαυμάσιος, ία, ιον, *Dem.* Θαυμαστὸς, ἡ, ὀν, *Isocr.* non est mirum, si, οὐδὲν Θαυμαστὸν, εἰ, *id.* mirum quantum, Θαυμαστὸν ὅσον, ὑπερφυῶς, *Lucian.*

Miscellanea, τὰ σύμμικτα, ων.

Miscellaneus, a, um, ὁ καὶ ἡ σύμμικτος, ῦ, *Thuc.*

Misceo, μίγνυμι, cum aliquo, μετά τινος, *Plato.* aliquid cum aliquo, κεράννυμί τί τινι, *Plut.*

Miser, a, um, ἄθλιος, ία, ιον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ταλαίπωρος, ῦ, *id.* et infelix, ταλαίπωρος καὶ δυσμοίρος, *id.* ἄθλιος καὶ ταλαίπωρος, *id.* sum, ταλαιπωρέω, *id.*

Miserabilis, e, ἐλεεινὸς, ἡ, ὀν, *Dem.* οἰκτρὸς, ὰ, ὀν, *id.* λυγρὸς, ᾶ, ρὸν.

Miserabiliter, ἐλεεινῶς, *Dem.* οἰκτρῶς, *id.*

Miseratio, ὁ οἰκτιρμὸς, ῦ, *N. T.*

Misere, ἀθλίως, et malè belligerare, καὶ κακῶς πολεμεῖν, *Dem.* tractari ab aliquo, ἀτυχῶς φέρεσθαι παρά τινι, *Isocr.*

Misereor, ἐλεέω, alicujus, τινὸς, *Dem.* οἰκτείρω τινὰ. LXX. σπλαγχνίζομαι περί τινος, *N. T.* ἐπί τινι, *ibid.* κατελεέω τινὰ, *Lucian.*

Miseresco, idem quod *Misereor.*

Miseret me, οἰκτίρομαι, *Xen.*

Miseria, ἡ ταλαιπωρία, ας, *Isocr.* et calamitas, ἀτυχία καὶ συμφορὰ, *id.* Confer *Calamitas.*

Misericordia, ὁ οἰκτιρμὸς, ῦ, *N. T.* ἡ ἐλεημοσύνη, ης, *ibid.* ὁ ἔλεος, ῦ, *Dem.* ὁ οἶκτος, ῦ, *Isocr.* misericordia adficior, ἔλεος εἰσέρχεταί μέ τινος, *Philo.* animum ad misericordiam inflectere, τρέπειν θυμὸν πρὸς ἔλεον, *Plato.* ad misericordiam aliquem provocare, προσκαλεῖσθαί τινα εἰς ἔλεον, *Herodian.* adducere lacrymis aliquem ad misericordiam, τοῖς δακρύοις προσάγεσθαί τινα εἰς ἔλεον, *Antiph.* εἰς σπλαγχνίαν ἄγειν τινὰ, *Diod.*

Misericors, ὁ καὶ ἡ ἐλεήμων, ονος, *Dem.* ἐλεῶν, ῶσα, ῶν, *id.* συμπάσχων, ωσα, ον, ὁ οἰκτίρμων.

Miseror, idem quod *Misereor.*

Missile, ἡ βολὶς, ίδος, *Suid.* τὸ βέλος, εος, *Herodot.* ὁ ἄκων, οντος.

Missio, ἡ πεμψις, εως, *Thuc.* ἡ πομπὴ, ῆς, *Plato.*

Missito, προσανατείνω.

Missus, us, idem quod *Missio.*

Missus, a, um, πεμφθεὶς, εῖσα, ὲν, missum facio aliquem, ἀφίημι τινα, *Dem.* missam facio uxorem, πρίημι τὸν γάμον, *Plut.*

Mistura, ἡ μῖξις, εως, *Lucian.* ἡ σύγχυσις.

Mite, ἐπιεικῶς, *Isocr.*

Mitella, τὸ μιτρἀριον, ῦ.

Mitesco, πραύνομαι, *Xen.* i. e. maturesco, πεπαίνομαι, *id.*

Mitigatio, ἡ πρᾴυνσις, εως, *Aristot.*

Mitigo, πραύνω, aliquid, τὶ, *Plato.* aliquem, ἡμερόω τινὰ, *Isocr.* καταπραΰνω τινὰ, *id.*

Mitis, πρᾶος, ῦ, πρᾷῦς, πραεῖα, πρᾷῦ, homo, ἀνὴρ, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἐπιεικὴς, ίος, *idem.* Conf. *Mansuetus:* i. e. maturus, ὡραῖος, αία, αῖον, fructus, καρπὸς, *Gal.* Confer *Maturus.*

Mitra, ἡ μίτρα, ας, *Herodot.*

Mitto, πέμπω, alicui aliquid, τί τινι, *Xen.* nuntium ad aliquem, ἀποστέλλω πρέσβυν πρός τινα, *Isocr.*

Mobilis, ὁ, κινητὸς, ἡ, ὸν, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ εὐκίνητος.

Mobilitas, ἡ εὐκινησία, ας.

Mobiliter, κινητῶς.

Moderate, σωφρόνως, μετρίως, amare divitias, ἀγαπᾶν τὸν πλοῦτον, *Dem.* vivo, κοσμίως ζῶω, *Isocr.* rebus uti, συμμέτρως ἀπολαύειν τῶν ὑπαρχόντων, *id.*

Moderatio, ἡ μετριότης, ητος, *Dem.* τὸ χαμαίζηλον, ῦ, *Isocr.* i. e. gubernatio, ἡ κυβερνητικὴ, ἧς, *Basil.* ἡ διοίκησις, εως, *Demosth.* ἡ ἐπισασία, ας, *Philo.* ἡ εὐταξία.

Moderator, ὁ διοικητὴς, οῦ, *Plut.* ὁ κυβερνήτης, ου, *Lucian.*

Moderatus, a, um, σωφρονικὸς, ἡ, ὸν, *Lucian.* μέτριος, ία, ιον, homo, ἀνὴρ, *Dem.* ὁ καὶ ἡ συμμέτριος, ία, ιον, labor, πόνος, *Isocr.*

Moderor, εὐθύνω, currum, ἅρμα, *Isocr.* pacem, τρυτανεύω τὴν εἰρήνην, *idem.* remp. διοικέω τὰ πολιτικὰ, *Plat.* aliquid, ἐπίσασίν τινι, *Plut.* τινός, *Xen.*

Modeste, σωφρόνως, vivere, ζῆν, *Dem.* κοσμίως ζῆν, *Isocr.* facere aliquid, μετρίως ποιεῖν τι, *id.*

Modestia, ἡ σωφροσύνη, ης, *Dem.* ἡ κοσμιότης, ητος, *Aristot.*

Modestus, a, um, ὁ καὶ ἡ σώφρων, ονος, *Demosth.* κόσμιος, ία, ιον, et justa resp. καὶ δικαία πολιτεία, *Isocr.* μέτριος, ία, ιον. et prudens vir, καὶ σώφρων ἀνὴρ, *Demosth.* ὁ καὶ ἡ εὐτρεπής.

Modice, μετρίως, *Dem.*

Modicum, τὸ μετριον.

Modicus, a, um, ὀλίγος, η, ον. Conf. *Parvus.*

Modificatio, ἡ διαμέτρησις, εως.

Modificor, διαμετρέω, *Plut.*

Modiolus, τὸ ψηκτίδιον, ῦ.

Modius, ὁ μόδιος, ῦ, *Dinarch.* ὁ μεδιμνός.

Modo, ἀρτίως, dicebam hoc, ἔλεγον τοῦτο, *Dem.* ἐναγκρος, plagas accipit, ἐπλήγη, *id.* ἄρτι, urbem condentes, τὸλιν οἰκίζοντες, *Isocr.* hoc, ὥτως, *Demosth.* illo, ἐκείνως, *id.* eodem, ὡσαύτως, *id.* simili, παραπλησίως, *Isocr.* ὁμοίως, *Dem.* in dextram, modo in sinistram, ὅτε μὲν εἰς τὰ δεξιὰ, ὅτε δὲ εἰς τὰ εὐώνυμα, *Aristoph.*

Modulamen, τὸ ἐπαύλημα, ατος.

Modulate, ῥυθμικῶς, εὐρύθμως.

Modulatio, ἡ μελῳδία, ας, *Athen.* ὁ ῥυθμὸς, ῦ, *Aristot.*

Modulator, ὁ μουσεργὸς, οῦ, *Lucian.* ὁ μελῳδὸς, ῦ. *idem.*

Modulor, ἐπαυλέω, *Lucian.* μελῳδέω, *Athen.* μελίζω.

Modulus, τὸ μέτρον, ῦ, *Dem.* ὁ ῥυθμὸς, οῦ, *Aristot.*

Modus, i. e. mensura, τὸ μέτρον, ῦ, *Lucian.* i. e. ratio, ὁ τρόπος, ῦ, *Plut.* modum servo, τῷ μέσῳ τυγχάνω, *Aristot.* μετριάζω, *Dem.* excedo, non servo, ὑπερβάλλω τὸ μέτριον, *Dem. Phal.* ὑπερβάλλω ἐν τινι, *Arist.*

Moecha, ἡ μοιχὰς, άδος, *Athen.* γυνὴ μοιχαλὶς, *N. T.* ἡ μοιχεύτρια, ας, *Plato.*

Moechor, μοιχάομαι, *N. T.* μοιχεύω, *Plut.*

Moechus, ὁ μοιχὸς, ῦ, *Plut.* μοιχικὸς, οῦ, *idem.*

Moenia, τὸ τεῖχος, εος, *Dem.*

Moereo, λυπέομαι, aliqua re, ἐπί τινι, *Plato.* ἀδημονέω, *Dem.*

Moeror, ἡ λύπη, ης, *Dem.* ἡ δυσθυμία, ἡ ἀνία, adficere aliquem mœrore, τρέπειν τινὰ εἰς ἀθυμίαν, *id.* λυπεῖν τινα, *idem.* mœrore adficior, λυπέομαι, *id.*

Moeste, λυπηρῶς, *Isocr.* ἀθύμως, *Xen.*

Mœstitia, ἡ λύπη, ης, *Plato.* ἡ ἀθυμία, ας, *Xenoph.*

Mœstus, a, um, λυπηρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἄθυμος, ὁ, *Plato.*

Mola, ἡ μύλη, ης, molam verso, μύλην στρέφω, περιάγω, περιφέρω, *Poll.*

Molaris, e, μυλικὸς, ἡ, ὸν, lapis, λίθος, *N. T.* μυλίτης λίθος, *Gal.* dens, μυλίτης ὀδὼς, *Aristot.*

Molendinum, ἡ μύλη, ης, *Poll.* aquarium, τὸ ὑδρομύλιον, ῦ, *Pandect.*

Moles, τὸ βάρος, εος, *Plato.* ὁ ὄγκος, ῦ, *Plut.*

Moleste, χαλεπῶς, fero aliquid, φέρω τὶ, *Dem.* ἀηδῶς φέρω τὶ, *idem.* et graviter fero aliquid, λυπηρῶς καὶ βαρέως φέρω τὶ, *Isocr.* fero rem, δυσχεραίνω τὸ πρᾶγμα, *Dem.*

Molestia, ἡ ἀηδία, ας, *Dem.* molestia adficere aliquem, sive molestiam exhibere alicui, παρέχειν τινὶ ἔργον, *Plato.* κατασκευάζειν τινὶ ἀσχολίαν, *Dem.* βαρύνειν τινὰ, *Xenoph.* λυπεῖν τινα, *id.* ὄγλον παρέχειν τινὶ, *Plato.* sustinere, πράγματα ἔχειν, *Dem.*

Molesto, κοπιάω, *Aristoph.* Confer *Molestia.*

Molestus, a, um, λυπηρὸς, ὰ, ὸν, *Demosth.* ὁ καὶ ἡ ἀηδὴς, ές, *id.* ἀνιαρὸς, ὰ, ὸν, *id.* χαλεπὸς, ἡ, ὸν, *id.* ὁ καὶ ἡ δυσχερὴς, ές, *Isocr.* sum alicui, ἐνοχλέω τινὶ, *id.* τινὶ, *id.*

Molimen, τὸ κατασκεύασμα, ατος, *Aristot.*

Molior, μηχανάομαι, aliquid contra aliquem, τί ἐπί τινα, *Dem.* aliquid, ἐπιχειρέω τινὶ, *Plato.* τυρεύω τι, *Demosth.* et machinor aliquid contra remp. πραγματεύομαι καὶ παρασκευάζομαί τι ἐπὶ τὴν πόλιν, *id.*

Molitio, ἡ παρασκευὴ, ῆς, *Thuc.* in mola, ὁ ἄλετος, ῦ, *Plut.*

Molitor, ὁ μυλωθρὸς, οῦ, *Athen.*

Molitrix, ἡ ἀλεθρὶς, ίδος, *Plut.*

Molitura, ὁ ἄλετος, ῦ, *Plut.*

Mollesco, μαλακίζομαι, *Lucian.*

Mollio, μαλακίζω, μαλακύνω, *Gal.*

Mollis, μαλακὸς, ὴ, όν, *Xen.* sum, μαλακιάω, *idem.* ἁπαλὸς, λὴ, λὸν, τρυφερὸς, ρὰ, ρὸν.

Molliter, μαλακῶς, *Xen.* ἁβρῶς.

Mollitia, seu Mollities, ἡ μαλακότης, ητος, *Plut.* animi, ἡ μαλακία, ας, *Aristot.* ἡ ἁβρότης, ητος, *Xen.*

Mollitudo, ἡ ἁπαλότης, ητος, *Xen.*

Molliusculus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπομάλακος, ῦ.

Molo, ἀλέω, *Diosc.* καταλέω, *Hippocr.*

Moly, τὸ μῶλυ, *Diosc.*

Momentaneus, a, un, ἀκαιρεῖος, είου, εῖον, navigatio, πλοῦς, *Dem.* vita, τὸ ἀκαιρεῖον ζῆν, *Macc.*

Momentum, ἡ ῥοπὴ, ῆς, *Plut.* i. e. punctum temporis, τὸ ἀκαιρὲς, ές, *Poll.* ἀκαιρὲς χρόνος, *Dem.* momento temporis, ἐν ἀκαιρεῖ χρόνῳ, *Aristoph.* ἐν ἀκαιρεῖ καιρῷ, *Lucian.* ἐν ἀκαιρεῖ, *id.*

Monacha, ἡ μοναχὴ, ῆς, ἡ μονάστρια, ας, *Pandect.*

Monachatus, us, ὁ μοναχισμὸς, ῦ.

Monachus, ὁ μοναχὸς, ῦ, *Dion. Ar.* ὁ μοναχὴς, ῆ, *Naz.* ὁ ἀσκητὴς, ῆ, *Bas.*

Monarcha, ὁ μονάρχης, ῦ, *Thuc.* ὁ μόναρχος, ῦ, *Aristot.* sum, μοναρχέω, *Strabo.*

Monarchia, ἡ μοναρχία, ας, *Herodot.*

Monasterialis, e, μοναστικὸς, ἡ, όν, μοναχικὸς, ἡ, όν, *Dion. Ar.*

Monasterium, τὸ μοναστήριον, ῦ, τὸ ἀσκητήριον, ῦ, *Greg.*

Monedula, ὁ κολοιὸς, οῦ, *Lucian.*

Moneo, παραγγέλλω, aliquem, τινὶ, *Plato.* νηθετεω, aliquid alicui, παραινέω τί τινι, *Dem.* facere aliquid, ποιεῖν τι, *id.* quæ decent, ὑπαγορεύω τινὶ, ἃ δεῖ ποιεῖν, *id.* Confer *Admoneo, Hortor.*

Moneta, τὸ νόμισμα, ατος, *Aristot.* proba, νόμισμα δόκιμον, adulterina, νόμισμα ἀδόκιμον, νόμισμα κίβδηλον, *Aristoph.* monetam cudo, νόμισμα κόπτω, *Aristot.* monetam falsam cudo, νόμισμα παρακόπτω, *Lucian.* νόμισμα παρακεκαράκτωμα, *Suid.*

Monetaria officina, τὸ ἀργυροκοπεῖον, ῦ, *Athen.*

Monetarius, ὁ ἀργυροκόπος, ῦ, *Plut.* falsus, ὁ παρακαράκτης, ῦ, *Pandect.*

Monialis, ἡ μονάστρια, ας, *Pandect.*

Monile, τὸ περιδέραιον, ῦ, *Plut.* ὁ ὅρμος, ῦ, *Hom.* ὁ ὁρμίσκος, ῦ, LXX. τὸ καθόρμιον, ῦ, *id.*

Monumentum, τὸ μνημεῖον, virtutis relinquo in omne ævum, τῆς ἀρετῆς καταλείπω εἰς ἅπαντα χρόνον, *Isocr.* τὸ ὑπόμνημα, ατος, esse posteris, εἶναι τοῖς ἐπιγιγνομένοις, *id.*

Monitio, ἡ νηθέτησις, εως, *Isocr.* ἡ νηθεσία, ας, *Plat.*

Monitor, ὁ νηθετῶν, ῶντος, *Isocr.* παραινῶν, ῶντος, *id.* ὁ παραινέτης.

Monitorius, a, um, παραινετικὸς, ἡ, όν, *Isocr.* προτρεπτικὸς, ἡ, όν, *Cl. At.*

Monitum, seu Monitus, us, ἡ παραίνεσις, εως, *Xen.* τὸ παράγγελμα, ατος, *id.* monitu Dei, ἐκ Θεοῦ, *Dion. Hal.*

Monoceros, ὁ μονόκερως, ωτος, *Aristot.*

Monoculus, vide *Unoculus.*

Monopola, ὁ μονοπώλης, ου.

Monopolium, τὸ μονοπώλιον, ου, *Aristot.* exerceo, μονοπωλέω, *Strabo.*
Mons, τὸ ὄρος, εος, *Dem.* montis cacumen, ἀκρωτήριον τοῦ ὄρους, *Herodot.* ἡ ἀκρώρεια, ας, *Philo.* latus montis, ἡ παρορεία, ας, *Polyb.* radix, sive ima pars montis, ἡ ὑπώρεια, ας, *Plut.*
Monstrabilis, ε, δεικτὸς, ἡ, όν.
Monstratio, ἡ δεῖξις, εως, *Herodian.*
Monstro, δείκνυμι, aliquid, τι, *Thuc.* Confer *Ostendo.*
Monstrose, τερατικῶς, *Plut.*
Monstrosus, a, um, ὁ καὶ ἡ τερατώδης, εος, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ τεράτιος, *Ælian.*
Monstrum, τὸ τέρας, ατος, *Isocr.* τὸ τεράστιον, ου, *Suid.* pario, τεράτοκέω.
Montanus, a, um, ὀρεινὸς, ἡ, όν, regio, χώρα, *Xen.* ὁ καὶ ἡ ὀρεῖος, ου, *Aristid.*
Monticola, ὁ ὀρείτης, ου.
Monticulus, τὸ ὄρειον, ου.
Montosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὄρειος, ου, *Lucian.* ὀρεινὸς, ἡ, όν, *Xen.*
Monumentum, vide *Monimentum.*
Mora, ἡ διατριβὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἀναβολὴ, ῆς, *id.* τὸ μέλλημα, ατος, *Æschin.* ἡ μέλλησις, εως, *Thuc.* moram interpono, necto, ποιέομαι ἀναβολὴν, *id.* διατριβὴν ποιέομαι, *Dem.* sine mora, ἀνυπερθέτως, *Plato.* ἀμελλητὶ, *id.*
Moralis, ε, ἠθικὸς, ἡ, όν, *Aristot.*
Morator, ὁ μελλητὴς, οῦ, *Aristot.*
Moratus, a, um, εὐδιαμέσους, ένη, ένον, bene, ὁ καὶ ἡ εὐήθης, εος, *Aristot.*
Morbidus, a, um, ὁ καὶ ἡ νοσώδης, εος, *Plut.* νοσηρὸς, ὰ, όν, *Xen.* νοσερὸς, ὰ, όν, *Plut.* νοσαιτερὸς, ὰ, όν, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ ἐπίνοσος, ου, *id.*
Morbosus, a, um, idem quod *Morbidus.*
Morbus, ἡ νόσος, ου, *Dem.* τὸ νόσημα, ατος, *id.* ἡ ἀῤῥωστία, ας, *id.* τὸ ἀῤῥώστημα, ατος, *id.* qui in extremum periculum aliquem conjicit, νόσος, ἐξ ἧς τις εἰς τὸ σῶσαι ἔρχεται, *id.* difficilis et qui magnam felicitatem et curam requirit, νόσημα χαλεπὸν καὶ πολλῆς εὐτυχίας καὶ ἐπιμελείας δέομενον, *id.* regionem invadit, ἐμπίπτει νόσημα εἰς τὴν χώραν, *idem.* in morbum incidere, νόσον ἐπιγίγνεσθαί τινι, *id.* συμβαίνειν ἀῤῥώστημά τινι, *id.* morbo corripi, λαμβάνεσθαι νόσῳ, *id.* παρεῖναί τινι ἀῤῥωσίαν, *Isocr.* πάσχειν τι πάθος, *id.* morbum curare, θεραπεύειν τὸ νόσημα, *id.* evadere e morbo, ἀποφεύγειν τὴν νόσον, *Dem.* consumi morbo, ἀποθνήσκειν ἐκ τῆς νόσου, *Isocr.*
Mordacitas, τὸ δηκτικὸν, οῦ.
Mordax, δηκτικὸς, ἡ, όν, *Athen.* ὁ δήκτης, ου, *Plut.* ὁ καὶ ἡ δακνώδης, εος, *Gal.*
Mordeo, δάκνω, *Plut.*
Mordicus, ὀδὰξ, *Aristoph.* tenere, ἀπτῆξ ἔχειν, *Ælian.*
Moretum, τὸ μυττωτὸν, οῦ.
Moribundus, a, um, ἀποθνήσκων, ουσα, ον.
Morigero, ὑπηρετέω, alicui, τινὶ, *Plut.* ὑπακούω τινὸς, *Thucyd.* τινὶ, *Dem.* χαρίζομαι.
Morigerus, a, um, ὁ καὶ ἡ κατήκοος, ου, *Plut.* ὁ καὶ ἡ τειθηνὸς, ου, *Cl. Al.*
Morio, ὁ μωρὸς, οῦ, *Lucian.* ὁ γελωτοποιὸς, οῦ, *idem.*
Morior, θνήσκω, *Xen.* ἀποθνήσκω, *Dem.* τελευτάω, *id.* τὸν βίον τελευτάω, τελέω, μεταλλάττω, καταστρέφω, ἐκλείπω, *Dem. Isocr. Xen.* risu, θνήσκω γέλωτι, metu, φόβῳ, vulnere, ἀποθνήσκω ἐκ τοῦ τραύματος, *Dem.* ictu, τελευτάω ἐκ πληγῆς, *id.* per cruciatum, τελευτάω αἰκισθείς, *id.* volens, ἀποθνήσκω ἑκούσιος, *idem.* ante diem fatalem, τελευτάω πρὸ μοίρας, *Isocr.*
Moror, διατρίβω, in urbe, ἐν τῇ πόλει, *Isocr.* Confer *Mora.*
Morose, δυσκόλως, *Dem.*
Morositas, τὸ δυσκολώτερον, ου, ἡ χαλεπότης, ητος, *Isocr.* ἡ δυσκολία.
Morosus, a, um, ὁ καὶ ἡ δυσάρεστος, ου, *Demosth.* ὁ καὶ ἡ δύσκολος, ου, *id.* χαλεπὸς, ὴ, όν, *idem.*
Mors, ὁ θάνατος, ου, *Dem.* ἡ τελευτὴ, ῆς, *idem.* ἡ τελευτὴ τοῦ βίου, *Isocr.* fatalis et naturalis, τῆς εἱμαρμένης καὶ αὐτόματος θάνατος, *Dem.* violenta, θάνατος βίαιος, *id.* morte violenta occumbere, ἀποθνήσκειν θανάτῳ βιαίῳ, *id.* mortem sibi ipsi consciscere, ἀναιρεῖν ἑαυτὸν, *Aristot.* διαφθείρειν ἑαυτὸν, *id.*
Morsus, us, τὸ δῆγμα, ατος, *Plut.* ἡ δῆξις, εως, *id.* ὁ δηγμὸς, οῦ, *id.*
Mortalis, ε, ἥνητὸς, ἡ, όν, homo, ἄνθρωπος, *Dem.* ὁ βροτὸς, οῦ, corpus, σῶμα, *id.* ὁ καὶ ἡ θνατογενὴς, ους, *Plato.*
Mortalitas, τὸ ἥνητὸν, οῦ.
Mortarium, ὁ ὄλμος, ου, *Ælian.* contundere aliquid in mortariis, καταπάττειν τι ἐν ὄλμοις, *id.*
Morticinus, a, um, θνησιμαῖος, αία, αῖον, *Aristoph.*
Mortifer, ὁ καὶ ἡ θανατηφόρος.
Mortualis, ε, νεκρικὸς, ἡ, όν, *Lucian.*
Mortuus, a, um, νεκρὸς, ὰ, όν, *Plato.* τεθνεὼς, υῖα, ὸς, *Dem.* ἀποθανὼν, ὄσα, όν, *idem.*
Morum, τὸ μόρον, ου, *Diosc.*
Mos, τὸ ἔθος, εος, *Dem.* τὸ ἦθος, εος, *id.* ὁ τρόπος, ου, *id.* vir bonis omnino moribus præditus, ἀνὴρ τὸν τρόπον πάνυ δικαίως ὤν, *Dem.* integritas morum, ἡ καλοκἀγαθία τῶν τρόπων, *Isocrat.* mores alicujus probatissimi, τὰ κάλλιστά τινος τῶν ἠθῶν, *Dem.*
Moschus, ὁ μόσχος, ου, *Aret.*
Motacilla, τὸ ξηναίδιον, ου, ἡ σεισοπυγὶς, ίδος, *Suid.* ὁ κίγκλος, ου, *Galen.*
Motio, ἡ κίνησις, εως, *Aristot.* ὁ κλωγμὸς, οῦ, *Lucian.*
Motor, ὁ κινητὴς, οῦ.
Motus, ἡ κίνησις, εως, *Aristot.* τὸ πάθος, εος, *id.* motu proprio, αὐτοπεδίῳ τῷ γνώμῃ, *Suid.*
Moveo, κινέω, omnem lapidem, πάντα λίθον, *Plut.* castra, κινέω τὸ στράτευμα, *Thuc.* et immuto decretum, καὶ μεταίρω τὸ ψήφισμα, *Demosth.* et tollo male constituta, καὶ μεταιτίθημι τὰ μὴ καλῶς καθεσῶτα, *Isocrat.* adsidue, ψαλάττω, *Ælian.* adfectus, παθαίνομαι, *Dion. Hal.*
Mox, αὐτίκα, *Dem.* εὐθὺς, ἰδεμ. εὐθέως, *Plut.*
Muceo, ὑγροτιάω, *Theoph.* σήπομαι, *Xen.*
Mucesco, σαπρὸς καὶ ὑγρὸς γίνομαι.
Mucidus, a, um, ὑγρὸς, ὑγισσα, ὑγ, *Soph.* ὁ καὶ ἡ ὑγρώδης, εος, *idem.* σαπρὸς, ὰ, όν, *Aristot.*
Mucor, ὁ ὑγρὸς, ῶτος, *Plut.* ἡ σαπρότης.
Mucosus, a, um, κορυζώδης, ώδσα, ώδ, *Plato.* κορύζης μεστὸς, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ βλεννώδης, εος, *Hippocr.* ὁ καὶ ἡ μυξώδης, εος, *Galen.*
Mucro, τὸ ἄκρον, ου, ἡ ἀκὶς, ίδος, *Herodian.* gladii, σόμα μαχαίρας, *N. T.*
Mucronatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀξύθηκτος, ου.
Mucus, ἡ βλέννα, ης, *Gal.* ἡ μύξα, ης, ἰδ. ἡ κόρυζα, ης, *Lucian.*
Mugil, ὁ κεστρεὺς, έως, *Aristot.*
Mugio, μυκάομαι, *Plut.*
Mugitus, τὸ μύκημα, ατος, *Plut.* ὁ μυκηθμὸς, οῦ, *Lucian.*
Mula, ἡ ἡμίονος, ου, *Herodot.*
Mularis, ε, ἡμιόνειος, εία, ειον, *Hom.*
Mulcedo, τὸ θέλγητρον, ου, *Cl. Al.*
Mulceo, καταθέλγω, *Lucian.* καταψάω, *Xenoph.* κηλέω, *Plato.* καταπλήσσω, *Aristot.*
Mulciber, ὁ Ἥφαιστος, ου.
Mulcta, vide *Multa.*
Mulctra, seu Mulctrum, ὁ ἀμολγεὺς, έως, *Theocr.* ἡ πέλλα, ης, *Athen.*
Mulctrale, idem quod *Mulctra.*
Mulctus, us, ἡ ἀμελξις, εως, ἡ βδάλησις, εως.
Mulgeo, ἀμέλγω, LXX. ἀθέλγω, *Hipp.* aliquid, βδάλλω τι, *Plato.*
Muliebris, ε, γυναικεῖος, εία, εῖον, mundus, κόσμος, *Plato.* ὁ καὶ ἡ γυναικώδης, εος, *Philo.*
Muliebriter, γυναικείως.
Mulier, ἡ γυνὴ, γυναικὸς, formosa, εὐτερπὴς, *Dem.* nobilis, γυνὴ σεμνὴ, *Isocrat.* modesta, σώφρων, *id.* pura et casta a vicinis congressu, καθαρὰ καὶ ἁγνὴ ἀπὸ τῆς συνουσίας ἀνδρὸς, *id.* forma eleganti, εὐπρεπὴς τὴν ὄψιν ὖσα, *idem.* in magna et præclara modestia educata, μετὰ πολλῆς καὶ καλῆς σωφροσύνης τεθραμμένη, *id.*
Muliercula, τὸ γύναιον, ου, *Dem.*
Muliero, ἡ κλύνη, *Hipp.*
Mulierositas, ἡ φιλογυνεία, ας.
Mulierosus, ὁ γυναικοφίλης, ου, ὁ γυναικομανὴς, οῦ, ὁ φιλογύναιος, ου.
Mulio, ὁ ἡμιονηλάτης, ου.
Mullus, ἡ τρίγλα, seu τρίγλη, ης, *Aristot.*
Mulsum, τὸ οἰνόμελι, ιτος, *Diosc.*
Multa, ἡ ζημία, ας, *Dem.* ἡ καταδίκη, ης, *id.* τὸ τίμημα, ατος, *id.* ἡ τιμωρία, ας, *idem.* multam irrogo, impono, τιμωρίαν ἐπιτίθημί τινι ὑπέρ τινος, *id.* centum talenta, ἐπιτίθημι ἑκατὸν τάλαντα, *Æschin.* solvo, τὸ τιμηθὲν ἀποτίω, *Dem.* ἐκτίω τὴν καταδίκην, *id.*
Multangulus, a, um, ὁ καὶ ἡ πολύγωνος, ου.
Multatio, ἡ τίμησις, εως, *Æschin.*
Multatitius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπιτίμιος, ου.
Multifariam, πολλαχῶς, declaratius, παλλαχθὴν ὅλως, *Dem.* πολυμερῶς, *N. T.*
Multifarius, a, um, ὁ καὶ ἡ πολυποίκιλος, ου, *N. T.*
Multiformis, ε, ὁ καὶ ἡ πολύμορφος, ου, *Aristot.*
Multiloquium, ἡ πολυλογία, ας, *Dem.* ἡ ἀπεραντολογία, ας, *Lucian.* ἡ βαττολογία.
Multiloquus, a, um, ὁ καὶ ἡ πολυλόγος, ου, *Ammon.* Confer *Loquax.*
Multimode, πολυτρόπως, *N. T.*
Multipartitus, a, um, ὁ καὶ ἡ πολυμερὴς, έος, *Aristot.*
Multiplex, πολλαπλάσιος, ία, ιον, *Plut.*
Multiplicatio, ὁ πολλαπλασιασμὸς, οῦ.
Multipliciter, πολλαπλασίως, πολλαπλάσια, *Xen.*
Multiplico, πολλαπλασιάζω, *Plut.* aliquid, πολλαπλάσιον ποιέω τι, *Plato.*
Multiscius, a, um, ὁ καὶ ἡ πολυειδήμων, ονος.
Multitudo, τὸ πλῆθος, εος, de rebus, et personis, *Dem.* i. e. vulgus, οἱ πολλοὶ, ῶν, *idem.*
Multo, as, ζημιόω, aliquem morte, θανάτῳ, *Dem.* perpetuo exsilio, ἀειφυγίᾳ, *id.* pecunia, χρήμασι, *Isocr.* carcere, τιμῶ τινὶ δεσμὸν, *Dem.*
Multò, τολὺ, plures, πλείους, *Dem.* magis quam, πολλῷ μᾶλλον, ἤπερ, *Plato.* post, χρόνῳ παμπλήθει ὑστερον, *Dem.*
Multoties, πολλοσὸν, *Dion. Hal.*
Multopere, μεγάλως.
Multùm, πολὺ, *Dem.* laudo, πολλὰ ἐπαινέω, *Xenoph.* abest, ut existimem, πόῤῥω εἶμι τοῦ οἴεσθαι, *Plato.* πολλοῦ γε δεῖ, *id.* atque hæc ita se non habent; multum abest, ἔχει δὲ οὐχ ὕτω ταῦτα, ἀλ' ἐγγύς, *Dem.*
Multus, a, um, πολὺς, πολλὴ, πολὺ, *Dem.* πάμπολυς, πάλλη, πόλυ, *Xen.*
Munctio, ἡ ἀπόμυξις, εως.
Mundanus, a, um, κοσμικὸς, ἡ, όν, *Chrys.*
Munditer, καθαρῶς, *Plut.*
Munditia, seu Mundities, ἡ καθαρότης, ητος, *Hermog.* munditiæ studiosus, ὁ καὶ ἡ φιλόκαλος, ου, *Isocr.*
Mundo, καθαρίζω, *Nax.*
Mundus, a, um, καθαρὸς, ὰ, όν, *Xen.*
Mundus, ὁ, κόσμος, ου, *Dem.* τὸ πᾶν, τὸ, *Plut.* muliebris, ὁ κόσμος γυναικείος, *Plato.*
Munerarius, seu Munerator, ὁ ἀγωνοθέτης, ου, *Lucian.* i. e. donator, ὁ δωρήτης, ου, *Plut.*
Munero, seu Muneror, δωρέομαι, *Lucian.* aliquem aliqua re, τί τινι, *Xen.*
Mungo, ἀπομύττω, *Xen.*
Munia, vide *Officium.*
Municeps, ὁ συντέλεστὴς, οῦ, ὁ πολίτης, ου, *Xen.* ὁ δημότης, ου, *id.* ὁ ἰσοτελὴς, έος, *Dem.*
Municipalis, ε, συντελεστικὸς, ἡ, όν, homo, δημοτικὸς ἄνθρωπος, *Dion. Hal.*
Municipatim, κατὰ κωμοπόλεις.
Municipium, ἡ κωμόπολις, εως, *Strabo.*
Munifice, δωρηματικῶς, δαψιλῶς, *Bas.*
Munificentia, ἡ μεγαλοδωρία, ας, *Herodian.* ἡ πολυδωρία, ας, *Xen.*
Munificus, a, um, ὁ καὶ ἡ μεγαλόδωρος, ου, *Plut.* ὁ καὶ ἡ φιλόδωρος, ου, *Dem.*
Munimen, seu Munimentum, τὸ ἐπιτείχισμα, ατος, *Demosth.* τὸ τείχος, εος, *id.* τὸ ὀχύρωμα, ατος, *id.* τὸ ἀσφάλισμα.
Munio, τειχίζω, aliquid, τὶ, *Xen.* muris, æneis, τείχεσι χαλκοῖς, *Æschin.* ἀσφαλίζω, περιτειχίζω τὶ σὺ τινὶ, *Thuc.* urbem præsidiis, κρατύνομαι πόλιν φρούροις, *idem.* muro, περιβάλλομαι τείχος πόλει, *Aristot.* seu πόλιν τείχει, *Isocr.* locum, ὀχυρὸν ποιέομαι τόπον, *Demosth.* viam, ὁδοποιέω, *id.*
Munitio, ὁ περιτειχισμὸς, οῦ, *Thuc.* ἡ περιτείχισις, εως, *idem.* viæ, ἡ ὁδοποίια, ας, *Xenoph.*
Munitus, a, um, ὀχυρὸς, ὰ, όν, *Dem.* τετειχισμένος, ένη, ένον, *Isocrat.* præsideo, ὁ καὶ ἡ ἐμφρουρὸς, ου, *Dem.* civium benevolentia, τῇ τῶν πολιτῶν εὐνοίᾳ δορυφορούμενος, *Isocr.*
Munus, i. e. *donum*, τὸ δῶρον, ου, *Dem.* Confer *Donum:* i. e. officium, τὸ ἔργον, ου, *id.* Confer *Officium.*

Munusculum, τὸ δωρίδιον, ᾰ.
Muræna, ἡ μύραινα seu σμύραινα, ης, *Aristot.*
Muralis, e, τειχικὸς, ἡ, όν.
Murex, το κογχύλιον, ι, *Galen.* ἡ κογχύλη, ης, *Philo.*
Muria, ἡ ταριχεῖα, ας, *Aristot.* condo, ταριχεύω, *Plato.* ἁλμεύω, *Diosc.*
Murinus, a, um, μύινος, ίνη, ινον, ὁ καὶ ἡ μυώδης, ες, *Plut.*
Murmur seu Murmuratio, ὁ γογγυσμὸς, ῦ, LXX. ὁ ψόφος, ἰεve, ὁ ψιθυρισμὸς, ῦ, *Plato.*
Murmurillo, ψιθυρίζω, *Plut.*
Murmuro, γογγύζω, *N. T.* aliquid mecum, βρενθυόμαί τι πρὸς ἐμαυτὸν, *Lucian.* leviter, ψιθυρίζω, *Plut.*
Murrha, ἡ μύρρα, ας, *Hipp.*
Murrhinus, a, um, μύρρινος, ίνη, ινον.
Murus, τὸ τεῖχος, εος. firmissimus, ἀθάνατον, *Isocr.* murum condere, τείχος ἱστάναι, *Dem.* restaurare, ἀνιστάναι, *id.* erigere, ἀνορθοῦν, *id.* perfodere, διορύττειν, *idem.* diruere, καθαιρεῖν, seu καθαιρεῖσθαι, *id.* κατασκάπτειν, *id.*
Mus, ὁ μῦς, μυὸς, *Aristot.* major, ὗραξ, ακος, *Schol. Nic.* araneus, ἡ μυογαλὴ, ης, *Diosc.*
Musa, ἡ Μοῦσα, ας, *Diod. Sic.*
Musca, ἡ μυῖα, ας, *Aristot.* canina, ἡ κυνόμυια, ας, *Philo.*
Muscarium, ἡ σόβη, ης, ἡ μυιοσόβη, ης, *Epigr.*
Muscerda, ὁ μυόχοδος, ι, τὸ μυόχοδον, ι, *Trall.* μυῶν ἄφοδος, *Diosc.*
Muscipula, ἡ μυάγρα, ας, τὸ μύσσυνον.
Muscosus, a, um, ὁ καὶ ἡ βρυώδης, εος, *Galen.*
Musculosus, a, um, ὁ καὶ ἡ μυώδης, εος, *Galen.*
Musculus, ὁ μυΐσκος, ι, i. e. pars carnis, ὁ μῦς, μυὸς, *Galen.* musculis carens, ὁ καὶ ἡ ἄμυος, ι, *id.*
Muscus, τὸ βρύον, *Aristot.* τὸ μνίον, ι, *Diod. Sic.*
Museum, τὸ μουσεῖον, ι, *Plut.*
Musica, ἡ μουσικὴ, ῆς, sc. τέχνη, *Plut.*
Musice, μουσικῶς, *Plut.*
Musicus, a, um, μουσικὸς, ἡ, όν, *Plut.*
Musicus, i, ὁ μουσικὸς, ῦ, *Plut.*
Mussito seu Musso, μύζω, *Plut.*
Mustaceus, a, um, γλεύκιος, ία, ιον, *Diosc.*
Mustacium, τὸ μυστάκιον, ι, *Athen.*
Mustela, ἡ γαλῆ, ῆς, *Aristot.* ἡ ἰκτὶς, ίδος.
Mustelinus, a, um, ὁ καὶ ἡ γαλιώδης, εος, *Aristot.*
Musteus, a, um, γλεύκιος, ία, ιον, *Diosc.*
Mustulentus, a, um, ὁ καὶ ἡ γλευκώδης, εος.
Mustum, τὸ γλεῦκος, εος, *N. T.*
Mutabilis, e, μεταβλητικὸς, ἡ, όν, *Aristot.* facile, ὁ καὶ ἡ εὐμετάβλητος, ε, *id.*
Mutabiliter, μεταβλητικῶς.
Mutatio, ἡ μεταβολὴ, ῆς, vitæ, τοῦ βίου, *Iscor.* et conversio, κρὶ μετάστασις, εως, *Demosth.* mutationem facio, μεταβολὴν ποιέομαι, *Isocr.* ingruere subito, προστίπτειν ἄφνω, *id.* fieri, accidere, γίγνεσθαι, *id.* accipere, λαμβάνειν, *idem.* habere, χρῆσθαι τῇ μεταβολῇ, *idem.* sine mutatione, ἀμετακινήτως, *id:*
Mutilatio, ὁ ἀκρωτηριασμὸς, ῦ, *Diosc.* ἡ κόλυσις, εως, *Aristot.* ἡ ἀναπηρία, ας, *id.* ἡ πήρωσις, εως, *id.*
Mutilatus, a, um, πεπηρωμένος, ένη, ένον, *Dem.* naribus, ἠκισμένος ῥῖνας, *Strabo.*
Mutilo, κολόω, aliquid, τὶ, *Theophr.* κολοβόω τι, *Aristot.* ἀκρωτηριάζω τι, *Diosc.* πηρόω.
Mutilus, a, um, ὁ καὶ ἡ κολοβὸς, ῦ, *Aristot.* κυλλὸς, ἡ, όν, *Galen.* ὁ καὶ ἡ ἀνάπηρος, ε, *Plut.*
Mutio, χρύζω, *Lucian.* μύζω, *Arctæus.*
Muto, μεταλλάττω, aliquid, τὶ, *Æschin.* leges, μεταποιέω νόμους, *Dem.* rempublicam, μεταβάλλω πολιτείαν, *Isocr.* mores, τρόπους, *idem.* faciem in varias formas, ἀλλάττω εἴδος εἰς πολλὰς μορφὰς, *Plato.* aliquid cum aliquo, ἀλλάττω τί τινος, *Plut.* terram subinde, ἀμείβω ἄλλην γῆν ἐξ ἄλλης, *Lucian.* civitatem, ἀμείβομαι ἄλλοτε ἄλλην πόλιν, *id.* ἄλλην ἐξ ἄλλης πόλεως, *Plato.* sententiam, ἀλλοιόομαι γνώμην, *Thuc.* vestem, μεταμφιεννύω, *Lucian.*
Mutuatio, ὁ δανισμὸς, ῦ, *Plato.*
Mutuatitius, a, um, δανειστικὸς, ἡ, όν, δανειστὸς, ἡ, όν.
Mutue, ἀμοιβαδόν.
Mutuo, *adverb.* καταλλάγδην, ἀμοιβαδὸν, *Theodoret.* se amant, ἀλλήλους φιλοῦσι, *Aristot.* pugnare, μάχεσθαι πρὸς ἀλλήλους, *Isocr.* se mutuo complecti, ἀλλήλους περιβάλλειν, *Dion. Hal.* se mutuo interficere, ἀλληλοκτονεῖν, *Hipp.*
Mutuo, seu Mutuor, δανείζομαι, pecuniam ab aliquo, χρήματα παρά τινος, *Demosth.* ἀπό τινος, *Plut.* magno fœnore, ἐπὶ μεγάλῳ τόκῳ, *id.* ad aliquid, εἴς τι, *id.*
Mutus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄλαλος, ε, LXX. ὁ καὶ ἡ ἄφωνος, ε, *Philo.* ἀωρὸς, ἡ, όν, *id.* ἐνεὸς, ὰ, όν, *Aristot.*
Mutuum, τὸ δάνειον, ε, *Aristot.* τὸ δάνεισμα, ατος, *Bas.* repeto, τὸ δάνειον ἀπαιτέω, *Dem.* reddo, ἀποδίδωμι, *id.* mutuo do aliquid, δανείζω εἴς τι, *Aristot.* accipio, sive recipio, δέχομαι τὸ δάνειον, *Dem.*
Mutuus, a, um, ἀμοιβαῖος, αία, αῖον, sermo, λόγος.
Myrias, ἡ μυριὰς, άδος.
Myrica, ἡ μυρίκη, ης, *Diosc.*
Myropola, ὁ μυροπῶλης, ε, *Athen.*
Myropolium, τὸ μυροπωλεῖον, *Aristoph.*
Myrrha, ἡ μύρρα, ας, *Hippocr.* imbuo, σμυρνίζομαι, *N. T.*
Myrrheus, a, um, σμύρνινος, ίνη, ινον, LXX.
Myrtetum, ὁ μυρρίνων, ῶνος, *Aristoph.*
Myrtinus, a, um, μύρτινος, ίνη, ινον.
Myrtites, ὁ μυρίτης, ε, *Diosc.*
Myrtus, ἡ μύρτος, ε, *Diosc.* ἡ μυρσίνη, ης, *Galen.*
Mysta, ὁ μύστης, ε, *Plut.*
Mystax, ἡ μύστᾰξ, ακος, *Poll.*
Mysterium, τὸ μυστήριον, ι, *N. T.*
Mysticus, a, um, μυστικὸς, ἡ, όν, *Nax.* ὁ καὶ ἡ μυστηριώδης, εος, *Plut.*
Mythologus, ὁ μυθολόγος, ε, *Plato.*
Mythologia, ἡ μυθολογία, ας.
Mythologicus, a, um, μυθολογικὸς, ἡ, όν, *Plato.*

N

NABLIUM, τὸ νάβλιον, ε, ἡ νάβλα, ης, LXX.
Nactus, vide *Adeptus.*
Næ ! νὴ, per deos, νὴ τὰς Θεὰς, *Plato.* per Jovem, ναὶ μὰ Δία, *Xen.*
Nænia, ὁ αἶνος ἀλλέλμος, *Athen.* ἐπικήδιος μονῳδία.
Nævus, τὸ σῦμα, ατος, *Aristot.*
Nam, γάρ. Confer *Enim.*
Namque, idem quod *Nam.*
Nanciscor, τυγχάνω, aliquid, τινὸς, *Dem.* ἐπιτυγχάνω τινὸς, *id.* ἐπιλαμβάνω τινὸς, *Aristot.*
Nanus, ὁ νάνος, ε, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ νανώδης.
Naphtha, ἡ νάφθα, ης, *Diosc.*
Napus, τὸ βάνιον, ι, *Diosc.*
Narcissinus, a, um, ναρκίσσινος, ίνη, ινον, oleum, ἔλαιον, *Diosc.*
Narcissus, ὁ vel ἡ νάρκισσος, ε, *Theophr.*
Nardinus, a, um, νάρδινος, ίνη, ινον, oleum, ἔλαιον, *Athen.*
Nardus, ἡ νάρδος, ε, *Diosc.* nardi spica, ἡ ναρδόσταχυς, εως, *Gal.*
Nares, αἱ, ῥῖνες, ῶν, *Xenoph.* τὰ ῥινία, ων, *Aristot.* οἱ ῥῶθωνες, ωνος, *Dion. Hal.* naribus indago, ῥινηλατέω, *Longin.* nares amputo, ῥινοτομέω, *Eustath.* αἰκίζω ῥῖνας, *Strabo.* nare trahere aliquem, τῆς ῥινὸς ἕλκειν τινὰ, *Lucian.*
Narrabilis, e, διηγητὸς, ἡ, όν.
Narratio, ἡ διήγησις, εως, ἡ περιήγησις, εως, *Lucian.* historica, ἡ ἀφήγησις, εως, *Herodian.*
Narratiuncula, τὸ διηγημάτιον, ι.
Narrator, ὁ διηγητὴς, ῦ.
Narro, διηγέομαι, alicui omnia quæ acciderunt, τινὶ πάντα τὰ γεγενημένα, *Dem.* quæ fecit, διέξειμι πάνθ' ὅσα πώποτ' ἔπραξε, *id.* aliquid accurate de aliquo, διεξοδικῶς περί τινος, *Isocr.* audita, ἰσορέω ἐξ ἀκοῆς, *Diod. Sic.* hoc tibi, λέγω σοι τοῦτο, *Xen.*
Nascor, γίγνομαι seu γίνομαι, φύομαι, parentibus claris, ἐκ πατέρων εὐδοκιμούντων, *Isocr.* iisdem, sc. parentibus, ἀπὸ τῶν αὐτῶν, *id.* honesto loco, καλῶς, *Dem.* genere sordido, κακῶς, *Isocrat.* Confer *Natus.*
Nassa, ὁ κυρτὸς, οῦ, *Plut.* in nassam aliquem trahere, εἰς κύρτον ἕλκειν τινὰ, *Ælian.*
Nasturtium, τὸ κάρδαμον, ι, *Diosc.*
Nasus, ὁ μυκτὴρ, ῆρος, nasum aduncum habens, γρυπὸς, ἡ, όν, *id.* naso suspendo, μυκτηρίζω, *N. T.* Confer *Nares.*
Nasutus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὔρις, ινος, *Xen.*
Nata, ἡ θυγάτηρ, τρὸς. Confer *Filia.*
Natabulum, τὸ νηχεῖον, ι.
Natales, ium, τὸ γένος, εος. Confer *Genus.*
Natalis, e, ὁ καὶ ἡ γενέθλιος, ε, *Plato.* dies, ἡμέρα γενέσεως, LXX. ad natalem diem pertinens, γενεθλιακὸς, ἡ, όν.
Natalitius, a, um, γενεθλιακὸς, ἡ, όν.
Natatilis, e, νηκτικὸς, ἡ, όν, *Bas.*
Natatio, seu Natatus, us, ἡ νῆξις, εως, *Plut.*
Nates, αἱ συγαὶ, ῶν, *Aristoph.* τὰ συγαῖα, ων, *Poll.* οἱ γλυτοὶ, ῶν, *Herodot.*
Natio, τὸ ἔθνος, εος, *Dem.* τὸ γένος, εος, natione peregrinus, τῷ γένει ξένος, *id.* Syrus, τὸ γένος Σῦρος, *Symes.*
Nativitas, ἡ γενετὴ, ῆς, *Aristot.*
Nativus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔγγονὴς, ές, ὁ καὶ ἡ αὐτόφυτος, ος, portus, λιμὴν, *Thuc.*
Nato, κολυμβάω, *N. T.* νέω, *Thuc.* νήχομαι, *Diod. Sic.* secundo vento et flumine, κατὰ ἄνεμον καὶ ῥεῦν, *Plut.*
Natrix, ὁ ὕδρος, ε, *Aristot.*
Natu, τῇ ἡλικίᾳ, major, ἡλικίᾳ πρόσχων, *Plato.* minor, ἐν τοῖς κατὰ γένεσιν χρόνοις ὑστερίζων, *Philo.* admodum grandis, εὖ μάλα πρεσβύτης, *Plato*
Natura, ἡ φύσις, εως, humana, ἀνθρωπίνη, seu ἀνθρώπων, *Dem.* esse vel fieri aliquid natura, εἶναί τι, seu γίγνεσθαι φύσει, *id.* insitum esse alicui e natura, ὑπάρχειν τινὶ τῇ φύσει, *id.* insitus natura, ὁ καὶ ἡ ἐμφυὴς, ε, *id.* natura sum, πέφυκα, *idem.* naturam talem habere, ἔχειν τοιαύτην φύσιν, *Iscor.* excedens, ὑπερεγκὼν τὴν φύσιν, *Dem.*
Naturalis, e, φυσικὸς, ἡ, όν, *Aristot.*
Naturaliter, φυσικῶς, *Plato.*
Natus, a, um, γεγονὼς, υῖα, ὸς, claris parentibus, ἐκ πατέρων εὐδοκιμούντων, *Isocr.* bonis parentibus, φῦς ἀγαθῶν πατέρων, *Plut.* a Jove ratione matris, ὢν ἀπὸ Διὸς πρὸς μητρὸς, *id.* patre divite, πατρὸς ὢν πλουσίου, *Plato.* ex familia totius civitatis nobilissima, γένους τῷ πρώτου ἐν πόλει ὤν, *Lucian.* ex magna et beata domo seu familia, ὢν ἐξ οἰκίας μεγάλης καὶ γένους εὐδαίμονος, *Plato.* annos quatuordecim, γεγονὼς ἔτη τέσσαρα καὶ δέκα, *Isocr.*
Natus, ὁ υἱὸς, ῦ. Confer *Filius.*
Navale, ὁ ναύσταθμος, ε, *Lucian.*
Navalis, e, ναυτικὸς, ἡ, όν, *Aristot.* prælium, ἡ ναυμαχία, ας, *Xenoph.* committo contra aliquem, ναυμαχέω πρός τινα, *Lycurg.* navali prælio supero aliquem, καταναυμαχέω τινὰ, *Strabo.*
Navarchus, ὁ ναυάρχος, ε, *Thuc.* sum, ναυαρχέω, *Xen.* navarchi officium, ἡ ναυαρχία, ας, *Thuc.*
Nauci, τὸ περιῤῥήματος, facio, παρ' ὀδὲν ἡγέομαι, seu τίθεμαι, *Lucian.* ὡς περίῤῥημα, καταφρονέω.
Nauclerius, a, um, ναυκληρικὸς, ἡ, όν, *Athen.* vitæ genus, τὸν ναυκληρικὸν βίον, *Plato.* ἡ ναυκληρία, ας, *Aristot.*
Nauclerus, ὁ ναύκληρος, ε, *Plut.*
Naufragium, τὸ ναυάγιον, ι, *Plut.* ἡ ναυαγία, ας, *Dem.* facio, ναυαγέω, *idem.*
Naufrago, ναυαγέω, *Dem.*
Naufragus, a, ὁ καὶ ἡ ναυαγὸς, ὸν, *Xen.*
Navicula, τὸ πλοιάριον, ι, *Xen.*
Navicularia, ἡ ναυκληρία, ας, *Aristot.*
Navicularius, ὁ ναύκληρος, ε, *Plut.*
Naviculator, ὁ ναύκληρος, ε, *Plut.*
Navigabilis, e, ὁ καὶ ἡ πλώϊμος, ε, *Dem.* πλωτὸς, τὴ, τὸν.
Navigatio, ὁ πλόος, contr. πλοῦς, οῦ, *Thuc.* secunda, πλοῦς ὄριος, *Lucian.* ἡ εὐπλοια, ας, *Philo.*
Navigiolum, τὸ πλοιάριον, ι, *Xen.*
Navigium, τὸ πλοῖον, ι, *Thuc.*
Navigo, πλέω, *Xen.* ναυτίλλομαι, *Lucian.*
Navis, ἡ ναῦς, ναὸς, *Plut.* τὸ πλοῖον, ι, *Thucyd.* prædatoria, σκάφος πειρατικὸν, *Phil.* τὸ πειρατήριον, ε, *Dion. Hal.*
Navita, seu Nauta, ὁ ναύτης, ε, *Xen.*
Navitas, ἡ ἐπιμέλεια, ας. Confer *Industria.*
Naviter, ἐπιμελῶς, *Dem.*
Naulum, τὸ ναῦλον, ι, *Plut.* τὸ πορθμεῖον, naulo loco, ναυλόω, navem, τὸ πλοῖον, *idem.*

Naumachia, ἡ ναυμαχία, ας, *Thuc.*
Navo, στυδάζω, operam alicui rei, περί τινος, *Plato.* περί τι, *Herodian.* στυδὴν ἔχω περί τινος, *Plut.* πρός τι, *Dem.* ἐπί τινι, *Lucian.*
Naupegus, ὁ ναυτηγὸς, οῦ, *Thuc.*
Nausea, ἡ ναυτία, ας, *Thuc.* i. e. quodvis fastidium, ἡ ἀσχ. ης, *Diosc.* nauseam creare, ἀσχν παρέχειν, *Plato.* sedare, πραΰνειν, *Diosc.* nausea laborans, ὁ καὶ ἡ ἀκράδης, ος, *Gal.* ἀσώμενος, ένη, ενον, *idem.*
Nauseo, ναυτιάω, *Lucian.* ἀσάομαι, *Galen.*
Nauseosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ναυτιώδης, ος, *Plut.*
Nauta, vide *Navita.*
Nauticus, a, um, ναυτικὸς, ἡ, όν, *Aristot.*
Navus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπιμελὴς, ίος. *Dem.*
Ne, μή, miremini, μὴ θαυμάσητε. *Dem.* ne defendite, μὴ ἀμύνεσθε, *id.* ne faciatis, μὴ ποιήσαιτε, *id.* isti vero ne decreto quidem per me edito facere voluerunt, ὅτοι δὲ, ὐδὲ γραψάντος ἐμοῦ, ταῦτα ποιεῖν ἠθέλησαν. *id.* ne quid aliud dicam, ἵνα μὴ ἄλλο εἴπω, *id.* ne idem tibi eveniat, ἵνα μὴ τὸ αὐτὸ πάσχῃς, *Isocr.* ne tyrannis exsisteret, ὑπὲρ τοῦ μὴ γενέσθαι τυραννίδα, *Plut.* obstare alicui ne videat, κωλύειν τινὰ τοῦ ὁρᾶν, *Dem.* prohibuit ne quis servos contumelia adficeret, ἐκώλυσε, μηδ' εἰς τοὺς δούλους ὑβρίζειν, *id.* ut ne te impediam, μή σε κατακωλύω, *Xen.* videndum, ne, vel ut ne videamur, δεῖ σκοπεῖν ὅπως μὴ δόξωμεν, *id.* ut ne singula commemorem, ἵνα μὴ καθ' ἕκαστα λέγων διατρίβω. *idem.* ne dictu quidem fas est, μηδ' εἰπεῖν θέμις, *Plato.* ita ne terra quidem, ὥδ' ἁρά γε ἡ γῆ, *Xen.* desinesne fallere? ἆρα παύσει φενακίζειν; *Aristoph.* vosne, an ille? πότερον ὑμεῖς, ἢ ἐκεῖνος; *Dem.*
Nebula, ἡ νεφέλη, ης, τὸ νέφος, εος, ἡ ὁμίχλη, ης, *Aristot.*
Nebulo, ὁ ὠδυνὸς ἄξιος, ὁ οὐτιδανὸς, ῦ.
Nebulosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὁμιχλώδης, ος, *Plut.* ὁ καὶ ἡ νεφώδης.
Nec, ὐδὲ, non de gloria, nec de parte agri, ὐ περὶ δόξης, ὐδ' ὑτὲρ μέρες χώρας, *Dem.* nec longa, nec inutilis oratio, λογος ὔτε μακρὸς. ὔτε ἀνωφελὴς, *Isocr.* quæ factu turpia sunt, ea nec dictu honesta puta, ἃ ποιεῖν αἰσχρὸν, ταῦτα νόμιζε μηδὲ λέγειν εἶναι καλὸν, *idem.* nec nunc, nec rursus, μήτε νῦν, μήτ' αὖθις, *Dem.* non——neque, nec——nec, ὐ——ὐδὲ, ὐτὲ,——ὔτε, *Isocr.*
Necessarie, s. Necessario, ἀναγκαίως, *Isocr.* ἐκ τῆ ἀναγκαίης, *Dion. Hal.* ἀνάγκη, *Plato.* hoc agit, ἐξ ἀνάγκης τῦτο ποιεῖ, *Dem.*
Necessarius, a, um, ἀναγκαῖος, αία, αῖον, res, πρᾶγμα, *Dem.* i. e. cognatus, ὁ προσήκων, οντος, *id.* ὁ τῶ γένει προσήκων, *Isocr.* ὁ ἀναγκαῖος, ε, *id.*
Necesse, ἀνάγκη, est, ut caute agam, φυλάττεσθαι, *Dem.* ut breviter dicam, ἀναγκαῖόν ἐστι βραχέα εἰπεῖν, *id.*
Necessitas, ἡ ἀνάγκη, ης, extrema, δεινοτάτη, *Dem.* magna, μεγάλη, *id.* multa, πολλὴ, *id.* necessitatem impono dicendi aliquid, ἀνάγκην ποιῶ λέγειν τι, *id.* incidere, συμπίπτειν, *id.* esse, εἶναι, *id.* in necessitatem adducere aliquem, ἄγειν εἰς ἀνάγκην τινὸς, *id.* venire, ἐρχεσθαι εἰς ἀνάγκην, *id.* coactum necessitate aliquid facere, καταληφθέντα ὑπ' ἀνάγκης ποιεῖν τι, *id.*
Necessitudo, idem quod *Necessitas*, i. e. conjunctio necessaria, ἡ οἰκειότης, ητος, *Dem.* cognationis, τὰ τῆς συγγενείας ἀναγκαῖα, *id.* est mihi cum illo, οἰκειότης ὑπάρχει ἐμοὶ πρὸς αὐτὸν, *Plut.* οἰκείως ἔχω πρὸς αὐτὸν, *id.*
Necessum, idem quod *Necesse.*
Neco, κτείνω. Confer *Interficio.*
Necromantia, ἡ νεκρομαντείαι, ας, ἡ νεκυομαντεία, ας.
Nectar, τὸ νέκταρ, αρος, *Athen.*
Nectareus, a, um, νεκτάρεος, έα, εον, *Lucian.*
Necto, πλέκω, aliquid, τὶ, *Theophr.* dolos, μηχανὰς, *Plut.* συνείρω.
Necubi, μήπω, fiat jactus lapidum, γένοιτό τις βολὴ τῶν λίθων, *Herodian.*
Necunde, μήποθεν.
Nedum, ἐχ ὅσον, excelluisse, nedum ut lateret, περίχειν, ἐχ' ὅσον λανθάνειν, *Aristid.* ne homini quidem, nedum Deo, ὐδὲ ἀνθρώπω, μὴ ὅτι δὴ (μήτι, μήτιγε, μήτι δὴ, μητίγε δὴ, μὴ ὅτι γε) Θεῷ, *Plato.*
Nefandus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄῤῥητος, ε, *N. T.* ὁ καὶ ἡ δύσφατος.
Nefarie, ἀθεμίτως.
Nefarius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄθεσμος, ε, *N. T.* ὁ καὶ ἡ ἀθέμιτος, ε, *Xen.* ὁ καὶ ἡ ἀθέμιτος, ε, facinus, ἔργον, *Herodian.* ἡ ἀνοσιουργία, *Philo.* ἀνόσιος.
Nefas, ἡ ἀθεμιτουργία, ας, est, ἐχ ὅσιόν ἐστι, *Isocr.* ὐ θέμις ἐστι, *Dem.*
Nefastus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀθέμιτος, ε, *Xen.* ἡ ἀποῤῥὰς, άδος, dies, ἡμέρα, *Lucian.* porta, ἡ πύλη, *Plut.*
Negatio, ἡ ἀπόφασις, εως, *Aristot.* ἡ ἄρνησις.
Neglectio, seu Neglectus, ἡ ἀμέλεια, ας, *Xen.* neglectui habere aliquid, ἀμελῶς ἔχειν τινὸς. περὶ τίνα, περί τι, *id.*
Negligens, ὁ καὶ ἡ ἀμέλης.
Negligenter, ἀμελῶς, *Isocr.*
Negligentia, ἡ ἀμέλεια, ας, *Xen.*
Negligo, ἀμελέω, aliquid, τινὸς, *Isocr.* περί τινος, *Dem.* amicos, ὀλιγωρέω τῶν φίλων, *Isocr.* ὀλιγώρως ἔχω φίλων, *id.* magistratus, ἀφροντιστέω τῶν ἀρχόντων, *Plato.*
Nego, ἀρνέομαι, aliquid, τὶ, *Dem.* ἔξαρνος εἰμί τινος, *Isocr.* ἔξαρνος γίνομαι τινος, *idem.* hæc ita habere, ἔξαρνος γίνομαι, ὡς ἐχ ὕτω ταῦτα ἔχειν, *Aristid.*
Negotialis, e, πραγματικὸς, ὴ, όν, *Hermog.*
Negotiatio, ἡ πραγματεία, ας, *Isocr.* mercatoria, ἡ ἐμπορία, ας, *Bas.*
Negotiatorius, a, um, πραγματευτικὸς, ὴ, όν.
Negotiolum, τὸ πραγμάτιον, ε, *Aristoph.*
Negotior, διατραγματεύομαι, *N. T.* ut *mercator*, ἐμπορίαν ποιέομαι, *Isocr.* ἐμπορεύομαι.
Negotiosus, a, um, ὁ καὶ ἡ πραγματώδης, ος, *Isocr.*
Negotium, τὸ πρᾶγμα, ατος, *Dem.* τὸ ἔργον, ε, *idem.* αἱ πράξεις, εων, *Herodian.* negotia et multi labores, πολλοὶ πόνοι καὶ πραγματίαι, *Demosth.* multum negotii, πολὺ πραγμάτων, *id.* negotia facessere alicui, ἀσχολίαν ποιεῖν τινι, *idem.* ποιεῖν τινι πράγματα, *Isocr.* παρέχειν τινὶ ἔργον, *Plato.* negotiis occupari, ἀσχολεῖσθαι, *Aristot.* in aliquo, ἀσχολον γίνεσθαι διά τι, *Demosth.* εἶναι πρός τινι, *Aristot.* περί τι, *Xen.* citra negotium, ἀπονητὶ, *Lucian.* nullo negotio, ἀπόνως, *Xen.*
Nemesis, ἡ Νεμεσις, εως.
Nemo, ὐδείς, ενὸς, *Aristot.* est, qui non, ὐδείς ἐστιν, ὅστις ὐ, *Isocrat.* ὐκ ἔστιν, ὅστις ὐκ, *idem.*
Nemoralis, e, ὁ καὶ ἡ ἀλσώδης, ος, *Athen.*
Nemorosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑλώδης, ος, *Xenoph.*
Nempe, ἀμελεῖ, *Dem.* δηλαδὴ.
Nemus, τὸ νέμος, εος, τὸ ἄλσος, εος, *Herodian.*
Neo, νήθω, *Lucian.* fila, κλώθω μίτον, *id.*
Nepa, ὁ σκορπιὸς, ῦ, *Aristot.*
Nepenthes, τὸ νηπενθὲς, έος, scil. φάρμακον, *Hom.*
Nephriticus, a, um, νεφριτικὸς, ὴ, όν, *Gal.*
Nephritis, ἡ νεφρῖτις, ίδος, *Thuc.*
Nepos, *ex filio*, ὁ υἱωνὸς, ῦ, *Plut.* ὁ υἱῶδης, ῦ, *Aristot.* *ex filia*, ὁ Συγατριδῆς, ῆ, *Dem.* ὁ ἐκ τῆς Συγατρὸς υἱὸς, *ex fratre vel sorore*, ὁ ἀδελφιδῆς, ῆ, *Poll.* i. e. *heltuo*, ὁ ἀτωτὸς, ῦ. Confer *Helluo.*
Nepotor, ἀσωτεύομαι.
Neptis, *ex filio*, ἡ υἱωνὴ, ῆς, *ex filia*, ἡ Συγατριδὴ, ῆς, *Philo.* *ex fratre vel sorore*, ἡ ἀδελφιδῆ, ῆς, *Xen.*
Neptunus, ὁ Ποσειδῶν, ῶνος.
Nequam, πονηρὸς, ὰ, όν, *Dem.* φαῦλος, η, ον.
Nequando, μήποτε, *Dem.*
Nequaquam, ἠδαμῶς, *Dem.* ἠδαμῆ, *id.* μηδαμῶς, *id.* μηδαμῆ, *id.* ἡκιστα, *Herodian.*
Neque, ὐδὲ, *Dem.* ὔτε, *id.* neque non, ἀλλὰ μὴν, *Herodian.* neque vero, neque tamen, ὔτε μὴν, *id.* ὐ μὴν, *id.* neque etiam, μήτε μὴν, *id.* Confer *Nec.*
Nequeo, ἀδυνατέω, *Plut.* ἀδυνάτως ἔχω, *Dem.*
Nequidquam, μάτην, *Plut.*
Ne quis, μή τις, ne quid nimis, μηδὲν ἄγαν.
Nequiter, πονηρῶς, μοχθηρῶς, *Plato.*
Nequitia, ἡ μοχθηρία, ας, *Dem.* ἡ πονηρία, ας, *idem.*
Nervose, νευρωδῶς.
Nervositas, τὸ νευρῶδες, εος.
Nervosus, a, um, ὁ καὶ ἡ νευρώδης, εος, *Diosc.*
Nervus, τὸ νεῦρον, ε, *Galen.* nervi belli pecuniæ, νεῦρα τὰ πολέμε τὰ χρήματα, *Dem.* nervos omnes intendo, διατείνομαι τὰ κάλλιστα πράττειν, *Aristot.* adhibeo, νευρόω, *Philo.* incido, ἀπονευρόω, *Suid.* νευροκοπέω, LXX. ἐκνευρίζω, *Demosth.* resolvo, παρανευρίζω, *Aristot.*
Nescio, ἀγνοέω, res, τὰ πράγματα, *Dem.* quomodo, ὐκ οἶδα, ὅπως, *Plato.* ὃν τινα τρόπον, *Dem.* quid, ὐκ οἶδ' ὅ τι, *idem.* quare, ὐκ οἶδα, ἀνθ' ὅτε, *id.* quis, ὄνομα λεγέτω ἄλλος, *Ælian.*
Nescius, a, um, ἀγνοῶν, ῶσα, ῦν, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἀνεπιστήμων, ονος, *Philo.* ὁ καὶ ἡ ἄτειρος, ε. *Dem.* οὐκ' εἰδώς.
Neu, seu Neve, μήτε. Confer *Nec, Neque.*
Neuter, a, um, ὐδέτερος, έρα, ερον. *Plato.* neutram in partem, ὐδέτερόσε, *Gal.* neutram partem sequi, μέσον ἑαυτὸν φυλάττειν, *Lucian.*
Neutiquam, idem quod *Nequaquam.*
Neutralis, e, ὐδέτερος, έρα, ερον. *Plato.* i. e. neutras partes sequens, μέσος, η, ον, *Lucian.*
Neutro, ὐδετέρως.
Nex, ὁ φόνος, ε. Confer *Cædes, Mors.*
Nexilis, e, πλικτὸς, ὴ, όν, *Plut.*
Nexo, πλέκω, *Theophr.*
Nexus, us, ἡ πλοκὴ, ῆς, *Philo.*
Ni, εἰ μή. Confer *Nisi.*
Nictatio, ἡ σκαῤδαμυξις, εως, ὁ βλεφαρισμὸς, ῦ.
Nicto, σκαῤδαμύττω, *Xen.* σκαῤδαμυτέω, *Lucian.*
Nidifico, νεοττεύω, *Aristot.* ἐννοσσεύω. LXX.
Nidor, ἡ νίσσα, ης, *Aristot.* nidore inficio, κνισσάω, *Dem.* nidore repleo domum, κνισσάω δῶμα, *Athen.* sine nidore, ὁ καὶ ἡ ἄκνισσος, ε, *Plut.*
Nidulus, τὸ νεοττίδιον, ε.
Nidus, ἡ νεοττια, ας, *Plut.* ἡ οἰκία. ας, LXX. ἡ κατασκήνωσις, εως, *N. T.* ἡ καλία, nidum facio, νεοττεύω, *Aristot.*
Nigellus, a, um, ὑτομέλας, λαινα, λαν.
Niger, a, um, μέλας, μέλαινα, μέλαν, *Aristot.*
Nigredo, ἡ μελανότης, ητος, *Gal.* ἡ μελανία, ας, *Diosc.*
Nigresco, μελαίνομαι.
Nigrico, μελανιζω.
Nigritia, ἡ μελανία, ας, *Diosc.*
Nigror, ἡ μελαιότης, ητος, *Gal.*
Nihil, ὐδὲν, ενὸς, Dem. μηδὲν, ενὸς, dico, λέγω, *Xenoph.* ad rem, ὐδὲν πρὸς ἔτος, *Plato.* nihil aliud curant, nisi quod sibi prodesse existimant, μηδενὸς ἄλλε φροντίζουσιν, πλὴν ὅ, τι ἂν ἀπολαβόντες ὠφέλιμον αὐτοῖς εἶναι, *Isocr.* nihil aliud spectat, nisi ut avaritiam suam expleat, μὴ ἄλλο μηδὲν σκοπεῖ, πλὴν ὅτως πλέον ἕξει, *Dem.* nihil amplius restat, nisi Deus fiat, ὐδὲν ἔστ λοιπὸν ἔτι, πλὴν Θεὸν γενέσθαι, *id.* qui nihil aliud possunt, quam decipere, οἱ ὐδὲν ἄλλο, ἢ φενακίζειν δυνάμενοι, *id.* nihil est magis cavendum, quam permittere, ὐκ ἔστιν, ὁ τι μᾶλλον εὐλαβεῖσθαι δεῖ, ἢ τὸ ἐᾶν, &c. *id.* nihil impedit, quo minus colloquamur, ὐδὲν κωλύει διαμυθολογῆσαι πρὸς ἀλλήλας, *Plato.* Confer *Nihilum.*
Nihildum, ὐδέν πω.
Nihilominus, μηδὲν ἧττον, quam, ἢ, *Isocr.* Confer *Nihilum.*
Nihilum, τὸ μηδὲν, ενὸς, *Xen.* nihili facio, ὐδενὸς ποιέομαι, *Lys.* ἐν ὐδενὶ λόγω τίθεμαί τι, *Plut.* παρ' ὐδὲν τίθημι, *Lucian.* nihilo magis, ὐδὲν τι μᾶλλον, *Plut.* nihilo minus, quam, μηδὲν ἧττον, ἢ. *Isocr.* ὐχ' ἧττον, ἢ, *id.* ὐκ ἐλαττον, ἢ, *id.* homo nihili, ἀχθος τῆς γῆς. *Plut* ὐδείς, *Xen.* ad nihilum redigo, τὸ μηδὲν ποιέω, *Dion. Hal.*
Nil, idem quod *Nihil.*
Nilum, idem quod *Nihilum.*
Nimbosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀμβρώδης, εος.
Nimbus, ἡ ὀμβρία, ας, *Theophr.*
Nimie, περισσῶς.
Nimietas, ἡ περισσία, ας, τὸ περισσὸν, ῦ.
Nimiopere, λίαν. Confer *Nimis.*
Nimirum, μάλεις, *Plut.* ἦγεν, *Aristot.*
Nimis, λίαν, acerbum, πικρὸν, *Dem.* ἄγαν, *id.* ὑπερβαλλόντως, *id.* juvenis, ὁ ἄγαν νέος, vehemens studium, ἡ ἄγαν σπυδὴ, *Plato.* laudare, πέρα τῦ μετρίε ἐπαινεῖν, *Isocr.*
Nimium, *subst.* ἡ ὑπερβολὴ, ῆς, in aliqua

re, τινός, *Dem.* *adv.* laudare, ὑπερβάλλοντας ἐπαίνῳ ποιεῖσθαι περί τινος, *Dem.* Confer *Nimis.*

Nimius, a, um, ὑπερβάλλων, ωσα, ον, socordia, ῥᾳθυμία, *Dem.* ὑπερβαλλόμενος, ένη, ενον, in aliqua re, ἐν τινι, *idem.* ὁ, ἡ, τὸ ἄγαν, seu λίαν, nimia familiaritas, ἡ λίαν ὁμιλία, *id.* nimium studium, ἡ ἄγαν σκυθρότης, *Plato.*

Ningo, νίζω, *Athen.* super, ἐπινίζω, *Xen.* deorsum, καταν*ί*ζω, *Aristoph.* leviter, ὑπονίζω, *Thuc.*

Ninguidus, a, um, ὁ καὶ ἡ νιφετώδης, εος, *Aristot.*

Nisi, εἰ μὴ, non est potestas, nisi a Deo, ἐκ ἔστιν ἐξουσία· εἰ μὴ ὑπὸ Θεοῦ τεταγμένη, *Bas.* non aliter, nisi, ὡδαμῶς ἂν ἄλλως, πλὴν ἢ, *Isocr.* quis, nisi forte aliquis desperatus, τίς ἂν, πλὴν ἢ μή τις ἀπονενοημένος, *Dem.* nihil nisi divitias laudare, ἀδὲν, ἀλλ' ἢ τὸν πλοῦτον ἐπαίνειν, *Plato.* nemini dicas, nisi audienti conferat, μηδένι λέγε πλὴν ἂν τῷ ἀκούοντι συμφέρῃ, *Isocrat.*

Nisus, i, ὁ σπίζιας, ου, ὁ νίσος, υ.

Nisus, us, ἡ πεῖρα, ας, *Thuc.*

Nitedula, μῦς ἀγρεαίος.

Nitela, ἡ λαμπηδείς, ίδος, *Aristot.*

Niteo, σίλβω, *Aristot.* λάμπω, id.

Nitesco, λάμπομαι, *Aristoph.*

Nitide, σιλβηδόν, *Suid.*

Nitidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔκλαμπρος, υ, *Phil.* σιλπνός, ή, όν, *Diosc.*

Nitor, oris, ἡ σίλβωσις, εως, *Bas.* ἡ σίλβη, ης, *Hesych.* ἡ στιλβηδών, όνος, *Suid.* ἡ σιλπνότης.

Nitor, ἰσχυρίζομαι, apparatu, τῇ παρασκεῦῃ *Dem.* largitionibus, ἐπισκήπτομαι τοῖς ἀναλώμασι, *id.* i. e. conor, πειράομαι, facere aliquid, ποιεῖν τι, *Thuc.*

Nitraria, τὸ νιτρωμυχεῖον, υ.

Nitratus, a, um, νιτρατος, ή, όν.

Nitrosus, a, um, ὁ καὶ ἡ νιτρώδης, εος.

Nitrum, τὸ νίτρον, υ, *Diosc.* nitri spuma, τὸ ἀφρόνιτρον, υ, *Gal.* nitro eluo, ἐκνιτρόω, *Alex.* nitro prius perfricto, προεκνιτρόω, *Diosc.*

Nivalis, e, ὁ καὶ ἡ νιφετώδης, εος, *Aristot.*

Nivatus, a, um, χιονώτος, ή, όν.

Niveus, a, um, χιόνεος, έα, εον, *Athen.* ὁ καὶ ἡ χιονόχροος, υ, id.

Nivosus, a, um, ὁ καὶ ἡ νιφετώδης, εος, *Aristot.*

Nix, ἡ χιών, όνος, *Plut.* confertim ruens, ἡ νιφετὸς, οῦ, *Aristot.*

Nixor, idem quod *Nitor.*

Nixus, us, ἡ πεῖρα, ας, *Thuc.* parturientis, ἡ ὠδίν, seu ὠδὶς, ινος, *Plut.*

No, νέω, *Thuc.* νέομαι, *Gal.* νιύω, *Plut.* νήχομαι, id.

Nobilis, e, ὁ καὶ ἡ γνώριμος, υ, *Demosth.* Confer *Clarus, Natus:* i. e. nobili loco natus, ὁ καὶ ἡ εὐγενὴς, έος, *Aristot.* γενναῖος, αία, αιον. Confer *Natus.*

Nobilitas, ἡ εὐγένειαι, *Aristid.*

Nobiliter, ἐνδόξως, *Dem.* εὐγενῶς, *Plut.*

Nobilito, εὐδόκιμον ποιέω, nobilitor aliqua re, εὐδοκιμέομαι ἐπί τινι, *Herodian.*

Nocens, βλάπτων, ωσα, ον, *Isocr.* Confer *Noxius.*

Nocenter, βλαβερῶς.

Noceo, βλάπτω, valde alicui, μεγάλα βλάπτω τινὰ, *Demosth.* πολλὰ καὶ μεγάλα βλάπτομαι τινὰ, id. πολλὰ ζημιόω τινὰ, *idem.* urbi, λυμαίνομαι τὴν πόλιν, *idem.* Confer *Damnum.*

Nocivus, a, um, βλαβερὸς, ὰ, ὸν, *Xen.*

Noctambulo, ὁ νυκτιπλάνος, ου, *Lucian.*

Noctescit, νὺξ ἐπέρχεται, *Hom.*

Noctiluca, ὁ νυκτολαμπὶς, ίδος, πογολαμπὰς, άδος, *Aristot.*

Noctivagus, ὁ νυκτιπλάνος, υ, *Lucian.*

Noctu, τῆς νυκτὸς, surgere, ἀνιστάναι, *Dem.* domi manere, ἔνδον μένειν, *idem.* furari, νύκτωρ κλέπτειν, id. iter facere, νυκτοπορεῖν.

Noctua, ἡ γλαὺξ, γλαυκὸς, *Aristot.* auricta, ὁ ὦτος, υ, seu ὠτὸς, ῦ, id.

Nocturnus, a, um, νυκτερινὸς, ἡ, όν, *Arrian.* ὁ καὶ ἡ νυκτερίδιος, υ, *Theophr.* ὁ καὶ ἡ ἐννύχιος.

Nocumentum, ἡ βλάβη, ἡ λύμη.

Nodo, δέω, *Thuc.*

Nodosus, a, um, δεσμῶν μεστὸς, ἡ, όν.

Nodus, τὸ ἄμμας, ατος. ὁ δεσμὸς, οῦ, τὸ σύναμμα, ατος, solvo, λύω, *Plut.* arboris, ὁ ὄζος, υ, *idem.* digiti, ὁ κόνδυλος, υ, *Aristot.*

Nolo, ἀβυλέω, *Plato.* nolentem facere aliquid, ἐχ ἑκοντα ποιεῖν τι, *Dem.* ἀκοντα ποιῶν τι, id.

Nomen, τὸ ὄνομα, ατος, *Dem.* τὸ ὀνόμασμα, ατος, *Plato.* ἡ ὀνομασία, ας, *Aristot.* impono alicui, τίθημί τινι, *idem.* dare, tribuere alicui aliquod, διδόναι τινὶ ὄνομά τι, id. patris dare filio, ὄνομε τῷ πατρὸς διδόναι υἱῷ, id. compellare aliquem nomine aliquo, προσαιτεῖν τινα ὀνόμασι, seu ὀνομά τί τινι, id. appellari aliquo nomine, προσαγορεύεσθαι ὀνόματί τινι, id. habere nomen aliquod, ἐχεῖν τὄνομά τι, id. sortiri aliquod nomen, τυχεῖν τινος προσηγορίας, id. esse aliquibus idem nomen, εἶναι τισὶ ταὐτὸν ὄνομα, *Dem.* retinere nomen aliquod, μένειν ἐπί τινος ὀνόματος, *idem.* objicere alicui probri loco nomen aliquod, προφέρειν τινὶ ὡς ὀνειδος τὄνομά τι, id. commutare nomen rei, μετατίθεσθαι ὄνομα πράγματί τινι, id. delere nomen aliquod, ἐξαλείφειν τὄνομά τι, id. do et profiteor, ἀπογράφομαι ὄνομα, *Xen.* nomen nullum habens, ὁ καὶ ἡ ἀνώνυμος, υ, *Dem.* femina nomine Aglais, γυνὴ Ἄγλαΐς ὄνομα, *Ælian.* faustum habens, ὁ καὶ ἡ εὐώνυμος, υ, *Lucian.* sacrum habens, ὁ καὶ ἡ ἱερώνυμος, υ, *idem.* idem habens, ὁ καὶ ἡ ὁμώνυμος, υ, *Isocr.* commune habens, ὁ καὶ ἡ συνώνυμος, υ, *Aristot.* falsum habens, ὁ καὶ ἡ ψευδώνυμος, υ, *Æschyl.* nomine tuo, ἐξ ὀνόματός σου, *Isocrat.* nominis splendor, τὸ κλέος, εος, *Dem.* claritas, ἡ εὐδοξία, ας, id. obscuritas, ἡ ἀδοξία, ας, id.

Nomenclatio, ἡ ὀνομασία, ας, *Aristot.*

Nomenclator, ὁ ὀνομακλήτωρ, ορος, ὁ ὀνοματολογος, υ, *Plut.*

Nomenclatura, ἡ ὀνομασία, ας, *Aristot.*

Nominalis, e, ὀνομαστικὸς, ἡ, όν, *Plato.*

Nominatim, ὀνομαστὶ, *Dem.* κατ' ὄνομα, id. ὠνομασμένως, *Aristot.*

Nominatio, ἡ ὀνομασία, ας, *Aristot.* ἡ ὀνοματοποίια, ας, *Plut.*

Nomino, ὀνομάζω, aliquem Romulum, τινὰ Ῥώμυλον, *Plut.* aliquem Empusam, καλέω τινὰ Ἐμπίωνα, *Dem.* aliquem, προσαγορεύω τινὰ, *Isocrat.* Confer *Nomen,* item *Appello.*

Non, ὐ, *sequente consona, Dem.* ὐκ, *sequente vocali levigata, id.* ὐχ, *sequente vocali adspirata, idem.* ὐχὶ, *itidem sequente consona:* non fiet, ὐχὶ γενήσεται, id. non nunc, ὐχὶ νῦν, id. non bene, ὐχὶ καλῶς, id. μὴν, solvens mercedem, δίδως μισθὸν, id. non tamen, ὐ μὴν, arbitror, οἶμαι, id. non igitur, ὐκοῦν, vult, βούλεται, id. non sane, ὅτοι, prudentium est, σωφρόνων ἐσ*ί*, id. non omnino, ὅτι παντελῶς, id. per Deos non habeo, μὰ τὺς Θεὺς ὐκ ἔχω, id. non equidem, ἐ γὰρ ὐν, id. non solum sed etiam, ὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ, id. μὴ μόνον ἀλλὰ, id. ὐχ ὅτι, ἀλλὰ καὶ, *Isocr.* ὐχ ὅτως, ἀλλὰ καὶ, *Dem.* non solum, sed nec, μὴ ὅτι, ἀλλ' ἀδ' ὡς, *idem.*

Nonagenarius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐννενηκονταέτης, υ, *Maccab.*

Nonagesimus, a, um, ἐννενηκοστὸς, ὴ, όν.

Nonagies, ἐννεννηκοντάκις.

Nonaginta, οἱ, αἱ, τὰ ἐννενήκοντα.

Nondum, ὔπω, *Isocr.* μήπω, *Dem.* ὐδέπω, *idem.*

Nongenti, æ, a, ἐννεακόσιοι, αι, α.

Nonne? πῶς ἐχὶ; omnium impudentissimi sunt? ἁπάντων ἀναισχυντότατοι τυγχάνουσιν ὄντες; *Dem.* nonne talis est? ἐχὶ τοιοῦτος; *idem.* nonne pessimus est? πῶς ὐ κάκιστος; id. nonne impius est? ὐκ ἀσεβὴς; *idem.*

Non nihil, μικρὸν, seu σμικρὸν, morari, ἐτίζειν, *Dem.*

Non nunquam, ἐσ*ὶ* δ' ὅτε, *Herodian.* indigentes, ἐσ*ὶ* ὅτε σπανίζοντες, id. ἐνίοτε, *Plato.*

Nonnusquam, ἐνιαχῆ, ἔξυ ἔ.

Nonus, a, um, ἔνατος, άτη, ατον, *Plut.*

Norma, ὁ κανὼν, όνος, *Æschin.* ὁ γνώμων, ονος, *Herodot.*

Normalis, e, κανονικὸς, ἡ, όν.

Normatus, a, um, ὁ πρὸς γνώμονα ἐξειργασμένος.

Noscito, διαγινώσκω, *Aristoph.*

Nosco, seu Novi, γινώσκω, aliquid clare, τὶ σαφῶς, *Xen.* artem textoriam, ἴσημι, s. εἰδω τὴν ὑφαντικὴν, *Ælian.* Confer *Cognosco, Intelligo.*

Nosocomium, τὸ νοσοκομεῖον, υ.

Noster, a, um, ἡμέτερος, imperator, στρατηγὸς, *Demosth.* urbs, ἡμετέρα πόλις, *idem.* nostrum negotium, τὸ ἡμέτερον, *idem.*

Nostras, ὁ ἡμεδαπὸς, ῶ, *Nax.*

Nota, τὸ σίγμα, ατος, *Plut.* τὸ σημεῖον, υ, *Dem.* τὸ ἐπίσημον, υ, *Plut.* inusta, ὁ καυστὴρ, ῆρος, *Lucian.* notam inuro, καυτηριάζω, *N. T.* notam noctuæ inurere fronti alicujus, σίζειν εἰς τὸ μέτωπόν τινος γλαῦκα, *Plut.*

Notabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀξιομνημόνευτος, υ, *Xen.*

Notabiliter, εὐγνώσως, ἐπισήμως.

Notarius, ὁ γραμματεὺς, έως, ὁ ὑπογεαφεὺς, έως, *Nax.* ὁ ὑπογραμματεὺς, έως, *Demosth.*

Notatio, ἡ σημείωσις, εως.

Notatu dignus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀξιομνημόνευτος, υ, *Xen.* ὁ καὶ ἡ ἀξιόλογος, υ, id.

Notesco, γνωρίζομαι, *N. T.*

Nothus, ὁ νόθος, υ. *Plut.*

Notifico, δηλόω, aliquid alicui, τὶ πρός τινα, *Isocr.*

Notio, ἡ νόησις, εως, *Plat.* τὸ νόημα, ατος, prima, πρῶτον, *Themist.*

Notitia, ἡ γνῶσις, εως, *Aristot.* Dei, ἡ θεογνωσία, ας, *Damasc.* notitiam alicujus rei consequi, καρτώσασθαι τὴν γνῶσίν τινος, *Ælian.*

Noto, σημειόω, *Nax.* διασημαίνω τὶ, *Xen.* ignominia, ἀτιμάζω, id.

Notorius, a, um, δῆλος, η, ον, *Aristot.*

Notus, a, um, ὁ καὶ ἡ γνώριμος, υ, *Dem.* alicui, τινὶ, *Ælian.* ὁ καὶ ἡ εὐγνωστος, ὐ, *Dem.* notum facio alicui aliquid, δηλόω τι πρός τινα, *Isocr.* Confer *Manifesto.*

Notus, i, ὁ νότος, υ, *Aristot.*

Novacula, ὁ ξυρὸς, οῦ, *Aristoph.* τὸ ξυρὸν, οῦ, *Poll.*

Novalis, ἡ νεῖος, ᾶ, *Theophr.* ἡ νειὸς, οῦ, *Xenoph.*

Novator, ὁ νεωτερισ*τ*ὴς, οῦ, *Plut.*

Nove, νεωσ*ὶ*, *Xen.* καινῶς, *Isocr.*

Novelletum, ὁ νεορυτὼν, ῶνος.

Novello, νεοθμεύω, agros, νεόω ἀγρὸς, *Nax.*

Novellus, a, um, νεαρὸς, ὰ, όν, *Plut.*

Novem, οἱ, αἱ, τὰ ἐννέα, *Plut.* cujus sunt novem dies, ἐννεαταῖος, αία, αῖον, febris, πυρετὸς, *Gal.*

November, ὁ Ἀνθεσ*τ*ηριὼν, ῶνος, *Dem.* ὁ ἔνατος μὴν, *Plut.* ὁ Νοεμβρίος, υ.

Novenarius numerus, ἡ ἐννέας, άδος.

Novendialis, e, ὁ καὶ ἡ ἐννήμερος, υ, sacrum, τὰ ἔνατα, ων, *Isæus.*

Noveni, æ, a, ἔνατοι, αι, α.

Noverca, ἡ μητρυιὰ, ᾶς, *Hesych.*

Novercalis, e, ὁ καὶ ἡ μητρυιώδης, εος, *Plut.*

Novi, vide *Nosco.*

Novies, ἐννεάκις.

Novilunium, ἡ νέα σελήνη, ης, *Geopon.* ἡ νεομηνία, ας, LXX. ἡ νεμηνία κατὰ σελήνην, *Thuc.*

Novissime, ἐπὶ τέλει, *Lucian.* πρὸς τὸ τέλος, *Plut.* ἐσχάτως, id.

Novissimus, a, um, ἔσχατος, άτη, ατον, *Plut.*

Novitas, ἡ καινότης, ητος, inventorum, τῶν εὑρημένων, *Isocr.*

Noviter, καινῶς, *Isocr.*

Novitius, a, um, νεαρὸς, ὰ, όν, *Plut.* miles, ὁ νεοσύλλεκτος, ου, *Dion. Hal.*

Novo, νεόω, aliquid, τὶ, *Aristoph.* νεάω τι, *Theophr.*

Novus, a, um, νέος, α, όν, annus, ἔτος, *Herodian.* cædes, φόνος, *Thuc.* καινὸς, ὴ, όν, *Aristot.* novas res molior, καινοποιέω, *Plut.* καινεργέω, id. novarum rerum studium, ὁ νεωτερισμὸς, οῦ, id. ἡ νεωτεροποίια, ας, *Thuc.* τὸ φιλόκαινον, υ, *Lucian.* novarum rerum studiosus, ὁ νεωτεροποιὸς, οῦ, *Aristot.* nova facio, νεωτεροποιέω, *Hipp.*

Nox, ἡ νὺξ, νυκτὸς, *Dem.* media, νὺξ μέση, *Thuc.* intempesta, νὺξ ἀκμάζουσα, νὺξ ἄωρία, noctem insomnem ducere, ἀγρυπνεῖν τὴν νυκτα, *Xenoph.* noctem sub dio agere, νυκτερεύειν ἐν ὑπαιθρίῳ, *Philo.* facere aliquid nocte, ποιεῖν τι νυκτὸς, *Dem.* per noctem ista facis, τὴν νύκτα ταύτα ποιεῖς, id. usque in noctem differre aliquid, εἰς ὀψὲ ποιεῖσθαί, τι, id.

Noxa, ἡ ἀσὶη, ης, *Dem.* Confer *Damnum.*

Noxius, a, um, βλαβερὸς, ὰ, όν, alicui, τινὶ, *Dem.* βλάπτων, ωσα, ον, τινὰ, *Plato.* λυμεὼν τινος, *Isocr.* βλαπτικὸς, ἡ, όν.

Nubecula, τὸ νεφέλιον, υ.

Nubes, τὸ νέφος, εος, *Dem.*

Nubilis, e, ὁ καὶ ἡ ἐπίγαμος, υ, *Dem.* ὡραῖος, αία, αῖον, πρὸς γάμους, seu γάμων, *Ælian.* ἀκμαῖος, αία, αῖον, *Lucian.*

Nubilum, ἡ ἀχλύς, ύος. *Gal.*
Nubilus, a, um, ὁ καὶ ἡ νεφώδης, ους, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ συννεφής.
Nubo, καλύπτω, alicui, γαμίσκομαί τινι, *Plut.* συνοικίω τινί, *Lucian.* secundo, δευτερογαμέω, *Pand.*
Nucetum, ὁ καρυών, ῶνος.
Nuceus, a, um, καρυηρός, ὰ, όν, fructus, καστὸς καρυίνος, ἡ, όν, oleum, ἔλαιον, *Diosc.*
Nucleus, ὁ πυρήν, ῆνος, *Diosc.*
Nuditas, ἡ γυμνότης, ητος, *Chrys.*
Nudius tertius, πρότριτος, *Thuc.* nudius quartus, ἤδη ἡ ἡμέρα τετάρτη, nudius quintus, ἐν τῇ ἡμέρᾳ πρὸ τῆσδε πέμπτῃ, nudius sextus, πρὸς τὴν ἡμέραν πρὸ ταύτης ἕκτην, &c.
Nudo, γυμνόω, aliquid, τί, *Thuc.* caput, ἀποκιδαρόω, LXX.
Nudus, a, um, γυμνός, ὴ, όν, veste, ἐσθῆτος, *Herodian.* ὁ καὶ ἡ ἀνείμων, sum, γυμνητεύω, *N. T.* vivo, γυμνῆτα βίον ἔχω, *Diod. Sic.*
Nugæ, ἡ ἀδολεσχία, ας, *Dem.* ἡ φλυαρία, ας, *id.* ὁ λῆρος, ου, *id.* aniles, γραῶν μῦθος, *Lucian.* nugas ago, φλυαρέω, *Demosth.* ἀδολεσχέω, *id.* φλυαρίαν φλυαρέω, *Aristoph.*
Nugalis, e, ὁ καὶ ἡ ληρώδης, ες, *Aristot.*
Nugamentum, φλυαρία, ας, *Dem.*
Nugator, ὁ λῆρος, ὗντος, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἀδολεσχος, ὁ, *Plut.* φλυαρῶν, ὄντος, *Isocr.* ὁ στιχολόγος, ὁ, *Dem.*
Nugatorie, ἀδολεσχῶς.
Nugatorius, a, um, ὁ καὶ ἡ ληρώδης, ους, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ φλυαρώδης.
Nugor, ἀδολεσχέω, frustra, τηνάλλως, *Demosth.* de aliquo, μάτην φλυαρέω περί τινος, *id.* ψαψωδέω μάτην, *id.* et mentis errore adficior, λήρου καὶ τετύφωμαι, *idem.*
Nullatenus, ᾠδαμῶς, *Dem.* μηδαμῶς, *id.* μηδαμῇ, *id.* ᾠδαμῇ, *id.*
Nullibi, ᾠδαμόθι, *Laert.*
Nullus, a, um, μηδείς, μηδεμία, μηδέν, *Demosth.* οὐδείς, οὐδεμία, οὐδέν, *Isocr.* sum, μηδεὶς εἰμι, *Soph.* alius nisi, οὐδεὶς ἄλλος, ἡ, *Lycurg.* μηδεὶς ἄλλος, πλήν, *Isocr.* nullo modo, nullo pacto, ἐκ ἐσῦ ὅτως, *Plato.* ᾠδαμῶς, *Dem.*
Num, ἆρα μὴ, *Lucian.* ἆραγε, *Aristoph.* num non perii? μῶν μὴ ἀπόλωλα; *Plato.*
Numen, τὸ θεῖον, ου, *Plut.* τὸ δαιμόνιον, numine adflor, ἐνθουσιάζω, *id.* ἐνθουσιάω, *Philo.* numine adflatus, a, um, ἐκστατικὸς, ὴ, όν, *Aristot.* ἐνθουστικὸς, ὴ, όν, *Plut.* numinis adflatus, ἡ θεοληψία, ας, *idem.*
Numerabilis, e, ἀριθμητὸς, ὴ, όν.
Numeratim, καθ' ἀριθμὸν.
Numeratio, ἀριθμησις, εως, ὁ κατάλογος, ου, *Bas.*
Numero, ἀριθμέω, aliquid, τί, *Xen.* Conf. *Numerus.*
Numerose, εὐρύθμως, dicere, λέγειν, *Isocrat.*
Numerosus, a, um, πολὺς. πολλὴ, πολὺ, ἀριθμῷ. oratio, εὐρυθμὸς λέξις, *Aristot.*
Numerus, ὁ ἀριθμὸς, ῦ, *Dem.* oratorius, ὁ ῥυθμὸς, ῦ, *Dion. Hal.* numero infinitus, κατὰ τὸ πλῆθος ἄπειρος, *Plut.* ἄπειρος τὸ πλῆθος, *Isocrat.* numero decem, δέκα τὸν ἀριθμὸν, *Xen.* in numero hostium habere aliquem, τιθέναι τινὰ εἰς τὸς ἐχθροὺς, *Dem.* in nullo numero esse, ἐν ὀδενὸς μέρει εἶναι, *id.*
Nummatio, ἡ πολυχρημοσύνη, ης.
Nummatus, a, um, ὁ καὶ ἡ περιχρήματος, ου, *Plut.* bene sum, εὐχρημονέω, *Plato.*
Nummularius, ὁ ἀργυρογνώμων, ονος, *Lucian.* ὁ τραπεζίτης, ου, *N. T.*
Nummulus, τὸ νομισμάτιον, ου.
Nummus, τὸ νόμισμα, ατος, *Aristot.* τὸ κέρμα, ατος, *N. T.*
Nuniquis, quæ, quid, vide *Nunquis.*
Nunc, νῦν, *Dem.* νυνὶ, *id.* ταυῦν, *id.* ἤδη, *id.* ἐν τῷ παρόντι, *id.* ἐν τῷνυνὶ, *idem.*
Nuncio, vide *Nuntio.*
Nuncupatio, ἡ προσαγόρευσις, εως, *Lucian.* ἡ ὀνομασία, ας, *Aristot.*
Nuncupo, προσαγορεύω, *Nax.* Confer *Nomino.*
Nundinæ, ἡ παντοπωλία, ας, *Poll.* ἡ πανήγυρις, εως, *Plut.*
Nundinalis, e, seu Nundinarius, a, um, πανηγυρικὸς, ὴ, όν, forum nundinarium, ἡ ἀγορὰ ὠνίων, *Aristot.* ἡ ἀγορὰ τῶν πωλουμένων, *Thuc.*
Nundinatio, ἡ καπηλεία, ας, *Chrys.* ὁ πανηγυρισμὸς, ῦ, *Phil.*
Nundinor, καπηλεύω, aliquid, τὶ, *Herodot.* περίαμαί τι, *Dem.*
Nunquam, ᾠδέποτε, fecimus, ἐποιήσαμεν, *Dem.* genuina existimavit, ᾠδεπώποτε γνήσια ἐνόμιζε, *idem.* μηδέποτε, *Isocr.* μηδεποτώποτε, *idem.* μήποτε, *Xen.* ᾠδένα χρόνον, *Isocrat.* nunquam non, vide *Semper.*
Nunquis, quæ, quid? ἆρα μή τις; μῶν τις;
Nuntia, ἡ ἄγγελος, ου, *Hom.*
Nuntiatio, ἡ ἀγγελία, ας, *Thuc.*
Nuntio, ἀγγέλλω, aliquid, τὶ, *Dem.* victoriam urbi, νίκην εἰς πόλιν, *Plut.* aliquid alicui, ἀπαγγέλλω τί τινι, *id.* τινὶ περί τινος, *id.* Confer *Nuntium.*
Nuntium, ἡ ἀγγελία, ας, *Dem.* ὁ ἄγγελος, ου, *Thuc.* verum, ἀπαγγελία ἀληθὴς, *Dem.* adferre grave et acerbum, φέρειν ἀγγελίαν χαλεπὴν καὶ βαρεῖαν, *Plato.* accipere molestum, ἀκθέσματος ἀκθέιν βαρυτέρα, *Alciphr.*
Nuntius, ὁ ἄγγελος, ου, *Dem.* ὁ ἀγγέλλων, οντος, *idem.* nuntium mittere, ἄγγελον πέμπειν, *id.* venire alicui, ἄγγελον ἐλθεῖν τινι, *id.*
Nuo, νεύω.
Nuper, νεωστὶ, *Isocr.* ἔναγχος, *Demosth.* πρώην, *id.* factus, ὁ καὶ ἡ νεοσεγὴς, ές, *Plut.* genitus, ὁ καὶ ἡ νεογενὴς, ές, *id.* natus, ὁ καὶ ἡ ἀρτίτοκος, ου, *Joseph.* ὁ καὶ ἡ νεόγονος, ου, *Herodot.* mortuus, ὁ καὶ ἡ νεοθανὴς, ές.
Nuperrime, ἐγγύσα, *Dion. Hal.* πρὸ μικροῦ στόν.
Nuperus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ ἄρτι, *N. T.*
Nuptiæ, ὁ γάμος, ου, *Dem.* οἱ γάμοι, ων, *id.* τὰ γαμικὰ, ῶν, *Thuc.* nuptias celebro, ποιέω γάμους, *idem.* συντελεῖν τὸς γάμους, *Polyb.* ambio alicujus, γάμον τινος διώκω, *Plato.* μνηστεύω γάμον τινὸς, *id.* contraho cum aliqua, γαμέω τινὰ, *Dem.*
Nuptialis, e, γαμικὸς, ὴ, όν, lex, νόμος, *Plut.* carmen, τὸ ἐπιθαλάμιον, ου, ἡ γαμήλιος ᾠδὴ, festum, τὰ γαμήλια, ων, *Gregor.* munus, ἡ γαμηλία, ας, *Dem.*
Nupturio, γαμησείω, *Alciphr.*
Nuptus, us, ἡ μνηστεία, ας, nuptui do aliquam alicui, συνοικίζω τινά τινι, *Isocrat.* γαμίζω τινὰ, *N. T.* ἐκγαμίζω, *ibid.*
Nurus, ἡ ἐννυὸς, ᾦ, ἡ νύμφη, ης, *N. T.* ἡ νυὸς, ᾦ.
Nusquam, ᾠδαμοῦ, *Dem.* ubi, ᾠδαμοῦ πώποτε, ὅτε, *id.* nusquam non, παντα χοῦ, nusquam gentium, ᾠδαμοῦ γῆς, *Aristot.* i. e. nullum in locum, μηδαμόσε, abire, βαδίζειν, *Dem.*
Nutatio, ἡ νεῦσσις, εως.
Nuto, νευστάζω, *Dion.* i. e. vacillo, σφάλλομαι, *Plut.*
Nutribilis, e, θρεπτικὸς, ὴ, όν, *Aristot.*
Nutricatio, ἡ τιθήνησις, εως, *Theophrast.* ἡ ἀνατροφὴ, ῆς.
Nutricor, ἀνατρέφω, διατρέφω, τιθηνέω, aliquem, τινὰ, *Xen.* τιτθεύω τινὰ, *Plut.*
Nutrimentum, ἡ τροφὴ, ῆς, *Dem.* ἡ διατροφὴ.
Nutrio, τρέφω, aliquem, τινὰ, *Dem.* διατρέφω τινά. Confer *Alo.*
Nutritio, ἡ θρέψις, εως, *Al. Aphr.* ὁ σιτισμὸς, ῦ, ἡ τροφὴ, ῆς, nutricis, ἡ τιτθεία, ας, *Dem.*
Nutritor, ὁ τροφεὺς, έως, *Plato.* ὁ τροφὸς, ῦ, *idem.*
Nutrix, ἡ τροφὸς, ῦ, *Isocr.* infantis, ἡ τιτθὶς, ίδος, *Synes.* ἡ τιθήνη, ης, ἡ τιθηνὸς, ῦ, *Dion. Long.* ἡ τιθὴ, ῆς, ἡ τίτθη vel τιτθὴ, ῆς.
Nutus, τὸ νεῦμα, ατος, *Thuc.* Dei, ἡ τομὴ Θεῦ, *Herodot.* τομαὶ Θείαι, *Plut.* nutu significo, νεύω. Confer *Innuo.*
Nux, τὸ κάρυον, ου, *Diosc.* juglans, κάρυον βασιλικὸν, *id.* avellana, κάρυον Ποντικὸν, *id.* Græca, ἡ ἀμυγδάλη, ης, *id.* fagina, κάρυον φήγινον, *idem.* pinea, κάρυον πιτύϊνον, *id.* odorata, seu moschata, τὸ μοσχοκάρυον, ου, nucibus ludo, καρυοστίζω, *Nicet.* nuces relinquo, i. e. pueris excedo, μειρακιόομαι καὶ ἐκ τῆς παιδιᾶς ἡλικίας ἀνατρέχω, *Ælian.*
Nycticorax, ὁ νυκτικόραξ, ακος, *Aristot.*
Nympha, ἡ νύμφη, ης, *Plut.*
Nymphæum, τὸ νυμφαῖον, ου, ὁ νυμφαιὼν, ῶνος.
Nymphæus, a, um, νυμφαῖος, αία, αῖον.

O

O, Ω, *Vocandi,* ὦ Socrates! Ὦ Σώκρατες, *Aristoph. Exclamandi,* ὦ terra et dii! Ὦ γῆ καὶ θεοὶ, *Dem.* ὦ dii immortales! Ὦ πρὸς τῶν θεῶν, *Xen.*
Ob, ἕνεκα, διὰ, aliquid, τὶ, *Dem.* Confer *Propter.*
Obæratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπέχρεως, ω, fio, γίνομαι, *Dem.* res alicujus, ὑπόχρεως ὄσία τινὸς, *id.*
Obambulatio, ἡ περιόδευσις, εως, *Suid.*
Obambulo, περιπατέω, alicubi, ἐν τινι τόπῳ, *Dem.* περινοσέω, *id.*
Obbrutesco, ἐκθηριόομαι, *Polyb.*
Obdo, ἐπιτίθημι, alicui aliquid, τί τινι.
Obdormio, seu Obdormisco, κοιμάομαι, *Xen.* καθυντόνω, *id.*
Obduco, περιπλάττω, *Aristot.* auro, χρυσόω χρυσῷ, LXX. argento, περιαργυρόω ἀργυρίῳ, *iidem.* ære, καλύπτω χαλκῷ, *iidem.* tenebras alicui rei, ἐπισκοτέω τινὶ. *Diosc.* τὶ, *id.* cicatrice, ἀπηλέω, *id.* aliquid, ἐπηλέω τι, *id.*
Obduresco, σκληρύνομαι.
Obduro, σκληρύνω, *N. T.*
Obediens, πειθόμενος, ένη, ενον, in aliqua re, περί τινος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ὑπήκοος, ου, alicui, τινὶ, *id.*
Obedienter, εὐπειθῶς, πειθομένως.
Obedientia, ἡ ὑπακοὴ, ῆς, *N. T.* ἡ εὐπείθεια, ας, *Clem. Alex.* ἡ πειθαρχία, ας, *Dem.*
Obedio, πείθομαι, optimis monitis alicujus, τινὶ τὰ βέλτιστα, *Dem.* alicui, πειθαρχέω τινὶ, *Isocr.* ἀκῶν τινὸς, *Dem.* ὑπακῶ τινὶ, *id.*
Obeliscus, ὁ ὀβελίσκος, ου.
Obelus, ὁ ὀβελὸς, ῦ, obelo noto, ὀβελίζω, *Cic.* obeli appositio, ὁ ὀβελισμὸς, ῦ.
Obeo, ἐφοδεύω, custodias, φυλακὰς, *Polyb.* munus sine reprehensione, λειτουργέω ἀμέμπτως, *Dem.* munus viri boni, διαπράττω ἔργον χρηστῦ ἀνθρώπου, *id.* legationem, ἐπιτελέω πρεσβείαν, comitia, ἀρχαιρεσιάζω, *Plut.* mortem, τελευτάω τὸν βίον. Confer *Morior.*
Obequito καθιππεύω, *Lucian.* παριππεύω.
Oberro, περινοσέω, πλανάομαι, per regionem, κατὰ χώραν, *Dem.* cum liberis, ἀλήομαι μετὰ παίδων, *id.*
Obesitas, ἡ λιπαρότης, ητος, *Theophr.* ἡ πολυσαρκία.
Obeso, λιπαίνω, *Eurip.*
Obesus, a, um, λιπαρὴς, ὰ, ὸν, *Plato.* ὁ καὶ ἡ πολύσαρκος, sum, λιπάω, *Plut.*
Obex, ὁ μοχλὸς, ῦ, *Thucyd.* i. e. impedimentum, τὸ ἐμπόδιον, ου. Confer *Impedimentum.*
Obfirmo, ἐπισηρίζω, *Aristot.* διαβεβαιόομαι, *Plut.*
Obgannio, ἀντικνίζομαι.
Objectaculum, τὸ προβλημα, ατος, Græciæ, τῆς Ἑλλάδος, *Lucian.*
Objectatio, τὸ ὀνείδισμα, ατος.
Objectio, ἡ προβολὴ, ῆς, *Plato.* ἡ ἀντιλογία.
Objecto, ὀνειδίζω.
Objectum, τὸ ἀντικείμενον, ου, *Aristot.*
Objicio, παραβάλλω, aliquid equis, τὶ ἵπποις, *Plut.* exprobro alicui aliquid, ὀνειδίζω τί τινι, *Isocr.* me periculo pro aliquo, δίδωμι ἐμαυτὸν εἰς κινδύνως ὑπὲρ τινος, *Dem.*
Obiter, παρέργως, *Synes.* ἐν παρόδῳ, *Lucian.* ἐν παρέργῳ καὶ ἀμελῶς, *Plut.* ἀσυδόξως, *Ælian.*
Obitus, us, ὁ ἐλεθρὸς, ῦ, *Dem.* Confer *Interitus,* item *Mors.*
Objurgatio, ἡ ἐπιτίμησις, εως, *Dem.* ἡ λοιδορία, ας, *Isocr.*
Objurgator, ὁ ἐπιτιμητὴς, ῦ, *Poll.* ὁ ἐγκαλῶν, ὄντος, *Dem.*
Objurgatorius, a, um, ἐπιτιμητικὸς, ὴ, όν.
Objurgo, ἐπιτιμάω, aliquid, τινὶ, *Dem.* peccantes, τοὶς ἁμαρτηκόσι, *id.* hæc, ἐπικλήττω ταῦτα, *id.* aliquem aperte, τινὶ φανερῶς, *Isocr.*
Oblædo, βλάπτω, aliquem, τινὰ, *Plato.*
Oblangueo, ἐκλύομαι, *Plut.*
Oblatio, ἡ προσφορὰ, ᾶς, LXX.
Oblatro, καθυλακτέω, *Bas.*
Oblatum, τὸ δῶρον, ου, LXX. ἡ προσφορὰ, *iid.*

Oblectamentum, τὸ ἀπόλαυσμα, ατος, *Clem. Alex.*
Oblectatio, ἡ τέρψις, εως, *Isocr.* ἡ εὐφροσύνη, ης, *Xen.*
Oblecto, ψυχαγωγέω, *Polyb.* aliquem, τέρπω τινὰ, *Isocr.* aliqua re, τινὶ, *Plut.* εὐφραίνω τινὰ, *Dem.*
Obligatio, ἡ κατεγγύη, ης, *Isocr.* ἡ ἐνοχή.
Obligo, ἐπιδέω, vulnera, τραύματα. *Gal.* aliqua re, ἀποδέω τινὶ, *Diosc.* aliquem beneficiis, ἀναχτάομαί τινα, *Xen.*
Oblino, περιαλείφω, aliquid, τὶ, *Theophr.* περιχρίω, *Lucian.*
Obliquatio, ὁ πλαγιασμὸς, οῦ, *Hermog.* ἡ λόξωσις, εως, *Strabo.*
Oblique, πλαγίως.
Obliquitas, ἡ πλαγιότης, ητος, ἡ λοξότης, ητος.
Obliquo, πλαγιόω, πλαγιάζω, *Poll.* λοξεύω, *Proclus.* λοξόω, *Strabo.*
Obliquus, a, um, πλάγιος, ία, ιον, *Theophr.* λοξὸς, ἡ, όν, *Aristot.*
Obliteratio, ὁ ἀφανισμὸς, οῦ, *Aristoph.* ἡ ἐξάλειψις, εως.
Oblitero, ἀφανίζω, memoriam alicujus, τὴν μνήμην, τινὸς, *Dem.* aliquid, ἀπαλείφω τι, *id.* ἐξαλείφω τι, *id.*
Oblivio, ἡ λήθη, ης. *Demosth.* ἡ ἀμνηστία, tradere aliquid oblivioni, τῇ λήθῃ παραδιδόναι τι. *Lucian.* λήθην ποιεῖσθαί τινος, *id.* adferre oblivionem alicujus, διδόναι λήθην τινος, *Isocr.* λήθην ἐμποιεῖν τινος, *idem.*
Obliviosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμνήμων, ονος, *Plato.* ὁ καὶ ἡ ἐπιλησμονὴς, ές, *N. T.* ὁ, καὶ ἡ ἐπιλήσμων, ονος, *Isocr.*
Obliviscor, ἐπιλανθάνομαι, alicujus rei, τινὸς, *Dem.* ἀμνημονέω τι, *idem.* τινὸς, *Isocr.*
Oblongus, a, um, ὁ καὶ ἡ παραμήκης, εος, *Diod. Sic.*
Obloquor, ὑφορβεύω, alicui, τινὶ, *Dem.* παροχλέω τινὶ, *N. T.* τινὰ, *Plut.*
Obluctator, ὁ ἀντίσχολος, ου, *Dem.*
Obluctor, ἀντιπαλαίω, alicui, ἀντερείδω τινὶ, *Plut.* ἀντιβαίνω πρός τι, *id.* vento, ἀντέχω πνεύματι, *Ælian.*
Obmurmuro, καταγογγύζω.
Obmutesco, κωφόομαι, *Philo.* φιμοῦμαι.
Obnitor, ἀντερείδω, alicui, τινὶ, *Plut.* ἀνθίσταμαι.
Obnixe, συντόνως, *Lucian.*
Obnoxius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔνοχος, ου, legi, τῷ νόμῳ, *Dem.* rationibus de rebus a se gestis reddendis, ὁ καὶ ἡ ὑπεύθυνος τῶν πραχθέντων, *id.* ὁ καὶ ἡ κατάδικος.
Obnubilo, ἐπινέφω, *Aristot.*
Obnubilus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπινεφὴς, ές, *Aristot.*
Obnubo, περικαλύπτω, aliquid aliqua re, τί τινι, *Plut.*
Obnuntiatio, ἡ καταγγελία, ας.
Obnuntiator, ὁ κατάγγελος, *Aristot.*
Obnuntio, καταγγέλλω, *Plut.*
Oboleo, ἀτόζω, *Diosc.*
Obolus, ὁ ὀβολὸς, οῦ, *Aristot.*
Oborior, ἐπιγίνομαι, *Xen.*
Obrepo, ὑπεξέρχομαι, *Plut.* ὑποδύω, *Aristot.* παραδύω, *Dem.*
Obreptio, ἡ παράδυσις, εως.
Obrepto, παρεφτύζω, *Suid.*
Obrigeo, περιπάγνυμαι ψύχει.
Obruo, ἐγκατακχώω, aliquid, τι, *Dion. Hal.* συγκαλύπτω.
Obryzum, τὸ ὄφρυζον, ου.
Obscœne, αἰσχρῶς.
Obscœnitas, ἡ αἰσχρότης, ητος, verborum, ἡ αἰσχρορρημοσύνη, ης, *Dem.*
Obscœnus, a, um, αἰσχρὸς, ὰ, ὸν, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἀσελγὴς, in verbis, ὁ καὶ ἡ αἰσχρορρήμων, ονος, *Poll.*
Obscuratio, ἡ ἐπισκότησις, εως, ἡ σκότωσις, εως, *Plut.* i. e. *abolitio*, ἡ ἀφάνισις, εως, *Dem.*
Obscure, ἀμαυρῶς, *Plut.*
Obscuritas, τὸ σκότος, εος, *Dem.* ἡ ἀγνωσία, ας, *Dion. Hal.* nominis, ἡ ἀδοξία, ας, *Dem.* sermonis, ἡ ἀσάφεια λόγου, *Plut.* oculorum, ἡ ἀμαύρωσις ὀφθαλμῶν, *Diosc.* generis, ἡ δυσγένεια, ας, *Dion. Hal.*
Obscuro, ἐπισκοτέω, *Dem.* aliquid, συγκρύπτω, seu ἐπισκιάζω τι, *id.* ἀμαυρόω τι, *Philo.*
Obscurus, a, um, ἀμαυρὸς, ὰ, όν, lychnus, λυχνίδιον, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἄφωνος, εος, et incerta gratia, καὶ ἄδηλος χάρις, *Demosth.* obscurum erat, ἄδηλον ἦν, *Lysurg.* obscura oratio, ἀσαφὴς λόγος, λόγος αἰνιγματώδης, aër, ἡ ὁμίχλη, ης, *Aristot.*
Obsecratio, ἡ ἱκετηρία, ας, *Dem.* ἡ ἱκεσία, ας, *Isocr.* ἡ προσλιπάρησις, εως.
Obsecro, λιταρεύω, et obtestor, καὶ ἀντιβολέω, *Dem.* oro et obsecro aliquem, ἱκετεύω τινὰ καὶ ἀντιβολέω, *id.* παρακαλέω.
Obsecundo, συνεπινεύω, alicui, τινὶ, *Plut.* alicui in aliquo, ὑπηρετέω τινί τι, *Xen.* venti obsecundant, ἐπηρεάζουσι, *Lucian.* ἐπηρεζουσι, *Philo.*
Obsepio, περιφράττω, aliquid, τί.
Obsequenter, πειθηνίως, *Philo.* θεραπευτικῶς, *Plut.*
Obsequentia, ἡ χάρις, ιτος, *Dem.* ἡ θεραπεία, ας, *Xen.*
Obsequiose, θεραπευτικῶς, *Plut.* colo, κολακεύω, *Xen.*
Obsequiosus, a, um, θεραπευτικὸς, ὴ, όν, *Plato.* ἀκολουθητικὸς, ὴ, όν, *Aristot.*
Obsequium, ἡ ἀνθύπειξις, εως, *Plut.* ἡ ὑπηρεσία. Confer *Obsequentia.*
Obsequor, ὑπηρετέω, alicui in aliquo, τινί τι, *Dem.* ὑπηρέτην τί τινι, *Plut.* alicui, χαρίζομαί τινι, *Dem.*
Obsero, i. e. *firmo*, περικλείω, *Thuc.* i. e. *obsemino*, περισπυτέω.
Observabilis, e, ὁ καὶ ἡ αἰδέσιμος, ου.
Observantia, ἡ θεραπεία, ας, *Isocr.* omni observantia colere aliquem, πάσῃ θεραπείᾳ θεραπεύειν τινὰ, *Xen.* magna observantia coli ab aliquo, πολλῆς θεραπείας τυγχάνειν παρά τινος, *Isocr.*
Observatio, ἡ παρατήρησις, εως, *N. T.* ἡ ἐτιτήρησις, εως, *Nax.*
Observator, ὁ ἐπίσκοπος, ου.
Observatorius, a, um, παρατηρητικὸς, ὴ, όν.
Observo, ἐπιτηρέω, aliquid, τὶ, *Dem.* παραφυλάττω τι, *Lucian.* tempus, τηρέω τὸν καιρὸν, *Nax.* ἐπιτηρέω καιρὸν, *Plut.* aliquem, διαφυλάττω τινὰ, *idem.* περιορῶ τινὰ. *Thuc.* i. e. colo, θεραπεύω, aliquem, τινὰ, *Isocr.* ποιέομαι θεραπείαν τινός, *idem.*
Obses, ὁ ὅμηρος, ου, *Thuc.* dare aliquem obsidem, παραδίνκι τινα ὅμηρον, *Dem.* διδόναι ὁμηρόν τινα, *Xen.* accipere aliquem obsidem, ὁμηρεύω, *Philo.* obsidem posco aliquem, ἐξομηρεύω τινὰ, *Plut.*
Obsessio, ἡ πολιορκήθησις, εως.
Obsessor, ὁ πολιορκῶν, ῶντος, *Dem.* ὁ πολιορκητὴς, οῦ, *Athen.*
Obsessus, a, um, πολιορκούμενος, ένη, ενον, *Isocr.* urbs, πόλις πολιορκουμένη, *id.* ab aliquo, κατασχὼς εἰς πολιορκίαν ὑπό τινος, *id.* a diabolo, δαιμονιακὸς, ὴ, ον, *Plut.* δαιμονιζόμενος, ένη, ενον, *N. T.*
Obsideo, πολιορκέω, *Isocr.* urbem, τὴν πόλιν, *Plut.* aliquem, τινὰ, *Dem.* undique murum, κύκλῳ περικάθημαι τὸ τεῖχος, *idem.*
Obsidio, ἡ πολιορκία, ας, *Dem.* obsidione claudere urbem, ἐκπολιορκεῖν πόλιν, *Isocr.* περικαθίζειν πόλιν, LXX. claudi ab aliquo, καθίσασθαι εἰς πολιορκίαν ὑπό τινος, *Isocr.* capere urbem, πολιορκίᾳ ἁλίσκειν πόλιν, *Dem.* obsidionem solvere, λύειν πολιορκίαν, tolerare extremam, πολιορκίαν ἐσχάτην ὑπομένειν, *Isocr.* ab obsidione cessare, παύσασθαι πολιορκίας, *Aristot.*
Obsidionalis, e, πολιορκητικὸς, ὴ, όν.
Obsignator, ὁ ἐπισφραγιστὴς, οῦ, *Lucian.*
Obsigno, ἐπισφραγίζω, aliquid, τὶ, *Plato.* literas, κατασημαίνομαι γράμματα, *Demosth.*
Obsisto, ἐνίσταμαι, alicui, τινὶ, *Plut.* ἀνθίσταμαι πρός τινα, *Thuc.*
Obsitus, περιειλημμένος, η, ον.
Obsoleo, s. Obsolesco, ἀπαρχαιόομαι, *Bud.*
Obsolete, ἀπηρχαιομένως, *Bud.*
Obsoletus, a, um, παλαιόμενος, ένη, ενον, *Plato.* verbum, ἀνακεχωρηκὸς ὄνομα, *Dion. Hal.*
Obsonium, vide *Opsonium.*
Obstaculum, τὸ κώλυμα, ατος, *Lucian.*
Obstetricatio, ἡ μαίευσις, εως, *Plato.* ἡ μαιεία, ας, *idem.*
Obstetricor, μαιεύομαι, *Lucian.* μαιόομαι, *Plut.*
Obstetrix, ἡ ἀκεσερὶς, ίδος, *Hipp.* ἡ μαῖα, ας, *Plut.*
Obstinate, αὐθαδῶς, ἰσχυρογνωμόνως.
Obstinatio, ἡ αὐθάδεια, ας, *Plato.* ἡ σκληροκαρδία, ας, LXX.
Obstinatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμετάπειστος, ου, *Plut.*
Obstipo, καταςύφω.
Obstipus, a, um, κυφὸς, ὴ, όν, *Lucian.*
Obsto, ἀνθίσταμαι, alicui, πρός τινα, *Thuc.* ἀντιτάττομαί τινι, *Xen.* πρός τινα, *id.* alicui, ne videat, κωλύω τινὰ τοῦ ὁρᾶν, *Herodot.* ἐμπόδιόν εἰμι τῷ μὴ ὁρᾶν, *id.* ne hoc facias, ἐστήκω σε τάττε, *Plut.*
Obstrepo, θορυβέω, alicui, τινὶ, *Plut.* παρενοχλέω τινὶ, et τινά.
Obstringo, ἐπιδέω, *Gal.* juramento, ὑγκαταλαμβάνω ὅρκῳ, *Thuc.* aliquem sponsione, κατεγγυάω τινὰ, *Dem.*
Obstructio, ἡ ἐμφραξις, εως, *Hesych.*
Obstructus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐμφρακτὸς, ὴ.
Obstruo, ἐμφράττω, aliquid, τί, *Dem.*
Obstupefacio, ἐκπλήττω, aliquem, τινὰ, *Herodian.*
Obstupeo, seu Obstupesco, ἐκπλήττομαι, aliqua re, πρός τι, *Plut.* ἀναισθήτως ἔχω, *idem.*
Obsum, βλάπτω, alicui, τινὰ, *Lycurg.* Confer *Noceo.*
Obsurdesco, ἐκκωφόομαι.
Obtego, καταπαλύπτω, *Plato.* περιτέγω.
Obtemperatio, idem quod *Obedientia.*
Obtempero, idem quod *Obedio.*
Obtendo, περσίχομαι, aliquid, τὶ, *Herodian.*
Obtenebro, ἐπισκοτέω, *Dem.*
Obtero, ἐπιτρίβω, *Aristot.*
Obtestatio, ἡ ἱκετηρία, ας, *Dem.* ἡ ἐπιμαρτυρία, ας, *Thuc.*
Obtestor, ἀντιβολέω, aliquem, τινὰ, *Dem.* ἐκλιταρεύω τινὰ, *Plut.* Deum, ἱκετεύω Θεὸν, *Xen.*
Obticentia, ἡ ἀποσιώπησις, εως, *Plut.*
Obticeo, seu Obticesco, ἀποσιωπάω, *Plut.*
Obtineo, τυγχάνω, aliquid, τινὸς, *Isocrat.* locum, χώραν ἐπέχω, *Dion. Hal.*
Obtingit, συμβαίνει, alicui aliquid, τί τινι, *Isocr.*
Obtorqueo, διαστρέφω, *Theophr.*
Obtrectatio, ἡ διαβολὴ, ῆς, *Dem.* ὁ φθόνος, *id.* ὁ διασυρμὸς, οῦ, ἡ κακολογία, ας.
Obtrectator, ὁ βάσκανος, ου, *Dem.* φθονεῖν εἰθισμένος, *id.* ὁ καὶ ἡ κακολόγος.
Obtrecto, διαβάλλω, aliquem ob aliquid, τινὰ ἐπί τι, *Lucian.* πρός τι, *id.* λοιδορέομαί τινι, *idem.* διασύρω τινὰ, καταλαλέω.
Obtrudo, προσωθίζομαι, ὠθέω, *Xen.*
Obtrunco, ἀποκεφαλίζω, *N. T.*
Obtueor, ἀντιβλέπω, *Ælian.*
Obtundo, ἀπαμβλόω, *Plut.* ἐξαμβλόω, *id.* aures, ἐκκωφόω τὰ ὦτα, *Lucian.*
Obturbo, διαταράττω, aliquem, τινὰ, *Plut.*
Obturatio, ὁ ἐμφραγμὸς, οῦ.
Obturo, ἐμφράττω, os alicui, τὸ στόμα τινὶ, *Dem.* ἐπισομίζω τινὰ, *id.* aures, βύω τὰ ὦτα, LXX.
Obtuse, ἀμβλύως, video, ἀμβλυώττω, *Lucian.* obtusissime video, ἀμβλύτατα ὁράω, *Plut.*
Obtutus, us, ἡ πρόσοψις, εως, *Sophoc.* τὸ βλέμμα, ατος, *Dem.*
Obvallo, χαρακόω, *Æschin.*
Obvenio, προσέρχομαι, *Dem.*
Obversor, περιΐσταμαι, *Dem.*
Obverto, ἐπιστρέφω, alicui terga, τὰ νῶτά τινι, *Lucian.*
Obviam, εἰς ἀπάντησιν, eo alicui, συναντάομαί τινι, fio alicui, ἀπαντάω τινὶ, *Dem.* πρός τινα, *Isocr.*
Obvio, ἀπαντάω, alicui, τινὶ, *Xenoph.* ἀντιάζω τινὶ, *Plut.* ὑπαντιάζω τινὶ, *Lucian.*
Obvius, a, um, ἀπαντῶν, ῶσα, ῶν, *Dem.*
Obumbratio, ὁ ἐπισκιασμὸς, οῦ, ὁ ἀποσκιασμὸς. ῦ.
Obumbro, ἐπισκιάζω, aliquid, τὶ, *N. T.* τινὶ, *Lucian.* κατασκιάζω.
Obvolvo, περιελίττομαι, *Plut.* aliquid aliquo, περιτέλλω τί τινι, *id.*
Occa, τὸ ὄμαλόκοτον, ου.
Occalesco, ἀποσκιρρόομαι.
Occasio, ὁ καιρὸς, οῦ, *Dem.* ἡ ἀφορμὴ, ῆς, *id.* ἡ εὐπορία, ας, *Isocr.* ultro oblata, καιρὸς αὐτόματος, *Dem.* magna, μέγας, *Isocr.* mirifica, μέγιστος, *Dem.* optima, κάλλιστος, *Isocrat.* apta ad aliquid, ἁρμόττων τινὸς, *Dem.* utilis, συμφέρων, *id.* singularis, ὑπορία σολλὴ, *id.* occasionem quæro, καιρὸν ζητῶ, *id.* nundinor, πέμπομαι, *idem.* præbeo, seu suppedito, παρασκευάζω, *id.* accedere, συμβαίνειν, *id.* contingere alicui, γίγνεσθαί τινι, *id.* incidere, συμπίπτειν, *id.* venire, ἐλθεῖν, *idem.* habere, ἔχειν, *idem.* exspectare, περιμένειν, *Isocr.* prætermittere, παριέναι, *Dem.* demittere, ἀφιέναι, *id.* observo, παρατηρέω, *id.* aucupor, λαμβάνω

ψω, *Diod. Sic.* occasione uti, χρῆσθαι τῷ καιρῷ, *Dem.*

Occasiuncula, τὸ ἀφορμίδιον, ου.

Occasus, us, ἡ δυσμὴ, ῆς, solis, ἡλίου, *Xen.* ἡ δύσις, εως, *Aristot.* ad occasum habitantes, οἱ πρὸς ἑσπέραν οἰκοῦντες, *Dem.*

Occatio, ἡ βωλοκοπία, ας.

Occento, κατῳδέω, *Herodot.*

Occepto, ἄρχομαι, *Dem.* Confer *Incipio.*

Occidens, ἡ δύσις, εως, *Aristot.* ἡ ἑσπέρα, ας, *Dem.*

Occidentalis, e, δυσμικὸς, ἡ, όν, *Ptol.*

Occidio, idem quod *Occisio.*

Occido, φονεύω, aliquem, τινὰ, *Herodot.* Confer *Interficio.*

Occido, κατατίπτω, *Al. Aphr.* sol occidit, ἥλιος δύει, seu καταδύει.

Occiput, ἡ κορὶς, ίδος, *Hipp.*

Occisio, ὁ φόνος, ου, *Dem.* Confer *Cædes.*

Occisor, ὁ φονεὺς, έως, *Dem.*

Occlamito, καταβοάω, *Thuc.*

Occludo, κατακλείω, *Xen.*

Occo, βωλοκοπέω, *Aristoph.*

Occubo, idem quod *Occumbo.*

Occulo, συγκρύπτω. Confer *Abscondo.*

Occultatio, ἡ κατάκρυψις, εως, ἡ κρύψις, εως.

Occulte, κρύφα, *Plut.* κρυφῇ, *N. T.* ἀφανῶς, *Dem.* ἀδήλως, κρύβδην.

Occulto, κρύπτω, *Dem.* ἀποκρύπτω, aliquid, τὶ, *id.*

Occultus, a, um, ἀποκεκρυμμένος, ένη, ένον, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἀδηλος, *Dem.*

Occumbo, τελευτάω, *Xenoph.* τελευτάω τῷ βίῳ, *id.* τὸν βίον, *Lucian.* Confer *Morior.*

Occupatio, ἡ ἀσχολία, ας, *Dem.* Confer *Negotium.*

Occupo, καταλαμβάνω, urbem, πόλιν, *Isocr.* αἰρέω πόλιν, *Plut.* aliquid, κατέχω τι, *Isocrat.* ἐπικαταλαμβάνομαί τινος, *Æschin.* ἐπέχω τι, *Aristot.* τινὸς, *Thuc.* occupor in aliqua re, ἀσχολὸς εἰμι περὶ τινι, *Aristot.* ἄσχολος γίνομαι διά τι, *Dem.*

Occurro, ἀπαντάω, alicui, τινὶ, *Xen* occurrit mihi aliquid, ἐπέρχεταί τί μοι, *Isocr.* ἔρχεταί μοι ἐπὶ νὸν, *Dem.*

Occursatio, τὸ ἀπάντημα, ατος, LXX.

Occurso, ἐπειμι, *Herodian.* alicui, τινὶ, ἀπαντάω τινι, *Xen.*

Occursus, us, ἡ ἀπάντησις, εως, τὸ συνάντημα.

Oceanus, ὁ ὠκεανὸς, οῦ, *Aristot.*

Ocellus, τὸ ὀμμάτιον, ου, *Aristot.* τὸ ὀμματίδιον, ου, *id.*

Ocrea, ἡ κνημὶς, ίδος, *Hom.*

Ocreatus, a, um, ὁ καὶ ἡ κνημιδοφόρος, ου.

Octavum, ὀγδόον.

Octavus, a, um, ὀγδόος, όη, όον, *Thuc.*

Octies, ὀκτάκις.

Octingentesimus, a, um, ὀκτακοσιοστὸς, ὴ, όν.

Octingenti, æ, a, ὀκτακόσιοι, αι, α.

Octo, οἱ, αἱ, τὰ ὀκτὼ, *Plut.* qui octo dierum est, ὀγδοαῖος, αία, αῖον, *id.*

October, ὁ Πυανεψιὼν, ῶνος, *Dem.* ὁ Ὀκτώβριος, ου.

Octodecim, οἱ, αἱ, τὰ ὀκτωκαίδεκα, *Herodian.* Confer *Duodeviginti.*

Octogesimus, a, um, ὀγδοηκοστὸς, ὴ, όν, *Thuc.*

Octogies, ὀγδοηκοντάκις.

Octoginta, οἱ, αἱ, τὰ ὀγδοήκοντα, *Ælian.*

Octonarius, a, um, ὀγδοαῖος, αία, αῖον, numerus, ἡ ὀγδοὰς, άδος, *Plut.*

Octuplex, ὀκταπλόος, *contr.* πλοῦς, ῆ, οῦν.

Octuplus, a, um, ὀκταπλάσιος, ία, ιον.

Oculatus, a, um, ὁ καὶ ἡ πολυόμματος, ου, *Lucian.* ὀξυδερκὴς, τestis, ὁ αὐτόπτης, ου, *Xen.*

Oculitus, ὀφθαλμόθεν.

Oculus, ὁ ὀφθαλμὸς, οῦ, *Dem.* τὸ ὄμμα, ατος, *Aristot.* uterque, ἀμφω ὀφθαλμοὶ, *Dem.* ponere aliquid ob oculos, ποιεῖν τι πρὸ ὀφθαλμῶν, *id.* adspicere aliquem oculis, ὁρᾶν τινα ὀφθαλμοῖς, *id.* occludere alicui oculos, συγκλείσαί τινι ὀφθαλμὼς, *id.* cui oculos erutus est, ὀφθαλμὸν ἐκκεκομμένος, *idem.* ἀτενιζομένος ὀφθαλμῶν, *id.* oculos attollo, ἀναβλέπτω, *N. T.* ad oculos pascendos facere, εἰς ἑορτὴν ὄψεως συντελεῖν, *Ælian.*

Ocymum, s. Ocimum, τὸ ὤκυμον, ου, *Diosc.*

Ocyor, ὁ καὶ ἡ ὠκίων, ονος.

Ocyus, ὠκύτερον, ocyssime, ὠκιστα.

Oda, ἡ ᾠδὴ, ῆς, *Xen.*

Odeum, τὸ ᾠδεῖον, ου, *Hesych.*

Odi, μισέω, aliquem, τινὰ, *Dem.* ob aliquid, τινὸς, *Plut.* aliquid, ἐχθαίρω τι, *id.* Confer *Odium.*

Odiose, μισητῶς, δυσκόλως, *Dem.* ἐχθρωδῶς, *id.* φιλαπεχθημόνως, *Lucian.*

Odiosus, a, um, μισητὸς, ἡ, όν, συγχρὸς, ὰ, όν, φορτικὸς, ἡ, όν, et molestus, καὶ ἐπεχθὴς, *Dem.* ὁ καὶ ἡ φιλαπεχθήμων, ονος, et diis invisus, καὶ ἐχθρὸς θεοῖς, *id.*

Odium, τὸ μῖσος, εος, *Aristot.* in aliquem, τινὸς, *Thuc.* in odio esse omnibus, μῖσος ἔχειν παρὰ πάντων, *Lucian.* odio habere aliquem, μῖσος ἔχειν πρός τινος, *Plato.* dignus, qui odio habeatur, μισεῖσθαι ἄξιος, *Dem.* odium conflare alicui, καθιστάναι τινὰ εἰς μῖσος, *Isocr.* odio crimen alicui impingere, πρὸς ἐχθραν, seu διὰ τὴν ἰδίαν ἐχθραν, αἰτίαν ἐπάγειν τινὶ, *Dem.* prosequi aliquem odio, νοεῖν τινι ἐχθρὰ. *Ælian.* ob aliquid, μισεῖν τινὰ τινος, *Plut.*

Odor, ἡ ὀσμὴ, ῆς, *Thuc.* ἡ ἐδμὴ, ῆς, *Lucian.* bonus, ἡ εὐοσμία, ας, *Theophr.* ἡ εὐωδία, ας, *idem.* malus, ἡ δυσωδία, ας, *Plut.* ἡ ἀοσμία, ας, *Theophr.* odore pascere, ἑστιᾶν τῇ ὀσμῇ, *Ælian.* carens, ὁ καὶ ἡ ἄοσμος, ου, *Theophr.*

Odorabilis, e, ὀσφραντὸς, ἡ, όν, *Ægin.* ὀσφραντικὸς, ἡ, όν, *Theophr.* ὀσφρητὸς, ἡ, όν, *idem.*

Odoramentum, τὸ ἄρωμα, ατος, *Plut.*

Odoratio, ἡ ὀσφρησις, εως, *Diosc.*

Odoratus, a, um, ἀρωματικὸς, ἡ, όν, *Plut.* ὁ καὶ ἡ Συώδης, εος, *Theophr.*

Odoratus, us, ἡ ὀσφρησις, εως, *Diosc.*

Odoro, Συμιάω, *Herodot.* ἀρωματιζω, *Al. Aphr.*

Odoror, ὀσφραίνομαι, *Xen.*

Odorus, a, um, ὀσφραντικὸς, ἡ, όν, *Galen.*

Œconomia, ἡ οἰκονομία, ας, *Aristot.*

Œconomicus, a, um, οἰκονομικὸς, ἡ, όν, *Aristot.*

Œconomus, ὁ οἰκονόμος, ου, *Aristot.* sum, οἰκονομέω, *N. T.*

Œnopola, ὁ οἰνοπώλης, ου, sum, οἰνοπωλέω, *Aristot.*

Œstrum, ὁ οἶστρος, ου, *Plut.* œstro exagito, ἐξοιστρέω, *Lucian.*

Offa, ἡ μάζα, ης, *Aristoph.*

Offella, s. Offula, τὸ μάζιον, ου, *Athen.* ἡ μαζίσκη, ης, *Aristoph.* ὁ ἀκόλος, ου, *Plut.*

Offendiculum, τὸ προσκομμα, ατος, *N. T.* ἡ προσκοπὴ, ῆς, *Thuc.*

Offendo, προσκόπτω, pedem ad lapidem, πόδα πρὸς λίθον, *N. T.* λίθῳ, *ibid.* πρόσπταίω λίθῳ, *Plut.* aliquem, προσκρούω τινὶ, *id.* aliquem aliqua re, λυτῶ τινά τι, *Dem.* ἐν τινι, *id.* i. e. *invenio*, quod vide.

Offensa, seu Offensio, ἡ ἀηδία, ας, *Dem.* τὸ ἀηδὲς, ους, *id.* ἡ ἀπέχθεια, ας, *idem.* τὸ πταίσμα.

Offensiuncula, τὸ πταισμάτιον.

Offenso, προσκρούω, aliquem, τινὶ, *Plut.*

Offero, προσφέρω, donum et victimam, δῶρον καὶ θυσίαν, *N. T.* me conspectui alicujus, ἐπισημαίνω ἐμαυτόν τινι, *Dion. Hal.* me opportune, παραφαίνομαι ἐν καιρῷ, *Plut.* me periculis, διδωμι ἐμαυτὸν εἰς κινδύνους, quæstionem, προτείνω πρόσκαιρον, *Aristot.*

Officina, τὸ ἐργαστήριον, ου, *Plato.* ærarii, τὸ χαλκεῖον, ου, *Lucian.* vitriarii, τὸ ὑαλεργεῖον, ου, textoris, τὸ ἱστεργεῖον, ου, &c.

Officio, βλάπτω, alicui, τινὶ, *Plato.* Confer *Noceo.*

Officiose, ὑφαντικῶς, *Plut.* ἐπιμελῶς.

Officiositas, ἡ ὑφαντία, ας, *Xenoph.*

Officiosus, a, um, ὑφαντικὸς, ἡ, όν, *Plato.* Confer *Obsequiosus.*

Officium, τὸ δέον, οντος, *Dem.* τὸ καθῆκον, οντος, *id.* τὸ προσῆκον, οντος, *idem.* τὸ ἔργον, ου, *idem.* suum facere, officio suo fungi, ποιεῖν seu πράττειν τὸ προσῆκον, τὸ δέοντα, ἃ προσῆκει, *Dem. Isocr.* nulla in re, οὐδὲν τῶν δεόντων ποιεῖν. *Isocr.* mei, tui, vestri, magistratuum, viri sapientis, &c. officium est, ἔργον ἐμοῦ, σοῦ, ὑμέτερον, ἀρχόντων, ἀνδρὸς εὖ φρονέντος ἐστι, *Dem. Isocrat. Æschin.* fungi officio fratris, ποιεῖν τὰ ἔργα ἀδελφῷ, *Dem.* boni viri, πράττειν ἀξίως ἀγαθῦ ἀνδρὸς, *Plato.* officio deesse, προδιδόναι τὰ καθήκοντα, *Lucian.* officia humanitatis, τὰ φιλάνθρωπα, ων, *Dion. Hal.*

Officiæ, ὁ φενε πισμὸς, ῦ, *Philo.*

Offundo, παταχέω, caliginem alicui, ἐπισκοτόω τινὶ, *Diosc.*

Oggannio, ἀντικνύζομαι.

Oggero, προβάλλω, aliquid alicui, τί τινι, *Plut.*

Oh, Ohe, Oho, Ω!

Olea, ἡ ἐλαία, ας, pro arbore, *Plato.* pro fructu, *Dem.*

Oleagineus, a, um, ἐλάϊνος, ἴνη, ἴνον.

Olearis, e, ἐλαιηρὸς, ὰ, όν.

Olearius, ὁ ἐλαιοτρώκτης, ου, *Poll.*

Oleaster, ἡ ἀγριέλαιος, ου, *Theophr.*

Oleitas, τὸ ἐλαιῶδες, εος.

Oleo, ὀζω, *Diosc.* ἀτόζω, *Herodot.*

Oleosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐλαιώδης, εος, *Theophr.*

Oleraceus, a, um, ὁ καὶ ἡ λαχανώδης, εος, *Diosc.* λαχανηρὸς, ὰ, όν, *Theophr.*

Oletum, ὁ ἐλαιὼν, ῶνος, *N. T.*

Oleum, τὸ ἔλαιον, ου, *Xen.* cedrinum, τὸ κεδρέλαιον, ου, e cneco, τὸ κνηκέλαιον, *Diosc.* myrtinum, μυρσινέλαιον, ου, *id.* &c. olei fex, τὸ ὑτέλαιον, ου.

Olfacio, ὀσφραίνομαι, aliquid, τινὸς, *Xen.* ὀσφράομαί τινος, *Lucian.*

Olfactus, us, ἡ ὄσφρησις, εως, *Diosc.*

Olidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀζώδης, εος, *Theophr.*

Olim, πάλαι, dicta, ῥηθέντα, *Dem.* populari rep. usi, τοπαλαι δημοκρατεύμενοι, *id.* τὸ παλαιὸν, *Isocr.* jam olim, ἐπιπάλαι, *N. T.*

Olitor, ὁ κηπωρὸς, οῦ, ὁ λαχανοπώλης, ου.

Oliva, ἡ ἐλαία, ας, *Plato.*

Olivetum, ὁ ἐλαιὼν, ῶνος, *N. T.*

Olivo, ἐλαιόω, *Poll.*

Olivum, τὸ ἔλαιον, ου, *Diosc.*

Olla, ἡ χύτρα, ας, *Xen.* ollarum fictor, ὁ χυτρεὺς, έως, *Plato.* testæ, τὰ χυτρεῖα, ων, *Poll.*

Ollaris, e, χυτρεῖος, αία, αῖον.

Ollula, τὸ χυτρίον, ου, *Aristot.* ἡ χυτρὶς, ίδος, *Dion.*

Olor, ὁ κύκνος, ου, *Aristot.*

Olorinus, a, um, κύκνειος, εία, ειον, melos, μέλος, *Athen.*

Olus, τὸ λάχανον, ου, *Theophr.* olus colligo, λαχανεύομαι, *Lucian.* olerum collectio, ἡ λαχανία, ας, *Joseph.* olera decerpo, ἐκλαχανίζομαι, *Theophr.* olera produco, λαχανεύομαι, *Strabo.*

Olympia, *locus Elidis*, ὁ Ὀλυμπία, ας, ludi, τὰ Ὀλύμπια, ων, *Dem.*

Olympiacus, a, um, Ὀλυμπιακὸς, ἡ, όν, certamen, ἀγὼν, *Aristoph.* victoria, ἡ Ὀλυμπιὰς, άδος, *Herodot.*

Olyra, ἡ ὄλυρα, ας, *Gal.*

Omasum, ὁ ἐχῖνος, ου, *Bas.*

Omen, ὁ οἰωνὸς, οῦ, *Xen.* τὸ οἰώνισμα, ατος, *Herodian.* pro omine bono habeo, πιστεύω εἶναι ὅσταν ἀγαθὸν, *Ælian.* πρὸς οἰωνῦ λαμβάνω ἀγαθὸν, *Dion. Hal.* ominis mali, ὁ καὶ ἡ ἀρὸφημος, ου, *Suid.*

Omentum, τὸ ἐπίπλοον, ου, *Poll.*

Ominator, ὁ οἰωνιστὴς, οῦ, *Hes.*

Ominor, οἰωνίζομαι, aliquid, τὶ, *Aristot.* ominare quæso melius, εὐφήμει, *Plato.*

Ominosus, a, um, ὁ καὶ ἡ δυσοιώνιστος, ου, *Lucian.*

Omitto, παραλείπω, aliquid, τὶ, *Isocr.* διαλείπω τι, *idem.* ἐάω τι, *idem.* aliquid lubens, ὑπερβαίνω τι ἑκὼν, *Xen.*

Omnifariam, παντοδαπῶς, παντοίως, *Herodian.*

Omnigenus, a, um, παντοῖος, οία, οῖον, *Lucian.* παντοδαπὸς, ὴ, όν.

Omnimode, παντοίως, *Herodian.* πανταχῇ, *Plut.*

Omnimodus, a, um, idem quod *Omnigenus.*

Omnino, πάντως, *Plut.* ὅλως, *Dem.* παντῃ, *Ælian.* παντάπασιν, *Plato.* differt, τὸ πᾶν διαφέρει, *Xen.*

Omnipotens, ὁ καὶ ἡ παντοκράτωρ, ορος, *N. T.* ὁ καὶ ἡ παγκρατὴς.

Omnipotentia, ἡ παντοκρατορία, ας, *Sirac.*

Omnis, e, πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *Dem.* ἅπας, ἅπασα, ἅπαν, *Isocr.* omnes, quotquot, πάντες, ὁσοιτες, seu ὅσοι, *Demosth.* ὅσοι, ὅσαι, ὅσα, *id.* ante omnia fac, περὶ παντὸς ποιῦ, *idem.* omnibus modis velle, ἐκ παντὸς τρόπου βέλεσθαι, *idem.* omnium maxime, quos ego novi, πάντων μάλιστα, ὧν ἐγὼ εἶδα, *Xen.*

Omphacium, τὸ ὀμφάκιον, ου, *Diosc.*

Onager, ὁ ὄναγρος, ου.

Onerarius, a, um, φορτικὸς, ἡ, όν, navis, πλοῖον, *Thuc.*

Onero, φορτίζω, aliquem aliquo, τινά τι, *N. T.* mulas, ἐτισκευάζω τὰς ἡμιόνους, *Aristot.* navem frumento, γεμίζω ναῦν πίτῳ, *Dem.*

Onerosus, a, um, φορτικὸς, ἡ, ὸν, *Aristot.*
Onus, τὸ φορτίον, ου, *Dem.* ὁ φόρτος, ου, *Lucian.* navis, ὁ γόμος, ου, *Poll.* jumenti, τὸ σάγμα, ατος, *Plut.* impono alicui, φορτίζω τινὰ, *N. T.* majus suscipere viribus, φορτίον μεῖζον ἢ κατ' ἐαυτὸν αἱρεῖσθαι, *Demosth.* excutio, ἀποφορτίζομαι, *Synes.*
Onustus, a, um, πεφορτισμένος, ένη, ένον, *N. T.*
Onychinus, a, um, ὀνύχινος, ίνη, ινον, unguentum, μύρον, *Diosc.*
Onyx, ὁ ὄνυξ, χος, *Diosc.*
Opacitas, τὸ ἐπίσκιον, ου.
Opaco, ἐπισκιάζω, aliquid, τινὶ, *N. T.* τὶ, *ibid.*
Opacus, a, um, ὁ καὶ ἡ κατάσκιος, ου, *Philo.* ὁ καὶ ἡ σκιώδης, εος, *Plut.* σκιερὸς, ὰ, όν, *Xen.*
Opella, τὸ πραγμάτιον, ου.
Opera, æ, ἡ ἐργασία, ας, do, ut liberer, ἐργασίαν δίδωμι ἀπαλλαχθῆναι, *N. T.* do seu navo alicui, σπουδάζω περί τινος, *Plato.* περί τι, *Xen.* ὑπέρ τινος, *Dem.* ἐπί τινι, *Isocr.* τι, *Plato.* in aliqua re, συμπράττω τί τινι, *Plut.* multum operæ ponere in aliqua re, πολλὰ πραγματεύεσθαι περί τι, *Aristot.* opera danda est, ut habeas, περιατέον ἔχειν, *id.* χρὴ σπουδάζειν, ὅπως ἕξεις, *Demosth.* operæ pretium est considerare, ἄξιον ἐνθυμηθῆναι, *id.* audire, ἄξιον τῶν πραγμάτων ἀκούσαι, *Aristoph.* πρᾶγμ' ἐστὶ, *Plato.* non est operæ pretium, οὐκ ἔχει ὑπόθεσιν σπουδῆς, *Ælian.* opera mutua, ἡ συνεργία, ας, *Dem.*
Operaria, ἡ ἐργάτις, ιδος, *Aristot.*
Operarius, a, um, ἐργασιικὸς, ἡ, όν, i. e. mercede conductus, μισθωτὸς, ἡ, όν, *Demosth.*
Operarius, ὁ ἐργαστὴς, ῆρος, *Xen.* ὁ ἐργάτης, ου, *id.*
Operatio, ἡ ἐργασία, ας. *Aristot.*
Operator, ὁ ἐργάτης, ου, *Xen.*
Operculum, τὸ πῶμα, ατος, *Athen.* operculo claudo, πωμάζω, *Aristot.*
Operimentum, τὸ ἐπίβλημα, τὸ κάλυμμα.
Operior, μαλύπτω. Confer *Tego.*
Operor, ἐργάζομαι, adsidue, συνεχῶς, *Aristot.*
Operose, ἐργασικῶς, ἐργατικῶς, *Plut.*
Operosus a, um, ἐργασικὸς, ἡ, όν, ὁ καὶ ἡ φιλόπονος, ου. *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἐργώδης, et molestus, ὁ καὶ ἡ ἐπίπονος, ου, καὶ χαλεπὸς, *Isocr.*
Operte, κρυφῆ, *N. T.*
Opertorium, τὸ σκέπασμα, ατος, *Aristot.*
Opertus, καλυπτὸς, ἡ, όν, ὁ καὶ ἡ κατάστεγος.
Opes, vide *Divitiæ*, item *Auxilium.*
Opifex, ὁ δημιουργὸς, οῦ, *Aristot.* ὁ χειροτέχνης, ου, *Dion. Hal.*
Opificium, ἡ δημιουργία, ας, τὸ δημιούργημα, ατος, τὸ χειρούργημα.
Opilio, ὁ προβατεύς, έως, *Aristoph.* ὁ ποιμήν.
Opime, πιόνως, πολυτελῶς.
Opimitas, ἡ πιότης, ητος, *Aristot.*
Opimo, πιαίνω, aliquid, τὶ, *Aristot.*
Opimus, a, um, ὁ καὶ ἡ πίων, ονος, *Aristot.*
Opinabilis, ε, δοξαστὸς, ἡ, όν, *Plato.*
Opinatio, ἡ δόξασία, ας, *Suid.* τὸ δόξασμα, ατος, *Plato.*
Opinator, ὁ δοξαστὴς, οῦ.
Opinio, ἡ δόξα, ης, *Thuc.* ἡ δόκησις, εως, *Plut.* opinionem alicujus rei excitare alicui, προσγίνεσθαί τινι δόξαν τινὸς, *Demosth.* habere talem de aliquo, ὑπαρχεῖν τινι τοιαύτην ὑπόληψιν περί τινος, *id.* consequi alicujus rei, ἐκφέρειν δόξαν τινὸς, *idem.* opinione duci, χρῆσθαι δόξῃ, *id.* judicare de re aliqua, κρίνεσθαι δόξῃ περί τινος, *idem.* opinionem fallere alicujus, παραπεφύσθαι δόξαν τινος, *Isocr.* deducere aliquem ab opinione, μεταστῆναι γνώμην seu δόξαν τινὸς, *id.* deduci ab opinione, ἀφίσθαι τῆς δόξης, *id.* opinionem deponere, μεταθέσθαι τὴν δόξαν, *Demosth.* abolere de se conceptam, διαλύειν δόξαν τινὰ, *Isocr.* opinione celerius, ἤττον ἐλπίδος, *Herodian.* majus, τῆς δόξης μεῖζον, *Plut.* opinionem præclaram habere de aliquo, καλῶς δοξάζειν ὑπέρ τινος, *Ælian.*
Opiniosus, a, um, δοξαστικὸς, ἡ. όν, *Aristot.*
Opinor, δοξάζω, male, κακῶς, *Plato.* de aliqua re, περί τινος, *id.* Confer *Opinio.*
Opipare, πολυτελῶς, *Dem.* δαψιλῶς.
Opiparus, a, um, ὁ καὶ ἡ πολυτελὴς, έος, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἀφθονος, ου, *Dem.*
Opitulatio, ἡ βοήθησις, εως. Confer *Auxilium.*
Opitulor, βοηθῶ, alicui, τινὶ, *Isocr.* Conf. *Auxilior.*
Opium, τὸ ὄπιον, ου, *Diosc.*
Opobalsamum, τὸ ὀποβάλσαμον, ου, *Diosc.*
Oportet, δεῖ, aliquem bellum gerere, τινὰ πολεμεῖν, *Dem.* quæ facere oportet, ἃ δεῖ πράττειν, *Isocrat.* aliquem docere quid, χρή τινα διδάσκειν τι, *Xenoph.* facere, ποιεῖν, *Plato.* et necesse est alere milites, δεῖ καὶ ἀναγκαῖον ἐστι τρέφειν στρατιώτας, *Dem* ut convenit et oportet, ὡς δεῖ καὶ προσήκει, *idem.*
Opperior, περιμένω, aliquem, τινὶ, *Plut.* Confer *Exspecto.*
Oppeto, ἀποίχομαι, *Plut.* Confer *Morior.*
Oppico, πισσόω, *Cl. Al.* aliquid, καταπισσόω τι, *id.*
Oppidanus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ κατὰ πόλιν, *Dion. Hal.* πολιτικὸς, ἡ, όν, *id.*
Oppidatim, κατὰ πόλιν.
Oppido, κομιδῇ, *Dem.* λίαν.
Oppidulum, ἡ πολίχνη, ης, *Thuc.* τὸ πολίχνιον, ου, *Isocr.*
Oppidum, ἡ πόλις, εως, *Dem.* Conf. *Urbs.*
Oppignero, ἐνεχυριάζω, *Dem.* alicui ædes, ἀποτιμάω τινὶ οἰκίαν, *idem.* alicui suas facultates, ὑποτίθημί τινι τὴν οὐσίαν, *id.* παρακατατίθεμαί τινι χρήματα, *id.* facultates oppigneratæ sunt, οὐσία ὑποκειται, *idem.*
Oppleo, ἀναπλεῶω, *Plato.* Conf. *Impleo.*
Oppono, ἀντιτίθημι, alicui, ἀντιτίνω τινὶ, *Dem.* manus oculis, προΐσχομαι τὰς χεῖρας ὀφθαλμοῖν, *Plut.*
Opportune, εὐκαίρως, *Isocr.* dicere aliquid, εἰς δέον λέγειν τι, *idem.*
Opportunitas, ἡ εὐκαιρία, ας, *Isocr.* auxiliandi, καιρὸς τοῦ βοηθεῖν, *Dem.* omnium maxima rei faciendæ, ἀφορμὴ πασῶν μεγίστη πρὸς χρηματισμὸν, *id.*
Opportunus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὔκαιρος, ου. tempus, καιρὸς, *Herodian.* ad aliquid, ὁ καὶ ἡ ἐπιτήδειος πρός τι, *Aristot.* εἴς τι, *Herodian.*
Oppositio, ἡ ἀντίθεσις, εως, *Nax.*
Oppressio, ἡ κατασείσις, εως, ἡ καταθλιψις, tyrannica, ἡ καταδυνασεία, ας.
Opprimo, κατατίθεμαι, aliquem inique, ἐλαττόω τινὰ παρὰ τὸ δίκαιον, *Isocr.* bello, καταπολέμω τινὰ περὶ τὸν πόλεμον, *Plut.*
Opprobratio, ἡ λοιδορία, ας, *Dem.* ἡ διαβολὴ, ῆς, *id.*
Opprobrium, τὸ ὄνειδος, εος, *Dem.*
Opprobro, ὀνειδίζω, aliquem, τινὶ *Demosth.* Confer *Exprobro.*
Oppugnatio, ἡ προσβολὴ, ῆς, *Dem.* ἡ εἰσβολὴ, ῆς, *idem.* ἡ καταπολέμησις, εως, *Thuc.* urbis, ἡ πολιορκία, ας, *id.*
Oppugnator, διαμαχόμενος, ένη, ενον, *Dem.* urbis, ἡ πολιορκητὴς, οῦ, *Athen.*
Oppugno, προσβάλλω, mœnia, πρὸς τείχη, *Dem.* urbem Epidaurum, πολιορκέω Ἐπίδαυρον, *Plut.* aciem instructam, μάχομαι πρὸς φάλαγγα πεταγμένην, *id.*
Ops, ἡ Ρέα, ας.
Opsonator, ὁ ὀψώνης, ου, *Aristoph.*
Opsonatus, seu Opsonatio, ἡ ὀψωνία, ας, *Plut.*
Opsonium, τὸ ὀψώνιον, ου, *Plut.* τὸ ὀψάριον.
Opsono, seu Opsonor, ὀψωνέω, *Aristoph.*
Optabilis, e, εὐκτὸς, ἡ, όν, *Dem.* alicui, εὐκταῖος, αία, αῖον τινι, *Lucian.* αἰρετός.
Optabiliter, εὐκτῶς.
Optatio, ἡ εὐχὴ, ῆς, *Dem.*
Optato, κατ' εὐχὴν, πρὸς εὐχήν.
Optica, ἡ ὀπτικὴ, ῆς, sc. τέχνη.
Optimas, ὁ κράτιστος, ου, ὁ ἄριστος, ου, *Aristot.*
Optime, βελτίσως, βέλτιστα, *Dem.* ἄριστα, *id.* me gero, ἀριστεύω, *Isocr.*
Optimus, a, um, κράτιστος, ίστη, ιστον, *Plut.* βέλτιστος, η, ον, *Thuc.* sum, κρατιστεύω, *Isocr.* ἀριστεύω, *id.*
Optio, ἡ αἵρεσις, εως, *Demosth.* optionem dare alicui faciendi aliquid, διδόναι τινὶ αἵρεσίν τινος, *id.* esse alicui, utrum, αἵρεσιν εἶναί τινι, πότερον, *id.* accipere, αἵρεσιν λαμβάνειν, *id.*
Opto, εὔχομαι, majora bona, μείζονα ἀγαθὰ, *Demosth.* a Diis incrementum, τοῖς θεοῖς ἐπίδοσιν, *Isocr.* nefasta, ἀθέμιστα, *Xen.* audire aliquem, πολλὰ τινὰ ἀκούειν, *Dem.*
Opulentia, ὁ πλοῦτος, ου, *Dem.* ἡ εὐπορία. Confer *Divitiæ.*
Opulenter, πλουσίως, εὐπόρως, *Dem.*
Opulentus, a, um, πλούσιος, ία, ιον, *Dem.* Confer *Dives.*
Opus, ἔργον, ου, *Dem.* aggredi, ἐπιχειρεῖν ἔργῳ, *Isocr.* ἀντιλαμβάνομαι τοῦ πράγματος, *Dem.* bonum, τὸ ἀγαθεργάσμα, ατος, malum, τὸ κακέργασμα, ατος.
Opus est, δεῖ, amicis, τῶν φίλων, *Aristot.* verbis, δεῖ λόγῳ, *id.* alicui aliqua re, δεῖ τινί τινος, *idem.* προσδεῖ τινί τινος, *Dem.* alicui aliqua re ad aliquid, δεῖ τινί τινος πρός τι, *Aristot.* opus habeo alicujus rei, δέομαί τινος, *Isocrat.* χρείαν ἔχω τινὸς, *N. T.* opus non habeo dicere, οὐδὲν δέομαι λέγειν, *Æschin.*
Opusculum, τὸ ἐργίδιον, ου.
Oraculum, ὁ χρησμὸς, οῦ, *Plut.* ἡ χρησμωδία, ας, *Herodot.* τὸ μαντεῖον, ου. *Dem.* τὸ μάντευμα, ατος, *Plato.* Pythiæ, ὁ παρὰ τῆς Πυθίας χρησμὸς, *Isocrat.* fide dignissimum, μαντεῖον πιστότατον, *idem.* oraculum bonum dare, διδόναι ἀγαθὴν μαντείαν, *Dem.* petere de aliquo, χρῆσθαι μαντεῖῳ περί τινος, *Isocr.* recitare, ἀναγινώσκειν μαντεῖαν τῶν θεῶν, *Dem.* hoc dicit, μαντεῖα ζητῶ τοῦτο, *id.* adire, χρῆσθαι τῷ θεῷ, *Plut.* consulere, μαντεύεσθαι, *id.* χρησηριάζεσθαι, *Diod. Sic.*
Oratio, ὁ λόγος, ου. *Dem.* forensis, ἡ διαγραφὴ, ῆς, *Isocr.* λόγος δικανικὸς, *id.* orationem instituo, λόγον προαιρέομαι, *Isocr.* meditor, μελετάω, *id.* compono, conficio, συντίθημι, *id.* paro, παρασκευάζω, *id.* scribo, γράφω, *Dem.* συγγράφω, *id.* confício, ποιέομαι, *id.* perficio, ἐξεργάζομαι, *id.* finio, ἐπιτελέω, *Isocr.* edo, ἐκδίδωμι, *id.* habeo, λέγω, *Dem.* adversus aliquem, δημηγορῶ κατά τινος, *idem.* audio alicujus, ἀκούω παρά τινος, *idem.*
Oratiuncula, τὸ λογίδιον, ου, *Isocr.*
Orator, ὁ ῥήτωρ, ορος, *Dem.* ὁ λεγων, οντος, *idem.*
Oratoria, ἡ ῥητορικὴ, ῆς, *Aristot.*
Oratorie, ῥητορικῶς, *Æschin.*
Oratorius, a, um, ῥητορικὸς, ἡ, όν, *Aristot.*
Orbatio, ἡ στέρησις, εως, *Aristot.*
Orbiculatim, κυκληδὸν, σφαιρικῶς, *Plut.*
Orbiculus, τὸ σφαιρίδιον, ου.
Orbis, ὁ κύκλος, ου, *Plato.* ἡ οἰκουμένη, ης, *Dem.* in orbem, κύκλῳ, *Herodian.*
Orbita, ἡ τροχιὰ, ᾶς, ἡ ἁρματοτροχία, ας, *Lucian.*
Orbitas, *liberorum*, ἡ ἀπαιδία, ας, *Dem.* ἡ ἀτεκνία, ας, *Plut.* parentum, ἡ ὀρφανία, ας, *Dem.*
Orbo, ἀποστερέω, aliquem, τινὰ, *Xen.* liberis, ἀτεκνόω, LXX. Confer *Privo.*
Orbus, a, um, πεπηρωμένος, ένη, ένον, *Luc.* liberis, ὁ καὶ ἡ ἄπαις αιδος, *Dem.* parentibus, ὀρφανὸς, ἡ, όν, *id.*
Orchestra, ἡ ὀρχήστρα, ας, *Isocr.*
Orcus, ὁ ᾅδης, ου.
Ordinarius, a, um, τακτὸς, ἡ, όν, *Plato.*
Ordinate, seu Ordinatim, τακτικῶς, τάξει, τεταγμένως, *Isocr.* εὐτάκτως.
Ordinatio, ἡ τάξις, εως, *Dem.* ἡ εὐταξία, ας, *Isocr.*
Ordino, ἐγκοσμέω, τάττω, mundum, τὸν κόσμον, *Plato.* omnia bene, διατάττω εὖ ἅπασα, *Xen.* milites, διοικέω τὸ στρατόπεδον, *Herodian.*
Ordior, ἄρχομαι, aliquid, τινὸς, *Plato.* sectam, καταβάλλομαι αἵρεσιν, *Plut.* telam, ὑφαίνω ἱστὸν, *Hom.* Confer *Inchoo, Incipio.*
Ordo, ἡ τάξις, εως, vitæ, βίν, *Isocr.* militum, τὸ τάγμα, ατος, *Plut.* equestris, τὸ τάγμα ἱππικὸν, *Herodian.* in ordinem aliquem colloco, τίθημί τινα εἰς τάξιν, *Dem.* ordinem verborum constituo seu servo, ποιέω τάξιν τῶν λόγων, *idem.* observo, retineo eundem, ἐμμένω τῇ τάξει ὁμοίως, *Isocr.* desero, λείπω τὴν τάξιν, *Dem.* in ordinem redigo, καταττάττω εἰς τάξιν, *Lys.* ordinem militarem duco, ταγματοφέρω, *Philo.* ordine eo, seu procedo, στίχω, sto, στιχηδὸν ἵσταμαι, *Suid.* dispono, στιχίζω, *Æschin.* ab initio commemoro, ἐφεξῆς ἀπὸ ἀρχῆς διέρχομαί τι, *Dem.*
Organice, ὀργανικῶς, *Aristot.*
Organicus, a, um, ὀργανικὸς, ἡ, όν, *Aristot.*
Organum, τὸ ὄργανον, ου, *Aristot.*
Orgyia, ἡ ὀργυιὰ, ας, *Herodot.*
Orichalcum, ὁ ὀρείχαλκος, ου, *Plato.*
Orions, ἡ ἀνατολὴ, ῆς, *N. T.* αἱ ἀνατολαὶ ὧν, *Herodian.*
Orificium, τὸ στόμα, ατος, *Aristot.*
Origanum, τὸ ὀρίγανον, ου, *Diosc.*

Originalis, e, ὁ καὶ ἡ ἀρχιγονος, ε, peccatum, ἁμάρτημα.
Originarius, a, um, ἀρχικὸς, ἡ, όν.
Originatio, ἡ ἐτυμολογίαι, ας, *Cic.*
Origo, ἡ γένεσις, εως, *Plato.* ἡ ἀρχὴ, ῆς, *id.* i. e. caussa, ἡ αἰτίαι, ας, *Plut.* verborum, ἡ ἐτυμολογίαι, ας, *Cic.*
Orior, γίνομαι, *Xen.* ἐπανατέλλω. Conf. *Nascor.*
Oriundus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπόγονος, ε, *Dem.* ab aliquo, γεγονὼς παρά τινος, *Isocr.*
Oriza, vide *Oryza.*
Ornamentum, τὸ κόσμημα, ατος, *Plato.* ὁ κόσμος, ε, *Aristot.* ornamento esse alicui, κόσμου εἶναί τινι, *Plut.*
Ornate, κεκοσμένως, χαριέντως.
Ornatio, ἡ κόσμησις, εως, *Aristot.*
Ornatus, ὁ κόσμος, ε, *Dem.*
Ornithotrophium, τὸ ὀρνιθοτροφεῖον, ε.
Orno, κοσμέω, ὀρνῦμι, στόλιν, *Dem.*
Oro, δέομαι, aliquem aliquid, τινός τι, *Demosth.* aliquem, ne succenseat, παραιτέω τινὰ μηδὲν ἀχθεσθῆναι, *idem.* et postulo hoc ab omnibus, δέομαι καὶ ἀξιόω τοῦτο παρὰ πάντων, *idem.* vos et obsecro, ἐκτετεύω ὑμᾶς καὶ ἀντιβολέω, *idem.* i. e. orationem habeo, ἐρέω, *idem.*
Orphanus, ὁ ὀρφανὸς, ὄ, *Dem.*
Orsus, us, ἡ ἀρχὴ, ῆς, *Dem.* Confer *Initium.*
Orthodoxia, ἡ ὀρθοδοξία, ας, *Bas.*
Orthodoxus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀρθόδοξος, ε, sum, ὀρθοδοξέω, *Bas.*
Orthographia, ἡ ὀρθογραφίαι, ας, *Gramm.*
Ortus, a, um, γεγονὼς, υῖα, ὸς, *Dem.* Confer *Natus.*
Ortus, ἡ γένεσις, εως. ἡ ἀνατολὴ, ῆς.
Oryza, ἡ ὄρυζα, ης, *Diosc.*
O si, εἴθε, scriberet, γράψειε, *Plato.* scripserit, ἔγραψε, *Xen.* Confer *Utinam.*
Os, οris, τὸ στόμα, ατος, *Dem.* aperire no audere contra aliquem, διαίρειν τὸ στόμα περί τινος ἐκ ἔχειν, *idem.* audire ex ore alicujus, ἀκούειν ἐκ τοῦ στόματός τινος, *id.* obturare alicui, ἐπιστομίζειν τινὰ, *idem.* ἐμφράττειν στόμα, *idem.* in ore omnium hæc sunt, ταῦτα ὑπὸ πάντων τεθρύλληται, *Plut.* πᾶσι διὰ στόματός ἐστι, *id.* aperio, et solvo, ἀνοίγω καὶ λύω στόμα, *id.* contineo, ἔχω στόμα, *Soph.* in ore habeo, ἀνὰ στόμα ἔχω, *Xen.* uno ore, ἐξ ἑνὸς στόματος, *Plato.* in os seu buccam venire, ἐπὶ στόμα ἔρχεσθαι, *idem.* i. e. *facies*, ἡ ὄψις, εως, *Dem.*
Os, ossis, τὸ ὀστέον, *contr.* ὀστοῦν, οῦ, *Plut.*
Oscitanter, ἀμελῶς, *Isocr.* ὀλιγώρως, *Demosth.* ῥαθύμως.
Oscitatio, ἡ χάσμη, ης, *Aristot.*
Oscito, seu Oscitor, χασμάομαι, *Al. Aphr.*
Osculatio, τὸ φίλημα, ατος, *Lucian.*
Osculor, φιλέω, aliquem, τινὰ, ore admoto, τῷ στόματι, *Xen.* alicujus manus et pedes, καταφιλέω τινὸς χεῖρας καὶ πόδας, *id.* complector aliquem et osculor, συλλαμβάνω τινὰ καὶ φιλέω, *Plut.*
Osculum, i. e. *os parvum*, τὸ στομάτιον, ε, τὸ στόμιον, ε, *Athen.* i. e. basium, τὸ φίλημα, ατος, *Lucian.* do, καταφιλέω. Confer *Osculor.*
Osor, ὁ μισητὴς, οῦ.
Osseus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀστώδης, εος, *Athen.* ὀστινος, ίνη, ινον.
Ossiculum, τὸ ὀστάριον, ε.
Ossuarium, τὸ ὀστοδοχεῖον, ε.
Ostendo, δείκνυμι, aliquid breviter, διὰ βραχέων τι, *Dem.* aliquid satis, ἀποδείκνυμί τι ἱκανῶς, *Isocr.* aliquid manifeste, ἐπιδείκνυμί τι φανερῶς, *Dem.* δείκνυμί τι σαφῶς, *id.* admodum accurate alicui aliquid, πάνυ ἀκριβῶς ἐπιδείκνυμί τί τινι, *idem.* alicui, quod, δηλόω τρός τινα, ὅτι, *Isocr.* me optime, παρέχω ἐμαυτὸν βελτίστον, *id.*
Ostentatio, ἡ ἐπίδειξις, εως, divitiarum, virium, πλάτυ ῥώμης, *Isocr.* ἡ ἀλαζονίαι, ας, *Dem.* ὁ κομπασμός.
Ostentator, ὁ ἀλαζὼν, όνος, *Dem.* ὁ ἀλαζονευόμενος, ε, *id.*
Ostento, ἀλαζονεύομαι, *Isocr.* vires, ποιέομαι ἐνδειξιν τῆς ῥώμης, *id.* aliquid, ἐμποιέω τινί, *Dem.*
Ostentum, τὸ σημεῖον, ε, *Dem.* τὸ τέρας, ατος, *Plut.*
Ostiarius, ὁ θυρωρὸς, ὄ, *N. T.*
Ostiatim, κατὰ θύρας.
Ostiolum, τὸ θυρίδιον, ε, τὸ θύριον.
Ostium, ἡ θύρα, ας, *Xen.* Confer *Janua, Fores:* fluvii, τὸ στόμα ποταμοῦ, *Aristot.* ἡ εἴσοδος, ης, *Paus.*
Ostrea, τὸ ὄστρεον, ε, *Plut.*
Ostreosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀστρεώδης, εος.
Ostreum, τὸ ὄστρεον, ε, *Plut.* τὸ ὀστρεῖον, ε, *Athen.*
Ostrinus, a, um, ὄστρειος, εία, ειον.
Otiolum, τὸ σχολίδιον, ε.
Otior, σχολάζω, *Dem.* ἀργέω, *id.* Confer *Otium.*
Otiose, σχολῇ, ἐν σχολῇ, κατὰ σχολὴν, ἐπὶ σχολῆς, *Plato, Æschin.*
Otiosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπράγμων, ονος, vita, βίος, *Dem.* σχολαῖος, αία, αῖον.
Otium, ἡ σχολὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἀπονία, ας, *Plut.* ἡ ἀπραξία, ας, *id.* τὸ ἀπράγμον, ονος, *Thuc.* ago, σχολὴν ἄγω, *Demosth.* impendo alicui rei, τοίεω πρός τι, *Xenoph.* esse alicui, γίνεσθαί τινι, *Plato.* scribendi, εἶναί τινι γράφειν, *Xen.* habere, ὑπάρχειν τινί, *Aristot.* consumere in aliqua re, ἀναλίσκειν εἴς τι, *Isocr.* per otium agere aliquid, κατὰ σχολὴν seu ἐπὶ σχολῆς πράττειν τι, *Dem.* otio frui, σχολῆς ἀπολαύειν, *Plato.* abundo, εὖ ἔχω σχολὴν, *idem.*
Ovalis, e, ὁ καὶ ἡ ὠειδὴς, έος, *Xiph.* ὁ καὶ ἡ ὠοῦδης, εος.
Ovatio, ὁ θρίαμβος ἐλάττων, *Dion. Hal.*
Ovicula, τὸ προβάτιον, ε, *Aristoph.*
Ovile, τὸ ποίμνιον, ε.
Ovillus, a, um, προβάτειος, εία, ειον, *Aristot.*
Ovinus, ὁ καὶ ἡ μήλειος, ovina pellis, τὸ κῶος.
Ovis, τὸ πρόβατον, ε, *Aristot.* τὸ μῆλον, ὁ ὄις, ὄιος.
Ovo, ᾄδομαι, aliqua re, τινὶ, *Isocr.* Confer *Lætor.*
Ovulum, τὸ ᾠάριον, ε, *Athen.* τὸ ᾠΐον, ε, *id.*
Ovum, τὸ ᾠόν, ὦ, *Aristot.* pario, ὠοτοκέω, *id.* ᾠὸν τίκτω, *id.* sterile, ἀνεμιαῖον καὶ ἄγονον, *Elian.* producit marem, ποιεῖ ἄῤῥεν, *id.* ovis incubo, ἐπωάζω, *id.*
Oxalis, ἡ ὀξαλὶς, ίδος, *Diosc.*

P

Pabularis, e, χορτασματικὸς, ἡ, όν.
Pabulatio, ἡ χωραγωγίαι, ας, ἡ προνομὴ, ῆς.
Pabulator, ὁ χορταγωγὸς, ὄ.
Pabulatorius, a, um, χορταγωγικὸς, ἡ, όν.
Pabulor, χορταγωγέω, pabulatum ago seu educo, πρὸς νομὰς ἐξάγω, *Xen.*
Pabulum, τὸ χόρτασμα, ατος, *N. T.* ἡ νομὴ, ῆς, *Xen.* ὁ χιλὸς, ὄ, *id.* ἡ βορὰ, ἡ πρᾶσις, χιλόω, *id.*
Pacate, εἰρηνικῶς, *Isocr.*
Pacator, ὁ εἰρηνοποιὸς, ὄ, *N. T.*
Pacatus, a, um, ὁ εἰρηνικὸς, ἡ, ὀν, *Isocr.* εἰρηνευόμενος, ένη, ενον, regio, χώρα, *Polyb.*
Pacificatio, ἡ διαλλαγὴ, ῆς, *Dem.*
Pacificator, ὁ εἰρηνοποιὸς, ὄ, *N. T.* ὁ διαλλακτὴς, ὄ, *Dem.*
Pacifico, διαλλάττω, quosdam, τινὰς, *Xen.* εἰρηνοποιέω.
Pacificus, a, um, εἰρηναῖος, αία, αῖον, *Thuc.*
Paciscor, συμφωνέω, cum aliquo denario in diem, μετά τινος ἐπ δηναρίῳ τὴν ἡμέραν, *N. T.* τινὶ δηναρίῳ, *ibid.* bona fide, συναλλάττω μετὰ πίστιν, *Aristot.* de proditione patriæ, συντίθεμαι προδοσίαν πατρίδος, *Herodot.* aliquid cum aliquo, τι πρός τινα, *Xen.* cum aliquo, ὁμολογέω τινὶ, *Dem.* de mercede, μισθὸν, *id.* de cæde, φόνον, *idem.*
Paco, ἡλαστικομαι, aliquem, τινὰ, *Plut.* ἐξιλάομαί τινα, *Xen.*
Pactio, ἡ συνθεσία, ας, ἡ συνθήκη, ης, *Dem.* ἡ σύμβασις, εως, *Thuc.*
Pactum, ἡ ὁμολογία, ας, *Dem.* ἡ συνθήκη, ης, *id.* τὸ συγκείμενον, *id.* τὸ ὁμολογούμενον, ε, *id.* servo, ἐμμένω ταῖς ὁμολογίαις, *id.* φυλάττω τὴν συνθήκην, *idem.* διαφυλάττω τὴν συνθήκην, *Isocrat.* violare seu negligere, παραβαίνειν τὴν ὁμολογίαν, *Dem.* ποιεῖν παρὰ τὴν συνθήκην, *idem.*
Pæan, ὁ παιὰν, ᾶνος, pæanem cano, παιᾶνα ᾄδω, *Dem.* παιανίζω, *Thuc.*
Pædagogium, τὸ παιδαγωγεῖον, ε, *id.*
Pædagogus, ὁ παιδαγωγὸς, ε, *Plut.* ὁ παιδευτής.
Pædicator, seu Pædico, ὁ πυγιστὴς, ὄ.

Pædor, ὁ αὐχμὸς, ῦ.
Pæonia, ἡ παιωνίαι, ας, *Theophr.*
Paganalia, τὰ κωμητικὰ, ὧν, αἱ κατὰ κώμας ἑορτάσιμοι ἡμέραι.
Paganicus, a, um, κωμητικὸς, ἡ, όν, *Synes.*
Paganus, ὁ κωμήτης, ε, *Joseph.*
Paganus, a, um, κωμητικὸς, ἡ, όν, *Synes.*
Pagatim, κατὰ κώμας, *Plut.*
Pagella, τὸ στηλίδιον, ε, *Polyb.*
Pagina, ἡ στὴλις, ίδος, *Dion. Hal.*
Paginula, idem quod *Pagella.*
Pagus, ἡ κώμη, ης, *Thuc.* ὁ πάγος.
Pala, τὸ πάλαθρον, ε, annuli, ἡ πυελὶς, ίδος, *Lys.* ἡ σφενδόνη, ης, *Cl. Al.*
Palæstra, ἡ παλαίστρα, ας, *Xen.*
Palæstrita, ὁ παλαιστρίτης, ε, *Plut.*
Palæstricus, a, um, παλαιστρικὸς, ἡ, όν, *Aristot.*
Palam, περιφανῶς, adulari, περιφανῶς κολακεύειν, *Isocr.* vincere, ἐκ φανεροῦ κρατεῖν, *Dem.* fieri, ἐν φανερῷ γίνεσθαι, *id.* facere, φανερώτατα ποιεῖν, scribit, διαῤῥήδην γράφει, *id.* convictus injuriarum, ὄντως ἀδικῶν, *id.* est, ὁμολογούμενόν ἐστι, *Isocr.* φανερόν ἐστι πᾶσι, *idem.* πρόδηλόν ἐστι, *Dem.*
Palatim, σποράδην, *Isocr.*
Palatio, ἡ συνολότητος, εως, ὁ χαρακισμὸς, ῦ, *Athen.*
Palatium, τὸ παλάτιον, ε, *Plut.* τὸ βασίλειον, ε, *Isocr.*
Palatum, ὁ οὐρανίσκος, ε, *Galen.* ἡ ὑπερῴα, ας, *Plut.* τὸ ὑπερῷον, ε, *Eustath.*
Palea, τὸ ἄχυρον, ε, *Xen.* τὸ κάρφος.
Palearis, e, ὁ καὶ ἡ ἀχυρώδης, εος, *Aristot.*
Palearium, ὁ ἀχυρὼν, ῶνος, *Aristot.*
Palimpsestus, ὁ καὶ ἡ παλίμψηστος, ε, *Plut.*
Palinodia, ἡ παλινῳδία, ας, *Isocr.* palinodiam cano, παλινῳδίαν ᾄδω, *Suid.*
Palla, ἡ χλαινα, *Hom.*
Pallace, ἡ παλλακὴ, ῆς, *Aristoph.*
Pallas, ἡ Παλλὰς, άδος.
Palleo, seu Pallesco, ἀχρειάω, *Herodot.*
Palleatus, a, um, τριβώνιον ἔχων, ῶσα, ον, *Lucian.* τριβωνοφορέων, ῶσα, ον, *Plut.*
Pallidus, a, um, ὠχρὸς, ὰ, όν, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ λείριαμος, ε, *Galen.*
Pallio, καλύπτω, ἐπικαλύπτω.
Palliolum, τὸ ἰματίδιον, ε, tritum, τὸ τρίζώνιον, ε, *Lucian.*
Pallium, τὸ ἱμάτιον, ε, *Dem.* tritum, ὁ τρίζωνος, *Athen.*
Pallor, ἡ ὠχρίασις, εως, ὁ ὄχρος, ε.
Palma, *pars manus*, ἡ παλάμη, ης, *arbor*, ἡ φοινὶξ, ικος, *Diosc.* i. e. victoria, ἡ νίκη, ης. Confer *Victoria.*
Palmaris, e, σπιθαμιαῖος, αία, αῖον, *Diosc.*
Palmes, τὸ κλῆμα, ατος, *Theophr.*
Palmo, συνδέω κλήμασι, *Aristot.*
Palmus, ἡ σπιθαμὴ, ῆς, *Diosc.* ὁ δεχμὴ, ῆς, *Paus.*
Palo, πασσαλεύω, *Aristoph.* σκολοπίζω, σαυρόω, *Thuc.*
Palor, περιφέρομαι, πλανέομαι, *Plato.*
Palpamentum, seu Palpatio, τὸ ψώτευμα, ατος, *Plut.* ἡ ψωτίαι, ας, *Xen.* ἡ ψηλάφησις.
Palpebræ, τὰ βλέφαρα, ων, *Diosc.*
Palpitatio, ὁ πάλμος, ὄ, ἡ ἄσπασις, εως.
Palpito, σπαίρω, *Athen.* ἀποσπαθίζω, *Hippocr.* προσπαίρω, *Plut.* πάλλομαι.
Palpo, κατεψάω, *Xen.* i. e. adulor, ψωτεύω. Confer *Adulor.*
Palpum, ἡ ψωτίαι, ας, *Xen.*
Paludamentum, ἡ χλαμὺς, ύδος, *Plut.* ἐναγώνιος καὶ στρατηγητικὴ ἐσθὴς, *id.*
Paludatus, a, um, χλαμυδωτὸς, ἡ, όν.
Palumba, et Palumbes, ὁ φάττης, ὄ, *Lucian.* ἡ φάσσα, seu φάττα, *Epiph.*
Palumbinus, a, um, φασσινος, ίνη, ινον.
Palus, i, ὁ σκόλοψ, οπος, *Diosc.* ἡ χάραξ, ακος, *Aristoph.*
Palus, udis, τὸ ἕλος, εος, *Plato.* ἡ λίμνη, ης, ut Mæotis, Μαιῶτις, ίδος, *Paus.*
Paluster, seu Palustris, e, λιμναῖος, αία, αῖον, *Plut.* ὁ καὶ ἡ λιμνώδης, εος, *idem.* ἕλειος, εία, ειον, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ ἑλώδης, εος, *id.*
Pampinaceus, a, um, οἰνάρειος, έα, εον, *Athen.*
Pampinatio, ὁ οἰναρισμὸς, ῦ, ἡ βλαστολογίαι, ας, *Theophr.*
Pampineus, a, um, οἰνάρεος, έα, εον, *Athen.*
Pampino, οἰναρίζω, *Athen.* βλαστολογέω, *Theophr.*
Pampinosus, a, um, ὁ καὶ ἡ οἰναρώδης, εος.
Pampinus, τὸ οἴναρον, ε, *Theophrast.* τὸ κλῆμα, ατος, *Aristot.*

Panacea, ἡ πανάκεια, ας, *Diosc.*
Panaces, τὸ πάνακες, ους, *Strabo.*
Panarium, ἡ πάρδοπος, ου, *Lucian.*
Pandectæ, οἱ πανδέκται, ῶν, *Pandect.*
Pandiculatio, τὸ σκορδίνημα, ατος, ὁ σκορδισμός, οῦ, *Galen.*
Pandiculor, σκορδινάομαι, *Aristoph.*
Pando, κυρτόω, *Xen.* i. e. explico, ἐκτατόζω.
Pandura, ἡ πανδοῦρα, ας, *Poll.*
Pandus, a, um, κυρτός, ἡ, όν.
Panegyricus, a, um, πανηγυρικὸς, ἡ, όν, *Isocr.*
Panegyris, ἡ πανήγυρις, εως, *Dem.*
Pango, πήγνυμι, *Xen.* inducias cum aliquo, ποιέομαι ἀνοχὰς πρός τινα, *Æschin.*
Panicum, ὁ ἕλυμος, ου, *Diosc.* i. e. terror panicus, τὸ Πανικὸν, ὁ, *Cic.* Πανικὸς φόβος, ου, *Plut.*
Panificium, ἡ ἀρτοποιΐα, ας, *Xen.*
Panifex, ὁ ἀρτοποιὸς, οῦ, *Plut.*
Panis, ὁ ἄρτος, ου, *Dem.* panem facio, ἀρτοποιέω, *Xenoph.* formo, διαπλάττω, *Bud.* panis azymus, ὁ ἄζυμίτης, ου, LXX. dulciarius, ἄρτος ἀρτυτὸς, furfuraceus, ὁ πιτυρίτης, ου, *Theodoret.* hordeaceus, ἄρτος κριθινος, LXX. similagineus, ὁ σεμιδαλίτης, ου, *Athen.* mucidus, ἄρτος εὐρωτιῶν, LXX. butyratus, ὁ βυτυρίτης, ου, cibarius, ὁ αὐτοπυρίτης, ου, *Lucian.* bis coctus, seu nauticus, ἄρτος δίπυρος, *Suid.* fermentatus, ζυμίτης, ου, *Xenoph.* siliqueus, ὁ σιλιγνίτης, ου, subcinericius, ἄρτος ἐγκρυφίας, *Philo.* excavatus pro jure hauriendo, ἡ μυσίλη, ης, *Eustath.*
Pannosus, a, um, ὁ καὶ ἡ κατάῤῥαφος, ου, *Lucian.*
Pannus, τὸ ῥάκος, εος, *N. T.*
Panther, seu Panthera, ὁ πάνθης, ηρος, *Xenoph.*
Papa, ὁ πάππας, ου.
Papæ! βαβαὶ, *Plato.* fellcitatem, τῆς εὐδαιμονίας, laudem, παπαὶ τῶν ἐπαίνων, *Lucian.*
Papaver, ἡ μήκων, ωνος, *Diosc.*
Papavereus, a, um, μηκωνικὸς, ἡ, όν, *Athen.*
Papilio, ἡ ψύχη, ης, *Plut.*
Papilla, ἡ θηλὴ, ῆς, *Aristot.*
Pappas, ὁ πάππας, ου, *Aristoph.*
Pappo, παππάζω, *Hom.*
Pappus, ὁ πάππος, ου, *Æschin.*
Papula, τὸ ἐξάνθημα, ατος, *Philo.* τὸ ἔκζεσμα, ατος, *Gal.* τὸ ῥῦμα, ατος, *Diosc.*
Papyraceus, a, um, παπύρινος, ίνη, ινον.
Papyrum, seu Papyrus, ὁ vel ἡ πάπυρος, ου, *Theophr.*
Par, i. e. æqualis, ἴσος, ἴση, ἴσον, *Dem.* ὅμοιος, οία, οιον, *Isocr.* numero, ὁ καὶ ἡ ἰσάριθμος, ου, *Herodian.* est, ἄξιον, δίκαιον, τροπήκον, εἰκὸς, δέον, νόμιμόν ἐστι, *Dem. Isocr. alii ;* sum alicui rei, ἀρκέω ἐπί τι, *Plato.* πρός τι, *Chrys.* pari refero, μετρέω τὴν ἴσην, *Paus.* quarundam rerum, τὸ ζεῦγος, ους, τινῶν, v. gr. accipitrum, ἱεράκων, *Herodot.*
Parabilis, ὁ, ὁ καὶ ἡ εὐπόριστος, ου, *Nax.*
Parabole, ἡ παραβολὴ, ῆς, *N. T.*
Paradoxus, a, um, ὁ καὶ ἡ παράδοξος, ου, *Lucian.*
Paradisus, ὁ παράδεισος, ου, *Xen. N. T.*
Parallelus, a, um, ὁ καὶ ἡ παράλληλος, ου, *Polyb.*
Paralysis, ἡ παράλυσις, εως, *Gal.*
Paralyticus, a, um, παραλυτικὸς, ἡ, όν, *N. T.*
Paranymphus, ὁ παράνυμφος, ου, *Hes.*
Paraphrasis, ἡ παράφρασις, εως.
Parasanga, ὁ παρασάγγας, seu παρασάγγης, ου, *Herodot.*
Parasita, ἡ παράσιτος, ου.
Parasitatio, ἡ παρασιτήσις, εως.
Parasitor, παρασιτέω, ῶ, *Athen.* κολακεύω.
Parasitus, ὁ παράσιτος, ου, *Athen* ὁ κόλαξ.
Parate, καταπεπυασμένως, ἑτοίμως, *Isocr.*
Paratus, a, um, ἕτοιμος, οἶμη, οιμον, ad dicendum, λέγειν, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ πρόθυμος, ου, sum ad faciendum, εἰμὶ ποιεῖν, *Dem.* παρασκευασμένος, ένη, ενον, et volens facere, καὶ θέλων ποιεῖν, *id.*
Parce, φειδομένως, *N. T.* εὐτελῶς.
Parcimonia, ἡ φειδωλία, ας, *Nax.* ἡ φειδὼ, όος, *Aristot.*
Parco, φείδομαι, pecuniis, χρημάτων, *Xen.* alicui, τινὸς, *Plut.* mihi pro dignitate, ἀξίως προφείδομαι ἐμαυτῦ, *Isocr.*
Parcus, a, um, φειδωλὸς, ἡ, όν, *Aristot.* φειδόμενος, ένη, ενον, *Dem.*
Pardus, a, um, ὁ πάρδος, ου, ἡ πάρδαλις, εως, *Aristot.*
Parens, ὁ γονεὺς, έως, *Demosth.* ὁ τοκεὺς, έως, *idem. Plut.* Parentes, οἱ γονεῖς, έων, *idem.*
Parentalia, τὰ ἐναγίσματα, ων, ὁ καθαγισμὸς, οῦ, *Lucian.* τὰ κτερίσματα.
Parentatio, ὁ ἐναγισμὸς, οῦ, *Plut.*
Parento, seu Parentor, ἐναγίζω, *Paus.* καθαγίζω, *Lucian.* κτερίζω.
Pareo, φαίνομαι. Confer *Appareo,* i. e. obedio, ὑπακούω. Confer *Obedio.*
Paries, ὁ τοῖχος, ου, *Thuc.*
Parietina, ὁ τοῖχος ἠφανισμένος.
Parilis, ἐ, ὁ καὶ ἡ πάρισος, ου, *Polyb.*
Parilitas, τὸ πάρισον, ου, ἡ ἰσότης, ητος, *Plut.*
Pario, τίκτω, *Dem.* ἀποτίκτω, *Plut.* ἐκτίκτω, *Plato.* potentiam, περιποιέομαι δυναστείαν, *Aristot.*
Pariter, ἴσως, *Dem.*
Parma, ἡ ἀσπὶς, ίδος, *Xen.*
Parmatus, ὁ ἀσπιστὴς, οῦ, *Dem.*
Parmula, τὸ ἀσπίδιον, ου.
Paro, παρασκευάζομαι, me ad certamen, ἐμαυτὸν πρὸς ἀγῶνα, *Dem.* copiam militum, ἐνοιμώζω χεῖρα πολλὴν, *App.* Confer *Comparo.*
Parricida, ὁ πατραλοίας, ου, *Dem.* ὁ πατροκτονήσας, αντος, *Lucian.* ὁ πατροκτόνος, ου, *Plut.* ὁ πατροφόνος.
Pars, τὸ μέρος, εος, civitatis, πόλεως, *Dem.* officii, τῶν δεόντων, *idem.* suffragiorum, τῶν ψήφων, *id.* adversa, τὸ διάφορον, ου, *Dion. Hal.* in partes dividi, διαιρέομαι εἰς μέρη, *Dem.* distractum esse in partes, διῃρῆσθαι εἰς μέρη, *id.* partem alicujus capere, λαμβάνειν μέρος τινός, *idem.* partes alicujus tueri, μετά τινος εἶναι, *Lyc.* σύν τινι εἶναι, *Xenoph.* in partem meliorem accipere, ἐπὶ τὸ εὐσεβέστερον λαμβάνειν, *Nax.* aliqua ex parte, μέρος τι, *Thuc.* nulla ex parte, μηδαμῶθεν, omni ex parte, τῷ παντὶ, *Dion. Hal.* πάντῃ, *Aristot.*
Parsimonia, vide *Parcimonia.*
Particeps, ὁ καὶ ἡ μέτοχος, ου, *Plato.* κοινωνὸς, ἡ, όν, *Dem.* operis, συνεργὸς, ἡ, όν, *id.* sum alicujus rei, μετέχω τινός, *Isocr.* alicujus cum aliquo, τινός τινι, *Plato.* participem facio alicujus rei, μεταδίδωμί τινος, *Isocr.*
Participatio, ἡ κοινωνία, ἡ μετοχή.
Participo, μετέχω, aliquam rem cum aliquo, τινός τινι, *Plato.* Confer *Particeps.*
Particula, ἡ μερὶς, ίδος, *Isocr.*
Particulatim, κατὰ μέρος, *Dem.*
Partim, κατὰ μέρος, *Dem.* partim superbe, partim abjecte, partim libidinose, τὰ μὲν ὑπερηφάνως, τὰ δὲ ταπεινῶς, τὰ δὲ ὑπερακράτως, *Dem.*
Partio, s. Partior, μερίζω, aliquid, τὶ, *Aristot.* cum aliquo, διανέμω τι τινὶ, *Isocr.* τι πρός τινα, *Dem.* Conf. *Divido.*
Partite, μεμερισμένως.
Partitio, ὁ μερισμὸς, οῦ, *Aristot.*
Partitor, ὁ μεριστὴς, οῦ, *N. T.*
Parturio, ᾠδίνω, *Plut.* τοκάω.
Partus, us, ὁ τόκος, ου, *Aristot.* ὁ τοκετός.
Parvitas, ἡ μικρότης, ητος, *Plato.*
Parum, μικρὸν, *Isocr.* μικρῶς, *Herodian.* abfuit, quin incidissent, μικρὸν ἀπέλιπον, μὴ περιπεσεῖν, *Isocr.* quin expugnaretur, μικρὸν παρέλιπον ἑκπολιορκεῖσθαι, *Lucian.* quin mortuus essem, παρὰ μικρὸν ἤλθον ἀποθανεῖν, *Isocr.* quin mancipia facti essemus, παρὰ μικρὸν ἤλθομεν ἐξανδραποδισθῆναι, *id.* quin ego, ille, &c. faciat, ὀλίγου, μικρῷ δέω, δέει ποιεῖν, *Plato. Isocrat.* prosum, κατὰ μικρὸν ὠφελέω, *Isocr.*
Parumper, μικρὸν ὕστερον, ὀλίγον ὕστερον, διὰ μικροῦ.
Parus, ὁ αἰγιθαλὸς, οῦ, *Aristot.*
Parvulus, a, um, ἄγαν σμικρὸς, ὰ, ον.
Parvus, a, um, μικρὸς, ὰ, όν, *Dem.* parvi facio s. pendo aliquid, περὶ ὀλίγου ποιέομαί τι, *Isocr.* ὀλιγωρῶ τινος, *id.* ὀλιγώρως ἔχω τινὸς, *id.* πρός τι, *Æschin* καταφρονέω τινὸς, *id.* ἀμελῶς ἔχω τινος, *Xen.*
Pascha, τὸ πάσχα, ατος, *N. T.*
Pasco, νέμω, armenta in agro, τὰ βοσκήματα ἐν χώρᾳ, *Dem.* oculos, εἰς ἔργον ὄψεως συντείνω, *Ælian.* εὐωχίαν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς φέρω, *Ach. Tat.*
Pascuum, ὁ νομὸς, οῦ, *Aristot.* τὸ βόσκημα, ατος, *Plut.* boum, τὸ βουβόσιον, ου, *Strabo.*
Pascuus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὔνομος, ου.
Passer, ὁ στρουθὸς, οῦ.
Passerculus, τὸ στρουθίον, ου, *Athen.*
Passim, ἐκάστοτε, *Herod.* ἀνέδην, *Plut.* πολλαχῇ, *Diosc.*
Passus, us, τὸ βῆμα, ατος, *Xen. mensura,* ἡ ὀργυιὰ, ᾶς, *id.*
Pastillus, ὁ τροχίσκος, ου, *Cels.*
Pastinatio, ἡ σκαφία, ας, *Suid.*
Pastinum, τὸ σκαφεῖον, ου, *Plut.*
Pastio, ἡ νόμευσις, εως.
Pastor, ὁ νομεὺς, έως, *Xen. proprie ovium,* ὁ ποιμὴν, ένος, *Plato.*
Pastoralis, e, s. Pastoritius, a, um, ποιμενικὸς, ἡ, όν, *Philo.* νομευτικὸς, ἡ, όν, scientia, ἐπιστήμη, *Plato.*
Pastus, us, ἡ νομὴ, ῆς, *Xen.* ἡ σίτησις.
Patefacio, ἀνοίγω, alicui aliquid, τί τινι, *Plut.* Conf, *Manifesto.*
Patefactio, ἡ ἄνοιξις, εως, *Pas.* ἡ φανέρωσις, i. e. *revelatio,* ἡ ἀνακάλυψις, εως, *N. T.*
Patella, τὸ λεκάνιον, ου, *Aristoph.*
Patenter, ἀνοιαπτεί.
Pateo, ἀνέῳγμαι, *Aristot.* i. e. manifestus sum, διακαλύπτομαι, *Dem.* φαίνομαι.
Pater, ὁ πατὴρ, τρὸς, *Dem.* naturalis, φύσει πατὴρ, *id.* adoptativus, πατὴρ ποιησάμενος, *id.* familias, ὁ οἰκοδεσπότης, ου, *Plut.* patres conscripti, πατέρες συγγεγραμμένοι, *id.* a patre, πατρῴως, *id.*
Patera, τὸ δέπας, αος, *Athen.*
Paternus, a, um, πατρῷος, ῶα, ῶον, virtus, ἀρετὴ, *Dem.* gloria, δόξα, *id.* πάτριος, ία, ιον, *id.* πατρικὸς, ἡ, όν, amicitia, φιλία, *Dem.*
Patesco, ἀνοίγομαι. Conf. *Pateo.*
Pathicus, a, um, παθικὸς, ἡ, όν.
Patibilis, e, παθητὸς, ἡ, όν, *Aristot.*
Patibulum, ὁ σταυρὸς, οῦ, *Plut.*
Patiens, ὑπομονητικὸς, ἡ, όν, *Bas.* laborum, καρτερικὸς, ἡ, όν, πόνων, *Xen.*
Patienter, καρτερικῶς, ἀνεκτῶς, *Dem.* fero aliquid, εὖ μάλα τεθνηκόνως τι ὑπομένω, *Ælian.*
Patientia, ἡ ὑπομονὴ, ῆς, *N. T.* ἡ καρτέρησις, εως, *Plato.* ἡ μακροθυμία, ας, *Dem.*
Patina, ἡ λεκάνη, ης, *Plut.* ἡ λοπὰς, άδος, *idem.*
Patior, πάσχω, aliquid, τὶ, *Isocr.* ὑπομένω τι, *Xen.*
Patratio, ἡ διάπραξις, εως, *Plato.*
Patria, ἡ πατρὶς, ίδος, *Dem.*
Patriciatus, us, ἡ τῶν πατρικίων τάξις.
Patricida, vide *Parricida.*
Patricius, ὁ πατρίκιος, ου, ὁ εὐπατρίδης, ου, *Herodian.*
Patrie, πατρικῶς, *Aristot.*
Patrimonium, τὸ πατρῷον, ου, *Dem.* ἡ παρὰ τῦ πατρὸς οὐσία, *id.* ἡ πατρῴα οὐσία, *Lucian.* consumo, ἀναλίσκω τὴν πατρῴαν οὐσίαν, *Dem.* magnum accipio, πολλὴν οὐσίαν παραλαμβάνω παρὰ τῦ πατρὸς, *id.* obtinere post obitum patris, τὸ πατρῷον ἔχειν μετὰ τὴν τῦ πατρὸς τελευτὴν, *idem.* privari, seu excidere patrimonio, διαμαρτάνειν τῶν πατρῴων, *Isocr.* ἐπίπτειν ἐκ τῶν πατρῴων *idem.* fraudari ab aliquo, ἀποστερίσθαι τῶν πατρῴων ὑτό τινος, *Dem.*
Patrimus, a, um, ὦ vel ᾗ πατὴρ ἓς, ὁ καὶ ἡ ἀμφιθαλὴς, ές, *Plut.* ὦ γονεῖς ἄμφω ἀμφότεροι εἰσιν, *Poll.*
Patrisso, πατρώζω, *Herodian.*
Patrius, a, um, πατρικὸς, ἡ, όν, *Dem.*
Patro, διαπράττω, aliquid, τὶ, *Xen.*
Patrocinium, ἡ συνηγορία, ας, *Dem.* ἡ προστασία, ας, *Plut.*
Patrocinor, συνηγορέω, alicui, τινὶ, *Dem.* συνεῖμί τινὶ, *id.* συνειτόν τινι, *id.* προΐσταμαι.
Patrona, ἡ συνήγορος, ου.
Patronus, ὁ συνήγορος, ου, *Dem.* ὁ προστάτης, ὁ σύνδικος, ου, *idem.* templi, ὑπὲρ τῦ ἱεῦ, *id.* patronum deligo legis, αἱρέω σύνδικον τῷ νόμῳ, *id.* decerno, χειροτονέω σύνδικον ὑπέρ τινος, *id.* adhibeo causæ, παλέω συνήγορον ἀγῶνί τινι, *id.* adsciscere sibi, προσαναπεύζεσθαι συνηγορεῦντα ἑαυτῷ, *id.* destituti patronis, ἐρημον γίγνεσθαι τῶν ἐρέκτων, *id.*
Patruelis, ὁ ἀνεψιὸς, ᾦ, *Dem.* ἀνεψιὸς πρὸς πατρὸς, *id.* ἀνεψιὸς ἐκ πατραδέλφων, *id.* ὁ ἀνεψιαδῆς, οῦ, *idem.*
Patruus, ὁ πατράδελφος, ου, *Dem.*
Patulus, a, um, ἀνοικτὸς, ἡ, όν.
Pauciloquium, ἡ παυρολογία, ας.
Paucitas, ἡ ὀλιγότης, ητος, *Theophr.*
Pauculus, a, um, πάνυ ὀλίγος, η, ον.
Paucus, a, um, ὀλίγος, ίγη, ίγον, *Thucyd.* pauci numero, ὀλίγοι ὄντες τὸν ἀριθμὸν, *Isocr.* pauciores alios, σπανιώτεροι ἄλλων, *id.* pauci auxiliatores, ἐρημος βοη-

βήσοντος, *idem.* paucis dicere, συντόμως διαλέγεσθαι, *id.* διὰ βραχέων ποιεῖν τὸν λόγον, *idem.*

Paveo, seu Pavesco, περιφοβοῦμαι, *Xenoph.* Φαυβέω, aliquid, περιδεῶς ἔχω πρός τι, *Demosth.* mente, ἀδημονέω τὴν ψυχὴν, *Xen.*

Pavide, περιδεῶς, *Dem.*

Pavidus, a, um, ὁ καὶ ἡ περιδειὴς, έος, *Aristot.* φοβητικὸς, ἡ, όν, *id.*

Pavimento, ἐδαφίζω, terram, τὴν γῆν, *Theophr.*

Pavimentum, τὸ ἔδαφος, ε, *Athen.* τὸ δάπεδον.

Pavio, παίω, *Plut.*

Paullatim, κατὰ μικρὸν, *Isocr.* κατ' ὀλίγον, *Gal.*

Paullisper, δι' ὀλίγυ.

Paullo, μικρὸν, ante illos venit, πρὸ τούτων ἦλθεν, *Isocr.* ante crepusculum, βραχὺ πρὸ τῆς δείλης, *Plut.* ante, ὀλίγῳ, seu μικρῷ πρότερον, post, μικρῷ ὕστερον, *Isocr.* prolixius, ὀλίγῳ μακρότερον, *Dem.* majorem potentiam, ὀλίγῳ μείζω δύναμιν, *Isocr.* plura de aliqua re dicere, ὀλίγῳ μακρότερα εἰπεῖν περί τινος, *Isocr.*

Paullulum, κατὰ μικρὸν, *Dem.*

Paullum, ὀλίγον, *Isocr.*

Paullus, a, um, βαιὸς, ὰ, ὸν, *Soph.*

Pavo, ὁ ταὼς, ὼος, *Diod. Sic.* ὁ ταῶς, ῶ, *Bas.*

Pavor, τὸ δεῖμα, ατος, *Plato.* τὸ Φάμβος.

Pauper, ὁ πένης, ητος, homo, ἄνθρωπος, *Demosth.* et inops, καὶ ἀδύνατος, *id.* ὁ καὶ ἡ ἄπορος, ε, et rerum necessariarum indigens, καὶ τῶν ἀναγκαίων ἐνδεὴς ὤν, *id.* et improbus, πονηρὸς μετ' ἐνδείας, *idem.* Confer *Inops.*

Pauperculus, a, um, πενιχρὸς, ὰ, ὸν, *Aristid.*

Pauperies, idem quod *Paupertas.*

Paupero, ποιῶ τινὰ πένητα, *Dem.*

Paupertas, ἡ πενία, ας, *Dem.* ἡ ἀπορία, ας, *id.* ἡ ἔνδεια, ας, *idem.* paupertate premi, εἶναι ἐν ἀπορίᾳ, *id.* πένεσθαι, *id.* ἀπορεῖν χρημάτων, *Isocr.* ad paupertatem redigi, εἰς ἀπορίαν, seu πενίαν ἐλθεῖν, seu καταστῆναι, *idem.* Confer *Inopia, Egestas.*

Pausa, seu Pausatio, ἡ παῦσις, εως.

Pauso, παύομαι, *Xen.*

Pavus, ὁ ταὼν, ὼνος, *Diod. Sic.*

Pauxillatim, seu Pauxillisper, μετὰ βραχὺ, κατὰ μικρὸν, *Ælian.*

Pauxillum, κατ' ὀλίγον, *Lucian.*

Pauxillus, a, um, πάνυ ὀλίγος, η, ον.

Pax, ἡ εἰρήνη, ης, *Dem.* firma, εἰρήνη βεβαία, *id.* perpetua, ἀϊδάνατος, *id.* præclara, καλὴ, *id.* justa, æqua, δικαία, *id.* ἴση καὶ δικαία, *id.* periculosa et lubrica et infida, ἐπικίνδυνος καὶ σφαλερὰ καὶ ἄπιστος, *id.* turpis, ignominiosa, αἰσχρὰ, *id.* turpis et indigna reip. αἰσχρὰ καὶ ἀνάξιος τῆς πόλεως, *id.* jurejurando non confirmata, ἀνωμότος, *idem.* pacis tranquillitas, ἡ ἀπὸ τῆς εἰρήνης ἡσυχία, *idem.* pacem decernere eum aliquo, εἰρήνην γράφειν πρός τινα, *idem.* facere, συντίθεναι, *id.* ποιεῖσθαι, *id.* σπάττειν πρός τινα, *id.* consequi ab aliquibus, εὐρίσκειν παρά τινων, *id.* fieri, γίγνεσθαι, *id.* perfici, ἐπιτελεῖσθαι, *id.* esse alicui cum aliquo, εἶναί τινι πρός τινα, *idem.* esse aliquibus inter se, ὑπάρχειν τισὶ, *id.* colere cum aliquo, ἄγειν πρός τινα, *idem.* servare, τηρεῖν, *id.* custodire, φυλάττειν, *id.* confirmare, κυροῦσθαι, *id.* violare, παραβαίνειν, *id.* solvere, λύειν, *id.* expetere, εἰρήνης ἐπιθυμεῖν, *id.* non impetrare, διαμαρτάνειν, *id.* pace gaudere, χαίρειν τῇ εἰρήνῃ, *id.*

Paxillus, ὁ πάσσαλος, ε, *Synes.* τὸ παττάλιον, ε, *Poll.*

Peccator, ὁ ἁμαρτωλὸς, ὸν, *N. T.* ὁ ἁμαρτάνων, οντος, *Dem.* ὁ ἐξαμαρτάνων, οντος, *idem.*

Peccatum, ἡ ἁμαρτία, ας, *Dem.* τὸ ἁμάρτημα, ατος, nec plura, nec majora, ὅτε πλείονα, ὅτε μείζονα ἁμαρτήματα, *idem.* tot et tanta, τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα ἁμαρτημάνα, *id.* multa et varia, πολλὰ καὶ παντοδαπὰ, *idem.* multa et magna, πολλὰ καὶ μεγάλα, *id.* voluntaria aut fortuita, ἑκούσια ἢ ἀκούσια ἁμαρτήματα, *idem.* cumulata non exiguo tempore, συνειλεγμένα οὐκ ἐκ μικροῦ χρόνου, *id.* Confer *Delictum.*

Pecco, ἁμαρτάνω, in deos, εἰς θεὸν, *Isocr.* multa in aliquem, πολλὰ εἰς τινα, *Thuc.* aliquid in aliquem, ἐξαμαρτάνω τι εἴς τινα, *Isocr.* sermone et opere in aliquem, λόγῳ καὶ ἔργῳ εἴς τινα, *Plato.* ex ignorantia, τῇ ἀγνοίᾳ, *Xen.* in nulla re, παρανομέω μηδὲν, *Aristot.* in aliqua re, πλημμελῶ τι, *Xen.* in templum Dei, εἰς ἱερὸν Θεῦ, *Isocr.* Confer *Delictum.*

Pecten, ὁ κτὶς, κτενὸς, *Athen.*

Pectino, πίτνω, *Hesiod.*

Pecto, κτενίζω, *Herodot.*

Pectorale, τὸ περιστήθιον, ε, LXX.

Pectoralis, e, ὁ στερνίτης, ε, ἡ στερνίτις, ιδος, *Poll.*

Pectorosus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐθύστερνος, ε, *Poll.*

Pectunculus, τὸ πτένιον, ε, *Athen.*

Pectus, τὸ στέρνον, ε, *Xen.* τὸ σῆθος, εος, *Hippocr.*

Pecuaria, ἡ βοσκηματικὴ, ῆς, sc. ἐπιστήμη.

Pecuarius, a, um, ὁ καὶ ἡ βοσκηματώδης, εος, *Eustath.*

Pecuarius, i, ὁ νομεὺς, έως, *Xen.*

Peculator, ὁ κλέπτης τῶ δημοσίυ.

Peculatus, us, τὸ τῶ δημοσίυ κλέιμα.

Peculiaris, e, ἴδιος, ία, ιον, alicui, τινὶ, *Aristot.*

Peculiariter, ἰδίως, *Aristot.*

Peculium, τὰ ἴδια, ων, *Dem.*

Pecunia, τὸ ἀργύριον, ε, *Dem.* τὰ χρήματα, ων, *id.* pecuniam largiri alicui, ἀργύριον παρέχειν τινὶ, *Isocrat.* magnam dare alicui, πολλὰ χρήματα διδόναι τινὶ, *id.* pecunia abundare, seu instructum esse, εὐπορεῖν χρημάτων, *Demosth.* pecuniam probam reddere, ἀργύριον δόκιμον ἀποδιδόναι, *id.* undique conflere, πάντοθεν ἀργυρεύεσθαι, *Dinarch.* pecunia careo, στανίζω χρημάτων, ἀργύριον ἐμοὶ ἔπάρεστι, *Dem.*

Pecuniarius, a, um, χρηματικὸς, ὴ, όν.

Pecuniosus, a, um, ὁ καὶ ἡ πολυχρήματος, ε, πλούσιος, ία, ιον, *Dem.* Confer *Dives.*

Pecus, τὸ βοσκημα, ατος, *Dem.* τὸ ῥέμμα, ατος, *Athen.* pecore abundans, ὁ καὶ ἡ πολυβρέμματος, ε, *Joseph.*

Pedalis, e, ποδιαῖος, αία, αῖον, *Theophr.*

Pedamen, seu Pedamentum, ὁ χάραξ, ακος, *Plut.* ἡ κάμαξ.

Pedaneus, a, um, ποδιαῖος, αία, αῖον, *Theophr.*

Pedatim, κατὰ πόδας, *Herodot.*

Pedes, itis, ὁ πεζὸς, ὸ, *Dem.*

Pedester, seu Pedestris, e, πεζὸς, ὴ, όν, exercitus, δύναμις, *Xenoph.* πεζικὸς, ὴ, όν, manus, δύναμις, *id.* sermo, λόγος πεζὸς, *Eustath.* pugna, ἡ πεζομαχία, ας, *Thuc.* pedestre prælium committo, πεζομαχέω, *idem.*

Pedetentim, κατὰ πόδας, *Herodot.* βάδην, *Xen.*

Pedica, ἡ πέδη, ης, *Dem.*

Pedicula, ἡ ποδάγρα, ας, *Xen.*

Pediculatis, e, ὁ καὶ ἡ φθειρώδης, εος, morbus, ἡ φθειρίασις, εως, pediculari morbo laboro, φθειριάω, *Laërt.*

Pediculosus, a, um, ὁ καὶ ἡ φθειρώδης, εος.

Pediculus, i. e. *parvus pes*, τὸ πόδιον, ε, τὸ, ποδάριον, ε, *Aristot.* i. e. *insectum*, ὁ φθὶρ, φθὸς, *Plut.*

Pedissequa, ἡ ἀκόλουθος, ε.

Pedissequus, ὁ ἀκόλουθος, ε, *Dem.* pedissequos secum habere, ἀκολούθους ἔχειν, seu περιαγεῖν, *id.*

Peditatus, us, ἡ πεζὴ, seu πεζικὴ δύναμις, *Xen.*

Peditus, ἡ πορδὴ, ῆς, ἡ ἀποπορδὴ, ῆς, *Al. Aphr.*

Pedo, πέρδω, *Aristoph.* ἀποπέρδω, *idem.* βδέω.

Pedum, ἡ ῥαβδὸς ποιμενικὴ, ῆς, ἡ καλαύροψ.

Pedusculus, τὸ ποδάριον, ε, *Aristot.*

Pegma, τὸ πῆγμα, ατος, *Joseph.*

Pejero, ἐπιορκέω, temere, ῥαδίως, *Demosth.* manifestissime, ὅρκους τινὰς περιφανέστατα ἐπιορκεῖν, *id.*

Pejor, ὁ καὶ ἡ χείρων, ονος, *Thucyd.*

Pelagia, ἡ πελαγία, ας, *Aristot.*

Pelagius, a, um, πελάγιος, εία, ειον, *Aristot.*

Pelagus, τὸ πέλαγος, εος, *Dem.*

Pellacia, ἡ ἐπαγωγὴ, ῆς.

Pellax, ἐπαγωγὸς, ὴ, όν.

Pellex, ἡ παλλακὴ, ῆς, *Aristoph.*

Pellicatus, us, ἡ παλλακεία, ας, *Dem.*

Pellicio, ἐρελκομαι, aliquem, τινὰ, *Plut.* aliquem aliqua re, προσάγομαι τινά τινι, *Xen.* aliquem ad amicitiam, τινὰ εἰς φιλίαν, *Herodian.* ad hoc, ὑπάγω τινὰ πρὸς τοῦτο, *Xen.*

Pelliceus, a, um, δερμάτινος, ίνη, ινον.

Pellicula, τὸ δερμάτιον, ε.

Pellis, τὸ δέρμα, ατος, ὁ διφθερὰ, ᾶς, *Plut.*

Pellitus, a, um, ὁ καὶ ἡ κωδιοφόρος, ε, *Strabo.*

Pello, ὠθέω, aliquem aliqua re, τινά τινι, *Plut.* diabolum, ἐλαύνω διάβολον, *Chrys.* e convivio, ἀπωθέω τῶ συμποσίυ, *Lucian.* e patria, ἐλαύνω τινὰ ἐκ τῆς πατρίδος, *Isocr.* aliquem ab imperio, ἐκβάλλω τινὰ τῆς ἀρχῆς, *idem.* ἐκ τῆς ἀρχῆς, *idem.* clavum clavo, ἐκκρύει τὸν ἦλον τῷ ἦλῳ, *Lucian.*

Pelluceo, διαςίλβω.

Pellucidus, a, um, ὁ καὶ ἡ διαφανὴς, έος, *Aristot.* διαφαινόμενος, ένη, ενον, *id.* ὁ καὶ ἡ διαυγὴς.

Pelta, ἡ πέλτη, ης, *Plut.*

Peltasta, ὁ πελτασὴς, ὸ, *Xen.*

Pelvis, ἡ λεκάνη, ης, *Cl. Al.* ὁ λατὴρ, ῆρος, LXX. ὁ νιτρὴρ, ῆρος, *id.*

Penaria cella, ταμιεῖον, ε, *Isocr*

Penates, οἱ θεοὶ ταμῶνοι.

Pendeo, κρεμάομαι, ab aliquo, κρέμαμαι ἀπό τινος, *Lucian.* super caput, ἀπαιωρέομαι ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς, *Ælian.* ex auribus alicujus, ἐκκρέμαμαι τινος, *N. T.*

Pendo, σταθμόομαι, *Philo.* aliquid aliquo, τί τινι, *Plato.* aliquid, σταθμάω τι, *id.*

Pendulus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐκκρεμὴς, έος, *Herodot.* ὁ καὶ ἡ μετέωρος.

Pene, παρὰ μικρὸν, *Dem.* σχεδὸν, *id.*

Penes, ἐπὶ, me est, ἐμοὶ κεῖται, *Demosth.* deum est, ἐν τῷ Θεῷ ἐστι, *id.*

Penetrabilis, e, ὁ καὶ ἡ διάπορος, ε, διαβατὸς, ἡ, όν.

Penetrale, ὁ μυχὸς, ῦ, *Polyb.* τὸ ἐνδόμυχον.

Penetralis, e, μύχιος, ία, ιον, *Lucian.*

Penetro, ἐξιενέομαι, διαστέρω, ad fundum, εἰς βύσσον, *Herodot.* flumen, περαιόομαι ποταμὸν, *id.*

Penicillum, seu Penicillus, seu Peniculus, seu Peniculum, ὁ στόγγος, ε, *Diosc.* instrumentum pictorum, ἡ γραφὶς, ίδος, *Plut.*

Peninsula, ἡ χερρόνησος, ε, seu χερσόνησος, ε, *Strabo.*

Peninsularis, e, ὁ καὶ ἡ χερρονήσιος, ε, *Ælian.*

Penis, ὁ πέρκος, ε, *Aristot. virilis*, ἡ πόσθη, ης, *Xen.* τὸ ἀνδρεῖον.

Penitus, ἔνδον, *Plut.* i. e. omnino, σύμπαν, irritus est, ἀτόλυτται, *Dem.* perditit, ἀφθὴν ἀπολώλεκε, *id.* penitior, ἐνδότερος, έρα, ερον, penitissimus, ἐνδότατος, άτη, ατον, *Herodian.*

Penna, τὸ πτερὸν, ῦ, *Lucian.* τὸ πτίλον, ε, *Aristot.* pennas amitto, πτερορρύεω, *Lucian.* produco, πτεροφυέω, *id.* pennis carens, ὁ καὶ ἡ ἄπτερος, ε, *id,*

Pennatus, a, um, πτερωτὸς, ὴ, όν, *Aristot.*

Pensiculate, ἀκριβῶς. Confer *Accurate.*

Pensiculo, ἐξετάζομαι, *Isocr.*

Pensilis, e, idem quod *Pendulus, a, um.*

Pensio, ἡ ἔκτισις, εως, *Aristot.*

Pensito, σταθμάομαι, tributum, φέρω ἀποφόρων, *Aristot.*

Pensiuncula, τὸ ἐκτισμάτιον, ε.

Penso, ἐκτίω, *Dem.* ἀποτίνω, *Plut.*

Pensum, τὸ πεταγμένον, ε, *Plut.*

Penuaria cella, τὸ ταμιεῖον, ε, *Isocrat.* ὁ ὀλύων.

Penula, ἡ φαινόλη, ης.

Penum, seu Penus, ὁ βίος, ε. *Isocr.*

Penuria, ἡ σπάνη, ης, pecuniæ, τῶν χρημάτων, *Dem.* ἡ σπανιότης, ητος, agri, τῆς γῆς, id. frumenti, ἡ σπάνις τῦ σίτυ, id. virorum, ἀνδρῶν, id. Confer *Inopia.*

Penus, vide *Penum.*

Peplum, seu Peplus, ὁ πέπλος, ε, *Xen.*

Pepo, ὁ πέπων, ονος, *Plut.*

Per, πρὸς, *cum Genit.* deos! quis ita demens est? Θεῶν, τίς οὕτω εὐήθης ἐστί; *Dem.* ἀνὰ, *cum accus.* per montes palantes, ἀνὰ τὰ ὄρη σκεδαννύμενοι, *Plut.* per singulos annos, ἀνὰ πᾶν τὸ ἔτος, *Diosc.* κατὰ, *cum accus.* rex per se ipsum infidus erat, βασιλεὺς καθ' αὑτὸν ἄπιστος ἦν, *Dem.* διὰ, *cum Genit.* per hæc ascendit, διὰ τούτων ἦρθη, *id.* παρὰ, *cum accus.* per vestram negligentiam crevit, παρὰ τὴν ὑμετέραν ἀμέλειαν ἐπηύξησαι, *idem.* In compositione quando significationem intendit, redditur fere per λίαν, ἄγαν, μέγα, πολὺ, πᾶν, et πάνυ quando vero quasi transitum notat, effertur per διὰ, e. gr. perstolidus, λίαν ἀνόητος, *Isocrat.* peradolescens, ὁ ἄγαν νέος, *Xen.* per-

dives, μεγαλόπλουτος, *Diod. Sic.* perbonus, πανάγαθος, *Plato.* perlongus, πάνυ μακρὸς, *id.* pereruditus, πολυμαθὴς, *Iso.* perambulo, διοδεύω, *Synes.* et perinde cum adverbiis, e. gr. perfamiliariter, πάνυ οἰκείως, *Dem.* perhoneste, παγκάλως, *idem.* peraccurate, λίαν ἀκριβῶς, *Isocr.* &c.

Pera, ἡ πήρα, ας, *Plut.*

Peractio, ἡ τελείωσις, εως, *Aristot.*

Peræque, ὁμοίως, *Dem.* ἐπίσης.

Peræguo, ἰσάζω, ἐπισάζω, *Aristot.*

Peragito, διελαύνω, *Xen.*

Perago, τελέω, *Dem.* Confer *Finio.*

Peragratio, ἡ περινόησις, εως.

Peragro, περινοέω, *Plut.* περιέρχομαι.

Perambulo, διοδεύω, *Synes.*

Peranno, διενιαυτίζω.

Perca, ἡ πέρκη, ης. *Aristot.*

Percello, ἐκπλήσσω, aliquem, τινὰ, *Herodian.*

Percenseo, καταλέγομαι, *Athen.* δίειμι, *Demosth.*

Perceptio, ἡ κατάληψις, εως, *Thucyd.*

Percipio, καταλαμβάνω, aliquid sensu, τὶ αἰσθήσει, *Philo.* aliquid ab aliquo, ἀπολαμβάνω τι παρά τινος, *Æschin.* aliculus malitiam, καταγινώσκω τινὰ πακίαν, *Demosth.*

Percolo, διὐλίζω, *Plut.* διΐημι, *Diosc.*

Percontatio, ἡ ἀνάκρισις, εως, *Plato.* ἡ ἐρώτησις.

Percontator, ὁ πεύστης.

Percontor, πυνθάνομαι, aliquem, τινὰ, *Dem.* aliquid ex aliquo verbis, τὶ παρά τινος λόγῳ, *id.* de aliqua re, περί τινος, *Plut.* ἀναπείρω τι, *Xen.* ἐρωτάω τι, *Dem.*

Percrebresco, διαθρυλλέομαι, *Xen.*

Perculsus, a, um, ἐκπλαγὴς, εἴσα, ἐν, gravissimo metu, δεινῶς ὑπὸ τῦ δέους, *Ælian.*

Percunctatio, idem quod *Percontatio.*

Percunctor, idem quod *Percontor.*

Percupio, ὑπερσπουδάζω, *Lucian.*

Percurro, διατρέχω, aliquid, τὶ, *Thucyd.* aliquid brevissime, διέρχομαί τι συντομώτατα, *Isocr.*

Percussio, ἡ πλῆξις, εως, *Gal.* ἡ πληγὴ, ῆς, *Demosth.*

Percussor, ὁ πλήκτης, ᾱ, *N. T.*

Percutio, τύπτω, aliquem, τινὰ, *Dem.* αἰκίζω τινὰ, *Isocr.* πατάσσω τινὰ, *idem.* nummum, κατακόπτω νόμισμα, *Herodot.* ταίω.

Perdifficilis, ὁ καὶ ἡ παγχάλεπος

Perdisco, καταμανθάνω, aliquid, τὶ, *Plato.*

Perdite, ἀληθείως.

Perditio, ἡ ἀλήθευσις, εως, ἡ ἀπώλεια, ας, *N. T.* ὁ ὀλεθρος, ῦ, *Thuc.*

Perditor, ὁ ἀληθευτὴς, ῆ, *N. T.* ὁ λυμεὼν, ῶνος, *Isocr.*

Perditus, a, um, ἀπολωλὼς ὐῖα, ὸς, homo, ὁ πανώλεθρος, ᾱ, *Bas.* ὁ κακοῦργος, ᾱ, *Dem.* ὁ πανοῦργος, ᾱ, *id.*

Perdiu, πολὺν χρόνον. immorari alicui rei, διατρίβειν περί τι, *Isocr.*

Perdix, ὁ vel ἡ πέρδιξ, ικος, *Aristot.*

Perdo, i. e. *amittō*, ἀποβάλλω, *Xen.* i. e. *vasto, deleo*, aliquos, ἀπόλλυμί τινας, *Demosth.* urbem, ἀνατρέπω πόλιν, *Isocrat.* i. e. *corrumpo*, juvenes, διαφθείρω νέους, *Plato.*

Perduco, διάγω, exercitum, στρατιὰν, *Thucyd.* aliquid ad finem, διανύω, τι, *Xen.* ἄγω τι πρὸς τέλος, *Herodian.* aliquo rempublicam, προσάγω εἰς τινα πόλιν, *Demosth.*

Perduellio, ἡ συνωμοσία, ας.

Perduellis, ὁ πολέμιος, ᾱ.

Perduro, χρονίζω, διατελέω, αἰωνίζω, προσκαρτερέω, *N. T.* constanter, patienter, διακαρτερέω, *Plut.*

Peredo, κατεσθίω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Peregre, ἐπὶ ξένης, dego, seu absum, ἀποδημέω ἀπὸ τῆς πατρίδος, *Isocr.* hinc in alium locum abeo, ἀποδημέω ἐνθένδε εἰς ἄλλον τόπον, *Plato.* sum vel ago, ξένην οἰκέω, *Chrys.* redeo, ἐπιδημέω ἐκ τῆς ἀποδημίας, *Dem.* ἥκω ἐκ τῆς ἀποδημίας, *idem.* in urbem, ἐπιδημέω εἰς τὴν πόλιν, *Æschin.*

Peregrinatio, ἡ ἀποδημία, ας, *Dem.* ἡ ἀποικία.

Peregrinator, ὁ ἀπόδημος, ῦ, ὁ ἀποδημῶν, ῶντος, *Xen.*

Peregrine, ξενικῶς, *Plato.*

Peregrinitas, τὸ ξενικὸν, ῦ, ἡ ξενία, ας, *Demosth.*

Peregrinor, ἀποδημέω, *Dem.* Confer *Peregre.*

Peregrinus, a, um, ξένος, ένη, ένον, genere, γένει, *Dem.* ξενικὸς, ἡ, όν, turba, ὄχλος, *Thuc.* ὁ καὶ ἡ ὑπερόριος, ᾱ, res et impossibilis alicui, πρᾶγμα καὶ ἀδύνατόν τινι, *Dem.* sum, ξενίζω, *id.* et non civis, ξένος εἰμὶ καὶ ὐ πολίτης, *id.*

Perelegans, ὁ πάνυ κομψός.

Pereleganter, παγκάλως.

Perendie, μεταύριον, *Bud.*

Perennis, e, ὁ καὶ ἡ ἀΐδιος, ᾱ, gloria, δόξα, *Plut.*

Perennitas, ἡ ἀϊδιότης, ητος, *Aristot.*

Perenno, διετίζω, *Aristot.*

Pereo, ἀπόλλυμαι, perpetuo, τὸν ἅπαντα χρόνον, *Dem.* turpiter per aliquem, αἰσχρῶς ὑπό τινος, *id.* præ metu, τῷ φόβῳ, *Xenoph.*

Perfecte, τελείως, *Dem.* ἐντελῶς.

Perfectio, ἡ τελειότης, ητος, ἡ τελείωσις, εως, *Aristot.*

Perfectus, a, um, τέλειος, είᾳ, ειον, ὁ καὶ ἡ, ἐντελὴς, virtus, ἀρετὴ, *Aristot.*

Perfero, διακομίζω, literas ad aliquem, γράμματα, *Herodian.* multa mala, ἀνέχομαι πολλὰ κακὰ, *Lucian.* famem et sitim, καρτερῶ λιμὸν καὶ δίψαν, *Xen.* labores, ὑπομένω πόνους, *Isocr.*

Perficio, ἐπιτελέω, aliquid, τὶ, *Isocr.* ἐργάζομαί τι, *id.* magnum aliquid, διαπράττομαι μέγα τι, *id.*

Perfide, ἀπίστως, *Dem.*

Perfidia, ἡ ἀπιστία, ας, *Dem.*

Perfidiose, ἀπίστως, *Dem.*

Perfidiosus, a, um, seu Perfidus, a, um, ὁ καὶ ἡ παράσπονδος, ὁ καὶ ἡ ἄπιστος, ᾱ, erga aliquem, πρός τινα, *Dem.*

Perflo, κατανέω, *Theophr.* διανέω.

Perfluo, διαῤῥέω, aliquid, τὶ, *Lucian.*

Perfodio, διορύττω, parietem, τοῖχον, *Thuc.*

Perforo, διατιτράω, *Theophr.* διατρέω.

Perfrico, διαψήχω, frontem, παρατρίβω τὸ μέτωπον, *Strabo.*

Perfrictio, ἐνδιάτριψις, εως.

Perfringo, κατῤῥήγνυμι, aliquid, τὶ, *Dem.* διαῤῥήγνυμί τι, *id.*

Perfruor, ἀπολαύω, aliqua re, τινὸς, *Isocr.*

Perfuga, ὁ καὶ ἡ αὐτόμολος, ᾱ, *Plut.* ὁ πρόσφυξ, γος, *Philo.* sum, αὐτομολέω, *Thuc.*

Perfugio, καταφεύγω, ad aliquem, πρός τινα, *Plut.*

Perfugium, ἡ καταφυγὴ, ῆς, tutissimum, ἀσφαλέστατη, *Dem.* habere aliquem, καταφυγὴν ὑπάρχειν τινὶ, *Isocr.* invenire alicui, εὑρίσκειν τινὶ, *id.*

Perfundo, διυγραίνω, *Hippocr.* καταχέω.

Perfungor, ἐπιτελέω, nunere, τὸ ἔργον, *Aristot.* munere boni viri, διατάττω ἔργον χρηστῦ ἀνθρώπου, *Dem.* officio fratris, ποιέω τὰ ἔργα ἀδελφῦ, *id.*

Perfusio, ἡ διαῤῥοχὴ, ῆς. ἡ δίεσις.

Pergo, βαδίζω, via, ὁδῶ, *Dem.* ulterius, διατροεύομαι, *id.* in proposito, ἐμμένω τῇ προαιρέσει, *Aristot.* in precibus, ἐπιμένω ταις εὐχαις, *Plut.*

Pergræcor, Ἑλλήνων δίκην κωμάζω.

Pergula, ἡ σοὰ, ᾶς, *Xen.*

Perhibeo, λέγω, *Dem.* testimonium alicui, μαρτυρέω τινὶ, *id.* μαρτυρέω τοῖς λόγοις τινός, *Xen.*

Perhonorificus, ὁ καὶ ἡ πολύτιμος.

Perhonorifice, πολυτίμως.

Perhorresco, καταβαμβέομαι, *Plut.*

Periclitatio, τὸ κινδύνευμα, ατος, *Plato.*

Periclitor, κινδυνεύω, de vita, ἀποθανεῖν, *Plato.* de aliqua re, προκινδυνεύω ὑπέρ τινος, *Isocr.* Confer *Periculum.*

Periculose, ἐπικινδύνως, *Thuc.*

Periculosus, a, um, ὁ καὶ ἡ κινδυνώδης, εος, *Herodian.* ὁ καὶ ἡ ἐπικίνδυνος, ᾱ, *Dem.*

Periculum, ὁ κίνδυνος, ᾱ, atrox et horrendum, δεινὸς καὶ φοβερὸς, *Dem.* magnum, κίνδυνος μέγας, *idem.* summum, extremum, ἔσχατος, *id.* μέγιστος, *id.* grave, χαλεπὸς, *id.* manifestum, πρόδηλος, *id.* adferre alicui, κίνδυνον φέρειν τινὶ, *idem.* ingruere commune, φύεσθαι κοινὸν πᾶσι, *idem.* accedere ab aliquibus, γίγνεσθαι περί τινων, *id.* esse seu impendere alicui ab aliquo, εἶναί τινι ἐκ τινος, *id.* subesse, ἐπεῖναι, *idem.* esse conjunctum cum re, προσεῖναι τῷ πράγματι, *id.* redundare in aliquem, ἥκειν εἰς τινα, *idem.* prope esse, πλησίον εἶναι, *idem.* circumdare aliquem, περιεῖναί τινα. *id.* suscipere alicujus rei caussa, αἱρεῖσθαι ὑπέρ τινος, *idem.* ultro, non coactum subire, προελόμενον, ὐκ ἀναγκασθέντα εἰσέρχεσθαι, *id.* accersere sibi, προσεξευρίσκειν ἑαυτῷ, *Iso-*

crat. omnia pro aliqua re tolerare, πάντα ὑπομένειν ὑπέρ τινος, *Dem.* imminens fortiter sustinere, προσιόντα εὐρώστως ὑπομένειν, *id.* pericli tari, κινδυνεύειν, *idem.* cavere, εὐλαβεῖσθαι, *idem.* effugere seu evitare, διαφεύγειν, *id.* imminens urbi propulsare, ἐφεστηκότα τῇ πόλει διαλύειν, *id.* amovere, seu depellere, ἀφαιρεῖσθαι, *id.* in periculo versari, ἐν κινδύνῳ εἶναι, *Isocr.* in pericula se conjicere, εἰς κίνδυνον ἑαυτὸν καθιστάναι, *id.* e periculo eripere, ἐκ κινδύνου τινὰ διασώζειν, *Dem.* extra periculum esse, πόρρω τῦ κινδύνου εἶναι, *id.* ἔξω κινδύνου εἶναι, *Isocr.* sine periculo aliquid adquirere, ἀκινδύνως προσκτήσασθαί τι, *id.*

Perigeus, a, um, ὁ καὶ ἡ περίγειος, ᾱ, *Alex. Aphr.*

Perimeter, ἡ περίμετρος, ᾱ, *Polyb.*

Perimo, ἀναιρέω, aliquem, τινὰ, *Plut.* Conf. *Interficio.*

Perinde, ὥσπερ, ut rem familiarem curare, τῶν οἰκειοτάτων ἐπιμελεῖσθαι, *Isocrat.* ac si quis medicus, ὥσπερ ἂν εἴ τις ἰατρὸς, *idem.* ut si quis, ὁμοίως ἂν—ὥσπερ ἂν εἴ τις, *idem.*

Periocha, ἡ περιοχὴ, ῆς, *N. T.*

Periodicus, a, um, περιοδικὸς, ὴ, όν, *Ptol.*

Periodus, ἡ περίοδος, ᾱ, *Aristot.*

Peripatetici, οἱ Περιπατητικοὶ, ῶν, *Plut.*

Periphrasis, ἡ περίφρασις, εως. *Quinctil.*

Periscelis, ἡ περισκελὶς, ίδος, LXX.

Perite, ἐπιστημόνως.

Peritia, ἡ ἐπιστήμη, ης, *Dem.* rei bellicæ, ἡ πολεμικὴ ἐπιστήμη, ας, πολεμεῖν, *idem.* ex re aliqua, ἐκ τινος, *id.*

Peritus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπιστήμων, ονος. *Demosth.* εἰδὼς, υῖα, ὸς, *id.* rei bellicæ, ὁ καὶ ἡ ἐμπειρος πολέμου, *id.* rerum politicarum, πρὸς τὰ τῆς πολιτείας, *id.*

Perjurium, ἡ ἐπιορκία, ας, *Dem.* committo, vide *Pejero.*

Perjuro, idem quod *Pejero.*

Perjurus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπίορκος, ᾱ, *Dem.* ἐπιορκῶν, ὥσα, ὧν, *id.*

Perlego, ἐπιλέγομαι, *Pausan.* orationem, διέρχομαι λογὸν, *Isocr.*

Perlinio, seu Perlino, ἐπιχρίω.

Perluceo, διαλάμπω, *Aristot.*

Perluciditas, ἡ διαφάνεια, ας, *Eustath.*

Perlustro, κατασκοπέομαι.

Permagnus, a, um, ὁ καὶ ἡ παμμεγέθης, εος, *Dem.*

Permaneo, διαμένω, *Dem.* in aliquo, ἐμμένω ἔν τινι, *id.* παραμένω τινὶ, *Plato.* μένω περί τινος, *Isocr.*

Permansio, ἡ διαμονὴ, ῆς.

Permano, διαῤῥέω.

Permeo, διαβαδίζω, *Bud.* διαβαίνω, διαδύνω, regionem, διοδεύω χώραν.

Permetior, διαμετρέω.

Permeto, προσαγέω, *Dem.*

Permisceo, ἀναμίγνυμι, aliquid cum aliquo, τὶ πρός τι, *Plut.*

Permissio, seu Permissus, us, ἡ συγχώρησις, εως, *Aristot.*

Permistio, ἡ κατάμιξις, εως, *Theophr.*

Permitto, ἐπιτρέπω, aliquid alicui, τί τινι, *Dem.* aliquid fieri, ἐάω τι γίγνεσθαι, *id.* aliquem injuria adfici, περιοττομαί τινα ὑβριζόμενον, *Isocr.*

Permotio, ἡ διακίνησις, εως.

Permoveo, διακινέω, animum, τὸν νῦν, *Aristoph.* res, πράγματα, *Thuc.*

Permulceo, καταψάω, κατακηλέω.

Permutatio, ἡ ἀλλαγὴ, ῆς, *Aristot.* τὸ ἄλλαγμα, ατος, *N. T.*

Permuto, ἀλλάττω, aliquid aliquo, τί τινι, LXX. ἀντικαταλλάττομαί τι ἀντί τινος, *Aristot.* ἀμείβομαί τί τινος, *Plut.* sententiam, ἀλλοιόμαι τὴν γνώμην, *Thuc.*

Perna, ἡ πέρνα, ης, *Strabo.* ὁ πέτασὼν, ῶνος, *Athen.*

Pernicialis, e, ὁ καὶ ἡ ὀλέθριος, ᾱ, *Bas.*

Pernicies, ἡ βλάβη, ης, *Dem.* ὁ ὀλεθρος, ῦ, *Thuc.* adfero perniciem alicui, ἀπόλλυμί τι. *Plato.* λυμαίνομαί τι, *Dem.* τινὶ, *idem.* Confer *Exitium*, item *Damnum.*

Perniciosus, a, um, βλαβερὸς, ᾱ, ὸν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἐξώλης, ους, ἰδ. ὁ καὶ ἡ ὀλέθριος, ᾱ, *Plato.*

Pernicitas, ἡ ὠκύτης, ητος, ἡ ταχύτης, ητος, τὸ τάχος, εος, *Dem.*

Pernicitèr, ὠκέως, *Gal.*

Pernix, ταχὺς, εῖα, ὺ, *Dem.* Co f. *Celer.*

Pernocto, νυκτερεύω, *Xen.* διανυκτερεύω, *N. T.* διανυντέω, in terra, αὐλίζομαι ἐπὶ τῆς γῆς, *Thuc.*

Pernosco, διαγινώσκω, aliquid, τὶ, *Aristoph.*
Pernox, ὁ καὶ ἡ πανύχιος, ᾱ.
Pero, ἡ ἀσκέρα, ας, *Poll.* ἀρβύλη, ης, *Gal.*
Peroratio, ὁ ἐπίλογος, ου, *Aristot.* ἡ ἀναπεφαλαίωσις.
Peroro, ἐπιλέγω, *Aristot.* ἀναπεφαλαιόω, *Dion. Hal.*
Perosus, a, um, διαμισῶν, ὥσα, ὧν.
Perpello, ἐτάγω, *Plato.*
Perpendiculum, ἡ σάθμη, ης, *Plut.*
Perpendo, σταθμάομαι, tenui oratione magna, μεγάλοι μικρῷ λόγῳ, *Plut.* aliquid mecum, λογίζομαί τι παρ' ἐμαυτῷ. *Dem.* πρὸς ἐμαυτόν, *id.* ἐνθυμέομαί τινος, *Isocr.* τὶ, *id.* σκοπέω τι παρ' ἐμαυτῷ, *Dem.* cum aliquo, μετὰ τινος, *Isocr.* aliquid mente, ἐτισκοπέω τῇ γνώμῃ, *id.* ἐξετάζω τί.
Perperam, φαύλως. *Dem.* ὀλαύρως, *Ælian.*
Perpes, ὁ καὶ ἡ ἀΐδιος, ᾱ, *Plut.*
Perpessio, ἡ ὑπομονὴ, ῆς, *Aristot.*
Perpetim, ἀεὶ, *Dem.*
Perpetior, ὑπομένω, aliquid, τὶ, *Plut.* ἀνέχομαί τι, *Lucian.* τλάω.
Perpetro, διαπράττω, aliquid, τὶ, *Demosth.* piaculum, πράττω ἀσέβημα, *id.* scelus, ἐργάζομαι κακὸν, *id.* δράω κακόν τι, *Isocr.* facinus magnum et præclarum, διαπράττομαι μέγα τι, *Dem.*
Perpetuitas, ἡ ἀϊδιότης, ητος, *Aristot.*
Perpetuo, ἀεὶ, *Dem.* αἰεὶ, *id.*
Perpetuo, as, ἀϊδίζω.
Perpetuus, a, um, ὁ καὶ ἡ συνεχὴς, ές, bellum, πόλεμος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀΐδιος, ᾱ, gloria, δόξα. *Plut.* in perpetuum, εἰς παντελὲς, *Ælian.*
Perplexe, διαπεπλεγμένως, πολυπλόκως, loqui, seu sursum deorsum volvere sermones, nihil vero explicare, ἄνω καὶ κάτω τὰς λόγῳ ἑλίττειν, ἀποσαφεῖν δ' οὐδὲν, *Hippocr.*
Perplexitas, ἡ πλοκὴ, ῆς, *Nax.*
Perplexus, a, um, ὁ καὶ ἡ πολύπλοκος, ᾱ, *Philo.* ὁ καὶ ἡ ἄτοπος.
Perpluo, κατομβρίζω.
Perpolio, ἐξεργάζομαι, aliquid, τί.
Perquam, ὡς σφόδρα. *Lucian.*
Perquiro, ἀναζητέω, aliquid, τὶ, *Isocr.* ἐξετάζω τι, *id.* διερευνάω.
Perquisite, ἐξητασμένως.
Perquisitio, ὁ ἐξετασμὸς, οῦ, ἡ ἐξέτασις, εως, *Lucian.*
Perquisitor, ὁ ἐξεταστὴς, οῦ, *Aristot.*
Perrumpo, διαῤῥήγνυμι, aliquid, τὶ, *N. T.* διαστάω.
Perscindo, κατασχίζω, aliquid, τὶ *Dem.*
Perscribo, ἀναγράφω, aliquid, τὶ. *Æschin.*
Perscriptio, ἡ ἀναγραφὴ. ῆς, *Plut.*
Perscriptor, ὁ ἀναγραφεὺς, έως. *Lys.*
Perscrutor, idem quod *Perquiro.*
Persecutio, ἡ καταδίωξις, εως. ἡ δίωξις, εως, *Thucyd.* ὁ διωγμὸς, οῦ, Christianorum, *Χριστιανῶν, Euseb.*
Persecutor, ὁ διώκτης, ου, ὁ καταδιώκων, όντος, LXX.
Persentio, seu Persentisco, αἰσθάνομαι, *Aristoph.*
Persequor, διώκω, aliquem, τινὰ, *Demosth.* caussam, δίκην, *id.* in mare, καταδιώκω εἰς Θάλασσαν, *Xen.* non negligenter rem expono, ἀκ ἀμελῶς διέρχομαί τι, *id.* ordine alicujus acta, ἐφεξῆς διέρχομαι πράξεις τινὸς, *id.*
Perseveranter, ἐπιμόνως, καρτερικῶς.
Perseverantia, ἡ ἐπιμονὴ. ῆς, *Plato.*
Persevero, ἐπιμένω, in aliqua re, τινὶ, *Plut.*
Persica, ἡ Περσικὴ, ῆς. sc. μηλέα, *Theophr.* sed fructus est, τὸ Περσικὸν, οῦ, sc. μῆλον, *Diosc.*
Persimilis, ὁ καὶ ἡ παραπλήσιος.
Persisto, ἐμμένω, in aliqua re, τινὶ, *Isocr.* ἔν τινι, *id.*
Persolvo, ἐκτίνω, pecuniam, χρήματα, *Plato.* mulctam, ζημίαν, *id.* pœnam alicui, τίσιν τινὶ, *Plut.* ἀποτίσω τίσιν, *Herodot.* pecuniam pro aliquo, καταβάλλω ἀργύριον ὑπέρ τινος, *Lucian.* debita, διελὼν χρέα ὑπέρ τινος, *Dem.*
Persona, τὸ πρόσωπον, ου, *N. T.* personam accipio, πρόσωπον λαμβάνω, *ibid.* προσωποληπτέω, *ibid.* i. e. larva, τὸ προσωπεῖον, ου, seu προσώτιον, ου, *Dem.* parva, τὸ προσωπίδιον, *Poll.* comica, πρόσωπον κωμικὸν *Lucian.* servilis, πρόσωπον οἰκητικὸν, personam induo, ὑποκρίνομαι σχῆμα, *Herodian.* personam alicujus induo, ὑποκρίνομαί τινα.
Personatus, a, um, πρόσωπον ὑποδιδυκὼς, υῖα, ὸς.
Persono, ἐξηχέομαι, *N. T.*
Perspicacia, seu Perspicacitas, ἡ ἐξυδρεκία, ας, *Lucian.*
Perspicax, ὁ καὶ ἡ, ὀξυδερκὴς, έος, *Herodot.*
Perspicio, κατίδω, aliquid, τὶ, *Isocr.* futurum, καθορᾶω τὸ μέλλον, *Dem.* aliquid animo, καθορᾶω τι τῇ διανοίᾳ, *id.* optime aliquid, κάλλιστα ξυορᾶω τι, *id.* acutissime, συνθεωρῶ τι ἀκριβέστατα. *id.*
Perspicue, σαφῶς, significare aliquid, δηλοῦν τι, *Dem.* cognoscere aliquid, καθαρῶς εἰδέναι τι, *id.* ἐπιφανῶς, *id.* περιφανῶς, *id.* φανερῶς.
Perspicuitas, ἡ περιφανεία, ας, tanta rei est, τοσαύτη πράγματός ἐστι, *Dem.* orationis, ἡ σαφήνεια, ας, *Plato.*
Perspicuus, a, um, ὁ καὶ ἡ καταφανὴς, έος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ περιφανὴς, έος, *id.* aliquid et pulchrum, καλὸν τι καὶ σαφὲς, *id.* et brevis oratio, βραχὺς καὶ σαφὴς λόγος, *idem.*
Persto, idem quod *Persisto.*
Perstrepo, καταθορυβέω.
Perstringo, διασφίγγω, *Erasistr.* i. e. *summatim dico*, ἐπὶ κεφαλαίων εἶπον, *Dem.* i. e. *tango*, καθάπτομαί τινος, *Thuc.* oculos, περιαστράπτω ὀφθαλμοὺς, *Bas.*
Persuadeo, πείθω, alicui, τινὰ, *Dem.* τινὶ, *Plato.* alicui aliquid, τί τινα, *id.* ἀναπείθω τινά τι. *Plut.* μεταπείθω τινὰ, *Xenoph.*
Persuasibilis, e, πιθανὸς, ὴ, όν, *Dem.*
Persuasibiliter, πιθανῶς.
Persuasio, ἡ πειθὼ, όος, *Plato.* ἡ πειστοίθησις, εως, *N. T.* ἡ πεῖσις, εως, *Suid.* ἡ πεισμονὴ, ῆς, *N. T.*
Persuasorius, a, um, πειστικὸς, ὴ, όν, *Plato.* πειθὼς, ὴ, όν, *N. T.*
Persuasus, a, um, πεπεισμένος, ένη, ένον. aliquid, τὶ, *Plut.* πεισθεὶς, εἰσα, ἐν, *Dem.* persuasum habeo, πέπεισμαι, *Isocr.*
Pertæsus, a, um, ἐξαποροῦμενος, ένη, ενον.
Pertento, ἀποπειράω, aliquid, τινος, *Thuc.*
Perterebro, διατρυπάω.
Perterrefacio, seu Perterreo, φοβέω τινὰ, *Dem.* ἐκφοβέω τινὰ, *Isocr.* δέος ἐνεργάζομαί τινι, *Dem.* καταφοβέω.
Perterrefio, κατατρήτομαι, aliqua re, τινὶ, *Thuc.* ἐκπλήττομαί τινι, *Dem.*
Pertexo, διυφαίνω.
Pertica, ἡ κάμαξ, ακος, *Lucian.*
Pertimeo, seu Pertimesco, περιφοβέομαι, *Xenoph.*
Pertinacia, ἡ αὐθάδεια, ας, *Plato.*
Pertinaciter, αὐθαδῶς, δυντείνως, *Isocrat.* resisto, αὐθαδιάζομαι, *Plato.*
Pertinax, ὁ καὶ ἡ αὐθάδης, εος, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ δύστιτος.
Pertineo, τείνω, aliquo, seu ad aliquid, πρός τι, *Aristot.* συντείνω εἴς τι, *Isocrat.* ad scopum propositum, πρὸς τὸν ὑποτιθέμενον σκοπὸν, *Aristot.* ad aliquem, προτήκω τινὶ, *Dem.* hoc pertinet ad me, τῶτο προσήκει μοι, *id.* προσήκει μοι τῶτων, *id.* quæ ad aliquid pertinent, τὰ πρός τι φερόντα, *Isocr.* τὰ πρὸς τι ὄντα, *Aristot.* hoc nihil ad nos pertinet, τῶτο οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς ἐστι, *Plut.* quod ad me pertinet, τὰ πρὸς ἐμὲ, *Dem.*
Pertingo, διῖκνέομαι, *Aristot.*
Pertracto, διαχειρίζω, καταπράττομαι, *Xenoph.*
Pertraho, ἑφέλκω, *Aristot.*
Pertundo, διατιτράω, *Theophr.*
Perturbate, ταραχωδῶς, *Isocr.*
Perturbatio, ἡ ταραχὴ, ῆς, et seditio, καὶ στάσις, *Demosth.* animi, τὸ πάθος, εος, *Isocrat.*
Perturbator, ὁ συνταράττων, οντος, reip. πόλιν, *Dem.* ordinis, ὁ ἀκοσμῶν, ῶντος, *id.* ὁ ταραστὴς.
Perturbatus, a, um, ταραττόμενος, ένη, ενον, *Dem.* τετταραγμένος, ένη, ενον, *id.* ὁ καὶ ἡ ταραχωδὴς, έος, *Isocr.* rerum status, τέτταραγμένα πράγματα, *Dem.*
Perturbo, ταράττω, omnia, πάντα. *Dem.* civitatem, ἀνταράττω πόλιν, *Plut.* castra, διαταράττω τὸ στρατόπεδον, *id.* exercitum, συνταράττω τὸ στράτευμα, *id.*
Pervado, διακυκεῶ, *Lucian.* διαβαίνω.
Pervagor, περιέρχομαι, *Dem.*
Pervasto, περιτορβέω.
Perveho, καταχομίζω, *Thuc.*
Pervenio, ἀφικνέομαι, Oreum, εἰς Ὠρεὸν, *Dem.* in Macedoniam, ἔρχομαι εἰς Μακεδονίαν, *id.*
Perverse, διεστραμμένως, i. e. *prave*, κακοηθῶς, *Dem.*
Perversitas, ἡ διαστροφὴ, ῆς, rerum, πραγμάτων, *Chrys.* morum, ἡ κακοήθεια, ας, *Demosth.*
Perversus, a, um, ὁ καὶ ἡ διάστροφος, ᾱ, *Eurip.* perversa loquor, διεστραμμένα λαλέω, *N. T.* i. e. pravus, ὁ καὶ ἡ παμπόνηρος, ᾱ, *Dem.*
Perverto, παρασύρω, παρανίνω, διαστρέφω, veritatem, τἀληθῆς, *Dem.* spem alicujus, παραιρέομαί τινα ἐλπίδος. *Aristid.*
Pervestigatio, ἡ ἰχνευσις, ως, *Xen.*
Pervestigo, ἀνιχνεύω, *Plut.*
Pervicacia, ἡ ἰσχυρογνωμοσύνη, ης, *Jos.* ἡ αὐθάδεια, ας, *Plato.*
Pervicax, ὁ καὶ ἡ ἰσχυρογνώμων, ονος, *Aristot.*
Pervigil, ὁ καὶ ἡ πανύχιος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ ἄϋπνος. ᾱ, *Xen.*
Pervigilatio, seu Pervigilium, ὁ παννυχισμὸς, οῦ, ἡ αὐτνία, ας, *Plato.*
Pervigilo, ἀγρυπνέω, *Xen.* διαγρυπνέω, *Athen.* παννυχίζω.
Pervius, a, um, ὁ καὶ ἡ ὁδίσιμος, ᾱ, *Strabo.* ὁ καὶ ἡ βάσιμος, ᾱ, *Lucian.*
Pervolo, διατέτομαι.
Pervolvo, διακυλινδέω.
Peruro, διακαίω, *Gal.*
Perutilis, ὁ καὶ ἡ πάγχρηστος, μεγαλωφελὴς.
Pervulgo, διαθρυλλέω, *Xen.*
Pervulgatus, a, um, ὁ καὶ ἡ πολυθρύλλητος, ᾱ, *Plut.*
Pes, ὁ πῦς, ποδὸς, *Dem.* navis, ὁ ποδεὼν, ῶνος, *Lucian.* lecti, ὁ κλινοπὺς, οδος, *Themist.* pedibus ire, πεζεύειν, *Lucian.* summis incedere, ἐπ' ἄκρων τῶν δακτύλων βαίνειν, *id.* pedem refero, ἀναποδίζω, *Herodian.* alterum in sepulchro habeo, ἕτερον πόδα ἐν σοφῷ ἔχω, *Lucian.*
Pessime, κάκιστα, φαυλότατα, se habere, ἔχειν, *Dem.*
Pessimus, a, um, κάκιστος, ίστη, ιστον, *Aristot.*
Pessulus, τὸ μοχλίον, ου, *Lucian.*
Pessum, κάτω, *Dem.* eo, καταφέρομαι, *Aristot.* ἔῤῥω, *Xen.*
Pessundo, καταπατέω, *Thuc.*
Pestifer, a, um, λοιμικὸς, ὴ, όν, *Plut.* i. e *perniciosus*, ὀλεθρος, ᾱ, *Dem.* μοχθηρὸς, ὰ, όν, *id.*
Pestilens, ὁ καὶ ἡ λοιμώδης, εος, *Plut.* λοιμικὸς, ὴ, όν, *Philo.*
Pestilentia, seu Pestis, ὁ λοιμὸς, οῦ, *Hippocr.* peste infestari, λοιμώττειν, *Lucian.* i. e. *corruptor*, ὁ λυμεὼν, ῶνος, *Isocrat.*
Petaso, ἡ πέτασος, ου, *Strabo.*
Petasus, ὁ πέτασος, ου, *Poll.*
Petiolus, τὸ ποδίον, ου, *Aristot.*
Petitio, ἡ αἴτησις, εως, *Isocr.* τὸ αἴτημα, ατος, *N. T.* ἡ δέησις. εως, *Dem.* facere petitionem, ποιεῖν αἴτησιν, *id.* fieri ab aliquo, γίγνισθαι δέησιν παρά τινος, *id.*
Petitor, ὁ αἰτητὴς, οῦ, *Suid.* ὁ δεόμενος, ου, *Demosth.*
Peto, αἰτέω, aō aliquo, τινὰ, *Xen.* ab aliquo aliquid, τινά τι, *id.* ab aliquo, παρά τινός τι, *Plut.* multis precibus, αἰτήσεις πολλὰς ποιούμαι, *Dem.* Corinthum, χωρέω εἰς Κόρινθον, *Dion. Hal.* Tenedum navibus, πλέω ἐπὶ Τένεδον, *Arrian.* aliquem, ἐπιχειρέω τινὶ, *Aristot.* πρός τινα, *Thuc.* ξοχάζομαί τινος. *Plato.* lapidibus, βάλλω τινὰ λίθοις. *Xen.*
Petra, ἡ πέτρα, ας, *N. T.* ὁ πέτρος, ου, *Lucian.*
Petricosus, a, um, seu Petrosus, a, um, ὁ καὶ ἡ πετρώδης, εος, *Diosc.* locus, τόπος τραχὺς καὶ λιθώδης, *Aristot.*
Petulans, ὁ καὶ ἡ ἀσελγὴς, έος, et improbus, καὶ βδελυρὸς, *Dem.* homo, ὁ ἀσελγαίνων, οντος, *id.* ὁ καὶ ἡ προπετὴς, έος, risus, γέλως, *id.* sum erga aliquem, ἀσελγὴς εἰμι, seu γίγνομαι εἰς τινα, *id.*
Petulanter, ἀσελγῶς, et proterve, tractare aliquem, καὶ προπετῶς χρῆσθαί τινι, *Demosth.* vivo, ἀσελγῶς ζάω, *idem.* ago, ἀσελγαίνω, *id.* aliquid committo, ἀσελγὲς τί ποιέω, *id.*
Petulantia, ἡ ἀσελγεία, ας, summa, πλεῖστη, *Dem.* ἡ προπέτεια, ας, et audacia, καὶ θρασύτης, *id.* uti petulantia et contumelia erga omnes, χρῆσθαι ἀσελγείᾳ καὶ ὕβρει πρὸς ἅπαντας, *Dem.* præterniittere nullum genus petulantiæ, ἐλλείπειν οὐδὲν ἀσελγείας, *id.* coërcere alicujus petulantiam, ἐπέχειν τινὸς τῆς ἀσελγείας, *id.* abstinere a petulantia, παύσασθαι τῆς ἀσελγείας, *id.*
Petulcus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀστιλγόκερως, ωτος.

Phalangium, τὸ φαλάγγιον, ῐ, *Diosc.*
Phalanx, ἡ φάλαγξ, γος, *Dem.*
Phaleræ, τὰ φάλαρα, ων, *Herodot.*
Phantasia, ἡ φαντασία, ας, *Aristot.*
Phantasma, τὸ φάντασμα, ατος, *Aristot.*
Pharetra, ἡ φαρέτρα, ας, ὁ φαρετρεὼν, ῶνος, *Elian.* ἡ βελοθήκη.
Pharmacopola, ὁ φαρμακοπώλης, ου. *Poll.*
Pharmacopolium, τὸ φαρμακοπωλεῖον, ου.
Pharmacum, τὸ φάρμακον, ου, *Galen.*
Phasianus, ὁ φασιανὸς, ῐ. *Athen.*
Phiala, ἡ φιάλη, ης, *Herodian.*
Philautia, ἡ φιλαυτία, ας.
Philologia, ἡ φιλολογία, ας.
Philologus, ὁ φιλολογος, ου, *Plut.*
Philosophia, ἡ φιλοσοφία, ας, *Isocr.*
Philosophicus, a, um, φιλοσοφικὸς, ἡ, ὸν.
Philosophor, φιλοσοφέω, *Plato.*
Philosophus, ὁ φιλόσοφος, ου, *Plato.*
Philtrum, τὸ φίλτρον, ου. *Herodian.*
Philyra, ἡ φίλυρα, ας, *Theophr.*
Phlegma, τὸ φλέγμα, ατος, *Galen.*
Phœbe, ἡ Φοίβη, ης.
Phœbus, ὁ Φοῖβος, ου.
Phœnix, ὁ φοίνιξ, *Aristot.*
Phosphorus, ὁ φωσφόρος, ου.
Phrasis, ἡ φράσις, εως, *Eustath.*
Phrenesis, ἡ φρενῖτις, ίδος, *Al. Aphr.*
Phreneticus, a, um, φρενιτικὸς, ἡ, ὸν, *Gal.* sum, φρενιτιάω, seu φρενιτίζω, *id.*
Phthiriasis, ἡ φθειρίασις, εως.
Phthisicus, a, um, φθισικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*
Phthisis, ἡ φθίσις, εως, *Galen.*
Phy, ὦ.
Physica, ἡ φυσικὴ, ῆς, *Aristot.*
Physicus, a, um, φυσικὸς, ἡ, ὸν, *Aristot.*
Physiognomia, ἡ φυσιογνωμία, ας, seu φυσιογνωμοσύνη, ης.
Physiognomon, ὁ φυσιογνώμων, ονος, *Aristot.*
Physiologia, ἡ φυσιολογία. ας.
Piacularis, -e, ἀφοσιωματικὸς, ἡ, ὸν, ὁ καὶ ἡ ἐναγὴς, έος, ob cædem, ἀπὸ φόνε, *Thuc.* ἐναγισὸς, ἡ, ὸν, res, πρᾶγμα, *Plut.* crimen, τὸ ἄγος, εος, *Herodot.*
Piaculo, ἀφοσιόομαι, *Plato.*
Piaculum, τὸ ἀφοσίωμα, ατος, τὸ κάθαρμα, ατος, *Poll.* committo, πράττω ἀσέβημα, *Dem.* ἔργον ἀσέβασον ποιέω, *id.* duco, ἄγος τίθεμαι, *Dion. Hal.* ἡγέομαι ἀσίζημα, *Dem.*
Pica, ἡ πίττα, ης, *Plut.*
Picea, ἡ πίτυς, υος, *Herodot.*
Piceus, a, um, ὁ καὶ ἡ πισσώδης, εος, *Theophr.* πισσηρὸς, ἡ, ὸν, *Galen.*
Pico, πισσόω, seu πιττόω, *Cl. Al.*
Pictor, ὁ γραφεὺς, έως, *Isocr.* ὁ ζωγράφος, ου, *Plut.*
Pictorius, a, um, ζωγραφικὸς, ἡ, όν.
Pictura, ἡ γραφὴ, ῆς, *Lucian.* τὸ ζωγράφημα, ατος, *Plato.* ἡ ζωγραφία, ας, *Philostr.*
Picus, ὁ δρυοκολάπτης, ου.
Pie, εὐσεβῶς, *Dem.*
Pierides, αἱ Πιερίδες, ων.
Pietas, ἡ εὐλάβεια, erga Deos, περὶ τὺς Θεὺς, *Isocr.* erga parentes, περὶ γονεῖς, *idem.* pietatem colo, exerceo, εὐσεβείαν ἀσκέω, *id.* ζάω μετ' εὐσεβείας, *id.* ostendere erga Deos, ἐπιδεικνύναι πρὸς τὺς Θεὺς, *id.* servare, διαφυλάττειν, *id.* violare, παραβαίνειν τὸ εὐσεβὲς, *Dem.*
Piger, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμελὴς, έος, *Isocrat.* ὀκνηρὸς, ὰ, ὸν, *Thuc.* ὁ καὶ ἡ ῥᾳθυμὸς, ῦ, *Plut.*
Piget me, κατοκνέω, legere, ἀναγινώσκειν, *Isocr.* ne te pigeat ire, μὴ κατόκνει πορεύεσθαι, *id.*
Pigmentarius, ὁ μυρεψὸς, ῦ, LXX.
Pigmentum, τὸ φύκος, εος, *Diosc.*
Pignero, idem quod *Oppignero.*
Pignus, τὸ ἐνέχυρον, ου, *Dem.* τὸ ἀποτίμημα, ατος, *id.* ἡ ὑποθήκη, ης, *id.* exhibeo creditori, παρέχω ὑποθήκην τῷ δανειστῇ, *id.* trado alicui, παραδίδωμί τινι ἐνέχυρον, *id.* accipio pro debito, λαμβάνω ἐνέχυρον τῦ δανείσματος, *id.* habeo alicujus rei, ἔχω τινος, *id.* reposco, ἀπαιτέω τὴν παρακαταθήκην, *id.* fraudare aliquem pignore, ἀποστερεῖν τινα παρακαταθήκην, *id.*
Pigre, ὀκνηρῶς, *Bas.* ῥᾳθυμῶς.
Pigresco, ἀποκνέω, *Dem.* ῥαθυμέω, *id.*
Pigritia, ἡ ῥᾳθυμία, ας, *Dem.* insignis et perniciosa, ὑπερβάλλουσα καὶ ἀνήκεστος, *id.* ἡ ἀργία, ας, *id.* Confer *Ignavia.*
Pigror, ὀκνέω, *Thuc.*
Pila, i. e. *mortarium*, ἡ ὐδὴ. ης, *Hesych.* lusoria, ἡ σφαῖρα. ας, ludo, σφαιρίζω, *Plut.* lusus pilæ, ἡ σφαίρισις, εως, *Aristot.* locus, in quo pila luditur, τὸ σφαιριστήριον, ου, *Athen.* pilam torqueo, σφαῖραν κόπτω, retorqueo, ἀντικόπτω, ἀποσφαιρίζω, *Aristot.* i. e. columna, ἡ στήλη, ης, *Dem.* Confer *Columna.*
Pilentum, ὄχημα μετέωρον.
Pileolus, τὸ πιλίδιον, ου, *Plato.* ὁ πιλίσκος, ου, *Diosc.*
Pileus, τὸ πιλίον, ου, *Plut.*
Pilosus, a, um, ὁ καὶ ἡ τριχώδης, εος.
Pilula, τὸ σφαίριον, ου, *Theophr.*
Pilum, ὁ γρόφος, ου, *Polyb.* ὁ ὑσσὸς, ῦ, *Plut.*
Pilus, ἡ θρὶξ, τριχὸς. *Aristot.*
Pinea, ἡ πίτυς, υος, *Herodot.* ἡ πιτυΐς, ίδος, *Galen.*
Pinetum, ὁ πιτυὼν, ῶνος.
Pineus, a, um, πιτύϊνος, ίνη, ίνον, corona, στέφανος, *Plut.*
Pingo, γράφω, imaginem, εἰκόνα, *Herodian.* ζωγραφίω, *Plato.*
Pinguedo, ἡ παχύτης, ητος, *Aristot.* τὸ λίπος, εος, *Philo.* ἡ λιπαρότης, ητος, *Theophr.* ἡ πιότης, ητος, *Aristot.* ἡ πιμελὴ.
Pinguefacio, λιπαρὸν ποιέω, λιπαίνω, *Eur.* παχύνω, *Polyb.* πιαίνω, *Aristot.*
Pinguesco, παχύνομαι, *Polyb.*
Pinguis, ἑ, λιπαρὸς, ὰ, ὸν, *Plato.* παχὺς, εῖα, ὺ, *Lucian.* ὁ πίων, ονος, *Aristot.*
Pinguiter, λιπαρῶς.
Pinguitudo, ἰδεῖν quod *Pinguedo.*
Pinna, τὸ πτίλον, ου, *Aristot.*
Pinnatus, a, um, πτιλωτὸς, ἡ, ὸν, *Aristot.*
Pinso, μάσσω, *Aristot.*
Pinus, ἡ πίτυς, υος, *Herodot.* ἡ πεύκη.
Piper, τὸ πέπερι, εως, *Diosc.* granum piperis, ἡ πιπερὶς, ίδος, *Athen.* refero gustu, πιπερίζω, *Diosc.*
Piperatus, ὁ πεπερίτης, ου.
Pipio, πιππίζω, *Aristoph.*
Pirata, ὁ πειρατὴς, ῆ, *Plato.* sum, πειρατεύω, LXX.
Piraticus, a, um, πειρατικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*
Pirum, τὸ ἄπιον, ου, *Suid.* ἡ ἄπιος, ου, *Diosc.*
Pirus, ἡ ἄπιος, *Diosc.*
Piscarius, a, um, ἰχθυηρὸς, ὰ, ὸν, *Athen.*
Piscatio, ἡ ἁλιεία, ας, *Aristot.*
Piscator, ὁ ἁλιεὺς, έως, *Plut.*
Piscatorius, a, um, ἁλιευτικὸς, ἡ, ὸν, *Athen.*
Piscatrix, ἡ ἁλιευτρία, ας.
Piscatura, ἡ ἁλιευτικὴ, ῆς, *Plut.* ἡ ἀγκιστρεία, *Aristot.*
Pisciculus, τὸ ἰχθύδιον, ου, *Plut.*
Piscina, τὸ ἰχθυοτροφεῖον, ου, *Athen.*
Piscis, ὁ ἰχθὺς, ύος, *Aristot.*
Piscor, ἰχθυάω, ἁλιεύω, *Lucian.* ἰχθῦς ἀγρεύω, *id.*
Piscosus, a, um, ἰχθυώδης, εος.
Piso, μάσσω, *Aristot.*
Pistacium, τὸ πιστάκιον, ου, *Diosc.*
Pistillum, ὁ ὕπερος, ου, *Hes.*
Pistor, ὁ ἀρτοποιὸς, ῦ, *Aristot.*
Pistorius, a, um, ἀρτοποιητικὸς, ἡ, ὸν, *Athen.*
Pistrina, ἡ χειρομύλη, ης, *Xen.*
Pistrinensis, ἑ, μυλικὸς, ἡ, ὸν. *N. T.*
Pistrinum, ἡ χειρομύλη, ης, *Xen.* ὁ χειρομύλων, ονος, *Diosc.* τὸ ἀλφιτῖον.
Pistris, ἡ πίστις, εως, *Polyb.*
Pistrix, τὸ κῆτος, εος, *Athen.*
Pistura, ἡ ἀρτοποΐα, ας, *Xenoph.*
Pisum, τὸ πίσον, ου, *Galen.*
Pitisso, χειλοστοέω.
Pituita, τὸ φλέγμα, ατος, *Galen.* ἡ κόρυζα.
Pituitosus, a, um, φλεγματικὸς, ἡ, ὸν, *Galen.*
Pius, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐσεβὴς, έος, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ θεοφιλὴς, έος, *id.* neque pium, neque fas, οὐδὲ ὅσιον, οὐδὲ θέμις, *Dem.* dicere, quæ nec pia sunt, nec toleranda, λέγειν οὔ' ὅσια, ἃτ' ἀνεκτὰ, *id.* sum, εὐσεβέω, *Isocr.*
Pix, ἡ πίσσα, ης, *Plut.*
Placabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἐξίλατος, ου, ὁ καὶ ἡ ἱλιδιάλλακτος, ου.
Placabilitas, τὸ ἱλίλατον, ου, ἡ ἱλαρίσησις, εως, *Aristot.*
Placamen, seu Placamentum, τὸ ἐξίλασμα, ατος, deorum, ἡ θυσία ἀρεσήριος, *Dion. Hal.*
Placate, πράως, *Dem.*
Placatio, ὁ ἱλασμὸς, ῦ, *Plut.*
Placenta, ὁ πλακὸς, ῦντος, *Lucian.*
Placeo, ἀρέσκω, alicui, τινὶ, *Plut.* τινὰ *Plato.* placet mihi aliquid, δοκιμάζω τι, *Dem.* ἀρέσκει τί μοι, *Plut.* ἐμοὶ βουλομένῳ ἐστὶ, *Plato.*
Placide, πράως, *Dem.*
Placidus, a, um, πρᾷος, εῖα, ὺ, *Dem.* ἥμερος, έρα, ερον, *id.* ὁ καὶ ἡ εὐμενής.
Placitum, τὸ δόξαν, ῦ, *Bud.*
Placitus, a, um, ἀρεστὸς, ἡ, όν, *Plut.*
Placo, ἱλάσκομαι, aliquem, τινὰ, *Plut.* deum, Θεὸν, *Lucian.* iram deæ, ἐξιλάσομαι τὸ μήνιμα τῆς Θεῦ, aliquem donis, ἐξαρέσκομαί τινα δώροις, *Demosth.* equum, πρᾴῦνω ἵππον, *Xen.* alicui aliquem, συνίστημί τινί τινα, *Isocr.* ἐξευμενίζω.
Plaga, ἡ πληγὴ, ῆς, accipere plagas ab aliquo, πληγὰς λαμβάνειν ὑπὸ seu παρά τινος, *Isocr.* infligere alicui, πληγὰς ἐπιξάλλειν τινὶ, *Dem.* plagis libidinem coercere, πληγαὶς σωφρονίζειν τὸ ἀκόλαστον, *Basil.* plagæ, i. e. retia, αἱ ἄρκυες, ων, *Diod. Sic.*
Plagiarius, ὁ ἀνδραποδιστὴς, ῆ, *N. T.*
Plagium, ὁ ἀνδραποδισμὸς, ῦ, *Plato.*
Plagosus, a, um, ὁ καὶ ἡ πληγώδης, εος.
Plagula, τὸ περιστρωμάτιον, ου.
Planca, ἡ πλὰξ, ακος.
Planctus, us, ὁ κοπετὸς, ῦ, *Plut.* ὁ θρῆνος, planctum facere super aliquo, κοπετὸν ποιεῖν ἐπί τινα, *N. T.*
Plane, i. e. prorsus, παντελῶς, parvæ copiæ, ταπεινὴ δύναμις, *Dem.* κομιδῇ, adolescentulus, μειρακύλλιον ὢν, *id.* ἄρδην, perdere aliquem, ἀπολλύναι τινὰ, *id.* i. e. clare, ἐμφανῶς, *idem.* ἐπιφανῶς, *id.* aperteque dicere, ἀποκεκαλυμμένως λέγειν, *Isocrat.*
Planeta, ὁ πλανήτης, ου, *Aristot.* ἀστὴρ πλανώμενος, *Lucian.*
Plango, κόπτω, *Plut.* i. e. *lamentor*, θρηνέω. Confer *Lamentor.*
Plangor, ὁ κοπετὸς, ῦ, *Plut.*
Planities, ἡ ὁμαλότης, ητος. *Aristot.* τὸ πεδίον, ου, ager in planitie situs, ὁ ἐν τῷ πεδίῳ ἀγρὸς, *Dem.* in planitiem, πέδονδε, *Dion. Hal.*
Planta, scil. pedis, τὸ πέλμα, ατος, LXX. i. e. *stirps*, τὸ φυτὸν, ῦ, *Aristot.* τὸ φύτευμα, ατος, *Theophr.*
Plantago, ὁ ἀρνόγλωσσον, ου.
Plantarium, τὸ φυτευτήριον, ου, olearum, ἐλαιῶν, *Dem.* τὸ φυτῶσειον, ου, *Geopon.*
Plantatio, ἡ φύτευσις, εως, *Aristot.*
Planto, φυτεύω, arborem alicubi, δένδρον ἔν τινι τόπῳ, *Dem.* φυτωργέω, *Philo.*
Planus, a, um, ὁμαλὸς, ἡ, ὸν. *Plut.* ὁ καὶ ἡ ὁμαλὴς, έος, *id.* i. e. *manifestus*, ὁ καὶ ἡ σαφὴς, έος, *Dem.*
Plasma, τὸ πλάσμα, ατος, *Lucian.*
Plataninus, a, um, πλατάνινος, ίνη, ινον.
Platanus, ἡ πλάτανος, ου, *Plato.*
Platea, ἡ πλατεῖα, ας, *N. T.*
Plaudo, κροτέω, manibus, τὰς χεῖρας, *Xen.*
Plausibilis, ἑ, κροτητὸς, ἡ, όν, oratio, λόγος εὐπαρέδεκτος, *Chrys.*
Plaustralis, ἑ, ἁμαξιαῖος, αία, αῖον, lapis, λίθος, *Xenoph.*
Plaustrum, ἡ ἅμαξα, ης, *Herodot.* τὸ ὄχημα, duco, ἁμαξεύω, *Plut.*
Plausus, us, ὁ κρότος, ου, *Dem.* plausu excipio, διξιόομαι κρότῳ, *Dion. Hal.* plausu excipior, κροτίομαι, *Lucian.* plausum ambio, μνηστεύω χειροτονίαν, *Dion. Hal.* et strepitum excito, κρότον καὶ θόρυβον ποιέω, *Dem.* fieri seu oriri, γίγνεσθαι, *id.*
Plebecula, τὸ λαΐδιον, ου.
Plebeius, a, um, ὁ καὶ ἡ δημώδης, ες, *Herodian.* τῦ δήμου ὤν, ὖσα, ὸν. *Lucian.* δημοτικὸς, ἡ, όν, homo, ἄνθρωπος, *Xen.* ὁ ἰδιώτης.
Plebicola, ὁ δημιφέλης, ου.
Plebiscitum, τὸ ψήφισμα, ατος, *Demosth.* Confer *Decretum.*
Plebs, ὁ δῆμος, ου, *Demosth.* οἱ πολλοὶ, ῶν, *Plut.* τὸ πλῆθος, εος, *Isocr.*
Plecto, πλέκω, aliquem, τινὰ, *Xen.* τιμωρέω τινὰ, *Dem.* capite, ζημιόω τινὰ θανάτῳ, *Aristot.* i. e. *plico*, confer *Plico.*
Plectrum, τὸ πλῆκτρον, ου, *Aristot.*
Plene, ἐκπλέως, i. e. *perfecte*, τελείως, *Demosth.*
Plenilunium, ἡ πανσέληνος, ου, *Æschin.* πλήρης σελήνης, *Lucian.* tempore plenilunii, ὅταν ἡ πλήρης τῆς σελήνης κύκλος, *Ælian.*
Plenitas, seu Plenitudo, τὸ πλήρωμα, ατος, LXX. ἡ πληρονομὴ, ῆς, *Plut.* τὸ πλῆθος, εος, *Galen.*
Plenus, a, um, ὁ καὶ ἡ πλήρης, εος, aliqua re, τινὸς, *Dem.* πλέος, έα, έον, deo, Θεῦ, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ ἀνάπλεως, ου, favillis,

σπινθήρων, *Lucian.* μιξὸς, ὴ, ὸν, superbia, ὑπέρφανείας, *Dem.* sum aliqua re, γέμω τινός, *Xenoph.*
Pleonasmus, ὁ πλεοναμὸς, ῦ, *Plut.*
Pierique, pleræque, pleraque, πλεῖσοι, πλεῖσαι, πλεῖσα, *Plut.*
Plerumque, τὸ πλεῖσον, *Herodian.* τὰ πλεῖσα, *Aristot.* ἐπὶ τὸ πολύ.
Pleuriticus, a, um, πλευριτικὸς, ὴ, ὸν, *Diosc.*
Pleuritis, ὁ πλευρίτις, ίδος, *Aët.*
Plica, τὸ πτύγμα, ατος, ὴ πτῦξ, χὸς, *Athen.* ὴ πτυχὴ, ῆς, *Eurip.*
Plicabilis, ε, πλεκτὸς, ὴ, ὸν, *Plato.* ὁ καὶ ὴ εὐπλοκος.
Plicatura, seu Plicatio, ὴ πλοκὴ, ῆς, *Philo.*
Plico, πλέκω, coronam, στέφανον, *N. T.* purpuram, πτύσσω τὴν ἁλιεργίδα, *Plut.*
Ploratio, seu Ploratus, ὁ κλαυθμὸς, ῦ, *Aristot.* τὸ κλαῦμα, ατος, *Xen.* ὀλοφυρμὸς, ῦ, *Thuc.*
Ploro, κλαίω, *Dem.* δακρύω, *id.*
Plostellum, τὸ ἁμαξίδιον, ῦ, τὸ ἁμαξίον, ῦ, *Suid.*
Plostrum, idem quod *Plaustrum.*
Pluma, τὸ πτίλον, ῦ, *Aristoph.* τὸ πτερὸν, ῦ, *Lucian.*
Plumarius, ὁ πτιλοεργὸς, ῦ.
Plumatus, a, um, πτιλωτὸς, ὴ, ὸν, *Aristot.*
Plumbago, ὴ μολιβδαινα, ης, *Diosc.*
Plumbarius, a, um, μολιβδινος, ίνη, ινον, *Aristot.*
Plumbatura, ὴ μολιβδωσις, εως.
Plumbeus, a, um, μολιβδινος, ίνη, ινον, *Aristot.*
Plumbo, μολιβδόω.
Plumbosus, a, um, ὁ καὶ ὴ μολιβδώδης, εος.
Plumbum, ὁ μόλιβδος, ῦ, *Plut.*
Plumesco, πτιλόομαι, δασὺς γίνομαι, *Aristot.*
Plumeus, a, um, πτίλινος, ίνη, ινον, πτερωτὸς, ὴ, ὸν, *Aristot.*
Plumosus, a, um, ὁ καὶ ὴ πτιλώδης, εος.
Plumula, τὸ πτίλιον, ῦ.
Pluo, ὕω, *Lucian.* piscibus, ἰχθύσιν, *Athen.* pluit, *impers* ὕει, *Aristot.*
Plurimum, πλεῖσον. *Xenoph.*
Plurimus, a, um, πλεῖσος, η, ον, *Xen.* plurimi facio aliquid, τιμάομαι τὶ πλεῖστου τι, *Chrys.* τιμάω πλεῖστα τι, *Dem.* ἀνὴι παντὸς, *id.* ποιέομαι τι seu τινὰ περὶ πλείστ᾽, *id.* quamplurimus, a, um, ὁ καὶ ὴ πάμπλειστος, ῃ, *Herodian.*
Plus, πλείον, ονος, *plur.* plures, οἱ καὶ αἱ πλείονες, *Dem.* pluris facio aliquid, τιμάομαί τι μείζονος, *Xen.* ποιέομαί τι πλείονος, *Isocrat.* plus, quam decet seu par est, plus justo, μᾶλλον τᾦ δέοντος, *Dem.* πλείον τᾦ δέοντος, *idem.* plures, quam par est, sunt apud nos, πλείες τᾦ δέοντος παρ᾽ ἡμὶν εἰσὶν, *id.* plus minus, πλέον ἔλαττον, *Athen.* plus satis, πλέον τᾦ κόρῳ, *Al. Aphr.* pluribus dicere, διὰ πλειόνων εἰπεῖν, *Dem.* improbitas plus potest, quam virtus, κακία δύναται πλέον τῆς ἀρετῆς, *id.*
Plusculum, μικρόν τι πλέον.
Pluteus, τὸ ἀναγνωσκήριον, ῦ.
Pluvia, ὴ ὑετὸς, ῦ. *Aristot.* ὴ βροχὴ.
Pluvialis, e, seu Pluvius, a, um, ὑέτιος, ία, ιον, ventus, ἄνεμος, *Aristot.*
Pluviosus, a, um, ὁ καὶ ὴ ὑετώδης, εος, ὀμβριος, ία, ιον, *Aristoph.*
Pluvius, a, um, vide *Pluvialis.*
Pluto, ὁ Ἀΐδης, ου.
Pneumaticus, πνευματικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*
Pneumonia, ὴ πνευμονία, ας, *Aret.*
Pocillator, ὁ οἰνοχόος, ου, *Xen.*
Pocillum, τὸ κυλίκιον, ου, *Lucian.*
Pocœnium, τὸ ἐπίδειπνον, ου, *Athen.*
Poculentus, a, um, ὁ καὶ ὴ πότιμος, ῃ, *Aristot.* ποτὸς, ὴ, ὸν, esculenta et poculenta, ἐδώδιμα καὶ ποτὰ, *Herodot.*
Poculum, τὸ ποτήριον, ου, *Plut.* τὸ δέπας, inter pocula, ἐπὶ τῆς κύλικος, *Lucian.*
Podager, ὁ ποδαγρὸς, ῦ, *Lucian.* ποδαγρικὸς ἀνὴρ, οντος, *Philo.*
Podagra, ὴ ποδάγρα, ας, *Plut.* ὴ ποδαλγία, τὸ ποδαγρικὸν πάθος, *Theophr.* podagra laboro, ποδαγράω, *Plato.* ποδαγριάω, *id.*
Podagricus, a, um, ποδαγρικὸς, ὴ, ὸν, *Diosc.*
Podex, ὁ πρωκτὸς, ῦ. *Aristoph.* ὴ ἕδρα, ας, LXX. ὴ πυγὴ, ῆς, *Lucian.*
Podium, τὸ πόδιον, ου, *Aristot.*
Poëma, τὸ ποίημα, ατος, *Plut.*
Poëmatium, τὸ ποιημάτιον, ου, *Lucian.*
Pœna, ὴ ποινὴ, ῆς, *Xen.* ὴ ζημία, ας, *Dem.* ὴ δίκη, ης, *id.* ὴ τιμωρία, ας, *id.* magna, major, maxima, δίκη μεγάλη, μείζων, μεγίστη, *Dem.* summa, ἐσχάτη, *id.* levis, μικρὰ, *id.* digna, ἀξία, *id.* debita, προσήκουσα, *id.* justa, τιμωρία νόμιμος, *id.* injusta ac crudelis, ἄνομος καὶ δεινὴ, *Isocr.* capitis, ζημία θανάτου, *id.* pœnam statuo seu ordino, πάττω τιμωρίαν τινὶ, *Dem.* debeo pro aliqua re, ὀφείλω δίκην ἐπί τινι, *id.* exigo, δίκην αἰτῶ, *id.* ἀπαιτέω, *id.* sumo ab aliquo, λαμβάνω δίκην παρά τινος, *id.* subeo alicujus, ὑπομένω τιμωρίαν παρά τινος. *Isocrat.* sustineo secundum leges, δίκην ὑπέχω ἐκ τῶν νόμων, *Dem.* effugio, δίκην δῦναι διαφεύγω, *id.* pœna afficio aliquem κολάζω τινὰ ζημίᾳ, *Isocr.* τιμωρίαν λαμβάνω παρά τινος, *id.* pœna adficior, ζημίοις περιπίπτω, *id.* ob aliquid, δίκην δίδομί τινος, *id.*
Pœnalis, e, ὁ καὶ ὴ ποινιμος, ῃ. *Soph.*
Pœnitentia, ὴ μετάνοια, ας, *Plut.* ὴ μεταμέλεια, ας, *Philo.* ὴ μετάγνωσις, εως, *Isocr.* ducor, μεταμέλειαν ποιέομαι, *Dem.* μεταμέλειαι, εἰσέρχεταί μοί τινος, *Philo.* Confer *Pœnitet*
Pœnitet, μεταμέλει, me alicujus rei, ἐμοί τινος. *Dem.* μοί τι, *Isocr.* μετανοέω ἐπί τι, *Lucian.* quod fecerim, μεταμέλει μοι ποιήσαντι, *Plato.*
Poësis, ὴ ποίησις, εως, *Plato.*
Poëta, ὁ ποιητὴς, ῦ, *Plato.*
Poëtica, ὴ ποιητικὴ, ῆς, sc. τέχνη, *Aristot.*
Poëtice, ποιητικῶς, *Dem.*
Poëticus, a, um, ποιητικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*
Poëtria, ὴ ποιήτρια, ας, *Plut.*
Pol, νὴ τὸν Πολυδεύκη.
Polenta, τὸ ἄλφιτον, ου, *Diosc.* vescor, ἀλφιτοσιτῶ, *Xen.*
Polio, ξύω, *Theophr.* ἐπιξέω, *Luc.* λειαίνω.
Polite, γλαφυρῶς, *Aristot.*
Politia, ὴ πολιτεία, ας, *Dem.*
Politicus, a, um, πολιτικὸς, ὴ, ὸν, *Isocr.*
Politus, ξεσὸς, ὴ, ὸν, γλαφυρὸς, ρὰ, ρὸν.
Politura, ὴ λείανσις, εως, ὴ λείωσις, εως.
Pollen, ὴ παιπάλη, ης, *Gal.* ὴ γύρις.
Pollentia, ὴ δύναμις, εως, *Dem.*
Polleo, ἰσχύω, plurimum apud aliquem, πλεῖσον παρά τινι, *Plut.*
Pollex, ὁ ἀντίχειρ, ειρος, *Gal.*
Pollicitor, ὑπισχνέομαι, aliquid verbis, τὶ λόγῳ, *Dem.* alicui, me facturum aliquid, τινὶ ποιήσειν τι, *id.* ἐπαγγέλλομαί τι ποιήσειν, *id.* et recipio aliquid, ὑπισχνέομαι καὶ ἀναδέχομαί τι, *id.* πίστιν δίδωμί τινος. *Isocr.* ὑπισχνέομαι ὑπόσχεσίν τινα. *Dem.*
Pollicitatio, ὴ ὑπόσχεσις, εως, *Dem.* ὴ ἐπαγγελία, ας, *id.* pollicitationem facere, ὑπόσχεσιν ποιεῖσθαι, *id.* ὑπισχνεῖσθαι ὑπόσχεσιν, *id.* et spem ostentare, ὑποτείνειν ὑπόσχεσιν καὶ ἐλπίδα, *id.* pollicitationibus detinere aliquos, κατέχειν τινὰς τοῖς ὑπόσχεσι, *id.* alicujus moveri, ἀποδλέπειν εἰς τὰς ὑποσχέσεις τινὸς, *idem.* et promissis occupatum esse, καταληφθῆναι τοῖς ὑποσχέσεσι καὶ ἐπαγγέλμασί τινος, *id.* adduci, πείθεσθαι τοῖς ὑποσχέσεσι, *id.* alicujus falli, ὑπάγεσθαι ὑφ᾽ ὑποσχέσέων τινος. *id.* ἐξαπατᾶσθαι ταῖς ὑποσχέσεσι καὶ ἐλπίσι καὶ φενακισμοῖς τινος, *id.* pollicitationum oblivisci, ἀμνημονεῖν τὰς ὑποσχέσεις, *id.*
Pollicitor, confer *Polliceor.*
Pollinctor, ὁ σαρκοστὴς, ῦ, *Diod. Sic.* ὁ ἐνταριαστὴς, ῦ, LXX. ὁ ταριχεύτης, ῦ.
Pollis, ὴ παιπάλη, ης, *Gal.*
Pollubrum, τὸ ποδονίπτηρον, ου, ὁ ποδονιπτὴρ, ῆρος, *Athen.*
Polluceo, ἀποθύω, *Xen.*
Polluo, μολύνω, aliquid, τὶ, *Isocr.* manus cædæ, μιαίνω χεῖρας φόνῳ, *Lucian.*
Polus, ὁ πόλος, ου, *Aristot.*
Polygamia, ὴ πολυγαμία, ας.
Polygamus, ὁ πολύγαμος, ου.
Polypus, ὁ πολύπους, οδος, *Ælian.*
Pomarium, ὁ μηλὼν, ῶνος, pomarii custos, ὁ ὀπωροφύλαξ, ακος, *Diod. Sic.*
Pomarius, ὁ μηλοπώλης, ου.
Pomeridianus, a, um, μεταμεσημερινὸς, ὴ, ὸν. δειλινὸς, ὴ, ὸν, deambulatio, περίπατος, *Ælian.*
Pomilio, ὁ νάνος, ου, *Aristot.*
Pomœrium, τὸ ὀπισθοτείχιον, ου, τὸ πωμήριον, ου, *Dion. Hal.* et *Plut.*
Pompa, ὴ πομπὴ, ῆς, *Dem.* pompam duco seu celebro, πέμπω πομπὴν, *id.* πομπεύω πομπὴν, *id.* πομπὰς ἄγω, *id.*
Pomum, τὸ μῆλον, ου, *Diosc.* ὀπώρα, ας, *Ælian.*
Pomus, ὴ μηλέα, ας, *Diosc.*
Pondero, ἵστημι, *Xen.* ζυγοστατίω, *Polyb.* æs, ἀφίστημι χαλκὸν, *id.* i. e. considero, σαθμεόομαι, *Plato.*
Ponderosus, a, um, βαρὺς, ῖα, ὺ, *Plato.* ὁ καὶ ὴ ἐμβριθὴς, ους, *Plut.*
Pondo, ὴ ὀλκὴ, ῆς, *Plut.* ὴ μνᾶ, ᾶς.
Pondus, ὁ σαθμὸς, ῦ, *Dem.* qui æquali pondere est, ὁ καὶ ὴ ἰσοσαθὴς, ους, *Lucian.* onus, τὸ ἄχθος, τὸ βάρος.
Ponduscum, τὸ σάθμιον, ου, LXX.
Pone, ὀπίσω, *Aristot.* aliquem, μετά τινα, *Plato.*
Pono, τίθημι, aliquid in medio, τὶ ἐν μέσῳ, *Plato.* in laude, ἐν ἐπαίνοι, *Aristot.* ἐν ἀρετῆς μέρει, *Plato.* in vitio, ἐν ψόγῳ, ἐν αἰσχρῷ, *Dion. Hal. Plut.* summum bonum in voluptate, τὸ ἄριστον ὑπολαμδάνω ἐν ἡδονῇ. *Aristot.* in numerum, εἰς ἀριθμὸν, *Plut.* aliquid esse, τίθημι εἶναι, *Isocrat.* operam in aliqua re, σπουδάζω περί τινος, *Plato.* περί τι, *Herodot.* σπουδὴν ἔχω περί τινος, *Plato.* πρός τι, *Dem.*
Pons, ὴ γέφυρα, ας, ligneus, ξυλίνη, *Plut.* τὸ ζεῦγμα ποταμοῦ, *Dion. Hal.* pontem jungo, γέφυραν ζευγνύω, *Herodian.* solvo, λύω, *id.* ponte fluvium jungo, γεφυροποιέω, *Polyb.*
Ponticulus, ὴ γεφυρὶς, ίδος.
Pontifex, ὁ γεφυροποιὸς, ῦ, *Plut.* ὁ γεφυρωτὴς, ῦ, *idem.* ὁ ἱεροδιδάσκαλος, ου, *Dion. Hal.* ὁ ἱερομνήμων, ονος, *Dem.* ὁ ἀρχιερεύς.
Pontificialis, e, seu Pontificius, a, um, ἀρχιερατικὸς, ὴ, ὸν, *N. T.* ἱερατικὸς, ὴ, ὸν, *Philo.*
Pontificatus, ως, ὴ ἱερωσύνη, ης, ὴ ἀρχιερωσύνη, ης.
Ponto, τὸ σοφεῖον, ου, *Plut.*
Pontus, ὁ πόντος, ου, *Aristot.*
Popanum, τὸ πόπανον, ου.
Popellus, τὸ δημίδιον, ου, *Aristoph.*
Popina, τὸ καπηλεῖον, ου, *Synes.* τὸ ὀπταγεῖον.
Popinalis, e, καπηλειὸς, ὴ, ὸν, *Aristot.*
Popinator, ὁ κάπηλος, ου. *Lucian.*
Popinor, ἀσωτεύομαι, *Athen.* λιχνεύω.
Poples, ὴ ἰγνύα, ας, LXX. ὴ ἴγνυς, ύος, *Diod. Sic.*
Poppysma, τὸ πόπυσμα, ατος, *Plut.* ὁ ποππυσμὸς, ῦ. *Xen.* poppysmate adulor, ποππύζω, *Aristoph.*
Popularis, e, δημοτικὸς, ὴ, ὸν, *Xen.* i e. populi amans, ὁ καὶ ὴ φιλόδημος. ου, sum, δημοτικὸς καὶ πρᾶος γίγνομαι. *Ælian.*
Popularitas, τὸ δημοτικὸν, ῦ, *Plut.* ὴ δημαγωγίας, ας, *id.*
Populariter, δημοτικῶς, *Dem.*
Popularis, ὴ πόρθησις, εως, *Dem.*
Populetum, ὁ αἰγειρὼν, ῶνος.
Populeus, a, um, αἰγείρειος, ίνη, ινον.
Populor, πορθέω, aliquid, τὶ. *Xen.*
Populus, *arbor*, ὴ αἴγειρος, ου, *Theophr.*
Populus, i, e, *plebs*, ὁ δῆμος, ου, *Dem.* i. e. *turba*, ὁ ὄχλος, ου, *id.* ὁ λαὸς, ῦ, i. e. *genus*, τὸ ἔθνος, εος, *id.*
Porca, ὴ σῦς, συὸς, *Aristot.*
Porcarius, ὁ χοιροδότης, ου.
Porcellus, τὸ χοιρίδιον, ου. *Aristoph.* ὁ χοιρίσκος, ου, *Lucian.* τὸ δελφάκιον, ου, *id.*
Porcetra, ὴ δέλφαξ, ακος, *Aristot.*
Porcinarius, ὁ χοιροπώλης, ου, *Aristoph.*
Porcinus, a, um, χοίρειος, εία, ειον, *Athen.* χόρειος, ία, ιον, *Gal.*
Porculatio, ὴ χοιροτροφία, ας.
Porculator, ὁ χοιροτρόφος, ου, ὁ χοιροπώλης, ου, *Aristoph.*
Porcus, ὁ χοῖρος, ου, *Aristot.*
Porphyrites, ὁ πορφυρίτης, ου, *Plin.*
Porraceus, a, um, πράσιος, ία, ιον, *Plato.* πρασίζων, ουσα, ον, *Diosc.*
Porrectio, ὴ ἔπτασις, εως, manuum, ἔκτασις χειρῶν, *Naz.*
Porrigo, ὀρέγω, manus, τὰς χεῖρας, *Lucian.* ἐκτείνω τὰς χεῖρας, *Plato.* δέκτραν, πρατείνω τὴν δεξιὰν, *Xen.*
Porrigo, ὴ πιτυρίασις, εως, *Ægin.* porrigine infestari, πιτυρᾶσθαι, *Hippocr.*
Porro, πόρρω, *Plato.*
Porrum, τὸ πράσον, ου. *Diosc.*
Porta, ὴ πύλη, ης, *Plut.* portam aperio, πύλην ἀνοίγω, id. portæ custos, ὁ πυλωρὸς, ῦ. *Herodot.*
Portatorius, a, um, κομιστικὸς, ὴ, ὸν, *Hippocr.*
Portatus, us, ὴ κόμισις, εως.
Portendo, προσημαίνω, *Xen.* προφαίνω.
Portentose, τερατικῶς, *Plut.*
Portentosus, a, um, ὁ καὶ ὴ τερατώδης, εος, *Isocrat.*

Portentum, τὸ τέρας, ατος, *Plut.* τὸ σημεῖον, ᾱ, *Dem.*
Porticula, τὸ στοΐδιον, ᾱ.
Porticus, us, ἡ στοά, ᾶς, *Xen.* ἡ παραστάς.
Portio, ἡ συμμοιρία, ας, ἡ ἀτόμοιρα, *Greg.*
Portitor, ὁ τοεβημεύς.
Portiuncula, ἡ μερίς, ίδος, *Dem.*
Porto, φέρω, aliquid, τὶ, *Demosth.* aliquid humeris, βαστάζω τι ἐπὶ τῶν ὤμων, *Aristot.*
Portorium, *nauticum*, τὸ ναῦλον, ου, *Plut.* quod bajulo datur, τὸ φορεῖον, *Poll.* quod in portu solvitur, τὸ ἐλλιμένιον, ου, *Aristot.* quod pro advectione datur, τὸ παραγώγιον, ου, *Polyb.*
Portula, ἡ πυλίς, ίδος, *Herodian.*
Portulaca, ἡ ἀνδράχνη, ης.
Portulus, τὸ λιμένιον, ου, *Strabo.*
Portuosus, a, um, ὁ καὶ ἡ λιμενώδης, εος.
Portus, us, ὁ λιμήν, ένος, *Thuc.* portu carens, ὁ καὶ ἡ ἀλίμενος, ᾱ, *Plut.* in portu versor, λιμενίζω, portum appeto, ἐπιλυμαίνω λιμένος, *Dem.* teneo, κτάομαι λιμένα, *Isocr.* in portum appello, ἐρμίζομαι εἰς λιμένα, *id.* aliquid inveho, εἰσάγω τι εἰς λιμένα, *Dem.*
Porus, ὁ πόρος, ου, *Aristot.*
Posca, τὸ ὀξύκρατον, ου, *Diosc.*
Posco, αἰτέω, aliquid ab aliquo, τινά τι, *Dem.* Confer *Peto.*
Positio, ἡ θέσις, εως, *Aristot.* τὸ θέμα, ατος, *idem.*
Positura, seu Positus, us, ἡ θέσις, εως, *Aristot.*
Possessio, ἡ κτῆσις, εως, *Dem.* τὸ κτῆμα, ατος, *id.* Confer *Opes, Divitiæ.*
Possessiuncula, τὸ κτησείδιον, ου, τὸ κτημάτιον, ου, *Alciphr.*
Possessivus, a, um, κτητικὸς, ὴ, όν, possessiva nomina, τὰ κτητικὰ. ὧν.
Possessor, ὁ κτήτωρ, ορος, *N. T.*
Possibilis, e, δυνατὸς, ὴ, όν, *Dem.* ἱκανὸς, ὴ, όν, *id.* οἷος, οἵα, οἷον, non est possibile, ut sine justitia aliquis sit bonus civis, οὐχ' οἷόν τε ἄνευ δικαιοσύνης ἀγαθὸν πολίτην γίγνεσθαι, *Xen.* Confer *Possum.*
Possibiliter, δυναστῶς.
Possideo, κτάομαι, quædam tuto, τινὰ ἀσφαλῶς, *Dem.* sine periculo, ἔχω τινὰ ἀβέως, *id.* aliquid, κατέχω τὶ, *Isocr.* terram, νέμομαι γῆν, *Thuc.*
Possum, δύναμαι, *Xen.* οἷός εἰμι, potes, οἷός τ' εἶ, &c. persuadere alicui, πείθειν τινὰ, *Isocr.* οἷός τε γίνομαι, administrare urbem, οἰκεῖν τὴν πόλιν, *id.* Hercules non potuit Helenam adipisci, ὁ Ἡρακλῆς οὐχ' οἷός ἦν Ἑλένην λαβεῖν, *id.* non possum persuadere, οὐκ ἔστιν, ὅπως ἂν δυναίμην, *id.* non potest fieri, ut superetur hostis, seu hostis non potest superari, οὐκ ἔστι τῶν ἐχθρῶν κρατῆσαι, *Dem.* possum referre gratiam, ἱκανός εἰμι ἀποδοῦναι χάριν, *Isocr.* non possum hoc facere, ἀδύνατός εἰμι τοῦτο πράττειν, *Plato.* non possum laborare, ἀδυνατῶ πονεῖν, *Aristot.*
Post, μετὰ, *cum accus.* post pugnam, μετὰ τὴν μάχην, *Dem.* nonnullis diebus post acceptum nuncium, ὀλίγαις ἡμέραις ὕστερον μετὰ τὴν ἀγγελίαν, *Isocrat.* ἐπὶ, *cum dat.* post hæc, ἐπὶ τούτοις, *Xen.* multo tempore post, συχνῷ χρόνῳ ὕστερον, *Dem.* non multo tempore post, quam, ὀ πολλῷ χρόνῳ ὕστερον, ἢ, ἡ. paucis diebus post pugnam, ὀλίγαις ἡμέραις ὕστερον τῆς μάχης, *Dion. Hal.*
Postea, ὕστερον, primum scripsit, postea verba faciunt, πρῶτον ἐπῃσκλαιεν, ὕστερον λέγουσι, *Dem.* primum,——deinde——postea, πρῶτον,——ἔπειτα——μεταταῦτα, *id.*
Posteaquam, ἐπεὶ, ad portam venit, ἐγένετο πρὸς τὴν πύλην, *Plut.* posteaquam monarchia ad Augustum pervenit, ἐξ οὗ ἡ μοναρχία περιῆλθεν εἰς τὸν Σέβαστον, *Herodian.*
Posteri, οἱ ἔκγονοι, ων, *Dem.* οἱ ἐπιγιγνόμενοι, ων, οἱ ἔπειτα γινόμενοι, *Isocr.* alicujus, οἱ γεγονότες παρά τινος, *id.* οἱ ἔπειτα, *Lucian.* οἱ μεθ' ἡμᾶς, *id.*
Posteritas, ὁ μέλλων χρόνος, *Dem.* i. e. posteri, vide *Posteri.*
Posterior, us, ὕστερος, έρα, ερον, *Plut.* sum aliqua re, sexaginta annis, ὑστερῶ τινος ἔτεσιν ἑξήκοντα, *Plut.* non multum, ὑστερίζω ὀ πολλῷ, *Thuc.* fio, ἐφυστερίζω, *id.* posteriores fero, ἐλαττόομαι, *Plato.* ὑστερέω, *Dion. Hal.*
Posterius, ὕστερον, *Dem.*
Posterus, a, um, ὕστερος, έρα, ερον, dies, ἡ μέρα, *Plut.* ὑστεραίος, αία, αῖον, dixi me postera, sc. die renunciaturum, ἔφην εἰς ὑστεραίαν ἀπαγγελεῖν, *Plato.* in posterum, τολοιτὸν, *Dem.* εἰς τὸ λοιπὸν, *id.* πρὸς τὸ λοιπὸν τῆ χρόνῳ, *id.*
Postfero, ὕστερον τίθημι, aliquem alicui, τινὰ τινος, *Plut.*
Posthabeo, idem quod *Postfero.*
Posthac, ὕστερον, *Dem.* τολοιπὸν, *id.* μεταταῦτα, *id.* μετὰ ταῦτα, *id.*
Posthinc, ἔξῆς, *Thuc.* ἑφεξῆς, *id.*
Posthumus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀψίγονος, ὁ, ὁ τῷ ἀποθανόντι πατρὶ ἐπιγινόμενος
Posticum, seu Postica, ὁ ὀπισθόδομος, ου, *Lucian.* τὸ παράθυρον, ου, *Cl. Alex.*
Posticus, a, um, ὀπίσθιος, ία, ιον, *Xen.* ὁ, ἡ, τὸ ὀπισθεν, *id.*
Postilena, ἡ ὑπερὶς, ίδος.
Postis, ἡ παραστὰς, άδος, *Poll.* ὁ σταθμὸς, ῦ, *Herodot.*
Postliminium, ἡ ὑποστροφὴ, ῆς.
Postmeridianus, a, um, ὁ καὶ ἡ μεταμεσημέριος, ου.
Postmodo, seu Postmodum, ὕστερον, *Dem.*
Postpono, idem quod *Postfero.*
Postquam, ἐπειδὰν, omnia audiveritis, ἅπαντα ἀκούσητε. *Dem.* morbus obortus fuerit, ἐπὰν ἀρρώστημα συμβῆ, *idem.* ad ætatem virilem pervenimus, ἐπειδὴ ἄνδρες ἐγενόμεθα, *id.*
Postremo, Postremum, τελευτῶν, (*partic.*) ad vos veniet, πρὸς ὑμᾶς ἥξει, *Demosth.* primum nos, postremum vos, πρότερον ἡμᾶς, τὸ τελευταῖον ὑμᾶς, *id.* in Marathonem descendit, τὰ τελευταῖα εἰς Μαραθῶνα ἀπῆλθ, *id.* alloqui aliquem, τὸ ὕστατον προσεῖπεῖν τινα, *Lucian.*
Postremus, a, um, τελευταῖος, αία, αῖον, bellum, πόλεμος, *Dem.* τελευτάων, αια, άον, *id.*
Postridie, τῆ ὑστεραίᾳ, *Plato.*
Postvenio, ὑστερίζω, post aliquid, τινὸς, *Thucyd.*
Postulatio, ἡ αἴτησις, εως, *Isocr.*
Postulator, ὁ αἰτητὴς, ὁ, *Suid.*
Postulatum, τὸ αἴτημα, ατος, *Bud.* ἡ ἀξίωσις, εως, *Plut.* τὸ ἀξίωμα.
Postulo, αἰτέω, *Dem.* justa, αἰτέομαι δίκαια, *Xen.* curam, δέομαι φροντίδος, *Demosth.* i. e. accuso, confer *Accuso.*
Potabilis, e, ὁ καὶ ἡ ὁτιμος, ου, *Diod. Sic.*
Potatio, ἡ πόσις, εως, *Thucyd.* potationis sodalitas, ἡ ἐν τοῖς πότοις συνασία, *Isocr.*
Potator, ὁ φιλοπότης, ου, *Poll.*
Potens, δυνατὸς, ὴ, όν, *Dem.* δυνάμενος, ένη, ενον, *id.* ἰσχυρὸς, ὰ, όν, *id.* ἰσχύων, υσα, ον, *id.* sum, δύναμαι, *Dem.* potentior mari, κρείττων θαλάττης, *id.* justo, μείζων τῶ δέοντος, *id.* potentem facere aliquem, ποιεῖν τινα ἰσχυρὸν, *id.* fieri, ἰσχυρὸν γίγνεσθαι, *id.* esse, ἰσχυρὸν εἶναι, *idem.*
Potentatus, a, um, ἡ δυναστέια, ας, *Thuc.*
Potenter, ἰσχυρῶς.
Potentia, ἡ δύναμις, εως, et gloria, καὶ δόξα, *Dem.* et divitiæ, ἐξουσία καὶ πλοῦτος, *id.* et imperium, ῥώμη καὶ ἀρχή τινος, *idem.* potentiam maximam dare alicui, παρασκευάζειν τινὶ ἐξουσίαν πλείστην, *idem.* consequi, περίεχεσθαι ἐπὶ δύναμιν, *Isocr.* λαμβάνειν δύναμιν, comparare, obtinere, habere, δυνάμειν κτᾶσθαι, ἔχειν, κατέχειν, *id.* ad magnam potentiam pervenire, ἐπὶ μέγα δυνάμεως προέρχεσθαι, *Ælian.*
Potestas, ἡ ἐξουσία, ας, *Dem.* in potestatem suam redigere, ὑφ' ἑαυτὸν ποιεῖσθαι, *Isocrat.* urbem, ὑποστάττισθαι πόλιν, *id.* potestati alicujus subjectum esse, ὑπό τινι γίγνεσθαι, *id.* hoc in mea potestate est, ἐν' ἐμοὶ ἐστι τοῦτο, *id.* potestas faciendi aliquid, ἐξουσία ποιεῖν τι. *Dem.* dare potestatem alicujus rei, διδόναι ἐξουσίαν ἐπί τι, *Plut.* ἐξουσίαν παρέχειν τινι, *Xenoph.* omnia in potestate sua habere, διὰ χειρὸς πάντα ἔχειν, *Ælian.* potestatem plenam habens, ὁ αὐτοκράτωρ ορος, *Dem.*
Potio, ἡ πόσις, εως, *Thuc.* τὸ πόμα.
Potior, κρατέω, aliqua re, τινὸς, *Thuc.* rerum, τῶν πραγμάτων, *Dem.* imperio maris, κρώμαι τῆ θαλάσσῃ, *Plut.*
Potior, i. e. *melior.* Confer *Melior.*
Potissimum, μάλιστα. Confer *Maxime.*
Potiuncula, τὸ ποτμάτιον, ου.
Potis, e, δυνατὸς, ὴ, όν, *Dem.* Confer *Potens.*
Potius, θᾶττον, illis quam, ἐκεῖνοις, ἢ, *Demosth.* nobis quam illis, ἡμῖν μᾶλλον, ἢ ἐκείνοις, *id.* mihi immo vero potius vobis, ἐμοὶ μᾶλλον δὲ ὑμῖν, *id.* habeo aliquid, τίθημί τι περιγιαίτερον, *Thuc.* πείσομαί τι περιγιαίτερον, *Polyb.*
Poto, πίνω, ex aureis phialis, ἐκ χρύσων φιαλῶν, *Xen.* aquam, ὕδωρ, *Hom.*
Potor, ὁ πότης, ου.
Potorius, a, um, ποτικὸς, ὴ, όν, *Plut.*
Potulentus, a, um, ποτὸς, ὴ, όν, *Herodot.*
Potus, us, τὸ πόμα, ατος, *Lucian.* τὸ ποτὸν, ῦ, *Xenoph.* τὸ πότημα, ατος, *Diosc.* potum do seu præbeo aliquid, ποτίζω τι, *Aristot.* πιτίσκω τινὰ τινος, *Lucian.*
Præ, πρὸ, oculis, ὀφθαλμῶν, *Dem.* omnibus, πρὸ παντὸς, *id.* præ dolore sibi ipsi mortem consciscere, ὑπὸ λύπης καταχρῆσθαι ἑαυτὸν, *Plut.* præ gaudio dormire, ὑπὸ ἡδονῆς καθεύδειν, *Xen.* fiere, δακρύειν, *Lucian.* præ me fero adversam valetudinem, δηλόω πονηρῶς ἔχων, *Thucyd.* lætitiam, φαιδρότητα προστοιέομαι, *Ælian.* præ manibus habeo, μετὰ χεῖρας ἔχω, *Dion. Hal.* ἐν χερσὶν ἔχειν ἐμοί, *id.* In compositione, quando significationem intendit, redditur per λίαν, ἄγαν, vel πολὺ, e. gr. præaltus, λίαν ὑψηλὸς, præacutus, πολύοξυς, &c.
Præbeo, παρέχω, alicui aliquid, τί τινι, *Xenoph.* me obedientem magistratui, ἐμαυτὸν εὐπειθῆ τοῖς ἄρχουσι, *id.* me benevolum audiendum, ἐμαυτὸν εὐθέλοντα ἀκούειν, *Dem.* pecuniam alicui ad aliquid, τινὶ χρήματα εἰς τι, *Isocr.* sumptus alicui, χορηγέω τινὶ χρήματα, *idem.* exercitui commeatum, τροφὴν τῆ στρατιᾶ τροφὴν, *Dem.* utilitatem, παρέχομαι ὠφέλειαν, *Plato.*
Præcaveo, προφυλάττομαι, aliquid, τὶ, *Xen.* Confer *Caveo.*
Præcautio, ἡ προφύλαξις, εως, ἡ προφυλακὴ, ῆς, *Ægin.*
Præcedo, παρέρχομαι, aliquid, τὶ, *Dem.* προβαίνω, προτορεύομαι.
Præcello, ὑπερφέλλω, aliquem aliqua re, τινά τινι, *Xen.* Confer *Antecello.*
Præcentio, τὸ πρόασμα, ατος.
Præceps, ὁ καὶ ἡ ἀπότομος ἡμένος, ῦ, *Demosth.* consiliis, ὁ καὶ ἡ προστετὴς, έος, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ περνὴς.
Præceptio, ἡ ὑποθήκη, ης, *Isocr.*
Præceptor, ὁ διδάσκαλος, ου, *Isocr.* ὁ καθηγεμὼν, όνος, *Herodot.* Confer *Magister.*
Præceptrix, ἡ διδάσκαλος, ου, *Diod. Sic.*
Præceptum, ἡ ἐντολὴ, ῆς, *Dem.* τὸ παράγγελμα, ατος, *Isocr.* ἡ παραγγελία, ας, *Aristot.* bonum seu præclarum, τὸ ἄσκημα, ατος, καλὸν, *Dem.*
Præcerpo, προδρέπτομαι.
Præcido, ἐπικόπτω, aliquid, τὶ, *Theophr.*
Præcino, προάδω.
Præcipio, i. e. *ante capio*, προλαμβάνω, aliquid alicui, τί τινι, *Theophrast.* i. e. mando, ἐπιτάττω τι, *Plut.* alicui, κελεύω τινὶ, *Plato.* Confer *Jubeo, Mando* : i. e. doceo, διδάσκω. Confer *Doceo.*
Præcipitanter, προπετῶς, *Isocr.*
Præcipitantia, s. Præcipitatio, κατακερμάτισις, εως, consilii, προπέτεια, ας, *Dem.*
Præcipitium, ὁ κρημνὸς, ῦ, *Thuc.*
Præcipito, καταφερμνίζω, *Theophr.* me in mare, ῥίπτω ἐμαυτὸν εἰς θάλασσαν, *Dem.* hostes in vallum, καταβράγγυμι πολεμίους εἰς χάρακας. *Plut.* aliquem de muro, ῥίπτω τινὰ κατὰ πτίχυς, *Herodot.* aliquem in caput, ἐντραχηλίζω τινὰ, *Plut.*
Præcipue, ἐξαιρέτως, *Plut.* καὶ τὰ μάλιστα, *Isocr.*
Præcipuus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐξαίρετος, ου, *Thuc.* ὁ καὶ ἡ πρόκριτος, ου, *Dem.* κυριώτατος, άτη, ατον, locus, τόπος, *Plut.* pars corporis, μέρος τῦ σώματος, *Gal.*
Præcise, ἀποτόμως.
Præcisio, ἡ ἀποτομὴ, ῆς.
Præcisus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπότομος, ου.
Præclare, περιφανῶς, *Dem.* περιδήλως, *Cl. Al.* me habeo, ἔχω καλῶς, *Dem.* morior, ζνήσκω καλῶς, *idem.* me gero, ἀρίστεύω, *Xen.*
Præclarus, a, um, i. e. *valde clarus*, ὁ καὶ ἡ ὑπερφανὴς, ές, i. e. *celebris*, ὁ καὶ ἡ ἔνδοξος, ου, *Dem.*
Præcludo, ἀποκλείω, alicui exitum, τινὰ ἐξόδου, *Aristot.*
Præco, ὁ κήρυξ, υκος, *Xen.* ὁ σαλπιγκτὴς, ῦ, *Plut.*
Præconium, τὸ κήρυγμα, ατος, *Dem.*
Præcordia, τὰ περικάρδια, ων, *Poll.* τὰ ὑποχόνδρια, ων, *Diosc.*
Præcox, πρῶιος, ία, ιον, *Theophr.*
Præcurro, προτρέχω, alicui, τινὸς, *Isocr.*

Præcursor, ὁ πρόδρομος, ὑ, *Plut.*
Præcursus, us, τὸ προδόρμημα, ατος.
Præda, ἡ λεία, ας, *Xen.* ἡ ἄγρα, ας, *Herodot.* prædam ago, λῃΐζω, *Thuc.* λαφυραγωγέω, *Plut.*
Prædatio, ἡ λῃστεία, ας, *Aristot.*
Prædator, ὁ λαφυραγωγός, ὁ λῃστής.
Prædatorius, a, um, λῃστρικὸς, ἡ, όν, navis, ναῦς, *Thucyd.* λῃστικὸς, ἡ, όν, vita, βίος, *Aristot.*
Prædatrix, ἡ λῃστὶς, ίδος.
Prædestino, προορίζω.
Prædicabilis, ὲ, κηρυκτὸς, ἡ, όν.
Prædicamentum, ἡ κατηγορίας, ας, *Aristot.*
Prædicatio, ἡ κήρυξις, ἡ ἀναῤῥησις.
Prædico, as, κηρύττω, *Xen.* i. e. *laudo*, εὐλογέω, aliquem, τινὰ, *Isocrat.* Confer *Laudo.*
Prædico, is, προεξαγγέλλω. *Lycophr.* aliquid, προϊστόν τι, *Xenoph.* vaticinando, προθεσπίζω, *Dion. Hal.* προφητίζω, *Hippocr.*
Prædictio, τὸ προάγγελμα, ατος, i. e. *vaticinium*, ἡ προφητεία, ας, *N. T.*
Prædiolum, τὸ χωρίδιον, ὑ, *Plut.*
Prædisco, προμανθάνω, *Aristoph.*
Prædítus, a, um, ἔχων, υσα, ον, aliqua re, τί, *Dem.*
Prædives, ὁ καὶ ἡ ὑπερπλούσιος, παμπλούσιος, πολύολβος.
Prædium, τὸ χωρίον, ὑ, *Dem.*
Prædo, ὁ λῃστὴς, οῦ, *Xenoph.* ὁ λῃστρικὸς, ῆ, *Plut.* marinus, ὁ πειρᾶτης, ὑ, *Thucyd.*
Prædor, λῃστεύω, vicos et agros infestans, κώμας καὶ ἀγροὺς ἐπιτρέχων, *Herodian.* λῃΐζομαι, *Thuc.*
Præeo, προάγω, *N. T.* ὑφηγέομαι, *Plut.*
Præfaris, προομιάζεις, *Aristot.* προλέγεις.
Præfatio, τὸ προοίμιον, ὑ, *Aristot.* ὁ πρόλογος, ὑ, præfationem facio, προοιμιάζω, *idem.*
Præfectura, ἡ προστασία, ας, *Dem.* militaris, ἡ στρατηγία, ας, *id.* urbana, ἡ ἀστυνομία, ας, *Aristot.* annonæ, ἡ ἀγορανομία, ας, *Suid.*
Præfectus, ὁ πρὸ ἄστυ, ὑ, alicui, τινὶ, *Demosth.* ὁ προστὰς, άντος, τινὸς, *Plato.* ὁ προϊσταμένος, ότος, *Dem.* ὁ ἐφιστηκὼς, ότος, *id.* ὁ καὶ ἡ ἔπαρχος.
Præfero, προφορῶ, προφορέω, i. e. antepono, προτιμάω, aliquid alicui, τί τινος, *Plato.* aliquem alicui, προφέρω τινά τινος, *Plut.* gloriam pecuniæ, ἀγαπᾶν δόξαν ἀντὶ χρημάτων, *Plato.* bellum paci, αἱρέομαι πόλεμον πρὸ εἰρήνης, *id.* honestum omnibus, καλὸν ἀντὶ πάντων, *Dem.* me aliis, προτίθημι ἐμαυτὸν τῶν ἄλλων, *Lucian.*
Præfica, ἡ ἐγκυτρίστρια, ας, *Plato.*
Præficio, ἐφίστημι, aliquem alicui, τινά τινι, *Plut.* καθίστημι τινὰ ἐπί τι, *Isocr.* ἐπί τινι, *id.* aliquem aliis, ἐπιτρέτω τινὰ τοῖς ἄλλοις, *Thuc.* προσίθημί τινα στρατηγὸν, *Dem.*
Præfinio, προορίζω, aliquid, τὶ, *N. T.*
Præfoco, ἄγχω, *Dem.*
Præfracte, αὐθαδῶς.
Præfractus, a, um, ὁ καὶ ἡ προκατάῤῥηκτος, ὑ, i. e. obstinatus, ὁ καὶ ἡ αὐθάδης, εος, *Demosth.*
Prægigno, προγεννάω.
Prægnans, ἡ ἐγκύουσα, ης, *Aristot.* ἐγκύμων, ονος, *Plut.* mare seu masculo, κύουσα ἀῤῥένα, *Aristot.* sum, κύω, *Theophrast.* κυέω, *Aristot.* ἐγκύω, *id.* ἐν γαστρὶ ἔχω, *N. T.*
Prægnatio, ἡ κύησις, εως, *Philo.*
Prægrandis, ὁ καὶ ἡ ὑπερμεγέθης, περιμήκης.
Prægravo, κατοβρίθω.
Prægredior, προδαίνω, alicui, τινὶ, *Aristot.*
Prægressio, ἡ προδόασις, εως, τὸ προβήμα, ατος.
Prægustator, ὁ προγευσὸης, ου, *Athen.*
Prægusto, προγεύομαι, aliquid, τινὸς, *Athen.* προγευματίζω, *Aristot.*
Præhendo, vide *Prehendo.*
Præitio, ἡ ὑφήγησις, εως, *Aristot.*
Præjudicium, ἡ προκατάγνωσις, εως, ἡ κατακρισοτονία, ας, *Dem.* προκρίνω, præjudicio damno, προκαταγινώσκω, *id.*
Præjudico, προκαταγινώσκω, *Dem.*
Prælectio, ἡ προανάγνωσις, εως.
Prælector, ὁ ἐξηγητὴς.
Prælego, προαναγινώσκω.
Prælior, μάχομαι, cum aliquo, τινὶ, *Dem.* ἀμιλλῶμαί τινι, *id.* συμμίγνυμαί τινι, *id.* Confer *Prælium.*
Prælium, ἡ μάχη, ης, *Dem.* ἡ ἄμιλλα, ης, *id.* ὁ ἀγὼν, ῶνος, *id.* terrestre, μάχη πεζὴ, *id.* navale, ἡ ναυμαχία, ας, *idem.* equestre, ἄμιλλα ἵππων, *Isocrat.* committo, ἔχομαι εἰς μάχην, *Demosth.* μάχομαι μάχην, *id.* cum aliquo, ποιέομαι μάχην πρός τινα, *idem.* ob aliquid, ποιέω ἄμιλλαν περί τι, *Isocr.* ποιέομαι ἀγῶνα ὑπὲς τινος, *Dem.* navale, ναυμαχίαν, *id.* ναυμαχὲω ναυμαχίαν, *id.* pedestre, πεζομαχέω, *id.* prælio vincere aliquem, κρατεῖν τινὰ μάχῃ, *id.* νικᾶν μάχῃ, *id.* νικᾶν τὴν μάχην, *id.* vinci, ἡττᾶσθαι μάχῃ, seu μάχην, *id.* adversa fortuna uti in prælio cum aliquo, δυσυχεῖν ἐν μάχῃ πρός τινα, *Isocr.*
Prælongus, a, um, ὁ καὶ ἡ περμήκης, εος, *Theophr.*
Prælúceo, προφαίνω, *Lucian.* face, δᾳδεύω, *Athen.*
Prælúdium, τὸ προοίμιον, ὑ, *Aristot.* τὸ προαύλιον, ὑ, *id.*
Prælúdo, προαυλέω, *Aristot.* προαναβάλλομαι, *Isocr.* προοιμιάζω.
Præmando, is, προμασσάομαι, cibum, βρῶσιν, *Gal.*
Præmature, σῳ πουῇ.
Præmaturus, a, um, ὁ καὶ ἡ πρόωρος, ὑ. Confer *Præcox.*
Præmeditatio, ἡ προμελέτησις, εως.
Præmeditor, προμελετάω, *N. T.*
Præmissio, ἡ προπομπὴ, ῆς, *Plut.*
Præmitto, προπέμπω, caduceatorem ad aliquem, κηρυκα πρός τινα, *Plut.* προαποστέλλω κήρυκα, *Dem.* aliquem ad deciplendos aliquos, προσαβίημί τινα ἐξαπατᾶν τινας, *id.*
Præmium, τὸ ἆθλον, ὑ, *Dem.* τὸ γέρας, ατος, *id.* τὸ ἀριστεῖον, ὑ, *id.* propono, seu constituo, ἆθλον τίθημι ὑπὲρ ὦ, *id.* belli in medio positum, ἆθλον τῷ πολέμῳ κείμενον ἐν μέσῳ, dare alicui, διδόναι τινὶ ἀριστεῖον, *id.* consequi, τυγχάνειν τοῦ ἄθλου, *id.* ἀξιοῦσθαι τοῦ ἀριστείου, *Isocr.* tollere, ἀναιρεῖν τὸ γέρας, *Dem.*
Præmóneo, προπαραγγέλλω, προδιδάζω, *N. T.*
Præmonstro, προδείκνυμι, aliquid, τὶ, *Lucian.*
Præmunitio, τὸ προτείχισμα, ατος, *Plut.*
Præmunio, προτειχίζω, *Plut.*
Prænomen, ἡ προωνυμία, ας.
Prænuntio, προκαταγγέλλω, *N. T.* προαγγέλλω, pugnam, μάχην ἐστισθαι, *Xen.*
Præmuntius, ὁ προάγγελος, ὑ, *Plut.*
Præoccupo, προκαταλαμβάνω, aliquid, τὶ, *Theophr.* bellum, προεξανίσταμαι πρὸς πόλεμον, *Plut.*
Præparatio, ἡ παρασκευὴ, ῆς, *Dem.* ἡ κατασκευὴ, ῆς, *id.*
Præparato, ἐκ προπαρασκευῆς.
Præparo, παρασκευάζω, necessaria ad hiemem, τὰ πρὸς τὸν χειμῶνα, *Plut.* aliquos ad virtutem, συμπαρασκευάζομαί τινας πρὸς ἀρετὴν, *Isocr.* aliquem, προασκὲω τινὰ, *id.*
Præpedio, κωλύω, aliquem, τινὰ, *Aristoph.* παρεμποδίζω τινὰ, *Lucian.*
Præpes, ὁ καὶ ἡ ἀκύπτερος, ὑ, *Plut.* Conf. *Celer.*
Præpollentia, ἡ ἐπικράτησις, εως, *Laërt.*
Præpolleo, ὑπερέχω, virtute, κατ' ἀρετὴν, *Aristid.* ἐπικρατέω, alicui, τινὸς, *Plato.* τὶ, *Isocr.*
Præpondero, ῥωθωῖ ὑπερέχω, i. e. pluris sum, προτερεύω, *Gregor.* προτερέω, *Polyb.*
Præpono, idem quod *Præfero*, item *Præficio.*
Præpositio, ἡ πρόθεσις, εως, *Gramm.*
Præpostere, ὑστερον πρότερον, πρωθύστερον.
Præposterus, a, um, ὁ καὶ ἡ πρωθύστερος, *Gramm.* oratio, ἡ ὑστερολογία, ας. *id.*
Præputium, ἡ ἀκροβυστία, ας, LXX. ἡ ἀκροποσθία, ας, *Aristot.* τὸ ἐπαγώγιον, ὑ, *Dioscor.* seco, ἀποσκολύπτω, *Athen.* περιτέμνω τινὰ, *N. T.* attrahere sibi, τὴν αἰδοῖαν περιτομὴν ἐπισκολύπτειν, *Joseph.*
Prærípio, προαρπάζω, *Nax.*
Prærogativa, ἡ προνομία, ας, *Plut.* τὸ προτέρημα. cui debetur, τὰ πρωτεῖα χρεωστόμενος, *Heliod.* naturæ, τὸ πλεονέκτημα φύσεως, *Hermog.*
Prærúptus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπόῤῥωξ, γος, *Polyb.* ὁ καὶ ἡ ἀπόκρημνος, ὑ, *Diod. Sic.* petra, ἡ ἀπότομος πέτρα, *Lucian.*
Præs, ὁ ἐγγυητὴς, οῦ, *Lucian.*
Præsagio, προορῶω, aliquid, τὶ, *Xen.* προαισθάνομαί τι, *Isocr.*
Præsagium, τὸ προμάντευμα, ατος, ἡ προαίσθησις, εως, ἡ πρόγνωσις, εως, *Galen.*
Præsagus, a, um, προαισθανόμενος, ίνη, ινον.
Præscio, προΐσταμαι, aliquid, τὶ, *Dem.*
Præscius, ᾶ, ων, προειδὼς, υῖα, ὸς, futuri, τὸ συμβησόμενον, *Isocr.*
Præscribo, ὑπογράφω, exemplar, ἀρχέτυπον, *Dion. Hal.*
Præscriptio, seu Præscriptum, τὸ πρόγραμμα, ατος, *Lucian.* ἡ προγραφὴ, ῆς, *Aristot.*
Præsegmen, τὸ πρόκομμα, ατος, unguium, τὸ ἀπονύχισμα, ατος, *Laërt.*
Præsens, παρὼν, ὖσα, όν, *Dem.* ὑπάρχων, υσα, ον, *idem.* in præsens, εἰς τὸ παρὸν, *Isocrat.*
Præsentaneus, a, um, ἐνεργέστατος, άτη, ατον, remedium, βοήθημα, τὸ εὐθὺς ὑγιάζον, *Diosc.*
Præsentia, ἡ παρουσία, ας, *Dem.* in præsentia nocere, εἰς τὸ παρὸν βλάπτειν, *id.* videre quid in præsentia fiat, διαφεῖν τὸ παρὸν, ὁ γίγνεται, *idem.* i. e. continuo, παραυτίκα, *id.*
Præsentio, προαισθάνομαι, aliquid, τὶ, *Demosth.* τινὸς, *Thuc.*
Præsepe, ἡ φάτνη, ης, *Lucian.* ἡ κάπη.
Præsertim, μάλιστα δὲ, *Dem.* sì, ἄλλως τ' ἐὰν, *Xen.* ἄλλως τε κἂν, *Dem.* ἄλλως τὲ καὶ εἰ, *Lucian.*
Præses, ὁ πρόεδρος, ὑ, *Dem.* ὁ προεδρεύων, οντος, *id.* ὁ ἐπισκοπος, ὁ ἡγούμενος, senatus, προεδρεύων τῆς βουλῆς, *idem.* concionis, προεδρεύων ἐν τινι ἐκκλησίᾳ, *idem.* sum, vide *Præsideo.*
Præsidentia, ἡ προεδρία, ας, *Herodian.*
Præsideo, προεδρεύω, in concione, ἐν ἐκκλησίᾳ, *Dem.* in senatu, τῆς βουλῆς, *idem.* rei, ἐπισατῶ τῷ πράγματι, *idem.* urbi, προστατέω τῆς πόλεως, *Xen.* ἡγέομαι τῆς πόλεως, *id.*
Præsidiarius, ὁ φρεῤῥὸς, ῦ, *Xen.*
Præsidium, ἡ φρουρὰ, ᾶς, *Dem.* colloco in oppidum, φρουρὰν εἰσάγω εἰς τὸ πόλισμα, *id.* impono arci, καθίσταμι φρουρὰν ἐν τῇ ἀκροπόλει, *id.* urbi, ἐγκαθίσταμι φρουρὰν πόλει, *id.* sum in præsidio, εἰμὶ ἐν φρουρᾷ, *id.* urbem præsidio teneo, φρουρᾷ κατέχω πόλιν, *id.* præsidium armis ejicere, ἐκβάλλειν φρουρὰν μεθ' ὅπλων, *idem.* deserere præsidia, λείπειν ἔρημα τὰ φρούρια, *id.* præsidio tutari urbem, φρουρᾷ πόλιν, *Isocr.* præsidiis munitus, ὁ καὶ ἡ ἐμφρουρος, ὑ, *Dem.* destitutus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀφρούρητος, ὑ, *Plut.*
Præsignifico, προσημαίνω. *Dion. Hal.* aliquid per somnium, προδηλόω τι δι' ὀνείρου, *Ælian.*
Præstans, προέχων, υσα, ον, *Dem.* διαφέρων, υσα, ον. *id.* ὁ καὶ ἡ διάφορος, ὑ. *id.* ὁ ὑπερέχων, ἔχουσ, praestantissimus aliqua re, ὁ καὶ ἡ πρόκριτος τι, *id.* vir, ἀνὴς ἀποτετελεσμένος, *Xen.* eruditione, ἄριστος κατὰ τὴν παιδείαν, *Dion. Hal.*
Præstantia, ἡ ἐξοχὴ, ῆς, *Plut.* ἡ ὑπεροχὴ, ῆς, *Aristot.*
Præstat, ἄμεινόν ἐστι, κρεῖττόν ἐστι.
Præstigiæ, τὸ γοήτευμα, ατος, *Plut.* ἡ τερατεία, ας, *Dion. Hal.* verborum, ἡ τερατολογία, ας, i. e. impostura, ὁ φεναξισμὸς, οῦ. *Dem.* præstigiis illudo, γοητεύω τινὰ, *Plut.*
Præstigiator, ὁ γόης, ητος, *Herodot.* i. e. impostor quivis, ὁ ἀγύρτης, ου, *Philo.* ὁ ἀγυρτικὸς, ῆ, *Plut.* ὁ καὶ ἡ τερατοποιὸς.
Præstituo, idem quod *Præfinio.*
Præsto, διαφέρω, aliquem, τινὸς, *Lucian.* Confer *Antecello:* dicta, ἐμμένω τοῖς εἰρημένοις. Confer *Impleo:* me virum justum, παρέχω ἐμαυτὸν δίκαιον, *Dem.* Confer *Gero.*
Præsto, παρὼν, ὖσα, όν, *Dem.* sum, πάρειμι, *idem.* alicui, εἰμὶ μετά τινος, *Isocr.* εἰμὶ σὺν τινι, *Xen.* παραπυγχάνω τινὶ, *Polyb.*
Præstolor, περιμένω, aliquid, τὶ, *Demosth.* προσδοκάω τι, *id.* Confer *Exspecto.*
Præstringo, περιστέλλω, oculos, ἀμαυρῶω τὰς ὄψεις.
Præstruo, προσκατασκευάζω, *Herodian.*
Præsul, ὁ ἔφορος, ὑ, ὁ ἐπίσκοπος, ὑ, i. e. præses, ὁ πρόεδρος, ὑ. Confer *Præses.*
Præsum, ἐπισατῶ, negotiis, τῶν πραγμάτων, *Isocrat.* artificibus, τοῖς τεχνίτοις, *Plut.* populo, προΐσταμαι τῷ δήμῳ, *Dem.* rebus, τῶν πραγμάτων. *Isocrat.* insulæ, ἐξηγέομαι τὴν νῆσον, *Thuc.* ἐπάρχω τῇ νήσῳ, *Isocr.* senatui, προεδρεύω τῆς βουλῆς, *Dem.* urbi, δυναστεύω πολέως, *Plato.* exercitui, ἡγέομαι τῆς δυνάμεως, *Dem.*
Præsumo, προλαμβάνω, *Thuc.*

Præsumptio, ἡ πρόληψις, εως, *Basil.*
Prætendo, προκαλύπτω, *Plato.* i. e. prætexto, προφασίζομαι, aliquid, τὶ, *Dem.*
Prætento, προτιείομαι.
Præter, παρὰ, *cum accus.* præter meritum subacti, παρὰ τὴν ἀξίαν δεδωλωμένοι. *Demosth.* ætatem, παρ' ἡλικίαν, *Plut.* paucos, παρ' ὀλίγους, *Dem.* modum, πέρα τοῦ τρόπου. *Lucian.* πέρα τοῦ μετρίου, *Dem.* ὑπερβαλλόντως, *id.* spem, παρ' ἐλπίδα, *id.* ἀνέλπιστον, *Plato.* opinionem, παρὰ δόξαν, *Dem.* ἀπροσδοκήτως, *id.* præter iniores inimicos alios etiam abalienare, πρὸς τοῖς ὑπάρχουσιν ἰχθροῖς ἑτέρους διαφόρους ποιεῖν, *id.* In compositione fere redditur per παρὰ, e. g. prætereo, παραβαίνω, præterequito, παριππάζω, præterfluo, παραῤῥέω. &c.
Prætercurro, παρατρέχω, *Dion. Hal.*
Præterea, χωρὶς δὲ τούτων, *Lycophr.* alia multa, καὶ πολλὰ πρὸς τούτοις ἕτερα, *Dem.* πρὸς πολλοῖς ἄλλοις. *Dion. Hal.*
Prætereo, διέρχομαι, aliquid, τὶ, *N. T.* παραβαίνω, παρέρχομαι, regionem, διαλάττω χώραν, *Xen.* locum, παραλλάττω τόπον, *Plut.* aliquid silentio, σιωπάω τι, *Dem.* ἐγκαταλείπω τι, oratione, παραλείπω τι λόγῳ, *Isocrat.* dies prætierunt, διῆλθον αἱ ἡμέραι, *Lucian.*
Præterequito, παριππεύω, παριππάζω.
Prætherfluo, παραῤῥέω, *Xen.*
Prætergredior, παραβαίνω, *Aristot.*
Præteritio, ἡ παράλειψις, εως. *Gramm.*
Præteritus, a, um, παρελυλυθὼς, υῖα, ὸς, *Isocr.* tempus, πρότερος χρόνος, ὁ πρόσθεν χρόνος, ὁ πρόσθεν παρελυλυθὼς χρόνος, *Demosth. Isocr.*
Præterlabor, idem quod *Præterfluo.*
Prætermissio, ἡ παράλειψις, εως.
Prætermitto, παραλείπω, aliquid, τὶ, *Dem.* nihil amentiæ, ἐλλείπω οὐδὲν τῆς ἀνοίας, *Plato.* sexcenta alia, ἄλλα γε δὴ μυρία ἐπιλείπω λέγων, *id.*
Prætervavigo, παραπλέω, regionem, χώραν, *Plut.*
Prætertquam, πλὴν, *Dem.* ἀλλ' ἢ *Aristot.* quod, ἀλλ' ὅτι, *Synes.*
Prætervehor, παρακομίζω, παραφέρω.
Prætervolo, παραπέτομαι.
Prætexo, παρυφαίνω, i. e. *prætendo*, morbum, προφασίζομαι ἀῤῥωστίαν, *Dem.* decreta alicujus, προίσχομαι δόγματά τινος, *id.* nomen pacis, προδιάλλομαι τὸ νόημα τῆς εἰρήνης, *id.*
Prætextatus, a, um, ὁ καὶ ἡ περιπόρφυρος, ου, vestis, ἱστὸς, *Plut.*
Prætextus, us, ἡ πρόφασις, εως, alicujus rei, τινὸς, *Dem.* prætextum præbere, πρόφασιν παρέχειν, *id.* quærere, ζητεῖν, *idem.* confingere alicujus, πλάττειν ὑπέρ τινος, *id.* excogitare seu invenire, εὑρίσκειν, *id.* habere, ἔχειν, *id.* arripere, λαμβάνειν, *id.* adferre, λέγειν, *id.* approbare, seu recipere, ἀποδέχεσθαι, *id.* tollere, ἀφαιρεῖσθαι, *idem.* prætextu uti alicujus, προφάσει χρῆσθαί τινος, *id.* παραπετάσμασι χρῆσθαί τινι πράγματι, *id.* sub prætextu boni, ἐν προσχήματι τῦ ἀγαθῦ, *Basil.*
Prætor, ὁ πρῶτος, ου, *Dion. Hal.* militaris, ὁ στρατηγὸς, ὖ, *Plut.*
Prætorianus, a, um, ἡγεμονικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.* miles, πραιτωριανὸς, ὖ, *Herodian.*
Prætorium, τὸ βουλευτήριον, ου, *Dem.* militare, τὸ στρατήγιον, ου, *Dion. Hal.* τὸ πραιτώριον, ου, *N. T.*
Prætorius, a, um, στρατηγικὸς, ἡ, ὸν, *Herodian.* navis, στρατηγὶς ναῦς, *Thuc.* porta, στρατηγὶς πύλη, *Plut.*
Prætura, ἡ ἐπαρχία, ας, ἡ στρατηγία, ας, *Plut.*
Prævaleo, idem quod *Præpolleo.*
Prævaricatio, ἡ παρανομία, ας, *Dem.* τὸ παράνομον, ου, *id.*
Prævaricator, ὁ παράνομος, ου, *Dem.*
Prævaricor, παρανομέω, *Dem.* καυθύνημι, *id.* εὐθυλογικεῖν τὴν δίκην, *Bud.*
Prævenio, φθάνω, aliquem, τινὸς, *Herodot.* judicium, τὸ κριθῆναι, *Plut.* levitatem fortunæ, προφθάνω τὴν ἀγνώμονα τύχην, *Isocr.* sed Prævenior, ὑστερίζομαι, *id.*
Præverto, idem quod *Prævenio.*
Prævideo, προείδομαι, *Luc.* προοράω, *Demosth.*
Prævius, ὁ ὁδηγὸς, ὖ. *Plut.* ὁ προϊών.
Prandeo, ἀρίστάω, *Dem.* ἄριστον ποιέομαι, *Thucyd.*
Prandium, τὸ ἄριστον, ου, *Thuc.* capio, ἄριστον αἱρέομαι, *Dion. Hal.* præbeo alicui, seu prandio excipio aliquem, ἀριστίζω τινὰ, *Aristoph.* perparcum, ἡ ὀλιγαρισία, ας, *Plut.* paro, ἀριστοποιέω, *Dem.* prandii tempus, ὁ ἀριστωτὸς, ὖ, *Hesych.* socius, ὁ συνάριστος, ου, *Xenoph.*
Pratensis, ὁ, λειμώνιος, ία, ιον, *Theophr.*
Pratum, ὁ λειμὼν, ῶνος, *Xen.*
Prave, πονηρῶς, *Dem.* μοχθηρῶς, *id. proprie*, σφαλερῶς.
Pravitas, ἡ πονηρία, ας, *Dem.* βδελυρία, ας, *id.* Confer *Malitia.*
Pravus, a, um, πονηρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* μοχθηρὸς, ὰ, ὸν, *id.* Confer *Improbus*, *Flagitiosus.*
Precario, μετὰ δεήσεως.
Precarius, a, um, δεητικὸς, ἡ, όν.
Precatio, ἡ δέησις, εως, *Dem.* ἡ λιτάρησις, εως, *Dion. Hal.* Confer *Preces.*
Preces, αἱ εὐχαὶ, ῶν, *Dem.* ἡ δέησις, εως, *id.* ἡ αἴτησις, εως, *id.* et obsecrationes, δεήσεις καὶ ἐκετηρίαι, *id.* publicæ, ἐκετηρίαι πάνδημος. *Maccab.* fundere, ποιεῖν seu ποιεῖσθαι δέησιν s. αἴτησιν, *Dem.* ad deos, εὔχεσθαι εὐχὰς τοῖς θεοῖς, *idem.* προσευχεῖν τοῖς θεοῖς, *id.* precibus adsiduis instantes, προσκαθήμενοι καὶ λιταρεύοντες, *Dion. Hal.*
Precor, δέομαι, aliquid ab aliquo, τινά τινος, *Dem.* aliquid a Deo, εὔχομαί τι Θεῷ, *Isocr.* deos ut dent, εὐχομαι εὐχὰς τοῖς θεοῖς διδόναι, *Dem.* aliquem justa, παρακαλέω τινὰ δίκαια, *Plut.*
Prehendo, ἀντιλαμβάνομαι, aliquid, τινὸς, *Plut.* manu, ἐπιλαμβάνομαι χειρὶ, *Dem.* crines, τριχῶν, *Æschin.*
Prehenso, ὑπολαμβάνω, *Dion. Hal.*
Prelum, ὁ πιεστὴρ, ῆρος, τὸ, πιεστήριον, *Suid.*
Premo, πιέζω, aliquem, τινὰ, *Aristot.* labore, τινὰ πόνῳ, *Xenoph.* invidia, τινὰ φθόνῳ, *Plut.* bello, κατέχω πολέμῳ, *Thuc.* premi ære alieno, εἶναι ὑπόχρεών τινος, *Dem.*
Presbyter, ὁ πρεσβύτερος, ου, *N. T.*
Presse, πεπιεσμένως.
Pressio, s. pressura, ἡ πίεσις, εως, ἡ θλῖψις, εως.
Pretiosus, τίμιος, ία, ιον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἔντιμος, ου, *id.* πολλῦ τίμιος, *Lucian.*
Pretiose, τιμίως, ἐντίμως, *Plut.*
Pretium, ἡ τιμὴ, ῆς, *Dem.* τὸ τίμημα, ατος, *id.* triplum, τριπλασία τιμὴ, *idem.* æquale, ἴση, *id.* exiguum, τ. μικρὸν μικρὸν, *id.* æquum, δίκαιον, *id.* pretium alicujus rei æstimare, τιμὴν τινος λογίζεσθαι, *id.* statuere, συνιστάναι τιμὰς τινος, *id.* persolvere alicui alicujus, διδόναι τιμὴν τινὸς τινι, *id.* κατατιθέναι τινὶ τιμὴν, *id.* pro aliquo, ἀποτίσαι τινὶ τιμὴν ὑπέρ τινος, *id.* accipere, λαμβάνειν, κομίζεσθαι, ἀπολαμβάνειν τιμὴν τινος, *id.* emere quid eodem pretio, πρίασθαι, seu ἀγοράζεσθαί τι ἴσης τιμῆς, *id.* redemptionis, τὸ λύτρον, ου, *Xen.* pretii magni, ἄξιος, ία, ιον, πολλῦ, *Laërt.* majoris, ἄξιος πλείονος, *Isocr.* nullius, ἄξιος οὐδενός, judico aliquem, ἀξιόομαί τινα ἀδενὸς, *Thuc.* in pretio habeo, τιμάω, *Dem.* pretium augeo, intendo, τιμιωτέρω, *Bas.* χρήματα ἀποσίθηρα, *Dem.*
Pridianus, a, um, προτεραίος, αία, αῖον.
Pridie, τῇ προτέρᾳ ἡμέρᾳ, *Aristot.* τῇ προτεραίᾳ, *Dem.*
Pridem, πάλαι, *Dem.* non ita pridem, ἔναγχος, *id.*
Primævus, a, um, ὁ καὶ ἡ πρωτόγονος, ου, *Dion. Hal.*
Primanus, a, um, ὁ καὶ ἡ πρότακτος, ου, *Plut.*
Primarius, a, um, πρῶτος, τὸ ἀξίωμα.
Primates, οἱ μεγισᾶνες, ων, *N. T.* οἱ πρωτεύοντες, ων, *Dem.*
Primatus, us, τὸ πρωτεῖον, ου, *Dem.* de primatu contendere, ἀμφισβητεῖν περὶ τῆς ἡγεμονίας, *Isocr.*
Primigenius, a, um, ὁ καὶ ἡ πρωτόγονος, ου, *Dion. Hal.* ὁ καὶ ἡ πρωτότοκος, ου. idem. ὁ καὶ ἡ πρωτογενὴς, έος, LXX. filius, ὁ παῖς πρεσβύτατος, *Plato.*
Primipara, ἡ πρωτοτόκος, ου, *Hom.*
Primitiæ, ἡ ἀπαρχὴ, ῆς, *Dem.* τὸ πάταγμα, ατος, *Plut.* τὰ πρωτεῖα. *cum frugum, tum manubiarum*, τὸ ἀκροθίνιον. *Thuc.* τὰ ἀκροθίνια, ων, primitias solvo, ἀπάρχομαι, LXX.
Primitivus, a, um, ὁ καὶ πρωτότυπος, ου, *Gramm.*
Primitus, ἐξαρχῆς, *Dem.* πρῶτον, *id.*
Primo, πρῶτον, *Dem.* τοπρῶτον. *id.*
Primogenitus, idem quod *Primigenius.*
Primordium, ἡ ἀρχὴ, ῆς, *Dem.* Confer *Initium.*
Primores, οἱ πρῶτοι, ων, *Plut.*
Primum, idem quod *Primo.*
Primus, a, um, πρῶτος, η, ον, *Dem.* inter primos duco, ἐν πρώτοις ἄγω, *Dion. Hal.* primas teneo, τὰ ἀρίστα φέρομαι, *Aristid.* alicui concedo, δευτερεύω τινὶ, *Plut.* primo adspectu, κατὰ τὴν πρώτην πρόσοψιν, *Dion. Hal.* prima fronte, αὐτόθεν, *idem.* primo quoque tempore, ὡς τάχιστα, *Xenoph.* τάχιστα, *Isocr.* prima luce, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, *Dem.* in primis, τὰ πρῶτα, *Lucian.*
Princeps, ὁ ἄρχων, οντος, *Dem.* ὁ δυνάστης, ου, *Lucian.* ὁ δυναστεύων, οντος, *Plato.* vir, ἀνὴρ πρῶτος, *Plut.*
Principalis, e, ἀρχικὸς, ἡ, ὸν, *Isocr.* ἡγεμονικὸς, ἡ, όν, *Dem.* κύριος, ία, ιον.
Principaliter, ἀρχικῶς.
Principatus, us, ἡ δυναστία, ας, *Dem.* τὸ ἡγεμονικὸν, ὖ. *Philo.* τὸ πρωτεῖον, ου, *Dem.* Confer *Primatus.*
Principio, παρὰ τὴν ἀρχὴν, *Chrys.* Confer *Initio*, et *Principium.*
Principium, ἡ ἀρχὴ, ῆς, *Dem.* in principio, ἐπ' ἀρχῇ. *Dion. Hal.* a principio, ἀρχῆθεν, *Herodot.* ἐξαρχῆς, *Dem.* ἀπαρχῆς, *id.* καταρχὰς, *id.* τοκαταρχὰς, *id.*
Prior, πρότερος, έρα, ερον, *Thuc.* sum, προτερεύω, *Theophr.*
Priscus, a, um, ἀρχαῖος, αία, αῖον, *Xen.* πρεσβύτατος, άτη, ατον, *Dion. Hal.* Confer *Antiquus.*
Pristinus, a, um, ἀρχαῖος, αία, αῖον, *Xen.* παλαιὸς, ὰ, όν. *Dem.* ὁ, ἡ, τὸ ἐξ ἀρχῆς, habitatio, διατριβὴ, *Æl.*
Private, seu Privatim, ἰδίᾳ, *Dem.* κατ' ἰδίαν, *Dion. Hal.*
Privatio, ἡ στέρησις, εως, *Aristot.* ἡ ἀποστέρησις, εως, *Isocr.*
Privativus, a, um, στερητικὸς, ἡ, όν, *Aristot.*
Privatus, a, um, ἰδιος, ία, ιον, *Dem.* homo, ὁ ἰδιώτης, ου, *id.* ἰδιωτεύων, οντος, *idem.* res, τὰ ἴδια, ων, *idem.* vita, ἡ ἰδιωτεία, ας, *Xen.* hospes, ὁ ἰδιόξενος, ου, *Dion. Hal.*
Privigna, ἡ προγόνη, ης, *Theophr.*
Privignus, ὁ πρόγονος, ου, *Bud.*
Privilegium, τὸ προτέρημα, ατος, ἡ προνομία, ας. *Lucian.* habere, προνομίαν ἔχειν, *id.* dare alicui, διδόναί τινὶ, *id.*
Privo, στερέω, aliquem aliqua re, τινὸς τινα, *Xen.* ἀποστερέω, τινὰ τινος, *Isocr.* τινὰ τι, *idem.*
Prius, πρότερον, *Dem.* quam, πρότερον ἢ, *idem.* πρότερον, πρὶν ἢ, *Lycophr.* prius quam audiverim, πρὸ τῦ ἀκοῦσαι, *Xen.*
Pro, πρὸ, urbe, πόλεως, *Herodian.* foribus, πρὸ θυρῶν, *N. T.* pro sorore pugnare, πρὸ ἀδελφῆς ἀμύνειν, pro me se vendicarunt, πρὸ ἐμῦ, *N. T.* pro rege pugnare, ἀμύνεσθαι ὑπὲρ βασιλέως, *Plut.* pro aliquo dicere, ὑπὲρ τινος λέγειν, *Dem.* pro arbitratu suo, κατὰ τὸ δοκῦν αὐτοῖς, *Plut.* pro facultatibus, κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν ὐσίαν. *Thucyd.* pro meis viribus, κατ' ἐμὲ, *Lucian,* pro parvis beneficiis magna referre, μεγάλα ἀντὶ μικρῶν εὐεργετεῖν. *Xenoph.* optima pro jucundis accipere, βέλτιστα ἀντὶ τῶν ἡδέων λαμβάνειν, *Dem.* pro præsenti rerum conditione, ἐκ τῶν ὑπαρχόντων, *idem.* ἐκ τῶν ἐνόντων, *Lucian.*
Proavia, ἡ προμάμμη, ης, *Philo.* ἡ μήτηρ τῦ πάππω, *Dem.*
Proavus, ὁ πρόπαππος, ου, *Dem.* paternus aut maternus, πρὸς πατρὸς ἢ μητρὸς, *Isocr.*
Probabilis, e, πιθανὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* εἰκὼς, υῖα. ός.
Probabilitas, ἡ πιθανότης, ητος, *Plato.*
Probabiliter, εὐλόγως, *Dem.* πιθῶς, *idem.* minus, ἀπιθάνως, *Isocr.* δυσπείσως, *id.*
Probatio, ἡ πίστις, εως, *Dem.* ἡ ἀπόδειξις, εως, *id.* ὁ ἔλεγχος, ου, *id.* probationem petere ab aliqua re, λαμβάνειν πίστιν ὑπό τινος, *Isocr.* niti alicujus maxime testimonio, εἶναι πλεῖον ἔλεγχον διὰ μαρτυρίαν, *Dem.* exhibere, παρέχειν πίστιν, *id.* fieri de aliqua re, γίγνεσθαι ἔλεγχον περί τινος, *id.* uti probatione aliqua, χρῆσθαί τινι πίστει. *Isocr.*
Probatus, ὁ καὶ ἡ εὐδόκιμος.
Probe, καλῶς, *Dem.* ὀρθῶς, *id.*
Probitas, ἡ καλοκἀγαθία, ας. *Xen.* morum, τῶν τρόπων, *Isocr.* ἡ χρηστότης, ητος, *Plut.*

Probo, i. e. *exploro*, δοκιμάζω, aurum igne, τὸ χρυσὸν ἐν τῷ πυρί, *Isocr.* i. e. approbo aliquid, ἀρέσκει τί ἐμοι, *Dem.* i. e. confirmo, ἐπιδειχνύω, aliquid, τι, *id.* liquido, ἐλέγχω τι καθαρῶς, *id.*

Proboscis, ἡ προβοσκίς, ίδος, *Diod. Sic.*

Probrosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπονείδιστος, ε, *Isocrat.*

Probrum, τὸ ὄνειδος, εος, *Dem.* probris insector seu adficio aliquem, ὀνειδίζω τινὶ, *id.* βλασφημέω κατά τίνα, *Isocrat.* εἰς τινα, *Dem.* λοιδορημα ποιέομαί τινα, *Plut.* βλασφημίαν λέγω τινὶ, *id.* Conf. *Convicium.*

Probus, a, um, ἀγαθὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* vir, ἄνθρωπος χρηστὸς, *id.* ἀνὴρ καλὸς κἀγαθὸς, *id.* i. e. probatus, ὁ καὶ ἡ δόκιμος, ε, moneta, νόμισμα, seu ἀργύριον δόκιμον, *id.*

Procacitas, ἡ προπέτεια, ας, *Dem.* ἡ ἀναίδεια, ας, *id.*

Procaciter, ἀκολάστως, ἀσελγῶς.

Procax, ὁ καὶ ἡ προπετὴς, ές, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀσελγὴς, ές, *idem.* ὁ καὶ ἡ ἔξορμος, ε, *Aristot.*

Procedo, προβαίνω, *Dem.* χωρέω, *id.* res procedit ut vult, προχωρεῖ αὐτῷ τὰ πράγματα, ἢ ἐβάλετο, *Thuc.* plurimum noctis processerat, τὸ πλεῖστον τῆς νύκτος προεπεχωρήκει, *Herodian.* in philosophia, προὀπτων ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ, *Lucian.* in virtute, ἐπ' ἀρετῇ, *Plut.* πρὸς ἀρετὴν, *Isocrat.*

Procella, ἡ καταιγὶς, ίδος, *Aristot.* ἡ κυματωγὴ, ῆς, *Lucian.* ἡ θύελλα, ης, *Aristot.*

Procellosus, ὁ καὶ ἡ θυελλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ κυματώδης, εος, *Aristot.*

Proceres, οἱ δυναστεύοντες, ων. Conf. *Principes*, item *Primates.*

Proceritas, τὸ μῆκος, εος, *Plato.*

Procerus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐμήκης, εος, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἐπιμήκης, εος, *id.* ὁ καὶ ἡ προμήκης, εος, *Synes.* ὑψηλὸς, ὴ, ὸν.

Processio, seu Processus, ἡ πρόοδος, ου, ἡ προχώρησις, Spiritus S. ἡ ἐκπόρευσις τῦ Πνεύματος ἁγίου, *Naz.*

Procidentia, ἡ πρόπτωσις, εως, *Diosc.*

Procido, πρόπτω, ad genua, πρόπτω πρὸς γόνατα, *Dem.*

Procinctus, us, ἡ προβολὴ, ῆς, in procinctu stare, ἐν προβολῇ ϑήναι, *Plut.*

Proclamatio, ἡ ἀνακήρυξις, εως.

Proclamo, ἀναβοάω, *Plato.* ut præco, ἀνακηρύττω, *Lucian.*

Proclino, κατακλίνω, *Plut.*

Proclivis, e, ὁ καὶ ἡ ἐπίφορος, ε, *Hippocrat.* ὁ καὶ ἡ εὐκατάφορος, ε, ad aliquid, πρός τι, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ εὐεπίφορος, ε, *Strabo.* sum ad aliquid, ἀποκλίνω πρός τι, *Aristot.* ῥᾴτερ πρός τι, *id.* εὐκατάφορον εἶναι πρός τι, *idem.*

Proclivitas, ἡ ἐπιῤῥέπεια, ας, *Chrys.* ἡ εὐκαταφορία, *Laërt.* καταφέρεια, ας, *Athen.*

Proconsul, ὁ ἀνθύπατος, ε, *Plut.* sum, ἀνθυπατεύω, *Herodian.*

Proconsularis, e, ἀνθυπατικὸς, ἡ, όν, *Plut.*

Proconsulatus, us, ἡ ἀνθυπατεία, ας, *Herodian.* proconsulatum gero, ἀνθυπατεύω, *idem.*

Procrastinatio, ἡ ὑτερημερία, ας, *Dem.* ἡ ὑτέρϑεσις, εως, *Philo.* ἀναβολὴ, ῆς, *Plut.*

Procrastino, ἡ ἀναβολὴν ποιέομαι, *Plut.* aliquid, τινός, *id.* ἀναβάλλομαί τι εἰς ὑστεραίαν, *Dem.*

Procreatio, ἡ γέννησις, εως, *Plato.* liberorum, ἡ παιδοποιία, ας, *Plut.* ἡ τεκνοποίησις, ας, *Aristot.*

Procreo, γεννάω, aliquem, τινὰ, *Xen.* liberos, ποιέομαι παῖδας, *Isocr.* παιδοποιέομαι, *Xenoph.*

Procreator, ὁ γεννητὴς, ῦ, *Plato.* liberorum, ὁ παιδοποιὸς, ῦ, *Euripid.* ὁ τεκνοποιὸς, ῦ, *Herodot.*

Procubitor, ὁ πρόκοιτος, ε, ὁ φρουρὸς, ῦ, *Xenoph.*

Procudo, παρακολάπτω.

Procul, πόῤῥω, a periculis remoti, τῶν κινδύνων ὄντες, *Dem.* ab Alba, ἄποϑεν τῆς Ἄλβης, *Plut.* magis, ποῤῥωτέρω, *Lucian.* dubio, ἀναμφισϑητήτως, *Dem.* absum, ἐκ πολλοῦ διαστήματός εἰμι, *Lucian.* habito ab aliquo, ἀποικέω τινὸς, *Thuc.*

Proculco, καταπατέω, *Thuc.*

Procumbo, κατάκειμαι, *Plut.* προσπίπτω, in genu, εἰς γόνυ ἑκλίζω, *Lucian.*

Procuratio, ἡ ἐπιτροπὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἐπιμέλεια, ας, *id.* ἡ διοίκησις.

Procurator, ὁ διοικητὴς, ῦ, *Plut.* ὁ ἐπίτροπος, ε, *Herodian.* ὁ ἐπιμελητὴς, ῦ, *Xenoph.*

Procuro, ἐπιμελέομαι, aliquid, τινὸς, *Plato.* τὶ, *id.* διοικέω τι, *Dem.* κήδομαί τινος, *Plut.* alicui multa bona, προξενεῖν τινι πολλὰ ἀγαϑὰ, *Ælian.*

Procurro, προτρέχω, *Isocr.*

Procursus, ἡ πρόδρομὴ, ῆς, ἡ ἐκδρομὴ, ῆς.

Procus, ὁ μνηστὴρ, ῆρος, ὁ μνηστεύων, οντος.

Prodeambulo, ἐκπεριπατέω.

Prodeo, παρέρχομι, aliquo, εἴς τινα τόπον, *Xenoph.* in publicum, προσέρχομαι εἰς τὸ δημόσιον. ex arce, ἐκβοιτάω ἐκ τῆς ἀκροπόλεως, *Plut.* in medium, ἔρχομαι εἰς τὸ μέσον.

Prodigalitas, ἡ ἀσωτία, ας, *Aristot.* ἡ ἀκολασία, ας, *id.*

Prodige, ἀσώτως, vivo, ἀσωτεύομαι, *N. T.*

Prodigiose, τερατικῶς, *Plut.*

Prodigiosus, a, um, ὁ καὶ ἡ τερατώδης, εος, *Isocr.*

Prodigium, τὸ τέρας, ατος, *Plut.* τὸ σημεῖον, ε, *Dem.*

Prodigo, ἀσωτεύομαι, patrimonium, τὰ ἐκ τῶ πατρὸς χρήματα, *Ælian.* omnia, ἀταμιεύτως πάσαν δύναμιν ἀναλίσκω. *id.*

Prodigus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄσωτος, ε, *Dem.*

Proditio, ἡ προδοσία, ας, *Dem.* ἡ πρόδοσις, εως, *id.*

Proditor, ὁ προδότης, ε, *Dem.* προδιδὲς, όντος, *id.*

Proditorie, προδοτικῶς, *Lucian.*

Proditorius, a, um, προδοτικὸς, ἡ, όν, *Plut.*

Proditrix, ἡ προδότις, ίδος, *Eurip.*

Prodo, προδίδωμι, urbem, πόλιν, *Xenoph.* caussam, δίκην, *Dem.* remp. καταπροδίδωμι τὰ κοινὰ, *Lucian.* res gestas memoriæ, ἱστορίᾳ τὰ πεπραγμένα, *Plut.* δίδωμι τῷ λόγῳ, *Nax.*

Prodromus, ὁ πρόδρομος, ε, *Plut.*

Produco, παρατείνω, aliquid, τὶ, *Lucian.* sermones, ἀναμηκύνω τὲς λόγυς, *id.* testes, παρίστημι μάρτυρας, *Dem.* ἀπάγομαι μάρτυρα περί τινος, *Isocr.* παρέχομαι μάρτυρα, *id.* convivium, ἀποτείνω τὸν τόνον, *Lucian.*

Productio, ἡ ἔκτασις, εως, *Gramm.* ἡ ἀναβολὴ, ῆς, *Aristot.*

Profanatio, ἡ βεβήλωσις, εως.

Profano, βεβηλόω, LXX.

Profanus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄβυτος, ε, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἀνίερος, ε, *Plut.* ὁ καὶ ἡ βέβηλος.

Profectio, ἡ πορεία, ας, *Dem.* ἡ ὁδοιπορία, ας, *Xen.* ad bellum, ἡ ἔξοδος, ε, *Dem.*

Profecto, δῆτα, *Dem.* ἢ μὴν, *idem.* ἀληϑῶς, *id.*

Profectus, us. ἡ προκοπὴ, ῆς, *Plut.* ἡ ἐπίδοσις.

Profero, προφέρομαι, *Dion. Hal.* Confer *Produco.*

Professio, τὸ ἐπάγγελμα, ατος, *Aristot.*

Professor, ὁ ἐπαγγελτὴς, ῦ, artium, ὁ διδάσκαλος, ε, *Dem.*

Professus, a, um, confer *Profiteor.* Ex professo, ἐκ τῦ προφανῦς, *Lucian.* ἐκ τῆς ἰϑείας, *Herodot.*

Proficio, ἐπιδίδωμι, in virtutis studio, πρὸς ἀρετὴν, *Isocr.* εἰς ἀρετὴν, *Plato.* in studiis mathematicis, προκόπτω ἐν τοῖς μαϑήμασι, *Lucian.* sapientia et ætate, σοφίᾳ καὶ ἡλικίᾳ, *N. T.* valde, ἐπίδοσιν μεγάλην λαμβάνω, *Isocrat.* nihil, εἰς τὸ πρόσϑεν πρόκτω μηδὲν, *Dion. Hal.*

Proficiscor, πορεύομαι, terra, κατὰ γῆν, *Thuc.* in Cyprum, εἶμι εἰς τὴν Κύπρον, *Herodot.* in urbem, ἀπειμι πρὸς τὸ ἄστυ, *Plato.* per urbem, διαπορεύομαι τὴν πόλιν, *Plut.* per regionem, διέρχομαι χώραν, *id.* peregre, ἀποδημέω, *Plato.*

Profiteor, ἐπαγγέλλομαι, artem aliquam, ἄσκησίν τινὰ, *Lucian.* i. e. doceo, διδάσκω τινα τέχνην τὴς ἄλλης, *Dem.* i. e. aperte confiteor, προσομολογέω, *Isocr.*

Profligatio, ἡ ἧττα, ης, *Dem.*

Profligatus, a, um, διαφθειρεὶς, εῖσα, έν. Confer *Perditus, a, um.*

Profligo, ῥυγκεδεύω, *Philo.* Confer *Fugo.*

Profluens, ὁ προῤῥέων, οντος, ὁ καὶ ἡ ἀπόῤῥυς, υ, *Athen.*

Profluentia, ἡ ἐπίῤῥοια, ας, *Dion. Ar.*

Profluo, ἀποῤῥέω. alicunde, τινὸς, *Diosc.*

Profluvium, ἡ ῥύσις, εως, *Aristot.* ventris, ἡ διάῤῥοια, ας, *Gal.* verborum hominis garruli, ἡ λογοδιάῤῥοια, ας, *Athen.*

Profore, ὠφελήσειν, χρήσιμον ἔσεσθαι.

Profugio, ἀποφεύγω, *Dem.* Confer *Fugio.*

Profugium, ἡ καταφυγὴ, ῆς, *Isocr.* τὸ καταφύγετον.

Profugus, i, ὁ φυγὰς, άδος, *Dem.* φεύγων, οντος, *Isocr.* ad hostes, ὁ καὶ ἡ αὐτομολὸς, ε, *Xen.* ὁ μετανάστης, ε, *Philo.* ὁ καὶ ἡ πρόσφυξ, γος, *id.*

Profunde, βαϑέως.

Profunditas, τὸ βάϑος, εος, aquæ, τῦ ὕδατος, *Xen.* τὸ βάϑυμα, ατος, *Theophr.*

Profundo, προχέω, aliquid, τὶ, *Herodian.* i. e. prodigo, ἀσωτεύομαι. Confer *Prodigo.*

Profundus, a, um, βαϑὺς, εῖα, ὺ, fluvius, ποταμὸς, somnus, ὕπνος, *N. T.* pax, εἰρήνη, *Herodian.*

Profuse, ἀφειδῶς, *Dem.*

Profusio, ἡ πρόχυσις, εως, *Herodot.* bonorum, ἡ ἀσωτία, ας, *Aristot.*

Profusus, a, um, δαπανηρὸς, ὰ, όν, *Aristot.* Confer *Prodigus.*

Progeneratio, ἡ γέννησις, εως, *Plato.*

Progenero, γεννάω, *Xen.* προγεννάω.

Progenies, τὸ γέννημα, ατος, *Plut.* ἡ γενεὰ, ᾶς, *Philo.*

Prognatus, a, um, γεγονὼς, υῖα, ός. Conf. *Natus.*

Progredior, πρόειμι, *Dem.* Confer *Procedo* et *Proficio.*

Progressio, seu Progressus, ἡ πορεία, ας, *Dem.* τὸ βάδισμα, ατος, *id.* in artibus, ἡ προκοπὴ ἐν ταῖς τέχναις, *Lucian.* progressum facio in virtute, ἐπιδίδωμι πρὸς ἀρετὴν, *Isocr.* Conf. *Proficio*: progressu temporis, προβαίνοντος χρόνου, *Dem.* προϊόντος χρόνου, *idem.* τῷ χρόνῳ, *Dion. Hal.*

Proh, φεῦ! anima! Ὦ ψυχὴ! *Xen.* virum! φεῦ τὸ ἀνδρὸς! *id.* proh deûm hominumque fidem! Ὦ γῆ καὶ Θεοί! *Dem.*

Prohibeo, κωλύω, aliquem, τινὰ, *Plut.* aliquid, διακωλύω τι, *Plato.* κατακωλύω τι, *Dem.* aliquem ab aliqua re, εἴργω τινὰ ἀπό τινος, *Xen.* ἀπείργω τινα τινος, *Plut.* ἀποϑέω τινά τινος, *id.*

Prohibitio, ἡ κώλυσις, εως, ἡ ἐπικώλυσις, εως, *Xen.*

Prohibitor, ὁ διακωλυτὴς, ῦ, *Plato.*

Projectio, ἡ ῥῖψις, εως, *Plato.* ἡ ἀποβολὴ, ῆς.

Projectitius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπόβλητος, ε, *N. T.*

Projectura, idem quod *Projectio.*

Projicio, ἀπορρίπτω, chlamydem, χλαμύδα, *Herodian.* aliquid, ἀποβάλλω τι, *Plut.*

Proin, seu Proinde, διὸ, διὰ τῦτο, καί τοι, *Isocr.* Confer *Ergo, Igitur.*

Prolabor, καταπίπτω, in terram, ἐπὶ τῆς γῆς, *Xen.* ex equo, ἀφ' ἵππε, *id.* huc usque, πρόάγομαι εἰς τῦτο, *Dem.*

Prolapsio, ἡ πρόπτωσις, εως, *Diosc.*

Prolatatio, ἡ ὑπέρϑεσις, εως, *Philo.*

Prolato, ἀναβάλλομαι. Confer *Procrastino.*

Proles, ὁ γόνος, ε, *Dion. Hal.* ἀγαθοὶ παῖδον, *idem.* ἡ γενεὰ, ᾶς, *Xen.* masculæ, γενεὰ ἄῤῥην, *Dion. Hal.* prolem habeo, γενεὰν ἔχω, *id.* relinquo, γένος καταλείπω, *id.*

Prolicio, ἐξέλκω, *Aristot.*

Prolixe, ἀποτάδην, *Lucian.* prolixius immoror, ἐπιδαψιλεύομαι, *Dion. Hal.* scribo, διεξοδικώτερον γράφω, *Nax.* dissero, de re aliqua, μηκύνω τι, *Thuc.*

Prolixitas, τὸ μῆκος, εος, orationis, λόγυ, *Dem.*

Prolixo, μηκύνω, aliquid, τὶ, *Isocr.*

Prolixus, a, um, μακρὸς, ὰ, όν, *Isocrat.* ὁ καὶ ἡ ἐπιμήκης, εος, *Diosc.* i. e. benevolus, εὐνοϊκὸς, ἡ, όν, *Dem.* ne sim prolixus, ἵνα μὴ μακρὰ λέγω, *id.* prolixa oratione utor, μακρολογέω, *Plato.* μακρὲς λόγυς ἀποτείνω, *id.* τὲς λόγυς ἀπομηκύνω, *Lucian.*

Proloquor, ἀποφθέγγομαι, *Laërt.* προλογίζω.

Proludium, ὁ προαγὼν, ῶνος, *Plut.*

Proludo, προαγωνίζομαι, *Herodian.*

Proluo, λόω, *Lucian.*

Prolusio, τὸ προαγώνισμα, ατος.

Proluvies, ἡ πλημμύρα, ας.

Proluvium, ἡ πρόχυσις, εως, *Herodot.*

Promano, idem quod *Profluo.*

Promercalis, e, ὁ καὶ ἡ ὤνιος, ε, *Plut.*

Promereo, s. Promereor, προσάγομαι, aliquid aliqua re, τί τινι, *Plut.* bene de rep. εὐεργετέω τὸ κοινὸν, *Aristot.* Confer *Mereor.*

Promeritum, ἡ εὐποιΐα, ας, *Poll.* Confer *Meritum.*

Promiscue, ἀναμὶξ, *Xen.* μίγδην.

Promiscuus, a, um, ὁ καὶ ἡ σύμμικτος, ὑ, *Thuc.* ὁ καὶ ἡ συμμιγὴς, ἑος, *Aristid.*
Promissio, ἡ ὑπόσχεσις, εως, *Dem.* ἡ ἐπαγγελία, ας, *id.* Confer *Policitatio.*
Promissor, ὁ ὑπισχνούμενος, ου, *Dem.* ὁ ἐπαγγειλάμενος, ου, *id.*
Promissum, τὸ ἐπάγγελμα, ατος, *Demosth.* Promissos pilos habentes, κομῶντες.
Promitto, ὑπισχνέομαι, *Demosth.* Confer *Policeor.*
Promo, προφέρω, e penu, ἐκ ταμιείου, *Isocr.* vestem, προχειρίζομαι ἐσθῆτα, *Lucian.*
Promontorium, ἡ ἄκρα, ας, *Pausan.*
Promoveo, παράγω, aliquem ad honores, τινὰ εἰς ἀξίωμα, *Plut.* ad gloriam, προάγω τινὰ εἰς δόξαν, *idem.* a theatro ad maximas dignitates, μετάγω ἀπὸ τῆς σκηνῆς ἐπὶ μεγίστας πράξεων, *Herodian.*
Prompte, προθύμως, *Dem.* εὐθύμως, *idem.* προχείρως, *id.* ἑτοίμως.
Promptitudo, ἡ ἑτοιμότης, ητος, *Dem.* ἡ εὐθυμία.
Promptuarium, τὸ ταμιεῖον, ου, *Isocr.*
Promptus, a, um, ὁ καὶ ἡ πρόχειρος, ὑ, *Plut.* i. e. paratus, ὁ καὶ ἡ πρόθυμος, ὑ, *Dem.* ἕτοιμος, η, ον, *id.*
Promulgatio, ἡ ἀνακήρυξις, εως, ἡ δημοσίευσις, εως.
Promulgo, ἐπαγγέλλομαι, *Lucian.* per præconem, ἀνακηρύσσω, *id.*
Promulsis, τὸ ὑδρόμελι, ιτος, *Diosc.*
Promus, ὁ ταμίας, ου, *Aristot.*
Promuscis, idem quod *Proboscis.*
Pronepos, ὁ πρόγονος, ου, ὁ δισέγγονος, ου, *Harmenop.*
Proneptis, ἡ δισεγγόνη, ης, *Harmenop.*
Pronomen, ὄνομα ἀντώνυμον, *Dion. Hal.*
Pronuba, ἡ παρανύμφευσα, ας, *Lucian.* ἡ παρεμνησίς, ίδος, *Xenoph.* ἡ νυμφαγωγὸς, ὁ, *Dion. Hal.*
Pronubus, ὁ νυμφοστόλος, ου, *Nyssen.* ὁ νυμφαγωγὸς, ὁ, *Chrys.*
Pronunciatio, ἡ τῆς φωνῆς ἐκφορὰ, ᾶς, *Dion. Hal.* ἐκφώνησις, εως, *Damasc.* oratoria, ἡ ὑπόκρισις, εως, *Aristot.*
Pronunciatum, τὸ ἀξίωμα, ατος, *Bud.*
Pronuncio, ἐκφωνέω, nihil de aliqua re, ἀποφαίνομαι οὐδὲν περί τινος, *Dem.*
Pronurus, ἡ ἐγγόνου γαμετή.
Pronus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐκατάφορος, *Diod. Sic.* Confer *Proclivis.*
Proœmior, προοιμιάζω, *Aristot.*
Proœmium, τὸ προοίμιον, ου, *Aristot.*
Propagatio, ἡ παράφυσις, εως.
Propago, παραφύω, ἀποφυάδας γεννάω
Propago, inis, ἡ παραφυὰς, άδος, LXX. ἡ ἀπογονή.
Propalam, προφανῶς, φανερῶς, *Herodian.*
Propatruus, ὁ προπατρὸς ἀδελφὸς, ου.
Propatulus, a, um, ὁ καὶ ἡ προφανὴς, έος, *Thuc.*
Prope, ἐγγὺς, aliquem, τινὶ, *Aristot.* τινὸς, *id.* ἐγγύθεν τινος, *Plut.* σύνεγγύς τινος, *Aristot.* qui prope adsunt, οἱ πλησίον ὄντες, *Dem.* prope dixi, quæ, σχέδον εἴρηκα, ἃ, *id.* prope terram, πρὸς τῇ γῇ, *idem.*
Propediem, αὐτίκα δὴ μάλα, ἐν βραχεῖ.
Propello, ἀπωθέω, *Dem.* ἀνείργω.
Propemodum, παρεμικρὸν, *Dem.* μονονοῦ, *id.* μονονυχὶ, *id.*
Propemptĭcum, προπεμπτικὸν, ὄν.
Propendeo, ῥέπω, ad aliquid, πρός τι, *Jos.* ὁρμῶ πρός τι, *Dem.*
Propense, προθύμως, *Isocr.*
Propensio, ἡ ἐπιῤῥέπεια, ας, *Chrys.* ἡ προθυμία.
Propensus, a, um, ὁ καὶ ἡ προπετὴς, έος, ad aliquid, πρός τι, *Plato.* Confer *Proclivis.*
Properanter, ἐπεπυσμένως, *Jos.* διὰ σπουδῆς, *Herodian.* κατὰ πολλῆς σπουδῆς, *Xenoph.*
Properantia, seu Properatio, ἡ σπουδὴ, ῆς, *Isocr.* Confer *Festinatio.*
Properatim, idem quod *Properanter.*
Properatio, vide *Properantia.*
Properato, Propere, Properiter, idem quod *Properanter.*
Propero, σπεύδω, *Dem.* aliquid, ἐπισπεύδω τι, *id.* Confer *Festino.*
Properus, a, um, ταχὺς, εῖα, ὺ, *Demosth.* Confer *Celer.*
Propheta, ὁ προφήτης, ου, *Plut.*
Prophetia, ἡ προφητεία, ας, *N. T.*
Prophetĭcus, a, um, προφητικὸς, ὴ, ὸν, *N. T.*
Prophetis, seu Prophetria, ἡ προφῆτις, ίδος, *N. T.*
Propinatio, ἡ πρόποσις, εως, *Plut.*
Propino, προτείνω, alicui, τινὶ, *Dem.* poculum, τινὶ κύλικα, *Athen.* i. e. *propinando offero*, viginti quinque nummum myriades, πέντε καὶ εἴκοσι μυριάδας, *Plut.* i. e. *prodo*, Græciam, τὴν Ἑλλάδα, *Demosth.* me deridendum, ὀφλισκάνω γέλωτα, *Cl. Al.*
Propinque, πλησίον, *Dem.*
Propinquitas, *loci*, ἡ ἐγγύτης, ητος, *Al. Aphr.* generis vel juris, ἡ ἀγχιστεία, ας, *Dem.* ὁ πλησιασμὸς, ὅ, *Diod. Sic.*
Propinquo, ἐγγίζω, *N. T.* Confer *Appropinquo.*
Propinquus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ πλησίον, *Plut.* genere, ὁ πρὸς γένος τινὶ ὑπάρχων, *Herodian.* ἀγχιστεύων, ωσα, ον, LXX. sum, *loco*, ἐς βραχὺ γειτνιάζω, *Lucian.* genere, ἀγχιστεύω, LXX. προσήκω τινὶ, *Demosth.* in propinquo, ἐγγὺς, *id.* ὁμόσε, *id.* e propinquo, ἐγγύθεν, *id.*
Propior, us, ἐγγύτερος, έρα, ερον, alicui, τινὸς, *Dem.* τινὶ, *Xen.*
Propitiatio, ὁ ἱλασμὸς, ὅ, *Plut.*
Propitiatorium, τὸ ἱλαστήριον, ου, *N. T.*
Propitio, ἱλάσκομαι, aliquem, τινὰ, *Plut.* ἐξιλάομαί τινα, *Xen.*
Propitius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἵλεως, ω, *Xenoph.* sum, εὐϊλαστύω, LXX.
Propius, ἐγγυτέρω, urbem, πόλεως, *Thuc.* genere alicui, γένος τινὶ, *Plato.*
Propola, ὁ προπώλης, ου, *Aristoph.*
Propono, προτίθημι, aliquid alicui, τί πρός τινα, *Herodian.* quæstionem, προβάλλομαι ἐρώτημά τι, *Plut.* ob oculos, τίθημί τι πρὸ ὀφθαλμῶν, *Plato.* prædium, τίθημι ἄθλον, *Isocr.* proposui mihi dicere, εἰλόμην λέγειν, *Dem.* ὑπεθέμην ἐρεῖν, *Isocrat.* δέδοκταί μοι λέγειν, *Plato.*
Proportio, ἡ ἀναλογία, ας, *Aristot.*
Propositio, ἡ πρόθεσις, εως, LXX. τὸ πρόβλημα, orationis, ἡ ὑπόθεσις, εως, *Plut.*
Propositum, ἡ πρόθεσις, εως, ἡ προαίρεσις, ὁ σκοπὸς, non attingo, proposito frustror, τῆς προθέσεως διαμαρτάνω, *Philo.* aliena a proposito, ἐξαγώνιος καὶ πόῤῥω τοῦ πράγματος, *Lucian.* sine certo proposito, ἀπροθέτως, *Polyb.* in proposito persevero, ἐμμένω τοῖς γνωσθεῖσιν, *Aristot.* a proposito decedo, ἐξίσταμαι, *Dion. Hal.*
Proprætor, ὁ ἀντιστράτηγος, ου, *Dem.*
Proprie, ἰδίως, *Aristot.* loqui, κυριολογέω, *Philo.*
Proprietas, ἡ ἰδιότης, ητος, *Plut.* τὸ ἰδίωμα, ατος, *Diosc.*
Proprius, a, um, ἴδιος, ία, ιον, alicui, τινὶ, *Aristot.* proprium habere aliquid, ἴδιον ἔχειν τι, *id.* proprius sermo, ἡ κυριολογία, ας, *Dion. Long.* nomen, ἡ κυρία προσηγορία, *Chrys.* propria curo, τὰ ἴδια πράττω, *N. T.*
Propter, διὰ, virtutem, ἀρετὴν, *Plato.* utilitatem reip. verba facere, ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῇ πόλεως εἰπεῖν, *Dem.* lucrum facere aliquid, πεισὶν τι ἐπὶ τῷ κέρδει, *Xenoph.* aliquid accedo, περί τινος ἥκω, *Thuc.* auditorem, i. e. auditoris causa, πρὸς ἀκροατὴν, *Aristot.* propriam ignaviam cæteros servituti objicere, τῆς ἰδίας ῥᾳθυμίας ἕνεκα——— *Dem.* ista exposui propter duas caussas, ταῦτα διῆλθον δυοῖν ἕνεκεν, *Isocr.* propter filium horum patrocinium suscepi, τῷ παιδὶ ἕνεκα, *Dem.* propter quid ista dico? τῷ χάριν δὴ ταῦτα λέγω; *id.*
Propterea, διὰ τοῦτο ἔν, διὰ ταῦτα, laudamus virtutem, quod sit pulcherrima, διὰ τοῦτο ἀγαστὴ εὐδοκιμεῖ, ὅτι κάλλιστόν ἐστι, *Isocr.* præfatus sum, quod est, τούτων ἕνεκα προεῖπον, ὅτι ἐστὶ, *id.* condidisti homines, ἀνθ' ὧν ἔπλασας ἀνθρώπους, *Lucian.* ut dormiamus, διὰ τοῦτο, ὡς καθεύδωμεν, *id.* ne patiaris, τούτου ἕνεκα, ἵνα μὴ πάθῃς, *Isocr.*
Propudiosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀναίσχυντος, ὑ, *Dem.*
Propudium, τὸ αἶσχος, εος, *Xen.* civitatis, ἡ αἰσχύνη τῆς πόλεως, *Dion. Hal.*
Propugnaculum, ἡ προβολὴ, ῆς, regionis, τῆς χώρας, *Xen.* τὸ ἐπιτείχισμα, ατος, *Dem.* τὸ πρόβλημα, ατος, *Plato.* ἡ ἔπαλξις, εως, *Thuc.*
Propugnatio, ὁ ὑπερασπισμὸς, ὅ.
Propugnator, ὁ ὑπερασπιστὴς, ὅ, ὁ ὑπέρμαχος, ὑ, *Philo.* ὁ πρόμαχος, ὑ, *Herodian.*
Propugno, προπολεμέω, *Philo.* ὑπερασπίζω, *Polyb.* προμαχέω, *Herodian.* pro aliqua re, ὑπερμαχέω τινὸς, *Plut.* pro aliquo, προμάχομαί τινα, *id.*

Propulsatio, ἡ ἀπόκρουσις, εως, *Al. Aphr.*
Propulso, ἀποκρούω, aliquem, τινὰ, *Plut.* irruentes hostes, ἀμύνω τοὺς ἐπιόντας, *Lycoph.* Confer *Propello.*
Proquæstor, ὁ ἀντιταμίας, ου.
Prora, ἡ πρῷρα, ας, *Plut.*
Prorepo, ἑρπύζω, *Aristot.* διεξερπύζω, *id.*
Proreta, ὁ πρωρεὺς, έως, *Plut.* sum, πρωρεντεύω, *Nax.*
Prorex, ὁ ἀντιβασιλεὺς, έως.
Proripio, ἐκθορέω, *Lucian.*
Prorito, παροξύνω, *Xen.*
Prorogatio, ἡ ἀναβολὴ, ῆς.
Prorogo, ἀναβάλλομαι, *Plut.* παραβάλλω.
Prorsum, seu Prorsus, κομιδῇ, *Demosth.* Confer *Omnino.*
Prorumpo, διεξελαύνω.
Proruo, καταβάλλω, *Polyb.*
Prosa oratio, πεζὸς λόγος, ἡ ἄνευ τῶν μέτρων λέξις, *Dion. Hal.* prosa oratione scribo, καταλογάδην γράφω, *Lucian.*
Prosapia, τὸ γένος, εος, *Dem.*
Proscenium, τὸ προσκήνιον, ου, *Plut.*
Proscindo, κατακόπτω, *Thuc.* conviciis aliquem, ὑβρίζω τινὰ, *Demosth.* ὕς τινα, *idem.*
Proscissio, ὁ διασυρτὸς, ῆς, *Hippocr.*
Proscribo, προγραφὴν ποιέω, *Plut.* aliquem, προγράφω τινὰ, *Dem.* ζημίαν ποιέω τινὰ, *id.* φυγαδεύω τινὰ, *id.*
Proscriptio, ἡ προγραφὴ, ῆς, *Plut.*
Proscriptus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔκδοτος, ὑ, *Dem.* ἐκδιωκόμενος, ένη, ενον, *id.*
Proseco, διατέμνω, *Aristot.*
Proselytus, ὁ προσήλυτος, ὑ, *N. T.*
Prosequor, ἀκολυθέω, aliquem, τινὶ, *Isocr.* honore, περιέπω τιμαῖς, *Xen.* i. e. comitor aliquem, παραπέμπω τινὰ, *Plato.* funus, τὸν τεθνεῶτα, *Athen.* ἀνακολυθέω ἀποθανόντι πρὸς τὸ μνῆμα, *Dem.*
Prosperpo, ἐρπύζω, *Aristot.*
Prosilio, διάττω, *Aristot.* ex concione, ἀναπηδάω ἐκ τῆς ἐκκλησίας, *Æschin.*
Prosocer, ὁ πρόπεκυρος, ου, ὁ τῆ πενθερᾷ πατήρ.
Prospecto, προόπτομαι πολλάκις.
Prospectus, us, ἡ πρόοψις, εως, *Thuc.* ἡ ἄποψις, εως, *Plut.*
Prosper, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐτυχὴς, έως, *Dem.* ὁ καὶ ἡ εὔστοιμος, ου, *Laërt.* sum, prospera fortuna utor, εὐθενέω, *Dem.* εὐστοιμέω, *Plut.* διευτυχέω, *id.*
Prospere, εὐτυχῶς, *Dem.* εὐδαιμόνως, *id.* cedere, succedere, κατὰ ῥῦν φέρεσθαι, *Nax.* δεξιῶς προχωρεῖν, *Herodian.*
Prosperitas, ἡ εὐπραγία, ας, *Dem.* ἡ εὐπραξία, ας, *idem.* ἡ εὐποτμία, ας, *Plut.* prosperitate insolescere, τοῖς τύχαις ἐξυβρίζειν, *Lucian.*
Prospero, εὐδαίμονα ποιέω, *Isocr.*
Prosperus, a, um, idem quod *Prosper.*
Prospicientia, ἡ προνοία, ας, *Herodian.*
Prospicio, προοράω, *Dem.* i. e. præcognosco, προγιγνώσκω, *Thucyd.* fortunis meis, προνοέομαι τῆς ἐμαυτοῦ τύχης, *id.*
Prosterno, καταβάλλω, victimam, τὸ ἱερεῖον, *Isocr.* imaginem, προσωδίζω εἰκόνα, *Plut.*
Prostibulum, ἡ καμαιτύπη, ης, *Plut.* ἡ ἑταῖρα, ας, *Dem.* ἡ στόρνη, ης, *id.* i. e. locus, ubi se prostituunt prostibula, τὸ πορνεῖον, ου, *Dem.* τὸ καμαιτυπεῖον, ου, *Philo.*
Prostituo, πορνῶ ἡμι, *Athen.* προαγωγεύω, *Plut.* filias, καταπορνεύω τὰ θήλεα τέκνα, *Herodot.*
Prosto, πρόεσαμαι, *Æschin.*
Prosum, ὠφελέω, alicui, τινὰ, *Isocr.* συμφέρω τινὶ, *id.* λυσιτελέω τινὶ, *id.*
Protego, σκεπάζω, aliquem, τινὰ, *Dioscor.* προαμύνω, manu, ὑπερέχω τὴν χεῖρα, *Aristid.*
Protelo, ἀπελαύνω, *Lucian.*
Protendo, προτείνω, dextram, δεξιὰν, *Xen.*
Protenus, αὐτίκα, *Dem.*
Protero, καταπατέω, *Dem.*
Proterve, προπετῶς, *Dem.* ἰταμῶς, *Plut.*
Protervia, seu Protervitas, ἡ βδελυρία, ας, *Dem.* ἡ ἀσέλγεια.
Protervus, a, um, ὁ καὶ ἡ προπετὴς, έος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀσελγὴς, έος, *id.*
Protestor, διαμαρτύρομαι, *Æschin.* ἐπιμαρτύρομαι, *Dion. Hal.*
Protinam, seu Protinus, εὐθὺς, *Xen.* ταχέως, *id.* ταχὺ, *id.*
Protraho, ῳ. *in lucem*, προσάγω, aliquid, τί, *Plut.* i. e. differo, ἀναβάλλομαι, *Dem.* Confer *Differo.*
Protrudo, προωθέω, *Theophr.*

Proturbo, ἀπίεγω, aliquem ab aliquo, τινά τινος, *Plut.*

Provectus, a, um, προαχθείς, εἴσα, ὲν, longius ætate, πόρρω τῆς ἡλικίας ἦκων, *Plato.* ἡ προεληλυθὼς τῇ ἡλικίᾳ, *Xenoph.* provectæ ætatis esse, πόρρω τῆς ἡλικίας εἶναι, *idem.*

Proveho, προάγω, ad dignitatem, εἰς ἀξίωμα, *Plut.*

Provenio, προέρχομαι, e domo, τῆς εἰκίας, *Gal.* προβαίνειν τῆς οἰκίας, *Chrys.*

Proventus, us, ἡ πρόσοδος, ʊ, *Thucyd.* τὰ περιόντα, ων, *Dion. Hal.*

Proverbium, ἡ παροιμία, ας, *Dem.* quod proverbio dicitur, τὸ τῆς παροιμίας, id. ut est in proverbio, τοῦτο δὴ τὸ τῆ λόγῳ, *Dion. Chrys.* τὸ τῆ λόγῳ, *Lucian.* κατὰ τὴν παροιμίαν, *id.* proverbio jactor, παροιμιάζομαι, *Dion. Hal.*

Provide, προμηθικῶς, *Aristoph.* προνοητικῶς.

Providentia, ἡ πρόνοια, ας, *Dem.* ἡ προμηθία, ας, *Soph.* ἡ προμήθεια, ας, *Plato.*

Provideo, προοράω, *Dem.* προμήθειαν ποιέομαι, *Plato.* futura, προοράω τὰ μέλλοντα, *Aristot.* Conf. *Prævideo*, item *Prospicio.*

Providus, a, um, προορατικὸς, ὴ, ὸν, *Philo.* ὁ καὶ ἡ φρόνιμος, ʊ, *Dem.*

Provincia, ἡ ἐπαρχία, ας, *Plut.* i. e. *Officium*, τὸ καθῆκον, οντος, *Dem.* provinciæ præfectus, ὁ ἔπαρχος, ʊ, *Diod. Sic.*

Provincialis, ὁ ἐπαρχιώτης, ʊ, *Pandect.* ἡ ἐπαρχιῶτις, ιδος, *ibid.*

Provinciatim, κατ' ἐπαρχίας.

Provisio, ἡ προνόησις, εως, ἡ πρόνοια, ας, *Dem.* ἡ πρόνοιος.

Provisor, ὁ προνοητὴς, ου, *Greg.*

Provocatio, *in primis ad aliud judicum*, ἡ ἔφεσις, εως, *Dion. Hal.* ἡ πρόκλησις, εως, *Herodian.*

Provocatorius, a, um, προκλητικὸς, ὴ, ὸν, *Diosc.*

Provoco, προκαλέομαι, aliquem ad pugnam, τινὰ εἰς μάχην, *Dem.* πρὸς μάχην, *Plut.* vomitum, ἔμετον, *Al. Aphr.* appetitum ad aliquid, ὄρεξιν εἴς τι, *Herod.* aliquem ad aliquid, παρακαλέομαί τινὰ ἐπί τι, *Plato.* ad virtutem, προτρέπω τινὰ ἐπ' ἀρετὴν, *Xen.* ad judices, ἐπικαλέομαι, seu ἐφίημι ἐς τὸ δικαστήριον, *Dem.* aliquem injuria, ἀδικεῖν τινὰ, *id.*

Provolo, προσπέτομαι.

Provolvo, προσκυλίω, ad pedes, προκυλινδέομαί τινος, *Dem.*

Prout, ὥσπερ, moris est, νόμος ἐστὶ, *Dem.* aliquis dicit, ὅπως τις λέγει, *id.* initio dixi, καθάπερ ἐν ἀρχῇ προεῖπον, *id.*

Provulgo, ἐκλαλέω, aliquid, τὶ, *Dem.*

Proxime, ἐγγυτάτω, ad insaniam accedunt, τῆς μανίας εἰσὶ, *Dem.* ἐγγύτατα τινος, *id.* ἐγγυτά τινος, *id.*

Proximitas, ἡ ἀγχιστεία, ας.

Proximo, idem quod *Proxime.*

Proximo, as, ἀγχιστεύω.

Proximus, a, um, ἐγγύτατος, ἀτη, ατον, *Thuc.*

Prudens, ὁ καὶ ἡ φρόνιμος, ʊ, *Dem.* ὁ καὶ ἡ σόφρων, ονος, *id.* φρόνων, υσα, υν, *id.* ὁ καὶ ἡ δαΐζων.

Prudenter, φρονίμως, ago, πράττω, *Dem.* instruo spectacula, κοινοῖ τοὺς θεωρίας, *id.* et recte cogitare aliquid, ὑγιῶς καὶ ὀρθῶς λογίζεσθαι περί τινος, *id.*

Pruina, ἡ πάχνη, ης, *Aristot.*

Pruinosus, a, um, ὁ καὶ ἡ παχνώδης, εος.

Pruna, ἡ ἀνθρακιὰ, ὶδος.

Prunum, τὸ κοκκύμηλον, ʊ, *Hipponax.*

Prunus, ἡ κοκκύμηλος, ʊ, *Theophr.*

Prurigo, ὁ κνησμὸς, ʊ, *Plut.* ἡ κνησμονή.

Prurio, κνήθομαι, *N. T.* ἐπικνίζω, *Theophrast.*

Pruritus, ὁ κνησμὸς, ʊ, *Plut.* ἡ κνίδωσις, εως, *Theophr.* ὁ ὀδαξησμὸς, ῦ, *Ælian.*

Prytaneum, τὸ πρυτανεῖον, ʊ, *Plato.*

Psallo, ψάλλω, LXX.

Psalmus, ὁ ψαλμὸς, ῦ, LXX.

Psalterium, τὸ ψαλτήριον, ʊ, LXX.

Psaltria, ἡ ψάλτρια, ας, *Athen.*

Psaltes, ὁ ψαλτὴς, ῦ, *Athen.*

Psittacus, ὁ ψίττακος, ʊ, *Plut.* ἡ ψιττάκη, ης, *Aristot.*

Ptitsana, ἡ πτισάνη, ης, *Athen.*

Pubeo, ἐφηβεύω, *Artemid.*

Puber, ἡβῶν, ὥσα, ὦν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἐφηβος, ʊ, *Xen.* jam factus, ὃς ἤδη εἰσῆλθεν εἰς τὸς ἐφήβους, *id.*

Pubertas, ἡ ἐφηβότης, ητος, *Theophil.* ἡ ἐφηβία, ας, *Artemid.*

Pubes, ἡ ἥβη, ης, *Xen.* i. e. *ipsi puberes*, τὸ ἐφηβικὸν, ʊ, *Lucian.*

Pubesco, ἡβάω, *Dem.* ἐφηβάω, *Diosc.*

Publicanus, ὁ τελώνης, ʊ, *Dem.*

Publicatio, ἡ δήμευσις, εως, bonorum, τῶν χρημάτων, *Dem.* τῶν ὑπαρχόντων, *id.*

Publice, δημοσίᾳ, *Dem.* κοινῇ, *id.*

Publico, δημεύω, bona alicujus, τὰ χρήματά τινος, *Dem.* τὰς ἀσίας τινὸς, *Herodian.* agrum, τὴν γῆν, *Thuc.* i. e. evulgo, non dicenda, ἀπόῤῥητον δημοσιῶσαι, *Plut.*

Publicus, a, um, δημόσιος, ία, ιον, ὁ καὶ ἡ ἐπιδήμιος, ædificium, οἰκοδόμημα, *Dem.* pœna, ζημία, *id.* commodum, τὸ κοινῇ συμφέρον, οντος, *id.* in publicum prodeo, εἰς τὸ δημόσιον προέρχομαι, publico sumptu, ἐκ τοῦ δημοσίου, publica negotia administro, τὰ δημόσια πράττω, *id.*

Pudefacio, αἰσχύνω, καταισχύνω, aliquem, τινὰ, *Plut.*

Pudefio, αἰσχύνομαι, *Xen.* ob aliquid, τὶ, *Nax.* καταισχύνομαί τι, *Isocr.*

Pudendum, τὸ αἰδοῖον, *Thuc.*

Pudenter, αἰδημόνως, *Xen.*

Pudet me, αἰσχύνομαι, dicere, λέγειν, *Isocr.* λέγων, *id.* alicujus, ἔν τινι, *Thuc.* ἐπαισχύνομαί τινι, *Herodot.* τὶ, *N. T.* καταισχύνομαί τι, *Isocr.*

Pudibundus, a, um, ὁ καὶ ἡ αἰδήμων, ονος, *Aristot.*

Pudice, μετ' αἰδοῦς, ἁγνῶς.

Pudicitia, ἡ ἁγνεία, ας, *Isocr.* ἡ σεμνότης.

Pudicus, a, um, ἁγνὸς, ὴ, ὸν, mulier, γυνὴ, *Plut.*

Pudor, ἡ αἰδὼς, ὁος, contr. αἰδῶς, *Aristot.* ἡ αἰσχύνη, ης, *Dem.* ἡ εὐλάβεια, ας, *id.* rusticus, ἡ δυσωπία, ας, *Plut.* pudori erat, δι' αἰσχύνης ἦν, *Dion. Hal.* duco, ἐν αἰσχύνῃ τίθημι, *id.* sine ullo pudore, ἀδυσωπήτως, *Plut.*

Puella, τὸ κοράσιον, ʊ, *N. T.* ἡ κόρη, ης, *Xen.* ἡ παῖς, δὸς, *Dem.*

Puellaris, ὲ, ὁ καὶ ἡ κρασιώδης, εος, *Plut.* κορικὸς, ὴ, ὸν, *Athen.*

Puellariter, κορικῶς, *Philo.*

Puellula, τὸ κοράσιον, ʊ, *N. T.* τὸ κορίδιον, ʊ, *Poll.* ἡ παιδίσκη, ης, *Lys.* τὸ παιδάριον, ʊ, *Luèrt.*

Puellus, seu Puellulus, τὸ παιδάριον, ʊ, *Dem.* τὸ παιδιον, ʊ, *Aristot.* ὁ παιδίσκος, ʊ, *Xenoph.*

Puer, ὁ παῖς, παιδὸς, *Dem.* ὁ κόρος, ʊ, *Athen.*

Puera, ἡ παιδίσκη, ης, *Lys.*

Puerasco, νηπιόομαι, νηπιάζω.

Puerilis, ε, ὁ καὶ ἡ παιδαριώδης, εος, *Herodian.* παιδικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Pueriliter, παιδικῶς, *Plut.*

Pueritia, ἡ παιδία, ας, ἡ παιδικὴ ἡλικία, ας, *Philo.* a pueritia, ἐκ παιδὸς, *Dem.* ἐκ μικρῶν παιδίων, *id.*

Puerpera, ἡ λεχὼ, οὺς, *Cl. Al.*

Puerperium, ἡ λοχεία, ας, *Plut.*

Puerperus, a, um, λόχειος, εία, εἷον, *Plut.*

Puerulus, τὸ παιδιον, ʊ, *Dem.*

Pugil, ὁ πύκτης, ʊ, *Xen.* ὁ ἀγωνιστής.

Pugilatio, seu Pugilatus, ἡ πυκτοσύνη, ης, *Athen.* ἡ πυγμὴ, ῆς, *Plut.* ἡ πυγμαχία.

Pugilice, πυκτικῶς.

Pugilicus, a, um, πυκτικὸς, ὴ, ὸν, *Xen.*

Pugilor, πυκτεύω, *Plut.*

Pugillares, seu Pugillaria, ἡ πινακὶς, ίδος, *Athen.* τὸ πινακίδιον, ʊ, *N. T.* ἡ δέλτος, ʊ, *Plut.*

Pugio, τὸ ἐγχειρίδιον, ʊ, *Plut.* τὸ ξιφίδιον, ʊ, *Xenoph.*

Pugiunculus, τὸ μαχαιρίδιον, ʊ, *Lucian.*

Pugna, ἡ μάχη, ης, *Dem.* ὁ ἀγὼν, ῶνος, *id.* ἡ ἄμιλλα, ας, *Isocrat.* sine pugna, ἀμαχητὶ, *Thuc.* Confer *Prœlium.*

Pugnacitas, τὸ μάχιμον, ʊ.

Pugnaciter, μαχίμως, φιλονείκως, *Xen.*

Pugnaculum, ὁ προμαχὼν, ῶνος, *Herodot.*

Pugnator, ὁ μαχητὴς, ῦ, ὁ μαχόμενος, ʊ, *Isocrat.*

Pugnatorius, a, um, μαχικὸς, ὴ, ὸν, μαχητικὸς, ὴ, ὸν, *Aristot.*

Pugnax, ὁ καὶ ἡ μάχιμος, ʊ, *Plut.*

Pugno, μάχομαι, cum aliquo, τινὶ, *Dem.* pro aliqua re, περί τινος, *Plato.* de aliqua re, ὑπέρ τινος, *Isocrat.* ὑπερμαχίω τινός, *Plut.* διαμάχομαι ὑπέρ τινος, *Plut.* cum aliquo, τινὶ, *Xen.* ἀγωνίζομαι περί τινα, *id.* contra deum, θεομαχίω, *Eur.* θεομάχομαι, *Chrys.*

Pugnus, ἡ πυγμὴ, ῆς, *Suic.* ὁ κόνδυλος, *Dem.* pugno cædere, pugnos ingenere alicui, κόνδυλον ἐντρίβειν τινὶ, *Plut.* κόνδυλον δίδοναι, *Aristoph.* pugnum gatior, κόνδυλον λαμβάνω, *Dem.* pugnis decerto, διακρυκτεύω, *Lucian.* pugno vel pugnis, πυξ, *Nax.*

Pulcher, a, um, καλὸς, ὴ, ὸν, *Plato.* ὁ καὶ ἡ εὐειδὴς, εος, fœmina, γυνὴ καλὴ καὶ εὐειδὴς, *Plato.* εὐσχεπὴς τὴν ὄψιν ὕσα γυνὴ, *Dem.* adspectu, καλὸς ὀφθῆναι, *id.* καλὸς τὴν ὄψιν, *Athen.* καλὸς τὸ σῶμα, *Xenoph.* mundus, seu ornatus, καλὸς κόσμος, *Plato.* pulchrum duco, ἐν καλῷ ποιέομαι, *Dion. Hal.*

Pulchre, καλῶς, mihi est, ἔχω, *Xen.*

Pulchritudo, τὸ κάλλος, εος, *Dem.* oris, ἐπὶ τῆς ὄψεως, *id.* pulchritudine præditum esse, ἔχειν τὸ κάλλος, *id.* μετέχειν τοῦ κάλλους, *id.* antecello, περίεχω τινὸς τῶ κάλλει, *id.* destitui, ἀποστερίεσθαι τοῦ κάλλους, *Isocr.*

Pulegium, ἡ γλήχων, ωνος, *Diosc.* vinum e pulegio, ὁ γληχωνίτης οἶνος, *id.*

Pulex, ὁ ψύλλος, ʊ, *Aristot.* ἡ ψύλλα, ης, *Theophr.* pulices venor, ψυλλίζω.

Pulicosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ψυλλώδης, εος.

Pullaster, τὸ ὀρνίθιον, ʊ, *Athen.* τὸ ὀρνιθάριον, *id.*

Pullatus, a, um, ὁ καὶ ἡ μελανσίμων, ονος, *Lucian.*

Pullulasco, βλαστάνω, *Aristot.*

Pullulo, παφλύω, *Aristot.* βλαστάνω, *Demosth.*

Pullulus, ὁ βλαστὸς, ῦ, *Theophr.*

Pullus, *equus, asinus*, ὁ πῶλος, ʊ, *Xen. avis*, ὁ νεοσσὸς, ῦ, *Aristot.* excluditur, νεοττὸς γίγνεται, *Ælian.*

Pulmentum, τὸ ὄψον, ʊ, *Athen.* τὸ ἄρτυμα, ατος, *Plut.*

Pulmo, ὁ πνεύμων, ονος, *Plut.*

Pulmonarius, a, um, πνευμονικὸς, ὴ, ὸν, *Galen.*

Pulpa, ὁ μῦς, ός.

Pulpamentum, τὸ ἠδύσκευον, ω, *Aristot.*

Pulpitum, τὸ ἀνάβαθρον, ʊ, τὸ ἀκροατήριον, ʊ, *Plut.*

Puls, ὁ πολτὸς, ῦ, *Diosc.*

Pulsatio, ἡ κρῦσις, εως, *Plut.*

Pulsator, ὁ κρυστὴς, ῦ.

Pulso, κρύω, terram pedibus, τὴν γῆν ποσὶν, *Arrian.* obvios, παίω ἐντυγχάνοντας, *Plut.* discipulum, μαθητὴν, *Xen.* fores, κόπτω τὴν θύραν, *Aristoph.* ῥυθμοκοπέω, *id.* ut cor vel arteriæ, σφύζω, *Gal.*

Pulsus, us, ὁ ὠθισμὸς, ῦ, *Plut.* cordis vel arteriarum, ὁ σφυγμὸς, ῦ, *Gal.* ἡ σφύξις, εως, *Aristot.*

Pultarium, τὸ πολτάριον, ʊ, *Diosc.*

Pulveratio, ἡ κονιόρτωσις, εως.

Pulvereus, a, um, κόνιος, ία, ιον, *Paus.*

Pulvero, κονιορτόω, *Theophr.*

Pulverulentus, a, um, ὁ καὶ ἡ κονιορτώδης, εος, *Theophr.*

Pulvillus, τὸ προσκεφαλίδιον, ʊ.

Pulvinar, τὸ προσκεφάλαιον, ʊ, *Lucian.*

Pulvinulus, seu Pulvillus, τὸ προσκεφαλίδιον, ʊ.

Pulvis, ἡ κόνις, εως, *Lucian.* excitatus, ὁ κονιορτὸς, ῦ, *Plut.* pulverem excito, κονιορτὸν, *Theophr.* ὑποκονίω, *id.* pulvere impleo seu adspergo, κονιάω, *Lucian.* sine pulvere, ἀκονιτὶ, *Dem.*

Pulvisculus, τὸ κονιορτίδιον, ʊ.

Pumex, ἡ κισσηρὶς, ίδος, *Theophr.* pumice lævigo, κατακισσηρίζω, *Athen.*

Pumiceus, a, um, κισσήρινος, ίνη, ινον.

Pumicosus, a, um, ὁ καὶ ἡ κισσηρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ κισσηροειδὴς, έος, *Theophr.*

Pumilio, seu Pumilius, ὁ νάνος, ʊ, *Aristot.*

Punctim, στίγδην.

Punctio, ἡ στίξις, εως, *Eust.*

Punctiuncula, τὸ νυγμάτιον, ʊ.

Punctum, seu Punctus, ἡ στιγμὴ, ῆς, *Euclid.* temporis, χρόνου, *Plut.* ἡ ἀκμὴ τῶν καιρῶν, *Dem.*

Punctura, ἡ στίξις, εως, *Eust.*

Punctus, vide *Punctum.*

Pungo, νύττω, *Plut.* κεντέω, aliquem, στίζω τινὰ, *id.* dicteriis, θράσσω τινὰ, *Plato.*

Puniceus, a, um, φοινίκειος, εία, ειον, *Diod. Sic.* φοινικοῦς, ῆ, οῦν, tunica, χιτὼν, *Xen.*

Punio, κολάζω, aliquem severe, τινὰ σφόδρα, *Dem.* merito, εἰκότως, *id.* legitime, νομίμως, *id.* acerbe, πικρῶς, *idem.* publice, δημοσίᾳ, *id.* τιμωρέω τινὰ, *Isocrat.* in exemplum omnium, τιμωρέμενος ποιέω τινὰ παράδειγμα πᾶσι, *Dem.* Confer *Multo.*

Punitio, ὁ κολασμὸς, ῦ, *Plut.* ἡ κόλασις, εως, *Aristot.* Confer *Pœna.*

Punitor, ὁ κολαστὴς, οῦ, *Synes.* ὁ τιμωρητής.
Pupa, τὸ κοράσιον, ου, *N. T.* imagunicula puellaris ἀγαλματίου παιδιωτικοῦ.
Pupilla, i. e. *orba parentibus*, ἡ ὀρφανὸς, οῦ, et orba, καὶ ἐτίκληρος, *Dem.* ἡ ἐτίκληρος, ου, *idem.* oculi, ἡ κόρη, ης, *Philo.* ἡ γλάνη, ης, LXX.
Pupillaris, ε, ὀρφανικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.* status, ἡ ὀρφανία, ας, *id.*
Pupillus, ὁ ὀρφανὸς, οῦ, *Plato.* ὀρφανὸς σατρὸς, seu μητρὸς, *Dem.* pupillum fieri, γίγνεσθαι ὀρφανὸν, *id.* relinqui, καταλείπεσθαι, *id.*
Puppis, ἡ πρύμνα, ης, *Thuc.*
Pupula, ἡ κόρη, ης, *Philo.*
Pupulus, seu Pupus, τὸ παιδάριον, ου, *Xen.*
Pure, καθαρῶς, *Plut.*
Purgabilis, ε, ὁ καὶ ἡ εὐκάθαρτος, ου.
Purgamentum, τὸ κάθαρμα, ατος, *Poll.*
Purgatio, ἡ κάθαρσις, εως, *Plato.* ὁ καθαρμὸς, οῦ, *Plut.*
Purgator, ὁ καθαρτὴς, οῦ, *Plut.*
Purgatorius, a, um, καθαρτικὸς, ὴ, ὸν, medicamentum, φάρμακον, *Plut.* ignis, πῦρ.
Purgo, καθαρίζω, *Nax.* urbem, καθαίρω τὴν πόλιν, *Plut.* i. e. excuso, vide *Excuso.*
Purificatio, ὁ καθαρισμὸς, οῦ, ὁ ἁγνισμὸς, οῦ, *Plut.*
Purifico, καθαίρω, aliquid, τι, *Athen.*
Puritas, ἡ καθαρότης, ητος, sermonis, λόγου, *Hermog.* mentis, ἡ ἀγνότης, ητος, *Demosth.*
Pruriter, καθαρῶς, *Plut.*
Purpura, *concha* et *pannus*, ἡ πορφύρα, ας, *Aristot.*
Purpuraria, ἡ πορφυροπῶλις, ιδος, *N. T.*
Purpurarius, ὁ πορφυρεὺς, έως, *Lucian.* ὁ πορφυρευτὴς, οῦ, *Cl. Al.*
Purpurasco, πορφυρίζομαι.
Purpuratus, a, um, ὁ καὶ ἡ περιπόρφυρος, ου, *Plut.* περιεζεδαλμένος πορφύραν, *N. T.*
Purpureus, a, um, πορφυροῦς, ᾶ, οῦν, tunica, χιτὼν, *Xen.* vestis, ἡ πορφυρὶς, ίδος, *id.* totus, ὁ καὶ ἡ ὁλοπόρφυρος, ου, *Diod. Sic.*
Purpurisso, τῷ ἀνθρακίτῃ χρίω.
Purpurissum, τὸ ἀνθρακίτολον, ου, *Aristot.*
Purpuro, πορφυρίζω, *Diosc.* πορφυρέω, *Lucian.*
Purulente, πυωδῶς.
Purulentus, a, um, ὁ καὶ ἡ πυώδης, εος, ὁ καὶ ἡ πυοειδὴς, έος, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ διάπυος, ου, *Hippocr.*
Purus, a, um, καθαρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* a scelere, ὁ καὶ ἡ ἄκακος, ου, *id.* ἁγνὸς, ὴ, ὸν, a re venerea, τῶν ἀφροδισίων, *Plut.* i. e. non mistus, ὁ καὶ ἡ ἄκρατος, ου, *Xen.*
Pus, τὸ πύον, ου, *Aristot.*
Pusillanimitas, ἡ μικροψυχία, ας, *Philo.* ἡ ὀλιγοψυχία, ας, LXX.
Pusillanimus, a, um, ὁ καὶ ἡ μικρόψυχος, ου, *Nax.* ὁ καὶ ἡ ὀλιγόβρων, ονος, *Philo.*
Pusillus, a, um, μικρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* Conf. *Parvus.*
Pusio, τὸ παιδίον, ου, *Aristot.*
Pustula, ἡ φλύκταινα, ης, *Thuc.* τὸ φλυζάκιον, ου, *Hippocr.* ἡ φλυκτὶς, ίδος, in pustulas erumpo, φλυκταινόομαι, *Diosc.*
Pustulosus, a, um, ὁ καὶ ἡ φλυκταινώδης, εως.
Putamen, τὸ κέλυφος, εος, nucis, καρύου, *Diosc.* fabæ, κυάμου, *Theophr.* τὸ λέπισμα, ατος, *Philo.* τὸ λέπυρον, ου, *Cl. Al.*
Putaminosus, a, um, ὁ καὶ ἡ κελυφανώδης, εος, *Theophr.* κελύφινος, ίνη, ινον, *Lucian.*
Putatio, ἡ κλάδευσις, εως, *Symm.* ἡ κλαδείαι, ας, *Geopon.*
Putator, ὁ κλαδευτὴρ, ῆρος.
Puteal, τὸ περιστόμιον, ου, LXX.
Putealis, ε, seu Puteanus, a, um, φρεατικὸς, ὴ, όν, aqua, ὕδωρ, *Plut.*
Putearius, ὁ φρεάρυχος, ου, *Plut.*
Puteo, μυδάω, *Theophr.*
Putesco, δυσωδέομαι.
Puteus, τὸ φρέαρ, ατος, *Lucian.* puteum fodio, φρεωρυχέω, *Plut.* φρέαρ ὀρύττω, *Dion. Hal.* puteorum fossor, ὁ φρεάρυχος. ου, *Plut.* haustor, ὁ φρεάντλης, ου, *Laërt.* fossio, ἡ φρεωρυχία, ας, *Jos.*
Putide, δυσωδῶς, i. e. *abjecte*, ἀγενῶς, *Demosth.*
Putidulus, a, um, s. Putidiusculus, a, um, δυσωδέστερος, έρα, ερον.
Putidus, a, um, ὁ καὶ ἡ δυσώδης, εος, *Thuc.* μυδαλέος, έα, έον, i. e. *abjectus*, ὁ καὶ ἡ ἀγεννὴς, έος, *Dem.*
Puto, κλαδεύω, vitem, ἀμπέλον ἀποκλαδεύω, *Dem.* i. e. arbitror, existimo, νομίζω, *id.* Confer *Arbitror.*
Putor, ἡ δυσωδία, ας, *Thuc.* ἡ δυσοσμία, ας, *Poll.*
Putredo, ἡ σῆψις, εως, *Plut.* ἡ σηπεδὼν, όνος, *id.* ἡ σατρότης, ητος, *Diosc.* putredine vitio, σήπω, *Plut.*
Putrefacio, σήπω, *Plut.* πύθω.
Putrefactio, ἡ ἀπόσηψις, εως, *Plut.* ἡ μύδησις.
Putreo, σατρίζω.
Putresco, σήπομαι, *Xenoph.* ἀποσήπομαι, *Hippocrat.* carnis modo, κρεοσήπομαι, *Plut.*
Putris, e, seu Putridus, a, um, σατρὸς, ὰ, όν, *Athen.* ὁ καὶ ἡ ἀνίατος, ου, LXX. σαθρὸς, ὰ, όν, *Lucian.*
Putror, ἡ σατρότης, ητος, *Diosc.*
Putus, a, um, idem quod *Purus, a, um.*
Pyra, ἡ πύρα, ας, *Plut.*
Pyralis, ἡ πυραλὶς, ίδος, *Aristot.*
Pyramidatus, a, um, ὁ καὶ ἡ πυραμοειδὴς, έος.
Pyramis, ἡ πυραμὶς, ίδος, *Diod. Sic.*
Pyrites, ὁ πυρίτης, ου, *Diosc.*
Pythia, τὰ πύθια, ων, *Plato.*
Pythius, a, um, πύθιος, ία, ιον, *Plut.*
Pyxidula, τὸ πυξίδιον, ου.
Pyxis, ἡ πυξὶς, ίδος, *Athen.*

Q

Qua? i. e. τῇ; quatenus, ᾗ, in alio, qua est aliud, ἐν ἑτέρῳ, ᾗ ἑτέρῳ, *Aristot.*
Quacumque, ὅπῃ ἂν, ferat, φέρῃ, *Plato.* ex parte, ὁπῃῶν, *id.* ὁπητιῶν, *id.*
Quadamtenus, ἕως ὡς.
Quadra, ὁ πίνακ, ακος, τὸ πινακίδιον τετράγωνον.
Quadragenarius, ὁ τεσσαρακονταέτης, ου, τεσσαρακονταέτης, ᾶ, *Lucian.*
Quadrageni, æ, a, οἱ, αἱ, τὰ τεσσαράκοντα, *N. T.*
Quadragesimus, a, um, τεσσαρακοστὸς, ὴ, ὸν *Thuc.* τεσσαρακοστὸς, αία, αῖον, *Aristot.*
Quadragies, τεσσαρακοντάκις, *Plut.*
Quadraginta, οἱ, αἱ, τὰ τεσσαράκοντα, *N. T.*
Quadrangulus, a, um, ὁ καὶ ἡ τετράγωνος, ου.
Quadrans, τὸ τετραετηρίδιον, ου, *Gal.*
Quadrantal, ὁ κύβος, ου.
Quadratus, a, um, ὁ καὶ ἡ τετράγωνος, ου, *Thuc.* lapis, τετραγωνισμένος λίθος, *Plut.* agmen, τὸ πλαίσιον, ου, *Thuc.*
Quadriennis, ε, ὁ καὶ ἡ τετραετὴς, έος.
Quadriennium, ἡ τετραετία, ας, ὁ χρόνος τετραετὴς, έος, *Herodot.*
Quadrifariam, τετραχῇ, *Philo.*
Quadriga, τὸ τέθριππον, ου, *Plut.* ἅρμα τετράζυγον, *Xenoph.*
Quadrigarius, a, um, ὁ, ἡ, τὸ τῷ τεθρίππῳ λάτης.
Quadrigarius, ὁ τεθριππηλάτης, ου.
Quadrilibris, ε, ὁ καὶ ἡ τετράλιτρος, ου.
Quadrimatus, us, idem quod *Quadriennium.*
Quadrimestris, e, ὁ καὶ ἡ τετράμηνος, ου, LXX.
Quadrimus, a, um, ὁ καὶ ἡ τετραετὴς, έος, *Herodot.*
Quadringeni, æ, a, τετρακόσιοι, αι, α, *Plut.*
Quadringentesimus, a, um, τετρακοσιοστὸς, ὴ, όν.
Quadringenti, æ, a, τετρακόσιοι, αι, α, *Herodian.*
Quadringenties, τετρακοσιάκις.
Quadripartito, τετραμερῶς.
Quadripartitus, a, um, ὁ καὶ ἡ τετραμερὴς, έος.
Quadro, τετραγωνίζω, lapidem, λίθον, *Plut.* i. e. congruo, ἀρμόττω, ad rem, πρὸς τὸ πρᾶγμα, *Dion. Hal.* in aliquem, τινὶ, *Xen.* συνάπτω εἴς τινα, *Aristot.*
Quadrupes, ὁ καὶ ἡ τετράπους, οδος. *Aristot.* ὁ καὶ ἡ τετρασκελὴς, έος, *Diod. Sic.* quadrupedum more, τετραποδιστὶ, *Lucian.* quadrupes incedo, τετραποδίζω, *Aristot.*
Quadruplator, ὁ ἐνδείκτης, ου, *Synes.*
Quadruplex, τετραπλάσιος, ία, ιον, *Plato.* ὁ καὶ ἡ τετραπλασίων, ονος, *Aristot.*

Quadrupliciter, τετραπλῇ, *Hom.*
Quadruplico, τετρασιάζω, τετραπλασιάζω, *Herodian.*
Quadruplus, a, um, idem quod *Quadruplex.*
Quæro, ζητέω, *Dem.* aliquid ex aliquo, ἐρωτάω τί τινος, *Plut.* πυνθάνομαί τι παρά τινος, *Isocr.* Confer *Interrogo.*
Quæsitio, ἡ ζήτησις, εως, *Thuc.*
Quæsitor, ὁ ζητητὴς, οῦ, *Lys.*
Quæsitum, τὸ ζήτημα, ατος, *Quinct.*
Quæso, δέομαι, ἱκετεύω.
Quæstio, ἡ ζήτησις, εως, *Thuc.* dubia, τὸ ἐρώτημα ἄπορον, *Plut.* ἡ ἐρώτησις ἄπορος, *id.* τὸ πρόβλημα ἄπορον, *Lucian.* juridicialis, ἡ ἀνάκρισις, εως, *Dem.* per tormentum, ὁ βάσανος, ου, *id.* quæstionem per tormentum habere, βάσανον ποιεῖσθαι, *id.* adhibere alicui, βασανίζειν τινὰ, *id.* postulare aliquem in quæstionem, ἐξαιτεῖν τίνα εἰς βάσανον, *id.* Confer *Interrogatio.*
Quæstiuncula, τὸ ζητημάτιον, ου.
Quæstor, ὁ ταμίας, ου, *Plut.*
Quæstorius, a, um, ταμιευτικὸς, ὴ, όν, potestas, ἐξουσία, *Plut.*
Quæstuose, κερδαλέως, *Thuc.*
Quæstuosus, a, um, κερδαλέος, έα, έον, *Xenoph.*
Quæstura, ἡ ταμιεία, ας, *Appian.* ἡ ἐξουσία ταμιευτικὴ, *Plut.*
Quæstus, ἡ ἐργασία, ας, *Dem.* ὁ ἐργασιτισμὸς, οῦ, *id.* corporis, ἡ ἀπὸ τῦ σώματος ἐργασία, *id.* quæstum facio, ποιέομαι ἐργασίαν διά τινος, *id.* ἐργάζομαι, *id.* magnum e re frumentaria, χρήματα πολλὰ ἐργάζομαι περὶ τὴν σιταγωγίαν, *idem.* quæstui servio, εἰμὶ πρὸς τῷ λήμματι, *idem.* deditus, ὁ περὶ ἐργασίαν τινὰ ὢν, *id.* Confer *Lucrum.*
Qualis, e, *relativ.* οἷος, α, ον, *Isocr.* ὁποῖος, α, ον, *id.* ὁτοιός τις, ὁτοία τις, ὁτοῖόν τι, *Dem. interrogativ.* ποῖος, α, ον, ποιός τις, ποία τις, ποῖόν τι, *Isocr.* qualis, talis, ὁποῖός τις, τοιῦτος, *Xen.* qualis quisque, talis ejus exitus, ὁποῖός ποθ' ἕκαστος, τοιῦτο καὶ τὸ τέλος φαίνεται αὐτῷ, *Aristot.*
Qualiter, ὁτοίως, *Isocr.* οἵως, *Aristoph.*
Qualitercumque, ὅπως ἂν, *Isocr.* ὁπωσδήποτε, *Plato.*
Qualus, ὁ πάλαθος, ου, *Nax.* ὁ κάλαθος, ου, *Cl. Al.*
Quam, ἢ, majus onus, quam, μεῖζον φορτίον, ἢ, *Dem.* non aliud judicare, quam quod æquum censuerit, ἐκ ἄλλο τι ψηφίζεσθαι, πλὴν ὅ, τι ἂν ἡγῆται δίκαιον, *id.* nihil restat quam ut deus fiat, οὐδὲν ἐστ λοιπὸν ἔτι, πλὴν θεὸν γενέσθαι, *Isocr.* quam difficile sit, ὡς χαλεπόν ἐστι, *Dem.* quam putatis? πῶς ἂν οἴεσθε, *id.* quam maxime, ὅτι μάλιστα, *Plato.* quam plurimi, ὅτι πλείστοι, quam multa non desidero, τόσων ἐγὼ χρείαν οὐκ ἔχω, Laërt. quam optime possit, ἧ δύναιτο ἄριστα, *Lucian.* tam de communibus, quam de privatis solicitum esse, ὁμοίως ὑπὲρ τῶν κοινῶν, ὡσπερ τῶν ἰδίων μελετᾶν, *Isocr.* tam delectari, quam, τοσῦτον χαίρειν, ὅσον, *Nax.*
Quamdiu, πόσον χρόνον, bellum geramus, considerate, πολεμῶμεν, λογίσασθε, *Dem.* quamdiu est, πόσος χρόνος ἐστ; *Isocr.* examinarunt eum, quamdiu ipsis visum est, ἐβασάνιζον, μέχρι ἕ αὐτοῖς ἐδόκει, *Demosth.* tamdiu, quamdiu, τόως, ἕως ἄν, *idem.*
Quamobrem, *caussale*, δι' ἅ, *Plato.* διὰ τῦτο, *Dem.* διότι, *id.* nescio, quamobrem, ἐκ οἶδ' ἀνθ' ὅ, *idem.* considerate, quamobrem, hæc fecerit, συλλογίζισθε, τίνος ἕνεκα ταῦτα ἔπραττε, *id. interrogativum*, διὰ τί; ὅτι δή τι; *Plato.*
Quamvis, καίτε, tamen, ὅμως, *Dem.* εἰ καὶ δήτα, *id.* Confer *Etsi.*
Quando, πότε, agetis? πράξετε, *Demosth.* quando moriebatur, ὅτε ἐτελεύτα, *idem.* quando res benevolentia firmantur, ὅταν τὰ πράγματα ὑπ' εὐνοίας σωθῇ, *id.* quando urbs obsideri nunciabatur, ἡνίκα πόλις πολιορκημένη ἀπηγγέλλετο, *id.* Conf. *Quum.*
Quandocumque, ὁποτιῦν, *Dem.*
Quandoque, ἐνίοτε, *Dem.* Confer *Interdum.*
Quandoquidem, ὅτι γε, ne vobis quidem persuadere possum, μηδὲ ὑμᾶς δύναμαι πείθειν, *Plato.* hoc servi est, ut non vivat quomodo vult, εἴητε τῦ δέλα ὄντος τὸ ζῆν μὴ ὡς βέλεται, *Aristot.*
Quanquam, καίπερ, tamen, ὅμως, *Demosth.* Confer *Etsi.*

Quantillus, a, um? σμικρός, ή, όν, *Aristot.*
Quantitas, ή ποσότης, ητος, *Aristot.*
Quanto, ὅσῳ, mitius ego——tanto magis ille, σφοδρότερον ἐγὼ——τοσούτῳ μᾶλλον, *Demosth.* ὅσῳ ἂν μᾶλλον——μᾶλλον, *Aristot.* quanto majorem——tanto copiosiorem, ὅσον μείζονα——τοσοῦτον πλείονα, *Chrys.* ὁσον πέρ——τοσοῦτον, *Isocr.* quanto justius etiam nos, πόσῳ δικαιότερον ἡμεῖς, *Demosth.*
Quantopere, ὡς ἕν, perturbatus fuerim, dicere non possum, συνεταράχθην, ὑπ' ἀν δυναίμην εἰπεῖν, *Isocr.*
Quantulus, a, um, ἡλικὸς, ὴ, όν, *Lucian.*
Quantus, a, um, ἡλικὸς, ὴ, όν, et qualis evaserit, καὶ οἷος γέγονε, *Plato.* labor, ἡλικὸς πόνος, *id.* beneficia, ἡλίκαι εὐεργεσίαι, *Dem.* bona, ἡλίκα ἀγαθὰ, *Lucian.* *interrogativum de quantitate continua*, σμικρὸς, ίκη, ίκον; *Aristot.* *de quantitate discreta*, πόσος, η, ον; quantum das? πόσον δίδως; *Aristoph.* quanti seu quanto pretio docet? πόσου διδάσκει; *Xenoph.* quanti tandem æstimatis? ἐπὶ πόσῳ ἂν τις δέξαιτ' ἂν ὑμῶν; *Plato.* quantum conjicere licuit, ὅσον ἦν συμβαλεῖν, *Lucian.* quantum in me est, ὅσον ἐγὼν ἐπ' ἐμοὶ, *id.* quantum in me est, ὅσον ἐγὼν ἐπ' ἐμοὶ, *idem.* quantum ad me attinet, τυμὸν μέρος, *Plato.* κατὰ τυμὸν μέρος, *id.* quantum possum, κάθοσον δύναμαι, *Isocrat.* quantus, tantus, ὅσος τοσοῦτος, quantam benevolentiam ego conservo, tantam, ὅσην εὔνοιαν ἐγὼ ἔχων διατελῶ, τοσαύτην, *Isocr.* quantum aliis antecellis, tantum, ὅσονπερ πρόσχεις ἄλλων, τοσοῦτον, *id.* quantus quantus, ὁτηλικοσοῦν, *Theophr.*
Quantuscumque, seu Quantuslibet, Quantusvis, ὁτηλικοσοῦν, ικονῦν, *Aristot.*
Quapropter, ἀνθ' ὧ, *Dem.* τίνος ἕνεκα, *id.* Confer *Quamobrem*, et *Quare.*
Quaqua, ὁπωσῃ ἂν, quaqua versum, παντοχόσε, *Al. Aphr.*
Quare? *interrogative*, διὰ τί; *Dem.* τίνος ἕνεκα; *id.* ἵνατί; *Plato.* *indefinite*, διά τι, *Isocr.* διότι, *id.* *illative*, διὰ τοῦτο, *idem.*
Quartanus, a, um, τεταρταῖος, αία, αῖον, *Diod. Sic.* febris, πύρετος, *Al. Trall.*
Quarto, τετάρτως.
Quarum, τέταρτον.
Quartus, a, um, τέταρτος, άρτη, αρτον, *Aristot.* dies, ἡμέρα τετάρτη, *Dem.*
Quasi, ὡς, accusant nos, quasi non recte desideremus, κατηγορῶσιν ἡμῶν. ὡς ὀρθῶς βουλευομένων, *Isocrat.* Confer *Tanquam.*
Quasillus, seu Quasillum, ὁ καλαθίσκος, ου, τὸ ταλάριον, ου, *Poll.*
Quassabilis, ὲ, ὁ καὶ ἡ διασάλευτος, υ.
Quassatio, διασάλευσις, εως. ὁ σεισμὸς, οῦ.
Quasso, διασαλεύω, aliquid, τὶ, *Lucian.* ἀνασείω.
Quatenus, ἐφ' ὅσα, *Lucian.* παρ' ὅσον, *Herodian.* ἐφ' ὅσα, *Isocrat.* Confer *Tanquam.*
Quater, τετράκις, *Isocr.*
Quaternarius, ή τετρὰς, άδος, *Plut.*
Quaterni, æ, a, οἱ, αἱ τέσσαρες, τὰ τέσσαρα, *Xen.*
Quaternio, τὸ τετράδιον, υ, *N. T.*
Quatio, σείω, aliquid, τὶ, *Thuc.* κλονέω.
Quatriduum, τὸ τετραήμερον, υ, *Aristot.*
Quatuor, οἱ, αἱ τέσσαρες, τὰ τέσσαρα, *Lucian.*
Quatuordecies, τεσσαρεσκαιδεκάκις.
Quatuordecim, οἱ, αἱ δεκατέσσαρες, ων, *Plut.*
Que, τὲ, *quod solum varius, frequentarius vero cum* καὶ *ponitur*, e. g. sursum ac deorsum, ἄνω τε καὶ κάτω, *Dem.*
Quemadmodum, ὡς, evenit, quemadmodum nobis utile est, γέγονεν, ὡς ἂν ἡμῖν σύμφορον, *Dem.* ita, ὡσπερ, -ὥτω, *idem.* ὥσπερ, ὡσαύτως, *id.* initio dixi, καθάπερ ἐν ἀρχῇ πρόειπον, *id.*
Queo, δύναμαι, *Dem.* Confer *Possum.*
Quercetum, ὁ δρυμὸς, ῦ, *Polyb.*
Querceus, a, um, s. Quernus, a, um, δρύϊνος, ίνη, ινον, *Plut.*
Quercus, ἡ δρῦς, δρυὸς, *Diosc.*
Querela, ὁ ὀδυμὸς, ῦ, *Isocr.* Confer *Lamentatio.*
Queribundus, a, um, ὀδυρτικὸς, ὴ, όν, *Bas.*
Querimonia, ἡ μεψιμοιρία, ας, *Cl. Al.*
Queritor, ὀδύρομαι, *Dem.*
Querneus, a, um, seu Quernus, a, um, vide *Querceus.*
Queror, ὀδύρομαι, *Dem.* μεμψιμοιρέω, *Lucian.* de aliquo, μέμφομαί τινι, *Dem.* τι, *Xen.*
Querulus, a, um, ὀδυρτικὸς, ὴ, όν, *Aristot.* ἀγαναπτικὸς, ὴ, όν, *Plato.*
Questus, idem quod *Querimonia.*
Qui, quæ, quod, ὅς, ἥ, ὅ, *Dem.*
Qui? πῶς; *Dem.* Confer *Quomodo.*
Quia, ὅτι, non expedit, ideo reprehendo, ἐγὼ συμφέρει, διὰ τοῦτο ἐπιτιμάω, *Dem.* hoc mihi videtur bonum esse, ἐπεὶ τοῦτο γέ μοι δοκεῖ καλὸν εἶναι, *Plato.*
Quicumqne, Quæcumque, Quodcumque, ὅστις, ἥτις, ὅ, τι, *Aristoph.* ὅστις ἂν, ἥτις ἄν, ὅ, τι ἄν, *Thuc.* ὅστις δὴ, *idem.* tandem, ὅστις ποτὲ, *Lucian.*
Quidam, Quædam, Quiddam vel Quoddam, *de persona certa*, ὅ, ἥ, τὸ δεῖνα, *Demosth.* *de incerta*, ὁ καὶ ἡ τις, καὶ τό τι, *gen.* τινὸς, *id.*
Quidem, μὲν, *Dem.*
Quidni, πῶς γὰρ ἔ; *Dem.* πῶς ἔ; *id.*
Quies, ἡ ἡρεμία, ας, *Aristot.* ἡ ἡσυχία, ας, *Dem.* τὸ ἥσυχον, υ, *Thuc.* Confer *Otium*, item *Somnus.*
Quiesco, ἡρεμέω, *Philo.* ἡσυχίαν ἔχω, *Isocrat.* ἄργω, *idem.* ἡρεμίαν ἔχω, *Plut.* a labore, ἀναπαύομαι τῷ πόνῳ, *Xen.* i. e. dormio, vide *Dormio.*
Quiete, ἡρέμα, te contineas, ἔχε, *Plato.* ἡρεμαίως, *Xen.* ἡσύχως.
Quietus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἡσύχιος, ου, *Dem.*
Quilibet, ὁ τυχὼν, όντος, *Plut.* potius, quam, πᾶς μᾶλλον, ὴ, *Dem.*
Quin, i. e. *cur non*, τί μή; i. e. *ut*, vel *quod non*, μὴ ἔχὶ, difficile est, quin patiatur, ἐ ῥᾴδιον, μὴ ἔχὶ, πάσχειν, *Plato.* i. e. *qui non*, ὅστις ὄ, i. e. *immo*, μᾶλλον δὲ, quin etiam, γε μὴν, quin etiam spe omnes implevit, ἐλπίδων γε μὴν πάντας ἐνέπλησε, *Xen.* quin immo, ἀλλὰ δὲ καὶ, μενοῦνγε, *N. T.*
Quinarius, ὴ πεντὰς, άδος, *Plut.* ἡ πεμπὰς, άδος, *Aristot.*
Quincunx, ἡ πεμπὰς, άδος.
Quincuplex, πενταπλοῦς, ῆ, οῦν, LXX.
Quindecies, δεκαπεντάκις.
Quindecim, οἱ, αἱ, τὰ δεκαπέντε, *N. T.*
Quingentesimus, a, um, seu Quingenarius, a, um, πεντακοσιοστὸς, ὴ, όν.
Quingenti, æ, a, Quingeni, æ, a, πεντακόσιοι, αι, α, *Herodian.*
Quingenties, πεντακοσιάκις.
Quini, æ, a, οἱ, αἱ, τὰ πέντε.
Quinquagenarius, a, um, πεντηκονταετὴς, έος, *Plut.*
Quinquageni, æ, a, οἱ, αἱ, τὰ πεντήκοντα, *N. T.*
Quinquagesies, seu Quinquagies, πεντηκοντάκις.
Quinquagesimus, a, um, πεντηκοστὸς, ὴ, όν, *Galen.*
Quinquaginta, οἱ, αἱ, τὰ πεντήκοντα, *N. T.*
Quinquatria, seu Quinquatrus, τὰ παναθήναια, ων, *Isocr.*
Quinque, οἱ, αἱ, τὰ πέντε, *Plut.*
Quinquefariam, πενταχῆ, seu πενταχῶς.
Quinquemestris, ὲ, ὁ καὶ ἡ πεντάμηνος, υ.
Quinquennalis, ὲ, πενταετηρικὸς, ὴ, όν, certamen, ἀγὼν, *Maccab.*
Quinquennis, ὲ, ὁ καὶ ἡ πενταετὴς, έος, *Thuc.*
Quinquennium, ἡ πενταετία, ας, ἡ πενταετηρὶς, ίδος.
Quinquepartito, πενταμερῶς.
Quinquepartitus, a, um, ὁ καὶ ἡ πενταμερὴς, έος.
Quinqueremis, ὲ, ὁ καὶ ἡ πεντήρης, εος.
Quinquertio, ὁ πένταθλος, υ, *Plut.*
Quinquertium, τὸ πένταθλον, υ, *Herodian.*
Quinquies, πεντάκις, *N. T.*
Quintanus, a, um, πεμπταῖος, αία, αῖον, *Al. Aphr.*
Quintilis, ὁ μεταγειτνιὼν, ῶνος, *Dem.*
Quintum, πέμπτον.
Quintus, a, um, πέμπτος, η, ον, *Plut.*
Quippe, ἄτε, pessimus existens, κάκιστος ὢν, *Dem.* ἄτε δὴ, οἷα δὴ, semper admiror hunc sermonem, ὑ γὰρ τοι ἄλλὰ τοῦτον γε λόγον θαυμάζω, *Plut.*
Quiritatio, ὁ σχετλιασμὸς, ῦ, *Thuc.*
Quirites, οἱ Κυρῖται, ων, *Dion. Hal.*
Quiritor, σχετλιάζω, aliquid, τὶ, *Plut.*
Quis? quæ? τὶς; Quid? τί, *Dem.* Quis adeo simplex est, ut ignoret; τίς οὕτως εὐήθης ἐστὶν, ὅστις ἀγνοεῖ; *Isocrat.* ποῖος, ποία, ποῖον. Quæ civitas tale bellum sustinere potest? ποία τῶν πόλεων τοιοῦτον πόλεμον ὑπέμεινε; *id.* *indefinitum*, ὁποιός τις, ὁποία τις, ὁποῖόν τι, potes igitur dicere, quis homo pius sit, ἐχεις ὃν εἰπεῖν, ὁποιός τις εὐσεβὴς ἐστι, *Xen.* τίς, τι, considerate, non quem se dicat esse, sed quis sit, σκοπεῖτε, μὴ τίς φησὶν εἶναι, ἀλλὰ τις ἐστι, *Æschin.* i. e. *aliquis*, τίς τι, si quis videat inimicum, εἴτε τις ἴδοι τινὰ ἐχθρὸν, *Thuc.*
Quisnam, ὁστις, Quænam, ἥτις, Quidnam, ὁ, τι, an putas illos ignorare, quisnam sis? ἦχ' ἡγῇ γιγνώσκειν αὐτοὺς, ὁστις ἔ; *Dem.* misit interrogatum, quidnam accidisset, ἐπεμψεν εἰρησόμενος, ὁ, τι ἐστὶ τὸ συμβεβηκὸς, *id.*
Quispiam, Quæpiam, τις, Quidpiam, τι, *Dem.* dabo, quantum alius quispiam umquam dedit, δώσω, ὅσον τις καὶ ἄλλος πλεῖσον δήποτε ἔδωκε, *Xen.* an quispiam alius, εἴ τις ἄλλος, *Isocr.*
Quisquam, τις, Quidquam, τι, nescio, an quisquam alius umquam, ἐκ οἶδα, εἴ τις ἄλλος πώποθ' ἕτερος, *Isocrat.* nec quisquam, οὐδὲ ἑδεὶς, se ipsum accusat, ἑαυτὸν κατηγορεῖ, *Dem.*
Quisque, Quæque, Quidque, ἕκαστός τις, ἑκάστη τις, ἑκαστόν τι, *Dem.* εἷς ἕκαστος, μία ἑκάστη, ἓν ἕκαστον, *Isocrat.* πᾶς τις, πᾶσά τις, πᾶν τι, *Jul. Apost.* αὐτὸς ἕκαστος, αὐτὸ ἕκαστον, quisque pugnam incipere gestiebat, αὐτὸς ἑκαστος πρῶτος ἐσπευδὲν ἄρξαι μάχης, *Pausan.*
Quisquiliæ, τὰ περιψήματα, ων, *N. T.*
Quisquis, Quæquæ, Quidquid, ὁστισῦν, ἥτισῦν, ὁτιοῦν, quisquis potuerit, ὁστισῦν δύναιτο, *Dem.* sive hunc, sive quemque delegeritis, καὶν ὑμεῖς τὸν δεῖνα, καὶν ὁντινοῦν χειροτονήσητε, *id.*
Quivis, idem quod *Quisque* seu *Quilibet.*
Quo, οἷ, ne accedere quidem licebat ipsi, μηδὲ βαδίζειν ἐᾶν αὐτῷ, *Dem.* acceperunt libertatem eundi, quo vellunt, ἔλαβον ἐξουσίαν πορεύεσθαι, ὅπου βουληθεῖεν, *id.* quo confugiam? ποῖ καταφεύγω; *Æschin.* quo tandem et unde? ποῖ δὴ καὶ πόθεν; *Plato.* quo mitius, eo magis, ὅσῳ πραότερον, τοσῶτῳ μᾶλλον, *Dem.* quo magis eo magis, ὅσῳ ἂν μᾶλλον, τοσούτῳ μᾶλλον, *Aristot.* i. e. ut, ὅπως, elaborandum est, quo ille desistat, σφοδρὸς πρακτέον, ὅπως ἐκεῖνος παύσεται, *Dem.*
Quoad, μέχρι ἕ, ipsis visum est, αὐτοῖς ἐδόκει, *Dem.* Conf. *Donec*, eatenus, quoad natura patitur, ἐπὶ τοσοῦτον, ἐφ' ὅσον, ἡ φύσις ἐπιδέχεται, *Aristot.* fieri potest, ἐφ' ὅσον οἷόν τε, *Heliodor.*
Quocirca, διὰ τοῦτο, *Dem.* Confer *Quamobrem*, *Quare.*
Quocumque, παντοχῦ, *Dem.* παντοχοῖ, *id.* ὅπῃ ἂν, *Xen.*
Quod, ὅτι, felices prædicarunt majores, quod hoc modo remp. administrarunt, τὰς προγόνους ἐμακάρισαν, ὅτι τὸν τρόπον τοῦτον τὴν πόλιν διώκησαν, *Dem.* ὡς, omnes dictitabatis, quod oporteret, &c. πάντες ἐθρυλεῖτε, ὡς δεῖ, *id.*
Quodammodo, ὥδέ πως, *Xen.* τρόπον τινὰ, ἔγιν ὡς, *Devar.*
Quominus, μὴ ἔ, nemo contradicit, quominus dicturus sit, οὐδεὶς ἀντιλέγει, μὴ ἐ λέξειν, *Xen.*
Quomodo, πῶς, his usus est, τούτοις ἐχρήσατο, *Dem.* ὁν τρόπον, *Lycophr.* τινὰ τρόπον, *Dem.*
Quomodocumque, ὁπως ἂν, *Dem.* ὁτωσῦν, vivere, ζῆν, *id.* id factum est, τοῦτο πέπρακται, ὁτωσδήποτε, *id.*
Quonam, ποῖ, *Dem.* Confer *Quo.*
Quondam, πάλαι, *Dem.* Confer *Olim.*
Quoniam, ὅτι τοι, *Plato.* Confer *Quia.*
Quopiam, ποῖ, *Dem.*
Quoquam, ποῖ, *Dem.*
Quoque, καὶ ἔτι. Confer *Etiam.*
Quoquo, seu Quovis, παντοχοῖ, *Dem.*
Quoquomodo, ὡς ἂν τύχοι.
Quoquo versum, seu Quoquo versus, παντοχόσε, *Dem.*
Quorsum, καὶ τί, *Isocr.* ista persecutus sum orationc, ὧν δὲ ἕνεκα ταῦτα προσήνεγκα τῷ λόγῳ, *Euseb.* ista dicis? πρὸς τί ταῦτα λέγεις; *Viger.*
Quot, πόσοι, αι, α, sunt Spartani? εἰσὶ Σπαρτίαται; *Plut.* in locis, ποσαχῆ; modis, ποσαχῶς; *Aristot.* diebus veniet? ποσαίος ἀφίξεται, *Xen.*
Quotannis, κατ' ἔτος, *Cl. Al.* ἀνὰ πᾶν ἔτος, *Diosc.* ἔτῃ ἑκάστῳ, *Herodian.*
Quoteni, æ, a, πόσοι, αι, α.
Quotidianus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ καθ' ἡμέραν, cibus, τροφὴ, *Isocr.* ὁ, ἡ, τὸ ἑσάστην ἡμέ-

ξαν, ex quotidianis exercitiis, ἐκ τῶν καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐπιτηδευμάτων, *Dem.*

Quotidie, καθ' ἑκάστην ἡμέραν, *Lucian.* καθ' ἡμέραν, *Isocrat.* ἑκάστης ἡμέρας, *Herodian.*

Quoties, ποσάκις, *Plato.* de his verba facta sunt? ὁσάκις λόγος γέγονε περὶ τούτων; *Dem.* tumultuati sitis, omnes novistis, ὁσάκις ἐθορυβεῖσθε, πάντες ἐπίστασθε, *id.*

Quotiescumque, ποσακισοῦν.

Quotquot, ὅσοι, αι, α, ὅτι, et quotquot barbari, καὶ ὅσοι βάρβαροι, *Herodian.*

Quotuplex, ὁσοπλάσιος, ία, ιον, *Aristot.* ποσοπλάσιος, ία, ιον.

Quotus, a, um, πόσος, η, ον, ὁπόσος, η, ον, *Aristot.*

Quotuscumque, acumque, umcumque, ὁποσοστόν, ὁποσονοῦν, *Aristot.*

Quotusquisque, idem quod *Quotuscumque.*

Quovis, idem quod *Quoquo.*

Quousque, ἐφ' ὅσον, extendit se contemplatio, διατείνει ἡ θεωρία, *Aristot.* i. e. quamdiu, τόσον χρόνον, *Dem.*

Quum, ὅτε, ab initio, quum aliqui Olynthios hinc repulerunt, τὸ κατ' ἀρχὰς ὅτε 'Ολυνθίως ἀπήλαυνόν τινες, *Dem.* quum opus est, ὁπότε δεήσειε, *idem.* quum nos non possumus eo pervenire, ἡνίκα ἡμεῖς μὴ δυνώμεθα ἐκεῖσε ἀφικέσθαι, *id.* quum nunciabatur, ὅταν ἀπηγγέλλετο, *id.*

R

Rabide, λυσσωδῶς, μανικῶς.

Rabidus, a, um, ὁ καὶ ἡ λυσσώδης, τος.

Rabies, ἡ λύσσα, ης, *Gal.* ἡ μανία, in rabiem actus furo, λυσσῶ, *Diosc.*

Rabiose, λυσσωδῶς.

Rabiosus, a, um, ὁ καὶ ἡ λυσσώδης, τος, λυσσῶν, ῶσα, ον, *Lucian.*

Rabula, ὁ δικολόγος, ου, ὁ νῦν ῥητορικὸς, ῆ, *Aelian.* ὁ δικορράφος, τὸ περίτριμμα τῆς ἀγορᾶς, *Dem.*

Racematio, ἡ ῥαγολογία, ας, *Suid.*

Racematus, a, um, seu Racemosus, a, um, ὁ καὶ ἡ βοτρυώδης, ους, *Diosc.*

Racemus, ὁ βότρυς, υος, *Theophr.*

Radiatio, ἡ ἀκτινοβολία, ας, *Plut.*

Radiatus, a, um, ἀκτινωτὸς, ἡ, όν.

Radicatus, a, um, ἐῤῥιζωμένος, ένη, ένον, *N. T.*

Radicitus, ὁλοῤῥιζεὶ, *N. T.* ῥιζόθεν, *Herodian.* ἐκ ῥιζῶν, LXX. evelli, προβέλυμνον ἐλκεσθαι, *Nyss.* extrahere, ἐκμοχλεύειν, *Aelian.* αὐτορῥίζου, ἐκσαῖν, *id.* pereo, ὁλῤῥίζος ἀπόλλυμαι, LXX.

Radicor, ῥιζοομαι, *Plato.* ῥιζοβολῶ.

Radicosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ῥιζώδης, τος.

Radicula, τὸ ῥίζιον, ου, *Diosc. herba,* τὸ σχεδίον, ου, *id.*

Radio, ἀκτινοβολέω, *Philo.*

Radiosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκτινώδης, τος.

Radius, ἡ ἀκτὶν, ῖνος, *Lucian.* textorius, ἡ κερκὶς, ίδος, *Plato.* rotæ, ἡ κνημία, ας, *Lys.*

Radix, ἡ ῥίζα, ης, *Hippocr.* radices montis, ἡ ὑπώρεια, ας, *Herodian.*

Rado, ξύω, *Theophr.*

Radula, τὸ ξύστρον, ου, τὸ λίστρον, ου, *Poll.*

Raia, ἡ βάτος, ου, ἡ βατὶς, ίδος, *Schol. Aristoph.*

Ramentum, τὸ ξύσμα, ατος, *Erot.* τὸ ἀπόξυσμα, ατος, τὸ περίψημα.

Rameus, κλάδινος, ίνη, ινον.

Ramex, ἡ κνήλη, ης, *Gal.*

Ramicosus, ὁ πολύπτης, υ, *Synes.*

Ramosus, a, um, ὁ καὶ ἡ κλαδώδης, τος.

Ramulus, ὁ κλαδὼν, όνος, *Hes.* ὁ κλαδίσκος, υ, ὁ κλὼν, ῶνος, *Theophr.*

Ramus, ὁ κλάδος, υ, *Theophr.* ὁ ὄζος, υ.

Rana, ὁ βάτραχος, υ, *Gal.*

Ranceo, ταγγίζω, *Aret.*

Rancesco, ταγγίζω, *Aret.*

Rancide, σαπρῶς.

Rancidus, a, um, ταγγὸς, ἡ, ὸν, *Geopon.*

Rancor, ἡ τάγγη, ης, *Al. Aphr.* ἡ σαπρότης, ητος, *Diosc.*

Ranunculus, τὸ βατράχιον, υ, *Diosc.*

Rapa, ἡ γογγυλὶς, ίδος, *Theophr.*

Rapacitas, τὸ ἁρπακτικὸν, ὄ.

Rapax, ὁ, ἡ, τὸ ἅρπαξ, γος, *Aristot.* ἁρπακτικὸς, ἡ, όν, *Bas.*

Raphanus, ὁ ῥάφανος, υ, *Gal.* ἡ ῥαφανὶς, ίδος, *Diosc.*

Rapide, ὁρμητικῶς, σφόδρα, *Plato.*

Rapiditas, τὸ ὁρμητικὸν, ὄ.

Rapidus, a, um, ὁρμητικὸς, ἡ, όν, σφοδρὸς, ὰ, όν, *Herodian.* ἁρπαλὸς, έα, έον.

Rapina, ὁ ἁρπαγμὸς, ῦ, *Philo.* τὸ ἅρπασμα, ατος, *Joseph.* τὸ ἅρπαστμα, ατος, *Plut.*

Rapio, ἁρπάζω, *Dem.* ἁρπαγὴν ποιέομαι, *Thuc.* ad necem, συλλαμβάνω ἐπὶ θανάτῳ, *Lucian.* ad pœnam, συναρτάζω ἐπὶ τιμωρίαν, *Dion. Hal.*

Raptim, ἁρπακτικῶς, ἁρπάγδην, i. e. celeriter, ταχέως, *Xen.*

Raptio, ἡ ἁρπαγὴ, ῆς, *Thuc.*

Raptor, ὁ ἁρπακτὴς, οῦ, ὁ ἁρπαξ, γος, *N. T.*

Raptum, τὸ ἁρπασθὲν, έντος, rapto vivo, ἀπὸ ζήρας ζάω, *Aristot.*

Raptus, us, ἡ ἁρπαγὴ, ῆς, *Plut.* ἡ ἁρπαγωγὴ, ῆς, *Lucian.*

Rapulum, τὸ γογγυλίδιον, *Galen.*

Rapum, ἡ γογγυλὶς, ίδος, *Theophr.*

Rapunculus, ἡ γογγυλὶς ἀγρία.

Rare, ἀραιῶς. Vide *Raro.*

Rarefacio, ἀραιόω, aliquid, τὶ, *Galen.* μανόω.

Rarefactio, ἡ ἀραίωσις, εως, *Aristot.*

Raresco, ἀραιοῦμαι, μανοῦμαι, *Theophr.* i. e. *infrequentior fio,* σπανίζομαι, LXX.

Raritas, seu Raritudo, ἡ ἀραιότης, ητος, ἡ μανότης, i. e. penuria, ἡ σπάνη, ης, *Demosth.* ἡ σπανιότης, ητος, *Isocr.* ἡ σπάνις, εως, *Herodian.*

Raro, ὀλιγάκις, *Aristot.* σπανίως, *Herodian.*

Rarus, a, um, ἀραιὸς, ὰ, όν, *Diosc.* μανὸς, ἡ, όν, i. e. *infrequens,* σπάνιος, ία, ιον, *Plut.*

Rasilis, ξυστὸς, ἡ, όν.

Rastrum, τὸ λίστρον, υ, *Poll.*

Rasura, ὁ ξυσμὸς, οῦ, ἡ ξύσις, εως.

Ratio, τὸ λογισιτὸν, οῦ, *Plut.* ὁ λόγος, υ, *Dem.* ἡ διάνοια, ας, *id.* ὁ λογισμὸς, οῦ, *Thuc.* rationem alicujus habere, πρόνοιαν ποεῖσθαί τινος, *Dem.* περί τινος, *Isocr.* ἔχειν τινὸς, *Dem.* λόγον ποιεῖσθαί τινος, *id.* λόγον ἔχειν τίνος, *id.* inire, διαλογίζεσθαι, *id.* subduco, λογισεύω, *Suid.* λογίζομαι, *Dem.* reddo, λόγον δίδωμι, *id.* nullam alicujus habeo, πρόνοιαν μηδεμίαν τινὸς ποιέομαι, *id.* ἀλογέω τινὸς, *Herodot.* rationis compotem esse, ἐντὸς λογίσμου εἶναι, *Thuc.* expers, ὁ καὶ ἡ ἄλογος, υ, animal, ζῶον, *Aristot.* rationi consentaneum esse, λόγον ἔχειν, *Dem.* cum ratione, κατὰ λόγον, *id.* λογικῶς, *Plut.* εὐλογῶς, *Aristot.* ratione prædictus, ὁ καὶ ἡ ἔλλογος, υ, *id.* rationi consentaneus, ὁ καὶ ἡ εὐλόγος, υ, *Herodian.* non consentaneus, ὁ καὶ ἡ παράλογος, υ, *idem.*

Ratiocinatio, ὁ λογισμὸς, οῦ, *Dem.* ὁ συλλογισμὸς, οῦ, *Aristot.*

Ratiocinativus, a, um, συλλογιστικὸς, ὴ, όν, *Aristot.*

Ratiocinator, ὁ λογιστὴς, οῦ, *Dem.* ὁ λογιζόμενος, υ, *id.*

Ratiocinium, ὁ συλλογισμὸς, οῦ, *Aristot.*

Ratiocinor, ἐκλογίζομαι, *Dem.* διαλογίζομαι, *id.* συλλογίζομαι, *id.*

Rationalis, ε, λογικὸς, ἡ, όν, *Aristot.*

Ratis, ἡ σχεδία, ας.

Ratiuncula, τὸ λογάριον, υ, τὸ λογίδιον, υ.

Ratus, a, um, κύριος, ία, ιον, *Dem.* ratum esse, κύριον εἶναι, *id.* et valere, ἰσχύειν καὶ μένειν, *id.* habeo, κυρόω, aliquid, τὶ, *Thuc.*

Raucedo, ὁ βράγχος, υ, seu τὸ βράγχος, εος, *Aristot.*

Raucesco, βραγχιάω, *Aristot.*

Raucitas, idem quod *Raucedo.*

Raucus, a, um, βραγχαλέος, έα, έον, ὁ καὶ ἡ βραγχώδης, τος, vox, φωνὴ, *Al. Aphr.*

Ravis, τὸ βράγχος τραχύτερον.

Ravus, a, um, χαροπὸς, ἡ, όν, *Theodor.*

Re, quando iterationem significat, reddi in Compositione solet per ἀνὰ, e. g. *reædifico,* ἀνοικοδομέω, *Herodian. rebaptizo,* ἀναβαπτίζω, *Naz.* quando vero contrarietatem notat, fere redditur per ἀντὶ, ut *reboo,* ἀντιβοάω, *recalcitro,* ἀντιλακτίζω; sed quando *Re* idem est, quod *De,* redditur per ἀπὸ, e. g. *recisio,* ἀποτομὴ.

Reædifico, ἀνοικοδομέω, *Herodian.*

Rebellio, ἡ ἐπανάστασις, εως, *Thuc.*

Rebellis, ὁ μεταχὰς, άντος, *Thuc.* ὁ ἀφιστὰς, άντος, *Herodian.*

Rebello, εἰς ἀπόστασιν ὁρμάω, *Herodian.* ἀφηνιάζω, *Lucian.* ἀντιμάχομαι τινί.

Reboo, ἀντιβοάω.

Recalcitro, ἀντιλακτίζω, alicui, τινὶ, *Plut.*

Recanto, παλινῳδῶ, *Lucian.* παλινῳδίαν ᾄδω, *Aristid.*

Recapitulatio, ἡ ἀνακεφαλαίωσις, εως, *Quinctil.*

Recedo, ἀπέρχομαι, *Thuc.* a sententia, ἀφίημι γνώμην· a negotiis, ἀφίσταμαι τῶν πραγμάτων, *Dem.*

Recens, νεαρὸς, ὰ, όν, *Dion. Hal.* ὁ καὶ ἡ νεαλὴς, ές, *Dem.* Confer *Novus.*

Recens, *adv.* νεωρὶ, *Isocrat.* ἔναγχος, *Demosth.* ἄρτι, *id.* ἀρτίως, *id.* factus, νεωρὶ γενόμενος, natus, ὁ καὶ ἡ νεογενὴς, ές, conditus, ὁ καὶ νεόκτιστος, υ, *Dion. Hal.*

Recenseo, διέρχομαι, aliquid, τι, *Dem.* aliquos nominatim, ἐρέω τινὰς κατ' ὄνομα, *id.* διέρχομαί τινας ὀνομαστὶ, *id.* omnes actiones alicujus, πάσας τὰς πράξεις τινὸς καταριθμέω, *Isocrat.* omnia percilia, ἐξαριθμέω ἅπαντας κινδύνους, *id.*

Recensio, seu Recensus, ὁ κατάλογος, υ, *Dem.* i. e. *lustratio.* ἡ ἔξέτασις, εως, *Thuc.*

Receptaculum, ἡ ὑποδοχὴ, ῆς, *Aristot.* aquæ, τὸ ἐκδοχεῖον ὕδατος, *Joseph.* spiritus, τὸ δοχεῖον τῦ πνεύματος, *Al. Aphr.*

Receptio, ἡ ὑποδοχὴ, fugitivorum, τῶν ἀφισαμένων, *Thuc.*

Receptum, ἡ ὑπόσχεσις, εως, *Dem.* Confer *Promissum.*

Receptus, us, ἡ ὑπαγωγὴ, ῆς, *Thuc.* receptui cano, ἀνακλητικὸν σημαίνω, *Plut.*

Recessus, us, ἡ ὑπαναχώρησις, εως, *Dion. Hal.* in ædibus, ὁ μυχὸς, οῦ, LXX.

Recidivus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀναπτώσιμος, υ, febris, ὑποτροπιάζων πυρετὸς, *Hippocr.*

Recido, μεταπίπτω, in aliquem, εἴς τινα, *Herodian.* περιπίπτω, *id.*

Recido, ἀποτέμνω, *Plut.* ἀποκόπτω.

Recipio, ἀναλαμβάνω, vires, ἐμαυτὸν. *Isocr.* τὴν ἰσχὺν, *Plut.* exsulem, προσδέχομαι φυγάδα, *Isocr.* aliquem in urbem, εἰσφέρομαί τινα εἰς τὴν πόλιν, *Dem.* crimen in me, ἐνδέχομαι αἰτίαν, *id.* me in castra, ἀναπάμπτω εἰς τὴν παρεμβολὴν, *Diod. Sic.* i. e. *polliceor.* Confer *Polliceor.*

Reciprocatio, ἡ ἀντιστροφὴ, ῆς, ἡ παλινδρομία, ας.

Reciproco, ἀντιστρέφω, *Aristot.* cursum, παλινδρομέω, *Plut.*

Reciprocus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀντίστροφος, υ, ὁ καὶ ἡ παλίνδρομος, υ, *Laërt.*

Recisio, ἡ ἀποτμησις, εως.

Recitatio, ἀνάγνωσις, εως, tabulæ, τῆ γραμματείᾳ, *Dem.*

Recitator, ὁ ἀναγνώστης, υ.

Recito, ἀναγινώσκω, aliqui libellum, βίβλον τινὶ, *Dem.* poëmata, ἀναλέγω τῷ ποιήματι, *Lucian.*

Reclamo, ἀντιβοάω, quasi testis, ἀντιμαρτυρέω, *Plut.*

Reclinis, ε, ἀνακλινόμενος, ένη, ενον.

Reclino, ἀνακλίνω, me in cubitum, ἐμαυτὸν ἐπ' ἀγκῶνος, *Lucian.*

Reclivis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνάκλιτος, υ, *Hesych.*

Recludo, ἀνοίγω, fores, τὰς θύρας, *Xen.*

Recognitio, ἡ ἀνάγνωσις, εως, judicialis, ἡ διαψήφισις, εως, *Dem.* sigilli, ἡ ἐπίγνωσις τῆς σφραγῖδος, *Herodian.*

Recognosco, ἀναγνωρίζω, exercitum, ἐπέρχομαι τὸ στρατόπεδον, *Herodian.* scriptum qua manu sit exaratum, ἐπιγινώσκω τὸ γεγραμμένον, *id.*

Recolligo, ἀναλέγομαι, vires, ἀναλαμβάνω τὴν ἰσχὺν, *Plut.* me, ἐμαυτὸν, *Isocr.*

Reconciliabilis, e, καταλλακτικὸς, ὴ, όν, *Aristot.*

Reconciliatio, ἡ διαλλαγὴ, ῆς, *Dem.* ἡ καταλλαγὴ, ῆς, *id.*

Reconciliator, ὁ διαλλακτὴς, οῦ, *Dem.*

Reconcilio, καταλλάττω, aliquos, τινὰς πρὸς ἀλλήλους, *Aristot.* aliquem mihi, τινὰ ἐμαυτῷ, *N. T.* urbes, διαλλάττω τὰς πόλεις πρὸς ἀλλήλας, *Isocr.* τὰς πόλεις, *id.* τὰς πόλεις ἀλλήλαις, *Plut.* regi, τῷ βασιλεῖ, *Thuc.* aliquos, εἰς ὁμόνοιαν καθίσημί τινας, *Isocr.* reconcilior cum aliquo, διαλλάττομαι πρός τινα, *Isocr.* τινὶ, *id.*

Reconcinno, ἀνασκευάζω, *Strabo.*

Reconditus, a, um, ἀποκεκρυμμένος, ένη, ένον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀπόκρυφος, υ, *Plut.*

Recondo, κρύπτω, *Dem.* in penu, ἀποταμιεύομαι, *Aelian.* in thesauro, ἀποθη-

σαυρίζω, *N. T.* Ῥησαυροφυλακίον, *Philo.*

Recordatio, ἡ ἀνάμνησις, εως, *Aristot.*

Recordor, μέμνημαι, alicujus, τινος, *Isocr.* περί τινος, *id.* τι, *Dem.* ἀναμιμνήσκομαί τι, *Isocr.* περί τι, *Plato.* μνείαν ποιέομαί τινος, *Isocr.* περί τινος, *id.* recordari facio, ἀναμιμνήσκω, aliquem alicujus, τινά τινος, *Lucian.* Conf. *Commonefacio.*

Recreatio, ἡ ἀναψυχὴ, ῆς, *Plato.*

Recrementum, ἡ σκωρία, ας, *Diosc.*

Recreo, ἀναψύχω, cibo et potu, σίτῳ καὶ ποτῷ, *Chrys.* aliquem, τινὰ, *N. T.* ἀναπαύω τινὰ, *Xen.* recreor ex morbo, ἀνακομίζομαι ἐκ τῆς ἀσθενείας, *Diosc.* ἐκ νόσου, *Gal.* ἀναλαμβάνω ἐμαυτὸν, *Dem.*

Recresco, ἀναῤῥώμαι, *Plut.*

Recriminatio, τὸ ἀντέγκλημα, ατος, *Quinctil.*

Recriminor, ἀντεγκαλέω, aliquem, τινὰ, *Dem.*

Recrudesco, ἐξωμόρμαι.

Recta, εὐθὺς, *Thuc.* ducere aliquem Babylonem εὐθὺ ἄγειν τινὰ ἐπὶ Βαβυλῶνος, *Xen.* recta via, εὐθὺ τῆς ὁδῆς, *Lucian.*

Recte, ὀρθῶς, dicere, λέγειν, *Dem.* et convenienter judicare, καὶ προσηκόντως κρίνειν, *id.* facere, καλῶς καὶ προσηκόντως πράττειν, *id.*

Rectitudo, ἡ ὀρθότης, ητος, *Plato.*

Rectio, ἡ ἐπισπασία, ας, *Plut.*

Rector, ὁ ἐπισάτης, *N.* ὁ, *Xen.* ὁ δίοπος, ου, *Plut.* ὁ κυβερνήτης, gymnasii s. scholæ, ὁ γυμνασιάρχης, ου, *Æschin,* Academiæ, ὁ Ἀκαδημιάρχης, ου.

Rectus, a, um, ὀρθὸς, ἡ, ὸν, incedo, βαδίζω, *Plut.* linea, ὀρθὴ γραμμὴ, *Aristot.* angulus, ὀρθὴ γωνία, *Eucl.*

Recubo, ἀνάκειμαι, *Thuc.*

Recudo, ἀνακολάπτω.

Recumbo, ἀνακλίνομαι, ἀνάκειμαι, *Thuc.*

Recuperatio, ἡ ἀνάκτησις, εως.

Recupero, ἀναλαμβάνω, aliquid, τί, *Isocr.* imperium, πάλιν τὴν ἀρχὴν, *idem.* πάλιν τυγχάνω τῆς ἀρχῆς, *Plato.* ἀπολαμβάνω τὴν ἡγεμονίαν, *Isocr.* ἀνακτάομαι τὴν ἀρχὴν, *Ælian.* facultates, κομίζομαι τὰς κτήσεις, *id.* aliquid ab aliquo, τὶ παρά τινος, *Dem.*

Recurro, ἀνατρέχω, *Polyb.* παλινδρομέω, *Lucian.* ἀναθέω.

Recursus, us, ἡ ἀναδρομὴ, ῆς.

Recusatio, ἡ ἀπόνευσις, εως, ἡ παραίτησις, εως. *Plato.* ficta, ὁ ἀκκισμὸς, οῦ, *Philo.*

Recuso, παραιτέομαι, ἀπονεύω, aliquid, τινός, *Bas.* ἀναδύομαί τι, *Lucian.* munus, ἀγείρομαι χρείαν τινὰ, *Dem.* ficte, ἀκκίζομαι, *Lucian.*

Recutitus, ὁ ἀπισκολυμμένος, ου.

Redamo, ἀντιφιλέω, aliquem, τινὰ, *Aristot.*

Redarguo, διελέγχω, aliquem, τινὰ, *Lucian.* aliquid, ἐλέγχω τι, *Plut.*

Redargutio, ἡ ἔλεγξις, εως, *N. T.*

Redditio, ἡ ἀπόδοσις, εως, *Dem.*

Reddo, ἀποδίδωμι, corpus terræ, τὸ σῶμα τῇ γῇ, *Xenoph.* mortem alicujus optabiliorem, καθίστημι θανάτου τινος ζηλωτέρον, *Isocr.* alicui honorem, ἀνταποδίδωμί τινι τιμὴν, *Aristot.* injuriam, τὴν ὕβριν, *Lucian.* literas, ἀναδίδωμι γράμματα, *Dion. Hal.*

Redemptio, ἡ λύτρωσις, εως, *N. T.* ἀπολύτρωσις, εως, *ibid.* redemptionis pretium, τὸ λύτρον, ου, *Dem.* τὸ ἀντίλυτρον.

Redemptor, ὁ λυτρωτὴς, οῦ, *N. T.*

Redeo, κατέρχομαι, in regnum, εἰς βασιλείαν, *Dem.* ἐπανέρχομαι, ex legatione, ἀπὸ τῆς πρεσβείας, *id.* domum, ἀναχωρέω πάλιν ἐπ' οἶκον, *id.* ἀφίκομαι οἴκαδε, *Lucian.* e Chalcide, ἐκ τῆς Χαλκίδος ἥκω ἀναῤῥέψας, *id.* domum ex peregrinatione, ἐπιδημέω ἐκ τῆς ἀποδημίας, *id.* ad institutum, ἐπανέρχομαι ἐπὶ τὴν ἐπίθεσιν, *Isocr.* ad demonstrationes, ἐπάνειμι πάλιν ἐπὶ τὰς ἀποδείξεις, *Dem.* eo unde digressus sum, ἐπάνειμι εἰς ταῦτα, ἔνθεν ἐξέβην, *Xen.* ἐπανέρχομαι πάλιν, ὅθεν δεῦρο μετέβην, *Plut.* Delphis, ἐκ Δελφῶν, *id.* ad me, ἀναλαμβάνω ἐμαυτὸν, *Æschin.* ad ingenium, ad mores, ἥκω σεμνόμενος εἰς τὴν ἐμαυτοῦ φύσιν, *id.*

Redhibeo, ἀποδίδωμι, *Dem.*

Redhibitio, ἡ ἀναγωγὴ, ῆς, *Plato.*

Redigo, περίστημι, aliquem, ad paupertatem, τινὰ εἰς πενίαν, *Herodian.* hostes calliditate in servitutem, δηλῶ πολεμίους ἀπάτῃ, *Plut.* insulam in servitutem regis, καταδηλῶ νῆσον τῷ βασιλεῖ, *Isocr.* liberos et conjuges, ἀνδραποδίζω παῖδας καὶ γυναῖκας, *Thuc.* in potestatem regionem, ὑποτάττω χώραν, *Herodian.* aliquid, ὑπ' ἐμαυτὸν ποιέομαί τι, *Isocr.* civitatem in ordinem, ἄγω εἰς τάξιν τὴν πόλιν, *Dem.*

Redimiculum, ἡ ταινία, ας, *Plato.*

Redimio, ἀναδέω, aurea corona, χρυσῷ στεφάνῳ, *Thuc.* caput diademate, διαδέω τὴν κεφαλὴν διαδήματι, *Lucian.*

Redimo, λυτρόομαι, aliquem, τινὰ, *N. T.* captivos, λύομαι αἰχμαλώτους, *Aristot.* aliquem viginti sex minis, τινὰ ἓξ καὶ εἴκοσι μνῶν, *Dem.*

Redintegratio, ἡ ἀποκατάστασις, εως, *Greg.* ἡ ἀνανέωσις, εως, *Athen.*

Redintegro, ἀποκαθίστημι, *Herodian.* pugnam, ἀνανεόω τὴν μάχην, *id.*

Reditio, s. Reditus, ἡ ἐπάνοδος, ου, *Plut.* ἡ ἀνακομιδὴ, ῆς, *idem.* ἡ ἀπονόστησις, εως, *Arr.* i. e. proventus, ἡ πρόσοδος, ου, *Dem.* τὰ προσίοντα, ων, *Dion. Hal.* exsulum in patriam, ἡ κάθοδος τῶν φευγόντων, *Dem.* in gratiam, ἡ διαλλαγὴ, ῆς, *id.* ἡ καταλλαγὴ, ῆς, *Isocr.*

Redoleo, ἀτόζω, aliquid, τινὸς, *Diosc.*

Reduco, ἐπανάγω, exsules in patriam, τὰς φυγάδας εἰς τὰς πατρίδας, *Plato.* urbem in pristinum statum, κατάγω πόλιν εἰς ἑαυτὴν, *Plut.* aliquem domum, ἄγω τινὰ ὀπίσω εἰς τὰ οἰκεῖα, *Ælian.*

Reductio, ἡ ἀναγωγὴ, ῆς, *Aristot.*

Redundans, περιττὸς, ὴ, όν, ὁ καὶ ἡ περίπλεως, ὁ καὶ ἡ πεπληθὼς.

Redundanter, πλεοναστικῶς, περισσῶς.

Redundantia, s. Redundatio, ὁ πλεονασμὸς, οῦ, *Plut.*

Redundo, πλεονάζω, aliqua re, τινὸς, *Gal.* τινὶ, *Thuc.* περισσεύω τινὸς, *Lucian.*

Reduvia, ἡ παρωνυχία, ας, *Ægin.*

Redux, ὁ καταγόμενος, ου, *Plut.* ὁ κατιὼν, όντος, *Isocr.* ὁ κατιὼν, όντος, *id.* ὁ καὶ ἡ παλίντροτος.

Refectio, ἡ ἐπισκευὴ, ῆς, *Dem.*

Refello, ἀνασκευάζω, *Aristot.* aliquem, διελέγχω τινὰ, *Naz.* sententiam, ἀνατρέπω γνώμην, *Thuc.*

Refercio, ἐμπλήθω, aliquid aliqua re, τί τινος, *Plato.* Conf. *Compleo.*

Referio, ἀντιτύπτω, *Aristoph.*

Refero, ἀνακομίζω, arma in arcem, τὰ ὅπλα εἰς τὴν ἀκρόπολιν, *Xen.* aliquid ad senatum, ἀναφέρω τι εἰς, s. πρὸς τὴν σύγκλητον, *Plut.* ad populum, προσάγω τι πρὸς τὸν δῆμον, *Aristot.* aliquem inter aliquos, τίθημί τινα εἰς τινας, *Demosth.* inter Deos, ἀνάγω τινὰ εἰς Θεὸς, *Isocr.* malum, ἐπαναφέρω κακὸν, ἀγγέλλω κακὸν, *Dem.* gratiam alicui pro aliquo ἀποδίδωμι χάριν τινὶ ὑπέρ τινος, *Isocr.* alicui aliquid accipere, ἐπιτίθημί τινι τὴν αἰτίαν, *id.* τὴν χάριν ἀνάπτω τινὶ, *Plut.* in acta aliquid, ἀναγράφομαί τι, *Dud.* consilia ad aliquid, συντείνω εἴς τι, *Dem.* κατευθύνω τι πρός τι, *Plut.* pedem, ἀναποδίζω εἰς τοὔπισω, *Herodian.*

Refert, διαφέρει, hoc tua, τοῦτό σοι, *Plato.* mea nil refert, ἐμοὶ οὐδὲν διαφέρει, *Ælian.* Confer *Interest.*

Reficio, ἀνασκευάζω, aliquid, τὶ, *Strabo.* ἐπισκευάζω τὶ, *Isocr.* muros, ἀνατειχίζω, *Xen.* Conf. *Recreo.*

Refigo, ἀποκαθηλῶ.

Reflecto, ἀνακάμπτω, *Philo.* ἀνακλάω, *Lucian.*

Reflexio, ἡ ἀνάκλασις, εως, ἡ ἀνάκαμψις, εως.

Reflореo, ἀνανθίω, *Plato.*

Refluo, ἀναῤῥέω.

Refluxus, ἡ ἀναῤῥοΐα, ας, *Athen.*

Refocillo, ἀνακτάομαι, *Galen.* Conf. *Recreo.*

Reformatio, ἡ ἀνάπλασις, εως, *Gregor.*

Reformidati, ὁ φόβος, ου, *Dem.* ἡ ὀῤῥωδία, ας, *Thuc.*

Reformido, ὀῤῥωδέω, potentiam alicujus, δύναμίν τινος, *Dem.* περί τινι, *Thuc.* Confer *Metuo.*

Reformo, ἀνατυπόσσω, *Greg.* διαρτίζω.

Refoveo, ἀναθάλπω. Confer *Recreo.*

Refractarius, ὁ καὶ ἡ ἀντιτύπτος, ὁ καὶ ἡ ἀπειθής.

Refragor, ἀντιλέγω, alicui rei, τινὶ, *Xen.* dictis, ἀντερῶ τοῖς εἰρημένοις, *Dem.* Conf. *Contradico.*

Refrenatio, ὁ ἀναχαιτισμὸς, οῦ.

Refreno, ἀναχαιτίζω, *Phil.* ἀναστέλλω, *Lucian.*

Refrico, ἀναθάω.

Refrigeratio, ἡ ἀνάψυξις, εως, *N. T.* ἡ ἀναψυχὴ, ῆς, *Plato.*

Refrigero, ἀναψύχω, ἀποψύχω, *Athen.* ἐμψύχω, *Plato.*

Refrigesco, ἀναψύχομαι, *Aristot.*

Refringo, ἀναπλάω, *Lucian.*

Refugio, καταφεύγω, ad aliquem, πρός τινα, *Isscr.* Confer *Confugio.*

Refugium, ἡ καταφυγὴ, ῆς, *Isocr.* nullum habere, καταφυγὴν ἔχειν μηδεμίαν, *idem.* habere tutissimum, ἔχειν ἀσφαλεστάτην, *idem.* invenire, εὑρίσκειν ἀρπαφύγετον, *Lucian.*

Refulgeo, ἀπολάμπω, ἀναλάμπω, *Xen.*

Refundo, ἀναχέω, *Gregor.*

Refutatio, ἡ ἀνασκευὴ, ῆς, *Aristot.*

Refuto, ἀνασκευάζω, *Gregor.* calumniam, ἀπολύομαι διαβολὴν, *Plato.* διαλύομαι διαβολὴν, *Isocr.* Conf. *Refello.*

Regaliter, βασιλικῶς, *Isocr.*

Regalis, e, βασιλικὸς, ὴ, όν, *Isocr.*

Regeneratio, ἡ ἀναγέννησις, εως, *Naz.* ἡ παλιγγενεσία, ας, *N. T.*

Regenero, ἀναγεννάω, *N. T.*

Regermino, ἀναβλάστανω, *Plato.* ἀναῤῥύω.

Regero, ἀνακομίζω, *Xen.* Conf. *Refero.*

Regia, τὸ βασίλειον, ου, *Xen.*

Regie, βασιλικῶς, *Isocr.*

Regigno, ἀναγεννάω, *N. T.*

Regimen, ἡ ἐπισασία, ας, *Plut.*

Regina, ἡ βασιλίσσα, ης, *Plut.*

Regio, ἡ χώρα, ας, *Dem.* cœli, τὸ κλίμα, ατος, *Aristot.* e regione, ἀντίον, *Herodot.* ἐξ ἐναντίας, *Aristot.* καταντικρὺ, *Thuc.*

Regius, βασιλικὸς, ὴ, όν, *Isocr.*

Regno, βασιλεύω, in Asia, Ἀσίας, *Dem.* ἐν Ἀσίᾳ, *id.* Conf. *Dominor, Impero.*

Regnum, ἡ βασιλείας ας, *Dem.* maximum, μεγίστη, *Isocr.* tutissimum, ἀσφαλεστάτη, *id.* paternum, πατρικὴ, *idem.* constituere, καθίσασθαι βασιλείαν, *Isocr.* comparare sibi, κατασκευάζεσθαι ἑαυτῷ, *Dem.* parare pulcherrime, κτᾶσθαι κάλλιστα, *Isocr.* occupare, λαμβάνειν, *id.* paternum suscipere, πατρικὴν παραλαμβάνειν, *id.* tenere, ἔχειν, *id.* optime administrare, διοικεῖν ἀρίστα, *id.* tueri διαφυλάττειν, *id.* præclarum, tutum esse, καλῶς, ἀσφαλῶς ἔχειν, *id.* conservare, διασώζειν, *Isocr.* eripere alicui, ἁφαιρεῖν τινὶ, *id.* amittere, ἐκπίπτειν ἐκ τῆς τυραννίδος, *id.*

Rego, ἐπισατέω, aliquid, τινὶ, *Plut.* τινὸς, *Xen.* civitatem, διοικέω πόλιν, *Isocr.* domum, οἰκονομέω οἶκον, *Xen.* Confer *Administro, Guberno.*

Regredior, ἀναποδίζω, LXX. Conf. *Redeo.*

Regressio, ἡ ἀναποδισμὸς, οῦ, LXX. ἡ ὑποχώρησις, εως, *Dion. Hal.*

Regula, ὁ κανὼν, όνος, *Æschin.*

Regularis, e, κανονικὸς, ὴ, όν.

Regulus, ὁ βασιλίσκος, ου, *Athen.* τὸ βασιλείδιον, *Plut.*

Rejectaneus, a, um, s. Rejiculus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπόζλητος, ου, *N. T.* ἀποδεδοκιμασμένος, ένη, ένον, *Philo.*

Rejectio, s. Rejectus, us, ὁ ἀποβολὴ, ῆς, *Plato.* sanguinis, ἡ ἀναγωγὴ αἵματος, *Diosc.*

Rejicio, ἀποβάλλω, *Plut.* Conf. *Repudio,* in posterum diem, ἀναβάλλομαί τι εἰς ὑστεραίαν, *Dem.* Conf. *Differo,* culpam in alium, ἀνατίθημι αἰτίαν ἄλλῳ, *Isocr.* αἰτίαν τρέπω εἰς τινα, *Plut.* aliquid ad senatum, ἀνάγω τὶ πρὸς τὴν σύγκλητον, sanguinem, ἀνάγω αἷμα, *Gal.*

Rejiculus, vide *Rejectaneus.*

Reiteratio, ἡ ἀνάλυσις, εως.

Reitero, ἀναλαμβάνω.

Relabor, μεταπίπτω, *Dem.* Confer *Recido.*

Relatio, ἡ διήγησις, εως. Conf. *Narratio.*

Relaxatio, ὁ ἀναχαλασμὸς, οῦ, ἡ ἄνεσις.

Relaxativus, a, um, ἀναχαλαστικὸς, ὴ, όν, *Diosc.*

Relaxo, ἀναχαλάω, chordam, χόρδην. *Philo.* animum, ἀνίημι τὴν ψυχὴν, *Athen.* alvum, λαπάζω τὴν κοιλίαν.

Relegatio, ὁ ἐξορισμὸς, οῦ, *Dion. Hal.* Conf. *Exilium.*

Relego, as, ἀποτέμπω, aliquem, τινὰ, *Æschin.* in exsilium, ἐξοτρακίζω, *Plut.* ad certum tempus, ὁρισμένου καὶ μεθίσημις ἐκ τῆς πόλεως χρόνου ὡρισμένου, *Aristot.* Confer *Exsilium.*

Relego, is, ἀναγινώσκω, *Xen.*

Relictio, ἡ ἀπολείψις, εως, *Dem.*

Religatio, ἡ ἀνάδεσις, εως, *Lucian.*
Religio, τὰ ἱερὰ, ὧν, *Dem.* τὰ θεῖα, ων, *id.* ἡ εὐσέβεια, ας, *id.* ἡ εὐσέβεια καὶ περὶ Θεὸν θεράπεια, *Isocr.* religione duco, s. habeo, ἐνθύμιον ποιέομαι, *Herodot.* ὀρτύομαι, *Dion. Hal.* religionis ergo, τῆς ὁσίας ἕνεκα. *idem.*
Religiose, εὐσεβῶς, *Dem.* colo Deum, εὐσεβέω τὰ περὶ τὸν Θεὸν, *Isocr.*
Religiosus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐσεβὴς, ἐος, *Demosth.* cultor deorum, εὐσεβέστατα διακείμενος περὶ τὰ τῶν θεῶν, *Isocr.*
Religo, ἀναδέω, aliquid ad aliquid, τὶ πρός τι, *Plut.*
Relino, ἀναχρίω, dolium, ἀνοίγω πίθον, *Plut.*
Relinquo, καταλείπω, aliquem, τινὰ, *Isocr.* ἀπολείπω τινὰ, *Xen.* ordinem, ἐκλείπω τάξιν, *Plut.* posteris immortalem memoriam virtutis, καταλείπω τοῖς ἐπιγιγνομένοις ἀθάνατον μνήμην ἀρετῆς, *Isocr.*
Reliquiæ, τὸ λείμμα, ατος, *Plut.* τὸ κατάλειμμα, ατος, LXX. sanctorum, τῶν τῶν ἁγίων λείψανα, *Zonar.*
Reliquus, a, um, λοιπὸς, ἡ, ὸν, *Xen.* ὁ καὶ ἡ ἐπίλοιπος, ος, *Dem.* reliquum est, λοιπὸν ἔστι, *Isocr.* ὑπολείπεται, *Dem.* nihil est adversariis, οὐδὲν λοιπὸν τοῖς ἀντιλέγουσι, *Isocr.* reliquum sibi nihil ad nequitiam fecit, οὐδεμίαν ὑπερβολὴν ἀδικίας ἀπολέλοιπε, in reliquum tempus, εἰς τὸ λοίπον τῶ χρόνω, *Dem.*
Reluceo, ἀναλάμπω, *Xen.*
Reluctor, ἀντιπαλαίω, ἀντιμάχομαι, *Al. Aphr.* ἀνταγωνίζομαι, *Thuc.*
Remando, is, ἀναμηνυκάομαι, *Athen.*
Remaneo, ὑπομένω, *Dion. Hal.*
Remedium, ἡ θεραπεία, ας, *Dem.* τὸ ἀλέξημα, ατος, *Strabo.* præsentissimum, φάρμακον παναπέρατον, *Philo.*
Remetior, ἀναμετρέω.
Remex, ὁ ἐρέτης, ου, *Plut.* ὁ ἐλατὴρ, ῆρος, *Lucian.* ὁ κωπηλάτης.
Remigatio, seu Remigium, ἡ ἐρεσία, ας, *Polyb.*
Remigo, ἐρέσσω, ἐλαύνω, *Dion. Hal.* κωπηλατέω.
Remigro, ἐπανέρχομαι.
Reminiscentia, ἡ ἀνάμνησις, εως, *Aristot.*
Reminiscor, ἀναμιμνήσκομαι τι, *Isocrat.* μέμνημαί τινος, *Xen.* Confer *Memini*, *Recordor.*
Remisse, ἀνέτως, i. e. *dissolute*, ἐκλελυμένως, *Isocr.*
Remissio, ἡ ἄνεσις, εως, *Plut.* ἡ πάρεσις, εως, *N. T.* i. e. *venia*, ἡ συγγνώμη, ης, *Dem.*
Remitto, ἀναπέμπω, aliquid, τι, *Plut.* alicui debitum, ἀφίημί τινι τὴν ὀφειλὴν, *N. T.* crimen, ἀφίημί τινα τῶ ἐγκλήματος, *Plut.* συγγνώμην τινὶ ἔχω, *Isocrat.* remittit luctus, ἡ ἀκμὴ πένθους ἀπομαραίνεται, *Ælian.*
Remollesco, ἀναμαλάττομαι, *Suid.*
Remollio, ἀναμαλάττω.
Remora, ἡ ἐποχὴ, ῆς, *Nax.* ἡ ἀναβολὴ, ῆς, *Eustath.* piscis, ἡ ἐχενηὶς, ίδος.
Remordeo, ἀντιδάκνω.
Remoror, ἀνεβάλλομαι, *Dem.* aliquid, ἐρίζημί τι, *Plut.* aliquem aliqua re, ἀναβάλλω τινὰ, ἐκ τινος, *Dem.* κατέχω τινά τινι, *Isocr.*
Remotio, ἡ ἀποκίνησις, εως.
Removeo, ἀποκινέω, terminum, ὅρον, *Pandect.* aliquid e medio, ἀναίρω τι ἐκ μέσου, *Dem.* aliquid ab aliquo, χωρίζω τι ἀπό τινος, *Plut.* ἀπελαύνω τινὰ τινος, *Dem.*
Remotus, a, um, μακρὸς, ὰ, ὸν, ab aliqua re, πόρρω ὢν τινος, *Isocr.*
Remuneratio, ἡ ἀντιδοσεὼς, ᾶς, *Aristot.* τὸ ἀνταπόδομα, ατος, *N. T.* ἡ ἀμοιβὴ.
Remunero, seu Remuneror, ἀντευεργετέω, *Xen.* aliquem dono, ἀμείβομαί τινα δωρεᾶ, *Chrys.* τινὰ δώρῳ, *Xen.* aliquem ob justitiam, τινὰ τῆς δικαιοσύνης, *Luc.*
Remus, ἡ κώπη, ης, *Thuc.* ὁ ἐρετμὸς.
Ren, ὁ νέφρος, ου, *Aristot.*
Renascor, ἀναφύομαι, *Plut.*
Renideo, ἀποχαίνω.
Renitor, ἀντερείδω, alicui, τινὶ, *Plut.* ἐνίσταμαί τινι, *id.*
Renovatio, ἡ ἀνανέωσις, εως, *Athen.* ἡ ἀνακαίνωσις, εως, *N. T.* ἡ καίνισις, εως, *Philo.*
Renovo, ἀνανεόομαι, vetera hospitia, τὰς παλαιὰς ξενίας, *Isocr.* orationem, ἐπανανεόομαι λόγον, *Plato.* καινοτοιέω τι, *Plut.* odium, ἀνακαινίζω τὸ μῖσος, *Isocr.* veterem inimicitiam, καινόω τὴν παλαιὰν ἔχθραν, *Philo.*
Renumero, ἐπαναριθμέω.
Renunciatio, ἡ ἀπαγγελία, ας, *Dem.*
Renuncio, ἀπαγγέλλω, aliquid statim, τί εὐθέως, *Dem.* alicui aliquid, τί τινι, *Xenoph.* προσαγγέλλω τί τινι, *Dem.* εἰσαγγέλλω τι πρός τινα, *Plut.*
Renuo, ἀνανεύω, *Plato.* Confer *Recuso.*
Reor, νομίζω, *Dem.* Confer *Puto*, *Arbitror.*
Repages, seu Repagulum, ὁ μοχλὸς, οῦ, *Thuc.*
Reparabilis, ε, ἐπισκευαστὸς, ὴ, όν, *Plato.*
Reparatio, ἡ ἐπισκευὴ, ῆς, *Dem.*
Reparo, ἐπισκευάζω, vias, τὰς ὁδὸς, *Dem.* vires amissas, ἀνακαλέω τὴν δύναμιν ἀῤῥωστον, *Gal.*
Repastinatio, ἡ βωλοστροφία. ας, *Gaz.*
Repastino, βωλοστροφέω.
Repello, ἀπελαύνω, ab ara, τῦ βωμοῦ, *Lucian.* aliquem, ἀπωθέω τινὰ. *Dem.* πεφωθῆσθαι τινὰ, *id.* aliquem a disputatione de pace, ἐέργω τινὰ τῶν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης λόγων, *id.* hostem, ἀπωθέομαι τὸν πολέμιον, *id.* Confer *Arceo.*
Rependo, ἀντισταθμέω, aliquid pro aliquo, τὶ πρό τινος, *Bas.* cum fœnore, ἀμείβομαι σὺν ἐπικαρπίᾳ, *Chrys.* injuriam, ἀνταποδίδωμι ὕβριν, *Aristot.*
Repente, ἐξαίφνης, *Dem.* ἐξέως, *id.* αἰφνίδιον, *Plut.* ἄφω, *id.* ἐξαπιναίως, *Thuc.*
Repentinus, a, um, αἰφνίδιος, ία, ιον, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἐξαπίνεως, ου, *Xen.*
Repercussio, ἡ ἀντιτυπία, ας, ἡ ἀντικοπὴ, ῆς, *Plut.*
Repercutio, ἀντιτυπέω, *Lucian.* ἀναταίω, ἀντιταίω, ἀντικόπτω.
Reperio, εὑρίσκω, *Dem.* Confer *Invenio.*
Repertor, idem quod *Inventor.*
Repertitio, ἡ ἀπαίτησις, εως, *Dem.* i. e. *iteratio*, ἡ ἀνάληψις, εως, ἡ ἐπανάληψις, εως, *Hermog.* dictorum, ἡ ἀνακεφαλαίωσις, εως, *Dion. Hal.*
Repeto, ἀπαιτέω, aliquid ab aliquo, τινά τι, *Dem.* ab aliquo mercedem, μισθὸν παρά τινος, *Lucian.* animo, ἀνατολέω τι κατὰ νῦν, *Dion. Hal.* aliquid ab initio, ἀναλαμβάνω τι ἐξ ἀρχῆς, *Plato.* ἀπ' ἀρχῆς, *Aristot.* orationem altius, ἀνωτέρω τὸν λόγον ἄγω. *Chrys.* ἀναλαμβάνω λόγον ἐξ ἀρχῆς, *Dion. Hal.*
Repleo, ἀναμεστόω, *Aristoph.* urbem infamia, ἀνατελήθω πόλιν πονηρᾶς δόξης, *Dem.* Confer *Compleo.*
Replicatio, ἡ ἀνάπτυξις, εως.
Replico, ἀναπτύσσω, aliquid, τὶ, *Philostr.*
Repo, ἑρπύζω, super mensam, ἐπὶ τὴν τράπεζαν, *Laërt.*
Repono, ἀνατίθημι, *Aristot.* in vas, ἀποτίθημι εἰς ἄγγιον, *Diosc.* in numero Deorum, ἀνάγω τινὰ εἰς Θεὸς, *Iscor.* e regione, ἀντιτρόσωπόν τινι κατακλίνω, *Ælian.* mihi frumentum, ἀποταμιεύω ἐμαυτῷ τὰς πυρὰς, *id.* in spem meam, ἐμαυτῷ τίθεμαι, *Plato.*
Reporto, ἀναφορμίζω, aliquid, τὶ, *Xenoph.* laudem ab aliqua re, εὐδοκιμέω ἔκ τινος, *Isocr.* εὐκλείας τυγχάνω, *Dem.*
Reposco, ἀπαιτέω, debitum ab aliquo, τὸ ὀφειλόμενον παρά τινος, *Chrys.* pecuniam, ἀναπράττω χρήματα, *Thuc.* ad pœnam, ἐξαιτέω ἐπὶ τιμωρίᾳ, *Plut.* Confer *Repeto.*
Repositorium, ἡ ἀποθήκη, ης, *Thuc.* ἡ θήκη, ης, *id.* τὸ ταμιεῖον, ου, *Plut.*
Repotia, τὰ ἐπαύλια, ων, *Suid.*
Repræsentatio, ἡ ὑποτύπωσις, εως, ἡ παράστασις, εως, *Maccab.*
Repræsento, παρίστημι, *Dion. Hal.* spectatoribus, ἐπιδείκνυμαι τοῖς θεαταῖς, *Lucian.* aliquem, εἰκάζω τινὰ, *Dem.* res, ac si gesta ita essent, δείκνυμι τὰ ὀρώμενα, ὡς δρώμενα, *Achil. Tat.*
Reprehendo, ἀντιλαμβάνομαι, *Plato.* ἐπιλαμβάνομαι, *Lucian.* i. e. *culpo*, καταμέμφομαι, *Dion. Hal.* peccata, ἐπιτιμάω τοῖς ἁμαρτομένοις, *Isocr.* amicos, ἐπιπλήττω τοῖς φίλοις, *id.* alium, ψέγω ἕτερον, *Plut.* μεμφομαι ἑτέρῳ, *Demosth.* Confer *Criminor*, *Arguo.*
Reprehensibilis, μωμητὸς, τὴ, τὸν, ὁ καὶ ἡ ἐπιμέμπτος.
Reprehensio, ἡ ἐπιτίμησις, εως, LXX. ἡ καταδρομὴ, ῆς, *Dion. Hal.* ἡ μίμψις, εως, *Dem.* reprehensione dignus, ἐλεγκτὸς, ὴ, όν.
Reprehensor, ὁ ἐπιπλήττων, οντος, *Isocr.* ὁ φιλεπιτιμητὴς, οῦ, *Dem.* ὁ μῶμος.

Reprimo, ἐρίζημι, *Plut.* iram, κατέχω ἐργὴν, *Aristot.* aliquem, πίζω τινὰ, *Plut.* linguam, κρατέω τῆς γλώττης, *id.* aliquem, ne faciat, πείθω τινὰ μὴ ποιῆν, *Thuc.*
Reprobo, ἀποδοκιμάζω, artes, τέχνας, *Isocr.* aliquem, ἀθετέω τινὰ, *N. T.* aliquid, τι, *Plut.*
Reprobus, ὁ καὶ ἡ ἀδόκιμος.
Reptilis, e, ἑρπετὸς, ὴ, όν, *Philo.* ἑρπυσικὸς, ὴ, όν, *Diosc.*
Repudiatio, ἡ ἀποπομπὴ, ῆς, *Poll.* ἀπότεμψις, εως, *Dem.*
Repudio, ἀποπέμπομαι, uxorem, τὴν γυναῖκα, *Plut.* i. e. *reprobro.* Confer *Reprobro.*
Repudium, τὸ ἀποστάσιον, ου, *N. T.* libellus repudii, βιβλίον ἀποστασίου, *ibid.* ῥεφάμμα ἀπολυτικὸν, *Theophyl.*
Repuerasco, ἀναννηπίωμαι.
Repugnanter, ἐναντίως, *Aristot.*
Repugnantia, ἡ ἀντίστασις, εως, *Philo.* ἡ ἐναντιότης, ητος, *id.*
Repugno, ἐναντιόω, alicui in aliquo, τινὶ ἐΐς τι, *Thuc.* alicui, ἀντιμάχομαί τινι, *Al. Aphr.* ἀντικαθίσταμί τινι, *Thuc.* ἀντίκειμαί τινι, *Aristot.* ἀντιτάττομαί τινι, *Xen.*
Repullulasco, seu Repullulo, ἀναβλαστάνω, *Plato.*
Repulsa, ἡ ἀποχειροτονία, ας, *Demosth.* ἡ ἀνάνευσις, repulsam fero, ἀποδοκιμάζομαι, *Xen.* alicujus, ἀπελαύνομαί τινος, *Isocr.* in nuptiis, τῆ γάμῳ, *Dem.* nullam ferre ab aliquo, ἐκ ἀτυχεῖν τι ἔκ τινος, *Ælian.*
Repurgatio, ἡ ἀποκαθάρσις, εως, *Thuc.*
Repurgo, ἀνακαθαίρομαι, aliquid, τὶ, *Plut.*
Reputatio, ὁ διαλογισμὸς, οῦ, *N. T.*
Reputo, ἐκλογίζομαι, *Dem.* res, λογίζομαι τὰ πράγματα, *idem.* aliquid cum æquitate, ἐπισκοπέω τι δικαίως, *id.* Confer *Considero.*
Requies, idem quod *Quies.*
Requiesco, ἀναπαύομαι, ab aliquo, ἔκ τινος, *Lucian.* Confer *Quiesco.*
Requiro, ἀναζητέω, aliquid, τι, *Plato.* Confer *Quæso.*
Res, τὸ πρᾶγμα, ατος, *Dem.* τὸ ἔργον, ου, *id.* adversæ, ἡ δυσχύια, ας, *Isocr.* bellicæ, τὰ τῦ πολέμω, *Xen.* fortuitæ, τὰ παρὰ τῆς τύχης δοθέντα, *Lucian.* controversæ, τὰ ἀμφισβητήσιμα, ων, *Demosth.* familiaris, ἡ οἰκεία, ας, *id.* τα οἰκεῖα, ων, *idem.* gestæ, τὰ πεπραγμένα, ων, *idem.* præclare gestæ, τὰ καλῶς πραχθέντα, *Isocr.* sacræ, τὰ ὅσια, ων, *Dem.* re ipsa expertus et edoctus, ἔργῳ πειραθεὶς καὶ διδαχθεὶς, *idem.* res ipsa indicat, αὐτὸ τό ἔργον τῦτο δηλοῖ, *id.* verbis et re, λόγῳ καὶ ἔργῳ, *Isocrat.* rem cum aliqua habere, ὁμιλεῖν τινι, *Ælian.* e re nata, ἐν παραυτυχόντι, *Thuc.* non abs re, ἐκ ἀπεικότως, *Lucian.* Res publica, vide *Respublica.*
Resalutatio, ὁ ἀντασπασμὸς, οῦ.
Resaluto, ἀντασπάζομαι, aliquem, τινὰ, *Plato.* ἀντιδεξιόομαι τινα, *Xen.*
Resarcio, ἀκέομαι, aliquid, τι, *Lucian.* ἀναῤῥάπτω.
Rescindo, ἀναχίζω.
Rescisco, μανθάνω, ex aliis, παρὰ τῶν ἄλλων, *Plato.*
Rescribo, ἀντιγράφω, ad aliquem, πρός τινα, *Jul. Apost.*
Rescriptum, ἡ ἀντιγραφὴ.
Reseco, ἀποτέμνω.
Resectio, ἡ ἀποτομὴ, ῆς.
Resegmen, τὸ ἀπότμημα, ατος, *Hes.*
Resero, ἀνοίγω, *Xen.* Confer *Aperio.*
Reservo, διαφυλάττω, *Xen.*
Reses, σχολαῖος αἶα, αῖον. Confer *Piger.*
Resideo, καθίζάω, super aliquid, ἐπί τι, *Isocr.* καθίζομαι ἐπί τι, *Thuc.* apud aram, καθίζω ἐπὶ τὸν βωμὸν, *Id.*
Residia, ἡ ἀργία, ας, *Dem.* Confer *Pigritia.*
Residuuus, a, um, λοιπὸς, ὴ, όν, *Demosth.* Gonfer *Reliquus*, a, um.
Resigno, ἀποσφραγίζω, *Laërt.* epistolam, ἀπολύομαι ἐπιστολὴν, *Plut.*
Resilio, ἀναπηδάω, *Aristoph.* ἀναθρώσκω.
Resina, ἡ ῥητίνη, ης, *Gal.*
Resinaceus, a, um, seu Resinosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ῥητινώδης, ους, *Diosc.*
Resipio, seu Resipisco, μετανοέω, *Xen.* ἀναφρονέω.
Resisto, ἐφίσταμαι, *Synes.* alicui, ἀντιτρέττομαί τινι, *Xen.* ἐναντιόομαί τινι, *Thuc.* Confer *Repugno.*

Resolvo, ἀναλύω τι, *Aristot.* καταλύω τι, *Thuc.*
Resolutio, ἡ ἀνάλυσις, εως, *Athen.*
Resolutorius, a, um, ἀναλυτικὸς, ἡ, ὸν, *Aristot.*
Resonabilis, e, ἀναφθεγγομένος, ἐνη, ενον.
Resonanter, ἠλαγγηδόν.
Resonantia, ἡ ἠχὼ, οος, *Al. Aphr.* τὸ ἀπήχημα, ατος, *Bas.*
Resono, ἀνηχέω, *Jul. Apost.*
Resorbeo, ἀναῤῥοφέω.
Respectus, us, ἡ ἐπίσκεψις, εως.
Respergo, ῥαντίζω, διαῤῥαίνω.
Resparsio, ἡ ῥαντισμὸς, ἡ ἐπιῤῥανσις.
Respicio, ἀποβλέπω, ad aliquem, πρός τινα, *Æschin.* ad aliquid, ἀφορᾶω εἴς τι, *Plato.*
Respiratio, ἡ ἀνάπνευσις, εως, *Aristot.* ἡ ἀναπνοὴ, ῆς, *Plato.*
Respiro, ἀναπνέω, *Plato.* i. e. ad me redeo, ἀναλαμβάνω ἐμαυτὸν, *Isocr.*
Resplendeo, ἀποστίλβω.
Respondeo, ἀνακίνομαι, alicui, τινὶ, *Dem.* ad aliquid, πρός τι, *id.* ad duo, λόγον δίδωμι δυοῖν, *id.* expedite et simpliciter, ἀποκίνουμαι ῥᾳδίως καὶ ἁπλῶς, *idem.* summa cum æquitate et verissime, δικαιότατον καὶ ἀληθέστατόν τι, *id.* pro aliquo, ἀντίτυπον ὑπὲρ τινος, *Isocr.* objectioni, ἀναντίως τοῖς εἰρημένοις, *id.* esponsio, seu Responsum, ἡ ἀπόκρισις, εως, justa et utilis, δικαία καὶ συμφέρουσα, *Dem.* responsum do, ποιέομαι, δίδωμι, ἀποδίδωμι ἀπόκρισιν, *id.*
Respublica, ἡ πολιτία, ας, *Dem.* τὰ κοινὰ, ῶν, *id.* remp. constituere, πολιτίαν καθίσασθαι, *idem.* accedere ad remp. προσέρχεσθαι πρὸς τὰ κοινὰ, *id.* optime administrare sive gubernare remp. κάλλιστα διοικεῖν τὴν πόλιν, *id.* πράττειν τὰ κοινὰ, *id.*
Respuo, ἀποπτύω, *Eur.* ἀποβάλλω τι.
Restagno, λιμνάζω, *Bas.*
Restauro, ἐπισκευάζω, aliquid, τὶ, *Plato.*
Resticula, τὸ σχοινίον, ου, *Plut.*
Restinctio, ἡ ἀπόσβεσις, εως, ἡ σβέσις, εως, *Aristot.*
Restinguo, ἀποσβέννυμι, *Plut.* σβέννυμι, *Plato.* ἀποσβέω, *Aristot.*
Restio, ὁ καλωσῥόφος, ου, *Plato.*
Restis, ὁ vel ἡ σχοῖνος, ου, ὁ κάλως, ω.
Restituo, ἀποδίδωμι, alicui aliquid, τινί τι, *Dem.* in pristinum dignitatis gradum, προάγω εἰς τὴν αὐτὴν δόξαν, *Isocrat.* in statum antiquum seu integrum, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἄγω, *Aristot.* in regnum, ἐπάγω ἐπὶ βασιλείᾳ, *Thuc.* collapsum remp. ἐπανορθοῦμαι τὴν πολιτίαν, *Aristot.* κατορθῶ τὴν πόλιν, *Isocr.*
Restitutio, ἡ ἀποκατάστασις, εως, *Greg.*
Resto, ὑπολείπομαι, *Thuc.* restat, λοιπὸν, sc. ἐστὶ, *Isocr.* quod restat, τὸ λοιπὸν.
Restringo, κατασφίγγω.
Resumo, ἀναλαμβάνω. Confer *Recipio.*
Resuo, ἀναῤῥάπτω.
Resupinatio, τὸ ὑπτίασμα, ατος, *Æschyl.*
Resupino, ἐξυπτιάζω, me, ἐμαυτὸν, *Lucian.*
Resupinus, a, um, ὕπτιος, ία, ιον, *Lucian.* sum, ἐξυπτιάζω, *Aristot.*
Resurgo, ἀνίσταμαι, *Plut.*
Resurrectio, ἡ ἀνάστασις, εως, a mortuis, ἐκ νεκρῶν, *N. T.* ἡ ἔγερσις, εως, *ibid.* resurrectionis dies, ἡ ἀναστάσιμος ἡμέρα, *Naz.*
Resuscito, ἀνεγείρω, *Dem.*
Retardatio, ἡ ἀναβολὴ, ῆς, ἡ μέλλησις, εως, *Thuc.* τὸ μέλλημα, ατος, *Æschin.*
Retardo, βραδύνω, *Herodian.* Confer *Remoror, Differo.*
Rete, τὸ ἀμφίβληστρον, ου, LXX. ἡ ἄρκυς, υος, *Xenoph.* ἡ σαγήνη, ης, *Aristid.* τὸ δίκτυον, ου, *Xenoph.*
Retego, ἀνακαλύπτω, *Dion. Hal.*
Retentio, ἡ ἐπίσχεσις, εως, ἡ ἔτοχή.
Retexo, ἀνυφαίνω.
Reticentia, ἡ ἐκλειψιβία, ας, *Plut.* ἡ ἐκλογχωτία, ας, *Lucian.* ἡ ἀποσιώπησις.
Reticco, σιωτάω, aliquid, τὶ, Laërt. ἀποσιωτάω τι, *Lucian.* κατασιωπάω τι, *Aristot.*
Reticulum, τὸ δικτύδιον, ου, ἡ, i. e. *vitta muliebris*, ὁ κεκρύφαλος, ου, *Lucian.*
Retinaculum, τὸ ἴσχμα, ατος, *Naz.* τὸ πῖσμα.
Retineo, κατέχω, aliquem, τινὰ, *Plato.* apud me, συνέχω, *Dion. Hal.*
Retorqueo, ἀναστρέφω, *Eur.* aliquid, ἐπιστρέφω τι, *Thuc.*
Retractatio, ἡ ἐπανόρθωσις, εως, *Dem.* i. e. palinodia, ἡ παλινῳδία, ας, *Isocr.*
Retractio, ἡ ἀνθολκὴ, ῆς, *Plut.*
Retracto, ἀναπραγματεύομαι, i. e. palinodiam cano, παλινῳδέω, *Lucian.*
Retraho, ἀνθέλκω, aliquid ad me, τὶ πρὸς ἐμὲ, *Herodot.* manum, ἀναστάω πάλιν τὴν χεῖρα, *Aristoph.*
Retribuo, ἀναποδίδωμι, aliquid alicui, τί τινι, *Thucyd.* ἀμείβομαι, pro aliqua re, ἀμοίβην ἀποδίδωμί τινί τινος, *Lucian.* Confer *Reddo.*
Retributio, ἡ ἀνταπόδοσις, εως, LXX. ἡ ἀντίδοσις, εως, *id.*
Retrimentum, τὸ πίεσμα, ατος, *Galen.* τὸ ἐκπίεσμα, ατος, *Diosc.*
Retro, ὀτισθὲν, *Xen.* perrepo, ὀπίσω διεξέρπω, *Aristot.*
Retroago, ἀναποδίζω, aliquem, τινὰ, *Æschin.*
Retrocedo, ἀναχάζω, ὀπίσω ἄπειμι, *Lucian.* ἐπὶ πόδα ἀναχωρέω, *id.* ἐπὶ πόδα ἀναχωρέω, *Aristid.*
Retroëo, seu Retrogradior, idem quod *Retrocedo.*
Retrogradus, a, um, ἀνατοδίζων, ωσα, ον, *Herodian.*
Retrorsum, ἐπὶ πόδα, *Xen.* ὀπισθοφανῶς.
Retrudo, ἀνωθέω.
Retundo, ἀμβλύνω, *Plut.* ἀναχομίζω.
Revalesco, ἀναῤῥώννυμι.
Reveho, ἀνακομίζω, *Xen.* Confer *Reporto, Refero.*
Revelatio, ἡ ἀνακάλυψις, εως, ἡ ἀποκάλυψις, εως, *N. T.*
Revello, ἀποτίλλω, aliquid, τὶ, *Plut.* περιτίλλω, *Lucian.*
Revelo, ἀνακαλύπτω, *Synes.* ἀποκαλύπτω, *Plut.*
Revenio, idem quod *Redeo.*
Revera, ὄντως, *Dem.* ὡς ἀληθῶς, *id.* ἀληθεῖ λόγῳ, *Xen.*
Reverbero, ἀντιστέω.
Reverendus, a, um, ὁ καὶ ἡ αἰδέσιμος, ου, *Laërt.* ὁ καὶ ἡ σεβάσμιος.
Reverenter, αἰδημόνως, *Xen.* σεμνῶς.
Reverentia, ἡ αἰδὼς, οος, regis, τοῦ βασιλέως, *Plut.* Dei, ἡ Θεραπεία περὶ Θεὸν, *Isocr.* τὸ αἰδέσιμον, ου, *Lucian.*
Revereor, αἰσχύνομαι, deum, Θεὸν, *Dem.* patrem, πατέρα, *id.* senes, αἰδοῦμαι τοὺς πρεσβυτέρους, *Xen.* aliquem, αἰδῶ ἔχω τινὰ, *id.*
Reversio, ἡ ἀναστροφὴ, ῆς, *Xen.* ἡ κάθοδος, ου, *Dem.* ἡ ἀναχώρησις, εως, *id.*
Reverto, seu Revertor, ἀναστρέφω, ex insula, ἐκ νήσου, *Dem.* domum, ἔρχομαι ἐπὶ τὸν οἶκον, *id.* in regnum, κατέρχομαι εἰς τὴν βασιλείαν, *id.* Confer *Redeo.*
Revincio, ἀναδεσμεύω.
Reviresco, ἀναθάλλω, LXX.
Reviso, ἀποσκέπτομαι, *Herodian.* ἐπισκοπέω, *Isocr.*
Revivisco, ἀναβιόω, *Lucian.* ἀναβιώσκομαι, *Plato.* ἀναζάω, *N. T.*
Revocabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνάκλητος, ου, *Dionys.*
Revocatio, ἡ ἀνάκλησις, εως, ἡ ἐπανάκλησις, εως, *Gal.*
Revoco, ἀνακαλέω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* in memoriam, ἀναπολέω, *Dion. Hal.* aliquid alicui, ὑπόμνημά τί τινι, *Dem.* i. e. retracto accusationem, ἀνατίθημι τὰς κατηγορέμενα, *Lucian.* pedem, ἀναποδίζω, *Herodian.* i. e. recanto, παλινῳδέω, *Lucian.* ad vitam, ἀναβιόομαι, *Plato.*
Revolo, ἀναπέτομαι.
Revolubilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνακύλιστος, ου.
Revolvo, ἀνακυλίω, ἀνακυκλόω, *Damasc.* ἀποκυλίω, *Lucian.* mente, quæ dicta sunt, ἀνακυκλέω πρὸς ἐμαυτὸν τὰ εἰρημένα, *Naz.*
Revolutio, ἡ ἀνακύκλησις, εως.
Reus, a, um, αἴτιος, ία, ιον, alicujus rei, τινὸς, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἔνοχος, ου, τινος, *idem.* reum facere aliquem, ποιεῖν τινὰ ὑπόδικον, *id.* ὑπεύθυνον, *id.* se ipsum, καθιστάναι ἑαυτὸν ὑπεύθυνον, *id.* deprehendere, λαμβάνειν τινὰ ὑπεύθυνον, *id.* esse, αἴτιον εἶναι, *id.* dimittere, ἀφιέναι, *id.*
Rex, ὁ βασιλεὺς, εως, *Xen.*
Rheda, τὸ ζεύγος, εος, *Plato.* mularis, ἡ ἀτάνη, ης, *Paus.*
Rhedarius, ὁ ζευγηλάτης, ου.
Rhetor, ὁ ῥήτωρ, ορος, *Dem.* ὁ σοφιστὴς, οῦ, *Lucian.* ὁ τεχνογράφος, ου, *Dion. Hal.*
Rhetorica, ἡ ῥητορικὴ, ῆς, *Aristot.*
Rhetorice, ῥητορικῶς, *Æschin.*
Rhetoricus, a, um, ῥητορικὸς, ἡ, όν, *Aristot.*
Rhinoceros, ὁ ῥινόκερως, ωτος, *Æl.*
Rhombus, ὁ ῥόμβος, ου.
Rhoncisso, ῥέγχω, *Gal.*
Rhonchus, ὁ ῥέγχος, ου, *Gal.*
Rhythmicus, a, um, ῥυθμικὸς, ἡ, όν, *Plut.*
Rhythmus, ὁ ῥυθμὸς, οῦ, *Aristot.*
Ricinus, ὁ κρότων, ωνος, ὁ κυνοῤῥαῖστης, οῦ, *Aristot.* τὸ κίκι, εως, *Diosc.*
Rictus, τὸ χάσμα, ατος, τὸ χάσμημα, ατος, *Aristoph.*
Rideo, γελάω, mecum, ἐμαυτῷ, *Xen.* de aliquo vel aliqua re, ἐπί τινι, *id.* valde suaviter, μάλα ἡδὺ, *Lucian.* Conf. *Risus*, item *Derideo, Irrideo.*
Ridicule, καταγελάστως, *Xen.* γελοίως, *Aristot.*
Ridiculus, a, um, γελοῖος, α, ον, *Plato.* ὁ καὶ ἡ καταγέλαστος, ου, *Plato.* sum, καταγελάομαι, *Plato.*
Rigatio, τὸ δεῦμα, ατος, ἡ ἄρδευσις.
Rigeo, ῥιγόω, *Lucian.*
Rigesco, σκληρύνομαι.
Rigidus, a, um, ῥίγιος, α, ον, *Diosc.*
Rigo, δεύω, *Plato.* βρέχω.
Rigor, τὸ ῥῖγος, εος, *Xen.*
Rima, ἡ κλειθρία, ας, *Lucian.* ἡ ὀπὴ, ῆς, *id.* ἡ σχίζα.
Rimor, ἰχνεύω, *Xen.* aliquid, ἐξετάζω τι, *Isocr.*
Rimosus, a, um, ὁ καὶ ἡ κλειθριώδης, εος.
Ringo, seu Ringor, τὴν ῥῖνα συστέλλω.
Ripa, ἡ ὄχθη, ης, *Plut.*
Ripula, τὸ ὀχθίδιον, ου.
Risus, ὁ γέλως, ωτος, *Dem.* effusus, ὁ παγχασμὸς, οῦ, *Cl. Al.* γέλως πλατὺς, *Syncs.* rem in risum converto, πρᾶγμα εἰς γέλωτα ἐμβάλλω, *id.* risum moveo alicui, γέλωτα παρέχω τινὶ, *Plut.* contineo, κατέχω, *Xen.* magnum excito, ποιέω πολὺν, *Plato.* risui habeo aliquid, εἰς γέλωτα ἔχω τι, *Philo.* sine risu, ἀγελασὶ, *Lucian.*
Rite, ἐνόμως, *Dem.* καλῶς, δεόντως.
Ritus, ὁ θεσμὸς, οῦ, *Dion. Hal.* sacri, αἱ τελεταὶ, ῶν, *idem.* οἱ θεσμοὶ ἱεροὶ, *Plut.* patrii, τὰ πάτρια, ων, *Dem.* ritu ferarum, δίκην θηρίων, *Dion. Hal.*
Rivalis, ὁ ἀντεραστὴς, οῦ, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ ἀντίζηλος, ου, *Sir.* ὁ καὶ ἡ ζηλότυπος, ου, *Jos.* ζηλοτυπίαν, f. ωσα, *Diod. Sic.*
Rivalitas, ὁ ζηλοτυπία, ας, *Diod. Sic.*
Rivulus, τὸ ῥυάκιον, ου, ἡ, διεξόδος ὑδάτων, LXX.
Rivus, ὁ ῥύαξ, ακος, sanguinis, αἵματος, *Aristid.* aquarum, ὁ ἀγωγὸς ὑδάτων, *Herodian.*
Rixa, ἡ ἔρις, ιδος, *Xen.* ἡ ἐριθεία, ας, *N. T.* Confer *Contentio, Jurgium.*
Rixor, ἐρίζω, cum aliquo, τινὶ, *Lucian.* de aliqua re, περί τινος, *Isocr.* Confer *Contendo.*
Rixosus, a, um, ἐριστικὸς, ἡ, όν, *Lucian.*
Roboreus, a, um, δρύϊνος, ίνη, ινον.
Roboro, ἐτισχύω, *Xenoph.* σθενόω, LXX. κραταιόω, ἰσχυρίζω, ῥώννυμι, aliquid, τὶ, *Dem.* ἐπιῤῥώννυμί τι, *id.*
Robur, ἡ δρῦς, ὸς· ἡ δυὸς ἀγρία, animi, ἡ ἀρετὴ, ῆς, *Dem.* corporis, ῥώμη, ης, *Aristot.*
Robuste, ἐῤῥωμένως, *Dem.* εὐρώστως, *id.*
Robustus, a, um, ἐῤῥωμένος, ένη, ένον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ εὔρωστος, ου, *id.* ἰσχυρὸς, ὰ, όν, *id.* nemini roboro corporis cedens, οὐδένος τῷ σώματι ἀῤῥωστότερος γενόμενος, *id.*
Rodo, διατρώγω, *Chrys.* παρατρώγω, aliquid, τι, Laërt.
Rogatio, ἡ ἐρώτησις, εως, *Dem.* ἡ αἴτησις, εως, *id.* i. e. interrogatio, τὸ ἐρώτημα, ατος, *Aristot.* Confer *Preces, Petitio, Interrogatio.*
Rogito, πολλὴν δέησιν ποιέομαι.
Rogo, δέομαι, *Dem.* Confer *Oro, ἐρωτάω, Dem.* Confer *Interrogo.*
Rogus, ἡ πυρὰ, ᾶς, *Plut.* ἡ πυρκαϊὰ, ᾶς, Laërt.
Roma, ἡ Ῥώμη, ης, *Plut.*
Romane, Ῥωμαϊστὶ, *Plut.*
Romanus, a, um, Ῥωμαῖος, αία, αῖον, *Plut.* Ῥωμαϊκὸς, ἡ, όν, *id.*
Ronchus, vide *Rhonchus.*
Roratio, ὁ δρόσιμος, ου.
Roro, δροσίζω, ψακάζω, *Athen.*
Rorulentus, a, um, seu Roscidus, a, um, ὁ καὶ ἡ δροσώδης, ους, *Naz.* ὁ καὶ ἡ ἔνδροσος, ου, *Cl. Al.* δροσερὸς, ᾶ, όν.
Ros, ἡ δρόσος, ου, *Aristot.* ἡ δρόσιμος, ου, *Lucian.* ἡ ἔρση.
Rosa, τὸ ῥόδον, ου, *Plut.*

Rosaceus, a, um, ῥόδινος, ίνη, ινον, unguentum, μύρον, *Athen.*
Rosarium, ὁ ῥοδών, ῶνος, *Theophr.* ἡ ῥοδωνιά, ᾶς, *Ammon.*
Roscidus, vide *Rorulentus.*
Rosetum, ἡ ῥοδωνιὰ, ᾶς, *Suid.*
Roseus, a, um, ῥόδιος, ία, ιον, unguentum, μύρον, *Aristot.*
Rosio, ὁ δηγμὸς, οῦ, *Diosc.* ἡ βρῶσις, εως, *N. T.*
Rosmarinus, ἡ λιβανωτὶς, ίδος, *Diosc.*
Rosteilum, τὸ ῥαμφίδιον, ου, τὸ ῥυγχίον, υ, *Athen.*
Rostratus, a, um, ῥυγχατὸς, ὴ, όν· navis, ναῦς χαλκήρης, *Plut.*
Rostrum, τὸ ῥύγχος, εος, *Athen.* avis, τὸ ῥάμφος, εος, *idem.* muscæ, ἡ προβοσκὶς, ίδος, *Lucian.* navis, τὸ ἐμβολον, υ, *Polyb.* τὸ χαλκωμα, *Plut.* τὸ ἀκροστόλιον, *Strabo.* Rostra in foro Romano, τὰ ἐμβολα, ων, *Dion. Hal.*
Rota, ὁ τροχὸς, οῦ, *Xen.* qua aqua hauritur e puteo, ἡ τροχιλαία, ας, *Aristot.* ἡ τροχιλία, ας, *Polyb.* rota torqueo, τροχίζω, *Aristot.* contundo, τρόχω καταγνύω.
Roto, γυρόω, καταστροφῶ.
Rotula, ὁ τροχίσκος, υ, *Gaza.*
Rotundatio, ἡ στρογγύλωσις, εως, τὸ σφαίρωμα, ατος.
Rotunde, στρογγύλως, *Plut.*
Rotunditas, ἡ στρογγυλότης, ητος, ἡ περιφέρειαι, ας, *Herodian.*
Rotundo, στρογγυλόω, *Al. Aphr.* σφαιρόω.
Rotundus, a, um, στρόγγυλος, ύλη, υλον, *Diosc.* ὁ καὶ ἡ ἐγκυκλος, *Paus.* ὁ καὶ ἡ περιφερὴς, ές, lapis, λίθος, *Herodian.*
Rubedo, ἡ ἐρυθρότης, ητος.
Rubefacio, ἐρυθραίνω, *Herodian.* ἐπιφαινίζω, *Lucian.*
Rubefio, ἐρυθραίνομαι, *Herodian.* ἐρυθρίω, *Lucian.* ἐρυθριάω, *Plato.*
Rubeo, ἐρυθρίω, *Lucian.*
Ruber, a, um, ἐρυθρὸς, ὰ, όν, *Dem.*
Rubesco, ἐρυθριάω, *Plato.*
Rubeta, ὁ φρῦνος, υ, *Diosc.*
Rubeus, a, um, ἐρυθρὸς, ὰ, όν, *Dem.*
Rubicundus, a, um, idem quod *Ruber.*
Rubiginosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἰώδης, εος.
Rubigo, ὁ ἰὸς, οῦ, ferri, σιδήρου, *Diosc.* frumenti, ἡ μίλνος, υ, *Paus.* ἡ ἐρυσίβη, ης, LXX.
Rubor, τὸ ἐνερευθὲς, έος, *Lucian.* τὸ ἐρύθημα, ατος, *id.*
Rubrica, ἡ μίλτος, υ, *Diosc.* τὸ μίλτινον, υ, *Plut.* rubrica tingo, μιλτόω.
Rubriceta, τὸ ἀνθερίκελον, υ.
Rubricosus, a, um, ὁ καὶ ἡ μιλτώδης, εος, *Diod. Sicul.*
Rubus, ἡ βάτος, υ, *Diosc.*
Ructatio, ὁ ἐρυγμὸς, υ, *Aristot.*
Ructo, seu Ructor, ἐρεύγομαι, *Al. Aphr.* ἐρυγγάνω, acidum, ὀξυερεγμιάω, *Diosc.*
Ructuosus, a, um, ἐρευκτικὸς, ὴ, όν, *Diosc.*
Ructus, us, ὁ ἐρυγμὸς, οῦ, *Aristot.* acidus, ἡ ὀξυερυγμία, ας, *Hippocr.*
Rudens, ὁ κάλως, ω, *Eustath.*
Rudero, καταρείπω, *Plut.*
Rudicula, ἡ σπαθὶς, ίδος, *Poll.*
Rudimentum, τὸ πρωταιδευμα, ατος, *Phil.* ἡ πρωταιδία, ας, *Cl. Al.* ἡ στοιχείωσις, εως, *Bas.*
Rudis, e, ὁ καὶ ἡ ἀπαίδευτος, υ, *Demosth.* Confer *Indoctus, Ineruditus.*
Rudis, ἡ σπάθη, ης, *Diosc.*
Ruditas, ἡ ἀπειρία, ἡ ἀμαθία.
Ruditus, ἡ ἔγχησις, εως, *Ælian.* ἡ βρύαμησις, εως, *Poll.*
Rudo, βρυαμάομαι, *Paus.* ἐγκάομαι.
Rudus, τὸ ἐρείπιον, υ, *Paus.*
Rufus, πυῤῥὸς, ὰ, όν, *Diod. Sic.*
Ruga, ἡ ῥυτὶς, ίδος, *Plato.* frontis caperatæ, ἡ ἀμαυρυγὴ, ῆς, *Poll.*
Rugio, βρυχάομαι, ὠρύομαι, *Dion. Chrys.* βρυάω.
Rugitus, τὸ βρύχημα, ατος, ὁ βρυχηθμὸς, οῦ, τὸ βρύγμα, ατος, LXX. ὁ βρυγμὸς λέοντος, *idem.*
Rugo, ῥυτιδόω, *Aristot.*
Rugositas, ἡ ῥυσσότης, ητος, *Plut.*
Rugosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ῥυτιδώδης, εος, ῥυσσὸς, ὴ, όν, *Lucian.*
Ruina, ἡ ὑπόπτωσις, εως, *Hes.* Confer *Casus,* ruinæ, i. e. *rudera,* τὸ ἐρείπιον, υ, *Paus.* et rudera muri, τὰ ἐρείπια καὶ λείψανα τείχους, *Herodian.* ruinam minari, μέλλειν κατολισθαίνειν, *Ælian.*
Ruinosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐρείψιμος, υ, tectum, στέγος, *Eurip.* ὁ καὶ ἡ πτωσίμος.
Ruma, ὁ μαστὸς, οῦ, *Aristot.*
Rumex, τὸ λάπαθον, υ, *Diosc.*
Ruminatio, τὸ μηρύκημα, ατος, *Plut.* ὁ μηρυκισμὸς, οῦ, *Greg.*
Rumino, μηρυκάομαι, *Aristot.* ἀναμηρυκάομαι, *Lucian.* μηρυκάζω, *Aristot.* i. e. animo revolvo, ἀνατολέω, *Dion. Hal.* πρὸς ἑμαυτον ἀνακυπλέω, seu ἀνατυλίττω, *Lucian.*
Rumor, ἡ ἀκοὴ, ῆς, LXX. ἡ φήμη, ης, *Dem.* multus est circa Thessaliam et ubique, πολὺς ἐστι λόγος κατὰ Θεσσαλίαν καὶ πανταχῆ, *id.* pervulgatus est de aliquo, λόγος πολὺς ἐστι περί τινος, *id.* est sparsus, λόγος διήλθεν, *Plato.* rumorem spargere, διασκεδάσαι φήμην, *Herodian.* διαδιδόναι φήμην, *Polyb.* διασπείρειν λόγον, *Xenoph.* rumores spargi, φήμας λέγεσθαι, *Dion. Hal.* leves et incerti, φῆμαι μετέωροι καὶ ἀδέστοτοι, *id.* Confer *Fama.*
Rumpo, ῥήγνυμι, vocem, φωνὴν, *Dem.* aliquid, σχίζω τι, *Xen.* vincula, διαῤῥήσσω τὰ δεσμα, *N. T.*
Rumusculus, τὸ ῥευλλίδιον, υ.
Runcatio, ὁ βοτανισμὸς, οῦ.
Runcina, τὸ δορυδρέπανον, υ.
Runco, βοτανίζω.
Ruo, πίπτω, *Xen.* in pejus, τρέπομαι εἰς χεῖρον, *id.* κλίνω ἐπὶ το χεῖρον, *id.*
Rupes, ἡ ἀκρότομος, υ, LXX. πέτρα ἀπότομος, *Lucian.*
Ruptio, ἡ ῥῆξις, εως, *Aristot.* τὸ ῥῆγμα.
Ruralis, ἐ, ἀγροικος, η, ον, *Lucian.* ἄγριος, ία, ιον, *Xen.*
Rursum, seu Rursus, αὖ, *Dem.* quum illa decessisset, rursus patris consobrinam duxit, ἀποθανόσης ἐκείνης, αὖθις ἠγάγετο ἀνεψιὰν τῦ πατρὸς, *id.*
Rus, ὁ ἀγρὸς, ῦ, *Dem.* abeo, εἰς ἀγρὸν ἀπέρχομαι, *id.* ruri vivo, ἐν ἀγρῷ οἰκέω, *idem.* rure redeo, ἐξ ἀγρῦ ἐπανέρχομαι, *idem.*
Ruspor, ἐξερευνάω, ἐρευνάω, *Xen.*
Rusticanus, a, um, ἀγροικιζὸς, ὴ, όν, *Max. Tyr.*
Rusticatio, ἡ ἀγραυλία, ας.
Rustice, ἀγροίκως, ago, ἀγροικιζομαι, *Plato.*
Rusticitas, ἡ ἀγροικία, ας, *Aristot.* ἡ ἀγριότης, ητος, *Plato.* ἡ εὐαγρία, ας, *Lucian.*
Rusticor, ἀγραυλέω, τὸν βίον ἐν ἀγρῷ διάγω, διαιτάω, *Dion. Hal.*
Rusticus, a, um, ἄγροικος, η, ον, *Lucian.* ἄγριος, ία, ιον, *Aristot.*
Ruta, τὸ πήγανον, υ, *Diosc.*
Rutaceus, a, um, πηγάνινος, ίνη, ινον, *Aret.*
Rutilesco, ξανθίζομαι, *Athen.*
Rutilo, πυῤῥάζω, *N. T.*
Rutilus, a, um, πυῤῥὸς, ὰ, όν, *Plato.*
Rutrum, ἡ σκαπάνη, ης, *Theophr.* τὸ σκαφεῖον, υ, *Plut.*

S

SABBATUM, τὸ σάββατον, υ, *N. T.*
Sabina, τὸ βράθυ, υος, *Diosc.*
Sabulosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ψαμμώδης, εος.
Sabulum, ἡ ψάμμος, υ, *Lucian.*
Saburra, τὸ ἔμμα, ατος, *Aristot.*
Saburro, ἐμματίζω, *Plut.*
Saccharum, το σάκχαρ, αρος, *Gal.* τὸ σάκχαρον, υ.
Sacculus, τὸ βυλάκιον, υ, *Athen.* τὸ σάκκιον, υ, *Poll.*
Saccus, ὁ σάκκος, υ, LXX. ὁ βύλακος, υ, *Athen.*
Sacellum, τὸ νεῦδιον, υ, *Xen.*
Sacer, a, um, ἱερὸς, ὰ, όν, mons, ὄρος, *Dem.* alicui, τινὸς, *Plut.*
Sacerdos, ὁ ἱερεὺς, έως, *Dem.* ὁ ἱεροτοιὸς, οῦ, *id.* ὁ ἱερεύτης, υ, *Plato.*
Sacerdotalis, ἐ, ἱερατικὸς, ὴ, όν, *Plut.* ἱερατικὸς, ὴ, όν, *Aristot.*
Sacerdotissa, ἡ ἱέρεια, ας, *Plut.*
Sacerdotium, ἡ ἱερατία, ας, *Aristot.* τὸ ἱερώτευμα, ατος, *id.* ἡ ἱερωσύνη, ης, *Dem.*
Sacramentum, τὸ μυστήριον, υ, *N. T.* i. e. jusjurandum, ὁ ὅρκος, υ, *Dem.* Confer *Juramentum.*
Sacrarium, τὸ ἱερορυλάκιον, υ, τὸ ἱερατεῖον, υ, *Theodor.* τὸ ἄδυτον.
Sacrificatio, ἡ ἱέρευσις, εως.

Sacrificium, ἡ θυσία, ας, *Isocr.* τὸ θῦμα, ατος, *Dem.* τὸ ἱερεῖον, υ, *id.* facio alicui, θυσίαν ποιέω τινὶ, *id.* perficio, ἐπιτελέω, *id.* offero, θύω θυσίαν, *id.* sacrificio honoro aliquem, τιμάω τινὰ θυσίᾳ, *id.* adficior, ἀξιόομαι θυσίας, *id.* occupatus sum, εἰμὶ ἐν θυσίᾳ, *id.*
Sacrifico, θύω, Deo, Θεῷ, *Dem.* ritu patrio, κατὰ τὰ πάτρια θύομαι τὰ ἱερὰ, *idem.*
Sacrificulus, ὁ ἱεροποιὸς, υ, *Dem.* ὁ ἱεροφάντης.
Sacrificus, a, um, ἱερατικὸς, ὴ, όν, *Aristot.*
Sacrilegium, ἡ ἱεροσυλία, ας, *Plut.* ἡ θεοσυλία, ας, *Ælian.* pecunias per sacrilegium e templis auferre, ἐξ ἱερῶν συλᾶν τὰ χρήματα, *id.*
Sacrilegus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἱεόσυλος, υ, *N. T.*
Sacro, ἱερόω, aliquid Deo, τὶ Θεῷ, *Herodian.* ἱεροποιέω, *Cl. Al.*
Sacrosanctus, a, um, ὁ καὶ ἡ πανάγιος, υ.
Sæpe, πολλάκις, *Dem.* sæpius, πλειονάκις, *idem.*
Sæve, seu Sæviter, ἀπροσοίκως, *Isocr.* ἀπηλεγέως.
Sævio, ἀγριαίνω, *Plut.* in aliquem, χαλεπαίνω πρός τινα, *Xen.*
Sævitia, ἡ δεινότης, ητος, *Isocr.* Confer *Crudelitas.*
Sævus, a, um, ὠμὸς, ὴ, όν, *Dem.* χαλεπὸς, ὴ, όν, *id.* Confer *Crudelis.*
Saga, ἡ μάγος, υ, *Lucian.* ἡ φαρμακὶς, ίδος, *id.*
Sagacitas, ἡ ἀγχίνοια, ας, *Aristot.*
Sagaciter, εὐμηχάνως, *Aristot.* ἀγχινόως, *idem.*
Sagatus, a, um, χλαμυδατὸς, ὴ, όν.
Sagax, ἰχνευτικος, ὴ, όν, *Ælian.* ὁ καὶ ἡ ἀγχίνους, υ, *Xen.* ὁ ῥινηλάτης, υ.
Sagena, ἡ σαγήνη, ης, *Plut.*
Sagina, ὁ σιτισμὸς, οῦ.
Saginatio, ἡ σίτευσις, εως.
Sagino, σιτίζω, canes, κύνας, *Isocr.* σιτεύω τινὰ, *Dem.* λιταίνω.
Sagitta, τὸ τόξευμα, ατος, *Dem.* τὸ βέλος, εος, sagittam emitto, τοξεύω, *id.* sagitta configor, κατατοξεύομαι, *N. T.*
Sagittarius, ὁ τοξότης, ὰ, *Dem.* bonus, τοξεύειν ἀγαθὸς, *Ælian.*
Sagitto, τοξεύω, aliquem, τινὰ, *Dem.*
Sagulum, ἡ ἐφεστρὶς, ίδος, τὸ περιθωρακίδιον, υ, ἡ χλαμὺς, ύδος, *Herodian.*
Sagum, σάγος, *Polyb.*
Sal, ὁ ἅλς, ἁλὸς, *Diosc.* sales, αἱ ἅλες, ων, *Plut.*
Salacitas, τὸ ἀφροδισιαστικὸν, οῦ.
Salamandra, ἡ σαλαμάνδρα, ας, *Diosc.*
Salarium, ὁ μισθος, οῦ, *Dem.* ἡ μισθοφορὰ, ᾶς, *idem.*
Salax, ἀφροδισιαστικὸς, όν, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ ἀσελγὴς.
Salebra, τὸ ἔκτηγμα, ατος, ἡ καραδρα, ας, *Thuc.*
Salebrosus, a, um, ὁ καὶ ἡ καραδρώδης, εος, locus, τόπος, *Diosc.*
Salicetum, ὁ ἰτεὼν, ῶνος.
Saligneus, a, um, ἰτέϊνος, ίνη, ϊνον, *Theophr.* οἰσύϊνος, ίνη, ϊνον, *Lucian.*
Salina, ἡ ἁλυκὶς, ίδος, *Strabo.* ἡ ἁλὴ, ῆς, *Dion. Hal.*
Salinum, τὸ ἁλοδοχεῖον, υ.
Salio, i. e. *sale condio,* ἁλίζω, *N. T.*
Salio, i. e. salto, σκιρτάω, *Plato.*
Saliva, τὸ σίαλον, υ, *Xen.* τὸ πτύελον.
Salivo, σιαλέω, πτυαλίζω.
Salivosus, a, um, ὁ καὶ ἡ σιαλώδης, εος.
Salix, ἡ ἰτέα, ας, *Theophr.* ἡ οἰσὸς, οῦ, *Theophr.*
Salsamentarius, ὁ ταριχοπώλης, υ, *Plut.* ὁ ταριχευτὴς, οῦ, *Herodot.*
Salsamentarius, a, um, ταριχηρὸς, ὰ, όν, *Diosc.*
Salsamentum, τὸ τάριχος, εος, *Gal.*
Salse, ἁλμυρῶς, dicere, σκώπτειν.
Salsilago, s. Salsugo, ἡ ἅλμη, ης, *Theophr.* ἡ ἁλμυρὶς, ίδος, *id.*
Salsuginosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἁλμώδης, εος, *Theophr.*
Salsura, τὸ ταρίχευμα, ατος.
Salsus, a, um, ἁλμυρὸς, ὰ, όν, opsonium, ὀψον, *Xen.* ἁλυκὸς, ὴ, όν, aqua, ὕδωρ, *Aristot.*
Saltatio, ἡ ὄρχησις, εως, *Plut.* ἡ χορεία.
Saltator, ὁ ὀρχηστὴς, οῦ, *Lucian.*
Saltatorius, a, um, ὀρχηστικὸς, ὴ, όν, *Lucian.*
Saltatrix, ἡ ὀρχηστρὶς, ίδος, *Xen.*
Saltem, ἀλλὰ, *Aristot.* κἂν, *Herodian.* τὐλάχιστον, *Dem.*

Salto, ὀρχέομαι, χορεύω.
Saltuarius, ὁ ὑλαιρός, ᾶ, ὁ ἀλσοκόμος.
Saltuosus, a, um, ὁ καὶ ἡ νατώδης, εος, ὁ καὶ ἡ ὑλώδης, εος, Xen.
Saltus, ἡ νάτη, ης, LXX. τὸ νάτος, εος, Xen. τὸ ἄλσος, i. e. saltatio, τὸ πήδημα, ατος, Plut.
Saluber, ὑγιεινὸς, ἡ, ὸν, Plut.
Salubritas, τὸ ὑγιεινὸν, ὸ, Aristot.
Salubriter, ὑγιεινῶς, Plato.
Salve, χαῖρε, domine, ὦ δέσποτα, Xen.
Salveo, ἐρρῶσθαι, Thuc.
Salvia, ὁ σφάκος, ου, Diosc. silvestris, τὸ ἐλελίσφακον, ὸ, id.
Salum, idem quod Mare.
Salvo, διασῴζω, aliquem periculis, τινὰ ἐκ κινδύνων, Isocr. Confer Servo.
Salus, ἡ σωτηρία, ας, communis omnium, κοινὴ ἁπάντων, Dem. privata, ἰδία, id. salutem alicujus curæ esse alicui, μέλειν τίνι σωτηρίας τινὸς, id. alicujus commendatam habere sibi, φροντίζειν σωτηρίας τινὸς, idem. ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τινὸς, idem. quæro bello, ζητῶ σωτηρίαν ἐκ πολέμου, id. credo alicui, παρακατατίθημί τινι σωτηρίαν, id. tueri alicujus, διαφυλάττειν σωτηρίαν τινὸς, id. niti aliquo, ἐπείναι σωτηρίαν ἔν τινι, id. consequi, τυγχάνειν, σωτηρίας, id. desperare, ἀπορεῖν τῆς σωτηρίας, idem. saluti alicujus consulere, βουλεύεσθαι περὶ σωτηρίας τινὸς, id. conferre ad salutem, ἐπιδιδόναι τι εἰς τὴν σωτηρίαν, id. spem salutis habere in aliquo, ἐλπίδα τῆς σωτηρίας ἔχειν ἔν τινι, id. periclitari de salute, κινδυνεύειν περὶ τῶν ἐσχάτων, id. consulere saluti reip. σώζειν τὰ κοινὰ, Aristot.
Salutaris, e, ὁ καὶ ἡ σωτήριος, ου, Plato.
Salutariter, σωτηρίως.
Salutatio, ὁ ἀσπασμὸς, οῦ, N. T. ἡ πρόσρησις, εως, Plato.
Saluto, ἀσπάζω, aliquem, τινὰ, N. T. ἀσπάζομαί τινα, Isocr. alicujus nomine, χαίρειν κελεύω παρά τινος, Synes.
Salvus, a, um, σῶος, α, ον, ager, ἀγρὸς, Dem. ὁ καὶ ἡ ἀκέραιος, ᾶ, urbs, πόλις, Isocr.
Sambuca, ἡ σαμβύκη, ης, Hesych.
Sambucus, ἡ ἀκτὴ, ῆς, Diosc.
Sanabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἰάσιμος, ου, Plato. ὁ καὶ ἡ εὐίατος, ου, Lucian. ὁ καὶ ἡ εὐθεράπευτος.
Sanatio, ἡ ἴασις, εως, Lucian.
Sancio, κυρόω, aliquid, τὶ, Herodot. legem, νόμον τίθημι, Isocr. νομοθετέω νόμον, Demosth. ἐπιτάττω νόμον, Plato.
Sancte, νομίμως, Dem. ἁγίως, Isocr. et præclare administrare aliquid, ὁσίως καὶ καλῶς διοικεῖν τι, Isocr. ἁγίως καὶ σεμνῶς ἔχειν περί τι, id. vivo, ἁγνεύω ἁγίως, Ælian.
Sanctificatio, ὁ ἁγιασμὸς, οῦ, N. T.
Sanctifico, ἁγίαζω, ἁγιστεύω.
Sanctimonia, ἡ ὁσιότης, ητος, Dem. ἡ ἁγιοσύνη, ης, N. T.
Sanctio, ἡ κύρωσις, εως, Plato.
Sanctitas, ἡ ὁσιότης, ητος, Dem. ἡ ἁγιότης.
Sanctuarium, τὸ ἁγιαστήριον, ου.
Sanctus, a, um, ὅσιος, ία, ιον, et justa lex, καὶ δίκαιος νόμος, Dem. ἁγίος, ία, ιον, et venerandum sacrum, καὶ σέμνον ἱερὸν, id. et religiosum aliquid, ὅσιον καὶ εὐσεβές τι, id.
Sandalium, τὸ σανδάλιον, ου, Lucian. τὸ σάνδαλον, ου, Ælian.
Sandalipa, τὸ νιπτροφορεῖον, ου.
Sandaracha, ἡ σανδαράχη, ης, Diosc.
Sandyx, ἡ σάνδυξ, υχος, Diosc.
Sane, i. e. sine morbo, ὑγιῶς, Athen. ὑγιεινῶς, Dem. i. e. certe, τῷ ὄντι, ἀληθῶς, Aristot.
Sanesco, ὑγιάζομαι, Al. Aphr.
Sanguiculus, τὸ αἱματίον, ου.
Sanguinarius, a, um, ὁ καὶ ἡ φιλαίματος, ου, ὁ καὶ ἡ αἱμοχαρής.
Sanguineus, a, um, αἱματικὸς, ὴ, όν, Alex. Aphr. ὁ καὶ ἡ αἱματώδης, εος, Galen.
Sanguinolentus, a, um, ὁ καὶ ἡ αἱματώδης, εος, Galen.
Sanguis, τὸ αἷμα, ατος, Galen.
Sanguisuga, ἡ βδέλλα, ης, Theocr.
Sanies, τὸ πύον, ου, Galen. ὁ βρότος.
Sanguosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔμπυος, ου, Dem.
Sanitas, ἡ ὑγίεια, ας, Dem. sanitati restituo, ἐξυγιαίνω τινὰ, Hippocrat. confero ad sanitatem, συμφέρω πρὸς ὑγίειαν, Demosth.
Sanna, ἡ χλεύη, ης, Herodian.
Sannio, ὁ χλευαστὴς, οῦ, Aristot.
Sano, ὑγιάζω, aliquem, τινὰ, Aristot. ἐξυγιαίνω τινὰ, Hippocr. Confer Medeor.
Sanus, a, um, ὑγιεινὸς, ὴ, όν, perfecte in corpore, τελείως ἐν σώματι, Dem. aqua, ὑγιεινὸν ὕδωρ, Aristot. ὁ καὶ ἡ ὑγιὴς, έος, et salvus, καὶ σῶς, Thuc. judex, ὑγιὴς κριτὴς, Dion. Long. sani mores, ἤθος ὑγιὲς, Plato. sanæ mentis homo, ὦ νῆς τε ὑγιαίνει καὶ ἐῤῥωται ἡ φρὴν, Ælian. sanus sum, ὑγιαίνω, Dem.
Sapa, ὁ οἶνος σείραιος, ου, Diosc.
Sapidus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὔχυμος, ου, ὁ καὶ ἡ εὔστομος γεύσει, Strabo.
Sapiens, σοφὸς, ὴ, όν, in aliis rebus, τὰ ἄλλα, Plato. περὶ τῶν ἄλλων, id. ὁ καὶ ἡ ἔμφρων, φρόνιμος.
Sapienter, σοφῶς, Aristot.
Sapientia, ἡ σοφία, ας, Dem. ἡ φρόνησις.
Sapio, εὐαίσθητός εἰμι, Plut. i. e. sapiens sum, φρονέω, Dem. σωφρονέω, id.
Sapo, ὁ σάπων, ονος, τὸ σμῆγμα, ατος, Athen.
Sapor, ὁ χυμὸς, οῦ, Plut. ὁ χυλός.
Sapphirus, ἡ σάπφειρος, ου, Diosc.
Sarcasmus, ὁ σαρκασμὸς, οῦ, Ruffin.
Sarcina, ἡ ἀποσκευὴ, ῆς, N. T. τὸ σάγμα, ατος, Plut. τὸ φορτίον, ου, Aristot.
Sarcinarius, a, um, ὁ καὶ ἡ σκευοφόρος, ου, Xenoph.
Sarcinator, idem quod Sartor.
Sarcinatrix, idem quod Sartrix.
Sarcio, ἐπισκευάζω, Lucian. quod laceratum est, ἀκέομαι τὸ διῤῥωγὸς, Aristot. mercede calceos putridos, μισθῷ ἀκέομαι τὰ σαθρὰ τῶν ὑποδημάτων, Lucian.
Sarculatio, ἡ σκάλσις, εως, Theophr. Conf. Sarritio.
Sarculo, σκάλλω, Theophr.
Sarculum, τὸ σκαλις-ήριον, ου, Thucyd. ἡ σκαλὶς, ίδος, id.
Sardonyx, ὁ vel ἡ σαρδόνυξ, υχος, Plin.
Sarmentitius, a, um, φρυγάνιος, ία, ιον.
Sarmentosus, a, um, ὁ καὶ ἡ φρυγανώδης, εος, Diosc.
Sarmentum, τὸ φρύγανον, ου, Theophr.
Sarrio, σκάλλω, Theophrast. σκαλεύω, Plut.
Sarritio, ἡ σκάλσις, εως, Theophr. ὁ σκαλισμὸς, οῦ, id. ἡ σκάλισις, εως, id.
Sarritor, ὁ σκαλεὺς, έως, Xen.
Sarritura, idem quod Sarritio.
Sartago, τὸ τήγανον, ου, Athen.
Sartor, ὁ ἀκεστὴς, οῦ, Xen.
Sartrix, ἡ ἀκέστρια, ας.
Sartura, idem quod Sarritura, seu Sarritio.
Sat, ἱκανῶς, ostensum de his, ἀποδέδεικται περὶ τούτων, Isocr. copiose disserui, ἐξαρκέντως διελέχθην, id. Confer Satis.
Satago, διατονέω, Plut. σπουδάζω τὶ, Lucian. ἐπαγωνίομαι πολυπραγμονέων, rerum mearum, ἐνδέως τοῖς ἰδίοις πράττω, Plut.
Satanas, ὁ σατανᾶς, ᾶ, LXX.
Satelles, ὁ δορυφόρος, ου, Xen. sum, δορυφορέω, Thuc. satellitum comitatus, τὸ δορυφόρημα, ατος, Plut.
Satellitium, ἡ δορυφορία, ας, τὸ δορυφόρημα, ατος, Plut. ἡ θεραπεία, ας, Plato.
Satias, seu Satietas, ὁ κόρος, ου, Dem. ἡ πλησμονὴ, ῆς, Isocr. ad satietatem rideo, ἐς κόρον γελῶ, Lucian. ἄχει κόρε, Dem.
Satio, κορέννυμι, Herodian.
Satio, onis, ὁ σπόρος, ου, Plato. ὁ σποφητὸς, οῦ, Theophr.
Satis, ἱκανῶς, Dem. ἄλις, alicujus rei, τίνος, Aristot. ἐξαρκέντως, Isocr. de his satis superque, ἀδην τῶν τοιούτων, Plato. ultra, quam satis est, μᾶλλον τῆ δέοντος, satis est mihi, ἀπόχεη μοὶ τῦτο, Dem. ἄλις, scil. ἐστὶν, Aristot. satius est, αἱρετώτερόν ἐστι, Xen.
Satisdatio, ἡ ἱκανοδοσία, ας, Theophyl.
Satisdo, ἐγγύας παρέχω, Theophr.
Satisfactio, ἱκανὸν ποιῆσαι legi, τῷ νόμῳ, Plut.
Satisfactio, ἡ πληροφορία, ας, N. T.
Sativus, a, um, ὁ καὶ ἡ σπόριμος, ου, Diosc.
Sator, ὁ σπορεὺς, έως, Xen.
Satrapa, ὁ σατράπης, ου, Isocr. sum Phrygiæ, σατραπεύω τῆς Φρυγίας, Plut.
Satrapia, σατραπεία, ας, Herodot.
Satrapicus, a, um, σατραπικὸς, ὴ, όν, Plut.
Satur, a, um, ὁ καὶ ἡ διάκορος, ου, Xen. ὁ καὶ ἡ διακορὴς, έος, Plut.
Satureia, ἡ Σύμβρα, ας, Diosc.
Saturitas, ἡ πλησμονὴ, ῆς, Isocr.
Saturnalia, τὰ Κρόνια, ων, Lucian.
Saturnus, ὁ Κρόνος, ου.

Saturo, κορέννυμι, Herodian. pane, χορτάζω ἄρτῳ, N. T.
Satyra, ἡ σατύρα, ας.
Satyricus, a, um, σατυρικὸς, ὴ, όν, Plut.
Satyrion, τὸ σατύριον, ου, Diosc.
Satyrus, ὁ Σάτυρος, ου.
Sauciatio, ἡ τρῶσις, εως.
Saucio, τραυματίζω, Dem. pectus per thoracem, τιτρώσκω διὰ τῦ θώρακος τὸ στῆθος, Plut.
Saucius, τραυματίας, ου, Thuc. a, um, τετραυματισμένος, ένη, ένον, id.
Saxatilis, e, idem quod Saxosus.
Saxetum, ὁ τραχὼν, ῶνος, Lucian.
Saxeus, a, um, λίθινος, ίνη, ινον, Lucian.
Saxosus, a, um, πετρώδης, εος, αία, αῖον, Aret. ὁ καὶ ἡ πετρώδης, εος, Nax. λίθινος, ίνη, ινον, Lucian.
Saxulum, τὸ πετρίδιον, ου, Aristot.
Saxum, ὁ πέτρος, ου, Xenoph. ἡ πέτρα, ας, Plut. ὁ vel ἡ λίθος, ου, Aristot.
Scabellum, τὸ ὑποστόδιον, ου, LXX. τὸ θρανίδιον, ου, Aristoph.
Scaber, τραχὺς, εῖα, ὺ, Aristot.
Scabies, ἡ ψώρα, ας, Theophr. scabie laboro, ψωριάω, Plut.
Scabiosus, a, um, ψωραλέος, έα, έον, Xen. ὁ καὶ ἡ ψωρώδης.
Scabo, κνάω, Galen. κνήθω, digito caput, δακτύλῳ κεφαλὴν, Lucian.
Scabrities, ἡ τραχύτης, ητος, Xen.
Scabrosus, a, um, τραχὺς, εῖα, ὺ, Aristot.
Scævus, a, um, σκαιὸς, ὰ, όν, Eust.
Scala, ἡ κατῆλιψ, πος, seu φος, Lucian. ἡ κλῖμαξ, ακος, Xen. navis, ἡ ἀναβᾶθρα, ας, Lucian.
Scalmus, ὁ σκαλμὸς, οῦ, Eurip.
Scalpellum, τὸ φλεβοτόμον, ου, τὸ σμιλίον, ου, Plut.
Scalper, seu Scalprum, ὁ κοπεὺς, έος, Diod. Sic. τὸ γλυφεῖον, ου, Lucian. ἡ σμίλη, ης, Plato. chirurgorum, σμιλίον ἰατρικὸν, Cl. Al. librarium, ἡ σμίλη γραφικὴ, scalpro amputo seu reseco, ἀποσμιλεύω, Synes.
Scalpo, κνάω, Gal. κνίζω, Appian. ἀποξέω, Lucian.
Scalprum. Vide Scalper.
Scalptor, ὁ κολάπτης, ου, ὁ γλύπτης, ου.
Scalptura, τὸ γλύμμα, ατος, Poll.
Scamnum, τὸ βάθρον, ου, ὁ θρᾶνος, ου.
Scandalum, τὸ πρόσκομμα, τὸ σκάνδαλον, præbeo, σκανδαλίζω.
Scando, ἀναβαίνω, Xen.
Scandula, ἡ σχίδαξ, ακος, Diosc.
Scansilis, e, ἀναβατὸς, ὴ, όν.
Scapha, ἡ σκάφη, ης, N. T.
Scapulæ, αἱ ὠμοπλάται, ῶν, Gal. αἱ πλάται, ῶν, Poll.
Scapus, ὁ σῦλος, ου, LXX.
Scarabeus, ὁ κάνθαρος, ου, Aristot.
Scarificatio, ἡ ἀμυχὴ, ῆς, Diosc. ἡ σχάσις, εως, Theophr.
Scarifico, ἀμύσσω, Philo. ἀποσχάζω, Gal. σχάζω, Aristot. σκαριφάομαι.
Scarus, ὁ σκάρος, ου, Athen.
Scatebra, ἡ ἀνάβλυσις, εως, Aristot. ὁ κρύνος, ου, Lucian. ὁ βλυσμός.
Scateo, ἀναβλύζω, Aristot. περιβλύζω, id. fontibus, ῥήγνυμι πηγὰς, Plut. ovibus, βρῦω τροβάτοις, Aristoph. voluptatibus, ἡδοναῖς, Liban.
Scaturigo, idem quod Scatebra.
Scaturio, idem quod Scateo.
Scelerate, πονηρῶς, Dem. μιαρῶς, Isocr.
Sceleratus, a, um, πονηρὸς, ὰ, όν, Demosth. φαῦλος, η, ον, id. μοχθηρὸς, ὰ, όν, id. ὁ καὶ ἡ ἀθέμιτος, ου, Aristot.
Scelero, μιαίνω.
Scelerosus, a, um, idem quod Sceleratus.
Sceleste, idem quod Scelerate.
Scelestus, a, um, idem quod Sceleratus.
Sceleton, τὸ σκέλετον, ου, Plut.
Scelus, ἡ κακία, ας, Dem. τὸ πονήρευμα, ατος, id. τὸ μίασμα, ατος, N. T. τὸ ἀσέβημα, ατος, Dem. τὸ κακὸν, ῦ, id. admitto, ἐργάζομαι ἀσέβημα, id. πράττω τὸ φαῦλον, Lycoph. atrox committi, δεινὸν ἀδίκημα γίγνεσθαι, id.
Scena, ἡ σκηνὴ, ῆς, Lucian. ἡ θυμέλη, ης, Plut. in scenam produco, θεατρίζω, N. T. produci, σκηνοβατεῖσθαι, Strabo.
Scenice, σκηνικῶς.
Scenicus, a, um, σκηνικὸς, ὴ, όν, agon, ἀγὼν, Athen.
Sceptrum, τὸ σκῆπτρον, ου. Paus.
Scheda, ἡ σχέδη, ης.
Schedula, τὸ σχεδάριον, ου, Eust.
Schema, τὸ σχῆμα, ατος, Aristot.

Schisma, τὸ σχίσμα, ατος, *N. T.*
Schola, ἡ σχολὴ, ῆς, *Plut.* τὸ παιδαγωγεῖον, ου, *Dem.* τὸ διδασκαλεῖον, ου, *id.* scholam frequento, φοιτάω εἰς τὸ διδασκαλεῖον, *idem.*
Scholarcha, ὁ σχολάρχης, ου, ὁ σχολαρχέων, οντος, *Laërt.*
Scholasticus, a, um, σχολαστικὸς, ὴ, ὸν, *Macar.*
Scholium, τὸ σχόλιον, ου, *Lucian.*
Sciagraphia, ἡ σκιαγραφία, ας, *Plato.*
Sciathericum, τὸ σκιαθηρικὸν, ου, *Plut.*
Scienter, ἐπιστημόνως, *Arist'id.* ἐπιστημονικῶς, *Gregor.* εὐμαθῶς, *Phil.*
Scientia, ἡ ἐπιστήμη, ης, *Plut.* ἡ γνῶσις, εως, *Isocr.* utilis utentibus, ἐπιστήμη ὠφελοῦσα τὰς χρωμένας αὐτῇ, *Dem.* scientiam tradere ignorantibus, ἐργάζεσθαι ἐπιστήμην τοῖς ἐκ εἰδόσι, *Isocr.* consequi alicujus rei, λαμβάνειν ἐπιστήμην τινὸς, *id.* scientia uti minus tempestive, ἐπιστήμῃ χρῆσθαι ἐκ εὐκαίρως, *id.*
Scilicet, δηλονότι, *Dem.* δηλαδὴ, *id.*
Scilla, ἡ σκίλλα, ης, *Diosc.*
Scillaceus, a, um, seu Scilliticus, a, um, ὁ καὶ ἡ σκιλλώδης, εος, *Theophr.* σκιλλιτικὸς, ὴ, ὸν, vinum, οἶνος, *Diosc.*
Scindo, σχίζω, aliquid, τὶ, *Xen.* τέμνω.
Scintilla, ὁ σπινθὴρ, ῆρος, *Aristoph.* ἡ λαμπηδὼν, ὼνος, *Chrys.* ἡ μαρμαρυγὴ, ῆς, *Plato.*
Scintillatio, ὁ σπινθηρισμὸς, ῦ.
Scintillo, σπινθηρίζω, *Theophr.*
Scintillula, τὸ σπινθηράκιον, ου, *Nyss.* σπινθῆρ μικρὸς, *Synes.*
Scio, ἐπίσταμαι, modum alicujus, τρόπον τινὸς, *Dem.* satis, ἱκανῶς δήτω, *id.* et omnium optime novi, εἶδα καὶ μάλιστα πάντων ἐπίσταμαι, *id.* bene, εὖ οἶδα, *idem.* σάφως οἶδα τοῦτο, *id.* ab initio aliquid, συνεῖδα τὸ ἀπ' ἀρχῆς, *id.* libenter scirem hoc, ἡδέως, ἂν ἴδοιμι τοῦτο, *id.*
Scipio, ὁ σκίμπων, ωνος, *Herodot.* ὁ σκήπων, ωνος, *Aristoph.*
Scirpus, ἡ σχοῖνος, ου, *Diosc.*
Scirrhus, ὁ σκίῤῥος, ου, *Gal.*
Sciscitatio, ἡ ἐρώτησις, εως, ου, *Dem.*
Sciscitor, ἐπίσομαι, *Xen.* συνθάνομαι, aliquid ex aliquo, τὶ παρά τινος, *Isocr.* ἐρωτάω τινὰ, τὶ, *id.* Confer *Interrogo.*
Scisco, χειροτονέω, *Dem.* ψηφίζομαι, *id.* Confer *Decerno.*
Scissilis, e, σχιστὸς, ὴ, ὸν, *Theophr.*
Scissura, τὸ σχίσμα, ατος, *Lucian.* ἡ σχισμὴ, ῆς, *Hesych.*
Scite, ἐπιστημονικῶς, i. e. eleganter, κεκαριμένως, *Isocr.* ὀρθῶς, *Dem.*
Scitor, idem quod *Sciscitor.*
Scitum, τὸ δόγμα. ατος, *Dem.* τὸ ψήφισμα, ατος, *id.* Confer *Decretum.*
Scitus, a, um, σοφὸς, ὴ, ὸν, et varius, καὶ ποικίλος, *Dem.* κομψὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*
Sciurus, ὁ σκίουρος, ου, *Ælian.*
Scobs, τὸ ῥίνημα, ατος, *Herodian.* τὸ ῥίνισμα, ατος, *Diosc.* τὸ περίξημα.
Scolopendra, ἡ σκολοπένδρα, ας, *Theophrast.*
Scomber, sea Scombrus, ὁ σκόμβερος, ου, *Aristoph.*
Scomma, τὸ σκῶμμα, ατος, *Xen.* Confer *Dicterium.*
Scopæ, τὸ κόρηθρον, ου, *Lucian.* τὸ κάλλυντρον, ου, *Cl. Al.* τὸ σάεωθρον, ου.
Scoparius, ὁ σαρωτὴς, οῦ, ὁ σαρῶν, ῶντος.
Scopula, τὸ σαρώθριον, ου.
Scopus, ὁ σκοπὸς, οῦ, *Plato.* collineare ad scopum, στοχάζεσθαι τοῦ σκοποῦ, *id.* scopum attingere, βάλλειν ἐπὶ τὸν σκοπὸν, *Xen.* scopum non adsequi, ἁσκοπα τοξεύειν, *Lucian.* tendere ad scopum propositum, συντείνειν πρὸς τὸν ὑποτεθέντα σκοπὸν, *Aristot.*
Scoria, ἡ σκωρία, ας, *Diosc.* ἡ τεφρὰ.
Scorpio, ὁ σκορπίος, ου, *Diosc.*
Scortator, ὁ πόρνος, ου, *Xen.*
Scorteus, a, um, σκύτινος, ίνη, ινον, *Diod. Sic.*
Scortillum, τὸ πορνίδιον, ου, *Aristoph.*
Scortor, πορνεύω, *Æschin.* πορνεύομαι, *Dem.* ἀκολασταίνω, *Plut.*
Scortum, ἡ πόρνη, ης, *Plut.* ἡ συβὰς, άδος, *Themist.* ἑταιρίσκα, ας, *Lucian.* γυνὴ ἑταιρεύσα, ῆς, *Plut.* vile, ἡ χαμαιτύπη, ης, *id.*
Screatio, seu Screatus, us, τὸ πτέρμα, ατος, *Laërt.* ἡ πτέρμυις, εως.
Screo, πτέρμυτομαι, *Lucian.*
Scriba, ὁ γραμματεὺς, έως, senatus, τῆς βουλῆς, *Dem.*
Scriblita, τὸ σφιστὸν, οῦ.
Scribo, γράφω, aliquid, τὶ, *Dem.* manu propria, γράφω αὐτοχειρία, *Philo.* literas, γράφω γράμματα, *Dem.* ad aliquem, ἐπιστέλλω τινὶ, *Isocr.* librum, συγγράφω βίβλον, *Lucian.* vitam alicujus, ἀναγράφω βίον τινος, *Philo.*
Scriniarius, ὁ κιβωτιεὺς, έως, ὁ κιβωτοποιὸς, οῦ, *Poll.*
Scrinium, τὸ κιβώτιον, ου, *Plut.*
Scriptio, ἡ γραφὴ, ῆς, *Lucian.* ἡ συγγραφὴ.
Scriptor, ὁ συγγραφεὺς, έως, *Isocr.*
Scriptorius, a, um, γραφικὸς, ὴ, ὸν, *Maccab.*
Scriptum, τὸ σύγγραμμα, ατος, *Isocr.* ἡ γραφὴ, ῆς, *Thucyd.* τὸ γράμμα, ατος, *Plut.*
Scriptura, ἡ γραφὴ, ῆς, *N. T.*
Scrobiculus, τὸ ὀρυγμάτιον, ου.
Scrobs, τὸ ὄρυγμα, ατος, *Xen.* ὁ βόθρος.
Scrofa, ὗς γρομφὰς, άδος, *Suid.*
Scrofula, ἡ χοιράς, άδος.
Scrotum, ἡ ὀσχέα, ας, *Aristot.* ὁ ὀσχεὺς, έως, *id.*
Scruposus, a, um, ὁ καὶ ἡ λιθακώδης, εος.
Scrupulose, ὑπερακριβῶς.
Scrupulositas, ἡ ὑπερακρίβεια, ας.
Scrupulosus, a, um, ὑπερακριβὴς, έος.
Scrupulus, ἡ λιθίς, ίδος, ἡ ψηφὶς, ίδος, i. e. 24 pars unciæ, τὸ γραμμάριον, ου.
Scrupus, ἡ ψῆφος.
Scruta, τὰ γρυτάρια, ων, ἡ γρῦτη, ης.
Scrutarius, ὁ γρυτοπώλης, ου, ὁ ῥακοπώλης, LXX.
Scrutatio, ἡ ἐξέτασις, εως, *Lucian.*
Scrutator, ὁ ἐξεταστὴς, οῦ, *Arist.*
Scrutor, ἐξετάζω, aliquid, τὶ, *Isocr.* Conf. *Examino.*
Sculpo, γλύφω, *Aristoph.* κολάπτω.
Sculptilis, e, γλυπτὸς, ὴ, ὸν, LXX.
Sculptor, ὁ γλυφεὺς, έως, *Dion. Hal.* ὁ γλύπτης.
Sculptura, ἡ γλυφὴ, ῆς, *Philo.* τὸ γλύμμα, ατος, *Poll.* marmoris, ἡ μαρμαρογλυφία, ας, *Strabo.* annulorum, ἡ δακτυλιογλυφία, ας, *Dio.*
Scurra, ὁ βωμολόχος, ου, *Philo.* ὁ ἀκόλαστος.
Scurrilis, e, βωμολοχικὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.*
Scurrilitas, ἡ βωμολοχία, ας, *Plut.*
Scurriliter, βωμολόχως.
Scurror, βωμολοχεύω, *Plut.* βωμολοχεύομαι, *Synes.*
Scutarius, ὁ ἀσπιδοτοιὸς, οῦ, *Poll.*
Scutatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀσπιδοφόρος, ου, *Lucian.* ὁ ἀσπιδιώτης, ου, *id.*
Scutella, τὸ πατρωνίδιον, ου.
Scutica, ἡ σκυτάλη, ης, *Plut.* ἡ σκυταλὶς, ίδος, *Jos.* ἡ ὑγρηχὶς, ίδος, *Plut.*
Scutulum, τὸ ἀσπίδιον, ου.
Scutum, ἡ ἀσπὶς, ίδος, *Xen.* ὁ θυρεὸς, οῦ, *Dion. Hal.*
Scyphus, ὁ σκύφος, ου, *Lucian.*
Sebaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ στεατώδης, εος, *Diosc.*
Sebo, στεατόω, *Hippiatr.*
Sebum, τὸ στέαρ, ατος, *Aristot.*
Secale, ἡ βρίζα, ης.
Secedo, ἀναχωρέω, *Xen.* ἀποχωρέω, *id.*
Secerno, χωρίζω, ἀποκρίνω, aliquid ab aliquo, τὶ ἀπό τινος, *Plato.* ἐκκρίνω τί τινος, *Aristot.*
Secessio, seu Secessus, us, ἡ ἀναχώρησις, εως, ἡ ἐσχατία, ας, *Æschin.*
Secius, ἧττον, nihilo secius, ὐδὲν ἧττον, *Aristot.*
Secludo, ἀποκλείω, aliquem ab aliquo, τινά τινος, *Aristot.*
Seco, πρίω, aliquid, τὶ, *Aristoph.* τέμνω τι, *Lucian.* in partes minutas, κατακερματίζω, *Philo.*
Secretarius, ὁ τῶν ἀπορρήτων γραμματεὺς, έως.
Secretio, ἡ ἔκκρισις, εως, *Theophr.* ἡ ἀπόκρισις.
Secreto, ἰδίᾳ, *Thuc.* κατ' ἰδίαν, *Plut.* loqui cum aliquo, ἰδιολογέεσθαί τινι, *Plato.* dicere, δι' ἀπορρήτων εἰπεῖν, *Dion. Hal.*
Secretum, τὸ ἀπόῤῥητον, ου, secretorum enunciator, ὁ ἐξαγγελτικὸς, οῦ, *Aristot.*
Secretus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπόκρυφος, ου, ὁ καὶ ἡ ἀπόῤῥητος, ου, *Plut.*
Secta, ἡ αἵρεσις, εως, *Galen.*
Sectio, ἡ τμῆσις, εως, ἡ τομὴ, ῆς, *Isocr.*
Sector, ὁ τομεὺς, έως, *Xen.*
Sector, aris, συχνῶς ἀκολουθέω, διώκω, *Isocr.*
Secubo, ἀποκοιτῶ, *Dem.* ἀποκοιμῶμαι, *Plato.*

Secula, τὸ δεξιάνιον, ου.
Secularis, ὁ, κατ' αἰῶνα γιγνόμενος, ένη, ενον.
Seculum, ὁ αἰὼν, ῶνος, *Lucian.* ἡ γενεὰ, ᾶς, *Dem.* nostro seculo, ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς, *id.*
Secundæ, τὰ ὕστερα, ων, *Diosc.*
Secundanus, a, um, δευτεραῖος, αία, αῖον, *Xenoph.*
Secundarius, a, um, δευτέριος, ία, ιον.
Secundo, δεύτερον, *Herodian.* δευτέρως, *Aristot.*
Secundum, κατὰ, hanc legem, τοῦτον τὸν νόμον, *Dem.* aliquem plurimum posse, μέγιστον μετά τινα δύνασθαι, *Thuc.*
Secundus, a, um, δεύτερος, έρα, ερον, *Thuc.*
Secundæ, τὰ δεύτερα, ων, *Xen.* secundas fero, δευτερεύω, *Plut.* τὰ δεύτερα φέρομαι, *Lucian.* secundæ res, ἡ εὐτραγία, ας, *Isocrat.* secunda fortuna, ἀγαθὴ τύχη, *Dem.* secunda fortuna uti, καλῶς τρωττειν, *idem.* βελτίστη τύχη χρᾶσθαι, *idem.* nulli in aliqua re secundus, ἕν τινι μηδενὸς ἔχων τὰ δεύτερα, secundus aliquo, i. e. aliquo inferior, δεύτερος τινος, *Plut.*
Secure, ἀσφαλῶς, *Dem.* βεβαίως, *id.* ἀδεῶς, *id.*
Securicula, τὸ πελέκιον, ου.
Securis, ἡ πέλεκυς, εως, *Plut.* ἡ ἀξίνη. securi percutio aliquem, πελεκίζω τινὰ, *Diod. Sic.*
Securitas, ἡ ἀσφάλεια, ας, *Dem.* τὸ ἀσφαλὲς, έος, *id.* τὸ βέβαιον, ου, *id.* ἡ ἀδεια, i. e. *negligentia*, ἡ ὀλιγωρία, ας, *Thuc.*
Securus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀσφαλὴς, έος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀδεὴς, έος, *id.* sum, ἀμεριμνέω, *Bas.* securum reddo, ἀσφάλειαν παρέχω τινὶ, *Lucian.* i. e. *negligens*, ὁ καὶ ἡ ὀλίγωρος, ου, *Thuc.*
Secus, ἄλλως, *Aristot.* ἑτέρως, *Dem.*
Sed, ἀλλὰ, *Dem.* non solum, sed etiam, μὴ μόνον, ἀλλὰ καὶ, *id.* sed tamen, ἀλλὰ μὴν, *id.* vereor dicere, sed tamen dicam, φοβοῦμαι λέγειν, ἀ μὴν ἀλλὰ ἐρῶ, *id.* sed tamen dixi ego, ἀλλ' ὅμως εἶρηκ ἐγὼ, *id.*
Sedate, ἡσύχως. Confer *Quiete.*
Sedatio, ἡ παῦσις, εως, ἡ κατάστασις.
Sedatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἥσυχος, ου. Confer *Quietus.*
Sedecim, ἑκκαίδεκα, *Herodian.*
Sedentarius, a, um, ἑδραῖος, αία, αῖον, *Xen.* sedentariam artem exerceo, βαναυσοτεχνέω, *Strabo.*
Sedeo, καθέζομαι, apud aliquem, παρά τινα, *Plato.* in equo, κάθημαι ἐπὶ τῷ ἵππῳ, *Xen.* una, συγκαθέζομαι, *Lucian.* sedere aliquem jubeo, καθέζεσθαί τινα κελεύω, *Dem.*
Sedes, ἡ ἕδρα, ας, *Xen.* belli, τὸ ὁρμητήριον, ου, *Dion. Hal.* sedem muto, ἀπανίσταμαι, *id.*
Sedile, τὸ ἑδρανον, ου, *Soph.*
Sedimentum, τὸ ἵζημα, ατος, *Plut.*
Seditio, ἡ στάσις, εως, *Isocr.* ἡ ἀκαταστασία, ας, *Lucian.* διχοστασία, ας, *Plut.* ἡ διχοφροσύνη, ης, *id.* seditionem suscito, seu moveo inter aliquos, στασιάζω ἔν τισι, *Plato.* πρός τινας, *Herodian.* στάσιν ποιέομαι, *Isocr.* omitto, στάσιν καταλείπω, *idem.* seditione agitari, ἐν στάσει εἶναι, *Thuc.* ad seditionem concitare, εἰς στάσιν ἐμβάλλειν, *Xen.*
Seditiose, στασιαστικῶς, *Aristot.* κατὰ τὸ στασιωτικὸν, *Thuc.*
Seditiosus, a, um, στασιωτικὸς, ὴ, ὸν, *Thuc.* στασιαστικὸς, ὴ, ὸν, sermo, λόγος, *Æschin.*
Sedo, παύω, iram, τῆς ὀργῆς, *Dem.* ὀργήν τινος, *Isocrat.* κατέχω ὀργὴν, *Aristot.* contentiones, καθίστημι τὰς ἀντιλογίας, *Plut.* aliquos, καταστέλλω τινὰς, *idem.* πραΰνω τινὰς, *Plato.*
Seduco, ἀπάγω, *Aristot.* i. e. *decipio*, aliquem, παραπέμπομαί τινα, *id.* Confer *Decipio, Fallo,* &c.
Seductio, ἡ ἀπαγωγὴ, ῆς. Confer *Abductio.*
Seductor, ὁ ἀπαγωγὸς, οῦ, *Greg.* i. e. *Deceptor*, ὁ πλάνος, οῦ, *Athen.*
Sedule, ἐπιμελῶς, *Isocr.* Confer *Diligenter.*
Sedulitas, ἡ ἐπιμέλεια, ας, *Dem.* Confer *Diligentia, Industria.*
Sedulo, idem quod *Sedule.*
Sedulus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπιμελὴς, έος, *Dem.* Confer *Diligens, Industrius.*
Sedum, τὸ ἀείζωον, ου, *Diosc.*
Seges, τὸ λήϊον, ου, *Aristot.*
Segmen, τὸ πρίσμα, ατος, *Theophr.*

Segmentum, ἡ ἀτοκοστὴ, ῆς, *Aristot.*
Segnis, e, ὁ καὶ ἡ ῥᾴθυμος, ε, *Dem.* Conf. *Piger.*
Segniter, ὀκνηρῶς, *Dem.* Conter *Pigre.*
Segnitia, seu Segnities, ἡ βραδύτης, ητος, *Dem.* ὁ ὄκνος, ε, *id.* Confer *Ignavia, Pigritia.*
Segrego, ἀφορίζω, aliquem ab aliquo, τινὰ ἀπό τινος, *N. T.* ἀποδιορίζω, *ibid.* ἐκκρίνω τινὰ ἐκ τινος, *Aristot.*
Sejunctio, ἡ διάζευξις, εως.
Sejungo, διαζεύγνυμι, *Æschin.* aliquid, διΐστημί τι, *Dem.* ab aliquo, χωρίζω τι ἀπό τινος, *Plato.*
Selectio, ἡ ἐκλογὴ, ῆς, *Al. Aphr.* ἡ ἀπόκρισις.
Selibra, τὸ ἡμίλιτρον, ε.
Seligo, ἀποκρίνω, ex duobus malis, ἐκ δυοῖν κακοῖν, *Soph.* aliquid, ἐξαιρέω τι, *Xen.* ἐκλέγω. *Isocr.*
Sella, ἡ ἕδρα, ας, *Xen.* curulis, ὁ δίφρος, ἡγεμονικὸς, *Plut.* gestatoria, τὸ φορεῖον, ε, familiaris, δίφρος ἀφοδευτήριος, ὁ ἁβάνος, ε, *Gal.*
Sellula, τὸ ἑδρανίδιον, ε, *Poll.*
Sellularius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπιδίφριος, ε, ars, τέχνη, *Dion. Hal.*
Sembella, τὸ ἡμιλίτριον, ε.
Semel, ἅπαξ, *Dem.* εἰς ἅπαξ, *id.* καθάπαξ, *id.*
Semen, *frugum et animantum*, τὸ σπέρμα, ατος, *Dem. Plut.*
Sementis, ὁ σπόρος, ε, *Xen.* sementem facio, σπείρω, *Plut.* σπέρματα τῇ γῇ διανέμω, *Plato.*
Sementivus, a, um, ὁ καὶ ἡ σπόριμος, ε, *Diosc.*
Semento, σπερματίζω, LXX.
Semestris, e, ὁ καὶ ἡ ἑξάμηνος, ε, *Xiphil.*
Semesus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἡμίβρωτος, ε, *Philo.*
Semianimis, ὁ ἡμιθνὴς, ῆτος, *Herodian.* ὁ καὶ ἡ ἡμιθανὴς, ἐος, *Nax.*
Semicirculatis, e, ὁ καὶ ἡ ἡμικύκλιος, ου, *Laërt.*
Semicirculus, ὁ ἡμίκυκλος, ε, τὸ ἡμικύκλιον, ε, *Procl.*
Semicoctus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἡμέψθος, ε, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἡμίπεπτος, ε, *Plut.*
Semideus, ὁ ἡμίθεος, ε, *Lucian.*
Semidoctus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἡμίσοφος, ε, *Lucian.*
Semigro, ἀποικέω.
Semihora, τὸ ἡμιώριον, ε, *N. T.*
Semimortuus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἡμίθνητος, ε, *Philo.*
Seminalis, e, σπερματικὸς, ἡ, ὸν, *Philo.* ὁ καὶ ἡ σπερματώδης, ες, *Aristot.*
Seminarium, τὸ φυτευτήριον, ε, *Theophr.*
Seminatio, ἡ σποφὰ, ᾶς, *Theophr.*
Seminator, ὁ σπορεὺς, έως, *Xen.*
Semino, σπείρω, aliquid, τί, *Thuc.*
Seminudus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἡμίγυμνος, ε, *Lucian.*
Semipedalis, e, ὁ καὶ ἡ ἡμιποδιαῖος, ε.
Semipes, τὸ ἡμιπόδιον, ε, *Theophr.*
Semiplenus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἡμιπλήρης, ἐος, *Aret.*
Semis, seu Semissis, ἥμισυς, εια, υ, *Thuc.* Confer *Dimidius.*
Semita, ἡ τρίβος, ε, *Xen.* ἡ ἀτραπὸς, ῦ, *Herodian.*
Semivir, ὁ ἡμίανδρος, ε, *Lucian.*
Semiustulatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἡμίφλεκτος, ε, *Philo.*
Semoveo, ἀποκινέω, semotis cæteris, δίχα τῶν ἄλλων, *Dion. Hal.* ἀποχωρίζω.
Semper, ἀεὶ, *Dem.* αἰεὶ, *id.*
Sempiternus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀΐδιος, ε, *Plut.*
Semuncia, τὸ τῆς ὑγιείας ἥμισυ.
Senaculum, τὸ βουλευτήριον, ε, *Plut.*
Senarius, ἡ ἑξὰς, άδος, *Philo.*
Senator, ὁ βουλευτὴς, ῆ, *Dem.* ὁ βουλεύων, οντος, *id.* ὁ σύνεδρος, ε, *Isocr.* ὁ βουλῆς, ῆτος, *Thuc.* ὁ βουλὴς μετέχων, οντος, *Plut.* ὁ συγκλητικὸς, ὴ, *Lucian.* ὁ πρόβουλος, ε, *Aristot.* pedarius, ὁ χαμαιδικαστὴς, ῆ.
Senatorius, a, um, βουλευτικὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* dignitas seu functio, ἡ βουλεία, ας, senatoriam dignitatem sortior, τῆς βουλεύειν τυγχάνω, *id.*
Senatus, ἡ βουλὴ, ῆς, *Dem.* ἡ σύγκλητος, ε, *Plut.* ἡ γερουσία, ας, *Dion. Hal.* ad senatum refero, ἀναφέρω πρὸς τὴν σύγκλητον, *Plut.* in senatum eo, βουλεύω, *Dem.* populusque, ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος, *id.* eligi in senatum, ἐγκρίνεσθαι εἰς γερουσίαν, *id.* senatum vocare in curiam, καλεῖν τὴν βουλὴν εἰς βουλευτήριον, *idem.* convenire, βουλὴν συνάγεσθαι, *id.* congregari, συλλέγεσθαι, *id.* considere, κάθησθαι, *id.* ire in senatum cum aliquo, ἔναι εἰς βουλὴν μετά τινος, *id.* deferre aliquem ad senatum populumque, δηλοῦν τινα τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, *id.* dimittere senatum, ἀφιέναι βουλὴν, *id.*
Senatus consultum, τὸ βούλευμα, ατος, *Plut.* τὸ προβούλευμα, ατος, *Dion. Hal.* Conf. *Decretum.*
Senecio, ὁ γεραιὸς, οντος, *Diosc.*
Senecta, seu Senectus, τὸ γῆρας, ατος, morosa, sordida et querula, δυσάρεστον, μικρολόγον, καὶ μεμψίμοιρον, *Dem.* extrema, πανύστατον, *Philo.*
Seneo, senesco, γηράσκω.
Senex, ὁ γέρων, οντος, *Plato.* ὁ πρέσβυς, υος, *Dem.* ὁ πρεσβύτης ε, *id.* ὁ παλαιὸς, ᾶ, *id.* πρεσβύτης ἀνθρωπος, *id.*
Seni, æ, ᾳ, οἱ, αἱ, τὰ ἕξ.
Senilis, e, γεροντικὸς, ἡ, ὸν, *Plato.*
Seniliter, γεροντικῶς.
Senior, ὁ πρεσβύτερος, ε, *Dem.*
Senium, idem quòd *Senecta.*
Sensibilis, e, seu Sensilis, ε, αἰσθητὸς, ἡ, ὸν, *Aristot.*
Sensim, ἡρέμα, *Herodian.*
Sensorium, τὸ αἰσθητήριον, ε.
Sensus, us, ἡ αἴσθησις, εως, audiendi, ἀκουστικὴ, *Plut.* seu ἀκοὴς, *Athen.* epistolæ, ὁ νὺς τῆς ἐπιστολῆς, *Synes.* sensu percipere, λαμβάνειν αἰσθησίν τινος, *Dem.* εἶναί τινι αἴσθησιν, *Isocr.*
Sententia, ἡ γνώμη, ης, *Dem.* ἡ δόξα, ης, *id.* epistolæ, ὁ νὺς τῆς ἐπιστολῆς, *Synes.* sententiam dico, δίδωμι γνώμην, *Dem.* profero in medium, τίθημι εἰς μέσον γνώμην, *id.* pronuncio, ἀποφαίνομαι γνώμην, *id.* φανερὸν ποιῶ γνώμην, *id.* explico meam, δηλῶ διάνοιάν μου, *Isocrat.* esse in sententia, ἐν τῇ γνώμῃ εἶναι, *Demosth.* pertraho aliquem in sententiam meam, ἄγω τινὰ ἐπὶ τὰ δοκοῦντά μοι, *id.* ire in sententiam alicujus, αἱρεῖσθαι τὴν γνώμην τινὸς, *id.* sequi sententiam alicujus, ἐπακολουθεῖν τινος γνώμῃ, *id.* non stare alicujus sententia, φεύγειν τὴν γνώμην τινὸς, *id.* longe recedere ab alicujus sententia, ἀποστατεῖν τινος πολὺ τῇ γνώμῃ, *id.* deducere aliquem a sententia, μετασῆσαι γνώμην τινὸς, *Isocr.* mutare sententiam, μεταλαβεῖν γνώμην ἐναντίαν, *Dem.* decedo a sententia, μεταγιγνώσκω, *Isocr.*
Sententiola, τὸ γνωμίδιον, ε, *Dem.* miseram, λογάριον δύσηνον, *id.*
Sententiose, γνωμολογικῶς, *Suid.*
Sententiosus, a, um, γνωμολογικὸς, ἡ, ὸν, *Dem. Phal.* γνωμικὸς, ἡ, ὸν.
Senticetum, ὁ ἀκανθεὼν, ῶνος, *Eust.*
Senticosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκανθώδης, ες, *Theophr.*
Sentina, ὁ ἄντλος, ε, *Hom.*
Sentio, αἰσθάνομαι, et prospicio aliquid, καὶ προορῶ τι, *Dem.* consentanea verbis, φρονέω ὁμοια τοῖς εἰρημένοις, *Isocrat.* cum aliquo, τὰ τινος φρονέω, *id.* φρονέω τὰ αὐτὰ τινι, *idem.* et decerno aliquid, γιγνώσκω καὶ ψηφίζομαι περί τινος, *Dem.*
Sentis, ἡ ἀκανθα, ης, *Diosc.* ἡ βάτος.
Seorsum, χωρὶς, exponendo dicam unumquodque, διεξιὼν φράσω καθ' ἕκαστα τούτων, *Dem.* ab aliquo, χωρὶς τινος, *id.* ἄνευ τινὸς, *id.*
Separabilis, e, χωριστὸς, ἡ, ὸν, *Aristot.*
Separate, κεχωρισμένως.
Separatim, χωρὶς, ab aliquo, τινὸς, *Xen.*
Separatio, ὁ χωρισμὸς, ῦ, *Plut.* ὁ ἀφορισμὸς.
Separo, χωρίζω, animum a corpore, ψυχὴν ἀπὸ τῦ σώματος, *Plato.* διαχωρίζω, *Xenoph.*
Sepelio, θάπτω, mortuum, ἀποθανόντα, *Dem.* aliquem, καταθάπτω τινὰ, *idem.* mortuum una, συγκαταθάπτω τινὶ, *id.* in patria in monumento paterno, θάπτω ἐν πατρίδι εἰς μνῆμα πατρῷον, *id.*
Sepes, τὸ ἕμφραγμα, ατος, *Dem.* ὁ φραγμὸς, ῦ, *Plut.*
Sepia, ἡ σηπία, ας, *Aristot.*
Sepimentum, ὁ φράγμὸς, ῦ, lapideum, λίθων, *Paus.*
Sepio, φράττω, aliquid, τί, *Dem.* περιβάλλομαι.
Sepono, ἀποτίθημι, *Diosc.*
Seps, ὁ vel ἡ σὴψ, σηπὸς, *Diosc.*
Septem, οἱ, αἱ, τὰ ἑπτὰ, *N. T.*
September, ὁ μαιμακτηριὼν, ῶνος, *Dem.*
Septemplex, ἑπταπλάσιος, ία, ιον, ὁ καὶ ἡ ἑπταπλασίων, ονος, *Str.*
Septemvir, εἷς τῶν ἑπτὰ.
Septemviralis, e, ὁ, ἡ, ὸν, τὸ τῶν ἑπτά.
Septemviratus, ἡ ἑπταρχία, ας.
Septenarius, *numerus*, ὁ ἑπτὰς, άδος, *Aristot.*
Septeni, æ, a, οἱ, αἱ, τὰ ἑπτά.
Septennis, e, ὁ καὶ ἡ ἑπταετὴς, ἐος, *Philo.*
Septennium, ἡ ἑπταετία, ας, *Philo.*
Septentrio, ἡ ἄρκτος, ε, *Herodot.* ὁ βορρᾶς, ᾶ, LXX.
Septentrionalis, e, ἀρκτικὸς, ἡ, ὸν, ἀρκτῶος, α, ον, terra, γῆ, *Herodian.*
Septies, ἑπτάκις, *N. T.*
Septimana, ἡ ἑβδομὰς, άδος, *Gal.*
Septimus, a, um, ἕβδομος, η, ον, *Plut.*
Septingentesimus, a, um, ἑπτακοσιοστὸς, ἡ, όν.
Septingenti, æ, a, ἑπτακόσιοι, ίαι, ια, LXX.
Septuagenus, a, um, Septuagesimus, a, um, ἑβδομηκοστὸς, ἡ, όν.
Septuagies, ἑβδομηκοντάκις, *N. T.*
Septuaginta, οἱ, αἱ, τὰ ἑβδομήκοντα, *N. T.*
Septum idem quod *Sepes* et *Sepimentum.*
Septunx, τὸ ἑπτούγκιον, ε.
Sepulchralis, e, ὁ καὶ ἡ ἐντάφιος, ε, *Synes.*
Sepulchretum, τὸ κοιμητήριον, ε.
Sepulchrum, ὁ τάφος, ε, *Thuc.* patrium, μνῆμα πατρῷον, *Dem.* publicum, μνῆμα δημόσιον, *id.*
Sepultura, ἡ ταφὴ, ῆς, *Thuc.* honesta, τὸ ἐντάφιον καλὸν, *Dem.* magnificæ sepulturæ non expertem esse, καλῶν ἐνταφίων μὴ ἀμοιρεῖν, *Ælian.*
Sepum, τὸ φάος, αττος, *Aristoph.*
Sequacitas, ἡ ἀκολουθία, ας, *Philo.*
Sequax, ὁ καὶ ἡ ἀκόλουθος, ε, *Dem.*
Sequela, ἡ ἀκολούθησις.
Sequester, ὁ διαιτητὴς, ῆ, *Dem.* ὁ μεσίγυος, ε, *Bud.* ὁ μεσεγγυησάμενος, ε, *Antiph.* ὁ μεσίτης.
Sequestratio, ἡ μεσιτεία.
Sequestro, τίθημι ἐπὶ μεσεγγύῳ.
Sequor, ἀκολουθέω, aliquem, τινὶ, *Demosth.* μετά τινος, *id.* παρακολουθέω τινὶ, *id.* e vestigio recte ducentem, ἑπόμαι κατὰ πόδας τῷ καλῶς ὁδηγοῦντι, *Gregor.* a tergo, ἑπόμαι κατόπιν ἐχόμενος, *id.* desiderium sequitur egestas, τῷ ἀεργεῖν ἕπεται τὸ ἀπορεῖν, *Dem.* sequitur, ut de voluptate dicam, μετὰ ταῦτα ἕπεται περὶ ἡδονῆς ἐληθεῖν, *Aristot.* ἑπόμενόν ἐστι διελθεῖν περὶ ἡδονῆς, *id.*
Sera, τὸ κλεῖθρον, *Lucian.*
Serenitas, ἡ αἰθρία, ας, *Aristot.* ἡ εὐδία, ας, *Theophr.*
Sereno, αἰθριάζω, *Aristoph.* γαληνόω.
Serenus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὔδιος, ε, dies, ἡμέρα, *Geopon.* ὁ καὶ ἡ αἴθριος, εὐήμερος.
Seresco, διυφαίνομαι, *Aristot.*
Seria, ἡ οἰνήρυσις, εως, *Philo.*
Sericum, τὸ σηρικὸν, ῦ, *Strabo.*
Sericus, a, um, σηρικὸς, ἡ, ὸν, vestis, ἐσθὴς, *Lucian.*
Series, ἡ συνάφεια, ας, ἡ συνέχεια, ας, ἡ τάξις, εως, ἡ σύνταξις, εως, *Dem.* Confer *Ordo.*
Serio, σπεύδω, nunciare alicui, ἀπαγγέλλειν τινὶ, *Dem.*
Serius, a, um, σπουδαῖος, αία, αῖον, *Dem.* in re seria ludere verbis, σπουδάζονται τοῖς πράγμασι παίζειν τοῖς ὀνόμασι, *Dion. Hal.* in rebus seriis nugis gaudere, περὶ τὰ σπουδαῖα τοῖς γελοίοις χαίρειν, *Dem.*
Sermo, ὁ λόγος, ε, *Dem.* sermonem spargere seu disseminare, λόγον διαδίδοναι, *Plut.* ψευλείν τι, *Dem.* inter se conferre, λόγους ἀντιβάλλειν πρὸς ἀλλήλους, *N. T.* est, λόγος τις περίεισι, *Ælian.* vulgaris et in omnes homines evulgatus, λόγος δημώδης καὶ εἰς πάντας ἐκφοιτήσας, *idem.*
Sermocinatio, ὁ διάλογος, ε, *Dem.*
Sermocinor, διαλέγομαι, *Dem.*
Sermunculus, τὸ λογίδιον, ε, *Isocr.*
Sero, σπείρω, *Dem.* Confer *Semino.*
Sero, ὀψὲ, digredi e loco aliquo, ἀπίεναι ἐκ τόπε τινὸς, *Dem.* admodum fieri, ὀψιαίτατα γίγνεσθαι, *id.* serius venio, κατόπιν ἐορτῆς ἥκω, *Heliod.* aliquid facio, ὀψίζω, *Xen.*
Serotinus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὄψιμος, ε, *Theophrast.* ὄψιος, ία, ιον, *id.*
Serpens, ὁ ὄφις, εως, *Aristot.*
Serpo, ἕρπω. Confer *Repo.*
Serpyllum, τὸ ἕρπυλλον, ε, *Theophr.*
Serra, ὁ πρίων, ονος, *Plut.* seco, πρίω, *Thucyd.*

Serrago, τὸ πρίσμα, ατος, *Theophr.*
Serrarius, ὁ πρίστης, ου, *Poll.*
Serratus, a, um, ὁ καὶ ἡ πεπονώδης, ους, *Athen.* πριονωτὸς, ὴ, ὸν, *Aristot.*
Serro, πρίω, *Thuc.*
Sertum, ὁ στέφανος, ου, plecto, στέφαγον ὑφαίνω, *Plut.* ἡ στεφάνη, ης, *Herodian.* τὸ σέρμα, ατος, *Thuc.*
Serva, ἡ δούλη, ης, *Plut.* ἡ θεράπαινα.
Servator, ὁ σωτὴρ, ῆρος, *N. T. Dem.*
Servatrix, ἡ σώτειρα, ας, *Paus.*
Servilis, e, ὁ καὶ ἡ δούλιος, α, jugum, ζυγὸς, *Plato.* δουλικὸς, ὴ, όν, *Plut.*
Serviliter, δουλικῶς, *Lucian.*
Servio, δουλεύω, voluptatibus, ταῖς ἡδοναῖς, *Xen.* domino, διακονέω δεσπότῃ, *Dem.* alicui, ὑπηρετέω τινὶ, *id.* εἰλωτεύω τινὶ, *Isocrat.* commodis alicujus, σκοπὸν τὸ συμφέρον τινὸς, *Aristot.* servitutem pessimam, δουλεύω δουλείαν πικρίσην, *Xen.*
Servitium, ἡ ὑπηρεσία, ας, *Dem.* servitia, i. e. *servi*, ἡ δουλία, ας, *Thuc.*
Servitudo, seu Servitus, ἡ δουλεία, ας, moderata, μετρία, ας, *Dem.* objicere aliquos servituti, προίσθαι τινὰς εἰς δουλείαν, opprimere aliquos servitute, ἄγειν τινὰς εἰς δουλείαν, *id.* δουλὸω τινὰς, *Plut.* καταδουλὸω νῆσον τῷ βασιλεῖ, *Isocr.* ἀνδραποδίζω παῖδας καὶ γυναῖκας, *Thuc.* constituti in servitute, καθεστῶτες εἰς δουλείαν, *id.* ferre servitutem, ὑπομένειν τὴν δουλείαν, *Isocr.* liberari servitute, ἀπαλλάττεσθαι τῆς δουλείας, *id.*
Serum diei, ἡ ὀψία, ας, *N. T.* ὀψία δείλη, *Thuc.* lactis, ὁ ὀρρὸς, οῦ, *Aristot.*
Serus, a, um, ὀψιος, ία, ιον, *Theophr.*
Servo, σώζω, φυλάττω, τηρέω.
Servula, τὸ δουλάριον, ου, τὸ θεραπανίδιον, ου, *Lucian.*
Servulus, τὸ δουλάριον, ου, *Lucian.*
Servus, ὁ δοῦλος, ου, *Xen.* ὁ θεράπων, domesticus, ὁ οἰκέτης, ου, *Dem.* emptus, ὁ ἐρνυρώνητος, ου, *id.* bello captus, τὸ ἀνδραπόδον, ου, *id.*
Sesama, seu Sesamum, ἡ σησάμη, ης, *Diosc.* τὸ σήσαμον, ου, *id.*
Sesqui, Sesquiplex, Sesquialter, ὁ καὶ ἡ ἡμιόλιος, ου, *Plato.*
Sesquipes, τὸ τριημιπόδιον, ου.
Sesquiplex, vide *Sesqui.*
Sesquitertius, ὁ καὶ ἡ ἐπίτριτος, ου, *Plato.*
Sessibulum, τὸ ἑδραστήριον, ου.
Sessilis, e, ἑδραῖος, αία, αῖον, *Xen.*
Sessim, ἑδραίως, *Hippocr.*
Sessio, ἡ ἕδρα, ας, *Thuc.* ἡ ἐφεδρεία, ας, in arboribus, ἐπὶ τοῖς δένδρεσι, *Aristot.*
Sestertius, ὁ σεστέρτιος, ου.
Seta, ἡ χαίτη, *Aristot.* ἡ Σηῖς, χὸς, *Hes.*
Setosus, a, um, χαιτήεις, εσσα, εν.
Seu, ἤ. Confer *Sive.*
Severe, δεινῶς.
Severitas, ἡ δεινότης, ητος, *Dem.*
Severus, a, um, σεμνὸς, ὴ, όν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀκριβοδίκαιος, ου, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ αὐθέκαστος, ου, *Lucian.*
Sevo, σεατὸω.
Sevoco, ἀποκαλέω, *Xenoph.*
Sevosus, a, um, ὁ καὶ ἡ σεατῶδης, ους, *Diosc.* ὁ καὶ ἡ σητῶδης, ους, *Galen.*
Sex, οἱ, αἱ, τὰ ἕξ, *N. T.* modis seu in sex partes, ἑξαχῇ, *Plato.*
Sexageni, αι, α, οἱ, αἱ, τὰ ἑξήκοντα, *N. T.*
Sexagesimus, a, um, ἑξηκοστὸς, ὴ, όν, *Thuc.*
Sexagies, ἑξηκοντάκις.
Sexaginta, οἱ, αἱ, τὰ ἑξήκοντα.
Sexangulus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἑξαγώνιος, ου, ὁ καὶ ἡ ἑξάγωνος, ου, *Greg.*
Sexcenteni, αι, α, ἑξακόσιοι, αι, α.
Sexcentesimus, a, um, ἑξακοσιοστὸς, ὴ, όν.
Sexcenti, αι, α, ἑξακόσιοι, αι, α.
Sexcenties, ἑξακοσιάκις.
Sexcuplex, ἑξαπλοῦς, ῆ, οῦν, ἑξαπλάσιος, ία, ιον, *Herodot.*
Sexcupliciter, ἑξαπλῶς, *Dion. Ar.*
Sexennis, e, ὁ καὶ ἡ ἑξαετὴς, έος.
Sexennium, ἡ ἑξαετία, ας.
Sexies, ἑξάκις, LXX.
Sextans, τὸ ἑκτημόριον, ου, *Plut.*
Sextarius, ὁ ἑκτεὺς, ως, *Bud.*
Sextilis, ὁ Αὔγυστος, ου, ὁ Βοηδρομιὼν, ῶνος, *Demosth.*
Sextum, ἑξάκις.
Sextus, a, um, ἕκτος, η, ον, *N. T.*
Sexus, τὸ γένος, ους, *Dion. Hal.* ἡ φύσις, εως, *id.*
Si, εἰ, quis sensus est mortuis, εἰ τοῖς τιθνεῶσί τις αἴσθησίς ἐστι, *Isocr.* si deus volet, vestras opes recuperabitis, τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν κομιεῖσθε, ἂν θεὸς θέλῃ, *Dem.* ἢν, si opus sit, libenter nobis opitulantes, ἤν τι δέῃ, βοηθήσοντες ἑτοίμοις ἡμῖν, *id.* ἐὰν, si incolumes manserint Olynthiorum opes, ἐὰν μὲν ἀντέχῃ τὰ τῶν Ὀλυνθίων, *id.* ἀντὶς, si recte consideretis, ἀντὶς ἐξετάσητε ὀρθῶς, *id.* ἐάντε, si nunc absolutus fuerit, ἐάντε ἐκφύγῃ νῦν, *id.*
Sibilo, συρίττω, *Lucian.* συρίζω, *Eur.*
Sibilus, ὁ συρισμὸς, ου, *Plut.* ὁ συρισμὸς, ῦ, *Lucian.*
Sic, ὕτως, *sequente Consona, ὕτως, sequente Vocali vel Diphthongo,* quemadmodum, sic, ὥσπερ, ὕτω. *Dem.* sic autem considerate, ὑτωσὶ δὲ σκοπεῖτε, *id.* σκοπεῖτε ὧδὶ, *id.* sic agite, ὧδὶ ποιήσατε, *id.* sic sentio, ὡδὶ πως ἔχω, *id.* sic eum suscipite, ἐπείνου αὐτὸν δέχεσθε, *id.* sic, ut, ὕτως, ὡς, *Isocr.* ὕτως, ὥσπερ, *id.* siccine, ὑτωσὶ, *Dem.*
Sica, τὸ ἐγχειρίδιον, ου, *Dem.* τὸ ξίφος, εως, *Xen.*
Sicarius, ὁ ξιφήρης, ου, ὁ ξιφηφόρος, ου, *Herodian.* ὁ σφαγεὺς, έως, *Dem.*
Siccatio, ἡ ξήρανσις, εως, *Aristot.*
Sicce, ξηρῶς.
Siccesco, ξηραίνομαι, *Hippocr.*
Siccitas, ἡ ξηρότης, ητος, ἡ ξηρασία.
Sicco, ξηραίνω, *Plut.* ἐξικμάζω, *Philo.*
Siccus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνικμὸς, ξηρὸς, ὰ, όν, *Dem.* in sicco vivo, ἐν τῷ ξηρῷ διάγω, *Athen.* in sicco statuo, ἐπὶ τῷ ξηρῷ ποιέω, *Thuc.* siccum, seu terra sicca, ἡ ξηρὰ, ᾶς, LXX.
Sicubi, εἴπου.
Sicunde, εἴποθεν.
Sicut, ὡς, *Dem.* Confer *Quemadmodum.*
Sideralis, e, ἀστρικὸς, ὴ, όν.
Sideratio, ὁ ἀστροβολισμὸς, οῦ, *Theophr.* ἡ ἀστροβολία, ας, *id.*
Sideratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀστρόβλητος, ου, *Hesych.*
Sidereus, a, um, ἀστερῶος, α, ον, *Zos.*
Sidereor, ἀστροβολέομαι, *Theophr.*
Sido, ἵζάνω, *Thuc.*
Sidus, τὸ ἄστρον, ου, *Aristot.* sidera complor, ἀστροπολέω, *Maxim. Tyr.* siderum positus, ἀστέρων θέσις, *Philo.*
Sigillatim, καθιζῆς, *N. T.*
Sigillaris terra, σημαντρὶς γῆ, *Herodot.* cera, ὁ ῥύστος, ου, *Aristoph.*
Sigillo, σφραγίζω, signo capræ, εἰκόνι αἰγὸς, *Diosc.*
Sigillum, ἡ σφραγὶς, ίδος, *Thucyd.* τὸ σημεῖον, ου, *Dion. Hal.* τὸ σφράγισμα, ατος, *Xen.*
Signatio, ἡ σημείωσις, εως.
Signatorius, a, um, σφραγιστικὸς, ὴ, όν.
Signatura, τὸ σφράγισμα, ατος, *Xen.*
Significanter, σημαντικῶς, ἐμφατικῶς.
Significatio, seu Significatus, ἡ σημασία, ας, *Diosc.* ἡ σημείωσις, εως, LXX. ἡ παρέμφασις, εως, *Dem. Phal.* ἡ μήνυσις, εως, *Sex. Emp.*
Significo, σημαίνω, alicui, me ipsi auxiliaturum, τινὶ ἐκβοηθεῖν, *Xen.* aliquid, τὶ, *Plut.* καταμηνύω τι, *Plut.* alicui, τρός τινα, *Xen.* μηνύω τινὶ, *Plato.* ἀπόδειξιν ποιέω τινὶ, *Isocr.* ἔλεγχον δίδωμί τινι, *id.* per literas aliquid alicui, δηλόω τί τινι δι' ἐπιστολῆς, *Dem.* vox significat hoc vel illud, σημαίνει, *Aristot.*
Signo, σημειόω, *Naz.* epistolam, σημαίνω ἐπιστολὴν. Confer *Obsigno.*
Signum, τὸ σημεῖον, ου, virtutis, ἀρετῆς, *Isocrat.* improbitatis, τὸ τεκμήριον πονηρίας, *id.* et indicium contumeliæ, σημεῖον καὶ τεκμήριον τῆς ὕβρεως, *Dem.* divinitus datum, ἡ θεοσημία, ας, *Cyrill.* zodiaci, τὸ ζῴδιον, ου, *Aristot.* facere aliquid alicujus, ποιεῖν τί τινος σημεῖον, τεκμήριον, σύμβολον, *Dem.* ostendere alicujus rei, ἀποδείκνυσθαι σύμβολόν τινος, *Isocr.* esse alicujus, εἶναι σημεῖόν τινος, *idem.*
Silentium, ἡ σιγὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἀπρεσωγωρία, ας, *Aristot.* ἡ σιωπὴ, ῆς, *Xen.* impero, κατασιγάζω, *Herodian.* altum ago, μακρὰν σιγὴν σιγάω, *Chrys.* silentio prætereo aliquid, ὑπιεβαίνομαί τι, *Æschin.* σιωπῇ παρέρχομαί τι, *Dem.*
Sileo, σιγάω, aliquid, τὶ, *Eur.* ad aliquid, πρὸς τὶ, *Xen.* σιωπάω, *Plut.* τὶ, *Dem.* κατασιωπάω τι, *Lucian.* ἐχεμυθέω.
Silesco, κατασιωπάω, *Plato.*
Silex, ὁ χάλιξ, ικος, *Thuc.*
Silicernium, ὁ συμβογγέων, οντος, ὁ γέρων τύμβος, *Eurip.*
Silicia, ἡ τήλις, εως, *Diosc.*

Siliginicus, σιλιγινίτης, ου, panis, ἄρτος, *Ægin.*
Siligo, ἡ σίλιγνις, εως, ἡ ὄλυρα, ας, *Theophr.*
Siliqua, τὸ κεράτιον, ου, *Galen.*
Siliquastrum, ἡ κερατέα, ας.
Siliquor, ἐλλοβὸς γίγνομαι.
Silurus, ὁ αἴλουρος, ου, *Diosc.*
Simia, ὁ πίθηκος, ου, *Plut.*
Simila, ἡ σεμίδαλις, εως.
Similagineus, ὁ σεμιδαλίτης, ου, panis, ἄρτος, *Galen*
Similis, e, ὅμοιος, οία, οιον, alicui, τινὶ, *Dem.* ὁ καὶ ἡ παρόμοιος, ου, τινὶ, *id.* ὁ καὶ ἡ παραπλήσιος, ου, τινὶ, *id.* et consentaneus alicui, ὁμοιος καὶ παραπλήσιός τινι, *id.* sum alicui, ὁμοιὸω τινὶ, *Dem.* nulla in re, ἐν οὐδενὶ ἴκνω τινὶ, *id.* et alia similia, καὶ τὰ ἄλλα τὰ τοιαῦτα, *Isocr.* καὶ ὅσα ἄλλα τούτοις ὅμοια, *id.*
Similiter, ὁμοίως, adfectum esse erga aliquos, διακεῖσθαι πρὸς τινας, *Dem.* et eodem modo se habere, ὁμοίως καὶ παραπλησίως ἔχειν, *id.* faciunt ut si quis audeat, παραπλήσιον ποιοῦσιν, ὥσπερ ἂν εἴ τις τολμώη, *Isocr.* cum aliis periclitari, ὁμοίως τοῖς ἄλλοις πινδυνεύειν, *id.*
Similitudo, ἡ ὁμοιότης, ητος, *Aristot.*
Simulo, ὁμοιὸω, aliquid alicui, τί τινι, *Isocr.* Confer *Comparo.*
Simiolus, τὸ πιθήκιον, ου.
Simius, ὁ πίθηκος, ου, *Plut.*
Simplex, ἁπλόος, ὴ, όον, *contr.* ἁπλοῦς, ῆ, οῦν, sermo, λόγος, *Isocr.* homo, ἀνὴρ, et ingenuus homo, ἀφελὴς καὶ παρρησίας μετὸς, *Dem.* et quietus, ἄκακος καὶ ἀπράγμων, *id.* et justum aliquid, ἁπλοῦν καὶ δικαιόν τι, *id.*
Simplicitas, ἁπλότη, ης, *Synes.* ἡ ἁπλότης, morum, ἡ ἀκακία, ας, *Bas.* ἡ εὐήθεια, ας, *Philo.*
Simpliciter, ἁπλῶς, *Dem.* et candide scribere, καὶ ἀδόλως γράφειν, *id.* administrare remp. καὶ φανερῶς πολιτεύεσθαι, *Isocrat.*
Simplus, a, um, ἁπλοῦς, ῆ, οῦν, *Isocr.*
Simul, ἅμα, opem ferre huic, et ad alios legationem mittere, βοηθεῖν μὲν τούτῳ πρὸς δὲ ἄλλους πρεσβείαν πέμπειν, *Dem.* cum ipso ædilis violabatur, τῷ αὐτῷ καὶ ὁ χορηγὸς ὑβρίζετο, *id.* atque simul ac audivimus, constituimus, ἅμα ἀκηκόαμεν, κ) καθίσαμεν, *Isocr.* ac privati sumus imperio, factum est, ἅμα ἡμεῖς τε τῆς ἀρχῆς ἀπεστερήμεθα καὶ ἐγένετο, *id.* ac gustarunt, jacula excidunt, ἅμα τῷ γεύσασθαι τὰ βέλη ἐκπίπτει, *Ælian.* ac diluxit, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, *Dem.* simul atque surrexit, ὡς ἀνέστη τάχιστα, *id.*
Simulacrum, τὸ εἴδωλον, ου, *Dem.* ἡ εἰκὼν, όνος, *id.* τὸ ἄγαλμα, ατος, *id.*
Simulate, εἰρωνικῶς.
Simulatio, ἡ προσποίησις, εως, *Aristot.* a simulatione alienus, τῆ προσποιήματος ἀπέχων, *Diod. Sic.* probitatis, ἡ ὑπόκρισις, εως, *N. T.*
Simulator, ὁ προσποιούμενος, ου, *Dem.* ὁ μιμητὴς, σπουδαστὴς, ῆ, *N. T.*
Simulatus, a, um, ὁ καὶ ἡ προσποίητος, ου, *Aristot.* inimicitia, ἔχθρα, *Dem.* causa, ἡ πρόφασις, εως, *id.* τὸ πρόσχημα, ατος, *id.*
Simulo, προσποιέομαι, amicum, εἶναι φίλος, *Æschin.* furorem, ὑποκρίνομαι μανίαν, *Lucian.* caussas, πλάττω πρόφασις, *Demosth.* justitiam, πλάττομαι δικαιοσύνην, *Isocr.* morbum, προφασίζομαι νόσον, *Dem.* σκήπτομαί ἀῤῥωστεῖν, *Plut.* et fingo aliquid, πλάττομαί τι καὶ προσποιέομαι, *id.* odisse liberos, πλάττομαι τὸς παῖδας μισεῖν, *Lycurg.* me indigere, προσποιέομαι τὸ δεῖσθαι, *Isocr.* gaudere, χαίρειν, *Xen.*
Simultas, ἡ ἀπέχθεια, ας, *Dem.* ἡ φιλαπεχθημοσύνη, ης, *Isocr.* Confer *Inimicitia.*
Simus, a, um, σιμὸς, ὴ, όν, *Plato.*
Sin, εἰ δὲ, *Dem.*
Sinapi, τὸ σίνηπι, εως, *Diosc.*
Sincere, καθαρῶς, *Plut.*
Sinceritas, ἡ εἰλικρίνεια, ας, *N. T.*
Sincerus, a, um, ὁ καὶ ἡ εἰλικρινὴς, ους, *Xen.*
Sinciput, τὸ βρέγμα, ατος, *Al. Aphr.*
Sindon, ἡ σινδὼν, όνος, *Herodot.*
Sine, ἄνευ, arte et labore aliquid perficere, ἄνευ τέχνης καὶ πραγματείας τι πράττειν, *Dem.* adulatione audire, χωρὶς κολακείας ἀκούειν, *id.* dubio, ἀναμφιβόλως, *Macar.* ὁμολογουμένως, *N. T.*

Singularis, e, ἑνικός, ἡ, όν, numerus, ἀριθμός, ὅ, *Gramm.* μοναδικός, ἡ, όν, i. e. *eximius*, ὁ καὶ ἡ ἐξαίρετος, ᾱ, *Dem.*

Singulariter, ἑνικῶς, *Naz.* i. e. *excellenter*, ἐξόχως, διαφερόντως, *Isocr.*

Singulatim, ἰδίᾳ. *N. T.*

Singultim, λύγδην, *Suid.*

Singultio, λύζω, *Suid.*

Singultus, ἡ λυγξ, γγὸς, *Thuc.* ὁ λυγμὸς, ὅ, *Plut.*

Singulus, a, um, ἕκαστός τις, ἥ τις, -όν τι, *Thuc.* singuli, οἱ καθ' ἕκαστον, singulis diebus, καθ' ἑκάστην ἡμέραν, *Lucian.* in singula capita, κατὰ κεφαλήν. *Dion. Hal.*

Sinister, a, um, ἀριστερὸς, ά, όν, *Plut.* λαιὸς, ὰ, όν, *Jos.* manus, ἀριστερὰ χεὶρ, *Herodot.* sinistram versus, ἐπ' ἀριστερᾶ, *Plut.* ad sinistram, ἐς ἀριστερὰν, *Herodot.* a sinistris, ἐξ ἀριστερῶν. ἐξ εὐωνύμων, *N. T.*

Sinisteritas, ἡ ἐπαριστερότης, ητος, *Aristot.*

Sinistre, ἐπαριστέρως, *Plut.*

Sinistrorsum, ἐπ' ἀριστερᾶ, *Plut.*

Sino, ῶσω, aliquid, τί. *Dem.* populum injuria adficere et adfici, τὸν ὄχλον ὑβρίζειν καὶ περιορᾶσθαι αὐτὸν ὑβριζόμενον, *Isocrat.* civitates subverti, περιϊστορμαι τὰς πόλεις ἀπολλυμένας, *id.* ne sinite, μὴ ἐπιτρέπετε, *Xen.* Confer *Permitto, Concedo.*

Sinuo, κολπῶ, aliquid, τί, *Lucian.*

Sinuosus, a, um, ὁ καὶ ἡ κολπώδης, ους, *Theophr.* ὁ καὶ ἡ πολύπτυχος, ᾱ. *Lucian.*

Sinus, *corporis humani, maris, vestis*, ὁ κόλπος, ᾱ, *Lucian. Strabo, Herodot.* in sinu habere, ὑπὸ κόλπῳ ἔχειν, *Lucian.* in sinu gaudere, ἐν θυμῷ χαίρειν, *Hom.*

Sipho, ὁ σίφων, ωνος, *Galen.*

Siphunculus, τὸ σιφώνιον, ου, *Hesych.*

Siquando, εἴ ποτε, ἐάν ποτε.

Siquidem, εἴτε, *Dem.* εἴτε ἄρα, *id.*

Siren, ἡ σειρὴν, ῆνος, *Strabo.*

Siriasis, ἡ σειρίασις, εως, *Gal.*

Sirius, ὁ σείριος, ου, *Aristot.* ὁ κύων, ος, *Lucian.* ὁ ἀστὴρ τῶν κυνῶν, *Chrys.*

Sisara, ἡ ἐρέικη, ης, *Diosc.*

Siser, τὸ σίσαρον, ου, *Diosc.*

Sisto, ἱστημι, gressum, πορείαν, *Plut.* coram magistratu, καθίστημι ἐπὶ τὴν ἀρχὴν, *Dion. Hal.* alvum, ἵστημι κοιλίαν, *Diosc.* equum currentem, παρίστημι ἵππον, *Xen.*

Sitella, τὸ γαυλίδιον, ου, ligula, ἡ ἀμφωτὶς, ίδος.

Sitibundus, a, um, seu Siticulosus, a, um, δυψαλέος, ᾱ, ον, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἄνικμος, ου. *Diosc.* ὁ καὶ ἡ ἄνυδρος, ου, *id.* ὁ καὶ ἡ δυψώδης, εος, *Diosc.*

Sitienter, δυψαλέως.

Sitio, δυψῶ, aquam, τοῦ ὕδατος, *Herodot.* valde, καταδυψῶ, *Xen.*

Sitis, ἡ δίψα, ας, *Plut.* τὸ δίψος, εος, *Xen.* sitim restinguo, σβέννυμι τὸ δίψος, *Lucian.* inhibeo, κωλύω δίψαν, *Plut.* excito, δίψαν παρασκευάζω, *Aristot.*

Situla, ἡ κάλπη, ἡ ὑδρία, ἡ ὑδρίσκη.

Situs, ἡ θέσις, εως, *Aristot.* loci, ἡ τοποθεσία, ας, i. e. *squalor*, ὁ εὐρὼς, ῶτος, *Plut.* situ obsitus sum, situm contraho, εὐρωτιάω, *Theophr.*

Situs, a, um, κείμενος, ένη, ενον, *Dem.* ἰδρυθεὶς, εἰσα, ἐν, *Max. Tyr.* ἱδρυνθεὶς, εἰσα, ἐν, *Plut.* quantum in nobis situm, τὸ ἐφ' ἡμῖν, *Dem.*

Sive, εἴτε, velim, sive nolem, βούλομαί γε, εἴτε μὴ, *Dem.* ruptum sit, sive luxatum, sive quid aliud vitiatum, κἂν ῥῆγμα, κἂν σφῖγμα, κἂν ἄλλο τι σαθρὸν ᾖ, *id.* sive, sive, ἄντε, ἄντε, *idem.* ἐάν τε, ἐάντε, *Aristot.*

Sium, τὸ σίον, ου, *Diosc.*

Smaragdus, ἡ σμάραγδος, ου, *N. T.*

Smegma, τὸ σμῆγμα, ατος, *Diosc.*

Smegmaticus, a, um, σμηγματικὸς, ὴ, όν, *Diosc.*

Smilax, ὁ σμίλαξ, ακος, *Plut.*

Smilium, τὸ σμίλιον, ου, *Lucian.*

Soboles, ὁ ἔκγονος, ου, *Dem.* Confer *Liberi.*

Sobolesco, ὑποφύομαι.

Sobrie, νηφαλίως, *Poll.* σωφρόνως, *Plut.*

Sobrietas, ἡ νῆψις, εως, ἡ νηφαλιότης, ητος, ἡ σωφροσύνη.

Sobrina, ἡ ἀνεψιὰ, ᾶς, *Xen.*

Sobrinus, ὁ ἀνεψιὸς, ὅ, *Plut.*

Sobrius, a, um, νηφάλιος, ᾱ, ον, νήφων, ωσα, ον, *Dem.* sum, νήφω. *id.* fio, ἀνανήφω, *Lucian.* ἐκνήφω, LXX.

Soccus, ὁ πίλος, ου, *Lucian.* τὸ ποδεῖον, ου, *Theophr.*

Socer, ὁ πενθερὸς, ὅ, *Dem.* ὁ κηδεστὴς, ὅ, *idem.*

Socia, ἡ ἑταίρα, ας, *Plut.*

Sociabilis, ος, ὁ καὶ ἡ συναγελαστικὸς, ὴ, όν, κοινωνικὸς, ὴ, όν, *N. T.*

Socialis, e, ἑταιρικὸς, ὴ, όν, *Aristot.* συμμαχικὸς, ὴ, όν, rex, βασιλεὺς, *Demosth.* συμμαχὴς, ίδος, urbs, πόλις, *id.*

Socialiter, ἑταιρικῶς.

Societas, ἡ ἑταιρία, ας, *Isocr.* et amicitia, ἡ συμμαχία καὶ φιλία, *Dem.* societatem facere seu coire, ποιεῖν συμμαχίαν, *idem.* cum aliquo, συνθέσθαι πρός τινα συμμαχίαν, *idem.* deserere, ἀφίστασθαι συμμαχίας τινός, *id.* dirimere, διαλύειν συμμαχίαν, *Isocr.* attrahere aliquem ad suam societatem, προσάγειν τινὰ πρὸς τὴν ἑαυτῆ συμμαχίαν, *id.* conferre se ad societatem alicujus, εἰσιτλθεῖν εἰς συμμαχίαν τινός, *id.*

Socio, συμμίγνυμι, *Plut.* συναγελάζω. Confer *Societas.*

Socius, ὁ ἑταῖρος, ου, *Dem.* ὁ σύμμαχος, ου, *id.* et amicus, σύμμαχος καὶ φίλος, *id.* socium esse alicui, σύμμαχον γίγνεσθαί τινι, *id.* eligere aliquem, αἱρεῖσθαί τινα, *id.* recipere aliquem, προσδέχεσθαί τινα, *idem.* comparare alicui, κατασκευάζειν τινί, *id.* habere aliquem, ἔχειν τινὰ, *Isocrat.* conservare, σώζειν, *Dem.* amittere, ἀπόλλυσθαι, *id.*

Socius, a, um, συμμαχικὸς, ὴ, όν, *Dem.*

Socordia, ἡ ἀργία, ας, *Dem.* ἡ ῥᾳθυμία, ας, *id.* et negligentia, ῥᾳθυμία καὶ ἀμέλεια, *id.* et tarditas, καὶ βραδύτης, *id.*

Socorditer, ἀργῶς, *Dem.* Confer *Pigre.*

Socors, ἀργὸς, ὴ, όν, *Dem.* Confer *Piger.*

Socrus, ἡ πενθερὰ, ᾶς, *Hesych.* ἡ ἐκυρὰ.

Sodalis, ὁ ἑταῖρος, ου, *Xen.* Confer *Socius.*

Sodalitas, seu Sodalitium, ἡ ἑταιρία, ας, *Plut.* Confer *Societas.*

Sol, ὁ ἥλιος, ου, *Aristot.* oritur, ἥλιος ἀνατέλλει, occidit, ἥλιος δύεται, solis ardor, seu splendor, ἡλίου φλογμὸς, *Philo.*

Solamen, idem quod *Solatium.*

Solaris, e, ἡλιακὸς, ὴ, όν, *Laërt.*

Solarium, τὸ ἡλιοτρόπιον, ου, *Athen.*

Solatium, ἡ παραμυθία, ας, *Synes.* τὸ παραμύθιον, ου, *Thuc.* adfero, φέρω τινὶ παραμυθίαν, *Chrys.*

Solea, ἡ ἐμβάς, άδος, *Lucian.* ἡ κρηπὶς, ίδος, *Plut.* piscis, ὁ βόγλωσσος, ου, *Diosc.* equi, τὸ ὑποδημα, ατος, *Athen.*

Soleatus, a, um, κρηπιδωτὸς, ὴ, όν.

Solenne, i. e. festum, ἡ ἑορτὴ, ῆς.

Solennis, e, ὁ καὶ ἡ ἑπήσιος, ου, *Thuc.* ὁ καὶ ἡ ἑορτάσιμος, est, νομίζεται, *Xen.*

Solennitas, ἡ ἑορτὴ, ῆς, *Thuc.*

Solenniter, ἐξ ἔθους, πανηγυρικῶς.

Soleo, εἴωθα, *Dem.* εἰθισμαι, *Isocr.* συνείθισμαι, *id.* πέφυκα, hoc facere, τοῦτο ποιεῖν, *Isocr.* ἔθος ἔχω, *idem.* solet, ἔθος ἐστὶ, *Dem.*

Solers, δεινὸς, ὴ, όν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἐπιστερχὴς, ές, *Herodian.* ὁ καὶ ἡ ἀγχίνους, ου, *Xen.* δεξιὸς, ὰ, όν.

Solerter, ἀγχινόως, *Aristot.*

Solertia, ἡ ἀγχινοία, ας, *Aristot.* ἡ δεινότης, ητος, *Dem.* ἡ δεξιότης, ητος.

Solicitatio, ἡ ἐξαίτησις, εως.

Solicite, ἐπιμελῶς. *Dem.*

Solicito, ἀνιάω, *Xen.* ἐπεῖγω τινὰ, *Isocr.* i. e. *compello*, ἀναπείθω τινὰ, *Aristoph.*

Solicitudo, ἡ μέριμνα, ης, *Plut.* ἡ ἐπιμέλεια, ας, *Dem.* ἡ φροντὶς, ίδος, *id.*

Solicitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπιμελὴς, ές, *Demosth.* ὁ καὶ ἡ περιδὴς, ές, *Aristot.* πολυωρτικὸς, ὴ, όν, *Plut.* ὁ καὶ ἡ πολυμέριμνος, ου, *Aristoph.* sum, πολυωρέω, LXX. ἐπιμελέομαι, *Dem.* de re aliqua, σπουδάζω περί τινος, *Isocr.* φροντίζω περί τινος, *id.*

Solide, στερεῶς.

Solidesco, στερέομαι, *Xen.*

Soliditas, ἡ στερεότης, ητος, *Aristot.*

Solido, στερεῶ, *Xen.*

Solidus, a, um, στερεὸς, ὰ, όν, *Aristot.*

Solitarius, μοναχικὸς, ὴ, όν, ἐρημαῖος, αία, αῖον.

Solitudo, ἡ ἐρημία, ας, *Isocr.*

Solium, ὁ ἴφθονα, ᾱ, LXX. *vas balneatoreum*, ἡ πύελος, ου, *Lucian.*

Solo, ἐρημόω, *Thucyd.*

Solœcismus, ὁ σολοικισμὸς, ὅ, *Lucian.*

Solor, παρηγορέομαι, *Lucian.* Confer *Consolor.*

Solstitialis, e, τροπικὸς, ὴ, όν, *Procl.*

Solstitium, ἡ τῦ ἡλίῳ τροπὴ.

Solubilis, e, ὁ καὶ ἡ λύσιμος, ου, *Athen.* λυτὸς, ὴ, όν, *Aristot.*

Solum, τὸ πέδον, ου, *Aristoph.* bonum, εὔγειον ἔδαφος, *Theophr.* verto, μεταγίγαμαι *Philo.* i. e. *planta pedis*, τὸ πέλμα, ατος, LXX.

Solum, μόνον, *Plato.* μόνως, *Xen.* non solum, sed etiam, ἀ μόνον, μὴ μόνον, ἀλλὰ καὶ, *Dem.*

Solvo, λύω, equos, ἵππους, *Xen.* nodum, σύναμμα, *Plut.* ex vinculis, ἐκ δεσμῶν, *Herodot.* ænigma, τὸ αἴνιγμα, *Lucian.* e portu, ἐκ λιμένος, *Synes.* ex Sicilia in Africam, ἀνάγομαι ἀπὸ τῆς Σικελίας εἰς Λιβύην, *Ælian.* debita pro amicis, διαλύω χρέα ὑπὲρ φίλων, *Dem.* pecuniam, ἀποτίω ἀργύριον, *Isocr.* debitum, ἐκτίνω τὸ ὀφλημα, *Lucian.* non sum solvendo, οὐκ ἔχειν μοι ὁ ἔκστισις, *Aristot.*

Solus, a, um, μόνος, ὴ, ον, *Dem.* οἷος, η, ον.

Solute, ἐκλύτως, *Plut.*

Solutilis, e, ὁ καὶ ἡ ἔκλυτος, ου, *Diosc.* ὁ καὶ ἡ λύσιμος, ου, *Athen.*

Solutio, ἡ λύσις, εως, *Dem.* ἡ διάλυσις, εως, *Plut.* diotis, ἡ ἔκτισις τῆς προικὸς, *Dem.* pecuniæ, ἡ ἀπόδοσις χρημάτων, *Isocr.*

Somniculose, ὑπνωτικῶς.

Somniculosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπνώδης, εος, *Plut.* ὁ καὶ ἡ κάθυπνος, ου, *Aristot.* ὑπνωτικὸς, ὴ, όν, *id.*

Somnio, ὀνειρώττω, *Plato.* aliquid, τὶ ὀνειροπολέω, *Dem.* ἐνυπνιάζω, *Aristot.* ἐνυπνιάζομαι, *Plut.*

Somnium, τὸ ὄναρ, *Xen.* ὁ ὄνειρος, ου, *Plut.* ne per sõmnium quidem, οὔτε ἐν ὕπνῳ, *Plato.* somnia videre, ἐνύπνια ὁρᾶν, *Herodot.* jucundissimo somnio frui, ἡδίστῳ ὀνείρῳ συνεῖναι, *Lucian.*

Somnus, ὁ ὕπνος, ου, *Dem.* somno corripi, ὕπνῳ καταλαμβάνεσθαι, *Herodian.* obrui, εἰς ὕπνον καταφέρεσθαι, *id.* somnum capio, ὕπνῳ συγκάνω, *Xen.* ὕπνου λαμβάνω, *Plato.* adfero alicui, ποιέω τινὰ ὕπνῳ λαγχάνειν, *id.* εἰς ὕπνον τρέπω τινὰ, *Philo.* somno careo, διαγρυπνέω τὴν νύκτα, *Diod. Sic.* excito, ἐξυπνίζω τὸν καθεύδοντα, *Bas.* somnum depello, τὸν ὕπνον ἀποβίω, *Plato.*

Sonitus, idem quod *Sonus.*

Sono, ἠχέω, *Plut.*

Sonorus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἠχώδης, εος, *Dem. Phal.*

Sons, ὁ καὶ ἡ ὑπόδικος, ου, *Dem.* Confer *Reus.*

Sonticus, a, um, βλαβερὸς, ὰ, όν, *Xen.*

Sonus, τὸ ἦχος, εος, *Plato.* ἡ ἠχὴ, ῆς, id. ὁ δόγος, sonum edo, φθέγγομαι, *id.*

Sophisma, τὸ σόφισμα, ατος, *Thuc.*

Sophista, ὁ σοφιστὴς, ὅ, *Lucian.*

Sophisticus, a, um, σοφιστικὸς, ὴ, όν, *Aristot.*

Sopio, ὑπνόω, *Diosc.* Confer *Somnus.*

Sopor, ὁ ὕπνος, ου, *Aristot.* ὁ κοῖτος. Confer *Somnus.*

Soporifer, καφωτικὸς, ὴ, όν.

Soporo, κοιμίζω, *Soph.*

Sorbeo, ῥοφέω, ova, ὰὰ, *Galen.*

Sorbilis, e, ῥοφητὸς, ὴ, όν, ῥοστὸς, ὴ, όν, ovum, ὠόν, *Diosc.*

Sorbillo, ἀποῤῥοφέω, *Philostr.*

Sorbitio, τὸ ῥόφημα, ατος, *Gal.* ἡ ῥόφησις, εως, *id.*

Sordeo, ῥυτάω, *Bas.*

Sordes, ὁ ῥύπος, ου, *Diod. Sic.* ἡ ῥυπαρία, ας, ἡ ἀσχημοσύνη, *Plato.* abstergo, ἐλύω, ῥύπτω, *Diosc.*

Sordesco, ῥυπαίνομαι, *Plut.* σπιλόομαι.

Sordide, ῥυπαρῶς.

Sordido, ῥυπαίνω, καταῤῥυπαίνω, *Isocr.*

Sordidus, a, um, ῥυπαρὸς, ὰ, όν, *Athen.* πτωχὸς, ὰ, όν, *Lucian.* i. e. *perquam avarus*, ὁ καὶ ἡ μικρολόγος, ου, *Dem.*

Sorex, μῦς ἀφεψαίος.

Sorites, ὁ σωρείτης, ου, *Laërt.*

Soror, ἡ ἀδελφὴ, ῆς, germana, ὁμοπατρία, *Dem.* uterina, ὁμομητρία, *id.*

Sororio, κυδωνιάω.

Sors, ὁ κλῆρος, ου, *Dem.* seu pecunia propria, ἀφορμὴ ἰδία, *Idem.* sortem alicui dare, δίδοναί τινὶ ἀφορμὴν, *id.* reddere, ἀποδιδόναι τὸ δάνειον, seu ἀρχαῖον, *idem.* recipere cum usura, ἀπολαβεῖν τὸ ἀρχαῖον σὺν τῷ ἔργῳ, *id.* fraudare aliquem sorte et usuris, ἀποστερεῖν τινα τὰ κεφάλαια καὶ τὰς ἐπιγραφτίας, *id.* et fortuna, ἡ μοῖρα καὶ τύχη, *id.* sorte eligo, κληρόομαι, *id.* divido, κληροδοτέω, LXX. distribuo terram, κληχεῖν τὴν γῆν, *Ælian.*

Sorticula, τὸ κληδιον, ου.

Sortilegus, ὁ χρησμῳδὸς, ὅ, *Plato.* sum, χρησμῳδέω, *Xen.*

Sortior, κληρόομαι, sacerdotium, i. e. *de*

Sacerdotio, ἱερωσύνην, *Dem.* i. e. *accipio*, honorem, τιμὴν, *Galen.* regionem, καταλληκτέα χώραν, *Herodot.* partem aliquem, λαγχάνω τὴν μοῖράν τινα, *Dem.*

Sortitio, ἡ κλήρωσις, εως, *Isocr.*

Sortito, κληρωτί, LXX.

Sospes, σῶος, α, ον, *Xen.*

Sospito, σώζω, aliquem, τινὰ, *Xen.*

Soter, ὁ σωτὴρ, ῆρος, *Isocr.*

Soteria, τὰ σωτήρια, ων, *Lucian.*

Spadix, ἡ σπάδιξ, ικος, *Plut.*

Spado, ἡ σπάδων, ωνος, seu οντος, *Plut.* ὁ ἐκτετμημένος, ου, *Aristot.* ὁ ἐκτομίας, ου, *Herodot.*

Spargo, σκορτίζω, *N. T.* sermonem seu famam, διαδίδωμι λόγον, seu φήμην, *Plut.* de aliquo, ἐγκατασπείρω φήμην περί τινος, *Herodian.*

Sparsim, σποράδην, *Isocr.*

Sparsio, ἡ σκόρτισις, εως, ὁ σκορτισμὸς, ὦ.

Spatior, περίειμι, περιτατέω.

Spatiose, εὐρυχώρως, πλατέως.

Spatiosus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐρυχωρὴς, έος, *Strabo.*

Spatium, ὁ τόπος, ου, amplum, πολὺς, *Dem.* ἡ εὐρυχωρία, ας, *Thuc.*

Specialis, ἰδιικὸς, ἡ, όν, *Galen.*

Specialiter, seu Speciatim, ἰδιικῶς.

Species, τὸ εἶδος, εος, *Plato.* ἡ ἰδία, ας, *Dem.* ἡ ὄψις, εως, *Isocr.* in speciem, ὄψεως ἕνεκα.

Specillum, ἡ μήλη, ης.

Specimen, τὸ δεῖγμα, ατος, *Dem.* dare alicujus rei, ἐκφέρειν τινος. *Isocr.* in re aliqua, ἀποδείξιν ποιεῖσθαι ἐν τινι, *Xen.* sui, πείραν ἑαυτὸ διδόναι, *Dem.* artis, ἐν ἔργῳ ϑεῖσθαι τὴν τέχνην, *Ælian.*

Speciose, εὐπρεπῶς, *Thuc.* εὐειδῶς.

Speciositas, ἡ εὐπρέπεια, ας, *Plut.* τὸ εὐπρεπὲς, έος, *Thuc.*

Speciosus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐπρεπὴς, έος, *Thuc.* ὁ καὶ ἡ εὐειδὴς, facie, ὁ καὶ ἡ εὐπρόσωπος, ου, *Philo.* sum, εὐπροσωπέω, *N. T.*

Spectabilis, e, ὁ καὶ ἡ περίβλεπτος, ου, *Lucian.* ὁρατὸς, ὴ, όν, *Dem.* ϑεατὸς, ὴ, όν, *idem.*

Spectaculum, τὸ ϑέαμα, ατος, crudele et miserabile, δεινὸν καὶ ἐλεεινὸν, *Dem.* ἡ ϑέα, ας, publice edo, ϑέαν ἐπιτελέω δημοσίᾳ, *Herodian.* fio, ϑεατρίζομαι, *N. T.*

Spectatio, ἡ ϑέα, ας, *Herodian.* ἡ ϑεωρία, ας, *Dem.*

Spectativus, a, um, ϑεωρητικὸς, ὴ, όν, *Aristot.*

Spectator, ὁ ϑεωρὸς, ὕ, *Dem.* ὁ ϑεατὴς, ὕ, *idem.*

Spectatrix, ἡ ϑεάτρια, ας, *Poll.*

Specto, ϑεάομαι, imaginem alicujus, εἰκόνα τινὸς, *Dem.* accurate aliquid, ϑεωρέω τι ἀκριβῶς, *Isocr.* aliquid admirabundus, ϑαυμάζω τι, *Dion. Hal.* veritatem, τὴν πρὸς ἀλήϑειαν, *Aristot.* honores alicujus, ἀποδείκνυμι εἰς τιμὰς τινος, *Isocr.*

Spectrum, τὸ φάσμα, ατος, *Lucian.* τὸ φάντασμα, ατος.

Specula, ἡ σκοπὴ, ῆς, *Philo.*

Speculatio, ἡ κατασκοπὴ, ῆς, *Xen.* ἡ ϑεωρία.

Speculator, ὁ ἐκροπτὴς, ῆρος, *Aristot.* ὁ σκοπὸς, ὕ, *Philo.* ὁ κατάσκοπος, ου, *Dem.*

Speculatorius, a, um, κατασκοπικὸς, ὴ, όν, navis, ἡ ϑεωρὶς ναῦς, *Poll.* ναῦς πρόπλους, *Thuc.* ναῦς πρωτόπλους, *Xen.*

Speculor, κατασκέπτομαι, *Xen.* κατασκοπέω, *id.* aliquid, σκοπέομαί τι, *Dem.*

Speculum, τὸ κάτοπτρον, ου, *Philo.* τὸ ἔσοπτρον, ου, *N. T.* intueor, ἐσοπτρίζομαι, *Plut.*

Specus, τὸ σπήλαιον, ου, *Lucian.* τὸ σπέος.

Spelunca, τὸ ἄντρον.

Sperabilis, e, ἐλπιστὸς, ὴ, όν.

Sperno, ἐκφευγίζω, *Plut.* aliquid, παραμελέω τινος, *Xen.* ὑπεροράω τινὸς, *idem.* Confer *Contemno, Despicio.*

Spero, ἐλπίζω, hoc, τοῦτο, *Dem.* me consecuturum, πεύξεσθαί τι, *Plut.* Confer *Spes.*

Spes, ἡ ἐλπὶς, ίδος, magna et præclara, καλὴ καὶ μεγάλη. *Dem.* magna, μεγάλη, *id.* multa, πολλὴ, *id.* bona, ἀγαϑὴ, *id.* dulcior, ἡδίων, *Isocr.* exigua, μικρὰ, *id.* inanis, ματαία, *Dem.* nova, *id.* futura, μέλλουσα, *id.* et exspectatio, καὶ προσδοκία, *id.* spem injicio alicui, καϑίστημί τινα ἐν ἐλπίδι, *id.* do alicui, ἐλπίδα παρέχω τινὶ, *id.* facio alicui, ἐμποιέω προσδοκίαν τινὶ, *id.* concipio meliorem de re, λαμβάνω ἐλπίδα βελτίω περί τινος, *id.* factum amplecti, πέπεισθαι ἐλπίδι τινὸς, *id.* bonam præ se ferre seu ostendere, ἀγαϑὴν ἐλπίδα προβάλλεσθαι, *id.* magnam habeo de aliquo in aliquo repositam, ἐλπίδας πολλὰς ἔχω ἐν τινί τινος, *Isocr.* præcido alicui, ἀποστερέω τινὰ ἐλπίδος, *Dem.* spe lacto aliquem, ὑποτείνω τινὶ ἐλπίδα, *id.* impelli seu adduci, ἐλπίδι ὑπάγεσθαι, *id.* alia ex alia suspendi, ἀναιρεῖσθαι ἐλπίδι ἐξ ἐλπίδος, *id.* decipi, ἐξαπατᾶσθαι ἐλπίδι, *id.* duci alicujus rei, ἔρχεσθαι εἰς ἐλπίδα τινὸς, *idem.* frustrari, ἀμαρτάνειν ἐλπίδος τινὸς, *idem.* præter spem evenire, παρ' ἐλπίδας ἐκβαίνειν, *idem.*

Sphæra, ἡ σφαῖρα, ας, *Plut.*

Sphærista, ἡ σφαιριστὴς, ὕ, *Athen.*

Sphæristerium, τὸ σφαιριστήριον, ου, *Plin.*

Sphalma, τὸ σφάλμα, ατος, *Plut.*

Spica, ἡ στάχυς, υος, *Plut.*

Spicatus, a, um, ὁ καὶ ἡ στάχυώδης, εος, ἐστάχυωμένος, η, ον, *Diosc.*

Spicilegium, ἡ στάχυολογία, ας.

Spicor, στάχυοῦμαι.

Spiculator, ὁ δορυφόρος, ου, *Herodot.*

Spiculo, ἀκονάω, *Lucian.*

Spiculum, τὸ σιφάκιον, ου, *Thuc.* τὸ ξυστὸν, ὕ, *Xen.*

Spina, ἡ ἄκανϑα, ης, *Diosc.* acuta, ἡ ὀξυάκανϑα, ης, *idem.* dorsi, ἡ ῥάχις, εως, *Galen.*

Spinetum, ὁ ἀκανϑὼν, ῶνος, *Eust.*

Spineus, a, um, ἀκάνϑινος, ίνη, ινον, *N. T.*

Spinosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκανϑώδης, εος, *Theophr.* ἀκκανϑιὼδὴς, ὴ, όν, *id.*

Spinter, τὸ ψέλλιον, ου, *Xen.* τὸ ψάλιον, ου, *Dion. Hal.*

Spira, ἡ σπεῖρα, ας, *Ælian.* in modum spiræ, σπειρηδὸν, LXX.

Spirabilis, e, πνευστὸς, ὴ, όν, πνευστικὸς, ὴ, όν, *Athen.*

Spiraculum, ἡ ἀναπνὴ, ῆς, *Aristot.*

Spiritus, τὸ πνεῦμα, ατος, *Dem.* sanctus, ἅγιον, *N. T.* altos gero, μέγα φρονέω, *Isocr.* spiritum edo, ἀποψύχω, *Philo.* usque ad extremum spiritum, εἰς ἔσχατην ἀναπνοήν.

Spiro, πνέω, ligno, πῦρ, *Xen.* aliquid, φυσάω τι, *Dem.* i. e. *odorem emitto*, croci, πνέω κρόκα, *Diosc.* alicujus, ὄζω τι, *idem.*

Spissamentum, τὸ πύκνωμα, ατος, *Plato.*

Spisse, πυκνῶς, πυκνὸν, πυκνὰ, *Aristot.*

Spissesco, πυκνόομαι, *Plut.*

Spissitas, seu Spissitudo, ἡ πυκνότης, ητος, *Plut.*

Spisso, πυκνόω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Spissus, a, um, πυκνὸς, ὴ, όν, *Theophr.* συχνὸς, ὴ, όν.

Spithama, ἡ σπιϑαμὴ, ῆς, *Diosc.*

Splen, ὁ σπλὴν, ηνὸς, *Plut.*

Splendeo, λάμπω, *Aristot.* σελαγίζω, φίλγω.

Splendesco, λάμπομαι, *Xen.*

Splendide, λαμπρῶς, *Xen.* φαιδρῶς, ἀγλαῶς.

Splendidus, a, um, λαμπρὸς, ὰ, όν, luna, σελήνη, *Thuc.* vir, ἀνὴρ, *Dem.* ὁ ἀγλαὸς, ὕ.

Splendor, *lucis, nominis, orationis*, ἡ λαμπρότης, ητος, *Plut. Isocr. Hermog.* ἡ αὐγὴ, ῆς.

Spleneticus, a, um, σπληνητικὸς, ὴ, όν.

Splenicus, a, um, σπληνικὸς, ὴ, όν, *Athen.* ὁ καὶ ἡ σπληνώδης, εος, *Hippocr.*

Splenium, τὸ σπλήνιον, *Poll.*

Spoliatio, ἡ σύλη, ης, *Dem.* fanorum, ἡ ἱεροσυλία, ας.

Spoliator, ὁ συλητὴς, ὕ, λαοξυεαγωγός.

Spolio, συλάω, aliquem, τινὰ, *Isocr.* mortuos, σκυλεύω τὰς νεκρὰς, *Thuc.* Confer *Eripio.*

Spolium, ἡ σύλη, ης, *Dem.* τὸ σκύλον, ου, *Plut.*

Sponda, τὸ τῆς κλίνης πλευρὸν.

Spondeo, ὑπισχνέομαι, *Dem.* et polliceor me laturum legem, ἐγγυάομαι καί φημι νόμον ϑήσειν, *id.* pro amico, ἐγγυάομαι φίλον, *id.* alicui filiam, ἐγγυάω τινὶ τὴν παῖδα, *Herodot.*

Spondylus, ὁ σπόνδυλος, ου, *Poll.*

Spongia, ὁ σπόγγος, ου, *Plut.* ἡ σπογγιὰ, ᾶς, *id.*

Spongiola, τὸ σπόγγιον, ου, *Aristoph.*

Spongiosus, a, um, ὁ καὶ ἡ σπογγώδης, εος, *Diosc.*

Sponsa, ἡ νυμφὴ, ῆς, *Plut.* ἡ μνηστὴ, ῆς, *Pand.*

Sponsalia, τὰ νύμφια, ων, ἡ μνηστεία, ας, *Chrys.* τὸ μνήστευμα, ατος.

Sponsalis, e, νυμφικὸς, ὴ, όν. *Plato.* thalamus, ὁ νυμφὼν, ῶνος, *N. T.*

Sponsio, ἡ ἐγγύησις, εως, ἡ ἐγγύη, ης, *Dem.*

Sponsor, ὁ ἐγγυητὴς, ὕ, *Dem.*

Sponsus, ὁ νυμφίος, ου, *Plut.*

Spontaneus, a, um, ἑκούσιος, ία, ιον, labor, πόνος, *Isocr.*

Sponte, ἑκουσίως, *Dem.* ἑκουσία, *id.* ἐκὼν τὶ, *id.* facio, αὐτομαιτίζω, faciens, ὁ καὶ ἡ αὐτεπάγγελτος, ου, *Thuc.* ὁ καὶ ἡ αὐτοκέλευστος, ου, *Philo.* offero, ἑκουσιάζομαι, LXX.

Sporta, ἡ σπυρὶς, ίδος, *N. T.* ἡ σαργάνη.

Sportella, seu Sportula, τὸ σπυρίδιον, ου, *Aristot.* τὸ φορμίον.

Spuma, ὁ ἀφρὸς, ὕ, *Lucian.*

Spumesco, ἀφρίζω, *Diod. Sic.*

Spumeus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀφρώδης, εος, *Hippocr.*

Spumo, ἀφρέω, *Hesych.*

Spumosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀφρώδης, εο., *Hippocr.*

Spuo, πτύω, *Xen.* crebro, πτυελίζω, *Hippocr.*

Spurce, ῥυπαρῶς.

Spurcitia, ἡ ῥυπαρία, ας, ἡ ἀκαϑαρσία, ας, *Dem.*

Spurco, ῥυπαίνω, *Philo.* σπιλόω, *N. T.*

Spurcus, a, um, ῥυπαρὸς, ὰ, όν.

Spurius, ὁ νόθος, ου, *Plato.* ὁ μοιχίδιος, ου, *Lucian.*

Sputo, πτυελίζω, *Hippocr.*

Sputum, τὸ πτύελον, ου, *Al. Aphr.* τὸ πτύσμα, ατος, *N. T.*

Squaleo, αὐχμάω, *Cl. Al.* αὐχμέω, *Athen.* ῥυπάω.

Squalide, αὐχμηρῶς, ῥυπαρῶς.

Squalidus, a, um, αὐχμηρὸς, ὰ, όν, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ αὐχμώδης, εος, *Galen.* ῥυπαρὸς, ᾶ, ᾶν.

Squalor, ὁ αὐχμὸς, ὕ, *Aristoph.* ὁ ῥύπος, ου.

Squama, *piscis*, τὸ λέπος, εος, *Poll.* ἡ λεπὶς, ίδος, *Diosc. serpentis* seu *æris*, ἡ φολὶς, ίδος, *Aristot. Hippocr.*

Squameus, a, um, seu Squamatus, a, um, λεπιδωτὸς, ὴ, όν, *Aristot.* φολιδωτὸς, ὴ, όν, *idem.*

Squatina, ἡ ῥίνη, ης, *Ælian.*

Squilla, ἡ σκιλὶς, ίδος, *Aristot.*

Squillula, τὸ σκιλίδιον, ου, *Aristot.*

Stabilimentum, ἡ βεβαίωσις, εως, *Thuc.*

Stabilio, βεβαιόω, aliquid, τὶ, *Herodot.* ἀσφαλῶς κατατίθημί τι, *Dem.*

Stabilis, e, βέβαιος, α, ον, amicitia, φιλία, *Dem.* ὁ καὶ ἡ στάσιμος, ου, ingenio, τὸ ἦϑος, *Plut.*

Stabilitas, ἡ σταϑερότης, ητος, *Philo.* ἡ βεβαιότης, ητος, *Dem.*

Stabularius, ὁ σανδοκεὺς, έως, *Lucian.*

Stabulatio, ἡ ἐπισταϑμευσις, εως, ἡ ἐπισταϑμεία, ας, *Diod.*

Stabulo, s. Stabulor, αὐλίζομαι, *Xen.* σταβμεύω, *Appian.* ἐπισταβμεύω, *Plut.*

Stabulum, ὁ σταβλὸς, ὕ, *Xen.* ἡ ἔπαυλις, εως.

Stadium, τὸ στάδιον, ου, *Herodot.* ὁ στάδιος, ου, *Diod. Sic.* curro, σταδιοδρομέω, *Dem.*

Stagno, λιμνάζω, *Bas.*

Stagnum, ἡ λίμνη, ης, *Paus.*

Stamen, ὁ στήμων, ονος, *Plut.* duco, σημονίζομαι, *Aristot.*

Stamineus, a, um, σημόνιος, ία, ιον, *Theophr.*

Stanneus, a, um, κασσιτέρινος, ίνη, ινον, LXX.

Stannum, ὁ κασσίτερος, *Lucian.*

Statarius, a, um, ὁ καὶ ἡ στάσιμος, ου, *Plut.* στασιαίος, αία, αιον, *Themist.* pugna, ὁ ἐκνυσάσων μάχη, *Herodian.* ἡ σταδιαία μάχη, *Lucian.* τὸ συσταδὸν μάχεσθαι, *Herodian.*

Stater, ὁ στατὴρ, ῆρος, *N. T.*

Statera, ὁ ϛαθμὸς, ὕ, *Diod. Sic.* ὁ ζυγὸς, ὕ, *Plut.*

Statim, αὐτίκα, audietis, ἀκούσεσθε, *Dem.* surgens, εὐθὺς ἀναστὰς, *id.* sentitur, ποιεῖ τὴν αἴσθησιν εὐθέως, *id.* τὸ παραυτίκα, *Lucian.* statim a puero, εὐθὺς ἐκ νέων, *Aristot.*

Statio, ἡ στάσις, εως, *Greg.* militaris, ἡ τάξις, εως, *Thucyd.* stationem desero, τάξιν λείπω, *Æschin.* stationis desertor, ὁ λειποτάκτης, ου, *Phil.* stationis desertio, ἡ λειποταξία, ας, *id.*

Stationalis, e, σταδιαίος, αία, αῖον, *Hesych.*

Stativa, ὁ ϛαθμὸς, ὕ, *Herodian.* τὸ στρατόπεδον.

Stativus, a, um, σαθμικός, ἡ, όν.
Stator, σήσιος. Jupiter, Ζεύς, *Dem.* ὀρθώσιος, *Dion. Hal.*
Statua, τὸ ἄγαλμα, ατος, *Dem.* τὸ ἕδος, εος, *id.* ὁ ἀνδριάς, άντος, *id.* dei, ἕδος, Θεῦ, *Dion. Hal.* statuam erigo, ἀνίστημι ἀνδριάντα, *Lucian.* alicui aeream, ἵστημί τινι χαλκὴν εἰκόνα, *Dem.* ἵστημί τινα χαλκᾶν, *id.* dedicatum esse, ἀνδριάντα ἀνακεῖσθαι, *id.*
Statuaria, ἡ ἀγαλματοεργία, ας, *Max. Tyr.* ἡ ἀνδριαντοποΐα, ας, *Xen.* officina, τὸ ἐρμογλυφεῖον, ε, *Plato.*
Statuarius, ὁ ἀγαλματοποιὸς, οῦ, *Diod. Sic.* ὁ ἑρμογλυφεὺς, έως, *Lucian.* δημιεργὸς ἀγαλμάτων, *Max. Tyr.*
Statumen, ὁ χάραξ, ακος.
Statumino, χαραξίζω.
Statuo, ἵστημι, tropaeum, τρόπαιον, *Xen.* fanum, ἱδρύομαι ἱερὸν, *Dion. Hal.* quae honestissima sunt civitati, ψηφίζομαι τὰ καλλίστα τῇ πόλει, *Dem.* et decerno de rebus, quae decet, γιγνώσκω καὶ ψηφίζομαι περὶ τῶν πραγμάτων ἃ χρὴ, *id.* Conf. *Decerno*, item *Colloco.*
Statura, ἡ ἡλικία, ας, LXX. admodum humili homo, ὁ πάνυ τῇ ἡλικίᾳ χαμαίζηλος, *Lucian.* staturae ejusdem, ὁ ὁμήλιξ, ικος, *id.*
Status, a, um, τεταγμένος, ένη, ένον, tempus, χρόνος, *Dem.* εἰρημένος χρόνος, *id.*
Status, ūs, ἡ κατάστασις, εως, rcip. τῆς πόλεως, *Isocr.* in eo statu res sunt, ut, εἰς τοῦτο τὰ πράγματα καθέστηκεν, ὥσε, *id.* quo in statu sunt res vestrae? πῶς ὑμῖν τὰ πράγματα ἔχει; *Dem.*
Statutum, τὸ δόγμα, ατος, ὁ θεσμὸς, οῦ, statuta et leges, τὰ καθεστῶτα, ων, *Isocr.*
Statutus, a, um, τεταγμένος, ένη, ένον, tempus, χρόνος, *Dem.*
Stella, ὁ ἀστὴρ, έρος, *Aristot.* fixa, ἀπλανὴς, έος, *Lucian.* errans, ἀσαθὴς, έος, *idem.* ὁ πλανήτης, ου.
Stellio, ὁ ἀσπάλαξ, ος, *Aristot.*
Stello, ἀστερίζω, *Plut.*
Stercorarius, a, um, κοπρικὸς, ἡ, όν.
Stercoratio, ἡ κόπρωσις, εως, *Theophr.* ἡ κόπρισις, εως, *id.*
Stercoreus, a, um, κόπρινος, ίνη, ινον, δεισαλέος, έα, εον, *Cl. Al.*
Stercoro, κοπρίζω, *Theophr.*
Stercorosus, a, um, ὁ καὶ ἡ κοπρώδης, εος.
Stercus, ἡ κόπρος, ου, *Xen.* ὁ ἀπόβατος, ου, *Cl. Al.* τὸ ἀφόδευμα.
Sterilesco, στειρόομαι.
Sterilis, e, λυπρὸς, ὰ, ὸν, *Plut.* στεῖρος, α, ον, ἀφορέων, ωσα, ον, *Philo.* ὁ καὶ ἡ ἄγονος, ἀκαρπος.
Sterilitas, ἡ στείρωσις, εως, *Bas.* ἡ ἀφορία, ας, *Plut.* ἡ ἀγονία.
Sternax, καταβλητικὸς, ἡ, όν, *Xen.*
Sterno, στρώνυμι, lectum, κλίνην, *Xenoph.* διαστρώνυμί τι, *Athen.* i. e. *prosterno*, καταβάλλω τι, *Isocr.* aliquem solo, καταπίνω τινὰ ἐπὶ τὴν ὁδὸν, *Plut.*
Sternuo, πταρνυμαι, *Aristot.* πταίρω.
Sternutatio, ὁ πταρμὸς, οῦ, *Galen.*
Sternuto, idem quod *Sternuo.*
Sterquilinium, ἡ κοπρία, ας, *Chrys.* ὁ κοπρὼν, ῶνος, *Athen.*
Sterto, ῥέγχω, LXX. κνόσσω.
Stibium, τὸ στίμμι, *Poll.*
Stigma, τὸ στίγμα, ατος, *Herodot.* stigmate in fronte notare, στίζειν κατὰ τὸ πρόσωπον, *Aelian.*
Stilla, ἡ σταγὼν, όνος, *Athen.* ὁ σταλαγμὸς.
Stillatitius, a, um, σακτὸς, ἡ, όν, *Euripid.* σαλακτικὸς, ἡ, όν, *Diosc.* σαλακτὸς, ἡ, όν, *id.*
Stillicidium, ἡ λιβὰς, άδος, *Suid.*
Stillo, σταλάω, *Lucian.* σταλάζω, *Eurip.* ἀποσταλάζω, aliquid, ἀποσάζω τι, *Philo.*
Stimulatio, τὸ κέντημα, ατος.
Stimulator, ὁ κέντωρ, ορος.
Stimulo, κεντρίζω, *Philo.* κεντέω, *Theophr.* παροξύνω.
Stimulus, τὸ κέντρον, ου, *Plut.* voluptatis, ἡ οἰσεγκλασία τῆς ἡδονῆς, *Joseph.*
Stipatio, ὁ περιοιχισμὸς, ὁ.
Stipator, ὁ δορυφόρος, ου, *Xenoph.* ὁ δεξιολάβος, ου, *N. T.* ὁ σωματοφύλαξ, ακος, *Herodian.*
Stipendiarius, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑποτελὴς, έος.
Stipendior, μισθοφορέω, *Dem.*
Stipendium, ἡ μισθοφορὰ, ᾶς, *Dem.* ἡ μισθοφορία, ας, *id.* ὁ μισθὸς, οῦ, *id.* mereo, μισθοφορέω, *id.* tres annos facio sub aliquo, μισθοφορέω τινὶ τρία ἔτη, *id.* solvo militibus, δίδωμι, seu ἀποδίδωμι μισθὸν τοῖς στρατιώταις, *id.* stipendio conduco milites peregrinos, μισθόομαι τῶν ξενιτευομένων στρατιώτην, *Isocrat.* quindecim mensium fraudare milites, ἀποστερεῖν τὸν μισθὸν πεντεκαίδεκα μηνῶν, *id.* carens, ὁ καὶ ἡ ἀμισθος, ου, *Demosth.*
Stipes, ὁ κορμὸς, οῦ, ὁ κορσὸς, οῦ, *Hesych.*
Stipo, συκινόω, *Plut.* στίβω, latus alicujus, δορυφορέω τινὸς, *Xen.*
Stips, πέρμα, ατος, *Dem.* stipem cogo, ἀγυρμὸν ποιέω, peto, μεταιτέω, *Herodian.*
Stipula, ἡ καλάμη, ης, *Dion. Hal.* τὸ κάρφος, ους, *Lucian.*
Stipulatio, τὸ ἐπερώτημα, ατος, *N. T.*
Stipulor, ἐπερωτάω, διομολογέομαι, συγγράφω.
Stiria, ὁ σαλαγμὸς συμπαγὴς.
Stirpitus, ῥιζόθεν, *Herodian.*
Stirps, τὸ ῥιζόφυτον, ου, i. e. *genus*, τὸ γένος, *Dem.* Confer *Genus.*
Stiva, ἡ ἐχέτλη, ης, *Hes.*
Sto, ἵσαμαι, *Aristot.* ἑστήκω, *Dem.* a partibus alicujus, ὑπάρχω τινὶ, *id.* συνίσαμαί τινι, *Themist.* ab aliquo, πρός τινός εἰμι, *Thuc.* pactis, ἐμμένω τοῖς λελεγμένοις, *Isocr.* stat sententia, ἀλλ' ἥδη γε ἀπεφηνάμην, *Lucian.*
Stola, ἡ στολὴ, ῆς, *Herodian.*
Stolide, ἀποπλήκτως, βλακωδῶς, *Justin. Mart.*
Stoliditas, ἡ ἀβελτερία, ας, *Aristot.* ἡ ἠλιθιότης, ητος, *Hesych.* Confer *Stultitia.*
Stolidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀβέλτερος, ου, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀσύνετος, ου, *id.* ἠλίθιος, ία, ιον, *idem.*
Stomachatio, ἡ ἀγανάκτησις, εως, *Thuc.*
Stomachicus, a, um, στομαχικὸς, ἡ, όν, *Diosc.*
Stomachor, ἀγανακτέω, *Dem.* δυσχεραίνω.
Stomachosus, ὀργίλος, η, ον.
Stomachus, ὁ στόμαχος, ου, *Galen.*
Storea, ὁ sive ἡ, ψίαθος, ου.
Strabo, ὁ σίλλος, ου, *Lucian.* ὁ στραβὸς, ὄ, *Galen.* ὁ καὶ ἡ παραβλὰψ, ῶπος, sum, στραβίζων.
Strages, ὁ ὀλεθρος, ου, bellica, ἥττα πολέμου, *Æschin.* hominum, φθορὰ ἀνθρώπων, *Thuc.*
Stragulum, ἡ στρωμνὴ, ῆς, *Xen.* τὸ στρῶμα, ατος, *id.*
Straminеus, a, um, κάρφινος, ίνη, ινον.
Strangulatio, ὁ πνιγμὸς, οῦ, *Diosc.* ἡ πνῖξ, γὸς, *Hippocr.* ἡ ἀγχόνη, ης, *Dion. Hal.* ἡ στραγγάλη, ης, *Jos.*
Strangulo, ἄγχω, *Lucian.* ἀγχονάω, *Dion. Hal.* ἀπαγχονίζω, *Lucian.* ἀποπνίγω, *Xenoph.*
Stranguria, ἡ στραγγουρία, ας, *Gal.*
Strategma, τὸ στρατήγημα, ατος, *Isocr.*
Stratum, τὸ στρῶμα, ατος, *Xen.*
Strena, ἡ ἐπινομὶς, ίδος, *Athen.* τὸ ξένιον, ου.
Strenue, ἐῤῥωμένως, *Dem.* ἀνδρείως, *Isocr.* facio, ἀνδραγαθίζω, *Plut.*
Strenuitas, ἡ ἀνδραγαθία, ας, *Xen.* ἡ ἀρετὴ, ῆς.
Strenuus, a, um, δραστήριος, ία, ιον, *Thuc.* ὁ καὶ ἡ φιλότιμος, ου, *Dem.* ἀνδρικὸς, ἡ, όν, *id.* ὁ καὶ ἡ ἀγήνωρ.
Strepitus, ὁ ψόφος, ου, *Dem.* et plausus, θόρυβος καὶ κρότος, *id.* strepitum excito, ποιέομαι θόρυβον, *id.*
Strepo, ψοφέω, *Lucian.* κτυπέω, *Aristot.*
Stria, ἡ στυῤ, χὸς.
Striatus, a, um, ὁ καὶ ἡ πτυχώδης, εος.
Stricte, seu Strictim, ἀκριβιγῶς, *Dioscor.* ἐπιλιγδην, *Lucian.*
Strictura, οἱ στενθμοὶ.
Strideo, seu Strido, τρίζω, dentibus, τὸν ὀδόντας, *N. T.* ῥοιζέω, βρύχω.
Stridor, ὁ βρυγμὸς, οῦ, *N. T.* ὁ τρισμὸς, οῦ, *Aristot.* muris, τρισμὸς μυὸς, *Plut.* rudentum, συριγμὸς κάλων, *Dion. Hal.*
Stridulus, a, um, λιγυρὸς, ὰ, όν.
Strigilis, ἡ ξυστρὶς, ίδος, *Lucian.* ἡ στλεγγὶς.
Strigmentum, τὸ ξύσμα, ατος, τὸ ἀποστλέγγισμα, ατος, *Strabo.*
Strigosus, a, um, λαναρὸς, ὰ, όν, *Diodor. Sic.* σριγνὸς, ἡ, όν.
Stringo, στύφω, aliquid, τὶ, *Galen.* σφίγγω, gladium, σπάω τὴν μάχαιραν, *Lucian.* pugionem, ἐκσπάω τὸ ἐγχειρίδιον ἐκ τῆς κολεοῦ, LXX.
Strix, τὸ σύριγον. ῠ.
Strobilus, ὁ στρόβιλος, ου, *Plut.*

Stropha, ἡ στροφὴ, ῆς, *Poll.*
Strophidium, τὸ στροφίδιον, ου.
Strophium, τὸ στρόφιον, ου, *Poll.*
Structilis, e, κατασκευαστὸς, ἡ, όν.
Structor, ὁ τέκτων, ονος, *N. T.* ὁ κατασκευαστὴς, ἀπονοὰ, ὁ σιταρχεῖον, οντος. *Philo.* ὁ σιταγωγὸν, ῦντος, *Lucian.* ὁ σιταγωγὸς, ὄ, *id.*
Structura, ἡ δώμησις, εως, *Hesych.* ἡ οἰκοδόμησις, εως, *Thuc.* orationis, ἡ συνθήκη, ης, τῦ λόγυ.
Strues, ὁ σωρὸς, οῦ, *Plut.* ὁ ὄγκος, ου.
Struma, ἡ χοιράς, άδος, *Hippocr.* τὸ φῦμα χοιραδώδες, *Plut.* bovis morbus, ὁ κραῦρος, ου, *Aristot.*
Strumosus, a, um, ὁ καὶ ἡ χοιραδώδης, εος, *Aristot.* κραυρώων, ωσα, ον, *id.*
Struo, κατασκευάζω, *Dem.* aciem, τάττω, *Thuc.* dolos seu insidias alicui, ἐνέδρας τίθημί τινι, *Plut.*
Studeo, σπουδάζω, alicui rei, περί τινος, *Plut.* περί τι, *Herodot.* ἐπί τινι, *Isocr.* ὑπέρ τινος, *Demosth.* τι, *Plut.* ἐπιτηδεύω τι, *Thuc.* Confer *Incumbo*, item *Studium.*
Studiose, σπουδαίως, *Aristot.*
Studiosus, a, um, σπουδαῖος, αία, αῖον, *Dem.* sapientiae, ὁ περὶ τὴν φιλοσοφίαν ὢν, *Isocr.* philosophiae, ὁ περὶ τὴν φιλοσοφίαν σπουδάζων, *id.*
Studium, ἡ σπουδὴ, ῆς, ponere in re aliqua, σπουδὴν ἔχω περί τινος, *Plato.* *Dem.* numerorum, ἡ διατρίβη περὶ ἀριθμὸς, magno studio exequi mandata, πολλῇ σπουδῇ πράττειν τὰ παραγγελλόμενα, *Xenoph.* describo aliquid, μετὰ σπουδῆς διαγράφω τι, *Aristot.*
Stulte, ἀνοήτως, *Dem.* ἀγνωμόνως, *id.* εὐήθως, *id.*
Stultitia, ἡ εὐήθεια, ας, *Dem.* ἡ ἀφροσύνη, ης, LXX. ἡ ἄνοια, ας, *Dem.*
Stultus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνόητος, ου, *Dem.* ὁ καὶ ἡ εὐήθης, εος, *id.* ὁ καὶ ἡ ἄφρων, ονος, *id.* μωρὸς, ὰ, όν, *Isocr.*
Stupa, ἡ σύστη, ης, *Joseph.* τὸ συστεῖον, ου, *Xenoph.*
Stupefacio, ἐκπλήττω, aliquem, τινὰ, *Herodian.*
Stupefio, ἐκπλήττομαι, aliqua re, τινὶ, *Dem.* παράττομαι.
Stupeo, καταπλήττομαι, aliqua re, τινὶ, *Thuc.* ἐκπλήττομαι ἐπί τινι, *Xen.* πρός τι, *Plut.*
Stupiditas, ἡ ἀναισθησία, ας, *Dem.* ἡ εὐήθεια, ας, *id.*
Stupidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀναίσθητος, ου, *Galen.*
Stupor, ἡ ἀναισθησία, ας, *Dem.*
Stuprator, ὁ μοιχευτὴς, ὁ διακορευτὴς.
Stupro, διακορεύω, virginem, τινὰ, *Plut.* κατωσχύνω τινὰ, *Lys.* διαφθείρω τινὰ, *Plut.*
Stuprum, ἡ διαφθορὰ, ᾶς, *Philo.* ἡ φθορὰ, ᾶς, *id.* ἡ διακόρησις.
Sturnus, ὁ ψὰρ, ὸς, *Bas.*
Stylus, ὁ στῦλος, ου, ἡ γραφὶς, ίδος, *Plato.* orationis, ἡ ἀγωγὴ τῦ συγγραφέως, *Dion. Hal.*
Suada, ἡ πειθὼ, όος.
Suadeo, πείθω, alicui facere, τινὰ πράττειν, *Isocr.* aliquid male, συμβουλεύω τινὶ κακόν τι, *Plato.* de aliqua re, τινὶ περί τινος, *Isocrat.* alicui aliquid bono animo, τινί τι δι' εὐνοιαν, *idem.* bellum, εἰσηγέομαι πόλεμον, *Dem.* tibi hoc, σοὶ τοῦτο, *Xen.* de hoc, περὶ τούτυ, *Isocr.* ut faciat, ὅπως ποιήσῃ, *Plut.*
Suarius, ὁ συφορβὸς, οῦ, *Hesych.* ὁ συβώτης, ου, *Plato.*
Suasio, ἡ πεισμονὴ, ῆς, *N. T.* εἰσήγησις, εως, *Theod.* ἡ παραίνεσις, εως.
Suasor, ὁ εἰσηγητὴς, οῦ, *Lucian.* ὁ σύμβυλος.
Suasorius, a, um, παραινετικὸς, ἡ, όν, *Isocrat.*
Suaviatio, ἡ φίλησις, εως.
Suaviolum, τὸ φιλημάτιον, ου.
Suavior, καταφιλέω, *Xen.* φιλέω, *Athen.* τῷ στόματι, *Xen.*
Suavis, e, ἡδὺς, εῖα, ὺ, *Plato.* ὁ καὶ ἡ μείλιχος.
Suavitas, ἡ ἡδονὴ, ῆς, *Theophr.*
Suaviter, ἡδέως, *Isocr.*
Suavium, τὸ φίλημα, ατος, *Lucian.*
Sub, ὑπὸ, *cum dat.* sub aliquo sum, ὑπό τινί εἰμι, *Dem.* sub vestibus celare aliquid, ὑπὸ ταῖς ἐσθῆσι κρύπτειν τι, *Herodian. cum accus.* sub urbem, ὑπὸ τὴν πόλιν, *id.* idem tempus, ὑπὸ τὰς αὐτὰς χρόνυς, sub suam potestatem redigere

ὑφ ἑαυτὸν ποιεῖσθαι, *Viger.* homines qui sub sole sunt, οἱ ὑπὸ τοῦτονὶ τὸν ἥλιον ἄνθρωποι, *Demosth.* ἐπὶ, *cum gen.* sub aliquo, seu sub alicujus imperio, ἐπί τινος, *id.* sub auroram, ἅμα τῷ ἕῳ, *Æschin.* sub dio, ἐν ὑπαίθρῳ, *Xen.* In compositione, quando significationem minuit, vel etiam loci inferioritatem notat, fere etiam per ὑπὸ redditur ; ut subamarus, i. e. aliquantum amarus, ὑπόπικρος, *Diosc.* subdulcis, ὑπόγλυκυς, *id.* submarinus, i. e. infra mare, ὑφαλος, *Lucian.* subscribo, i. e. in locum inferiorem jacio, ὑποβάλλω, *Athen.*

Subactio, ἡ κατεργασία, ας, terræ, τῆς γῆς, *Theophr.*

Subæratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπόχαλκος, ʊ, nummus, νόμισμα, *Poll.*

Subagito, ὑποστίνω.

Subbibo, ὑποστίνω, *Xen.*

Subdialis, ε, ὁ καὶ ἡ ὕπαιθρος, ʊ, locus, τόπος, *Lucian.*

Subditicius, a, um, ὑποβολιμαῖος, αἷος, αἷον, *Dem.* oratio, λόγος, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ὑποβλητος, ʊ, homo, κρόσπορος, *Plato.*

Subditus, a, um, ὑποτεταγμένος, ένη, ένον, alicujus imperio, ἀρχόμενος, ένη, ενον, *Dem.* ὑποτατόμενος, ενη, ενον, *idem.* ὁ καὶ ἡ ὑπήκοος, ʊ, *Herodian.*

Subdo, ὑποβάλλω, aliquid, τὶ, *Lucian.* a-liquid alicui, ὑποτίθημί τί τινι, *Plut.* Confer *Subjicio.*

Subdole, ἀπατηλῶς, ὑπέλως, *Plut.*

Subdolus, a, um, ἀπατηλὸς, ἡ, ὸν, *Plato.* ὁ καὶ ἡ ὕπελος, ʊ, *Herodian.*

Subdubito, ὑποαπορέω.

Subduco, ὑπάγω, ventrem, κοιλίαν, *Diosc.* me ex via, ἐμὲ ἐκ τῆς ὁδοῦ, *Aristoph.* a-liquid furtim, ὑποκλέπτω τι, *Herodian.* me e turba, ἐκνεῦσα τῆ ὄχλω, *N. T.* rationem seu calculum, λογίζομαι, *Plut.*

Subductio, ἡ ὑπαγωγὴ, ῆς, *Thuc.* ventris, κοιλίας, *Diosc.*

Subeo, ἐνδύομαι, aliquid, τὶ, *Xen.* ἓς τι, bellum, ὑποδύω πόλεμον, *Lucian.* laborem, ὑποδύομαι πόνον, *Xen.* personam alicujus, τινὸς, seu σχῆμά τινος, *Aristot.* per medium, διαδύνω, *id.* flumen, ἀναβαίνω ἐπὶ τὸ ταμιον. *id.*

Suber, ὁ φελλὸς, ʊ, *Lucian.*

Subereus, a, um, φέλλινος, ίνη, ινον, *Lucian.*

Subigo, βιάζομαι, farinam, ἀναζύρω, *Diosc.* terram, κατεργάζομαι, *Theophr.*

Subjicio, ὑποβάλλω, alicui aliquid sub pedes alicujus, ὑποτάσσω τι ὑπὸ τὰς πόδας τινὸς, *N. T.* oculis, πρὸ ὀμμάτων ποιέω, *Aristot.* collum jugo, ὑποτίθημι τὸν αὐχένα ζυγῷ, *Lucian.* aliquem potestati alicujus, ἐκδοτον ποιέω τινά τινι, *Isocr.* ἐκδίδωμί τινά τινι, *id.*

Subinde, ϑάμα, *Xen.*

Subitaneus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀφνίδιος, ʊ, *Gal.* ὁ καὶ ἡ ἐξαφνίδιος, ʊ, *Xen.*

Subito, ἀφνιδίως, *N. T.* ἐξαίφνης, *Xen.*

Subitus, a, um, idem quod *Subitaneus.*

Subjugalis, ὑποζύγιος, ία, ιον.

Subjugo, ὑποτάσσω, *Dem.* aliquem alicui, ἐκδοτον ποιέω τινά τινι, *Æschin.* ποιέομαί τινα ὑπό τινι, *Isocr.*

Subjungo, ὑποτάσσω, *Dem.* ἐπιφέρω, *Dion. Hal.*

Sublevo, ἀποκουφίζω, aliquem aliqua re, τινά τινος, *Plut.* aliquem ad aliquid, ἐπικουφίζω τινὰ πρός τι, *Philo.* i. e. *juvo*, aliquem, ὠφελέω τινὰ, *Plut.* τινὶ, *Diosc.* συμφέρω τινὶ, *Dem.* inopiam alicujus, λύω τινὶ τὴν ἀπορίαν, *Lucian.* spe, ἐπαίρω ἐλπίδι, *Thuc.*

Sublica, ἡ δοκὶς, ίδος, *Philo.*

Sublicius, a, um, ξύλινος, ίνη, ινον, pons, γέφυρα, *Plut.*

Subligaculum, τὸ περίζωμα, ατος, *Plut.*

Subligo, ὑποζώννυμι, *Plut.* ὑποδέω, *Xenoph.*

Sublimis, ὑψηλὸς, ἡ, ὸν, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ μετέωρος.

Sublimitas, τὸ ὕψος, εος, *Thuc.*

Sublimiter, ὑψηλῶς.

Sublimo, ὑψηλόω, ὑψόω τι, *N. T.*

Sublino, ὑποχρίω, *Xen.* ὑπαλείφω.

Submergo, καταδύω, navem, ναῦν, *Thuc.* aqua seu mari, καταποντίζω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Submersio, ὁ καταποντισμὸς, ῦ.

Submersus, ὑποβρύχιος, ία, ιον.

Subministro, ὑπουργέω, *Thuc.* ὑπηρετέω.

Submissio, τὸ χάλασμα, ατος, ὁ καὶ ἡ ἀνϑύπεξις, εως, *Plut.*

Submitto, ὑποτέμνω, *Dion. Hal.* aliquid alicui, ὑποτάττω τί τινι, *Plut.*

Submoneo, ὑπομιμνήσκω, *Lucian.*

Submoveo, ὑπομιμνήσκω, *Lucian.*

Submoveo, ἀπαλλάττω, *Dion. Hal.* ὑπεξαίρομαι, in totum, ἀθρόον μεθίσταμαι, *id.* aliquid ab aliquo, ἀπερύκω τι ἀπό τινος, *Xen.* e domo, ἐκποτίζω ἐκ τῆς οἰκίας, *Lucian.* aliquem ab honore, παρωθέω τινὰ τῆς τιμῆς, *id.*

Subnascor, ὑποφύομαι.

Subnecto, ὑπενείρω.

Subo, καπριάω, *Aristot.* καπρίζω, *id.*

Suboleo, πρωϊστοθένομαι, aliquid, τὶ, *Plut.*

Suborno, ὑποκοσμέω, falsos testes, παρασκευάζομαι μάρτυρας ψευδεῖς, *Dem.* aliquem, ὑποστέμπω τινὰ, *Dion. Hal.*

Subrepo, ὑφέρπω, ὑπερπτύζω.

Subrideo, ὑπομειδιάω.

Subripio, ὑφαρπάζω, *Aristoph.*

Subrogo, ἀντικαθίστημι, *Plut.* ὑφίστημι, *Xen.*

Subruo, ὑπορύττω, *Chrys.*

Subsanno, χλιναζω, aliquem, τινὰ, *N. T.* σκώπτω τινὶ, *Herodian.* σκώμμα λέγω πρός τινα, *Plut.* ἐπισκώπτω τινα, *Xen.*

Subscribo, ὑπογράφω, propria manu literis, αὐτοχειρὶ τοις γεάμμασι, *Theodoret.*

Subscriptio, ἡ ὑπογραφὴ, ῆς, *Bas.* ἡ ὑποσημείωσις.

Subseco, ὑποτέμνω, *Xen.*

Subsellium, ὁ βάϑρος, ʊ, *Plut.*

Subsequor, ἑφέπομαι, aliquem, τινὶ, *Xen.* ἑπακολυϑέω.

Subservio, ὑπηρετέω, alicui, τινὶ, *Dem.*

Subsessor, ὁ ἐγκάϑετος, ʊ, *N. T.*

Subsideo, ὑποκαθίζω, *Dion. Hal.* ὑφεδρεύω.

Subsidiarius, a, um, ἐπικυρικὸς, ἡ, όν, *Philo.*

Subsidior, βοηθέω, *Xen.* ἀφήγω, *id.*

Subsidium, ἡ βοήθεια, ας, *Dem.* ἡ ἐπιβοήθεια, ας, *Philo.* ἡ ἀφωγὴ, ῆς, *Æschin.*

Subsigno, ὑποσημειόω, καταση μαίνομαι, *Xen.*

Subsilio, ὑποπηδάω, ὑφάλλομαι.

Subsisto, ὑφίσταμαι, *Aristot.*

Subsolanus, ὁ ἀφηλιώτης, ʊ.

Substantia, ἡ ὑπόστασις, εως, *Aristot.* ἡ ὐσία, ας, *id.*

Substantialis, ὁ καὶ ἡ ὐσιωδὴς, έος, *Aristot.*

Substantialiter, ὐσιωδῶς.

Substantiatio, ἡ ὐσίωσις, εως, *Bas.*

Substerno, ὑποστρώννυμι, *Herodian.*

Substituo, ὑφίστημι, aliquem, τινὰ, *Xen.* alium in locum alicujus, καθίστημί τινα εἰς τάξιν τινὸς, *Bud.*

Substo, ὑφίσταμαι, *Aristot.*

Substructio, ἡ ὑποδόμησις, εως.

Subsultim, ὑποσκηδητικῶς.

Subsum, ὑπειμι, ὑπείξω.

Subtegmen, ἡ κρόκη, ης, *Plato.*

Subtendo, ὑποτείνω, LXX.

Subter, κάτω, *Dem.* ὑποκάτω, *Plato.*

Subterfugio, ὑποφεύγω, *Thucyd.* laborem, φεύγω τὸν πόνον, *Plato.*

Subterlabor, ὑπαλεύομαι.

Subterraneus, a, um, ὁ καὶ ἡ καταχθόνιος, ʊ, *N. T.*

Subtexo, καϑυφαίνω.

Subtilis, ε, λεπτὸς, ἡ, όν, *Phil.*

Subtilitas, ἡ λεπτότης, ητος, *Aristoph.* ἡ λεπτομέρεια, ἡ ἀκρίνοια.

Subtiliter, λεπτῶς, disputo, λεπτολογέω, *Lucian.*

Subtraho, ὑποσέλλομαι, de cibo, τῆς τροφῆς, *Aristot.*

Subtus, κάτω, *Dem.*

Subucula, τὸ χιτώνιον, ʊ, *Athen.* ὁ ὑποχίτων ωνος.

Subvectio, ἡ ἀναγωγὴ, ῆς.

Subveho, ἀνακομίζω, *Xen.*

Subvenio, βοηθέω, *Thuc.* alicui contra aliquem, ἔρχομαί τινι κατὰ τινος σύμμαχος, *Lucian.* Confer *Auxilior.*

Subvereor, εὐλαβέομαι, aliquem, τινὰ, *Demosth.*

Subversio, ὁ ἀνοικισμὸς, ῦ, *Phil.* ἡ ἀνατροπὴ, ῆς.

Subverto, ἀνατρέπω, *Dem.* Confer *Everto.*

Subula, τὸ βαφίον, ʊ, *Gal.* τὸ κεντήριον.

Subulcus, ὁ συβώτης, ʊ, *Lucian.* ὁ χοιροβοσκὸς, ῦ, *Theophr.* ὁ ὑροβοσκὸς.

Subvolo, ἀναπέτομαι, *Aristoph.* ἀνίπταμαι.

Suburbium, τὸ περάστιον, ʊ, *Dion. Hal.*

Succedaneus, ὁ καὶ ἡ ἀντανδρος.

Succedo, ὑποδύομαι, *Lucian.* alicui in magistratu, διαδέχομαι τὴν ἀρχὴν τινος, *Demosth.* alicui, τινὶ, *Lucian.* in regno, ἐκδέχομαι τὴν βασιλείαν τινὸς, *Herodot.* succedit opus, περιγκωμεῖ τὸ ἔργον, *Thuc.* obsidio ei ex sententia, αὐτῷ τὰ τῆς πολιορκίας ὡς βέλτιστα, *Herodian.* fœlicior et supra votum, αὐτῷ δεξιῶς καὶ ὑπὲρ πᾶσαν εὐχὴν, *id.*

Succendo, ὑφάπτω, *Dion. Hal.*

Succenseo, ἐπιμέμφομαι, *Dion. Hal.* alicui, νεμεσάω τινὶ, *Plut.* δυσχεραίνω κατά τινος, *Lucian.* ὀργὴν ἔχω ἐπί τινα, *Dem.* χαλεπαίνω τινὶ, *id.*

Succenturio, ἀντικαθίστημι, *Plut.*

Successio, *in officio*, ἡ διαδεξις, εως, *Aret.* in hæreditate, ἡ διαδοχὴ, ῆς, τῆ κλήρῳ, *Plut.*

Successive, κατὰ διαδοχὴν, *Philo.* ἐκ διαδοχῆς, *Aristot.*

Successor, ὁ διάδοχος, ʊ, in regno, βασιλείας, *Plut.* fio alicujus in hæreditate, γίγνομαί τινι τῆς κληρονομίας, *Isocr.*

Successus, *felix*, ἡ εὐτραξία, ας, *Dem.* ἡ εὐτυχία, infelix, ἡ δυστραξία, ας, *Soph.* successu felici utor, εὐπραγέω, *Thuc.* infelici utor, δυστραγέω, *Plut.*

Succido, ὑποκόπτω, *Dion. Hal.*

Succido, ὑποτίπτω, sub aliquid, τινὶ, *Plut.*

Succidus, a, um, idem quod *Succulentus.*

Succiduus, a, um, ὁ καὶ ἡ πτώσιμος, ʊ.

Succincte, συντόμως.

Succineus, a, um, ἠλέκτρεινος, ίνη, ινον.

Succingo, ὑποζώννυμι, *Plut.*

Succino, ὑπαδω, *Lucian.*

Succinum, τὸ ἤλεκτρον, ʊ, *Lucian.*

Succlamatio, τὸ ἐπιφώνημα, ατος, *Plut.* ἡ ὑποφώνησις, εως, *Bas.*

Succlamo, ὑποφωνέω, *Plut.*

Succosus, a, um, seu Succulentus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔγχυλος, ʊ, *Diosc.* ὁ καὶ ἡ πολύχυλος, ʊ, *id.*

Succresco, ὑποφύομαι, παραφύομαι, *Theophrast.*

Succulentus, vide *Succosus.*

Succumbo, ὑπόκειμαι, alicui, τινὶ, *Herodot.* ὑποκατακλινομαί τινι, *Plut.* ἰρᾶ, ἥττων εἰμὶ τῦ ϑυμῦ, *Aristot.* amori, ἥττωμαι, ἐρωτος, *Plut.* curis, κατατίπτομαι ὀρονῖσι, *Chrys.*

Succurro, βοηθέω, alicui, τινὶ, *Dem.* ἐξακέω τινὶ, *Xen.* morbo, ἐπικουρέω νόσῳ. *id.* succurrit aliquid mihi, ὑπέρχεταί τι ἐμοὶ, *Isocr.* ἔρχεταί τι ἐμοὶ ἐπὶ νεν, *Dem.*

Succus, ὁ χυλὸς, ῦ, *Diosc.* ὁ χυμὸς, ῦ, *Athen.*

Succussus, ὁ ὑποσεισμὸς, ῦ.

Succutio, ὑποσείω.

Suctus, ἡ μῦζησις, εως, ἡ ἐκμύζησις, εως, *Diosc.*

Sucula, τὸ ὐδιον, ʊ, *Xen.* suculæ, *astrum*, αἱ ὑάδες, ων, *machina*, τὰ κηλωνια, ων, *Bas.*

Sudarium, τὸ καϑιδρώτιον, ʊ, *Poll.* τὸ σιδάριον, ʊ, *N. T.*

Sudatio, ἡ ἰδρωσις, εως, *Al. Aphr.* ἡ ἴδισις, εως, *Aristot.*

Sudatorium, τὸ ὑτόκαυστον, ʊ.

Sudatorius, a, um, ἰδρωτικὸς, ἡ, όν, *Hippocrat.*

Sudes, ὁ διωσὴς, ῆσος, LXX.

Sudo, ἰδίω, ἰδρόω, sudorem sanguinem, ἱδρῶτα αἱματώδη, *Aristot.* pedibus, ἰδρόω πόδας, *id.*

Sudor, ὁ ἰδρὼς, ῶτος, *Aristot.* sine sudore, ἀνιδρωτὶ, *Lucian.* ἀνιδιτὶ, *Plato.*

Sudum, τὸ αἴθριον, ʊ, ἡ αἰθρία, ας, *Aristot.*

Suesco, ἐθίζομαι, *Xen.*

Suetus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐθὰς, άδος, *Thuc.*

Suffero, ὑποφέρω, aliquid facile, τὶ ῥαδίως, *Xen.* Confer *Patior.*

Sufficiens, ἀρκετὸς, ἡ, όν, *N. T.* ἱκανὸς, ἡ, όν, ad aliquid faciendum, ποιεῖν τι, *Xen.*

Sufficienter, ἐξαρκέντως, *Isocrat.* ἱκανῶς, *idem.*

Sufficientia, ἡ ἱκανότης, ητος, *Plato.*

Sufficio, ἀρκέομαι, *Thuc.* alicui seu ad aliquid, διαρκέω πρός τι, *Plut.* ἐξαρκέω πρὸς seu εἰς τι, *Xen.* aliquem alicui, ὑφίσταμαί τινα εἰς τάξιν τινὸς, *Bud.* sufficit mihi, ἐξαρκεῖ μοὶ, *Xenoph.* ἀπαρκεῖ, *Dion. Hal.*

Suffigo, προσηλόω, προσιρείδω.

Suffimen, seu Suffimentum, τὸ ϑυμίαμα, ατος, *Herodot.*

Suffio, ϑυμιάω, aliquid, τὶ, *Herodot.* τινὸς, *Lucian.* ἐκϑυμιάω, *Aristot.* ἐκτιϑυμιάω, *Plut.* ὑποϑυμιάω, *Diosc.*

Suffitio, seu Suffitus, ἡ ϑυμίασις, εως, *Dioscor.*

Sufflamen, ἡ ἐποχλὶς, έως, *Eustath.*

Sufflamino, ἐπογλεύω.
Sufflammo, ὑποκαίω, *Eustath.*
Sufflo, ὑποφυσάω, φυσάω, aliquid, τὶ, *Plut.*
Suffocatio, ὁ σνιγμός, ῦ, *Diosc.* ἡ πνῖξ, γός, *Hippocr.* τὸ πνίγμα, ατος, *Aristot.*
Suffoco, ἀποπνίγω, aliquem, τινὰ, *Dem.* καταπνίγω, ignem, τὸ πῦρ, *Gal.* fame, λιμαγχονέω, *Philo.*
Suffodio, ὑποῤῥύττω, *Lucian.*
Suffragatio, ἡ ψηφοφορία, ας.
Suffragator, ὁ ψηφιστής, οῦ. ὁ ψηφιζόμενος, οντος, *Lucian.* ὁ ψηφοφόρος, ου, *Them.*
Suffragium, ἡ ψῆφος, ου, *Dem.* fero, ψῆφον φέρω, *Lucian.* τίθεμαι, *Dem.* de aliquo, διαφέρω περί τινος, *Isocrat.* ferendi potestatem facere alicui, ψῆφον ἀναδιδόναι τινί, *Lucian.* διαχειροτονίαν διδόναι τινί, *Plut.* suffragio alicujus rejectus, ἀποψηφισθεὶς ὑπό τινος, *Dion. Hal.* meo scisco aliquid, ψηφίζομαί τι, *Thuc.* meo absolvo, ἀποψηφίζομαί τινα, *id.* aliquem damno, καταψηφίζομαί τινος, *Plato.* ob aliquid, τινός τι, *Xen.* confirmo, quod alter decrevit, ἐπιψηφίζομαί τινι. *Lucian.* in suffragium mitto, ἐπιψηφίζω, *Thuc.*
Suffrago, τὸ μεσοκνήμιον, ου. *Hippiatr.* suffragine laboro, σιελάω, *Diosc.*
Suffragor, ψηφίζομαι, *Thuc.* Confer *Suffragium.*
Suffugio, ὑποφεύγω, *Thuc.*
Suffugium, ἡ καταφυγή, ῆς, *Isocr.*
Suffulcio, ὑτερείδω, *Plut.*
Suffumigo, ὑποκαπνίζω.
Suffundo, ὑποχέω. *Plut.* aliquem pudore, δυσωπῶ τινα, *idem.* καταδυσωπῶ τινὰ, *Lucian.*
Suffuror, ὑποκλέπτω, *Pandect.* ἐκκλέπτω, *Plut.* ὑφαρπάζω.
Suffusio, ἡ ὑπόχυσις, εως.
Suggero, ὑποτίθημι. *Dion. Hal.* alicui alimentum, ἐπαγκὲν τινί τῆς τροφῆς, *Aristot.* verbo, συμβάλλω τινὶ λόγον, *Lycurg.* in memoriam, ὑπομνήσκω, aliquid, τινός, *Herodian.* τι, *Æschin.*
Suggestus, τὸ βῆμα, ατος, *Plato.*
Suggillatio, ὁ ὑπωπιασμὸς, οῦ, *Nax.*
Suggillo, ὑπωπιάζω, i. e. *detrecto*, καθυβρίζω τινὰ, *Plut.*
Suggrunda, seu Suggrundia, τὸ γεῖσον, ου, *Athen.* τὸ γεῖσος, ους, LXX.
Suggrundatio, ἡ γείσωσις, εως.
Sugo, μύζω, calamum, κάλαμον. *Xenoph.* μυζέω, *Dem.* mammas, θηλάζω μαστὸς, LXX.
Sui, seu Sui ipsius, ἑαυτοῦ, ῆς, οῦ, *Dem.* αὐτοῦ, ῆς, οῦ, *id.*
Suile, ὑ συφεὸς, οῦ, *Hom.*
Suillus, a, um, ὑϊκὸς, ἡ, όν, *Xen.* ὑεικὸς, ἡ, όν, caro, κρέας, *Poll.*
Sulcatim, κατ' αὐλακας.
Sulco, αὐλακίζω, ἀλοκίζω, *Aristoph.*
Sulcus, ἡ αὐλαξ, ακος, *Philo.*
Sulphur, τὸ θεῖον, ου, *Diosc.*
Sulphureus, a, um, ὁ καὶ ἡ θειώδης, εος, *N. T.*
Sum, εἰμὶ, dives, πλούσιος, *Dem.* in imperio, γίγνομαι ἐν δυνάμει, *id.* communis alicui, ὑπάρχω κοινός τινι, *Aristot.* maximum bonum alicujus, τυγχάνω μέγιστον ἀγαθόν τινι, *Plato.* in Ægina, τυγχάνω, ὢν ἐν Αἰγίνῃ, *Thuc.* nudus, τυγχάνω ὢν γυμνὸς, *Lucian.* benevolus alicui, ἔχω εὐνοϊκῶς πρός τινα, *Xen.* tali natura, ὕτως ἔχω φύσεως, *Herodian.* sit ita, esto, ἔστω, *Cl. Al.*
Sumen, τὸ ἧτρον, ου, *Xen.* τὸ ζθαξ, ακος, *Plut.*
Summa, ἡ κορυφὴ, ῆς, sermonis, λόγου, *Plato.* ἡ περιβολὴ τῦ λόγου, *Isocr.* pecuniæ, τὸ κεφάλαιον ἀργυρίου, *Dem.* universa, τὸ σύμπαν κεφάλαιον, *idem.* κεφάλαιον πάντων, *Isocr.* in summa, ἐν κεφαλαίῳ, *idem.*
Summarium, ἡ ἐπιτομὴ, ῆς.
Summates, οἱ ἄριστοι, ων.
Summatim, ἐν κεφαλαίῳ, dicere, εἰπεῖν, *Demosth.* ὥστε ὅλον εἰπεῖν, *Plato.* ἐπὶ κεφαλαίων διέρχεσθαί τι, *Dem.* Ἐκ τῶν τόδων εἰς τὴν κεφαλὴν σοι πάντ' ἐρῶ, *Arist. Plut.* 649.
Summe, εἰς τὰ μάλιστα, εἰς ἄκρον, *Dion. Hal.* ὑπερβαλλόντως, *Isocrat.* ἄκρως, *Galen.*
Summitas, ἡ ἀκρότης, ητος, *Plato.* ἡ ἄκρα, ας, *Diosc.* ἡ ὑπεροχή.
Summopere, μάλιστα, *Demosth.* πάνυ, *Isocrat.*
Summus, a, um, ἄκρος, α, ον, medicus, ἰατρὸς, legislator, ἄκρος νομοθέτης, ου, ὕψιστος, ίστη, ιστον, *N. T.* ad summum, ἐσχατον, *Dem.*
Sumo, λαμβάνω, aliquid, τὶ, *Dem.* aliquem belli præsidem, αἱρέομαί τινα ἐπισάτην τῦ πολέμυ, *Xen.*
Sumptio, ἡ λῆψις, εως, *Lucian.*
Sumptuose, πολυτελῶς, *Dem.*
Sumptuositas, ἡ πολυτέλεια, *Isocr.*
Sumptuosus, a, um, ὁ καὶ ἡ πολυτελὴς, έος, *Dem.* δαπανηρὸς, ὰ, όν, *Xen.* ὁ καὶ ἡ εὐδάπανος, ου, *Plut.*
Sumptus, ἡ δαπάνη, ης, quotidianus, ἐφήμερος. *Plut.* τὸ ἀνάλωμα, τὸ καθ' ἡμέραν, *Dem.* supervacaneus et inanis, περίεργον καὶ μάταιον, *id.* sumptum facio in aliquid, ἀναλίσκω seu ἀναλίσκομαι ἀνάλωμά τινα εἴς τι, *id.* magnum, δαπανάω ὡ μεγάλας δαπάνας εἴς τι, *id.* fero, sustineo, ὑποφέρω ἀναλώματα, *id.* subministrare, συνεισφέρειν τῶν ἀναλωμάτων, *id.* restituo alicui, ἀποδίδωμί τινι ἀναλώματα, *idem.* opus habere magno sumptu, προσδεῖσθαι πολλῆς δαπάνης, *Demosth.* μεγάλης δαπάνης εἶναι, *id.* sublevare aliquem, παύεσθαί τινα τῶν ἀναλωμάτων, *id.* propriis sumptibus, τέλεσιν ἰδίοις, *Dion. Hal.*
Suo, ἀκέομαι, rupta, τὰ διῤῥωγότα, *Lucian.* ῥάπτω, *Aristoph.*
Suppellex, τὰ ἐπιτλα, ων, *Plut.* τὰ σκεύη, ων, *Dem.* longe instructior, πολλῷ πλείων κατασκευὴ, *id.*
Super, ἐπὶ, *cum gen.* super quam steterunt, ἐφ' ἧς ἔστησαν, *Dem.* ὑπὲρ, *cum gen.* super terram relictus amicus, ὑπὲρ γῆς καταλελειμμένος φίλος, *Lucian.* super Ægyptum esse, ὑπὲρ Αἰγύπτυ εἶναι, *Thuc.* super caput, ὑπὲρ κεφαλῆς, *Hom.* In compositione quando idem significat, quod *præterea* sive *insuper*, reddi solet per ἔτι, quando vero idem notat, quod *super aliud*, effertur per ὑπὲρ. v. g. superaggero, i. e. præterea, sive insuper aggero, ἐπισωρεύω, superfluo, i. e. super aliud fluo, ὑπερῥέω.
Superabilis, ὁ καὶ ἡ εὐνίκητος.
Superaddo, προστιμῶ ἄλλω.
Superbe, ὑπερηφανῶς, *Dem.* ὑπεροπτικῶς, incedo, βαίνω, *Lucian.*
Superbia, ἡ ὑπερηφανία, ας, *Dem.* ὁ ὑπερωφία, ας, *id.* ὁ ὄγκος, ου, *Isocr.* ἡ γαυρότης, ητος, *Plut.* ἡ ἀλαζονεία, *Dem.*
Superbio, ἀλαζονεύομαι, *Isocr.* ὑπερηφανεύω, et gloriæ aliquid duco, σεμνύνομαι ἐπὶ μέγα φρονέω ἐπί τινι, *id.* ἐπαίρομαι ἐπί τινι, *Xenoph.*
Superbus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπερήφανος, ου, homo, ἄνθρωπος, *Dem.* sermo, λόγος, *id.* ὑπεροπτικὸς, ὴ, όν, et primas sibi vendicans, καὶ πλεονεκτικὸς, *Isocr.* μεγαλοφρονῶν, ὢσα, ὸν, et magniloquus, καὶ μέγα φθεγγόμενος, *Dem.* πεπυφωμένος, ένη, ένον, aliqua re, ἐπί τινι, *Lucian.*
Supercilium, ἡ ὀφρὺς, ύος, *Lucian.* i. e. superbia, ἡ ὑπερηφανία, ας, *Dem.*
Superficiarius, a, um, ἐπιπολαῖος, αία. αῖον.
Superficies, ἡ ἐπιπολὴ, ῆς, *Lucian.* ἡ ἐπιφάνεια, ας, *Strabo.*
Superfluitas, ἡ περισσία, ας, *N. T.* Conf. *Abundantia.*
Superfluo, περισσεύω, *N. T.* Confer *Abundo.*
Superfluus, a, um, περισσὸς, ὴ, όν, *Herodian.* Confer *Nimis.*
Superfundo, ὑπερχέω, *Plut.*
Supergredior, ὑπερβαίνω, *Herodot.*
Superhumerale, ἡ ἐπωμὶς, ίδος, *Herodot.*
Superinductio, ἡ ἐπεισαγωγὴ, ῆς, *N. T.*
Superinduco, ἐπεισάγω, *Athen.*
Superinduo, ἐπενδύομαι, *Plut.*
Superinsilio, ἐπεισπηδάω, equis, τοῖς ἵπποις, *Herodian.*
Superior, ἀνώτερος, έρα, ερον, ὑπέρτερος, έρα, ερον, *Plut.* superiori anno, πέρυσι, *Dion. Hal.* tempore, τῷ πρόσθεν χρόνῳ, *Dem.* superiores hostibus erimus, περίεσόμεθα τῶν ἐχθρῶν ἰσόμεθαι, *Dion. Hal.*
Superliminare, τὸ ὑπέρθυρον, ου, *Plut.*
Superne, ἀνώθεν, *Herodot.*
Supernus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ ἄνωθεν, ὁ, ἡ, τὸ ἄνω, *Xenoph.*
Supero, ὑπερβαίνω, *Herodot.* aliquem, κρατέω τινός, *Isocr.* aliquid, ἐπικρατῶ τι, *id.* Confer *Vinco*, item *Antecello.*
Superscribo, ἐπιγράφω, superscriptio, ἡ ἐπιγραφὴ.
Supersedeo, ἐπέχω, aliqua re, περί τινος, *Lucian.* παύομαί τινος, *Dem.*
Supersilio, ὑπερπηδάω, ὑπεραλλομαι.
Superstes, ὢν καὶ ζῶν, *Dem.* ὁ ἐπισχὼν, ὄντος, *Lucian.* ὁ περιὼν, όντος, *Dion. Hal.* sum, περιλείπομαι, *N. T.* ἐπιζάω, *Plato.*
Superstitio, ἡ ἐθελοθησκεία, ας, *N. T.* ἡ δεισιδαίμων διάθεσις, *Diod. Sic.* ἡ ὀττία, ας, *Dion. Hal.* ἡ δεισιδαιμονία.
Superstitiose, δεισιδαιμόνως, *Philo.*
Superstitiosus, a, um, ὁ καὶ ἡ δεισιδαίμων, ονος. *Nax.* ὁ καὶ ἡ κατάδουλος, ου, *N. T.* περιττὸς, ὴ, όν, τὰ Θεῖα, *Philostr.* ὁ καὶ ἡ δεισίβυος, sum, δεισιδαιμονίαν, in aliqua re, περί τι, *Philo.*
Superstо, ἐφίσταμαι.
Superstruo, ἐπικοδομέω, super aliquid, ἐπί τι, *N. T.* ἐπί τινι, *ibid.*
Supersum, περίειμι, multum alicui, πολύ τινι, *Dem.* περιγίγνομαι, ex aliquibus, ἐκ τινων, *id.* argentum quod superest, τὸ ἀργύριον περιγιγνόμενον, *Isocr.*
Supervacaneus, a, um, seu Supervacuus, a, um, μάταιος, σία, αιον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ περίεργος, ου, *Plut.*
Supervenio, ἐπίεμι, περιτυγχάνω, *Xen.*
Superus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ ἄνω, *Xen.* superior, ἀνώτερος, έρα, ερον, ἀνωτερικὸς, ὴ, όν, *Galen.* supremus, a, um, ἀνώτατος, η, ον, ὁ, ἡ, τὸ ἀνωτάτω, superiore tempore, ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ, *Isocr.*
Supinatio, ὁ ὑπτιασμὸς, οῦ, *Lucian.*
Supine, ῥαθύμως, *Isocr.*
Supinitas, ἡ ὑπτιότης, ητος, *Theophr.*
Supino, ὑπτιόω, *Dioscor.* ἐξυπτιάζω, *Lucian.*
Supinus, a, um, ὕπτιος, ία, ιον, *Lucian.* sum, ὑπτιάζω, *Herodian.* i. e. *segnis*, ὁ καὶ ἡ ῥάθυμος, ὴ, όν, *Dem.*
Suppar, ὁ καὶ ἡ πάρισος, ου, *Polyb.*
Supparus, τὸ περιώμιον, ου.
Suppeditatio, ἡ ἐπάρκεια, ας, *Polyb.* ἡ ἐπιχορηγία, ας, *N. T.*
Suppedito, ἐπαρκέω, alimentum alicui, τῆς τροφῆς τινι, *Aristot.* pecuniam, χορηγέω τινὶ χρήματα, *Isocr.* aliquid, ἐκπορίζω τι, *Plato.*
Suppetiæ, ἡ ἐπικουρία, ας, *Xenoph.* Confer *Auxilium.*
Suppeto, ἀρκέω, *Plato.*
Supplanto, ὑποσκελίζω, aliquem, τινὰ, *Philo.* πτερνίζω τινὰ, LXX.
Supplementum, τὸ πλήρωμα, ατος, *Aristot.*
Suppleo, πληρόω, quod deest, τὸ ἐλλεῖπον, *Xen.* ἀναπληρόω, τι, *Plato.* aliquid aliquo, ἐμπίμπλημί τί τινος, *Xen.*
Supplex, ὁ ἱκέτης, ου, *Xen.* ἱκέσιος, ία, ιον, *Plut.*
Supplicatio, ἡ ἱκετηρία, ας, *Dem.* ἡ ἱκεσία, ας, *id.* ἱκετεία, ας, *id.*
Suppliciter, μετ' ἱκετείας.
Supplicium, ἡ ἐπτσία, ας, *Dem.* i. e. *poena*, ὁ κολασμὸς, οῦ, *Plut.* ἡ ζημία, ας, *Dem.* summum, δίκη ἐσχάτη, ης, *id.* constituo alicui, τιμωρίαν ποιῶ τινι, *id.* capite statuo, θάνατόν τινι ζημίαν τάττω, *id.* impono alicui, ἐπιτίθημί τινι, *idem.* adficio supplicio aliquem, λαμβάνω δίκην παρά τινος, *id.* τιμωρίᾳ τινὰ κολάζω, *idem.* adficior, ὑπέχω δίκην, *idem.* traho ad supplicium, ἄγω τινὰ ἐπὶ θανάτῳ, *Ælian.*
Supplico, ἱκετεύω, Deo, τὸν Θεὸν, *Xen.* pro aliquo, ὑπὲρ τινος, *Dem.* alicui, ἱκετεύω ποιέω τινὶ, *Plato.* δέομαι, λίσσομαι, προσκυνέω.
Supplodo, ὑποκροτέω.
Suppono, ὑποβάλλω, aliquem alicui, τινά τινι, *Lucian.* Confer *Subjicio.*
Supporto, ὑπάγω.
Suppositio, ἡ ὑπόθεσις, εως, ἡ ὑποβολὴ, ῆς.
Suppressio, ἡ ἀσύχεψυξις.
Supprimo, ὑποπιέζω, orationem, ἀφανίζω λόγον, *Dem.*
Suppuratio, ἡ ἐμπύησις, εως, *Hippocr.* ἡ διαπύησις, εως, *id.*
Suppuratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπόπυος, ου, ὁ καὶ ἡ ἔμπυος, ου, *Plut.* ὁ καὶ ἡ διάπυος, ου, *Hipp.*
Suppuro, διαπυΐσκω, *Gal.* ἐκπυόω, *Diosc.*
Supputatio, ὁ λογισμὸς, οῦ, *Dion. Hal.*
Supputo, ὑποκλαδεύω, i. e. *computo*, λογίζομαι, *Plut.*
Supra, ὑπὲρ, terram grando constitit, γῆς χάλαζα συνίσταται, *Xen.* modum laudare, ὑπερβάλλοντας ἐπαίνυς ποιεῖν, *Dem.* captum humanum, ὑπὲρ ἡμᾶς, *Plut.* sexaginta annos natus, ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη γεγονὼς, *Dem.* vires, ὑπὲρ δύναμιν, *idem.* quam dici potest, πέρα τῦ λόγυ, modum, πέρα τῦ μετρίυ, *idem.* trecenta corpora

perdere, ἀπόλλυσθαι πλέον, ἢ τριακόσια σώματα, *Plut.*

Supremus, a, um, ὑπέρτατος, άτη, ατον, *Plut.* Confer *Summus*, et *Superus.*

Sura, ἡ γαστροκνημία, ας, *Poll.* ἡ σῦρα, ας, *Lucian.*

Surcularis, e, ὁ καὶ ἡ φρυγανοτόκος, ε.

Surculo, φρυγανίζω.

Surculosus, a, um, ὁ καὶ ἡ φρυγανώδης, εος, *Diosc.*

Surculus, ὁ πλαδίσκος, ου, ἡ παρασυρὰς, άδος, *Theophr.*

Surdaster, ὁ καὶ ἡ ὑπόκωφος, ε, *Aristot.*

Surdesco, ἐκκωφοῦμαι, *Lucian.*

Surditas, ἡ κωφότης, ητος, *Dem.* ἡ κώφευσις.

Surdus, a, um, κωφὸς, ἡ, ὸν, *Aristot.* surdum reddo, ἐκκωφόω. *Lucian.*

Surgo, ἐξανίσταμαι, LXX. ἀνίσταμαι, *Demosth.* de sella, ἐπανίσταμαι τῶν Ἁλιέων, *Aristoph.* ἀπὸ τῶν Ἁλιέων, *Lucian.*

Surreptitius, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑφάρπαστος, ε.

Surrigo, ἐξανίστημι, *Dem.*

Surripio, ὑφαρπάζω, *Aristoph.* ὑφαιρέω.

Surrogo, ἀντικαθίστημι. Confer *Substituo.*

Sursum, ἄνω, et deorsum, καὶ κάτω, *Dem.* fluo, ἄνω τῷ ποταμῷ ῥέω, *id.*

Sus, ὁ vel ἡ σῦς, συός, *Plut.* ὁ vel ἡ ὗς, ὑός, *Xenoph.*

Susceptio, ἡ ὑποδοχὴ, ῆς, *Dem.*

Susceptor, ὁ ὑποδοχεὺς, έως, ὁ ἀντιλήπτωρ, ορος, LXX.

Susceptum, τὸ ἐγχείρημα.

Suscipio, ὑποδέχομαι, aliquem, τινὰ, *Dem.* exsulem, προσδέχομαι φυγάδα, *id.* bellum, ἀναιρέομαι πόλεμον, *Plato.* inimicitiam propter aliquid, ἐχθραν ὑπέρ τινος, *Dem.* negotium, ἀντιλαμβάνομαι τῷ πράγματος, *id.* ἐπιχείρω πράγματι, *id.* ἔργον, *Plut.* laborem, ὑποδύομαι πόνον, *Xen.* periculum, κίνδυνον, *id.* hospitio aliquem, ξενίζω τινὰ, *Dem.* liberos ex aliqua, ἀναιρέομαι παῖδας ἔκ τινος, *Plut.*

Suscitabulum, τὸ ἐρμητήριον, ε, *Xen.*

Suscitatio, ἡ ἔγερσις, εως, *N. T.*

Suscito, ἐγείρω, aliquid, τὶ, *Thuc.* ἀνεγείρω τι, *Dem.*

Suspectio, ἡ ἀνάζλεψις, εως, τὸ ἀνάζλεμμα, ατος, *Xen.*

Suspecto, ἀναζλέπω, in cœlum, εἰς ὑρανὸν, *Xenoph.*

Suspectus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὕποπτος, ε, *Thuc.* sum, ὑποψίαν ἔχω, *Dem.*

Suspectus, us, idem quod *Suspectio.*

Suspendium, τὸ αἰώρημα, ατος, *supplicium*, ἡ ἀνασταύρωσις, εως, ἡ ἀγχόνη, ης, *Dion. Hal.* suspendio finio vitam, ἀναρτάω ἐμαυτὸν, *Lucian.* ἀπάγχομαι, *Plut.* κρεμάω ἐμαυτὸν, *Lucian.*

Suspendo, αἰωρέω, *Dem.* aliquid ex aliquo, κρεμάω τι ἔκ τινος, *Aristot.* in templo aliquid, ἀναπίθημί τι, *id.* laqueo, ἀναρτάω τινα βρόχῳ, *Herodian.* ex arbore, κρεμάω τινὸ ἐκ δένδρου, *Lucian.* rem, i. e. *differo*, ἀναβάλλω τι, *Dem.*

Suspensio, ἡ αἰώρησις, εως, *Gal.* ὁ κρεμασμὸς, ὦ, *Hippocr.*

Suspensus, a, um, κρεμασὸς, ἡ, ὸν, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἐπικρεμὴς, έος, *Herodian.* animo, ὁ καὶ ἡ μετέωρος, ε, *Dem.* sum, ἐπανακρέμαμαι, *Aristot.* de aliquo, ἐπικρεμάννυμαί τινος, *Herodian.* super aliquid, ἐπικρέμαμαί τινι, *Plut.* sum, i. e. ambigo, ἀπαρτάομαι, *Demosth.* ἀμφιγνοέω, *idem.*

Suspicax, ὁ ὑπόπτης, ε, ὁ καὶ ἡ ταχύποπτος, ε, *Aristot.*

Suspicio, ἀναζλέπω, in cœlum, εἰς ὑρανὸν, *Xen.* aliquem ob aliquid, ϑαυμάζω τινὰ ἐπί τινι, *id.* ἄγαμαί τινά τινος, *id.* τινός τινος, *Dem.* i. e. suspectum habeo, ὑποπτεύω τινὰ, *Liban.*

Suspicio, onis, ἡ ὑποψία, ας, *Thuc.* τὸ ὕποπτον, ου, *id.* ἡ ὑπόληψις, εως, *Dem.* ἡ ὑπονοία, ας, *id.* suspicionem concipio contra aliquem, ὑποψίαν λαμβάνω κατά τινος, *id.* moveo, ποιέομαι ὑπόληψιν, *id.* falsam comministor, ὑπονοίαν ψευδῆ ἐπιφέρω, *id.* removeo longissime a me, ἐμαυτὸν ὡς πορρωτάτω ποιέομαι τῆς ὑποψίας, *Isocr.* in suspicionem venio, περιπίπτω ὑποψίᾳ, *Plut.* εἰς ὑποψίαν ἐμπίπτω, *id.* adduco aliquem, εἰς ὑποψίαν ἐμβάλλω τινὰ, *Plut.*

Suspiciose, ὑπόπτως, *Dem.*

Suspiciosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ταχύποπτος, ε, *Plato.* erga aliquem, ὑπόπτως ἔχων, ε, σα, ον, πρός τινα, *Dem.* in omnes, ὑπόπτης ὢν εἰς πάντας, *Ælian.*

Suspicor, ὑποπτεύω, aliquid, τὶ, *Plato.* nihil mali de aliquo, ὑπονοέω οὐδὲν κακὸν πρὸς ἀνδρὸς χρηστοῦ, *Epictet.*

Suspiriosus, a, um, ἀσθματικὸς, ἡ, ὸν, *Galen.*

Suspirium, τὸ ἆσθμα, ατος, *Galen.* i. e. *gemitus*, ὁ στεναγμὸς, οῦ, *Plut.* altum duco, μέγα στενάζω, *Dem.*

Suspiro, στενάζω, *Dem.* ob aliquid, στένω ἐπί τινι, *id.*

Susque deque habeo aliquid, ἀδιαφορέω περί τι, *Laërt.*

Sustenaculum, τὸ ἔρεισμα, τὸ στήριγμα.

Sustentatio, ἡ ἀνοχὴ, ῆς, *Aristot.* i. e. nutritio, ἡ τροφὴ, ῆς, *id.*

Sustento, ἀνέχω, *Aristot.*

Sustineo, ἀνέχω, cœlum et terram, ὑρανὸν καὶ γῆν, *Paus.* fortiter periculum, εὐρώστως ὑπομένων κίνδυνον, *Dem.* labores, πόνους, *Isocr.* multa mala, ἀνέχομαι πολλὰ κακὰ, *Lucian.*

Sustollo, ἐπαίρω, vocem, τὴν φωνὴν, *Dem.*

Susurratio, ὁ ψιθυρισμὸς, οῦ, *Plut.*

Susurro, ψιθυρίζω, *Plut.*

Susurro, onis, ὁ ψιθυριστὴς, οῦ, *N. T.* ὁ ψίθυρος, ε, *Plut.*

Susurrus, ὁ ψίθυρος, ε, *Soph.* ὁ ψιθυρισμὸς, οῦ, *Plut.*

Sutilis, e, ῥαπτὸς, ἡ, ὸν, *Xen.*

Sutor, ὁ ῥάπτης, ου, ὁ σκυτεὺς, έως, *Herodian.* ὁ σκυτοτόμος, ε, *Ælian.*

Sutorius, ῥαπτικὸς, ἡ, ὸν, σκυτοτομικὸς, ἡ, ὸν, *Plato.*

Sutrina, τὸ σκυτεῖον, ε.

Sutura, ἡ ῥαφὴ, ῆς, capitis, κεφαλῆς, *Plato.*

Suus, ὁ, ἡ, τὸ αὑτοῦ, ῆς, οῦ, *Dem.* ὁ, ἡ, τὸ ἑαυτοῦ, ῆς, οῦ, *id.* regionem dicit suam esse, χώραν φησὶ ἑαυτῆ εἶναι, *id.* me plurimi fecit inter amicos suos, ἐμὲ περὶ πλείστου ἐποιήτο τῶν αὐτῆ φίλων, *id.* σφέτερος, έρα, ερον, (quatenus quid plurium est) ad suos socios, πρὸς τὰς σφετέρους συμμάχους, *Thuc.*

Sycophanta, ὁ συκοφάντης, ε, *Dem.*

Sycophantia, ἡ συκοφαντία, ας, *Dem.*

Sycophantor, συκοφαντέω, *Dem.*

Syllaba, ἡ συλλαϐὴ, ῆς, *Lucian.* syllabas connecto, συλλαϐίζω, *id.*

Syllogismus, ὁ συλλογισμὸς, οῦ, *Aristot.*

Sylva, ὁ δρυμὸς, οῦ, *Strabo.* ἡ ὕλη, ης, *Xen.*

Sylvaticus, a, um, ὑλαῖος, αία, αῖον.

Sylvesco, ὑλομανέω, *Epith.* ξυλομανέω, *Theophr.*

Sylvester, seu Sylvestris, e, ὄρειος, α, ον, *Bas.*

Sylvosus, a, um, ὁ καὶ ἡ δρυμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ ὑλώδης, εος, *Xen.*

Sylvula, τὸ δρυμίδιον, ε.

Symbola, ἡ συμϐολὴ, ῆς, *Plato.* symbolam colligo, ἐρανίζω, confero, συνερανίζω.

Symbolum, τὸ συμϐολὸν, οῦ, *Plut.*

Symmetria, ἡ συμμετρία, ας, *Aristot.*

Sympathia, ἡ συμπάθεια, ας, *Galen.*

Symphonia, ἡ συμφωνία, ας, *Plato.*

Synagoga, ἡ συναγωγὴ, ῆς, *N. T.*

Syngrapha, ἡ συγγραφὴ, ῆς, *Thuc.*

Synodus, ἡ σύνοδος, ε, *Isocr.*

Synopsis, ἡ σύνοψις, εως, *Polyb.*

Syrma, τὸ σύρμα, ατος, *Poll.*

T

Tabanus, ὁ vel ἡ μύωψ, ωπος, *Lucian.* ὁ οἶστρος, ε, *Aristot.*

Tabefacio, μαραίνω, aliquem, τινὰ, *Aristot.* ἀπομαραίνω, *Plut.* ἐκτήκω.

Tabella, τὸ πινάκιον, ε, *Aristot.* ἡ σιναλὶς, ίδος, *Athen.* τὸ σιναλίδιον, ε, *N. T.*

Tabellarius, ὁ γραμματοφόρος, ε, *Polyb.* γραμματηφόρος, ε, *Plut.*

Tabeo, τήκομαι.

Taberna, τὸ οἴκημα, ατος, i. e. *diversorium*, τὸ καπηλεῖον, ε, *Synes.* i. e. *officina*, τὸ ἐργαστήριον, ε, *Plato.* argentaria, τὸ ἀργυροπρακτικὸν, οῦ, *Harmenop.* libraria, τὸ βιϐλιοπωλεῖον, ε, carnaria, τὸ κρεωπωλεῖον, ε, *Plut.*

Tabernaculum, ἡ σκηνὴ, ῆς, *Dem.* errigo, σκηνάω, *id.*

Tabernarius, ὁ κάπηλος, ε, *Lucian.*

Tabes, ἡ φθίσις, εως, *Gal.* ἡ φθίη, ης, *id.* ὁ μαρασμὸς, οῦ, *Aret.* tabe laboro, φθισάω, *Aristot.* laborans, ὁ φθισικὸς, ὄν, *Plut.*

Tabesco, φθίνω, *Plato.* τήκομαι.

Tabidus, a, um, φθισικὸς, ἡ, όν, ταπερὸς, ὰ, όν, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ μαρασμώδης.

Tablinum, ἡ πινακοθήκη, ης, τὸ γραμματοφυλάκιον, ε, *Sext. Emp.*

Tabula, ὁ πίναξ, ακος, *Dem.* τὸ γραμματεῖον, ε, *id.* τὸ γραμματίδιον, ε, *idem.* cerata, ἡ μάλθη, ης, *id.* lata, ἡ πλὰξ, ακὸς, *Lucian.* calculatoria, τὸ ἀϐακίον, ε, *Polyb.* tabulæ novæ, ἀποκόπαι χρεῶν, *Plut.* expensi, ἀπολογισμοὶ τῶν ἀναλωμάτων, tabulas conscribo seu conficio, συγγράφω γραμματεῖον, *Dem.* resigno seu aperio, γραμματεῖον ἀνοίγω, *idem.* corrumpo, διαφθείρω γραμματεῖον, *idem.* adultero, γραμματεῖον μεταγράφω, *id.* in tabula scribo, γράφω τι ἐν γραμματείῳ, *id.* γράφω ἐν πίνακι, *id.* ἐν μάλθῃ, *idem.*

Tabularis, e, ὁ καὶ ἡ πλακώδης, εος, *Aristot.*

Tabularium, idem quod *Tablinum.*

Tabulatio, ἡ σανίδωσις, εως, ἡ πινάκωσις, εως, *Plut.*

Tabulatum, τὸ σανίδωμα, ατος, ἡ πινάκωσις, εως, *Plut.*

Tabum, τὸ λθῶρον, ε, *Lucian.*

Taceo, σιωπάω, *Dem.* Confer *Sileo.*

Tacite, σιγῇ, *Plato.* σιωπηρῶς.

Taciturnitas, ἡ σιωπὴ, ῆς, *Dem.* Confer *Silentium.*

Taciturnus, a, um, σιωπηλὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Tacitus, a, um, σιωπῶν, ῶσα, ῶν, *Dem.*

Tactio, ἡ ἅψις, εως. *Aristot.*

Tactus, ἡ ἁφὴ, ῆς, *Plato.*

Tædet me, ἄχθομαι, alicujus rei, τινὸς, *Plut.* τινὶ, *Aristoph.* ἐπί τινι, *Xenoph.* ὑπέρ τινος, *Plato.* hoc facere, τοῦτο ποιῶν, *Xenoph.*

Tædiosus, a, um, ἀχθεινὸς, ἡ, ὸν, *Xen.*

Tædium, τὸ ἄχθος, εος, *Xen.* ἡ ἀπηδία, ας, *Dem.* Confer *Fastidium.*

Tænia, ἡ ταινία, ας, *Plut.*

Tæniola, τὸ ταινίδιον, ε, *Poll.*

Talaria, τὰ πέδιλα, ων.

Talaris, e, ὁ καὶ ἡ ποδήρης, εος, *Hesych.*

Talea, τὸ ξυλάριον.

Talentum, τὸ τάλαντον, ε, *Dem.* æquans, ταλαντιαῖος, αία, αῖον, *Aristot.*

Talio, ἡ ἀμοιϐὴ, ῆς, *Lucian.*

Talis, e, τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο, natura et virtute, ὢν τὴν φύσιν καὶ ἀρετὴν, *Isocrat.* qualis, τοιοῦτος, οἷος, nihil committens, quale tu, μηδὲν τοιοῦτον κατεργασάμενος, οἷον σὺ, *id.* talem me præbebo, qualem me ante præbui, παρέξω τοιοῦτον ἐμαυτὸν, οἷόντιες ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ, *id.* qualis, τοιοῦτος, ὁποῖος, *Æschin.* τοῖος, ὁποῖός τις, *id.*

Taliter, τοιάτως, τοίως.

Talitrum, ὁ πόνδυλος, ε, *Dem.*

Talpa, ὁ ἀσπάλαξ, ακος, *Gal.* ὁ σπάλαξ, ακος, *Cl. Al.*

Talus, τὸ σφυρὸν, οῦ, *Diosc.* ὁ ἀστράγαλος, ε, *Xen.* talis ludo, ἀστραγάλοις παίζω *Plut.* ἀστραγαλίζω, *Athen.* talorum lusus, ἡ ἀστραγάλισις, εως, *Aristot.*

Tam, ὕτως, ingratus es, ἀχάριστος εἶ, *Dem.* tam grandia peccare, τηλικαῦτα τὸ μέγεθος ἁμαρτάνειν, *Isocr.* tam de communibus, quam de suis solicitum esse, ὁμοίως ὑπὲρ κοινῶν ὥσπερ τῶν ἰδίων μελετᾶν, *id.* tam noxium est cervis, quam hominibus, ἐλάφοις τοσοῦτόν ἐστι κακὸν, ὅσον καὶ ἀνθρώποις, *Ælian.*

Tamdiu, τοσοῦτον, sunt quamdiu, εἰσὶ ἐφ' ὅσον, *Aristot.* sit in vinculis, bum solverit, δεδέσθω τέως, ἕως ἂν ἐκτίσῃ, *Demosth.* vixit, ut, τοσοῦτον χρόνον ἐβίω ὥστε, *Isocr.*

Tamen, ὅμως, *Isocr.* Confer *Etsi.*

Tametsi, κἄν, *Dem.* Confer *Etsi.*

Tandem, ὕστερον, *Dem.* ad vos veniet, τελευτῶν ἥξει ἐφ' ὑμᾶς, *idem.* τέλος, *Dion. Hal.* aliquando, ἤδη ποτὲ, ἀλ. ἐπεί ποτε, *id.* tamen, τέλος δ' ἔν, *id.* quid tandem? τὸ ποῖον δή; *Plato.*

Tango, ἅπτομαι, aliquid, τινὸς, *Aristot.* καθάπτομαί τινος, *Plut.* ϑίγω τινὸς, *id.* τι, *id.*

Tantillus, a, um, σμικρὸς ὅσος, ne tantillum quidem, οὐδὲ χεῦ, *Dem.*

Tantisper, μέχρει, est amicus, dum consequatur, τὲ τυχεῖν φίλος ἐσὶ, *Dem.* memores sunt, dum dicuntur, μέχρι τούτου

ξευηκισπέυοντες, μέχρις ἂν ῥηθῶσι, *idem.* Confer *Donec.*

Tanto, τοσοῦτω, meliores, quanto honoratiores, βελτίνες, ὅσωπερ τοὺς τιμὰς μείζως, *Isocrat.* magis imperiti, quanto minus, τοσοῦτω μᾶλλον οἱ ἀπειροι, ὅσωπερ. *Dem.*

Tantopere, ὕτως, *Dem.* τοσοῦτον, *id.*

Tantus, a, um, τηλικοῦτος, αὐτη, ὕτο, calamitas irruit, τηλικαύτη συμφορὰ συνέπεσε, *Isocrat.* tantæ calamitates, τοσαῦται τὸ πλῆθος συμφοραὶ, *Dem.* quantus, τοσοῦτος τὸ μέγεθος, ὅσος, *Isocrat.* τοσοῦτος, ὁ σοσπερ, *id.* τηλικοῦτος, ἡλίκος, *Demosth.* τοσοῦτος, ὅσος, *id.* talis tantusque, τηλικοῦτος καὶ τοιοῦτος, *id.* tantum abest, ut ego faciam, τοσοῦτον ἀπέχω ποιεῖν, *Isocr.* ut ille contristetur, τοσοῦτον ἐλλείπει τῦ λυπεῖσθαι, *Aristot.* ut accusem, τοσοῦτον ἀφίσημι τῦ ποιεῖσθαι ἀπαγγελίαν, *Lyc.*

Tapes, ὁ τάπης, ητος, *Bas.* ἡ τάπις, ιδος, *Lucian.* ἡ δάκτις, ιδος, *Xen.*

Tarde, βραδέως, deliberare, βουλεύεσθαι, *Demosth.* me gero, ὀκνηρῶς διάκειμαι, *id.* alii citius, alii tardius domum redeunt, οἱ μὲν ἥττον οἱ δὲ σχολαιότερον οἴκαδ' ἀπειοι, *id.*

Tardesco, βραδύνομαι.

Tarditas, ἡ βραδυτὴς, ῆτος, *Dem.* ἡ βραδεία, ας, *id.* ingenii, ἡ βραδύνοια, ας, *Laërt.* ἡ δυσμάθεια, ας, *Plut.*

Tardo, βραδύνω, *Herodian.* ὀκνέω, *Dem.* μέλλω, *id.* δηθύνω.

Tardus, a, um, βραδὺς, εῖα, ὺ, *Plato.* ὀκνηρὸς, ὰ, όν, *Xen.* ingenio, ὁ καὶ ἡ δυσμαθὴς, ἐος, *Plato.*

Tartarus, ὁ τάρταρος, ῦ, *Hom.* in Tartarum dejicio, ταρταρῶ, *N. T.*

Taurinus, a, um, ταυρέιος, είαι, ειον, *Diosc.*

Taurio, ταυριάω, *Aristot.*

Taurus, ὁ ταῦρος, ῦ, *Aristot.*

Taxatio, ἡ τίμησις, εως, *Æschin.*

Taxator, ὁ ἐστιτιμητὴς, ῦ, *Polyb.*

Taxeus, a, um, σμιλάκινος, ίνη, ινον.

Taxillus, ὁ ἀστράγαλος, ῦ, *Plut.* taxillis ludo, ἀστραγάλοις παίζω, *id.*

Taxo, τιμάω, *Plut.* Confer *Æstimo:* i. e. *carpo*, κατεμμέρομαι, LXX.

Taxus, ἡ σμίλαξ, ακος, *Diosc.*

Tecte, κρύφα, *Plut.* Conf. *Clam, Occulte.*

Tector, ὁ κονιατὴς, ῦ, *Hesych.*

Tectorium, τὸ κονίαμα, ατος, *Theophr.*

Tectum, τὸ δῶμα, ατος, *Herodian.* ἡ δόκωσις, εως, *Sext Empir.* τὸ κατασκέυασμα, ατος, *Herodot.* τὸ στέγος, εος, *Xen.* ἡ στέγη, ης, *Plut.* domus, ὁ ὀροφος τῦ οἰκήματος, *Thuc.*

Teda, ἡ δαὰς, δαδὸς, *Xen.* τὸ δαδίον.

Tedaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ δαδώδης, εος, *Theophr.*

Teges, ὁ φορμὸς, ῦ, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ ψίαθος.

Tegeticula, ἡ φορμὶς, ίδος, *Aristot.*

Tegimen, Tegmen, seu Tegumentum, τὸ στέγασμα, ατος, *Æl.* ὁ καλυπτὴρ, ῆρος, LXX. τὸ ἐπικάλυμμα, ατος, *id.*

Tego, στεγάζω, LXX. σκεπάζω, *Dioscor.* domum lignis, ἐρέφω οἰκίαν ξύλοις, *Dem.* i. e. abscondo, κρύπτω, *Lys.*

Tegula, ὁ κέραμος, ὁ, *Philo.* ὁ καλυπτὴρ, ῆρος, *Dion. Hal.* ἡ πλίνθος.

Tegumentum, vide Tegimen.

Tela, ὁ ἱστὸς, ῦ, *Plut.* ἡ ταρυσὴ, ῆς, *id.*

Tellus, ἡ γῆ, γῆς, *Aristot.* Confer *Terra.*

Telonium, τὸ τελώνιον, ῦ, *N. T.*

Telum, τὸ βέλος, εος, *Xen.* τὸ ἀκόντιον, ῦ, *Dem.* extra teli jactum colloco, ἔξω βελῶν ποιέομαι, *Heliod.* positus, ἔξω βέλους ἑστὼς, *Lucian.*

Temerarie, προπετῶς, *Isocr.*

Temerarius, ὰ, ον, τολμηρὸς, ὰ, όν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἄβουλος, προπετὴς, ἐος, *id.* et confidens ante facinus, θρασὺς καὶ προπετὴς πρὸ τῶν ἁμαρτημάτων, *id.*

Temere, φιλεκινδύνως, *Isocr.* προπετῶς, *id.* nec temere, nec turbulenter acciderunt, ἐκ ἐμπλήκτων, δὲ ταραχωδῶς συνέβαινε, *Isocr.* nihil factum, ὐδὲν ἀλόγως γέγονε, *Dem.* accipere, εὐηθως λαμβάνειν, *id.*

Temeritas, ἡ ἀβελία, ας, *Isocr.* ἡ προπέτεια, ας, *Dem.* τὸ τόλμημα, ατος, *id.*

Temero, βεβηλόω. *Suid.* μιαίνω, *Lucian.*

Temetum, τὸ μέθυ, *Plut.*

Temno, καταφρονέω, *Dem.* aliquem, ὀλιγώρως ἔχω τινος, *id.* Confer *Contemno.*

Temo, ὁ ῥυμὸς, ῦ, *Hom.* τὸ σήριγμα, ατος, *Lys.* τὸ ἑρμάκαιον.

Tempe, τὰ τέμπη, ῶν, *Æl.*

Temperamentum, ἡ κρᾶσις, εως, *Lucian.* ἡ μίξις, εως.

Temperans, ὁ καὶ ἡ σώφρων, ονος, et moderatus, καὶ μέτριος, *Dem.*

Temperanter, σωφρόνως, vivere, ζῆν, *Isocr.* et innocenter, καὶ καθαρῶς, *Dem.* et honeste, καὶ καλῶς, *id.*

Temperantia, ἡ σωφροσύνη, ης, et justitia, καὶ δικαιοσύνη, *Dem.* ἡ ἐγκράτεια, ας, *id.* temperantiam exerceo, σωφροσύνην ἀσκέω, *id.* temperantia præditum esse, ἔχειν σωφροσύνην, *id.*

Temperate, σωφρόνως, *Isocr.*

Temperatio, seu Temperatum, ἡ κρᾶσις, εως, *Lucian.*

Temperies, ἡ εὐκρασία, ας, *Plut.*

Tempero, κεράννυμι, aquam vino, τὸν ὑγὸν οἶνον, *Plut.* e pluribus facultatibus, κερέννυμαί τι ἐκ πλείων δυναμέων, *Philo.* mihi, κατέχω ἐμαυτὸν, *Herodian.*

Tempestas, ὁ χειμὼν, ῶνος, et labor, καὶ πόνος, *Dem.* tempestatem observare, φυλάττειν χειμῶνας, *id.* sustinere, χειμῶνα ὑπομένειν, *id.* conflictor cum tempestate, χρῆσθαι χειμῶνι, *Isocr.* subire tempestatum pericula, κινδυνεύειν κινδύνως περὶ χειμῶνας, *Dem.*

Tempestive, εὐκαίρως, *Isocr.* καιρῦ, *Dem.* ἐν καιρῷ, *id.* κατὰ καιρὸν, *id.* καιρίως, *Xenoph.*

Tempestivitas, ἡ εὐκαιρία, ας, *Philo.*

Tempestivus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὔκαιρος, ῦ, *Herodian.* ὁ καὶ ἡ ἐπικαίριος, ῦ, *Xen.* ὡραῖος, αία, αῖον.

Tempestuosus, a, um, ὁ καὶ ἡ δυσχείμερος, ῦ, *Æsch.*

Templum, τὸ ἱερὸν, ῦ, religiosissimum, ἀγιώτατον, *Isocr.* ὁ νεὼς, ῶ, *Dem.* sanctum et venerandum, σεμνὸς τε καὶ ἅγιος, *Æl.* ædificio, seu exstruo, καθίσημι ἱερὸν, *Isocr.* colloco, ἱδρύομαι νεὼν. *idem.* orno, κοσμέω ἱερὸν, *Dem.* ingredior, εἴσειμι ἱερὸν, *id.* violo, ἐξαμαρτάνω εἰς τὰ ἕδη Θεῶν, *Isocrat.* non revereor, ἐκ αἰσχύνομαι ἱερὸν, *Dem.* incendo, ἐμπίμπρημι νεὼν, *id.* spolio et comburo, συλάω καὶ κατακαίω τὰ τῶν Θεῶν ἕδη, *Isocrat.* instauro, ἱερὸν ἐπισκευάζω, *id.*

Tempora, *pars capitis*, οἱ κρόταφοι, ων, *Demosth.*

Temporalis, e, χρονικὸς, ὴ, όν, *Phil.*

Tempori, ἐν καιρῷ, *Dem.*

Tempus, ὁ χρόνος, ῦ, *Dem.* opportunum, ὁ καιρὸς, ῦ, *id.* longinquum, χρόνος μακρὸς, *id.* diuturnum, συχνὸς, *id.* infinitum, ἀόριστος, *id.* sufficiens, ἱκανὸς, *id.* exiguum, ὀλίγος, *id.* breve, βραχὺς, *id.* certum, τακτὸς, *id.* præfinitum, εἰρημένος, *id.* legitimum, καθήκων, *id.* superius, ὁ ἄνω, *id.* præteritum, παρελθὼν, *id.* antiquum, παλαιὸς, *id.* postremum, τελευτάιος, *id.* præsens, υὺ παρὼν, *id.* instans, ἐπιὼν, *id.* interjectum, ὁ μεταξὺ, *id.* posterum, ὁ ἑπόμενος, *id.* futurum, μέλλων, *id.* reliquum, λοιπὸς, *id.* computo, χρόνον λογίζομαι, *id.* eligo, αἱρέομαι, *id.* quæro, ζητέω, *id.* exspecto, ἀναμένω, *id.* do alicui, δίδωμί τινι, *id.* finio, ὁρίζω, *id.* intercedere rebus, γίγνεσθαι πράγμασι, *id.* esse post rem, εἶναι ἀτὸ τινος πράγματος, *id.* tero, διατρίβω, *id.* consumo, ἀναλίσκω, *id.* præripere, παρειρπάζεσθαι, *id.* prætereo, παρεκδαίνω, *id.* finiri alicui, ἐξελθεῖν τινὶ, *id.* deficere alicui, ἐπιλείπειν τινὸ, *id.* tempore Alexandri, ἐπ' Ἀλεξάνδρε, *Plut.* meo, ἐπ' ἐμῦ, *Dem.* illo, κατ' ἐκεῖνον χρόνον, *Isocr.* κατὰ τὰτες τὺς χρόνυς, *Dem.* illo, quo, κατ' ἐκείνης τὺς χρόνυς, ὅτε, *idem.* ἐν τοιὰτοις καιροῖς, ἐν οἷς, *Isocr.* superiori seu prætrito, ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ, ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ. *id.* ab illo, quo regnum nactus est, ἐξ ἕ τὴν βασιλείαν ἔλαβεν, *id.* ex eo tempore, quo hanc urbem incolunt, ἐξ ὅσπερ τὴν πόλιν οἰκᾶσι, *id.*

Temulenter, μεθύσως.

Temulentia, ἡ μέθη, ης, *Plato.* ἡ οἰνοφλυγία.

Temulentus, a, um, μεθύων, υσα, ον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ οἰνόληπτος, οἰνόφλυξ.

Tenacitas, *glutinosa*, ἡ γλισχρότης, ητος, *Gal.* τὸ γλίσχασμα, ατος, *Hipp.* i. e. parsimonia, ἡ φειδωλὴ, ῆς.

Tenaciter, γλίσχρως, vivo, ζάω, *Aristot.*

Tenax, γλισχρὸς, ὰ, όν, phlegma, φλέγμα, *Hippocrat.* i. e. parcus, φειδωλὸς, ὴ, όν, *Dem.* propositi, ὁ ἰσχυρογνώμων.

Tendicula, τὸ παγίδιον, ῦ, ἡ παγὶς, ίδος, *Aristoph.* ἡ πάγη, ης, *Xen.* ἡ ποδάγρα, ας, *id.*

Tendo, τείνω, aliquid per totum, τὶ διὰ παντὸς, *Plato.* recte Babylonem, εὐθὺ Βαβυλῶνος, *Lucian.* seu *pertinco*, ad virtutem, πρὸς τὴν ἀρετὴν, *Aristot.* manus in cœlum, ἀνατείνω χεῖρας εἰς ὐρανὸν, *idem.* sermonem in longum, ἀποτείνω λόγον μακρὸν, *Plato:* usque ad mare, κατατείνω ἄχρι τῆς Θαλάσσης, *Philo.* arcum, ἐντείνομαι τόξον, *Xen.* insidias alicui, ἐνεδρεύω τινὸι, *Plut.* res eo tendit, συντείνει πράγμα πρὸς τῦτο, *Aristot.* εἰς τῦτο, *Isocrat.*

Tenebræ, τὸ σκότος, εος, *Dem.* ἡ σκοτία, ας, *N. T.* ἡ ἀχλὺς, ύος, *Isocr.* profundæ, σκότος ἀχανὲς, *Philo.* nocte et in tenebris fieri, σκότος καὶ νυκτὸς γίγνεσθαι, *Dem.* magnas tenebras objectas esse ab aliquibus veritati, πολὺ σκότος εἶναι περὶ τῆς ἀληθείας παρὰ τισι, *id.* esse jam tenebras, εἶναι σκότος ἤδη, *id.*

Tenebratio, ὁ σκοτασμὸς, ῦ, *Diosc.*

Tenebresco, σκοτάζω, LXX. συσκοτάζω, *Demosth.*

Tenebricositas, ἡ σκοτία, ας.

Tenebricosus, a, um, idem quod *Tenebrosus.*

Tenebrio, ὁ σκοτίας, ᾶ.

Tenebrosus, a, um, ὁ καὶ ἡ σκοτώδης, εος, *Plut.* σκοτεινὸς, αία, αῖον, *Diodor. Sic.* σκοτεινὸς, ὴ, όν, *Plut.*

Tenellus, a, um, ἁπαλώτερος, έρα, ερον, *Diosc.*

Teneo, ἔχω, urbem, τόλιν, *Dem.* imperium, κατέχω ἀρχὴν, *Isocrat.* regionem, κτάομαι χώραν, *id.* artem, γιγνώσκω τέχνην, *Plut.* risum, συνέχω γέλωτα, *Aristot.* teneor lege, κρατέομαι ὑπὸ νόμυ, *Dion. Hal.*

Tener, a, um, ἁπαλὸς, ὴ, όν, vinum, οἶνος, *Diosc.* pes, τῦς, *Hom. ut fructus*, ὁ καὶ ἡ τερέμων, ονος, *Theophr.*

Tenere, ἁπαλῶς.

Teneresco, ἁπαλύομαι.

Teneritas, seu Teneritudo, ἡ ἁπαλότης, ητος, *Plut.* leguminum coctorum, ἡ τερεμνότης, ητος, *Theophr.*

Tenor, ὁ τόνος, ὁ συνέχεια.

Tentamen, seu Tentatio, ὁ πειρασμὸς, ῦ, *Diosc.* ἡ πείρασις, εως, *Thuc.* ἡ πεῖρα, ας, *Greg.*

Tentator, ὁ σειρασ-ὴς, ῦ.

Tento, πειράζω, aliquem, an sit, τινὰ, εἴ ἐσι, *N. T.* aliquem ad malum, τινὰ, *ib.* aliquem, *de stupro*, πειράω τινὸς, *Plin.* aliquid, πεῖραν λαμβάνω τινὸς, *Plato.* ἐπί τινος, *Isocr.*

Tentoriolum, τὸ σκηνίδιον, *Theophyl.*

Tentorium, ἡ σκηνὴ, ῆς, *Xen.* τὸ σκήνωμα, ατος, *id.* figo, seu erigo, σκηνάω, *Dion. Hal.* σκηνὴν πήγνυμι, *Plato.* ἵσημι, *Xen.* in tentoriis vivo, ἐσκηνίζομαι, *Dion. Hal.*

Tenuiculus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπόψιλος, ῦ, ὁ ὑγ ἡ ὑπόλεπτος, ῦ.

Tenuis, e, ψιλὸς, ὴ, όν, *Dem. Phal.* λεπτὸς, ὴ, όν, spes, ἐλπὶς, *Aristid.* i. e. pauper, ὁ καὶ ἡ ἄπορος, ῦ. *Dem.*

Tenuitas, ἡ λεπτότης, ητος, i. e. *egestas*, ἡ ἀπορία, ας, *Dem.*

Tenuiter, λεπτῶς, i. e. *egene*, ἀπόρως, *Dem.* ψιλῶς.

Tenuo, λεπτύνω, *Athen.*

Tenus, ἄχρει, *sequente consona*, ἄχρις, *sequente vocali vel diphthongo;* verbis tenus, ἄχρι λόγυ, *Plut.*

Tepefacio, χλιαίνω, aliquid, τὶ, *Athen.* θερμαίνω.

Tepefio, seu Tepesco, χλιαίνομαι, *Lucian.*

Tepeo, χλιαίνομαι, *Philo.* ἁλύζω, *Aristot.* ἁλεαίνω, *idem.*

Tepiditas, ἡ χλίανσις, εως.

Tepido, χλιαίνω, *Athen.*

Tepidus, a, um, χλιαρὸς, ὰ, όν, oleum, ἔλαιον, *Gal.* ἁλεεινὸς, ὴ, όν, regio, χώρα, *Herodot.*

Tepor, ἡ ἀλέα, ας, *Hippocr.*

Ter, τρὶς, *Dem.* ἐπιτρὶς, *Diosc.*

Tercenti, æ, a, τριακοσιοι, αι, ια, *Herodot.*

Terebinthinus, a, um, τερεβίνθινος, ίνη, ινον, vinum, οἶνος, *Diosc.*

Terebinthus, ἡ τερέβινθος, ῦ, *Theophr.*

Terebra, τὸ τρύπανον, ῦ, *Athen.* τὸ τέρετρον.

Terebratio, ἡ τρύπησις, εως.

Terebro, τρυπάω, aliquid, τὶ, *Lucian.* τορέω.

Teredo, ὁ τερηδὼν, όνος, *Theophr.*

Teres, στρογγύλος, ύλη, ύλον, *Theophr.*

Tergeo, σμήχω, aliquem, τινὰ, *Lucian.* ψιλοκεγχνυμι.
Tergiversatio, ἡ ἔγκλησις, ῆς, *Aristoph.* i. e. *timor*, ὁ ὄκνος, ου, *Dem.* excusatio, ἡ πρόφασις, εως, *id.*
Tergiversor, ναυτίζω, *Poll.* i. e. *nolo*, ἀναδύομαι, *Dem.*
Tergo, idem quod *Tergeo.*
Tergum, ὁ νῶτος, ου, *plur.* τὰ νῶτα, ων, *Xenoph.* verto, τὰ νῶτα ἐπιστρέφω, *Lucian.* a tergo, κατόπισθεν, *Plato.* ἐξόπισθεν, *Plut.* Confer *Deorsum.*
Tergus, τὸ δέρμα, ατος, τὸ σκύτος, εος, *Plato.*
Termes, τὸ θάλος ἔγκαρπον.
Terminatio, ὁ ὁρισμος, ου, *Aristot.* vocis, ἡ κατάληξις, εως.
Termino, ὁρίζω, *Aristot.* Confer *Finio.*
Terminus, ὁ ὅρος, ου, *Dem.* τὸ ὅριον, ου, *Xen.* malorum, πόνων λῆξις, *Plato.* Confer *Finis*, item *Limes.*
Ternarius, sc. numerus, seu Ternio, ἡ τριὰς, άδος.
Terni, æ, a, ὁ καὶ ἡ συντρεῖς, ῶν, *Lucian.*
Tero, τρίβω, aliquid manu, τι χειρὶ, *Diosc.* tempus, διατρίβω χρόνον, *Xen.*
Terra, ἡ γῆ γης, *Dem.* habitabilis, seu orbis terrarum, οἰκουμένη, ης, *id.* ἡ περίοδος τῆς γῆς, *id.* ἅπασα γῆ καὶ θάλασσα, *id.*
Terræmotus, ὁ σεισμὸς, οῦ, *Herodian.* τῆς γῆς, *id.*
Terrefacio, φοβερίζω, LXX.
Terrenus, a, um, seu Terrestris, e, ὁ καὶ ἡ γεώδης, εος, *Plato.* ὁ καὶ ἡ ἐπιχθόνιος, ἐπίγειος.
Terreo, φοβέω, aliquem, τινὰ, *Dem.* ἐκφοβέω τινὰ, *Isocr.* παράττω τινὰ, *Demosth.* καταπτήσσω τινὰ, *id.*
Terrestris, vide *Terrenus.*
Terribilis, e, φοβερὸς, ὰ, όν, alicui, τινὶ, *Demosth.* δεινὸς, ὴ, όν.
Terribiliter, φοβερῶς.
Terriculum, τὸ φοβητρον, ου, *N. T.*
Terrifico, φοβέω, *Dem.*
Terrificus, a, um, φοβερὸς, ὰ, όν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ δεικτικόδης.
Terrigena, ὁ καὶ ἡ γηγενὴς, έος, LXX.
Territo, παράσσω, *Dem.* Confer *Terreo.*
Territorium, τὸ χωρίον, ου, *Xen.*
Terror, ὁ φόβος, ου, *Dem.* Confer *Metus.*
Tertianus, a, um, τριταῖος, αία, αῖον, febris, πυρετὸς, *Diosc.*
Tertio, τρισσεύω, LXX. τρισσόω, *ib.*
Tertio, *adv.* τρίτον, τρίτως, τοτρίτον, *Dem.*
Tertius, a, um, τρίτος, η, ον, *Plato.*
Tessera, seu Tesserula, ὁ κυβίσκος, ου, pavimenti, ὁ ἀβακίσκος, ου, *Athen.*
Tessera, ὁ κύβος, ου, militaris, τὸ σύνθημα, ατος, *Herodian.* τὸ σύμβολον, ludo tesseris, κυβεύω, *Plut.*
Testa, ὁ κέραμος, ου, *Plut.* τὸ ὀστρακον, ου, *idem.*
Testaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀστρακώδης, εος, *Diosc.* ὀστράκινος, ίνη, ινον, vas, σκεῦος, *N. T.*
Testamentum, ἡ διαθήκη, ης, *Dem.* inofficiosum, seu non recte factum, ἐ καλῶς seu ὀρθῶς ἔγκυσα, *idem.* commentitium, κατεσκευασμένη, *idem.* falsum, ψευδὴς, *id.* facio, διαθήκην ποιέομαι, *id.* condo, διατίθεμαι, *id.* scribo, conscribo, γράφω, *id.* fieri, γίγνεσθαι, *id.* obsigno, σημαίνομαι, *id.* relinquo, καταλείπω, *id.* adservo, τηρέω, *id.* profero, ἀποφαίνω, *id.* aperio, ἀνοίγω, *id.* ratum esse, κυρίαν εἶναι, *id.* irritum esse, ἄκυρον, *id.* ratum habeo, διαθήκη ἐμμένω, *idem.*
Testatio, ἡ μαρτυρία, ας, *Dem.*
Testator, ὁ διαθέμενος, ου, *Dem.* ὁ διατιθέμενος, ου, *id.*
Testeus, a, um, idem quod *Testaceus.*
Testiculus, ὁ ὄρχις, τὸ ὀρχίδιον.
Testificatio, ἡ ἐκμαρτυρία, ας, *Dem.*
Testificor, διαμαρτύρομαι, falsum, ψευδῆ, *Demosth.* palam, διαῤῥήδην μαρτύρομαι, *id.*
Testimonium, ἡ μαρτυρία, ας, *Dem.* ἡ ἐκμαρτυρία, ας, *id.* magnum et illustre, μεγάλη καὶ περιφανὴς, *id.* amplum, εὐμεγέθης, *id.* firmissimum, ἰσχυροτάτη, *id.* exhibeo de aliquo, μαρτυρίαν παρέχω περί τινος, *id.* profero alicujus rei, ἐμβάλλομαι τινος, *id.* dicere, μαρτυρεῖν, *idem.*
Testis, ὁ μάρτυς, υρος, *Dem.* ὁ μαρτυρῶν, όντος, *id.* testes comparare, μάρτυρας παρασκευάζεσθαι, *idem.* aliquos facere, ποιεῖν τινὰς τινος, *id.* vocare, citare, καλεῖν τινάς τινος, *id.* multos adhibeo, παρακαλῶ πολλὰς, *id.* designare, ἀποδείκνυμι, *id.* adduco, παράγω, *id.* esse, εἶναι, *id.* ὑπάρχειν, *id.* habere paratos, ἔχειν ἑτοίμους, *id.*
Testudineus, a, um, χελώνιος, ία, ιον.
Testudo, *animal*, ἡ χελώνη, ης, *Aristot. instrumentum musicum*, ἡ χέλυς, υος, *Arrat.* i. e. *camera*, ἡ ἀψὶς seu ἀψὶς, ίδος, *Diod. Sic.* ἡ καμάρα, ας, *id.*
Testula, τὸ ὀστράκιον, ου.
Teter, a, um, μιαρὸς, ὰ, όν, *Aristot.*
Tetricus, a, um, σκυθρωπὸς, ὴ, όν, *Herodian.* ὁ καὶ ἡ ἀμείδητος, ου, *Philo.*
Texo, ὑφάω, ὑφαίνω, ἰσυργέω. *Athen.*
Textilis, e, ὑφαντὸς, ὴ, όν, *Hom.*
Textor, ὁ ὑφάντης, ου, *Aristot.* ὁ πλοκεύς.
Textorius, a, um, ὑφαντικὸς, ὴ, όν, *Aristot.* ars, ἡ ὑφαντικὴ, ῆς, sc. τέχνη, *Ælian.*
Textrinum, τὸ ἰσυργεῖον, ου.
Textrix, ἡ ὑφάντρεια, ας.
Textura, ἡ ὕφανσις, εως, *Poll.* ἡ ὑφὴ, ῆς, *Plato.* ἡ ἰσυργία, ας, *Theophr.*
Thalamus, ὁ θάλαμος, ου, *Plut.*
Theatralis, e, θεατρικὸς, ὴ, όν, *Aristot.*
Theatrídium, τὸ θεατρίδιον, ου, *Vitruv.*
Theatrum, τὸ θέατρον, ου, *Dem.* in theatrum produco, θεατρίζω, *N. T.*
Theca, ἡ θήκη, ης, *Xen.*
Thema, τὸ θέμα, ατος, *Plut.*
Theologia, ἡ θεολογία, ας, *Plato.*
Theologice, θεολογικῶς.
Theologicus, a, um, θεολογικὸς, ὴ, όν, *Aristot.*
Theologus, ὁ θεολόγος, ου, *Plato.*
Theorema, τὸ θεώρημα, ατος, *Euclid.*
Theoreticus, a, um, θεωρητικὸς, ὴ, όν, *Plut.*
Thermæ, αἱ θερμαὶ, ῶν, *Plut.* θερμαὶ πνγαὶ, *Diod. Sic.*
Thesaurarius, ὁ θησαυροφύλαξ, ακος, ὁ γαζοφύλαξ, ακος, LXX.
Thesaurus, ὁ θησαυρὸς, οῦ, *Aristot.* thesaurum colligo, θησαυρίζω, *Herodian.* in thesauro recondo, θησαυρίζομαι, *Philo.*
Thesis, ἡ θέσις, εως, *Aristot.*
Thorax, ἡ θώραξ, ακος, *Aristot.*
Thronus, ὁ θρόνος, ου, *N. T.*
Thureus, a, um, ὁ καὶ ἡ λιβανώδης, εος.
Thuribulum, τὸ θυμιατήριον, ου, *Philo.*
Thus, ὁ λίβανος, ου, *Theophr.*
Thymus, ὁ θυμὸς, οῦ, *Diosc.*
Thyrsus, ὁ θύρσος, ου, *Plut.*
Tiara, ἡ τιάρα, ας, *Herodot.*
Tibia, ἡ κνήμη, ης, LXX. i. e. *fistula*, ὁ αὐλὸς, οῦ, *Cl. Alex.*
Tibiale, ἡ κνημὶς, ίδος, *Athen.*
Tibialis, e, αὐλικὸς, ὴ, όν, αὐλητικὸς, ὴ, όν, arundo, κάλαμος, *Theophr.*
Tibicen, ὁ αὐλητὴς, οῦ, *Lucian.* ὁ αὐλῳδὸς, οῦ, *Athen.* ὁ χοραύλης.
Tibicina, ὁ αὐλητρὶς, ίδος, *Lucian.*
Tigillum, τὸ δοκίδιον, ου.
Tignum, ἡ δοκὸς, οῦ, *Aristoph.* transversarium, ἡ διαδοκὶς, ίδος, *Hesych.*
Tigrinus, a, um, τίγρινος, ίνη, ινον.
Tigris, ἡ τίγρις, ίδος, *Ælian.*
Tilia, ἡ φίλυρα, ας, *Herodian.*
Tiliaceus, a, um, φιλύρινος, ίνη, ινον, *Ælian.*
Timeo, φοβέομαι, *Dem.* deum, εὐλαβέομαι θεὸν, LXX. Confer *Metuo.*
Timide, περιδεῶς, *Dem.*
Timiditas, ἡ δειλία, ας, *Dem.* ἡ ἀτολμία, ας, *id.*
Timidus, a, um, δειλὸς, ὴ, όν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἄτολμος, ου, *id.*
Timor, ὁ φόβος, ου, *Dem.* τὸ δέος, εος, *id.* Confer *Metus.*
Tinctilis, e, βαπτικὸς, ὴ, όν.
Tinctor, ὁ βαφεὺς, έως, *Plato.*
Tinctura, ἡ βαφὴ, ῆς, *Theophr.* ἡ χρῶσις.
Tinea, ὁ σὴς, σητὸς, *Theophr.*
Tineosus, a, um, ὁ καὶ ἡ σητόβρωτος, ου, *N. T.*
Tineola, τὸ ἑλμίνθιον, ου, *Hippocr.*
Tingo, βάπτω, πίλος, τρίχας, *Diosc.* χροΐζω, *Aristot.* χρώζω, *id.*
Tinnio, κωδωνίζω, *Athen.* βομβέω.
Tinnitus, ὁ κωδωνισμὸς, οῦ, ἀερις, ὁ πάταγος τῶν χαλκωμάτων, *Plut.*
Tintinnabulum, ὁ κώδων, ωνος, *Thuc.* ἡ πλαταγὴ, ῆς, *Diodor. Sic.* τὸ κρόταλον, tintinnabulum pulso, κωδωνίζω, *Athen.*
Titillatio, ἡ γαργαλισμὸς, οῦ, *Plato.* ὁ γάργαλος, ου, *Lucian.*
Titillo, γαργαλίζω, *Ceb. Theb.* ὑποκνίζω.
Titio, ὁ δαλὸς, οῦ, LXX.
Titubanter, ἀνυστάτως, παραφόρως, ὀλιγῶς.
Titubantia, ἡ συγκλονησις, εως, oris, seu linguæ, ὁ τραυλισμὸς, οῦ, ἡ τραυλότης, ητος, *Plut.*
Titubatio, ἡ δόνησις, εως.
Titubo, ὑποσκελίζομαι, *Plut.* παραφέρομαι, *Aristot.* in sermone, σφάλλομαι, *Plut.* πλανάομαι ἐν λόγῳ, *Herodot.*
Titulus, ἡ ἐπιγραφὴ, ῆς, *Polyb.*
Toga, ἡ τήβεννος, ου, *Dion. Hal.* ἡ τηβέννη, ης, *Plut.* candidata, λαμπὰς, *Polyb.* pura, ἱμάτιον ἀπόρφυρον, *Plut.* togam virilem sumo, εἰς ἄνδρας τάττομαι, *Demosth.*
Togatus, a, um, ὁ καὶ ἡ τηβεννοφόρος, ου.
Tolerabilis, e, ἀνασχετὸς, ὴ, όν, *Lucian.* φορητὸς, ὴ, όν, *Chrys.* ἀνεκτὸς, ὴ, όν, *Demosth.* ὑπομονητέος, έα, έον, *Isocr.* πλητὸς, ὴ, όν.
Toleraliter, ἀνεκτῶς, *Isocr.*
Toleranter, φιλοτόνως, *Isocr.* καρτερικῶς, *Chrys.*
Tolerantia, ἡ ἀνοχὴ, ῆς, *N. T.* ἡ ἀνάσχεσις, εως, *Plut.* τὸ καρτερικὸν, ου, *Dion. Hal.* ἡ καρτερία, ας, *Dem.* ἡ πλῆσις.
Tolero, καρτερέω, *Isocr.* ὑπομένω, *Dem.* ἀνέχομαί τι, *id.* Confer *Patior.*
Tolleno, seu Tollena, ὁ κῆλων, ονος.
Tollo, αἴρω, manus, χέρας, *Aristoph.* vela, αἴρομαι τὰ ἱστία, *Plut.* vocem, ἐπαίρω φωνὴν, *Dem.* mensam, αἴρω τράπεζαν, *Bud.* aliquid e medio, ἀναίρω τι ἐκ μέσου, *Dem.* i. e. *educare*, infantem, ἀναλίσθαι, *Plut.* in crucem, ἀνασκολοπίζω, *Philo.* puerum e medio, ἀφανίζω παῖδα, *Isocr.*
Tomaculum, ὁ ἀλλᾶς, ᾶντος, *Athen.*
Tomentum, τὸ γνάφαλον, ου, *Lucian.*
Tomex, ἡ τομεικὴ, ῆς.
Tomus, ὁ τόμος, ου, *Laërt.*
Tondeo, κείρω, comas, κόμην, barbam, ἀποκείρω τὸ γένειον, *Herodian.* ad cutem, ξυρέω ἐν χρῷ, *Lucian.*
Tonitru, ἡ βροντὴ, ῆς, *Aristot.* τὸ βρόντημα, ατος, *Æschyl.*
Tono, βροντάω.
Tonsillæ, τὰ παρίσθμια, ων, τὰ περιίσθμια, ων. *Ruff.* αἱ ἀντιάδες.
Tonsor, ὁ κειρέυς, έως, *Plut.* ὁ κορσεύς.
Tonsorius, a, um, κειρικὸς, ὴ, όν, *Polyb.*
Tonstrina, τὸ κειρεῖον.
Tonstrix, ἡ κειρευτρικὸς, ὰς, *Plato.*
Tonsura, ἡ κειρὰ, ᾶς, *Plato.* ἡ πῖξις.
Tonus, ὁ τόνος, ου, *Quinctil.*
Toral, τὸ περικλινον, ου.
Torcular, ὁ ληνὸς, οῦ, LXX. τὸ σαφυλοβολεῖον, ου, *Isæus.*
Tormentum, ἡ βάσανος, ου, *Isocr.* τὸ βασανιστήριον, *Themist.* ἡ σρέβλη, ης, *Philo.* bellicum, τετρότμητὸν, ῆς, tormentis coactum confiteri, σρεβλούμενον ἐξιστεῖν, *Lucian.* subjicio aliquem, παραδίδωμι τινὰ εἰς βάσανον, *Dem.* fortiter tolerare, et pati tormenta, ἐγκαρτερεῖν καὶ ἀθλεῖν ταῖς βασάνοις, *Ælian.*
Tormina, οἱ σρόφοι, ων, *Diosc.* ἡ δυσεντερία, torminibus laboro, σροφώομαι, *id.*
Torminosus, a, um, σροφώμενος, ένη, ενον, *Diosc.*
Tornator, ὁ τορευτὴς, οῦ, *Plut.*
Tornatura, ἡ τόρευσις, εως, *Plato.* ἡ τορεία, ας, *id.*
Torno, τορεύω, τορντέω, *Theophr.*
Tornus, ὁ τορνὸς, οῦ, *Theogon.*
Torosus, a, um, ὁ καὶ ἡ μυώδης, *Gal.*
Torpedo, *piscis*, ἡ νάρκη, ης, *Plato.*
Torpefactio, ἡ νάρκωσις, εως, *Hippocr.*
Torpeo, ναρκάω, *Aristot.* ἀτονέω, *Dem.*
Torpesco, ναρκάω, *Al. Aphr.*
Torpidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ναρκώδης, εος.
Torpor, ἡ νάρκη, ης, *Chrys.* ἡ νάρκωσις, εως, *Hippocr.* ἡ νάρκησις, εως, *Gal.*
Torquatus, a, um, ὁ καὶ ἡ σρεπτοφόρος, ου, *Suid.*
Torqueo, σρέφω, aliquid, τὶ, *Dem.* γυρόω τι, i. e. *examino torquendo*, βασανίζω, aliquem, τινὰ, *Plut.* σρεβλόω τινὰ, *Dion. Hal.*
Torquis, τὸ σρεπτοχρύσιον, ου, *Plut.* ὁ σρεπτὸς, οῦ, *Ælian.* τὸ σρόμιον, ου, *Herodot.*
Torrefacio, φρύγω, *Lucian.*
Torrefactio, ὁ φρυγμὸς, οῦ, *Hesych.*
Torrens, ὁ χειμάῤῥους, ου, *Lucian.* ὁ χειμάῤῥους, ὰ, LXX. ἡ χαράδρα.
Torreo, φρύγω, *Lucian.* φρύγομαι, *Athen.* καυματίζω, *N. T.*
Torridus, a, um, καυτερὸς, ὰ, όν, *Diosc.*
Torris, ὁ δαλὸς, οῦ, *Athen.*
Torsio, ἡ σρέψις, εως.
Torte, ἐσρεμμένως.
Tortilis, e, σρεπτὸς, ὴ, όν, *Eurip.*

Tortor, ὁ βασανιστὴς, οῦ, *Dem.* ὁ δημόκοινος.
Tortuosus, a, um, στρεβλὸς, ὴ, όν, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ ἑλικοειδής.
Torve, ταυρικὸν, video, βλέπω, *Aristoph.* τιτανικὸν βλέπω, *Lucian.*
Torvitas, ἡ ὑπόδρασις, ας, τὸ βλοσυρὸν, οῦ.
Torus, ἡ στῖβας, άδος, genialis, ἡ παστὰς, άδος, γαμήλιος, *Chrys.*
Torvus, a, um, βλοσυρὸς, ὰ, όν, ἀγριωπὸς, ὴ, όν, *Plut.* ὁ καὶ ὁ δεινωπός.
Tot, τοσοῦτοι, αὗται, αὗτα, et tanta perfeci, καὶ τηλικαῦτα διαπέπραγμαι, *Isocrat.* obsides, quot coloni, τοσοῦτοι ὅμηροι, ὁσοιπερ ἄποικοι, *Dem.* quot, τοσοῦτοι τὸ πλῆθος, ὅσοιπερ, *Isocr.* τοσοῦτοι, ὅσοι, *id.* τοσοῦτοι, ὁπόσοι, *id.*
Totidem, ἴσοι, αἱ, α, *Xen.* ἴσοι τὸν ἀριθμὸν, *Plut.* ὁ καὶ ὁ δεινωπός. ἴσοι τῷ ἀριθμῷ, *id.* ἴσοι, αἱ, α, τὸ πλῆθος, *Dem.*
Toties, τοσαυτάκις, *Joseph.*
Totus, a, um, ὅλος, η, ον, *Dem.* in aliqua re, ἐν τινι, *Aristot.* πᾶς ἐν τινι, *Dion. Hal.*
Toxicum, τὸ τοξικὸν, οῦ, *Diosc.*
Trabalis, e, ὁ καὶ ἡ δοκώδης, εος.
Trabea, ἡ ἀλικηγὶς, ίδος, *Plut.*
Trabeatus, a, um, ἀλικηγίδα ἀμπιχόμενος.
Trabs, ἡ δοκὸς, οῦ, *Diod. Sic.*
Tractabilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐμιταχείριστος, ος, *Plut.* ὁ καὶ ἡ εὐπειθὴς.
Tractatio, ἡ μεταχείρισις, εως, *Dion. Hal.*
Tractatus, ἡ πραγματεία, ας.
Tractim, ἐπισεσυρμένως.
Tracto, χειρίζω, *Polyb.* ψηλαφάω, argumentum aliquod, γράφω περὶ ὑπόθεσίν τινα, *Dem.* negotia publica, πράττω τὰ κοινὰ, *id.* aliquem contumeliose, ὑβριστικῶς χράομαί τινι, *id.* duriter, αἰκίζομαί τινι, *Isocr.*
Traditio, ἡ παράδοσις, εως, *Thuc.*
Trado, παραδίδωμι, aliquem alicui, τινά τινι, *Herodot.* oblivioni, λήθῃ, *Lucian.* literis, γραφῇ, *Gregor.* me totum alicui rei, δίδωμι ἐμαυτὸν διὰ παντός τινι πράγματι, *Dem.* in disciplinam, παραδίδωμι ἐμαυτόν τινι, ὥστε μαθητήν, *id.* hosti enses in manus, ἐγχειρίζω τὰ ξίφη τοῖς ἐχθροῖς, *Greg.* posteritati, παραδίδωμι τῇ διαδοχῇ τῶ χρόνω, *Synes.* tradunt historici, ἱστοῦσι, *Plut.* ut ab iis traditum est, κατ' ἐκείνες, *Philo.* fama traditur, λόγος διαδίδοται, *Isocr.*
Traduco, διάγω, tempus, χρόνον, *Xen.* exercitum, στρατιὰν, imperium ad alium, μετάγω ἀρχὴν εἰς ἄλλον, *Herodian.* in aliam linguam, μεταρράζω, *Plut.* aliquem, διαβάλλω τινὰ, *id.* Confer *Obtrecto.*
Traductio, ἡ διαγωγὴ, ῆς, *Aristot.* Confer *Interpretatio*, item *Obtrectatio.*
Tradux, ὁ καὶ ἡ ὑπόρριζος, ου.
Tragice, τραγικῶς, *Greg.* exaggero, ἐκτραγῳδέω, *Nax.* decanto, τραγῳδέω, *Demosth.*
Tragicus, a, um, τραγικὸς, ὴ, όν, *Lucian.*
Tragœdiæ, ἡ τραγῳδία, ας, *Plato.*
Tragœdus, ὁ τραγῳδὸς, οῦ, *Athen.*
Tragula, τὸ ἀκόντιον, ου, *Xen.*
Traha, τὸ ἑλκηθρον, ου, *Theophr.*
Traho, ἕλκω, naso aliquem, τινὰ ῥινὸς, *Lucian.* currum, ἅγω ἅρμα, *Herodian.* ad imperium, ἐπὶ τὴν ἀρχὴν, *id.* aliquid per totam urbem, σύρω τι διὰ πάσης πόλεως, *id.*
Trajectio, ἡ διάβασις, εως, *Dem.* ἡ πόρθευσις.
Trajectus, ὁ πορθμὸς, οῦ, *Eur.* τὸ δίαρμα, ατος, *Polyb.*
Trajicio, διαβάλλω, in insulam, εἰς νῆσον, *Herodot.* alicunde in continentem oppositam, ἔκ τινος πρὸς τὴν ἀντιπέρας ἠπειρον, *Thuc.* lino corticem, λίνῳ τὸν φλοιὸν, *Diosc.* mare, διαπεράω τὸ πέλαγος, *Isocrat.* culpam in alium, τὴν αἰτίαν ἀνατίθημί τινι, *id.*
Traluceo, διαφαίνομαι, *Aristot.*
Trama, ἡ κρόκη, ης, *Plato.*
Trames, ἡ τρίβος, ου, *Xen.* ὁ τρίβος.
Trano, διανήχομαι, *Dion. Hal.*
Tranquille, ἀθορύβως, *Diod. Sic.* ἀταράκτως, *Plut.*
Tranquillitas, ἡ ἀταραξία, ας, *Just. Mart.* ἡ γαλήνη, ης, *Phil.* animi, ἡ εὐθυμία, ας, *Plut.* ἡ εὐδία παθῶν, *Phil.*
Tranquillo, γαληνόω, *Plut.*
Tranquillus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκυμος, ου, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἀκύμαντος, ου, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἀσάλευτος, ου, *Diod. Sic.* ὁ καὶ ἡ ἀθορύβητος, ου, *Plut.* animo, ὰ καὶ ἡ εὐθυμος, ου, *id.* sum, γαληνίζω, *id.* animo, εὐθυμέω, *id.* Confer *Quietus.*
Trans, πέρα, *sequente consona*, πέραν, *sequente vocali vel diphthongo*; mare, πέρα θαλάσσης, *Thuc.* Confer *Ultra.*
Transactio, ἡ διάλυσις, εως, vitæ, ἡ διεξαγωγὴ τοῦ βίου, *Bas.*
Transcendo, ὑπερβαίνω, turrim, τὸν πύργον, *Herodot.* ὑπερέχω.
Transcribo, μεταγράφω, aliquid, τὶ, *Thuc.* aliquid in aliquem, τὶ εἴς τινα, *Paus.*
Transcurro, μεταπέτομαι.
Transcursus, ἡ παραδρομὴ, ῆς, *Bas.*
Transenna, ἡ σπλὴξ, γὸς, *Plut.* ἡ κιγκλὶς, ίδος, *Chrys.*
Transeo, διαβαίνω, in Europam, εἰς Εὐρώπην, *Dem.* post alium, ὑπιδιαβαίνω, *Xenoph.* ad aliquid, μεταβαίνω ἐπί τι, *Isocr.* urbem, διοδεύω πόλιν, *N. T.* saltu per ignem, διαπηδάω τὴν φλόγα, *Xen.*
Transfero, μετάγω, *N. T.* aliquid, μεταχομίζω τι, *Herodian.* in aliam linguam, ἑρμηνεύω, *Xen.* ad verbum, μεθερμηνεύομαι κατὰ λέξιν, *Plut.*
Transfigo, διατείρω, aliquem aliquo, τινά τινι, *Diosc.* διηλαύνω.
Transfiguratio, ἡ μεταμόρφωσις, εως, *Philo.*
Transfiguro, μεταμορφόω, *Philo.*
Transfodio, διατείρω, *Diosc.*
Transformo, μεταμορφόω, *Philo.*
Transfreto, διαπορθμεύω, *Plut.*
Transfuga, ὁ αὐτόμολος, ου, *Isocr.*
Transfugio, αὐτομολέω, *Thuc.* ad aliquem, εἰς τινα, *Lucian.* ad hostes, πρὸς τοὺς πολεμίους, *Diod. Sic.*
Transfugium, ἡ αὐτομολία, ας, *Thuc.*
Transfundo, μεταχέω.
Transgredior, μεταβαίνω, *Aristot.* legem, παραβαίνω νόμον, *N. T.* ὑπερέχω.
Transgressio, ἡ παράβασις, εως, legis, νόμου, *N. T.* διάβασις, εως, *Xen.*
Transigo, διαπράττω, aliquid, τὶ, *Dem.* καταπράττω τι, *Xen.* cum aliquo, διομολογέομαι, *Dion. Hal.* vitam, διεξάγω τὸν βίον, *Synes.*
Transilio, ὑπερβαίνω, aliquid de industria, τὶ ἑκὼν, *Dem.* διαπηδάω τι, *Xen.* legem, ὑπερπηδάω νόμον, *Æschin.*
Transitio, seu Transitus, ἡ διάβασις, εως, *Xen.* ἡ διέξοδος, ου, *Dion. Hal.* ἡ δίοδος, ου, *Æschin.*
Translatio, ἡ μεταγωγὴ, ῆς, ἡ διακομιδὴ, ῆς, *Thuc.* ἡ μεταφορὰ, ἡ μετάθεσις.
Translatitius, μεταφατικὸς, ὴ, όν.
Transmarinus, a, um, ὁ καὶ ἡ διατόντιος, ου, *Dion. Hal.*
Transmigratio, ἡ μετανάστασις, εως, *Dion. Hal.*
Transmigro, μετοικέω, *Dem.* μετανίσταμαι, *Philo.*
Transmissio, ἡ διατομὴ, ῆς, *Appian.* ἡ διακομιδὴ, ῆς, *Thuc.*
Transmitto, διατίθεμαι, aliquid alicui, τί τινι, *Thuc.* aliquid negligendo, παρατίμητόν τι, *Dem.* i. e. *transeo*, διαβαίνω τι, *id.*
Transmoveo, μετακινέω, *Them.*
Transmutatio, ἡ μετάλλαξις, εως, *Xen.* ἡ μετάστασις.
Transmuto, μεταλλάττω, aliquid, τὶ, *Thuc.* μεταβάλλω τι, *Aristot.*
Transnomino, μετονομάζω, *Philo.*
Transpono, μετατίθημι, *Plut.* μετάνω.
Transportatio, ἡ διακομιδὴ, ῆς, *Thuc.*
Transporto, μεταχομίζω, statuam in aulam, τὸ ἄγαλμα, εἰς αὐλὴν, *Herodian.* aliquid in insulam, διακομίζω τι εἰς νῆσον, *Thuc.* aliquos, διαβιβάζω τινὰς, *Isocr.* liberos et uxores, ex agris, μεταχομίζω παῖδας καὶ γυναῖκας ἐξ ἀγρῶν, *Demosth.*
Transtra, τὰ ζυγὰ, ῶν, *Hom.* τὰ σέλματα.
Transvectio, ἡ διακομιδὴ, ῆς, *Thuc.*
Transveho, idem quod *Transporto.*
Transversus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐνδιάστροφος, ου, *Nyss.* ὁ καὶ ἡ περικάρσιος, ου, *Arct.* πλάγιος, ία, ιον.
Transulto, idem quod *Transilio.*
Transumo, μεταλαμβάνω, *Plut.*
Transvolo, μεταπέτομαι, *Lucian.*
Treceni, æ, a, seu Trecenti, æ, a, τριακόσιοι, αι, α, *Plut.*
Trecenties, τριακοσιάκις.
Tredecies, τρισκαιδεκάκις.
Tredecim, οἱ, αἱ, τὰ τρισκαίδεκα.
Tremebundus, a, um, ὁ καὶ ἡ τρομώδης, εος, *Plut.* ὁ καὶ ἡ περιδεὴς, έος, *Lucian.*
Tremefacio, ἐκπλήττω, *Dem.*
Tremefactus, ὁ καὶ ἡ ἔντρομος.

Tremendus, φοβερὸς, ρὰ, ρὸν.
Tremisco, seu Tremo, τρέμω, *Dem.* τρίω, *Plut.* τρομέω.
Tremor, ὁ τρόμος, ου, *Plut.* ὁ σεισμός.
Tremulus, a, um, ὁ καὶ ἡ τρομώδης, εος, *Plut.* τρομερὸς, ρὰ, ρὸν.
Trepidanter, ἀποδεδειλιακότως.
Trepidatio, ὁ τρόμος, ου, *Plut.*
Trepido, τρέω, *Plut.*
Trepidus, a, um, ὁ καὶ ἡ περίφοβος, ου, *Dem.* ὁ καὶ ἡ περιδεὴς, έος, *Isocr.*
Tres, οἱ καὶ αἱ τρεῖς, Tria, τὰ τρία, *Dem.*
Triangularis, e, ὁ καὶ ἡ τρίγωνος, ου, *Euclid.*
Triangulus, τὸ τρίγωνον, ου, *Euclid.*
Triarii, οἱ τριάριοι, ων, οἱ ἐπιτεταγμένοι, *Dion.*
Tribulatio, ὁ ἀνάγκη, ης, *N. T.* ἡ θλῖψις, εως, *ibid.*
Tribulis, ὁ φυλέτης, ου, *Dem.* ὁ συμφυλέτης, ου, *Isocr.*
Tribulo, θλίβω, LXX.
Tribulus, ὁ τρίβολος, ου, *N. T.*
Tribunal, τὸ βῆμα, ατος, *Dem.* τὸ δικαστήριον, ου, *Plut.*
Tribunatus, plebis, ἡ δημαρχία, ας, *Plut.* militaris, ἡ χιλιαρχία, ας, *Dion. Hal.*
Tribunitius, a, um, δημαρχικὸς, ὴ, όν, *Xiphil.* potestas, ἡ τῶν δημάρχων ἐξουσία, *Dion. Hal.*
Tribunus, ὁ τριττύαρχος, ου, *Dion. Hal.* plebis, ὁ φύλαρχος, ου, *Dem.* ὁ δήμαρχος, ου, *Plut.* legionis, στρατοπεδάρχης τῶ τάγματος, militaris, ὁ χιλιάρχης, ου, *id.*
Tribuo, νέμω, *Herodian.* alicui aliquid, ἀναπίθημί τινί τι, *Dem.* caussam alicui, αἰτίαν ἐπιτίθημί τινι, *Isocrat.* honorem, ἀπονέμω τινὶ τιμὴν, *id.* suum cuique, ἀποδίδωμι τὸ προσῆκον ἑκάστω, *Plato.* ἀπονέμω ἑκάστω τὸ πέρπον, *Aristot.* Confer *Do, Largior.*
Tribus, ἡ φυλὴ, ῆς, *Dem.* ἡ φρατρία, ας, *idem.*
Tributarius, a, um, ὁ καὶ ἡ συντελὴς, έος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ὑποτελὴς, έος, *Dion. Hal.*
Tributim, κατὰ φυλάς.
Tributum, ὁ φόρος, ου, *Dem.* ἡ φορὰ, ᾶς, *id.* ἡ εἰσφορὰ, ᾶς, *id.* ἡ προεισφορὰ, ᾶς, *id.* ὁ δασμὸς, οῦ, *Isocr.* pecuniæ, εἰσφορὰ χεημάτων, *id.* σύνταξις χεημάτων, *Dem.* et decimæ, τὸ τέλος, καὶ δεκάτη, *id.* ordinare, φόρους τάττειν, *Isocr.* indico alicui, παρασκευάζω σύνταξίν τινι, *Dem.* inpono alicui, προστάττω εἰσφορὰν τινι, *Isocr.* exigo, πράττω φόρους, *idem.* εἰσπράττω φορὰν, *id.* confero, παίρομαι εἰσφορὰν, *id.* pendo, φέρω φόρον, *id.* δίδωμι τὴν σύνταξιν. *Dem.* τίθημι εἰσφορὰν, *id.* levo tributis, ἀναπαύω εἰσφορὰς, *Isocr.* tributi exactio, ἡ τελωνεία, *Dem.* collectio, ἡ δασμολογία, ας, ἡ φορολογία, ας, collector, ὁ δασμολόγος, ου, *id.* ὁ φορολόγος, LXX.
Tricæ, τὰ τριχοτλέγματα, ων.
Triceni, æ, a, οἱ, αἱ, τὰ τριάκοντα, *Plato.*
Tricenteni, æ, a, τριακόσιοι, αι, α, *Herodot.*
Tricenties, τριακοσιάκις.
Triceps, ὁ καὶ ἡ τρικέφαλος, ου, *Suid.*
Tricesimus, a, um, τριακοστὸς, ὴ, όν, *Dem.*
Tricies, τριακοντάκις, *Plut.*
Triclinium, τὸ τρικλίνιον, ου, *Athen.*
Tridens, ἡ τρίαινα, ης, *Cl. Al.*
Triduum, τὸ τριήμερον, ου, *Aristot.* ἡ τριημερία, ας, LXX.
Triduanus, a, um, ὁ καὶ ἡ τριήμερος, ου, *Gregor.*
Triennis, e, ὁ καὶ ἡ τριετὴς, έος, *Amm.*
Triennium, ὁ τριετὴς χρόνος, *Herodot.*
Triens, τὸ τριτημόριον, ου, *Aristot.*
Trifariam, τριχᾶ, *Herodot.*
Trigæ, ὁ τρίππος, ου.
Trigemini, οἱ τρίδυμοι, ων.
Trigesimus, a, um, τριακοστὸς, ὴ, όν, *Dem.*
Triginta, οἱ, αἱ, τὰ τριάκοντα, *Plut.*
Trigla, ἡ τρίγλα, ης, *Aristot.*
Trigonalis, e, ὁ καὶ ἡ τρίγωνος, ου, *Eucl.*
Trimatus, ἡ τριετία, ας.
Trimestris, e, ὁ καὶ ἡ τρίμηνος, ου.
Trimulus, a, um, ὁ καὶ ἡ τριετὴς, έος, *Nax.*
Trinitas, ἡ τριὰς, άδος.
Trinus, a, um, οἱ καὶ αἱ τρεῖς, *Aristot.* τρισσὸς, ὴ, όν, *Plato.*
Tripartito, τριμερῶς.
Tripartitus, a, um, ὁ καὶ ἡ τριμερὴς, έος.
Tripedalis, e, τριπόδης, εος, *Xen.*
Tripes, ὁ καὶ ἡ τρίπους, οδος, *Aristoph.*
Triplex, τρισσὸς, ὴ, όν, τριπλοῦς, ῆ, οῦν, *Arist.*
Tripliciter, τρισσῶς, *Dion. Hal.*
Triplico, τρισσόω, *Greg.*
Triplus, a, um, τριπλοῦς, ῆ, οῦν, *Aristot.*
Tripudio, χορεύω, *Isocr.* ὀρχοῦμαι, *Dem.*

Tripudium, ὁ κορδακισμός, ῦ, *Dem.*
Tripus, ὁ τρίπους, οδος.
Triquetrus, a, um, ὁ καὶ ἡ τρίγωνος, ᾱ, *Eucl.*
Triremis, ἡ τριήρης, εος, *Dem.*
Tristis, e, λυπηρός, ὰ, όν, *Dem.* ἀναιδὴς, ὰ, όν, *id.* ὁ καὶ ἡ σκῦλνπος, ᾱ, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἄθυμος, ᾱ, *id.*
Tristitia, ἡ λύπη, ης, *Dem.* ἡ ἀθυμία, ας, *id.* ἡ ἀχθηδών, όνος, *Plato.* ἡ ἀνία, tristitiam adfero, ἀνιάω, *Dem.* tristitia adficior, ἀνιάομαι, *idem.* Confer *Mœror*, *Mœstitia*, *Ægritudo.*
Triticeus, a, um, πύρινος, ίνη, ινον, *Dion. Hal.*
Triticum, ὁ πυρὸς, ῦ, *Philo.*
Tritura, ἡ ἀλόησις, εως, ὁ ἀλοητὸς, ῦ, *Xen.*
Trituro, ἀλοάω, *Plut.*
Trivialis, e, ὁ τριοδίτης, ᾱ, ἡ τριοδῖτις, ίδος, *Philo.*
Trivium, ἡ τρίοδος, ᾱ, *Lucian.*
Triumphalis, e, θριαμβικὸς, ἡ, όν, *Plut.*
Triumpho, θριαμβεύω, aliquem, τινὰ, *Plut.* secundum, θρίαμβον δὶς τρίσειν, *id.* πομπεύω.
Triumphus, ὁ θρίαμβος, ᾱ, *Plut.*
Triumvir, εἷς τῶν τριῶν.
Triumviralis, e, τριαμβικὸς, ἡ, όν.
Triumviratus, ἡ τριαρχία, ας.
Trochlea, ἡ τροχαλία, ας, *Aristot.* ἡ τροχλία, ας, *Theophr.*
Trophæum, τὸ τρόπαιον, ᾱ, *Aristid.* erigo, ἐγείρω, *Herodian.* ἵστημι, *Isocr.*
Tropus, ὁ τρόπος, ᾱ, *Aristot.*
Trucidatio, ἡ σφαγὴ, ῆς, *Isocr.* ὁ φόνος.
Trucido, ἀποσφάττω, *Dem.* ἀπακτίνω, φονεύω.
Truculenter, ἀπηνῶς, *Dem.* ὠμῶς.
Truculentus, a, um, ὠμὸς, ὴ, όν, *Dem.* φοινικὸς, ὴ, όν.
Trudo, ὠθέω, *Plato.*
Trulla, ἡ οἰνοχόη, ης.
Trullisso, κονιάω, *Philostr.*
Trunco, ἀκροτομέω, aliquid, τὶ, *Xen.* κερίζω τι, *Theophr.* κολάω τι, *idem.* ἀποκόπτω.
Truncus, a, um, ὁ καὶ ἡ κολοβὸς, ὸν, *Aristot.*
Truncus, ὁ κορμὸς, ῦ, *Philo.* τὸ σέλεχος, εος, *Theophr.*
Trutina, ἡ τρυτάνη, ης, *Dem.* ἡ πλάσιγξ, γος, *Plut.* ὁ ζυγὸς, ῦ.
Trutino, seu Trutinor, ζυγοσατέω, *Lucian.* σαθμάομαι, *id.*
Trux, φοινικὸς, ἡ, όν, *Herodian.* ὠμὸς, ὴ, όν.
Tu, σὺ, *Dem.*
Tuba, ἡ σάλπιγξ, γος, *Aristot.* tubæ clangor, τὸ σάλπισμα, ατος, *Poll.* tuba cano, σαλπίζω, *Athen.*
Tuber, τὸ ὕδνον, ῦ, *Plut.*
Tuberculum, τὸ φῦμα, ατος, *Plut.*
Tuberosus, a, um, ὁ καὶ ἡ φυματώδης, εος, *Hippocr.*
Tubicen, ὁ σαλπιγκὴς, ῆ, *Polyb.* ὁ σαλπικτὴς, ῆ, *Diod. Sic.* ὁ σαλπιγκτὴς, ῆ, *Lucian.*
Tubulus, τὸ ὑδραγώγιον, ῦ, *Harmenop.*
Tuburcinor, λαφύσσω, *Hom.*
Tubus, ὁ σωλὴν, ῆνος, *Plut.* ὁ σίφων.
Tudes, ἡ σφύρα, ας.
Tudicula, ὁ τριπτὴς, ῆρος.
Tueor, περῖσαομαι, jura, τῶν δικαίων, *Dem.* valetudinem, σῴζω τὴν ὑγίειαν, *Aristot.* patriam, διασῴζω τὴν πατρίδα, *Isocr.* bona, διαφυλάττω τὰ ἀγαθὰ, *id.*
Tuguriolum, τὸ καλύβιον, ῦ, *Plut.* τὸ σκηνίδιον.
Tugurium, ἡ καλύβη, ης, *Thuc.* ἡ ἴταυλις, εως, *Æl.*
Tuitio, ἡ διατήρησις, εως, ἡ φυλακὴ.
Tum, τότε, qui tum fuerunt, οἱ τότε ὄντες, *Dem.* tum, quum concessimus, τότε, ὁτὲ ἐδώκαμεν, *id.* τότε, ἡνίκα, *id.* tum, cum, seu cum, tum, τὰ μὲν, τὰ δὲ, *idem.* ἅμα μὲν, ἅμα δὲ, *Isocr.*
Tumefacio, παροιδίσκω, *Aret.* ἐτοιδίσκω, *Galen.*
Tumeo, ἀνοιδέω, καυνόομαι, *Dion. Chrys.*
Tumesco, ὀγκόομαι.
Tumidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀγκώδης, εος, *Xenoph.* ὄγκηρος, ᾱ, όν, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ προσώδης, εος, *Gal.*
Tumor, ὁ ὄγκος, ῦ, *Gal.* τὸ οἴδημα, ατος, *Hippocr.*
Tumulo, θάπτω, *Dem.* Confer *Sepelio.*
Tumulosus, a, um, λοφώδης, εσσα, εν, *Nax.*
Tumultuarius, a, um, θορυβητικὸς, ὴ, όν.
Tumultuatio, τὸ θορύβημα, ατος.
Tumultuor, θορυβέω, *Xenoph.* θόρυβον ποιέομαι, *Demosth.* ταραχὴν ποιέω, *Lucian.*
Tumultuose, ταθορυβωμένως, *Xen.*
Tumultuosus, a, um, ὁ καὶ ἡ θορυβώδης, εος.
Tumultus, ὁ θόρυβος, ῦ, *Thuc.* ἡ ταραχὴ, ῆς, *Dem.* tumultum excito, ταράττω, *id.* θόρυβον ποιέω, *id.* ταραχὴν ποιέομαι, *id.* oriri, θόρυβον γίγνεσθαι, *idem.* accidere in urbe, συμβαίνειν ἐν τῇ πόλει, *idem.* tumultu refertus, θορύβε πλήρης, *idem.*
Tumulus, ὁ χῶλοφος, ᾱ, *Dion. Hal.* ὁ γεώλοφος, ᾱ, *Philo.* ὁ ὄχθος, ᾱ, *Xen.* τὸ χῶμα, ατος, *Lucian.* i. e. *sepulchrum*, ὁ τύμβος, ῦ. Confer *Sepulchrum.*
Tunc, τότε, *Dem.* τηνικαῦτα, *Plut.* demum, τέλος, πρὸς τὸ τέλος, *Plato.*
Tundo, κόπτω, *Aristot.* capite cœlum, ἀράσσω κεφαλῇ οὐρανὸν, *Synes.* pectus rostro, κολάπτω τὸ ἦτορ, *Lucian.*
Tunica, ὁ χιτὼν, ῶνος, *Dem.* cinctilis, εὔμιτρος, *Mosch.* fimbriata, κοσυμβωτὸς, LXX. palmata, ἐσθὴς πλατύσημος, *Herodian.* arboris, τὸ λέπος, εος, *Lucian.*
Tunicula, ὁ χιτωνίσκος, ᾱ, *Philo.* τὸ χιτώνιον, ῦ, *Nax.*
Turba, ἡ τύρβη, ης, *Them.* ὁ ὄχλος, ᾱ, *N. T.* forensis, ἀνθρακιὰ ἀγοραῖοι, *Dion. Hal.* i. e. *tumultus*, ὁ θόρυβος, ᾱ, *Demosth.* Confer *Tumultus.*
Turbamentum, τὸ τάραγμα, ατος.
Turbate, τεταραγμένως.
Turbatio, ὁ τάραχος, ᾱ, *N. T.* ἡ ταραχὴ, ῆς, *Isocr.*
Turbator, ὁ ταραχτὴς, ῆ, civitatis, ὁ ταραξίπολις, εως, *Philo.*
Turbide, ζολοειδῶς, *Lucian.*
Turbidus, a, um, ζολερὸς, ὰ, όν, *Diod. Sic.* τεθολωμένος, *Bas.*
Turbinatio, ἡ στρόμβωσις, εως.
Turbinatus, a, um, ὁ καὶ ἡ στρομβώδης, εος, *Aristot.*
Turbo, ταράττω, *Dem.* aliquem, διοχλέω τινὰ, *id.* ἐνοχλέω τινὰ, *id.* aquam, ἀναθολόω ὕδωρ, *Aristot.*
Turbo, inis, ἡ βόμβιξ, ικος, *Aretæus.* ὁ συσσισμὸς, ῦ, LXX. ὁ δῖνος, ᾱ, *Plut.* ἡ ζάλη, ης, *Phil.*
Turbulente, ταραχωδῶς, *Plut.*
Turbulentus, a, um, ὁ καὶ ἡ ταραχώδης, εος, *Plut.* ὁ καὶ ἡ θορυβώδης, ὀχληρὸς, ὰ, όν, homo, ἀνὴρ, *Dem.*
Turdus, ἡ κίχλη, ης, *Cl. Al.*
Turgeo, εἰδαίνω, *Bas.* Confer *Tumeo.*
Turgidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐξογκος, ᾱ. Conf. *Tumidus.*
Turma, ἡ ἴλη, ης, *Plut.* τὸ τέλος ἱππέων, *Dion. Hal.* turmæ præfectus, ὁ ἰλάρχης, ᾱ, *Zos.*
Turmatim, ἰλαδὸν, κατ' ἴλας.
Turpis, e, αἰσχρὸς, ὰ, όν, mors, θάνατος, *Dem.* facie, ὁ καὶ ἡ εἰδεχθὴς, έος, *Plut.* μοχθηρὸς ἰδεῖν, *Ælian.*
Turpiter, αἰσχρῶς, et indigne aliquo, καὶ ἀναξίως τινὸς, *Dem.* et flagitiose, καὶ πλεονεκτικῶς, *id.* κακοσχημόνως, *Plato.*
Turpitudo, τὸ αἶσχος, εος, faciei, τὸ πρόσωπον, *Xenoph.* et probrum, αἰσχρὸν καὶ ὀνειδος, *Dem.* et contemptus, ἡ αἰσχύνη καὶ ἀδοξία, *id.*
Turpo, αἰσχρὸν ποιέω, μιαίνω, *Herodian.*
Turricula, τὸ πυργίον, ῦ, *Lucian.* ὁ πυργίσκος, ᾱ, *Sext. Emp.*
Turris, ὁ πύργος, ᾱ, *Xen.* lignea, ὁ μόσσυν, υνος, *Dion. Hal.*
Turritus, a, um, πυργωτὸς, ἡ, όν, *Athen.* ὁ καὶ ἡ εὔπυργος.
Turtur, ἡ τρυγὼν, όνος, *Aristot.*
Turunda, ὁ ψαμὸς, ῦ, *Athen.*
Tussicularis, e, βηχικὸς, ἡ, όν, medicamentum, φάρμακον, *Diosc.*
Tussilago, τὸ βήχιον, ῦ, *Diosc.*
Tussio, βήττω, *Xen.* χελύττω, *Cl. Al.* ὑπὸ βηχὸς ἐνοχλέομαι, *Lucian.*
Tussis, ἡ βῆξ, βηχὸς, *Diosc.*
Tutamen, τὸ περίβολαιον, ῦ, *Bas.* τὸ τρόβλημα, ατος, *Dion. Hal.*
Tute, ἀκινδύνως, *Dem.*
Tutela, ἡ ἐπιτροπία, ας, *Dion. Hal.* tutelam alicujus suscipio, λαμβάνω ἐπιτροπίαν τινὸς, *id.* ἐπιτροπεύω τινὰ, *id.* sub tutela esse, ὑπὸ ἐπίτροπον εἶναι, *N. T.* ἐπιτροπεύεσθαι, *Dion. Hal.*
Tutelaris, e, ἐπιτροπικὸς, ἡ, όν, *Dion. Hal.*
Tuto, ἀκινδύνως, *Dem.* ἀσφαλῶς, *id.*
Tutor, oris, ὁ ἐπίτροπος, ᾱ, *Dion. Hal.*
Tutor, aris, προίσταμαι, aliquem, τινὸς, *Dem.*
Tutus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀσφαλὴς, έος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀκίνδυνος, ᾱ, *id.*
Tuus, a, um, σὸς, σὴ, σὸν, amicitia, φιλία, *Dem.* facies, ὄψις, *id.* σῦ, pater tuus, πατὴρ σὸς, μήτηρ σὴ, πρᾶγμά σε.
Tympanizo, τυμπανίζω, LXX.
Tympanum, τὸ τύμπανον, ῦ, *Athen.*
Typographeum, τὸ τυπογραφεῖον, ῦ.
Typographia, ἡ τυπογραφία, ας.
Typographus, ὁ τυπογράφος, ῦ.
Typus, ὁ τύπος, ῦ, *N. T.*
Tyrannice, τυραννικῶς, *Isocr.*
Tyrannicida, τυραννοκτόνος, ῦ, *Phalar.*
Tyrannicidium, ἡ τυραννοκτονία, ας, *Plut.*
Tyrannicus, a, um, τυραννικὸς, ἡ, όν, *Isocr.*
Tyrannis, ἡ τυραννὶς, ίδος, *Isocr.* tyrannidem invado, καθάπτομαι τυραννίδος, *Plut.* adfecto, τυραννίαω, *Suid.* exerceo, τυραννεύω, *Isocr.* comparo mihi, τυραννίδα κατασκευάζομαι ἐμαυτῷ, *Demosth.* obtineo, ἔχω, *id.* κατέχω, *id.* firmo adversus aliquos, ἐπιτειχίζω ἀπαντικρὺ τισι, *idem.* conservo, διασῴζω, *id.* non expertum esse, ἄπειρον εἶναι τῶν τυραννίδων, *id.*
Tyrannus, ὁ τύραννος, ᾱ, *Dem.* ὁ τυραννεύων, οντος, *id.* ὁ μονάρχης.
Tyro, ὁ ἀρχάριος, ᾱ, *Macar.* ὁ νεοσφάτευτος, ᾱ, ὁ νεοδαμώδης, εος, *Xen.* i. e. *novellus discipulus*, ὁ ἄρτι ἀρχόμενος παιδεύεσθαι, *Philo.*
Tyrocinium, ἡ πρωτοτειρία, ας.
Tyrunculus, ὁ πρωτότειρος, ᾱ, *Athen.*

V

VACANTER, σχολαίως, *Aristot.*
Vacatio, *a negotiis*, ἡ σχολὴ, ῆς, *Aristot.* a publicis oneribus, ἡ ἀτέλεια, ας, *Dem.*
Vacca, ἡ δάμαλις, εως, *Nax.* ἡ βῦς, βοὸς, *Isocr.*
Vaccinium, ἡ seu ὁ ὑάκινθος, ᾱ, *Theophr. aliis*, ὁ αἰγίλωψ, ωπος, *id.*
Vaccinus, a, um, βόειος, εία, ειον, *Diosc.*
Vaccula, τὸ βάϊδιον, ῦ, *Athen.*
Vacerra, ὁ πάσσαλος, ᾱ.
Vacillatio, ἡ παραφορὰ, ᾶς, *Plut.*
Vacillo, παραφέρομαι, *Plato.* σφάλλομαι, *Plut.* ἐσταῖος, *N. T.*
Vaco, σχολάζω, alicui rei, πρός τινι, *Aristot.* ἐν τινι, *Xen.* ἀποσχολάζω ἔν τινι, *Aristot.* σχολὴν ποιέομαι πρός τι, *Xen.* culpa, ἀναίτιός εἰμι, *Dem.* ab omnibus negotiis, σχολὴν ἄγω ἀπὸ πάντων πραγμάτων, *Plut.* σχολάζω ἀπό τινος, *Plato.* i. e. vacuus sum ab omni re, κενὸς εἰμι πάντων, *Xen.* vacat mihi discere, σχολή γε ἐμοὶ ἐσι μανθάνειν, *id.*
Vacuefacio, κενόω, *Theophr.*
Vacuitas, ἡ κενότης, ητος.
Vacuo, κενόω, *Theophr.*
Vacuus, a, um, κενὸς, ἡ, όν, aliqua re, τινὸς, *Xen.* ὁ καὶ ἡ διάκενος, ᾱ, *Aristot.*
Vadimonium, ἡ ἐγγύη, ης, ἡ ἐγγύησις, εως, desero, φυγοδικέω, *Dem.* obeo, ἀντιδικέω, *idem.* promitto, δίκην ἀναδέχομαι, *idem.*
Vado, as, πεζὸς διαβαίνω.
Vado, is, βαδίζω, domum, πρὸς οἰκίαν, *Plut.* εἶμι, βαίνω.
Vador, δίκην ἀναδέχομαι, *Dem.*
Vadosus, a, um, διαβατὸς, ἡ, όν, *Lucian.*
Vadum, ὁ πόρος, ᾱ, τὸ διαβατὸν μέρος τῆ ποταμῷ.
Væ, οὐαὶ! vobis, ὑμῖν, *N. T.*
Vafer, a, um, ὁ καὶ ἡ πανοῦργος, ᾱ, *Dem.* δεινὸς, ἡ, όν, *id.*
Vafre, πανούργως, τεχνικῶς.
Vafrities, ἡ πανουργία, ας, *Dem.*
Vagabundus, πλανὸς, ἡ, όν, *Dem.* ὁ πλάνης, ητος, *id.* ἀλώμενος, ένη, ενον, *Isocr.*
Vagatio, ἡ πλάνησις, εως, *Thuc.* ἡ πλάνη, ης, *Dem.* ἡ ἄλη.
Vage, πλανητικῶς, σποράδην.
Vagina, ὁ κολεὸς, ῦ, gladii, ἡ ξιφοθήκη, ης, *Hesych.*
Vagio, κλαυθμυρίζομαι, *Max. Tyr.* κνύζομαι, *Dion. Hal.* μινυρίζω.
Vagitus, ὁ κλαυθμυρισμὸς, ῦ, *Plato.* ὁ κνυζηθμὸς, ῦ, *Athen.*
Vagor, πλανάομαι, *Aristot.* ἀλάομαι, peregre cum liberis et uxore, ἐπὶ ξένης μετὰ παίδων καὶ γυναικὸς, *Dem.*

Vagus, a, um, idem quod *Vagabundus.*
Vah! εὐ, virum, ἀνδρὸς, *Xenoph.*
Valde, σφόδρα, turbor, ἐταράττομαι, *Dem.* male me habeo, πάνυ πονηρῶς ἔχω, *idem.* laudo, ὡς δυνατὸν μάλιστα ἐπαινέω, *idem.* λίαν, *id.* κομιδῇ, *Lucian.* μεγάλως, *Herodian.*
Vale, ἔρρωσο, ὑγίαινε, χαῖρε, *Lucian.*
Valedico, ἀποτάττομαι, alicui, τινὶ, *N. T.* χαίρειν ἐάω, *Plut.* ἔρρῶσθαι φράζω τινὶ, *Dem.* χαίρειν μακρὰ φράζω τινὶ, *Plut.*
Valeo, ὑγιαίνω, *Dem.* ῥώννυμαι, *Thuc.* i. e. *possum*, δύναμαι, *Dem.* talentum, ἰσχύω τάλαντον, *Polyb.* δύναμαι τάλαντον, *Aristot.*
Valetudinarium, τὸ νοσοκομεῖον, ου, *Hieron.*
Valetudinarius, a, um, ὁ καὶ ἡ νοσώδης, εος, *Plut.* καχεκτικὸς, ὴ, όν, *Gal.*
Valetudo, *bona*, ἡ εὐεξία, ας, *Aristot.* ἡ εὐρωστία, ας, *Bas. mala*, ἡ ἀῤῥωσία, ας, *Dem.* τὸ ἀῤῥώστημα, ατος, *id.* Confer *Sanitas*, et *Morbus.*
Valgus, a, um, βλαισὸς, ὴ, όν, *Galen.*
Valide, σφόδρα, *Dem.* ἰσχυρῶς. Confer *Valde.*
Validus, a, um, ἐῤῥωμένος, ένη, ένον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ εὔρωστος, ου, *id.* ἰσχυρὸς, ὰ, όν, *id.* Confer *Sanus*, item *Fortis.*
Vallaris, e, ἑρκειὸς, εία, ειον.
Vallis, τὸ ἄγκος, εος, *Philo.* ὁ αὐλών.
Vallo, περιφράλλω, urbem, τῇ τόλει τὸ ἕρυμα. *Xenoph.* aliquid, ἀποστανρῶ τι, *Thucyd.*
Vallum, τὸ πρόφραγμα, ατος, *Polyb.* τὸ χῶμα, ατος, *Dem.* τὸ χαράκωμα, ατος, *id.* ὁ χάραξ.
Vallus, ὁ σκόλοψ, οπος, *Dion. Hal.*
Valor, i. e. *pretium*, ἡ τιμὴ, ῆς, *Demosth.* Confer *Pretium.*
Valvæ, αἱ δικλίδες, ων, *Eustath.*
Vane, ματαίως, *Plato.* μάτην, *id.*
Vanesco, ἀφανίζομαι.
Vaniloquium, ἡ κενεαγορία, ας, *Plato.* ἡ ματαιολογία, ας, *N. T.*
Vaniloquus, a, um, ὁ καὶ ἡ ματαιολόγος, ου, *N. T.* κενολογῶν, ῶσα, ὸν, *Plut.*
Vanitas, ἡ ματαιότης, ητος, *N. T.* ἡ ἀνεμώνη, ης, *Lucian.*
Vanno, λικμάω, *Philo.*
Vannus, ὁ λικμὸς, ῦ, LXX.
Vanus, a, um, μάταιος, αία, αιον, labor, πόνος, *Plato.* κενὸς, ὴ, όν *Dem.* homo, πνευματόφορος ἄνθρωπος, LXX.
Vapide, ἀτρωδῶς.
Vapidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀτμώδης, εος.
Vapor, ὁ ἀτμὸς, ῦ, *Diod. Sic.*
Vaporarium, ἡ ἀτμοδόχη, ης.
Vaporatio, ἡ ἄτμισις, εως, ὁ ἀτμισμὸς, ῦ.
Vaporo, ἀτμίζω, *Hesych.* ἀναθυμιάζω.
Vappa, ὁ ἐκτεστέας, ου, sc. οἶνος, *Alciphron.*
Vapulo, τύπτομαι, *Plut.*
Variatio, ἡ ποίκιλσις, εως, *Plato.* ἡ παράλλαξις.
Varico, seu Varicor, ὡς ῥαιδὸς βαδίζω, διατείνω τὰ σκέλη.
Varicosus, a, um, ὁ ᾗ ἡ κιρσώδης, εος, *Hippocrat.*
Varicula, τὸ κιρσίδιον, ου.
Varie, ποικίλως.
Variegatio, ἡ ποίκιλσις, *Plut.*
Variego, ποικίλλω, *Eur.*
Varietas, ἡ ποικιλία, ας, *Isocrat.* ἡ πολυειδία.
Vario, ποικίλλω, aliquid, διαποικίλλω τι, *Isocr.*
Varius, a, um, ποικίλος, η, ον, *Dem.* αἴολος, η, ον.
Varix, ὁ κιρσὸς, ῦ, *Gal.*
Varus, a, um, ῥαιδὸς, ὴ, όν, *Poll.*
Vas, vadis, ὁ ἐγγυητὴς, ῆ, *Dion. Hal.* ὁ ὄμηρος, ου, *Plato.* vades do, ἐγγυητὰς παρέχω, *id.* constituo alicui, καθίσημί τινι, *Dem.* accipio, λαμβάνω, *Plut.*
Vas, τὸ ἄγγος, εος, *Aristot.* τὸ ἀγγεῖον, ου, fictile, σφράκιον, ου, *Diosc.* argenteum, τὸ ἀργύρωμα, ατος, *Dion. Hal.* aureum, τὸ χρύσωμα, ατος, *Dion. Chrys.* evacuo e vase, ἐξαγγίζω, *Hippocrat.* in vas defundo, καταγγίζω, *Diosc.* in aliud vas transfundo, μεταγγίζω, *id.*
Vasculum, τὸ σκεύαριον, ου, *Plut.* τὸ ἀγγεῖδιον, brevis sive parvi oris, ἀγγεῖον βραχύστομον, *id.*
Vastatio, ἡ πόρθησις, εως, *Dem.* ἡ ἀνάστασις, *id.* ἡ ἐρήμωσις, εως, *N. T.*
Vastator, ὁ πορθητὴς.
Vaste, ὑπερμεγέθως, ὑπερφυῶς.
Vastitas, ἡ ἐρημία, ας, i. e. *ingens magnitudo*, ἡ ἀμετρία, ας, τὸ ὑπερμέγεθες.
Vasto, πορθῶ, domos, οἰκίας, *Xen.* urbes, ἀνασάτους ποιῶ τὰς πόλεις, *Isocr.* καταστρέφομαι τὰς πόλεις, vi, βίᾳ, *id.* vicos et parvas urbes, διατροθέω κώμας καὶ πόλεις μικρὰς, *Plut.*
Vastus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνάσατος, ου, *Isocr.* i. e. *valde magnus*, ὁ καὶ ἡ ὑπερμεγέθης, εος, *Xen.*
Vates, ὁ μάντις, εως, *Isocr.* ὁ προφήτης, ου, *N. T.* ὁ χρησμολόγος, ου, *Thuc.* verus, ὁ ἀληθόμαντις, εως, *Philo.* falsus, ὁ ψευδοτροφήτης, ου, *N. T.*
Vaticinatio, ἡ μαντεία, ας, ἡ προφητία, ας, *N. T.*
Vaticinator, idem quod *Vates.*
Vaticinium, ἡ μαντεία, ας, *Lucian.* τὸ μαντεῖον, ου, *Thuc.*
Vaticinor, μαντεύομαι, alicui aliquid, τί τινι, *Lucian.* χρησμῳδέω, *id.* Θεμιστεύω, *Plut.* Ψευδίζω, *Philo.* vaticinandi peritus, μαντικὸς, ὴ, όν, *Ælian.* μαντικῆς τινα αἴσθησιν ἔχειν, *id.*
Vaticinus, a, um, μαντῶος, η, ον, *Plut.*
Uber, a, um, ὁ καὶ ἡ εὔφορος, ου, *Herodian.* Confer *Fertilis.*
Uber, ἡ θηλὴ, ῆς, *Plut.* uber præbeo, θηλὴν παρέχω, *id.*
Ubertas, ἡ εὐφορία, ας, *Dion. Hal.* ἡ εὐθηνία, ας, *idem.* i. e. *copia*, ἡ ἀφθονία, ας, *Dem.* Confer *Fertilitas*, item *Copia.*
Ubertim, ἀφθόνως, *Xen.* εὐπόρως, *Dem.*
Ubi, *interrogat.* πῦ; colliditur rēs, συντρίβεται τὸ πρᾶγμα, *Dem.* ubi, ibi, ὅπου, ἐνταῦθα, *id.* ὅτου, ἐκεῖ, *Chrys.* ubi omnia audiveritis, i. e. *postquam*, ἐπειδὰν ἀκούσητε ἅπαντων, *Dem.* ubi terrarum seu gentium, ἧ γῆς, *Eur.* ubi primum, ἐπεὶ τάχιστα, *Xen.* ubi primum illuxit, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ. *Plut.*
Ubicunque, ὅπου, ibi, ἐνταῦθα, *Dem.* ὅπου ποτὲ γῆς, *Synes.*
Ubilibet, seu Ubivis, ὁπουῦν, ὁπουπερ ἂν, ὁπουδήποτε.
Ubique, πανταχῆ, interesse exercitui, παρεῖναι τῷ στρατεύματι, *Dem.*
Udus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔνυδρος, ου, *Geopon.* ὁ καὶ ἡ ἔφυδρος, ου, locus, τόπος, *Dioscor.* ἔνυγρος τόπος, *id.* ὁ καὶ ἡ κάθυγρος, ου, *Hippocr.*
Ve, ἦ, firmior justiorve, βεβαιότερος, ἢ δικαιότερος, *Dem.*
Vecordiā, ἡ παράνοια, ας, *Dem.* ἡ ἀπόνοια, ας, *id.* ἡ παραφροσύνη.
Vecors, ὁ καὶ ἡ ἀπάφρων, ου, LXX. ὁ καὶ ἡ ἄφρων, ονος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἔκφρων, ονος, *id.* ὁ καὶ ἡ ἀνόητος, ου, *Isocr.*
Vectigal, τὸ τέλος, εος, *Dem.* ὁ δασμὸς, ῦ, *Isocrat.* exerceo, δάσμου ἀπάγω, *Plut.* pendo, φόρου τελέω, *N. T.* Confer *Tributum.*
Vectigalis, e, ὁ καὶ ἡ συντελὴς, έος, *Dem.*
Vectio, ἡ ὄχησις, εως, *Hesych.* ἡ φορὰ, ᾶς, ἡ ἀγωγὴ, ῆς. *Suid.*
Vectis, ὁ ἀναφορεὺς, έως, LXX. ὁ διωστὴρ, ῆρος, *ibid.* τὸ μοχλίον, ου. *Lucian.* ὁ μοχλὸς, ὁ ὀχεὺς, ῶος, *Diod. Sic.*
Vecto, ὀχέω, *Aristoph.*
Vector, ὁ ἱπποβάτης, ου, *Xen.* ὁ ἵππος, ου, *id.*
Vectorius, a, um, κομιστικὸς, ὴ, όν.
Vectura, ἡ ὄχησις, εως, ἡ κομιδὴ, ῆς, *Isocr.* vecturæ pretium, τὸ φορεῖον, τὸ φόρετρον, ου, *Poll.*
Vegeto, εὐθαλῆ ποιέω.
Vegetus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐθαλὴς, έος, ἀκμαῖος, αία, αῖον, *Plut.* ὁ καὶ ἡ εὔρωστος, vegeto corpore esse, εὐσωματεῖν, *Aristoph.*
Vehemens, σφοδρὸς, ὰ, όν, *Dem.* δεινὸς, ὴ, όν, *id.*
Vehementer, δεινῶς, *Aristot.* σφοδρὰ, *id.*
Vehementia, ἡ σφοδρότης, ητος, ἡ δεινότης, ητος, *Aristot.*
Veles, τὸ ὄχημα, ατος, *Plut.*
Vehiculum, τὸ ὄχημα, ατος, *Plut.* ἡ ἅμαξα, ης, LXX. τὸ φορεῖον.
Veho, ὀχέω, ἄγω, frumentum, σῖτον, *Dem.* vehor equis, ὀχέομαι ἐπὶ τῶν ἵππων, *Xen.* asino, ἐπογέομαι ὄνου, *Herodian.*
Vel, ἤ, *Dem.* Confer *Sive.*
Velabrum, τὸ βήλαβρον, ου, *Dion. Hal.*
Velamen, τὸ κάλυμμα, ατος, τὸ σκέπασμα, τὸ ἔλυτρον, ου, *Lucian.*
Velarium, τὸ παραπέτασμα.
Velatura, ἡ πορθμεία, ας, *Plato.*
Veles, ὁ ἀψιμαχος, ου, *Polyb.*
Velitatio, ἡ ἀψιμαχία, ας, *Xiph.* ἡ μελέτη, ης, *Aristid.* ὁ ἀκροβολισμὸς.
Velitor, ἀψιμαχέω, *Plut.* ἀκροβολίζομαι, velitando, ἀψιμάχως, *Dion. Hal.*

Vellicatio, ὁ τιλμὸς, ῦ, *Aret.* τὸ κνῖσμα, ατος, *Suid.* ἡ ἀτόκνισις, εως, *Theophr.*
Vellico, ἀποσπίζω, *Athen.* pro *accusare*, διασύρεσθαι.
Vello, τίλλω, comam, κόμην, *Dion.*
Vellus, τὸ κῶδιον, ου, *Lucian.* ὁ μαλλὸς, aureum, τὸ χρυσόμαλλον δέρας, *Diod. Sic.*
Velo, καλύπτω, aliquid, σκέπω τι, *Herodian.* σκεπάζω τι, *Xen.*
Velocitas, τὸ τάχος, εος, *Dem.* ἡ ὀξύτης, ητος, *id.*
Velociter, ταχέως, *Dem.* ὀξέως, *id.* ἀκέως, *Galen.*
Velox, ταχὺς, εῖα, ὺ, *Dem.* ταχινὸς, ὴ, όν, *Aristot.*
Velum, τὸ ἱστίον, ου, *Plut.* ἡ ὀθόνη, ης, *Lucian.* contrahere, τὴν ὀθόνην σείλαι. *id.*
Velut, ὡς, *Dem.* ὥσανεὶ, *id.* Conf. *Sicut, Quemadmodum.*
Vena, ἡ φλὲψ, ὀβὸς, *Xen.* argenti, φλὲψ ἀργυρίτις, ίδος, *Aristid.* metalli, τὸ κατάγειον μετάλλου, *Diod. Sic.* aquæ, φλὲψ πηγῆς, *Philo.* venam seco, φλεβοτομέω, σχάζω φλέβα, *Arr.* venæ sectio, ἡ φλεβοτομία, ας, *Gal.*
Venabulum, τὸ προβόλιον, ου, *Xen.*
Venalis, ὲ, ὠνητὸς, ὴ, όν, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ὤνιος, ου, *Plut.* res venales, τὰ ὤνια, ων, *Dem.*
Venalitium, τὸ πωλητήριον, *Lucian.*
Venalitius, a, um, ὁ καὶ ἡ ὤνιος, ου, *Plut.*
Venaticus, a, um, ἀγευτικὸς, ὴ, όν, *Eust.* κυνηγετικὸς, ὴ, όν, *Plut.* Ψηευτικὸς, ὴ, όν, *Xenoph.*
Venatio, ἡ ἄγεα, ας, *Plut.* ἡ κυνηγεσία, ας, *Diod. Sic.* τὸ κυνήγιον, ου. *id.*
Venator, ὁ Ψηευτὴς, ῆ, *Max. Tyr.* ὁ κυνηγέτης, ου, *Plut.*
Venatorius, a, um, ἀγευτικὸς, ὴ, όν, *Eustath.* Ψηευτικὸς, ὴ, όν, *Plut.*
Venatrix, ἡ κυνηγέτις, ίδος, *Xen.*
Venatus, us, ἡ κυνηγεσία, ας, *Diod Sic.* τὸ κυνήγιον, ου, *Plut.*
Vendibilis, e, ὠνητὸς, ὴ, όν, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ πράσιμος, ου, *Xen.*
Vendico, ἀντιποιέομαι, mihi aliquid, τινὸς, *Dem.* τι, *id.* ἐξιδιόω τι, *Isocr.*
Venditatio, ἡ πρᾶσις, εως, *Plato.* i. e. *ostentatio*, ἡ ἐνδειξις, εως, *Æschin.*
Venditio, ἡ πρᾶσις, εως, *Plato.* ἡ διάπρασις, εως, *Plut.* ἡ ἀπεμπολή.
Vendito, πιπράσκω, *Thuc.* ἀπεμπολέω, *Lucian.* i. e. *ostento*, me alicui ἐνδείκνυμαι ἐμαυτόν τινι, *Plut.*
Venditor, ὁ πρατὴρ, ῆρος, *Plato.* ὁ πράτης, ου, *Isæus*, ὁ πωλητής.
Vendo, πιπράσκω, aliquid pro argento, τὶ πρὸς ἀργύριον, *Thuc.* aliquid artificiosius, πωλέω τι τεχνικώτερον, *Isocr.* parvo, τὶ ὀλίγου, *id.* longe infra justum pretium, πολλοστῷ μέρει τῆς ἀξίας, *id.* veritatem pecunia, ἀποδίδωμι, τἀληθῆ χρήματων, *Dem.* me alicui, πιπράσκω ἐμαυτόν τινι, *id.*
Venefica, ἡ φαρμακεύτρια, ας, *Theocr.* ἡ φαρμακὶς, ίδος, *Aristoph.*
Veneficium, ἡ φαρμακεία, ας, *Phil.* ἡ φαρμάκευσις, εως, *Plato.* veneficio lædo s. adficio aliquem, φαρμακεύω τινὰ, *Plato.*
Veneficus, ι, ὁ φαρμακευτὴς, ῆ, *Plato.* ὁ φαρμακεὺς, έως, *Synes.* ὁ φαρμακὸς, ῆ, *Plato.*
Veneficus, a, um, φαρμακευτικὸς, ὴ, όν, ὁ καὶ ἡ φαρμακώδης, εος, *Diosc.*
Venenetus, ὁ καὶ ἡ φαρμακώδης.
Veneno, φαρμάσσω, aliquem, τινὰ, *Plato.* Conf. *Venenum.*
Venenum, τὸ φάρμακον, ου, *Diosc.* do seu porrigo alicui, δίδωμί τινι, *Dem.* bibo, πίνω, *idem.* veneno inficio aliquid, φαρμάσσω τι, *Plato.*
Veneo, πωλέομαι, *Lucian.* πιπράσκομαι, *Xen.*
Venerabilis, e, ὁ καὶ ἡ αἰδέσιμος, ου, *Bas.* ὁ καὶ ἡ ἔντιμος, ου, *Dem.* ὁ καὶ ἡ σεβάσμιος, ου, *Herodian.*
Veneratio, ἡ σέβασις, εως, *Plut.* ὁ σεβασμὸς, ῦ, *id.* ἡ τιμὴ, ῆς, *Dem.* ἡ αἴδεσις.
Venereus, a, um, ἀφροδίσιος, ία, ιον, *Plato.*
Veneror, σέβομαι, aliquem ut patrem, τινὰ ὡς πατέρα, *Xen.* Deum, αἰσχύνομαι Θεὸν, *Dem.* amicos, αἰδέομαι τοὺς φίλους, *id.* aliquem omni observantia, θεραπεύω τινὰ τοῦτο θεραπείᾳ, *Xen.*
Venia, ἡ συγγνώμη, ης, *Dem.* ἡ ἄνεσις, εως, *id.* τὸ ἔλεος, εος, *id.* et misericordia dignari aliquem, συγγνώμης καὶ χάριτος ἀξίων τινα, *id.* veniam rogo senec-

tuti, *συγγνώμην αἰτέομαι τῷ γήρᾳ, Isocr.* do alicui, *συγγνώμην ἔχω τινί, id.* consequi delictorum, *τυγχάνω συγγνώμης ὁμαρτάνων, Dem.* nullam consequor, *ἐγὼ μοι ἀδεμία συγγνώμη, id.*

Venialis, e, *συγγνωστός, ἡ, όν, Lucian.*

Venio, ἥκω, e domo, *οἴκοθεν, Dem.* ad rem p. *ἔρχομαι ἐπὶ τὸ ἄρχειν, Plato.* ad aliquem, *ἀφικνέομαι πρός τινα, Dem.* ab aliquo, *παρά τινος, id.* ad amicum, *παραγίγνομαι φίλῳ, Xen.* ad certamen, *πρὸς ἀγῶνα, Æschin.*

Venor, θηρεύω, vulpes, *ἀλώπεκας, Plut.* voluptates, *ἡδονὰς, Isocr.* lucrum, *κέρδος*, auras, *αὔρας, Xen.* aliquid, *ἀγρεύω τι, idem.* honorem, *τιμὴν, Phalar.*

Venter, *ἡ κοιλία, ας, Gal. ἡ γαστὴρ, γρὸς, id.* imus, *τὸ ὑπογάστριον, ου, Poll.* ventri deditus, *ὁ γαστρίδουλος, ου, Bas.* *γαστρὸς ἥττων, Ælian.* ventrem exonero, *ἀποσκευάζομαι τὰ ἐνοχλοῦντα, Herodian.*

Ventilabrum, *τὸ πτύον, ου, Xen.*

Ventilatio, *ἡ λίκμησις, εως.*

Ventilo, *λικμάω, LXX. ἐκλικμάω, Philo.*

Ventosus, a, um, *ὁ καὶ ἡ πνευματώδης, εος, Laërt. ὁ καὶ ἡ ὑπνηέμιος, ου, Bas. ἀνεμιαῖος, αία, αῖον, Nax. ὁ καὶ ἡ ἀνεμώδης*, homo, *ἄνθρωπος πνευματόφορος*, LXX.

Ventrale, *τὸ περιγάστριον, ου, τὸ προγαστρίδιον, ου, Lucian.*

Ventriosus, s. Ventrosus, a, um, *ὁ καὶ ἡ γαστρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ προγάστρων, ονος, Lucian.*

Ventulus, *τὸ ἀνεμίδιον, ου, Plato.*

Ventus, *ὁ ἄνεμος, ου, Aristot.* vehemens, *πολὺς, Dem.* gravis, *μέγας, id.* secundus, *πνεύσιος, Lucian.* *ἡ ὑρία, ας, Plato.* or ur noctu, *γίγνεται νυκτὸς, Dem.* perficere aliquid ventis, *διαπεράτειν τὶ πνεύμασι, id.* impediri ventis, *ὑπὸ τῶν πνευμάτων μὴ δύνασθαι ποιεῖν τι, id.* vento expositus, *ὁ καὶ ἡ προσάνεμος, ου, Xen.* vento agitari, *ἀνεμίζεσθαι, N. T. ὑπὸ τοῦ ἀνέμου σαλεύεσθαι, ibid.* vento secundo utor, *ὑρίοδρομέω, Diod. Sic.* secundo vento, *ἐξ ὑρίας, Aristot.* destituor, *ἀπαυρέω, Polyb.* qui fit, *ὑρίος, ία, ιον, Theophrast.*

Venundo, *πωλέω, Dem.* Conf. *Vendo.*

Venus, *ἡ Ἀφροδίτη, ης.*

Venustas, *τὸ κάλλος, εος, Dem. ἡ εὐκοσμία, ας, Xen. ἡ ἐπαφροδισία, ας, App.* Conf. *Pulchritudo, Elegantia.*

Venuste, *χαριέντως, Isocr. κεχαρισμένως, idem.*

Venustus, a, um, *ὁ καὶ ἡ εὐτράπελος, έος, Isocrat. ὁ καὶ ἡ ἐπαφρόδισιος, ου, Xen. χαρίεις, ιέντος.*

Veprecula, *τὸ ἀκάνθιον, ου, Diosc.*

Vepres, *ἡ ἄκανθα, ης, Diosc.*

Vepretum, *ὁ ἀκανθὼν, ῶνος, Eustath.*

Ver, *τὸ ἔαρ, εος, Aristot.* sub vere, *πρὸς τὸ ἔαρ, Thuc.* vere novo, *εἰς νέωταν, Dion. Hal.* vere, *ἐν ἦρι, id. ἔαρος, Diosc.* ineunte, *ἄμα ἦρι, Thuc.* ver ago, *ἐαρίζω, Athen.* in, *ἐνεαρίζω, Plut.*

Veracitas, *ἡ ἀληθεία, ας, Dem.* Confer *Veritas.*

Veratrum, *ὁ ἐλλέβορος, ου, Diosc.*

Verax, *ἀληθινὸς, ἡ, όν, Isocr. ὁ καὶ ἡ ἀψευδὴς, εος, idem.*

Verbascum, *ὁ φλόμος, ου, Aristot.*

Verbena, *ἡ ἱεροβοτάνη, ης.*

Verber, *ἡ πληγὴ, ῆς, Xen. τὸ αἴκισμα.*

Verberatio, *ἡ αἰκία, ας, Dem. ὁ αἰκισμὸς, ου, idem.*

Verbero, *αἰκίζω*, aliquem, *τινὰ, Isocr. τύπτω τινὰ, Dem. μαστιγόω.*

Verbero, onis, *ὁ μαστιγίας, ου, Plut.*

Verbose, *πολυλόγως.*

Verbositas, *ἡ πολυλογία, ας, Plato.*

Verbosus, a, um, *ὁ καὶ ἡ πολυλόγος, ου, Xiph. ὁ καὶ ἡ πολυρρεμβὴς, έος, Cl. Al.*

Verbum, *τὸ ῥῆμα, ατος, Dem. τὸ ἔπος, εος, Thuc. ἡ λέξις, εως, Plut.* ad verbum, *κατὰ λέξιν, id.* verba facio, *λόγον ποιέομαι*, de aliqua re, *περί τινος, Plato. ὑτὲ τινος, Isocr.* ad aliquem, *πρός τινα, idem.* *διαλέγομαι περί τινος, Dem.* verbi gratia, *λόγου χάριν, Theophyl.* ut Homeri verbis utar, *ἵνα καὶ καθ' Ὅμηρον εἴπω, Lucian.* bona verba, quæso ! *εὐφήμησον, εὐφήμει, Lucian.* verbis et re ipsa, *λόγῳ καὶ ἔργῳ ποιεῖν τι, Lycophr.*

Vere, *ἀληθῶς, Dem. ἀληθὲς, id. ὄντως.*

Verecunde, *αἰδαλέως, Dem. αἰδημόνως, Plut.*

Verecundia, *ἡ αἰδὼς, όος, Dem. ἡ εὐλάβεια, ας, id. ἡ αἰσχύνη.*

Verecundor, *αἰδέομαι, Xen. αἰσχύνομαι.*

Verecundus, a, um, *ὁ καὶ ἡ αἰδήμων, ονος, Aristot. ὁ καὶ ἡ εὐλαβὴς, έος, Dem. αἰσχυντηλὸς, ἡ, όν, Plut.*

Veredarius, *ὁ στρεβηράρος, ου, Plut.*

Verendus, *ὁ καὶ ἡ αἰδέσιμος.*

Vereor, *αἰσχύνομαι*, aliquem, ne, *τινὰ, μὴ, Plato.* ut, *δέδοικα, ὡς ἔχ, Xen. ὅπως μὴ, Isocr.* ne, *ὀκνέω μὴ, Dem.* dicere, *ὀκνέω εἰπεῖν, Lucian.* aliquid, *εὐλαβέομαί τι Isocr.*

Veretrum, *τὸ αἰδοῖον, ου, Thuc.*

Vergiliæ, *αἱ Πλειάδες, ων.*

Vergo, *φέρομαι*, ad aliquid, *ἐπί τι, Theophr. συντείνω πρός τι, Aristot. εἴς τι, Isocrat. βρίθω ἐπί τι, Plut.*

Verisimilis, e, *εἰκὼς, υῖα, ὸς, τῷ ἀληθεῖ, Plato. πιθανὸς, ἡ, όν, Dem.*

Verisimiliter, *πιθανῶς.*

Verisimilitudo, *τὸ πιθανὸν, οῦ, ἡ πιθανότης, ητος, Plut.*

Veritas, *ἡ ἀλήθεια, ας, Dem. τὸ ἀληθὲς, έος, idem.* veritatem indagare, *ἀληθείαν ζητεῖν, id.* expendere, *λογίζεσθαι τὸ ἀληθὲς, id.* sectari, *ἀληθείαν διώκειν, id.* ostendere de aliquo, *δηλοῦν περί τινος, id.* demonstrare ex aliquo, *ἐπιδείξαι ἐκ τινος, id.* aperire, *ἀποφαίνεσθαι, Isocr.* invenire alicujus, *εὑρίσκειν τινὸς, Dem.* in lucem proferri, *φανερὸν γίγνεσθαι, idem.* deprehendere, *τυγχάνειν τῆς ἀληθείας, idem.* aberrare a veritate, *διαμαρτάνειν τῆς ἀληθείας, id.* veritatem fugere, *ἀλήθειαν φεύγειν, idem.* violare, *λυμαίνεσθαι, id.* vendi, *χρημάτων ἀποδίδοσθαι τἀληθῆ, id.* pervertere, *διαστρέφειν τἀληθῆ, id.*

Vermen, *ὁ σκώληξ, ηκος, Diosc.*

Vermiculor, *σκωληκόομαι, Theophr.*

Vermiculus, *σκωλήκιον, ου, Athen.*

Verminatio, *ἡ σκωληκίασις, εως.*

Vermino, s. Verminor, *σκωληκιάω, Diosc.*

Verminosus, a, um, *ὁ καὶ ἡ σκωληκώδης, εος.*

Vermis, *ὁ σκώληξ, ηκος, Diosc.*

Verna, *ὁ οἰκότριψ, ῖβος, Philo. ὁ καὶ ἡ οἰκογενὴς, ἐος, Aristot. ὁ καὶ ἡ ἐγχώριος, ου, Thuc.*

Vernacule, *ἐγχωρίως, Dion. Hal.*

Vernilis, e, *δουλικὸς, ἡ, όν, Plut.*

Verno, *ἐαρίζω, Philo. ἀναθλαστάνω.*

Vernus, a, um, *ἐαρινὸς, ἡ, όν, Diosc.*

Vero, *δὲ, μὴν, τυ quidem, ego vero, σὺ μὲν, ἐγὼ δὲ, id.*

Verpa, seu Verpus, *ὁ ψωλὸς, οῦ, Aristoph.*

Verres, *ὁ χοῖρος ἄρρην.*

Verriculum, *ἡ σαγήνη, ης, Plut.*

Verrinus, a, um, *χοίρειος, ία, ιον, Gal.*

Verro, *σαρέω, Philo.* domum, *σαρόω οἰκίαν, N. T.*

Verruca, *τὸ μυρμήκιον, ου, Aët.* verrucis infestor, *μυρμηκιάω*, LXX.

Verrucosus, a, um, *ὁ καὶ ἡ ὀχθώδης, εος, Diosc.*

Versabilis, e, *ὁ καὶ ἡ περίκαμπτος, ου, Athen.*

Versatilis, e, *στρεπτὸς, ἡ, όν, ὁ καὶ ἡ εὐστρόφος, ου, Plut.*

Versatio, *ἡ περιστροφὴ, ῆς, ἡ περιφορὰ, ᾶς, Aristoph.*

Versicolor, *ὁ καὶ ἡ πολυχρώματος, ου, Plato.*

Versiculus, *τὸ στιχίδιον, ου, Plut.*

Versifico, *ἐποποιῶ, ῥαψῳδέω.*

Versio, *ἡ στροφὴ, ῆς, Poll.* ex una lingua in aliam, *ἡ μετάφρασις, εως, Plut.*

Versipellis, e, *ὁ καὶ ἡ πολύτροπος, ου, ὁ καὶ ἡ πανοῦργος, ου, Dem.*

Verso, *περιάγω, Plato.*

Versor, *διατρίβω*, in honestis studiis, *περὶ τὰ καλὰ ἐπιτηδεύματα, Dem.* in aliqua re, *ἐν τινι, Isocr. ἐπί τινι, Dem. γίγνομαι ἐν τινι, Isocr.* in magna paupertate, *εἶμι ἐν πολλῇ πενίᾳ, Xen.*

Versura, *ἡ στροφὴ, ῆς, Poll.* pecuniæ, *μεταγραφὴ τῶν δανείων, Plut.*

Versus, *ὁ στίχος, ου, Plut. τὸ μέτρον, ου, Dem.* et numeri, *μέτρα καὶ ῥυθμοὶ, Isocr.* aliquot Homeri, *ἔπη τινὰ Ὁμήρου, Dem.* elegiaci, *τὸ ἐλεγεῖα, id.* iambici, *τὰ ἰαμβεῖα, ων, id.*

Versus, *præp. πρὸς*, aliquid, *τινὸς, Xen.*

Versute, *πανούργως, Poll.*

Versutia, *ἡ πανουργία, ας, Dem.*

Versutus, a, um, *ὁ καὶ ἡ πανοῦργος, ου, Demosth. ὁ ἀγκυλομήτης.*

Vertebra, *ὁ σφόνδυλος, ου*, LXX. *ὁ ἀσφάγγαλος.*

Vertex, *capitis, ἡ κορυφὴ, ῆς, Xen. montis, ἡ ἀτρέφεια, ας, Philo.*

Verticillus, *ὁ σφόνδυλος, ου, Plut.*

Vertigo, *ὁ ἴλιγγος, ου, Plut. ὁ ἴλιγξ, γος, Diod.* tenebricosa, *ὁ σκοτόδινος, ου, Hippocr. ἡ σκοτοδινία, ας, Plato.* vertigine corripior, *ἰλιγγιάω, Them. σκοτοδινιάω, Philo.*

Verto, *δινέω, Aristot.* aliquid in omnem partem, *στρέφω τι πανταχῇ, Dem.* in fugam, *τρέπω εἰς φυγὴν, id.* aliquid in aliam linguam, *μεταγράφω τι, Thuc.* omnia sursum deorsum, *ἄνω καὶ κάτω ποιέομαι πάντα, Dem.* nescio, quo me vertam, *ἀπορῶ, ποῖ τραποίμην, Xen.* bene vertat tibi, *εὖ σοι γένοιτο, Athen.*

Veru, *ὁ ὀβελὸς, οῦ, Herodot.*

Vervactum, *τὸ νέωμα, ατος, Greg.*

Veruculum, *ὁ ὀβελίσκος, ου, Xen.*

Vervex, *ὁ κριὸς τομίας*, seu *ἐπιτετμημένος.*

Verum, *ἀλλὰ, Dem.* Confer *Sed.*

Verus, a, um, *ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, Dem. ἀληθινὸς, ἡ, όν, id. ὁ καὶ ἡ ἀψευδὴς, έος, id. ὁ καὶ ἡ ἔτυμος*, vera et æqua, *τὰ ἀληθῆ καὶ δίκαια, idem.* et convenientia, *καὶ καθήκοντα, idem.* verum dicere, *ἀλήθειαν λέγειν, idem. τἀληθῆ εἰπεῖν, idem. χρῆσθαι ταῖς ἀληθείαις περί τινος, idem.* Confer *Veritas.*

Vesania, *ἡ ἀβελτερία, ας, Dem. ἡ παραφροσύνη.*

Vesanus, a, um, *ὁ καὶ ἡ ἀβέλτερος, ου, Dem. ὁ καὶ ἡ παράφρων.*

Vescor, *ἐσθίω, Xen.* formicæ vescuntur seminibus, *σπέρματά ἐστι δείπνον μυρμήκων, Ælian.* Confer *Edo.*

Vesica, *ἡ κύστις, εως, Gal. ἡ φύσα.*

Vesicula, *τὸ κυστίδιον, ου, ἡ κύστιγξ, γος, Hippocr.*

Vespa, *ὁ σφὴξ, κὸς, Aristot.* vesparum sedes, *ὁ σφηκὼν, ῶνος, id.* examen, *ἡ σφηκία, ας, Plut.*

Vespera, *ἡ ἑσπέρα, ας, Dem. ἡ ὀψία, ας, N. T.* ubi vespera advenit, *ἐσπέρας καταλαβούσης, Herodian.* advenerat, *ἐσπέρα ἦν, Dem.*

Vesperascit, *ὀψίζει, ἐσπέρα γίνεται, Xen.*

Vespere, seu Vesperi, *δειλῆς*, LXX. *πρὸς ἑσπέραν, Plato. ἑσπέρας ὄσης, Dem. ἑσπέρας γινομένης, Xen. ὀψὲ τῆς ἡμέρας, idem.*

Vespertilio, *ἡ νυκτερὶς, ίδος, Aristot.*

Vespertinus, a, um, *ἑσπερινὸς, ἡ, όν, δειλινὸς, ἡ, όν*, LXX.

Vesperugo, *ὁ ἕσπερος, ου, Aristot.*

Vespillo, *ὁ ἐνταφιαστὴς, οῦ*, LXX. *ὁ νεκροφόρος.*

Vester, a, um, *ὑμέτερος, έρα, ερον, civis, πολίτης, Demosth.* pater, *πατὴρ ὑμῶν, N. T.*

Vestiarium, *τὸ ἱματιοφυλάκιον, ου.*

Vestiarius, *ὁ ἱματιοκάπηλος, Lucian.*

Vestibulum, *τὸ πρόθυρον, ου*, LXX. *τὸ προπύλαιον, ου, Plato. τὸ πρόπυλον, ου, Herodian.*

Vestigator, *ὁ ἰχνευτὴς, οῦ, Poll.*

Vestigatio, *ἡ ἴχνευσις, εως, Xen. ἡ ἰχνεία, ας, id.*

Vestigium, *τὸ ἴχνος, εος, Galen. τὸ ἴχνιον, ου, Xen.* pedis, *τὸ βῆμα, ατος, N. T.* vestigiis consequor, *ἰχνάομαι, Plut.* insisto, *ἰχνεύω, Xen.* alicujus, *κατὰ πόδας ἑπομαί τινι, Nax. κατ' ἴχνος βαίνω τινός, Chrys.* e vestigio, *παραχρῆμα, Dem.*

Vestimentum, idem quod *Vestis.*

Vestio, *ἀμφιάζω, Macar. ἱματίζω, N. T.*

Vestis, s. Vestitus, *ἡ ἐσθὴς, ῆτος, Dem. τὸ ἱμάτιον, ου, idem. τὸ ἑωμάτιον, ου, idem. τὸ ἀμφίεσμα, ατος, Lucian. τὸ ἔσθημα, ατος, Ælian.* fluxa, *ἐσθὴς παρῳωρημένη, Herodian.* rustica, *σαλὴ ἀγρωῖτις, Phil.* lacera, *ἱμάτιον ἐντετριμμένον, Chrys.* tricubina, *φαῦλον, Dion. Chrys.* vestem comparo ad diem festum, *παρασκευάζω ἐσθῆτα εἰς ἑορτὴν, Dem.* facere, *ποιεῖν ἱμάτιον, id.* exuere, *ἐκδύειν ἑωμάτιον, id.* corrumpo, *διαφθείρω ἱμάτιον, id.* dilacero, *καταῤῥήγνυμι ἱμάτιον, id.* veste ejusmodi uti, *τῷ τοιῷδε ἐσθήματι χρῆσθαι, Ælian.* vestibus splendidis superbire, *ᾠὐτύνεσθαι ἐσθῆτι πολυτελεῖ, id.*

Vestras, *ὑμεδαπὸς, ἴ, Suid.*

Veteramenta, *τὰ κατττίματα, ων, Lucian.*

Veteranus, a, um, *παλαιὸς, ὰ, όν, Dem.* miles, *ὁ ἀπεστρατευμένος, ου, Plut.*

Veterasco, *παλαιόομαι, Gal.*

Veterator, *ὁ πανοῦργος, ου, Dem.*

Veteratorie, *πανούργως, Poll.*

Veteratorius, a, um, *ὁ καὶ ἡ πανοῦργος, ου, Aristot.*

Veternosus, a, um, *ληθαργικὸς, ἡ, όν.*

Veternus, *ἡ ληθαργία, ας, ἡ καταφορὰ ἰσχυρὰ, Diosc.*

Veto, κωλύω, *Xenoph.* Confer *Prohibeo.*
Vetula, ἡ πεισθῦτις, ιδος, *Lucian.* ἡ γυνὴ γεραΐα, *Dem.* πεισθυτέρα ἄνθρωπος, *id.* τὸ γεραΐδιον, *id.*
Vetulus, a, um, παλαιὸς, ὰ, ὸν, *Plut.* Confer *Antiquus.*
Vetulus, i, τὸ γερόντιον, υ, *Lucian.* Conf. *Senex.*
Vetus, παλαιὸς, ὰ, ὸν, *Aristot.* Confer *Antiquus.*
Vetustas, ἡ παλαιότης, ητος, *Eurip.* ἡ ἀρχαιότης, ητος, *Paus.*
Vetuste, παλαιῶς.
Vetustus, a, um, ἀρχαῖος, αία, αῖον, *Xen.* Confer *Antiquus.*
Vexatio, ἡ ἐπήρεια, *Dem.* ἡ κάκωσις.
Vexator, ὁ κακωτὴς, ῆ, *Philo.* ὁ λυμαντήρ.
Vexillarius, seu Vexillifer, ὁ σημειοφόρος, ὁ, *Poll.*
Vexillum, τὸ σημεῖον, υ, *Thuc.* ἡ σημαία, ας, *Plut.*
Vexo, ἐπηρεάζω, *Plut.* σκύλλω, *N. T.* κακόω, κακαιτιάομαι.
Via, ἡ ὁδὸς, ῦ, *Dem.* urbis, ἡ ἀγυιὰ, ᾶς, *Max. Tyr.* publica, ὁδὸς δημοσία, regia, ἡ ἀμαξιτὸς, ῦ, *Xen.* angustior et altior, ὁδὸς στενοτέρα καὶ μετεωροτέρα, *Demosth.* recta, ὀρθὴ, *id.* tuta, ἀσφαλὴς, *id.* viam reficio, ὁδὸν ἐπισκευάζω, *id.* monstro alicui, δείκνυμί τινι, *id.* patefacere alicui, ποιεῖν ὁδὸν εἶναί τινι, *id.* ire eadem, βαδίζειν τὴν αὐτὴν, *id.* ingredi aliquam, πορεύεσθαί τινα, *id.* declinare rectam, ἐξίστασθαι τῆς ὀρθῆς καὶ δικαίας ὁδοῦ, *id.*
Vialis, e, δίαιος, αία, αῖον.
Viaticor, ἐφοδιάζομαι, *Bas.*
Viaticum, τὸ ἐφόδιον, υ, *Dem.* do, ἐφοδιάζω, *Herodot.*
Viator, ὁ ὁδοιπόρος, υ, *Lucian.* ὁ ὁδίτης.
Viatorius, a, um, ὁδοιπορικὸς, ὴ, ὸν, *Herodot.*
Vibex, ὁ αἱμάλωψ, ωπος, *Galen.*
Vibratio, ἡ ἀνάπαλσις, εως, *Aristot.*
Vibrissæ, αἱ τρίχες ῥινός.
Vibro, ἀνεπάλλω, *Aristot.* κραδαίνω.
Viburnum, ἡ βερωνὶς μέλαινα.
Vicanus, ὁ κωμήτης, υ, *Dion. Hal.*
Vicarius, a, um, ὁ, ἡ, τὸ ἀντ' ἄλλου τεταγμένος.
Vicatim, κωμηδὸν, *Diod. Sic.* κατὰ κώμας, *Plut.*
Vicesimus, a, um, εἰκοστὸς, ὴ, ὸν, LXX.
Vicia, ἡ βικία, ας, *Geop.*
Vicies, εἰκοσάκις.
Vicinia, s. Vicinitas, ἡ γειτονία, ας, *Aristot.* ἡ γειτνίασις, εως, *Plut.* in vicinia, ἐκ γειτόνων, *Lucian.*
Vicinus, a, um, ὁ καὶ ἡ γείτων, ονος, *Plut.* γειτνιακὸς, ὴ, ὸν, *Joseph.* ὁ καὶ ἡ πρόσοικος, υ, *Plut.* sum, γειτνίαν, *Plato.* γειτνιάω, *Herodot.* sum morti, Χάρων ἐδακέ μες, *Lucian.*
Vicis alicujus, ἀντί τινος, *Xen.* vicem alicujus doleo, ἄχθομαι ὑπί τινος, *Lucian.* alicujus rei præsto, παρέχω τάξιν τινὸς, *Diosc.* vice versa, ἐκ περιτροπῆς, *Philo.* κατὰ διαδοχὴν, *Plato.*
Vicissim, ἀμοιβαίως, *Bud.* κατὰ διαδοχὴν, *Plato.* ἐκ περιτροπῆς, *Philo.*
Vicissitudo, ἡ ἐξαμειψις, εως, *Plato.* ἡ καταλλαγὴ, ῆς, *Aristot.* ἡ περιτροπὴ, ῆς, *Philo.* ἡ ἀμοιβὴ.
Victima, τὸ σφάγιον, υ, *Dem.* τὸ Θῦμα, ατος, *id.* τὸ ἱερεῖον, ὰ, *id.* offero victimam, προσάγω Θυσίαν, *Lucian.* me ipsum pro aliquo, δίδωμι σφάγιον ἐμαυτὸν ὑπὲρ τινος, *Demosth.* sacrifico victimam, Θύω ἱερεῖον, *id.* prosterno victimas, καταβάλλω ἱερεῖα, *id.*
Victimarius, ὁ σφαγεὺς, έως, *Xen.* ὁ Θύτης, ου, *Herodian.*
Victito, σιτέομαι, aliqua re, τινὸς, *Aristot.*
Victor, ὁ νικῶν, ῶντος, *Dem.* ὁ νενικηκὼς, ότος, *id.* ὁ κρατήσας, αντος, *id.*
Victoria, ἡ νίκη, ης, honesta et conveniens, καλὴ καὶ πρεσβεύσα, *Demosth.* injuste parta, παρὰ τὸ δίκαιον γιγνομένη, *idem.* victoriam obtineo s. reporto, νικὴν λαμβάνω, *id.* νίκην αἴρομαι, *Dion. Hal.* victoria recte uti, κατὰ τρόπον διοικεῖν τὴν νίκην, *Dem.* victoriæ præmium, νικητήριον, υ, *Xen.* νικητήριον ἄθλον, *Plato.*
Victoriosus, a, um, ὁ καὶ ἡ καλλίνικος, υ, *Plut.*
Victrix, ἡ νικήτρια, ας, ἡ νικήσασα, ης.
Victus, us, ὁ βίος, υ, *Dem.* ἡ σίτησις, εως, *id.* ἀφ' ὧν ζῇ τις, *id.* victum paro alicui, βίον εὑρίσκω τινὶ, *idem.* colligo ex aliqua re, συλλέγω ἔκ τινος, *id.* quæro, ἐργάζομαι τὰ ἐπιτήδεια, *id.* paro ex aliqua re, πορίζομαι βίον ἔκ τινος, *id.* sufficientem suppedito alicui, βίον ἱκανὸν παρέχω τινὶ, *id.* δίδωμι σίτησίν τινι, *id.* dimetiri alicui, μετρεῖν τὸν σῖτόν τινι, *id.* fraudare aliquem victu, ἀφαιρεῖσθαί τινα, ἀφ' ὧν ζῇ, *Dem.*
Viculus, τὸ κωμίδιον, υ, τὸ κώμιον, υ, *Plut.*
Vicus, ἡ κώμη, ης, *Thuc.* ἡ δῦμη.
Videlicet, δηλαδὴ, *Dem.*
Video, aliquid præsens, ὁράω τι παρὸν, *Dem.* et circumspicio, σκοπῶ τι καὶ ὁράω, *id.* aliquem, βλέπω εἴς τινα, *idem.* πρός τινα, *Isocr.* imaginem alicujus, Θεάομαι εἰκόνα τινὸς, *Aristot.* Conf. *Intueor, Specto.*
Videor, δοκέω, *Dem.* καταφαίνομαι, *Dion. Hal.* videtur mihi, φαίνεταί μοι, *idem.* δοκεῖ μοι, *Dem.*
Vidua, ἡ χήρα, ας, *Plut.* sum, χηρεύω, *Dem.* ἡ ἐυνὶς.
Viduatio, ἡ χήρωσις, εως.
Viduitas, ἡ χηροσύνη, ης, ἡ χηρεία, ας, *Thuc.*
Viduo, χηρεύω, ἀποχηρεύω.
Viduus, ὁ χῆρος, ὁ, *Epiphan.* sum, χηρεύω, *Dem.* κατακληρεύω, *id.*
Vieo, λυγίζω, *Poll.*
Vietor, ὁ λυγιστὴς, ῆ.
Vietus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπέρακμος, υ, *Chrys.*
Vigeo, ἀκμάζω, opibus, τῷ πλούτῳ, *Herodian.* i. e. sanus sum, εὐσθενέω, *Dem.*
Vigesco, ἐπακμάζω.
Vigesimus, idem quod *Vicesimus.*
Vigil, ὁ καὶ ἡ ἄϋπνος, υ, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἀγρυπνος, υ, *idem.*
Vigil, *subst.* ὁ φρουρὸς, ῦ, *Thuc.* ὁ ἐγρήγορος, υ, LXX.
Vigilanter, ἀγρύπνως, ἐγρηγορήτως, *Bas.* ἐπιμελῶς.
Vigilantia, ἡ ἀγρυπνία, ας, *Xen.*
Vigilia, ἡ ἐγρήγορσις, εως, *Aristot.*
Vigilo, ἐγρηγορέω, *Aristot.* ἀγρυπνέω, LXX.
Viginti, οἱ, αἱ, τὰ εἰκοσι.
Vigor, ἡ ἀκμὴ, ῆς, *Aristot.* ἡ ῥώμη, τὸ σθένος.
Vilesco, φαυλίζομαι, εὐτελίζομαι.
Vilipendo, φαυλίζω, *Xenoph.* Confer *Contemno.*
Vilis, e, φαῦλος, η, ον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ εὐτελὴς, ὲος, *id.* pretii, ὁ καὶ ἡ εὐωνος, υ, *id.*
Vilitas, ἡ φαυλότης, ητος, *Xen.* ἡ εὐτέλεια, mercium, ἡ εὐωνία, ας, *Poll.*
Villa, ἡ κώμη, ης, *Dem.* ἡ αὐλὴ, ῆς, *Dion. Hal.* τὸ χωρίον, υ, *Dem.* ἡ ἔπαυλις, εως, *Plut.* τὸ ἐπαύλιον, υ, *idem.*
Villaris, e, ἐπαυλικὸς, ὴ, όν.
Villica, ἡ ἀγροικόμος, υ.
Villicus, ὁ ἀγροικόμος, υ, ὁ αὐλήτης.
Villosus, a, um, λάχνος, ὴ, ον, *Suid.* ὁ καὶ ἡ τριχώδης.
Villum, τὸ οἰνάριον, υ, ὁ οἰνίσκος, υ, *Athen.*
Villus, ἡ λάχνη, ης, ὁ πόκος, υ, *Theophr.*
Vimen, ἡ λύγος, υ, *Eust.* ἡ οἰσύα, ας, *id.*
Viminalis, e, seu Vimineus, a, um, οἰσΰνος, ἴνη, ινου, *Lucian.* λύγινος, ίνη, ινον, *idem.*
Vinaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ οἰνώδης, εος, *Plut.*
Vinago, ἡ οἰνὰς, άδος, *Aristot.*
Vinalia, τὰ πιθοίγια, ων.
Vinarius, a, um, οἰνηρὸς, ὰ, όν, vas, ἀγγεῖον, *Athen.* cella, ὁ οἶνων, ῶνος, *Xen.* taberna, οἰνοπώλιον, υ.
Vinarius, i, ὁ οἰνοπώλης, υ.
Vincibilis, e, νικητὸς, ὴ, όν.
Vincio, δέω, aliquem, τινὰ, *Dem.* δεσμέω τινὰ, *N. T.* catenis, ἁλύσεσι, *ibid.* περιδάλλω τινὰ, *Plut.*
Vinco, νικάω, copias universas, δύναμιν πᾶσαν, *Dem.* palam aliquem, ἐκ φανεροῦ κρατέω τινός, *id.* virtute, non fortuna, νικάω δι' ἀρετὴν, ἐ διὰ τύχην, *id.* facile aliquos terra marique, κρατέω τινῶν ῥαδίως κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, *id.* hostes, ἐπικρατέω τῶν ἐχθρῶν, *Isocr.* prælio equestri, ἱππομαχία, *Dem.* aliquem prælio navali, καταναυμαχήσας τατεινὸν ποιέω τινὰ, *Isocr.* et supero aliquos, κρατέω καὶ περιγίνομαι τινῶν, *Dem.* verbis, κρατέω καὶ περίειμι λόγῳ, *id.*
Vinctura, s. Vinctus, us, ὁ δεσμὸς, ῦ, *Plut.*
Vinculum, ὁ δεσμὸς, ῦ, *Plut.* in vincula conjicio aliquem, δέω τινὰ, *Dem.* παραδίδωμί τινα εἰς τὸ δεσμωτήριον, *idem.* ἐμβάλλω τινὰ εἰς τὸ δεσμωτήριον, *id.* minari, προλέγειν δεσμὸν, *idem.* vinculorum reum esse, ἔνοχον δεσμῷ γίγνεσθαι, *idem.* damnari vinculis, κρατιμᾶσθαί τινι δεσμῷ, *id.* Confer *Carcer.*
Vindemia, ὁ τρυγητὸς, ῦ, *Plut.*
Vindemiator, ὁ τρυγητὴς, ῆ.
Vindemio, τρυγάω, fructus autumnales, τὴν ἀμπελίνην ὀπώραν, *Plut.*
Vindex, ὁ ἐκδικος, ὁ, *Lucian.* ὁ τιμωρὸς, ῦ, *Philo.*
Vindicatio, ἡ ἐκδικία, ας, *Chrys.* ἡ ἐκδίκησις, εως, LXX. ἡ τιμωρία.
Vindiciæ, ἡ ἀντικρίσεις, εως, *Dion. Hal.*
Vindico, τιμωρέω, *Dem.* aliquem, ἀμύνομαί τινα, *Plato.* πρός τινος, *Plut.* aliquem ab aliqua re, ἀπαλλάττω τινὰ τινος, *Isocr.*
Vindicta, ἡ ἐκδίκησις, εως, LXX.
Vinea, ὁ ἀμπελὼν, ῶνος, LXX. τὸ οἰνόπεδον, γῆ ἀμπελόφυτος, υ, *Dion. Hal.*
Vinealis, e, ἀμπέλινος, ίνη, ινον, *Aristot.*
Vinetum, ὁ ἀμπελὼν, ῶνος, LXX.
Vinitor, ὁ ἀμπελουργὸς, ῦ, *Poll.*
Vinolentia, ἡ μέθη, ης, *Dem.* ἡ οἰνοφλυγία.
Vinolentus, a, um, ὁ καὶ ἡ πάροινος, υ, *Plut.* ὁ καὶ ἡ φίλοινος, υ, *id.*
Vinosus, a, um, ὁ καὶ ἡ οἰνώδης, εος, *Plut.*
Vinum, ὁ οἶνος, υ, *Dem.* copia vini, οἴνου πλῆθος, *id.*
Viola, τὸ ἴον, υ, *Aristot.*
Violabilis, e, βιαστὸς, ὴ, όν.
Violaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἰώδης, εος, *Diosc.*
Violarium, ἡ ἰωνιὰ, ᾶς, *Theophr.*
Violatio, ὁ βιασμὸς, ῦ, *Dem.*
Violator, ὁ βιαστὴς, ῆ, *Nax.*
Violens, s. Violentus, a, um, βίαιος, αία, αῖον, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ὀξύμορος.
Violenter, βιαίως, et insolenter debacchari in aliquem, καὶ ἀσελγῶς χρῆσθαί τινι, *Dem.*
Violentia, ἡ βία, et importunitas alicujus, καὶ φιλοτιμοσύνη τινὸς, *Dem.*
Violentus, a, um, vide *Violens.*
Violo, βιάζομαι, et injuria adficio aliquem, καὶ ὑβρίζω τινὰ, *Dem.* aliquem, πλημμελέω εἴς τινα, *Isocr.* pacta, παραβαίνω τὰς ὁμολογίας, *Dem.* λύω τὰς συνθήκας, *Isocr.* pacem, ἐφίγνη, *Dem.* fidem mutuo datam, παραβαίνω τὰς κοινὰς πίστεις, *idem.*
Vipera, *mas,* ὁ ἔχις, εως, *Plato. femina,* ἡ ἔχιδνα, ης, *Galen.*
Vipereus, a, um, s. Viperinus, a, um, ἐχιδναίος, αία, αῖον.
Viperula, τὸ ἐχίδιον, υ, τὸ ἐχείδιον, υ, *Suid.*
Vir, ὁ ἀνὴρ, ἀνδρὸς, bonus, fortis, ἀγαθὸς, *Dem.* optimus, ἀρίστος, *idem.* bonus et honestus, καλὸς κἀγαθὸς, *id.* probatus, τέλειος, *id.* præstans, σπουδαῖος, prudens, νῦν ἔχων, *id.* admirabilis, Θαυμαστὸς, *id.* fio, γίγνομαι, *Dem.* συντελῶ εἰς ἀνδρα, *Isocr.* habeor, δοκιμάζομαι ἀνὴρ εἶναι, *Dem.*
Virago, ἡ ἀνδρεὶς, ίδος, *Symm.*
Vireo, θάλλω, Xen. χλοάζω.
Virga, ἡ ῥάβδος, υ, *Xen.*
Virgeus, a, um, ῥαβδίνος, ίνη, ινον.
Virginalis, e, παρθενικὸς, ὴ, όν, *Athen.*
Virgineus, a, um, παρθένιος, εία, ειον, *Eur* ornatus, ἡ χορεοσμία, ας, *Cl. Al.*
Virginitas, ἡ παρθενία, ας, *Lucian.*
Virgo, ἡ παρθένος, ὁ, *Xen.* ἡ κόρη.
Virgula, ὁ ῥαβδίσκος, υ, τὸ ῥαβδίον, υ.
Virgultum, τὸ Θαμώσιον, υ, *Phav.* τὸ φρύγανον, υ.
Virguncula, τὸ παρθενισκάριον, υ.
Viridarium, ἡ ἄλσας, άσ.
Viridis, e, χλωρὸς, ὰ, όν, *Plut.*
Viriditas, ἡ χλωρότης, ητος, *Plut.*
Virido, χλωρὰίνω, *Soph.*
Virilia, τὰ αἰδοῖα, ων.
Virilis, e, ἀνδρεῖος, ὴ, όν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀνδρώδης, εος, *Isocr.* ἀνδρεῖος, ὰ, ον, *Xen.*
Virilitas, ἡ ἀνδρότης.
Viriliter, ἀνδρείως, *Xen.*
Viritim, κατ' ἄνδρα, *Dem.*
Virosus, a, um, idem quod *Venenosus.*
Virtus, ἡ ἀρετὴ, ῆς, maximis laudibus digna, μεγίσων ἐπαίνων ἀξία, *Dem.* excellens, mirifica, σπλλὴ, *id.* perfecta, παντελὴς, *idem.* integerrima et firmissima, γνησιωτάτη καὶ βεβαιοτάτη, *id.* et bonitas, καὶ καλοκἀγαθία, ας, *id.* virtutem amare nimis, ἀρετὴν ἀγαπᾶν λίαν, *idem.* appetere, ἐρέγεσθαι καλοκἀγαθίας, *idem.* majorum imitari, τῶν προγόνων μιμεῖσθαι, *id.* exerceo, ἀσκέω, *Isocr.* ostendere alicui, ἐνδεικνύειν τινὶ, *Demosth.* virtute præstare omnibus, ἀρετῇ διαφέρειν ἁπάντων, *id.* majorum gloriari, σεμνύνεσθαι ὅτ' ἀρετῇ τῶν προγόνων, *id.*

Virulentus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἰώδης, εος.
Virus, ὁ ἰὸς, ῦ, *Plut.*
Vis, ἡ δύναμις, εως, *Dem.* τὸ κράτος, εος, *id.* Plur. *Vires*, ἡ ἰσχὺς, ύος, *id.* vim infero s. facio, βιάομαι, *Plato.* habeo maximam, δύναμιν μεγίστην ἔχω, *Isocr.* adipiscor, κτάομαι, *id.* ἰσχύω, *Antiph.* vi occupo urbem, κατὰ κράτος πόλιν αἱρέω, *Isocr.*
Visceratio, ἡ κρεονομία, ας.
Viscidus, a, um, s. Viscosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἰξώδης, εος, ὁ καὶ ἡ γλοιώδης.
Viscum, ὁ ἶξος, ῦ, *Plut.* ἡ ἰξία, ας, *Theophr.* visco aves capto, ἰξεύω, captans vir, ὁ ἰξευτὴς, οῦ, femina, ἡ ἰξεύτρια, ας, *Plut.*
Viscus, τὸ σπλάγχνον, ου, *N. T.* τὸ ἔντερον.
Visibilis, ε, ὁρατός, ἡ, ὸν, *Dem.* θεατός, ἡ, ὸν, *id.*
Visio, ἡ ὅρασις, εως, *Plut.*
Visito, ἐπισκέπτομαι, aliquem, τινὰ, *Herodian.*
Viso, ἐπισκοπέω, aliquem, τινὰ, *Isocrat.*
Visum, τὸ ὅραμα, τὸ φάσμα.
Visus, us, ἡ ὄψις, εως, *Dem.*
Vita, ὁ βίος, ου, *Dem.* ἡ ζωὴ, ῆς, *Aristot.* ἡ βιοτὴ, ῆς, *Xenoph.* universa, βίος πᾶς, *Dem.* honoratior, ἐντιμώτερος, *id.* illustrissima, λαμπρώτατος, *id.* moderata et temperans, σώφρων καὶ μέτριος, *idem.* tranquilla et quieta, ἡσύχιος καὶ ἀπράγμων, *id.* calamitosa, δυστυχὴς, *id.* privata, ἰδιος, *id.* ante acta, βεβιωμένος, *id.* præsens, παροὺς, *id.* reliqua, λοιπὸς, *id.* vitam aliquam eligere, βίον τινὰ αἱρεῖσθαι, *id.* instituere aliquo modo, οἰκονομεῖν πῶς, *Isocr.* vivere seu degere aliquam, βιῶν τινα, *Dem.* ζῆν τινα, *idem.* traducere in pluribus commodis, διάγειν μετὰ πλείων ἀγαθῶν, *id.* exigere non ignaviter, διατελεῖν ἃ ῥᾳδυμῶν τινα, *idem.* conterere in aliqua re, διατρίβειν περί τινι, *id.* conservare, σῴζειν, *id.* commutare cum morte, μεταλλάττειν, *Isocr.* finire, τελευτᾶν, *id.* τὸν τελευτὴν τῷ βίῳ ποιεῖσθαι, *Dem.* sub finem vitæ, περὶ τὴν κατασροφὴν τοῦ βίου, *Ælian.*
Vitalis, ε, ὁ καὶ ἡ ζώσιμος, ου, *Al. Aphr.* ζωτικὸς, ἡ, όν, *Theophr.* βιωτὸς, ἡ, όν, *Plato.* ὁ καὶ ἡ βιώσιμος.
Vitatio, ἡ εὐλάβεια, ας, ἡ ἐκφυγή.
Vitellus, ἡ λέκιθος, ου, *Aristot.*
Viteus, a, um, ἀμπέλινος, ίνη, ινον, *Aristot.*
Viticula, τὸ ἀμπέλιον, ου, *Aristoph.*
Vitiligo, ὁ ἀλφὸς, ῶ, *Diosc.*
Vitilitigator, ὁ συκοφάντης, ου, *Dem.*
Vitilitigo, συκοφαντέω, *Dem.*
Vitio, κατασκύνω, φθείρω, feminam, γυναῖκα, *Lys.*
Vitiose, κακῶς, *Dem.* πονηρῶς, *Isocr.*
Vitiositas, ἡ κακία, ας, *Dem.*
Vitiosus, a, um, φαῦλος, η, ον, *Dem.* κακὸς, ἡ, όν, *id.*
Vitis, ἡ ἄμπελος, ου, *Aristot.* ἡ οἴνη.
Vitisator, ὁ ἀμπελοφύτωρ, ορος.
Vitium, ἡ κακία, ας, *Dem.* τὸ ἁμάρτημα, ατος, *Isocr.* vitio verto, ᾄγνον ἡγέομαι, *idem.*
Vito, εὐλαβέομαι, sodalitium, τὴν συνουσίαν, *Isocr.* aliquid, διαφεύγω τι, *id.* Confer *Fugio.*
Vitreus, a, um, ὑακινθ, ῆ, ῦν, *Lucian.* ὑάλινος, ίνη, ινον, *N. T.*
Vitricus, ὁ ἐπιπάτωρ, ορος, *Poll.*
Vitrum, ὁ vel ἡ ὕαλος, ου, *Lucian.* ἡ ὕελος, ου, *Diod. Sic.*
Vitta, ἡ ταινία, ας, *Plato.* τὸ ἀνθέμιον, ου, LXX.
Vitula, ἡ μόσχος, ου, *N. T.* ἡ δάμαλις, εως, *Lucian.*
Vitulinus, a, um, ὁ καὶ ἡ μόσχειος, ου, *Xen.*
Vitulor, εὐφραίνομαι.
Vitulus, ὁ μόσχος, ου, LXX. τὸ μοσχάριον, ου, *id.*
Vituperabilis, ε, ὁ καὶ ἡ ἐπίψογος, ου, *Diod. Sic.* ὁ καὶ ἡ ἐπονειδίσος, ου, *Dem.* μωμητὸς, ἡ, όν.
Vituperatio, ἡ μέμψις, εως, *Dem.* ἡ ἐπιτίμησις, εως, *id.*
Vituperator, ὁ ἐπιπλήττων, οντος, *Isocr.* ὁ ψέκτης, ου, *Plato.*
Vituperium, ὁ ψόγος, ου, *Plut.* ὁ ὀνειδισμός.
Vitupero, ψέγω, aliquem, τινὰ, *Plato.* διαψέγω τινὰ, *Plut.* ἐπιτιμάω τινὶ, *Dem.* μέμφομαί τινι, *id.*
Vivacitas, ἡ μακροβιότης, ητος, *Aristot.* ἡ εὐζωΐα.
Vivarium, τὸ ζωοτροφεῖον, ου.
Vivax, ὁ καὶ ἡ μακροβιος, ου, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ εὔζωος, ου, *Theophr.*
Viverra, ἡ ἴκτὶς, ίδος, *Aristot.*
Vividus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔμβιος, ου, *Theophr.* ἀκμαῖος, αία, αῖον.
Vivifico, ζωοποιέω.
Vivificus, ὁ καὶ ἡ ζωοφόρος.
Vivo, βιόω, longo tempore, πολὺν χρόνον, *Dem.* beate, εὐδαιμόνως τὸν βίον διάγω, *Isocr.* felicius, εὐτυχέστερον βίον βιόω, *id.* secure, ζάω ἀσφαλῶς, *idem.* tranquille, ζάω ῥαθύμως, *id.* simpliciter et ut natura fert, ζάω ἁπλῶς καὶ ὡς πέφυκα, *Demosth.* frugaliter, μετρίως, *id.* modeste, κοσμίως, *id.* quovis modo, ὁτιωσοῦν, *id.* militari modo, στρατιωτικῶς τὸν βίον, *idem.* belluarum more, θηριωδῶς, *id.*
Vivus, a, um, ζῶν, ζῶσα, ζῶν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἔμψυχος, et adhuc vigens, καὶ νῦν ὢν, *id.* ζωὸς, ἡ, όν, *Xen.*
Vix, μόγις, *Isocr.* servi ferrent, μόλις ἂν οἱ δοῦλοι καρτερήσαιεν, *id.*
Ulceratio, ἡ ἕλκωσις, εως, *Hippocr.*
Ulcero, ἑλκόω, *Xen.* ἑλκοποιῶ.
Ulcerosus, ὁ καὶ ἡ ἑλκώδης, εος, ἑλκωμένος, ένη, ενον, *N. T.*
Ulciscor, ἐκδικέω, aliquem, τινὰ, *Plut.* aliquem ab aliquo, τινὰ ἀπό τινος, *N. T.* aliquem præclare, ἀμύνομαί τινα καλῶς, *Isocr.*
Ulcus, τὸ ἕλκος, εος, *Plato.*
Ulcusculum, τὸ ἑλκύδριον, ου, *Plut.*
Uliginosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἰλυματώδης, εος.
Uligo, ἡ ἰκμασία, ας, *Hesych.*
Ullus, a, um, ὁ, ἡ τὶς, τὸ τί.
Ulmarium, ὁ πτελεὼν, ῶνος.
Ulmeus, a, um, ὁ καὶ ἡ πτελεώδης, εος, *Hesych.*
Ulmus, ἡ πτελέα, ας, *Diosc.*
Ulna, ἡ ἀγκάλη, ης, *N. T.* ἡ ἀγκαλὶς, ίδος, LXX. ulnis amplector, ἀγκαλίζομαι, ulnis gesto, ἐν ἀγκάλαις περιφέρω τινὰ, *Xen.* qui adhuc gestatur, ὁ καὶ ἡ ὑπάγκαλος ἔτι. *Dion. Hal* i. e. mensura, ἡ ὠλένη, ης, *Poll.*
Ulterior, us, περαῖος, αία, αῖον, *Strabo.* ὁ, ἡ, τὸ πέραν, *Thuc.*
Ulterius, περαιτέω, progredi, προελθεῖν, *Isocrat.*
Ultimo, ἐσχάτως, *Plut.*
Ultimus, a, um, ἔσχατος, η, ον, *Plato.* ὕστατος, άτη, ατον, *idem.* τελευταίος, αία, αῖον, *id.*
Ultio, ἡ ἐκδίκησις, εως, *N. T.* ἡ ἀμύνη.
Ultor, ὁ ἐκδικητὴς, οῦ, *Greg.* ὁ τιμωρός.
Ultra, πέρα, nihil requirere, μηδὲν ἔτι πέρα ζητεῖν, *Plato.* modum, πέρα τοῦ μέτρου, *Dem.* ultra Indos, πέραν Ἰνδῶν, *Aristot.* sexaginta annos natus, ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη γεγονώς, *Plut.* quam par est, μᾶλλον τοῦ δέοντος, *Dem.* quam meremur, ὑπὲρ τὴν ἀξίαν, *Isocr.*
Ultro, ἐκουσίως, *Dem.* ἐκουσίᾳ, *id.* ἑκοντὶ, *idem.*
Ultroneus, a, um, ἐκούσιος, ία, ιον, *Dem.* ἑκὼν, όντος, *id.*
Ulva, φῦκος λιμναῖον.
Ulula, ὁ αἰγαλιὸς, οῦ, *Aristot.*
Ululatus, us, ἡ ὀλολυγὴ, ῆς, *Dion. Hal.*
Ululo, ὀλολύζω, LXX. ἀνολολύζω, *Philo.*
Umbella, τὸ σκιάδιον, ου, *Poll.* ἡ σκιαδίσκη, ης, *Athen.* τὸ ἐρεσχελίδιον, ου, *Lucian.*
Umbilicalis, seu Umbilicaris, e, ὁ καὶ ἡ ὀμφαλώδης, εος, *Aristot.*
Umbilicatus, a, um, ὀμφαλωτὸς, ὴ, όν, *Athen.*
Umbilicus, ὁ ὀμφαλὸς, οῦ, *Plato.*
Umbo, τὸ ὀμφάλιον, ου, *Suid.*
Umbra, ἡ σκιὰ, ᾶς, *Dem.*
Umbraculum, ἡ σκιὰς, άδος, *Plut.* τὸ σκέπασμα.
Umbraticus, a, um, Umbratilis, e, Umbrosus, a, um, ὁ καὶ ἡ σκιώδης, εος, *Plut.* σκιερὸς, ὰ, όν, *Xen.* σκιοερὸς, ὰ, όν, *Plato.* umbratilem vitam dego, σκιατροφέομαι, *idem.*
Umbro, σκιάζω, aliquid, τὶ, *Lucian.*
Umbrosus, a, um, vide *Umbraticus.*
Una, ἅμα, cum aliquo, τινὶ, *Dem.* ὁμοῦ τινος, *Xen.*
Unanimis, ὁ καὶ ἡ ὁμόθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ ὁμογνώμων, ονος, *Xen.*
Unanimitas, ἡ ὁμοθυμία, ας, ἡ ὁμόνοια, ας, *Dem.*
Unanimiter, ὁμοθυμαδὸν, *Xen.*
Uncia, τὸ δωδεκατημόριον, ου, *Plut.* ἡ ἀγκία, ας.
Uncialis, ε, ἀγκιαῖος, αία, αῖον.
Unciatim, κατ' ἀγκίας.
Uncinulus, τὸ ἀγκιστρίδιον, ου.
Uncinus, ὁ σφιγκτὴρ, ῆρος, *Aquila.*

Unctio, ἡ χρίσις, εως, *Suid.* τὸ ἄλειμμα, ατος, *Diod. Sic.* ἡ ἄλειψις, εως, *Plut.*
Unctor, ὁ ἀλείπτης, ου, *Plut.*
Unctorius, a, um, ἀλειμματικὸς, ἡ, όν.
Unctura, idem quod *Unctio.*
Uncus, τὸ ὀγκινον, ου, τὸ ἀγκιστρον, ου.
Unda, τὸ κῦμα, ατος, *Lucian.*
Undabundus, a, um, ὁ καὶ ἡ κυματώδης, εος, *Aristot.* undabundum reddo, κυματῶ, *Lucian.* mare, κυματίζω τὴν θάλασσαν.
Unde, ὁθεν, inde ordiuntur, unde potissimum ista confici queant, ἐντεῦθεν ποιεῖσθαι τὴν ἀρχὴν, ὅθεν ἂν μάλιστα συζῆσαι ταῦτα δυνηθεῖεν, *Dem.* in hoc sunt intenti, unde vitam possunt sustentare, τοῦτο σκοπεῖσιν, ὁπόθεν,——*id.* unde igitur istis commeatus suppeditabitur? πόθεν δὴ τούτοις ἡ τροφὴ γενήσεται; *id.* unde nisi? πόθεν ἀλλοθεν, ἢ; *id.* unde illa fiant, docebo, ἀφ' ὅτου ταῦτα γίνεται, ἐγὼ διδάξω, *idem.*
Undecies, ἑνδεκάκις.
Undecim, οἱ, αἱ, τὰ ἕνδεκα, *Dem.*
Undecimviri, οἱ ἕνδεκα, *Dem.*
Undecimus, a, um, ἑνδέκατος, άτη, ατον, *Plut.*
Undecunque, s. Undelibet, ὅθεν ἕν.
Undeviginti, ἐνὸς δέοντος εἴκοσι, s. εἴκοσι ἑνὸς δέοντος, undetriginta, ἑνὸς δέοντος τριάκοντα, undequadraginta, ἑνὸς δέοντος τεσσαράκοντα, &c. *Viger.* Conf. *Duodeviginti.*
Undevigesimus, a, um, ἑνὸς δέοντος εἰκοστὸς, ἡ, όν, undetrigesimus, a, um, ἑνὸς δέοντος τριακοστὸς, ἡ, όν, &c.
Undiquaque, s. Undique, παντα χόθεν, utilia colligere, τὰ χρήσιμα συλλέγειν, *Isocrat.* aliquem irretire, κύκλῳ παντα χῇ περιγοιγίζειν τινα, *Dem.*
Undo, κυμαίνω.
Undosus, a, um, ὁ καὶ ἡ κυματώδης, εος, *Aristot.*
Unedo, τὸ μιμμίκυλον, ου, *Theophr.*
Ungo, ἀλείφω, aliquid aliqua re, τί τινι, *Xen.* χρίω τί τινι, *id.*
Unguentarius, i, ὁ μυρεψὸς, οῦ, *Athen.* ὁ μυροπώλης.
Unguentarius, a, um, μυρεψικὸς, ἡ, όν, *Plut.* μυρηρὸς, ὰ, όν, vas, ἄγγος, *Poll.*
Unguentum, τὸ μύρον, ου, *Athen.* τὸ χρίσμα, ατος, τὸ χρῖμα, ατος, *Clem. Alex.*
Unguiculus, τὸ ὀνύχιον, ου.
Unguis, ὁ ὄνυξ, χος, *Gal.* ungues præcido, ὀνυχίζω, *id.* ad unguem teneo, ἀκριβῶς ἐξετάζομαι, *Aristoph.*
Ungula, ἡ ὁπλὴ, ῆς, *Xen.*
Unice, μοναχῶς, *Aristot.*
Unicornis, ὁ μονόκερως, ωτος, *Aristot.*
Unicus, a, um, μόνος, η, ον, *Xen.* μοναχὸς, ἡ, όν, *id.*
Unigena, s. Unigenitus, ὁ καὶ ἡ μονογενὴς, ἐος, *Plato.*
Unio, ὁ μαργαρίτης, ου, *Ælian.* τὸ μάργαρον, ου, *Paus.*
Unitas, ἡ μονὰς, άδος, *Plut.* ἡ ἑνότης, ητος, *Apoll. Tyan.*
Universalis, e, καθολικὸς, ἡ, όν.
Universe, ὅλως, *Dem.*
Universitas, τὸ πᾶν, παντὸς, ἡ ὁμὰς, άδος, *Theophr.* i. e. Academia, ἡ Ἀκαδημία, ας, *Plut.*
Universus, a, um, πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *Dem.* ἅπας, ἅπασα, ἅπαν, *id.* σύμπας, ασα, αν, in universum, σύμπαν, *Isocr.*
Uniusmodi, ὁ καὶ ἡ μονότροπος, ου, *Plut.*
Unoculus, a, um, ὁ καὶ ἡ μονόφθαλμος, ου, *Ammon.* ὁ καὶ ἡ ἑτερόφθαλμος, ου, *Plut.*
Unquam, ποτὲ, si unquam alias, nunc certe, εἴτε ποτὲ, καὶ νῦν, *Dem.* alias unquam, ἄλλοτε πώποτε, *id.* omnia, quæ unquam speravi, ἅπαντα, ὅσα πώποτε ἤλπισα, *id.*
Unus, a, um, εἷς μία, ἕν, *Dem.* aut alter, εἷς ἢ δεύτερος, *Plut.* volo unum atque alterum, ἓν ἢ δύο βέλομαι, *Dem.* tria encomia, unum, alterum, tertium, τρία ἐγκώμια, ἓν μὲν, δεύτερον δὲ, τρίτον δὲ, *Isocrat.*
Unusquisque, Unusquislibet, Unusquivis, πᾶς ἕκαστος, πᾶσα ἑκάστη, πᾶν ἕκαστον, *Aristot.* εἷς ἕκαστος, μία ἑκάστη, ἓν ἕκαστον, *Isocr.*
Vocabularium, τὸ λεξικὸν, ῦ.
Vocabulum, ἡ λέξις, εως, *Lucian.*
Vocalis, e, φωνῆεις, εσσα, εν, animal, ζῶον, *Xen.* litera, γράμμα, *Plato.* ὁ καὶ ἡ εὔφωνος, ου, *Dem.*
Vocalitas, ἡ εὐφωνία, ας, *Dem. Phal.*

Vocaliter, εὐφώνως, *Poll.*
Vocatio, *ad cœnam, in jus,* ἡ κλῆσις, εως, *Xen. Aristoph.*
Vocativus, a, um, κλητικὸς, ἡ, ὸν, casus, πτῶσις, *Gramm.*
Vocator, ὁ κλήτωρ, ορος, *Lucian.*
Vociferatio, ἡ κραυγὴ, ῆς, *Xen.* ὁ κεκραυμὸς, ὦ, *Plut.* ἡ ὑσμὶ.
Vociferor, κράζομαι, *Xen.* κραυγάζω, *N. T. βοάω, Dem.* et clamito, βοάω καὶ κράζω, *id.*
Vocula, τὸ λεξίδιον, υ, i. e. *parva vox,* τὸ φωνίδιον, υ.
Vola, τὸ θέναρ, αρος, *Al. Aphr.* τὸ γύαλον, υ, *Eustath.*
Volatilis, ε, πτετινὸς, ὴ, ὸν, *Aristot.* πτερόεις, εσσα, εν.
Volatus, ἡ ποτὴ, ῆς, ἡ πτῆσις, εως.
Volens, ἀσμενος, ένη, ενον, *Isocr.* ἑκούσιος, ία, ιον, *Dem.*
Volenter, ἀσμένως, *Isocr.*
Volo, as, πέτομαι, *Plut.* ἵπταμαι, trans seu per mare, πέτομαι κατὰ θαλάσσης, *Ælian.*
Volo, vis, βούλομαι, aliquid vehementer, σφόδρα τι, *Dem.* quod quis vult, ea sibi fingit, ὁ βούλεται, τοῦθ' ἑκάστος καὶ οἴεται, *id.* non ignarus esse alicujus rei, θέλω μὴ ἄπειρος εἶναί τινος, *Isocr.* mori, quam videre aliquid, ἐθέλω ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τῶ ἰδεῖν τι, *Dem.* bene alicui, εὐνοϊκῶς ἔχω πρός τινα, *Isocr.*
Volsella, τὸ τριχολάβιον, υ, *Æt.*
Volubilis, e, ὁ καὶ ἡ εὔστροφος, υ, *Plut.*
Volubilitas, ἡ εὐστροφία, ας, *Plut.* ἡ εὐτροχία.
Volucer, seu Volucris, e, πτετινὸς, ὴ, ὸν, *Aristot.* i. e. celer, ὠκὺς, εῖα, ύ.
Volucris, i. e. *avis,* ὁ vel ἡ ὄρνις, θος, *Dem.*
Volumen, τὸ ἐνείλημα, ατος, *Joseph.* i. e. liber, τὸ βιβλίον, υ, *Plut.*
Voluntarie, ἑκόντως. ἐθελοντὴν, *Herodot.* ἐθελοντηδὸν, *Thuc.* ἐθελοντί, *Plut.* ἑκουσίως, *Dem.* ἑκουσία, ἰδ.
Voluntarius, a, um, ἑκούσιος, ία, ιον, *Dem.* ἐκὼν, όντος, *fem.* ἐκοῦσα, ης, *id.*
Voluntas, ἡ βούλησις, εως, *Dem.* τὸ βούλημα, ατος, *N. T.* τὸ θέλημα, ατος, *id.* ἡ θέλησις, εως, *id.* bona et vita moderata, κρηπὶς προαίρεσις καὶ βίος σώφρων, *idem.* recta, τὸ εὖ βούλεσθαι, *idem.* voluntatem suam prodere, ἐνδείκνυσθαι τὸ βούλεσθαι ποιεῖν τι, *idem.* voluntatem ex re aliqua percipere, λαβεῖν τὸ βούλημά τινος, παρά τι, *idem.* concedere voluntati alicujus, συγχωρεῖν τῆ βουλήσει τινὸς, *id.* parere voluntati alicujus, πείθεσθαι τοῖς βουλήμασί τινος, *id.* adversari voluntati alicujus, ἐναντιοῦσθαι τῶ βουλήματί τινος, *idem.*
Volvo, κυλινδέω, κυλίω, aliquid, τὶ, *Xen.*
Volupe, ἡδὺ, est possidere divitias, ἐστὶ τὸ ἔχειν χρήματα, *Xen.*
Voluptarie, ἡδονικῶς, ἀσώτως.
Voluptarius, a, um, ἡδονικὸς, ἡ, ὸν, *Ceb. Tab.*
Voluptas, ἡ ἡδονὴ, ῆς, et delectatio, καὶ χάρις, *Dem.* καὶ ῥᾳστώνη, *id.* eximia, ὑπερβάλλουσα, *Isocr.* brevis, ἐπισκόλαιος, *Dem.* momentanea, ἡ παραυτίκα, *idem.* utilitati prorsus contraria, τῶ συμφέροντι παντάπασιν ἐναντία, *id.* voluptates aliquas appetere, προαιρεῖσθαί τινας ἡδονὰς, *id.* amare, ἀγαπᾶν, *id.* sequi, sectari, venari, θηρεύειν, *Isocrat.* creare alicui, ποιεῖν τινι, *Dem.* comparare sibi alicunde, πορίζειν ἀλλοθεν ἑαυτῶ, *id.* adferre alicui, φέρειν τινί, *id.* capere, percipere, habere, ἔχειν, *id.* negligere, adspernari, ἀμελεῖν τῶν ἡδονῶν, *Isocr.* frui voluptatibus, ἀπολαύεσθαι τῶν ἡδονῶν, *Demosth.* servire voluptati, δουλεύειν ἡδονῆ, *id.*
Voluptuositas, ἡ φιληδονία, ας, *Plut.*
Voluptuosus, a, um, ὁ καὶ ἡ φιλήδονος, υ, *Plut.*
Voluta, ἡ ἕλιξ, ικος, *Plut.*
Volutabrum, ἡ κυλίσρα, ας, *Poll.* τὸ κύλισμα, ατος, *N. T.*
Volutatio, ἡ κυλίνδησις, εως, *Plut.* ἡ κύλισις, εως, *id.* in cœno, ἡ κυδίασις ἐν πηλῶ, *Lucian.*
Voluto, κυλίω, κυλινδέω, *Xen.*
Vomer, ἡ ὕννις, εως, *Plut.*
Vomica, τὸ ἀπόσημα, ατος, *Galen.*
Vomitio, idem quod *Vomitus.*
Vomitorius, a, um, ἐμετικὸς, ἡ, ὸν, *Diosc.*
Vomiturio, ἐμετιάω, *Aristot.*
Vomitus, us, ἡ ἐμεσία, ας, *Hippocr.* ὁ ἔμετος, υ.
Vomo, ἐμέω, *Lucian.* ἀτεμέω, *id.*
Voracitas, ἡ ἀδηφαγία, ας, *Ælian.*
Vorago, τὸ βάραθρον, υ, *Xen.* τὸ χάσμα.
Voratio, ἡ βρόχθισις, εως.
Vorax, ὁ ἀδηφαγος, υ, *Plut.* ὁ πολυφάγος, υ, *id.*
Voro, βρυχθίζω, *Aristot.* ἀδηφαγέω. *Isocr.*
Vortex, ἡ συσροφὴ, ῆς, *Hesych.* ἡ δίνη, ης, *Philo.*
Vorticosus, a, um, ὁ καὶ ἡ δινώδης, εος, ὁ συσροφὰς πολλὰς ἔχων.
Votivus, a, um, εὐκτικὸς, ἡ, όν.
Votum, ἡ εὐχὴ, ῆς, *Dem.* facio, seu nuncupo Deo pro aliqua re, εὔχομαι εὐχὴν θεῶ ἐπί τινι. *id.* persolvo, seu impleo, εὐχὴν ἀποδίδωμι, *idem.* ἀποτελέω, *Xen.* voti compotem fieri, ἐπὶ τὸ τέρας ἀφικέσθαι τῆς εὐχῆς, *Lucian.* non fieri compotem voti, ἀποτυγχάνειν τῆς ἐλπίδος, νοτο excedere, ἄλλο θέλειν, ἄλλων τυχεῖν, *Æl.*
Voveo, εὔχομαι, Deo, τῶ Θεῶ, *Thuc.* πρὸς Θεὸν εὐχὰς ποιέομαι, *Plut.* Confer *Votum.*
Vox, ἡ φωνὴ, ῆς, magna, μεγάλη, *Demosth.* clara, λαμπρὰ, *id.* satis magna, ἱκανὴ, *id.* vocem edo, ἀφίημι φωνὴν, *id.* ῥήγνυμι φωνὴν, *id.* per nares, βέγγομαι διὰ ῥινῶν. *Lucian.* acuere, ἀπαίρειν *idem.* voce clarissima pronunciare, εἰπεῖν σαφέστατα τῆ φωνῆ, *id.* φθέγγεσθαι μέγιστον, *id.* orationi deest vox oratoris, ἀποστερεῖται ὁ λόγος φωνῆς τῶ λέγοντος, *id.*
Vpupa, ὁ ἔποψ, οπος, *Aristot.*
Urbane, ἀστείως, *Plut.*
Urbanitas, ἡ ἀστιότης, ητος, ἡ εὐτραπελία, sermonis urbanitate utor, ἀστίζομαι, *Plut.*
Urbanus, a, um, ἀστεῖος, εία, εῖον, *Isocr.*
Urbicus, a, um, ἀστικὸς, ἡ, όν, *Lucian.*
Urbs, ἡ πόλις, εως, maxima, μεγίση, *Dem.* populosa, πολυάνθρωπος, *id.* μυρίανδρος, *Isocr.* antiqua, ἀρχαία, *Dem.* invicta, ἀήττητος, *id.* insuperabilis, ἀνυπότακτος, *id.* parva, μικρὰ, *id.* infirma, ἀσθενὴς, *id.* desolata, ἔρημος, *id.* maritima, ἡ ἐπὶ θαλάσσῃ, *Isocrat.* urbem condere, πόλιν κτίζειν, *id.* οἰκίζειν, *Dem.* instaurare, κατοικίζειν, *id.* munire, τειχίζειν, *id.* muro circumdare, τείχει περιβάλλεσθαι, *id.* ornare ædificiis, κοσμεῖν οἰκοδομήσασι, *idem.* habitare, incolere, οἰκεῖν, *id.* adfligere, ἐνοχλεῖν, *id.* obsidere, πολιορκεῖν, *id.* subigere, περίσασθαι, *id.* subjicere sibi, ὑφ' ἑαυτῶ ποιεῖν, *id.* capere, λαμβάνειν, *id.* ἁλίσκειν, *id.* αἱρεῖσθαι, *id.* evertere, ἀναιρεῖν, *id.* in servitutem redigere, ἀνδραποδίζεσθαι, *id.* vastare, ἀνάσατον ποιεῖν, *idem.* diruere, κατασκάπτειν, *Isocr.* perdere, διαφθείειν, *id.* tueri, φυλάττειν, *id.* servare, σώζειν, *Dem.* deserere, ἐκλείπειν, *idem.* tradere alicui, παραδίδοναι τινί, *id.* ἐγχειρίζειν τινὶ, *id.* prodere, προδοῦναι, *id.* recipere, recuperare, κομίζεσθαι, *id.*
Urceolus, τὸ κεράμιον, υ.
Urceus, ὁ κέραμος, υ, *Athen.*
Uredo, ὁ καυθμὸς, οῦ, *Theophr.*
Ureter, ὁ ὑρητὴρ, ῆρος, *Galen.*
Urgeo, ἐπικειμαι, *N. T.* ἐπείγω.
Urina, τὸ οὖρον, υ, *Aristot.* τὸ οὖρημα, ατος, *Hippocr.*
Urinarius, a, um, οὐρικὸς, ὰ, όν.
Urinator, ὁ κολυμβητὴς, οῦ, *Thucyd.* ὁ κυβιστήρ.
Urinor, κολυμβάω, κυβιστάω.
Urna, ἡ ὑδρία, ας, *N. T.* ὁ vel ἡ χάμνος, υ, *Aristoph.* τὸ χάμνιον, υ, *Plut.* ἡ κάλπη.
Urnalis, e, χάμνιος, ία, ιον.
Urnula, τὸ χαμνάριον, υ, *Poll.* ὁ χαμνίσκος, υ, *id.*
Uro, καίω, omnia, πάντα, *Plut.* Confer *Cremo.*
Ursa, ἡ ἄρκτος, υ, *Aristot.*
Ursinus, a, um, ἀρκτήσιος, εία, εῖον.
Ursus, ὁ ἄρκτος, υ, *Aristot.*
Urtica, ἡ ἀκαλήφη, ης, *Synes.* ἡ κνίδη, ης, LXX.
Urus, ὁ ὦρος, υ. *Poll.*
Usio, idem quod *Usus.*
Usitate, κατὰ τὸ εἰωθός.
Usitatus, a, um, ὁ καὶ ἡ συνήθης, εος, institutum, πολιτεία, *Dem.*
Uspiam, ἐνιαχῦ.
Usquam, πῦ.
Usque, μέχρι, in hunc diem, τῆς σήμερον ἡμέρας, *Dem.* usque ad talos, ἄχρι τῶν σφυρῶν, *id.* usque ad satietatem, ἄχρι κόρου, *id.* usque nunc, μέχρι τῦ νῦν, usque adhuc, μέχρι τῦδε τῦ χρόνυ, *Xenoph.* usque adeo, ὥστε τελέως, *Dem.* usque eo, παρὰ τοσοῦτον, usquequaque, πάντῃ, quo, ἕως, ὅ.
Ustio, ἡ καῦσις, εως, *Diosc.*
Ustrinum, τὸ καυτηρεῖον, υ.
Ustulo, καυτηριάζω, *Strabo.*
Usualis, e, χρησὸς, ἡ, όν, *Plut.*
Usura, ὁ τοκος, υ, *Dem.* usuram debeo alicui, τόκον ὀφείλω τινί, *id.* exigo ab aliquo, εἰσπράττω παρά τινος, *id.* dare, δανείζω, *id.* reddo, ἀποδίδωμι, *id.* solvo, τίθημι, *id.* pendo, τελέω, *id.* accipere, λαμβάνειν, *id.* κομίζεσθαι, *idem.*
Usurpatio, ἡ χρῆσις, εως, *Dem.*
Usurpo, χράομαι. Conf. *Utor.*
Usus, ἡ χρῆσις, εως, *Dem.* ἡ ἀπόλαυσις, εως, *id.* usum habeo maximum rerum, ἐμπειρότατός εἰμι, *Isocr.* usu edoctus scio, πεπειραμένος οἶδα, *Dem.* usum belli colligere, τὴν ἐμπειρίαν τὴ πολέμε κτήσασθαι, *id.* habere, τριῶν ἐν τοις πολεμικοις ἔχειν, *Polyb.* usu venire alicui, συμβαίνειν τινὶ, *Isocr.*
Usus fructus, ἡ ἐπικαρπία, ας, *Dem.*
Ut, *conjunct.* ἵνα, desinam dicere, παύσωμαι λέγων, *Dem.* breviter dicam, ὡς συντόμως εἰπεῖν, *Isocr.* non ita demens sum, ut velim, οὐχ ὥτως ἄφρων, εἰμὶ ὥστε βλέσθαι, *Dem.* eleborandum est, ut desistat, πράττειν πρωσήκει, ὅπως παύσεται, *id.*
Ut, *adv.* ὡς, *Demosth.* Confer *Quemadmodum.*
Utcumque, ὁτως ἄν, *Dem.*
Utensile, τὸ χρειώδες, εος, τὸ σκεῦος,
Uter, a, um, πότερος, έρα, ερον, pater, an hic, ὁ πατὴρ, ἢ ὅτος, *Xen.* uter? πότερος ἄρα ; *Dem.* tandem, πότερός ποτε, *Xen.* utra in parte, ποτέρωθι, *Plato.* utro modo, ποτέρως, *Aristot.* utram in partem, ποτέρωσε, *Xen.* ὁποτέρωσε, *Thuc.* utrum an, ὁποτέρον ἢ, *Diosc.*
Uter, tris, ὁ ἀσκὸς, οῦ, *Plut.*
Utercumque, ὁπότερος ἄν, *Xen.* ἑκάτερος, έρα, ερον, *Lucian.*
Uterinus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὁμομήτριος, υ, *Dem.* seu ὁμομήτριος, ία, ιον, *id.*
Uterlibet, ὁτοῦτερος ἕν, *Thuc.*
Uternam, ὁτότερος ἄν, *Xen.*
Uterque, ἑκάτερος, έρα, ερον, *Plut.* ἀμφότερος, έρα, ερον, *Isocr.* utroque modo, ἀμφοτέρως, *Aristot.*
Utervis, ὁτοῦτερος ἕν, *Thuc.*
Uterus, ἡ μήτρα, ας, *Lucian.* ἡ δελφύς.
Uti, idem quod *Ut* adverb.
Utilis, e, ὁ καὶ ἡ χρήσιμος, υ, multum alicui, πολλὰ τινι, *Dem.* et multitudini conducens, συμφέρων καὶ ὠφέλιμος τοῖς πολλοῖς, *id.* consulere, τὸ σύμφερον παρεινεῖν. *id.* ad nihil μηδὲν χρήσιμος, *id.* sum alicui, χρήσιμος εἰμί τινι, *Dem.* ad nihil, χρήσιμος τυγχανω ὢν πρός μηδὲν, *Isocr.* præbeo me utilem alicui, παρέχω ἐμαυτὸν χρήσιμόν τινι, *id.* utilis fio, γίγνομαι χρήσιμος, *Demosth.* ὠφέλιμος, *Isocrat.*
Utilitas, ἡ ὠφέλεια, ας, *Dem.* τὸ ὠφέλημα, ατος, *id.* τὸ σύμφορον, ὑ, *id.* τὸ συμφέρον, οντος, *id.* τὸ χρήσιμον, υ, *id.* utilitatem appeto, ἐπιθυμέω τῦ συμφέροντος, *Isocr.* spectare reip. σκοτεῖν πρὸς τὸ σύμφορον τῆ πόλει, *Dem.* alicujus quærere, ζητεῖν τὸ συμφέρον τινός, *id.* aucupari, αἱρεῖσθαι, *id.* prærere alicui, παρέχειν τινί, *id.* magnam habere, ὠφέλειαν μεγάλην ἔχειν, *Dem.* de utilitate alicujus solicitum esse, φροντίζειν συμφέροντων τινὶ, *id.* metiri aliquid utilitate, ἐξετάζειν τι πρὸς τὰ συμφέροντα, *Dem.* rationem habere utilitatis, χρῆσθαι τῶ συμφέροντι, *id.* adficere aliquem utilitate, πράττειν τι συμφέρον τινὶ, *id.* ποιεῖν τι τῶν συμφερόντων τινὶ, *id.* Conf. *Commodum, Emolumentum.*
Utiliter, συμφερόντως, consulere alicui, συμβουλεύεσθαί τινι, *Isocr.* συμφόρως. *id.* λυσιτελέντως, *Dem.* χρησίμως, *Thuc.*
Utinam, εἴθε, natus essem tunc, συνεγενόμην, *Xen.* scriberet, γράψειε, *Plato.* abscindantur, ὀφελον καὶ ἀποκόπτονται, *N. T.* Brutus viveret, ὤφελε ζῆν Βροῦτος, i. e. *debebat vivere, Plut.*
Utique, δῆτα, fluxerunt sermones, ἐρρύησαν λόγοι, *Dem.*
Utor, χράομαι, aliquo familiariter, τινὶ, *Isocr.* humanissime, φιλανθρώπως, *Dem.* familiarissime, οἰκειότατα, *Isocr.* aliquo amico, τινὶ φίλῳ, *Liban.* bene recteque

re aliqua, καλῶς καὶ νομίμως πράγματί τινι, *Dem.*
Utpote, οἱονεὶ, οἷα δὴ, *Herodot.*
Utricularis, e, ὁ καὶ ἡ ἀσκώδης, εος.
Utricularius, ὁ ἀσκωδος, ὕ.
Utriculus, τὸ ἀσκιδιον, ῠ. *Plut.*
Utrimque, ἀμφοτέρωθεν, ἑκατέρωθεν, *Isocr.*
Utrobique, ἀμφοτέρωθι, ἑκατέρωθι.
Utrum, vide *Uter.*
Utut, idem quod *Etsi.*
Uva, ἡ σαφυλὴ, ῆς, *Plato.* passa, ἡ σαφὶς, ἴδος, *Diosc.* ἡ ἀσαφὶς, ἴδος, *Xen.*
Uveus, ὁ καὶ ἡ σαφύλινος.
Uvidus, a, um, διερὸς, ὰ, ὸν, terra, γῆ, *Theophr.*
Vulgaris, e, ὁ καὶ ἡ δημώδης, εος, *Herodian.* ὁ τυχὼν, ἡ τυχοῦσα, τὸ τυχὸν, *Plut.* εἷς τῶν τυχόντων, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ πάνδημος, ῠ, *Plut.*
Vulgariter, πάνδημον, *Isocr.* κοινῇ, *Aristot.* τυχόντως.
Vulgator, ὁ φημιστὴς, ῦ.
Vulgo, *adv.* πανδημεὶ, κοινοδημεὶ, κοινῇ, *Aristot.*
Vulgo, as, φημίζω, *Eurip.* διαθρυλλεῖμαι, aliquid quod tacendum erat, δημοσιεύω ἀπόῤῥητον, *Plut.*
Vulgus, τὸ πλῆθος, εως, *Dem.* οἱ πολλοὶ, ῶν, *id.*
Vulnerarius, a, um, τραυματικὸς, ὴ, ὸν, *Diosc.*
Vulneratio, ἡ τρῶσις, εως.
Vulnero, τιτρώσκω, aliquem per thoracem, τινὰ διὰ θώρακος, *Plut.* aliquem, τραυματίζω τινὰ, *Dem.* Confer *Vulnus.*
Vulnus, τὸ τραῦμα, ατος, *Dem.* ἡ πληγὴ, ῆς, *Xen.* progredi ad vulnera, ἐλθεῖν εἰς τραύματα, *id.* mori ex vulnere, ἀποθανεῖν ἐκ τῶ τραύματος, *id.* infligo alicui vulnus, προσεντείνω τινὶ πληγὴν, *Dem.* accipio ab aliquo, λαμβάνω παρά τινος, *id.* λαμβάνω τραῦμα ἀπό τινος, *idem.* obligare, τραῦμα ἐπιδῆσαι, *Galen.* periculosum vulnus gladio in caput infligere, καταφέρειν τῷ ξίφει κατὰ τῆς κεφαλῆς ἐπικίνδυνον πληγὴν, *Diod. Sic.*
Vulnusculum, το τραυμάτιον, ῠ.
Vulpecula, τὸ ἀλωπέκιον, ῠ, τὸ ἀλωπεκίδιον, ῠ.
Vulpes, ἡ ἀλώπηξ, εκος, *Aristot.* ἡ κερδώ.
Vulpinaris, e, seu Vulpinus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀλωπεκώδης, εος.
Vulpinor, ἀλωπεκίζω. *Aristoph.*
Vulsio, seu Vulsura, ἡ τίλσις, εως, ὁ τιλμὸς, ῦ, *Eustath.*
Vulticulus, τὸ προσωπίδιον, ῠ.
Vultuosus, a, um, ὁ καὶ ἡ προσωπώδης, εος, i. e. *austerus*, σκυθρωπὸς, ὴ, ὸν, *Dem.*
Vultur, ὁ γὺψ, γυπὸς, *Plut.*
Vulturinus, a, um, γύπινος, ίνη, ινον.
Vulturnus, ὁ εὐρόνοτος, ῠ, *Aristot.*
Vultus, τὸ πρόσωπον, ῠ, *Dem.* vultum alicujus intueri, βλέπειν εἰς πρόσωπόν τινος, *id.* quo vultu cum adspicies? ποίοις προσώποις πρὸς αὐτὸν ἀναβλέψῃ; *id.* conjicere aliquid ex vultu, φυσιογνωμονεῖν, *id.* mores declarare per vultum, τὰ ἤθη ἐμφανίσαι διὰ τῆς ὄψεως σημείων, *id.*
Vulva, ἡ ὑστέρα, ας, *Diosc.* ἡ μήτρα.
Uxor, ἡ γυνὴ, αικὸς, *Dem.* ἡ παράκοιτις, ιδος, *Lucian.* ἡ συνοικοῦσα, ης, *idem.* ἡ ἄλοχος, ῠ, *Plato.* uxorem duco, γαμέω γυναῖκα, *Æschin.* ἀνάγομαι τὴν σύνοικον, *Herodot.* ἄγομαι γυναῖκα, *Isocrat.* γαμέω τινὰ γαμῇ, *Dem.* λαμβάνω γυναῖκα, *Isocr.* puellam duco, ἄγω νέαν, *Plut.* uxorem alteram, λαμβάνω γυναῖκα ἑτέραν, *Dem.* repudio, ἀποπέμπομαι γυναῖκα, *id.*
Uxoratus, a, um, γεγαμηκὼς, υῖα, ὸς, *Bas.*
Uxorcula, τὸ γυναικάριον, ῠ.
Uxorius, a, um, γυναικεῖος, εία, εῖον, i. e. *uxori nimium deditus*, ὁ γυναικίας, ου, *Lucian.* fio, γυναικοκρατέομαι.

X

Xeniolum, τὸ ξενίδιον, ῠ.
Xenium, τὸ ξένιον, ῠ, *Xen.*
Xenodochium, τὸ ξενοδοχεῖον, ῠ, *Suid.*
Xiphias, ὁ ξιφίας, ου, *Athen.*
Xylobalsamum, τὸ ξυλοβάλσαμον, ου, *Diosc*
Xysticus, a, um, ξυστικὸς, ὴ, όν.
Xystus, ὁ ξυστὸς, ῦ, *Xen.*

Z

Zea, ἡ ζέα, seu ξείᾳ, ας, *Diosc.*
Zelotes, ὁ ζηλωτὴς, ῦ, *N. T.*
Zelotypa, ἡ ζηλότυπος, ου, γυνὴ ἀντίζηλος γυναικὶ, *Sir.*
Zelotypia, ζηλοτυπία, ας, *Plut.*
Zelotypus, ὁ ζηλότυπος, ου, *Lucian.* sum, ζηλοτυπέω, *Athen.*
Zelus, ὁ ζῆλος, ου, *N. T.*
Zephyrius, a, um, ζεφύριος, ία, ιον, *Aristot.* ζεφυρικὸς, ὴ, όν, *Theophr.*
Zephyrus, ὁ ζέφυρος, ου, *Aristot.*
Zeugma, τὸ ζεῦγμα, ατος, *Gramm.*
Zingiber, ἡ ζιγγίβερις, εως, *Galen.*
Zizanium, τὸ ζιζάνιον, ου, LXX.
Zodiacus, ὁ ζωδιακὸς, ῦ, *Poll.*
Zographia, ἡ ζωγραφία, ας, *Philostr.*
Zographus, ὁ ζωγράφος, ου, *Lucian.*
Zona, ἡ ζώνη, ης, *Plut.*
Zonarius, ὁ ζωνιοπλόκος, ου.
Zonula, τὸ ζώνιον, *Poll.*
Zoophthalmus, ὁ ζωόφθαλμος, ου, *Diosc.*
Zoophyta, τὰ ζωόφυτα, ων.
Zythopœia, ἡ ζυθοποιΐα, ας.
Zythopœus, ὁ ζυθοποιὸς, ῦ.
Zythus, seu Zythum, ὁ ζῦθος, ου, *Diosc.* τὸ ζύθος, εος, *Theophr.* οἶνος κρίθινος, *Athen.*

ΤΕΛΟΣ.

Excudebat Duncanus Stevenson, Academiæ Edinensis Typographus.

MAY 3 1934

LIBRARY OF CONGRESS
0 003 037 683 3